This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

1244.6

HARVARD
COLLEGE
LIBRARY

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ΝΕΟΝ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΕΤΡΑΓΛΩΣΣΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΙΤΑΛΙΚΗΣ, ΑΡΜΕΝΙΚΗΣ

ΚΑΙ

ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

Digitized by Google

NUOVO

DIZIONARIO

ELLENICO-ITALIANO-ARMENO-TURCO

COMPILATO

DAI FRATELLI

ARISTACE E STEFANO AZARIAN

E

DATO IN LUCE

A SPESE DE' MEDESIMI.

VIENNA,

DALLA TIPOGRAFIA DE' PP. MECHITARISTI.

1848.

Digitized by Google

ՆՈՐ
ԲԱՌԳԻՐՔ

ՅՈՒՆԱՐԷՆ
ԻՏԱԼԵՐԷՆ՝ ՀԱՅԵՐԷՆ՝ ՏԱՃԿԵՐԷՆ

ՅՕՐԻՆԵԱԼ

ՋԱՆԻՒՔ ԵՒ ԾԱԽԻՒՔ

ԵՂԲԱՐՑ ՀԱՐԱԶԱՏԱՑ

ԱՐԻՍՏԱԿԵԱՑ ԵՒ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ

ԱԶԱՐԵԱՆՑ

Ի ՎԻԷՆՆԱ

Ի ՎԱՆՍ ՊԱՇՏՊԱՆ Ս. ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻ

1848.

Digitized by Google

1244.6

1870, June 16
Gift of
Joseph Azarian,
of Boston

REFERENCE BOOK
DOES NOT CIRCULATE

Digitized by Google

ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΥΣΙΝ.

Η μεγάλη ἔκτασις τῆς σπουδῆς τῶν γλωσσῶν, ἰδίως τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, μεταξὺ ἡμῶν τῶν Ἀρμενίων καὶ ἡ ἔλλειψις καταλλήλου Λεξικοῦ πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀρχαρίων, παρεκίνησαν ἡμᾶς, ὅπως ἐνασχοληθῶμεν πρῶτοι περὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νέου λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς, Ἰταλικῆς, Ἀρμενικῆς καὶ Τουρκικῆς γλώσσης.

Φρονοῦμεν περιττὴν πᾶσαν προσπάθειαν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀνάγκης τοιούτου βοηθήματος, καθισταμένης ἤδη ἀπολύτου ἐκ τῆς ἀμοιβαίας σχέσεως καὶ κοινωνίας ὅλων σχεδὸν τῶν Ἐθνῶν.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ ἠκολουθήσαμεν ἀκριβῶς τοὺς δοκιμωτέρους Λεξικογράφους τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης Β. Ἐδερίκον, Γαζῆν, Σκαρλάτον καὶ ἄλλους, ἐκλέξαντες πάσας τὰς παρὰ τοῖς κλασσικοῖς συγγραφεῦσιν αὐτῆς λέξεις καὶ ἑρμηνεύσαντες τινὰς πρὸς ἀκριβεστέραν παράστασιν τῆς σημασίας δι' ἀντιστοιχουσῶν Λατινικῶν καὶ Γαλλικῶν.

Ἐσμὲν εὔελπιδες ὅτι τὸ ἡμέτερον πόνημα, καί τοι ἀπέχον τῆς δεούσης ἐντελείας, παρέξει οὐ μικρὰν ὠφέλειαν τοῖς σπουδάζουσι. Δέχθητε οὖν αὐτὸ εὐμενῶς, ὠφελεῖσθε καὶ εὐτυχεῖτε.

Digitized by Google

Ai cortesi lettori.

Lo studio delle lingue oggi giorno essendo in massimo uso presso la nostra Nazione Armena e specialmente quello della Greca letterale; e d'altronde mancandovi un opportuno Lessico, quale facilitarne possa a' principianti il dovuto acquisto, ci siamo accinti perciò per i primi a pubblicare la presente Opera intitolata: Nuovo Dizionario Ellenico-Italiano-Armeno-Turco.

È inutile quì con prelissi argomenti il convincere la necessità della summentovata Opera, mentre l'immensa reciproca comunicazione ed il commercio di quasi tutte le Nazioni del mondo ne richiede l'assoluto bisogno.

Onde poi la presente Opera ottenga dal Pubblico una grata accoglienza, abbiamo voluto seguire fedelmente le orme de' più accreditati Lessicografi Greci, quali sono B. Ederico, Ghazi, Scarlato e altri, scegliendone tutti quei termini che incontrarsi sogliono negli Autori Classici della lingua Greca antica. Per esprimere eziandio il senso de' termini greci in tutto il suo dovuto rigore, non ci parve inopportuno ad una parte d'essi aggiungere quelli ancora Latini e Francesi.

Frattanto il presente Dizionario sebbene non sia un' opera la più completa che si possa desiderare, nulladimeno non crediamo che sia di poco vantaggio alla gioventù studiosa delle lingue.

Gradite, Cortesi Lettori, questo nostro tenue lavoro, approfittatene e siate felici.

Digitized by Google

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Լեզուագիտութիւնը աս վերջի ժամանակներս մեր Հայ Ազգիս մէջն ալ յառաջ երթալուն վրայ բնաւ կասկած չկայ ու կը յուսանք որ օտար լեզուները սորվելու համար ունեցած աս գովելի փոյթն ու ջանքը անպտուղ չըլլար, որովհետեւ անոնցմէ ստացած նորանոր ծանօթութիւնները գիտութեանց մէջ դիւրաւ յառաջանալուն շատ մեծ օգնութիւն կ'ըլլան։ Այնպէս Հայկազնեան լեզուին ալ ուսմունքը թէ Մխիթարեան բազմավաստակ ու օգտակար վանքերուն ու թէ տեղ տեղ գիտութեանց փարած դպրոցներու մէջ այն որ ծաղկին ալ անտեսելի բան մը է։ Վկայ են աս բաներուս ամէն օր Ազգիս մէջ ելած կերպ կերպ ազնիւ գիրքերը։

Այսպիսի մեծ զարմանալի Ազգային յառաջադիմութիւնը մենք ալ տեսնալով վառեցանք Ազգասիրութեան նախանձովը, ու թէ Հայկազնեան լեզուին եւ թէ օտար քանի մը պիտանի լեզուներուն ուսմունքը մեկէն դիւրացընելու միջոց մը տալ փափաքելով հրատարակեցինք աս մեր գործքը անուանեալ „Նոր Բառգիրք Յունարէն-Իտալերէն-Հայերէն-Տաճկերէն“։

Աւելի բան կը սեպենք մեր աս գործքին օգուտն ու հարկը Հասարակութեան հասկըցընել՝ որովհետեւ ամէն մարդ ինքիրեն կրնայ դատել եթէ մինչեւ հիմայ Ազգերնուս մէջ չգտնուած տասնեակ գիրք մը ինչչափ ցանկալի ու հարկաւոր պիտի ըլլայ։ Հռոմէրէն լեզուն աս վերջի ատեններս թէ գիտութեանց ու թէ վաճառականութեան մէջ շատ գործածական ըլլալէն ի զատ՝ ով չգիտեր եթէ Հայկաբանութիւն ալ աղէկ սորվիլ ուզողը՝ անշուշտ գոնէ քիչ մը Յունարէն լեզուին ծանօթութիւն պիտի ունենայ։ Ինչու որ մեր նախնեաց՝ ու ի մասնաւորի՝ հինգերորդ դարուն գիրքերը՝ գրեթէ բոլորն ալ Յունարէնէ թարգմանուած ըլլալով՝ աս լեզուն գիտցողը՝ Հայկազնեան Մատեաններըը Հելլէն Բնագիրներուն հետ համեմա-

ունելով Նախնեաց Հայկաբանութեան բուն ոճին կատարեալ խնամուտ կրնայ ըլլալ։

Ահա ասոնք եղան գլխաւոր պատճառները՝ որ զմեզ ստիպեցին աս մեր աշխատելի գործքը Հասարակութեան օգտին համար հրատարակել։

Իրաւցընէ կը վայլէր Յունարէն բառերը մեկնելու համար Հայերէն Գրաբառ լեզուն ու պարզ Ռամկականի տեղ՝ Գաղղիերէնը գործածել (զոր եւ յաճախ գործածեցինք), բայց աւելի դիւրիմաց ընելու բաղձանքով Աշխարհաբառը ու պարզ Ռամկականը նախամեծար ընտրեցինք։ Երբեմն ալ Յունարէնին բուն իմաստը ճշդիւ մեկնելու համար՝ Լատինական ու Գաղղիական բառերն ալ աւելցուցինք։

Աղաչեմք ապա, Ընթերցողք, եթէ աս մեր գործքը սիրով կ'ընդունիք իբր դրամական մը Ազգասիրութեան ու իբր նպաստ մը Ազգային յառաջադիմութեան որ բոլոր մեր աշխատանաց մի միայն նպատակն եղաւ։

Digitized by Google

Alfabeto armeno.

MAJUSCOLO.	MINUSCOLO.	MIN. CORSIVO.	VALORE.	NOME.
Ա	ա	ա	A.	Ajp.
Բ	բ	բ	P *dolce.*	Pjen.
Գ	գ	գ	K.	Kim.
Դ	դ	դ	T *dolce.*	Ta.
Ե	ե	ե	JE, *vocale.*	Jéci.
Զ	զ	զ	Z *francese.*	Za.
Է	է	է	E.	E.
Ը	ը	ը	E *muto franc.*	Jet.
Թ	թ	թ	T *forte.*	Tuò.
Ժ	ժ	ժ	J *francese.*	Je.
Ի	ի	ի	I.	Ini.
Լ	լ	լ	L.	Liùn.
Խ	խ	խ	CH *tedesco.*	Che.
Ծ	ծ	ծ	Z *dolce;* (Zelo).	Za.
Կ	կ	կ	G; (Gara.)	Ghen.
Հ	հ	հ	H.	Huò.
Ձ	ձ	ձ	Z *aspra;* (Zio.)	Za.
Ղ	ղ	ղ	GH, *o Γ greco.*	Ghad.
Ճ	ճ	ճ	G; (Gelo.)	Ge.
Մ	մ	մ	M.	Mjen.
Յ	յ	յ	H *nel principio,*	Hi.
	—		J *fra due vocali.*	
	—		*muto finale arm.*	
Ն	ն	ն	N.	Nu.
Շ	շ	շ	SC, *o* CH *franc.*	Scià.
Ո	ո	ո	UO, *o* O *stretto.*	Uò.
Չ	չ	չ	C *forte.*	Cià.

MAJUSCOLO.	MINUSCOLO.	MIN. CORSIVO.	VALORE.	NOME.
Պ	պ	պ	B	Be.
Ջ	ջ	ջ	C *dolce.*	Ce.
Ռ	ռ	ռ	R *aspra.*	Ra.
Ս	ս	ս	S *quasi doppia.*	Se.
Վ	վ	վ	V.	Vjev.
Տ	տ	տ	D.	Diùn.
Ր	ր	ր	R *dolce.*	Re.
Ց	ց	ց	Z *aspra;* (Zio.)	Zuò.
Ւ	ւ	ւ	V, *o Υ greco.*	Iùn.
Փ	փ	փ	P *forte.*	Piùr.
Ք	ք	ք	K forte.	Ke.
Օ	օ	օ	O *aperto.*	O.
Ֆ	ֆ	ֆ	F.	Fe.

Dittonghi.

եա, JA, p. e. նեարդ, njart.

էօ, *Arm.* EO, p. e. էօծ, eoz.

— *Turc.* Ö, *o* EU *francese,* p. e. էօտ, öd, eud.

իւ, *Arm.* JU, *o* IV, p. e. ձիւն, ziùn. թիւ, tiv.

— *Turc.* Ü, *o* U *francese.* p. e. թիւրլիւ, türlü, turlu.

ոյ, *seguito da una consonante* UJ, p. e. բոյն, pujn.

ու, U, p. e. տուր, dur.

**

Digitized by Google

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

ΤΩΝ

ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

ἀδκμ.	Ἀδόκιμος (λέξις).
Αἰολ.	Αἰολικῶς.
αἰτ.	Αἰτιατικὴ (πτῶσις).
αἰτιολ.	Αἰτιολογικῶς.
ἀκλ.	Ἄκλιστος.
ἀμτβτ.	Ἀμετάβατον (ῥῆμα).
ἀμφβ.	Ἀμφίβολος.
ἀναφ.	Ἀναφορικῶς.
ἀνμλ.	Ἀνώμαλος.
ἀντθ.	Ἀντιθέτως.
ἀντνμ.	Ἀντωνυμία.
ἀόρ.	Ἀόριστος (χρόνος).
ἀοριστλ.	Ἀοριστολογικῶς.
ἀποθ.	Ἀποθετικόν.
ἀποκ.	Ἀποκοπή.
ἀποκρ.	Ἀποκριτικῶς.
ἀπρσπ.	Ἀπρόσωπον.
Ἀρμ.	Ἀρμενικῶς.
ἀρσ.	Ἀρσενικὸν (γένος.)
Ἀττ.	Ἀττικῶς.
αὐτπθ.	Αὐτοπαθής.
ἀφαίρ.	Ἀφαίρεσις - εως.
ἄχρστ.	Ἄχρηστος.
βεβαιωτ.	Βεβαιωτικῶς.
βουλ.	Βουλευτικῶς.
βρχ.	Βραχύ.
βτν.	Βοτανική.
Βυζ.	Βυζάντιοι.
Γαλλ.	Γαλλικῶς.
γεν.	Γενική.
Γερμ.	Γερμανικῶς.
γεωμτρ.	Γεωμετρικῶς.
γνμ.	Γνωμικόν.
γρμτ.	Γραμματικῶς.
Γρφ.	Γραφαὶ (Π. καὶ Ν.)
δασ.	Δασύ.
διαζευκτ.	Διαζευκτικῶς.
δικαν.	Δικανικῶς.
δοτ.	Δοτική.
δυϊκ.	Δυϊκῶς.
Δωρ. ἢ Δ.	Δωρικῶς.

Ἑβρ.	Ἑβραϊκῶς.
εἰδ.	Εἰδικός.
ἐκδχ.	Ἐκδοχή.
ἐκκλησ.	Ἐκκλησιαστικοὶ (συγγραφεῖς.)
ἔκτ.	Ἔκτασις - εως.
ἐλλ.	Ἐλλειπτικῶς.
ἐμφαντ.	Ἐμφαντικῶς.
ἑν.	Ἑνικός.
ἐναντ.	Ἐναντιωματικῶς.
ἐνεργ.	Ἐνεργητικὴ (διάθεσις.)
ἐξαιρ.	Ἐξαιρέτως.
ἐπίθ.	Ἐπίθετον.
ἐπιθετ.	Ἐπιθετικῶς.
ἐπίῤῥ.	Ἐπίῤῥημα.
ἐπιφών.	Ἐπιφώνημα.
ἑπμ.	Ἑπομένως.
ἐρωτ.	Ἐρωτηματικῶς.
εὐκτ.	Εὐκτική.
εὐφημ.	Εὐφημία - ας.
εὔχρστ.	Εὔχρηστον.
εὐχρηστότ.	Εὐχρηστότατον.
ἐφετ.	Ἐφετικῶς.
ζ.	Ζῶον.
θετ.	Θετικόν.
θηλ.	Θηλυκόν.
θλγ.	Θεολογικως.
ἴσ.	Ἴσως.
Ἰων.	Ἰωνικῶς.
καταχρ.	Καταχρηστικως.
κατομωτ.	Κατομωτικῶς.
Κελτ.	Κελτικῶς.
κρ.	Κρᾶσις.
κτλ.	Καὶ τὰ λοιπά.
κυρ.	Κυρίως.
Κωμ.	Κωμικῶς.
Λατ.	Λατινικῶς.
Μ.	Μέλλων.
μθμτ.	Μαθηματικῶς.

Digitized by Google

μόρ.	Μόριον.
μσ.	Μέση.
μτβτ.	Μεταβατικόν.
μτγν.	Μεταγενέστερον.
μτθ.	Μετάθεσις.
μτνμ.	Μετωνυμία.
μτφρ.	Μεταφορικῶς.
μτχ.	Μετοχή.
νλγ.	Νεολογία.
νμ.	Νομικῶς.
ὅθ.	Ὅθεν.
ὀνμστ.	Ὀνομαστική.
ὀνομτπ.	Ὀνοματοποιΐα.
ὀξύτ.	Ὀξύτονος.
ὀρθότ.	Ὀρθότερον.
ὁριστ.	Ὁριστική.
οὐδ.	Οὐδέτερον.
οὐσ.	Οὐσιαστικόν.
παραλλ.	Παραλλήλως.
παρβλ.	Παρέβαλε.
παροξ.	Παροξύτονον.
παρτ.	Παρατατικός.
Περσ.	Περσικῶς.
πθ.	Παθητική.
πλ.	Πλεῖστον.
πλθ.	Πληθυντικῶς.
πρκ.	Παρακείμενος.
προηγ.	Προηγουμένῳ.
πρόθ.	Πρόθεσις.
προπαροξ.	Προπαροξύτονος.
πρσ.	Πρόσωπον.
πρστ.	Προστακτική.
πτ.	Πτηνόν.
π. χ.	Παραδείγματος χάριν.
ῥτρ.	Ῥητορικῶς.
σημασ.	Σημασία.
σπν.	Σπανίως.
συγκ.	Συγκοπή.
συγκρ.	Συγκριτικόν.
συλλ.	Συλλογιστικῶς.
συμπλκ.	Συμπλεκτικῶς.
σύνδ.	Σύνδεσμος.
συνεκδχ.	Συνεκδοχικῶς.
συνήθ.	Συνήθως.
συνηθέστ.	Συνηθέστερον.
σύνθ.	Σύνθεσις.
συνλφ.	Συναλοιφή.
συχντ.	Συχνότερον.
σχετλ.	Σχετλικῶς.
τ.	Τοῦ τῆς ἢ τῷ.
ταγ.	Ταγματικῶς.
τελ.	Τελικῶς.
Τουρκ.	Τουρκικῶς.
τρτπρσ.	Τριτοπροσώπως.
ὑπερθ.	Ὑπερθετικός.
ὑπκρ. ἢ ὑποκορ.	Ὑποκοριστικόν.
ὑποθ.	Ὑποθετικός.
ὑποτκ.	Ὑποτακτικη.
φλσφ.	Φιλοσοφικῶς.
φρ.	Φρᾶσις.
φων.	Φωνῆεν.
χ.	Χωρίς.
χειρ.	Χειρουργικῶς.
χυδ.	Χυδαϊκῶς.
=	ταυτόσημον.
×	Ποιητικῶς.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΝΕΟΝ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΕΤΡΑΓΛΩΣΣΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΑΡΜΕΝΗΚΗΣ καὶ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

A.

A, *α*, **Alfa**, la prima lettera dell' Alfabeto Greco. *Ալֆա, Յունաց լեզուին առաջին գիրն է.* Ալֆա, Եունանի լիսանընըն իլք հարֆը տըր։

Ά, avendovi sopra questo accento (´) significa uno, o primo. *այս նշանը (´) վրան ունենալով կընշանակէ մէկ, կամ առաջին.* իւզէրինտէ պու նիշան (´) օլտուղունտա կէօստէրիր պիր, եա՛խօտ պիրինճի։

͵Α, *͵α*, trovandosi al di sotto questo accento (͵) significa mille. *այս նշանը (͵) տակը ըլլալու ատեն կընշանակէ հազար.* պու նիշան (͵) ալթընտա օլտուղունտա կէօստէրիր պին։

Ἀ, *ἀ*, posta al principio delle parole significa privazione prendendo una significazione tutto contraria, come *κακὸς-ἄκακος*, *δῆλος-ἄδηλος*, *νόμος-ἄνομος*, *բառերուն սկիզբը դրուելով կընշանակէ զրկումն՝ բոլորովին հակառակ նշանակութեան մը փոխուելով, ինչպէս* κακὸς-ἄκακος, δῆλος-ἄδηλος. լագըրտըլարըն պաշլանկըճընտա պուլունտուղունտա կէօստէրիր մահրումիյէթ զըտտ պիր մանայէ տէյիշիլ օլարագ, նասըլ κακὸς-ἄκακος կիպի։

Ἀ, *ἀ*, posta al principio delle parole significa collezione, come *ἀδελφὸς*-invece di-*ὁμόδελφος*, *ἀκόλουθος* invece di-*ὁμοκέλευθος*, *ἀτάλαντος* invece di-*ἰσοτάλαντος*. *բառերուն գլուխը դրուելու ատեն կընշանակէ միութիւն, ինչպէս ἀδελφὸς, ὁμόδελφος ին տեղը ἀκόλουθος-ὁμοκέλευθος ին տեղը, և այլն.* լագըրտըլարըն պաշլանկըճընտա պուլունտուղունտա կէօստէրիր պիրլիք. նասըլ ἀδελφὸς-ὁμόδελφος ըն եէրինէ, կիպի։

Ἀ, *ἀ*, posta al principio delle parole significa aumento, come *ἀχανὴς* invece di *πολὺ κεχηνὼς*, *ἄξυλος* invece di *πολύξυλος*. però questo significato si usa molto raro. *բառերուն սկիզբը դրուելու ատեն կընշանակէ աւելութիւն, ինչպէս ἀχανὴς փոխանակ πολὺ κεχηνὼς և այլն. բայց այս նշանակութիւնը քիչ կը գործածուի.* լագըրտըլարըն պաշլանկըճընտա պուլունտուղունտա կէօստէրիր չօգլուգ եա՛խօտ արթըգլըգ, նասըլ, ἀχανὴς-πολὺ κεχηνὼς ըն եէրինէ, ֆագաթ պու քէլիմէ նատիր գուլլանըլըր։

Ἀ, *α*, si pone per pleonasmo, o effonia al principio di quelle parole, che cominciano da due consonanti senza mutar la significazione, come *στάχυς-ἄσταχυς*, *σπαίρω-ἀσπαίρω*. *կըդրուի աւելորդ հնչման համար, կամ այն բառից երկու բաղաձայնէ սկսած բառերուն գլուխը՝ առանց փոխելու անոնց նշանակութիւնը, ինչպէս,* στάχυς-ἄσταχυς *և այլն.* ֆազլալըգ եա՛խօտ լաֆզ իչին եա՛խօտ իքի հարֆ իլէ պաշլայան լագըրտըլարըն պաշլանկըճընտա՝ անլար մանասընը տէյիշտիրմէքսիզին, նասըլ, στάχυς-ἄσταχυς կիպի։

Ἆ, *ἆ*, interjezione di ammirazione, come. *ἆ, μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσατο.* *զարմացական միջարկութիւն է, ինչպէս. ἆ, μέγα τολμήεις և այլն.* թաաճիւպ կէօստէրիր, նասըլ ἆ, μέγα, κτλ.

Ἆ, *ἆ*, significa proibizione aggiungendosi alla particella *Μὴ*, come *ἆ μὴ λέγ' ὦ πόνηρε ταῦτα*. *կընշանակէ արգելելը Mὴ մասնիկին հետ ըլլալու ատենը, ինչպէս,* ἆ μὴ λέγ' ὦ πόνηρε ταῦτα. կէօստէրիր եասագ էթմէքլիք Μη իլէ պիրլիքտէ օլտուղունտա, նասըլ. ἆ μὴ λέγ' ὦ πόνηρε ταῦτα.

Ἅ, *ἅ*, ἢ *Ἆ*, *ἆ*, ἢ *Ἀ*, *ἀ*, interjezione di allegrezza, o di dolore. *ուրախութեան կամ ցաւի միջարկութիւն.* սէվինճ եա՛խօտ աճը կէօստէրիր։

Ἀαγὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἄγω-ἄγνυμι) infragile. *չկոտրուող,* գըրըլմազ, գավի։

Ἀάζω, *M*, *ἀάσω*, (ἄω) spirare. esalare. *շունչ առնել.* նէֆէս ալմագ վէրմէք, սօլուգ ալմագ։

Ἄαπτος (ὁ, ἡ) (ἀ, ἅπτομαι) intangibile, impalpabile, inaccessibile, *չշօշափուելու, չմօտիկենալու,* էլ տէյմէզ, տօգունուլմազ, եագլաշըլմազ։

Ἀασμὸς-οῦ (ὁ) (ἀάζω) esalazione. *շնչառութիւն.* նէֆէս ալմա վէրմէ, սօլուգ ալմա։

Ἀάσχετος (ὁ, ἡ) intollerabile, insoffribile. 2. che è difficile ad arrestarsi. *չդիմանալու. 2. ափ չընկնող.* տայանըլմազ. 2. էլէ կէչմէզ, թութուլմազ։

Ἄατος (ὁ, ἡ) (ἀ. ἀάω) insaziabile. *չկշտացող.* տօյմազ։

Ἀάω, *M*, *ἀάσω*, nuocere, danneggiare.

Digitized by Google

[illegible]

Ἄβα, Δωρ. ἀντὶ Ἥβη.

Ἄβαζος (ὁ, ἡ) muto, taciturno. համր, մունջ. [illegible]

Ἀβαθής-έος, (ὁ, ἡ) (βάθος) senza profondità. խորունկ չեղող. [illegible]

Ἀβαθμίδωτος (ὁ, ἡ) senza grado. աստիճան չունող. [illegible]

Ἄβαθρος (ὁ, ἡ) (βάθρον) privo di fondamento. հիմ չունող. [illegible]

Ἀβακής-έος (ὁ, ἡ) (ἀ, βάζω) taciturno, chi non può parlare. 2. semplice. մունջ, ձայն չունող, խօսիլ չկրցող. 2. պարզամիտ. [illegible]

Ἀβακίζω, Μ. ίσω, tacere, non parlare. 2. esser semplice. լուռ կենալ, ձայն չհանել. 2. պարզամիտ ըլլալ. [illegible]

Ἀβάκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄβαξ.

Ἀβάκχευτος (ὁ, ἡ) (βακχεύω) non partecipe, alieno dalle baccanale, mesto, tristo. Բագոսի շատտուածին խաղերուն հաղորդ չեղող, տրտում. [illegible]

Ἄβαξ-ακος (ὁ) (ἀ, βάσις) tavoletta, tavola delle figure matematiche, o geografiche. 2. tavola di calcolo. 3. tavola di denari. 4. tavola di giuoco. չափաբերութեան կամ երկրաչափութեան ձեւերու տախտակ. 2. համրուի տախտակ. 3. սակի տախտակ. 4. խաղի տախտակ. [illegible]

Ἀβάπτιστος (ὁ, ἡ) (βαπτίζω) non battezzato. 2. non bagnato. չմկրտուած. 2. չթրջուած. [illegible]

Ἄβαπτος (ὁ, ἡ) (βάπτω) non tinto. 2. non bagnato all'acqua. չներկուած. 2. չթրջուած. [illegible]

Ἀβάρβαρος (ὁ, ἡ) non barbaro. բարբարոս չեղող. [illegible]

Ἀβαρής-έος (ὁ, ἡ) non pesante. 2. chi non è di peso agli altri. թեթեւ. 2. ուրիշի ծանրութիւն չեղող. [illegible]

Ἄβαρις-ιος (ὁ, ἡ) (βάρις) senza nave. առանց նաւի. [illegible]

Ἀβασάνιστος (ὁ, ἡ) non provato, non assaggiato, non esaminato. 2. non sottomesso al dolore, o tortura. չփորձուած, չքննուած. 2. ցաւ կամ տանջանք չքաշած. [illegible]

Ἀβασανίστως, ἐπίρ., senza prova, esame, 2. senza tortura, o dolore. առանց փորձի քննութեան. 2. առանց ցաւի կամ տանջանքի. [illegible]

Ἀβασίλευτος (ὁ, ἡ) (βασιλεύω) chi non ha il Rè, chi non è soggetto al Rè. առանց թագաւորի, թագաւորի տակ չեղող. [illegible]

Ἀβάσκανος (ὁ, ἡ) (βασκαίνω), non invidioso, sincero, verace. չնախանձող, պարզամիտ, արդար. [illegible]

Ἀβάσκαντος (ὁ, ἡ) non invidiato. չնախանձուած. [illegible]

Ἀβάστακτος (ὁ, ἡ) (βαστάζω), insoffribile, intollerabile. չկրելու. [illegible]

Ἄβατος (ὁ, ἡ) (βαίνω) difficile ad entrare, o ad avvicinarsi, inaccessibile. 2. deserto. 3. sacrosanto. չմտնալու, չմօտենալու. 2. ամայի. 3. սրբազան, սուրբ. [illegible]

Ἄβαφος (ὁ, ἡ) Ἄβαπτος.

Ἀβδέλυκτος (ὁ, ἡ) (βδελύσσω), non esecrabile. չզզուելու. [illegible]

Ἀβέβαιος (ὁ, ἡ), instabile, incerto. անհաստատ, անհաստատ. [illegible]

Ἀβεβαιότης-ητος (ἡ), incertezza, instabilità. անհաստատութիւն, անհաստատութիւն, անշարժ ըլլալը. [illegible]

Ἀβέβηλος (ὁ, ἡ), (κυρ. τόπος), sacrosanto, inviolabile. սրբազան, անպղծանելի (տեղի). [illegible]

Ἀβελτερία-ας (ἡ), pazzia, stoltezza, sciocchezza խենթութիւն, խեւութիւն, յիմարութիւն. [illegible]

Ἀβέλτερος (ὁ, ἡ) (ἀ, βέλτερος), sciocco, insensato, forsennato, scioperato. խենթ, փախուկ, խեւ. [illegible]

Ἀβελτηρία-ας (ἡ), Ἀττ. ἀντὶ Ἀβελτερία.

Ἀβίαστος (ὁ, ἡ), non sforzato, libero, spontaneo. բռնի չկամրուած, ազատ, կամաւոր. [illegible]

Ἄβιβλος (ὁ, ἡ) (βιβλίον), privo di libri. գիրք չունող. [illegible]

Ἄβιος (ὁ, ἡ) (βίος), chi non ha il vitto, bisognoso, chi non può vivere. ապրուստ չունող, չունեւոր, ապրիլ չկրցող. [illegible]

Ἀβίωτος (ὁ, ἡ) (βιόω), chi non può vivere, senza vita. ապրիլ չկրցող, կեանք չունող. [illegible]

Ἀβλάβεια-ας (ἡ), sanità. 2. innocenza. առողջութիւն. 2. յանցանք չունենալը. անմեղութիւն. [illegible]

Ἀβλαβής-έος (ὁ, ἡ) (βλάπτω), indenne, innocente. 2. chi non prova danno. վնաս չտուող. 2. վնաս չքաշող. [illegible]

Ἀβλαβῶς, ἐπίρ. senza danno. առանց վնասու. [illegible]

Ἄβλαπτος (ὁ, ἡ) = Ἀβλαβής.

Ἀβλάπτως, ἐπίρ. = Ἀβλαβῶς.

Ἀβλαστέω-ῶ, Μ. ήσω. (βλαστάνω), malamente germogliare, non crescere. բուսնիլ, չաճիլ. [illegible]

Digitized by Google

Ἀβλαστὴς-έος (ὁ, ἡ), Ἀβλάστητος (ὁ, ἡ), Ἄβλαστος (ὁ, ἡ) che malamente germoglia, infecondo. [illegible]

Ἀβλασφήμητος (ὁ, ἡ) (βλασφημέω), cui non si può maledire. [illegible]

Ἄβλαυτος (ὁ, ἡ) (βλαύτη) senza scarpa, discalzato. [illegible]

Ἀβλεμὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἀμελὴς) impotente, imbecille. [illegible]

Ἀβλεπτέω-ῶ, Μ. ήσω. (βλέπω) veder come losco, esser mezzo cieco. 2. dissimulare, far le viste di non vedere. 3. sbagliare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀβλέπτημα-ατος (τὸ), errore, sbaglio. [illegible]

Ἀβλέφαρος (ὁ, ἡ), privo di palpebre. [illegible]

Ἀβλεψία-ας (ἡ), cecità. 2. inconsiderazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄβλητος (ὁ, ἡ) (βάλλω), non colpito, non ferito. [illegible]

Ἀβληχρὸς-ὰ-ὸν (βληχρὸς), debole, imbecille. [illegible]

Ἀβλίμαστος (ὁ, ἡ) (βλιμάζω) intatto. [illegible]

Ἀβοατὶ, ἐπίῤ. Δωρ. ἀντὶ Ἀβοητὴ.

Ἀβόατος (ὁ, ἡ) Δωρ. ἀντὶ Ἀβόητος.

Ἀβοηθησία-ας (ἡ) (βοηθέω), mancanza di soccorso, [illegible]

Ἀβοήθητος (ὁ, ἡ), cui nessuno offre soccorso, non ajutato. 2. immedicabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀβόηθος (ὁ, ἡ), non sovvenuto, non ajutato, [illegible]

Ἀβοητὶ, ἐπίῤ. (βοάω), senza rumore. [illegible]

Ἀβόητος (ὁ, ἡ) (βοάω), non rumoroso, non tumultuario. 2. non pianto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀβολέω-ῶ. Μ. ήσω. (ἀ, βάλλω), andar all' incontro, accorrere, incontrare. [illegible]

Ἀβολητὺς-ύος (ἡ) (ἀβολέω), incontro, rincontro. [illegible]

Ἄβολος (ὁ, ἡ) (βάλλω) κύρ. ἵππος, ὄνος κ. τ. λ.) che ancora non ha mutato il primo suo dente, o che non ha ancora il primo dente. [illegible]

Ἀβοσκὴς-έος (ὁ, ἡ) (βόσκω) digiuno, che non ha mangiato, [illegible]

Ἀβόσκητος (ὁ, ἡ), Ἄβοτος (ὁ, ἡ), privo di pascolo. [illegible]

Ἀβουκόλητος (ὁ, ἡ) (βουκολέω), non guardato, rifiutabile. [illegible]

Ἀβουλεὶ, καὶ Ἀβουλεύτως, ἐπίῤ. = Ἀβούλως.

Ἀβούλευτος (ὁ, ἡ) = Ἄβουλος.

Ἀβουλέω-ῶ. Μ. ήσω. (οὐ βούλομαι), non volere. 2. non consultare, non riflettere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀβουλὴς (ὁ, ἡ) (ἀβουλέω), Ἀβούλητος (ὁ, ἡ) (ἀβουλέω) non volontieri. 2. sconsiderato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀβουλία-ας (ἡ), imprudenza, tracotanza, mancanza di consiglio, stoltezza, mal consiglio. [illegible]

Ἄβουλος (ὁ, ἡ), inconsiderato, stolto. [illegible]

Ἀβούλως, ἐπίῤ. inconsideratamente, senza riflessione. [illegible]

Ἀβούτης-ου (ὁ) (βοῦς), privo di greggia, povero. [illegible]

Ἄβρα, καὶ Ἅβρα-ας (ἡ), cameriera, servente. 2. concubina. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀβραμὶς-ίδος (ἡ) pesce che si trova e nel mare, e nel fiume Nilo. [illegible]

Ἄβρεκτος (ὁ, ἡ) (βρέχω), non bagnato, secco. [illegible]

Ἁβρίζομαι (ἅβρος) = Ἁβρύνομαι.

Ἀβριθὴς-έος (ὁ, ἡ) (βρίθω), leggiero, lieve. [illegible]

Ἄβριχτος (ὁ, ἡ) (βρίζω), senza sonno, vigilante. [illegible]

Ἀβρὶξ-ἐπίῤ. (ἀβρίζω), vigilantemente. [illegible]

Ἁβροβάτης-ου (ὁ) (ἁβρὸς καὶ βαίνω) che ha andatura da femmina. [illegible]

Ἁβρόβιος (ὁ, ἡ), che vive nella mollezza, delicato. [illegible]

Ἁβροβόστρυχος (ὁ, ἡ) = Ἁβροκόμης.

Digitized by Google

Ἀβρόδαις-αῖτος (ὁ, ἡ) (κυρ. τράπεζα). (tavola) guarnita da vivande squisite. ազնիւ կերակուրներով զարդարուած (սեղան)· Նրբին Ճաշերով լի սեղան (սա-ֆրա)։

Ἀβροδιαιτάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. menar vita delicata-molle. փափուկ կեանք անցնել · Նազիկ եօմուր կեչիրմէք ։

Ἀβροδίαιτος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀβρόβιος.

Ἀβρόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce frutta delicate. ազնիւ պտուղներ բերող · Նազիկ մէյվէ հասըլ էտիճի ։

Ἀβροκομάω-ῶ. Μ. ήσω. fornirsi di chiome molli. փափուկ մազերով զարդարուիլ · Նազիկ սաչլարը օլմագ ։

Ἀβροκόμας (ὁ) Δωρ. ἀντὶ Ἀβροκόμης-ου (ὁ), chi ha chiome delicate, o cincinni molli. փափուկ մազեր, խոպոպիքներ ունեցող · Նազիկ սաչլը զիւլիւֆլիւ ։

Ἀβρόμιος (ὁ, ἡ) (βρόμιος), astemio. գինի չխմող · չարապ իչմէյէն, սարհօշ ։

Ἀβρομίτρης-ου (ὁ), coronato di mitra delicata. ազնիւ ու փափուկ թագով զարդարուած · Նազիկ գավուքլը թաճ իլէ գօ-նաձըլ ։

Ἄβρομος (ὁ, ἡ) (ἀ, βρόμος), tumultuario, strepitoso. աղաղակ՝ աղմուկ հանող · կաւ-րիլթիլի, չամաթալը ։

Ἀβροπέδιλος (ὁ, ἡ), chi ha scarpe delicate. ազնիւ ոտից աման ունեցող · Նազիկ գունտուրա՝ գունտուրալը ։

Ἀβροπέταλος. Ἰων. πέτηλος (ὁ, ἡ), che ha foglie molli. փափուկ տերեւ ունեցող · Նազիկ եափրագլը ։

Ἀβρόπηνος (ὁ, ἡ) (πήνη), tessuto di stame molle, e sottile. բարակ ու ազնիւ պրտուով հիւսուած · ինճէ իփլիկլէ տօ-գունմուշ ։

Ἀβρόπους-οδος (ὁ, ἡ). che ha piedi delicati. փափուկ ոտքեր ունեցող · Նազիկ այագլը ։

Ἀβρὸς-ά-όν. (ἅπτομαι, ἡ ἥβη), delicato, molle. 2. splendido, bello. փափուկ · 2 · փայլուն, աղուոր · Նազիկ · 2 · գոզէլ, պարլագ ։

Ἀβροσύνη-ης (ἡ) (ἁβρὸς) = Ἁβρότης.

Ἀβροτάζω, Μ. άξω. (ἄβροτος), fallir la strada, smarrirsi. Ճամբան կորսնցնել · եօլու շաշըրմագ, սափըթմագ ։

Ἀβρότης-ητος (ἡ) (ἁβρὸς), mollezza, delicatezza. 2. bellezza. 3. lusso. փափկութիւն, գրգանք · 2 · աղուորութիւն · 3 · հեշտութիւն · Նազիկլիք · 2 · կիւզէլլիք · 3 · Ֆիւֆրա, կեֆլիլ ։

Ἀβρότιμος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Πολύτιμος.

Ἀβροτόνινος-ίνη-ινόν. (ἀβρότονον), fatto d'abrotano, abrotanino. Աբրոտոնով խառնեն · պոյամադրան, պօյան օթունտան (տի-ֆիլիտէն) ։

Ἀβροτονίτης-ου (ὁ) (κυρ. οἶνος) vino fatto di abrotano. Աբրոտոնով խառնեն շինուած գինի · պոյադան շարապը ։

Ἀβρότονον (τὸ) (ἁβρὸς, τόνος) φυτ. abrotano (erba). բուրեանքն խոտ մըն է · պօյան օթու, պօյասամ (տիֆիլիտ) ։

Ἄβροτος (ὁ, ἡ) (βροτὸς), incorruttibile, immortale. չապականելի, անմահ · պօ-զուլմայան, էօլմէզ, պէ չիւրիւմէզ ։

Ἀβροχία-ας (ἡ), mancanza di pioggia, siccità. անձրեւի պակասութիւն, չորու-թիւն · եաղմուրսըզլըգ, գուրագլըգ ։

Ἄβροχος (ὁ, ἡ) (βρέχω) = Ἄβρεκτος.

Ἀβρόχως, ἐπίῤ. senza pioggia. առանց անձրեւի · եաղմուրսըզ ։

Ἀβρύνομαι, Μ. ῦμαι, acconciarsi delicatamente. 2. insuperbirsi. խիստ զարդարուիլ · 2 · հպարտանալ · Նազլը տօնանմագ · 2 · մաղրուրլանմագ ։

Ἀβρύνω, Μ. υνῶ, (ἁβρὸς) acconciare delicatamente, effeminare. խիստ զարդարել, կնկան պէս ալէկզնել · էֆէմին տօնանմագ, գըննէթլէ տէթէրտիրմէք ։

Ἄβρωμος (ὁ, ἡ) (βρῶμος), κυρ. ἰχθὺς) privo di puzzo di fetore. գարշ հոտ չունեցող, չհոտող · ֆէնա գօգուսու օլմայան, գօգմազ ։

Ἀβρῶς, ἐπίῤ. mollemente, morbidamente, delicatamente. փափկութեամբ, թուլութեամբ · Նազիկլիք իլէ, եումուշագլըգլա կիւզէլլիկ իլէ ։

Ἀβρωσία-ας (ἡ) (βρῶσις) digiuno, fame. բան չուտելը, անօթութիւն · օրուճլու օլ-մագլըգ, աճլըգ ։

Ἄβρωτος (ὁ, ἡ) (βιβρώσκω) digiuno, chi non ha mangiato. բան չկերած, անօթի · օրուճլու, գարնը աճ ։

Ἄβυδος καὶ Ἄβυθος (ὁ, ἡ) Ἄβυσσος.

Ἀβυρτάκη-ης (ἡ), specie di cibo composto di varj erbacci per eccitar l'appetito. ադդ ադդ խոտերէ շինուած կերակուր մը ախորժակը բանալու համար · ան-պէրթագ (Ֆիւրսիւ էվէլլէրինտէ եափըլը-պէր թաճըմ եըմէգ օլուր իմիշ) ։

Ἄβυσσος (ὁ, ἡ) (βυσσὸς), profondo, immenso. խորունկ, յատակ չունեցող · տէրին, տիպսիզ ։

Ἄβυσσος (ἡ), inferno. 2. abisso. դժոխք · անդունդ · ճէհէննէմ · 2 · դէրին, ուչուրում ։

Ἀγάζομαι, Μ. άσομαι. (ἄγη) ammirare, accogliere. 2. sdegnarsi. զարմանալ, ըն-դունել · 2 · բարկանալ · Թաաճճուպ էթ · 2 · խըշըմլանմագ, գապուլ էթմէք ։

Ἀγάθεος (ὁ, ἡ) tutto divino. գլխովին աս-տուածեղէն · պիւթիւնիւյլէ իլահի ։

Ἀγαθεωρῶ, Μ. ήσω. considerar con attenzione. ուշադրութեամբ մտածել · տիգգաթլէ տիւշիւնմէք ։

Ἀγαθίζομαι, Μ. ίσομαι, dir del bene. բարեբանել · էյի սէօյլէմէք, էյի տէմէք ։

Ἀγαθὶς-ίδος (ἡ) (ἄγαν, θέω), gomitolo. կծիկ · եումագ ։

Ἀγαθοδότης-ου (ὁ), datore, conceditor del buono. բարեշնորհ · էյիլիք վէրէն ։

Ἀγαθοειδής-έος (ὁ, ἡ), chi ha specie di buono. բարութեան կերպարան ունեցող · էյիլիք շէքլինտէ օլան ։

Ἀγαθοεργέω-ῶ. Μ. ήσω. far del bene. բա-րի գործ գործել · էյիլիք էթմէք ։

Ἀγαθοεργία-ας (ἡ), beneficenza. բարե-գործութիւն · էյիլիք էթմէլիք ։

Ἀγαθοεργὸς (ὁ, ἡ) benefattore. բարերար · էյիլիքճի, էյի իշլէյէն ։

Ἀγαθοθέλεια-ας (ἡ), volontà dei buoni, buona volontà. բարիներու կամքը, բարի կամք · էյիլէրին իրատէսի, էյի իրատէ ։

Ἀγαθοποιέω, ῶ, M. ήσω. = Ἀγαθοεργέω.

Ἀγαθοποιΐα - ας (ἡ), beneficenza. բարերարութիւն. էյլէքտարլըգ։

Ἀγαθοποιὸς (ὁ, ἡ) benefattore. բարեգործ. էյլէքտար, ֆէրէմէնտէլէնի, նիմէթտէար։

Ἀγαθὸς - ἡ - όν, (ἄγαν) buono, probo, virtuoso, corraggioso, valoroso. 2. abile, esperto. 3. cattivo. բարի, ազնիւ, առաքինի, ուժով, կորիճ. 2. բաւական կրթուած. 3. գէշ, չար. էյի, տօղրու, ֆազիլէթլի, գուվվէթլի, եիգիթ. 2. բիլիր, էհլի հիւնէր. 3. ֆէնա, տէֆիլ։

Ἀγαθοσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἀγαθότης.

Ἀγαθοτέλεια - ας (ἡ) bontà perfetta. կատարեալ բարութիւն. տօն տէրէճէ էյլիք։

Ἀγαθότης - ητος (ἡ), bontà, probita, benevolenza, virtù. ազնուութիւն, բարութիւն, առաքինութիւն. էյլիք, տօղրուլուգ, ֆազիլէթ։

Ἀγαθουργέω - ῶ. M. ήσω (ἔργον) Ἀγαθοεργέω.

Ἀγαθουργὴς - οῦ (ὁ) Ἀγαθοεργός.

Ἀγαθουργία - ας (ἡ) Ἀγαθοεργία.

Ἀγαθουργὸς - οῦ (ὁ, ἡ) = Ἀγαθουργής.

Ἀγαθόφρων (ὁ, ἡ) (φρὴν), chi pensa bene, benevolo. բարի բան մտածող՝ փափագող. էյի շէյ տիւշիւնէն՝ իստէյէն, նիյէթլի։

Ἀγαθοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) (φυὴ), chi ha buona indole. բարի բնոյթ ունեցող. էյի թապիաթլը։

Ἀγαθοφυΐα - ας (ἡ), bontà naturale, buona indole. բնական՝ բարութիւն, ազնիւ բնութիւն. թապիաթտէն էյի օլմագլըգ, էյի թապիաթ։

Ἀγαθύνω, M. υνῶ, beneficare, far del bene. բարերարութիւն ընել. էյլիք էթմէք։

Ἀγαθῶς, ἐπίῤ bene. լաւ, ազէկ. էյի, այլա։

Ἀγαθωσύνη - ης (ἡ) = Ἀγαθότης.

Ἀγαίομαι, (ἄγη), ammirare, invidiare. զարմանալ, նախանձիլ. խայրէթլէնմէք՝ հասէտ էթմէք, գըսգանմագ։

Ἀγαῖος - αέα - αῖον, (ἄγη), ammirabile, invidiabile. զարմանալի, 2. նախանձուելու. աճայիպ, հասէտ օլունաճագ. 2. գըսգանըլաճագ։

Ἀγακλεὴς - έος, (ἄγαν, καὶ κλέος), gloriosissimo, onorificentissimo, illustrissimo. մեծափառ, խիստ պատուելի. ֆէք մէշհուր՝ նամտար, ալիշանլը. ἐπίῤ. ὡς.

Ἀγακλυτὸς - ἡ - όν. (κλυτὸς) = Ἀγακλεής.

Ἀγάλαξ-ακτος. πληθυν. ακτες, (ὁ)
Ἀγάλακτος (ὁ, ἡ) πληθυν. ακτοι, (ὁ)
} allattati insieme. 2. privo di latte. միասնեղ կաթ կերած, 2. կաթ չունեցող. սիւտ գարտաշ. 2. սիւտսիւզ։

Ἀγαλακτοσύνη - ης (ἡ) (ἀγάλαξ), affinità, parentado, cognazione. ընտանութիւն, ազգութիւն, ազգականութիւն. խըսըմլըգ։

Ἀγαλλίαμα - ατος (τὸ) γρφ. esultazione, trasporto di gran gioja, allegria. ցնծութիւն, մեծ ուրախութիւն. շատլըգ, սէվինճ, շատըմանլըգ։

Ἀγαλλίασις - εως (ἡ) Ἀγαλλίαμα.

Ἀγαλλιάομαι - ῶμαι. M. άσομαι (ἀγάλλω) gioirsi, esser trasportato di gran tripudio, allegrarsi. խնդալ ուրախանալ՝ խնդալ, հրճուիլ. զիյատէ շատլանմագ՝ մէսրուր օլմագ, շատըմանօլմագ։

Ἀγαλλὶς - ίδος (ἡ) giacinto (fiore noto, che ha la cipolla, o bulbo). յակինթ (սոխ ունեցող ծաղիկ մըն է). սիւմպիւլ (չիչէք)։

Ἀγάλλοχον (τὸ), aloè (albero Indiano) հալուէ. էօտ աղաճը։

Ἀγάλλω, M. αλῶ, (ἄγη, ἄγαμαι), ornare, abbellire. 2. onorare, (μσ-μαι) glorificarsi, vantarsi. 3. compiacersi, godere. զարդարել. 2. յարգել. պարծիլ. 3. վայելել. տօնաթմագ. 2. իճլալ էթ. բուղուրդ էթ". էօյիւնմէք, թաղլանմագ. 3. հազ էթ"։

Ἄγαλμα - ατος (τὸ) (ἀγάλλω), cosa gioconda. 2. statua. լաւ՝ բարի հաճոյ բան. 2. արձան. սէֆալը՝ լաթիֆ շէյ. 2. խօճա սէթրէ, պիթ։

Ἀγαλματίας - ου (ὁ), formoso, o bello come statua. արձանի պէս ազնուոր՝ սիրուն. թաշ օյմա կիպի շէքլի՝ կիւզէլ։

Ἀγαλμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄγαλμα.

Ἀγαλματόγλυφος (ὁ), (γλύφω), scultore di statua. քանդակագործ. արձան շինող. օյմաճը, թաշ օյմա խաքան։

Ἀγαλματοποιέω - ῶ. M. ήσω. fabbricare statua. արձան շինել. սէթրէթ օյմագ, թաշ օյմա խաքմագ։

Ἀγαλματοποιητικὸς - ἡ - όν, concernente la fabbrica delle statue. արձան շինելու պատկանած. թաշ օյմա խաքմագա մէթիէլլիք։

Ἀγαλματοποιΐα - ας (ἡ), arte di fabbricar le statue. արձան շինելը. օյմաճըլըգ։

Ἀγαλματοποιὸς - οῦ (ὁ, ἡ), fabbricatore di statua, statuario. արձան շինող, անդրիագործ. օյմաճը, թաշ օյմա խաքան, սէթրէթ օյան։

Ἀγαλματουργία - ας (ἡ) = Ἀγαλματοποιΐα.

Ἀγαλματουργὸς - οῦ (ὁ, ἡ) = Ἀγαλματοποιός.

Ἀγαλματοφορέω - ῶ. M. ήσω, portar come una statua. արձանի մը պէս կրել. պիր թաշ սէթրէթ կիպի թաշըմագ։

Ἀγαλματόω - ῶ. M. ώσω, render simulacro, o statua. արձան ընել՝ զարձնել. օյմաթաշ պիւթլէթմէք՝ չէվիրմէք։

Ἄγαμαι. M. άσομαι. (ἄγη), ammirare, stimare. զարմանալ, մեծ սեպել, յարգել. տաքտիհայրէ օլ. էշշէքի ցանէր? բաղլէր կիւտէրմէկ։

Ἀγάμητος (ὁ, ἡ) = Ἄγαμος.

Ἀγαμία - ας (ἡ), celibato. անամուսնութիւն, չկարգուիլը. էրկէնլիք. պէքեարլըգ։

Ἀγάμιον (τὸ), celibato. 2. pena contro il celibato. անամուսնութիւն. 2. չկարգուողներու համար պատիժ. էրկէնլիք. 2. էվլէնմէյէնլէր իչին ճէզա տէյէն գարար։

Ἄγαμος (ὁ, ἡ), celibe. չկարգուած. անամուսին. էրկէն, պէքեար։

Ἄγαν, ἐπίῤ. (ἄγω, ἢ ἄγη), troppo, molto. շատ, խիստ. զիյատէ, չօգ։

Ἀγανακτέω - ῶ. M. ήσω. (ἄγαν, ἄχθομαι), dolersi, affliggersi. 2. sdegnarsi. ցաւիլ, տրտմիլ. 2. բարկանալ. ամօթ տալ? սըգըլմագ. 2. գըզգընլանմագ։

Ἀγανάκτησις - εως (ἡ), il sentir dolore. 2. sdegno. ցաւ խմանալը, ցաւիլը. 2. բարկութիւն. ամօթ տալը? 2. քէտէր, գըզգընլըգ։

Digitized by Google

Ἀγανακτητικὸς - ή - όν, lamentevole, querulo. գժգոհացող. գանգատ ընող. [illegible] τικῶς, ἐπίῤ.

Ἀγανακτητὴς - ή - όν, intollerabile. չհամբերելու. [illegible]

Ἀγανακτικὸς - ή - όν, Ἀγανακτητικος - τητικῶς.

Ἀγανὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ἀγανὸς.

Ἀγάννιφος (ὁ, ἡ), troppo nevicoso. (ἄγαν, νίφω) խիստ ձիւնաւոր. [illegible]

Ἀγανοβλέφαρος (ὁ, ἡ) (ἀγανὸς καὶ βλέφαρος), chi ha gli occhi blandi. սիրուն աչք ունող. [illegible]

Ἄγανος (ὁ, ἡ) (ἄγνυμι), rotto. 2. fragile. կոտրուած. 2. շուտ կոտրելող. [illegible] 2. [illegible]

Ἀγανὸς - ή - όν. (ἀ, γάνος, ἢ ἄγαμαι), affabile, grazioso, placido, docile. սիրուն, հաճոյ, քաղցրաբարոյ. [illegible]

Ἀγανοφρονέω - ῶ. M. ήσω, comportarsi con affabilità, con piacevolezza. անուշութեամբ վարուիլ. [illegible]

Ἀγανοφροσύνη - ης (ἡ) affabilità, piacevolezza, mansuetudine, giocondità. անուշութիւն, հեզութիւն, սիրունութիւն. [illegible]

Ἀγανόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (ἀγανὸς, καὶ φρὴν) Ἀγανὸς.

Ἀγανώπης (ὁ) θηλ. νῶπης (ἡ), chi ha aspetto bello. աղուոր դէմք ունեցող. [illegible]

Ἀγάνωρ - ορος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἀγήνωρ.

Ἀγανῶς, ἐπίῤ. dolcemente, placidamente, amichevolmente. սիրով, անուշութեամբ, բարեկամի պէս. [illegible]

Ἀγάνωτος (ὁ, ἡ) non oscuro, non tinto di color nero. չմթնցած, սեւ գունով չներկուած. [illegible]

Ἀγαπάζω. M. άσω, accoglier amichevolmente, abbracciare. սիրով ընդունիլ, գրկել. [illegible] ἴδε Ἀγαπάω.

Ἀγαπάω - ῶ. M. ήσω (ἀγάω, ἄγαμαι), amare. սիրել. [illegible]

Ἀγάπη - ης (ἡ), amore, affetto. սէր. [illegible]

Ἀγάπημα - ατος (τὸ) oggetto d'amore, d'affezione. սիրելու նիւթ. [illegible]

Ἀγαπήνωρ - ορος (ὁ) (ἀγαπάω, καὶ ἠνορέη) chi ama la fortezza, o i forti. կարիճութիւն կամ կարիճները սիրող. [illegible]

Ἀγάπησις - εως (ἡ) }
Ἀγαπησμὸς - οῦ (ὁ) } affezione, amore, diletto. սէր, սիրելը. [illegible]

Ἀγαπητέος - α - ον, amabile, caro, grato, giocondo. սիրուելու, սիրուն, հաճոյ. [illegible]

Ἀγαπητικὸς - ή - όν, suscettibile d'amore. 2. affettoso. սիրուիլ կրցող կամ սիրել ուզող. 2. սիրունելու. [illegible] 2. [illegible]

Ἀγαπητικῶς, ἐπίῤ. amorevolmente, con benevolenza. սիրով, անուշութեամբ. [illegible]

Ἀγαπητὸς - ή - όν, amabile, caro. սիրուելու, սիրուն. [illegible]

Ἀγασθενης - έος (σθένος), molto robusto, gagliardo. խիստ կարիճ սրտոտ. [illegible]

Ἀγάσταχυς - υος (ὁ, ἡ) abbondante di spighe. հասկով լեցուն. [illegible]

Ἀγάστονος (ὁ, ἡ) (στόνος), che sospira molto. 2. degno di molti sospiri, infelice, miserable. շատ հառաչող. 2. շատ հառաչանքի արժանի, խեղճ, ողորմելի. [illegible] 2. [illegible]

Ἀγαστὸς - ή - όν. (ἄγαμαι), ammirabile. զարմանալի. [illegible]

Ἀγάστωρ - ορος (ὁ) fratello uterino. համամայր եղբայր. [illegible]

Ἀγασυλλὶς - ίδος (ἡ) frutice, che porta l'ammoniaco. օշախ բուսցնող տունկ մըն է. [illegible]

Ἀγατὸς - ή - όν. ἀντὶ Ἀγαστὸς.

Ἀγαυὸς - ή - όν. (ἄγαμαι) } ammirabile. 2.
Ἀγαυρὸς - ρά - ρόν, } nobile. 3. chiaro, perspicuo. 4. forte. 5. superbo. զարմանալի. 2. ազնուական. 3. յայտնի, պայծառ. 4. ուժով. 5. հպարտ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Ἄγγαρα - ων (τὰ), alberghi. օթեւանք. [illegible]

Ἀγγαρεία - ας (ἡ) angaria, lavoro forzato, servizio pubblico. պահակութիւն, հրապարակի գործ. [illegible]

Ἀγγαρεύω. M. εύσω, angariare. բռնի գործ մը վարել, տարապարհակ վարել. [illegible]

Ἀγγείδιον - ου (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀγγεῖον.

Ἀγγεῖον - ου (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄγγος.

Ἀγγελία - ας (ἡ) annunzio, avviso. աւետիս, պատգամ, լուր. [illegible]

Ἀγγελιαρχὸς (ὁ) presidente degli annunziatori, ambasciadore. պատգամաբերողներուն գլուխը, դեսպան. [illegible]

Ἀγγελιαφόρος (ὁ, ἡ) }
Ἀγγελιώτης - ου (ὁ) } messaggiere, nunzio, corriere. լուր բերող, թղթաբեր. [illegible]

Ἀγγελικὸς - ή - όν, appartenente all' annunzio. պատգամի վերաբերեալ. [illegible]

Ἀγγελιώτης - ου (ὁ) ἀντὶ Ἀγγελιαφόρος.

Ἀγγέλλω M. ελῶ, (ἄγω) annunziare, avvisare. 2. far consapevole. պատգամ տանիլ. 2. իմացնել. [illegible] 2. [illegible]

Ἄγγελος - ου (ὁ, ἡ) nunzio. 2. la cosa annunziata. 3. Angelo. պատգամաւոր. 2. պատգամ եղած բանը. 3. Հրեշտակ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Digitized by Google

Ἄγγος - εος (τὸ) vaso. 2. scatola. 3. vena. 4. recettacolo. [illegible]

Ἀγγούριον - ου (τὸ) cedriuolo. 2. cocomero. [illegible]

Ἄγε, Ἄγετε (κύρ. β. πρόστ. τ. προσ. τ. ἄγω) orsu, orvia, suvia. [illegible]

Ἀγείρω. Μ. ερῶ. (ἄγω, ἀγέρω) radunare. 2. mendicare. [illegible]

Ἀγελαδὸν. Δ. ἀντὶ Ἀγεληδὸν.

Ἀγελάζω. Μ. άσω. (αγέλη) radunare, congregare. [illegible]

Ἀγελαῖος - αία - αῖον. appartenente all' armento, alla greggia. 2. triviale, vile. [illegible]

Ἀγελαιοτρόφος (ὁ) chi tiene cura dell' armento. [illegible]

Ἀγελαιὼν - ῶνος (ὁ) luogo di pascolo per gli armenti. [illegible]

Ἀγελαρχέω - ῶ. Μ. ήσω. esser comandante, sovrastante della greggia, degli armenti. [illegible]

Ἀγελάρχης - ου (ὁ) (ἄρχω) / Ἀγέλαρχος - ου (ὁ) comandante dell' armento. 2. condottiere, guida della greggia. [illegible]

Ἀγελαστέω - ῶ. Μ. ήσω (ἀγέλαστος) astenersi dal riso, non ridere. [illegible]

Ἀγελαστεὶ - αστὶ. ἐπίῤ. (ἀγέλαστος) senza riso, ridere. [illegible]

Ἀγέλαστος (ὁ, ἡ) chi non ride, severo. 2. chi non è degno di riso. [illegible]

Ἀγέλη - ης (ἡ) (ἄγω) armento, greggia. [illegible]

Ἀγεληδὸν. ἐπίῤ. in folla, con turma. [illegible]

Ἀγελικὸς - η - ὸν = Ἀγελελαῖος =

Ἀγένειστος (ὁ, ἡ) (γενεαλογέω) di chi non si sa la genealogia. 2. basso di nascita. [illegible]

Ἀγένεια - ας (ἡ) (γένος) viltà, bassezza di nascita. [illegible]

Ἀγένειος (ὁ, ἡ) (γένειον) imberbe. [illegible]

Ἀγενὴς - έος (ὁ, ἡ) (γένος) ignobile, vile. 2. non generoso - liberale. 3. senza prole, chi mena una vita celibe. [illegible]

Ἀγένητος (ὁ, ἡ) (γίνομαι) non fatto, non esistente. [illegible]

Ἀγέννεια - ας (ἡ) (ἀγεννὴς) Ἀγένεια.

Ἀγεννὴς - έος (ὁ, ἡ) (γεννάω) Ἀγενὴς.

Ἀγεννησία - ας (ἡ) (γεννάω) sterilità. 2. vedovanza. [illegible]

Ἀγέννητος (ὁ, ἡ) (γεννάω) ingenito, non creato. [illegible] νήτως. ἐπίῤ.

Ἀγεννίζω. Μ. ίσω. farsi ignobile. [illegible]

Ἀγέραστος (ὁ, ἡ) (γέρας) / Ἀγέρατος (ὁ, ἡ) non premiato. [illegible]

Ἀγερμοσύνη, ης (ἡ) (ἀγείρω) Ἀγυρμός.

Ἀγερωχία - ας (ἡ) (ἀγέρωχος) superbia, arroganza, orgoglio. 2. ferocità. [illegible]

Ἀγέρωχος (ὁ, ἡ) orgoglioso, superbo. 2. fiero, feroce, ardito. [illegible]

Ἀγεσίλαος - ου (ὁ) (ἄγω, καὶ λαος) ἐπιθετ. τ. Πλούτωνος.) condottiere del popolo. [illegible]

Ἀγέτις - ιδος (ὁ) Δ. ἀντὶ Ἡγέτις.

Ἄγευστος (ὁ, ἡ) (γένομαι) ingustabile. 2. che non ha gustato. [illegible]

Ἀγεωμέτρητος (ὁ, ἡ) chi non sa la geometria. [illegible]

Ἀγεωργησία - ας (ἡ) (γεωργέω) negligenza d' agricoltura. [illegible]

Ἀγεώργητος (ὁ, ἡ) (τόπος) incolto. [illegible]

Ἄγη, ης (ἡ) (ἄζω, ἄγαμαι) ammirazione. 2. venerazione. 3. invidia. [illegible]

Ἀγὴ - ῆς (ἡ) (ἄγνυμι) contusione, frammento, rottura. [illegible]

Ἀγηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. perseguitare, cacciare, metter in fuga. 2. saccheggiare. [illegible]

Ἀγηλατίζω. Μ. ίσω. scacciare. [illegible]

Ἀγήλατος (ὁ, ἡ) (ἀγηλατέω) spinto da una mano forte. [illegible]

Ἄγημα - τος (τὸ) (ἄγω) squadra, truppa, esercito. [illegible]

Ἀγηνορία - ας (ἡ) (ἄγαν, καὶ ἀνὴρ) robustezza, fortezza. 2. audacia, arroganza. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] · 2· [illegible]

Ἀγήνωρ-ορος (ὁ) (ἄγαν, ἢ ἄγω, καὶ ἀνήρ) robusto, forte, gagliardo. 2. ardito, superbo, arrogante. [illegible] · 2 · [illegible] · 2· [illegible]

Ἀγήρατος (ὁ, ἡ) (γῆρας)
Ἀγήρως-ων. (ὁ, ἡ) } chi non si invecchia, immortale, perenne. [illegible]

Ἀγὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἄγνυμι) curvato, curvo. [illegible]

Ἁγὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἄγος) ἀντὶ Ἐναγής.

Ἀγήσανδρος-ου (ὁ) (ἄγω, καὶ ἀνήρ) = Ἀγεσίλαος.

Ἀγησίχορος (ὁ, ἡ) (ἀγέομαι, καὶ χορὸς) chi regola il coro. corista. [illegible]

Ἀγητὸς-ἡ-όν. (ἄγαμαι) ἀντὶ Ἀγαστός.

Ἁγιάζω. Μ. άσω (ἅγιος ἐκκλησ.) santificare, consacrare. [illegible]

Ἁγίασμα-ατος (τὸ) (ἁγιάζω) la cosa consacrata-santificata. [illegible]

Ἁγιασμὸς-οῦ (ὁ) (ἐκκλησ.) consacrazione. [illegible]

Ἁγιαστήριον (τὸ) (ἐκκλησ.) Santuario. [illegible]

Ἁγιαστὴς-οῦ (ὁ) (ἐκκλησ.) consacrante. [illegible]

Ἁγιαστικὸς-ἡ-όν. appartenente alla consacrazione. [illegible]

Ἀγίγαρτος (ὁ, ἡ) senza acini (uva) [illegible]

Ἁγίζω. Μ. ίσω. (ἅγος) ἀντὶ Ἁγιάζω.

Ἁγιόγραφος (ὁ, ἡ) santamente, o dai santi scritto. [illegible]

Ἅγιον-ου (τὸ) santuario, tempio. [illegible]

Ἁγιοπρεπὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἅγιος, πρέπει) appartenente-necessario ai santi. [illegible]

Ἅγιος-α-ον. ἢ (ὁ, ἡ) santo, venerando. 3. inviolabile. [illegible] · 2· [illegible] 3· [illegible] · 2· [illegible] · 3· [illegible]

Ἁγιοσύνη-ης (ἡ)
Ἁγιότης-ητος (ἡ) } santità, santimonia. [illegible]

Ἁγιόω-ῶ. Μ. ώσω. = Ἁγιάζω.

Ἁγιστεύω. Μ. εύσω. στέω. Μ. έσω. (ἅγιος) vivere santamente. [illegible]

Ἁγίως. ἐπίῤ. santamente. [illegible]

Ἀγκάζομαι. Μ. άσομαι. (ἀγκαὶ) abbracciare, prender fra le braccia. [illegible]

Ἀγκάλη-ης (ἡ) (ἀγκαὶ) braccio. 2. seno. [illegible] · 2· [illegible] · 2· [illegible]

Ἀγκαλιάζω. Μ. άσω. abbracciare. [illegible]

Ἀγκαλίζομαι. Μ. ίσομαι (ἀγκάλη) ἀντὶ Ἀγκάζομαι.

Ἀγκαλὶς-ίδος (ἡ) fascicolo, manata. 2. Πληθυν. le braccia. [illegible] · 2· [illegible] · 2· [illegible]

Ἀγκάλισμα-ατος (τὸ) quello che portiamo, o prendiamo nel seno, o braccia. 2. abbraciamento. [illegible] · 2· [illegible] · 2'. [illegible]

Ἄγκαλος-ου (ὁ) ἀντὶ Ἀγκαλίς.

Ἀγκὰς. ἐπίῤ. (κύρ. αἰτ. πλθ. τ. Ἀγκὴ ἢ Ἀγκάλη) fra le braccia, con le braccia. [illegible]

Ἄγκιον-ου (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄγκος.

Ἀγκιστρεία-ας (ἡ) (ἄγκιστρον) pesca all' amo. [illegible]

Ἀγκιστρευτὴς-οῦ (ὁ) (αγκιστρεύω) pescatore all' amo. [illegible]

Ἀγκιστρεύω. Μ. εύσω (ἄγκιστρον) inamare, pescare all amo. [illegible]

Ἀγκίστριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄγκίστρον.

Ἀγκιστρόδετος (ὁ, ἡ) (δέω) legato all' amo. [illegible]

Ἄγκιστρον (τὸ) amo [illegible]

Ἀγκιστροπώλης-ου (ὁ) venditore d'amo. [illegible]

Ἀγκιστρόω-ῶ. Μ. ώσα (ἄγκιφτρὸν) far adunco a guisa d'amo. 2. prendere all' amo, [illegible] · 2· [illegible] · 2· [illegible]

Ἄγκλιμα-ατος (τὸ) luogo in nave, in cui siede, o sta il timoniere. 2. piloto, timonista. [illegible] · 2· [illegible] · 2· [illegible]

Ἀγκοίνη-ης (ἡ) (ἄγκων) Ἀγκάλη.

Ἀγκονὶς-ίδος (ἡ) ministra, fantesca, serva. [illegible]

Ἄγκόνος-ου (ὁ) servo, faniglio. [illegible]

Ἄγκος-εος (τὸ) ἀγκὼν) valle. [illegible]

Ἀγκταλιάζω. Μ. άσω, (ἄγχω) soffogare, affogare, strangolare. [illegible]

Ἀγκυλέομαι-οῦμαι Μ. ήσομαι (ἀγκύλη) lanciare, saettare, avventare, arcare. [illegible]

Digitized by Google

Ἀγκύλη - ης (ἡ) nastro, la corda del l'arco, cui si incocca lo strale e si getta. 2. viziosa contrazione degli articoli. [illegible]

Ἀγκυλίζομαι. M. ίσομαι, Ἀγκυλέομαι.

Ἀγκυλὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Ἀγκύλη.

Ἀγκυλιστὴς - οῦ (ὁ) (ἀγκυλίζομαι) lanciatore, saettatore, arciere. [illegible]

Ἀγκυλοβλέφαρον - ου (τὸ) infermità delle palpebbre. [illegible]

Ἀγκυλόγλωσσος (ὁ, ἡ) chi ha la pipita, di chi la lingua è impedita. [illegible]

Ἀγκυλόδειρος (ὁ, ἡ) (δειρή) di collo storto. [illegible]

Ἀγκυλόδους - οντος (ὁ, ἡ) di denti storti. [illegible]

Ἀγκυλοειδής - έος (ὁ, ἡ) curvo, tortuoso. [illegible]

Ἀγκυλόκωλος (ὁ, ἡ) di membra storte. [illegible]

Ἀγκυλόμητις - ιος (ὁ) (μῆτις) di storto naso. 2. malizioso, furbo, astuto, mariuolo. [illegible]

Ἀγκύλον (τὸ) corda dell' arco. [illegible]

Ἀγκυλόπους - οδος (ὁ) di piedi storti. [illegible]

Ἀγκύλος - (ὁ, ἡ) curvo, storto, tortuoso, adunco. [illegible]

Ἀγκυλότοξος (ὁ, ἡ) (τόξον) chi porta arco curvo, o freccia piegata. [illegible]

Ἀγκυλοχείλης - ου (ὁ) καὶ Ἀγκυλόχειλος (ὁ, ἡ) che ha il becco storto. [illegible]

Ἀγκυλόω - ῶ. M. ώσω, curvare, piegare, far tortuoso, [illegible]

Ἀγκύλως - ἐπίῤ. curvamente, tortuosamente. [illegible]

Ἀγκύλωσις - εως (ἡ) curvamento. [illegible]

Ἀγκυλωτὸς - ή - όν, curvo, [illegible]

Ἄγκυρα - ας (ἡ) áncora. [illegible] (μτφρ.) presidio, soccorso. 2. speranza. [illegible]

Ἀγκύριον - ου (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄγκυρα.

Ἀγκυροβολέω - ῶ. M. ήσω, gettar l'áncora. [illegible]

Ἀγκυροβόλιον - ου (τὸ) luogo adattato per gettar l'áncora. [illegible]

Ἀγκυρόω - ῶ. M. ώσω, ancorare, gettar l'áncora. 2. dar la forma d'un áncora. [illegible]

Ἀγκὼν - ῶνος (ὁ) (ἄγω, ἄγνυμι) cubito. 2. qualunque curvatura. 3. manico di cetra. [illegible]

Ἀγκωνίζω. M. ίσω, stringere, tenere frà le braccia. [illegible]

Ἀγλαέθειρος (ὁ, ἡ) (ἔθειρα) di chiome belle, splendide, [illegible]

Ἀγλαΐα - ας (ἡ) splendore. 2. bellezza. 3. ornamento. 4. allegria. 5. l'una delle trè Grazie. [illegible]

Ἀγλαΐζω. M. ίσω, rendere brillante, splendido. 2. adornare. [illegible]

Ἀγλαΐζομαι. M. ίσομαι, brillare, risplendere. 2. adornarsi. [illegible]

Ἀγλάϊσμα - ατος (τὸ) } ornamento, abbellimento. 2. splendore. 3. bellezza. [illegible]
Ἀγλαϊσμὸς - οῦ (ὁ) }

Ἀγλαϊστὸς - ή - όν. grazioso. [illegible]

Ἀγλαοβότρυς - υος (ὁ, ἡ) che ha uve splendide. [illegible]

Ἀγλαόγυιος (ὁ, ἡ) (γυῖον) di belle membra. [illegible]

Ἀγλαόδενδρος (ὁ, ἡ) che produce belli alberi. [illegible]

Ἀγλαόδωρος (ὁ, ἡ) chi dà premii belli. [illegible]

Ἀγλαόεργος (ὁ, ἡ) che fa gesta splendide. [illegible]

Ἀγλαόθρονος (ὁ) (θρόνος) chi siede in un trono splendido. [illegible]

Ἀγλαόθυμος (ὁ, ἡ) dolce, benigno, affabile, cortese. [illegible]

Ἀγλαόθωκος (ὁ, ἡ) (θῶκος) Ἀγλαόθρονος.

Ἀγλαόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce belli frutti. [illegible]

Ἀγλαόκοιτος (ὁ, ἡ) (κοίτη) chi ha bel letto. [illegible]

Ἀγλαόκουρος (ὁ, ἡ) chi ha figli belli. [illegible]

Digitized by Google

զուարթ զաւակներ ունօղ · Կիւզէլ էվլատ-լարը օլան ։

Ἀγλαόμητις (ὁ, ἡ) (μῆτις) celebre per il suo consiglio. իր խորհուրդներուն համար երեւելի · Թէտպիրլէրիյլէ հէքքիյլէ նամտար ։

Ἀγλαόμορφος (ὁ, ἡ) (μορφὴ) vezzoso, vago, bello, gentile, grazioso. ազուոր, սիրուն, գեղեցիկ · Կիւզէլ, շիրին, հօպան, լաթիֆ ։

Ἀγλαόνους (ὁ, ἡ) fornito di mente perspicua, eccellente, ingegnoso. միտքը՝ խելքը սուր, խելացի · Ագըլը թէմիզ, զէքիլէրի շէֆ ։

Ἀγλαόπαις - αιδος (ὁ, ἡ), Ἀγλαόκουρος.

Ἀγλαόπεπλος (ὁ, ἡ) fornito di vestimenti splendidi. փայլուն լաթերով · Կիւզէլ լիպասլար իլէ տօնանմըշ ։

Ἀγλαόπυργος (ὁ, ἡ) che ha torri belle. գեղեցիկ աշտարակներով · Կիւզէլ գուլէլի ։

Ἀγλαὸς - ὴ - όν. ἢ (ὁ, ἡ) (ἀγάλλω) splendido, limpido. 2. illustre. 3. lieto. փայլուն, մաքուր · 2 · երեւելի · 3 · ուրախ · Պարլագ · 2 · Նամտար · 3 · Շադ, շէնլիքլի ։

Ἀγλαότευκτος (ὁ, ἡ) strutto splendidamente. փայլուն շինուած · Պարլագ՝ կիւզէլ եափըլմըշ ։

Ἀγλαοτριαίνης - ου (ὁ) famoso per il suo tridente. երեքժանիին համար երեւելի · Էօչ տիշլի եապագը հէքքիլէ մըզրաղը՝ նամտար ։

Ἀγλαοφαρὴς - έος (ὁ, ἡ), Ἀγλαόπεπλος.

Ἀγλαοφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) che risplende chiaramente, splendidissimo. խիստ փայլուն · Զիեատէ շէֆաֆլը՝ պարլագ ։

Ἀγλαόφοιτος (ὁ, ἡ) che cammina splendidamente. գեղեցիկ քալօղ · Էնտամ իլէ եիւրիւյէն ։

Ἀγλαόφωνος (ὁ, ἡ) che ha bella voce. գեղեցիկ ձայն ունօղ · Թաթլը սէսլի, կիւզէլ ավազլը ։

Ἀγλαόφωτις - ιδος (ἡ), Γλυκυσίδη.

Ἄγλαυκος (ὁ, ἡ) non ceruleo. կապուտակ չեղօղ · Կէօք մավի օլմայան ։

Ἀγλάφυρος (ὁ, ἡ) (γλαφυρὸς) senza grazia, garbo, sgarbato. անշնորհք, անվայելուչ · Լաթաֆէթսիզ, չիրկին ։

Ἀγλάωψ (ὁ) ῶπης (ἡ) chi ha bella forma o begli occhj. ազուոր դէմք կամ աչք ունօղ · Կիւզէլ չէհրէլի, չէշմի կէօզլի ։

Ἀγλαῶς. ἐπίῤ. splendidamente, illustramente. փայլուն, երեւելի · Շէֆաֆ՝ կէօ-րիւնիւր իլէ ։

Ἀγλευκὴς - έος. (γλεῦκος) | non dolce, insi-
Ἄγλευκος (ὁ, ἡ) (γλεῦκος) | pido, insoave. անուշ չեղօղ, անհամ · Թաթլը օլմայան, տատսըզ ։

Ἄγληνος (ὁ, ἡ) (γλήνη) senza pupilla, cieco. բիբ չունօղ · կոյր · Կէօզլէրինին պէպէկի օլմայան, քէօր ։

Ἀγλίη - ης (ἡ) albugine, pellicola bianca sull' occhio. լուսն աչաց (սպին մըն է) · Կէօզ թամամի, փէրտէ ։

Ἀγλὶς - ῖδος, ἢ ῖθος (ἡ) spicchio d'aglio. սխտորի պճեղ · Սարմըսագ տիշի ։

Ἄγλυφος (ὁ, ἡ) (γλύφω) non intagliato, non scolpito. չփորուած · Գազըլմամըշ իլէ օյուլմամըշ՝ էլլէնմէմիշ ։

Ἀγλωσσέω - ῶ. M. ήσω. = Δυσφημέω.

Ἀγλωσσία (ττία) ας (ἡ) ignoranza di parlare, taciturnità. խօսիլ չգիտնալը, լռութիւն · Լաքըրտը էթմէյէ պիլմէմէք, աղըզ տուրմալըգ ։

Ἄγλωσσος (ττος) ου (ὁ, ἡ) chi non ha la lingua. 2. chi non può parlare, mutolo. լեզու չունօղ · 2 · խօսիլ չկրցօղ, համր · Տիլսիզ · 2 · Լաքըրտը էտէմէյէն, պիլմէյէն ։

Ἄγμα - τος (τὸ) (ἄγνυμι) Ἀγὴ.

Ἀγμίζω. M. ίσω. (ἄγμα) rompere, frangere. կոտրել · Գըրըլմագ, գըրմագ ։

Ἀγμὸς - οῦ (ὁ) (ἄγνυμι) Ἀγή. 2. precipizio. խորխորատ · Ուչուրում ։

Ἀγναμπτοπόλεμος (ὁ, ἡ) inespugnabile, invincibile. անմարտնչելի, անյաղթ · Ճէնկ իլէ ալընմազ, ճէնկտէ եէնիլմէզ ։

Ἄγναμπος (ὁ, ἡ) (γναμπτὸς) inflessibile, inesorabile, spietato. անողորմելի, անգութ · Գալպը գաթը, մէրհամէթսիզ ։

Ἄγναπτὸς (ὁ, ἡ) (γνάπτω) | non pettinato.
Ἄγναφος (ὁ, ἡ) | չսանտրուած · Թարանմամըշ ։

Ἁγνεία - ας (ἡ) (ἁγνεύω) purità, castità. 2. espiazione, purgazione. մաքրութիւն, ողջախոհութիւն · 2 · քաւելը · Պաքլըգ · Թէմիզլիք · 2 · Աֆֆ ։

Ἁγνευτήριον - ου (τὸ) luogo per purgare, espiare. քաւարան · Աֆֆ էտիլէճէք եէր ։

Ἁγνευτικὸς - ὴ - όν. che conserva la castità, pudico. մաքրութիւնը պահօղ, ողջախոհ · Պաքլըգ գօրույան, իֆֆէթլի ։

Ἁγνεύτρια - ας (ἡ) sacerdotessa, che espiava. քաւիչ քահանայուհի · Աֆֆ էտէն տիշի քէշիշ ։

Ἁγνεύω. M. εύσω (ἁγνὸς) esser casto, conservar la castità. ողջախոհ ըլլալ, մաքրութիւնը պահել · Պաք օլմագ, պաքլըգ գօրումագ ։

Ἁγνίζω. M. ίσω. purificare, espiare. քաւել · Աֆֆ էթ ։

Ἄγνιος (ὁ, ἡ) di agnocasto. Հագնի է · Գալագտան ։

Ἅγνισμα - τος (τὸ) cosa per purificare. քաւելու բան · Աֆֆ էտէճէք նէսնէ · 2. = τῷ

Ἁγνισμὸς - οῦ (ὁ) purificazione, espiazione. քաւելը · Աֆֆ էթմէքլիք ։

Ἁγνίτης - ου (ὁ) che purga, purifica, purificante. քաւիչ, քաւօղ · Աֆֆ էտէն ։

Ἀγνοέω - ῶ. M. ήσω. (νοέω) ignorare, non intendere. 2. peccare, sbagliare. չգիտնալ, չիմանալ · 2 · սխալիլ · Պիլմէմէք, անլամամագ · 2 · Եանըլմագ ։

Ἀγνόημα - τος (τὸ) | ignoranza. 2. peccato
Ἄγνοια - ας (ἡ) | commesso per l'ignoranza. 3. imprudenza. 4. sbaglio. անգիտութիւն · 2 · անգիտութեամբ եղած մեղք · 3 · անխոհեմութիւն · 4 · սխալմունք · Պիլմէմէքլիք · 2 · Պիլմէյէրէք էտիլէն կիւնահ · 3 · Տիքքաթսիզլիք · 4 · Եանըլմա ։

Ἁγνόῤῥυτος (ὁ, ἡ) (ῥέω) che versa limpidamente (fonte, ecc.) ականակիտ, յստակաբուղխ (աղբիւր եւ այլն) · Պէրրագ ագան (փընար վէ սայիրէ) ։

Ἄγνος - ου (ἡ) agnocasto, (pianta). Հագնի · Գալագ ։

Ἁγνὸς - ὴ - όν. (ἄγος) puro, integro. 2. santo, pio. 3. pudico, casto. մաքուր · 2 · սուրբ · 3 · ողջախոհ · Պաք · 2 · Ալլահլը · Թագվա · 3 · Իֆֆէթլի ։

Digitized by Google

Ἀγνόστροφος (ὁ, ἡ) (στρέφω) intrecciato di agnocasto. [illegible]

Ἀγνοσσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἀγνότης.

Ἀγνοτελὴς - έος (ὁ, ἡ) perfettamente puro, casto. [illegible]

Ἀγνότης - ητος (ἡ) castità, purità. [illegible]

Ἄγνυμι. Μ. ἄξω. rompere, spezzare. [illegible]

Ἀγνωμονέω - ῶ. Μ. ήσω. (ἀγνώμων) far con ignoranza 2. con ingratitudine 3. con malignità. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀγνωμοσύνη - ης (ἡ) (ἀγνώμων) mancanza di consiglio. 2. stoltezza. 3. crudeltà. 4. ingratitudine. 5. ingiustizia. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Ἀγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) (γνώμη) privo di intelligenza, di buon senso. 2. stolto. 3. imprudente. 4. ingiusto. 5. ingrato. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Ἀγνώριστος (ὁ, ἡ) (γνωρίζω) } incognito,
Ἀγνὼς-ῶτος (ὁ, ἡ) (γιγνώσκω) } ignoto. [illegible]

Ἀγνῶς. ἐπίῤ. puramente, castamente. [illegible]

Ἀγνωσία - ας (ἡ) (γνῶσις) ignoranza. 2. inconsiderazione, imprudenza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀγνώσσω, ἀντὶ Ἀγνοέω.

Ἄγνωστος (ὁ, ἡ) (γνωστὸς) } ἀντὶ Ἀγνώριστος.
Ἄγνωτος (ὁ, ἡ) (γνωτὸς) }

Ἀγόγγυστος (ὁ, ἡ) che non mormora. [illegible]

Ἀγοήτευτος (ὁ, ἡ) (γοητεύω) che non si può ammaliare. [illegible] ητευτως. ἐπίῤ.

Ἀγόνατος (ὁ, ἡ) (γόνυ) senza ginocchio. [illegible]

Ἀγονέω - ῶ. Μ. ήσω (γόνος) esser sterile, infecondo. [illegible]

Ἀγονία - ας (ἡ) sterilità, infecondità. [illegible]

Ἄγονος (ὁ, ἡ) (γόνου) non nato. 2. sterile, infecondo, senza prole. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄγοος (ὁ, ἡ) (γόος) non pianto. 2. privo di lutto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀγορὰ - ᾶς (ἡ) (ἀγείρω) radunanza di popolo. 2. piazza. 3. mercato. 4. arringa. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἀγοράζω. Μ. άσω (ἀγορὰ) comperare. 2. frequentar o versarsi nella piazza. 3. arringare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀγοραῖος - α - ον. chi si versa, frequente, o appartiene alla piazza. 2. trafficante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀγορανομέω - ῶ. Μ. ήσω (ἀγορανόμος) esser presidente della piazza, o mercato. 2. imporre tariffe. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀγορανομία - ας (ἡ) magistrato, che presiede al mercato. [illegible]

Ἀγορανόμιον - ου (τὸ) curia di colui che sovrasta alle cose del mercato. [illegible]

Ἀγορανόμος - ου (ὁ) (νέμω) chi impone le tariffe, o presiede al mercato. [illegible]

Ἀγοράομαι. Μ. άσομαι. congregarsi. 2. venir all' arringa. 3. consultare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀγορασία-ας (ἡ) (ἀγοράζω) } compera. [illegible]
Ἀγόρασις-εως (ἡ) (ἀγοράζω) } [illegible]

Ἀγόρασμα-τος (τὸ) cosa vendereccia. [illegible]

Ἀγορασμὸς - οῦ (ὁ) = Ἀγόρασις.

Ἀγοραστὴς-οῦ (ὁ) compratore. [illegible]

Ἀγοραστικὸς - ὴ - όν. mercantile. [illegible] στικῶς. ἐπίῤ.

Ἀγοραστὸς - ὴ - όν. comprabile. 2. comperato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀγορευτήριον (τὸ) luogo ove si arringa. [illegible]

Ἀγορεύω. Μ. εύσω. arringare, parlare, concionare. [illegible]

Ἀγορευτὴς - οῦ (ὁ) (ἀγοράομαι) oratore, concionatore. [illegible]

Ἀγορητὺς - ύος (ἡ) eloquenza. [illegible]

Ἄγος - εος (τὸ) (ἄζω) venerazione. 2. am-

Digitized by Google

mirazione. 3. cosa grata a Dio. յարգելը. 2. զարմանք. 3. Աստուծոյ հաճելի բան. բեղզիկթ, իհթիրամ. 2. Թաաճիւպ. 3. Ալլահա մագպուլ շեյ։

'Αγοστὸς - οῦ (ὁ) palma (la parte interiore della mano). 2. braccio, cubito. 3. gomito. ափ. 2. բազուկ. 3. արմուկ. ավուճ 2. գօլ. 3. տիրսէկ։

"Αγρα - ας (ἡ) caccia, pesca. 2. la cosa presa. որս (ձուկի, ու թռչնոյ). 2. որսը բռնուած բանը. ավ (դուշ մը գուշ). 2. ավըա թութուլան շէյ։

'Αγραῖος - αῖα - αῖον. appartenente alla caccia, o pesca. որսի վերաբերեալ. ավա դաթիալլըդ։

'Αγραμματία - ας (ἡ) (γράμμα) ignoranza di lettere, ignoranza. գիր չճանչնալը, տգիտութիւն. խօղը թանըմամագլըգ, ահմագլըգ։

'Αγράμματος (ὁ, ἡ) (γράμμα) illetterato, ignorante. 2. privo di lettere. անգէտ, անուս. 2. առանց գրի. ահմագ, ճահիլ. 2. խօղըսըզ։

"Αγραμμος (ὁ, ἡ) (γραμμή) privo di linea. գիծ չունեցող. չիզկիսիզ։

"Αγραπτος (ὁ, ἡ) (γράφω) non scritto. չգրուած. եազըլմամըշ։

"Αγραυλέω - ῶ. Μ. ήσω. (ἄγραυλος) pernottar nella villa. գիշերը գեղը մնալ. կեճէ գեօյտէ գալմագ։

Ἀγραυλία - ας (ἡ) pernottamento nella villa. գեղը գիշերը մնալը. կեճէ գեօյտէ գալմագլըգ։

"Αγραυλος (ὁ, ἡ) (ἀγρὸς, καὶ αὐλή) chi pernotta nei campi. գիշերը գեղը մնացող. կեճէ գեօյլէրտէ գալան։

'Αγράφιον (τὸ) (ἀγραφίου δίκη) իրաւարանական հալածանք առանց համար, որոնք որ արքունի գանձին պարտական ըլլալով հնարքով մը կամ չնորհաւկս պարտականներուն անուանը չէին գրուեր. տէֆթէրտէ պօրճլու օլտուղ հալտէ գիւնդէ իլէ եազըլմամըշ իսէլէր պօրճլուլար տէֆթէրինտէն եազըլմայանլարը գաւղա օլան շէրի տավալարը։

"Αγραφος (ὁ, ἡ) (γράφω), "Αγραπτος.

'Αγράφως. ἐπίῤ. senza esser scritto. առանց գրուելու. եազըլմագսըզըն։

'Αγρεῖος - εῖα - εῖον. (ἀγρὸς) agreste, rustico. գեղացի, չինական. գեօյլիւ։

Ἀγρειφνα (ἡ) forcina, rastellino. պզտիկ արմուկ. չեդելէ։

'Αγρέμιος (ὁ, ἡ) (ἀγρέω) preso nella caccia, o pesca. որսը բռնուած. ավըա թութուլմուշ։

"Αγρευμα - τος (τὸ) la cosa presa nella caccia, o pesca. որսը բռնուած բան. ավըա թութուլան շէյ։

'Αγρεὺς - έως (ὁ) } pescatore, cacciatore.
'Αγρευτὴς - οῦ (ὁ) } որսորդ (ձուկի, թռչնոյ. եւայլն). (դուշ, մը հայվանաթ) ավճըը։

'Αγρευτικὸς - η - όν. perito nella caccia. որսորդութեան մէջ կրթուած. ավճըլըգտա մահիր։

'Αγρεύω. Μ. εύσω (ἄγρα) } cacciare, far cac-
'Αγρέω - ῶ. Μ. ήσω (ἄγρα) } cia. որսալ. ավլամագ։

'Αγριάζω. Μ. ασω (ἄγριος) infuriarsi. կատղիլ. գուտուրմագ։

'Αγριαίνω. Μ. ανῶ. infuriare, irritare. կատղեցնել, գրգռել. գուտուրթմագ, գըզդըրմագ։

'Αγριάμπελος - ου (ἡ) (ἄγριος, καὶ ἄπελος) lambrusca. վայրի որթ. եապան ասմաս։

'Αγριὰς - άδος (ἡ) rustica. 2. lambrusca. գեղացի (կնիկ). 2. վայրի որթ. գեօյլիւ (գարը). 2. եապան ասմաս։

'Αγριασταφὶς - ίδος (ἡ) (ἀγρία, καὶ σταφὶς) uva passa selvatica. վայրի չամիչ. եապանի գուրու իւզիւմ։

'Αγρίδιον - ου (τὸ) ὑποκορ. τ. 'Αγρὸς.

'Αγριελαία - ας (ἡ) (ἐλαία) oliva agreste, oleastro. վայրի ձիթենի. եապան զէյթին աղաճը։

'Αγριέλαιος (ὁ, ἡ) fatto da oleastro. վայրի ձիթենիէ շինած. եապան զէյթին աղաճընդան եափըլմըշ։

'Αγριεὺς - έως (ὁ) agrestre, villano. գեղացի. գեօյլիւ։

'Αγρίζω. Μ. ίσω. = 'Αγριαίνω.

'Αγριμέλισσα (ἡ) ape selvatica, vespa. պիծակ, վայրի մեղու. եապան արըսը։

'Αγριοαπίδιον - ου (τὸ) ὑποκορ. piccola pera selvatica. պզտիկ քարտենի. գիւչիւք եապան արմուտու։

'Αγριοβάλανος (ἡ) faggio, leccio selvatico. վայրի կաղամախ. եապան գայըն՝ կիւրկէն աղաճը։

'Αγριόβουλος (ὁ, ἡ) chi ravvolge consigli orribili. չար խորհուրդներ մտածող. ֆէնա ֆիքիրլէր տիւշիւնէն։

'Αγριόθυμος (ὁ, η) (θυμός) feroce, furibondo. կատաղած. աղզըն, գուտուրմուշ։

'Αγριοκάρδαμον - ου (τὸ) nasturcio, agretto selvatico. վայրի կոտեմ. եապան թերէ օթու։

'Αγριοκάρυον-ου (τὸ) noce salvatica. վայրի ընկոյզ. եապան ճէվիզի։

'Αγριοκοκκύμελα - ων (τὸ) prugnola, susina selvatica. վայրի սալոր. եապան էրիկի։

'Αγριοκρόμμυον - ου (τὸ) cipolla selvaggia. վայրի սոխ. եապան սօղանը։

'Αγριόμηλα - ων (τὸ) pomo selvaggio. վայրի խնձոր. եապան էլմասը։

'Αγριόμορφος (ὁ, ἡ) (μορφή) chi ha aspetto rustico, rozzo. գեղացիի դէմք ունեցող, կոպիտ. գեօյլիւ սիմասը՝ սիֆաթը օլան, խօրխաթ։

'Αγριοπήγανον - ου (τὸ) ruta agreste. վայրի փեգենայ. եապան սէտէֆ օթու։

'Αγριοποιὸς (ὁ, ἡ) (ποιέω) che rende feroce. կատղեցնող. գուտուրթան։

'Αγριοῤῥοδον - ου (τὸ) (ῥόδον) saliunca, rosa selvaggia. վայրի վարդենի. եապան կիւլիւ։

"Αγριος, ία - όν. (ἀγρὸς) agreste. 2. fiero. գեղացի. 2. կատաղած. գեօյլիւ. 2. եավուզ։

'Αγριοσέλινον - ου (τὸ) (σέλινον) applioriso, ranuncolo delle paludi, erba sardonica, erba scellerata. Հրանունկ ճահճային. սարդոնիկ (խոտ մըն է) տէնիզտէն չըգըլը եապանիսի, եապան գերէվիզի։

'Αγριόσυκον (τὸ) caprifico. ժանտաթզենի. եապան ինճիրի։

'Αγριοσταφυλὶς - ύδος (ἡ) ova selvaggia. վայրի խաղող. եապան իւզիւմի։

Digitized by Google

Ἀγριοσύνη - ης (ἡ) (ἄγριος) } ferocità 2. inumanità. 3. inciviltà. [illegible]
Ἀγριότης - ητος (ἡ) (ἄγριος) }

Ἀγριόφυλλον - ου (τὸ) peucedano, finocchio porcino. [illegible]

Ἀγριόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce fiera. [illegible]

Ἀγριόχοιρος (ὁ) cinghiale. [illegible]

Ἀγριόω - ῶ. M. ώσω. (ἄγριος) infierire. [illegible]

Ἀγρίππος - ου (ἡ), Ἀγριελαία.

Ἀγρίφη - ης (ἡ), Ἄγρειφνα. zappa, marrone, sarchio. [illegible]

Ἀγριωπὸς (ὁ, ἡ) (ὤψ) chi ha volto rustico. [illegible]

Ἀγρίως - ἐπίῤ. fieramente, aspramente. [illegible]

Ἀγριώτης - ου (ὁ), Ἀγροιώτης.

Ἀγροβώτης - ου (ὁ), (βόσκω) chi pascola nei campi. [illegible]

Ἀγρογείτων - ονος (ὁ) (γείτων) chi ha vicina la villa. [illegible]

Ἀγρόθε - ἐπίῤ. nel campo, nella campagnia. [illegible]

Ἀγροδίαιτος (ὁ, ἡ) (δίαιτα) chi vive nella campagna, rustico. [illegible]

Ἀγροικεύομαι. M. εύσομαι (ἀγροικὸς) esser di costume agreste, diventar campagnuolo. [illegible]

Ἀγροικία - ας (ἡ) abitazione dei rustici. 2. rusticità, inciviltà. [illegible]

Ἀγροικίζομαι. M. ίσομαι (ἀγροικὸς) = Ἀγροικεύομαι.

Ἀγροικικὸς - ὴ - όν. rustico, rozzo. [illegible]

Ἄγροικος - ου (ὁ καὶ ἡ) abitante di campagna, rustico, villano. [illegible]

Ἀγροικῶς - ἐπίῤ. rusticamente, villanamente. [illegible]

Ἀγροιώτης - ου (ὁ) (ἀγρὸς) uomo rustico. 2. pastore. 3. agricoltore. [illegible]

Ἀγρόκομος - ου (ὁ) (ἀγρὸς) } Agronomo, Magistrato che regolava i confini de'campi. 2. villano. 3. capo dei campi. [illegible]
Ἀγρονόμος (ὁ, ἡ) (κομέω) }

Ἀγρὸς - οῦ (ὁ) campagna, villa. [illegible]

Ἀγροφύλαξ - ακος (ὁ) (φύλαξ) custode della villa. 2. guardabóschi. [illegible]

Ἀγρυξία - ας (ἡ) (γρύζω) silenzio, taciturnità profonda. [illegible]

Ἀγρυπνέω - ῶ. M. ήσω (ὕπνος) vigilare. 2. attendere. [illegible]

Ἀγρυπνία - ας (ἡ) vigilanza. [illegible]

Ἄγρυπνος (ὁ, ἡ) vigilante, chi non dorme. [illegible]

Ἀγρυπνώδης - ες (ὁ, ἡ) che cagiona, arreca vigilanza. 2. di natura vigilante. [illegible]

Ἀγρώτης - ου (ὁ) (ἀγρὸς) selvaggio. [illegible]

Ἀγυία - ᾶς (ἡ) (ἄγω) via, strada, sentiero. [illegible]

Ἀγύιος (ὁ, ἡ) (γυῖον) privo di membra. 2. imbecille. [illegible]

Ἀγυμνασία - ας (ἡ) mancanza di esercizio. 2. negligenza, dapoccagine. [illegible]

Ἀγύμναστος (ὁ, ἡ) (γυμνάζω) non esercitato. [illegible]

Ἀγυμνάστως - ἐπίῤ. senza esercizio. [illegible]

Ἀγύναιξ - αικος (ὁ, ἡ) } chi non ha moglie, celibe. [illegible]
Ἀγύναιος - ου (ὁ) }
Ἀγύνης - ου (ὁ) }
Ἄγυνος - ου (ὁ) }

Ἀγυρίζω. M. ίσω, Ἀγείρω.

Ἀγυρισμὸς - οῦ (ὁ) } congregazione. 2. mendicazione. [illegible]
Ἀγυρμὸς - οῦ (ὁ) }
Ἀγυρμοσύνη - ης (ἡ) }

Ἀγυρτάζω. M. άσω. (ἀγύρτης) congregare, radunare. 2. mendicare. [illegible]

Ἀγυρτεία - ας (ἡ) (ἀγύρτης) mendicazione. [illegible]

Ἀγύρτης - ου (ὁ) (ἀγείρω) radunatore. 2. mendico. 3. ciarlatano. [illegible]

Ἄγυψος (ὁ, ἡ) non ingessato. [illegible]

Ἀγχέμαχος (ὁ, ἡ) (ἄγχι καὶ μάχομαι) chi combatte d'apresso. [illegible]

Ἄγχι - ἐπίῤ. (ἄγχω) appresso, accanto, allato, vicino. [illegible]

Ἀγχίαλος (ὁ, ἡ) (ἅλο) vicino al mare, marittimo. [illegible]

Digitized by Google

Ἀγχιβάτης - ου (ὁ) che sta accanto. մօտ, կցորդ. եագըն տուրան։

Ἀγχιθάλασσος (ττος) (ὁ, ἡ) (θάλασσα) = Ἀγχίαλος.

Ἀγχιθανής - ές (θνήσκω) vicino alla morte, mezzomorto, semivivo. մահուան մօտ, կիսամեռ. օլիւմէ եագըն, եարը օլիւ։

Ἀγχίθεος (ὁ, ἡ) vicino, simile a Dio. Աստուծոյ մերձ՝ նման. Ալլահա եագըն՝ պենզէր։

Ἀγχίθρονος (ὁ, ἡ) (θρόνος) chi ha il suo trono vicino all' altro. աթոռը ուրիշին մօտ ունող. պաշխասընըն եագըն թախթը, եախըն խենտիլերինին օլան։

Ἀγχίθυρος (ὁ, ἡ) (θύρα) vicino agli uscil. 2. contiguo. դրան մօտ. 2. քովինը. գափըյա եագըն. 2. պիթիշիք։

Ἀγχικέραυνος (ὁ, ἡ) vicino al fulmine, folgore. կայծակի մօտ. եըլտըրըմա եագըն։

Ἀγχίλωψ (ὁ) tumore, enfiamento frà gli occhii e naso. քթին ու աչքին մէջ ուռեցք. գաշլարընըն վէ պուռնունըն արասընտա շիշ։

Ἀγχίμαχος (ὁ, ἡ), Ἀγχέμαχος.

Ἄγχιμος (ὁ, ἡ) prossimo, vicino. մօտ, մօտիկ. եագըն։

Ἀγχίνοια - ας (ἡ) acume d'ingegno, perspicacità. մտքի՝ խելքի սրութիւն. ագըլ զէհինլիլիք, ֆիքրանըլը։

Ἀγχίνοος - ου (ὁ καὶ ἡ) perspicace, solerte, sagace. միտքը սուր. զէհինլի ֆիքրանըլը։

Ἀγχίπολις - εως (ὁ) vicino alla città. քաղաքի մօտ. շէհիրէ եագըն։

Ἀγχίπους - οδος (ὁ καὶ ἡ) (πούς) chi ha i piedi vicini a noi. ոտքը մեզի մօտ եղող. այաղը պիզէ եագըն։

Ἀγχίσπορος - ου (ὁ καὶ ἡ) (σπόρος) prossimo. 2. parente. մօտ, մօտիկ. 2. ազգական. եագըն, խընընտա. 2. աքրապա։

Ἀγχιστεία - ας (ἡ) propinquità, avvicinanza. 2. affinità. մօտիկութիւն. 2. ազգականութիւն. եագընլըք. 2. խըսըմլըք։

Ἀγχιστεύς - έως (ὁ) (ἄγχιστα) vicino. 2. prossimo, parente. մօտ, մօտիկ. 2. դրացի, ազգական. եագըն, խընընտա. 2. աքրապա, գօմշու։

Ἀγχιστεύω. Μ. εύσω. (ἀγχιστεύς) avere parentela. ազգականութիւն ունենալ. աքրապալըգլը օլմագ։

Ἀγχιστῖνος - ίνη - ῖνον. chi sta appresso, denso. մօտ կցորդ, մերձմերձու քով կցորդ. եագըն տուրան, պիրի պիրինէ եագըն, սըգ։

Ἄγχιστος (ὁ, ἡ) ὑπερθ. ἐκ τοῦ Ἄγχι. il più vicino. խիստ մօտ. փէք եագըն։

Ἀγχίστροφος - ου (ὁ, ἡ) (στρέφω) presto, facile, inclinato alla mutazione. 2. mutabile, voltabile, volubile. շուտ փոխուող. 2. յողդողդ. քօլայ թէրս տէօնէն. 2. պէքարար։

Ἀγχιτέρμων (ὁ, ἡ) (τέρμα) vicino alla méta, conterminale, finittimo. սահմանակից. սինօրտաշ։

Ἀγχίτοκος (ὁ, ἡ) (τίκτω) incinta, vicina per partorire, o colui che sta per nascere. ծննդեան մօտ. տօղմագա տօղուրմագա եագըն։

Ἀγχίφυτος (ὁ, ἡ) che cresce, germoglia vicino. մօտ բողբոջ անող. եագըն ֆիլիզ վէրէն։

Ἀγχόθεν - ἐπίῤ. da vicino. մօտէն. եագընտան։

Ἀγχονάω. Μ. ήσω. (ἀγχόνη), Ἄγχω.

Ἀγχόνη - ης (ἡ) (ἄγχω) affogamento, strozzatura. 2. corda per affogare. 3. forca. խեղդելը. 2. խեղդելու չուան. 3. կախաղան. պօղմագ. 2. պօղմագ իփ. 3. տար աղաճ։

Ἀγχονιμαῖος - α - ον. di strangolazione. խեղդելու պատկանած. պօղմագա մունասիպ։

Ἀγχονιστής - οῦ (ὁ) strangolatore. խեղդող. պօղան։

Ἄγχορος (ὁ, ἡ) contiguo, vicino. մօտ, քովի, մօտիկ. եագըն, պիթիշիք։

Ἄγχος - εος (τὸ) (ἄγχω) = Ἀγχόνη.

Ἀγχοτάτω - ἐπίῤ. assai vicino. խիստ մօտ. փէք եագըն։

Ἀγχοῦ - ἐπίῤ. = Ἄγχι.

Ἄγχουσα - ης (ἡ) specie di erba, di cui la radice serve a tingere la lana, Ancusa. բուրդ ներկելու համար խոտ մըն է. անգուսա (եափրագլարտան օլան չէշիթլէրի պօյալամագ իչին պիր օթ)։

Ἄγχω. Μ. αγξω. (ἄγχος) affogare, strangolare, strozzare. 2. affannare. խեղդել. 2. վշտացնել. պօղմագ. 2. եիւրէյի սըգմագ։

Ἀγχωμαλέω - ῶ. Μ. ήσω. essere quasi eguale. հաւասարի պէս ըլլալ. պէրապէր կիպի օլմագ։

Ἀγχώμαλος (ὁ, ἡ) (ὁμαλός) quasi eguale. հաւասարի պէս. պէրապէր կիպի։

Ἀγχωμάλως - ἐπίῤ. quasi egualmente. հաւասարի պէս ըլլալով. պէրապէր կիպի օլմագ եօլուլէ։

Ἄγω. Μ. ἄξω. condurre, portare, reggere. 2. stimare, aprezzare. առաջնորդել, տանել, կառավարել. 2. յարգել. կէօթիւրմէք, գուլավուզլուգ էթմէք, եօլ կէօսթէրմէք. 2. իթիպար էթմէք։

Ἀγωγεύς - έως (ὁ) (ἄγω) guida. 2. attore, agente. 3. freno, redine. առաջնորդ. 2. հոգաբարձու. 3. պախուրց, լկամ. եօլ կէօսթէրէն. 2. մութաւալլի-վէքիլ. 3. եուլար, կէմ։

Ἀγωγή - ῆς (ἡ) (ἄγω) condotta. 2. educazione, istruzione. առաջնորդելը. 2. կրթութիւն, վարժելը. գուլլանըլմագ, ֆէրվէրլիք. 2. թէրպիյէ։

Ἀγώγιον - ου (τὸ) ciò che si trasporta. 2. mercanzia. ինչ որ տեղէ ուրիշ տեղ մը տարուած բան. 2. վաճառք. թաշընըլան մաթահ շէյ. 2. մաթահ։

Ἀγών - ῶνος (ὁ) (ἄγω) radunanza, moltitudine. 2. zuffa, battaglia. 3. lotta. ժողով, բազմութիւն. 2. կռիւ. 3. ըմբշամարտութիւն. թօփ օլմագլըգ. 2. ճէնկ. 3. կիւրէշ։

Ἀγωνία - ας (ἡ) (ἀγών) lotta. 2. battaglia, zuffa. 3. sollecitudine, angore, agonia. ըմբշամարտութիւն. 2. կռիւ. ժողով. 3. նեղութիւն, մահուան տագնապ. կիւրէշ. 2. ճէնկ. 3. ճան սըգընթըսը, ճան չէքիշմէսի։

Ἀγωνιάω - ῶ. Μ. άσω (ἀγών) angustiarsi, affannarsi, angosciarsi, agonizzare.

Digitized by Google

[illegible] :

Ἀγωνίζομαι. M. ίσομαι (ἀγὼν) azzuffarsi, guerreggiare. 2. lottare. 3. affanarsi. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] :

Ἀγώνιος (ὁ, ἡ) che ha rapporto a combattimenti. 2. chi cagiona delle vive inquietudini. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible] :

Ἀγώνιος (ὁ, ἡ) (γωνιὰ) senza angolo. [illegible] :

Ἀγώνισις-εως (ἡ)
Ἀγώνισμα-τος (τὸ)
Ἀγωνισμὸς (ὁ)
lotta, zuffa, battaglia. 2. il guiderdone della zuffa. 3. concorso. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] :

Ἀγωνιστήριος (ὁ, ἡ) = Ἀγωνιστικὸς.

Ἀγωνιστὴς-οῦ (ὁ) combattente, atleta. [illegible]. ῶς-ἐπίῤ.

Ἀγωνοθεσία-ας (ἡ) disposizione di giuochi di combattimenti, la funzione di colui che è a ciò incaricato. [illegible] :

Ἀγωνοθετέω-ῶ. M. ήσω. disporre, regolare, ordinare i giuochi. [illegible] :

Ἀγωνοθέτης (ὁ) colui che è incaricato a disporre i giuochi. [illegible] :

Ἀδᾳδούχητος (ὁ, ἡ) (δᾳδουχέω) innanzi al quale non furono portate delle torcie accese. [illegible] :

Ἀδαημοσύνη-ης (ἡ) ignoranza, grossezza, imperizia. [illegible] :

Ἀδαίδαλτος (ὁ, ἡ) senza artificio, semplice. [illegible] :

Ἀδάϊκτος (ὁ, ἡ) (δαΐζω) non lacerato. [illegible] :

Ἀδαιτος (ὁ, ἡ) (δαὶς) che non si può mangiare. [illegible] :

Ἀδακρυς-υτος (ὁ, ἡ) (δάκρυ) = Ἀδάκρυτος.

Ἀδακρυτὶ-ἐπίῤ. senza lagrime. [illegible] :

Ἀδάκρυτος (ὁ, ἡ) chi non piange, ilaro. [illegible] :

Ἀδαλὴς-ὲς (δηλέω) illeso. [illegible] :

Ἀδαμάντινος-ίνη-ινον (ἀδάμας) adamantino. 2. d'acciajo. 3. durissimo. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] :

Ἀδαμαντόδετος (ὁ, ἡ) (δέω) legato coll'acciajo. [illegible] :

Ἀδαμαντοπέδηλος-κίων. colonna fondata con acciajo. [illegible] :

Ἀδάμαντος (ὁ, ἡ), Ἀδάμαστος.

Ἀδάμας, αντος (ὁ) (δαμάω) diamante. 2. acciajo. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible] :

Ἀδάμαστος (ὁ, ἡ) (δαμάζω)
Ἄδαμος (ʽ, ἡ)
indomito, indomabile. 2. (ἡ) non maritata, non sforzata. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible] :

Ἀδαξάω
Ἀδαξέω-ῶ. M. ήσω.
Ἰὼν. ἀντὶ Ὀδαξάω.

Ἀδαπάνητος (ὁ, ἡ)
Ἀδάπανος (ὁ, ἡ)
(δαπανάω) non dispeso. 2. chi non cagiona spesa. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible] :

Ἀδαπάνως-ἐπίῤ. senza spesa. [illegible] :

Ἄδαπτος (ὁ, ἡ) non stracciato, non dilaniato, non sbranato. [illegible] :

Ἄδασμος (ὁ, ἡ) (δασμὸς) che non paga dei tributi. [illegible] :

Ἀδδιξ-ιχος (ὁ) misura continente quattro mezzi moggi, o stajo. [illegible] :

Ἀδεὴς-ὲς (δέος) intrepido, ardito. 2. sicuro. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible] :

Ἀδεὴς-ὲς (δεῖσθαι) non bisognoso, non egente. [illegible] :

Ἄδεια-ας (ἡ) sicurtà. 2. intrepidezza 3. permissione. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] :

Ἀδεικτος (ὁ, ἡ) (δείκνυμι) non mostrato. [illegible] :

Ἀδείμαντος (ὁ, ἡ) (δεῖμα), Ἄφοβος καὶ Ἀφόβητος.

Ἄδειπνος (ὁ, ἡ) (δεῖπνον) che non ha cenato. [illegible] :

Ἀδεισιδαιμονία-ας (ἡ) immunità dalla superstizione. [illegible] :

Ἀδεισιδαιμόνως-ἐπίῤ. senza superstizione. [illegible] :

Ἀδεισιδαίμων (ὁ, ἡ) immune dalla superstizione. [illegible] :

Ἀδέκαστος (ὁ, ἡ) (δεκάζω) incorrotto, non subornato, integro. [illegible] :

Ἀδεκάτευτος (ὁ, ἡ) (δεκατεύω) di cui non sono pagate le decime. [illegible] :

Ἄδεκτος (ὁ, ἡ) (δέχομαι) non accettato, non ammesso, non creduto, rifiutato. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (ἐκλησ.) incredulo. [illegible]

Ἀδελφὴ - ῆς (ἡ) (ἀφελφὸς) sorella germana. [illegible]

Ἀδελφιδοῦς - οῦ (ὁ) nipote (figlio di fratello, o sorella) [illegible]

Ἀδελφίζω. M. ίσω. chiamare, trattare da fratello. [illegible]

Ἀδελφικὸς - ή - όν. fraterno. [illegible]

Ἀδελφικῶς - ἐπίῤ. fraternamente. [illegible]

Ἀδελφιξία-ας (ἡ) (ἀδελφίζω) fraternità. [illegible]
Ἀδέλφιξις - εως (ἡ)

Ἀδελφοκτονέω - ῶ. M. ήσω (κτείνω) uccidere il fratello, o la sorella. [illegible]

Ἀδελφοκτονία - ας (ἡ) fratricidio, uccisione della sua sorella. [illegible]

Ἀδελφοκτόνος (ὁ, ἡ) fratricida, uccisore della sua sorella. [illegible]

Ἀδελφομιξία - ας (ἡ) concubito commesso colla propria sorella. [illegible]

Ἀδελφόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) = Ἀδελφηδοῦς.

Ἀδελφοποιὸς (ὁ, ἡ) chi si fa fratello, si rende per fratello. [illegible]

Ἀδελφὸς - ή - όν (ἀθροιστικῶ καὶ δελφύς) uterino. [illegible] (ὁ) fratello. 2. gemello, germano, simile. 3. consanguineo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀδελφότης - ητος. (ἡ) fraternità. [illegible]

Ἀδέμνιος (ὁ, ἡ) (δέμνιον) privo di letto-di covile. [illegible]

Ἄδενδρος (ὁ, ἡ) (δένδρον) privo di alberi. [illegible]

Ἀδέξιος (ὁ, ἡ) (δέξιος) non destro, incapace, inabile. [illegible]

Ἀδερκὴς-ὲς (δέρκομαι) cieco. 2. oscuro.
Ἄδερκτος (ὁ, ἡ) [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀδέρκτως. ἐπίῤ. senza vedere. [illegible]

Ἀδέρματος (ὁ, ἡ) (δέρμα) senza cuojo, pelle. [illegible]

Ἀδέσμιος (ὁ, ἡ) (δεσμὸς) senza legame-vincolo, libero. [illegible]

Ἀδέσποτος (ὁ, ἡ) (δεσπότης) senza padrone, libero. [illegible]

Ἄδετος (ὁ, ἡ) (δέω) slegato. [illegible]

Ἀδεύκτος (ὁ, ἡ) (δεύω) non bagnato, secco. [illegible]

Ἀδεύκτος (ὁ, ἡ) (δέω) non bisognoso. [illegible]

Ἀδευκὴς - ὲς (δεῦκος) amaro, acerbo, duro. [illegible]

Ἀδέω (ἄχριστ.) sfamarsi. [illegible]

Ἄδηκτος (ὁ, ἡ) (δήκνω) non morso. 2. non mordace. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀδήλητος (ὁ, ἡ) (δηλέω) indenne, illeso, integro. [illegible]

Ἀδηλία - ας (ἡ) (ἄδηλος) incertezza, ignoranza. [illegible]

Ἄδηλος (ὁ, ἡ) (δῆλος) oscuro, incerto, dubbio. [illegible]

Ἀδηλότης - ητος (ἡ), Ἀδηλία.

Ἀδηλόφλεβος (ὁ, ἡ) (φλέψ) chi ha le vene oscure-occulte. [illegible]

Ἀδηλόω - ῶ. M. ώσω. oscurare, tenere nascosto, render occulto-ignoto. [illegible]

Ἀδήλως - ἐπίῤ. oscuramente, nascostamente, celatamente. [illegible]

Ἀδημιούργητος (ὁ, ἡ) (δημιουργέω) non creato. [illegible]

Ἀδημονέω - ῶ. M. ήσω. affannarsi, affliggersi. [illegible]

Ἀδημονία - ας (ἡ) affanno, mestizia, angore, tedio, nausea. [illegible]

Ἄδημος (ὁ, ἡ) assente dal popolo, o patria, pellegrinante, peregrino. [illegible]

Ἀδημοσίευτος (ὁ, ἡ) non pubblicato. [illegible]

Ἀδημοσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἀδημονία.

Ἄδην - ἐπίῤ. (ἀδέω) abbastanza, assai, abbondamente. [illegible]

Ἀδηνὴς - ὲς (δῆνος) senza trama-inganno, semplice. [illegible]

Ἀδήριτος (ὁ, ἡ) (δηρίω) invitto, insuperabile. [illegible]

Ἄδης - ου (ὁ) Ἀΐδης (ἀ, ἰδεῖν) inferno. tartaro. 2. Dio dell' inferno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀδηφαγέω - ῶ. καὶ Ἀδδηφαγέω. M. ήσω

Digitized by Google

(ἄδην-φαγεῖν) essere ghiottone-goloso. [illegible]

Ἀδηφαγία-ας (ἡ) καὶ Ἀδδηφαγία-ας (ἡ) voracità, ghiottoneria, insaziabilità. [illegible]

Ἀδήφαγος (ὁ, ἡ) (ἄδην, φαγεῖν) vorace, ghiottone, goloso. [illegible]

Ἀδῄωτος (ὁ, ἡ) (δῃόω) non devastato, non rovinato. [illegible]

Ἀδιάβατος (ὁ, ἡ) (διαβαίνω) che non può trapassare. [illegible]

Ἀδιάβλητος (ὁ, ἡ) (διαβάλλω) irreprensibile, incolpabile. [illegible]

Ἀδιάβροχος (ὁ, ἡ) secco, non bagnato. [illegible]

Ἀδιάγνωστος (ὁ, ἡ) (διαγινώσκω) difficile a conoscersi. [illegible]

Ἀδιάδοχος (ὁ, ἡ) (διάδοχος) senza successore. 2. perpetuo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀδιάδραστος (ὁ, ἡ) (διαδιδράσκω) inevitabile. [illegible]

Ἀδιαθεσία-ας (ἡ) disordine, indisposizione. [illegible]

Ἀδιάθετος (ὁ, ἡ) (διατίθημι) indisposto, disordinato. [illegible]

Ἀδιαθέτως-ἐπίῤ. senza ordine. [illegible]

Ἀδιαίρετος (ὁ, ἡ) indivisibile, inseparabile, inpartibile. [illegible]

Ἀδιακόνητος (ὁ, ἡ) (διακονέω) cui non si ubbidisce. [illegible]

Ἀδιακόντιστος (ὁ, ἡ) impenetrabile dalla saetta, freccia. [illegible]

Ἀδιάκοπος (ὁ, ἡ) (διακόπτω) continuo, non interrotto. [illegible]

Ἀδιακόπως-ἐπίῤ. continuatamente. [illegible]

Ἀδιάκριτος-ου (ὁ) (διακρίνω) indistinto, non giudicato. [illegible]

Ἀδιάλλειπτος (ὁ, ἡ) (διαλλείπτω) = Ἀδιάκοπος.

Ἀδιάλλακτος (ὁ, ἡ) (διαλλάττω) inplacabile, inesorabile. [illegible]

Ἀδιάλυτος (ὁ, ἡ) (διαλύω) indissolubile, inseparabile, inesplicabile. [illegible]

Ἀδιαλώβητος (ὁ, ἡ) non smozzicato, non storpiato, illeso. [illegible]

Ἀδιαμέριστος (ὁ, ἡ) (διαμερίζω) } indiviso,
Ἀδιανέμητος (ὁ, ἡ) (διανέμω) } non distribuito. [illegible]

Ἀδιανόητος (ὁ, ἡ) (διανοέω) incomprensibile. [illegible]

Ἀδίαντον-ου (τὸ) capelvenere (erba). [illegible]

Ἀδιάπλαστος (ὁ, ἡ) che non è stato formato. [illegible]

Ἀδιάπνευστος (ὁ, ἡ) (διαπνέω) non respirante. [illegible]

Ἀδιαποίητος (ὁ, ἡ) non lavorato. [illegible]

Ἀδιαπόρευτος (ὁ, ἡ) impenetrabile. 2. inpraticabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀδιάπταιστος (ὁ, ἡ) } infallibile.
Ἀδιάπτωτος (ὁ, ἡ) (διαπίπτω) } 2. che non può cadere, solido. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀδιάῤῥηκτος (ὁ, ἡ) non franto, infrangibile. [illegible]

Ἀδιαῤῥοίη-ης (ἡ) Ἰων. mancanza d'effusione di flusso. [illegible]

Ἀδιάσειστος (ὁ, ἡ) inconcusso, immobile. [illegible]

Ἀδιάσκευος (ὁ, ἡ) (σκευόω) non pronto, non ornato. [illegible]

Ἀδιάσκοπος (ὁ, ἡ) chi non contempla, inconsiderato. [illegible]

Ἀδιάσπαστος (ὁ, ἡ) (διασπάω) non distratto, non estirpato, non svelto. [illegible]

Ἀδιάστροφος (ὁ, ἡ) (διαστρέφω) non distorto, retto. [illegible]

Ἀδιάτρεπτος (ὁ, ἡ) (διατρέπω) immoto, costante, fermo, immutabile. [illegible]

Ἀδιατρεψία-ας (ἡ) costanza, incommutabilità, fermezza. [illegible]

Ἀδιατύπωτος (ὁ, ἡ) (διατυπόω) informe, sfigurato. [illegible]

Ἀδίαυλος (ὁ, ἡ) = Ἀδιέξοδος.

Ἀδιαφθαρσία-ας (ἡ) (διαφθείρω) = Ἀδιαφθορία.

Ἀδιάφθαρτος (ὁ, ἡ) = Ἀδιάφθορος.

Ἀδιαφθορία-ας (ἡ) incorruttibilità. [illegible]

Ἀδιάφθορος (ὁ, ἡ) incorruttibile. [illegible]

Ἀδιαφορέω-ῶ. Μ. ήσω (διαφορέω) esser indifferente, aver in non cale, disprezza-

Digitized by Google

re. անտարբեր ըլլալ, բան չսեպել, հոգը չըլլալ. ֆայտը օլմամագ, ղայտսըզ օլմագ։
Ἀδιαφόρητος (ὁ, ἡ) indifferente. անխտիր. ֆարգսըզ։
Ἀδιαφορία-ας (ἡ) indifferenza. 2. negligenza, disprezzo. անխտիր ըլլալը. 2. հոգ չտանելը, անտարբերութիւն. ֆարգսըզլըգ. 2. ղայտսըզլըգ։
Ἀδιάφορος (ὁ, ἡ) (διάφορος) indifferente. անտարբեր. 2. անխտիր. ղայտսըզ. 2. ֆարգսըզ։
Ἀδιάχυτος (ὁ, ἡ) che non si versa, non si spande. 2. frugale. չթափուող. 2. չափ ծախք չընող, չափաւոր. տէօքիւլմէյէն. 2. մասրաֆսըզ, իդարէլի։
Ἀδιαχώριστος (ὁ, ἡ) (διαχωρίζω) inseparabile. չզատուելու. այրըլմազ։
Ἀδιάψαυστος (ὁ, ἡ) intatto, che non si può toccare. չշօշափուած, անշօշափելի. էլ տէյմէմիշ, էլմէ օլունմազ։
Ἀδιάψευστος (ὁ, ἡ) (διαψεύδομαι) infallibile. անշուշտ, չստող. յանըլմայան, հաքիքի։
Ἀδίδακτος (ὁ, ἡ) (διδάσκω) non instruito, indotto, ignorante. չկրթուած, տգէտ, անուս. թալիմսիզ, թէրպիյէսիզ, ահմագ։
Ἀδιεκδίκητος (ὁ, ἡ) (διεκδικέω) indifeso, invendicato. չպաշտպանուած, վրէժը չառնուած. հիմայէ օլունմամըշ, էօճի ալընմամըշ։
Ἀδιέκδυτος (ὁ, ἡ) (διεκδύω) senza tergiversazione. առանց պրծելու՝ խուսելու. տիլէնճէքսիզ, քաչմայան։
Ἀδιεξέταστος (ὁ, ἡ) (διεξετάζω) imperscrutabile, investigabile. անքննելի, չքննուելու. թէֆթիշ օլունամազ, թէֆթիշ օլունմազ։
Ἀδιεξόδευτος (ὁ, ἡ) (διεξοδεύω) } d'onde non
Ἀδιέξοδος, (ὁ, ἡ) (διέξοδος) } si può uscire, inestricabile. չելլուելու, չքակուելու. չըքըլմազ։
Ἀδιερεύνητος (ὁ, ἡ) = Ἀνεξερεύνητος.
Ἀδιήγητο[ς] (ὁ, ἡ) (διηγοῦμαι) indicibile, inespr[im]ile, ineffabile. չպատմուելու, անպատում, անճառ. սէօյլէնիլմէզ, նաքլ օլունմազ, թարիֆ՝ թագրիր օլունմազ։
Ἀδίκαστος (ὁ, ἡ) (δικάζω) non giudicato. չդատուած. շէրիաթա կէօրիւլմէմիշ։
Ἀδικέω-ῶ. Μ. ήσω (ἄδικος) esser ingiusto. 2. operar ingiustamente. 3. danneggiare, nuocere, pregiudicare. անիրաւ ըլլալ. 2. անիրաւ գործել. 3. վնասել. հագսըզ օլմագ. 2. հագսըզ իշ կէօրմէք. 3. զէրէր վէրմէք։
Ἀδίκημα-τος (τὸ) (ἀδικέω) ingiustizia, torto. անիրաւութիւն, յանցանք. հագսըզլըգ, զուլում։
Ἀδικητικὸς-ὴ-όν. che inclina all' ingiustizia. անիրաւութեան սիրող. հագսըզլըղա մէյիլլի։
Ἀδικία-ας (ἡ) iniquità, ingiustizia. անիրաւութիւն. հագսըզլըգ։
Ἀδίκιον (τὸ) Ἰων. ἀντὶ Ἀδικία.
Ἀδικοδοξέω-ῶ. Μ. άσω. cercar la gloria con delle ingiustizie. անիրաւութեամբ փառք փնտռել. հագսըզլըգըլա շէհրէթ ղազանմագ արամագ։
Ἀδικοδοξία-ας (ἡ) gloria ingiusta. անիրաւ փառք. հագսըզ շէհրէթ ղազանմագ։
Ἀδικομαχέω-ῶ. Μ. ήσω, combattere ingiustamente. անիրաւութեամբ կռուիլ. հագսըզլըգըլա տէօյիւշմէք։
Ἀδικομαχία-ας (ἡ) combattimento ingiusto. անիրաւ կռիւ. հագսըզ տէօյիւշ, ղաւղա, ճէնկ։
Ἀδικομάχος (ὁ, ἡ) combattitore ingiusto. անիրաւ կռուող. հագսըզ տէօյիւշէն՝ ճէնկճի։
Ἀδικομίχανος (ὁ, ἡ) chi opera, o macchina delle ingiustizie. անիրաւութիւն գործօղ՝ լարող. հագսըզլըգ իշլէյէն՝ գուրան։
Ἀδικοπήμων (ὁ, ἡ) che reca del danno coll' ingiustizia. անիրաւութեամբ վնասակարօղ. հագսըզլըգըլա զարար՝ վէրէն կիշիլէրէ։
Ἀδικοπραγέω-ῶ. Μ. ήσω. commettere con ingiustizia, operar ingiustamente. անիրաւութիւն գործել. հագսըզլըգ իշլէմէք՝ էյլէմէք։
Ἀδικοπράγημα-τος (τὸ) azione ingiusta, ingiustizia. անիրաւ գործ, անիրաւութիւն. հագսըզ իշ, հագսըզլըգ։
Ἀδικοπραγὴς-ὲς (ὁ, ἡ) che opera ingiustamente, ingiusto. անիրաւութեամբ գործօղ, անիրաւ. հագսըզլըգըլա իշ կէօրէն, հագսըզ։
Ἀδικοπραγία-ας (ἡ), Ἀδικοπράγημα.
Ἄδικος (ὁ, ἡ) (δίκη) ingiusto, iniquo. անիրաւ. հագսըզ։
Ἀδικότροπος (ὁ, ἡ) (τρόπος) chi ha indole ingiusta. անիրաւ բարք ունօղ. հագսըզ մէշրէպլի։
Ἀδικόχειρ (ὁ, ἡ) (χεὶρ) di cui la mano fa delle ingiustizie. ձեռքը անիրաւութիւն գործօղ. էլի հագսըզ իշ կէօրէն։
Ἀδικοχρήματος (ὁ, ἡ) usurpatore, chi possiede cose ingiuste. յափշտակօղ, անիրաւութեամբ բան ստացօղ. հագսըզլըգ իլէ զէնկինլիք էտինէն՝ ղազանան։
Ἀδίκως-ἐπίῤ. ingiustamente. անիրաւութեամբ. հագսըզլըգըլա։
Ἀδινὸς-ὴ-όν (ἄδιν) denso, spesso, molto. խիտ, շատ. սըգ, չօգ։
Ἀδινῶς-ἐπίῤ. densamente. խիտ, հոծութեամբ, մէկզմէկու քով. սըգ սըգ։
Ἀδιοίκητος (ὁ, ἡ) (διοικέω) non messo in ordine, non governato, disordinato. կարգ չդրուած, չկառավարուած. ույղունսըզ, իտարէ օլունմամըշ, թէրթիպսիզ։
Ἀδίοπος (ὁ, ἡ) (διέπω) incustodito. չպահպանուած, չպաշտպանուած. մուհաֆազա օլունմամըշ։
Ἀδιοργάνωτος (ὁ, ἡ) (διοργανόω) non organizzato, non formato. չկազմակերպուած, չյարդարուած. շէքիլլէնմէմիշ, տիւզէնլէ տօնադըլմամըշ։
Ἀδιόρθωτος (ὁ, ἡ) (διορθόω) incorreggibile. չուղղուելու. տիւզէլմէզ, իսլահսըզ։
Ἀδιόριστος (ὁ, ἡ) (διορίζω) indefinito, indistinto, non determinato. անորոշ. չսահմանուած, անսահման. նա մալում, սէչիլմէմիշ, սինօր գօնուլմամըշ։
Ἀδιάστακτος (ὁ, ἡ) (διστάζω) certo, indubitato, incontrastabile. ստոյգ, անշուշտ, աներկբայ. շիւպհէսիզ, գաթիյյէն։
Ἀδίψησις-εως (ἡ) il non aver sete, il non

Digitized by Google

cagionar la sete. [illegible]

Ἀδίψητος (ὁ, ἡ) } non sitibondo. 2.
Ἄδιψος (ὁ, ἡ) (δίψα) } che estingue la sete. [illegible]

Ἀδμὴς - ῆτος (ὁ, ἡ) }
Ἄδμητος - ου (ὁ, ἡ) } Ἀδάμαστος.

Ἀδμωλία - ας (ἡ), Ἄγνοια.

Ἀδόθεν - ἐπίῤ. (ᾅδης) dall' inferno. [illegible]

Ἀδόκητος (ὁ, ἡ) (δοκέω) improvviso, inaspettato, inopinato. [illegible]

Ἀδοκίμαστος (ὁ, ἡ) (δοκιμάζω) non provato. [illegible]

Ἀδόκιμος (ὁ, ἡ) non provato, perverso, disapprovato. [illegible]

Ἀδολεσχέω - ῶ. Μ. ήσω. ciarlare. [illegible]

Ἀδολέσχης - ου (ὁ) cicalatano, ciarlone. [illegible]

Ἀδολεσχία - ας (ἡ) cicalamento, ciarla. [illegible]

Ἀδόλεσχος - ου (ὁ καὶ ἡ), Ἀδολέσχης.

Ἄδολος (ὁ, ἡ) puro, senza dolo, senza inganno. [illegible] ὅλως - ἐπίῤ.

Ἀδόξαστος (ὁ, ἡ), Ἀδόκητος.

Ἀδοξέω - ῶ. Μ. ήσω (δόξα) vivere senza gloria, esser ignobile. 2. vilipendere. [illegible]

Ἀδοξία - ας (ἡ) mancanza di gloria-di riputazione, infamia, ignominia. [illegible]

Ἀδοξοποίητος (ὁ, ἡ) che non si appiglia al parere degli altri, libero nella sua opinione. [illegible]

Ἄδοξος (ὁ, ἡ) (δόξα) ignobile, inglorioso. 2. inopinato. [illegible]

Ἀδορεὶ - ἐπίῤ. senza esser discuojato. [illegible]

Ἄδορος (ὁ, ἡ) senza pelle, cuojo. [illegible]

Ἄδορος (ὁ) otre da cuojo. [illegible]

Ἄδορπος (ὁ, ἡ), Ἄδειπνος

Ἀδορυφόρητος (ὁ, ἡ) senza guardie-satelliti. [illegible]

Ἄδοτος (ὁ, ἡ) (δίδωμι) indotato, cui non si è dato niente. [illegible]

Ἀδούλευτος (ὁ, ἡ) (δουλεύω) che ha servito a un solo padrone. [illegible]

Ἀδουλία - ας (ἡ) mancanza di servi, schiavi. [illegible]

Ἄδουλος (ὁ, ἡ) privo di servi, povero. [illegible]

Ἀδούλωτος (ὁ, ἡ) (δουλόω) libero, che non ha mai sofferto servitù. [illegible]

Ἀδράνεια - ας (ἡ) debolezza, imbecillità. 2. dappocagine. [illegible]

Ἀδρανέω - ῶ. Μ. ήσω. snervarsi, languirsi, esser debole. [illegible]

Ἀδρανὴς - ές (δραίνω) debole, imbecille. [illegible]

Ἀδρανῶς - ἐπίῤ. debolmente. [illegible]

Ἀδράστος (ὁ, ἡ) (διδράσκω) che non fugge, o che non cerca di fuggire, 2. inevitabile. [illegible]

Ἄδραστος (ὁ, ἡ) (δράω) } non fatto. non
Ἄδρατος (ὁ, ἡ) (δράω) } compiuto. 2. che non può essere. [illegible]

Ἀδραφάξυς (ἡ) cavolo (specie di ortaggio) [illegible]

Ἀδράχνη - ης (ἡ) adraca (albero simile al corbezzolo) [illegible]

Ἀδρέπανος (ὁ, ἡ) privo di falce. [illegible]

Ἄδρεπτος (ὁ, ἡ) non carpito. [illegible]

Ἀδρέω - ῶ. Μ. ήσω (ἁδρός) render maturo, maturare. 2. maturarsi. [illegible]

Ἄδριμυς - εος (ὁ καὶ ἡ) non acerbo, non amaro. [illegible]

Ἁδροκέφαλος (ὁ, ἡ) di grande testa. [illegible]

Ἁδρὸς - ά - όν (ἁδρέω) grosso, grande, maturo. 2. valido, robusto. 3. pieno, abbondante. [illegible]

Ἁδροσία - ας (ἡ) mancanza di rugiada, siccità. [illegible]

Ἁδροσύνη - ης (ἡ) } grossezza. 2. abbon-
Ἁδρότης - ητος (ἡ) } danza, ricchezza. 3. maturità. [illegible]

Ἁδρόω. Μ. ώσω (ἁδρός) } rendere forte. 2.
Ἁδρύνω. Μ. υνῶ (ἁδρός) } maturo. [illegible]

Ἄδρυπτος (ὁ, ἡ) non lacerato, non stracciato. 2. che non sbrana. [illegible]

Digitized by Google

Ἀδρύφακτος-ου (ὁ καὶ ἡ) (δρύφακτος) non circondato, non cinto, non circondato con siepe, non siepato. ցանկով չպատած, չպաշարուած, չցանկուած. չիտ չէքիլմէմիշ, չիտ իլէ չէվրիլմէմիշ:

Ἀδύγλωσσος (ὁ, ἡ), Ἡδύγλωσσος.

Ἀδυναμέω-ῶ. M. ήσω non potere, esser impotente. չկրնալ, ակար ըլլալ, անկարանալ. էտէմէմէք, գուտրէթ օլմամագ:

Ἀδυναμία-ας (ἡ) impotenza, debolezza. չկրնալը, անկարութիւն: էտէմէմէզլիք, գուտրէթսիզլիք, գուվվէթսիզլիք:

Ἀδύναμος (ὁ, ἡ) = Ἀδύνατος.

Ἀδυνασία-ας (ἡ) Ἰων. = Ἀδυναμία.

Ἀδυνατέω-ω. M. ήσω (ἀδύνατος) = Ἀδυναμέω.

Ἀδυνατία-ας (ἡ) = Ἀδυναμία.

Ἀδύνατος (ὁ, ἡ) impotente, invalido. անկար, չկրցող, վատուժ. զայիֆ, էտէմէյէն, գուտրէթսիզ, գուվվէթսիզ:

Ἀδυνάτως-ἐπίῤ. debolmente. չկրնալով, անկարութեամբ. էտէմէմէզլիքիլէ, զայիֆլիքիլէ, գուտրէթսիզլիք իլէ:

Ἀδυσώπητος (ὁ, ἡ) inflessibile, inesorabile. անողորմելի, չհաշտուող. գալպը գաթը, գարարսըզ:

Ἀδυσωπήτως-ἐπίῤ. inflessibilmente, implacabilmente. չհաշտուելով. գալպը գաթըլըգ իլէ:

Ἄδυτον-ου (τὸ) (ἄδυτος) κύρ. τόπος εἰς ναόν. il santuario. սուրբ տեղ. սրբազան տեղի. օղէդ եէր, իպատէթկեահ մահզուլ:

Ἄδυτος (ὁ, ἡ) (δύω) inaccessibile, impenetrabile. անմատչելի, ներքին չմտանելու. իրիշիլմէզ, կիրիլմէզ:

Ἄδω. (ἄοη), Χορτάζω.

Ἄδω. M. ᾄσω, cantare. 2. celebrare. երգել. 2. տօնել. իրլամագ. 2. գիւննիմիշէ էթմէք:

Ἀδώμητος (ὁ, ἡ) (δομάω) non costruito. չշինուած. գուրուլմամըշ, պինա օլմամըշ:

Ἀδὼν-όνος (ἀ) Δ. ἀντὶ Ἀηδών.

Ἀδώρητος (ὁ, ἡ) (δωρέομαι) = Ἄδωρος.

Ἀδωρία-ας (ἡ) = Ἀδωροδοκία.

Ἀδωροδόκητος (ὁ, ἡ) (δωροδοκέω) incorrotto, non subornato, integro. կաշառք չառնող, արդար. ռուշվէթ ալմայան իէ-մէզ, տուզ:

Ἀδωροδοκήτως-ἐπίῤ. senza doni, integramente. առանց կաշառքի, արդարութեամբ. ռուշվէթսիզ, տուզլուգ իլէ:

Ἀδωροδοκία-ας (ἡ) integrità, astinenza da prender doni. կաշառք չառնելը, արդարութիւն. ռուշվէթ եէմէմէզլիք, տուզլուգ:

Ἄδωρος (ὁ, ἡ) (δῶρον) privo di doni. 2. non donato, incorrotto, non subornato. առանց պարգեւի. 2. պարգեւ կաշառք չառած. հէտիյէսիզ, պախշիշսիզ. 2. հէտիյէ պախշիշ ռուշվէթ ալմամըշ:

Ἀδώτης-ου (ὁ) (δώτης) chi non da niente. բան մը չտուող. պիր շէյ վէրմէյէն:

Ἀὲ, Δ. ἀντὶ Ἀεί.

Ἄεδνος (ὁ, ἡ) che non ha avuto dote. 2. non maritato, non sposato. օժիտ չառած. 2. չամուսնացած. ճէհիզսիզ. 2. էվլէնմէմիշ:

Ἀεθλεύω. M. εύσω. Ἀθλεύω.

Ἀεὶ-ἐπίῤ. Ἰων. Ἀιεί, Δορ. Ἀὲ, Ἀὲς, Ἀιὲ, Ἀιὲς, Αἰολ. Ἀΐ. sempre, perpetuamente. միշտ, անվերջ յաւէտ. դայիմա, հէր վագտ:

Ἀειβλαστέω-ῶ. M. ήσω. (βλαστάνω) sempre germogliare-pullulare. միշտ ծլիլ. դայիմա ֆիլիզլէնմէք:

Ἀειβρυὴς-έος. (ὁ, ἡ) (βρύω) sempre rampollante-schizzante. միշտ շատաւորեալ արմտող (հիւթ բղխող վերայ). դայիմա ֆըշգըրըր:

Ἀειγενεσία-ας (ἡ) (γίνομαι) sempiternità. յաւիտենականութիւն. էպէտիլիք, դայիմլիք:

Ἀειγενέτης-ου (ὁ) (γίνομαι) }
Ἀειγενὴς-έος (ὁ, ἡ) (γίνομαι) } sempiterno. յաւիտենական, մշտակայ. էպէտի, տայիմ:

Ἀειγεννὴς-έος (ὁ, ἡ) (γεννάω) d'una progenie sempiterna. մշտակայ ազգէ մը. էպէտի զէր օճաղլըտան:

Ἀείγλευκος-εος (τὸ) vino sempre dolce, sempre simile al mosto. միշտ քաղցր՝ միշտ քաղցրութիւնն ունի գինի. հէր վագթ թաթլը՝ հէր վագթ շըրա գիպի շարապ:

Ἀείγνητος (ὁ, ἡ) = Ἀειγενής.

Ἀείδελος (ὁ, ἡ) }
Ἀειδέλιος (ὁ, ἡ) (εἴδω) }
Ἀειδὴς (ὁ, ἡ) } oscuro, tenebroso. 2. sfigurato, deforme. մութ, խաւար. 2. առանց ձեւի, տգեղ. գարանլըգ. 2. չիրքին, չիրքին:

Ἀείδιος (ὁ, ἡ) (ἀεὶ) sempiterno, eterno, perenne, perpetuo. յաւիտենական, մշտակայ, մշտնջենաւոր. էպէտի, դայիմ:

Ἀειδιότης-ητος (ἡ) eternità, perennità, perpetuità. յաւիտենականութիւն. մշտնջենաւորութիւն. էպէտիլիք, պէգալըգ, դայիմլիք:

Ἀειδουλία-ας (ἡ) (δοῦλος) servizio perpetuo, servitù assidua. հանապազորդ ծառայութիւն. դայիմ խըզմէթքեարլըգ:

Ἀείδουλος (ὁ, ἡ) (δοῦλος) servo, schiavo perpetuo, assiduo. անվերջ յաւէտ ծառայող գերի. դայիմ խըզմէթքեարլըգ էտէն, դայիմ գուլ:

Ἀειδραστεία-ας (ἡ) (δράω) diligenza, accuratezza perpetua. հանապազորդ փութաջանութիւն՝ ջանք. դայիմ գայրէթ՝ դիգգաթ:

Ἀείδρομος (ὁ, ἡ) sempre corrente, corridore. միշտ վազող. դայիմ գոշան:

Ἀείδω. M. ἀείσω. ἀντὶ Ἄδω.

Ἀειεστὼ-όος (ἡ) = Ἀειδιότης.

Ἀειζωΐα-ας (ἡ) (ζωὴ) vita sempiterna, immortalità, անվախճան՝ անմահ կեանք, անմահութիւն. էպէտի հայաթ, էօլիւմսիզլիք:

Ἀείζωον-ου (τὸ) sempre viva, sempre vivo (erba). չթառամող խոտ մըն է. գուրումազ օթու, հէր վագթ եաշ:

Ἀείζωος (ὁ, ἡ) (ζῶος) sempre vivente, immortale. միշտ՝ անվերջ յաւէտ ապրող, անմահ. դայիմա եաշայան, էօլմէզ:

Ἀείζωτος (ὁ, ἡ) (ζώννυμι) sempre pronto-accinto. միշտ պատրաստ. դայիմ հազըր:

Ἀειζώων-ουσα-ον. Ἀείζωος.

Ἀειθαλέω-ῶ. M. ήσω. sempre verdeggiare. միշտ կանաչանալ. դայիմա եէշիլլէնմէք:

Ἀειθαλὴς-έος. (θάλλω) sempre verde. 2. sempre fiorido. միշտ կանաչ. 2. միշտ ծաղկաւէտ. դայիմա եէշիլ. 2. դայիմա չիչէքլի:

Digitized by Google

Ἀειθενής-έος (θνήσκω) sempre moriente. 2. sempre morto. միշտ մեռանող. 2. միշտ մեռած. փոխ. մեռնի. 2. փոխ. մեռ-ած:

Ἀείθουρος (ὁ, ἡ) (θοῦρος) sempre pronto al combattimento. միշտ կռուելու պատրաստ. փոխ. պատերազմի հազր:

Ἀείκαρπος (ὁ, ἡ) (καρπὸς) che porta sempre frutto, sempre fruttifero. միշտ պտղաբեր. փոխ. միշտ մրգաւէտ:

Ἀεικείη-ης (ἡ) Ὁμηρ. καὶ Ποντ. Ἀεικία-ας (ἡ) Ἰων. Ἀικία-ας (ἡ) indecenza, villania. 2. tratto indegno-ignomignoso, oltraggio. անվայելչութիւն, կոպտութիւն. 2. անվայել՝ անշնորհք կերպով վարուիլը, անարգանք. նախատինք, ...: 2. ...:

Ἀεικίζω. M. ίσω (αεικείη) trattare indecentemente. անվայել կերպով մը վարուիլ. ...:

Ἀεικινησία-ας (ἡ) (κινέω) moto sempiterno. յաւիտենական շարժմունք, ամենայն ի-ժիր շարժիլը. ...:

Ἀεικίνητος (ὁ, ἡ) (κινέω) che è in continuo movimento. միշտ՝ ամէն ժամ շարժուող. ...:

Ἀείκλονος (ὁ, ἡ) (κλόνος) che sempre crolla. միշտ՝ ամէն ժամ երերող. ...:

Ἀεικορσόω-ῶ. M. ώσω. (κείρω) sempre tosare-tondere. միշտ կտրել՝ խուզել. ...:

Ἀεικτυπέω-ῶ. M. ήσω. sempre tramandar suono. միշտ ձայն հանել. ...:

Ἀείκωμος (ὁ, ἡ) (κῶμος) che è in perpetuo convito. միշտ կոչունքը եղող. ...:

Ἀείλαλος (ὁ, ἡ) (λαλέω) loquace, ciarlone. շատախօս. լեզուանի:

Ἀειλαμπής (ὁ, ἡ) (λαμπέω) che sempre risplende, sempre rilucente. միշտ փայլող, միշտ պայծառ. ...:

Ἀειλεβής-έος (ὁ, ἡ) che sempre scorre. միշտ վաղող՝ հոսող. ...:

Ἀειλογία-ας (ἡ) (λόγος) loquacità, cicalamento. շատախօսութիւն. լեզուանութիւն:

Ἀείμαργος (ὁ, ἡ) sempre vorace-ghiottone. միշտ որկրամոլ՝ շատ կերող. ...:

Ἀειμνημόνευτος (ὁ, ἡ) d'una memoria immortale. յաւէժ յիշատակ ունող. ...:

Ἀειμνήμων-ονος (ὁ, ἡ) (μνήμων) che si ricorda per sempre. միշտ յիշատակող. ...:

Ἀείμνηστος (ὁ, ἡ) (μνάω) = Ἀειμνημόνευτος. degno d'eterna memoria. յաւէժ յիշատակի արժանի. ...:

Ἀειναῦται-ῶν (οἱ) (ναύτης) Tribunale in Melasso, di cui i membri si radunavano in una nave, e giudicavano. Մելասոյ քաղաքին ատեանը, որուն որ իշխաններըը կամ անդամները նաւի մը մէջ կը ժողվուէին, ու դատաստան կընէին. ... Մելասոյ ... ատեանը:

Ἀεινεφὶς-ίδος (ἡ) (νέφος) cecità perpetua. ամէն ժամ կուրութիւն. ...:

Ἀεινῆστις (ὁ, ἡ) sempre digiuno. միշտ ծոմապահ. փոխ. օրաւ...:

Ἀειπαθεία-ας (ἡ) (πάθος) continua sofferenza. միշտ կրելու թիւն, միշտ կրելը (տանջանք եւ այլն). ... (...):

Ἀειπαθής-έος (ὁ, ἡ) che soffre continuamente. միշտ կրող (տանջանք եւ այլն). ... (...):

Ἀειπάρθενος-ου (ἡ) sempre vergine. միշտ կոյս. ...:

Ἀειπλανής-έος (ὁ, ἡ) (πλανάομαι)
Ἀειπλάνητος (ὁ, ἡ)
Ἀείπλανος (ὁ, ἡ)
sempre errante, vagobondo. միշտ թափառական. ...:

Ἀείῤῥοος-ους
Ἀείῤῥυτος (ὁ, ἡ)
che cola sempre. միշտ վաղող. ...:

Ἀείρω. M. ἀερῶ. Ἰων. ἀντὶ Αἴρω.

Ἀεισθενής-έος (ὁ, ἡ) (σθένος) sempre forte-robusto-vigoroso. միշտ ուժով. ...:

Ἀειστρεφής-έος (ὁ, ἡ) (στρέφω) che si torce sempre. միշտ դարձող. ...:

Ἀείσυρος (ὁ, ἡ) (σύρω) che sempre tira. միշտ քաշող. ...:

Ἀείτας-α (ὁ) Βιωτ. ἀντὶ Ἀετὸς. aquila. արծիւ. ...:

Ἀειτελής-έος (ὁ, ἡ) chi paga sempre delle contribuzioni. միշտ հարկ տուող. ...:

Ἀείτρεπτος (ὁ, ἡ) che torna-gira sempre. միշտ դարձող՝ պտուտկող. ...:

Ἀείϋπνος (ὁ, ἡ) chi dorme sempre, sempre dormiente. միշտ քնացող. ...:

Ἀειφανής-έος (ὁ, ἡ) (φαίνομαι) che sempre apparisce, sempre conspicuo. միշտ երեւցող, միշտ յայտնի. ...:

Ἀείφατος (ὁ, ἡ) (φημὶ) sempre chiaro. միշտ յայտնի. ...:

Ἀειφλεγής-έος (ὁ, ἡ) (φλέγω) che sempre infiamma, sempre ardente. միշտ բոցնկող, միշտ վառուող. ...:

Ἀειφρούρητος (ὁ, ἡ) (φρουρέω) custodito sempre. միշտ պաշտպանուած. ...:

Ἀείφρουρος (ὁ, ἡ) (φρουρὰ) chi sempre custodisce, vigilante. միշտ պահող՝ պաշտպանող, արթուն. ...:

Ἀειφυγία-ας (ἡ) (φυγὺ) esilio perpetuo. մշտնջենաւոր հալածանք. ...:

Ἀειφύλακτος (ὁ, ἡ) (φυλάσσω) sempre guardato, custodito. միշտ պահուած՝ պաշտպանուած. ...:

Ἀείχλωρος (ὁ, ἡ) sempre verdeggiante, verde. միշտ կանանչ · դայմա եեշիլ :

Ἀείχρηστος (ὁ, ἡ) chi è d'un uso continuo, sempre utile. միշտ գործածուող · պիտանաւոր, օգտաւոր · հէրտայիմ գուլլանըլան, դայմա իշէյարար՝ իշէ եարար :

Ἀειχρόνιος (ὁ, ἡ) (χρόνος) sempiterno, eterno. յաւիտենական · էպէտի :

Ἀεκάζω. Μ. άσω. fare-operare senza volontà, forzatamente. ակամայ ընել՝ գործել · նաչարըն՝ իստէմէտիքլէրինի իշլէր, իշլէտիր :

Ἀεκαζόμενος -η-ον. chi fa una cosa senza volere, con disgusto. ակամայ ընող · նաչարըն՝ իստէմէտիքլէրինի եափան :

Ἀεκαστὶ, Ἀεκιθὶ, Ἀεκητὶ ἐπίῤ. malgrado, senza volontà. ակամայ · նաչարըն, իստէմէտիքլէրինի :

Ἀεκούσιος -α-ον. ἀντὶ Ἀκούσιος.

Ἀέκων -ουσα-ον (ἑκὼν) involontario, chi agisce suo malgrado, sforzato. ակամայ, բռնադատուած · նաչարէ, բաշտըրըլմըշ, մէճպուր օլմուշ :

Ἀέλικτος (ὁ, ἡ) (ἑλίσσω) che non si rivolge, non si aviluppa. չդարձող, չփաթթուող · դէօնմէյէն՝ սարըլմայան :

Ἄελλα -ης (ἡ) tempesta, turbine. փոթորիկ · քայ, քասըրղա :

Ἀελλαῖος -αία-ον. Ἀελλώδης.

Ἀελλὰς -άδος (ἡ) rapida, impetuosa come la tempesta. փոթորկի պէս ուժգին · քասըրղա կիպի հէյպէթլի :

Ἀελλέω -ῶ. Μ. ήσω (ἄελλα) suscitare un turbine-una tempesta. փոթորիկ հանել · քայ՝ քասըրղա չըքարմաք :

Ἀελλήεις -εσσα. Ἀελλώδης.

Ἀελλὴς -ὲς (ὁ, ἡ), Ἀελλήεις.

Ἀελλόδρομος (ὁ, ἡ) che corre come un vento, impetuoso. ուժգին հովի մը պէս վազող · քէօքին րիւզկեար կիպի քօշան :

Ἀελλόθριξ -τριχος (ὁ, ἡ) (ἄλλα καὶ θρὶξ) chi ha una capellatura densa, di cui i capelli ondeggiano dal vento. հոծ մազեր ունող, մազերը հովէն ծածանող · սըք սաչլը, սաչլարը րիւզկեարտան ճէնճլէնէն :

Ἄελλομαι (ἄελλα) soffiare. փչել · էֆիւլէմէք, էսմէք :

Ἀελλομάχος (ὁ, ἡ) chi lotta contro la tempesta. փոթորկի դէմ կռուող · քասըրղա իլէ ճէնկլէշէն :

Ἀελλοπόδης -ου (ὁ, ἡ), Ἀέλλοπος -οδος, Ἀελλόπους -οποδος (ὁ, ἡ) rapido come il vento. հովի պէս ուժգին · րիւզկեար կիպի հէյպէթլի :

Ἀελλοποιὸς (ὁ, ἡ) che forma-suscita delle tempeste. փոթորիկ ընող՝ հանող · քասըրղա էտէն՝ չըքարան :

Ἀελλοπτέρυγος (ὁ, ἡ), Ἀελλοπτέρυξ -υγος (ὁ, ἡ) che vola come il vento. հովի պէս թռչող · րիւզկեար կիպի ուչան :

Ἀελλώδης -εος (ὁ, ἡ) tempestoso. 2. impetuoso. փոթորկալից · 2 · ուժգին · քասըրղալը · 2 · հէյպէթլի :

Ἀελπὴς -έος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄελπτος.

Ἀελπτέω -ῶ Μ. ήσω (ἄελπτος) non aver speranza. անյոյս ըլլալ · իւմիտսիզ օլմագ, քէսիլ իւմիտ օլմագ :

Ἀελπτὴς -έος (ὁ, ἡ), Ἀελπής.

Ἀελπτία -ας (ἡ) mancanza di speranza. անյուսութիւն · իւմիտսիզլիք :

Ἄελπτος (ὁ, ἡ) (ἐλπὶς) privo di speranza. 2. inaspettato. անյոյս · 2 · չյուսացուած · իւմիտսիզ · 2 · ումուլմատըք :

Ἀέλπτως -ἐπίῤ. senza speranza. 2. inaspettatamente. առանց յուսոյ · 2 · չյուսացած · իւմիտսիզճէ, ումուլմատըքտան :

Ἄεμμα -τος (τὸ) (ἅμμα, ἅπτω) ἀντὶ Ἅμμα.

Ἀέναος καὶ Ἀένναος (ὁ, ἡ) continuo, perpetuo, incessante. մշտակայ, անդադար · դայմա, տուրմայան, Ἀειῤῥόος.

Ἀενάως, Ἀεννάως ἐπίῤ. perpetualmente, continualmente. միշտ, անվերջ իմիր · դայմա, հէրտայիմ, էպէտի :

Ἀεξίγυιος (ὁ, ἡ) (ἀέξω, γυῖον) che aumenta la forza delle membra. անդամներն ուժացնող · ազալարը գուվվէթլէնտիրէն :

Ἀεξικέρως (ὁ, ἡ) che cresce le corna. եղջիւրներն աճեցնող · պոյնուզլարը պիւյիւտէն :

Ἀεξίνοος (ὁ, ἡ) (νοῦς) che cresce, sviluppa la mente. միտքը պայծառացնող · ֆիքրը աչար՝ կէլիշտիրէն, աչան :

Ἀεξιτόκος (ὁ, ἡ) (τόκος) che cresce il feto, fecondo. սաղմը աճեցնող, բեղմնաւոր · ճանինին պիւյիւտէն, պէրէքէթլի :

Ἀεξιτρόφος (ὁ, ἡ) che aumenta il nutrimento. 2. nutritivo. սնունդը աւելցնող · 2 · սնուցիչ · եէմէքի արթըրան · 2 · պէսլէյէն :

Ἀέξω. Μ. ξήσω (αὔξω, αὐξάνω) aumentare, dare del crescimento, ingrandire. աւելցնել, աճեցնել · արթըրմագ, չօղալթմագ, պիւյիւթմէք :

Ἀεργέω -ῶ. Μ. ήσω. essere in ozio. դատարկ՝ պարապ կենալ · պօշ տուրմագ :

Ἀεργηλὸς -ή-όν, Ἀεργὺς -έος (ὁ, ἡ) (ἔργον) ozioso. դատարկ՝ պարապ կեցող · պօշ տուրան :

Ἀέργητος (ὁ, ἡ), Ἀεργός.

Ἀεργία -ας (ἡ) ozio, inerzia. 2. pigrizia. դատարկութիւն · 2 · ծուլութիւն · իշսիզլիք, էմէքսիզլիք · 2 · թէմպէլլիք :

Ἀεργὸς -ή-όν. pigro. 2. disoperato, ozioso, inerte, perdigiorno. ծոյլ · 2 · անգործ, պարապ, դատարկ · թէմպէլ · 2 · իշսիզ, պօշ տուրան :

Ἀέρδην -ἐπίῤ. levando, sollevando. վերցնելով · գալդըրարագ :

Ἀερήϊος (ὁ, ἡ) (ἀὴρ), Ἀέριος.

Ἀερία -ας (ἡ) δυλ. τ. Ἀέριος.

Ἀερίζω. Μ. ίσω (ἀὴρ) esser aereo, di natura aerea, essere sottile come l'aria. օդային ըլլալ, օդի պէս նուրբ ըլլալ · հաւայի օլմագ, հավա կիպի ինճէ օլմագ :

Ἀέρινος -η-ον. aereo. 2. veloce come l'aria. օդային, օդի պէս ուժգին · հավայի · 2 · հավա կիպի հէյպէթլի :

Ἀέριος -η-ον (ἀὴρ) aereo, sottile come l'aria. 2. alto. 3. nuvoloso. 4. caliginoso. օդային, օդի պէս բարակ · 2 · բարձր · 3 · ամպոտ · 4 · մթնցած · հավայի · 2 · եուքսէք, ուլու · 3 · պուլութլու · 4 · գարանլըք :

Ἄερκτος (ὁ, ἡ) (ἔργος) non chiuso circondato d'alcun recinto. ցանկով չպատուած · դուրը իլէ քափանմամըշ :

Digitized by Google

Ἀεροβατέω - ῶ. M. ήσω (ἀὴρ, βαίνω) camminare per l'aria. Օդը պտըտիլ . հավատա յիւրիւմէք (μεταφ.) occuparsi a delle cose inutili. անօգուտ բաներու պարապիլ . պէհուտէ շէյլէրէ մէշղուլ օլմագ :

Ἀεροβάτης - ου (ὁ) chi cammina pell' aria. օդը պտըտօղ . հավատա յիւրիւյէն . (μεταφ.) chi si occupa a delle cose inutili. անօգուտ բաներու պարապօղ . պօշ շէյլէրէ մէշղուլ օլան :

Ἀεροδόνητος (ὁ, ἡ) (δονέω) chi si muove dal vento. Հովէն շարժուող . րուզկեարտան ֆըրըլտաեան՝ օյնաեան :

Ἀεροδρομέω - ῶ. M. ήσω. correre per l'aria. օդը վազել . հավատա գօշմագ :

Ἀεροειδής - ές (ὁ, ἡ) caliginoso 2. nuvoloso. oscuro. 3. aereo, simile all' aria. մթնկէկ . 2 . ամպոտ . 3 . օդային . տումանլը . 2 . պուլութլու . 3 . հավայի , հավա կիպի :

Ἀερόεις - εσσα (ἀὴρ) ἀντὶ Ἀέριος.

Ἀερολέσχης (ὁ) chi parla nell' aria, cioè in vano, che dice delle scioccherie. օդը խօսող , անօգուտ բաներ խօսող , խենթ ու մենթ զրոյց տուող . հավատան սէօյլէյէն , պիհուտէ սէօզլէր սէօյլէյէն :

Ἀερόμαντις (ὁ) indovino dell' aria. օդահմայ . հավատան պիլիմ ֆալ պագան :

Ἀερομαχέω - ῶ. M. ήσω (μάχομαι) combattere per l'aria, o coll'aria. 2. faticare indarno. օդը կամ օդով կռուիլ . 2 . պարապ աշխատիլ . հավատա եախօտ հավայիլէ ճէնկլէշմէք . 2 . պօշ եէրէ յօրուլմագ :

Ἀερομαχία - ας (ἡ) combattimento in aria o coll'aria. 2. fatica vana. օդը կամ օդով եղած կռիւ . 2 . պարապ աշխատանք . հավատա եախօտ հավայիլէ օլան ճէնկ . 2 . պիհուտէ զահմէթ :

Ἀερομετρέω - ῶ. M. ήσω (ἀὴρ, μετρέω) misurar l'aria. 2. occuparsi in cose vane. օդ չափել . 2 . պարապ բաներու պարապիլ . հավայը էօլչմէք . 2 . ճիւմլէտէն պօշ շէյլէրէ մէշղուլ օլմագ :

Ἀερομέτρης (ὁ, ἡ) misuratore dell' aria. 2. chi si occupa a delle cose vane. օդը չափօղ . 2 . պարապ բաներու պարապօղ . հավայը էօլչէն . 2 . ճիւմլէտէն պօշ շէյլէրէ մէշղուլ օլան :

Ἀερόμικτος (ὁ, ἡ) (μίγνυμι) mescolato all'aria. օդին հետ խառնուած . հավայիլէ գարըշըգ :

Ἀερόμορφος (ὁ, ἡ) (μορφὴ) che è in forma dell' aria. օդի ձեւով . հավա պիչիմի՝ գալըպը :

Ἀερονηχής - ές (ὁ, ἡ) che nuota nell' aria (per gli ucelli). օդը լողացող . հավատա եիւզէն :

Ἀερονομέω - ῶ. M. ήσω. far dei segni nell'aria. օդը նշաններ ընել . հավատա նիշանլար եափմագ , Χειρονομέω.

Ἀεροπέτης - ές (ὁ, ἡ) chi vola per l'aria, volante nell' aria. օդը թռչող . հավատա ուչան :

Ἀεροπετής (πίπτω) chi cade dall' alto dell'aria. բարձրէն ընկնող . հավատան տիւշէն :

Ἀεροπορέω - ῶ. M. ήσω. traversare, o viaggiar per l'aria. օդը ճեղքելով անցնիլ կամ ճամբայ ընել . հավայը եարըպ կէչմէք եախօտ հավատա եօլճուլուգ էթմէք :

Ἀεροπόρος (ὁ, ἡ) (πόρος) che cammina o viaggia per l'aria. օդը քալող՝ ճամբայ ընող . հավատա եիւրիւյէն՝ եօլճուլուգ էտէն :

Ἀεροτόμος (ὁ, ἡ) (τέμνω) che fende l'aria. օդը ճեղքող . հավայը եարան :

Ἀεροφεγγής - έος (ὁ, ἡ) (φέγγος) che risplende nell' aria. օդը փայլող . հավատա փարլայան :

Ἀερόφοβος (ὁ, ἡ) che teme l'aria. օդէն վախցող . հավատան գօրգան :

Ἀεροφοίτης - ου (ὁ)
Ἀεροφοῖτις - ιδος (ἡ) (φοιτόω)
Ἀερόφοιτος (ὁ, ἡ)
che cammina per l'aria. օդը քալող . հավատա եիւրիւյէն :

Ἀεροφόρητος (ὁ, ἡ) portato per l'aria. օդէն տարուած . հավատան կէօթիւրիւլմիւշ :

Ἀερόφωνος (ὁ, ἡ) di cui la voce risuona nell' aria. ձայնը օդին մէջ հնչող . սէսի հավատա էօթէն :

Ἀερσικάρηνος (ὁ, ἡ) che ha la testa alta, la sommità, la cima alta, elevata. բարձր գլուխ՝ գագաթ ունող . եիւքսէք պաշլը՝ թէփէլի :

Ἀερσίλοφος (ὁ, ἡ) che eleva la cima per l'aria. գագաթը վեր բարձրացնող՝ վերցնող . թէփէսինի եիւքսէքէ գալտըրան :

Ἀερσίνοος - νους (ὁ, ἡ) orgoglioso. 2. che ha dei sentimenti alti, sublimi. Հպարտ , բարձրամիտ . 2 . բարձր իմաստ ունող . քիպիր , մաղրուր . 2 . ֆիքիրլէրի եիւքսէք :

Ἀερσιπέτης - ου (ὁ) καὶ Ἀερσιπότητος (ὁ, ἡ) (πέτομαι) che vola alto. բարձրաթռիչ , վերէն թռչող . եիւքսէքտէն ուչան :

Ἀερσίπνους (ὁ, ἡ) (πνοὺς) che soffia per l'aria. օդը՝ օդին փչող . հավայա՝ հավատա էսէն :

Ἀερσιπόδης - ου (ὁ, ἡ) = Ἀερσίπους.

Ἀερσίπορος (ὁ, ἡ). che cammina alto per l'aria. օդը քալող՝ պտըտող . հավատա՝ եիւքսէքտէ եիւրիւյէն :

Ἀερσιπότης - ου (ὁ) (ποτὴ) che si eleva all' alto col suo volo. թռչելով բարձր ելլող՝ վերացող . ուչարագ եիւքսէլէն :

Ἀερσιπότητος (ὁ, ἡ) = Ἀερσιπέτης.

Ἀερσίπους - οδος (ὁ, ἡ) che corre rapidamente, rapido, veloce. շուտ քալող , որընթաց . չապուգ եիւրիւյէն , գօշան , րահվան :

Ἀερτάζω. M. άσω. alzare, levare, portar via. վեր վերցնել , բարձրացնել , առնել տանիլ . եիւքսէլթմէք , հավալանտըրմագ , ալըփ կէօթիւրմէք :

Ἀερώδης - έος (ὁ, ἡ) = Ἀεροειδής.

Ἀές. ἐπίῤ. Δ. ἀντὶ Ἀεὶ. sempre. միշտ . դայիմա :

Ἀεσιφροσύνη - ης (ἡ) leggierezza. 2. sciocchezza. թեթեւութիւն . 2 . յիմարութիւն , թեթեւսոլիկութիւն . խաֆիֆլիք . 2 . շէմշէքլիք :

Ἀεσίφρων - ονος (ὁ, ἡ) leggtero, lieve. 2. sciocco. 3. imprudente. թեթեւ . 2 . թեթեւսոլիկ . 3 . անխորհուրդ . խաֆիֆ . 2 . շէմշէք . 3 . տիւշիւնճէսիզ :

Digitized by Google

Ἀετιδεὺς - έως (ὁ) aquilotto. արծուի ձագ. գարթալ եաւրուսու:

Ἀετίτης - ου (ὁ) pietra d'aquila, che si trova nel nido dell' aquila, etite. արծուի քար (արծուի բունին մէջ գտանըւող քար մըն է). գարթալ թաշը (գարթալըն եաւվասընտա պուլունան պիր օյ թաշ տըր):

Ἀετὸς - οῦ (ὁ) aquila. 2. insegna militare. արծիւ. 2. պատերազմի դրօշակ. գարթալ, գարա գուշ. 2. պայրագ, սանճագ:

Ἀετοφόρος - ου (ὁ) (φέρω) chi porta lo stendardo militare. պատերազմի դրօշակը կրող. պայրագտար, սանճագտար:

Ἀετώδης - εος (ὁ, ἡ) (ἀετὸς) da aquila. արծուի նման՝ պէս. գարթալ գիպի:

Ἀέτωμα - τος (τὸ) il muro della casa in forma triangolare, che ha la forma d'una aquila volante. Թռչող արծուի ձեւով շինուած տան եռանկիւնի պատը. ուչան գարթալ պիչիմինտէ եափըլմըշ էվին էօն տիվարը:

Ἄζα - ης (ἡ) aridità, siccità. 2. calore. չորութիւն, ցամաքութիւն. 2. տաքութիւն. գուրագլըգ. 2. սըճագլըգ:

Ἀζαίνω, καὶ Ἀζάνω. seccare, asciugare. չորցնել. գուրութմագ:

Ἀζάλεος (ὁ, ἡ) (ἄζω) arido, secco. 2. caldo, ardente. չոր. 2. տաք. գուրու. 2. սըճագ:

Ἀζάλη - ης (ἡ) calma, bonaccia. ծովի հանդարտութիւն. լիմանլըգ:

Ἀζάνω = Ἀζαίνω.

Ἄζευκτος (ὁ, ἡ) (ζευγνυμι) disunito, non congiunto. 2. senza giogo. չմիաւորուած. 2. լուծ չունեցող. պիրլեշմէմիշ. 2. պօյունտուրուգսըզ:

Ἄζη - ης (ἡ) = Ἄζα.

Ἀζηλία - ας (ἡ) il non esser geloso. նախանձու չըլլալը. գըսգանճ օլմամագլըգ:

Ἄζηλος (ὁ, ἡ) (ζῆλος) esente di gelosia. չնախանձօղ. գըսգանմայան:

Ἀζηλοτύπητος (ὁ, ἡ) (ζηλότυπος) }
Ἀζηλότυπος (ὁ, ἡ) (ζηλότυπος) } non invidiabile, che non si invidia. չնախանձուելու, չնախանձուօղ. գըսգանըլմայաճագ, գըսգանըլմազ:

Ἀζήλωτος (ὁ, ἡ) (ζηλόω) non invidiabile, vile, ignobile. չնախանձուելու, անարգ, վատ. գըսգանըլմազ, խոր, ֆէնա:

Ἀζημία - ας (ἡ) esenza di danno. վնաս չունենալը. զարարսըզլըգ:

Ἀζήμιος (ὁ, ἡ) (ζημία) che non prova danno. 2. che non apporta danno. վնաս չքաշօղ. 2. վնաս չտուօղ՝ չբերօղ. զարար չէքմէյէն. 2. զարար վէրմէյէն:

Ἀζημίως - ἐπίῤ. senza danno - nocumento. 2. impunemente. առանց վնասու. 2. անպատիժ. զարարսըզ. 2. ճէզասըզ:

Ἀζήρω = Ἀζάνω.

Ἀζήτητος (ὁ, ἡ) (ζητέω) non ricercato, non questionato. չխնդրուած, չհակառակուած. արանըլմամըշ, մունագաշա օլունմամըշ:

Ἀζητὸς - ὴ - όν (ἄζω) venerabile. յարգելի. սայգըլը:

Ἀζηχὴς - έος (ὁ, ἡ) secco, arido. 2. duro. 3. incessante. չոր. 2. կարծր, պինդ. 3. անդադար. գուրու. 2. սէրթ, գատը. 3. տուրմայան:

Ἀζηγὴς - έος (ὁ, ἡ) (ζηγὸς) = Ἄζευκτος.

Ἀζυγία - ας (ἡ) celibato. անամուսնութիւն. էվլէնմէմէք:

Ἄζυγος (ὁ, ἡ) = Ἀζυγὴς = Ἄζευκτος.

Ἄζυμα - ων (τὰ) (ἄζυμος) gli Azimi degli Ebrei. բաղարջակերք. խամըրսըզ պայրամը:

Ἄζυμος (ὁ, ἡ) (ζύμη) non fermentato, senza lievito. բաղարջ. խամըրսըզ:

Ἀζυμοφαγία - ας (ἡ) il mangiar degli Azimi (come gli Ebrei nella loro Pascua). բաղարջ ուտելը (ինչպէս հրեայները իրենց զատկի օրը). խամըրսըզ եէմէք (եահուտիլէր փէսախ խամըրսըզ պայրամ գիւնլէրինտէ):

Ἄζυξ - υγος, (ὁ, ἡ) (ζῦγος) = Ἄζυγος.

Ἄζω. Μ. άσω. seccare, disseccare, asciugare. չորցնել. գուրութմագ:

Ἄζω. venerare, rispettare. 2. temere. յարգել. 2. վախնալ. սայգը էթմէք. 2. գորգմագ:

Ἀζωΐα - ας (ἡ) mancanza di viventi - d'animali. կենդանիներու պակասութիւն. տիրիլէրին հայվանլարըն էքսիքլիյի:

Ἄζωνος (ὁ, ἡ) (ζώνη) senza cintura - cinta, discinto. 2. non cinto. առանց գօտիի. 2. չպատած. գուշագսըզ. 2. գուշանմամըշ:

Ἄζωος (ὁ, ἡ) υ (ζῶον, ζωὴ) privo di vita. կեանք չունեցող. էօլիւ, ճանսըզ:

Ἄζωστος (ὁ, ἡ) (ζώννυμι), Ἄζωνος.

Ἀηδέω - ῶ. Μ. ήσω. (ἀηδὴς) annojarsi, nausearsi. ձանձրանալ. սըգըլըր. սըգըլմագ:

Ἀηδὴς - έος (ὁ, ἡ) nojoso. 2. stomachevole. ձանձրացուցիչ. 2. զզուելի. սըգընթը վերէն. 2. իգրենչ վերիճի:

Ἀηδία - ας (ἡ) molestia, disgusto. ձանձրութիւն. սըգընթը:

Ἀηδιάζω. Μ. ίσω. disgustare, nauseare, fastidire. ձանձրութիւն տալ. սըգընթը վերմէք, սըգըլտըրմագ:

Ἀηδισμὸς - οῦ (ὁ), Ἀηδία.

Ἀηδονιδεὺς - έως (ὁ) il piccolo del rosignuolo. պզտիկ սոխակ. պիւլպիւլ ճիւճէսի, քիւչիւք պիւլպիւլ, պիւլպիւլ եաւրուսու:

Ἀηδόνειος (ὁ, ἡ) di rosignuolo. սոխակի. պիւլպիւլէ:

Ἀηδονία - ας (ἡ) privazione - mancanza di ogni piacere-voluttà. ամէն հեշտութենէ զրկուիլը կամ ամէն հեշտութեան պակասութիւն. հէր պիր լէզզէթտէն մահրում գալմագ, եախօտ հէր պիր լէզզէթ էքսիք օլմագ:

Ἀηδονὶς - ίδος (ἡ) }
Ἀηδὼ - όος (ἡ) } Αἰολ. ἀντὶ Ἀηδών.

Ἀηδὼν - όνος (ἡ) (ἀείδω) rosignuolo (uccello). 2. cantatrice. սոխակ. 2. երգչուհի. պիւլպիւլ. 2. մուղաննիյէ, չալգըճը:

Ἀηδῶς - ἐπίῤ. insoavemente, spiacevolmente, disgustosamente. անհաճութեամբ, ձանձրութեամբ. կէօնիւլսիւզ սըգընթը իլէ:

Ἀήθεια - ας (ἡ) (ἀήθης) disusanza, l'esser insolito. անսովորութիւն. ալըշմամըշ օլմագլըգ:

Ἀηθέω - ῶ. Μ. ήσω. non esser accostumato. անսովոր ըլլալ. ալըշըգ օլմամագ:

Digitized by Google

Ἀήθης-ες (ἦθος) non avezzo, non accostumato. անսովոր · չսովորական։

Ἀηθία-ας (ἡ) = Ἀήθεια.

Ἀηθίζομαι. Μ. ίσομαι (ἀήθης) non accostumarsi. [illegible]

Ἀηθῶς-ἐπίῤ. (ἀήθις) contro i costumi. [illegible]

Ἀηκής-ες (ἀκή) non aguzzato. [illegible]

Ἄημα-ατος (τὸ) soffio, respiro. [illegible]

Ἄημι (ἄω) soffiare, spirare, ventare. Μεταφ. agitare, scuotere. [illegible]

Ἀήρ-έρος (ὁ) aere, aria. 2. esalazione. 3. caligine. օդ · 2· [illegible] · 3· [illegible]

Ἀήσσητος (ὁ, ἡ) = Ἀήττητος.

Ἀήτη-ης (ἡ) καὶ Ἀήτης (ὁ) il soffio del vento. [illegible]

Ἄητος (ὁ, ἡ) esposto al vento. 2. impetuoso, forte. 3. insaziabile. 4. terribile. 5. grande. [illegible]

Ἀητὸς (ὁ), Ἀετός.

Ἀήττητος (ὁ, ἡ) invincibile. [illegible]

Ἀθαλάσσευτος-ττευτος (ὁ, ἡ) (θάλασσα) Ἀθάλασσος-ττος (ὁ, ἡ) (θάλασσα) Ἀθαλάσσωτος-ττως (θάλασ.) privo di mare. 2. chi non è mai stato al mare. [illegible]

Ἀθαλής-έος (ὁ, ἡ) (θάλλω) non verdeggiante. 2. secco. [illegible]

Ἀθαλπέως-ἐπίῤ. senza calore. [illegible]

Ἀθαλπής-ές (ὁ, ἡ) privo di calore. [illegible]

Ἀθαμβεὶ-ἐπίῤ. intrepidamente, temerariamente. [illegible]

Ἀθαμβής-ὲς (ὁ, ἡ) ardito, intrepido, temerario. [illegible]

Ἀθαμβία-ας (ἡ) intrepidezza. [illegible]

Ἄθαμβος (ὁ, ἡ) = Ἀθαμβής.

Ἀθανασία-ας (ἡ) (ἀθάνατος) immortalità. [illegible]

Ἀθανατίζω. Μ. ίσω, render immortale, immortalizzare. [illegible]

Ἀθανατισμὸς (ὁ), Ἀθανασσία.

Ἀθάνατος (ὁ, ἡ) (θάνατος) immortale, sempiterno, eterno. [illegible]

Ἄθαπτος (ὁ, ἡ) (θάπτω) insepolto. [illegible]

Ἀθάρα-ας (ἡ) Ἀττ. Ἀθάρη. polenta. 2. farinata. 3. orzo mondato. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀθαρσής-ὲς (ὁ, ἡ) timido. [illegible]

Ἀθαρώδης-ες (ὁ, ἡ) simile alla polenta, molle. [illegible]

Ἀθαυμασία (στία)-ας (ἡ) mancanza d'ammirazione. [illegible]

Ἀθαύμαστει (στὶ)-ἐπίῤ. senza ammirazione. [illegible]

Ἀθαύμαστος (ὁ, ἡ) chi non ammira. 2. non ammirabile. [illegible]

Ἀθεάμων-ονος (ὁ, ἡ) chi non è spettatore, chi non vede, non osserva. [illegible]

Ἀθέατος (ὁ, ἡ) invisibile. [illegible]

Ἀθεεὶ-ἐπίῤ. (Θεὸς) senza Dio. [illegible]

Ἀθέητος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀθέατος.

Ἀθεΐα-ας (ἡ) ateia, ateismo. [illegible]

Ἀθείαστος (ὁ, ἡ) non inspirato dalla Divinità. [illegible]

Ἀθεΐζω. Μ. ίσω. render ateista-ateo. [illegible]

Ἀθελγής-έος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄθελκτος.

Ἀθελέω-ῶ. Μ. ήσω. non volere. [illegible]

Ἀθέλητος (ὁ, ἡ) (θέλω) = Ἀβούλητος.

Ἀθελητος (ὁ, ἡ) intrattabile, indomabile, implacabile. [illegible]

Ἀθεμέλιος Ἀθέμηλος (ὁ, ἡ) (θεμέλιον) senza fondamento. [illegible]

Ἀθέμιστος (ὁ, ἡ) = Ἀθέμιτος.

Ἀθεμιστουργία-ας (ἡ) (ἀθέμιστος, ἔργον) azione illecita, illegale. [illegible]

Ἀθεμιτόγαμος (ὁ, ἡ) chi contrae un matrimonio illecito. [illegible]

Ἀθέμιτος (ὁ, ἡ) (θέμις) illecito, contrario alle leggi, illegale. 2. ingiusto. [illegible]

Ἀθεμιτουργὸς (ὁ, ἡ) che fa delle azioni illecite, che opera illecitamente. [illegible]

Ἄθεος (ὁ, ἡ) (Θεός) ateo. 2. empio. [illegible]

Ἀθεότης-ητος (ἡ) ateismo. 2. empietà. [illegible]

Ἀθεραπεία-ας (ἡ) Ἀθεραπευσία-ας (ἡ) (θεραπεύω) mancanza di trattamento di cura. 2. negligenza. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]

Ἀθεράπευτος (ὁ, ἡ) incurato. 2. incurabile. [illegible] 2. [illegible] - πεύτως. ἐπίῤ.

Ἀθερηγενὴς - έος (ὁ, ἡ) che spunta - nasce fra le spighe. 2. che produce spighe. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθερίζω. *M.* ίσω - ίξω. non mietere. 2. lasciare, abbandonare, disprezzare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθερίνη - ης (ἡ) aterina (specie di pesce). [illegible]

Ἀθερίσσω. *M.* ίξω. Ἀθερίζω.

Ἀθέριστος (ὁ, ἡ) (θερίζω) non mietuto. 2. ἀθερίζω. lasciato, abbandonato, disprezzato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθέρμαντος (ὁ, ἡ) (θερμαίνω) non riscaldato. [illegible]

Ἄθερμος (ὁ, ἡ) (θερμός) privo di calore. [illegible]

Ἀθερολόγιον - ου (τὸ) strumento di chirurgi, con cui si cavano le ossa spezzate. [illegible]

Ἀθερολόγος (ὁ, ἡ) (ἀθὴρ, λέγω) chi coglie delle spighe. [illegible]

Ἀθερώδης (ὁ, ἡ) (ἀθὴρ) simile o pieno di spighe. [illegible]

Ἀθεσία - ας (ἡ) (ἀθετέω) perfidia, infedeltà. 2. violazione, trasgressione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθεσμία - ας (ἡ) (θεσμός) violazione. 2. ingiustizia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθέσμιος (ὁ, ἡ) = Ἄθεσμος.

Ἀθεσμόλεκτρος (ὁ, ἡ) sposato illegalmente. [illegible]

Ἄθεσμος (ὁ, ἡ) illecito, contrario alle leggi. [illegible]

Ἀθέσφατος (ὁ, ἡ) (θέσφατος) indicibile, inesprimibile. [illegible]

Ἀθετέω - ῶ. *M.* ήσω. (τίθημι) trasgredire, violare, abolire. 2. disapprovare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθέτημα - ατος (τὸ) violazione, trasgressione, [illegible]

Ἄθετος (ὁ, ἡ) (θέτος) invalido, illegale. 2. disapprovato. 3. inutile. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] - θέτως. ἐπίῤ.

Ἀθεωρησία - ας (ἡ) mancanza di osservazione, negligenza di contemplazione. [illegible]

Ἀθεωρητὶ - ἐπίῤ. sconsideratamente, senza contemplazione. [illegible]

Ἀθεώρητος (ὁ, ἡ) invisibile. 2. non osservato, non contemplato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθέως - ἐπίῤ. empiamente, da ateo. [illegible]

Ἀθηλής, **Ἄθηλος,** (θηλὴ) senza poppa, mammella. 2. che non ha latte. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθήλυντος (ὁ, ἡ) non effeminato. [illegible]

Ἀθὴρ - έρος (ὁ) spiga. 2. punta dalla spada, gorbia. 3. la barba della spiga. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀθήρατος (ὁ, ἡ) **Ἀθήρευτος** (ὁ, ἡ) (θήρα) non cacciato. 2. che non si può prendere in caccia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθησαύριστος (ὁ, ἡ) (θησαυρίζω) non accumulato, non messo in riserva. 2. che non mette in riserva, prodigo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθήτευτος (ὁ, ἡ) (θητεύω) chi non serve con mercede, non mercenario. [illegible]

Ἀθίγγανος (ὁ, ἡ) chi non tocca. 2. chi non vuol toccare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθιγὴς - έος (ὁ, ἡ) **Ἄθικτος** (ὁ, ἡ) intatto. 2. salvo, intiero, sano. 3. illibato, sacro. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀθίκτωρ - ορος (ὁ) chi non tocca. [illegible]

Ἄθλαστος (ὁ, ἡ) (θλάω) infrangibile. [illegible]

Ἀθλεύω. *M.* εύσω **Ἀθλέω** - ῶ. *M.* ήσω (ἆθλος) lottare, combattere. 2. soffrire delle pene-angustie. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Ἄθλημα-τος (τὸ) (ἀθλέω) combattimento, lotta. [illegible]

Ἄθλησις-εως (ἡ) combattimento degli Atleti, lotta. [illegible]

Ἀθλητὴρ-ῆρος, τὴς-οῦ (ἡ) atleta, combattente, lottatore. [illegible]

Ἀθλητικὸς-κὴ-κόν. atletico, degli atleti. [illegible]

Ἀθλητικῶς. ἐπίῤ. all' uso-alla maniera degli atleti. [illegible]

Ἀθλιβὴς-έος (ὁ, ἡ) (θλίβω) non oppresso. [illegible]

Ἄθλιος-ία-ιον (ἆθλος) miserabile. [illegible]

Ἀθλιότης-ητος (ἡ) miseria, calamità. [illegible]

Ἀθλοθεσία (ἡ) il proporre-fissare dei premii delle ricompense nelle lotte. [illegible]

Ἀθλοθετέω-ῶ. *M.* ήσω. proporre-fissare premii nelle lotte. [illegible]

Ἀθλοθέτης καὶ **θετὴρ-ῆρος** (ὁ, ἡ) che propone fissa i premii nelle lotte. 2. giudice dei combattimenti ginnici. [illegible] 2. [illegible]

Ἆθλον (τὸ) premio degli Atleti. [illegible]

Ἆθλος-ου (ὁ) combattimento, lotta. 2. miseria, calamità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθλοφόρος (ὁ, ἡ) vincitore nella lotta, che riportò il premio del combattimento. [illegible]

Ἄθολος (ὁ, ἡ) (θολὸς) } limpido, chiaro,
Ἀθόλωτος (ὁ, ἡ) (θολόω) } puro. [illegible]

Ἄθορος (ὁ, ἡ) non congiunto carnalmente. [illegible]

Ἀθόρυβος (ὁ, ἡ) ἐπίῤ-ρύβως. senza rumore-tumulto. [illegible]

Ἀθραυστος (ὁ, ἡ) (θραύω) infrangibile. 2. infranto. 3. integro, illeso. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἄθρεπτος (ὁ, ἡ) non nutrito. [illegible]

Ἀθρέω-ῶ. *M.* ήσω. osservare con attenzione, contemplare. [illegible]

Ἀθρητέον (ἐπίῤ) bisogna osservare. [illegible]

Ἄθριξ-τριχος (ὁ, ἡ) calvo, privo di capelli. [illegible]

Ἀθροίζω. *M.* οίσω (ἀθρόος) ammassare, accumulare, riunire. [illegible]

Ἄθροισις-εως (ἡ) l'azione di ammassare. 2. riunione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄθροισμα-ατος (τὸ) ammasso, ammucchio, massa. 2. riunione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθροιστικὸς-ή-όν. collettivo. [illegible] -στικῶς ἐπίῤ.

Ἄθρονος (ὁ, ἡ) privo di trono. [illegible]

Ἀθρόος-α-ον. raccolto, radunato, colletto, ammucchiato. [illegible]

Ἄθροος (ὁ, ἡ), Ἀθόρυβος.

Ἀθρόως. ἐπίῤ. in folla, tutti insieme. [illegible]

Ἀθρηψία-ας (ἡ) frugalità, temperanza. [illegible]

Ἀθυμέω-ῶ. *M.* ήσω. perder il coraggio, scoraggiarsi, atterirsi. 2. attristarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθυμία-ας (ἡ) pusillanimità, abbattimento. [illegible]

Ἄθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo, timido. 2. malinconico, mesto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] -θύμως. ἐπίῤ.

Ἀθυρεύομαι. *M.* εύσομαι. = Ἀθύρω.

Ἀθυρίδωτος (ὁ, ἡ) (θυρὶς) senza finestra, [illegible]

Ἄθυρμα-τος (τὸ) giuoco degli infanti. 2. trastullo, passatempo, divertimento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] Ἄγαλμα.

Ἀθυρμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἄθυρμα.

Ἀθυρόγλωσσος-ττος (ὁ, ἡ) che non sa trattenere la lingua, sfrenato. [illegible]

Ἀθυρονόμος (ὁ, ἡ) (ἀθύρω) che si beffa delle leggi, disprezzatore delle leggi. [illegible]

Ἀθυροστομία-ας (ἡ) incontinenza della lingua, sfrontatezza, sfacciataggin

Digitized by Google

sfrenatezza. [illegible]

Ἀθυρόστομος (ὁ, ἡ) (θύρα, στόμα) di bocca sfrenata. [illegible]

Ἀθύρω. Μ. υρῶ. giuocare, divertirsi, trastullarsi. [illegible]

Ἀθύρωτος (ὁ, ἡ) privo di porta, aperto. Μεταφρ. 2. sfrenata (bocca). [illegible]

Ἀθῷος (ὁ, ἡ) (θωή) innocente. [illegible]

Ἀθωόω-ῶ. Μ. ώσω. assolvere, dichiarare innocente, lasciare impune. [illegible]

Ἀθώπευτος (ὁ, ἡ) (θωπεύω) non adulato. 2. che non si può adulare. 3. che non adula. [illegible]

Ἀθωράκιστος (ὁ, ἡ) privo di corazza. [illegible]

Ἀθώωσις-εως (ἡ) (ἀθωόω) assoluzione, il dichiarare innocente. [illegible]

Αἶ. (interjezione di dolore, di piacere, di desiderio) ah, oh. [illegible]

Αἰ. σύνδ. Δ. ἀντὶ Εἰ.

Αἶα-(ἡ) Ἰων. ἀντὶ. τ. γαῖα ἢ γῆ.

Αἴαγμα-τος (τὸ) (αἰάζω) gemito, lamento. [illegible]

Αἰάζω. Μ. άξω. gemere, deplorare. [illegible]

Αἰακτὸς-ή-όν. deplorabile, degno di gemiti. 2. deplorato. [illegible]

Αἰανής (ὁ, ἡ) miserabile, malinconico. [illegible]

Αἰανῶς. ἐπίῤ. deplorabilmente, miserabilmente. 2. (ἀεὶ αἰώνιος) per sempre, perpetuamente. [illegible]

Αἰαγέα-ας (ἡ) giavelotto, saetta, dardo. [illegible]

Αἶγδην. ἐπίῤ. impetuosamente. [illegible]

Αἴγειος-εία. καὶ Ἰων. είη-ειον. (αἴξ) di capra. [illegible]

Αἴγειρος (ἡ) pioppa-po (Λατ. populus nigra) [illegible]

Αἰγειρὼν (ὁ) bosco di pioppi. [illegible]

Αἴγεος-έα-εον. Ἰων. ἀντὶ Αἴγειος.

Αἰγιαλεὺς-έως (ὁ), Αἰγιαλίτης.

Αἰγιαλίτης (ὁ) λῖτις-ιδος (ἡ) che abita sulla costa-riva del Mare. [illegible]

Αἰγιαλὸς-οῦ (ὁ) (ἄγνυμι, ἅλς) la riva del mare, lido, spiaggia. [illegible]

Αἰγιβάτης-ου (ὁ) (αἴξ, βαίνω) [illegible]

Αἰγιβότης (ὁ) capraro. [illegible]

Αἰγίδιον (τὸ) ὑποκρ. capretto. [illegible]

Αἰγίθαλος (ὁ) piccolo uccello nemico delle api. (Λατ. parus) [illegible]

Αἴγιθος (ὁ) specie di uccello piccolo (Λατ. salus) [illegible]

Αἰγίκνημος (ὁ, ἡ) che ha le gambe di capra. [illegible]

Αἰγίλιψ-ιπος (ὁ, ἡ) κυρ. τόπος. inaccessibile, troppo alto. [illegible]

Αἰγίλωψ-ωπος (ὁ) zizania, che nasce frà l'orzo. (Λατ. avena fatua). 2. specie di albero ghiandifero. 3. sorta di malattia sulle palpebbre delle capre. [illegible]

Αἰγινόεις-εσσα-εν. pieno di capre. [illegible]

Αἰγίοχος (ὁ, ἡ) (αἰγίς, ἔχω) (ἐπίθετ. τ. Διὸς, καὶ τῆς Ἀθηνᾶς) che tiene l'egide. [illegible]

Αἰγίπους-ποδος (ὁ, ἡ) che ha piedi di capra. [illegible]

Αἰγὶς-ίδος (ἡ) (αἴξ) pelle di capra. 2. Egide. [illegible]

Αἰγίσκος (ὁ) capretto, beccherello. [illegible]

Αἴγλη-ης (ἡ) splendore, lume. [illegible]

Αἰγλοβολέω-ῶ. Μ. ήσω. gettare dei lampi, risplendere, folgoreggiare. [illegible]

Αἰγογενής (ὁ, ἡ) nato d'una capra. [illegible]

Αἰγόδορος (ὁ, ἡ) fatto dalla pelle della capra. [illegible]

Αἰγοθήλης-ου (ὁ) (αἴξ-θηλή) carcabotto (Λατ. Caprimulgus) (uccello, che di notte entra nelle stalle, e mugne le capre). [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Αἰγοκέρας - ατος (τὸ) fieno greco (erba). [illegible]

Αἰγόκερως (ὁ) Capricorno, (segno del Zodiaco). [illegible]

Αἰγοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di capra. (ὁ) specie di uccello. [illegible]

Αἰγομελὴς (ὁ, ἡ) (*μέλος*) che ha le membra di capra. [illegible]

Αἰγονόμος (ὁ, ἡ), *Αἰγιβότης*.

Αἰγόνυξ - χος (ὁ, ἡ) che ha le unghie di capra. [illegible]

Αἰγοπίθηκος (ὁ) specie di scimia, che ha la forma della capra. [illegible]

Αἰγοπρόσωπος (ὁ, ἡ) di faccia caprina. [illegible]

Αἰγόπυρος (ὁ) specie di erba piacevole alle capre. [illegible]

Αἰγοφάγος (ὁ, ἡ) mangiatore delle capre. [illegible]

Αἰγόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha occhj di capra. [illegible]

Αἰγυπιὸς (ὁ) (*γύψ*) avoltojo. [illegible]

Αἰγυπτιάζω. *Μ.* *άσω*. imitar gli Egiziani. [illegible]

Αἰγυπτιστὶ - ἐπίῤ. come gli Egiziani. [illegible]

Αἰγωλιὸς (ὁ) allocco (*Λατ.* ulula) [illegible]

Αἰγὼν - ῶνος (ὁ) stalla di capre. [illegible]

Αἰγωπὸς - οῦ (ὁ), *Αἰγόφθαλμος*.

Αἰγώνυχον (τὸ) litospermo (*Γαλλ.* gremil, o l'erbe aux perles), miglialsole. [illegible]

Αἰδέομαι - οῦμαι. *Μ.* *έσομαι*. rispettare, riverire. 2. temere. 3. avere vergogna. [illegible]

Αἰδέσιμος (ὁ, ἡ) reverendo, rispettabile. [illegible]

Αἰδεσιμότης - ητος (ἡ) riverenza, coltivazione. [illegible]

Αἰδεστὸς - τὴ - τόν. = *Αἰδέσιμος*.

Αἰδέω - ῶ. *Μ.* *ήσω*. *Ζήτ.* ἐν τῷ *Αἰδέομαι*.

Αἴδηλος (ὁ, ἡ) invisibile. 2. oscuro. 3. inaspettato. [illegible]

Αἰδημονέω - ῶ. aver del pudore. [illegible]

Αἰδημόνως - ἐπίῤ. con pudore. [illegible]

Αἰδήμων - ονος (ὁ, ἡ) chi ha del pudore, verecondo. [illegible]

Αἰδὴς - ἐος (ὁ, ἡ) invisibile. [illegible]

Ἀΐδης - ου (ὁ) *ἀντὶ* *Ἅδης*. inferno. [illegible]

Αἰδήσιμος (ὁ, ἡ) *ἀντὶ* *Αἰδέσιμος*.

Ἀΐδιος - ία - ον (*ἀεὶ*) perpetuo, sempiterno. [illegible]

Ἀϊδιότης - τος (ἡ) eternità, perpetuità. [illegible]

Ἀϊδίως - ἐπίῤ. perpetuamente, sempiternamente. [illegible]

Ἀϊδνὴς - καὶ *Ἀϊδνὸς* *ἀντὶ* *Ἀϊδής*.

Αἰδοῖον (τὸ) anguinaja. 2. verga. 3. coglione. (τὰ) le parti vergognose. [illegible] (τὰ) [illegible]

Αἰδοῖος - οία - οῖον. venerabile, degno di rispetto. 2. pieno di pudore, verecondo. [illegible]

Αἴδομαι. *ἀντὶ* *Αἰδέομαι*.

Αἰδόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (*αἰδὼς, φρὴν*) verecondo. [illegible]

Ἀϊδρεία - ας. *Ἰων.* *Ἀϊδρείη - ης* (ἡ) ignoranza, imperizia. [illegible]

Ἀϊδρήεις - ήεσσα - ῆεν. ignorante, inesperto. [illegible]

Ἀϊδροσύνη - ης (ἡ) = *Ἀϊδρεία* καὶ *Ἀμάθεια*.

Αἰδὼς - όος - οῦς (ἡ) pudore, verecondia. 2. vergogna. 3. rispetto. 4. le parti genitali - vergognose. [illegible]

Αἰείκοτε. *Ἰων.* sempre. [illegible]

Αἴελουρος (ὁ, ἡ) *Ἰων.* *ἀντὶ* *Αἴλουρος*.

Αἰζήεις - καὶ *Αἰζήϊος - καὶ* *Αἰζηός*. pieno di vigore, valoroso. [illegible]

Αἴητος (ὁ, ἡ) *Ἰων.* *ἀντὶ* *Ἄητος*.

Αἰητός. *Δ.* *ἀντὶ* *Ἀετός*.

Αἰθαλέος - έα - εον. di cenere. 2. ardente, caldo. [illegible]

Αἰθάλη - ης (ἡ) cenere. 2. fuliggine. 3. carboni accesi. [illegible]

Αἰθαλίων - ωνος (ὁ) (*ἐπίθ. τ.* *Τέττιγος*) che ama il calore del Sole. [illegible]

Αἰθαλόεις - εσσα - εν *Αἰθαλέος*.

Αἴθαλος (ὁ, ἡ) abbrucciato. 2. ardente. 3. infiammato. 4. fuligginoso. [illegible]

Digitized by Google

2. վառօղ. 3. բանկած. 4. մրոտ. Խանձող. 2. Խարշող. 3. ալեւլեանգել. 4. քարածխա-ցեալ։

Αἰθαλόω-ῶ. M. ώσω. abbrucciare. 2. ridurre in cenere. 3. in carboni. վառել. 2. մոխիր ընել. 3. գործելն դարձընել. Խարկել. 2. մոխիր ընել. 3. ածուխ դարձընել։

Αἰθαλώδης-εος (ὁ, ἡ) fuligginoso. մրոտ, ծանծաղութիւն լեցուն. քարածխով։

Αἶθε. σύν. Δ. καὶ ἀντὶ Εἴθε.

Αἰθέριος-α-ον (ὁ, ἡ) etereo. 2. alto, eccelso. օդային. 2. բարձր. Հեղյալ. 2. վերին, երկնային, երկնի։

Αἰθεροβατέω-ῶ. M. ήσω. viaggiare-camminare per l'aria. օդը՝ օդէն ճամբայ ընել՝ քալել. Հեղինակն երևոյթ երկնային։

Αἰθεροβόσκος (ὁ) che si pasce-abita nell'aria. օդը սնուցող՝ բնակող. Հեղինակն պիտի ըլլալ օդին մէջ։

Αἰθεροδρομέω-ῶ. M. ήσω. correre per l'aria. օդը վազել. Հեղինակ քալել։

Αἰθεροδρόμος (ὁ, ἡ) che corre per l'aria. օդը վազող. Հեղինակ քալող։

Αἰθερολαμπής-εος (ὁ, ἡ) che risplende-riluce nell' aria. օդը փայլող՝ վառվռող. Հեղինակ փայլող։

Αἰθερολογέω-ῶ. M. ήσω. parlare dell' etere. օդի վրայ խօսել. Հեղինակ խօսելու վերաբերեալ։

Αἰθερολόγος (ὁ, ἡ) chi discorre dell' etere. օդին վրայ խօսող. Հեղինակ խօսող երկնային։

Αἰθερόνομος (ὁ, ἡ) abitante dell' etere. օդը բնակող. Հեղինակ ամեն օդին։

Αἰθήρ-έρος (ὁ) etere, aria. օդ. Հեղինակ։

Αἰθόλικες (bollicelle, bollicine), vescica. կանծակ, բշտիկ. փամփուշտ։

Αἶθος-εος-ους (τὸ) calore, ardore. 2. fiamma, fuoco. տաքութիւն, գոլ. 2. բոց, կրակ. ուշադրութիւն, բոցավառութիւն, Հրեղէն, բուռն. 2. ալեւ, ալիք, նոր, օդ։

Αἰθὸς-ή-όν. brucciato, arso. 2. ardente, brillante. վառած, երած. 2. վառվռուն, փայլուն. Խանձող. 2. Խարշող, փայլուն։

Αἴθουσα-ης (ἡ) vestibolo. (*Γερμαν.* Vorhaus). գաւիթ, բակ, նախագաւիթ. ամբար, Հայրիկ։

Αἶθοψ-οπος (ὁ, ἡ) caldo, ardente. 2. annerito dai fuoco. 3. brillante. տաք, երող. 2. կրակէ սեւցած. 3. փայլուն, վառվռուն. ազնիւ, փայլող, լուսաւոր, բոցավառ. 2. ալեւլեան սեւացեալ. 3. փայլուն։

Αἴθρα-ας (ἡ) serenità dell' aria. օդին պարզութիւնը. Հեղինակ ամբողջ, պայծառ երկին։

Αἰθρηγενέτης-ου καὶ Αἰθρηγενής (ὁ) nato dall' aria. 2. che porta la serenità. օդէ ծնած. 2. օդը պարզ բաց ընող. Հեղինակն պայծառ. 2. Հեղինակ ամբողջ՝ պայծառ երկին։

Αἰθρία (ἡ) serenità. օդին պարզութիւնը. Հեղինակ ամբողջ, պայծառ։

Αἰθριάζω. M. άσω. render sereno. 2. abitare allo scoperto, a ciel sereno. օդը պարզ բաց ընել. 2. վրան բաց աւելը բնա-

կիլ, ծածկ չունեցող տեղերը բնակիլ. Հեղինակ ամբողջ պայծառ երկին. 2. Խաղաղ եղանակ։

Αἴθριος (ὁ, ἡ) sereno, chiaro. պարզ, բաց. պայծառ, լուսաւոր։

Αἰθροβατέω-ῶ. M. ήσω = Αἰθεροβατέω.

Αἰθροβάτης-ου (ὁ) che cammina nell'aria. օդը քալող, օդագնաց. Հեղինակ երկնագնաց։

Αἰθροβολέω-ῶ. M. ήσω. gettare per l'aria. օդը նետել. Հեղինակ օդին մէջ ցրուել։

Αἰθροδόνητος (ὁ, ἡ) (δονέω) agitato nell'aria. օդը տատանեալ, երերեալ. Հեղինակ տարուբերեալ։

Αἰθροπλανής-οῦς (ὁ, ἡ) errante per l'aria. օդը թափառող, մոլորեալ. Հեղինակ մոլորեալ։

Αἰθροπολεύω. M. εύσω. Αἰθεροβατέω.

Αἶθρος-ου (ὁ) (αἰθήρ) gelata. 2. rugiada. 3. brina. սառ, պաղութիւն. 2. ցօղ, շաղ. 3. եղեամն. պահ. 2. ցից, ցօղ. 3. եղեամն։

Αἴθυγμα-τος (τὸ) ondeggiamento della fiamma 2. splendore. ցոլացում. 2. փայլումն. ալիք ալեւ, ալեւոր բոց բոց ելեւէջ. 2. փայլակ։

Αἴθυια-ας (ἡ) mergo, (uccello marittimo) Հողամաղ (ծովու թռչուն). փորձառուն։

Αἰθυιόθρεπτος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di smergi. Հողամաղով թռչուններով կերակրուող. կերակրուող ձկնակեր թռչուններ։

Αἰθύσσω. M. ύξω. muovere con celerità, agitare, scuotere. թօթուել, շարժել, դողացնել, ցնցել. արագ, ուժգին, ցնցել զօրաւոր։

Αἴθω. ardere, infiammare. վառել, բորբոքել. Խանձել, բոցավառել, ալեւ ալեւ։

Αἰκάλλω M. αλῶ. adulare, carezzare. շողոքորթել. խաղաղեցնել, խօլ, սիրաշահել, փաղաքշել։

Αἰκάλος-ου (ὁ) (αἰκάλλω) adulatore. շողոքորթող. խաղաղող, փաղաքշող։

Αἰκέλιος (ὁ, ἡ) indecente, dispreggiabile, vile. անարգ, անպիտան, անվայել. Հաւատարմութիւն, խօլ, ամօթ։

Αἰκής, καὶ Αἰκής-έος. indecente, inconveniente, incongruente. 2. oltraggioso. անվայել, անյարմար. 2. անարգ. Խանդոտ պիղծ. 2. խօլ։

Αἰκία-ας (ἡ) = Ἀεικείη. battitura. ծեծել, զարնել. կռիւ, Հարուած։

Αἰκίζω. M. ίσω καὶ Αἰκίζομαι. battere. 2. maltrattare. 3. ledere. զարնել. 2. անարգել, արհամարհանքով վարուիլ. 3. վնասել. կռուել, Հարուածել. 2. խօլ բռնաբարել. 3. ընկճել։

Αἴκισμα-Αἰκισμός-οῦ (ὁ) maltrattamento, oltraggio. 2. battitura, bastonata. անարգանք, նախատինք. 2. ծեծ. խօլ, խօլ դատարկ. 2. Հարուած։

Αἰκιστής-οῦ (ὁ) che maltratta. 2. che bastona. անարգող, նախատող. 2. ծեծող. խօլ գործող, Հարուածող։

Αἰκιστὸς-ή-όν. maltrattato, ingiuriato.

Digitized by Google

2. bastonato. անարգուած, խոստուած, նախատուած. 2. ծեծ կերած. խօշլանմըլ. 2. կեծինէ՝ ողոյք ենեկ:

Αἴκλον (τὸ) cena. ընթրիքուան կերակուր. օճլով եկեղ:

Ἀίκτηρ - ῆρος (ὁ) impetuoso. ուժգին. Հեռանիմ:

Ἄικτος (ὁ. ἡ) inaccessibile. չմօտեցինալու. խօփըլուրմաղ:

Αἴλινος (ὁ) canto funebre. ողբերգական երգ. խաղոս նաղմա:

Αἴλουρος (ὁ, ἡ) gatto selvatico. 2. mustella, donnola. կատու. 2. մկնհարսնուկ. խօղան կէտիկի. 2. ճէլինմէլ:

Αἶμα - τος (τὸ) sangue. 2. strage. 3. consanguinità. արիւն. 2. Հարուած. 3. ազգականութիւն, արենակցութիւն. գան, խան, տէմ. 2. ճըրակըն. 3. խըմըշլըք, ագրապալըգ:

Αἱμακορίαι - καὶ κουρίαι (αἱ) (κερέννυμι) sacrifizii in onore dei morti. մատաղնե-րուն Համար եղած զոՀեր. խօճացլըք էլին օլան գուրպաններ:

Αἱμακτὸς - ἡ - ὸν, καὶ Ἀιμαλέος - έα - έον. insanguinato, sanguinoso. արիւնլուայ, արընկղակ. գանլը, գանիտար:

Αἱμαλώψ - ῶπος (ὁ) che ha sangue negli occhj. աչքերը արիւնոտ. գանլը կէօզլիւ:

Αἱμὰς - άδος (ἡ) effusione di sangue. արիւն Թափելը. գան տէօքիւլմէսի, տէմարագ:

Αἱμασία - ας (ἡ) (αἶμος) siepe, fratta di spine. 2. muraglia di separazione di pietre. ցանկ (փուշերէն). 2. քարերով շինուած պատ. չիթ, դուվար ճէպէր. 2. թաշտան տիվար:

Αἱμάσσω. M. άξω. insanguinare, inzuppare di sangue. արիւնլուայ ընել. գանա պօյամագ:

Αἱματεκχυσία - ας (ἡ) effusione di sangue. արիւն Թափելը՝ Հոսելը. գան տէօքմէ:

Αἱματηρὸς - ρὰ - ρόν. insanguinato, sanguinolente. արիւնլուայ, արընկղակ. գանլը. գանիտար, խան ալըճը:

Αἱματηφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona del sangue-della strage. արիւն՝ Հարուած պատճառող. գան՝ ճըրակըն սէպէպի:

Αἱματία (ἡ) il brodo nero dei Lacedemoni, che si faceva dal sangue. Լակեդեմոնացիներուն արիւնէ շինուած սեւ ջուրը. Լագոտեմոնլըլարըն գանտան եափըլըր եօ սուեուլու:

Αἱματίζω. M. ίσω, insanguinare. 2. cavar sangue. արիւնլուայ ընել. 2. արիւն առնել. գանա պօյամագ. 2. գան ալմագ:

Αἱμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Αἷμα.*

Αἱματίτης - ου (ὁ) τῖτις (ἡ) sanguigno. 2. sanguigna, matita rossa (pietra di color di sangue) արիւնոտ. 2. կարմիր մատիտ (արիւնի գունով քար մըն է). գանտարը. 2. ալ գալէմ (գան ռէնկլի պիր թաշ):

Αἱματοειδής (ὁ, ἡ) simile al sangue. արիւնի նման. գանա պենզէր:

Αἱματόεις - εσσα - εν. insanguinato. արիւնլուայ. գան ըսլանմըշ օլմուշ:

Αἱματολοιχὸς (ὁ) che lambisce del sangue. արիւն լզող. գան եալայան:

Αἱματοποιέω - ῶ. M. ήσω. convertire in sangue, render sangue. արիւնի դարձնել. գանա տէօնտիւրմէք:

Αἱματοποιητικὸς - ἡ - όν. che fa sangue, sanguifico. արիւն ընող՝ դարձնող. գանա չեվիրէն, եափան:

Αἱματοποσία - ας (ἡ) il bevere del sangue. արիւն խմելը. գան իչմէք, տէմ նօշ իչմէք:

Αἱματοποτέω - ῶ. M. ήσω. bevere del sangue. արիւն խմել. գան իչէր, խան չիսարդ իչմէք:

Αἱματοπότης - ου (ὁ) che beve del sangue, sanguinolente. արիւն խմող, արընկղակ. գան իչիճի, գանիտար:

Αἱματοῤῥόφος (ὁ, ἡ) che inghiottisce - ingoja del sangue. արիւն կլլող. գան եութան:

Αἱματοῤῥυτος (ὁ, ἡ) che profluisce del sangue. արիւն վազեցնող. գան ագըտան:

Αἱματοσταγὴς - εος (ὁ, ἡ) che stilla - gocciola del sangue. արիւն կաԹեցնող. գան տամլատան:

Αἱματοσφαγὴς - έος (σφάζω) scannato, annegato nel proprio sangue. արիւնին մէջ խղդուած. գանընըն իչինտէ պօղուլմուշ:

Αἱματόφυρτος (ὁ, ἡ) imbarattato nel sangue, sanguinolente. արիւնլուայ, արիւնախառն. գանա պուլաշմըշ:

Αἱματοχαρὴς (ὁ) che ama il sangue. արիւն սիրող. գան սէվէն, գանտան խօշլանան:

Αἱματόω - ῶ, M. ώσω. insanguinare. 2. ammazzare. 3. convertire in sangue. արիւնի մէջ Թաթխել, արիւնլուայ ընել. 2. մեռցնել. 3. արիւնի դարձնել. գանա պուլաշտըրմագ. 2. էօլտիւրմէք. 3. գանա չեվիրմէք:

Αἱματώδης (ὁ, ἡ) sanguigno, sanguignoso. 2. sanguinolente. արիւնային, արընոտ. 2. արընկղակ. գանտան, գանլը. 2. գանիտար, գան տէօքիւճի:

Αἱματωπὸς - οῦ (ὁ), *Αἱμαλώψ.*

Αἱμάτωσις - εως (ἡ) insanguinamento, permutazione in sangue. արիւնի փոխուիլը՝ դառնալը ըլլալը. գանա տէօնմէք, գան օլմագ:

Αἱμηπότης - ου (ὁ) Ἰων. ἀντὶ *Αἱματοπότης.*

Αἱμνιον - ου (τὸ) vaso per mettervi del sangue. արիւն դնելու աման. գան գօյաճագ գապ:

Αἱμοβαρὴς - εος (βάρος) aggravato di sangue. արիւնով ծանրացած. գանտան աղըրլաշմըշ:

Αἱμοβαφὴς (βάπτω) tinto - bagnato di sangue. արիւնով Թրջուած՝ ներկուած. գանա պօյանմըշ ըսլանմըշ:

Αἱμοβόρος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di sangue. արիւնով կերակրուող. գան իլէ պէսլէնէն:

Αἱμοδαιτέω - ῶ. cibarsi di carne cruda - insanguinata. Հում կամ արիւնոտ միս ուտել. չիյ խանլը էթ եէմէք:

Αἱμόδιψος (ὁ, ἡ) (δίψα) κυρ ἀγγεῖον. che ha sete di sangue. արիւնի ծարաւող. գանա սուսամըշ:

Αἱμόδοχος (ὁ, ἡ) che riceve del sangue. արիւն առնող. գան ալան:

Digitized by Google

Αἱμομίκτης - ου (ὁ) (*μίγνυμι*) incestuoso. [illegible]

Αἱμομιξία - ας (ἡ) incesto. [illegible]

Αἱμοπότης - πώτης (ὁ) = *Αἱματοπότης*.

Αἱμοῤῥαγέω - ῶ *M.* ήσω. aver l'emorragia. [illegible]

Αἱμοῤῥαγία - ας (ἡ) eruzione di sangue, emorragia. [illegible]

Αἱμοῤῥαγικός - ή - όν. soggetto all' emorragia. 2. concernente l'emorragia. [illegible]

Αἱμόῤῥαντος (ὁ, ἡ) innaffiato di sangue. [illegible]

Αἱμοῤῥοέω - ῶ. *M.* ήσω. avere influsso di sangue, soffrire di emorroidi. [illegible]

Αἱμόῤῥοια - ας (ἡ) emorragia. [illegible]

Αἱμοῤῥοΐς - ΐδος (ἡ) flusso di sangue, emorroidi. 2. serpente d'Africa, di cui il morso fa sortire del sangue da tutte le parti del corpo. [illegible]

Αἱμόῤῥοος (ὁ, ἡ) che soffre l'emorroidi. [illegible]

Αἱμοῤῥοώδης - εος. simile all' emorroidi. [illegible]

Αἱμος - ου (ὁ) luogo pieno di dumo, prunaja. [illegible]

Αἱμοφθόρος (ὁ, ἡ) (*φθείρω*) che guasta-corrompe il sangue. [illegible]

Αἱμόφοβος (ὁ, ἡ) che teme il sangue. [illegible]

Αἱμοφόρυκτος (ὁ, ἡ)
Αἱμόφυρτος (ὁ, ἡ) } = *Αἱματόφυρτος*.

Αἱμόχροος (ὁ, ἡ) (*χρόα*) che ha il color di sangue. [illegible]

Αἱμύλος (ὁ, ἡ) lepido, affabile. [illegible]

Αἱμωδέω - ῶ. *M.* ήσω. aver male ai denti, allegarsi i denti. [illegible]

Αἱμωδία - ας (ἡ) allegamento dei denti. [illegible]

Αἰναρέτης - ου (ὁ) che abusa il suo valore. [illegible]

Αἰνέτης - ου (ὁ) lodatore. [illegible]

Αἰνέω - ῶ. *M.* έσω. lodare, approvare. [illegible]

Αἴνιγμα - ατος (τὸ) enigma, allegoria, sentenza oscura. [illegible]

Αἰνιγματίας - ου (ὁ), *Αἰνιγματιστής*.

Αἰνιγματίζομαι. *M.* ίσομαι. (*αἴνιγμα*) parlare enigmaticamente, enigmatichizzare. [illegible]

Αἰνιγματικός - ή - όν. *ἐπίῤ* - κῶς. eninmatico. [illegible]

Αἰνιγματιστής - οῦ (ὁ) che si serve di enigmi - enimmatichizza. [illegible]

Αἰνιγματώδης - *ἐπίῤ* - τωδῶς, *Αἰνιγματικός* - κῶς. enimmaticamente. [illegible]

Αἰνιγμός - οῦ (ὁ) = *Αἴνιγμα*.

Αἰνίζομαι. *M.* ίσομαι. ἀντὶ *Αἰνέω*.

Αἰνίσσομαι. *Ἀττ.* ίττομαι, *Αἰνιγματίζομαι*.

Αἰνόγαμος (ὁ, ἡ) (*αἰνός*, *γάμος*) che ha contratto un matrimonio infelice - illecito. [illegible]

Αἰνογένειος (ὁ, ἡ) che ha le mascelle o la barba orribile. [illegible]

Αἰνόθεν. *ἐπίῤ* (*αἰνός*) malamente. [illegible]

Αἰνόλεκτρος (ὁ, ἡ), *Αἰνόγαμος*.

Αἰνομανής (ὁ, ἡ) pieno di furia, frenetico. [illegible]

Αἰνόμορος (ὁ, ἡ) (*μόρος*) infelice, sfortunato, sciagurato. [illegible]

Αἰνοπαθής - έος (ὁ, ἡ) (*πάσχω*) che prova disgrazie. [illegible]

Αἰνοπατήρ - έρος (ὁ) padre disgraziato. [illegible]

Αἶνος - ου (ὁ) inno, lode. 2. proverbio, apologo, enigma. [illegible]

Αἰνός - ή - όν. veemente, terribile, grave. 2. miserabile, sventurato. 3. crudele, fiero. [illegible]

Ἄϊνος (ὁ, ἡ) (*ἴς*, *ἶν*) senza fibre. [illegible]

Αἰνότης - τος (ἡ) ἀντὶ *Λειότης*.

Αἰνοτόκεια - ας (ἡ) (*τίκτω*) che partori infelicemente, madre-genitrice disgraziata. [illegible]

Αἰνοτοκής (ὁ, ἡ)
Αἰνοτόκος (ὁ, ἡ) } che partorisce figli cattivi - infelici. [illegible]

Digitized by Google

Αἰνῶς. *ἐπίῤ*. veementemente, terribilmente. 2. infelicemente. ուժգնութեամբ, սաստկութեամբ. 2. խեղճութեամբ. Ֆէնաչինլիք եօրէ իլէ. 2. Պէտպախտլըգ՝ պատպախտլըգ իլէ.

Αἴξ-αἰγός (ἡ) capra. 2. segno celeste. 3. *Πλυθ*. onde, flutti. այծ. 2. երկնային նշան. 3. *Πλυθ*. ալիք. Կէչի. 2. Պուրճ, Կէօքտէ պուրճի օլան. 3. *Πλυθ*. Տալղա.

Αἰόλλω. *M*. *ολῶ-ήσω*. muovere velocemente, agitare, scompigliare. 2. varieggiare. շուտով շարժել, գողացնել, տակնուվրայ ընել. 2. պէսպէսել. Օյնաթմագ, խըզլը օյնաթմագ, գարըշըգ էթմէք. 2. Ալաճա պոյամագ.

Αἰολόδεικτος (ὁ, ἡ) che si mostra sotto varj aspetti. պէսպէս կերպարանօք երեւցօղ. Չէշիթ չէշիթ շէքլ իլէ կէօրիւնէն.

Αἰολοπτέρυξ-υγος. che ha le ale fornite di varj colori. կերպ կերպ գունով թեւեր ունօղ. Ռէնկիւռէնկ Կանաթլը.

Αἰόλος-η-ον. variato, diversificato. 2. movibile, veloce, agile, celere, rapido. պէսպէսեալ. 2. ուժգին, շարժուն, շուտ. Ալաճա պոյալը. 2. Չապուք, չէվիկ, չապիք.

Αἶπος (τὸ) altezza, sommità, auge. ծայր, գլուխ, գագաթն. Թէփէ, ուճ.

Αἰπύς-εία-ύ. alto, elevato, eccelso. բարձր. Եիւքսէկ, եիւճէ.

Αἶρα-ας (ἡ) loglio, zizzania (*Λατ*. lolium.) 2. martello, որոմ. 2. մուրճ, ուռն, կռան. Տէլիճէ. 2. Չէքիճ.

Αἱρεσιαρχέω-ῶ. *M*. *ήσω*. divenire eresiarca. Հերետիկոսապետ ըլլալ. Րաֆըզի պաշը օլմագ.

Αἱρεσιάρχης-αρχος (ὁ) eresiarca. Հերետիկոսապետ. Րաֆըզի պաշը, Եհլի պիտաթ.

Αἱρεσιμάχος καὶ σιομάχος (ὁ, ἡ) chi combatte di setta di eresia. Հերետիկոսութեան դէմ կռուօղ. Րաֆըզիլէրէ հուճիւմ էտէն, Մուխալէֆէթլէր ճէնկ էտէն.

Αἵρεσις-εως (ἡ) (*αἱρέω*) il prendere. 2. scelta, opinione. 3. dogma, eresia, setta. առնելը. 2. կարծիք. 3. վարդապետութիւն, հերետիկոսութիւն, աղանդ. Ալմագլըգ. 2. Զաննը, ֆիքիր, մէզհէպ. 3. Րաֆըզլըգ, խիլաֆ, ղալըլ, պիտաթ.

Αἱρεσιώτης-ου (ὁ) eretico. Հերետիկոս. Րաֆըզի.

Αἱρετίζω. *M*. *ίσω*. scegliere, preferire. ընտրել. Իխթիյար էթմէք, սէչմէք, այըրմագ.

Αἱρετικός-ή-όν. eretico, settario. Հերետիկոս, աղանդաւոր. Հէրէթիքի, րաֆըզի, եհլի պիտաթ.

Αἱρετός-ή-όν. eleggibile. ընտրուելու. Իխթիյար օլունաճագ.

Αἱρέω-ῶ. *M*. *ήσω*. prendere, pigliare. 2. eleggere, preferire. առնել. 2. ընտրել, նախադասել. Ալմագ. 2. Իխթիյար էթմէք, սէչմէք.

Αἰρησιτείχης-εος (ὁ) che espugna le mura della città. քաղաքին բերդերը՝ պարսպերը առնօղ. Շէհրին գալէ տուվարլարընը ֆէթհ էտէն.

Αἰρόπινον (τὸ) crivello, vaglio. մաղ. Էլէք, խալպուր.

Αἴρω. *M*. *ἀρῶ*. levare, alzare. 2. portare. վերցնել, բարձնալ. 2. տանիլ, կրել. Գալտըրմագ. 2. Թաշըմագ.

Αἴσακος-ου (ὁ) ramoscello di alloro, o mirto. դափնիի կամ մրտենիի ոստ. Տէֆնէ եահօտ մէրսին աղաճընըն տալը.

Αἰσθάνομαι. *M*. *θήσομαι*. udire, sentire. 2. comprendere, intendere. լսել, իմանալ, զգալ. 2. հասկընալ. Տույմագ, էշիթմէք. 2. Անլամագ.

Αἴσθημα-τος (τὸ) l'azione di sentire. զգալը. Տույմագ.

Αἴσθησις-εως (ἡ) la facoltà di sentire, sensazione. զգացողութիւն. Տույմաքլըգ, տույմա.

Αἰσθητήριον-ου (τὸ) sensorio. զգայարան. Հասսէ.

Αἰσθητής-οῦ (ὁ) che sente. 2. che intende. զգացօղ. 2. իմացօղ. Տույան. 2. Անլայան.

Αἰσθητικός-ή-όν. sensitivo. զգայական. Հասսի.

Αἰσθητικῶς-ἐπίῤ. sensibilmente. զգայութեամբ. Տույմաքլըգ իլէ.

Αἰσθητός-ή-όν. sensibile. զգալի. Հասսի, տույուլուր.

Αἰσθητῶς. *ἐπίῤ*. = *Αἰσθητικῶς*.

Αἰσιοποιέω-ῶ. assecondare, rendere prospero, propizio. աջողել. Ուղուր քեսմէք, օղուրլու՝ պախթիյար էթմէք.

Αἴσιος (ὁ, ἡ) fausto propizio, prospero. աջող. Իւլիւք, օղուրլու, պախթիյար. *ίως*. *ἐπίῤ*.

Αἰσιόω-ῶ. *M*. *ώσω* = *Αἰσιοποιέω*.

Ἄϊσος-η-ον. (*ἴσος*) ineguale, impare. Հաւասար չեղօղ. Պէրապէր օլմայան, ույղունսուզ, նամիւնասիպ.

Ἀΐσσω. *M*. *ΐξω*. precipitarsi, gettarsi con impeto. Ճեպէն զինքը նետել, ուժով նետուիլ. Հիւճիւմ իլէ աթըլմագ.

Αἰστήρ-ῆρος (ὁ) *ἐσφαλμ*. *ἀντὶ Ῥαιστήρ*.

Ἄϊστος (ὁ, ἡ) ignoto. 2. ignorante. անծանօթ. 2. չգիտցօղ. Նամալիւմ, պիլինմէզ. 2. Պիլմէզ.

Ἀϊστόω-ῶ. *M*. *ώσω*. render ignoto. 2. togliere di mezzo, annichilare. անծանօթ ընել. 2. բառնալ ի միջոյ, ոչինչ ընել, ի չիք դարձուցանել. Նամալիւմ պիլինմէզ էթմէք. 2. Եօգ էթմէք, հիչ էթմէք.

Αἰσυμνάω-ῶ. *M*. *ήσω*. (*αἶσα*) regnare, governare, amministrare la giustizia. տիրել, իշխել. Հիւքիւմ էթմէք, հիւքիւմ հիւքիւմէթ էթմէք.

Αἰσυμνητεία-ας (ἡ) potestà regia, data per elezione. ընտրութեամբ տրուած թագաւորական իշխանութիւն. Իխթիյար՝ իխթիյար իլէ վէրիլէն շահ հիւքիւմէթ.

Αἰσχήμων (ὁ, ἡ) (*αἶσχος*) turpe, disonesto. անամօթ, անպարկեշտ. Եդեպսիզ, նամուս, ըրզսըզ.

Αἶσχος-εος (τὸ) vergogna, disonore, turpitudine. 2. bruttezza. ամօթ, անհամեստութիւն. 2. տգեղութիւն. Րէզիլլիք, եդեպսիզլիք. 2. Չիրքինլիք.

Αἰσχροκερδής-έος. interessato disonestamente, scroccone. անհամեստ վաստակ ունօղ, անամօթութեամբ վաստըկած. Եդեպսիզլիք իլէ գազանմըշ, փարա խոր.

Αἰσχροκέρδεια-ας (ἡ) lucro disonesto. անհամեստ վաստակ. Եդեպսիզ գազանմագ.

Αἰσχρολογέω-ῶ. *M*. *ήσω*. parlare disonestamente - cose oscene. անհամեստ՝ ան-

Digitized by Google

ամօթ խօսքեր խօսաթել · եդեպսիզ սօհ-պէթ էթմէք :

Αἰσχρολογία-ας (ἡ) discorso disonesto, oscenità. անհամեստ խօսք, պագշոտ խօ-սրութայ · եդեպսիզ լաֆը սօհպէթի :

Αἰσχρολόγος (ὁ, ἡ) sboccato, osceno. ափեղցփեղ՝ անհամեստ խօսք խօսօղ · եդեպ-սիզ սօհպէթ եդէն :

Αἰσχροπραγία-ας (ἡ) il commetter delle oscenità - azioni veneree. անհամեստ գործ՝ պագշոտութիւն ընել · եդեպսիզ իշ էթմէք :

Αἰσχροπρόσωπος (ὁ, ἡ) deforme nella faccia. տգեղ դէմք ունօղ · չիրքին եիւզլիւ :

Αἰσχροῤῥημοσύνη-ης (ἡ) = *Αἰσχρολογία*.

Αἰσχρὸς-ρὰ-ρόν. turpe, disonesto, osceno. 2. deforme, brutto. անհամեստ, անամօթ, պագշոտ · 2 · տգեղ · եդեպսիզ, ղապիհ · 2 · չիրքին :

Αἰσχρότης-τος (ἡ). (*αἰσχρὸς*) turpitudine, oscenità, laidezza. անհամեստութիւն, պագշոտութիւն · եդեպսիզլիք, ֆուհշ :

Αἰσχρῶς-ἐπίῤ. oscenamente, laidamente. անհամեստութեամբ, պագշոտութեամբ · ֆուհշլէն, եդեպսիզլիք իլէ :

Αἰσχύνη-ης (ἡ) (*αἶσχος*) vergogna. 2. infamia, ignominia. 3. le parti vergognose. ամօթ · 2 · նախատինք, անարգանք · 3 · ամըշնալու տեղուանքը, ամօթոյք · այպ, այըպ · 2 · խօրլուգ, ռըսվայլըգ · 3 · ավրէթ եէրլէրի :

Αἰσχυντηλὸς-ἡ-όν. verecondo, pudico. ամչկոտ · ութանգան. τηλῶς. ἐπίῤ.

Αἰσχυντὴρ-ῆρος (ὁ) che commette delle cose vergognose, svergognato. անամօթ գործքեր գործօղ, անհամեստ · եդեպսիզ հարէքէթլէր եդէն, ըրզըզ :

Αἰσχύνω. *M.* υνῶ. coprire di vergogna, disonorare. 2. sfigurare. ամըշցնել, երեսը վար առնել, անպատուել · 2 · տգեղ ընել · ութանտըրմագ, խօրլամագ · 2 · չիրքինլէթմէք :

Αἰτέω-ῶ. *M.* ήσω. domandare, chiedere. ուզել, խնդրել · տիլէնմէք, իսթէմէք :

Αἴτημα-ατος (τὸ) domanda, petizione. խնդիր, հայցուած · դիլէք, թալեպ :

Αἴτης (ὁ) mendico. մուրացկան · դիլէնճի :

Αἰτητὴς-οῦ ( ) domandante, petizionario. խնդրօղ, խնդրողական · դիլէյէն, իսթէյէն :

Αἰτητικὸς-ἡ-όν. atto a domandare. խնդրելու յարմար · դիլէմէյէ ույղուն :

Αἰτητὸς-ἡ-όν. chiedibile. խնդրելու · դիլէնէճէք :

Αἰτία-ας (ἡ) cagione, causa. 2. accusa. պատճառ, առիթ · 2 · ամբաստանութիւն · սեպեպ · 2 · շիքեա, դաավա · 3. = *Ἔγκλημα*.

Αἰτιάζω. *M.* άσω. = *Αἰτιάομαι*.

Αἰτίαμα-τος (τὸ) colpa, accusa. յանցանք, ամբաստանութիւն · սուչ, գուսուր, շիքեա :

Αἰτιάομαι-ῶμαι. *M.* άσομαι, accusare, incolpare. ամբաստանել, մեղադրել · շիքեայէթ էթմէք, սուչլու չըգարմագ :

Αἰτιασις-εως (ἡ) = *Αἰτίαμα*.

Αἰτιατικὸς-ἡ-όν. criminale, accusatorio. (ἡ) (γρμτ.) 2. accusativo. ամբաստանական · 2 · հայցական (հոլով) · շիքեայէթ · 2 · նասպի · τικῶς. ἐπίῤ.

Αἰτιατὸς-ἡ-όν. causato, cagionato. պատճառուած · սեպեպլենմիշ :

Αἰτίζω. *M.* ίσω. (*αἰτία*) chiedere. 2. domandare la limosina, mendicare. ուզել, խնդրել · 2 · մուրալ · դիլէմէք, իսթէմէք, դիլէնմէք :

Αἰτιολογέω-ῶ. *M.* ήσω. (*αἰτιολόγος*) rendere ragione, allegare per ragione. պատճառ բերել, պատճառք ցուցնել · սեպեպինի սէօյլէմէք՝ պիլտիրմէք :

Αἰτιολογία-ας (ἡ) giustificazione. 2. etiologia, dimostrazione. ջատագովութիւն, թեր ելլելը, չքմեղութիւն · 2 · պատճառաբանութիւն, ապացուցութիւն · [illegible] գեօսթէրմէքլիք, մազէրէթ · 2 · իսպաթ :

Αἰτιολόγος (ὁ, ἡ) che rende ragione, che si usa delle dimostrazioni. ապացուցանելով խօսօղ · իսպաթլար գեօսթէրէն :

Αἰτιολογικὸς-ἡ-όν. abile a render ragione. պատճառք տալու յարմար · իսպաթ էթմէյէ ույղուն · γικῶς. ἐπίῤ.

Αἴτιος-ία-ιον. autore. 2. colpevole. հեղինակ, պատճառ · 2 · յանցաւոր · սեպեպ · 2 · քապահաթլը սեպեպ :

Αἰτιώδης (ὁ, ἡ) che serve a rendere ragione, causale. պատճառական · սեպեպլի :

Αἴφνης-ἐπίῤ. = *Αἰφνιδίως*.

Αἰφνίδιος (ὁ, ἡ) improvviso, repentino. յանկարծական · անսուզ, նակեհանի :

Αἰφνιδίως-ἐπίῤ. inopinatamente, repentinamente, all' improvviso. յանկարծակի, մէկէն ի մէկ · ֆուճաէթէն, ափանսըզըն, անսըզըն, [illegible] :

Αἰχμάζω. *M.* άσω (*αἰχμὴ*) lanciare, dardeggiare, saettare, vibrare bajonetta. նետ նետել · օք՝ հէրպէ՝ սիւնկիւ աթմագ :

Αἰχμαλωσία-ας (ἡ) cattività, schiavitù. գերութիւն · եսիրլիք :

Αἰχμαλωτεύω. *M.* εύσω. ridurre in schiavitù. գերի ընել՝ տանիլ · եսիր էթմէք :

Αἰχμαλωτίζω. *M.* ίσω. = *Αἰχμαλωτεύω*.

Αἰχμαλωτικὸς-ἡ-όν. proprio agli schiavi. գերիի յատուկ · եսիրլէրէ մութէալլիգ :

Αἰχμαλωτισμὸς (ὁ) schiavitù. գերութիւն · եսիրլիք :

Αἰχμαλωτιστὴς-οῦ (ὁ) che riduce in schiavitù. գերի տանօղ · եսիր եդէն՝ կէօթիւրէն :

Αἰχμάλωτος (ὁ, ἡ) schiavo, preso in guerra. գերի, կռուի մէջ բռնուած · եսիր, ճէնկտէ թութուլմուշ :

Αἰχμὴ-ῆς (ἡ) la punta della spada-del dardo, cuspide. 2. asta, lancia. 3. artiglio. 4. guerra. թրոյ՝ նետի ծայր · 2 · նիզակ · 3 · ճանկ · 4 · կռիւ · գըլըճ՝ օք ուճու · 2 · մըզրագ · 3 · ճէնկէլ · 4 · ճէնկ :

Αἰχμητήρ-ῆρος (ὁ) bellicoso. մարտիկ · ճէնկճի :

Αἰχμητήριος-α-ον. appartenente alla guerra. պատերազմական · ճէնկէ մութէալլիգ :

Αἰχμητὴς (ὁ) μῆτις (ἡ) = *Αἰχμητήρ*.

Αἰχμίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Αἰχμή*.

Αἰχηόδετος (ὁ, ἡ) = *Αἰχμάλωτος*.

Αἰχμοφόρος (ὁ, ἡ) armato di dardi. նետ-

Digitized by Google

[illegible]

Αἶψα. ἐπίῤ. subito, tosto, tantosto. [illegible]

Αἰψηροκέλευθος (ὁ, ἡ) veloce alla strada, che cammina velocemente. [illegible]

Αἰψηρός-ρά-ρόν. (αἶψα) veloce, impetuoso, celere, ratto. [illegible]

Αἴω. percepire, sentire, intendere. [illegible]

Αἰών-ῶνος (ὁ, ἡ ἡ) secolo, eternità, tempo lungo. [illegible]

Αἰωνίζω. M. ίσω. perpetuare, rendere eterno. 2. perpetuare, durare. [illegible]

Αἰώνιος-ία-ιον καὶ (ὁ, ἡ) eterno, perpetuo, perenne. [illegible]

Αἰωνόβιος (ὁ, ἡ) che vive sempre, sempiterno. [illegible]

Αἰωνοθαλής-έος (ὁ, ἡ) (θάλλω) sempre verdeggiante. [illegible]

Αἰωνοχαρής-έος (ὁ, ἡ) che sta ilare, si rallegra per sempre. [illegible]

Αἰώρα-ας (ἡ) (ἀείρω) alta lena. 2. strumento per tirare sopra, alta leno. 3. elevazione [illegible]

Αἰωρέω-ῶ. M. ήσω. elevare, sospendere all' aria. 2. alta lenare. [illegible]

Αἰώρημα-τος (τὸ) elevazione, sospensione all' aria. [illegible]

Αἰωρίζω-M. ίσω. = *Αἰωρέω.*

Ἀκαδημαϊκὸς-ή-όν. Accademico (filosofo). [illegible]

Ἀκαδημία (ἡ) Accademia. [illegible]

Ἀκαθαίρετος (ὁ, ἡ) che non può essere rovesciato, inespugnabile. [illegible]

Ἀκαθαρσία-ας (ἡ) immondezza, sporcizia, sozzezza, impurità. [illegible]

Ἀκάθαρτος (ὁ, ἡ) impuro, lordo, sporco. [illegible]

Ἀκάθεκτος (ὁ, ἡ) che non si può ritenere. [illegible]

Ἄκαινα (ἡ) spina. 2. (γεωμτρ.) stimolo. 3. misura di dieci piedi (*Λατ.* acnua). [illegible]

Ἀκαιρεύομαι. M. εύσομαι. } non aver occa-
Ἀκαιρέω-ῶ. M. ήσω } sione favorevole. [illegible]

Ἀκαιρία-ας (ἡ) importunità. [illegible]

Ἀκαίριμος-η-ον, intempestivo. [illegible]

Ἀκαιρολογέω-ῶ. M. ήσω. parlare fuor di tempo malappropositо. [illegible]

Ἀκαιρολογία-ας (ἡ) discorso fuor di proposito. [illegible]

Ἀκαιρόλογος (ὁ, ἡ) chi parla fuor di tempo. [illegible]

Ἄκαιρος (ὁ, ἡ) inopportuno, intempestivo. [illegible] ἀκαίρως. ἐπίῤ.

Ἀκακέμφατος (ὁ, ἡ) non disfamato. [illegible]

Ἀκάκης (ὁ) = *Ἄκακος.*

Ἀκακήσιος (ὁ) = *Ἀκακήτης.*

Ἀκάκητα (ὁ) *Αἰωλ.* ἀντὶ. τ. *Ἀκακήτης.*

Ἀκακήτης-κητος-ου (ὁ) che non fa alcun male, buono. [illegible]

Ἀκακία (ἡ) acacia-zia. (albero Egiziaco). [illegible]

Ἀκακία-ας (ἡ) (ἄκακος) innocenza, semplicità. [illegible]

Ἀκακοπάθητος (ὁ, ἡ) che non provò alcun male. [illegible]

Ἄκακος (ὁ, ἡ) innocente, buono. [illegible] ἀκως. ἐπίῤ.

Ἀκακούργητος (ὁ, ἡ) non nociuto, non danneggiato, illeso. [illegible]

Ἀκάκουργος (ὁ, ἡ) } = *Ἄκακος.*
Ἀκακόφρων (ὁ, ἡ) }

Ἀκάκωτος (ὁ, ἡ) che non provò alcun male. [illegible]

Ἀκαλλής-έος (ὁ, ἡ) privo di bellezza, deforme. [illegible]

Ἀκαλλώπιστος (ὁ, ἡ) incolto, non ornato. [illegible]

Ἀκαλὸς-ή-όν. pacifico, tranquillo. [illegible] λῶς. ἐπίῤ.

Ἀκάλυπτος (ὁ, ἡ) } scoperto, aperto. [illegible]
Ἀκαλυφής-έος. } [illegible] λυπτως-ἐπίῤ.

Ἀκαμαντοχάρμης-ου (ὁ) infaticabile alla guerra. [illegible]

Ἀκάμας-αντος (ὁ) } infaticabile, instanca-
Ἀκάματος (ὁ, ἡ) } bile, indeffesso. [illegible] ματως. ἐπίῤ.

Ἀκαματοχάρμης-ου (ὁ) = *Ἀκαμαντοχάρμης.*

Digitized by Google

[illegible]

'Αθεράπευτος (ὁ, ἡ) incurato. 2. incurabile. [illegible] - πεύτως. ἐπίῤ.

'Αθερηγενὴς - έος (ὁ, ἡ) che spunta - nasce frà le spighe. 2. che produce spighe. [illegible]

'Αθερίζω. M. ίσω - ίξω. non mietere. 2. lasciare, abbandonare, disprezzare. [illegible]

'Αθερίνη - ης (ἡ) aterina (specie di pesce). [illegible]

'Αθερίσσω. M. ίξω. 'Αθερίζω.

'Αθέριστος (ὁ, ἡ) (θερίζω) non mietuto. 2. ἀθερίζω. lasciato, abbandonato, disprezzato. [illegible]

'Αθέρμαντος (ὁ, ἡ) (θερμαίνω) non riscaldato. [illegible]

"Αθερμος (ὁ, ἡ) (θερμὸς) privo di calore. [illegible]

'Αθερολόγιον - ου (τὸ) strumento di chirurgi, con cui si cavano le ossa spezzate. [illegible]

'Αθερολόγος (ὁ, ἡ) (ἀθὴρ, λέγω) chi coglie delle spighe. [illegible]

'Αθερώδης (ὁ, ἡ) (ἀθὴρ) simile o pieno di spighe. [illegible]

'Αθεσία - ας (ἡ) (ἀθετέω) perfidia, infedeltà. 2. violazione, trasgressione. [illegible]

'Αθεσμία - ας (ἡ) (θεσμὸς) violazione. 2. ingiustizia. [illegible]

'Αθέσμιος (ὁ, ἡ) = "Αθεσμος.

'Αθεσμόλεκτρος (ὁ, ἡ) sposato illegalmente. [illegible]

"Αθεσμος (ὁ, ἡ) illecito, contrario alle leggi. [illegible]

'Αθέσφατος (ὁ, ἡ) (θέσφατος) indicibile, inesprimibile. [illegible]

'Αθετέω - ῶ. M. ήσω. (τίθημι) trasgredire, violare, abolire. 2. disapprovare. [illegible]

'Αθέτημα - ατος (τὸ) violazione, trasgressione, [illegible]

"Αθετος (ὁ, ἡ) (θέτος) invalido, illegale. 2. disapprovato. 3. inutile. [illegible] - θέτως. ἐπίῤ.

'Αθεωρησία - ας (ἡ) mancanza di osservazione, negligenza di contemplazione. [illegible]

'Αθεωρητὶ - ἐπίῤ. sconsideratamente, senza contemplazione. [illegible]

'Αθεώρητος (ὁ, ἡ) invisibile. 2. non osservato, non contemplato. [illegible]

'Αθέως - ἐπίῤ. empiamente, da ateo. [illegible]

'Αθηλὴς, "Αθηλος, (θηλὴ) senza poppa, mammella. 2. che non ha lattato. [illegible]

'Αθήλυντος (ὁ, ἡ) non effeminato. [illegible]

'Αθὴρ - έρος (ὁ) spiga. 2. punta dalla spada, gorbia. 3. la barba della spiga. [illegible]

'Αθήρατος (ὁ, ἡ), 'Αθήρευτος (ὁ, ἡ) (θήρα) non cacciato. 2. che non si può prendere in caccia. [illegible]

'Αθησαύριστος (ὁ, ἡ) (θησαυρίζω) non accumulato, non messo in riserva. 2. che non mette in riserva, prodigo. [illegible]

'Αθήτευτος (ὁ, ἡ) (θητεύω) chi non serve con mercede, non mercenario. [illegible]

'Αθίγγανος (ὁ, ἡ) chi non tocca. 2. chi non vuol toccare. [illegible]

'Αθιγὴς - έος (ὁ, ἡ), "Αθικτος (ὁ, ἡ) intatto. 2. salvo, intiero, sano. 3. illibato, sacro. [illegible]

'Αθίκτωρ - ορος (ὁ) chi non tocca. [illegible]

"Αθλαστος (ὁ, ἡ) (θλάω) infrangibile. [illegible]

'Αθλεύω. M. εύσω, 'Αθλέω-ῶ. M. ήσω (ἆθλος) lottare, combattere. 2. soffrire delle pene-angustie. [illegible]

Digitized by Google

Ἄθλημα-τος (τὸ) (ἀθλέω) combattimento, lotta. [illegible]

Ἄθλησις-εως (ἡ) combattimento degli Atleti, lotta. [illegible]

Ἀθλητὴρ-ῆρος, τής-οῦ (ἡ) atleta, combattente, lottatore. [illegible]

Ἀθλητικός-κή-κόν. atletico, degli atleti. [illegible]

Ἀθλητικῶς. ἐπίῤ. all' uso-alla maniera degli atleti. [illegible]

Ἀθλιβής-έος (ὁ, ἡ) (θλίβω) non oppresso. [illegible]

Ἄθλιος-ία-ιον (ἆθλος) miserabile. [illegible]

Ἀθλιότης-ητος (ἡ) miseria, calamità. [illegible]

Ἀθλοθεσία (ἡ) il proporre-fissare dei premii delle ricompense nelle lotte. [illegible]

Ἀθλοθετέω-ῶ. Μ. ήσω. proporre-fissare premii nelle lotte. [illegible]

Ἀθλοθέτης καὶ θετήρ-ῆρος (ὁ, ἡ) che propone fissa i premii nelle lotte. 2. giudice dei combattimenti ginnici. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἆθλον (τὸ) premio degli Atleti. [illegible]

Ἆθλος-ου (ὁ) combattimento, lotta. 2. miseria, calamità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθλοφόρος (ὁ, ἡ) vincitore nella lotta, che riportò il premio del combattimento. [illegible]

Ἄθολος (ὁ, ἡ) (θολὸς) } limpido, chiaro,
Ἀθόλωτος (ὁ, ἡ) (θολόω) } puro. [illegible]

Ἄθορος (ὁ, ἡ) non congiunto carnalmente. [illegible]

Ἀθόρυβος (ὁ, ἡ) ἐπίῤ-ρύβως. senza rumore-tumulto. [illegible]

Ἄθραυστος (ὁ, ἡ) (θραύω) infrangibile. 2. infranto. 3. integro, illeso. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἄθρεπτος (ὁ, ἡ) non nutrito. [illegible]

Ἀθρέω-ῶ. Μ. ήσω. osservare con attenzione, contemplare. [illegible]

Ἀθρητέον (ἐπίῤ) bisogna osservare. [illegible]

Ἄθριξ-τριχος (ὁ, ἡ) calvo, privo di capelli. [illegible]

Ἀθροίζω. Μ. οίσω (ἀθρόος) ammassare, accumulare, riunire. [illegible]

Ἄθροισις-εως (ἡ) l'azione di ammassare. 2. riunione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄθροισμα-ατος (τὸ) ammasso, ammucchio, massa. 2. riunione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθροιστικός-ή-όν. collettivo. [illegible] -στικῶς ἐπίῤ.

Ἄθρονος (ὁ, ἡ) privo di trono. [illegible]

Ἀθρόος-α-ον. raccolto, radunato, colletto, ammucchiato. [illegible]

Ἄθροος (ὁ, ἡ), Ἀθόρυβος.

Ἀθρόως. ἐπίῤ. in folla, tutti insieme. [illegible]

Ἀθρηψία-ας (ἡ) frugalità, temperanza. [illegible]

Ἀθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. perder il coraggio, scoraggiarsi, atterirsi. 2. attristarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθυμία-ας (ἡ) pusillanimità, abbattimento. [illegible]

Ἄθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo, timido. 2. malinconico, mesto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] - θύμως. ἐπίῤ.

Ἀθυρεύομαι. Μ. εύσομαι. = Ἀθύρω.

Ἀθυρίδωτος (ὁ, ἡ) (θυρὶς) senza finestra, [illegible]

Ἄθυρμα-τος (τὸ) giuoco degli infanti. 2. trastullo, passatempo, divertimento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] Ἄγαλμα.

Ἀθυρμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἄθυρμα.

Ἀθυρόγλωσσος-ττος (ὁ, ἡ) che non sa trattenere la lingua, sfrenato. [illegible]

Ἀθυρονόμος (ὁ, ἡ) (ἀθύρω) che si beffa delle leggi, disprezzatore delle leggi. [illegible]

Ἀθυροστομία-ας (ἡ) incontinenza della lingua, sfrontatezza, sfacciataggin

Digitized by Google

sfrenatezza. [illegible]

Ἀθυρόστομος (ὁ, ἡ) (*θύρα*, *στόμα*) di bocca sfrenata. [illegible]

Ἀθύρω. *Μ*. *υρῶ*. giuocare, divertirsi, trastullarsi. [illegible]

Ἀθύρωτος (ὁ, ἡ) privo di porta, aperto. *Μεταφρ*. 2. sfrenata (bocca). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀθῷος (ὁ, ἡ) (*θωή*) innocente. [illegible]

Ἀθωόω-*ῶ*. *Μ*. *ώσω*. assolvere, dichiarare innocente, lasciare impune. [illegible]

Ἀθώπευτος (ὁ, ἡ) (*θωπεύω*) non adulato. 2. che non si può adulare. 3. che non adula. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀθωράκιστος (ὁ, ἡ) privo di corazza. [illegible]

Ἀθώωσις-*εως* (ἡ) (*ἀθωόω*) assoluzione, il dichiarare innocente. [illegible]

Αἶ. (interjezione di dolore, di piacere, di desiderio) ah, oh. [illegible]

Αἰ. *σύνδ*. *Δ*. *ἀντὶ* *Εἰ*.

Αἶα-(ἡ) *Ἰων*. *ἀντὶ*. *τ*. *γαῖα* *ἢ* *γῆ*.

Αἴαγμα-*τος* (τὸ) (*αἰάζω*) gemito, lamento. [illegible]

Αἰάζω. *Μ*. *άξω*. gemere, deplorare. [illegible]

Αἰακτὸς-*ή*-*όν*. deplorabile, degno di gemiti. 2. deplorato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἰανής (ὁ, ἡ) miserabile, malinconico. [illegible]

Αἰανῶς. *ἐπίῤ*. deplorabilmente, miserabilmente. 2. (*ἀεὶ* *αἰώνιος*) per sempre, perpetuamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἰαγέα-*ας* (ἡ) giavelotto, saetta, dardo. [illegible]

Αἰγδην. *ἐπίῤ*. impetuosamente. [illegible]

Αἴγειος-*εία*. *καὶ* *Ἰων*. *είη*-*ειον*. (*αἴξ*) di capra. [illegible]

Αἴγειρος (ἡ) pioppa-po (*Λατ*. populus nigra) [illegible]

Αἰγειρὼν (ὁ) bosco di pioppi. [illegible]

Αἴγεος-*έα*-*εον*. *Ἰων*. *ἀντὶ* *Αἴγειος*.

Αἰγιαλεὺς-*έως* (ὁ), *Αἰγιαλίτης*.

Αἰγιαλίτης (ὁ) *λῖτις*-*ιδος* (ἡ) che abita sulla costa-riva del Mare. [illegible]

Αἰγιαλὸς-*οῦ* (ὁ) (*ἄγνυμι*, *ἅλς*) la riva del mare, lido, spiaggia. [illegible]

Αἰγιβάτης-*ου* (ὁ) (*αἴξ*, *βαίνω*) [illegible]

Αἰγιβότης (ὁ) capraro. [illegible]

Αἰγίδιον (τὸ) *ὑποκρ*. capretto. [illegible]

Αἰγίθαλος (ὁ) piccolo uccello nemico delle api. (*Λατ*. parus) [illegible]

Αἴγιθος (ὁ) specie di uccello piccolo (*Λατ*. salus) [illegible]

Αἰγίκνημος (ὁ, ἡ) che ha le gambe di capra. [illegible]

Αἰγίλιψ-*ιπος* (ὁ, ἡ) *κυρ*. *τόπος*. inaccessibile, troppo alto. [illegible]

Αἰγίλωψ-*ωπος* (ὁ) zizania, che nasce frà l'orzo. (*Λατ*. avena fatua). 2. specie di albero ghiandifero. 3. sorta di malattia sulle palpebbre delle capre. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Αἰγινόεις-*εσσα*-*εν*. pieno di capre. [illegible]

Αἰγίοχος (ὁ, ἡ) (*αἰγίς*, *ἔχω*) (*ἐπίθετ*. *τ*. *Διός*, *καὶ* *τῆς* *Ἀθηνᾶς*) che tiene l'egide. [illegible]

Αἰγίπους-*ποδος* (ὁ, ἡ) che ha piedi di capra. [illegible]

Αἰγὶς-*ίδος* (ἡ) (*αἴξ*) pelle di capra. 2. Egide. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἰγίσκος (ὁ) capretto, beccherello. [illegible]

Αἴγλη-*ης* (ἡ) splendore, lume. [illegible]

Αἰγλοβολέω-*ῶ*. *Μ*. *ήσω*. gettare dei lampi, risplendere, folgoreggiare. [illegible]

Αἰγογενής (ὁ, ἡ) nato d'una capra. [illegible]

Αἰγόδορος (ὁ, ἡ) fatto dalla pelle della capra. [illegible]

Αἰγοθήλης-*ου* (ὁ) (*αἴξ*-*θηλή*) carcabotto (*Λατ*. Caprimulgus) (uccello, che di notte entra nelle stalle, e mugne le capre). [illegible]

Digitized by Google

[illegible]):

Αἰγοκέρας - ατος (τὸ) fieno greco (erba). [illegible]

Αἰγόκερως (ὁ) Capricorno, (segno del Zodiaco). [illegible]

Αἰγοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di capra. (ὁ) specie di uccello. [illegible] (ὁ) [illegible] (ὁ) [illegible]

Αἰγομελὴς (ὁ, ἡ) (*μέλος*) che ha le membra di capra. [illegible]

Αἰγονόμος (ὁ, ἡ), *Αἰγιβότης*.

Αἰγόνυξ - χος (ὁ, ἡ) che ha le unghie di capra. [illegible]

Αἰγοπίθηκος (ὁ) specie di scimia, che ha la forma della capra. [illegible]

Αἰγοπρόσωπος (ὁ, ἡ) di faccia caprina. [illegible]

Αἰγόπυρος (ὁ) specie di erba piacevole alle capre. [illegible]

Αἰγοφάγος (ὁ, ἡ) mangiatore delle capre. [illegible]

Αἰγόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha occhj di capra. [illegible]

Αἰγυπιὸς (ὁ) (*γύψ*) avoltojo. [illegible]

Αἰγυπτιάζω. *M.* *άσω*. imitar gli Egiziani. [illegible]

Αἰγυπτιστὶ - ἐπίῤ. come gli Egiziani. [illegible]

Αἰγωλιὸς (ὁ) allocco (*Λατ.* ulula) [illegible]

Αἰγὼν - ῶνος (ὁ) stalla di capre. [illegible]

Αἰγωπὸς - οῦ (ὁ), *Αἰγόφθαλμος*.

Αἰγώνυχον (τὸ) litospermo (*Γαλλ.* gremil, o l'erbe aux perles), miglialsole. [illegible]

Αἰδέομαι - οῦμαι. *M.* *έσομαι.* rispettare, riverire. 2. temere. 3. avere vergogna. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Αἰδέσιμος (ὁ, ἡ) reverendo, rispettabile. [illegible]

Αἰδεσιμότης - ητος (ἡ) riverenza, coltivazione. [illegible]

Αἰδεστὸς - τὴ - τόν. = *Αἰδέσιμος*.

Αἰδέω - ῶ. *M.* *ήσω.* *Ζήτ.* *ἐν τῷ Αἰδέομαι.*

Αἴδηλος (ὁ, ἡ) invisibile. 2. oscuro. 3. inaspettato. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Αἰδημονέω - ῶ. aver del pudore. [illegible]

Αἰδημόνως - ἐπίῤ. con pudore. [illegible]

Αἰδήμων - ονος (ὁ, ἡ) chi ha del pudore, verecondo. [illegible]

Αἰδὴς - έος (ὁ, ἡ) invisibile. [illegible]

Ἀΐδης - ου (ὁ) *ἀντὶ* *Ἅδης*. inferno. [illegible]

Αἰδήσιμος (ὁ, ἡ) *ἀντὶ* *Αἰδέσιμος*.

Ἀΐδιος - ία - ον (*ἀεὶ*) perpetuo, sempiterno. [illegible]

Ἀϊδιότης - τος (ἡ) eternità, perpetuità. [illegible]

Ἀϊδίως - ἐπίῤ. perpetuamente, sempiternamente. [illegible]

Ἀϊδνὴς - καὶ Ἀϊδνὸς *ἀντὶ* *Ἀΐδης*.

Αἰδοῖον (τὸ) anguinaja. 2. verga. 3. coglione. (τὰ) le parti vergognose. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (τὰ) [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (τὰ) [illegible]

Αἰδοῖος - οία - οῖον. venerabile, degno di rispetto. 2. pieno di pudore, verecondo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἴδομαι. *ἀντὶ* *Αἰδέομαι*.

Αἰδόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (*αἰδὼς, φρὴν*) verecondo. [illegible]

Ἀϊδρεία - ας. *Ἰων.* *Ἀϊδρείη - ης* (ἡ) ignoranza, imperizia. [illegible]

Ἀϊδρήεις - ήεσσα - ῆεν. ignorante, inesperto. [illegible]

Ἀϊδροσύνη - ης (ἡ) = *Ἀϊδρεία* *καὶ* *Ἀμάθεια*.

Αἰδὼς - όος - οῦς (ἡ) pudore, verecondia. 2. vergogna. 3. rispetto. 4. le parti genitali - vergognose. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Αἰείποτε. *Ἰων.* sempre. [illegible]

Αἰέλουρος (ὁ, ἡ) *Ἰων.* *ἀντὶ* *Αἴλουρος*.

Αἰζήεις - καὶ Αἰζήϊος - καὶ Αἰζηός. pieno di vigore, valoroso. [illegible]

Αἴητος (ὁ, ἡ) *Ἰων.* *ἀντὶ* *Ἄητος*.

Αἰητός. *Δ.* *ἀντὶ* *Ἀετός*.

Αἰθαλέος - έα - εον. di cenere. 2. ardente, caldo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἰθάλη - ης (ἡ) cenere. 2. fuliggine. 3. carboni accesi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Αἰθαλίων - ωνος (ὁ) (*ἐπίθ. τ. Τέττιγος*) che ama il calore del Sole. [illegible]

Αἰθαλόεις - εσσα - εν *Αἰθαλέος*.

Αἴθαλος (ὁ, ἡ) abbrucciato. 2. ardente. 3. infiammato. 4. fuligginoso. [illegible]

Digitized by Google

2. վառօղ. 3. թանկած. 4. մրոտ. Եանըճը. 2. Եաքըճը. 3. Ույանտըրըճը. 4. Գարարմըշ։

Αἰθαλόω-ῶ. Μ. ώσω. abbrucciare. 2. ridurre in cenere. 3. in carboni. վառել. 2. մոխիր ընել. 3. գործելի դարձընել. Եաքմաք. 2. Քիւլ էյլէմէք. 3. Քէօմիւր էթմէք։

Αἰθαλώδης-εος (ὁ, ἡ) fuliggínoso. մրոտ, ծխախառնութեամբ լեցուն. Գարարմըշ։

Αἶθε. σύν. Δ. καὶ ἀντὶ Εἴθε.

Αἰθέριος-α-ον (ὁ, ἡ) etereo. 2. alto, eccelso. օդային. 2. բարձր. Հէվայի. 2. Եիւջէ, Եիւքսէք, Էալի։

Αἰθεροβατέω-ῶ. Μ. ήσω. viaggiare-camminare per l'aria. օդը՝ օդէն ճամբայ ընել՝ քալել. Հէվատան Եօլճուլուգ էթմէք Եիւրիւմէք։

Αἰθεροβόσκος (ὁ) che si pasce-abita nell'aria. օդը սնուցող՝ բնակող. Հէվատա պէսլէնէն՝ օթուրան։

Αἰθεροδρομέω-ῶ. Μ. ήσω. correre per l'aria. օդը վազել. Հէվատա գօշմագ։

Αἰθεροδρόμος (ὁ, ἡ) che corre per l'aria. օդը վազօղ. Հէվատա գօշան։

Αἰθερολαμπής-εος (ὁ, ἡ) che risplende-riluce nell' aria. օդը փայլօղ՝ վառվռօղ. Հէվատա փարլայան։

Αἰθερολογέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare dell' etere. օդի վրայ խօսել. Հէվա պահսինտէն սօհպէթ էթմէք։

Αἰθερολόγος (ὁ, ἡ) chi discorre dell' etere. օդին վրայ խօսօղ. Հէվա հագգընտա սօհպէթ էտէն։

Αἰθερόνομος (ὁ, ἡ) abitante dell' etere. օդը բնակող. Հէվատա օթուրան։

Αἰθὴρ-έρος (ὁ) etere, aria. օդ. Հէվա։

Αἰθόλικες (bollicelle, bollicine), vescica. կածառիկ, ուռեցք. Գապարճըգ։

Αἶθος-εος-ους (τὸ) calore, ardore. 2. fiamma, fuoco. տաքութիւն, գոլ. 2. բոց, կրակ. Սըճագլըգ, Գըզգընլըգ, Հարարէթ. 2. Ալեւ, Աթէշ, Նար, Օդ։

Αἰθὸς-ἡ-όν. brucciato, arso. 2. ardente, brillante. վառած, երած. 2. վառվռուն, փայլփլօղ. Եանըգ. 2. Եաքըճը, Գարալմըշ։

Αἴθουσα-ης (ἡ) vestibolo. (*Γερμαν.* Vorhaus). գաւիթ, բակ, վայրադաւիթ. Ավլու, Հայաթ։

Αἶθοψ-οπος (ὁ, ἡ) caldo, ardente. 2. annerito dal fuoco. 3. brillante. տաք, երօղ. 2. կրակէ սեւցած. 3. փայլուն, վառվռուն. Սըճագ, Եագըճը, Շէֆֆաֆլը, Պարլագ. 2. Աթէշտէն գարալանմըշ. 3. Գարալըգ։

Αἴθρα-ας (ἡ) serenità dell' aria. օդին պայծառութիւնը. Հէվա աչըգլըղը, Աչըգ, պէրրաք կէօք։

Αἰθρηγενέτης-ου καὶ Αἰθρηγενὴς (ὁ) nato dall' aria. 2. che porta la serenità. օդէ ծնած. 2. օդը պայծառ բաց ընօղ. Հէվատան տօղմուշ. 2. Հէվա աչըգլըղը՝ պէրրաքլըղը՝ աչըգ գէթիրէն։

Αἰθρία (ἡ) serenità. օդին պայծառութիւնը. Հէվա աչըգլըղը, աչըգ։

Αἰθριάζω. Μ. άσω. render sereno. 2. abitare allo scoperto, a ciel sereno. օդը պայծառ բաց ընել. 2. վրան բաց անկղը բնակիլ, ծածկ չունեցող՝ անյարկ տեղերը բնակիլ. Հէվայը աչըգ՝ պէրրաք էթմէք. 2. Գապատըզ աչըգ եէրտէ օթուրմագ։

Αἴθριος (ὁ, ἡ) sereno, chiaro. պայծառ, բաց. Աչըգ, պէրրաք, ալաչըն։

Αἰθροβατέω-ῶ. Μ. ήσω = Αἰθεροβατέω.

Αἰθροβάτης-ου (ὁ) che cammina nell'aria. օդը քալօղ, օդագնաց. Հէվատա Եիւրիւյէն։

Αἰθροβολέω-ῶ. Μ. ήσω. gettare per l'aria. օդը նետել. Հէվայա աթմագ՝ ֆըրլաթմագ։

Αἰθροδόνητος (ὁ, ἡ) (δονέω) agitato nell'aria. օդը տատանուած, երերցած. Հէվատա չալգանմըշ։

Αἰθροπλανὴς-οῦς (ὁ, ἡ) errante per l'aria. օդը աստի անդին գնացօղ. Հէվատա գէզինէն տօլաշան։

Αἰθροπολεύω. Μ. εύσω. Αἰθεροβατέω.

Αἶθρος-ου (ὁ) (αἰθὴρ) gelata. 2. rugiada. 3. brina. սառ, պաղպաջին. 2. ցօղ, շաղ. 3. եղեամն. Բուզ. 2. Չիյ, Չիւօ. 3. Գըրաղը։

Αἴθυγμα-τος (τὸ) ondeggiamento della fiamma 2. splendore. ցոլմունք. 2. փայլիւք. Աթէշ ալեւ, ալեւին աթէշ աթէշ եօգարը ագըմասը. 2. Փարլագլըգ։

Αἴθυια-ας (ἡ) mergo, (uccello marittimo) Հողամաղ (ծովու թռչուն). Գարապաթագ։

Αἰθυιόθρεπτος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di smergi. Հողամաղ թռչուններով կերակրուող. Գարապաթագ իլէ պէսլէնէն։

Αἰθύσσω. Μ. ύξω. muovere con celerità, agitare, scuotere. թօթվելով շարժել, դողացնել, ցնցել. Սալլամագ, Տէփրէթմէք, Գէօվտէյի սալլամագ։

Αἴθω. ardere, infiammare. վառել, բորբոքել. Եագմագ, Թութուշտուրմագ, Ալեւլէնտիրմէք։

Αἰκάλλω Μ. αλῶ. adulare, carezzare. շողոքորթել. Եալթագլանմագ, խօշ ակէթլէթմէք, Թիւլքիւլիւք էթմէք։

Αἰκάλος-ου (ὁ) (αἰκάλλω) adulatore. շողոքորթօղ. Եալթագլանըճը, Թիւլքիւլիւք էտէն։

Αἰκέλιος (ὁ, ἡ) indecente, dispreggiabile, vile. անարգ, անպիտան, անվայել. Նաշայեսթէ, խօր ալչագ։

Αἰκὴς, καὶ Αἰκὴς-έος. indecente, inconveniente, incongruente. 2. oltraggioso. անվայել, անյարմար. 2. անարգ. Նաշայեսթէ. 2. Խօր։

Αἰκία-ας (ἡ) = Ἀεικείη. battitura. ծեծելը, զարնելը. Գօթէք, Տէօյմէ։

Αἰκίζω. Μ. ίσω καὶ Αἰκίζομαι. battere. 2. maltrattare. 3. ledere. զարնել. 2. անարգել, արհամարհանօք վարուիլ. 3. վնասել. Վուրմագ, Տէօյմէք. 2. Խօր պագմագ. 3. Ինճիթմէք։

Αἴκισμα-Αἰκισμὸς-οῦ (ὁ) maltrattamento, oltraggio. 2. battitura, bastonata. անարգելը, նախատինք. 2. ծեծ. Խօրլուգ, Խօր գալմագլըգ. 2. Գէօթէք, Տէօյմէ։

Αἰκιστὴς-οῦ (ὁ) che maltratta. 2. che bastona. անարգօղ, նախատօղ. 2. ծեծօղ. Խօր գօթան, Ինճիթիճի. 2. Տէօյիճի։

Αἰκιστὸς-ἡ-όν. maltrattato, ingiuriato.

Digitized by Google

2. bastonato. [illegible]. 2. ծեծ կերած. [illegible]. 2. [illegible]:

Αἶκλον (τὸ) cena. [illegible]:

Ἀίκτηρ-ῆρος (ὁ) impetuoso. [illegible]:

Ἄικτος (ὁ. ἡ) inaccessibile. [illegible]:

Αἴλινος (ὁ) canto funebre. [illegible]:

Αἴλουρος (ὁ, ἡ) gatto selvatico. 2. mustella, donnola. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Αἷμα-τος (τὸ) sangue. 2. strage. 3. consanguinità. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Αἱμακορίαι- καὶ κουρίαι (αἱ) (*κερέννυμι*) sacrifizii in onore dei morti. [illegible]:

Αἱμακτὸς-ἡ-ὸν, καὶ *Ἁιμαλέος-έα-έον*. insanguinato, sanguinoso. [illegible]:

Αἱμαλὼψ-ῶπος (ὁ) che ha sangue negli occhj. [illegible]:

Αἱμὰς-άδος (ἡ) effusione di sangue. [illegible]:

Αἱμασία-ας (ἡ) (*αἷμος*) siepe, fratta di spine. 2. muraglia di separazione di pietre. [illegible]. 2. [illegible]:

Αἱμάσσω. M. *άξω*. insanguinare, inzuppare di sangue. [illegible]:

Αἱματεκχυσία-ας (ἡ) effusione di sangue. [illegible]:

Αἱματηρὸς-ρὰ-ρόν. insanguinato, sanguinolente. [illegible]:

Αἱματηφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona del sangue-della strage. [illegible]:

Αἱματία (ἡ) il brodo nero dei Lacedemoni, che si faceva dal sangue. [illegible]:

Αἱματίζω. M. *ίσω*, insanguinare. 2. cavar sangue. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Αἱμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Αἷμα*.

Αἱματίτης-ου (ὁ) *τῖτις* (ἡ) sanguigno. 2. sanguigna, matita rossa (pietra di color di sangue) [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Αἱματοειδὴς (ὁ, ἡ) simile al sangue. [illegible]:

Αἱματόεις-εσσα-εν. insanguinato. [illegible]:

Αἱματολοιχὸς (ὁ) che lambisce del sangue. [illegible]:

Αἱματοποιέω-ῶ. M. *ήσω*. convertire in sangue, render sangue. [illegible]:

Αἱματοποιητικὸς-ἡ-όν. che fa sangue, sanguifico. [illegible]:

Αἱματοποσία-ας (ἡ) il bevere del sangue. [illegible]:

Αἱματοποτέω-ῶ. M. *ήσω*. bevere del sangue. [illegible]:

Αἱματοπότης-ου (ὁ) che beve del sangue, sanguinolente. [illegible]:

Αἱματοῤῥόφος (ὁ, ἡ) che inghiottisce-ingoja del sangue. [illegible]:

Αἱματόῤῥυτος (ὁ, ἡ) che profluisce del sangue. [illegible]:

Αἱματοσταγὴς-εος (ὁ, ἡ) che stilla-gocciola del sangue. [illegible]:

Αἱματοσφαγὴς-έος (*σφάζω*) scannato, annegato nel proprio sangue. [illegible]:

Αἱματόφυρτος (ὁ, ἡ) imbarattato nel sangue, sanguinolente. [illegible]:

Αἱματοχαρὴς (ὁ) che ama il sangue. [illegible]:

Αἱματόω-ῶ. M. *ώσω*. insanguinare. 2. ammazzare. 3. convertire in sangue. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Αἱματώδης (ὁ, ἡ) sanguigno, sanguignoso. 2. sanguinolente. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Αἱματωπὸς-οῦ (ὁ), *Αἱμαλώψ*.

Αἱμάτωσις-εως (ἡ) insanguinamento, permutazione in sangue. [illegible]:

Αἱμηπότης-ου (ὁ) Ἰων. ἀντὶ *Αἱματοπότης*.

Αἵμνιον-ου (τὸ) vaso per mettervi del sangue. [illegible]:

Αἱμοβαρὴς-εος (*βάρος*) aggravato di sangue. [illegible]:

Αἱμοβαφὴς (*βάπτω*) tinto-bagnato di sangue. [illegible]:

Αἱμοβόρος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di sangue. [illegible]:

Αἱμοδαιτέω-ῶ. cibarsi di carne cruda-insanguinata. [illegible]:

Αἱμόδιψος (ὁ, ἡ) (*δίψα*) κυρ. *ἀγγεῖον*. che ha sete di sangue. [illegible]:

Αἱμόδοχος (ὁ, ἡ) che riceve del sangue. [illegible]:

Digitized by Google

Αἱμομίκτης -ου (ὁ) (*μίγνυμι*) incestuoso. ազգապիղծ · քենամուրեալ գործողն եղեն, խառնակ էին նման երեն ։

Αἱμομιξία -ας (ἡ) incesto. ազգապղծութիւն · քենամուրեալ գործողն, խառնակ էին օրեն նման ։

Αἱμοπότης - *πώτης* (ὁ) = *Αἱματοπότης*.

Αἱμοῤῥαγέω - ῶ *M*. ἤσω. aver l'emorragia. արիւնի հոսում ունենալ · կամ ախտաւոր բռնաբեր օրէնք ։

Αἱμοῤῥαγία - ας (ἡ) eruzione di sangue, emorragia. հոսումն արեան · կամ ախտաւոր, բռնաբեր ։

Αἱμοῤῥαγικὸς - ἡ - όν. soggetto all' emorragia. 2. concernente l'emorragia. արիւնը հոսելու պատրաստ · 2 · արիւնին հոսելուն պատկանած · բռնաբեր մեյէլլէ · 2. բռնաբեր կամ ախտաւորներ մասին կեցնէ ։

Αἱμόῤῥαντος (ὁ, ἡ) innaffiato di sangue. արիւնով ցօղուած · կամ էին սոսկալի ։

Αἱμοῤῥοέω - ῶ. *M*. ἤσω. avere influsso di sangue, soffrire di emorroidi. տեսաստեսութիւն թութք ունենալ · մայէ ախտէ օրէնք ։

Αἱμόῤῥοια - ας (ἡ) emorragia. հոսումն արեան · կամ ախտաւոր, բռնաբեր ։

Αἱμοῤῥοΐς - ίδος (ἡ) flusso di sangue, emorroidi. 2. serpente d'Africa, di cui il morso fa sortire del sangue da tutte le parti del corpo. թութք, արիւնին վազելը · 2 · Ափրիկէի կերպ մը օձ, որ խածնելովը մարմնոյն ամէն կողմէն արիւն կը վազցնէ · մայէ ախտէ, պաստառ, կամ կիթմէ · 2. Ափրիկեցի մը օձ, որ խածնելէն ետք մարմինը բոլոր կողմէն արիւն կը հոսեցնէ ։

Αἱμόῤῥοος (ὁ, ἡ) che soffre l'emorroidi. թութք ունող, արիւնը վազող · մայէ ախտէ ։

Αἱμοῤῥοώδης - εος. simile all' emorroidi. թութքի նման, արիւն վազելուն նման · մայէ ախտէ ։

Αἱμος - ου (ὁ) luogo pieno di dumo, prunaja. թփերով լցուած տեղ, ծառաստան · ծառուտ ։

Αἱμοφθόρος (ὁ, ἡ) (*φθείρω*) che guasta-corrompe il sangue. արիւնը ապականող · կամ պղծող ։

Αἱμόφοβος (ὁ, ἡ) che teme il sangue. արիւնէ վախցող · կամ կորկոն ։

Αἱμοφόρυκτος (ὁ, ἡ)
Αἱμόφυρτος (ὁ, ἡ) } = *Αἱματόφυρτος*.

Αἱμόχροος (ὁ, ἡ) (*χρόα*) che ha il color di sangue. արիւնի գունով · կամ ընկլէ ։

Αἱμύλος (ὁ, ἡ) lepido, affabile. զուարթաբար · խօլ, ընկեր ։

Αἱμωδέω - ῶ. *M*. ἤσω. aver male ai denti, allegarsi i denti. ակռայի ցաւ ունենալ, ակռան առնել · տեղէ աղբրմօք, տեղլերէ կամաչմօք ։

Αἱμωδία - ας (ἡ) allegamento dei denti. ակռան առնելը · տեղլերին կամաչմոնք ։

Αἰναρέτης - ου (ὁ) che abusa il suo valore. ուժը չարի բանեցնող · կաջերնելէ քինայէ կամուրան ։

Αἰνέτης - ου (ὁ) lodatore. գովող · մերձ եկեղեցի, եօյեմիա ։

Αἰνέω - ῶ. *M*. έσω. lodare, approvare. գովել, ընդունիլ · մերձ երթեք · կամաւ երթեք · ղեյեններ ։

Αἴνιγμα - ατος (τὸ) enigma, allegoria, sentenza oscura. հանելուկ, առեղծուած, խրթին խօսք · ղեղջեմե, կնչէ ոեօղ, ընմղ ։

Αἰνιγματίας - ου (ὁ), *Αἰνιγματιστής*.

Αἰνιγματίζομαι. *M*. ίσομαι. (*αἴνιγμα*) parlare enigmaticamente, enigmatichizzare. առակաբար խօսիլ · ընմղ էին ոեօհղեր երթեր ։

Αἰνιγματικὸς - ἡ - όν. ἐπίῤ - κῶς. enimmatico. առակական, խրթնաբանական · ընդգեղէ, կնչէ, մերմող ։

Αἰνιγματιστὴς - οῦ (ὁ) che si serve di enigmi - enimmatichizza. խրթին՝ առակով խօսող · ընմղ էին ոեօհղեր երթեր ։

Αἰνιγματώδης - ἐπίῤ - τωδῶς, *Αἰνιγματικὸς* - κῶς. enimmaticamente. առակաբար, խրթին խօսքերով, հանելուկներով · ընմղ էին ։

Αἰνιγμὸς - οῦ (ὁ) = *Αἴνιγμα*.

Αἰνίζομαι. *M*. ίσομαι. ἀντὶ *Αἰνέω*.

Αἰνίσσομαι. Ἀττ. ίττομαι, *Αἰνιγματίζομαι*.

Αἰνόγαμος (ὁ, ἡ) (*αἰνὸς*, *γάμος*) che ha contratto un matrimonio infelice - illecito. խեղճութեամբ կամ ապօրինաւոր կարգուած · ոեֆէլլէ էին եախօս կանոնա կորւը եւլենգել ։

Αἰνογένειος (ὁ, ἡ) che ha le mascelle o la barba orribile. ահաւոր ծնօտ՝ մօրուք ունող · եօրքէ չենեյէ՝ ոսկոլուը ։

Αἰνόθεν. ἐπίῤ (*αἰνὸς*) malamente. դժբախտաբար, չարութեամբ · քենալրք էին, քենալրքական ։

Αἰνόλεκτρος (ὁ, ἡ), *Αἰνόγαμος*.

Αἰνομανής (ὁ, ἡ) pieno di furia, frenetico. կատղած, խելագած · կուտուրմուշ, չըլլեր ։

Αἰνόμορος (ὁ, ἡ) (*μόρος*) infelice, sfortunato, sciagurato. բաղդ չունող, խեղճ · բախտաւոր, ոեֆէլ, կաբմացող ։

Αἰνοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) (*πάσχω*) che prova disgrazie. դժբաղդութիւն քաշող · ֆելաքեթ ոսկողին չեքեր ։

Αἰνοπατὴρ - έρος (ὁ) padre disgraziato. դժբախտ հայր · ոեֆէլ քերեր ։

Αἶνος - ου (ὁ) inno, lode. 2. proverbio, apologo, enigma. շարական, երգ, գովեստ · 2 · հանելուկ, խրթին խօսք · եղանէ մերձ · 2 · կնչէ ոեօղ, մեօել, ընմղ ։

Αἰνὸς - ἡ - όν. veemente, terribile, grave. 2. miserable, sventurato. 3. crudele, fiero. սաստիկ, ահաւոր, ծանր · 2 · խեղճ, ողորմելի · 3 · անգութ · ֆեօքին, քօրքունճ, աղըր · 2 · ոեֆէլ, կաբմացող · 3 · մերհամեթսիզ, եավուզ ։

Ἄϊνος (ὁ, ἡ) (*ἴς*, *ἴν*) senza fibre. առանց մանրաթելի (մարմնոյ) · բնձիր տամարսըզ ։

Αἰνότης - τος (ἡ) ἀντὶ *Λεινότης*.

Αἰνοτόκεια - ας (ἡ) (*τίκτω*) che partori infelicemente, madre-genitrice disgraziata. խեղճութեամբ ծնած, խեղճ մայր · ոեֆէլլէ էին տօղուրմուշ, կաբմացող կուլեր ։

Αἰνοτοκὴς (ὁ, ἡ)
Αἰνοτόκος (ὁ, ἡ) } che partorisce figli cattivi - infelici. չար՝ դժբաղդ զաւակներ ծնող · քեօթիւ՝ ոեֆէլ եվլատ տօղուրան ։

Digitized by Google

Αἰνῶς. *ἐπίῤ.* veementemente, terribilmente. 2. infelicemente. [illegible]

Αἴξ - αἰγός (ἡ) capra. 2. segno celeste. 3. *Πλυθ.* onde, flutti. [illegible] 2. [illegible] 3. *Πλυθ.* [illegible] 2. [illegible] 3. *Πλυθ.* [illegible]

Αἰόλλω. M. ολῶ-ήσω. muovere velocemente, agitare, scompigliare. 2. varieggiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἰολόδεικτος (ὁ, ἡ) che si mostra sotto varj aspetti. [illegible]

Αἰολοπτέρυξ - υγος. che ha le ale fornite di varj colori. [illegible]

Αἰόλος - η - ον. variato, diversificato. 2. movibile, veloce, agile, celere, rapido. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἶπος (τὸ) altezza, sommità, auge. [illegible]

Αἰπύς - εῖα - ύ. alto, elevato, eccelso. [illegible]

Αἶρα - ας (ἡ) loglio, zizzania (*Λατ.* lolium.) 2. martello, [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἱρεσιαρχέω - ῶ. M. ήσω. divenire eresiarca. [illegible]

Αἱρεσιάρχης - αρχος (ὁ) eresiarca. [illegible]

Αἱρεσιμάχος καὶ σιομάχος (ὁ, ἡ) chi combatte di setta di eresia. [illegible]

Αἵρεσις - εως (ἡ) (*αἱρέω*) il prendere. 2. scelta, opinione. 3. dogma, eresia, setta. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Αἱρεσιώτης - ου (ὁ) eretico. [illegible]

Αἱρετίζω. M. ίσω. scegliere, preferire. [illegible]

Αἱρετικός - ὴ - όν. eretico, settario. [illegible]

Αἱρετός - ὴ - όν. eleggibile. [illegible]

Αἱρέω - ῶ. M. ήσω. prendere, pigliare. 2. eleggere, preferire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἱρησιτείχης - εος (ὁ) che espugna le mura della città. [illegible]

Αἰρόπινον (τὸ) crivello, vaglio. [illegible]

Αἴρω. M. ἀρῶ. levare, alzare. 2. portare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἴσακος - ου (ὁ) ramoscello di alloro, o mirto. [illegible]

Αἰσθάνομαι. M. θήσομαι. udire, sentire. 2. comprendere, intendere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἴσθημα - τος (τὸ) l'azione di sentire. [illegible]

Αἴσθησις - εως (ἡ) la facoltà di sentire, sensazione. [illegible]

Αἰσθητήριον - ου (τὸ) sensorio. [illegible]

Αἰσθητής - οῦ (ὁ) che sente. 2. che intende. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἰσθητικός - ή - όν. sensitivo. [illegible]

Αἰσθητικῶς - ἐπίῤ. sensibilmente. [illegible]

Αἰσθητός - ή - όν. sensibile. [illegible]

Αἰσθητῶς. ἐπίῤ. = *Αἰσθητικῶς.*

Αἰσιοποιέω - ῶ. assecondare, rendere prospero, propizio. [illegible]

Αἴσιος (ὁ, ἡ) fausto propizio, prospero. [illegible] *ίως. ἐπίῤ.*

Αἰσιόω - ῶ. M. ώσω = *Αἰσιοποιέω.*

Ἄϊσος - η - ον. (*ἴσος*) ineguale, impare. [illegible]

Ἀΐσσω. M. ίξω. precipitarsi, gettarsi con impeto. [illegible]

Ἀΐστηρ - ῆρος (ὁ) *ἐσφαλμ. ἀντὶ Ῥαιστήρ.*

Ἄϊστος (ὁ, ἡ) ignoto. 2. ignorante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀϊστόω - ῶ. M. ώσω. render ignoto. 2. togliere di mezzo, annichilare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἰσυμνάω - ῶ. M. ήσω. (*αἶσα*) regnare, governare, amministrare la giustizia. [illegible]

Αἰσυμνητεία - ας (ἡ) potestà regia, data per elezione. [illegible]

Αἰσχήμων (ὁ, ἡ) (*αἶσχος*) turpe, disonesto. [illegible]

Αἶσχος - εος (τὸ) vergogna, disonore, turpitudine. 2. bruttezza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἰσχροκερδής - έος. interessato disonestamente, scroccone. [illegible]

Αἰσχροκερδεία - ας (ἡ) lucro disonesto. [illegible]

Αἰσχρολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare disonestamente - cose oscene. [illegible]

Digitized by Google

ամօթ խօսքեր խօսաթել · եդեպսիզ սէօհ-պէթ էթմէք։

Αἰσχρολογία-ας (ἡ) discorso disonesto, oscenità. անհամեստ խօսք, պագշոտ խօ-սութիւն · եդեպսիզ՝ չիրքին սէօհպէթ։

Αἰσχρολόγος (ὁ, ἡ) sboccato, osceno. ա-փեղցփեղ՝ անհամեստ խօսք խօսող · եդեպ-սիզ սէօհպէթ էտէն։

Αἰσχροπραγία-ας (ἡ) il commetter delle oscenità - azioni veneree. անհամեստ գործ՝ պագշոտութիւն ընել · եդեպսիզ իշ էթմէք։

Αἰσχροπρόσωπος (ὁ, ἡ) deforme nella faccia. տգեղ դէմք ունօղ · չիրքին եիւզլիւ։

Αἰσχροῤῥημοσύνη-ης (ἡ) = *Αἰσχρολογία*.

Αἰσχρὸς-ρὰ-ρόν. turpe, disonesto, osceno. 2. deforme, brutto. անհամեստ, ան-ամօթ, պագշոտ · 2 · տգեղ · եդեպսիզ, ղըրը · 2 · չիրքին։

Αἰσχρότης-τος (ἡ). (*αἰσχρὸς*) turpitudine, oscenità, laidezza. անհամեստութիւն, պագշոտութիւն · եդեպսիզլիք, ֆահշ։

Αἰσχρῶς-ἐπίῤ. oscenamente, laidamente. անհամեստութեամբ, պագշոտութեամբ · ֆահշլէն, եդեպսիզլիք իլէ։

Αἰσχύνη-ης (ἡ) (*αἶσχος*) vergogna. 2. infamia, ignominia. 3. le parti vergognose. ամօթ · 2 · նախատինք, անարգանք · 3 · ամբչնալու տեղուանքը, ամօթոյք · ար, այըպ · 2 · խօրլուք, ռուզվայլըք · 3 · ավռէթ եէրլէրի։

Αἰσχυντηλὸς-ἡ-όν. verecondo, pudico. ամչկոտ · ութանճգաճ. τηλῶς. ἐπίῤ.

Αἰσχυντὴρ-ῆρος (ὁ) che commette delle cose vergognose, svergognato. ան-ամօթ գործքեր գործող, անհամեստ · ե-դեպսիզ հարէքէթլէր էտէն, ըրզսըզ։

Αἰσχύνω. *M*. υνῶ. coprire di vergogna, disonorare. 2. sfigurare. ամբչցնել, ե-րեսը վար առնել, անպատուել · 2 · տգեղ ընել · ութանտըրմաք, խօրլամաք · 2 · չիր-քինլէթմէք։

Αἰτέω-ῶ. *M*. ήσω. domandare, chiedere. ուզել, խնդրել · տիլէմէք, իսթէմէք։

Αἴτημα-ατος (τὸ) domanda, petizione. խնդիր, հայցուած · տիլէք, թալէպ։

Αἴτης (ὁ) mendico. մուրացկան · տիլէնճի։

Αἰτητὴς-οῦ ( ) domandante, petizionario. խնդրող, խնդրողական · տիլէյէն, իս-թէյէն։

Αἰτητικὸς-ἡ-όν. atto a domandare. խըն-դրելու յարմար · տիլէմէյէ ույղուն։

Αἰτητὸς-ἡ-όν. chiedibile. խնդրելու · տի-լէնէճէք։

Αἰτία-ας (ἡ) cagione, causa. 2. accusa. պատճառ, առիթ · 2 · ամբաստանութիւն · սեպեպ · 2 · շիքեա, տավա · 3. = *Ἔγκλημα*.

Αἰτιάζω. *M*. άσω. = *Αἰτιάομαι*.

Αἰτίαμα-τος (τὸ) colpa, accusa. յան-ցանք, ամբաստանութիւն · սուչ, եօզիւր, շիքեա։

Αἰτιάομαι-ῶμαι. *M*. άσομαι, accusare, incolpare. ամբաստանել, մեղադրել · շի-քեայէթ էթմէք, սուչլու տութմաք։

Αἰτίασις-εως (ἡ) = *Αἰτίαμα*.

Αἰτιατικὸς-ἡ-όν. criminale, accusatorio. (ἡ) (γρμτ.) 2. accusativo. ամբաստանա-կան · 2 · հայցական (հոլով) · շիքեայի · 2 · նասպի · τικως. ἐπίῤ.

Αἰτιατὸς-ἡ-όν. causato, cagionato. պատ-ճառաւոր · սեպեպլենմիշ։

Αἰτίζω. *M*. ίσω. (*αἰτία*) chiedere. 2. domandare la limosina, mendicare. ուզել, խնդրել · 2 · մուրալ · տիլէմէք, իսթէմէք, տիլէնմէք։

Αἰτιολογέω-ῶ. *M*. ήσω. (*αἰτιολόγος*) rendere ragione, allegare per ragione. պատճառ բերել, պատճառը ցուցնել · սե-պեպինի սէօյլէմէք՝ կէթիրմէք։

Αἰτιολογία-ας (ἡ) giustificazione. 2. etiologia, dimostrazione. ջատագովութիւն, թեր եղելը, չքմեղութիւն · 2 · պատ-ճառաբանութիւն, ապացուցութիւն · սօղ-ուղլուղունու կէօսթէրմէքլիք, մազէրէթ · 2 · իսպաթ։

Αἰτιολόγος (ὁ, ἡ) che rende ragione, che si usa delle dimostrazioni. ապացուցանե-րով խօսօղ · իսպաթլըր կէթիրէն։

Αἰτιολογικὸς-ἡ-όν. abile a render ragione. պատճառը տալու յարմար · իսպաթ էթմէյէ ույղուն. γικῶς. ἐπίῤ.

Αἴτιος-ία-ιον. autore. 2. colpevole. հե-ղինակ, պատճառ · 2 · յանցաւոր · սեպեպ · 2 · քապահաթլը սեպեպ։

Αἰτιώδης (ὁ, ἡ) che serve a rendere ragione, causale. պատճառական · սեպեպի։

Αἴφνης-ἐπίῤ. = *Αἰφνιδίως*.

Αἰφνίδιος (ὁ, ἡ) improvviso, repentino. յանկարծական · անսըզ, նակեհանի։

Αἰφνιδίως-ἐπίῤ. inopinatamente, repentinamente, all' improvviso. յանկարծակի, մէկէն ի մէկ · ղաֆլէթէն, ափանսըզըն, անսըզըն, ալէլ ղաֆիլ։

Αἰχμάζω. *M*. άσω (*αἰχμὴ*) lanciare, dardeggiare, saettare, vibrare bajonetta. նետ նետել · օք՝ հըրպէ՝ ըրհմ աթմաք։

Αἰχμαλωσία-ας (ἡ) cattività, schiavitù. գերութիւն · եսիրլիք։

Αἰχμαλωτεύω. *M*. εύσω. ridurre in schiavitù. գերի ընել՝ տանիլ · եսիր էթմէք։

Αἰχμαλωτίζω. *M*. ίσω. = *Αἰχμαλωτεύω*.

Αἰχμαλωτικὸς-ἡ-όν. proprio agli schiavi. գերիի յատուկ · եսիրէ մախսուսլիք։

Αἰχμαλωτισμὸς (ὁ) schiavitù. գերութիւն · եսիրլիք։

Αἰχμαλωτιστὴς-οῦ (ὁ) che riduce in schiavitù. գերի առնող · եսիր էտէն՝ կիօթիւրէն։

Αἰχμάλωτος (ὁ, ἡ) schiavo, preso in guerra. գերի, կռուի մէջ բռնուած · եսիր, ճէնկտէ թութուլմուշ։

Αἰχμὴ-ῆς (ἡ) la punta della spada-del dardo, cuspide. 2. asta, lancia. 3. artiglio. 4. guerra. թրոյ՝ նետի ծայր · 2 · նիզակ · 3 · ճանկ · 4 · կռիւ · քըլըճ՝ օք ուճու · 2 · մըզրաք · 3 · ճէնկէլ · 4 · ճէնկ։

Αἰχμητὴρ-ῆρος (ὁ) bellicoso. մարտիկ · ճէնկճի։

Αἰχμητήριος-α-ον. appartenente alla guerra. պատերազմական · ճէնկէ մախսու-սլիք։

Αἰχμητὴς (ὁ) μῆτις (ἡ) = *Αἰχμητήρ*.

Αἰχμίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Αἰχμή*.

Αἰχηόδετος (ὁ, ἡ) = *Αἰχμάλωτος*.

Αἰχμοφόρος (ὁ, ἡ) armato di dardi. նետա

Digitized by Google

[illegible]

Αἶψα. ἐπίῤ. subito, tosto, tantosto. [illegible]

Αἰψηροκέλευθος (ὁ, ἡ) veloce alla strada, che cammina velocemente. [illegible]

Αἰψηρός-ρὰ-ρόν. (αἶψα) veloce, impetuoso, celere, ratto. [illegible]

Αἴω. percepire, sentire, intendere. [illegible]

Αἰών-ῶνος (ὁ, ἡ ἡ) secolo, eternità, tempo lungo. [illegible]

Αἰωνίζω. Μ. ίσω. perpetuare, rendere eterno. 2. perpetuare, durare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἰώνιος-ία-ιον καὶ (ὁ, ἡ) eterno, perpetuo, perenne. [illegible]

Αἰωνόβιος (ὁ, ἡ) che vive sempre, sempiterno. [illegible]

Αἰωνοθαλής-έος (ὁ, ἡ) (θάλλω) sempre verdeggiante. [illegible]

Αἰωνοχαρής-έος (ὁ, ἡ) che sta ilare, si rallegra per sempre. [illegible]

Αἰώρα-ας (ἡ) (ἀείρω) alta lena. 2. strumento per tirare sopra, alta leno. 3. elevazione [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Αἰωρέω-ῶ. Μ. ήσω. elevare, sospendere all' aria. 2. alta lenare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Αἰώρημα-τος (τὸ) elevazione, sospensione all' aria. [illegible]

Αἰωρίζω-Μ. ίσω. = *Αἰωρέω.*

Ἀκαδημαϊκὸς-ἡ-όν. Accademico (filosofo). [illegible]

Ἀκαδημία (ἡ) Accademia. [illegible]

Ἀκαθαίρετος (ὁ, ἡ) che non può essere rovesciato, inespugnabile. [illegible]

Ἀκαθαρσία-ας (ἡ) immondezza, sporcizia, sozzezza, impurità. [illegible]

Ἀκάθαρτος (ὁ, ἡ) impuro, lordo, sporco. [illegible]

Ἀκάθεκτος (ὁ, ἡ) che non si può ritenere. [illegible]

Ἄκαινα (ἡ) spina. 2. (γεωμτρ.) stimolo. 3. misura di dieci piedi (*Λατ.* acnua). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀκαιρεύομαι. Μ. εύσομαι. }
Ἀκαιρέω-ῶ. Μ. ήσω } non aver occasione favorevole. [illegible]

Ἀκαιρία-ας (ἡ) importunità. [illegible]

Ἀκαίριμος-η-ον, intempestivo. [illegible]

Ἀκαιρολογέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare fuor di tempo malappropposito. [illegible]

Ἀκαιρολογία-ας (ἡ) discorso fuor di proposito. [illegible]

Ἀκαιρόλογος (ὁ, ἡ) chi parla fuor di tempo. [illegible]

Ἄκαιρος (ὁ, ἡ) inopportuno, intempestivo. [illegible] *ακαίρως. ἐπίῤ.*

Ἀκακέμφατος (ὁ, ἡ) non disfamato. [illegible]

Ἀκάκης (ὁ) = *Ἄκακος.*

Ἀκακήσιος (ὁ) = *Ἀκακήτης.*

Ἀκάκητα (ὁ) Αἰωλ. ἀντὶ. τ. Ἀκακήτης.

Ἀκακήτης-κητος-ου (ὁ) che non fa alcun male, buono. [illegible]

Ἀκακία (ἡ) acacia-zia. (albero Egiziaco). [illegible]

Ἀκακία-ας (ἡ) (ἄκακος) innocenza, semplicità. [illegible]

Ἀκακοπάθητος (ὁ, ἡ) che non provò alcun male. [illegible]

Ἄκακος (ὁ, ἡ) innocente, buono. [illegible] *ἀκως. ἐπίῤ.*

Ἀκακούργητος (ὁ, ἡ) non nociuto, non danneggiato, illeso. [illegible]

Ἀκάκουργος (ὁ, ἡ) }
Ἀκακόφρων (ὁ, ἡ) } = *Ἄκακος.*

Ἀκάκωτος (ὁ, ἡ) che non provò alcun male. [illegible]

Ἀκαλλής-έος (ὁ, ἡ) privo di bellezza, deforme. [illegible]

Ἀκαλλώπιστος (ὁ, ἡ) incolto, non ornato. [illegible]

Ἀκαλός-ἡ-όν. pacifico, tranquillo. [illegible] *λῶς. ἐπίῤ.*

Ἀκάλυπτος (ὁ, ἡ) }
Ἀκαλυφής-έος. } scoperto, aperto. [illegible] *λυπτως-ἐπίῤ.*

Ἀκαμαντοχάρμης-ου (ὁ) infaticabile alla guerra. [illegible]

Ἀκάμας-αντος (ὁ) }
Ἀκάματος (ὁ, ἡ) } infaticabile, instancabile, indeffesso. [illegible] *ματως. ἐπίῤ.*

Ἀκαματοχάρμης-ου (ὁ) = *Ἀκαμαντοχάρμης.*

Digitized by Google

'Ακαμπής-έος, καὶ 'Ακαμψία.

"Ακαμπτος (ὁ, ἡ) inflessibile, rigido. [illegible]

'Ακαμψία-ας (ἡ) rigidezza, inflessibilità. 2. costanza. [illegible]

"Ακανθα (ἡ) (ἀκή) spina, vepre, pruno. [illegible]

'Ακανθεών-ῶνος (ὁ) spineto, pruname. [illegible]

'Ακανθήεις-εσσα-εν. spinoso. [illegible]

'Ακανθίας-ου (ὁ) sorta di asparago. 2. di pesce cane. (Λατ. spinax). 3. di cicada. [illegible]

'Ακανθίζω-Μ. ίσω. rendere. 2. essere spinoso. [illegible]

'Ακάνθινος-ίνη-ινον. fatto, o tessuto di spine. [illegible]

'Ακάνθιον (τὸ) ὑποκρ. τ. "Ακανθα. 2. specie di cardo. [illegible]

Ακανθίς-ίδος (ἡ) cardellino (uccello) [illegible]

'Ακανθίων-ονος (ὁ) échino. [illegible]

'Ακανθοβάτης (ὁ) che cammina per le spine. [illegible]

'Ακανθοβόλος (ὁ, ἡ) che getta delle spine. [illegible]

'Ακανθολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie delle spine. [illegible]

'Ακανθόπλεκτος (ὁ, ἡ) tessuto di spine. [illegible]

'Ακανθοπλήξ-ῆγος (ὁ, ἡ) colpito-ferito di spine. [illegible]

"Ακανθος-ου (ἡ) acanto, brancorsina. 2. sorta di albero Egiziaco. (Λατ. acanthus spinosus). [illegible]

'Ακανθοστεφής-έος (ὁ, ἡ) coronato di spine. [illegible]

'Ακανθοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia le spine. [illegible]

'Ακανθοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portare. 2. produrre delle spine. [illegible]

'Ακανθοφόρος (ὁ, ἡ) che porta 2. produce delle spine. [illegible]

'Ακανθόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha foglie spinose. [illegible]

'Ακανθόχοιρος (ὁ) (χοῖρος) porco spino, riccio. [illegible]

'Ακανθόω-ῶ. Μ. ώσω., 'Ακανθίζω.

'Ακανθώδης-εος (ὁ, ἡ) 'Ακανθήεις.

'Ακανίζω. Μ. ίσω. avere la forma di cardo. [illegible]

'Ακανόνιστος (ὁ, ἡ) irregolato, non sogetto alle regole. [illegible]

'Ακανονίστως. ἐπίῤ. senza regola-regolamento. [illegible]

"Ακανος-ου (ὁ) cardo. 2. pungolo. [illegible]

'Ακαπήλευτος (ὁ, ἡ) sincero, verace. [illegible]

'Ακάπνιστος (ὁ, ἡ) non fumato. [illegible]

"Ακαπνος (ὁ, ἡ) (καπνός) senza fumo. [illegible]

'Ακάρδιος (ὁ, ἡ) (καρδία) senza cuore, timido, vile. [illegible]

'Ακαρεί. ἐπίῤ. (ἀκαρής) sull' instante, tantosto. [illegible]

'Ακαρής-έος (ὁ, ἡ)(κυρ. ἐπὶ τριχῶν) brieve, esiguo. [illegible]

"Ακαρι (τὸ) animaletto, che si trova nel cascio, e nelle altre cose. [illegible]

'Ακαρπέω-ῶ. Μ. ήσω. esser sterile, infecondo. [illegible]

'Ακαρπία-ας (ἡ) infecondità, sterilità. [illegible]

"Ακαρπος (ὁ, ἡ) infecondo, sterile. [illegible]

'Ακάρπως. ἐπίῤ. con infecondità. senza frutto. [illegible]

'Ακαρτέρητος (ὁ, ἡ) intollerabile. [illegible]

"Ακασκα-καὶ-κᾶ. quietamente, placidamente. [illegible]

'Ακασκαῖος-αία-αῖον. molle, delicato. [illegible]

'Ακαταβάπτιστος (ὁ, ἡ) non battezzato. [illegible]

'Ακατάβλητος (ὁ, ἡ) che non può abbattersi, invincibile. [illegible]

'Ακατάγγελτος (ὁ, ἡ) non pubblicato, non intimato, non denunziato. [illegible]

'Ακαταγώνιστος (ὁ, ἡ) inespugnabile. invitto. [illegible]

'Ακαταδίκαστος (ὁ, ἡ) non condannato. [illegible]

'Ακατάκριτος (ὁ, ἡ) = 'Ακαταδίκαστος.

'Ακατάληκτος (ὁ, ἡ) (καταλήγω) (γραμτ.)

Digitized by Google

senza desinenza. [illegible]

Ἀκατάληπτος (ὁ, ἡ) incomprensibile, impercettibile. [illegible]

Ἀκαταληψία-ας (ἡ) incomprensibilità, impercettibilità. [illegible]

Ἀκατάλληλος (ὁ, ἡ) inconveniente, incongruente. [illegible]

Ἀκατάλυτος (ὁ, ἡ) indissolubile, perenne, eterno. [illegible]

Ἀκαταμάθητος (ὁ, ἡ) impercettibile, da non impararsi. [illegible]

Ἀκαταμάχητος (ὁ, ἡ) inespugnabile, ineluttabile. [illegible]

Ἀκαταμέτρητος (ὁ, ἡ) immenso, smisurato. [illegible]

Ἀκατανόητος (ὁ, ἡ), Ἀκατάληπτος.

Ἀκατάπαυστος (ὁ, ἡ) incessante. [illegible] παύστως. ἐπίῤ.

Ἀκατάπληκτος (ὁ, ἡ) intrepido, imperterrito, non attonito. [illegible]

Ἀκαταπλήκτως. ἐπίῤ. intrepidamente. [illegible]

Ἀκαταπόνητος (ὁ, ἡ) infaticabile. 2. invitto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀκατάσκεπτος (ὁ, ἡ) κέπτως. ἐπίῤ. inconsiderato, [illegible]

Ἀκατασκεύαστος (ὁ, ἡ) non perfezionato, incolto. [illegible] άστως. ἐπίῤ.

Ἀκατάσκευος (ὁ, ἡ) εύως. ἐπίῤ. Ἀκατασκεύαστος-άστως.

Ἀκατάσκιος (ὁ, ἡ) non ombroso, privo di rezzo. [illegible]

Ἀκατάσκωπτος (ὁ, ἡ) non derisibile. [illegible]

Ἀκαταστασία-ας (ἡ) confusione, turbolenza. [illegible]

Ἀκαταστατέω-ῶ. Μ. ήσω. esser turbolento, confuso, incerto. [illegible]

Ἀκατάστατος (ὁ, ἡ) incostante, incerto, turbolento. [illegible] τάτως. ἐπίῤ.

Ἀκατάστροφος (ὁ, ἡ) senza fine-esito. [illegible]

Ἀκατάσχετος (ὁ, ἡ) che non si può arrestare. [illegible] σχέτως. ἐπίῤ.

Ἀκατάφρακτος (ὁ, ἡ) (καταφράσσω) senza custodia, non custodito con delle armate. [illegible]

[illegible]

Ἀκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) non disprezzato. [illegible]

Ἀκατάψευστος (ὁ, ἡ) non mentito, non finto. [illegible]

Ἀκατέργαστος (ὁ, ἡ) incomposto, non lavorato. [illegible]

Ἀκατεύναστος (ὁ, ἡ) che non dorme, vigilante. [illegible]

Ἀκατηγόρητος (ὁ, ἡ) irreprensibile. [illegible] ρήτως. ἐπίῤ.

Ἀκατήχητος (ὁ, ἡ) (ἐκκλ.) non catechizzato. [illegible]

Ἀκάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἄκατος.

Ἀκάτιος (ὁ) il grand' albero della nave. [illegible]

Ἀκατονόμαστος (ὁ, ἡ) che non si può nominare, inesprimibile. 2. anonimo, senza nome. 3. ignobile, vile. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἄκατος (ὁ, καὶ ἡ) bastimento, scampavia. 2. specie di vaso, di bicchiere. 3. la gran vela della nave detta Maestra. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἄκαυλος (ὁ, ἡ) senza fusto. 2. senza coda. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄκαυστος (ὁ, ἡ) non abbruciato. [illegible]

Ἀκέλευθος (ὁ, ἡ) senza via, strada, dove non si può andare. [illegible]

Ἀκέλευστος (ὁ, ἡ) non comandato, non ordinato. [illegible]

Ἀκέλυφος (ὁ, ἡ) (κέλυφος) che non ha corteccia, buccia. [illegible]

Ἀκέντητος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἵππος) non spronato, non stimolato. [illegible]

Ἄκεντρος (ὁ, ἡ) senza stimolo. 2. senza centro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀκένωτος (ὁ, ἡ) non vuotato, pieno. [illegible]

Ἀκέομαι. Μ. έσομαι. guarire, rimediare, sanare. 2. risarcire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀκέραιος (ὁ, ἡ) (κεράννυμι) puro, sincero 2. intatto, integro, illeso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] αίως. ἐπίῤ.

Digitized by Google

᾿Ακέρατος (ὁ, ἡ) privo di corna. [illegible]

᾿Ακεραύνωτος (ὁ, ἡ) non percosso dal fulmine. [illegible]

᾿Ακέρδεια - ας (ἡ) disvantaggio, danno, nocumento. [illegible]

᾿Ακερδὴς (ὁ, ἡ) che è senza lucro. [illegible] κερδῶς. ἐπίῤ. senza lucro. [illegible]

᾿Ακεστὴς - οῦ (ὁ) medico. 2. sartore. բժիշկ. 2. [illegible]. 2. [illegible]

᾿Ακεστὸς - ἡ - όν. rimedicabile, riparabile. [illegible]

᾿Ακέστρα (ἡ) ago. ասեղ. [illegible]

᾿Ακέστρια. (ἡ) } rimediatrice, medica. 2. le-
᾿Ακεστρὶς (ἡ) } vatrice, ostetrice. բժիշկ (կնիկ). 2. [illegible] (կարը). 2. [illegible]

᾿Ακέστωρ - ορος (ὁ) medico. բժիշկ. [illegible]

᾿Ακέφαλος (ὁ, ἡ) che non ha testa, acefalo. [illegible] φάλως-ἐπίῤ.

᾿Ακέων - ουσα - ον. taciturno, silente, quieto. [illegible]

᾿Ακὴ - ῆς (ἡ) punta, taglio, filo tagliente. (Λατ. acies) [illegible]

᾿Ακήδεστος (ὁ, ἡ) insepolto. [illegible]

᾿Ακηδέω - ῶ Μ. έσω. καὶ ήσω. disprezzare, non avere cura. [illegible]

᾿Ακηδὴς - έος (ὁ, ἡ) non curante, negligente. 2. insepolto. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

᾿Ακηλίδωτος (ὁ, ἡ) immacolato, incorrotto, puro, mondo. [illegible]

῎Ακηπος (ὁ, ἡ) privo di orto. [illegible]

᾿Ακήρατος (ὁ, ἡ) sincero, non misto, puro, mero, incorrotto. [illegible]

᾿Ακήριος (ὁ, ἡ) (κῆρ) esanime, senza cuore. 2. timido. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

᾿Ακήριος (ὁ, ἡ) (κήρ) senza danno, illeso. [illegible]

῎Ακηρος (ὁ, ἡ) (ἰατρ). senza cera. [illegible]

᾿Ακήρυκτος (ὁ, ἡ) non pubblicato, non divulgato. [illegible]

᾿Ακίβδηλος (ὁ, ἡ) puro, non falsificato. [illegible] δήλως. ἐπίῤ.

᾿Ακιδνὸς - ἡ - όν. debole. vile. [illegible]

᾿Ακίζω - Μ. ίσω. aguzzare. [illegible]

᾿Ακινάκης - ου (ὁ) daga, scimitarra, storta (spada dei Persiani) [illegible]

᾿Ακίνδυνος (ὁ, ἡ) sicuro, senza pericolo. [illegible] δύνως. ἐπίῤ.

᾿Ακινησία - ας (ἡ) (κίνησις) immobilità. [illegible]

᾿Ακίνητος (ὁ, ἡ) νήτως. ἐπίῤ. immobile, fermo, inconcusso. [illegible]

᾿Ακιρὸς - ὰ - όν. κιρῶς. ἐπίῤ. = ᾿Ακιδνός.

᾿Ακὶς - ίδος (ἡ) (ἀκή) punta. [illegible]

᾿Ακκίζομαι. Μ. ίσομαι. ricusare simulatamente. 2. simularsi ignorante. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

᾿Ακλάδευτος (ὁ, ἡ) (κλαδεύω) (vite) non tagliata non potata. [illegible]

῎Ακλαστος (ὁ, ἡ) non rotto, infranto. [illegible]

῎Ακλαυστος - καὶ ῎Ακλαυτος (ὁ, ἡ) non pianto. 2. che non piange. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

᾿Ακλεὴς (ὁ, ἡ) ᾿Ιων. ᾿Ακλεῆ. αἰτιατ. senza gloria, oscuro, ignobile. [illegible]

῎Ακλειστος (ὁ, ἡ) καὶ ῎Ακλειτος (ὁ, ἡ) non serrato, aperto. [illegible]

῎Ακλεπτος (ὁ, ἡ) che non ruba. [illegible]

᾿Ακληρία - ας (ἡ) calamità, infelicità, egenza privazione dal patrimonio. [illegible]

῎Ακληρος (ὁ, ἡ) privo di eredità, povero, egente, infelice. [illegible]

᾿Ακλήρωτος (ὁ, ἡ) non distribuito alla sorte. 2. che non si può distribuire alla sorte. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

῎Ακληστος (ὁ, ἡ) ᾿Αττ. ἀντὶ ῎Ακλειστος.

῎Ακλητος (ὁ, ἡ) (καλέω) non chiamato, non invitato. 2. privo di nome. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

᾿Ακλινὴς (ὁ, ἡ) λινῶς. ἐπίῤ. = ῎Ακλιτος.

῎Ακλιτος (ὁ, ἡ) (κλίνω) che non si inchina, inflessibile. 2. (γραμ.) indeclinabile. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

᾿Ακλόνητος - καὶ ῎Ακλονος (ὁ, ἡ) immovibile, non turbato, fermo, costante. [illegible]

Digitized by Google

Ἄκλυστος (ὁ, ἡ) non agitato dalle onde. ալիքներէն չծփած · տալղալարտան չալքա-լանմամըշ, տալղալանմամըշ ։

Ἄκλωστος (ὁ, ἡ) non filato. չմանած · էյիրիլմէմիշ ։

Ἀκμάζω. *M.* άσω. (ἀκμή) essere nel fioretto dell' età-nel vigore, fiorire. արբունքին ծաղկիլը ըլլալ, նոր ծաղկած կորիճ ըլլալ · ծլիլ ծաղկիլ · չիչէկ աչմագ, օլմագ · տինճ օլմագ, կէնճլէնմէք · Ἀκμάζει. ἀπρόσπ. è tempo, è occasione. ժամանակ է, հիմայ է առենը · վագթը տըր, ֆըրսաթը տըր ։

Ἀκμαῖος - αία - αῖον. vigoroso, fioreggiante, giovenile. ուժով, առոյգ, կորիճ, ծլող ծաղկող · տինճ, թազէլէնմիշ կէնճլէնիշ, կէնճ · μαίως. ἐπίῤ.

Ἀκμή - ῆς (ἡ) il vigore di ogni cosa. 2. il fiore dell' età. 3. punta. 4. articolo del tempo. ամէն բանին ուժը · 2. ծլիլ ծաղկիլը, կորիճութիւն · 3. ծայր, սայր · 4. պահ, առեն · հէր պիր նէսնէնին գուվվէթի · 2. տինճլիկ · 3. ուճ, սիվրի ուճ · 4. տեմ, վագթ · Ἀκμήν. αἰτιατ. ἐπίῤ.

Ἀκμής - ῆτος (ὁ, καὶ ἡ) = Ἀκάμας.

Ἄκμων - ονος (ὁ) incudine. 2. specie di lupo. սալ · 2. ազգ մը գայլ · եօրս · 2. պիր նէվ գուրթ · 3. = Οὐρανός.

Ἄκνηστις - ιος (ἡ) spina dorsale (degli animali). 2. specie di erba. ուղեղ ողնայարին (անասուններուն) · 2. կերպ մը խոտ · օմուրղա իլիյի (հայվանաթլարըն) · 2. պիր նէվ օթ ։

Ἀκοή - ῆς (ἡ) udito. 2. orecchio. 3. tradizione. լսելիք · 2. ականջ · 3. աւանդութիւն, մէկէ մէկէ լսելը · գուլագլարըն տույմասը · 2. գուլագ · 3. ռիվայէթ, պիրպիրինտէն տույուլմուշ ։

Ἀκώησις - εως (ἡ) = Ἀκοή.

Ἀκοίμητος (ὁ, ἡ) ήτως. ἐπίῤ. vigilante, che non dorme. չքնացող, արթուն · ույխուսըզ, ույանըգ ։

Ἀκοίμιστος (ὁ, ἡ) molto vigilante. խիստ արթուն · տայիմա ույանըգ ։

Ἄκοινος (ὁ, ἡ) non commune a tutti. ամէնուն հասարակ չեղող · հէր քէսէ ուլումիյէ օլմայան ։

Ἀκοινωνησία - ας (ἡ) privazione di comunione, incomunicazione. ուրիշին անհաղորդ ըլլալը · արեբէ խալթ օլմամագլըգ, խալթսըզլըգ ։

Ἀκοινώνητος (ὁ, ἡ) non comunicato. 2. incomunicabile. հաղորդ չեղած · 2. չհաղորդակից · խալթ օլմամըշ · 2. խալթ օլունամազ · νήτως. ἐπίῤ.

Ἀκοίτης - ου (ὁ) marito. երիկ · գօճա ։

Ἀκοιτις - ιδος (ἡ) θυλ. τ. Ἀκοίτης.

Ἄκοιτος (ὁ, ἡ) privo di letto. անկողին չունող · տէօշէքսիզ, եաթագսըզ ։

Ἀκολάκευτος (ὁ, ἡ) Ἀθώπευτος.

Ἀκόλακος (ὁ, ἡ) Ἀθώπευτος. 3.

Ἀκολασία - ας (ἡ) lascivia, libertinaggio, protervia. պագշոտութիւն, թուլութիւն, լրբութիւն · չէհլիք, եդեպսիզլիք, ազղընլըգ, ֆիճուր ։

Ἀκολασταίνω. *M.* ανῶ. καὶ τέω. *M.* ήσω. divenire lascivo-protervio. լիրբ պագշոտ ըլլալ · չէհլիք եդեպսիզ օլմագ ։

Ἀκόλαστος (ὁ, ἡ) non gastigato. 2. lascivo, intemperato, sfrenato. չպատժուած. 2. լիրբ, պագշոտ, անզուսպ · գաչըրըլմամիշ · 2. չէհիլ, եդեպսիզ, արսըզ, զամպարալը · άστως. ἐπίῤ.

Ἀκόλλητος (ὁ, ἡ) (κολλάω) non collato. սոսինձով չփակցած · թութքալլանմամըշ ։

Ἄκολλος (ὁ, ἡ) privo di colla. սոսինձ չունեցող · թութքալսըզ ։

Ἄκολος - ου (ὁ) un pezzo o un boccone di pane. կտոր մը՝ պատառ մը հաց · պիր փարչա՝ պիր լօգմա էքմէք ։

Ἀκολουθέω - ῶ. *M.* ήσω. seguire, seguitare, accompagnare. 2. imitare. հետեւիլ, ետեւէն երթալ, ընկեր ըլլալ · 2. նմանիլ · իզինին արգասընտան կիթմէք, արգատաշ օլմագ · 2. պէնզէմէք, ույմագ ։

Ἀκολούθημα - τος (τὸ) seguenza. 2. imitazione. հետեւողութիւն · 2. ուրիշի մը նմանիլը · իզինին արգասընտան կիթմէքլիք · 2. ույմագլըգ ։

Ἀκολουθητικός - ή - όν. seguace, seguente, che siegue. հետեւօղ · իզինին արգասընտան կիտէն, արգատաշ օլան ։

Ἀκολουθία - ας (ἡ) seguito, sequela, continuazione, conformità, compagnia. հետեւիլը, նմանութիւն, ընկերութիւն · իզինին արգասընտան կիթմէքլիք, ույկունլուգ, արգատաշլըգ 2. (ἐκκλ.) = Τελετή.

Ἀκόλουθος (ὁ, ἡ) seguace, seguente, servo (ὁ) ministro, che siegue il diacono andando a leggere l'Evangelio. հետեւակ, ետեւէն գնացող, ծառայ (ὁ) Աւետարան կարդալու երթալնին Սարկաւագին ետեւէն գնացող պաշտօնեայ · իզինին արգասընտան կիտէն, խիզմէթքեար (ὁ) ինճիլ շէրիֆի օգումագա կիթտիքլէրինտէ տիյագօնի իզինին արգասընտան կիտէն խըզմէթքեար · λούθως. ἐπίῤ.

Ἀκόλυμβος (ὁ, ἡ) che non sa nuotare. լողալ չգիտցող · եիւզմէք պիլմէյէն ։

Ἀκόμμωτος (ὁ, ἡ) non ornato, non abbellito. չզարդարուած, չյարդարուած · փէրտահլէնմէմիշ, գաշանմամըշ ։

Ἀκόμπαστος - καὶ Ἄκομπος (ὁ, ἡ) senza ostentazione. առանց պարծենկոտութեան · թագազանմագսըզըն, պէօպիւրլէնմէյէն ։

Ἀκόμψευτος - καὶ Ἄκομψος (ὁ, ἡ) rozzo, senza grazia. անշնորհ, կոպիտ, անտաշ · պուլունչ, թուրտ, յիսպերէլէնմէմիշ ։

Ἀκονάω - ῶ. *M.* ήσω. καὶ νίζω. *M.* ίσω. aguzzare. 2. irritare. սրել · 2. գրգռել, հերը տալ · պիլէմէք · 2. քըշքըրթմագ, թահրիք էթմէք ։

Ἀκόνη - ης (ἡ) cote. 2. mortajo. եսան · 2. անկան, սանդ · պիլէյի թաշը · 2. հավան ։

Ἀκόνησις - εως (ἡ) aguzzamento. սրելը · պիլէմէքլիք ։

Ἀκόνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἀκόνη.

Ἀκόνιτον - ου (τὸ) aconito (erba velenosa). ակոնիտոն (թունաւոր խոտ մըն է) · խանիքօտան նէվի ։

Ἀκόνιτος (ὁ, ἡ) senza fatica. առանց աշխատանքի · զահմէթսիզ ։

Ἀκοντί. ἐπίῤ. malgrado. չուզելով, ակամայ · զօրանէ, իսթէմէյէրէք ։

Ἀκοντίας (ὁ) jaculo (specie di serpe). նետօձ · օք եըլանը ։

Digitized by Google

Ἀκοντίζω. *M.* ίσω. lanciare, saettare, vibrare dardi. նետ նետել․ օք ադմաք, թիր էնտախթէն։

Ἀκόντιον (τὸ) dardo, giavelotto, saetta. նետ, սլաք․ օք, թիր, ղըհմ, ճիրիտ։

Ἀκόντισις (ἡ) l'azione di saettare. նետ նետելը․ օք ադմա։

Ἀκόντισμα - (τὸ) καὶ Ἀκοντισμὸς (ὁ) saettamento. 2. piaga cagionata dal dardo. նետաձգութիւն․ 2․ նետի վէրք՝ խոց․ թիր էնտախլը, օք ադմագլըգ․ 2․ օք եարասը։

Ἀκοντιστὴρ-ῆρος- καὶ τιστὴς-οῦ (ὁ) } che lancia il dardo, arciere, saettante. նետ նետող․ օք ադան, թիրէնտազ, գէմանքէշ։
Ἀκοντοβόλος - ου (ὁ)

Ἀκοντοφόρος (ὁ, ἡ) che porta il dardo. նետ կրող․ օք՝ թիր թաշըյան։

Ἀκοπιαστὶ - ἐπίῤ = Ἀκοπιάστως.

Ἀκόπιαστος (ὁ, ἡ) } indefesso, instancabile. չհոգնող, անխոնջ․ եօրուլմազ․ ἀόστως. ἐπίῤ.
Ἄκοπος (ὁ, ἡ)

Ἀκόρεστος - καὶ Ἀκόρετος (ὁ, ἡ) insaziabile. չկշտացող․ դոյմազ․ ἐστως. ἐπίῤ.

Ἀκορής = Ἀκόρεστος.

Ἀκόρητος (ὁ, ἡ) = Ἀκόρεστος.

Ἄκορον (τὸ) ácoro (sorta di radice) (*Γερμαν.* Kalmus) բժշկական արմատ մին է․ էկիր օթու։

Ἀκόρυφος (ὁ, ἡ) senza cima. գագաթ չունեցող․ թէփէսիզ։

Ἄκος - εος - ους (τὸ) rimedio, medicina. դեղ, դարման․ մալհէմ, իլաճ։

Ἀκοσμέω - ῶ. *M.* ήσω. comportarsi indecentemente. անշնորհութեամբ վարուիլ․ նաճիզլիկ էյլէ դավրանմագ։

Ἀκόσμητος (ὁ, ἡ) indecente, disordinato, confuso. անվայել, անկարգ, խառնափնդոր․ ուլուսուզ, եաքըշըքսըզ, գարըշըք։

Ἀκοσμία - ας (ἡ) indecenza, inordinanza, confusione. անշնորհութիւն, անկարգութիւն․ նաճիզլիկ, ուլուսըզլըք, գարըշըքլըք։

Ἄκοσμος (ὁ, ἡ) = Ἀκόσμητος.

Ἀκονάζομαι. *M.* άσομαι = Ἀκούω.

Ἀκονὴ (ἡ) ἀντὶ Ἀκοή.

Ἄκουρος (ὁ, ἡ) (κόρος) privo di prole maschia. ման չունող որդի չունեցող․ էրքէք էվլատը օլմայան։

Ἀκούσιος (ὁ, ἡ) involontario. չուզող, ակամայ․ իսթէմէյէն, իխթիյարսըզ։

Ἀκουσίως. ἐπίῤ. malgrado, involontariamente. չուզելով, ակամայ․ նաչար, զոր իլէ, իսթէմէյէրէք։

Ἄκουσμα - τος (τὸ) la cosa udita. 2. l'ascoltare. 3. lezione. լսուած բան․ 2․ մտիկ ընելը․ 3․ դաս․ դույուլան նէսնէ․ 2․ դինլէմէքլիք․ 3․ դէրս։

Ἀκουστὴς - οῦ (ὁ) = Ἀκροατής.

Ἀκουστικὸς - ἡ - όν. appartenente all'udito. լսելիքի պատկանած․ գուլագըն այիտ իշիթմէքլիք գույվէթի։

Ἀκουστὸς - ἡ - όν. udito. լսուած․ իշիթիլմիշ։

Ἀκουτίζω. *M.* ίσω. fare ad udire. լսել տալ․ իշիթտիրմէք։

Ἀκούω. *M.* ουσομαι. ascoltare, udire, sentire. իմանալ, լսել, մտիկ ընել․ իշիթմէք, դույմագ։

Ἄκρα - ας (ἡ) Θυλ. τ. Ἄκρος. sommità, estremità. ծայր, ծոյր․ ուճ։

Ἀκραγὴς - έος (ὁ, ἡ) (κράζω) che non grida. չաղաղող․ չաղաղակող․ չաղըրմայան։

Ἀκράδαντος (ὁ, ἡ) immobile, inconcusso. անշարժ, անդուր, պինդ․ գամիլ, թէբրէնմէզ, սարսըլմազ։

Ἀκραιφνὴς - έος (ἄκρος, φαίνομαι) puro, sincero, integro. մաքուր, պարզ․ խալիս, սաֆի, սաղլամ․ φνῶς. ἐπίῤ.

Ἄκραντος (ὁ, ἡ) ineffettuabile. 2. infinito, immenso. չկատարուելու, չվճարուելու․ 2․ անհուն, անվախճան․ աճէլսիզ, էօլճիւսիզ, եօրէնմէզ․ 2․ հադսըզ։

Ἀκρασία - ας (ἡ) καὶ ἄκεια - ας (ἡ) intemperanza, incontinenza. անժուժկալութիւն, անպարկեշտութիւն․ փիսդմէրլիք։

Ἀκρατὴς - έος (ὁ, ἡ) intemperato, dissoluto. անժուժկալ, անպարկեշտ․ էթէկսիզ։

Ἀκράτητος (ὁ, ἡ) che non si può ritenere. չբռնուելու, որ չկենալու․ դութուլմազ։

Ἀκρατίζομαι. *M.* ίσομαι. bere del vino mero. զուտ ասոնց ձուրի գինի խմել․ հալիս՝ սաֆի սարաֆ իչմէք։

Ἀκρατοπότης - ου (ὁ) che beve del vino mero. զուտ գինի խմող․ սարաֆ իչէն։

Ἄκρατος (ὁ, ἡ) puro, senza mescuglio, mero. զուտ, մաքուր․ սաֆի, հալիս։

Ἀκρατότης - ητος (ἡ) purezza, զտութիւն, մաքրութիւն․ սաֆիլիք, հալիսլըք։

Ἀκρατῶς. ἐπίῤ. intemperatamente. անժուժկալութեամբ․ էթէկսիզլիք իլէ։

Ἀκρέμων - ονος (ὁ) la cima del ramo, ramoscello. ճիւղին ծայրը, ոստ․ դալըն ուճու, չուբուգ։

Ἄκρεος (ὁ, ἡ) senza carne, scarno. միս չունեցող․ էթսիզ։

Ἀκρήβης - καὶ Ἄκρηβος (ὁ, ἡ) che entra appena nella pubertà, vigoroso. նոր պատանեկութեան մտնող, կորովի․ եէնի ճէհիլ։

Ἀκρίβεια - ας (ἡ) precisione, accuratezza. ուշադրութիւն, ճշդութիւն, ճշգութիւն․ դիքգաթ, ճահտ, թէսթիքլիք։

Ἀκριβὴς - έος (ὁ, ἡ) preciso, esatto, accurato. ճիշդ, ընդարձ․ մանրագնիր․ դիքգաթլի, թէսթէյիլմիշ, դօղրու, թէսդիգլի։

Ἀκριβολογέομαι - οῦμαι. *M.* ίσομαι. esaminare con esattezza, scrutare. ճիշդ քննել․ ղայէթ դիքգաթ իլէ թէֆթիշ էթմէք։

Ἀκριβολογία - ας (ἡ) esattezza, accuratezza. ճշդութիւն․ ֆէնայի դիքգաթ։

Ἀκριβολόγος (ὁ, ἡ) esatto ragionatore. ճիշդ խօսող․ դիքգաթ իլէ գօնուշան էօլչիւսիւ։

Ἀκριβόω - ῶ. *M.* ώσω. fare precisamente, con accuratezza, ուշադրութեամբ ճշդութեամբ ընել, խիստ մանր գննել․ դիքգաթ իլէ էթմէք, թէսթէյէրէք էթմէք։

Ἀκριβῶς. ἐπίῤ. essattamente ճշդութեամբ, դիքգաթ թէսթեյէրէք իլէ։

Ἀκρίβωσις - εως (ἡ) Ἀκρίβεια.

Ἀκριδοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i grilli o li locuste. մորեխ ուտող․ չէկիրկէ եէյէն։

Ἀκρίζω. *M.* ίσω. camminare per le cime dei monti 2. in cima dei piedi. լեռներ-

բուն զգաստութիւն 2. ոտքին ծայրերովը պըտըտ-ւիլ. տաւլարըն Թէքէօրինիւ 2. այաղընըն ուճլարը իլէ եիւրիւմէք:

Ἀκρὶς-ίδος (ἡ) grillo, locusta. մարախ. չէքիրգէ:

Ἄκρις. Ἰων. ἀντὶ. Ἄκρα.

Ἀκρισία-ας (ἡ) mancanza di giudizio, di discernimento, inconsiderazione. անխորհրդութիւն, չզատելը. ֆարգ ըդամամազլը-լըք, ֆիքիրսիզլիք, այրը աէյի էթմէմէ զիւ-ձէլլիք:

Ἄκριτος (ὁ, ἡ) non giudicato. 2. privo di giudizio. չդատուած. 2. չդատող, անխորհուրդ. չէրիաթըլանմամըշ. 2. ֆիքիրսիզ, աքըլսըզ. ἴσως. ἐπίῤ. 3. = Ἀμφισβήτητος.

Ἀκρόαμα (τὸ) ciò che si ascolta. 2. lezione. լսելու բան. 2. դաս. տինլէնիլէն նէ-նէ. 2. տէրս:

Ἀκροάομαι-ῶμαι. M. άσομαι. ascoltare. 2. ubbidire. մտիկ ընել. 2. հնազանդիլ. տինլէմէք. 2. իթաաթ էթմէք, գուլագ օլմագ:

Ἀκρόασις-εως (ἡ) udienza. մտիկ ընելը, ունկնդրութիւն. տինլէմէքլիք. 2. = Ὑπακοή. 3. = Ἀκρόαμα. 4. = τῷ.

Ἀκροατήριον (τὸ) uditorio. դիւան. տիվան-խանէ:

Ἀκροατὴς-οῦ (ὁ) uditore 2. discepolo. լսող. 2. աշակերտ. տինլէյէն. 2. շակիրտ:

Ἀκροατικός-ή-όν. appartenente all' udire լսելու՝ մտիկ ընելու պատկանած. իշիթմէ-յէ՝ տինլէմէյէ դաիր-օլան:

Ἀκροβάμων-ονος (ὁ, ἡ) che cammina sulle punte dei piedi. ոտքին ծայրովը քա-լող. այաղընըն ուճու իլէ եիւրիւյէն:

Ἀκροβατέω-ῶ. M. = Ἀκρίζω. 2.

Ἀκροβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) tinto all' estremità. ծայրը թրջած. ուճու բոյանմըշ:

Ἀκροβολέω-ῶ. M. ήσω καὶ βολίζω. M. ίσω. scaramucciare. նախայարձակութիւն ընել. չարփիշմէք էթմէք:

Ἀκροβολιστης-οῦ (ὁ) } scaramucciatore.
Ἀκροβόλος (ὁ, ἡ) } նախայարձակութիւն ընող. չարփիշմէք էդէն:

Ἀκροβυστία-ας (ἡ) prepuzio. անթլփատութիւն. դուլէֆ:

Ἀκρόβυστος (ὁ, ἡ) incirconciso. անթլփատ. սիւննէթսիզ:

Ἀκρογωνιαῖος-α-ον. καὶ Ἀκρόγωνος (ὁ, ἡ) angolare. անկիւնաւոր. քէօշէլի:

Ἀκροδακτύλιον (τὸ) la sommità delle dita. մատուցներուն ծոթը. փարմագլարըն ուճու:

Ἀκρόδετος (ὁ, ἡ) legato all' estremità. ծոթէն կապուած. ուճու պաղլը:

Ἀκρόδρυον (τὸ) frutto con corteccia dura. պինդ կճեպ ունեցող պտուղ. սէրթ գա- բուգլու եէմիշ:

Ἀκροζύγιον (τὸ) il mezzo, la lingua della bilancia. կշեռքին լեզուն. թէրազինին դիլի:

Ἄκροθεν καὶ Ἄκροθε. ἐπίῤ. dalla parte estrema, dalla cima. ծոթէն, ծայրէն, գլխէն. ուճունդան, թէփէսինդէն:

Ἀκρόθερμος (ὁ, ἡ) caldo eccessivamente. 2. caldo soltanto all' estremità. խիստ տաք. 2. միայն ծոթը տաք. ղայէթ սըճագ. 2. եալընըզ ուճու սըճագ:

Ἀκρόθι. ἐπίῤ. nell' estremo. ծոթը, ծայրը. ուճունդա, թէփէսինդէ:

Ἀκροθίνια (τὰ) le primizie. երախայրիք. թուրֆանդա, նէվպավէ:

Ἀκροθώραξ-ακος (ὁ) mezzo ubbriaco. կէս գինով. եարըմ սէրխօշ:

Ἀκρόκαρπος (ὁ, ἡ) (κυρ. δένδρ.) (albero) di cui le frutta sono all' estremità. պտուղները ծայրը ունող (ծառ). մէյվէլէրինի թէփէսինդէ հասըլ էդէն (աղաճ):

Ἀκρόκομος-η-ον. chi ha un ciuffo di capelli nella cima della testa. գլուխը մէկ կապոց մազ ունող. թէփէսինդէ պիր թու- թամ սաչը օլան:

Ἀκρολογέω-ῶ. M. ήσω. cogliere le cime (dei fiori). (ծաղիկներուն) ծոթերը, ծայրերը փրցնել. (չիչէկլէրին) ուճլարընը գօ- փարմագ:

Ἀκρολόγος (ὁ, ἡ) che coglie le cime (dei fiori). (ծաղիկներուն) ծայրերը փրցնող. (չիչէկլէրին) ուճլարընը գօփարան:

Ἀκρολοφία-ας (ἡ) sommità di colline. բլրոց գլուխը. դաղլար թէփէսի:

Ἀκρόλοφος (ὁ, ἡ) che ha delle colline alte. բարձր բլուրներ ունեցող. եիւքսէք դաղլը:

Ἄκρον (τὸ) apice, sommità, estremità. գագաթ, ծայր, ծոթ. ուճ, թէփէ:

Ἀκρόνυξ-υκτος-υχος (ἡ) il principio della notte. գիշերուան սկիզբը. գէճէնին պաշ- լանկըճը, ագշամ վագթը:

Ἀκρονυχία-ας (ἡ) = Ἀκρόνυξ.

Ἀκροπενθὴς-έος (ὁ, ἡ) troppo mallinconico. խիստ տրտում. ղայէթ մէյուս՝ ղա- մաղէին:

Ἀκροποδητί. ἐπίῤ. stando alla cima dei piedi. ոտքին ծայրը կենալով. այաղընըն ուճունտա թուրարագ:

Ἀκρόπολις-εως (ἡ) castello, rocca, fortezza della città. բերդ, դղեակ. գալէ, հիսար:

Ἀκρόπτερον (τὸ) l'estremità delle ali. թեւերուն ծայրը. ղանադըն ուճլարը:

Ἀκρὸς-ὰ-όν. estremo, sommo, supremo. վերջին, առջինը, գլխինը, բարձրը. եիւ- ճէք, թէփէտէքի, ուճ:

Ἀκροσίδηρος (ὁ, ἡ) che ha l'estremità di ferro. ծոթը երկաթէ. ուճու տէմիրտէն:

Ἀκρόσοφος (ὁ, ἡ) troppo sapiente. խիստ խելացի. ղայէթ աքըլլը:

Ἀκροστήθιον (τὸ) la cima del petto. կուրծքին վերի գլուխը՝ մասը. կէօյիւսիւն իւստի- եիւքսէք թարաֆը:

Ἀκροστιχὶς-ίδος (ἡ) στίχος (τὸ) il principio del verso. տունաւորին սկիզբը. պէյթին պաշլանկըճը:

Ἀκροτελεύτιος (ὁ, ἡ) estremo, ultimo. վերջին, առջինը. սօնունտագի, սօն:

Ἀκρότης-ητος (ἡ) sommità, apice, estremità. գագաթ, գլուխ, ծայր, ծոթ. թէփէ, ուճ, սօն, պաշ:

Ἀκρότης-ου (ὁ) duce, principe, capo. գլուխ, մեծ. պաշ, պէյ-զէտէ, պիւյիւք-ակա:

Ἀκροτομέω-ῶ. M. ήσω. troncare l'estremità. ծոթը՝ ծայրը կտրել. ուճունու քէսմէք:

Ἀκρότομος (ὁ, ἡ) (τέμνω) di cui l'estremità è troncata. ծոթը՝ ծայրը կտրած. ուճու քէսիք:

Ἀκροτόμος (ὁ, ἡ) troppo acuto. խիստ սուր. ղայէթ քէսքին:

Digitized by Google

Ἀκροτόνος (ὁ, ἡ) robusto, forte. ուժով, հզօր մարմին ունեցօղ. [illegible]

Ἄκροτος (ὁ, ἡ) senza rumore-applauso. 2. non applaudito. առանց աղաղակի՝ ծափ զարնելու. 2. չգովւած, չհաւանուած. [illegible]

Ἀκροφαὴς-έος (ὁ, ἡ) } che si vede all' estremità. 2. troppo
Ἀκροφανὴς-έος (ὁ, ἡ) } risplendente, lucido. Ծայրը տեսնուող. 2. խիստ փայլուն. [illegible]

Ἀκροφυὴς-έος (ὁ, ἡ) che spunta, germoglia nelle cime. գագաթներու վրայ բուսնող. [illegible] 2. = *Εὐγενής*.

Ἀκροφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode della rocca. բերդի պահապան. [illegible]

Ἀκρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie alla cima. տերեւները ծայրը գլուխը եղող. [illegible]

Ἀκροχειρίζομαι. M. *ίσομαι.* prendere qualcuno dall' estremità delle mani. 2. combattere colle dita. Ձեռք ձեռքին ծայրէն բռնել. 2. մատներով կռուիլ. [illegible]

Ἀκρόχολος (ὁ, ἡ) che per la minima causa si sdegna, rabbioso. դիւրին պատճառով մը բարկացող, [illegible]

Ἀκρόψωλος (ὁ, ἡ) che ha la ghianda, o l'estremità del cazzo nuda, scorticata. [illegible]

Ἄκρυπτος (ὁ, ἡ) non nascosto, scoperto. չպահուած, բաց. [illegible]

Ἄκρων (ὁ) l'estremità dei membri del corpo. մարմնոյ անդամներուն ծայրը. [illegible]

Ἀκρώνυξ-υχος (ὁ) = *Ἀκρώνυχος*.

Ἀκρωνυχία-ας (ἡ) l'estremità delle unghie. եղունգներուն ծայրը. [illegible]

Ἀκρώνυχος (ὁ, ἡ) marcato, segnato colla punta delle unghie. եղունգներուն ծայրովը նշան եղած՝ գծած. [illegible]

Ἀκρώρεια-ας (ἡ) la sommità di una montagna. լեռան գլուխ. [illegible]

Ἀκρωτηριάζω. M. *άσω.* troncare l'estremità del corpo. մարմնոյ ծայրը կտրել, կրճատել. [illegible]

Ἀκρωτήριον (τὸ) promontorio, vertice, sommità, cavo. բարձր տեղ, գագաթ, գլուխ, [illegible]

Ἀκταία (ἡ) sambuco (*Γερμαν.* Hollunderbaum). 2. abito presso i Persi. [illegible] 2. [illegible] Պարսիկներուն [illegible]

Ἀκταίνω. M. *ανῶ.* precipitarsi. ուժով նետուիլ. [illegible]

Ἀκταῖος-α-ον. littorale, marittimo. ծովեզերեայ, ծովափնեայ. [illegible]

Ἀκτέα (ἡ) = *Ἀκταία*.

Ἀκτένιστος (ὁ, ἡ) non pettinato. չսանտրուած. [illegible]

Ἀκτὴ-ῆς (ἡ) lido, spiaggia. ծովու եզր. [illegible]

Ἀκτὴ-ῆς (ἡ) (*θυλ. τ. Ἀκτὸς*) farro. 2. farina. [illegible] 2. ալիւր. [illegible]

Ἀκτημοσύνη (ἡ) povertà. աղքատութիւն. [illegible]

Ἀκτήμων-ονος (ὁ, ἡ) indigente, povero, che non possiede niente. աղքատ, կարօտ, բան մը չունեցող. [illegible]

Ἀκτησία (ἡ) = *Ἀκτημοσύνη*.

Ἄκτητος (ὁ, ἡ) non acquistato. չստացուած. [illegible]

Ἀκτὶν-ῖνος (ἡ) raggio, folgóre. ճառագայթ, լոյս, փայլակ. [illegible]

Ἀκτινοβολέω-ῶ. M. *ήσω.* raggiare, risplendere. ճառագայթ արձակել, փայլել. [illegible]

Ἀκτινοβολία-ας (ἡ) lo spargimento dei raggii, raggiamento. ճառագայթ արձակելը, փայլելը. [illegible]

Ἀκτινοβόλος (ὁ, ἡ) raggiante. ճառագայթ արձակող, փայլուն. [illegible]

Ἀκτὶς-ῖνος (ἡ) = *Ἀκτίν*.

Ἄκτιστος (ὁ, ἡ) increato, non formato. [illegible]

Ἀκυβέρνητος (ὁ, ἡ) non governato, senza direzione. [illegible]

Ἄκυμος (ὁ, ἡ) non agitato dalle onde, dalle tempeste, tranquillo. ալիքներէն [illegible]

Ἀκύμων-ονος (ὁ, ἡ) che non produce nulla, sterile. բան մը չբերող, ամուլ. [illegible] = *Ἄκυμος*.

Ἀκυρὴς-έος (ὁ, ἡ) *Ἰων. ἀντὶ. τ. Ἀτυχής*.

Ἀκυρίευτος (ὁ, ἡ) non dominato, non impadronito. [illegible]

Ἀκυρολογέω-ῶ. M. *ήσω.* parlare impropriamente. անյարմար խօսիլ. [illegible]

Ἀκυρολογία (ἡ) improprietà di parlare. անյարմար խօսք. [illegible]

Ἀκυρολόγος (ὁ, ἡ) che parla impropriamente. անյարմար խօսք խօսող. [illegible]

Ἄκυρος (ὁ, ἡ) improprio. 2. nullo, invalido. անյարմար. 2. [illegible]

Ἀκυρόω-ῶ. M. *ώσω.* annullare, abolire, abrogare, scassare. ոչինչ ընել, խափանել, [illegible]

Ἀκύρωσις-εως (ἡ) abrogazione, abolimento. ոչինչ ընելը, խափանելը, [illegible]

Ἀκύρωτος (ὁ, ἡ) non approvato, non sanzionato. [illegible]

Digitized by Google

Ἀκώλυτος (ὁ, ἡ) non vietato, libero. [illegible] λύτως. ἐπίῤ.

Ἀκωμῴδητος (ὁ, ἡ) ἐπίῤ. ήτως. non deriso nella commedia. [illegible]

Ἄκων - οντος (ὁ) = Ἀκόντιον.

Ἄκων - ουσα - ον. sforzato, involontario. [illegible]

Ἄκωπος (ὁ, ἡ) senza remi. [illegible]

Ἀλαβάρχης (ὁ) capo di scrittura, di gabellieri, doganiere. [illegible]

Ἀλάβαστος (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Ἀλάβαστρος.

Ἀλαβαστροθήκη (ἡ) cassetta per mettervi le cose fatte d'alabastro. [illegible]

Ἀλάβαστρος (ὁ) alabastro. [illegible]

Ἀλαζονεία - ας (ἡ) ostentazione, vanagloria, millanteria, orgoglio, [illegible]

Ἀλαζονεύομαι. M. εύσομαι. vanagloriarsi, vantarsi, millantarsi. [illegible]

Ἀλαζονικῶς. ἐπίῤ. con millanteria, vanagloriosamente, orgogliosamente. [illegible]

Ἀλαζὼν - όνος (ὁ, ἡ) vanaglorioso, arrogante, superbo, orgoglioso. 2. ciarlatano. 3. bugiardo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀλαλὰ (ἡ) (ἐπιφών.) grido di soldati, che vanno al combattimento. [illegible]

Ἀλαλαγή - ῆς (ἡ) } grido di gioja, clamore
Ἀλαλαγμὸς (ὁ) } allegro. [illegible]

Ἀλαλάζω. M. άξω. gridare con allegrezza, esclamare combattendo, gridare alalà. 2. mandare fuori delle grida di vittoria 3. di dolore. 4. urlare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἀλαλητὸς (ἡ) grido guerriero. [illegible] = Ἀλαλά.

Ἀλάλητος (ὁ, ἡ) ineffabile, indicibile, inesprimibile. [illegible]

Ἄλαλος (ὁ, ἡ) che non può parlare, muto. [illegible]

Ἀλαμπής - έος (ὁ, ἡ) che non risplende. [illegible]

Ἀλαμπία - ας (ἡ) mancanza di splendore, oscurità, tenebre. [illegible]

Ἀλάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι errare, andar a zonzo. 2. sviarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀλαπαδνοσύνη (ἡ) imbecillità, impotenza. [illegible]

Ἅλας - τος (τὸ) (ἅλς) sale. [illegible]

Ἁλάτινος (ὁ, ἡ) fatto di sale. [illegible]

Ἁλάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἅλας.

Ἁλατοπωλία (ἡ) il vendere del sale. [illegible]

Ἀλγεινός - ή - όν. doloroso, penoso. [illegible] εινῶς. ἐπίῤ.

Ἀλγέω - ῶ. M. ήσω. dolersi, sentire del dolore, affliggersi. [illegible]

Ἀλγηδὼν - όνος (ἡ) dolore. [illegible]

Ἀλγηρός - ὰ - όν. = Ἀλγεινός.

Ἄλγος - εος - ους (τὸ) dolore, affanno, malinconia, tristizia, calamità. [illegible]

Ἀλέθω. M. έσω. macinare nel mulino. [illegible]

Ἀλεία - ας (ἡ) (ἄλη) = Ἀλεεία.

Ἄλειμμα (τὸ) unguento, unzione. [illegible]

Ἀλειμμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄλειμμα.

Ἀλειμματώδης - εος (ὁ, ἡ) simile all' unguento. [illegible]

Ἀλειπτὴρ - ῆρος (ὁ) = Ἀλείπτης.

Ἀλειπτήριον (τὸ) luogo, in cui si ugnevano d'olio gli atleti. [illegible]

Ἀλείπτης - ου (ὁ) colui che ugneva d'olio quelli che sortivano dal bagno, garzone di bagno. 2. colui che fregava gli atleti d'olio. 3. colui che esercitava gli atleti. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἄλειπτρον (τὸ) scatola per mettervi degli unguenti. [illegible]

Ἄλειπτος (ὁ, ἡ) che non rimane dietro. [illegible]

Ἀλειτούργητος (ὁ, ἡ) esente di publici servigii. [illegible]

Ἀλειφή (ἡ) = Ἀλοιφή.

Digitized by Google

Ἀλείφω. Μ. ψω. (ἀ ἐπιτ. λίπος) ungere, unguentare. [illegible]

Ἀλεκτορὶς - ίδος (ἡ) Θηλ. τ. Ἀλέκτωρ.

Ἄλεκτος (ὁ, ἡ) indicibile. [illegible]

Ἀλεκτρυὼν - όνος (ὁ καὶ Ἀττ. ἡ) gallo. 2. gallina. [illegible]

Ἀλέκτωρ - ορος (ὁ) gallo. [illegible]

Ἀλεξάνεμος (ὁ, ἡ) che serve di riparo contro il vento. [illegible]

Ἀλέξημα (τὸ) ciò che protegge. [illegible]

Ἀλεξήνωρ - ορος (ὁ) (ἀλέξω, ἀνὴρ) chi porta del soccorso agli uomini. [illegible]

Ἀλεξήτειρα - ας (ἡ) Θηλ. τ.

Ἀλεξητὴρ (ὁ) che allontana, scaccia. 2. difensore, protettore. [illegible]

Ἀλεξητήριος (ὁ, ἡ) proprio a riparare - a garantire. [illegible]

Ἀλεξίγαμος (ὁ, ἡ) che protegge le nozze. [illegible]

Ἀλεξίκακος (ὁ, ἡ) che ripara caccia il male. [illegible]

Ἀλεξίλογος (ὁ, ἡ) che ajuta al discorso. [illegible]

Ἀλεξίμαχος (ὁ, ἡ) che caccia la guerra. 2. che protegge la guerra. [illegible]

Ἀλεξίμβροτος (ὁ, ἡ) = Ἀλεξήνωρ.

Ἀλεξίμορος (ὁ, ἡ) che caccia la morte. [illegible]

Ἀλέξιμος (ὁ, ἡ) = Ἀλεξητήριος.

Ἀλεξιφάρμακος (ὁ, ἡ) che presta del rimedio contra il veleno. [illegible]

Ἀλεξιφάρμακον (τὸ) rimedio contro il veleno, antidoto. [illegible]

Ἀλέξω. Μ. ἀλεξήσω. prevenire il male, difendere, riparare, mettere del riparo. [illegible]

Ἀλεὸς - ὰ - όν. Α. ἀντὶ Ἠλεός.

Ἀλεόφρων - ονος (ὁ, ἡ) pazzo, forsennato. [illegible]

Ἀλεστὴς - οῦ (ὁ) maccinatore, mulinaro, mugnaso. [illegible]

Ἀλέτης - ου (ὁ) mola, mugnaja, la pietra del mulino. [illegible]

Ἀλετρεύω. Μ. εύσω. maccinare. [illegible]

Ἀλετρὴς - ίδος (ἡ) (ἀλέω) mugnaja. [illegible]

Ἀλετὼν - ῶνος (ὁ) mulino. [illegible]

Ἀλευρίτης - ου (ὁ) fatto di farina pura. [illegible]

Ἄλευρον (τὸ) (ἀλέω) farina di frumento. [illegible]

Ἀλευροποιέω - ῶ. Μ. ήσω. far farina. [illegible]

Ἀλευρότησις - εως (ἡ) (ἄλευρον, σήθω) staccio di farina. [illegible]

Ἀλεύω. Μ. εύσω. evitare, fuggire. 2. allontanare, riparare. [illegible]

Ἀλέω. Μ. έσω = Ἀλήθω.

Ἁλέω. Μ. έσω. congregare, riunire. [illegible]

Ἁλέως. ἐπίῤ. (ἀλὴς) assieme, in folla. [illegible]

Ἀλήθεια - ας (ἡ) verità. 2. sincerità, veracità. [illegible]

Ἀληθείη - ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀλήθεια.

Ἀληθές. οὐδέτερ. τ. Ἀληθής.

Ἀλήθευσις - εως (ἡ) verificazione. [illegible]

Ἀληθευτὴς - οῦ (ὁ) verace. [illegible]

Ἀληθευτικὸς - ή - όν. veridico, verace. [illegible]

Ἀληθεύω. Μ. εύσω. dir la verità, esser vero, veridico. 2. verificare. [illegible]

Ἀληθέως. ἐπίῤ. = Ἀληθῶς.

Ἀληθηΐη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀλήθεια.

Ἀληθὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἀ, λανθάνω) vero, verace. 2. veridico. 3. certo, netto. [illegible]

Ἀληθίζω. Μσ. ίζομαι. Μ. ίσω. = Ἀληθεύω.

Ἀληθινολογία - ας (ἡ) veracità. [illegible]

Ἀληθινὸς - ὴ - όν. vero. 2. genuino, naturale. [illegible]

Ἀληθινῶς. ἐπίῤ. = Ἀληθῶς.

Ἀληθογνωσία - ας (ἡ) conoscenza della verità. 2. vera cognizione. [illegible]

Ἀληθοεπὴς - έος (ὁ, ἡ) veridico, verace. [illegible]

Ἀληθόμαντις - εως (ὁ, ἡ) vero profeta. [illegible]

Ἀληθομυθεύω. Μ. εύσω. } dire la verità.
Ἀληθομυθέω - ῶ. Μ. ήσω. } [illegible]

Ἀληθόμυθος (ὁ, ἡ), Ἀληθοεπής.

Digitized by Google

Ἀληθορκέω - ῶ. *M.* ήσω. giurare la verità. ճշմարտութեան վրայ երդնուլ. տօղրու-լուգ հագգընա եէմին էթմէք։

Ἀληθοσύνη - ης (ἡ) Ἀλήθεια.

Ἀληθουργής - έος (ὁ, ἡ) che opera con verità. ճշմարտութեամբ գործօղ. տօղրու-լուգիլէ իշլէյէն։

Ἀληθῶς. ἐπίῤ. veramente, davvero. ստոյգ, ճշմարիտ. կէրչէքտէն, ֆիլհագիգա։

Ἄληκτος (ὁ, ἡ) incessante, continno. չկե-ցօղ, յարատեւ. տուրմազ, մուտամիմ։

Ἄλημα - τος (τὸ) (ἀλέω) farina. 2. uomo astuto. ալեւր. 2. ստահակ մարդ. ուն. 2. ֆէնտպազ ատամ։

Ἀλήμων - ονος (ὁ, ἡ) errante, vagabondo. թափառական, աստի անդի ընկնօղ. տէ-րպէտէր, հօվարտա, եօլ կէզէն։

Ἄληπτος (ὁ, ἡ) che non è preso. 2. da non prendersi. 3. irreprensibile. չըմբռ-նուած. 2. չըմբռնելու. 3. չյանդիմա-նելու. թութուլմամըշ. 2. թութուլմազ. 3. թազիր օլունմազ։

Ἄληστος (ὁ, ἡ) indimenticabile, memorabile. չմոռացուելու, միշտ յիշելու. ունու-տուլմազ, ֆիքիրտէն կիտմէզ։

Ἀλητεία - ας (ἡ) vita errante, vagabondità. 2. mendicità. թափառականութիւն, աստի անդի շրջիլը. 2. մուրացկանու-թիւն. աւարէլիք, տէրպէտէրլիք. 2. տի-լէնճիլիք։

Ἀλητεύω. *M.* εύσω. errare, girare vagabondo. 2. mendicare. աստի անդի պտըտ-իլ, թափառիլ. 2. մուրալ. աւարէ կէզ-մէք. 2. տիլէնմէք։

Ἀλήτης (ὁ) errante, vagabondo. 2. mendico. թափառական, աստի անդի պտը-տօղ. 2. մուրացկան. աւարէ, հօվարտա. 2. տիլէնճի։

Ἀλητοβόρος (ὁ, ἡ) chi si nutrisce di farina. ալերով սնօղ. ուն իլէ պէսլէնէն։

Ἄλητον (τὸ) Ἰων. ἀντὶ Ἄλευρον.

Ἄλθεξις - εως (ἡ) guarigione, guarimento. բժշկութիւն. շիֆա։

Ἀλθεὺς - έως (ὁ) Ἰων. medico. բժիշկ. հէ-քիմ։

Ἀλθέω - ῶ. *M.* ήσω. guarire. բժշկել. շի-ֆա վէրմէք։

Ἀλθήεις - εσσα - εν. salutare. առողջարար. շիֆա վէրէն։

Ἀλθηστήνιος (ὁ, ἡ) salubre. ողջարար. շիֆալը։

Ἄλθω. *M.* ἄλσω. risanare, rimediare, guarire. 2. ingrandire. բժշկել, առողջացնել. 2. մեծցնել. շիֆա էթմէք, թէտավի էթմէք. 2. պիւյիւթմէք։

Ἀλιαδαὶ - ῶν (οἱ) nocchieri. 2. marinari. 3. viaggiatori. նաւավարք. 2. նա-ւու մէջ եղող սպասաւորք. 3. նաւուն մէջ եղող ճանապարհորդներ. ռէյիսլէր. 2. կէմի ա-դամլարը. 3. կէմիտէ պուլունան եօլճուլար։

Ἁλία - ᾶς (ἡ) saliera. աղի աման. թուզ-լուք։

Ἁλιαρὸς (ὁ, ἡ) insalato, salato. աղած. թուզլանմըշ։

Ἁλίασμα - ατος (τὸ) decreto del popolo. ժողովրդեան վճիռ. ճէմաաթըն` խալքըն հիւ-քմիւ։

Ἀλιβάνωτος (ὁ, ἡ) non profumato d'incenso. չխնկած. կիւնլիւք թիւթիւնլէնմէմիշ։

Ἀλίβαπτος (ὁ, ἡ) immerso al mare. ծո-վը խրխուած. տէնիզէ տալմըշ` պաթմըշ։

Ἀλίβας - αντος (ὁ) morto, estinto. մեռած. էօլիւ։

Ἀλίβατος (ὁ, ἡ) *Δ*. ἀντὶ Ἠλίβατος.

Ἁλιεία - ας (ἡ) / Ἁλίευμα - ατος (τὸ) } il mestiere del pescatore, pesca. ձկնոր-սութիւն. պալըգճըլըգ։

Ἁλιεὺς - έως (ὁ) (ἄλο) pescatore. ձկնորս. պալըգճը։

Ἁλιευτὴς - οῦ (ὁ) = Ἁλιεύς.

Ἁλιευτικὸς - ἡ - όν. appartenente alla pesca. ձկնորսութեան պատկանած. պալըգճըլըղա դաիր օլան։

Ἁλιεύω. *M.* εύσω (ἁλιεὺς) pescare. ձուկ որ-սալ. պալըգ ավլամաք։

Ἁλίζω. *M.* ίσω (ἅλς) salare, insalare. ա-ղել. թուզլամաք։

Ἄλιθος (ὁ, ἡ) non pietroso. առանց քարի. թաշսըզ։

Ἁλικία - ας (ἡ) *Δ*. ἀντὶ Ἡλικία.

Ἁλιμέδων - οντος (ὁ) (ἅλς, μέδων) rè del mare. ծովու թագաւոր. տէնիզ պատիշահը։

Ἀλίμενος (ὁ, ἡ) privo di porto. նաւահան-գիստ չունօղ. լիմանսըզ։

Ἄλιμος (ὁ, ἡ) chi non ha fame. 2. non sente la fame. անօթի չեղօղ. 2. չա-նօթեցօղ. աճ օլմայան. 2. աճըգմայան։

Ἁλινὸς - η - ον. = Ἁλάτινος. di sale, salino. աղէ. թուզտան։

Ἁλιόκαυστος (ὁ, ἡ) *Δ*. ἀντὶ Ἡλιόκαυστος.

Ἅλιος (ὁ) *Δ*. ἀντὶ Ἥλιος.

Ἅλιος - α - ον. (ἅλς) marino, marittimo. ծովու. տէնիզլի, տէրեայի։

Ἁλιόω - ῶ. *M.* ώσω (ἅλιος) annullare, scancellare, rendere inutile, vano. ոչինչ ընել, աւրել, անօգուտ ընել. հիչ էթմէք, պօզմաք, պիհուտէ էթմէք։

Ἁλίπεδον (τὸ) spiaggia, o campo un tempo coperto dal mare. ծովեզր, կամ անդամ մը ծովէ ծածկուած դաշտ. տէնիզ քէնարը` եախօտ պիր վագիթ տէնիզին թութուղու ճայրան։

Ἀλιπὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἀ, λίπος) privo di grassezza, macilente, magro. գիրու-թիւն չունօղ, նիհար. եաղսըզ, զայիֆ, զա-յըֆ։

Ἁλιπλανὴς - έυς (ὁ, ἡ) / Ἁλίπλανος (ὁ, ἡ) } che va errando pel mare. ծովու մէջ աս-տի անդի պտըտօղ. տէնիզտէ աւարէ տէտէրլին կէզէն, չալքանըր տօլաշան։

Ἁλίπληκτος (ὁ, ἡ) / Ἁλιπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) } battuto dal mare. ծովէ զարնուած. տէ-նիզին տալղալարընտան տէօյիւլմիւշ։

Ἀλίπορος (ὁ, ἡ) chi viaggia, traversa il mare. ծովէն ճամբայ ընօղ` անցնօղ. տէ-նիզ եօլճուլուղու էտէն` կէզէն։

Ἅλις. ἐπίῤ. (ἁλὴς) abbastanza. 2. abbondantemente, assai. 3. in folla, in gran numero. Հերիք. 2. շատ, առատ. 3. խմբովին. եէթիշիր, քեաֆի. 2. չօգ, բօլ. 3. սիւրիւ իլէ։

Ἁλίσκομαι. *M.* ἁλώσομαι. sorprendersi, cadere in mano. ակըմբռնուիլ, բռնուիլ. թու-թուլմաք, էլէ տիւշմէք` կէչմէք, զապթ օլուն-մաք։

Digitized by Google

Ἄλισμα - ατος (τὸ) alismo (sorta di erba). [illegible]

Ἁλιστός - ή - όν. salato. [illegible]

Ἄλιστος (ὁ, ἡ) (ἀ, λίσσομαι) a cui non sono state offerte le preghiere, non supplicato. [illegible]

Ἀλιταίνω. Μ. ήσω. errare, peccare. [illegible]

Ἁλιτέρμων - ονος (ὁ, ἡ) confinante col mare. [illegible]

Ἀλιτέω - ῶ. Μ. ήσω, Ἀλιταίνω.

Ἀλίτημα - ατος (τὸ) peccato, delitto, empietà. [illegible]

Ἀλιτήμερος (ὁ, ἡ) (ἀλιταίνω, ἡμέρα) ingannato circa il giorno, fatto non nel giorno fissato, fuor di tempo. [illegible]

Ἀλιτήμων - ονος (ὁ, ἡ), Ἀλιτήριος (ὁ, ἡ), Ἄλιτρὸς - ὰ - όν (ἀλιταίνω) peccatore, empio, scellerato, cattivo. [illegible]

Ἀλιτροσύνη - ης (ἡ), Ἀλίτημα.

Ἁλίτυρος (ὁ) (τύρος) cascio salato. [illegible]

Ἁλίφθορος (ὁ, ἡ) (φθείρω) perduto nel mare, naufragato. [illegible]

Ἀλιφροσύνη - ης (ἡ) stoltezza. [illegible]

Ἀλίφρων - ονος (ὁ, ἡ) stolto, sciocco. [illegible]

Ἀλίως. ἐπίῤ. indarno, invano. [illegible]

Ἀλκὴ - ῆς (ἡ) coraggio, forza, vigore, fortezza, gagliardezza. 2. ajuto, riparo, rimedio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀλκηστὴς - οῦ (ὁ) guerriero valoroso, campione. 2. protettore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀλκίμαχος - η, ἡ ος - ον., Ἀλκηστής.

Ἀλκυὼν - όνος (ὁ) alcione, piombino. [illegible]

Ἀλλὰ (σύνδ.) (ἄλλος) ma, nondimeno. [illegible]

Ἀλλαγὴ - ῆς (ἡ), Ἄλλαγμα (τὸ) (ἀλλάσσω) mutazione, cambio, barattamento. [illegible] 2. posta. [illegible]

Ἀλλαγμὸς (ὁ), Ἄλλαξις.

Ἀλλακτὸς - ή - όν. cambiato, permutato, barattato. 2. che si può cambiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀλλαλοφόνος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἀλληλοφόνος.

Ἀλλάξ. ἐπίῤ. scambievolmente. [illegible]

Ἄλλαξις - εως (ἡ) permuta, cambio. [illegible]

Ἀλλᾶς ἢ Ἀλλᾶς - αντος (ὁ) salsiccia. [illegible]

Ἀλλάσσω (ττω). Μ. άξω (ἄλλος) cambiare, permutare, mutare. [illegible]

Ἀλλαχόθεν. ἐπίῤ. d'altronde. [illegible]

Ἀλλαχόθι. ἐπίῤ. altrove. [illegible]

Ἀλλαχόσε. ἐπίῤ., Ἀλλαχόθι.

Ἀλλεπάλληλος (ὁ, ἡ) frequente, continuo. 2. vicendevole, alternativo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄλλῃ. ἐπίῤ. altrove. 2. altrimenti. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀλληγορέω - ῶ. Μ. ήσω (ἄλλος, ἀγορεύω) spiegare allegoriamente, allegorizzare. [illegible]

Ἀλληγόρημα (τὸ) interpretazione allegorica. [illegible]

Ἀλληγορητὴς - οῦ (ὁ) allegorista. [illegible]

Ἀλληγορία - ας (ἡ) allegoria. [illegible]

Ἀλληγορικὸς - ή - όν. allegorico. [illegible]

Ἀλληλέγγυον (τὸ) garantia reciproca. [illegible]

Ἀλληλέγγυος (ὁ, ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) garante reciproco. [illegible]

Ἀλληλεγγυῶς. ἐπίῤ. in solido. [illegible]

Ἀλληλίζω. Μ. ίσω. dire una cosa in vece d'un altra. [illegible]

Ἀλληλογραφία - ας (ἡ) corrispondenza di lettere. [illegible]

Ἀλληλοδιάδοχος (ὁ, ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) che si succedono l'un l'altro scambievolmente. [illegible]

Ἀλληλοκτονέω - ῶ. Μ. ήσω. uccidersi fra loro. [illegible]

Ἀλληλοκτονία-ας (ἡ) l'uccidersi frà loro. [illegible]

Ἀλληλοκτόνος (ὁ, ἡ) che si ammazzano fra loro. [illegible]

Ἀλληλομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere fra

Digitized by Google

loro. [illegible]

᾽Αλληλομαχία - ας (ἡ) combattimento reciproco, guerra civile. [illegible]

᾽Αλληλοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. tagliare scambievolmente. [illegible]

᾽Αλληλότροπος (ὁ, ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) che mutano la forma . scambievolmente. [illegible]

᾽Αλληλοτρόφος (ὁ, ἡ) chi nutrisce scambievolmente il suo nutritore. [illegible]

᾽Αλληλοτυπία - ας (ἡ) il battersi frà loro. [illegible]

᾽Αλληλουχέω - ῶ. concatenare, connettare delle cose le une alle altre. (οὐδ) essere concatenato. [illegible] (οὐδ) [illegible] (οὐδ) [illegible]

᾽Αλληλουχία - ας (ἡ) concatenazione, connessione, coerenza, aderenza reciproca di cose frà loro. [illegible]

᾽Αλληλοῦχος (ὁ, ἡ) connesso, concatenato, aderente reciprocamente, coerente. [illegible]

᾽Αλληλοφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. divorarsi gli uni cogli altri. [illegible]

᾽Αλληλοφαγία - ας (ἡ) il divorarsi frà loro. [illegible]

᾽Αλληλοφάγος (ὁ, ἡ) che si divorano frà loro. [illegible]

᾽Αλληλοφθονία - ας (ἡ) invidia scambievole, gelosia reciproca. [illegible]

᾽Αλληλοφθορέω - ῶ. Μ. ήσω. corrompersi, distruggersi mutualmente. [illegible]

᾽Αλληλοφθορία - ας (ἡ) distruzione, corruzione reciproca. [illegible]

᾽Αλληλοφθόρος (ὁ, ἡ) che si corrompono frà loro. [illegible]

᾽Αλληλόφιλος (ὁ, ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) che si amano scambievolmente. [illegible]

᾽Αλληλοφονία - ας (ἡ), ᾽Αλληλοκτονία.

᾽Αλληλοφόνος (ὁ, ἡ), ᾽Αλληλοκτόνος.

᾽Αλλήλων (ἄλλος) frà loro, gli uni cogli altri. [illegible]

῎Αλλην (κυρ.) (αἰτ. θηλ. τ. ῎Αλλος) ἐπίῤ. di quà e di là. 2. quà e là. 3. d'altronde. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

᾽Αλλογενής - έος (ὁ, ἡ) di diversa nazione, straniero. [illegible]

᾽Αλλόγλωσσος (ττος) - ου (ὁ, ἡ) di diverso linguaggio. 2. peregrino. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

᾽Αλλοδαπός - ή - όν. peregrino, straniero. [illegible]

᾽Αλλοδοξία - ας (ἡ) = ῾Ετεροδοξία.

᾽Αλλόδοξος (ὁ, ἡ) = ῾Ετερόδοξος.

᾽Αλλοεθνής - έος (ὁ, ἡ), ᾽Αλλογενής.

᾽Αλλοεθνία - ας (ἡ) diversità di nazione. [illegible]

᾽Αλλοειδής - έος (ὁ, ἡ) di diversa forma. [illegible]

᾽Αλλοθεν. ἐπίῤ. d'altronde. [illegible]

᾽Αλλοθι. ἐπίῤ., ᾽Αλλαχόθι.

᾽Αλλόθροος - ους (ὁ, ἡ), ᾽Αλλόγλωσσος.

᾽Αλλοῖος - α - ον. (ἄλλος) differente, diverso, vario. [illegible]

᾽Αλλοιόσχημος (ὁ, ἡ) } = ᾽Αλλοειδής.
᾽Αλλοιοσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) }

᾽Αλλοιότης - ητος (ἡ) diversità, variazione. [illegible]

᾽Αλλοιότροπος (ὁ, ἡ), = ᾽Αλλότροπος.

᾽Αλλοιόω - ῶ. Μ. ήσω. diversificare, mutare. [illegible]

᾽Αλλοίως. ἐπίῤ. altrimenti, differentemente. [illegible]

᾽Αλλοίωσις - εως (ἡ) mutazione, diversificazione, cangiamento. [illegible]

᾽Αλλοιωτικός - ή - όν. che ha la forza di cangiare, di mutare. [illegible]

᾽Αλλοιωτός - ή - όν. mutabile. [illegible]

᾽Αλλόκοτος (ὁ, ἡ) mostruoso, strano, straordinario. [illegible]

῞Αλλομαι. Μ. οῦμαι. saltare, saltellare. 2. scuotersi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

᾽Αλλοπαθής - έος (ὁ, ἡ) chi soffre d'altri. [illegible]

᾽Αλλοπρόσαλλος (ὁ, ἡ) (ἄλλος, πρός, ἄλλον) volubile, incostante. [illegible]

῎Αλλος - η - ον (ὁ) altro. 2. differente. 3. il resto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Digitized by Google

῞Αλλοσε. ἐπίῤ., Ἀλλαχόσε.

῞Αλλοτε. ἐπίῤ. (ἄλλος, ὅτε) (χρον) altre volte. [illegible]

Ἀλλοτριοπραγέω-ῶ. Μ. ήσω. ingerirsi negli affari altrui. [illegible]

Ἀλλοτριοπραγία-ας (ἡ) ingerenza negli altrui affari. [illegible]

Ἀλλότριος-α-ον (ἄλλος) straniero. 2. differente, alieno. 3. contrario, nemico. [illegible]

Ἀλλοτριότης-ητος (ἡ) disunione. [illegible]

Ἀλλοτριοφαγος (ὁ, ἡ) parasito. [illegible]

Ἀλλοτριοφρονέω-ῶ. pensare differentemente, esser di diverso parere. [illegible]

Ἀλλοτριόω-ῶ. Μ. ώσω. alienare. [illegible]

Ἀλλοτρίως. ἐπίῤ. differentemente. 2. inconvenientemente, impropriamente. [illegible]

Ἀλλοτρίωσις-εως (ἡ) alienazione. [illegible]

Ἀλλότροπος (ὁ, ἡ) di diverso modo, differente. 2. volubile, incostante. [illegible]

Ἀλλοτρόπως. ἐπίῤ. differentemente, diversamente. [illegible]

Ἀλλοφανής-έος (ὁ, ἡ) di diversa apparenza, che apparisce sotto un altra forma. [illegible]

Ἀλλοφυλέω-ῶ. Μ. ήσω. essere d'una tribù straniera. [illegible]

Ἀλλόφυλος (ὁ, ἡ) chi è d'un' altra tribù, d'una razza differente, straniero. [illegible]

Ἀλλόφωνος (ὁ, ἡ), Ἀλλόγλωσσος.

Ἀλλόχροος-ους (ὁ, ἡ) di diverso colore. [illegible]

῎Αλλως. ἐπίῤ. (συγκρ.) (ἄλλος) altrimenti, in caso diverso. [illegible]

Ἁλμαῖος-α-ον. salsugginoso. [illegible]

Ἁλμὰς-άδος (ἡ) (κυρ. ἐλαία) ulivo conservato nella salamoja. [illegible]

Ἁλμευτὴς-οῦ (ὁ) colui che fa delle salamoje. [illegible]

Ἁλμεύω. Μ. εύσω. mettere in salamoja, salare. [illegible]

῞Αλμη-ης (ἡ) salamoja, acqua salata. [illegible]

Ἁλμυρίζω. Μ. ίσω. avere del gusto salato. [illegible]

Ἁλμυρὶς-ίδος (ἡ) salamoja. 2. salsuggine. 3. terra salsugginosa. [illegible]

Ἁλμυρὸς-ὰ-όν. salato. 2. amaro. [illegible]

Ἁλμυρότης-ητος (ἡ) salsedine, salsezza. [illegible]

Ἁλμυρώδης-εος (ὁ, ἡ) salino. [illegible]

Ἀλογέω-ῶ. Μ. ήσω. non avere alcun riguardo, non badare, avere in non cale. (μσ. ομαι) mancare di ragione. [illegible] (μσ. ομαι) [illegible] (μσ. ομαι) [illegible]

Ἀλόγημα (τὸ) errore. [illegible]

Ἀλογία-ας (ἡ) privazione dalla ragione, irrazionabilità. 2. imprudenza. 3. mancanza d'analogia, confusione. 4. mancanza di attenzione, indifferenza, negligenza. 5. silenzio. [illegible]

Ἀλογίστευτος (ὁ, ἡ) } imprudente, inconsiderato.
Ἀλόγιστος (ὁ, ἡ) } [illegible]

Ἀλογίστως. ἐπίῤ. inconsideratamente, imprudentemente. [illegible]

Ἀλογογράφητος (ὁ, ἡ) indescrivibile, inenarrabile, ineffabile. [illegible]

῎Αλογος (ὁ, ἡ) inragionevole. 2. stolido, inconsiderato, imprudente. 3. che manca di parola. 4. sproporzionato. [illegible] λόγως. ἐπίῤ.

Ἀλογοτροφεῖον (τὸ) stalla di animali. [illegible]

Ἀλόη-ης (ἡ) aloè (pianta). [illegible]

Ἀλοητὸς (ὁ) il tempo 2. o l'azione di battere-tritare il grano, tritura. [illegible]

[illegible]

Ἁλόθεν. ἐπίῤ. dal mare. [illegible]

Ἀλοιδόρητος (ὁ, ἡ) non oltraggiato, non ingiuriato. [illegible]

Ἀλοιδορήτως - ἐπίῤ. senza ingiuria, senza oltraggio. [illegible]

Ἀλοίδορος (ὁ, ἡ) chi non ingiuria, non oltraggia. [illegible]

Ἀλοιητὴρ - ῆρος (ὁ) che batte, trita il grano. [illegible]

Ἀλοιφὴ - ῆς (ἡ) unzione. 2. unguento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀλοκίζω. M. ίσω. solcare. [illegible]

Ἄλοξ - οκος (ὁ) solco. 2. il solcare, aratura, seminatura. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἁλοπηγεῖον (τὸ) miniera di sale. [illegible]

Ἁλοπηγὸς (ὁ) che fa del sale, lavoratore nelle miniere di sale. [illegible]

Ἀλόπιστος (ὁ, ἡ) non scorticato. [illegible]

Ἁλουργὶς - ίδος (ἡ) veste di porpora. [illegible]

Ἁλουργὸς - ὴ - όν. tinto di color di porpora. [illegible]

Ἄλουτος (ὁ, ἡ) non lavato. [illegible]

Ἀλόχευτος (ὁ, ἡ) = Ἄλοχος.

Ἄλοχος (ἡ) (α, ἀθρ., λέχος) moglie. [illegible]

Ἄλοχος (ἡ)(ἀ, στερητ, καὶ λέχος) che non partori. [illegible]

Ἅλς, ἁλὸς (ὁ) sale. 2. (ἡ) mare. [illegible] 2. (ἡ) [illegible] 2. (ἡ) [illegible]

Ἀλσοκομέω - ῶ. M. ήσω. coltivare un bosco sacro. [illegible]

Ἀλσοκόμος - ου (ὁ) coltivatore di un bosco sacro. 2. uffiziale di boschi, guardaboschi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄλσος - εος (τὸ) bosco, selva bagnata di acqua. 2. bosco sacro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀλσώδης - εος (ὁ, ἡ) boscoso, selvoso. [illegible]

Ἁλυκὸς - ὴ - όν, Ἁλμηρός.

Ἁλυκότης - ητος (ἡ), Ἁλμυρότης.

Ἀλυκτάζω.? M. άσω. καὶ έω - ῶ. M. ήσω. καὶ αίνω. M. ανῶ. essere imbarazzato, non sapere qual partito prendere, essere costernato nell' abbattimento. [illegible]

Ἄλυκτος (ὁ, ἡ) inquieto, agitato, costernato, imbarazzato. [illegible]

Ἀλυκτοσύνη - ης (ἡ) agitazione, costernazione, confusione. [illegible]

Ἀλύπητος (ὁ, ἡ) non afflitto, esente di afflizione, di tristezza. [illegible]

Ἀλυπήτως - ἐπίῤ. senza afflizione. [illegible]

Ἀλυπία - ας (ἡ) esenza di afflizione. [illegible]

Ἄλυπος (ὁ, ἡ), Ἀλύπητος.

Ἀλύπως - ἐπίῤ., Ἀλυπήτως.

Ἄλυρος (ὁ, ἡ) privo di lira. 2. che non si canta sulla lira. 3. mesto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἄλυς - υος (ὁ) oziosità, dapoccaggine. [illegible]

Ἀλυσθαίνω. essere impotente, imbecille. [illegible]

Ἀλυσίδετος (ὁ, ἡ) incatenato. [illegible]

Ἀλυσίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄλυσις.

Ἀλυσιδωτὸς - ὴ - όν. fatto di maglie. [illegible]

Ἀλύσιον (τὸ), Ἀλυσίδιον.

Ἄλυσις - εως (ἡ) (ἀ, λύω) catena. [illegible] 2. (ἀλύω) = Ἀλυσμός.

Ἀλυσιτέλεια (ἡ) inutilità, disvantaggio. [illegible]

Ἀλυσιτελὴς - έος (ὁ, ἡ) inutile, disvantaggioso. [illegible] τελῶς - ἐπίῤ.

Ἀλύσκω. M. ύξω. evitare, fuggire. [illegible]

Ἀλυσμὸς (ὁ) agitazione, affanno. [illegible]

Ἄλυσσον (τὸ) alisso. (erba) [illegible]

Ἀλύτης (ὁ) littore. [illegible]

Ἄλυτος (ὁ, ἡ) indissolubile. [illegible]

Ἀλύτως - ἐπίῤ. indissolubilmente. [illegible]

Ἄλυχνος (ὁ, ἡ) privo di lampada. [illegible]

Ἀλύω. M. ύσω. errare, girare vagabondo.

Digitized by Google

2. essere in perplessità, cadere nell'abbattimento. 3. essere disoperato, ozioso. 4. perdere la ragione. տարակին անդրին պըղտորիլ, ուր երթալը չգիտնալ. 2. չփութուիլ, ինչ ընելը չգիտնալ. 3. գործառակ՝ անգործ կենալ. 4. խելքը կորսնցնել. փէփէրէլին՝ աճարէ կեղեւ. 2. ըստ ֆարըզա փէյլէնէ, ըշըքլամագ. 3. գօշ պօշ ման, իշսիզ կէզմէք օլմագ. 4. ագըլընը ֆիքիրինի գայպ էթմէք, էթիրմէք:

'Αλφα (τὸ) alfa (la prima lettera dell' alfabeto greco). ալֆայ կամ ալֆայ (Յունաց լեզուին առջի գիրը). Ալֆա (Եունանի լիսանընըն իլք հարֆը):

'Αλφιτεὺς-έως (ὁ) che fa della farina, farijolo. ալեւր շինօղ. ունճը, ուն խաֆան:

'Αλφιτοθήκη (ἡ) granajo. համբարարանոց. ունհ ամպարը:

'Άλφιτον (τὸ) farina d'orzo. 2. orzo macinato a grosso. 3. farro. 4. polenta. գարիի ալեւր. 2. հաստը ծեծած գարի. 3. ապրցու շինելու համար կերպ մը ցորեն. 4. փոխինտ. արփա ունու. 2. իրի չէքիլմիշ արփա. 3. [illegible] 4. ուն ալը:

'Αλφιτά (τα) i viveri. պարենա. կերակուր, ուտելիք:

'Αλφιτοποιΐα (ἡ) il mestiere del farinajolo. ալեւր շինելը. ունճըլըգ:

'Αλφιτοπώλης (ὁ) farinajolo. ալեւր ծախօղ. ուն սաթըճը, ունճը:

'Αλφιτοπωλητήριον (το) luogo, ove si vende la farina. ալեւր ծախուելու տեղ. ուն սաթըլաճագ մահալ, ունճը [illegible]:

'Αλωά - ᾶς (ἡ) aja, luogo, ove si trita il frumento. 2. terreno piantato di alberi, o di vigne. 3. cerchio luminoso intorno il sole, e la luna, alone. կալ, ցորենը հասնելու՝ երկնելու տեղ. 2. ծառերով որթերով լեցուն տեղ. 3. արեւին, ու լուսընկային բոլորտիքը փայլուն պսակի նման նշան մը, բակ. խըրման, հարման, պաղչայ թէօյիւնէ. 2. աղաճ ասմա դիքիլ. 3. այ ալէլէ, հալէ:

'Αλωεὺς-έως (ὁ) trebbiatore, o battitore del grano. կալուոր. խըրմանճի, խըրմանը պուղտայ թէօյէն. 2. = 'Αμπελουργός.

'Άλων (ἡ) = 'Άλως.

'Αλωνία-ας (ἡ) = 'Άλως.

'Αλωνίζω. M. ίσω. ajare, inajare, battere il frumento nell' aja. կալին մէջ ցորենը հասնել՝ մանրեցնել. խըրմանտա պուղտայ թէօյմէք:

'Αλώνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. 'Άλως.

'Αλωπεκάω-ῶ. M. ήσω. imitare la volpe, divenire scaltro come la volpe. 2. ingannare. աղուեսի նմանիլ, աղուեսի պէս ստամբակ ըլլալ. 2. խաբել. թիլքիլի կիպի հիլէ, թիլքի կիպի ֆիլէօզ օլմագ. 2. ալտաթմագ:

'Αλωπεκῆ-ῆς (ἡ) la pelle della volpe. աղուեսի մորթ. թիլքի տէրիսի:

'Αλωπεκία-ας (ἡ) alopecia (malattia). 2. tana di volpe. մազերը թափօղ ախտ մըն է. 2. աղուեսի բնակարան. սաչ տէօքիւլմէսի, սաչ քըրան. 2. թիլքի եուվասը:

'Αλωπεκίας (ὁ) che rassomiglia la volpe, scaltro, furbo, astuto. 2. sorta di pesce. աղուեսի նման, ստամբակ, խորամանկ. 2. Ձկ կերպ ձուկ մըն է. թիլքիլի պէնզէր, աճէար, ֆէլէգեար. 2. պիր նէվի պալըգ:

'Αλωπεκίζω. M. ίσω. = 'Αλωπεκάω.

'Αλωπέκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. 'Αλώπηξ.

'Αλώπηξ-εκος (ἡ) volpe. 2. uomo astuto 3. sorta di pesce. 4. le parti muscolose. աղուես. 2. ստամբակ մարդ. 3. կերպ մը ձուկ. 4. ձկնմկն, ձկնմսոտ կողմեր. թիլքի. 2. ֆէլէգեար ատամ. 3. պիր նէվի պալըգ. 4. գարաճայ էթլէր, օճէյէլէ էթլէր. καὶ 5. = 'Αλωπεκία. 6. = 'Αλωπεκῆ.

'Αλωπόχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha colore di volpe. աղուեսի գոյն ունօղ. թիլքի ռէնքլի:

'Άλως-ω, καὶ ωος (ἡ) aja. 2. alone. 3. la circonferenza dello scudo. կալ. 2. արեգակներուն՝ արեւին ու լուսընկային բոլորտիքը լուսաւոր պսակի ձեւով նշան մը, բակ. 3. վահանին բոլորտիքը. խըրման, հարման. 2. հալէ. 3. գալգանըն էթրաֆը չէվրէսի:

'Αλώσιμος (ὁ, ἡ) facile a prendersi. ձեռք բռնուելը՝ բանուիլը դիւրին. գօլայլըգ իլէ թութուլուր՝ ալը ալընըր:

'Άλωσις-εως (ἡ) presa. առում, ձեռք բռնուիլը. ալընմա, զափթըլմա կէլմէ:

'Άμα-ἐπίῤ. (χρον.) in pari tempo, insiememente, con. նոյն ատենը, միասին, հետ. պիրլիքտէ, պիր այնը վագիթտէ, պիր արատա, իլէ:

'Άμα ἢ 'Αμᾶ ἢ 'Αμᾷ. Δ. ἀντὶ 'Ομοῦ.

'Αμαθαίνω. M. ανῶ. essere nell' ignoranza, ignorare. ադէտ ըլլալ, չգիտնալ. պիլմէզ օլմագ, պիլմէմէք:

'Αμαθεί. ἐπίῤ. ignorantemente. ադիտութեամբ. պիլմէտէքլէ իլէ, պիլմէյէրէք իլէ:

'Αμάθεια (ἡ) ignoranza. 2. rusticità. ադիտութիւն. 2. կոպտութիւն. պիլմէտիքլիք, պիլմէմէք. 2. քապալըգ, խամլըգ:

'Αμαθής-έος (ὁ, ἡ) \ ignorante, inesperto.
'Αμάθητος (ὁ, ἡ) / 2. villano. ադէտ, անուս. 2. կոպիտ. պիլմէզ, ճահիլ, թէճրիպէսիզ. 2. քապա, խամ:

'Αμαθία (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ 'Αμάθεια.

'Αμαθῶς. ἐπίῤ. ignorantemente. 2. rusticamente. ադիտութեամբ. 2. կոպտութեամբ. պիլմէյէրէք՝ պիլմէտէքլիք իլէ. 2. քապալըգ իլէ:

'Αμαιμάκετος (ὁ, ἡ) inespugnabile, indomabile, orrendo. չյաղթուելու, չդադարելու, ահաւոր. ալընմազ, զափթ օլունմազ, քօրքունճ:

'Αμάλακτος (ὁ, ἡ) duro, fermo. համառ, պինդ, ամուր. գատը, սէրթ:

'Άμαλλα (ἡ) fascio, covone. կապոց, որայ. տէմէթ, տէսթէ:

'Αμαλλεύω. M. εύσω. \ affastellare, legare
'Αμαλλίζω. M. ίσω / dei covoni. կապոց՝ որայ շինել. տէսթէլէմէք, տէմէթլէմէք:

'Αμαλλοδέτης (ὁ) che lega, affascia dei covoni. որայ՝ կապոց շինօղ. տէսթէլէյիճի, տէմէթլէյիճի:

'Αμαλὸς-ὴ-όν. 'Ιων. ἀντὶ 'Απαλός. 'Αιολ. ἀντὶ 'Ομαλός.

'Αμάντευτος (ὁ, ἡ) che non predice. 2. che non si può pronosticare, predire. առաջուց չըսուած, չմարգարէացած. 2. յառաջուց չգիտնալու. էվվէլճէտէն հապէր

[illegible] 2. [illegible]

Ἄμαξα (ἡ) carro, carrozza. 2. aratro. կառք. 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἁμαξαῖος - α - ον = Ἁμαξιαῖος.

Ἁμαξάριον (τὸ) ὑποκρστ. τ. Ἄμαξα.

Ἁμαξεὺς - έως (ὁ) cocchiere, carrettiere. [illegible]

Ἁμαξεύω. Μ. εύσω. condurre, dirigere il carro. [illegible]

Ἁμαξιαῖος - α - ον. di un carro. [illegible]

Ἁμάξιον (τὸ) } = Ἁμαξάριον.
Ἁμαξὶς - ίδος (ἡ) }

Ἁμαξίτης (ὁ) trasportato a carro. [illegible]

Ἁμαξόβιος (ὁ, ἡ) } che abita in carro. [illegible]
Ἁμάξοικος (ὁ, ἡ) }

Ἁμαξοπηγὸς (ὁ) fabbricatore di carrozze. [illegible]

Ἁμαξίποδες - ων (ὁ, ἡ) i legni del carro, sopra i quali girano le rote. [illegible]

Ἁμαξοτροχία - ας (ἡ) solco, che si fa dal carro. [illegible]

Ἁμαξουργία - ας (ἡ) l'arte di fabbricare le carrozze. [illegible]

Ἁμαξουργὸς (ὁ, ἡ) = Ἁμαξοπηγός.

Ἀμάρα - ας (ἡ) (ἄμη, ἄρω) canale, acquidotto. 2. fossa. 3. fonte, sorgente, scaturigine. 4. chiavica, sentina. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἀμαράντινος (ὁ, ἡ) d'amaranto. [illegible]

Ἀμάραντος (ὁ, ἡ) immarcescibile 2. (ὁ) amaranto, sciamito. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀμάργαρος (ὁ, ἡ) privo di perle. [illegible]

Ἁμαρτάνω. Μ. ησω. peccare, fallare, sbagliare. [illegible]

Ἁμαρτὰς - αδος (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἁμαρτία.

Ἁμαρτῇ, ἀντὶ Ὁμαρτῇ.

Ἁμάρτημα - ατος (τὸ) = Ἁμαρτία.

Ἁμαρτηρὸς - ὰ - όν = Ἁμαρτωλός.

Ἁμαρτητικὸς - ὴ - όν. che si inganna spesso, facilmente. [illegible]

Ἁμαρτία - ας (ἡ) peccato, colpa, errore. [illegible]

Ἁμαρτίνοος (ὁ, ἡ) chi ha lo spirito depravato, perverso. [illegible]

Ἁμάρτιον (τὸ) ἀντὶ Ἁμάρτημα.

Ἁμαρτοεπὴς-έος (ὁ, ἡ) } (ἁμαρτάνω) } che s'inganna nel suo discorso, che discorre stoltamente. [illegible]
Ἁμαρτολόγος (ὁ, ἡ) }

Ἀμαρτύρητος καὶ Ἀμάρτυρος (ὁ, ἡ) non testificato, privo di testimonianza. 2. che non si può provare con testimonii. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀμαρτύρως - ἐπίῤ. senza testificazione, senza testimonj. [illegible]

Ἁμαρτωλὴ - ῆς (ἡ) = Ἁμαρτία.

Ἁμαρτωλὸς - οῦ (ὁ, ἡ) peccatore. [illegible]

Ἀμὰς - άδος (ἡ) nave, vascello. [illegible]

Ἀμᾶς, Δ. ἀντὶ Ἡμᾶς, αἰτ. πλθ. τ. Ἐγώ.

Ἀμάσητος (ὁ, ἡ) non masticato. 2. che non si può masticare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀμαστίγωτος (ὁ, ἡ) } non bastonato, non
Ἀμάστικτος (ὁ, ἡ) } sferzato. [illegible]

Ἀμαυρὸς - ὰ - όν (ἀ, μαίρω, πρωτότ. τοῦ μαρμαίρω) oscuro. [illegible]

Ἀμαυρότης - ητος (ἡ) oscurità. [illegible]

Ἀμαυρόω - ῶ. Μ. ώσω. oscurare, appannare. [illegible]

Ἀμαυρῶς - ἐπίῤ. oscuratamente. [illegible]

Ἀμαύρωσις - εως (ἡ) appannamento. [illegible]

Ἀμαχεὶ } ἐπίῤ. senza combattimento, sen-
Ἀμαχητὶ } za contestazione, senza contrasto. [illegible]

Ἀμάχη (χε) τος } invincibile, inespugnabi-
Ἄμαχος (ὁ, ἡ) } le. 2. che non ha combattuto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀμάχως - ἐπίῤ. = Ἀμαχεί.

Ἀμβαίνω = Ἀναβαίνω.

Ἀμβατὸς - ὴ - όν. Ἀναβατός.

Ἄμβη - ης - (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄμβων.

Ἄμβιξ - ικος (ὁ) pignatta, caratello, calice. [illegible]

Ἀμβλόω - ῶ. Μ. ώσω. (ἀμβλὺς ἢ βλώσκω) abortire. [illegible]

Ἀμβλύνω. Μ. υνῶ. rintuzzare. 2. indebolire. 3. stupefare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀμβλὺς - εῖα - ύ. debole. 2. rintuzzato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀμβολὴ - ῆς (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀναβολή.

Ἀμβροσία - ας (ἡ) Ambrosia. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] ([illegible]):

Ἀμβρόσιος-α ἡ ος-ον. immortale, divino. 2. dolce, odorifero come l'ambrosia. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἄμβροτος (ὁ, ἡ) immortale, incorruttibile. [illegible]:

Ἄμβων-ωνος (ὁ) pulpito. 2. la cima delle montagne. 3. altezza, eminenza. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ἀμεθέκτως-ἐπίῤ. senza participazione. [illegible]:

Ἀμεθόδευτος (ὁ, ἡ) } chi manca di metodo.
Ἀμέθοδος (ὁ, ἡ) } [illegible]:

Ἀμέθυσος (στος) (ὁ, ἡ) sobrio, chi non è ubbriaco. [illegible]:

Ἀμέθυστος (ὁ, ἡ) = Ἀμέθυσος (ἡ) amatista. [illegible] ([illegible]):

Ἀμείβω. Μ. Ἀμείψω. mutare, permutare, cangiare. 2. contraccambiare. 3. succedere. 4. rispondere. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀμείνων-ονος (ὁ, ἡ) (συγκρ. τ. ἀγαθὸς) migliore. [illegible]. -όνως. ἐπίῤ.

Ἄμειψις-εως (ἡ) = Ἀμοιβή.

Ἀμείωτος (ὁ, ἡ) che non si può diminuire. 2. non diminuito, integro. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀμέλει. ἐπίῤ. (κυρ. β'. προ. τ. προσ. τ. Ἀμελῶ) certamente, diffatti, veramente. 2. cioè. 3. che sia. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ἀμέλεια-ας (ἡ) negligenza, trascurazione. [illegible]:

Ἀμελετησία-ας (ἡ) mancanza di meditazione, di esercizio. [illegible]:

Ἀμελέτητος (ὁ, ἡ) non esercitato. [illegible]. -τήτως. ἐπίῤ.

Ἀμελέω-ῶ. Μ. ήσω. trascurare, non avere cura, avere in non cale. [illegible]:

Ἀμελής-έος (ὁ, ἡ) negligente. [illegible]. -μελῶς. ἐπίῤ.

Ἀμελία-ας (ἡ) = Ἀμέλεια.

Ἀμέλλητος (ὁ, ἡ) che non si deve differire, urgente. [illegible]. λήτως. ἐπίῤ.

Ἄμεμπτος (ὁ, ἡ) irreprensibile, incolpabile. [illegible]. ἐμπτως. ἐπίῤ.

Ἀμεμφής-έος (ὁ, ἡ) = Ἄμεμπτος. Ἀμεμφῶς. ἐπίῤ. = ἐμπτως.

Ἀμενητὶ. ἐπίῤ. impazientemente, tosto. [illegible]:

Ἀμέρα (ἡ) Δ. ἀντὶ Ἡμέρα.

Ἀμέρδω. Μ. έρσω. privare, togliere. [illegible]:

Ἀμερής-έος (ὁ, ἡ) che non ha parti, indivisibile. [illegible]:

Ἀμεριμνάω-ῶ. Μ. ήσω. essere libero, scevro d'ogni cura, essere sicuro. [illegible]:

Ἀμέριμνος (ὁ, ἡ) libero, scevro d'ogni cura. [illegible]:

Ἀμέριστος (ὁ, ἡ) = Ἀμερής.

Ἄμερος-α-ον. Δ. ἀντὶ Ἥμερος.

Ἀμεσίτευτος (ὁ, ἡ) che non si può intercedere. [illegible]:

Ἄμεσος (ὁ, ἡ) immediato. [illegible]:

Ἀμέσως. ἐπίῤ. immediatamente. [illegible]:

Ἀμετάβατος (ὁ, ἡ) intransitivo. [illegible]. -βάτως. ἐπίῤ.

Ἀμεταβλησία-ας (ἡ) immutabilità, fermezza. [illegible]:

Ἀμετάβλητος, καὶ ἀμετάβολος (ὁ, ἡ) immutabile. [illegible]:

Ἀμετάγνωστος (ὁ, ἡ) = Ἀμεταμέλητος.

Ἀμετάθετος (ὁ, ἡ) = Ἀμετάβλητος.

Ἀμετακίνητος (ὁ, ἡ) immobile, fisso. [illegible]. -ντως. ἐπίῤ.

Ἀμετάκλαστος (ὁ, ἡ) = Ἄκλαστος.

Ἀμετάλλακτος (ὁ, ἡ) = Ἀμετάβλητος.

Ἀμεταμελητὶ. ἐπίῤ. = Ἀμεταμελήτως.

Ἀμεταμέλητος (ὁ, ἡ) ήτως. ἐπίῤ. } non pentito, impenitente.
Ἀμετανόητος (ὁ, ἡ) ήτως. ἐπίῤ. } [illegible]:

Ἀμετάπειστος (ὁ, ἡ) che non si può persuadere. [illegible]. -στως. ἐπίῤ.

Ἀμετάπλαστος (ὁ, ἡ) intrasformabile. [illegible]:

Ἀμετάπταιστος (ὁ, ἡ) infallibile. [illegible]:

Ἀμετάστατος (ὁ, ἡ) = costante, immutabile. [illegible]: = Ἀμετάβλητος.

Ἀμετάστρεπτος (ὁ, ἡ) } = Ἀμετάβλητος,
Ἀμετάστροφος (ὁ, ἡ) } καὶ Ἀμετάπειπτος.

Ἀμετάτρεπτος (ὁ, ἡ) } = Ἀμετάβλητος.
Ἀμετάτροπος (ὁ, ἡ) }

Digitized by Google

Ἀμεταφόρητος (ὁ, ἡ) } intrasportabile. [illegible]
Ἀμετάφορος (ὁ, ἡ) } [illegible]

Ἀμεταχείριστος (ὁ, ἡ) di cui non si può servire. [illegible]

Ἀμέτερος - α - ον. Δ. ἀντὶ Ἡμέτερος.

Ἀμετεώρητος (ὁ, ἡ) che non si eleva all'alto, grave. [illegible]

Ἀμέτοχος (ὁ, ἡ) non partecipe. [illegible]

Ἀμετράριθμος (ὁ, ἡ) innumerabile. [illegible]

Ἀμετρής - έος (ὁ, ἡ) } = Ἄμετρος.
Ἀτέτρητος (ὁ, ἡ) }

Ἀμετρί. ἐπίῤ. senza misura. [illegible]

Ἀμετρία - ας (ἡ) smisuratezza. 2. intemperanza. [illegible] 2. [illegible]

Ἀμετροβαθής - έος (ὁ, ἡ) che ha una profondità immensa. [illegible]

Ἀμετρόκακος (ὁ, ἡ) troppo malvagio. [illegible]

Ἀμετροπότης - ου (ὁ) che beve immoderatamente. [illegible]

Ἄμετρος (ὁ, ἡ) smisurato, immenso. [illegible]

Ἀμέτρως. ἐπίῤ. = Ἀμετρί.

Ἀμεύσιμος (ὁ, ἡ) per cui si può passare. [illegible]

Ἀμεύω. Μ. εύσω. passare, traversare. 2. superare, prevalere, vincere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀμη - ης (ἡ) falce. 2. zappa. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀμῆ ἢ Ἀμῆ. ἐπίῤ. κύρ. δοδ. θηλ. τ. Ἀμός.

Ἀμητήρ - ῆρος (ὁ) mietitore. [illegible]

Ἀμητήριον (τὸ) falce. [illegible]

Ἀμητὸς - οῦ (ὁ) messe. 2. il tempo della raccolta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀμήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) privo di madre. [illegible]

Ἀμηχανέω - ῶ. Μ. ήσω. non sapere qual partito prendere, esser in perplessità. [illegible]

Ἀμηχανής - έος. (ὁ, ἡ) = Ἀμήχανος.

Ἀμηχάνητος (ὁ, ἡ) invitto [illegible]

Ἀμηχανία (ἡ) imbarazzo, perplessità. 2. mancanza, bisogno. 3. difficoltà. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀμηχανόεργος (ὁ, ἡ) incapace ad ogni mestiere. [illegible]

Ἀμήχανος (ὁ, ἡ) imbarazzato, privo di consiglio. 2. inespugnabile, invincibile. 3. incapace, indegno. 4. ineffettuabile, difficile. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἀμίαντος (ὁ, ἡ) (μιαίνω) immacolato, puro. [illegible] (ὁ) amianto. [illegible]

Ἀμιγής - έος (ὁ, ἡ) non mescolato, puro, mero. [illegible]

Ἄμικτος (ὁ, ἡ) = Ἀμιγής.

Ἀμίκτως. ἐπίῤ. senza mescolamento, puramente. [illegible]

Ἅμιλλα - ης (ἡ) emulazione, gara. [illegible]

Ἁμιλλάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. gareggiare, andar a gara. [illegible]

Ἁμίλλημα - (τὸ) = Ἅμιλλα.

Ἁμιλλητήρ - ῆρος (ὁ) gareggiante. [illegible]

Ἀμίμητος (ὁ, ἡ) inimitabile. [illegible] μήτως. ἐπίῤ.

Ἀμιξία - ας (ἡ) mancanza di mescolanza. [illegible] 2. Ἀνεπιμιξία.

Ἅμιπποι (οἱ) destrieri, cavalli a mano. [illegible]

Ἀμὶς - ίδος (ἡ) orinale, pisciatojo. [illegible]

Ἀμισθεί. ἐπίῤ. gratuitamente. [illegible]

Ἀμισθία - ας (ἡ) l'essere gratuito. [illegible]

Ἄμισθος (ὁ, ἡ) gratuito. [illegible] μίσθως. ἐπίῤ. = Ἀμισθεί.

Ἀμίσθωτος (ὁ, ἡ) non corrotto di mercede, integro. [illegible]

Ἄμιτρος (ὁ, ἡ) privo di cintura, di cingolo. [illegible]

Ἅμμα (τὸ) vincolo. 2. misura di 40 pichi. [illegible] 2. 40 [illegible] 2. 40 [illegible]

Ἁμμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἅμμα.

Ἁμματίζω. Μ. ίσω. legare, annodare. [illegible]

Ἄμμι - εως (τὸ) ammi (pianta). [illegible]

Ἄμμιον (τὸ) minio. [illegible]

Ἀμμοβάτης - ου (ὁ) che cammina sull'arena. 2. dipsa (specie di serpe, che cammina nella sabbia). [illegible]

Ἀμμόδρομος (ὁ) luogo arenoso. 2. corso dei cavalli sull' arena. [illegible]

Ἀμμοδύτης (ὁ) = Ἀμμοβάτης. 2.

Ἄμμος (ἡ) arena, sabbia. [illegible]

Ἀμμόχρυσος (ὁ) sabbia d'oro. 2. sorta di gemma. [illegible]

Ἀμμώδης (ὁ, ἡ) arenoso, sabbioso. [illegible]

Ἀμμωνιακὸν - οῦ (τὸ) ammoniaco. 2. gomma ammoniaca. [illegible]

Ἀμνημόνευτος (ὁ, ἡ) immemorabile. 2. non mai memorato, dimenticato, passato sotto silenzio. [illegible]

Ἀμνημονέω - ῶ. *M.* ήσω. non ricordarsi, dimenticarsi, passare sotto silenzio. [illegible]

Ἀμνημοσύνη - ης (ἡ) dimenticanza, oblio. [illegible]

Ἀμνημόνως. ἐπίῤ. scordevolmente, in oblio. [illegible]

Ἀμνήμων - ονος (ὁ, ἡ) dimentico. 2. messo in oblio. [illegible]

Ἀμνησικακέω - ῶ. *M.* ήσω. non ricordarsi del male ricevuto. [illegible]

Ἀμνησικακία - ας (ἡ) dimenticanza dell' ingiuria avuta. [illegible]

Ἀμνησίκακος (ὁ, ἡ) che si dimentica, non fa menzione dell' ingiuria avuta. [illegible] · ικάκως. ἐπίῤ.

Ἀμνηστεία - ας (ἡ) oblio del passato, amnistia. [illegible]

Ἀμνήστευτος (ἡ) non promessa in matrimonio· [illegible]

Ἀμνηστέω - ῶ. dimenticarsi. [illegible]

Ἀμνηστία - ας (ἡ) = Ἀμνηστεία.

Ἄμνηστος (ὁ, ἡ) = Ἀμνημόνευτος.

Ἀμνίον (τὸ) amnio. 2. vaso, in cui si versava il sangue della vittima. [illegible] 2. [illegible]

[illegible]

Ἀμνὸς (ὁ) agnello. [illegible]

Ἀμνοφόρος (ἡ) pecora incinta. [illegible]

Ἀμοιβαῖος - α - ον. alternativo, mutuo, reciproco. [illegible]

Ἀμοιβαίως. ἐπίῤ. alternativamente, mutualmente. [illegible]

Ἀμοιβὴ - ῆς (ἡ) cambio, permuta. 2. ricompensa. 3. vicissitudine. [illegible]

Ἀμοιβὸς - ὴ - όν = Ἀμοιβαῖος.

Ἄμοιρος (ὁ, ἡ) privo, che non è partecipe. 2. sfortunato. [illegible]

Ἀμολγεὺς - έως (ὁ) secchia, dove si mugne il latte. [illegible]

Ἀμόλγιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἀμολγεύς.

Ἀμολγὸς (ὁ) l'ora di mugnere il latte. [illegible]

Ἀμόλυντος (ὁ, ἡ) senza macchia, immacolato. [illegible]

Ἀμορβὸς (ὁ, ἡ) compagno. 2. pastore. [illegible]

Ἀμόργη - ης (ἡ) feccia dell' olio, morchia. [illegible]

Ἀμορφία (ἡ) = Δυσμορφία.

Ἄμορφος (ὁ, ἡ) = Δύσμορφος.

Ἀμόρφωτος (ὁ, ἡ) non formato, senza forma. [illegible]

Ἀμὸς = Ἰων. ἀντὶ Τὶς.

Ἀμουσία - ας (ἡ) l' esser inesperto alla musica [illegible]

Ἄμουσος (ὁ, ἡ) inesperto alla musica. 2. ignorante. 3. inelegante. [illegible]

Ἀμούσως. ἐπίῤ. senza grazia, eleganza. sgarbatamente. [illegible]

Ἀμόχθητος (ὁ, ἡ) } che non lavora, sen-
Ἄμοχθος (ὁ, ἡ) } za fatica. [illegible] · μόχθως. ἐπίῤ.

Ἄμπαυμα (τὸ) ἀντὶ Ἀνάπαυμα.

Ἀμπαυτήριος. Ἰων. ἀντὶ.τ. Ἀναπαυτήριος.

Ἀμπελεῖον (τὸ), = Ἀμπελών.

Ἀμπέλειος (ὁ, ἡ), = Ἀμπέλινος.

Ἀμπέλινος (ὁ, ἡ) di vigna. [illegible]

Ἀμπέλιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἄμπελος.

Digitized by Google

Ἀμπελὶς-ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Ἄμπελος. 2. specie di uccello. ազգ մը թռչուն. զոր նաև կոչեն: ὅπερ καὶ Ἀμπελίων λέγεται.

Ἀμπελῖτης (ἡ), = Ἀμπέλινος.

Ἀμπελοεργὸς (ὁ, η) (Ἰων. καὶ ἀσυναιρ.) ἀντὶ Ἀμπελουργός.

Ἀμπελόκαρπον (τὸ) aparine (erba) բժշկական խոտ մըն է. զոր նաև հէթէքմէնէկ տալ-կը ծիլուոր տալ:

Ἀμπελόπρασον (τὸ) ampelopraso, porro di vigna selvatico. այգեստաններու բուսած խոտ մըն է. դաշտային սխտոր՝ զոր նաև ծիլուոր:

Ἄμπελος (ἡ) vigna. 2 vite. 3. vigna (macchina). այգի. 2. որթ (ս). 3. որթ (պատերազմական գործիք մըն է քաղքին պարիսպները քանդելու յարմար). բաղ. 2. ասմա. 3. ճէնկէլ գուլէ թէքլուլէրինի իւ-նուշմագ իչին գուլլանըլըր ղէր այ տալ:

Ἀμπελοστατέω-ῶ. Μ. ησω, piantare delle viti. որթ տնկել. ասմա դիքմէք:

Ἀμπελοστάτης-ου (ὁ) che pianta delle viti. որթ տնկող. ասմա դիքէն:

Ἀμπελουργεῖον (τὸ) luogo per piantare delle viti. որթ տնկելու տեղ. ասմա դիքիլէճէք եէր. 2. = Ἄμπελος.

Ἀμπελουργέω-ῶ. Μ. ήσω, coltivare le vigne, essere vignajuolo. այգին գործել, այգեպան ըլլալ. բաղ պէսլէմէք, բաղչըվան օլմագ:

Ἀμπελούργημα (τὸ) καὶ ουργία (ἡ) la coltura delle vigne. այգին գործելը, այգեպանութիւն. բաղ պէսլէմէքլիք, բաղվանլըգ:

Ἀμπελουργὸς (ὁ, ἡ) coltivatore delle vigne, vignajuolo, այգին գործող, այգեպան. բաղ պէսլէյէն, բաղչըվան:

Ἀμπελοφάγος (ὁ, ἡ) che divora le viti. որթերը կերող լափող. ասմալարը եէյէն թէքէլէն:

Ἀμπελοφόρος (ὁ, ἡ) che produce delle viti. որթ բուսցնող. ասմա հասըլ էտէն:

Ἀμπελόφυλλον (τὸ) pampano. որթատերև. ասմա եափրաղը:

Ἀμπελοφύτης-ου (ὁ) Ἀμπελοστάτης.

Ἀπελόφυτος (ὁ, ἡ) piantato di vigne (terreno). այգի տնկուած (տեղ). բաղ դիքիլմիշ (եէր):

Ἀμπελοφύτωρ-ορος (ὁ, ἡ) = Ἀμπελοφύτης.

Ἀμπελώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla vite. որթոյ նման. ասմայա պէնզէր՝ ճինսինտէն:

Ἀμπελὼν-ῶνος (ὁ) Ἄμπελος.

Ἀμπεχόνη-ης-(ἡ) καὶ ἔχονον (τὸ) sopravveste, pallio. վերարկու, պատմուճան, արկանելի. ֆէրաճէ, ֆէրէճէ (ղէր այ խըրգա):

Ἀμπέχω. Μ. ἀμφέξω, attorniare, circondare, 2. (μσ) vestirsi. չորս դին առնել, պատել. 2. հագուիլ. չէվիրմէք, սարմագ. 2. կէյինմէք:

Ἀμπλακέω-ῶ. Μ. ήσω, Ἁμαρτάνω.

Ἀμπλάκημα (τὸ) Ἁμάρτημα.

Ἀμπλάκητος (ὁ, ἡ) malvaggio, peccatore. գէշ, ամբարիշտ, մեղաւոր, յանցաւոր. նէթափսիզ, խաինէ-թէքեար, կիւնահքեարլը:

Ἀμπλακία-(ἡ) Ἀμπλάκημα.

Ἀμπλάκιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἀμπλακία.

Ἀμπνοὴ (ἡ), ἀντὶ Ἀναπνοή.

Ἀμπνύω. Μ. ύσω, ἀντὶ Ἀναπνόω.

Ἄμπυξ-υκος (ἡ) ghirlanda, corona, benda. 2. freno, capestro. պսակ. թագ, ծամկապ. 2. սանձ, պախուրց. չէլէնկ, թաճ, սաչ պաղը, նէշնէպ. 2. կէմ, եուլար:

Ἀμυγδαλέα-καὶ Ἰων. λέη (ἡ) mandorlo (albero) նշի ծառ. պատեմ աղաճը:

Ἀμυγδάλη-ης (ἡ) mandorla (frutto). նուշ. պատեմ:

Ἀμυγδαλῆ (ἡ) κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Ἀμυγδαλέη.

Ἀμυγδάλινος (λιος) ίνη (ία) ον. di mandorla. նշէ. պատեմտէն:

Ἀμυγδαλὶς-ίδος (ἡ), = Ἀμυγδάλη.

Ἀμυγδαλίτης-ου (ὁ), = Ἀμυγδάλινος.

Ἀμυγδαλοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) } simile alla
Ἀμυγδαλόεις-όεσσα-όεν. } mandorla. նշի նման, նշի պէս. պատեմէ պէնզէր, պատեմ կիպի:

Ἀμύγδαλον (τὸ), = Ἀμυγδάλη.

Ἀμύγδαλος (ἡ), = Ἀμυγδαλῆ.

Ἄμυδις. ἐπίῤ. Ἄμα.

Ἀμυδρὸς-ὰ-όν. oscuro. մութ. խաւարչուտ, գարա, կէօզ իլէ էյիլիւն՝ կէօրիւլմէզ:

Ἀμυδρότης (ἡ) oscurità. մթութիւն. խաւարչուտ, գարա, կէօզ իլէ էյիլմէզ օլմագ:

Ἀμύελος (ὁ, ἡ) senza midolla. ծուծ չունեցող. իլիկսիզ:

Ἀμύητος (ὁ, ἡ) non iniziato. profano. հաւատքի խորհուրդները չընդունած, դին օլմայան օյմամըշ. = Ἀκατήχητος.

Ἀμύθητος (ὁ, ἡ) indicibile, inesprimibile. չըլլուցանելու, չպատմուելու. նախ օլմայան, թարիֆ էդիլմէզ:

Ἀμύκτηρ (ὁ) privo di naso. քիթ չունեցող. պուռունսուզ:

Ἄμυλον (τὸ) amido. օսլայ. նիշասթայ:

Ἄμυλος (ὁ, ἡ) che non si può macinare. 2. non macinato. չաղալու. 2. չաղացուած. չաղացուած. էօյիւտիւլմէզ. 2. էօյիւտիւլմէմիշ:

Ἀμύμων-ονος (ὁ, ἡ) irreprensibile, innocente, senza difetto, eccellente. չյանդիմանուելու, անարատ, յանցանք չունեցող, լաւ, բարի. թագսիր գապահաթ օլմայան, ղիւշէէն, ղիւզէլ, էյի:

Ἄμυνα-ης (ἡ) vendetta. 2. soccorso. քէն, վրէժ. 2. օգնութիւն. ինթիքամ, հայֆ, էօճ. 2. եարտըմ:

Ἀμυνίας (ὁ) Κωμ. = Ἀμυντικός.

Ἀμυντὴρ-ῆρος (ὁ), vendicatore, difensore. վրէժ առնող, պաշտպանող, թիկն եղող. ինթիքամ՝ հայֆ ալըճը, գօրուեան, եան չէքան:

Ἀμυντήριος (ὁ, ἡ) } vendicativo, difensi-
Ἀμυντικὸς-ὴ-όν. } vo. վրէժ առնելու՝ պաշտպանելու՝ թիկն ըլլալու յարմար. ինթիքամ՝ էօճ՝ հայֆ ալմաղա մախսուս, գօրումաղա՝ եարտըմա տայիր:

Ἀμύντωρ-ορος (ὁ) Ἀμυντήρ.

Ἀμύνω. Μ. υνῶ, soccorrere, armarsi per difendere, vendicare (μσ. ομαι) vendicarsi. օգնել, պաշտպանելու համար զէնքերը առնել՝ զինուիլ, վրէժ առնել (μσ. ομαι) վրէժը հանել՝ առնել. եարտըմ էթմէք, դիւշմանէ գօրումագ իչին սիլահլանմագ, էօճ ինթիքամ ալմագ (μσ. ομαι) հայֆընը ալմագ:

Ἀμύξ. ἐπίῤ. stracciando, sgraffiando. 2.

Digitized by Google

in pezzi. պատառատելով, բզկտելով. 2. կտոր կտոր. [illegible] 2. [illegible]

"Αμυξις - εως (ἡ) stracciamento, laceramento. 2. scarificazione. պատառատելը, կտոր կտոր ընելը. 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αμύριστος καὶ Ἄμυρος (ὁ, ἡ) senza unguenti. [illegible]

'Αμύσσω (ττω) M. ύξω, stracciare, sgraffiare. 2. offendere. 3. scarificare. բզկտել, ծակ ծակ ընել. 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Αμυστί. ἐπίῤ. (ἀ, μύω) inghiottendo, senza respirare, [illegible]

"Αμυστις - ιδος ἡ ιος (ἡ) specie di bicchiere. [illegible] (Λατ. Amystis).

'Αμυχηδὸν, καὶ Ἀμυχὶ. ἐπίῤ. = Ἀμύξ.

'Αμφαγαπάω - ῶ. M. ήσω, καὶ ἀζω. M. άσω. accogliere, abbracciare amichevolmente. [illegible]

'Αμφάδιος - α - ον. manifesto. [illegible]

'Αμφακὴς ἑος, ἡ εος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἀμφήκης.

'Αμφαρίστερος (ὁ, ἡ) chi si serve del pari della mano destra e sinistra. [illegible]

'Αμφέρχομαι. M. ελεύσομαι. attorniare, circondare. 2. avvicinarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αμφέρω. ἀντὶ Ἀναφέρω.

'Αμφεύγω. ἀντὶ Ἀναφεύγω.

'Αμφέχω. M. ξω. ἀντὶ Ἀμπέχω, = Περιέχω.

'Αμφήκης - εος (ὁ, ἡ) (ἀμφί, ἀκή) a due tagli (coltello). [illegible]

'Αμφημερινὸς - καὶ Ἀμφήμερος (ὁ, ἡ) quotidiano, giornaliero. [illegible]

'Αμφήριστος (ὁ, ἡ) (ἀμφὶ, ἔρις) dubbioso, incerto, contestato, contenzioso. [illegible]

'Αμφὶ. πρόθ. (συντ. μὲ γεν. δοτ. καὶ αἰτ.) intorno, circa, verso. [illegible]

'Αμφιάζω. M. άσω, ἀντὶ Ἀμφιέννυμι.

'Αμφίαλος (ὁ, ἡ) circondato dal mare. [illegible]

'Αμφίασις (ἡ) ασμα (τὸ) ασμὸς (ὁ) = Ἀμφίεσις.

'Αμφιβαίνω. M. βήσομαι, camminare intorno, circondare. 2. diffendere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αμφιβάλλω. M. αλῶ, mettere interno. [illegible] 2. = Περιβάλλω. 3. = Περιλαμβάνω.

'Αμφιβασία - καὶ ἴβασις (ἡ) = Περικύκλωσις.

'Αμφιβατέω - ῶ. M. ήσω, = Ἀμφιβαίνω.

'Αμφίβιος (ὁ, ἡ) amfibio. [illegible]

'Αμφίβληστρον (τὸ) negossa, rete. [illegible]

'Αμφιβόητος (ὁ, ἡ) = Περιβόητος.

'Αμφιβολεὺς - έως (ὁ) = Ἁλιεύς.

'Αμφιβολία - ας (ἡ) dubbio, ambiguità, anfibologia. [illegible]

'Αμφίβολος (ὁ, ἡ) dubbioso, ambiguo. [illegible]

'Αμφιβόλως. ἐπίῤ. dubbiosamente, anfibologicamente. [illegible]

'Αμφίβωλος (ὁ, ἡ) ambiguo, dubbioso, incerto. [illegible]

'Αμφίβραχυς (ὁ) anfibraco. (piede del verso, che ha una sillaba lunga frà due brevi) [illegible]

'Αμφίβροχος (ὁ, η) tutto bagnato. 2. ubbriaco. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αμφίβωτος (ὁ, ἡ), = Ἀμφιβόητος.

'Αμφίγειος (ὁ, ἡ) vicino, contiguo. [illegible]

'Αμφιγνοέω - ῶ. M. ήσω, essere ambiguo, dubbioso, incerto. [illegible]

'Αμφιγνώμυς - καὶ ωμων (ὁ, ἡ), = Δίγνωμος.

'Αμφίγυος (ὁ, ἡ) che ha le membra sane, robusto. [illegible]

'Αμφιδαίω. ardere d'intorno. [illegible]

'Αμφιδάκνω. M. δήξομαι, mordere di intorno. [illegible]

'Αμφιδάκρυτος (ὁ, ἡ) troppo lagrimevole. [illegible]

'Αμφιδέξιος (ὁ, ἡ) destro, abile. [illegible] ίως. ἐπίῤ.

'Αμφιδοξέω καὶ ξέω - M. ήσω, essere in due opinioni, esitare. [illegible]

'Αμφίδοξος (ὁ, ἡ) dubbioso, incerto. [illegible]

'Αμφίδοχμος (ὁ, ἡ) che empisce amendue le mani, grande. [illegible] (κυρ. λίθος).

'Αμφίεκτον (τὸ) certa misura. [illegible]

Digitized by Google

Ἀμφιέννυμι. M. ἕσω, vestire. Հագուեցընել, զգեցընել։

Ἀμφιέπω. occuparsi a qualche cosa, avere cura di preparare. բանի մը վրայ ըլլալ, բան ունենալ, բանի մը հոգ տանիլ, պատրաստել. որը մօտեցածը մեկնուլ ըլլայ, եւ յառաջիկային ըլլայ, որ նորանի եղելայ. հաւաքելայ։

Ἀμφίεργος (ὁ, ἡ), = Ἡμίεργος.

Ἀμφίεσις-εως (ἡ) ἵευμα (τὸ) il far vestire o vestirsi. 2. veste. Հագուեցընելը կամ հագուիլը. 2. Հագուստ. զգեստ, խաւտ զգեստ. 2. բաղադ, կապուտ։

Ἀμφίζευκτος (ὁ, ἡ) unito da ambe le parti. երկու կողմէն ալ կցած. եւ միաբանած երկրորդ կողմէն։

Ἀμφιθάλασσος (ὁ, ἡ) Ἀμφίαλος.

Ἀμφιθέατρον (τὸ) Anfiteatro. Ամփիթէատրոն. թեմացի խաղ. թեմալիւթ։

Ἀμφίθυρος (ὁ, ἡ) che ha dell' uscio da ambe le parti. երկու կողմէն ալ դուռ ունեցող. եւ միաւորեալ բնակարան ըլլալ, եւ նախագիծ։

Ἀμφικεάζω. M. άσω, fendere in molti pezzi. շատ կտոր ընել, կտրատել. կտրել կտոր կտոր կոտրել։

Ἀμφικέλευθος (ὁ, ἡ) posto frà due strade. երկու ճամբուն մէջը դրուած. եւ եօթ օրինակ ճանապարհ։

Ἀμφίκερως-ωτος (ὁ, ἡ), ἀντὶ Δίκερως.

Ἀμφικέφαλος (ὁ, ἡ) = Δικέφαλος.

Ἀμφίκλυστος (ὁ, ἡ) bagnato d'ambo, o da tutti i lati. երկու, կամ ամէն կողմէն թրջուած. եւ ծովով շրջապատուած։

Ἀμφίκοιλος (ὁ, ἡ) concavato d'ogni lato. ամէն կողմէն ալ փորուած. ինչ որ եւ իր կողմէն ներս փորուած։

Ἀμφίκολλος (ὁ, ἡ) attaccato d'ogni intorno di colla. ամէն կողմէն ալ սոսնձով կպած. ինչ որ մէջը սոսնձով փակցուած է։

Ἀμφίκομος-η ἢ ος-ον. che ha delle chiome da ambe le parti. երկու կողմէն ալ մազ ունեցող. եւ որ կողմը մազ ունի։

Ἀμφίκοπος (ὁ, ἡ) a due tagli. երկու բերան կտրող. եւ երկսայրի։

Ἀμφικρεμής-έος (ὁ, ἡ) sospeso da ambe le parti. երկու կողմէն ալ կախուած. եւ երկու կողմը կախ։

Ἀμφίκρημνος (ὁ, ἡ) che ha dei precipizj da ambe le parti. 2. pericoloso. երկու կողմէն ալ վիհ ունեցող. 2. վտանգաւոր. եւ որ կողմը վտանգաւոր. 2. վտանգաւոր։

Ἀμφικτυονία (ἡ) l'alleanza degli Anfittioni. Ամփիկտիոններու դաշնակցութիւնը միաբանութիւնը. Ամփիկտիոններուն ժողովն։

Ἀμφικτυονίς-ίδος (ἡ) (κυρ. πόλις) città compresa nell' alleanza degli Anfittioni. Ամփիկտիոններուն միաբանութեանը պատկանած քաղաք. Ամփիկտիոններուն մէջ մտնող քաղաք։

Ἀμφίκυρτος (ὁ, ἡ) curvato da ambe le parti. երկու կողմէն ալ ծռած. եւ միաւորեալ կորացած։

Ἀμφίλαλος (ὁ, ἡ) ciarlatano, loquace. շատախօս. շատ խօսող, շաղփաղփ։

Ἀμφιλαμβάνω. M. λήψομαι, = Περιλαμβάνω.

Ἀμφιλαφής-έος (ὁ, ἡ) ampio, coppioso, abbondante, pieno, denso. առատ, շատ, լայն, լեցուն, հոծ, թանձրախիտ. թաւ, խիտ, լիք, տերեւ, լեցուն. λαφῶς. ἐπίῤ.

Ἀμφιλέγω. M. ἕξω. disputare, contrastare. 2. dubitare. դէմ դնել կռուիլ. վիճիլ. 2. կասկածիլ. երկու կողմէն պատերազմել. 2. երկմտել, տարակուսիլ։

Ἀμφιλείπω. M. είψω, ἀντὶ Περιλείπω.

Ἀμφίλεκτος (ὁ, ἡ) dubbioso. 2. che disputa, contrasta. յայտնի չեղող, կասկածելի. 2. դէմ դնող կռուող. վիճաբանող. 2. երկու կողմը պատերազմող. երկմտելի. ἐκτως. ἐπίῤ.

Ἀμφιλογέω. ῶ. M. ήσω, = Ἀμφιλέγω.

Ἀμφιλογία-ας (ἡ) ambiguità, equivoco. 2. contesa di parole. յայտնի չեղող խօսք, երկբանութիւն. 2. վիճաբանութիւն. վէճ. 2. հակառակ։

Ἀμφίλογος (ὁ, ἡ) = Ἀμφίλεκτος.

Ἀμφίλοφος (ὁ, ἡ) di due cime. երկու գագաթով. եւ երկգլխեան։

Ἀμφίμαλλος (ὁ, ἡ) peloso da tutti i lati. ամէն դին ալ մազոտ. ինչ որ կողմը որ թաւ ըլլայ։

Ἀμφιμάχητος (ὁ, ἡ), ἀντὶ Περιμάχητος

Ἀμφιμάχομαι. M. μαχήσομαι, combattere intorno, o a prò d'un altro, difendere. ուրիշին քովը բոլորտիքը կռուիլ, պաշտպանել. երկրորդին պատերազմ մղել, ապաստանել, հովանաւոր ըլլալ։

Ἀμφιμερίζω. M. ίσω, ἀντὶ Διαμερίζω.

Ἀμφινεικής
Ἀμφινείκητος (ὁ, ἡ)
Ἀμφίνεικος
} = Περιμάχητος.

Ἀμφινέμομαι. M. νεμοῦμαι, pascersi intorno. 2. abitare intorno. քովերը արածիլ. 2. բնակիլ շրջակայ տեղերը. 2. ամէն օղակ։

Ἀμφιξέω-ῶ. M. έσω, rastiare intorno. քովերը քերել. կողմերը տաշել։

Ἀμφίξοος-ους (ὁ, ἡ) che rastia ambe le parti, tagliente. երկու դին ալ քերող, սուր. եւ կտրող կողմն, սրածայր։

Ἀμφίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἀμφίασμα.

Ἀμφιπάτορες (οἱ) καὶ (αἱ) fratelli uterini. մէկ մայրէ, ու զատ հօրէ ծնած եղբայրներ. կամ հայրերը, որ մայրերը, կամ պզտիկ եղբայրները միայն մայրէն եղբայր էին։

Ἀμφίπεδος (ὁ, ἡ) attorniato di campi. դաշտերով պատուած. դաշտեր կողմը ունեցող։

Ἀμφιπεριστρέφω. M. έψω, voltare intorno. բոլորտիքը դարձընել, քովերը ծռել. երկու կողմը շրջել։

Ἀμφιπέτομαι. M. πτήσομαι, volare intorno. քովերը թռչիլ. երկու կողմը թռչել։

Ἀμφιπίπτω. M. πεσοῦμαι. prostrarsi a. վրան իյնալ. եւ առջեւը ընկնիլ, գետին ինկնել։

Ἀμφιπλέκης καὶ ἰπλεκτος (ὁ, ἡ) imbarazzato. խառնակ պատկեր, խառնափնթուած. խառ-նակեալ։

Ἀμφίπλευρος (ὁ, ἡ) (κυρ. θύρα ἢ θυρίς) a due imposte. երկու փեղկ ունեցող, երկու դին բացուող. եւ կրկնակ։

Ἀμφιπλήξ-ῆγος (ὁ, ἡ) che ferisce, o è ferito da ambe le parti. երկու դիէն խո-

Digitized by Google

ցօղ կամ խոցուած. [illegible]

’Αμφιπλύνω. Μ. υνῶ, ἀντὶ Περιπλύνω.

’Αμφιπολεύω. Μ. εύσω, καὶ έω-ῶ. Μ. ήσω, ravvolgersi a qualche cosa, trattare; servire, essere impiegato ad un ministero. բանի մը համար թափառիլ, գործքի մը պարապիլ, ծառայել, պաշտօնի մը վրայ ըլլալ. [illegible]

’Αμφίπολος (ὁ, ἡ) servitore, servente, պաշտօնեայ, ծառայ. [illegible] (κυρ. ἐπὶ γυνεκ. 2. = Περίπολος.

"Αμφιπποι (οἱ) Cavalieri, che nel combattimento avevano due cavalli, di cui si servivano alternativamente, saltando dall' uno all' altro. Ձիաւորներ, [illegible]

’Αμφιπρόστυλος (ὁ, ἡ) (κυρ. ναός) che ha delle colonne da ambe le parti. [illegible]

’Αμφιπρόσωπος (ὁ, ἡ), = Διπρόσωπος.

’Αφίπρυμνος (ὁ, ἡ) (κυρ. ναῦς) che ha poppe, o timoni da ambe le parti. [illegible]

’Αμφίπυρος (ὁ, ἡ) che arde dapertutto. [illegible]

’Αμφιῤῥεπής - έος (ὁ, ἡ) che inclina ad ambe le parti, volubile, incerto. [illegible]

’Αμφὶς - ἐπίῤ. ἀντὶ ’Αμφοτέρωθεν. 2. ἀντὶ Πέριξ. 3. ἀντὶ Μεταξύ. 4. ἀντὶ Δίχα.

’Αμφισβητέω- ῶ. Μ. ήσω, disputare, litigare. [illegible]

’Αμφισβήτημα - τος (τὸ) controversia, disputa. 2. punto di controversia, questione. 3. dubitazione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

’Αμφισβήτησις - εως (ἡ) ’Αμφισβήτημα. 1. 3.

’Αμφίσκιος (ὁ, ἡ) che ha dell' ombra da ambe le parti. [illegible] Πληθ. (οἱ) (γεωγρ.) anfisci. [illegible]

’Αμφιστάτης - ου (ὁ) = ’Επιστάτης.

’Αμφίστομος (ὁ, ἡ) = Δίστομος.

’Αμφιστρατάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι, attorniare, circondare con esercito, assediare. [illegible]

’Αμφίστροφος (ὁ, ἡ) che si può convertire ad ambe le parti. [illegible]

’Αμφιτάλαντος (ὁ, ἡ) che è in equilibrio. [illegible]

’Αμφιτάπης - ίταπος - ου (ὁ) tappeto peloso d'ambe le parti. [illegible]

’Αμφιταράσσω. Μ. άξω, conturbare, mettere in scompiglio. [illegible]

’Αμφίτομος (ὁ, ἡ) (προπαρ) tagliato da ambe le parti. [illegible]

’Αμφιτόμος (ὁ, ἡ) (παρὸξ) a due tagli. [illegible]

’Αμφιτρέχω. Μ. θρέξω. ἀντὶ Περιτρέχω.

’Αμφιφανής - έος (ὁ, ἡ) visibile da ogni lato. [illegible]

’Αμφιχορέυω. Μ. εύσω ἀντὶ Περιχορέυω.

’Αμφίχρυσος (ὁ, ἡ) indorato. [illegible]

’Αμφόδιον (τὸ) ὑποκρ. τ.

’Αμφοδος (ἡ) calle, contrada. [illegible]

"Αμφορεὺς - έως (ὁ) anfora. 2. feretro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] = Φορεῖον.

’Αμφορίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. ’Αμφορεύς.

’Αμφοτεράκις. ἐπίῤ. = ’Αμφοτέρως.

’Αμφοτερίζω. Μ. ίσω. = ’Επαμφοτερίζω.

’Αμφοτερόγλωσσος (ὁ, ἡ) = Δίγλωσσος.

’Αμφοτεροδέξιος (ὁ, ἡ) = ’Αμφιδέξιος.

’Αμφότερος-α-ον (ἄμφω) (συνηθ. εἰς τὸ πληθ. καὶ χωρὶς ἄρθρον) l'uno, e l'altro, ambedue. [illegible]

’Αμφοτέρωθεν. ἐπίῤ. da ambe le parti. [illegible]

’Αμφοτέρωθι. ἐπίῤ. in ambe le parti. [illegible]

’Αμφοτέρως. ἐπίῤ. all'uno ed all'altro modo. [illegible]

’Αμφοτέρωσε. ἐπίῤ. ad ambe le parti. [illegible]

"Αμφω (ἀμφί, ἢ ἀμφίς) ambedue, amendue, ambo. [illegible]

’Αμφώδων - οντος (ὁ, ἡ) che ha denti in ambe le parti. [illegible]

"Αμφωμος (ὁ, ἡ) che si porta sulle spalle. [illegible]

"Αμφωτις - ιδος (ἡ) vaso a due manici [illegible]

’Αμφωτὶς - ίδος (ἡ) = ’Αμφορεύς. 2. berrettino o elmetto, col quale gli atleti si coprivano le guancie e le orecchia. 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = ’Επωτίς.

’Αμώμητος (ὁ, ἡ) = "Αμεμπτος. ήτως. ἐπίῤ. = ἐμπτως.

"Αμωμον - ου (τὸ) amomo (pianta odorifera).

Digitized by Google

[illegible]

Ἄμωμος (ὁ, ἡ) immacolato, incolpevole. [illegible] = Ἄμεμπτος.

Ἄν (μόρ. ἢ σύνδ. ὑποθ.) se (particella, o congiunzione, condizionale). [illegible]

Ἄν (κατ' ἀποκοπ. ἐπιμ. φων.) ἀντὶ Ἀνά.

Ἄν ἢ Ἄν. ἀντὶ Ἀνά.

Ἄν. Δορ. ἀντὶ Ἦν δηλ. τ. Ὅς.

Ἀνὰ (πρόθ.) (μὲ αἰτ. ἐνίοτε δὲ καὶ μὲ γενκ. καὶ δοτ.) per. 2. durante. 3. a, per. 4. a traverso. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἀνὰ συλλ.τ. ἄνω. nelle composizioni significa duplicazione, o moto da basso all' alto. [illegible] Re, [illegible] Ri [illegible]

Ἄνα. κλητ. τ. Ἄναξ.

Ἀναβάδην ἐπίῤ. levando i piedi all' alto. [illegible]

Ἀναβαδόν. ἐπίῤ. montando. [illegible]

Ἀναβαθμίς - ίδος (ἡ) } i gradini della sca-
Ἀναβαθμός (ὁ) } la. 2. ascensione. [illegible] 2. [illegible]

Ἀναβάθρα-ας (ἡ) scala. [illegible]

Ἀνάβαθρον (τὸ) scala. 2. pulpito. 3. palco. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀναβαίνω. Μ. ἤσομαι, salire, ascendere. 2. montare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀναβάλλω. Μ. βαλῶ, gettare, alzare in alto. 2. differire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Ἀναλαμβάνω. 2 καὶ 3.

Ἀναβαπτίζω. Μ. ίσω, ribattezzare. [illegible]

Ἀναβάπτισις - εως (ἡ) } ribattezzamento.
Ἀναβαπτισμὸς - οῦ (ὁ) } [illegible]

Ἀναβαπτιστὴς - οῦ (ὁ) chi ribattezza, anabattista. [illegible]

Ἀναβάσιμος (ὁ, ἡ) = Ἀναβατός.

Ἀνάβασις - ἑως (ἡ) } ascensione, l'azione
Ἀναβασμὸς - οῦ (ὁ) } di montare. 2. imbarco. 3. spedizione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] = Ἀναβαθμός.

Ἀναβασμος, οῦ (ὁ) = Ἀναβαδμός.

Ἀναβαστάζω. Μ. άσω, portare sulle spalle. [illegible]

Ἀναβατήριον (τὸ) sacrificio per augurare una buona, e felice navigazione. [illegible]

Ἀναβάτης - ου (ὁ) che monta sopra. 2. cavaliere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀναβιβάζω. Μ. άσω, far montare, elevare. 2. tirar fuori. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀναβιβασμὸς (ὁ) = Ἀνάβασις. elevazione. [illegible]

Ἀναβιβρώσκω. Μ. βρώσομαι, mangiare, rodere. [illegible]

Ἀναβιόω - ῶ. Μ. ώσομαι, riavere la vita, ritornare alla vita. [illegible]

Ἀναβίωσις - εως (ἡ) ritorno alla vita, risurrezione. [illegible]

Ἀναβιώσκομαι. Μ. βιώσομαι, far ricuperare la vita. [illegible] 2. = Ἀναβιόω.

Ἀναβλαστάνω. Μ. βλαστήσω, rigermogliare, ripullulare. [illegible]

Ἀναβλάστημα (τὸ) il rigermogliare. [illegible]

Ἀνάβλεμμα (τὸ) l'azione di guardare in alto. [illegible]

Ἀναβλέπω. Μ. ἔψω, ομαι, guardare sopra, alzare gli occhi in alto. 2. riacquistare la vista. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνάβλεψις - εως (ἡ) riacquistare la vista. [illegible]

Ἀναβλήδην. ἐπίῤ. (ἀναβάλλω.) con grand' impeto, veementemente. [illegible]

Ἀναβληδὸν. ἐπίῤ. in forma di abito, che si possa gettare sulle spalle. [illegible]

Ἀναβοάω - ῶ. Μ. ήσω, esclamare. [illegible]

Ἀναβόημα (τὸ) καὶ όησις - εως (ἡ) esclamazione. [illegible]

Ἀναβολεὺς - έως (ὁ) palafreniere, servidore, che da dell'ajuto per montare a cavallo. 2. pietra per potere facilmente montare a cavallo. 3. staffa. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Ἀναβολή-ῆς (ἡ) dilazione. 2. terra scavata. 3. sorta di cappa. (Λατ. abolla) 4. proemio, preludio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

'Ἀναβουκολέω ῶ. Μ. ήσω. ingannare di nuovo. [illegible]

'Ἀναβουλεύομαι. Μ. εύσομαι, decidere, deliberare di nuovo. [illegible]

'Ἀναβράζω (σσω. ττω) Μ. άσω, far bollire. [illegible]

'Ἀνάβραστος (ὁ, ἡ) bollente. [illegible]

'Ἀναβρέχω. Μ. έξω, ribagnare. [illegible]

'Ἀναβρομέω-ῶ. Μ. ήσω, fare un gran rumore. [illegible]

Ἀναβροντάω-ῶ. Μ. ήσω, tuonare fortemente. [illegible]

'Ἀναβρυάζω (ττω) Μ. άσω, rumoreggiare. [illegible]

'Ἀναβρωτικός-ἡ-όν. corrosivo. [illegible]

'Ἀναγαλλὶς-ίδος (ἡ) anagallide (erba). [illegible]

'Ἀναγαργαρίζω. Μ. ίσω, gargarizzare. [illegible]

'Ἀναγγελία-ας (ἡ), = Ἀγγελία.

'Ἀναγγέλλω. Μ. γελῶ, annunziare, rapportare. [illegible]

'Ἀνάγγελος (ὁ, ἡ) privo di nunzio. 2. non annunziato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ἀναγελάω-ῶ. Μ. άσω, sghignazzare, rider con istrepito. [illegible]

'Ἀναγεννάω-ῶ. Μ. ήσω, rigenerare. [illegible]

'Ἀναγέννησις-εως (ἡ) rigenerazione. [illegible]

'Ἀναγινώ-(γνώ) σκω. Μ. γνώσομαι, riconoscere. 2. leggere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ἀναγκάζω. Μ. άσω. costringere. [illegible]

'Ἀναγκαῖος-α-ον. necessario, urgente. 2. costretto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. τὸ Ἀναγκαῖον, Δεσμωτήριον. 4. Συγγενής. 5. Αἰδοῖον.

'Ἀναγκαιότης-ητος (ἡ) parentado, amicizia. (Λατ. necessitudo). [illegible] [illegible]

'Ἀναγκαίως. ἐπίῤ. necessariamento. [illegible]

'Ἀνάγκασμα (τὸ) costringimento, coazione. [illegible]

'Ἀναγκαστήριος (ὁ, ἡ) } coattivo. [illegible]
'Ἀναγκαστικός-ἡ-όν } [illegible]

'Ἀναγκαστός-ή-όν. sforzato, costretto. [illegible]

'Ἀναγκαστῶς. ἐπίῤ. forzatamente. [illegible]

'Ἀνάγκη-ης (ἡ) (ἀνάσσω, ἡ ἀνάγω, ἡ ἐνέγκω, ἡ ἀγκάς) necessità, bisogno. [illegible]

'Ἀναγκόσιτος (ὁ, ἡ) (κυρ. ζῶον) = Ἀναγκο-φάγος.

'Ἀναγκοτροφέω-ῶ. Μ. ήσω, } fare una die-
'Ἀναγκοφαγέω-ῶ. Μ. ήσω, } ta austera, mangiare per necessità. [illegible]

'Ἀναγκοφάγος (ὁ, ἡ) che fa una dieta rigorosa, o che mangia per necessità. [illegible]

'Ἀναγκοφορέω-ῶ. Μ. ήσω, sopportare per necessità. [illegible]

'Ἀνάγλυπτος-καὶ υφος (ὁ, ἡ) scolpito. [illegible]

'Ἀναγλύφω. Μ. ψω. scolpire. [illegible]

'Ἀναγνεία (ἡ) impurità [illegible]

'Ἀνάγνιστος (ὁ, ἡ) } impuro, macchiato. [illegible]
'Ἄναγνος (ὁ, ἡ) } [illegible]

'Ἀναγνωρίζω. Μ. ίσω, riconoscere. [illegible]

'Ἀναγνώρισις (ἡ) ισμός (ὁ) riconoscimento. [illegible]

'Ἀνάγνωσις-εως (ἡ), = Ἀναγνώρισις. 2. lettura. 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ἀνάγνωσμα-τος (τὸ) recitazione, lettura. [illegible]

'Ἀναγνωστέος-α-ον. degno d'esser letto. [illegible]

'Ἀναγνωστήριον (τὸ) luogo per recitare. [illegible] 2. = Ἀναλογεῖον.

'Ἀναγνώστης-ου (ὁ) lettore, anagnoste. [illegible]

'Ἀναγνωστικός-ἡ-όν. atto a leggere. [illegible]

'Ἀνάγνωστος (ὁ, ἡ) incognito. [illegible]

'Ἀναγνωστός. leggibile. [illegible]

'Ἀναγόρευσις-εως (ἡ) proclamazione, di-

Digitized by Google

chiarazione. [illegible]

'Αναγορεύω. M. εύσω, dichiarare, proclamare. [illegible]

'Ανάγραμμα - τος (τὸ), = 'Αναγραμματισμός. anagramma. [illegible]

'Αναγραμματίζω. M. ίσω, anagrammatizzare. [illegible]

'Αναγραμματισμός - οῦ (ὁ) anagrammatismo. [illegible], 'Ανάγραμμα.

'Ανάγραπτος (ὁ, ἡ) inscritto, registrato. [illegible]

'Αναγραφεὺς - έως (ὁ) scrivano, registratore, notaro. 2. copista. [illegible] ([illegible] Scriba publicus) 2. [illegible]

'Αναγραφὴ - ῆς (ἡ) trascrizione, 2. registro. 3. soppraserizione, inscrizione. 4. decreto, ordinanza. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

'Αναγράφω. M. άψω, trascrivere, copiare. 2. registrare, scrivere nel protocollo, nel ruolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αναγρένομαι. M. εύσομαι, cacciare, andar a caccia. [illegible]

'Αναγρία (ἡ) mancanza di caccia. 2. tempo, in cui non è lecito di cacciare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ανάγυρις - εως (ἡ) καὶ άγυρος (ὁ, καὶ ἡ) anagiride (frutice). [illegible] 'Ονόγυρος.

'Ανάγω. M. άξω, innalzare, rilevare. 2. tirare l'áncora. 3. offerire un sacrifizio, celebrare una festa. 4. portare, condurre. 5. riferire. 6. educare. 7. attribuire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible]

'Αναγωγεὺς - έως (ὁ) che porta in alto, che innalza. [illegible]

'Αναγωγὴ - ῆς (ἡ) elevazione. 2. educazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (Παρὰ Θεολόγ.) anagogia. [illegible]

'Αναγώγια (τὰ) festa all' onor di Venere. [illegible]

'Αναγωγία - ας (ἡ) mancanza d'educazione, costumi depravati. [illegible]

'Ανάγωγος (ὁ, ἡ) γώγως - ἐπίῤ. mal elevato, educato, senza educazione. [illegible]

'Αναγωγὸς (ὁ, ἡ) che fa salire, elevare. [illegible]

'Αναγώνιστος (ὁ, ἡ) che non combatte. [illegible]

'Αναδάκνω. M. δήξω, rimordere. [illegible]

'Ανάδαστος (ὁ, ἡ) diviso, distribuito di nuovo. 2. annullato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αναδείκνυμι. M. δείξω, mostrare. 2. dichiarare, disegnare, creare. 3. dedicare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Ανάδειξις - εως (ἡ) dimostrazione. 2. dedicazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αναδέκομαι. 'Ιων. 'Αναδέχομαι.

'Ανάδελφος (ὁ, ἡ) privo di fratello. [illegible]

'Αναδέρκομαι. M. δέρξομαι, = 'Αναβλέπω.

'Ανάδεσις - εως (ἡ) l'azione di legare, di annodare. [illegible]

'Ανάδετος (ὁ, ἡ) annodato. [illegible]

'Αναδεύω. M. δεύσω, innaffiare, inacquare. 2. mescolare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αναδέχομαι. M. δέξομαι, assumere, dichiararsi responsabile. [illegible]

'Αναδέω. M. ήσω, attaccare intorno alla testa, cingere la testa, coronare, [illegible]

'Ανάδηξις - εως (ἡ) morso. [illegible]

'Αναδιδάσκω. M. άξω, insegnare bene. 2. insegnare da capo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αναδιδράσκω. M. δράσομαι, fuggire indietro. [illegible]

Digitized by Google

Ἀναδίδωμι. M. *δώσω*, dare di nuovo. 2. distribuire. 3. produrre. նորէն տալ. 2. բաշխել, բաժնել. 3. բուսցնել. Ներգոր վերջեւ. 2. դաշխման. 3. հասըլ ընծեւ։

Ἀναδικάζω. M. *άσω*, giudicare di nuovo. նորէն դատել. Ներգոր կրկին կերպեւ։

Ἀναδικία-ας (ἡ) nuovo giudizio. նոր դատաստան, նորէն դատելը. Երկրորդ կերպն կերպեւ, կրկին դատելը։

Ἀνάδικος (ὁ, ἡ) che si giudica di nuovo. նորէն դատուող. Ներգոր կրկնութեան։

Ἀναδίκω (ἄχρ. ὄθ. τὸ ἀπαρ. *Ἀναδικεῖν* ἀντὶ *Ἀναδικεῖν*) gettare in dietro 2. o in alto. ետեւը 2. կամ վեր նետել. արդըն 2. ետեւ ետեւ արձակ։

Ἀναδινέω (*έω-ῶ*) M. *ένσω*, *ήσω*, voltare prendendo in alto. վեր բռնելով դարձընել. Հակառակ կողմէ կերպեւ։

Ἀναδιπλασιάζω. M. *άσω*. = *Ἀναδιπλόω*.

Ἀναδιπλασιασμὸς - *οῦ* (ὁ) duplicazione. կրկնութիւն. Ներգործութեան։

Ἀναδιπλόω - *ῶ*. M. *ώσω*, duplicare. կրկնել. Ներգործութեան։

Ἀναδίπλωσις - *εως* (ἡ), = *Ἀναδιπλασιασμός*. 2. anadiplosi, conduplicazione (figura rettorica). 2. կրկնապատկութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). 2. Ներգործութեան (կերպն էլ ելման)։

Ἀναδοιδυκάζω (*ίζω*) M. *άσω* - *ίσω*, mescolare più cose insieme con un cucchiajo. բանի մը բան շերեփով դդրդալով խառնել. դէր էալ կերպ դերմն էոսնուն էորնութեան։

Ἀναδορὰ - *ᾶς* (ἡ) scorticazione. մորթը հանելը. դերեւելի ապոդելով։

Ἀνάδοσις - *εως* (ἡ) produzione, eruzione. 2. anadose, cioè distribuzione degli alimenti in tutte le parti del corpo. բուսցնելը, վեր տալը, ծլելը. 2. կերակուրներուն մարմնոյն ամեն դին բաժնուիլը. Հասըլ ընծեւ, դուրս կերպեւ, ծիլեւին արձակ. 2. Ներգործութեան ճեր ներգործութեան դաշխման։

Ἀνάδοτος (ὁ, ἡ) restituito. ետեւ դարձած. Ներգոր ոչ մասմունք։

Ἀναδουλόω - *ῶ*. M. *ώσω*, rendere di nuovo schiavo. նորէն գերի ընել. Ներգոր եկեր երբեւ։

Ἀναδούλωσις - *εως* (ἡ) nuova schiavitù. նորէն գերի ընելը ծառայը. Ներգոր եկեր երբեւ ծառայ։

Ἀναδοχεὺς - *έως* (ὁ) = *Ἀνάδοχος*.

Ἀναδοχὴ - *ῆς* (ἡ) recezione, accoglimento. ընդունելը. ծանուցումն, եկաւորներ ասպնջական։

Ἀνάδοχος (ὁ, ἡ) garante, responsabile. 2. santolo, compare. պատասխանատու, երաշխաւոր. 2. կնքահայր. աւազան հոգեւոր երեխ, երեխն. 2. ասպետ։

Ἀναδρομέω - *ῶ*. M. *ήσω*, *ἀντὶ* *Ἀνατρέχω*.

Ἀναδρομὴ - *ῆς* (ἡ) corso in alto. վեր վազելը. եվերաբ եղանակեալ։

Ἀνάδρομος (ὁ, ἡ) che corre in alto. վեր վազող. եվերաբ եղանակ. ելերեն։

Ἀναδύομαι. M. *δύσομαι*, sortire, spuntare dal fondo delle acque, o del mare. 2. ritirarsi, rifiutare. 3. violare la promessa data. 4. cangiare, mutare opinione. ջուրերուն կամ ծովին մէջէն վեր ելլել ցամաքիլ. 2. ետ քաշուիլ, հերել 3. տրուած խօսքը չկատարել. 4. միտքը փոխել. այսպէս խոստմ դեռնելին ալերգոյն եէզանին ելնել. 2. կերպ ներքեւ. ելեւ, ելերգոյ եղելն. 3. ելեւ-ներքեւ ելերգոյ դաշնութեան. 4. ծիերգեն դեպերգեւ, կերպելի ներքեւ։

Ἀνάδυσις - *εως* (ἡ) l'azione di sortire dal seno del mare. 2. ritirata, rifiuto. 3. violazione della promessa. ծովին մէջէն վեր ելլելը ցամաքը. 2. ետ քաշուիլը, հերելը. 3. խօսքին կեցը չկատարելը. դեպերգել ելեւ ելերգութեան դերուեւ. 2. կերպ ներ-կելեւ, ելերգ, երեւ. 3. ներգործութեան դաշնութեան։

Ἀναζάω - *ῶ*. M. *ζήσω*, *Ἀναβιόω*.

Ἀναζεύγνυμι. M. *ζεύξω*, soggiogar di nuovo. 2. cangiare sito. 3. ritornare d'onde si viene. նորէն լուծի տակ դնել. 2. տեղը փոխել. 3. եկած տեղը դառնալ. Ներգոր դարձառակատարութեան ամբողջ կոչման. 2. եւեր դերկերերեւ. 3. կերպերի եւերի դերեւեւ, ամբողջ ելեւեւ։

Ἀνάζευξις - *εως* (ἡ) partenza, ritorno al luogo d'onde si viene. եկած տեղը նորէն երթալը դառնալը. կերպերի եւերի դերեւեւ ամբողջ ելեւեւ։

Ἀναζητέω - *ῶ*. M. *ήσω*. ricercare. esaminare. նորէն քննել փնտռել. Ներգոր արամանք եղելման, ներգործութեան։

Ἀναζήτησις (ἡ) ricerca, inquisizione. քննութիւն, փնտռելը. Ներգործութեան, ներգործութեան։

Ἀναζυγὴ - *ῆς* (ἡ), = *Ἀνάζευξις*. 2. l'aprire una porta. դուռը բանալը. ներգործութեան։

Ἀναζυμόω - *ῶ*. M. *ώσω*, fermentare. խմոր ընել. Համեմատ եղեւ, ամբողջ ներգործութեան։

Ἀναζωγραφέω - *ῶ*. M. *ήσω*, dipingere, figurare, descrivere. նկարել, ձեւը հանել նկարագրել, կենդանագրել. ներկել ներեւ, ներգործութեան ներեւ, ամբողջ ներեւ։

Ἀναθάλλω. M. *θαλῶ*, *καὶ* *θαλήσω*. riverdeggiare, rigermogliare, ripullulare. նորէն կանանչնալ, ծլիլ. Ներգոր ներկայացուցիչ։

Ἀναθάλπω. M. *θάλψω*, riscaldare, rianimare. նորէն տաքցնել, կրակուցած ընել, քաջալերել. Ներգոր ներգործութեան ամբողջ ներգործութեան։

Ἀναθαῤῥέω-*ῶ*. M. *ήσω*, prendere di nuovo del coraggio, rianimarsi. նորէն սիրտ առնել. Ներգոր ներգործութեան ներգործութեան։

Ἀναθάῤῥησις - *εως* (ἡ) rianimamento, il prendere di nuovo del coraggio. նորէն սիրտ առնելը. Ներգոր ներգործութեան։

Ἀναθαῤῥύνω. M. *υνῶ*, rianimare. նորէն սիրտ տալ. Ներգոր ներգործութեան ներգործութեան։

Ἀναθαυμάζω. M. *άσω*, rimirare, meravigliarsi di nuovo. նորէն զարմանալ. Ներգոր ներգործութեան ներգործութեան։

Ἀνάθεμα - *τος* (τὸ), = *Ἀνάθημα*. 2. anatema, esecrazione, scomunicazione. 2 անաթեմա, նզովք, բանադրանք. 2. ներգործութեան։

Ἀναθεματίζω. M. *ίσω*, (*ἐκκλησ.*) maledi-

re, anatematizzare. 2. offrire, dedicare. [illegible]

Ἀναθεματικὸς - ἡ - όν, = Ἀναθηματικὸς.

Ἀναθεματισμὸς - οῦ (ὁ) anatematismo. [illegible]

Ἀναθερμαίνω. M. ανῶ, riscaldare. [illegible]

Ἀνάθεσις - εως (ἡ) dedicazione. 2. dilazione. 3. l'attribuire ad altri una cosa. [illegible]

Ἀναθέω. M. θεύσομαι, = Ἀνατρέχω.

Ἀναθεωρέω - ῶ. M. ήσω, osservare attentamente, esaminare. [illegible]

Ἀναθεώρησις - εω (ἡ) osservazione, revisione. [illegible]

Ἀνάθημα - τος (τὸ) offerta fatta ai tempj. voto. [illegible]

Ἀναθηματικὸς - ἡ - όν. proprio a dedicare, consacrare, dedicatorio, votivo. [illegible]

Ἀναθλάω - ῶ. M. άσω, θλίβω. M. ίψω. pressare, opprimere. [illegible]

Ἀναθολόω - ῶ. M. ώσω, intorbidare. [illegible]

Ἀναθορυβέω - ῶ. M. ήσω, far gran rumore, scompigliare, far sossopra. [illegible]

Ἀνάθρεμμα - ατος (τὸ) alunno, che si nutrisce, s'educa. [illegible]

Ἀνάθρεπτος (ὁ, ἡ) nutrito, educato. [illegible]

Ἀνάθρεψις - εως (ἡ) educazione. [illegible]

Ἀνάθρησις - εως (ἡ) osservazione esatta, [illegible]

Ἀναθυμίαμα (τὸ) ἴασις (ἡ) esalazione, vaporazione. [illegible]

Ἀναθυμιάω - ῶ. (άζω) M. άσω, fare delle esalazione, fumare, esalare. [illegible]

Ἀναίδητος (ὁ, ἡ) impudente. [illegible]

Ἀναιμακτί. ἐπίῤ. senza effusione di sangue. [illegible]

Ἀναίμακτος (ὁ, ἡ) non insanguinato, [illegible]

Ἀναίματος (ὁ, ἡ), = Ἄναιμος.

Ἀναιμία - ας (ἡ) mancanza di sangue. [illegible]

Ἄναιμος (ὁ, ἡ) esangue. [illegible]

Ἀναιμότης - ητος (ἡ), = Ἀναιμία.

Ἀναίμων (ὁ, ἡ) = Ἄναιμος.

Ἀναιμωτεὶ - καὶ τὶ. ἐπίῤ. senza sangue. [illegible]

Ἀναίνομαι. M. νοῦμαι, ricusare, negare. [illegible]

Ἀναίρεσις - εως (ἡ) l'azione di levare, di togliere. 2. abolizione. 3. uccisione. [illegible]

Ἀναιρέτης - ου (ὁ) distruttore. [illegible]

Ἀναιρέω - ῶ. M. ήσω, καὶ Ἀναιρέομαι. levare, togliere. 2. distruggere, annullare. [illegible] 3. = Ἀναλαμβάνω.

Ἀναισθησία - ας (ἡ) insensibilità. [illegible]

Ἀναίσθητος (ὁ, ἡ) insensibile. [illegible] σθήτως. ἐπίῤ.

Ἀναισχυντέω - ῶ. M. ήσω, non avere veruna vergogna. [illegible]

Ἀναισχυντία - ας (ἡ) impudenza, sfacciataggine. [illegible]

Ἀναισχυντογράφος (ὁ, ἡ) che scrive delle cose oscene, impudente. [illegible]

Ἀναίσχυντος (ὁ, ἡ) impudente, svergognato. [illegible] χύντως. ἐπίῤ.

Ἀναιτιολόγητος (ὁ, ἡ) di cui la ragione non si può dare. [illegible]

Ἀναίτιος - α καὶ ος - ον. innocente, irreprensibile. 2. che non ha causa. [illegible] αιτίως. ἐπίῤ.

Ἀνακαθαίρω. M. αρῶ, purgare, nettare. 2. spiegare un senso allegorico. [illegible]

Ἀνακάθαρσις - εως. (ἡ) purgazione, il nettare. [illegible]

Ἀνακάθημαι (X. M.) sedere dritto. [illegible]

Ἀνακαθίζω. M. ίσω, far sedere dritto. [illegible]

Ἀνακαινουργέω - ῶ. M. ήσω, αινόω - ῶ. M. ώσω, rinnovare, ristorare. [illegible]

Ἀνακαίω. M. καύσω, accendere, incendiare, abbrucciare. [illegible]

Ἀνακαλέω - ῶ. M. έσω, chiamare, invocare ad alta voce. 2. richiamare. [illegible]

Digitized by Google

կանչել. 2. նորէն կանչել, վերակոչել. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνακαλύπτω. M. ύφω, scoprire, palesare, manifestare. յայտնել, երեւան հանել. [illegible]

Ἀνακαμπή - ῆς (ἡ) curvatura. ծռութիւն. [illegible]

Ἀνακάμπτω. M. άμψω, ripiegare. 2. ritornare. ծռել. 2. դառնալ. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνάκανθος (ὁ, ἡ) senza spine. փուշ չունեցող. [illegible]

Ἀνακάρδιον (τὸ) anacardo. (albero Indiano) շագանակի չափ պտուղ ունող Հնդկաստանի ծառ մըն է. [illegible]

Ἀνάκαυσις - εως (ἡ) accensione. վառելը կամ իլը. [illegible]

Ἀνάκειμαι. M. κείσομαι, essere drizzato, eretto. 2. essere dedicato, consacrato. 3. essere applicato, occuparsi intieramente. 4. essere assiso, sdrajato. կանգնիլ. 2. յանձնուիլ, ընծայուիլ, նուիրուիլ. 3. բանի մը պարապիլ, [illegible] 4. նստիլ, [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἀνακελαδέω. M. ήσω, pomoreggiare. [illegible]

Ἀνακεφαλαιόω - ῶ. M ώσω, ricapitolare. կարճ ի կարճոյ յիշել, համառօտել, [illegible]

Ἀνακεφαλαίωσις - εως (ἡ) anacefaleosi, ricapitolazione. վերագլխութիւն, [illegible]

Ἀνακήρυξις - εως (ἡ) il fare annunziare per un araldo, annunzio, proclamazione. [illegible]

Ἀνακηρύσσω (ττω) M. ύξω, far proclamare, annunziare, pubblicare per un araldo. 2. far l'elogio di. հրատարակել, [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνακινδυνεύω. M. εύσω, arrischiarsi di nuovo. նորէն վտանգի մէջ դնել. [illegible]

Ἀνακινέω - ῶ. M. ήσω, suscitare, eccitare. 2. far dei gesti colle mani. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνακίνησις. εως (ἡ) commozione. 2. preludio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνακλάζω. M. άξω, = Ἀνακράζω.

Ἀνακλαίω. M. λαύσω, piangere di nuovo 2. o fortemente. նորէն 2. կամ խիստ լալ. [illegible]

Ἀνάκλασις - εως (ἡ) σμὸς (ὁ) rifrazione. 2. spezzatura. բեկբեկիլը (ճառագայթին). 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνακλαυθμὸς (σμὸς) οῦ } pianto. լալը, [illegible]
Ἀνάκλαυσις - εως (ἡ) } [illegible]

Ἀνακλέπτω. M. ψω, rubare di nuovo. 2. fuggire di nascosto. նորէն գողնալ. 2. գաղտուկ փախչիլ. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνάκλησις - εως (ἡ) rivocazione, richiamata. 2. invocazione, l'implorare del soccorso. նորէն կանչելը, ետ կանչելը. 2. օգնութեան կանչելը. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνάκλητος (ὁ, ἡ) richiamato. նորէն կանչուած. [illegible]

Ἀνακλήτωρ - ορος (ὁ) che richiama in giudizio. դատաստանի կանչող. [illegible]

Ἀνακλιντήριον (τὸ) Canapè, sofà. նստելու տեղ, [illegible]

Ἀνακλίνω. M. ινῶ, coricare. appoggiare. 2. far sedere. 3. aprire. պառկեցընել. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀνάκλισις - εως (ἡ) il coricarsi sopra. վրան պառկիլը. [illegible]

Ἀνάκλιτος (ὁ, ἡ) coricato, assiso sopra. պառկած, վրան նստած. [illegible]

Ἀνακλονέω - ῶ. M. ήσω, muovere quà e là. աստին անդին շարժել. [illegible]

Ἀνακοιμάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι, dormire, addormentarsi. քնանալ. [illegible]

Ἀνακοινόω - ῶ. M. ώσω, comunicare agli altri qualche cosa. մէկ բանը ուրիշներուն հաղորդել. [illegible]

Ἀνακοίνωσις - εως (ἡ) communicazione. 2. figura Rettorica. հաղորդութիւն. 2. հաղորդակցութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). [illegible] 2. [illegible]

Ἀνακολλάω - ῶ. M. ήσω, attaccare con della colla, incollare. [illegible]

Ἀνακολουθία (ἡ) inconseguenza, cioè mancanza di seguito, di connessione in un discorso. անհետեւողութիւն, խօսքի մէջ կապակցութեան չըլլալը. [illegible]

Ἀνακόλουθος (ὁ, ἡ) inconseguente, non connesso (discorso). անհետեւ չեկող, կապակցութիւն չունեցող (խօսք). [illegible] λούθως. ἐπίῤ.

Ἀνακόλουθον (τὸ) = Ἀνακολουθία.

Ἀνακολυμβάω - ῶ. M. ήσω, portar fuori

Digitized by Google

dal fondo del mare. ծովին տակէն դուրս՝ վեր հանել. Տէնիզին տիպինտէն տըշարը՝ եօգարը չըգարմագ։

Ἀνακομίζω. M. ίσω, portare indietro, o sopra. ետեւը, կամ վեր տանիլ. Կէրի-եէ տօղրու՝ եահօտ եօգարը իլէթմէք։

Ἀνάκοος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἀνήκοος.

Ἀνακόπτω. M. ψω. spinger indietro. 2. impedire, arrestare. ետ հրել. 2. արգիլել, թող չտալ. Կէրի իթմէք. 2. Մէն էթմէք, ..., ... էթմէք. (παθ.) interrompersi il discorso. խօսքը կտրել. Լագըրտը քէսմէք։

Ἀνακοσμέω-ῶ. M. ήσω, rimettere in ordine. նորէն կարգը դնել. Եէնիտէն օրտուպայա գօյմագ։

Ἀνάκουστος (ὁ. ἡ), = Ἐξάκουστος.

Ἀνακουφίζω. M. ίσω, sollevare, alleggerire. 2. confortare. վեր վերցընել, թեթեւցընել. 2. մխիթարել. Եօգարը գալտըրմագ, հաֆիֆլէթմէք. 2. Թէսէլլի էթմէք։

Ἀνακούφισις-εως (ἡ) ισμα (τὸ) sollievo, sollevazione. 2. conforto. վեր վերցընելը, թեթեւցընելը. 2. մխիթարանք. Խաֆիֆլիք. 2. Թէսէլլի, տէսթէկ։

Ἀνακούω. M. ακούσομαι, udire con attenzione, prestar orecchio. ուշադրութեամբ լսել, ականջ դնել. Տիքքաթ իլէ տինլէմէք, գուլագ գօյմագ։

Ἀνακράζω (αὐγάζω) M. άξω, M. άσω, gridare, esclamare. պոռալ, պոռթկալ. Հայգըրմագ, չաղըրմագ։

Ἀνακρέμαμαι. M. ήσομαι, essere sospeso in aria. օդը կախուիլ. Հավատա ասըլը գալմագ։

Ἀνακρεμάννυμι. M. άσω. sospendere nell' aria. օդը կախել. Հավատա ասմագ։

Ἀνακρίνω. M. ινῶ. informarsi, esaminare, fare una inquisizione. քննել, փնտռել, հարցփորձ ընել. Թէֆթիշ էթմէք, թէճէսսիւս էթմէք, եօքլամագ, արամագ։

Ἀνάκρισις-εως (ἡ) inquisizione, esame. քննութիւն, հարցուփորձ. Թէֆթիշ, թէճէսսիւս, եօքլամա։

Ἀνακριτὴς (ὁ) inquisitore. քննիչ, հարցփորձ ընող. Թէֆթիշճի, եօքլայըճը։

Ἀνακριτικός-ή-όν. che concerne l'inquisizione. հարցուփորձի՝ քննութեան յարմար. Թէֆթիշէ՝ եօքլամայա աիտ՝ մահսուս։

Ἀνακροτέω-ῶ. M. ήσω, applaudire. 2. celebrare. ծափ զարնել. 2. հռչակել, գովել. Էլ չալմագ. 2. Շան վէրմէք, էօյմէք։

Ἀνακρούω. M. ούσω, spingere all' indietro. 2. impedire, far retrocedere. ետ հրել. 2. արգելուլ, ետ դարձնել. Կէրի իթմէք. 2. Մանի օլմագ, ալը գօյմագ, կէրի չէվիրմէք։

Ἀνακρύπτω. M. ψω, nascondere con attenzione. շատ դին նայելով պահել. Տիքքաթ իլէ սագլամագ։

Ἀνακρωτηρίαστος (ὁ, ἡ) non mutilato. հատմանքամ չեղող. Սագաթ օլմայան, սաղ։

Ἀνακτάομαι-ῶμαι. M. κτήσομαι, ricuperare, riavere. 2. rifocillare, ristabilire. նորէն ստանալ, վաստըկիլ, ձեռք բերել. 2. կազդուրել, ուժովցընել. Եէնիտէն էլտէ էթմէք, էլէ կէթիրմէք, գազանմագ. 2. Գուվվէթլէնտիրմէք, ...։

Ἀνάκτησις-εως (ἡ) ricuperazione. 2. ristabilimento, rifocillamento. նորէն ձեռք բերելը. 2. կազդուրիլը, ուժովնալը. Եէնիտէն էլտէ էթմէ՝ էլէ կէթիրմէ. 2. Գուվվէթլէնմէ։

Ἀνακτίζω. M. ίσω, riedificare. նորէն շինել. Եէնիտէն եափմագ, գուրմագ։

Ἀνακτίτης-ου (ὁ), = Γαλακτίτης.

Ἀνακτορία-ας (ἡ) imperio, regno. արքութիւն. Տէվլէթ, Հիւքիւմէթ, Հիւքիւմտարլըգ։

Ἀνάκτορον (τὸ) palazzo reale, reggia. 2. tempio. թագաւորի պալատ. 2. տաճար. Գըրալ սարայը. 2. Մապէտ, Պութխանէ, ..., մապէտ։

Ἀνάκτωρ-ορος (ὁ), = Ἄναξ.

Ἀνακυκλέω-ῶ. M. ήσω, rivolgere, far girare intorno. բոլորակը դարձընել, պըտըտցընել. Չէվիրմէք, տօլմագ, տօլաշտըրմագ։

Ἀνακύκλησις-εως (ἡ) ισμὸς (ὁ) circolazione. շուրջ գին պտտելը, դարձընելը՝ կամ դառնալը. Չէվիրմէ, տօլմա, տէօնտիւրմէ, եահօտ տէօնմէ։

Ἀνακύπτω. M. ψω, alzare la testa o gli occhj. 2. sortire fuori dal fondo del mare, o della terra. գլուխը, կամ աչքը վեր վերցընել. 2. ծովին կամ գետնին տակէն դուրս ելել. Պաշը, եահօտ կէօզլէրինի եօգարը գալտըրմագ. 2. Տէնիզին եահօտ եէրին տիպինտէն տըշարը չըգմագ։

Ἀνακῶς. ἐπίῤ. Ἰων. ἀντὶ Ἐπιμελῶς.

Ἀνακοχεύω. M. εύσω, arrestare, fermare. 2. sospendere le armi. կեցընել, զսպել, արգիլել. 2. զէնքերը դադրեցընել. Տուրտուրմագ, գարարլաշտըրմագ, մէն էթմէք. 2. Մաթարէքէ էթմէք, սէֆէրլէրը պըրագմագ։

Ἀνακωχὴ-ῆς (ἡ) tregua, sospensione delle armi. զէնքերուն դադրիլը. Մաթարէքէ։

Ἀναλαλάζω. M. άξω, gridar (nella guerra) gridare alalà. (պատերազմի մէջ) աղաղակ հանել՝ պոռալ պոռթկալ. (Ճէնկտէ) Հայգըրմագ, խայգըրա չաղըրմագ։

Ἀναλαμβάνω. M. λήψομαι, riprendere, riavere. 2. riassumere. 3. intraprendere. 4. prendere. նորէն առնել՝ ձեռք բերել. 2. նորէն վրան առնել. 3. ձեռք զարնել. 4. առնել. Եէնիտէն ալմագ՝ էլտէ էթմէք, էլէ կէթիրմէք. 2. Եէնիտէն իւզէրինէ ալմագ. 3. Էլ գօյմագ, պաշլամագ էթմէք. 4. Ալմագ։

Ἀναλάμπω. M. ψω, risplendere, rilucere, prender del fuoco, ardersi. փայլիլ, վառուիլ, երկիլ, բռնկիլ. Բարլամագ, թութուշմագ, եանմագ, ալեւլանմագ։

Ἀναλγὴς-έος (ὁ, ἡ) } privo di dolore, chi
Ἀνάλγητος (ὁ, ἡ) } non sente il dolore.
2. senza compassione, duro. ցաւ չզգացող՝ չիմացող. 2. անգութ, քարէ սիրտ ունեցող. Ահըսըզ, ահը գօյմայան. 2. Մէրհամէթսիզ, գաթը։

Ἀναλέγω. M. έξω, καὶ λέγομαι. M. λέξομαι, cogliere, raccogliere. 2. richiamarsi alla mente, riflettere. 3. leggere. 4. ripetere a memoria. ժողվել, մէկ ընել. 2. միտքը բերել, մտածել. 3. կարդալ. 4. բերնուց զրուցել. Թօփլամագ, պիր էթմէք. 2. Ֆիքրինէ կէթիրմէք, տիւշիւնմէք էթմէք. 3. Օգումագ. 4. Էզպէրտէն օգումագ։

Digitized by Google

Ἀνάλεκτος (ὁ, ἡ) raccolto, scelto. [illegible]

Ἀνάληψις-εως (ἡ) assunzione (figura rettorica) (*Λατ.* Repetitio). 2. l'azione di riprendere. 3. ristabilimento delle forze. [illegible]

Ἀναλίσκω. *M.* *αλώσω*, spendere, consumare. [illegible]

Ἀνάλλακτος (ὁ, ἡ), *Ἀμετάβλητος*.

Ἀναλλοίωτος (ὁ, ἡ) invariabile. [illegible]

Ἄναλμος καὶ *Ἀνάλμυρος* (ὁ, ἡ) non salato, senza salamoja. [illegible]

Ἀναλογεῖον (τὸ) leggio. [illegible]

Ἀναλογέω-ῶ. *M.* *ήσω*, avere della proporzione, analogia, esser analogo. [illegible]

Ἀναλογία-ας (ἡ) analogia, proporzione. [illegible]

Ἀναλογίζομαι. *M.* *ίσομαι*, contare, calcolare, supputare. 2. considerare, riflettere. [illegible]

Ἀναλογικὸς-ἡ-όν. proporzionato, analogico. [illegible]

Ἀναλογισμὸς (ὁ) considerazione, riflessione. 2. supputazione. [illegible] 3. *Ἀναλογία.*

Ἀνάλογος (ὁ, ἡ) analogo, proporzionato. [illegible] λόγοις. ἐπίῤ.

Ἀνάλυσις-εως (ἡ) (*φυσικ. μθμτκ. λογικ. γραμμτκ.*) analisi, dissoluzione. [illegible]

Ἀναλύτης-ου (ὁ) che analizza, solve. [illegible]

Ἀναλυτικὸς-ἡ-όν. analitico. [illegible]

Ἀναλύω. *M.* *ύσω*, dissolvere, analizzare. [illegible]

Ἀνάλωμα (τὸ) spesa. [illegible]

Ἀναμανθάνω. *M.* *μαθήσομαι*, imparare di nuovo, riapprendere. [illegible]

Ἀναμαρτησία-ας (ἡ) innocenza, impeccabilità. [illegible]

Ἀναμάρτητος (ὁ, ἡ) innocente, impeccabile. [illegible] *Τῆτως.* ἐπίῤ.

Ἀναμένω. *M.* *μενῶ*, aspettare, attendere. 2. riferire. 3. persistere. [illegible]

Ἀνάμεσος (ὁ, ἡ) che è in mezzo. [illegible] *Ἀνάμεσον* ἢ *ἀνὰ μέσον.* ἐπίῤ. in mezzo. [illegible]

Ἀνάμεστος (ὁ, ἡ) ripieno. [illegible]

Ἀναμετρέω-ῶ. *M* *ήσω*, rimisurare. [illegible]

Ἀναμέτρησις-εως (ἡ) rimisurazione. [illegible]

Ἀναμίγνυμι *M.* *ίξω*, mescolare, intromischiare. [illegible]

Ἀνάμικτος (ὁ, ἡ) mischiato. [illegible]

Ἀναμιμνήσκω. *M.* *μνήσω*, richiamare alla memoria di... ricordare. [illegible] (μσ) *Ἀναμιμνήσκομαι.* richiamarsi alla mente, ricordarsi. [illegible]

Ἀναμίξ-ἐπίῤ. mescolatamente, confusamente. [illegible]

Ἀνάμιξις-εως (ἡ) permischiamento, mescolanza. [illegible]

Ἀναμισθόω-ῶ. *M.* *ώσω*, riaffittare. [illegible]

Ἄναμμα-ατος (τὸ) ciò ch'è acceso. [illegible]

Ἀνάμματος (ὁ, ἡ) senza vincoli, nodi, slegato. [illegible]

Ἀναμμένος (ὁ, ἡ) καὶ *Ἀνημμένος.* *Ἰων.* *παθ. πρκ. τ. μετχ. τ.* *Ἀνάπτω.*

Ἀνάμνησις-εως (ἡ) reminiscenza, rimembranza, ricordanza. [illegible]

Ἀναμνηστικὸς-ἡ-όν. atto a ricordarsi, che serve a richiamare alla memoria. 2. che si ricorda facilmente. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνάμνηστος (ὁ, ἡ) ricordato. [illegible]

Ἀναμορφόω-ῶ. *M.* *ώσω*, riformare. [illegible]

Ἀναμόρφωσις-εως (ἡ) riformazione, riforma. [illegible]

Ἀναμοχθίζομαι. *M.* *ίσομαι*, gemere, sospirare. [illegible]

Digitized by Google

Ἀναμυρίζω. M. ίσω, unguentare di nuovo. նորէն օծել. Թէքրար եաղլամագ:

Ἀναμύω. M. ύσω, aprire gli occhi. աչքերը բանալ. Կէօզլէրինի աչմագ:

Ἀναμφίβολος (ὁ, ἡ) indubitato, certo. ըստոյգ, յայտնի, ստոյգ, աներկբայ. Շիւպհէսիզ, աշիքեար, [illegible]. *-βόλως. ἐπίῤ.*

Ἀναμφίλεκτος (ὁ, ἡ) indubitato, senza controversia, incontestabile. ստոյգ, ըստոյգ, վէճ կամ չունող. [illegible]. *λέκτως. ἐπίῤ.*

Ἀναμφίλογος (ὁ, ἡ), *Ἀναμφίλεκτος. λόγως. ἐπίῤ. = ἐκτως. ἐπίῤ.*

Ἀναναγκαστος (ὁ, ἡ) volontario, non sforzato. չբռնադատուած, կամաւոր. [illegible]:

Ἀνανδρεία - ας (ἡ) (σπν) / *Ἀνανδρία - ας (ἡ)* mancanza di coraggio, viltà. 2. l'essere senza marito. վատասրտութիւն, վատութիւն. 2. այրի չունենալը, [illegible]. 2. [illegible]:

Ἄνανδρος (ὁ, ἡ) vile, timido, pauroso, codardo. 2. privo di marito. վատասիրտ, վախկոտ. 2. այրի չունող. [illegible]. 2. [illegible]. *ἀνδρως. ἐπίῤ*

Ἀνανδρόω - ῶ. M. ώσω, effemminare. 2. castrare, rendere eunuco. կնանալ ընել. 2. կտրել. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀνάνδρωτος (ὁ, ἡ) κυρ. γυνη. vedova, priva di marito. այրի չունող, այրի. [illegible]:

Ἀνανέμω. M. εμῶ, distribuire di nuovo. նորէն բաշխել. Թէքրար [illegible]:

Ἀνανεόω - ῶ. M. ώσω, rinnovare, ristaurare. նորոգել, նորէն շինել. [illegible]:

Ἀνανεύω. M. εύσω, far cenno di nò, ricusare. գլխովը չէ ըսել, հրաժարիլ. [illegible]:

Ἀνανέωσις - εως (ἡ) rinnovazione, ristauro. նորոգելը. [illegible]:

Ἀνανθέω - ῶ. M. ήσω, rifiorire. նորէն ծաղկիլ. Թէքրար [illegible]:

Ἀνανθής - έος (ὁ, ἡ) (ἀ στερητ. ἄνθος) privo di fiori. ծաղիկ չունեցող. [illegible]:

Ἀνανοέω - ῶ. M. ήσω, ricordarsi. միտքը գալ, միտքը բերել. [illegible]:

Ἀνανοίγομαι. M. οἴξομαι, (ναυτ.) inoltrarsi al mare, allargarsi. ծովը բացուիլ, [illegible]:

Ἀνανταπόδοτος (ὁ, ἡ) κυρ. παρὰ γραμτ. (discorso) difettivo, (periodo) pendente, che non ne ha un secondo, cui attribuisi. [illegible]:

Ἀναντήῤῥητος (ὁ, ἡ), *Ἀναμφίλεκτος.*

Ἀναντηῤῥήτως - ἐπίῤ., *Ἀναμφιλέκτως.*

Ἄναξ - ακτος (ὁ) (ἀνάσσω) Re, principe. Թագաւոր, իշխան. [illegible]:

Ἀναξήρανσις - εως (ἡ) disseccazione, disseccamento. չորնալը կամ չորցնելը. [illegible]:

Ἀναξία - ας (ἡ) θηλ. τ. Ἀνάξιος.

Ἀναξιδώρα - ας (ἡ) ἐπίθ. τ. Δήμ. che produce i doni della terra. գետնին արդիւնքները բերող. [illegible]:

Ἀναξιόλογος (ὁ, ἡ) di verun conto, ignobile. բանի արժան չեղող, փառք չունող, [illegible]:

Ἀναξιοπαθέω - ῶ. M. ήσω, soffrire delle cose indegne, soffrire ingiustamente. անիրաւ բաներ քաշել, անիրաւ տեղը քաշել. [illegible]:

Ἀνάξιος - α ἡ ος - ον. indegno di verun conto. անարժան, արժանի չեղող, բանի արժանաւոր չեղող. [illegible]:

Ἀναξιότης - ητος (ἡ) indegnità. արժանի չըլլալը. [illegible]:

Ἀναξίως - ἐπίῤ. indegnamente. ասանց արժանի ըլլալու. [illegible]:

Ἀναξυνόω - ῶ. M. ώσω, *Ἀνακοινόω.*

Ἀναξυρὶς - ίδος (ἡ) calzoni. վարտիք. [illegible]:

Ἀναπαιδεύω. M. εύσω, istruire da capo. նորէն կրթել. Թէքրար [illegible]:

Ἀνάπαιστος (ὁ, ἡ) ripercosso. նորէն զարնուած, հարուած. [illegible]: (*ουσ* [ὁ]) anapesto. (piede metrico, di cui le prime due sillabe son brevi, e l'ultima lunga, dattilo inverso). [illegible]:

Ἀναπαλαίω. M. αίσω, lottare di nuovo. նորէն կռուիլ. Թէքրար [illegible]:

Ἀνάπαλιν - ἐπίῤ. tutto il contrario, all' opposto. ընդ հակառակն. [illegible] : = *Ἔκπαλιν.*

Ἀναπάλλω. M. παλῶ, vibrare. շարժել. [illegible]:

Ἀναπάρτιστος (ὁ, ἡ) imperfetto, mancante, informato, mezzo terminato. անկատար, պակաս, կիսակատար. [illegible]:

Ἀναπατέω - ῶ M. ήσω, camminare sopra, contro la corrente d'un fiume. գետ ի վեր քալել, գետին վազքին դէմ երթալ. [illegible]:

Ἀνάπαυλα - ης (ἡ), = *Ἀνάπαυσις.* 2. luogo di riposo. հանգստեան տեղ. [illegible]:

Ἀνάπαυμα - ατος (τὸ) riposo, quiete, cessazione. հանգստութիւն, դադարիլը, հանգչիլը. [illegible]:

Ἀναπαύσιμος (ὁ, ἡ) atto a riposare, a ricreare, ricreativo. հանգստեցնող, զուարճացնող. [illegible]:

Ἀνάπαυσις - εως (ἡ), *Ἀνάπαυλα.* 2. riposo, cessazione. հանգիստ, կանգ առնելը. [illegible]:

Digitized by Google

'Ἀναπαυστή (στή)ριος-ου (ὁ, ἡ) che serve di riposo. հանգչելու յարմար · [illegible]

'Ἀναπαυστήριον (τὸ) luogo di riposo. 2. segnale di riposo. հանգչելու տեղ · 2· [illegible]

'Ἀναπαύω. M. παύσω, far riposare, ricreare, far cessare. հանգչեցնել, զադրեցնել · [illegible]

'Ἀναπαύομαι. M. αύσομαι, riposarsi, cessare. 2· essere quieto. 3. coricarsi. 4. morire. հանգչիլ, դադրիլ · 2· հանդարտ ըլլալ · 3· պառկիլ · 4· մեռնիլ · [illegible]

'Ἀναπείθω. M. πείσω, persuadere con maniere ingannevoli, ingannare. 2· eccitare, suscitare. [illegible]

'Ἀνάπειρα-ας (ἡ) (κυρ. ναυτ) esperimento, փորձ · [illegible]

'Ἀναπειράομαι-ῶμαι. M. άσομαι, tentare di nuovo. նորէն փորձել · [illegible]

'Ἀναπείρω. M. περῶ, trafiggere, trasforare. [illegible]

'Ἀνάπεισμα-ατος (τὸ) animamento, coraggio. 2. gomena, cavo. [illegible]

'Ἀναπειστήριος-α ἡ ος-ον. persuasivo. համոզող · [illegible]

'Ἀνάπειστος (ὁ, ἡ) persuaso, ingannato. [illegible]

'Ἀναπέμπω. M. πέμψω, tramandare. 2. mandare indietro. [illegible]

'Ἀναπέπτω. M. πέψω, ricuocere. նորէն եփել · [illegible]

'Ἀναπηδάω-ῶ. M. ήσω, saltellare, insaltare. [illegible]

'Ἀνάπηρος (ὁ, ἡ) storpiato. հաշմանդամ · [illegible]

'Ἀναπίνω. M. πίομαι, ribevere. նորէն խմել · [illegible]

'Ἀναπίπτω. M. cadere in dietro, inclinarsi. [illegible]

Ἀναπιστεύω. M. εύσω, confidare, sperare di nuovo alle sue forze. նորէն իր [illegible]

'Ἀναπλανάομαι-ῶμαι. M. ήσομαι, Περιπλανῶμαι.

'Ἀνάπλασις-εως (ἡ) riformazione. նորէն շինելը · [illegible]

'Ἀνάπλασμα-ατος (τὸ) finzione, cosa fittizia. շինծու բան · [illegible]

'Ἀναπλάσσω (ττω) M. πλάσω, riformare, rifare. 2. formare nella sua immaginazione, inventare. նորէն շինել · 2· [illegible]

'Ἀναπλέκω. M. πλέξω, intrecciare. [illegible]

'Ἀναπλέω. M. πλεύσομαι, sortir dal porto, solcare in alto mare. 2. rimontare contro la corrente. 3. rinavigare. [illegible]

'Ἀνάπλεως (ὁ, ἡ) ripieno. լեփ լեցուն · [illegible]

'Ἀναπληρόω-ῶ. M. ώσω, supplire, riempiere. տեղը լեցնել · [illegible]

'Ἀνάπλοος-ους (ὁ) partenza delle nave, sortita dal porto. 2. ritorno. [illegible]

'Ἀναπλύνω. M. πλυνῶ, lavare, risciacquare. լուալ, ցօղուել · [illegible]

'Ἀνάπλωσις-εως (ἡ) sviluppamento. 2. esplicazione, interpretazione. [illegible]

'Ἀναπνείω, ἀντὶ 'Ἀναπνέω.

'Ἀνάπνευμα-ατος (τὸ) luogo di riposo. հանգչելու տեղ · [illegible]

'Ἀνάπνευσις-εως (ἡ), = 'Ἀναπνοὴ καὶ 'Ἀνάπαυσις.

'Ἀναπνευστικὸς-ἡ-όν. che serve alla respirazione. շունչ առնելու յարմար · [illegible]

'Ἀνάπνευστος (ὁ, ἡ), ἀντὶ 'Ἀπνεύστος.

'Ἀναπνέω-ῶ. M. εύσω, respirare. շունչ առնել · [illegible]

'Ἀναπνίγω. M. πνίξω, soffocare (la voce). խեղդել (ձայնը) · [illegible]

'Ἀναπνοὴ καὶ 'Ἀνάπνοια-ας (ἡ) respiro, respirazione. 2. esalazione 3. spiraglio. 4. ricreazione. շունչ առնելը, [illegible]

'Ἀναπόβλητος (ὁ, ἡ) che non si può perdere. 2. non si può rigettare. [illegible]

'Ἀναπόγραφος (ὁ, ἡ) non inscritto. [illegible]

'Ἀναπόδεικτος (ὁ, ἡ) che non si può di-

mostrare, provare. [illegible]

Ἀναποδείκτως - ἐπίῤ. senza prova, dimostrazione. [illegible]

Ἀναπόδοτος (ὁ, ἡ) non restituito. [illegible] (γραμτ) = Ἀνανταπόδοτος.

Ἀναπόδραστος (ὁ, ἡ) inevitabile. [illegible]

Ἀναπολόγητος (ὁ, ἡ) inescusabile, ingiustificabile. [illegible]

Ἀναπομπὴ - ῆς (ἡ) l'azione di mandare, di indirizzare sopra, o indietro. [illegible]

Ἀναπομπὸς (ὁ, ἡ) che manda sopra, o indietro. [illegible]

Ἀναπόσβεστος (ὁ, ἡ) non estinto. 2. inestinguibile. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνάπρασις - εως (ἡ) rivendita. [illegible]

Ἀναπράτης - ου (ὁ) rivenditore. [illegible]

Ἀναπράσσω (ττω) M. ξω. esigere i debiti. [illegible]

Ἀναπρεσβεύω. M. εύσω, mandare degli ambasciatori. [illegible]

Ἀναπτερόω - ῶ. M. ώσω, dare delle ali. 2. incoraggiare, animare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀναπτερυγίζω M. ίσω, aprire le ali per volare. [illegible]

Ἄναπτος (ὁ, ἡ) (ἀ, ἅπτω, ἥ ἅπτομαι) non toccato, intatto. 2. non acceso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνάπτυξις - εως (ἡ) spiegamento, l'azione di aprire, di sviluppare, sviluppo. [illegible] (μτφρ.) spiegazione. [illegible]

Ἀνάπτυσις - εως (ἡ) sviluppamento. [illegible]

Ἀναπτύσσω. M. ύξω, sviluppare, aprire. [illegible]

Ἀνάπτω. M. ψω, attaccare, sospendere. 2. attribuire (la colpa), imputare. 3. accendere il lume. 4. eccitare, suscitare, destare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἀνάπτωσις - εως (ἡ) il mettersi a tavola. 2. caduta alla rovescia. 3. abbattimento. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀναπυρόω - ῶ. M. ώσω, accendere, infiammare. [illegible]

Ἀναπωλέω - ῶ. M. ήσω. rivendere. [illegible]

Ἀναπώλημα - ατος (τὸ) rivendita. [illegible]

Ἀνάργυρος (ὁ, ἡ) privo di argento, di denaro. [illegible]

Ἀναρθρία - ας (ἡ) debolezza delle articolazioni, dei nervi. 2. mancanza d'articoli (in gram). [illegible] 2. [illegible] ([illegible]). [illegible] 2. [illegible]

Ἄναρθρος (ὁ, ἡ). senza articoli (in gram) 2. mal costituito, privo di nervi, debole, snervato. [illegible] ([illegible]) 2. [illegible] 2. [illegible], ἀρθρως - ἐπίῤ.

Ἀναριθμέω - ῶ. M. ήσω, rinumerare. [illegible]

Ἀναρίθμητος (ὁ, ἡ) innumerabile, infinito, immenso. 2. ignorante d'aritmetica. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνάριθμος (ὁ, ἡ), = Ἀναρίθμητος. 2. che non è contato per nulla. [illegible]

Ἀνάριστος (ὁ, ἡ) che non ha pranzato. [illegible]

Ἄναρχτος (ὁ, ἡ) privo di maestro, padrone. 2. non soggetto all'imperio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀναρμόδιος (ὁ, ἡ), = Ἀνάρμοστος.

Ἀναρμόζω. M. όσω, aggiustare, copulare, congiungere con maestria. [illegible]

Ἀναρμοστέω - ῶ. M. ήσω, non convenire, esser incongruente. [illegible]

Ἀνάρμοστος (ὁ, ἡ) incongruente, inconveniente. [illegible]

Ἀναρπάζω. M. άσω, ἥ άξω, rapire con forza e rapidità. 2. far sparire dal mezzo. 3. richiamar al giudizio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Digitized by Google

Ἀνάρπαστος (ὁ, ἡ) rapito tolto via. յափշտակուած. գափըլմըշ, օղուրլանմըշ, գալդըրըլմըշ, նամզետը օլմաղ:

Ἀναῤῥήγνυμι. M ῥήξω, fendere con rumore. 2. aprirsi (come la terra da un terremoto). 3. sortire, o far sortire in mezzo con rumore. 4. rompere di nuovo. փաթըռալով հանելով պատռել, ճեղքել. 2. բացուիլ. (ինչպէս գետինը շարժէն). 3. փաթըռացնով ելլել կամ հանել. 4. նորէն կոտրել. շամաթա իլէ եարմագ՝ եըրթմագ. .. աչըլմագ (նասըլ քի եէրի զէլզէլէտէն). 3. գաթըրտը իլէ օրթայա չըգմագ՝ եախօտ չըգարմագ. 4. թէքրար գըրմագ:

Ἀνάῤῥηξις-εως (ἡ) rottura, apertura fatta con violenza. կոտրելը՝ ճեղքելն ի ճեղ ուժով բացուիլը, պատռելը. եըրթըլմա, եարըլմա, աչըլ զօրիլէ եարըլըբ աչըլմա:

Ἀναῤῥίπτω. M. ῥίψω, gettare in alto, all'aria. 2. azzardarsi, arrischiarsi. վեր՝ օդը նետել. 2. ինքը զինքը վտանգի մէջ նետել, դնել. եուգարըյա՝ հավայա աթմագ. 2. քէնտիսինի թեհլիքէյէ սօգմագ, աթմագ:

Ἀνάῤῥιψις-εως (ἡ) l'azione di gettare in alto. 2. azzardo վեր նետելը. 2. ինքը զինքը վտանգի մէջ դնելը. եուգարը՝ եուգարըյա աթմագլըգ. 2. քէնտիսինի թեհլիքէյէ գօյմագլըգ:

Ἀνάῤῥοια-ας (ἡ) } riflusso. մակընթացութիւն. մէդդ, դէնիզ սուլարըն կէրի չէկիլմէսի:
Ἀνάῤῥους-ου (ὁ) }

Ἀναῤῥώννυμι. M. ῥώσω, fare riacquistare le sue forze. ուժովցընել, կազդուրել. գուվվէթլէնտիրմէք. (μσ) ristabilirsi in piena salute. ուժովնալ, ըողջանալ. գուվվէթլէնմէք, եէնիտէն ճանլանմագ:

Ἀνάῤῥωσις-εως (ἡ) ristabilimento nella salute, riacquisto delle forze. կազդուրում, ըողջանալը. գուվվէթլէնմէ, դէրման բուլմա, եէնիտէն ճանլանմա:

Ἀνάρσιος-α ἢ ος-ον. incongruente. 2. implacabile. անյարմար. 2. չհաշտուող, չար. մունասիպ տէյիլ. 2. եարըշմազ գէն, դարըլմազ:

Ἀναρτάω-ῶ. M. ἤσω, sospendere, attaccare in alto. կախել, բարձրը տեղ մը կախել. ասմագ, եուգարը տէր մահալլէն ասմագ՝ թագմագ:

Ἀνάρτιος (ὁ, ἡ) κυρ. ἀριθμὸς. impari. կենտ. թէկ, ֆարդ, (տայը):

Ἀνάρτυτος (ὁ, ἡ) non apprestato. չպատրաստուած. հազըր օլմամըշ, թէտարիքսիզ:

Ἀναρχαΐζω M. ίσω, rendere nuovamente antico. նորէն հինցընել, հին ընել. թէքրար էսքիլէթմէք:

Ἀναρχία-ας (ἡ) anarchia, insubordinazione. անիշխանութիւն. հպատակ չըլլալը, հրամանի տակ չըլլալը. հէրքէս մուսթագիլլիք. հէրքէս ալթընտա օլմամագլըգ:

Ἄναρχος (ὁ, ἡ) privo di principe, di condottiere, o magistrato, anarchico. 2. che non ebbe principio, ch'esiste dall' eternità ան՝ գլուխ՝ առաջնորդ՝ իշխան չունեցող. 2. սկիզբ չունեցող, յաւիտենականութենէ կեցող. պաշսըզ, նաչալնըզ, հէրքէս մուսթագըլ, հէրքէս մուսթագիլ. 2. պաշլանկըճսըզ, էզէլիլիքտէն պէրի վար օլան:

Ἀνασαλεύω M. εύσω, spesso scuotere, յածախ թօթուել, ցնցել. սըք սարսմագ, օյնաթմագ:

Ἀνασειράζω. M. άσω, ricondurre, strascinare con una catena. 2. traviare. շղթայով քաշել՝ գետնէ քաշելով տանիլ. 2. շիտակ ճամբէն դուրս հանել. զինճիրլէ սիւրիւքլէմէք՝ սիւրիւկլէմէք. 2. դօղրու եօլտան չըգարմագ:

Ἀνασειρασμὸς (ὁ) ritrazione. ետ քաշելը. կէրի չէքմէք:

Ἀνασείω. M. σείσω, scuotere, agitare. 2. eccitare. 3. minacciare. թօթուել. ցնցել. 2. սաղ վերցընել, գրգռել. 3. սպառնալ. սարսմագ. 2. այագլանտըրմագ, գըշգըրթմագ, թահրիք էթմէք. 3. գօրգու էթմէք:

Ἀνάσιμος (ὁ, ἡ) camuso. տափակ քթով. եասը պուռունլու:

Ἀνασκάπτω. M. κάψω, sradicare, scavar dal fondo. 2. rovinare, atterrare. արմատէն խլել, հիմէն բրել, հանել. 2. կործանել, քանդել. քէօքինտէն չըգարմագ, թէմէլինտէն գազըմագ. 2. եըգմագ, խարապ էթմէք:

Ἀνασκαφή-ῆς (ἡ) scavo, scavamento. փորելը՝ դուրս հանելը. գազմագլըգ, չըգարմագլըգ, եըգըլմագլըգ, հաֆր. էթ.:

Ἀνασκευάζω. M. άσω, ricostruire, ristaurare. 2. distruggere, demolire. 3. far bagaglio per trasmigrare. նորէն շինել, նորոգել. 2. փլցնել, կործանել. 3. ուրիշ տեղ երթալու համար կահ կարասիքը ժողվել. մէրամմէթ էթմէք, եէնիտէն եափմագ, եափըպ եէնիլէթմէք. 2. եըգմագ, պօզմագ, եէրէ-լէ եէքսան էթմէք. 3. պաշգա եէրէ գալգմագ իչին գաբ-գաճարը տէվշիրմէք:

Ἀνασκευαστικὸς-ἡ-όν. distruttivo. 2. proprio a ristaurare. փլցնող. 2. նորոգելու յարմար. եըգըճը. 2. եէնիլէթմէյէ մուվաֆըգ օլան:

Ἀνασκευή-ῆς (ἡ) ristauro, ricostruzione. 2. distruzione, demolizione. նորոգելը. 2. փլցնելը, քանդելը, աւրելը. մէրամմէթ, թէքրար եափմագ՝ եէնիլէմէ. 2. եըգմագլըգ, խարապ:

Ἀνασκησία-ας (ἡ) mancanza d'esercizio. անկրթութիւն. ամէլսիզլիք, թալիմսիզլիք:

Ἀνάσκητος (ὁ, ἡ) non esercitato. չկրթուած. թալիմ՝ թէրպիյէ օլմամըշ, ամէլսիզ, թալիմսիզ:

Ἀνασκήτως-ἐπίῤ. senza esercizio. առանց կրթութեան. թալիմ՝ թէրպիյէսիզչէ:

Ἀνάσπασις-εως (ἡ) sradicamento. արմատէն խլելը. քէօքինտէն գօփարմագլըգ, չըգարմա:

Ἀνάσπαστος (ὁ, ἡ) sradicato. արմատէն խլուած. քէօքինտէն գօփարըլմըշ:

Ἀνασπαστὸς (ὁ, ἡ) che si può sradicare. արմատէն խլուելու կարելի. քէօքէնտէն գօփարըլըր, չըգարըլ օլանըր:

Ἀνασπάω. M. σπάσω, sradicare. 2. tirar dietro. 3. alzar sopra. արմատէն խլել. 2. ետ քաշել. 3. վեր վերցընել. քէօքինտէն գօփարմագ, չըգարմագ էթմէք. 2. կէրի չէքմէք. 3. եուգարը գալտըրմագ:

Ἄνασσα-ης (ἡ) θηλ. τ. Ἄναξ. Regina, principessa. թագուհի, իշխանուհի. հաքիմ՝ սուլթան, մէլիքէ:

Ἀνάσσω. M. ανάξω, (ἄνω, ἀνύω) regnare, imperare. 2. reggere, dirigere. թագա-

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ἀναστάσιμος (ὁ, ἡ) ἐκκλεσ. che appartiene alla risurrezione. [illegible]

'Ἀνάστασις-εως (ἡ) risurrezione. 2. convalescenza, ristabilimento. 3. costruzione, edificazione (d'un tempio). 4. erezione (d'una statua). 5. distruzione, devastazione. յարութիւն. 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

'Ἀναστατήρ (ὁ), = 'Ἀναστάτης.

'Ἀναστατήριος-α-ον. (κυρ. θυσία) (sacrificio) che si fa per avere riacquistata la salute. [illegible]

'Ἀναστάτης-ου (ὁ) distruttore, devastatore. [illegible]

'Ἀναστατικὸς-ἡ-όν. proprio a risuscitare, a richiamare alla vita. 2. sedizioso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ἀναστατικῶς-ἐπίῤ. sediziosamente. [illegible]

'Ἀνάστατος (ὁ, ἡ) cacciato dalla sua patria, esiliato, trasmigrato. 2. devastato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ἀναστατόω-ῶ. M. ώσω, distruggere, devastare, rovinare, rovesciare, demolire. 2. conturbare, sollevare, eccitare una sedizione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ἀναστάτωσις-εως (ἡ) esterminio. 2. conturbazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ἀνασταυρόω-ῶ. M. ώσω, crocifiggere. 2. ricrocifiggere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ἀνασταύρωσις-εως (ἡ) crocifissione. [illegible]

'Ἀνάστειος (ὁ, ἡ) incivile, rozzo. [illegible]

'Ἀναστέλλω. M. στελῶ, restringere. [illegible]

'Ἀναστενάζω. M. άξω, } gemere altamente,
'Ἀναστεναχίζω. M. ίσω, } sospirare. [illegible]
'Ἀναστενάχω. M. άξω, }
'Ἀναστένω (χ. M). }

'Ἀνάστερος (ὁ, ἡ) ἀντὶ 'Ἄναστρος.

'Ἀναστεφανόω-ῶ. M. ώσω, } coronare, inghir-
'Ἀναστέφω. M. στέψω. } landare. [illegible]

'Ἀνάστημα-ατος (τὸ) erezione. 2. altezza, statura. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ἀναστοιχειόω-ῶ. M. ώσω, riformare cogli stessi elementi di cui era formato. 2. sciogliere, discomporre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ἀναστρατεύομαι. M. εύσομαι, far una nuova spedizione. [illegible]

'Ἀναστρατοπεδεία-ας (ἡ) il levar le tende. [illegible]

'Ἀναστρατοπεδεύω. M. εύσω, levar le tende. [illegible]

'Ἀναστρέφω. M. στρέψω, convertere. [illegible]

'Ἀναστρολόγητος (ὁ, ἡ) che non sa l'astrologia. [illegible]

'Ἄναστρος (ὁ, ἡ) privo di stelle. [illegible]

'Ἀναστροφή-ῆς (ἡ) inversione, conversione. [illegible]

'Ἀνάστροφος (ὁ, ἡ) converso. [illegible]

'Ἀναστρόφως. ἐπίῤ. arovescio. [illegible]

'Ἀναστρωφάω-ῶ. M. ήσω, rivolgere intorno. [illegible]

'Ἀνασύνταξις-εως (ἡ) nuovo censo. [illegible]

'Ἀνασυντάσσω (ττω) M. τάξω, far un nuovo censo. [illegible]

'Ἀνασύρω. M. συρῶ, tirar sopra. [illegible]

'Ἀνάσχετος-η-ον. soffribile, tollerabile. [illegible]

'Ἀνασχίζω. M. ίσω, fendere, tagliare. [illegible]

'Ἀναταράσσω (ττω) M. άξω, perturbare, scompigliare, agitare. [illegible]

Digitized by Google

Ἀνατάσσω. Μ. τάξω, comporre, ordinare, mettere in fila. կարգը դնել, կարգել. ուրդայա քօմաք, դիզմէք։

Ἀνατεὶ - ἐπίῤ. senza danno, impunemente. առանց վնասու, պատժի. զարարսըզճա, ճէզալանտըրըլմատըն։

Ἀνατείνω. Μ. ενῶ, levare, alzare in alto. վեր վերցնել. եօքարը գալդըրմաք, եէթիշտիրմէք. (μσ) minacciare, incutere timore stendendo ad alcuno qualche cosa con sdegno. Մէկին բարկութենով բան մը երկնցընելով սպառնալ՝ վախ տալ. դըքրէհէ էլի դիր ձէյ դաղդադարագ եօրք էթմէք, գօրգութմէք։

Ἀνατέλλω. Μ. τελῶ, levarsi, spuntare. 2. montare, far sorgere. ցաթել, վեր ելլել. 2. վեր վերցնել, հեծցնել. դօղմաք, չըգմաք. 2. եօքարը չըգարթմաք, գալդըրմաք, դիքմէք։

Ἀνατίθημι. Μ. θήσω, sospendere. 2. consacrare, dedicare. 3. incaricare qualcuno, imporre. 4. attribuire, rapportare, imputare. 5. rimettere, differire, prolungare. կախել, բարձրը տեղ մը դնել. 2. նուիրել, ընծայել. 3. վրան դնել, յանձնել. 4. վրան նետել, տալ. 5. ուշացնել. ասմաք, էհտա էթմէք դիր եէրէ գօմաք. 2. էթմէ ֆարզ էթմէք. 3. մասսուլ էթմէք. 4. իսնադ էթմէք, դըրագմաք. 5. թէհիր էթմէք։

Ἀνατιμάω - ῶ. Μ. ήσω, far montare il prezzo d'una cosa. գինը աւելցընել. պահաօրըն արթըրմաք։

Ἀνατινάσσω. Μ. άξω, sbattere, scuotere. Մէկզմէկու զարնել, ուժով զարնել. չարփմաք, չարփըշդըրմաք։

Ἀνάτλημι. Μ. τλήσομαι, soffrire, tollerare, sopportare. քաշել (ցաւ՝ աշխատանք եւ այլն). չէքմէք (ախը, էզիյէթ չէ աայրը)։

Ἀνατολή - ῆς (ή) lo spuntar del sole. 2. il levante, oriente. արեւուն ցաթիլը. 2. արեւելք. կիւն դօղմասը. 2. կիւն դօղուսու, մէշրիգ, շարգ։

Ἀνατολικὸς - ή - όν. orientale. արեւելքի, արեւելեան. մէշրիգի, շարգի։

Ἀνατομή - ῆς (ή) fessura d'un corpo, operazione anatomica. մարմինը կտրտելը, անդամները ճղքելը. թէշրիհ էթմէքլիք։

Ἀνατομικὸς - ή - όν. anatomico. 2. Anatomista. անդամազննական. 2. անդամազննին. թէշրիհի. 2. թէշրիհ էհլի։

Ἀνάτονος (ό, ή) che tende a levarsi. վեր ելլելու երկնցող, վեր երկնցող. եօքարը գալգմայա չըգմայա մէյիլլի, եօքարը ուզանան։

Ἀνατρεπτικὸς - ή - όν. distruttivo. փլցնող. աւրող. եըգան, խարապ էտէն։

Ἀνατρέπω. Μ. τρέψω, capovolgere, distruggere. 2. far fallire, գլխիվար ընել, ներքեւը վրայ ընել, փլցնել, վար առնել. 2. անանկ ընել. դաշ աշաղը էթմէք, ալթիւսթ էթմէք, եէրէ էլէ եըգըգ էթմէք, եըգմաք աշաղը ալմաք. 2. մաֆլիւս էթմէք։

Ἀνατρέφω. Μ. θρέψω, educare, elevare. սնուցանել, կրթել. պէսլէմէք, թէրպիյէ էթմէք։

Ἀνατρέχω. Μ. δραμοῦμαι, correre in alto indietro. 2. rimontare. վեր կամ ետ վազել։ 2. նորէն վրան ելլալ՝ ցաթկել. եէգարըյա, կէրի գօշմագ. 2. թէքրար խարպաճ չըգմագ՝ դըրմանմագ, աթըլմագ։

Ἀνάτρητος (ό, ή) trasforato. ծակած, մէկ դիէն մէկալ դինանցած. դէլինմիշ, պիր եանտան պիր եանա կէչմիշ։

Ἀνατρίβω. Μ. τρίψω, fregare, usare. 2. pestare più cose insieme. շփել, քսելով մաշեցնել. 2. քանի մը բան մէկտեղ ծեծելով առօրել. օվմաք, աշընտըրմաք. 2. պիր գաչ նէսնէյի պիրլէտէ էզմէք։

Ἀνάτριπτος (ό, ή) usato (abito). մաշած (հանդերձ). աշընմըշ, էսքի դէօթէլմիշ (ռուպա)։

Ἀνάτριψις - εως (ή) confricazione. շփում, շփելը. օվմաշ, օվմագլըգ։

Ἀνατροπεὺς - έως (ό) distruttore. փլցնող. եըգըճը, խարապ էտիճի։

Ἀνατροπή - ῆς (ή) rovesciamento, sovversione, distruzione. գլխիվար ընելը, տակն ու վրայ ընելը՝ աւրելը, կործանում, քանդում. եըգըմ, խարապ, դօզմա, ալթիւսթ էթմէ, դարմադաղըն էթմէ։

Ἀνατροφεὺς - έως (ή) nutrice. սնուցիչ. պէսլէյիճի, թէրպիյէ էտիճի։

Ἀνατροφή - ῆς (ή) nutrizione, educazione. սնունդ, դաստիարակութիւն. պէսլէմէ, թէրպիյէ։

Ἀνατροχάζω. Μ. άσω, καὶ άω - ῶ. ἀντὶ Ἀνατρέχω.

Ἀνατυπόω - ῶ. Μ. ώσω, informare. 2. riformar (nella mente), fantasticare. նորէն շինել՝ ձեւել. 2. շինել (մտքէն), երեւակայել. եէնիտէն գալըպ չէքմէք. 2. եէնիտէն գալըպ(մըշ) թասավուր էթմէք (զիհնինտէն), խայալլանմաք։

Ἀνατύπωσις - εως (ή) riformazione. 2. il fantasticare, il formare delle cose nella mente. նորէն շինելը՝ ձեւելը. 2. մտքէն բաներ շինելը, հնարելը. եէնիտէն գալըպլամա՝ դիւզէլ գօյմագլըգ. 2. զիհնինտէն շէյլէր գալըպլամագլըգ, թասավուր էթմէգլիք։

Ἀναύγητος (ό, ή) tetro, oscuro, nero. սեւ, մութ. սիյահ, գարա։

Ἀναυλεὶ. ἐπίῤ. senza nolo. առանց նաւու վարձքի. նավլունսուզ։

Ἄναυλος (ό, ή) che è senza nolo. նաւու վարձք չունեցող. նավլունսուզ։

Ἀναυξής - έως (ό, ή)
Ἀναύξητος (ό, ή)
Ἄναυξος (ό, ή)
che non cresce, s'aumenta. չաճող, չաւելցող. պէօյիւմէյէն, արթմայան։

Ἀναϋτέω, Μ. ήσω. καὶ Ἀναύω = Ἀναβοάω.

Ἀναύω. Μ. αύσω, accendere. վառել. եագմաք։

Ἀναφαίνω. Μ. φανῶ, far risplendere. 2. manifestare. փայլեցընել. 2. յայտնել. պարլաթմաք. 2. մէյտանա չըգարմաք, պէյան էթմէք։

Ἀναφαίρετος (ό, ή) intoglibile, che non si può togliere. չվերցնալու. գալգմազ։

Ἀναφανδὰ καὶ Ἀναφονδὸν. ἐπίῤ. manifestamente, apertamente, evidentemente. յայտնի, բացը. աշըգ, աչըգտան։

Ἀναφέρω. Μ. οίσω, portar sopra. 2. riportare, riferire. 3. ristabilirsi, riavere le sue forze. վեր տանիլ. 2. իմացընել, լուրը տանիլ. 3. ուժովնալ, կազդուրիլ.

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Αναφεύγω. M. φεύξομαι, fuggire sopra o indietro. [illegible]

'Αναφευκτικός - ή - όν. atto a fuggire. [illegible]

'Ανάφευξις - εως (ή) scampo, sotterfuggio. [illegible]

'Αναφθέγγομαι. M. φθέγξομαι, parlare ad alta voce. [illegible]

'Αναφθείρομαι. M. φθαρήσομαι, correre alla perdizione, perire. [illegible]

'Αναφλέγω. M. φλέξω, riaccendere, riabbrucciare. 2. eccitare, infiammare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ανάφλεξις - εως (ή) accendimento, infiammazione. 2. eccitazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αναφλογίζω. M. ίσω, = 'Αναφλέγω.

'Αναφορά - ᾶς (ή) elevazione. 2. rapporto, relazione, indirizzo. 3. anafora (figura Rettorica). 4. supplica. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

'Αναφορεύς - έως (ό) che eleva, innalza. [illegible]

'Αναφορέω - ῶ. M. ήσω, = 'Αναφέρω. 2. (ναυτ.) prepararsi al ritorno. [illegible]

'Αναφορικός - ή - όν. (γραμμ.) relativo (pronome). [illegible] (ιατρ.) che sputa sangue. [illegible]

'Ανάφορον (τό) il basto dei facchini. 2. manovella, lieva. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αναφορτίζομαι. M. ίσομαι, portar sulle spalle. [illegible]

'Αναφροδισία - ας (ή) disprezzo delle cose veneree. [illegible]

'Αναφρόδιτος (ό, ή) nemico de' piaceri, dei sensi. [illegible]

'Αναφροντίζω. M. ίσω, rivolgere nell' animo, riflettere. [illegible]

'Αναφρος (ό, ή) (άφρός) non spumoso, senza spuma. [illegible]

'Αναφυγή - ῆς (ή) καί φυξις, 'Ανάφυξις.

'Αναφυσάω - ῶ. M. ήσω, soffiare una cosa. 2. esser gonfio, arrogante, ringalluzzarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αναφύσημα - ατος (τό) καί 'Αναφύσησις (ή) l'azione di soffiare, di gonfiare. 2. esalazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αναφυτεύω. M. εύσω, ripiantare. [illegible]

'Αναφύω. M. φύσω. riprodurre. 2. (άμτβ. ήμσ) rinascere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αναφωνέω - ῶ. M. ήσω, 'Αναβοάω.

'Αναφώνημα - ατος (τό)
'Αναφώνησις - εως (ή) } esclamazione. [illegible]

'Αναχαιτίζω. M. ίσω, scuotere il crine. 2. rivoltarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αναχαλάω - ῶ. M. άσω, rallentare. [illegible]

'Αναχέω - ῶ. M. εύσω, empire dall' alto. [illegible]

'Αναχορεύω. M. εύσω, tripudiarsi, saltare, danzare. [illegible]

'Αναχρονίζω. M. ίσω, peccare sull' ordine cronologico, far degli anacronismi. [illegible]

'Αναχρονισμός (ό) anacronismo, errore sull' ordine dell' epoche. [illegible]

'Αναχρώννυμι. M. χρώσω, colorare. [illegible]

'Ανάχυσις - εως (ή) effusione. 2. mollezza, indebolimento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αναχώννυμι. M. χώσω, infossare, far mucchio di terra. [illegible]

'Αναχωρέω - ῶ. M. ήσω, ritornare, partire. 2. ritirarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αναχώρημα - ατος (τό) recesso, luogo di ritiro. [illegible]

'Αναχώρησις - εως (ή) partenza, ritiro. [illegible] 2. = 'Αναχώρημα.

10

Digitized by Google

Ἀνδροφάγος (ὁ, ἡ) che si pasce di carne umana, antropofago. մարդ ուտող · ադամ էթինի, ինսան թէնինի եյէն կիշիլէրին:

Ἀνδροφθόρος (ὁ, ἡ) pernicioso agli uomini. մարդկանց վնասակար · ադամլարա զարարլը, ճէրր էտիճի:

Ἀνδροφονεὺς - έως (ὁ) } Ἀνδροκτόνος.
Ἀνδροφόνος (ὁ, ἡ) }

Ἀνδρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha dei sentimenti virili. կատարեալ մարդու դատմունք՝ միտք ունող · աքըլ՝ ֆիքրադէրի՝ չէյնի թամ:

Ἀνδροφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha natura di uomo. մարդու՝ այրական բնութիւն ունող · ադէմ էր թապիաթլը:

Ἀνδρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce d'uomo. երիկ մարդու ձայն ունող · էրքէք սէսլի:

Ἀνδρόω - ῶ. M. ώσω. = Ἀνδρίζω. 2. rendere virile, dar la forza d'un uomo, rendere uomo. երիկ մարդու զօրացնել, արդար կորիճ ընել, մարդ ընել · էրի ճէսարէթ վէրմէք, էրքէքլիք ճէսարէթինի վէրմէք, ադամ էթմէք:

Ἀνδρύνω. M. υνῶ. = Ἀνδρόω.

Ἀνδρώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ἀνδρικός.

Ἀνδρωδῶς - ἐπίῤ. = Ἀνδρικῶς.

Ἀνδρὼν - ῶνος (ὁ) } appartamento d'uomini, andronitide.
Ἀνδρωνῖτης - ιδος (ἡ) }
այրանոց, երիկ մարդու բնակարան · օտալար:

Ἀνδρωνυμέω - ῶ. M. ήσω. avere un nome d'uomo. մարդու անուն ունենալ · էրքէք իսմլի օլմաք:

Ἀνδρώνυμος (ὁ, ἡ) che ha un nome d'uomo. մարդու անուն ունեցող · էրքէք իսմլի:

Ἀνέγγυος (ὁ, ἡ) senza malleveria, garanzia. առանց երաշխաւորութեան՝ պաշտպանութեան · քէֆիլսիզ, հիմայէսիզ:

Ἀνεγείρω. M. εγερῶ, svegliare. արթնցընել · ույանդըրմաք:

Ἀνεγέρμων - ονος (ὁ, ἡ) destato dal sonno. արթնցած · ույանմըշ, ույխուտան գալքմըշ:

Ἀνέγερσις - εως (ἡ) lo svegliamento. արթննալը · ույխուտան գալքմա:

Ἀνέγερτος (ὁ, ἡ) che non si sveglia, non si può svegliare. չարթնցող, արթննալ չկրցող · ույանմամըշ, ույանամազ:

Ἀνεγκλητὶ - ἐπίῤ. = Ἀνεγκλήτως.

Ἀνέγκλητος (ὁ, ἡ) irreprensibile, innocente. 2. certo, incontestabile. չյանդիմանուելու, յանցանք չունեցող · 2 · յայտնի ըղորդ, առանց կասկածի · թագսիրսիզ, մասում օլմայան, սուչսուզ · 2 · աշիքեար, աչըգ, գավի:

Ἀνεγκλήτως - ἐπίῤ. senza delitto, irreprensibilmente. 2. incontestabilmente. յանցանք չունենալով, անմեղութեամբ · 2 · առանց կասկածի, ըղորդ՝ աստոյգ ըլլալով · սուչսուզլուգ՝ թագսիրսիզլիք իլէ · 2 · գավի, աչըգ, շիւպհէսիզ օլարագ:

Ἀνέγκυος (ὁ, ἡ) che non è gravida. ծանրացած չեղող · կէպէ օլմայան, համիլէ գալմայան:

Ἀνεγκωμίαστος (ὁ, ἡ) non lodato. չգովուած · մէթհ օլունմամըշ:

Ἀνεθέλητος (ὁ, ἡ) involontario, sforzato. 2. non voluto. չուզող, ակամայ, բռնադատուած · 2 · չուզուած · կէօնիւլսիւզ, զօրլամա · 2 · իսթէնմէմիշ:

Ἀνείδεος (ὁ, ἡ) informe, senza forma. ձեւ չունեցող, անկերպարան · շէքիլսիզ, պիչիմսիզ:

Ἀνείκαστος (ὁ, ἡ) che non si può immaginare, conghietturare. միտքէ՝ երեւակայութենէ չանցնելու, անկարծ, չյուշելու · ախըլտան՝ խէյալտան կէչմէզ, խայալ թահմին օլունամազ, ուհամ օլունմազ:

Ἀνεικὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἀ, νεῖκος) incontestabile. կռիւ չունեցող · գավկասըզ:

Ἄνειμι. M. ειμι, ascendere. 2. spuntare. վեր ելլել · 2 · ծագիլ · եօգարը չըգմագ · 2 · տօղմագ, չըգմագ · 3. = Ἀναπλέω.

Ἀνείμων - ονος (ὁ, ἡ) non vestito, nudo. չհագուած, մերկ · կէյինմէմիշ, չըփլագ:

Ἀνείργω. M. ξω, impedire, allontanare. թող չտալ, հեռացընել · 2 · պէրաքէթմէմէք · 2 · իւզագլաշթըրմագ:

Ἀνεισακτὸς (ὁ, ἡ) non introdotto. ներս չմտած · իչէրի կիրմէմիշ, իչէրիյէ սօգուլմամըշ:

Ἀνείσοδος (ὁ, ἡ) che non ha adito. մուտ չունեցող · կիրէճէք մահալլի օլմայան, մէտխալսըզ:

Ἀνείσφορος (ὁ, ἡ) che non è tributario, che non paga il tributo. հարկ՝ բաժ չտուող · ախչէսիզ մաֆ:

Ἀνέκαθεν - ἐπίῤ. da principio, originariamente. զլխէն, սկիզբէն, բնէն · իպթիտատան, պաշլանկըճընտան, ասլընտան:

Ἀνέκβατος (ὁ, ἡ) che non has uscio. ելլելու դուռ չունեցող · չըգաճագ գափուսու օլմայան, գափուսըզ:

Ἀνεκβίαστος (ὁ, ἡ) inviolabile. չեղծելու, չբռնադատուելու · պօզուլմազ, զօր օլմազ · άστως - ἐπίῤ.

Ἀνεκδιήγητος (ὁ, ἡ) indicibile, ineffabile. չպատմուելու, չպատմուելու · նաքլ՝ թարիֆ օլունմազ:

Ἀνεκδίκητος (ὁ, ἡ) invendicato. վրէժը չառնուած · ինթիքամը ալընմամըշ:

Ἀνέκδοτος (ὁ, ἡ) non publicato. 2. non maritata. չհրատարակուած, չյայտնուած · 2 · չկարգուած (աղջիկ) · չափ օլունմամըշ, օրթայա չըգմամըշ, նամուլիւմ, գիզլի · 2 · էվլէնմէմիշ:

Ἀνεκθέρμαντος (ὁ, ἡ) non riscaldato, չտաքցած · ըսըթըլմամըշ, ըսընմամըշ:

Ἀνεκκλησίαστος (ὁ, ἡ) che non interviene alle assemblee del popolo. ժողովքը չեկող · ճէմաաթէ կէլմէյէն քիմսէ · (ἐκκλη.) esiliato dalla chiesa. ժամէն վտարուած · քիլիսէտէն գօվուլմուշ:

Ἀνεκλάλητος (ὁ, ἡ) = Ἀνέκφραστος.

Ἀνέκκλιτος (ὁ, ἡ) inevitabile. չխուսափելու, անհրաժեշտ · գաչըլամազ, գաչընըլամազ, գաչըլմազ:

Ἀνεκλόγιστος (ὁ, ἡ) esente dell' obligo di dar conto, համարը տալու պարտականութիւն չեղող · հեսապ վէրմէյէ պօրճլու օլմայան:

Ἀνέκπλητος (ὁ, ἡ) imperturbabile, միտքը տակնուվրայ չեղող, անսաստ կեցող · չէյխ-

Digitized by Google

[illegible]

Ἀνεκπλήκτως - ἐπίῤ. senza timore, intrepidamente. [illegible]

Ἀνεκπλήρωτος (ὁ, ἡ) non empito. 2. che non si può empiere. [illegible]

Ἀνεκτὸς - ἡ ὴ όν. tollerabile, soffribile. [illegible] - εκτῶς - ἐπίῤ.

Ἀνεκφοίτητος (ὁ, ἡ) che sta sempre dentro, che non sorte. [illegible] - οίτως - ἐπίῤ.

Ἀνέκφραστος (ὁ, ἡ) = Ἀνεκδιήγητος, Ἀνεκλάλητος.

Ἀνέλαιος (ὁ, ἡ) che manca d'ulive, o d'olio. [illegible]

Ἀνελεημοσύνη - ης (ἡ) privazione di misericordia, crudeltà, barbaria. [illegible]

Ἀνελεήμων - ονος (ὁ, ἡ) spietato, crudele, barbaro. [illegible]

Ἀνελέητος (ὁ, ἡ) indegno di pietà, di compassione. [illegible] ήτως. ἐπίῤ.

Ἀνελευθερία - ας (ἡ) } servilità, bas-
Ἀνελευθεριότης - ητος (ἡ) } sezza d'animo, avarizia. [illegible]

Ἀνελεύθερος (ὁ, ἡ) servile, avaro. [illegible]

Ἀνελευθέρως - ἐπίῤ. servilmente. [illegible]

Ἀνελίσσω (ττω) Μ. ίξω, rivolgere, rivoltare. 2. spiegare. [illegible]

Ἀνελκτος (ὁ, ἡ) che non si può tirare. [illegible]

Ἀνέλλην - ηνος (ὁ, ἡ) non greco, barbaro. [illegible]

Ἀνελλήνιστος (ὁ, ἡ) alieno dai costumi dei Greci. 2. contrario alle regole della lingua greca. [illegible]

Ἀνελλιπὴς - έος (ὁ, ἡ) completo, perfetto, che non manca di nulla. [illegible]

Ἀνελλιπῶς - ἐπίῤ. senza nulla mancare. [illegible]

Ἄνελπις - ιδος (ὁ, ἡ) privo di speranza, disperato. [illegible]

Ἀνελπιστέω-ῶ. Μ. ήσω, essere senza speranza, non aver speranza. [illegible]

Ἀνελπιστία - ας (ἡ) mancanza di speranza, disperazione. [illegible]

Ἀνέλπιστος (ὁ, ἡ) disperato. inopinato. [illegible]

Ἀνελπίστως-ἐπίῤ. inaspettatamente, inprovvisamente, inopinatamente. [illegible]

Ἀνέμβατος (ὁ, ἡ) inaccessibile. [illegible]

Ἀνέμητος (ὁ, ἡ) indiviso, non distribuito. 2. non partecipe. [illegible]

Ἀνεμίζω. Μ. ίσω. esporre al vento, ventilare. [illegible]

Ἀνεμόδρομος (ὁ, ἡ) che corre come il vento. [illegible]

Ἀνεμόεις - εσσα, εν. ἀντὶ Ἀνεμώδης.

Ἄνεμος (ὁ) (ἄημι) vento. [illegible]

Ἀνεμοσκεπὴς - έος (ὁ, ἡ) che serve di riparo contro il vento. [illegible]

Ἀνεμόστροφος (ὁ, ἡ) procelloso, che agita il vento. [illegible]

Ἀνεμοταράχη - ης (ἡ) tempesta, turbine. [illegible]

Ἀνεμοτρα (τρε) φὴς - έος (ὁ, ἡ) } nutrito dei
Ἀνεμότροφος (ὁ, ἡ) } venti. [illegible]

Ἀνεμόφθορος (ὁ, ἡ) guastato dal vento. [illegible]

Ἀνεμοφόρητος (ὁ, ἡ) che si toglie, si prende via dal vento, leggiero. [illegible]

Ἀνεμόω - ῶ. Μ. ώσω. = Ἀνεμίζω. 2. agitarsi dal vento. [illegible]

Ἀνεμπόδιστος (ὁ,ἡ) non interdotto, non vietato, libero. [illegible]

Ἀνεμποδίστως - ἐπίῤ. liberamente, senza verun ostacolo. [illegible]

Ἀνεμπόλητος (ὁ, ἡ) non venduto. [illegible]

Digitized by Google

'Ανέμφατος (ὁ, ἡ) privo di enfasi, efficacia. անզօրաբանութիւն՝ անզօրութիւն չունեցող. տէօզլէանտըր թէօսիրլէյէ օլմայան, թէսիրսիզ:

'Ανεμώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di vento, ventoso. Հողմոտ, հողմով լեցուն. րուզկեարլը էլի դօլու, րուզկեարլու, եէլլի:

'Ανεμώνη-ης (ἡ) anemone (fiore) ադրէլ ամսոյն մէջ կաղապարուած բուսօղ ծաղիկ մըն է. ադրէլ այընդա չիչէք օզանընդան գէլիր՝ հավայ օլուր դէր նէվ չիչէք դիր, նէ-ման:

'Ανενδεής-έος (ὁ, ἡ) che non ha alcun bisogno. բանի մը կարօտութիւն՝ պէտք չունեցող. հէչ բիր շէյէ իհթիյաճը՝ էհթիյա-ճը օլմայան. δεῶς. ἐπίῤ.

'Ανενδοίαστος (ὁ, ἡ) *'Αναμφίβολος. άστως. ἐπίῤ. βόλως. ἐπίῤ.*

'Ανένδοτος (ὁ, ἡ) inesorabile. անողորմելի, անխնայ խիստ. ֆէնա էյլէյէն. *ότως. ἐπίῤ.*

'Ανενεργής-έος (ὁ, η) = *'Ανενέργητος.*

'Ανενεργησία-ας (ἡ) inefficacia. անզօրութեան պակասութիւն. թէսիրսիզլիք, էսէրսիզլիք, թէսիրսիզլիք:

'Ανενέργητος (ὁ, ἡ) inefficace, inutile, disoccupato, ozioso. անզօր չեղօղ, անգործ, դատարկ. թէսիրսիզ թէսիրսիզ, իշսիզ, էշէյ:

'Ανενθουσίαστος (ὁ, ἡ) privo di entusiasmo. չյափշտակուած, Աստուծմէ չազդուած. ալլահ կէօնլիւ, իլհամ իլհամսըզ, էֆթիհանսըզ:

'Ανενόχλητος (ὁ, ἡ) non molestato, quieto. չնեղած, հանդարտ. ուճուզսուզ, ուճուզ-թըզ կէօրմէմիշ, րահաթ:

'Ανέντατος (ὁ, ἡ) non teso, rallentato. չլարուած, թուլ ձգած. կէրիլմէմիշ, գօլ գոյվերիլմիշ:

'Ανέντευκτος (ὁ, ἡ) che fugge il commercio degli uomini, insociabile. մարդու հետ վարուելու չուզօղ, կենցաղավարութենէ փախչօղ. քէնարլըմազ, ինսան մուամելէսինտէն գաչընան:

'Ανεξάκουστος (ὁ, ἡ) che non si può udire di lontano. Հեռուանց չլսուելու. ուզագտան իշիտիլմէզ:

'Ανεξάλειπτος (ὁ, ἡ) indelebile, sempiterno. չջնջուելու, չաւրելու, յարատեւ. պօզուլմազ, սիլինմէզ գալըր, դայիմ դուրուր:

'Ανεξάλλακτος (ὁ, ἡ) *'Αμετάβλητος, καὶ 'Αναλλοίωτος.*

'Ανεξαρίθμητος (ὁ, ἡ) = *'Αναρίθμητος.*

'Ανεξέλεγκτος (ὁ, ἡ) irreprensibile. անյանդիմանելի, անպարսաւ. թէքտիր օլունմազ. έγκτως. ἐπίῤ.

'Ανεξέργαστος (ὁ, ἡ) non lavorato, greggio, rozzo. չքանդուած, պարզ, անպաճոյճ. խամ, իշլէնմէմիշ, դօյալը, խամ սօվար խալը:

'Ανεξερεύνητος (ὁ, ἡ) imperscrutabile, investigabile. չքննելու, անքննին. թէֆթիշ օլունմազ:

'Ανεξέταστος (ὁ, ἡ) non esaminato. 2. che non si può esaminare. չքննուած. 2. չքննուելու. թէճրուպէսիզ թէֆթիշ օլունմամըշ. 2. թէճրուպէ օլունմազ:

'Ανεξετάστως-ἐπίῤ. senza esame. առանց քննութեան. թէֆթիշսիզին, դէօրլիւ թէճրուպէսիզ:

'Ανεξεύρετος (ὁ, ἡ) che non si può trovare. չգտանուելու. պուլունմազ:

'Ανεξήγητος (ὁ, ἡ) inesplicabile, inesprimibile, indicibile. չմեկնուելու, չպատմելու, անճառ. թարիֆ օլունմազ, մանասը պիլինմէզ, սէօյլէնմէզ:

'Ανεξικακέω-ῶ. M. ήσω, soffrire, tollerare il male con pazienza. Համբերութեամբ քաշել (չարիք). ֆենալըգ չէքմէք (պելա-յը՝ դէրտ):

'Ανεξικακία-ας (ἡ) tolleranza, pazienza. քաշելը, համբերելը. չէքմէքլիք, ֆենա-լըգ, թահամմիւլ:

'Ανεξίκακος (ὁ, ἡ) tollerante, clemente, paziente. քաշօղ, համբերօղ. ֆենալըգ, ֆենալըգ չէքէն, թահամմիւլլի:

'Ανεξιχνίαστος (ὁ, ἡ) inpenetrabile, indagabile, investigabile. մէջը չմտնալու, չփնտռուելու, չքննելու. իչինէ կիրիլմէզ, թէֆթիշ օլունմազ, պուլունմազ:

'Ανέξοδος (ὁ, ἡ) senza uscio. ելք դուռ չունեցող. դուդուգսուզ, խաբարասըզ:

'Ανεόρταστος (ὁ, ἡ) non festeggiato, sen-

'Ανέορτος (ὁ, ἡ) za festa. չտօնուած, հանդէս չկատարուած, չտօնախմբուած. եօրթա թամաշա գըլմամըշ, եօրթասըզ, չէնլիք-սիզ, դայրամսըզ:

'Ανεπάγγελτος (ὁ, ἡ) non intimato, non dichiarato, non annunziato. չկարգուած, ազդ չեղած, չյայտնուած. ֆէթվա թէնպիհ օլունմամըշ, հապէր վերիլմէմիշ, աշիքեար մալում օլմամըշ:

'Ανεπαίσθητος (ὁ, ἡ) che non si sente. 2. insensibile. չլսուող, չիմացուող. 2. չզգացօղ. դույուլմազ. 2. դույմայան:

'Ανεπαίσχυντος (ὁ, ἡ) *'Αναίσχυντος.*

'Ανεπάλλακτος (ὁ, ἡ) costante, fermo. Հաստատուն, անփոփոխ. դէօնմէզ, դէօնմէզ գարարսըզ դուրան:

'Ανεπίβατος (ὁ, ἡ) *"Αβατος.*

'Ανεπιβούλευτος (ὁ, ἡ) cui non si può insidiare, sicuro dalle insidie. որուն որ որոգայթ չլարուիր, որոգայթէ ապահով. դուզագ գուրուլմազ, դուզագտան էմին:

'Ανεπίγραφος (ὁ, ἡ) senza inscrizione, frontispizio. վերնագիր՝ մակագիր չունեցող. եազըսըզ, եազըլմամըշ:

'Ανεπίδεκτος (ὁ, ἡ) non suscettibile, incapace. բաւական՝ ընդունակ չեղօղ. գապիլիյէթսիզ:

'Ανεπίδετος (ὁ, ἡ) κυρ. πληγὴ, senza legatura, non legato չկապուած, կապ չունեցող. պաղլանմամըշ, պաղսըզ:

'Ανεπιθύμητος (ὁ, ἡ) senza desiderio. փափագ՝ իղձ չունեցող. արզուսուզ, հավէսսիզ:

'Ανεπικοινώνητος (ὁ, ἡ) = *'Ακοινώνητος.*

'Ανεπίκριτος (ὁ, ἡ) su cui non si può giudicare, che non si può decidere. չդատուելու, չվճռուելու. ահքեամ գէսիլմէզ, ֆէթվա օլունմազ. *κρίτως. ἐπίῤ.*

'Ανεπίκρυπτος (ὁ, ἡ) che non si nasconde. 2. che non si può nascondere. չծա-

Digitized by Google

[illegible]

Ἀνεπίληπτος (ὁ, ἡ) Ἄμεμπτος.

Ἀνεπιμέλητος (ὁ, ἡ) incurato. 2. che non cura. [illegible]

Ἀνεπίμικτος (ὁ, ἡ) che non si mescola. 2. che non ha alcun commercio cogli stranieri. [illegible] ίκτως. ἐπίῤ.

Ἀνεπιμιξία - ας (ἡ) mancanza di mescolanza 2. di commercio. [illegible]

Ἀνεπίμονος (ὁ, ἡ) che non è durabile. 2. incostante. [illegible]

Ἀνεπίπλαστος (ὁ, ἡ) non finto, senza simulazione. [illegible]

Ἀνεπισήμαντος (ὁ, ἡ) che non si riconosce per nessun segno distinto. 2. oscuro, incognito. [illegible]

Ἀνεπίσκεπτος (ὁ, ἡ) non esaminato con cura. [illegible] έπτως - ἐπίῤ.

Ἀνεπισκεύαστος (ὁ, ἡ) irreparabile. [illegible]

Ἀνεπιστασία - ας (ἡ) inconsiderazione, mancanza di riflessione. [illegible]

Ἀνεπιστάτητος (ὁ, ἡ) privo d'un curatore. [illegible]

Ἀνεπίστατος (ὁ, ἡ) = Ἀνεπίσκεπτος. στάτως. ἐπίῤ.

Ἀνεπιστήμων - ονος (ὁ, ἡ) non sapiente, ignorante. [illegible] στημόνως. ἐπίῤ.

Ἀνεπιστρεπτέω - ῶ. M. ήσω, non tornare dietro. 2. essere indifferente. [illegible]

Ἀνεπίστρεπτος (ὁ, ἡ) che non si volta dietro. 2. indifferente, negligente. [illegible]

Ἀνεπιστρέπτως - ἐπίῤ. indifferentemente. trascuratamente. [illegible]

Ἀνεπίστροφος (ὁ, ἡ) = Ἀνεπίστρεπτος.

Ἀνεπιστρόφως - ἐπίῤ. = Ἀνεπιστρέπτως. ἐπίῤ.

Ἀνεπίτακτος (ὁ, ἡ) non comandato. 2. che non è sotto il comando di qualcuno, insubordinato. [illegible]

Ἀνεπιτέχνητος (ὁ, ἡ) senza artificio, semplice. [illegible]

Ἀνεπιτήδειος (ὁ, ἡ) improprio, inconveniente, incapace. [illegible]

Ἀνεπιτηδειότης - ητος (ἡ) inabilità, improprietà, incapacità. [illegible]

Ἀνεπιτηδείως - ἐπίῤ. impropriamente, con incapacità. [illegible]

Ἀνεπιτήδευτος (ὁ, ἡ) = Ἀνεπιτέχνητος.

Ἀνεπιτίμητος (ὁ, ἡ) irreprensibile. [illegible]

Ἀνεπίτροπος (ὁ, ἡ) privo di tutore. [illegible] 2. = Ἀνεπίστρεπτος.

Ἀνεπιφανής - έος (ὁ, ἡ) / Ἀνεπίφαντος (ὁ, ἡ) oscuro, ignobile. [illegible] άντως. ἐπίῤ.

Ἀνεπίφθονος (ὁ, ἡ) non invidiato. 2. non invidiabile, da non invidiarsi. [illegible] φθόνως - ἐπίῤ.

Ἀνεπιχείρητος (ὁ, ἡ) che non si può intraprendere. 2. inaccessibile. [illegible]

Ἀνεπόψιος (ὁ, ἡ) invisibile. [illegible]

Ἀνέραμαι / Ἀνεράομαι M. ερασθήσομαι, innamorarsi di nuovo. [illegible]

Ἀνεραστία - ας (ἡ) privazione d'amore. [illegible]

Ἀνέραστος (ὁ, ἡ) non amabile, odioso. 2. che non ama, non s'innamora. [illegible]

Ἀνέργαστος (ὁ, ἡ) incolto, non lavorato. [illegible]

Ἄνεργος (ὁ, ἡ) disoperato, ozioso. [illegible]

Ἀνερεθίζω. M. ίσω, incitare, irritare di nuovo. [illegible]

Ἀνερευνάω-ῶ. M. ήσω, scrutinare, ricercare. [illegible]

Ἀνερεύνητος (ὁ, ἡ) non ricercato. [illegible]

Ἀνέριστος (ὁ, ἡ) indisputabile. [illegible]

Digitized by Google

Ἀνερμάτιστος (ὁ, ἡ) κυρ. ἐπὶ πλοῖον. senza savorra. Նաւախիճ չունեցօղ · սաֆրասըզ ։

Ἀνερμήνευτος (ὁ, ἡ) che non si può interpretare, inesplicabile. չմեկնուելու, չպարզելու · մանա վէրիլմէզ, չէօզիւլմէզ, անլաշըլամազ · ἑυτως-ἐπίῤ.

Ἀνέρπω. Μ. ἑρψω, serpeggiare all'alto. դէպ ի վեր սողալ · եօգարըյա դօղրու սիւրիւնմէք, աքմաք, թըրմանմաք ։

Ἀνερυθριάω-ῶ. Μ. άσω, arrossire (dalla vergogna). կարմրիլ (ամօթալէն) · գըզարմաք (ուտանմագլըգընտան) ։

Ἀνέρχομαι. Μ. ελεύσομαι, venire da capo, ritornare. 2. montare, sortire. Նորէն գալ, դառնալ · 2. դարձեր՝ վրան ելլել · թէքրար կէլմէք, տէօնմէք · 2. եուգարըյա՝ եօգարը չըգմաք ։

Ἀνερωτάω-ῶ. Μ. ήσω, domandare, interrogare di nuovo. Նորէն հարցընել · թէքրար սօրմաք՝ սուալ էթմէք ։

Ἄνεσις-εως (ἡ) riposo. 2. rallentamento, languore. 3. licenza, libertà. Հանգիստ, կանգ · 2. թուլնալը, թուլութիւն · 3. հրաման, ազատութիւն · հուզուր, տինյէնմէ · 2. կէվշէքլիք, տէրմանսըզլըգ · 3. իզն, ազատլըգ ։

Ἀνέσπερος (ὁ, ἡ) κύρ. ἡμέρα. senza sera. 2. eterno, infinito. Իրիկուն չունօղ · 2. յաւիտենական, անվախճան · աքշամսըզ · 2. էպէտի, նիհայէթսիզ ։

Ἀνέταιρος (ὁ, ἡ) privo d'amici. Բարեկամ չունեցօղ · տօսթսուզ, եարանսըզ, եալընըզ ։

Ἀνέτοιμος (ὁ, ἡ) non pronto. պատրաստ չեղօղ · հազըր օլմայան, թէտարիքսիզ ։

Ἄνετος (ὁ, η) rallentato, lasciato, sciolto. 2. indipendente, libero. 3. consacrato, dedicato. Թուլցած, առանց կապի թողուած · 2. անկախ, ազատ · 3. նուիրուած · կէվշէկ, պօշալմըշ, չէօզիւլմիւշ · 2. սէրպէսթ, ազատ · 3. թախսիս օլունմուշ ։

Ἀνετυμολόγητος (ὁ, ἡ)
Ἀνέτυμος (ὁ, ἡ) senza etimologia. ստուգաբանութիւն չունեցօղ · ասըլսըզ, [illegible] · τόμως. ἐπίῤ.

Ἀνέτως-ἐπίῤ. senza impedimento, liberamente. արգելմունք չունենալով, ազատութեամբ · էնկէլսիզ, սէրպէսթչէ ։

Ἄνευ. σύνδ. ἢ πρόθ. senza, oltre, inoltre, eccetto. առանց, ի զատ · սըզ, սիզ, [illegible], մաադա, պաշգա, ֆազլա ։

Ἀνευάζω. Μ. άσω. gridar fortemente per allegrezza, celebrare ad alte grida. ուրախութենէն խիստ պոռալ, բարձր ձայնով հաչակել · սէվինճինտէն պաղըրմաք, հայգըրմաք, եիւքսէկ սէս իլէ չաղ էթմէք ։

Ἄνευθε-ἐπίῤ. ἀντὶ τοῦ Ἄνευ.

Ἀνεύθετος (ὁ, ἡ) non accomodato. 2. inutile. անդէն ի անդը չդրուած, չկարգաւորուած · 2. անպիտան, անշահ · եէրլէ եէրինէ գօնմամըշ · 2. ֆայտասըզ, իշէ եարամազ ։

Ἀνεύθυνος (ὁ, ἡ) esente di responsabilità. երաշխաւոր չեղօղ, պատասխան տալու պարտական չեղօղ · քէֆիլ օլմայան, [illegible] օլմայան · θύνως. ἐπίῤ.

Ἄνευκτος (ὁ, ἡ) non desiderato. 2. non desiderabile, da non desiderarsi. չփափաքուած · 2. չփափաքելու · արզուլանմամըշ · 2. արզուլանմայաճագ, հավէս էտիլմիյէճէք ։

Ἀνευλαβής-έος (ὁ, ἡ) irreligioso. 2. chi manca di precauzione, di circospezione, incauto. անհաւատ, անկրօն · 2. անզգոյշ, առաջահոգ չեղօղ · տինսիզ, իմանսըզ · 2. տիքքաթսըզ, իհթիյաթսըզ ։

Ἀνεύρεσις-εως (ἡ) invenzione, scoperta. գտնալը, բացը հանելը · պուլմագ, իճաթ ։

Ἀνεύρετος (ὁ, ἡ) non ritrovato. 2. chi non si può ritrovare. չգտնուած · 2. չգտնուելու · պուլունմամըշ · 2. պուլունամազ, նիշանսըզ ։

Ἀνευρίσκω. Μ. ευρήσω. trovare. 2. inventare, immaginare. գտնալ · 2. հնարել · (միտքէն) չինել · պուլմագ · 2. իճատ՝ էթմէք (քէնտիլիգինտէն) չըգարմագ, օյտուրմաք ։

Ἄνευρος (ὁ, ἡ) snervato, debole. ջիղ չունօղ, տկար · սինիրսիզ, զայիֆ ։

Ἀνευρύνω. Μ. υνῶ. dilatare. լայնել, ծաւալել, փռել · եայմաք, սէրմէք, կէնիշլէթմէք, եայգընլաշտըրմաք ։

Ἀνεύρυσμα (τὸ)
Ἀνευρυσμός (ὁ) dilatazione. փռելը, ծաւալելը, լայնելը · եայմագլըգ, սէրմէքլիք, [illegible], եայգընլաշտըրմագլըգ ։

Ἀνευφημέω-ῶ. Μ. ήσω. lodare con delle acclamazioni. բարձր ձայնով գովել հաչակել · եիւքսէք սէս իլէ մէթհ էթմէք, օվմէք ։

Ἀνεύφραντος (ὁ, ἡ) che non è giocondo. ուրախ զուարթ չեղօղ, տրտում · շէն օլմայան, մէյուս, ղամլը ։

Ἀνεύχομαι. Μ. εύξομαι. fare dei nuovi voti. Նորէն ուխտեր ընել, աղաչել · թէքրար նէզիր՝ ռիճա էթմէք ։

Ἀνέφελος (ὁ, ἡ) senza nuvole, sereno. ամպոտ չեղօղ, պարզ · պուլութսուզ, աչըգ, պէրրագ ։

Ἀνέφικτος (ὁ, ἡ) inaccessibile. չմօտենալու, բովը չերթալու · եագլաշըլմազ, եագընա վարըլմազ, երիշիլմէզ ։

Ἀνέχω. Μ. ἕξω. ἢ σχήσω. levare, alzare. 2. sostenere. ձեռքը բանելով վեր վերցնել, վերցնել · 2. ձեռքով բռնել · էլլէրինի գալտըրմագ, եօգարը գալդըրմաք, [illegible] · 2. էլէ էլէ տութմաք · (μσ) sopportare. քաշել (ցաւ եւ այլն) · չէքմէք (գաթլանմաք) ։

Ἀνέψητος (ὁ, ἡ) incotto. չեփուած · փիշմէմիշ ։

Ἀνεψία-ας (ἡ) θηλ. τ. Ἀνεψιός.

Ἀνεψιαδῆ-ῆς (ἡ) θηλ. τ. Ἀνεψιαδοῦς.

Ἀνεψιαδοῦς-οῦ (ὁ) il figlio del nipote, o del cugino. եղբօրորդիի կամ հօրեղբօրորդիի զաւակ · եէյէնին, եախօտ ամուճա օղլանըն էվլատը ։

Ἀνεψιός (ὁ) nepote. 2. cugino. եղբօրորդի · 2. հօրեղբօրորդի · եէյէն · 2. ամուճա օղլու, էմմիզատէ ։

Ἀνεψιότης-ητος (ἡ) l'esser cugino. 2. parentado, affinità. հօրեղբօրորդի կամ

[illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνηβάσκω (-άω-ῶ). M. ηβήσω ἤ ηβήσομαι. ringiovanire. 2. invigorirsi, arrivar alla pubertà. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄνηβος (ὁ, ἡ) che non giunse all' età della pubertà. [illegible] (14) [illegible]

Ἀνηγεμόνευτος (ὁ, ἡ) privo di un rettore, di capo, di conduttore. [illegible]

Ἀνήδονος (ὁ, ἡ) molesto, ingiocondo. [illegible]

Ἄνηθον (τὸ) aneto (erba odorosa). [illegible] (= Ἄνησον.)

Ἀνήκεστος (ὁ, ἡ) insanabile, incurabile, irremediabile, irreparabile. 2. implacabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνήκοος (ὁ, ἡ) chi non ascolta. non sente, che non presta orecchio. 2. disubbidiente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνηκουστέω-ῶ. M. ήσω. non ascoltare. 2. non ubbidire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνηκουστία-ας (ἡ) sordezza. 2. contumacia, disubbidienza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνήκουστος (ὁ, ἡ) inaudito. 2. che non si può, o che non si deve udire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Ἀνήκοος.

Ἀνηκόως-ἐπίῤ. senza udire. [illegible]

Ἀνήκω. M. ήξω. spettare, convenire, appartenere. [illegible]

Ἀνήλατος (ὁ, ἡ) indomato. 2. indomabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνηλεὴς-έος (ὁ, ἡ) Ἀνελεήμων.

Ἀνηλέως-ἐπίῤ. crudelmente, senza misericordia. [illegible]

Ἀνηλιάζω. M. άσω, esporre al sole. [illegible]

Ἀνήλικος (ὁ, ἡ) Ἄνηβος.

Ἀνήλιος (ὁ, ἡ) privo di sole, ombroso. [illegible]

Ἀνήλιπος (ὁ, ἡ) scalzato, privo di scarpe. [illegible]

Ἀνήμερος (ὁ, ἡ) selvaggio, non addomesticato. [illegible]

Ἀνημερότης-ητος (ἡ) ferocità. [illegible]

Ἀνημερόω-ῶ. M. ώσω. addomesticare. [illegible]

Ἀνημέρως-ἐπίῤ. ferocemente. [illegible]

Ἀνηνεμία-ας (ἡ) calma, bonaccia. [illegible]

Ἀνήνεμος (ὁ, ἡ) non agitato da venti, calmato, tranquillo. [illegible]

Ἀνὴρ-ἀνδρὸς καὶ ἀνέρος. uomo (Λατ. Vir). 2. prode, valoroso. 3. marito. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀνήρεστος (ὁ, ἡ) dispiacevole. [illegible]

Ἀνήρης-εος (ὁ, ἡ) non congiunto in matrimonio. [illegible]

Ἀνήριθμος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀνάριθμος.

Ἀνήττη (σση)-τος (ὁ, ἡ) invincibile. [illegible]

Ἀνθάπτομαι. M. ἄψομαι. intraprendere, maneggiare. 2. affliggere, offendere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνθεινὸς-ἡ-όν. = Ἀνθινός.

Ἀνθέλιξ-ικος (ἡ) antelice. [illegible] ([illegible]). [illegible]

Ἀνθέλκω. M. έλξω. tirare a se una cosa, la quale un altro se la tira per se. [illegible]

Ἀνθεμήδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀνθέμιον.

Ἀνθεμίζομαι. M. ίσομαι. cogliere i fiori. [illegible]

Ἀνθέμιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄνθεμον. 2. (χρυσίον) orpello. [illegible] ([illegible]).

Ἀνθεμὶς-ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Ἄνθος. 2. camomilla (fiore noto). [illegible] ([illegible]). [illegible]

Ἀνθεμοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un fiore. [illegible]

Ἀνθεμόεις-εσσα-εν. florido, fiorito. [illegible]

Ἄνθεμον (τὸ) = Ἄνθος.

Ἀνθεμουργὸς (ὁ, ἡ) lavoratore di fiori. [illegible]

'Ανθεμώδης-εος (ὁ, ἡ) = 'Ανθεμοειδὴς καὶ 'Ανθεμόεις.

"Ανθεξις-εως (ἡ) ritenimento, ritenzione. [illegible]

'Ανθερεὼν-ῶνος. (ὁ) la parte di sotto del mento, il mento. [illegible]

'Ανθερίκη-ης (ἡ), 'Ανθέρικος (ὁ), 'Ανθέριξ-ικος (ὁ) il fusto dell' asfodillo, o della spiga. 2. spiga. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ανθεσιεργὸς (ὁ, ἡ) = 'Ανθεμουργός.

'Ανθεσίχρως-ωτος (ὁ, ἡ) che ha un color di fiore. [illegible]

'Ανθεστήρια-ων (τὰ) gli Antesterj (festa che si celebrava in Atene in onor di Bacco) [illegible]

'Ανθέω-ῶ. Μ. ήσω. fiorire. [illegible]

"Ανθη-ης (ἡ) = "Ανθος. 2. "Ανθησις.

'Ανθηδὼν-όνος (ἡ) ape, pecchia. [illegible]

'Ανθήλη-ης (ἡ) pannocchia (la spiga del panico, del miglio, e di altri simili) [illegible]

'Ανθήλιον (τὸ) ὑποκορ. τ. "Ανθος ἢ τ. 'Ανθήλη.

'Ανθήλιος (ὁ, ἡ) opposto al sole. 2. (οὐσ) parasole. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

"Ανθημα (τὸ) = "Ανθησις.

'Ανθήμων-ονος (ὁ, ἡ) = 'Ανθεμόεις.

'Ανθηρὸς-ὰ-όν. fiorido, fiorito. 2. florido, che è nel fioretto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ανθηρότης-ητος (ἡ) floridezza. [illegible]

"Ανθησις-εως (ἡ) il fiorire. [illegible]

'Ανθητικὸς-ή-όν. fioriscente, fioreggiante. [illegible]

'Ανθηφόρος (ὁ, ἡ) = 'Ανθοφόρος.

'Ανθίζω. Μ. ίσω. far fiorire, rendere fiorito. [illegible]

'Ανθικὸς-ή-όν. che fa fiori, fiorito. [illegible]

"Ανθιμος (ὁ, ἡ) = 'Ανθεμόεις.

'Ανθινὸς-ή-όν. fatto di fiori. 2. florido. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ανθίον (τὸ) ὑποκορ. τ. "Ανθος.

'Ανθιππάζομαι. Μ. άσομαι. accorrere a cavallo. [illegible]

'Ανθιππασία-ας (ἡ) corso a cavallo. [illegible]

'Ανθιππεύω. Μ. εύσω, = 'Ανθιππάζομαι.

"Ανθισμα (τὸ) "Ανθησις.

'Ανθίστημι. Μ. στήσω. opporre. [illegible] (μσ.) opporsi, resistere. [illegible]

'Ανθοβαφης-έος (ὁ, ἡ) colorito di varj colori, variopinto. [illegible]

'Ανθοβάφος (ὁ, ἡ) tintore di diversi colori. [illegible]

'Ανθοβολέω-ῶ. Μ. ήσω. gettare, spargere dei fiori. [illegible]

'Ανθοβόλησις-εως (ἡ), 'Ανθοβολία-ας (ἡ) il gettar dei fiori, spargimento dei fiori. [illegible]

'Ανθοβόλος (ὁ, ἡ) che getta dei fiori. [illegible]

'Ανθοδίαιτος (ὁ, ἡ) che mena la vita nei fiori. [illegible]

"Ανθοδμον (τὸ) fiore odorifero. 2. odore d'un fiore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ανθοδόχος (ὁ, ἡ) che riceve i fiori. [illegible]

'Ανθοκάρηνος (ὁ, ἡ) che tiene il capo ornato o cinto di fiori. [illegible]

'Ανθοκομέω-ῶ. Μ. ήσω. aver cura dei fiori. 2. essere ornato, coronato di fiori. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ανθοκόμος (ὁ, ἡ) ornato di fiori. 2. fiorito. 3. chi ha la cura de' fiori, fiorista. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Ανθολκὴ (ἡ) il tirare alla parte opposta. [illegible]

'Ανθολκὸς (ὁ, ἡ) che tira alla parte opposta, contrappesante. [illegible]

'Ανθολογέω-ῶ. Μ. ήσω. cogliere dei fiori.

Digitized by Google

[illegible]

Ἀνθολογία - ας (ἡ) florilegio, collezione di pezzi di poesia e di prosa, Antologia. [illegible]. 2. = Ἀνθολόγιον. 1.

Ἀνθολόγιον (τὸ) collezione di fiori. [illegible]. 2. = Ἀνθολογία. 1.

Ἀνθολόγος (ὁ, ἡ) che coglie fiori. 2. chi fa delle collezioni di pezzi di diversi autori. [illegible]

Ἀνθομολογέω - ῶ. M. ήσω. convenire reciprocamente, far un patto mutuo. 2. confessare per parte sua. 3. rendere grazie. [illegible]

Ἀνθομολόγησις - εως (ἡ) / Ἀνθομολογία - ας (ἡ) convenzione reciproca. [illegible]

Ἀνθονόμος (ὁ, ἡ) che si pasce di fiori. [illegible]

Ἀνθοπλίζω. M. ίσω. armare contra il nemico. [illegible]

Ἀνθοποιὸς (ὁ, ἡ) che fa dei fiori. [illegible]

Ἀνθοπωλέω - ῶ. M. ήσω. vendere de' fiori. [illegible]

Ἀνθορίζω. M. ίσω. dar delle definizioni contrarie, definire con una maniera contraria. [illegible]

Ἀνθορμέω - ῶ. M. ήσω. essere approdato dirimpetto all'altro per combattere. [illegible]

Ἄνθος - εος - ους (ὁ) (ἄω, ἢ ἄνω) fiore. [illegible] 2. (μεταφ.) fioretto cioè la miglior parte d'ogni cosa, fiore dell'età, floridezza, splendidezza. [illegible]

Ἀνθοσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἄνθησις.

Ἀνθοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare, produrre de' fiori. [illegible]

Ἀνθοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce de' fiori. [illegible]

Ἀνθοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che produce fiori. 2. che ha la natura del fiore. [illegible]

[illegible]

Ἀνθρακεία - ας (ἡ) il mestiere del carbonajo. [illegible]

Ἀνθρακεὺς - έως (ὁ) / Ἀνθρακευτὴς - οῦ (ὁ) carbonaro. [illegible]

Ἀνθρακευτὸς - ἡ - όν. divenuto carbone, ridotto in carbone. [illegible]

Ἀνθρακεύω. M. εύσω. far del carbone. [illegible]

Ἀνθρακιά - ᾶς (ἡ) brace, bragia. 2. mucchio di carboni. [illegible] 2. [illegible] 3. = Ἀνθρακεία.

Ἀνθρακίας - ου (ὁ) annerito come carbone. [illegible]

Ἀνθρακίζω. M. ίσω. = Ἀνθρακόω. 2. ridursi in carbone. [illegible]

Ἀνθράκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄνθραξ.

Ἀνθράκιος (ὁ, ἡ) = Ἀνθρακίας.

Ἀνθρακίτης - ιδος (ὁ) / Ἀνθρακοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al carbone. [illegible]

Ἀνθρακοπώλης - ου (ὁ) carbonaro. [illegible]

Ἀνθρακόω - ῶ. M. ώσω, render carbone, ridurre in carbone. [illegible]

Ἀνθρακώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ἀνθρακοειδής.

Ἄνθραξ - ακος (ὁ) (ἄνθος, ἢ αἴθως) carbone. 2. carbonchio (pietra preziosa). 3. carbonchio (emfiato pestilenziale). 4. vulva. [illegible]

Ἀνθρηδὼν - όνος (ἡ) / Ἀνθρήνη - ης (ἡ) vespa, calabrone. [illegible]

Ἀνθρωπαρέσκεια - ας (ἡ) (ἐκκλησ.) cura, desiderio di piacere agli uomini, di guadagnare il loro favore. [illegible]

Ἀνθρωπάρεσκος (ὁ, ἡ) chi cerca di piacere agli uomini di guadagnare il loro favore. [illegible]

Ἀνθρωπάριον (τὸ) omaccio, uomo vile. [illegible]

Ἀνθρωπέη - ης (ἡ) Ἰων. καὶ ἀσυναιρ. ἀντὶ Ἀνθρωπῆ.

Ἀνθρώπειος - α ἢ ος - ον = Ἀνθρώπηνος.

Ἀνθρωπεύομαι. M. εύσομαι. vivere da uomo, agire da uomo. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] գործել. [illegible]

Ἀνθρωπῆ (κατὰ κράσ. ἐκ τοῦ ἀνθρωπέη) la pelle dell' uomo. մարդու մորթ. [illegible]

Ἀνθρωπίζω. M. ίσω, agire alla maniera degli uomini. մարդու պէս գործել, վարուիլ. [illegible] —πίζομαι. (ἐκκλησ.) farsi uomo. մարդ ըլլալ, մարդանալ. [illegible]

Ἀνθρωπικός - ή - όν. } umano, naturale,
Ἀνθρώπινος - η - ον. } proprio all' uomo. մարդկային, մարդու յատուկ՝ բնական. [illegible]

Ἀνθρωπινῶς - ἐπίῤ. umanamente. մարդկօրէն. [illegible]

Ἀνθρώπιον (τὸ) } ὑποκορ. τ. Ἄνθρωπος.
Ἀνθρωπίσκος (ὁ) }

Ἀνθρωπισμός (ὁ) umanità. 2. civilizzazione. մարդկութիւն. 2. մարդավարութիւն. [illegible]

Ἀνθρωποβορέω-ῶ. M. ήσω. Ἀνθρωποφαγέω.

Ἀνθρωποβόρος (ὁ, ἡ) = Ἀνθρωποφάγος.

Ἀνθρωπόγλωσσος (ὁ, ἡ) che parla nel linguaggio umano. մարդու լեզու խօսող, մարդոց պէս խօսող. [illegible]

Ἀνθρωπογράφος (ὁ, ἡ) dipintor d'uomini. մարդ նկարագրող գծող. [illegible]

Ἀνθρωποδαίμων-ονος (ὁ, ἡ) genio o demonio rivestito di figura umana. 2. semideo, divenuto da uomo dio. մարդու կերպարանքով դեւ՝ աստուած. 2. կիսաստուած, մարդոց կարգէն աստուածներուն կարգը անցած. [illegible]

Ἀνθρωπόδηκτος (ὁ, ἡ) morso dall'uomo. մարդէ խածնուած. [illegible]

Ἀνθρωποδίδακτος (ὁ, ἡ) imparato dall'uomo. մարդէ սորված. [illegible]

Ἀνθρωποειδής - έος (ὁ, ἡ) = Ἀνθρωπόμορφος.

Ἀνθρωποειδῶς - ἐπίῤ. in forma umana. մարդու կերպարանքով. [illegible]

Ἀνθρωποθηρία - ας (ἡ) caccia di uomini. մարդու որս. [illegible]

Ἀνθρωπόθυμος (ὁ, ἡ) chi ha il cuore, o sentimenti umani, da uomo. մարդու սիրտ՝ միտք ունեցող. [illegible]

Ἀνθρωποθυσία - ας (ἡ) sacrificio di uomini. մարդու զոհ. [illegible]

Ἀνθρωποθυτέω - ῶ. M. ήσω, sacrificar uomini. մարդ զոհել. [illegible]

Ἀνθρωποκομικός - ή - όν. appartenente alla cura degli uomini. մարդոց խնամքին պատկանած. [illegible]

Ἀνθρωποκτονέω - ῶ. M. ήσω, uccidere degli uomini. մարդ մեռցնել. [illegible]

Ἀνθρωποκτονία - ας (ἡ) omicidio. մարդասպանութիւն. [illegible]

Ἀνθρωποκτόνος (ὁ, ἡ) omicida. մարդասպան. [illegible]

Ἀνθρωπολατρεία - ας (ἡ) culto dato agli uomini. մարդապաշտութիւն. [illegible]

Ἀνθρωπολατρέω - ῶ. M. ήσω, venerare, adorare l'uomo come Dio. Աստուծոյ պաշտօնը մարդու տալ, Աստուծոյ պէս մարդու երկրպագութիւն ընել. [illegible]

Ἀνθρωπολάτρης - ου (ὁ) adoratore degli uomini. մարդու երկրպագութիւն ընող. [illegible]

Ἀνθρωπόλεθρος (ὁ, ἡ) pernicioso agli uomini, esterminatore degli uomini. մարդոց վնասակար, մարդիկները ջնջող՝ կորսող. [illegible]

Ἀνθρωπολόγος (ὁ, ἡ) chi discorre dell'uomo. մարդու վրայ խօսող. [illegible]

Ἀνθρωπομορφῖται - ων (οἱ) Antropomorfiti (eretici, che attribuiscono a Dio la forma umana). մարդակերպականք (Աստուծոյ մարդու կերպարանք տուող հերետիկոսներ). [illegible]

Ἀνθρωπόμορφος (ὁ, ἡ) chi ha la forma d'uomo. մարդու կերպարանք ունեցող. [illegible]

Ἀνθρωπονομικός - ή - όν. atto a reggere gli uomini. մարդիկները կառավարելու յարմար. [illegible]

Ἀνθρωπόομαι - οῦμαι. M. ωθήσομαι. = Ἀνθρωπίζομαι. divenire uomo. մարդանալ. [illegible]

Ἀνθρωποπαθέω - ῶ. M. ήσω, provare le affezioni della natura umana. մարդկային բնութեան, կամ մարդիկներուն քաշածը քաշել. [illegible]

Ἀνθρωποπαθής - έος (ὁ, ἡ) colui che prova le affazioni umane. մարդկային բնութեան կամ մարդիկներուն քաշածը քաշել. [illegible] ἐπίῤ - αθῶς.

Ἀνθρωποποιός (ὁ, ἡ) fattore dell' uomo. մարդարար, արարիչ մարդոյ. [illegible]

Ἀνθρωποπρεπής-έος (ὁ, ἡ) che conviene all'uomo. մարդու պատկանած՝ վայլած. [illegible]

Ἀνθρωποπρεπῶς - ἐπίῤ. convenientemente all'uomo. մարդու վայլածին պէս. [illegible]

Ἄνθρωπος (ὁ) (ἀνήρ, ὤψ) uomo. մարդ. [illegible]

Ἀνθρωποσφαγέω - ῶ. M. ήσω, scannare, ammazzare degli uomini. մարդ սպանանել, խողխողել. [illegible]

Ἀνθρωπότης - ητος (ἡ) umanità, la natu-

Digitized by Google

ra umana. մարդկութիւն, մարդկային բնութիւն. ինսանլըք, ինսանի թապիաթ։

Ἀνθρωποτόκος (ἡ) che partori un uomo. մարդածին. վալիտէյի ինսան։

Ἀνθρωποφαγέω-ῶ. M. ήσω, divorare degli uomini. մարդ ուտել. ինսան էթի եէմէք, ատէմ եէմէք։

Ἀνθρωποφαγία-ας (ἡ) Antropofagia, devorazione d'uomini. մարդ ուտելը, մարդակերութիւն. ատէմ եէմէսի։

Ἀνθρωποφάγος (ὁ, ἡ) divoratore di uomini, Antropofago. մարդակեր. ատէմ եէյիճի՝ եամըեամ։

Ἀνθρωποφανής-έος (ὁ, ἡ) uomo in apparenza. մարդ երեւցօղ. սիւրէթիւն ինսան, ինսան գիւրիւնիւր՝ քիմսէլէր։

Ἀνθρωποφθόρος (ὁ, ἡ) distruttore, esterminatore degli uomini. մարդկորոյս ապականող՝ ջարդող՝ ջնջող. ատէմլէրի եօք էտիճի, մէրտ եօքէն։

Ἀνθρωποφυής-έος (ὁ, ἡ) di natura umana. մարդկային բնութիւն ունեցող. ինսան թապիաթլը։

Ἀνθρωπώδης-εος, (ὁ, ἡ) = Ἀνθρώπινος ἢ Ἀνθρωποειδής.

Ἀνθυβρίζω. M. ίσω, rendere oltraggio contro oltraggio. նախատանաց դէմ նախատանաց հատուցանել՝ անարգել, երեսը վար առնել. քիւֆիւրէ քիւֆիւր էտէրէք քիւֆիւր էյլէմէք, քիւֆիւրէ մուգաբիլ քիւֆիւր էյլէմէք։

Ἀνθυπάγω. M. άξω. accusare vicendevolmente. փոխադարձաբար խածնել, զինքը խածնողը խածնել. քիւֆիւրի համառօտակ հաքլամագ։

Ἀνθυπατεία-ας (ἡ) proconsolato, viceconsolato. անթիհիւպատոսութիւն. փօխօզըլ վէքիլի օլմագլըք։

Ἀνθυπατεύω. M. εύσω. esser proconsolo, vice-consolo. անթիհիւպատոս լինել. փօխօզըլ վէքիլի օլմագ։

Ἀνθύπατος (ὁ, ἡ) proconsolo, viceconsolo. անթիհիւպատոս. փօխօզըլ վէքիլի, նայիպ։

Ἀνθυπηρετέω-ῶ. M. ήσω. servire vicendevolmente, contraccambiare un favore, un beneficio. փոխադարձաբար ծառայել, բարիքին տեղը բարիք հատուցանել. գարշըլըգլը էյլիլիք էյլէմէք, էյլիկ գարշը էյլիք էտէրէք։

Ἀνθυποπτεύω. M. εύσω. sospettare reciprocamente. փոխադարձաբար վրայ երկբայել կասկածել. գարշըլըգլը շիւպհէ էյլէմէք։

Ἀνθυπουργέω-ῶ. M. ήσω = Ἀνθυπηρετέω.

Ἀνθυπούργημα-ατος (τὸ) servizio, beneficio reso in contraccambio. բարիքի տեղ հատուցուած բարիք. էյլիկէ գարշըլըք էտիլէն էյլիք՝ նիմէթ։

Ἀνθυποφέρω. M. υποίσω. annullare le instanze, gli argomenti dell'avversario. հակառակորդին առարկութիւնները ջրել. խասմըն իթիրազլարընը պօզմագ, չիւրիւթմէք։

Ἀνθώδης-εος (ὁ, ἡ) fiorito, pieno di fiori. ծաղկոտ, ծաղկաւէտ, ծաղկով լցուած. չիչէկլի. չիչէք իլէ տօլու, չիչէքլիքլի։

Ἀνία-ας (ἡ) (ἀ, ἰάομαι) tristizia, calamità. տրտմութիւն, նեղութիւն, թշուառութիւն. գայղըլըք, քէտէր, զահմէթ, մուսիպէթ, պէլա։

Ἀνία (ἀ), Δ. ἀντὶ Ἡνία.

Ἀνιαρὸς-ὰ-όν. (ἀνία) (τὸ παρθε-όνατος) che arreca tristizia, molesto. 2. mesto, tristo. տրտմեցուցիչ, նեղացուցիչ. 2. տրտում, տխուր. գասավէրէն, ըզէրէնթիլի, զահմէթլի. 2. գայղըլը, գասավէթլի, գէտէրլի։

Ἀνιαρῶς-ἐπίῤ. tristamente, molestamente. տրտմութեամբ, նեղութեամբ. ըզթըրապ քասավէթ գէտէրլէ գայղըլը իլէ։

Ἀνίατος (ὁ, ἡ) } incurabile, insanabile. չառողջանալու, չբժշկելու, ճար չըլլալու. տէվասըզ, ճարէսիզ, իլաճըսըզ։

Ἀνιάτρευτος (ὁ, ἡ) }

Ἀνιατρολόγητος (ὁ, ἡ) inesperto alla medicina. բժշկութեան արուեստը չգիտցող. հէքիմլիք իլմինէ օլմայան։

Ἀνιάτως-ἐπίῤ. incurabilmente, irremediabilmente. չառողջանալու՝ ճար չըլլալու կերպով. իլաճըսըզ՝ չարէ պուլունմայաճագ, ճարէսիզ տէվասըզ էյլէմէք։

Ἀνιάω-ῶ. M. άσω. molestare, tormentare, affannare, fastidiare, attristare. նեղացնել, տրտմեցնել, չարչարել. գասավէթ վէրմէք, ինճիթմէք, գըլըճըլըք զահմէթ վէրմէք, տիլէօ էյլէմէք, էզիյէթ վէրմէք, էզիյէթ է չէքմէք։

Ἀνιγρὸς-ὰ-όν. ἀντὶ Ἀνιαρός.

Ἄνιδρος (ὁ, ἡ) = Ἀνίδρωτος.

Ἀνιδρόω-ῶ. M. ώσω, = Ἱδρόω. risudare. նորէն քրտնել. թէքրար թէրլէմէք, տէրէտէ տօլմագ։

Ἀνίδρυτος (ὁ, ἡ) non fondato. 2. incostante. հիմք չդրուած՝ չհաստատուած, անհիմն. 2. անհաստատ, խախուտ. թէմէլ գօյուլմամըշ, թէմէլսիզ. 2. գէյթէքլի, տայմասըզ։

Ἀνιδρωτὶ-ἐπίῤ. senza sudore. առանց քրտինքի. թէրլէմէքսիզին, զահմէթսիզ։

Ἀνίδρωτος (ὁ, ἡ) privo di sudore. քրտինք չունեցող. թէրսիզ, նա թէրսիզ։

Ἀνίερος (ὁ, ἡ) profano. անսուրբ. փէլիտ, մուրտառ օլմայան, նաբաք։

Ἀνιερόω-ῶ. M. ώσω. consacrare, dedicare. նուիրել, ձօնել, ընծայել. թախսիս էթմէք, վագֆ էթմէք, Ալլահա ընթախսիս էթմէք։

Ἀνιέρωσις-εως (ἡ) consacrazione, dedicazione. նուիրելը, ձօնելը, ընծայելը. վագֆ թախսիս՝ Ալլահա թախսիս էթմէք։

Ἀνίη-ης (ἡ), Ἰων. ἀντὶ Ἀνία.

Ἀνίημι. M. ἀνήσω. mandar fuori, produrre, far spuntare o nascere. 2. rallentare, sciogliere, aprire. 3. lasciar libero, dar permesso, permettere. 4. eccitare, suscitare. 5. scorticare. 6. consacrare, dedicare. դուրս հանել, բուսցնել, ծնցնել, ցաթել տալ. 2. թուլցնել, քակել, բանալ. 3. ազատ թողուլ, հրաման տալ. 4. ոտք վերցնել, գրգռել. 5. մորթը հանել. 6. նուիրել, ընծայել. տըշարը չըգարմագ, սալմագ, պիթիրմէք, հասըլ էթմէք. 2. կէվշէթմէք, չէօզմէք, աչմագ. 3. աղատ էթմէք, իզին վէրմէք, իթլագ էթմէք. 4. գալտըրմագ, թահրիք էթմէք. 5. տէրիսինի սօյմագ. 6. թախսիս թագտիմ էթմէք։

Ἀνιηρὸς-ὰ-όν, Ἰων. ἀντὶ Ἀνιαρός.

Digitized by Google

Ἀνίκανος (ὁ, ἡ) incapace, insufficiente. [illegible]

Ἀνίκατος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἀνίκητος.

Ἀνικεὶ - ἐπίῤ. senza vittoria. [illegible]

Ἀνικέτευτος (ὁ, ἡ) sordo alle supplicazioni, implacabile. 2. chi non supplica. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνίκητος (ὁ, ἡ) invincibile. [illegible]

Ἀνικμάζω. M. άσω. bagnare, inumidire. 2. diseccare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄνικμος, (ὁ, ἡ) secco, arido, privo di umore. [illegible]

Ἀνίλαστος (ὁ, ἡ) non placato. 2. implacabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνίλεως - ω. (ὁ, ἡ) spietato, inclemente. [illegible]

Ἀνιππεύω. M. εύσω. cavalcare. [illegible]

Ἄνιππος (ὁ, ἡ) privo di cavalli. 2. chi non sa cavalcare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄνιπτος (ὁ, ἡ) = Ἄπλυτος.

Ἀνισάζω. M. άσω. uguagliare. [illegible]

Ἀνισάριθμος (ὁ, ἡ) disuguale in numero. [illegible]

Ἀνισόμετρος (ὁ, ἡ) disuguale di misura. [illegible]

Ἀνισομίκης - εος (ὁ, ἡ) disuguale di lunghezza. [illegible]

Ἄνισον (τὸ), φυτ. anice (pianta). [illegible]

Ἄνισος (ὁ, ἡ) ineguale, impari. [illegible]

Ἀνισότιμος (ὁ, ἡ) di ineguale dignità. [illegible]

Ἀνισόω - ῶ. M. ώσω. rendere uguale, uguagliare. [illegible]

Ἀνίστημι. M. ἀναστήσω. levare, alzare, erigere. 2. mettere in movimento, risuscitare, far rinascere 3. far passare d'un luogo all' altro, far sloggiare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (μσ.) Ἀνίσταμαι. levarsi, mettersi in movimento, risorgere. [illegible]

Ἀνιστορέω - ῶ. M. ήσω. interrogare, dimandar per sapere. (Λατ. sciscitor) [illegible]

Ἀνιστόρητος (ὁ, ἡ) ignorante dell' istoria. 2. di cui s'ignora la storia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνιστορήτως - ἐπίῤ. senza la cognizione dell' istoria. [illegible]

Ἀνίσχυρος (ὁ, ἡ) } invalido, debole, in-
Ἄνισχυς - υος (ὁ, ἡ) } fermo. [illegible]

Ἀνίσως - ἐπίῤ. inegualmente. [illegible]

Ἀνίχνευτος (ὁ, ἡ) investigabile, inperscrutabile, indagabile. [illegible]

Ἄνοδος (ὁ, ἡ) inaccessibile. [illegible] 2. (οὐσ.) (ἡ) = Ἀνάβασις. 2. il ritorno dell' esercito. [illegible]

Ἀνόδους - οντος (ὁ, ἡ) sdentato, senza denti. [illegible]

Ἀνοδύρομαι. M. υροῦμαι. piangere ad alta voce. [illegible]

Ἄνοψος (ὁ, ἡ) κυρ. ξύλ. ἡ δένδ. senza nodi, senza rami (albero). [illegible]

Ἀνοήμων - ονος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀνόητος.

Ἀνοησία - ας (ἡ) sciocchezza, imprudenza. [illegible]

Ἀνοηταίνω. M. ήσω. ἡ ανῶ. mancare di buon senso, essere stolto. [illegible]

Ἀνόητος (ὁ, ἡ) stolto, sciocco. [illegible] ήτως. ἐπίῤ.

Ἀνόθευτος (ὁ, ἡ) non alterato, non falsificato, vero, ingenuo. [illegible]

Ἄνοια - ας (ἡ), = Ἀνοησία.

Ἄνοιγμα - τος (τὸ) apertura. 2. aperzione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνοίγνυμι, καὶ } aprire. 2. palesare. 3.
Ἀνοίγω. M. οίξω. } allargare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀνοίκειος (ὁ, ἡ) improprio, inconveniente. 2. insociabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

ուլուշմազ, պէրպատէր ատէքի օլանմազ, վարընըլմազ ։

Ἀνοικειότης - ητος (ἡ) insociabilità. 2. improprietà. անհեցութեան՝ կենցաղավարութեան պակասութիւն. 2. անյատկութիւն, անյարմարութիւն. վարընամամագլըգ, գօնուշմամազլըգ, պէրպատէր ատէքի օլամամազլըգ. 2. ույղունսուզլուգ ։

Ἀνοικείως - ἐπίῤ. impropriamente. 2. insociabilmente. յատուկ՝ յարմար չըլլալով. 2. անհեցութիւն՝ կենցաղավարութեան չըլլալու կերպով մը. մէճազին, ույղունսուզ. 2. վարընամամագ՝ պէրպատէր ատէքի օլամամագ իլէ ։

Ἀνοίκητος (ὁ, ἡ) inabitabile. 2. inabitato. չբնակուելու. 2. չբնակուած, անբնակ. ատէքի օլանմազ. 2. ատէքի օլանմամըշ ։

Ἀνοικίζω. M. ίσω. rifabbricare, riedificare, abitare una città deserta. 2. trasmigrare nell' interno d'un paese, lungi dal mare. նորէն շինել՝ կանգնել, երեսի վրայ ձգած քաղաքը նորէն բնակիլ՝ շէնցընել. 2. մէկ երկրին ներսի դին երթալ, ծովէն հեռու բնակիլ. Թէքրար գինա էթմէք՝ եափմագ՝ գուրմագ, վէրան գէր շէնլէթմէք, թէքրար ատէքի օլմագ, շէնլէթմէք. 2. գէր իչէրիսինէ չէքիլմէք, տէնիզտէն իւզագլանմագ ։

Ἀνοίκισις - εως (ἡ) } trasmigrazione nell'interno d'un paese lungi dal mare. մէկ երկրին ներսի դին չըւելը, ծովէն հեռանալը, եւ բնակիլը. գէլէքէրիի իչէրիսինէ չէքիլմէք, տէնիզտէն ուզագլանմագ. Յէրէյէ չէքիլմէք ։
Ἀνοικισμὸς (ὁ) }

Ἀνοικοδομέω - ῶ. M. ήσω. riedificare. 2. turare con delle mura. նորէն տուն շինել. 2. պատ հաւաքելով գոցել, հաւաքել. Թէքրար գինա էթմէք, գուրմագ. 2. տուվար իլէ գափամագ ։

Ἀνοικοδόμητος (ὁ, ἡ) (ἐνεργ.) non fabbricato, non edificato. չշինուած, չկանգնուած. գինա օլմամըշ, գուրուլմամըշ ։

Ἀνοικονόμητος (ὁ, ἡ) disordinato, mal disposto. 2. cattivo economo, prodigo. անկարգ անկանոն. 2. գէշ չափով անտեսող, խոլտող, նիզամսըզ. 2. ֆիտա, գոտքէֆ՝ պէրպատէր չէր վէքիլխարճ ։

Ἄνοικος (ὁ, ἡ), καὶ Ἄοικος. che non ha la casa, privo di casa. տնէ դուրկ. էվ-ւին մահրում, էվսիզ ։

Ἀνοικτέον, Θετ. τ. Ἀνοίγω.

Ἀνοικτὸς - ἡ - όν aperto. բաց. աչըգ ։

Ἄνοικτος (ὁ, ἡ) crudele, inclemente. անողորմ, անգութ. Մէրհամէթսիզ, զալիմ, խայսըն ։

Ἀνοίξης - εως (ἡ) = Ἄνοιγμα. 2.

Ἀνολβία - ας (ἡ) miseria, povertà, disgrazia. խեղճութիւն, աղքատութիւն, Թշուառութիւն. սէֆիլլիք, ֆուգարալըգ, ֆագիրլիք ։

Ἀνόλβιος (ὁ, ἡ) } misero, infelice. խեղճ ողորմելի. սէֆիլ, ֆագիր, զավալլը ։
Ἄνολβος (ὁ, ἡ) }

Ἀνολοφύρομαι. M. υροῦμαι, = Ἀνοδύρομαι.

Ἀνομβρία - ας (ἡ) penuria di pioggia, siccità. անձրեւի պակասութիւն, ցամաքութիւն, չորութիւն. եաղմուրսուզլուգ, գուրագլըգ ։

Ἄνομβρος (ὁ, ἡ) secco, privo di pioggia. չոր, ցամաք, առանց անձրեւի. գուրագ, եաղմուրսուզ ։

Ἀνόμημα - τος (τὸ) iniquità, azione ingiusta. անօրէնութիւն, անիրաւ գործ. գիւնահգեարլըգ, զուլում ։

Ἀνομία - ας (ἡ) iniquità, ingiustizia, infrazione delle leggi. անօրէնութիւն, անիրաւութիւն, օրէնքները ոտքի տակ առնելը. գիւնահքեարլըգ, զուլում, գանունլարը այագ ալթընա ալմագլըգ ։

Ἀνομίλητος (ὁ, ἡ) incomunicabile, insociabile, intrattabile. մէկ տեղ չվարւելու, չկենցաղավարուելու, ընկերութեան չըլլալու. գօնուշուլմազ, վարընըլմազ ։

Ἀνόμιμος (ὁ, ἡ), = Ἄνομος.

Ἀνόμματος (ὁ, ἡ), καὶ Ἀόμματος. privo di occhj. աչք չունեցող. գէօզսիւզ, նատիտէ ։

Ἀνομογενὴς - εος (ὁ, ἡ), ἀντὶ Ἀνομονογενής.

Ἀνομοθέτητος (ὁ, ἡ) senza legge, irregolato, non regolato da veruna legge. անկանոն, անկարգ, օրէնքներէ կանոնաւոր չկարգադրուած. ուսուլսուզ, նիզամսըզ, գանունսուզ՝ նօմոսսուզ մահրում, ուսուլսըզ՝ նիզամ գօնուլմամըշ ։

Ἀνομοιογενης - έος (ὁ, ἡ) di diverso genere, eterogeneo. այլասեռ, օտարասեռ. այրը ճինս. γενῶς. ἐπίῤ.

Ἀνομοιόπτωτος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) di desinenza disuguale. այլազգ հոլով, կամ վերջաւորութիւն ունեցող. դուշիա գալըլը, ֆարգլընի ախըր իւարըլ օլան ։

Ἀνόμοιος - α ἡ ος - ον. disuguale, dissimile. մէկ չեղող, աննման. պէր օլմայան, պէնզէր օլմայան ։

Ἀνομοιότης - ητος (ἡ) dissimilitudine, diversità, disuguaglianza. մէկ չըլլալը, աննմանութիւն. պէր օլամամագլըգ, պէնզէրմէզլիք ։

Ἀνομοιόχρονος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) di quantità ineguale (sillaba). այլազգ՝ տարբեր քանակութիւն ունեցող (վանկերուն կարճ ու երկան ըլլալուն վրայ). պէր միգտարտա օլմայան (հէճէլէրին ուզունլուգու՝ գըսալըգը հագգընտա) ։

Ἀνομοιόω - ῶ. M. ώσω. render dissimile, disuguale. աննման, այլազգ տարբեր ընել. պէր պէնզէր էթմէք, այըրմագ ։

Ἀνομοίως - ἐπίῤ. inegualmente, dissimigliantemente. աննման ըլլալով, մէկ չըլլալով. պէնզէր՝ պէր՝ պէրապէր օլմայարագ, պաշգա Թուրլու ։

Ἀνομοίωσις - εως (ἡ) il rendere disuguale. աննման ընելը. պէնզէր էթմէքլիք, այըրմագլըգ ։

Ἀνομολογέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. essere d'accordo, essentire totalmente. դըլխովին ընդունիլ, հաւնիլ, միաբանիլ. պիւթիւն պիւթիւն գապուլ օլմագ, իթթիֆագ էթմէք, պէր օլմագ ։

Ἀνομολόγημα - τὸς (τὸ) convenzione, accordo, condiscendenza. միաբանութիւն, հաւնիլը, ընդունիլը, մէկ ըլլալը. պէր օլմագլըգ, գէօզմէկլէր էթմէքլիք, այլամագլըգ, ըրազը օլմագլըգ ։

Ἀνομολογία - ας (ἡ) dissensione, con-

Digitized by Google

tradizione. 2. convenzione. [illegible]

Ἄνομος (ὁ, ἡ) iniquo, privo di legge. 2. illegale. [illegible]

Ἀνόμως - ἐπίῤ. iniquamente. 2. illegalmente. [illegible]

Ἄνοπλος (ὁ, ἡ) = Ἄοπλος.

Ἄνοπτος (ὁ, ἡ) } = Ἀόρατος.
Ἀνόρατος (ὁ, ἡ) }

Ἀνόργανος (ὁ, ἡ) privo di strumento. [illegible]

Ἀνοργίαστος (ὁ, ἡ) non celebrato con delle orgie, privo di orgie. [illegible]

Ἀνορεκτέω - ῶ. Μ. ήσω. non aver appetito. [illegible]

Ἀνόρεκτος (ὁ, ἡ) privo di appetito, inappetente. [illegible]

Ἀνορέκτως - ἐπίῤ. senza appetito. [illegible]

Ἀνορεξία - ας (ἡ) inappetenza, anoressia, mancanza d'appetito. [illegible]

Ἀνορθόω - ῶ. Μ. ώσω. ergere, dirizzare. [illegible]

Ἄνορκος (ὁ, ἡ) non giurato. [illegible]

Ἀνορμάω - ῶ. Μ. ήσω. alzarsi con impeto, alzarsi in piedi per lo sdegno. [illegible]

Ἀνορμίζω. Μ. ίσω. levar l'ancora, rimettersi in mare. [illegible]

Ἄνορμος (ὁ, ἡ) privo di porto. [illegible]

Ἀνόροφος (ὁ, ἡ) privo di tetto, non coperto. [illegible]

Ἄνορχος (ὁ, ἡ) senza testicoli. [illegible]

Ἀνόσητος (ὁ, ἡ) non ammalato, sano. [illegible]

Ἀνόσιος - α ἡ ος - ον. empio, scellerato. [illegible] = Ἄταφος.

Ἀνοσιουργός (ὁ, ἡ) = Κακοῦργος.

Ἀνοσίως - ἐπίῤ. empiamente. [illegible]

Ἄνοσμος (ὁ, ἡ) privo d'odore. [illegible]

Ἄνοσος (ὁ, ἡ) salubre. 2. sano. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] ὅσως - ἐπίῤ.

Ἀνόστητος (ὁ, ἡ) } (ἀνθρ.) che non è
Ἀνόστιμος (ὁ, ἡ) } ritornato alla sua pa-
Ἄνοστος (ὁ, ἡ) } tria. [illegible] (ἐμπ. ἐπὶ ὀπωρ. κτλ.) non ancora giunto alla maturità, immaturo. 2. insipido. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (τόπος) irremeabile. [illegible]

Ἀνούατος (ὁ, ἡ) privo d'orecchio. [illegible]

Ἀνουθέτητος (ὁ, ἡ) non ammonito, non esortato. 2. che non si può ammonire, esortare, sordo alle ammonizioni, all'esortazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄνους - ο (ὁ, ἡ) che non ha mente, pazzo, matto. [illegible]

Ἀνούσιος (ὁ, ἡ) privo di sostanza. [illegible]

Ἄνουσος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄνοσος.

Ἀνοχεύομαι. Μ. εύσομαι. far tregua. [illegible]

Ἀνοχεύς - έος (ὁ, ἡ) colui che sostiene, sostentore. [illegible]

Ἀνόχευτος (ὁ, ἡ) privo di coito, concubito. [illegible]

Ἀνοχή - ῆς (ἡ) tolleranza, pazienza. 2. tregua, armistizio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Ἀνατολή.

Ἀνοχλέω - ῶ. Μ. ήσω, = Ἀνοχλίζω.

Ἀνοχλητικός - ἡ - όν. che ha la forza di sollevare con una lieva. [illegible]

Ἀνοχλίζω. Μ. ίσω. sollevare colla lieva. [illegible]

Ἄνοχλος (ὁ, ἡ) = Ἀνενόχλητος.

Ἀνοψία - ας (ἡ) mancanza di companatici. [illegible]

Ἄνοψος (ὁ, ἡ) privo di companatici. [illegible]

Ἄνπερ, σύνδ. se, seppure. [illegible]

Ἄνπερ. Δ. ἀντὶ Ἤπερ.

Ἀνστρέφω. Μ. στρέψω, ἀντὶ Ἀναστρέφω.

Ἄντα - ἐπίῤ. in presenza di, avanti, in faccia di, dirimpetto. [illegible]

Ἀνταγορεύω. Μ. εύσω. dire il contrario, contradire. [illegible]

Ἀνταγωνίζομαι. Μ. ίσομαι. combattere contro, resistere. [illegible]

Digitized by Google

դէմ դնել. [illegible]

'Ανταγώνισμα - τος (τὸ) resistenza, opposizione. 2. emulazione, concorrenza. դէմ կենալը՝ դնելը, ընդդիմամարտութիւն. 2. [illegible]

'Ανταγωνιστὴς - οῦ (ὁ) antagonista, avversario. 2. emulo, concorrente. [illegible], ընդդիմամարտ, դէմ դնող. 2. [illegible]

'Αντάδελφος (ὁ) che tiene le veci di fratello. [illegible]

'Ανταδικέω - ῶ. M. ήσω. vendicare, contraccambiare un' ingiustizia avuta. [illegible]

'Ανταῖος - α - ον. contrario, opposto. 2. avversario, nemico. [illegible]

'Ανταίρω. M. αρῶ. innalzare contra (le mani). 2. (ἀμετβ.) ribellare, sollevarsi. [illegible] 2. (ἀμετβ.) [illegible] 2. (ἀμετβ.) [illegible]

'Ανταχολουθέω - ῶ. M. ήσω. seguire vicendevolmente. [illegible]

'Αντακόλουθος (ὁ, ἡ) che siegue nelle veci d'un altro. [illegible]

'Ανταλλαγὴ - ῆς (ἡ) permutazione vicendevole, cambio. [illegible]

'Αντάλλαγμα - τος (τὸ) oggetto di cambio, ciò che si da di contraccambio. [illegible]

'Ανταλλάσσω (ττω) M. αλλάξω. permutare vicendevolmente. [illegible]

'Ανταμείβω. M. αμείψω. ricompensare. [illegible]

'Ανταμοιβὴ - ῆς (ἡ) ricompensa. [illegible]

'Ανταμοιβὸς (ὁ) che ricompensa. [illegible]

'Ανταμύνομαι. M. αμυνοῦμαι. spignere la forza colla forza, vendicarsi. 2. contraccambiare il soccorso avuto. [illegible] 2. [illegible]

'Ανταναγινώσκω. M. γνώσομαι. collazionare, confrontare un esemplare con un altro. [illegible]

'Ανταναγνώστης - ου (ὁ) colui che legge un esemplare per confrontarlo con un altro. [illegible]

'Αντανάκλασις - εως (ἡ) } ripercussione. 2.
'Ανταναχλασμὸς (ὁ) } antanaclasi (figura rettorica). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ανταναχλάω. M. κλάσω. riflettere, ripercuotere. [illegible]

'Ανταναπαύομαι. M. παύσομαι. riposarsi a suo torno. [illegible]

'Ανταναπληρόω - ῶ. M. ώσω, = 'Αναπληρόω.

'Αντάξιος (ὁ, ἡ) di eguale prezio, stima. [illegible]

'Ανταξιόω - ῶ. M. ώσω. pretendere. [illegible]

'Ανταποδίδωμι. M. δώσω. rendere in contraccambio, contraccambiare. [illegible]

'Ανταπόδομα - τος (τὸ) ciò che si da di contraccambio. [illegible]

'Ανταπόδοσις - εως (ἡ) contraccambio. [illegible]

'Ανταποδοτέος - α - ον. da rendersi, da restituirsi. [illegible]

'Ανταποδοτικὸς - ή - όν. rimuneratorio. 2. correlativo (nome). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ανταποδοτικῶς - ἐπίῤ. per contraccambio. [illegible]

'Ανταποθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire in vece d'un altro. [illegible]

'Ανταποκρίνομαι. M. κρινοῦμαι. replicare, rispondere. [illegible]

'Ανταπόκρισις - εως, (ἡ) risposta, replica,

Digitized by Google

corrispondenza. [illegible]

Ἀνταπολαμβάνω. Μ. λήψομαι. ricevere in ricompensa. [illegible]

Ἀνταπολογέομαι. Μ. ήσομαι. giustificarsi a vicenda. [illegible]

Ἀνταποπέμπω. Μ. πέμψω.
Ἀνταποστέλλω. Μ. στελῶ. } mandare reciprocamente indietro. [illegible]

Ἀνταποστροφή - ῆς (ἡ) avversione reciproca. [illegible]

Ἀνταριθμέω - ῶ. Μ. ήσω. confrontare un numero con un altro. [illegible]

Ἀνταρκέω - ῶ. Μ. αρκέσω. esser eguale in resistere, opporsi fino agli ultimi momenti. [illegible]

Ἀνταρκτικός - ή - όν. antartico, opposto al settentrionale. [illegible]

Ἀνταρσία - ας, (ἡ)
Ἄνταρσις - εως (ἡ) } sollevazione, ribellione. [illegible]

Ἀντάρτης - ου (ὁ) ribello. [illegible]

Ἀντασπάζομαι. Μ. άσομαι. salutare, abbracciare vicendevolmente. [illegible]

Ἀνταφαίρεσις - εως (ἡ) il togliere reciprocamente. [illegible]

Ἀνταφαιρέω - ῶ. Μ. αιρήσω. togliere, levare reciprocamente. [illegible]

Ἀντάω - ῶ. Μ. ήσω. andar all' incontro, incontrare, capitare. [illegible]

Ἀντεγκαλέω - ῶ. Μ. καλέσω. discolparsi imputando all' accusatore l'azione delinquente. [illegible]

Ἀντεισάγω. Μ. άξω. introdurre una cosa nelle veci o per rimpiazzare un' altra. [illegible]

Ἀντεισαγωγή - ῆς (ἡ) introduzione d'una cosa per rimpiazzare un' altra. [illegible]

Ἀντείσακτος (ὁ, ἡ) rimpiazzato. [illegible]

Ἀντεκκλέπτω. Μ. κλέψω. rubare vicendevolmente o in contraccambio della cosa rubata. [illegible]

Ἀντεκτίνω. Μ. τίσω. pagare reciprocamente. [illegible]

Ἀντέκτισις - εως (ἡ) pagamento in contraccambio. [illegible]

Ἀντελπίζω. Μ. ίσω. sperare da capo. [illegible]

Ἀντεμπίπλημι. Μ. ἀντεμπλήσω. empiere da capo il vuotato, riempiere. [illegible]

Ἀντεξάγω. Μ. άξω. far avanzare le sue truppe contro il nemico, che si avanza. [illegible]

Ἀντέξειμι. Μ. ειμι.
Ἀντεξέρχομαι. Μ. ελεύσομαι } sortire contro il nemico. [illegible]

Ἀντεξετάζω. Μ. άσω. esaminar vicendevolmente, comparare. [illegible]

Ἀντεξέτασις - εως (ἡ)
Ἀντεξετασμός (ὁ) } comparazione, confronto. [illegible]

Ἀντεπαινέω - ῶ. Μ. αινέσω. lodare vicendevolmente, in contraccambio. [illegible]

Ἀντεπεξέρχομαι. Μ. ελεύσομαι
Ἀντεπέρχομαι. Μ. ελεύσομαι } andar contro il nemico, che si avanza. [illegible]

Ἀντεπερωτάω - ῶ. Μ. ήσω. interrogare reciprocamente. [illegible]

Ἀντεπιβουλεύω. Μ. εύσω. insidiare in contraccambio. [illegible]

Ἀντεπιδείκνυμι. Μ. δείξω. mostrare a vicenda. [illegible]

Ἀντεπιθυμέω - ῶ. Μ. ήσω. desiderare in concorrenza con un altro, essere rivale, concorrente, competitore. [illegible]

Digitized by Google

Ἀντεπιστέλλω. M. στελῶ. mandar la risposta della lettera, corrispondere alla lettera. նամակին պատասխանը խըրկել. Մէքթուպուն գարշըլըգընը կէօնտէրմէք' եազըլ էթմէք։

Ἀντεπιστρατεύω. M. εύσω. dichiarare guerra vicendevolmente. մէկզմէկու կռիւ բանալ. պիրպիրլէրինէ ճէնկ աչմագ, պիրպիրլէրինէ սէֆէր եիթէք' աչմագ։

Ἀντεπιστρέφω. M. στρέψω. rivolgere contro. դէմը' ներհակը դարձընել. գարշըլըղըն' չէվիրմէք' չէվիրմէք։

Ἀντεραστής-οῦ (ὁ) rivale, concorrente in amore. նախանձորդ սիրոյ. հէրիֆ րագիպ, մէհէպպէթտէ էնկէլ։

Ἀντεράστρια-ας (ἡ) θυλ. τ. Ἀντεραστής.

Ἀντεράω-ῶ. M. ερασθήσομαι. amare vicendevolmente. 2. gareggiare in amore, essere rivale. մէկզմէկ սիրել. 2. սիրոյ նախանձորդ ըլլալ. սէվիշմէք. 2. հէրիֆ րագիպ, մէհէպպէթտէ էնկէլ օլմագ։

Ἀντερείδω. M. ερείσω. contrapporre. 2. (ἀμετβ.) resistere, opporsi. դէմը դնել, կանգնեցընել. 2. (ἀμετβ.) դէմ կենալ. տայանմագ, գարշուլուգ գօյմագ. 2. (ἀμετβ.) տայանմագ, գարշը տուրմագ։

Ἀντέρεισις-εως (ἡ) opposizione, resistenza. դէմ դնելը, կայնիլը, դիմադրութիւն, ընդդիմութիւն. գարշը տուրմագլըգ, տայանմագլըգ, ղըրըլըգ։

Ἀντέρεισμα-τος (τὸ) appoggio. յենարան, մոյթ. տայագ, տիրէկ. = 2. Ἀντέρεισις.

Ἀντερίζω. M. ίσω. gareggiare, emulare. նախանձ ընել, յաղթելու ջանալ. եարըշմագ, պէքլէշմէք գըյըլէթ էթմէք։

Ἀντέρως-τος (ὁ) amore scambievole. փոխադարձ սէր, իրար սիրելը. պիրպիրլէրէ էտէն մուհապպէթ' սէվիշմէ, գարշըլըգլը սէվկի, մուհապպէթլի գարշըլըգլը։

Ἀντερωτάω-ῶ. M. ησω. interrogar vicendevolmente. հարցընողին հարցընել, փոխադարձ հարցընել. նէօպէթլէ իլէ սօրմագ, պիրպիրլէրինէ սօրմագ, սուալ էտէնէ սուալ էթմէք, գարշըլըգլը սօրուշ սուալ էթմէք։

Ἀντερώτησις-εως (ἡ) interrogazione scambievole. փոխադարձ հարցընելը, իրարու հարցընելը. նէօպէթլէ իլէ սօրմագլըգ, սուալը գարշըլըգլը։

Ἀντευεργετέω-ῶ. M. ήσω. beneficare in contraccambio, rimunerare. բարիքին տեղ բարիք հատուցանել, իր բարերարին բարեգործութիւն ընել, վարձատրել. էյիլիք գարշըլըղը էյլիք էթմէք, նիմէթ վէրէնէ նիմէթ էթմէք։

Ἀντευεργέτημα-τος (τὸ) rimunerazione. բարիքի տեղ բարիք հատուցանելը, վարձքը տալը' վճարելը. մուգապէլէյէ նիմէթ, իհսանին վէրիլմէսի։

Ἀντευεργέτης-ου (ὁ) rimuneratore. բարիք հատուցանող, վարձատրիչ. մուգապէլէյէ նիմէթ էտէն, իհսանին վէրէն։

Ἀντευεργετικός-ή-όν. rimunerativo. բարիք հատուցանող, վարձատրիչ. գէլէն նիմէթ էտէն, իհսանին վէրէն։

Ἀντευχαριστέω-ῶ. M. ήσω. ringraziar scambievolmente. իրարու շնորհակալ ըլլալ, փոխադարձ գոհանալ. պիրպիրլէրինէ թէշէքքիւր էթմէք, նիմէթ էթմէք։

Ἀντέχω. M. ἀνθέξω. resistere. դէմ դնել, դիմանալ. գարշը գօյմագ, տայանմագ, տայանմագ (μσ.) attaccarsi, aderire a qualche cosa. բանիմը զինքը տալ, բան մը ազէկ բռնել' պահել. պիր նէսնէյէ սարըլմագ, եափըշմագ, գավի թութմագ, սարըլմագ։

Ἀντέω-ῶ. M. ήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀντάω.

Ἀντήλιος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀνθήλιος.

Ἀντημοιβὸς (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀνταμοιβός.

Ἄντην-ἐπίῤ. = Ἄντα.

Ἀντήρης-εος (ὁ, ἡ) opposto, contrario. 2. che sta dirimpetto. ներհակ, հակառակ. 2. դիմացը եղող' կեցող, դիմացի, առջեւի. գարշը, աքսի. 2. գարշըսընտագի։

Ἀντηρὶς-ίδος (ἡ) sostegno, appoggio (per gli edificj) մոյթ, ներգուկ (շինուածներու համար). տիրէկ, տայագ, տիրէկ (եափըտա' պինա իչին)։

Ἀντὶ, πρόθ. invece, per, in luogo. տեղ, փոխանակ. եէրինէ, պէտէլ։

Ἀντιάζω. M. άσω. } andar all' incontro,
Ἀντιάω-ῶ. M. άσω. } incontrare. դէմ երթալ, հանդիպիլ. գարշըսընա վարմագ, գարշըլամագ, րաստ կէլմէք։

Ἀντιβαίνω. M. βήσομαι. resistere, opporsi. դէմ դնել, ընդդիմանալ. գարշը գօյմագ' տուրմագ, տայանմագ։

Ἀντιβασιλεὺς-έως (ὁ, ἡ) vice rè. փոխարքայ. վէքիլ։

Ἀντιβασιλεύω. M. εύσω. essere vicerè. փոխարքայ ըլլալ. վէքիլ օլմագ։

Ἀντίβασις-εως (ἡ) resistenza. դիմադրութիւն. գարշը գօյմագլըգ։

Ἀντιβάτης-ου (ὁ) che si oppone, resiste. դէմ կեցող' դնող. գարշը տուրան, տայանան։

Ἀντίβιος-α ἢ ος-ον. contrario, opposto. 2. nemico. հակառակ, դէմ, ներհակ. 2. թշնամի, հակառակորդ. տէրս, գարշը, աքսի. 2. հասըմ, տիւշման։

Ἀντιβλάπτω. M. βλάψω. render, o fare del male per male. չարիքի տեղ չարիք հատուցանել, իրեն չարիք ընողին չարիք ընել. քէօթիւլիւք գարշը քէօթիւլիւք էթմէք, քէնտիսինէ ինճիտէնէ ինճիթմէք։

Ἀντιβλέπω. M. βλέψομαι. guardare in faccia. աչուըները երեսը անկել նայիլ. եիւզիւնէ տիկ տիկ պագմագ։

Ἀντιβοηθέω-ῶ. M. ήσω. ajutare vicendevolmente. մէկզմէկու օգնել. պիրպիրլէրինէ եարտըմ էթմէք, եարտըմ էտէնէ եարտըմ էթմէք։

Ἀντιβολέω-ῶ. M. ήσω. incontrare. 2. prender parte, partecipare. 3. ottenere. 4. pregare, supplicare, scongiurare. հանդիպիլ, առջեւը ելլել. 2. մաս առնել, բաժնորդ ըլլալ. 3. ստանալ, վաստըկիլ. 4. աղաչել, աղերսել, մաղթել, պաղատիլ. գարշըլաշմագ, եօլունա չըգմագ. 2. հիսսէ ալմագ, հիսսէտար օլմագ, շէրիք օլմագ. 3. էլէ կէչիրմէք. 4. եալվարմագ, րիճա' նիեազ էթմէք։

Ἀντιβολὴ-ῆς (ἡ) incontro. 2. opposizione. 3. confronto. 4. supplicazione. դէմ ելլելը, հանդիպիլը. 2. ընդդիմութիւն. 3. բաղդատութիւն. 4. աղաչանք, աղերս.

փոխադարձաբար, բաց ի ներս · 2 · շրջաւ · արտաքոյ · 3 · Թերևս, բաց ի · 4 · ներքոյ, ընդ :

Ἀντιγενεαλογέω-ῶ. M. ήσω. stabilire una genealogia tutta differente, contraria ad un' altra. տարբերին զկնոջին զատ մի ազգաբանութիւն մի չինել կարգել · Եւ վերջինն զեանզեանն շրջատ զեր այլ տեսն տեղն ևս զինքը :

Ἀντιγνωμονέω-ῶ. M. ήσω. dissentire. ուրիշ կարծիք ունենալ, անհամաձայնիլ · զերաւ ըմբռնել, զուշի զեհանդես ֆեհերտե ըմբռնել :

Ἀντιγνώμων-ονος(ὁ, ἡ) che dissente, che è d'avviso contrario. ուրիշ կարծիք ունեցող, անհամաձայն · ..., ..., ... :

Ἀντίγραμμα-ατος (τὸ), = Ἀντίγραφον. 2. Antigramma, scritto dato a vicenda. Փոխգրութիւն արդեամբ ձեռագիր · ..., եւ ... :

Ἀντιγραφεύς-έως (ὁ) copista. օրինակող, պատճէն առնող · ..., ..., ... :

Ἀντιγραφή-ῆς (ἡ) il copiare, copiatura. օրինակելը · ..., ... :

Ἀντίγραφον (τὸ) copia. օրինակ, պատճէն · ..., ... :

Ἀντίγραφος (ὁ, ἡ) copiato. օրինակուած · ... :

Ἀντιγράφω. M. γράψω. copiare, trascrivere. օրինակը առնել, օրինակել, պատճէնը առնել · ..., ... :

Ἀντιδείκνυμι. M. δείξω. mostrare in vece. տեղը ցուցնել · ... :

Ἀντιδεξιόομαι-οῦμαι. M. ώσομαι. accogliere a vicenda, abbracciare scambievolmente. Իրար փոխարինակի սիրով ընդունիլ, առնել, գրկել · ... :

Ἀντιδέχομαι. M. δέξομαι. ricever vicendevolmente, ricevere una cosa per contraccambio di quella che si è data. Իրարմէ ընդունիլ, ուրիշէն բանմը փոխադարձ տեղ առնել · ... :

Ἀντιδημιουργέω-ῶ. M. ήσω. fabbricare per imitazione d'un altro. ուրիշին կամ նմանելու համար կանգնել չինել · ... :

Ἀντιδιαβαίνω. M. βήσομαι. passar a vicenda. փոխադարձակի անցնիլ · ... :

Ἀντιδιάκονος (ὁ, ἡ) che serve nelle veci d'un altro. ուրիշին տեղը ծառայող · ... :

Ἀντιδιδάσκω. M. διδάξω. insegnar il contrario. Ներհակը սորվեցընել · ... :

Ἀντιδικάζομαι. M. δικάσομαι. litigare con qualcuno. Մէկուն հետ կռուիլ · ... :

Ἀντιδικασία-ας (ἡ) differenza, lite. վէճ, կռիւ, անհամաձայնութիւն · Նիւս, ..., ... :

Ἀντιδικέω-ῶ. M. ήσω. avere una differenza, una lite con qualcuno. Մէկի մը հետ վէճ, կռիւ, կռիւ ունենալ · ... :

Ἀντιδίκησις-εως (ἡ) = Ἀντιδικασία. 2.
Ἀντιδικία-ας (ἡ) contestazione, giudiziaria, processo. փուրոկ · դատ :

Ἀντίδικος (ὁ, ἡ) avversario. Հակառակորդ · թշնամի :

Ἀντίδοξος (ὁ, ἡ) di setta, opinione contraria. ընդդիմափառ, ներհակ կարծիք ունեցող · ... :

Ἀντίδοσις-εως (ἡ) ἐν γέν. retribuzione, rimunerazione. փոխարէն, փոխադարձ · ... :

Ἀντίδοτον (τὸ) antidoto. դեղթափ · ... :

Ἀντίδοτος (ἡ) che si da in vece di, in contraccambio. բանի մը տեղ տրուող · ... :

Ἀντιδουλεύω. M. εύσω. servire in contraccambio. փոխանակ տեղը ծառայել · ... :

Ἀντίδουλος (ὁ, ἡ) che è in luogo di servo. ծառայի փոխանորդը · ... :

Ἀντιδωρεά (ἡ) rimunerazione, retribuizione. վարձատրութիւն · ... :

Ἀντιδωρέομαι-οῦμαι. M. δωρήσομαι. rimunerare. փոխադարձել, վարձատրել · ... :

Ἀντίδωρον (τὸ), = Ἀντιδωρεά. 2. (ἐκκλησ.) eulogia. օրհնեալ հաց, մաս · ... :

Ἀντίζηλος (ὁ, ἡ) emulo, rivale. նախանձորդ, նախանձայոյզ, ելեւելք ընդող · ... :

Ἀντιζητέω-ῶ. M. ήσω. cercare reciprocamente. Իրար փոխարինակի փնտռել · ... :

Ἀντίθεος-α (καὶ Ἰων. η-ον) simile a Dio. 2. (σπν.) Dio contrario, avversario, inimico. Աստուծոյ նման · 2 · հակառակ՝ Թշնամի աստուածոյ · Աստուծոյ ... · 2 · ... Աստուծոյ :

Ἀντίθεσις-εως (ἡ) opposizione, objezione. 2. Antitesi. (figura Rettorica) հակադրութիւն · 2 · դիմադրութիւն (...) · ... · 2 · ... (...) :

Ἀντίθετος (ὁ, ἡ) opposto. ներհակ, հակառակ · ..., ..., ... · έτως-ἐπίῤ.

Ἀντίθρονος (ὁ, ἡ) assiso sopra un trono opposto, assiso in faccia, dirimpetto. դիմացը աթոռի վրայ նստած · ... :

Ἀντίθυρος (ὁ, ἡ) che sta in faccia alla porta. դրան դիմացը կեցող · ... :

Ἀντικαθίζω. M. ίσω. far sedere in faccia di, collocare in faccia. 2. (ἀμτβ.) sedere, essere collocato in faccia. դիմացը նստեցնել · 2 · դիմացը նստիլ · ... · 2 · ... :

Digitized by Google

Ἀντικαθίστημι. M. καταστήσω. sostituire. [illegible]

Ἀντικαλέω-ῶ. M. έσω. invitare reciprocamente. [illegible]

Ἀντικατάστασις-εως (ἡ) sostituzione. [illegible]

Ἀντικατατρέχω. M. δραμοῦμαι. perseguitare reciprocamente. [illegible]

Ἀντικαταφρονέω-ῶ. M. ήσω. disprezzare vicendevolmente. [illegible]

Ἀντικατηγορέω-ῶ. M. ήσω. accusare vicendevolmente. [illegible]

Ἀντίκειμαι. M. κείσομαι. essere situato in faccia, alla parte opposta. 2. essere opposto, opporsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀντικειμένως-ἐπίῤ. in opposizione. [illegible]

Ἀντικέλευθος (ὁ, ἡ) che incontra o s'incontra per strada. [illegible]

Ἀντικελεύω. M. εύσω. ordinare scambievolmente. [illegible]

Ἀντίκλειθρον (τὸ) } chiave, con cui si
Ἀντίκλεις-ειδος (ἡ) } può aprire ogni porta. [illegible]

Ἀντικράζω. M. κράξω. gridare vicendevolmente, rispondere con delle grida. [illegible]

Ἀντικρὺ-ἐπίῤ. dirimpetto. [illegible]

Ἀντικρύς-ἐπίῤ. direttamente. 2. manifestamente, pubblicamente, apertamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀντίκτονος (ὁ, ἡ) che fù ucciso in luogo d'un' altro. [illegible]

Ἀντικτυπέω-ῶ. M. ήσω. risuonare. [illegible]

Ἀντικωμῳδέω-ῶ. M. ήσω. deridere, motteggiare scambievolmente. [illegible]

Ἀντιλαβεύς-έως (ὁ) il manico dello scudo. [illegible]

Ἀντιλαβή-ῆς (ἡ) manico, presa. 2. oggetto di rimprovero. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀντιλαμβάνομαι. sentire, aver la percezione. 2. intraprendere. 3. soccorrere, sostenere. 4. riprendere, censurare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἀντιλαμβάνω. M. λήψομαι. ricevere in contraccambio. [illegible]

Ἀντιλάμπω. M. λάμψω. riflettersi la luce, rilucere. [illegible]

Ἀντιλέγω. M. λέξω καὶ ἐρῶ. contraddire. [illegible]

Ἀντίλεκτος (ὁ, ἡ) contraddetto, contestato. [illegible]

Ἀντίλεξις-εως (ἡ) contraddizione. [illegible]

Ἀντιλήπτωρ-ορος (ὁ) protettore, difensore, intercessore. [illegible]

Ἀντίληψις-εως (ἡ) protezione, difesa, intercessione. 2. censura. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀντιλογέω-ῶ. M. ήσω, = Ἀντιλέγω.

Ἀντιλογία-ας (ἡ) contraddizione, antilogia. [illegible]

Ἀντιλογίζομαι. M. ίσομαι. riflettere, calcolare a vicenda. [illegible]

Ἀντιλογικός-ή-όν. contraddittorio. [illegible] ικῶς. ἐπίῤ.

Ἀντίλογος (ὁ, ἡ) contradditore. [illegible]

Ἀντιλυπέω-ῶ. M. ήσω. affliggere colui, che affligge. [illegible]

Ἀντίλυρος (ὁ, ἡ) consonante alla lira. [illegible]

Ἀντίλυτρον (τὸ) riscatto. [illegible]

Ἀντιμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare il contrario. [illegible]

Ἀντιμαρτυρέω-ῶ. M. ήσω. dare una contraria testimonianza. [illegible]

Ἀντιμάχομαι. M. μαχέσομαι καὶ μαχήσομαι. combattere, resistere, opporsi.

Digitized by Google

[illegible]

'Ἀντίμαχος (ὁ, ἡ) avversario. [illegible]

'Ἀντιμεταβάλλω. M. βαλῶ. mutare, cangiare due cose fra loro. [illegible]

'Ἀντιμετάβασις-εως (ἡ) sostituzione, rimpiazzamento del posto di colui, che occupò il nostro. [illegible]

'Ἀντιμεταβολὴ-ῆς (ἡ) mutazione contraria. [illegible]

'Ἀντιμετάθεσις-εως (ἡ) permutazione, traslocamento reciproco. [illegible]

'Ἀντιμεταλαμβάνω. M. λήψομαι. partecipare a vicenda. [illegible]

'Ἀντιμετάληψις-εως (ἡ) partecipazione reciproca. [illegible] =:'Ἀνταμοιβή.

'Ἀντιμετάταξις-εως (ἡ) mutazione di luogo, di collocazione. [illegible]

'Ἀντιμετατάσσω (ττω) M. τάξω. (κυρ. ἐπὶ. τοῦ στρατεύματος) mutare il luogo. [illegible]

'Ἀντιμετρέω-ῶ. M. ήσω. restituire colla stessa misura, ricompensare. [illegible]

'Ἀντιμέτωπος (ὁ, ἡ) che sta rivolto alla faccia di, affacciato. [illegible]

'Ἀντιμίμησις-εως (ἡ) imitazione reciproca. [illegible]

'Ἀντιμίμος (ὁ, ἡ) che cerca d'imitare un'altro per emulazione. [illegible]

'Ἀντιμισέω-ῶ. M. ήσω. odiare in contraccambio. [illegible]

'Ἀντιμισθία-ας (ἡ) rimunerazione, salario proporzionato al travaglio. [illegible]

'Ἀντίμισθος (ὁ, ἡ) rimuneratorio. [illegible]

'Ἀντίμορφος (ὁ, ἡ) che rappresenta la figura di qualcuno. [illegible]

'Ἀντιμυκτρίζω. M. ίσω. beffarsi, deridere in contraccambio colui, che si beffa. [illegible]

'Ἀντιμωλία-ας (ἡ) causa, lite, in cui sono presenti le parti litiganti. [illegible]

[illegible]

'Ἀντιναυπηγέω-ῶ. M. ήσω. costruire un vascello capace a resistere a quello del nemico. 2. costruire un vascello d'una forma differente da quella del nemico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ἀντινικάω-ῶ. M. ήσω. vincere a vicenda il vincitore. [illegible]

'Ἀντινομία-ας (ἡ) Antinomia, contraddizione frà due leggi. [illegible]

'Ἀντινομοθετέω-ῶ. M. ήσω. emanare delle leggi contrarie alle prime. [illegible]

'Ἀντίνοος (ὁ, ἡ) 'Ιων. di diverso sentimento o opinione. [illegible]

'Ἀντινουθετέω-ῶ. M. ήσω. ammonire a vicenda. [illegible]

'Ἀντίνωτος (ὁ, ἡ) voltato, o attaccato ad alcuno dorso a dorso. [illegible]

'Ἀντίνωτοι (ὁ) posti, attaccati dorso a dorso. [illegible]

'Ἀντίον-ἐπίῤ. (κυρ. οὐδ. τ. Ἀντίος) dirimpetto, o contro. [illegible]

'Ἀντίον (τὸ) subbio. [illegible]

'Ἀντίος-α-ον. ch'è in faccia di.., che sta dirimpetto. 2. contrario. [illegible] 2. [illegible]

'Ἀντιόω-ῶ. M. ώσω. =:'Ἀντιάω.

'Ἀντιπαγὴς-έος (ὁ, ἡ) ficcatto dirimpetto. [illegible]

'Ἀντιπάθεια-ας (ἡ) antipatia, incompatibilità. [illegible]

'Ἀντιπαθέω-ῶ. M. ήσω. essere antipatico, esser incompatibile, avere dell' antipatia. [illegible]

'Ἀντιπαθὴς-έος (ὁ, ἡ) antipatico, incompatibile. [illegible]

'Ἀντίπαις-αιδος (ὁ, ἡ) che passò l'età della pubertà- adolescenza. [illegible]

'Ἀντιπαλαίω-ῶ. M. παλαίσω. resistere, combattere, opporsi. [illegible]

'Ἀντίπαλος (ὁ, ἡ) avversario, inimico. [illegible]

Digitized by Google

Ἀντιπαραβάλλω. M. βαλῶ. paragonare fra loro, comparare, confrontare. [illegible]

Ἀντιπαραβολή - ῆς (ἡ) comparazione, confronto. [illegible]

Ἀντιπαραγγελία - ας (ἡ) concorrenza fra due competitori. [illegible]

Ἀντιπαραγγέλλω. M. αγγελῶ. brigare in posto con concorrenza con un' altro, essere competitore. [illegible]

Ἀντιπαραγραφή - ῆς (ἡ), = Ἀντίγραμμα (ἐπὶ Κριτηρ) (ἡ πράξις τοῦ).

Ἀντιπαραγράφομαι. M. γράψομαι. opporsi d'avanti all' eccezione, cioè ai mezzi di difendersi d'una domanda. [illegible]

Ἀντιπαράγω. M. άξω. portare in mezzo a vicenda. 2. avanzare l' esercito a vicenda contro il nemico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀντιπαραγωγή - ῆς (ἡ) l' avanzar dell' esercito contro il nemico. [illegible]

Ἀντιπαραδίδωμι. M. δώσω. consegnare a vicenda. [illegible]

Ἀντιπαραθέω. M. θεύσομαι. correre, assalire contro il nemico. [illegible]

Ἀντιπαράθεσις - εως (ἡ), = Ἀντιπαραβολή.

Ἀντιπαρακαλέω - ῶ. M. έσω. } esortare
Ἀντιπαρακελεύομαι. M. εύσομαι } qualcuno a fare il contrario di quello, ch' egli desidera di fare, dissuadere. [illegible]

Ἀντιπαράκλησις - εως (ἡ) esortazione di fare una cosa contraria di quello che si desidera, dissuasione. [illegible]

Ἀντιπαρασκευάζομαι. M. άσομαι. apparecchiare, formare a vicenda. [illegible]

Ἀντιπαράστασις - εως (ἡ) Antiparastasi (figura Rettorica) [illegible]

Ἀντιπαραστατικός - ή - όν. che concerne l'antiparastasi. [illegible]

Ἀντιπαράταξις - εως (ἡ) schieramento dell'armata, ordine di battaglia. [illegible]

Ἀντιπαράτασις - εως (ἡ) prolungamento, allungamento. [illegible]

Ἀντιπαρατάσσω (ττω). M. τάξω. mettere l'armata in ordine di battaglia, schierare l'armata. [illegible]

Ἀντιπαρατίθημι. M θήσω. porre contra. 2. confrontare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀντιπαραχωρέω - ῶ. M. ήσω. cedere a vicenda il suo posto. [illegible]

Ἀντιπαρεξάγω. M. άξω. far avanzare le truppe contro il nemico, marciare contro il nemico. [illegible]

Ἀντιπαρεξετάζω. M. άσω. esaminare per comparazione. [illegible]

Ἀντιπαρηγορέω - ῶ. M. ήσω. consolare reciprocamente. [illegible]

Ἀντιπαῤῥησιάζομαι. M. άσομαι. parlare scambievolmente colla stessa libertà. [illegible]

Ἀντιπάσχω. M. πείσομαι. provare gli stessi beni o mali, che abbiamo fatti agli altri. [illegible]

Ἀντιπέμπω. M. πέμψω. rimandare. [illegible]

Ἀντιπενθής - έος (ὁ, ἡ) che cagiona dolore, afflizione a vicenda. [illegible]

Ἀντιπενθότως. ἐπίῤ. d'una maniera opposta, contraria. [illegible]

Ἀντιπέρα - ἐπίῤ. = Ἀντιπέραν.

Ἀντιπέραιος - α - ον. situato a faccia, dirimpetto. [illegible]

Ἀντιπέραν (ρας). ἐπίῤ. dirimpetto, a faccia. [illegible]

Ἀντιπέρηθεν. - ἐπίῤ. Ἰων. dirimpetto, dalla parte di là. [illegible]

Ἀντιπέρην. ἐπίῤ. Ἰων. ἀντὶ Ἀντιπέραν.

Ἀντιπεράγω. M. άξω. voltare all' altra parte. [illegible]

Ἀντιπεριαγωγή - ῆς (ἡ) l'azione di voltare alla parte opposta. [illegible]

Ἀντιπεριΐστημι. M. στήσω. rinserrare da

Digitized by Google

tutti i lati, concentrare. [illegible] (μσ. ἵσταμαι) concentrarsi. [illegible]

'Αντιπεριλαμβάνω. M. λήψομαι. abbracciare o circondare a vicenda. [illegible]

'Αντιπερίσπασμα (τὸ) } diversione, ostacolo, impedimento. [illegible]
'Αντιπερισπασμὸς (ὁ) }

'Αντιπερισπάω-ῶ. M. άσω. far una diversione (in termine di guerra), attirar le forze del nemico in un' altra parte. ([illegible]) [illegible]

'Αντιπερίστασις-εως (ἡ) concentrazione. [illegible]

'Αντιπεριστρέφω. M. στρέψω. = 'Αντιπεριάγω.

'Αντιπεριστροφὴ-ῆς (ἡ), = 'Αντιπεριαγωγή.

'Αντίπετρος (ὁ, ἡ) che sta in luogo di sasso. 2. duro come il sasso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αντίπηξ-ηγος (ἡ) arca di legno, armadio. [illegible]

'Αντιπίπτω. M. πεσοῦμαι. precipitarsi contro, resistere, opporsi. [illegible]

'Αντίπλαστος (ὁ, ἡ) = 'Ισόπλαστος.

'Αντίπλευρος (ὁ, ἡ) posto al lato opposto. [illegible]

'Αντιπληρόω-ῶ. M. ώσω. supplire il mancante. [illegible]

'Αντιποθέω-ῶ. M. ήσω. desiderare a vicenda. [illegible]

'Αντιποιέω-ῶ. M. ήσω. fare qualche cosa a vicenda. [illegible]

'Αντιποίησις-εως (ἡ) appropriazione. [illegible]

'Αντίποινος (ὁ, ἡ) che si da, o si domanda in vece della pena. [illegible] (ουσ.) τὰ ἀντίποινα = 'Αποινα.

'Αντιπολεμέω-ῶ. M. ήσω. combattere contro qualcuno. [illegible]

'Αντιπολέμιος-α-ον. } nemico. [illegible]
'Αντιπόλεμος (ὁ, ἡ) }

'Αντιπολιορκέω-ῶ. M. ήσω. assediare a vicenda. [illegible]

'Αντίπολις-εως (ἡ) città situata dirimpetto ad un' altra. [illegible]

'Αντιπολιτεία-ας (ἡ) partito opposto al governo, il partito dell' opposizione. [illegible]

'Αντιπολιτεύομαι. M. εύσομαι. essere del partito dell' opposizione. [illegible]

'Αντιπορθέω-ῶ. M. ήσω. devastare a vicenda. [illegible]

'Αντίπορθμος (ὁ, ἡ). posto alla parte, dirimpetto allo stretto. [illegible] ([illegible]) [illegible]

'Αντίπορος (ὁ, ἡ) = 'Αντίπορθμος. 2. posto alla spiaggia opposta. [illegible]

'Αντίπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi opposti a quelli d'un altro. [illegible] 'Αντίποδες (οἱ) gli Antipodi. [illegible]

'Αντιπρακτικὸς-ἡ-όν. avversario, inimico. [illegible]

'Αντιπράσσω (ττω). M. πράξω. agire contro, suscitare degli ostacoli. [illegible]

'Αντιπρεσβευτὴς-οῦ (ὁ) vice ambasciatore. [illegible]

'Αντιπρεσβεύομαι. M. εύσομαι. mandare a vicenda un' ambasciatore. [illegible]

'Αντιπροικεί. ἐπίῤ. di verun conto, quasi per nulla. [illegible]

'Αντιπροσκυνέω-ῶ. M. ήσω. adorare, venerare a vicenda. [illegible]

'Αντιπροσφέρω. M. οίσω. portare a vicenda. [illegible]

'Αντιπρόσωπος (ὁ, ἡ) posto a faccia. [illegible]

'Αντιπροσώπως-ἐπίῤ. a faccia. [illegible]

'Αντίπυλος (ὁ, ἡ) che ha una porta dirimpetto ad un' altra. [illegible]

'Αντίπυργος (ὁ, ἡ) simile, uguale ad una torre. [illegible]

Digitized by Google

Ἀντιπυργόω-ῶ. M. *ώσω.* ergere delle torri dirimpetto alle altre. ուղիղ աշտարակներուն դիմացը աշտարակներ կանգնել. ղուլէ գարշըսընտա գուլէլէր գուրմագ, գուլէլէր եափմագ ։

Ἀντίῤῥησις-εως (ἡ) contraddizione, opposizione, objezione. հակաճառութիւն, ընդդիմաբանութիւն, առարկութիւն. ճարտլը, ղարշը սէօյլէմէ, իթիրազ ։

Ἀντίῤῥοπος (ὁ, ἡ) ch' è in equilibrio. հաւասարակշիռ. պիր աղըրլըգտա՝ չէքիլէն, տէնկ. ῥόπως. ἐπίῤ.

Ἀντισιωπάω-ῶ. M. *ήσω.* tacere a vicenda. փոփոխակի. խօրայինէն լէ ոռսա օլմագ ։

Ἀντισκευάζομαι. M. *άσομαι.* prepararsi, apparecchiarsi a vicenda. փոխանակաւ պատրաստուիլ, բանը գործքը կարգի դնել. գարշըլըգլը հազըրլանմագ, թէտարիք կէօրմէք, իշինի տիւզիւն գօյմագ ։

Ἀντισοφίζομαι. M. *ίσομαι.* opporre dei sofismi contro sofismi. խաբէական ձեւաւորութիւններու դէմ խաբէական ձեւաւորութիւններ շինել. թէզվիրէ գարշը թէզվիր եափմագ՝ սէօյլէմէք ։

Ἀντισοφιστής-οῦ (ὁ, ἡ) chi oppone de' sofismi contro sofismi. սուտ ձեւաւորութեան դէմ սուտ ձեւաւորութիւն շինող. թէզվիրէ գարշը թէզվիր եափան ։

Ἀντίσπασις-εως (ἡ) = *Ἀνθολκή.*

Ἀντίσπασμα (τὸ) } = *Ἀντίσπασις.* 2. dis-
Ἀντισπασμὸς (ὁ, ἡ) } sensione, contraddizione. ներհակութիւն, ընդդիմաբանութիւն. ղարշը. տէրս սէօյլէմէլի ։

Ἀντίσπαστος (ὁ, ἡ) che tira alla parte contraria. 2. tirato alla parte contraria. ներհակ կողմը քաշող. 2. ներհակ կողմը քաշուած. ղարշը թարաֆա չէքէն. 2. ղարշը թարաֆա չէքիլմիշ ։

Ἀντισπάω-ῶ. M. *σπάσω.* tirare alla parte contraria. ներհակ կողմը քաշել. ղարշը թարաֆա չէքմէք ։

Ἀντισπεύδω. M. *σπεύσω.* } agire contro
Ἀντισπουδάζω. M. *άσω.* } qualcuno, procurare di fare il contrario. ճիգին դէմ ընել, հակառակը ընելու ջանալ. պիրինին գարշը իշլէմէք, ղարշընը իշլէյիփ չալըշմագ, ինատ իշլէմէք ։

Ἀντισταθμίζω. M. *ίσω.* mettere in equilibrio. հաւասարակշիռ ընել. այար՝ տէնկ էթմէք (թէրազի հագգընտա) ։

Ἀντίσταθμος (ὁ, ἡ) di egual peso, equipollente, che è in equilibrio. զուգակշիռ, համազօր. պիր աղըրլըգտա՝ տէնկլիկտէ՝ ա-ղըրլըգտա, հէմահէնկ ։

Ἀντίστασις-εως (ἡ) resistenza. դիմադրութիւն. գարշը գօյմալըգ ։

Ἀντιστατέω-ῶ. M. *ήσω.* opporsi, resistere. դէմ դնել. գարշը գօյմագ ։

Ἀντιστάτης-ου (ὁ) contrastante, avversario. դէմ դնող, հակակայ. գարշը գօյան, խասըմ ։

Ἀντιστήριγμα-τος (τὸ) sostegno, appoggio. 2. protezione, soccorso. մոյթ, նեցուկ. 2. պաշտպանութիւն, օգնութիւն. տայագ, տիրէք, տայագ. 2. հիմայէթ, իմտատ ։

Ἀντιστηριγμὸς (ὁ) l'azione d'appoggiare contro. 2. di proteggere. ներհակ կողմը կռթնցընելը. 2. պաշտպանելը. գարշըլըգլը տայանմագ, տիրէք վէրմէք. 2. հիմայէթ էթմէք, արգա օլմագ ։

Ἀντιστηρίζω. M. *ίξω.* servir d'appoggio contro... resistere con un sostegno. 2. sostenere, proteggere. ներհակ կողմը՝ դիմացը կռթնցընել, նեցուկով մը դէմ դնել. 2. պաշտպանել. ղարշըտան տայանմագ, տիրէք իլէ տայանմագ. 2. հիմայէթ էթմէք, արգա օլմագ ։

Ἀντιστοιχέω-ῶ. M. *ήσω.* star in linea, in faccia d'un altro, corrispondere. դէմ առ դէմ, երեսն առ երեսն կենալ, մէկզմէկու դէմ յարմար կարգով շարուիլ. գարշըլըգլը եան եանա տուրմագ, պիրպիրինէ պիր հիզատա՝ պիր շըրէտտէ պիւլունմագ ։

Ἀντιστοιχεια-ας (ἡ) situazione di due cose ordinate in faccia l'una all' altra, paralellismo, corrispondenza. երկուքին դէմ առ դէմ՝ երես առ երես՝ դիմացէ դիմաց կենալը, զուգահեռականութիւն. իքի նէսնէնին գարշըտա գարշը՝ պիր հիզատա տուրմասը, տուրուշ պիր օլմասը, պաշթէ օլմասը ։

Ἀντίστοιχος (ὁ, ἡ) posto in linea parallela ad un' altro, corrispondente, eguale. զուգահեռական, դիմացէ դիմաց, զուգահեռական գծի մը վրայ կեցող, համեմատ, հաւասար. պիր հիզատա՝ շըրէտտէ՝ գարշըլըգլը տուրան, տուրուշ պիր, պարապէր ։

Ἀντίστομος (ὁ, ἡ) che corrisponde ad un'altro bocca con bocca. բերան առ բերան կեցող. աղըզ աղըզա տուրան ։

Ἀντιστρατεύομαι. M. *εύσομαι* } marciar con-
Ἀντιστρατεύω. M. *εύσω.* } tro (parlandosi delle truppe). դէմ քալել, վրան երթալ, վրան ելլողին վրան ելլել (բանակը). գարշըսընա եուրիւմէք, իսթիլա էթմէք, գարշը չըգանա գարշը չըգմագ (օրտու հագգընտա) ։

Ἀντιστρατηγέω-ῶ. M *ήσω.* tener il posto del generale, essere tenente generale. զօրավարին փոխանորդը ըլլալ, զօրապետին տեղը կենալ. ճէնէրալ վէքիլի օլմագ, վէքիլինին եէրինէ թօլուգտուր եէրինի պէքլէմէք ։

Ἀντιστράτηγος (ὁ, ἡ) tenente generale. զօրապետի փոխանորդ. ճէնէրալ վէքիլի ։

Ἀντιστρατιώτης-ου (ὁ) soldato dell' armata nemica. թշնամիի՝ հակառակորդ բանակի զօրք. տիւշմէն ասքէրի ։

Ἀντιστρατοπεδεία-ας (ἡ) } l'accamparsi
Ἀντιστρατοπέδευσις-εως (ἡ) } a faccia del nemico, accampamento a faccia dell'inimico. թշնամիին դիմացը կարգելը՝ բանակելը. տիւշմէնին գարշըսընտա տիզիլմէսի օրտու գուրմասը ։

Ἀντιστρατοπεδεύω. M. *εύσω.* καὶ (μσ.) ομαι. M. *εύσομαι.* accamparsi a faccia del nemico. թշնամիին դէմ բանակիլ. տիւշմէնէ գարշը օրտու գուրմագ ։

Ἀντίστρεπτος (ὁ, ἡ) inverso, rivoltato. հակադարձ, ներհակ կողմը դարձած. չէվրիլմիշ, թէրսինէ տէօնմիւշ ։

Ἀντιστρέφω. M. *στρέψω.* rivoltare, voltare contro. հակադարձ ընել, ներհակը դարձընել. թէրսինէ չէվիրմէք ։

Digitized by Google

Ἀντιστροφὴ-ης (ἡ) antistrofe. 2. rivolta, conversione, inversione. 3. inversione (figura rettorica). [illegible] (Στροφὴ [illegible]). 2. [illegible]. 3. [illegible]. Στροφὴ [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ἀντίστροφος (ὁ, ἡ) opposto, contrario inverso. [illegible] (ἡ) = Ἀντιστροφή.

Ἀντιστρόφως. ἐπίῤ. oppositamente. 2. reciprocamente, in un ordine inverso. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀντισυγκρίνω. Μ. κρινῶ. comparare, far paralello, paragonare. [illegible]:

Ἀντισυλλογίζομαι. Μ. ἴσομαι. opporre un sillogismo contrario a quel dell'avversario. [illegible]:

Ἀντισυμμαχέω-ῶ. Μ. ήσω. fare un' alleanza reciproca. [illegible]:

Ἀντισυμποσιάζω. Μ. άσω. disputare con qualcuno d'un convito. [illegible]:

Ἀντισυναντάω-ῶ. Μ. ήσομαι. incontrare reciprocamente. [illegible]:

Ἀντισχηματίζω. Μ. ίσω. fare, usare contro l'avversario quelle figure rettoriche, di cui si serve l'istesso. [illegible]:

Ἀντισχολαστὴς-ου (ὁ) emulo, rivale degli stessi studj. [illegible]:

Ἀντισχυρίζω. Μ. ίσω. fortificare, consolidare contro. [illegible]:

Ἀντισχύω. Μ. ύσω. opporre la forza alla forza, resistere. [illegible]:

Ἀντίταγμα (τὸ) esercito opposto a quello dell' inimico. [illegible] (ενγέν.) ostacolo, impedimento. [illegible].

Ἀντιτακτικὸς-η-όν. che ha forza di ripugnare, opporsi contro. [illegible]:

Ἀντίταξις-εως (ἡ) l'azione di schierare la battaglia, schieramento. 2. resistenza. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀντίτασις-εως (ἡ) opposizione resistenza. [illegible]:

Ἀντιτάσσω (ττω). Μ. τάξω. schierar l'armata in ordine di battaglia. 2. opporre. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀντιτείνω. Μ. τενῶ. tirar alla parte opposta. [illegible] (ἀμτβ.) opporsi, contrastare, resistere. [illegible]:

Ἀντιτεχνέω-ῶ. Μ. ήσω. essere emulo d'un artista. [illegible]:

Ἀντίτεχνος (ὁ, ἡ) emulo, rivale d'un'artista. [illegible]:

Ἀντιτίθημι. Μ. θήσω. opporre. 2. mettere una cosa nelle veci d'un' altra, sostituire. 3. mettere in comparazione. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ἀντιτιμάω-ῶ. Μ. ήσω. onorar vicendevolmente. 2. attenuare il suo delitto. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀντίτιμος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso valore. [illegible]:

Ἀντιτιμωρέω-ῶ. Μ. ήσω. gastigare a vicenda, vendicarsi. [illegible]:

Ἀντιτίνω (τίω). Μ. τίσω. pagare il fio, soddisfare. [illegible]:

Ἀντίτισις-εως (ἡ) punizione, pena, soddisfazione resa. [illegible]:

Ἀντίτιτος (ὁ, ἡ) punito a vicenda, di cui si è vendicato. [illegible]:

Ἀντιτολμάω-ῶ. Μ. ήσω. opporre audacia contro audacia, resistere arditamente. [illegible]:

Ἀντίτομον (τὸ), **Ἀντίδοτον** = **Ἀντιφάρμακον**.

Ἀντίτονος (ὁ, ἡ) teso contro. [illegible]:

Ἀντιτρέφω. Μ. θρέψω. nutrire a vicenda colui, da cui si è nutrito. [illegible]

Digitized by Google

սնուցանել · գէնտիւրէնի պէսլէյէնի պէս-լէմէք ։

Ἀντιτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre contro. դէմ վազել · գարշու գօշմագ, իւսդիւ-նէ ատըլմագ ։

Ἀντιτυπέω-ῶ. M. ήσω. respignere contro. ետ հրել, ընդհարկանել · կէրի իթ-մէք, թէփմէք, իթմէք ։

Ἀντιτυπής-έος (ὁ, ἡ) che respigne contro. դէմ դնող՝ հրող, ընդդիմաբարդի · գարշու դուրան, դայանան, իթէն ։

Ἀντιτυπία-ας (ἡ) respinta, resistenza, solidità. ետ հրելը՝ դարձնելը, ընդհարկանելը, կարծրութիւն, պնդութիւն · կէրի իթիշ, տայանըշ, թէփիլիշ, օլիթիլիշ ։

Ἀντίτυπον (τὸ) copia, esemplare. պատճէն, օրինակ · սուրէթ, նիւմունէ ։

Ἀντίτυπος (ὁ, ἡ) simile, uguale. նման, հաւասար · պէնզէր, մէնէնտ ։

Ἀντιφανεία-ας (ἡ) l'immagine d'un oggetto, che si vede nell'acqua o nello specchio quando vi si presenta. բանին ջրին կամ հայելին մէջէն երեւցած կերպարանքը · պիր նէսնէնին սու իւսդիւ եահօտ այնա իչինտէ կէօրիւնիւշիւ ։

Ἀντιφάρμακον (τὸ), = Ἀντίδοτον.

Ἀντίφασις-εως (ἡ), (ἀντὶ, φήμι) contraddizione. ընդդիմաբանութիւն · աքսի սէօյ-լէմէ ։

Ἀντίφερνος (ὁ, ἡ) che tiene il luogo di dote. օժիտ տեղ եղող · ճէհէզ եէրինէ օլան՝ թաքաթան · (οὐσ) Ἀντίφερνα. (τὰ) ciò che lo sposo da per dote alla sua sposa. փեսային օժիտ տեղ հարսին տուածը · գիւյէկինին ճէհէզ եէրինէ գըզընա վէրտիյի, ըշըղը ։

Ἀντιφέρομαι. opporsi, contrastare. դէմ կենալ՝ դնել · գարշու դուրմագ՝ գօյմագ, դայանմագ ։

Ἀντιφέρω. M. ἀντοίσω. portar contro, opporre. դէմը տանել, դէմը դնել · գարշու կէթիրմէք, գարշըլըղա գօյմագ, դայանմագ ։

Ἀντιφεύγω. M. φεύξομαι. esiliarsi in vece d'un altro. քշուել ուրիշին տեղը · պիր պէր-կէսին եէրինէ սիւրկիւնլէնմէք, նէֆի օլմագ ։

Ἀντίφημι. M. φήσω. contraddire. դէմ խօսել, դիմաբանել · գարշու աքսի սէօյ-լէմէք ։ 2. = Ἀποκρίνομαι.

Ἀντιφθέγγομαι. M. φθέγξομαι, = Ἀντίφημι. 2. rendere lo stesso suono. նոյն ձայնը հանել · պի այնիսինի սէսի չըգարմագ ։

Ἀντίφθογγος (ὁ, ἡ) che rende lo stesso suono. նոյն ձայնը տուող՝ հանող · պի այնինի սէսի չըգարան ։

Ἀντιφιλέω-ῶ. M. ήσω. amare reciprocamente. փոխադարձ իրար սիրել · պիրիպիրինի սէվմէք, սէվիշմէք ։

Ἀντιφιλοδοξέω-ῶ. M. ήσω. gareggiar nell'onore. փառքի մէջ իրարու ընդել մրցակից անցնելու ջանալ · իֆթիխարտա պիրպիրինէ կէչմէք իչին չալըշմագ՝ եարըշ թութմագ ։

Ἀντιφιλονεικέω-ῶ. M. ήσω. contendere, gareggiare con un altro. ուրիշին հետ վիճել, կռուել · պիրիսի իլէ եարըշ թութմագ, նիզալաշմագ ։

Ἀντιφιλοσοφέω-ῶ. M. ήσω. avere dell'avversione contro la filosofia, o i filosofi. փիլիսոփաներուն կամ փիլիսոփայութեան դէմ՝ հակառակ ըլլալ · ֆէյլէսօֆլարա եահօտ հիքմէթէ դուշման օլմագ ։

Ἀντιφιλοσοφία-ας (ἡ) avversione contro la filosofia. փիլիսոփայութեան դէմ՝ հակառակ ըլլալը · իլմ հիքմէթէ օլան դուշմանլըգ ։

Ἀντιφιλόσοφος (ὁ, ἡ) contrario ai filosofi, o alla filosofia. փիլիսոփայութեան կամ փիլիսոփաներուն հակառակ · ֆէյլէսօֆլարա խասըմ իլմ հիքմէթէ դուշման ։

Ἀντιφιλοτιμέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. disputare con qualcuno della gloria. մեկին հետ պատուի մէջ իրարու ընդել՝ մրցակից անցնելու ջանալ՝ վիճել · իֆթիխար՝ իգթիզասը պիրիսի իլէ նիզալաշմագ՝ խարշը թութմագ ։

Ἀντιφιλοφρονέομαι-οῦται. M. ήσομαι. nutrir amore a vicenda. մեկզմեկու վրայ փոխադարձ սէր պահել՝ ունենալ · պիրիպիրինին մուհապպէթլէրի օլմագ, սէվիշմէք ։

Ἀντιφλέγω. M. φλέξω. far riflettere la fiamma. բոցը բեկբեկցնել · ալէվի աքս էթտիրմէք ։

Ἀντιφονεύω. M. εύσω. uccidere a vicenda. փոխադարձ իրար մեռցնել, մեռցընողը մեռցնել · պիրիպիրինի էօլտիւրմէք, էօլտիւրէնի էօլտիւրմէք ։

Ἀντίφονος (ὁ, ἡ) espiatorio d'un omicidio. եղած մարդասպանութեանը իր մահուամբը քաւող · օլան գանը դէնտի գանը իլէ էօտէյէն ։

Ἀντιφορά-ᾶς (ἡ) opposizione, contrasto, resistenza. 2. relazione, confronto. ընդդիմութիւն, ներհակութիւն · 2 · յարաբերութիւն, բաղդատութիւն · գարշուլըգ, մուգաբիլէ · 2 · ալագա, թէշպիհ ։

Ἀντιφορικῶς-ἐπίῤ. in opposizione. ընդհակառակն, ներհակը ըլլալով · գարշուլըն, մուխալիֆ ։

Ἀντιφορτίζομαι. M. ίσομαι. caricarsi un nuovo peso in vece del primo. առջինին տեղը ուրիշ մէկ բեռմը առնել · էվվէլկինին եէրինէ պիր պաշգա եիւք ալմագ, եիւքլէնմէք ։

Ἀντιφράζω. M. φράσω. esprimere le sue idee con altre parole. իր մտքինը ուրիշ բառերով ձեւերով յայտնել · ֆիքրինի պաշգա լագըրտլար իլէ պէյան էթմէք, անլաթմագ ։

Ἀντίφρασις-εως (ἡ) opposizione, objezione. 2. Antifrasi (figura rettorica.) առարկութիւն · 2 · ընդդիմասութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է ·) իթիրազ · 2 · գարշուլը մէօխալէֆէթ (լէֆզ իլէ թէլըմ) ։

Ἀντιφράσσω (ττω). M. φράξω. mettere un ostacolo avanti, impedire. արգելք դնել, արգիլել, առջեւը գոցել · էօնինը գէսմէք, մէնի էթմէք, էնկէլնի գօյմագ ։

Ἀντίφρουρος (ὁ, ἡ) che sta in luogo di custode. պահապանի փոխանորդ · պէքճի վէքիլի ։

Ἀντίφρων-ονος (ὁ, ἡ) di animo inimico. թշնամի միտք ունեցող · խասըմ՝ դիւշմէն խիսալէթլի ։

Ἀντιφυλακή-ῆς (ἡ) custodia scambievole. փոխադարձ իրարու եղած պահպանութիւն · մուհաֆազէթլիլիք պէքճիլիք ։

Ἀντύφιλαξ-ακος (ὁ), = Ἀντίφρουρος.

Ἀντιφυλάσσω (ττω). M. άξω. custodire a vicenda. փոխադարձ իրար պահպանել ·

13 *

Digitized by Google

[illegible]

'Αντιφωνέω-ῶ. M. ήσω. risuonare, contraddire, rispondere. ձայն տալ, ընդդիմաբանել, պատասխանել. [illegible]

'Αντιφώνησις-εως (ή) } risuonamento. 2. risposta. 3. contraddizione. 4. cauzione, garanzia.
'Αντιφωνία-ας (ή) } ձայնտալը, հնչելը. 2. պատասխան. 3. ընդդիմաբանութիւն. 4. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]

'Αντίφωνος (ό, ή) risuonante. ձայն տուող, հնչօղ. [illegible]

'Αντίφωνον (τό) Antifona, կցուրդ ([illegible]). [illegible]

'Αντιχαίρω. M. χαρήσομαι. rallegrarsi parimente. [illegible]

'Αντιχαρίζομαι. M. ίσομαι. essere riconoscente, ricompensare un favore avuto. [illegible]

'Αντίχειρ-ειρος (ό) il pollice. բութ մատն. [illegible]

'Αντιχειροτονέω-ῶ. M. ήσω. opinare contro, opporsi. [illegible]

'Αντιχειροτονία-ας (ή) suffraggio contrario, opposizione. [illegible]

'Αντιχορηγέω-ῶ. M. ήσω. essere emulo d'un altro nel ballo. [illegible]

'Αντίχρησις-εως (ή) uso contrario o reciproco. [illegible]

'Αντίχριστος (ό) (γρφ.) Anticristo. Նեռ, [illegible]

'Αντιχρόνισμα (τό) } uso d'un tempo in vece d'un'altro.
'Αντιχρονισμός (ό) (γρμτ.) } [illegible]

'Αντιψάλλω. M. ψαλῶ. corrispondere col canto o con uno strumento. [illegible]

'Αντίψαλμος (ό, ή) che si canta a vicenda. [illegible]

'Αντίψηφος (ό, ή) che da un suffraggio contrario. [illegible]

'Αντίψυχος (ό, ή) chi si sacrifica per la salute degli altri. [illegible]

'Αντιψύχω. M. ψύξω. rinfrescare vicendevolmente. [illegible]

'Αντλεία-ας (ή) l'azione d'attingere dell'acqua. [illegible]

'Αντλέω-ῶ. M. ήσω. attingere. [illegible]

'Αντλη-ης (ή), άντὶ Ἄντλησις.

Ἄντλημα (τὸ), = Ἄντλησις. 2. = 'Αντλητήριον.

Ἄντλησις-εως (ή), = 'Αντλεία.

'Αντλητήριον (τό) attignatojo. [illegible]

Ἄντλος (ό) sentina. 2. mare o l'acqua del mare. 3. mucchio di grano. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4 = 'Αντλητήριον.

'Ανταιοδομέω-ῶ. M. ήσω. fabbricare, edificare una casa a faccia, dirimpetto, in luogo d'un' altra. [illegible]

Ἄντοικος (ό, ή) chi abita dirimpetto d'un'altro. [illegible]

'Αντολή καὶ 'Αντολίη-ης (ή). 'Ιων. άντὶ 'Ανατολή.

'Αντονομάζω. M. ασω. mutare il nome, nominare con un nome differente. [illegible]

'Αντονομασία-ας (ή) Antonomasia (figura rettorica.) [illegible]

'Ανταργίζομαι. M. ισθήσομαι. sdegnarsi del pari. [illegible]

Ἄντορος (ό, ή) 'Ιων άντὶ Ἄνθορος. termine opposto. [illegible]

'Αντορύσσω (ττω.) M. ύξω. contramminare. [illegible]

'Αντόφθαλμος (ό, ή) chi guarda in faccia, sul viso. [illegible]

'Αντριάς-άδος (ή) (έπίθ. τῶν Νυμφῶν). che abita negli antri, nelle spelonche. [illegible]

'Αντροειδής-έος (ό, ή) che ha la forma d'una spelonca. [illegible]

Ἄντροθεν. έπίῤ. dall'antro, dalla spelonca. [illegible]

Digitized by Google

Ἄντρον (τὸ) antro, caverna, spelonca. [illegible]

Ἄντυξ-υγος (ἡ), (ἄνω ἢ ἀντὶ, τεύχω.) la circonferenza d'ogni corpo circolare. 2. la ruota del carro. 3. carro. [illegible]

Ἀντυποκρίνομαι καὶ Ἀνθυποκρίνομαι. M. κρινοῦμαι, simulare a vicenda. [illegible]

Ἀντῳδὸς (ὁ, ἡ) che corrisponde col canto ad un canto, risuonante. [illegible]

Ἀντωνυμία-ας (ἡ) pronome. [illegible]

Ἀντωνυμικὸς-ὴ-όν. pronominale. [illegible] πῶς. ἐπίῤ.

Ἀντωπέω-ῶ. M. ήσω. guardare in faccia, fissare gli occhi sù. [illegible]

Ἀντώπιος (ὁ, ἡ) } che guarda in faccia,
Ἀντωπὸς (ὁ, ἡ) } che fissa gli occhi sopra. [illegible]

Ἀνύβριστος (ὁ, ἡ) non contumeliato, non oltraggiato. [illegible]

Ἀνυγίαστος (ὁ, ἡ) Ἀνιάτρευτος.

Ἀνύδατος (ὁ, ἡ) privo d'acqua. [illegible]

Ἀνυδρεύομαι. M. εύσομαι. cavar acqua (dal fonte, dal pozzo ecc.) [illegible]

Ἀνύδρευτος (ὁ, ἡ) non inaffiato. [illegible]

Ἀνυδρία-ας (ἡ) mancanza di acqua, siccità, aridità. [illegible]

Ἄνυδρος (ὁ, ἡ) privo d'acqua, secco, arido. [illegible]

Ἄνυλος (ὁ, ἡ) privo di selve, di boschi. 2. immateriale, incorporeo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνυμέναιος (ὁ, ἡ) non maritato. [illegible]

Ἀνύμφευτος (ὁ, ἡ) } non isposato. [illegible]
Ἄνυμφος (ὁ, ἡ) }

Ἀνύπαρκτος (ὁ, ἡ) non esistente. [illegible]

Ἀνυπαρξία-ας (ἡ) il non esistere, inesistenza. [illegible]

Ἀνυπέρβατος (ὁ, ἡ) } insuperabile. [illegible]
Ἀνυπέρβλητος (ὁ, ἡ) }

Ἀνυπερήφανος (ὁ, ἡ) non superbo, docile. [illegible]

Ἀνυπέρθετος (ὁ, ἡ) che non si può differire, rimettere. [illegible]

Ἀνυπερθέτως. ἐπίῤ. senza dilazione, subito. [illegible]

Ἀνυπεύθυνος (ὁ, ἡ) esente d'ogni responsabilità. [illegible] 2 = Ἀναίτιος.

Ἀνυπήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente. [illegible]

Ἀνυπηλιφής-έος καὶ } non unto di sotto.
Ἀνυπήλιφος (ὁ, ἡ) } [illegible] (ναυτ.) 2. = Ἀπίσσωτος.

Ἀνυπηρέτητος (ὁ, ἡ) privo di ministro, di servizio, di soccorso. [illegible]

Ἀνυπόδετος (δη) τος-ου (ὁ, ἡ) che non porta scarpe, discalzato. [illegible]

Ἀνυπόδικος (ὁ, ἡ) non assoggettato in giudizio. [illegible]

Ἀνυπόθετος (ὁ, ἡ) non supposto. [illegible]

Ἀνύποιστος (ὁ, ἡ) Ἀνυπόφερτος.

Ἀνυπόκριτος (ὁ, ἡ) sincero, non finto. [illegible]

Ἀνυπομένε (νη) τος (ὁ, ἡ) } impaziente.
Ἀνυπομόνητος (ὁ, ἡ) } [illegible] 2. = Ἀνύποιστος.

Ἀνυπόπτευτος (ὁ, ἡ) } senza sospetto, in-
Ἀνύποπτος (ὁ, ἡ) } sospetto. [illegible]

Ἀνυπόπτως. ἐπίῤ. senza sospetto. [illegible]

Ἀνυποσημείωτος (ὁ, ἡ) non notato, non segnato sotto. [illegible]

Ἀνυπόστατος (ὁ, ἡ) irresistibile, di cui non si può sostener l'impeto. 2. che non ha la sussistenza reale, che non sussiste. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνυπόστολος (ὁ, ἡ) franco, coraggioso, intrepido, senza soggezione. [illegible]

Ἀνυπόστρεπτος (ὁ, ἡ) } che non ritorna.
Ἀνυπόστροφος (ὁ, ἡ) } 2. d'onde non si può ritornare, irremeabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνυπότακτος (ὁ, ἡ) non sottomesso, indocile, indomito. 2. confuso. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀνυποτίμητος (ὁ, ἡ) non sottomesso ad alcuna estimazione. 2. impunito. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]. μήτως. ἐπίῤ.

Ἀνυποφόρητος (ὁ, ἡ) intollerabile. [illegible]:

Ἀνύσιμος (ὁ, ἡ) efficace. 2. utile, vantaggioso. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]. ύμως. ἐπίῤ.

Ἀνύστακτος (ὁ, ἡ) che non dorme, vigile. [illegible]:

Ἀνυστικὸς - ἡ - όν. efficiente, attivo. [illegible]:

Ἀνυστὸς - ἡ - όν. pronto, facile ad effettuarsi. [illegible]:

Ἀνυτικὸς - ἡ - όν. = Ἀνυστικος.

Ἀνύτω καὶ Ἁνύτω Ἀττ. ἀντὶ Ἀνύω.

Ἀνύφαντος (ὁ, ἡ) non tessuto. [illegible]:

Ἀνυψόω - ῶ. M. ώσω. ergere, sollevare, innalzare. [illegible]:

Ἀνύω, Ἁνύω. M. ύσω. effettuare, terminare, eseguire. 2. consumare. 3. servire, essere utile. 4. affrettare. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]:

Ἄνω, ἀντὶ Ἀνύω.

Ἄνω. ἐπίῤ. (ἀνὰ) sopra, sù, in alto, al dissopra. [illegible]:

Ἀνώγαιον καὶ / Ἀνώγεων (τὸ) appartamento di sopra. [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]):

Ἀνώδυνος (ὁ, ἡ) che non sente del dolore. [illegible]:

Ἀνωδύνως. ἐπίῤ. senza dolore. [illegible]:

Ἄνωθεν. ἐπίῤ. di sopra, dall'alto. 2. dal principio. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀνωθέω. ῶ. M. ήσω. spignere in alto. [illegible]:

Ἀνώλεθρος (ὁ, ἡ) incorruttibile. [illegible]:

Ἀνωμαλὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ἀνώμαλος.

Ἀνωμαλία - ας (ἡ) irregolarità, anomalia. [illegible] ([illegible]):

Ἀνώμαλος (ὁ, ἡ) irregolare, anomalo, [illegible]:

Ἀνωμαλότης - ήτος (ἡ), = Ἀνωμαλία.

Ἄνωμος (ὁ, ἡ) privo di omero. [illegible]:

Ἀνωμοτεὶ (τὶ) ἐπίῤ. senza giuramento. [illegible]:

Ἀνώμοτος (ὁ, ἡ) non giurato. 2. a cui non si può giurare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀνωνόμαστος (ὁ, ἡ) innominato. [illegible]:

Ἀνώνυμος (ὁ, ἡ) anonimo, senza nome, incognito. [illegible]. νύμως - ἐπίῤ.

Ἄνωρος (ὁ, ἡ). = Ἄωρος.

Ἀνώτατος - η - ον. sommo, supremo. [illegible]:

Ἀνωτάτω. ἐπίῤ. sommamente, al più alto grado. [illegible]:

Ἀνώτερος - α - ον. superiore. [illegible]:

Ἀνωτέρω. ἐπίῤ. sopra, di sopra. [illegible]:

Ἀνωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) inutile. [illegible]:

Ἀνωφέλητος (ὁ, ἡ), = Ἀνωφελής. 2. chi non gode di veruna utilità. [illegible]:

Ἀνώφελος (ὁ, ἡ), = Ἀνωφελής.

Ἀνωφελῶς. ἐπίῤ. inutilmente. [illegible]:

Ἀνωφερὴς - έος (ὁ, ἡ) che va montando, montante. [illegible]:

Ἀνώφλιον (τὸ) la parte superiore della porta. [illegible]:

Ἀνώχυρος (ὁ, ἡ) non munito, non fortificato. [illegible]:

Ἀξεναγώγητος (ὁ, ἡ) non trattato bene. [illegible]:

Ἄξενος (ὁ, ἡ) inospitale. [illegible]:

Ἀξία - ας (ἡ) dignità. 2. stima, giusto prezio, valore. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀξιαγάπητος (ὁ, ἡ) amabile. [illegible]:

Ἀξιάγαστος (ὁ, ἡ) ammirabile. [illegible]:

Ἀξιάκουστος (ὁ, ἡ) / Ἀξιακρόατος (ὁ, ἡ) degno di udirsi. [illegible]:

Ἀξιεπαίνετος (ὁ, ἡ) / Ἀξιέπαινος (ὁ, ἡ) lodevole. [illegible]:

Ἀξιεπιθύμητος (ὁ, ἡ) desiderabile. [illegible]:

Ἀξιέραστος (ὁ, ἡ), = Ἀξιαγάπητος.

Ἀξιήκοος (ὁ, ἡ), = Ἀξιάκουστος.

Ἀξινάριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ.

Ἀξίνη - ης (ἡ), (ἄγνημι). bipenne, ascia, mannaja, scure. [illegible]:

Ἀξιοδάκρυτος (ὁ, ἡ) deplorabile, lagrimevole. [illegible]:

Digitized by Google

Ἀξιόεργος (ὁ, ἡ) degno di lavoro. գործուելու արժանի. իշլէնմէյէ լայըգտըր։

Ἀξιόζηλος (ὁ, ἡ) degno di emulazione, gelosia. նախանձելու, հետամտելու արժանի. գըսգանըլաճագ, հասէթ էդիլէճէք։

Ἀξιοθάνατος (ὁ, ἡ) degno di morte. մահու արժանի. էօլիւմէ մուսթահագ։

Ἀξιοθαύμαστος (ὁ, ἡ), = Ἀξιάγαστος.

Ἀξιοθέατος (ὁ, ἡ) degno di guardarsi, spettabile. նայուելու՝ մտածելու արժանի, պատուելի, երեւելի. դիգգաթ օլունաճագ, նամտար, մէշհուր։

Ἀξιόθρηνος (ὁ, ἡ) lamentabile, deplorabile. ողբալի. աղլանաճագ։

Ἀξιοκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) disprezzabile, disprezzevole. արհամարհելու, անարգելու. խօրլանաճագ, նաքիսէնդ։

Ἀξιοκοινώνητος (ὁ, ἡ) communicabile, trattabile. հաղորդելի, հաղորդակցութիւն ընելու. գօնուշուլմայա լայըգտըր։

Ἀξιόκτητος (ὁ, ἡ) degno, buono d'essere acquistato. 2. acquistato a giusto prezzo. ստացուելու արժանի. 2. արդար գնով ստացուած. գազանըլմայա լայըգտըր. 2. հագ պահա իլէ գազանըլմըշ։

Ἀξιόλεκτος (ὁ, ἡ), = Ἀξιόλογος.

Ἀξιόληπτος (ὁ, ἡ) ricevevole, accettabile. ընդունուելու արժանի. գապուլ օլունմայա լայըգտըր։

Ἀξιόλογος (ὁ, ἡ) riguardevole, considerabile, memorabile. մեծանուն, յարգոյ, անուանի, երեւելի. նամտար, խադիրլիւ, մէշհուր։

Ἀξιομακάριστος (ὁ, ἡ) degno di beatitudine. երջանկութեան արժանի. մամնուն՝ գութլուլանմաղա լայըգտըր։

Ἀξιομάχητος (ὁ, ἡ) / Ἀξιόμαχος (ὁ, ἡ) degno di combattimento. կռուի արժանի. տէօգիւշէ՝ ճէնկէ լայըգ։

Ἀξιομνημόνευτος (ὁ, ἡ) memorabile, degno di memoria. յիշուելու, յիշատակաց արժանի. անըլմայա լայըգտըր, խաթիրլար։

Ἀξιόνικος (ὁ, ἡ) degno di vittoria. յաղթութեան արժանի, արժանայաղթ. ֆէթիհ հագգը՝ ղալիպէ լայըգտըր։

Ἀξιοπαθέω-ῶ. M. ήσω. soffrire giustamente, pagare il fio. արդար տեղը քաշել, պատիժը տանել. հագ էտէրէ չէքմէք, թաղսիրինի ալմագ, ճէզասընը չէքմէք։

Ἀξιοπενθής-έος (ὁ, ἡ) degno di lutto, deplorabile. սուգի արժանի, ողբալի. մաթէմէ լայըգ, աղլանաճագ։

Ἀξιοπιστία-ας (ἡ) credibilità. արժանահաւատ ըլլալը, հաւատալիութիւն. ինանըլըր օլմագ, իթիպարլըգ։

Ἀξιόπιστος (ὁ, ἡ) degno di fede, veridico. արժանահաւատ, շիտակ զրուցող. տօղրու սէօյլէյէն, ինանըլըր, ինանըլաճագ։

Ἀξιοπιστοσύνη-ης (ἡ), ἀντὶ Ἀξιοπιστία.

Ἀξιόποινος (ὁ, ἡ) degno di pene. 2. punito o che punisce meritamente. պատժի արժանի. 2. արդար տեղը պատժուած, կամ պատժող. ճէզալէյէ մուսթահագ. 2. հագգ իւզրէ ճէզալանմըշ, եախօտ ճէզալանտըրըճը։

Ἀξιοπρεπεία-ας (ἡ) dignità, considerazione. արժանաւորութիւն, արժանապատուութիւն. լեաքաթ, ճէնապ, իթիպար։

Ἀξιοπρεπής-έος (ὁ, ἡ) degno, onorevole, degno di considerazione. արժանի, պատուելի, արժանապատիւ. շանլը, իթիպարլը, սայըլըր։

Ἀξιοπρεπῶς. ἐπίῤ. degnamente. արժանաւորապէս. լայըգ իւզրէ, լեաքաթ իլէ։

Ἀξιοπροστάτευτος (ὁ, ἡ) degno d'essere protetto. պաշտպանուելու արժանի. հիմայէթէ լայըգտըր։

Ἄξιος-α-ον. (ἄγω) degno, meritato, meritevole. արժանի. լայըգ, շայէսթէ, մուսթահագ, էրզանի։

Ἀξιοσπούδαστος (ὁ, ἡ) degno di cura, impegno. ջանքի՝ հոգի արժանի. ըհթիմամա՝ դիքգաթա լայըգտըր։

Ἀξιοστράτηγος (ὁ, ἡ) degno d' essere generale. զօրապետ ըլլալու արժանի. սէրասքէր օլմայա լայըգտըր։

Ἀξιότης-ητος (ἡ) dignità, merito. արժանի ըլլալը, արժանաւորութիւն. լայըգլըգ, լայըգտըրլըգ, իսթիհգագ, էրզանլըգ։

Ἀξιοτίμητος (ὁ, ἡ) / Ἀξιότιμος (ὁ, ἡ) illustre, onorevole. 2. prezioso. արժանապատիւ. 2. գինով, ծանրագին. իթիպարլը, նամտար. 2. գըյմէթլի պահալը։

Ἀξιοφίλητος (ὁ, ἡ), = Ἀξιαγάπητος.

Ἀξιόχρεως-ω (ὁ, ἡ) καὶ ἐπίῤ. χρέως. solvibile, che può pagare, degno di fede. արժանապարտ, վճարել կրցող, արժանահաւատ. էօտէյէպիլիր, ինանըլըր։

Ἀξιόω-ῶ. M. ώσω. stimare degno. արժանի սեպել. լայըգ սայմագ, էթմէք։

Ἄξιφος (ὁ, ἡ) privo di spada. թուր չունեցող. գըլըճսըզ։

Ἀξίωμα (τὸ), = Ἀξία. dignità, autorità. 2. opinione, massima, sentenza, assioma. յարգ, պատիւ, մեծութիւն, հեղինակութիւն. 2. կարծիք, առակ, վճռական խօսք, առած. իթիպար, պայաթէլլիք. 2. մէթէլ, գըյաս, շանն, շէհրէթ։

Ἀξιωματικὸς-ὴ-όν. ufficiale, uomo d'autorità. պաշտօնատար, պաշտօնական. մանսըպտար։

Ἀξιωματικῶς. ἐπίῤ. autorevolmente. ազատաբար, իշխանութեամբ, յարգով. իթիպար իլէ։

Ἀξίως. ἐπίῤ. degnamente, meritamente. արժանաւորապէս, ըստ արժանւոյն, արժանաւ. լայըգ իւզրէ։

Ἀξίωσις-εως (ἡ) pretensione. կարծեցեալ իրաւունք. շիքեայէթ, դավա, մաթլուպ. 2. = Ἀξίωμα.

Ἀξιωτέον, θετ. Ἀξιόω.

Ἀξόνιος (ὁ, ἡ) che appartiene all' asse della ruota. սռնի առանցքին պատկանած. արապանըն միլինէ դայիր։

Ἀξύλευτος (ὁ, ἡ) κυῤ. δάσος (bosco) da cui non furono mai tagliate delle legna. փայտը չկտրուած (մայրի) աղաճը քէսիլմէմիշ (օրման)։

"Αξυλος (ὁ, ἡ) privo di legno. փայտ չունեցող · օդունսուզ ։

"Αξυρος (ὁ, ἡ) non raso. չածիլեալ · Թրաշ օլմամըշ ։

"Αξων-ονος (ὁ) (ἄγω). l'asse della ruota. առանցք անւո · արապա դինկիլի ։

Ἀοιδεδέτης-ου (ὁ) poeta, che compone canti, canzoni. երգ՝ խաղ շինող բանաստեղծ · մանիներ՝ թիւրքիւլեր եափան չիլեր, էլահիճի, եըրլայըճը ։

Ἀοιδὸς (ὁ, ἡ) Ἰων. (ἀείδων) cantatore, poeta. երգող, բանաստեղծ · եըրլայըճը, շաիր, էլահիճի ։

"Αοινος (ὁ, ἡ) privo di vino. 2. astemio. գինի չունեցող · 2. գինի չխմող · շարապսըզ · 2. շարապ իչմեզ, սօֆի ։

"Αοκνος (ὁ, ἡ) diligente, indefesso. անծոյլ, չյոգնող · չալըշգան, եօրուլմազ. ὅθ νως. ἐπίῤ.

"Αοπλος (ὁ, ἡ) disarmato. զէնք չունեցող · սիլահսըզ ։

"Αορ, "Αορος (τὸ) spada. Թուր · քըլըճ ։

Ἀορασία-ας (ἡ) cecità. չտեսութիւն, կուրութիւն · քէօրլիւք ։

Ἀόρατος (ὁ, ἡ) invisibile. աներեւոյթ · կէօրիւնմէզ · ρατως. ἐπίῤ.

Ἀόργητος (ὁ, ἡ) che non si sdegna, che non si mette in collera. չբարկացող · էօֆքէլենմէզ, եըլտըրըմսըզ ։

Ἀοργήτως. ἐπίῤ. senza sdegno. առանց բարկութեան · էօֆքէլենմէքսիզին ։

Ἀοριστία-ας (ἡ) infinità, indefinitezza. անորոշութիւն · թարիֆսիզլիք ։

Ἀοριστικὸς καὶ Ἀοριστολογικὸς-ἡ-όν. indefinitivo. անորոշ, անբացորոշ, անսահման · թարիֆսիզ, հատսըզ ։

Ἀόριστος (ὁ, ἡ) indefinito, indeterminato, illimitato. անորոշ, չորոշեալ, անբացորոշ · թարիֆսիզ, հատսըզ, (ὁ) aoristo. անորոշ ժամանակ · մաղի մութլաք ։

Ἀορίστως. ἐπίῤ. indeterminatamente. անորոշ ըստ կերպի · թարիֆսիզին, հատսըզին, ... ։

"Αορνος (ὁ, ἡ) privo di uccelli. Թռչուն չունեցող · քուշսուզ (ὁ) Averno (lago dell'inferno o l'istesso inferno). Աւերնոն (լիճ բանաստեղծից դժոխոցն ըմբռնեն ...) · ... ։

Ἀορτὴ-ῆς (ἡ) aorta. արմ (մեծագոյն մեծ երակ) · ... ։

"Αοσμος (ὁ, ἡ) privo di odore. հոտ չունեցող · քօքուսուզ, ... ։

Ἀόχλητος (ὁ, ἡ) privo di molestia, quieto, tranquillo. անաշխատ չունեցող, հանդարտ · ... ։

"Αοψ-οπος (ὁ, ἡ) privo di vista, cieco. տեսութիւն չունեցող, չտեսող, կոյր · ... ։

Ἀπαγγελεύς-έως (ὁ), = Ἀπαγγελτήρ.

Ἀπαγγελία-ας (ἡ) racconto, narrazione. 2. recitazione, recito. պատմութիւն · 2. բերանացի ասելը · ... ։

Ἀπαγγέλλω. M. αγγελῶ recitare. 2. annunziare, esporre. բերանացի ասել · 2. պատմել, ազդ ընել · ... ։

Ἀπαγγελτέον. Θετ. Ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελτὴρ(ὁ)nunzio, messaggiere. պատգամաւոր, լուր բերող առաքեալ · հապերճի, ... ։

Ἀπαγγελτικὸς-ἡ-όν. enunziativo. պատմական, ազդ ընող · ... ։

Ἀπαγόρευμα (τὸ) } proibizione. արգելք · ... ։
Ἀπαγόρευσις-εως (ἡ) }

Ἀπαγορευτικὸς-ἡ-όν. proibitivo. արգելող · ... ։

Ἀπαγορεύω. M. εύσω. vietare, proibire. արգելել · ... ։

"Απαγρος (ὁ, ἡ) infelice, sfortunato alla caccia. որսի մէջ բախտ չունեցող · ... ։

Ἀπαγχονίζω. M. ίσω. sciogliere, slegare dalla forca. 2. strangolare. կախաղանէ քակել · 2. խեղդել · ... ։

Ἀπάγχω. M. άγξω, = Ἄγχω. strangolare, soffocare. խեղդել · ... ։

Ἀπάγω. M. άξω. allontanare. 2. portare. հեռացնել · 2. տանիլ · ... ։

Ἀπαγωγὴ-ῆς (ἡ) lo strascinare, condurre (ai carceri.) տանիլը, քարշելը · տանել տանիլը (բանտ) · ... ։

Ἀπαγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce, che allontana. տանող կամ հեռացնող · ... ։

Ἀπαθανατίζω. M. ίσω. render immortale, immortalizzare. անմահ ընել · ... ։

Ἀπαθεία-ας (ἡ) apatia, impassibilità. անցաւութիւն, բան մը չզգալը · ... ։

Ἀπαθὴς-έος (ὁ, ἡ) impassibile, senza passione, apatico. անցաւ, բան մը չզգացող · ... ։

Ἀπάθητος (ὁ, ἡ), = Ἀπαθής.

Ἀπαιδαγώγητος (ὁ, ἡ) non istruito nell'infanzia, non ammaestrato, privo d'educazione. մանկութեան ատեն չկրթուած, չդաստիարակուած, անկիրթ · ... ։

Ἀπαιδαγωγήτως. ἐπίῤ. senza educazione. առանց կրթութեան, դաստիարակութեան · ... ։

Ἀπαιδάγωγος (ὁ, ἡ), = Ἀπαιδαγώγητος.

Ἀπαίδευτος (ὁ, ἡ) rozzo, ignorante, indotto. անուս, ապուշ, բան չգիտցող · ... ։

Ἀπαιδεύτως. ἐπίῤ. ignorantemente. ապուշութեամբ · ... ։

Ἀπαιδία-ας (ἡ) mancanza di figli. զաւակ չունենալը · ... ։

Ἀπαιδοτρίβητος (ὁ, ἡ) non istruito. անկիրթ · ... ։

Ἀπαίρω. M. αρῶ. togliere. վերցնել · ... (μσ.) partirsene via, sortir dal porto, mettersi alle vele. ելլել երթալ նաւահանգստէն ելլել, առագաստ բանալ ...

[illegible]

Ἄπαις-αιδος (ὁ, ἡ) privo di prole. [illegible]

Ἀπαιτέω-ῶ. M. ήσω. esigere, pretendere. [illegible]

Ἀπαίτησις-εως (ἡ) pretensione, pretesa. [illegible]

Ἀπάλαιστος (ὁ, ἡ) invincibile nella lotta. [illegible]

Ἀπαλέξέω-ῶ. M. ήσω. cacciare, allontanare (il male). [illegible]

Ἀπαληθεύω. M. εύσω. dir o cercar la verità. [illegible]

Ἀπαλλαγή-ῆς (ἡ) liberazione, dispensazione. [illegible]

Ἀπάλλαξ. ἐπίῤ. = Ἐνάλλαξ.

Ἀπαλλάσσω (ττω). M. αλλάξω. congedare, licenziare, liberare, dispensare. [illegible]

Ἁπαλός-ή-όν. tenero, molle, delicato. [illegible] λῶς-ἐπίῤ.

Ἁπαλότης-ητος (ἡ) mollezza, tenerezza, delicatezza. [illegible]

Ἁπαλοφόρος (ὁ, ἡ) di vesti delicate. [illegible]

Ἁπαλόφρων-ονος (ὁ, ἡ) che ha un cuore tenero, sensibile. [illegible]

Ἁπαλόχροος-ους (ὁ, ἡ)
Ἁπαλόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) di pelle tenera, molle. [illegible]

Ἁπαλύνω. M. υνῶ. render tenero, mollificare, ammorbidare, ammollire. [illegible]

Ἀπαμείβομαι. M. αμείψομαι. rispondere. [illegible]

Ἀπαμφιάζω. M. άσω. svestire, spogliare. [illegible]

Ἀπανάγω. M. άξω. partire, andarsene via, ritirarsi. [illegible]

Ἀπανάστασις-εως (ἡ) trasmigrazione. [illegible]

Ἀπάνευθε (θεν). ἐπίῤ. lungi, separatamente. 2. senza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπανδόκευτος (ὁ, ἡ), (ὁδός) privo d'osteria, ove non si trovano delle osterie. [illegible]

Ἀπανθέω-ῶ. M. ήσω. sfiorire. [illegible]

Ἀπάνθησις-εως (ἡ) sfioritura, caduta dei fiori. [illegible]

Ἀπανθίζω καὶ (μσ.) ίζομαι. M. ίσω-ίσομαι. cogliere i fiori, disfiorare. [illegible]

Ἀπάνθισμα (τὸ)
Ἀπανθισμός (ὁ) collezione di fiori. [illegible]

Ἀπανθρακίζω. M. ίσω. arrostire sui carboni. [illegible]

Ἀπανθρακόω-ῶ. M. ώσω. far divenire carbone, ridurre in carbone. [illegible]

Ἀπανθρωπεία-ας (ἡ), = Ἀπανθρωπία.

Ἀπανθρωπεύω. M. εύσω.
Ἀπανθρωπέω-ῶ. M. ήσω. mancar d'umanità, divenir inumano. [illegible]

Ἀπανθρωπία-ας (ἡ) inumanità. [illegible]

Ἀπανθρωπίζω. M. ίσω. render uomo. [illegible]

Ἀπάνθρωπος (ὁ, ἡ) inumano. [illegible] ώπως-ἐπίῤ.

Ἀπανίστημι. M. ἀπαναστήσω. far trasmigrare. [illegible]

Ἀπάνουργος (ὁ, ἡ) semplice, uomo dabbene. [illegible] οὔργως-ἐπίῤ.

Ἀπανταχῇ. ἐπίῤ. = Ἀπανταχοῦ.

Ἀπανταχόθι. ἐπίῤ.
Ἀπανταχόσε. ἐπίῤ.
Ἀπανταχοῦ. ἐπίῤ. = Πανταχοῦ.

Ἀπαντάω-ῶ. M. ήσω, ήσομαι. incontrare. [illegible]

Ἀπαντέλλω. M. ελῶ, ἀντὶ Ἀπανατέλλω.

Ἀπάντη. ἐπίῤ. = Πάντη, Πανταχοῦ.

Ἀπάντημα (τὸ)
Ἀπάντησις-εως (ἡ) incontro. [illegible]

Ἀπαντιάζω. M. άσω, ἀντὶ Ἀπαντάω.

Ἀπάντικρυ. ἐπίῤ. = Ἄντικρύ.

Ἀπαντλέω-ῶ. M. ήσω. attingere. 2. alleggerire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἅπαξ. ἐπίῤ. una sola volta (Λατ. semel). 2. totalmente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπαξάπαντες-άπασαι-άπαντα. tutti in genere, tutti insieme. [illegible]

Ἀπαξία-ας (ἡ), = Ἀναξιότης.

Ἀπάξιος-α-ον. = Ἀνάξιος.

Ἀπαξιόω-ῶ. M. ώσω. giudicar per inde-

Digitized by Google

gno (*Λατ.* dedignari.) անարժան դատել՝ անպէտել. նալայըգ թութմագ՝ թահգիր էթմէք։

Ἀπαξίωσις-εως (ἡ) indegnità, contumelia, disprezzo. անարժանութիւն. անարգութիւն. նալայըգլըգ, նալայըգլըգ, հագարէթ։

Ἄπαππος (ὁ, ἡ) privo di avo. պապ չունեցող. տէտէսիզ, նինէսիզ։

Ἀπαράβατος (ὁ, ἡ) non trasgredito. 2. inviolabile. 3. non transitorio, perpetuo. չանցըլուած, առջի առկ չառնըլուած. 2. առջի առկ չառնուելու, չանցնելու. 3. անցաւոր չեղող, մշտակայ. այաք ալթընտա ալընմամըշ, պօզուլմամըշ. 2. պօզուլմայ, այաք ալթընտա ալընմայ. 3. կէչմէզ օլմայան, տէվամլը. *βάτως - ἐπίῤ.*

Ἀπαράβλαστος (ὁ, ἡ) che non manda dei rampolli. արմատէն ծիլ չարձըկող. չահօղ, ֆիտան վէրմէյէն։

Ἀπαράβλητος (ὁ, ἡ) incomparabile. անբաղդատ. եշսիզ, մանէնտսիզ։

Ἀπαράγγελτος (ὁ, ἡ) non comandato, spontaneo, non denunziato. չհրամմնուած, կամաւոր. էմր օլունմամըշ, գէնտի գէնտինէ, խապարսըզ. *ἔλτως - ἐπίῤ.*

Ἀπαράγραφος (ὁ, ἡ) illimitato, indefinito. անհուն, անպարագիծ. հուտուտսուզ, սընըրսըզ։

Ἀπαράγωγος (ὁ, ἡ) che non si trasporta, immovibile. 2. immutabile. costante. 3. eterno. տեղէն ուրիշ տեղ չփոխուող չերկրցող. 2. չփոխուող, հաստատ. 3. յաւիտենական. կէօթիւրիւլմէյէն, եէրինտէն գալգմայան՝ թէբրէնմէյէն. 2. տէյիշմէզ, տէյիշմէյէն. 3. էպէտի։

Ἀπαράδεκτος (ὁ, ἡ) (*πθ.*) che non si può accettare, inammissibile. 2. non ammesso. չընդունելու. 2. չընդունուած. գապուլ օլունմայ. 2. գապուլ օլունմամըշ։

Ἀπαράθετος (ὁ, ἡ) non comparato. չբաղդատուած. բարապար օլմամըշ, բարապարսըզ, թէնզիհսիզ։

Ἀπαραίτητος (ὁ, ἡ) inevitabile. 2. inesorabile, implacabile. չխափանելու, անհրաժեշտ. 2. անողոքելի. գաչընըլմազ, գաչընըլմայ. 2. գապուլ էթմէզ, րիճա գապուլ էթմէզ. *τήτως - ἐπίῤ.*

Ἀπαρακάλυπτος (ὁ, ἡ) non nascosto, scoperto, manifesto. չպահուած, բաց, յայտնի. գիզլի օլմայան, աշիքեար, մէյտան։

Ἀπαρακαλύπτως. ἐπίῤ. manifestamente. բացը, յայտնապէս. աչըգ, աշիքեար, աշիքեարէտէ։

Ἀπαράκλητος (ὁ, ἡ) chi non è chiamato, invitato. 2. che viene spontaneo. 3. inconsolabile. չկանչուած, չհրաւիրուած. 2. ինքիրմէ առանց կանչուելու եկող. 3. անմխիթար. չաղըրըլմամըշ, տավէթ օլունմամըշ. 2. քէնտիլիկինտէն կէլէն. 3. թէսէլլի գապուլ էթմէյէն։

Ἀπαρακολούθητος (ὁ, ἡ) che non si può seguire, giungere, o comprendere, incomprehensibile. ետեւէն չերթըլու, չհետեւելու, չհասնելու, չիմացուելու, անհաս, անիմանալի. էնտէօքէօնտէն կէչիլմէզ, կէթիլմէզ՝ էրիշիլմէզ, անլաշըլմազ. 2. *Ἀνακόλουθος.*

Ἀπαράλειπτος (ὁ, ἡ) non lasciato. 2. che non si può lasciare. չթողուած. 2. թող չտալու. պըրագըլմամըշ. 2. պըրագըլմայ, թէրք օլունմայ։

Ἀπαράλλακτος (ὁ, ἡ) simile, eguale. 2. immutabile. նման, հաւասար. 2. անփոփոխ. պէնզէր, մէնէնտ, հէմշէր. 2. տէյիշմէզ, թէպտիլ օլմազ։

Ἀπαραλλάκτως. ἐπίῤ. similmente, senza alcuna differenza. նմանապէս, առանց տարբերութեան. պէօյլէ, ֆարգ օլմայարագ, թէֆէ։

Ἀπαραλλαξία-ας (ἡ) immutabilità. costanza. չփոխուիլը, ամրութիւն, հաստատութիւն. տէյիշմէզլիք, սէպաթ։

Ἀπαραλόγιστος (ὁ, ἡ) chi non inganna o non si inganna con dei sofismi. չխաբող կամ չխաբուող խաբէական ձեռնարկութիւններով. թէլպիս իլէ ալտաթմայան եալտանմայան։

Ἀπαράλογος (ὁ, ἡ) non assurdo, non estraneo. անտեղի խելքի դէմ բան չեղող. ագըլտան խարիճ մանասըզ օլմայան։

Ἀπαραμύθητος (ὁ, ἡ)} sordo a tutto ciò
Ἀπαράμυθος (ὁ, ἡ) } che gli si dice, inesorabile. 2. inconsolabile. բանիմը անկարծ չգնող, անողորմելի. 2. չմխիթարուող. գուլագ գէօյ, մերհամէթսիզ. 2. թէսէլլի գապուլ էթմէզ։ *μυθήτως - ἐπίῤ.*

Ἀπαραπειστος (ὁ, ἡ) chi non si persuade con degl' inganni. սուտ ասումներով չհամոզուող. ալտաթմագ իլէ իգնա օլմայ։

Ἀπαραποίητος (ὁ, ἡ) *Ἀνόθευτος.*

Ἀπαρασάλευτος (ὁ, ἡ) immobile, inconcusso. անշարժ, հաստատ, ամուր. գըմըլ թէբրէնմէզ։

Ἀπαρασήμαντος (ὁ, ἡ) non notato, non segnato. նշան չեղուած. նշանսըզ։

Ἀπαρασκευασία-ας (ἡ) mancanza di preparativo. անպատրաստութիւն. թէտարիքսիզլիք, հազըրլըգսըզլըգ։

Ἀπαρασκεύαστος (ὁ, ἡ)} non apparecchia-
Ἀπαράσκευος (ὁ, ἡ) } to. չպատրաստուած. հազըր թէտարիք օլմամըշ։

Ἀπαράσσω (*ττω.*) *Μ.* *αράξω.* strappare con impeto. ուժով վերցնել ի վար պատռել՝ ձեղքել. գուվվէթ իլէ գոփարըպ աշաղը ատմագ՝ եըրթմագ։

Ἀπαρασχημάτιστος (ὁ, ἡ) che non cambia figura, immutabile. ձեւը չփոխող, անայլայլ. շէքլինի տէյիշմէզ, տէյիշմէզ։

Ἀπαρατήρητος (ὁ, ἡ) non osservato. չնայուած, վրան ծանօթութիւն չեղած, չքննուած. տիգգաթ օլունմամըշ, տօգունուլմամըշ, նազար թէֆթիշ օլունմամըշ։

Ἀπαρατηρήτως. ἐπίῤ. senza osservazione. առանց ծանօթութեան. տիգգաթսըզ, նազար էթմէքսիզին։

Ἀπάρατος (ὁ, ἡ) = *Ἀπευκταῖος.*

Ἀπαράτρεπτος (ὁ, ἡ) fermo, costante, inflessibile. հաստատ, ամուր, խիստ. կարծր. գավի, սէրթ, ճէթին. *επτως. ἐπίῤ.*

Ἀπαράφθαρτος (ὁ, ἡ)} incorrotto. 2. in-
Ἀπαράφθορος (ὁ, ἡ) } corruttibile. չեղծուած, չաւրըլած. 2. անեղծ, չաւրըլելու. բօզուլմամըշ, պօզուլմազ. 2. բօզուլմայ։

Digitized by Google

Ἀπαραφύλακτος (ὁ, ἡ) non custodito. 2. incauto. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]։

Ἀπαράχυτος (ὁ, ἡ) (κυρ. οἶνος). mero, puro (vino). [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible])։

Ἀπαραχώρητος (ὁ, ἡ) che non cede il suo posto. [illegible]. ἤτως. ἐπίῤ.

Ἄπαργμα (τὸ) (κυρ. ἐις τὸ πλθ.) = Ἀπαρχή.

Ἀπαργυρίζω. Μ. ίσω. convertire in argento, vendere in argento. [illegible]։

Ἀπαρέγχυτος (ὁ, ἡ), = Ἀπαράχυτος.

Ἀπαρέμφατος (ὁ, ἡ) infinito, non definito, non definitivo. [illegible]. (ἡ) modo infinito. [illegible]. ἐμφάτως. ἐπίῤ.

Ἀπαρενθύμητος (ὁ, ἡ) attento. [illegible]։

Ἀπαρέσκω. Μ. αρέσω. dispiacere. [illegible]։

Ἀπάρεστος (ὁ, ἡ) Δυσάρεστος.

Ἀπαρηγόρητος (ὁ, ἡ), = Ἀπαραμύθυτος. 2. ῥητως. ἐπίῤ. = μηθήτως. ἐπίῤ.

Ἀπαρήγω. Μ. αρήξω. soccorrere qualcuno per evitare un male. [illegible]։

Ἀπαρθένευτος (ὁ, ἡ) che non conviene ad una vergine. [illegible]։

Ἀπάρθενος (ἡ) sverginato, deflorato. [illegible]։

Ἀπαριθμέω-ῶ. Μ. ήσω. enumerare. 2. contare del denaro a qualcuno. [illegible]. 2. [illegible]։

Ἀπαρίθμησις-εως (ἡ) enumerazione. [illegible]։

Ἀπαρίνη-ης (ἡ) Aparine (pianta). [illegible]։

Ἀπαρκέω-ῶ. Μ. ήσω. bastare, essere sufficiente. [illegible]։

Ἀπαρκής-έος (ὁ, ἡ) sufficiente. [illegible]։

Ἀπαρκούντως-ἐπίῤ. sufficientemente, abbastanza. [illegible]։

Ἀπαρκτίας-ου (ὁ) (ἐνν. ἄνεμος) tramontana, vento settentrionale. [illegible] ([illegible]), [illegible]։

Ἀπαρκτίος-α-ον. settentrionale. [illegible]։

Ἀπαρνέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. niegare, ricusare. [illegible]։

Ἀπάρνησις-εως (ἡ) negazione, ricusa. [illegible]։

Ἄπαρνος (ὁ, ἡ), = Ἔξαρνος.

Ἀπάρνυμαι (χ. Μ.) togliere via. [illegible]։

Ἀπαῤῥησίαστος (ὁ, ἡ) chi non parla francamente, codardo. [illegible]։

Ἄπαρσις-εως (ἡ) partenza. [illegible]։

Ἀπαρτάω-ῶ. Μ. ήσω. sospendere. 2. disunire, separare, dividere. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]։

Ἀπαρτέω-ῶ. Μ. ήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀπαρτάω.

Ἀπάρτησις-εως (ἡ) l'azione di sospendere, sospensione. 2. dipendenza. [illegible]. 2. [illegible]։

Ἀπαρτὶ. ἐπίῤ. pienamente, perfettamente, totalmente. [illegible]. 2. = τῷ

Ἀπάρτι. ἐπίῤ. (γρφ.) d'ora innanzi, inavvenire. [illegible]։

Ἀπαρτία-ας (ἡ), = Ἀπάρτησις. 2. mobile d'una cosa, bagaglio, suppellettile. [illegible]։

Ἀπαρτίζω. Μ. ίσω. perfezionare. [illegible]։

Ἀπαρτικός-ή-όν. pronto a viaggio, di partire. [illegible]։

Ἀπάρτιον (τὸ) vendita all'incanto de' mobili d'una casa. [illegible]։

Ἀπάρτισις-εως (ἡ) } perfezione, accom-
Ἀπαρτισμός (ὁ) } pimento. [illegible]։

Ἀπαρτίως. ἐπίῤ., = Ἀπαρτὶ.

Ἀπαρχαΐζω. Μ. ίσω. } render antico.
Ἀπαρχαιόω-ῶ. Μ. ώσω. } [illegible]։

Ἀπαρχή-ῆς (ἡ) le premizie. [illegible]։

Ἄπαρχος (ὁ) duce, prefetto. [illegible]։

Ἀπάρχω. Μ. άρξω. imperare, diriggere, essere il capo, il primo. [illegible]։

Ἄπας-αντος (ὁ) tutto intiero. [illegible]։

Ἀπαστία-ας (ἡ) digiuno. [illegible]։

Ἄπαστος (ὁ, ἡ) (ἀ, πατέομαι), = Ἄγευστος.

Ἀπασχολέω-ῶ. Μ. ήσω. stornare qualcuno dai suoi affari. [illegible]։

Digitized by Google

Ἀπατάω - ῶ. Μ. ήσω. (ἄπο ἀτάω ἢ ἀ πάτος) ingannare. [illegible]

Ἀπατεύω. Μ. εύσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀπατάω.

Ἀπατεὼν - ῶνος (ὁ) ingannatore, impostore. [illegible]

Ἀπάτη - ης (ἡ) (ἀπὸ ἄτη (μὲ γεν.) inganno, frode. [illegible]

Ἀπατήλιος (ὁ, ἡ) } fallace, fraudolento,
Ἀπάτηλος - η - ον. } ingannatore. [illegible]

Ἀπάτημα (τὸ) ἀντὶ Ἀπάτη.

Ἀπάτητος (ὁ, ἡ) non calcato. 2. che non si può calcare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπατιμάω - ῶ. (άζω), Μ. άσω. diffamare. [illegible]

Ἀπάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) privo di padre. 2. postumo, nato dopo la morte del padre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπαυγάζω. Μ. άσω. mandar della luce, risplendere, rilucere, brillare. [illegible]

Ἀπαυθάδημα (τὸ) orgoglio, arroganza, prepotenza, audacia. [illegible]

Ἀπαυθαδιάζομαι. Μ. άσομαι. } comportar-
Ἀπαυθαδίζομαι. Μ. ίσομαι. } si arrogantemente, con prepotenza, essere audace. [illegible]

Ἀπαύλια - ας (ἡ) la notte, che precede il matrimonio, la vigilia del matrimonio. [illegible]

Ἀπαυλίζομαι. Μ. ίσομαι. alloggiare separatamente, dormire fuori di casa. [illegible]

Ἄπαυλος (ὁ, ἡ) chi dimora, abita lungi dalla sua casa. [illegible]

Ἀπαύξησις - εως (ἡ) decremento. [illegible]

Ἀπαυρίσκομαι. Μ. αυρήσω καὶ αυρῶ (ἀπὸ, αἱρέω) togliere, prendere. [illegible]

Ἀπαύστι - ἐπίῤ. = Ἀπαύστως.

Ἄπαυστος (ὁ, ἡ) incessante. [illegible]

Ἀπαύστως - ἐπίῤ. incessantemente. [illegible]

Ἀπαυτικὰ - ἐπίῤ. all'istante. [illegible]

Ἀπαχὴς - ἐος (ὁ, ἡ) } magro. [illegible]
Ἄπαχος (ὁ, ἡ) } [illegible]

Ἀπέδανὸς - ά - όν. Δ. ἀντὶ Ἠπεδανός.

Ἀπέδιλος (ὁ, ἡ) } scalzo, discalzato. [illegible]
Ἀπεδίλωτος (ὁ, ἡ) } [illegible]

Ἄπεδος (ὁ, ἡ) = Ἰσόπεδος.

Ἄπεζος (ὁ, ἡ) privo di piedi. [illegible]

Ἀπειθαρχία - ας (ἡ) disubbidienza, contumaccia. [illegible]

Ἀπείθεια - ας (ἡ) disubbidienza. [illegible]

Ἀπειθέω - ῶ. Μ. ήσω. disubbidire. [illegible]

Ἀπειθὴς - έος (ὁ, ἡ) disubbidiente, contumace. [illegible]

Ἀπειθῶς - ἐπίῤ. disubbidientemente. [illegible]

Ἀπεικάζω. Μ. άσω. rappresantare, imitare la figura di... assomigliare. [illegible]

Ἀπείκασμα (τὸ) simulacro, immagine. [illegible]

Ἀπεικονίζω. Μ. ίσω, = Ἀπεικάζω.

Ἀπεικόνισμα (τὸ), = Ἀπείκασμα.

Ἀπειλέω - ῶ. Μ. ήσω. (ἀπειλή) minacciare. [illegible]

Ἀπειλὴ - ης (ἡ) } minaccia. [illegible]
Ἀπείλημα (τὸ) } [illegible]

Ἀπειλητὴρ - ῆρος (ὁ) minacciante. [illegible]

Ἀπειλητήριος - α - ον, = Ἀπειλητικός.

Ἀπειλητὴς - ου (ὁ), = Ἀπειλητήρ.

Ἀπειλητικὸς - ή - όν. minaccioso. [illegible] ικῶς. ἐπίῤ.

Ἀπείλλω. Μ. ειλήσω, = Ἀποκλείω. 2. angustiare. [illegible]

Ἄπειμι. (Μ. ίσομαι). essere assente, mancare. 2. (Μ. εἶμι) andarsene via, partire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπειράκις. ἐπίῤ. infinitamente. [illegible]

Ἀπείρανδρος (ὁ, ἡ) che non sperimento l'uomo, che non ebbe marito, nubile. [illegible] ἀνδρως. ἐπίῤ.

Ἀπείραντος (ὁ, ἡ), ἀντὶ Ἀπίραντος.

Ἀπείραστος (ὁ, ἡ) } inesperto. 2. non ten-
Ἀπείρατος (ὁ, ἡ) } tato. 3. da non tentarsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπειράχως. ἐπίῤ. di mille, infinite ma-

Digitized by Google

niere. [illegible]

Ἀπείργω. M. εἴρξω. impedire, vietare, allontanare, dividere. արգելել, հեռացընել, զատել. [illegible]

Ἀπείρητος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀπείρατος.

Ἀπειρία-ας (ἡ) inesperienza, ignoranza. անփորձ ըլլալը, տգիտութիւն. [illegible]

Ἀπειρκτής-οῦ (ὁ), che allontana, che impedisce. հեռացընող, արգելող. [illegible]

Ἀπειροβαθής-έος (ὁ, ἡ) di immensa profondità. [illegible]

Ἀπειρόγαμος (ὁ, ἡ) vergine per sempre, che non conosce l'imeneo. [illegible]

Ἀπειρόδακρυς-υος (ὁ, ἡ) inesperto alle lagrime. 2. che lagrima incessantemente. [illegible]

Ἀπειροδύναμος (ὁ, ἡ) di potestà infinita. անհուն կարողութիւն ունեցող. [illegible]

Ἀπειρόκακος (ὁ, ἡ) che non ha mai provato alcun male. 2. ch'ignora il male, esente di malizia, semplice. [illegible]

Ἀπειροκαλία-ας (ἡ) inciviltà, rusticità. [illegible]

Ἀπειρόκαλος (ὁ, ἡ) incolto, grossolano, ignorante, che non distingue, non sente il bene. [illegible]

Ἀπειρολογία-ας (ἡ) infinità di discorso. [illegible]

Ἀπειρομεγέθης-εος (ὁ, ἡ) di grandezza immensa. անհուն մեծութիւն ունեցող. [illegible]

Ἀπειροπαθεία-ας (ἡ) moltiplicità di mali, di sofferenza. 2. inesperienza di mali. [illegible]

Ἀπειροπαθής-έος (ὁ, ἡ) che provò infiniti mali. 2. inesperto di mali. [illegible]

Ἀπειροπληθής-εος (ὁ, ἡ) di immensa moltitudine, innumerabile. [illegible]

Ἀπειροπόλεμος (ὁ, ἡ) inesperto alla guerra. [illegible] ἔμως. ἐπίῤ.

Ἄπειρος (ὁ, ἡ) (μὲ γεν.) innumero, infinito. 2. inesperto, inabile. անհամար, անթիւ, [illegible]. 2. անփորձ, [illegible]. 2. [illegible]

Ἀπειροσύνη-ης (ἡ) ἀντὶ Ἀπειρία.

Ἀπειρότεχνος (ὁ, ἡ) inesperto all' arte. [illegible]

Ἀπείρων-ονος (ὁ, ἡ) = Ἄπειρος.

Ἀπείρως. ἐπίῤ. immensamente, infinitamente. 2. senza abilità, esperienza. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀπειστέω-ῶ. M. ήσω. = Ἀπειθέω. non credere. [illegible]

Ἄπειστος (ὁ, ἡ) ostinato, pertinace, incredulo. [illegible] = Ἀπειθής.

Ἀπεκδύω-ῶ. M. ύσω. svestire. [illegible] (μσ.) svestirsi, accignersi. [illegible]

Ἀπεκλανθάνομαι. M. λήσομαι. dimenticarsi totalmente. [illegible]

Ἀπέκτητος (ὁ, ἡ) } non pettinato
Ἄπεκτος (ὁ, ἡ), (ἀ, πέκω) } [illegible]

Ἀπέλαστος (ὁ, ἡ) (ἀ, πελάζω) inaccessibile. [illegible]

Ἀπελαύνω. M. ελάσω. cacciare, impedire, vietare. 2. partire o ritornare a cavallo. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπέλεγμα (τὸ) εγμὸς (ὁ) εγξις (ἡ) confutazione. [illegible]

Ἀπέλεθρος (ὁ, ἡ) (ἀ, πλέθρον) immenso. անհուն, անբաւ. [illegible]

Ἀπελέκητος (ὁ, ἡ) non appianato, non aggiustato, non lavorato. [illegible]

Ἀπελευθερία-ας (ἡ) passaggio dallo stato di schiavitù a quello di uomo libero, libertinaggio. [illegible]

Ἀπελευθεριάζω. M. άσω. esser libero, agire comportarsi da uomo libero. [illegible]

Ἀπελευθερικός-ή-όν } di liberto, che con-
Ἀπελευθέριος (ὁ, ἡ) } viene ai liberti, libertini. [illegible]

Digitized by Google

Ἀπελεύθερος-α ἡ ος-ον. liberto, libertino. ազատագիր, գերութենէ ազատած. ազատ, եսիրլիքտէն ազատ օլունմուշ:

Ἀπελευθερόω-ῶ. M. ώσω. liberar dalla servitù. գերութենէ ազատել՝ խալըսել. եսիրլիքտէն գուրթարմագ:

Ἀπελευθέρωσις-εως (ἡ) liberazione dalla servitù. գերութենէ խալըսելը. եսիրլիքտէն գուրթարմա:

Ἀπελευθερώτης (ὁ) colui che mette in libertà, che libera dalla servitù. գերութենէ ազատօղ, գերեգարձ. եսիրլիքտէն գուրթարան՝ ազատ էդէն:

Ἀπέλευσις-εως. (ἡ) partenza. չու, երթալը. գալքըշ, կիտմէ:

Ἀπέλλαι (αἱ) tempii. 2. assemblee. տաճարներ. 2. ժողովք. իպատէթխանէլէր, ճէմիյէթլէր. 2. տիվանլար:

Ἀπέλλαιος (ὁ) il mese di Decembre presso i Macedoni. Մակեդոնացւոց քով Դեկտեմբեր ամիսը. Մաքետոնեալըլարըն Ջիլեմպեր այը:

Ἀπέλλακες (ὁ, ἡ) inpiegati al servizio de' tempii. տաճարներու պաշտօնեայք. իպատէթխանէ խիզմէթքեարլարը:

Ἄπελος-ους (ὁ) (ἀ, πέλος.) piaga, ferita. վէրք, խոց. եարա:

Ἀπελπίζω. M. ίσω. far disperare. 2. disperare. անյոյս ընել. 2. յոյսը կտրել, անյոյս ըլլալ. իւմիտսիզ գօյմագ, իւմիտը գեսմէք. 2. իւմիտսիզ օլմագ:

Ἀπελπισία-ας (ἡ)
Ἀπελπισμὸς (ὁ) disperazione. յուսահատութիւն. իւմիտսիզլիք:

Ἀπεμέω-ῶ. M. έσω. gettar fuori vomitando. փսխելով դուրս նետել. գուսարագ դըշարը աթմագ:

Ἀπεμπολάω-ῶ. καὶ έω-ῶ. M. ήσω. vendere, trafficare, negoziare. ծախել, վաճառել, առուտուր ընել. սաթմագ, ալըշ վէրիշ էթմէք, ալըշ ու սաթըշ էթմէք:

Ἀπεμπολὴ καὶ Ἀπεμπόλησις-εως (ἡ) vendita. ծախելը. սաթըշ, սաթըշ ալըշվէրիշ:

Ἀπεμπολητὴς-οῦ (ὁ) venditore. ծախօղ. սաթըճը, սաթըշ ալըճը:

Ἀπεμφερὴς-έος (ὁ, ἡ) dissimile, differente. աննման, տարբեր. պէնզէմէզ օլմայան, ֆարքլը:

Ἀπέναντι καὶ Ἀπεναντίον. ἐπίῤ. = *Ἀπαντικρύ.*

Ἀπεναντίως. ἐπίῤ. al contrario. ընդ հակառակն. թէրսինէ:

Ἀπενθὴς-έος (ὁ, ἡ) privo di lutto, esente d'afflizioni. սուգ չընող, անտրտում. քասավէթսիզ, եասսըզ:

Ἀπένθητος (ὁ,ἡ) per cui non si pianse. վրան չլացուած. հագգընտա աղլանմամըշ, կէօզ եաշը տէօքիւլմէմիշ:

Ἀπενιαυτίζω. M. ίσω. esser assente, mancare dalla patria, essere esiliato durante un anno. 2. sospender un travaglio durante un anno. 3. morire un anno dopo un altro. տարի մը հայրենիքը չըլլալ. քշուած ըլլալ. 2. տարի մը գործք մը կախ ձգել, թող տալ. 3. ուրիշին մահուանէ տարի մը ետքը մեռնիլ. պիր սէնէ վաթանտան էյրը օլմագ, վաթանտան գովուլմագ, սիւրկիւն օլմագ. 2. պիր սէնէ քէտար պիր մաշլահաթտան էլինի չէքմէք, պըրագմագ. 3. պիրիսինին էօլիւմիւնտէն պիր սէնէ սօնրա էօլմէք:

Ἀπενιαύτισις-εως (ἡ)
Ἀπενιαυτισμὸς-οῦ (ὁ) mancanza, esilio dalla patria durante un anno. 2. sospensione d'un travaglio durante un anno. տարի մը հայրենիքը չըլլալը, քշուած ըլլալը. 2. տարի մը մէկ գործք կախ ձգելը. պիր սէնէ վաթանտան գովուլմա, սիւրկիւն օլմա. 2. պիր սէնէ պիր մաշլահաթտան էլ չէքմէ, պըրագմա:

Ἀπεξαμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι, ἐπιτετ. τ. Ἁμαρτάνω.

Ἀπεξεργάζομαι. M. άσομαι. = *Ἀπεργάζομαι.*

Ἀπεξηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. narrare totalmente. մէկիկ մէկիկ մանրամասն պատմել. պիր պիր աճըգլայարագ նագլ էթմէք:

Ἀπέπειρος (ὁ, ἡ) immaturo. խակ, չհասած. խամ, եէթիշմէմիշ:

Ἄπεπλος (ὁ, ἡ) κυρ. γυνή. senza sopravveste di donna, senza velo, peplo. առանց քօղի ծածկութիւ, առանց չաւելցող. եօրղանսըզ, եաշմագսըզ, փէչէսիզ:

Ἀπεπτέω-ῶ. M. ήσω. non digerire il cibo, soffrire di indigestione. կերակուրը չմարսել, անմարսութիւն քաշել. հազմ օլունմամաք:

Ἄπεπτος (ὁ, ἡ) (ἀ πέπτω). non digerito, indigesto. 2. incotto, immaturo. չմարսուած. 2. չեփուած, չհասունցած. հազմ օլունմամըշ. 2. փիշմէմիշ, եէթիշմէմիշ. *ἄπτως-ἐπίῤ.*

Ἄπερ. πλθ. οὐδ. τ. ὅς περ. Ἀττ. ἐπίῤ. siccome. իբրեւ. նասըլքի:

Ἀπεραντολογία-ας (ἡ) verbosità, loquacità. շատախօսութիւն. լաֆազանլըք:

Ἀπεραντολόγος (ὁ, ἡ) che non cessa di parlare, loquace, verboso. շատախօս, անմէջ բերբեր խօսօղ. լաֆազան, չօք աղըզլը:

Ἀπέραντος (ὁ, ἡ) infinito, senza fine. անվախճան. անսահման. նիհայէթսիզ. *ἄντως ἐπίῤ.*

Ἀπέραστος (ατος) ου (ὁ, ἡ) inpassabile. 2. illimitato, infinito. չանցնելու. 2. անեզր, անսահման. կէչիլմէզ. 2. հատսըզ, հուդուտսուզ:

Ἀπεράτωτος (ὁ, ἡ) senza fine, che non si può terminare. չհատնող, անվախճան. անսահման, պիթմէզ, նիհայէթսիզ, հատսըզ:

Ἀπεργάζομαι. M. άσομαι. portare, mettere in fine un lavoro, eseguire, terminare, perfezionare. գործքին գլուխը հանել, լմնցնել, գլուխ հանել, կատարել. իշին նիհայէթինի եէթիշտիրմէք, պաշա չըքարմագ, թէքմիլ էթմէք:

Ἀπεργασία-ας (ἡ) esecuzione, perfezionamento. կատարելը, գլուխ հանելը. թէքմիլ էթմէք, պաշա չըքարմա, իճրա:

Ἀπεργαστέος-α-όν. θετ. τ. Ἀπεργάζομαι.

Ἀπεργαστικὸς-ή-όν, esecutivo, perfettivo. գործ դնող, կատարող, գլուխ հանող. ամէլէ գօյան, իճրա էդէն, թէքմիլ էդէն:

Digitized by Google

Ἀπεργαστικῶς. ἐπίῤ. a perfezione. [illegible]

Ἀπεργὸς - ὴ ἢ ος - ον = Ἀργός.

Ἀπερεί. ἐπίῤ. = Ὡσπερεί

Ἀπερείδω καὶ (μσ). ομαι, Μ. ερείσω - ομαι. appoggiare solidamente, fortemente una cosa sopra un'altra. 2. imporre, incaricare. 3. appoggiarsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπέρημος (ὁ, ἡ) deserto, spopolato. [illegible]

Ἀπερημόω. ῶ. Μ. ώσω. ridurre in deserto, spopolare. [illegible]

Ἀπερίβλεπτος (ὁ, ἡ) non circospetto, non attento, incauto. 2. improvviso. 3. di verun conto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπερίβλητος (ὁ, ἡ) non vestito, nudo. [illegible]

Ἀπεριγένητος (ὁ, ἡ) (ἀ περιγίνομαι.) invincibile, insuperabile. [illegible]

Ἀπερίγραπτος (ὁ, ἡ) } καὶ ἐπίῤ. άπτως. da
Ἀπερίγραφος (ὁ, ἡ) } non circoscriversi. [illegible] άφως. ἐπίῤ.

Ἀπεριέργαστος (ὁ, ἡ) non lavorato, non perfezionato con attenzione, imperfetto. [illegible]

Ἀπεριεργία. ας (ἡ) mancanza di arte, semplicità. 2. mancanza di curiosità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπερίεργος (ὁ, ἡ) non ricercato, semplice. 2. non curioso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] έργως - ἐπίῤ.

Ἀπεριήγητος (ὁ, ἡ) inesplicabile, ineffabile, indescrivibile. [illegible]

Ἀπερικοπος. (ὁ, ἡ) instancabile. [illegible]

Ἀπεριλάλητος (ὁ, ἡ) di cui la loquacità non si può superare. 2. non pubblicato. divulgato. ignoto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπερίληπτος (ὁ, ἡ) che non può essere compreso, illimitato, immenso. [illegible]

Ἀπερινόητος (ὁ, ἡ) incomprensibile, inconcepibile. [illegible]

Ἀπεριόριστος (ὁ, ἡ) illimitato. [illegible]

Ἀπερίπτωτος (ὁ, ἡ) che non può cadere, fermo, solido, sicuro. [illegible]

Ἀπερίσκεπτος (ὁ, ἡ) inconsiderato, imprudente. [illegible]

Ἀπερισκέπτως. ἐπίῤ. inconsideratamente, incautamente. [illegible]

Ἀπερισκεψία - ας (ἡ) inconsiderazione, imprudenza, incauzione. [illegible]

Ἀπερίσκοπος καὶ Ἀπερισκόπητος (ὁ, ἡ) = Ἀπερίσκεπτος.

Ἀπερίσπαστος (ὁ, ἡ) che non può essere distratto dal suo lavoro. 2. immobile, attento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπερίστατος (ὁ, ἡ) che non è circondato da alcun pericolo. 2. che non ha intorno a se veruno, privo di soccorso, abbandonato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπερίστρεπτος (ὁ, ἡ) = Ἀπερίτρεπτος.

Ἀπερίτμητος (ὁ, ἡ) (γρφ.) non circonciso. [illegible]

Ἀπερίτρεπτος (ὁ, ἡ) } che non si può ri-
Ἀπερίτροπος (ὁ, ἡ) } voltare, fermo, immobile. 2. che non torna dietro, indifferente, incurante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπέριττ (σσ) - ος (ὁ, ἡ) che non ha nulla di superfluo, frugale, semplice. [illegible] ίττως. ἐπίῤ.

Ἀπεριφερής - έος (ὁ, ἡ) } che non è circo-
Ἀπεριφόρητος (ὁ, ἡ) } lare, non ha circonferenza. [illegible]

Ἀπερυθριάζω. Μ. άσω. non arrossire più, non avere della vergogna. [illegible]

Ἀπερύκω. Μ. ερύξω. cacciare, allontanare (il male). [illegible]

Ἀπέρχομαι. Μ. ἀπελεύσομαι. andarsene via, partire. 2. morire. 3. ritornare.

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Απερωεύς - έως (ὁ) che impedisce l'impeto di... [illegible]

'Απερωέω - ῶ. M. ήσω. arrestare l'impeto di... 2. ritirarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Απεσθίω. M. έδομαι. mangiare, rodere. 2. astenersi dal mangiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Απέταλος καὶ 'Ιων. 'Απέτηλος (ὁ, ἡ) privo di fogli, sfogliato. [illegible]

'Απευθανατίζω. M. ίσω. terminare la sua vita con una morte felice, illustre. [illegible]

'Απευθής - έος (ὁ, ἡ) inaudito, incognito. 2. che non ha inteso parlare, non istruito, ignorante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Απευθύνω. M. υνῶ. indirizzare, diriggere. 2. raddrizzare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Απευκταῖος - α - ον } abbominevole,
'Απευκτὸς - ὴ ἢ ος - ον ἢ όν. } [illegible]

'Απευστος (ὁ, ἡ), = 'Απευθής.

'Απεύχομαι M. εύξομαι desiderare, bramare, che una cosa non succeda. 2. avere in orrore, detestare, abbominare, evitare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Απεφθος (ὁ, ἡ) (ἀφέψω). cotto; bollito più volte, affinato. [illegible]

'Απεχθεία - ας (ἡ) odio, inimicizia, avversione. [illegible]

'Απεχθής - έος (ὁ, ἡ) odioso, abbominevole, avversario. [illegible]

'Απεχθῶς. ἐπίῤ. odiosamente, con avversione. [illegible]

'Απέχω. M. ἀφέξω. esser o prendere distante, astenersi. 2. esser differente, differire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Απεψία - ας (ἡ) impossibilità di digerire, indigestione. [illegible]

'Απέψω. M. εψήσω. 'Ιων. ἀντὶ 'Αφέψω.

'Απηγορέω. ῶ. M. ήσω = 'Απαγορεύω (μσ.) 'Απολογέομαι.

'Απηγόρημα. τος (τὸ) 'Απολογία.

'Απήδαλος (ὁ, ἡ) privo di timone. [illegible]

'Απήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente. [illegible]

'Απηκτος (ὁ, ἡ) non congelato, non condensato. [illegible]

'Απηλεγέω - ῶ. M. ήσω. trascurare, dispreggiare, non badare, non curare. [illegible]

'Απηλεγής - έος (ὁ, ἡ) (ἄπο, ἀλέγω) incurante, indifferente, negligente. 2 crudele, empio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Απηλιθιόω. ῶ. M. ώσω. render folle. [illegible]

'Απηλιώτης (ὁ) il levante, apeliota, sussolano. [illegible]

'Απήμων. όνος (ὁ, ἡ) (ἀ, πῆμα) illeso, indenne. 2. innocente, innocevole. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Απηνεμία - ας (ἡ) calma. [illegible]

'Απήνεμος (ὁ, ἡ) privo di vento. [illegible]

'Απήνη - ης (ἡ) carro tirato da muli. [illegible]

'Απηνής - έος (ὁ, ἡ) inumano, duro, crudele. [illegible] ηνῶς. ἐπίῤ.

'Απηρής - έος (ὁ, ἡ) (ἀ, πηρός,) } = 'Απήρωτος. 2.
'Απηρος (ὁ, ἡ) }
che non ha il sacco, la pera. [illegible]

'Απήρωτος (ὁ, ἡ) che non è privo d'alcuno delle sue membra, non mutilato, sano. [illegible]

'Απηχεία - ας (ἡ) dissonanza. [illegible]

'Απηχέω - ῶ. M. ήσω. risuonare, far risuonare, suonar di lontano. 2. essere dissonante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Απήχης - εος (ὁ, ἡ) dissonante. [illegible]

'Απίθανος (ὁ, ἡ) impropabile, incredibile, inverisimile. [illegible]

Digitized by Google

Ἀπιθανότης-ητος (ἡ) improbabilità. [illegible]

Ἀπιθανῶς. ἐπίῤ. improbabilmente, incredibilmente. [illegible]

Ἀπαμάζω. M. άσω. togliere l'umidità, seccare, asciugare. [illegible]

Ἄπικρος (ὁ, ἡ) non amaro. [illegible]

Ἀπιμελης (ὁ, ἡ)} =Ἀπαλός.
Ἀπιμελὸς (ὁ, ἡ)}

Ἄπιον (τὸ) pera (frutto). 2. appio (Λατ. apium) [illegible]

Ἄπιος (ἡ) pero. [illegible] 2. = Ἄπιον.

Ἄπιος-ια-ιον. lontano. [illegible]

Ἀπίσσωτος (ὁ, ἡ) non impecciato. [illegible]

Ἀπιστείη-ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀπιστία.

Ἀπιστέω-ῶ. M. ήσω. diffidare, non prestare fede. [illegible]

Ἀπιστία-ας (ἡ) infedeltà. 2. perfidia. [illegible] 3. = Ἀπιθανότης.

Ἄπιστος (ὁ, ἡ) infedele. 2. perfido. [illegible] ἰστως. ἐπίῤ.

Ἀπιστοσύνη-ης (ἡ), ἀντὶ Ἀπιστία.

Ἀπίτης-ου (ὁ) (κυρ. οἶνος) (vino) condito con pere. [illegible]

Ἄπιχθυς-υος (ὁ, ἡ) che si astiene di mangiar dei pesci. [illegible]

Ἀπλανεία-ας (ἡ) immovibilità, fermezza, stabilità. [illegible]

Ἀπλανής-έος (ὁ, ἡ)} fisso, non errante,
Ἀπλάνητος (ὁ, ἡ)} stabile. [illegible]

Ἀπλανῶς. ἐπίῤ. fissamente, senza errare. [illegible]

Ἄπλαστος (ὁ, ἡ) non finto, ingenuo, vero. 2. non formato. [illegible]

Ἀπλατής-έος ὁ, ἡ) privo di larghezza. [illegible]

Ἄπλατος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄπλετος.

Ἄπλεκτος (ὁ, ἡ) non intrecciato. [illegible]

Ἀπλεονέκτητος (ὁ, ἡ) che non è ingordo, avido. [illegible]

Ἄπλετος (ὁ, ἡ) innaccessibile. 2. orribile, mostruoso. 3. immenso, smisurato, vasto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἄπλευρος (ὁ, ἡ) che non ha il fianco. 2. che non ha veruno allato, privo di soccorso, di compagni, abbandonato. [illegible]

Ἄπλευστος (ὁ, ἡ) innavigabile. [illegible]

Ἄπληκτος (ὁ, ἡ) } non percosso, non
Ἀπλήξ-ῆγος (ὁ, ἡ)} colpito, non ferito. [illegible]

Ἀπλήρωτος (ὁ, ἡ) non empiuto, non pagato. 2. che non si può empiere. 3. insaziabile. [illegible]

Ἀπληρώτως. ἐπίῤ. insaziabilmente. [illegible]

Ἀπληστεύομαι. M. εύσομαι. essere insaziabile. 2. non potere essere empio. [illegible]

Ἀπληστία-ας (ἡ) insaziabilità, cupidità insaziabile, avidità. [illegible]

Ἄπληστος (ὁ, ἡ) = Ἀπλήρωτος.

Ἀπληστῶς. ἐπίῤ. = Ἀπληρώτως.

Ἄπλητος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄπλατος.

Ἀπλοῆ (ἡ) = Ἀπλότης.

Ἀπλοΐα-ας (ἡ) impossibilità di navigare. [illegible]

Ἀπλοΐζομαι. M. ίσομαι. servirsi di semplicità, agire o parlare semplicemente. [illegible]

Ἀπλοϊκὸς-ἡ-όν. semplice, esente di malizia. [illegible]

Ἀπλοϊκῶς. ἐπίῤ. semplicemente. 2. senza malizia, con candore. [illegible]

Ἄπλοχος (ὁ, ἡ) = Ἄπλεκτος.

Ἄπλοος-οὺς (ὁ, ἡ) (τὸ παρθτ. ώτερος-ώτατος.) improprio alla navigazione, innavigabile. [illegible]

Ἁπλόος-οῦς-όη-ῆ-όον-οῦν (τὸ παρθτ. ώτερος. καὶ ουστερος-ούστατος) (ἅπαξ, πέλω.) semplice. 2. ingenuo, sincero, candido, innocente. [illegible]

Ἁπλοπαθής-έος (ὁ, ἡ) soggetto a semplici impressioni de' corpi esteriori. 2. soggetto sempre ad uno stato passivo. [illegible]

Digitized by Google

Ἄξυλος (ὁ, ἡ) privo di legno. [illegible]

Ἄξυρος (ὁ, ἡ) non raso. [illegible]

Ἄξων-ονος (ὁ) (ἄγω). l'asse della ruota. [illegible]

Ἀοιδείδίτης-ου (ὁ) poeta, che compone canti, canzoni. [illegible]

Ἀοιδὸς (ὁ, ἡ) Ἰων. (ἀείδων) cantatore, poeta. [illegible]

Ἄοινος (ὁ, ἡ) privo di vino. 2. astemio. [illegible]

Ἄοκνος (ὁ, ἡ) diligente, indefesso. [illegible] ὄκνως. ἐπίῤ.

Ἄοπλος (ὁ, ἡ) disarmato. [illegible]

Ἄορ, Ἄορος (τὸ) spada. [illegible]

Ἀορασία-ας (ἡ) cecità. [illegible]

Ἀόρατος (ὁ, ἡ) invisibile. [illegible] ὁράτως. ἐπίῤ.

Ἀόργητος (ὁ, ἡ) che non si sdegna, che non si mette in collera. [illegible]

Ἀοργήτως. ἐπίῤ. senza sdegno. [illegible]

Ἀοριστία-ας (ἡ) infinità, indefinitezza. [illegible]

Ἀοριστικὸς καὶ Ἀοριστολογικὸς-ἡ-όν. indefinitivo. [illegible]

Ἀόριστος (ὁ, ἡ) indefinito, indeterminato, illimitato. [illegible] (ὁ) aoristo. [illegible]

Ἀορίστως. ἐπίῤ. indeterminatamente. [illegible]

Ἄορνος (ὁ, ἡ) privo di uccelli. [illegible] (ὁ) Averno (lago dell'inferno o l'istesso inferno). [illegible]

Ἀορτὴ-ῆς (ἡ) aorta. [illegible]

Ἄοσμος (ὁ, ἡ) privo di odore. [illegible]

Ἀόχλητος (ὁ, ἡ) privo di molestia, quieto, tranquillo. [illegible]

Ἄοψ-οπος (ὁ, ἡ) privo di vista, cieco. [illegible]

Ἀπαγγελεὺς-έως (ὁ), = Ἀπαγγελτήρ.

Ἀπαγγελία-ας (ἡ) racconto, narrazione. 2. recitazione, recito. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπαγγέλλω. M. αγγελῶ recitare. 2. annunziare, esporre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπαγγελτέον. Θετ. Ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελτὴρ(ὁ) nunzio, messaggiere. [illegible]

Ἀπαγγελτικὸς-ἡ-όν. enunziativo. [illegible]

Ἀπαγόρευμα (τὸ) } proibizione. [illegible]
Ἀπαγόρευσις-εως (ἡ) }

Ἀπαγορευτικὸς-ἡ-όν. proibitivo. [illegible]

Ἀπαγορεύω. M. εύσω. vietare, proibire. [illegible]

Ἄπαγρος (ὁ, ἡ) infelice, sfortunato alla caccia. [illegible]

Ἀπαγχονίζω. M. ίσω. sciogliere, slegare dalla forca. 2. strangolare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπάγχω. M. άγξω, = Ἄγχω. strangolare, soffocare. [illegible]

Ἀπάγω. M. άξω. allontanare. 2. portare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπαγωγὴ-ῆς (ἡ) lo strascinare, condurre (ai carceri.) [illegible]

Ἀπαγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce, che allontana. [illegible]

Ἀπαθανατίζω. M. ίσω. render immortale, immortalizzare. [illegible]

Ἀπάθεια-ας (ἡ) apatia, impassibilità. [illegible]

Ἀπαθὴς-έος (ὁ, ἡ) impassibile, senza passione, apatico [illegible]

Ἀπάθητος (ὁ, ἡ), = Ἀπαθής.

Ἀπαιδαγώγητος (ὁ, ἡ) non istruito nell'infanzia, non ammaestrato, privo d'educazione. [illegible]

Ἀπαιδαγωγήτως. ἐπίῤ. senza educazione. [illegible]

Ἀπαιδάγωγος (ὁ, ἡ), = Ἀπαιδαγώγητος.

Ἀπαίδευτος (ὁ, ἡ) rozzo, ignorante, indotto. [illegible]

Ἀπαιδεύτως. ἐπίῤ. ignorantemente. [illegible]

Ἀπαιδία-ας (ἡ) mancanza di figli. [illegible]

Ἀπαιδοτρίβητος (ὁ, ἡ) non istruito. [illegible]

Ἀπίαρω. M. αρῶ. togliere. [illegible] (μσ.) partirsene via, sortir dal porto, mettersi alle vele. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Ἄπαις-αιδος (ὁ, ἡ) privo di prole. [illegible]

Ἀπαιτέω-ῶ. M. ήσω. esigere, pretendere. [illegible]

Ἀπαίτησις-εως (ἡ) pretensione, pretesa. [illegible]

Ἀπάλαιστος (ὁ, ἡ) invincibile nella lotta. [illegible]

Ἀπαλέξέω-ῶ. M. ήσω. cacciare, allontanare (il male). [illegible]

Ἀπαληθεύω. M. εύσω. dir o cercar la verità. [illegible]

Ἀπαλλαγή-ῆς (ἡ) liberazione, dispensazione. [illegible]

Ἀπάλλαξ. ἐπίῤ. = Ἐνάλλαξ.

Ἀπαλλάσσω (ττω). M. αλλάξω. congedare, licenziare, liberare, dispensare. [illegible]

Ἀπαλός-ἡ-όν. tenero, molle, delicato. [illegible] λῶς-ἐπίῤ.

Ἀπαλότης-ητος (ἡ) mollezza, tenerezza, delicatezza. [illegible]

Ἀπαλοφόρος (ὁ, ἡ) di vesti delicate. [illegible]

Ἀπαλόφρων-ονος (ὁ, ἡ) che ha un cuore tenero, sensibile. [illegible]

Ἀπαλόχροος-ους (ὁ, ἡ) } di pelle tenera,
Ἀπαλόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) } molle. [illegible]

Ἀπαλύνω. M. υνῶ. render tenero, mollificare, ammorbidare, ammollire. [illegible]

Ἀπαμείβομαι. M. αμείψομαι. rispondere. [illegible]

Ἀπαμφιάζω. M. άσω. svestire, spogliare. [illegible]

Ἀπανάγω. M. άξω. partire, andarsene via, ritirarsi. [illegible]

Ἀπανάστασις-εως (ἡ) trasmigrazione. [illegible]

Ἀπάνευθε (θεν). ἐπίῤ. lungi, separatamente. 2. senza. [illegible]

Ἀπανδόκευτος (ὁ, ἡ), (ὁδός) privo d'osteria, ove non si trovano delle osterie. [illegible]

Ἀπανθέω-ῶ. M. ήσω. sfiorire. [illegible]

Ἀπάνθησις-εως (ἡ) sfioritura, caduta dei fiori. [illegible]

Ἀπανθίζω καὶ (μσ.) ίζομαι. M. ίσω-ίσομαι. cogliere i fiori, disfiorare. [illegible]

Ἀπάνθισμα (τὸ) } collezione di fiori. [illegible]
Ἀπανθισμός (ὁ) } [illegible]

Ἀπανθρακίζω. M. ίσω. arrostire sui carboni. [illegible]

Ἀπανθρακόω-ῶ. M. ώσω. far divenire carbone, ridurre in carbone. [illegible]

Ἀπανθρωπεία-ας (ἡ), = Ἀπανθρωπία.

Ἀπανθρωπεύω. M. εύσω. } mancar d'uma-
Ἀπανθρωπέω-ῶ. M. ήσω. } nità, divenir inumano. [illegible]

Ἀπανθρωπία-ας (ἡ) inumanità. [illegible]

Ἀπανθρωπίζω. M. ίσω. render uomo. [illegible]

Ἀπάνθρωπος (ὁ, ἡ) inumano. [illegible] ώπως-ἐπίῤ.

Ἀπανίστημι. M. ἀπαναστήσω. far trasmigrare. [illegible]

Ἀπάνουργος (ὁ, ἡ) semplice, uomo dabbene. [illegible] οὐργως-ἐπίῤ.

Ἁπανταχῆ. ἐπίῤ. = Ἁπανταχοῦ.

Ἁπανταχόθι. ἐπίῤ. }
Ἁπανταχόσε. ἐπίῤ. } = Πανταχοῦ.
Ἁπανταχοῦ. ἐπίῤ. }

Ἀπαντάω-ῶ. M. ήσω, ήσομαι. incontrare. [illegible]

Ἀπαντέλλω. M. ελῶ, ἀντὶ Ἀπανατέλλω.

Ἀπάντη. ἐπίῤ. = Πάντη, Πανταχοῦ.

Ἀπάντημα (τὸ) } incontro. [illegible]
Ἀπάντησις-εως (ἡ) } [illegible]

Ἀπαντιάζω. M. άσω, ἀντὶ Ἀπαντάω.

Ἀπάντικρυ. ἐπίῤ. = Ἄντικρύ.

Ἀπαντλέω-ῶ. M. ήσω. attingere. 2. alleggerire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἅπαξ. ἐπίῤ. una sola volta (Λατ. semel). 2. totalmente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἁπαξάπαντες-άπασαι-άπαντα. tutti in genere, tutti insieme. [illegible]

Ἀπαξία-ας (ἡ), = Ἀναξιότης.

Ἀπάξιος-α-ον. = Ἀνάξιος.

Ἀπαξιόω-ῶ. M. ώσω. giudicar per inde-

gno (*Λατ.* dedignari.) [illegible]

Ἀπαξίωσις-εως (ἡ) indegnità, contumelia, disprezzo. [illegible]

Ἄπαππος (ὁ, ἡ) privo di avo. [illegible]

Ἀπαράβατος (ὁ, ἡ) non trasgredito. 2. inviolabile. 3. non transitorio, perpetuo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] *βάτως-ἐπίῤ.*

Ἀπαράβλαστος (ὁ, ἡ) che non manda dei rampolli. [illegible]

Ἀπαράβλητος (ὁ, ἡ) incomparabile. [illegible]

Ἀπαράγγελτος (ὁ, ἡ) non comandato, spontaneo, non denunziato. [illegible] *έλτως-ἐπίῤ.*

Ἀπαράγραφος (ὁ, ἡ) illimitato, indefinito. [illegible]

Ἀπαράγωγος (ὁ, ἡ) che non si trasporta, immovibile. 2. immutabile. costante. 3. eterno. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπαράδεκτος (ὁ, ἡ) (*πθ.*) che non si può accettare, inammissibile. 2. non ammesso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπαράθετος (ὁ, ἡ) non comparato. [illegible]

Ἀπαραίτητος (ὁ, ἡ) inevitabile. 2. inesorabile, implacabile. [illegible] 2 [illegible] 2. [illegible] *τήτως-ἐπίῤ.*

Ἀπαρακάλυπτος (ὁ, ἡ) non nascosto, scoperto, manifesto. [illegible]

Ἀπαρακαλύπτως. *ἐπίῤ.* manifestamente. [illegible]

Ἀπαράκλητος (ὁ, ἡ) chi non è chiamato, invitato. 2. che viene spontaneo. 3. inconsolabile. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπαρακολούθητος (ὁ, ἡ) che non si può seguire, giungere, o comprendere, incomprensibile. [illegible] 2. Ἀνακόλουθος.

Ἀπαράλειπτος (ὁ, ἡ) non lasciato. 2. che non si può lasciare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπαράλλακτος (ὁ, ἡ) simile, eguale. 2. immutabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπαραλλάκτως. *ἐπίῤ.* similmente, senza alcuna differenza. [illegible]

Ἀπαραλλαξία-ας (ἡ) immutabilità. costanza. [illegible]

Ἀπαραλόγιστος (ὁ, ἡ) chi non inganna o non si inganna con dei sofismi. [illegible]

Ἀπαράλογος (ὁ, ἡ) non assurdo, non estraneo. [illegible]

Ἀπαραμύθητος (ὁ, ἡ)
Ἀπαράμυθος (ὁ, ἡ) } sordo a tutto ciò che gli si dice, inesorabile. 2. inconsolabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] *μυθήτως-ἐπίῤ.*

Ἀπαράπειστος (ὁ, ἡ) chi non si persuade con degl' inganni. [illegible]

Ἀπαραποίητος (ὁ, ἡ) Ἀνόθευτος.

Ἀπαρασάλευτος (ὁ, ἡ) immobile, inconcusso. [illegible]

Ἀπαρασήμαντος (ὁ, ἡ) non notato, non segnato. [illegible]

Ἀπαρασκευασία-ας (ἡ) mancanza di preparativo. [illegible]

Ἀπαρασκεύαστος (ὁ, ἡ)
Ἀπαράσκευος (ὁ, ἡ) } non apparecchiato. [illegible]

Ἀπαράσσω (ττω.) *Μ.* ἀράξω. strappare con impeto. [illegible]

Ἀπαρασχημάτιστος (ὁ, ἡ) che non cambia figura, immutabile. [illegible]

Ἀπαρατήρητος (ὁ, ἡ) non osservato. [illegible]

Ἀπαρατηρήτως. *ἐπίῤ.* senza osservazione. [illegible]

Ἀπάρατος (ὁ, ἡ) = Ἀπευκταῖος.

Ἀπαράτρεπτος (ὁ, ἡ) fermo, costante, inflessibile. [illegible] *έπτως. ἐπίῤ.*

Ἀπαράφθαρτος (ὁ, ἡ)
Ἀπαράφθορος (ὁ, ἡ) } incorrotto. 2. incorruttibile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Ἀπαραφύλακτος (ὁ, ἡ) non custodito. 2. incauto. չպաշտպանուած, չպահուած. 2. անզգոյշ. փօրունմամըշ, սագընմամըշ, խըֆզ օլունմամըշ. 2. սագընմազ։

Ἀπαράχυτος (ὁ, ἡ) (κυρ. οἶνος). mero, puro (vino). անխառն, առանց ջրոյ (գինի). սաֆ, սաֆի (շարապ)։

Ἀπαραχώρητος (ὁ, ἡ) che non cede il suo posto. անզիջն չզիջանող, եւ չբաշխող. եէրինտէն այրըլմայան, եէրի չէվրիլմէյէն. ἥτως. ἐπίῤ.

Ἄπαργμα (τὸ) (κυρ. ἐις τὸ πλθ.) = Ἀπαρχή.

Ἀπαργυρίζω. Μ. ίσω. convertire in argento, vendere in argento. արծաթի փոխարինել, ծախելով արծաթ ըստանալ ընել. եմսալ ալե ...

Ἀπαρέγχυτος (ὁ, ἡ), = Ἀπαράχυτος.

Ἀπαρέμφατος (ὁ, ἡ) infinito, non definito, non definitivo. անսահմանութիւն, անորոշ. ... (ἡ) modo infinito. անսահմանութիւն եղանակ. ... εμφάτως. ἐπίῤ.

Ἀπαρενθύμητος (ὁ, ἡ) attento. մտադիր, ուշադիր. ...

Ἀπαρέσκω. Μ. αρέσω. dispiacere. հաճոյ չըլլալ, չհաւանուիլ. ... օլմագ։

Ἀπάρεστος (ὁ, ἡ) Δυσάρεστος.

Ἀπαρηγόρητος (ὁ, ἡ), = Ἀπαραμύθυτος. 2. ρητως. ἐπίῤ. = μηθήτως. ἐπίῤ.

Ἀπαρήγω. Μ. αρήξω. soccorrere qualcuno per evitare un male. մէկը չարիքէ մը խալըսելու համար օգնել. ...

Ἀπαρθένευτος (ὁ, ἡ) che non conviene ad una vergine. կուսի չպատկանած. ...

Ἀπάρθενος (ἡ) sverginato, deflorato. ...

Ἀπαριθμέω-ῶ. Μ. ήσω. enumerare. 2. contare del denaro a qualcuno. մէկիկ մէկիկ համրել. 2. մէկումը ստակ համրել. ... 2. ...

Ἀπαρίθμησις-εως (ἡ) enumerazione. համրանք. սայը։

Ἀπαρίνη-ης (ἡ) Aparine (pianta). բժշկական տունկ մըն է. ...

Ἀπαρκέω-ῶ. Μ. ήσω. bastare, essere sufficiente. բաւել, հերիք ըլլալ. ...

Ἀπαρκής-έος (ὁ, ἡ) sufficiente. հերիք, բաւական. ...

Ἀπαρκούντως-ἐπίῤ. sufficientemente, abbastanza. հերիք, բաւականապէս. ...

Ἀπαρκτίας-ου (ὁ) (ἐνν. ἄνεμος) tramontana, vento settentrionale. ապարկտիաս, հիւսիսային հով. ...

Ἀπαρκτίος-α-ον. settentrionale. ապարկտիոսի, հիւսիսային. ...

Ἀπαρνέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. niegare, ricusare. ուրանալ, չէ ըսել. ...

Ἀπάρνησις-εως (ἡ) negazione, ricusa. ուրացութիւն, չէ ըսելը. ...

Ἄπαρνος (ὁ, ἡ), = Ἔξαρνος.

Ἀπάρνυμαι (χ. Μ.) togliere via. առնել տանիլ. ...

Ἀπαῤῥησίαστος (ὁ, ἡ) chi non parla francamente, codardo. համարձակ չխօսող, վախկոտ. ...

Ἄπαρσις-εως (ἡ) partenza. չու, երթալը. ...

Ἀπαρτάω-ῶ. Μ. ησω. sospendere. 2. disunire, separare, dividere. կախել. 2. զատել, որոշել, բաժնել. ... 2. ...

Ἀπαρτέω-ῶ. Μ. ήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀπαρτάω.

Ἀπάρτησις-εως (ἡ) l'azione di sospendere, sospensione. 2. dipendenza. կախելը. 2. ուրիշէ կախումն, կախում. ... 2. ...

Ἀπαρτὶ. ἐπίῤ. pienamente, perfettamente, totalmente. լման, ամբողջ, կատարելապէս. ... 2. = τῷ

Ἀπάρτι. ἐπίῤ. (γρφ.) d'ora innanzi, inavvenire. հիմակուընէ, ու ասկից ետքը. ...

Ἀπαρτία-ας (ἡ), = Ἀπάρτησις. 2. mobile d'una cosa, bagaglio, suppellettile. կահ կարասի. ...

Ἀπαρτίζω. Μ. ίσω. perfezionare. կատարելագործել, շինել. ...

Ἀπαρτικός-η-όν. pronto a viaggio, di partire. ճամբայ ելնելու՝ չուելու պատրաստ. ...

Ἀπάρτιον (τὸ) vendita all'incanto de'mobili d'una casa. տանը կահ կարասիքին աճուրդը ծախուիլը. ...

Ἀπάρτισις-εως (ἡ) } perfezione, accom-
Ἀπαρτισμός (ὁ) } pimento. կատարելագործութիւն, գլուխ հանելը. ...

Ἀπαρτίως. ἐπίῤ., = Ἀπαρτὶ.

Ἀπαρχαΐζω. Μ. ίσω. } render antico.
Ἀπαρχαιόω-ῶ. Μ. ώσω. } հին ընել. ...

Ἀπαρχή-ῆς (ἡ) le premizie. երախայրիք, կանուխ հասած բերքը. ...

Ἄπαρχος (ὁ) duce, prefetto. գլուխ, առաջնորդ, վերակացու. ...

Ἀπάρχω. Μ. άρξω. imperare, diriggere, essere il capo, il primo. կառավարել, իշխել, տիրել, գլուխ մէծ ըլլալ. ...

Ἄπας-αντος (ὁ) tutto intiero. ամբողջ. ...

Ἀπαστία-ας (ἡ) digiuno. բան ուտելը. ...

Ἄπαστος (ὁ, ἡ) (ἀ, πατέομαι), = Ἄγευστος.

Ἀπασχολέω-ῶ. Μ. ήσω. stornare qualcuno dai suoi affari. մէկը գործերէն վար դնել՝ արգելք ըլլալ. ...

Digitized by Google

Ἀπατάω - ῶ. *M.* ήσω. (ἄπο ἀτάω ἢ ἀ πάτος) ingannare. [illegible]

Ἀπατεύω. *M.* εύσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀπατάω.

Ἀπατεὼν - ῶνος (ὁ) ingannatore, impostore. [illegible]

Ἀπάτη - ης (ἡ) (ἀπὸ ἄτη (μὲ γεν.) inganno, frode. [illegible]

Ἀπατήλιος (ὁ, ἡ) } fallace, fraudolento,
Ἀπάτηλος - η - ον. } ingannatore. [illegible]

Ἀπάτημα (τὸ) ἀντὶ Ἀπάτη.

Ἀπάτητος (ὁ, ἡ) non calcato. 2. che non si può calcare. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπατιμάω - ῶ. (άζω), *M.* άσω. diffamare. [illegible]

Ἀπάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) privo di padre. 2. postumo, nato dopo la morte del padre. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπαυγάζω. *M.* άσω. mandar della luce, risplendere, rilucere, brillare. [illegible]

Ἀπανθάδημα (τὸ) orgoglio, arroganza, prepotenza, audacia. [illegible]

Ἀπανθαδιάζομαι. *M.* άσομαι. } comportar-
Ἀπανθαδίζομαι. *M.* ίσομαι. } si arrogantemente, con prepotenza, essere audace. [illegible]

Ἀπαύλια - ας (ἡ) la notte, che precede il matrimonio, la vigilia del matrimonio. [illegible]

Ἀπαυλίζομαι. *M.* ίσομαι. alloggiare separatamente, dormire fuori di casa. [illegible]

Ἄπαυλος (ὁ, ἡ) chi dimora, abita lungi dalla sua casa. [illegible]

Ἀπαύξησις - εως (ἡ) decremento. [illegible]

Ἀπαυρίσκομαι. *M.* αυρήσω καὶ αυρῶ (ἀπὸ, αἱρέω) togliere, prendere. [illegible]

Ἀπαύστι - ἐπίῤ. = Ἀπαύστως.

Ἄπαυστος (ὁ, ἡ) incessante. [illegible]

Ἀπαύστως - ἐπίῤ. incessantemente. [illegible]

Ἀπαυτικὰ - ἐπίῤ. all'istante. [illegible]

Ἀπαχὴς - έος (ὁ, ἡ) } magro. [illegible]
Ἄπαχος (ὁ, ἡ) } [illegible]

Ἀπεδανὸς - ά - όν. Δ. ἀντὶ Ἠπεδανός.

Ἀπέδιλος (ὁ, ἡ) } scalzo, discalzato. [illegible]
Ἀπεδίλωτος (ὁ, ἡ) } [illegible]

Ἄπεδος (ὁ, ἡ) = Ἰσόπεδος.

Ἄπεζος (ὁ, ἡ) privo di piedi. [illegible]

Ἀπειθαρχία - ας (ἡ) disubbidienza, contumaccia. [illegible]

Ἀπείθεια - ας (ἡ) disubbidienza. [illegible]

Ἀπειθέω - ῶ. *M.* ήσω. disubbidire. [illegible]

Ἀπειθὴς - έος (ὁ, ἡ) disubbidiente, contumace. [illegible]

Ἀπειθῶς - ἐπίῤ. disubbidientemente. [illegible]

Ἀπεικάζω. *M.* άσω. rappresantare, imitare la figura di... assomigliare. [illegible]

Ἀπείκασμα (τὸ) simulacro, immagine. [illegible]

Ἀπεικονίζω. *M.* ίσω, = Ἀπεικάζω.

Ἀπεικόνισμα (τὸ), = Ἀπείκασμα.

Ἀπειλέω - ῶ. *M.* ήσω. (ἀπειλή) minacciare. [illegible]

Ἀπειλὴ - ῆς (ἡ) } minaccia. [illegible]
Ἀπείλημα (τὸ) } [illegible]

Ἀπειλητὴρ - ῆρος (ὁ) minacciante. [illegible]

Ἀπειλητήριος - α - ον, = Ἀπειλητικός.

Ἀπειλητης - ου (ὁ), = Ἀπειλητήρ.

Ἀπειλητικὸς - ή - όν. minaccioso. [illegible] -κῶς. ἐπίῤ.

Ἀπείλλω. *M.* ειλήσω, = Ἀποκλείω. 2. angustiare. [illegible]

Ἄπειμι. (*M.* ἔσομαι). essere assente, mancare. 2. (*M.* εἶμι) andarsene via, partire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπειράκις. ἐπίῤ. infinitamente. [illegible]

Ἀπείρανδρος (ὁ, ἡ) che non sperimentò l'uomo, che non ebbe marito, nubile. [illegible] ἄνδρως. ἐπίῤ.

Ἀπείραντος (ὁ, ἡ), ἀντὶ Ἀπέραντος.

Ἀπείραστος (ὁ, ἡ) } inesperto. 2. non ten-
Ἀπείρατος (ὁ, ἡ) } tato. 3. da non tentarsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπειράχως. ἐπίῤ. di mille, infinite ma-

Digitized by Google

niere. [illegible]

Ἀπείργω. *M.* εἴρξω. impedire, vietare, allontanare, dividere. [illegible]

Ἀπείρητος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀπείρατος.

Ἀπειρία - ας (ἡ) inesperienza, ignoranza. [illegible]

Ἀπειρκτής - οῦ (ὁ), che allontana, che impedisce. [illegible]

Ἀπειροβαθής - έος (ὁ, ἡ) di immensa profondità. [illegible]

Ἀπειρόγαμος (ὁ, ἡ) vergine per sempre, che non conosce l'imeneo. [illegible]

Ἀπειρόδακρυς - υος (ὁ, ἡ) inesperto alle lagrime. 2. che lagrima incessantemente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπειροδύναμος (ὁ, ἡ) di potestà infinita. [illegible]

Ἀπειρόκακος (ὁ, ἡ) che non ha mai provato alcun male. 2. ch'ignora il male, esente di malizia, semplice. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπειροκαλία - ας (ἡ) inciviltà, rusticità. [illegible]

Ἀπειρόκαλος (ὁ, ἡ) incolto, grossolano, ignorante, che non distingue, non sente il bene. [illegible]

Ἀπειρολογία - ας (ἡ) infinità di discorso. [illegible]

Ἀπειρομεγέθης - εος (ὁ, ἡ) di grandezza immensa. [illegible]

Ἀπειροπάθεια - ας (ἡ) moltiplicità di mali, di sofferenza. 2. inesperienza di mali. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπειροπαθής - έος (ὁ, ἡ) che provò infiniti mali. 2. inesperto di mali. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπειροπληθής - εος (ὁ, ἡ) di immensa moltitudine, innumerabile. [illegible]

Ἀπειροπόλεμος (ὁ, ἡ) inesperto alla guerra. [illegible] ἐμῶς. ἐπίῤ.

Ἄπειρος (ὁ, ἡ) (μὲ γεν.) innumero, infinito. 2. inesperto, inabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπειροσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἀπειρία.

Ἀπειρότεχνος (ὁ, ἡ) inesperto all' arte. [illegible]

Ἀπείρων - ονος (ὁ, ἡ) = Ἄπειρος.

Ἀπείρως. ἐπίῤ. immensamente, infinitamente. 2. senza abilità, esperienza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπειστέω - ῶ. *M.* ήσω. = Ἀπειθέω. non credere. [illegible]

Ἄπειστος (ὁ, ἡ) ostinato, pertinace, incredulo. [illegible] = Ἀπειθής.

Ἀπεκδύω - ῶ. *M.* ήσω. svestire. [illegible] (μσ.) svestirsi, accignersi. [illegible]

Ἀπεκλανθάνομαι. *M.* λήσομαι. dimenticarsi totalmente. [illegible]

Ἀπέκτητος (ὁ, ἡ) } non pettinato
Ἄπεκτος (ὁ, ἡ), (ἀ, πέκω) } [illegible]

Ἀπέλαστος (ὁ, ἡ) (ἀ, πελάζω) inaccessibile. [illegible]

Ἀπελαύνω. *M.* ελάσω. cacciare, impedire, vietare. 2. partire o ritornare a cavallo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπέλεγμα (τὸ) εγμὸς (ὁ) εγξις (ἡ) confutazione. [illegible]

Ἀπέλεθρος (ὁ, ἡ) (ἀ, πέλεθρον) immenso. [illegible]

Ἀπελέκητος (ὁ, ἡ) non appianato, non aggiustato, non lavorato. [illegible]

Ἀπελευθερία - ας (ἡ) passaggio dallo stato di schiavitù a quello di uomo libero, libertinaggio. [illegible]

Ἀπελευθεριάζω. *M.* άσω. esser libero, agire comportarsi da uomo libero. [illegible]

Ἀπελευθερικός - ή - όν } di liberto, che con-
Ἀπελευθέριος (ὁ, ἡ) } viene ai liberti, libertini. [illegible]

Digitized by Google

ʼΑπελεύθερος-α ἢ ος-ον. liberto, libertino. ազատագիր, գերութենէ ազատած. [illegible]:

ʼΑπελευθερόω-ῶ. M. ώσω. liberar dalla servitù. գերութենէ ազատել խալսել. [illegible]:

ʼΑπελευθέρωσις-εως (ἡ) liberazione dalla servitù. գերութենէ խալսելը. [illegible]:

ʼΑπελευθερώτης (ὁ) colui che mette in libertà, che libera dalla servitù. գերութենէ ազատող, [illegible]:

ʼΑπέλευσις-εως. (ἡ) partenza. չու, երթալը. [illegible]:

ʼΑπέλλαι (αἱ) tempii. 2. assemblee. տաճարներ. 2. ժողովք. [illegible]. 2. [illegible]:

ʼΑπέλλαιος (ὁ) il mese di Decembre presso i Macedoni. Մակեդոնացւոց քով Դեկտեմբեր ամիսը. [illegible]:

ʼΑπέλλακες (ὁ, ἡ) inpiegati al servizio de' tempii. տաճարներու պաշտօնեայք. [illegible]:

ʼΑπελος-ους (ὁ) (ἀ, πέλος.) piaga, ferita. վէրք, խոց. [illegible]:

ʼΑπελπίζω. M. ίσω. far disperare. 2. disperare. անյոյս ընել. 2. յոյսը կտրել, անյոյս ըլլալ. [illegible]. 2. [illegible]:

ʼΑπελπισία-ας (ἡ) } disperazione. յուսահատութիւն. [illegible]:
ʼΑπελπισμὸς (ὁ) }

ʼΑπεμέω-ῶ. M. έσω. gettar fuori vomitando. փսխելով դուրս նետել. [illegible]:

ʼΑπεμπολάω-ῶ. καὶ έω-ῶ. M. ήσω. vendere, trafficare, negoziare. ծախել, վաճառել, առուտուր ընել. [illegible]:

ʼΑπεμπολὴ καὶ ʼΑπεμπόλησις-εως (ἡ) vendita. ծախելը. [illegible]:

ʼΑπεμπολητὴς-οῦ (ὁ) venditore. ծախող. [illegible]:

ʼΑπεμφερὴς-έος (ὁ, ἡ) dissimile, differente. աննման, տարբեր. [illegible]:

ʼΑπέναντι καὶ ʼΑπεναντίον. ἐπίῤ. = ʼΑπαντικρύ.

ʼΑπεναντίως. ἐπίῤ. al contrario. ընդ հակառակն. [illegible]:

ʼΑπενθὴς-έος (ὁ, ἡ) privo di lutto, esente d'afflizioni. [illegible]:

ʼΑπένθητος (ὁ, ἡ) per cui non si pianse. վրան չլացուած. [illegible]:

ʼΑπενιαυτίζω. M. ίσω. esser assente, mancare dalla patria, essere esiliato durante un anno. 2. sospender un travaglio durante un anno. 3. morire un anno dopo un altro. տարի մը հայրենիքը չըլլալ, քշուած ըլլալ. 2. տարի մը գործք մը կախ ձգել, թող տալ. 3. ուրիշին մահուանէ տարի մը ետքը մեռնիլ. [illegible]:

ʼΑπενιαύτισις-εως (ἡ) } mancanza, esilio dalla patria durante un anno. 2. sospensione d'un travaglio durante un anno. տարի մը հայրենիքը չըլլալը, քշուած ըլլալը. 2. տարի մը մէկ գործք կախ ձգելը. [illegible]:
ʼΑπενιαυτισμὸς-οῦ (ὁ) }

ʼΑπεξαμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι, ἐπιττ. τ. ʽΑμαρτάνω.

ʼΑπεξεργάζομαι. M. άσομαι. = ʼΑπεργάζομαι.

ʼΑπεξηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. narrare totalmente. [illegible]

ʼΑπέπειρος (ὁ, ἡ) immaturo. խակ, չհասած. [illegible]:

ʼΑπεπλος (ὁ, ἡ) κυρ. γυνή. senza sopravveste di donna, senza velo, peplo. [illegible]

ʼΑπεπτέω-ῶ. M. ήσω. non digerire il cibo, soffrire di indigestione կերակուրը չմարսել, անմարսութիւն քաշել. [illegible]:

ʼΑπεπτος (ὁ, ἡ) (ἀ πέπτω). non digerito, indigesto. 2. incotto, immaturo. չմարսուած. 2. չեփուած, չհասունցած. [illegible]. ἔπτως· ἐπίῤ.

ʼΑπερ. πλθ. οὐδ. τ. ὅς περ. ʼΑττ. ἐπίῤ. siccome. [illegible]:

ʼΑπεραντολογία-ας (ἡ) verbosità, loquacità. շատախօսութիւն. [illegible]:

ʼΑπεραντολόγος (ὁ, ἡ) che non cessa di parlare, loquace, verboso. շատախօս, [illegible]:

ʼΑπέραντος (ὁ, ἡ) infinito, senza fine. անվախճան. [illegible]. άντως· ἐπίῤ.

ʼΑπέραστος (ατος) ου (ὁ, ἡ) inpassabile. 2. illimitato, infinito. չանցանելի. 2. անեզր, անսահման. [illegible]. 2. [illegible]:

ʼΑπεράτωτος (ὁ, ἡ) senza fine, che non si può terminare. չհատանող, անվախճան. [illegible]:

ʼΑπεργάζομαι. M. άσομαι. portare, mettere in fine un lavoro, eseguire, terminare, perfezionare. գործքին գլուխը հանել, լմնցնել, գլուխ հանել, կատարել. [illegible]:

ʼΑπεργασία-ας (ἡ) esecuzione, perfezionamento. կատարելը, գլուխ հանելը. [illegible]:

ʼΑπεργαστέος-α-όν. θετ. τ. ʼΑπεργάζομαι.

ʼΑπεργαστικὸς-ή-όν, esecutivo, perfettivo. [illegible], կատարող, գլուխ հանող. [illegible]:

Digitized by Google

'Απεργαστικῶς. ἐπίῤ. a perfezione. [illegible]

'Απεργὸς - ὴ ἢ ος - ον = 'Αργός.

'Απερεί. ἐπίῤ. = 'Ωσπερεί

'Απερείδω καὶ (μσ). ομαι, Μ. ερείσω - ομαι. appoggiare solidamente, fortemente una cosa sopra un' altra. 2. imporre, incaricare. 3. appoggiarsi. [illegible]

'Απέρημος (ὁ, ἡ) deserto, spopolato. [illegible]

'Απερημόω. ῶ. Μ. ώσω. ridurre in deserto, spopolare. [illegible]

'Απερίβλεπτος (ὁ, ἡ) non circospetto, non attento, incauto. 2. improvviso. 3. di verun conto. [illegible]

'Απερίβλητος (ὁ, ἡ) non vestito, nudo. [illegible]

'Απεριγίνητος (ὁ, ἡ) (ἀ περιγίνομαι.) invincibile, insuperabile. [illegible]

'Απερίγραπτος (ὁ, ἡ) } καὶ ἐπίῤ. άπτως. da
'Απερίγραφος (ὁ, ἡ) } non circoscriversi. [illegible] άφως. ἐπίῤ.

'Απερίεργαστος (ὁ, ἡ) non lavorato, non perfezionato con attenzione, imperfetto. [illegible]

'Απεριεργία. ας (ἡ) mancanza di arte, semplicità. 2. mancanza di curiosità. [illegible]

'Απερίεργος (ὁ, ἡ) non ricercato, semplice. 2. non curioso. [illegible] ἔργως - ἐπίῤ.

'Απεριήγητος (ὁ, ἡ) inesplicabile, ineffabile, indescrivibile. [illegible]

'Απερίκοπος. (ὁ, ἡ) instancabile. [illegible]

'Απεριλάλητος (ὁ, ἡ) di cui la loquacità non si può superare. 2. non pubblicato. divulgato. ignoto. [illegible]

'Απερίληπτος (ὁ, ἡ) che non può essere compreso, illimitato, immenso. [illegible]

[illegible]

'Απερινόητος (ὁ, ἡ) incomprensibile, inconcepibile. [illegible]

'Απεριόριστος (ὁ, ἡ) illimitato. [illegible]

'Απερίπτωτος (ὁ, ἡ) che non può cadere, fermo, solido, sicuro. [illegible]

'Απερίσκεπτος (ὁ, ἡ) inconsiderato, imprudente. [illegible]

'Απερισκέπτως. ἐπίῤ. inconsideratamente, incautamente. [illegible]

'Απερισκεψία - ας (ἡ) inconsiderazione, imprudenza, incauzione. [illegible]

'Απερίσκοπος καὶ 'Απερισκόπητος (ὁ, ἡ) = 'Απερίσκεπτος.

'Απερίσπαστος (ὁ, ἡ) che non può essere distratto dal suo lavoro. 2. immobile, attento. [illegible]

'Απερίστατος (ὁ, ἡ) che non è circondato da alcun pericolo. 2. che non ha intorno a se veruno, privo di soccorso, abbandonato. [illegible]

'Απερίστρεπτος (ὁ, ἡ) = 'Απερίτρεπτος.

'Απερίτμητος (ὁ, ἡ) (γρφ.) non circonciso. [illegible]

'Απερίτρεπτος (ὁ, ἡ) } che non si può ri-
'Απερίτροπος (ὁ, ἡ) } voltare, fermo, immobile. 2. che non torna dietro, indifferente, incurante. [illegible]

'Απέριττ (σσ) - ος (ὁ, ἡ) che non ha nulla di superfluo, frugale, semplice. [illegible] ίττως. ἐπίῤ.

'Απεριφερής - έος (ὁ, ἡ) } che non è circo-
'Απεριφόρητος (ὁ, ἡ) } lare, non ha circonferenza. [illegible]

'Απερυθριάζω. Μ. άσω. non arrossire più, non avere della vergogna. [illegible]

'Απερύκω. Μ. ερύξω. cacciare, allontanare (il male). [illegible]

'Απέρχομαι. Μ. ἀπελεύσομαι. andarsene via, partire. 2. morire. 3. ritornare.

Digitized by Google

ելնել երթալ, չուել · 2 · մեռանիլ · 3 · ետ դառնալ · գալգըփ կիթմէք · 2 · էօլմէք · 3 · կէրի դէօնմէք, աւտէթ էթմէք:

'Απερωεύς - έως (ό) che impedisce l'impeto di... բռնութիւնը արգիլօղ · դիլինին հէյէճանընը համլէսինի կըրըճ քէսան:

'Απερωέω - ῶ. *M.* ησω. arrestare l'impeto di... 2. ritirarsi. մէկին բռնութեանը զսպել, արգիլել, 2 · ետ քաշուիլ · դիլինին համլէսինի հէյէճանընը կըրըճ քէսմէք մէն էթմէք · 2 · կէրի չէքիլմէք:

'Απεσθίω. *M.* έδομαι. mangiare, rodere. 2. astenersi dal mangiare. ուտել, կրծել · 2 · ուտելէ ետ կենալ · եէմէք, քէմիրմէք · 2 · եէմէքտէն էլ չէքմէք:

'Απέταλος καὶ 'Ιων. 'Απέτηλος (ό, ή) privo di fogli, sfogliato. անտերեւ, չունեցօղ, անտերեւացուցիչ · եափրաքսըզ:

'Απευθανατίζω. *M.* ίσω. terminare la sua vita con una morte felice, illustre. երջանիկ, երեւելի մահուամբ կեանքը լմնցընել · մաշհուրանէ՝ օլիւմ իլէ էօմրիւնիւ թամամ էթմէք:

'Απευθής - έος (ό, ή) inaudito, incognito. 2. che non ha inteso parlare, non istruito, ignorante. չլսուած, անծանօթ · 2 · խօսիլ չդիտցօղ, անկիրթ, տգէտ · իշիտիլմէտիք, նամալիւմ · 2 · լաքըրտը իշիտմէմիշ, նատան, ճահիլ:

'Απευθύνω. *M.* υνῶ. indirizzare, dirigge-re. 2. raddrizzare. կառավարել, ուղղել · 2 · շտկել · ուղրայա կէօնտէրմէք, տօղրուլթմաք · 2 · տօղրուլթմաք:

'Απευκταῖος - α - ον } abbominevole,
"Απευκτὸς - ὴ ἢ ος - ον ἢ ύν. } գարշելի, ատելի, ետ կենալու, խորշելու · թիքսինիլէճէք, իյրէնճ էտիլէճէք; կէրի դուրուլաճագ:

"Απευστος (ό, ή), = 'Απευθής.

'Απεύχομαι *M.* εύξομαι desiderare, bramare, che una cosa non succeda. 2. avere in orrore, detestare, abbominare, evitare. բանի մը չպատահելը փափաքիլ ուզել · 2 · քամահել, գարշիլ, ետ կենալ · պիր շէյ օլմամասընը արզու էթմէք, իղրէնմէք · 2 · իքրահ էթմէք, կէրի դուրմաք:

"Απεφθος (ό, ή) (ἀφέψω). cotto; bollito più volte, affinato. շատ եփած, եռացած, զտած · չօք քէրրէ քայնամըշ, թասֆիյէլէնմիշ, հալիսլէնմիշ:

'Απέχθεια - ας (ή) odio, inimicizia, avversione. ատելութիւն, թշնամութիւն, ներհակութիւն · խուսումէթ, տիւշմէնլիք, գըրգըլըք:

'Απεχθής - έος (ό, ή) odioso, abbominevole, avversario. ատելի, գարշելի, թշնամի · նաֆրէթլի, իկրէնճլի, խասըմ:

'Απεχθῶς. ἐπίῤ. odiosamente, con avversione. ատելութեամբ, ներհակութեամբ · խուսումէթ՝ գըրգըլըք իլէ:

'Απέχω. *M.* ἀφέξω. esser o prendere distante, astenersi. 2. esser differente, differire. հեռու ըլլալ, ետ կենալ, կամ բանէ զգուշանալ · 2 · տարբեր ըլլալ, զանազանիլ · ուզաք օլմաք, կէրի դուրմաք · ֆարգլը օլմաք · 2 · այրը, ֆարգլը օլմաք:

'Απεψία - ας (ή) impossibilità di digerire, indigestione. չմարսելը, անմարսութիւն · հազմ էթմէյէմէմէքլիք:

'Απέψω. *M.* εψήσω. 'Ιων. ἀντὶ 'Αφέψω.

'Απηγορέω. ῶ. *M.* ήσω = 'Απαγορεύω (μσ.) 'Απολογέομαι.

'Απηγόρημα. τος (τὸ) 'Απολογία.

'Απήδαλος (ό, ή) privo di timone. ղեկ չունեցօղ · տիւմէնսիզ:

'Απήκοος (ό, ή) disubbidiente. անհնազանդ, իթաաթսըզ:

"Απηκτος (ό, ή) non congelato, non condensato. չթանձրացեալ, չխտացեալ · գօյուլանմամըշ, տօնմամըշ:

'Απηλεγέω - ῶ. *M.* ήσω. trascurare, dispreggiare, non badare, non curare. հոգ չտանիլ, արհամարհել, փոյթ չունենալ · գայտ էթմէմէք, մուքայէտ օլմամաք, ամարդանդա օլմամաք:

'Απηλεγής - έος (ό, ή) (ἔπο, ἀλέγω) incurante, indifferente, negligente. 2 crudele, empio. անհոգ, անփոյթ, անտարբեր, 2 · անգութ, չար · վուրտումսըզ, գայտսըզ · 2 · զալիմ քէֆիր:

'Απηλιθιόω. ῶ. *M.* ώσω. render folle. խենթեցընել, խելառ ընել · տէլի տիվանէ էթմէք:

'Απηλιώτης (ό) il levante, apeliota, sussolano. արեւելեան հով, ապելիոդ · կիւն տօղուսու (բօյրագ):

'Απήμων. όνος (ό, ή) (ἀ, πῆμα) illeso, indenne. 2. innocente, innocevole. չվնասուած, անվտանգ · 2 · վնասակ չտուօղ · զարարսըզ, էմին · 2 · զարար վերմէյէն:

'Απηνεμία - ας (ή) calma. հով չըլլալը · հանդարտութիւն (ծովու) · րուզկեարսըզլըք, էլկինլիք:

'Απήνεμος (ό, ή) privo di vento. առանց հովի, հանդարտ, րուզկեարսըզ, տինկին, տիւրկիւն:

'Απήνη - ης (ή) carro tirato da muli. ջորիներէ քաշուած կառք · քաթըրլար չէքտիյի արապա:

'Απηνής - έος (ό, ή) inumano, duro, crudele. ամարդի, անգութ · իմանսըզ, մէրհամէթսիզ · ηνῶς. ἐπίῤ.

'Απηρὴς - έος (ό, ή) (ἀ, πηρός,) } = 'Απήρωτος. 2.
"Απηρος (ό, ή) } che non ha il sacco, la pera. առանց մախաղ չունեցօղ · թօրպասըզ (տիլէնճի):

'Απήρωτος (ό, ή) che non è privo d'alcuno delle sue membra, non mutilato, sano. հաշմանդամ չեղօղ, ողջ ու առողջ · սաքաթ օլմայան, սաղ:

'Απηχεία - ας (ή) dissonanza. աններդաշնակութիւն, ույուշմազլըք:

'Απηχέω - ῶ. *M.* ήσω. risuonare, far risuonare, suonar di lontano. 2. essere dissonante. հնչել հեռուանց, հնչեցնել · 2 · աններդաշնակ ըլլալ · ուզաքտան չէնկլէմէք · 2 · ույմազ օլմաք:

'Απήχης - εος (ό, ή) dissonante. աններդաշն · ույմազ:

'Απίθανος (ό, ή) improbabile, incredibile, inverisimile. անհաւանական, չհաւատալու, ճշմարտանման չեղօղ · ինանըլմազ, գապուլ էտիլմէզ:

Digitized by Google

Ἀπιθανότης-ητος (ἡ) improbabilità. անհաւանականութիւն. ինանըլըր օլմամաքլըք։

Ἀπιθανῶς. ἐπίῤ. improbabilmente, incredibilmente. անհաւանականաւ՝ չհաւատալու կերպով մը. գաղիէնէ՝ ինանըլմազ պիր թարզ իլէ։

Ἀπιμάζω. M. άσω. togliere l'umidità, seccare, asciugare. խոնաւութիւնը առնել. չորցընել. նէմլէնինի ալմագ, գուրութմագ։

Ἄπικρος (ὁ, ἡ) non amaro. Լեղի չեղող. աճը օլմայան։

Ἀπιμελής (ὁ, ἡ)
Ἀπιμελός (ὁ, ἡ) } = Ἀπαλός.

Ἄπιον (τὸ) pera (frutto). 2. appio (Λατ. apium) տանձ (պտուղ). 2. նեխուր, կարոս. արմութ. 2. քէրէվիզ։

Ἄπιος (ἡ) pero. տանձենի. արմուտ աղաճը. 2. = Ἄπιον.

Ἄπιος-ια-ιον. lontano. Հեռու. ըրագ, ուզագ։

Ἀπίσσωτος (ὁ, ἡ) non impecciato. կպրով օծութեամբ չօծուած. զիֆթլէնմէմիշ։

Ἀπιστείη-ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀπιστία.

Ἀπιστέω-ῶ. M. ήσω. diffidare, non prestare fede. չհաւատալ. ինանմամագ, իման էթմէմէք։

Ἀπιστία-ας (ἡ) infedeltà. 2. perfidia. անհաւատութիւն. 2. անհաւատարմութիւն. դինսիզլիք, ինանմամազլըք. 2. խայինլիք. 3. = Ἀπιθανότης.

Ἄπιστος (ὁ, ἡ) infedele. 2. perfido. անհաւատ. 2. անհաւատարիմ. դինսիզ, ինանմազ. 2. խային. ἴστως. ἐπίῤ.

Ἀπιστοσύνη-ης (ἡ), ἀντὶ Ἀπιστία.

Ἀπίτης-ου (ὁ) (κυρ. οἶνος) (vino) condito con pere. տանձէ եղած (գինի). արմուտ (շարապը)։

Ἄπιχθυς-υος (ὁ, ἡ) che si astiene di mangiar dei pesci. ձուկ չկերող. պալըգ եէմէզ։

Ἀπλανεία-ας (ἡ) immovibilità, fermezza, stabilità. անշարժութիւն, ամրութիւն. սէպատկեարլըք, գայիմլիք, պիր եէրտէ գարարլըք։

Ἀπλανής-έος (ὁ, ἡ)
Ἀπλάνητος (ὁ, ἡ) } fisso, non errante, stabile. հաստատ, անշարժ, տեղէն անդին չշարժող. պիր եէրտէ գարարլը, եօլունտան տէյիշմէյէն։

Ἀπλανῶς. ἐπίῤ. fissamente, senza errare. անշարժութեամբ, ճիշդ տեղ մը չերթալով. պիր եէրինտէ գարարլը, պիր եէրէ տէյիշմէյէրէք։

Ἄπλαστος (ὁ, ἡ) non finto, ingenuo, vero. 2. non formato. չկեղծուած, ընդոծին. 2. ձեւ չառնուած. եափմա՝ տույգուրմա օլմայան, տողրու, սաֆտիլ. 2. շէքիլլէնմէմիշ, եափըլմամըշ։

Ἀπλατής-έος (ὁ, ἡ) privo di larghezza. լայնութիւն չունեցող. էնլիլիյի օլմայան։

Ἄπλατος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄπλετος.

Ἄπλεκτος (ὁ, ἡ) non intrecciato. մէկ տեղ չհիւսուած. տիզիլմէմիշ, եափըշտըրըլմամըշ։

Ἀπλεονέκτητος (ὁ, ἡ) che non è ingordo, avido. ցանկացող՝ ագահ չեղող. թամահքեար օլմայան։

Ἄπλετος (ὁ, ἡ) innaccessibile. 2. orribile, mostruoso. 3. immenso, smisurato, vasto. չմտաբերելու. 2. ահաւոր, ցուցանքաւոր. 3. անհուն, անբաւ, անեզր. եաքլաշըլմազ. 2. գօրգուլու, ճանավար. 3. Հատսըզ, Հատտու Հըսապսըզ, սոնսըզ։

Ἄπλευρος (ὁ, ἡ) che non ha il fianco. 2. che non ha veruno allato, privo di soccorso, di compagni, abbandonato. կող չունեցող. 2. բնաւ մարդ չունեցող, օգնութենէ՝ ընկերէ զուրկ, երեսի վրայ ձգուած. եալնըզ. 2. եարտըմսըզ քիմսեսիզ օլմայան, եարտըմսըզ գալմըշ, եարտըմճըսըզ։

Ἄπλευστος (ὁ, ἡ) innavigabile. նաւարկութիւն չընելու. կէմի գիտիլմէզ օլունմազ։

Ἄπληκτος (ὁ, ἡ)
Ἀπλήξ-ῆγος (ὁ, ἡ) } non percosso, non colpito, non ferito. չզարնուած, չխոցուած. վուրուլմամըշ, եարալանմամըշ։

Ἀπλήρωτος (ὁ, ἡ) non empiuto, non pagato. 2. che non si può empiere. 3. insaziabile. չլեցուած, չվճարուած. 2. չլեցուելի. 3. չկշտացող. տոլմամըշ, էտա օլմամըշ. 2. տօլմազ. 3. տօյմազ։

Ἀπληρώτως. ἐπίῤ. insaziabilmente. չկշտանալով. տօյմագսըզըն։

Ἀπληστεύομαι. M. εύσομαι. essere insaziabile. 2. non potere essere empio. անյագ ըլլալ. 2. լեցուիլ չկրնալ. տօյմազ օլմագ. 2. տօլմամագ։

Ἀπληστία-ας (ἡ) insaziabilità, cupidità insaziabile, avidità. չկշտանալը, անյագութիւն. տօյմամազլըք, թամահքեարլըք։

Ἄπληστος (ὁ, ἡ) = Ἀπλήρωτος.

Ἀπληστῶς. ἐπίῤ. = Ἀπληρώτως.

Ἄπλητος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄπλατος.

Ἀπλοῆ (ἡ) = Ἀπλότης.

Ἀπλοΐα-ας (ἡ) impossibilità di navigare. նաւարկութիւն ընել չկրնալը. կէմի եօլճուլուղա էտէմէմէզլիք։

Ἁπλοΐζομαι. M. ίσομαι. servirsi di semplicità, agire o parlare semplicemente. պարզապէս վարուիլ՝ խօսիլ. սաֆտիրունլըգլա տավրանմագ՝ սէօհպէթ էթմէք։

Ἁπλοϊκὸς-ὴ-όν. semplice, esente di malizia. պարզ, չարութիւն չունեցող. սաֆտիրուն։

Ἁπλοϊκῶς. ἐπίῤ. semplicemente. 2. senza malizia, con candore. պարզաբար. 2. առանց չարութեան՝ խորամանկութեան. սատէճէ. 2. սաֆտիրունլըգ իլէ։

Ἄπλοκος (ὁ, ἡ) = Ἄπλεκτος.

Ἄπλοος-ους (ὁ, ἡ) (τὸ παρθτ. ώτερος-ώτατος.) improprio alla navigazione, innavigabile. նաւարկութեան անյարմար, նաւարկութիւն չընելու. կէմի եօլճուլուղունա ույղունսուզ։

Ἁπλόος-οῦς-όη-ῆ-όον-οῦν (τὸ παρθτ. ώτερος. καὶ ουστερος-ούστατος) (ἅπαξ, πέλω.) semplice. 2. ingenuo, sincero, candido, innocente. պարզ. 2. պարզամիտ, բարի. սատէ. 2. տօղրու, սաֆտիրուն։

Ἁπλοπαθής-έος (ὁ, ἡ) soggetto a semplici impressioni de' corpi esteriori. 2. soggetto sempre ad uno stato passivo. մարմնոյ պարզ տպաւորութիւններ քաշող. 2. միշտ կրաւորական վիճակի մէջ ունեցող. թէնլէրին սատէ թէսիրլէրինէ տայանան. 2. տայիմա մէճհուլ հալտէ պուլունան։

Digitized by Google

Ἁπλός - ή - όν. ἀντὶ Ἁπλόος - οῦς.

Ἁπλοσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἁπλότης.

Ἁπλόσχημων . όνος (ὁ, ἡ) di specie semplice. պարզ ձեւով· ունէ դէմք իւր:

Ἁπλότης - ητος (ἡ) semplicità. 2. candore. պարզութիւն· 2· պարզաբարութիւն. անպաճոյճ, ուղղելի· 2· առատաձեռնութիւն:

Ἁπλοτομέω - ῶ. M. ήσω. fare una incisione semplice, fendere con una maniera semplice, facile. պարզապէս կարել, պարզ դիւրին կերպով մը ճեղքել. սատէ՝ քօլայ պիր եօլ իլէ ...՝ եարմաք:

Ἁπλοῦς - ῆ - οῦν. Z. Ἁπλόος.

Ἄπλους (ὁ, ἡ) = Ἁπλόος.

Ἄπλουτος (ὁ, ἡ) privo di ricchezza, povero. հարուստ չեղող, աղքատ· զէնկին օլմայան, ֆուգարա:

Ἁπλόω - ῶ. M. ώσω. stendere, slegare, sviluppare. պարզել, փռել, բանալ. աչմաք, եայմաք, սէրմէք:

Ἁπλυσία - ας (ἡ) inmondezza. փնթիութիւն, զազրութիւն. քիրլիք, նաբաքլըք:

Ἄπλυτος (ὁ, ἡ) non lavato, immondo, sporco. չլուացած, աղտեղի, գարշելի. եըգանմամըշ, քիր, մուրտար:

Ἁπλῶς. ἐπίῤ. (τὸ παρθτ. οὔστερον καὶ ουστέρως - ούστατα.) semplicemente. պարզապէս. ուղղէ, սատէճէ:

Ἀπνεής - έος (ὁ, ἡ) non spirante. privo di fiato. 2. che spira molto. անշունչ. 2· շատ շունչ առնօղ. նէֆէսսիզ. 2· չօք նէֆէս ալան վէրէն:

Ἀπνεύματος (ὁ, ἡ) non esposto al soffio del vento. հովին փչելուն առջեւը չդրըւած. րուզկեարըն էսմէսինէ գօյուլմամըշ:

Ἀπνευστί. ἐπίῤ. senza respirare. 2. senza prender fiato, tutto ad un tratto, senza interruzione. առանց շնչառութեան. 2· առանց շունչ առնելու, ամմէնը մէկէն, ի մի ումպ. ուղղակի անմիջապէս. 2· նէֆէս ալմաքսըզըն, հէփսինի պիրտէն, պիր խամլէտէ:

Ἀπνευστία - ας (ἡ) privazione della facoltà di respirare. շունչ առնել աալ չկրնալը, շնչարգելութիւն. նէֆէս ալըշ վէրիլմէմէքլիք:

Ἄπνευστος (ὁ, ἡ) = Ἄπνοος.

Ἀπνευστῶς. ἐπίῤ. = Ἀπνευστί.

Ἀπνοία - ας (ἡ) mancanza di respiro, calma, silenzio di vento. շնչի պակասութիւն, հանդարտութիւն. եումշագլըք, մէլթէմ:

Ἄπνοος - ους (ὁ, ἡ) privo della facoltà di respirare, senza respiro. 2. morto, esanime. 3. (luogo) ove non soffiano i venti. առանց շնչոյ շնչեցօղ. 2· մեռած, անշունչ, անհոգի. 3· հովին չփչած (տեղը). նէֆէս ալըշ վէրէմէյէն. 2· էօլիւ, ճանսըզ. 3· րուզկեարըն էսմէտիյի (եէր):

Ἀπὸ, πρόθ. da, dal. (Λατ. abs, a, ab, de,) ի, յ, առ ի. զան, զէն. nella composizione significa separazione, fine, o mancanza, ecc. մէկ մասնիկ մըն է, որ բաղադրութեան ատեն կընշանակէ որոշում, վախճան, կամ պակասութիւն եւ այլն, ինչպէս հայերէնի մէջ բաց, բացա, տար, տարա եւ ուրիշ մասնիկները. թէրքիպ իլէ պիր օլմաղանտա կէօստէրիր այրըլըգ, սօն, եախօտ եօգլուգ մանասընա:

Ἀπὸ. ἐπίῤ. lungi da. հեռի ի. զան՝ զէն եըրաք:

Ἀποαιρέω. ῶ. M. ήσω. ἀντὶ Ἀφαιρόω.

Ἀπόβαθρα - ας (ἡ) scala. սանդուղք. մէրտիվէն, նէրտիւան:

Ἀποβαίνω. M. βήσομαι. discendere (dalla nave). 2. divenire. 3. andarsene via, ritirarsi. վար իջնալ (նաւէն)· 2· ըլլալ· 3· ելլել երթալ, ետ քաշուիլ. աշաղը ինմէք (կէմիտէն)· 2· օլմաք· 3· գալգըփ կիթմէք, կէրի չէքիլմէք:

Ἀποβάλλω. M. βαλῶ. rigettare. 2. perdere. նետել, ձգել· 2· կորսնցնել· աթմաք, պըրագմաք· 2· ղայպ էթմէք, իթիրմէք:

Ἀποβάπτω. M. βάψω. immergere. թաթխել, խխմել· պաթըրմաք, սօքմաք (սույա իչէրի):

Ἀπόβασις - εως (ἡ) discesa, disbarco. իջնալը, նաւէն ելլելը· ինիշ, կէմիտէն չըգմա:

Ἀποβαστάζω M. άσω. = Ἀπάγω, Ἀποφέρω.

Ἀποβατήρια (τὰ) (ἱερὰ) sacrificii, che si facevano sbarcandosi in terra per segno di riconoscenza per l'arrivo felice. նաւէն իջնալէ ետքը ողջ առողջ հասած ըլլալու գոհութեան պատարագ՝ զոհ. կէմիտէն ինտիքտէն սօնրա սաղ սալիմ վարտըգլարընա շիւքրան գուրպանը:

Ἀποβάτης - ου (ὁ) κυρ. ἀθλήτης (atleta) esercitato di scendere o montare destramente da cavallo a cavallo o da carro a carro al corso (Λατ. desultor) մէկ ձիէ մէկալ ձի կամ մէկ կառքէ մէկալ կառք վազելու ատեն շուտով ցատկել կամ հեծնալ սորված (ըմբիշ). քօշուտա աթտան աթա եախօտ արապատան արապայա սըչրայըպ պինէր օյնայան (կիւրէշչի, ճամպազ):

Ἀποβιάζομαι. M. άσομαι ἀντὶ Ἐκβιάζομαι.

Ἀποβιβάζω. M. άσω. sbarcare in terra. նաւէն երկիր վրայ ելլել· կէմիտէն եէրէ ինմէք. Ἀποβαίνω.

Ἀποβιβρώσκω. M. βρώσομαι = Κατατρώγω.

Ἀποβλάπτω. M. βλάψω. danneggiare, nuocere. վնաս ընել. զարար՝ վէրմէք, կէթիրմէք:

Ἀποβλαστάνω. M. βλαστήσω. = Ἐκβλαστάνω.

Ἀποβλάστημα - τος (τὸ) germe, germoglio. ծիլ, բողբոջ. ֆիլիզ:

Ἀπόβλεμμα (τὸ) il guardar in dietro, o in faccia. ետեւը կամ երեսը նայիլը. կէրիյէ եախօտ եիւզիւնէ պագմագլըգ:

Ἀπόβλεπτος (ὁ, ἡ) che si vede da lontano. 2. spettabile, cospicuo, celebre. հեռուանց տեսանելի. 2· երեւելի. ուզագտան կէօրիւնէն. 2· նամտար, մէշհուր:

Ἀποβλέπω. M. έψω. riguardare. 2. ammirare. (Λατ. respicere) աղէկ նայել. 2· զննել, ապշիլ. եէյի պագմագ. 2· շաշգըն գալմագ, հայրան օլմագ:

Ἀπόβλημα - τος (τὸ) ciò che si rigetta. 2. pattume, truciolo, scheggia. նետուած, ձգուած բան. 2· աղբ, տաշեղ. աթըլմըշ նէսնէ. 2· չէօփլիւք, չէրփի, եօնգա:

Digitized by Google

Ἀπόβλητος (ὁ, ἡ) abjetto, rigettato. [illegible]

Ἀποβλήσσω (ττω). *M.* βλήσω. togliere via (il miele dall' alveario). [illegible]

Ἀποβλύζω ἢ Ἀποβλύω. *M.* ύσω. far scaturire, mandar fuori. [illegible]

Ἀποβολεύς-έως (ὁ) che rigetta, rigettatore. [illegible]

Ἀποβολή-ῆς (ἡ) rigetto, rigettamento, rifiuto. [illegible]

Ἀποβουκολέω-ῶ. *M.* έσω. cavar fuori dalla greggia. [illegible] (μτφρ.) ingannare, traviare. [illegible]

Ἀποβράζω. *M.* βράσω. = Ἐκβράζω.

Ἀπόβρασμα (τὸ) spuma. 2. crusca, semola di grano. [illegible]

Ἀποβράσσω (ττω). *M.* βράσω, = Ἀποβράζω.

Ἀποβρέχω. *M.* βρέξω. bagnare, intingere. [illegible]

Ἀποβρίζω. *M.* βρίζω. sonnecchiare, addormentarsi. [illegible]

Ἀπόγαιον (τὸ) = Ἀπόγειον.

Ἀπόγαιος (ὁ, ἡ) = Ἀπόγειος.

Ἀπογαλακτίζω. *M.* ίσω. spoppare, slattare. [illegible]

Ἀπόγειον-η (τὸ) apogeo (la maggior distanza del sole o dei pianeti dalla terra). 2. gomena. [illegible]

Ἀπόγειος (ὁ, ἡ) allontanato, lontano dalla terra. 2. che viene dalla terra. [illegible]

Ἀπογεμίζω. *M.* ίσω. vuotare. [illegible]

Ἀπογεννάω-ῶ. *M.* ήσω. generare. [illegible]

Ἀπογέννημα (τὸ) prole, figliolanza. [illegible]

Ἀπογέννησις (ἡ) parto. [illegible]

Ἀπογεύομαι. *M.* εύσομαι. assaggiare. [illegible]

Ἀπογεφυρόω-ῶ. *M.* ώσω. unire con un ponte. [illegible]

Ἀπογηράσκω. *M.* γηράσω. attempare. [illegible]

Ἀπογίνο (γνο) μαι. *M.* γενήσομαι. esser assente. 2. partirsi, assentarsi, allontanarsi, ritirarsi. 3. mancare, morire. [illegible]

Ἀπογινώ (γνω) σκω. *M.* γνώσομαι. non riconoscere, non approvare, disapprovare. 2. licenziare dall' accusa, dichiarar innocente, assolvere. 3. far disperare o disperarsi. [illegible]

Ἀπογλυκαίνω. *M.* ανῶ. addolcire. [illegible]

Ἀπόγνωσις-εως (ἡ) disperazione. 2. assoluzione, licenziamento. [illegible]

Ἀπογνώστης-ου (ὁ) disperato. 2. che si dispera facilmente. [illegible]

Ἀπογονή-ῆς (ἡ) progenie, prosapia, discendenza, posterità. [illegible]

Ἀπόγονος (ὁ, ἡ) il nipote, postero, discendente. [illegible]

Ἀπογραφεύς-έως (ὁ) registratore dell' esazione delle contribuzioni. [illegible]

Ἀπογραφή-ῆς (ἡ) copiatura, trascrizione. 2. registro, catalogo. 3. preserizione. [illegible]

Ἀπόγραφον (τὸ) apografo, copia d'uno scritto, d'un originale. [illegible]

Ἀπόγραφος (ὁ, ἡ) copiato. [illegible]

Ἀπογράφω. *M.* γράψω. copiare, trascrivere, registrare. 2. prescrivere. 3. accusare, denunziare. [illegible]

Ἀπογυμνάζω. *M.* άσω. esercitare a perfezione o nuovamente. [illegible]

Digitized by Google

Ἀπογυμνόω-ῶ. M. ώσω. denudare, spogliare. [illegible]

Ἀπογυναικόω-ῶ. M. ώσω. effeminare. [illegible]

Ἀποδακρύω. M. ύσω. lagrimare, versare delle lagrime. 2. cessare di lagrimare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποδαρθάνω. M. δαρθήσομαι. addormentarsi. [illegible]

Ἀπόδασμα (τὸ) porzione. [illegible]

Ἀποδάσμιος (ὁ, ἡ) parziale. 2. ricevuto o dato in porzione. 3. diviso. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀποδασμὸς (ὁ) distribuzione. [illegible] 2. Ἀπόδασμα.

Ἀποδείκνυμι. M. δείξω. dimostrare, provare, far vedere. [illegible] 2. = Ἀναδείκνυμι.

Ἀποδεικτικὸς-ὴ-όν. dimostrativo, apodittico. [illegible]

Ἀποδεικτικῶς. ἐπίῤ. dimostrativamente. [illegible]

Ἀπόδεικτος (ὁ, ἡ) dimostrabile, provabile, facile a dimostrarsi. [illegible]

Ἀποδειλιάω-ῶ. M. άσω. aver paura, mostrar della pusillanimità, non ardire, esitare. [illegible]

Ἀπόδειξις-εως (ἡ) dimostrazione, prova. [illegible]

Ἀποδειπνέω-ῶ. M. ήσω. finire la cena. [illegible]

Ἀπόδειπνος (ὁ, ἡ) che finì la cena. 2. che non ha potuto arrivar alla cena. 3. che si fà dopo la cena. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀποδεκατόω-ῶ. M. ώσω. = Δεκατίζω.

Ἀποδεκάτωσις-εως (ἡ) decimazione. [illegible]

Ἀποδεκτέος-α-ον. che dev'essere ammesso. [illegible]

Ἀποδεκτὴρ (ὁ) / **Ἀποδέκτης-ου** (ὁ) } percettore, esattore. [illegible]

Ἀπόδεκτος (ὁ, ἡ) ammisibile. [illegible]

Ἀποδερματόω-ῶ. M. ώσω. scorticare. [illegible]

Ἀποδείρω. M. δερῶ. bastonare, battere. [illegible] 2. Ἀποδερματόω.

Ἀποδεσμεύω. M. εύσω. legare in fascio, legare fortemente. [illegible]

Ἀπόδεσμος (ὁ) legaccio. 2. pettorale delle donne. [illegible] 2. [illegible] (Γαλλ. Corset.)

Ἀποδέχομαι. M. δέξομαι. accettare, ricevere, approvare, ammettere. [illegible]

Ἀποδέω. M. δέσω. = Ἀποδεσμεύω.

Ἀποδέω. M. δεήσω. essere inferiore, restar dietro, essere distante, mancare. [illegible]

Ἀποδημέω. M. ήσω. allontanarsi dalla patria, pellegrinare. [illegible]

Ἀποδημία-ας (ἡ) pellegrinaggio. [illegible]

Ἀπόδημος (ὁ, ἡ) pellegrino, lontano dalla patria. [illegible]

Ἀποδία-ας (ἡ) mancanza di piedi. [illegible]

Ἀποδιδάσκω. M. διδάξω. far dimenticare tutto ciò, che si ha imparato. [illegible]

Ἀποδιδράσκω. M. δράσομαι. fuggir di nascosto, sutterfugere. [illegible]

Ἀποδίδωμι. M. δώσω. rendere, restituire. [illegible]

Ἀποδικάζω. M. άσω. assolvere. [illegible]

Ἀποδικέω-ῶ. M. ήσω. difendere la propria causa. [illegible]

Ἀποδιοπομπέομαι. M. ήσομαι. allontanare i malanni facendo dei sacrificj a Giove. [illegible]

Ἀποδιώκω. M. διώξομαι. scacciare, perseguitare. [illegible]

Ἀποδιορίζω. M. ίσω. separar coi confini, confinare. [illegible]

Ἀποδίωξις-εως (ἡ) scacciamento, espulsione. [illegible]

Ἀποδοκεῖ-ἀπρό. ἐκ. τ. / **Ἀποδοκέω-ῶ.** M. δόξω. } non giudicare conveniente, a proposito. [illegible] (ἡμῖν ἀπέδοξε. noi non giudicammo a proposito. [illegible])

Ἀποδοκιμάζω. M. άσω. disapprovare, ri-

Digitized by Google

gettare. չհաւանիլ, չընդունիլ, մերժել. պէյէնմէմէք, րէտտ օլունմաք, րէտտ էթմէք:

Ἀποδοκιμασία - ας (ἡ) disapprovazione. չհաւանիլն, չընդունիլն. պէյէնմէմէզլիք, րէտ օլունմագլըք, րէտտ:

Ἀποδόκιμος (ὁ, ἡ) disapprovato. 2. indegno, inesperto, incapace. չհաւանելեան, չընդունելեան. 2. անարժան, անկարող. պէյէնիլմէմիշ, րէտտ օլունմուշ. 2. նալայըգ, աճէմի, գապիլիյէթսիզ:

Ἄποδος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄφοδος.

Ἀπόδοσις - εως (ἡ) restituzione, rendimento, pagamento. 2. esposizione, esplicazione. յանձնելն, տալն, վճարելն, 2. մեկնելն, պարզելն. վէրմէ, էօտէմէ. 2. մանաճըսը վէրմէ՝ աչըգլըգ, պէյան էթմէ, թէֆսիր էթմէ:

Ἀποδοτὴρ (ὁ) restituente, pagatore. յանձնօղ, վճարօղ. թէսլիմ էտէն, էօտէյէն:

Ἀποδοχεῖον (τὸ) ricettacolo. ընդունարան. գապ, գապ:

Ἀποδοχή - ῆς (ἡ) accettazione, ammissione. ընդունիլն. գապուլ էթմէ, պէյէնմէ:

Ἀπόδρασις - εως (ἡ) disertazione, fuga, sutterfuggio. փախչիլն, խուսափելն. գաչմա, փարեմա:

Ἀποδράσσω (ττω.) M. άξω. cogliere, distaccare. փրցնել, խլել, կորզել. գօբարմագ, գօբարմագ:

Ἀποδρέπω. M. δρέψω. cogliere, carpire (del fiore o frutto.) կորզել, փրցընել (ծաղիկ կամ պտուղ). գօբարմագ, դէրմէք (չիչէք եահօտ մէյվէ):

Ἀπόδρομος (ὁ, ἡ) che ritorna correndo. 2. vinto al corso. վազելով ետ դարձող. 2. ընթացքի մէջ յաղթըլեալ. գօշարագ կէրի տէօնէն. 2. գօշուշտա ալթ օլմուշ՝ կէրի գալմըշ:

Ἀποδύνω. M. ύσω. ἀντὶ Ἀποδύω.

Ἀποδυτήριον (τὸ) lo spogliatojo del bagno. բաղնիքը հանուելու տեղ. համամտա սօյունաճագ մահալ:

Ἀποδύω. M. ύσω. spogliare. հանուեցընել. սօյմագ:

Ἀπόζεμα (τὸ) decozione. խաշու. մահլուլ:

Ἀποζεύγνυμι. M. ζεύξω. disgiungere, separare. բաժնել, զատել. այըրմագ, տէվէտիւթիւն գալըըլը այըրմագ:

Ἀποζέω. M. ζέσω. far bollire. 2. fare delle decozioni. 3. cessare di bollire. եռացընել. 2. խաշու չինել. 3. եռալէն դադրիլ. գայնաթմագ. 2. մահլուլ եափմագ. 3. գայնամագտան գէսիլմէք:

Ἀποζυγόω - ῶ. M. ώσω. levare il giogo, o dal giogo. լուծը կամ լուծէն վերցընել. պօյունտուրուգը եափէր պօյունտուրուգտան չըգարմագ:

Ἀποζωγραφέω - ῶ. M. ήσω. dipingere, rappresantare. նկարագրել, կենդանագրել. թասվիր չէքմէք, թասվիր եափմագ, թասվիր չէքմէք:

Ἀποθαυμάζω. M. άσω. ammirare, meravigliarsi troppo. խիստ զարմանալ. զիյադէ թաաճճիւպ էթմէք:

Ἀποθεμελιόω - ῶ. M. ώσω. demolire dalle fondamenta. հիմէն փլցընել. թէմէլինտէն եըգմագ:

Ἀπόθεος (ὁ, ἡ) Ἄθεος.

Ἀποθεόω - ῶ. M. ώσω. deificare. Աստուած ընել, աստուածացուցանել. Ալլահ էթմէք:

Ἀποθεραπεία - ας (ἡ) guarrimento perfetto. կատարեալ բժշկութիւն, առողջութիւն. թէքմիլ գաթըյէն աֆիյէթ չէքմէ:

Ἀποθεραπεύω. M. εύσω. curare. 2. guarire perfettamente. դարմանել. 2. բոլորովին առողջընել, բուժընել. թիմար էթմէք, մալալճէ վէրմէք. 2. պիւթիւն աֆիյէթլէնմէք, սաղլըգ վէրմէք:

Ἀπόθερμος (ὁ, ἡ) privo di calore, che perdette il calore. ջերմութիւն չունեցող, ջերմութիւնը կորսընցուցած. սըճագլըգը գայպ էթմիշ:

Ἀπόθεσις - εως (ἡ) deposizione, riserbazione. 2. l'esporre (il parto). աւանդումն, պահեստ դնելը. 2. դուրս դնելը՝ ձգելը (տղան արգանդէն). էմանէթէ գօյմագ՝ սագլամագ. 2. տըշարը գօյմագ՝ տօղուրմագ (մախսուտսըզ պրախըլմագ):

Ἀπόθετος (ὁ, ἡ) posto in un luogo segreto. գաղտնի տեղ դրուած. կիզլի եէրտէ մախֆի գօյուլմուշ:

Ἀποθεωρέω - ῶ. M. ήσω. contemplare di lontano. Հեռուանց մտածել՝ նայիլ. ուզագտան թէֆէքքիւր էթմէք՝ պագմագ:

Ἀποθέωσις - εως (ἡ) apoteosi, deificazione. աստուածացուցանելը. Ալլահ էթմէք, Ալլահ սըրասընա կէչիրմէք:

Ἀποθήκη - ῆς (ἡ) magazzino, depositeria. շտեմարան, աւանդատեղի. մաղազա, մախզէն, ամպար, էմանէթ գօյաճագ եէր:

Ἀποθηλύνω. M. υνῶ, = Ἀπογυναικόω.

Ἀποθηριόω - ῶ. M. ώσω. infierire, rendere feroce. կատղեցընել, վայրագ ընել. եաբանիլէշթիրմէք, եավուզլաշթըրմագ:

Ἀποθησαυρίζω. M. ίσω. mettere in riserva, in un tesoro. գանձել, մթերել. խազնէլէմէք:

Ἀπόθητος (ὁ, ἡ) non desiderato. չփափագուած. արզու օլունմամըշ:

Ἀποθλίβω. M. θλίψω. colare. քամել. սըգմագ:

Ἀπόθλημμα (τὸ) sugo estratto dal colatojo. քամոցէն ելած հիւթ. սըգըլմըշ շըրա սըգըլմըշ:

Ἀπόθλιψις - εως (ἡ) l'azione di colare. 2. disgrazia, calamità, afflizione. քամելը, մզելը. 2. խեղճութիւն, թշուառութիւն, վիշտ. սըգըշթըրմա. 2. պէլա, թէլէ, զէլմ:

Ἀποθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire. մեռնիլ. էօլմէք, վէֆաթ էթմէք:

Ἀπόθραυσις - εως (ἡ) rottura. կոտրելը, կոտրելով պզտիկցունելը. գըրմա, պարչալամա:

Ἀποθραύω. M. θραύσω. rompere, fraccassare. կոտրատել, կոտրել, ջարդել. գըրմագ, փարչալամագ, համբարաճ էթմէք:

Ἀποθυμιάω - ῶ. M. άσω. esalare, mandar fuori del vapore, odore. արտաշնչել, գոլորշի՝ հոտ՝ շոգի դուրս տալ. պուխար գօգու սալմագ, գօգու սալմագ:

Ἀποθύμιος (ὁ, ἡ) dispiacevole. անհաճոյ. նա խօշ, նա մագպուլ:

Ἀποθύω. M. θύσω. consacrare, sacrifi-

Digitized by Google

care. [illegible]

Ἀποίητος (ὁ, ἡ) non fatto. 2. fatto senza arte. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀποιήτως. ἐπίῤ. senza eleganza poetica. [illegible]

Ἀποικέω-ῶ M. ήσω. trasmigrare, abitar lungi. [illegible]

Ἀποικία-ας (ἡ) colonia, trasmigrazione. [illegible]

Ἀποικίζω. M. ίσω. spedire una colonia. 2. formare una colonia. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀποίκιλος (ὁ, ἡ) non variato, non indanajato, semplice. [illegible]

Ἀποίκιος (ὁ, ἡ) appartenente alla colonia. [illegible]

Ἀποικίς.-ίδος (ἡ) (κυρ. πόλις.) colonia. [illegible]

Ἀποικοδομέω. M. ήσω. trincierare, inserrare con un'edifizio. [illegible]

Ἀποικονομέω-ῶ. M. ήσω. consumare scialaquare. [illegible]

Ἄποικος (ὁ, ἡ) colono. [illegible]

Ἀποίμαντος (ὁ, ἡ) privo di pastore. [illegible]

Ἄποινα-ων (τὸ) argento, che si pagava di riscatto d'una prigioniera, o per evitare la condanna d'omicidio. [illegible]

Ἀποινάω-ῶ. M. ήσω. riscattare la vita o la libertà. 2. sottrarsi alla pena meritata per mezzo del denaro. 3. esigere, o ricevere da un omicida una somma di denaro per dargli la libertà. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Ἄποιος (ὁ, ἡ) privo di qualità. [illegible]

Ἀποκαθαίρω. M. αρῶ. purgare, nettare. [illegible]

Ἀποκάθαρμα (τὸ) mondicia. [illegible]

Ἀποκάθαρσις-εως (ἡ) purgazione. 2. espiazione. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀποκαθαρτικός-ή-όν. purgativo. 2. espiatorio. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀποκαθεύδω. M. ευδήσω. dormire fuori di casa, dormire separatamente. [illegible]

Ἀποκάθημαι. esser sedentario, languire nell' inazione. 2. sedere separatamente. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀποκαθίζω. M. ίσω, καὶ (μσ) ομαι. M. ίσομαι. essere assiso separatamente. 2. risedere, riprender la sua sedia. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀποκαθίστημι. M. στήσω. rendere, restituire. 2. rimpiazzare, sostituire. 3. ristabilire in salute. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 3. [illegible]. 3. [illegible]

Ἀποκαλέω-ῶ. M. έσω. apellare, nominare. [illegible]

Ἀποκαλύπτω. M. ψω. scoprire, manifestare, rivelare. [illegible]

Ἀποκάλυψις-εως (ἡ) rivelazione. 2. Apocallissi. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀποκάμνω. M καμοῦμαι. soccombere sotto il travaglio, soggiacere alla fatica, stancarsi. 2. indebolirsi. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀποκάμπτω. M. κάψω. rivoltare, distorre. 2. (ἀμετβ. ἢ ἐλλ.) sviarsi. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀποκαπνίζω. M. ίσω. affumicare, profumare. [illegible]

Ἀποκαρατομέω. M. ήσω. troncare, tagliar la testa, decapitare. [illegible]

Digitized by Google

Ἀποκαρπόω - ῶ. M. ώσω. produrre del frutto, fruttificare. [illegible]

Ἀποκαρτερέω - ῶ. M. ήσω. resistere fin agli ultimi. 2. lasciarsi morire di fame. [illegible]

Ἀποκαταβαίνω. M. βήσομαι. discendere. [illegible]

Ἀποκατάστασις - εως (ἡ) ristabilimento. [illegible]

Ἀποκατορθόω - ῶ. M. ώσω. perfezionare. [illegible]

Ἀπόκαυλος (ὁ, ἡ) (κυρ. φυτ.) che non ha fusto, gambo. [illegible]

Ἀποκάω. M. καύσω, Ἀττ. ἀντὶ Ἀποκαίω.

Ἀπόκειμαι. M. κείσομαι. essere messo a parte, in riserva. 2. essere destinato a .. essere riservato. [illegible]

Ἀποκείρω. M. κερῶ. radere, tondere. [illegible]

Ἀποκεκαλυμμένως. ἐπίῤ. alla scoperta, apertamente. [illegible]

Ἀποκεκρυμμένως. ἐπίῤ. occultamente, di nascosto. [illegible]

Ἀποκενόω - ῶ. M. ώσω. vuotare intieramente. [illegible]

Ἀπόκεντρος (ὁ, ἡ) lontano dal centro. [illegible]

Ἀποκερδαίνω. M. ανῶ. far lucro, acquistare. [illegible]

Ἀποκεφαλίζω. M. ίσω. decapitare. [illegible]

Ἀποκεφαλισμὸς (ὁ, ἡ) decapitazione. [illegible]

Ἀποκεφαλιστής - οῦ (ὁ) che decapita, boja. [illegible]

Ἀποκηδέω - ῶ. M. ήσω. non curare, trascurare. [illegible]

Ἀποκήρυγμα (τὸ) = Ἀποκήρυξις.

Ἀποκήρυκτος (ὁ, ἡ) scacciato dalla casa paterna. [illegible] (ἐκκλησ.) scomunicato. [illegible]

Ἀποκήρυξις - εως (ἡ) espulsione dalla casa paterna. 2. diseredazione. 3. vendita all' incanto. [illegible] (ἐκκλησ.) scomunicazione. [illegible]

Ἀποκηρύσσω (ττω). M. ύξω. cacciare, bandire dalla casa paterna. 2. diseredare. 3. esporre alla vendita, vender all'incanto. 4. scomunicare. 5. vietare, proibire per un decreto. [illegible]

Ἀποκινδύνευσις - εως (ἡ) arrischiamento. [illegible]

Ἀποκινδυνεύω. M. εύσω. rischiare, azzardare. 2. allontanarsi, ritirarsi dal periglio. [illegible]

Ἀποκλαίω. M. κλαύσομαι. deplorare, piangere. [illegible]

Ἀπόκλαυμα (αυσμα) - ατος (τὸ) pianto. [illegible]

Ἀποκλάω - ῶ. M. κλάσω. rompere, spezzare. [illegible]

Ἀποκλάω. M. κλάυσομαι. = Ἀποκλαίω.

Ἀπόκλεισις - εως (ἡ) esclusione, l'azione di chiudere l'entrata, l'adito. [illegible]

Ἀπόκλεισμα (τὸ) luogo in cui una cosa è rinchiusa. 2. prigione. [illegible]

Ἀπόκλειστος (ὁ, ἡ) escluso. [illegible]

Ἀποκλείω. M. κλείσω, escludere. [illegible]

Ἀποκλίπτω. M. κλέψω, = Ἐκκλέπτω.

Ἀποκληρονόμος (ὁ, ἡ)
Ἀπόκληρος (ὁ, ἡ) } diseredato. [illegible]

Ἀποκληρόω - ῶ. M. ώσω. diseredare, escludere dall'eredità. 2. scegliere per sorte, tirare a sorte. [illegible]

Ἀποκλήρωσις - εως (ἡ) elezione per sorte. [illegible]

Ἀποκληρωτής - οῦ (ὁ) che sceglie, distribuisce a sorte. [illegible]

Ἀπόκλητος (ὁ, ἡ) chiamato. [illegible]

Digitized by Google

Ἀπόκλιμα (τὸ) il pendio d'un monte. [illegible]

Ἀποκλίνω. M. κλινῶ. declinare, inchinare. [illegible]

Ἀπόκλισις-εως (ἡ) inclinazione dell' una parte piuttosto che dell' altra, mancanza di equilibrio. [illegible]

Ἀπόκλιτος (ὁ, ἡ) inchinato, declinato. [illegible]

Ἀποκλύζω. M. κλύσω. lavare, nettare. [illegible]

Ἀποκνέω-ῶ. M. ήσω. essere nell' inazione, non osar di intraprendere un affare per timore, o per dappocaggine. [illegible]

Ἀπόκνησις-εως (ἡ) inazione cagionata per timore o per lassezza. [illegible]

Ἀποκνίζω. M. κνίσω. troncare con unghia o pizzicando. [illegible]

Ἀποκοιμαόμαι-ῶμαι. M. ήσομαι, dormire separatamente, a parte. 2. addormentarsi. [illegible]

Ἀποκοιμίζω. M. ίσω, addormentare. [illegible]

Ἀποκοιτέω-ῶ. M. ήσω, dormire fuori di casa sua, assentarsi dalla casa una notte. [illegible]

Ἀπόκοιτος (ὁ, ἡ) chi dorme fuori di casa sua. [illegible]

Ἀποκολυμβάω-ῶ. M. ήσω salvarsi in terra nuotando. [illegible]

Ἀποκομιδή (ἡ) esportazione. [illegible]

Ἀποκομίζω. M. ίσω. esportare, portar da un luogo ad un' altro. [illegible]

Ἀποκομπάζω. M. άσω. parlare, comportarsi con arroganza. [illegible]

Ἀποκοπή-ῆς (ἡ) apocopa. 2. troncamento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπόκοπος (ὁ, ἡ) eunuco. 2. debole, snervato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποκόπτω. M. κόψω. troncare. 2. diminuire. 3. separare, sradicare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἄποκος (ὁ, ἡ) che non ha capelli, calvo. [illegible]

Ἀποκοσμέω-ῶ. M. ήσω. togliere, levare gli ornamenti. [illegible]

Ἀπόκοσμος (ὁ, ἡ) chi vive lontano dal mondo, chi mena una vita ritirata. [illegible]

Ἀποκουφίζω. M. ίσω. alleggerire, sollevare. [illegible]

Ἀποκόψιμος (ὁ, ἡ) che si deve troncare. [illegible]

Ἀποκρατέω-ῶ. M. ήσω. arrestare, ritenere, raffrenare. 2. prevalere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποκρεμάννυμι. M. κρεμάσω. sospendere. [illegible]

Ἀποκρεόω-ῶ. M. ώσω. rendere, mutare in carne. 2. astenersi dalla carne. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπόκρεως-ω (ὁ, ἡ) (ἐκκλησ.) chi si astiene di mangiar carne. 2. il tempo, in cui è proibito di mangiar carne. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπόκρημνος (ὁ, ἡ) dirupato. [illegible]

Ἀπόκριμα (τὸ) assoluzione, sentenza del giudice. 2. risposta. 3. escremento. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀποκρίνομαι. M. οῦμαι. rispondere. [illegible]

Ἀποκρίνω. M. κρινῶ. separare, distinguere, scegliere. [illegible]

Ἀπόκρισις-εως (ἡ) risposta. [illegible]

Ἀποκριτικός-ή-όν. che ha la forza di distinguere. [illegible]

Ἀπόκριτος (ὁ, ἡ) scelto, distinto, separato. [illegible]

Ἀποκροτέω-ῶ. M. ήσω. far del rumore, strepitare. [illegible]

Ἀπόκροτος (ὁ, ἡ) duro, aspro, rigido. [illegible]

Ἀπόκρουσις-εως (ἡ) repulsione. [illegible]

Digitized by Google

Ἀποκρούω. M. κρούσω. spingere. [illegible]

Ἀποκρύπτω. M. κρύψω. celare, nascondere totalmente. [illegible]

Ἀπόκρυφος (ὁ, ἡ) occulto, segreto, nascosto. 2. supposto, apocrifo. [illegible]

Ἀποκτάομαι-ῶμαι. M. κτήσομαι. perdere, alienare, disfare ciò, che si possedeva. [illegible]

Ἀποκτείνω. M. τενῶ. uccidere. [illegible]

Ἀποκτηνόω-ῶ. M. ώσω. ridurre totalmente in bestia. [illegible]

Ἀπόκτησις-εως (ἡ) perdita, alienazione d'una cosa posseduta. [illegible]

Ἀπόκτητος (ὁ, ἡ) alienato, venduto. [illegible]

Ἀποκτυπέω-ῶ. M. ήσω. eccitare dei rumore. [illegible]

Ἀποκυματίζω. M. ίσω. agitare nelle onde. [illegible]

Ἀπόκυνον-ου (τὸ) Apocino (frutice) [illegible]

Ἀποκυρόω-ῶ. M. ώσω. abrogare, scassare, annullare. [illegible]

Ἀπολαγχάνω. M. λήξομαι. non ottenere (Λατ. exsors sum). 2. ottenere in sorte. [illegible]

Ἀπολαμβάνω. M. λήψομαι. ricevere da qualcuno una cosa. 2. ricuperare, riavere la cosa perduta. 3. impedire la partenza di qualcuno. [illegible]

Ἀπολαμπρύνω. M. υνῶ. illustrare, render splendido. [illegible]

Ἀπολάμπω. M. λάμψω. rilucere, risplendere. [illegible]

Ἀπόλαυσις-εως (ἡ)} godimento. [illegible]
Ἀπόλαυσμα (τὸ) }

Ἀπόλαυστος (ὁ, ἡ) dilettevole, godibile, che si può godere. [illegible]

Ἀπολαύω. M. λαύσω, godere. [illegible]

Ἀπολέγω. M. λέξω, scegliere. 2. eccettuare, rifiutare. 3. dichiarare, pubblicare, annunziare. [illegible]

Ἀπολεία-ας (ἡ) (σπν.) ἀντὶ Ἀπώλεια.

Ἀπολείπω. M. λείψω. lasciare, abbandonare indietro, o totalmente. [illegible]

Ἀπολειτουργέω-ῶ. M. ήσω. terminare il suo servizio, il ministerio. [illegible] (ἐκκλησ.) la messa. [illegible]

Ἀπόλειψις-εως (ἡ) abbandono. [illegible]

Ἀπόλεκτος (ὁ, ἡ) scelto, distinto. [illegible]

Ἀπολέμητος (ὁ, ἡ) inespugnabile. [illegible]

Ἀπόλεμμα (τὸ) pelle, corteccia. [illegible]

Ἀπόλεμος (ὁ, ἡ) imbelle, incapace alla guerra. 2. pacifico. [illegible] 3. = Ἀπολέμητος.

Ἀπολέμως. ἐπίῤ. senza guerra, pacificamente. [illegible]

Ἀπολήγω. M. λήξω. cessare, desistere. [illegible]

Ἀπόληψις-εως (ἡ) il prender in dietro. 2. impedimento. [illegible]

Ἀπολιόρκητος (ὁ, ἡ) che non si può assediare. [illegible]

Ἄπολις-ιδος καὶ ιος (ὁ, ἡ) esigliato, senza patria, vagabondo. 2. incivile, rustico. [illegible]

Ἀπολίτευτος (ὁ, ἡ) incivile, rustico, rozzo. [illegible]

Ἀπόλλυμι. M. ολέσω. far perire, perdere. [illegible]

Ἀπολογέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. giustificarsi, far delle apologie. [illegible]

Ἀπολογητικός-ή-όν. apologetico, giustificativo. [illegible]

Ἀπολογία-ας (ἡ) giustificazione, apologia. [illegible]

Ἀπολογίζομαι. M. ίσομαι. rendere i suoi conti, presentare il conto della spesa. 2. contare, esporre per l'enumerazione. [illegible]

Digitized by Google

Ἀπολογισμὸς (ὁ, ἡ) resa di conti. 2. conto della spesa. 3. libro di conti. 4. apologia, scusa. [illegible]

Ἀπόλογος (ὁ) apologo, favola morale. 2. narrazione lunga. [illegible] (πλθ.) catalogo. [illegible]

Ἀπολούω. M. λούσω. lavare. [illegible]

Ἀπολύσιμος (ὁ, ἡ) proprio ad assolvere, a deliberare, giustificativo, assolutivo. 2. assolvibile, degno d'esser assolto, liberato. [illegible]

Ἀπόλυσις - εως (ἡ) deliberazione, assoluzione. [illegible]

Ἀπολυτικὸς - ἡ - όν. che ha forza di liberare, deliberativo. [illegible]

Ἀπόλυτος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) assoluto. 2. liberato. [illegible]

Ἀπολυτρόω - ῶ. M. ώσω. redimere, riscattare, liberare, salvare dalle mani altrui. [illegible]

Ἀπολύτρωσις - εως (ἡ) riscatto, redenzione. [illegible]

Ἀπολύτως. ἐπίῤ. assolutamente. 2. liberamente. [illegible]

Ἀπολύω. M. λύσω. assolvere, metter in libertà. [illegible] 2. Ἀπολυτρόω.

Ἀπολωτίζω. M. ίσω, = Ἀπανθίζω.

Ἀπομάθημα (τὸ) lezione messa in oblio, dimenticata. [illegible]

Ἀπομάθησις - εως (ἡ) perdita di quanto si ha imparato, dimenticanza della dottrina acquistata. [illegible]

Ἀπομακρύνω. M. υνῶ. allontanare. [illegible]

Ἀπόμακτρα - ας (ἡ) } rasiera. [illegible]
Ἀπόμακτρον (τὸ) } [illegible]

Ἀπομαλα (μαλθα) κίζομαι. M. ίσομαι, } di-
Ἀπομαλθακόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι, } venire molle, effeminato, snervarsi. [illegible]

Ἀπομανθάνω. M. μαθήσομαι. disimparare. [illegible]

Ἀπομαντεύομαι. M. εύσομαι. indovinare, profetizzare. [illegible]

Ἀπομαραίνω. M. ανῶ. far appassire, consumare. [illegible] (αίνομαι) appassirsi, consumarsi. [illegible]

Ἀπομαρτυρέω - ῶ. M. ήσω. } dare, por-
Ἀπομαρτύρομαι. M. υροῦμαι. } tare la sua testimonianza, testificare. [illegible]

Ἀπομάσσω (ττω.) M. μάξω. nettare, pulire. 2. prender le veci di qualcuno, imitare. 3. togliere colla rasiera ciò che eccede dalla misura. [illegible]

Ἀπομάχομαι. M. μαχοῦμαι. respignere, resistere combattendo. [illegible]

Ἀπόμαχος (ὁ, ἡ) incapace alla guerra, imbelle. 2. messo fuori del combattimento. [illegible]

Ἀπομειλίσσομαι. M. ίξομαι. addolcire, mitigare, accarezzare placare con parole dolci. [illegible]

Ἀπομείρομαι. M. ερουμαι. partire, far la distribuzione. 2. far parte di . . . [illegible]

Ἀπομένω. M. μενῶ, rimanere dietro. [illegible]

Ἀπομερίζω. M. ίσω. divider in parti, separare, distribuire. [illegible]

Ἀπομετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare giustamente. [illegible]

Ἀπομέτρημα (τὸ) porzione. [illegible]

Ἀπομιμέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. imitare. [illegible]

Ἀπομίμημα (τὸ) imitazione. [illegible]

Ἀπομιμνήσκομαι. M. ἀπομνήσομαι. ricordarsi. [illegible]

Ἀπόμιξις - εως (ἡ) mistione, mescolanza. [illegible]

Ἀπόμισθος (ὁ, ἡ) che non riceve alcun salario, privo di mercede. 2. merce-

Digitized by Google

nario. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Απομισθόω-ῶ. M. ώσω. affittare. [illegible]

'Απομνημόνευμα (τὸ) azioni o parole memorabili, memoriale. [illegible]

'Απομνημονεύω. M. εύσω. richiamare alla memoria, conservare la memoria, di rapportare, citare per menzione. [illegible]

'Απομνησικακέω-ῶ. M. ήσω, = Μνησικακέω.

'Απόμνυμι M. ομόσω, ἢ (ὀρθτ) ομοῦμαι. } negare con giuramento. [illegible]
'Απομνύω.

'Απόμοιρα (ἡ) porzione, parte. [illegible]

'Απομοίριος (ὁ ἡ) che forma la parte d'un tutto o che prende la sua porzione da un tutto. [illegible]

'Απομονόω-ῶ. M. ώσω. lasciar solo, abbandonare. [illegible]

'Απόμορφος (ὁ, ἡ) che ha una figura diversa, straniera. [illegible]

'Απόμουσος (ὁ, ἡ) alieno dalle Muse. [illegible] ούσως. ἐπίῤ.

'Απόμυγμα (τὸ) moccio. [illegible]

'Απομυζάω-ῶ. M. ήσω. assorbire. [illegible]

'Απομυθέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι = 'Απαγορεύω.

'Απομυξία-ας (ἡ) = 'Απόμυγμα.

'Απομύσσω (ττω.) M. μύξω. soffiarsi il naso, cavare il moccio. [illegible]

'Απομωρόω-ῶ. M. ώσω. rendere totalmente folle. [illegible]

'Αποναρκόω-ῶ. M. ώσω, far intormentire, istupidire. [illegible]

'Απονάρκωσις-εως (ἡ) languore, torpedine. [illegible]

'Απονεκρόομαι-οῦμαι. M. ωθήσομαι. restar morto, morire. [illegible]

'Απονέκρωσις-εως (ἡ) il morire. [illegible]

'Απονέμω. M. νεμῶ. distribuire bene. [illegible]

'Απονευρόω-ῶ. M. ώσω. tagliare i nervi, snervare. [illegible]

'Απονηρευσία-ας (ἡ) semplicità, dabbenaggine. [illegible]

'Απόνηρος (ὁ, ἡ) semplice, senza malizia. [illegible]

'Απονητί. ἐπίῤ. = 'Απόνως.

'Απόνητος (ὁ, ἡ) senza fatica, facile. [illegible]

'Απονήτως. ἐπίῤ. = 'Απόνως.

'Απονία-ας (ἡ) mancanza di fatica, ozio, riposo. [illegible]

'Απονικάω-ῶ. M. ησω, vincere, superare. [illegible]

'Απόνιμμα καὶ 'Απόνιπτρον (τὸ) l'acqua, colla quale lavavano il cadavere dei morti. [illegible]

'Απονίπτω. M. νίψω. lavare le mani, o i piedi. [illegible] (μσ ομαι) lavarsi le mani o i piedi. [illegible]

'Απονοέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. perder lo spirito, venir fuori di se, non badar a nulla, perdere ogni pudore. 2, disperarsi, agir da disperato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Απόνοια-ας (ἡ) pazzia. 2. disperazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Απονομάζω. M. άσω. nominare, chiamare per nome. [illegible]

'Απονομίζω. M. ίσω, vietare per una legge. [illegible]

"Απονος (ὁ, ἡ) che fugge la fatica, ozioso. [illegible] 2. 'Απόνητος.

'Απονοστέω-ῶ. M. ήσω. ritornare indietro. [illegible]

'Απονουθετέω-ῶ. M. ήσω. dissuadere. [illegible]

'Απονυκτερεύω. M. εύσω. passar la notte fuori di sua casa, assentarsi durante la notte. [illegible]

'Απονύμφης (ὁ) } che odia il matrimonio. [illegible]
'Απονύμφος (ὁ) }

Digitized by Google

'Απελεύθερος-α ἢ ος-ον. liberto, libertino. ազատագիր, գերութենէ ազատած. ազատ, էսիրլիքտէն ազատ օլունմուշ։

'Απελευθερόω-ῶ. M. ώσω. liberar dalla servitù. գերութենէ ազատել՝ խալըսել. էսիրլիքտէն գուրթարմագ։

'Απελευθέρωσις-εως (ἡ) liberazione dalla servitù. գերութենէ խալըսելը. էսիրլիքտէն գուրթարմագլըգ։

'Απελευθερώτης (ὁ) colui che mette in libertà, che libera dalla servitù. գերութենէ ազատօղ, գերեդարձ. էսիրլիքտէն գուրթարան՝ ազատ էդէն։

'Απέλευσις-εως. (ἡ) partenza. չու, երթալը. գալգըշ, կիտմէ։

'Απέλλαι (αἱ) tempii. 2. assemblee. տաճարներ. 2. ժողովք. իպատէթխանէլէր, ըճթիմագեահլար. 2. մէճլիսլէր։

'Απέλλαιος (ὁ) il mese di Decembre presso i Macedoni. Մակեդոնացւոց քով Դեկտեմբեր ամիսը. Մաքետոնեալըլարըն Ջէմէճիէ այը։

'Απέλλακες (ὁ, ἡ) inpiegati al servizio de' tempii. տաճարներու պաշտօնեայք. իպատէթխանէ խըզմէթքեարլարը։

'Απελος-ους (ὁ) (ἀ, πέλος.) piaga, ferita. վէրք, խոց. եարա։

'Απελπίζω. M. ίσω. far disperare. 2. disperare. անյոյս ընել. 2. յոյսը կտրել. անյոյս ըլլալ. իւմիտսիզլիկէ ուղրաթմագ. իւմիտսիզլիքլէ գալմագ. 2. գէնտի իւմիտ գէսմէք։

'Απελπισία-ας (ἡ)} disperazione. յուսահատութիւն. իւմիտսիզլիք։
'Απελπισμὸς (ὁ)

'Απεμέω-ῶ. M. έσω. gettar fuori vomitando. փսխելով դուրս նետել. գուսարագ դըշարը աթմագ։

'Απεμπολάω-ῶ. καὶ έω-ῶ. M. ήσω. vendere, trafficare, negoziare. ծախել, վաճառել, առուտուր ընել. սաթմագ, ալըշ վէրիշ էթմէք, տիճարէթ էթմէք։

'Απεμπολη καὶ 'Απεμπόλησις-εως (ἡ) vendita. ծախելը. սաթըշ, սաթըշ վէրիշ էթմէ։

'Απεμπολητὴς-οῦ (ὁ) venditore. ծախօղ. սաթըճը, սաթըշ էտէն։

'Απεμφερὴς-έος (ὁ, ἡ) dissimile, differente. աննման, տարբեր. պէնզէմէզ օլմայան, ֆարգլը։

'Απέναντι καὶ 'Απεναντίον. ἐπίῤ. = 'Απαντικρύ.

'Απεναντίως. ἐπίῤ. al contrario. ընդ հակառակն. աքսինէ։

'Απενθὴς-έος (ὁ, ἡ) privo di lutto, esente d'afflizioni. սուգ չընող, անտրտում. մաթէմսիզ, գէտէրսիզ։

'Απένθητος (ὁ, ἡ) per cui non si pianse. վրան չլացուած. հիչ քիմսէ աղլամամըշ, քէտէր չէքիլմէմիշ։

'Απενιαυτίζω. M. ίσω. esser assente, mancare dalla patria, essere esiliato durante un anno. 2. sospender un travaglio durante un anno. 3. morire un anno dopo un altro. տարի մը հայրենիքը չըլլալ, քշուած ըլլալ. 2. տարի մը գործք մը կախ ձգել, թող տալ. 3. ուրիշին մահուանէ տարի մը ետքը մեռնիլ. պիր եըլը
նէ վաթանտան ուզագ օլմագ, վաթանընտան գօվուլմամագ, նէֆի օլմագ. 2. պիր եըլը գատար պիր մաշղուլիյէթտէն էլ չէքմէք, պըրագմագ. 3. պիրպիրինին արդընտա պիր եըլը աշըրը էօլմէք։

'Απενιαύτισις-εως (ἡ)} mancanza, esilio
'Απενιαυτισμὸς-οῦ (ὁ)} dalla patria durante un anno. 2. sospensione d'un travaglio durante un anno. տարի մը հայրենիքը չըլլալը, քշուած ըլլալը. 2. տարի մը գործք կախ ձգելը. պիր եըլը վաթանտան գօվուլմամագ, նէֆի օլմագ. 2. պիր եըլը պիր մաշղուլիյէթտէն էլ չէքմէք, պըրագմագ։

'Απεξαμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι, ἐπιττκ. τ. 'Αμαρτάνω.

'Απεξεργάζομαι. M. άσομαι. = 'Απεργάζομαι.

'Απεξηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. narrare totalmente. մէկիկ մէկիկ մանրուկ վերլը պատմել. պիր պիր ուզունտան ուզատըյա սէօյլէմէք։

'Απέπειρος (ὁ, ἡ) immaturo. խակ, չհասած. խամ, եէթիշմէմիշ։

'Απεπλος (ὁ, ἡ) κυρ. γυνή. senza sopravveste di donna, senza velo, peplo. առանց քօղի՝ ծածկութի, անտք չուանեցող. եաշմագսըզ, եափընըգսըզ, պաշ աչըգ։

'Απεπτέω-ῶ. M. ήσω. non digerire il cibo, soffrire di indigestione կերակուրը չմարսել, անմարսութիւն քաշել. եէմէյի հազմ էտէմէմէք։

'Απεπτος (ὁ, ἡ) (ἀ πέπτω). non digerito, indigesto. 2. incotto, immaturo. չմարսուած. 2. չեփուած, չհասունցած. հազմ օլունմամըշ. 2. փիշմէմիշ, եէթիշմէմիշ. ἀπτως-ἐπίῤ.

'Απερ. πλθ. οὐδ. τ. ὅς περ. 'Αττ. ἐπίῤ. siccome. ինչպէս. նասըլքի։

'Απεραντολογία-ας (ἡ) verbosità, loquacità. շատախօսութիւն. լաքըրտըլըք։

'Απεραντολόγος (ὁ, ἡ) che non cessa di parlare, loquace, verboso. շատախօս, անվերջ խօսօղ. լաքըրտը, չօք սէօյլէր։

'Απέραντος (ὁ, ἡ) infinito, senza fine. անվախճան. սոնսուզ, նիհայէթսիզ. ἄντως-ἐπίῤ.

'Απέραστος (ατος) ου (ὁ, ἡ) inpassabile. 2. illimitato, infinito. չանցնելու. 2. անեզր, անսահման. կէչիլմէզ. 2. հուտուտսուզ, հուտուտսուզ։

'Απεράτωτος (ὁ, ἡ) senza fine, che non si può terminare. չհատնող, անվախճան. սոնսուզ, պիթմէզ, նիհայէթսիզ, հուտուտսուզ։

'Απεργάζομαι. M. άσομαι. portare, mettere in fine un lavoro, eseguire, terminare, perfezionare. գործքին գլուխը հանել, լմնցնել, գլուխ հանել, կատարել. իշին նիհայէթինէ եէթիշմէք, գուլագ նէթիճէ, թէքմիլ էթմէք։

'Απεργασία-ας (ἡ) esecuzione, perfezionamento. կատարելը, գլուխ հանելը. թէքմիլ էթմէք, գուլագ նէթիճէ, իճրա։

'Απεργαστέος-α-όν. θετ. τ. 'Απεργάζομαι.

'Απεργαστικὸς-ή-άν, esecutivo, perfettivo. գործ դնօղ, կատարօղ, գլուխ հանօղ. աճըլը գօյան, իճրա էտէն, թէքմիլլէ էտէն։

Ἀπεργαστικῶς. ἐπίῤ. a perfezione. կատարելապէս · թէքմիլեն:

Ἀπεργὸς - ὴ ἢ ος - ον = Ἀργός.

Ἀπερεί. ἐπίῤ. = Ὡσπερεί

Ἀπερείδω καὶ (μσ). ομαι, Μ. ερείσω - ομαι. appoggiare solidamente, fortemente una cosa sopra un' altra. 2. imporre, incaricare. 3. appoggiarsi. Ձիգ բանը ուրիշ բանի մը վրայ աղէկ մը կռթնցնել · 2. վրան դնել, նետել · 3. կռթնիլ · պիր շէյի օ պիր շէյէ գավիճէ տայանտըրմագ · 2. եուքլէմէք, եիւքլէթմէք · 3. տայանմագ:

Ἀπέρημος (ὁ, ἡ) deserto, spopolato. անապատ, անմարդի · եապան, վէրան, ըսսըզ:

Ἀπερημόω. ῶ. Μ. ώσω. ridurre in deserto, spopolare. բոլորովին անապատ դարձնել, անմարդի ընել · պիւթիւն պիւթիւն եապան վէրան էթմէք, ըսսըզ ըրագմագ:

Ἀπερίβλεπτος (ὁ, ἡ) non circospetto, non attento, incauto. 2. improvviso. 3. di verun conto. անզգոյշ · 2. անկարծ, յանկարծական · 3. ցած, փոքր չունեցող · սագընմայան · 2. անսըզըն · 3. տէյէրսիզ, իթիպարսըզ:

Ἀπερίβλητος (ὁ, ἡ) non vestito, nudo. չհագուած, մերկ · չըպլագ, ուրեան:

Ἀπεριγένητος (ὁ, ἡ) (ἀ περιγίνομαι.) invincibile, insuperabile. չյաղթուելու · եէնիլմէզ, ալթ օլմազ:

Ἀπερίγραπτος (ὁ, ἡ) } καὶ ἐπίῤ. άπτως. da
Ἀπερίγραφος (ὁ, ἡ) } non circoscriversi.
անպարագրելի · հուտուտսուզ, սոնսուզ. ἀφως. ἐπίῤ.

Ἀπεριέργαστος (ὁ, ἡ) non lavorato, non perfezionato con attenzione, imperfetto. չգործուած, ուշադրութեամբ չկատարուած · թէքմիլ իլէ իշլէնմէմիշ, եօղէնէմէմիշ, թէքմիլ օլմամըշ:

Ἀπεριεργία. ας (ἡ) mancanza di arte, semplicità. 2. mancanza di curiosità. արուեստի պակասութիւն, անզարդ՝ անպաճոյճ ըլլալը · 2. հետաքրքիր չըլլալը · օհէնիրսիզլիք, տայալըքլըք · 2. մերագսըզլըգ:

Ἀπερίεργος (ὁ, ἡ) non ricercato, semplice. 2. non curioso. ուշադրութեամբ չգործուած, պարզ, անպաճոյճ · 2. հետաքրքիր չեղող · եօղէնէմէմիշ, տայալը · 2. մերագսըզ: ἔργως - ἐπίῤ.

Ἀπεριήγητος (ὁ, ἡ) inesplicabile, ineffabile, indescrivibile. չմեկնուելու, չպատմուելու, չճառուելու, չնկարագրուելու · թարիֆ օլունմազ, վասֆ օլունմազ, սէօյլէնմէզ:

Ἀπερίκοπος. (ὁ, ἡ) instancabile. չյոգնող · եօրուլմայան:

Ἀπεριλάλητος (ὁ, ἡ) di cui la loquacità non si può superare. 2. non pubblicato. divulgato. ignoto. շատախօսութեան մէջ չյաղթուելու · 2. չհրատարակուած, չտարածուած, անյայտ, անծանօթ · լաֆըղըլըգտա եէնիլմէզ ալթ օլմազ · 2. չըգ օլմամըշ, սէօյլէնմէմիշ, նամալիւմ, պիլինմէզ:

Ἀπερίληπτος (ὁ, ἡ) che non può essere compreso, illimitato, immenso. չպարագրուելու, անսահման, անպարփակ, անհուն · հուտուտսուզ, հուտուտսուզ, սոնսուզ:

Ἀπερινόητος (ὁ, ἡ) incomprehensibile, inconcepibile. միտքէ դուրս, անիմանալի, մտքով չըմբռնուելու · ագըլտան խարիճ, ագըլա սըղմազ, իտրաք օլունմազ:

Ἀπεριόριστος (ὁ, ἡ) illimitato. անսահման, անհուն · հուտուտսուզ, սոնսուզ:

Ἀπερίπτωτος (ὁ, ἡ) che non può cadere, fermo, solido, sicuro. իյնալ չկրցող, հաստատուն, ամուր, պինդ, ապահով · տիւշմէզ, գավի, սաղլամ, էմին:

Ἀπερίσκεπτος (ὁ, ἡ) inconsiderato, imprudente. անխոհեմ, անխորհուրդ · տիքգաթսըզ, ղաֆիլ:

Ἀπερισκέπτως. ἐπίῤ. inconsideratamente, incautamente. անխոհեմութեամբ, անզգուշութեամբ · ղաֆլէթլէ, տիքգաթսըզլըգլա:

Ἀπερισκεψία - ας (ἡ) inconsiderazione, imprudenza, incauzione. անխոհեմութիւն, անզգուշութիւն · ղաֆլէթ, տիքգաթսըզլըգ, պէտպախթլըգ, նատանլըգ, տիքգաթսըզլըգ:

Ἀπερίσκοπος καὶ Ἀπερισκόπητος (ὁ, ἡ) = Ἀπερίσκεπτος.

Ἀπερίσπαστος (ὁ, ἡ) che non può essere distratto dal suo lavoro. 2. immobile, attento. գործքէն միտքը չխոտորցնելու · 2. հաստատուն, ուշադիր · իշինտէն սըրմագ, տըշարը ճըգմայան, գըմըլտամազ · 2. տիքգաթլի, մութէյէքքիթ:

Ἀπερίστατος (ὁ, ἡ) che non è circondato da alcun pericolo. 2. che non ha intorno a se veruno, privo di soccorso, abbandonato. վտանգէ ազատ · 2. քովը մարդ չունեցող, անօգնական, երեսի վրայ ձգուած · թէհլիքէտէն էմին · 2. եանընտա քիմսէսի եօգ, եարտըմսըզ գալմըշ, եալընըզ գալմըշ:

Ἀπερίστρεπτος (ὁ, ἡ) = Ἀπερίτρεπτος.

Ἀπερίτμητος (ὁ, ἡ) (γρφ.) non circonciso. անթլփատ · սիւննէթսիզ:

Ἀπερίτρεπτος (ὁ, ἡ) } che non si può ri-
Ἀπερίτροπος (ὁ, ἡ) } voltare, fermo, immobile. 2. che non torna dietro, indifferente, incurante. չդարձող, հաստատուն, անշարժ · 2. ետ չդարձող, անտարբեր, անհոգ · տէօնմէզ, գավի, սապիթ · 2. կէրի տէօնմէյէն, ղայտըսըզ, պի գայտ:

Ἀπέριττ (σσ) - ος (ὁ, ἡ) che non ha nulla di superfluo, frugale, semplice. աւելի բան չունեցող, չափաւոր, պարզ · արթըգ պիր նէսնէսի եօգ, գանաաթլը, սատէ:

ἴττως. ἐπίῤ.

Ἀπεριφερὴς - έος (ὁ, ἡ) } che non è circo-
Ἀπεριφόρητος (ὁ, ἡ) } lare, non ha circonferenza. կլոր չեղող, շրջագծութիւն չունեցող · եուվարլագ օլմայան:

Ἀπερυθριάζω. Μ. άσω. non arrossire più, non avere della vergogna. խայտառակ ամօթխածութիւն թող տալ, անամօթ ըլլալ · եիւզիւ պիր եանա գօյմագ, ուտանմամագ:

Ἀπερύκω. Μ. ερύξω. cacciare, allontanare (il male). վռնտել, հեռացընել (չարը) · գովմագ, եըգըլըթմագ (ֆէնալըգը):

Ἀπέρχομαι. Μ. ἀπελεύσομαι. andarsene via, partire. 2. morire. 3. ritornare.

Digitized by Google

ելնել երթալ, չուել. 2. մեկնիլ. 3. եւս գտանել. գալեր կինեալ. 2. եղեւ. 3. կերթ ընկալ, ականդ եկեալ։

Ἀπερωεύς-έως (ὁ) che impedisce l'impeto di... բանադրիչ արգելող. արգելիչ հեռանալոյն հակառակ քուրջ բերման։

Ἀπερωέω-ῶ. M. ήσω. arrestare l'impeto di... 2. ritirarsi. մեկնիլ բանադրելով զերծ գնել, արգելել, 2. եւս քաշուել. արգելին հակառակ հեռանալ գուրջ քեղալ։ հին եկեալ. 2. կերթ չեղեալ։

Ἀπεσθίω. M. έδομαι. mangiare, rodere. 2. astenersi dal mangiare. ուտել, կրծել. 2. ուտելէ եւս կենալ. եկեալ, ետեղեալ. 2. եկեալին կուլ կերեալ։

Ἀπέταλος καὶ Ἰων. Ἀπέτηλος (ὁ, ἡ) privo di fogli, sfogliato. անտերեւ չունեցող, անտերեւագուրկ. եալքաղուել։

Ἀπευθανατίζω. M. ίσω. terminare la sua vita con una morte felice, illustre. երջանիկ, երեւելի մահուամբ մը կեանքը լը-մնցընել. մահուան՝ աղէկ ըլլալ եղեւ մեռնելու յետոյ եղեւ։

Ἀπευθής-έος (ὁ, ἡ) inaudito, incognito. 2. che non ha inteso parlare, non istruito, ignorante. չլսուած, անծանօթ. 2. խօսիլ չլսեցող, անկիրթ, տգէտ. եչեղեալ, նամակալ. 2. լուեալը եղեալ ուղեկալն, նամական, անմեղ։

Ἀπευθύνω. M. υνῶ. indirizzare, dirigge-re. 2. raddrizzare. կառավարել, ուղղել. 2. շտկել. ուղղոյն բերել, ընդելեալ. 2. ուղղեալ։

Ἀπευκταῖος-α-ον } abbominevo-
Ἀπευκτὸς-ή ἢ ος-ον ἢ όν. } le, գարշելի, ատելի, եւ կենալու, խորշելու. զզուելի, եղեալ եկեալ։ կերթ տաղտկալի։

Ἄπευστος (ὁ, ἡ), = Ἀπευθής.

Ἀπεύχομαι M. εύξομαι desiderare, bramare, che una cosa non succeda. 2. avere in orrore, detestare, abbominare, evitare. բանի մը չըլլալը փափաքիլ ուզել. 2. քամահել, գարշիլ, եւս կենալ. ալ չեղ բան զզուելի աղալ եղեալ եղեալ, 2. եղեւ եղեալ, կերթ տաղտ։

Ἄπεφθος (ὁ, ἡ) (ἀφέψω). cotto; bollito più volte, affinato. շատ եփած, եռացած, զտած. եղեալ եղեալ, եղեալ, զտուած։

Ἀπεχθεία-ας (ἡ) odio, inimicizia, avversione. ատելութիւն, թշնամութիւն, ներհակութիւն. խորշանք, տհաճելի, եղեալ։

Ἀπεχθής-έος (ὁ, ἡ) odioso, abbominevole, avversario. ատելի, գարշելի, թշնամի. նախանձոտ, եղեալ, եղեալ։

Ἀπεχθῶς. ἐπίῤ. odiosamente, con avversione. ատելութեամբ, ներհակութեամբ. խորշանօք եղեալ։

Ἀπέχω. M. ἀφέξω. esser o prendere distante, astenersi. 2. esser differente, differire. հեռու ըլլալ, եւ կենալ, կամ բանէն զգուշանալ. 2. տարբեր ըլլալ, զանազանիլ. եղեալ, եղեալ. 2. տարբեր, եղեալ։

Ἀπεψία-ας (ἡ) impossibilità di digerire, indigestione. չմարսելը, անմարսողութիւն. անմարսելիութիւն։

Ἀπέψω. M. εψήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀφέψω.

Ἀπηγορέω. ῶ. M. ήσω = Ἀπαγορεύω (μσ.) Ἀπολογέομαι.

Ἀπηγόρημα. τος (τὸ) Ἀπολογία.

Ἀπήδαλος (ὁ, ἡ) privo di timone. ղեկ չունեցող. եղեալ։

Ἀπήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente. անհնազանդ, անսաստ։

Ἄπηκτος (ὁ, ἡ) non congelato, non condensato. չթանձրացեալ, չսառած. եղեալ։

Ἀπηλεγέω-ῶ. M. ήσω. trascurare, dispreggiare, non badare, non curare. հոգ չտանիլ, արհամարհել, փոյթ չունենալ. եղեալ, եղեալ։

Ἀπηλεγής-έος (ὁ, ἡ) (ἄπο, ἀλέγω) incurante, indifferente, negligente. 2 crudele, empio. անհոգ, անփոյթ, անտարբեր, 2. անգութ, չար. եղեալ. 2. եղեալ։

Ἀπηλιθιόω. ῶ. M. ώσω. render folle. խենթեցնել, խելքը առնել. եղեալ։

Ἀπηλιώτης (ὁ) il levante, apeliota, sussolano. արեւելեան հով, այգելոյ. եղեալ (եղեալ)։

Ἀπήμων. όνος (ὁ, ἡ) (ἀ, πῆμα) illeso, indenne. 2. innocente, innocevole. չվնասուած, անվնաս. 2. վնաս չտուող. եղեալ. 2. եղեալ։

Ἀπηνεμία-ας (ἡ) calma. հով չըլլալը. հանդարտութիւն (ծովու). եղեալ։

Ἀπήνεμος (ὁ, ἡ) privo di vento. անհով հովի, հանդարտ, եղեալ։

Ἀπήνη-ης (ἡ) carro tirato da muli. ջորիներէ քաշուած կառք. եղեալ։

Ἀπηνής-έος (ὁ, ἡ) inumano, duro, crudele. անմարդի, անգութ. եղեալ. ηνῶς. ἐπίῤ.

Ἀπηρής-έος (ὁ, ἡ) (ἀ, πηρὸς,) } = Ἀπή-
Ἄπηρος (ὁ, ἡ) } ρωτος. 2. che non ha il sacco, la pera. տոպրակ, մախաղ չունեցող. եղեալ (եղեալ)։

Ἀπήρωτος (ὁ, ἡ) che non è privo d'alcuno delle sue membra, non mutilato, sano. հատուածքամ չեղող, ողջ ու առողջ. եղեալ, եղեալ։

Ἀπηχεία-ας (ἡ) dissonanza. անարմոնիութիւն, եղեալ։

Ἀπηχέω-ῶ. M. ήσω. risuonare, far risuonare, suonar di lontano. 2. essere dissonante. հնչել հեռուանց, հնչեցնել. 2. անարմոնիկ ըլլալ. եղեալ. 2. եղեալ։

Ἀπήχης-εος (ὁ, ἡ) dissonante. անարմոնիկ. եղեալ։

Ἀπίθανος (ὁ, ἡ) impropabile, incredibile, inverisimile. անհաւանական, չհաւատալու, ճշմարտանման չեղող. եղեալ։

Ἀπιθανότης-ητος (ἡ) improbabilità. [illegible]

Ἀπιθανῶς. ἐπίῤ. improbabilmente, incredibilmente. [illegible]

Ἀπικμάζω. Μ. άσω. togliere l'umidità, seccare, asciugare. [illegible]

Ἄπικρος (ὁ, ἡ) non amaro. [illegible]

Ἀπιμελής (ὁ, ἡ)
Ἀπιμελός (ὁ, ἡ) = Ἀπαλός.

Ἄπιον (τὸ) pera (frutto). 2. appio (Λατ. apium) [illegible]

Ἄπιος (ἡ) pero. [illegible] 2. = Ἄπιον.

Ἄπιος-ια-ιον. lontano. [illegible]

Ἀπίσσωτος (ὁ, ἡ) non impecciato. [illegible]

Ἀπιστείη-ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀπιστία.

Ἀπιστέω-ῶ. Μ. ήσω. diffidare, non prestare fede. [illegible]

Ἀπιστία-ας (ἡ) infedeltà. 2. perfidia. [illegible] 3. = Ἀπιθανότης.

Ἄπιστος (ὁ, ἡ) infedele. 2. perfido. [illegible] ἴστως. ἐπίῤ.

Ἀπιστοσύνη-ης (ἡ), ἀντὶ Ἀπιστία.

Ἀπίτης-ου (ὁ) (κυρ. οἶνος) (vino) condito con pere. [illegible]

Ἀπιχθυς-υος (ὁ, ἡ) che si astiene di mangiar dei pesci. [illegible]

Ἀπλανεία-ας (ἡ) immovibilità, fermezza, stabilità. [illegible]

Ἀπλανής-έος (ὁ, ἡ)
Ἀπλάνητος (ὁ, ἡ) fisso, non errante, stabile. [illegible]

Ἀπλανῶς. ἐπίῤ. fissamente, senza errare. [illegible]

Ἄπλαστος (ὁ, ἡ) non finto, ingenuo, vero. 2. non formato. [illegible]

Ἀπλατής-έος ὁ, ἡ) privo di larghezza. [illegible]

Ἄπλατος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄπλετος.

Ἄπλεκτος (ὁ, ἡ) non intrecciato. [illegible]

Ἀπλεονέκτητος (ὁ, ἡ) che non è ingordo, avido. [illegible]

Ἄπλετος (ὁ, ἡ) innaccessibile. 2. orribile, mostruoso. 3. immenso, smisurato, vasto. [illegible]

Ἄπλευρος (ὁ, ἡ) che non ha il fianco. 2. che non ha veruno allato, privo di soccorso, di compagni, abbandonato. [illegible]

Ἄπλευστος (ὁ, ἡ) innavigabile. [illegible]

Ἄπληκτος (ὁ, ἡ)
Ἀπλήξ-ῆγος (ὁ, ἡ) non percosso, non colpito, non ferito. [illegible]

Ἀπλήρωτος (ὁ, ἡ) non empiuto, non pagato. 2. che non si può empiere. 3. insaziabile. [illegible]

Ἀπληρώτως. ἐπίῤ. insaziabilmente. [illegible]

Ἀπληστεύομαι. Μ. εύσομαι. essere insaziabile. 2. non potere essere empio. [illegible]

Ἀπληστία-ας (ἡ) insaziabilità, cupidità insaziabile, avidità. [illegible]

Ἄπληστος (ὁ, ἡ) = Ἀπλήρωτος.

Ἀπληστῶς. ἐπίῤ. = Ἀπληρώτως.

Ἄπλητος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄπλατος.

Ἀπλοή (ἡ) = Ἀπλότης.

Ἀπλοΐα-ας (ἡ) impossibilità di navigare. [illegible]

Ἀπλοΐζομαι. Μ. ίσομαι. servirsi di semplicità, agire o parlare semplicemente. [illegible]

Ἀπλοϊκὸς-ή-όν. semplice, esente di malizia. [illegible]

Ἀπλοϊκῶς. ἐπίῤ. semplicemente. 2. senza malizia, con candore. [illegible]

Ἄπλοχος (ὁ, ἡ) = Ἄπλεκτος.

Ἄπλοος-ους (ὁ, ἡ) (τὸ παρθτ. ώτερος-ώτατος.) improprio alla navigazione, innavigabile. [illegible]

Ἀπλόος-οῦς-όη-ῆ-όον-οῦν (τὸ παρθτ. ώτερος. καὶ ουστερος-ούστατος) (ἅπαξ, πέλω.) semplice. 2. ingenuo, sincero, candido, innocente. [illegible]

Ἀπλοπαθής-έος (ὁ, ἡ) soggetto a semplici impressioni de' corpi esteriori. 2. soggetto sempre ad uno stato passivo. [illegible]

Digitized by Google

Ἁπλός - ή - όν. ἀντὶ Ἁπλόος - ους.
Ἁπλοσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἁπλότης.
Ἁπλόσχημων. ονος (ὁ, ἡ) di specie semplice. պարզ ձեւով. [illegible]
Ἁπλότης - ητος (ἡ) semplicità. 2. candore. պարզութիւն. 2. պարզամտութիւն. [illegible]. 2. [illegible]
Ἁπλοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. fare una incisione semplice, fendere con una maniera semplice, facile. պարզապէս կտրել. [illegible]
Ἁπλοῦς - ῆ - οῦν. Ζ. Ἁπλόος.
Ἄπλους (ὁ, ἡ) = Ἁπλόος.
Ἄπλουτος (ὁ, ἡ) privo di ricchezza, povero. հարուստ չեղող, աղքատ. [illegible]
Ἁπλόω - ῶ. Μ. ώσω. stendere, slegare, sviluppare. պարզել, փռել, բանալ. [illegible]
Ἀπλυσία - ας (ἡ) inmondezza. անլուացութիւն, աղտեղութիւն. [illegible]
Ἄπλυτος (ὁ, ἡ) non lavato, immondo, sporco. չլուացուած, աղտեղի, գարշելի. [illegible]
Ἁπλῶς. ἐπίῤ. (τὸ παρθτ. οὔστερον καὶ ουστέρως - οὔστατα.) semplicemente. պարզապէս. [illegible]
Ἀπνεής - έος (ὁ, ἡ) non spirante. privo di fiato. 2. che spira molto. անշունչ. 2. շատ շնչող անհօդ. [illegible]
Ἀπνεύματος (ὁ, ἡ) non esposto al soffio del vento. հովին փչելուն անցնելու չըրլ- [illegible]
Ἀπνευστὶ. ἐπίῤ. senza respirare. 2. senza prender fiato, tutto ad un tratto, senza interruzione. առանց շնչառութեան. 2. առանց շունչ առնելու, [illegible]
Ἀπνευστία - ας (ἡ) privazione della facoltà di respirare. շունչ առնել առնելու չկրնալը. [illegible]
Ἄπνευστος (ὁ, ἡ) = Ἄπνοος.
Ἀπνευστῶς. ἐπίῤ. = Ἀπνευστί.
Ἀπνοία - ας (ἡ) mancanza di respiro, calma, silenzio di vento. [illegible]
Ἄπνοος - ους (ὁ, ἡ) privo della facoltà di respirare, senza respiro. 2. morto, esanime. 3. (luogo) ove non soffiano i venti. [illegible]. 2. մեռած, անշունչ, անհոգի. 3. հովին չփչած (տեղը). [illegible]
Ἀπὸ, πρόθ. da, dal. (Λατ. abs, a, ab, de,) ի, յ, առ ի. [illegible] nella composizione significa separazione, fine, o mancanza, ecc. [illegible]

[illegible]
Ἀπὸ. ἐπίῤ. lungi da. հեռի ի. [illegible]
Ἀποαιρέω. ῶ. Μ. ήσω. ἀντὶ Ἀφαιρέω.
Ἀπόβαθρα - ας (ἡ) scala. սանդուխ. [illegible]
Ἀποβαίνω. Μ. βήσομαι. discendere (dalla nave). 2. divenire. 3. andarsene via, ritirarsi. ելք ի նաւէ (նաւէն). 2. ըլլալ. 3. [illegible]
Ἀποβάλλω. Μ. βαλῶ. rigettare. 2. perdere. ձգել, [illegible]. 2. կորսնցնել. [illegible]
Ἀποβάπτω. Μ. βάψω. immergere. թաթախել, [illegible]
Ἀπόβασις - εως (ἡ) discesa, disbarco. իջանելը, նաւէն ելլելը. [illegible]
Ἀποβαστάζω Μ. άσω. = Ἀπάγω, Ἀποφέρω.
Ἀποβατήρια (τὰ) (ἱερὰ) sacrificii, che si facevano sbarcandosi in terra per segno di riconoscenza per l'arrivo felice. [illegible]
Ἀποβάτης - ου (ὁ) κυρ. ἀθλήτης (atleta) esercitato di scendere o montare destramente da cavallo a cavallo o da carro a carro al corso (Λατ. desultor) [illegible]
Ἀποβιάζομαι. Μ. άσομαι ἀντὶ Ἐκβιάζομαι.
Ἀποβιβάζω. Μ. άσω. sbarcare in terra. նաւէն երկիր վար ելլել. [illegible]. Ἀποβαίνω.
Ἀποβιβρώσκω. Μ. βρώσομαι = Κατατρώγω.
Ἀποβλάπτω. Μ. βλάψω. danneggiare, nuocere. [illegible]
Ἀποβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. = Ἐκβλαστάνω.
Ἀποβλάστημα - τος (τὸ) germe, germoglio. ծիլ, բողբոջ. [illegible]
Ἀπόβλεμμα (τὸ) il guardar in dietro, o in faccia. [illegible]
Ἀπόβλεπτος (ὁ, ἡ) che si vede da lontano. 2. spettabile, cospicuo, celebre. հեռուանց տեսանելի. 2. երեւելի. [illegible]
Ἀποβλέπω. Μ. έψω. riguardare. 2. ammirare. (Λατ. respicere) [illegible]
Ἀπόβλημα - τος (τὸ) ciò che si rigetta. 2. pattume, truciolo, scheggia. [illegible]

Digitized by Google

Ἀπόβλητος (ὁ, ἡ) abjetto, rigettato. [illegible]

Ἀποβλήσσω (ττω). M. βλήσω. togliere via (il miele dall' alveario). [illegible]

Ἀποβλύζω ἢ Ἀποβλύω. M. ύσω. far scaturire, mandar fuori. [illegible]

Ἀποβολεύς - έως (ὁ) che rigetta, rigettatore. [illegible]

Ἀποβολή - ῆς (ἡ) rigetto, rigettamento, rifiuto. [illegible]

Ἀποβουκολέω - ῶ. M. έσω. cavar fuori dalla greggia. [illegible] (μτφρ.) ingannare, traviare. [illegible]

Ἀποβράζω. M. βράσω. = Ἐκβράζω.

Ἀπόβρασμα (τὸ) spuma. 2. crusca, semola di grano. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποβράσσω (ττω). M. βράσω, = Ἀποβράζω.

Ἀποβρέχω. M. βρέξω. bagnare, intingere. [illegible]

Ἀποβρίζω. M. βρίξω. sonnecchiare, addormentarsi. [illegible]

Ἀπόγαιον (τὸ) = Ἀπόγειον.

Ἀπόγαιος (ὁ, ἡ) = Ἀπόγειος.

Ἀπογαλακτίζω. M. ίσω. spoppare, slattare. [illegible]

Ἀπόγειον - η (τὸ) apogeo (la maggior distanza del sole o dei pianeti dalla terra). 2. gomena. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπόγειος (ὁ, ἡ) allontanato, lontano dalla terra. 2. che viene dalla terra. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπογεμίζω. M. ίσω. vuotare. [illegible]

Ἀπογεννάω - ῶ. M. ήσω. generare. [illegible]

Ἀπογέννημα (τὸ) prole, figliolanza. [illegible]

Ἀπογέννησις (ἡ) parto. [illegible]

Ἀπογεύομαι. M. εύσομαι. assaggiare. [illegible]

Ἀπογεφυρόω - ῶ. M. ώσω. unire con un ponte. [illegible]

Ἀπογηράσκω. M. γηράσω. attempare. [illegible]

Ἀπογίνο (γνο) μαι. M. γενήσομαι. esser assente. 2. partirsi, assentarsi, allontonarsi, ritirarsi. 3. mancare, morire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπογινώ (γνω) σκω. M. γνώσομαι. non riconoscere, non approvare, disapprovare. 2. licenziare dall' accusa, dichiarar innocente, assolvere. 3. far disperare o disperarsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπογλυκαίνω. M. ανῶ. addolcire. [illegible]

Ἀπόγνωσις - εως (ἡ) disperazione. 2. assoluzione, licenziamento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπογνώστης - ου (ὁ) disperato. 2. che si dispera facilmente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπογονή - ῆς (ἡ) progenie, prosapia, discendenza, posterità. [illegible]

Ἀπόγονος (ὁ, ἡ) il nipote, postero, discendente. [illegible]

Ἀπογραφεύς - έως (ὁ) registratore dell' esazione delle contribuzioni. [illegible]

Ἀπογραφή - ῆς (ἡ) copiatura, trascrizione. 2. registro, catalogo. 3. preserizione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπόγραφον (τὸ) apografo, copia d'uno scritto, d'un originale. [illegible]

Ἀπόγραφος (ὁ, ἡ) copiato. [illegible]

Ἀπογράφω. M. γράψω. copiare, trascrivere, registrare. 2. prescrivere. 3. accusare, denunziare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπογυμνάζω. M. άσω. esercitare a perfezione o nuovamente. [illegible]

Digitized by Google

Ἀπογυμνόω-ῶ. M. ώσω. denudare, spogliare. [illegible]

Ἀπογυναικόω-ῶ. M. ώσω. effeminare. [illegible]

Ἀποδακρύω. M. ύσω. lagrimare, versare delle lagrime. 2. cessare di lagrimare. [illegible]

Ἀποδαρθάνω. M. δαρθήσομαι. addormentarsi. [illegible]

Ἀπόδασμα (τὸ) porzione. [illegible]

Ἀποδάσμιος (ὁ, ἡ) parziale. 2. ricevuto o dato in porzione. 3. diviso. [illegible]

Ἀποδασμὸς (ὁ) distribuzione. [illegible] 2. *Ἀπόδασμα.*

Ἀποδείκνυμι. M. δείξω. dimostrare, provare, far vedere. [illegible] 2. = *Ἀναδείκνυμι.*

Ἀποδεικτικὸς-ἡ-όν. dimostrativo, apodittico. [illegible]

Ἀποδεικτικῶς. ἐπίῤ. dimostrativamente. [illegible]

Ἀπόδεικτος (ὁ, ἡ) dimostrabile, provabile, facile a dimostrarsi. [illegible]

Ἀποδειλιάω-ῶ. M. άσω. aver paura, mostrar della pusillanimità, non ardire, esitare. [illegible]

Ἀπόδειξις-εως (ἡ) dimostrazione, prova. [illegible]

Ἀποδειπνέω-ῶ. M. ήσω. finire la cena. [illegible]

Ἀπόδειπνος (ὁ, ἡ) che finì la cena. 2. che non ha potuto arrivar alla cena. 3. che si fà dopo la cena. [illegible]

Ἀποδεκατόω-ῶ. M. ώσω. = *Δεκατίζω.*

Ἀποδεκάτωσης-εως (ἡ) decimazione. [illegible]

Ἀποδεκτέος-α-ον. che dev'essere ammesso. [illegible]

Ἀποδεκτὴρ (ὁ) / *Ἀποδέκτης-ου (ὁ)* percettore, esattore. [illegible]

Ἀπόδεκτος (ὁ, ἡ) ammisibile. [illegible]

Ἀποδερματόω-ῶ. M. ώσω. scorticare. [illegible]

Ἀποδέρω. M. δερῶ. bastonare, battere. [illegible] 2. *Ἀποδερματόω.*

Ἀποδεσμεύω. M. εύσω. legare in fascio, legare fortemente. [illegible]

Ἀπόδεσμος (ὁ) legaccio. 2. pettorale delle donne. [illegible] (*Γαλλ.* Corset.)

Ἀποδέχομαι. M. δέξομαι. accettare, ricevere, approvare, ammettere. [illegible]

Ἀποδέω. M. δέσω. = *Ἀποδεσμεύω.*

Ἀποδέω. M. δεήσω. essere inferiore, restar dietro, essere distante, mancare. [illegible]

Ἀποδημέω. M. ήσω. allontanarsi dalla patria, pellegrinare. [illegible]

Ἀποδημία-ας (ἡ) pellegrinaggio. [illegible]

Ἀπόδημος (ὁ, ἡ) pellegrino, lontano dalla patria. [illegible]

Ἀποδία-ας (ἡ) mancanza di piedi. [illegible]

Ἀποδιδάσκω. M. διδάξω. far dimenticare tutto ciò, che si ha imparato. [illegible]

Ἀποδιδράσκω. M. δράσομαι. fuggir di nascosto, sutterfugere. [illegible]

Ἀποδίδωμι. M. δώσω. rendere, restituire. [illegible]

Ἀποδικάζω. M. άσω. assolvere. [illegible]

Ἀποδικέω-ῶ. M. ήσω. difendere la propria causa. [illegible]

Ἀποδιοπομπέομαι. M. ήσομαι. allontanare i malanni facendo dei sacrificj a Giove. [illegible]

Ἀποδιώκω. M. διώξομαι. scacciare, perseguitare. [illegible]

Ἀποδιορίζω. M. ίσω. separar coi confini, confinare. [illegible]

Ἀποδίωξις-εως (ἡ) scacciamento, espulsione. [illegible]

Ἀποδοκεῖ-ἀπρό. ἐκ. τ. / *Ἀποδοκέω-ῶ. M. δόξω.* non giudicare conveniente, a proposito. [illegible] (*ἡμῖν ἀπέδοξε.* noi non giudicammo a proposito. [illegible])

Ἀποδοκιμάζω. M. άσω. disapprovare, ri-

Digitized by Google

gettare. [illegible]

Ἀποδοκιμασία - ας (ἡ) disapprovazione. [illegible]

Ἀποδόκιμος (ὁ, ἡ) disapprovato. 2. indegno, inesperto, incapace. [illegible]

Ἄποδος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄφοδος.

Ἀπόδοσις - εως (ἡ) restituzione, rendimento, pagamento. 2. esposizione, esplicazione. [illegible]

Ἀποδοτὴρ (ὁ) restituente, pagatore. [illegible]

Ἀποδοχεῖον (τὸ) ricettacolo. [illegible]

Ἀποδοχή - ῆς (ἡ) accettazione, ammissione. [illegible]

Ἀπόδρασις - εως (ἡ) disertazione, fuga, sutterfuggio. [illegible]

Ἀποδράσσω (ττω.) Μ. άξω. cogliere, distaccare. [illegible]

Ἀποδρέπω. Μ. δρέψω. cogliere, carpire (del fiore o frutto.) [illegible]

Ἀπόδρομος (ὁ, ἡ) che ritorna correndo. 2. vinto al corso. [illegible]

Ἀποδύνω. Μ. ύσω. ἀντὶ Ἀποδύω.

Ἀποδυτήριον (τὸ) lo spogliatojo del bagno. [illegible]

Ἀποδύω. Μ. ύσω. spogliare. [illegible]

Ἀπόζεμα (τὸ) decozione. [illegible]

Ἀποζεύγνυμι. Μ. ζεύξω. disgiungere, separare. [illegible]

Ἀποζέω. Μ. ζέσω. far bollire. 2. fare delle decozioni. 3. cessare di bollire. [illegible]

Ἀποζυγόω - ῶ. Μ. ώσω. levare il giogo, o dal giogo. [illegible]

Ἀποζωγραφέω - ῶ. Μ. ήσω. dipingere, rappresantare. [illegible]

Ἀποθαυμάζω. Μ. άσω. ammirare, meravigliarsi troppo. [illegible]

Ἀποθεμελιόω - ῶ. Μ. ώσω. demolire dalle fondamenta. [illegible]

Ἀπόθεος (ὁ, ἡ) Ἄθεος.

Ἀποθεόω - ῶ. Μ. ώσω. deificare. [illegible]

Ἀποθεραπεία - ας (ἡ) guarrimento perfetto. [illegible]

Ἀποθεραπεύω. Μ. εύσω. curare. 2. guarire perfettamente. [illegible]

Ἀπόθερμος (ὁ, ἡ) privo di calore, che perdette il calore. [illegible]

Ἀπόθεσις - εως (ἡ) deposizione, riserbazione. 2. l'esporre (il parto). [illegible]

Ἀπόθετος (ὁ, ἡ) posto in un luogo segreto. [illegible]

Ἀποθεωρέω - ῶ. Μ. ήσω. contemplare di lontano. [illegible]

Ἀποθέωσις - εως (ἡ) apoteosi, deificazione. [illegible]

Ἀποθήκη - ης (ἡ) magazzino, depositeria. [illegible]

Ἀποθηλύνω. Μ. υνῶ, = Ἀπογυναικόω.

Ἀποθηριόω - ῶ. Μ. ώσω. infierire, rendere feroce. [illegible]

Ἀποθησαυρίζω. Μ. ίσω. mettere in riserva, in un tesoro. [illegible]

Ἀπόθητος (ὁ, ἡ) non desiderato. [illegible]

Ἀποθλίβω. Μ. θλίψω. colare. [illegible]

Ἀπόθλιμμα (τὸ) sugo estratto dal colatojo. [illegible]

Ἀπόθλιψις - εως (ἡ) l'azione di colare. 2. disgrazia, calamità, afflizione. [illegible]

Ἀποθνήσκω. Μ. θανοῦμαι. morire. [illegible]

Ἀπόθραυσις - εως (ἡ) rottura. [illegible]

Ἀποθραύω. Μ. θραύσω. rompere, fracassare. [illegible]

Ἀποθυμιάω - ῶ. Μ. άσω. esalare, mandar fuori del vapore, odore. [illegible]

Ἀποθύμιος (ὁ, ἡ) dispiacevole. [illegible]

Ἀποθύω. Μ. θύσω. consacrare, sacrifi-

Digitized by Google

care. [illegible]

᾿Αποίητος (ὁ, ἡ) non fatto. 2. fatto senza arte. [illegible]

᾿Αποιήτως. ἐπίῤ. senza eleganza poetica. [illegible]

᾿Αποικέω-ῶ M. ήσω. trasmigrare, abitar lungi. [illegible]

᾿Αποικία-ας (ἡ) colonia, trasmigrazione. [illegible]

᾿Αποικίζω. M. ίσω. spedire una colonia. 2. formare una colonia. [illegible]

᾿Αποίκιλος (ὁ, ἡ) non variato, non indanajato, semplice. [illegible]

᾿Αποίκιος (ὁ, ἡ) appartenente alla colonia. [illegible]

᾿Αποικίς.-ίδος (ἡ) (κυρ. πόλις.) colonia. [illegible]

᾿Αποικοδομέω. M. ήσω. trincierare, inserrare con un'edifizio. [illegible]

᾿Αποικονομέω-ῶ. M. ήσω. consumare scialaquare. [illegible]

῎Αποικος (ὁ, ἡ) colono. [illegible]

᾿Αποίμαντος (ὁ, ἡ) privo di pastore. [illegible]

῎Αποινα-ων (τό) argento, che si pagava di riscatto d'una prigioniera, o per evitare la condanna d'omicidio. [illegible]

᾿Αποινάω-ῶ. M. ήσω. riscattare la vita o la libertà. 2. sottrarsi alla pena meritata per mezzo del denaro. 3. esigere, o ricevere da un omicida una somma di denaro per dargli la libertà. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

[illegible]

῎Αποιος (ὁ, ἡ) privo di qualità. [illegible]

᾿Αποκαθαίρω. M. αρῶ. purgare, nettare. [illegible]

᾿Αποκάθαρμα (τό) mondicia. [illegible]

᾿Αποκάθαρσις-εως (ἡ) purgazione. 2. espiazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

᾿Αποκαθαρτικός-ή-όν. purgativo. 2. espiatorio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

᾿Αποκαθεύδω. M. ευδήσω. dormire fuori di casa, dormire separatamente. [illegible]

᾿Αποκάθημαι. esser sedentario, languire nell' inazione. 2. sedere separatamente. [illegible] 2. [illegible]

᾿Αποκαθίζω. M. ίσω, καὶ (μσ) ομαι. M. ίσομαι. essere assiso separatamente. 2. risedere, riprender la sua sedia. [illegible] 2. [illegible]

᾿Αποκαθίστημι. M. στήσω. rendere, restituire. 2. rimpiazzare, sostituire. 3. ristabilire in salute. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 3. [illegible] 3. [illegible]

᾿Αποκαλέω-ῶ. M. έσω. apellare, nominare. [illegible]

᾿Αποκαλύπτω. M. ψω. scoprire, manifestare, rivelare. [illegible]

᾿Αποκάλυψις-εως (ἡ) rivelazione. 2. Apocalissi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

᾿Αποκάμνω. M καμοῦμαι. soccombere sotto il travaglio, soggiacere alla fatica, stancarsi. 2. indebolirsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

᾿Αποκάμπτω. M. κάψω. rivoltare, distorre. 2. (ἀμετβ. ἡ ἐλλ.) sviarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

᾿Αποκαπνίζω. M. ίσω. affumicare, profumare. [illegible]

᾿Αποκαρατομέω. M. ήσω. troncare, tagliar la testa, decapitare. [illegible]

Digitized by Google

Ἀποκαρπόω - ῶ. *M.* ώσω. produrre del frutto, fruttificare. պտուղ բերել, պտղաբերել. [illegible]

Ἀποκαρτερέω - ῶ. *M.* ήσω. resistere fin agli ultimi. 2. lasciarsi morire di fame. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀποκαταβαίνω. *M.* βήσομαι. discendere. [illegible]

Ἀποκατάστασις - εως (ἡ) ristabilimento. [illegible]

Ἀποκατορθόω - ῶ. *M.* ώσω. perfezionare. [illegible]

Ἀπόκαυλος (ὁ, ἡ) (κυρ. φυτ.) che non ha fusto, gambo. [illegible]

Ἀποκάω. *M.* καύσω, Ἀττ. ἀντὶ Ἀποκάιω.

Ἀπόκειμαι. *M.* κείσομαι. essere messo a parte, in riserva. 2. essere destinato a .. essere riservato. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀποκείρω. *M.* κερῶ. radere, tondere. [illegible]

Ἀποκεκαλυμμένως. ἐπίῤ. alla scoperta, apertamente. [illegible]

Ἀποκεκρυμμένως. ἐπίῤ. occultamente, di nascosto. [illegible]

Ἀποκενόω - ῶ. *M.* ώσω. vuotare intieramente. [illegible]

Ἀπόκεντρος (ὁ, ἡ) lontano dal centro. [illegible]

Ἀποκερδαίνω. *M.* ανῶ. far lucro, acquistare. [illegible]

Ἀποκεφαλίζω. *M.* ίσω. decapitare. [illegible]

Ἀποκεφαλισμὸς (ὁ, ἡ) decapitazione. [illegible]

Ἀποκεφαλιστής - οῦ (ὁ) che decapita, boja. [illegible]

Ἀποκηδέω - ῶ. *M.* ήσω. non curare, trascurare. [illegible]

Ἀποκήρυγμα (τὸ) = Ἀποκήρυξις.

Ἀποκήρυκτος (ὁ, ἡ) scacciato dalla casa paterna. [illegible] (ἐκκλησ.) scomunicato. [illegible]

Ἀποκήρυξις - εως (ἡ) espulsione dalla casa paterna. 2. diseredazione. 3. vendita all' incanto. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] (ἐκκλησ.) scomunicazione. [illegible]

Ἀποκηρύσσω (ττω). *M.* ύξω. cacciare, bandire dalla casa paterna. 2. diseredilare. 3. esporre alla vendita, vender all'incanto. 4. scomunicare. 5. vietare, proibire per un decreto. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]

Ἀποκινδύνευσις - εως (ἡ) arrischiamento. [illegible]

Ἀποκινδυνεύω. *M.* εύσω. rischiare, azzardare. 2. allontanarsi, ritirarsi dal periglio. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀποκλαίω. *M.* κλαύσομαι. deplorare, piangere. [illegible]

Ἀπόκλαυμα (αυσμα) - ατος (τὸ) pianto. [illegible]

Ἀποκλάω - ῶ. *M.* κλάσω. rompere, spezzare. [illegible]

Ἀποκλάω. *M.* κλάυσομαι. = Ἀποκλαίω.

Ἀπόκλεισις - εως (ἡ) esclusione, l'azione di chiudere l'entrata, l'adito. [illegible]

Ἀπόκλεισμα (τὸ) luogo in cui una cosa è rinchiusa. 2. prigione. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀπόκλειστος (ὁ, ἡ) escluso. [illegible]

Ἀποκλείω. *M.* κλείσω, escludere. [illegible]

Ἀποκλέπτω. *M.* κλέψω, = Ἐκκλέπτω.

Ἀποκληρονόμος (ὁ, ἡ) } diseredato. [illegible]
Ἀπόκληρος (ὁ, ἡ) } [illegible]

Ἀποκληρόω - ῶ. *M.* ώσω. diseredare, escludere dall'eredità. 2. scegliere per sorte, tirare a sorte. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀποκλήρωσις - εως (ἡ) elezione per sorte. [illegible]

Ἀποκληρωτής - οῦ (ὁ) che sceglie, distribuisce a sorte. [illegible]

Ἀπόκλητος (ὁ, ἡ) chiamato. [illegible]

Digitized by Google

Ἀπόκλιμα (τὸ) il pendio d'un monte. [illegible]

Ἀποκλίνω. *M.* κλινῶ. declinare, inchinare. [illegible]

Ἀπόκλισις-εως (ἡ) inclinazione dell' una parte piuttosto che dell' altra, mancanza di equilibrio. [illegible]

Ἀπόκλιτος (ὁ, ἡ) inchinato, declinato. [illegible]

Ἀποκλύζω. *M.* κλύσω. lavare, nettare. [illegible]

Ἀποκνέω-ῶ. *M.* ήσω. essere nell' inazione, non osar di intraprendere un affare per timore, o per dappocaggine. [illegible]

Ἀπόκνησις-εως (ἡ) inazione cagionata per timore o per lassezza. [illegible]

Ἀποκνίζω. *M.* κνίσω. troncare con unghia o pizzicando. [illegible]

Ἀποκοιμαόμαι-ῶμαι. *M.* ήσομαι, dormire separatamente, a parte. 2. addormentarsi. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποκοιμίζω. *M.* ίσω, addormentare. [illegible]

Ἀποκοιτέω-ῶ. *M.* ήσω, dormire fuori di casa sua, assentarsi dalla casa una notte. [illegible]

Ἀπόκοιτος (ὁ, ἡ) chi dorme fuori di casa sua. [illegible]

Ἀποκολυμβάω-ῶ. *M.* ήσω salvarsi in terra nuotando. [illegible]

Ἀποκομιδὴ (ἡ) esportazione. [illegible]

Ἀποκομίζω. *M.* ίσω. esportare, portar da un luogo ad un' altro. [illegible]

Ἀποκομπάζω. *M.* άσω. parlare, comportarsi con arroganza. [illegible]

Ἀποκοπὴ-ῆς (ἡ) apocopa. 2. troncamento. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπόκοπος (ὁ, ἡ) eunuco. 2. debole, snervato. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποκόπτω. *M.* κόψω. troncare. 2. diminuire. 3. separare, sradicare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἄποκος (ὁ, ἡ) che non ha capelli, calvo. [illegible]

Ἀποκοσμέω-ῶ. *M.* ήσω. togliere, levare gli ornamenti. [illegible]

Ἀπόκοσμος (ὁ, ἡ) chi vive lontano dal mondo, chi mena una vita ritirata. [illegible]

Ἀποκουφίζω. *M.* ίσω. alleggerire, sollevare. [illegible]

Ἀποκόψιμος (ὁ, ἡ) che si deve troncare. [illegible]

Ἀποκρατέω-ῶ. *M.* ήσω. arrestare, ritenere, raffrenare. 2. prevalere. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποκρεμάννυμι. *M.* κρεμάσω. sospendere. [illegible]

Ἀποκρεόω-ῶ. *M.* ώσω. rendere, mutare in carne. 2. astenersi dalla carne. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπόκρεως-ω (ὁ, ἡ) (ἐκκλησ.) chi si astiene di mangiar carne. 2. il tempo, in cui è proibito di mangiar carne. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπόκρημνος (ὁ, ἡ) dirupato. [illegible]

Ἀπόκριμα (τὸ) assoluzione, sentenza del giudice. 2. risposta. 3. escremento. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀποκρίνομαι. *M.* οῦμαι. rispondere. [illegible]

Ἀποκρίνω. *M.* κρινῶ. separare, distinguere, scegliere. [illegible]

Ἀπόκρισις-εως (ἡ) risposta. [illegible]

Ἀποκριτικὸς-ἡ-όν. che ha la forza di distinguere. [illegible]

Ἀπόκριτος (ὁ, ἡ) scelto, distinto, separato. [illegible]

Ἀποκροτέω-ῶ. *M.* ήσω. far del rumore, strepitare. [illegible]

Ἀπόκροτος (ὁ, ἡ) duro, aspro, rigido. [illegible]

Ἀπόκρουσις-εως (ἡ) repulsione. [illegible]

Digitized by Google

Ἀποκρούω. *M.* κρούσω. spingere. [illegible]

Ἀποκρύπτω. *M.* κρύψω. celare, nascondere totalmente. [illegible]

Ἀπόκρυφος (ὁ, ἡ) occulto, segreto, nascosto. 2. supposto, apocrifo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποκτάομαι-ῶμαι. *M.* κτήσομαι. perdere, alienare, disfare ciò, che si possedeva. [illegible]

Ἀποκτείνω. *M.* τενῶ. uccidere. [illegible]

Ἀποκτηνόω-ῶ. *M.* ώσω. ridurre totalmente in bestia. [illegible]

Ἀπόκτησις-εως (ἡ) perdita, alienazione d'una cosa posseduta. [illegible]

Ἀπόκτητος (ὁ, ἡ) alienato, venduto. [illegible]

Ἀποκτυπέω-ῶ. *M.* ήσω. eccitare del rumore. [illegible]

Ἀποκυματίζω. *M.* ίσω. agitare nelle onde. [illegible]

Ἀπόκυνον-ου (τὸ) Apocino (frutice) [illegible] ([illegible]). [illegible]

Ἀποκυρόω-ῶ. *M.* ώσω. abrogare, scassare, annullare. [illegible]

Ἀπολαγχάνω. *M.* λήξομαι. non ottenere (*Λατ.* exsors sum). 2. ottenere in sorte. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπολαμβάνω. *M.* λήψομαι. ricevere da qualcuno una cosa. 2. ricuperare, riavere la cosa perduta. 3. impedire la partenza di qualcuno. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπολαμπρύνω. *M.* υνῶ. illustrare, render splendido. [illegible]

Ἀπολάμπω. *M.* λάμψω. rilucere, risplendere. [illegible]

Ἀπόλαυσις-εως (ἡ) } godimento. [illegible]
Ἀπόλαυσμα (τὸ) }

Ἀπόλαυστος (ὁ, ἡ) dilettevole, godibile, che si può godere. [illegible]

Ἀπολαύω. *M.* λαύσω, godere. [illegible]

Ἀπολέγω. *M.* λέξω, scegliere. 2. eccettuare, rifiutare. 3. dichiarare, pubblicare, annunziare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπολεία-ας (ἡ) (σπν.) ἀντὶ Ἀπώλεια.

Ἀπολείπω. *M.* λείψω. lasciare, abbandonare indietro, o totalmente. [illegible]

Ἀπολειτουργέω-ῶ. *M.* ήσω. terminare il suo servizio, il ministerio. [illegible] (ἐκκλησ.) la messa. [illegible]

Ἀπόλειψις-εως (ἡ) abbandono. [illegible]

Ἀπόλεκτος (ὁ, ἡ) scelto, distinto. [illegible]

Ἀπολέμητος (ὁ, ἡ) inespugnabile. [illegible]

Ἀπόλεμμα (τὸ) pelle, corteccia. [illegible]

Ἀπόλεμος (ὁ, ἡ) imbelle, incapace alla guerra. 2. pacifico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Ἀπολέμητος.

Ἀπολέμως. ἐπίῤ. senza guerra, pacificamente. [illegible]

Ἀπολήγω. *M.* λήξω. cessare, desistere. [illegible]

Ἀπόληψις-εως (ἡ) il prender in dietro. 2. impedimento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπολιόρκητος (ὁ, ἡ) che non si può assediare. [illegible]

Ἄπολις-ιδος καὶ ιος (ὁ, ἡ) esigliato, senza patria, vagabondo. 2. incivile, rustico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποπλίτευτος (ὁ, ἡ) incivile, rustico, rozzo. [illegible]

Ἀπόλλυμι. *M.* ολέσω. far perire, perdere. [illegible]

Ἀπολογέομαι-οῦμαι. *M.* ήσομαι. giustificarsi, far delle apologie. [illegible]

Ἀπολογητικός-ή-όν. apologetico, giustificativo. [illegible]

Ἀπολογία-ας (ἡ) giustificazione, apologia. [illegible]

Ἀπολογίζομαι. *M.* ίσομαι. rendere i suoi conti, presentare il conto della spesa. 2. contare, esporre per l'enumerazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Ἀπολογισμός (ὁ, ἡ) resa di conti. 2. conto della spesa. 3. libro di conti. 4. apologia, scusa. Համար տալը. 2. ծախքի համար, հաշիւ. 3. հաշուի գիրք. 4. ջատագովութիւն. Տեսող վերջով. 2. Դատարանին Տեսողը. 3. Տեսող տեֆտերի. 4. Տողերին։

Ἀπόλογος (ὁ) apologo, favola morale. 2. narrazione lunga. շինծու պատմութիւն, բարոյական առասպել. 2. երկան պատմութիւն. խաբան, դիւղի, նաբլեի, կիտել. 2. աղուան կանք, ծանքասով բինաչեն. (πλθ.) catalogo. ցանկ իրաց, անտարակ տեֆտեր։

Ἀπολούω. Μ. λούσω. lavare. լուալ. եովել։

Ἀπολύσιμος (ὁ, ἡ) proprio ad assolvere, a deliberare, giustificativo, assolutivo. 2. assolvibile, degno d'esser assolto, liberato. արդար՝ շրջել հանելու՝ խալըսելու յարմար. 2. անմեղ ելլելու՝ ազատուելու արժանի. եղբ ենեկել առջամաց ւէֆորմայ դայիր. 2. եղբ ջլանմայ՝ ասքուտեսաբ։

Ἀπόλυσις -εως (ἡ) deliberazione, assoluzione. անմրաստանութեան արձակել, խալըսել. եղբ եննկեր, ֆոռքարմաց։

Ἀπολυτικός -ή -όν. che ha forza di liberare, deliberativo. անմեղ հանելու՝ ամբաստանութեան խալըսելու զօրութիւն ունեցող. եղբ եղեկլեր, ֆոռքարա պէլեր։

Ἀπόλυτος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) assoluto. 2. liberato. բացարձակ. 2. ազատ. փոռթար, մուջլաք. 2. ազատ։

Ἀπολυτρόω -ῶ. Μ. ώσω. redimere, riscattare, liberare, salvare dalle mani altrui. բառնալով փրկել, ազատել. խալըսել, ուրիշին ձեռքէն պրծել. ալէլե ելեր ֆոռքարմաք, եփլոր եննըր։

Ἀπολύτρωσις -εως (ἡ) riscatto, redenzione. բառնալով փրկութիւն, ազատութիւն. ալէլե ելեն ֆոռքարարմաք եփլոր։

Ἀπολύτως. ἐπίρ. assolutamente. 2. liberamente. բացարձակապէս. 2. ազատաբար. փոռթարեել. 2. ազատ ելեր ելեր։

Ἀπολύω. Μ. λύσω. assolvere, metter in libertà. արձակել, ազատել, խալըսել. եղբ եննըր, ֆոռքարմաք, եփլոր եննըր. 2. Ἀπολυτρόω.

Ἀπολωτίζω. Μ. ίσω, = Ἀπανθίζω.

Ἀπομάθημα (τὸ) lezione messa in oblio, dimenticata. մոռցուած՝ մոռցած ելած դաս. ունանունուկ ֆիքերին ւէֆւէ տերս։

Ἀπομάθησις -εως (ἡ) perdita di quanto si ha imparato, dimenticanza della dottrina acquistata. սորվածը մոռնալը. եօյրէնտիկինի ունուձմաւել։

Ἀπομακρύνω. Μ. υνῶ. allontanare. Հեռացնել. եւրաքչնմաք, ուզագլմաք։

Ἀπόμακτρα -ας (ἡ) } rasiera. Ձկի փայտ մըն
Ἀπόμακτρον (τὸ) } է, որով ատկաւոնեբուն վրայէն քերելով աւելի մասը կանոնն ինչպէս կընեն քառ լեցնելէն ետքը. ժելէր։

Ἀπομαλα (μαλθα) κίζομαι. Μ. ίσομαι, } di-
Ἀπομαλθακόομαι -οῦμαι. Μ. ώσομαι, } venire molle, effeminato, snervarsi. թուլ-

նալ, կնամարդանալ. Եւէշեւէ, գաճլեռ տելու։

Ἀπομανθάνω. Μ. μαθήσομαι. disimparare. սորվածը մոռնալ. եօյրենտիկինի ունուձմաւ։

Ἀπομαντεύομαι. Μ. εύσομαι. indovinare, profetizzare. մարգարէանալ. քեհոնմանք ելե։

Ἀπομαραίνω. Μ. ανῶ. far appassire, consumare. թօշնեցնել, Հաշցնել. սօլ դուրմաք, Քերեֆ եննըր. (αίνομαι) appassirsi, consumarsi. թօշնիլ, թառամիլ. սօլ մաք, Քերեֆ օլմաք։

Ἀπομαρτυρέω -ῶ. Μ. ήσω. } dare, por-
Ἀπομαρτύρομαι. Μ. υροῦμαι. } tare la sua testimonianza, testificare. վկայութիւն տալ, վկայել. շահատերլիք էթմեք եննըր։

Ἀπομάσσω (ττω.) Μ. μάξω. nettare, pulire. 2. prender le veci di qualcuno, imitare. 3. togliere colla rasiera ciò che eccede dalla misura. մաքրել, սրբել. 2. ձեւին անել բռնել, նմանիլ. 3. փայտով մը չափէն աւելցածը վրայէն առնել. Քիֆերեններ, ֆոփլամաք. 2. պերե-Տին եերբինի Քոռքմաք, պենզեմեք. 3. ֆիլլեր իլէ ֆիլենին ֆալլարըն ալմաք։

Ἀπομάχομαι. Μ. μαχοῦμαι. respignere, resistere combattendo. կռուելով ետ մղել՝ կենալ, ընդդիմամարտիլ. Տենկլեշերեք ֆոլեք եօմաք՝ դայանմաք։

Ἀπόμαχος (ὁ, ἡ) incapace alla guerra, imbelle. 2. messo fuori del combattimento. կռուի անկարմար. 2. կռուէ բանակէ դուրս եղող. Տենկե ույն օլմայան, Տենկ անեիջ. 2. Տենկերեն՝ օրդուդան Քոռբո ֆռքոռլմուշ։

Ἀπομειλίσσομαι. Μ. ίξομαι. addolcire, mitigare, accarezzare placare con parole dolci. անուշ խօսքերով մեղմել, սիրաշ անել, մաքրել, շոյել. Քիֆլը պետել իլե եռամազլամաք, եեփեշինի եեւսերմեք օլմաք։

Ἀπομείρομαι. Μ. εροῦμαι. partire, far la distribuzione. 2. far parte di . . . բաժանել, բաշխել. 2. Քիֆերեն մէկ մաս մը չինել. Քեւմեք եննըր, պայլաշմաք. եայ եննըր. 2. Ժիւնէ պայլըլ պեր եայ՝ Տիսել օլմաք։

Ἀπομένω. Μ. μενῶ, rimanere dietro. ետ մնալ. Քերի ֆալմաք։

Ἀπομερίζω. Μ. ίσω. divider in parti, separare, distribuire. մաս մաս ընել, բաժանել, զատել, եայ եայ եննըր, Քեւմեք եննըր։

Ἀπομετρέω -ῶ. Μ. ήσω. misurare giustamente. շիտակ չափել. տօղրու էօլչմեք։

Ἀπομέτρημα (τὸ) porzione. մաս, բաժին. եայ, Տիսսէ։

Ἀπομιμέομαι -οῦμαι. Μ. ήσομαι. imitare. նմանիլ, յարմարիլ. ույմաք, պենզեր օլմաք, տեսիլու։

Ἀπομίμημα (τὸ) imitazione. նմանութիւն. ույմայլըք, պենզեր օլմայլըք։

Ἀπομιμνήσκομαι. Μ. ἀπομνήσομαι. ricordarsi. միտքը գալ, յիշել. Քիքիրինե Քեթիրմեք։

Ἀπόμιξυς -εως (ἡ) mistione, mescolanza. խառնուիլը, խառնուած. քարըշմըքլըք։

Ἀπόμισθος (ὁ, ἡ) che non riceve alcun salario, privo di mercede. 2. merce-

Digitized by Google

nario. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπομισθόω-ῶ. Μ. ώσω. affittare. [illegible]

Ἀπομνημόνευμα (τὸ) azioni o parole memorabili, memoriale. [illegible]

Ἀπομνημονεύω. Μ. εύσω. richiamare alla memoria, conservare la memoria, di rapportare, citare per menzione. [illegible]

Ἀπομνησικακέω-ῶ. Μ. ήσω, = Μνησικακέω.

Ἀπόμνυμι Μ. ομόσω, ἢ (ὀρθτ) ομοῦμαι. } negare con giuramento. [illegible]
Ἀπομνύω. }

Ἀπόμοιρα (ἡ) porzione, parte. [illegible]

Ἀπομοίριος (ὁ ἡ) che forma la parte d'un tutto o che prende la sua porzione da un tutto. [illegible]

Ἀπομονόω-ῶ. Μ. ώσω. lasciar solo, abbandonare. [illegible]

Ἀπόμορφος (ὁ, ἡ) che ha una figura diversa, straniera. [illegible]

Ἀπόμουσος (ὁ, ἡ) alieno dalle Muse. [illegible] ούσως. ἐπίῤ.

Ἀπόμυγμα (τὸ) moccio. [illegible]

Ἀπομυζάω-ῶ. Μ. ήσω. assorbire. [illegible]

Ἀπομυθέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι = Ἀπαγορεύω.

Ἀπομυξία-ας (ἡ) = Ἀπόμυγμα.

Ἀπομύσσω (ττω.) Μ. μύξω. soffiarsi il naso, cavare il moccio. [illegible]

Ἀπομωρόω-ῶ. Μ. ώσω. rendere totalmente folle. [illegible]

Ἀποναρκόω-ῶ. Μ. ώσω, far intormentire, istupidire. [illegible]

Ἀπονάρκωσις-εως (ἡ) languore, torpedine. [illegible]

Ἀπονεκρόομαι-οῦμαι. Μ. ωθήσομαι. restar morto, morire. [illegible]

Ἀπονέκρωσις-εως (ἡ) il morire. [illegible]

Ἀπονέμω. Μ. νεμῶ. distribuire bene. [illegible]

Ἀπονευρόω-ῶ. Μ. ώσω. tagliare i nervi, snervare. [illegible]

Ἀπονηρευσία-ας (ἡ) semplicità, dabbenaggine. [illegible]

Ἀπόνηρος (ὁ, ἡ) semplice, senza malizia. [illegible]

Ἀπονητί. ἐπίῤ. = Ἀπόνως.

Ἀπόνητος (ὁ, ἡ) senza fatica, facile. [illegible]

Ἀπονήτως. ἐπίῤ. = Ἀπόνως.

Ἀπονία-ας (ἡ) mancanza di fatica, ozio, riposo. [illegible]

Ἀπονικάω-ῶ. Μ. ησω, vincere, superare. [illegible]

Ἀπόνιμμα καὶ Ἀπόνιπτρον (τὸ) l'acqua, colla quale lavavano il cadavere dei morti. [illegible]

Ἀπονίπτω. Μ. νίψω. lavare le mani, o i piedi. [illegible] (μσ ομαι) lavarsi le mani o i piedi. [illegible]

Ἀπονοέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. perder lo spirito, venir fuori di se, non badar a nulla, perdere ogni pudore. 2, disperarsi, agir da disperato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπόνοια-ας (ἡ) pazzia. 2. disperazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπονομάζω. Μ. άσω. nominare, chiamare per nome. [illegible]

Ἀπονομίζω. Μ. ίσω, vietare per una legge. [illegible]

Ἄπονος (ὁ, ἡ) che fugge la fatica, ozioso. [illegible] 2. Ἀπόνητος.

Ἀπονοστέω-ῶ. Μ. ήσω. ritornare indietro. [illegible]

Ἀπονουθετέω-ῶ. Μ. ήσω. dissuadere. [illegible]

Ἀπονυκτερεύω. Μ. εύσω. passar la notte fuori di sua casa, assentarsi durante la notte. [illegible]

Ἀπονύμφης (ὁ) } che odia il matrimonio. [illegible]
Ἀπονύμφος (ὁ) }

Digitized by Google

կարգութիւն չունիլ. Նիրհել մնալ, ննջե- լոյ կարկամիլ։

'Απονυστάζω. M. άξω. addormentarsi. 2. non prestar attenzione, essere negligente. Թմրիլ, մրափել. 2. ուշադրութիւն չընել, անհոգացիր ըլլալ. տարակուսիլ. 2. տեղեկութիւն ընծայել։

'Απονυχίζω. M. ίσω. tagliar le unghie. եղունգները կտրել. [illegible]

'Απόνως. έπίῤ. senza pena, fatica. առանց աշխատանքի. [illegible]

'Αποξενόω - ῶ. M. ώσω. alienare. օտարա- ցընել, օտարին ընել. [illegible]

'Αποξένωσις - εως (ή) pellegrinaggio. պան- դխտութիւն. [illegible]

'Αποξηραίνω. M. ανῶ. disseccare totalmente. գլխովին չորցընել. [illegible]

'Αποξιφίζω. M. ίσω. troncare colla spada. Թրով կտրել. [illegible]

'Αποξύνω. M. υνῶ. aguzzare. 2. render acido. սրել. 2. Թթու ընել. [illegible]

'Αποξυράω (έω) - ῶ. M. ήσω. = 'Αποξύρω.

'Απόξυρος (ό, ή) raso. ածիլուած. [illegible]

'Αποξύρω. M. ξυρῶ. tondere i capelli o la barba. մազերը, կամ մօրուքը կտրել, գերծուլ, ածիլել. [illegible]

'Αποπαίζω. M. παίξομαι. cessar di giuocare. խաղալէն դադրիլ. [illegible]

'Αποπαλαιόω - ῶ. M. ώσω. antichizzare. Հնացընել. [illegible]

'Απόπαππος (ό) trisavolo. Հաւպապ. [illegible]

'Αποπαρθενεύω. M. εύσω, } sverginare,
'Αποπαρθενόω - ῶ. M. ώσω, } deflorare.
կոյսը պղծել. [illegible]

'Απόπασχω. M. αποπείσομαι, immaginarsi il contrario. ներհակը երեւակայել. [illegible]

'Αποπατέω - ῶ. M. ήσω. sviarsi, allontanarsi dal suo cammino. 2. caccare. Ճամ- բէն դուրս ելլել. Հեռանալ. 2. քաքնել, աղբել. [illegible] 2. [illegible]

'Απόπατημα (τό) escremento, merda. քաք, աղբ. [illegible]

'Απόπατος (ό) luogo di commodità, commodo. Հանգստութիւն ընելու տեղ, արտաքնոց. [illegible]

'Απόπαυσις - εως (ή) cessamento, fine. դադրիլը. վերջ. [illegible]

'Αποπαύω. M. παύσω. far cessare. դա- դրեցընել. [illegible] (πάυομαι.) cessare, desistere. դադրիլ. [illegible] (μτφ) morire. մեռ- նիլ. [illegible]

'Απόπεμπτος (ό, ή) mandato via, congedato. [illegible]

'Αποπέμπω. M. πέμψω. mandar via, congedare. [illegible]

'Αποπεραίνω. M. ανῶ, } terminare,
'Αποπερατόω - ῶ. M. ώσω, } compiere, adempiere, finire. [illegible]

'Αποπεράτωμα (τό) la parte ove termina una cosa, l'estremità. [illegible]

'Αποπέρδω καί (μσ) 2. ομαι. M. περδήσομαι. tirar peto, scorreggiare. [illegible]

'Αποπέτομαι. M. πτήσομαι. dileguarsi. Թռչիլ, [illegible]

'Αποπηδάω - ῶ. M. ήσω. saltare da.... [illegible]

'Αποπίνω. M. πίομαι. bere, inghiottire, assorbire. խմել, կլլել. [illegible]

'Αποπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere da. [illegible]

'Αποπιστεύω. M. εύσω. prestar fede, credere totalmente. գլխովին Հաւատալ. [illegible]

'Αποπλανέω - ῶ. M. ήσω. errare, traviare, sviare. մոլորիլ. [illegible] καί (μσ) sviarsi. [illegible]

'Αποπλάνησις - εως (ή) traviamento. [illegible]

'Αποπλάσσω (ττω) M. πλάσω. formare una cosa sul modello d'un altra, figurare. [illegible]

'Αποπλάστωρ - ορος (ό) chi forma una cosa per imitazione d'un' altra. [illegible]

'Αποπλείω άντί } partire, far ve-
'Αποπλέω. M. πλεύσομαι, } le. [illegible]

'Απόπληκτος (ό, ή) stupido, stupidito. 2. colpito d'apoplesia, apopletico. [illegible]

'Αποπληξία - ας (ή) apoplesia. [illegible]

'Αποπληρόω - ῶ. M. ώσω. empiere, compire, supplire. լեցընել. [illegible]

'Αποπλήρωσις - εως (ή) l'azione di empie-

Digitized by Google

re, compimento. լեցնելը. փոխարինելը։

Ἀποπληρωτής - οῦ (ὁ) colui che supplisce, eseguisce adempiace. պակասը լեցնող կատարող. եփինկին փոխարին, բամանալայն։

Ἀποπλήσσω (ττω) M. πλήξω. percuotere. 2. render attonito. զարնել. 2. ապշեցնել. կոտրել, զարկել. 2. շշմեցնել, շշմած ըլլալ, ապշած ըլլալ։

Ἀποπλουτέω-ῶ. M. ήσω. perder la ricchezza, impoverire. հարստութիւնը կորսնցնել, աղքատանալ. զենկինալլ կոտրել, փող կորսնցնել, աղքատնալ։

Ἀπόπλυμα (τὸ) l'acqua, in cui si è lavata una cosa. Մէկը բան մը լուացուած ջուր. լուացուած ջուրը ալ։

Ἀποπλύνω. M. πλυνῶ. lavare, pulire. լուալ, մաքրել. լուալ, մաքրել։

Ἀποπνείω, ἀντὶ
Ἀποπνέω. M. πνεύσω. } esalare. 2. respirare. 3. morire, spirare. 4. tirar peto, scorreggiare. արտաշնչել. 2. շունչ առնել. 3. մեռնիլ. 4. փուք արձակել. շոգի հանել, բուրել. 2. շունչ առնել. 3. մեռնիլ. 4. օսուրել, զորի ձգել։

Ἀποπνίγω. M. πνίξω. soffocare, strangolare. խեղդել. խեղդել։

Ἀποπνοή - ῆς (ἡ)
Ἀπόπνοια - ας (ἡ) } esalazione. 2. respirazione. արտաշնչութիւն. 2. շնչառութիւն. շունչ առնելը. 2. շունչ առնելը։

Ἀπόπνοος - ους (ὁ, ἡ) Ἄπνοος

Ἀποποιέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. allontanare rigettare. 2. rifiutare, non ammettere. հեռացնել, մերժել. 2. չընդունիլ. մերժել. ընդունիլ, մերժել. 2. մերժել, չընդունիլ. մերժել։

Ἀποποίησις - εως (ἡ) rigetto. 2. rifiuto. մերժում, 2. մերժում. մերժում, մերժում. 2. մերժում։

Ἀποπομπή (ἡ) congedo. 2. esilio. արձակում, երթալու հրաման. 2. աքսորանք. տուն երթալ, 2. աքսոր. Ἴδε καὶ Ἀποδίωξις = Ἀποποίησις.

Ἀποπονέω - ῶ. M. ήσω. cessare di faticare. աշխատելէն դադրիլ. չարչարուելէն դադրիլ։

Ἀπόπονος (ὁ, ἡ) stanco dal travaglio. 2. che cessò di travagliare. աշխատանքէ յոգնած. 2. աշխատելէն դադրած. չարչարուելէն յոգնած. 2. չարչարուելէն դադրած։

Ἀποπορεύομαι. M. εύσομαι. partirsi, andarsene via. երթալ, ելլել երթալ. մեկնիլ, հեռանալ, երթալ։

Ἀποπρεσβεία - ας (ἡ) rapporto dell' ambasciatore, esposizione dell'effetto dell' ambasciata. իր դեսպանութեանը մէկը ըրած գործերը պատմելը յայտնելը. դեսպանին գործերը պատմելը. պատմել։

Ἀποπρεσβεύω. M. εύσω. eseguire un' ambasciata, rendere conto delle sue operazioni come ambasciatore. իր դեսպանութիւնը կատարել. 2. դեսպանը իր գործերը հրամայողին պատմել. 2. դեսպանին գործերը պատմել։

Ἀποπρίω. M. πρίσω. segare, սղոցել. սղոցով կտրել։

Ἀποπροβαίνω. M. βήσομαι. andar lontano. հեռու երթալ. հեռու երթալ, շատ հեռանալ։

Ἀπόπροθε. ἐπίῤ. di lontano. հեռուանց. հեռուէն։

Ἀποπρολείπω. M. λείψω. lasciar troppo indietro. խիստ ետ ձգել. շատ ետ ձգել։

Ἀποπροσποιέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι = Ἀποποιέομαι.

Ἀποπτερυγίζομαι M. ίσομαι,
Ἀποπτερύσσομαι. M. ύξομαι, } stender le ali per volare. թռչելու համար թեւերը բանալ, տարածել. թռչելու համար թեւերը տարածել, բանալ։

Ἄποπτος (ὁ, ἡ) visibile d'alto, di lontano. 2. invisibile. բարձրէ կամ հեռուանց տեսանելի. 2. անտես. վերէն երեւցող, հեռուէն տեսնուող. 2. չերեւցող. 3. = Ὑψηλός.

Ἀπόπτυστος (ὁ, ἡ) degno d'essere sputato, dispreggievole, odioso. թքնելու արժանի, անարգ, ատելի. թքնելու արժանի, զզուելի, ատելի։

Ἀποπτύω. M. πτύσω, sputare. 2. ripudiare, rigettare. թքնել. 2. մերժել, բաժանել. թքնել. 2. մերժել։

Ἀπόπτωμα (τὸ)
Ἀπόπτωσις-εως (ἡ) } caduta. 2. avvenimento inaspettato. անկում. 2. պատահար, մէկէն ի մէկ եկած դէպ. ինկնիլը. 2. յանկարծ եկած բան։

Ἀποπυρόω - ῶ. M. ώσω. infiammare, accendere, infocare. բորբոքեցնել, վառել, կրակ գցել. բռնկեցնել, վառել, կրակ բռնել։

Ἀποργής - έος (ὁ, ἡ) colerico, iracondo, sdegnoso. բարկացող, սրտոտ. բարկացող, նեղացող։

Ἀπόρευτος (ὁ, ἡ) inpassabile. չանցնելի. չանցնելի։

Ἀπορέω - ῶ. M. ήσω. esitare, dubitare, essere incerta. կասկածել, տարակուսիլ, միտքը չգիտնալ. երկմտել, կասկածիլ, տարակուսած ըլլալ։

Ἀπόρημα (τὸ) cosa, di cui si dubita, che è incerta, dubbio, incertezza. կասկածելի բան, կասկած, տարակուսանք. կասկածելի բան, կասկած, տարակուսանք։

Ἀπορηματικός - ή - όν. che contiene de' dubbj. կասկածոտ. կասկածելի, տարակուսելի։

Ἀπορηματικῶς. ἐπίῤ. con de' dubbj, con incertezza esitando. կասկածանօք, երկբայութեամբ. կասկածելով, տարակուսելով։

Ἀπορητικός - ή - όν. dubitativo. կասկածոտ, երկբայական. կասկածող, տարակուսող։

Ἀπόρθητος (ὁ, ἡ) che non si può devastare. չաւերելի, չկործանելի. չաւերուող, չկործանուող։

Ἀπορθόω - ῶ. M. ώσω. ergere, dirigere. կանգնել, ուղղել. դնել, ուղղել։

Ἀπορία-ας (ἡ) dubbio, incertezza, perplessità, esitazione. [illegible]

Ἄπορος (ὁ, ἡ) privo di mezzi di sussistenza. [illegible] 2. = Ἀπόρευτος. 3. = Ἀμφίβολος.

Ἀπορούω M. ρούσω. fuggir saltando, fuggir con prescia, con furore. [illegible]

Ἀποῤῥάπτω. M. ῥάψω. cucire intieramente dall' una parte all' altra. [illegible]

Ἀποῤῥευματίζω. M. ίσω. voltare in altra parte gli umori del corpo, liberare dai reumatismi. [illegible]

Ἀποῤῥέω-ῶ. M. ῥεύσομαι. distillare. 2. cadere. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποῤῥήγνυμι. M. ῥήξω. rompere, fendere, svellere, staccare spezzando. [illegible]

Ἀπόῤῥητος (ὁ, ἡ) segreto. ineffabile. [illegible]

Ἀποῤῥίπτω. M. ῥίψω. rigettare. 2. non ammettere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπόῤῥιψις-εως (ἡ) rigetto. [illegible]

Ἀποῤῥοή-ῆς (ἡ) } emanazione. [illegible]
Ἀπόῤῥοια-ας (ἡ) }

Ἀποῤῥύπτω. M. ῥύψω. lavare, pulire. [illegible]

Ἀπορφανίζω. M. ίσω. render orfano. [illegible]

Ἀπόρφυρος (ὁ, ἡ) senza porpora. [illegible]

Ἀπόρως. ἐπίῤ. in uno stato di perplessità, d'imbarazzi. [illegible]

Ἀποσαλεύω. M. ευσω. essere approdato lontano dalla terra. [illegible]

Ἀποσεμνόω-ῶ. M. ώσω, } rendere rispettabile. [illegible]
Ἀποσεμνοέω-ῶ. M. ώσω, }

Ἀποσεύω. (χ. M.) scacciare, allontanare. [illegible]

Ἀποσημαίνω. M. ανῶ. annunziare con un segnale. [illegible]

Ἀποσιμόω-ῶ. M. ώσω. elevare, esporre alla vista. 2. far avvanzare in alto mare, portare in alto. 3. rendere camoscio, appiattare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀποσιτέω-ῶ. M. ήσω. astenersi di mangiare. [illegible]

Ἀποσιτία-ας (ἡ) astinenza dal cibo, inedia. [illegible]

Ἀπόσιτος (ὁ, ἡ) che si astiene dal cibo. [illegible]

Ἀποσιωπάω-ῶ. M. ήσω. passare sotto silenzio. 2. non conservare il silenzio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποσιώπησις-εως (ἡ) reticenza. 2. aposiopesi (figura rettorica) [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποσκάπτω. M. σκάψω. scavar la terra. [illegible]

Ἀποσκεδάννυμι καὶ Ἀττ. Ἀποσκεδάω καὶ Ἀποσκεδάζω. M. άσω. dissipare, dispergere, cacciare. [illegible]

Ἀποσκεπάζω. M. άσω. scoprire. [illegible]

Ἀποσκευάζω. M. άσω. levare gli utensili, i mobili da un luogo per metter in un altro. 2. levar di mezzo, gettare, deporre, rigettare, allontanare, bandire. 3. far perire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (μσ.) distruggere, demolire. 2. scaricare, vuotare. 3. scaricarsi il ventre. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀποσκευή-ῆς (ἡ) bagaglio, utensile, suppellettile. 2. scaricazione, evacuazione del ventre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποσκηνόω-ῶ. M. ώσω. metter la sua tenda lontano di ... abitare separatamente. 2. levare la sua tenda per partire, cangiar dimora. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

'Αποσκήπτω. M. σκήψω. cadere sopra. 2. appoggiarsi sopra. 3. lanciarsi con impeto. 4. far cadere sopra. [illegible]

'Απόσκηψις - εως (ἡ) Aposcepsia, cioè passaggio degli umori d'una parte del corpo in un' altra. [illegible]

'Αποσκιάζω. M. άσω. adombrare. [illegible]

'Αποσκιασμός (ὁ, ἡ) adombramento. [illegible]

'Αποσκιρτάω - ῶ. M. ήσω. saltar fuori. [illegible]

'Απόσκληρος (ὁ, ἡ) troppo duro. [illegible]

'Αποσκληρόω - ῶ. M. ώσω, } rendere duro,
'Αποσκληρύνω. M. υνῶ, } indurare. [illegible]

'Αποσκοπεύω. M. εύσω, } contemplare, os-
'Αποσκοπέω - ῶ. M. ήσω, } servare da un luogo elevato, di lontano. 2. spiarre, essere in aguato. [illegible]

'Απόσκοπος (ὁ, ἡ) che guarda. 2. spia di lontano. [illegible]

'Αποσκορακίζω. M. ίσω. cacciare, rigettare con oltraggio, non far verun conto, avvilire. 2. bandire. [illegible]

'Αποσκορακισμός (ὁ) rigetto, rifiuto, disprezzo. [illegible]

'Αποσκορπίζω. M. ίσω, = Σκορπίζω.

'Αποσκοτίζω. M. ίσω. togliere d'innanzi ciò, che apporta dell' oscurità, dissipare, togliere l'ombra. [illegible] = τῷ.

'Αποσκοτόω - ῶ. M. ώσω. offuscare, oscurare. 2. adombrare la pittura. [illegible]

'Αποσκυλάω - ῶ. M. ήσω, } predare, spog-
'Αποσκυλεύω. M. εύσω, } liare. 2. togliere. [illegible]

'Αποσοβέω - ῶ. M. ήσω. cacciare, mandar via. 2. ritirarsi, partire subitamente. [illegible]

'Απόσος (ὁ, ἡ) senza quantità. [illegible]

'Αποσοφόω - ῶ. M. ώσω. render sapiente. [illegible]

'Αποσπαράσσω (ττω). M. άξω. stracciare. [illegible]

'Απόσπασμα (τὸ) pezzo, frammento. [illegible]

'Αποσπασμός (ὁ) l'azione di strappare, strappamento. [illegible]

'Απόσπαστος (ὁ, ἡ) strappato. 2. che si può strappare. [illegible]

'Αποσπάω - ῶ. M. σπάσω. staccare, svellere, strappare. [illegible]

'Αποσπείρω. M. σπερῶ. disseminare, seminare. [illegible]

'Αποσπερμαίνω. M. ανῶ, } versare lo sper-
'Αποσπερματίζω. M. ίσω, } ma, la viril seme. [illegible] (συεηδχ.) = Τεκνογονέω.

'Αποσπένδω. M. σπεύσω. dissuadere. [illegible]

'Αποσπογγίζω, M ίσω. asciugarebene, nettare con una spugna. [illegible]

'Αποσπόγγισμα - τος (τὸ) lordura, che si leva colla spugna. [illegible]

'Απόσπορος (ὁ, ἡ) discendente. [illegible]

'Αποστάζω. M. στάξω. } distillare, goccio-
'Αποσταλάζω. M. άξω, } lare.
'Αποσταλάω. M. άσω, } [illegible]

'Αποστασία - ας (ἡ) ribellione, 2. apostasia. [illegible]

'Αποστάσιον (τὸ) divorzio. [illegible]

'Απόστασις - εως (ἡ) distanza. [illegible] 2. 'Αποθήκη. 3. Διάστημα. 4. 'Αποστασία.

'Αποστατέω - ῶ. M. ήσω. rivoltarsi, ribellarsi. [illegible]

'Αποστάτηρ - ηρος (ὁ) Α. ἀντὶ

'Αποστάτης - ου (ὁ) ribello. apostata. [illegible]

'Αποστατικός - ή - όν. rivoluzionario. [illegible]

Digitized by Google

ամփոփութիւն հանօղ, առք վերցնօղ. ա-լըճը ալէթորան, թահրիք էտէն:

'Ἀποσταυρόω-ῶ. M. ώσω. palificare. 2. mettere in croce, crocifiggere. ցցերով ամրացնել. 2. խաչ հանել. գազըգլար իլէ գավիլէտմէք. 2. հաչը ալէթորմագ, խաչլէմէք:

'Ἀποστεγάζω. M. άσω. levare il tetto d'una casa, scoprire. 2. mettere il tetto, coprire. տանիք մը յարկը վերցընել. վրան բանալ. 2. յարկով գոցել. էվին ւս-տունը գալտըրմագ. 2. ւստունը գօյմագ, գափամագ:

'Ἀποστεγνόω-ῶ. M. ώσω. turar bene. ա-ղէկ գոցել՝ խցել. էյի գափամագ՝ թըգամագ:

'Ἀποστέλλω. M. στελῶ. mandar, spedire un' ambasciata. 2. congedare. 3. mandar via, cacciare. դեսպան մը խրկել. 2. ճամբել, ճամբայ դնել. 3. վռնտել. ելչի եւլէ իրսալ էթմէք. 2. եօլա գօմագ, իրսալ էթմէք. 3. գօվմագ, սավը վէրմէք:

'Ἀποστενόω-ῶ. M. ώσω. restringere, render stretto. սեղմել, նեղել, նեղցընել. սըգմագ, սըգըշտըրմագ. տարալթմագ:

'Ἀποστερέω-ῶ. M. ήσω. privare. զրկել. մահրում էթմէք:

'Ἀποστέρησις-εως (ἡ) privazione. զրկում. մահրումիյէթ:

'Ἀποστερητὴς-οῦ (ὁ) fraudolente. նեն-գօղ, խարդախ. հիլլէճի, ալտաթըճը՝ գափըճը:

Ἀποστερίζω. M. ίσω, } = 'Ἀποστερέω.
'Ἀποστέρομαι, }

'Ἀποστεφανόω-ῶ. M. ώσω, καὶ 'Ἀποστέφω. M. στέψω. privar dalla corona, far deporre la corona. թագէն զրկել, թագը ձգել տալ. թաճտան մահրում էթմէք, թաճը պըրագտըրմագ:

'Ἀποστηθίζω. M. ίσω. recitar a memoria բերնուց զրուցել. էզպէրտէն օգուլմագ:

'Ἀπόστημα (τὸ) distanza, intervallo. 2. postema o apostema (ἰατρ) միջոց. 2. խաղաւարտ. մաղէֆէ, արա, ուզագլըգ. 2. չըբան, փէլավըլը, գարհ:

'Ἀποστηματικὸς-ὴ-όν. (γρμτ) separativo. անջրպետական, բաժանիչ. այըրըճը. 2. = (ἰατρ) 'Ἀποστηματώδης.

'Ἀποστημάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. 'Ἀπόστημα.

'Ἀποστηματώδης-εος (ὁ, ἡ) ch'è della forma d'un' apostema խաղաւարտի ձե-ւով. չըբան գիպիլի:

'Ἀποστήριγμα (τὸ) appoggio, sostegno. կռթնելիք, մոյթ. դայագ, տիրէք:

'Ἀποστηρίζω. M. ίξω. appoggiare. կռթ-թնցնել. դայանմագ, տայանմագ:

'Ἀποστίλβω. M. στίλψω. brillare, rilucere, risplendere. փայլփլիլ, վառվռիլ, փայ-լիլ. բարլամագ, պալղամագ, ըշըլամագ:

'Ἀποστολεύς-έως (ὁ) incaricato alla sopraintendenza dell'armatura e della navigazione della flotta. տորմղին պատերազ-մական մթերանքներուն ու նաւարկութեա-նը վրայ եղօղ վերակացու. տէրիա տօնան-մասընըն ալէթ գուվվէթլէրի մէհիմմաթը տօնանմայի սավաշլար, տօնանմա նազըրը:

'Ἀποστολὴ-ῆς (ἡ) spedizione. խրկելը, ա-ռաքելը. իրսալ (ἐκκλ.) missione. առա-քելութիւն. տէյիրի ալիէրրէրին ինճիլի նաշ էտէնլէրին գօնտարըլմասը:

'Ἀποστολικὸς-ὴ-όν. (ἐκκλησ) apostolico. առաքելական. ըսուլ-ի:

'Ἀποστολιμαῖος-α-όν. missionario. քարո-զութեան խրկուած. թալիմ իճիլ իսանլար-ը ... իրսալ օլունմուշ. ըսելիք ինճիլ:

'Ἀπόστολος (ὁ, ἡ) (ἐκκλησ) apostolo. ա-ռաքեալ. ըսուլ. (ὁ) nunzio. պատգամա-բեր. հապէրճի:

'Ἀποστοματίζω. M. ίσω. recitare a memoria, ripetere a viva voce. բերնուց զրուցել. տիլտէն օգույերտէ:

'Ἀποστομόω-ῶ. M. ώσω, far tacere. 2. rintuzzare. լռեցնել, բերանը գոցել. 2. բթացընել. սուս էթմէք, աղզընը գափամագ. 2. գէօրլէթմէք, գէօրլիւնէ ալմագ:

'Ἀποστρακίζω. M. ίσω, = 'Ἐξοστρακίζω.

'Ἀποστρατεία-ας (ἡ) (μόνον εἰς τὴν φράσιν) 'Ἀποστρατείας δίκη. auccusa contro coloro, che non hanno adempiuto bene i loro doveri in una spedizione di guerra, o che non hanno avuta parte in essa. մէկ պատերազմի մը մէջ իր պարտքերը ա-ղէկ չկատարողին, կամ ան պատերազմին մէջ չգտնուած եղողին դէմ ամբաստանութիւն. պիր ահֆէրտէ վազիֆէլերինը էյի թէութիլ էթմէյէ-նէ, եախօտ օլմէնիսէ գաւղանմայանա գարշը օլան շիքեայէ:

'Ἀποστρατεύω. M. εύσω. cessare, prendere il congedo del servizio militare. զինուորութենէ ելլել, հրաժան առնել. ասքէրլիքտէն չըգմագ:

'Ἀποστράτηγος (ὁ) generale licenziato, che ha avuto il suo congedo. զինուորու-թենէ ելած զօրավարութիւն. ասքէրլիքտէն չըգ-միշ սէրասքէր:

'Ἀποστρατοπεδεύω. M. εύσω. levare le tende, accamparsi lungi da. վրաններն վերցընել. հեռու տեղ բանակել. չատըր-լարը գալտըրմագ, պըրագ ուզագ մահալտա օրտուա գուրմագ:

'Ἀποστρέφω. M. στρέψω. voltare. դարձը-նել. չէվիրմէք. (μσ) odiare ripugnare. ատել, դէմ ըլլալ. խուսումէթ էթմէք չէքմէ օլմագ:

'Ἀποστροφὴ-ῆς (ἡ) odio, aversione, ripugnanza. 2. apostrofe. (fig. rettorica) ատելութիւն, հակառակութիւն. 2. բացա-դարձութիւն. (ճարտասանական ձեւ մըն է) խուսումէթ, չէքինմէ. 2. պիր լաֆը գա-րաքէզ պիր պաշգա լաֆա պաղլամա, (չէթին էտէ խիթապ):

'Ἀπόστροφος (ὁ, ἡ) voltato dietro, che ha gli occhj voltati dietro. 2. odioso, nemico. ետ դարձած, աչքերը ետ դար-ձուցած. 2. ատելի, ներհակ, թշնամի. կէրի տէօնմիւշ, կէօզլէրինի կէրիյէ չէվիրմիշ. 2. նաֆրէթլի, խասըմ. (ἡ) (γραμτ) apostrofo. ապաթարց. գօշ նըշանը տըր (')

'Ἀποσημβουλεύω. M. εύσω. = 'Ἀπονουθετέω.

'Ἀποσυνάγω. M. άξω. riunire, raccogliere. 2. dividere, separare, disgiungere. նորէն ժողովել, մէկ ընել. 2. զատել, բաժնել. թէքրար թօփլամագ, պիր էթմէք, այ-ըրթէթմէք. 2. այըրմագ:

'Ἀποσυνάγωγος (ὁ, ἡ) } escluso dalla si-
'Ἀποσύνακτος (ὁ, ἡ) } nagoga, scomunicato. սինակոգայէն դուրս ձգուած, նզով-

Digitized by Google

[illegible]

Ἀποσυρίζω (ττω) M. ίξω. fischiare, motteggiare con de' fischj, cacciare con de' fischj. [illegible]

Ἀπόσυρμα (τὸ) scorticamento, scortecciamento. կեղեւը՝ մորթը հանելը. [illegible]

Ἀποσύρω. M. συρῶ. scorticare, scortecciare. մորթը՝ կեղեւը հանել. [illegible]

Ἀποσφάζω (ττω) M. σφάξω. ammazzare, scannare. մորթել, սպաննել, խողխողել. [illegible]

Ἀποσφάλλω. M. σφαλῶ. traviare, sviare qualcuno dal suo cammino. [illegible] (παθ. ἡ μσ) sviarsi, traviarsi, perdere il cammino. [illegible]

Ἀποσφάττω. M. άξω. Ἀττ. = Ἀποσφάζω.

Ἀποσφίγγω. M. σφίγξω. stringere, restringere fortemente. [illegible]

Ἀπόσφιγξις - εως (ἡ) stringimento. [illegible]

Ἀποσφραγίζω, M. ίσω. sigillare. 2. dissigillare. [illegible]

Ἀποσφράγισμα (τὸ) sigillo. [illegible]

Ἀποσχεδιάζω. M. άσω, = Αὐτοσχεδιάζω.

Ἀποσχηματίζω. M. ίσω. trasformare. [illegible]

Ἀποσχολάζω. M. άσω. prendere del riposo, essere in ozio, disoperato. [illegible]

Ἀπόσχολος (ὁ, ἡ) chi non frequenta la scola. [illegible]

Ἀπόταχτος (ὁ, ἡ) messo in riserva, conservato per un certo uso. [illegible]

Ἀποταμιευτής - οῦ (ὁ) colui, che mette in riserva. [illegible]

Ἀποταμιεύω και εύομαι M. εύσω και εύσομαι, Ἀποταμιόω - ῶ. M. ώσω, conservarnella dispensa, nel tesoro, metter in riserva. [illegible]

Ἀπότασις - εως (ἡ) estensione. 2. argomento, materia, scopo. [illegible]

Ἀποτάσσω (ττω) M. τάξω. mettere in ordine. [illegible]

Ἀποταυρόω - ῶ. M. ώσω. render toro. 2. irritare, inferocire. [illegible]

Ἀπόταφος (ὁ, ἡ) privo di sepoltura. 2. sepolto separatamente. [illegible]

Ἀποτείνω. M. τενῶ. estendere, allungare, prolungare. [illegible]

Ἀποτειχίζω. M. ίσω. elevar delle mura. 2. dividere, chiudere dentro o fuori con delle mura. 3. terminare il muro, che era già imperfezionato. [illegible]

Ἀποτείχισις - εως (ἡ) καὶ Ἀποτειχισμός - οῦ (ὁ) l'azione d'elevare delle mura, dei trinceramenti. 2. di terminare il muro imperfezionato. [illegible]

Ἀποτεκνόω - ῶ. M. ώσω. privar di figli. [illegible]

Ἀποτέλειος (ὁ, ἡ) che occupò con onore i più distinti posti del governo. [illegible]

Ἀποτελειόω - ῶ. M. ώσω. mettere fine, terminare. [illegible]

Ἀποτέλεσις - εως (ἡ) perfezionamento, terminazione. [illegible]

Ἀποτέλεσμα (τὸ) effetto, esecuzione. [illegible]

Ἀποτελεσματικός - ἡ - όν. effettivo, che serve a produrre un effetto. [illegible]

Ἀποτελεσμός (ὁ) = Ἀποτέλεσμα.

Ἀποτελεστικός - ἡ - όν. Ἀποτελεσματικός.

Ἀποτελευτάω - ῶ. M. ήσω. por fine, terminare. [illegible] (σπν) 2. = Ἀποθνήσκω.

Ἀποτελεύτησις - εως (ἡ) fine, termine. [illegible]

Ἀποτελέω - ῶ. M. τελέσω. effettuare, eseguire, adempiere. [illegible]

Ἀποτέμνω. M. τεμῶ. tagliare, dividere, secare. [illegible]

Ἀποτερματίζω. M. ίσω. limitare, termi-

Digitized by Google

nare. 2. cacciar fuori dei confini, esiliare. աքսորան դնել, աքսորանել. 2. աքսորանէ զուրս վտարանել, քշել. [illegible]

Ἀποτίθημι. M. θήσω. deporre. 2. mettere in riserva. թող տալ, ձգել. 2. դնել ի պահեստ. [illegible]

Ἀποτιμάω-ῶ. M. ήσω. stimare, valutare. 2. dare in pegno. գինը կարել. 2. գրաւ տալ. [illegible]. 3. = Ἀτιμάζω.

Ἀποτίμημα (τὸ) pegno. գրաւ. [illegible]

Ἀποτίμησις-εως (ή) estimazione d'un bene messo in pegno, o ipoteca. գրաւի դրուած բանի մը վրայ գին կարելը. [illegible]

Ἀποτιμητής-οῦ (ὁ) estimatore (dei beni messi in ipoteca). գնահատ (գրաւի դրուած բաներուն). [illegible]

Ἀπότιμος (ὁ, ή) = Ἄτιμος. 2. estimato e messo in ipoteca, ipotecato. գին կարուած, գրաւի դրուած. [illegible]

Ἀποτινάσσω. M. άξω. gettare scuotendo. ցնցելով նետել. [illegible]

Ἀποτίνω. M. τίσω. pagare quel che si deve. պարտքը վճարել. [illegible]

Ἀπότισις-εως (ή) pagamento. վճարում. [illegible]

Ἀποτίω. M. τίσω, = Ἀποτίνω.

Ἄποτμος (ὁ, ή) misero, infelice. խեղճ, [illegible]

Ἀπότοκος (ὁ, ή) nato da.... [illegible]

Ἀποτολμάω-ῶ. M. ήσω. azzardare, ardire. վտանգիլ, [illegible]

Ἀπότολμος (ὁ, ή) = Ἄτολμος.

Ἀποτμὰς-άδος (ή) (πέτρα.) sasso staccato da un monte, rupe. 2. mazza. [illegible]

Ἀποτομή-ῆς (ή) tagliatura, divisione, troncamento. կարելը, կարելով զատելը. [illegible]

Ἀπότομος (ὁ, ή) tagliato, troncato. 2. dirupato, inaccessibile. 3. severo, rigido, inesorabile. կարուած, [illegible]. 2. [illegible]. 3. խիստ, [illegible]

Ἀποτόμως. ἐπίῤ. severamente, rigidamente, senza alcun riguardo. [illegible]

Ἀποτοξεύω. M. εύσω. lanciare dei dardi. 2. cacciare, respingere a colpi di freccia. նետ նետել. 2. նետ նետելով վտարանել. [illegible]

Ἄποτος (ὁ, ή) che non ha bevuto. 2. inbevibile, che non si beve. չխմած. 2. չխմուելու. [illegible]

Ἀποτραχύνω. M. υνῶ. inasprire, esacerbare. խստացուցանել, [illegible]

Ἀπότρεπτος (ὁ, ή) = Ἀποτρόπαιος.

Ἀποτρέπω. M. τρέψω. distornare. 2. dissuadere, impedire. ետ դարձընել, արգիլել. 2. միտքը դարձընել. [illegible]

Ἀποτρέφω. M. θρέψω. nutrire. սնուցանել. [illegible]

Ἀποτρέχω. M. θρέξω. allontanarsi correndo. վազելով հեռանալ. [illegible]

Ἀποτρίβω. M. τρίψω. strofinare, usare. շփել, շփելով մաշել. [illegible]

Ἀπότριμμα (τὸ) tordura, che si leva fregando, strofinando. շփելու ատեն ելած [illegible]

Ἀποτρόπαιος (ὁ, ή) tutelare, che scaccia i malanni. (Λατ. averruncus.) 2. abbominevole, odioso. չարիքը հալածող. 2. [illegible]

Ἀποτροπή-ῆς (ή) dissuasione. միտքը դարձընելը. [illegible]

Ἀποτροπιάζομαι. M. άσομαι. avere in aversione, in orrore. [illegible]

Ἀπότροπος (ὁ, ή) = Ἀποτρόπαιος.

Ἀποτροφή-ῆς (ή) cibo, alimento. կերակուր, սնունդ. [illegible]

Ἀπότροφος (ὁ, ή) nutrito lungi da suoi, pellegrino. հեռու տեղ, [illegible]

Ἀποτυπόω-ῶ. M. ώσω. formare una cosa sul modello d'un' altra. [illegible]

Ἀποτύπτω. M. τύψω. cessare di battere. [illegible]

Ἀποτυφλόω-ῶ. M. ώσω. acciecare intieramente. [illegible]

Ἀποτύχημα (τὸ) } l'ingannarsi nella sua
Ἀποτυχία-ας (ή) } speranza, la mal riuscita. 2. infortunio. [illegible]

Ἄπουρος (ὁ, ή) lontano dai confini, bandito, esiliato. աքսորանաւոր, հեռու [illegible]

Ἄπους-οδος (ὁ, ή) apodo, che non ha piedi. ոտք չունեցող. [illegible]

Ἀπουσία-ας (ή) assenza. հեռու ըլլալը. [illegible]

Ἀπουσιάζω. M. άσω. spogliarsi d'una parte della sua fortuna. 2. mancare.

Digitized by Google

առաջացուածքին մէկ մասը կորուսցընել · 2. ներկայ չըլլալ · մուլքըն ալըր հէօվալընէ կիտէրմէք · 2. հօտլամաքտա ղաւլանմամաք · 3. = Ἀποσπερματίζω.

Ἀποφαίνω. *M.* φανῶ. metter in luce, dichiarare, palesare. 2. provare, dimostrare. երեւան հանել, յայտնել. 2. ցուցընել, ապացուցանել · ալըղը չըքարմաք, մէյտանէ, պէյան էթմէք · 2. իսպաթ էթ-մէք · Ἀποφαίνομαι. pronunziare, dichiarare la sua opinione, sentenziare. իր կարծիքը յայտնել, վճռել · ֆիքրինի պէյան էթմէք, հիւքիւմ վէրմէք ։

Ἀπόφανσις -εως (ἡ) enunciazione, sentenza. արտայայտութիւն, բացատրութիւն, վճիռ · խապէր, ֆիքրինի պէյան էթմէ ։

Ἀποφαντικὸς - ἡ - όν. dichiarativo, enunziativo. Հրատարակական, արտայայտական · պէյան էտիճի, իսպաթ էտիճի ։

Ἀποφαντικῶς. ἐπίῤ. con enunziazione. արտայայտելով · խապէր իլէ, իսպաթ էտէրէք ։

Ἀπόφαντὸς - ἡ καὶ ος - ον. pronunziato, dichiarato, stabilito. Հրատարակուած, վճռուած, կարգուած · պէյան օլունմուշ, հիւքմ, իսպաթ օլունմուշ ։

Ἀπόφασις - εως (ἡ) (ἀπόφημι) negazione. 2. (ἀποφαίνω) risoluzione, decisione, decreto. ուրացումը · 2. վճիռ · ինքար · 2. ֆէրման, ամր, ղարար, հիւքմ ։

Ἀποφέρω. *M.* ἀποίσω. togliere via, portar via. 2. pagare, render il debito. առնել, տանիլ, վերցընել · 2. պարտքը վճարել · ալըփ կէօթիւրմէք · 2. պօրճունու էօտէմէք, էտա էթմէք ։

Ἀποφεύγω. *M.* φεύξομαι. sottrarsi, evitare, schivare. 2. venir assolto, acquistare la causa. ազատ ըլլալ, խալըսել, զերծիլ · 2. դատը վաստըկիլ · սաքընմաք, ղաչմաք · 2. տավայը ղազանմաք ։

Ἀπόφευξις - εως (ἡ) fuga, scampo, sotterfuggio. փախչելը · ազատ, ղաչըշ ղուրթուլուշ ։

Ἀπόφημι. *M.* φήσω. dire, pronunziare liberamente. 2. negare, ricusare. յայտնապէս զրուցել, արտայայտել · 2. ուրանալ, չէ ըսել · աչըքտան աչըղը սէօյլէմէք · 2. ինքեար էթմէք, եօք՝ տէյիփ ղէթմէք ։

Ἀπόφημος (ὁ, ἡ) di mal augurio, sinistro. չարագուշակ · ուղուրսուզ ։

Ἀποφθέγγομαι. *M.* φθέγξομαι. proferire, dire (una massima, una sentenza). ըսել (առած մըկամ վճռական խօսք մը) · դէմէք, սէօյլէմէք (աթէր տէմէկ, խաբէր աթէր ֆիքրէ ըսէօհպէթ) ։

Ἀπόφθεγμα - τος (τὸ) apotegma, detto notabile, sentenza, massima. իմաստալից խօսք, վճռական բան, առած · կիւզէլ սէօզ, հիքմէթլու սէօզ, մէսէլ ։

Ἀποφθεγματικὸς - ἡ - όν. sentenzioso. 2. che ama ad esprimersi con degli apotegmi. վճռական · 2. վճռական խօսքեր զրուցել սիրող · հիքմէթլի, հիքմէթլու սէօզլէ տօլու · 2. հիքմէթլու սէօզլէր սէօյլէմէյէ մէյլի ։

Ἀποφθείρω. *M.* φθερῶ. corrompere, distruggere, guastare. 2. abortire. ապականել, աւրել · 2. տղան անցընել · պօզ-մաք, գիւրդէ թիւքեթմէք · 2. չօճուղ տիւշիւրմէք, իսդաթ էթմէք ։

Ἀποφθινύθω (χ. *M.*) } far perire. 2.
Ἀποφθίνω (φθίω) *M.* φθίσω, } perire. կորսընցընել · 2. կորսուիլ · թէլէֆ էթմէք, ղայպ էթմէք · 2. թէլէֆ ղայպ օլմաք, եօք օլմաք ։

Ἀποφθορὰ - ᾶς (ἡ) aborto, sconciatura. վիժած · տիւշիւք, սիքթ ։

Ἀποφλεγματίζω. *M.* ίσω. purgare gli umori pituitosi, i flemmi. մաղասային հիւթերը մաքրել · պալղամ խըլթըլարը թէմիզլէմէք ։

Ἀποφλεγματισμὸς - οῦ (ὁ) purga di flemma. 2. apoflemmatismo. մաղասը մաքրելը · 2. մաղասը մաքրելու դեղ · պալղամը թէմիզլէմէ · 2. պալղամը թէմիզլէյիճի մաճուն ։

Ἀπόφονος (ὁ, ἡ) μόνον εἰς τὴν φράση. φόνος (morte) ingiusta, abbominevole. անիրաւ, գարշելի (մահ) · նահագ, թիքսինիլէճէք (էօլիւմ) ։

Ἀποφορὰ - ᾶς (ἡ) odore, esalazione. 2. l'azione d'apportare, di trasportare. 3. guadagno, lucro, frutto. 4. pagamento, paga. 5. tributo. Հոտ, արտաշնչութիւն · 2. բերելը · 3. շահ, արդիւնք · 4. վճարում, վճարելը · 5. հարկ · գօգու, պուխար ուտուրմա · 2. կէթիրմէ · 3. քեար, ղազանճ, ֆայտա · 4. էօտէմէ · 5. վէրկի ։

Ἀποφόρητος (ὁ, ἡ) da togliersi via. առնելու տանելու · ալըփ կէօթիւրիւլէճէք, ղալտըրըլաճաք ։

Ἀπόφορος (ὁ, ἡ) = Ἀφόρητος. 2. = Ἄφορος. 3. insopportabile. 3. չքաշուելու, անտանելի · 3. տայանըլմայաճաք, կէօթիւրիւլմէյէճէք ։

Ἀποφορτίζομαι. *M.* ίσομαι. scaricarsi del peso. բեռին ազատ ըլլալ, բեռը վար ձգել · եիւքիւն ալթընտան չըքմաք, եիւք ալթըմաք՝ աշաղը ղօմաք ։

Ἀπόφραξις - εως (ἡ) turamento. խցելը · թըքամա ։

Ἀποφρὰς - άδος (ἡ) κυρ. ἡμέρα (giorno) infausto, fatale. գէշ՝ անյաջող (օր) · ուղուրսուզ (կիւն) ։

Ἀποφροντίζω. *M.* ίσω. lasciare, abbandonare la cura, non curar più. չհոգալ, ձեռքը վրայէն քաշել, երես դարձընել, չխնամել · գայղըրմամաք, թէքեալիֆ էթմէմէք, էլինի էօուէլքի գայղըրմաք, էլին չէքմէք ։

Ἀποφρύγω. *M.* φρύξω. friggere. տապկել · թավա էթմէք ։

Ἀποφυγὴ - ῆς (ἡ) = Ἀπόφευξις.

Ἀποφύλιος (ὁ, ἡ) che non è d'alcuna tribù, straniero. ցեղէ մը չեղող, օտար · հէչ պիր գապիլէտէն օլմայան, եապանճը ։

Ἀποφυλλίζω. *M.* ίσω, (μὲ αἰτ.) sfogliare, sfrondare. տերեւը թափել · եափրաքլարըն տէօքմէք ։

Ἀποφύλλισις - εως (ἡ) sfrondamento, sfogliamento. տերեւ թափելը՝ իլը · եափրաք տէօքիւլմէ ։

Ἀποφυσάω - ῶ. *M.* ήσω. soffiare. փչել · իւֆիւրմէք · 2. = Ἀποπέρδω.

Ἀπόφυσις - εως (ἡ) (ἀποφύω) (ἀνατμ.) apofisi. 2. (βτν.) germe d'un albero. ոսկրելունդն (ոսկրին ցցուած կողմը) · 2.

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]

Ἀποφυτεία-ας (ἡ) traspiantazione. (di germogli, che nascon a piè d'un albero). [illegible]

Ἀποφυτεύω. *M.* εύσω. traspiantare (i germogli, che nascono ai piedi degli alberi). [illegible]

Ἀποφύω. *M.* φύσω. germogliare, mandar dei germogli. [illegible]

Ἀποφώλιος (ὁ, ἡ) vano, senza effetto. 2. mostruoso, fiero. 3. ignorante, inesperto, incapace. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀποχαλκεύω. *M.* εύσω. coprire di bronzo. [illegible]

Ἀποχάραξις-εως (ἡ) incisione. [illegible]

Ἀποχαράσσω (ττω). *M.* άξω. incidere. [illegible]

Ἀποχαρίζομαι. *M.* ίσομαι. gratificare, donar largamente. [illegible]

Ἀπόχειρος (ὁ, ἡ) non pronto, non preparato. [illegible]

Ἀποχειροτονέω-ῶ. *M.* ήσω. disapprovare, abrogare col suo suffragio. [illegible]

Ἀποχειροτονία-ας (ἡ) abolizione. [illegible]

Ἀποχειρόω-ῶ. *M.* ώσω, (μὲ δύω αἰτ.) togliere, rapire dalle mani di uno, privare. [illegible]

Ἀποχεύω. *M.* χεύσω ἀντὶ } versare, span-
Ἀποχέω. *M.* χεύσω, } dere da... [illegible]

Ἀποχή-ῆς (ἡ) astenenza. 2. distanza. 3. quitanza. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπόχορδος (ὁ, ἡ) dissuonante. [illegible]

Ἀποχράω-ῶ. *M.* χρήσω. bastare. [illegible]

Ἀποχρυσόω-ῶ. *M.* ώσω. mutar in oro. 2. indorare. 3. vendere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀποχρώντως. ἐπίῤ. bastantemente, abbastanza. [illegible]

Ἀπόχυμα (τὸ) ciò ch' è versato. [illegible]

Ἀπόχυσις-εως (ἡ) effusione. [illegible]

Ἀποχωρέω-ῶ. *M.* ήσω. ritirarsi da, allontanarsi, partire. [illegible]

Ἀποχώρησις-εως (ἡ) ritirata. [illegible]

Ἀποχωρίζω *M.* ίσω. dividere. 2. allontanare, separare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (παθητ.) 3. = Ἀποχωρέω.

Ἀποχώρισις-εως (ἡ) divisione, staccamento, separazione. [illegible]

Ἀποχωριστής-οῦ (ὁ) colui che divide, che allontana. [illegible]

Ἀποψαλίζω. *M.* ίσω. tagliare colle forbici. [illegible]

Ἀποψάλλω. *M.* ψαλῶ. gettare lanciare. 2. lasciare la corda tesa dell' arco per spingere il dardo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπόψαλμα (τὸ) suono, che si fa toccando la corda tesa. [illegible]

Ἀποψάω-ῶ. *M.* ψήσω. asciugare, nettare. [illegible]

Ἀποψεύδω. *M.* ψεύσω. ingannare con delle bugie, fingere. [illegible] (μο. ομαι) ingannarsi. [illegible]

Ἀπόψηγμα (τὸ) } ciò, che si leva fregan-
Ἀπόψημα (τὸ) } do o lavando, lordura. [illegible]

Ἀπόψηστος (ὁ, ἡ) (ἀποψάω) asciugato, fregato. [illegible]

Ἀποψηφίζομαι. *M.* ίσομαι. assolvere col suo suffraggio un accusato. 2. abolire, rigettare col suo suffraggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποψήφησις-εως (ἡ) assoluzione. 2. rigetto, disapprovazione fatta coi suffraggj. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποψήχω. *M.* ψήξω, = Ἀποψάω.

Ἄποψις-εως (ἡ) terrazzo, belvedere. [illegible]

Ἀποψύχω. *M.* ψύξω. rinfrescare, refrigerare. 2. spirare, morire. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]

Ἀππαπαί (ἐπιφών.) bravo. [illegible]

Ἀπραγέω-ῶ. M. ήσω. non fare nulla, essere inerte. [illegible]

Ἀπραγία-ας (ἡ) inerzia, inazione. 2. oziosità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπραγμάτευτος (ὁ, ἡ) che non richiede alcuna fatica, facile. 2. negligente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπράγμων-ονος (ὁ, ἡ) indolente. 2. che non vuol mescolarsi in nussun' affare, [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπραγμοσύνη-ης (ἡ) mancanza di cure, indifferenza, trascurazione. 2. oziosità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπρακτέω-ῶ. M. ήσω. = Ἀπραγέω.

Ἄπρακτος (ὁ, ἡ) che non ha fatto nulla, che non riuscì (in un negozio), frustato nel suo intento, nei suoi disegni. 2. inefficace. 3. ozioso. 4. che non è stato fatto, ineffettuato. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] ἀκτως. ἐπίῤ.

Ἀπραξία-ας (ἡ) inazione, riposo. 2. vita esente d'occupazione e di affari. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπρασία-ας (ἡ) mancanza di compratori, stazione del commercio. [illegible]

Ἄπρατος (ὁ, ἡ) (ἀ, πιπράσκω) che non è venduto. 2. che non si vende. 3. incorruttibile, integro. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπράϋντος (ὁ, ἡ) implacabile. [illegible]

Ἀπρέπεια-ας (ἡ) inconvenienza, indecenza. [illegible]

Ἀπρεπής-έος (ὁ, ἡ) indecente, inconveniente. [illegible] επῶς. ἐπίῤ.

Ἀπρεπία-ας (ἡ) ἀντὶ Ἀπρέπεια.

Ἀπροαίρετος (ὁ, ἡ) che non opera con libera volontà, involontario. [illegible]

Ἀπροβούλευτος (ὁ, ἡ) non premeditato. 2. sconsiderato, temerario. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπρόελπτος (ὁ, ἡ) Ἀνέλπιστος.

Ἀπροθέτως. ἐπίῤ. temerariamente. [illegible]

Ἀπρόθυμος (ὁ, ἡ) lento, che non agisce con ardore, con zelo. [illegible]

Ἀπροθύμως. ἐπίῤ. senza zelo, senza ardore, con lentezza, lentamente. [illegible]

Ἀπροκάλυπτος (ὁ, ἡ) che non ha innanzi alcun coperchio. 2. manifesto, evidente, chiaro. 3. sincero. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπροκατασκεύαστος (ὁ, ἡ) non preparato d'innanzi. [illegible]

Ἀπροκοπία-ας (ἡ) ignoranza, goffaggine, mancanza di progresso. [illegible]

Ἀπρόκοπος (ὁ, ἡ) ignorante, goffo, che non fa progresso. [illegible] όπως. ἐπίῤ.

Ἀπρόληπτος (ὁ, ἡ) non prevenuto. 2. libero di superstizione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπρομήθητος (ὁ, ἡ) non provveduto, sprovvisto. [illegible]

Ἀπρονόητος (ὁ, ἡ) improvveduto. 2. imprudente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] ήτως. ἐπίῤ.

Ἀπρονόμευτος (ὁ, ἡ) non saccheggiato. [illegible]

Ἀπρόξενος (ὁ, ἡ) forestiero straniero. [illegible]

Ἀπρόοπτος (ὁ, ἡ) }
Ἀπροόρατος (ὁ, ἡ) } improvviso, improvveduto. [illegible]

Ἀπροόπτως. ἐπίῤ. improvvisamente. [illegible]

Ἀπροπτωσία-ας (ἡ) il non aderire, condiscendere facilmente, incoerenza. [illegible]

Ἀπρόπτωτος (ὁ, ἡ) che non aderisce facilmente, incoerente. [illegible]

Digitized by Google

Ἀπρόσβατος (ὁ, ἡ) κυρ. τόπος. inaccessibile. [illegible]

Ἀπρόδεκτος (ὁ, ἡ) inammissibile, inaccettabile. [illegible]

Ἀπροσδιόριστος (ὁ, ἡ) indeterminato, indefinito. [illegible] ἴστως. ἐπίῤ.

Ἀπροσδόκητος (ὁ, ἡ) inaspettato, inopinato. [illegible] ἤτως. ἐπίῤ.

Ἀπροσέγγιστος (ὁ, ἡ) = Ἀπρόσιτος.

Ἀπρόσεκτος (ὁ, ἡ) disattento. [illegible]

Ἀπροσέλευστος (ὁ, ἡ) inaccessibile. [illegible]

Ἀπροσεξία-ας (ἡ) inavvertenza, inavvedutezza. [illegible]

Ἀπροσηγόρητος (ὁ, ἡ) non salutato. [illegible]

Ἀπροσηγορία-ας (ἡ) impraticabilità, rozzezza, l'essere intrattabile. [illegible]

Ἀπροσήγορος (ὁ, ἡ) che non saluta, non parla, intrattabile. [illegible]

Ἀπρόσιμος (ὁ, ἡ) (ἀ, προσείμι) inaccessibile, aspro. [illegible]

Ἀπρόσκεπτος (ὁ, ἡ) = Ἀπρόοπτος.

Ἀπρόσκλητος (ὁ, ἡ) non invitato. [illegible]

Ἀπροσκλινής-έος (ὁ, ἡ) } che non ha veru-
Ἀπρόσκλιτος (ὁ, ἡ) } na premura. [illegible]

Ἀπρόσκοπος (ὁ, ἡ) = Ἀπρόσκεπτος.

Ἀπροσμάχητος (ὁ, ἡ) } inespugnabile, in-
Ἀπρόσμαχος (ὁ, ἡ) } vincibile. [illegible]

Ἀπροσμήχανος (ὁ, ἡ) contra cui non valgono le macchine, invitto. [illegible]

Ἀπροσόδευτος (ὁ, ἡ) inaccessibile. [illegible]

Ἀπρόσοιστος (ὁ, ἡ) insuperabile. [illegible]

Ἀπρόσοπτος (ὁ, ἡ) } terribile a vedersi,
Ἀπροσόρατος (ὁ, ἡ) } orrendo. [illegible]

Ἀπροσπαθής-έος (ὁ, ἡ) = Ἀπροσκλινής.

Ἀπροσπτωσία-ας (ἡ) fermezza, il non prostrarsi, avvilirsi facilmente. [illegible]

Ἀπρόσπτωτος (ὁ, ἡ) che non si prostra, non si avvilisce facilmente, fermo, immobile. [illegible]

Ἀπρόσρητος (ὁ, ἡ) intrattabile, a cui non si può parlare. [illegible] (ἡμέρα) in cui non si saluta, non fanno delle visite. [illegible]

Ἀπροστάτευτος (ὁ, ἡ) } privo di protetto-
Ἀπροστάτητος (ὁ, ἡ) } re, di protezione, abbandonato. [illegible]

Ἀπρόστομος (ὁ, ἡ) non aguzzato, non puntato alla punta. [illegible]

Ἀπροσφώνητος (ὁ, ἡ) che non si può chiamare, appellare, parlare. 2. implacabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπροσωπόληπτος (ὁ, ἡ) imparziale, integro. [illegible] ήπτως. ἐπίῤ.

Ἀπρόσωπος (ὁ, ἡ) (γραμ) impersonale. [illegible]

Ἀπροσώπως. ἐπίῤ. impersonalmente. [illegible]

Ἀπροτίμαστος (ὁ, ἡ) intatto. 2. intoccabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπροφάσιστος (ὁ, ἡ) inescusabile. [illegible] οἵτως-ἐπίῤ.

Ἀπρόφατος (ὁ, ἡ) non predetto. 2. inaspettato, improvviso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπροφύλακτος (ὁ, ἡ) incauto. 2. non custodito. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] άκτως. ἐπίῤ.

Ἄπταιστος (ὁ, ἡ) che non inciampa. 2. infallibile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄπτερος (ὁ, ἡ) privo di penne. [illegible]

Ἀπτέρυγος (ὁ, ἡ) privo di ali. [illegible]

Ἀπτέρωτος (ὁ, ἡ) = Ἄπτερος.

Ἀπτόητος καὶ Ἀπτοίητος (ὁ, ἡ) intrepido. [illegible]

Ἀπτόλεμος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀπόλεμος.

Ἅπτομαι. Μ. ἅψομαι, toccare. 2. applicarsi, intraprendere, ingerirsi di... [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Ἀπτὸς-ή-όν. tangibile, toccabile. շօշափելու, ձեռք զարնուելու. ել [illegible], [illegible]:

Ἄπτυστος (ὁ, ἡ) non sputato. չթքուած. [illegible]:

Ἅπτω. *M.* ἅψω, legare, attacare. 2. metter fuoco, abbrucciare. կապել, կցնել. 2. կրակ տալ, վառել. [illegible], [illegible]. 2. [illegible], [illegible], [illegible]:

Ἀπτὼς-ῶτος (ὁ, ἡ) che non cade, fermo, costante, solido. 2. infallibile. չինկող, հաստատուն, անշարժ, պինդ. 2. անսայթաք, չսխալող. [illegible], [illegible], [illegible]. 2. [illegible]:

Ἄπτωτος (ὁ, ἡ) = Ἀπτώς. 2. (γρμτ.) indeclinabile. չհոլովուող. [illegible], [illegible]:

Ἄπυργος (ὁ, ἡ) } privo di torri. աշտա-
Ἀπύργωτος (ὁ, ἡ) } րակ չունեցող. [illegible]:

Ἀπύρεκτος (ὁ, ἡ) } che non soffre la feb-
Ἀπύρετος (ὁ, ἡ) } bre. տենդ չունեցող. [illegible]:

Ἄπυρος (ὁ, ἡ) senza fuoco. 2. che si fa senza fuoco. հուր չունեցող. 2. առանց հրոյ եղող. [illegible]. 2. [illegible]. ὑρως. ἐπίῤ.

Ἄπυστος (ὁ, ἡ) (ἀ, πυνθάνομαι.) incognito, non conosciuto. 2. indotto, che non ha imparato niente. անծանօթ, չճանաչուած. 2. բան մը չուսած, անգէտ, անուս. [illegible], [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀπύω. *M.* ὕσω. tramandar del suono, far del rumore, gridare, dire parlare. ձայն արձակել, աղաղակ հանել, պոռթկալ, գոչել, խօսել. [illegible], [illegible], [illegible], [illegible]:

Ἀπφὺς-ύος (ὁ) padre. (parola dei fanciulli.) հայրիկ, (տղոց բառ). [illegible], [illegible]:

Ἀπώγων-ονος (ὁ, ἡ) che non ha barba, imberbe. մօրուք չունեցող. [illegible]:

Ἀπῳδὸς (ὁ, ἡ) dissonante. 2. che rende un cattivo suono. աններդաշնակ, տարաձայն. 2. գէշ ձայն մը հանող. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀπωθέω-ῶ. *M.* ήσω. respignere, cacciar lungi di se. իրմէ հեռու հրել, վռնտել. [illegible]:

Ἀπώλεια-ας (ἡ) perdita, rovina, distruzione, esterminio, perdizione. կորուստ, կործանումն. [illegible], [illegible], [illegible]:

Ἀπωμοσία-ας (ἡ) } l'azione di negare
Ἀπώμοσις-εως (ἡ) } una cosa con giuramenti. մէկ բանը երդումներով ուրանալը. [illegible]:

Ἀπώμοτος (ὁ, ἡ) che si deve negare con giuramenti. 2. evitabile. երդումներով ուրանալու. 2. խորշելի. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀπῶρυξ-υγος (ὁ) canale sotteraneo, acquidotto. 2. propaggine. ստորերկրեայ ջրանցք. 2. առաջնաթաղ. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἄπωσις-εως (ἡ) } respinta. ետ հրելը.
Ἀποσμὸς (ὁ) } [illegible]:

Ἀπωστικὸς-ή-όν. che ha la forza di respignere. ետ հրելու ուժ ունեցող. [illegible]:

Ἀπωτάτω. ἐπίῤ. troppo, assai lontano. խիստ հեռու. [illegible]:

Ἀπωτέρω. ἐπίῤ. più lungi, più lontano. աւելի հեռու. [illegible]:

Ἆρα (σύνδ) dunque, adunque. 2. certamente, senza dubbio. ուրեմն, ուրեմն. 2. ճշմարտապէս, առանց երկբայութեան. [illegible]. 2. [illegible], [illegible], [illegible]:

Ἆρα, καὶ Ἆρά γε. (σύνδ, ἐρωτ.) è egli? è forse? è mai? մի՞թէ, հապա. [illegible]:

Ἀρὰ-ᾶς (ἡ) (ἐν γεν) imprecazione, maledizione. 2. preghiera, supplicazione. անէծք, նզովք. 2. աղերս, աղաչանք. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἄραβος (ὁ) (ἀράσσω.) stridore, strepido. շաչիւնք, փաթթուող. [illegible]:

Ἄραγμα (τὸ) } rumore, strepito. բաբա-
Ἀραγμὸς (ὁ) } խիւն, փաթթուող. [illegible]:

Ἄραδος (ὁ) (ἀράσσω.) scompiglio. 2. batticuore. տակնու վրայ ըլլալը, խառնակութիւն. 2. սրտատրոփ. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀράζω (ὀρθ) Ἀῤῥάζω.

Ἀραιόθριξ-ιχος (ὁ, ἡ) che ha capelli rari. ցանցառ մազ ունեցող. [illegible]:

Ἀραιὸς-ά-όν. (αἴρω) raro, cioè non denso. 2. leggiero. 3. sottile. 4. debole. 5. molle. հոծ չեղող, ցանցառ. 2. թեթեւ. 3. բարակ. 4. տկար. 5. կակուղ, փափուկ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]:

Ἀραῖος-α ἢ ὀς-όν. esecrabile. անիծանելու, անէծքի արժանի. [illegible]:

Ἀραιότης-ητος (ἡ) rarezza. հոծ չըլլալը, ցանցառ ըլլալը. [illegible]:

Ἀραιόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha i fogli rari, che non è fronzuto. հոծ տերեւ չունեցող. [illegible]:

Ἀραιόω-ῶ. *M.* ώσω. rarificare, rarefare. ցանցառ ընել. [illegible]:

Ἀραιῶς. ἐπίῤ. senza densità, raramente. հոծ չըլլալով, ցանցառ ըլլալով. [illegible]:

Ἀραίωσις-εως (ἡ) rarefazione. ցանցառ ընելը. [illegible]:

Ἀράομαι-ῶμαι *M.* άσομαι, (ἐν γέν) pregare, far del voto. 2. imprecare, maledire. աղաչել, աղերսել, ուխտ ընել. 2. նզովել, անիծել. [illegible], [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀραρίσκω. *M.* ἄρσω, adattare, aggiustare. յարմարցընել, վայելցընել, շտկել. [illegible], [illegible], [illegible]:

Ἀράσιμος (ὁ, ἡ) Ἀραιός.

Ἀράσσω. *M.* άξω. battere, urtare, 2. tagliare, rompere, spezzare. զարնել. 2. կտրել, կոտրել, կտտրտել. [illegible]. 2. [illegible], [illegible], [illegible]:

Digitized by Google

Ἀράχνη-ης (ἡ) } aragna. 2. il tessuto
Ἀράχνης (ὁ) } dell'aragna. մամուկ. 2. մամուկին հիւսուածը. ոստայն. 2. եօրիւմճէք։

Ἀράχνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀράχνη.

Ἀραχνιόω-ῶ. Μ. ώσω. essere pieno di tele d'aragne. 2. coprire di tela d'aragna. մամուկին հիւսուածէն լեցուն ըլլալ. 2. մամուկին հիւսուածովը գոցել. եօրիւմճէք աղընը տօլմագ. 2. եօրիւմճէք իլէ գափամագ։

Ἀραχνιώδης-εως (ὁ) } che ha la forma
Ἀραχνωδὴς (ὁ, ἡ) } d'un' aragna. մամուկի ձեւով. եօրիւմճէք պիչիմինտէ։

Ἀραχνώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno d'aragna. մամուկով լեցուն. եօրիւմճէք աղի իլէ տօլու. 2. Ἀραχνοειδής.

Ἄρβηλος (ὁ) coltello di calzolajo. կօշկակարի կարոց. գունտուրաճը՝ եանթըգ պըչաղը։

Ἀργέω-ῶ. Μ. ήσω. essere disoperato, inerte, star ozioso. պարապակ՝ անգործ ըլլալ. իշսիզ պուլունմագ, օյլուղ, պօշ տուրմագ։

Ἀργία-ας (ἡ) inerzia, ozio, inazione. անգործութիւն, պարապակութիւն. իշսիզլիք։

Ἄργιλλος (ιλος)-ου (ἡ) argilla. բրուտի կաւ. պալչըգ։

Ἀργίπους-οδος (ὁ, ἡ) celere, veloce. 2. di piedi bianchi. շուտ, շուտոտ. 2. ճերմակ ոտքով. չափուգ, չէվիկ. 2. աք այագլը։

Ἀργός-ή-όν. bianco, brillante. 2. pronto, agile. ճերմակ փայլուն. 2. պատրաստ, կայտառ, շուտ. աք, բարլագ. 2. հազըր, չափուգ։

Ἄργος (ὁ, ἡ) (κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Ἄεργος) disoperato, inerte, ozioso. անգործ, պարապակ. իշսիզ, պօշ։

Ἀργυράμοιβος (ὁ, ἡ) cambiamoneta, banchiere. լումայափոխ. ագչէ դէյիշտիրէն, սառրաֆ։

Ἀργυρεῖον (τὸ) argentiera, miniera d'argento. 2. bottega d'orefice o di Banchiere. արծաթի հանք. 2. ոսկերիչի կամ սեղանաւորի խանութ. կիւմիւշ մատէնի. 2. գույումճու եա խօտ սառրաֆ դիւքեանը։

Ἀργύρειος (ὁ, ἡ) } argenteo,
Ἀργυρέος-ους-έα-ᾶ, εον-οῦν. } d'argento. արծաթէ. կիւմիւշտէն։

Ἀργυρευτὴς-οῦ (ὁ) lavoratore d'argento. արծաթի պատկանած գործերու պարապող. կիւմիւշէ մաթալէ իշլէրէ մէշղուլ օլան։

Ἀργυρεύω. Μ. εύσω. lavorare l'argento. արծաթ բանիլ. կիւմիւշ իշի իշլէմէք։

Ἀργυρηλάτης-ου (ὁ) argentiere. արծաթագործ. գույումճու։

Ἀργυρήλατος (ὁ, ἡ) argentario, fatto di argento. արծաթէ շինուած. կիւմիւշտէն եափմա։

Ἀργυρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀργύριον.

Ἀργυρίζω. Μ. ίσω. dar il colore di argento. 2. coglier, guadagnar dell' argento. արծաթի գոյն տալ. 2. արծաթ ժողվել՝ վաստըկիլ. կիւմիւշ րէնկի վէրմէք, կիւմիւշ եալտըզ էթմէք. 2. կիւմիւշ թօփլամագ՝ գազանմագ։

Ἀργυρικὸς-ἡ-όν. danaroso. ստակով, դրամոտ. ագչէլի, փարալը։

Ἀργυριοθήκη-ης (ἡ) cassettina per mettere dell' argento. Տփը արծաթ դնելու պզտիկ սնտուկ. կիւմիւշ գօյաճագ սանտըգճըգ։

Ἀργύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄργυρος. moneta d'argento, denaro. արծաթէ դրամ, ըստակ. կիւմիւշտէն փարա՝ ագչէ։

Ἀργυρίτης-ου (ὁ) pieno di argento, ricco d' argento. արծաթով լեցուն, հարուստ. կիւմիւշիլէ տօլու, զէնկին։

Ἀργυρόβιος (ὁ, ἡ) che ha l'arco argenteo. արծաթէ աղեղ ունեցող. կիւմիւշ եայը (օք)։

Ἀργυρογνωμονέω-ῶ. Μ. ήσω. provar l'argento alla pietra di paragone. փորձաքարի վրայ արծաթը փորձել. կիւմիւշի մէհէնկ թաշընա վուրմագ, չէշնիսինի էթմէք։

Ἀργυρογνώμων-ονος (ὁ) banchiere. սեղանաւոր. ագչէյի՝ սէքքէյի դանըյան, սառրաֆ։

Ἀργυροδίνης-ου (ὁ) } fiume
Ἀργυροδινής-έος (ὁ, ἡ) κυρ. ποταμὸς, } che ha de' flotti, delle acque limpide brillanti come l'argento. արծաթի պէս փայլուն ալիք կամ ջուր ունեցող (գետ). կիւմիւշ կիպի դէրեահ տալղալարը օլան (չայ)։

Ἀργυροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile all' argento. արծաթի նման. կիւմիւշէ պէնզէր։

Ἀργυροθήκη-ης (ἡ) = Ἀργυριοθήκη.

Ἀργυρόθρονος (ὁ, ἡ) che ha il trono argenteo. արծաթէ աթոռ ունեցող. կիւմիւշտէն թախթը օլան։

Ἀργυροκοπεῖον (τὸ) zecca, luogo ove si lavora l'argento. փողերանոց. տարպխանէ։

Ἀργυροκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. tagliare l'argento, far della moneta dell'argento. դրամ կտրել. ագչէ կէսմէք։

Ἀργυροκόπος (ὁ, ἡ) colui che taglia della moneta. դրամ կտրող. ագչէ կէսէն։

Ἀργυρολογέω-ῶ. Μ. ήσω. coglier del denaro, far pagare le contribuzioni. դրամներ, բաժերը ժողվել. ագչէյի թօփլամա էթմէք, վէրկիլէրի թօփլամագ, գալդըրմագ էթմէք։

Ἀργυρολόγητος (ὁ, ἡ) fabbricato dal pubblico danaro. հասարակաց դրամէն շինուած. օրթա գարաճընտան եափըլմըշ։

Ἀργυρολογία-ας (ἡ) percezione delle contribuzioni. բաժերը՝ հարկերը ժողվելը. վէրկիլէրի՝ ագչալէրի թօփլամասը՝ թօփլամա էթմէք։

Ἀργυρολόγος (ὁ, ἡ) collettore, percettore delle contribuzioni. հարկապահանջ, բաժերը ժողվող. վէրկիլէրի՝ ագչէլէրի թօփլայան՝ թահսիլ էտէն, գալդըրան։

Ἀργυρομίγης-εος (ὁ, ἡ) mescolato d'argento, argentato. արծաթախառն, արծաթ եղած. կիւմիւշ իլէ գարըշըգ, կիւմիւշլէնմիշ։

Ἀργυρόπους-οδος (ὁ) che ha i piedi di argento. արծաթէ ոտքերով. կիւմիւշ այագլը։

Ἀργυροπράκτης-ου (ὁ) = Ἀργυρολόγος.

Digitized by Google

Ἀργυροπράτης-ου (ὁ) banchiere. [illegible]

Ἀργυροπωλέω-ῶ. M. ήσω. vendere in argento contante. [illegible]

Ἄργυρος (ὁ) (ἀργὸς λευκός) argento. 2. denaro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀργυρότοξος (ὁ, ἡ) chi porta un arco argenteo. [illegible]

Ἀργυροφανής-έος (ὁ, ἡ) } splendido come l'argento.
Ἀργυροφεγγής-έος (ὁ, ἡ) } [illegible]

Ἀργυροφύλαξ-ακος (ὁ) custode dell'argento, tesoriere. [illegible]

Ἀργυροχοέω-ῶ. M. ήσω. fonder dell' argento. [illegible]

Ἀργυροχόος (ὁ) argentajo. [illegible]

Ἀργυρόω-ῶ. M. ώσω. argentare. [illegible]

Ἀργυρώδης-εος (ὁ, ἡ) che contiene dell'argento o che rassomiglia l'argento. [illegible]

Ἀργύρωμα (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) argenteria. [illegible]

Ἀργυρώνητος (ὁ, ἡ) (κυρ. σκλάβος) comprato con argento, venale. [illegible]

Ἀργῶς. ἐπίῤ. oziosamente. [illegible]

Ἄρδην. ἐπίῤ. (αἴρω) levando in aria, leggiermente. 2. intieramente, dal fondo. [illegible] 2. [illegible]

Ἄρδις-εως (ἡ) la punta del dardo, della freccia. [illegible]

Ἄρδω. M. ἄρσω. innaffiare, bagnare. 2. rinfrescare. 3. nutrire, far crescere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀρειμανής-έος (ὁ, ἡ) } guerriero, bellicoso, animato d'un
Ἀρειμάνιος (ὁ, ἡ) } furore guerriero. [illegible]

Ἀρειοπαγίτης (ὁ) Areopagita (giudice del tribunale d'Areopago.) [illegible]

Ἀρειόπαγος (ὁ) Areopago (tribunale celebre in Atene.) [illegible]

Ἄρειος (ὁ, ἡ) che appartiene alla guerra, marziale, bellicoso. [illegible]

Ἀρέσκεια-ας (ἡ) aggradimento, compiacenza. [illegible]

Ἀρέσκευμα (τὸ) parole graziose, complimenti. [illegible]

Ἀρεσκεύομαι. M. εύσομαι. procurare di compiacere. [illegible]

Ἀρεσκευτικός-ή-όν. blando, placido, obbligante. [illegible]

Ἄρεσκον ἀντὶ Ἤρεσκον. (παρατ. τ. Ἀρέσκω.)

Ἀρεσκόντως. ἐπίῤ. piacevolmente. [illegible]

Ἄρεσκος (ὁ, ἡ) compiacente. [illegible]

Ἀρέσκω. M. ἀρέσω (ἄρω) piacere, cercare a piacere. [illegible]

Ἀρεστός-ή-όν. che piace, piacevole, aggradevole. [illegible]

Ἀρεστῶς. ἐπίῤ. = Ἀρεσκόντως.

Ἀρεταλόγος (ὁ) che ciarla molto della virtù. [illegible] (ἐν γέν) ciarlone. [illegible]

Ἀρετάω-ῶ. M. ήσω. riuscire bene, esser felice. [illegible]

Ἀρετή-ῆς (ἡ) (ἄρω. ἀρέσκω ἢ Ἄρης) virtù, valore. [illegible]

Ἀρετόω-ῶ. M. ώσω. render virtuoso. [illegible]

Ἀρήγω. M. ήξω, (ἀρή ἢ Ἄρης) soccorrere, assistere. 2. respignere, allontanare il pericolo, il male. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄρηξις-εως. (ἡ) soccorso. [illegible]

Ἄρης (ὁ) Marte. 2. guerra, combattimento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀρητήρ-ῆρος (ὁ) Ἰων. prete, sacerdote. [illegible] (Ἀρήτειρα (ἡ) θηλ.)

Ἀρθμέω-ῶ. M. ήσω. attaccare, legare. 2. essere legato d'amicizia con qualcuno. [illegible] 2. [illegible]

Ἀρθμία-ας (ἡ) καὶ Ἀρθμός (ὁ) amicizia, concordia. [illegible]

Ἄρθμιος (ὁ, ἡ) amico, concorde. [illegible]

Ἀρθρικός-ή-όν. articolare. 2. attaccato d'una malattia articolare, di podagra, o chiragra. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀρθρῖτις-ιδος (ἡ) malattia delle articolazioni, podagra, artritide. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Ἄρθρον (τὸ) (ἄρω) articolazione. 2. articolo. [illegible]

Ἀρθρόω - ῶ. M. ώσω. articolare. [illegible]

Ἀρθρώδης εος (ὁ, ἡ) muscoloso, di cui i muscoli sono forti ed apparenti. [illegible]

Ἀρία - ας (ἡ) = Φελλόδρυς.

Ἀρίδηλος (ὁ, ἡ) } troppo chiaro, manifesto, evidente. [illegible] δήλως. ἐπίῤ. ζήλως. ἐπίῤ.
Ἀρίζηλος (ὁ, ἡ) }

Ἀριθμέω - ῶ. M. ήσω. numerare. [illegible]

Ἀρίθμημα. il numero. [illegible]

Ἀρίθμησις - εως (ἡ) numerazione. [illegible]

Ἀριθμητική - ῆς (ἡ) aritmetica, abbaco. [illegible]

Ἀριθμητικὸς - ὴ - όν. perito nel numerare. 2. numerale, aritmetico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀριθμητικῶς. ἐπίῤ. secondo la maniera o le regole dell'abbaco. [illegible]

Ἀριθμητὸς - ὴ - όν. numerabile. [illegible]

Ἀριθμὸς (ὁ) (ἄρω) numero. [illegible]

Ἀρισταρχέω - ῶ. ήσω. regnar ottimamente. [illegible]

Ἀριστάω - ῶ. M. ήσω. pranzare. [illegible]

Ἀριστεία - ας (ἡ) valore, azione illustre. [illegible]

Ἀριστεῖον (τὸ) il prezzo del valore, ricompensa d'un' azione valorosa. [illegible]

Ἀριστερεύω. M. εύσω. occupare la parte sinistra, essere alla parte sinistra. [illegible]

Ἀριστερὸς - ὰ - όν. (ἄριστος κατεὐφ.) sinistro, manco. 2. infausto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀριστεροστάτης - ου (ὁ) che sta nella parte sinistra. [illegible]

Ἀριστερόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) mancino. [illegible]

Ἀρίστευμα - τος (τὸ) = Ἀριστεία.

Ἀριστεὺς - έως (ὁ) } colui che superò gli altri nel valore. [illegible]
Ἀριστευτικὸς - ὴ - όν. }

Ἀριστεύω. M. εύσω. superare tutti in una cosa, in coraggio, mostrarsi valente, eccellere in qualunque cosa. [illegible]

Ἀριστίζω. M. ίσω. dare a pranzare, trattare. [illegible]

Ἀριστόβιος (ὁ, ἡ) chi mena una vita eccellente, virtuosa. [illegible]

Ἀριστογένεθλος (ὁ, ἡ) } (κυρ. χῶρος) (paese) fertile di uomini eccellenti, illustri. [illegible]
Ἀριστόγενος (ὁ, ἡ) }

Ἀριστόγονος (ὁ, ἡ) nato da genitori ottimi, illustri. [illegible]

Ἀριστοκράτεια - ας (ἡ) aristocrazia, governo aristocratico, cioè governo, in cui il supremo potere è nelle mani d'un certo numero di persone considerabili. [illegible]

Ἀριστοκρατέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. viver sotto un governo aristocratico. [illegible]

Ἀριστοκρατία - ας (ἡ) = Ἀριστοκράτεια.

Ἀριστοκρατικὸς - ὴ - όν. aristocratico. [illegible]

Ἀριστοκρατικῶς. ἐπίῤ. aristocraticamente, come conviene al sistema aristocratico. [illegible]

Ἀριστολογία - ας (ἡ) aristologia (erba). [illegible]

Ἀριστόμαχος (ὁ, ἡ) eccellente, celebre guerriero. [illegible]

Ἄριστον (τὸ) pranzo. [illegible]

Ἀριστοποιέω - ῶ. M. ήσω. preparare il pranzo o la cena. [illegible] (μσ. ομαι-οῦμαι.) desinare, pranzare. [illegible]

Ἀριστοπραγέω - ῶ. M. ήσω. = Ἀριστεύω.

Ἄριστος - η - ον. (ἄρω ἤ ἀρέσκω ἀρετὴ ἤ ἄρης.) ottimo, prestantissimo, eccellente. [illegible]

Ἀριστοτέχνης - ου (ὁ) il miglior artefice. [illegible]

Ἀριστότοκος (ὁ, ἡ) nato da genitori illustri. [illegible]

Ἀριστοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce degli uomini illustri [illegible]

Digitized by Google

Ἀρκτόχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) formidabile per la forza del suo braccio. [illegible]

Ἄρκειον (τὸ) bardana (specie di pianta.) [illegible]

Ἀρκετὸς-ή-όν. bastante, sufficiente. [illegible]

Ἀρκετῶς. ἐπίῤ. sufficientemente. [illegible]

Ἀρκευθὶς-ίδος (ἡ) ginepra. [illegible]

Ἄρκευθος (ὁ) ginepro. [illegible]

Ἀρκέω-ῶ. Μ. ἔσω, (συγγ. τ. ἀρήγω καὶ ἀλκέω) bastare, essere sufficente. 2. allontanare, scacciare, spingere. 3. giovare, soccorrere, ajutare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἄρκιος-α ἡ ος-ον. utile, sufficiente, capace. [illegible]

Ἄρκος-ου (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄρκτος.

Ἀρκούντως. ἐπίῤ. sufficientemente, abbastanza. [illegible]

Ἀρκτεύω. Μ. εύσω. consacrare delle vergini a Diana prima del loro matrimonio. (Questa cerimonia si praticava in Atene in riparazione dell' offesa, che si aveva commessa verso la Dea uccidendo un' orsa che a lei era consacrata, queste vergini erano chiamate Arcti). [illegible]

Ἀρκτῆ (ἡ) la pelle dell' orsa. [illegible]

Ἀρκτικὸς-ή-όν. settentrionale, artico. [illegible] 2. (γρμμ.) che sta nel principio della parola. (γράμμα) (lettera) da cui comincia la parola. 2. [illegible] (γράμμα) [illegible] (գիր). 2. [illegible] (γράμμα) [illegible]

Ἄρκτος (ἡ) orsa. 2. orsa minore o maggiore (costellazione verso il polo settentrionale). 3. il settentrione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀρκτοῦρος (ὁ) stella brillante che sta alla coda dell' orsa maggiore. [illegible]

Ἀρκτοφύλαξ-ακος (ὁ) guardiano dell' orsa (costellazione) Boote. [illegible]

Ἀρκτύλος (ὁ) il piccolo dell' orsa. [illegible]

Ἀρκτῷος-α-ον. = Ἀρκτικός.

Ἅρμα (τὸ) (αἴρω) carro. [illegible]

Ἁρμαλιὰ-ᾶς (ἡ) cibo, alimento, viveri. [illegible]

Ἁρμάμαξα (ἡ) caretta. [illegible]

Ἁρμάτειος (τι) ος-α-ον. di carro, fatto in forma di carro. [illegible]

Ἁρματεύω. Μ. εύσω, = Ἁρματηλατέω.

Ἁρματηγὸς (ὁ, ἡ) che conduce il carro, conduttor di carro. [illegible]

Ἁρματηλατέω-ῶ. Μ. ήσω. menare il carro. [illegible]

Ἁρματηλάτης-ου (ὁ) carrozziere, cocchiere. [illegible]

Ἁρμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἅρμα.

Ἁρματοδρομέω-ῶ. Μ. ήσω, correre a carrozza. [illegible]

Ἁρματοδρομία-ας (ἡ) corso de' carri. [illegible]

Ἁρματοδρόμος (ὁ, ἡ) che corre a carrozza. [illegible]

Ἁρματόεις-εσσα, εν, = Ἁρμάτειος.

Ἁρματόκτυπος (ὁ, ἡ) (rumore, strepito) di carri. [illegible]

Ἁρματομαχέω-ῶ. Μ. ήσω. combatter sopra un carro. [illegible]

Ἁρματοπηγέω-(ποιέω)-ῶ. Μ. ήσω. fabbricar de' carri. [illegible]

Ἁρματοπηγὸς (ποιὸς)-οῦ (ὁ) fabbricatore de' carri. [illegible]

Ἁρματοτροφέω-ῶ. Μ. ήσω. alimentare i cavalli di carrozza. [illegible]

Ἁρματοτροχία-ας (ἡ) orbita, rotaja, striscia. [illegible]

Ἁρμενίζω. Μ. ίσω. navigare, veleggiare. [illegible]

Ἄρμενον (τὸ) strumento d'un' operajo. [illegible] (πληθ.) Ἄρμενα (τὰ) le vele colle sarti della nave. [illegible]

Digitized by Google

῞Αρμενος-η-ον. attaccato, conveniente, adattato. կցած, յարմարած, վայելուչ. ճշմարտելի, պատշաճ։

Ἁρμὴ-ῆς (ἡ) Ἰων. (ἄρω) la struttura del corpo umano. մարդկային մարմնոյն կազմուածը. շինուածք կենդանական մարմնոյ։ = Ἁρμογή.

Ἁρμηλατέω-ῶ. Μ. ήσω, ἀντὶ Ἁρματηλατέω.

Ἁρμηλάτης-ου (ὁ) ἀντὶ Ἁρματηλάτης.

Ἁρμογὴ-ῆς (ἡ) = Συναρμογή.

Ἁρμόδιος-α-ον. (ἁρμόζω) atto, congruo conveniente, adattato, competente. յարմար, պատշաճ, վայելուչ, անփոփոխ, պատեհ. ճշմարտելի, պատշաճ, հարմար։

Ἁρμοδίως / Ἁρμοζόντως ἐπίῤ. convenevolmente, conformemente. յարմար պատշաճ ըստ կարգի. ճշմարտելի կերպ։

Ἁρμόζω. Μ. όσω, (ἁρμός) adattare, accordare, combinare, aggiustare. յարմարցնել, վայելցնել, կարգադրել. պատրաստել, համաձայնել. (ἀμετ.) combinarsi, convenire. յարմարիլ. վայելել. պատշաճ. համաձայնիլ. ճշմարտել. պատշաճ։

Ἁρμολογέω-ῶ. Μ. ήσω. comporre, combinare, unire le parti. յօրինել, միացնել կապակցել, համադրել. պատրաստել, կազմել, հիմնել մասնեւոր։

Ἁμολόγος (ὁ, ἡ) colui che unisce, compone. յարմարեցնող, կապող, կազմող. պատրաստող, կազմիչ, հիմնող մասնաւորը։

Ἁρμονία-ας (ἡ) armonia. 2. accordo. ներդաշնակութիւն. 2. համաձայնութիւն. 2. միաբանութիւն։

Ἁρμονικὸς-ή-όν. armonioso, armonico. ներդաշնակաւոր. անդաշնակ։

Ἁρμόνιος (ὁ, ἡ) = Ἁρμόδιος.

Ἁρμονιώδης-εος (ὁ, ἡ) con cui si può accordare, combinare. յարմարցնելու, վայելելու. ճշմարտելի է, պատշաճ։

Ἁρμονίως. ἐπίῤ. armoniosamente. ներդաշնակութեամբ. համաձայն կերպ։

Ἁρμὸς (ὁ) (ἄρω) giunture, articolazione. 2. composizione, combinazione. յօդուած. 2. յարմարութիւն, շարադրութիւն. օղակ, յօդուած, ու կապ. 2. միացում, կազմութիւն, կապակցութիւն։

Ἁρμοσία-ας (ἡ) ἀντὶ

Ἅρμοσις-εως (ἡ) convenienza, combinazione, unione. յարմարութիւն, պատշաճութիւն, միութիւն. համաձայնութիւն, միաբանութիւն։

Ἁρμοστὴρ (ὁ) / Ἁρμοστὴς-οῦ (ὁ) moderatore, conciliatore, direttore, governatore, luogotenente. ուղղիչ, վարիչ, կարգադրիչ, առաջնորդ. հաշտեցուցիչ, փոխանորդ. (ἐκκλ.) vescovo. եպիսկոպոս. կառավարիչ։

Ἁρμοστὸς-ή-όν. conveniente. յարմար, պատշաճ. վայելուչ, ճշմարտելի։

Ἁρμόττω. Μ. όσω. Ἀττ. ἀντὶ Ἁρμόζω.

Ἀρνακὶς-ίδος (ἡ) / Ἀρνέα-ας (ἡ) la pelle dell' agnello. գառան մորթը. գառնենի մորթի։

Ἀρνεῖον (τὸ) luogo, ove si vende la carne d'agnello, macello. գառան միս ծախուելու տեղ. կամ ուր որ ոչխարներու միս կը ծախուի։

Ἄρνειος-α-ον. di agnello. գառան. գառնենի։

Ἀρνέομαι. Μ. ήσομαι. (ἀ, αἴρω ἢ ἀρνεύω) negare, ricusare. ուրանալ, բացասել. ինչ որ ունի, կամ չունի։

Ἀρνευτὴρ (ὁ) palombaro, marangone. սուզակ. ջրասոյզ։

Ἀρνευτὴς-οῦ (ὁ) = Ἀρνευτήρ. 2. specie di pesce. ձկան մը անուն է. որ ջուրին մէջ կը սուզուի։

Ἀρνεύω. Μ. εύσω. saltare colla testa sotto, cadere, tuffarsi nell' acqua. գլուխը վար ցատկել. ընկղմիլ ջրին մէջ։

Ἀρνησίθεος (ὁ, ἡ) Ateo, che non riconosce Iddio. անաստուած, աստուածուրաց. ուրացող. Աստուծոյ գոյութիւնը չը ճանչցող։

Ἀρνήσιμος (ὁ, ἡ) da negarsi. ուրանալու. ինչ որ կարելի է ուրանալ։

Ἄρνησις-εως (ἡ) ricusa, negazione. ուրացում, բացասութիւն. ինչ որ։

Ἀρνητικὸς-ή-όν. negativo. բացասական. ինչ որ ուրացութեան է։

Ἀρνητικῶς. ἐπίῤ. negativamente. բացասաբար. ինչ որ ուրացութեամբ։

Ἀρνίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀρήν. piccolo agnello. գառնուկ, գառն. փոքր գառն, գառնուկ։

Ἀρνὸς-οῦ (ὁ) agnello. գառն. գառնուկ։

Ἀρνοφάγος (ὁ, ἡ) che vive di carne d'agnello. գառան մսով կերակրուող. գառնենի միս ուտողը։

Ἄρνυμαι (χ. Μ.) prendere. 2. ottenere, acquistare. 3. cercare ad ottenere. 4. ricevere per ricompensa, per solario. առնել. 2. ստանալ, վաստակել. 3. ջանալ ստանալ. 4. վարձք առնել. 2. ձեռք բերել. 3. ձեռք բերելու աշխատիլ. 4. վարձ ստանալ։

Ἀρνὼν-ῶνος (ὁ) pecorile. փարախ (գառի). գառնենի տեղը։

Ἀρόσιμος-η ἢ ος-ον. (ἀρόω) (κυρ. τόπος) coltivo, fertile, fecondo. մշակելի, արգաւանդ. ցանելի տեղ, հողագործելի։

Ἄροσις-εως (ἡ) (ἀρόω) arazione. 2. agricoltura. հերկելը, արօրագործութիւն. 2. երկրագործութիւն, մշակութիւն. ցանք տալու. 2. ցանելը։

Ἀροτὴρ-ῆρος (ὁ) / Ἀρότης-ου (ὁ) aratore, agricoltore, lavoratore della terra, bifolco. արօրադիր, երկրագործ, մշակ. ցանող, հողագործ։

Ἄροτος (ὁ) = Ἄροσις.

Ἀροτὸς (ὁ) la stagione di lavorar la terra. երկրին գործելու եղանակ. ցանելու եղանակը։

Ἀροτὸς-ή-όν. coltivo. մշակելի. ցանելու տեղ։

Ἀροτραῖος-α-ον. che ha rapporto all' aratro. 2. agreste, campestre. արօրական. 2. երկրագործութեան պատկանող, յարմար. դաշտային. 2. գեղական, ագարակային։

Digitized by Google

Ἀροτρεὺς-έως (ὁ)
Ἀροτρευτὴρ-ῆρος (ὁ) } = Ἀροτήρ.

Ἀροτρεύω. Μ. εύσω. = Ἀροτριάω.

Ἀροτρητὴς-οῦ (ὁ) = Ἀροτὴρ. 2. = Ἄροτρον.

Ἀροτριάω-ῶ. Μ. άσω. arare, lavorar la terra. [illegible]

Ἀρότριος (ὁ, ἡ) = Ἀρόσιμος καὶ Ἀροτριαῖος.

Ἄροτρον (τὸ) (ἀρόω) aratro. [illegible]

Ἀροτροφορέω-ῶ. Μ. ήσω. tirar l'aratro. [illegible]

Ἄρουρα-ας (ἡ) (ἀρόω) terra lavorata. 2. campo. [illegible]

Ἀρουραῖος-α-ον. rurale, campestre. [illegible]

Ἀρούριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄρουρα.

Ἀρόω-ῶ. Μ. ἀρόσω, = Ἀροτριάω.

Ἁρπάγδην. ἐπίῤ. con rapacità. 2. con precipitazione. [illegible]

Ἁρπαγεὺς-έως (ὁ) = Ἅρπαξ.

Ἁρπαγὴ-ῆς (ἡ) rapina. [illegible]

Ἁρπάγη (ἡ) rampicone. [illegible]

Ἅρπαγμα (τὸ) cosa rapita, preda, bottino. [illegible]

Ἁρπαγμὸς (ὁ) = Ἁρπαγὴ καὶ Ἅρπαγμα.

Ἁρπάζω. Μ. άσω, (ἅρπη) rapire. [illegible]

Ἁρπάκτειρα-ας (ἡ) θηλ. τοῦ
Ἁρπακτὴρ-ῆρος (ὁ) ἀντὶ

Ἁρπακτης-οῦ (ὁ) rapace. [illegible] ἡ = τῷ

Ἁρπακτικὸς-ὴ-όν. perito a rapire, rapace. [illegible]

Ἁρπακτικῶς. ἐπίῤ. = Ἁρπάγδην.

Ἁρπακτὸς-ὴ-όν. rapito. [illegible]

Ἁρπακτὺς-ύος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Ἁρπαγή.

Ἁρπαλέος-α-ον. che si rapisce. 2. desiderabile, bramabile. [illegible]

Ἁρπαλέως. ἐπίῤ. con rapina. [illegible]

Ἅρπαξ-αγος (ὁ, ἡ) rapace, rapitore. [illegible]

Ἅρπασμα (τὸ) = Ἅρπαγμα.

Ἁρπαστικὸς-ὴ-όν. = Ἁρπακτικός.

Ἁρπαστὸς-ὴ-όν. = Ἁρπακτός.

Ἀρπεδὴς-έος (ὁ, ἡ) piano, livellato, appianato. [illegible]

Ἀρπεδίζω. Μ. ίσω. appianare, livellare. [illegible]

Ἀρπεδόεις-εσσα-ον. = Ἀρπεδής.

Ἀρπεδόνη (ἡ) corda, fune. 2. filo. 3. laccio. [illegible]

Ἅρπη-ης (ἡ) (ἐν γέν) falce. 2. specie di nibbio. 3. costellazione alla parte destra del Perseo. [illegible]

Ἄῤῥαβδος (ὁ, ἡ) che non ha bastone, verga. [illegible] 2. = τῷ

Ἀῤῥάβδωτος (ὁ, ἡ) che non è scanalato, vergato. [illegible]

Ἀῤῥαβὼν-ῶνος (ὁ) capparra, pegno. [illegible]

Ἀῤῥαβωνίζω. Μ. ίσω. confermare con caparra, caparrare, promettere in matrimonio. [illegible]

Ἄῤῥαντος (ὁ, ἡ) non bagnato, non inaffiato. [illegible]

Ἄῤῥαφος (ὁ, ἡ) non cucito. [illegible]

Ἄῤῥεν. οὐδ. τ. Ἄῤῥην.

Ἀῤῥενικὸς-ὴ-όν. Ἀττ. ἀντὶ Ἀρσενικός.

Ἀῤῥενογενὴς-έος (ὁ, ἡ) di genere maschio. [illegible]

Ἀῤῥενογονία-ας (ἡ) generazione de' figli maschj. [illegible]

Ἀῤῥενογόνος (ὁ, ἡ) che genera de' figli maschj. [illegible]

Ἀῤῥενόπαις-αιδος (ὁ, ἡ) genitore di figli maschj. [illegible]

Ἀῤῥενοτοκέω-ῶ. Μ. ήσω. partorire de' figli maschj. [illegible]

Ἀῤῥενοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce de' figli maschj. [illegible]

Ἀῤῥενόω-ῶ. Μ. ώσω. render maschio. 2. render robusto, fortificare. [illegible] 3. Ἀνδρίζω.

Ἀῤῥενώδης-εος (ὁ, ἡ) virile. [illegible]

Ἀῤῥενωδῶς. ἐπίῤ. virilmente. [illegible]

Ἀῤῥενωπὸς-ὴ ἡ ος-ον. di faccia virile. [illegible]

Ἄῤῥηκτος (ὁ, ἡ) infrangibile. [illegible]

Ἀῤῥήμων-ονος (ὁ, ἡ) taciturno, silenzioso. [illegible]

Ἄῤῥην-ενος καὶ Ἄῤῥεν-ενος (τὸ) Ἀττ. ἀντὶ Ἄρσην, Ἀρσενικός.

Ἀῤῥησία-ας (ἡ) καὶ Ἀῤῥημοσύνη (ἡ) silenzio. [illegible]

Ἄῤῥητος (ὁ, ἡ) indicibile, ineffabile. [illegible]

Digitized by Google

Ἀῤῥήτως. ἐπίῤ. indicibilmente, ineffabilmente. [illegible]

Ἀῤῥηφόρος (ἡ) (ἄῤῥητον ἢ Ἔρση, φέρω) vergine chi portava le cose sacre, e secrete nelle feste delle divinità de' pagani. [illegible]

Ἄῤῥιζος (ὁ, ἡ) senza radice. [illegible]

Ἀῤῥίζωτος (ὁ, ἡ) che non è radicato. [illegible]

Ἄῤῥιν-ινος (ὁ, ἡ) chi non ha naso. 2. privo dell' odorato.
Ἄῤῥις-ινος (ὁ, ἡ) [illegible]

Ἄῤῥιχος (ὁ καὶ Ἀττ. ἡ) cofano, cesta. [illegible]

Ἀῤῥυθμέω-ῶ. Μ. ήσω. mancare di ritmo, di cadenza, di numero. 2. essere discordante. [illegible]

Ἀῤῥυθμία-ας (ἡ) mancanza di ritmo, di cadenza. 2. dissonanza. [illegible]

Ἄῤῥυθμος (ὁ, ἡ) privo di ritmo, di ordine. [illegible]

Ἀῤῥύθμως. ἐπίῤ. senza ritmo, senza ordine. [illegible]

Ἀῤῥύπαρος καὶ Ἄῤῥυπος (ὁ, ἡ) che non è sporco, sucido. 2. netto, pulito. [illegible]

Ἄῤῥυπτος (ὁ, ἡ) (ἀ, ῥύπτω) = Ἄπλυστος.

Ἀῤῥυτίδωτος (ὁ, ἡ) non increspato, che non ha delle crespe. [illegible]

Ἀῤῥωστέω-ῶ. Μ. ήσω. esser malato. 2. mancar di forza, di vigore. [illegible]

Ἀῤῥώστημα (τὸ) malattia, languore. [illegible]

Ἀῤῥωστία-ας (ἡ) malattia, infermità. [illegible]

Ἄῤῥωστος (ὁ, ἡ) (ἀ, ῥώννυμαι) malato, infermo. [illegible]

Ἀῤῥώστως. ἐπίῤ. languidamente, senza forza, in uno stato di debolezza, di malattia. [illegible]

Ἄρς (ἀχρ. ὀνομ. τ. γεν. Ἀρνὸς) agnello. [illegible]

Ἀρσενικὸς-ἡ-όν. maschio, mascolino. [illegible] (οὐδ.) Ἀρσενικὸν (τὸ) arsenico. [illegible]

Ἀρσενικῶς. ἐπίῤ. da maschio, da mascolino. [illegible]

Ἀρσενογενής, Ἀρσενογονία-ας (ἡ), Ἀῤῥενογενής κ. τ. λ.

Ἄρσην-ενος (ὁ, ἡ) = Ἄῤῥην.
Ἄρσεν-ενος (ὁ, ἡ)

Ἄρσις-εως (ἡ) (αἴρω) elevazione. 2. peso. 3. tributo, imposto. 4. l'azione di levare, di toglier di mezzo. [illegible]

Ἄρταμος (ὁ) (ἀρ, τέμνω) macellajo, cuoco, ciciniere. 2. uccisore. [illegible]

Ἀρτάνη (ἡ) corda, cordone, la corda sulla quale si sospende. [illegible]

Ἀρτάω-ῶ. Μ. ήσω. sospendere. [illegible]

Ἀρτεμέω-ῶ. Μ. ήσω. esser sano. [illegible]

Ἀρτεμής-έος (ὁ) (ἄρω, ἄρτιος) intatto, salvo, integro, sano. [illegible]

Ἀρτεμισία (ἡ) Artemisia (pianta). [illegible]

Ἀρτέμων-ονος (ὁ) (ἀρτάω) artimone. [illegible]

Ἄρτημα (τὸ) tutto ciò che pende. 2. orecchino. 3. ornamento del collo. 4. cordone della borsa. 5. appendice, addizione. [illegible]

Ἀρτηρία-ας (ἡ) (ἄρω) ἐν γέν. arteria. [illegible]

Ἀρτηριοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. aprire le arterie. [illegible]

Ἀρτητὸς-ἡ-όν. sospeso. 2. ammirabile. [illegible]

Ἄρτι. ἐπίῤ. (αἴρω ἢ ἄρω) ora, testè, poco fa, recentemente. [illegible]

Ἀρτιβαφής-έος (ὁ, ἡ) tinto di fresco. [illegible]

Ἀρτιβλαστής-έος (ὁ, ἡ) germogliato di recente.
Ἀρτίβλαστος (ὁ, ἡ) [illegible]

Ἀρτίγαμος (ὁ, ἡ) maritato di recente. [illegible]

Ἀρτιγένειος (ὁ, ἡ) che cominciò recentemente ad avere della barba. [illegible]

Ἀρτιγενής-έος (ὁ, ἡ) testè nato. [illegible]
Ἀρτιγέννητος (ὁ, ἡ)

Ἀρτιγραφής-έος (ὁ, ἡ) scritto di fresco. [illegible]

Digitized by Google

Ἀρτιδίδακτος (ὁ, ἡ) (ἄνθρ.) istruito di recente. [illegible]

Ἀρτίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄρτος. piccolo pane, un pezzo o un boccone di pane. [illegible]

Ἀρτίδομος (ὁ, ἡ) fabbricato di fresco. [illegible]

Ἀρτιζυγία - ας (ἡ) unione, congiungimento recente. [illegible]

Ἀρτίζω. Μ. ισω. comporre, preparare, ordinare, aggiustare. 2. compiere, effettuare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀρτιθαλὴς-έος (ὁ, ἡ) che poco fa cominciò a verdeggiare, a fiorire. [illegible]

Ἀρτιθανὴς - έος (ὁ, ἡ) morto di fresco. [illegible]

Ἀρτιλόγος (ὁ, ἡ) chi parla esattamente, precisamente, chiaramente. [illegible]

Ἀρτιλόγως. ἐπίῤ. con termini chiari e precisi. [illegible]

Ἀρτιμελὴς - έος (ὁ, ἡ) ben conformato, ben costituito. 2. che non ha alcun diffetto corporale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄρτιος (ὁ, ἡ) (ἄρτι) integro, sano; intiero, perfetto. 2. proprio, conveniente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀρτιότης (ἡ) integrità. [illegible]

Ἀρτίπλουτος (ὁ, ἡ) di fresco aricchito. [illegible]

Ἀρτιπόλεμος (ὁ, ἡ) che testè ha combattuto. [illegible]

Ἀρτίσκαπτος (ὁ, ἡ) scavato di recente. [illegible]

Ἀρτίσκος (ὁ, ἡ) ὑποκορ. τ. Ἄρτος.

Ἀρτιστομέω - ῶ. Μ. ήσω. articolare, proferire distintamente, non storpiare le parole. [illegible]

Ἀρτιστομία - ας (ἡ) pronunzia distinta e precisa. [illegible]

Ἀρτίστομος (ὁ, ἡ) chi parla precisamente e chiaramente, chi pronunzia correttamente. [illegible]

Ἀρτιστράτευτος (ὁ, ἡ) soldato di fresco reclutato. [illegible]

Ἀρτιτέλεστος (ὁ, ἡ)
Ἀρτιτελὴς - έος (ὁ, ἡ) } di recente iniziato. [illegible]

Ἀρτίτοκος (ἄρτι τίκτω) nato poco fa. Նոր ծնած. [illegible] Ἀρτιτόκος (ἡ) che di fresco partorì, produsse. [illegible]

Ἀρτίτυπος (ὁ, ἡ) formato di fresco. [illegible]

Ἀρτιφαὴς - έος (ὁ, ἡ) che riebbe di fresco la vista. [illegible]

Ἀρτιφανὴς - έος (ὁ, ἡ) = Νεοφανής.

Ἀρτίφρων - ονος (ὁ, ἡ) di mente sana, integra. [illegible]

Ἀρτιφυης - έος (ὁ, ἡ) germogliato, nato di fresco. [illegible]

Ἀρτίφυτος (ὁ, ἡ) piantato di fresco. 2. nato di recente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀρτίφωνος (ὁ, ἡ) chi ha voce chiara. [illegible]

Ἀρτιχάρακτος (ὁ, ἡ) scolpito di fresco. [illegible]

Ἀρτίχυτος (ὁ, ἡ) sparso, fuso di recente. [illegible]

Ἀρτίως. ἐπίῤ. (ἄρτιος) ultimamente, recentemente, ora, poco fà, testè. 2. intieramente, perfettamente pienamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀρτοδοτέω - ῶ. Μ. ήσω. dar del pane. [illegible]

Ἀρτοθήκη - ης (ἡ) panattiera. [illegible]

Ἀρτοκοπεῖον (τὸ) luogo, ove si taglia, si fà il pane. [illegible]

Ἀρτοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. tagliar del pane, essere fornajo. [illegible]

Ἀρτοκόπος (ὁ, ἡ) fornaro. [illegible]

Ἀρτόκρεας - ατος (τὸ) pasticcio (cibo fatto di pane e di carne) [illegible] ([illegible]).

Ἀρτοποιεῖον (τὸ) bottega di fornajo. [illegible]

Ἀρτοποιέω - ῶ. Μ. ήσω, far del pane. [illegible]

Ἀρτοποιΐα - ας (ἡ) confezione del pane. [illegible]

Ἀρτοποιός (ὁ, ἡ) pistore, fornajo. [illegible]

Ἀρτοπτεῖον (τὸ) forno o tegghia per cuocere del pane. [illegible]

Digitized by Google

Ἀῤῥήτως. ἐπίῤ. indicibilmente, ineffabilmente. [illegible]

Ἀῤῥηφόρος (ἡ) (ἄῤῥητον ἢ Ἔρση, φέρω) vergine chi portava le cose sacre, e secrete nelle feste delle divinità de' pagani. [illegible]

Ἄῤῥιζος (ὁ, ἡ) senza radice. [illegible]

Ἀῤῥίζωτος (ὁ, ἡ) che non è radicato. [illegible]

Ἄῤῥιν-ινος (ὁ, ἡ) } chi non ha naso. 2. privo dell' odorato. [illegible]
Ἄῤῥις-ινος (ὁ, ἡ) }

Ἄῤῥιχος (ὁ καὶ Ἀττ. ἡ) cofano, cesta. [illegible]

Ἀῤῥυθμέω-ῶ. Μ. ήσω. mancare di ritmo, di cadenza, di numero. 2. essere discordante. [illegible]

Ἀῤῥυθμία-ας (ἡ) mancanza di ritmo, di cadenza. 2. dissonanza. [illegible]

Ἄῤῥυθμος (ὁ, ἡ) privo di ritmo, di ordine. [illegible]

Ἀῤῥύθμως. ἐπίῤ. senza ritmo, senza ordine. [illegible]

Ἀῤῥύπαρος καὶ Ἄῤῥυπος (ὁ, ἡ) che non è sporco, sucido. 2. netto, pulito. [illegible]

Ἄῤῥυπτος (ὁ, ἡ) (ἀ, ῥύπτω) = Ἄπλυστος.

Ἀῤῥυτίδωτος (ὁ, ἡ) non increspato, che non ha delle crespe. [illegible]

Ἀῤῥωστέω-ῶ. Μ. ήσω. esser malato. 2. mancar di forza, di vigore. [illegible]

Ἀῤῥώστημα (τὸ) malattia, languore. [illegible]

Ἀῤῥωστία-ας (ἡ) malattia, infermità. [illegible]

Ἄῤῥωστος (ὁ, ἡ) (ἀ, ῥώννυμαι) malato, infermo. [illegible]

Ἀῤῥώστως. ἐπίῤ. languidamente, senza forza, in uno stato di debolezza, di malattia. [illegible]

Ἄρς (ἄχρ. ὀνομ. τ. γεν. Ἀρνὸς) agnello. [illegible]

Ἀρσενικὸς-ή-όν. maschio, mascolino. [illegible] (οὐδ.) Ἀρσενικὸν (τὸ) arsenico. [illegible]

Ἀρσενικῶς. ἐπίῤ. da maschio, da mascolino. [illegible]

Ἀρσενογενὴς, Ἀρσενογονία-ας (ἡ), Ἀῤῥενογενὴς κ. τ. λ.

Ἄρσην-ενος (ὁ, ἡ) } = Ἄῤῥην.
Ἄρσεν-ενος (ὁ, ἡ) }

Ἄρσις-εως (ἡ) (αἴρω) elevazione. 2. peso. 3. tributo, imposto. 4. l'azione di levare, di togliere di mezzo. [illegible]

Ἄρταμος (ὁ) (ἄρ, τέμνω) macellajo, cuoco, cuciniere. 2. uccisore. [illegible]

Ἀρτάνη (ἡ) corda, cordone, la corda sulla quale si sospende. [illegible]

Ἀρτάω-ῶ. Μ. ήσω. sospendere. [illegible]

Ἀρτεμέω-ῶ. Μ. ήσω. esser sano. [illegible]

Ἀρτεμὴς-έος (ὁ) (ἄρω, ἄρτιος) intatto, salvo, integro, sano. [illegible]

Ἀρτεμισία (ἡ) Artemisia (pianta). [illegible]

Ἀρτέμων-ονος (ὁ) (ἀρτάω) artimone. [illegible]

Ἄρτημα (τὸ) tutto ciò che pende. 2. orecchino. 3. ornamento del collo. 4. cordone della borsa. 5. appendice, addizione. [illegible]

Ἀρτηρία-ας (ἡ) (ἄρω) ἐν γέν. arteria. [illegible]

Ἀρτηριοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. aprire le arterie. [illegible]

Ἀρτητὸς-ή-όν. sospeso. 2. ammirabile. [illegible]

Ἄρτι. ἐπίῤ. (αἴρω ἢ ἄρω) ora, testè, poco fa, recentemente. [illegible]

Ἀρτιβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) tinto di fresco. [illegible]

Ἀρτιβλαστὴς-έος (ὁ, ἡ) } germogliato di recente. [illegible]
Ἀρτίβλαστος (ὁ, ἡ) }

Ἀρτίγαμος (ὁ, ἡ) maritato di recente. [illegible]

Ἀρτιγένειος (ὁ, ἡ) che cominciò recentemente ad avere della barba. [illegible]

Ἀρτιγενὴς-έος (ὁ, ἡ) } testè nato. [illegible]
Ἀρτιγέννητος (ὁ, ἡ) }

Ἀρτιγραφὴς-έος (ὁ, ἡ) scritto di fresco. [illegible]

Digitized by Google

Ἀρτιδίδακτος (ὁ, ἡ) (ἄνθρ.) istrnito di recente. [illegible]

Ἀρτίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄρτος. piccolo pane, un pezzo o un boccone di pane. [illegible]

Ἀρτίδομος (ὁ, ἡ) fabbricato di fresco. [illegible]

Ἀρτιζυγία - ας (ἡ) unione, congiungimento recente. [illegible]

Ἀρτίζω. Μ. ισω. comporre, preparare, ordinare, aggiustare. 2. compiere, effettuare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀρτιθαλής-έος (ὁ, ἡ) che poco fa cominciò a verdeggiare, a fiorire. [illegible]

Ἀρτιθανής - έος (ὁ, ἡ) morto di fresco. [illegible]

Ἀρτιλόγος (ὁ, ἡ) chi parla esattamente, precisamente, chiaramente. [illegible]

Ἀρτιλόγως. ἐπίῤ. con termini chiari e precisi. [illegible]

Ἀρτιμελής - έος (ὁ, ἡ) ben conformato, ben costituito. 2. che non ha alcun diffetto corporale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄρτιος (ὁ, ἡ) (ἄρτι) integro, sano; intiero, perfetto. 2. proprio, conveniente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀρτιότης (ἡ) integrità. [illegible]

Ἀρτίπλουτος (ὁ, ἡ) di fresco aricchito. [illegible]

Ἀρτιπόλεμος (ὁ, ἡ) che testè ha combattuto. [illegible]

Ἀρτίσκαπτος (ὁ, ἡ) scavato di recente. [illegible]

Ἀρτίσκος (ὁ, ἡ) ὑποκορ. τ. Ἄρτος.

Ἀρτιστομέω - ῶ. Μ. ήσω. articolare, proferire distintamente, non storpiare le parole. [illegible]

Ἀρτιστομία - ας (ἡ) pronunzia distinta e precisa. [illegible]

Ἀρτίστομος (ὁ, ἡ) chi parla precisamente e chiaramente, chi pronunzia correttamente. [illegible]

Ἀρτιστράτευτος (ὁ, ἡ) soldato di fresco reclutato. [illegible]

Ἀρτιτέλεστος (ὁ, ἡ) } di recente inizia-
Ἀρτιτελής - έος (ὁ, ἡ) } to. [illegible]

Ἀρτίτοκος (ἄρτι τίκτω) nato poco fà. [illegible] Ἀρτιτόκος (ἡ) che di fresco partorì, produsse. [illegible]

Ἀρτίτυπος (ὁ, ἡ) formato di fresco. [illegible]

Ἀρτιφαής - έος (ὁ, ἡ) che riebbe di fresco la vista. [illegible]

Ἀρτιφανής - έος (ὁ, ἡ) = Νεοφανής.

Ἀρτίφρων - ονος (ὁ, ἡ) di mente sana, integra. [illegible]

Ἀρτιφυής - έος (ὁ, ἡ) germogliato, nato di fresco. [illegible]

Ἀρτίφυτος (ὁ, ἡ) piantato di fresco. 2. nato di recente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀρτίφωνος (ὁ, ἡ) chi ha voce chiara. [illegible]

Ἀρτιχάρακτος (ὁ, ἡ) scolpito di fresco. [illegible]

Ἀρτίχυτος (ὁ, ἡ) sparso, fuso di recente. [illegible]

Ἀρτίως. ἐπίῤ. (ἄρτιος) ultimamente, recentemente, ora, poco fà, testè. 2. intieramente, perfettamente pienamente. [illegible] 2. [illegible]

Ἀρτοδοτέω - ῶ. Μ. ήσω. dar del pane. [illegible]

Ἀρτοθήκη - ης (ἡ) panattiera. [illegible]

Ἀρτοκοπεῖον (τὸ) luogo, ove si taglia, si fà il pane. [illegible]

Ἀρτοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. tagliar del pane, essere fornajo. [illegible]

Ἀρτοκόπος (ὁ, ἡ) fornaro. [illegible]

Ἀρτόκρεας - ατος (τὸ) pasticcio (cibo fatto di pane e di carne) [illegible]

Ἀρτοποιεῖον (τὸ) bottega di fornajo. [illegible]

Ἀρτοποιέω - ῶ. Μ. ήσω, far del pane. [illegible]

Ἀρτοποιΐα - ας (ἡ) confezione del pane. [illegible]

Ἀρτοποιός (ὁ, ἡ) pistore, fornajo. [illegible]

Ἀρτοπτεῖον (τὸ) forno o tegghia per cuocere del pane. [illegible]

Digitized by Google

'Αρτόπτης-ου (ὁ) fornaro. [illegible]. 2. = 'Αρτοπτεῖον.

'Αρτοπωλεῖον (τὸ) mercato, ove si vende il pane. [illegible]

'Αρτοπωλέω-ῶ. M. ήσω, vendere del pane. [illegible]

'Αρτοπώλης-ου (ὁ) chi vende del pane. [illegible]

'Αρτοπῶλις (ἡ) θυλ. τ. 'Αρτοπώλης.

"Αρτος (ὁ) (ἄρω ἢ αἴρω) pane. [illegible]

'Αρτοσιτέω-ῶ. M. ήσω. pascersi del pane. [illegible]

'Αρτοσιτία (ἡ) il mangiare del pane. [illegible]

'Αρτοφάγος (ὁ, ἡ) chi mangia del pane. [illegible]

'Αρτοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta del pane. [illegible]. 'Αρτοφόρον (τὸ) paniere per portar del pane. [illegible]

"Αρτυμα (τὸ) condimento. [illegible]

"Αρτυσις-εως (ἡ) l'azione di condire, condimento. [illegible]

'Αρτυτὸς-ή-όν. condito. [illegible]

'Αρτύω. M. ύσω, (ἄρω) condire, apprestare, preparare. 2. disporre, aggiustare. 3. concertare, macchinare contro qualcuno. [illegible]

'Αρύταινα (ἡ) (ἐν γέν.) ogni vaso proprio ad attingere dell' acqua. [illegible]

'Αρύτω, 'Αττ. ἀντὶ

'Αρύω. M. ύσω (ἐρύω) tirare, attignere dell' acqua. [illegible]

'Αρχάγγελος (ὁ) (ἐκκλησ.) arcangelo. [illegible]

'Αρχάθεν. ἐπίῤ. Δ. ἀντὶ 'Αρχῆθεν.

'Αρχαΐζω. M. ίσω, anticheggiare. [illegible]

'Αρχαϊκὸς-ή-όν. fatto all' antica, semplice. [illegible]

'Αρχαϊκῶς. ἐπίῤ. all' antica, alla maniera antica. [illegible]

'Αρχαιογονία-ας (ἡ) origine antica, antichità, anzianità. [illegible]

'Αρχαιόγονος ((ὁ, ἡ) primitivo. [illegible]

'Αρχαιογράφος (ὁ, ἡ) chi scrive delle antichità. [illegible]

'Αρχαιολογέω-ῶ. M. ήσω. trattare dell'antichità. 2. parlare alla maniera degli antichi, impiegare uno stile antico. [illegible]

'Αρχαιολογία-ας (ἡ) archeologia, trattato sulle antichità. [illegible]

'Αρχαιολογικὸς-ή-όν. archeologico, che concerne gli archeologi o l'archeologia. [illegible]

'Αρχαιολόγος (ὁ, ἡ) archeologo, che tratta dell' antichità. [illegible]

'Αρχαιόνομος (ὁ, ἡ) governato con delle leggi antiche. [illegible]

'Αρχαιόπλουτος (ὁ, ἡ) ricco da molti anni. [illegible]

'Αρχαῖος-α-ον (ἄρχω) antico, anziano. [illegible] (οὐδ) 'Αρχαῖον (τὸ) il capitale. [illegible]

'Αρχαιότης-ητος (ἡ) antichità. [illegible]

'Αρχαιότροπος (ὁ, ἡ) che è alla maniera degli antichi. [illegible]

'Αρχαιοτρόπως. ἐπίῤ. alla maniera di antichi. [illegible]

'Αρχαιότυπος (ὁ, ἡ) primitivo. [illegible]

'Αρχαιρεσία-ας (ἡ) elezione de' magistrati. [illegible]

'Αρχαιρέσια (τὰ) riunione del popolo per scegliere i magistrati, ed il tempo, in cui si scelgonó i magistrati. [illegible]

'Αρχαιρεσιάζω. M. άσω. riunirsi in assemblea per eleggere i Magistrati. 2. brigare per se o per altri i suffraggi del popolo. [illegible]

'Αρχαϊσμὸς (ὁ) arcaismo. 2. imitazione dello stile degli antichi. 3. parola o frase antiquata. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]

Ἀρχαίως. ἐπίῤ. anticamente. [illegible]

Ἀρχίγονος (ὁ, ἡ) il primo padre. 2. il primo principio. [illegible]

Ἀρχεῖον (τὸ) magistrato. 2. palazzo, curia 3. archivio. [illegible]

Ἀρχέκακος (ὁ, ἡ) l'autore del male, la causa e la sorgente di tutti i mali. [illegible]

Ἀρχέλαος (ὁ, ἡ) καί.

Ἀρχέλας-ά (ὁ) Δ. καὶ

Ἀρχέλεως-ω (ὁ, ἡ) Ἀττ. καὶ Ἰων. principe, capo del popolo, rè. [illegible]

Ἀρχέπλουτος (ὁ, ἡ) intendente delle finanze, tesoriere. [illegible]

Ἀρχέπολις-εος (ὁ, ἡ) il comandante della città. [illegible]

Ἀρχέστρατος (ὁ, ἡ) generale, comandante dell' esercito. [illegible]

Ἀρχέτας (ὁ) Δ. capo, arconte. [illegible]

Ἀρχέτυπον (τὸ) il primo modello, l'originale, archetipo, prototipo. [illegible]

Ἀρχέτυπος (ὁ, ἡ) originale, che serve di modello. [illegible]

Ἀρχεύω. Μ. εύσω. comandare. [illegible]

Ἀρχέχορος (ὁ, ἡ) corista, il capo del coro. [illegible]

Ἀρχή-ῆς (ἡ) (ἄρχω) principio, fondamento. 2. autorità, magistrato, comando. [illegible]

Ἀρχηγενής-έος (ὁ, ἡ) (μὲ γεν.) autore, causa di una cosa. [illegible]

Ἀρχηγετεύω. Μ. εύσω. } cominciare. 2.
Ἀρχηγετέω-ῶ. Μ. ήσω. } essere capo, principe, protettore, autore. [illegible]

Ἀρχηγέτης-ου (ὁ) } = Ἀρχηγός.
Ἀρχηγέτις-ιδος ἡ) }

Ἀρχηγὸς (ὁ, ἡ) comandante. capo. 2. autore, causa. 3. principale. [illegible]

3. [illegible] 2. [illegible]

Ἀρχῆθεν. ἐπίῤ. dal principio. [illegible]

Ἀρχίατρος (ὁ) proto-medico. [illegible]

Ἀρχιβούκολος (ὁ, ἡ) il capo de' boari. [illegible]

Ἀρχιγραμματεύς-έως (ὁ) gran cancelliere, arcicancelliere, caposcrivano, primo secretario. [illegible]

Ἀρχιδεσμοφύλαξ-ακος (ὁ) capo custode delle carceri. [illegible]

Ἀρχιδιάκονος (ὁ) (ἐκκλησ.) arcidiacono. [illegible]

Ἀρχιδικαστής-οῦ (ὁ) primo giudice, presidente del tribunale. [illegible]

Ἀρχίδικος (ὁ) presidente d'un tribunale. [illegible]

Ἀρχίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀρχή. piccola magistratura, autorità subalterna. [illegible]

Ἀρχιεπίσκοπος (ὁ) (ἐκκλησ.) arcivescovo. [illegible]

Ἀρχιεράομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι, = Ἀρχιερατεύω.

Ἀρχιερατεία-ας (ἡ) la carica del pontefice, sommo ponteficato. [illegible]

Ἀρχιερατεύω. Μ. εύσω. essere pontefice. [illegible]

Ἀρχιερατικὸς-ή-όν. pontificale. [illegible]

Ἀρχιέρεια-ας (ἡ) = Ἀρχιερατεία.

Ἀρχιερεύς-έως (ὁ) pontefice, sommo sacerdote. [illegible]

Ἀρχιερωσύνη-ης (ὁ, ἡ) = Ἀρχιερατεία.

Ἀρχιευνοῦχος (ὁ) il capo degli eunuchi. [illegible]

Ἀρχίζωος (ὁ, ἡ) ch' è la causa, la sorgente della vita. [illegible]

Ἀρχιθάλασσος (ὁ, ἡ) ammiraglio, rè o comandante del mare. [illegible]

Ἀρχιθεωρέω-ῶ. Μ. ήσω. esser capo cerimoniere, architeore. [illegible]

Ἀρχιθεώρησις-εως (ἡ) } la carica del ca-
Ἀρχιθεωρία-ας (ἡ) } po cerimoniere, dell' architeore. [illegible]

Digitized by Google

Ἀρχιθέωρος (ὁ, ἡ) architeore, capo cerimoniere. 2. capo di quelli che si mandavano a Delfo per consultar l'oracolo. 3. capo di quei ch'erano impiegati al servizio dei tempi. արարողապետ . 2 . չաստուածոց պատգամը հարցընելու համար Դելփոս խրկուածներուն մեծը . 3 . տաճարի պաշտօնեաներուն գլուխը . ային` թէօրէ պաշը, իպատէթկեահ խըզմէթլէրինին մէմուրը . 2 . այէթի թէքէրէք սօրմաղ իչին Տէլֆօյա կէօնտէրիլէնլէրին պէօյիւյիւ . 3 . իպատէթկեահ խըզմէթքեարլարըն պաշը :

Ἀρχικέραυνος (ὁ, ἡ) padrone de' fulmini. կայծակներու տէր . յըլտըրըմլարըն սահիպի :

Ἀρχίκλωψ - ωπος (ὁ) il capo dei ladri. գողերուն գլուխը . պէօյիւք, հըրսըզլարըն պաշը :

Ἀρχικὸς - ὴ - όν. proprio o che ama il comandare, imperioso. 2. principale, primario. Հրամայելու` իշխելու յատուկ կամ սիրող . 2 . սկզբնական, գլխաւոր . էմր էթմէյէ` պույուրմայա մախսուս, եախօտ պույուրմայը սէվէն . 2 . էվվէլքի, պաշլը :

Ἀρχικυβερνήτης - οῦ (ὁ) il primo piloto. մեծ նաւուղիղ . պաշ ռէյիս, ռէյիս էֆէնտի :

Ἀρχιληστής - οῦ (ὁ) capo di assasini. աւազակներու գլուխ . [illegible]` հարամի պաշը :

Ἀρχιμάγειρος (ὁ) il capo della cucina, il primo cuciniere. խոհակերոցի վերակացու . մութփաք աղասը :

Ἀρχιμανδρίτης - ου (ὁ) archimandrita. արքիմանդրիտ, վանահայր . պաշ քէշիշ :

Ἀρχίμιμος (ὁ, ἡ) capo de' buffoni. միմոսներուն գլուխը . պաշ մասխարա :

Ἀρχιοινοχοΐα (ἡ) la carica del capo mescitore. մատռուակներու գլխոյ ըլլալը . պաշ [illegible] [illegible] :

Ἀρχιοινοχόος (ὁ) il primo coppiere, capo mescitore, capo siniscalco. մատռուակներու գլուխը, տակառապետ . պաշ [illegible] :

Ἀρχιπατριώτης - ου (ὁ) capo di famiglia. գերդաստանի գլուխ, տան մեծը . էվ [illegible] սահիպի, ֆամիլեա պաշը :

Ἀρχιπειράτης (ὁ) il capo dei pirati. ծովաւազակներու գլուխ . լէվէնտ` [illegible] պաշը :

Ἀρχίπλανος (ὁ) il capo dei vagabondi, degli erranti. դարձակ կեցողներուն գլուխը, անգործներուն մեծը . պօշ կէզէնլէրին պաշը, [illegible]` [illegible] կէզէնլէրին պէօյիւյիւ :

Ἀρχιποίμην - ένος ἢ ενος (ὁ) il capo dei pastori. Հովիւներուն գլուխը . չօպանլարըն պաշը :

Ἀρχιπρεσβευτὴς - οῦ (ὁ) il primo ambasciatore, il capo d' una ambasciata. դեսպաններու գլուխ . էլչի պէօյիւյիւ, էլչիլէրին պաշը, պաշ էլչի :

Ἀρχιρεὺς - ῆος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Ἀρχιερεύς.

Ἀρχισιτοποιὸς (ὁ) il primo cuciniere, capo di cucina. խոհակերանոցի վերակացու, խոհակերներու գլուխ . մութփաք աղասը, աշճը պաշը :

Ἀρχιστρατηγὸς (ὁ) maresciallo, generalissimo. մարաջախտ, սպարապետ . սէր-ասքէր, սէրտարը էքրէմ :

Ἀρχισυνάγωγος (ὁ) (γρφ.) Archisinagogo, il capo della sinagoga. սինակովկային գլուխը` մեծը . սինօքա պէօյիւյիւ :

Ἀρχιτεκτονέω - ῶ. Μ. ήσω. essere architetto; ingegniere. 2. costruire. ճարտարապետ` ճարտարագործ ըլլալ . 2 . շինել . միմար` [illegible] սահիպի օլմաք . 2 . պինա էթմէք քուրմաք :

Ἀρχιτεκτόνημα (τὸ) opera d' architetto, costruzione, edifizio. ճարտարապետական գործ, շինուած, շէնք . միմար իշի, եափը, պինա :

Ἀρχιτεκτονία - ας (ἡ) architettura. ճարտարապետութիւն . միմարլըգ :

Ἀρχιτεκτονικὴ - ῆς (ἡ) (κυρ. τέχνη) l'architettura. ճարտարապետութիւն . միմարլըգ սանայի :

Ἀρχιτεκτονικὸς - ὴ - όν. architettonico, che concerne l'architettura. ճարտարապետական, ճարտարապետութեան պատկանած . միմարլըղա` միմարա թաալլուգլու :

Ἀρχιτέκτων - ονος (ὁ) architetto. 2. ingegnere, inventore, macchinatore. ճարտարապետ . 2 . ճարտարագործ, մեքենայագործ . միմար . 2 . ֆէնն սահիպի, եափը ուստա, հիւներլի :

Ἀρχιτελώνης - ου (ὁ) il capo della dogana, capo doganiere, gabelliere. մաքսապետ . կիւմրիւք աղասը` նազըրը :

Ἀρχιτρίκλινος (ὁ) il capo servente della tavola reale, maggiordomo. արքունի սեղանին պաշտօնեաներուն գլուխը . փատիշահ սօֆրաճըլարընըն խըզմէթքեարլէրինին պէօյիւյիւ, սօֆրաճը պաշը :

Ἀρχιϋπασπιστὴς - οῦ (ὁ) capo dei satelliti, comandante delle guardie del principe. թիկնապահներուն գլուխը` մեծը . չաւուշ պաշը :

Ἀρχίφυλος (ὁ) il capo della tribù. ցեղապետ . աշիրէթ պաշը, քապիլէ պաշը :

Ἀρχιφὼρ - ῶρος (ὁ) magistrato, che giudicava i ladri. գողերուն դատաստանին խառնուող իշխանաւոր . հըրսըզլարըն իւզէրինէ պագան հաքիմ . 2. = Ἀρχίκλωψ.

Ἀρχίφωτος (ὁ, ἡ) il principio, la sorgente, la causa della luce. լուսոյ սկիզբը` աղբիւրը` պատճառը . ըշըղըն ասլը ; գայնաղը սէպէպի :

Ἀρχολίπαρος (ὁ, ἡ) colui che briga le magistrature. իշխանաւոր ըլլալ ուզող . հաքիմ` հիւքիւմէթ օլմաք իսթէյէն` [illegible] :

Ἀρχοντιάω - ῶ. Μ. άσω. amare il principato. իշխանաւորութեան փափաքիլ` ցանկալ` սիրել . հիւքիւմէթլիւյիւ արզուլանմաք` սէվմէք :

Ἀρχοντικὸς - ὴ - όν. proprio o appartenente al principato. իշխանաւորութեան յատուկ կամ պատկանած . հիւքիւմէթլէրէ մախսուս եախօտ թաալլուգլու :

Ἀρχὸς (ὁ) = Ἄρχων. comandante, principe. 2. posteriore, culo. իշխան, մեծ . 2 . յետոյք, ոռ . հիւքիւմտար, պէյ . 2 . քէօթ :

Ἄρχω. Μ. ἄρξω. cominciare, principiare. 2. comandare, dominare, governare. 3. essere il principio. 4. esser l'autore. 5. tenere il primo rango. սկսիլ . 2 . իշխել, տիրել, կառավարել . 3 . սկիզբ ըլ-

Digitized by Google

լալ. 4. պատճառ՝ հեղինակ ըլլալ. 5. [illegible] ըլլալ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]:

Ἄρχων-οντος (ὁ) arconte (titolo de' principali magistrati della repubblica Greca e particolarmente di quella d'Atene). արքոն (Յունաց ու մանաւանդ Աթենացւոց հասարակապետութեան մեծ աստիճանաւորներուն պատուանունը). [illegible]:

Ἀρχώνης-ου (ὁ) chi presiede alla compra delle rendite dello stato. [illegible]:

Ἀρωγὴ-ῆς (ἡ) soccorso, difesa, protezione. օգնութիւն, պաշտպանութիւն. [illegible]:

Ἀρωγοναῦται-ων (οἱ) (δαίμονες.) Dei favorevoli ai marinari. [illegible]:

Ἀρωγὸς (ὁ, ἡ) (ἀρήγω) protettore, difensore. [illegible], պաշտպան. [illegible]:

Ἄρωμα (τὸ) (ἄρω) aromato, aromo. համեմ, [illegible]. [illegible]:

Ἀρωματίζω. M. ίσω. aromatizzare. համեմել. [illegible]:

Ἀρωματικὸς-ή-όν. aromatico. [illegible]:

Ἀρωματίτης-ου (ὁ) καὶ
Ἀρωματῖτης-ιδος (ὁ) aromatico. [illegible]:

Ἀρωματοπώλης-ου (ὁ) chi vende i profumi, profumiere, aromatario. [illegible]:

Ἀρωματοφόρος (ὁ, ἡ) che produce degli aromi. [illegible]:

Ἀρωματώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ἀρωματικός.

Ἄρωστος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄῤῥωστος.

Ἀσαλαμίνιος (ὁ, ἡ) inesperto alla marina. 2. che non intervenne alla battaglia di Salamina. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀσάλευτος (ὁ, ἡ) immobile, fermo inconcusso. 2. calmato. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀσαλὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ἀσάλευτος.

Ἀσάλπιγκτος (ὁ, ἡ) che non è annunziato dal suono della tromba. [illegible]. (ὥρα) (ora) durante la quale non si suona la tromba. [illegible]. 2. (συνεκδχ.) = Ἀπόλεμος.

Ἀσαπὴς-έος (ὁ, ἡ) non puttrefatto. [illegible]:

Ἀσαρκέω-ῶ. M. ήσω. essere smagrito. [illegible]:

Ἀσαρκία-ας (ἡ) magrezza. [illegible], [illegible]:

Ἄσαρκος (ὁ, ἡ) senza carne, magro, smagrito. [illegible]:

Ἄσαρον (τὸ) valeriana (pianta). [illegible]:

Ἄσαρος καὶ Ἀσάρωτος (ὁ, ἡ) che non è scopato, nettato. [illegible]:

Ἀσάφεια (ἡ) oscurità, incertezza. [illegible]:

Ἀσαφὴς-έος (ὁ, ἡ) oscuro, incerto, dubbioso. մութ, անյայտ. [illegible]:

Ἀσαφῶς. ἐπίῤ. oscuramente, con una maniera ambigua. [illegible]:

Ἄσβεστος (ὁ, ἡ) inestinguibile. [illegible]. (ἡ) calcina. կիր, բուռ. [illegible]:

Ἀσβολὴ-ῆς (ἡ)
Ἄσβολος (ἡ σπν. ὁ) fuliggine. [illegible]:

Ἀσβολόεις-εσσα-εν. fuligginoso. [illegible]:

Ἀσέβεια-ας (ἡ) disprezzo del culto divino, empietà, irreligione, irreverenza verso gli Dei. [illegible]:

Ἀσεβέω-ῶ. M. ήσω. essere empio, irreligioso. 2. commettere delle azioni irreligiose, empie. [illegible] ըլլալ. 2. ամբարշտութեան գործեր գործել. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀσέβημα (τὸ) azione irreligiosa, tratto d'empietà. ամբարշտութեան գործ. [illegible]:

Ἀσεβὴς-έος (ὁ, ἡ) empio, irreligioso. [illegible]:

Ἀσεβῶς. ἐπίῤ. empiamente. [illegible]:

Ἄσειρος (ὁ, ἡ)
Ἀσείρωτος (ὁ, ἡ) che non ha freno, briglia, che non è brigliato. [illegible]:

Ἄσειστος (ὁ, ἡ) stabile, fermo, immovibile. [illegible]. εἰστοις-ἐπίῤ.

Ἀσελγαίνω. M. ήσω. vivere nelle dissolutezze. [illegible]:

Ἀσελγεία-ας (ἡ) impertinenza, insolenza. 2. dissolutezza di costumi, libertinaggio, costumi dissoluti. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀσελγέω-ῶ. M. ήσω, = Ἀσελγαίνω.

Digitized by Google

'Ασελγής-έος (ὁ, ἡ) dissoluto, lascivo, lussurioso, liberitno, 2. insolente, impertinente, cattivo. [illegible]

'Ασεγγομανέω-ῶ. M. ήσω. essere trasportato da un furore lascivo. [illegible]

'Ασελγῶς. ἐπίῤ. lascivamente, in libertinaggio, in dissolutezza. 2. insolentemente, con impertinenza. [illegible]

'Ασέληνος (ὁ, ἡ) νύξ. senza luna. [illegible]

"Ασεμνος (ὁ, ἡ) disonesto, impudico. 2. insolente. [illegible]

"Ασεπτος (ὁ, ἡ) ἐνεργ. = 'Ασεβής (πθτ.) che non è rispettato, non rispettabile. [illegible]

"Αση (ἡ) disgusto proveniente dalla sazietà, mancanza d'appetito. 2. disgusto, dispiacere. 3. agitazione, angustia. [illegible]

'Ασήκαστος (ὁ, ἡ) non chiuso in un pecorile. [illegible]

'Ασήμαντος (ὁ, ἡ) non segnato, non annunziato. 2. non sigillato. 3. abbandonato, privo di protezione. [illegible]

'Ασημείωτος (ὁ, ἡ) non segnato, non notato. [illegible]

'Ασημογράφος (ὁ, ἡ) che scrive oscuramente. [illegible] (προπαροξ. πθτκ.)

"Ασημος (ὁ, ἡ) oscuro, ignobile, incognito, privo d'un segno distintivo. 2 che non è marcato. 3. insignificante, che non significa nulla. [illegible] = ημως. ἐπίῤ.

'Ασημότης-ητος (ἡ) incalcolabilità, poco conto, oscurità. [illegible]

"Ασηπτος (ὁ, ἡ) non marcito. 2. che non s'imputridisce, non marcisce. [illegible]

"Ασηστος (ὁ, ἡ) non crivellato. [illegible]

'Ασθένεια-ας (ἡ) imfermità, malattia, impotenza. [illegible] 2. 'Αῤῥωστία 3. = "Ελλειψις.

'Ασθενέω-ῶ. M. ήσω. infermarsi, esser malato, ammalarsi. [illegible]

'Ασθένημα (τὸ) debolezza, malattia. [illegible]

'Ασθενής-έος (ὁ, ἡ) infermo, malato, languido, debole. [illegible]

'Ασθενίη-ης (ἡ) 'Ιων. ἀντὶ 'Ασθένεια.

'Ασθενικὸς-ἡ-όν. valetudinario. [illegible]

'Ασθενοποιὸς (ὁ, ἡ) che indebolisce, che produce dell' infermità. [illegible]

'Ασθενόω-ῶ. M. ώσω. indebolire, render infermo. [illegible]

'Ασθενῶς. ἐπίῤ. infermamente, languidamente. [illegible]

'Ασθένωσις-εως (ἡ) indebolimento. [illegible]

"Ασθμα (τὸ) (ἄω, ἢ ἀάζω) difficoltà di respirare, asma. [illegible]

'Ασθμαίνω. M. ανῶ. ansare, anelare. [illegible]

'Ασθματικὸς-ἡ-όν. asmatico, bolso. [illegible]

'Ασιγησία (ἡ) il non poter tacere, loquacità. [illegible]

'Ασίγητος (ὁ, ἡ) loquace, garrulo, chi non tace. [illegible]

"Ασιγμος (ὁ, ἡ) che manca della lettera Σ. 2. che non produce un suono di fischio. [illegible] Σ [illegible] 2. [illegible] Σ [illegible] 2. [illegible]

'Ασίδηρος (ὁ, ἡ) che non tiene del ferro. 2. disarmato. [illegible] 2. [illegible]

'Ασινής-έος (ὁ, ἡ) non nocivo, che non produce del danno. 2. esente d'ogni male, che non ha sofferto alcun male. [illegible] 2. [illegible] σινῶς. ἐπίῤ.

"Ασιος-α-ον. limoso, fangoso. [illegible]

"Ασις-ιως (ἡ) limo, fango. [illegible]

'Ασιτέω-ῶ. M. ήσω. astenersi dal cibo,

Digitized by Google

digiunare. [illegible]

Ἀσιτία (ἡ) astinenza di mangiare, digiuno. 2. mancanza di viveri. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄσιτος (ὁ, ἡ) digiuno, chi non si ciba, che digiuna. [illegible]

Ἀσίτως. ἐπίῤ. senza mangiar nulla. [illegible]

Ἀσκαθής-έος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἀσκηθής.

Ἀσκάλευτος, Ἄσκαλος καὶ Ἄσκαλτος (ὁ, ἡ) non sarchiato, sarchiellato. [illegible]

Ἀσκανδάλιστος (ὁ, ἡ) non scandalizzato. [illegible]

Ἀσκαρδαμυκτεὶ (κτὶ) ἐπίῤ. (ἀ, σκαρδαμύσσω) fissamente, attentamente. [illegible]

Ἀσκαρδαμυκτέω-ῶ. Μ. ήσω. guardare con occhj fissi, fissar lo sguardo, stare senza chiuder gli occhj. [illegible]

Ἀσκαρδαμύκτης-ου (ὁ) Ἀσκαρδάμυκτος (ὁ, ἡ) di cui gli occhj stanno sempre fissi, senza chiudersi, chi guarda con occhj fissi. [illegible]

Ἀσκαρὶς-ίδος (ἡ) ascaride. [illegible]

Ἄσκαφος (ὁ, ἡ) non scavato. [illegible]

Ἀσκελὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἀ, στερητ.) senza gambe. 2. stanco, debole. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. Ἰσχελής.

Ἀσκέπαστος (στρος) Ἀσκεπὴς-έος Ἄσκεπος (ὁ, ἡ) scoperto. [illegible]

Ἄσκεπτος (ὁ, ἡ) inconsiderato. [illegible]

Ἀσκευὴς-έος (ὁ, ἡ) Ἄσκευος (ὁ, ἡ) privo di necessarj instrumenti, utensili, mobili, povero. 2. che non è preparato, disarmato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀσκέω-ῶ. Μ. ήσω. esercitare. [illegible]

Ἀσκηθὴς-έος. sano e salvo, intiero. [illegible]

Ἄσκημα-ατος (τὸ) la cosa, sulla quale si esercita, esercizio. [illegible]

Ἄσκηνος (ὁ, ἡ) privo di tenda. 2. che non è finto, sincero. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] = Ἀνυπόκριτος.

Ἀσκηνῶς. ἐπίῤ. senza finzione. [illegible]

Ἄσκησις-εως (ἡ) esercizio, l'azione d'esercitarsi. 2. applicazione, studio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀσκητέος-α-ον. Θετ. τ. Ἀσκέω.

Ἀσκητέον. Θετ. ἐπίῤ.

Ἀσκητήριον (τὸ) monastero. 2. luogo d'esercizio, ginnasio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀσκητὴς-οῦ (ὁ) (ἐκκλησ.) monaco. 2. che si esercita, atleta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀσκητικὸς-ὴ-όν. pieno d'esercizj, esercitativo. [illegible] (βίος) vita attiva, studiosa. [illegible] (ἐκκλησ.) vita ascetica. [illegible]

Ἀσκητικῶς. ἐπίῤ. da monaco. [illegible]

Ἀσκητὸς-ὴ-όν. esercitato, travagliato con arte. 2. che si può acquistare coll'esercizio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀσκίδιον καὶ Ἀσκίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀσκός.

Ἄσκιος (ὁ, ἡ) (ἀ, στερητ.) privo di ombra. 2. che ha molta ombra, un'ombra densa. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀσκληπιὰς-άδος (ἡ) asclipiade (erba). [illegible]

Ἄσκοπος (ὁ, ἡ) = Ἄσκεπτος. 2. inaspettato, improviso. 3. immenso, innumerabile, incomprensibile. 4. che si fa senza veruna intenzione, inutile, vano. 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] Ἄσκοπα, καὶ Ἀσκόπως. ἐπίῤ.

Ἀσκὸς (ὁ) otre, sacco di cuojo. [illegible]

Ἀσκοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portare degli otri. [illegible]

Ἀσκοφόρος (ὁ, ἡ) che porta degli otri. [illegible]

Ἄσκυρον (τὸ) iperico (erba). [illegible]

Digitized by Google

բայս մըն է. էէերէէտան (չէչեէւէ պէր ֆէ-տան տըլ)։

Ἀσκώλια (τὰ) festa all' onor di Bacco, in cui si saltava sù un piede sopra degli otri gonfiati e unti d'olio. Բակոսի կուսակին պատուին համար գործուած տօն մըն էր, որ ուռեցած՝ ու ձէթով օծուած տիկերու վրայ մէկ ոտքով կցատկէին. Բաքօս թանրըսը շանընա եօբանըլմըշ պիր պայրամ էյիմիշ ... էւէ էւ չէչիէ. էւէ էւէ տըչը տութուլմուշ թուլումլարըն էւէրինտէ պիր այագ իլէ օյնարլարտը։

Ἀσκωλιάζω. Μ. ἀσω. saltare con un piede sopra di otri gonfiati. 2. zoppicare. ուռեցած տիկերու վրայ մէկ ոտքով ցատկել. 2. կաղ գնալ. չէչէչ թուլումլարըն էւէրինտէ պիր այագ իլէ օյնամագ. 2. թօփալ եիւրիւմէք, աքսամագ։

Ἀσκωλιασμὸς (ὁ) l'azione di saltare sù un piede. 2. di zoppicare. մէկ ոտքի վրայ ցատկելը. 2. կաղ գնալը. պիր այագ էւստիւնտէ օյնամագ. 2. թօփալ եիւրիւմէք, աքսամագ։

Ἆσμα (τὸ) (ᾄδω) = Ὠδή. cantico, canzone, canto. խաղ, երգ, տաղ. թիւրքիւ, մանի, շարգը։

Ἀσμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἆσμα.

Ἀσματογράφος (ὁ, ἡ) compositore di cantici. խաղեր՝ տաղեր՝ շինօղ. թիւրքիւ՝ շարգը՝ մանի՝ էյլէմէ եր էւգան։

Ἀσματοποιὸς (ὁ, ἡ) poeta di canti lirici. նուագերգութեան քնարերգական երգեր շինօղ քանաստեղծ. սազ իլէ չալըն-մագ թիւրքիւլէր էւգան չայր։

Ἀσμενίζω. Μ. ίσω, accogliere cortesemente. 2. far volentieri una cosa. 3. contentarsi di . . . սիրով քաղցրութեամբ ընդունիլ. 2. մէկ բան մը կամաւ ընել. 3. գոհ ըլլալ, շատանալ. մահապպտան գապուլ էթմէք. 2. պիր նէսնէյի գաթըն իլէ էթմէք. 3. գանահաթ էթմէք, գօյ։

Ἄσμενος - η - ον (ἥδομαι) ilaro, gajo, contento. զուարթամիտ, հաճոյ, գոհ. կէօնիւլ էկլէնճէլի, շատ, հօշնուտ, գանաաթլը։

Ἀσμένως. ἐπίῤ. (τὸ παρθτ. ἀσμενέστερον, ἀσμενέστατα καὶ ἀσμεναίτατα) con piacere, volentieri. հաճոյ ըլլալով, կամաւ. հօշնուտ էւլէ, գօնուլտէն։

Ἀσολοικίστως. ἐπίῤ. senza solecismi. քերականական սխալ չունենալով. ղալաթ-սըզ (էւլէ տօղրի հաւէտ)։

Ἀσόλοικος (ὁ, ἡ) esente di solecismi. քերականական սխալ չունեցող. ղալաթ-սըզ (էւլէ տօղրի հաւէտ)։

Ἀσοφία - ας (ἡ) ignoranza, imperizia. տգիտութիւն, անուսութիւն. պիլմէյէն-լիք, նատանլըգ։

Ἄσοφος (ὁ, ἡ) insensato, ignorante, inesperto. տգէտ, անմիտ, անուս. ահմագ, նատան. ὄφως. ἐπίῤ.

Ἀσπάζομαι. Μ. άσομαι (ά, ἐπιτ. σπάω) salutare, abbraciare, bacciare, amare. 2. accogliere con benevolenza. բարեւել, գրկել, պագնել, սիրել. 2. սիրով ընդունիլ. սէլամ վէրմէք, գուճագլա-մագ, էօփմէք, սէվմէք. 2. մուհապպէթ իլէ գապուլ էթմէք։

Ἀσπαίρω. Μ. αρῶ (ά, ἐπιτ. σπαίρω) tremare, palpitare essere agitato di convulsioni. դողդողալ, ցնցուիլ՝ այսինքն մարմնոյ ջղանանց շարժմունքէն տակն ու վրայ ըլլալ. թիթրէմէք, թիդրէմէյէ-եարէն աղթ-ըսթ օլմագ։

Ἀσπάλαθος (ὁ) aspalato (arboscello spinoso). ասպաղաթոս (փշոտ թուփ մըն է). Ասփալաթ (թիքէնլի պիր նէվ աղաճ տըր)։

Ἀσπάλαξ - ακος (ὁ) talpa. խլուրդ. քէօր սըչան, քէօսթէպէք։

Ἀσπαλιεὺς - έως (ὁ) } = Ἁλιεύς. che pesca
Ἀσπαλιευτὴς - οῦ (ὁ) } all' amo, che inama.
ձկն կարթով ձուկ բռնօղ. օլթաճը, օլթայըլան պալըգ թութան։

Ἄσπαλος (ὁ) pesce preso all' amo. ձկն կարթով բռնուած ձուկ. օլթա պալըղը, օլթայըլան թութուլան պալըգ։

Ἀσπάραγος - ου (ὁ) asparago. ծնեբեկ. քուշ քօնմազ։

Ἄσπαρτος (ὁ, ἡ) non seminato. անսերմ չսերմանուած. էքիլմէմիշ եէրլէր։

Ἀσπάσιος - α ἤ ος - ον. = Ἀσπαστός. 2. amabile. սիրելի. սէվիլէճէք։

Ἀσπασίως. ἐπίῤ. volentieri, con piacere, di buon cuore. կամաւ, հաճութեամբ. գօնուլտէն, հօշնուտլուգ իլէ։

Ἄσπασμα (τὸ) la cosa che si abbraccia, oggetto di amore, di affezione. գրկեցած բան, սիրոյ նիւթ. գուճագլանան նէսնէ, մահապպէթ մաթլուպը։

Ἀσπασμὸς (ὁ) saluto, baccio, abbracciamento. բարեւ, համբոյր, պագ, գրկելը. սէլամ, էօփմէք, բուսէ, գուճագլամա։

Ἀσπαστικὸς - ή - όν. salutatorio. բարեւի. սէլամա տայիր։

Ἀσπαστὸς - η - όν. amabile. սիրելի. սէվիլէճէք։

Ἀσπαστῶς. ἐπίῤ. = Ἀσπασίως.

Ἄσπερμος (ὁ, ἡ) senza sperma. 2. privo di prole. անսերմ. 2. զաւակ չունեցող. եէմիշ սիզ, զիւրրիյէթսիզ, նէսլի. 2. էվլատսըզ։

Ἀσπιδεῖα - ων (τὰ) la parte del vascello, verso la prora in cui si sospendevano gli scudi. նաւուն մէկ վահաններ կախելու դէպ ի գլուխը տեղ մըն է. կէմինին էօնիւնտէ գալգանլարը ասըլտըղը եէրի։

Ἀσπιδοποιΐα (ἡ) fabbrica di scudi. վահաններու շինուիլը. գալգանլարըն եափըլմասը։

Ἀσπιδοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricator di scudi. վահանաներ շինօղ. գալգանճը եափան, գալգանճը։

Ἀσπιδοῦχος (ὁ, ἡ) armato d'uno scudo. վահանով զինուիլ. գալգան իլէ սիլահլանմըշ։

Ἀσπιδοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portare, tenere uno scudo. վահան կրել ունենալ. գալգան թաշըմագ, գալգանը օլմագ։

Ἀσπιδοφόρος (ὁ, ἡ) che porta lo scudo. վահանակիր. գալգան թաշըյան։

Ἀσπίζω. Μ. ίσω. difendere, proteggere. պաշտպանել. քօրումագ, հիմայէթ էթմէք։

Ἄσπιλος καὶ (ὁ, ἡ) } non macchiato. 2. pu-
Ἀσπίλωτος (ὁ, ἡ) } ro. 3. irreprensibile.

Digitized by Google

[illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Ἀσπὶς - ίδος (ἡ) scudo. 2. aspide (specie di serpente). [illegible]. 2. [illegible] ([illegible]). [illegible]. 2. [illegible]

Ἀσπιστὴρ - ῆρος (ὁ) }
Ἀσπιστης - οῦ (ὁ) } = Ἀσπιδοφόρος.

Ἀσπλαγχνία - ας (ἡ) inclemenza, crudeltà. [illegible]

Ἄσπλαγχνος (ὁ, ἡ) inclemente, crudele, inumano. 2. che non ha cuore. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἄσπληνος (ὁ, ἡ) privo di milza. [illegible]

Ἄσπονδος (ὁ, ἡ) implacabile, irreconciliabile. [illegible]

Ἄσπορος (ὁ, ἡ) = Ἄσπαρτος. 2. che non produce del seme, privo di seme, infecondo. [illegible]

Ἀσπούδαστος (ὁ, ἡ) trascurato, non studiato, non ricercato. 2. che non si impegna, negligente. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀσπουδεὶ. ἐπίῤ. senza veruna cura, studio, impegno. [illegible]

Ἄσπρις - εως καὶ }
Ἄσπρος - ου (ἡ) } specie di quercia. [illegible]

Ἄσσιστα. ἐπίῤ. essendo troppo vicino. [illegible]

Ἀσσιστος - η - ον. }
Ἀσσότατος - η - ον. } prossimo, vicinissimo. [illegible]

Ἀσταδὴς - έος (ὁ, ἡ) che non stilla, che si versa abbondantemente. [illegible]

Ἀσταθὴς - έος (ὁ, ἡ) incostante, instabile, incerto, volubile. [illegible]

Ἀστάθμευτος (ὁ, ἡ) esente dell' obbligo di dare allogio alla gente di guerra. [illegible]

Ἀστάθμητος (ὁ, ἡ) non pesato, non calcolato. 2. inconsiderato, che non esamina. 3. instabile, incostante, incerto. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Ἀστακος (ὁ) granchio, astaco. [illegible]

Ἄστακτος καὶ }
Ἀστάλακτος (ὁ, ἡ) } = Ἀσταγής.

Ἀστασία (ἡ) incostanza. [illegible]. [illegible]

Ἀστασίαστος (ὁ, ἡ) non agitato da alcuna turbolenza, da alcuna sedizione, pacifico, tranquillo. [illegible]

Ἀστατέω - ῶ. Μ. ήσω. esser incostante, instabile, vacillare. 2. essere errante. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἄστατος (ὁ, ἡ) non pesato. [illegible]

Ἀστάτως. ἐπίῤ. incostantemente. 2. senza peso. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀσταφὶς - ίδος (ἡ) = Σταφίς.

Ἀσταφύλινος (ὁ) = Σταφύλινος.

Ἀστάφυλος (ὁ, ἡ) privo di uve. [illegible]

Ἄσταχυς - υος (ὁ) = Στάχυς.

Ἀστέγαστος (ὁ, ἡ) che non è coperto d'un tetto, scoperto. [illegible]

Ἀστεγὶς - έος καὶ }
Ἄστεγος (ὁ, ἡ) } privo di casa, d'abitazioni. [illegible]. 2. Ἀστέγαστος.

Ἀστειεύομαι. Μ. εύσομαι καὶ }
Ἀστεΐζομαι. Μ. ίσομαι. } essere faceto, lepido, fare delle facezie, scherzare. [illegible]

Ἀστειολογία - ας (ἡ) facezia. [illegible]

Ἀστειολόγος (ὁ, ἡ) faceto, lepido. [illegible]

Ἀστειοῤῥημονέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ἀστεΐζομαι.

Ἀστεῖος - α ἡ ος - ον. urbano, abitante della città. 2. lepido. 3. grazioso, gentile, civile, cortese. 4. decente, piacevole. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]

Ἀστειοσύνη (ἡ) (σπν) ἀντὶ

Ἀστειότης - ητος (ἡ) urbanità. 2. maniere galanti, gentile eleganza, grazia. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀστεϊσμὸς (ὁ) urbanità, civilità. 2. lepidezza. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἀστείως. ἐπίῤ. urbanamente. 2. lepidamente. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Digitized by Google

Ἄστεκτος (ὁ, ἡ) (ἀ, στέγω) insopportabile, insoffribile. 2. impaziente. չբաշխելի, չհամբերելի. 2. անհամբեր. դայանըլմազ, չէքիլմէզ. 2. սապըրսըզ, թահամմիւլսիւզ. ἔκτως. ἐπίῤ.

Ἀστέλεχος καὶ / *Ἀστελεχὴς-έος* (ὁ, ἡ) che non ha tronco. բուն չունեցող (ծառ). գէօվտէսիզ (աղաճ)։

Ἀστεμβὴς καὶ / *Ἀστεμφὴς-έος* (ὁ, ἡ) immobile, fermo. 2. duro, rigido, aspro. 3. implacabile. 4. intrepido. անշարժ, հաստատուն. 2. խիստ. պինդ. 3. անողորմելի, քարէ սիրտ ունեցող. 4. չվախեցող, համարձակ. թէփրէնմէզ, սապիթ. 2. քաթը, սէրթ. 3. զալիմ քաթը. 4. քօրքմազ, եիւրէքլի. στεμφέως, φῶς. ἐπίῤ.

Ἀστενακτεὶ (κτὶ) ἐπίῤ. senza gemito, senza sospiro. առանց հառաչանաց. ահ-վահ էթմէքսիզին, դէրտ թէքմէքսիզին։

Ἀστένακτος (ὁ, ἡ) che non geme, non sospira. չհառաչող. ահ-վահ էթմէյէն, դէրթլէնմէյէն։

Ἀστενάκτως. ἐπίῤ. *Ἀστενακτεί.*

Ἄστεπτος (ὁ, ἡ) non coronato. չպսակուած. թաճլանմամըշ։

Ἀστεργὴς-εος (ὁ, ἡ) *Ἄστοργος.* 2. implacabile, inesorabile. անողորմելի. քաթը քալպ, ինսաֆա կէլմէզ։

Ἀστέρειος-α-ον. stellato, simile ad una stella, raggiante, rilucente, scintillante come la stella. աստղաւոր, աստղի նման, աստղի պէս փայլփլող. եըլտըզլը, եըլտըզա պէնզէր, եըլտըզ կիպի շէֆֆաֆլը։

Ἀστερία (ἡ) asteria, bellocchio (pietra preziosa.) աստեղակն (պատուական քար մին է). պիր նէվի փահալը թաշ տըր։

Ἀστερίζω. M. ίσω. cangiare in stella. 2. mettere al numero degli astri, delle costellazioni. 3. spargere delle stelle. աստղ դարձնել. 2. աստեղաց համաստեղութեանց թիւը դնել. 3. աստղեր ցանել. եըլտըզա չէվիրմէք. 2. եըլտըզլարըն՝ պուրճլարըն սայըսընա քօյմագ. 3. եըլտըզլար սաչմագ։

Ἀστέριος-α ἢ ος-ον. appartenente alle stelle. աստղերու պատկանած. եըլտըզլարա մախսուս. = *Ἀστέρειος.*

Ἀστερίσκος (ὁ) asterisco (marca, segno di tale figura (*) con cui si segnano alcuni passaggi nelle opere, e nei libri). աստղանիշ (գիրերու մէջ գտնուող աձեւով (*) նշան մըն է). քիթապլարտա պուլունան պու շէքիլտէ (*) պիր նիշան տըր։

Ἀστερισμὸς (ὁ) costellazione, asterismo. համաստեղութիւն. պուրճ, ախթէր։

Ἀστεροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una stella. 2. scintillante come una stella. աստղի ձեւ ունեցող. 2. աստղի պէս փայլփլող. եըլտըզ շէքլինտէ. 2. եըլտըզ կիպի փարլայան. εἰδῶς. ἐπίῤ.

Ἀστερόεις-εσσα-εν. stellato, pieno di stelle. աստղալից. եըլտըզ իլէ տօլու։

Ἀστεροπὴ (ἡ) baleno, fulmine, folgore. փայլատակունք. շիմշէք։

Ἀστεροπητὴς (ὁ) chi lancia dei lampi, dei baleni, dei fulmini o folgori. փայլակնահար. եըլտըրըմ ֆըրլաթան։

Ἀστεροσκόπος (ὁ, ἡ) chi contempla le stelle. աստղերուն վրայ մտածութիւններ ընող. եըլտըզլարա բաքան քիշի։

Ἀστεροφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) che brilla come gli astri. աստղի պէս փայլփլող. եըլտըզ կիպի փարլայան։

Ἀστερόω-ῶ. M. ώσω. essere, stare come la stella. աստղի պէս ըլլալ՝ կենալ. եըլտըզ կիպի օլմագ՝ տուրմագ։

Ἀστερώδης-εος (ὁ, ἡ) stellato. աստղաւոր. եըլտըզլը։

Ἀστερωπὸς (ὁ, ἡ) stellato. 2. brillante, scintillante, raggiante. աստղաւոր. 2. փայլփլուն, ճառագայթ. եըլտըզլը. 2. փարլագ, շէֆաֆլը։

Ἀστέφανος (ὁ, ἡ) che non ha corona. թագ չունեցող. թաճսըզ. άνως. ἐπίῤ.

Ἀστεφάνωτος (ὁ, ἡ) non coronato. չպսակուած. թաճլանմամըշ։

Ἀστὴν-ῆνος καὶ / *Ἄστηνος* (ὁ, ἡ) infortunato, infelice, miserabile. 2. che non ha veruna abitazione, che non sa dove riposare. դժբաղդ, խեղճ, ողորմելի. 2. բնակարան չունեցող. եուրթսուզ, ղարիպլէր, զէլիլ. 2. ռահաթ օլաճագ մահալլը պիլմէզ։

Ἀστὴρ-έρος (ὁ) astro, stella. 2. specie d'animale di mare, che ha la forma d'una stella. 3. specie di uccello con piume rosse. 4. astere, asteroide (specie di pianta con fiori rossi. 5. rubino (pietra preziosa). 6. terra bianca. 7. collirio, rimedio dello stomaco, e degli occhj. աստղ. 2. աստղաձեւ ձուկ մը. 3. կարմիր փետուրներով թռչուն մը. 4. կարմիր ծաղիկներով բոյս մը. 5. յակինթ (ծանրագին քար մը). 6. ճերմակ հող. 7. շուֆայ, աղցակ, ստամոքսի, ու աչաց դեղ. եըլտըզ, ախթէր. սէլերէ. 2. եըլտըզ շէքլինտէ պիր պալըղ. 3. քըրմըզը թիւյլիւ պիր ղուշ. 4. քըրմըզը չիչէքլի պիր ֆիդան. 5. եագութ. 6. պէյազ թօփրագ. 7. թութիյա, գէօզ իլէ միտէ իլաճը։

Ἀστήρικτος (ὁ, ἡ) instabile, non appoggiato. խախուտ, անհաստատ, մայթ չունեցող. եըքըլըր, տէբրէնիճի, տայանաքսըզ։

Ἀστιβὴς καὶ / *Ἀστίβητος καὶ* / *Ἄστιβος* (ὁ, ἡ) che non fù mai calcato, frequentato, deserto. չկոխուած, անկոխ, ամայի, անբնակ. պասըլմամըշ, ուղրանմամըշ, վիրան, ըսսըզ։

Ἀστικὸς-ὴ-όν. abitante della città, cittadino. 2. che concerne i cittadini, civile. 3. uomo esperto. 4. civile, galante. քաղաքաբնակ, քաղաքացի. 2. քաղաքացիներու պատկանած, քաղաքական. 3. հմուտ մարդ. 4. մարդավար, քաղաքավար. շէհիրտէ սաքին օլան, շէհիրլի. 2. շէհիրլիլէրէ մախսուս շէհիրէ տայիր. 3. հէր շէյի անլար ատամ. 4. թէրպիյէլի, ինսանիյէթլի. ικῶς. ἐπίῤ.

Ἄστικτος (ὁ, ἡ) non marcato d'alcun punto, non stigmatizzato. կէտով մը չնշանուած, կէտ չունեցող. նօքթա իլէ իշարէթ օլունմամըշ, նօքթալանմամըշ։

Ἀστοιχείωτος (ὁ, ἡ) che non conosce i primi elementi, le prime nozioni, ignorante. գիտութեան մը սկզբունքներ-

Digitized by Google

[illegible]

Ἄστοιχος (ὁ, ἡ) non messo in fila, in linea. [illegible]

Ἀστομάχητος (ὁ, ἡ) non angustiato. [illegible]

Ἄστομος (ὁ, ἡ) privo di bocca, o che ha una piccola bocca. 2. che ha la bocca dura (parlandosi di cavallo), che non si può accostumare al freno. 3. che non può parlare, incapace al parlare. 4. che non ha un' imboccatura. 5. insipido al palato. 6. amaro, acido. 7. non temprato bene (parlandosi di ferro, o di acciajo). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible]

Ἀστόμωτος (ὁ, ἡ) non temprato bene (ferro), non aguzzato. [illegible]

Ἄστοργος (ὁ, ἡ) che non ama i suoi parenti, crudele, inumano, insensibile. [illegible]

Ἀστοχέω-ῶ. M. ήσω. non colpire la mira, non ottenere lo scopo, ingannarsi. [illegible]

Ἀστόχημα (τὸ) errore, mancanza. [illegible]

Ἀστοχία-ας (ἡ) allontanamento della mira. [illegible]

Ἄστοχος (ὁ, ἡ) che non colpisce la mira. [illegible]

Ἀστόχως. ἐπίῤ. goffamente, inabilmente. [illegible]

Ἀστράβη (ἡ) basto. 2. somaro, o mulo sellato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀστραβηλάτης (ὁ) asinajo. [illegible]

Ἀστραβής-έος (ὁ, ἡ) dritto, ritto, diritto. [illegible]

Ἀστραβίζω. M. ίσω. dirizzare. 2. portare un somaro, una sella o essere assiso sopra un somaro, una sella. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀστραγαλίζω. M. ίσω. giuocare all' aliosso. [illegible]

Ἀστραγάλιον (τὸ) καὶ *Ἀστραγαλίσκος* (ὁ) ὑποκορ. τ. *Ἀστράγαλος*.

Ἀστραγαλισμὸς (ὁ) giuoco di aliosso. [illegible]

Ἀστράγαλος (ὁ) vertebra. 2. astragalo (osso del piede). 3. ossetto che si trova nell' articolazione della coscia, e della gamba. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] *Ἀστράγαλος* (ὁ, ἡ) il giuoco d'aliosso. [illegible] *Ἀστράγαλος* (ὁ) astragalo (ornamento di architettura). [illegible] *Ἀστράγαλος* (ὁ) astragalo, falsa regolizia (pianta). [illegible] *Ἀστράγαλοι πόδες*. piedi bianchi come l'avorio. [illegible]

Ἀστραγαλωτὸς-ή-όν. guernito, o composto di ossetti. [illegible]

Ἀστραπαῖος-α-ον. che produce dei lampi. [illegible]

Ἀστραπεὺς-έως (ὁ) lampeggiante, folgorante. [illegible]

Ἀστραπή-ῆς (ἡ) lampo. 2. fólgore, fulmine. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀστραπηφορέω-ῶ. M. ήσω. portare, tenere fólgori. [illegible]

Ἀστραπηφόρος (ὁ, ἡ) chi porta, tiene fólgori. [illegible]

Ἀστραπτικὸς-ή-όν. folgorante. [illegible]

Ἀστράπτω. M. άψω, (ἀστὴρ) lampeggiare. 2. folgorare. 3. far risplendere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀστρατεία-ας (ἡ) abbandono del servizio militare, disertazione, il disertare. 2. esenzione di servizio militare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀστράτευτος (ὁ, ἡ) esente dal servizio militare, licenziato dalla milizia. [illegible]

Ἀστρατήγητος (ὁ, ἡ) privo d'un generale. 2. incapace a comandare l'armata. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] *γήτως. ἐπίῤ.*

Ἀστραφὴς-έος (ὁ, ἡ) } che non si volta. 2.
Ἄστρεπτος (ὁ, ἡ) } inflessibile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Ἀστρικὸς - ή - όν. astrale, degli astri. աստղական. Եըլտըզը։

Ἀστροβλὴς - ῆτος (ὁ, ἡ) colpito dall' ardore della canicola o di qualche altra cattiva influenza. Շնիկ աստղին տաքէն կամ ուրիշ աստղի մը գէշ ազդմունքէն զարնուած. Շէր եըլտըզըմըն սըճագընտան եախօտ տահի պաշգա եըլտըզըն ֆէնա թէսիրինտէն չարբըլմըշ։

Ἀστροβλησία - ας (ἡ), Ἀστροβολησία.

Ἀστρόβλητος (ὁ, ἡ) = Ἀστροβλής.

Ἀστροβολέομαι - οῦμαι. M. ηθήσομαι. essere colpito dall' ardore della canicola (massimamente delle piante o arboscelli appassiti dal calore). Շնիկ աստղին տաքէն զարնուիլ (մանաւանդ՝ տաքէն չորցած տունկերուն կամ թուփերուն վրայ). Շէր եըլտըզըմըն սըճագընտան չարբըլմագ (խուսուսան օտունլար տա ֆիտանլարըն՝ ադըճլարըն հագգընտա)։

Ἀστροβολησία (ἡ) / Ἀστροβολία (ἡ) / Ἀστροβολισμὸς (ὁ) — assiderazione (morbo degli alberi cagionato dall' ardore della canicola). Շնիկ աստղին տաքէն պատճառած ծառերուն մէկ կերպ հիւանդութիւնը. Շէր եըլտըզըմըն սըճագընտան աղաճլարտա գալտան պատալան պիր նօյ խասթալըգ տըր։

Ἀστρογείτων - ονος (ὁ, ἡ) vicino alle stelle, altissimo. աստղներու մօտ, խիստ բարձր. Եըլտըզլարա եագըն, ղայէթ պույուք, եուքսէք։

Ἀστροδίαιτος (ὁ, ἡ) chi vive, dimora in piena aria, allo scoperto (Λατ. subdio). Վրան բաց տեղ պառկող, անյարկ. անծածկոյթ տեղ բնակող. Թաշրա աչըք մահալլէրտէ օթուրան։

Ἀστροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile ad una stella. աստղի նման. Եըլտըզա պէնզէր։

Ἀστροθεσία - ας (ἡ) ammasso di stelle, costellazione. աստղներու դէզ, համաստեղութիւն. Եըլտըզ եըղընը, գուրձ։

Ἀστροθετέω - ῶ. M. ήσω. fissare le posizioni e i nomi degli astri. 2. congiungere ad una costellazione diversi altri astri. աստղներուն դիրքը՝ անունները կարգել. 2. համաստեղութիւններուն վրայ ուրիշ աստղներ աւելցնել. Եըլտըզլարըն մահալլէրինի թային էթմէք. 2. Ախթէրլէրին պուրճլէրինէ դաշխա եըլտըզլար իլավէ էթմէք։

Ἀστροθέτημα (τὸ) = Ἀστροθεσία. 2. l'unione di astri congiunti e formanti una costellazione. Մէկ տեղ ժողվուած համաստեղութիւններ ձեւացընող աստղներուն միութիւնը. Պիր մահալլէ պիրիքէրէք գուրձլար շէքլինտէ եըլտըզլարըն եըղընը։

Ἀστροθέτης - ου (ὁ) chi determina le posizioni ed i nomi degli astri. աստղներուն դիրքը ու անունը կարգող. Եըլտըզլարըն մահալլէրինի վէ իսիմլէրինի գօյան։

Ἀστρόθετος (ὁ, ἡ) posto, unito ad una costellazione. 2. che ha rapporto alla posizione degli astri, astronomico. Համաստեղութեան մը միաւորուած. 2. աստղներուն դիրքին յարաբերութիւն ունեցող, աստեղաբաշխական. Պիր գուրձ իլէ՝ ախթէր իլէ պիրլէշմիշ. 2. Եըլտըզլարըն մահալլէրինէ՝ իլմ հէյէթէ մունասիպ։

Ἀστροθύτης (ὁ) chi sacrifica agli astri, adoratore degli astri. աստղներուն զոհ կարող, աստեղապաշտ. Եըլտըզլարա գուրպան քէսէն՝ թափան։

Ἀστρόλαβον (τὸ) astrolabio. աստղաբան (աստղաբաշխական գործիք մըն է). Ասթուրլապ (իլմ հէյէթէ տայիր պիր ալէթ)։

Ἀστρολεσχέω - ῶ. M. ήσω. ciarlare degli astri. աստղներուն վրայ շատ զրուցել՝ խօսակցել. Եըլտըզլարըն հագգընտա չօգ սէօյլէմէք՝ լագըրտըլըգ էթմէք։

Ἀστρολέσχης - ου (ὁ) chi ciarla degli astri. աստղներուն վրայ շատ զրուցող. Եըլտըզլարըն հագգընտա լագըրտըլըգ էտէն։

Ἀστρολογέω - ῶ. M. ήσω. occuparsi all'astrologia, essere astrologo. աստեղագիտութեամբ պարապիլ. Իլմ նիւճիւմ մէշղուլ օլմագ։

Ἀστρολόγημα (τὸ) osservazione astrologica. աստեղագիտական դիտողութիւն. Էհլի նիւճիւմ տայիր նազար։

Ἀστρολογία - ας (ἡ) astrologia (la scienza dell' influenza degli astri). աստեղագիտութիւն, բաղդէութիւն (աստեղաց զօրութեան՝ ազդման գիտութիւնը). Իլմ նիւճում, իլմ ահքեամ (ախթարլարըն թէսիրաթընը հագգընտա օլան իլիմ)։

Ἀστρολογικὸς - ή - όν. astrologico. աստեղագիտական. Իլմ նիւճումա մունասիպ։

Ἀστρολόγος (ὁ) = Ἀστρονόμος. 2. (μτγν.) = Ἀστρόμαντις.

Ἀστρομαντεία - ας (ἡ) l'arte d'indovinare coll' osservare gli astri. Բաղդէութիւն (աստղներուն նայելով գալիքները գիտնալը). Մունէճճիմլիք (Եըլտըզլարա բագարագ իլէրիքիլէրի անլամագ). = Ἀστρολογία.

Ἀστρομαντικὸς - ή - όν. che concerne la divinazione, che si fa coll' osservazione degli astri. աստղներուն նայելով գալիքները հասկընալուն գիտութեանը պատկանած, բաղդէութեան վերաբերեալ. Մունէճճիմլիքէ մունասիպ, Եըլտըզլարա բագարագ իլէրիքիլէրի անլամագ իլմինէ մունասիպ։

Ἀστρόμαντις - εως (ὁ) colui che indovina dagli astri. բաղդէաց, աստղներէն գալիքները գիտցող. Մունէճճիմ, Եըլտըզլարտան իլէրիքիլէրի պիլէն, անլայան։

Ἄστρον (τὸ) stella, astro. 2. costellazione. աստղ. 2. համաստեղութիւն. Եըլտըզ, ախթար. 2. գուրձ, ախթէր։

Ἀστρονομέω - ῶ. M. ήσω. applicarsi all'astronomia, essere astronomo. աստեղաբաշխութեան պարապիլ, աստեղաբաշխ ըլլալ. Իլմ հէյէթ պիլիճի օլմագ, Էհլի հէյէթ օլմագ։

Ἀστρονόμημα (τὸ) osservazione astronomica. աստեղաբաշխական դիտողութիւն. Իլմ հէյէթէ մունասիպ նազար։

Ἀστρονομία - ας (ἡ) astronomia. աստեղաբաշխութիւն. Իլմ հէյէթ։

Ἀστρονομικὸς - ή - όν. astronomico. աստեղաբաշխական. Իլմ հէյէթէ տայիր։

Ἀστρονόμος (ὁ) astronomo. աստեղաբաշխ. Էհլի հէյէթ։

Ἀστροφαὴς καὶ / Ἀστροφανὴς - έος (ὁ, ἡ) — che risplende come le stelle, lampeggiante, scintillante. աստեղաց պէ-

Digitized by Google

[illegible]

Ἀστροφόρητος (ὁ, ἡ) portato dalle stelle o colle stelle. [illegible]

Ἀστροφόρος (ὁ, ἡ) stellifero, stellato, che porta delle stelle, brillante di stelle. [illegible]

Ἄστροφος (ὁ, ἡ) = Ἄστρεπτος.

Ἀστροχίτων - ονος (ὁ, ἡ) coperto di stelle (abito). 2. che porta una tonica coperta di stelle. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀστρόω - ῶ. M. ώσω. variare, ornare, guernire una cosa di stelle. [illegible]

Ἀστρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile o pieno d'astri, pieno di stelle. [illegible]

Ἄστρωτος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἵππος) non sellato [illegible]

Ἄστυ - εας καὶ εως (τὸ) città. [illegible]

Ἀστυγειτονικός - ή - όν. che concerne i vicini alla città, i limitrofi. [illegible] (πόλεμος) (guerra) frà due popoli limitrofi. [illegible]

Ἀστυγείτων - ονος (ὁ, ἡ) vicino alla città, limitrofo. [illegible]

Ἀστυκός - ή - όν. = Ἀστικός.

Ἄστυλος (ὁ, ἡ) privo di colonne, d'appoggio. [illegible]

Ἀστυνομέω - ῶ. M. ήσω. essere edile, essere amministratore della città. [illegible]

Ἀστυνομία - ας (ἡ) edilità, amministrazione della città, la Polizia. [illegible]

Ἀστυνόμιον (τὸ) il Palazzo dell'edile, dell'amministratore della città. [illegible]

Ἀστυνόμος (ὁ, ἡ) amministratore della città, edile. [illegible]

Ἄστυτος (ὁ, ἡ) (ἀ, στύω) incapace al coito. [illegible] (ὅθεν) Ἄστυτις - ιδος (ἡ) astitide (spezie di lattuga). [illegible]

Ἀστύφελος - η - ή - οσ - ον. che non è duro. [illegible]

Ἀσυγγενής - έος (ὁ, ἡ) che non ha nessun affinità. [illegible]

Ἀσυγγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che non perdona, che conserva del risentimento, implacabile. [illegible]

Ἀσύγγνωστος (ὁ, ἡ) imperdonabile, irremissibile. [illegible] γνώστως. ἐπίῤ.

Ἀσύγγραφος (ὁ, ἡ) dato senza cedola, senza scrittura d'obbligo. [illegible]

Ἀσυγκαταθετέω - ῶ. M. ήσω. non aderire, non condiscendere. [illegible]

Ἀσυγκέραστος (ὁ, ἡ) intemperato, non mescolato. [illegible]

Ἀσυγκίνητος (ὁ, ἡ) immovibile, che non si commove. [illegible]

Ἀσύγκλειστος (ὁ, ἡ) non inchiuso. 2. che non si può inchiudere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀσύγκλωστος (ὁ, ἡ) che non si può filare insieme. 2. inconciliabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀσύγκρατος (ὁ, ἡ) = Ἀσυγκέραστος.

Ἀσύγκριτος (ὁ, ἡ) incomparabile. [illegible] κρίτως. ἐπίῤ.

Ἀσυγκρότητος (ὁ, ἡ) (ἀ, συγκροτέω) non esercitato, non preparato. [illegible] ήτως. ἐπίῤ.

Ἀσύγχυτος (ὁ, ἡ) non confuso. 2. imperturbabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] χύτως. ἐπίῤ.

Ἀσυγχώρητος (ὁ, ἡ) non concesso, imperdonabile. [illegible] (ἐνεϱ.) che non perdona, severo. [illegible] ρήτως. ἐπίῤ.

Ἀσύζευκτος (ὁ, ἡ) non congiunto. 2. che non può congiungersi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀσυκοφάντητος (ὁ, ἡ) non calunniato. [illegible]

Ἀσυλαῖος - α - ον. (Θεός) (Dio) di cui il tempio serve d'asilo. [illegible] (Աստուած). [illegible] (Աւլուն)։

Ἀσυλάρχης - ου (ὁ) Magistrato, di cui la persona è sacra ed inviolabile. [illegible]

Ἀσυλεί. ἐπίῤ. sicuramente, in sicurezza, inviolabilmente. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Ἀσύλητος (ὁ, ἡ) non spogliato, prediato, saccheggiato. 2. inviolabile, inattaccabile. [illegible]

Ἀσυλία (ἡ) inviolabilità (d'una persona, ch'è in un asilo sacro) dritto d'Asili. [illegible]

Ἀσύλληπτος (ὁ, ἡ) incomprensibile. [illegible] (θηλ.) sterile, che non può concepire. [illegible] *ήπτως. ἐπίῤ.*

Ἀσυλληψία (ἡ) sterilità. [illegible]

Ἀσυλλόγιστος (ὁ, ἡ) contrario alle regole del sillogismo. 2. che ragiona malamente, stolido, imprudente. [illegible]

Ἀσυλλογίστως. *ἐπίῤ.* imprudentemente, inconsideratamente, senza ragionare, senza riflettere. [illegible]

Ἄσυλον (τὸ) asilo (luogo, o tempio inviolabile, e sacro, in cui chi rifugge trova la propria sicurezza.) [illegible]

Ἄσυλος (ὁ, ἡ) sicuro, fuori d'ogni pericolo. 2. inviolabile, sacro. [illegible]

Ἀσύμβατος (ὁ, ἡ) incoerente, che non si accorda. [illegible] *βάτως. ἐπίῤ.*

Ἀσύμβλητος (ὁ, ἡ) incomparabile. [illegible]

Ἀσυμβολέω-ῶ. *Μ. ήσω.* non portare il proprio scotto, non contribuire alla spesa comune, mangiar a macco, passar per bardotto, non pagare veruna quota. [illegible]

Ἀσύμβολος (ὁ, ἡ) chi non porta il proprio scotto, non contribuisce alla spesa comune, non paga veruna quota, che mangia a macco, che passa per bardotto. [illegible] *Δεῖπνον ἀσύμβολον.* pranzo, in cui si mangia a spese d'altrui, si mangia a macco. [illegible] *βόλως. ἐπίῤ.*

Ἀσυμβούλευτος (ὁ, ἡ) privo di consiglio, non consigliato. [illegible]

Ἀσυμμετρία (ἡ) mancanza di simetria, di proporzione. [illegible]

Ἀσύμμετρος (ὁ, ἡ) sproporzionato. [illegible] *μέτρως. ἐπίῤ.*

Ἀσυμμιγὴς-έος (ὁ, ἡ)
Ἀσύμμικτος (ὁ, ἡ) che non si può congiungere, mescolare. 2. insociabile, che fugge la consuetudine umana, intrattabile. [illegible]

Ἀσυμμνημόνευτος (ὁ, ἡ) che non si può conservare nella memoria. [illegible]

Ἀσυμπαθεία-ας (ἡ) mancanza di compassione, inclemenza. [illegible]

Ἀσυμπαθὴς-έος (ὁ, ἡ) che non prende alcun compassione di...., inclemente. 2. che non ha alcuna conformità di sentimenti, d'inclinazioni con qualcuno. [illegible]

Ἀσύμπλεκτος (ὁ, ἡ) non connesso. [illegible]

Ἀσυμπλήρωτος (ὁ, ἡ) incompiuto, incompleto. [illegible]

Ἀσύμπτωτος (ὁ, ἡ) che non coincide. 2. che non può cadere. [illegible]

Ἀσυμφανὴς-έος (ὁ, ἡ) oscuro. [illegible]

Ἀσύμφορος (ὁ, ἡ) inutile, che non contribuisce a nulla. 2. nocevole. [illegible]

Digitized by Google

Ἀσυμφυὴς - έος (ὁ, ἡ) incoerente, che non è della stessa natura, differente. [illegible]

Ἀσυμφωνία - ας (ἡ) (κυρ. καὶ μτφρ.) discordia, dissensione. [illegible]

Ἀσύμφωνος (ὁ, ἡ) (κυρ. καὶ μτφρ.) discorde. [illegible] φώνως. ἐπίῤ.

Ἀσυνάγωγος (ὁ, ἡ)(ἐκκλησ)=Ἀποσυνάγωγος.

Ἀσυναίρετος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) senza contrazione, non contratto. [illegible] ρέτως. ἐπίῤ.

Ἀσύνακτος (ὁ, ἡ) non raccolto. 2. che non si può raccogliere, ammassare. 3. insociabile. 4. che non è riunito cogli altri, scomunicato. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἀσυνάλλακτος (ὁ, ἡ) insociabile, irreconciliabile, intrattabile, implacabile. [illegible]

Ἀσύναπτος (ὁ, ἡ) che non si può unire, attaccare. [illegible]

Ἀσύναρθρος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) non congiunto con un articolo. [illegible] ἀρθρως. ἐπίῤ.

Ἀσυναρίθμητος (ὁ, ἡ) non compreso nel numero d'altri. 2. che non si può comprendere nel numero di... [illegible] 2. [illegible]

Ἀσυνάρμοστος (ὁ, ἡ) } non connesso, incoerente, incongruo.
Ἀσυνάρτητος (ὁ, ἡ) } [illegible]

Ἀσύνδετος (ὁ, ἡ) sciolto, senza connessione. [illegible] ἐτως. ἐπίῤ. Ἀσύνδετον (τὸ) asindeto (figura di rettorica). [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible])

Ἀσυνδύαστος (ὁ, ἡ) che non si può accoppiare, unire. 2. disgiunto. 3. non maritato. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] άστως. ἐπίῤ.

Ἀσυνείδητος (ὁ, ἡ) privo di coscienza. [illegible] δήτως. ἐπίῤ.

Ἀσύνεργος (ὁ, ἡ) chi non soccorre, non coopera. [illegible]

Ἀσυνεσία - ας (ἡ) mancanza di giudizio, di buon senso, inconsiderazione. [illegible]

Ἀσυνετέω-ῶ. Μ. ήσω. esser stolto, mancare di buon senso, di intelligenza. 2. non comprendere, non sapere, ignorare. [illegible] 2. [illegible]

Ἀσύνετος (ὁ, ἡ) stolto, privo di buon senso, d'intelligenza. [illegible] ἐτως. ἐπίῤ.

Ἀσυνήθεια - ας (ἡ) mancanza di accostumatezza. [illegible]

Ἀσυνήθης - εος (ὁ, ἡ) insolito. [illegible] ήθως. ἐπίῤ.

Ἀσυνθεσία - ας (ἡ) violazione del trattato. [illegible]

Ἀσυνθετέω - ῶ. Μ. ήσω. rompere un alleanza, violare un trattato. [illegible]

Ἀσύνθετος (ὁ, ἡ) disordinato, scomposto. 2. semplice, senza mescolanza, puro. 3. infrattore dei trattati. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] ἐτως. ἐπίῤ.

Ἀσυννεφὴς - έος (ὁ, ἡ) non annuvolato, sereno. [illegible]

Ἀσυνόδευτος (ὁ, ἡ) non accompagnato. [illegible]

Ἀσυνουσίαστος (ὁ, ἡ) che non ha alcun commercio cogli altri uomini, intrattabile. [illegible]

Ἀσύντακτος (ὁ, ἡ) non costrutto, non ordinato, non regolato, disordinato. 2. esente da pesi pubblici. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀσυνταξία - ας (ἡ) mancanza di costruzione, disordine, incongruità, confusione. [illegible]

Ἀσυντέλεστος (ὁ, ἡ) imperfetto. [illegible]

Ἀσυντελὴς - έος (ὁ, ἡ) che non contribuisce ai pesi comuni, che non paga veruna contribuzione. 2. inutile. 3. imperfetto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] ελῶς. ἐπίῤ.

Ἀσύντονος (ὁ, ἡ) non teso, rallentato. 2. languido. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] · 2. [illegible] · όνως. ἐπίῤ.

Ἀσύρικτος - (ὁ, ἡ) non fischiato, non deriso con de'fischi. [illegible]

Ἀσυστασία - ας (ἡ) disordine, confusione, incostanza, mancanza di consistenza. անկարգութիւն, շփոթութիւն, հաստատութեան պակասութիւն · [illegible]

Ἀσύστατος (ὁ, ἡ) che manca di consistenza. 2. che non può sussistere o esistere nella natura. 3. incostante, non stabilito. 4. confuso. [illegible] 3 · [illegible] · 4 · [illegible]

Ἀσύστολος (ὁ, ἡ) che non esita, intrepido. [illegible] · στόλως. ἐπίῤ.

Ἀσύστροφος (ὁ, ἡ) non attortigliato, stravolto. [illegible]

Ἄσυχος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἥσυχος.

Ἄσφακτος (ὁ, ἡ) non scannato. [illegible]

Ἀσφάλεια - ας (ἡ) sicurtà, fermezza. [illegible]

Ἀσφάλειος (ὁ) = Ἀσφάλιος.

Ἀσφαλέως. ἐπίῤ. ἀντὶ Ἀσφαλῶς.

Ἀσφαλὴς - έος (ὁ, ἡ) sicuro, fermo, certo, infallibile. [illegible]

Ἀσφαλίζω. Μ. ίσω. assicurare, affermare, mettere in sicurtà, garantire. [illegible]

Ἀσφάλιος (ὁ, ἡ) (ἐπίθ. τ. Ποσι.) che stabilisce, che tiene fermamente la terra. [illegible]

Ἀσφάλισις - εως (ἡ) sicurezza, sicurtà. [illegible]

Ἀσφάλισμα (τὸ) ciò che serve a metter in sicurezza (appoggio, savorra, ecc.) [illegible]

Ἀσφαλίων - ονος (ὁ) = Ἀσφάλιος.

Ἄσφαλτος (ἡ) (ἀσφαλὴς) bitume. [illegible]

Ἀσφαλτόω - ῶ. Μ. ώσω. ungere di bitume. [illegible]

Ἀσφαλτώδης - εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di bitume, bituminoso. [illegible]

Ἀσφάλτωσις - εως (ἡ) l'azione d'ungere di bitume. [illegible]

Ἀσφαλῶς. ἐπίῤ. con sicurezza, sicuramente, fermamente. [illegible]

Ἄσφιγκτος (ὁ, ἡ) che non si può stringere. [illegible]

Ἀσφράγιστος (ὁ, ἡ) non marcato d'alcun impronto, non sigillato, non bollato. [illegible]

Ἀσφυκτέω - ῶ. Μ. ήσω. mancar di polso. [illegible]

Ἄσφυκτος (ὁ, ἡ) mancato di polso, di cui il polso è debole, a cui il polso non batte più. [illegible]

Ἀσφυξία (ἡ) cessazione del battimento del polso, deboleza del polso (asfisia). [illegible]

Ἄσχετος (ὁ, ἡ) (μὲ γεν) privo di relazioni, solitario. 2. insopportabile. 3. che non si può contenere, di cui non si può fermare l'impetuosità. [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · ἔτως. ἐπίῤ.

Ἀσχημάτιστος (ὁ, ἡ) privo di figura, non formato, informe. 2. immateriale, incorporeo. [illegible] · 2. [illegible] · 2 · [illegible] · ἰστως. ἐπίῤ. 3. = τῷ

Ἀσχήματος (ὁ, ἡ) (ῥτρ. ἢ γρμτ.) che non ha delle figure (stile). [illegible]

Ἀσχημονέω - ῶ. Μ. ήσω. portarsi indecentemente, non figurar bene. [illegible]

Ἀσχημόνως. ἐπίῤ. indecentemente, vergognosamente. [illegible]

Ἄσχημος (ὁ, ἡ) (σπν). ἀντὶ Ἀσχήμων.

Ἀσχημοσύνη - ης (ἡ) indecenza, vergognosità, turpitudine. 2. deformità. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἀσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) informe, sfigurato, brutto, deforme, ignominioso, indecente. [illegible]

Ἀσχίδης - έος = τῷ

Ἄσχιστος (ὁ, ἡ) non stracciato, lacerato. [illegible]

Ἀσχολέω - ῶ. Μ. ήσω. (μὲ. αἰτ.) occupare, dare dell' occupazione, degli affari. 2. applicarsi a... [illegible] · 2. [illegible] · 2 · [illegible]

Ἀσχόλημα (τὸ) καὶ Ἀσχολία - ας (ἡ) } occupazione, travaglio, applicazione, affare. 2. impedimento. [illegible] · 2. [illegible] · 2 · [illegible]

Ἄσχολος (ὁ, ἡ) occupato, affaccendato. [illegible]

Digitized by Google

Ἀσχόλως. ἐπίῤ. senza riposare, star ozioso. անդադար զբաղմամբ կենալու. պօշ տուր-մաքսըզըն ։

Ἀσωματία - ας (ἡ) (ἐκκλησ.) incorporalità. մարմնոյ չունենալը. թէնսիզլիք, ճիսմսիզլիք ։

Ἀσωματοειδὴς - ἔως (ὁ, ἡ) che non ha la forma corporale. մարմնոյ ձեւ չունեցող. թէն շէքլինտէ օլմայան, ճիսմսիզ ։

Ἀσώματος (ὁ, ἡ) incorporale, incorporeo, անմարմին. թէնսիզ, ճիսմսիզ. μάτως. ἐπίῤ.

Ἀσωματότης - ητος (ἡ) = Ἀσωματία.

Ἄσωμος (ὁ, ἡ) = Ἀσώματος.

Ἀσωτεία - ας (ἡ) prodigalità, libertinaggio, dissolutezza. անառակութիւն, ցեղխութիւն, պագշոտութիւն. մուսրիֆլիք, սէֆահէթ, չէֆլիք, զէվքլիք ։

Ἀσωτεῖον (τὸ) luogo di dissolutezza. 2. postribolo. 3. bettola. ցեղխութեան տեղ. 2. պոռնկոց. 3. կապելիոն, գինետուն. մուսրիֆլիք, էտիլէճէք մահալ. 2. պէտ տէլլէք. 3. մէյխանէ ։

Ἀσωτεύομαι. Μ. εύσομαι. vivere nelle dissolutezze, nelle prodigalità, essere lussurioso, dissipatore. անառակութեան մէջ ապրիլ, անառակ՝ ցեղխ՝ շռայլ՝ պագշոտ բղխախոհ ըլլալ. մուսրիֆլիք ետէն՝ սէֆահէթլէ չէֆլէնմէք էտէն, զէվքիյէ տալմագ ։

Ἀσωτία - ας (ἡ) = Ἀσωτεία.

Ἀσωτιεῖον (τὸ) = Ἀσωτεῖον.

Ἀσωτοδιδάσκαλος (ὁ) che insegna la prodigalità, maestro di lussuria. անառակութիւն, ցեղխութիւն սորվեցընող, պագշոտութեան վաւաշոտութեան անառակութեան ուսուցիչ. չէֆլէնմէք՝ մուսրիֆլիք սէֆահէթլէ՝ էտէպէտէլէ՝ զէվքլիք ...... ։

Ἄσωτος (ὁ, ἡ) prodigo, dissipatore, lussurioso, crapulone. անառակ, ցեղխ, պագշոտ, վաւաշ, շռայլ. մուսրիֆ, չէֆչի, սէֆահէթ, էտէպ ...., զէվքինէ տալմագ. ὤτως. ἐπίῤ.

Ἀσωφρόνιστος (ὁ, ἡ) non corretto, non emendato. 2. incorreggibile, che non si può emendare. 3. che non corregge, non emenda. չուղղեալ. 2. չուղղուելու. 3. չուղղող. էսլահ օլունմամըշ. 2. էսլահ օլունմազ. 3. էսլահ էթմէյէն ։

Ἄτα (ἡ) Δ. ἀντὶ Ἄτη.

Ἀτακτέω. ῶ. Μ. ήσω. viver in disordine, far delle sregolatezze. անկարգութեան մէջ ապրիլ, անկարգութիւններ ընել. նիզամսըզլըգըլէ օմուր-սուրմէք, ... էթմէք ։

Ἀτάκτημα (τὸ) azione sregolata, sregolatezza. անկարգ գործ, անկարգութիւն. ...... ։

Ἄτακτος (ὁ, ἡ) disordinato, sregolato. 2. insolente. անկարգ, չկարգաւորուած. 2. ստահակ. ..... նիզամսըզ. 2. ...... ἄκτως. ἐπίῤ.

Ἀταλαιπώρητος (ὁ, ἡ) inclemente. անգութ. մէրհամէթսիզ. ήτως. ἐπίῤ. 2. = τῷ

Ἀταλαίπωρος (ὁ, ἡ) che non vuol travagliare, che fugge il travaglio, negligente. աշխատիլ չուզող, աշխատանքէն փախչող, անհոգ, անփոյթ. չալըշմագտան գաչան, էլ ղայրէթ ..... ։

Ἀτάλαντος (ὁ, ἡ) (ἀ. ἀρθ. τάλαντον) che è del medesimo peso, che è in equilibrio. Հաւասարակշիռ. պիր աղըրլըգըտա, տէնկ ։

Ἀτάλλω (χ. Μ.) allevare con diligenza, con tenerezza. 2. saltellare, giuocare, scherzare (degli infanti). Հոգով ու փափկութեամբ մեծցընել, սնուցանել. 2. ցատկռտել, խաղալ (տղոց). ..... 2. ..... ։

Ἀτάλματα - ων (τὰ) salti, giuochi degli infanti. տղոց ցատկռտուքը, խաղը. չօճուգլարըն ..... օյունլարը ։

Ἀταλὸς - η - όν. (ἀτάλλω) puerile, tenero. տղայական, մանկական, փափուկ. չօճուգլար ..... ։

Ἀταλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha del sentimenti puerili. տղայական միտք խորհուրդ ունեցող. չօճուգ ..... ։

Ἀταμίευτος (ὁ, ἡ) non messo in riserva. 2. che non mette in riserva, prodigo. չմթերուած, չհամբարուած. 2. չհամբարող, չմթերող, վատնիչ. ..... 2. ..... ։

Ἀταξία - ας (ἡ) confusione, disordine, irregolarità. անկարգութիւն, խառնափնդոր ըլլալը. նիզամսըզլըք, ... ։

Ἀταπείνωτος (ὁ, ἡ) che non si lascia abbattere, umiliare. զինքը չխոնարհող, մեծ միտք ունեցող. ..... ։

Ἀτάρ. (σύνδ.) ma, or, pure, dunque. 2. non dimeno, nonostante. բայց, ապա, անանկ է նէ. 2. այսու ամենայնիւ. ամմա, ... 2. ..... ։

Ἀταρακτέω - ῶ. Μ. ήσω. essere tranquillo, non agitarsi. խաղաղ՝ հանդարտ ըլլալ, տակնուվրայ չըլլալ. ..... ։

Ἀτάρακτος (ὁ, ἡ) non turbato, tranquillo, հանդարտ, խաղաղ, անշփոթ. ..... ἄκτως. ἐπίῤ.

Ἀταραξία - ας (ἡ) atarassia, tranquillità di spirito. անխռովութիւն, խաղաղութիւն սրտի. ..... ։

Ἀτάραχος (ὁ, ἡ) non agitato, tranquillo, ilaro. տակնուվրայ չեղած, հանդարտ, խաղաղ. ..... ἄχως. ἐπίῤ.

Ἀταρβὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ. βῶς.) intrepido. չվախցող, տակնուվրայ չեղող. ..... ։

Ἀτάρβητος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ. βήτως) = τῷ προηγ.

Ἀταρίχευτος (ὁ, ἡ) non salato, non divenuto come il presciutto. չաղած, ապուխտի չդարձած. ..... ։

Ἀτάσθαλος (ὁ, ἡ) insensato, imprudente, folle. 2. improbo, scellerato. անմիտ, ապուշ, խելառ. 2. չար, գէշ, ամպարիշտ. ..... 2. ..... ։

Digitized by Google

Ἀταρία - ας (ἡ) privazione della sepoltura. [illegible]

Ἄταφος (ὁ, ἡ) insepolto, privo di sepoltura. [illegible]

Ἀτάω - ῶ. Μ. ήσω (*ἄτα*) danneggiare, nuocere. [illegible]

Ἅτε (*κυρ.*) *οὐδ. πληθ. τ.* *Ὅστε.* 2 giacchè, siccome. 2. come, siccome. [illegible]

Ἄτεγκτος (ὁ, ἡ) non bagnato. 2. che non si può bagnare dall' acqua. 3. duro, crudele, implacabile. 4. inconsolabile. [illegible]

Ἀτείχιστος (ὁ, ἡ) senza mura, non attorniato di mura. [illegible]

Ἀτέκμαρτος (ὁ, ἡ) (*ἀ, τεκμαίρομαι*) di cui non si può conghietturare. 2. che agisce senza giudicare, inconsiderato. [illegible] *Ἀτέκμαρτα, καὶ μάτως. ἐπίῤ.*

Ἀτέκμων - ονος (ὁ, ἡ) *ἀντὶ Ἄτεκνος.*

Ἀτεκνέω - ῶ. Μ. ήσω. esser senza prole. 2. esser sterile. [illegible]

Ἀτεκνία - ας (ἡ) privazione di prole. 2. sterilità. [illegible]

Ἄτεκνος (ὁ, ἡ) privo di prole. 2. sterile. [illegible]

Ἀτεκνόω - ῶ. Μ. ώσω. privar qualcuno di prole. 2. render sterile. [illegible]

Ἀτέλεια - ας (ἡ) imperfezione. 2. esenzione di tributi. [illegible]

Ἀτελείωτος (ὁ, ἡ) non terminato, imperfetto. [illegible] 2. = *τῷ*

Ἀτέλεστος (ὁ, ἡ) che non si può effettuare, ineffettuabile. 2. non iniziato, profano. [illegible] *Ἀτέλεστα. ἐπίῤ.*

Ἀτελεσφόρητος (ὁ, ἡ) non riuscito. 2. che non può riuscire. 3. di cui il frutto non matura. [illegible]

Ἀτελεύτητος (ὁ, ἡ) che non finisce, eterno, perpetuo. [illegible] 2. = *Ἀτελείωτος.*

Ἀτέλευτος (ὁ, ἡ) infinito, perpetuo, eterno. [illegible]

Ἀτελὴς - έος (ὁ, ἡ) imperfetto, incompleto. 2. esente di tributi. [illegible]

Ἀτελίη - ης (ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Ἀτέλεια.*

Ἀτελώνητος (ὁ, ἡ) per cui non fù pagato il dritto doganale, il dazio. [illegible]

Ἀτέμβω. (*χ. Μ. οὔτε ἄλλ. χρόν*). danneggiare, affliggere. [illegible] (*πθ.*) esser privo, non avere. [illegible] (*μσ.*) lamentarsi. [illegible]

Ἀτενὴς - έος (ὁ, ἡ) teso fortemente. 2. fermo, costante, duro. [illegible] *ἐνές. καὶ τενῶς. ἐπίῤ.*

Ἀτενίζω. Μ. ίσω. fissar gli occhj, guardar fissamente. [illegible] 2. (*μτφρ.*) = *Προσέχω.*

Ἀτενισμὸς - οῦ (ὁ) sguardo fisso. [illegible]

Ἀτερ. ἐπίῤ. ἢ πρόθ. Ἰων. (*μὲ γεν.*) = *Ἄνευ.*

Ἀτεραμνίη (ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Ἀτεραμνότης.*

Ἀτέραμνος (ὁ, ἡ) (*ἀ, τέραμνος*) duro, che non si può cuocere (legume). 2. duro, rigido, intrattabile. [illegible]

Ἀτεραμνότης - ητος (ἡ) durezza, difficoltà di cuocere. 2. durezza, rigidezza. [illegible]

Ἀτερμάτιστος / *Ἀτέρμων - ονος* (ὁ, ἡ) che non ha limite, fine, immenso, infinito. 2. rotondo. [illegible]

Ἅτερος - α - ον. Δ. ἀντὶ Ἕτερος.

Ἀτερπέω - ῶ. Μ. ήσω. esser spiacevole, ingiocondo. [illegible]

Ἀτερπὴς - έος. καὶ Ἄτερπος (ὁ, ἡ) spiacevole, ingiocondo, mesto. [illegible]

Ἀτερψία - ας (ἡ) mancanza di giubilo, di giocondità. [illegible]

Ἀτευκτέω - ῶ. Μ. ήσω. non ottenere, non riuscire. [illegible]

Ἄτευκτος (ὁ, ἡ) che non riuscì nei suoi intenti. [illegible]

Digitized by Google

ել չանցման․ մերամը օլմամըզ, մաքսադըմա երմեմէզ։

'Ατευξία (ἡ) il non riuscir nei suoi intenti. գամաշխութ չըլլալը, մարդին դիտմին չհասնիլը․ մաքսադընա երմեմեմէք։

'Ατευχής, καὶ 'Ατεύχητος (ὁ, ἡ) disarmato. զէնք չունեցող․ սիլահսըզ։

'Ατέχναστος (ὁ, ἡ) = 'Ατεχνίτευτος.

'Ατεχνής-έος (ὁ, ἡ) che non sa veruna arte. արուեստ մը չգիտցող․ հիչ պիր սանաթա օլմայան․ 2․ (τρπ.) = 'Άκακος.

'Ατεχνία-ας (ἡ) rozzezza, il non saper veruna arte. կոպտութիւն, արհեստ մը չգիտնալը․ գապալըգ, հիչ պիր սանաթա օլմամագ.

'Ατεχνίτευτος (ὁ, ἡ) fatto senza arte, semplice. առանց արուեստի շինած, պարզ․ սանաթսըզ իշլենմիշ, սատէ։

'Ατεχνος (ὁ, ἡ) = 'Ατεχνής, καὶ 2. = 'Ατεχνίτευτος.

'Ατέχνως. ἐπίῤ. senza arte, artificio. 2. sinceramente. առանց արուեստի․ 2․ [illegible]

'Ατεχνῶς. ἐπίῤ. (μτφρ.)realmente, veramente. 2. intieramente. 3. similmente. [illegible]

'Άτη-ης (ἡ) ostacolo, impedimento. 2. inganno. 3. danno, pregiudizio. 4. male, calamità, (effetto di peccati, o di imprudenza). արգելք․ 2․ խաբէութիւն․ 3․ վնաս, տոյժ․ 4․ աղէտ, արկած [illegible]

'Ατημέλεια-ας (ἡ) negligenza, trascuraggine. անհոգութիւն․ [illegible]

'Ατημελέω-ῶ. M. ήσω. (μὲ γεν.) trascurare, aver in non cale. չհոգալ, բանի տեղ չդնել․ [illegible]

'Ατημελής-έος (ὁ, ἡ) negligente. անհոգ, անփոյթ․ [illegible] 2. τῷ

'Ατημέλητος (ὁ, ἡ) negletto, trascurato. հոգ չտարուած, անփոյթ եղած․ [illegible]

'Ατημεῶς, καὶ 'Ατημελήτως. ἐπίῤ. negligentemente, trascuratamente. անհոգութեամբ․ [illegible]

'Ατιθάσ (σσ) ευτος καὶ (ὁ, ἡ) } indomito. 2.
'Ατίθασ (σσ) ος (ὁ, ἡ) } indomabile.
[illegible] 2․ [illegible]

'Ατιμάζω. M. άσω. disonorare, diffamare, vituperare, vilipendere, disprezzare, oltraggiare. անարգել, անպատուել, արհամարհել, [illegible]

'Ατιμασμός-οῦ (ὁ) diffamazione. անարգանք․ [illegible]

'Ατιμαστήρ καὶ (ὁ) } diffamatore, oltrag-
'Ατιμαστης-οῦ } giatore. 2. ignominioso, oltraggioso. անարգող, արհամարհող․ 2․ անարգ․ [illegible]

'Ατιμάω-ῶ. M. ήσω. = 'Ατιμάζω.

'Ατίμητος (ὁ, ἡ) disprezzato, diffamato, disonorato. պատիւ չունեցող․ [illegible]

'Ατιμία (ἡ) ignominia, oltraggio, infamia, disonore. անպատուութիւն, անարգութիւն, արհամարհանք․ [illegible]

'Άτιμος (ὁ, ἡ) disonorato, ignobile. անարգ, անպատիւ․ [illegible]

'Ατιμοποιός (ὁ, ἡ) contumelioso, ignominioso. անարգող, արհամարհող․ [illegible]

'Άτιμος (ὁ, ἡ) disonorato, infame. 2. che non val niente, vile. անպատիւ, անարգ․ 2․ անպիտան, ցած․ [illegible]

'Ατιμόω-ῶ. M. ώσω. = 'Ατιμάζω.

'Ατιμωρησία-ας (ἡ) impunità. անպատժութիւն․ [illegible]

'Ατιμωρητεὶ (τὶ) ἐπίῤ. impunemente. առանց պատժի․ [illegible]

'Ατιμώρητος (ὁ, ἡ) impune, non punito. անպատիժ, չպատժուած․ [illegible] ἤτως. ἐπίῤ.

'Ατίμως. ἐπίῤ. disonorevolmente, ignominiosamente. անարգութեամբ, արհամարհանօք․ [illegible]

'Ατίμωσις-εως (ἡ) = 'Ατιμασμός.

'Ατίνακτος (ὁ, ἡ) inconcusso, immobile. անշարժ, հաստատ․ [illegible]

"Ατις. Δ. ἀντὶ "Ητις. θηλ. τ. "Οστις.

'Άτλας-αντος (ὁ) che non può sopportare, privo di coraggio. քաջել կրել չկրցող, վախկոտ․ [illegible]

'Ατλησία-ας (ἡ) impazienza, impossibilità di soffrire. համբերել չկրնալը, անհամբերութիւն․ [illegible]

'Άτλη (καὶ Δ. τλα) τος-ου (ὁ, ἡ) (ἀ, τλάω) insoffribile. չքաշուելու անտանելի․ [illegible]

'Ατμενία (ἡ) servitù. 2. disgrazia. ծառայութիւն․ 2․ թշուառութիւն․ [illegible]

'Ατμένιος (ὁ, ἡ) faticoso, penoso. աշխատալից․ [illegible]

"Ατμενος (ὁ, ἡ) = 'Ατμήν.

'Ατμὴ-ῆς (ἡ) ἀντὶ 'Ατμίς.

'Ατμὴν-ένος (ὁ) schiavo, servo. գերի, ծառայ․ [illegible]

"Ατμητος (ὁ, ἡ) (ἀ, τέμνω) non tagliato. 2. che non si può tagliare, insecabile. 3. indivisibile. չկտրուած․ 2․ չկտրուելու․ 3․ չբաժանուելու, անբաժանելի․ [illegible]

'Ατμίζω. M. ίσω. esalare del vapore, svaporarsi. գոլորշի դուրս տալ, վերածծել․ [illegible]

'Ατμὶς-ίδος (ἡ) = 'Ατμός. fumo. ծուխ․ [illegible]

Digitized by Google

Ἄτμισις-εως (ἡ) } svaporazione, esala-
Ἀτμισμὸς-οῦ (ὁ) } zione di vapore. [illegible]

Ἀτμὸς (ὁ) (ἄω ἢ ἀάζω) vapore, esalazione. [illegible] 2. = Ἀτμίς.

Ἀτμώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di vapore, vaporoso. [illegible]

Ἄτοιχος (ὁ, ἡ) privo di pareti, di muro. [illegible]

Ἀτοκεί. ἐπίῤ. senza prole. 2. senza usura. [illegible] 2. [illegible]

Ἄτοκος (ὁ, ἡ) che non partorisce, sterile. [illegible] Ἄτοκα χρήματα. danaro imprestato senza usura. [illegible]

Ἀτόκως. ἐπίῤ. = Ἀτοκεί.

Ἀτολμέω-ῶ. Μ. ήσω. non aver coraggio, esser timido, non ardire, non osare. [illegible]

Ἀτόλμητος (ὁ, ἡ) timido, che non ardisce. [illegible]

Ἀτολμία-ας (ἡ) mancanza di ardire, viltà, pusillanimità. [illegible]

Ἄτολμος (ὁ, ἡ) che manca di ardire, timido, pusillanime. [illegible] όλμως. ἐπίῤ.

Ἄτομος (ὁ, ἡ) = Ἄτμητος. indiviso. [illegible] (οὐσ. θηλ.) (ἡ) atomo. [illegible]

Ἀτονέω-ῶ. Μ. ήσω. indebolirsi, infiaccarsi, snervarsi. [illegible]

Ἀτονία-ας (ἡ) languore, debolezza. [illegible]

Ἄτονος (ὁ, ἡ) debole, snervato. [illegible]

Ἀτόξευτος (ὁ, ἡ) non colpito, o che non si può colpire colla freccia. [illegible]

Ἄτοξος (ὁ, ἡ) privo di arco. 2. che non si può servirsi dell' arco. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀτόπημα-τος (τὸ) azione, o discorso inconveniente. [illegible]

Ἀτοπία-ας (ἡ) inconvenienza, indecenza. 2. assurdità. [illegible] 2. [illegible]

Ἄτοπος (ὁ, ἡ) inconveniente, indecente. 2. assurdo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] όπως. ἐπίῤ.

Ἀτόρνευτος (ὁ, ἡ) non lavorato al tornio, non tornito. [illegible]

Ἀτραγῴδητος (ὁ, ἡ) } che non conviene
Ἀτράγῳδος (ὁ, ἡ) } alla tragedia. 2. che non è enfatico, non esagerato, o amplificato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] τραγῴδως. ἐπίῤ.

Ἄτρακτος (ὁ, ἡ) (ἀ, ἐπιτ. ταράττω) fuso. 2. saetta. 3. la cima dell' antenna. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀτράπεζος (ὁ, ἡ) privo di tavola (cioè di alimento). [illegible]

Ἀτρέκεια-ας (ἡ) verità. [illegible]

Ἀτρεκέω-ῶ. Μ. ήσω. dir la verità. [illegible]

Ἀτρεκὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἀ, τρέχω) certo, vero, giusto, retto. [illegible]

Ἀτρεκίη-ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀτρέκεια.

Ἀτρεκῶς. ἐπίῤ. veramente. [illegible]

Ἀτρέμα, καὶ Ἀτρέμας. ἐπίῤ. senza tremare, tranquillamente, intepidamente. [illegible]

Ἀτρεμέω-ῶ. Μ. ήσω. non tremare, esser quieto, tranquillo. [illegible]

Ἀτρεμὴς-έος (ὁ, ἡ) che non trema, tranquillo, pacifico, intrepido. [illegible]

Ἀτρεμία-ας (ἡ) tranquillità, immobilità. [illegible]

Ἄτρεπτος (ὁ, ἡ) immutabile, costante. [illegible] έπτως. ἐπίῤ.

Ἀτριβὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ἄτριπτος (δρόμος) sentiero inpraticabile. [illegible] (χιτών) veste non usata. [illegible] (σῖτος) frumento non macinato. [illegible] (ἄρτος) pane non impastato. [illegible] (ἄνθρωπος) uomo inesperto, non esercitato. [illegible]

Ἀτριβί. ἐπίῤ. senza dilazione, ritardo. [illegible]

Ἄτριπτος (ὁ, ἡ) = Ἀτριβής.

Digitized by Google

Ἄτριχος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄθριξ.

Ἀτριψία-ας (ἡ) ignoranza, rozzezza, inesperienza. տգիտութիւն, անհմտութիւն. [illegible] :

Ἀτρομέω-ῶ. M. ήσω. non tremare, esser intrepido. չդողալ, չվախենալ. [illegible] :

Ἀτρόμητος, Ἄτρομος (ὁ, ἡ) che non trema, intrepido. չդողացող, սրտոտ. [illegible]. καὶ ἐπίῤ. τρόμως.

Ἄτροπος (ὁ, ἡ) = Ἄτρεπτος.

Ἀτροφέω-ῶ. M. ήσω. non sostentarsi cogli alimenti, che si prendono, cadere in etisia. կերած կերակուրովը չսնանիլ, անսնուցութեան հիւանդ. [illegible] :

Ἀτροφία-ας (ἡ) mancanza di alimento, di vitto. 2. etisia, atrofia (magrezza di colui, a cui non giova l'alimento). կերակրոյ անպակասութիւն. 2. անսնուցութիւն. [illegible]. 2. [illegible] :

Ἄτροφος (ὁ, ἡ) atrofo, a cui non giova l'alimento, che cade in etisia. 2. che non è nutritivo. կերածը օգուտ չընող, անսնուցութեան ընկնող. 2. [illegible]. 2. [illegible] :

Ἀτρύγετος-η, καὶ ος-ον, Ἀτρυγής-έος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀτρύγητος (ὁ, ἡ) non vendemmiato. 2. che non produce alcun frutto, infecondo. չկթուած (այգի). 2. պտուղ չբերող, անպտուղ. [illegible] :

Ἄτρυγος (ὁ, ἡ) che è senza feccia, puro. գինի մրուր չունեցող, զուտ. [illegible] :

Ἄτρυτος (ὁ, ἡ) indefesso. 2. ozioso. չյոգնող. 2. [illegible]. 2. [illegible]. 3. = Ἄτριπτος.

Ἀτρύφερος, Ἀτρύφυτος (ὁ, ἡ), Ἄτρυφος che non mena una vita delicata, non abbandonato ai piaceri. փափկասուն փափկակեաց չեղող, [illegible] :

Ἄτρωτος (ὁ, ἡ) invulnerabile. չխոցուող. [illegible]. τρώτως. ἐπίῤ.

Ἄττα, Ἀττ. καὶ Ἄσσα Ἰων. = Τινὰ. (οὐδ. πλθ. τ. (ἀορ) Τις.

Ἅττα Ἀττ. καὶ Ἰων. Ἅσσα. ἀντὶ Ἅτινα (οὐδ. πλθ. τ.) Ὅστις.

Ἀτταγᾶς (ὁ) francolino (uccello). 2. schiavo segnato sul dorso. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible] :

Ἀττικίζω. M. ίσω. parlare o scrivere alla lingua degli Attici. Ատտիկեցւոց լեզուն խօսիլ, կամ գրել. Ատտիկեցիներուն լեզուովը [illegible] :

Ἀττικισμός-οῦ (ὁ) Atticismo. Ատտիկեցւոց խօսելու կերպը. Ատտիկեցիներուն [illegible] :

Ἄττω. Ἀττ. Ἄσσω. M. ἄξω. saltellare, uscir saltando, correre frettolosamente. ցատկռտել, ցատկելով ելլել, խուճապաւ վազել. [illegible] :

Ἀτυζηλός-ή-όν. terribile, spaventevole. ահաւոր. [illegible] :

Ἀτύζω. M. ύσω. spaventare, intimorire. վախցընել. [illegible] :

Ἄτυπος (ὁ, ἡ) che non articola le parole distintamente. աղէկ չարտասանող, լեզուող. [illegible]. 2. = Ἀτύπωτος.

Ἀτύπωτος (ὁ, ἡ) non stampato, mal formato. չտպուած, աղէկ չձեւացուած. [illegible] :

Ἀτυράννευτος (ὁ, ἡ) non soggetto al tiranno, non tiranneggiato. բռնաւորի տակ չեղող, բռնաւորութեամբ չվարուած. [illegible] :

Ἄτυφος (ὁ, ἡ) senza fasto, modesto, umile. պանծացումը չունեցող, համեստ, խոնարհ. [illegible] :

Ἀτυχέω-ῶ. M. ήσω. non essere favorito dalla fortuna, essere sfortunato. բաղդը չբռնել, դժբաղդ ըլլալ. [illegible] :

Ἀτύχημα (τὸ) avvenimento sinistro, disgrazia, infortunio. 2. cattiva azione. արկած, դէպք դիպուած. 2. չար գործ. [illegible]. 2. [illegible] :

Ἀτυχής-έος (ὁ, ἡ) sventurato, infelice, sfortunato. դժբաղդ. [illegible]. -υχῶς. ἐπίῤ.

Ἀτυχία-ας (ἡ) disgrazia, infelicità, avversità. դժբաղդութիւն. [illegible] :

Αὖ. ἐπίῤ. da capo, di nuovo. նորէն, կրկին, դարձեալ. [illegible] :

Αὔ (καὶ Ἀττ. Αὖ) αἴνω. M. ανῶ. disseccare. չորցընել. [illegible] :

Αὐαλέος-α-ον. secco, arido. չոր. [illegible] :

Αὐγάζω. M. άσω. illuminare. լուսաւորել. [illegible]. (οὐδ. ἢ μσ) risplendere. փայլիլ. [illegible] :

Αὔγασμα (τὸ) καὶ Αὐγασμός (ὁ) splendore, candore, folgóre. պայծառութիւն, փայլումն. [illegible] :

Αὐγή-ῆς (ἡ) alba, aurora. 2. lume, splendore. արշալոյս, այգ. 2. փայլումն, լոյս. [illegible]. 2. [illegible] :

Αὐδάζομαι. M. άσομαι καὶ άξομαι. Αὐδάω-ῶ. M. ήσω. parlare, dire, favellare. խօսիլ, զրուցել, խօսակցել. [illegible] :

Αὐδή-ῆς (ἡ) voce. 2. discorso. ձայն. 2. խօսք. [illegible]. 2. [illegible] :

Αὐδήεις-εσσα-εν. che ha voce. 2. che ha una voce umana. 3. celebre, famoso. ձայն ունեցող. 2. մարդու ձայն ունեցող. 3. հռչակաւոր. [illegible]. 2. [illegible]. 3. նշանաւոր :

Αὐθάδεια-ας (ἡ) audacia, arroganza, temerità, insolenza. յանդգնութիւն, գոռոզութիւն, անպատկառութիւն. [illegible] :

Digitized by Google

Αὐθάδης-εος (ὁ, ἡ) temerario, arrogante, audace, pertinace. յանդուգն, գոռոզ, ամբարտաւան, աներես, յամառ. քիւսթախ, ինատճը, մաղրուր, արսըզ, խաաննէր. *αδῶς. ἐπίῤ.*

Αὐθαδία-ας (ἡ) *ἀντὶ Αὐθάδεια.*

Αὐθαδιάζω. M. άσω. render arrogante, audace, pertinace. գոռոզ՝ յանդուգն՝ յամառ ընել. ինատճը՝ մաղրուր, քիւսթախ՝ խաաննէր էթմէք։

Αὐθαδιάζομαι. M. άσομαι. agire con insolenza, temerariamente, arrogantemente. աներեսութեամբ յանդգնութեամբ գոռոզութեամբ վարուիլ. արսըզլըգը քիւսթախլըգը ղուրուրլըգը իլէ դավրանմագ։

Αὐθαδικὸς-ή-όν. di natura audace, arrogante, pertinace. ի բնէ յանդուգն՝ ժպիրհ՝ գոռոզ՝ աներես. քիւսթախ՝ ինատճը՝ խաաննէր՝ արսըզ թապիաթլը։

Αὐθάδισμα (τὸ) protervia, arrogante procedere. յանդգնութիւն, գոռոզութիւն. քիւսթախլըգ, ղուրուրլըգ։

Αὐθαίρετος (ὁ, ἡ) arbitrario. ինքնայօժար ինքնակամ. մուրատը, քենտի իլէ օլան. *ῥέτως. ἐπίῤ.*

Αὐθέκαστος (ὁ, ἡ) ognuno da se stesso. 2. sincero, semplice. ամէն մէկը ինքնիրմէ. 2. պարզամիտ. հէր քիշ քէնտիլիյինտէն. 2. սաֆտիլրուն։

Αὐθεντέω-ῶ. M. ήσω. dominare, signoreggiare. տիրել, իշխել. պատյաւրմաք, հէաքիմ էթմէք։

Αὐθέντημα (τὸ) autorità, dominio. տէրութիւն, անձնիշխանութիւն. հէաքիմ, հէաքէմլիք, քէնտի ղալըպը օլմալըգ։

Αὐθέντης-ου (ὁ) (*αὐτός. ἕντης*) signore, padrone. տէր, իշխան. էֆէնտի, աղա։

Αυθεντία-ας (ἡ) potestà, autorità. տէրութիւն, իշխանութիւն, ինքնիշխանութիւն. էֆէնտիլիք, աղալըգ, հէաքիմլիք։

Αὐθεντικὸς-ή-όν. autentica, autorevole. վաւեր, վաւերական. սահիհ, սաղլամ. *ικῶς. ἐπίῤ.*

Αὐθερμήνευτος (ὁ, ἡ) facile ad interpretarsi. մեկնութեան պէտք չունեցող. մանէասը ֆէքրէ պէլլի ղէլէն։

Αὐθημερίζω. M. ίσω. andare o tornare nell' istesso giorno. 2. cominciar e terminare nell' istesso giorno una cosa. նոյն օրուան մէջ երթալ գալ. 2. նոյն օրուան մէջ բան մը սկսիլ լմնցընել. պիր կիւնտէ կիտիպ կէլմէք. 2. պիր կիւնտէ պիր իշի պաշլայըպ պիթիրմէք։

Αὐθήμερον. ἐπίῤ. nell' istesso giorno. նոյն օրը. աւնը օլ կիւնտէ։

Αὐθήμερος (ὁ, ἡ) dell' istesso giorno. նոյն օրուան. օ կիւնլիւք, աւնը օլ կիւնլիւք։

Αὐθι. ἐπίῤ. nell' istesso luogo. 2. nell'istesso tempo. նոյն տեղը. 2. նոյն ատենը. օլ եէրտէ. 2. օլ վագըթտա։

Αὐθιγενὴς-έος (ὁ, ἡ) nativo del paese, indigeno. բնակած երկիրը ծնած, երկրցի. աթէշին օլտուղու եէրտէ դօղմուշ, եէրլի։

Αὐθις. ἐπίῤ. (*αὖ*) da capo, di nuovo. նորէն, կրկին, վերստին. թէքրար, եէնիտէն։

Αὐθύπαρκτος (ὁ, ἡ) che esiste da sè. ինքնագոյ. քէնտիլիյինտէն վար օլան. վար- լըղը քիւրէտէն օլմայան։

Αὐθυπόστατος (ὁ, ἡ) *τῷ προηγ.*

Αὐθυπότακτος (ὁ, ἡ) l'aoristo del soggiuntivo. ստորադասական եղանակին անորոշ ըստւած ժամանակը. ճէմէհէ վաղթին վաքթի տայրէլ նամալիւմի։

Αὔθωρος (ὁ, ἡ) dell' istessa ora. նոյն ժամուն. աւնը օլ սահաթտէ։

Αὐλαία-ας (ἡ) cortina. վարագոյր (Թառ- բանի). փէրտէ (թամաշախանէտէ)։

Αὖλαξ-ακος (ἡ) solco. ակօս. եվլեկ։

Αὐλάρχης-ου (ὁ) il governatore del palazzo reale, il primo cortigiano. արքունի պալատին վերակացուն՝ վերատեսուչը. սարայ մաղէյի աղասը։

Αὔλειος-α καὶ ος-ον. appartenente al cortile. բակի պատկանեալ. հայաթա՝ ավլույա տայիր։

Αὐλὴ-ῆς (ἡ) Corte, Palazzo. 2. cortile, atrio, vestibolo. 3. mandra. պալատ. ապարանք. 2. բակ, սրահ. 3. փարախ. սարայ. 2. ավլու, հայաթ. 3. մանտրա, ղօյուն եաթաղը։

Αὐλητὴρ-ῆρος (ὁ) } suonatore di flauto.
Αὐλητης-οῦ (ὁ) } սրինգ՝ եղեգնափող փչող. նէյ՝ չալըճը, նէյզըն։

Αὐλήτης-ου (ὁ) sopraintendente, custode del cortile. սրահի վերակացու՝ պահապան. ավլու քէհեասը՝ պէքճիսի։

Αὐλητικὸς-ή-όν. appartenente al flauto. սրնգի պատկանեալ. նէյէ՝ չալըճը տայիր։

Αὐλητρίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*

Αὐλητρίς-ίδος (ἡ) *θηλ. τ. Αὐλητής.*

Αὐλίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Αὐλή.*

Αὐλίζομαι. M. ίσομαι. dimorare, portarsi in un luogo, abitare, stare nel campo, pernottare in qualche luogo. մէկ տեղ մը բնակիլ՝ բնակելու համար երթալ, արտը կենալ, մէկ տեղ մը գիշերը անցընել. պիր եէրտէ օթուրմագ, օթուրմագ իչին պիր եէրէ կիթմէք, թարլատա ղալմագ, պիր եէրտէ կէճէյի կէչիրմէք։

Αὐλικὸς-ή-όν. abile a suonar il flauto. 2. cortigiano. սրինգ փչել գիտցող. 2. պալատական. նէյ չալմայը պիլիր. 2. սարայ՝ մաղէյի ադամը։

Αὔλιον (τὸ) capanna, antro, spelonca, grotta, stalla, mandra. խրճիթ, քարայր, քարանձաւ, այր, ախոռ, փարախ. մաղարա, ախըր, մանտրա, ղօյուն եաթաղը։

Αὔλιος-α-ον. che appartiene alla stalla, mandra. ախոռի փարախի պատկանեալ. ախըրա՝ մանտրայա տայիր։

Αὖλις-ιδος (ἡ) (*αὐλὴ Αἰολ.*) capanna, stalla, mandra, luogo ove si può pernottare. խրճիթ, ախոռ, փարախ, գիշերը անցընելու յարմար տեղ. ախըր, ղուլիպէ, մանտրա, կէճէյի կէչիրէճէկ ուղուն մաղալ եէրի։

Αὐλοθετέω-ῶ. M. ήσω. fabbricare flauti. սրինգ՝ եղեգնափող շինել. նէյ՝ կէրէֆ եափմագ։

Αὐλομανὴς-έος (ὁ, ἡ) appassionato per flauto. սրնգին համին զարնուած. նէյին ախաէնկ մայիլ օլմուշ, կէրէֆ դէլիսի։

Αὐλοποιὸς (ὁ) fabbricatore di flauto. ե-

Digitized by Google

[illegible] ։

Αὐλὸς (ὁ) (*ἄω*) flauto. 2. ogni stromento musicale da fiato. սրինգ, եղեգնափող. 2. [illegible] . 3. = τῷ

Αὐλών-ῶνος (ὁ, καὶ ἡ) canale, stretto di mare. [illegible] ։

Αὐξάνω. M. *ξήσω.* accrescere, aumentare. աճեցուցանել. [illegible] ։

Αὔξη-ης (ἡ) = *Αὔξησις.*

Αὔξημα (τὸ) incremento, accrescimento, aumento. աճումն, աճման բան. [illegible] ։

Αὔξης-εως (ἡ) = *Αὔξησις.*

Αὔξησις-εως (ἡ) accrescimento, aumento. աճումն, աճումը. [illegible] ։

Αὐξητικὸς-ή-όν. che fa crescere. 2. crescente. աճեցուցիչ. 2. աճօղ. [illegible] ։

Αὐξύτειος (ὁ, ἡ) prolungatore della vita. [illegible] ։

Αὔξιμος (ὁ, ἡ) = *Αὐξητικός.*

Αὔξω. M. *αὐξήσω*, = *Αὐξάνω.*

Αὐπνία-ας (ἡ) veglia. [illegible] ։

Αὔπνος (ὁ, ἡ) vegliante, vigile. [illegible] ։

Αὖρα ἢ Αὔρα-ας (ἡ) aura, vento dolce. [illegible] ։

Αὐρίζω. M. (*ἴσω. αὔριον*), procrastinare, differire al giorno seguente. [illegible] (*αὔρα*) raffreddare, rinfrescare. [illegible] ։

Αὔριον. ἐπίῤ. dimani. վաղը. [illegible] ։

Αὐστηρὸς-ὰ-όν. austero, severo, rigoroso. [illegible] *ηρῶς. ἐπίῤ.*

Αὐστηρότης-ητος (ἡ) austerità, severità, rigore. [illegible] ։

Αὖτα. Δ. ἀντὶ *Αὕτη.* θλκ. τ. *Οὗτος.*

Αὐτάγαθος (ὁ, ἡ) ἀντὶ *Αὐτοάγαθος.*

Αὐτάγγελος (ὁ, ἡ) colui, che anunzia le proprie azioni. [illegible] ։

Αὐτάδελφος (ὁ, ἡ) fratello germano. [illegible] ։

Αὔτανδρος (ὁ, ἡ) con tutti gli uomini, coll'equipaggio. [illegible] *ἀνδρὶ καὶ ἄνδρως. ἐπίῤ.*

Αὐταρέσκεια-ας (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Αὐτάρεσκος (ὁ, ἡ) arrogante. [illegible] ։

Αὐτάρκεια-ας (ἡ) il contentarsi di quello, che si possiede. [illegible] ։

Αὐταρκέω-ῶ. M. *ήσω.* esser sufficiente, bastare. 2. esser contento di quello, che si possiede. [illegible] ։

Αὐτάρκης-εος (ὁ, ἡ) sufficiente, bastante. 2. contento di quello che si possiede. [illegible] *ἄρκως. ἐπίῤ.*

Αὐτάρχης-ου (ὁ) / *Αὔταρχος* (ὁ) solo padrone, indipendente, padrone assoluto. [illegible] ։

Αὖτε. ἐπίῤ. (*αὖ, τε.*) di nuovo. [illegible] ։

Αὐτενέργητος (ὁ, ἡ) quello che agisce, o che si muove da se stesso. [illegible] ։

Αὐτεξουσία-ας (ἡ) = *Αὐτεξουσιότης.*

Αὐτεξούσιος (ὁ, ἡ) libero, indipendente, padrone assoluto. [illegible] ։

Αὐτεξουσιότης-ητος (ἡ) indipendenza, libera potestà, volontà libera, assoluta. [illegible] ։

Αὐτεξουσίως. ἐπίῤ. arbitrariamente, liberamente. [illegible] ։

Αὐτεπάγγελτος (ὁ, ἡ) che viene senza essere invitato. [illegible] ։

Αὐτεπίσκοπος (ὁ, ἡ) chi non è sotto cura altrui. [illegible] ։

Αὐτεπίτακτος (ὁ, ἡ) (*ἄνθρ.*) chi regge se stesso. [illegible] ։

Αὐτέτης-ου (ὁ) ἀντὶ *Αὐτοετής.*

Αὐτήκοος (ὁ, ἡ) (*μὲ γεν.*) chi sente colle proprie orecchia, testimonio di udito. [illegible] ։

Αὐτιγενής-έος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Αὐθιγενής.*

Αὐτίκα. ἐπίῤ. tosto, subito, all'istante. [illegible] ։

Αὐτοάγαθος (ὁ, ἡ) buono di sua natura. [illegible] ։

Αὐτοαγαθότης-ητος (ἡ) l'istessa bontà. [illegible] ։

Αὐτοαδάμας-αντος (ὁ) il vero diamante. [illegible] ։

Αὐτοαλήθεια-ας (ἡ) verità in se stessa, o l'istessa verità. [illegible] ։

Αὐτοαληθῶς. ἐπίῤ. verissimamente. [illegible] ։

Αὐτοβοάω-ῶ. M. *ήσω.* gridar trà se, confessar ad alta voce da se stesso. [illegible] ։

Αὐτοβόητος (ὁ, ἡ) invitato da se stesso. [illegible] ։

Αὐτοβούλησις-εως (ἡ) la propria volon-

Digitized by Google

senza arte. պարզաբար, առանց արուեստի. սատէճէ, ուսթահըլըգսըզ:

Αὐτοπροαίρετος (ὁ, ἡ) chi agisce o pensa secondo il suo piacere, libero. ինքնակամ, ինքնայօժար. կէնտի իսթէտիյինի՝ կէֆինի՝ տիւշիւնտիւյիւ կէօրէ իշլէյէն՝ սէրպէսթ. *αἱρέτως. ἐπίῤ.*

Αὐτοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che è in persona, senza larva. անձամբ, ուրուական բան մը չեղող. սոյն կէնտի շէխսի, խայալ տէյիլ շախս օլան, եէնի տէ էյնի օլան:

Αὐτοπροσώπως. ἐπίῤ. in persona. ինքնադիմաբար, երես առ երես. եէնի տէ եէնի:

Αὐτοπώλης-ου (ὁ) primo venditore. 2. quello che vende il lavoro delle proprie mani. առաջին ծախօղը. 2. իր ձեռքով շինած բաները ծախօղ. իլք սաթըճը. 2. էլի էլի իշլէտիկի նէսնէլէրի սաթան:

Αὐτόῤῥυτος (ὁ, ἡ) che profluisce da se. ինքնաբուղխ, ինքնին վազող. կէնտիլիկինտէն աքան:

Αὐτὸς-η-όν. (αὐ, τος ἤ αὐτε, ος) egli, esso. ան, ինքը. օ, կէնտի, կէնտիսի:

Αὐτόσιτος (ὁ, ἡ) quello, che porta i suoi cibi in un convito, che mangia i suoi cibi. կոչունքի մը իր կերակուրը տանող, իր կերակուրը կերող. կէնտի եէմէյինի եէյէն, տէր տիւֆէնկի կէնտի թաամընը կէօթիւրէն:

Αὐτόσκευος (ὁ, ἡ) semplice, senza arte, rozzo. պարզ, անպաճոյճ, կոպիտ. սատէ, ուսթահլըգսըզ, գապա խաշին:

Αὐτοσοφία-ας (ἡ) l'istessa o la vera sapienza. նոյն ինքն կամ ճշմարիտ բուն գիտութիւն. սոյն կէնտի խաքիգ թէտպիր իլիմտարլըգ:

Αὐτόσπορος (ὁ, ἡ) seminato da se. ինքնիրմէ սերած. կէնտիլիկինտէն պիթիշ (թոհում):

Αὐτόστοιχος (ὁ, ἡ) solo, solitario, separato. մինակ, զատ. եալընըզ, այրը:

Αὐτόστολος (ὁ, ἡ) (*κυρ. ναῦς.*) mandato da se. ինքնիրմէ երկուած. կէնտիլիկինտէն իւլքէնտէն էյլէն օլանամադ՝ իշտէ կէնքէն:

Αὐτοστράτηγος (ὁ, ἡ) generale indipendente. ուրիշէ կախ չեղող զօրավար. կէնտի պաշըն օլան սէրասքէր:

Αὐτοσφαγὴς-έος (ὁ, ἡ) suicida. անձնասպան. կէնտի կէնտինի էօլտիւրէն:

Αὐτοσχεδία-ας (ἡ) *κυρ. θηλ. τ. Αὐτοσχέδιος.*

Αὐτοσχεδιάζω. Μ. άσω. progettare fra se, agire precipitosamente, improvvisare. յանպատրաստից առանց մտածելու գործել. տիւշիւնմէ էլի էլլէմէք:

Αὐτοσχεδιασμὸς (ὁ) azione precipitosa. յանպատրաստից առանց մտածելու եղող գործ. տիւշիւնմէ էլի օլան հարէքէթ:

Αὐτοσχεδιαστὴς-οῦ (ὁ) improvvisatore. յանպատրաստից գործօղ. տիւշիւնմէ էլի էլլէյէն:

Αὐτοσχεδίαστος (ὁ, ἡ) fatto senza premeditazione. յանպատրաստից եղած. տիւշիւնմէ էլի օլմուշ:

Αὐτοσχέδιος-ος ἤ α-ον. (*αὐτ. σχεδὸν-σχέδη*) che si fa senza premeditazione. յանպատրաստից առանց մտածելու եղող. տիւշիւնմէ էլի օլան:

Αὐτοσχεδίως. ἐπίῤ. precipitosamente, senza premeditazione, improvvisamente. յանպատրաստից, առանց մտածելու. տիւշիւնմէ էլի, գարըշըգ պիլմէյէրէք:

Αὐτοτέλεια-ας (ἡ) propria perfezione. ինքնակատարութիւն. կէնտիլիկինտէն թէմամ թէքմիլ օլմագ:

Αὐτοτέλεστος (ὁ, ἡ) perfetto in se stesso. ինքնիրմէ կատարեալ. կէնտիլիկինտէն թէմամ՝ թէքմիլ:

Αὐτοτελὴς-έος (ὁ, ἡ) indipendente, libero. 2. quello che si perfeziona da se stesso. անկախ, ազատ. 2. ինքնիրմէ կատարելագործուող. ազատ, կէնտի պաշընա. 2. կէնտիլիկինտէն թէմամլանան. *τελῶς ἐπίῤ.*

Αὐτότεχνος (ὁ, ἡ) istruito da se, quello che ha imparata un' arte da se. ինքնիրմէ արհեստը սորված. կէնտիլիկինտէն պիր սանաթ էօյրէնմիշ:

Αὐτότης-ητος (ἡ) (φιλσφ) = *Ταυτότης.*

Αὐτοτόκος (ὁ, ἡ) generator di se stesso. ինքը ծնցնող, ինքնածին. կէնտի կէնտինի տօղուրան:

Αὐτότροφος (ὁ, ἡ) = *Αὐτόσιτος.*

Αὐτότυπος (ὁ, ἡ) impresso da se. ինքնիրմէ տպուած. կէնտի կէնտինի պասըլմըշ:

Αὐτοῦ. ἐπίῤ. quà, là. հոս, հոն. պուրատա, օրատա:

Αὐτουργέω-ῶ. Μ. ήσω. fare colla propria mano. իր ձեռքովը գործել, ինքնագործել. կէնտի էլի իլէ իշլէմէք կէնտի էլինի կէնտի էլի իլէ իշլէմէք՝ կէօրմէք:

Αὐτούργημα (τὸ) azione propria, lavoro proprio. իր ձեռքովը շինուած գործ. սոյն կէնտի էլինին իշի՝ էմէյի:

Αὐτούργητος (ὁ, ἡ) lavorato, fatto da se. ինքնիրմէ շինուած. կէնտիլիկինտէն եափըլմըշ:

Αὐτουργία-ας (ἡ) = *Αὐτούργημα.*

Αὐτουργικὸς-ή-όν. quello che ama o che è capace di lavorar per se. ինքնիրմէ աշխատիլ սիրող կամ աշխատելու յարմար. կէնտիլիկինտէն իշլէմէյի սէվէն եա խօթ իշլէյէպիլիր:

Αὐτουργὸς (ὁ, ἡ) che fa da per se indipendentemente dagli altri, che lavora colla propria mano, lavoratore. ինքնին գործօղ, իր ձեռքով գործօղ, բանուոր. կէնտի կէնտիսինէ՝ կէնտի էլի իլէ իշլէյէն, իշճի:

Αὐτόφαγος (ὁ, ἡ) che divora se stesso. ինքը զինքը կերող. կէնտի կէնտինի եէյէն:

Αὐτοφιλανθρωπία-ας (ἡ) la vera o l'istessa filantropia. ճշմարիտ կամ բուն մարդասիրութիւն. տօղրու խաքիգ սոյն կէնտի ինսանիյէթ՝ ինսան սէվմէքլիք:

Αὐτοφόνος (ὁ, ἡ) *Αὐτοκτόνος.*

Αὐτοφρόνησις-εως (ἡ) la vera saviezza. ճշմարիտ խելացիութիւն. տօղրու աքըլլըլըգ:

Αὐτοφρούρητος (ὁ, ἡ) difensore di se stesso. ինքը զինքը պաշտպանող. կէնտի կէնտինի գօրույան՝ գօրուսուճու:

Αὐτοφυὴς-έος (ὁ, ἡ) che germoglia da se, senza essere seminato o piantato,

Digitized by Google

nato da se. [illegible]

Αὐτόφυτος (ὁ, ἡ) = *Αὐτοφυής*.

Αὐτοφυῶς. *ἐπίῤ*. naturalmente. [illegible]

Αὐτόφωνος (ὁ, ἡ) chi parla da se. [illegible]

Αὐτόφωρος (ὁ, ἡ) (*κυρ. κλέπτης*) preso sul fatto. [illegible]

Αὐτόφως - ωτος (τὸ) (*θλγ.*) l'istessa luce. (parlandosi dello spirito santo). [illegible]

Αὐτόφωτος (ὁ, ἡ) da se rilucente. [illegible]

Αὐτόχαρις - ιτος (ἡ) la vera grazia. [illegible]

Αὐτόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che opera colle proprie mani. [illegible] 2. = *Αὐτοκτόνος*.

Αὐτοχειροτόνητος (ὁ, ἡ) creato, eletto da se. [illegible]

Αὐτόχθονος (ὁ, ἡ) insieme colla patria. [illegible]

Αὐτόχθων - ονος (ὁ, ἡ) = *Αὐτοφυης*. 2. nativo del paese. [illegible]

Αὐτόχρημα. *ἐπίῤ*. effettivamente, propriamente. [illegible]

Αὐτόχροος - ους (ὁ, ἡ) chi ha il colore naturale, senza tintura. [illegible]

Αὐτόχρυσος (ὁ, ἡ) fatto di argento puro. [illegible]

Αὐτόχυτος (ὁ, ἡ) fuso da se o dalla natura, naturale. [illegible]

Αὐτοψεί. *ἐπίῤ*. coi proprii occhi. [illegible]

Αὐτοψυχή - ῆς (ἡ) l'istessa anima. [illegible]

Αὐτῶ. *Δ*. ἀντὶ *Αὐτοί*.

Αὔτως καὶ (*Αττ*) *Αὔτως*. *ἐπίῤ*. ἀντὶ *Οὕτως*. 2. in vano. [illegible]

Αὐχενίζω. *M*. ίσω, decapitare, uccidere. [illegible]

Αὐχένιος (ὁ, ἡ) che appartiene al collo. [illegible]

Αὐχέω - ῶ. *M*. ήσω, vantarsi. [illegible]

Αὐχήν - ένος (ὁ) collo. [illegible]

Αὐχητικός - ή - όν. superbo. [illegible]

Αὐχμηρός - ὰ - όν. secco, arido. 2. duro, scabro. 3. povero, indigente. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Αὐχμός (ὁ) (*αὔω*) siccità. [illegible]

Αὔω ἢ (*Αττ.*) *Αὔω*. *M*. *αὔσω*, seccare, asciugare. [illegible]

Ἀφαγνίζω. *M*. ίσω, (ἀπὸ, ἁγνίζω) purificare. [illegible]

Ἀφαιμάσσω. *M*. άξω, segnare, cavar sangue. [illegible]

Ἀφαίρεμα (τὸ) = *Ἀφαίρεσις*. 2. (*ἐν γεν.*) ciò che si toglie. [illegible] 3. = *Ἀπαρχή*.

Ἀφαιρεματικός-ή-όν. sottrattivo. [illegible]

Ἀφαίρεσις - εως (ἡ) sottrazione. [illegible]

Ἀφαιρετικός - ή - όν. proprio a sottrarsi. [illegible]

Ἀφαίρετος (ὁ, ἡ) sottratto. [illegible]

Ἀφαιρέω - ῶ. *M*. αἱρήσω, sottrare. [illegible]

Ἀφαμαρτάνω. *M*. αμαρτήσομαι, non conseguir il proprio intento. [illegible]

Ἀφάνεια - ας (ἡ) invisibilità. 2. oscurità, incertezza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀφανής - έος (ὁ, ἡ) disparito. 2. oscuro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀφανία-ας (ἡ) ἀντὶ *Ἀφάνεια*.

Ἀφανίζω. *M*. ίσω, far disparire, distruggere, scancellare, rovinare. [illegible]

Ἀφάνισις - εως (ἡ) } rovina, distruzione.
Ἀφανισμός (ὁ) } [illegible]

Ἀφανιστής - οῦ (ὁ) distruttore. [illegible]

Ἀφανιστικός - ή - όν. distruttore. [illegible]

Ἀφανιστός - ή - όν. rovinato, guastato, distrutto. [illegible]

Ἀφαντασίαστος (ὁ, ἡ) non turbato da cose immaginarie, tranquillo. [illegible]

Ἀφαντασίωτος (ὁ, ἡ) privo d'immaginazione. [illegible]

Ἀφάνταστος (ὁ, ἡ) senza fantasia, non immaginabile. [illegible] *ἀστως*. *ἐπίῤ*.

Ἄφαντος (ὁ, ἡ) dileguato, sparito. [illegible]

Ἀφαντόω - ῶ. *M*. ήσω, distruggere. [illegible]

Ἀφανῶς. *ἐπίῤ*. oscuramente. [illegible]

Ἄφαρ. *ἐπίῤ*. (ἀπὸ ἢ ἅπτω ἢ ἀφαιρῶ.) subito, tosto, frà poco. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

'Αφαρμάκευτος (ὁ, ἡ) non avvelenato. [illegible]

'Αφαρπάζω. Μ. άσω, rapire per forza. [illegible]

'Αφάσσω (ττω). Μ. ἀφάσω, tastare, toccare. [illegible]

῎Αφατος (ὁ, ἡ) inesprimibile, ineffabile. [illegible]

'Αφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) oscuro, tenebroso, che non risplende. [illegible]

῎Αφεδρος-ου (ὁ) menstruo. [illegible]

'Αφεδρὼν-ῶνος (ὁ) zambra, laterina, necessario, sentina. 2. culo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αφειδέω-ῶ. Μ. ήσω, (μὲ γεν.) non risparmiare. [illegible]

'Αφειδὴς-έος (ὁ, ἡ) chi non risparmia. [illegible] 2. (ωδ.)=῎Αρθογος, Δαψιλής.

'Αφελὴς-έος (ὁ, ἡ) disinteressato, semplice, frugale, umile. [illegible]

'Αφελκόω-ῶ. Μ. ώσω, esulcerare, piagare di nuovo. [illegible]

῎Αφεξις-εως (ἡ) astinenza. [illegible]

῎Αφερκτος (ὁ, ἡ) (ἀπὸ, εἴργω) separato impedito, chiuso fuori, escluso. [illegible]

'Αφερμινεύω. Μ. εύσω, spiegare, tradurre. [illegible]

῎Αφεσις-εως (ἡ) (ἀφίημι) abbandono. 2. perdono. 3. liberazione, emancipazione. 4. divorzio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

'Αφέτης-ου (ὁ) (ἀφίημι) chi lancia saetta, freccia ecc. [illegible] (πθτκ.) emancipato, messo in libertà. [illegible]

῎Αφευκτος (ὁ, ἡ)='Αναπόφευκτος.

'Αφέψω. Μ. εψήσω, far bollire, cuocere troppo. [illegible]

'Αφὴ-ῆς (ἡ) il tatto. 2. commessura. 3. accensione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Αφηγέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι (μὲ γεν.) condurre, far da condottiere, essere guida. [illegible]

'Αφηγήμων-ονος (ὁ) guida, condottiere. 2. narratore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αφῆλιξ-ικος (τὸ) non giunto alla pubertà, impube, impubere. [illegible]

'Αφημερεύω. Μ. εύσω, esser assente durante un giorno. [illegible]

῎Αφημος (ὁ, η) senza fama, ignobile. [illegible] φήμως. ἐπίῤ.

'Αφηνιάζω. Μ. άσω, disubbidire, non lasciarsi frenare. [illegible]

'Αφησυχάζω. Μ. άσω, tranquillarsi, riposare. [illegible]

'Αφθαρσία-ας (ἡ) incorruzione. 2. immortalità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Αφθαρτίζω. Μ. ίσω, render incorruttibile, immortale. [illegible]

῎Αφθαρτος (ὁ, ἡ) incorruttibile, che non si corrompe, immortale. [illegible]

῎Αφθαστος (ὁ, ἡ) inarrivabile. [illegible]

῎Αφθεγκτος (ὁ, ἡ) inesprimibile. 2. silenzioso, muto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

῎Αφθογγος (ὁ, ἡ) privo di voce, muto. [illegible]

'Αφθόνητος (ὁ, ἡ) copioso, abbondante, non odiato. [illegible]

'Αφθονία-ας (ἡ) abbondanza. [illegible]

῎Αφθονος (ὁ, ἡ)='Αφθόνητος.

'Αφθόνως. ἐπίῤ. abbondantemente. [illegible]

'Αφθορία-ας (ἡ) integrità, innocenza. [illegible]

῎Αφθαρος (ὁ, ἡ) incorrotto. [illegible] (μτφ)='Απειρόγαμος.

'Αφιδρόω-ῶ. Μ. ώσω, sudar molto. [illegible]

'Αφιδρύω-ῶ. Μ. ώσω, ergere, innalzare. [illegible]

'Αφιερόω-ῶ. Μ. ώσω, =Καθιερόω.

'Αφιέρωμα (τὸ) ciò che fù dedicato, dono, offerta, voto. [illegible]

'Αφιέρωσις-εως (ἡ) consagrazione, dedicazione. [illegible]

'Αφίημι. Μ. ἀφήσω, lasciare, gettare, buttare. 2. tramandare, mandar fuori. 3. rimettere, perdonare. 4. mandare via, scacciare. 5. ripudiare, tralasciare. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Ἀφικνέομαι-οῦμαι. M. ἀφίξομαι. venire, arrivare. [illegible]

Ἀφιλάγαθος (ὁ, ἡ) chi non ama il bene. [illegible]

Ἀφιλάλληλος (ὁ, ἡ) quei che non si amano scambievolmente. 2. colui che non ama i suoi simili. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀφιλανθρωπία-ας (ἡ) inumanità, crudeltà. [illegible]

Ἀφιλάνθρωπος (ὁ, ἡ) inumano, spietato. [illegible]

Ἀφιλαργυρέω-ῶ. M. ήσω, non essere avaro. [illegible]

Ἀφιλαργυρία-ας (ἡ) liberalità, generosità. [illegible]

Ἀφιλάργυρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. [illegible]

Ἀφιλαρύνω. M. υνῶ, rallegrare alcuno, renderlo giocondo. [illegible]

Ἀφιλεργέω-ῶ. M. ήσω, odiar la fatica, non amar il travaglio. [illegible]

Ἀφιλεργία-ας (ἡ) odio fuga del travaglio. [illegible]

Ἀφίλητος (ὁ, ἡ) non amato, odiato. [illegible]

Ἀφιλία-ας (ἡ) odio, mancanza d'amore. [illegible]

Ἀφίλιωτος (ὁ, ἡ) irreconciliabile. [illegible]

Ἀφιλοδοξία-ας (ἡ) odio della gloria, l'esser senza ambizione. [illegible]

Ἀφιλόδοξος (ὁ, ἡ) non ambizioso. [illegible] δόξως. ἐπίῤ.

Ἀφιλοθεάμων-ονος (ὁ, ἡ) nemico del teatro, degli spettacoli. [illegible]

Ἀφιλόθεος (ὁ, ἡ) chi non ama Iddio. [illegible]

Ἀφιλόκαλος (ὁ, ἡ) che non ama il buono. [illegible]

Ἀφιλόλογος (ὁ, ἡ) nemico delle scienze, colui che non ama la litteratura, la filologia. [illegible]

Ἀφιλονείκητος (ὁ, ἡ) incontestabile. [illegible]

Ἀφιλόνεικος (ὁ, ἡ) non ama le dispute. [illegible]

Ἀφιλονείκως. ἐπίῤ. senza amare la disputa. [illegible]

Ἀφιλόξενος (ὁ, ἡ) inospitale. [illegible]

Ἀφιλοπόλεμος (ὁ, ἡ) nemico della guerra, chi non ama la guerra. [illegible]

Ἀφιλόπονος (ὁ, ἡ) nemico del travaglio. [illegible]

Ἄφιλος (ὁ, ἡ) privo di amici, che non ha verun' amico, odioso. [illegible]

Ἀφιλοσόφητος (ὁ, ἡ) senza i principj di filosofia, ignorante, non istruito. [illegible]

Ἀφιλόσοφος (ὁ, ἡ) chi non è filosofo. [illegible]

Ἀφιλοστοργέω-ῶ. M. ήσω, non amare teneramente i proprj figli. [illegible]

Ἀφιλόστοργος (ὁ, ἡ) chi non ama teneramente i proprj figli. [illegible]

Ἀφιλοτεκνία-ας (ἡ) mancanza d'amore verso i proprj figli. [illegible]

Ἀφιλοτιμία-ας (ἡ) mancanza d'ambizione. [illegible]

Ἀφιλότιμος (ὁ, ἡ) privo d'ambizione. [illegible]

Ἀφιλοχρηματία-ας (ἡ) disprezzo delle ricchezze. [illegible]

Ἀφιλοχρήματος (ὁ, ἡ) chi non ama le ricchezze. [illegible]

Ἀφίλως. ἐπίῤ. senza amore, da nemico. [illegible]

Ἄφιξις-εως (ἡ) (ἀφικνέομαι), arrivo. [illegible]

Ἀφιππάζομαι. M. άσομαι. partir a cavallo. [illegible]

Ἄφιππος (ὁ, ἡ) inesperto a cavalcare. 2. privo di cavallo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀφίστημι. M. ἀποστήσω, separare, allontanare. 2. impedire. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible] :

Ἄφλεβος (ὁ, ἡ) senza vene. [illegible] :

Ἀφλέγμαντος (ὁ, ἡ) senza infiammazione. [illegible] :

Ἄφλεκτος (ὁ, ἡ) non bruciato. [illegible] :

Ἀφλόγιστος (ὁ, ἡ) che non s'infiamma, non infiammato. [illegible] :

Ἄφλογος (ὁ, ἡ) senza fiamma. [illegible] :

Ἄφλοιος (ὁ, ἡ) senza scorza, privo di scorza. [illegible] :

Ἀφλύαρος (ὁ, ἡ) chi non è ciarlatore. [illegible] :

Ἄφνω. ἐπίῤ. all' improvviso. [illegible] :

Ἀφόβητος (ὁ, ἡ) intrepido. [illegible] :

Ἀφοβία - ας (ἡ) intrepidezza. [illegible] :

Ἄφοβος (ὁ, ἡ) coraggioso, intrepido. [illegible] · φόβως. ἐπίῤ.

Ἀφοδεύω. Μ. εύσω, traviarsi. [illegible] · 2. = Ἀποπατῶ.

Ἄφοδος (ἡ) ritorno. 2. cacata. 3. escremento. 4. laterina. [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 4 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 4 · [illegible] · 5. = Ἀναχώρησις.

Ἀφοίτητος (ὁ, ἡ) (luogo) non frequentato. [illegible] :

Ἀφομοιόω - ῶ. Μ ώσω, assomigliare, imitare. [illegible] :

Ἀφομοίωσις - εως (ἡ) similitudine. [illegible] :

Ἀφοπλίζω. Μ. ίσω, disarmare. [illegible] :

Ἀφόρητος (ὁ, ἡ) insopportabile, intollerabile. [illegible] · ῥήτως. ἐπίῤ.

Ἀφορία - ας (ἡ) sterilità, infecondità. [illegible] :

Ἀφορίζω. Μ. ίσω, limitare, separare, distinguere con dei limiti. [illegible] · (μα.) definire. 2. scommunicare. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible] :

Ἀφόρισμα (τὸ) la cosa limitata, definita. [illegible] :

Ἀφορισμὸς (ὁ) il separare con dei limiti, limitazione. 2. definizione. 3. scomunicazione. [illegible] · 2. [illegible] · 3 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] :

Ἀφοριστικὸς - ἡ - όν. che appartiene a separare, determinare. [illegible] · ἐκῶς. ἐπίῤ.

Ἀφορμάω - ῶ. Μ. ήσω, muoversi impetuosamente, partire. [illegible] :

Ἀφορμέω - ῶ. Μ. ήσω, far vela. [illegible] :

Ἀφορμὴ - ῆς (ἡ) cagione, occasione d'ogni cosa. [illegible] · (φλσοφ.) τὸ ἐναντίον τῆς Ὁρμῆς.

Ἀφορμιάω - ῶ. Μ. άσω, (ἀφορμάω) desiderare, volere andare. [illegible] :

Ἀφορολόγητος (ὁ, ἡ) esente d'imposizioni, di contribuzioni. [illegible] :

Ἄφορος (ὁ, ἡ) infertile, infecondo, sterile. [illegible] :

Ἄφορτος (ὁ, ἡ) chi non ha peso, non caricato. [illegible] :

Ἀφόρτως. ἐπίῤ. senza peso, leggiermente. [illegible] :

Ἀφοσιόω - ῶ. Μ. ώσω, dedicare, consacrare. [illegible] :

Ἀφοσίωμα (τὸ) la cosa dedicata. [illegible] · = Ἀφιέρωμα.

Ἀφραδὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἀ, φράζομαι) sconsiderato. [illegible] :

Ἀφραδία - ας (ἡ) imprudenza, sconsiderazione. [illegible] :

Ἄφρακτος (ὁ, ἡ) senza muro, senza recinto. [illegible] :

Ἄφραστος (ὁ, ἡ) (ἀ, φράζω) inesprimibile. [illegible] · ἄστως. ἐπίῤ.

Ἀφρηστὴς - οῦ (ὁ) spumante. [illegible] :

Ἀφριάω - ῶ. Μ. άσω, ἀντὶ

Ἀφρίζω. Μ. ίσω, spumare. [illegible] :

Ἀφρικτὶ. ἐπίῤ. senza orrore, terrore. [illegible] :

Ἀφρισμὸς (ὁ) lo spumare. [illegible] :

Ἀφρόγαλα (τὸ) spuma del latte, crema, fior di latte. [illegible] :

Ἀφρογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato dalla spuma. [illegible] :

Ἀφροδισιάζω. Μ. άσω, gustare il piacere dell' amore. [illegible] :

Ἀφροδισιάς, άδος (ἡ) acoro, (λατ. Veneria.) [illegible] :

Ἀφροδισιασμὸς (ὁ) piacere cagionato dalle cose veneree, lussuria. [illegible] :

Digitized by Google

Ἀφροδισιαστής-οῦ (ὁ) libidinoso. [illegible]

Ἀφρονέω-ῶ. Μ. ήσω, essere imprudente, mancare di senso. [illegible]

Ἄφροντις-ιδος (ὁ, ἡ) senza pensieri, senza cure, tranquillo, spensierato. [illegible]

Ἀφροντισία-ας (ἡ) negligenza, tranquillità, incuria, spensieratezza. [illegible]

Ἀφροντιστέω-ῶ. Μ. ήσω, non curarsi, esser indifferente. [illegible]

Ἀφρόντιστος (ὁ, ἡ) = Ἄφροντις. sconsiderato, imprudente. [illegible] ίστως. ἐπίῤ.

Ἀφρόνως. ἐπίῤ. con imprudenza, imprudentemente. [illegible]

Ἀφρός (ὁ) (ἀφύω) spuma. [illegible]

Ἀφροσύνη-ης (ἡ) demenza, follia, imprudenza. [illegible]

Ἀφρουρέω-ῶ. ήσω, esser senza custodie. [illegible]

Ἀφρούρητος (ὁ, ἡ) } non custodito. [illegible]
Ἄφρουρος (ὁ, ἡ) } [illegible]

Ἀφρόω-ῶ. Μ. ώσω, mutar in spuma. 2. spumare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀφρώδης-εως (ὁ, ἡ) spumoso. [illegible]

Ἄφρων-ονος (ὁ, ἡ) insensato, demente, matto. [illegible]

Ἀφυγιάζω. Μ. άσω, guarire. [illegible]

Ἄφυκος (ὁ, ἡ) senza belletto, senza fattibello. [illegible]

Ἄφυκτος (ὁ, ἡ) = Ἄφευκτος. ύκτως. ἐπίῤ.

Ἀφυλακτέω-ῶ. Μ. ήσω, (μέ. γεν) non esser custodito, non esser cauto. [illegible]

Ἀφύλακτος (ὁ, ἡ) incustodito, incauto. [illegible] λάκτως. ἐπίῤ.

Ἀφυλαξία-ας (ἡ) mancanza di guardia, di custodia. [illegible]

Ἄφυλλος (ὁ, ἡ) senza foglie, sfogliato. [illegible]

Ἀφύλλωτος (ὁ, ἡ) = Ἄφυλλος.

Ἀφυπνόω-ῶ. Μ. ώσω, svegliarsi. 2. addormentarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀφύσητος (ὁ, ἡ) sgonfio. [illegible]

Ἀφυσιολόγητος (ὁ, ἡ) che non sa fisologia o che non consente alla dottrina naturale. [illegible]

Ἀφύσσω. Μ. ύξω, attignere, versare (particolarmente vino da un vaso grande in un piccolo). [illegible]

Ἀφύτευτος (ὁ, ἡ) non piantato. [illegible]

Ἀφυῶς. ἐπίῤ. senza naturale abilità. [illegible]

Ἀφωνία-ας (ἡ) mancanza di voce, silenzio. [illegible]

Ἀφωνίζω. Μ. ίσω. far tacere. [illegible]

Ἄφωνος (ὁ, ἡ) privo di voce. [illegible] (γρμτ.) consonante. [illegible]

Ἀφώνως. ἐπίῤ. senza voce. [illegible]

Ἀφώρατος (ὁ, ἡ) (ladro) non preso sul fatto. [illegible]

Ἀφώτιστος (ὁ, ἡ) non illuminato, oscuro. [illegible] (ἐκκλησ) = Ἀβάπτιστος καὶ Ἀκατήχητος.

Ἀχάλαζος (ὁ, ἡ) non esposto alla grandine. [illegible]

Ἀχάληνος (ὁ, ἡ) } sfrenato. [illegible] 2. =
Ἀχαλίνωτος (ὁ, ἡ) } Ἀκαταδάμαστος.

Ἀχάλκεος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄχαλκος.

Ἀχάλκευτος (ὁ, ἡ) non ramato, puro, ingenuo. [illegible]

Ἀχαλκέω-ῶ. Μ. ήσω, essere senza danari. [illegible]

Ἀχαλκὴς-έος (ὁ, ἡ) } senza rame. 2. sen-
Ἄχαλκος (ὁ, ἡ) } za armi. 3. senza denaro, povero. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀχάλκωτος (ὁ, ἡ) non ramato. [illegible]

Ἀχάνεια-ας (ἡ) immensità, estenzione, infinità, vastità. [illegible]

Ἀχάνη-ης (ἡ) misura di 270 moggi. 270 [illegible] 270 [illegible]

Digitized by Google

Ἀχανὴς-έος (ὁ, ἡ) vasto, immenso. անհուն, ընդարձակ, անսահման. հատսըզ, հեսապսըզ, կենիշ, էնլի:

Ἀχάρακτος (ὁ, ἡ) non scolpito, non intagliato. չկոփուած. օյմամըշ:

Ἀχαράκωτος (ὁ, ἡ) non munito con dei valli. պատուարներով չամրափակուած. շարամփօլլըր՝ պէտէնլէր իլէ էթրաֆը օլմամըշ:

Ἀχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) tristo. տխուր, տրտում. քէտէրլինիլի, մէյուս:

Ἄχαρις-ιτος (ὁ, ἡ) non grazioso, disameno, spiacevole. անհաճոյ, սիրուն՝ ըղձալի չեղող, անշնորհք. լաթիֆ օլմայան, լաթաֆէթսիզ, նաֆրէթլի, սէվիմսիզ:

Ἀχαριστέω-ῶ. M. ήσω, essere ingrato. ապերախտ ըլլալ. նանքէօր օլմագ, էյիլիք թանըմամագ:

Ἀχαριστία-ας (ἡ) ingratitudine. ապերախտութիւն. նանքէօրլիւք, էյիլիք թանըմամազլըք:

Ἀχάριστος (ὁ, ἡ) ingrato, non riconoscente, անշնորհակալ, ապերախտ. նանքէօր, էյիլիք թանըմայան. ἴστως. ἐπίῤ.

Ἀχάριτος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄχαρις ἢ Ἀχάριστος. ἴτως. ἐπίῤ.

Ἄχειλος (ὁ, ἡ) senza labbra. շրթունք չունեցող. տուտագսըզ:

Ἄχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) privo di mano. ձեռք չունեցող. էլսիզ:

Ἀχειραγώγητος (ὁ, ἡ) intrattabile, indomito, barbaro, fiero. չվարուելու, անսանձ, վայրագ, վայրի. կէօրէնմէմիշ, տէլի, եաբանի:

Ἀχειρία-ας (ἡ) mancanza di mani. ձեռք չունենալը. էլսիզլիք:

Ἀχειρίδωτος (ὁ, ἡ) senza maniche. թեւ չունեցող (լաթ). եէնսիզ (էսվապ):

Ἀχειροποίητος (ὁ, ἡ) fatto dalla natura senza il soccorso delle mani. անձեռագործ. էլ եափմասը օլմայան, թապիաթտան եափըլըր:

Ἀχειροτόνητος (ὁ, ἡ) non eletto, non promosso agli ordini sacri. սուրբ աստիճաններն առնելու չընտրուած. տղէր քէլիսէ ռիւթպէլէրինէ նասպ օլունմայան իլէ թային էտիլմէմիշ:

Ἀχείρωτος (ὁ, ἡ) (χειρόω) invincibile, indomito. չյաղթուելու, անհնուած. ալթ օլմազ, զապթօլմազ:

Ἀχθεινὸς-ἡ-όν. dispiacevole, disagradevole, molesto. անհաճոյ, անախորժ, նեղութիւն բերող. նամագպուլ, նաֆրէթլի, ուսանտըրըճը կէլէն:

Ἄχθομαι. M. ἀχθή (χθέ) σομαι (ἄχθος) adirarsi, disgustarsi. սրդողիլ, նեղիլ. տարըլմագ, ուսանմագ:

Ἄχθος-εος-ους (τὸ) peso. 2. angoscia, noja. բեռ, ծանրութիւն. 2. նեղութիւն, վիշտ. աղըրլըգ, եիւք. 2. ուսանթը, գասավէթ:

Ἀχθοφορέω-ῶ. M. ήσω, portar un peso, esser carico. բեռ մը կրել, բեռնաւորեալ ըլլալ. պիր եիւք թաշըմագ, եիւքլիւ օլմագ:

Ἀχθοφορία-ας (ἡ) facchinajo. բեռնակիր ըլլալը. համալլըգ:

Ἀχθοφόρος (ὁ, ἡ) facchino. բեռնակիր. համալ:

Ἀχίτων-ονος (ὁ, ἡ) senza tonica. բաճկոն՝ ներքնակ չունեցող. չըպլագ, իչ ֆանիլասըզ:

Ἄχλοος-ους (ὁ, ἡ) non verdeggiante. կանաչ՝ դալարագեղ չեղող. եէշիլլէնմէյէն, չիչէքլէնմէյէն:

Ἄχνη-ης (ἡ) la tenuissima e la minima parte d'ogni cosa (loppa, spuma, fuliggine, vapore, rugiada, fumo). ամէն բանի նուրբ ու թեթեւ մասը (պատրուակ, փրփուր, ծխածածկութիւն, շոգի, ցօղ, մուխ). հէր շէյին նէօքսէնին ինճէ վէ խաֆիֆ թարաֆը (քէփէկ, քէօփիւք, քիւրում, պուղու, չիյ, թիւթիւն):

Ἀχνίζω. M. ίσω, svaporare, esalare. գոլորշիել, արտաշնչել. պուղուլանմագ, պուղ ալմագ, հավալանմագ:

Ἄχνοος-ους (ὁ, ἡ) privo di lanugine, imberbe. 2. senza spuma. աղուամազ չունեցող, անմօրուս. 2. փրփուր չունեցող. թիւյսիզ, սագալսըզ. 2. քէօփիւքսիւզ:

Ἄχνυμαι. M. ύσομαι, affliggersi. ցաւիլ, սիրտը խոցուիլ. ագըլմագ, իչին եարալանմագ:

Ἀχολία-ας (ἡ) mancanza di bile. մաղձ չունենալը. սաֆրասըզլըգ. (μτφρ.) dolcezza, mansuetudine. անուշութիւն, հեզութիւն. թաթլըլըգ, հալիմլիք:

Ἄχολος (ὁ, ἡ) privo di bile. մաղձ չունեցող. սաֆրասըզ (μτφρ.) mite, mansueto. անոյշ, հեզ. թաթլը, հալիմ, մուլայիմ:

Ἄχορδος (ὁ, ἡ) senza corda. լար չունեցող. քիրիշսիզ:

Ἀχόρευτος (ὁ, ἡ) non ballato. 2. chi non sa ballare. չպարուած. 2. պարել չգիտցող. օյնա թէփմէմիշ. 2. օյնա պիլմէյէն:

Ἀχορήγητος (ὁ, ἡ) privo di necessario vitto, indigente. Հարկաւոր պաշարէ՝ կերակուրէ զուրկ, կարօտ. էքմէկտէն օլան լիւզումլու եէյէճէկլէրտէն մահրում, ֆագիր:

Ἄχορος (ὁ, ἡ) = Ἀχόρευτος.

Ἀχόρταστος (ὁ, ἡ) = Ἀκόρεστος.

Ἀχρὰς-άδος (ἡ) pero o pera salvatica. վայրի տանձենի կամ տանձ. եապան արմուտ աղաճը եահօտ մէյվէսի:

Ἀχρειόγελως-ωτος (ὁ, ἡ) chi ride senza ragione. 2. stolido. առանց պատճառի խնդացող. 2. ապուշ. սէպէպսիզ կիւլէն. 2. ահմագ:

Ἀχρεῖος-ος (καὶ σπν.) α-ον = Ἄχρηστος, vile, spreggievole, abbietto. անպիտան, ցած, անարգ. պիր իշէ եարամազ, աշաղը, խոր, նաքէս. είως. ἐπίῤ.

Ἀχρειόω-ῶ. M. ώσω. avvilire, vilipendere, render inutile. անպիտանցընել, ցած՝ անարգ ընել. աշաղըլամագ, ֆայտասըզ էթմէք, խոր՝ պիր իշէ եարամազ էթմէք:

Ἀχρηματία-ας (ἡ) mancanza di danari. դրամ՝ ստակ չունենալը. ֆագիրլիք:

Ἀχρημάτιστος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἡμέρα) giorno, in cui son chiusi i tribunali del governo. աշխատութեան դատաստաններուն գոց եղած օրը. տէվլէթ մահքէմէլէրինին գափալը օլտուղու կիւն:

Ἀχρήματος (ὁ, ἡ) privo di danari, po-

Digitized by Google

vero. [illegible]

Ἀχρημονέω. ῶ. M. ήσω, esser privo di danari, esser povero. [illegible]

Ἀχρήμων-ονος (ὁ, ἡ) = Ἀχρήματος.

Ἀχρηοία-ας (ἡ) inutilità, disuso. [illegible]

Ἀχρήσιμος, inutile, inusitato. [illegible]

Ἀχρηστέω-ῶ. M. ήσω, esser inutile, inusitato. [illegible]

Ἀχρηστία-ας (ἡ) inutilità, disuso. [illegible]

Ἄχρηστος (ὁ, ἡ) inusitato, inutile. [illegible] ήστως. ἐπίῤ.

Ἀχρηστόω-ῶ. M. ώσω. (γρμτ.) non esser in uso. [illegible]

Ἄχρι καὶ Ἄχρις (πρόφων.) fino. [illegible]

Ἄχριστος (ὁ, ἡ) non unto. [illegible]

Ἀχροέω. M. ήσω, esser senza colore, senza tinto, pallido. [illegible]

Ἄχροιος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄχροος-ους.

Ἄχρονος (ὁ, ἡ) eterno. [illegible]

Ἄχροος-ους (ὁ, ἡ) senza colore, discolorito, pallido. [illegible]

Ἄχρυσος (ὁ, ἡ) non dorato, privo d'oro. [illegible]

Ἀχρωμάτιστος (ο, ἡ) scolorito. [illegible]

Ἀχρώματος (ὁ, ἡ) }
Ἄχρωμος (ὁ, ἡ) } senza colore, privo di colore. [illegible]

Ἄχρωστος (ὁ, ἡ) = Ἀχρωμάτιστος.

Ἄχυλος (ὁ, ἡ) senza sugo, senza sapore, insipido. [illegible]

Ἄχυμος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ. privo di umore. [illegible]

Ἀχύρινος-η-ον. pagliaresco. [illegible]

Ἀχυροδόκη-ης (ἡ) }
Ἀχυροθήκη-ης (ἡ) } pagliajo. [illegible]

Ἄχυρον (τὸ) paglia, fieno. [illegible]

Ἀχυρότριψ-ιβος (ὁ, ἡ) che trita la paglia. [illegible]

Ἀχυροφαγέω-ῶ. M. ήσω, mangiare la paglia. [illegible]

Ἀχυρώδης-εος (ὁ, ἡ) simile, o pieno di paglia. [illegible]

Ἀχύρωσις-εως (ἡ) miscuglio di paglia. [illegible]

Ἀχώνευτος (ὁ, ἡ) non digerito. [illegible]

Ἀχώρητος (ὁ, ἡ) immenso, incomprensibile. [illegible]

Ἀχώριστος (ὁ, ἡ) indiviso, non separato. [illegible]

Ἄχωρος (ὁ, ἡ) privo di patria. [illegible]

Ἄψ. ἐπίῤ. = Πάλιν. 2. indietro. [illegible]

Ἄψαλτος (ὁ. ἡ) (ἐπὶ βελῶν.) non vibrato, gettato. [illegible] (ἐπὶ. μουσικ) non suonato. [illegible]

Ἀψάμμαθος }
Ἄψαμμος } (ὁ, ἡ) senza sabbia, non sabbioso. [illegible]

Ἄψαυστος (ὁ, ἡ) intatto. [illegible] στί. ἐπίῤ.

Ἀψεγής-έος (ὁ, ἡ) ἐπίῤ. εγῶς. }
Ἄψεκτος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ. ἐκτως) } irreprensibile. [illegible]

Ἀψεύδεια-ας (ἡ) infallibilità, veracità. [illegible]

Ἀψευδέω-ῶ. M. ήσω, non mentire, esser verace, dir la verità. [illegible]

Ἀψευδής-έος (ὁ, ἡ) verace, veridico, non menzognero. 2 certo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] ψευδῶς. ἐπίῤ.

Ἀψευστέω-ῶ. M. ήσω. = Ἀψευδέω.

Ἄψευστος (ὁ, ἡ) = Ἀψευδής.

Ἀψεφής-έος (ὁ, ἡ) trascurato, spensierato. [illegible]

Ἄψηκτος (ὁ, ἡ) non raschiato, duro. [illegible]

Ἀψήφιστος (ὁ, ἡ) non eletto per suffraggi. [illegible]

Ἄψηφος (ὁ, ἡ) senza suffraggio. 2. che è privo di diritto di dare il suo suffraggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀψιδόω-ῶ. M. ώσω, unire. [illegible]

Ἀψικορία-ας (ἡ) disgusto. [illegible]

Ἀψίκορος (ὁ, ἡ) disgustato, che si sazia facilmente. [illegible]

Ἀψιμαχέω-ῶ. M. ήσω, provarsi al combattimento, scaramucciare. 2. disputare, questionare. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]

Ἀψιμαχία - ας (ἡ) attacco di battaglia. [illegible]

Ἀψίμαχος (ὁ, ἡ) che scaramuccia, velite. 2. disputante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀψίνθιον (τὸ) assenzio. [illegible]

Ἀψινθίτης - ου (ὁ) (κυρ. οἶνος) vino fatto coll' assenzio. [illegible]

Ἄψινθος (ἡ) = Ἀψίνθιον.

Ἁ (Ἀ) ψὶς - ῖδος ἢ ἴδος il circolo della ruota. 2. vincolo. 3. ogni cosa simile all' arco. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀψίχολος (ὁ, ἡ) troppo colerico. [illegible]

Ἀψόῤῥοος - ους. (ὁ, ἡ) che ritorna alla sorgente, refluo. [illegible] 2 = τῷ.

Ἄψοῤῥος (ὁ, ἡ) (ἄψ, ῥέω, ἢ ἐῤῥέω) che ritorna indietro, che va indietro. [illegible] 2. = τῷ προηγ.

Ἅψος - εος - ους (τὸ) (ἅπτομαι) giuntura delle membra. [illegible]

Ἀψόφητος καὶ Ἄψοφος (ὁ, ἡ) senza romore, tranquillo, quieto. [illegible]

Ἄψυκτος (ὁ, ἡ) che non si può refrigerare, rinfrescare. [illegible]

Ἀψυχαγώγυτος (ὁ, ἡ) ingiocondo. [illegible]

Ἀψυχέω - ῶ. *M.* ήσω, perder il coraggio. [illegible]

Ἀψυχία - ας (ἡ) mancanza di coraggio, viltà. [illegible]

Ἄψυχος (ὁ, ἡ) senza anima, inanimato. 2. senza coraggio, vile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄω (ἄημι) soffiare. [illegible] (ἄνω) dormire. [illegible] (Ἄω. παρὰ τὸ ἀέω. κατὰ συναιρ.) nuocere. [illegible] (Ἄω) saziare, satollare. [illegible]

Ἀωρέω - ῶ. *M.* ήσω, essere incauto, trascurato. [illegible]

Ἀωρί. ἐπίῤ. prematuramente, intempestivamente. [illegible]

Ἀωρία - ας (ἡ) immaturità, tempo improprio. [illegible]

Ἀώριος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄωρος.

Ἀωροθάνατος (ὁ, ἡ) colui, che muore di prematura morte. [illegible]

Ἀωρόνυκτος (ὁ, ἡ) che si fa nella notte già avanzata. [illegible]

Ἄωρος (ὁ, ἡ) (ἀ, ὥρα) prematuro, intempestivo. [illegible] (μτφρ) = Ἀσχημος.

Ἀωρότοκος (ὁ, ἡ) che fù partorito avanti il suo tempo. [illegible]

Ἀωτέω - ῶ. *M.* ήσω, dormire. [illegible]

Ἄωτον (τὸ) / **Ἄωτος** (ὁ) il fioretto d'ogni cosa. [illegible]

Ἄωτος (ὁ, ἡ) senza orecchia. [illegible]

B.

B, β. Vita seconda lettera dell' Alfabeto Greco. Si pronunzia come la V italiana. [illegible] V. [illegible] V [illegible]

Presa in senso numerico coll' accento di sopra (β') significa due, o secondo, e coll' accento al di sotto (͵β) significa due mila. [illegible] (β') [illegible] (͵β) [illegible] (β') [illegible] (͵β) [illegible]

Βᾶ, ἐπιφών. (γέλωτος ἢ ἐκπλήξεως) eh. [illegible]

Βα (ὅθεν Κατάβα) ἀντὶ Βῆθι, β'. ἐν. προ. τ. ἀόρ. β'. τῆς προστ. τ. Βαίνω.

Βάβαξ - ακος (ὁ) ciarlatore. [illegible]

Βαβύκα - ας (ἡ) ponte. [illegible]

Βάδην (βαίνω). ἐπίῤ. passo a passo, lentamente. [illegible]

Βαδίζω. *M.* ίσω, ίσομαι, Ἀττ. ιοῦμαι. andare, caminare. [illegible]

Βάδισις - εως (ἡ) / **Βαδισμὸς - οῦ** (ὁ) il caminare, l'andare. [illegible]

Βαδιστὸς - ἡ - όν. (τόπος) dove si può caminare. [illegible]

Βάζω. *M.* άξω (τὸ γ'. προσ. τ. πθ. πρκ. Βέβακται) dire, parlare. [illegible]

Βάζω. = Βαίνω.

Βαθέως. ἐπίῤ. profondamente. [illegible]

Digitized by Google

Βαθμηδὸν. *ἐπίῤ.* a grado grado, gradatamente. [illegible]

Βαθμὶς *-ίδος ἢ ἴδος (ἡ) = (ἢ ὑποκρ.) τοῦ* [illegible]

Βαθμὸς *(ὁ) (βαίνω)* scalino, gradino. [illegible] *(τρπ.)* dignità, posto, grado. [illegible]

Βάθος *-εος-ους (τὸ)* profondità. [illegible] *(συνεκδχ.)* luogo intimo. [illegible] *(ἐν γέν.)* grandezza, immensità. [illegible] *(Γρφ.) Τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ* gli imperscrutabili consigli di Dio. [illegible]

Βάθρα-ας *(ἡ)* scala. [illegible]

Βάθρον *(τὸ)* sedile, sgabello, banco. 2. base, fondamento. [illegible]

Βαθύβουλος *(ὁ, ἡ) = Βαθύνοος.*

Βαθύγερων *-οντος (ὁ) καὶ*

Βαθύγηρως *-ω (ὁ, ἡ)* decrepito, attempato. [illegible]

Βαθύγλωσσος *(ὁ, ἡ) = Εὔγλωττος ἢ (ἐσφαλμ.) ἀντὶ Βαρύγλωσσος.*

Βαθυγνώμων *-ονος (ὁ, ἡ) = Βαθύνους.*

Βαθύθριξ *-βαθύτριχος (ὁ, ἡ)* che ha una densa chioma. [illegible]

Βαθυκάρδιος *(ὁ, ἡ)* che ha un cuore profondo, superbo. [illegible]

Βαθύκνημος *(ὁ, ἡ)* situato in una profonda, immensa pianura. [illegible]

Βαθυκόμης *-ου (ὁ)* } che ha una densa
Βαθύκομος *(ὁ, ἡ)* } chioma, cappelluto. [illegible] *(ἐπὶ δένδ.)* fronzuto. [illegible]

Βαθύμητις *-ιος (ὁ, ἡ) = Βαθύβουλος καὶ*

Βαθύνοος *-ους (ὁ, ἡ)* saggio, prudente. [illegible]

Βαθύνω. *Μ. υνῶ.* profondare, scavare alto. [illegible]

Βαθύπικρος *(ὁ, ἡ)* estremamente amaro. [illegible]

Βαθυπλὴξ *-ῆγος (ὁ, ἡ)* che ferisce profondamente. [illegible]

Βαθύπλοος *(ὁ, ἡ) (ναῦς)* che galleggia solo in alto mare. [illegible]

Βαθυπόλεμος *(ὁ, ἡ)* bellicosissimo. [illegible]

Βαθυῤῥείτης *-ου (ὁ, ἡ) καὶ*

Βαθυῤῥείων *-ουσα-ον. = Βαθύῤῥοος.*

Βαθύῤῥιζος *(ὁ, ἡ)* che ha le radici profonde. [illegible]

Βαθύῤῥοος *(ὁ, ἡ)* che corre impetuosamente. [illegible]

Βαθὺς *-εῖα-ύ. (τὸ παρθτ. ύτερος-ύτατος)* profondo. 2. lungo, lato. 3. grande, denso. 4. molto, coppioso. [illegible]

Βαθυσκαφὴς *-έος (ὁ, ἡ)* profondamente scavato. [illegible]

Βαθύσκιος *(ὁ, ἡ)* di cui l'ombra è densa. [illegible]

Βάθυσμα *(τὸ)* profondità. [illegible]

Βαθυστολέω *-ῶ. Μ. ήσω.* portare lunghi abiti. [illegible]

Βαθύτης *(ἡ) (σπν.) ἀντὶ Βάθος.*

Βαθύϋπνος *(ὁ, ἡ)* che dorme profondamente. [illegible]

Βαθύφρων *-ονος (ὁ, ἡ) = Βαθύνοος.*

Βαθύφυλλος *(ὁ, ἡ)* fronzuto, foglioso. [illegible]

Βαθύφωνος *(ὁ, ἡ)* che ha una voce sonora. [illegible]

Βαθυχρήμων *-ονος (ὁ, ἡ)* molto ricco. [illegible]

Βαθύχροος *-ους-ου (ὁ, ἡ)* di oscuro colore. [illegible]

Βαίνω. *Μ. βήσομαι.* andare, caminare. 2. partire. 3. *(ἐπὶ συνουσ. ἀλόγων ζ.)* montare. [illegible]

Βαΐον *(τὸ)* ramicello di palma *(Λατ.* Spadix). [illegible] *(συνεκδχ.)* palma, premio di vittoria. [illegible]

Βαιὸς *-ὰ-όν.* piccolo, poco. [illegible]

Βαϊοφόρος *(ὁ)* che porta un ramoscello di palma. [illegible] *(ὀθ.)* „*Βαϊοφόρος*" *(ἐκκλησ.)* Domenica delle palme. [illegible]

Βάκηλος *(ὁ)* eunuco. 2. effeminato. [illegible]

Βακκάρινος *-η-ον. = Βαχχάρινος.*

Βάκκαρις *-ιδος, ἢ εως (ἡ) = Βάκχαρις.*

Βακτηρεύω *-ῶ. Μ. εύσω.* appoggiarsi sul bastone. [illegible]

Βακτηρία *-ας (ἡ)* bastone. [illegible]

Βακτηρίδιον *(τὸ) ὑποκρ τοῦ*

Βακτήριον *(τὸ) (ἐνν. ξύλον.) = Βακτηρία.*

Βάκτρον *(τὸ) = Βακτηρία.*

Digitized by Google

Βακτροπροσαίτης - ου (ὁ) che mendica bastone in mano. գաւազը ձեռքը մուրացող · դէյնէք էլինտէ տիլէնճի ։

Βακχάζω. Μ. άσω. = *Βακχεύω.*

Βάκχαρις - εως (ἡ) sorta di pianta, di cui la radice è odorifera, caccaro. անուշահոտ արմատ ունեցող բոյս մըն է · քէօքիւ քօքուլու պիր նեւի ֆիտան ։

Βακχᾶς (ὁ) = *Βακχευτής.*

Βακχασμὸς (ὁ) *καὶ*

Βακχεία - ας (ἡ) furore bacchico. բարկանական կատաղութիւն, մոլեգնութիւն · Բաքոս ֆասլը մախսուս օլան ֆասարամուշ-լուղ՝ ճուլուճուլուք ։

Βακχεῖος - α - ον. bacchico. 2. trasportato da un furore bacchico, baccato. բարկանական, ապաշխարանական. 2. բարկանական կատաղութեան ընկած · Բաքոսա փայէր · 2 · Բաքոս ֆասարամուշլուղուն տէլիշմիշ ։ (*οὐσ.*) *Βακχεῖον* (τὸ) il tempio di Bacco. բաքոսի շատառուածին տաճարը · Բաքոս ֆասլըն պէճնէքխանէ · 2. = *Βακχεία.* 3. (*πλθ.*) *Βακχεῖα* (τὰ) le orgie. ապաշխարանական պաշտամունքը, խորհրդատօնք · Բաքոս ֆասլը տոնանմասը էյլէնճէ օ էյրամ ։

Βακχειώδης - εος (ὁ, ἡ) simile a Bacco, բաքոսի նման · Բաքոս ֆասլը պէնզէր ։

Βάκχευμα (τὸ) la festa di Bacco, baccanale. բաքոսին տօնը, խորհրդատօնք · Բաքոս ֆասլըն էօրթա չէնկէրէ, ճէնկանէ ։

Βακχευτὴς - οῦ (ὁ) che celebra i baccanali, ubriaco, furioso. ապաշխարանական պաշտամունքները՝ խաղարկութիւնները կատարող, գինով, կատաղած · Բաքոս էօրթալարընը թութան, սէրխօշ, ֆասարամուշ ։

Βακχευτικὸς - ἡ - όν. che appartiene alle orgie. բաքոսին խաղարկութիւններուն պատկանած · Բաքոս չէնկէրէնէ մախսուս ։

Βακχεύω. Μ. εύσω. celebrare le feste di Bacco, le orgie. 2. esser trasportato da un furor bacchico. խորհրդատօները՝ ապաշխարանական պաշտամունքները կատարել · 2. բարկանական կատաղութեան իյնալ · Բաքոս չէնկէրէնի՝ էօրթալարընը թութմաք · 2 · Բաքոս ֆասարամուշլուղու-նա տէլիշմէք ։

Βακχέχορος (ὁ, ἡ) che ama o dirige i balli di Bacco. բաքոսին կաքաւները սիրող՝ կամ կառավարող · Բաքոս բաքսլարընը սէվէն՝ եահօտ ուտրայա քօյան ։

Βακχιὰς - άδος (ἡ) baccante, donna che celebra le orgie. բաքոսին տօները կատարող կնիկ · Բաքոս էօրթալարընը թութան գէննի ։

Βακχικὸς - ἡ - όν. bacchico. բարկանական, ապաշխարանական · Բաքոսա փայէր՝ մախսուս ։

Βακχὶς - ίδος (ἡ) *ἀντὶ Βακχιάς.*

Βάκχος (ὁ) Bacco. բաքոս չաստուածը, Դիոնիսոս · Բաքոս (շարապ իլահը) · 2. (*μτνμ.*) vino. գինի · շարապ · 3. trasportato da un furore bacchico. բարկանական կատաղութեան ընկած · Բաքոս ֆասարամուշլուղուն տէլիշմիշ · = *Μανιώδης.*

Βαλανεῖον (τὸ) bagno. բաղնիք · համամ ։

Βαλανείτης - ου καὶ

Βαλανεὺς - έως (ὁ) bagnajuolo. բաղնեպան · համամճը, թէլլաք ։

Βαλανεύτρια (ἡ) *θηλ. τ. Βαλανεύς.*

Βαλανεύω. Μ. εύσω. esser bagnajuolo. բաղնեպան ըլլալ · համամճը օլմաք ։

Βαλανηφάγος (ο, ἡ) che mangia, che si nutrisce di ghiande. կաղին ուտող, կաղնով կերակրուող · Պէլլէ փալամուտա եէյէն, փալամուտ իլէ պէսլէնէն ։

Βαλανηφόρος (ὁ, ἡ) ghiandifero. կաղին բերող · փալամուտ հասըլ էտէն (Պէլլէ) ։

Βαλάνιον (τὸ) *ὑποκρ.* τοῦ

Βάλανος (ὁ καὶ ἡ) quercia. 2. ghianda (il frutto della quercia). 3. ogni frutto simile alla ghianda. 4. ghianda, l'estremità del membro virile. 5. pessario. կաղնի · 2 · կաղին 3 · կաղնոյ նման ամէն պտուղ · 4 · վարուցին գլուխը · 5 · արգանդային պնդութիւնը լուծելու համար օրգանէ արուելու կաղնոյ նման գեղ մը · Պէլլէ · 2 · փալամուտ (Պէլլէ աղաճընըն մէյվասը) · 3 · փալամուտա պէնզէր հէր պիր մէյվէ · 4 · չէթէր պաշը · 5 · քադընը տէօլէթէ էլէն մանէֆաթան կէչիլմէլէրէ փալամուտ պիչիմինտէ պիր մաճուն ։

Βαλαντίδιον (τὸ) *ὑποκρ.* τοῦ

Βαλάντιον (τὸ) borsa. քսակ · քէսէ ։

Βαλανώδης - εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di ghiande. կաղնոյ նման կամ կաղնով լեցուն · փալամուտ էնտէկէ պէնզէր եահօտ փալամուտ իլէ տօլու ։

Βάλλω. Μ. αλῶ. gettare, lanciare. 2. mettere. նետել · 2 · դնել · աթմաք, ֆըրլաթմաք · 2 · քօյմաք · 3 · = *Ἐκβάλλω.*

Βάλσαμον (τὸ) balsamo. բալասան (եղ մըն է) · պէլէսան եաղը ։

Βάλσαμος (ἡ) balsamino. բալասան բերող ծառ · պէլէսան աղաճը ։

Βαλσαμουργὸς (ὁ, ἡ) che prepara il balsamo. բալասանագործ · պէլէսանճը ։

Βαλσαμώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al balsamo. 2. odorifero come il balsamo. բալասանի նման · 2. բալասանի պէս հոտաւէտ · պէլէսանա պէնզէր · 2 · պէլէսան կիպի քօքուլու ։

Βαμβακεύτρια - ας (ἡ)
Βαμβακία - ας (ἡ)
Βαμβακὶς - ίδος (ἡ)
Βαμβακὸς (ὁ)
} ((*σπν*) *ἀντὶ Φαρμακὸς κ. τ. λ.*

Βάμμα (τὸ) = *Βαφή*. 2. tintura. 3. salsa. 2 · ներկ, գոյն · 3 · համեմք · 2 · պօյա · 3 · թաամ թէրպիյէսի ։

Βάναυσος (ὁ) artigiano a fuoco. գործքը կրակով եղող արհեստագործ · աթէշ իլէ էշլէյէն սինաաթճը · (*ἐπίθ.*) *τέχνη.* arte sedentaria. նստելով ենենալոյ արհեստ · օթուրարաք կէօրիւլէն սինաաթ ։

Βαναυσοτεχνέω - ῶ. καὶ
Βαναυσουργέω - ῶ. Μ. ήσω.
} esser artigiano a fuoco. կրակով բան ենենող արուեստագործ ըլլալ · աթէշ իլէ էշլէյէն սինաաթճը օլմաք ։

Βαναυσουργὸς (ὁ) artigiano a fuoco. կրակով բան ենենող արհեստաւոր · աթէշ իլէ իշ կէօրէն սինաաթճը ։

Βαπτηρία - ας (ἡ) *καὶ*

Βαπτήριον (τὸ) tintura. 2. tintoria. ներկ, գոյն · 2 · ներկարարի խանութ · պօյա · 2 · պօյաճը տիւքեանը ։

Digitized by Google

Βαπτήριος-α-ή ος-ον. che serve a tingere. ներկելու յարմար. դեղամանայ ամանն։

Βαπτίζω. Μ. ίσω. = Βάπτω. (ἐκκλησ.) battezzare. մկրտել. լուացել՝ թաթխ ընել։

Βάπτισις-εως (ή) καὶ

Βάπτισμα (τὸ) καὶ

Βαπτισμὸς (ὁ) lavatura, immersione, tuffo. լուալը, ընկղմելը. լուացում, թաթխում. *(ἐκκλησ.)* battesimo. մկրտութիւն. լուացել։

Βαπτηστὴρ (ὁ) (μτγν.) = τῷ

Βαπτηστήριον (τὸ) bagno. բաղնիք. համամ. *(ἐκκλησ.)* battisterio. մկրտարան. լուացարան։

Βαπτηστὴς-οῦ (ὁ) battezzatore. մկրտող. լուացող երկը։

Βαπτὸς-ὴ-όν. tinto, colorato. ներկուած. դեղաւորուած։

Βάπτω. Μ. βάψω, tingere, colorare. 2. immergere, tuffare. 3. lavare. 4. vernicare. ներկել. 2. թաթխել, ընկղմել. 3. լուալ. 4. փայլեցնել. դեղալ. 2. թաթխել. 3. լուացել. 4. ...։

Βάραθρον (τὸ) baratro, fossa profonda. վիհ, խորունկ փոս. անդունդ, խորխոր։

Βάραθρος (ὁ, ή) uomo degno d'esser gettato in una fossa profonda. վիհը նետուելու արժանի մարդ. ...։

Βαραθρώδης-εος (ὁ, ή) simile al baratro. վիհի նման. անդունդի պէս։

Βαρβαρίζω. Μ. ίσω. barbarizzare, esprimersi con termini barbari. 2. imitare i costumi dei barbari. բարբարոսներու պէս խօսիլ. 2. բարբարոսներուն պէս վարուիլ. ... 2. ...։

Βαρβαρικὸς-ή-όν. barbarico. բարբարոսական. ... *-ικῶς. ἐπίρ.* 2. = *Βάρβαρος.*

Βαρβαρισμὸς (ὁ) barbarismo. բարբարոսի պէս խօսիլը. ...։

Βαρβαριστὶ. ἐπίρ. alla maniera dei barbari, come parlano i barbari. բարբարոսներուն խօսելուն կերպովը. ...։

Βαρβαρόγλωσσος (ὁ, ή) che parla una lingua straniera, una lingua barbara. բարբարոս անծանօթ լեզու մը խօսող. ...։

Βαρβαροήθης-εος (ὁ, ή) che ha i costumi dei barbari, barbaro. բարբարոսի բարք ունեցող, բարբարոս. ...։

Βαρβαρόθυμος (ὁ, ή) di animo barbaro, inumano. բարբարոսի սիրտ ունեցող, անգութ. ...։

Βάρβαρος (ὁ, ή) barbaro. 2. crudele. 3. scortese. բարբարոս, ուրիշ ազգէ. 2. անգութ. 3. կոպիտ. ... 2. ... 3. ... 4. = *Βαρβαρικός.*

Βαρβαροστομέω-ῶ. Μ. ήσω. pronunziare barbaramente, viziosamente. բարբարոսի պէս արտասանել. ...։

Βαρβαρόστομος (ὁ, ή) che pronunzia con una maniera barbara. բարբարոսի պէս արտասանող. ...։

Βαρβαρότης-ητος (ή) barbarie. բարբարոսութիւն. ...։

Βαρβαρόφωνος (ὁ, ή) = Βαρβαρόγλωσσος.

Βαρβαρόω-ῶ. Μ. ώσω. rendere barbaro, selvaggio. բարբարոս՝ վայրի ընել. ...։

Βαρίω-ῶ. Μ. ήσω. = Βαρύνω.

Βαρέως. ἐπίρ. gravemente. ծանրութեամբ. ...։

Βάρος-εος-ους (τὸ) gravezza. 2. peso. 3. moltitudine, grandezza. 4. potenza, autorità. 5. molestia, afflizione. ծանրութիւն. 2. բեռ. 3. շատութիւն, մեծութիւն. 4. կար, կարողութիւն. 5. ծանրութիւն, նեղութիւն. ... 2. ... 3. ... 4. ... 5. ...։

Βαρύβρομος (ὁ, ή) che fa uno strepito spaventevole, che tuona spaventevolmente. ահաւոր աղմուկ մը հանող, խիստ որոտմունք հանող. ...։

Βαρύγλωσσος (ὁ, ή) che ha una lingua insopportabile, maledico. չքաշուելու լեզու ունեցող, չարախօս. ...։

Βαρυδαίμων-ονος (ὁ, ή) che geme sotto il peso della disgrazia. խիստ թշուառութեան ծանրութեան ընկած. ...։

Βαρύδακρυς (ὁ, ή) che versa torrenti di lagrime. գետանման արտասուք լացող, ...։

Βαρύδεσμος (ὁ, ή) caricato di catene pesanti, fortemente incatenato. ծանր շղթաներով կապուած. ...։

Βαρύζηλος (ὁ, ή) emulo, ostinato, rivale, accanito. յամառ, ..., ...։

Βαρυθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. conservare un vivo risentimento, esser troppo sdegnato. սաստիկ քէն պահել, խիստ սրդողած ըլլալ. ...։

Βαρύθυμος (ὁ, ή) (τὸ) (παρθτ.—ότερος-ότατος) fortemente risentito, adirato. խիստ սրդողած, ...։

Βαρυκάρδιος-ου (ὁ, ή) tristo, aggravato. տրտում, սիրտը կարծր. ...։

Βαρυκέφαλος (ὁ, ή) che ha la testa grossa, grave, pesante. մեծ՝ ծանր գլուխ ունեցող. ...։

Βαρυκοφέω-ῶ. Μ. ήσω. esser sordo. խուլ ըլլալ. ...։

Βαρυλόγος (ὁ, ή) di cui il discorso è grave, molesto, maledico. ծանր՝ չքաշուելու կերպով մը խօսող, չարախօս. ...։

Βαρύμισθος (ὁ, ή) che riceve un gran salario. ծանր թոշակ առնող. ...։

Digitized by Google

Βαρυμοχθος (ὁ, ἡ) molto lavoroso. [illegible]

Βαρύνοος (ὁ, ἡ) di dura mente, che difficilmente intende. [illegible]

Βαρύνω. M. υνῶ. aggravare, render pesante. 2. angustiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βαρυπαθέω-ῶ. M. ήσω. soffrir gravemente, disgustarsi in qualche cosa. [illegible]

Βαρύπονος (ὁ, ἡ) carico di travaglio. [illegible]

Βαρύς-εῖα-ύ. grave, pesante. [illegible] (συνεκδχ.) potente. [illegible] (μτφ.) molesto, insoffribile. [illegible]

Βαρυσταθμέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ pesare molto. [illegible]

Βαρύσταθμος (ὁ, ἡ) che pesa molto. [illegible]

Βαρυστενάζω. M. άξω. sospirare profondamente. [illegible]

Βαρυστένακτος (ὁ, ἡ) *καὶ Βαρύστονος.* che geme profondamente. [illegible] *όνως. ἐπίῤ.*

Βαρύστομος (ὁ, ἡ) che dice parole pungenti. [illegible]

Βαρύτης-ητος (ἡ) peso, gravità. [illegible]

Βαρυτιμέω-ῶ. M. ήσω. accrescere molto il prezzo di una cosa. 2. vendere caramente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βαρύτιμος (ὁ, ἡ) preziosissimo. [illegible]

Βαρυτονέω-ῶ, M. ήσω. pronunziare con un accento grave, con una voce grave. [illegible]

Βαρύτονος (ὁ, ἡ) che ha il tuono grave, baritono (verbo). [illegible]

Βαρύφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce grave. [illegible]

Βασανίζω. M. ίσω. fare la prova, provare. 2. tormentare, affliggere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βασανισμὸς (ὁ) il provare. 2. il tormentare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βασανιστήριον (τὸ) istrumento di tortura. 2. luogo, ove si fa la quistione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βασανιστήριος (ὁ, ἡ) che appartiene alla tortura. [illegible]

Βασανιστὴς-οῦ (ὁ) colui, che prova. 2. che tormenta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βασανιστικὸς-ὴ-όν. tormentoso. [illegible]

Βασανίστρια-ας (ἡ) *θηλ. τ. Βασανιστής.*

Βάσανος-ου (ὁ) pietra di paragone. 2. prova. 3. tormento. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Βασίλεια-ας (ἡ) *ἀντὶ Βασίλισσα.*

Βασίλεια (τὰ) *πλθ. τ. Βασίλειον.*

Βασιλειάω-ῶ. M. άσω. desiderare d'essere rè. [illegible]

Βασιλείδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Βασιλεύς.*

Βασίλειος (ὁ, ἡ) reale, regio. [illegible] (ὀνσ.) (κυρ. *εἰς τὸ πλθ.*) (τὰ) palazzo reale. [illegible]

Βασιλεὺς-έως (ὁ) rè. 2. padrone. [illegible] 2. [illegible]

Βασιλευτὸς-ὴ-όν. soggetto al rè. [illegible]

Βασιλεύω. M. εύσω. essere rè. 2. regnare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βασιλίζω. M. ίσω. esser del partito reale. [illegible]

Βασιλικὸς-ὴ-όν. reale, regio. [illegible]

Βασιλικῶς. ἐπίῤ. da rè, regiamente. [illegible]

Βασιλίσκος (ὁ) *ὑποκορ. τ. Βασιλεύς.* 2. basilisco (serpente). [illegible]

Βασίλισσα-ας (ἡ) regina. [illegible]

Βάσιμος-ου (ὁ, ἡ) (τόπος) ove si può stare, fondamentale. [illegible]

Βάσις-έως (ἡ) base, fondamento. [illegible] 2. = *Βάδισις.*

Βασκαίνω. M. ανῶ. affascinare. [illegible]

Βασκανία-ας (ἡ) affascinamento. 2. odio, invidia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βάσκανος (ὁ, ἡ) invidioso, nemico. 2. affascinatore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βάσσαρα-ας (ἡ) volpe. 2. pelle di volpe. 3. meretrice. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Βάσταγμα (τὸ) peso, carico di facchino. [illegible]

Βαστάζω. M. άσω. portare, tenere, sostenere. [illegible] 2. = *Ἀφαιρῶ.*

Digitized by Google

Βασταχτὴς - οῦ (ὁ) facchino, sostenitore. [illegible]

Βασταχτιxὸς - η - όν. sostenibile. [illegible]

Βασταχτὸς - ή - όν. che è stato portato o che si può portare, sostenere. [illegible]

Βατὴρ (ὁ) che cammina. 2. il soglio della porta. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · = *Βαχτηρία.*

Βάτης - ου (ὁ) che si congiunge colla femmina. [illegible]

Βάτος - ου (ἡ) rovo. [illegible]

Βατραχίζω. M. ίσω. nuotare come le ranocchie. [illegible]

Βατράχιον (τὸ) *ὑποxρ. τ. Βάτραχος.*

Βατραχομυομαχία - ας (ἡ) Batracomiomachia (combattimento delle rane coi sorci) [illegible]

Βάτραχος (ὁ) rana. 2. tumore sotto la lingua. 3. rana pescatrice (specie di pesce) [illegible] · 3 · [illegible] · 3 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible]

Βατταρίζω. M. ίσω. balbettare. 2. ciarlare. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Βαττολογία - ας (ἡ) balbuzie. 2. ciarla. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Βαυxάλιον (τὸ) boccale. [illegible]

Βαφεῖον (τὸ) tintoria. [illegible]

Βαφεὺς - έως (ὁ) tintore. [illegible]

Βαφὴ - ῆς (ἡ) immersione. 2. tintura. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · = *Βάψις.*

Βάψιμος (ὁ, ἡ) adattato alla tintura. [illegible]

Βάψις - εως (ἡ) coloramento, tintura. [illegible]

Βδάλλω. M. αλῶ. succhiare. [illegible]

Βδέλλα - ης (ἡ) mignatta, sanguisuga. [illegible]

Βδέλυγμα - ατος (τὸ) oggetto di abbominazione. [illegible]

Βδελυxτὸς - η - όν. abbominevole, detestabile. [illegible]

Βδελυρὸς - ὰ - όν. xαὶ ἐπίῤ. υρῶς. = *Βδελυxτός.*

Βδελύσσομαι. M. ύξομαι (*βδέω*) abborrire, detestare. [illegible]

Βδέω. M. ίσω. scoreggiare. [illegible]

Βδόλος (ὁ) la puzza della scoreggia. [illegible]

Βεβαιόπιστος (ὁ, ἡ) che ha certa fede. 2. fermo alla sua parola. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Βέβαιος (ὁ, ἡ) certo, fermo. [illegible]

Βεβαιότης - ητος (ἡ) certezza, fermezza. [illegible]

Βεβαιότροπος (ὁ, ἡ) chi è d'un fermo carattere. [illegible]

Βεβαιόω - ῶ. M. ώσω. confermare, accertare. [illegible]

Βεβαίως. ἐπίῤ. davvero, certamente. [illegible]

Βεβαίωσις - εως (ἡ) affermazione. 2. certezza. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Βεβαιωτιxὸς - ὴ - όν. affermativo. [illegible] · *ιxῶς. ἐπίῤ.*

Βέβηλος (ὁ, ἡ) (uomo) profano. [illegible]

Βεβηλόω - ῶ. M. ώσω. profanare. [illegible]

Βελοθήxη - ης (ἡ) = *Φαρέτρα.*

Βελόνη - ης (ἡ) la punta della freccia. 2. ago. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Βελονοπώλης - ου (ὁ) venditore di aghi. [illegible]

Βελοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di freccie. [illegible]

Βέλος - εος (τὸ) freccia, saetta. [illegible]

Βελόστασις - εως (ἡ) macchina di guerra per gettar dardi, freccie. [illegible]

Βελουλxὸς (ὁ) chirurgo. [illegible]

Βελτιόω - ῶ. M. ώσω. ammigliorare. [illegible]

Βέλτιστος - η - ον. ottimo. [illegible]

Βελτίων - ονος (ὁ, ἡ) migliore. [illegible] · *όνως. ἐπίῤ.*

Βελτίωσις - εως (ἡ) ammiglioramento. [illegible]

Βέρεθρον (τὸ) *᾿Ιων. ἀντὶ Βάραθρον.*

Βῆμα - ατος (τὸ) passo. 2. catedra, tribunale. 3. misura di $2^1/_2$ piedi. [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible]

Βηματίζω. M. ίσω. misurare coi passi. [illegible]

Βηματιστὴς - οῦ (ὁ) chi misura coi passi. [illegible]

Βὴξ - ηχὸς (ἡ, *᾿Αττ.* ὁ) tosse. [illegible]

Βήσσω (ττω). *M. ήξω.* tossire. [illegible]

Βηχώδης - εος (ὁ, ἡ) chi tossisce. [illegible]

Digitized by Google

Βία - ας (ἡ) forza. 2. violenza. ոյժ. 2. բռնութիւն, բռնադատութիւն. զօրութիւն. 2. ճիգ, զօր:

Βιάζομαι. M. άσομαι. sforzare, violentare. բռնի վարել, բռնադատել. զօր՝ ճիգ ընել:

Βιάζω. M. άσω. ἀντὶ Βιάζομαι.

Βιαιοθάνατος (ὁ, ἡ) morto d'una morte violenta. բռնական մահէ մեռած. ինքնին մեռնող:

Βιαιομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere valorosamente. քաջութեամբ կռուիլ. պատերազմիլ եւ ճակատիլ:

Βίαιος - α ἢ ος - ον. violento, impetuoso. բռնի, ուժգին. զօրեղ, կատաղի. *αἰως. ἐπίῤ.*

Βιασμός (ὁ) violenza. բռնադատել. զօր՝ ճիգ ընելը:

Βιαστὴς - οῦ (ὁ) violentatore. բռնադատող. զօր՝ ճիգ ընող:

Βιαστικὸς - ἡ - όν. violento. 2. frettoloso. բուռն, բռնադատ. 2. խուճապոտ. զօր՝ ճիգ ընող. 2. աճապարող:

Βιάω - ῶ. καὶ (μσ.) Βιάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. ἀντὶ Βιάζομαι.

Βιβάζω. M. άσω. lasciare via gli animali per congiungersi frà di loro. անասունները՝ մէկզմէկու հետ զուգաւորելու համար թող տալ. հայվանները մէկմէկու հետ ... տալ:

Βιβλαρίδιον (τὸ) } *ὑποκορ. τ. Βιβλίον.* libretto. գրքոյկ. տետրակ:
Βιβλάριον (τὸ) }

Βιβλιαγράφος (ὁ, ἡ) *Ἀττ. ἀντὶ Βιβλιογράφος.*

Βιβλιδάριον (τὸ) } *ὑποκορ. τ. Βιβλίον.*
Βιβλίδιον (τὸ) }

Βιβλιογραφία - ας (ἡ) bibliografia. մատենագրութիւն. տետրակ ... գիտութիւն:

Βιβλιογράφος (ὁ, ἡ) bibliografo. մատենագիր. տետրակ ... գիտնական:

Βιβλιοθήκη - ης (ἡ) libraria, biblioteca. գրատուն. տետրակատուն:

Βιβλίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Βίβλος.*

Βιβλιοπωλεῖον (τὸ) la bottega del libraro, libraria. գրատուն, գրավաճառի խանութ. տետրակի ...:

Βιβλιοπώλης - ου (ὁ) librajo. գրավաճառ. տետրակի, ...:

Βιβλιοφόρος (ὁ, ἡ) portatore di libri. գիրք կրող. տետրակ ...:

Βιβλιοφυλάκιον (τὸ) = *Βιβλιοθήκη.*

Βίβλος (ἡ) libro di papiro. 2. carta. 3. libro. պապիրէ գիրք. 2. թուղթ. 3. գիրք. ... տետրակ. 2. ... 3. տետրակ. 4. = *Ἐπιστολή.* 5. *Βύβλος.*

Βιβρώσκω. M. βρώσω. mangiare. ուտել. ...:

Βίκος - ου (ὁ) orcio di vino. գինիի ամանը. ...:

Βιοθάνατος (ὁ, ἡ) (*μτγν.*) *ἀντὶ Βιαιοθάνατος.*

Βιολογέω - ῶ. M. ήσω. narrare la vita di alcuno. մէկին վարքը պատմել. ...:

Βιολογικὸς - ἡ - όν. che appartiene ad un biologo, biografo. մէկին վարքը պատմողին պատկանած. ...:

Βιολόγος (ὁ, ἡ) biologo, biografo. մէկին վարքը գրող՝ պատմող. ...:

Βιομηχανία - ας (ἡ) industria (nel procacciarsi il vitto). վարպետութիւն (ապրուստը պատճառելու մէջ). ... (...):

Βιομήχανος (ὁ, ἡ) industrioso (nel procacciarsi il vitto). վարպետ, կերթ (ապրուստը պատճառելու մէջ). ... (...):

Βιοπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) errante quà là cercando di vivere. իր անձնական համար ... պտտող. ...:

Βιοπονητικὸς - ἡ - όν. } che colla fatica guadagna le cose necessarie alla vita. աշխատելով իր ապրուստը պատճառող. ...:
Βιοπόνος (ὁ, ἡ) }

Βίος (ὁ) = *Ζωή.* vita. 2. possessione. 3. condotta. կեանք. 2. ստացուած. 3. վարք. ... 2. ... 3. ...:

Βιότευμα (τὸ) la maniera di vivere. ապրելու կերպը. ...:

Βιοτεύω - M. εύσω. vivere. 2. procacciarsi il vitto. ապրիլ. 2. իր ապրուստը պատճառել. ... 2. ...:

Βιοφθόρος (ὁ, ἡ) che rovina la vita, mortifero. կեանքը ապականող, մահ պատճառող. ...:

Βιόω. M. ώσω. vivere. ապրիլ. ... = *Ζῶ.*

Βίωσις - εως (ἡ) la vitalità, l'azione di vivere, l'esercizio delle forze vitali. կենդանութիւն, ապրելը. ...:

Βιωτικὸς - ἡ - όν. che appartiene alla vita. 2. utile alla vita. կենաց վերաբերեալ. 2. կենաց օգտակար. ... 2. ... 3. = *Βιομήχανος.*

Βιωτὸς - ἡ ἢ ὸς - όν. vitale. կենսական, կենդանական. ...:

Βιωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) utile alla vita. կենաց օգտակար. ...:

Βλαβερὸς - ὰ - όν. = *Βλαπτικός.*

Βλάβη - ης (ἡ) danno, pregiudizio. վնաս. ..., ...:

Βλακεία - ας (ἡ) } mollezza, pigrizia. թուլութիւն, ծուլութիւն. ...:
Βλάκευμα (τὸ) }

Βλακεύω. M. εύσω. vivere nella mollezza, pigrizia. փափկութեան՝ ծուլութեան մէջ ապրիլ. ...:

Βλὰξ - ακος (ὁ, ἡ) molle, lasso, pigro. թոյլ, ծոյլ. ... (*μτγν.*) delicato. փափկակեաց. ...:

Βλαπτήριος (ὁ, ἡ) } nocivo. վնասակար. ...:
Βλαπτηκὸς - ἡ - όν. }

Βλάπτω. M. βλάψω. nuocere, danneggiare. 2. offendere. վնասել. 2. որոգայթել. ... 2. ...:

Digitized by Google

Βλαστάνω. *Μ.* *στήσω.* germogliare. ծլել. ծիլեւռնել։

Βλαστεῖον (τὸ) } germe, rampollo. ծիլ, *Βλάστη - ης* (ἡ) } բողբոջ. ծիլք. 2. = *Βλάστησις.*

Βλάστημα (τὸ) } *Βλάστημος* (ὁ) } (σπν.) = *Βλάστη.*

Βλάστησις - εως (ἡ) germogliazione, vegetazione, produzione. ծլումն, աճեցումն, գործողութիւն, աճումն. ծիլեւռնելն, աճելն, բուսանել։

Βλαστητικὸς - ἡ - όν. } che ha la forza di *Βλαστικὸς - ἡ - όν* } germogliare. ծլեցուցիչ, ընձեռօղ. ծիլեր արձակելու զօրութիւն ունեցող։

Βλαστοκοπέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* distruggere le gemma, i germogli. ծիլերը՝ պտուղը կտրել, կոտրել. ծիլեւռնէն՝ ատել զօր ծիլերն, բառնալ։

Βλαστολογέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* spampanare. որթատերեւները թափել. ամէն աւելորդ ուռերը բառնալ։

Βλαστολογία - ας (ἡ) spampanazione. 2. potazione. որթատերեւները թափելը. 2. յատելը, յօտելը. ամէն աւելորդ ուռերը բառնալը. 2. յատանելու։

Βλαστὸν (τὸ) = *Βλάστη.*

Βλαστὸς (ὁ) germe, germoglio. ծիլ. ծիլ. ուռ։

Βλασφημέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* bestemmiare. հայհոյել. նախատել զԱստուած։

Βλασφημία-ας (ἡ) bestemmia, blasfemia. հայհոյութիւն. նախատինք։

Βλάσφημος (ὁ, ἡ) (*βλάπτω.* ἢ *βλάξ, φήμη*) bestemmiatore. հայհոյիչ. նախատող։

Βλάψις - εως (ἡ) = *Βλάβη.*

Βλαψίφρων (ὁ, ἡ) mentecatto. մտամոլոր. խելքը կորսնցուցած։

Βλέμμα (τὸ) (*βλέπω*) aspetto, sguardo. տեսիլ, երեւոյթ, հայեցուածք. նայուածք. 2. = *Ὀφθαλμός.*

Βλέννα (ννα) - *ης* (ἡ) } moccio. *Βλέννος* (ννος) - *εος* - *ους* (τὸ) } խլինք. մունջ։

Βλέπησις - εως (ἡ) *Ἀττ.* ἀντὶ *Βλέψις.*

Βλέπος - εος - ους (τὸ) ἀντὶ *Βλέμμα.*

Βλεπτικὸς - ἡ - όν. proprio a vedere. 2. che vede bene, abile a vedere. տեսանելու յարմար. 2. աղէկ տեսնող. կարող տեսնելու. 2. սուր տեսնող։

Βλεπτὸς - ἡ - όν. che si può vedere. տեսանելի, երեւելի. տեսնուելու կարող։

Βλέπω. *Μ.* *βλέψω.* (*βάλλω, ὤψ*) vedere, mirare, guardare. 2. aver la vista, non esser cieco. 3. spettare, appartenere. 4. attendere. guardarsi. տեսանել, նայիլ. 2. տեսութիւն ունենալ, կոյր չըլլալ. 3. նայիլ, վերաբերիլ. 4. զգոյշ կենալ, զգուշանալ. տեսնել, նայել. 2. աչքերը բացած ունենալ, կոյր չըլլալ. 3. վերաբերիլ. 4. զգուշանալ։

Βλεφαρίζω. *Μ.* *ίσω.* chiudere spesso le palpebre. աչքի թարթիչները յաճախ գոցել. աչքը բացել գոցել. աչք թարթել։

Βλέφαρον (τὸ) (*βλέπω.*) palpebra. աչքի թարթիչ. կոպ. (συνεκδχ.) 2. = *Ὀφθαλμός.*

Βλέψις - εως (ἡ) la vista, la forza di vedere. տեսութիւն, տեսանելը. աչքերով նայելը. աչքերով տեսնելու։

Βλητὸς - ἡ - όν. ferito, colpito. 2. attaccato di apoplessia, apopletico. զարնուած, խոցուած. 2. անդամալոյծ. կաթուածահար. 2. վիրաւոր. վէրք կրող։

Βληχάομαι - ῶμαι. *Μ.* *ήσομαι.* (*βληχή*) belare. մայել. մայեցնել։

Βληχή - ῆς (ἡ) καὶ

Βληχηθμὸς (ὁ) καὶ

Βλήχημα (τὸ) belamento. մայիւն. մայելը։

Βλιμάζω. *Μ.* *άσω* (*ἐν γῆν*) = *Θλίβω.*

Βλοσυρὸς - ὰ ἢ *ὸς - όν.* = *Σοβαρός.* 2. cattivo, inutile. չար, անպիտան. ծոյլ, զուր անպէտ. (ἐπὶ χαλοῦ). 3. venerabile. յարգելի, պատուական. պատկառելի։

Βλύζω. *Μ.* *ύσω.* scaturire. բղխել. ծորել։ (μτβτ.) effondere, far scaturire. բղխել տալ, ցայտել. ծորեցնել։

Βλύσις - εως (ἡ) } scaturimento. բղխումն. *Βλυσμὸς* (ὁ) } ծորումն, ցայտ։

Βοάγριον (τὸ) (*βοῦς.* ἢ *βοή*) scudo fatto colla pelle di bue selvaggio. վայրի եզան մորթէն շինուած վահան. եզան կաշիով պատած վահան։

Βόαγρος (ὁ) bue selvaggio, bisonte. վայրի եզ. եզան կենդանի։

Βόαξ - ακος (ὁ) specie di pesce. տեսակ մը ձուկ է. որ ձայն կու տայ։

Βοάτης - ου (ὁ) } che grida. պոռացող. *Βοᾶτις - ιδος* (ἡ) } հայհոյող, աղաղակող։

Βοάω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* gridare. 2. implorare, invocare, dimandar ajuto. պոռալ, գոչել. 2. օգնութեան կանչել. աղաղակել, հայհոյել. 2. օգնութեան կանչել։

Βοεικὸς - ἡ - όν. } bovino. եզի պատկանող. *Βόειος - α - ον* } եզան կենդանիի։

Βοὴ - ῆς (ἡ) grido, clamore. գոչիւն, պոռալ. հայհոյելը, աղաղակ։

Βοήθαρχος (ὁ) che comanda le truppe ausiliarie. օգնական զօրաց զօրավարութիւն. հրամանատար օգնական զօրքերուն։

Βοήθεια - ας (ἡ) ajuto, soccorso. 2. truppe ausiliarie. օգնութիւն. 2. օգնական զօրք. 2. օժանդակ. օժանդակ զօրքեր, ձեռք, ախտ։

Βοηθέω - ῶ. *Μ.* *ήσω*, ajutare, soccorrere. օգնել. ձեռք տալ։

Βοήθημα - ατος (τὸ) = *Βοήθεια.*

Βοηθηματικὸς - ἡ - όν. soccorrevole, օգնելի. ձեռք տուող։

Βοηθητικὸς - ἡ - όν. ausiliario, che può soccorrere. օգնական, օգնել կրցող. օժանդակ զօրքեր, ձեռք տալու կարող։

Βοηθόος, ἀντὶ

Βοηθὸς (ὁ, ἡ) sovvenitore, ajutante. օգնող. ձեռնտու։

Βοηλατέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* scacciare i buoi. 2. condurre i buoi. եզները վռնտել՝ վանել. 2. եզները վարել՝ արածել. եւ

[illegible] 2. [illegible]

Βοηλάτης (ὁ) condottiere di buoi, boaro. [illegible]

Βόημα-ατος (τὸ) = *Βοή*.

Βοήτης-εος (ὁ) *Ἰων. ἀντὶ Βοάτης*.

Βοθρίζω. M. ίσω. gettare nella fossa. [illegible]

Βόθρος-ου (ὁ) fossa. 2. pozzo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βοϊδάριον (τὸ) *καὶ*

Βοΐδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Βοῦς*.

Βόλβιτον (τὸ) } sterco di bue, bovina
Βόλβιτος (ὁ) } [illegible]

Βολβὸς (ὁ) bulbo. 2. ogni radice simile al bulbo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βολεὼν-ῶνος (ὁ) (*βάλλω*) letamajo. [illegible]

Βολὴ-ῆς (ἡ) l'azione di gettare. 2. colpo, ferita. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Βέλος*.

Βολίζω. M. ίσω. gettar lo scandaglio, scandagliare. [illegible]

Βολὶς-ίδος (ἡ) scandaglio. [illegible] 2. = *Βολὴ ἢ Βέλος*

Βόλος (ὁ) (*βάλλω*) = *Βολή*. (*κυρ. τοῦ δικτύου*). 2. (*συνεκδχ*). reta. 3. lo spuntare dei (denti parlandosi degli animali) (*Λατ.* dentatio). 2. [illegible] 3. [illegible] 3. [illegible]

Βομβέω-ῶ. M. ήσω. ronzire, rombare (come le api). [illegible]

Βόμβησις-εως (ἡ) il rombamento, ronzamento. [illegible]

Βόμβος-ου (ὁ) ronzio (delle api). [illegible]

Βομβύλιος (*βομβέω*) specie di vespa rombante. [illegible] (*μτφρ.*) uomo inutile. [illegible]

Βόμβυξ-υκος (ὁ) bombice (verme, che fa la seta). [illegible]

Βοοβοσκός (ὁ) boaro. [illegible]

Βοόκραιρος (ὁ, ἡ) che ha corna di bue. [illegible]

Βορὰ-ᾶς (ἡ) pascolo, nutrimento. [illegible]

Βόρβορος-ου (ὁ) fango, limo, loto. [illegible]

Βορβορόω-ῶ, M. ώσω. coprire di fango. [illegible]

Βορβορύζω. (Ω. M.) bruire. [illegible]

Βορέας-ου (ὁ) borea, aquilone. [illegible]

Βόρειος-α-ον. boreale, settentrionale. [illegible]

Βοῤῥᾶς-ᾶ (ὁ) *Ἀττ. ἀντὶ Βορέας*.

Βοσκή-ῆς (ἡ) pastura. [illegible]

Βόσκημα (τὸ) bestiame. [illegible] 2. = *Βοσκή*.

Βόσκησις-εως (ἡ) l'azione di pascere. [illegible]

Βοσκός (ὁ) pastore. [illegible]

Βόσκω. M. βοσκήσω. pascolare, menare al pascolo, pascere. [illegible]

Βόσπορος-ου (ὁ) bosforo. [illegible]

Βόστρυξ-υχος (ὁ) = *Βόστρυχος*.

Βόστρυχος (ὁ) capello crespo, cincinno. [illegible]

Βοτάνη-ης (ἡ) erba medicinale, gramigna. [illegible]

Βοτανηφάγος (ὁ, ἡ) che mangia le erbe. [illegible]

Βοτανίζω. M. ίσω. svellere le erbe nocevoli, sarchiare. [illegible]

Βοτανική-ῆς (ἡ) (*τέχνη*) botanica. [illegible]

Βοτανικὸς-ὴ-όν. botanico. [illegible]

Βοτάνιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Βοτάνη*.

Βοτανισμὸς (ὁ) sarchiamento. [illegible]

Βοτὴρ (ὁ) pastore. [illegible]

Βοτὸς-ὴ-όν. pascolato, nutrito. [illegible]

Βότρυς-υος (ὁ) grappolo di uva. [illegible] (*συνεκδχ.*) uva. [illegible]

Βούβαλος (ὁ) bufalo. [illegible]

Βουβόσιον (τὸ) = *Βουκόλιον*.

Βουβὼν-ῶνος (ὁ) anguinaglia. 2. tumore intorno all'anguinaglia, anguinaja. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βούγλωσσος (ὁ) buglossa, lingua bovina (erba). 2. sogliuola, soglia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βουθυσία-ας (ἡ) sacrifizio di buoi. [illegible]

Βουθυτέω-ῶ. M. ήσω. immolare buoi, sacrificare buoi. [illegible]

Βουθύτης-ου (ὁ) che sacrifica buoi. [illegible]

Βουκαῖος (ὁ) = *Βουκόλος ἢ Γεωργός*.

Βούκεντρον (τὸ) stimolo di bove. [illegible]

Digitized by Google

Βουκέρας-ατος (τὸ) fieno greco. [illegible]

Βούκερως (ὁ, ἡ) che ha corna di bue. [illegible] 2. (ουσ.) = τῷ προηγ.

Βουκέφαλος (ὁ) bucefalo. [illegible]

Βουκολέω-ῶ. Μ. ήσω. pascolare i buoi. [illegible]

Βουκολία-ας (ἡ) l'azione di pascolare i buoi. 2. bovile. [illegible]

Βουκολικός-ή-όν. pastorale, bucolico. [illegible]

Βουκόλιον (τὸ) mandra di buoi, bovile. 2. luogo, ove si pascolano i buoi. [illegible]

Βουκόλος (ὁ) boaro. [illegible]

Βουλαῖος-α-ον. (Θεός) che dirige i consigli, presidente del senato. [illegible]

Βούλαρχος (ὁ) presidente di una assemblea. [illegible]

Βουλεῖον (τὸ) sala del senato, luogo, ove si delibera, curia. [illegible]

Βούλευμα-ατος (τὸ) consiglio, risoluzione. [illegible] = Βουλή.

Βουλευτήριον (τὸ) senato, curia. [illegible]

Βουλευτής-οῦ (ὁ) senatore, consigliere. [illegible]

Βουλευτικός-ή-όν. senatorio. [illegible]

Βουλεύω. Μ. εύσω. deliberare, consultare. [illegible]

Βουλή-ῆς (ἡ) = Βούλησις. consiglio, volontà. 2. decreto. 3. senato. [illegible]

Βούλημα-ατος (τὸ) volontà, proposito. [illegible]

Βούλησις-εως (ἡ) volere, volontà, proposito. [illegible]

Βουλητικός-ή-όν. che appartiene alla volontà. [illegible] (ουσ.) Βουλητικὸν (τὸ) = Βούλησις.

Βουλιμία (ἡ) καὶ

Βουλιμίασις-εως (ἡ) καὶ

Βούλιμος (ὁ) bulimo. [illegible]

Βούλομαι. Μ. λήσομαι. volere, desiderare, preferire. [illegible]

[illegible]

Βουλυτός (ὁ) il tempo, in cui i buoi vengono sciolti dal giogo o dal aratro (cioè la sera). [illegible]

Βούνεβρος (ὁ) cervo grande. [illegible]

Βουνοβατέω-ῶ. Μ. ήσω. camminare per le montagne, per le colline. [illegible]

Βουνός (ὁ) monte, colle. 2. mucchio, cumulo, acervo. [illegible]

Βουνώδης-εος (ὁ) montuoso. [illegible]

Βούπαις-αιδος (ὁ) gran garzone. [illegible]

Βουπελάτης-ου (ὁ) = Βουκόλος.

Βούπληκτρον (τὸ) = Βούκεντρον.

Βουπλήξ-ῆγος (ἡ) (ουσ.) = Βούκεντρον.

Βοῦς (ὁ καὶ ἡ) bove e vacca. [illegible] (συνεκδχ.) pelle di bove, scudo fatto colla pelle di bue. [illegible]

Βουστροφηδόν. ἐπίῤ. scrivendo alla maniera dell' arazione dei buoi, cioè dalla sinistra alla destra, e dalla destra alla sinistra. [illegible]

Βούτυρον (τὸ) butirro. [illegible]

Βουφάγος (ὁ, ἡ) che divora i buoi. [illegible]

Βουφόνος (ὁ, ἡ) che scanna i bovi. [illegible]

Βοώπης (ὁ) καὶ

Βοῶπις-ιδος (ἡ) chi ha gli occhi di bove. [illegible]

Βραβεία-ας (ἡ) la dignità di quello che distribuisce i premj di vittoria. [illegible]

Βραβεῖον (τὸ) premio di vittoria. [illegible]

Βραβεύς-έως (ὁ) } chi distribuisce i premj
Βραβευτής-οῦ (ὁ) } di vittoria. [illegible]

Βραβεύω. Μ. εύσω. distribuire i premj di vittoria. [illegible]

Βραγχαλέος (ὁ, ἡ) rauco, fioco. [illegible]

Βραγχιάω-ῶ. Μ. άσω. esser fioco. [illegible]

Digitized by Google

Βράγχιον (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) **branchie.** [illegible]

Βράγχος - εος - ους (τὸ) **fiocaggine.** [illegible]

Βραδέως. ἐπίῤ. **tardamente.** [illegible]

Βραδύγαμος (ὁ, ἡ) = *Ὀψίγαμος.*

Βραδύγλωσσος (ὁ, ἡ) **lento a parlare.** [illegible]

Βραδύκαρπος (ὁ, ἡ) **che tarda di produrre i frutti.** [illegible]

Βραδύνια - ας (ἡ) **lentezza di ingegno.** [illegible]

Βραδύνους (ὁ, ἡ) **lento di ingegno.** [illegible]

Βραδύνω. Μ. υνῶ. **tardare.** [illegible]

Βραδυπόρος (ὁ, ἡ) **che cammina lentamente.** [illegible]

Βραδύπους - οδος (ὁ, ἡ) **che ha lenti i piedi, che cammina lento.** [illegible]

Βραδὺς - εῖα - ύ. **lento, tardo.** [illegible] (*συνεκδχ.*) = *Βραδύνοος.*

Βραδύτης - ητος (ἡ) **lentezza, tardezza.** [illegible]

Βραδυφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. **mangiare lentamente.** [illegible]

Βράζω. Μ. άσω. **bollire.** [illegible]

Βράκη (ἡ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) **brache.** [illegible]

Βράσις - εως (ἡ) = *Βρασμός.*

Βράσμα (τὸ) **ciò che bollisce.** [illegible] 2. = *τῷ*

Βρασμὸς (ὁ) **bollimento.** [illegible]

Βράσσω. Μ. άσω. **bollire.** [illegible]

Βραστικὸς - ἡ - όν. **proprio a bollire. 2. che spetta a far bollire.** [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βραχέως. ἐπίῤ. τοῦ Βραχύς.

Βραχιόνιον (τὸ) } **braccialetto.** [illegible]
Βραχιονιστὴρ (ὁ) }

Βραχίων - ονος (ὁ) **braccio.** [illegible]

Βράχος (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) **sirte.** [illegible]

Βραχύβιος (ὁ, ἡ) **di cui la vita è breve.** [illegible]

Βραχυγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) **che ha una cognizione limitata.** [illegible]

Βραχύδρομος (ὁ, ἡ) **che non può correre lungo tempo.** [illegible]

Βραχυκομέω (άω) - ῶ. Μ. ήσω. **portare capelli curti.** [illegible]

Βραχυλογέω - ῶ. Μ. ήσω. **parlare brevemente.** [illegible]

Βραχυλογία - ας (ἡ) **parlata breve, laconismo.** [illegible]

Βραχυλόγος (ὁ, ἡ) **che parla brevemente.** [illegible] *ὄρος. ἐπίῤ.*

Βραχυμερὴς - έος (ὁ, ἡ) **composto di piccole parti.** [illegible]

Βραχύνω. Μ. υνῶ. **abbreviare.** [illegible]

Βραχύπνοος - ους (ὁ, ἡ) **chi ha curta la respirazione.** [illegible]

Βραχυπότης - ου (ὁ) **che beve poco per poco.** [illegible]

Βραχύῤῥιζος (ὁ, ἡ) **che ha le radici curte.** [illegible]

Βραχὺς - εῖα - ύ. **breve, curto. 2. poco, passeggiero.** [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βραχύτης - ητος (ἡ) **brevità.** [illegible]

Βραχύτονος (ὁ, ἡ) **che è poco teso.** [illegible]

Βραχύφυλλος (ὁ, ἡ) **che ha le foglia corte.** [illegible]

Βραχυχρόνιος (ὁ, ἡ) **che dura poco tempo.** [illegible]

Βρέγμα (τὸ) **sincipite,** (*Γαλ.* **sinciput.**) [illegible]

Βρέμω. Μ. εμῶ. **fremere, mormorare.** [illegible]

Βρένθος (ὁ) **sorta di uccellino ignoto 2. fasto, arroganza.** [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βρενθύομαι (*χ. Μ.*) (*βρένθος*) **essere arrogante, orgoglioso.** [illegible]

Βρέξις - εως (ἡ) **pioggia. 2. bagnamento.** [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible]

Βρεφικὸς - ἡ - όν. **che spetta al bambino, fanciullesco.** [illegible]

Βρεφικῶς. ἐπίῤ. **da bambino.** [illegible]

Βρεφόθεν. ἐπίῤ. **dall' età fanciullesca, dall' infanzia.** [illegible]

Βρεφοκτονία - ας (ἡ) **infanticidio.** [illegible]

Βρεφοκτόνος (ὁ, ἡ) **infanticida.** [illegible]

Βρέφος (τὸ) **feto. 2. bambino.** [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Βρεφοτροφεῖον (τὸ) **luogo, ove si allevano gli infanti.** [illegible]

Βρεφοτρόφος (ὁ, ἡ) **nutritor di fanciulli, allevator di infanti.** [illegible]

Digitized by Google

Βρεφουργέω-ῶ. M. *ήσω.* formare un feto. [illegible] = *Τεκνοποιέω.*

Βρεφόω-ῶ. M. *ήσω.* = *Βρεφουργέω.*

Βρεφύλλιον (τὸ) *ὑποκορ.* τ. *Βρέφος.*

Βρεφώδης-εος (ὁ, ἡ) fanciullesco. [illegible] *ωδῶς. ἐπίῤ.*

Βρέχμα (τὸ) *καὶ* / *Βρεχμὸς* (ὁ) = *Βρέγμα.*

Βρέχω. M. *βρέξω.* bagnare. 2. versare come pioggia. [illegible] = *Yω*

Βριαρὸς-ὰ-όν. robusto, forte. [illegible]

Βριάω-ῶ. M. *άσω.* rendere robusto. 2. moltiplicare, aumentare. [illegible]

Βρίζω. M. *ίσω καὶ ίξω.* addormentarsi. 2. dormire. [illegible]

Βρίθω. M. *βρίσω.* (*βαρὺς*) esser pesante, soggiacere sotto il peso. 2. inchinarsi dal peso. 3. prevalere. [illegible]

Βριμάομαι-ῶμαι. M. *άσομαι.* fremere di rabbia. [illegible]

Βρίμη-ης (ἡ) forza, potenza. 2. minaccia. [illegible]

Βρομέω-ῶ. M. *ήσω.* = *Βρέμω.*

Βρόμιος-α-ον. tumultuario, strepitoso. [illegible]

Βρομιώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Βρόμιος.*

Βρόμος (ὁ) fremore. 2. strepito. [illegible]

Βρομώδης-εος (ὁ, ἡ) strepitoso. [illegible]

Βρονταῖος-αία-αῖον. tonante. [illegible]

Βροντάω-ῶ. M. *ήσω.* tonare. [illegible]

Βροντή-ῆς (ἡ) tuono. [illegible]

Βρόντημα-ατος (τὸ) tonamento. [illegible]

Βροντητικός-ή-όν. che fa tonare. [illegible]

Βροντόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce tonante. [illegible]

Βροντώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al tuono. [illegible]

Βροτοκτόνος (ὁ, ἡ) = *Ἀνθρωποκτόνος.*

Βροτὸς (ὁ *καὶ* σπν. ἡ) mortale. [illegible]

Βροτοφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) che illumina gli uomini. [illegible]

Βροτοφθόρος (ὁ, ἡ) che corrompe gli uomini, che li distrugge. [illegible]

Βροτόω-ῶ. M. *ώσω.* rendere mortale, rivestire l' umanità. 2. insanguinare. [illegible]

Βροχή-ῆς (ἡ) pioggia. [illegible]

Βροχθίζω. M. *ίσω.* inghiottire, ingojare. [illegible]

Βρόχθος (ὁ) gola. 2. gorgozza. [illegible]

Βροχὶς-ίδος (ἡ) *ὑποκορ.* τ. *Βρόχος.*

Βρόχος (ὁ) (*συγγ.* τ. *Βρόγχος*) laccio. [illegible]

Βρυάζω. M. *άσω.* abbondare. [illegible]

Βρύγμα (τὸ) morso. [illegible]

Βρυγμὸς (ὁ) stridore, fremito di denti. [illegible]

Βρύκω. M. *βρύξω.* stridere i denti. [illegible]

Βρῦν. esclamazione di un fanciullo, che ha sete, che è assetato. [illegible]

Βρύον (τὸ) (*βρύω*) alga, musco. [illegible] 2. = *Ἄνθος.*

Βρυόω-ῶ. M. *ώσω.* coprire di alga, riempire di muschi. [illegible]

Βρύσις-εως (ἡ) fontana. [illegible]

Βρύττω. M. *βρύξω.* *Ἀττ.* *ἀντὶ Βρύκω.*

Βρυχανάομαι-ῶμαι. M. *ήσομαι.* ruggire, muggire (come il leone). [illegible]

Βρυχή-ῆς (ἡ) = *Βρυγμός.*

Βρυχητὴς-οῦ (ὁ) che ruggisce, muggisce. [illegible]

Βρυχητικός-ή-όν. che rugghia. [illegible]

Βρύχιος-α-ον (*βρὺξ*) immerso nell' acqua. 2. profondo. [illegible]

Βρύχω. M. *βρύξω.* fremere, stridere. [illegible] 2. = *Βρυχανάομαι.*

Βρύω. M. *ύσω* (*ῥέω*) abbondare, esser pieno. 2. spuntare, pullulare. [illegible]

Βρῶμα (τὸ) alimento, nutrimento. [illegible]

Digitized by Google

Βρωματίζω. *Μ.* *ίσω.* allimentare, nutrire. [illegible]

Βρωμέω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* puzzare. [illegible]

Βρῶμος (ὁ) cattivo odore, puzza. [illegible]

Βρωμώδης - *εος* (ὁ, ἡ) puzzolente. [illegible]

Βρώσιμος (ὁ, ἡ) che si mangia, commestibile. [illegible]

Βρῶσις - *εως* (ἡ) il nutrimento, alimento. [illegible]

Βρωτὴρ - *ῆρος* (ὁ) chi mangia. [illegible]

Βρωτὸς - *ή* - *όν.* buono a mangiarsi. [illegible]

Βυβλάριον (τὸ) *ὑποκορ.* τ. *Βύβλος.*

Βυβλίον (τὸ) carta fatta colla scorza di papiro. [illegible]

Βύβλος (ἡ) (φυτ.) papiro (albero). 2. la scorza di papiro. 3. carta. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = *Βίβλος* καὶ *Βιβλίον.*

Βυθάω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω* (σπν.) ἀντὶ *Βυθίζομαι.*

Βύθιος - *α* - *ον.* il fondo dell' acqua. [illegible]

Βυθισμὸς (ὁ) immersione. [illegible]

Βυθὸς (ὁ) fondo, profondità. [illegible]

Βυκανίζω. *Μ.* *ίσω.* suonar la trombetta, trombettare. [illegible]

Βύρσα - *ης* (ἡ) cuojo. [illegible]

Βυρσὶς - *ίδος* (ἡ) *ὑποκορ.* τ. *Βύρσα.*

Βυρσοδεψεῖον (τὸ) bottega del cuojajo. [illegible]

Βυρσοδεψέω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* conciare la pelle, preparare la pelle. [illegible]

Βυρσοδέψης - *ου* (ὁ) conciatore di pelli, cuojajo. [illegible]

Βυρσοδεψικὸς - *ή* - *όν.* che ha relazione colla preparazione di cuoji. [illegible]

Βυρσοπώλης - *ου* (ὁ) venditor di cuoji. [illegible]

Βυρσοτόμος (ὁ, ἡ) chi taglia il cuojo. [illegible]

Βύσσινος - *η* - *ον.* di lino, di bisso. [illegible]

Βυσσὸς (ὁ) ἀντὶ *Βυθός.*

Βύσσος (ἡ) lino, bisso. [illegible]

Βύω. *Μ.* *βύσω.* chiudere, coprire. [illegible]

Βώδιον (τὸ) *Δ.* ἀντὶ *Βοΐδιον.*

Βῶλαξ - *ακος* (ἡ) = *Βῶλος.*

Βωλοκοπέω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* frangere le glebe. [illegible]

Βωλοκόπος (ὁ, ἡ) frangitor delle glebe. [illegible]

Βῶλος (ἡ καὶ μτγν. ὁ καὶ σπνt. τὸ) gleba, zolla. [illegible]

Βωλοστροφέω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* voltar le zolle, le glebe nell' arare. [illegible]

Βωλοτόμος (ὁ, ἡ) = *Βωλοκόπος.*

Βωμὶς - *ίδος* (ἡ) = *Βαθμός.*

Βωμολοχέω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* fare delle buffonerie. [illegible]

Βωμολοχία - *ας* (ἡ) buffoneria. [illegible]

Βωμολόχος (ὁ, ἡ) buffone. [illegible]

Βωμολόχως. *ἐπίῤ.* buffonemente. [illegible]

Βωμὸς (ὁ) altare. [illegible] 2. = *Βουνός.*

Βωτὴρ (ὁ) καὶ

Βώτης - *ου* (ὁ) *Δ.* = *Βουκόλος.*

Βώτωρ - *ορος* (ὁ) = *Βωτήρ.*

Γ.

Γ, γ. (τὸ) (ἄκλ.) Gamma. La terza lettera dell' alfabeto Greco. Presa in senso numerico coll' accento di sopra (γ') significa tre, o terzo, e coll' accento al di sotto (͵γ) significa tre mila. [illegible] (γ') [illegible] (͵γ) [illegible] (γ') [illegible] (͵γ) [illegible]

Γὰ, *Δ.* ἀντὶ *Γέ.*

Γᾶ - *γᾶς* (ἡ) *Δ.* ἀντὶ *Γῆ.*

Γαγάτης (ὁ) gagate (sorta di pietra, che ha preso il nome dal luogo, o dal fiume Gagi di Licia. [illegible]

Γαγγαλίζω. *Μ.* *ίσω.* = *Γαργαλίζω.* titillare, eccitare il riso. [illegible]

Γαγγαμεὺς - *έως* (ὁ) chi prende le ostriche. [illegible]

Γαγγάμη (ἡ) καὶ

Γάγγαμον (τὸ) sagena atta a prendere le ostriche. [illegible]

Digitized by Google

Γαγγίτης (ὁ) sorta di pietra preziosa. [illegible]

Γάγγλον (τὸ) (*γαγγαλίζω*). ganglio, corpo olivare, gangola. [illegible]

Γάγγραινα - ης (ἡ) cancrena. [illegible]

Γαγγραινικὸς - ἡ - όν. cancrenoso. 2. cancrenato. [illegible]

Γαγγραινόομαι - οῦμαι. Μ. ωθήσομαι. cancrenarsi. [illegible]

Γαγγραίνωσις - εως (ἡ) cancrenazione. [illegible]

Γάζα - ης (ἡ) (*Περσ*) tesoro regio. [illegible]

Γαζοφυλάκιον (τὸ) = *Θησαυροφυλάκιον*.

Γαζοφύλαξ - ακος (ὁ) = *Θησαυροφύλαξ*.

Γαῖα - ας (ἡ) ἀντὶ *Γῆ*.

Γαιομέτρης - ου (ὁ) ἀντὶ *Γεωμέτρης*.

Γάϊος - α - ον. *Δ*. ἀντὶ *Γήϊνος*.

Γαιοτρεφὴς - έος (ὁ, ἡ) nutrito dalla terra. [illegible]

Γαιοῦχος (ὁ, ἡ) possessore della terra, che cinge la terra. [illegible]

Γαιόω - ῶ. Μ. ώσω. far come terra, convertere in terra. [illegible]

Γαιώδης - εος (ὁ, ἡ) ἀντὶ *Γεώδης*.

Γάλα - ακτος (τὸ) latte. [illegible]

Γαλακτιάω - ῶ. Μ. άσω. lattare. [illegible]

Γαλακτίζω. Μ. ίσω. inbiancarsi come il latte. [illegible]

Γαλακτικὸς - ἡ - όν / *Γαλάκτινος* - η - ον } fatto di latte. 2. bianco come il latte. [illegible]

Γαλακτὶς - ίδος (ἡ) καὶ *Γαλακτίτης* - ου (ὁ) καὶ *Γαλακτίτος* - ιδος (ἡ) galattile (pietra, che manda fuori un sugo latteo). [illegible]

Γαλακτοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al latte. [illegible]

Γαλακτοθρέμμων - ονος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di latte. [illegible]

Γαλακτοκόμος (ὁ, ἡ) = *Ποιμήν*.

Γαλακτοποτέω - ῶ. Μ. ήσω. bere del latte, nutrirsi di latte. [illegible]

Γαλακτοπότης - ου (ὁ) chi beve latte. [illegible]

Γαλακτοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrire di latte. [illegible]

Γαλακτοτροφία - ας (ἡ) nutrizione di latte. [illegible]

Γαλακτουργέω - ῶ. Μ. ήσω. Ἐιμί —

Γαλακτουργὸς (ὁ, ἡ) chi fa dei cibi di latte, dei latticinj. [illegible]

Γαλακτοφάγος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di latte. [illegible]

Γαλακτόχροος - ους (ὁ, ἡ) / *Γαλακτόχρως* - ωτος ἢ ῶτος (ὁ, ἡ) } che ha il colore del latte. [illegible]

Γαλάνα - ας (ἡ) *Δ*. ἀντὶ *Γαλήνη*.

Γαλαξίας (ὁ) la via lattea, galassia. [illegible] 2. = *Γαλακτίς*.

Γαλεάγρα - ας (ἡ) trappola di ferro. [illegible]

Γαλερὸς - ά - όν. = *Γαληνός*.

Γαλερῶς. ἐπίῤ. = *Εὐθύμως*.

Γαλερωπὸς (ὁ, ἡ) chi ha il volto sereno, ilaro. [illegible]

Γαλῆ - ῆς (ἡ) (κατὰ κρ. ἐκ τοῦ *Γαλέη*). mustella, donnola. [illegible] (μτγν.) gatta. [illegible] 2. mustello (specie di pesce). [illegible]

Γαληναία - ας (ἡ) ἀντὶ *Γαλήνη*.

Γαληναῖος - α - ον = *Γαληνός*.

Γαλήνη - ης (ἡ) serenità. 2. bonaccia. [illegible] (μτφρ.) tranquillità di animo, serenità di volto. [illegible] 3. (παῤ. Ἡσυχ.) plumbaggine. [illegible]

Γαληνιάω - ῶ. Μ. άσω. essere sereno, tranquillo. [illegible]

Γαληνὸς - ή ἢ ὸς - όν. sereno. 2. calmato, bonaccioso. [illegible] (μτφρ). tranquillo, ilaro. [illegible]

Γαληνόω - ῶ. Μ. ώσω. rendere sereno, tranquillare. [illegible]

Γαληνῶς. ἐπίῤ. serenamente, tranquillamente, in calma. [illegible]

Γαλίοψις - εως (ἡ) galiopsi. [illegible]

Γαλουχέω - ῶ. Μ. ήσω. allattare. [illegible]

Γαλουχία - ας (ἡ) l'azione d'allattare. [illegible]

Γάλως - ω ἢ ωος (ἡ) cognata (la sorella del marito). [illegible] (ἐνίοτε) cognata. [illegible]

Digitized by Google

Γαμβρεύω. M. *εύσω.* sposarsi. փեսայանալ, կարգուիլ. էվլէնմէք, կէլին կիւվէյի օլմաք:

Γαμβροκτόνος (ό, ή) che assassina il genero. փեսան մեռցընող. կիւվէյիսինի էօլտիւրէն:

Γαμβρὸς (ό) genero. 2. cognato (il marito della sorella). 3. cognato (il fratello del marito). 4. suocero. փեսայ. 2. քեռայր. 3. տագր (երկանը եղբայրը). 4. աներ. կիւվէյի, տամատ. 2. էնիշտէ. 3. գայն (գօճանըն գարտաշը). 4. գայն աթա. 5. = *Συγγενής.*

Γαμετὴ - ῆς (ή) sposa. Հարս. կէլին. էհլ:

Γαμέτης ου (ό) sposo. փեսայ. կիւվէյի, տամատ:

Γαμέτις ιδος (ή) sposa, la consorte. Հարս. կէլին, էհլ:

Γαμέω - ῶ. M. *ήσω.* sposarsi. կարգուիլ, կնիկ առնել. էվլէնմէք, գարը ալմաք. (*μτγν.*) congiungersi. զուգիլ (առն ընդ կնոջ). չիֆթլէշմէք, ճիմա էթմէք. (*μσ. ή πθ.*) maritarsi. (*Λατ.* nubo.) էրիկ առնել. գօճայա վարմաք:

Γαμήλιος - α ἢ ον - ον. nuziale, conjugale. Հարսանեաց, ամուսնական. տիւյիւնէ՝ նիքեահա տայիր:

Γαμηλιων - ῶνος (ό) gamelione (il settimo o ottavo mese degli Ateniesi) (15. gennajo = 15. febbrajo.) Աթենացւոց եօթներորդ կամ ութերորդ ամիսը (15 Յունվ. = 15. Փետր.). Աթինալըլարըն եէտինճի եա սէքիզինճի այը (15. Մուհարրէմ = 15. Սէֆէր):

Γαμίζω. M. *ίσω.* dare in matrimonio, կարգել (աղջիկը). էվլէնտիրմէք (գըզը). (*μσ.*) maritarsi. էրիկ առնել. գօճայա վարմաք:

Γαμικὸς - ή - όν. nuziale, conjugale. ամուսնական, Հարսանիքի պատկանած. տիւյիւնէ՝ նիքեահա տայիր. *ικῶς. ἐπίῤ.*

Γαμοκλοπέω - ῶ. M. *ήσω.* commettere un' adulterio. շնութիւն ընել, շնալ. զինա էթմէք:

Γαμοκλοπία - ας (ή) adulterio. շնութիւն. զինա:

Γαμοκλόπος (ό) adultero. շնացող, շուն. զինաքեար:

Γάμος (ό) matrimonio. 2. le nozze. ամուսնութիւն. 2. Հարսանիք. նիքեահ. 2. տիւյիւն:

Γαμοστολέω - ῶ. M. *ήσω.* preparare le cose necessarie alle nozze. Հարսանիքի պէտք եղածները պատրաստել. տիւյիւնէ լէվազըմըն թէտարիք էթմէք:

Γαμοστολία - ας (ή) preparazione delle cose necessarie alle nozze. Հարսանիքի պէտք եղածները պատրաստելը. տիւյիւն հազըրլըղը:

Γαμοστόλος (ό, ή) preparatore delle nozze. Հարսանիքի պէտք եղածները պատրաստող. տիւյիւն թէտարիքճիսի:

Γαμψός - ή - όν. curvato, curvo. ծռած, ծուռ. էյիլմիշ, էյրի:

Γαμψότης - ητος (ή) curvatura. ծռութիւն. էյրիլիք:

Γάνος - εος - ους (τό) piacere, splendore, lustro. զուարճութիւն, շքեղութիւն, պայծառութիւն, փայլիւն. զէվք, պարլագլըգ, նուրանիլիք, ճիլալըլըք:

Γανόω - ῶ. M. *ώσω.* lustrare illuminare, rallegrare, lisciare. փայլեցընել, շքեղացընել, ուրախացընել, պայծառացընել, ողորկել. բարլաթմաք, շէֆաֆլաթմաք, ճիլա վէրմէք, սէվինտիրմէք:

Γάνυμαι. M. *ύσομαι.* godere, rallegrarsi. բերկրել, ուրախանալ. չօք մէսրուր օլմաք, էյլէնմէք, սէֆա էթմէք:

Γάνωμα (τό) *καὶ Γάνωσις* (ή) = *Γάνος.* 2. l'azione di lustrare, di lisciare. յղկելը, ողորկելը. ճիլա վէրմէ, ճիլալամա:

Γαρ (*γὲ, ἄρα*) *σύνδ.* poichè, perchè. (*Λατ.* enim). ինչու որ, քանզի. զիրա, չիւնքի:

Γαργαλίζω. M. *ίσω.* titillare, solleticare. խտղտել. խնտացընել. գըտըգլամաք, գըտըգլաթմաք (գըտըգլամաք):

Γαργαλισμὸς (ό) titillazione. խտղտում. գըտըգլամա (գըտըգլամա):

Γαργαρίζω. M. *ίσω.* gargarizzare. կոկորդը ողողել. ղարղարա էթմէք:

Γαργηρισμός (ό) gargarismo. կոկորդը ողողելը. ղարղարա էթմէ:

Γαστὴρ - έρος (ή) ventre, pancia. փոր. գարըն, [illegible]:

Γάστρα - ας (ή) il fondo d'ogni vaso. 2. il fondo della nave. ամէն ամանին տակը. 2. նաւին շալէմարանը. հէր գապըն ալթը. 2. կէմի թապանը:

Γαστρίζω. M. *ίσω.* saziare. կշտացընել. տօյուրմաք. (*μσ.*) saziarsi. կշտանալ. տօյմաք:

Γαστριμαργέω - ῶ. M. *ήσω.* mangiar da ghiottone. որկորի պէս ուտել. օբուր կիպի եէմէք:

Γαστριμαργία - ας (ή) golosità. որկրութիւն. օբուրլուգ:

Γαστρίμαργος (ό, ή) ghiottone, goloso. որկրամոլ. օբուր:

Γάστρις - ιος (ό, ή) che ha gran ventre, panciuto. մեծ փորունեցող. պիւյիւք գարընլը, չիշ. 2. = *Γαστρίμαργος.*

Γαστρισμὸς (ό) voracità, golosità. շատակերութիւն, որկորութիւն. չէվիրճիլիք, օբուրլուգ:

Γαστροκνημία (ή) *κνήμιον* (τὸ) (*κνήμη*) la polpa della gamba, polpaccio. թմբուկ սրունքին. պալտըր:

Γαστρολογία - ας (ή) gastrologia, trattato o discorso sul ventre. փորի վրայ խօսելը՝ ճառելը՝ խորատելը. գարըն հաքքընտա սէօհպէթ էթմէ:

Γαστρολόγος (ό, ή) gastrologo, chi tratta del ventre, delle buone vivande. փորի՝ աղէկ կերակուրներու վրայ խօսող. գարըն՝ էյի եէմէքլէր հաքքընտա սէօհպէթ էտէն:

Γαστρομαντεία - ας (ή) l'arte d'indovinare parlando dal ventre, gastromanzia. որովայնահմայութիւն. գարընտան լաքըրտը էտէրէք կէլէճէքլէրի սէօյլէմէ:

Γαστρόχειρ - ειρος (ό, ή) che si nutrisce coi proprj sudori, colle opere delle sue mani. իր քրտինքովը՝ ձեռքին աշխատանքովը կերակրուող. ալընըն թէրի՝ էլի էմէյի իլէ կէչինէն:

Γάστρων - ωνος = *Γάστρις.*

Digitized by Google

Γαῦλος (ὁ) mastello, in cui si mugne il latte. [illegible] 2. = Ὁλκάς.

Γαυριάω. M. άσω. vanagloriarsi. [illegible]

Γαῦρος (ὁ, ἡ) orgoglioso, superbo, arrogante. [illegible]

Γαυρόω-ῶ. M. ώσω. rendere arrogante, superbo. [illegible] (μσ. ἢ πθ.) = Γαυριάω.

Γὲ (μόρ. ἐγκλιτ. ἢ Σύνδ.) (Βεβαιωτ. καὶ Προσθετ.) certamente, ancora. [illegible] 2. (ἐλαττωτ.) al meno. [illegible] 3. (Παραπληρωμ. ἢ Ἐμφατ. ὡς Ἔγω γε, Ἦδε γε, Πάνυγε, κτλ.).

Γέα (ἡ) = Γῆ.

Γέγειος (ὁ, ἡ) Ἰων. antico. [illegible]

Γεγηθότως. ἐπίῤ. (μτχ.) allegramente. [illegible]

Γεγωνέω-ῶ. M. ήσω (γιγνώσκω) alzar la voce, parlare ad alta voce. [illegible]

Γεγωνὸς-ἡ-όν (τὸ παρθτ. ότερος-ότατος) pronunziato ad alta voce. [illegible]

Γεῖσον ἢ *Γεῖσσον* (τὸ) grondajo. [illegible]

Γειτνία-ας (ἡ) = Γειτόνησις, Γειτονία.

Γειτνιάζω. M. άσω. avvicinarsi, approssimarsi. [illegible]

Γειτνίασις-εως (ἡ) vicinanza, l'essere vicino. [illegible]

Γειτνιάω-ῶ. M. άσω. καὶ

Γειτονεύω. M. εύσω. καὶ (μσ.)

Γειτονεύομαι. M. εύσομαι. καὶ

Γειτονέω-ῶ. M. ήσω. = Γειτνιάζω.

Γειτόνημα-ατος (τὸ), *Γειτόνησις-εως* (ἡ), *Γειτονία-ας* (ἡ) } vicinanza. [illegible]

Γείτων-ονος (ὁ, ἡ) vicino, prossimo. [illegible]

Γελασείω (χ. M.) desiderare di ridere. [illegible]

Γελάσιμος (ὁ, ἡ) degno di riso, ridicolo. [illegible]

Γελασῖνος (ὁ) (ἐπίθ. τοῦ Δημοκρίτου.) chi ride sempre. [illegible]

Γελάσκω ἀντὶ *Γελάω.*

Γέλασμα (τὸ) riso. [illegible]

Γελαστής-οῦ (ὁ) irrisore. 2. chi ride. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Γελαστικὸς-ἡ-όν. chi può ridere. [illegible] ἐπίῤ.

Γελαστὸς-ἡ-όν. degno di riso, ridicolo. [illegible]

Γελάω-ῶ. M. άσομαι. ridere, esser giocondo, ilaro. [illegible] (μτβτ.) irridere, schernire. [illegible]

Γελγὶς-ιος ἢ *ἶθος* ἢ *ἶδος* (ἡ) spicchio d'aglio. [illegible]

Γελγοπώλης-ου (ὁ) venditor di cenci, di stracci, mercante in minuto merciajo. [illegible]

Γέλγος-εος-ους (τὸ) merci di poco valore. [illegible]

Γελοιάζω. M. άσω. dire delle cose da ridere, dire delle buffonerie. [illegible]

Γελοῖος-α-ον. ridicolo, degno di riso. 2. chi cagiona del riso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Γελοιότης-ητος (ἡ) il ridicolo. [illegible]

Γελοίως. ἐπίῤ. ridicolosamente. [illegible]

Γέλως-ωτος (ὁ) riso. 2. cosa ridicola, il ridicolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Γελωτοποιέω-ῶ. M. ήσω. far ridere, eccitare il riso. [illegible]

Γελωτοποιὸς (ὁ, ἡ) chi fa ridere, chi muove il riso, buffone. [illegible]

Γεμίζω. M. ίσω. empire. [illegible]

Γέμισμα (τὸ) ciò che serve ad empiere, peso. [illegible]

Γεμιστὸς-ἡ-όν. empiuto. [illegible]

Γέμω (χ. M.) esser pieno. [illegible]

Γενάρχης-ου (ὁ) capo di famiglia, capo di nazione. [illegible]

Γενεὰ-ᾶς (ἡ) generazione, nascita. 2. l'età degli uomini. 3. la successione della generazione. 4. razza, progenie, tribù. 5. i posteri. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Γενεαλογέω-ῶ. M. ήσω. fare la genealogia. [illegible]

Digitized by Google

Γενεαλόγημα (τὸ) } genealogia. [illegible]
Γενεαλογία - ας (ἡ) } [illegible]

Γενεαλογικὸς - ἡ - όν. genealogico. [illegible]

Γενεαλόγος (ὁ, ἡ) genealogista. [illegible]

Γενεάρχης - ου (ὁ) = Γενάρχης.

Γενέθλη - ης (ἡ) origine, generazione. [illegible] = Γένος, Γενεά.

Γενεθλιάζω. Μ. άσω. celebrare i natali [illegible]

Γενεθλιαλόγος (ὁ, ἡ) genetliaco, fattor di oroscopi. [illegible]

Γενέθλιος - α ἢ ος - ον. natalizio. [illegible] (τὰ γενέθλια) i natalizii, i natali. [illegible]

Γένεθλον (τὸ) = Γέννημα.

Γενειὰς - άδος (ἡ) barba. 2. gote, guancie. [illegible]

Γένειον (τὸ) mento. 2. barba. [illegible]

Γενέσιος (ὁ, ἡ) = Γενέθλιος.

Γένεσις - εως (ἡ) origine, nascita. [illegible]

Γενετὴ - ῆς (ἡ) = Γέννησις.

Γενετὴρ - ῆρος (ὁ) καὶ Γενέτης (ὁ) = Γεννήτωρ.

Γενὴ (γνὴ) τῆς - ου ἢ οὗ (ὁ) genitore, generatore. [illegible]

Γενητὸς - ἡ - όν. fatto, creato, che si può fare. [illegible]

Γενικὸς - ἡ - όν. generale, universale. 2. proprio alla generazione. [illegible] (ἡ) (δηλ. πτῶσις) genitivo. [illegible]

Γενικῶς. ἐπίῤ. generalmente. [illegible]

Γέννα - ας (ἡ) ἀντὶ Γενεὰ ἢ Γένος.

Γενναιάζομαι. Μ. άσομαι. comportarsi da uomo coraggioso, incorraggiarsi. [illegible]

Γενναῖος - α - ον (γέννα) generoso. liberale, valoroso, nobile. [illegible]

Γενναιότης - ητος (ἡ) generosità, valore. [illegible]

Γενναιόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha sentimenti generosi. [illegible]

Γενναίως. ἐπίῤ. generosamente, valorosamente. [illegible]

Γεννάω - ῶ. Μ. ήσω. generare. [illegible] (ἐπὶ γῆς) produrre. [illegible]

Γέννημα (τὸ) il parto, prodotto, frutto di terra. [illegible]

Γέννησις - εως (ἡ) nascita. [illegible]

Γεννήτειρα - ας (ἡ) genitrice. [illegible]

Γεννητὴρ - ῆρος (ἡ) } genitore. [illegible]
Γεννητὴς - οῦ (ὁ) } [illegible]

Γεννητικὸς - ἡ - όν. che può generare, genitale, generativo. [illegible]

Γεννητὸς - η - όν. genito, nato. [illegible] ητῶς. ἐπίῤ.

Γεννήτρια - ας (ἡ) θηλ. τοῦ

Γεννήτωρ - ορος (ὁ) genitore. [illegible] (Γεννήτορες) (οἱ) i genitori. [illegible]

Γεννικὸς - ἡ - όν. = Γενναῖος. ικῶς. ἐπίῤ.

Γένος - εος - ους (τὸ) = Γενεά. 2. famiglia. 3. consanguinei, i parenti. 4. tribù, nazione. 5. (λογικ.) genere (similitudo specierum.). 6. (γρμτκ.) sesso, genere. 7. età. 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible]

Γεραιὸς - ά - όν. vecchio. [illegible] (ἐπμ.) = Γεραρός.

Γεραίρω Μ. αρῶ. premiare, ricompensare. [illegible] (ἐν γέν.) = Τιμάω.

Γεραίτατος, ὑπερθ. καὶ

Γεραίτερος - α - ον συγκριλ. τ. Γεραιός. (οἱ Γεραίτεροι.) i senatori, i primati. [illegible]

Γεράνιον (τὸ) geranio (pianta). 2. sorta di macchina per sollevare pesi. [illegible] 2. [illegible]

Γερανίτης ου (ὁ) geronite (sorta di pietra, di cui il colore rassomiglia a quel del collo di grù.) [illegible]

Γέρανος (ἡ, καὶ [μτγν.] ὁ) grù (uccello). 2. sorta di ballo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Γεραὸς - η - όν. = Γεραιός.

Γεραρὸς - ά - όν. venerabile, rispettabile. [illegible] 2. (μτγν.) = Γεραιός.

Γέρας - γέραος - ως (τὸ) onore, premio. [illegible]

Γερόντειος - α - ον. = Γεροντικός.

Γεροντία - ας (ἡ) vecchiaja. [illegible] 2. = Γερουσία.

Γεροντιάω - ῶ. Μ. άσω. καὶ Γεροντίζω. Μ. ίσω. essere vecchio. [illegible]

Γεροντικὸς - ἡ - όν. che appartiene ai vec-

Digitized by Google

chi. ծերոց վերակերկեալ. իխթիյարլարա փայ-եր. *ιχῶς. ἐπίῤ.*

Γεροντοκομεῖον (τὸ) ospitale dei vecchi. ծերերու հիւանդանոց. իխթիյարխանէ:

Γεροντοκομέω-ῶ. M. ήσω. curare i vecchi. ծերերը խնամել. իխթիյարլարը գայըրմագ:

Γεροντοκόμος (ὁ, ἡ) che cura i vecchi. ծերոց խնամատար. իխթիյարլարը գայըրան:

Γερουσία-ας (ἡ) assemblea di primati. ծերակոյտ. երգանը տէվլէթ մէճլիսի:

Γερουσιαστής-οῦ (ὁ) senatore. սինկղիտա-կան. երգան տէվլէթ:

Γερούσιος (ὁ, ἡ) vecchio, che conviene ai vecchi. ծեր, ծերերու պատկանած. իխթիյար, իխթիյարա տաիր:

Γέῤῥον (τὸ) (*περσ. ἤ εἴρω*) scudo di giunchi. 2. capanna. 3. siepe. Ճիլէ վահան. 2. տաղաւար, հիւղ. 3. ցանգ. ասղըն գալ-գան. 2. գուլիպէ. 3. պարը:

Γέρων-οντος (τὸ) vecchio. ծեր. իխթիյար:

Γεῦμα-ατος (τὸ) ciò che si gusta. 2. cibo. Ճաշակուող բան. 2. կերակուր. տա-տըլան նէսնէ. 2. թաամ. (*μτγν.*) pranzo. կէսօրուան կերակուր. էօյլէն թաամը:

Γευστήριον (τὸ) tazza per gustar il vino. գինիին համը նայելու համար կերպ մը գաւաթ. շարապըն տատընը պագմա իչին վէր սոյ գատեհ:

Γευστὸς-η-όν. gustabile. Ճաշակուելու. տատըլըր:

Γεύω. M. γεύσω. dar a gustare. Ճաշակե-լու՝ համը նայելու՝ փորձելու համար տալ. տատընը պագմայա՝ օչնամայա վերմէք. (*μσ.*) gustare. Ճաշակել, համը նայել. տատմագ:

Γέφυρα-ας (ἡ) argine. թումբ. արգ, սէ-պէնտ. 2. (*συνήθ.*) ponte. կամուրջ. քէօփրիւ. 3. (*ἐν γέν.*) transito, passaggio. անցք. կեչիտ:

Γεφύριον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Γέφυρα.*

Γεφυροποιέω-ῶ. M. ήσω. costruire un ponte. կամուրջ մը շինել. քէօփրի եափ-մագ:

Γεφυροποιὸς (ὁ, ἡ) costruttore di ponti. կամուրջ շինող. քէօփրի եափան:

Γεφυρόω-ῶ. M. ώσω. unire un fiume con un ponte. կամուրջով մը գետին երկու կողմը միաւորել, գետի մը կամուրջ նետել. տէր չայը քէօփրի իլէ կէչիլիր էթմէք, չայա տէր քէօփրի աթմագ:

Γεφύραμα (τὸ) } ponte gettato sopra
Γεφύρωσις-εως (ἡ) } un fiume. 2. l'unire un fiume con un ponte. գետի վրայ ձգուած կամուրջ. 2. գետի մը կամուրջ նետելը. չայա աթըլմըշ քէօփրի, չայըն էքի թե-րաֆընը տէրլէշտիրէն քէօփրի. 2. չայըն իւս-տիւնէ տէր քէօփրի աթմագ:

Γεωγραφέω-ῶ. M. ήσω. fare la descrizione della terra, applicarsi alla geografia. աշխարհը գծագրել, աշխարհագրութեան պարապիլ. իլմ արզը մէշղուլ օլմագ:

Γεωγραφία-ας (ἡ) geografia. աշխարհագրութիւն. իլմ արզ, ճօղրաֆիա:

Γεωγραφικὸς-ή-όν. geografico. աշխարհագրական. իլմ արզա մութէալլիգ:

Γεωγράφος (ὁ) geografo. աշխարհագիր. ճօղրաֆիա-իլմ-տէր:

Γεώδης-εος (ὁ, ἡ) di terra, terreo. երկրային, հողային. թօփրագլը:

Γεωλοφία-ας (ἡ) } colle, altezza. բլուր.
Γεωλόφιον (τὸ) } թէփէճիկ, պայըրճըգ:

Γεωμετρέω-ῶ. M. ήσω. misurar la terra. երկիրը չափել. եէրի էօլչմէք:

Γεωμέτρης-ου (ὁ) geometra. երկրաչափ. մուհենտիս, էհլի հէնտէսէ:

Γεωμετρία-ας (ὁ) geometria. երկրաչափութիւն. մուհենտիսլիք, իլմի հէնտէսէ:

Γεωμετρικὸς-ή-όν. geometrico. երկրաչափական. մուհենտիսլիկէ մութէալլիք, հէնտէսէ:

Γεωμετρικῶς. ἐπίῤ. geometricamente. երկրաչափի պէս, երկրաչափութեան պահանջածին պէս. իլմի հէնտէսէյէ կէօրէ, իլմի հէնտէսէ մուճիպինճէ:

Γεωμιγὴς-έος (ὁ, ἡ) mescolato di terra. հողով խառնուած. թօփրագ իլէ գարըշմըշ:

Γεωμόρος (ὁ) (*γῆ, μείρω*) colui che nelle distribuzioni delle terre ebbe una parte. գետիններու բաժնելու ատեն մէկ մասը առած. եէրլէրի գա, եէրլէրին տէր հիս-սէսինի ալմըշ. = *Ἄποικος, Γεωργὸς ἤ Γεωργικός.*

Γεωνόμος (ὁ) chi distribuisce le terre agli eredi. ժառանգորդներու երկիրը բաժնող. միրասճըլարա եէրի գայ էտէն:

Γεωπονέω-ῶ. M. ήσω. coltivar la terra. երկիր հերկել. թօփրագը սիւրմէք:

Γεωπονία-ας (ἡ) = *Γεωργία.*

Γεωπόνος (ὁ) coltivator di terra. երկրագործ. չիֆթչի:

Γεωργέω-ῶ. M. ήσω. lavorar la terra. երկիր գործել, երկրագործութիւն ընել. եէրի սիւրմէք, չիֆթչիլիք էթմէք:

Γεώργημα (τὸ) coltivazione della terra. երկիր հերկելը. թօփրագ սիւրմէք:

Γεωργήσιμος (ὁ, ἡ) coltivabile, coltivo. հերկուելու. սիւրիւլիր, չիֆթ օլունուր:

Γεωργία-ας (ἡ) agricoltura. երկրագործութիւն. չիֆթչիլիք. 2. (*συνεκδ.*) = *Γεώργιον.*

Γεωργικὸς-ή-όν. appartenente all'agricoltura. երկրագործութեան պատկանած. չիֆթչիլիկէ տայիր:

Γεώργιον (τὸ) terra lavorata. 2. messe, frutto. հերկուած երկիր. 2. հունձք, պտուղ. էքիլմիշ չիֆթ օլունմուշ թօփրագ. 2. էկին, մէյվէ:

Γεωργὸς (ὁ, ἡ) agricoltore, coltivatore. երկիր գործող՝ հերկող. չիֆթչի, ռէնչպէր, տէհգան:

Γεωρυχέω-ῶ. M. ήσω. scavar la terra. երկիրը փորել. եէրի գազմագ:

Γεωσπορέω-ῶ. M. ήσω. seminar la terra. երկիրը սերմ ցանել. թօփրագա թոհում էքմէք:

Γεωτομία (ἡ) = *Γεωργία.*

Γεωτόμος (ὁ, ἡ) che fende la terra, agricoltore. երկիրը ճեղքող, երկրագործ. թօփրագը եարան, չիֆթչի, ռէնչպէր:

Γεωφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode delle terre. երկիրներու պահապան. թօփրագ պէքճիսի:

Γῆ, γῆς (ἡ) (*κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Γέα*) la totale sfera della terra. 2. terra. աշխարհին բոլոր գունդը. 2. հող. գիւրրէյի արզ. 2.

Digitized by Google

թօփրագ. 3. = Ἀγρὸς, Ἀμπελών. 4. = Κλῆμα.

Γηγενής - έος (ὁ, ἡ) nativo della terra, uomo. 2. prodotto dalla terra. երկրածին, հողածին, մարդ. 2. երկրէ բուսած, երկրաբոյս. թօփրագդան հասըլ օլմըշ, ինսան. 2. թօփրագ մահսուլու, թօփրագդան չըքմըշ:

Γήδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Γῆ*.

Γῆθεν. ἐπίῤ. dalla terra. երկրէն. եէրտէն:

Γῆθος - εος - ους (τὸ) (ἦθος) } gioja, al-
Γηθοσύνη - ης (ἡ) } legrezza.
խնդութիւն, ցնծում. սեվինճ, մէսրուրիյէթ:

Γηθόσυνος (ὁ, ἡ) giocondo, allegro. ուրախ, զուարթ. շատ, մէսրուր:

Γηθοσύνως. ἐπίῤ. allegramente. խնդամով, ուրախութեամբ. սեվինճ մէսրուրիյէթ իլէ:

Γήϊνος (ὁ, ἡ) terrestre. երկրային. թօփրագլը, ֆանի (τρπ.) = *Φθαρτός*.

Γήπεδον (τὸ) terreno, campo. երկիր, անդ. թօփրագ, չիֆթլիք:

Γηπετής - έος (ὁ, ἡ) caduto per terra. երկիրը ինկած. եէրէ տիւշմիւշ:

Γηραιὸς - ὰ - όν. vecchio. ծեր. իխթիյար:

Γηραλέος ἢ *Γηράλιος - α - ον*. = *Γηραιός*.

Γήραμα (τὸ) vecchiaja, l' invecchiarsi. ծերութիւն, ծերանալը. իխթիյարլըգ. իխթիյարլանմա:

Γῆρας - αος - ως (τὸ) vecchiaja. ծերութիւն. իխթիյարլըգ. 2. = *Λεβηρίς*.

Γηράσκω. Μ. *γηράσω*. invecchiarsi. ծերանալ. իխթիյարլանմագ:

Γηροκομεῖον (τὸ) ospitale di vecchi. ծերերու հիւրանոց. իխթիյարխանէ:

Γηροκομέω - ῶ. Μ. *ήσω*. curare, aver la cura de' vecchi. ծերերը հոգալ. իխթիյարլարը պագմագ:

Γηροκόμος (ὁ, ἡ) che prende cura per i vecchi. ծերոց հոգ տանող. իխթիյարլարը պագըճը:

Γηροτροφεῖον (τὸ) luogo, ove si nutriscono i vecchi. ծերերուն սնանելու տեղը. իխթիյարլարըն պէսլէնտիկի մահալլի:

Γηροτρόφος (ὁ, ἡ) colui, che nutrisce i vecchi. ծերերը սնուցանող. իխթիյարլարը պէսլէյէն:

Γηφάγος (ὁ, ἡ) che mangia la terra. հող ուտող. թօփրագ եէյէն:

Γιγανταῖος - α - ον, καὶ *Γιγάντειος - α - ον*. καὶ *Γιγαντιαῖος-α-ον*. gigantesco, colossale. սկայաձեւ, վիթխարի. տէվ, տէվըման:

Γιγαντομαχία - ας (ἡ) combattimento di giganti. հսկայից պատերազմը, սկայամարտութիւն. տէվլէրին ճէնկի, հարպը էֆրէթ:

Γιγαντώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ai giganti. հսկայից նման. տէվէ պէնզէր, տէվըման. = *Γιγανταῖος*.

Γίγαρτον (τὸ) la semenza dell' uva. խաղողի սերմ. իւզիւմ չէքիրտէկի:

Γίγας - αντος (ὁ) gigante. հսկայ. տէվ, էֆրէթ:

Γιγγλυμὸς (ὁ) (*γλύφω*.) giuntura delle ossa. ոսկրներուն յօդուածը. էքլէմլէրին պաղը: (κυρ.) cardine della porta. դրան ծխնի. գափու րէզէսի:

Γιγγραίνω. Μ. *ανῶ*. suonar il flauto chiamato gingra. գինգրա ըսուած սրինգը փչել. ճինկրա տէնիլէն նէյի չալմագ:

Γίγγρα - ας (ἡ) (ὀνμτ.) gigra, nome di un piccolo flauto. գինգրա, մէկ կերպ պզտիկ սրինգ մը. ճինկրա՝ տէր ազ թէպլէթ տէրէ:

Γίγνομαι. Μ. *γένησομαι* (ἀρχαιότ. *γίνομαι*). farsi, diventare. (*Λατ*. fio). ըլլալ. օլմագ:

Γιγνώσκω. Μ. *γνώσομαι* καὶ ✕ *γνωροῦμαι* (ἀρχαιότ. τ. *γινώσκω*). conoscere. 2. sapere. 3. intendere. 4. stimare. 5. decretare. ճանչնալ. 2. գիտնալ. 3. հասկընալ. 4. կարծել. 5. վճռել. թանըմագ. 2. պիլմէք. 3. անլամագ. 4. զաննէթմէք. 5. գարար վէրմէք, ֆիքիր էթմէք. (μτγν.) congiungersi. գիտել, կնկան հետ պառկիլ. չիֆթլէշմէք:

Γίνομαι. Ζ. *Γίγνομαι*.

Γινώσκω. Ζ. *Γιγνώσκω*.

Γλάγος - εος - ους (τὸ) ✕ = *Γάλα*.

Γλαυκόμματος (ὁ, ἡ) cesio, կապուտակն. մավի կէօզլիւ:

Γλαυκὸς - ή - όν. turchino, azzurro. կապուտակ. մավի, ճիվիտրէնկ:

Γλαυκότης - ητος (ἡ) colore glauco. կապուտագոյն. կէօք մավիլիք, մավի րէնկ:

Γλαυκόχροος - ους (ὁ, ἡ) di color glauco. կապուտագոյն, ծովագոյն. մավի, ճիվիտրէնկ.

Γλαυκόω. Μ. *ώσω*. render glauco. կապուտցնել. մավի էթմէք:

Γλαύκωμα (τὸ) glaucoma. աչաց ախտ մըն է. գէօզ աղրըսը:

Γλαυκῶπις - ιδος (ἡ) che ha gli occhi turchini. կապուտակն. մավի կէօզլիւ:

Γλαὺξ - κὸς (ἡ) civetta, բու. պայղուշ:

Γλαφυρὸς - ὰ - όν. elegante, pulito, vago. 2. profondo, cupo. շքեղ, պերճ, բարձրաձի. 2. խորունկ, գոգաւոր. չիֆթ, չէրէն, տէլիքլէր. 2. չուգուր, տէրին: *ρῶς*. ἐπίῤ.

Γλαφυρότης - ητος (ἡ) eleganza, vaghezza. շքեղութիւն, պերճութիւն. չէլապիլի չէրէնլիք:

Γλήνη - ης (ἡ) (*γλῆνος*). pupilla. բիբ. կէօզ պէպէյի. (συνεκδχ.) = *Ὀφθαλμός*. (μτγν.) puttella, pulzella. պզտիկ աղջիկ. քըզճաղազ. (κυρ. καὶ μτφρ.)

Γλῆνος - εος - ους (τὸ) ogni cosa vaga, deliziosa. բարձրաձի՝ շքեղ բան. կիւզէլ՝ էյլէնճէ նէսնէ. (ὅθ) = *Γλήνη*, *Ἄγαλμα*, *Ἄστρον*.

Γλίσχρος - α - ον (*γλία*) viscoso, glutinoso, tenace. խէժային, սոսնձային, մածուցիկ. զամգլը, եափըշգան, եափըշգան. (μτφρ.) avaro. ագահ. թամահքեար. *ί-σχρως*. ἐπίῤ.

Γλίσχρων - ονος (ὁ, ἡ) povero. աղքատ. ֆուգարա:

Γλοιοπότης - ου (ὁ) che beve le lordure dei corpi. մարմնէ ելած գարշութիւնը խմող. պէտէնտէն չըգան քիրլէրի իչէն՝ չէքէն:

Γλοιὸς (ὁ) (*γλία*) le lordure del bagno. բաղնիքի գարշութիւն. համամ քիրլէրի. (ἐν γέν.) lordura, succidume. Աղտեղութիւն, գարշութիւն. քիրլէր, մունտարլըգ:

Γλυκάζω. Μ. *άσω*. essere dolce, avere un gusto dolce. անուշ ըլլալ. անուշ համ ունենալ. թաթլը օլմագ, տատը թաթլը օլմագ. 2. (μτβτ.) = τῷ

Digitized by Google

Γλυκαίνω. *M.* *ανῶ.* rendere dolce, addolcire. [illegible]

Γλύκανσις - εως (ἡ) l'addolcirsi. [illegible]

Γλυκαντικὸς - ὴ - όν. addolcitivo. [illegible]

Γλύκασμα - ατος (τὸ) liquore dolce, sorbetto. [illegible]

Γλυκασμὸς (ὁ) = *Γλύκανσις*, *Γλύκασμα.*

Γλυκερὸς - ὰ - όν. = *Γλυκύς.*

Γλυκίζω. *M.* *ίσω.* = *Γλυκάζω.*

Γλυκισμὸς (ὁ) = *Γλυκασμός.*

Γλυκοστάφυλος (ὁ, ἡ) che ha uve dolci. [illegible]

Γλυκύδωρος (ὁ, ἡ) che da doni soavi. [illegible]

Γλυκύθυμος (ὁ, ἡ) d'animo placido, benigno. [illegible]

Γλυκύκαρπος (ὁ, ἡ) che produce frutti dolci. [illegible]

Γλυκύκρεως - ω (ὁ, ἡ) che ha dolce carne. [illegible]

Γλυκύμυθος (ὁ, ἡ) che parla dolcemente. [illegible]

Γλυκύπαις - αιδος (ὁ, ἡ) chi ha o genera dolci, belli figli. [illegible]

Γλυκυπάρθενος (ἡ) dolce, graziosa vergine. [illegible]

Γλυκύρριζος (ὁ, ἡ) che ha dolci radici. [illegible] (*οὐσ.*) *ὑῤῥίζα* (ἡ) - *ὑῤῥίζον* (τὸ) liquirizia, regolizia. [illegible]

Γλυκὺς - έος (τὸ) dolce. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Γλυκυτης-ητος (ἡ) dolcezza. [illegible]

Γλυκύφωνος (ὁ, ἡ) che ha voce dolce. [illegible]

Γλύμμα - ατος (τὸ) scultura. [illegible] 2. = *Γλυφή.*

Γλυπτὴρ - - ῆρος / *Γλύπτης - ου* (ὁ) } scultore. [illegible]

Γλυπτὸς - ὴ - όν. scolpito. [illegible]

Γλύφανον (τὸ) scarpello. [illegible]

Γλυφεῖον (τὸ) = *τῷ προηγ.*

Γλυφεὺς - έως (ὁ) = *Γλύπτης.*

Γλυφὴ (ἡ) l'azione di scolpire, scultura. [illegible] 2. = *Γλύμμα.*

Γλύφω. *M.* *γλύψω.* scolpire, intagliare, scarpellare. [illegible]

Γλῶσσα - ης (ἡ) lingua. [illegible] 2. (*συνεκδχ.*) = *Διάλεκτος.* 3. discorso. [illegible] 3. (*γρμτ.*) parola antiquata, andata in disuso. [illegible]

Γλωσσαλγέω - ῶ. *M.* *ήσω.* aver dolor di lingua. 2. esser loquace, ciarlare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Γλωσσαλγία - ας (ἡ) loquacità. [illegible]

Γλωσσάριον (τὸ) *ὑποκορ.* *τ.* *Γλῶσσα.* glossario, piccola lingua. [illegible]

Γλωσσογράφος (ὁ, ἡ) commentatore. [illegible]

Γλωσσοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di una lingua. [illegible] *ειδῶς.* *ἐπίῤ.*

Γλωσσοκάτοχος (ὁ, ἡ) che contiene, trattiene la lingua. [illegible]

Γλωσσοκρατέω - ῶ. *M.* *ήσω.* contenere, trattenere la lingua. [illegible]

Γλωσσοτομέω - ῶ. *M.* *ήσω.* tagliare ad uno la lingua. [illegible]

Γλῶττα - ης (ἡ) *Ἀττ.* *ἀντὶ* *Γλῶσσα.*

Γλωττίζω *M.* *ίσω.* bacciare lascivamente. [illegible]

Γλωττὶς - ίδος (ἡ) *ὑποκρ.* *τ.* *Γλῶσσα.* 2. la linguetta di flauto. 3. sorta di uccello, che guida le quaglie. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Γνάθος (ἡ) mascella. 2. dente. 3. filo tagliente (*Λατ.* acies). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Γνάπτω. *M.* *άψω.* scardassare, carminare, cardere. [illegible]

Γνάφαλον (τὸ) borra. [illegible]

Γναφεῖον (τὸ) la bottega di follone. [illegible]

Γναφεὺς - έως (ὁ) follone. [illegible]

Γναφευτικὴ (ἡ) l'arte di purgare i panni. [illegible]

Γναφεύω. *M.* *εύσω.* pulire i panni, essere follone. [illegible]

Γνάφος - εος - ους (τὸ) cardo. [illegible]

Γνήσιος - α - ον. che non è spurio, adulterino. 2. legittimo, vero, non alterato, ingenuo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Γνησιότης - ητος (ἡ) leggittimità. [illegible]

Γνησίως. *ἐπίῤ.* legittimamente. [illegible]

Digitized by Google

Γνόφος (ὁ) tenebra, oscurità. 2. turbine. մութ, աղջամուղջ, խաւար. 2. մրրիկ (Հով). Խաւարեալ. 2. Խոյ (բառակերպ)։

Γνοφόω-ῶ. Μ. ώσω. coprir di tenebre, oscurare. մթնցընել. խաւարիմաց, խաւարեցի եղեւ։

Γνοφώδης-εος (ὁ, ἡ) tenebroso. մութ, խաւարչային. խաւարեալ, խաւարիչ։

Γνώμη-ης (ἡ) opinione, sentimento, intenzione. 2. volontà, proposito. 3. mente, giudizio, prudenza. 4. adesione, inclinazione. 5. consiglio. (πλθ.) 6 apotegma. կարծիք, դիտաւորութիւն. 2. կամք, առաջադրութիւն. 3. միտք, դատողութիւն, խոհեմութիւն. 4. միաւորութիւն, յօժարութիւն. 5. խորհուրդ. 6. առած, գերեզմանք (?)...

Γνωμικὸν (τὸ) detto sentenzioso, apotegma. խմաստալից խօսք, առած. Միտ, Միտք...

Γνωμικὸς-ὴ-όν. sentenzioso. մտաւոր, խմաստալից. Միջնաւոր, ...

Γνωμικῶς. ἐπίῤ. sentenziosamente. խմաստաբար. ...

Γνωμοδοτέω-ῶ. Μ. ήσω. dar la sua opinione, il suo sentimento. իր կարծիքը տալ յայտնել՝ արտայայտել. ...

Γνωμοδότημα (τὸ) l'opinione data. տրուած՝ յայտնուած կարծիք. ...

Γνωμολογέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare sentenziosamente. խմաստաբար խօսիլ. ...

Γνωμολογία-ας (ἡ) discorso sentenzioso. 2. il parlare sentenziosamente. մտաւոր՝ խմաստալից խօսք. 2. խմաստաբար խօսիլը. ...

Γνωμολογικὸς-ὴ-όν. che appartiene al parlare sentenzioso. մտաւոր՝ խմաստալից խօսքեր գրուցելու պատկանած. ...

Γνωμολόγος (ὁ, ἡ) chi parla sentenziosamente. խմաստաբար խօսող. ...

Γνωμονικὸς-ὴ-όν (μέ, γεν). prudente, sensato, esperto. 2. gnomonico. խոհեմ, խելացի, կիրթ. 2. ...

Γνωμοσύνη-ης (ἡ) conoscenza, intelligenza, la facoltà di distinguere, di giudicare. իմացութիւն, դատողութիւն, ...

Γνωμοτυπέω-ῶ. Μ. ήσω. = Γνωμολογέω.

Γνώμων-ονος (ὁ, ἡ) = Γνωμονικὸς. 2. gnomone. 3. gnomone (negli oriuoli a sole si dice l'ago). ...

Γνωρίζω. Μ. ίσω. conoscere. ճանչնալ. ... (ἀμτβ. ἡ μσ. μὲ αἰτιατ.) intendere, discernere (σπν.) sapere. Հասկնալ, որոշել, գիտնալ. ...

Γνώριμος-ος καὶ (σπν)-η-ον. famigliare, noto. ընտանի, ծանօթ. ...

Γνωριμότης-ητος (ἡ) amicizia, famigliarità. ընտանութիւն, ծանօթութիւն. ...

Γνωρίμως. ἐπίῤ. famigliarmente. ընտանեբար. ...

Γνώρισις-εως (ἡ) conoscimento. ճանաչում. ...

Γνώρισμα (τὸ) ciò che serve a far conoscere, indice. ճանչցնելու յարմար բան, նշան. ...

Γνωρισμὸς (ὁ) = Γνώρισις.

Γνωριστὴς-οῦ (ὁ) conoscitore, ճանչցող, բանի հասկցող. ...

Γνωριστικὸς-ὴ-όν. che serve a far conoscere. ճանչցընելու յարմար. ...

Γνωσιμαχέω-ῶ. Μ. ήσω. rinunziare, abbandonare la sua prima opinione, pentirsi. ...

Γνωσιμάχος (ὁ, ἡ) che cambia opinione, che si pente. ...

Γνῶσις-εως (ἡ) cognizione, scienza, sapere, prudenza. 2. sentenza giudiciaria. գիտութիւն, ... 2. ... = Γνώρισις, Γνωριμότης.

Γνωστέος-α-ον. θετ. τ. Γιγνώσκω.

Γνωστικὸς-ὴ-όν. che ha la facoltà di conoscere, intelligente. ճանչնալ կրցող, ...

Γνωστὸς-ὴ-όν. noto, amico, famigliare. ծանօթ, բարեկամ, ընտանի. ...

Γογγύζω. Μ. ύσω. mormorare, borbottare. քրթմնջել. ...

Γογγυλεύω. Μ. εύσω. rotondare, far rotondo. կլորցընել. ...

Γογγυλίζω. Μ. ίσω. = Γογγυλεύω.

Γογγυλὶς-ίδος (ἡ) rapa, 2. pillola. ...

Γόγγυσις-εως (ἡ) καὶ

Γογγυσμὸς (ὁ) mormorio, mormorazione. ...

Γογγυστὴς-οῦ (ὁ) καὶ Γογγυστικὸς-ὴ-όν. solito a borbottare. ...

Γογγυστικῶς. ἐπίῤ. mormorando, con mormorazione. ...

Γοερὸς-ὰ-όν. gemente, lamentevole. ...

Γόης-ητος (ὁ) ciarlatano, mago, incantatore. ...

Γοητεία-ας (ἡ) ciarlataneria, magia, incantesimo. ...

Γοήτευμα (τὸ) incantesimo. ...

Digitized by Google

թիւն. կէօզպաղճըլըք. (τά) frode. նենգ, խաբէութիւն. հիլէ ։

Γοητεύω. M. εύσω. incantare. կախարդել. կէօզ պաղլամաք, կէօզպաղլամաք ։

Γόμος (ό) carico d'una nave. նաւու մը բեռ. կէմի եիւքիւ ։

Γομόω-ῶ. M. ώσω, = Γεμίζω.

Γόμφιος (ό) (γόμφυς) dente mascellare. սեղանատամն. ազը տիշի ։

Γόμφος (ό) cavicchia. մեծ բեւեռ. կէօզսիւզ չիվի (օդունտան) ։

Γομφόω-ῶ. M. ώσω. inchiodare. բեւեռել ամրացնել. չիվիլէմէք ։

Γομφωτὴρ-ῆρος (ό) che inchioda, marangone. բեւեռիչ զարնող, հիւսն. չիվիլէյէն, մարանկօզ ։

Γονατίζω. M. ίσω. inginocchiarsi. ծունկ չոքել, ծնկի վրայ գալ. տիզ չէօքմէք ։

Γονάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Γόνυ.

Γονεὺς-έως (ό) = Γεννήτωρ. (πλθ.) Γονεῖς. il padre e la madre, genitori. ծնօղք. անա ։

Γονὴ-ῆς (ή) generazione, prole. ծննդութիւն, սերունդ. օյաղ, էվլատ, ձիւրիւյ. 2. = *Σπέρμα.* 3. *(πλθ.) Γέννημα.* 4. le membra genitali. ծննդական անդամք. ատ էտէպլէրի ։

Γονικὸς-ή-όν. fecondo, genitale, prolifico. ծննդարար, զաւակագործ. դօղուրկան մահսուս, հասըլլը ։

Γόνιμος (ό, ή) fecondo, fertile, generativo. ծննդական, արգասաւոր, ծնցնել կրցող. հասըլլը, դօղուրկանլը ։

Γονόῤῥοια (ή) gonorrea. սերմնահոսութիւն. պէլ սօղուքլուղու ։

Γονοῤῥυέω-ῶ. M. ήσω. esser gonorreato. սերմնահոսեալ ըլլալ. պէլ սօղուքլուղունա տիւշմիւշ օլմաք ։

Γονοῤῥυὴς-έος (ό, ή) gonorreato. սերմնահոսեալ. պէլ սօղուքլուղունա տիւշմիւշ ։

Γόνος (ό) = Γονή, Γέννησις, Γένος. 2. sperma. 3. figlio. 4. procreazione. 2. սերմ. 3. որդի, զաւակ. 4. ծննդութիւն. 2. էր-լէք սույու, նէֆս, մէնի. 3. օղուլ, էվլատ. 4. թէվլիտ ։

Γονόω-ῶ. M. ώσω. ἀντὶ Γεννάω.

Γόνυ-ατος (τὸ) ginocchio. ծունկ. տիզ. *(μτγν.)* 2. internodio. բուսոց ծնկերուն միջոցը. պօղում ։

Γονυκλινέω-ῶ. M. ήσω. genuflettere. ծունկի վրայ գալ. տիզ չէօքմէք ։

Γονυκλινὴς-έος (ό, ή) genuflesso. ծունկի վրայ եկած. տիզ չէօքմիւշ ։

Γονύκροτος (ό, ή) chi ha le ginocchia trementi. ծունկերը դողացող. տիզլէրի թիթրէյէն ։

Γονυπετέω-ῶ. M. ήσω. inginocchiarsi. ծունկի վրայ իյնալ. տիզ եաստըղը տիւշմէք ։

Γονυπετὴς-έος (ό, ή) inginocchione. ծունկի վրայ եկած, ծնրադիր. տիզ չէօքմիւշ ։

Γοργὸς-ή-όν. rapido, veloce, terribile. արագ, շուտ, ահաւոր. թեզ, չապիք, գօրգունճ, գորգունչ ։

Γοργότης-ητος (ή) celerità, l'essere spaventevole. արագութիւն, ահաւորութիւն. չապքուկլուք, գորգունչլուք ։

Γοργώπης-ου (ό) / *Γοργωπὸς (ό, ή)* } che ha il viso spaventevole, spirante timore. ահեղատեսիլ. գորգունչ, գօրգուլու ։

Γοργῶς. ἐπίῤ. velocemente. orribilmente. արագութեամբ, ահաւոր տեսիլքով. չապուքլուգ՝ գորգունչ՝ գօրգուլու իլէ ։

Γουνάζομαι. M. άσομαι. abbracciare le ginocchia di qualcheduno supplicandolo. մէկին ծունկերուն վրայ իյնալով աղաչել. պիրինին տիզլէրինէ գափանարագ եալվարմագ՝ րիճա էթմէք ։

Γραῖα-ας (ή) vecchia. պառաւ. գօճա գարը ։

Γραϊκὸς-ή-όν. di vecchia donna. պառաւական. գօճա գարըյա տայիր ։

Γραῖος-α-ον. vecchio. ծեր. իխթիյար ։

Γράμμα-ατος (τὸ) ciò che è scritto. 2. registri publici. 3. *(πλθ.)* lettera. 4. pittura. 5. lettera d'alfabeto. 6. letteratura. գրուած բան. 2. հասարակաց արձանագրութիւնք. 3. նամակ. 4. նկար. 5. այբուբենից գիր. 6. գրագիտութիւն. եազըլը նէսնէ. 2. տէվլէթ տէֆթէրլէրի. 3. մէքթուպ. 4. թասվիր. 5. հէրֆ. հէճէ եազըսը. 6. օգումուշլուգ. 7. = *Γραμμάριον.*

Γραμμάριον (τὸ) (κυρ. ἰατρ.) scropolo, (la ventesima quarta parte d'una oncia). կռամ (մէկ ունկիին քսաներորդ չորրորդ մասը). չէյրէք, դրամ ։

Γραμματεία-ας (ή) la carica di segretario. 2. letteratura. քարտուղար՝ գրագիր ըլլալը. 2. գրագիտութիւն, բանասիրութիւն, գպրութիւն. ուլ քեաթիպլիք. 2. օգումուշլուգ ։

Γραμματεῖον (τὸ) cartello, in cui viene scritta qualche cosa. 2. cartella di lettere, codice. 3. chirografo, biglietto. 4. diploma. 5. scuola. 6. scrigno. բան մը գրելու յարմար տախտակ. 2. նամակները օրինակելու տետրակ, ձեռագիր մատեան. 3. ձեռագիր, տոմսակ. 4. գիր արքունի. 5. դպրոց. 6. արկղ, սնտուկ. պիր նէսնէ եազմագ իչին թախթա. 2. մէքթուպլարըն թէմսիլլէրինի չէքմէք իչին գալըմ-նըլըն թէֆթէր, քիթապ. 3. էլ եազըսը, թէզքէրէ. 4. գապուլուհ նամէսի, ֆէրմաn. 5. մէքթէպ. 6. սանտըգ. 7. = *Γραφεῖον.*

Γραμματεὺς-έως (ό) segretario. քարտուղար, գրագիր, նամակագիր. ուլ քեաթիպլի. *(γρφ)* legista, notajo. օրէնսուսոյց, դպիր. էհլի շէր, էհլի ֆիգըհ, քեաթիպ ։

Γραμματεύω. M. εύσω. essere segretario. քարտուղար ըլլալ. ուլ քեաթիպլի օլմագ ։

Γραμματίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Γραμμάτιον.

Γραμματίζω. M. ίσω. insegnare le lettere. գիրերը սորվեցընել. եազըլարը էօյրէթմէք ։

Γραμματικεύομαι. M. εύσομαι. studiare la grammatica. քերականութիւն սորվիլ. իլմի սարֆ էօյրէնմէք ։

Γραμματικὴ-ῆς (ή) (τέχνη) grammatica. քերականութիւն. իլմի սարֆ ։

Γραμματικὸς-ή-όν. che appartiene alle lettere. 2. letterato. 3. grammatico. գիրերու պատկանած. 2. գիտնական, բանիբուն. 3. քերական, քերթող. եազըլարա տայիր. 2. օգումուշ. 3. էհլի իլմի սարֆ, նահվի ։

Γραμματικῶς. ἐπίῤ. grammaticalmente. ըստ կանոնաց քերականութեան. իլմի սարֆ գանունունա մուվաֆըգ ։

Γραμμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Γράμμα.

Digitized by Google

Γραμματιστὴς-οῦ (ὁ) = *Γραμματοδιδάσκαλος*. 2. *Γραμματεύς*.

Γραμματοδιδασκαλεῖον (το) scuola. [illegible]

Γραμματοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro di grammatica. [illegible]

Γραμματοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta le lettere. [illegible]

Γραμματοφυλακεῖον (τὸ) luogo, ove si conservano le lettere, scrittojo. [illegible]

Γραμματοφύλαξ-ακος (ὁ) custode delle lettere. [illegible]

Γραμμὴ-ῆς (ἡ) linea. 2. mosse. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Γραμμίζω. *M.* *ίσω*. giocare agli scacchi. [illegible]

Γραμμικὸς-ὴ-όν. lineare. [illegible] *ικῶς*. *ἐπίῤ*.

Γραπτὸς (ὁ, ἡ) scritto. [illegible]

Γραῦς-αὸς (ἡ) vecchia. [illegible]

Γραφεῖον (τὸ) penna. [illegible]

Γραφεὺς-έως (ὁ) scrivano. 2. pittore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Γραφὴ-ῆς (ἡ) scrittura. 2. lettera. 3. pittura. 4. scritto, libro. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] *Γραφαὶ* (αἱ) (*ἐκκλησ.*) la sacra Scrittura. [illegible]

Γραφικὸς-ὴ-όν. che serve alla scrittura, alla pittura. [illegible] (*Γραφικὴ* (ἡ) (*τέχνη*) arte pittoresca. [illegible]

Γραφικῶς. *ἐπίῤ*. come un pittore. [illegible]

Γράφω. *M.* *γράψω*. scolpire, incidere, intagliare. 2. scrivere. 3. delineare, dipingere. 4. ascrivere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] = *Καταγράφω*.

Γρηγορέω-ῶ. *M.* *ήσω*. vegliare. [illegible]

Γρήγορος (ὁ, ἡ) = *Ἐγρηγορώς*. vigilante. [illegible]

Γριπεὺς-έως (ὁ) pescatore a rete. [illegible]

Γριπίζω. *M.* *ίσω*. *καὶ Γριπεύω*. *M.* *εύσω*. pescare colla rete. [illegible] (*μτφ.*) ingannare. [illegible]

Γρῖπος (ὁ) (*σπν.*) *ἀντὶ Γρῖφος*. rete, sagena. [illegible]

Γρόνθος (ὁ) pugno. [illegible]

Γρόσφος (ὁ) pilo. [illegible]

Γρυ ἢ Γρῦ. nulla, niente. [illegible]

Γρύζω. *M.* *ύξω*. grugnire. [illegible]

Γρυλλὸς (ὁ) porco. [illegible]

Γρυπὸς-ὴ-όν. curvo, adunco [illegible]

Γρύτη (ἡ) roba di minor valore. (*Γαλλ.* chiffons). [illegible]

Γρὺψ-υπός (ὁ) griffo (animale favoloso) [illegible]

Γρῶνος-η-ον. scavato, cavo. [illegible]

Γύαλον (τὸ) ogni cavità. [illegible] = *Κοῖλον*.

Γυῖον (τὸ) membro. [illegible]

Γυιὸς-ὴ-όν. zoppo, sciancato. [illegible]

Γυιόω-ῶ. *M.* *ώσω*. storpiare, rendere zoppo. [illegible]

Γυμνάζω. *M.* *άσω*. esercitare nei giuochi ginnastici, esercitare. [illegible]

Γυμνασία-ας (ἡ) esercizio ginnastico. [illegible]

Γυμνασιάρχης-ου (ὁ) gimnasiarca, direttore di un collegio. [illegible]

Γυμνασιαρχία-ας (ἡ) la carica di gimnasiarca. [illegible]

Γυμνάσιον (τὸ) gimnasio. [illegible] 2. *Γυμνασις*.

Γύμνασις-εως (ἡ) = *Γυμνασία*.

Γύμνασμα (τὸ) ciò che si fa per l'esercizio. [illegible]

Γυμναστήριον (τὸ) = *Γυμνάσιον*.

Γυμναστὴς-οῦ (ὁ) esercitatore, ginnasta. [illegible]

Γυμναστικὴ-ῆς (ἡ) la ginnastica, la ginnica. [illegible]

Γυμναστικὸς-ὴ-όν. ginnastico, appartenente all' esercizio. [illegible] *ικῶς*. *ἐπίῤ*.

Γυμνὴς-ῆτος (ὁ, ἡ) soldato vestito di leggiero, velite. [illegible] = *Γυμνός*.

Γυμνητεύω. *M.* *εύσω*. esser nudo. [illegible] (*συνήθ.*) esser velite. [illegible]

Γυμνήτης-ου (ὁ) = *Γυμνός*.

Digitized by Google

Γυμνητία-*ας* (ἡ) truppa di soldati vestiti leggiermente, di veliti. Թեթեւազէն զօրքերու գունդ. Խաֆիֆ սիլահլը ասկեր գէօլլուքու։

Γυμνητικός-*ή*-*όν*. appartenente ai veliti. Թեթեւազէն զօրքերու պատկանած. Խաֆիֆ սիլահլը ասկերլերէ տաիրտիր։

Γυμνικός-*ή*-*όν*. ginnico. Ըմբշական. Ֆէհլիվանլըղա տայիր։

Γυμνόκαρπος (ὁ, ἡ) di cui i frutti sono nudi, senza scorza. Առանց կեղեւի պտուղ ունեցող. Գաբուգսուզ մէյվէսի օլան։

Γυμνοπαιδία-*ας* (ἡ) esercizio degl' infanti nudi in Sparta. Լակեդեմոն մերկ տղոց կրթութիւնը. Ըսփարթայա չըպլագ չօճուգլարըն թալիմ եթմէսի։

Γυμνοποδέω-*ῶ*. *Μ*. *ήσω*. camminare coi piedi nudi. Բոպիկ ոտքերով քալել՝ շրջիլ. Չըպլագ այագ եալընայագ՝ կէզմէք։

Γυμνόπους-*οδος* (ὁ, ἡ) che ha i piedi nudi. Բոպիկ ոտքով. Չըպլագ այագ։

Γυμνός-*ή*-*όν*. nudo. Մերկ. Չըպլագ. (τρπ.) privo. Զուրկ. Մահրում։

Γυμνοσοφιστής-*οῦ* (ὁ) filosofi d' India, che caminavano nudi. Հնդկաստանի մերկ շրջող փիլիսոփաները. Հինդիսթանտա չըպլագ կէզէն ֆիլօզօֆլար։

Γυμνότης-*ητος* (ἡ) nudità. Մերկութիւն. Չըպլագլըգ։

Γυμνόω.-*ῶ*. *Μ*. *ώσω*. denudare, spogliare, disarmare. Մերկացընել, զէնքերը առնել. Սօյմագ, չըպլաթմագ, սիլահլարընը ալմագ։

Γύμνωσις-*εως* (ἡ) nudità. 2. spogliamento. Մերկութիւն. 2. Մերկացնելը. Չըպլագլըգ. 2. Սօյմագլըգ.

Γυναικαδέλφη-*ης* (ἡ) cognata (la sorella della moglie) քենի (կնկան քոյրը). Պալտըզ։

Γυναικάδελφος (ὁ, ἡ) cognato. Աներձագ. Գայըն։

Γυναικεῖον (τὸ) feminiera, appartamento delle donne. Կանանց տուն. Հարէմ. *Γυναικεῖα* (τὰ) i mestrui. Դաշտանք. Հայըզ. Գարըլարըն այըլըղը։

Γυναικεῖος-*α*-*ον*. femmineo, donnesco. Կանացի, իգական. Աւրէթլէրէ մախսուս։

Γυναικείως. *ἐπίῤ*. = *Γυναικιστί*.

Γυναικίας (ὁ) effeminato, molle, vile. Կնատ, կնամարդի, թուլամորթ, մեղկ. Գարըյա պէնզէր, նազիք, եէլպազէ։

Γυναικίζω. *Μ*. *ίσω*. essere donnesco, imitare le donne. Կնկան պէս ըլլալ. Աւրէթլերէ պէնզէմէք, գարը կիպի տաւրանմագ. (*μτβτ*.) effemminare. Կնատ ընել, կնկան զարձընել. Աւրէթլէ պէնզէթմէք։

Γυναικισμός (ὁ, ἡ) portamento donnesco, il comportarsi da femmina. Կնկան պէս վարուիլը. Գարը կիպի տաւրանմագլըգ։

Γυναικιστί. *ἐπίῤ*. da donna. Կնկան պէս. Գարը կիպի։

Γυναικόθυμος (ὁ, ἡ) codardo, vile. Վախկոտ. Գօրգագ, ճանըգըզ, գարը ճանլը. *Θύμως*. *ἐπίῤ*.

Γυναικοκρατέομαι-*οῦμαι*. *Μ*. *ηθήσομαι*. lasciarsi dominare dalle donne. Ինքզինքը կանանց հպատակ ընել, կանանց հնազանդիլ. Գարըլարըն հիւքմիւնէ թապի օլմագ, գարըլար իւստիւն հիւքիւմ էթմէսին։

Γυναικομανέω-*ῶ*. *Μ*. *ήσω*. esser appassionato per le donne. Իգամոլ ըլլալ, կնկան վրայ մարիլ. Գէօնիւլ վերմէք, գարըլարա մայիլ օլմագ։

Γυναικομανής-*έος* (ὁ) appassionato per le donne. Իգամոլ, կնկան վրայ մարող. Գէօնիւլ վերմիշ, զէնբազ, գարըլարա մայիլ օլան։

Γυναικόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di donna. Կնկան ձեւ ունեցող. Գարը շէքլինտէ։

Γυναικονόμος (ὁ) magistrato in Atene, che sorvegliava alla condotta delle donne. Աթէնքը կանանց վարքը ուղղելու համար դրուած վերակացու. Աթինայտա գարըլարըն թէրպիյէսինէ պագմագ իչին մէմուր օլան նազըր։

Γυναικοπίπης-*ου* (ὁ) bordelliere, puttaniere. Պոռնկասէր. Գահպէճի, զէմպարէ, փուշտ։

Γυναικοπληθής-*έος* (ὁ, ἡ) abbondante di donne. Կնիկով լեցուն. Գարը իլէ տօլու։

Γυναικοπρεπής-*έος* (ὁ, ἡ) conveniente alle donne. Կանանց վայելօղ. Գարըլարա եագըշան. *Πρεπῶς*. *ἐπίῤ*.

Γυναικοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia di donna. Կնկան դէմք ունեցող. Գարը եիւզլիւ օլան։

Γυναικοφίλης-*ου* (ὁ) = *Φιλογύνης*. amatore di donne. Կանանց բարեկամ. Զէնպազ։

Γυναικόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce di donna. Կնկան ձայն ունեցող. Գարը սէսլի։

Γυναικόψυχος (ὁ, ἡ) codardo, vile. Վախկոտ, անարի. Գօրգագ, ճանըգըզ։ = *Γυναικόθυμος*.

Γυναικώδης-*εος* (ὁ) effeminato. Կնատ. Զէննէյէ պէնզէր։

Γυναικών-*ῶνος* καὶ *Γυναικωνῖτις*-*ιδος* (ἡ) appartamento, serraglio delle donne. Կանանց տուն՝ պալատ. Հարէմլիք։

Γύναιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Γυνή*.

Γύναιος-*α*-*ον*. = *Γυναικεῖος*.

Γύνανδρος (ὁ, ἡ) = *Ἀνδρόγυνος*.

Γυνή-*ῆς* (ἡ) donna. 2. moglie. Կնիկ. 2. Կին, ամուսին. Գարը, զէննէ, աւրէթ. 2. Էհլ. աւրէթ։

Γυπή-*ῆς* (ἡ) nido dell' avoltojo. Անգղի բուն. Աքպապա եուվասը. (ἐν γέν) caverna, antro. Անձաւ, քարայր. Մաղարա։

Γυποειδής καὶ *Γυπώδης*-*εος* (ὁ, ἡ) che ha la forma d'avoltojo. Անգղի ձեւ ունեցող. Աքպապա շէքլինտէ։

Γυρεύω. *Μ*. *εύσω*. (*μτβτ*.) *Γυρόω*. scalzare, zappare a piè degli alberi. Ծառերուն տակը փոս բանալ. Աղաճլարըն տիպինի չուգուրլամագ։ 2 (*ἀμτβ*.) girare intorno. Շրջաբերիլ. Էթրաֆընը տէօնմէք։

Γῦρος (ὁ) circuito, circolo, giro. 2. girata. 3. fosso intorno alle radici degli alberi. Շրջապատ, ոլորտ. 2. Պարագայութիւն. 3. Ծառերուն տակը եղած փոս. Չէվրէ, տօլայ. 2. Տէվր. 3. Աղաճլարըն տիպլէրինի աչըլմըշ օլան չուգուր։

Γυρόω-*ῶ*. *Μ*. *ώσω*. rotolare, rotondare. 2. girare. 3. scalzare, zappare a piè degli alberi. Կլորցնել. 2. Շրջագայիլ.

Digitized by Google

3. ծառերուն տակը փոր բանալ. խառնվոր-ւթիւն մաք, եթրաֆըմը տեսնել. 3. ողոշ-լորըն [illegible] ալմաք:
Γύψ-υπός (ὁ) avoltojo (uccello). անգղ. աքպապա:
Γύψος (ἡ) gesso. գաճ (ճերմակ հող մըն է). [illegible], խարճ ալչը:
Γυψόω-ῶ. M. ώσω. ingessare. գաճով պատել. ալչըլամաք:
Γυψώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al gesso. գաճի նման. [illegible] ալչըյա պէնզէր:
Γωνία-ας (ἡ) cantone, angolo. անկիւն. պուճաք, քէօշէ:
Γωνιάζω. M. άσω. formare un angolo. անկիւն մը շինել. պիր քէօշէ եափմաք:
Γωνιασμὸς (ὁ) formazione d'un angolo. անկիւն մը շինելը. պիր քէօշէ եափմասը:
Γωνιόω-ῶ. M. ώσω. render angoloso. անկիւնաւոր ընել. քէօշէլի եափմաք:
Γωνιώδης-εος (ὁ, ἡ) angolare, angoloso. անկիւնաւոր. քէօշէլի:
Γωνιωδῶς. ἐπίῤ. in forma angolare. անկեան ձեւով. քէօշէ պիչիմինտէ:
Γωρυτὸς (ὁ καὶ σπν. ἡ) turcasso. կապարճ. խայըզ, թիրքէշ. = *Φάρετρα.*

Δ.

Δ, δ (τὸ) (ἄκλ.) Delta. La quarta lettera dell' Alfabeto Greco. Տէլթա. Յունաց լեզուին չորրորդ գիրն է: Հայերէն Տ գիրին ձայն հնչումը ունի. Տէլթա. Եունանի լիսանընտա տէօրտիւնճիւ խարֆըտըր: Օսմանլըճա Ⴢ հարֆին սատահասը վէրիր:

Numericamente presa coll' accento di sopra (δ') significa quattro o quarto, e coll' accento al di sotto (͵δ) significa quattro mila. Համրանքի կողմանէ շեշտը վրան ըլլալու ատեն (δ') կը նշանակէ չորս կամ չորրորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (͵δ) կը նշանակէ չորս հազար: Այս թուրաֆընտան իմալէտ իշարէթինտէ իւսթիւնտէ (δ') պուլունուրսա տէօրտ եախօտ տէօրտիւնճիւ, աշաղընտա օլտուղունտա (͵δ) պուլունուրսա տէօրտ պին:
Δα, μόρ. ἐπιτατ. (συνθ. ἀχωρ. μέ μερικάς λέξ.) = Ζα.
Δάδινος-η-ον. fatto di pino. փիճիէ շինուած. չամտան եափըլմըշ:
Δαδίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Δᾴς.*
Δᾳδουργὸς (ὁ, ἡ) che fa le fiaccole. ջահեր շինող. մաշալա եափան:
Δᾳδουχέω-ῶ. M. ήσω. tenere le fiaccole. ջահ բռնել. մաշալա՝ եանընտա թութմաք:
Δᾳδοῦχος (ὁ, ἡ) } che tiene le fiaccole.
Δᾳδοφόρος (ὁ, ἡ) } ջահընկալ, ջահ ունեցող. մաշալա՝ եանընտա թութան:
Δαὴρ-έρος (ὁ) = *'Ανδραδελφός.*
Δαιδάλειος (ὁ, ἡ) } fatto artificiosamente.
Δαιδάλεος-α-ον. } արհեստիւ շինուած. սանաաթ իլէ եափըլմըշ:
Δαιδαλεύω. M. εύσω. } travagliare artifi-
Δαιδάλλω. M. αλῶ. } ciosamente, fare colla maniera la più industriosa. արհեստիւ վարպետութեամբ շինել. սանաաթ՝ հիւնէր՝ մարիֆէթ իլէ եափմաք:
Δαίδαλμα-ατος (τὸ) artificio. արհեստիւ շինուած գործ. սանաաթ իշի, մարիֆէթ իլէ եափըլմըշ նէսնէ:
Δαΐζω. M. ίσω. (ίζω). spartire, dividere, tagliar in pezzi. բաժնել, զատել, կտոր կտոր ընել. այըրմաք, փարչալամաք, փարչա փարչա էթմէք:
Δαιμονάω-ῶ. M. ήσω. infuriarsi, essere frenetico. կատղիլ, մոլեգնիլ. քուտուրմաք, չըլտըրմաք:
Δαιμονιακὸς-ὴ-όν. = *Δαιμονικός.*
Δαιμονίζω. M. ίσω. deificare. 2. infuriare. աստուածացընել. 2. կատղեցընել. ալլահ օլտուղունու իքրար էթմէք. 2. քուտուրթմաք:
Δαιμονικὸς-ὴ-όν. demoniaco, demonico. այսահար, մոլեգին. ճինլի, քուտուրմուշ, չըլկըն:
Δαιμόνιον (τὸ) divinità, (*Λατ.* Numen) divina Providenza. 2. genio, demonio. 3. diavolo. աստուածութիւն, Աստուծոյ նախախնամութիւն. 2. այս, դեւ. 3. սատանայ. իլահիյէթ, էզէլիյէթ Թէնկրի. 2. ճին, փէրի. 3. շէյթան, իպլիս:
Δαιμόνιος-α ἢ ος-ον. divino, beato. 2. ammirabile, che eccede l'intelligenza umana. աստուածային, երջանիկ. 2. զարմանալի, մարդկային մտքէ ի վեր. իլահի, թէնկրինին, մէսուտ, սաատէթլու. 2. թաաճճիւպլու, ինսան ֆիքրինտէն իւսթ:
Δαιμονολάτρης-ου (ὁ, ἡ) adoratore del demonio, idolatra. դիւապաշտ, կռապաշտ. շէյթանա թափան, փութփէրէսթ:
Δαίμων (ὁ καὶ ἡ) Dio. 2. divinità. 3. genio, demonio. 4. diavolo. Աստուած. 2. աստուածութիւն. 3. դեւ, այս. 4. սատանայ. Ալլահ, Մէվլա. 2. իլահիյէթ. 3. ճին, փէրի. 4. շէյթան, իպլիս:
Δαίρω. bastonare, battere. ծեծել, զարնել. տէօյմէք, տէօյիւպ վուրմաք:
Δαιταλεύω. M. εύσω. dar un convito, banchettare. 2. essere commensale. խնջոյք մը ընել. 2. սեղանակից ըլլալ. զիյաֆէթ վէրմէք. 2. հէմսօֆրա օլմաք:
Δαίω. M. αίσω. dividere. 2. brucciare. բաժնել, 2. վառել. փայ էթմէք. 2. եաքմաք:
Δάκνω. M. δήξομαι. mordere. խածնել. ըսըրմաք:
Δάκρυ (τὸ) = *Δάκρυον.*
Δακρύγελως-ωτος (ὁ, ἡ) di cui il riso è mescolato con lagrime. ծիծաղախառն արցունք թափող. կէօզ եաշը տէօքէրէք կիւլէն:
Δάκρυον (τὸ) lagrima. արցունք. կէօզ եաշը:
Δακρύζω. M. ύσω. } lagrimare, piange-
Δακρυόω-ῶ. M. ώσω. } re. լալ, արցունք թափել. աղլամաք, կէօզ եաշը տէօքմէք:
Δακρυῤῥόος (ὁ, ἡ) che versa lagrime. արցունք թափող, արտասուաթոր. կէօզ եաշը տէօքէն:
Δακρυώδης-εος (ὁ, ἡ) somigliante alle lagrime. 2. pieno di lagrime. արցունքի նման. 2. արտասուալից. կէօզ եաշընա պէնզէր. 2. կէօզ եաշը իլէ տօլու:

Digitized by Google

Δακτυλεὺς - έως (ὁ) bettonica (erba). 2. muggine (sorta di pesce), [illegible]

Δακτυλήθρα - ας (ἡ) ditale. 2. castone dell' anello. [illegible]

Δακτυλήθρων - ονος (τὸ) anello. [illegible]

Δακτυλίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Δάκτυλος*.

Δακτυλικὸς - ἡ - όν. che appartiene alle dita. 2. dattilico. [illegible]

Δακτυλιοθήκη - ης (ἡ) scatola, astuccio d' anelli. [illegible]

Δακτύλιος (ὁ) anello. 2. il buco dell' ano. [illegible]

Δακτυλιουργὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore d'anelli. [illegible]

Δακτυλιώτης - ου (ὁ) dito annulare. [illegible]

Δακτυλοδεικτέω - ῶ. *M*. ήσω. mostrare col dito, additare. [illegible]

Δακτυλοδείκτης (ὁ) che addita. [illegible]

Δακτυλόδεικτος (ὁ, ἡ) additato, celebre, rinomato. [illegible]

Δακτυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al dito, che ha la forma del dito. [illegible]

Δάκτυλος (ὁ) dito. [illegible] (συνεκδχ.) 2. digito. 3. dattilo (piede metrico, di cui la prima sillaba è lunga, e le ultime due sono brevi). 4. dattero (frutto). [illegible]

Δαμάζω. *M*. άσω. domare. [illegible]

Δαμάλη (ἡ) καὶ

Δάμαλις - εως (ἡ) giovenca, vitella. 2. fanciulla giovane, pulzella. [illegible]

Δάμαλος (ὁ) vitello, giovenco. [illegible]

Δάμασις - εως (ἡ) il domare. [illegible]

Δαμαστὴρ - ῆρος (ὁ) domatore. [illegible]

Δαμαστήριον (τὸ) instrumento di tortura. [illegible]

Δαμάτωρ - ορος (ὁ) = *Δαμαστήρ*.

Δᾶμος - ω (ὁ) *Δ*. ἀντὶ *Δῆμος*.

Δαμόσιος - α - ον. *Δ*. ἀντὶ *Δημόσιος*.

Δανείζω. *M*. είσω. imprestare o dare a usura. [illegible]

Δανείκη (ἡ) obolo, che mettevano alla bocca dei morti per pagare a Caronte nocchiero dell' inferno. [illegible]

Δάνειον (τὸ) danari dati ad usura. 2. roba imprestata. [illegible]

Δάνεισμα - ατος (τὸ) danari dati o presi a usura. [illegible]

Δανεισμὸς (ὁ) il dare ad usura o l'imprestare qualche cosa, prestito. [illegible]

Δανειστὴς - οῦ (ὁ) creditore. [illegible]

Δανειστικὸς - ἡ - όν. usurajo. [illegible]

Δανίζω. *M*. ίσω. ✕ (σπν. καὶ ἀδκμ.) ἀντὶ *Δανείζω*.

Δάνος - εος - ους (τὸ) ✕ = *Δῶρον* (συχνότ) = *Δάνειον*.

Δαπανάω - ῶ. *M*. ήσω. spendere, consumare. [illegible]

Δαπάνη - ης (ἡ) spesa, dispendio, consuma. [illegible]

Δαπάνημα (τὸ) = τῷ προηγ.

Δαπανητὴς (ὁ) consumatore. [illegible]

Δαπανητικὸς - ἡ - όν. dispendioso. [illegible]

Δάπεδον (τὸ) suolo della terra. [illegible]

Δάπις - ιδος (ἡ) tappeto. [illegible]

Δάπτω. *M*. ψω. lacerare, divorare. [illegible]

Δαρτὸς (ὁ, ἡ) discuojato. [illegible]

Δᾴς - δᾳδὸς (κρ. ἐκ τοῦ) *Δαὶς - ίδος* (ἡ) face, fiaccola. 2. pino (albero). [illegible]

Δασέως (γραμτ.) ἐπίρ. τ. *Δασύς*.

Δασμογράφος (ὁ) che scrive le imposizioni, le contribuzioni. [illegible]

Δασμολογέω - ῶ. *M*. ήσω. esigere, raccogliere le contribuzioni. [illegible]

Δασμολογία - ας (ἡ) la raccolta delle contribuzioni. [illegible]

Δασμολόγος (ὁ) chi raccoglie le contribuzioni. [illegible]

Δασμὸς (ὁ) imposizione, contribuzione, tassa. [illegible]

Δασμοφορέω - ῶ. *M*. ήσω. pagare il tribu-

to. [illegible]

Δασμοφόρος (ὁ, ἡ) tributario. [illegible]

Δάσος-εος-ους (τὸ) bosco. [illegible] 2. = *Δασύτης*.

Δασύθριξ-κτριχος (ὁ, ἡ) peloso. [illegible]

Δασύμαλλος (ὁ, ἡ) lanoso, velloso. [illegible]

Δασύνω. *Μ*. *υνῶ*. condensare, render peloso. [illegible] 2. (*γρμματ*.) scrivere o pronunziare un vocabolo collo spirito aspro. [illegible]

Δασύπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi pelosi. [illegible] (*ὄθ*. *ὀνο*.) coniglio. [illegible]

Δασυπώγων-ωνος (ὁ, ἡ) che ha la barba densa. [illegible]

Δασύς-εῖα-ύ. denso, peloso. [illegible] (*γρμματ*.) che ha lo spirito aspro. [illegible]

Δασύτης-ητος (ἡ) densità. [illegible]

Δασύτριχος (ὁ, ἡ) = *Δασύθριξ*.

Δασύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha i fogli densi, fronzuto. [illegible]

Δασώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di boschi. [illegible]

Δαῦκον (τὸ) καὶ *Δαῦκος* (ὁ) pastinaca. [illegible]

Δαῦλος-ἡ-όν. ✕ ἀντὶ *Δασύς*.

Δάφνη-ης (ἡ) alloro, lauro. [illegible]

Δαφνηφορέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. portar allori, esser coronato di lauro. [illegible]

Δαφνηφόρος (ὁ, ἡ) = *Δαφνύκομος*.

Δάφνινος-η-ον. } laureo. [illegible]
Δάφνιος (ὁ, ἡ) }

Δαφνὶς-ίδος (ἡ) coccola d'alloro. [illegible]

Δαφνοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'alloro. [illegible]

Δαφνοκόμης-ου (ὁ) καὶ *Δαφνόκομος* (ὁ, ἡ) coronato di lauro, laureato. [illegible]

Δαφνοφορέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. *Δαφνοφόρος* (ὁ, ἡ) = *Δαφνηφορέω*. *κτλ*.

Δαφνὼν-ῶνος (ὁ) laureto. [illegible]

Δαψίλεια-ας (ἡ) abbondanza, copia. [illegible]

Δαψιλεύομαι. *Μ*. *εύσομαι*. dare con abbondanza, abbondantemente. [illegible]

Δαψιλὴς-έος (ὁ, ἡ) abbondante, liberale, generoso. [illegible]

Δαψιλῶς, *ἐπίῤ*. abbondantemente, copiosamente, [illegible]

Δὲ (*συγγ*. τῷ *Δὴ*) *σύνδ*. però, ma (*Λατ*. autem). [illegible]

Δε (*Ἰσ*. κατ' ἀποκοπ. ἐκ τοῦ *Ἴδε*) *μόρ*. *ἐγκλιτ*. προστιθέμενον *Α*. εἰς τὰ προτ. καὶ ὑποτ. ἄρθρα. τὰ ὀπ. μεταβάλλει εἰς δεικτ. ἀντνμ. ἢ ἐπίῤ. Τοπ.) *Β*. (εἰς τὰς ἀναφορ. ἀντνμ. πρὸς πλειοτέραν ἐπίτασιν τῆς σημασ.) καὶ *Γ*. (εἰς τὰ αἰτ. καὶ (σπν.) τὰς δοτ. τῶν ὀνμτ. σημαῖνον τὸν τόπον ἀντὶ τῆς *Εἰς* ἢ *Ἐν*.). particella enclitica, che si aggiunge agli articoli, ai pronomi, ed ai nomi. [illegible]

Δέημα (τὸ) = *Δέησις*.

Δέησις-εως (ἡ) preghiera, domanda. 2. supplica. 3. bisogno, necessità. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Δεῖ. *Μ*. *δεήσει* (*δέω*) (*ἀπρσ*.) è necessario, fa bisogno, bisogna, fa d'uopo. [illegible]

Δεῖγμα-ατος (τὸ) mostra, prova, campione. [illegible]

Δειγματίζω. *Μ*. *ίσω*. (*μτγ*) ἀντὶ *Παραδειγματίζω*.

Δείδω. *Μ*. *δείσω*. temere. [illegible]

Δείκελον (τὸ) immagine, simulacro, maschera. [illegible]

Δείκνυμι καὶ *Δεικνύω*. *Μ*. *δείξω*. mostrare, manifestare. [illegible]

Δεικτήριον (τὸ) pulpito, pergamo. [illegible]

Δεικτήριος-α-ον. = *Δεικτικός*.

Δείκτης-ου (ὁ) che mostra, indicatore. [illegible]

Δεικτικὸς-ἡ-όν. indicativo, dimostrativo, indicatorio. [illegible] — *ικῶς*. *ἐπίῤ*.

Δεῖλα (ἡ) *Α*. ἀντὶ *Δείλη*.

Δειλαίνω. *Μ*. *ανῶ* *μτγν*. ἀντὶ *Δειλιάω*.

Δείλαιος-α-ον. ✕ ἀντὶ *Δειλός*. *τ*. misero. [illegible]

Δείλανδρος (ὁ, ἡ) (*μτγν*.) timoroso, pauroso. [illegible]

Δείλη-ης (ἡ) tempo pomeridiano, la sera, crepuscolo, l'ora verso la sera. [illegible]

Δειλία-ας (ἡ) timidità, pusillanimità. [illegible]

Δειλιάω-ῶ. *Μ*. *άσω*. temere, non ardire, esser pusillanime. [illegible]

Δειλινὸς-ἡ-όν. vespertino, o che si fa verso la sera. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (τὸ Δειλινόν. ἐπίῤ.) verso la sera. [illegible]

Δειλὸς - η - όν. timido, pusillanime, vile. [illegible] 2. = *Δείλαιος.*

Δειλόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanime. [illegible]

Δεῖμα (τὸ) timore, tema. 2. spaventacchio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δειματόω - ῶ. M. ώσω. spaventare, impaurire. [illegible]

Δεῖνα - δεῖνος (ὁ, ἡ, τὸ) (ἀντωμ. δεικτ. ἢ ἀναφορ.) il tale, la tale. [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]).

Δεινοθέτης - ου (ὁ) scellerato. malvagio. [illegible]

Δεινολογέω - ῶ. καὶ (ἐχρηστότ.) *Δεινολογέομαι - οῦμαι. M. ήσω - ήσομαι.* lamentarsi gravamente. [illegible]

Δεινολογία - ας (ἡ) lamento esagerato. [illegible]

Δεινοπάθεια - ας (ἡ) sofferenza di mali gravissimi. [illegible]

Δεινοπαθέω - ῶ. M. ήσω. soffrire di mali gravissimi. [illegible]

Δεινοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) che soffre mali gravissimi. [illegible]

Δεινὸς - ἡ - όν. terribile, formidabile, atroce. 2. cattivo. 3. paradosso. assurdo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (ἐπὶ καλοῦ) 4. venerabile. 5. ammirabile, sommo, iperbolico. 6. destro, abile. 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Δεινότης - ητος (ἡ) terribilità, atrocità. 2. perspicacità, destrezza. 3. difficoltà. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Δεινῶς, ἐπίῤ. terribilmente. 2. ammirabilmente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δεῖξις - εως (ἡ) il mostrare. 2. prova, dimostrazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] = *Ἐπίδειξις.*

Δειπνέω - ῶ. M. ήσω. cenare. [illegible] (ἐν γεν.) mangiare. [illegible]

Δειπνηστὺς - ύος (ἡ) *Ἰων.* il tempo della cena. [illegible]

Δειπνητήριον (τὸ) cenacolo. [illegible]

Δειπνίζω. M. ίσω. dare da cenare, trattare. [illegible]

Δεῖπνον (τὸ) (κυρ.) cena. [illegible] (κατ' ἔκτ.) convito, convivio. [illegible] (ἐν γεν.) pastura, alimento. [illegible]

Δειπνοποιὸς (ὁ, ἡ) che prepara la cena. [illegible]

Δεῖπνος (ὁ) (ποιητ.) ἀντὶ *Δεῖπνον.*

Δειπνοσοφιστὴς - οῦ (ὁ) chi ragiona di diverse cose nella cena. [illegible]

Δειπνοφόρος (ὁ, ἡ) colui, che porta la cena, ministro di cena. [illegible]

Δεισήνωρ - ορος (ὁ, ἡ) chi teme gli uomini, chi ha timore degli uomini. [illegible]

Δεισιδαιμονέω - ῶ. M. ήσω. essere superstizioso. [illegible]

Δεισιδαιμονία - ας (ἡ) superstizione. [illegible]

Δεισιδαίμων - ονος (ὁ) superstizioso. [illegible]

Δεισίθεος (ὁ, ἡ) = *Δεισιδαίμων.*

Δέκα (οἱ - αἱ - τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (10) dieci. [illegible] Οἱ δέκα (ἐνν. ἔτη γεγονότες) ἀφ' ἥβης. coloro, che hanno 24 o 25 anni. 24 [illegible] 25 [illegible] 24 [illegible] 25 [illegible]

Δεκάβαθμος καὶ *Δεκαβάμων - ονος* (ὁ, ἡ) di dieci gradi. [illegible]

Δεκάγωνος (ὁ, ἡ) (γεωμετρ.) che ha dieci angoli, decagono. [illegible]

Δεκαδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha dieci dita. 2. largo dieci dita. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δεκαδαρχέω - ῶ. M. ήσω. εἰμὶ —

Δεκαδάρχης - ου (ὁ) decurione. 2. Decemviro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δεκαδαρχία - ας (ἡ) dignità di decurione. 2. Decemvirato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Δεκάδελτος (ὁ, ἡ) di dieci tavole. [illegible]

Δεκαεννέα, ἀριθ. (19) diciannove. [illegible]

Δεκαέξ, ἀριθ. (16) sedici. [illegible]

Δεκαεπτὰ, ἀριθ. (17) diciassette. [illegible]

Δεκαετὴς - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di dieci anni, decennale. [illegible]

Δεκάζω. *Μ*. άσω. corrompere con doni. [illegible]

Δεκάκιϛ, ἐπίῤ. dieci volte. [illegible]

Δεκάλογος (ὁ καὶ ἡ) (γρφ.) decalogo. [illegible]

Δεκάμηνος (ὁ, ἡ) di dieci mesi. [illegible]

Δεκανὸς (ὁ) (Βυζ.) = *Ῥαβδοῦχος*. 2. = *Δεκαδάρχης*.

Δεκαοκτὼ, ἀριθ. (18) diciotto, dieciotto. [illegible]

Δεκαπέντε, ἀριθ. (15) quindici. [illegible]

Δεκαπενταετὴς - έος (ὁ, ἡ) di quindici anni. [illegible]

Δεκάπηχυς - εως (ὁ, ἡ) di dieci bracci. [illegible]

Δεκαπλασιάζω. *Μ*. άσω. decuplicare. [illegible]

Δεκαπλάσιος - α ἢ ος - ον. καὶ *Δεκαπλασίων* - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - σίως. decuplo. [illegible]

Δεκάπληγος (ὁ, ἡ) che ha o che apre dieci piaghe. [illegible]

Δεκάπολις - εως (ἡ) (ἐπαρχία) che ha dieci città, decapoli. [illegible]

Δεκάπρωτοι (οἱ) i Decemprimi senatori, i dieci primi senatori. [illegible]

Δεκάρχης (ὁ, ἡ) = *Δεκαδάρχης*.

Δεκαρχία - ας (ἡ) = *Δεκαδαρχία*.

Δεκὰς - άδος (ἡ) decina. [illegible]

Δεκαταῖος - α - ον. di dieci giorni. [illegible]

Δεκατέσσα (ττα) ρες - ες - α, ἀριθ. (14) quatordici. [illegible]

Δεκατευτήριον (τὸ) luogo, ove si raccoglie la decima. [illegible]

Δεκατευτὴς - οῦ (ὁ) = *Δεκατηλόγος*.

Δεκατεύω. *Μ*. εύσω. decimare. 2. consacrare a Dio la decima parte di qualunque cosa. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Ἀρκτεύω*.

Δεκατηλόγος (ὁ, ἡ) percettore, esattore di decime. [illegible]

Δεκατημόριον (τὸ) un decimo. [illegible]

Δέκατος - η - ον. decimo. [illegible]

Δεκατόω - ῶ. *Μ*. ώσω. = *Δεκατεύω*.

Δεκατρεῖς - εῖς - ία (ἡ γεν.) *Δεκατριῶν*, ἀριθ. (13) tredici. [illegible]

Δεκατώνης - ου (ὁ) compratore delle decime. [illegible]

Δεκάφυλος (ὁ, ἡ) diviso in dieci tribù. [illegible]

Δεκάχορδος (ὁ, ἡ) di dieci corde. [illegible] (γρφ.) decacordo, strumento di dieci corde. [illegible]

Δέκτης - ου (ὁ) (ἐν γεν.) mendicante. [illegible]

Δεκτικὸς - ή - όν. suscettibile. [illegible]

Δεκτὸς - ή - όν. accettabile. accettato. [illegible]

Δελεάζω. *Μ*. άσω. aescare, chiappare ad esca. [illegible] (μτφ) ingannare, adescare. [illegible]

Δέλεαρ - ατος (τὸ) esca. [illegible] (μτφρ.) inganno. [illegible]

Δελεασμὸς (ὁ) adeacamento. [illegible] (μτφρ) l'ingannare. [illegible]

Δελέαστρον (τὸ) (ἡ) laccio. [illegible]

Δέλτος (ἡ) tavola triangolare. [illegible] (κατ' ἐκτ.) libro. [illegible] (ἐν γεν.) = *Διαθήκη*.

Δελφάκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Δέλφαξ*.

Δέλφαξ - ακος (ὁ καὶ ἡ) (δέλφος) porchetto, porchetta. [illegible]

Δελφὶν ἢ (ὀρθότ.) *Δελφὶς* - ῖνος (ὁ) delfino. 2. instrumento nautico per sommergere le navi inimiche. 3. specie di amo. 4. delfino (costellazione,) [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Δελφὺς - ύος (ἡ) matrice, valva. [illegible]

Δέμα (τὸ) = *Δεσμός*.

Δένδρειον (τὸ) ✕ ἀντὶ *Δένδρον*.

Δενδριακὸς - ή - ον. ἀντὶ —

Δενδρικὸς - ή - όν. d' albero, arboreo. [illegible]

Digitized by Google

Δενδρίον (το) ὑποκορ. τ. *Δένδρον*.
Δενδρίτης-ου (ὁ) (γῆ) adattato agli alberi. [illegible]
Δενδροβατέω-ῶ. *M.* ήσω. salire sugli alberi. [illegible]
Δενδροειδής-έος (ὁ, ἡ) simile all' albero. [illegible]
Δενδροκόμης (ὁ) καὶ
Δενδρόκομος (ὁ, ἡ) ornato, adombrato d'alberi. [illegible]
Δενδροκοπέω-ῶ. *M.* ήσω. = *Δενδροτομέω*.
Δενδρολίβανος (ὁ) albero, che produce l' incenso. 2. rosmarino (pianta) [illegible]
Δενδρομαλάχη (ἡ) bismalva, altea. [illegible]
Δένδρον (τὸ) albero. [illegible]
Δενδρόομαι-οῦμαι. *M.* ώσομαι. farsi o innalzarsi come albero. [illegible]
Δένδρος-εος-ους (τὸ) ✕ ἀντὶ *Δένδρον*.
Δενδροτομέω-ῶ. *M.* ήσω. tagliar gli alberi. [illegible]
Δενδροτομία-ας (ἡ) tagliatura degli alberi. [illegible]
Δενδροτόμος (ὁ, ἡ) tagliatore degli alberi. [illegible]
Δενδροφόρος (ὁ, ἡ) che produce molti alberi. 2. chi tiene nelle mani rami d'albero. [illegible]
Δενδροφυέω-ῶ. *M.* ήσω. produrre degli alberi. [illegible]
Δενδρόφυτος (ὁ, ἡ) piantato d' alberi. [illegible]
Δενδρώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Δενδροειδής*. 2. pieno d' alberi. [illegible]
Δενδρών-ῶνος (ὁ) luogo piantato d' alberi. albereto. [illegible]
Δεξαμενή (ἡ) ricettacolo delle acque, vasca, cisterna. [illegible]
Δεξιά (ἡ) (δηλ. χείρ.) la mano destra. 2. patto, accordo. 3. potenza. 4. ajuto. [illegible]
Δεξιάζω. *M.* άσω. servirsi della mano destra. [illegible] 2. (ἀμφ.) = *Δεξιόομαι*.
Δεξιοκάθεδρος (ὁ, ἡ) (ἐκκλησ.) che sede alla destra. [illegible]
Δεξιόομαι-οῦμαι. *M.* ώσομαι. accogliere, trattare amorevolmente, salutare qualcuno prendendogli la destra. [illegible]
Δεξιός-ά-όν. che sta alla destra. 2. fausto, prospero. 3. destro, svelto, ingegnoso, sagace. [illegible]
Δεξιοστάτης-ου (ὁ) che presiede alla parte destra dal coro. [illegible] (ἐν γεν.) che sta alla parte destra. [illegible]
Δεξιότης-ητος (ἡ) destrezza, abilità. [illegible] 2. = *Δεξίωσις*.
Δεξιοφανής-έος (ὁ, ἡ) che apparisce alla destra. [illegible]
Δεξιόχειρος (ὁ, ἡ) capace, destro alle mani. [illegible]
Δέξις-εως (ἡ) accoglienza, [illegible]
Δεξίωμα (τὸ) ciò, che s' è accettato con benevolenza. [illegible] 2. = *Δεξίωσις*.
Δεξιῶς, ἐπίῤ. destramente. 2. favorevolmente. [illegible]
Δεξίωσις-εως (ἡ) buona accoglienza, cortesia. [illegible]
Δέομαι. *M.* δεήσομαι. avere bisogno, necessità. 2. ricercare. 3. pregare. [illegible]
Δέον-οντος (τὸ) ἐνεστ. τ. μτχ. *Δεῖ*.
Δεόντως, ἐπίῤ. convenevolmente. [illegible]
Δέρας-ατος (τὸ) ✕ ἀντὶ *Δέρμα*.
Δέρη-ης (ἡ) collo. [illegible]
Δέρκομαι. *M.* δέρξομαι. vedere, guardare bene, penetrare. [illegible] (παθ.) comparire. [illegible] (οὐδ.) risplendere. [illegible] 3. (κατὰ χρ.) sentire. [illegible]
Δέρμα-ατος (τὸ) pelle, cuojo. [illegible]
Δερματικός-ή-όν. di pelle. [illegible]
Δερμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Δέρμα*.
Δερματουργός (ὁ) cuojajo. [illegible]
Δερματοφορέω-ῶ. *M.* ήσω. esser vestito di pelle. [illegible]
Δερματώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla pelle. [illegible]

Digitized by Google

Δέῤῥιον (τὸ) καὶ *Δέῤῥις-εως* (ἡ) abito fatto di pelle. կաշիէ հագուստ · մորթեղէն հագուս-տը բաճկոն · 2. = *Δέρμα*.

Δέρω. M. *δερῶ*. battere, bastonare. 2. discuojare. ծեծել, գանել · 2· մորթը քեր-թել · ծեծել, զարնել կամ ծեծել · 2 · մոր-թէնին հանել ։

Δέσις-εως (ἡ) legatura. կապումն · պնդու-թիւն ։

Δέσμα (τὸ) ✕ ἀντὶ *Δεσμός*.

Δέσμευσις-εως (ἡ) l' azione di imprigionare. d' incarcerare. բանտ նետելը, երկաթով կապելը · հաւաք եփելը, շղթայա-կալ առնել ։

Δεσμεύω. M. *εύσω*. = *Δέω*. 2. legare, mettere nei ferri, inferrare. երկաթա-կապ առնել, երկաթ զարնել · շղթայակապ ը-նել՝ կապել ։

Δέσμη-ης (ἡ) mazzo, fascio. կապոց · տրցակ ։

Δέσμιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Δέσμη* ἤ *Δεσμός*.

Δέσμιος-α καὶ *ος-ον*. imprigionato, incatenato. բանտարկեալ, երկաթակապ · հաւաք, շղթայակապ ըմբռնեալ՝ կապկպեալ ։

Δεσμόλυτος (ὁ, ἡ) sciolto dalle catene. շղթայաթափ, երկաթներէ ազատ · շղթա-ներէն՝ շղթայակապէն ազատուած ։

Δεσμὸς (ὁ) legame, fascio. 2. catena. կապ, կապոց · 2 · շղթայ · պատ, տրցակ · 2 · պահպանութիւն ։

Δεσμοφύλαξ-ακος (ὁ) il custode della carcere, carceriere. բանտապահ · զնդա-պանն, շղթայապահ ։

Δεσμόω-ῶ. M. *ώσω*. = *Δεσμεύω*.

Δεσμωτήριον (τὸ) prigione, carcere. բանտ, արգելան · հաւաք, զնդան ։

Δεσπόζω. M. *όσω*. dominare, comandare. իշխել, տիրել · պաշտպանել, հրամա-յել ։

Δέσποινα-ης (ἡ) θυλ. τ. *Δεσπότης*. la signora, la padrona della casa. տան տիկին · եւ թագուհի · (κατ' ἐξ.) regina. թագուհի, տիրուհի · կնիկ, ատրպետ ։

Δεσποτεία-ας (ἡ) dominio, autorità. տէ-րութիւն, իշխանութիւն, պետութիւն · հրամ, հրամանք, տիրելը ։

Δεσποτεύω. (*έω-ῶ*) M. *εύσω* (*ήσω*) ✕ ἀντὶ *Δεσπόζω*.

Δεσπότης-ου (ὁ) il capo della famiglia, il padrone della casa. 2. padrone, proprietario. 3. sovrano, despoto. տան մեծ՝ գլուխ · 2 · տէր, բանի մը տէր · 3 · թա-գաւոր, պետ, ինքնիշխան · ընտանիքի տա-նուտէր, եւ այլն · 2 · իրի մը տէրը · 3 · միապետ, բռնաւոր իշխան ։

Δεσποτικὸς-ὴ-όν. despotico, assoluto. 2. che ama il governare, cupido dell' imperio. տիրապետական, ինքնիշխանա-կան, միապետական · 2 · տիրել՝ իշխել սիրող · բռնաւոր, իշխանական · 2 · հրամ ընելու սիրող ։

Δεσποτικῶς. ἐπίῤ. da despoto, da tiranno. տիրապետաբար, բռնաւորաբար · բռնա-բար իշխանաբար՝ ընդհանուր կերպով ։

Δεσπότις-ιδος (ἡ) ✕ ἀντὶ *Δέσποινα*.

Δετὸς-ὴ-όν. legato. կապուած · պնդուած ։

Δεῦρο, ἐπίῤ. (τοπ. ἐπὶ κινήσ.) qui, vieni quà. 2. finora. հաս, հաս եկուր · 2· մինչեւ ցայժմ · մինչեւ այսօր, մինչեւ այս կէտս · 2 · մինչեւ հիմա ։

Δεῦτε, ἐπίῤ. orsù, venite. հասէք, ահ ե-կէք · հայտէ, տէ՛ եկէք, եկէք ։

Δευτεραγωνιστὴς-οῦ (ὁ) attore della seconda parte nel teatro. թատրոնը եր-կրորդ մասը կատարող դերասան · ողբերգա-կան հնարք ըստ մեծ կարծիք ունեցողին բարեխառնութիւն ։

Δευτεραῖος-α-ον. che fa, o si fa in due giorni o nel secondo giorno. երկու կամ երկրորդ օրը եղող կամ ըլլող · ինք երկու օրուան մէջ եղած եւ երկրորդ օրը եղածը ։

Δευτερεῖα (τὰ) il secondo posto. 2. il secondo premio, che si da agli atleti. երկրորդ տեղի, գերը, կարգ · 2 · ըմբշա-մարտներու տրուող երկրորդ մրցանակ · ինչպէս նաեւ՝ ասպարէզ · 2 · ախոյեաններու եր-կրորդ բաժին տրուած՝ պարգեւ ։

Δευτερεύω. M. *εύσω*. essere il secondo, tenere il secondo posto. երկրորդ ըլլալ · երկրորդ դերը ունենալ · ինչպէս նաեւ, ինչպէս առաջինը յաջորդել ։

Δευτεριάζω. M. *άσω*. essere il secondo. երկրորդ ըլլալ · ինչպէս նաեւ ։

Δευτερίας-ου (ὁ) (ἐνν. *οἶνος*) vinello, aquarello. երկրորդ գինի · ջրախառն ։

Δευτερογαμέω-ῶ. M. *ήσω*. venire alle seconde nozze. երկրորդ անգամ կար-գուիլ · ինչպէս երկու կնիկ առնել ։

Δευτερογαμία-ας (ἡ) seconde nozze. երկրորդ ամուսնութիւն՝ հարսանիք · ինչպէս նաեւ՝ երկրորդ ամուսնութիւն ։

Δευτερογάμος (ὁ, ἡ) chi è maritato per la seconda volta. երկրորդ անգամ կար-գուած · ինչպէս երկու կնիկ ունեցող ։

Δευτερογενὴς-έος (ὁ, ἡ) καὶ

Δευτερόγονος (ὁ, ἡ) = *Δευτερότοκος*.

Δευτεροδεκάτη (ἡ) (*γρφ.*) seconde decime. երկրորդ տասանորդք · ինչպէս նաեւ ։

Δευτεροκοιτέω-ῶ. M. *ήσω*. dormire con un compagno in un medesimo letto. մէկ անկողնի մէջ ընկերով պառկիլ · ուր մեկ տեղ մէկ անկողնի մէջ պառկիլ ։

Δευτερολόγος (ὁ, ἡ) chi parla per la seconda volta degli stessi oggetti. նոյն բաներու վրայ երկրորդ անգամ խօսող · այսպիսի մարդը հանդէսէն ետեւ խօսողն է · 2 · = *Δευτεραγωνιστης*.

Δευτερονόμιον (τὸ) il quinto libro del Pentateuco, Deuteronomio. Մովսիսի Հինգ գրոցն վերջինը, երկրորդ օրինաց գիրք · Մովսեսի հինգերորդ գիրքը ։

Δευτεροπάθεια (ἡ) il soffrire per la seconda volta una disgrazia. երկրորդ անգամ մէկ չարիք մը՝ աղէտ մը քաշել · նոյն տեղը կրկնուած մեծ դժբաղդութիւն ունե-նալ ։

Δευτεροπαθέω-ῶ. M. *ήσω*. soffrire per la seconda volta una disgrazia. մէկ վիշտ մը երկու անգամ քաշել · այս նոյ-նութիւն ունեցող երկու անգամ կրել ։

Δευτερόπρωτον (τὸ) (*σάββατον*) il primo sabbato dopo la Pasqua. Զատկէն ետքը առջի շաբաթ օրը · Փասեքայէն ետքի առաջին եկած եօթնօրեայ տօնը ։

Δεύτερος-α-ον. secondo. երկրորդ · ինչպէս (*οὐσ. πλθ.*) *Δεύτερα* (τὰ) = *Δευτερεῖα*.

Digitized by Google

(*ἐπιῤῥηματικῶς.*) *Δεύτερον* (*καὶ*) *Δεύτερα.* per la seconda volta, di nuovo (*Λατ.* iterum). կրկին, վերստին, երկրորդ անգամ. թէքրար, իքինճի դէֆա։ (*γρφ. κατὰ τάξιν, ἀντὶ τοῦ*) = *Κατόπιν.*

Δευτερότοκος (*ὁ, ἡ*) secondogenito, երկրորդ զաւակ. իքինճի էվլատ։

Δευτερόω-ῶ. M. ώσω. fare da capo l' istessa cosa, ripetere. Նոյն բանը, երկրորդ անգամ ընել, մէկ բանը երկրորդել. պիր նէսնէյի իքի դէֆա էթմէք, թէքրարլամագ։

Δευτέρως, ἐπίῤ. = *Δεύτερον.*

Δευτέρωσις-εως (*ἡ*) ripetizione dell' istessa cosa. 2. il secondo posto. 3. tradizione. Նոյն բանը երկու անգամ ընելը, կրկնութիւն. 2. երկրորդ կարգ՝ աստիճան. 3. աւանդութիւն. պիր նէսնէյի թէքրարլամա. 2. իքինճի դէրէճէ՝ քաթ. 3. րիվայէթ։

Δεύω. M. εύσω. bagnare. Թրջել. ըսլաթմագ։

Δέφω. M. ψω. = *Δεύω καὶ Δεψέω.*

Δέχομαι. M. δέξομαι. prendere, pigliare (colla destra). 2. addossarsi, assumere. 3. accettare, ricevere. առնել, ստանալ (աջ ձեռքով). 2. վրան առնել. 3. ընդունիլ. ալմագ, թութմագ (սաղ էլ իլէ). 2. իւզերինէ ալմագ, 3. գապուլ էթմէք, 4. = *Ὑποδέχομαι.* 5. = *Προσδοκῶ.* 6. = *Ἐκδέχομαι.* 7. = *Εἰσδέχομαι.*

Δεψέω-ῶ. M. ήσω. (*κυρ.*) conciare le pelli, fare da cuojajo. մորթեգործութիւն ընել, մորթերը յարդարել. թապաղլըք էթմէք, սէփիլէմէք. 2. = *Ἀπαλύνω.* mollificare. կակղեցնել. եումուշաթմագ։

Δέω M. δήσω. legare. կապել. պաղլամագ. 2. = *Δεσμεύω.*

Δέω. M. δεήσω (*μὲ γεν.*) aver bisogno. պէտք ունենալ. իհթիյաճ օլմագ։

Δὴ (*δὲ ἢ, ἢ Δὲ κατ᾽ ἐπίτασιν. μόρ. Συνδ. ἢ Ἐπιῤῥηματ.*) *Βαιβεωτ.* certamente, veramente. (*Λατ.* sane.) իրաւցընէ, ապաքէն, արդարեւ. աճէպէն, կերչէքտէն. 2. *Εἰρων.* cioè, vale a dire. (*Λατ.* scilicet, videlicet.) այսինքն, այս է. եանի, եանիքի. 3. *Συλλογιστ. ἢ Συμπερασματ.* dunque, adunque. (*Λατ.* igitur.) ապա ուրեմն. էօյլէ իսէ. 4. = *Ἄγε.* 5. *Μεταβατ.* (*ἀντὶ τοῦ Δέ*). 6. *Ἀοριστολογ.* quanti che siano. (*Λατ.* quotqunque) որչափ որ են նէ. նէ գատար իսէլէր. 7. *Ἀποθετ.* (*εἰς τὸ τέλος τῆς ἐνν.*) *Εἶεν δὴ* (*καὶ ἐρωτηματ.*) *Ποῖον δή;* 8. *Παραπληρωματ.* „*Οἷον δὴ ὄχλος φιλεῖ.* 9. *Ἐπίτατ.*“ *Κράτιστος δὴ οὗτος ἐγένετο.*

Δηγμὸς (*ὁ*) morsicatura. խածնելը. ըսըրըշ։

Δῆθεν (*δὴ*) *μόρ. Ἐξηγηματ.* vale a dire, cioè. այսինքն, այս է. եանի, եանիքի. 2. *Παραπληρωματ.* ἢ *Ἐμφαντ. ἀντὶ τοῦ Δή.*

Δηθύνω. M. υνῶ. ritardare. ուշացընել. կէճիկտիրմէք, թէէխիր էթմէք։

Δηκτικὸς-ὴ-όν. mordace. խածնող. ըսըրըճը, տօքունան։ — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Δηλαδή. ἐπίῤ. Βαιβεωτ. evidentemente, cioè, vale a dire (*Λατ.* videlicet, scilicet.) ստուգիւ, այսինքն, այս է. եանիքի, աճէպէն։

Δηλέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. nuocere, corrompere. Վնասել, ապականել. զարար վերմէք, պօզմագ, խարապ էթմէք։

Δηλητὴρ (*ὁ*) distruttore, malfattore. աւերող, չարագործ. խարապ էտիճի, զուլումքեար։

Δηλητήριος (*ὁ, ἡ*) mortifero. մահաբեր. էօլտիւրիւճի։ (*οὐσ.*) *Δηλητήριον.* veleno. Թոյն. զէհիր։

Δηλονότι, ἐπίῤ. evidentemente. cioè a dire. ստուգիւ, այսինքն. աճէպէն, եանի. = *Δηλαδή.*

Δηλοποιέω-ῶ. M. ήσω. notificare. Հասկցընել. անկլաթմագ, բեան էթմէք, մալիւմ էթմէք։

Δῆλος-η-ον. manifesto, evidente, perspicuo. յայտնի, բացայայտ, ակներեւ. աշիքեար, պէլլի։

Δηλόω-ῶ. M. ώσω. manifestare, indicare, dichiarare. յայտնել, նշանակել, բացայայտել. պէյան էթմէք, իլան էթմէք, պէլլի էթմէք, ալամէթ, աշիքեար էթմէք, կէօստէրմէք։

Δήλωμα (*τὸ*) segno, indicio. նշան, ցոյց. նիշան, ալամէթ։

Δήλωσις-εως (*ἡ*) manifestazione, dichiarazione, significazione. յայտնելը, մեկնելը, նշանակելը. պէյան՝ աշիքեար էթմէ, կէօսթէրմէ։

Δηλωτικὸς-ὴ-όν. significativo, manifestativo. նշանակիչ, յայտնիչ. կէօսթէրիճի, պէլլի՝ պէյան էտիճի։

Δημαγωγέω-ῶ. M. ήσω. governare il popolo, cattivarsi il favore del popolo. ժողովուրդը կառավարել, իրեն քաշել, ժողովրդին աչքը մտնալ, ճէմաաթը կէօթիւրմէք, թէնտինինէ չէքմէք, ճէմաաթըն կէօզիւնէ կիրմէք, պէյէնտիրմէք. (*ὅθ. ἐν γέν.*) ingannare lusingando, adescare. Հրապուրել, շողոքորթ իրեն քաշել՝ խաբել. ախընտըրմագ, օքշամագ իլէ ալտաթմագ՝ թէնտինինէ չէքմէք՝ ճէլպ էթմէք։

Δημαγωγία-ας (*ἡ*) grazia, favore popolare. 2. governamento del popolo. 3. l'arte di guadagnare il favore del popolo. ժողովրդին քովը մէկին ունեցած յարգ ու վարկանքը. 2. ժողովուրդը կառավարելը. 3. ժողովուրդը իրեն քաշելու արհեստը. ճէմաաթըն ինտինտէ պէրէճէ- նին էտինտէյի րաղպէթ ու իթպար. 2. ճէմաաթը կէօտիւրմէ. 3. ճէմաաթը թէնտինինէ չէքմէ օյունահսը։

Δημαγωγικὸς-ὴ-όν. che appartiene al demagogo. ժողովուրդը կառավարողին պատկանած. ճէմաաթը կէօտիւրէնէ մախսուսլու։ — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Δημαγωγὸς (*ὁ*) popolare, demagogo. կուսակից ժողովրդեան, ժողովուրդը կառավարող՝ գործընող, իրեն քիները ժողովուրդին հաւանեցընող. ճէմաաթ թարաֆլը, ճէմաաթը կէօտիւրէն, թէնտինինէ ճէմաաթը պէյէնտիրէն։

Δημαρχέω-ῶ. M. ήσω. essere tribuno del popolo. ժողովրդեան արքուն՝ Հոգաբարձուն ըլլալ. խալքըն վէքիլ՝ ճէմաաթ պէյլէրպէյլի օլմագ։

Δημαρχία-ας (*ἡ*) tribunato, magistrato

popolare. [illegible]

Δημαρχικός - ή - όν. appartenenente al tribuno. [illegible]

Δήμαρχος (ὁ, ἡ) tribuno del popolo. [illegible]

Δημεγέρτης - ου ἤ οῦ (ὁ) che alza in piedi il popolo, sedizioso. [illegible]

Δημεῖον (τὸ) luogo di condanna. [illegible]

Δημεραστής - οῦ (ὁ) amatore del popolo. [illegible]

Δήμευσις-εως (ἡ) confiscazione. [illegible]

Δημεύω. M. εύσω. confiscare. 2. pubblicare, rendere pubblico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δημηγορέω - ῶ. M. ήσω. arringare, parlamentare, far concioni. [illegible]

Δημηγορία - ας (ἡ) arringa, concione, parlamento. [illegible]

Δημηγορικός - ὴ - όν. che appartiene all' arringa. 2. concionatore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δημηγόρος (ὁ) arringatore, concionatore. [illegible] 2. = *Δημηγορικός.*

Δημίζω. M. ίσω. ingannare il popolo, simularsi popolare. [illegible]

Δημιόπρασία - ας (ἡ) incanto. [illegible]

Δημιόπρατος (ὁ, ἡ) venduto all'incanto. [illegible]

Δήμιος - α ἤ ος - ον. ἀντὶ Δημόσιος. (οὐσ.) carnefice, boja. [illegible]

Δημιουργεῖον (τὸ) bottega. [illegible]

Δημιουργέω - ῶ. M. ήσω. essere artista, professare un' arte. [illegible] (*ἐνγέν.*) fabbbricare, fare. [illegible]

Δημιούργημα (τὸ) opera d'artefice. [illegible]

Δημιουργία - ας (ἡ) artificio, il professare una arte. 2. costruzione, effezione, operazione, facimento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Δημαρχία.*

Δημιουργικός - ή - όν. che appartiene all'artista. 2. proprio alla creazione, al facimento di qualche cosa. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Δημιουργός (ὁ, ἡ) artista, chi professa un' arte. [illegible] (*Θεολογ.*) creatore. [illegible] 2. (*εἰς τοὺς Μαντιν.*) tribuno del popolo, amministratore del popolo. [illegible]

Δημογέρων - οντος (ὁ) capo del popolo, il più vecchio e il più venerabile del popolo. [illegible]

Δημοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro, precettore del popolo. [illegible] (*κυρ.*) concionatore ecclesiastico, predicatore. [illegible]

Δημόθεν, ἐπίῤ. dal popolo. [illegible]

Δημοθοινία - ας (ἡ) convito pubblico, banchetto popolare. [illegible]

Δημοκατάρατος (ὁ, ἡ) esecrato dal popolo. [illegible]

Δημοκόλαξ - ακος (ὁ) adulatore del popolo. [illegible]

Δημοκοπέω - ῶ. M. ήσω. cercare a cattivarsi il favore del popolo. [illegible]

Δημοκοπία - ας (ἡ) il cattivarsi la benevolenza del popolo (*Λατ.* popularitas.) [illegible]

Δημοκόπος (ὁ, ἡ) chi cerca a cattivarsi la benevolenza del popolo. [illegible]

Δημοκρατέομαι - οῦμαι. M. ηθήσομαι. vivere sotto un regno democratico. [illegible]

Δημοκρατία - ας (ἡ) democrazia, impe-

Digitized by Google

rio popolare. ռամկապետութիւն. ճէմահիրի ուսուլ։

Δημοκρατίζω. M. ίσω. favorire il governo democratico. ռամկապետական տէրութեան թեր ելլել. ճէմահիրի ուսուլ թարաֆըլը օլմագ։

Δημοκρατικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ, ικῶς.) democratico. 2. fautore del governo democratico. ռամկապետական. 2. ռամկապետական տէրութեան կողմն եղող. ճէմահիրի ուսուլա մուաֆըգ. 2. ճէմահիրի ուսուլ թարաֆըլը։

Δημολογέω-ῶ. M. ήσω. = Δημηγορέω. (κυρ) parlare popolarmente, parlare in favore del popolo. ժողովրդին ուզածին պէս՝ ժողովրդին թեր ելլելով խօսիլ. ճեմաաթըն իսթէտիյի կիպի՝ ճեմաաթ եան թարաֆ թութարագ սէօզ սէօյլէմէք։

Δημολογικὸς-ή-όν. = Δημηγορικός.

Δημολόγος (ὁ) = Δημηγόρος.

Δημοποίητος (ὁ, ή) annoverato nel numero de' cittadini. քաղաքացիներուն թիւը անցած. շէհիրլիլէրին ուլուսունա տախըլ օլմըշ։

Δημόπρακτος (ὁ, ή) fatto dal popolo. ժողովրդէն շինուած՝ եղած. ճեմաաթըն թարաֆընտան եափըլմըշ օլան։

Δημορόβλητος (ὁ, ή) (νμλ.) eletto dal popolo. ժողովրդէն ընտրուած. ճեմաաթըն թարաֆընտան սէչիլմիշ։

Δῆμος (ὁ) popolo. ժողովուրդ. ճեմաաթ. 2. *(ἐν γέν.)* turba, moltitudine. 2. ամբոխ, բազմութիւն. 2. գալապալըգ, գալապալըգ, խալգ. 3. volgo, plebe. 4. paese, regione, terra. 5. la radunanza del popolo. 3. ռամիկ, ամբոխ, խուժան. 4. երկիր, գաւառ. 5. ժողովրդին ժողովուրդ. 3. խալգ այագ թագըմը. 4. վիլայէթ, մէմլէքէթ. 5. ճեմաաթըն ճէմիյէթի. 6. *(εἰς τὰς Ἀθ.)* tribù. ցեղ. գապիլէ. 7. = *Δημοκρατία.*

Δημοσίᾳ, ἐπίῤ. = Δημοσίως.

Δημοσιακὸς-ή-όν. pubblico. հասարակ, հասարակաց. ալէնի, աշիքեարէ, խալգըն։

Δημοσίευσις-εως (ἡ) pubblicazione. հրատարակութիւն. ջար, աշիքեարէ, իլեան. 2. = *Δήμευσις.*

Δημοσιεύω. M. εύσω. pubblicare, divulgare, promulgare. 2. impiegarsi ai negozj pubblici. հրատարակել, հրապարակել, ամենուն յայտնել. 2. հասարակ գործերու՝ բաներու պաշտօնեայ ըլլալ. այսինքն՝ պէյլիքի՝ միրի գուլլուգ էթմէք. 2. աշիքեար իլան էթմէք. 2. մուհասէպէճի ճէմայէթի...

Δημόσιος-α-ον. pubblico. հասարակաց. ալէնի, խալգըն. *(οὐσ.) Δημόσιος. (ἐνν. δοῦλος) = Δεσμοφύλαξ, Θησαυροφύλαξ, Ἀντιγραφεύς. κτλ. Δημόσια(ἐνν. πράγματα ἢ χρήματα)* roba pubblica, danari pubblici. հասարակաց ինչք՝ ստակ. միրի մալը՝ խազնէ. *Δημοσία (καὶ Δ.) Δαμοσία. (ἐνν. σκηνή.)* palazzo reale, regia. արքունիք, թագաւորի պալատ. փատիշահ սարայը. *(ὅθεν.) Οἱ περὶ δαμοσίαν.* i cortigiani. պալատականք. սարայ խալգը։ *Δημόσιον (τὸ)* fisco. հասարակաց գանձ. միրի, պէյթիւլմալ։

Δημοσιόω-ῶ. M. ώσω. = Δημοσιεύω.

Δημοσιώνης-ου (ὁ) appaltatore. մենավաճառ, տէրութեան եկամուտը ծախու առնող. մուլթէզիմ։

Δημοσιώνιον (τὸ) luogo di appalto. մենավաճառութեան տեղի. մուգաթաա եէրի մահալ։

Δημοσίως, ἐπίῤ. pubblicamente. հրապարակաւ. աշիքեարէ, ալէնիլէն, ջումլէնին ճիհէթինէ, օրթալըգ։

Δημοτελὴς-έος (ὁ, ή) fatto a spese del popolo. հասարակաց ծախքով շինուած. օրթա մալըն՝ ճեմաաթըն մասրաֆը իլէ եափըլմըշ։ — *τελῶς, ἐπίῤ.*

Δημότης-ου (ὁ) cittadino. քաղաքացի. շէհիրլի։

Δημοτικὸς-ή-όν. popolare. ժողովրդի պատկանած. ճեմաաթա մուհթէլիֆ. 2. = *Δημοκρατικός (2)* — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Δημοχαριστης (ὁ) adulatore del popolo. ժողովրդեան շողոքորթ. ճեմաաթը խալգա թէմալլուգ էյլէյէն։

Δημόω-ῶ. M. ώσω. = Δημοσιεύω. (μσ). (κατ' ἔκτ.) parlare o agire popolarmente. ռամիկ պէս խօսիլ կամ գործել. ճեմաաթ խալգ կիպի սէօզ սէօյլէմէք, տավրանմագ. *(παρβλ.) Δημολογέω.*

Δημώδης-εος (ὁ, ή) popolare, volgare. ժողովրդական, ռամկական. ճեմաաթա խալգա մուհթէլիֆ։

Δημωφελὴς-έος (ὁ, ή) utile al popolo. ժողովրդեան օգտակար. խալգա ճեմաաթա ֆայտալը։ — *ελῶς, ἐπίῤ.*

Δήν, ἐπίῤ. lungo tempo. շատ ատեն, երկար մը, հարուստ մի. չօք վագըթ, հայլի զաման։

Δηναιὸς-ή-όν. diuturno, di molto tempo. 2. antico. երկար, շատ ատենուան. 2. հին, վաղեմի. չօք վագըթլըգ, հայլի զամանըն. 2. էսքի. *(οὐδ.) Διναιόν, ἐπίῤ. = Δήν.*

Δηνάριον (τὸ) denaro (moneta equivalente a $3^1/_2$ oboli). դենար (իրեք ու կէս գանկի գնով դրամ մըն է). աքչէ (էօչ պուչուգ մանկըրլըգ պիր ույ գադար պէր)։

Δῆξις-εως (ἡ) (δάκνω) morsicatura, morso. խածուած. ըսըրըշ։

Δήπερ. μόρ. (Ἐλαττωτ.) almeno. գէթ, գոնէ. պարի, հիչ տէիլ իսէ։

Δήποτε. μόρ. (Ἀοριστολογ. καὶ Διοτακτικ.) particella, si aggiunge ad alcuni pronomi e avverbj. բանի մը դերանուններու ու մակբայներու հետ եղող մասնիկ մըն է. պիր թագըմ զամիր իլէ զարֆ իլէ պիր-լիքտէ պիր էտաթ տըր։

Δήπου, Δήπουθεν. μόρ. (Βεβαεωτ.) certamente, senza dubbio. իրաւցընէ, առանց կարծեաց. ահէնքէն, պիլաշիւփհէ, պիէլպէթթէ։

Δῆρις-εως ἢ ιος (ἡ) combattimento. 2. disputa. կռիւ. 2. վիճաբանութիւն. գավկա. 2. մուպահասէ։

Δῆτα, ἐπίῤ. (δή) dunque! alla fine? senza dubbio, certamente. ապանկ է նէ, արդէք, առանց կարծեաց, իրաւցընէ. էօյլէ իսէ, օնտան սօնրա, պիլաշիւփհէ, ելպէթթէ։ *Τί δῆτα.* cosa dunque? *(Λατ. quid igitur?)* ապա զինչ. օնտան սօնրա, նէ օլաճագ։

Διὰ, πρόθ. (σύντ. μὲ γεν. καὶ αἰτ.) col genitivo significa il luogo. 2. il tempo. 3. la materia, di cui è composta qualche cosa. 4. il mezzo e l'instrumento.

Digitized by Google

[illegible] coll' accusativo significa il mezzo. 2. il tempo. [illegible] In composizione significa separazione come *Διαλύω*. 2. vicissitudine come *Διάδω*. 3. mistura come *Διάλευκος*. 4. perfezione come *Διαπράττω*. 5. amplificazione ed enfasi, come *Διαγανακτῶ*. 6. continuazione di tempo come *Διαβιόω*. [illegible]

Διαβάθρα-ας (ἡ) scala per imbarcarsi. [illegible]

Διαβαίνω. *M.* *βήσομαι*. valicare, traversare. 2. stare colle gambe aperte. [illegible] 3. = *Μεταβαίνω*.

Διαβάλλω. *M.* *βαλῶ*. calunniare. 2. ingannare. 3. trasportare. [illegible]

Διαβαπτίζομαι. *M.* *ίσομαι*. tuffarsi con qualcuno nell' acqua. [illegible]

Διαβασανίζω. *M.* *ίσω*. esaminare esattamente. [illegible]

Διαβασιλίζομαι. *M.* *ίσομαι*. = *Βασιλειάω*.

Διάβασις-εως (ἡ) passaggio, transito, trapasso. 2. tragitto. 3. lo stare colle gambe aperte. [illegible] 4. = *Μετάβασις*.

Διαβαστάζω. *M.* *άσω*. trasportare sulle spalle. 2. ponderare una cosa tenendola in mano. [illegible]

Διαβατήριος (ὁ, ἡ) chi coopera al passaggio, transito d'un fiume. [illegible] (*ουσ.*) *Διαβατήρια* (τα) sacrificj per un felice passaggio (d'un fiume, ecc.) [illegible]

Διαβάτης-ου (ὁ) passeggiero. [illegible]

Διαβατικὸς-ἡ-όν. passeggiero, proprio al passaggio. [illegible] 2. (*γρμτ.*) = *Μεταβατικός*.

Διαβατὸς-ἡ-όν. passabile, facile a passarsi. [illegible]

Διαβεβαιόω-ῶ. *M.* *ώσω*. affermare fortemente. [illegible]

Διαβεβαίωσις-εως (ἡ) affermazione, asserzione. [illegible]

Διάβημα (τὸ) passeggiata. [illegible]

Διαβήτης-ου (ὁ) compasso. 2. perpendicolo, piombino. 3. diabete. [illegible]

Διαβιβάζω. *M.* *άσω*. καὶ *Ἀττ.* *βιβῶ*. trasportare, trasferire all' altra banda. [illegible]

Διαβιβρώσκω. *M.* *βρώσομαι*. divorare, rodere. [illegible]

Διαβιόω-ῶ. *M.* *ώσω*. passar la vita, menare la vita, vivere. [illegible]

Διαβλαστάνω. *M.* *βλαστήσω*. germogliare. pullulare. [illegible]

Διαβλέπω. *M.* *βλέψω*. veder chiaramente. [illegible]

Διαβλητικὸς-ἡ-όν. calunniatore. [illegible]

Διαβοάω-ῶ. *M.* *ήσομαι*. divolgare, pubblicare. [illegible]

Διαβόητος (ὁ, ἡ) divulgato, celebre, famoso. [illegible]

Διαβολεὺς-έως (ὁ) calunniatore. [illegible]

Διαβολὴ-ῆς (ἡ) calunnia. [illegible]

Διαβολικὸς-ἡ-όν. diabolico. [illegible] 2. = *Διαβλητικός*.

Διάβολος (ὁ, ἡ) calunniatore. [illegible] (*ουσ.* καὶ *ἐκκλης.*) diavolo, satana. [illegible] — *όλως*, *ἐπίῤ.*

Διαβόσκω. *M.* *βοσκήσω*. pasturare quà e là. [illegible] (καὶ *πθ.* ἢ *μσ.*) pascolarsi quà e là. [illegible]

Διαβουλεύομαι. *M.* *εύσομαι*. riflettere, ruminare. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Διαβούλιον (τὸ) consiglio, riflessione, progetto, disegno, pensiero. [illegible]

Διαβρέχω. *M.* *βρέξω*. bagnare totalmente. [illegible]

Διάβροχος (ὁ, ἡ) bagnato del tutto. [illegible]

Διαγανακτέω-ῶ. *M.* *ήσω*. esser fortemente adirato, adegnarsi oltremodo. [illegible]

Διαγγελία-ας (ἡ) denunziazione, pubblicazione. [illegible]

Διαγγέλλω. *M.* *ελῶ*. annunziare da per tutto, pubblicare. [illegible]

Διάγγελος (ὁ, ἡ) messaggiere, inviato, annunziatore. [illegible]

Διαγελάω-ῶ. *M.* *ήσω*. burlare, beffarsi. 2. sorridere. [illegible] 2. [illegible] (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. *μτνμ*.) cominciare a calmarsi, a serenare. [illegible]

Διαγίγνομαι. *M.* *γενήσομαι*. durare, sussistere, continuare di vivere. 2. scampare, salvarsi (*Λατ.* evado). [illegible] 2. [illegible] 3. = *Διέρχομαι*.

Διαγιγνώσκω (*γινώσκω*). *M.* *γνώσομαι*. discernere, distinguere. [illegible]

Διαγκυλόομαι-οῦμαι. *M.* *ώσομαι*. avere presa la corda dell'arco, essere pronto a saettare, tenere il dardo incoccato. [illegible]

Διαγλύφω. *M.* *γλύψω*. intagliare, scolpire. [illegible]

Διαγνωρίζω. *M.* *ίσω*. = *Διαγιγνώσκω*. 2. (*γρφ.*) notificare. [illegible]

Διάγνωσις-εως (ἡ) discernimento. [illegible]

Διαγνωστικὸς-ὴ-όν. abile a discernere, diagnostico (*Γαλλ.* connaisseur). [illegible]

Διαγορεύω. *M.* *εύσω*. parlare precisamente, chiaramente, raccontare, ordinare, decretare. [illegible]

Διάγραμμα (τὸ) editto, ordinanza. 2. tariffa. 3. icnografia, disegno. 4. diagramma, figura geometrica. 5. tavola, cartello di note. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Διαγραμμιστὸς (ὁ) scacchi o dama (*Λατ.* ludus duodecim scriptorum. Cic.) [illegible]

Διαγραφὴ (ἡ) disegno, piano. [illegible] 2. = *Διάγραμμα*.

Διαγράφω. *M.* *γράψω*. disegnare, delineare, descrivere. 2. registrare. 3. abolire. 4. distribuire, dividere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. = *Καταγράφω*.

Διαγυμνάζω. *M.* *άσω*. esercitare bene. [illegible]

Διάγω. *M.* *άξω*. = *Διαβιβάζω*. trasportare all' altra banda. 2. menar la vita, vivere, conportarsi. 3. differire, prolungare. 4. far perdere il tempo, trattenere, ingannare. 5. nudrire. 6. governare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Διαγωγὴ-ῆς (ἡ) tragitto, trapasso. 2. condotta. 3. reggimento, amministrazione. 4. trattenimento, divertimento. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Διαγώγιον (τὸ) passaggio, dagio che si paga per lo passare, pedaggio. [illegible]

Διαγωνίζομαι. *M.* *ίσομαι*. sostener un combattimento. [illegible]

Διαγώνιος (ὁ, ἡ) (*μθμτ.*) diagonale (linea). [illegible] (*գիծ*). [illegible] — *ίως*. *ἐπίῤ*.

Διαδακρύω-ῶ. *M.* *ύσω*. piangere incessantemente. [illegible]

Διαδείκνυμι. *M.* *δείξω*. mostrare apertamente. [illegible]

Διαδέρκομαι. *M.* *δέρξομαι*. veder bene, penetrare. [illegible]

Digitized by Google

Διάδεσμος (ὁ) legame. [illegible]

Διάδετος (ὁ, ἡ) ben legato. [illegible]

Διαδέχομαι. M. δέξομαι. succedere, rimpiazzare. [illegible]

Διαδέω-ῶ. M. ήσω. circondare di un legame, cingere. 2. legar strettamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διάδημα (τὸ) diadema, corona reale. [illegible]

Διαδίδωμι. M. δώσω. trasmettere, dare, prestare una cosa ad alcuno per mano d'un altro. [illegible] (ἐπμ) 2. distribuire, disseminare, spargere. [illegible] (τρπ.) pubblicare, divulgare. [illegible]

Διαδικάζω. M. άσω. giudicare un processo. [illegible]

Διαδικαιόω-ῶ. M. ώσω. giustificare totalmente. [illegible]

Διαδικασία-ας (ἡ) processo. 2. disputa, contestazione (Λατ. divinatio). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διαδικέω-ῶ. M. ήσω. esser in processo, difendere una causa, litigare. [illegible] 2. (ἐκ τοῦ Ἀδικέω) fare ingiustizia ad alcuno. [illegible]

Διάδικος (ὁ, ἡ) litigante. [illegible]

Διαδοκιμάζω. M. άσω. discernere, distinguere. [illegible]

Διαδοξάζω. M. άσω. (τὸ ἐπιτετ. τοῦ) Δοξάζω.

Διάδοσις-εως (ἡ) trasmissione. 2. pubblicazione, propagazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διαδοχή-ῆς (ἡ) successione. [illegible]

Διάδοχος (ὁ, ἡ) che fa o si fà successivamente. [illegible] (οὐσ.) successore. [illegible]

Διαδρομή-ῆς (ἡ) il correre quà e là. 2. luogo ove si può correre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διάδρομος (ὁ, ἡ) quello che corre quà e là, che discorre. [illegible] (οὐσ). passaggio. [illegible]

Διάδυσις-εως (ἡ) sutterfuggio, scampo. 2. cuniculo, mina. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διᾴδω. M. ᾄσομαι. esser dissonante. [illegible] (μσ.) cantare frà gli atti della commedia (Λατ. intercino) [illegible]

Διαδωρέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. fare la distribuzione di doni, di regali. [illegible]

Διαερόω-ῶ. M. ώσω. esporre all'aria, ventilare. [illegible]

Διαζάω-ῶ. M. ζήσομαι ἢ βιώσομαι. menare la vita, vivere. [illegible]

Διαζεύγνυμι καὶ **Διαζευγνύω.** M. ζεύξω. dividere i congiunti. [illegible]

Διαζευκτικός-η-όν. disgiuntivo. [illegible]

Διάζευξις-εως (ἡ) divorzio.. [illegible]

Διαζητέω-ῶ. M. ήσω. cercare diligentemente. [illegible]

Διαζυγία-ας (ἡ) ἀντὶ Διάζευξις.

Διαζύγιον (τὸ) (νλγ.) divorzio. 2. cedola di divorzio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διαζωγραφέω-ῶ. M. ήσω. dipingere perfettamente. [illegible]

Διάζωμα (τὸ) cintura. 2. diaframma. 3. brachetta, grembiale, perizoma. 4. corona di colonna. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Διαζώννυμι. M. ζώσω. cingere all'intorno. [illegible] (μσ.) succignere i lombi. [illegible]

Διάζωσμα (τὸ) = Διάζωμα.

Διαθαλασσεύω. M. εύσω. separare qualche cosa per mezzo del mare. [illegible]

Διαθάπτω. M. θάψω. seppellire totalmente. [illegible]

Διαθεάομαι-ῶμαι. M. άσομαι. considerare esattamente. [illegible]

Διαθερίζω. M. ίσω. mietere totalmente. [illegible]

Διαθερμαίνω. M. ανῶ. riscaldare. [illegible]

Διάθερμος (ὁ, ἡ) riscaldato, troppo caldo. [illegible]

Διάθεσις-εως (ἡ) disposizione, ordina-

Digitized by Google

mento. 2. vendita. 3. trasporto inclinazione, predilezione. 4. disposizione di corpo. 5. condizione, qualità. [illegible]

Διαθετὴρ καὶ -ετης (ὁ) dispositore. [illegible]

Διαθετικὸς - ἡ - όν. abile a disporre. [illegible]

Διαθέω - ῶ. M. εὔσομαι. correre quà e là, discorrere. [illegible]

Διαθήκη - ης (ἡ) testamento. 2. comando, ordinanza. 3. eredità, lasciata per testamento. 4. patto, convenimento. [illegible]

Διαθλέω - ῶ. M. ήσω. combattere costantemente. 2. travagliare. [illegible]

Διαθρυλλέω - ῶ. M. ήσω. divulgare da per tutto, spargere. [illegible]

Διαίρεσις - εως (ἡ) divisione, distribuzione. [illegible] (γραμτ.) dieresi. [illegible] (ῥτρ) dieresi, divisione. [illegible]

Διαιρέτης (ὁ) divisore. [illegible]

Διαιρετικὸς - η - όν. che può dividere. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Διαιρετὸς - ἡ - όν. separato, diviso, divisibile. [illegible] — *ετῶς, ἐπίῤ.*

Διαιρετέω - ῶ. M. ήσω. dividere, separare. 2. fendere. [illegible] (μτφρ.) spiegare, parlare, narrare distintamente, chiaramente. [illegible]

Διαίρω. M. αρῶ. innalzare, levare. 2. aprire (la bocca, gli occhi). 3. far vela. [illegible]

Δίαιτα - ης (ἡ) regola di vivere, dieta. [illegible] 2. (συνεκδχ.). abitazione. [illegible] 3. (κατ' ἐκτ.) appartamento. 2. arbitrio. [illegible]

Διαιτάω - ῶ. M. ήσω. prescrivere una dieta. 2. esser arbitro. [illegible] (μσ) far dieta. 2. abitare. [illegible]

Διαιτήτης (ὁ) arbitro. [illegible]

Διαιτητικὸς - ἡ - όν. che appartiene alla dieta o all'arbitro. [illegible] *Διαιτητικὴ - ῆς* (ἡ) (τέχνη). la Dietitica. [illegible]

Διαιωνίζω. M ίσω. perpetuare. [illegible]

Διακαθαίζω. M. αρῶ. / *Διακαθαρίζω. M. ίσω.* purgare, mondare bene. [illegible]

Διακαθέζομαι. / *Διακάθημαι.* M. *θοῦμαι ἢ ἐσθήσομαι.* sedere separatamente. [illegible]

Διακαθίζω. M. ίσω. far sedere separatamente. [illegible]

Διακαίω. M. καύσω. abbruciare da per tutto. [illegible] (μτφρ.) infiammare. [illegible]

Διακαλοκαγαθίζομαι. M. ίσομαι. gareggiare di probità. [illegible]

Διακάρδιος (ὁ, ἡ) che penetra sin al fondo del cuore. [illegible]

Διακατίχω. M. διακαθέξω. possedere. [illegible]

Διακατοχὴ - ῆς (ἡ) possedimento. [illegible]

Διακάτοχος (ὁ, ἡ) possessore. [illegible]

Διάκαυμα (τὸ) ardore, calore cocente. [illegible]

Διάκειμαι. M. κείσομαι. essere, trovarsi in qualche disposizione. 2. essere disposto. [illegible]

Διακεκριμένως, ἐπίῤ. distintamente. [illegible]

Διάκενος (ὁ, ἡ) vano, inutile, superfluo. [illegible]

Διακεντέω - ῶ. M. ήσω. pungere, forare da parte a parte, traforare. [illegible]

Digitized by Google

Διακερματίζω M. *ίσω*. barattare una moneta grande con piccole, cioè una piastra con piccoli parà. մեծ դրամ մը պզտիկ դրամով փոխել՝ ինչպէս դահեկան մը պզտիկ ստակներով (բարաներով)· պիւյիւք պիր ահճէյի քիւչիւք ահճէ իլէ պօզմագ, նասըլ քի պիր ղուրուշու ուֆագ փարա իլէ ։

Διακηρύσσω (ττω) M. *ύξω*. pubblicare una cosa per mezzo dell' araldo, banditore. բան մը հրեշտակի՝ պատգամաւորի (մունետիկի) ձեռքով հրատարակել· պիր նէսնէյի խապէրճի՝ թէլլալ եւլէ իլէ իլան էթմէք ։

Διακινδυνεύω. M. *εύσω*. arrischiare, azzardare. իրեր զիրար վտանգի մէջ դնել· թէհլիքէյէ թէհլիքէյէ գօյմագ ։

Διακλέπτω. M. *κλέψω*. rubare, sottrarre. գողնալ, առնել տանիլ· չալմագ, չալըփ կէօթիւրմէք ։

Διακολακεύω. M. *εύσω*. adulare con diversi modi. զանազան կերպով շողել շողոքորթել· թիւրլիւ նէվի իլէ խօշամէթլէմէք ։

Διακολλάω-ῶ. M. *ήσω*. attaccare, unire. կպցնել· պիրպիրինէ եափըշդըրմագ, պիթիշդիրմէք ։

Διακολουθέω-ῶ. M. *ήσω*. seguitare, accompagnare immediatamente. անմիջապէս հետեւիլ, ետեւէն գալ երթալ· թէզ արդընճա իզինէ կիթմէք ։

Διακολυμβάω-ῶ. M. *ήσω*. passare a nuoto. լողալով գետայ անցնել· եիւզէրէք գարշը կէչմէք ։

Διακονάω-ῶ. M. *ήσω*. aguzzare molto. խիստ սրել· չօգ թէզլէնդիրմէք, եախշը պիլէմէք ։

Διακονεῖον (τὸ) luogo nella chiesa ove restano i diaconi. ժամը սարկաւագներուն կենալու տեղը· քիլիսէտէ տիագօնլարըն տուրտուգլարը մահալլ, գուլլուգչուլարըն մահալլի ։

Διακονέω-ῶ. M. *ήσω*. servire, assistere al servizio, ministrare. ծառայել, սպասաւորել, պաշտել· գուլլուգ էթմէք, բէքլէմէք էթմէք ։

Διακόνημα (τὸ) καὶ } servizio, ministero.
Διακονία-ας (ἡ) } ծառայութիւն, պաշտօն· գուլլուգ, խըզմէթ· (*ἐκκλησι*.) diaconato. սարկաւագութիւն· տիագօնլուգ ։

Διακονικὸς-ὴ-όν. concernente il servizio. պաշտօնական, ծառայական· գուլլուգա ախտ դաիր օլան· 2. (*ἐκκλησι*.) diaconale. սարկաւագական· տիագօն գայիտի· (*οὐσ*.) *Διακονικὸν* (τὸ) (*ἐκκλησι*.) = *Διακονεῖον*.

Διακόνισσα. (ἡ) (*ἐκκλησι*.) Diaconessa. սարկաւագուհի· չէմմէ տիագօն ։

Διάκονος (ὁ) ministro, servo. պաշտօնատար· ծառայ· գուլլուգչու· 2· (*ἐκκλησι*.) Diacono. սարկաւագ· տիագօն ։

Διακοντίζω. M. *ίσω*. saettare. նետ նետել· օգ աթմագ, գըր եղդըրմագ ։

Διακοπὴ-ῆς (ἡ) interruzione. ընդհատում, մէջէն կտրելը· օրթասընտան քէսմէ· 2. (*τρπ*.) le vacanze. հանգիստ, բանէ մը դադրիլը· թաթիլ, պիր իշտէն ֆարիղ օլմա ։

Διακόπτω. M. *ψω*. interrompere, tagliare di mezzo. մէջէն կտրել· օրթասընտան քէսմէք· 2. (*τρπ*.) far vacanza. հանգիստ ընել· թաթիլ էթմէք, պիր իշտէն ֆարիղ օլմագ փիշիրմէք ։

Διακορεύω (*έω-ῶ*.) M. *εύσω καὶ ήσω*. = *Διαπαρθενεύω*.

Διακοσιάκις, *ἐπίῤ*. dugento volte. երկու հարիւր անգամ· իքի եիւզ քէրրէ ։

Διακόσιος-αι-α. (*ἀριθμ*.) (200.) dugento. երկու հարիւր· իքի եիւզ ։

Διακοσμέω-ῶ. M. *ήσω*. disporre, mettere in ordine. կարգ դնել, կարգադրել· նիզամա սօգմագ ։

Διακούω. M. *ακούσω*. udire, sentire bene. 2. ascoltare le lezioni del maestro. ականջ դնել, իմանալ, 2· վարժապետէ մը դաս առնել· եյի իշիթմէք, դույմագ· 2· պիր օսթատտան տէրս ալմագ ։

Διάκοψις-εως (ἡ) = *Διακοπή*.

Διακράζω. M. *άξω*. gridare fortemente. ուժով պոռալ, պոռթկալ, ձայնը հանել բարձր· պաղըրմագ ։

Διακρατέω-ῶ. M. *ήσω*. ritenere, impedire, ritenere una cosa nel suo stato, conservarlo. արգիլել, մէկ բան մը իր կացութեանը մէջը պահել· ալը գօմագ, թութմագ, պիր նէսնէյի ճէսի հալինտէ մուհաֆազա էթմէք ։

Διακράτισις-εως (ἡ) ritenzione, conservazione. ըմբռնում, պահպանում· թութմա, մուհաֆազա ։

Διακρίνω. M. *ινῶ*. distinguere, discernere, separare. 2. spiegare, 3. esitare, sospettare. որոշել, զանազանել· 2· մեկնել· 3· երկմտիլ, տարակուսիլ· ֆարգ էթմէք, այըրմագ· 2· թաֆսիր էթմէք, աչըգ այըրմագ· 3· շիւփհէլէնմէք ։

Διάκρισις-εως (ἡ) discernimento, distinzione. որոշում, զանազանութիւն· ֆարգ էթմէ, այըրմա ։

Διακριτικὸς-ὴ-όν. discreto, distintivo. որոշող, զանազանող· ֆարգ էթիճի ։

Διακρύπτω. M. *κρύψω*. nascondere con molta attenzione. շատ զգուշութեամբ պահել պահուըտել· պէք եախշը իլէ սագլամագ, գիզլէմէք ։

Διάκτορος (ὁ, ἡ) } inviato, nunzio. պատգամաւոր, հրեշտակ, գեսպան· էլչի, խապէրճի ։
Διάκτωρ-ορος (ὁ) }

Διακυκάω-ῶ. M. *ήσω*. mescolare. խառնել· գարըշդըրմագ, գարըշդըրմագ ։

Διακωχὴ-ῆς (ἡ) interruzione, armistizio. ընդհատութիւն, զինադադարում· թատիլ, պիր շէյին ֆասըլայա գոնուլմասը ։

Διαλαλέω-ῶ. M. *ήσω*. pubblicare, divulgare. 2. conversare, abboccarsi. հրատարակել· 2· խօսակցել· պիլտիրմէք· 2· սօհպէթ էթմէք, գօնուշմագ ։

Διαλάλησις-εως (ἡ) conversazione, colloquio. 2. manifestazione di un segreto. խօսակցութիւն· 2· գաղտնի բանի մը յայտնուիլը· գօնուշմա, գօնուշմագ· 2· պիր սըրը մէյտանա չըգարմագ ։

Διαλαμβάνω. M. *λήψομαι*. comprendere. 2. prendere la sua porzione. 3. prendere una cosa da ogni lato o dal mezzo. 4. separare. իմանալ, մասը առնել· 2· իր բաժինը առնել· 3· մէկ բանը ամէն դիէն կամ մէջ տեղէն բռնել· 4· բաժնել· ֆէհմ էթմէք, գավրամագ, ալմագ· 2· հիսսէսինի ալմագ· 3· պիր շէյի հէր թարաֆտան եախօտ օրթասընտան թութմագ· 4· այըրմագ ։

Διαλαμπὴς-έος (ὁ) risplendente, rilucen-

te. [illegible]

Διαλάμπω. M. *λάμψω.* risplendere. [illegible]

Διαλανθάνω. M. *λήσω.* essere nascosto, esser incognito, esser ignorato. [illegible]

Διαλέγω. M. *λέξω.* scegliere, separare. [illegible] (μσ.) *Διαλέγομαι.* M. *λέξομαι.* far una dissertazione. 2. abboccarsi. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Διαλείπω. M. *λείψω.* mettere un intervallo, uno spazio (di luogo o di tempo). [illegible]

Διαλεκτική - ῆς (ἡ) Dialettica. [illegible]

Διαλεκτικός - ή - όν. Dialettico. [illegible] · ικῶς, ἐπίῤ.

Διάλεκτος (ἡ) Dialetto, linguaggio, idioma. [illegible]

Διάλεξις - εως (ἡ) conversazione, colloquio, discorso, dissertazione. [illegible] · 2. (μτγν.) = *Διάλεκτος.*

Διάλευκος (ὁ, ἡ) bianchetto, sottobianco. [illegible]

Διάληξις - εως (ἡ) il separare, separazione, divisione, intervallo. 2. opinione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διαλλαγή - ῆς (ἡ) conciliazione, convenimento. 2. mutazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διαλλακτήρ - ῆρος καὶ - ακτης - οῦ (ὁ) conciliatore. [illegible]

Διάλλαξις - εως (ἡ) (σπν.) ἀντὶ *Διαλλαγή.*

Διαλλάσσω (ττω.) M. *άξω.* cambiare, permutare. 2. riconciliare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διαλογή - ῆς (ἡ) elezione, separazione. [illegible] 2. = *Διάλεξις.* 3. = *Ἐκλογή.*

Διαλογίζομαι. M. *ίσομαι.* abboccarsi, disputare. 2. riflettere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διαλογικός - ή - όν. riguardante il dialogo, dialogico. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Διαλογισμός - οῦ (ὁ) riflessione, pensiero. 2. dissertazione. 3. dubitazione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Διάλογος (ὁ) dialogo. [illegible]

Διάλυσις - εως (ἡ) fusione, dissoluzione. [illegible] (ἐπμ.) corruzione, morte. [illegible]

Διαλύω. M. *ύσω.* sciogliere, dissolvere, risolvere. [illegible]

Διαμαλάσσω. M. *άξω.* mollificare totalmente. [illegible]

Διαμαρτάνω. M. *αμαρτήσομαι.* non riuscire, sbagliare, errare. [illegible]

Διαμάρτημα (τὸ) peccato, inganno, sbaglio, colpa. [illegible]

Διαμαρτυρέω - ῶ. M *ήσω.* asserire, difendersi con testimonj. [illegible]

Διαμαρτυρία - ας (ἡ) affermazione per mezzo di testimonj. [illegible]

Διαμαρτύρομαι. M. *υροῦμαι.* protestare, chiamare per testimonj, citare. [illegible]

Διαμάχομαι. M. *ίσομαι καὶ οῦμαι.* combattere incessantemente. [illegible]

Διαμείβω. M. *είψω.* cambiare, permutare. [illegible]

Διαμελετάω - ῶ. M. *ήσω.* studiare, occuparsi con attenzione a qualche cosa, esercitarsi in qualche cosa. [illegible]

Διαμελίζω. M. *ίσω.* smembrare, spartire. [illegible]

Διαμελισμός (ὁ) il tagliar a pezzi, sminuzzamento, spartigione. [illegible]

Διαμένω. M. *μενῶ.* permanere, perseverare. [illegible]

Διαμερίζω. M. *ίσω.* spartire, dividere. [illegible]

Διαμερισμός (ὁ) spartimento. [illegible]

Digitized by Google

Διαμετρέω-ῶ. M. ήσω. misurare diametralmente. [illegible]

Διάμετρος (ἡ) (ἐνν. γραμμή.) diametro. [illegible]

Διαμηνύω-ῶ. M. ύσω. annunziare, far sapere. [illegible]

Διαμισέω-ῶ. M. ήσω. odiare grandemente. [illegible]

Δίαμμος (ὁ, ἡ) sabbioso. [illegible]

Διαμνυμονεύω. M. εύσω. menzionare sovente. [illegible]

Διαμονή-ῆς (ἡ) permanenza, perseveranza. [illegible]

Διάμορφος (ὁ, ἡ) formato, fatto in qualche forma. [illegible]

Διαμορφόω-ῶ. M. ώσω. formare, dar una certa forma. [illegible]

Διαμυθολογέω-ῶ. M. ήσω. narrar qualche cosa perfettamente. [illegible]

Διαναγινώ (γνώ)-σκω. M γνώσομαι. leggere dal principio fin alla fine. [illegible]

Διαναγκάζω. M. άσω. forzare, costringere. [illegible]

Διαναπαύω. M. παύσω. far riposare per qualche tempo. [illegible]

Διανέμησις-εως (ἡ) = Διανομή.

Διανέμω. M. νεμῶ. distribuire. [illegible]

Διανθέω-ῶ. M. ήσω. fiorire sempre. [illegible]

Διανοέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. pensare, giudicare, riflettere. [illegible]

Διανόημα (τὸ) pensiero, riflessione, idea. [illegible]

Διανοητικὸς-ὴ-όν. intelligente. 2. intellettuale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διάνοια (ἡ) intelletiva, intelletto. [illegible] 2. (συνεκδχ.) = Διανόημα 3. significato, senso. [illegible]

Διανομεὺς-έως (ὁ) distributore. [illegible]

Διανομή-ῆς (ἡ) distribuzione. [illegible]

Διανομοθετέω-ῶ. M. ήσω. far leggi, dar ordine, far regolamenti, istituzioni. [illegible]

Διανυκτερεύω. M. εύσω. passar tutta la notte in qualche cosa o luogo. [illegible]

Διαξηραίνω. M. ανῶ. seccare totalmente. [illegible]

Διαπαίζω. M. παίξω. burlarsi di qualcheduno. [illegible]

Διαπαντὸς, ἐπίῤ. sempre, per sempre. [illegible]

Διαπαρθένευσις-εως (ἡ) violazione di vergine, sverginazione. [illegible]

Διαπαρθενεύω. M. εύσω. sverginare. [illegible]

Διαπαύω. M. παύσω. far cessare da tempo in tempo. [illegible]

Διαπεινάω-ῶ. M. ήσω. esser molto affamato. [illegible]

Διαπεραιόω-ῶ. M. ώσω. passare al di là del fiume ecc. traversare il fiume ecc. [illegible]

Διαπεραίωσις-εως (ἡ) passaggio, tragitto. [illegible]

Διαπέραμα-ατος (τὸ) = Διαπεραίωσις. 2. (συνεκδχ.) stretto (del mare o del fiume) [illegible]

Διαπεράω-ῶ. M. άσω. far traversare, far valicare. [illegible]

Διαπεριπατέω-ῶ. M. ήσω. solazzarsi. [illegible]

Διάπικρος (ὁ, ἡ) estremamente amaro. [illegible]

Διαπίνω. M. πίομαι. bere di tempo in tempo. [illegible]

Διαπίπτω. M. πεσοῦμαι. cascare trà. [illegible] (κατ' ἔκτ.) morire. [illegible]

Διαπιστεύω. M. εύσω. prestar fede, credere costantemente. [illegible]

Διαπιστέω-ῶ. M. ήσω (μὲ δοτ.) diffidare, non credere, non prestar fede. [illegible]

Διάπλασις-εως (ἡ) formazione, forma. [illegible]

Διάπλασμα (τὸ) unguento medicinale, con cui si frega il corpo. [illegible]

Διαπλάσσω (ττω). M. πλάσω. formare. 2. ungere, fregare con degli unguenti.

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]. 2. [illegible] :

Διαπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. 2. confondere. 3. terminare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] :

Διαπλέω-ῶ. M. πλεύσομαι. valicare. [illegible] :

Διαπλοκή-ῆς (ἡ) intrecciamento, confusione. [illegible] :

Διάπλοος-ους (ὁ) viaggio per mare, navigazione. [illegible] :

Διαπλύνω. M. πλυνῶ. lavare bene. [illegible] :

Διαπνέω-ῶ. M. πνεύσω. soffiar sopra. 2. tirare peto, scoreggiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] :

Διαπολεμέω-ῶ. M. ησω. combattere continuamente, terminare il combattimento. [illegible] :

Διαπολιτεύομαι. M. εύσομαι. essere rivale di qualcuno negli affari politici. [illegible] :

Διαπονηρεύομαι. M. εύσομαι. usare malizia, esser malizioso. [illegible] :

Διάπονος (ὁ, ἡ) laborioso. [illegible] :

Διαπορεύομαι. M. εύσομαι. passare per mezzo, traversare, partire. [illegible] (τρπ.) narrare. [illegible] :

Διαπορέω-ῶ. M. ήσω. non sapere a qual partito appigliarsi, esser incerto. [illegible] :

Διάπρασις-εως (ἡ) vendita totale. [illegible] :

Διαπράσσω (ττω). M. πράξω. effettuare. [illegible] (συνεκδχ.) uccidere. [illegible] :

Διαπρεπής-έος (ὁ, ἡ) eccellente, illustre, riguardevole. [illegible] :

Διαπρέπω (χ. M.) essere illustre, eccellente fra gli altri. [illegible] :

Διαπρεπῶς, ἐπίῤ. con magnificenza, decentemente. [illegible] :

Διαπρεσβεία-ας (ἡ) καὶ }
Διαπρέσβευσις-εως (ἡ) } legazione, negoziazione diplomatica. [illegible] :

Διαπρεσβεύω. M. εύσω. esser inviato in qualità di deputato. [illegible] :

Διαπτερόω-ῶ. M. ώσω. istendere le ali, spiegare le penne. [illegible] :

Διάπυρος (ὁ, ἡ) ardente, infiammato. [illegible] :

Διαπυρόω-ῶ. M. ώσω. abbrucciare, infiammare. [illegible] :

Διάρκεια-ας (ἡ) durata. [illegible] :

Διαρκέω-ῶ. M. έσω. bastare, essere sufficiente. 2. durare, continuare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] :

Διαρκής-έος (ὁ, ἡ) sufficiente, durevole. [illegible] :

Διαρκῶς, ἐπίῤ. sufficientemente, con perseveranza. [illegible] :

Διάρμενος (ὁ, ἡ) (πλοῖον) a due vele. [illegible] :

Διαῤῥέω (o) M. ῥεύσομαι. scorrere per... [illegible] 2. (μτφ.) corrompersi, nuotare nelle delizie. [illegible] 3. far acqua. [illegible] :

Διάῤῥοια-ας (ἡ) diarrea. [illegible] :

Διάῤῥυτος (ὁ, ἡ) (τόπος) adacquato, bagnato d'acqua. [illegible] :

Διασαλεύω. M. εύσω. scuotere con forza. [illegible] :

Διασαλπίζω. M. ίσω. pubblicare, divulgare a suono di tromba. [illegible] :

Διασαφέω-ῶ. M. ήσω, καὶ

Διασαφηνίζω. M. ίσω. schiarire, dichiarare, spiegare chiaramente. [illegible] :

Διασάφησις-εως (ἡ) schiarimento, dichiarazione. [illegible] :

Διασηκόω-ῶ. M. ώσω. bilanciare una cosa tenendola in mano. [illegible] :

Διασημαίνω. M. ανῶ. fare un segno. 2. indicare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] :

Digitized by Google

Διάσημος (ὁ, ἡ) rimarchevole, distinto, illustre. [illegible]

Διασιωπάω-ῶ. M. ήσω. osservare il più profondo silenzio. [illegible]

Διασκάπτω. M. σκάψω. rovesciare scavando, demolire. [illegible]

Διασκεδάζω. M. άσω, καὶ

Διασκεδάννυμι. M. σκεδάσω καὶ Ἀττ. σκεδῶ. dissipare, dispergere. [illegible]

Διασκεδασμὸς (ὁ) dispersione. [illegible]

Διασκεδαστής-οῦ (ὁ) che dissipa. [illegible]

Διασκεδαστικὸς-ή-όν. proprio a dissipare. [illegible]

Διασκεδαστὸς-ή-όν. che si può dissipare, dispergere. [illegible]

Διασκέπτομαι. M. σκέψομαι. considerare con attenzione, esaminare, riflettere. [illegible]

Διασκευάζω. M. άσω. disporre, preparare, accomodare, aggiustare. [illegible]

Διασκευή-ῆς (ἡ) preparazione, accomodamento. [illegible]

Διάσκεψις-εως (ἡ) considerazione, riflessione attenta. [illegible]

Διασκορπίζω. M. ίσω. dispergere, dissipare. [illegible]

Διασκορπισμὸς (ὁ) dispersione, dissipazione. [illegible]

Διασκορπιστής-οῦ (ὁ) dispergitore. [illegible]

Διασοφίζομαι. M. ίσομαι, sofisticare, cavillare. [illegible]

Διασπάω-ῶ. M. σπάσω. strappare, lacerare, separare. [illegible]

Διασπείρω. M. σπερῶ. seminare quà e là, dispergere. [illegible]

Διασπορὰ-ᾶς (ἡ) dispersione. [illegible]

Διασπουδάζω. M. άσω. ricercare con ardore, occupparsi a cercare i mezzi di. [illegible]

Διαστάζω. M. στάξω. gocciolare per… [illegible]

Διάσταλμα (τό) comando. [illegible]

Διάσταλσις-εως (ἡ) = Διαστολή. 2. (γρφ.) confederazione, alleanza. [illegible]

Διάστασις-εως (ἡ) distanza, intervallo. 2. divisione. 3. discordia. [illegible] (συνεκδχ.) degenerazione. [illegible]

Διαστέλλω. M. ελῶ. separare, distinguere. 2. ordinare. 3. aprire. [illegible]

Διάστενος (ὁ, ἡ) strettissimo, molto angusto. [illegible]

Διάστημα (τὸ) spazio, intervallo, distanza. [illegible]

Διαστολή-ῆς (ἡ) distinzione, separazione. 2. spiegazione chiara. [illegible]

Διαστοχάζομαι. M. άσομαι. congetturare, pronosticare. [illegible]

Διαστρατεύομαι. M. εύσομαι. compiere il numero dei suoi stipendj, meritare il suo congedo. [illegible]

Διαστρατηγέω-ῶ. M. ήσω. adempire l'offizio di generale, esser generale. [illegible]

Διαστρέφω. M. ψω. pervertire, distornare, corrompere. [illegible]

Διαστροφεὺς-έως (ὁ) corrompitore, pervertitore. [illegible]

Διαστροφή-ῆς (ἡ) distorsione, perversione. [illegible]

Διάστυλος (ὁ, ἡ) (οἶκος) diastilo. [illegible]

Διασύρω. M. συρῶ. strascinare per terra. [illegible] (μτφρ.) beffarsi, deridere. [illegible]

Διασφάλλω. M. σφαλῶ, ingannare, indurre in errore. [illegible]

Διασφίγγω. M. σφίγξω. legare fortemente. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Διασχίζω. Μ. *ίσω*. fendere di mezzo, dividere in due pezzi. [illegible]

Διασχολέω-ῶ. Μ. *ήσω*. occuparsi intieramente. [illegible]

Διασώζω. Μ. *σώσω*. salvare. [illegible]

Διαταγή-ῆς (ἡ) = *Διάταξις*.

Διάταγμα-ατος (τὸ) = *Διάταξις*.

Διατάκτης-ου (ὁ) colui che fa regolamenti, che regola, che dispone, direttore. [illegible]

Διατάκτωρ-ορος (ὁ) = *Διατάκτης*.

Διαταλαιπωρέω-ῶ. Μ. *ήσω*. gemere sotto le disgrazie. [illegible]

Διάταξις-εως (ἡ) ordine di battaglia, schiera (*Λατ*. acies). [illegible] (ἐν γέν.) disposizione, regolamento. [illegible] 2. (συνεκδ.) ordine, ordinanza. [illegible]

Διάτασις-εως (ἡ) intensità. [illegible] — (ῥτρ.) = *Ἀποστροφή*.

Διατάσσω (ττω.). Μ. *άξω*. disporre, mettere in ordine. 2. ordinare, comandare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διατείνω. Μ. *τενῶ*. tendere, stendere. [illegible] 2. (ἀμτβ. ἢ ἐλλ.) durare fino ad un tempo, essere sufficiente. [illegible] (μσ. ἢ πθ.) agire con ogni sforzo. [illegible]

Διατελέω-ῶ. Μ. *έσω*. compire. 2. comportarsi, continuare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διατεταμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) studiosamente, con ogni sforzo. (*Λατ*. enixe) [illegible]

Διατηρέω-ῶ. Μ. *ήσω*. conservare. [illegible]

Διατήρησις-εως (ἡ) conservazione, mantenimento. [illegible]

Διατίθημι. Μ. *διαθήσω*. disporre, mettere in ordine, regolare. [illegible] (μσ.) fare alleanza. [illegible]

Διατιμάω-ῶ. Μ. *ήσω*. stimare, apprezzare. 2. estimare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διατοιχέω-ῶ. Μ. *ήσω*. esser spinto ora dall' una ed ora dall' altra parte. (trattandorsi di una nave agitata dalla tempesta) barcollare, mareggiare. [illegible]

Διατοιχος (ὁ, ἡ) che arriva dall' uno all' altro muro. [illegible]

Διατομή-ῆς (ἡ) incisione, divisione in due parti. [illegible]

Διάτομος (ὁ, ἡ) tagliato in due parti eguali. [illegible]

Διατόνιον (τὸ) anello di catena. [illegible]

Διάτονος (ὁ, ἡ) (διατείνω) disteso. [illegible] (τρπ.) veemente. [illegible]

Διατοξεύω. Μ. *εύσω*, trafiggere colla freccia, lanciare uno strale. [illegible]

Διατρέπω. Μ. *τρέψω*. distornare qualcheduno. [illegible]

Διατρέχω. Μ. *θρέξω*. correr quà e là, percorrere, trascórrere. [illegible]

Διάτρητος (ὁ, ἡ) perforato. [illegible]

Διατριβή-ῆς (ἡ) trattenimento. 2. soggiorno. 3. occupazione. 4. trastullo. 5. dissertazione, conversazione. 6. scuola. 7. discordia. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible]

Διατρίβω. Μ. *τρίψω*. passare il tempo, trattenersi. [illegible]

Διατροπή-ῆς (ἡ) cangiamento d'opinione, confusione, vergogna, costernazione. [illegible]

Διάτροπος (ὁ, ἡ) inconstante, mutabile. [illegible]

Διατροφή-ῆς (ἡ) il quotidiano vitto, alimento dell'uomo. [illegible]

Διατρυπάω-ῶ. Μ. *ήσω*. perforare, traforare. [illegible]

28 *

Διάττω. Μ. ᾄξω. Ἀττ. ἀντὶ Διαΐσσω. lanciarsi con impeto, passare con rapidità. [illegible]

Διατυπόω ῶ. Μ. ώσω. formare. 2. fare costituzione, regolamenti. [illegible]

Διατύπωσις-εως (ἡ) rapresentazione. 2. statuto. [illegible]

Διαυγάζω. Μ. άσω. brillare, rilucere. [illegible]

Διαύγασμα-ατος (τὸ) la luce della mattina, alba, aurora. [illegible]

Διαυγὴς-έος (ὁ, ἡ) trasparente, rilucente, limpido, risplendente. [illegible]

Διαύλιον (τὸ) (μουσικ.) il solo di flauto. [illegible]

Δίαυλος (ὁ) (δὶς, αὐλὸς) stretto di mare. 2. misura di due stadj. 3. doppio corso di stadio. [illegible]

Διαφαίνω. Μ. φανῶ. rendere brillante, risplendente. [illegible] (μσ.) essere rilucente fra gli altri. [illegible]

Διαφανὴς-έος (ὁ, ἡ) trasparente. 2. illustre, celebre. [illegible] — φανῶς, ἐπίῤ.

Διαφερόντως, ἐπίῤ. particolarmente, massimamente. [illegible]

Διαφέρω. Μ. διοίσω. portare quà e là, dissipare. 2. trasportare. 3. temporeggiare. 4. superare. 5. differire. 6. giovare. [illegible]

Διαφεύγω. Μ. φεύξομαι. scappare, evitare, salvarsi. [illegible]

Διαφευκτικὸς-ή-όν. atto, capace a fuggire, a scappare. [illegible]

Διαφημίζω. Μ. ίσω. divulgare, pubblicare. [illegible]

Διαφθείρω. Μ. φθερῶ. corrompere (il giudice, il feto ecc.) [illegible]

Διαφθορὰ-ᾶς (ἡ) corruzione. 2. stupro. 3. aborto. [illegible]

Διαφθορεὺς-έως (ὁ) corruttore. 2. stupratore. [illegible]

Διαφιλονεικέω-ῶ. Μ. ήσω. disputare con qualcheduno. [illegible]

Διαφορὰ-ᾶς (ἡ) differenza. 2. controversia. [illegible]

Διαφορέω-ῶ. Μ. ήσω. = Διαφέρω. dissipare, portare quà e là. [illegible]

Διαφορητικὸς-ή-όν. diaforetico. [illegible]

Διαφορία-ας (ἡ) (σπν.) ἀντὶ Διαφορά.

Διαφόρησις-εως (ἡ) dissipazione. [illegible] (ἰατρ.) traspirazione. [illegible]

Διάφορος (ὁ, ἡ) differente, diverso. 2. prestante, eccelente. 3. utile. 4. discordante, avversario. [illegible]

Διαφορότης-ητος (ἡ) diversità, differenza. [illegible]

Διαφόρως, ἐπίῤ. differentemente. [illegible] 2. = Διαφερόντως.

Διάφραγμα-ατος (τὸ) diaframma. [illegible]

Διαφράζω. Μ. άσω. parlare chiaramente. [illegible]

Διαφροντίζω. Μ. ίσω. aver cura, pensar bene. [illegible]

Διάφρος (ὁ, ἡ) pieno di spuma, spumoso. [illegible]

Διαφρουρέω-ῶ. Μ. ήσω. custodire fino alla fine. [illegible]

Διαφυγὴ-ῆς (ἡ) scampo, mezzo di fuggire. [illegible]

Διαφυὴ-ῆς (ἡ) (διαφύω) separazione naturale tra due cose. [illegible]

Διαφυλακτικὸς-ή-όν. preservativo. [illegible]

Διαφυλάσσω (ττω) Μ. άξω conservare, preservare. [illegible]

Διαφυσάω-ῶ. Μ. ήσω. soffiare da per tutto. 2. dissipare col soffio. [illegible]

Διάφυσις-εως (ἡ) (διαφύω). = Διαφυή.

Digitized by Google

Διαφύσσω. **M.** *αφύσω.* vuotare del tutto. [illegible]

Διαφυτεύω. **M.** *εύσω.* traspiantare. [illegible]

Διαφύω. **M.** *φύσω.* germogliare, spuntare in mezzo, tra. [illegible]

Διαφωνέω-ῶ. **M.** *ήσω.* esser dissonante. 2. spirar l'anima. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διαφωνία-ας (ἡ) dissonanza. [illegible] (*μτφρ.*) dissensione. [illegible]

Διάφωνος (ὁ, ἡ) dissonante. [illegible] (*μτφρ.*) discorde. [illegible] — *φώνως, ἐπίῤ.*

Διαχαίνω. **M.** *χανοῦμαι.* aprir la bocca, star colla bocca aperta. [illegible]

Διαχάλασις-εως (ἡ) il rilassare, rilassamento. [illegible]

Διαχαλάω-ῶ. **M.** *άσω.* rilassare. [illegible] 2. (*συνεκδχ.*) aprire mediocremente. [illegible]

Διαχαράσσω (*ττω*). **M.** *άξω.* intagliare tutto. 2. separare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διαχαρίζομαι. **M.** *ίσομαι.* distribuire dei regali. [illegible]

Διαχειρίζω. **M.** *ίσω.* amministrare, governare, maneggiare, avere, tenere nelle mani. [illegible]

Διαχείρισις-εως (ἡ) amministrazione, il tenere nelle mani, l'usare, il servirsi. [illegible]

Διαχειρισμὸς-οῦ (ὁ) = *τῷ προηγ.*

Διαχειροτονέω-ῶ. **M.** *ήσω.* dar il suo suffraggio, ballottare, deliberare, decidere. [illegible]

Διαχέω. **M.** *εύσω.* spandere, versare da un vaso in un altro. 2. spezzare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διάχρηστος (ὁ, ἡ) eccellente, scelto. [illegible]

Διάχυσις-εως (ἡ) effusione, diffusione. 2. allegrezza, letizia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διαχωρέω-ῶ. **M.** *ήσω.* passare per qualche luogo. 2. evacuare, scaricare (il ventre). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διαχώρησις-εως (ἡ) evacuazione (di ventre). [illegible]

Διαχωρίζω. **M.** *ίσω.* separare, disgiungere. [illegible]

Διαχώρισις-εως (ἡ) } separazione, divi-
Διαχωρισμὸς-οῦ (ὁ) } sione, disunione. [illegible]

Διαχωριστικὸς-ή-όν. disgiuntivo. [illegible]

Διαψαλίζω. **M.** *ίσω.* tagliare colle forbici. [illegible]

Διαψάλλω. **M.** *αλῶ.* = *Ψάλλω.*

Διαψηφίζομαι. **M.** *ίσομαι.* dare il suo suffragio, il voto, ballottare. [illegible]

Διαψήφισις-εως (ἡ) *καὶ*

Διαψηφισμὸς (ὁ) il dar il suffraggio, il voto, ballottazione. [illegible]

Δίβαφος (ὁ, ἡ) due volte tinto, che ha doppia tinta. [illegible]

Διβόλιον (τὸ) lancia a due tagli, a due punte. [illegible]

Δίβουλος (ὁ, ἡ) che è di due opinioni, irresoluto. [illegible]

Διγαμέω-ῶ. **M.** *ήσω.* passar alle seconde nozze, maritarsi due volte. [illegible]

Διγαμία-ας (ἡ) bigamia. [illegible]

Δίγαμος (ὁ, ἡ) = *Δευτερόγαμος.*

Δίγλωσσος (*ττος*) (ὁ, ἡ) chi parla o conosce due lingue. [illegible] (*τρπ.*) ingannatore. [illegible]

Δίγνωμος (ὁ, ἡ) irresoluto. [illegible]

Διγόνατος (ὁ, ἡ) a due ginocchia. [illegible]

Δίδαγμα-ατος (τὸ) lezione, ciò che s'impara. [illegible]

Διδακτήριος (ὁ, ἡ) istruttivo. [illegible]

Διδακτικὸς-ή-όν. atto, abile, utile ad insegnare. [illegible]

Διδακτὸς-ή-όν. istruito, discepolo. 2. che si può insegnare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δίδακτρον (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) il salario, la paga del maestro. [illegible]

Δίδαξις-εως (ἡ) insegnamento, istruzione. [illegible]

Διδασκαλία-ας (ἡ) istruzione, insegnamento, disciplina. [illegible]

Διδασκαλικὸς-ή-όν, istruttivo, concernente l'insegnamento, didascalico. [illegible]

Digitized by Google

Διδασκαλικῶς, *ἐπίῤ*. da maestro. [illegible]

Διδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro, precettore, professore. [illegible]

Διδάσκω. *M*. *δάξω*. insegnare, istruire. [illegible]

Διδαχή - ῆς (ἡ) = *Διδασκαλία*.

Διδράσκω. *M*. *δράσομαι*. fuggir di nascosto, sutterfuggere. [illegible]

Δίδραχμον (τὸ) moneta che valeva due dramme. [illegible]

Δίδυμος (ὁ, ἡ) doppio, gemino. [illegible] (ουσ.) gemelli. 2. testicoli. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διδυμοτοκέω - ῶ. *M*. ἤσω. partorire gemelli. [illegible]

Διδυμοτοκία - ας (ἡ) il parto di gemelli. [illegible]

Διδυμοτόκος (ἡ) colei che ha partoriti gemelli, gemellipara. [illegible]

Δίδωμι. *M*. *δώσω*. dare. [illegible] (καὶ ἰδιαιτ.) donare. [illegible] 2. accordare, permettere. [illegible] 3. = *Παραδίδωμι*.

Διεγγυάω. *M*. ἤσω. prestare garanzia, garantire, fidanzare. [illegible] (μσ.) promettere. [illegible] 2. prestare un mallevadore. [illegible] (πθ.) liberare se stesso o un altro per mezzo di mallevadore. [illegible]

Διεγγύησις - εως (ἡ) il prestare dei mallevadori. [illegible]

Διεγείρω. *M*. *ἐρῶ*. destare. [illegible] (μτφρ.) eccitare. [illegible]

Διέγερσις - εως (ἡ) destamento, eccitamento. [illegible]

Διεγερτικος - ή - όν. eccitativo. [illegible]

Διεγρηγορέω - ῶ. *M*. ἤσω. vegliare per tutta la notte. [illegible]

Διείργω. *M*. *είρξω*. separare, impedire. [illegible]

Διείρω. *M*. *ἐρῶ*. far passare una cosa a traverso di un altro. [illegible]

Διεκβάλλω. *M*. *βαλῶ*. far sortire, passare da un luogo stretto. [illegible]

Διεκβολή - ῆς (ἡ) sortita da un luogo stretto. [illegible]

Διεκδικέω - ῶ. *M*. ἤσω. difendere, vendicare i diritti d'un altro. [illegible]

Διεκδρομή - ῆς (ἡ) sortita contro i nemici, escursione. [illegible]

Διεκπεραίνω. *M*. *ανῶ*. terminare. [illegible]

Διελαύνω. *M*. *ελάσω* καὶ Ἀττ. *ἐλῶ*. correre, far viaggio a cavallo. [illegible]

Διέλκω. *M*. *ελκύσω*. tirare per un luogo stretto. [illegible]

Διεξάγω. *M*. *άξω*. portar fuori una cosa dal mezzo di... [illegible] (τρπ.) terminare. [illegible]

Διεξαγωγή - ῆς (ἡ) = *Διαγωγή*.

Διεξεργάζομαι. *M*. *άξομαι*. effettuare. 2. uccidere. [illegible] 2. [illegible]

Διεξερευνάομαι - ῶμαι. *M*. ήσομαι. esaminare colla più scrupolosa esattezza. [illegible]

Διεξέρχομαι. *M*. *ελεύσομαι*. raccontare, percorrere, esaminare. [illegible]

Διεξετάζω. *M*. *άσω*. esaminare esattamente. [illegible]

Διεξοδεύω. *M*. *εύσω*. far sortire, cavare per..., far passare da.... [illegible]

Διεξοδικος - ή - όν. per dove si può viaggiare facilmente. [illegible] (ἐπμ.) esteso, diffuso. [illegible] *ικῶς*, *ἐπίῤ*.

Διέξοδος (ἡ) passaggio. 2. corso periodico. 3. narrazione diffusa. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Διέπω (παρτ. *Διεῖπον* καὶ πλέον οὐ.) dirigere, amministrare. [illegible]

Διεργάζομαι. *M*. *άσομαι*. terminare la sua

opera. [illegible] (σηνήθ.) uccidere. [illegible]

Διερεθίζω. *M.* *ίσω.* irritare, eccitare. [illegible]

Διερέσσω (ττω.) *M.* *έσω.* remigare da ambe le parti. [illegible]

Διερευνάω-ῶ. *M.* *ήσω.* scrutinare, ricercare, esaminare con diligenza. [illegible]

Διερεύνησις-εως (ἡ) perquisizione. [illegible]

Διερευνητής (ὁ) inquisitore. [illegible]

Διερίζω. *M.* *ίσω.* contendere, questionare. [illegible]

Διερμήνευσις-εως (ἡ) interpretazione. [illegible]

Διερμηνευτής (ὁ) interprete, dragomanno. [illegible]

Διερμηνεύω. *M.* *εύσω.* interpretare. [illegible]

Διερός-ὰ-όν. bagnato. [illegible] (συνεκδ.) vivo, vivace. [illegible]

Διέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* passare, penetrare. 2. percorrere, narrare. [illegible] 3. (μὲ αἰτ. προθετ.) andare, arrivare, passare. [illegible] 4. = *Διάγω.* 5. = *Παρέρχομαι.*

Διεσθίω. *M.* *διέδομαι.* rodere, corrodere. [illegible]

Διεστραμμένως. *ἐπίῤ.* perversamente. [illegible]

Διετής-έος (ὁ, ἡ) di due anni. [illegible]

Διετία-ας (ἡ) lo spazio di due anni. [illegible]

Διευεργετέω-ῶ. *M.* *ήσω* beneficare incessantemente. [illegible]

Διευθετέω-ῶ. *M.* *ήσω.* mettere in ordine, aggiustare. [illegible]

Διευθυντὴρ-ῆρος (ὁ) ✕ *ἀντὶ Διευθυντής.*

Διευθυντήριος (ὁ, ἡ) atto, abile, appartenente a dirigere. [illegible]

Διευθυντής-οῦ (ὁ) direttore. [illegible]

Διευθύνω. *M.* *υνῶ* dirigere, emendare, criticare, esaminare. [illegible]

Διευκρινέω-ῶ. *M.* *ήσω.* esplicare. 2. discernere. [illegible]

Διευκρίνησις-εως (ἡ) esplicazione, rischiaramento. [illegible]

Διεχθρεύω. *M.* *εύσω.* esser nemico di... [illegible]

Διέχω. *M.* *διέξω.* fendere in due. 2. lasciare dello spazio. 3. allontanare. [illegible]

Δίζω καὶ (μσ.) *-ομαι.* *M.* *διζήσω-ομαι.* esitare, dubitare. [illegible]

Διηγέομαι-οῦμαι. *M.* *ήσομαι.* narrare, raccontare. [illegible] (ἀμτβ.) parlare. [illegible]

Διήγημα-ατος (τὸ) racconto. [illegible]

Διηγηματικός-ή-όν. narrativo. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Διήγησις-εως (ἡ) narrazione. [illegible]

Διηθέω-ῶ. *M.* *ήσω.* 'scolare, spremere. [illegible]

Διήκω. *M.* *ήξω.* penetrare, passare. [illegible] = *Διέρχομαι.*

Διημερεύω. *M.* *εύσω.* passar la giornata. [illegible]

Διηνεκής-έος (ὁ, ἡ) continuo, non interrotto, perpetuo. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Διῃρημένως, *ἐπίῤ.* separatamente. [illegible]

Διήρης (ἡ) galera a due ordini di remi. [illegible]

Διηχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* risuonare, rimbombare. [illegible]

Διηχής-έος (ὁ, ἡ) risuonante, che rimbomba. [illegible]

Δίθηκτος (ὁ, ἡ) aguzzato da due parti. [illegible]

Δίθρονος (ὁ, ἡ) che ha due troni. [illegible]

Διθυμία-ας (ἡ) discordia. [illegible]

Δίθυμος (ὁ, ἡ) diviso d' opinione, discorde. [illegible]

Διθυραμβικός-ή-ον. (καὶ ἐπίῤ.) *ικῶς.* ditirambico. [illegible]

Digitized by Google

Διθυραμβοδιδάσκαλος-*ου* (ὁ) (*διδάσκω*) poeta ditirambico. [illegible]

Διθύραμβος (ὁ) Ditirambo (specie di poesia.) [illegible]

Διθυραμβώδης-*εος* (ὁ, ἡ) emfatico. [illegible]

Δίθυρος (ὁ, ἡ) (*θύρα*) a due porte. [illegible]

Διΐημι. *M.* *διήσω.* concedere il passaggio, lasciar passare. 2. stendere. 3. trapassare, penetrare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Διϊκτὸς-*ή*-*όν.* penetrabile. [illegible]

Διϊπετής-*έος* (ὁ, ἡ) che viene da Giove, che cade dal cielo. [illegible] 2. (*κατ. ἔκτ.*) splendido, limpido. [illegible]

Διΐπταμαι. *M.* *διπτήσομαι.* passar volando, travolare. [illegible]

Διΐστημι. *M.* *διαστήσω.* collocare separatamente, separare. [illegible] (*μτφρ.*) cagionare della discordia. [illegible]

Διϊσχυρίζομαι. *M.* *ίσομαι.* asserire, affermare. 2. appoggiarsi a qualche cosa. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δικάζω. *M.* *άσω.* giudicare, rendere giustizia. [illegible] (*μσ.*) litigare con qualcuno. [illegible]

Δικαιοδοσία-*ας* (ἡ) giurisdizione, amministrazione della giustizia. [illegible]

Δικαιοδοτέω-*ῶ.* *M.* *ήσω.* giustizia. [illegible]

Δικαιοδότης-*ου* (ὁ) (*δίδωμι*) che rende giustizia. [illegible]

Δικαιοκρισία-*ας* (ἡ) giusto giudizio. [illegible]

Δικαιοκρίτης (ὁ) giudice giusto. [illegible]

Δικαιολογέομαι-*οῦμαι.* *M.* *ήσομαι.* difendere la sua causa, giustificarsi. [illegible]

Δικαιολογία-*ας* (ἡ) giustificazione, il difendere la propria causa. [illegible]

Δικαιολογικὸς-*ή*-*όν.* giustificativo. [illegible]

Δικαιολόγος (ὁ, ἡ) avvocato, difensore, causidico. [illegible]

Δικαιονόμος (ὁ, ἡ) = *Δικαιοδότης.*

Δικαιοπραγέω-*ῶ.* *M.* *ήσω.* agire con giustizia. [illegible]

Δικαιοπραγία-*ας* (ἡ) condotta conforme alle regole della giustizia. [illegible]

Δικαιοπραγμοσύνη-*ης* = *Δικαιοπραγία.*

Δίκαιος-*α*-*ον.* (*κυρ. ἐπὶ πραγμ.*) eguale, giusto. [illegible] 2. (*μτφρ. ἐπὶ ἀνθρ.*) giusto, equo. [illegible] 3. (*ἐπὶ πραγμ.*) legittimo, fatto con giustizia. [illegible] (*τὸ οὐδ.*) (*ὡς ἐπὶ τὸ πλ. ὡς τὸ πλθ.*) giustizia. 2. diritto. 3. il conveniente. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 3. [illegible]

Δικαιοσύνη-*ης* (ἡ) giustizia, equità. [illegible]

Δικαιόω-*ῶ.* *M.* *ώσω.* giudicare, credere giusto. 2. giustificare. 3. far giustizia, giustiziare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Δικαίωμα-*ατος* (τὸ) giustificazione. 2. legge, precetto, gius, dritto. 3. ammenda. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Δικαίως, *ἐπίῤ.* giustamente (*Λατ.* per fas). [illegible]

Δικαίωσις-*εως* (ἡ) giustificazione. 2. pretenzione. 3. gastigo giusto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Δικαιωτήριον-*ίου* (τὸ) = *Δικαστήριον.*

Δικανικὸς-*ή*-*όν.* (*καὶ ἐπίῤ.*) *ικῶς.* giurisconsulto, avvocato. 2. giudiziale, forense. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δίκαρπος (ὁ, ἡ) che produce il suo frut-

Digitized by Google

to due volte all'anno. [illegible]

Δικάσιμος (ὁ, ἡ) (giorno) di udienza. [illegible] 2. contrastabile. [illegible]

Δικασπολέω-ῶ. *M.* ήσω. amministrar la giustizia, essere giudice. [illegible]

Δικασπόλος (ὁ, ἡ) amministratore di giustizia, giudice. [illegible]

Δικαστήριον (τὸ) tribunale. [illegible] 2. (συνεκδ.) l'assemblea dei giudici. [illegible]

Δικαστής-οῦ (ὁ) giudice. [illegible]

Δικαστικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) ικῶς. giudiciario. [illegible]

Δικατάληκτος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) che ha due desinenze. [illegible]

Δίκελλα-ης (ἡ) zappa. [illegible]

Δίκερως-ω (ὁ, ἡ) a due corna. [illegible]

Δικέφαλος (ὁ, ἡ) che ha due teste. [illegible]

Δίκη-ης (ἡ) diritto, giustizia. 2. consuetudine, costume. 3. giudizio. 4. soddisfazione, ammenda o pena. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Δικηγόρος (ὁ) × ἀντὶ Δικολόγος.

Δικηφόρος (ὁ, ἡ) il giudice che punisce, che fa la giustizia. [illegible]

Δικλὶς-ίδος (ἡ) (porta) a due battenti. [illegible] (πλθ.) battenti. [illegible]

Δικογραφία-ας (ἡ) lo scrivere delle orazioni giudiziali. [illegible]

Δικογράφος (ὁ, ἡ) che compone i processi, le orazioni giudiciali. [illegible]

Δικολέκτης-ου (ὁ) × ἀντὶ Δικολόγος.

Δικολογέω-ῶ. *M.* ήσω. insegnare la giurisprudenza. 2. essere avvocato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δικολογία-ας (ἡ) processo, la difesa di una causa nel tribunale, avvocazione. [illegible]

Δικολόγος (ὁ) avvocato, causidico. [illegible]

Δικομαχέω-ῶ. *M.* ήσω. disputare di una causa, difenderla nel tribunale. [illegible]

Δικοῤῥαφέω-ῶ. *M.* ήσω. cavillare. [illegible]

Δικοῤῥαφία-ας (ἡ) cavillazione. [illegible]

Δικοῤῥάφος (ὁ) cavillatore (Γαλλ. chicaneur). [illegible]

Δικόρυφος (ὁ, ἡ) che ha due sommità. [illegible]

Δικρανὴς-έος καὶ **Δίκρανος** (ὁ, ἡ) (δὶς, κάρηνον) a due teste. [illegible] (οὐσ.) **Δίκρανον** (τὸ) forca, sarchio. [illegible]

Δικρατὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha diviso il potere, che governa la metà dello stato. [illegible]

Δίκρατος (ὁ, ἡ) = Διήρης.

Δίκταμνον (τὸ), **Δίκταμνος** (ἡ), **Δίκταμον** (τὸ) dittamo (specie d'erba). [illegible]

Δικτατορεία καὶ -**τωρία.** (ἡ) la carica del Dittatore. [illegible]

Δικτάτωρ-ορος (ὁ, ἡ) (Λατ.) Dittatore. [illegible]

Δικτυεὺς-έως (ὁ) = Ἁλιεύς.

Δικτυεύω. *M.* εύσω. pescare a rete. [illegible]

Δικτυοβόλος (ὁ, ἡ) che getta la rete, pescatore. [illegible]

Δίκτυον (τὸ) rete. [illegible]

Δικτυόω-ῶ. *M* ώσω. fare a forma di rete, render reticolato. [illegible]

Δικτυωτὸς-ὴ-όν. fatto in forma di rete, reticolato. [illegible]

Δικωπέω-ῶ. *M.* ήσω. remare con un pajo di remi. [illegible]

Δικωπία-ας (ἡ) il remare con un pajo

Digitized by Google

di remi. [illegible] 2. (οὐσ.) = τῷ

Δίκωπος (ὁ, ἡ) (κυρ. πλοῖον) a due remi. [illegible]

Δίλημμα-ατος (τὸ) Dilemma (specie di sillogismo). [illegible]

Διλογέω-ῶ. Μ. ήσω. ripetere, dire due volte la medisima cosa. [illegible]

Διλογία-ας (ἡ) il dire due volte la stessa cosa, ripetizione. [illegible]

Διλόγος (ὁ, ἡ) = *Ταυτολόγος*. 2. (γρφ.) ingannatore, furbo. [illegible]

Δίλογχος (ὁ, ἡ) chi tiene due lancie. [illegible]

Δίλοφος (ὁ, ἡ) che ha due cime, sommità, vertici. [illegible]

Διλοχία-ας (ἡ) due coorti, squadre. [illegible]

Διμάχης-ου (ὁ) chi combatte a cavallo e a piedi. [illegible]

Διμερής-έος (ὁ, ἡ) diviso in due parti, bipartito. [illegible]

Διμερῶς, ἐπίῤ. in due parti. [illegible]

Δίμετρος (ὁ, ἡ) (κυρ. στίχος) (verso) composto da due metri (cioè di quattro piedi). [illegible]

Διμέτωπος (ὁ, ἡ) che ha due fronti, bifronte. [illegible]

Διμηνιαῖος-α-ον. καὶ

Δίμηνος (ὁ, ἡ) di due mesi. [illegible] *Δίμηνον* (τὸ) lo spazio di due mesi. [illegible]

Διμήτωρ-ορος (ὁ, ἡ) nato da due madri. [illegible]

Διμναῖος-α-ον. che vale due mine. [illegible]

Δίμοιρος (ὁ, ἡ) = *Διμερής*. *Δίμοιρον* (τὸ) otto once (*Λατ.* bes). [illegible]

Δίμορφος (ὁ, ἡ) biforme. [illegible]

Δινεύω. Μ. εύσω. καὶ

Δινέω-ῶ. Μ. ήσω. girare, rotolare. [illegible]

Δίνη-ης (ἡ) turbine di vento. 2. vortice, gorgo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δίνησις-εως (ἡ) rotazione. [illegible]

Δῖνος-ου (ὁ) = *Δίνη*. 2. = *Δίνησις*. 3. capogirlo. 4. gaja. 5. specie di ballo. 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. = *Γόρνος*.

Δινόω-ῶ. Μ. ώσω. torniare. [illegible]

Διὸ (σύνδ.) ἀντὶ *Διὄ* laonde, perlochè. [illegible]

Διογενής-έος (ὁ, ἡ) nato da Giove. [illegible]

Διογκόω-ῶ. Μ. ώσω. gonfiare. [illegible] (μσ.) gonfiarsi. [illegible] (μτφρ.) ringalluzzarsi. [illegible]

Διόδευσις-εως (ἡ) il passare per un luogo. [illegible]

Διοδεύω. Μ. εύσω. fare viaggio, passare per un luogo. [illegible]

Δίοδος (ἡ) passaggio, via. [illegible] 2. = *Διόδευσις*.

Διοικέω-ῶ. Μ. ήσω. governare, amministrare. [illegible] (συνεκδχ.) nutrire. [illegible]

Διοίκησις-εως (ἡ) governo, amministrazione. [illegible]

Διοικητής-οῦ (ὁ) governatore, amministratore. [illegible]

Διοικητικὸς-ή-όν. che appartiene all'amministrazione, al governo. [illegible]

Διοικίζω. Μ. ίσω. dispergere gli abitanti in varie parti. [illegible]

Διοίκισις-εως (ἡ) } l'azione di dispergere gli
Διοικισμὸς (ὁ) } abitanti in varie parti. [illegible]

Διοικονομέω-ῶ. Μ. ήσω. continuare a governare, ad amministrare. [illegible]

Διολισθαίνω. Μ. ολισθήσω. sdrucciolarsi. [illegible] (μτφρ.) fuggire dalle mani di... scappare. [illegible]

Διόλλυμι. Μ. έσω. *Ἀττ.* ολέω-ῶ. perire, distruggere interamente. 2. dimenticarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Διόλου, ἐπίῤ. tutt' affatto, intieramente. (*Λατ.* omnino.) [illegible]

Διομαλίζω. M. ίσω. appianare, spianare, ugualiare. [illegible] (*ἀμβτ.*) essere d'un umore sempre uguale. [illegible]

Διόμνυμι καὶ (*ἀποθτ. ἤ μσ.*) *Διόμνυμαι. M. ομοῦμαι ἀντὶ ομόσομαι.* giurare, affermare con giuramento. [illegible]

Διομολογέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. confessare, convenire. [illegible]

Διομολόγησις - εως. καὶ

Διομολογία - ας (*ή*) convenzione, patto. [illegible]

Διονομάζω. M. άσω. denominare. [illegible]

Διονύσια - ας (*τὰ*) feste in onore di Bacco, baccanali. [illegible]

Διονυσιάζω. M. άσω. celebrare i baccanali, le feste consacrate a Bacco. [illegible]

Διονυσιακὸς - ή - όν. appartenente a Bacco. [illegible]

Διονύσιος - α - ον. Bacchico. [illegible] (*οὐσ.*) *Διονύσιον* (*τὸ*) il tempio di Bacco. [illegible]

Διονυσιομανέω - ῶ. M. ήσω. essere trasportato da un furor Bacchico. [illegible]

Διόπεμπτος (*ό, ή*) mandato da Giove. [illegible]

Διόπερ. συνδ. ἀντὶ Δι' ὅπερ = Διό.

Δίοπος (*ό, ή*) di due forami, buchi. [illegible]

Δίοπος (*ό*) sotto-capitano d'una nave. 2 sorvegliante, capo, governatore. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Διοπτεύω. M. εύσω. osservare, spiare, aver cura. [illegible]

Διοπτὴρ - ῆρος (*ό*) *καὶ*

Διόπτης - ου (*ό, ή*) inspettore, spione. [illegible]

Διόπτρα - ας (*ή*) (*γεωμετρ.*) diottra, traguardo. [illegible] · 2. (*χειρουργ.*) tenta (instrumenlo di chirurgia.) [illegible]

Διοπτρικὸς - ή - όν. diottrico. [illegible]

Διόπτριον (*τὸ*) (*χειρουργ.*) *ὑποκορ. τ. Διόπτρα.*

Διοργανόω - ῶ. M. ώσω. organizzare. [illegible]

Διοργάνωσις - εως (*ή*) organizzazione d'un corpo. [illegible]

Διορθόω - ῶ. M. ώσω. correggere, aggiustare. [illegible]

Διόρθωμα - ατος (*τὸ*) cosa corretta, il retto (*Λατ.* rectum.) [illegible]

Διόρθωσις - εως (*ή*) correzione. [illegible]

Διορθωτὴς - οῦ (*ό*) correggitore, emendatore. [illegible]

Διορθωτικὸς - ή - όν. correttivo. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Διορία - ας (*ή*) tempo fisso, aggiornamento. [illegible]

Διορίζω. M. ίσω. limitare, determinare, fissare, stabilire. [illegible]

Διορισμὸς (*ό*) determinazione, ordine. [illegible]

Διοριστικὸς - ή - όν. definitivo, determinativo. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Διορκίζω. M. ίσω. affermare con giuramento. [illegible]

Διορμίζω. M. ίσω = Ὁρμίζω.

Διοῤῥόω - ῶ. M. ώσω. rendere sieroso, convertere in siero. [illegible]

Διορύσσω (*ττω.*) *M. ορύξω.* perforare, aprire fossa. [illegible]

Διότι, ἐπίῤ. perchè, perocchè, percioc-chè. [illegible]

Διοχετεία - ας (*ή*) il condurre l'acqua per un canale. [illegible]

Διοχετεύω. M. εύσω. condurre l'acqua

Digitized by Google

per un canale. [illegible]

Διοχυρόω-ῶ. *M*. *ώσω*. fortificare da per tutto. [illegible]

Δίπαις-αιδος (ὁ, ἡ) che ha due figli. [illegible]

Δίπαλτος (ὁ, ἡ) vibrato, gettato da ambe le parti. [illegible] 2. (*ἐν γέν*.) doppio. [illegible]

Διπλασιάζω. *M* *άσω*. raddoppiare, duplicare. [illegible]

Διπλασίασις-εως (ἡ) *καὶ*

Διπλασιασμὸς (ὁ) duplicazione. [illegible]

Διπλάσιος-α-ον. = *Διπλοῦς*. doppio. [illegible]

Διπλασίως, *ἐπίῤ*. doppiamente. [illegible]

Διπλῆ-ῆς (ἡ) *θηλ*. *τ*. *Διπλοῦς*.

Διπλόη-ης (ὁ, ἡ) piegatura (di veste). 2. allegoria. [illegible] 2. [illegible]

Διπλὸς-ἡ-όν × *ἀντὶ* *Διπλοῦς*.

Διπλοσήμαντος (ὁ, ἡ) chi ha doppio significato, anfibologico. [illegible]

Διπλοῦς-ῆ-οῦν. doppio. [illegible] 2. (*μτφορ*.) fraudolento, ipocrita. [illegible]

Διπλόω-ῶ. *M*. *ώσω*. raddoppiare, duplicare. [illegible]

Δίπλωμα-ατος (τὸ) diploma, patente. [illegible]

Δίπλωσις-εως (ἡ) duplicazione. [illegible]

Διπόταμος (ὁ, ἡ) che ha due fiumi. [illegible]

Δίπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha due piedi, bipede. [illegible]

Διπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha due faccie. [illegible]

Δίπρυμνος *καὶ*

Δίπρωρος (ὁ, ἡ) che ha due prore. [illegible]

Δίπτερος (ὁ, ἡ) che ha due ali. [illegible]

Διπτέρυγος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Διπτέρυξ-υγος (ὁ, ἡ) = *Δίπτερος*.

Δίπυλος (ὁ, ἡ) che ha due porte. [illegible]

Δίῤῥαβδος (ὁ, ἡ) a due bastoni, linee. [illegible]

Δίς, *ἐπίῤ*. due volte (*Λατ*. bis.) [illegible]

Δίσεκτος (ἡ) (*ἐνν*. *ἡμέρα*) bisesto. [illegible]

Δισκέω-ῶ. *M*. *ήσω*. gettar lontano. [illegible]

Δισκοβολέω-ῶ. *M*. *ήσω*. gettare il disco, la piastrella. [illegible]

Δίσκος-ου (ὁ) piastrella. 2. disco. [illegible] 2. [illegible] 9. [illegible]

Δισκοφόρος (ὁ, ἡ) che porta la piastrella. [illegible]

Δισμύριοι-αι-α. venti mila. [illegible] (20,000).

Δισσογραφέω-ῶ. *M*. *ήσω*. scrivere in due maniere. [illegible]

Δισσολογέω-ῶ. *M*. *ήσω*. dire due volte la stessa cosa, ripetere. 2. dire una cosa in due maniere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δισσὸς (*ττὸς*)-*ἡ*-*όν*. doppio. [illegible] 2. (*πλθ*.) *ἀντὶ* *Δύο*.

Δισσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di due sillabe. [illegible]

Δισσύμφωνος (ὁ, ἡ) che ha due consonanti. [illegible]

Δισταγμὸς (ὁ) dubbio, incertezza. [illegible]

Διστάζω. *M*. *άσω*. dubitare, esitare. [illegible]

Διστακτικὸς-ἡ-όν. dubbioso, perplesso, dubitativo. [illegible]

Δίστασις-εως (ἡ) = *Δισταγμός*.

Δίστεγος (ὁ, ἡ) che ha due tetti, piani. [illegible]

Δίστιχος (ὁ, ἡ) composto di due versi. [illegible] (*ουσ*.) *Δίστιχον* (τὸ) Distico. [illegible]

Δίστομος (ὁ, ἡ) che ha due bocche. 2. a due tagli. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δισχίλιοι-αι-α. due mila. [illegible] (2,000).

Δισώματος *καὶ*

Δίσωμος (ὁ, ἡ) che ha due corpi. [illegible]

Διτάλαντος (ὁ, ἡ) che vale due talenti. [illegible]

Διτοκέω-ῶ. *M*. *ήσω*. partorire gemelli o due volte. [illegible]

Δίτοκος (ὁ, ἡ) gemellipara. 2. che ha partorito due volte, [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διτονίζω. *M*. *ίσω*. scrivere o pronunziare con due accenti. [illegible]

Digitized by Google

Δίτονος (ὁ, ἡ) (*μουσ.*) di due tuoni. [illegible]

Δίτροχος (ὁ, ἡ) (carro) a due ruote. [illegible]

Διττὸς - *ἡ* - *όν*. di due sorti, doppio. [illegible]

Διττῶς, *ἐπίῤ*. in due maniere. [illegible]

Δίυδρος (ὁ, ἡ) bagnato d'acqua. [illegible]

Διϋλίζω. *M.* *ίσω*. chiarificare, lambiccare. [illegible]

Διϋλιστὴρ - *ῆρος* (ὁ) lambicco. [illegible]

Διϋπνίζω. *M.* *ίσω*. svegliare. [illegible]

Διφάω - *ῶ*. *M.* *διφήσω* cercare. [illegible]

Διφθέρα - *ας* (ἡ) cuojo, pelle, cordovano. 2. veste di pelle. 3. membrana da scrivere, cartello. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Διφθερίας - *ου* (ὁ) chi porta abiti di pelle. [illegible]

Διφθεροπώλης - *ου* (ὁ, ἡ) mercante di pelli di cordovano. [illegible]

Δίφθογγος (ὁ, ἡ) chi ha due suoni. [illegible] (*οὐσ.*) *Δίφθογγος* (ἡ) (*γραμμ.*) dittongo. [illegible]

Διφορέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. fruttare due volte all'anno. [illegible]

Δίφορος (ὁ, ἡ) che frutta due volte all'anno. [illegible]

Διφρεύω. *M.* *εύσω*, *καὶ*

Διφρηλατέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. condurre un carro. [illegible]

Διφρηλάτης - *ου* (ὁ) conduttore di carro, carriere. [illegible]

Διφροντις - *ιδος* (ὁ, ἡ) irresoluto, perplesso. [illegible]

Δίφρος (ὁ) (*δίς*, *φέρω*) carro, sedia, lettiga. [illegible]

Διφρόφορος (ὁ, ἡ) portato sopra un carro o sedia. [illegible]

Διφρυγές (τὸ). tuzia. [illegible]

Διφυὴς - *έος* (ὁ, ἡ) di due nature. [illegible]

Διφωνία - *ας* (ἡ) *τό οὐσ.* *τοῦ*

Δίφωνος (ὁ, ἡ) che ha due voci. 2. chi parla in due lingue. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δίχα, *ἐπίῤ*. in due luoghi o maniere. 2. separatamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Χωρίς*. 4. = *Πλήν*.

Διχάζω. *M.* *άσω*. dividere in due. [illegible]

Διχάω - *ῶ*. *M.* *άσω*. essere spartito in due. [illegible]

Διχῆ, *ἐπίῤ*. = *Δίχα*.

Διχίτων - *ωνος* (ὁ, ἡ) che ha due toniche. [illegible]

Διχογνωμέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. essere in due opinioni, essere di diverso parere. [illegible]

Διχογνώμων - *ονος* (ὁ, ἡ) discorde, chi è in due opinioni, perplesso. [illegible] — *μόνως*, *ἐπίῤ*.

Δίχολος (ὁ, ἡ) di due fieli. [illegible]

Διχομηνία - *ας* (ἡ) la metà del mese, plenilunio. [illegible]

Διχόμηνος (ὁ, ἡ) che si fa al plenilunio. [illegible]

Διχόνοια - *ας* (ἡ) discordia, dissensione. [illegible]

Δίχορδος (ὁ, ἡ) che ha due corde. [illegible]

Διχοστασία - *ας* (ἡ) divisione in due partiti, dissensione. [illegible]

Διχοστατέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. dissentire, essere discorde. 2. dubitare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Διχοτομέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. tagliare in due parti. [illegible]

Διχοτομία - *ας* (ἡ) divisione in due parti. [illegible]

Διχότομος (ὁ, ἡ) tagliato in due. [illegible]

Διχόφρων - *ονος* (ὁ, ἡ) = *Διχογνώμων*.

Διχοφωνία - *ας* (ἡ) = *Διαφωνία*.

Δίχρονος (ὁ, ἡ) (*γρμτ.*) (sillaba) di due quantità. [illegible]

Δίχροος - *ους* (ὁ, ἡ) *καὶ*

Digitized by Google

Δίχρωμος (ὁ, ἡ) che ha due colori, bicolore. [illegible]
Διχῶς, ἐπίῤ. = *Διττῶς*.
Δίψα-ης (ἡ) sete. [illegible]
Δίψακος (ὁ) virgapastoris, cardo salvatico, dissaco (*Λατ.* labrum venereum). [illegible]
Διψὰς-άδος (ἡ) dipsa (specie di serpe). 2. specie di erba. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Διψάω-ῶ. *Μ.* άσω. aver sete. [illegible]
Διψηρὸς-ὰ-όν. secco, arido. [illegible]
Διψητικὸς-ή-όν. che provoca la sete. 2. sitibondo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Διψώδης-εος (ὁ, ἡ) che ha sete, sitibondo. [illegible]
Δίω, ἄχρ. temere. [illegible] 2. (συνεκδχ.) fuggire. [illegible]
Δίωγμα-ατος (τὸ) ciò che si perseguita. [illegible] 2. = τῷ
Διωγμὸς (ὁ) discacciamento. [illegible]
Διωθέω-ῶ. *Μ.* ήσω. allontanare, discacciare, spingere. [illegible]
Διώκτης-ου (ὁ) chi perseguita, persecutore. [illegible]
Διωκτὸς-ή-όν. degno di essere perseguitato. 2. degno d'essere ricercato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Διώκτρια-ας (ἡ) θηλ. 2. *Γιώκτης*.
Διώκω. *Μ.* διώξω καὶ Ἀττ. διώξομαι. cacciare, perseguitare 2. ricercare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Διώνυμος (ὁ, ἡ) che ha due nomi. 2. celebre, rinomato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Δίωξις-εως (ἡ) discacciamento. [illegible]
Διωρία-ας (ἡ) lo spazio di due ore. [illegible] 2. = *Διορισμός*.
Διωρισμένως, ἐπίῤ. in una maniera determinata, definitivamente. [illegible]
Διῶρυξ-υχος-υγος (ἡ) fossa, canale, mina. [illegible]
Διωστὴρ-ῆρος (ὁ) instrumento di chirurgia per cavare le freccie dalle piaghe. 2. lieva, manovella. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Δίωτος (ὁ, ἡ) a due orecchie. [illegible] (ἀγγεῖον).
Δμωὴ-ῆς (ἡ) θηλ. τ. *Δμωὸς* καὶ = *Δμώς*.
Δμωῒς-ΐδος (ἡ) schiava. [illegible]
Δμὼς-ωὸς (ὁ) schiavo. [illegible]
Δνοπαλίζω. *Μ.* ίσω καὶ ίξω. scuotere. [illegible]
Δνόφος-ου (ὁ) oscurità, caligine. [illegible]
Δόγμα-ατος (τὸ) decreto. 2. opinione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. (ἐκκλησιστ) Dogma. [illegible]
Δογματίζω. *Μ.* ίσω. dommatizzare, introdurre o insegnare una nuova dottrina. [illegible]
Δογματικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. dogmatico, che appartiene ai dogmi. 2. Dogmatico, chi siegue il sistema dei Dogmatici. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Δογματιστὴς-οῦ (ὁ) dogmatista, che stabilisce dei Dogmi. [illegible]
Δοιάζω καὶ μσ.-άζομαι. *Μ.* άσω-άσομαι. dubitare, esitare. [illegible]
Δοῖδυξ-υκος (ὁ) cucchiajo. 2. pestello. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Δοκάζω. *Μ.* άσω. = *Δοκεύω*.
Δοκάνη-ης (ἡ) καὶ
Δόκανον (τὸ) ricettacolo. [illegible] 2. = *Στάλιξ*.
Δοκεύω. *Μ* εύσω. osservare, aspettare. [illegible]
Δοκέω-ῶ. *Μ.* δόξω. × = *Δοκεύω*. 2. credere, stimare, opinare. [illegible] 3. (τριτπρσ.) mi pare, mi sembra. [illegible]
Δόκησις-εως (ἡ) opinione. 2. speranza, aspettazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Δοκησίσοφος (ὁ, ἡ) chi si crede sapiente, sciolo. [illegible]
Δοκιμάζω. *Μ.* άσω. assaggiare, provare, sperimentare. 2. approvare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Δοκιμασία-ας (ἡ) prova, esame. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Δοκιμαστὴς - οῦ (ὁ) esaminatore, censore. [illegible]

Δοκιμαστὸς - ὴ - ὸν. provato. [illegible]

Δοκιμὴ - ῆς (ἡ) (*μτγν.*) = *Δοκιμασία.*

Δοκίμιον (τὸ) saggio, prova. [illegible]

Δόκιμος (ὁ, ἡ) provato, esperimentato. 2. esperto, genuino. [illegible] — *ίμως, ἐπίῤ.*

Δοκιμότης - ητος (ἡ) integrità. [illegible]

Δοκιμόω - ῶ. Μ. ώσω, (*σπν.*) = *Δοκιμάζω.*

Δοκὸς (ἡ) trave. [illegible]

Δολερὸς - ὰ - όν. = *Δόλιος.*

Δολερῶς - ἐπίῤ. = *Δολίως.*

Δολιεύομαι. Μ. εύσομαι. agire con frode, comportarsi fraudolentemente. [illegible]

Δολίζω. Μ. ίσω. = *Δολόω.*

Δόλιος - α καὶ ος - ον. fraudolente, furbo. [illegible]

Δολιότης - ητος (ἡ) frode, inganno, furberia. [illegible]

Δολιόφρων - ονος (ὁ, ἡ) furbo, astuto. [illegible]

Δολιχὸς - ὴ - όν. lungo, allungato. [illegible]

Δολίως, ἐπίῤ. con frode. [illegible]

Δολοποιὸς (ὁ, ἡ) che inventa delle astuzie, delle frodi. [illegible]

Δολοπλόκος καὶ Δολοῤῥάφος (ὁ, ἡ) = τ. *προηγ.*

Δόλος (ὁ) dolo, frode. [illegible] 2. = *Δέλεαρ.*

Δολοφονέω - ῶ. Μ. ήσω. uccidere con frode, assassinare. [illegible]

Δολοφόνησις - εως καὶ

Δολοφονία - ας (ἡ) assassinio. [illegible]

Δολοφρονέω - ῶ. Μ. ήσω. frodare, pensare delle frodi. [illegible]

Δολοφροσύνη - ης (ἡ) astuzia, frode. [illegible]

Δολόφρων - ονος (ὁ) × = *Δολιόφρων.*

Δολόω - ῶ. Μ. ώσω. corrompere, falsificare, defraudare. [illegible]

Δόλωμα - ατος (τὸ) inganno, frode. [illegible] = *Δέλεαρ.*

Δόλων - ωνος (ὁ) stilleto. 2. la più piccola vela della nave. [illegible] 2. [illegible]

Δόμα - ατος (τὸ) dono. [illegible]

Δομὴ - ῆς (ἡ) edifizio, fabbrica. [illegible]

Δομήτωρ - ορος (ὁ) costruttore, fabbricatore, architetto. [illegible]

Δόμος (ὁ) casa, edifizio, fabbrica. 2. sala. [illegible] 2. [illegible] 3. (*συνκδχ.*) patria. [illegible]

Δονακεύομαι. Μ. εύσομαι. uccellare con dei vischj. [illegible]

Δόναξ - ακος (ὁ) donace (sorta di canna). 2. zampogna. 3. saetta. 4. penna da scrivere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Δονέω - ῶ. Μ. ήσω. agitare. [illegible]

Δόξα - ης (ἡ) opinione, sentimento. 2. gloria, fama. 3. assioma. 4. aspettazione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. = *Δόγμα.*

Δοξάζω. Μ. άσω. stimare, opinare. 2. rispettare, lodare, glorificare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δοξάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Δόξα.*

Δοξασία - ας (ἡ) = *Δόξα.* opinione, stima. [illegible]

Δοξαστὸς - ὴ - όν. che si può opinare, giudicare. [illegible]

Δοξαστικὸς - ὴ - όν. chi può opinare, giudicare. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Δοξοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. cattivarsi gloria. [illegible]

Δοξοκοπία - ας (ἡ) vanità, ostentazione. [illegible]

Δοξοκόπος (ὁ, ἡ) ostentatore. [illegible]

Δοξολογέω - ῶ. Μ. ήσω. celebrare, far l'elogio, glorificare. [illegible]

Δοξολογία - ας (ἡ) elogio, glorificazione. [illegible]

Δοξομανὴς - έος (ὁ, ἡ) ambizioso, vanaglo-

Digitized by Google

rioso. [illegible]

Δοξομανία - ας (ἡ) ambizione. [illegible]

Δοξοποιέω - ῶ. M. ήσω. immaginare, inventare un sistema. [illegible]

Δοξόσοφος (ὁ, ἡ) = Δοκησίσοφος.

Δορὰ - ᾶς (ἡ) scorticazione. [illegible] 2. (συνεκδχ.) pelle. [illegible]

Δορατίζομαι. M. ίσομαι. καὶ

Δορατομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere colle lancie. [illegible]

Δορικμὴς - ῆτος (ὁ, ἡ) bravo maneggiatore di lancia. [illegible]

Δορικὸς - ὴ - όν. di pelle. [illegible]

Δοριμανὴς - έος (ὁ, ἡ) cupido di combattere, bellicoso. [illegible]

Δορὶς - ίδος (ἡ) coltello di cucina. [illegible]

Δορκάδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Δορκάς.

Δορκὰς - άδος (ἡ) daina, damma. [illegible]

Δόρπος (ὁ) cena. 2. nutrimento. [illegible] 2. [illegible]

Δόρυ - ατος (τὸ) asta, lancia. 2. legno. 3. nave. 4. scettro. 5. potere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Δορύμαχος (ὁ, ἡ) che combatte colla lancia. [illegible]

Δορυστέφανος ((ὁ, ἡ) coronato di lancie. [illegible]

Δορυφορέω - ῶ. M. ήσω. accompagnare uno da satellite, difendere, proteggere. [illegible]

Δορυφόρημα - ατος (τὸ) truppa di satelliti, il corpo di guardia. [illegible]

Δορυφόρος (ὁ, ἡ) satellite, sbirro. [illegible]

Δόσις - εως (ἡ) il dare, dono. 2. dose. [illegible] 2. [illegible]

Δοτὴρ - ῆρος. καὶ

Δότης - ου (ὁ) datore, donatore. [illegible]

Δοτικὸς - ὴ - όν. che ama di dare, liberale. [illegible] (γρμτ.) Δοτικὴ (ἡ) (ἐνν. πτῶσις) il caso dativo. [illegible]

Δουλαγωγέω - ῶ. M. ήσω. ridurre in servitù, in schiavitù. [illegible]

Δουλεία - ας (ἡ) servitù, schiavitù. 2. servizio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δούλευμα - ατος (τὸ) servizio. [illegible]

Δουλεύω. M. εύσω. servire, esser servo. [illegible]

Δούλη - ης (ἡ) θηλ. τ. Δοῦλος. serva, fantesca. [illegible]

Δουλικὸς - ὴ - όν. servile. [illegible]

Δουλικῶς, ἐπίῤ. servilmente, da servo. [illegible]

Δούλιος - η - ον. × = Δουλικός.

Δουλογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) d'animo servile. [illegible]

Δουλογραφέω - ῶ. M. ήσω. ascrivere uno alla tavola de' servi. [illegible]

Δουλοκρατέομαι - οῦμαι M. ηθήσομαι. essere governato da schiavi. [illegible]

Δουλοπρέπεια - ας (ἡ) servilità, bassezza d'animo. [illegible]

Δουλοπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) servile, illiberale. [illegible]

Δουλοπρεπῶς, ἐπίῤ. servilmente. [illegible]

Δοῦλος (ὁ) schiavo, servo. [illegible] 2. (ἐπιθετ.) ridotto alla servitù. [illegible] 3. = Δουλικός.

Δουλοσύνη - ης (ἡ) × Ἰων. ἀντὶ Δουλεία.

Δουλοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha l'aria di servo. [illegible]

Δουλόφρων (ὁ, ἡ) d'animo servile. [illegible]

Δουλόω - ῶ. M. ώσω. ridurre alla servitù, soggiogare. [illegible]

Δούλωσις - εως (ὁ, ἡ) soggiogamento, il ridurre alla servitù. [illegible]

Δοῦπος - ου (ὁ) rumore d'una cosa che cade. [illegible]

Digitized by Google

Δοχεῖον (τὸ) ricettacolo. [illegible]

Δοχὴ - ῆς (ἡ) ricezione. [illegible]

Δοχμὴ - ῆς (ἡ) palmo (sorta di misura.) [illegible]

Δράγμα - ατος (τὸ) covone. [illegible]

Δραγματολόγος (ὁ, ἡ) colui che raccoglie i covoni. [illegible]

Δραγμεύω. M. εύσω. far dei covoni. [illegible]

Δράκαινα - ης (ἡ) la femmina del dragone, draga. [illegible]

Δρακαινὶς - ίδος (ἡ) dragone marino. [illegible]

Δρακόντειος - α - ον. di dragone. [illegible]

Δρακοντίας (ὁ) che ha la forma di dragone. [illegible] (*ουσ.*) sorta di zucca. [illegible]

Δρακόντιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Δράκων*. 2. dragontea, serpentaria. [illegible] 3. = *Δρακαινίς*.

Δρακοντὶς - ίδος (ἡ) sorta di uccello. [illegible] 2. (*ἀνατομ.*) la gran vena del cuore. [illegible]

Δρακοντογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato da un dragone. [illegible]

Δρακοντόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di un dragone. [illegible]

Δράκων - οντος (ὁ) dragone. 2. armilla. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Δρᾶμα - ατος (τὸ) dramma, poema di tragedia. [illegible]

Δραματίζω. M. ίσω. esporre, rappresentare una cosa in teatro. [illegible]

Δραματικὸς - ὴ - όν. drammatico, teatrale. [illegible]

Δραματοποιέω - ῶ. M. ήσω. comporre un dramma, una favola scenica. [illegible]

Δραματοποιΐα - ας (ἡ) composizione d'un dramma, d'una favola scenica. [illegible]

Δραματοποιὸς (ὁ) poeta drammatico, scrittore di favole sceniche. [illegible]

Δραματούργημα - ατος (τὸ) opera drammatica, poema drammatico. [illegible]

Δραματούργος (ὁ, ἡ) = *Δραματοποιός*.

Δρὰξ - ακὸς (ἡ) pugnello, manata. [illegible]

Δραπεταγωγὸς (ὁ, ἡ) chi riconduce gli schiavi fuggitivi. [illegible]

Δραπετεύω. M. εύσω. scappare, fuggire di nascosto. [illegible]

Δραπέτης - ου (ὁ) fuggitivo, fuggiasco, disertore. [illegible]

Δράσσω (ττω) καὶ (*μσ.*) *Δράσσο* (ττο) *μαι. M. άξω - άξομαι.* prendere, pigliare. [illegible]

Δραστὴρ - ῆρος (ὁ) chi opera, agisce. [illegible] = *Δραστήριος*.

Δραστήριος - α - ον. efficace, attivo. [illegible]

Δραστηριότης - ητος (ἡ) attività, efficacia. [illegible]

Δραστικὸς - ὴ - όν. = *Δραστήριος*.

Δραχμαῖος - α - ον. = *Δραχμιαῖος*.

Δραχμὴ - ῆς (ἡ) Dramma (moneta greca). 2. Dramma (un peso). [illegible] 2. [illegible]) 2. [illegible]

Δραχμιαῖος - α - όν. che vale o pesa una dramma. [illegible]

Δράω - ῶ. M. άσω. agire, operare, fare. [illegible]

Δρεπάνη (ἡ) = *Δρέπανον*.

Δρεπάνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Δρέπανον (τὸ) falce. [illegible]

Δρεπανουργὸς (ὁ, ἡ) fabbricante di falci. [illegible]

Δρέπω καὶ (*μσ.* το *εὔχρηστότ. μάλιστα μετφρ.*) *Δρέπομαι. M. έψω - ομαι.* falciare, mietere, cogliere. [illegible]

Δριάω - ῶ. M. ήσω. essere pieno di alberi, di erbe. [illegible]

Δρῖλος (ὁ) lombrico. [illegible] 2. (*μτνμ.*) = *Πόσθη*.

Δριμέως. ἐπίῤ. acerbamente, aspramente. [illegible]

Δριμὺς - εῖα - ύ. acerbo, acre. 2. amaro. 3. aspro, iracondo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Δριμύσσ (ττ) *ω. M. ύξω.* piccare con un sapore acre. [illegible]

Digitized by Google

Δριμύτης-ητος (ἡ) acrezza, acerbezza, acrimonia. թթուութիւն, տտպութիւն, կծուութիւն. էքշիլիք, եէքշիլիք, տուրշլուք:

Δρίος-εος-ους (τὸ) albereto, bosco. ծառանոց, անտառ. աղաճլըք, օրման:

Δρομαῖος-α-ον. che fà o si fà correndo. վազելով ընթօղ կամ եղօղ. գօշարագ իշր չէյ գաչան գաչար օլան:

Δρομαίως. ἐπίῤ. correndo. վազելու տանեն, վազելով. գօշմագտա, գօշարագ:

Δρομάς-άδος (ὁ, ἡ, τὸ) × *ἀντὶ Δρομαῖος*. 2. (*οὐσ.*) *Δρομὰς* (ἡ) (*ἐνν. γυνή.*) meretrice. 2. profetessa. պոռնիկ, բոզ. 2. մարգարէուհի. գահպէ, բօզդա, ֆահիշէ. 2. նէպիյէ, քէյհանմէրէ. 3. *Δρομὰς* (ἡ) (*ἐνν. κάμηλος*) dromedario. սանճիկ ուղտ. հէճին տէվէսի:

Δρομεὺς-έως (ὁ) corritore, corriere. վազօղ, սուրհանդակ. գօշան, ուլագ, չապուգ, թաթար:

Δρομικὸς-ὴ-όν. buon corritore. արագ. վազօղ. էյի գօշան: — *ικως. ἐπίῤ.*

Δρομοκήρυξ-υκος (ὁ) corriere, messaggiere, araldo. թղթաբեր, պատգամաբեր, դեսպան, հրեշտակ. ուլագ, չապուգ, գաճիտէճի, փէյք, պէրիտ:

Δρόμος (ὁ) corso. 2. cammino, strada, piazza. ընթացք, վազք. 2. ճանապարհ, ճանապարհ, հրապարակ. գօշու, գօշմա. 2. եօլ, սօգագ, մէյտան:

Δροσερὸς-ὰ-όν. guazzoso, pien di rugiada. 2. tenero, molle, saporito, fresco. ցօղալից, ցօղով լի. 2. փափուկ, կակուղ, համով, թարմ. շէպնէմ իլէ տօլու, չիյլի. 2. նազիք, եումուշագ, լէզզէթլի, թազէ:

Δροσίζω. Μ. ίσω. irrorare, irrugiadare. ցօղով զօցել՝ թրջել. չիյ իլէ գափլամագ՝ ըսլաթմագ. շէպնէմ էթմէք:

Δροσοειδής-έος (ὁ, ἡ) (*ἐπίῤ.*) *ειδῶς*. simile alla rugiada. ցօղի նման. չիյէ պէնզէր:

Δρόσος (ἡ) rugiada. 2. acqua. 3. liquore. ցօղ. 2. ջուր. 3. հեղանիւթ. չիյ, շէպնէմ. 2. սու, ապ. 3. մա, սու կիպի ագան նէսնէ. (*μτφρ.*) cosa tenera, fresca. փափուկ՝ թարմ բան. եումուշագ՝ թազէ շէյ:

Δροσώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno o simile alla rugiada. ցօղով լեցուն կամ նման. չիյ իլէ տօլու եախօտ պէնզէր:

Δρύϊνος-η-ον. di quercia, quercino. կաղնեայ. մէշէտէն:

Δρυμὸς καὶ

Δρυμὼν-ῶνος (ὁ) querceto. կաղնիք, անտառ կաղնեաց. մէշէլիք:

Δρυοβάλανος (ἡ) ghianda di quercia. պլուտ. մէշէ աղաճըն փալամուտու:

Δρύοχος-ου (ὁ) = *Δρυμός*. 2. i sostegni d'una nave quando si trova in terra. ցամաքը գանուող նաւուն մայթերը. գարատա գալան կէմինին տէսթէքլէրի:

Δρυπέτης-εος (ὁ, ἡ) che cade spontaneamente dall' albero, maturo. ծառէն ինքնիրմէ ընկնող, հասուն. աղաճտան քէնտիլիկինտէն տիւշէն, օլմուշ եէմիշլէր (մէյվէ):

Δρυπτω. Μ. ψω. graffiare, lacerare. կեղեքել, պատառոտել. թըրմալամագ, փարչալամագ:

Δρῦς-υὸς (ἡ) quercia. կաղնի. մէշէ. (*ἐν γεν.*) albero o legno duro. պինդ՝ կարծր ծառ կամ փայտ. գաթը՝ սէրթ աղաճ եախօտ օտուն:

Δρύφακτος (ὁ) cancelli. վանդակ, վանդակապատ. գաֆէս, պարմաքլըք:

Δρυώδης-εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di quercia. կաղնիի նման կամ կաղնիով լեցուն. մէշէյէ պէնզէր եախօտ մէշէ իլէ տօլու:

Δυάζω. Μ. άσω. congiugnere, riunire in due. լծորդել, երկուքը մէկ ընել. պիրլէշտիրմէք, իքիսինի պիր էթմէք:

Δυὰς-άδος (ἡ) dualità. 2. pajo, coppia. երկուութիւն. 2. զոյգ, ամոլք. իքիլիք, իքի տանէ. 2. պիր չիֆթ:

Δύη (ἡ) disgrazia, afflizione, dolore. աղէտ, վիշտ, նեղութիւն, ցաւ. պէլա, գասավէթ, աճը:

Δυηπάθεια-ας (ἡ) sofferenza, afflizione. թշուառութիւն, խեղճութիւն, նեղութիւն. ֆէլաքէթ, սէֆիլլիք:

Δυηπαθὴς-έος (ὁ, ἡ) infelice, misero. խեղճ, ողորմելի. սէֆիլ, զավալլը, պէրիշանը, տիւշկիւն, տէրտլի:

Δυϊκὸς-ὴ-όν. duale. երկակական, երկուորական. իքի շէյէ մախսուս, թէսնիյէ: — *ικως. ἐπίῤ.*

Δύναμαι. Μ. δυνήσομαι. essere capace, potere. 2. aver forza, essere robusto. կարենալ, կարող ըլլալ, բաւական ըլլալ. 2. ուժով կարօղ ըլլալ, ուժ ունենալ. գատիր օլմագ, իգթիտարը օլմագ. 2. գուվվէթլի թագաթը օլմագ. (*τριτπρσ.*) valere, costare. 2. significare. 3. essere possibile. արժել. 2. նշանակել. 3. կարելի ըլլալ. տէյէր. 2. մանալանմագ, իֆատէ էտէր. 3. մումքին օլմագ:

Δυναμικὸς-ὴ-όν. potente, efficace. կարող, զօրաւոր. գուվվէթլի, մուէսսիր:

Δύναμις-εως (ἡ) forza, potere, facoltà, efficacia, vigore. 2. esercito. 3. valuta. 4. significazione. ուժ, զօրութիւն, կարողութիւն, իշխանութիւն, ազդեցութիւն. 2. զօրք, բանակ. 3. արժէք, գին. 4. նշանակութիւն. գուվվէթ, իգթիտար, գուտրէթ, հիւքմ, թէսիրէթ. 2. ասքէր, օրտու. 3. պահա, տէյէր. 4. մանա:

Δυναμόω-ῶ. Μ. ώσω. fortificare. ուժովցնել. գուվվէթլենտիրմէք:

Δυναστεία-ας (ἡ) Dinastia, potere assoluto. պետութիւն, անձնիշխան կառավարութիւն. հիւքիւմէթ, հիւքմտարլըք, պէյլիք:

Δυνάστης (ἡ) Dinasta, sovrano assoluto. անձնիշխան տէր, պետ. մուսթագիլ հիւքիւմտար պէյ, պէյ:

Δυναστευτικὸς-ὴ-όν. tirannico, despotico. բռնաւորական, բռնական, ինքնապետական. մուսթագիլ հիւքիւմտարլըգա մախսուս, ճէպպարանէ:

Δυναστεύω. Μ. εύσω. essere rivestito dell' autorità suprema, dominare. 2. forzare, opprimere. պետ՝ անձնիշխան տէր ըլլալ, իշխել. 2. բռնադատել, նեղը դնել. մուսթագիլ հիւքիւմտար պէյ օլմագ. հիւքմ էթմէք. 2. զօր՝ ալթընա գօմագ:

Δυναστικος-ὴ-ον. = *Δυναστευτικός*.

Δυνατέω-ῶ. Μ. ήσω. essere forte, po-

Digitized by Google

tente. [illegible]

Δυνατὸς - ἡ - όν. forte, potente. 2. possibile. [illegible]

Δυνατῶς. ἐπίῤ. fortemente. [illegible]

Δύνω. M. δύσω = Z. Δύω,

Δύο - ἢ × Δύω (συντ. ἢ δυϊκ. τὼ, τὰ ἢ πλθ. οἱ, αἱ, τὰ) ἀριθμ. (2) due. [illegible]

Δυόδεκα, Ἰων. ἀντὶ Δώδεκα.

Δυοδεκάμηνος. κτλ. Ἰων. ἀντὶ Δωδεκάμηνος κτλ.

Δυοειδής - έος (ὁ, ἡ) biforme. [illegible]

Δυοκαίδεκα κτλ. = Δώδεκα κτλ.

Δυς (γραμτ.) μόρ. particella, che nella composizione significa difficoltà. 2. avversità, infelicità. 3. privazione. 4. intensione. [illegible]

Δυσάγωγος (ὁ, ἡ) intrattabile, indocile. [illegible]

Δυσαής - έος (ὁ, ἡ) che soffia con violenza. [illegible]

Δυσαίσθητος (ὁ, ἡ) insensibile, stupido. [illegible]

Δυσάλωτος (ὁ, ἡ) difficile a prendersi. [illegible]

Δυσαναθυμίατος (ὁ, ἡ) che si svapora, s'esala difficilmente. [illegible]

Δυσανάλυτος (ὁ, ἡ) difficile a sciogliersi. [illegible]

Δυσανάτρεπτος (ὁ, ἡ) difficile a rovesciarsi. [illegible]

Δυσάνοδος (ὁ, ἡ) difficile ad ascendere. [illegible]

Δυσάπιστος (ὁ, ἡ) molto incredulo. [illegible]

Δυσάρισκος (ὁ, ἡ) = Δυσάρεστος.

Δυσαρεστέω - ῶ. M. ήσω. dispiacere. 2. sentir del dispiacere. [illegible]

Δυσαρέστησις - εως (ἡ) dispiacere, disgusto. [illegible]

Δυσάρεστος (ὁ, ἡ) increscevole, malcontento, molesto, spiacevole. [illegible] *ἰστως, ἐπίῤ.*

Δυσαρχία - ας (ἡ) difficoltà di governare. [illegible]

Δυσαυξής - έος καὶ

Δυσαύξητος - ου (ὁ, ἡ) che cresce difficilmente. [illegible]

Δυσαφαίρετος (ὁ, ἡ) difficile a togliersi. [illegible]

Δυσβάστακτος (ὁ, ἡ) difficile a sopportarsi, insopportabile, grave. [illegible] — *άκτως, ἐπίῤ.*

Δύσβατος (ὁ, ἡ) inaccessibile. [illegible]

Δυσβοήθητος (ὁ, ἡ) difficile a soccorrere. [illegible]

Δύσβουλος (ὁ, ἡ) che dà cattivi consigli. [illegible]

Δυσγένεια - ας (ἡ) nascita oscura, bassa, ignobilità. [illegible]

Δυσγενής - έος (ὁ, ἡ) di bassa nascita, ignobile. [illegible]

Δύσγνωστος (ὁ, ἡ) difficile a conoscersi. [illegible]

Δυσδαιμονέω - ῶ. M. ήσω. = Δυστυχῶ.

Δυσδιάγνωστος (ὁ, ἡ) difficile a distinguere. [illegible]

Δυσδιάγωγος (ὁ, ἡ) difficile a governarsi. [illegible]

Δυσδιάκριτος (ὁ, ἡ) difficile a discernersi. [illegible]

Δυσδιανόητος (ὁ, ἡ) difficile a capirsi. [illegible]

Δυσδιήγητος (ὁ, ἡ) difficile a raccontarsi. [illegible]

Δυσδιοίκητος (ὁ, ἡ) difficile a governarsi. [illegible]

Δυσδοκίμαστος (ὁ, ἡ) difficile a provarsi. [illegible]

Δυσείδεια - ας (ἡ) = Δυσμορφία.

Δυσειδής - έος (ὁ, ἡ) deforme. [illegible]

Δυσέκβατος (ὁ, ἡ) difficile a sortire. [illegible] — *βάτως. ἐπίῤ.*

Δυσεκλάγητος (ὁ, ἡ) inesprimibile. [illegible]

Δυσέκφραστος (ὁ, ἡ) = Δυσεξήγητος.

Δυσελκής - έος (ὁ, ἡ) che ha delle piaghe difficili a guarire. [illegible]

Δυσελπίζω. M. ίσω. diffidare. [illegible]

Δύσελπις - ιδος (ὁ, ἡ) chi spera difficilmente, diffidente. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Δυσεντερία-ας (ἡ) disenteria (malattia degli intestini). [illegible]

Δυσεντερικὸς-ἡ-όν καὶ Δυσέντερος (ὁ, ἡ) disenterico. [illegible]

Δυσέξαπτος (ὁ, ἡ) che si accende difficilmente. [illegible]

Δυσεξήγητος (ὁ, ἡ) difficile a spiegarsi, inesprimibile. [illegible]

Δυσεπίβατος (ὁ, ἡ) difficile ad entrare. [illegible]

Δυσεπίγνωστος (ὁ, ἡ) difficile a conoscersi. [illegible]

Δυσέραστος (ὁ, ἡ) contrario all' amore. [illegible]

Δυσέργαστος (ὁ, ἡ) = *Δύσεργος*.

Δύσεργος (ὁ, ἡ) difficile a farsi, a lavorarsi. [illegible]

Δυσερεύνητος (ὁ, ἡ) inscrutabile. [illegible]

Δυσερμήνευτος (ὁ, ἡ) = *Δυσέκφραστος*, *Δυσεξήγητος*.

Δύσερως-ωτος (ὁ, ἡ) chi ama infelicemente, senza esser amato. [illegible]

Δυσεύρετος (ὁ, ἡ) difficile a trovarsi. [illegible]

Δύσζηλος (ὁ, ἡ) molto geloso. [illegible]

Δυσθανατέω (άω) -ῶ. *M.* ήσω. morire difficilmente. [illegible]

Δυσθάνατος (ὁ, ἡ) morto miseramente. [illegible]

Δυσθανὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Δυσθάνατος*.

Δυσθέατος (ὁ, ἡ) orribile, difficile a vedersi. [illegible]

Δυσθεράπευτος (ὁ, ἡ) difficile a guarire. [illegible] — *εύτως*, *ἐπίῤ*.

Δυσθετέω-ῶ. *M.* ήσω. trovarsi in cattiva disposizione. [illegible]

Δύσθετος (ὁ, ἡ) che si trova in cattiva disposizione. [illegible]

Δυσθεώρητος (ὁ, ἡ) difficile ad osservarsi. [illegible]

Δύσθυμος (ὁ, ἡ) afflitto. [illegible]

Δυσίατος (ὁ, ἡ) difficile a guarire. [illegible]

Δύσις εως (ἡ) il tramontar del sole. [illegible]

Δυσκάθαρτος (ὁ, ἡ) difficile ad esser pulito. [illegible]

Δυσκάθεκτος (ὁ, ἡ) difficile ad arrestarsi a raffrenarsi. [illegible]

Δυσκαρτέρητος (ὁ, ἡ) insoffribile. [illegible] — *ρήτως*, *ἐπίῤ*.

Δυσκατανόητος (ὁ, ἡ) difficile a comprendersi. [illegible]

Δυσκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) difficile a disprezzarsi. [illegible]

Δυσκατόρθωτος (ὁ, ἡ) difficile ad emendarsi. [illegible]

Δυσκινησία-ας (ἡ) difficoltà di muoversi. [illegible]

Δυσκίνητος (ὁ, ἡ) difficile a muoversi. [illegible]

Δυσκλεὴς (ὁ, ἡ) disonorato, diffamato. [illegible]

Δύσκλεια-ας (ἡ) disonore, diffamazione. [illegible]

Δυσκοίλιος (ὁ, ἡ) stitico. [illegible]

Δυσκοινώνητος (ὁ, ἡ) insociabile. [illegible]

Δυσκοιλιότης-ητος (ἡ) stiticità. [illegible]

Δυσκολαίνω. *M.* ανῶ. offendersi, disgustarsi, essere mal contento. [illegible]

Δυσκολία-ας (ἡ) difficoltà. [illegible]

Δύσκολος (ὁ, ἡ) difficile. [illegible]

Δυσκόλως. *ἐπίῤ.* difficilmente. [illegible]

Δυσκρασία-ας (ἡ) intemperie, cattiva temperatura. [illegible]

Δυσκράτητος (ὁ, ἡ) = *Δυσκάθεκτος*, *Δυσνίκητος*.

Δύσκρατος (ὁ, ἡ) intemperato, valetudinario. [illegible] — *άτως*, *ἐπίῤ*.

Δύσκριτος (ὁ, ἡ) difficile a giudicarsi, a discernersi. [illegible] — *ίτως*, *ἐπίῤ*.

Δυσμαθὴς-έος (ὁ, ἡ) che difficilmente impara. [illegible] — *αθῶς*, *ἐπίῤ*.

Δυσμαχέω-ῶ. *M.* ήσω. combattere con ogni sforzo. [illegible]

Δυσμάχητος (ὁ, ἡ) inespugnabile. [illegible]

Δύσμαχος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Δυσμεναίνω. *M.* ανῶ. avere animosità contro di qualcuno, esser in corruccio

con qualcheduno. Մէկին դէմ ատելութիւն ունենալ՝ ու պահել. պիրինէ գարշը խուսումէթի կէօնիւլ՝ գալպինտէ օլմաք, քին թութմաք:

Δυσμένεια-ας (ἡ) animosità, odio, corruccio, rancore. ատելութիւն, ոխ, հակակրութիւն. խուսումէթ, ատավէթ, քին, գարէզ:

Δυσμενής-έος (ὁ, ἡ) malevolo, antipatico, che ha del rancore. չարակամ, հակակիր, ոխ ունեցող. պէտխահ, խուսումէթ իտէն, քին թութան, գարէզլի:

Δυσμετάβλητος (ὁ, ἡ) difficile a cangiarsi. փոփոխելը դժուար. կէճ տէյիշիլիր:

Δυσμετάθετος (ὁ, ἡ) difficile a trasportarsi, a cangiarsi. փոխադրելը կամ փոխելը դժուար. պիր եէրտէն պաշգա պիր եէրէ կէթիրիլմէսի եա խօտ տէյիշիլմէսի կէճ:

Δυσμετάπειστος (ὁ, ἡ) difficile a persuadersi. դժուարաւ համոզուող. կէճ իլէ իգնա օլան:

Δυσμεταχείριστος (ὁ, ἡ) intrattabile, insuperabile. չվարուելու, անյաղթելի. վարըշըլմազ, եէնիլմէզ: — *ίστως, ἐπίῤ.*

Δυσμέτρητος (ὁ, ἡ) difficile a misurarsi. չափելը դժուար. էօլչիւլմէսի կէճ:

Δυσμνημόνευτος (ὁ, ἡ) difficile a rammentarsi. յիշելը դժուար. անմտոց՝ ֆիքրէ կէթիրիլմէսի չէթին:

Δύσμορος (ὁ, ἡ) sfortunato. դժբաղդ. թալիհսիզ:

Δυσμορφία-ας (ἡ) deformità. տգեղութիւն. չիրքինլիք:

Δύσμορφος (ὁ, ἡ) deforme. անձեւ, տգեղ. չիրքին, պէտանտամսըզ:

Δυσνίκητος (ὁ, ἡ) difficile a vincersi. յաղթելը դժուար. եէնիլմէսի՝ ալթ էտիլմէսի չէթին:

Δύσνοια-ας (ἡ) malevolenza, animosità. չարակամութիւն, չարամտութիւն, ատելութիւն. հասէտլիք. խուսումէթ, ատավէթ:

Δύσνοος-ους (ὁ, ἡ) malevolo. չարակամ, չարամիտ. պէտխահ, խուսումէթքեար:

Δυσόρατος (ὁ, ἡ) difficile a vedersi. տեսնելը դժուար, դժուարաւ երեւցող. կէճ կէօրիւնիւր:

Δυσουρία-ας (ἡ) disuria. միզարգելութիւն. սիտիք զօրու:

Δυσπαθής-έος (ὁ, ἡ) fermo, costante nelle afflizioni. ցաւերու՝ վշտերու գիմացող. տէրտլէրէ՝ պէլալարա տայանան:

Δυσπειθής-έος (ὁ, ἡ) disubbidiente, resistente. անհնազանդ, դէմ դնող. իթաաթսըզ, գարշը գօյան, ինատճը:

Δύσπειστος (ὁ, ἡ) diffidente, incredulo, che difficilmente si persuade. անհաւան, դժուարաւ հաւատ ընծայող՝ համոզուող. ինանմազ, գօլայլըգ իլէ իգնա գապուլ էտմէյէն, իգթիտար օլմայան:

Δύσπεπτος (ὁ, ἡ) indigesto. դժուարաւ մարսուող. կէճ սինէր, հազմ օլմայան, հազմը ասան օլմայան, հազմը աղըր:

Δυσπέρατος (ὁ, ἡ) difficile a passare. անցնելը դժուար. կէչիլմէսի զօր:

Δυσπεψία-ας (ἡ) indigestione. անմարսութիւն. սինտիրէմէմէ, հազմ էտէմէմէ:

Δύσπιστος (ὁ, ἡ) che difficilmente crede, incredulo. դժուարաւ հաւատացող, անհաւան. կէճ ինանան, ինանմազ:

Δύσπλοος-ους (ὁ, ἡ) difficile alla navicazione, dove difficilmente si naviga. նաւելու դժուար, նաւարկութեան անյարմար. նէրէտէքի կէմի իլէ կէմի գօլայլըգլա օլմազ, կէմի գօլայլըգլանմայաճաղ:

Δύσπνοια-ας (ἡ) difficoltà di respiro, asma. շնչարգելութիւն. թէկ նէֆէսլիք:

Δύσπνοος-ους (ὁ, ἡ) chi difficilmente respira, asmatico. շնչարգել. թէկ նէֆէս:

Δυσπολιόρκητος-(ὁ, ἡ) difficile ad essere assediato. պաշարելը դժուար. մուհասարայը ալմագ կէճ:

Δυσπραγμάτευτος (ὁ, ἡ) intrattabile, insociabile. չվարուելու, հետը չկենցաղավարուելու. վարըշըլմազ, կէչինիլմէզ, պէրապէր օլմազ:

Δυσπρόσωπος (ὁ, ἡ) deforme. տգեղ. չիրքին:

Δυσσέβεια-ας (ἡ) empietà. ամպարշտութիւն. տինսիզլիք, կեաֆիրլիք, իմանսըզլըգ:

Δυσσεβής-έος (ὁ, ἡ) empio. ամպարիշտ. կեաֆիր, իմանսըզ, տինսիզ:

Δυστάραχος (ὁ, ἡ) molto procelloso. խիստ փոթորկալից. ղայէթ ֆուրթունալու:

Δύστηνος (ὁ, ἡ) infelice, sfortunato. խեղճ, ողորմելի, դժբաղդ. պէտպախթ, պէրպէրիշան, թալիհսիզ, պէրպատ:

Δυστοκέω-ῶ. *M.* ήσω. partorire difficilmente. դժուարաւ ծնանիլ. չէթին տօղուրմաք:

Δύστοκος (ὁ, ἡ) che partori infelicemente. դժբաղդութեամբ ծնած. ուղուրսուզլուգ իլէ տօղուրմուշ:

Δυστροπία-ας (ἡ) rigidezza, durezza di carattere. խստութիւն բարուց. սէրթ թապիաթ:

Δύστροπος (ὁ, ἡ) rigido, duro, scellerato. խստաբարոյ, ապիրատ. սէրթ մէշրէպլի, խայտատ, պէտտէպիր, թէկ մէշրէպ, թէնտպաշ:

Δυστυχέω-ῶ *M.* ήσω. essere, cadere in disgrazia. թշուառ, դժբաղդ ըլլալ, խեղճութեան իյնալ. պէտպախթ, թալիհսիզ օլմագ, պէտպախթ պիր հալէ կիրիֆթար օլմագ:

Δυστύχημα-ατος (τό) infortunio, avversità, calamità. արկած, աղէտք. մուսիպէթ, ֆէլաքէթ, գազայէթ:

Δυστυχής-έος (ὁ, ἡ) infelice, sfortunato, disgraziato. ողորմելի, խեղճ, դժբաղդ. պէտպախթ, թալիհսիզ, պէրպատ:

Δυστυχία-ας (ἡ) infelicità, sfortunatezza. խեղճութիւն, դժբաղդութիւն. պէտպախթլըգ. թալիհսիզլիք:

Δυστυχῶς-ἐπίῤ. disgraziatamente, sventuratamente. դժբաղդութեամբ, խեղճութեամբ. թալիհսիզլիք՝ պէտպախթլըգ իլէ:

Δυσφανής-έος (ὁ, ἡ) che appena comparisce, oscuro. հազիւ երեւցող, մութ. կէօրիւնիւր կէօրիւնմէզ, գարանլըգ:

Δυσφάνταστος (ὁ, ἡ) che non si può immaginare facilmente. 2. chi non ha l'immaginazione forte. դժուարաւ երեւակայելու. 2. զօրաւոր երեւակայութիւն մը չունեցող. կէճ խայալ օլունան. 2. գուվվէթլի խայալէթի օլմայան. 3. = *Δυσφανής.*

Δυσφεγγής-έος (ὁ, ἡ) = *Δυσφανής.*

Δυσφημέω-ῶ. *M.* ήσω. diffamare. անուն կոտրել, անպատուել. ըրզըյ՝ նամուսուն պօզմագ:

Digitized by Google

Δυσφημία-ας (ἡ) diffamazione, infamia. [illegible]

Δύσφημος (ὁ, ἡ) diffamatore. [illegible]

Δύσφθαρτος (ὁ, ἡ) difficile a corrompersi. [illegible]

Δύσφορος (ὁ, ἡ) difficile a portare. 2. molesto, grave, intollerabile. [illegible]

Δυσφυής-έος (ὁ, ἡ) di natura deforme. [illegible]

Δυσφύλακτος (ὁ, ἡ) difficile a conservare. [illegible]

Δύσφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce cattiva [illegible]

Δυσχείμερος (ὁ, ἡ) (κυρ. τόπος) (luogo) dove fa grand' inverno. [illegible]

Δυσχεραίνω. Μ. ανῶ. rendere difficile. 2. sdegnarsi, adirarsi, inquietarsi, dolersi. 3. esitare. [illegible]

Δυσχέρεια-ας (ἡ) difficoltà. 2. contrarietà. 3. molestia, tedio. [illegible]

Δυσχερής-έος (ὁ, ἡ) malagevole, difficile. 2. molesto, grave, odioso. 3. inabile, inesperto. [illegible]

Δυσχρηστέω-ῶ. Μ. ήσω (συνηθέστ. ἀμτβ ἢ ἐλλ. καὶ μσ.) essere d'un uso difficile. 2. trovarsi nelle strette, imbarazzare. [illegible]

Δύσχρηστος (ὁ, ἡ) difficile a usare. 2. inutile. [illegible]

Δυσχώριστος (ὁ, ἡ) difficile a separarsi. [illegible]

Δυσώδης-εος (ὁ, ἡ) fetido, puzzolente. [illegible]

Δυσωδία-ας (ἡ) fetore, puzzo. [illegible]

Δυσωνέω-ῶ. Μ. ήσω. essere cattivo, avaro compratore, non voler dare il prezzo giusto, la valuta. [illegible]

Δυσωπέω-ῶ. Μ. ήσω. confondere, far arrossire. [illegible] (μσ. ἢ πθ. μέ αἰτ. ἐλλ. προθ.) vergognarsi, arrossire, temere. [illegible]

Δύσωρος (ὁ, ἡ) (κυρ. τόπος) disadattato all' abitazione, dove non si può abitare, inabitabile. [illegible]

Δυτικός-ή-όν. occidentale. [illegible]

Δύω. Μ. δύσω. entrare, penetrare, tuffarsi, immergersi, tramontare. [illegible]

Δώδεκα (οἱ-αἱ-τὰ) (ἄκλ.) ἀριθ. (12) dodici. [illegible]

Δωδεκάγωνος (ὁ, ἡ) di dodici angoli, dodecagono. [illegible]

Δωδεκαδάρχης καὶ-δαρχος (ὁ) comandante di dodici soldati. [illegible]

Δωδεκάεδρος (ὁ, ἡ) (γεωμτρ.) dodecaedro. [illegible]

Δωδεκαετηρὶς-ίδος (ἡ) spazio di dodici anni. [illegible]

Δωδεκαήμερος (ὁ, ἡ) di dodici giorni. [illegible]

Δωδεκάκις. ἐπίῤ. dodici volte. [illegible]

Δωδεκάμηνος (ὁ, ἡ) di dodici mesi. [illegible]

Δωδεκαμναῖος-α-ον. che vale dodici mine. [illegible]

Δωδεκάπαις-αιδος (ὁ, ἡ) che ha dodici figli. [illegible]

Δωδεκάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di dodici bracci. [illegible]

Δωδεκὰς-άδος (ἡ) dodicina. 2. dozzina. [illegible]

Δωδεκαταῖος-α-ον. di dodici giorni. [illegible]

Δωδέκατος-η-ον. duodecimo. [illegible]

Δωδεκάφυλλος (ὁ, ἡ) che ha dodici foglie. [illegible]

Δωδεκάφυλος (ὁ, ἡ) di dodici tribù. [illegible]

Δῶμα-ατος (τὸ) casa (Λατ. domus) sala, camerone. [illegible]

Δωμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Δῶμα. camera [illegible]

Δωρεά-ᾶς (ἡ) = Δῶρον.

Digitized by Google

Δωρεάν, ἐπίῤ. gratis, gratuitamente. ձրի · պէտավա, մուֆթ ։

Δωρέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. donare, regalare. պարգեւել, առատաձեռնել · քէրէմ էթմէք, պախշիշ վէրմէք, իհսան էթմէք ։

Δώρημα - ατος (τὸ) dono, presente. պարգեւ, ընծայ · պախշիշ, հէտիյէ ։

Δωρηματικὸς - ὴ - όν. liberale, generoso. առատաձեռն · ճէօմէրտ, ալիճէնապ, սախի ։

Δωρητὸς - ή ἤ - ὸς - όν. donato. պարգեւեալ · պախշիշ վէրիլմիշ ։

Δωροδέκτης - ου (ὁ, ἡ) che riceve de' presenti, de' regali. պարգեւներ ընդունող՝ առնող · պախշիշլէր գապուլ էտէն՝ ալան ։

Δωροδοκέω - ῶ. M. ήσω. corrompere coi doni. 2. corrompersi con dei doni. պարգեւօք մոլորեցնել, կաշառակութեամբ առնել. 2. պարգեւօք մոլորիլ, կաշառք առնել · հէտիյէ վէրմէք, րուշվէթ եէտիրմէք՝ վէրմէք · 2. րուշվէթ եէմէք ։

Δωροδόχημα - ατος (τὸ) ciò che si dona per corrompere, subornare. կաշառք · րուշվէթ ։

Δωροδόκος (ὁ, ἡ) colui che si corrompe coi regali, subornato. 2. colui che corrompe coi regali, subornatore. պարգեւօք մոլորած, կաշառք կերած . 2. պարգեւօք մոլորեցընող, կաշառք կերցընող · հէտիյէ ալան, րուշվէթ եէյէն · 2. հէտիյէ վէրէն, րուշվէթ եէտիրէն ։

Δωροδότης - ου (ὁ) che dà dei doni, donatore. պարգեւօղ · պախշիշ վէրէն ։

Δωρολήπτης - ου (ὁ) colui che riceve de' doni. պարգեւ առնող · պախշիշ՝ հէտիյէ ալան ։

Δωροληψία - ας (ἡ) il ricevere de' doni. պարգեւ առնելը · պախշիշ՝ հէտիյէ ալմագ ։

Δῶρον - ου (τὸ) dono, presente. պարգեւ, ընծայ · պախշիշ, հէտիյէ ։

Δωροφορέω - ῶ, M. ήσω. offrire de' regali. պարգեւ մատուցանել · պախշիշ սունմագ ։

Δωροφόρος (ὁ, ἡ) che offre regali, tributario. պարգեւ մատուցանող, հարկատու · պախշիշ սունան, հարաճկիւզար ։

Δωσίδικος (ὁ, ἡ) responsabile. երաշխաւոր · քէֆիլ ։

Δωτὴρ - ῆρος (ὁ) × ἀντὶ Δοτήρ.

Δωτινάζω. M. άσω. radunare dei doni. պարգեւ ժողվել · պախշիշ թօփլամագ ։

Δώτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Δοτήρ.

Ἐ.

E, ε, (ἐψιλὸν) (τὸ) (ἄκλ.) Epsilon. Quinta lettera dell' alfabeto greco. Numericamente coll' accento di sopra (ε') vale cinque o quinto, e coll' accento di sotto (͵ε) vale cinque mila. Եփսիլոն · Յունաց Այբուբենից հինգերորդ գիրն է ։ Համրանքի կողմանէ (ε') վրայի շեշտովը կը նշանակէ հինգ կամ հինգերորդ, (͵ε) տակի շեշտովը կը նշանակէ հինգ հազար · Էփսիլօն · Եունանի Հուրուֆաթըն պէշինճի հարֆի տըր ։ Սայը թարաֆընտան (ε') եուգարըտան իշարէթլի իսէ պէշ եա պէշինճի, (͵ε) աշաղըտան իշարէթլի իսէ պէշ պին (5,000) ։

Ἕ, ἢ Ἕ Ἰων. καὶ × (αἰτ. τ. ἀντνμ. Ὅς) ἀντὶ Ἑαυτὸν ἢ Αὐτὸν - ὴν - ό.

Ἒ, ἢ (συχνότ.) Ἒ ἒ (ἐπιφών. σχετλ. ἐκφρ. πόνον ἢ θλίψιν) ohime! վա՜յ ինձ, աւաղ · վա՜յ պաշա, եազը՛գ՝ հայի՛ֆ պաշա ։

Ἔα. ἐπίῤ. ἢ ἐπιφών. capperi! 2. ah! ahi! 3. oime! քա՛ջ, ով զարմանալեացս · 2. ա՛հ, ա՛հ · 3. աւա՜ղ ինձ, վա՜յ ինձ · պա՜, պէհ · 2. օ՛ֆ, օհ · 3. վա՜յ պաշա, եազը՛գ, հայի՛ֆ պաշա ։

Ἔα, Ἰων. ἀντὶ Ἦν. παρτ. τ. Εἰμί.

Ἐᾷ, γ', ἐν. προσ. τ. ἐνστ, ὁριστ. καὶ ὑποτ. τ. Ἐάω.

Ἕα, Ἰων. καὶ × οὐδ. πλθ. καὶ

Ἑᾷ. × Δ. δοτ. ἐν. θηλ. τ. Ἑός.

Ἐὰν. σύνδ. ὑποθετ. se, seppure. թէ, եթէ · էյէր ։

Ἑανὸς - ὴ - όν. bello, sottile, leggiero, brillante. պայծառ, բարակ, թեթեւ, փայլուն · կիւզէլ, ինճէ, եէնկի, փարլագ · (οὐσ.) velo. քօղ (կանանց) · փուշու, եաշմագ ։

Ἔαρ - αρος (τό) la primavera. 2. il sugo, il fioretto d'ogni cosa. գարուն · 2. ամէն բանին ընտրելագոյն՝ լաւագոյն մասը · իլք պահար, նէվպահար · 2. հէր պիր նէսնէնին եէյիսի՝ ալասը ։

Ἐαρίζω. M. ίσω. passare la primavera. գարունը անցընել · իլք պահարը կէչիրմէք ։

Ἐαρινὸς - ὴ - όν. di primavera. գարնանային · պահարի, իլք պահարա մախսուս ։

Ἑαυτότης - ητος (ἡ) Φλσφ. τὸ οὐσ. τοῦ

Ἑαυτοῦ - ῆς - οῦ (ἀντνμ.) di se stesso. ինքեան, իւր, իրեն · քէնտիսինին ։

Ἐάω - ῶ. M. άσω. lasciare, abbandonare. 2. permettere. ձգել, թող տալ · 2. հրաման տալ, թոյլ տալ · պըրագմագ, թէրք էթմէք · 2. իզն վէրմէք ։

Ἑβδομαγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato il settimo giorno del mese. ամսուն եօթներորդ օրը ծնած · այըն եէտինճի կիւնիւ տողմուշ ։

Ἑβδομαδικὸς - ὴ - όν. settenario, ebdomadario. եօթնեկին, շաբաթական · հաֆթայա տայիր, եէտի կիւնլիւք ։

Ἑβδομαῖος - α - ον. che si fa al settimo giorno. եօթներորդ օրը եղող · եէտինճի կիւնտէ օլան ։

Ἑβδομὰς - άδος (ἡ) settina. 2. settimana. եօթնեկեակ · 2. շաբաթ, եօթնեակ · եէտի սայը, եէտիլիք · 2. հաֆթա, ճումա ։

Ἑβδομεύω. M. εύσω. celebrare il settimo giorno del mese. ամսուն եօթներորդ օրը տօնել · այըն եէտինճի կիւնիւ պայրամ թութմագ ։

Ἑβδομήκοντα (οἱ - αἱ - τὰ.) (ἄκλ.) ἀριθμ. (70) settanta. եօթանասուն · եէթմիշ ։

Ἑβδομηκονταέτης - έος (ὁ, ἡ) di settant' anni, settuagenario. եօթանասուն տարուան, եօթանասնամեայ · եէթմիշ եաշլը, եէթմիշ եաշընտա ։

Ἑβδομηκοντάκις. ἐπίῤ. settanta volte. եօթանասուն անգամ · եէթմիշ տէֆա ։

Ἑβδομηκοντούτης (ὁ) di settant' anni, settuagenario. (*Λατ.* septuaginta annos natus) եօթանասուն տարուան, եօթանասնամեայ · եէթմիշ եաշընտա ։

Ἑβδομηκοστὸς - ὴ - όν. settantesimo. եօթանասներորդ · եէթմիշինճի ։

Ἕβδομος - η - ον. settimo. եօթներորդ · եէտինճի · *Ἑβδόμη (ἡ) (μετά ἢ χ. τοῦ Ἡμέ-*

Digitized by Google

ρα) il settimo giorno del mese o della settimana, sabbato. [illegible] (ουδ.) Ἕβδομον la settima volta. [illegible]

Ἔβενος (ἡ καὶ μτγν. ὁ) ebano. [illegible]

Ἐγγαληνίζω. M. ίσω. serenare. [illegible]

Ἐγγαστρίμυθος (ὁ, ἡ) ventriloquio. [illegible]

Ἔγγειος (ὁ, ἡ) che è nella terra, terrestre. 2. indigeno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐγγειόφυλλος (ὁ, ἡ) di cui le foglie serpeggiano sulla terra. [illegible]

Ἐγγενής - έος (ὁ, ἡ) indigeno. 2. connazionale. 3. parente. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐγγηράσκω M. άσω. invecchiarsi in un mestiere o in un luogo. [illegible]

Ἐγγίγνομαι (-γίνομαι.) M. γενήσομαι. trovarsi, nascere dentro (Λατ. insum, innascor). 2. accadere, avvenire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. (ἐπὶ χρον.) passare. 4. esser lecito. 3. [illegible] 4. [illegible] 4. [illegible]

Ἐγγίζω. M. ίσω. avvicinarsi, accostarsi. [illegible]

Ἔγγονος (ὁ, ἡ) = Υἱϊδοῦς ἢ Θυγατριδοῦς.

Ἐγγράμματος (ὁ, ἡ) inscritto, registrato. [illegible]

Ἐγγραφή - ῆς (ἡ) inscrizione. [illegible]

Ἔγγραφος (ὁ, ἡ) scritto. [illegible]

Ἐγγράφω. M. γράψω. scrivere in, inscrivere, registrare. [illegible]

Ἐγγράφως. ἐπίῤ. in scritto. [illegible]

Ἐγγυάω - ῶ. M. ήσω. dare in pegno. 2. promettere in matrimonio, fidanzare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (μσ.) garantire, prestare malleveria. 2. essere promesso in matrimonio, fidanzato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐγγυή - ῆς (ἡ) garanzia, cauzione, fidanza, malleveria. 2. promessa di matrimonio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐγγύησις - εως (ἡ) = Ἐγγυή.

Ἐγγυητής - οῦ (ὁ) mallevadore. [illegible]

Ἐγγυητικός - ή - όν. appartenente alla malleveria. [illegible]

Ἐγγυητός - ή - όν. dato sotto promessa, fidanzato. [illegible]

Ἐγγύθεν. ἐπίῤ. da vicino. (Λατ. cominus.) [illegible]

Ἐγγύθι. ἐπίῤ. × ἀντὶ Ἐγγύς.

Ἐγγυιόω - ῶ. M. ώσω. dare in mano, consegnare. [illegible]

Ἔγγυος (ὁ, ἡ) dato sotto promessa, fidanzato, certo, sicuro. 2. mallevadore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐγγύς. ἐπίῤ. vicino. (Λατ. prope.) 2. circa (Λατ. circiter,) [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐγγύτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ

Ἐγγύτερος - α - ον. συγκρ. τ. Ἐγγύς. più vicino o vicinissimo. [illegible]

Ἐγγυτέρω. Ἐγγυτάτω. ἐπίῤ. συγκρ. καὶ ὑπερθ. τ. Ἐγγύς.

Ἐγγύτης - ητος (ἡ) vicinanza. [illegible]

Ἐγείρω. M. ἐγερῶ. svegliare, alzare. 2. eccitare. 3. ergere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἔγερσις - εως (ἡ) svegliamento. 2. eccitamento. 3. erezione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐγκαινίζω. M. ίσω. consecrare, dedicare (una chiesa). [illegible]

Ἐγκαινισμός (ὁ) la dedicazione, consecrazione di una chiesa. [illegible]

Ἐγκαίρως. ἐπίῤ. opportunamente. [illegible]

Ἐγκαίω. M. καύσω. segnare, marcare con ferro rovente, cauterizzare, [illegible]

Ἐγκαλέω - ῶ. M. έσω. chiamare in giudizio, accusare. [illegible]

Digitized by Google

Ἐγκαλλωπίζομαι. *M.* ίσομαι. glorificarsi, vantarsi, millantarsi. [illegible]

Ἐγκαλύπτω. *M.* ὕψω. coprire, velare. [illegible] (μσ.) coprirsi, velarsi la faccia, vergognarsi. [illegible]

Ἐγκάπτω. *M.* κάψω. trangugiare. [illegible]

Ἐγκάρδιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - δίως. cordiale. [illegible] (ουσ.) Ἐγκάρδιον (τὸ) la midolla del legno. [illegible]

Ἔγκαρπος (ὁ, ἡ) fruttifero. [illegible]

Ἐγκαρτερέω-ῶ. *M.* ήσω. persistere, sopportare pazientemente. [illegible]

Ἔγκατα (τὰ) intestini. [illegible]

Ἐγκαταβαίνω. *M.* βήσομαι. discendere in... [illegible]

Ἐγκαταδαμάζω (-δαμάω-ῶ). *M.* άσω. domare totalmente. [illegible]

Ἐγκαταζεύγνυμι. *M.* ζεύξω. congiungere, unire, accoppiare. [illegible]

Ἐγκατακαίω. *M.* καύσω. brucciare di dentro. [illegible]

Ἐγκατάκλειστος (ὁ, ἡ) rinchiuso. [illegible]

Ἐγκατακλείω. *M.* κλείσω. racchiudere. [illegible]

Ἐγκατακρύπτω. *M.* κρύψω. nascondere dentro. [illegible]

Ἐγκαταλαμβάνω. *M.* λήψομαι. sorprendere. [illegible]

Ἐγκαταλέγω. *M.* λέξω. ascrivere al catalogo. [illegible]

Ἐγκαταλείπω. *M.* λείψω. abbandonare. [illegible]

Ἐγκατάλειψις-εως (ἡ) abbandono. [illegible]

Ἐγκατάληψις (ἡ) sorpresa. [illegible]

Ἐγκαταλιμπάνω. *M.* λείψω. = Ἐγκαταλείπω.

Ἐγκαταπάλλομαι. *M.* οὖμαι. saltare dentro (Λατ. insilio.) [illegible]

Ἐγκατασκευάζω. *M.* άσω. preparare, operare di nascosto. [illegible]

Ἐγκατασκήπτω. *M.* σκήψω. cadere, gettarsi, comunicarsi per contagione, infettarsi. [illegible]

Ἐγκατασφάζω. *M.* άξω. scannare, ammazzare, trucidare in un luogo. [illegible]

Ἐγκατατίθημι. *M.* θήσω. deporre in. [illegible]

Ἐγκατοικέω. *M.* ήσω. abitare in. [illegible]

Ἐγκατοικίζω. *M.* ίσω. alloggiare in. [illegible]

Ἐγκατοικοδομέω-ῶ. *M.* ήσω. racchiudere dentro una fabbrica. [illegible]

Ἐγκάτοικος (ὁ, ἡ) abitante in. [illegible]

Ἔγκαυμα-ατος (τὸ) puliga, vescica, pustula. 2. cauterio. [illegible]

Ἔγκαυσις-εως (ἡ) abbrucciamento. 2. il colpo del sole. 3. smalto. [illegible]

Ἐγκαυστική-ῆς (ὁ) smaltatura. [illegible]

Ἐγκαυστικὸς-ή-όν. encaustico. [illegible]

Ἔγκαυστος (ὁ, ἡ) smaltato. [illegible]

Ἐγκαυχάομαι-ῶμαι. *M.* ήσομαι. vantarsi, millantarsi. [illegible]

Ἔγκειμαι. *M.* κείσομαι. trovarsi in, essere situato in. 2. essere ataccato. 3. vessare, infestare. [illegible]

Ἐγκέλαδος (ὁ, ἡ) che fà rumore, strepitante. [illegible]

Ἐγκελεύω. *M.* εύσω. incoraggiare, animare colle grida. [illegible]

Ἐγκεντρίζω. *M.* ίσω. spronare. 2. innestare, inoculare. [illegible]

Ἐγκεντρὶς-ίδος (ἡ) sprone, puntiglione. [illegible]

Ἐγκέντρισις-εως (ἡ) καὶ-ισμὸς (ὁ) innesto, inoculazione. [illegible]

Ἔγκεντρος (ὁ, ἡ) che ha puntiglione, spinoso. [illegible]

Ἐγκεντρόω-ῶ. *M.* ώσω. ficcare dentro il puntiglione, lo sperone, spronare. [illegible]

Ἐγκεράννυμι. *M.* κεράσω. mescolare. [illegible]

Digitized by Google

Ἐγκέφαλος (ὁ) cervello. [illegible]

Ἐγκισσάω-ῶ. M. ήσω. essere in caldo, andare in frega. [illegible]

Ἐγκλεισμὸς (ὁ) l'azione di serrare dentro, d'inchiudere. [illegible]

Ἐγκλείω. M. είσω. rinchiudere, inchiudere. [illegible]

Ἔγκλημα-ατος (τὸ) l'oggetto dell' accusa, delitto. 2. accusa. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐγκληματικὸς - ή - όν. criminale. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐγκλήμων - ονος (ὁ, ἡ) colui che accusa, accusatore. [illegible]

Ἔγκλησις - εως (ἡ) accusazione, l'azione di convenire. [illegible]

Ἔγκλητος (ὁ, ἡ) accusato. [illegible]

Ἐγκλιδὸν, ἐπίῤ. inchinando. [illegible]

Ἔγκλιμα - ατος (τὸ) inclinazione. [illegible]

Ἐγκλίνω. M. ινῶ. inchinare, chinare. [illegible] 2. (ἀμτβ.) chinarsi, darsi alla fuga. [illegible]

Ἔγκλισις - εως (ἡ) inclinazione. [illegible] 2. (γρμτ.) modo de' verbi. [illegible]

Ἐγκλιτικὸς - ή - όν. (γρμτ.) enclitico. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐγκλύζω. M. ύσω. dare un serviziale. [illegible]

Ἐγκοίλιος (ὁ, ἡ) che è nel ventre. [illegible]

Ἐγκοιμάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. dormire in. [illegible]

Ἐγκοίμητρον (τὸ) camera da dormire. 2. veste da notte, roba di camera. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐγκολάπτω. M. άψω. intagliare. [illegible]

Ἐγκολπίζω. M. ίσω. (μτβτ.) applicare dei medicamenti nella matrice della donna. [illegible] (μσ.) mettere in seno, abbracciare. 2. appropriarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐγκολπόω - ῶ. M. ώσω. formare un seno. [illegible]

Ἔγκοπος (ὁ, ἡ) faticoso, penoso. 2. stanco. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐγκόπτω. M. κόψω. intagliare. 2. interrompere, impedire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐγκοσμέω - ῶ. M. ήσω. accommodare, ordinare, aggiustare. [illegible]

Ἐγκόσμιος (ὁ, ἡ) laico. 2. ordinato, aggiustato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — ίως, ἐπίῤ.

Ἐγκοσμογονὴς (ὁ, ἡ) × = Ἐγκόσμιος.

Ἔγκοτος (ὁ, ἡ) pieno di risentimento, d'odio, animoso. [illegible] — ότως, ἐπίῤ.

Ἐγκράζω. M. άξω. gridare contro di uno. [illegible]

Ἐγκράτεια - ας (ἡ) } continenza, moderazione, astinenza.
Ἐγκράτευμα - ατος (τὸ) } [illegible]

Ἐγκρατεύομαι. M. εύσομαι. contenersi, astenersi. [illegible]

Ἐγκρατέω - ῶ. M. ήσω. perseverare. [illegible] (ἀμτβτ.) = Ἐγκρατεύομαι.

Ἐγκρατὴς - έος (ὁ, ἡ) astinente, moderato. 2. potente, forte, proprietario. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — κράτως, ἐπίῤ.

Ἐγκρεμάννυμι. M. άσω. sospendere in. [illegible]

Ἐγκρίνω. M. ινῶ. approvare, ammettere. [illegible]

Ἔγκρισις - εως (ἡ) approvazione. [illegible]

Ἐγκριτήριος - α ἡ ος - ον. proprio all' approvazione, approvativo. [illegible]

Ἔγκριτος (ὁ, ἡ) approvato, stimato degno. [illegible]

Ἐγκροτέω - ῶ. M. ήσω. battere con rumore. [illegible]

Ἔγκρυπτος (ὁ, ἡ) nascosto dentro. [illegible]

Ἐγκρύπτω. M. ύψω. nascondere dentro. [illegible]

Ἐγκρυφίας - ου (ὁ) pane cotto nella cenere. [illegible]

Ἐγκρύφιος καὶ
Ἔγκρυφος (ὁ, ἡ) nascosto. [illegible]

Ἔγκτητος (ὁ, ἡ) posseduto. [illegible]

Ἐγκυβιστάω - ῶ. M. ήσω. scagliarsi col capo all' ingiù, tomboiare. [illegible]

Ἔγκυδος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ἔνδοξος.

Ἐγκυκάω - ῶ. M. ήσω. mescolare assieme. [illegible]

Digitized by Google

Ἐγκυκλέω-ῶ. Μ. ήσω. circondare. [illegible] — ίως, ἐπίῤ.

Ἐγκύκλιος-α ἡ ος-ον. circolare, rotondo. 2. triviale. 3. periodico. [illegible] — ίως, ἐπίῤ.

Ἔγκυκλος (ὁ, ἡ) = Ἐγκύκλιος.

Ἐγκυκλόω-ῶ. Μ. ώσω. inchiudere in un circolo. 2. volgere. [illegible]

Ἐγκύμων-ονος καὶ

Ἔγκυος (ὁ, ἡ) incinta, gravida. [illegible] (μτφρ. μὲ γεν.) pieno. [illegible]

Ἐγκύπτω. Μ. ύψω. affacciarsi, inchinarsi per vedere. [illegible]

Ἐγκυρέω-ῶ. Μ. ήσω. incontrare. [illegible]

Ἐγκωμιάζω. Μ. άσω. καὶ (ὀρθ.) ἀσομαι. lodare, encomiare. [illegible]

Ἐγκωμιαστὴς-οῦ (ὁ) colui che loda, panegirista, encomiaste. [illegible]

Ἐγκωμιαστικὸς-ή-όν. encomiastico, atto a lodare. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐγκώμιον (τὸ) elogio, encomio, lode. [illegible]

Ἐγκώμιος (ὁ, ἡ) che si canta in un coro. [illegible] = 2. Ἐγχώριος.

Ἐγρηγορέω-ῶ. Μ. ήσω. vegliare, vigilare. [illegible]

Ἐγρηγορικὸς-ή-όν. vegliante, che veglia. [illegible]

Ἐγρήγορσις-εως (ἡ) veglia. [illegible]

Ἐγρηγόρως, ἐπίῤ. vigilantemente. [illegible]

Ἐγχαλινόω-ῶ. Μ. ώσω. frenare, imbrigliare. [illegible]

Ἔγχαλκος (ὁ, ἡ) che ha del rame. 2. ricco. [illegible]

Ἐγχαραγὴ-ῆς (ἡ) intagliatura. [illegible]

Ἐγχάραγμα-ατος (τὸ) intaglio. [illegible]

Ἐγχάραξις-εως (ἡ) = Ἐγχαραγή.

Ἐγχαράσσω (ττ)-ῶς Μ. άξω. intagliare, scolpire. [illegible]

Ἐγχειρέω-ῶ. Μ. ήσω. intraprendere. [illegible]

Ἐγχείρημα-ατος (τὸ) impresa. [illegible]

Ἐγχείρησις-εως. (ἡ) l'intraprendere. [illegible]

Ἐγχειρητὴς-οῦ (ὁ) colui che intraprende. [illegible]

Ἐγχειρίδιον (τὸ) manuale. 2. pugnale. 3. manico. [illegible]

Ἐγχειρίζω. Μ. ίσω. consegnare, confidare, raccomandare. [illegible]

Ἐγχείρισις-εως. (ἡ) καὶ

Ἐγχειρισμὸς (ὁ) consegna. [illegible]

Ἐγχειριστὴς-οῦ (ὁ) consegnatore. [illegible]

Ἐγχέλιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Ἔγχελυς-υος καὶ εως (ἡ) anguilla. [illegible]

Ἐγχεσίμωρος (ὁ, ἡ) bellicoso. [illegible]

Ἐγχέω-ῶ. Μ. εύσω. versar dentro, empiere il bicchiere. [illegible]

Ἔγχορδος (ὁ, ἡ) che ha delle corde. [illegible]

Ἔγχος-εος-ους. (τὸ) lancia. [illegible] 2. (μτγν.) spada. [illegible]

Ἐγχρήζω. Μ. ήσω. far d'uopo, occorrere. [illegible]

Ἐγχρίμπτω. Μ. ίμψω. avvicinare. [illegible]

Ἔγχρισις-εως (ἡ) unzione. [illegible]

Ἔγχριστος (ὁ, ἡ) unto. [illegible]

Ἐγχρίω. Μ. ίσω. ungere. [illegible]

Ἐγχρονίζω. Μ. ίσω. trattenersi per molto tempo, tardare. [illegible]

Ἔγχρυσος (ὁ, ἡ) che contiene dell'oro. [illegible]

Ἔγχυμα (τὸ) infusione [illegible]

Ἔγχυμος (ὁ, ἡ) sugoso. [illegible]

Ἐγχύμωμα-ατος (τὸ) καὶ -ύμωσις-εως (ἡ) enchimosi. [illegible]

Ἔγχυσις-εως (ἡ) infusione. [illegible]

Ἔγχυτος (ὁ, ἡ) infuso. [illegible]

Ἐγχωρέω-ῶ. Μ. ησω. concedere, ammettere, dar luogo, cedere. [illegible] 2. (τρτπρσ.) è lecito, è permesso, è concesso. [illegible]

Ἐγχώριος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ίως. indigeno. [illegible]

Ἐγὼ-ἐμοῦ. ἀντνμ. io. [illegible]

Ἔδαρ-ατος (τὸ) alimento, nutrimento. [illegible]

Ἐδαφίζω. Μ. ίσω. rovesciare, atterrare. [illegible]

Ἔδαφος-εος-ους (τὸ) suolo, pavimento. [illegible]

Ἐδέατρος (ὁ) il direttore della tavola reale, scalco che saggia la vivanda, avanti che la dia al suo Signore (*Γαλλ.* officier de la bouche) թագաւորի սեղանապետ, թագաւորական սեղանի վերակացու, թագաւորի եկած կերակուրները չբերած առաջ ճաշակող · փատիշահըն սօֆրաճը պաշը, չէշնիճի պաշը ։

Ἐδέσμα-ατος (τὸ) cibo, vivanda. կերակուր · եէմէք, եէյէճէք, թաամ ։

Ἐδεστὸς-ὴ-όν. buono da mangiare. ուտելը աղէկ, ուտելու · եէնիլիր էյի, եէնիլէճէք ։

Ἕδνιος-α-ον. dato come regalo di nozze. իբր հարսնիքի ընծայ տրուած · տիւյիւն հէտիյէսի տիյէ վէրիլէն ։

Ἕδνον (τὸ) regali che si danno dallo sposo alla sposa prima del matrimonio. 2. dote, regali che il padre dà alla sua figlia. կարգուելէն առաջ փեսայէն հարսին տրուած ընծաներ · 2. օժիտ, հօրը աղջկկին տուած ընծաները · ճէհիզ, նիշանտան էվվէլ կիւվէյինին կէլինէ վէրտիյի հէտիյէ · 2. ճէհիզ, պապասընըն քըզընա վէրտիյի հէտիյէ ։

Ἑδνοφορέω-ῶ. *M.* ήσω. dare dei regali (alla sposa.) (հարսին) ընծայ տալ · (կէլինէ) հէտիյէ վէրմէք ։

Ἑδνόω-ῶ. *M.* ώσω. dotare la figlia. աղջըկանը օժիտ տալ, օժտել · քըզընա ճէհիզ վէրմէք ։

Ἑδνωτὴς-οῦ (ὁ) suocero. աներ · գայն աթա ։

Ἕδος-εος-ους (τό) sedia. 2. tempio. 3. simulacro. 4. abituro. աթոռ · 2 · տաճար · 3 · արձան · 4 · բնակարան · իսքէմլէ · 2 · պուտխանէ, հէյքէլ · 3 · իսնամ սուրէթ, պուտ · 4 · օտասը օլտուղու մահալ · 5 · = Ἔδαφος.

Ἕδρα-ας (ἡ) sedia, cattedra, posto. 2. il sedere. 3. posteriore, forame. 4. cesso, zambra. 5. base. աթոռ, գահ, գիրք, նստարան · 2 · նստիլը, նիստ · 3 · որրան, յետոյք · 4 · արտաքնոց, լուալիք · 5 · հիմ · իսքէմլէ, թախթ, քիւրսի, օթուրաճագ մահալ · 2 · օթուրմագլըգ · 3 · կէօթ · 4 · հալա, ափտէսխանէ · 5 · թէմէլ, թէմէլ ։

Ἑδράζω. *M.* άσω. situare, fondare. զետեղել, հիմնել · եէրլէշտիրմէք, թէմէլլէնտիրմէք ։

Ἑδραῖος-α-ον. sedentario. 2. stabile, costante. նստելով եղող՝ անշարժող · 2 · հաստատ, ամուր · օթուրաճագ օլան՝ քըմըլտամայան · 2 · քավի, սաղլամ ։

Ἕδρανον-ου (τὸ) × = Ἕδρα.

Ἑδρεύω. *M.* εύσω. sedere. նստիլ · օթուրմագ ։

Ἑδρίτης-ου (ὁ) supplicante. աղերսող · ըխմա՝ նէյլօղ կէտէն ։

Ἑδροδιαστολεὺς-έως (ὁ) istrumento di chirurgia per apprire l' anello del posteriore. որրանին ծակը բանալու համար վիրաբուժի գործի · ճէրրահլարըն գուլլանտըղը ալէթ ։

Ἔδω. *M.* ἔδομαι. mangiare, divorare, consumare. ուտել, հատցնել · եէմէք, թիւքէթ էթմէք, տիւքէտմէք ։

Ἐδωλιάζω. *M.* άσω. mettere sopra una sedia. աթոռի մը վրայ դնել · իսքէմլէ իւզէրինէ գօյմագ ։

Ἑδώλιον (τό) sedia. 2. il banco dei remingati. աթոռ · 2 · թիավարներուն նստարանը · իսքէմլէ · 2 · գայըգճըլարըն օթուրաճագ մահալ, օթուրագ, մինտէր ։

Ἕζομαι. *M.* ἑδοῦμαι. sedere. նստել · օթուրմագ ։

Ἐθὰς-άδος (ὁ, ἡ) avvezzo. սովորեալ · ալըշմըշ, ալըշըգ ։

Ἔθειρα (ἡ) capellatura. 2. crine. հեր, մազք · 2 · բաշ (ձիոց) · սաչլար · 2 · եէլէլէ ։

Ἐθείρω (*X. M.*) aggiustare, ornare. յարդարել, զարդարել · տիւզէլթմէք, տօնաթմագ ։

Ἐθελοδουλέω-ῶ. *M.* ήσω. essere in schiavitù volontaria. կամաւ գերի ըլլալ · հէվէսինէ էսիր իւր կէօլէ օլմագ ։

Ἐθελόδουλος (ὁ, ἡ) servo, schiavo volontario. կամաւոր ծառայ՝ գերի · քէօլէ իւր՝ հէվէսի իւր օլտուղու իւր՝ կէօլէ օլան ։ — ούλως, ἐπίῤ.

Ἐθελοκακέω-ῶ. *M.* ήσω. trascurare i suoi doveri, comportarsi negligentemente. պարտքերը զանց ընել, անհոգութեամբ վարուիլ · ... ։

Ἐθελόκακος (ὁ, ἡ) che trascura per negligenza i suoi doveri. անհոգութեամբ պարտքերը չկատարող · ... ։ — κάκως, ἐπίῤ.

Ἐθελόκωφος (ὁ, ἡ) sordo volontario. կամաւոր խուլ · ... ։

Ἐθελοντὴς-οῦ (ἡ) volontario. կամաւոր · ... ։

Ἐθελότρεπτος (ὁ, ἡ) che cangia volontà a suo arbitrio. իր ուզածին պէս կամքը միտքը փոխող · ... ։

Ἐθελουργὸς (ὁ, ἡ) che travaglia volontariamente, laborioso. կամաւ աշխատող, աշխատասէր · ... ։

Ἐθελοφιλόσοφος (ὁ) che si vuol mostrare filosofo. ինքզինքը փիլիսոփայ ցուցնել ուզեցող · ... ։

Ἐθέλω. *M.* ήσω. volere. 2. amare, desiderare. 3. pretendere. 4. potere. կամենալ, ուզել · 2 · սիրել, բաղձալ · 3 · պահանջել · 4 · կարենալ · իսթէմէք · 2 · սէվմէք, արզուլամագ · 3 · ... · 4 · ... ։

Ἐθίζω. *M.* ίσω. accostumare, assuefare. սովորեցուցանել · ալըշտըրմագ · (μσ. ἢ πθ.) accostumarsi, assuefarsi. սովորիլ, ընտելանալ · ալըշմագ, ... ։

Ἔθιμος (ὁ, ἡ) assueto, consueto. սովորեալ · ալըշմըշ ։

Ἐθναγὸς-οῦ (ὁ) × ἀντὶ —

Ἐθνάρχης-ου (ὁ) capo della nazione, Etnarca. ազգապետ · միլլէթ պէյի ։

Ἐθναρχία-ας (ἡ) la dignità dell' Etnarca.

Digitized by Google

[illegible]

Ἐθνηδὸν, ἐπίῤ. per nazione, con tutta la nazione. [illegible]

Ἐθνικὸς - ή - όν. καὶ (ἐπίῤ.) - ικῶς. nazionale. [illegible] 2. (ἐκκλησ.) etnico, pagano, gentile. [illegible]

Ἐθνίτης - ου (ὁ) connazionale. [illegible]

Ἐθνοκράτωρ - ορος (ὁ, ἡ) che comanda la nazione. [illegible]

Ἐθνόμυθος (ὁ, ἡ) (ἐκκλησ.) pieno di favole gentilesche. [illegible]

Ἐθνοπάτωρ - ορος (ὁ) padre d'una nazione. [illegible]

Ἔθνος - εος - ους (τὸ) nazione, gente. [illegible] 2. (ἐκκλησ.) gentili, pagani. [illegible]

Ἐθνοφύλαξ - ακος (ὁ) custode della nazione. [illegible]

Ἔθος - εος - ους (τὸ) uso, costume. [illegible]

Εἰ (πρὸ ἐγκλιτ.) Εἰ. σύνδ. (Ὑποθετ. ἢ Συναπτ.) se. 2. forse (Λατ. annum.) 3. sebbene. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. (μετὰ τοῦ Γάρ.) il Ciel volesse (Λατ. utinam) [illegible] 5. (μετὰ τοῦ Μὴ) se non (Λατ. nisi) [illegible]

Εἶα, ἐπιφών. via. [illegible]

Εἰδήμων - ονος (ὁ) istruito, sapiente, perito. [illegible]

Εἴδησις - εως (ἡ) scienza, conoscenza, avviso. [illegible]

Εἰδηκὸς - ή - όν. speciale. [illegible]

Εἰδηκῶς, ἐπίῤ. specialmente. [illegible]

Εἰδοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. formare, figurare. [illegible]

Εἰδοποίημα - ατος (τὸ) ciò che è formato, figurato, forma rappresentata. [illegible]

Εἰδοποίησις - εως καὶ

Εἰδοποιΐα - ας (ἡ) formazione, figurazione. [illegible]

Εἰδοποιὸς (ὁ, ἡ) che forma, figura. [illegible]

Εἶδος - εος - ους (τὸ) forma, figura. 2. specie, sorte. 3. apparenza. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Εἰδότως, ἐπίῤ. scientemente. [illegible]

Εἰδύλλιον (τὸ) idillio (specie di poesia.) [illegible]

Εἴδω (ἐκ τοῦ ἀρχαιοτ. Ἴδω.) vedere, sapere. [illegible]

Εἰδωλεῖον (τὸ) tempio d' idolatri (Λατ. delubrium.) [illegible]

Εἰδωλικὸς - ή - όν. che concerne gli Idoli o gli idolatri. [illegible]

Εἰδωλικῶς, ἐπίῤ. da Idolo. [illegible]

Εἰδωλόθυτος (ὁ, ἡ) immolato agli Idoli. [illegible]

Εἰδωλολατρία - ας (ἡ) idolatria. [illegible]

Εἰδωλολατρέω - ῶ. Μ. ήσω. adorare gli Idoli, essere idolatra. [illegible]

Εἰδωλολάτρης - ου (ὁ) idolatra. [illegible]

Εἰδωλομανέω - ῶ. Μ. ήσω. essere fanatico idolatra. [illegible]

Εἰδωλομανής - έος (ὁ, ἡ) fanatico idolatra. [illegible]

Εἰδωλομανία - ας (ἡ) fanatica idolatria. [illegible]

Εἴδωλον (τὸ) Idolo. 2. simulacro, immagine. 2. larva, fantasma. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Εἰδωλοπλαστέω - ῶ. Μ. ήσω. formare una cosa per imitazione. [illegible]

Εἰδωλόπλαστος (ὁ, ἡ) formato per fantasia o per imitazione. [illegible]

Εἰδωλοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. fare Idoli, simulacri. 2. immaginarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἰδωλοποίησις - εως (ἡ) καὶ

Εἰδολοποιΐα - ας (ἡ) l'arte di fare degli Idoli. 2. l'azione di immaginarsi, immaginazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἰδωλοποιϊκὸς - ή - όν. abile a fare Idoli, simulacri. [illegible]

Digitized by Google

Εἰδωλοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di Idoli. [illegible]

Εἰδωλοφανέω-ῶ. M. ήσω. avere la forma d'un Idolo. [illegible]

Εἰδωλοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) simile ad un Idolo, che ha la forma d' Idolo. [illegible]

Εἰδωλοχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) allegro per la moltitudine dei suoi Idoli. [illegible]

Εἴθε, ἐπίῤ. piaccia a Dio, il Ciel volesse. [illegible]

Εἰκαδάρχης (ὁ) che comanda venti uomini. [illegible]

Εἰκάζω. M. άσω. figurare, imitare. 2. congetturare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἰκαιόβουλος (ὁ, ἡ) imprudente, temerario. [illegible]

Εἰκαιολόγος (ὁ, ἡ) che parla senza riflessione. [illegible]

Εἰκαιόμυθος (ὁ, ἡ) = *Εἰκαιολόγος.*

Εἰκαῖος-α-ον. fortuito. 2. inutile. 3. temerario, sconsiderato. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Εἰκαιοσύνη-ης (ἡ) temerità, sconsideratezza. [illegible]

Εἰκὰς-άδος (ἡ) ventina. 2. il vigesimo giorno d'ogni mese. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἴκασμα-ατος (τὸ) immagine, effigie, simulacro. 2. congettura. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἰκαστικός-ή-όν. congetturale. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Εἰκαστὸς-η-όν. che si può congetturare, verisimile. [illegible]

Εἶκε × γ' προσ. τ. πρτ. τ. (ἀχρ.) *Εἴκω.* sembrava a proposito. [illegible]

Εἴκελος-η-ον. simile. [illegible]

Εἰκονίζω. M. ίσω, rappresentare, dipingere, delineare. [illegible]

Εἰκονικὸς-ή-όν. iconico, dipinto al naturale, che rappresenta l'archetipo. [illegible]

Εἰκόνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *εἰκών.* immaginetta. [illegible]

Εἰκόνισμα-ατος (τὸ) immagine, simulacro. [illegible]

Εἰκονισμὸς (ὁ) dipintura, delineamento. rappresentazione. 2. descrizione (figura Rettorica). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἰκονογραφέω-ῶ. M. ήσω. dipingere. 2. descrivere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἰκονογράφημα-ατος (τὸ) pittura, immagine. [illegible]

Εἰκονογραφία-ας (ἡ) iconografia, l'azione di dipingere. 2. descrizione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἰκονογράφος (ὁ, ἡ) pittore. [illegible]

Εἰκονοκλάστης-ου (ὁ) iconoclasta. [illegible]

Εἰκονομαχία-ας (ἡ) guerra contro le immagini. [illegible]

Εἰκονομάχος (ὁ, ἡ) iconomaco, nemico delle immagini. [illegible]

Εἰκονοποιέω-ῶ. M. ήσω. fare de' simulacri, dipingere delle immagini. [illegible]

Εἰκονοποιὸς (ὁ, ἡ) pittore, chi fà de' simulacri. [illegible]

Εἰκὸς-ότος (τὸ) οὐδ. τ. *Εἰκώς.*

Εἰκοσάεδρος (ὁ, ἡ) (*Γεωμετρ.*) a venti facie, icosaedro. [illegible]

Εἰκοσαετηρὶς-ίδος (ἡ) lo spazio di venti anni. [illegible]

Εἰκοσαετὴς-έος (ὁ, ἡ) di venti anni. [illegible]

Εἰκοσαετία-ας (ἡ) venti anni. [illegible]

Εἰκοσαετὶς-ίδος (ἡ) θηλ. τ. *Εἰκοσαετής.*

Εἰκοσάκις, ἐπίῤ. venti volte. [illegible]

Εἰκοσάμηνος (ὁ, ἡ) di venti mesi. [illegible]

Εἰκοσαπλάσιος-α-ον. / *Εἰκοσαπλοῦς-ῆ-οῦν.* ventiplice. [illegible]

Εἰκοσὰς-άδος (ἡ) = *Εἰκάς.*

Εἰκοσάφυλλος (ὁ, ἡ) di venti foglie. [illegible]

Εἰκοσήρης-εος (ὁ, ἡ) che ha venti ranghi di remi. [illegible]

Εἴκοσι καὶ (πρὸ φων.) *Εἴκοσιν* (οἱ-αἱ-τὰ) (ἀκλ.) ἀριθ. (20) venti. [illegible]

Εἰκοσιδύο (ἀκλ.) ἀριθ. (22) ventidue. [illegible]

Εἰκοσιεννέα (ἀκλ.) ἀριθ. (29) venti nove. [illegible]

Digitized by Google

Εἰκοσιέξ (ἄκλ.) ἀριθ. (26) ventisei. [illegible]

Εἰκοσιεπτὰ (ἄκλ.) ἀριθ. (27) venti sette. [illegible]

Εἰκόσιμνος (ὁ, ἡ) che vale venti mine. [illegible]

Εἰκοσιοκτώ (ἄκλ.) ἀριθ. (28) venti otto. [illegible]

Εἰκοσιπέντε. (ἄκλ.) ἀριθ. (25) venti cinque. [illegible]

Εἰκοσιτέσσαρες - ες - α. ἀριθ. (24) venti quattro. [illegible]

Εἰκοσιτρεῖς - τρία. ἀριθ. (23) venti tre. [illegible]

Εἰκοσταῖος - α - ον- di venti giorni. [illegible]

Εἰκοστὸς - ἡ - όν. ventesimo, vigesimo. [illegible]

Εἰκοτολογέω - ῶ. Μ. ήσω. dire delle cose verisimili, parlare per congettura. [illegible]

Εἰκότως, ἐπίῤ. ragionevolmente, con ragione, a dritto. [illegible]

Εἴκω. Μ. εἴξω. ritirarsi, cedere il passaggio. 2. ubbidire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἰκὼν - όνος (ἡ) immagine, quadro, pittura. 2. simulacro, statua. 3. fantasma, larva. 4. figura rettorica. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Εἰκὼς - υῖα - ός. simile, conveniente, ragionevole. [illegible] (κτρ. εἰς τὸ οὐδ.) cosa conveniente, decente, ragionevole, probabile, verisimile. [illegible]

Εἰλαμὶς - ίδος (ἡ) la membrana che inviluppa il cervello. [illegible]

Εἰλαπιναστὴς - οῦ (ὁ) commensale. [illegible]

Εἰλαπίνη - ης (ἡ) festino, convivio. [illegible]

Εἶλαρ - αρος (τὸ) difesa. [illegible]

Εἰλάρχης - ου (ὁ) comandante di una cavalleria. [illegible]

Εἰλεὸς (ὁ) miserere, volvulo (sorta di malattia.) 2. tana. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἰλέω - ῶ. Μ. ήσω. stringere, inviluppare. 2. affliggere, opprimere. 3. circondare, attorniare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Εἴλη - ης (ἡ) truppa, squadrone di cavalleria. [illegible]

Εἰληθερὴς (ὁ, ἡ) riscaldato al sole [illegible]

Εἴλησις - εως (ἡ) = *Συστροφή.* avvolgimento. [illegible]

Εἰλητὸς - ἡ - όν. involto. [illegible]

Εἰλικρίνεια - ας (ἡ) sincerità, ingenuità. [illegible]

Εἰλικρινέω - ῶ. Μ. ήσω. purificare, nettare. [illegible]

Εἰλικρινὴς - έος (ὁ, ἡ) sincero, ingenuo, puro. [illegible]

Εἰλικρινῶς, ἐπίῤ. sinceramente, ingenuamente, per se. [illegible]

Εἰλίπους - οδος (ὁ, ἡ) che strascina il piede nel camminare. [illegible]

Εἵλλω. Μ. ήσω. = *Εἰλέω.*

Εἰλυθμὸς καὶ Εἰλυός (ὁ) = *Εἰλεός* (2).

Εἰλύω. Μ. ύσω. = *Εἰλέω.* rivoltare, rivolgere, inviluppare. [illegible]

Εἵλως - ωτος (ὁ) = *Δοῦλος.*

Εἱλωτεία - ας (ἡ) schiavitù. [illegible]

Εἱλωτεύω. Μ. εύσω. essere schiavo. [illegible]

Εἱλωτὶς - ίδος (ἡ) donna schiava. [illegible]

Εἷμα - ατος (τὸ) veste. [illegible]

Εἵμαρμαι. πθ. πρκ. τ. *Μείρω.* (*Μείρομαι*).

Εἱμαρμένη - ης (ἡ) il destino, il fato. [illegible]

Εἱμαρτὸς - ἡ - όν. destinato dal fato. [illegible]

Εἰμί. Μ. ἔσομαι. essere, esistere. 2. essere proprio, appartenere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. (τρπρσ.) avere, essere in possesso. 4. essere possibile, probabile. 5. trovarsi in qualche disposizione. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] *Ὄν* (τὸ) (μτχ. οὐδ.) la verità. [illegible] (καὶ ἐπίῤ.) *Τῷ Ὄντι.* realmente, veramene.t [illegible]

Εἶμι. Μ. εἶμι. andare, camminare. [illegible]

Digitized by Google

Εἰναέτης-εος (ὁ, ἡ) = ἀντὶ Ἐνναετής.

Εἴπερ, σύνδ. tuttavia, con tutto ciò. 2. se mai, se pure. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἴποτε, μόρ. (Ἴδε Εἰ) Ὑποτακτ. se mai. [illegible]

Εἰργμός-οῦ (ὁ) imprigionamento. 2. legame, vincolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἴργω (καὶ Ἀττ. Εἵργω) γω. Μ. ξω. imprigionare. 2. allontanare, impedire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἰρεσία-ας (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἐρεσία.

Εἰρεσιώνη-ης (ἡ) ramo d'olivo, fatto a forma di corona fornita di frutti. [illegible]

Εἴρη-ης (ἡ) assemblea. [illegible]

Εἴρην-ενος (ὁ) giovine di 28 anni, che ha diritto di parlare nelle assemblee. [illegible] 28 [illegible] 28 [illegible]

Εἰρηναγωγέω-ῶ. Μ. ήσω. condurre in pace. [illegible]

Εἰρηναῖος-α-ον. (καὶ ἐπίῤ.)-αίως = Εἰρηνικός.

Εἰρηνάρχης-ου (ὁ) ufficiale incaricato alla conservazione della pubblica pace. [illegible]

Εἰρηναρχία-ας (ἡ) la carica dell' incaricato alla pace pubblica. [illegible]

Εἰρηναρχικός-ή-όν. che appartiene all'ufficiale incaricato alla pace pubblica. [illegible]

Εἰρήνευσις-εως (ἡ) pacificazione. [illegible]

Εἰρηνεύω. Μ. εύσω. pacificare. [illegible] 2. (συνήθ. ἑλλ. ἢ ἀμτβτ. καὶ μσ.) vivere in pace. [illegible]

Εἰρήνη-ης (ἡ) pace. [illegible]

Εἰρηνικός-ή-όν. pacifico. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Εἰρηνοδίκης-ου (ὁ) giudice di pace. (Λατ. fecialis.) [illegible]

Εἰρηνοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. pacificare, riconciliare [illegible]

Εἰρηνοποιός (ὁ, ἡ) pacifico, riconciliatore. [illegible] (ουσ.) = Εἰρηνοδίκης.

Εἰρηνοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode della pace. [illegible] (ουσ.) = Εἰρηνοδίκης.

Εἰρνεῖος-η ἢ ος-ον. di lana. [illegible]

Εἰρκτή-ῆς (ἡ) prigione. [illegible]

Εἰρκτοφυλακέω-ῶ. Μ. ήσω. essere custode del carcere, esser prigioniere. [illegible]

Εἰρκτοφύλαξ-ακος (ὁ) = Δεσμοφύλαξ.

Εἰρμός-οῦ (ὁ) seguito, concatenazione, serie. [illegible]

Εἰροκόμος (ὁ, ἡ) = Ἐριουργός.

Εἰροπόνος (ὁ, ἡ) = Ἐριουργός.

Εἰροχαρής (ὁ, ἡ) pieno di lana. [illegible]

Εἴρω. Μ. ἐρέω καὶ Ἀττ. ἐρῶ. dire parlare, interrogare. [illegible]

Εἴρω. Μ. ἔρσω. legare, trecciare. [illegible]

Εἴρων-ωνος (ὁ) colui che parla d'una maniera ironica. [illegible]

Εἰρωνεία-ας (ἡ) ironia. [illegible]

Εἰρωνεύομαι. Μ. εύσομαι. parlare ironicamente. [illegible]

Εἰρωνευτής-οῦ (ὁ) = Εἴρων.

Εἰρωνευτικός-ή-όν. = Εἰρωνικός.

Εἰρωνικός-ή-όν. ironico. 2. chi ama il parlar ironico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἰρωνικῶς, ἐπίῤ. ironicamente, di modo ironico. [illegible]

Εἰρωτάω (έω)-ῶ. Μ. ήσω. × Ἰων. ἀντὶ Ἐρωτάω.

Εἰς καὶ Ἀττ. Ἐς, πρόθ. (συντ. μὲ αἰτ.) in o presso. 2. fino. (Λατ. usque, ad) [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἷς, μία, ἕν (ἡ γεν.) ἑνός-μιᾶς-ἑνός. uno. [illegible] (γρμτ. καὶ Τακτικ.) primo. 2. qualcuno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εἰσαγγελεύς-έως (ὁ) denunziatore. accusatore. [illegible]

Εἰσαγγελία-ας (ἡ) accusa in tribunale, denunziazione. [illegible]

Εἰσαγγελτικός-ή-όν. che appartiene alla denunziazione. [illegible]

Εἰσαγγέλλω. Μ. αγγελῶ. accusare, denunziare al tribunale. 2. riferire, riportare. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Εἰσαγείρω. *Μ.* *αγερῶ.* radunare, raccogliere. [illegible]

Εἰσάγω. *Μ.* *άξω.* introdurre, indurre. 2. prender moglie, ammogliarsi. 3. offrire, rappresentare. 4. accusare, denunziare, presentare al tribunale. [illegible]

Εἰσαγωγεὺς - έως (ὁ) = *Εἰσαγγελεύς.* colui che sente le accuse e le riferisce al giudice. [illegible]

Εἰσαγωγὴ - ῆς (ἡ) introduzione. 2. rappresentazione d'una accusa, denunziazione. [illegible]

Εἰσαγωγικὸς - ή - όν. introduttorio. [illegible]

Εἰσαγώγιμος (ὁ, ἡ) che si può introdurre. [illegible]

Εἰσακοντίζω. *Μ.* *ίσω.* lanciare dardi, dardeggiare, attaccare a colpi di dardi. [illegible]

Εἰσακούω. *Μ.* *ακούσω.* esaudire. 2. ascoltare, ubbidire. [illegible]

Εἰσαλείφω. *Μ.* *αλείψω.* ungere di dentro. [illegible]

Εἰσαμείβω. *Μ.* *αμείψω.* entrar dentro. [illegible]

Εἰσαναβαίνω. *Μ.* *βήσομαι.* montare, salire sopra. [illegible]

Εἰσαναγκάζω. *Μ.* *άσω.* costringere. [illegible]

Εἰσανάγω. *Μ.* *άξω.* introdurre. [illegible]

Εἰσάνειμι. *Μ.* *ειμι.* = *Εἰσαναβαίνω.*

Εἰσάπαξ, *ἐπίῤ.* per una volta. [illegible]

Εἰσαποβαίνω. *Μ.* *βήσομαι.* salire in. [illegible]

Εἰσαριθμέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* = *Συναριθμῶ.* annoverare assieme. [illegible]

Εἰσαρπάζω. *Μ.* *άσω.* rapire una cosa e nasconderla. [illegible]

Εἰσαῦθις, *ἐπίῤ.* di nuovo. [illegible]

Εἰσαύριον, *ἐπίῤ.* in domani. [illegible]

Εἰσαφάσσω καὶ - αφάω - ῶ. *Μ.* *άσω.* inserire, immettere. [illegible]

Εἰσβαίνω. *Μ.* *βήσομαι.* = *Ἐμβαίνω.*

Εἰσβάλλω. *Μ.* *βαλῶ.* gettare, mettere dentro. [illegible] 2. (ἀμτβτ. ἢ ἐλλ.) assaltare, invadere. [illegible]

Εἰσβατὸς - ή - όν. (κυρ. τόπος). accessibile. [illegible]

Εἰσβιάζομαι. *Μ.* *άσομαι.* entrare con violenza. [illegible]

Εἰσβιβάζω. *Μ.* *άσω.* imbarcare. [illegible]

Εἰσβοηθέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* entrar dentro per soccorrere. [illegible]

Εἰσβολὴ - ῆς (ἡ) invasione, incursione. 2. principio. 3. spedizione militare. [illegible]

Εἰσδανείζω. *Μ.* *εισω.* prestare, dare ad usura. [illegible]

Εἰσδέχομαι. *Μ.* *δέξομαι.* ricevere, ammettere. [illegible]

Εἰσδρομὴ - ῆς. (ἡ) = *Εἰσβολή.*

Εἰσδύνω (Χ. Μ.) = *Εἰσδύω.*

Εἴσδυσις - εως (ἡ) penetrazione. [illegible]

Εἰσδύω. *Μ.* *ύσω.* entrar dentro, penetrare. [illegible]

Εἰσεγγίζω. *Μ.* *ίσω.* avvicinarsi, approssimarsi a... [illegible]

Εἴσειμι. *Μ.* *ειμι.* = *Εἰσέρχομαι.* 2. rappresentarsi (al tribunale, al teatro ecc.) 3. rappresentare alcuno nel teatro, imitare. [illegible] 4. (τροπ. καὶ κατα μτχ. ἐλλ.) ricordarsi, immaginarsi. [illegible]

Εἰσελαύνω. *Μ.* *ελάσω.* entrare a cavallo o a carrozza. [illegible]

Εἰσέλευσις - εως. (ἡ) entrata. [illegible]

Εἰσεμπορεύομαι. *Μ.* *εύσομαι.* andare in un luogo per traffico. [illegible]

Εἰσέπειτα, *ἐπίῤ.* inseguito, indi, quinci. [illegible]

Εἰσέρχομαι. *Μ.* *ελεύσομαι* entrare dentro, rappresentarsi. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] · 2. (τρτπρσ.) = Εἴσειμι (4):

Εἰσέτι, ἐπίῤ. ancora. [illegible]

Εἰσέχω. M. ἕξω. penetrare, stendersi. [illegible]

Εἰσηγέομαι - οῦμαι. M. ἥσομαι. consigliare, insegnare, persuadere. [illegible]

Εἰσήγημα - ατος (τὸ) consiglio, lezione, esortazione. [illegible]

Εἰσήγησις - εως (ἡ) consiglio, esortazione. [illegible]

Εἰσηγητής - οῦ (ὁ) colui che consiglia, esortatore, maestro. [illegible]

Εἰσθρώσκω. M. θοροῦμαι. saltare, correre dentro. [illegible]

Εἰσιππεύω. M. εύσω. entrare a cavallo. [illegible]

Εἰσιτητὸς - ἡ - όν (κυρ. τόπος) accessibile. [illegible]

Εἰσκαλέω - ῶ. M. έσω. chiamare dentro. [illegible]

Εἰσκαταβαίνω. M. βήσομαι. entrare dentro. [illegible]

Εἰσκηρύσσω (ττω). M. ύξω. chiamare uno a voce di banditore. [illegible]

Εἰσκομίζω. M. ίσω. portar dentro, introdurre. [illegible]

Εἰσκυκλέω - ῶ. M. ήσω. voltare alla parte di dietro. [illegible]

Εἰσκύπτω. M. κύψω. = *Ἐγκύπτω.*

Ἐίσκω (X. M.) assimilare. [illegible] (*συνεκδχ. μὲ. ἀπαρ. ἐκ δ.*) credere, stimare. [illegible]

Εἰσλάμπω. M. λάμψω. risplendere, rilucere. (*Λατ.* illuceo). [illegible]

Εἰσοδιάζω. M. άσω. far la raccolta dei prodotti, delle entrate. [illegible]

Εἰσόδιος (ὁ, ἡ) che concerne l'entrata. [illegible] (*ὅθ.*) *Εἰσόδιον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.)* entrate, prodotti. [illegible]

Εἴσοδος (ἡ) entrata. 2. tributo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] *Ἰδε καὶ Πρόσοδος.*

Εἰσοικέω - ῶ M. ήσω. abitare in, stabilirsi. [illegible]

Εἰσοικίζω. M. ίσω. stabilire in un' abitazione, ricevere nella propria abitazione. [illegible]

Εἰσοικισμὸς - οῦ (ὁ) il ricevere nella propria abitazione. [illegible]

Εἴσοπτος (ὁ, ἡ) che si può vedere, osservare da pertutto. [illegible]

Εἰσοπτρίζομαι. M. ίσομαι. specchiarsi. [illegible]

Εἴσοπτρον (τὸ) specchio. [illegible]

Εἰσοράω - ῶ. M. όψομαι. guardare, osservare con attenzione. [illegible]

Εἰσορμάω - ῶ. M. ήσω. lanciarsi impetuosamente sopra. [illegible]

Εἰσορμίζομαι. M. ίσομαι. entrare in porto. [illegible]

Εἰσοχὴ (ἡ) concavità. [illegible]

Εἴσοψις - εως (ἡ) osservazione. [illegible] (*συνεκδχ.*) = *Παράδειγμα.*

Εἰσπέμπω. M. πέμψω. mandar dentro, introdurre. [illegible]

Εἰσπεράω - ῶ. M. άσω. penetrare in. [illegible]

Εἰσπηδάω - ῶ. M. ήσω. saltare dentro. [illegible]

Εἰσπίπτω. M. πεσοῦμαι. cader dentro, incadere. [illegible]

Εἰσπνέω - ῶ. M. πνεύσω. aspirare, amare ardentemente. [illegible]

Εἰσποιέω - ῶ. M. ήσω. dare uno per adottivo. [illegible] (*μσ.*) adottare. [illegible]

Εἰσποιητὸς - ἡ - όν. adottato. [illegible]

Εἰσπορεύομαι. M. εύσομαι. entrare, andare dentro. [illegible]

Εἰσπράκτωρ - ορος (ὁ) colui che esige, raccoglie del denaro, collettore. [illegible]

Εἰσπράσσω (ττω). M. πράξω. esigere le contribuzioni. [illegible]

Εἰσρέω. M. ῥεύσομαι. scorrere dentro. [illegible]

Εἰσροὴ (ἡ) καὶ Εἴσροος - ους - ου (ὁ) καὶ Εἴσρυσις - εως (ἡ) influvio. [illegible]

Εἰστίθημι. M. εἰσθήσω. porre in, riporre dentro. [illegible]

Εἰστοξεύω. M. εύσω. lanciare delle freccie dentro. [illegible] (*μσ. ἢ πθ.*) scagliarsi dentro come freccia. [illegible]

Εἰστρέπω. M. τρέψω. voltare verso. [illegible]

Digitized by Google

ի ներս մը գործածել· պիր թարաֆա դօղրու չեւիրմէք:

Εἰστρέχω. *M.* *θρέξω-ομαι ἢ δραμοῦμαι.* correre in. ներս մը վազել· պիր եէրէ քօշմաք:

Εἰστρυπάω-ῶ. *M.* *ήσω.* fare un buco in. ներս մը ծակ մը բանալ· պիր եէրէ պիր դէլիք աչմաք:

Εἰσφέρω. *M.* *εἰσοίσω.* portare in, introdurre. 2. proporre. 3. rappresentare. 4. introdurre. 5. pagare. տանիլ՝ ածել ի, մուծանել. 2. առաջիկայ դնել, առաջարկել. 3. ներկայացնել, ստորագրել (Թատրոնը). 4. մուծանել, ներս խօթել. 5. վճարել· պիր եէրէ կէօթիւրմէք, կէտիրմէք. 2. թէքլիֆ էթմէք. 3. օյնամայա կէօսթէրմէք, թագլիտ էթմէք (թիյաթրօտա). 4. իչէրի սօքմաք, կէտիրմէք. 5. էօտէմէք:

Εἰσφοιτάω-ῶ. *M.* *ήσω.* frequentare. Մէկ ներս մը յաճախել· պիր եէրէ սըք կէլմէք:

Εἰσφορὰ-ᾶς (ἡ) introduzione. 2. pagamento. ներս խօթելը՝ մուծանելը. 2. վճարում. իչէրի սօքմա՝ կէտիրմէ. 2. էօտէմէ:

Εἴσω καὶ (*σπντ.*) *Ἔσω, ἐπίῤ. ἢ πρόθ.* dentro. ներսը. իչէրի, իչէրտէ:

Εἰσωπὸς (ὁ, ἡ) che tiene una cosa avanti i suoi occhi. բան մը աչացը առջին ունեցող. պիր շէյի կէօզլէրինին էօնիւնտէ թութան:

Εἶτα, ἐπίῤ. (*χρν.*) = *Ἔπειτα.* indi, di poi. 2. fuor di ciò, oltre a ciò, inoltre. ապա, յետոյ. 2. առկից ի զատ. սօնրա, սօնքրա. 2. ֆազլա նազար, զիյատէ:

Εἴτε (*σύνθ.*) sia che. ալ, եթէ, թէ. տա, տէ:

Ἐκ, καὶ (*πρὸ φων.*) *Ἐξ, πρόθ.* da, di (*Λατ.* e, ex) ի, յ, առ ի (բացառական հոլով). դան, դէն, իլէ. nella composizione significa privazione. 2. preferenza, sceglimento. 3. enfasi, amplificazione. ուրիշ անուանց կամ բայի մը հետ բաղադրելու ատեն կը նշանակէ զրկում. 2. նախադասութիւն, ընտրութիւն. 3. ազդուարարութիւն, ընդարձակութիւն. պաշքա իսիմ եախօտ ֆի'լ իլէ պիրլէշտիկտէ կէօսթէրիր մահրումիյէթ, մախսուսիյէթ. 2. թէրճիհ, թէֆրիք, սէչմէ. 3. թէքիտ, մուպալաղա, թէֆսիր:

Ἑκὰς, ἐπίῤ. lontano. Հեռու. ուզաք, եըրաք:

Ἑκασταχῇ, ἐπίῤ. in ogni dove, dovunque. ամեն տեղ, ամեն կողմը. հէր եէրտէ, հէր թարաֆտա:

Ἑκασταχόθεν, ἐπίῤ. da ogni parte, da per tutto. ամեն դիհաց, ամեն կողմէ. հէր եանտան, հէր թարաֆտան:

Ἑκασταχοῦ, ἐπίῤ. = *Ἑκασταχῇ.*

Ἑκαστόθεν, ἐπίῤ. = *Ἑκασταχόθεν.*

Ἕκαστος-η-ον. ciascuno, ognuno, cadauno. իւրաքանչիւր, ամեն մէկը. հէր պիր, հէր պիրի:

Ἑκάστοτε, ἐπίῤ. ogni volta. ամեն անգամ. հէր դէֆա:

Ἑκατεράκις, ἐπίῤ. in tutte e due volte. երկու անգամն ալ. իքի դէֆասընտա տա:

Ἑκάτερος-α-ον. e l'uno e l'altro (*Λατ.* uterque.) Միկն ալ միւսն ալ. պիրի տէ օպիրի տէ, հէմ պիրի հէմ օպիրի:

Ἑκατέρωθεν, ἐπίῤ. d'ambe le parti. երկու կողմէ ալ. իքի թարաֆտան տա:

Ἑκατέρως, ἐπίῤ. in tutti e due modi. երկու կերպով ալ. իքի թարզ իլէ տէ:

Ἑκατόγχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) che ha cento mani. Հարուր ձեռք ունեցող. եիւզ էլլի օլան:

Ἑκατομβαιὼν-ῶνος (ὁ) ecatombeone (il primo mese degli Ateniesi). Հեկատոմբէոն (Աթենացւոց առաջին ամիսը). Էքաթօմպէօն (Աթինալըլարըն իլք այը):

Ἑκατόμβη-ης (ἡ) ecatombe (sacrificio di cento bovi). Հեկատոմբէ (Հարիւր եզանց զոհ). եէգաթօմպի (եիւզ էօքիւզ քուրպանը):

Ἑκατόμπεδος (ὁ, ἡ) lungo cento piedi. Հարիւր ոտք երկան. եիւզ այաք ուզուն:

Ἑκατόμπολις-εως (ὁ, ἡ) composto di 100 città. 100 քաղաքէ բաղկացեալ. 100 շէհիրտէն իպարէթ:

Ἑκατόμπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha cento piedi. Հարիւր ոտք ունեցող. եիւզ այաքլը:

Ἑκατὸν (*οἱ-αἱ-τὰ*) (*ἄκλ.*) *ἀριθ.* (100) cento. Հարիւր. եիւզ. (*ἔνιοτε καὶ μάλιστα εἰς τὰ σύνθ. ἀντὶ τοῦ*) *Πολλά.* molti. շատ. չօք:

Ἑκατονταδόχος (ὁ, ἡ) che contiene cento (persone o cose). Հարիւր (անձ կամ բան). պարունակող. եիւզ (քիշի եախօտ նէսնէ) ալան՝ իչինէ ալան:

Ἑκατονταετηρὶς-ίδος (ἡ) un secolo, spazio di cento anni. դար մը, Հարիւր տարուան ժամանակ. եիւզ եըլլըք վաքիթ, պիր տէվր:

Ἑκατονταέτηρος καὶ

Ἑκατονταέτης-ου (ὁ, ἡ) di cento anni, centenario. Հարիւր տարուան. եիւզ եըլլըք՝ օլանլար, եիւզ եաշընտա:

Ἑκατοντάκις, ἐπίῤ. cento volte. Հարիւր անգամ. եիւզ դէֆա:

Ἑκατονταλαντία-ας (ἡ) somma di cento talenti. Հարիւր տաղանդի սակ. եիւզ քընթար ալթըն:

Ἑκατοντάπηχυς (ὁ, ἡ) di cento cubiti. Հարիւր կանգուն. եիւզ արշըն:

Ἑκατονταρχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* essere centurione. Հարիւրապետ լինել. եիւզ պաշը օլմաք:

Ἑκατοντάρχης-ου (ὁ) centurione. Հարիւրապետ. եիւզ պաշը:

Ἑκατονταρχία-ας (ἡ) la dignità di centurione. Հարիւրապետութիւն. եիւզ պաշըլըգ:

Ἑκατόνταρχος (ὁ) = *Ἑκατοντάρχης.*

Ἑκατοντὰς-άδος (ἡ) centinajo. 2. centuria. Հարիւրակ մի. 2. Հարիւր հոգի կամ բան. եիւզլիւք. եիւզ. 2. եիւզ քիշի եախօտ նէսնէ:

Ἑκατόντορος (ὁ, ἡ) (*ναῦς*) a cento remi. Հարիւր թիով. եիւզ չէքթիլի, եիւզ քիւրէքլի:

Ἑκατοντούτης (ὁ) = *Ἑκατονταέτης.*

Ἑκατόστομος (ὁ, ἡ) che ha cento bocche. Հարիւր բերան ունեցող. եիւզ աղըզլը:

Ἑκατοστὸς-ή-όν. centesimo. Հարիւրերորդ. եիւզիւնճիւ:

Digitized by Google

Ἐκβάζω. M. βάξω. pronunziare. [illegible]

Ἐκβαθρεύω. M. εύσω. rovesciare dalle fondamenta. [illegible]

Ἐκβαίνω. M. βήσομαι. sortire. 2. trasgredire. 3. passare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. (τρτπρσ. ἤ κατὰ μτχ.) accadere, avvenire. [illegible]

Ἐκβακχεύω. M. εύσω. trasportare d' un furore Bacchico, metter in furore. [illegible]

Ἐκβάλλω. M. βαλῶ. cavar fuori. 2. gettar fuori, perdere. 3. cacciar fuori, ripudiare, rigettare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐκβαρβαρόω - ῶ. M. ώσω. rendere totalmente barbaro. [illegible]

Ἐκβασανίζω. M. ίσω. tormentare crudelmente. [illegible]

Ἔκβασις - εως (ἡ) sbarco. [illegible] (τρπ.) riuscita, evento. [illegible]

Ἐκβατήριος - α ἤ ος - ον. adattato allo sbarco. [illegible]

Ἐκβεβαιόω - ῶ. (συνηθστ. τὸ μσ.) οῦμαι. M. ώσω - ώσομαι. confermare. [illegible]

Ἐκβεβαίωσις - εως (ἡ) confermazione. [illegible]

Ἐκβιάζω καὶ (μσ.) - άζομαι. M. άσω - ομαι. costringere. [illegible]

Ἐκβιβάζω. M. άσω. metter, cavare fuori, sbarcare. [illegible]

Ἐκβιβασμός - οῦ (ὁ) sbarco. [illegible]

Ἐκβιβαστής - οῦ (ὁ) esecutore d'una sentenza. [illegible]

Ἔκβιος (ὁ, ἡ) privo di vita, morto. [illegible]

Ἐκβλαστάνω. M. ήσω. germogliare. [illegible]

Ἐκβλέπω. M. βλέψω = Ἀναβλέπω.

Ἔκβλητος (ὁ, ἡ) rigettato, dimesso. [illegible]

Ἐκβοάω - ῶ. M. ήσω. = Ἀναβοάω.

Ἐκβοήθεια - ας (ἡ) il correre in soccorso. [illegible]

Ἐκβοηθέω - ῶ. M. ήσω. correre in soccorso. [illegible]

Ἐκβολάς - άδος (ἡ) scoria. [illegible]

Ἐκβολή - ῆς (ἡ) l'azione di gettare fuori. 2. lussazione. 3. bando. 4. ejaculazione, effusione. 5. lo spuntare. 6. passaggio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Ἐκβολιαῖος - α - ον. καὶ

Ἐκβόλιμος (ὁ, ἡ) degno d'essere rigettato. [illegible]

Ἐκβόλιον (τὸ) farmaco per abortire. [illegible]

Ἔκβολος (ὁ, ἡ) rigettato. [illegible] = Ἐκβόλιμος.

Ἐκβόσκω καὶ (μσ. ὅ καὶ συνηθέστ.) Ἐκβόσκομαι. M. ήσω - ομαι. divorare, consumare. [illegible]

Ἐκβράζω. M. άσω καὶ

Ἐκβράσσω (ττω) M. άσω. bollire, spumare. [illegible]

Ἐκβροντάω - ῶ. M. ήσομαι. fulminare. [illegible]

Ἐκγαλακτάω - ῶ. M. ώσω. convertir in latte. [illegible]

Ἐκγαμίζω. M. ίσω. maritare una figlia. [illegible]

Ἐκγαυρόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. insuperbirsi grandemente. [illegible]

Ἐκγελάω - ῶ. M. άσομαι. sghignazzare, ridere smoderatamente. 2. sorridere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἔκγονος (ὁ, ἡ) discendente. [illegible]

Ἐκγράφω καὶ (μσ. ὅ καὶ εὐχρηστότ.) Ἐκγράφομαι. M. γράψω - ομαι. trascrivere. [illegible]

Ἐκδακρύω. M. ύσω. lagrimare. [illegible]

Ἐκδανείζω. M. είσω. dare, prestare a usura. [illegible]

Ἐκδείκνυμι. M. δείξω. mostrare a tutti. [illegible]

Ἐκδέκτωρ - ορος (ὁ) successore. [illegible]

Ἐκδέρω. M. δερῶ. scorticare. [illegible] (συνεκδχ.) bastonare. [illegible]

Ἐκδεσμεύω. M. εύσω. legare da ... [illegible]

Ἐκδέχομαι. M. δέξομαι. ricevere. 2. succedere. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

դառն եղիցի · 2 · խելեփ ջնջէ · 3 · (τρπ.) aspettare. սպասել · դիտել եղել ։

Ἐκδέω. M. δήσω. attaccare. առեղ մը կապել կախել · դէր ներկ դառնալով ասմաէ ։

Ἐκδημαγογέω-ῶ. M. ήσω. cattivarsi il favore del popolo. ժողովրդեան աչքը մըտանալ՝ սիրուն իրեն քաշել · նենգաւոր ժողովրդեան ձեռք եղել՝ շահել, ժողովրդեան դիմաց եղել ։

Ἔκδημος (ὁ, ἡ) assente, pellegrino. հեռու առեղ գտնուող, պանդխտօղ · եղբայրը դադարեցան, եօթնքներ ներկան, եղել ։

Ἐκδιαιτάομαι-ῶμαι. M. ήσομαι. vivere da dissoluto. անառակի պէս ապրել · հոխարտ եղեցիլ կեղծ եօթն ներկայելով ։

Ἐκδιαίτησις-εως (ἡ) vita dissoluta. անառակ կեանք · եղեցիլ կեղծ եօթնը ։

Ἐκδίδαγμα-ατος (τὸ) la prima opera d'un tirone, d'un novizio. Համբակի մը առաջին գործքը · դէր սկսողին շնորհած եղ եղէ ։

Ἐκδιδράσκω. M. δράσομαι = *Ἐκφεύγω.*

Ἐκδίδωμι. M. δώσω. pubblicare, divulgare. 2. maritare (la figlia o la sorella). 3. affittare. 4. dare a usura. 5. tradire. Հրատարակել · 2 · կարգել (աղջիկը կամ քոյրը) · 3 · վարձու տալ · 4 · վաշխով տալ · 5 · մատնել · շատ՝ ելլն եղեր, տարածանէ · 2 · ելլնոցելով (էրկրնը խաշեր էրկրորդացնը) · 3 · ժէրայս լերթալ · 4 · մեկելեյէ լեր եղել · 5 · խամալանակէ ։

Ἐκδιηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. narrare, raccontare esplicitamente. սրբագրել՝ ամէն գործադրութեամբ պատմել · Հեր դէր խօսաստաներ իլէ նոցէ լանց եղեր ։

Ἐκδικάζω. M. άσω. giudicare, dar termine ad una lite. դատել, վճիռ կարել · Ներկաբէ՝ դատաստ ժեռնել՝ դիմեցել ։

Ἐκδικέω-ῶ. M. ήσω. punire. պատժել · խաղաղել եղել ։

Ἐκδίκημα-ατος (τὸ) ciò che si fà per vendicarsi. վրէժ առնելու համար եղած բան · խօս աչքով իլէն ծառաման Հեր դէր ներկէ ։

Ἐκδίκησις-εως (ἡ) vendetta. քէն, վրէժխնդրութիւն · Հայք, խօս աչքա ։

Ἐκδικητὴς-οῦ (ὁ) vendicatore. վրէժխնդիր · խօս Հայք տալն ։

Ἐκδικητικὸς-η-όν. vendicativo. վրէժ առնելու սիրող · Հայք՝ խօս աչքայն ոխերն ։

Ἐκδικία-ας (ἡ) = *Ἐδίκησις.*

Ἔκδικος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ίκως. ingiusto. անիրաւ · Հաշտաբեր, ներհակ · 2. = *Ἐκδικητής. (ὄθ. οὐς.)* difensore de' dritti della città. քաղաքին իրաւունքներուն պաշտպանող · շնորհն Հանկէնը Թաղայ եւեն սահմանան ։

Ἐκδιψάω-ῶ. M. ήσω. aver gran sete. խիստ ծարաւի ըլլալ · գայեթ սաստանակէ ։

Ἐκδιώκω. M. ώξω. ἤ ώξομαι. cacciare, esiliare, bandire. վռնտել, քշել, աքսորել · հօլամէ, սխարձեր, նեֆի՝ դիւեւէր եղեր ։

Ἐκδίωξις-εως (ἡ) espulsione, esilio. դուրս վռնտելը, քշելը, աքսորանք · տելարը հօլմա, սխարձ, նեֆի եղել ։

Ἐκδόσιμος (ὁ, ἡ) che si può affittare, di pigione. վարձու տալու · էերայս լերելեցեր, էերաւլէ ։

Ἔκδοσις-εως (ἡ) edizione, pubblicazione. 2. il maritare una figlia. 3. appigionamento. (գրքի մը) Հրատարակութիւն · 2 · աղջիկ մը կարգելը · 3 · վարձու տալը · (դէր ժէթապըն) տաղբմաւը, շատ ջնջաւը · 2 · դէր էլը ելլնոցելովէ · 3 · ժէրայս լերթալէ ։

Ἐκδότης-ου (ὁ) colui che dà a pigione. վարձու տուող · ժէրայս լերեն ։

Ἔκδοτος (ὁ, ἡ) lasciato, abbandonato alla discrezione di... 2. tradito. ընտրողութեանը ձգուած. 2. մատնուած, խիանէթ ըերաէլմէլ · 2 · խամալանմէլ ։

Ἐκδότως, ἐπίῤ. lasciandosi alla discretione di... ընտրողութեանը յանձնելով · խիանէթ թէսլիմ օլարաք ։

Ἐκδοχεῖον (τὸ) cisterna. ջրոյ գուբ՝ ընդունարան · սարնըճ ։

Ἐκδοχὴ (ἡ) ricezione. 2. successione. 3. significato. ընդունելը · 2 · յաջորդութիւն · 3 · իմաստ, նշանակութիւն · գաբուլ եթմէ · 2 · խելեֆելիք · 3 · մանա ։

Ἐκδόχιον (τὸ) = *Ἐκδοχεῖον.*

Ἔκδραχμος (ὁ, ἡ) che costa sei dramme. վեց դրամքմայ արժօղ · ալթը տըրահէմ տէյէն ։

Ἐκδρέπομαι. M. δρέψομαι. carpire (foglia etc.) կորզել, փրցնել (տերեւ եւ այլն). քօփարմաք (եափրաք վէ սայրը) ։

Ἐκδρομὴ-ῆς (ἡ) scorreria, incursione. ասպատակութիւն · չէթէ ։

Ἔκδρομος (ὁ, ἡ) chi corre oltre il limite. սահմանէն դուրս վազօղ · օրնէրտան տըշարը քօշան ։

Ἔκδυμα-ατος (τὸ) spoglia (*Λατ.* exuviae) աւար, կապուտ · Թալան, չփլաք ։

Ἔκδυσις-εως (ἡ) l'azione di spogliarsi. հանուիլը · սօյունմաք · *(συνηθέστ. τρπ.)* ricovero, rifuggio. ապաստան, ապաւինելու առեղ · սըղընաճագ մահալ ։

Ἐκδύω καὶ (μσ.) Ἐκδύομαι. M. δύσομαι. svestirsi, spogliarsi. մերկանալ, հանուիլ · սօյունմաք ։

Ἐκεῖ, ἐπίῤ. là, colà. Հոն առեղը · շուրա, օրատա, օ մահալտէ ։

Ἐκεῖθεν, ἐπίῤ. di là. Հոնկէց · օրատան ։

Ἐκεῖνος-η-ο. (ἀντνμ.) quello. ան, անիկա, նա · օ, օլ, Հէմէն, ան ։

Ἐκεῖσε, ἐπίῤ. in quella parte, a quel luogo, là. Հոն, ան դին · օրայա, օ թարաֆա ։

Ἐκζητέω-ῶ. M. ήσω. ricercare. խնդրել, փնտռել · արամաք ։

Ἐκζήτησις-εως (ἡ) ricerca. փնտռելը, քննին, Հարցափորձ · արայըշ, արամա, թէֆթիշ ։

Ἐκζητητὴς-οῦ (ὁ) colui che ricerca, inquisitore. փնտռօղ, քննիչ · եօքլայըճը, թէֆթիշճի ։

Ἑκηβόλος (ὁ, ἡ) che lancia dardeggia lontano. Հեռու նետ նետօղ · ուզաղ օք աթան ։

Ἕκηλος (ὁ, ἡ) tranquillo, quieto. Հանդարտ, խաղաղ · րահաթ, հուզուրլու ։

Ἕκητι, ἐπίῤ. ἤ πρόθ. = *Ἕνεκα.*

Ἐκθάλπω. M. θάλψω. riscaldare. տաքցնել · էսիտմէք, բըզդըրմաք ։

Ἐκθαμβέω-ῶ. M. ησω. stupefare, spa-

Digitized by Google

ventare. [illegible]

'Εκθαμβητής-οῦ (ὁ) che rende stupido, che spaventa. [illegible]

'Εκθαμβος (ὁ, ἡ) stupefatto, attonito, spaventato. [illegible] — ἀμβως, ἐπίῤ.

'Εκθαυμάζω. M. άσω. maravigliarsi grandemente, stupefarsi. [illegible]

'Εκθειάζω, M. άσω. deificare, divinizzare. [illegible]

'Εκθειασμός-οῦ (ὁ) deificazione, apoteosi. [illegible]

"Εκθεμα-ατος (τὸ) programma pubblico, manifesto. [illegible]

'Εκθεραπεύω. M. εύσω. guarire intieramente. [illegible]

'Εκθερμαίνω. M. ανῶ. riscaldare. 2. eccitare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

"Εκθερμος (ὁ, ἡ) molto scaldato. [illegible]

"Εκθεσις-εως (ἡ) esposizione, l' azione d' esporre. 2. pubblicazione. 3. esplicazione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

"Εκθεσμος (ὁ, ἡ) illegale, illegittimo. [illegible] — έσμως. ἐπίῤ.

"Εκθετος (ὁ, ἡ) esposto. [illegible]

'Εκθηλύνω. M. υνῶ. effeminare, snervare. [illegible]

'Εκθησαυρίζω. M. ίσω. tirare, prendere dal tesoro. [illegible]

'Εκθλίβω. M. θλίψω. colare comprimendo. 2. castrare. 3. elidere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

"Εκθλιψις-εως (ἡ) elisione. [illegible]

'Εκθορυβέω-ῶ. M. ήσω. far molto strepido. [illegible]

'Εκθυμαίνω. M. ανῶ. irritarsi estremamente. [illegible]

"Εκθυμος (ὁ, ἡ) pieno d' ardore. [illegible]

'Εκθύω-ῶ. M. θύσω. immolare, sacrificare. [illegible]

'Εκκαθαίρω. M. αρῶ. pulire bene. [illegible]

'Εκκαθεύδω. M. ευδήσω. dormire fuori. [illegible]

'Εκκαίδεκα (οἱ-αἱ-τὰ) ἀκλ. ἀριθ. (16) sedici. [illegible]

'Εκκαιδεκαετηρὶς-ίδος (ἡ) spazio di sedici anni. [illegible]

'Εκκαιδεκαέτης-έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di sedici anni. [illegible]

'Εκκαιδεκάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di sedici cubiti. [illegible]

'Εκκαιδέκατος-η-ον. decimo sesto. [illegible]

'Εκκαίω. M. καύσω. accendere, abbruciare. 2. eccitare, irritare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Εκκακέω-ῶ. M. ήσω. scoraggiarsi. [illegible]

'Εκκαλέω-ῶ. M. έσω. appellare. [illegible]

'Εκκαλύπτω. M. ύψω. scoprire. [illegible] 2. (συνκδχ.) manifestare. [illegible]

'Εκκαπηλεύω. M. εύσω. falsificare. [illegible]

'Εκκαρδιόω-ῶ. M. ώσω. scoraggiare. [illegible]

'Εκκαρπίζομαι. M. ίσομαι. raccogliere i frutti. [illegible]

"Εκκαυμα-ατος (τὸ) ciò che serve per accendere, incentivo. [illegible]

'Εκκαυστικὸς-ἡ-όν. che accende, infiamma. [illegible]

'Εκκειμαι. M. κείσομαι. esser esposto. [illegible]

'Εκκέλευθος (ὁ, ἡ) sviato. [illegible]

'Εκκεντέω-ῶ. M. ήσω. traforare. [illegible]

'Εκκηρυγμὸς-οῦ (ὁ) esilio denunziato a voce di banditore. [illegible]

'Εκκήρυκτος (ὁ, ἡ) bandito, esiliato a voce di banditore. [illegible]

'Εκκηρύσσω (ττω) M. ύξω. bandire, esiliare a voce di banditore. [illegible]

'Εκκινέω ῶ. M. ήσω. muovere. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Ἐκκλείω. *M.* είσω. escludere. [illegible]

Ἐκκλέπτω. *M.* κλέψω. rubare di soppiatto. [illegible] (συνεκδχ.) nascondere. [illegible] (μτφρ.) defraudare. [illegible]

Ἐκκλησία - ας (ἡ) assemblea. 2. chiesa. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐκκλησιάζω. *M.* άσω. convocare, tener assemblea. 2. arringare nell' assemblea. 3. citare uno avanti all' assemblea. 4. santificare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 3. [illegible]

Ἐκκλησιασμός (ὁ) radunanza di popolo. [illegible]

Ἐκκλησιαστήριον (τό) luogo, ove si raduna il popolo. [illegible]

Ἐκκλησιαστής - οῦ (ὁ) che raduna il popolo in assemblea. 2. oratore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐκκλησιαστικός - ή - όν. ecclesiastico. [illegible]

Ἔκκλησις - εως (ἡ) sfidamento. 2. evocazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἔκκλητος (ὁ, ἡ) convocato. ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]

Ἐκκλινής - έος (ὁ, ἡ) declinato, inclinato. [illegible]

Ἐκκλίνω. *M.* κλινῶ. declinare, inclinare. 2. inclinarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐκκναίω - ῶ. *M.* κναίσω. stracciare. [illegible]

Ἐκκοιμάομαι - ῶμαι. *M.* μηθήσομαι. dormire. [illegible] (καὶ ἐπμ.) svegliarsi. [illegible]

Ἐκκολυμβάω - ῶ. *M.* ήσω. sortir fuori a nuoto. [illegible]

Ἐκκομίζω. *M.* ίσω. portar fuori. [illegible]

Ἐκκομπάζω. *M.* άσω. insuperbirsi, ringalluzzarsi. [illegible]

Ἐκκοπεύς - εως (ὁ) istrumento per tagliare. [illegible]

Ἐκκοπή - ῆς (ἡ) tagliatura, troncamento. [illegible]

Ἔκκοπος (ὁ, ἡ) stanco. [illegible]

Ἐκκοπρίζω. *M.* ίσω, καὶ (πρόω - ῶ. *M.* ώσω) evacuare, scaricare il ventre. [illegible]

Ἐκκόπτω. *M.* κόψω. troncare, tagliare. [illegible]

Ἐκκορέω - ῶ. *M.* ήσω. scopare, nettare. [illegible] 2. (μτφρ.) devastare. [illegible]

Ἐκκοσμέω - ῶ. *M.* ήσω. ornare, abbellire. [illegible]

Ἐκκουφίζω. *M.* ίσω. alleggerire. [illegible] (τρπ.) sollevare, ricreare. [illegible]

Ἐκκρεμάννυμι καὶ Ἐκκρεμάω - ῶ. *M.* άσω. sospendere da... [illegible]

Ἐκκρεμής - έος (ὁ, ἡ) pendente, sospeso da... [illegible]

Ἐκκρίνω. *M.* κρινῶ. rigettare, disapprovare. [illegible]

Ἔκκριτος (ὁ, ἡ) scelto, distinto, eccellente. [illegible]

Ἐκκρούω. *M.* κρούσω. spingere, scacciare. [illegible]

Ἐκκτυπέω - ῶ. *M.* ήσω. far molto strepito. [illegible]

Ἐκκυκλέω - ῶ. *M.* ήσω. rivolger per mostrare. [illegible]

Ἐκκύκλημα - ατος (τὸ) macchina teatrale. [illegible]

Ἔκκυνος (ὁ, ἡ) (κυρ. σκύλος τοῦ κυνηγ.) (cane da caccia) che corre girando quà e là. [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible])

Ἐκλαλέω - ῶ. *M.* ήσω. pronunziare, divulgare. [illegible]

Ἐκλαμβάνω. *M.* λήψομαι. ricevere, prendere da uno. [illegible] (μτγν.) prendere in un senso, intendere una cosa in una o in un' altra maniera (*Λατ.* accipio.) [illegible]

Ἔκλαμπρος (ὁ, ἡ) rilucente, risplendente. [illegible]

Ἐκλαμπρύνω. *M.* υνῶ. far risplendere. [illegible]

Ἐκλάμπω. *M.* λάμψω. risplendere, rilucere. [illegible]

Ἔκλαμψις - εως (ἡ) splendore. [illegible]

Ἐκλανθάνω. *M.* ἐκλήσομαι. far dimenticare, obliare totalmente. [illegible]

Ἐκλέγω. *M.* έξω. scegliere, eleggere, esigere. [illegible]

Digitized by Google

Ἔκλειγμα (τὸ) elettuario. [illegible]

Ἐκλειπτικὸς - ή - όν. (ἀστρνμ.) ecclittico, ecclissale, che appartiene all' ecclissi. [illegible]

Ἐκλείπω. M. λείψω. lasciare, abbandonare. [illegible] 2. (ἑλλ.) mancare, morire. [illegible]

Ἐκλειτουργέω - ῶ. M. ήσω. adempire a' doveri della sua magistratura. [illegible]

Ἔκλειψις - εως (ή) mancanza. [illegible] (ἀμτβτ.) ecclissi (del sole o della luna) [illegible]

Ἐκλεκτικὸς - ή - όν. solito ad eleggere. [illegible] — εκτῶς, ἐπίῤ.

Ἐκλεκτὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - εκτῶς. scelto, degno di esser scelto, distinto. [illegible]

Ἔκλιμος (ὁ, ή) affamato grandemente. [illegible]

Ἐκλιπὴς - έος (ὁ, ή) mancante. [illegible]

Ἐκλογεὺς - έως (ὁ) elettore, esattore. [illegible]

Ἐκλογὴ - ῆς (ή) scelta, elezione. 2. Ecloga. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐκλογίζομαι. M. ίσομαι. contare. [illegible] (μτφορ.) meditare, esaminare. [illegible]

Ἐκλογισμὸς - οῦ (ὁ) calcolo. 2. riflessione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἔκλογος (ὁ, ή) = Ἐκλεκτός. 2. = Ἄλογος.

Ἔκλυσις - εως (ή) liberazione. 2. languidezza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἔκλυτος (ὁ, ή) languido. 2. dissoluto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐκλυτρόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. liberare, conservare. [illegible]

Ἐκλύω. M. ύσω. slegare, sciogliere. [illegible] (μτφορ.) liberare. [illegible] (συνκδ.) snervare, debilitare. [illegible]

Ἐκμαγεῖον (τὸ) spugna, fazzoletto. [illegible]

Ἐκμαίνω. M. ανῶ. rendere furioso, metter in furore. [illegible]

Ἐκμαλάσσω (ττω.) *M. άξω.* mollificare. [illegible]

Ἐκμαλθακόω - ῶ. M. ώσω. snervare, effeminare. [illegible]

Ἐκμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare a fondo, perfettamente. [illegible]

Ἐκμαραίνω. M. ανῶ. disseccare, appassare del tutto. [illegible]

Ἐκμαρτυρέω - ῶ. M. ήσω. attestare come testimonio auricolare. [illegible]

Ἐκμαρτυρία - ας (ή) testimonianza d'una persona assente, d'un testimonio auricolare. [illegible]

Ἐκμάσσω (ττω.) *M. άξω.* nettare, pulire, asciugare. [illegible]

Ἐκμελετάω - ῶ. M. ήσω. esercitarsi continuamente. [illegible]

Ἐκμελὴς - έος (ὁ, ή) dissonante. [illegible]

Ἐκμετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare. 2. trascorrere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐκμισθόω - ῶ. M. ώσω. affittare. [illegible]

Ἐκμορφόω - ῶ. M. ώσω. figurare, rappresentare. [illegible]

Ἐκνευρίζω. M. ίσω. snervare. [illegible] (μτφορ.) debilitare. [illegible]

Ἐκνεύρισις - εως (ή) indebolimento, snervamento. [illegible]

Ἐκνεύω. M. εύσω. inchinare il capo per evitare qualche cosa. [illegible]

Ἐκνηστεύω. M. εύσω. digiunare con esattezza. [illegible]

Ἐκνικάω - ῶ. M. ήσω. vincere, prevalere. [illegible]

Ἔκνομος (ὁ, ή) illegale, contrario alle leggi. [illegible]

Ἑκοντὶ καὶ Ἑκόντως, ἐπίῤ. = Ἑκουσίως.

Ἑκουσιάζομαι. M. άσομαι. fare, operare volontariamente. [illegible]

Ἑκουσιασμὸς (ὁ) azione volontaria, spontanea. [illegible]

Ἑκούσιος - α - ή - ος - ον. volontario. [illegible]

Ἑκουσίως, ἐπίῤ. volontariamente. [illegible]

Ἐκπαγλέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. stupefarsi, sorprendersi. [illegible]

Digitized by Google

Ἔκπαγλος (ὁ, ἡ) sorprendente, terribile. [illegible] — πάγλως, ἐπίῤ.

Ἐκπαθής - έος (ὁ, ἡ) assai sensibile. [illegible]

Ἐκπαίδευμα - ατος (τὸ) alunno. [illegible]

Ἐκπαιδεύω. M. εύσω. istruire, insegnare. [illegible]

Ἔκπαλαι, ἐπίῤ. da lungo tempo (Λατ. jamdudum.) [illegible]

Ἔκπαυμα - ατος (τὸ) riposo [illegible]

Ἐκπειράζω καὶ - ράομαι - ῶμαι. M. άσω - άσομαι. provare. [illegible]

Ἐκπέμπω. M. πέμψω. mandare fuori. [illegible] (τρπκ.) licenziare. [illegible]

Ἐκπεραίνω. M. ανῶ. terminare. [illegible]

Ἐκπέραμα - ατος (τὸ) sortita. [illegible]

Ἐκπεράω - ῶ. M. άσω. passare, traversare, sortire. [illegible]

Ἐκπεριλαμβάνω. M. λήψομαι. abbracciare, circondare da ogni lato. [illegible]

Ἐκπεριοδεύω. M. εύσω. raggirarsi d' intorno. [illegible]

Ἐκπεριπλέω - ῶ. M. πλεύσομαι. navigare d' intorno. [illegible]

Ἐκπέταμαι. M. πτήσομαι. volare. [illegible]

Ἐκπετήσιμος (ὁ, ἡ) pronto a volare. [illegible]

Ἐκπήγνυμι. M. πήξω. condensare, congelare. [illegible]

Ἐκπηδάω - ῶ. M. ήσω. slanciarsi, saltare. [illegible]

Ἐκπήδημα - ατος (τὸ) καὶ

Ἐκπήδησις - εως (ἡ) slancio, salto. [illegible]

Ἐκπιεστήριον (τὸ) torchio, strettojo. [illegible]

Ἐκπικραίνομαι. M. ανοῦμαι. diventare estremamente amaro. [illegible]

Ἐκπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere da ... 2. sortire con impeto. 3. fuggire. 4. incontrare. 5. perder il valore, la valuta. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Ἐκπλαγής - έος (ὁ, ἡ) sorpreso, stupefatto. [illegible] 2. (ἐνεργ.) = Ἐκπληκτικός.

Ἐκπλεονάζω. M. άσω. soprabbondare. [illegible]

Ἐκπλέω. M. εύσομαι. sortire dal porto, far vela. [illegible]

Ἔκπλεως - ω (ὁ, ἡ) ripieno. [illegible] — έως, ἐπίῤ.

Ἐκπληκτικός - ή - όν. sorprendente, stupendo, tremendo. [illegible] — ικῶς - ἐπίῤ.

Ἔκπληξις - εως (ἡ) sorpresa, stupore. [illegible]

Ἐκπληρόω - ῶ M. ώσω. empiere, compire, adempire. [illegible]

Ἐκπλήρωσις - εως (ἡ) empimento, adempimento, compimento. [illegible]

Ἐκπλήσσω (ττω). M. πλήξω. stupefare, sorprendere. [illegible]

Ἔκπλοος - ους (ὁ) partenza della nave. [illegible]

Ἐκπλύνω. M. υνῶ. lavare. [illegible]

Ἔκπλυτος (ὁ, ἡ) lavato. [illegible]

Ἐκπνευματόω - ῶ. M. ώσω. empire di fiato, gonfiare a soffio. 2. estrare il vento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐκπνέω. M. πνεύσομαι. respirare, spirare. [illegible] 2. (συνεκδ.) morire. [illegible]

Ἐκπνοή - ῆς (ἡ) respiro, esalazione. [illegible]

Ἔκπνοος - ους (ὁ, ἡ) privo di respiro, spirato, morto. [illegible]

Ἐκποδών, ἐπίῤ. lungi, lontano. [illegible]

Ἐκποιέω - ῶ. M. ήσω. dare uno per adottivo. 2. vendere, alienare. 3. terminare. 4. bastare. 5. (τρπρσ) è lecito, è possibile. 6. emancipare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Ἐκποίησις - εως (ἡ) alienazione, vendita. 2. emancipazione. 3. adottazione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐκποίητος (ὁ, ἡ) adottato. [illegible]

Digitized by Google

Ἐκπολεμόω-ῶ. *M.* ώσω. eccitare a guerra, provocare. կռուի գրգռել, պատերազմի վերցընել· քավկայա քալդըրմագ, ճէնկէ թահրիք էթմէք։

Ἐκπολέμωσις-εως (ἡ) l'azione d'eccitare a guerra. մարտի՝ պատերազմի գրգռելը· ճէնկէ թահրիք էթմէսի՝ քալդըրմասը։

Ἐκπολιορκέω-ῶ. *M.* ήσω. prendere una città per via d'assedio. քաղաքը պաշարելով առնել· մուհասարայի իլէ չէհիրի զապթըն էյլէմէք։

Ἐκπολιτεύω. *M.* εύσω. cambiare l'instituto del governo. տէրութեան կառավարութեան կերպը փոխել· իտարէյի տէվլէթի թէպտիլ էթմէք։

Ἐκπονέω-ῶ. *M.* ήσω. lavorare, operare. 2. coltivare, ornare. 3. dissolvere. 4. (ἀμτβτ.) sopportare. 5. travagliare, affaticarsi. գործել. 2. յարդարել, զարդարել. 3 լուծանել, հալեցընել. 4. քաշել, կրել. 5. աշխատիլ, յոգնիլ. իշլէմէք. 2. տիւզէլթմէք, տօնաթմագ. 3. չէօզմէք, էրիթմէք. 4. չէքմէք, թահամմիւլ էթմէք, տայանմագ. 5. չալըշմագ, եօրուլմագ. 6. (μὲ αἰτ.) ricercare, esaminare. փնտռել, քննել. արամագ, եօքլամագ։

Ἐκπονηρεύω. *M.* εύσω. depravare. պէղծցընել. պօզմագ, ֆէնալաշթըրմագ։

Ἐκπορεύομαι. *M.* εύσομαι. procedere. բղխիլ. իլէրի կիթմէք, սատըր օլմագ։

Ἐκπόρευσις-εως (ἡ) emanazione, processione. բղխումն. իլէրի կիթմէ, սատըր օլմա։

Ἐκπορευτὸς-ὴ-όν. (θλγ.) che procede. բղխող. իլէրի կիթէն, սատըր օլան։

Ἐκπορθέω-ῶ. *M.* ήσω. saccheggiare, rovinare, devastare. կապտել, թալլել, կործանել, աւրել. եաղմալամագ, խարապ էթմէք, եըգմագ, վիրան էթմէք։

Ἐκπόρθησις-εως (ἡ) saccheggio, devastazione. կապտելը, թալլելը, կործանելը. եաղմալամա, խարապ էթմէ։

Ἐκπορθήτωρ-ορος (ὁ) devastatore. կործանող, աւրող. խարապ էտիճի։

Ἐκπορθμεύω. *M.* εύσω. portar via per nave. նաւով տանել տանիլ. կէմի իլէ ալըպ կէօթիւրմէք։

Ἐκπράσσω (ττω). *M.* πράξω.=Εἰσπράττω.

Ἐκπρίζω. *M.* ίσω. segare. սղոցել. թէսթէրէ իլէ քէսմէք։

Ἐκπρόθεσμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-θέσμως. che passò il tempo fissato. սահմանեալ օրը անցած. թային վէտէլէն կէչմիշ կէչմիշ։

Ἐκπροφαίνω. *M.* ανῶ. mettere avanti, esporre, mostrare. առջեւ դնել՝ ցըցընել. էօնիւնէ գօյմագ, կէօսթէրմէք։

Ἐκπροφέρω. *M.* προοίσω. × = Ἐκφέρω.

Ἐκπρυμνίζω. *M.* ίσω. abbattere la poppa d'una nave. նաւին տատմոնակողմը խորտակել. կէմինին գույրուղունու խարապ էթմէք։

Ἐκπτύω. *M.* ύσω. sputare. 2. rigettare. թքնել. 2. մերժել. թիւքիւրմէք. 2. րէտտ էթմէք։

Ἔκπτωμα-ατος (τὸ) ciò che è caduto. 2. membro lussato, dislogato. ինկած բան. 2. անդէն ելած՝ խախտած անդամ. տիւշմիւշ նէսնէ. 2. չըքմըշ՝ պիրթիկիշ ազա։

Ἔκπτωσις-εως (ἡ) decadenza. 2. dislogamento di un membro, lussazione. ինկնալը. 2. անդամի մը ելլելը, անդէն խախտիլը. տիւշիւշ. 2. պիր ազանըն եէրինտէն օյնամասը, չըքմասը, պիրթիկմէսի։

Ἔκπτωτος (ὁ, ἡ) decaduto. ինկած. տիւշիւք, տիւշկիւն. (κοιν.) esiliato, bandito. աքսորուած, արտաքսեալ. նէֆի, սիւրկիւն օլմուշ։

Ἔκπυστος (ὁ, ἡ) conosciuto, noto. ծանօթ. թանըլմըշ, պիլինիր։

Ἐκραβδίζω. *M.* ίσω. cacciare a colpi di verghe. ծեծելով վռնտել. տէյնէքլէյէ գովմագ։

Ἐκρέω. *M.* ρεύσομαι. scorrere fuori. դուրս հոսել՝ վազել. տըշարը աքմագ։

Ἔκρηγμα (τὸ) ciò che fù stracciato. 2. luogo discosceso (*Λατ.* salebrae.) պատռտած բան. 2. սեպացեալ տեղի, վիհք. պատռելիք. եըրթըլմըշ՝ գարըշըլանմըշ նէսնէ. 2. սարփ՝ ուչուրումլու՝ եէր։

Ἐκρήγνυμι. *M.* ῥήξω. rompere, frangere, stracciare. կտրել, կոտրել, պատռտել. գըրմագ, գարըշըլմագ։

Ἔκρηξις-εως (ἡ) eruzione. ուժով դուրս գալը՝ ինկնալը՝ հոսելը. եէրը իլէ տըշարը՝ ադըրմասը՝ աքմասը։

Ἐκριζόω-ῶ. *M.* ώσω. sradicare. 2. devastare, distruggere. արմատէն խլել. 2. կործանել, աւրել. քէօքիւնտէն գօփարմագ. 2. խարապ՝ եէր իլէ եէքսան էթմէք։

Ἐκρίζωσις-εως (ἡ) sradicamento. արմատէն խլելը. քէօքիւնտէն գօփարմասը։

Ἐκριπτέω-ῶ καὶ Ἐκρίπτω, *M.* ήσω, καὶ ῥίψω. gettare fuori. դուրս նետել. տըշարը աթմագ։

Ἔκριψις-εως (ἡ) l'azione di gettare fuori. դուրս նետելը. տըշարը աթմասը։

Ἐκροή-ῆς (ἡ) effluenza, effondimento. դուրս թափուիլը. տըշարը տէօքիւլմէսի։

Ἐκσαλεύω. *M.* εύσω. agitare dalle fondamenta, scrollare. հիմէն շարժել, դղրդեցընել. թէմէլինտէն օյնաթմագ, սարսմագ, թիթրէթմէք։

Ἐκσπερματόομαι-οῦμαι. *M.* ώσομαι. andar in semenza. սերմի երթալ, սերմ տալու սկսիլ. թօհումա վարմագ, թօհումլանմագ։

Ἐκσπεύδω. *M.* πεύσω. andare con prescia, sollecitare. շուտով երթալ, ճեպել. չապուգ կիթմէք, աճելէ էթմէք։

Ἔκστασις-εως (ἡ) estasi, stupore. մտաց յափշտակութիւն, ապշութիւն. տալկըն- լըք, հէյրան գալմա. Ἴδε καὶ Ἔκπληξις.

Ἐκστατικὸς-ὴ-όν. estatico, attonito, stupefatto. յափշտակեալ միտք, ապշեալ. տալկըն, շաշգըն, ագըլը հօվալանմըշ, թէ- տիրտէն պիհապէր։

Ἐκστρατεία-ας (ἡ) marcia contro il nemico, incursione (contro il nemico.) արշաւանք (թշնամիի դէմ). չէրի, օրտուն սէֆէրի՝ ասքէրի ճէպհէյէ կէլմէսի (տիւշմէ- նէ գարշը)։

Ἐκστρατεύω. *M.* εύσω. marciare contro il nemico. թշնամիին դէմ երթալ՝ խաղալ. տիւշմէնէ գարշը եիւրիւմէք։

Ἐκστρατοπεδεύω. *M.* εύσω. accampare l'esercito fuor di. բանակը դուրսը կարգել. օրտուեու տըշարտա գօնտուրմագ։

Digitized by Google

Ἐκστρέφω. M. έψω. rovesciare. Ներքը գլուխ ընել, դարձընել. Էլնէ տեղաշը կը-ցէ՝ շրջէր[illegible]։

Ἐκσώζω. M. σώσω. liberare uno da un pericolo. Մէկը վտանգէ ազատել. դիւրին դէր թեթևութեամբ ազատութիւն։

Ἐκδαῖος - α - ον. che si fà al sesto giorno. վեցերորդ օրը եղող. ամիսին կիրակի օրն։

Ἐκταπεινόω - ῶ. M. ώσω. umiliare, abbassare grandemente. խիստ խոնարհեցընել. շատ ամչցուցածութիւն։

Ἐκταράσσω (ττω). M. άξω. scompigliare, disturbare totalmente. գլխովին տակն ու վրայ ընել, շփոթել. դիւրադիւրեան ամբ խառն եղած։

Ἔκτασις - εως (ή) tension, estensione. տարածութիւն, տարածութիւն. երկայնա, երկնցուցք. ձգում։

Ἐκτατὸς - ή - όν. esteso. տարածեալ. երկայնեալ։

Ἐκτείνω. M. ενῶ. tendere, distendere, allungare. 2. differire, indugiare. տարածել, լայնել, փռել, երկնցընել. 2. յապաղել. երկարել, ուշացնել. 2. [illegible]։

Ἐκτειχίζω. M. ίσω. terminare la fabbrica d'un muro. պարիսպ լմնցնել. դիւրաւ [illegible]։

Ἐκτελείωσις - εως (ή) compimento, esecuzione. կատարումն. լրում, [illegible]։

Ἐκτελευτάω - ῶ. M. ήσω. terminare, finire. լմնցնել, կատարել. [illegible]։

Ἐκτελέω - ῶ. M. έσω. compire, effettuare, eseguire, adempire. կատարել, գլուխ հանել. լրել եղեալ, [illegible]։

Ἐκτελὴς - έος (ό, ή) perfetto. կատարեալ. [illegible]։

Ἐκτέμνω. M. τεμῶ. tagliare, troncare. կտրել, կրճատել. [illegible]. (ὄθ.) castrare. ներքինացընել, կրտել. հատել։

Ἐκτενὴς - έος (ό, ή) assiduo, continuo, indefesso. շարունակ, յարատեւ, անխոնջ. [illegible]։

Ἐκτήκω. M. τήξω. consumare totalmente. գլխովին սպառել, ծախել. [illegible]։

Ἐκτημόριον (τὸ) la sesta parte di qualunque cosa. բանի մը վեցերորդ մասը. [illegible]։

Ἐκτίθημι. M. ἐκθήσω. esporre, metter fuori. 2. pubblicare. դուրս դնել. 2. հրատարակել. դուրսը [illegible]. 2. [illegible]։

Ἐκτικὸς - ή - όν. abituale, abituato, avvezzato. սովորական, սովորեալ, սովոր. [illegible]։

Ἐκτιμάω - ῶ. M. ήσω. stimare, onorare grandemente. 2. far montare, accrescere il prezzo. խիստ յարգել, պատուել. 2. գինը աւելցընել. [illegible]։

Ἐκτίμησις - εως (ή) l'azione di stimare, d'onorare grandemente. 2. accrescimento di prezzo. խիստ պատուելը՝ յար-գելը. 2. գինը աւելցընելը. [illegible]։

Ἔκτιμος (ό, ή) disonorato. անարգ, անպատիւ. [illegible]։

Ἐκτίνω. M. ίσω. pagare. վճարել. [illegible]։

Ἔκτμημα - ατος (τὸ) pezzo. կտոր. [illegible]։

Ἔκτοθεν, ἐπίῤ. X ἀντὶ Ἔκτοσθεν.

Ἔκτοθι, ἐπίῤ. fuori. դուրս, դուրսը։

Ἐκτομὴ - ῆς (ή) tagliatura, troncamento. կտրելը. [illegible]. (ὄθ.) castratura. կրտելը. [illegible]։

Ἐκτομίας - ου (ό) castrato, eunuco. կրտած, ներքինի. [illegible]։

Ἐκτομὶς - ίδος (ή) sportello. [illegible]։

Ἔκτομος (ό) tagliato, troncato. կտրած. [illegible]. (ὄθ. ουσ.) eunuco. ներքինի. [illegible]։

Ἐκτοξεύω. M. εύσω. dardeggiare. 2. terminare le freccie della faretra. նետ նետել. 2. կապարճին փետուրները լմնցընել. [illegible]։

Ἐκτοπίζω. M. ίσω. cambiare dimora. տեղը բնակարանը փոխել. [illegible]։

Ἐκτοπισμὸς (ό) mutazione di sito, partenza. տեղը բնակարանը փոխելը, [illegible]։

Ἔκτοπος (ό, ή) allontanato dal suo sito, forestiere. 2. assurdo. իր բնակարանէն հեռացած, դրսեցի. 2. անտեղի. [illegible]. 2. [illegible]. — ὅπως, ἐπίῤ.

Ἔκτος - η - ον. sesto. վեցերորդ. [illegible]։

Ἐκτὸς - ή - όν. (θετ. τ. Ἔχω.) che si può ottenere. ստանալը կարելի. [illegible]։

Ἐκτός, ἐπίῤ. fuori, eccetto, fuor chè, a meno chè. դուրս, զատ, բաց ի. դուրսը, [illegible]։

Ἔκτοσθε ή Ἔκτοσθεν. ἐπίῤ. = Ἐκτὸς. di fuori, lungi. դրսէն, հեռու. [illegible]։

Ἐκτραγῳδέω - ῶ. M. ήσω. raccontare con enfasi tragica. եղերերգական պատմութեամբ պատմել. [illegible]։

Ἐκτράπελος (ό, ή) straordinario. սովորականէն դուրս եղող, օտար. [illegible]։

Ἐκτραχηλίζω. M. ίσω. gettare per terra, atterrare. գետին զարնել, [illegible]։

Ἐκτρέπω. M. τρέψω. distornare, sviare, impedire. մոլորեցընել, ճամբէ հանել, արգելել. [illegible]. (μσ.) deviarsi. ճամբէ ելլել. [illegible]։

Ἐκτρέφω. M. θρέψω. = Ἀνατρέφω.

Ἐκτρέχω. M. θρέξομαι καὶ (συνθτ. δραμοῦμαι. sortire, slanciarsi correndo. վազելով ելլել՝ նետուիլ. [illegible]։

Ἐκτρίβω. M. τρίψω. fregare, pulire, net-

Digitized by Google

tare. [illegible]

'Εκτροπὴ - ῆς (ἡ) sviamento. 2. viottola. 3. canale. 4. l'azione di distornare. [illegible] 5. = Παρέκβασις.

῎Εκτροπος (ὁ, ἡ) sviato, distornato. [illegible]

'Εκτρυπάω - ῶ. M. ήσω. traforare. [illegible]

'Εκτρώγω. M. τρώξομαι. divorare, trangugiare. [illegible]

῎Εκτρωμα - ατος (τὸ) aborto. [illegible]

῎Εκτυπος (ὁ, ἡ) impresso. [illegible]

'Εκτυπόω - ῶ. M. ώσω. imprimere, formare. [illegible]

'Εκτύπωμα (τό) immagine, impressa. [illegible]

'Εκτύπωσις - εως (ἡ) l'azione d'imprimere, di formare. [illegible] 2. = 'Εκτύπωμα.

'Εκτύφω. M. θύψω. brucciare a fuoco lento. 2. eccitare. 3. render arrogante. [illegible]

'Εκυρὸς (ὁ) suocero (il padre del marito). [illegible]

'Εκφαίνω. M. φανῶ. mostrare, dispianare. [illegible]

'Εκφανὴς - έος (ὁ, ἡ) chiaro, noto, paleso, manifesto. [illegible]

'Εκφαντορία (ἡ) (θλγ.) rivelazione. [illegible]

῎Εκφαντος (ὁ, ἡ) = 'Εκφανής.

'Εκφέρω. M. ἐξοίσω. portar fuori. 2. presentare, palesare, pubblicare. 3. pronunziare. 4. produrre. [illegible]

'Εκφεύγω. M. φεύξομαι. fuggire. [illegible]

῎Εκφευξις - εως (ἡ) = 'Εκφυγή.

῎Εκφημι. M. φήσω. dire, pronunziare, parlare. [illegible]

'Εκφλεγματόω - ῶ. M. ώσω. convertire in flemma. [illegible]

'Εκφλέγω. M. φλέξω. brucciare, infiammare. [illegible]

'Εκφοβέω - ῶ. M. ήσω. spaventare, sbigottire. [illegible]

῎Εκφοβος (ὁ, ἡ) spaventato, sbigottito. [illegible]

'Εκφορὰ - ᾶς (ἡ) l'azione di portar fuori. 2. divulgazione. 3. funerale, mortorio. [illegible]

῎Εκφορος (ὁ, ἡ) che si può portare fuori. 2. divolgato. [illegible]

'Εκφράζω. M. άσω. esprimere, descrivere. [illegible]

῎Εκφρασις - εως (ἡ) espressione, descrizione. [illegible]

'Εκφραστικὸς - ὴ - όν. che sa esprimere le sue idee. [illegible]

'Εκφρονέω - ῶ. M. ήσω. folleggiare, uscir di senno. [illegible]

'Εκφροντίζω. M. ίσω. aver cura di . . . [illegible]

῎Εκφρων - ονος (ὁ, ἡ) folle, insensato. [illegible]

'Εκφυγὴ - ῆς (ἡ) fuga, sutterfugio. [illegible]

῎Εκφυλος (ὁ, ἡ) forestiere, straniero, chi non è dell'istessa tribù. [illegible]

'Εκφυσάω - ῶ. M. ήσω. soffiare con forza. [illegible]

῎Εκφυσις - εως (ἡ) germinazione, generazione, procreazione. [illegible]

'Εκφύω. M. φύσω. produrre, generare, procreare. [illegible]

'Εκφωνέω - ῶ. M. ήσω. declamare, pronunziare. [illegible]

'Εκφώνησις - εως (ἡ) declamazione, pronunzia. [illegible]

'Εκχέω. M. εύσω. versare fuori, effondere. [illegible]

'Εκχορεύω. M. εύσω. sortire dal coro. [illegible]

Digitized by Google

օճէն՝ պար քաղաքներուն կարգէն դուրս ելլել. հօրաքան՝ բաշխ օմխայանլըքըն ալլա-ալընտան տըշարը չըքմագ:

Ἐκχρηματίζομαι. *M.* ἰσομαι. esigere della moneta. տուրք պահանջել. փարա՝ ալմաք թալապ էթմէք:

Ἐκχρώννυμι. *M.* χρώσω. colorare, tingere, toglier a una roba il color naturale. ներկել, բնական գոյնը առնել. պօյամագ, շէյին քէնտի ասըլ պօյասը քէնտի կիտէրմէք:

Ἐκχύνω (Γρφ.) ἀντὶ Ἐκχέω.

Ἔκχυσις - εως (ἡ) effluenza. արտահոսութիւն. տըշարը աքմասը՝ տէօքիւլմէսի:

Ἔκχυτος (ὁ, ἡ) versato fuori. դուրս թափուած. տըշարը տէօքիւլմիւշ:

Ἐκχώννυμι. *M.* χώσω. far un mucchio di terra, ammucchiare la terra. հող կուտել, հողակոյտ ընել. թօփրագ թօփլամագ՝ եըղմագ, թօփրագ եըղընը էթմէք:

Ἐκχωρέω - ῶ. *M.* ήσω. ritirarsi, allontanarsi da... անդէ մը քաշուիլ, հեռանալ. պիր եէրտէն չէքիլմէք, ուզագլաշմագ:

Ἐκψύχω. *M.* ψύξω. svenirsi. մարիլ. պայըլմագ:

Ἑκὼν - οῦσα - όν. chi agisce, opera di spontanea volontà, volontario. կամաւոր գործօղ, կամաւոր. հէվէսիլէ իխթիյարը իլէ իշլէյէն՝ քէնտի, մուրատը, րազըլը:

Ἐλάα (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Ἐλαία.

Ἐλαιοβαφὴς - έος, Ἐλαιοβρεχής, Ἐλαιόβροχος καὶ Ἐλαιόδευτος (ὁ, ἡ) tinto, bagnato d' olio. ձիթով թաթխուած՝ թրջուած. զէյթուն եաղընա պաթմըշ՝ ըսլանմըշ:

Ἐλαιοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile all'olivo o all' olio. ձիթենիի կամ ձիթի նման. զէյթուն աղաճընա եախօտ եաղընա պէնզէր:

Ἐλαιόθρεπτος (ὁ, ἡ) nutrito d'olio. ձիթով սնած. զէյթուն եաղը իլէ պէսլէնմիշ:

Ἐλαιολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie le olive. ձիթապտուղ ժողվող. զէյթուն թօփլայան:

Ἐλαιόμελι - ιτος (τὸ) eleomele (sorta di olio, che ha sapor di mele). մեղրի համ ունեցող ձէթ. պալ տատընտա պիր նէվի զէյթուն եաղը:

Ἔλαιον (τὸ) olio. ձէթ. զէյթուն եաղը:

Ἐλαιοποιία - ας (ἡ) confezione d'olio. ձէթ գործելը՝ հանելը. զէյթուն եաղը չըքարմասը՝ եափմասը:

Ἐλαιοπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vende l'olio. ձէթ վաճառելու տեղ. զէյթուն եաղը սաթըլաճագ մահալ, եաղճը թիւքեանը:

Ἐλαιοπώλης (ὁ) venditore d'olio. ձէթ ծախող. զէյթինճի եաղճը:

Ἔλαιος (ὁ) oleastro. վայրի ձիթենի. եապանի զէյթուն աղաճը:

Ἐλαιοτριβεῖον καὶ Ἐλαιοτρόπιον (τὸ) macinatojo, infrantojo d'olio (Λατ. trapetum). ձիթահանք. զէյթուն եաղը չըքարաճագ տէյիրմէնի:

Ἐλαιοτρύγυτος (ὁ) raccolta delle olive. ձէթ ժողվելը. զէյթուն թօփլամասը:

Ἐλαιότρυγον (τὸ) morchia, feccia d'olio. (Λατ. amurca.) ձիթի մրուր. զէյթուն եաղը թորթասը:

Ἐλαιουργὸς (ὁ, ἡ) colui che fà dell' olio. ձէթ շինող. զէյթին եաղը եափան:

Ἐλαιοφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' oliva. ձիթապտուղ բերող. զէյթուն հասըլ էտէն. (οὐσ.) Ἐλαιοφόρον (τὸ) vaso da olio. ձիթի աման. զէյթուն եաղը քապը:

Ἐλαιόφυτος (ὁ, ἡ) (κυρ. τόπος) (luogo) piantato di olivi. ձիթենի տնկուած (տեղ). զէյթուն աղաճը տիքիլմիշ (մահալ):

Ἐλαιόω - ῶ. *M.* ώσω. fregare, ungere con olio. ձիթով շփել՝ օծել. զէյթուն եաղը իլէ օվալամագ՝ եաղլամագ:

Ἐλαιὼν - ῶνος (ὁ) luogo piantato d'olivi, oliveto. ձիթենիք, ձիթենիով լի տեղ. զէյթինլիք:

Ἐλαιωτὸς - ἡ - όν. unto d'olio. ձիթով օծուած. եաղլանմըշ:

Ἔλανδρος (ὁ, ἡ) che riduce alla schiavitù gli uomini. մարդիկները գերի վարող. ինսանլարը եէսիր էտէն:

Ἑλάνη - ης (ἡ) face, fiaccola. ջահ. մաշալա:

Ἔλασμα - ατος (τὸ) lama di metallo. մետաղի տախտակ, թիթեղ. մատէն թապագասը, թահթա պէնզէրի մատէն:

Ἐλάσσωμα, Ἐλάσσων. κτλ. ἴδε Ἐλάττωμα, Ἐλάττων. κτλ.

Ἐλάτη (ἡ) abete. եղեւնի. չամ աղաճը:

Ἐλατήριον (τὸ) elaterio (sugo del cocomero asinino). վայրի վարունգի հիւթ. եապանի խըյար եօզու:

Ἐλατίνη (ἡ) elatine. (Γαλλ. velvote). արմըտեաց ձիլ բուսնօղ տունկ մը. եէրին իւզերի պիթէն պիր նէվ օթ:

Ἐλάτινος - η - ον. abetino. եղեւնեայ. չամտան:

Ἐλατὸς - ἡ - όν. duttile. ծաւալական, կռանելի. տաղըներ, չէքիլիրինիր:

Ἐλαττονάκις, ἐπίῤ. poche volte, di raro. քիչ անգամ. ազ տէֆա:

Ἐλαττόω - ῶ. *M.* ώσω. diminuire, render minore. նուազեցընել, քիչցընել, փոքրացնել. ազալթմագ, էքսիլթմէք, տահա աշաղըլթմագ:

Ἐλάττωμα - ατος (τὸ) mancanza, difetto. պակասութիւն. գուսուր, նուգսան:

Ἐλάττων - ονος (ὁ, ἡ) minore, deteriore, inferiore, meno. ուրիշէ աւելի պզտիկ՝ ցած՝ վար, ստորնագոյն, աւելի քիչ. տահա քիւչիւք, տահա ալչագ, տահա աշաղը, տահա ազ:

Ἐλάττωσις - εως (ἡ) diminuzione, difetto. պակսիլը, պակասութիւն, թերութիւն. ազալմասը, էքսիլիք, գուսուր:

Ἐλαττωτικὸς - ἡ - όν. diminutivo. նուազական. քիւչիւլթիճի, ազալթըճը:

Ἐλαύνω. *M.* ἐλάσω καὶ Ἀττ. ἀντὶ Ἐλῶ. cacciare, spignere. 2. menare (il carro, il cavallo ecc.) 3. lavorare un metallo duttile. վռնտել, առաջէն խնկնալ, հրել. 2. վարել (կառք՝ ձի եւ այլն.) 3. ծաւալական մետաղ մը գործել. գովմագ, իթմէք. 2. սիւրմէք (արապա, աթ վէ սայիրէ). 3. չէքիլիր մաղէնի իշլէմէք:

Ἐλάφειος (ὁ, ἡ) di cervo. եղջերուի պատկանած. կէյիքէ տաիր:

Digitized by Google

Ἐλαφηβολία - ας (ἡ) caccia de' cervi. եղջերուի որս. կէյիք ավը։

Ἐλαφηβολιών - ῶνος (ὁ) il nono mese degli antichi Ateniesi (15. Febb. — 15. Mar.) Հին Աթենացւոց իններորդ ամիսը (15 փետրվար — 15 Մարտ). էսքի Աթինալըլարըն դոքուզունճու այը (Սէֆէր 15 — Րէպիւլ էվէլ 15)։

Ἐλαφηβόλος (ὁ) cacciatore dei cervi. եղջերուի որսորդ. կէյիք ավճըսը։

Ἐλαφόβοσκον (τὸ) elafobosco (erba). եղջերուաց ցանկալի խոտ մըն է. կէյիքլէրին ղայեթ սէվտիկի պիր նէվի օթլուգ տըր։

Ἐλαφοειδής (ὁ, ἡ) simile al cervo. եղջերուի նման. կէյիքէ պէնզէր։

Ἐλαφοκτόνος (ὁ, ἡ) che ammazza i cervi. եղջերուները մեռցընող. կէյիքլէրի էօլտիւրէն։

Ἔλαφος (ὁ καὶ ἡ) cervo e cerva. արու ու մատակ եղջերու. էրքէք վէ տիշի կէյիք։

Ἐλαφρία - ας (ἡ) leggerezza, agilità. 2. incostanza, sciocchezza. թեթեւութիւն, արագաշարժութիւն. 2. փոփոխութիւն, թեթեւսոլիկութիւն. խաֆիֆլիք, չէվիքլիք. 2. պէքարարլըք, չէվիքչէլիք։

Ἐλαφρίζω. M. ίσω. alleggerire. թեթեւցընել. խաֆիֆլէթմէք։

Ἐλαφρόπους - οδος (ὁ, ἡ) celere, veloce. արընթաց, արագոտն. չապուք այաղլը, էլաէքէ, էլչին։

Ἐλαφρὸς - ὰ - όν. leggiero, agile. 2. sciocco, incostante. թեթեւ, արագաշարժ. 2. թեթեւսոլիկ, փոփոխամիտ. խաֆիֆ, չապուք, չէվիք. 2. չէվիքչէ, գարարսըզ։

Ἐλαφρότης - ητος (ἡ) = Ἐλαφρία.

Ἐλαφρύνω. M. υνῶ. alleggerire. թեթեւցընել. խաֆիֆլէթմէք։

Ἐλάχιστος - η - ον. minimo, piccolissimo. խիստ փոքր՝ պզտիկ. էն քիւչիւք, էտնա, ազըր։

Ἐλαχύς - εῖα - ύ. piccolo, curto, poco. պզտիկ, կարճ, քիչ. քիւչիւք, քըսա, ազ։

Ἐλεγεία (ἡ) (ἐνν. ᾠδή) καὶ Ἐλεγεῖον (τὸ) elegia, canto lugubre. ողբերգութիւն, ողբերգական տաղ. խազըլ քասըտէ։

Ἐλεγκτικός - ή - όν. chi ama o proprio a rimproverare. յանդիմանելու սիրող կամ յարմար. թաղեր էթմէյէ սէվէն եախօտ ույղուն։

Ἐλεγκτὸς - ή - όν. riprensible. յանդիմանելու. թաղեր՝ թէքտիր՝ օլունմաղա ...

Ἐλεγμὸς (ὁ) riprensione. յանդիմանութիւն. թաղեր, թէքտիր, ազարլանմա։

Ἔλεγος (ὁ) canto lugubre. ողբերգական տաղ. մաթէմլի նաղմէ։

Ἐλεγχής - έος (ὁ, ἡ) degno d'obbrobrio, infame. անարգուելու, խայտառակ. ռէզիլ օլունմաղա, ռըզվայ։

Ἔλεγχος (ὁ) rimprovero, riprensione. 2. elenco, indice. յանդիմանութիւն. 2. ցանկ (գրքերու). թաղեր, թէքտիր. 2. ֆիհրիսթ։

Ἔλεγχος - εος - ους (τὸ) biasimo, obbrobrio, infamia. անարգանք, արհամարհանք, խայտառակութիւն. խօրլուգ, պէթնամլըք, ռէզալէթ։

Ἐλέγχω. M. ἐλέγξω. biasimare. նախատել, արհամարհել. խօրլամագ. 2. (μτγν.) convincere. փաստով յաղթել, ընդդէմ ... ... իլէ իլզամ էթմէք։

Ἐλεεινολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare con una voce compassionevole. ողորմելի ձայնով մը խօսիլ. աճընըլը սէս իլէ սէօյլէմէք։

Ἐλεεινολογία - ας (ἡ) discorso compassionevole. ողորմելին ողորմաձայն խօսք. աճընըլը սէօզ սէօյլէմէք։

Ἐλεεινὸς - ή - όν. compassionevole, miserabile. ողորմելի, ցաւալի. աճընըլը, պէրպատ։

Ἐλεέω - ῶ. M. ήσω. compassionare, aver misericordia. կարեկցիլ, ողորմիլ. աճըմագ, մէրհամէթ էթմէք։

Ἐλεημονικὸς - ή - όν. = Ἐλεήμων.

Ἐλεημοσύνη - ης (ἡ) misericordia. 2. limosina. գթածութիւն. 2. ողորմութիւն. մէրհամէթ. 2. սատաքա։

Ἐλεήμων - ονος (ὁ, ἡ) compassionevole, misericordioso. կարեկից, գթած, ողորմած. աճըյան, տէրտտաշ օլան, մէրհամէթլի, թէրահհիւմլի։ — μόνως, ἐπίῤ.

Ἐλειὸς - οῦ (ὁ) ghiro. 2. scojattolo. (Λατ. sciurus.) առնէտ. 2. սկիւռ. կէմ ... 2. ... , թիյին։

Ἐλελίζω. M. ίσω. gridare di dolore. աղաղակ ձայն հանել, ցաւէն պոռալ. աճըլը սէս՝ սէտա չըգարմագ, աճըտընտան հայգըրմագ։

Ἑλένιον - ου (τὸ) elenio. (Γαλλ. aunée), enula campana. Հեղենիոն, կղմուխ. (բժշկական խոտ մըն է). ... օթու, ...։

Ἔλεος - ου (ὁ) compassione, pietà. կարեկցութիւն, ողորմութիւն, գութ. տէրտտաշլըք, մէրհամէթ։

Ἐλευθερία - ας (ἡ) libertà. ազատութիւն. ազատլըք։

Ἐλευθεριάζω. M. άσω. agire, parlare, comportarsi liberamente. ազատօրէն գործել՝ խօսիլ՝ վարուիլ. ազատ գօյլը իշլէմէք՝ սէօյլէմէք՝ տավրանմագ։

Ἐλευθέριος (ὁ, ἡ) generoso, liberale. առատաձեռն, ազատական. ալիճէնապ, ճօմէրտ, ազատէ։

Ἐλευθεριότης - ητος (ἡ) liberalità, generosità. առատաձեռնութիւն. ճօմէրտլիք, ալիճէնապլըք։

Ἐλευθερόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha figli liberi. ազատ զաւակ՝ որդիք ունեցող. էվլատլարը ազատ՝ էսիր օլմայան։

Ἐλευθεροπρεπής - έος (ὁ, ἡ) che conviene ad una persona liberale. առատաձեռն անձի մը վայելած. ալիճէնապ պիր քիմսէյէ եաքըշան։ — πρεπῶς, ἐπίῤ.

Ἐλεύθερος - α - ον. libero. ազատ. էսիրլիքտէն օլմայան։

Ἐλευθερόστομος (ὁ, ἡ) che parla con franchezza. համարձակութեամբ խօսող. ճէսարէթ իլէ սէօյլէյէն։

Ἐλευθερόω - ῶ. M. ώσω. liberare. ազատել. ազատ էթմէք, էսիրլիքտէն գուրթարմագ։

Ἐλευθέρως, ἐπίῤ. liberamente. ազատութեամբ. ազատճա իլէ։

Ἐλευθέρωσις - εως (ἡ) liberazione, ազատութիւն. գուրթուլուշ։

Ἐλευθερωτής - οῦ (ὁ) liberatore, reden-

Digitized by Google

tore. ազատիչ, փրկիչ · գուրթարըճը, խա- լասէտիճի :

Ἔλευσις - εως (ἡ) venuta, arrivo. գալուստ, հասանելը · Կէլիշ, վարըշ :

Ἐλεφανταγωγὸς (ὁ) conduttore di elefanti. փիղ վարող · Ֆիլ սիւրիճի :

Ἐλεφαντάρχης - ου (ὁ) capo di quelli che combattono sopra gli elefanti. փղերուն վրայէն պատերազմողներուն գլուխը · Ֆիլլերին իւզերինտէ ճէնկ էտէնլէրին պաշըը :

Ἐλεφαντίασις - εως (ἡ) elefantiasi, lebbra elefantina. էլէֆանդական բորոտութիւն, ուռկութիւն · Ճիւզամլըք, ալաճըգլըք (պիր նէվի ալաճա) :

Ἐλεφάντινος - η - ον. elefantino. փղական, էլէֆանդական · Ֆիլէ տայիր, ֆիլտիշինտէն մամուլ :

Ἐλεφαντομαχία - ας (ἡ) combattimento di elefanti. փղերու կռիւ · Ֆիլ տէօյիւշիւ :

Ἐλεφαντομάχος (ὁ, ἡ) che combatte contro o cogli elefanti. փղերու դէմ կամ հետը կռուող · Ֆիլլերէ գարշը եահօտ ֆիլլէր իլէ պէրապէր տէօյիւշէն :

Ἐλεφαντώδης (ὁ, ἡ) simile all' elefante. փղի նման · Ֆիլէ պէնզէր, ֆիլտիշինէ պէնզէր :

Ἐλέφας - αντος (ὁ) elefante. փիղ · Ֆիլ, ֆիլտիշի · 2. (συνεκδχ.) avorio. փղոսկր · Ֆիլ տիշի · 3. = Ἐλεφαντίασις.

Ἔλιγμα - ατος (τὸ) inviluppo. պատատուրք · 2. = τῷ

Ἑλιγμὸς - οῦ (ὁ) giro, rotazione. պտոյտ, հոլովում · Տէվիր, տօլաշմա, տօլաշըգ :

Ἑλικίας - ου (ὁ) = Ἑλικοειδής.

Ἑλίκη - ης (ἡ) salcio (albero) ուռի · Սէօկիւտ աղաճը :

Ἑλικοειδής - έος (ὁ) tortuoso, elicoide. ոլորապտոյտ · Տօլաշըգ, եըլան կիպի : — ειδῶς. ἐπίῤ.

Ἑλικτὴρ - ῆρος (ὁ) braccialetto. 2. collana. 3. pendente, orecchino. ապարանջան · 2. մանեակ · 3. գինդ. օղ · Պիլէզիկ · 2. Կէրտանլըգ · 3. Քիւփէ :

Ἑλικὼν - ῶνος (ὁ) strumento di musica a nove corde. Ինը աղի ունեցող կերպ մը նուագարան · Տօգուզ թէլլի պիր սազ ալէթի :

Ἑλίκωψ - ωπος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi vivaci. կայտառ աչք ունեցող · օյնաք՝ կէօզլիւ :

Ἐλινύω. M. ύσω. riposare. հանգչիլ, դադրիլ · Րահաթ իթմէք, տինլէնմէք :

Ἕλιξ - ικος (ἡ) elica, giro, rotazione. 2. viticcio. 3. elice. ոլորտ, շրջան, պտոյտ · 2. Խխղ՝ գինւոյ որթոյ · 3. ականջին բոլորակ արտաքին շրջապատը · Տէվիր, եըլան կիպի տէօնմէ · 2. Ասմա ֆիլիզի · 3. Գուլաղըն տըշարըտագի տէվիրէսի :
4. = Ἑλικτήρ.

Ἑλίσσω (ττω). M. ίξω. rotolare, girare, հոլովել, կլորել · Տէվիր էթմէք, չէվիրմէք, եուվարլամագ :

Ἑλίχρυσος (ὁ) elicriso. (fiore) ոսկեգոյն ծաղիկ մըն է · Ալթըն րէնկլի պիր նէվի չիչէքտիր (չիչէք) :

Ἕλκος - εος (τὸ) ulcera. կեղ, հին ու խոր խոց · Եարա, էսքի վէ տէրին եարա :

Ἕλκυσις - εως (ἡ) attrazione. ձգողութիւն · Քէնտինէ չէքմէքլիք :

Ἕλκυσμα - ατος (τὸ) scoria di argento, elcisma. կղկղանք արծաթոյ · Կիւմիւշ պօգու

Ἑλκυσμὸς (ὁ) attrazione. ձգողութիւն · Քէնտիյէ չէքմէ :

Ἑλκυστὴρ - ῆρος (ὁ) che serve a tirare. քաշելու յարմար · Չէքմէյէ եարայան :

Ἑλκυστικὸς - ὴ - όν. attrattivo. ձգողական · Քէնտիյէ չէքէն : — ικῶς, ἐπίῤ. 2. = Θελκτήριος.

Ἑλκυστὸς - ὴ - ον. attratto, tirato. ձգեալ, քաշուած · Չէքիլմիշ :

Ἑλκύω. M. ύσω. attrarre. 2. distendere. իրեն քաշել · 2. լարել, ձգտել · Քէնտիյէ չէքմէք · 2. Կէրմէք · 3. = Θέλγω.

Ἕλκω. M. ἕλξω. = τ. προηγ.

Ἕλκωμα - ατος (τὸ) la parte ulcerata. կեղի գործած մասը · Եարալանմըշ թարաֆ :

Ἕλκωσις - εως (ἡ) ulcerazione. կեղի գոյանալը · Եարալանմագ :

Ἐλλαμβάνω. M. λήψομαι. prendere, pigliare. բռնել · Թութմագ :

Ἐλλαμπρύνω. M. υνῶ. render brillante. փայլունցընել · Փարլաթմագ :

Ἐλλάμπω. M. λάμψω. illustrare, illuminare. լուսաւորել · Ըշըգլանտըրմագ, Այտընլըգ էթմէք · (πθ.) rilucere, brillare, illuminarsi. փայլիլ, լուսաւորիլ · Փարլամագ, Այտընլըգ օլմագ, ըշըգլանմագ :

Ἔλλαμψις - εως (ἡ) splendore. 2. illuminazione di mente. փայլումն, պայծառութիւն · 2. մտաց լուսաւորութիւն · Փարլագլըգ, շաւք · 2. Ֆիքր նուրլանմասը :

Ἑλλεβόρος καὶ Ἐλλέβορος - ου (ὁ) Elleboro (pianta) եղեբորոս, կամ վրացի · Զօպալագ օթու, Գար չիչէյի :

Ἔλλειμμα - ατος (τό) ciò che manca. պակաս բան · Էքսիկլիկ նէսնէ · 2. (μτφορ.) mancanza, difetto. պակասութիւն, յանցանք · Գուսուր, Գապահաթ :

Ἐλλειπὴς - έος (ὁ, ἡ) (σπντρ. τ.) Ἑλλιπής.

Ἐλλείπω. M. λείψω. mancare, trascurare, omettere. 2. esser inferiore. պակսիլ, պակասութիւն ընել, զանց առնել, մէկ դի ձգել · 2. ստորնագոյն ըլլալ · Էքսիկ օլմագ, Գուսուր իթմէք, իհմալ իթմէք, պըրագմագ · 2. Պաշգա աշաղը՝ էքսիք օլմագ :

Ἔλλειψις - εως (ἡ) mancanza. 2. omissione, difetto. պակասութիւն · 2. զանցառութիւն · Էքսիկլիկ, Էքսիլլիք · 2. Գուսուր, Թագսիրաթ :

Ἑλληνίζω. M. ίσω. grecizzare, imitare gli Elleni, comportarsi da Greco. Յունաց նմանիլ, Յունաց պէս վարուիլ, Հոռոմանալ · Րումա պէնզէմէք, Րում կիպի տավրանմագ :

Ἑλληνικὸς - ὴ - όν. Ellenico, Greco. Հելլենական · Եունանի :

Ἑλληνικῶς. ἐπίῤ. alla maniera dei Greci, da Greco. Յունաց պէս, Հոռոմ պէս · Րում կիպի, Եունանի թարզընտա :

Ἑλληνισμὸς - οῦ (ὁ) grecismo, ellenismo. Հելլենաբանութիւն, յունաբանութիւն · Րում տիլի սէօզլէրի իթմէք, եունանի լիսանի գուլլանմասը :

Ἑλληνιστὴς - οῦ (ὁ) grecista, ellenista. յունախօս, Յունաց նմանող · Րում տի-

Digitized by Google

[illegible]

'Ἑλληνιστὶ, ἐπίῤ. in greco, in lingua greca. [illegible]

'Ἑλλιμενίζω. Μ. ίσω. trovarsi nel porto. 2. approdare nel porto. 3. esigere i diritti di porto. [illegible]

'Ἑλλιμένιον (τὸ) ancoraggio, diritto di porto. [illegible]

'Ἑλλιμένισις -εως (ἡ) l'approdare nel porto. [illegible]

'Ἑλλιμενιστής - οῦ (ὁ) esattore d'ancoraggio. [illegible]

'Ἑλλιπὴς (ὁ, ἡ) mancante, imperfetto. [illegible] — ιπῶς. ἐπίῤ.

'Ἑλλοβίζω. Μ. ίσω. esser coperto di guscio. [illegible]

'Ἑλλοβόκαρπος καὶ

"Ἑλλοβος καὶ

'Ἑλλοβοσπέρματος (ὁ, ἡ) di cui il frutto è coperto di guscio. [illegible]

'Ἑλλόγιμος (ὁ, ἡ) illustre. [illegible]

"Ἑλλογος (ὁ, ἡ) dotato di ragione, ragionevole. [illegible] — λόγως. ἐπίῤ.

Ἑλλὸς (ὁ) = Νεβρός.

'Ἑλλυπος (ὁ, ἡ) afflitto, tristo, mesto. [illegible]

'Ἑλλυχνιάζω. Μ. άσω. attaccare uno stoppino. [illegible]

'Ἑλλύχνιον (τὸ) lucignolo, stoppino. [illegible]

'Ἑλξίνη - ης (ἡ) parietaria, vetriuola (erba). [illegible]

"Ἑλξις - εως (ἡ) attrazione. [illegible]

'Ἑλπιδοδότης - ου (ὁ) che dà della speranza, che fà sperare. [illegible]

'Ἑλπιδοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. tormentare qualcuno con delle speranze vane. [illegible]

'Ἑλπίζω. Μ. ίσω. sperare. [illegible]

'Ἑλπὶς - ίδος (ἡ) speranza. [illegible]

"Ἑλπισμα - ατος (τὸ) ciò che si spera. [illegible]

'Ἑλπιστικὸς - ἡ - όν. solito a sperare. [illegible]

'Ἑλπιστὸς - ἡ - όν. sperabile. [illegible]

"Ἑλπω (Χ. Μ.) far sperare. [illegible] (μσ.) "Ἑλπομαι. sperare. [illegible]

"Ἑλυμα (τὸ) manico dell' aratro. [illegible]

"Ἑλυμος (ὁ) flauto di bosso. 2. cassetta di cetra. 3. panico. [illegible]

'Ἑλύω. Μ. ύσω. inviluppare, coprire. [illegible]

"Ἑλυτρον (τὸ) inviluppo, coperto. 2. guscio, corteccia. 3. scatola. [illegible]

'Ἑλώδης - εος (ὁ, ἡ) paludoso. [illegible]

"Ἑλωρ - ωρος (τὸ) preda, bottino. [illegible]

'Ἑλώριον (τὸ) ὑπκρ. τ. προηγ.

'Ἑμαυτοῦ - ῆς (ἡ δοτ.) 'Ἑμαυτῷ - ῇ (ἡ αἰτ.) 'Ἑμαυτὸν - ήν. (Χ. ὀνμστ.) ἀντνμ. di me stesso. [illegible]

'Ἑμβαδὸν. ἐπίῤ. a piedi. [illegible]

"Ἑμβαδον - ου (τὸ) (μθμτκ.) la superficie d'una figura geometrica. [illegible]

'Ἑμβαθύνω. Μ. υνῶ. approfondare. [illegible] (ἐλλ. ἢ ἀμτβ.) penetrare. [illegible]

'Ἑμβαίνω. Μ. βήσομαι. entrare. [illegible]

'Ἑμβάλλω. Μ. βαλῶ. gettare dentro. 2. proporre. [illegible] 2. [illegible] 3. (ἐλλ. ἢ ἀμτβτ.) lanciarsi. [illegible] Ἴδε καὶ Εἰσβάλλω (2).

"Ἑμβαμμα (τὸ) salsa, intingolo. [illegible]

'Ἑμβὰς - άδος (ἡ) una specie di scarpa. [illegible]

'Ἑμβασιλεύω. Μ. εύσω. regnare in. [illegible]

"Ἑμβασις - εως (ἡ) entrata. [illegible]

'Ἑμβαστάζω. Μ. άσω. portare dentro. [illegible]

'Ἑμβατεύω. Μ. εύσω. entrare dentro. [illegible]

'Ἑμβατήριος - α ἢ ος - ον. che concerne l'entrata o la marcia dell'esercito. [illegible]

'Ἑμβάτης - ου (ὁ) cavaliere. 2. soldato di mare. (Λατ. classiarius). [illegible]

'Ἑμβατὸς (ὁ, ἡ) (τόπος) accessibile. [illegible]

'Ἑμβάφιον (τὸ) vasetto per le salse. [illegible]

Digitized by Google

Ἐμβιβάζω. M. άσω. imbarcare. [illegible]

Ἔμβιος (ὁ, ἡ) vivo. 2. vitale. [illegible]

Ἔμβλεμμα - ατος (τὸ) sguardo. [illegible]

Ἐμβλέπω. M. βλέψω. contemplare, osservare, guardare con occhi fissi. [illegible]

Ἔμβλημα - ατος (τὸ) emblema. 2. mosaico. [illegible]

Ἐμβολή (ἡ) incursione, invasione. 2. imboccatura d'un fiume. [illegible] ἴδε καὶ Εἰσβολή.

Ἐμβολιμαῖος - α - ον καὶ

Ἐμβόλιμος (ὁ, ἡ) inserto. [illegible]

Ἐμβολισμός (ὁ) inserzione. [illegible]

Ἔμβολος (ὁ) caviglio. 2. sprone di nave. 3. portico. [illegible]

Ἐμβρέχω. M. έξω. tuffare, bagnare in. [illegible]

Ἐμβρίθεια - ας (ἡ) serietà, gravità, costanza. [illegible]

Ἐμβριθής - έος (ὁ, ἡ) serio, grave, costante, prudente. [illegible] — ιθῶς. ἐπίῤ.

Ἐμβροντάω - ῶ. M. ήσω. stordire, sbalordire. [illegible]

Ἐμβρόντητος (ὁ, ἡ) stordito, sbalordito. [illegible]

Ἐμβροχή - ῆς (ἡ) l'azione di bagnare, di tuffare. [illegible]

Ἔμβροχος (ὁ, ἡ) bagnato, tuffato. [illegible] 2. (ἐν. βρόχος.) preso in lacci. [illegible]

Ἔμβρυον (τὸ) feto. [illegible]

Ἐμβυθίζω. M. ίσω. immergere, tuffare. [illegible]

Ἐμέ, αἰτ. τ. ἀντνμ Ἐγώ.

Ἔμεσις - εως (ἡ) = Ἐμετός.

Ἔμεσμα (τὸ) ciò che si rigetta per vomito. [illegible]

Ἐμετιάω - ῶ. M. ήσω. aver voglia di vomitare. [illegible]

Ἐμετικός - η - όν. che eccita il vomito, emetico. [illegible]

Ἐμέω - ῶ. M. ήσω. vomitare. [illegible]

Ἐμετός - οῦ (ὁ) vomito. [illegible]

Ἐμμαίνομαι. M. μανοῦμαι. infuriarsi. [illegible]

Ἐμμανής (ὁ, ἡ) pieno di furia, infuriato. [illegible] — μανῶς. ἐπίῤ.

Ἐμμάχομαι. M. μαχοῦμαι. combattere in. [illegible]

Ἐμμέθοδος (ὁ, ἡ) metodico, fatto secondo le regole. [illegible]

Ἐμμέλεια - ας (ἡ) armonia, melodia. [illegible]

Ἐμμελετάω - ῶ. M. ήσω. esercitarsi in. [illegible]

Ἐμμελής - έος (ὁ, ἡ) armonioso, melodico. [illegible] — ελῶς. ἐπίῤ.

Ἐμμενής (ὁ, ἡ) permanente. [illegible]

Ἐμμένω. M. ενῶ. perseverare, resistere. [illegible]

Ἔμμεσος (ὁ, ἡ) mezzano, che è nel mezzo. [illegible]

Ἔμμετρος (ὁ, ἡ) misurato, metrico. [illegible] — μέτρως. ἐπίῤ.

Ἔμμηνος (ὁ, ἡ) d'un mese. [illegible] (ὅθεν.) Ἔμμηνα (τὰ) i mestrui. [illegible]

Ἔμμορφος (ὁ, ἡ) che ha una forma, formato. [illegible]

Ἐμός - ή - όν. (ἀντνμ. κτητ. ά προσ.) mio. [illegible]

Ἐμπάθεια - ας (ἡ) affetto, commozione. [illegible]

Ἐμπαθής (ὁ, ἡ) commosso, appassionato. [illegible]

Ἐμπαίζω. M. παίξομαι. burlare, deridere. [illegible]

Ἐμπαίκτης - ου (ὁ) beffardo. [illegible]

Ἔμπαλιν. ἐπίῤ. in dietro. 2. al contrario. [illegible]

Ἐμπαρέχω. M. έξω. permettere. [illegible]

Ἔμπας. ἐπίῤ. tuttavia, con tutto ciò. [illegible]

Ἐμπάσσω (ττω) M. πάσω. spargere dentro. [illegible]

Ἔμπεδος (ὁ, ἡ) fermo, stabile, solido. [illegible] — πεδα καὶ — πέδως. ἐπίῤ.

Ἐμπεδόω-ῶ. *M.* ώσω. consolidare, affermare, stabilire, osservare con rigore, fortemente. [illegible]

Ἐμπειράζω. *M.* άσω. provare. [illegible]

Ἐμπειρέω-ῶ. *M.* ήσω. avere l'esperienza, conoscere per esperienza. [illegible]

Ἐμπειρία-ας (ἡ) esperienza. [illegible]

Ἐμπειρικός-ή-όν. empirico. [illegible]

Ἔμπειρος (ὁ, ἡ) esperto. [illegible] — ειρως, ἐπίῤ.

Ἐμπεριγράφω. *M.* γράψω. circoscrivere dentro. [illegible]

Ἐμπεριέχω. *M.* ἕξω. comprendere, contenere. [illegible]

Ἐμπεριλαμβάνω. *M.* λήψομαι. = τ. προηγ.

Ἐμπεριληπτικός-ή-όν. capace. [illegible]

Ἐμπετάννυμι. *M.* πετάσω. stendere sopra. [illegible]

Ἐμπηδάω-ῶ. *M.* ήσω. saltare dentro. [illegible]

Ἔμπηρος (ὁ, ἡ) storpiato. [illegible]

Ἐμπικραίνω. *M.* ανῶ. rendere amaro. [illegible]

Ἔμπικρος (ὁ, ἡ) amaretto. [illegible]

Ἐμπίπτω. *M.* πεσοῦμαι. cadere sopra, esser incontrato, capitare. (Λατ. obvius fio). [illegible]

Ἐμπιστεύω. *M.* εύσω. confidarsi, affidarsi. [illegible]

Ἔμπιστος (ὁ, ἡ) credibile, sincero. [illegible]

Ἐμπλαστός-ή-όν. applicato in forma d' impiastro, impiastrato. [illegible]

Ἔμπλαστρον (τὸ) καὶ

Ἔμπλαστρος (ἡ) impiastro. [illegible]

Ἐμπλατύνω. *M.* υνῶ. allargare, estendere. [illegible]

Ἐμπλέκτης-ου (ὁ) colui che scalda il ferro per arriciare i capelli (Λατ. ciniflo), (Γαλ. friseur.) [illegible]

Ἐμπλέκω. *M.* ἕξω. intrecciare. 2. imbrogliare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἔμπλεος καὶ Ἀττ. Ἔμπλεως (ὁ, ἡ) ripieno. [illegible] — έως. ἐπίῤ.

Ἔμπληκτος (ὁ, ἡ) stupido, stupefatto. [illegible] — πλήκτως, ἐπίῤ.

Ἐμπληξία-ας (ἡ) stupidezza. [illegible]

Ἐμπλήσσω (ττω). *M.* πλήξω. = Ἐκπλήσσω.

Ἐμπλοκή (ἡ) imbroglio. [illegible]

Ἐμπνευματόω-ῶ. *M.* ώσω. gonfiare, empir di vento. [illegible]

Ἐμπνευμάτωσις-εως (ἡ) l'azione di gonfiare, d'empire di vento. 2. flatuosità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐμπνευματικός-ή-όν. flatuoso, ventoso. [illegible]

Ἔμπνευσις-εως (ἡ) inspirazione. [illegible]

Ἔμπνευστος-η-ον. inspirato. [illegible]

Ἐμπνέω. *M.* εύσω. spirare dentro. 2. inspirare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (ἀμτβτ.) respirare, vivere. [illegible]

Ἐμπνίγω. *M.* πνίξομαι ἢ πνιξοῦμαι. soffocare in. [illegible]

Ἔμπνικτος (ὁ, ἡ) cotto dentro un vaso ben chiuso. [illegible]

Ἐμπνοή (ἡ) soffio. [illegible]

Ἔμπνοος-ους (ὁ, ἡ) che respira. [illegible]

Ἐμποδίζω. *M.* ίσω. impedire. [illegible]

Ἐμποδών (τὸ) ostacolo, impedimento. [illegible]

Ἐμπόδιος (ὁ, ἡ) che serve d'ostacolo. [illegible]

Ἐμπόδισμα-ατος (τὸ) = Ἐμπόδιον.

Ἐμποδισμός (ὁ) l'azione d'impedire. [illegible]

Ἐμποδιστικός-ή-όν. che può impedire. [illegible]

Ἐμπόδιον. ἐπίῤ. avanti i piedi, per ostacolo. [illegible]

Ἐμποιέω-ῶ. *M.* ησω. cagionare, produrre. [illegible]

Ἐμποιητικός-ή-όν. producente. [illegible]

Ἐμποικίλλω. *M.* ιλῶ. far un broccato. [illegible]

Digitized by Google

Ἐμπολαῖος - α ον. che presiede al commercio. 2. relativo al negozio, appartenente al commercio, commerciale. [illegible]

Ἐμπολάω - ῶ. Μ. ήσω. trafficare, commerciare, comprare o vendere. [illegible]

Ἐμπολεμέω - ῶ. Μ. ήσω. far la guerra in. [illegible]

Ἐμπολεύς - έως (ὁ) mercante. [illegible]

Ἐμπολέω - ῶ. Μ. ήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἐμπολάω.

Ἐμπολὴ (ἡ) = Ἐμπόλησις καὶ Ἐμπόλημα.

Ἐμπόλημα (τὸ) merce. 2. guadagno, lucro. [illegible]

Ἐμπόλησις - εως (ἡ) vendita, compera, commercio. [illegible]

Ἔμπολις - ιδος (ὁ, ἡ) cittadino. [illegible]

Ἐμπολιτεύω. Μ. εύσω. render qualcuno cittadino. [illegible] (μσ.) esser cittadino, avere i diritti di cittadinanza. [illegible]

Ἐμπονέω - ῶ. Μ. ήσω. applicarsi, occuparsi in. [illegible]

Ἔμπονος (ὁ, ἡ) laborioso. [illegible]

Ἐμπορεία - ας (ἡ) = Ἐμπορία.

Ἐμπορεῖον (τὸ) emporio, mercato, piazza. [illegible]

Ἐμπόρευμα - ατος (τὸ) mercanzia, merce. [illegible]

Ἐμπορεύομαι. Μ. εύσομαι. commerciare, trafficare, essere mercante, trafficante. [illegible]

Ἐμπορευτικὸς - ἡ - όν. = Ἐμπορικός.

Ἐμπορία - ας (ἡ) commercio, traffico. 2. mercanzia. 3. emporio. [illegible]

Ἐμπορικὸς - ἡ - όν. commerciale, mercantile. [illegible]

Ἐμπόριον (τὸ) emporio, piazza, mercato. [illegible]

Ἐμπόριος (ὁ, ἡ) = Ἐμπορικός.

Ἔμπορος - ου (ὁ, ἡ) mercante, negoziante, trafficante. [illegible]

Ἔμπουσα - ης (ἡ) vampiro. [illegible]

Ἔμπρακτος (ὁ, ἡ) efficace. [illegible] — πράκτως. ἐπίῤ.

Ἐμπρέπω (Χ. Μ.) distinguersi frà. [illegible]

Ἐμπρήθω. Μ. ήσω. infiammare, accendere. [illegible]

Ἔμπρησις - εως (ἡ) καὶ

Ἐμπρησμὸς - οῦ (ὁ) incendio, abbruciamento. [illegible]

Ἐμπρηστὴς - οῦ (ὁ) abbruciatore, incendiario. [illegible]

Ἐμπρίω. Μ. ίσω. segare. 2. stringere, mordere. [illegible] 2. [illegible]

Ἐμπρόθεσμος (ὁ, ἡ) puntuale. [illegible]

Ἔμπροσθα, ἐπίῤ. Δ. ἡ Αἰολ. ἀντὶ Ἔμπροσθεν.

Ἔμπροσθε ✕ ἀντὶ

Ἔμπροσθεν, ἐπίῤ. innanzi, avanti. [illegible]

Ἐμπρόσθιος (ὁ, ἡ) che è d'avanti, anteriore. [illegible]

Ἐμπρόσωπος (ὁ, ἡ) che è d'avanti gli occhi. [illegible]

Ἔμπρωρος (ὁ, ἡ) inchinato verso la prora. [illegible]

Ἐμπτύω. Μ. πτύσω. sputare in faccia. [illegible]

Ἔμπυος (ὁ, ἡ) purulento. [illegible]

Ἐμπυρεύω. Μ. εύσω. accendere. 2. scaldare. [illegible] 2. [illegible]

Ἔμπυρος (ὁ, ἡ) infiammato, tutto fuoco. 2. febbricitante. [illegible] 2. [illegible]

Ἐμὺς ἢ Ἑμὺς - ύος (ἡ) tartaruga (specie di materia di sostanza ossea). [illegible]

Ἐμφάνεια - ας (ἡ) apparizione, apparenza. [illegible]

Ἐμφανὴς - έος (ὁ, ἡ) visibile, apparente, cospicuo. [illegible]

Ἐμφάνισις - εως (ἡ) καὶ

Ἐμφανισμὸς (ὁ) apparizione. [illegible]

Ἔμφανσις - εως (ἡ) = Ἔμφασις.

Ἐμφαντικὸς - ἡ - όν. espressivo, enfatico. [illegible]

Ἔμφασις - εως (ἡ) enfasi, espressione e-

Digitized by Google

nergica. [illegible]

'Εμφατικός - ή - όν. espressivo, enfatico. [illegible] — κῶς. ἐπίῤ.

"Εμφατος (ὁ, ἡ) detto, espresso con enfasi. [illegible]

'Εμφέρω. Μ. ἐνοίσω. portare dentro. 2. oggettare, rinfacciare. 3. rassomigliare. [illegible]

'Εμφιλοκαλέω - ῶ. Μ. ήσω. cercar d'illustrarsi in qualche cosa. [illegible]

'Εμφιλοσοφέω - ῶ. Μ. ήσω. darsi, occuparsi alla filosofia, osservare, contemplare da filosofo. [illegible]

'Εμφιλοσόφημα (τὸ) questione filosofica. [illegible]

'Εμφιλόσοφος (ὁ, ἡ) consentaneo a' principj della filosofia. [illegible]

'Εμφλεβοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. segnare, cavar sangue. [illegible]

'Εμφλέγω. Μ. φλέξω. infiammare, brucciare. [illegible]

"Εμφλοξ - ογος (ὁ, ἡ) infiammato, tutto fuoco. [illegible]

"Εμφοβος (ὁ, ἡ) spaventato. [illegible]

'Εμφορέω - ῶ. Μ. ήσω. = Εἰσφορέω. (συνήθ. μσ. μὲ γεν.) empirsi il ventre. [illegible]

"Εμφορτος (ὁ, ἡ) carico. [illegible]

"Εμφραγμα - ατος (τὸ) turaglio. 2. siepe. [illegible]

"Εμφραξις - εως (ἡ) ostruzione, turamento. [illegible]

'Εμφράσσω (ττω) Μ. φράξω. turare, serrare. [illegible]

'Εμφρονέω - ῶ. Μ. ήσω. esser prudente. [illegible]

"Εμφρουρος (ὁ, ἡ) custodito. [illegible]

"Εμφρων - ονος (ὁ, ἡ) sensato, prudente, savio. [illegible]

'Εμφύλιος καὶ

"Εμφυλος (ὁ, ἡ) nazionale. [illegible] (κυρ.) Πόλεμος (ὁ) guerra civile. [illegible]

'Εμφυσάω - ῶ. Μ. ήσω. soffiar dentro. [illegible]

'Εμφύσημα - ατος (τὸ) tumore. [illegible]

'Εμφυτεύω. Μ. εύσω. piantare in. 2. introdurre. [illegible]

"Εμφυτος (ὁ, ἡ) naturale, innato. [illegible]

'Εμφύω. Μ. ύσω. produrre, far nascere in. [illegible]

'Εμφωλεύω. Μ. εύσω. farsi il nido annidare, stare nascosto nel suo nido. [illegible]

"Εμφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce. [illegible]

'Εμφώτειος (ὁ, ἡ) splendido. [illegible]

'Εμφωτίζω. Μ. ίσω. = 'Ελλάμπω.

'Εμψάω - ῶ. Μ. ψήσω. asciugare, nettare in. [illegible]

'Εμψηφίζω. Μ. ίσω. calcolare, contare assieme. [illegible]

"Εμψοφος (ὁ, ἡ) che fa rumore. [illegible]

"Εμψυχος (ὁ, ἡ) vivente, animato. [illegible]

'Εμψυχόω - ῶ. Μ. ώσω. animare, vivificare. [illegible]

'Εμψύχω. Μ. ψύξω. rinfrescare, raffreddare. [illegible]

'Εν, πρόθ. in. 2. dentro. 3. avanti. [illegible]

"Εν - ἑνός (τὸ) οὐδ. τ. Εἷς.

'Εναβρύνομαι. Μ. υνοῦμαι. glorificarsi, vantarsi. [illegible]

'Εναγὴς - έος (ὁ, ἡ) esecrabile (Λατ. sacer), detestabile. [illegible]

'Εναγκαλιάζομαι. Μ. άσομαι. abbracciare. [illegible]

"Εναγχος. ἐπίῤ. testè, poco fà. [illegible]

'Ενάγω. Μ. άξω. citare in giudizio, convenire, denunziare. [illegible]

'Εναγώνιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - νίως. concernente il combattimento. 2. veemente. [illegible]

'Εναδιαφορέω - ῶ. Μ. ήσω. essere indifferente. [illegible]

'Ενάενος ἢ 'Ενάετος (ὁ) d'un anno (Λατ. anniculus). [illegible]

'Ενάερος (ὁ, ἡ) aereo. [illegible]

Digitized by Google

Ἔναιμος (ὁ, ἡ) che ha il sangue. 2. insanguinato, [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἐναιμότης-ητος (ἡ) natura sanguinea. [illegible]

Ἐναίρω. M. αρῶ. ammazzare, rovinare. [illegible]

Ἐνακούω. M. ακούσομαι. udire. 2. obbedire. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἐναλείφω. M. είψω. ungere, fregare. [illegible]

Ἐνάλιος-α-ον. (ὁ, ἡ) marino, marittimo. [illegible]

Ἐναλλαγὴ-ῆς (ἡ) cambiamento. [illegible]

Ἐνάλλαγμα-ατος (τὸ) cambio. [illegible]

Ἐναλλάξ. ἐπίῤ. reciprocamente. [illegible]

Ἐναλλάσσω (ττω) M. άξω. cambiare, permutare. [illegible]

Ἔναλλος (ὁ, ἡ) differente, cambiato. [illegible] — ἄλλως. ἐπίῤ.

Ἐναναπαύομαι. M. παύσομαι. riposare. [illegible]

Ἐνανθρωπέω-ῶ. M. ήσω. rivestirsi la natura umana, incarnarsi. [illegible]

Ἐνανθρώπησις-εως (ἡ) incarnazione. [illegible]

Ἐναντίβιος (ὁ, ἡ) avversario, nemico. [illegible]

Ἐναντιόβουλος (ὁ, ἡ) di parere contrario. [illegible]

Ἐναντιογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) = Ἐναντιόβουλος.

Ἐναντιοδύναμος (ὁ, ἡ) di forza contraria. [illegible]

Ἐναντιολογέω-ῶ. M. ήσω. contraddire. [illegible]

Ἐναντιολογία-ας (ἡ) contraddizione. [illegible]

Ἐναντιολόγος (ὁ, ἡ) contradditore. [illegible]

Ἐναντίον. ἐπίῤ. ἢ πρόθ. Ἴδε Ἐναντίος.

Ἐναντιοπαθέω-ῶ. M. ήσω. avere delle affezioni contrarie, esser antipatico. [illegible]

Ἐναντιοπαθὴς-έος (ὁ, ἡ) antipatico. [illegible]

Ἐναντίος-α-ον. contrario, opposto. [illegible]. 2. (συντάξ.) nemico. [illegible] (τὸ οὐδ.)

Ἐναντίον. ἐπίῤ. avanti. 2. contro. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἐναντιότης-ητος (ἡ) contrarietà, opposizione. [illegible]

Ἐναντιόφωνος (ὁ, ἡ) contradicente, [illegible]

Ἐναντιόω-ῶ. M. ώσω. opporre. [illegible] (μσ.) opporsi, resistere. [illegible]

Ἐναντίωμα-ατος (τὸ) ostacolo, ciò che si oppone. [illegible]

Ἐναντιωματικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. avversativo. [illegible]

Ἐναντίως-ἐπίῤ. all' opposto. [illegible]

Ἐναντίωσις-εως (ἡ) opposizione, contrarietà. [illegible]

Ἐναπογράφος (ὁ, ἡ) registrato. [illegible]

Ἐναπογράφω. M. γράψω. registrare. [illegible]

Ἐναποκινδυνεύω. M. εύσω. arrischiarsi in qualche cosa. [illegible]

Ἐναποκλείω. M. κλείσω. inchiudere. [illegible]

Ἐναπολαμβάνω. M. λαύσομαι. contenere. [illegible]

Ἐναπολαύω. M. λήψομαι. godere. [illegible]

Ἐναπολογέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. scusarsi. [illegible]

Ἐναπομένω. M. ενῶ. restare in. [illegible]

Ἐναπορέω-ῶ. M. ήσω. essere imbarazzato in qualche cosa. [illegible]

Ἐναποτιμάω-ῶ. M. ήσω. pagare in merci ciò che si deve in moneta. [illegible]

Ἐναποτυπόω-ῶ. M. ώσω. imprimere in. [illegible]

Ἐνάπτω. M. άψω. legare, attaccare. 2. accendere. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ἔναρα (τὰ) spoglia. [illegible]

Ἐνάργεια-ας (ἡ) evidenza, chiarezza. [illegible]

Ἐναργής-έος (ὁ, ἡ) evidente, chiaro. [illegible] — αργῶς, ἐπίῤ.

Ἐνάρετος (ὁ, ἡ) virtuoso. [illegible] — έτως. ἐπίῤ.

Ἐναρής-έος (ὁ, ἡ) adattato. [illegible]

Ἔναρθρος (ὁ, ἡ) articolato. [illegible] — άρθρως, ἐπίῤ.

Ἐναρίζω, M. ίσω. ammazzare. 2. spogliare.

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐναριθμέω-ῶ. M. ήσω. contare, numerare frà. [illegible]

Ἐναρίθμητος, Ἐναρίθμιος, Ἐνάριθμος (ὁ, ἡ) numerato, annoverato frà. [illegible]

Ἐναρμόζω. M. όσω. adattare, aggiustare dentro. [illegible]

Ἐναρμονικὸς-ή-όν καὶ

Ἐναρμόνιος (ὁ, ἡ) armonico, armonioso. [illegible]

Ἐνάρμοστος (ὁ, ἡ) adattato, aggiustato. [illegible]

Ἐναρμόττω = Ἐναρμόζω.

Ἔναρος (ὁ, ἡ) imprecato. [illegible]

Ἔναρχος (ὁ, ἡ) che ha origine, principio. [illegible]

Ἑνάς-άδος (ἡ) unità. [illegible]

Ἐνασθενέω-ῶ. M. ήσω. essere debole in qualche cosa. [illegible]

Ἐνάστρος (ὁ, ἡ) ornato di stelle. 2. oggeto all' influenza delle stelle. [illegible] 2. [illegible]

Ἐνατενίζω. M. ίσω. fissare gli occhi sopra. [illegible]

Ἔνατος-η-ον = (καὶ κατά τινας ὀρθότ.) Ἔννατος.

Ἐναυγάζω. M. άσω. risplendere, brillare. [illegible] (μτβτ.) illuminare. [illegible]

Ἐναυλίζομαι. M. ίσομαι. alloggiarsi in. [illegible]

Ἔναυλος (ὁ) alloggio. [illegible]

Ἔναυλος (ὁ, ἡ) recente, nuovo. [illegible]

Ἔναυσμα (τὸ) incentivo. [illegible]

Ἐναύω. M. αύσω. far fuoco. [illegible]

Ἐναφανίζω. M. ίσω. distruggere. [illegible]

Ἐναφροδισιάζω. M. άσω. far all' amore, parlar amorosamente. [illegible]

Ἔνδαδος (ὁ, ἡ) pieno di fiaccole, [illegible]

Ἐνδεδομένως. ἐπίῤ. lassamente. [illegible]

Ἐνδεής-έος (ὁ, ἡ) povero, bisognoso, indigente. [illegible] — δεῶς, ἐπίῤ.

Ἔνδεια-ας (ἡ) indigenza, povertà. [illegible]

Ἔνδειγμα (τὸ) indizio, argomento. [illegible]

Ἐνδείκνυμι. M. δείξω. indicare, mostrare. 2. denunziare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἔνδειξις-εως (ἡ) dimostrazione, indicazione. [illegible] 2. (ἰατρ.) sintomo. [illegible]

Ἕνδεκα (οἱ-αἱ-τὰ) ἄκλ. ἀριθμ. (11) undici. [illegible]

Ἑνδεκαετής-έος (ὁ, ἡ) di undici anni. [illegible]

Ἑνδεκάζω. M. άσω. celebrare festa all'undecimo giorno del mese. [illegible]

Ἑνδεκάκις. ἐπίῤ. undici volte. [illegible]

Ἑνδεκάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di undici cubiti o bracci. [illegible]

Ἑνδέκατος-η-ον. undecimo. [illegible]

Ἐνδελέχεια-ας (ἡ) continuità, perennità. [illegible]

Ἐνδελεχέω-ῶ. M. ήσω. esser continuo, perseverare. [illegible]

Ἐνδελεχής-έος (ὁ, ἡ) continuo, assiduo. [illegible]

Ἐνδέξιος (ὁ, ἡ) che si trova alla parte destra. 2. prospero. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἔνδεσμα-ατος (τὸ) καὶ

Ἔνδεσμος (ὁ) ciò che è legato, fagotto. [illegible]

Ἔνδετος (ὁ, ἡ) legato. [illegible]

Ἐνδέχομαι. M. δέξομαι. ammettere, accettare. [illegible] 2. (τρτπρσ.) Ἐνδέχεται. è possibile. [illegible]

Ἐνδέω. M. δεήσω. mancare, essere impotente. 2. esser bisognoso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἔνδηλος (ὁ, ἡ) manifesto. [illegible]

Ἐνδημέω-ῶ. M. ήσω. vivere in patria. [illegible]

Ἐνδημία-ας (ἡ) residenza in patria. [illegible]

Ἔνδημος (ὁ, ἡ) chi vive in patria. [illegible]

Ἐνδιάγω. M. άξω. trattenersi, restare in qualche luogo. [illegible]

Ἐνδιάζω. M. άσω. fare la meridiana, meriggiare. [illegible]

Ἐνδιάθετος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -θέτως. connaturale, innato. [illegible] 2. = τῷ

Ἐνδιάθηκος (ὁ, ἡ) (libro) canonico. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (γένος). [illegible]

Ἐνδιαιτάομαι-ῶμαι. *M.* ἤσομαι. vivere o abitare in. [illegible]

Ἐνδιάσκευος (ὁ, ἡ) abbellito. [illegible]

Ἐνδιατάσσω (ττω.) *M.* τάξω. regolare, mettere in ordine dentro. [illegible]

Ἐνδιατρίβω. *M.* τρίψω. impiegarsi, trattenersi, occuparsi in. [illegible]

Ἐνδιάω-ῶ. *M.* άσω. trovarsi a ciel scoperto. [illegible]

Ἐνδίδωμι. *M.* δώσω. presentare, dar in mano. 2. accordare, condiscendere, permettere. 3. dar occasione, sospetto, sentore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐνδιήκω. *M.* ήξω. trovarsi in! (Λατ. insum). [illegible]

Ἔνδικος (ὁ, ἡ) legittimo, giusto. [illegible]

Ἔνδιος-η-ον. meridiano. [illegible]

Ἔνδοθεν, ἐπίῤ. di dentro. [illegible]

Ἐνδοιάζω. *M.* άσω. dubitare, essere in dubbio, esitare. [illegible]

Ἐνδοίασις-εως (ἡ) καὶ

Ἐνδοιασμός (ὁ) dubbio, incertezza, esitazione. [illegible]

Ἐνδοιαστής-οῦ (ὁ) colui che dubita. [illegible]

Ἐνδοιαστός-η-όν. dubbio, sospettoso. [illegible] — αστῶς, ἐπίῤ.

Ἐνδομάχης-ου (ὁ) che combatte dentro la casa. [illegible]

Ἐνδομυχέω-ῶ. *M.* ήσω. abitare in casa. [illegible]

Ἐνδόμυχος (ὁ, ἡ) interiore, occulto. [illegible]

Ἔνδον. ἐπίῤ. dentro (Λατ. intus). [illegible]

Ἔνδοξος (ὁ, ἡ) glorioso, illustre, onorifico. 2. consentaneo all' opinione commune. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐνδόσιμος (ὁ, ἡ) condiscendente. [illegible]

Ἔνδοσις-εως (ἡ) condescendenza. [illegible]

Ἐνδότατος-η-ον. intimo. [illegible]

Ἐνδότερος-α-ον. interiore. [illegible]

Ἐνδρομή-ῆς (ἡ) corso. [illegible]

Ἐνδρομίς-ίδος (ἡ) mantello foderato. [illegible]

Ἐνδυκέως. ἐπίῤ. benignamente, diligentemente. [illegible]

Ἔνδυμα-ατος (τὸ) vestimento. [illegible]

Ἐνδυναμόω-ῶ. *M.* ώσω. corroborare, fortificare. [illegible]

Ἐνδυναστεύω. *M.* εύσω. regnare, esser potente. [illegible]

Ἔνδυσις-εως (ἡ) il vestirsi. [illegible]

Ἐνδύομαι. *M.* δύσομαι. vestirsi. [illegible]

Ἐνδυστυχέω-ῶ. *M.* ήσω. essere disgraziato, infelice. [illegible]

Ἐνδυτός-ἡ ἢ ος-ον. che si può vestire. [illegible]

Ἐνδύω. *M* ύσω. vestire. [illegible] (μσ.) insinuarsi, penetrare. [illegible]

Ἐνέδρα-ας (ἡ) imboscata, aguato. [illegible]

Ἐνεδρευτής-οῦ (ὁ) insidiatore. [illegible]

Ἐνεδρευτικός-ἡ-όν. solito a stendere imboscata. [illegible]

Ἐνεδρεύω. *M.* εύσω. star in aguato, esser in imboscata. [illegible]

Ἐνεικονίζω. *M.* ίσω. figurare in, rappresentare, dipingere in. [illegible]

Ἔνειμι *M.* ἐνέσομαι. essere in o trà (Λατ. insum) [illegible]

Ἕνεκα ἢ Ἕνεκεν. πρόθ. per, a favore (Λατ. ob, propter.) [illegible]

Ἐνενήκοντα (καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ) ἴδε Ἐννενήκοντα. κτλ.

Ἐνεορτάζω. *M.* άσω. festeggiare, solennizzare. [illegible]

Ἐνεός (ννεός)-ά-όν. muto, mutolo. [illegible]

Ἐνεότης-ητος (ἡ) mutolezza. [illegible]

Ἐνεπίδημος (ὁ, ἡ) forestiere, passeggiere. [illegible]

Ἐνεπιορκέω-ῶ. *M.* ήσω. spergiurare a nome di... [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

'Ενεπίσχημμα-ατος (τὸ) sequestro, pegno giudiciario. [illegible]

'Ενεπισκήπτομαι. M. σκήψομαι. far instanza in giudizio e dimandare che sia depositata una parte dei beni confiscati del suo debitore. [illegible]

'Ενέπω. M. ἐνισπήσω. dire, raccontare. [illegible]

'Ενεργάζομαι. M. άσομαι. operare, produrre, metter in opera. 2. guadagnare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ενέργεια (ἡ) operazione, efficaccia, energia. [illegible]

'Ενεργέω-ῶ. M. ήσω. fare, agire, operare. [illegible] (πθ. μτγν.) esser oppresso da una forza invisibile. [illegible] (ὅθ.) 'Ενεργούμενοι (οἱ) gli energumeni, gli ossessi. [illegible]

'Ενέργημα-ατος (τὸ) effetto. [illegible]

'Ενεργητικὸς-ή-όν. operativo. [illegible] (γρμτ.) attivo. [illegible]

'Ενεργοβατέω-ῶ. M. ήσω. guadagnare, far lucro da... [illegible]

'Ενεργὸς (ὁ, ἡ) attivo, operativo. [illegible] — εργῶς. ἐπίῤ.

"Ενεροι (οἱ) i morti, le anime (Λατ. manes.) [illegible]

'Ενερόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) livido, pallido, che ha il colore d'un morto. [illegible]

'Ενεστως-ῶσα-ώς. presente. [illegible]

'Ενευδιάω-ῶ. M. άσω. librarsi sulle ali. (Γαλλ. planer.) [illegible]

'Ενευδοκιμέω-ῶ. M. ήσω (μὲ δοτ.) illustrarsi in qualche cosa. [illegible]

'Ενεύναιος (ὁ, ἡ) che si mette sul letto, che serve di coperta. [illegible]

'Ενεύχομαι. M. εὔξομαι. pregare per. [illegible]

'Ενεχυράζω. M. άσω. prendere o dare in pegno, impegnare. [illegible]

'Ενεχυρασμὸς (ὁ) il dare o prendere in pegno. [illegible]

'Ενέχυρον (τὸ) pegno, ostaggio, caparra. [illegible]

'Ενέχω. M. ἕξω. avere, tenere qualche cosa dentro... [illegible] (πθ.) aver parte, [illegible]

'Ενζεύγνυμι. M. ζεύξω. accoppiare, attaccare, legar bene. [illegible]

'Ενῆ, ἐπίῤ. altre volte, già un tempo, anticamente (Λατ. olim.) [illegible]

"Ενη ἢ Ἀττ. "Ενη-ης (ἡ) θυλ. τ. "Ενος. diman l'altro, dopo dimani. [illegible]

'Ενηβάω-ῶ, M. ήσω. passare l'età di pubertà nelle delizie. [illegible]

'Ενηβητήριον (τὸ) luogo di diporto. [illegible]

"Ενηβος (ὁ, ἡ) pubescente. [illegible]

'Ενήδονος (ὁ, ἡ) voluttuoso, libidinoso. 2. delizioso. dilettevole. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ενηδύνω. M. υνῶ. cagionare, arrecar piacere, dilettare. [illegible]

'Ενηής-έος (ὁ, ἡ) placido, benigno, mite. [illegible]

'Ενήλατον (τὸ) (ἐνλαύνω) i due travi della scala, sui quali stanno appoggiati i gradini. [illegible]

'Ενήλικος καὶ 'Ενῆλιξ-ικος (ὁ, ἡ) giovine, [illegible]

"Ενθα, ἐπίῤ. (ἐν) qui, in questo luogo, lì. [illegible] (χρον.) allora (Λατ. tunc.) [illegible]

'Ενθάδε καὶ Ἀττ. 'Ενθαδί, ἐπίῤ. qui, lì. [illegible]

'Ενθαλασσεύω, (ττεύω). M. εύσω. essere in mare, navigare, far vela. [illegible]

'Ενθανατόω-ῶ. M. ώσω. condannare a morte, sentenziare. [illegible]

'Ενθαύτα. Ἰων. ἀντὶ 'Ενταῦθα.

'Ενθεάζω. M. άσω. inspirare. [illegible]

Digitized by Google

Ἐνθεαστικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς entusiasta. [illegible]

Ἔνθεν - ἐπίῤ. (τοπ.) di quà, di là. [illegible]

Ἔνθεος (ὁ, ἡ) inspirato dalla divinità. [illegible]

Ἐνθερίζω. Μ. ίσω. passare l'estate in qualche luogo, villeggiare. [illegible]

Ἐνθερμαίνω. Μ. ανῶ. scaldare [illegible]

Ἔνθερμος (ὁ, ἡ) caldo. [illegible]

Ἔνθεσις - εως (ἡ) boccone. [illegible]

Ἐνθήκη - ης (ἡ) peso, carico. 2. il capitale. [illegible]

Ἔνθηρος (ὁ, ἡ) pieno di fiere. [illegible]

Ἐνθλάω. Μ. άσω. stringere, premere con forza. [illegible]

Ἐνθλιπτικὸς - ή - όν. che preme, stringe con forza. [illegible] — ικῶς. ἐπίῤ.

Ἐνθνήσκω. Μ. θανοῦμαι. morire in, dentro. [illegible]

Ἔνθορος (ὁ, ἡ) (cavalla) pregna. [illegible]

Ἐνθουσιάζω. Μ. άσω καὶ Ἐνθουσιάω - ῶ. Μ. άσω. diventare entusiaste, esser inspirato dalla divinità. [illegible]

Ἐνθουσίασις - εως (ἡ) καὶ

Ἐνθουσιασμὸς (ὁ, ἡ) entusiasmo. [illegible]

Ἐνθουσιαστὴς - οῦ (ὁ) καὶ

Ἐνθουσιαστικὸς - ή - όν. entusiasta. [illegible]

Ἐνθρονίζω. Μ. ίσω. intronizzare, porre sul trono. [illegible]

Ἔνθρονος (ὁ, ἡ) intronizzato. [illegible]

Ἐνθρύπτω. Μ. ύψω. sbriciolare dentro. [illegible]

Ἐνθυμέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. ricordarsi, pensare. [illegible]

Ἐνθύμημα - ατος (τὸ) pensiero. 2. entimema. [illegible]

Ἐνθυμηματικὸς - ή - όν. entimematico. 2. che si serve d'argomenti entimematici. [illegible]

Ἐνθυμημάτιον (τὸ) ὑποκρσ. τ. Ἐνθύμημα.

Ἐνθυμηματώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ἐνθυμηματικός.

Ἐνθύμησις - εως (ἡ) καὶ

Ἐνθυμία - ας (ἡ) rimembranza. 2. riflessione. [illegible]

Ἐνθυμιάω - ῶ. Μ. άσω. incensare. [illegible]

Ἐνθυμίζομαι. Μ. ίσομαι. = Ἐνθυμέομαι.

Ἐνθύμιος (ὁ, ἡ) ricordevole. 2. che eccita degli scrupoli. [illegible]

Ἐνθυμιστὸς - ή - όν. = Ἐνθύμιος.

Ἔνθυμος (ὁ, ἡ) coraggioso, animoso. [illegible]

Ἐνθωρακίζω. Μ. ίσω. armare di corazza. [illegible]

Ἐνιαύσιος - α ἢ ος - ον. d'un anno, annuale. [illegible]

Ἐνιαυτίζω. Μ. ίσω. passar un anno in un luogo, durar un anno. [illegible]

Ἐνιαυτὸς (ὁ) anno. [illegible]

Ἐνιαχῆ καὶ - χοῦ. ἐπίῤ. (τοπ. ἢ χρον.) in qualche parte. 2. qualche volta (Λατ. aliquando.) [illegible]

Ἐνίζω. Μ. ίσω. metter o mettersi a sedere sopra. [illegible]

Ἐνίημι. Μ. ήσω. gettar dentro. 2. mandar dentro. 3. inspirare. [illegible]

Ἑνικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. singolare. [illegible]

Ἔνιοι - αι - α. (ἀντνμ. ἀόριστ.) alcuni. [illegible]

Ἐνίοτε, ἐπίῤ. (χρον.) qualche volta, talora. [illegible]

Ἐνιπὴ - ῆς (ἡ) invettiva, rampogna. [illegible]

Ἐνιππεύω. Μ. εύσω. cavalcare. [illegible]

Ἐνίπτω. Μ. ίψω. rampognare, sgridare. [illegible]

Ἐνίσσω × ἀντὶ Ἐνίπτω.

Ἐνίστημι. Μ. ἐνστήσω. porre, mettere dentro, sopra, frà. 2. (μσ. χ. πτ.) esser presente. 3. opporre. [illegible]

Ἐνισχυρίζομαι. Μ. ίσομαι. corroborarsi. 2. confidarsi. [illegible]

Ἐνισχύω. Μ. ύσω. fortificare, corroborare. [illegible] (ἀμβτ. ἢ ἐλλ.) fortificarsi. [illegible]

Ἐνναετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio di nove anni.

Digitized by Google

ինը տարուան միջոց · [illegible] :
'Ενναέτηρος (ὁ, ἡ) καὶ 'Ενναέτης-εος (ὁ) di nove anni. ինը տարուան · [illegible] :
'Ενναετίζω. M. ίσω. durare nove anni. ինը տարի տեւել · [illegible] :
'Ενναίω (X. M.) abitare in... տեղ մը բնակիլ · [illegible] :
'Εννάκις, ἐπίῤ. nove volte. ինը անգամ · [illegible] :
'Εννακισχίλιοι-αι-α. nove mila. ինը հազար · [illegible] (9,000) :
'Εννακοσιοστὸς-ή-όν. nove centesimo. ինը հարիւրերորդ · [illegible] :
'Ενναταῖος-α-ον. che si fà in nove giorni. ինը օրուան մէջ եղող · [illegible] :
"Εννατος-η-ον. nono. իններորդ · [illegible] :
'Εννέα (οἱ-αἱ-τά) ἄκλ. (ἀριθ.) (9) nove. ինը · [illegible] :
'Εννεάδεσμος (ὁ, ἡ) legato con nove legami. ինը կապով կապուած · [illegible] :
'Εννεακαίδεκα (οἱ-αἱ-τὰ) ἄκλ. (ἀριθ.) (19) diciannove. տասնեւինը · [illegible] :
'Εννεακαιδεκαετηρὶς-ίδος (ἡ) spazio di diciannove anni. տասնեւինը տարուան միջոց · [illegible] :
'Εννεακαιδέκατος-η-ον. decimo nono. տասնեւիններորդ · [illegible] :
'Εννεάκις, ἐπίῤ. nove volte. ինը անգամ · [illegible] :
'Εννεάμηνος (ὁ, ἡ) di nove mesi. ինը ամսուան · [illegible] :
'Εννεάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di nove cubiti. ինը կանգուն · [illegible] :
'Εννεὰς-άδος (ἡ) il numero nove. ինը թիւ · [illegible] :
'Εννεάχορδος (ὁ, ἡ) di nove corde. ինը լար ունեցող · [illegible] :
'Εννεκρόω-ῶ. M. ώσω. ammazzare dentro. մէջը մեռցնել · [illegible] :
'Εννέμω. M. νεμῶ. pascere in... տեղ մը արածել · [illegible] :
'Εννενήκοντα (οἱ-αἱ-τά) ἄκλ. (ἀριθ.) (90) novanta. իննսուն · [illegible] :
'Εννενηκονταετὴς-έος (ὁ) καὶ 'Εννεκονταέτις-ιδος (ἡ) καὶ
'Εννενηκοντούτης-ου (ὁ) καὶ 'Εννενηκοντοῦτις-ιδος (ἡ) nonagenario. [illegible] :
'Εννοέω-ῶ. M. ήσω. intendere, pensare, riflettere. իմանալ, մտածել, խորհիլ · [illegible] :
'Εννόημα-ατος (τὸ) pensiero. խորհուրդ · [illegible] :
'Εννοηματικός-ή-όν. pensieroso. մտախոհ, [illegible] :
"Εννοια-ας (ἡ) intendimento, riflessione. 2. senso, significato. իմացութիւն, [illegible] · 2. նշանակութիւն, [illegible] · 2. [illegible] :
"Εννομος (ὁ, ἡ) conforme alla legge, legittimo. օրինաւոր · [illegible] :
"Εννυμι. M. ἕσω. vestire. [illegible] ·
[illegible] (καὶ μσ.) vestirsi. [illegible] (μσ.) esser vestito. [illegible] :
'Ενόδιος-α-ον. che si trova nella strada. [illegible] :
'Ενοικέτης-ου (ὁ) abitante. բնակիչ · [illegible] :
'Ενοικέω-ῶ. M. ήσω. abitare, dimorare in... տեղ մը բնակիլ · [illegible] :
'Ενοίκησις-εως (ἡ) abitazione, soggiorno. բնակիլը, բնակութիւն · [illegible] :
'Ενοικητήριον (τὸ) luogo d'abitazione, domicilio, abituro. բնակարան · [illegible] :
'Ενοικίζω. M. ίσω. dar del soggiorno, albergare. բնակեցնել, [illegible] :
'Ενοικιολόγος (ὁ, ἡ) colui che raccoglie i fitti delle case. [illegible] :
'Ενοίκιον (τὸ) fitto di casa, ciò che si paga per la pigione di casa. [illegible] :
'Ενοικισμὸς (ὁ) abitazione, albergamento. [illegible] :
'Ενοικοδομέω-ῶ. M. ήσω. fabbricare. [illegible] :
"Ενοικος (ὁ, ἡ) abitante. 2. domestico. բնակիչ · 2. [illegible] :
'Ενοχλάζω. M. άσω. inginocchiarsi sopra. [illegible] :
'Ενομιλέω-ῶ, M. ήσω. conversare. [illegible] :
'Ενόπαι (αἱ) orecchino. [illegible] :
'Ενοπὴ-ῆς (ἡ) voce, suono. ձայն, [illegible] :
'Ενόπλιος (ὁ, ἡ) καὶ
"Ενοπλος (ὁ, ἡ) armato. [illegible] :
'Ενοποιὸς (ὁ, ἡ) che riduce in uno, unisce. [illegible] :
'Ενοπτρίζω M. ίσω. mostrare nello specchio. հայելի մէջ ցուցնել · [illegible] :
"Ενοπτρον (τὸ) = Κάτοπτρον. specchio. հայելի · [illegible] :
'Ενοράω-ῶ. M. ὄψομαι. guardare in faccia. 2. attendere. [illegible] · 2. [illegible] :
'Ενόρειος (ὁ, ἡ) che vive nelle montagne, montanaro. [illegible] :
"Ενορκος (ὁ, ἡ) giurato. 2. confermato con giuramento. [illegible] · 2. [illegible] :
'Ενόρκως, ἐπίῤ. con giuramento. [illegible] :
'Ενορμάω-ῶ. M. ήσω. spingere in... տեղ մը [illegible] :
'Ενορμίζω. M. ίσω. portar la nave nel porto, approdare nel porto. [illegible]

Digitized by Google

ւահանգիստս ընթերել խոթել. Կ'ըսէ եւ [illegible] [illegible] ամփոփ՝ [illegible]:

Ἐνορμίτης-ου (ὁ) che si trova nel porto. նաւահանգիստը գտնուող. լիմանտա պուլունան:

Ἐνορούω. M. ούσω. lanciarsi, gettarsi dentro o sopra. Մէջը կամ վրան նետուիլ. իչինէ եահօտ իւզէրինէ ատըլմագ:

Ἐνόρχης-ου (ὁ) καὶ Ἔνορχος (ὁ, ἡ) che ha i testicoli. ձուաներ ունեցող. թաշագլը:

Ἔνος ἢ Ἕνος-η-ον. dell'anno passato. 2. antico. անցած տարուան. 2. Հին. գեչէն. 2. էսքի:

Ἑνὸς-γεν. τ. Εἷς καὶ Ἕν.

Ἑνότης-ητος (ἡ) unità. միութիւն. պիրլիք:

Ἐνουλίζω. M. ίσω. increspare. գանգրել. գըվըրճըգլանտըրմագ:

Ἐνουράνιος (ὁ, ἡ) celeste. երկնային. սէմավի. կէօքլի:

Ἐνοχὴ-ῆς (ἡ) participazione. Հաղորդակցութիւն. իշդիրագ:

Ἐνοχλέω-ῶ. M. ήσω. incommodare, molestare, importunare. նեղացընել. ուքէտթէ վէրմէք:

Ἐνόχλησις-εως (ἡ) l'azione d'incommodare, molestia. նեղացընելը. ուքէտթէ վէրմէ, [illegible]:

Ἔνοχος (ὁ, ἡ) complice. մեղսակից. [illegible]:

Ἔνοψις-εως (ἡ) l'azione di guardare, contemplazione. նայիլը, դիտելը, դիտողութիւն. պագըշ, նազար:

Ἑνόω-ῶ. M. ώσω. unire. միացընել. պիրլէշտիրմէք:

Ἔνσαρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne, carnuto. մսոտ. էթլի:

Ἐνσαρκόομαι-οῦμαι. M. σαρκωθήσομαι, (θλγ.) incarnarsi. մարմնանալ. թէն ալմագ:

Ἐνσάρκωσις-εως (ἡ) (θλγ.) incarnazione. մարմնառութիւն, մարդեղութիւն. թէն ալմագլըգ:

Ἐνσείω. M. είσω. scuotere, agitare. ցնցել, շարժել. սարսմագ, օյնատմագ. (ἀμτβτ.) scagliarsi. նետուիլ. ատըլմագ, ֆըրլամագ:

Ἐνσημαίνω. M. ανῶ = Ἐνδείκνυμι.

Ἐνσκευάζω. M. άσω. guernire. զարդարել, յարդարել, շպարել. տօնաթմագ, համըրլամագ, տիւզէլթմէք:

Ἔνσκευος (ὁ, ἡ) guernito. յարդարուած, կազմ. համըրլանմըշ, տիւզէլմիշ, հազըր:

Ἐνσκήπτω. M. σκήψω. far cadere, gettar sopra. վրան ձգել, արկանել, նետել. իւզէրինէ տիւշիւրմէք, ատմագ:

Ἐνσοβέω-ῶ. M. ήσω. camminare arrogantemente. գոռոզաբար քալել. մաղրուրանէ եիւրիւմէք:

Ἐνσπερμος (ὁ, ἡ) che contiene del seme. սերմնաւոր, սերմ ունեցող. թօխումլու:

Ἔνσπονδος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -όνδως. confederato. դաշնակից, ուխտակից. աՀտլը:

Ἐνστάζω-σταλάζω. M. άξω. gocciolare dentro. մէջը կաթել. իչինէ տամլամագ:

Ἔνστασις-εως (ἡ) intento, scopo. 2. resistenza, opposizione. միտք, դիտաւորութիւն. 2. ընդդիմութիւն. ֆիքիր, նիյէթ. 2. գարշը գօյմա:

Ἐνστατικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. che resiste, s'oppone, oppositore. դէմ դնող, դիմադրող. գարշը գօյան:

Ἐνσφραγίζω. M. ίσω. sigillare. կնքել. մէօհիւրլէմէք:

Ἐνσωματόω-ῶ. M. ώσω. incarnare. մարմին առնել. թէն վէրմէք, թէնլի էթմէք:

Ἔνταλμα-ατος (τὸ) ordine, comandamento. Հրաման, պատուիրանք. էմր, պույրուլթու, թէմպիհ:

Ἐνταράσσω (ττω) M. άξω. disturbare, scompigliare. տակն ու վրայ ընել, շփոթել. ալթիւսթ էթմէք, գարըշդըրմագ:

Ἐντατὸς-ἡ-όν. teso, che si può stendere. լարուած, լարիլ ձգուիլ կրցող. կէրիլմիշ, կէրիլիր տիւր:

Ἐνταῦθα καὶ (κατ'. ἐπέκτ. Ἀττ.) Ἐνταυθὶ. ἐπίῤ. qui. 2. lì. Հոս. 2. Հոն. պուրատա. 2. օրատա:

Ἐνταυθοῖ, ἐπίῤ. = Ἐνταῦθα.

Ἐνταφιάζω. M. άσω. seppellire, interrare. թաղել. կէօմմէք:

Ἐνταφιασμὸς (ὁ) l'azione di seppellire. թաղելը. կէօմմէ:

Ἐνταφιαστὴς-οῦ (ὁ, ἡ) colui che seppellisce. թաղող. կէօմէն:

Ἔντεα (τὰ) arme, armatura. զէնք, պատերազմական անօթք. սիլահ, թագըմ:

Ἐντείνω. M. ενῶ. tirare stendendo. 2. recitare in versi. լարելով քաշել. 2. ոտանաւոր չափմամբ զրուցել. կէրէք չէքմէք. 2. շիիր նազմ իլէ սէօյլէմէք:

Ἔντεκνος (ὁ, ἡ) che ha de' figli. զաւակ ունեցող. էվլատը օլան:

Ἐντέλεια-ας (ἡ) perfezione, compimento. կատարելութիւն, կատարողութիւն, կատարեալ ըլլալը. թէքէմմիւլ, թէմամլըք:

Ἐντελέχεια-ας (ἡ) = Ἐνέργεια.

Ἐντελὴς-έος (ὁ, ἡ) perfetto, completo. կատարեալ, ամբողջ. թէմամ, թէքմիլ:

Ἐντέλλω. M. τελῶ. × ἀντὶ (τοῦ συνήθ. παρὰ λογογρ. ἐν χρ. μσ.) Ἐντέλλομαι. M. τελοῦμαι. comandare, ordinare. Հրամայել, պատուիրել. պույուրմագ, էմր էթմէք, թէմպիհ էթմէք:

Ἐντελῶς, ἐπίῤ. perfettamente, completamente. կատարելապէս. թէմամէն, թէքմիլէն:

Ἐντέμνω. M. τεμῶ. tagliare di mezzo, tramezzare. մէջէն կտրել. օրթասընտան քէսմէք:

Ἐντερεύω. M. εύσω. sbudellare. փորոտիքը հանել. պաղըրսագլարընը չըգարմագ:

Ἔντερον (τὸ) budello, intestini. փորոտիք, ընդերք. պաղըրսագլար, պաղըր:

Ἐντεῦθεν, ἐπίῤ. di quà, di lì. 2. da ora. Հոսկից, Հոնկից. 2. Հիմակուընէ. պուրատան, օրատան. 2. շիմտիտէն:

Ἐντευκτικὸς-ἡ-όν. trattabile, affabile. վարուելու, անուշ ընութիւն ունեցող. կէօրիւշիւր, եումուշագ, հալիմ:

Ἔντευξις-εως (ἡ) incontro, visita, conversazione. Հանդիպելը, այցելութիւն, խօսակցութիւն. րասթ կէլմէ, զիեարէթ, գօնուշմա, մուսահապէթ:

Ἔντεχνος (ὁ, ἡ) industrioso. 2. abile a qualche arte. արհեստաւոր, արհեստագիտութեան. 2. արհեստի մը յարմար. ուսթա-

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] — ἐγνως. ἐπίῤ.

Ἐντίθημι. M. θήσω. mettere, porre in... [illegible] (μτφρ.) inspirare. [illegible]

Ἐντίκτω. M. τέξομαι. generare, partorire. 2. inspirare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐντιλάω-ῶ. M. ήσω. caccare sopra. [illegible]

Ἔντιμος (ὁ, ἡ) onorato, stimato. [illegible] — τίμως, ἐπίῤ.

Ἐντιμότης-ητος (ἡ) onore, valore, merito, preggio. [illegible]

Ἐντολὴ-ῆς (ἡ) comandamento, precetto. [illegible]

Ἐντομή-ῆς (ἡ) incisione. [illegible]

Ἔντομος (ὁ, ἡ) tagliato di mezzo, tramezzato. [illegible]

Ἔντομα (τὰ) insetti. [illegible]

Ἔντονος (ὁ, ἡ) teso. 2. gagliardo. veemente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — τόνως. ἐπίῤ.

Ἐντόπιος (ὁ, ἡ) paesano, nativo d' un paese, indigeno. [illegible]

Ἔντορνος (ὁ, ἡ) torniato. [illegible]

Ἐντός, ἐπίῤ. dentro, di dentro. [illegible]

Ἐντόσθια (τὰ) gli intestini. [illegible]

Ἐντρέπω. M. τρέψω. girare, voltare all'altra parte. [illegible] (μσ. ἢ πθ.) vergognarsi. [illegible]

Ἐντρέφω. M. θρέψω. allevare in... [illegible]

Ἐντρέχω. M. δραμοῦμαι. correre in... [illegible]

Ἐντρίβω. M. τρίψω. fregare. [illegible]

Ἔντριμμα (τὸ) pomata o liscio. [illegible]

Ἔντριψις-εως (ἡ) fregazione. [illegible]

Ἔντρομος (ὁ, ἡ) spaventato. [illegible]

Ἐντροπαλίζομαι. M. ίσομαι. voltarsi indietro spesso. [illegible]

Ἐντροπὴ-ῆς (ἡ) vergogna, rossore. [illegible]

Ἔντροφος (ὁ, ἡ) nutrito. [illegible] (συνεκδχ.) esercitato, avezzo. [illegible]

Ἐντρυφάω-ῶ. M. ήσω. darsi ai piaceri, alle delizie, gozzovigliare. [illegible]

Ἐντυγχάνω. M. τεύξομαι. incontrare, trovare per caso. [illegible]

Ἐντυμβεύω. M. εύσω. seppellire. [illegible]

Ἐντύνω. M. υνῶ. preparare. guernire. [illegible]

Ἔντυπος (ὁ, ἡ) impresso, stampato. [illegible]

Ἐντυπόω-ῶ. M. ώσω. imprimere, stampare in... [illegible]

Ἐντύπωσις-εως (ὁ, ἡ) impressione. [illegible]

Ἐνυβρίζω. M. ίσω. ingiuriare, oltraggiare, [illegible]

Ἔνυγρος (ὁ, ἡ) acquatile. 2. umido. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἔνυδρος (ὁ, ἡ) = Ἔνυγρος.

Ἔνυλος (ὁ, ἡ) materiale, [illegible]

Ἐνυπνιάζω. M. άσω. vedere in sogno, sognare. [illegible]

Ἐνύπνιον (τὸ) sogno. [illegible]

Ἐνυπόστατος (ὁ, ἡ) che sussiste da se stesso. [illegible]

Ἐνωμοτάρχης-ου (ὁ, ἡ) comandante di venticinque soldati. [illegible]

Ἐνωμοτία (ἡ) compagnia di venticinque soldati. [illegible]

Ἐνώμοτος (ὁ, ἡ) congiurato. [illegible] — ότως, ἐπίῤ. ἴδε καὶ Ἔνορκος.

Ἐνωπὴ-ῆς (ἡ) aspetto, vista. [illegible]

Ἐνώπιον, ἐπίῤ. dirimpetto, in presenza. [illegible]

Ἐνώπιος (ὁ, ἡ) che è sotto gli occhi, presente. [illegible]

Ἔνωρος (ὁ, ἡ) tempestivo, opportuno. 2. ch'è in vigore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἕνωσις-εως (ἡ) unione. [illegible]

Ἐνωτίζομαι. M. ίσομαι. ascoltare. [illegible]

Ἑνωτικὸς-ή-όν. unitivo, che unisce. [illegible]

Ἐνώτιον (τὸ) orecchino. [illegible]

Ἕξ (οἱ-αἱ-τὰ) ἀριθ. (ἄκλ.) (6) sei. [illegible]

Ἐξ (πρὸ φων.) ἀντὶ Ἐκ.

Ἐξαγγέλλω. M. ελῶ. annunziare, avvisare. [illegible]

Digitized by Google

Ἐξάγγελτος (ὁ, ἡ) annunziato, conosciuto, noto a tutti. [illegible]

Ἐξαγοράζω. *M.* άσω. riscattare. [illegible]

Ἐξαγόρευσις-εως (ἡ) palesamento di qualche segreto. [illegible]

Ἐξαγορεύω. *M.* εύσω. dire, palesare qualche segreto. [illegible]

Ἐξαγριαίνω. *M.* ανῶ καὶ

Ἐξαγριόω-ῶ. *M.* ώσω. render furioso, inasprire. [illegible]

Ἐξάγω. *M.* άξω. portar fuori. [illegible]

Ἐξαγωγεὺς-έως (ὁ) chi porta fuori. [illegible]

Ἐξαγωγὴ-ῆς (ἡ) il portare o portarsi fuori. 2. morte. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐξαγώγιμος (ὁ, ἡ) che si può portare fuori. [illegible]

Ἑξάγωνος (ὁ, ἡ) che ha sei angoli, esagono. [illegible]

Ἑξάδαρχος (ὁ, ἡ) comandante di sei soldati. [illegible]

Ἐξαδέλφη-ης (ἡ) θηλ. τοῦ

Ἐξάδελφος (ὁ) nipote (il figlio del fratello o della sorella). [illegible]

Ἑξάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale sei dramme. [illegible]

Ἐξᾴδω. *M.* άσομαι. incantare. 2. lodare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐξαερόω-ῶ. *M.* ώσω. esporre in aria, ventilare. [illegible]

Ἑξαέτης-εος ἢ έος (ὁ, ἡ) di sei anni. [illegible]

Ἑξαήμερος (ὁ, ἡ) ch' è di sei giorni, che dura sei giorni, di sei giorni. [illegible]

Ἐξαιματόω-ῶ. *M.* ώσω. convertire in sangue. [illegible]

Ἔξαιμος (ὁ, ἡ) esangue. [illegible]

Ἐξαιρέσιμος (ὁ, ἡ) che si può eccettuare. [illegible]

Ἐξαίρεσις-εως (ἡ) eccezione. [illegible]

Ἐξαιρετικὸς-ἡ-όν. eccettuativo. [illegible]

Ἐξαίρετος (ὁ, ἡ) eccettuato. 2. scelto, distinto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐξαιρέτως, ἐπίῤ. particolarmente. [illegible]

Ἐξαιρέω-ῶ. *M.* ήσω. eccettuare, sceglière. 2. togliere, distruggere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐξαίρω. *M.* αρῶ. eccettuare. 2. innalzare. 3. incitare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐξαίσιος (ὁ, ἡ) ingiusto, assurdo. 2. stupendo, orribile, straordinario. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐξαιτέω-ῶ. *M.* ήσω. instare. [illegible] (μσ.) intercedere. [illegible]

Ἔξαιτος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ἐξαίρετος.

Ἐξαίφνης, ἐπίῤ. all' improvviso, improvvisamente. [illegible]

Ἐξαιφνίδιος (ὁ, ἡ) improvviso. [illegible]

Ἐξακανθίζω. *M.* ίσω. cavare, levare le spine. [illegible]

Ἑξάκις, ἐπίῤ. sei volte. [illegible]

Ἐξακμάζω. *M.* άσω. perdere il suo vigore. [illegible]

Ἐξακολουθέω-ῶ. *M.* ήσω. proseguire. [illegible]

Ἐξακολούθησις-εως (ἡ) continuazione. [illegible]

Ἐξακονάω-ῶ. *M.* ήσω. aguzzare bene. [illegible]

Ἐξακοντίζω. *M.* ίσω. lanciare il dardo, dardeggiare lontano. [illegible]

Ἑξακόσιοι-αι-α. (ἀριθ.) (600) sei cento. [illegible]

Ἑξακοσιοστὸς-ἡ-όν. sei centesimo. [illegible]

Ἐξάκουστος (ὁ, ἡ) celebre, rinomato, famoso. [illegible]

Ἐξακούω. *M.* ακούσομαι. sentire di fuori o di lontano. [illegible]

Ἐξαλαπάζω. *M.* άξω. saccheggiare, distruggere totalmente. [illegible]

Ἐξαλείφω. *M.* είψω. stuccare bene. 2. scancellare. [illegible] 2. [illegible]

[illegible] 2. [illegible]

Ἐξάλειψις-εως (ἡ) scancellazione. [illegible]

Ἐξαλλαγή-ῆς (ἡ) cambiamento, permutazione. [illegible]

Ἐξαλλάσσω (ττω) M. άξω. cangiare, cambiare. [illegible]

Ἐξαλλοιόω-ῶ. M. ώσω. cambiare del tutto. [illegible]

Ἐξάλλομαι. M. οῦμαι. saltare, slanciarsi da un luogo. [illegible]

Ἔξαλλος (ὁ, ἡ) diverso. 2. straordinario. 3. distinto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — ἄλλως, ἐπίῤ.

Ἔξαλσις-εως (ἡ) lussazione. [illegible]

Ἐξαμαρτάνω. M. ήσομαι. fallire grandemente. [illegible]

Ἐξαμαυρόω-ῶ. M. ώσω. oscurare totalmente. [illegible]

Ἐξαμάω-ῶ. M. ήσω. tagliare via. 2. distruggere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐξαμείβω. M. είψω. cambiare, permutare. [illegible] 2. = Ἀνταμείβω.

Ἑξάμετρος (ὁ, ἡ) (κυρ. στίχος). esametro, contenente sei piedi. [illegible]

Ἑξάμηνος (ὁ, ἡ) di sei mesi, semestre. [illegible]

Ἐξαναγιγνώσκω. M. γνώσομαι. leggere intieramente. [illegible]

Ἐξαναγκάζω. M. άσω. scacciare a forza. [illegible]

Ἐξανακαλύπτω. M. ύψω. scoprire intieramente. [illegible]

Ἐξανάπτω. M. άψω. sospendere da un luogo. [illegible]

Ἐξανάστασις-εως (ἡ) risurrezione. 2. trasmigrazione. 3. espulsione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐξαναστρέφω. M. στρέψω. rovesciare, distruggere dal fondo. [illegible]

Ἐξαναφέρω. M. ἐξανοίσω (ὡς ἐπὶ τὸ πλσ. ἀμβτ. ἐλλ.) ristabilirsi in salute. [illegible]

Ἐξαναχωρέω-ῶ. M. ησω. ritirarsi indietro. [illegible]

Ἐξανδραποδίζομαι. M. ίσομαι. ridurre in schiavitù. [illegible]

Ἐξανεμόω-ῶ. M. ώσω. ventilare. 2. gonfiare d'aria. 3. eccitare, incitare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐξανέχω. M. έξω. soprastare. [illegible]

Ἐξανθέω-ῶ. M. ήσω. fiorire. 2. produrre. 3. sfiorire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐξάνθημα-ατος (τὸ) pustola. [illegible]

Ἐξάνθησις-εως (ἡ) efflorescenza. [illegible]

Ἐξανθίζω. M. ίσω. dare de' diversi colori, rendere vario-pinto. [illegible] 2. = Ἐξανθέω (3.)

Ἐξανθρωπίζω. M. ίσω. render umano. [illegible]

Ἐξάνθρωπος (ὁ, ἡ) inumano. [illegible]

Ἐξανίστημι. M. στήσω. levare sopra, alzar in piedi. [illegible]

Ἐξανοίγω. M. οίξω. aprire totalmente, spalancare. [illegible]

Ἐξάντης-ου (ὁ, ἡ) sano e salvo. [illegible]

Ἐξαντλέω-ῶ. M. ήσω. esaurire, vuotare del tutto. 2. tollerare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐξαπατάω-ῶ. M. ήσω. ingannare grandemente. [illegible]

Ἑξάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di sei cubiti. [illegible]

Ἑξαπλάσιος-α ἡ ος-ον. καὶ

Ἑξαπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) sestuplo. [illegible] — σίως, ἐπίῤ.

Ἑξάπλευρος (ὁ, ἡ) a sei lati. [illegible]

Ἑξαπλόος-οῦς, όη-ῆ, όον-οῦν. = Ἑξαπλάσιος.

Ἐξαπλόω-ῶ. M. ώσω. distendere, dilatare bene. [illegible]

Ἐξάπλωσις-εος (ἡ) propagazione. [illegible]

Ἐξαποβαίνω. M. βήσομαι. discendere da... [illegible]

Ἑξαπόδης-ου (ὁ) = Ἑξάπους.

Ἐξαποστέλλω. M. ελῶ. inviare. [illegible]

Ἐξαποστολή-ῆς (ἡ) deputazione, missione. [illegible]

Ἑξάπους-οδος (ὁ, ἡ) a sei piedi. [illegible]

Ἑξαπτέρυγος (ὁ, ἡ) che ha sei ale. [illegible]

Ἐξάπτω. M. άψω. sospendere da... 2. al-

Digitized by Google

taccar il fuoco, infiammare. [illegible]

'Εξάπωλος (ὁ, ἡ) tirato da sei cavalli. [illegible]

'Εξαράσσω (ττω). M. άξω. svellere, sradicare. 2. scacciare. [illegible]

'Εξαργυρίζω. M. ίσω καὶ

'Εξαργυρόω-ῶ. M. ώσω. ridurre in argento, vendere. [illegible]

'Εξαρθρέω-ῶ. M. ήσω. esser lussato, slogarsi. [illegible]

'Εξάρθρησις-εως (ἡ) lussazione. [illegible]

"Εξαρθρος (ὁ, ἡ) lussato. 2. di cui le articolazioni sporgon fuori. [illegible]

'Εξαρθρόω-ῶ. M. ώσω. dislogare. [illegible]

'Εξάρθρωμα (τὸ) } = 'Εξάρθρησις.
'Εξάρθρωσις-εως (ἡ) }

'Εξαριθμέω-ῶ. M. ήσω. enumerare, annoverare. [illegible]

'Εξαρίθμησις-εως (ἡ) enumerazione. [illegible]

'Εξάριθμος (ὁ, ἡ) = 'Εξαπλάσιος.

'Εξαρκέω-ῶ. M. έσω. (ἀμτβτ.) bastare. [illegible]

'Εξαρκής-έος (ὁ, ἡ) sufficiente. [illegible]

'Εξαρκούντως. ἐπίῤ. abbastanza, sufficientemente. [illegible]

'Εξαρμόζω. M. όσω. distaccare, disunire. 2. render dissonante. [illegible]

'Εξαρμόνιος (ὁ, ἡ) dissonante. [illegible]

'Εξαρνέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. negare, ricusare totalmente. [illegible]

'Εξάρνησις-εως (ἡ) denegazione. [illegible]

'Εξαρνητικός-ή-όν. negativo. [illegible]

"Εξαρνος (ὁ, ἡ) che nega totalmente. [illegible]

'Εξαρπάζω. M. άσω. rapire via. [illegible]

'Εξαρτάω-ῶ. M. ήσω. sospendere da.. [illegible]

'Εξάρτησις-εως (ἡ) sospensione. [illegible]

'Εξαρχῆς, ἐπίῤ. dal principio. [illegible]

"Εξαρχος (ὁ) esarco. [illegible]

'Εξάρχω. M. ἄρξω. cominciar il primo. [illegible]

'Εξασθενέω-ῶ. M. ήσω. indebolirsi, perder totalmente le forze. [illegible]

'Εξασθενίζω. M. ίσω. snervare, render estremamente debole. [illegible]

"Εξαστις-ίος (ἡ) sfilaccj, stame. [illegible]

'Εξασφαλίζω καὶ (μσ. ὅ καὶ εὔχρηστότ.) 'Εξασφαλίζομαι. M. ίσω-ίσομαι. mettere in buona sicurtà. [illegible]

'Εξατμίζω. M. ίσω. svaporare. [illegible]

'Εξαφαιρέω-ῶ. M. ήσω. toglier via. [illegible]

'Εξαφανίζω. M. ίσω. distruggere del tutto. (Λατ. deleo). [illegible]

'Εξαφιδρόω-ῶ. M. ώσω. sudare molto, esalare. [illegible]

'Εξαφίημι. M. ήσω. mandare, lasciar via, licenziare. [illegible]

'Εξαφίσταμαι. M. ἐξαποστήσομαι. allontanarsi, ritirarsi totalmente da ... [illegible]

'Εξαφρίζω. M. ίσω. gettar la spuma, spumare. [illegible]

'Εξαφύω-ῶ. M. ύσω. esaurire. [illegible]

"Εξαψις-εως (ἡ) infiammazione. [illegible]

'Εξεδαφίζω. M. ίσω. distruggere, rovesciare dal fondo. [illegible]

'Εξέδρα-ας (ἡ) sporto, balcone. [illegible]

"Εξεδρος (ὁ, ἡ) che non si trova nel proprio sito. [illegible]

'Εξεικονίζω. M. ίσω. dipingere vivacemente. [illegible]

"Εξειμι. M. εἶμι. = 'Εξέρχομαι.

'Εξειργασμένως, ἐπίῤ. perfettamente. [illegible]

'Εξείργω. M. είρξω. impedire, escludere. [illegible]

'Εξεκκλησιάζω. M. άσω. convocare il popolo. [illegible]

'Εξελαιόω-ῶ. M. ώσω. convertire in olio. [illegible]

Digitized by Google

Ἐξοίκησις - εως (ἡ) trasmigrazione. [illegible]

Ἐξοικίζω. *M.* ίσω. scacciare alcuno dalla sua abitazione, spopolare un paese. [illegible]

Ἐξοίκισις - εως (ἡ) καὶ

Ἐξοικισμὸς (ὁ) espulsione, spopolamento. [illegible]

Ἐξοικοδομέω - ῶ. *M.* ήσω. terminare, porre fine alla fabbrica. [illegible]

Ἔξοικος (ὁ, ἡ) scacciato dalla casa, esule. [illegible]

Ἔξοινος (ὁ, ἡ) (οἶνος). guasto (vino). [illegible] · 2· imbriaco. [illegible]

Ἐξοινόω - ῶ. *M.* ώσω. imbriacare. [illegible]

Ἐξοκέλλω. *M.* ελῶ. sviarsi, deviare. [illegible]

Ἐξολόθρευμα (τὸ) καὶ

Ἐξολόθρευσις - εως (ἡ) esterminio, eccidio. [illegible]

Ἐξολοθρευτὴς - οῦ (ὁ) distruttore, esterminatore. [illegible]

Ἐξολοθρευτικὸς - η - όν. distruttivo. [illegible]

Ἐξολοθρεύω. *M.* εύσω. sterminare, distruggere. [illegible]

Ἐξομαλίζω. *M.* ίσω. appianare intieramente. [illegible]

Ἐξομηρεύω. *M.* εύσω. dare o prendere in ostaggio. [illegible]

Ἐξομιλέω - ῶ. *M.* ήσω. abboccarsi spesso con qualcheduno, conversare. [illegible]

Ἐξομματόω - ῶ. *M.* ώσω. aprir gli occhi a qualcuno, donargli la vista. [illegible] · 2· (ἐναντ.) cavar gli occhi a qualcuno, acciecare. [illegible]

Ἐξόμνυμι. *M.* ομοῦμαι. negare con giuramento, abbiurare. [illegible]

Ἐξομοιόω - ῶ. *M.* ώσω. assimilare perfettamente. [illegible]

Ἐξομολογέω - ῶ. *M.* ήσω. promettare. [illegible] (μσ.) confessarsi. 2. ringraziarsi. [illegible] 2· [illegible] · 2· [illegible]

Ἐξομολόγησις - εως (ἡ) confessione. 2. ringraziamento. [illegible]

Ἐξόμφαλος (ὁ, ἡ) che ha l'ombelico sporto. [illegible]

Ἐξονομάζω καὶ × Ἐξονομαίνω. *M.* άσω. nominare, denominare. [illegible]

Ἐξόπισθεν, ἐπίῤ. dalla parte di dietro, da dietro. [illegible] · 2· (χρον.) dopo. [illegible]

Ἐξοπίσω, ἐπίῤ. addietro. [illegible]

Ἐξοπλίζω. *M.* ίσω. armare bene. 2. disarmare. [illegible] · 2· [illegible] · 2· [illegible]

Ἐξοπλισία - ας / Ἐξόπλισις - εως (ἡ) / Ἐξοπλισμὸς - οῦ (ὁ) } apparecchio, esercizio militare. 2. armatura. [illegible] · 2· [illegible] · 2· [illegible]

Ἔξοπλος (ὁ, ἡ) disarmato. 2. ben armato. [illegible] · 2· [illegible] · 2· [illegible]

Ἐξοράω - ῶ. *M.* ἐξόψομαι. veder di lontano. [illegible]

Ἐξοργάω - ῶ. *M.* άσω. andare in eccessiva frega. [illegible]

Ἐξοργίζω. *M.* ίσω. mettere in furore. [illegible]

Ἐξορία - ας (ἡ) esilio, bando. [illegible]

Ἐξορίζω. *M.* ίσω. esiliare, bandire. [illegible]

Ἐξόριος - α ῆ ος - ον. esiliato, esule. [illegible]

Ἐξορισμὸς (ὁ) = Ἐξορία.

Ἐξοριστικὸς - ή - όν. che concerne l'esilio. [illegible]

Ἐξόριστος (ὁ, ἡ) esiliato, bandito, esule. [illegible]

Ἐξορκίζω. *M.* ίσω. scongiurare. [illegible]

Ἐξορκισμὸς (ὁ) scongiura, esorcismo. [illegible]

Ἐξορκιστὴς - οῦ (ὁ) colui che scongiura, esorcista. [illegible]

Ἔξορκος (ὁ) giuramento orribile, grande. [illegible]

Ἐξορκόω - ῶ. *M.* ώσω. legare, obbligare con giuramento. [illegible] = Ἐξορκίζω.

Ἐξορμάω - ῶ. *M.* ήσω. lanciarsi, scagliarsi, sortire con impeto da un luogo. [illegible]

Digitized by Google

Ἐξορμέω - ῶ. *M.* ήσω. sortir dal porto, far vela. [illegible]

Ἐξορμίζω. *M.* ίσω. levare il bastimento dal porto, far vela. [illegible]

Ἔξορμος (ὁ, ἡ) che lascia il porto, che si mette alle vele. [illegible]

Ἐξοῤῥίζω. *M.* ίσω. levare il siero. [illegible]

Ἐξορύσσω (ττω). *M.* ύξω. scavare, dissep-pellire, sradicare. [illegible]

Ἐξορχέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. terminare il ballo. 2. fuggire di nascosto. [illegible] 2. [illegible] (ἐνέγν.) deridere, insultare. [illegible]

Ἐξοστρακίζω. *M.* ίσω. esiliare coll' ostracismo. [illegible]

Ἐξοστρακισμὸς (ὁ) bando per ostracismo. [illegible]

Ἐξουδενέω - ῶ. *M.* ήσω καὶ

Ἐξουδενίζω. *M.* ίσω. contar per nulla, disprezzare, avvilire. [illegible]

Ἐξουδένισις - εως (ἡ) = Ἐξουδένωσις.

Ἐξουδένισμα - ατος (τὸ) oggetto di disprezzo. [illegible]

Ἐξουδενισμὸς (ὁ) = Ἐξουδένωσις.

Ἐξουδενόω - ῶ. *M.* ώσω. = Ἐξουδενίζω.

Ἐξουδένωσις - εως (ἡ) disprezzo, avvilimento. [illegible]

Ἐξουθενέω - ῶ. *M.* ήσω. Ἀττ. ἀντὶ Ἐξουδενέω.

Ἐξουθενισμὸς (ὁ) = Ἐξουδενισμός.

Ἐξουσία - ας (ἡ) autorità, comando, potere, potestà. [illegible]

Ἐξουσιάζω. *M.* άσω. aver in suo potere, comandare, dominare. [illegible]

Ἐξουσιαστὴς - οῦ (ὁ) comandante, signore, padrone. [illegible]

Ἐξουσιαστικὸς - ἡ - όν. imperioso, autorevole. [illegible]

Ἐξουσιαστικῶς, ἐπίῤ. imperiosamente. [illegible]

Ἐξούσιος (ὁ, ἡ) colui che fù privato dei suoi beni, delle sue sostanze. [illegible]

[illegible]

Ἐξόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi sporti. [illegible]

Ἔξοχα, ἐπίῤ. × ἴδε Ἔξοχος.

Ἐξοχάδες (αἱ) (ἐνν. φλέβες) vene emorroidali. [illegible]

Ἐξοχὴ - ῆς (ἡ) eminenza, eccellenza. [illegible]

Ἔξοχος (ὁ, ἡ) eminente, eccellente. [illegible] (τὸ οὐδ.) Ἔξοχον, Ἔξοχα, ἐπίῤ. ἀντὶ —

Ἐξόχως, ἐπίῤ. eminentemente, eccellentemente. [illegible]

Ἐξυβρίζω. *M.* ίσω. oltraggiare grandemente. 2. lussuriare. 3. traboccare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐξύβρισις - εως (ἡ) oltraggio grave. [illegible]

Ἐξυγιάζω. *M.* άσω. = Ἐξιάομαι.

Ἔξυγρος (ὁ, ἡ) molto umido. [illegible]

Ἐξυπηρετέω - ῶ. *M.* ήσω. servire diligentemente. [illegible]

Ἐξυπνίζω. *M.* ίσω. svegliare, destare. [illegible]

Ἐξυπνιστὴς - οῦ (ὁ) colui che sveglia. [illegible]

Ἔξυπνος (ὁ, ἡ) svegliato, desto. [illegible]

Ἔξω, ἐπίῤ. fuori. [illegible]

Ἔξωθεν, ἐπίῤ. di fuori. [illegible]

Ἐξωθέω - ῶ. *M.* ήσω ἢ ἐξώσω. spinger fuori. [illegible]

Ἐξώκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme fuori. [illegible]

Ἐξωμὶς - ίδος (ἡ) spallino. [illegible]

Ἔξωμος (ὁ, ἡ) che ha le braccie nude. [illegible]

Ἐξωμοσία (ἡ) abbiurazione. [illegible]

Ἔξωρος (ὁ, ἡ) intempestivo. [illegible]

Ἔξωσις - εως (ἡ) lo spingere fuori. 2. lussazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐξωτερικὸς - ἡ - όν. esteriore. 2. esoterico, triviale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐξώτερος - α - ον. esterno, esteriore. [illegible]

Ἐξωτικὸς - η - όν. esotico. [illegible]

Ἔοικα, πρκ. ἀντὶ ἐνστ. esser simile, con-

Digitized by Google

venevole, probabile, giusto. [illegible]

'Εορτάζω. *M.* άσω. festeggiare, celebrare. [illegible]

'Εορτάσιμος (-άσιος) (ὁ, ἡ) festivo, solenne. [illegible]

'Εορταστὴς - οῦ (ὁ) colui che festeggia. [illegible]

'Εορταστικὸς - ἡ - όν. solenne, festivo. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

'Εορτὴ (ἡ) festa, giorno festivo. [illegible]

'Εορτολόγιον (τό) calendario. [illegible]

'Εὸς - ἡ - όν. X ἀντνμ. κτητ. ἡ σύνθ. suo, sua. [illegible]

'Επαγγελία - ας (ἡ) promessa. 2. annunzio, avviso. [illegible]

'Επαγγέλλω. *M.* γελῶ. promettere. 2. avvisare, dichiarare. 3. ordinare. [illegible]

'Επάγγελμα - ατος (τὸ) professione. 2. promessa. [illegible]

'Επαγγελτικὸς - η - όν. colui che promette facilmente. [illegible]

'Επαγλαΐζομαι. *M.* ἴσομαι. esultare. [illegible]

"Επαγρος (ὁ, ἡ) villano, campagnuolo. [illegible]

'Επαγρυπνέω - ῶ. *M.* ήσω. vegliare, sorvegliare. [illegible]

'Επάγω. *M.* άξω. portare, condurre contro, indurre. 2. apportare. 3. aggiungere. 4. incitare, indurre. 5. presentare. [illegible]

'Επαγωγὴ - ῆς (ἡ) seduzione. 2. induzione. [illegible]

'Επαγώγιον (τὸ) prepuzio. [illegible]

'Επαγωγὸς (ὁ, ἡ) induttore. [illegible]

'Επᾴδω. *M.* ᾴσομαι. accompagnare il canto, cantare assieme. 2. incantare. 3. cantare la medesima cosa. [illegible]

"Επαθλον (τὸ) = "Αθλον.

'Επαιγίζω. *M.* ίσω. soffiare, scagliarsi con violenza. [illegible]

'Επαινέτης - ου (ὁ) lodatore, encomiatore. [illegible]

'Επαινετικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. solito a lodare. 2. che si fa per lodare. [illegible]

'Επαινετὸς - ἡ - όν. lodato, degno di lode, lodevole. [illegible] — ετῶς, ἐπίῤ.

'Επαινέω - ῶ. *M.* ἱσω. lodare. 2. approvare. [illegible]

"Επαινος (ὁ) lode. [illegible]

'Επαινὸς - ἡ - όν. X ἀντὶ 'Επαινετός.

'Επαίρω. *M.* αρῶ. innalzare. [illegible] (μτφρ.) eccitare, sedurre. [illegible]

'Επαισθάνομαι. *M.* αισθήσομαι. sentire, intendere bene. [illegible]

'Επαΐσσω. *M.* αΐξω. lanciarsi. [illegible]

'Επαισχύνομαι. *M.* αισχυνθήσομαι. vergognarsi. [illegible]

'Επαιτιάομαι - ῶμαι. *M.* άσομαι. accusare. [illegible]

'Επαίτιος (ὁ, ἡ) reo, colpevole. [illegible]

'Επαΐω. *M.* ΐσω. ascoltare. [illegible]

'Επακανθίζω. *M.* ίσω. aver quà e là delle spine. [illegible]

'Επακμάζω. *M.* άσω. crescere in vigore, in bellezza, invigorire. [illegible]

"Επακμος (ὁ, ἡ) ch' è in vigore, florido. 2. acuto. [illegible]

'Επακολουθέω - ῶ. *M.* ήσω. seguire indietro. 2. aver dependenza. [illegible]

'Επακολούθημα - ατος (τὸ) conseguenza, conseguente. [illegible]

'Επακολούθησις - εως (ἡ) conseguenza. [illegible]

'Επακολουθητικὸς - ἡ - όν. consecutivo. [illegible]

'Επακόλουθος (ὁ, ἡ) conseguente. [illegible]

'Επακουὸς (ὁ, ἡ) uditore. [illegible]

'Επάκουστος (ὁ, ἡ) che si può udire, ascoltare. [illegible]

'Επακούω. *M.* ακούσομαι. ascoltare, sentire. 2. ubbidire. 3. esaudire. [illegible]

'Επακρίζω. *M.* ίσω. (μὲ γεν.) arrivare all' auge di qualche cosa. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Ἐπάκριος - α ἡ - ος - ον. che si trova all' auge, all' estremità. [illegible]

Ἔπακρος (ὁ, ἡ) acuto. [illegible]

Ἐπακτικός - ἡ - όν. attraente, persuasivo, inducente. [illegible] — κῶς, ἐπίῤ.

Ἔπακτος (ὁ, ἡ), ἡ Ἐπακτός - ἡ - όν. forestiere. [illegible]

Ἐπακτρὶς - ίδος (ἡ) barchetta da pescatore. [illegible]

Ἐπαλαλάζω. Μ. άξω. alzare grida di gioja o d' incoraggiamento. [illegible]

Ἐπαλάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. girar vagabondo. [illegible]

Ἐπαλγέω - ῶ. Μ. ήσω. dolersi di qualche cosa. [illegible]

Ἐπαλγὴς - έος (ὁ, ἡ) doloroso. [illegible]

Ἐπάλειμμα - ατος (τὸ) unguento. [illegible]

Ἐπαλείφω. Μ. λείψω. ungere, stuccare, fregare. [illegible]

Ἐπαλέξω. Μ. εξήσω. soccorrere. [illegible]

Ἐπαληθεύω. Μ. εύσω. confermare la verità, verificare. [illegible]

Ἐπαλλαγὴ - ῆς (ἡ) καὶ

Ἐπάλλαξις - εως (ἡ) movimento alternativo. [illegible]

Ἐπαλλάσσω (ττω) Μ. άξω. cambiare, alternare. [illegible]

Ἐπαλληλία - ας (ἡ) serie continuata. [illegible]

Ἐπάλληλος (ὁ, ἡ) successivo. [illegible] — λήλως, ἐπίῤ.

Ἔπαλξις - εως (ἡ) merlo d' un muro. 2. mantelletto. [illegible]

Ἐπαμείβω. Μ. αμείψω = Ἐπαλλάσσω.

Ἐπαμπέχω. Μ. αμφέξω. vestire di sopra. [illegible]

Ἐπαμύνω. Μ. υνῶ (μὲ δοτ.) soccorrere, difendere. [illegible]

Ἐπαμφοτερίζω. Μ. ίσω. chinarsi in ambe le parti, essere neutro. [illegible]

Ἐπὰν (συνδ.) (ἐπεὶ, ἄν) dopo che. [illegible]

Ἐπαναβαθμὸς (ὁ) gradino, scalino. [illegible]

Ἐπαναβαίνω. Μ. βήσομαι. montare sopra. 2. coprire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Ὑπερέχω.

Ἐπαναβάλλω. Μ. βαλῶ. differire. [illegible]

Ἐπανάβασις - εως (ἡ) l' azione di montar sopra, copritura. [illegible]

Ἐπαναβιβάζω. Μ. άσω. far montar sopra. [illegible]

Ἐπαναβοάω - ῶ. Μ. βοήσομαι. gettare delle grida. [illegible]

Ἐπαναγκάζω. Μ. άσω. forzare, costringere. [illegible]

Ἐπαναγορεύω. Μ. εύσω. pubblicare ad alta voce. [illegible]

Ἐπανάγω. Μ. άξω. portar indietro. [illegible]

Ἐπαναγωγὴ - ῆς (ἡ) ritorno. [illegible]

Ἐπαναγωγὸς (ὁ, ἡ) colui che fa ritornare. [illegible]

Ἐπαναδιπλάζω καὶ

Ἐπαναδιπλόω - ῶ. Μ. άσω - ώσω. raddoppiare. [illegible] (τρπ.) ripetere, replicare. [illegible]

Ἐπαναδίπλωσις - εως (ἡ) raddoppiamento, replicazione. 2. epanadiplosi (figura rettorica). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπαναζεύγνυμι. Μ. ζεύξω. riunire, congiungere. [illegible]

Ἐπαναθεάομαι - ῶμαι. Μ. άσομαι. contemplare in alto. [illegible]

Ἐπαναιρέομαι - οῦμαι. Μ. αιρήσομαι. abolire. 2. incaricarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπανακάμπτω. Μ. κάμψω. (μτφρ. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλσ. ἑλλ. ἢ ἀμτβ.) ritornare di nuovo. [illegible]

Ἐπανάκειμαι. Μ. κείσομαι. esser destinato a... [illegible]

Ἐπανακρεμάννυμι. Μ. κρεμάσω. sospendere sopra. [illegible]

Ἐπανακρούω. Μ. κρούσω. spingere indietro. [illegible]

Ἐπανακύπτω. Μ. κύψω (μτφρ. μὲ δοτ.)

Digitized by Google

opporsi, resistere, rivoltarsi. [illegible]

Ἐπαναλαμβάνω. M. λήψομαι. ripetere, replicare. [illegible]

Ἐπανάληψις-εως (ἡ) replica, epanalipsi. [illegible]

Ἐπαναλογέω-ῶ. M. ήσω. = Πολυλογῶ.

Ἐπανανεόω-ῶ. M. νεώσω. rinnovare. [illegible]

Ἐπαναπλέω-ῶ. M. πλεύσομαι. navigare verso sù. [illegible]

Ἐπαναπνέω-ῶ. M. πνεύσω. riprender il sospiro. [illegible]

Ἐπανασκέπτομαι. M. σκέψομαι. considerare di nuovo. [illegible]

Ἐπανάστασις-εως (ἡ) ribellione, rivolta. [illegible]

Ἐπαναστέλλω. M. στελῶ. reprimere. [illegible]

Ἐπανάστημα-ατος (τὸ) tumore. [illegible]

Ἐπαναστρέφω. M. στρέψω (ἐλλ. ἡ μσ.) ritornare. [illegible]

Ἐπαναστροφὴ-ῆς (ἡ) ritorno. [illegible]

Ἐπανατέλλω. M. τελῶ. (ἀμτβτ.) spuntare. [illegible]

Ἐπανατέμνω. M. τεμῶ. tagliare di nuovo. [illegible]

Ἐπανατρέχω. M. δραμοῦμαι. ricorrere sopra. [illegible] (ἐπὶ φυτ.) crescere alla lunghezza. [illegible]

Ἐπαναφέρω. M. ἐπανοίσω. ricondurre sopra. [illegible]

Ἐπαναφορὰ-ᾶς (ἡ) epanafora (figura rettorica). [illegible]

Ἐπαναχωρέω-ῶ. M. χωρήσω. ritirarsi. [illegible]

Ἔπανδρος (ὁ, ἡ) virile, competente al maschio. [illegible]

Ἐπανδρόω-ῶ. M. ώσω. empire d' uomini. [illegible]

Ἐπανέλευσις-εως (ἡ) = Ἐπάνοδος.

Ἐπανέρχομαι. M. ελεύσομαι. ritornare di nuovo. [illegible]

Ἐπανέχω. M. ἕξω. impiegare, applicare a... [illegible]

Ἐπανθέω-ῶ. M. ανθήσω. (μὲ δοτ.) fiorire, esser pieno di fiori, infiorirsi, brillare. [illegible]

Ἐπάνθημα (τὸ) fiore, ornamento. [illegible]

Ἐπανθίζω. M. ίσω. infiorire, render vario-pinto. [illegible]

Ἐπάνθισμα (τὸ) = Ἐπάνθημα.

Ἐπανθισμὸς (ὁ) l' infiorire. [illegible]

Ἐπανίημαι. M. ἐπανήσω. rilassare. [illegible]

Ἐπανίστημι. M. ἐπαναστήσω. eccitare. [illegible] (μσ.) ribellarsi, rivoltarsi. [illegible]

Ἐπάνοδος (ἡ) ritorno. [illegible] (ῥτρ.) ricapitulazione. [illegible]

Ἐπανορθόω-ῶ. M. ώσω. raddrizzare. [illegible] (μτφρ.) correggere, emendare. [illegible]

Ἐπανόρθωσις-εως (ἡ) emendazione. [illegible]

Ἐπανορθωτὴς (ὁ) emendatore. [illegible]

Ἐπάνω, ἐπίῤ. (ἐπὶ. ἄνω) (Τοπ.) sopra. [illegible]

Ἐπάνωθεν, ἐπίῤ. di sopra. [illegible]

Ἐπάξιος (ὁ, ἡ) degno. [illegible] — αξίως, ἐπίῤ.

Ἐπαξιόω-ῶ. M. ώσω. giudicare, creder degno. [illegible]

Ἐπαπέρχομαι. M. ελεύσομαι (μὲ δοτ.) partire immediatamente dietro. [illegible]

Ἐπαπορέω-ῶ. M. ήσω. dubitare, esitare. [illegible]

Ἐπαρὰ-ᾶς (ἡ) imprecazione, esecrazione. [illegible]

Ἐπάρατος (ὁ, ἡ) maledetto, imprecato, esecrabile. [illegible]

Ἐπάργυρος (ὁ, ἡ) argentato. [illegible]

Ἐπαργυρόω-ῶ. M. ώσω. inargentare. [illegible] (συνεκδχ.) comprare a carissimo prezzo. [illegible]

Ἐπαρήγω. M. ῥήξω. soccorrere. [illegible]

Ἐπαριθμέω-ῶ. M. αριθμήσω. annoverare. [illegible]

Ἐπαρίστερος (ὁ, ἡ) che si trova alla parte sinistra. [illegible] (συνεκδχ.) di malauguroso, infausto, inabile. [illegible] — στέρως, ἐπίῤ.

Ἐπάρκεια-ας (ἡ) soccorso. [illegible]

Ἐπαρκέω-ῶ. M. έσω. soccorrere, sovvenire, contribuire. 2. allontanare,

Digitized by Google

scacciare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (τρτπτσ.) bastare. [illegible]

Ἐπαρκὴς-έος (ὁ, ἡ) sufficiente. 2. soccorritore, contributore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπαρκούντως, ἐπίῤ. (μτχ.) = τῷ

Ἐπαρκῶς, ἐπίῤ. sufficientemente. [illegible]

Ἔπαρσις-εως (ἡ) gonfiamento. [illegible] 2. (μτφρ.) superbia. [illegible]

Ἐπαρχία-ας (ἡ) provincia. [illegible]

Ἐπαρχικὸς-ὴ-όν. di provincia, provinciale. [illegible]

Ἐπαρχιώτης-ου (ὁ) abitante d'una provincia. [illegible]

Ἔπαρχος (ὁ, ἡ) eparco, prefetto, governatore della provincia. [illegible]

Ἐπάρχω. Μ. ἄρξω. governare, comandare, esser prefetto. [illegible]

Ἐπασσύτερος-α-ον. alternativo. [illegible]

Ἐπαυγάζω. Μ. άσω. schiarire. [illegible] (ὀθ. ἀπρσπ.) Ἐπαυγάζει. si fa giorno. [illegible]

Ἔπαυλις-εως (ἡ) casa di campagna, alloggio. [illegible]

Ἔπαυλος (ὁ, ἡ) abitante. [illegible] (οὐσ.) Ἔπαυλος (ὁ) καὶ Ἔπαυλα (τὰ) = Ἐπαυχις, capanna, stalla. [illegible]

Ἐπαυξάνω. Μ. αὐξήσω. aumentare, accrescere. [illegible]

Ἐπαύξη-ης (ἡ) = Ἐπαύξησις.

Ἐπαυξὴς-έος (ὁ, ἡ) che cresce. [illegible]

Ἐπαύξησις-εως (ἡ) accrescimento, aumento. [illegible]

Ἐπαύριον, ἐπίῤ. (ἀντὶ ἐπ' αὔριον). indimani. [illegible]

Ἐπαυρίσκω. Μ. ἐπαυρήσομαι. trovare. 2. toccare. 3. aver parte. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐπαφίημι. Μ. ἐπαφήσω. lasciare sopra. [illegible]

Ἐπαφρίζω. Μ. ίσω. spumare alla superficie. [illegible]

Ἐπαφροδισία-ας (ἡ) bellezza, vaghezza. [illegible]

Ἐπαφρόδιτος (ὁ, ἡ) bello, vago, amabile. [illegible] — ίτως, ἐπίῤ.

Ἔπαφρος (ὁ, ἡ) spumante alla superficie. [illegible]

Ἐπάχθεια-ας (ἡ) affanno, molestia. [illegible]

Ἐπαχθέω-ῶ. Μ. ήσω. caricare. [illegible] (μτφρ.) = Γίγνομαι —

Ἐπαχθὴς-έος (ὁ, ἡ) grave, molesto. [illegible] — αχθῶς, ἐπίῤ.

Ἐπεγγελάω-ῶ. Μ. άσω. (μὲ δοτ.) farsi beffe di qualcuno, deridere. [illegible]

Ἐπεί. σύνδ. (ἐπὶ, εἰ) dopochè, giacchè (Λατ. quoniam). [illegible]

Ἐπείγω. Μ. ἐπείξω. pressare. [illegible]

Ἐπειδάν. σύνδ. dopochè. [illegible]

Ἐπειδή. σύνδ. (ἐπεὶ, δὴ). giacchè, poichè. [illegible]

Ἐπειδήπερ. σύνδ. = Ἐπειδή.

Ἐπεικάδες (αἱ) gli ultimi nove giorni di ciascuno mese. [illegible]

Ἐπεικάζω. Μ. άσω. congetturare, [illegible]

Ἔπειμι. Μ. ἐπέσομαι. trovarsi sopra. [illegible] 2. (μτφρ.) = Ἐπίκειμαι. 3. = Ἔξεστι.

Ἐπεισόδιον (τό) episodio, digressione. [illegible]

Ἐπείσοδος (ἡ) entrata. [illegible]

Ἔπειτα-ἐπίῤ. (ἐπὶ, εἶτα) (χρον.) dopo, indi, quindi. [illegible]

Ἔπειτεν. Ἰων ἀντὶ Ἔπειτα.

Ἐπεκδιδάσκω. Μ. διδάξω. spiegare più in lungo. [illegible]

Ἐπέκεινα (ἀντὶ ἐπ' Ἐκεῖνα), ἐπίῤ. al di là. [illegible]

Ἐπέκτασις-εως (ἡ) estensione. [illegible]

Ἐπεκτείνω. Μ. τενῶ. estendere, allungare. [illegible]

Ἐπεκτρέχω. Μ. δραμοῦμαι. correre sopra. [illegible]

Ἐπελαύνω. Μ. ελάσω. Ἀττ. Ἐλάω-ῶ. far correre o correre a cavallo o a carro. [illegible]

Ἐπελαφρίζω. Μ. ίσω καὶ

Ἐπελαφρύνω. Μ. υνῶ. allegerire più. [illegible]

Ἐπελπίζω. Μ. ίσω. rianimare con delle nuove speranze, far sperare. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Ἐπεμβαδὸν, ἐπίῤ. uno sopra l'altro. [illegible]

Ἐπεμβαίνω. M. βήσομαι. stare sopra. 2. entrare dentro. 3. disprezzare, vilipendere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐπεμβάλλω. M. βαλῶ. mettere l'uno sopra l'altro. 2. interporre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπέμβασις-εως (ἡ) incursione. [illegible]

Ἐπεμβάτης-ου (ὁ) cavaliere, cocchiere, nocchiere. [illegible]

Ἐπενδύω. M. δύσω. rivestire un abito sopra l'altro. [illegible]

Ἐπένθεσις-εως (ἡ) epentesi (figura grammaticale). [illegible]

Ἐπενθυμέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. riflettere di nuovo. [illegible]

Ἐπεξάγω. M. ἄξω. far avanzare, mettere in marcia l'esercito contra il nemico. [illegible]

Ἐπεξαμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι. commettere un nuovo errore, un nuovo peccato. [illegible]

Ἐπεξαπατάω-ῶ. M. ήσω. ingannare di nuovo. [illegible]

Ἐπεξελαύνω. M. ελάσω. far avanzare la cavalleria contro il nemico. [illegible]

Ἐπεξέλευσις-εως (ἡ) vendetta. [illegible]

Ἐπεξεργάζομαι. M. άσομαι. elaborare. [illegible]

Ἐπεξεργασία (ἡ) elaboratezza (Λατ. elaboratio). [illegible]

Ἐπεξεργαστὴς-οῦ (ὁ) colui che elabora. [illegible]

Ἐπεξεργαστικὸς-ή-όν. che può elaborare. [illegible]

Ἐπεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. far una incursione, marciare contro, vendicarsi. [illegible]

Ἐπεξέτασις-εως (ἡ) secondo esame. [illegible]

Ἐπεξηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. circostanziare, raccontare, spiegare esattamente. [illegible]

Ἐπεξήγημα (τὸ) ciò che si racconta esattamente. [illegible]

Ἐπεξήγησις-εως (ἡ) spiegazione, narrazione esatta, circostanziata. [illegible]

Ἐπεξῆς, Ἰων. ἀντὶ Ἐφεξῆς.

Ἐπεξόδιος (ὁ, ἡ) concernente la spedizione militare. [illegible]

Ἐπέξοδος (ἡ) spedizione militare. [illegible]

Ἐπέραστος (ὁ, ἡ) = Ἀξιέραστος, Ἀξιαγάπητος.

Ἐπεργάζομαι. M. άσομαι. lavorare, coltivare. [illegible]

Ἐπεργασία-ας (ἡ) coltura, coltivazione. [illegible]

Ἐπεργὸς (ὁ, ἡ) = Ἐνεργός.

Ἐπερεθίζω. M. ίσω. irritare, eccitare. [illegible]

Ἐπερείδω. M. ερείσω. appoggiare o appoggiarsi sopra. [illegible]

Ἐπέρχομαι. M. ελεύσομαι. andare, arrivare in.. 2. sopravvenire. 3. presentarsi all'aringa. 4. assalire. 5. percorrere, passar correndo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Ἐπερωτάω-ῶ. M. ερωτήσω. interrogare minutamente. [illegible]

Ἐπερώτημα (τὸ) ciò che si interroga minutamente. [illegible]

Ἐπερώτησις-εως (ἡ) interrogazione circostanziata, esatta. [illegible]

Ἐπεσβόλος (ὁ, ἡ) ingiurioso. [illegible]

Ἐπεσθίω. M. ἐπέδομαι. mangiare con.. [illegible]

Ἐπέτειος (ὁ, ἡ) annuale. [illegible]

Ἐπετειοφόρος (ὁ, ἡ) chi produce ogni anno. [illegible]

Ἐπέτης-ου (ὁ) chi siegue uno da ser-

Digitized by Google

vo. [illegible]

Ἐπευθυμέω-ῶ. *M.* ήσω (*μὲ δοτ.*) esser allegro, gioire per qualche cosa. [illegible]

Ἐπευλαβέομαι-οῦμαι. *M.* ήσομαι. guardarsi, badare da... [illegible]

Ἐπευφημέω-ῶ. *M.* ήσω. acclamare. [illegible]

Ἐπευχὴ-ῆς (ἡ) voto, preghiera. [illegible]

Ἐπεύχομαι. *M.* εὔξομαι. pregare, invocare, far de' voti. [illegible]

Ἐπέχω. *M.* ἐφέξω. mettere, tenere sopra. 2. offrire. 3. prender la mira, tendere. 4. attendere. 5. ritenere, arrestare. 6. occupare. 7. dominare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible]

Ἐπήβολος (ὁ, ἡ) partecipe. 2. convenevole, atto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — βόλως, ἐπίῤ.

Ἐπήκοος (ὁ, ἡ) (ἐνεργ.) uditore. [illegible] 2. (*παθτ.*) che si può udire, sentire, udito. [illegible]

Ἔπηλυς-υδος (ὁ, ἡ) forestiere. [illegible]

Ἐπήλυσις-εως (ἡ) incantesimo. [illegible]

Ἐπηλύτης καὶ Ἐπήλυτος-ου (ὁ) = Ἔπηλυς.

Ἐπημοιβὸς (ὁ, ἡ) mutuo, reciproco. [illegible]

Ἐπηρεάζω. *M.* άσω. danneggiare. [illegible]

Ἐπηρεασμὸς (ὁ) = Ἐπήρεια.

Ἐπηρεαστικὸς-ὴ-όν. nocevole. [illegible]

Ἐπήρεια (ἡ) ingiuria, danno, nocumento. [illegible]

Ἐπὶ, πρόθ. (*μὲ γεν.*) sopra. 2. vicino. 3. innanzi. 4. dentro, frà. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] (*μὲ δοτ.*) sopra. 2. dentro. 3. vicino. 4. contro. 5. per, in favore. 6. In, nel tempo. 7. oltre, fuori di... [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] (*μὲ αἰτ.*) verso. 2. contro. 3. al di lá, oltre. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐπιβάθρα (ἡ) scala portatile. [illegible]

Ἐπίβαθρον (τὸ) nolo. 2. alloggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπιβαίνω. *M.* βήσομαι. (*μτβτ.*) far montare. [illegible] (*συνήθ. ἀμτβ.*) montare, salire. 2. coprire. 3. marciare contro. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐπιβάλλω. *M.* βαλῶ. mettere sopra. 2. aggiungere. 3. intraprendere. 4. (*τριτπρσ.*) toccare, appartenere, [illegible] 2 [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἐπιβαπτίζω. *M.* ίσω καὶ

Ἐπιβάπτω. *M.* βάψω. immergere in... [illegible]

Ἐπιβασία-ας (ἡ) καὶ

Ἐπίβασις-εως (ἡ) il montare, salimento. 2. fondamento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπιβαστάζω. *M.* άσω. portare, tenere sopra. [illegible]

Ἐπιβατεύω. *M.* εύσω. × ἀντὶ Ἐπιβαίνω (*ἰδιαιτ.*) imbarcarsi. [illegible]

Ἐπιβατήριος (ὁ, ἡ) concernente il passaggiere. [illegible]

Ἐπιβάτης-ου (ὁ) passeggiere. [illegible]

Ἐπιβατικὸς-ὴ-όν. che concerne l'imbarco. [illegible]

Ἐπιβατὸς-ὴ-όν. proprio a montare. [illegible]

Ἐπίβδα (ἡ) il secondo giorno delle nozze e di qualunque altra festa. [illegible]

Ἐπιβεβαιόω-ῶ. *M.* ώσω. affermare vieppiù. [illegible]

Ἐπιβιβάζω. *M.* άσω. far montare, far salire. [illegible]

Ἐπιβλαβὴς-έος (ὁ, ἡ) nocevole, dannoso. [illegible] — αβῶς, ἐπίῤ.

Ἐπιβλάπτω. *M.* βλάψω. nuocere di nuovo. [illegible]

Ἐπιβλαστάνω. *M.* βλαστήσω. germogliare di nuovo. [illegible]

Ἐπιβλασφημέω-ῶ. *M.* ήσω. bestemmiare vieppiù. [illegible]

[illegible] 2. [illegible]

'Εξάλειψις-εως (ἡ) scancellazione. [illegible]

'Εξαλλαγὴ-ῆς (ἡ) cambiamento, permutazione. [illegible]

'Εξαλλάσσω (ττω) M. άξω. cangiare, cambiare. [illegible]

'Εξαλλοιόω-ῶ. M. ώσω. cambiare del tutto. [illegible]

'Εξάλλομαι. M. οῦμαι. saltare, slanciarsi da un luogo. [illegible]

"Εξαλλος (ὁ, ἡ) diverso. 2. straordinario. 3. distinto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — άλλως, ἐπίῤ.

"Εξαλσις-εως (ἡ) lussazione. [illegible]

'Εξαμαρτάνω. M. ήσομαι. fallire grandemente. [illegible]

'Εξαμαυρόω-ῶ. M. ώσω. oscurare totalmente. [illegible]

'Εξαμάω-ῶ. M. ήσω. tagliare via. 2. distruggere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Εξαμείβω. M. είψω. cambiare, permutare. [illegible] 2. = 'Ανταμείβω.

'Εξάμετρος (ὁ, ἡ) (κυρ. στίχος). esametro, contenente sei piedi. [illegible]

'Εξάμηνος (ὁ, ἡ) di sei mesi, semestre. [illegible]

'Εξαναγιγνώσκω. M. γνώσομαι. leggere intieramente. [illegible]

'Εξαναγκάζω. M. άσω. scacciare a forza. [illegible]

'Εξανακαλύπτω. M. ύψω. scoprire intieramente. [illegible]

'Εξανάπτω. M. άψω. sospendere da un luogo. [illegible]

'Εξανάστασις-εως (ἡ) risurrezione. 2. trasmigrazione. 3. espulsione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Εξαναστρέφω. M. στρέψω. rovesciare, distruggere dal fondo. [illegible]

'Εξαναφέρω. M. ἐξανοίσω (ὡς ἐπὶ τὸ πλσ. ἀμβτ. ἐλλ.) ristabilirsi in salute. [illegible]

'Εξαναχωρέω-ῶ. M. ήσω. ritirarsi indietro. [illegible]

'Εξανδραποδίζομαι. M. ίσομαι. ridurre in schiavitù. [illegible]

'Εξανεμόω-ῶ. M. ώσω. ventilare. 2. gonfiare d'aria. 3. eccitare, incitare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Εξανέχω. M. ἕξω. soprastare. [illegible]

'Εξανθέω-ῶ. M. ήσω. fiorire. 2. produrre. 3. sfiorire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Εξάνθημα-ατος (τὸ) pustola. [illegible]

'Εξάνθησις-εως (ἡ) efflorescenza. [illegible]

'Εξανθίζω. M. ίσω. dare de' diversi colori, rendere vario-pinto. [illegible] 2. = 'Εξανθέω (3.)

'Εξανθρωπίζω. M. ίσω. render umano. [illegible]

'Εξάνθρωπος (ὁ, ἡ) inumano. [illegible]

'Εξανίστημι. M. στήσω. levare sopra, alzar in piedi. [illegible]

'Εξανοίγω. M. οίξω. aprire totalmente, spalancare. [illegible]

'Εξάντης-ου (ὁ, ἡ) sano e salvo. [illegible]

'Εξαντλέω-ῶ. M. ήσω. esaurire, vuotare del tutto. 2. tollerare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Εξαπατάω-ῶ. M. ήσω. ingannare grandemente. [illegible]

'Εξάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di sei cubiti. [illegible]

'Εξαπλάσιος-α ἡ ος-ον. καὶ

'Εξαπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) sestuplo. [illegible] — σίως, ἐπίῤ.

'Εξάπλευρος (ὁ, ἡ) a sei lati. [illegible]

'Εξαπλόος-οῦς, όη-ῆ, όον-οῦν. = 'Εξαπλάσιος.

'Εξαπλόω-ῶ. M. ώσω. distendere, dilatare bene. [illegible]

'Εξάπλωσις-εος (ἡ) propagazione. [illegible]

'Εξαποβαίνω. M. βήσομαι. discendere da... [illegible]

'Εξαπόδης-ου (ὁ) = 'Εξάπους.

'Εξαποστέλλω. M. ελῶ. inviare. [illegible]

'Εξαποστολὴ-ῆς (ἡ) deputazione, missione. [illegible]

'Εξάπους-οδος (ὁ, ἡ) a sei piedi. [illegible]

'Εξαπτέρυγος (ὁ, ἡ) che ha sei ale. [illegible]

'Εξάπτω. M. άψω. sospendere da... 2. al-

Digitized by Google

taccar il fuoco, infiammare. [illegible]

'Εξάπωλος (ὁ, ἡ) tirato da sei cavalli. [illegible]

'Εξαράσσω (ττω). *M.* αξω. svellere, sradicare. 2. scacciare. [illegible]

'Εξαργυρίζω. *M.* ίσω καὶ

'Εξαργυρόω-ῶ. *M.* ώσω. ridurre in argento, vendere. [illegible]

'Εξαρθρέω-ῶ. *M.* ήσω. esser lussato, slogarsi. [illegible]

'Εξάρθρησις-εως (ἡ) lussazione. [illegible]

'Εξαρθρος (ὁ, ἡ) lussato. 2. di cui le articolazioni sporgon fuori. [illegible]

'Εξαρθρόω-ῶ. *M.* ώσω. dislogare. [illegible]

'Εξάρθρωμα (τὸ) } = 'Εξάρθρησις.
'Εξάρθρωσις-εως (ἡ) }

'Εξαριθμέω-ῶ. *M.* ήσω. enumerare, annoverare. [illegible]

'Εξαρίθμησις-εως (ἡ) enumerazione. [illegible]

'Εξάριθμος (ὁ, ἡ) = 'Εξαπλάσιος.

'Εξαρκέω-ῶ. *M.* έσω. (ἀμτβτ.) bastare. [illegible]

'Εξαρκής-έος (ὁ, ἡ) sufficiente. [illegible]

'Εξαρκούντως. ἐπίρ. abbastanza, sufficientemente. [illegible]

'Εξαρμόζω. *M.* όσω. distaccare, disunire. 2. render dissonante. [illegible]

'Εξαρμόνιος (ὁ, ἡ) dissonante. [illegible]

'Εξαρνέομαι-οῦμαι. *M.* ήσομαι. negare, ricusare totalmente. [illegible]

'Εξάρνησις-εως (ἡ) denegazione. [illegible]

'Εξαρνητικός-ή-όν. negativo. [illegible]

'Εξαρνος (ὁ, ἡ) che nega totalmente. [illegible]

'Εξαρπάζω. *M.* άσω. rapire via. [illegible]

'Εξαρτάω-ῶ. *M.* ήσω. sospendere da.. [illegible]

'Εξάρτησις-εως (ἡ) sospensione. [illegible]

'Εξαρχῆς, ἐπίρ. dal principio. [illegible]

'Εξαρχος (ὁ) esarco. [illegible]

'Εξάρχω. *M.* ἄρξω. cominciar il primo. [illegible]

'Εξασθενέω-ῶ. *M.* ήσω. indebolirsi, perder totalmente le forze. [illegible]

'Εξασθενίζω. *M.* ίσω. snervare, render estremamente debole. [illegible]

'Εξαστις-ιος (ἡ) sfilaccj, stame. [illegible]

'Εξασφαλίζω καὶ (μσ. ὅ καὶ εὔχρηστότ.) 'Εξασφαλίζομαι. *M.* ίσω-ίσομαι. mettere in buona sicurtà. [illegible]

'Εξατμίζω. *M.* ίσω. svaporare. [illegible]

'Εξαφαιρέω-ῶ. *M.* ήσω. toglier via. [illegible]

'Εξαφανίζω. *M.* ίσω. distruggere del tutto. (*Λατ.* deleo). [illegible]

'Εξαφιδρόω-ῶ. *M.* ώσω. sudare molto, esalare. [illegible]

'Εξαφίημι. *M.* ήσω. mandare, lasciar via, licenziare. [illegible]

'Εξαφίσταμαι. *M.* ἐξαποστήσομαι. allontanarsi, ritirarsi totalmente da ... [illegible]

'Εξαφρίζω. *M.* ίσω. gettar la spuma, spumare. [illegible]

'Εξαφύω-ῶ. *M.* ύσω. esaurire. [illegible]

'Εξαψις-εως (ἡ) infiammazione. [illegible]

'Εξεδαφίζω. *M.* ίσω. distruggere, rovesciare dal fondo. [illegible]

'Εξέδρα-ας (ἡ) sporto, balcone. [illegible]

'Εξεδρος (ὁ, ἡ) che non si trova nel proprio sito. [illegible]

'Εξεικονίζω. *M.* ίσω. dipingere vivacemente. [illegible]

'Εξειμι. *M.* ειμι. = 'Εξέρχομαι.

'Εξειργασμένως, ἐπίρ. perfettamente. [illegible]

'Εξείργω. *M.* είρξω. impedire, escludere. [illegible]

'Εξεκκλησιάζω. *M.* άσω. convocare il popolo. [illegible]

'Εξελαιόω-ῶ. *M.* ώσω. convertire in olio. [illegible]

Digitized by Google

'Εξελαύνω. M. ελάσω. cacciare, spignere fuori. [illegible]

'Εξελέγχω. M. έγξω. convincere, dimostrare la verità. [illegible]

'Εξελευθερικός - η - όν. libertino. [illegible]

'Εξελεύθερος (ό, ή) = 'Απελεύθερος.

'Εξελευθερόω - ῶ. M. ώσω. liberare dalla schiavitù. [illegible]

'Εξέλευσις - εως (ή) sortita. [illegible]

'Εξελληνίζω. M. ίσω. rendere greco, tradurre in greco. [illegible]

'Εξεπίτηδες, έπίῤ. a bello studio (Λατ. de industria). [illegible]

'Εξεράω - ῶ. M. άσω. versare sulla terra. [illegible]

'Εξεργάζομαι. M. άσομαι. effettuare. [illegible]

Εξεργασία - ας (ή) esecuzione, perfezionamento. [illegible]

'Εξερείπω. M. είψω. abbattere. [illegible]

'Εξερευνάω - ῶ. M. ήσω. ricercare, cercare diligentemente. [illegible]

'Εξερεύνησις - εως (ή) ricerca, investigazione. [illegible]

'Εξερευνητής - οῦ (ό) inquisitore, investigatore. [illegible]

'Εξερευνητικός - ή - όν. proprio alla ricerca. [illegible]

'Εξερμηνεύω. M. εύσω. interpretare. [illegible]

'Εξέρομαι. M. ήσομαι. dimandar per sapere (Λατ. percontor) [illegible]

'Εξερυθριάω - ῶ. M. άσω. arrossire del tutto. [illegible]

'Εξέρυθρος (ό, ή) tutto rosso. [illegible]

'Εξερύω - ῶ. M. ύσω. distaccare. [illegible]

'Εξέρχομαι. M. ελεύσομαι. sortire, uscire, andarsene via. 2. passare. 3. avverarsi, aver esito. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Εξερωτάω - ῶ. M. ήσω. = 'Εξέρομαι.

'Εξεσία - ας (ή) deputazione, missione. [illegible]

"Εξεστι. M. ἐξέσται. è lecito, è possibile. [illegible]

'Εξετάζω. M. άσω. ricercare, esaminare. [illegible]

'Εξέτασις - εως (ή) ricerca, esame. [illegible]

'Εξετασμός - οῦ (ό) = 'Εξέτασις.

'Εξεταστής - οῦ (ό) esaminatore, inquisitore. [illegible]

'Εξεταστικός - ή - όν. abile ad esaminare, che s'applica alle ricerche. [illegible]

'Εξεύρεσις - εως (ή) invenzione, scoperta. [illegible]

'Εξευρετικός - ή - όν. abile alle invenzioni. [illegible]

'Εξεύρημα - ατος (τό) cosa inventata. [illegible]

'Εξευρίσκω. M. ήσω. trovare dopo aver ben esaminato, inventare. [illegible]

'Εξευτελίζω. M. ίσω. avvilire, disprezzare. [illegible]

'Εξευτελισμός (ό) avvilimento, disprezzo. [illegible]

'Εξεύχομαι. M. εύξομαι. gloriarsi. [illegible]

'Εξέχω. (χ. M.) sovrastare, sporgere (Λατ. emineo.) [illegible] (χυρ. καὶ μτφρ.) 2. = 'Υπερέχω.

'Εξηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. precedere. 2. spiegare, interpretare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Εξήγημα - ατος (τό) ciò ch' è spiegato, racconto. [illegible]

'Εξήγησις - εως (ή) spiegazione, interpretazione. [illegible]

'Εξηγητής - οῦ (ό) colui che spiega, interprete. [illegible]

'Εξηγητικός - ή - όν. esplicativo. [illegible]

'Εξηγορία - ας (ή) divulgazione, encomio. [illegible]

'Εξήκοντα (οί - αί - τά) ἀκλ. (ἀριθ.) (60) sessanta. [illegible]

'Εξηκοντάκις, έπίῤ. sessanta volte. [illegible]

'Εξηκοντούτης (ό) di sessanta anni, sessagenario. [illegible]

'Εξηκοστός - ή - όν. sessantesimo. [illegible]

Digitized by Google

Ἐξήκω (χ. Μ.) = Ἐξέρχομαι. passare, trascorrere, sortire. [illegible]

Ἐξήλατος (ὁ, ἡ) lavorato a martello. [illegible]

Ἐξηλιάζω. Μ. άσω. esporre al sole. [illegible]

Ἐξηλιόω-ῶ. Μ. ώσω. far risplendere come il sole. [illegible]

Ἐξημαρτημένως, ἐπίῤ. con fallo, con errore. [illegible]

Ἐξημερόω-ῶ. Μ. ώσω. ammansare, addimesticare. [illegible]

Ἐξημέρωσις-εως (ἡ) addomesticamento. [illegible]

Ἑξήρετμος (ὁ, ἡ) a sei remi. [illegible]

Ἑξήρης (ὁ, ἡ) (κυρ. ναῦς.) a sei ranghi di remi. [illegible]

Ἑξῆς, ἐπίῤ. inseguito, appresso, immediatamente. [illegible]

Ἐξηχέω-ῶ. Μ. ήσω. risuonare, rimbombare. [illegible]

Ἐξιάομαι-ῶμαι. Μ. άσωμαι. guarire. [illegible]

Ἐξιδιάζομαι. Μ. άσομαι. appropriarsi. [illegible]

Ἐξιδρύω. Μ. ύσω. far sedere, riposare. [illegible]

Ἐξίημι. Μ. ήσω. allontanare, spedire, licenziare. [illegible]

Ἐξίλασις-εως (ἡ) καὶ

Ἐξιλασμὸς-οῦ (ὁ) placazione. [illegible]

Ἐξιλεόω-ῶ. Μ. ώσω. render proprio, placare. [illegible]

Ἐξικόω-ῶ. Μ. ώσω. = Ἐκθλίβω. purgare, nettare. [illegible]

Ἕξιππος (ὁ, ἡ) a sei cavalli. [illegible]

Ἕξις-εως (ἡ) abitudine. 2. complessione, temperamento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐξισάζω. Μ. άσω. uguagliare. [illegible]

Ἐξισασμὸς (ὁ) uguagliamento, accomodamento. [illegible]

Ἐξισόω-ῶ. Μ. ώσω. uguagliare, rendere uguale. [illegible]

Ἐξίστημι. Μ. ἐκστήσω. rimuovere dal suo luogo. [illegible] (μτφρ.) = Ἐκπλήττω.

Ἐξιστορέω-ῶ. Μ. ήσω. interrogare, dimandare per informarsi del fatto (Λατ. sciscitor). [illegible]

Ἐξισχύω. Μ. ύσω. prevalere. [illegible]

Ἐξίσωσις-εως (ἡ) = Ἐξισασμός.

Ἐξίτηλος (ὁ, ἡ) svanito, passo, fragile, svigorito, languido. [illegible]

Ἐξιχνεύω. Μ. εύσω. seguire, andare in traccia, tracciare. [illegible]

Ἐξιχνιασμὸς-οῦ (ὁ) l'azione di seguire, d'andare in traccia, tracciamento. [illegible]

Ἐξιχωρίζω. Μ. ίσω. nettare, asciugare la piaga dal marciume. [illegible]

Ἐξογκόω-ῶ. Μ. ώσω. gonfiare. [illegible]

Ἐξόγκωμα-ατος (τὸ) tumore. [illegible]

Ἐξοδεία (ἡ) partenza, sortita, spedizione. [illegible]

Ἐξοδεύω. Μ. εύσω. partire, sortire. [illegible]

Ἐξοδία-ας (ἡ) = Ἐξοδεία.

Ἐξοδιάζω. Μ. άσω. spendere, consumare, sprecare. [illegible]

Ἐξοδίασις-εως (ἡ) lo spendere. [illegible] 2. = Ἐξοδεία.

Ἐξοδιασμὸς (ὁ) = τῷ προηγ.

Ἐξοδικὸς-ὴ-όν. concernente la sortita. [illegible]

Ἐξόδιον (τὸ) la conclusione d'un dramma. [illegible]

Ἐξόδιος (ὁ, ἡ) ultimo, finale. [illegible]

Ἐξοδοιπορέω-ῶ. Μ. ήσω. mettersi in viaggio, incamminarsi. [illegible] = Ἐξοδεύω.

Ἔξοδος-ου (ἡ) sortita, uscita. 2. pompa. 3. spedizione. 4. fine. 5. morte. 6. spesa. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Ἐξοικειόω-ῶ. Μ. ώσω. addomesticare. [illegible]

Ἐξοικέω-ῶ. Μ. ήσω abitare fuori, trasmigrare. [illegible]

Digitized by Google

Ἐξοίκησις -εως (ἡ) trasmigrazione. [illegible]

Ἐξοικίζω. *M.* ίσω. scacciare alcuno dalla sua abitazione, spopolare un paese. [illegible]

Ἐξοίκισις -εως (ἡ) καὶ

Ἐξοικισμὸς (ὁ) espulsione, spopolamento. [illegible]

Ἐξοικοδομέω-ῶ. *M.* ήσω. terminare, porre fine alla fabbrica. [illegible]

Ἔξοικος (ὁ, ἡ) scacciato dalla casa, esule. [illegible]

Ἔξοινος (ὁ, ἡ) (οἶνος). guasto (vino). [illegible] 2. imbriaco. [illegible]

Ἐξοινόω-ῶ. *M.* ώσω. imbriacare. [illegible]

Ἐξοκέλλω. *M.* ελῶ. sviarsi, deviare. [illegible]

Ἐξολόθρευμα (τὸ) καὶ

Ἐξολόθρευσις -εως (ἡ) esterminio, eccidio. [illegible]

Ἐξολοθρευτὴς -οῦ (ὁ) distruttore, esterminatore. [illegible]

Ἐξολοθρευτικὸς -ή -όν. distruttivo. [illegible]

Ἐξολοθρεύω. *M.* εύσω. sterminare, distruggere. [illegible]

Ἐξομαλίζω. *M.* ίσω. appianare intieramente. [illegible]

Ἐξομηρεύω. *M.* εύσω. dare o prendere in ostaggio. [illegible]

Ἐξομιλέω-ῶ. *M.* ήσω. abboccarsi spesso con qualcheduno, conversare. [illegible]

Ἐξομματόω-ῶ. *M.* ώσω. aprir gli occhi a qualcuno, donargli la vista. [illegible] 2. (ἐναντ.) cavar gli occhi a qualcuno, acciecare. [illegible]

Ἐξόμνυμι. *M.* ομοῦμαι. negare con giuramento, abbiurare. [illegible]

Ἐξομοιόω-ῶ. *M.* ώσω. assimilare perfettamente. [illegible]

Ἐξομολογέω-ῶ. *M.* ήσω. promettare. [illegible] (μσ.) confessarsi. 2. ringraziarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐξομολόγησις -εως (ἡ) confessione. 2. ringraziamento. [illegible] 2. [illegible]

Ἐξόμφαλος (ὁ, ἡ) che ha l'ombelico sporto. [illegible]

Ἐξονομάζω καὶ × **Ἐξονομαίνω.** *M.* άσω. nominare, denominare. [illegible]

Ἐξόπισθεν, ἐπίῤ. dalla parte di dietro, da dietro. [illegible] 2. (χρον.) dopo. [illegible]

Ἐξοπίσω, ἐπίῤ. addietro. [illegible]

Ἐξοπλίζω. *M.* ίσω. armare bene. 2. disarmare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐξοπλισία -ας } apparecchio, eser-
Ἐξόπλισις -εως (ἡ) } cizio militare. 2. ar-
Ἐξοπλισμὸς -οῦ (ὁ) } matura. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἔξοπλος (ὁ, ἡ) disarmato. 2. ben armato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐξοράω-ῶ. *M.* ἐξόψομαι. veder di lontano. [illegible]

Ἐξοργάω-ῶ. *M.* άσω. andare in eccessiva frega. [illegible]

Ἐξοργίζω. *M.* ίσω. mettere in furore. [illegible]

Ἐξορία -ας (ἡ) esilio, bando. [illegible]

Ἐξορίζω. *M.* ίσω. esiliare, bandire. [illegible]

Ἐξόριος -α ἢ ος -ον. esiliato, esule. [illegible]

Ἐξορισμὸς (ὁ) = Ἐξορία.

Ἐξοριστικὸς -ή -όν. che concerne l'esilio. [illegible]

Ἐξόριστος (ὁ, ἡ) esiliato, bandito, esule. [illegible]

Ἐξορκίζω. *M.* ίσω. scongiurare. [illegible]

Ἐξορκισμὸς (ὁ) scongiura, esorcismo. [illegible]

Ἐξορκιστὴς -οῦ (ὁ) colui che scongiura, esorcista. [illegible]

Ἔξορκος (ὁ) giuramento orribile, grande. [illegible]

Ἐξορκόω-ῶ. *M.* ώσω. legare, obbligare con giuramento. [illegible] = Ἐξορκίζω.

Ἐξορμάω-ῶ. *M.* ήσω. lanciarsi, scagliarsi, sortire con impeto da un luogo. [illegible]

Digitized by Google

Ἐξορμέω - ῶ. *M.* ήσω. sortir dal porto, far vela. [illegible]

Ἐξορμίζω. *M.* ίσω. levare il bastimento dal porto, far vela. [illegible]

Ἔξορμος (ὁ, ἡ) che lascia il porto, che si mette alle vele. [illegible]

Ἐξοῤῥίζω. *M.* ίσω. levare il siero. [illegible]

Ἐξορύσσω (ττω). *M.* ύξω. scavare, disseppellire, sradicare. [illegible]

Ἐξορχέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. terminare il ballo. 2. fuggire di nascosto. [illegible] (ἐνέγρ.) deridere, insultare. [illegible]

Ἐξοστρακίζω. *M.* ίσω. esiliare coll' ostracismo. [illegible]

Ἐξοστρακισμὸς (ὁ) bando per ostracismo. [illegible]

Ἐξουδενέω - ῶ. *M.* ήσω καὶ

Ἐξουδενίζω. *M.* ίσω. contar per nulla, disprezzare, avvilire. [illegible]

Ἐξουδένισις - εως (ἡ) = Ἐξουδένωσις.

Ἐξουδένισμα - ατος (τὸ) oggetto di disprezzo. [illegible]

Ἐξουδενισμὸς (ὁ) = Ἐξουδένωσις.

Ἐξουδενόω - ῶ. *M.* ώσω. = Ἐξουδενίζω.

Ἐξουδένωσις - εως (ἡ) disprezzo, avvilimento. [illegible]

Ἐξουθενέω - ῶ. *M.* ήσω. Ἀττ. ἀντὶ Ἐξουδενέω.

Ἐξουθενισμὸς (ὁ) = Ἐξουδενισμός.

Ἐξουσία - ας (ἡ) autorità, comando, potere, potestà. [illegible]

Ἐξουσιάζω. *M.* άσω. aver in suo potere, comandare, dominare. [illegible]

Ἐξουσιαστὴς - οῦ (ὁ) comandante, signore, padrone. [illegible]

Ἐξουσιαστικὸς - ὴ - όν. imperioso, autorevole. [illegible]

Ἐξουσιαστικῶς, ἐπίῤ. imperiosamente. [illegible]

Ἐξούσιος (ὁ, ἡ) colui che fù privato dei suoi beni, delle sue sostanze. [illegible]

[illegible]

Ἐξόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi sporti. [illegible]

Ἔξοχα, ἐπίῤ. × ἴδε Ἔξοχος.

Ἐξοχάδες (αἱ) (ἐνν. φλέβες) vene emorroidali. [illegible]

Ἐξοχὴ - ῆς (ἡ) eminenza, eccellenza. [illegible]

Ἔξοχος (ὁ, ἡ) eminente, eccellente. [illegible] (τὸ οὐδ.) Ἔξοχον, Ἔξοχα, ἐπίῤ. ἀντὶ —

Ἐξόχως, ἐπίῤ. eminentemente, eccellentemente. [illegible]

Ἐξυβρίζω. *M.* ίσω. oltraggiare grandemente. 2. lussuriare. 3. traboccare. [illegible]

Ἐξύβρισις - εως (ἡ) oltraggio grave. [illegible]

Ἐξυγιάζω. *M.* άσω. = Ἐξιάομαι.

Ἔξυγρος (ὁ, ἡ) molto umido. [illegible]

Ἐξυπηρετέω - ῶ. *M.* ήσω. servire diligentemente. [illegible]

Ἐξυπνίζω. *M.* ίσω. svegliare, destare. [illegible]

Ἐξυπνιστὴς - οῦ (ὁ) colui che sveglia. [illegible]

Ἔξυπνος (ὁ, ἡ) svegliato, desto. [illegible]

Ἔξω, ἐπίῤ. fuori. [illegible]

Ἔξωθεν, ἐπίῤ. di fuori. [illegible]

Ἐξωθέω - ῶ. *M.* ήσω ἢ ἐξώσω. spinger fuori. [illegible]

Ἐξώκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme fuori. [illegible]

Ἐξωμὶς - ίδος (ἡ) spallino. [illegible]

Ἔξωμος (ὁ, ἡ) che ha le braccie nude. [illegible]

Ἐξωμοσία (ἡ) abbiurazione. [illegible]

Ἔξωρος (ὁ, ἡ) intempestivo. [illegible]

Ἔξωσις - εως (ἡ) lo spingere fuori. 2. lussazione. [illegible]

Ἐξωτερικὸς - ὴ - όν. esteriore. 2. esoterico, triviale. [illegible]

Ἐξώτερος - α - ον. esterno, esteriore. [illegible]

Ἐξωτικὸς - ὴ - όν. esotico. [illegible]

Ἔοικα, πρκ. ἀντὶ ἐνστ. esser simile, con-

Digitized by Google

venevole, probabile, giusto. [illegible]

Ἑορτάζω. *M.* άσω. festeggiare, celebrare. [illegible]

Ἑορτάσιμος (-άσιος) (ὁ, ἡ) festivo, solenne. [illegible]

Ἑορταστὴς - οῦ (ὁ) colui che festeggia. [illegible]

Ἑορταστικὸς - ή - όν. solenne, festivo. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἑορτὴ (ἡ) festa, giorno festivo. [illegible]

Ἑορτολόγιον (τὸ) calendario. [illegible]

Ἑὸς - ή - όν. × ἀντνμ. κτητ. ἢ σύνθ. suo, sua. [illegible]

Ἐπαγγελία - ας (ἡ) promessa. 2. annunzio, avviso. [illegible]

Ἐπαγγέλλω. *M.* γελῶ. promettere. 2. avvisare, dichiarare. 3. ordinare. [illegible]

Ἐπάγγελμα - ατος (τὸ) professione. 2. promessa. [illegible]

Ἐπαγγελτικὸς - η - όν. colui che promette facilmente. [illegible]

Ἐπαγλαΐζομαι. *M.* ίσομαι. esultare. [illegible]

Ἔπαγρος (ὁ, ἡ) villano, campagnuolo. [illegible]

Ἐπαγρυπνέω - ῶ. *M.* ήσω. vegliare, sorvegliare. [illegible]

Ἐπάγω. *M.* άξω. portare, condurre contro, indurre. 2. apportare. 3. aggiungere. 4. incitare, indurre. 5. presentare. [illegible]

Ἐπαγωγὴ - ῆς (ἡ) seduzione. 2. induzione. [illegible]

Ἐπαγώγιον (τὸ) prepuzio. [illegible]

Ἐπαγωγὸς (ὁ, ἡ) induttore. [illegible]

Ἐπᾴδω. *M.* ᾄσομαι. accompagnare il canto, cantare assieme. 2. incantare. 3. cantare la medesima cosa. [illegible]

Ἔπαθλον (τὸ) = Ἆθλον.

Ἐπαιγίζω. *M.* ίσω. soffiare, scagliarsi con violenza. [illegible]

Ἐπαινέτης - ου (ὁ) lodatore, encomiatore. [illegible]

Ἐπαινετικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. solito a lodare. 2. che si fa per lodare. [illegible]

Ἐπαινετὸς - ή - όν. lodato, degno di lode, lodevole. [illegible] — ετῶς, ἐπίῤ.

Ἐπαινέω - ῶ. *M.* ίσω. lodare. 2. approvare. [illegible]

Ἔπαινος (ὁ) lode. [illegible]

Ἐπαινὸς - ή - όν. × ἀντὶ Ἐπαινετός.

Ἐπαίρω. *M.* αρῶ. innalzare. [illegible] (μτφρ.) eccitare, sedurre. [illegible]

Ἐπαισθάνομαι. *M.* αισθήσομαι. sentire, intendere bene. [illegible]

Ἐπαΐσσω. *M.* αΐξω. lanciarsi. [illegible]

Ἐπαισχύνομαι. *M.* αισχυνθήσομαι. vergognarsi. [illegible]

Ἐπαιτιάομαι - ῶμαι. *M.* άσομαι. accusare. [illegible]

Ἐπαίτιος (ὁ, ἡ) reo, colpevole. [illegible]

Ἐπαΐω. *M.* ΐσω. ascoltare. [illegible]

Ἐπακανθίζω. *M.* ίσω. aver quà e là delle spine. [illegible]

Ἐπακμάζω. *M.* άσω. crescere in vigore, in bellezza, invigorire. [illegible]

Ἔπακμος (ὁ, ἡ) ch' è in vigore, florido. 2. acuto. [illegible]

Ἐπακολουθέω - ῶ. *M.* ήσω. seguire indietro. 2. aver dependenza. [illegible]

Ἐπακολούθημα - ατος (τὸ) conseguenza, conseguente. [illegible]

Ἐπακολούθησις - εως (ἡ) conseguenza. [illegible]

Ἐπακολουθητικὸς - ή - όν. consecutivo. [illegible]

Ἐπακόλουθος (ὁ, ἡ) conseguente. [illegible]

Ἐπακουὸς (ὁ, ἡ) uditore. [illegible]

Ἐπάκουστος (ὁ, ἡ) che si può udire, ascoltare. [illegible]

Ἐπακούω. *M.* ακούσομαι. ascoltare, sentire. 2. ubbidire. 3. esaudire. [illegible]

Ἐπακρίζω. *M.* ίσω. (μὲ γεν.) arrivare all' auge di qualche cosa. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Ἐπάκριος - α ἡ - ος - ον. che si trova all' auge, all' estremità. [illegible]

Ἔπακρος (ὁ, ἡ) acuto. [illegible]

Ἐπακτικός - ἡ - όν. attraente, persuasivo, inducente. [illegible] — κῶς, ἐπίῤ.

Ἔπακτος (ὁ, ἡ), ἡ Ἐπακτὸς - ἡ - όν. forestiere. [illegible]

Ἐπακτρὶς - ίδος (ἡ) barchetta da pescatore. [illegible]

Ἐπαλαλάζω. M. άξω. alzare grida di gioja o d' incoraggiamento. [illegible]

Ἐπαλάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. girar vagabondo. [illegible]

Ἐπαλγέω - ῶ. M. ήσω. dolersi di qualche cosa. [illegible]

Ἐπαλγὴς - έος (ὁ, ἡ) doloroso. [illegible]

Ἐπάλειμμα - ατος (τὸ) unguento. [illegible]

Ἐπαλείφω. M. λείψω. ungere, stuccare, fregare. [illegible]

Ἐπαλέξω. M. εξήσω. soccorrere. [illegible]

Ἐπαληθεύω. M. εύσω. confermare la verità, verificare. [illegible]

Ἐπαλλαγὴ - ῆς (ἡ) καὶ

Ἐπάλλαξις - εως (ἡ) movimento alternativo. [illegible]

Ἐπαλλάσσω (ττω) M. άξω. cambiare, alternare. [illegible]

Ἐπαλληλία - ας (ἡ) serie continuata. [illegible]

Ἐπάλληλος (ὁ, ἡ) successivo. [illegible] — λήλως, ἐπίῤ.

Ἔπαλξις - εως (ἡ) merlo d' un muro. 2. mantelletto. [illegible]

Ἐπαμείβω. M. αμείψω = Ἐπαλλάσσω.

Ἐπαμπίσχω. M. αμφιέξω. vestire di sopra. [illegible]

Ἐπαμύνω. M. υνῶ (μὲ δοτ.) soccorrere, difendere. [illegible]

Ἐπαμφοτερίζω. M. ίσω. chinarsi in ambe le parti, essere neutro. [illegible]

Ἐπὰν (συνδ.) (ἐπεὶ, ἄν) dopo che. [illegible]

Ἐπαναβαθμὸς (ὁ) gradino, scalino. [illegible]

Ἐπαναβαίνω. M. βήσομαι. montare sopra. 2. coprire. [illegible] 3. = Ὑπερέχω.

Ἐπαναβάλλω. M. βαλῶ. differire. [illegible]

Ἐπανάβασις - εως (ἡ) l' azione di montar sopra, copritura. [illegible]

Ἐπαναβιβάζω. M. άσω. far montar sopra. [illegible]

Ἐπαναβοάω - ῶ. M. βοήσομαι. gettare delle grida. [illegible]

Ἐπαναγκάζω. M. άσω. forzare, costringere. [illegible]

Ἐπαναγορεύω. M. εύσω. pubblicare ad alta voce. [illegible]

Ἐπανάγω. M. άξω. portar indietro. [illegible]

Ἐπαναγωγὴ - ῆς (ἡ) ritorno. [illegible]

Ἐπαναγωγὸς (ὁ, ἡ) colui che fa ritornare. [illegible]

Ἐπαναδιπλάζω καὶ

Ἐπαναδιπλόω - ῶ. M. άσω - ώσω. raddoppiare. [illegible] (τρπ.) ripetere, replicare. [illegible]

Ἐπαναδίπλωσις - εως (ἡ) raddoppiamento, replicazione. 2. epanadiplosi (figura rettorica). [illegible]

Ἐπαναζεύγνυμι. M. ζεύξω. riunire, congiungere. [illegible]

Ἐπαναθεάομαι - ῶμαι. M. άσομαι. contemplare in alto. [illegible]

Ἐπαναιρέομαι - οῦμαι. M. αιρήσομαι. abolire. 2. incaricarsi. [illegible]

Ἐπανακάμπτω. M. κάμψω. (μτφρ. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλσ. ἐλλ. ἢ ἀμτβ.) ritornare di nuovo. [illegible]

Ἐπανάκειμαι. M. κείσομαι. esser destinato a... [illegible]

Ἐπανακρεμάννυμι. M. κρεμάσω. sospendere sopra. [illegible]

Ἐπανακρούω. M. κρούσω. spingere indietro. [illegible]

Ἐπανακύπτω. M. κύψω (μτφρ. μὲ δοτ.)

Digitized by Google

opporsi, resistere, rivoltarsi. գէմ դնել, գլուխ վերցնել. կարչ կռնալ, դաւ կալ դէմ ։

Ἐπαναλαμβάνω. *M.* λήψομαι. ripetere, replicare. նորէն զրուցել, կրկնել. թէքրար ընել, թէքրարլամագ ։

Ἐπανάληψις - εως (ἡ) replica, epanalipsi. կրկնութիւն, յեղյեղում. թէքրարլամա, թէքրար ընելը ։

Ἐπαναλογέω - ῶ. *M.* ήσω. = Πολυλογῶ.

Ἐπανανεόω - ῶ. *M.* νεώσω. rinnovare. նորոգել. ենիլեմէք ։

Ἐπαναπλέω - ῶ. *M.* πλεύσομαι. navigare verso sù. դէպ ի վեր նաւել. եօգարըյա դօղրու կիտմէք ։

Ἐπαναπνέω - ῶ. *M.* πνεύσω. riprender il sospiro. նորէն շունչ առնել. թէքրար նէֆէս ալմագ ։

Ἐπανασκέπτομαι. *M.* σκέψομαι. considerare di nuovo. նորէն խոկալ մտածել. եէնիտէն՝ թէքրար փիքիր էթմէք ։

Ἐπανάστασις - εως (ἡ) ribellione, rivolta. ապստամբութիւն. իսեան, ասի ։

Ἐπαναστέλλω. *M.* στελῶ. reprimere. նուաճել. պասդը էթմէք ։

Ἐπανάστημα - ατος (τὸ) tumore. ուռեցք. շիշ ։

Ἐπαναστρέφω. *M.* στρέψω (ἐλλ. ἡ μσ.) ritornare. ետ դառնալ. կէրի տէօնմէք ։

Ἐπαναστροφή - ῆς (ἡ) ritorno. դարձ. տէօնիւշ, տէօնիւշ ։

Ἐπανατέλλω. *M.* τελῶ. (ἀμτβτ.) spuntare. ծագել, բուսնիլ. չըգմագ, պիթմէք ։

Ἐπανατέμνω. *M.* τεμῶ. tagliare di nuovo. նորէն կտրել. թէքրար քէսմէք ։

Ἐπανατρέχω. *M.* δραμοῦμαι. ricorrere sopra. նորէն վեր վազել. թէքրար եօգարը գօշմագ. (ἐπὶ φυτ.) crescere alla lunghezza. դէպ ի երկայնութիւն աճիլ. ուզունունա պիւյիւմէք ։

Ἐπαναφέρω. *M.* ἐπανοίσω. ricondurre sopra. նորէն վեր տանիլ. թէքրար եօգարը կէթիւրմէք ։

Ἐπαναφορά - ᾶς (ἡ) epanafora (figura rettorica). կրկնութիւն (ճարտասանական ձեւ մը է). թէքրիր (շէքիլ մը պիր շէքլի) ։

Ἐπαναχωρέω - ῶ. *M.* χωρήσω. ritirarsi. ետ քաշուիլ. կէրի չէքիլմէք ։

Ἔπανδρος (ὁ, ἡ) virile, competente al maschio. արական, երիկ մարդու՝ արանց վերաբերեալ. էրքէկէ մէխսուս ։

Ἐπανδρόω - ῶ. *M.* ώσω. empire d' uomini. երիկ մարդով լեցնել. էրքէք իլէ տօլտուրմագ ։

Ἐπανέλευσις - εως (ἡ) = Ἐπάνοδος.

Ἐπανέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. ritornare di nuovo. նորէն ետ դառնալ. թէքրար կէրի տէօնմէք ։

Ἐπανέχω. *M.* ἕξω. impiegare, applicare a... բանի մը պատշաճեցնել՝ գործածել. պիր շէյի մէշղուլ էթտիրմէք՝ գուլլանմագ ։

Ἐπανθέω - ῶ. *M.* ανθήσω. (μὲ δοτ.) fiorire, esser pieno di fiori, infiorirsi, brillare. ծաղկիլ, ծիլել, ծաղկաւէտ, շքեղանալ. չիչէքլէնմէք, չիչէկլէնմէք, չիչէքլէ տօլմագ, պարլամագ ։

Ἐπάνθημα (τὸ) fiore, ornamento. ծաղիկ, զարդ. չիչէք, զինէթ ։

Ἐπανθίζω. *M.* ίσω. infiorire, render vario - pinto. ծաղկօք զարդարել. գոյն գոյն ներկել. չիչէք իլէ զինէթլէմէք, րէնքլէնտիրմէք ։

Ἐπάνθισμα (τὸ) = Ἐπάνθημα.

Ἐπανθισμός (ὁ) l' infiorire. ծաղկօք զարդարելը. չիչէքլէր իլէ զինէթլէմէ ։

Ἐπανίημαι. *M.* ἐπανήσω. rilassare. թուլցնել. կեվշէթմէք, գոյուվերմէք ։

Ἐπανίστημι. *M.* ἐπαναστήσω. eccitare. գրգռել. թահրիք էթմէք. (μσ.) ribellarsi, rivoltarsi. ապստամբել. ասի օլմագ, գալգմագ ։

Ἐπάνοδος (ἡ) ritorno. դարձ. տէօնիշ. (ῥητ.) ricapitulazione. վերադարձութիւն. խուլասայի քէլամ ։

Ἐπανορθόω - ῶ. *M.* ώσω. raddrizzare. շտկել. տօղրուլթմագ, դօղրուլթմագ. (μτφρ.) correggere, emendare. ուղղել. իսլահ էթմէք ։

Ἐπανόρθωσις - εως (ἡ) emendazione. ուղղութիւն կամ ուղղելը. իսլահ էթմէ իսլահ ։

Ἐπανορθωτής (ὁ) emendatore. ուղղիչ. իսլահ էտիճի ։

Ἐπάνω, ἐπίῤ. (ἐπὶ. ἄνω) (Τοπ.) sopra. վեր, վրան. եօգարը, իւսթիւնտէ, իւզէրինէ ։

Ἐπάνωθεν, ἐπίῤ. di sopra. վերէն. եօգարըտան ։

Ἐπάξιος (ὁ, ἡ) degno. արժանի. լայըգլը, լայըգ ։ — αξίως, ἐπίῤ.

Ἐπαξιόω - ῶ. *M.* ώσω. giudicare, creder degno. արժանի դատել. լայըգ գրլմագ, լայըգ հէսապ էթմէք ։

Ἐπαπέρχομαι. *M.* ελεύσομαι (μὲ δοτ.) partire immediatamente dietro. անմիջապէս ետեւէն երթալ. պիրտէնպիրէ արգասընտան կիտմէք ։

Ἐπαπορέω - ῶ. *M.* ήσω. dubitare, esitare. կասկածիլ, վարանիլ. շիւփհէլէնմէք, էտտէտ էթմէք ։

Ἐπαρά - ᾶς (ἡ) imprecazione, esecrazione. անէծք. պետ տուա, լանէթ ։

Ἐπάρατος (ὁ, ἡ) maledetto, imprecato, esecrabile. անիծեալ, անիծապարտ. լանէթլի, մէլուն ։

Ἐπάργυρος (ὁ, ἡ) argentato. արծաթով պատած. կիւմիւշ գափլը ։

Ἐπαργυρόω - ῶ. *M.* ώσω. inargentare. արծաթով պատել. կիւմիւշ իլէ գափլամագ. (συνεκδχ.) comprare a carissimo prezzo. խիստ սուղ ծախու առնել. չօգ պահալը սաթըն ալմագ ։

Ἐπαρήγω. *M.* ρήξω. soccorrere. օգնել. եարտըմ էթմէք ։

Ἐπαριθμέω - ῶ. *M.* αριθμήσω. annoverare. համրել. սայմագ ։

Ἐπαρίστερος (ὁ, ἡ) che si trova alla parte sinistra. ձախ կողմն եղող. սօլ թարաֆտա պուլունան. (συνεκδχ.) di malauguroso, infausto, inabile. չարագուշակ, անյաջող, անճարակ. ուղուրսուզ, պէլասըզ, պէճէրիքսիզ ։ — σκέρως, ἐπίῤ.

Ἐπάρκεια - ας (ἡ) soccorso. նպաստ. իմտատ ։

Ἐπαρκέω - ῶ. *M.* έσω. soccorrere, sovvenire, contribuire. 2. allontanare,

Digitized by Google

scacciare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (τριπτσ.) bastare. [illegible]

Ἐπαρκὴς-έος (ὁ, ἡ) sufficiente. 2. soccorritore, contributore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπαρκούντως, ἐπίῤ. (μτχ.) = τῷ

Ἐπαρκῶς, ἐπίῤ. sufficientemente. [illegible]

Ἔπαρσις-εως (ἡ) gonfiamento. [illegible] 2. (μτφρ.) superbia. [illegible]

Ἐπαρχία-ας (ἡ) provincia. [illegible]

Ἐπαρχικὸς-ή-όν. di provincia, provinciale. [illegible]

Ἐπαρχιώτης-ου (ὁ) abitante d'una provincia. [illegible]

Ἔπαρχος (ὁ, ἡ) eparco, prefetto, governatore della provincia. [illegible]

Ἐπάρχω. Μ. ἄρξω. governare, comandare, esser prefetto. [illegible]

Ἐπασσύτερος-α-ον. alternativo. [illegible]

Ἐπαυγάζω. Μ. άσω. schiarire. [illegible] (ὅθ. ἀπροσπ.) Ἐπαυγάζει. si fa giorno. [illegible]

Ἔπαυλις-εως (ἡ) casa di campagna, alloggio. [illegible]

Ἔπαυλος (ὁ, ἡ) abitante. [illegible] (οὐσ.) Ἔπαυλος (ὁ) καὶ Ἔπαυλα (τά) = Ἐπαυχις, capanna, stalla. [illegible]

Ἐπαυξάνω. Μ. αὐξήσω. aumentare, accrescere. [illegible]

Ἐπαύξη-ης (ἡ) = Ἐπαύξησις.

Ἐπαυξὴς-έος (ὁ, ἡ) che cresce. [illegible]

Ἐπαύξησις-εως (ἡ) accrescimento, aumento. [illegible]

Ἐπαύριον, ἐπίῤ. (ἀντὶ ἐπ' αὔριον). indimani. [illegible]

Ἐπαυρίσκω. Μ. ἐπαυρήσομαι. trovare. 2. toccare. 3. aver parte. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐπαφίημι. Μ. ἐπαφήσω. lasciare sopra. [illegible]

Ἐπαφρίζω. Μ. ίσω. spumare alla superficie. [illegible]

Ἐπαφροδισία-ας (ἡ) bellezza, vaghezza. [illegible]

Ἐπαφρόδιτος (ὁ, ἡ) bello, vago, amabile. [illegible] — ίτως, ἐπίῤ.

Ἔπαφρος (ὁ, ἡ) spumante alla superficie. [illegible]

Ἐπάχθεια-ας (ἡ) affanno, molestia. [illegible]

Ἐπαχθέω-ῶ. Μ. ήσω. caricare. [illegible] (μτφρ.) = Γίγνομαι —

Ἐπαχθὴς-έος (ὁ, ἡ) grave, molesto. [illegible] — αχθῶς, ἐπίῤ.

Ἐπεγγελάω-ῶ. Μ. άσω. (μὲ δοτ.) farsi beffe di qualcuno, deridere. [illegible]

Ἐπεὶ. σύνδ. (ἐπὶ, εἰ) dopochè, giacchè (Λατ. quoniam). [illegible]

Ἐπείγω. Μ. ἐπείξω. pressare. [illegible]

Ἐπειδάν. σύνδ. dopochè. [illegible]

Ἐπειδή. σύνδ. (ἐπεὶ, δή). giacchè, poichè. [illegible]

Ἐπειδήπερ. σύνδ. = Ἐπειδή.

Ἐπεικάδες (αἱ) gli ultimi nove giorni di ciascuno mese. [illegible]

Ἐπεικάζω. Μ. άσω. congetturare, [illegible]

Ἔπειμι. Μ. ἐπέσομαι. trovarsi sopra. [illegible] 2. (μτφρ.) = Ἐπίκειμαι. 3. = Ἔξεστι.

Ἐπεισόδιον (τό) episodio, digressione. [illegible]

Ἐπείσοδος (ἡ) entrata. [illegible]

Ἔπειτα-ἐπίῤ. (ἐπὶ, εἶτα) (χρον.) dopo, indi, quindi. [illegible]

Ἔπειτεν. Ἰων ἀντὶ Ἔπειτα.

Ἐπεκδιδάσκω. Μ. διδάξω. spiegare più in lungo. [illegible]

Ἐπέκεινα (ἀντὶ ἐπ' Ἐκεῖνα), ἐπίῤ. al di là. [illegible]

Ἐπέκτασις-εως (ἡ) estensione. [illegible]

Ἐπεκτείνω. Μ. τενῶ. estendere, allungare. [illegible]

Ἐπεκτρέχω. Μ. δραμοῦμαι. correre sopra. [illegible]

Ἐπελαύνω. Μ. ελάσω. Ἀττ. Ἐλάω-ῶ. far correre o correre a cavallo o a carro. [illegible]

Ἐπελαφρίζω. Μ. ίσω καὶ

Ἐπελαφρύνω. Μ. υνῶ. allegerire più. [illegible]

Ἐπελπίζω. Μ. ίσω. rianimare con delle nuove speranze, far sperare. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

'Επεμβαδὸν, ἐπίῤ. uno sopra l'altro. [illegible]

'Επεμβαίνω. M. βήσομαι. stare sopra. 2. entrare dentro. 3. disprezzare, vilipendere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Επεμβάλλω. M. βαλῶ. mettere l'uno sopra l'altro. 2. interporre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Επέμβασις - εως (ἡ) incursione. [illegible]

'Επεμβάτης - ου (ὁ) cavaliere, cocchiere, nocchiere. [illegible]

'Επενδύω. M. δύσω. rivestire un abito sopra l'altro. [illegible]

'Επένθεσις - εως (ἡ) epentesi (figura grammaticale). [illegible]

'Επενθυμέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. riflettere di nuovo. [illegible]

'Επεξάγω. M. άξω. far avanzare, mettere in marcia l'esercito contra il nemico. [illegible]

'Επεξαμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι. commettere un nuovo errore, un nuovo peccato. [illegible]

'Επεξαπατάω - ῶ. M. ήσω. ingannare di nuovo. [illegible]

'Επεξελαύνω. M. ελάσω. far avanzare la cavalleria contro il nemico. [illegible]

'Επεξέλευσις - εως (ἡ) vendetta. [illegible]

'Επεξεργάζομαι. M. άσομαι. elaborare. [illegible]

'Επεξεργασία (ἡ) elaboratezza (Λατ. elaboratio). [illegible]

'Επεξεργαστὴς - οῦ (ὁ) colui che elabora. [illegible]

'Επεξεργαστικὸς - ὴ - όν. che può elaborare. [illegible]

'Επεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. far una incursione, marciare contro, vendicarsi. [illegible]

'Επεξέτασις - εως (ἡ) secondo esame. [illegible]

'Επεξηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. circostanziare, raccontare, spiegare esattamente. [illegible]

'Επεξήγημα (τὸ) ciò che si racconta esattamente. [illegible]

'Επεξήγησις - εως (ἡ) spiegazione, narrazione esatta, circostanziata. [illegible]

'Επεξῆς, 'Ιων. ἀντὶ 'Εφεξῆς.

'Επεξόδιος (ὁ, ἡ) concernente la spedizione militare. [illegible]

'Επέξοδος (ἡ) spedizione militare. [illegible]

'Επέραστος (ὁ, ἡ) = 'Αξιέραστος, 'Αξιαγάπητος.

'Επεργάζομαι. M. άσομαι. lavorare, coltivare. [illegible]

'Επεργασία - ας (ἡ) coltura, coltivazione. [illegible]

'Επεργὸς (ὁ, ἡ) = 'Ενεργός.

'Επερεθίζω. M. ίσω. irritare, eccitare. [illegible]

'Επερείδω. M. ερείσω. appoggiare o appoggiarsi sopra. [illegible]

'Επέρχομαι. M. ελεύσομαι. andare, arrivare in.. 2. sopravvenire. 3. presentarsi all'aringa. 4. assalire. 5. percorrere, passar correndo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

'Επερωτάω - ῶ. M. ερωτήσω. interrogare minutamente. [illegible]

'Επερώτημα (τὸ) ciò che si interroga minutamente. [illegible]

'Επερώτησις - εως (ἡ) interrogazione circostanziata, esatta. [illegible]

'Επεσβόλος (ὁ, ἡ) ingiurioso. [illegible]

'Επεσθίω. M. ἐπίδομαι. mangiare con.. [illegible]

'Επέτειος (ὁ, ἡ) annuale. [illegible]

'Επετειοφόρος (ὁ, ἡ) chi produce ogni anno. [illegible]

'Επέτης - ου (ὁ) chi siegue uno da ser-

Digitized by Google

vo. [illegible]

Ἐπευθυμέω-ῶ. M. ήσω (μὲ δοτ.) esser allegro, gioire per qualche cosa. [illegible]

Ἐπευλαβέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. guardarsi, badare da... [illegible]

Ἐπευφημέω-ῶ. M. ήσω. acclamare. [illegible]

Ἐπευχὴ-ῆς (ἡ) voto, preghiera. [illegible]

Ἐπεύχομαι. M. εὔξομαι. pregare, invocare, far de' voti. [illegible]

Ἐπέχω. M. ἐφέξω. mettere, tenere sopra. 2. offrire. 3. prender la mira, tendere. 4. attendere. 5. ritenere, arrestare. 6. occupare. 7. dominare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible]

Ἐπήβολος (ὁ, ἡ) partecipe. 2. convenevole, atto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — βόλως, ἐπίῤ.

Ἐπήκοος (ὁ, ἡ) (ἐνεργ.) uditore. [illegible] 2. (παθ.) che si può udire, sentire, udito. [illegible]

Ἔπηλυς-υδος (ὁ, ἡ) forestiere. [illegible]

Ἐπήλυσις-εως (ἡ) incantesimo. [illegible]

Ἐπηλύτης καὶ Ἐπήλυτος-ου (ὁ) = Ἔπηλυς.

Ἐπημοιβὸς (ὁ, ἡ) mutuo, reciproco. [illegible]

Ἐπηρεάζω. M. άσω. danneggiare. [illegible]

Ἐπηρεασμὸς (ὁ) = Ἐπήρεια.

Ἐπηρεαστικὸς-ἡ-όν. nocevole. [illegible]

Ἐπήρεια (ἡ) ingiuria, danno, nocumento. [illegible]

Ἐπὶ, πρόθ. (μὲ γεν.) sopra. 2. vicino. 3. innanzi. 4. dentro, frà. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] (μὲ δοτ.) sopra. 2. dentro. 3. vicino. 4. contro. 5. per, in favore. 6. in, nel tempo. 7. oltre, fuori di... [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] (μὲ αἰτ.) verso. 2. contro. 3. al di là, oltre. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐπιβάθρα (ἡ) scala portatile. [illegible]

Ἐπίβαθρον (τὸ) nolo. 2. alloggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπιβαίνω. M. βήσομαι. (μεταβ.) far montare. [illegible] (συνήθ. ἀμτβ.) montare, salire. 2. coprire. 3. marciare contro. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐπιβάλλω. M. βαλῶ. mettere sopra. 2. aggiungere. 3. intraprendere. 4. (τριτπρσ.) toccare, appartenere, [illegible] 2 [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἐπιβαπτίζω. M. ίσω καὶ

Ἐπιβάπτω. M. βάψω. immergere in... [illegible]

Ἐπιβασία-ας (ἡ) καὶ

Ἐπίβασις-εως (ἡ) il montare, salimento. 2. fondamento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπιβαστάζω. M. άσω. portare, tenere sopra. [illegible]

Ἐπιβατεύω. M. εύσω. × ἀντὶ Ἐπιβαίνω (ἰδιαιτ.) imbarcarsi. [illegible]

Ἐπιβατήριος (ὁ, ἡ) concernente il passaggiere. [illegible]

Ἐπιβάτης-ου (ὁ) passeggiere. [illegible]

Ἐπιβατικὸς-ἡ-όν. che concerne l'imbarco. [illegible]

Ἐπιβατὸς-ἡ-όν. proprio a montare. [illegible]

Ἐπίβδα (ἡ) il secondo giorno delle nozze e di qualunque altra festa. [illegible]

Ἐπιβεβαιόω-ῶ. M. ώσω. affermare viepiù. [illegible]

Ἐπιβιβάζω. M. άσω. far montare, far salire. [illegible]

Ἐπιβλαβὴς-έος (ὁ, ἡ) nocevole, dannoso. [illegible] — αβῶς, ἐπίῤ.

Ἐπιβλάπτω. M. βλάψω. nuocere di nuovo. [illegible]

Ἐπιβλαστάνω. M. βλαστήσω. germogliare di nuovo. [illegible]

Ἐπιβλασφημέω-ῶ. M. ήσω. bestemmiare viepiù. [illegible]

Digitized by Google

Ἐπιβλέπω. *M.* βλέψω καὶ βλέψομαι. gettar lo sguardo sopra. [illegible]

Ἐπίβλεψις-εως (ἡ) sguardo. [illegible]

Ἐπιβοηθέω-ῶ. *M.* ήσω. andar in soccorso, soccorrere. [illegible]

Ἐπιβόητος (ὁ, ἡ) diffamato. [illegible]

Ἐπιβολὴ-ῆς (ἡ) il mettere o gettare sopra. 2. impeto. 3. imposizione. 4. impresa. [illegible]

Ἐπιβόσκω. *M.* ήσω. pascere, pascolare sopra. [illegible]

Ἐπιβούλευμα (τὸ) insidia, macchinamento. [illegible]

Ἐπιβούλευσις-εως (ἡ) = Ἐπιβουλή.

Ἐπιβουλευτὴς-οῦ (ὁ) insidiatore. [illegible]

Ἐπιβουλευτὸς-ὴ-όν. esposto alle insidie. [illegible]

Ἐπιβουλεύω. *M.* εύσω. macchinare, concertare, insidiare. [illegible]

Ἐπιβουλὴ-ῆς (ἡ) insidia, trama. [illegible]

Ἐπιβουλία-ας (ἡ) = Ἐπιβουλή.

Ἐπίβουλος (ὁ, ἡ) insidioso. [illegible]

Ἐπιβούλως, ἐπίῤ. insidiosamente. [illegible]

Ἐπιβρέμω (χ. *M.*) = Ἐπιβρομέω.

Ἐπιβρέχω. *M.* βρέξω. (ἀπρσ.) piovere. [illegible]

Ἐπιβρομέω-ῶ. *M.* ήσω. fremere. [illegible]

Ἐπιβρύχω. *M.* βρύξω. muggire contro. [illegible]

Ἐπιβρωμάομαι-ῶμαι. *M.* ήσομαι. ragghiare come un asino. [illegible]

Ἐπιγαμβρεύω. *M.* εύσω. prendere, avere per genero. [illegible]

Ἐπιγαμέω-ῶ. *M.* ήσω. prendere una seconda moglie o un secondo marito, maritarsi di nuovo. [illegible]

Ἐπιγαμία-ας (ἡ) matrimonio. [illegible]

Ἐπίγαμος (ὁ, ἡ) nubile. [illegible]

Ἐπιγάστριον (τὸ) epigastrio, la parte superiore del ventre. [illegible]

Ἐπίγειος (ὁ, ἡ) terrestre. [illegible]

Ἐπιγελάω-ῶ. *M.* γελάσω καὶ άσομαι. deridere. [illegible]

Ἐπιγεννάω-ῶ. *M.* ήσω. produrre, generare dopo o di più. [illegible]

Ἐπιγέννημα (τὸ) conseguenza, aggiunta. [illegible]

Ἐπιγηράσκω. *M.* γηράσω. (μὲ δοτ.) invecchiarsi in un mestiere. [illegible]

Ἐπιγίγνομαι-γίνομαι. *M.* γενήσομαι. nascere dopo. 2. succedere, avvenire. 3. sorprendere. [illegible]

Ἐπιγιγνώσκω-γινώσκω. *M.* γνώσομαι. conoscer bene. 2. giudicare. 3. discernere. 4. onorare. [illegible]

Ἐπογλωσσὶς (ττὶς)-ίδος (ἡ) epiglottide, ugola. [illegible]

Ἐπιγνώμων-ονος (ὁ, ἡ) che ha la conoscenza d'una cosa, esperto, sensato. [illegible]

Ἐπιγνωρίζω. *M.* ίσω. far conoscere, render noto. [illegible]

Ἐπίγνωσις-εως (ἡ) cognizione esatta, informazione, conoscenza. 2. riconoscenza. [illegible]

Ἐπίγνωστος (ὁ, ἡ) conosciuto, noto a tutti. [illegible]

Ἐπίγονος (ὁ, ἡ) nato dopo. [illegible]

Ἐπίγραμμα-ατος (τὸ) epigramma, inscrizione. [illegible]

Ἐπιγραμματίζω. *M.* ίσω. comporre degli epigrammi. [illegible]

Ἐπιγραμμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἐπίγραμμα.

Ἐπιγραμματογράφος καὶ

Ἐπιγραμματοποιὸς (ὁ) compositore degli epigrammi. [illegible]

Ἐπιγραφεὺς-έως (ὁ) registratore delle imposte. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

'Επιγραφὴ-ῆς (ἡ) inscrizione d'un libro, d'una lettera. 2. titolo, dignità. [illegible]

'Επιγράφω. *M.* γράψω. inscrivere. 2. ascrivere. [illegible]

'Επιγυμνάζω. *M.* άσω. esercitare in... [illegible]

'Επιδακρύω. *M.* ύσω. lacrimare, piangere qualche cosa. [illegible]

'Επιδανείζω. *M.* είσω. prestar in usura inoltre. [illegible]

'Επιδαψιλεύω. *M.* εύσω ἢ (ὀρθότ.) 'Επιδαψιλεύομαι. *M.* εύσομαι. dare abbondantemente. [illegible]

'Επιδείκνυμι. *M.* δείξω. mostrare, far vedere. [illegible] (μσ.) far pompa, fare il bello. [illegible]

'Επιδεικτιάω-ῶ. *M.* άσω. desiderar di mostrarsi, di farsi vedere. [illegible]

'Επιδεικτικὸς-ἡ-όν. (καὶ, ἐπίῤ.) — ικῶς. dimostrativo. [illegible]

'Επίδειξις-εως (ἡ) ostentazione, vanto, pompa. [illegible]

'Επιδειπνέω-ῶ. *M.* ήσω. mangiare il pospasto, il manicaretto. [illegible]

'Επίδειπνον (το) pospasto, manicaretto. (Γαλλ. le dessert). [illegible]

'Επιδεκτικὸς-ἡ-όν. capace, suscettibile. [illegible]

'Επιδένδριος (ὁ, ἡ) che si trova sù gli alberi. [illegible]

'Επιδέξιος (ὁ, ἡ) che si trova alla parte destra. 2. destro, capace, abile. 3. garbato. [illegible]

'Επιδεξιότης-ητος (ἡ) capacità, abilità. [illegible]

'Επιδεξίως, ἐπίῤ. destramente, con abilità. [illegible]

'Επιδερματὶς καὶ

'Επιδερμὶς-ίδος (ἡ) epidermide, cuticola. [illegible]

'Επιδεσμεύω. *M.* εύσω καὶ

'Επιδεσμέω-ῶ. *M.* ήσω. = 'Επιδέω.

'Επίδεσμος (ὁ) la fascia d'una piaga. [illegible]

'Επιδέχομαι. *M.* δέξομαι. assumere, addossarsi. 2. comprendere, capire. [illegible]

'Επιδέω. *M.* δήσω. fasciare una ferita. [illegible]

'Επιδημεύω (-έω-ῶ). *M.* εύσω. trovarsi nella patria. 2. ritornare alla patria. 3. arrivare, venire. 4. infettarsi. [illegible]

'Επιδήμησις-εως καὶ 'Επιδημία (ἡ) arrivo, venuta. [illegible]

'Επιδήμιος (ὁ, ἡ) che si trova nel popolo, civile. 2. contagioso. [illegible]

'Επιδημιουργέω-ῶ. *M.* ήσω. perfezionare un'opera. [illegible]

'Επίδημος (ὁ, ἡ) = 'Επιδήμιος.

'Επιδιαβαίνω. *M.* βήσομαι. passare dopo. [illegible]

'Επιδιαθήκη (ἡ) codicillo. [illegible]

'Επιδιακρίνω. *M.* κρινῶ. distinguere di nuovo. [illegible]

'Επιδιδάσκω. *M.* διδάξω. insegnare di più. [illegible]

'Επιδιδυμὶς-ίδος (ἡ) epididimo. [illegible]

'Επιδίδωμι. *M.* ἐπιδώσω. cosegnare, offrire. [illegible]

'Επιδιήγησις-εως (ἡ) = 'Επεξήγησις.

'Επιδικάζω. *M.* άσω. aggiudicare. [illegible] (μσ.) esigere con diritto. 2. ingegnarsi d'ottenere. [illegible]

'Επιδικάσιμος (ὁ, ἡ) che si dimanda in giudicio, dubbio. [illegible]

'Επίδικος (ὁ, ἡ) = 'Επιδικάσιμος.

'Επιδινέω-ῶ. *M.* ήσω. girare a tondo. [illegible]

Ἐπιδιορθόω - ῶ. *M.* *ώσω.* correggere dopo. [illegible]

Ἐπιδιόρθωσις - εως. (ἡ) correzione posteriore. [illegible]

Ἐπιδιπλασιάζω. *M.* *άσω.* καὶ

Ἐπιδιπλοΐζω. *M.* *ίσω.* × ἀντὶ

Ἐπιδιπλόω. *M.* *ώσω.* raddoppiare. [illegible]

Ἐπιδοκιμάζω. *M.* *άσω.* esaminare esattamente, distinguere. [illegible]

Ἐπιδοξάζω. *M.* *άσω.* pensare di più. [illegible]

Ἐπίδοξος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - δόξως. probabile. [illegible] 2. = Ἔνδοξος.

Ἐπιδόσιμος (ὁ, ἡ) avventizio. [illegible]

Ἐπίδοσις - εως (ἡ) offerta volontaria. 2. profitto, progresso, avvantaggio. [illegible]

Ἐπιδοτικὸς - ἡ - όν. liberale. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐπιδοχὴ - ῆς (ἡ) ricezione. 2. successione. [illegible]

Ἐπιδρομὴ - ῆς (ἡ) incursione, invasione. [illegible]

Ἐπίδρομος (ὁ, ἡ) piano, in cui si può camminare facilmente. 2. credulo. [illegible]

Ἐπιδυναστεύω. *M.* *εύσω.* regnare dopo, succedere. [illegible]

Ἐπιδύω καὶ (μσ.) - δύομαι. *M.* δυσω-ομαι. tramontare dopo, appresso. [illegible]

Ἐπιείκεια - ας (ἡ) equità, probità, modestia, clemenza, moderazione. [illegible]

Ἐπιεικὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - εικῶς. probo, equo, modesto, clemente. [illegible]

Ἐπιζεύγνυμι. *M.* ζεύξω. congiungere, riunire insieme. [illegible]

Ἐπίζευξις - εως (ἡ) l'azione di unire, di congiungere, congiunzione. [illegible]

Ἐπιζέω. *M.* ζέσω. bollire. [illegible]

Ἐπίζηλος (ὁ, ἡ) invidiabile. [illegible]

Ἐπιζήμιος (ὁ, ἡ) nocevole. [illegible] — ίως, ἐπίῤ.

Ἐπιζημιόω. *M.* *ώσω.* nuocere, punire. [illegible]

Ἐπιζητέω - ῶ. *M.* ήσω. instare, desiderare. [illegible]

Ἐπιζώννυμι. *M.* ζώσω. succingere. [illegible]

Ἐπιήρανος (ὁ, ἡ) × = Ἐπίρραστος. 2. ausiliare. [illegible]

Ἐπιθαλασσίδιος καὶ

Ἐπιθαλάσσιος (ὁ, ἡ) marittimo. [illegible]

Ἐπιθανάτιος καὶ

Ἐπιθάνατος (ὁ, ἡ) moribondo, vicino alla morte. 2. mortifero. 3. appartenente alla morte. [illegible] — ίως καὶ άτως, ἐπίῤ.

Ἐπιθάπτω. *M.* θάψω. seppellire dopo. [illegible]

Ἐπιθειάζω. *M.* άσω. divinizzare. [illegible]

Ἐπίθεμα (τὸ) coperchio. 2. tutto ciò che si mette sopra. [illegible]

Ἐπιθεραπεύω. *M.* εύσω. aver cura. [illegible]

Ἐπίθεσις - εως (ἡ) = Ἐπιβολή. inganno, frode. [illegible]

Ἐπιθέτης - ου (ὁ) impostore. [illegible]

Ἐπιθετικὸς - ἡ - όν. ardito. 2. concernente l'epiteto. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐπίθετος (ὁ, ἡ) imposto, aggiunto. [illegible] (γραμ.) Ἐπίθετον (τὸ) (ὄνομα). epiteto, aggettivo. [illegible]

Ἐπιθέω. *M.* θεύσομαι. correre indietro. [illegible]

Ἐπιθεωρέω - ῶ. *M.* ήσω. contemplare, considerare. [illegible]

Ἐπιθεώρησις - εως καὶ

Ἐπιθεωρία - ας (ἡ) contemplazione. [illegible]

Ἐπιθυμέω - ῶ. *M.* ήσω. desiderare. [illegible]

Ἐπιθύμημα (τὸ) oggetto di desiderio. [illegible]

Ἐπιθύμησις - εως (ἡ) desiderio. [illegible]

Ἐπιθυμήτειρα - ας (ἡ) θηλ. τοῦ.

Ἐπιθυμητὴρ - ῆρος ἀντὶ Ἐπιθυμητής - οῦ (ὁ) colui che desidera, cupido. [illegible]

Ἐπιθυμητικός - ή - όν, desiderabile. [illegible]

Ἐπιθυμητικῶς, ἐπίῤ. con desiderio. [illegible]

Ἐπιθυμητὸς - ὴ - όν. desiderabile, bramabile. [illegible]

Ἐπιθυμία - ας (ἡ) desiderio, cupidità. [illegible]

Ἐπιθυμιάω - ῶ. Μ. άσω. suffumicare, [illegible]

Ἐπιθύμιος (ὁ, ἡ) desideroso cupido di.. [illegible]

Ἐπίθυμον (τὸ) epitimio, tracopello, cuscuta. [illegible]

Ἐπικαινοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. = Καινοτομέω.

Ἐπικαινουργέω - ῶ. Μ. ήσω. intraprendere un nuovo travaglio. [illegible]

Ἐπικαίριος (ὁ, ἡ) opportuno. [illegible]

Ἐπικαιρίως, ἐπίῤ. a proposito. [illegible]

Ἐπικαίω. Μ. καύσω. abbrucciare la superficie di qualche cosa. [illegible]

Ἐπικαλέω - ῶ. Μ. έσω. chiamare, nominare. 2. denunziare. 3. (μσ.) invocare. 4. appellare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἐπικαλύπτω. Μ. καλύψω. nascondere, coprire del tutto. [illegible]

Ἐπικάμπτω. Μ. κάμψω. curvare. [illegible]

Ἐπικαρδιάω - ῶ. Μ. άσω. aver male di cuore. [illegible]

Ἐπικαρπία - ας (ἡ) profitto, avvantaggio, rendita. 2. usufrutto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπικάρπιος (ὁ, ἡ) fruttifero. [illegible]

Ἐπικαρπολογέω - ῶ καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. Μ. ήσω - ομαι. rispigolare, ristoppiare, racimolare. [illegible]

Ἐπικαταβαίνω. Μ. βήσομαι. discendere giù, lanciarsi sopra. [illegible]

Ἐπικαταβάλλω. Μ. βαλῶ. abbassare totalmente. [illegible]

Ἐπικαταγελάω - ῶ. Μ. γελάσομαι. farsi beffe di.. deridere di nuovo. [illegible]

Ἐπικαταλαμβάνω. Μ. λήψομαι. sorprendere, prevenire, [illegible]

Ἐπικαταλλαγὴ - ῆς (ἡ) aggio. [illegible]

Ἐπικατάρατος (ὁ, ἡ) esecrabile. [illegible]

Ἐπικαταῤῥιπτέω - ῶ. Μ. ήσω. } gettar sopra.
Ἐπικαταῤῥίπτω. Μ. ρίψω. } [illegible]

Ἐπικατασκευάζω. Μ. άσω. preparare dopo. [illegible]

Ἐπικαταστρέφω. Μ. στρέψω. rovesciare sopra. [illegible]

Ἐπικατατρέχω. Μ. δραμοῦμαι. invadere, assalire. [illegible]

Ἐπικατηγορέω - ῶ. Μ. ήσω. accusare di nuovo, [illegible]

Ἐπικατοικέω - Μ. ήσω. abitare sopra od appresso, [illegible]

Ἐπίκαυσις - εως (ἡ) adustione. [illegible]

Ἐπίκαυστος (καυτος) - ου (ὁ, ἡ) adusto. [illegible]

Ἐπικαχλάζω. Μ. άσω. battere con strepito. [illegible]

Ἐπικάω. Ἀττ. ἀντὶ Ἐπικαίω. adustare. [illegible]

Ἐπίκειμαι. Μ. κείσομαι. esser posto, messo sopra. [illegible] 2. (συνκδχ. καὶ μτνμ.) sovrastare. [illegible]

Ἐπικείρω. Μ. κερῶ. tosare dalle estremità. [illegible]

Ἐπικεκρυμμένως, ἐπίῤ. di nascosto, di soppiatto. [illegible]

Ἐπίκεντρος (ὁ, ἡ) centrale. [illegible]

Ἐπικεράννυμι. Μ. κεράσω. temperare. [illegible]

Ἐπικεραστικὸς - ὴ - όν. che ha forza di temperare. [illegible]

Ἐπικερδαίνω. Μ. κερδήσομαι. guadagnare di più. [illegible]

Ἐπικερδὴς - έος (ὁ, ἡ) lucroso. [illegible]

Ἐπικέρτομος (ὁ, ἡ) derisore, beffardo. [illegible]

Ἐπικηρυκεύομαι. Μ. εύσομαι. trattare della pace col nemico per mezzo di araldi. [illegible]

Ἐπικήρυξις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Ἐπικηρύσσω (ττω). Μ. ύξω. proclamare. ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible]:

Ἐπικινδυνεύω. Μ. εύσω. arrischiare. [illegible]:

Ἐπικίνδυνος (ὁ, ἡ) pericoloso. [illegible]: — ίνως, ἐπίῤ.

Ἐπίκληρος (ὁ, ἡ) unico ereditario. [illegible]:

Ἐπικληρόω - ῶ. Μ. ώσω. distribuire. [illegible]:

Ἐπίκλησις - εως (ἡ) soprannome. 2. invocazione. 3. appello. 4. ignominia. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]:

Ἐπίκλιντρον (τὸ) canapè, materazzo. [illegible]:

Ἐπικλίνω. Μ. κλινῶ. appoggiare sopra. [illegible] (ἴδε καὶ ἀμτβτ.)

Ἐπίκοιλος (ὁ, ἡ) alquanto cavo. [illegible]:

Ἐπίκοινος (ὁ, ἡ) epiceno, commune. [illegible] ([illegible]), [illegible] ([illegible]):

Ἐπικοινωνέω - ῶ. Μ. ήσω. partecipare, communicare. [illegible]:

Ἐπίκοπος (ὁ. ἡ) inciso (di sopra). [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]):

Ἐπικόπτω. Μ. κόψω. tagliare di sopra, incidere superficialmente. [illegible]:

Ἐπικοσμέω - ῶ. Μ. ήσω. ornare, abbellire di sopra. [illegible]:

Ἐπικουρέω - ῶ. Μ. ήσω. soccorrere. [illegible]:

Ἐπικούρημα (τὸ) καὶ Ἐπικούρησις - εως καὶ Ἐπικουρία (ἡ) soccorso. [illegible]:

Ἐπικουρικὸς - ἡ - όν. ausiliario. [illegible]:

Ἐπίκουρος (ὁ, ὁ) ausiliare. [illegible]:

Ἐπικράνιον (τὸ) turbante, elmo, epicranio. [illegible]:

Ἐπικράνιος (ὁ, ἡ) che è sulla testa. [illegible]:

Ἐπικρυφίζω. Μ. ίσω. alleggerire. [illegible]:

Ἐπικραταιόω - ῶ. Μ. ώσω. corroborare vieppiù. [illegible]:

Ἐπικράτεια - ας (ἡ) dizione. [illegible]. 2. = Ἐπικράτησις.

Ἐπικρατέω - ῶ. Μ. ήσω. dominare, comandare, prevalere, vincere. [illegible]:

Ἐπικρατὴς - έος (ὁ, ἡ) dominante, che prevale. [illegible]:

Ἐπικράτησις - εως (ἡ) superiorità, prevalenza. [illegible]:

Ἐπικρατητικὸς καὶ Ἐπικρατικὸς - ἡ - όν. astringente. [illegible] ([illegible]). [illegible]:

Ἐπίκρημνος (ὁ, ἡ) precipitoso. [illegible]:

Ἐπικρίνω. Μ. κρινῶ. approvare, confermare. [illegible]:

Ἐπίκρισις - εως (ἡ) giudizio, approvazione. [illegible]:

Ἐπικριτὴς - οῦ (ὁ) giudice, arbitro. [illegible]:

Ἐπίκριτος (ὁ, ἡ) confermato, approvato. [illegible]:

Ἐπικροτέω - ῶ. Μ. ήσω. far romore, strepitare battendo. [illegible]:

Ἐπικρύπτω. Μ. κρύψω. celare, tener nascosto. [illegible]:

Ἐπίκτητος (ὁ, ἡ) avventizio. [illegible]:

Ἐπικτίζω. Μ, ίσω. costruire dopo o in un luogo elevato. [illegible]:

Ἐπικυλονδέω - ῶ. Μ. ήσω. rotolare sopra. [illegible]:

Ἐπικυρόω - ῶ. Μ. ώσω. approvare, ratificare, confermare. [illegible]:

Ἐπικυρτόω - ῶ. Μ. ώσω. dar la forma d' una cupola. [illegible]:

Ἐπικύρωσις - εως (ἡ) approvazione, confermazione. [illegible]:

Ἐπίκωπος (ὁ, ἡ) guernito di remi. 2. allesto. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἐπιλαγχάνω. Μ. λήξομαι. toccare, ottenere a sorte dopo un altro. [illegible]:

Ἐπιλαμβάνω. Μ. λήψομαι. sorprendere. 2. ritenere, impedire. 3. occupare maggior spazio. 4. (μσ.) appropriarsi. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]:

Ἐπιλάμπω. Μ. λάμψω. cominciar a risplendere. [illegible]:

Ἐπιλανθάνω. Μ. λήσω. far dimenticare totalmente. [illegible]: (συνήθ. μσ.) dimenticarsi, scordarsi totalmente.

Digitized by Google

[illegible]

Ἐπιλεαίνω. M. ανῶ. appianare la superficie. [illegible]

Ἐπιλέγω. M. λέξω. dire di più, aggiungere a ciò che s'è detto. 2. scegliere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Ἐπιλογίζομαι.

Ἐπιλείπω. M. λείψω. abbandonare. 2. (τρτπρσ.) mancare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπίλειψις - εως (ἡ) mancanza (Λατ. defectio). [illegible]

Ἐπίλεκτος (ὁ, ἡ) scelto. [illegible] — ἐκτως, ἐπίῤ.

Ἐπιληπτικός - ἡ - όν. epilettico. [illegible]

Ἐπιληψία - ας (ἡ) = Ἐπίληψις. 2. epilessia, malcaduco. [illegible]

Ἐπίληψις - εως (ἡ) sorpresa, invasione. 2. accusa. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπιλλίζω. M. ίσω καὶ ίξω. far cenno cogli occhi, ammiccare. 2. stralunare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπιλογίζομαι. M. ίσομαι. computare. 2. riflettere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπιλόγισις - εως (ἡ) } riflessione. [illegible]
Ἐπιλογισμός (ὁ) } [illegible]

Ἐπίλογος (ὁ) Ἴων ἀντὶ Ἐπιλογισμός. 2. (συνήθ.) epilogo, conclusione. [illegible]

Ἐπίλοιπος (ὁ, ἡ) restante, rimanente. [illegible]

Ἐπίλουτρον (τὸ) prezzo del bagno. [illegible]

Ἐπίλυπος (ὁ, ἡ) afflitto. [illegible]

Ἐπιλύω. M. λύσω. slegare, sciogliere. [illegible] (μτφρ.) spiegare. [illegible]

Ἐπιμαίομαι. M. μάσομαι καὶ μάσσομαι, palpare. 2. ricercare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπίμακρος (ὁ, ἡ) lunghetto. [illegible]

Ἐπιμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare dopo. [illegible]

Ἐπιμαντεύομαι. M. εύσομαι. predire. [illegible]

[illegible]

Ἐπίμαρτυρ - υρος (ὁ) testimonio. [illegible]

Ἐπιμαρτυρέω - ῶ. M. ήσω. testimoniare di... [illegible]

Ἐπιμαρτύρησις - εως καὶ

Ἐπιμαρτυρία - ας (ἡ) testimonianza. [illegible]

Ἐπιμαρτύρομαι M. οῦμαι. chiamare, citare per testimonio. [illegible]

Ἐπιμάρτορος (ὁ) × ἀντὶ

Ἐπιμάρτυς - υρος (ὁ) = Ἐπιμάρτυρ.

Ἐπιμαστίζω. M. ίξω. flagellare. [illegible]

Ἐπιμαχία (ἡ) alleanza offensiva e diffensiva. [illegible]

Ἐπίμαχος (ὁ, ἡ) ausilliario. [illegible] ἴδε ἐν τῷ προηγ.

Ἐπιμέλεια - ας (ἡ) deligenza, cura, impegno. [illegible]

Ἐπιμελέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. aver cura, curare. [illegible]

Ἐπιμελετάω - ῶ. M. ήσω. esercitarsi di più. [illegible]

Ἐπιμελής - έος (ὁ, ἡ) diligente, che ha la cura di... 2. di cui si ha la cura. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπιμελητής - οῦ (ὁ) che prende cura. [illegible]

Ἐπιμελῶς, ἐπίῤ. diligentemente. [illegible]

Ἐπιμένω. M. μενῶ. persistere, perseverare. 2. aspettare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπιμετρέω - ῶ. M. ήσω. aggiungere alla misura, misurare di più. [illegible]

Ἐπιμήκης - εος (ὁ, ἡ) oblongo, bislungo. [illegible]

Ἐπιμήνιος (ὁ, ἡ) mensuale, menstruale. [illegible] (ὄθ.) Ἐπιμήνια (τὰ) mestrui. [illegible]

Ἐπιμηχανάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. inventare, trovare mezzi. [illegible]

Ἐπίμικτος (ὁ, ἡ) mescolato insieme. [illegible]

Ἐπιμιξία (ἡ) mistione. 2. relazione, conversazione. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]

'Επιμονή - ῆς (ἡ) perseveranza. 2. dilazione, indugio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Επιμόνιμος καὶ

'Επίμονος (ὁ, ἡ) costante, perseverante, permanente. [illegible] — μόνως, ἐπίῤ.

'Επιμυθέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. esortare. [illegible] 2. = 'Επιλέγω (1).

'Επιμυθεύομαι. M. εύσομαι. = τ. προηγ.

'Επιμύθιον (τὸ) la moralità d'una favola. [illegible]

'Επίνειον (τὸ) rada. [illegible]

'Επινέμω. M. νεμῶ. distribuire. 2. pascere in campo altrui. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (μσ.) divorare tutto il pascolo. 2. consumare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Επίνευσις - εως (ἡ) accennamento, permissione. [illegible]

'Επινεύω. M. νεύσω. far cenno di sì, acconsentire (Λατ. annuo). [illegible]

'Επινεφὴς - έος (ὁ, ἡ) nuvoloso. [illegible]

'Επινίκιος (ὁ, ἡ) trionfale, vittoriale. [illegible] ουσ. 'Επινίκιον (τὸ) epinicio, canto trionfale. [illegible]

'Επίνικος (ὁ, ἡ) = 'Επινίκιος.

'Επινοέω - ῶ. M. ήσω. immaginare, inventare, contemplare, osservare. [illegible]

'Επινόημα - ατος (τὸ) invenzione, progetto. [illegible]

'Επινοηματικὸς - ή - όν. inventivo. [illegible]

'Επινόησις - εως (ἡ) invenzione. [illegible]

'Επινοητικὸς - ή - όν. = 'Επινοηματικός.

'Επίνοια - ας (ἡ) = 'Επινόησις καὶ 'Επινόημα.

'Επινομία (ἡ) il diritto di pascere nel campo altrui. [illegible]

'Επινομὶς - ίδος (ἡ) strenna, mancia. [illegible]

'Επινομοθετέω - ῶ. M. ήσω. emanare nuove leggi. [illegible]

'Επινυκτὶς - ίδος (ἡ) epinittide. [illegible]

'Επινωμάω - ῶ. M. ήσω × = 'Επινέμω. 2. reggere. [illegible]

'Επίξανθος (ὁ, ἡ) biondello. [illegible]

'Επίξενος (ὁ, ἡ) forestiere. [illegible]

'Επιξενόω - ῶ. M. ώσω. ricevere con ospitalità. [illegible]

'Επιορκέω - ῶ. M. ήσω, καὶ ήσομαι. spergiurare. [illegible]

'Επιορκία - ας (ἡ) spergiuro, falso giuramento. [illegible]

'Επίορκος (ὁ, ἡ) spergiuro. [illegible]

'Επιούσιος (ὁ, ἡ) (γρφ.) quotidiano. [illegible]

'Επίπαππος (ὁ) bisavolo. [illegible]

'Επιπαίζω. M. παίξομαι. schernire, deludere. [illegible]

'Επίπεδος (ὁ, ἡ) piano. [illegible] (ουσ.) 'Επίπεδον (τὸ) piano, superficie. [illegible]

'Επιπέλομαι (χ. M.) = 'Επέρχομαι (1).

'Επίπερκνος (κος) (ὁ, ἡ) vajo. [illegible]

'Επίπικρος (ὁ, ἡ) un poco amaro, amariccio. [illegible]

'Επιπίπτω. M. πεσοῦμαι. lanciarsi, cader sopra all' improvviso. [illegible]

'Επιπλα (τὰ) utensile, mobili. [illegible]

'Επιπλάζομαι καὶ 'Επιπλανάομαι - ῶμαι. M. άγξομαι. καὶ ήσομαι. errare, girare quá e lá. [illegible]

'Επιπλάσσω. M. πλάσω. ungere. 2. impiastrare, stuccare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Επίπλαστος (ὁ, ἡ) finto, falso. [illegible]

'Επιπλατύνω. M. υνῶ. allargare, slargare. [illegible]

'Επίπλειος (ὁ, ἡ) = 'Επίπλεος.

'Επιπλέον, ἐπίῤ. inoltre, di più. [illegible]

'Επίπλεος καὶ ἐπίῤ. (- έως) (ὁ, ἡ) ripieno. [illegible]

'Επίπλευρος (ὁ, ἡ) costale, laterale. [illegible]

Digitized by Google

Ἐπίπληξις-εως (ἡ) riprensione. [illegible]

Ἐπιπλήσσω (ττω). M. πλήξω. rimproverare, riprendere. [illegible]

Ἐπιπλοκή (ἡ) = Ἐπιμιξία.

Ἐπίπλοον (τὸ) epiploo. [illegible]

Ἐπιπνέω-ῶ. M. πνεύσω. soffiare sopra. [illegible] (μτφρ. μὲ αἰτ.) inspirare. [illegible] (μὲ δοτ. ἐκ δ'.) eccitare contro. [illegible]

Ἐπιποθέω-ῶ. M. ήσω. desiderare, bramare. [illegible]

Ἐπιπόθητος (ὁ, ἡ) desiderato, bramabile. [illegible]

Ἐπιποιέω-ῶ. M. ήσω. aggiungere a.. [illegible]

Ἐπίποκος (ὁ, ἡ) velloso. [illegible]

Ἐπιπολάζω, M. άσω. soprannotare. [illegible] 2. = Ἐπικρατῶ.

Ἐπιπόλαιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -αίως. superficiale. 2. evidente. 3. triviale, instabile. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐπιπολεμέω-ῶ. M. ήσω. guerreggiare di nuovo. [illegible]

Ἐπιπολή (ἡ) superficie. [illegible] Ἐπιπολῆς, ἐπίῤ. nella superficie. 2. evidentemente. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπιπολύ, ἐπίῤ. ἀντὶ Ἐπὶ πολύ. per lungo tempo. [illegible]

Ἐπιπονέω-ῶ. M. ήσω. lavorare continuamente. [illegible]

Ἐπίπονος (ὁ, ἡ) penoso, faticoso. 2. che sopporta de' travagli, miserabile. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπιπρεπής-έος (ὁ, ἡ) decente, vago. [illegible]

Ἐπιπρέπω (X. M.) esser distinto in qualche cosa, primeggiare. [illegible]

Ἐπιπρὸ, ἐπίῤ. a gran distanza. [illegible]

Ἐπιπροβάλλω. M. βαλῶ. gettare sopra. [illegible]

Ἐπίπροικος (ὁ, ἡ) dotato. [illegible]

Ἐπίπροσθε (-θεν.) -ἐπίῤ. = Ἔμπροσθεν.

Ἐπιπταίω. M. πταίσω. urtare in... [illegible]

Ἐπιπτύω. M. πτύσω. sputare sopra. [illegible]

Ἐπίπτωσις-εως (ἡ) caduta improvvisa. [illegible] (τρπ.) caso, evento, [illegible]

Ἐπίῤῥαμα (τὸ) pezza, toppa. [illegible]

Ἐπιῤῥάπτω. M. ῥάψω. rappezzare, racconciare. [illegible]

Ἐπιῤῥεπής-έος (ὁ, ἡ) tendente, inclinante. [illegible]

Ἐπιῤῥέπω. M. ῥέψω. tendere, inclinare. [illegible]

Ἐπιῤῥέω. M. ῥεύσω ἢ ῥεύσομαι ἢ ῥυήσομαι. scorrere di sopra. 2. inondare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπίῤῥημα (τό) avverbio. [illegible]

Ἐπιῤῥηματικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. avverbiale. [illegible]

Ἐπίῤῥησις-εως (ἡ) biasimo. [illegible]

Ἐπιῤῥήσσω. M. ῥήξω. serrare con impeto. [illegible]

Ἐπίῤῥητος (ὁ, ἡ) biasimevole. [illegible]

Ἐπιῤῥίπτω. M. ῥίψω. gettare sopra. [illegible]

Ἐπιῤῥοή-ῆς (ἡ) inondazione. [illegible]

Ἐπιῤῥοθέω-ῶ. M. ήσω. strepitare. [illegible]

Ἐπίῤῥοθος (ὁ, ἡ) strepitoso. 2. ausiliare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπίῤῥυτος (ὁ, ἡ) che scorre. [illegible]

Ἐπισαλεύω. M. εύσω. galleggiare, ondeggiare. [illegible]

Ἐπίσαλος (ὁ, ἡ) galleggiante, ondeggiante. [illegible]

Ἐπισεύω (X. M.) eccitare contro. [illegible] (μσ. ἢ πθ.) Ἐπισεύομαι. M. ευθήσομαι. lanciarsi contro. [illegible]

Ἐπισημαίνω. M. ανῶ. indicare con un segno. [illegible] (μσ.) marcare. [illegible]

Ἐπισήμανσις-εως καὶ

Ἐπισημασία-ας (ἡ) indicazione. [illegible]

Ἐπισημειόω-ῶ. M. ώσω. marcare sopra. [illegible]

Ἐπισημείωσις-εως (ἡ) il marcare sopra. [illegible]

Ἐπίσημος (ὁ, ἡ) distinto, celebre, in

Digitized by Google

signe. [illegible] — σήμως.

Ἐπίσης, ἐπίῤ. parimente, del pari. [illegible]

Ἐπισίζω. M. ίσω. aizzare i cani. [illegible]

Ἐπίσιστος (ὁ, ἡ) provocato, irritato contro, instigato. [illegible]

Ἐπισκάπτω. M. σκάψω. zappare di nuovo o di sopra. [illegible]

Ἐπισκεπάζω. M. άσω. coprire di sopra. [illegible]

Ἐπισκεπὴς-έος (ὁ, ἡ) (τόπος.) coperto di sopra. [illegible]

Ἐπισκέπτομαι. M. σκέψομαι. visitare, considerare, osservare con attenzione. [illegible]

Ἐπισκευάζω. M. άσω. guernire, allestare. 2. ristorare, rinnovare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπισκευαστὴς-οῦ (ὁ) colui che accomoda, ristora. [illegible]

Ἐπισκευὴ-ῆς (ἡ) ristaurazione. 2. utensili, suppellettile, arnesi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπίσκεψις-εως (ἡ) visita, inspezione. [illegible]

Ἐπισκηνόω-ῶ. M. ώσω. distender de' padiglioni. [illegible]

Ἐπισκήπτω. M. σκήψω. appoggiare o appoggiarsi sopra. 2. ingiugnere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (μσ.) denunziare. [illegible]

Ἐπίσκηψις-εως (ἡ) l'appoggiare sopra. 2. ordine, comando. 3. accusa. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐπισκιάζω. M. άσω. adombrare, coprire. [illegible]

Ἐπισκίασις-εως (ἡ) adombramento. [illegible]

Ἐπισκιάω-ῶ. M. άσω × ἀντὶ Ἐπισκιάζω.

Ἐπίσκιος (ὁ, ἡ) adombrato, oscuro. 2. che adombra. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπισκίως, ἐπίῤ. oscuramente. [illegible]

Ἐπισκοπεῖον (τὸ) palazzo vescovile, vescovado. [illegible]

Ἐπισκοπεύω. M. εύσω. esser vescovo. [illegible] 2. = τῷ

Ἐπισκοπέω-ῶ. M. ήσω = Ἐπισκέπτομαι.

Ἐπισκοπὴ-ῆς (ἡ) = Ἐπισκόπησις. 2. (ἐκκλησ.) vescovado, l'offizio del vescovo. [illegible]

Ἐπισκόπησις-εως (ἡ) soprantendenza, inspezione. [illegible]

Ἐπισκοπία-ας (ἡ) destrezza nel cogliere la mira. [illegible]

Ἐπισκοπικὸς-ή-όν. (ἐκκλησ.) vescovile. [illegible]

Ἐπίσκοπος (ὁ) (ἐπισκέπτομαι.) soprantendente, osservatore, inspettore, custode. [illegible] (ἐκκλησ.) vescovo. [illegible]

Ἐπίσκοπος (ὁ, ἡ) destro nel ferire lo scopo. [illegible]

Ἐπισκοτάζω. M. άσω. } oscurare, ottenebrare.
Ἐπισκοτέω-ῶ. M. ήσω. } [illegible]

Ἐπίσκοτος (ὁ, ἡ) oscuro, oscurato. [illegible]

Ἐπισπάω-ῶ. M. σπάσω. tirare qualche cosa. [illegible] (μσ.) ottenere, acquistare. [illegible]

Ἐπισπεύδω. M. σπεύσω. affrettarsi, accelerarsi. [illegible]

Ἐπισπλαγχνίζομαι. M. ίσομαι (μὲ δοτ.) aver misericordia, compassione di qualcheduno. [illegible]

Ἐπιστάζω. M. στάξω. stillare sopra. [illegible]

Ἐπισταθμεύω. M. εύσω. abitare, dimorare in casa di qualcheduno. [illegible]

Ἐπίσταθμος (ὁ, ἡ) colui che abita nella casa di qualcheduno. [illegible] (ουσ.) satrapo. [illegible]

Ἐπισταλάζω. M. άξω. } = Ἐπιστάζω.
Ἐπισταλάω-ῶ. M. άσω. }

Ἐπίσταμαι. M. ἐπιστήσομαι. sapere, conoscere, intendere. [illegible]

Ἐπίσταξις-εως (ἡ) lo stillare sopra. [illegible]

Ἐπιστασία-ας (ἡ) = Ἐπίστασις.

Ἐπιστάσιος (ὁ, ἡ) Statore, Ratterritore (soprannome di Giove). [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (Ա[illegible]) · [illegible] (Ո[illegible]) ։

Ἐπίστασις - εως (ἡ) attenzione, soprantendenza, cura, inspezione. [illegible] ։

Ἐπιστατεύω. Μ. εύσω. } soprastare, soprantendere, essere inspettore. [illegible] ։
Ἐπιστατέω - ῶ. Μ. ήσω. }

Ἐπιστατήρ. Δ. ἀντὶ

Ἐπιστάτης - ου (ὁ) soprantendente, inspettore, [illegible] ։

Ἐπιστέλλω. Μ. στελῶ. mandare, avvisare, annunziare. [illegible] ։

Ἐπιστενάζω. Μ. άξω. καὶ

Ἐπιστεναχίζω. Μ. ίσω. καὶ

Ἐπιστενάχομαι (Χ. Μ.) ἀντὶ

Ἐπιστένω. Μ. στενῶ. sospirare. [illegible] ։

Ἐπιστεφανόω - ῶ. Μ. ώσω. coronare. [illegible] ։

Ἐπιστείβω. Μ. στείψω. riempiere, stivare. [illegible] ։

Ἐπιστήμη - ης (ἡ) scienza. [illegible] ։

Ἐπιστημονικὸς - ἡ - όν. scientifico. [illegible] ։

Ἐπιστήμων - ονος (ὁ, ἡ) sapiente, istruito, letterato. [illegible] ։

Ἐπίστιχος (ὁ, ἡ) messo in linea, in fila. [illegible] ։

Ἐπιστολεὺς - έως (ὁ) sotto - ammiraglio, vice - ammiraglio. 2. secretario. [illegible] · 2· [illegible] · 2· [illegible] ։

Ἐπιστολὴ - ῆς (ἡ) lettera. [illegible] ։

Ἐπιστολιαφόρος (ὁ, ἡ) portalettere, latore di lettere. [illegible] (ὀνσ.) = Ἐπιστολεύς. (1).

Ἐπιστολίζω. Μ. ίσω. vestire. [illegible] ։

Ἐπιστολικὸς - ἡ - όν. epistolare. [illegible] ։

Ἐπιστόλιον (τὸ) viglietto. [illegible] ։

Ἐπιστολοφόρος (ὁ, ἡ) = Ἐπιστολιαφόρος.

Ἐπιστολογράφος (ὁ, ἡ) secretario incaricato di tenere la corrispondenza. [illegible] ։

Ἐπιστομίζω. Μ. ίσω. turare. [illegible] ։

Ἐπιστόμιον (τὸ) }
Ἐπιστομὶς - ίδος (ἡ) } turaccio. [illegible] ։
Ἐπιστόμισμα (τὸ) }

Ἐπιστρατεία - ας (ἡ) spedizione militare, marcia. [illegible] ։

Ἐπιστρατεύω. Μ. εύσω. καὶ (μσ.) - εύομαι-ομαι. marciare contra. [illegible] ։

Ἐπιστράτηγος (ὁ) luogotenente - generale. [illegible] ։

Ἐπίστρεπτος (ὁ, ἡ) degno d' attenzione, spettabile. [illegible] ։

Ἐπιστρέφεια - ας (ἡ) attenzione, studio, accuratezza, sagacità, industria. [illegible] ։

Ἐπιστρεφὴς - έος (ὁ, ἡ) destro, scaltro, attento, ingegnoso. [illegible] ։

Ἐπιστρέφω. Μ. στρέψω. voltare, far ritornare. [illegible] · (μσ. ἡ Ἑλλ.) ritornare. 2. attendere, aver cura di . . . [illegible] · 2· [illegible] · 2· [illegible] ։

Ἐπιστρόγγυλος (ὁ, ἡ) alquanto rotondo, rotondello. [illegible] ։

Ἐπιστροφὴ - ῆς (ἡ) ritorno. 2. conversione, pentimento. [illegible] · 2· [illegible] · 2· [illegible] ։

Ἐπίστροφος (ὁ, ἡ) tortuoso. 2. colui che conversa cogli uomini. 3. attento, diligente. [illegible] · 2· [illegible] · 3· [illegible] · 2· [illegible] · 3· [illegible] ։

Ἐπίστρωμα - ατος (τὸ) coperta. 2. tappeto. [illegible] · 2· [illegible] · 2· [illegible] ։

Ἐπιστύλιον (τὸ) architrave, epistilio. [illegible] ։

Ἐπισυμβαίνω. Μ. βήσομαι. accadere, avvenire dappoi. [illegible] ։

Ἐπισυμμαχία - ας (ἡ) = Ἐπιμαχία.

Ἐπισυνάγω. Μ. άξω. ammassare, raccogliere. [illegible] ։

Ἐπισυναγωγὴ - ῆς (ἡ) l'azione di raccogliere, raccoglimento, accumulamento. [illegible] ։

Ἐπισυνάπτω. Μ. άψω. unire insieme, congiungere. [illegible] ։

Digitized by Google

'Επισύρω. *Μ.* *συρῶ.* attirare. [illegible]

'Επισφάζω. *Μ.* *σφάξω.* scannare, uccidere, ammazzare, sacrificare sopra o dopo. [illegible]

'Επισφαλής - έος (ὁ, ἡ) pericoloso, incerto. [illegible]

'Επισφίγγω. *Μ.* *ξω.* stringere con forza. [illegible]

'Επισφραγίζω. *Μ.* *ίσω.* sigillare. [illegible]

'Επισφράγισμα - ατος (τὸ) sigillo. [illegible]

'Επισχεδιάζω. *Μ.* *άσω.* improvvisare, agire senza premeditazione. [illegible]

'Επίσχεσις - εως (ἡ) l'azione di trattenere, d'arrestare, d'impedire, ritenzione. [illegible]

'Επιταγή - ῆς (ἡ) ordine, comando. [illegible]

'Επίταγμα - ατος (τὸ) ordine, comandamento. [illegible] 2. = 'Επίτακτοι.

'Επίταδε, *έπίῤ.* di quà, quinci. [illegible]

'Επιτακτὴρ - ῆρος (ὁ) } comandante. [illegible]
'Επιτακτὴς - οῦ (ὁ) }

'Επίτακτοι (οἱ) il terzo corpo delle truppe, triarj. (*Γαλλ.* corps de réserve.) [illegible]

'Επίτασις - εως (ἡ) estensione, amplificazione, esagerazione. [illegible]

'Επιτάσσω (ττω). *Μ.* *τάξω.* ordinare, comandare. [illegible]

'Επιτάφιος (ὁ, ἡ) sepolcrale, funebre. [illegible] (*οὐδ.*) 'Επιτάφιον. epitafio. [illegible]

'Επιταχύνω. *Μ.* *υνῶ.* affrettare, accelerare. [illegible]

'Επιτείνω. *Μ.* *τενῶ.* distendere con forza. [illegible] (*μτφρ.*) accrescere. [illegible]

'Επιτειχίζω. *Μ.* *ίσω.* fortificare con delle mura. [illegible]

'Επιτείχισμα (τὸ) fortezza fabricata contro i nemici. [illegible]

'Επιτελέω - ῶ. *Μ.* *έσω.* eseguire, effettuare, celebrare. [illegible]

'Επιτελής - έος (ὁ, ἡ) eseguito, effettuato, terminato. [illegible]

'Επιτέλλω. *Μ.* *τελῶ.* ordinare, comandare. [illegible]

'Επίτευξις - εως (ἡ) conseguimento. [illegible]

'Επιτήδειος - α *ἡ* *ος - ον.* atto, abile, opportuno, proprio. [illegible]

'Επιτηδειότης - ητος (ἡ) abilità, destrezza. [illegible]

'Επιτηδειόω - ῶ. *Μ.* *ώσω.* render abile, atto, destro a qualche cosa. [illegible]

'Επιτηδείως, *έπίῤ.* abilmente. [illegible]

'Επίτηδες, *έπίῤ.* a bello studio, appositamente. [illegible]

'Επιτήδευμα - ατος (τὸ) mestiere, professione, regola di vivere. [illegible]

'Επιτηδευτὸς - ἡ - όν. affettato. [illegible]

'Επιτηδεύω. *Μ.* *εύσω.* affettare. [illegible]

'Επιτήθη - ης (ἡ) arcavola. [illegible]

'Επιτηρέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* osservare attentamente. [illegible]

'Επιτίθημι. *Μ.* *θήσω.* mettere sopra. 2. imporre, incaricare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. (*μσ.*) perseguitare. [illegible] 4. = Προστίθημι.

'Επιτιμάω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* riprendere, rimproverare. 2. accrescere il prezzo di... [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Επιτίμησις - εως (ἡ) invettiva, rimprovero. [illegible]

'Επιτιμητὴρ - ῆρος (ὁ) } chi riprende. [illegible]
'Επιτιμητὴς - οῦ (ὁ) }

'Επιτίμιον (τὸ) pena, supplizio, ammenda. [illegible]

'Επιτίμιος (ὁ, ἡ) che si fa per l'onore di qualcheduno. [illegible]

'Επίτιμος (ὁ, ἡ) che ha diritto agli onori, onorato. [illegible]

Ἐπίτοκος (ὁ, ἡ) (donna) vicina a partorire. [illegible]

Ἐπιτομή - ῆς (ἡ) troncamento. 2. compendio, epitome. [illegible]

Ἐπίτομος (ὁ, ἡ) troncato. 2. conpendioso. [illegible]

Ἐπιτοπλεῖστον, ἐπίῤ. per lo più, ordinariamente. [illegible]

Ἐπιτράγιος - α ἢ ος - ον. } lussuriante. 2.
Ἐπίτραγος (ὁ, ἡ) } infertile. [illegible]

Ἐπιτραπεζίδιος (ὁ, ἡ) } che spetta alla
Ἐπιτραπέζιος (ὁ, ἡ) } tavola, che si fà o si dice nella mensa. [illegible]

Ἐπιτρέπω. *M.* τρέψω. permettere, concedere. [illegible]

Ἐπιτρέφω. *M.* θρέψω. nutrire. [illegible]

Ἐπιτρέχω. *M.* θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι. accorrere, percorrere. [illegible]

Ἐπιτρίβω. *M.* θρίψω. fregare la superficie di qualche cosa. [illegible]

Ἐπίτριπτος (ὁ, ἡ) scellerato, scaltro. [illegible]

Ἐπίτρομος (ὁ, ἡ) intimorito, sbigottito. [illegible]

Ἐπιτροπεύω. *M.* εύσω. essere tutore, procuratore. [illegible]

Ἐπιτροπή - ῆς (ἡ) tutela, amministrazione. 2. commisione, arbitraggio. [illegible]

Ἐπίτροπος (ὁ, ἡ) procuratore. [illegible]

Ἐπιτροχάδην, ἐπίῤ. rapidamente, con prescia. [illegible]

Ἐπιτυγχάνω. *M.* τεύξομαι. riuscire. [illegible]

Ἐπιτυμβίδιος καὶ
Ἐπιτύμβιος (ὁ, ἡ) funebre, sepolcrale. [illegible]

Ἐπιτυχής - έος (ὁ, ἡ) che ha ottenuto ciò che desiderava, felice. (*Λατ.* voti compos). [illegible]

Ἐπιφαίνω. *M.* φανῶ. mostrare. [illegible] (*μσ.*) apparire. 2. sopravvenire. [illegible]

Ἐπιφάνεια - ας (ἡ) superficie. [illegible] 2. (ἐκκλησ.) epifania. [illegible]

Ἐπιφανής - έος (ὁ, ἡ) apparente. 2. illustre, celebre. [illegible]

Ἐπιφάνια (τὰ) = Ἐπιφάνεια. (2.)

Ἐπιφαρμακεύω. *M.* εύσω. } medicare di
Ἐπιφαρμάσσω. *M.* άξω. } nuovo. [illegible]

Ἐπιφέρω. *M.* ἐποίσω. portare, mettere sopra. (*Λατ.* infero). 2. cagionare, apportare. 3. offrire. 4. (*μσ.*) lanciarsi sopra. [illegible]

Ἐπιφεύγω. *M.* φεύξομαι. fuggire con prescia. [illegible]

Ἐπιφημίζω. *M.* ίσω. attribuire, dedicare, ascrivere. [illegible] 2. = Ἐπευφημέω.

Ἐπιφθέγγομαι. *M.* φθέγξομαι. (μὲ δοτ.) risonare, rispondere. [illegible]

Ἐπιφθονέω - ῶ. *M.* ήσω. invidiare. [illegible]

Ἐπίφθονος (ὁ, ἡ) invidiato, odioso. [illegible]
— φθόνως, ἐπίῤ.

Ἐπιφλέγω. *M.* φλέξω. accendere, infiammare, bruciare. [illegible] 2. (τροπ.) incitare. [illegible] 3. (μτφρ.) illuminare. [illegible]

Ἐπιφλογίζω. *M.* ίσω. infiammare. 2. cagionare dell' infiammazione sulla superficie di un membro. [illegible]

Ἐπίφοβος (ὁ, ἡ) orribile. 2. molto timido. [illegible]

Ἐπίφονος (ὁ, ἡ) che brama la strage, sanguinario. [illegible]

Ἐπιφορά - ᾶς (ἡ) attacco di battaglia, assalto. 2. conclusione, conseguenza. [illegible] 3. (ἰατρ.) epifora. [illegible]

Ἐπίφορος (ὁ, ἡ) che porta in .. favorevole. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]. 2. (ἐπὶ θηλ. ζώων.) incinta. [illegible]

Ἐπιφορτίζω. *M.* ίσω. caricare di più. [illegible]

Ἐπιφόρημα (τὸ) confetti e frutti dopo pasto, pospasto (*Λατ.* bellaria) (*Γαλλ.* le dessert). [illegible]

Ἐπίφρουρος (ὁ, ἡ) } custode, che invigila
Ἐπιφύλαξ -ακος (ὁ) } su qualche cosa. [illegible]

Ἐπιφυλάσσω (ττω) *M.* άξω. riservare, osservare. [illegible]

Ἐπιφυλλὶς -ίδος (ἡ) grappolino rimasto dopo la vendemmia, racimolo. [illegible]

Ἐπιφύω. *M.* φύσω. produrre, far spuntare, nascere sopra. [illegible]

Ἐπιφωνέω -ῶ. *M.* ήσω. esclamare. [illegible]

Ἐπιφώνημα -ατος (τὸ) esclamazione. 2. epifonema (figura rettorica). [illegible]

Ἐπιφωνηματικὸς -ὴ -όν. (καὶ ἐπίῤ. -ικῶς.) esclamativo. [illegible]

Ἐπιφώνησις -εως (ἡ) esclamazione. [illegible]

Ἐπιχαιράγαθος (ὁ, ἡ) che gode per la felicità altrui. [illegible]

Ἐπιχαιρέκακος (ὁ, ἡ) che gode per la disgrazia altrui. [illegible]

Ἐπίχαλκος (ὁ, ἡ) coperto di rame. [illegible]

Ἐπιχαράσσω (ττω.) *M.* άξω. incidere, intagliare. [illegible]

Ἐπιχαρίζομαι. *M.* ίσομαι. far grazia, gratificare. [illegible]

Ἐπίχαρις -ιτος (ὁ, ἡ) amabile, grazioso, piacevole (*Γαλλ.* gentil). [illegible]

Ἐπιχέζω. *M.* χέσομαι. cacare sopra. [illegible]

Ἐπιχειρέω -ῶ. *M.* ησω. intraprendere. [illegible] 2. (λογικ.) dimostrare con dei sillogismi. [illegible]

Ἐπιχείρημα (τὸ) ciò che s' intraprende. [illegible] 2. (λογικ.) epicherema. [illegible]

Ἐπιχειρηματικὸς -ὴ -όν. (καὶ ἐπίῤ. -ικῶς.) appartenente all' epicherema. [illegible]

Ἐπιχείρησις -εως (ἡ) l'intraprendere, impresa. [illegible] 2. (λογικ.) argomentazione. [illegible]

Ἐπιχειρητὴς -οῦ (ὁ) intraprendente. [illegible]

Ἐπίχειρον (τὸ) ricompensa. [illegible]

Ἐπιχέω. *M.* χεύσω. versar, spargere sopra. [illegible]

Ἐπίχολος (ὁ, ἡ) bilioso. 2. collerico. [illegible]

Ἐπίχρυσος (ὁ, ἡ) indorato, dorato. [illegible]

Ἐπιχρυσόω -ῶ. *M.* ώσω. indorare. [illegible]

Ἐπίχυσις -εως (ἡ) l'azione di versare sopra. [illegible]

Ἐπιχωριάζω. *M.* άσω. accostumarsi in un paese, in un luogo. [illegible]

Ἐπιχώριος -α ἡ ος -ον. nativo del paese, indigeno. [illegible]

Ἐπιψάλλω. *M.* αλῶ. toccare le corda di uno strumento musicale. 2. cantare. [illegible]

Ἐπιψηφίζω. *M.* ίσω. (μσ.) approvare coi suffragi. [illegible]

Ἐποικέω -ῶ. *M.* ήσω. stabilirsi in un paese. [illegible]

Ἐποίκιον (τὸ) alloggio, casa di campagna. [illegible]

Ἐποικοδομέω -ῶ. *M.* ήσω. fabbricar sopra, accomodar una fabrica. [illegible]

Ἔποικος (ὁ, ἡ) nuovo cittadino, colono. [illegible]

Ἕπομαι. *M.* ἕψομαι. seguire, seguitare. [illegible]

Ἐπομένως, ἐπίῤ. per conseguenza, in seguito. [illegible]

Ἐπονειδίζω. *M.* ίσω. biasimare, rimproverare. [illegible]

Ἐπονείδιστος (ὁ, ἡ) biasimevole, riprensibile. [illegible] — ίστως, ἐπίῤ.

Ἐπονομάζω. *M.* άσω. soprannominare, nominare. [illegible]

Digitized by Google

Ἐπονομασία - ας (ἡ) soprannome. մակա-նուն. լագապ, մէկնէզ:

Ἐπονόμαστος (ὁ, ἡ) soprannominato. մականուանեալ. որ՝ լագապ՝ իլէ ճաղրըլըր:
— άστως, ἐπίῤ.

Ἐποποιΐα - ας (ἡ) composizione di versi eroici. դիւցազնաբանութիւն բանաւոր յօրինելը. դէսթէ թիւլիէրանէ խաֆիէոր (συνεκδχ.) verso eroico, Epopeja. դիւցազներգութիւն. դէսթէ թիւ-լիէրանէ:

Ἐποποιὸς (ὁ) poeta epico. դիւցազնաբա-նութիւն յօրինօղ բանաստեղծ. դէսթէ թիւլիէրանէ խաֆան չիէր:

Ἐπόπτης - ου (ὁ) spettatore. 2. inspettore. հանդիսական, աչքով բան մը դիտօղ. 2. վերատեսուչ. օնճէրճի. 2. գոզտօշըր:

Ἔπος - εος - ους (τὸ) parola, racconto, versi eroici. խօսք, պատմութիւն, դիւցազնա-կան ոտանաւոր. սէօզ, նագըլ, հէոզ, դէսթէ թիւլիէրանէ:

Ἐπουραῖος - α - ον. che è vicino alla coda, che sta sulla coda. պոչին մօտ կամ վրան եղօղ. գույրուղուն խաքըն խաւօր եէօշէրէնտէ օլան:

Ἐπουράνιος (ὁ, ἡ) celeste. երկնային. գէօգի, սէմավի:

Ἐπουρέω - ῶ. Μ. ήσω. ἢ ήσομαι. urinare sopra. վրան չիշէթել. էօշէրէնէ իշէ-մէգ, ուստ դէօգմէգ:

Ἐποφθάλμιος (ὁ, ἡ) vicino agli occhi, che sta sugli occhi o avanti gli occhi. աչաց մօտ, աչաց վրայ կամ առջեւը եղօղ. գէօզէ եագըն, գէօզլէրինին իւսթիւնտէ եա-խօտ եօնիւնտէ օլան:

Ἐποχὴ - ῆς (ἡ) epoca. թուական, թիւ. թարիխ:

Ἔποχον (τὸ) cinghia. փոկ (հանդերձից). գօլան:

Ἔποχος (ὁ, ἡ) (ἐπὶ, ἔχω.) portato a carozza. 2. cavaliere. կառքով տարուած. 2. ձիաւոր. արապա իլէ թաշընմըշ. 2. ադլը. (τρπ.) costante, fermo. հաստատուն, անշարժ. գաւի, դայանըր:

Ἔποψ - οπος (ὁ) upupa, bubbula. յոպոպ. հիւտ հիւտ, գուշպէշ (պիր նէվ գուշ):

Ἐποψὲ, ἐπίῤ. troppo tardi. շատ ուշ. չօք գեճ:

Ἔποψις - εως (ἡ) vista (Γαλλ. vue). տես. գէօրիւնիւշ, գէօրիւնմէ:

Ἑπτὰ (οἱ - αἱ - τὰ) ἀριθμ. (7) sette. եօթը. եէտի:

Ἑπτάγλωσσος (ὁ, ἡ) di sette lingue, o di sette voci. եօթը լեզուով, եօթը ձայն ունեցօղ. եէտի լիսանլը եախօտ սէսլի:

Ἑπταγράμματος (ὁ, ἡ) composto di sette lettere. եօթը գիրով. եէտի հարֆլը:

Ἑπταέτης - ου (ὁ) di sette anni. եօթը տարուան. եէտի եաշընտա:

Ἑπταέτης - εος ἢ έος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Ἑπταήμερος (ὁ, ἡ) di sette giorni. եօթը օրուան. եէտի գիւնլիւք:

Ἑπτακαίδεκα (οἱ - αἱ - τὰ) ἀριθμ. (17) diciasette. տասն ու եօթը. օն եէտի:

Ἑπτακαιδεκαέτης - ου (ὁ) } di diciasette anni.
Ἑπτακαιδεκαέτης - εος ἢ έος (ὁ, ἡ) } di diciasette anni. տասն ու եօթը տարուան. օն եէտի եաշընտա, օն եէտի յաշընտա:

Ἑπτακαιδέκατος - η - ον. decimo settimo. տասնուեօթներորդ. օն եէտինճի:

Ἑπτάκις, ἐπίῤ. sette volte. եօթը անգամ. եէտի քերրէ, եէտի տէֆա:

Ἑπτακισμύριοι - αι - α. ἀριθμ. (70,000) settanta mila. եօթանասուն հազար. եէթմիշ պին:

Ἑπτακόσιοι - αι - α. ἀριθμ. (700) settecento. եօթը հարիւր. եէտի եիւզ:

Ἑπτάμηνος (ὁ, ἡ) di sette mesi. եօթը ամսուան. եէտի այլըք:

Ἑπτάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di sette bracci. եօթը կանգուն. եէտի արշըն:

Ἑπταπλάσιος - α - ον. settuplo. եօթնապատիկ. եէտի գաթ: — σίως, ἐπίῤ.

Ἑπτάπλοος - ους (ὁ, ἡ) = Ἑπταπλάσιος.

Ἑπτάπους - οδος (ὁ, ἡ) a sette piedi. եօթնոտեան. եէտի այագլը:

Ἑπτὰς - άδος (ἡ) settina. եօթներեակ, եօթն. եէտի:

Ἑπτάτονος (ὁ, ἡ) a sette tuoni. եօթը որոտ ունեցօղ. եէտի մախամլը՝ թէրթիպլի:

Ἑπτάφυλλος (ὁ, ἡ) a sette foglie. եօթը տերեւով. եէտի եափրագլը:

Ἑπτάφωτος (ὁ, ἡ) a sette lumi. եօթնաճրագեան. եէտի գանտիլլի:

Ἑπτάχορδος (ὁ, ἡ) a sette corde. եօթ-նաղի. եէտի թէլլի:

Ἐπῳδὸς (ἡ) epodo (sorta di versi lirici). 2. ritornello, verso intercalare. վերեր-գութիւն (դիւցազնաբանութեան մէկ տե-սակը). 2. կրկներգ. դէսթէ թիւլիէրանէնին պիր նէվի. 2. նագարաթ:

Ἐπώδυνος (ὁ, ἡ) doloroso. 2. che cagiona del dolore. ցաւագին. 2. ցաւ պատ-ճառօղ. աճըլը. 2. աճը հասըլ իտէն:

Ἐπωμίζω. Μ. ίσω. mettere sulle spalle di qualcheduno. մէկին ուսերուն վրա բան մը դնել. պիրինին օմուզլարընա պիր շէյ եիւքլէթմէք (μσ.) portare sulle spalle. ուսերուն վրա առնել. օմուզտա թաշըմագ:

Ἐπωμὶς - ίδος (ἡ) spallino, manteletta. 2. omero. ուսերը ծածկելու վերարկու, ուսնոց կամ վակաս. 2. ուս. օմուզտա ա-թըլաճագ պիր սօյ գէօնլէք, փէլերին, օմուզլուգ. 2. օմուզ:

Ἐπώνιον (τὸ) dazio che si paga per una compra fatta nel mercato. 2. giunta. շուկան բան մը ծախու առնելու համար տրուած բաժ. 2. վաճառաց վերադիր՝ աւելին. չարշըտա պիր սաթըն ալընան մալըն գամ. 2. ֆազլա, թարթըդան դիւշտիւ մալըն նէսնէ:

Ἐπωνυμία - ας (ἡ) soprannome. մականուն. լագապ, մէկնէզ:

Ἐπώνυμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ. - ύμως.) soprannominato. մականուանեալ. որ՝ իսիմ՝ լագապ գօնմուշ, լագապլը, մէկնէզլի (οὐσ.)

Ἐπώνυμον (τὸ) = Ἐπωνυμία.

Ἐπωτὶς - ίδος (ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) legni sporti fuori da ambe le parti della prora. նաւուն գլխուն երկու կող-մէն ալ դուրս ցցուած փայտեր. գէմինին պաշ թարաֆընըն իքի եանընտան տա տըշարը չըգմըշ օտունլար:

Ἐπωφελέω - ῶ. Μ. ήσω. esser vantaggioso utile, giovare. օգտակար, շահա-

Digitized by Google

[illegible]

Ἐπωφελής - έος (ὁ, ἡ) utile, vantaggioso. [illegible]

Ἐρανάρχης - ου (ὁ) che presiede alla collezione di scotti, di collette. [illegible]

Ἐρανίζω. M. ίσω. raccogliere gli scotti. 2. far una pubblica colletta. 3 (ἐν γέν.) raccogliere. [illegible]

Ἐρανικὸς - ἡ - όν. fatto collo scotto, colla pubblica colleta. [illegible]

Ἐράνισις - εως (ἡ) } collezione di scotti,
Ἐρανισμὸς (ὁ) } il fare una pubblica colletta. [illegible]

Ἐρανιστής - οῦ (ὁ) partecipe d'un convito fatto cogli scotti. [illegible]

Ἔρανος (ὁ) scotto. 2. colletta. [illegible]

Ἐράσμιοςα ἡ - ος - ον. amabile. [illegible]

Ἐραστεύω. M. εύσω. (μὲ γεν.) esser amante, amare. [illegible]

Ἐραστής - οῦ (ὁ) amante. [illegible]

Ἐραστὸς - ἡ - όν. = Ἐρατός.

Ἐράστρια - ας (ἡ) θηλ. τ. Ἐραστής.

Ἐρατεινὸς - ἡ - όν. = Ἐράσμιος.

Ἐρατὸς - ἡ - όν. amabile. [illegible]

Ἐράω - ῶ. M. ἐρασθήσομαι. amare appassionatamente. [illegible]

Ἐργάδης - εος (ὁ) lavoratore. [illegible]

Ἐργάζομαι. M. άσομαι. lavorare, travagliare. 2. guadagnare, far lucro. [illegible] 3. (ἐν γέν.) operare. [illegible]

Ἐργαλεῖον (τὸ) strumento. [illegible]

Ἐργασία - ας (ἡ) lavoro, travaglio. 2. lucro. [illegible]

Ἐργάσιμος (ὁ, ἡ) da lavorare. [illegible]

Ἐργαστὴρ - ῆρος (ὁ) = Ἐργατής.

Ἐργαστήριον (τὸ) bottega. [illegible]

Ἐργαστὴς - οῦ (ὁ) = Ἐργάτης.

Ἐργαστικὸς - ἡ - όν. = Ἐργατικός.

Ἐργατεύω. M. εύσω. lavorare. [illegible]

Ἐργάτης - ου (ὁ) operajo, lavoratore. [illegible] (ὡς ἐπιθ.) laborioso. [illegible] 3. argano, burbera. (Γαλλ. cabestan.) [illegible]

Ἐργατικὸς - ἡ - όν. che appartiene al lavoratore. 2. che può lavorare, laborioso. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐργατὼν - ῶνος (ὁ) luogo ove dormono gli operaji. [illegible]

Ἐργοδότης - ου (ὁ) colui che dà del lavoro, avventore. [illegible]

Ἐργολάβος - ου (ὁ) colui che intraprende un lavoro a prezzo fisso, operajo. [illegible]

Ἔργον (τὸ) opera, lavoro, mestiere. 2. lucro. 3. difficoltà. [illegible]

Ἐργοχειρέω - ῶ. M. ήσω. lavorare colle mani. [illegible]

Ἐργώδης - εος (ὁ, ἡ) faticoso, difficile. [illegible]

Ἐργωδῶς, ἐπίῤ. con fatica, difficilmente. [illegible]

Ἐρέβινθος (ὁ) cece. [illegible] 2. (τῖωμ.) membro virile. [illegible]

Ἐρεθίζω. M. ίσω. irritare, provocare, aizzare, incitare. [illegible]

Ἐρέθισμα - ατος (τὸ) incentivo. [illegible]

Ἐρεθισμὸς (ὁ) irritazione, provocazione. [illegible]

Ἐρεθιστὴς - οῦ (ὁ) irritatore, provocatore. [illegible]

Ἐρεθιστικὸς - ἡ - όν. provocativo, irritativo. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐρείδω. M. είσω. appoggiare. [illegible] (ἀμτβ.) opporsi. [illegible] (μσ. ἡ πθ.) disputare. [illegible]

Ἐρεμνὸς - ἡ - όν. nero. [illegible] (τρπ.) incerto. [illegible]

Ἐρέσσω (ττω). M. ἐρέσω. remare, remigare, vogare. [illegible] (συνεκδχ.) muovere. [illegible]

Digitized by Google

Ἐρέτης-ου (ὁ) (ἐρέσσω) rematore, vogatore. [illegible]

Ἐρετικὸς-ή-όν. che spetta ad un rematore. [illegible] (ὅθ.) Ἐρετικὴ (ἡ) (τέχνη) l'arte di remare, di vogare. [illegible]

Ἔρευγμα (τὸ) rutto. [illegible]

Ἐρευγμὸς (ὁ) = Ἔρευγμα.

Ἐρεύγομαι. Μ. ἐρεύξομαι. ruttare. [illegible]

Ἐρεύθω. Μ. ἐρεύσω. arrubinare, rubificare. [illegible]

Ἐρευκτικὸς-ή-όν. che fa ruttare. [illegible]

Ἔρευνα-ης (ἡ) ricerca, esame, indagine. [illegible]

Ἐρευνάω-ῶ. Μ. ήσω. ricercare, esaminare, indagare. [illegible]

Ἐρευνητὴρ-ῆρος } esaminatore, indaga-
Ἐρευνητὴς-οῦ (ὁ) } tore. [illegible]

Ἐρευνήτρια-ας (ἡ) θηλ. τ. Ἐρευνητής.

Ἔρευξις-εως (ἡ) rutto. [illegible]

Ἐρημάζω. Μ. άσω. vivere nei deserti, nella solitudine, vivere solitario. [illegible]

Ἐρημία-ας (ἡ) deserto, solitudine. [illegible]

Ἐρημικὸς-ή-όν. solitario. [illegible]

Ἐρημίτης-ου (ὁ) solitario. [illegible] (ἐκκλησ.) eremita. [illegible]

Ἐρημόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita solitaria. [illegible]

Ἐρημοπλάνης-ου (ὁ) } che gira vagabondo
Ἐρημόπλανος (ὁ, ἡ) } nei deserti, ramingo. [illegible]

Ἔρημος καὶ Ἐρῆμος-η ἡ ος-ον. solitario, abbandonato. 2. desolato, inabitato, deserto. 3. privo. [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3. [illegible] (οὐσ.) Ἔρημος (ἡ) (ἐνν. γῆ) eremo. [illegible]

Ἐρημοσύνη-ης (ἡ) solitudine. [illegible]

Ἐρημοφίλης-ου (ὁ) } che ama il deserto,
Ἐρημόφιλος (ὁ, ἡ) } la solitudine, solitario. [illegible]

Ἐρημόω-ῶ. Μ. ώσω. ridurre in deserto, devastare, desolare. 2. abbandonare solo. 3. privare. [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible]

Ἐρήμωσις-εως (ἡ) devastazione, desolazione. 2. privazione. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἐριαυγὴς-έος (ὁ, ἡ) molto risplendente, lucidissimo. [illegible]

Ἐρίδρομος (ὁ, ἡ) che corre molto veloce. [illegible]

Ἐρίδωρος (ὁ, ἡ) generoso, che da molto. [illegible]

Ἐρίζω. Μ. ίσω. disputare, contendere, rissare. [illegible]

Ἐριθάκη-ης (ἡ) cerinta (erba che serve di cibo alle pecchie). [illegible]

Ἐρίθακος (ὁ) eritaco, pettirosso. [illegible]

Ἐριθεία-ας (ἡ) intrighi, raggiro, briga. [illegible]

Ἔριθος (ὁ, ἡ) lavoratore, operajo, servo. [illegible]

Ἐρινὺς-ύος (ἔρις) furia infernale, Erine. [illegible]

Ἐρινεὸς (ὁ) caprifico. [illegible]

Ἔριον (τὸ) lana. [illegible]

Ἐριοπλύτης-ου (ὁ) lavator di lana. [illegible]

Ἐριοπώλης-ου (ὁ) venditor di lana. [illegible]

Ἐριουργεῖον (τὸ) luogo ove si lavora la lana. [illegible]

Ἐριουργὸς (ὁ, ἡ) lavorator di lana, laniuolo. [illegible]

Ἐριοφόρος (ὁ, ἡ) che porta della lana. lanoso. [illegible]

Ἔρις-ιδος (ἡ) contesa, disputa, mischia. [illegible]

Ἔρισμα-ατος (τὸ) oggetto di contesa. [illegible]

Ἐριστὴς-οῦ (ὁ) che disputa, contendente. [illegible]

Ἐριστικὸς-ή-όν. che ama le dispute, contenzioso. [illegible]

Digitized by Google

Ἐρίτιμος (ὁ, ἡ) di gran prezzo, prezioso. ծանրագին · [illegible] ։

Ἐριφίον (τὸ) ὑποκορ. Ἰοῦ.

Ἔριφος (ὁ, ἡ) capretto, beccherello. ուլ · [illegible] ։

Ἕρκος - εος - ους (τὸ) siepe, propugnacolo, rocca. ցանկ, պատնէշ, բերդ · [illegible] ։

Ἕρμα - ατος (τὸ) appoggio. 2. savorra. 3. feto. 4. monile, collana. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible] · [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible] ։

Ἑρμαφρόδιτος (ὁ) ermafrodito. [illegible] ։

Ἑρμηνεία - ας (ἡ) interpretazione, spiegazione. մեկնութիւն, թարգմանութիւն. [illegible] ։

Ἑρμήνευμα - ατος (τὸ) interpretazione. մեկնութիւն · [illegible] ։

Ἑρμηνεὺς - έως (ὁ) interprete. մեկնիչ, թարգման · [illegible] ։

Ἑρμηνευτὴς - οῦ (ὁ) = Ἑρμηνεύς.

Ἑρμηνευτικὸς - ὴ - όν. interpretativo, ermeneutico. մեկնողական · [illegible]. (οὐσ.) Ἑρμηνευτικη - ῆς (ἡ) (τέχνη) l'ermeneutica, l'arte di interpretare. արհեստ մեկնելոյ (գրոց) · [illegible] ։

Ἑρμηνεύω. M. εύσω. interpretare, esplicare, spiegare. մեկնել, թարգմանել, պարզել · [illegible] ։

Ἔρομαι. M. ἐρήσομαι. domandare, interrogare. հարցանել · [illegible] ։

Ἔρος (ὁ) Αἰολ. ἀντὶ Ἔρως.

Ἑρπετὸς - ὴ - όν. (ἕρπω) serpeggiante, rettile. սողացող · [illegible]. (οὐσ.) Ἑρπετόν (ἐνν. ζῶον.) rettile. սողուն, զեռուն · [illegible] ։

Ἕρπυλλος (υλος) (ὁ) sermollino, sergillo. (Γαλλ. serpolet.) [illegible] ։

Ἕρπω. M. ἕρψω. serpeggiare, strisciarsi. սողալ, զեռալ · [illegible] ։

Ἔῤῥω. M. ἐῤῥήσω. partire, camminare, andare in malora. երթալ, [illegible], երթալ կորնչիլ · [illegible] ։ Ἔῤῥε. in malora, va al diavolo. կորնչիր, կորիր · [illegible] ։

Ἐῤῥωμένος - η - ον. forte, robusto, coraggioso. կորովի, քաջ · [illegible] ։

Ἔρση (ἡ) rugiada. ցօղ · [illegible] ։

Ἐρυθρῖνος (ὁ) fragolino. [illegible] ։

Ἐρυθριάω - ῶ. M. άσω. arrossire (dalla vergogna). կարմրիլ (ամչնալէն) · [illegible] ։

Ἐρυθρόδανον (τὸ) robbia. [illegible] ։

Ἐρυθρὸς - ὰ - όν. rosso. կարմիր · [illegible] ։

Ἐρύκω. M. ύξω. impedire, arrestare. արգելուլ, թող չտալ · [illegible] ։

Ἐρύσιμον (τὸ) erisamo. (Γαλλ. tortelle ἢ vélar). [illegible] ։

Ἐρύω. M. ύσω. strascinare, attirare. քաշել · [illegible]. (τρπ.) liberare. ազատել, [illegible] ։

Ἔρχομαι. M. ἐλεύσομαι. venire. գալ · [illegible] ։

Ἐρωὴ - ῆς (ἡ) impeto. թափ, ուժգնութիւն · [illegible]. (μτφ.) cupidigia, desiderio. ցանկութիւն, մեծ փափաք · [illegible] ։

Ἐρωμανέω - ῶ. M. ήσω. = Ἐρωτομανέω.

Ἐρωμανὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ἐρωτομανής.

Ἐρωμανία - ας (ἡ) = Ἐρωτομανία.

Ἔρως - ωτος (ὁ) amore, cupidigia, cupidezza. ցանկութիւն, տարփանք · [illegible]. (κατὰ τὴν μυθολογ.) cupido, Amore. Սէր, սիրոյ Աստուած · [illegible] ։

Ἐρωτάω - ῶ. M. ήσω. interrogare, domandare. հարցանել · [illegible] ։

Ἐρώτημα - ατος (τὸ) domanda, interrogazione. հարցումն · [illegible] ։

Ἐρωτηματίζω. M. ίσω. interrogare. հարցանել · [illegible] ։

Ἐρωτηματικὸς - ὴ - όν. interrogativo. հարցական · [illegible] ։

Ἐρωτηματικῶς, ἐπίῤ. interrogativamente. հարցմամբ · [illegible] ։

Ἐρώτησις - εως (ἡ) interrogazione. հարցումն · [illegible] ։

Ἐρωτιὰς - άδος (ἡ) innamorata. սիրուհի, տարփածու · [illegible] ։

Ἐρωτιάω - ῶ. M. άσω. essere trasportato di amore. ցանկութեան ընկնել, հարկանիլ ի սէր · [illegible] ։

Ἐρωτιδεὺς - έως (ὁ) ὑποκορ. τ. Ἔρως.

Ἐρωτικὸς - ὴ - όν. amoroso. սիրողական, տարփական · [illegible] ։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐρώτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἔρως.

Ἐρωτὶς - ίδος (ἡ) amorosa, innamorata. սիրուհի, տարփածու · [illegible] ։

Ἐρωτογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di opere d'amore. սիրոյ ցանկութեան գործերու [illegible] ։

Ἐρωτοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) che insegna l'arte d'amare. սիրելու արհեստը ուսուցանող, սիրոյ ցանկութեան վարպետ · [illegible] ։

Ἐρωτόληπτος (ὁ, ἡ) (ἔρως, λαμβάνω) appassionato dall' amore. ցանկութեան բռնուած ընկած, սիրէն [illegible] ։

Ἐρωτοληψία - ας (ἡ) trasporto d'amore. սիրէն [illegible], ցանկութեան ընկնալը · [illegible] ։

Ἐρωτομανέω - ῶ. M. ήσω. infuriarsi dall' amore. սիրէն ցանկութենէն մոլեգնիլ · [illegible] ։

Digitized by Google

Ἐρωτομανὴς-έος (ὁ, ἡ) infuriato dall' amore. սիրէն՝ ցանկութենէն մոլեգնեալ. մահապարտներն՝ սիրահարած՝ յիմարներէն ըլլալն ։ — μανῶς, ἐπίῤ.

Ἐρωτομανία-ας (ἡ) amore furioso. կատաղի սէր. մոլեգնութիւն սիրոյ, մեծնալն երկնի ալէ ։

Ἐρωτοπλοέω-ῶ. M. ήσω. essere immerso nell' amore. սիրոյ մէջը ընկղմած ըլլալ. սիրահարած՝ ալէկոծն ծովերուն ծովածուլ ըլլալ, ալէկոծ մոլորեալ լուռ ըլլալ ։

Ἐρωτοποιέω-ῶ. M. ήσω. cagionare, inspirare amore. սիրելու գրգռել, սէր պատճառել. ալէկոծ մահապարտներն կենդանի, ալէ հոռ ընելու ։

Ἐρωτοτόκος (ὁ, ἡ) che inspira amore, che cagiona dell' amore. սիրելու գրգռող, սէր պատճառող. ալէկոծ կենդանի, ալէ հոռ ընելու ։

Ἐρωτοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce l' amore. սէրը սնուցանող՝ աճեցընող. մահապարտներն ալէկոծն ։

Ἐρωτύλος (ὁ, ἡ) = Ἐρωτικός.

Ἐς. Ἀττ. καὶ Ἰων. ἀντὶ Εἰς. (ὅθ. ὅσαι τῶν ἀπὸ τοῦ Ἐς ἀρχομένων λέξεων δὲν εὑρίσκονται ἐνταῦθα, ζητείσθωσαν διὰ τοῦ Εἰς).

Ἐσθὴς-ῆτος (ἡ) veste, vestimento. լաթ, հագուստ. զգեստ, կապուտ ։

Ἐσθίω. M. ἔδομαι. mangiare, divorare. ուտել, ուտելով հատցընել. կերած, կերած զինուորներ ։ (μτφρ.) consumare. սպառել, հատցընել. ծախսել կերած, ծախսել ։

Ἐσθλὸς-ὴ-όν. buono, probo. աղէկ, լաւ, բարեկիր. եղ, ազնիւ, ազնիւ ։

Ἑσπέρα-ας (ἡ) κυρ. θηλ. τ. Ἕσπερος. (ἐνν. ὥρα). sera. 2. occidente. իրիկուն. 2. արեւմուտք. ամուրն. 2. մութ ըլլալ, կէս գիշեր ։

Ἑσπερίζω. M. ίσω. cenare. իրիկուան կերակուր ուտել. ամուրն կերած կեր ։

Ἑσπερινὸς-ὴ-όν. = Ἑσπέριος (ἐνν. ὕμνος.) il vespro. իրիկուան ժամ. ամուրն ուխտը ։

Ἑσπέριος-α ἢ ος-ον. della sera, vespertino. 2. occidentale. իրիկուան. 2. արեւմտեան. ամուրն. 2. մութ ըլլալ, գիշերը ։

Ἑσπερὶς-ίδος (ἡ) esperide, viola matronale (Γαλλ. julienne.) իրիկուան գեղ հոտը բուրող ծաղիկ մը. ամուրն ծաղիկ ուր նրա ըլլայ, կիմն ալ ։

Ἕσπερος (ὁ) la sera. 2. espero, stella di venere. իրիկուն. 2. գիշերավար. ամուրն. 2. ամուրն ծաղկող, գիշեր ։

Ἑστία-ας (ἡ) focolare. վառարան. տուն (συνεκδχ.) famiglia, casata. գերդաստան, տուն տեղ. ընտանիք, եղ, տուն ։

Ἑστίαμα-ατος (τὸ) banchetto. կոչունք. խնճոյք ։

Ἑστιάρχης (ἡ) padrone di casa. տան
Ἑστίαρχος-ου (ὁ) տէր. եղ ալ ։

Ἑστιατήριον (τὸ) sala da banchettare. կոչունք ընելու յարմար սրահ. խնճոյքի կերակուրներ ։

Ἑστιατόριον (τὸ) = Ἑστιατήριον.

Ἑστιάτωρ-ορος (ὁ) colui che fa il banchetto, colui che tratta. կոչունք ընող. խնճոյք ընողն ։

Ἑστιάω-ῶ. M. άσω. (ἑστία). dare un banchetto, trattare. կոչունք ընել, սեղան տալ. խնճոյք ընել, կերակուր ընել ։

Ἐσχάρα-ας (ἡ) focolare. 2. graticola. 3. escara. 4. conno. վառարան. 2. կարկանդակ. 3. խոցի կեղեւ. 4. իգական անդամ. տունք. 2. բոլորը. 3. խորը խոռոչ. 4. ամ, ծնունդ ։

Ἐσχαρεὺς-έως (ὁ) colui che ha la cura del focolare, cuoco di bastimento. վառարանը հոգացող, նաւու խոհարար. տունը մաքրելու ուղղ, կեր ազդեր ։

Ἐσχατεύω. M. εύσω. essere l'ultimo, essere posto all' estremità. վերջին ըլլալ, ծայրը գտնուիլ. ամէն ուրիշ, ամէնը պատրաստ ։

Ἐσχατιὰ-ᾶς (ἡ) estremità. ծայր, ծայր. տուն, տուն ։

Ἐσχατιάω-ῶ. M. άσω. ἀντὶ Ἐσχατεύω.

Ἐσχατογέρων-οντος (ὁ) decrepito. խոր ծե-
Ἐσχατόγηρως (ὁ, ἡ) րութեան հասած. ծեր կենդան ։

Ἔσχατος-η-ον. (ἔχω ἢ ἐξ.) ultimo, sommo, estremo, infimo. վերջին, յետին, ծայրագոյն. ամն, արդար, ամէն, ամն բերելու ուրիշ, ամէնը ։ — άτως, ἐπίῤ.

Ἔσω. Ἀττ. ἀντὶ Εἴσω. dentro. մէջը. ներսը, ներսը ։

Ἔσωθεν, ἐπίῤ. di dentro. ներսէն. ներսէն, ներսէն ։

Ἐσωτερικὸς-ὴ-όν. interno. ներքին. ներսի, ներսի ։

Ἐτάζω. M. άσω. (σπν. καὶ Γρφ. μόνον ἐν χρήσει ἀντὶ τοῦ συνθ.) = Ἐξετάζω.

Ἑταίρα-ας (ἡ) κυρ. θηλ. τ. Ἑταῖρος. amica, compagna. 2. meretrice. բարեկամուհի. 2. պոռնիկ, բոզ. ընկեր, ընկեր. 2. կին, կին ։

Ἑταιρεία-ας (ἡ) compagnia, società. ընկերութիւն, ընկերակցութիւն. ընկերութիւն, ընկերութիւն ։

Ἑταιρεῖος-α-ον. che spetta alla compagnia. ընկերական. ընկերութեան ընկերութեան ։

Ἑταιρεύω. M. εύσω. fare società, compagnia con qualcheduno, associarsi. 2. essere amica di qualcheduno. մէկու մը հետ ընկերութիւն մը հաստատել. 2. մէկու մը սիրուհի ըլլալ. ընկեր ընկեր ըլլալ, ընկեր ընկեր ըլլալ. 2. ընկերութիւն ըլլալ ։

Ἑταιρέω-ῶ. M. ήσω. prostituirsi, far la meretrice. իրեն զինքը պոռնկութեան մատնել, պոռնկութեան մէջը ապրիլ. ընկերութիւն ընկերութիւն ըլլալ, ընկերութիւն ընկերութիւն ընկերութիւն ըլլալ ։

Ἑταιρία-ας (ἡ) = Ἑταιρεία.

Ἑταιρίζω. M. ίσω. farsi socio, associarsi. մէկու մը ընկեր ըլլալ. ընկեր ընկեր ընկեր ըլլալ. 2. = Ἑταιρεύω.

Ἑταιρικὸς-ὴ-όν. amichevole, che appartiene alla società. բարեկամական, ընկերական. ընկերութեան ընկերութեան ընկերութեան ։

Ἑταιρικῶς, ἐπίῤ. da meretrice. պոռնիկի բոզի պէս. ընկերութեան ընկերութեան ։

Ἑταιριστὴς-οῦ (ὁ) che frequenta le meretrici, puttaniere, bordelliere. բոզա-

Digitized by Google

[illegible]

Ἑταῖρος (ὁ) compagno, socio, amico. [illegible]

Ἐτεὸς - ά - όν. vero. [illegible] — Ἐτεόν, ἐπίῤ. veramente. [illegible]

Ἑτερογένεια - ας (ἡ) eterogeneità. [illegible]

Ἑτερογενὴς - έος (ὁ, ἡ) eterogeneo. [illegible]

Ἑτερόγλωσσος (ὁ, ἡ) che parla una lingua straniera. [illegible]

Ἑτερογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che è d'un'altra opinione, che pensa altrimenti, diverso di opinione. [illegible]

Ἑτερόγονος (ὁ, ἡ) nato da genitori di diverso genere. [illegible]

Ἑτεροδιδασκαλέω - ῶ. M. ήσω. insegnare una nuova dottrina. [illegible]

Ἑτεροδοξέω - ῶ. M. ήσω. avere una falsa opinione di una cosa, pensare o credere falsamente, essere eterodosso. [illegible]

Ἑτεροδοξία - ας (ἡ) eterodossia. [illegible]

Ἑτερόδοξος (ὁ, ἡ) eterodosso. [illegible] — όξως, ἐπίῤ.

Ἑτεροεθνὴς - έος (ὁ, ἡ) di diversa nazione. [illegible]

Ἑτεροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) di un' altra specie. [illegible]

Ἑτεροθελὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha diverso volere. [illegible]

Ἑτεροῖος - α - ον. diverso, dissimile. [illegible]

Ἑτερόω - ῶ. M. ώσω. immutare, cambiare. [illegible]

Ἑτεροιωτικὸς - ἡ - όν. colui che ha la forza d'immutare, di variare. [illegible]

Ἑτερόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce frutti differenti. [illegible]

Ἑτερόκλιτος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) eteroclito, che si declina irregolarmente. [illegible] — ίτως, ἐπίῤ.

Ἑτερολεξία - ας (ἡ) espressione di una cosa con diverse parole. [illegible]

Ἑτερόμαλλος (ὁ, ἡ) chi è peloso solo in una parte. [illegible]

Ἑτερομήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) nato di un'altra madre. [illegible]

Ἑτερόμορφος (ὁ, ἡ) che ha diversa forma. [illegible]

Ἑτεροπροσωπικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ. - κῶς) καὶ

Ἑτεροπρόσωπος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) di diversa persona. [illegible]

Ἕτερος - α - ον. l'uno de' due. 2. altro. 3. diverso. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἑτερόσκιος (ὁ, ἡ) (γεωμτρ.) eteroscio, abitante della zona temperata. [illegible]

Ἑτερόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che pensa diversamente. [illegible]

Ἑτερόω - ῶ. M. ώσω. = Ἑτεροιόω.

Ἑτέρωθεν, ἐπίῤ. dall'altra parte. [illegible]

Ἑτέρως, ἐπίῤ. altrimente, in altra maniera, diversamente. [illegible]

Ἐτησίαι - ων (οἱ) venti periodici, venti anniversarj, etesie. [illegible]

Ἔτι, ἐπίῤ. ancora. [illegible]

Ἑτοιμάζω. M. άσω. preparare. [illegible]

Ἑτοιμασία - ας (ἡ) = Ἑτοιμότης.

Ἑτοιμαστὴς - οῦ (ὁ) preparatore. [illegible]

Ἑτοιμόδακρυς - υος (ὁ, ἡ) facile a piangere. [illegible]

Ἑτοιμοθάνατος (ὁ, ἡ) pronto alla morte. [illegible]

Ἑτοιμοπειθὴς - έος (ὁ, ἡ) facile a persuadersi. [illegible]

Ἕτοιμος - η ἡ ος - ον. pronto, preparato. 2. vero, certo. 3. facile a fare qualche cosa, lesto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἑτοιμότης - ητος (ἡ) prontezza, lestezza. [illegible]

Ἑτοίμως, ἐπίῤ. prontamente, lestamente. [illegible]

Ἔτος - εος - ους (τὸ) anno. [illegible]

Ἔτος, ἐπίῤ. indarno, in vanno, goffa-

Digitized by Google

mente. [illegible]

Ἐτυμογόρος (ὁ, ἡ) chi dice la verità, veridico. [illegible]

Ἐτυμολογέω-ῶ. *M.* ήσω. fare l'etimologia d'una parola. [illegible]

Ἐτυμολογία-ας (ἡ) etimologia. [illegible]

Ἐτυμολογικὸς-ή-όν. etimologico. [illegible] — κῶς, ἐπίῤ.

Ἐτυμολόγος (ὁ, ἡ) che si occupa all' etimologia delle parole, etimologista. [illegible]

Ἔτυμος-η ἡ ος-ον. vero, reale. [illegible] (οὐσ.) Ἔτυμον (τὸ) l'origine delle parole. [illegible]

Ἐτυμότης-ητος (ἡ) verità. [illegible] 2. Ἐτυμολογία.

Ἐτύμως, ἐπίῤ. veramente. [illegible]

Εὖ, ἐπίῤ. bene, rettamente, felicemente, facilmente. [illegible]

Εὐαγγελίζομαι. *M.* ίσομαι. annunziare, portare una felice nuova, evangelizzare. [illegible]

Εὐαγγελικὸς-ή-όν. evangelico. [illegible]

Εὐαγγέλιον (τὸ) mancia, che si da a colui che porta una buona nuova. 2. felice nuova. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. (ἐκκλσϛ.) Vangelo. [illegible]

Εὐαγγελισμὸς (ὁ, ἡ) il portare una felice nuova, annunziazione. [illegible]

Εὐαγγελιστὴς-οῦ (ὁ) annunziatore, chi porta una felice nuova. [illegible] (ἐκκλησϛ.) Evangelista. [illegible]

Εὐαγγελίστρα-ας (ἡ) θηλ. τ. Εὐαγγελιστής.

Εὐάγγελος (ὁ, ἡ) apportator di buone notizie. [illegible]

Εὐαγρία-ας (ἡ) buona caccia. [illegible]

Εὔαγρος (ὁ, ἡ) chi è felice nella caccia o nella pesca. [illegible]

Εὐάγωγος (ὁ, ἡ) docile, trattabile. [illegible]

Εὐαισθησία-ας (ἡ) sensibilità, l'avere i sensi vivi. [illegible]

Εὐαίσθητος (ὁ, ἡ) sensibile, che ha i sensi vivi. [illegible] — ήτως, ἐπίῤ.

Εὐαναδίδακτος (ὁ, ἡ) che è facile ad imparare. [illegible]

Εὐανάτροφος (ὁ, ἡ) facile a nutrirsi. 2. ben nutrito, grasso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὐανδρέω-ῶ. *M.* ήσω. essere pieno, abbondare di uomini coraggiosi. [illegible]

Εὔανδρος (ὁ, ἡ) (κυρ. τόπος) pieno di uomini coraggiosi. [illegible]

Εὐανθὴς-έος (ὁ, ἡ) fiorito, di cui il fiore è bello. [illegible]

Εὐαπόβατος (ὁ, ἡ) facile a discendere. [illegible]

Εὐαπόκριτος (ὁ, ἡ) facile a rispondersi. [illegible]

Εὐαρεστέω-ῶ. *M.* ήσω. compiacersi, aggradire. [illegible]

Εὐαρεστικὸς-ή-όν. piacevole. [illegible]

Εὐάρεστος (ὁ, ἡ) aggradevole, compiacente. [illegible]

Εὐαρέστως, ἐπίῤ. aggradevolmente, dilettevolmente. [illegible]

Εὐαρκὴς-έος (ὁ, ἡ) sufficiente. [illegible]

Εὐάρμοστος (ὁ, ἡ) proprio, atto, abile, destro, acconcio. [illegible] — όστως, ἐπίῤ.

Εὔαρχος (ὁ, ἡ) docile, che obbedisce facilmente. [illegible]

Εὐάστερος (ὁ, ἡ) pieno di stelle brillanti. [illegible]

Εὐβάστακτος (ὁ, ἡ) facile a portare. [illegible]

Εὔβατος (ὁ, ἡ) facile a entrare, a passare. [illegible]

Εὐβοήθητος (ὁ, ἡ) facile a soccorrere, cui si può prestare facilmente ajuto. [illegible]

Εὐβουλεὺς-έως (ὁ) che dà buoni consigli. [illegible]

Εὔβουλος (ὁ, ἡ) prudente. [illegible]

Εὔγαιος (ὁ, ἡ) = Εὔγειος.

Εὖγε (ἐπιφών.) bravo! [illegible]

Digitized by Google

Εὔγειος (ὁ, ἡ) che ha buona terra. ազնիւ հող ունեցող. որ՝ երկր բերրի է։

Εὐγένεια - ας (ἡ) nobiltà, nascita illustre. ազնուատոհմութիւն. [illegible] (συνεκδχ.) generosità. ազնուամտութիւն, [illegible].

Εὐγένειος (ὁ, ἡ) che ha bella barba, barbato. աղուոր մօրուք ունեցող. [illegible]

Εὐγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nobile. ազնուազարմ, ազնուատոհմ. [illegible] (συνεκδχ.) generoso. ազնուամիտ, [illegible]

Εὐγενίζω, M. ίσω. nobilitare. ազնուականութիւն ընծայել. [illegible]

Εὐγεφύρωτος (ὁ, ἡ) che ha un buon ponte. 2. proprio a fabbricarvi un ponte. աղէկ մէկ կամուրջ մը ունեցող. 2. կամուրջ շինելու յարմար (տեղ). [illegible]

Εὐγεώργητος (ὁ, ἡ) (terra) adattata alla coltivazione. [illegible]

Εὐγέωργος (ὁ, ἡ) = *Εὐγεώργητος*.

Εὔγεως (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ *Εὔγειος*.

Εὔγλωσσος (ττος) - ου (ὁ, ἡ) eloquente, facondioso. [illegible]

Εὐγνωμονέω - ῶ. M. ήσω. esser riconoscente, esser grato. երախտագէտ [illegible]

Εὐγνωμοσύνη - ης (ἡ) riconoscenza, gratitudine. երախտագիտութիւն. [illegible]

Εὐγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) riconoscente. երախտագէտ, [illegible]

Εὐγνώριστος (ὁ, ἡ) facile a riconoscere. [illegible]

Εὔγονος (ὁ, ἡ) fecondo, fertile. [illegible]

Εὔγραμμος (ὁ, ἡ) ben disegnato. աղէկ գծագրուած. [illegible]

Εὐδαίδαλος (ὁ, ἡ) ben lavorato. աղէկ բանուած. [illegible]

Εὐδαιμονέω - ῶ. M. ήσω. essere felice, prosperare. բաղդաւոր ըլլալ. [illegible]

Εὐδαιμόνημα - ατος (ἡ) avvenimento felice. յաջող դիպուած. [illegible]

Εὐδαιμονία - ας (ἡ) felicità, prosperità. յաջողութիւն, երջանկութիւն. [illegible]

Εὐδαιμονίζω, M. ίσω. felicitare. երջանկացնել. [illegible]

Εὐδαιμονικὸς - ἡ - όν. proprio alla felicità. երջանկութեան պատկանած. [illegible]

Εὐδαιμονικῶς, ἐπίῤ. felicemente. երջանկութեամբ. [illegible]

Εὐδαιμονισμὸς (ὁ) il felicitare. երջանկացնելը. [illegible]

Εὐδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) felice, fortunato. երջանիկ, բաղդաւոր. [illegible] — δαιμόνως, ἐπίῤ.

Εὔδηλος (ὁ, ἡ) evidente. բացայայտ. [illegible]

Εὐδία - ας (ἡ) bonaccia di mare, calma, serenità. [illegible] (ծովը), [illegible] (μτφρ.) tranquillità. [illegible]

Εὐδιάζω. M. άσω. viver tranquillo. [illegible]

Εὐδιάθετος (ὁ, ἡ) ben disposto. աղէկ կարգադրուած. [illegible]

Εὐδίαιτος (ὁ, ἡ) frugale. [illegible]

Εὐδιάλλακτος (ὁ, ἡ) riconciliabile, conciliabile. հաշտուող, աղէկ [illegible]

Εὐδίδακτος (ὁ, ἡ) che si può facilmente istruire, chi è facile a imparare. [illegible]

Εὐδιήγητος (ὁ, ἡ) facile a raccontare. պատմելը դիւրին. [illegible]

Εὐδιοίκητος (ὁ, ἡ) facile a governare. կառավարելը դիւրին. [illegible]

Εὐδιόρθωτος (ὁ, ἡ) facile ad emendarsi. ուղղելը դիւրին. [illegible]

Εὔδιος (ὁ, ἡ) sereno. 2. tranquillo. պայծառ, պարզ. 2. [illegible]

Εὐδοκέω - ῶ. M. ήσω. approvare, esser contento di... հաւնիլ, հաճիլ. [illegible]

Εὐδοκία - ας (ἡ) benevolenza, affezione, buona volontà. բարեսիրութիւն, սէր, [illegible]

Εὐδοκιμέω - ῶ. M. ήσω. ottenere l'approbazione di tutti, riuscire, prosperare, esser lodato. [illegible]

Εὐδόκιμος (ὁ, ἡ) lodato, onorato da tutti, rinomato, celebre, illustre. [illegible]

Εὐδοξέω - ῶ. M. ήσω. godere d'una buona riputazione, godere di una gran celebrità. աղէկ վարկաւոր՝ յարգ ունենալ. [illegible]

Εὐδοξία - ας (ἡ) buona riputazione. աղէկ վարկաւոր յարգ. [illegible]

Εὔδοξος (ὁ, ἡ) *Εὐδόκιμος*.

Εὐδρομίας - ου / *Εὔδρομος* (ὁ, ἡ) agile, veloce. [illegible]

Εὐειδὴς - έος (ὁ, ἡ) bello, vago. աղուոր, [illegible]

Εὔελπις - ιδος (ὁ, ἡ) che ha o dà delle buone speranze. աղէկ յոյս ունեցող կամ տուող. [illegible]

Εὐέμβατος (ὁ, ἡ) (τόπος) ove si può

Digitized by Google

entrare facilmente. [illegible]

Εὐεξία - ας (ἡ) buona complessione, robustezza. [illegible]

Εὐέργαστος (ὁ, ἡ) facile a lavorare. [illegible]

Εὐεργεσία - ας (ἡ) benefizio, beneficenza. [illegible]

Εὐεργετέω - ῶ. M. ήσω. beneficare. [illegible]

Εὐεργέτημα - ατος (τὸ) beneficio. [illegible]

Εὐεργέτης - ου (ὁ) benefattore, benefico. [illegible]

Εὐεργετικὸς - ἡ - όν. benefico. [illegible]

Εὐεργέτις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. *Εὐεργέτης.*

Εὐεργὴς - έος (ὁ, ἡ) ben lavorato. [illegible]

Εὔεργος (ὁ, ἡ) facile, che non domanda molto lavoro. [illegible] 2. = *Εὐεργής.*

Εὐζωέω - ῶ. M. ήσω. menar una vita felice. [illegible]

Εὐζωία - ας (ἡ) buona, felice vita. [illegible]

Εὔζωος (ὁ, ἡ) chi mena una vita felice. [illegible]

Εὐηγορέω - ῶ. M. ήσω. lodare, dire del bene. [illegible]

Εὐήθεια - ας (ἡ) semplicità, innocenza, sciocchezza. [illegible]

Εὐήθης - εος (ὁ, ἡ) esente di malizia, semplice, sciocco. [illegible]

Εὐηθῶς, ἐπίῤ. scioccamente. [illegible]

Εὐήκοος (ὁ, ἡ) chi ha un buon udito. [illegible] (τρπ.) ubbidiente. [illegible]

Εὐημερέω - ῶ. M. ήσω. vivere felicemente, esser favorito dalla fortuna. [illegible]

Εὐημερία - ας (ἡ) serena, bella giornata. [illegible] 2. (συνήθ.) felicità. [illegible]

Εὐήμερος (ὁ, ἡ) felice, fortunato. [illegible]

Εὐθανατέω - ῶ. M. ήσω. finire felicemente i suoi giorni, morire felice. [illegible]

Εὐθάνατος (ὁ, ἡ) chi fini felicemente i suoi giorni. [illegible]

Εὐθέατος (ὁ, ἡ) facile a osservare. [illegible]

Εὐθεράπευτος (ὁ, ἡ) facile a guarire. [illegible]

Εὐθέρμαντος (ὁ, ἡ) facile a riscaldare. [illegible]

Εὔθερμος (ὁ, ἡ) caldissimo. [illegible]

Εὐθετέω - ῶ. M. ήσω. essere ben disposto. [illegible]

Εὐθετίζω. M. ίσω. disporre, mettere in buon ordine. [illegible]

Εὔθετος (ὁ, ἡ) proprio, disposto. [illegible]

Εὐθήμων - ονος (ὁ, ἡ) ben disposto. [illegible]

Εὐθήνεια - ας (ἡ) abbondanza. [illegible]

Εὐθηνία - ας (ἡ) = *Εὐθήνεια.*

Εὔθραυστος (ὁ, ἡ) fragile, facile a rompersi. [illegible]

Εὐθύδρομος (ὁ, ἡ) che va dritto. [illegible] (ἐν γέν.) dritto. [illegible]

Εὐθυθάνατος (ὁ, ἡ) che fà morire immediatamente. [illegible]

Εὐθυλόγος (ὁ, ἡ) che parla giustamente, che dice la verità, veridico. [illegible]

Εὐθυμάχος (ὁ) bellicoso. [illegible]

Εὐθυμέω - ῶ. M. ήσω. esser allegro, gioire. [illegible]

Εὐθυμία - ας (ἡ) allegrezza, giocondità. [illegible]

Εὔθυμος (ὁ, ἡ) lieto, allegro, giocondo. [illegible]

Εὐθύμως, ἐπίῤ. lietamente, allegramente. [illegible]

Εὔθυνος (ὁ) = *Εὐθυντήρ.*

Εὔθυνσις - εως (ἡ) emendazione. [illegible]

Εὐθυντὴρ (ὁ) direttore, governatore. 2. giudice, inquisitore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὐθυντήριος - α ἡ ος - ον. chi radrizza, dirige, emendatore. [illegible]

Εὐθυντὴς - οῦ (ὁ) = *Εὐθυντήρ.*

Εὐθυντὸς - ἡ - όν. governato, emendato. [illegible]

Digitized by Google

Εὐθύνω. **M.** *υνῶ*. dirigere, raddrizzare, emendare. [illegible]

Εὐθυονειρία-ας (ἡ) sogno nel quale si vede ciò che ha da succedere. [illegible]

Εὐθυόνειρος (ὁ, ἡ) che vede al sogno ciò che ha da succedere. [illegible]

Εὐθύς-έος (ὁ, ἡ) retto, equo. [illegible] (μτφρ.) semplice, innocente. [illegible]

Εὐθύς, *ἐπίῤ*. subito, tosto, immediatamente. [illegible]

Εὐθύτης-ητος (ἡ) rettitudine, equità. [illegible] (μτγν.) semplicità. [illegible]

Εὐϊππος (ὁ, ἡ) che ha buoni cavalli o che sa cavalcare bene. [illegible]

Εὐκάθαρτος (ὁ, ἡ) facile a purificare, a purgare. [illegible]

Εὐκαιρέω-ῶ. *M.* *ήσω*. aver il tempo favorevole, trovare un' occasione. [illegible]

Εὐκαιρία-ας (ἡ) opportunità, occasione, tempo favorevole. [illegible]

Εὔκαιρος (ὁ, ἡ) opportuno, favorevole. [illegible]

Εὐκαίρως, *ἐπίῤ*. opportunamente, a proposito. [illegible]

Εὐκαρπέω-ῶ. *M.* *ήσω*. produrre dei frutti abbondanti e buoni. [illegible]

Εὐκαρπία-ας (ἡ) fertilità, fecondità, abbondanza di frutti. [illegible]

Εὔκαρπος (ὁ, ἡ) fertile. 2. che giova alla fertilità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὐκατάγνωστος (ὁ, ἡ) molto biasimevole. [illegible]

Εὐκατάληπτος (ὁ, ἡ) comprensibile. [illegible]

Εὐκατάλυτος (ὁ, ἡ) che si può guastar facilmente. [illegible]

Εὐκαταμάθητος (ὁ, ἡ) facile a imparare. [illegible]

Εὐκαταμάχητος (ὁ, ἡ) vincibile, facile a vincersi. [illegible]

Εὐκατάπτωτος (ὁ, ἡ) che cade facilmente. [illegible]

Εὐκατασκεύαστος (ὁ, ἡ)
Εὐκατάσκευος (ὁ, ἡ)
} facile a fabbricare, a fare, a costruire. [illegible]

Εὐκατάστατος (ὁ, ὁ) ben stabilito. [illegible]

Εὐκατάστρεπτος (ὁ, ἡ) facile a mutarsi, volubile. [illegible]

Εὐκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) disprezzevole. [illegible]

Εὐκατάψευστος (ὁ, ἡ) di cui si può facilmente mentire. [illegible]

Εὐκατέργαστος (ὁ, ἡ) facile a terminare, ad eseguire. [illegible]

Εὐκατηγόρητος (ὁ, ἡ) che si può accusare facilmente. [illegible]

Εὐκατόρθωτος (ὁ, ἡ) che si può fare facilmente, facile ad eseguire. [illegible]

Εὔκαυστος (ὁ, ἡ) facile a brucciare. [illegible]

Εὐκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una testa bella, buona. 2. che giova al dolor di testa. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὐκινησία-ας (ἡ) mobilità, agilità. [illegible]

Εὐκίνητος (ὁ, ἡ) mobile, agile. [illegible]

Εὔκλαυστος (ὁ, ἡ) facile a rompersi, fragile. [illegible]

Εὐκλεής-έος (ὁ, ἡ) celebre, glorioso. [illegible]

Εὔκλεια-ας καὶ
Εὐκλεία-ας καὶ
Εὐκλεΐα-ας (ἡ)
} celebrità, gloria, fama. [illegible]

Εὐκλεῶς, *ἐπίῤ*. con celebrità, gloriosamente. [illegible]

Εὐκληρέω-ῶ. *M.* *ήσω*. godere di una felice sorte, prosperare. [illegible]

Εὐκληρία-ας (ἡ) felicità. [illegible]

Εὔκληρος (ὁ, ἡ) fortunato. [illegible]

Εὐκοινώνητος (ὁ, ἡ) trattabile. [illegible]

Εὐκολία-ας (ἡ) facilità. [illegible]

Εὔκολλος (ὁ, ἡ) che attacca, incolla fa-

Digitized by Google

cilmente. դիւրաւ կացցնող՝ սուզնող. քօլայ խափլըտըլան՝ թութուլըյան:

Εὔκολος (ὁ, ἡ) facile. դիւրին. քօլայ, սահուն. (*καὶ σωματ.*) leggiero. թեթեւ. խաֆիֆ:

Εὐκόλυμβος (ὁ, ἡ) che nuota facilmente. դիւրաւ լողացող. քօլայ եիւզէն:

Εὐκόλως, *ἐπίῤ.* facilmente. դիւրութեամբ. քօլայլըգ՝ ասանլըգ իլէ:

Εὔκομος (ὁ, ἡ) chiomato. մազոտ. սաչլը:

Εὔκοπος (ὁ, ἡ) che non richiede gran fatica, facile. քիչ աշխատութեամբ եղող, դիւրին. ազ զահմէթ իլէ օլան, քօլայ:

Εὐκοσμέω-ῶ. *M.* *ήσω.* comportarsi con decenza. վայելուչ կերպով մը վարուիլ. եագըշըգլը պիր թարզ իլէ տաւրանմագ:

Εὐκόσμητος (ὁ, ἡ) ben ordinato, ben ornato. աղէկ կարգաւորուած՝ զարդարուած. էյի տիւզէնլէնմիշ տօնանմըշ:

Εὐκοσμία-ας (ἡ) decenza. վայելչութիւն, պատշաճողութիւն. եագըշըգլըգ, տիւզկիւնլիւք:

Εὐκοσμίως, *ἐπίῤ.* = *Εὐκόσμως.*

Εὔκοσμος (ὁ, ἡ) decente. վայելուչ, պատշաճ. եագըշըգլը, եօլլու. (*τρπ.*) onesto. պարկեշտ. էտէպլի:

Εὐκόσμως, *ἐπίῤ.* decentemente. վայելչաբար. եօլ իլէ, տիւզկիւնլիւք իլէ, եագըշըգլըգըն ճէօրէ. (*τρπ.*) onestamente. համեստութեամբ. էտէպ իլէ, վէգար իլէ:

Εὐκρασία-ας (ἡ) temperatura, temperanza. բարեխառնութիւն, չափաւորութիւն. իթիտալ. (*κυρ. καὶ μτφρ.*).

Εὔκρατος (ὁ, ἡ) temperato. բարեխառն, չափաւոր. իթիտալլը. (*κυρ. καὶ μτφρ.*) -*κράτως καὶ κρατῶς*, *ἐπίῤ.*

Εὐκρίνεια-ας (ἡ) evidenza, chiarezza. բացայայտութիւն, պարզութիւն. շահէտլիք, վուզուհ, պէյան:

Εὐκρινέω-ῶ. *M.* *ήσω.* discernere, distinguere. զանազանել, որոշել. ֆէրգ էթմէք, սէչմէք, այըրթ էթմէք:

Εὐκρινὴς-έος (ὁ, ἡ) facile a discernere, a distinguere, chiaro, evidente. զանազանելը՝ որոշելը դիւրին, բացայայտ. ֆէրգ էթմէսի՝ սէչմէսի քօլայ, պէլլի, աշիքեար: — *ινῶς*, *ἐπίῤ.*

Εὔκροτος (ὁ, ἡ) che fa gran rumore. մեծ փաթաղաց հանող. պիւյիւք շամաթա չըգարան:

Εὐκταῖος-α-ον (*καὶ ἐπίῤ.*)-*αίως* = *Εὐκτός.*

Εὐκτήμων-ονος (ὁ, ἡ) chi ha delle belle possessioni, opulento, ricco. աղէկ կալուածներ ունեցող, հարուստ. էյի մալ՝ միւլքիւ օլան, զէնկին:

Εὐκτήριος (ὁ, ἡ) destinato all' orazione. աղօթքի կարգուած՝ յատուկ. տուայա մախսուս. (*οὐσ.*) *Εὐκτήριον* (*τὸ*) oratorio. աղօթարան. նէմազկեահ:

Εὔκτηστος (ὁ, ἡ) facile ad acquistare. ստանալը դիւրին. էտինմէսի՝ եա քէսպէթմէսի քօլայ:

Εὐκτικὸς-ὴ-όν. ottativo. փափաքողական. արզուլայան (*ὄθ.*) *Εὐκτηκὴ* (ἡ) (*ἔγκλησις*) ottativo (modo). ըղձական (եղանակ). արզու թէմէննա: — *ικῶς*, *ἐπίῤ.*

Εὐκτὸς-ὴ-όν. desiderabile, bramabile. բաղձալի, փափաքելի. արզուլանընճագ, մէրղուպ: — *κτῶς*, *ἐπίῤ.*

Εὐλάβεια-ας (ἡ) divozione, venerazione. ջերմեռանդութիւն, յարգանք. տինտարլըգ. շահէթլիք, հիւրմէթ:

Εὐλαβέομαι-οῦμαι. *M.* *ήσομαι καὶ ηθήσομαι.* venerare, riverire, rispettare, comportarsi da pio, da devoto. յարգել, մեծարել, բարեպաշտի՝ ջերմեռանդի պէս վարուիլ. էհէմմիյէթ վէրմէք, հիւրմէթ էթմէք, շահէթ տինտարլըգ եաչթէ թագվա գալուպ տաւրանմագ:

Εὐλαβὴς-έος (ὁ, ἡ) circospetto, cauto. զգուշաւոր, շրջահայեաց. տիգգաթլը, սագընըգլը. (*ἐκκλησ.*) devoto, pio. ջերմեռանդ, բարեպաշտ. շահէթ, տինտարլը, թագվա:

Εὐλαβῶς, *ἐπίῤ.* rispettosamente, riverentemente, cautamente. 2. devotamente. յարգանօք, մեծարելով, զգուշութեամբ. 2. ջերմեռանդութեամբ. հիւրմէթ՝ տիգգաթ իլէ. 2. թագվալըգ՝ շահէթլիք իլէ:

Εὔλαλος (ὁ, ἡ) loquace. 2. eloquente. շատախօս. 2. լեզուանի. լաֆազան. 2. տիլլի:

Εὔλαμπρος (ὁ, ἡ) lucidissimo. խիստ փայլուն. շայէթ փարլագ թէրլէք:

Εὐλίμενος (ὁ, ἡ) che ha un buon porto. աղէկ նաւահանգիստ մը ունեցող. էյի լիման օլան:

Εὐλογέω-ῶ. *M.* *ήσω.* lodare. գովել. մէթհ էթմէք. (*ἐκκλησ.*) benedire. օրհնել, բարեբանել. ալգըշլամագ, թագտիս էթմէք:

Εὐλογητὸς-ὴ-όν. benedetto, lodato. օրհնած, գովուած. ալգըշլանմըշ, էօյիւլէն մէթհ օլունմուշ:

Εὐλογία-ας (ἡ) benedizione, lode. օրհնութիւն, գովութիւն. ալգըշ, մէթհ. (*ἐκκλησ.*) eulogia. օրհնեալ հաց, մաս. խաչխաչ էքմէք, նաֆէ մահարէք:

Εὐλογιστέω-ῶ. *M.* *ήσω.* pensar bene, giudicar bene. աղէկ մտածել՝ դատել, խոհեմութեամբ վարուիլ. էյի տիւշիւնմէք, մուհաքէմէ էթմէք, աքըլլըյա տաւրանմագ:

Εὐλογιστία-ας (ἡ) buon ragionamento, prudenza. աղէկ դատելը՝ մտածելը, խոհեմութիւն. էյի տիւշիւնմէ, մուհաքէմէ էթմէ, հօշեարլըգ:

Εὐλόγιστος (ὁ, ἡ) chi ragiona bene, prudente. աղէկ դատող, խոհեմ. էյի մուհաքէմէ էտէն, հօշեար:

Εὔλογος (ὁ, ἡ) ragionevole. բանական, բանաւոր. նաթըգլը:

Εὐλόγως, *ἐπίῤ.* con ragione, ragionevolmente. իրաւամբք. հագգ իւզրէ:

Εὐμαθὴς-έος (ὁ, ἡ) chi impara facilmente. 2. facile a impararsi. դիւրաւ սորվող. 2. սորվելը դիւրին. քօլայ էօյրէնէն. 2. էօյրէնմէսի քօլայ: — *μαθῶς*, *ἐπίῤ.*

Εὐμάραντος (ὁ, ἡ) che appassisce facilmente. դիւրաւ թառամող. չապուգ սօլար՝ պօզուլուր:

Εὐμαρὶς-ίδος (ἡ) sorta di scarpa. տեսակ մը ոտքի աման. պիր նէվ այագ գապը (թօզլուգ, թէրլիք):

Εὐμεγέθης-εος (ὁ, ἡ) grande abbastanza o grandissimo. մեծկակ կամ խիստ մեծ. պիւյիւքճէ եախօտ չօգ պիւյիւք:

Εὐμέθοδος (ὁ, ἡ) metodico. կարգաւոր, կարգով եղած. եօլլու, գաիտէլի, եօլ իլէ դիւզէնլի իլէ օլան:

Εὐμεθόδως, *ἐπίῤ.* metodicamente. [illegible]

Εὐμένεια - *ας* (*ἡ*) clemenza, benignità, benevolenza. [illegible]

Εὐμενέτειρα - *ας* (*ἡ*) *θηλ.* *τοῦ*

Εὐμενέτης - *ου* (*ὁ*) = *Εὐμενής.*

Εὐμενεῶς, *ἐπίῤ.* *Ἰων.* *ἀντὶ* *Εὐμενῶς.*

Εὐμενὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) benevolo, clemente, benigno. [illegible]

Εὐμενίζω. *M.* *ίσω.* render benevolo. [illegible]

Εὐμενικὸς - *ὴ* - *όν.* proprio all' uomo benevolo. 2. benevolo, benigno di natura. [illegible]

Εὐμενῶς, *ἐπίῤ.* benignamente, con benevolenza. [illegible]

Εὐμετάβλητος (*ὁ*, *ἡ*) volubile, mutabile, incostante. [illegible] — *βλήτως*, *ἐπίῤ.*

Εὐμετάπειστος (*ὁ*, *ἡ*) facile a dissuadersi. [illegible]

Εὔμετρος (*ὁ*, *ἡ*) moderato. [illegible] — *μέτρως*, *ἐπίῤ.*

Εὐμοιρία - *ας* (*ἡ*) felicità. [illegible]

Εὔμοιρος (*ὁ*, *ἡ*) felice, fortunato. [illegible]

Εὐμορφία - *ας* (*ἡ*) bellezza, vaghezza, leggiadria. [illegible]

Εὔμορφος (*ὁ*, *ἡ*) bello, vago, leggiadro. [illegible]

Εὔμουσος (*ὁ*, *ἡ*) istruito nella musica. [illegible]

Εὐναῖος - *α* - *ον.* che è sul letto o che appartiene al letto. [illegible] (*ουσ.*) *Εὐναίη* (*ἡ*) = *Εὐνή.*

Εὐναστήριον (*τὸ*) camera da letto. [illegible]

Εὐναστὴς - *οῦ* (*ὁ*) cameriere. [illegible]

Εὐνάστρια - *ας* (*ἡ*) *θηλ.* *τ.* *Εὐναστής* cameriera. [illegible]

Εὐνὴ - *ῆς* (*ἡ*) letto, materasso. [illegible] (*ἐπὶ ζ.*) nido, [illegible] (*ἐν γέν.*) abitazione. [illegible] (*ἐπὶ νεκρ.*) sepolcro. [illegible] (*συνεκδχ.*) concubito. [illegible]

Εὐνοέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* avere buona intenzione in favore di uno, essere benevolo. [illegible]

Εὔνοια - *ας* (*ἡ*) benevolenza, favore. [illegible]

Εὐνοϊκὸς - *ὴ* - *όν.* benevolo, favorevole. [illegible]

Εὔνομος (*ὁ*, *ἡ*) governato da buone leggi. [illegible]

Εὔνοος - *ους* (*ὁ*, *ἡ*) benevolo, benigno, favorevole. [illegible]

Εὐνουχίας - *ου* (*ὁ*) = *Εὐνοῦχος.*

Εὐνουχίζω. *M.* *ίσω.* castrare, rendere eunuco. [illegible] 2. (*ἀμτβ.*) vivere da eunuco. [illegible]

Εὐνουχιστὴς - *οῦ* (*ὁ*) castratore. [illegible]

Εὐνοῦχος (*ὁ*) eunuco. [illegible] (*συνεκδχ.*) infecondo, sterile. [illegible]

Εὐνουχώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) castrato. [illegible]

Εὔξενος - *ξεινος* (*ὁ*, *ἡ*) ospitale. [illegible] *Εὔξεινος Πόντος.* Mar nero. [illegible]

Εὐοδέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* fare un viaggio prospero. [illegible]

Εὐοδία - *ας* (*ἡ*) strada facile. 2. prospero successo. [illegible]

Εὐοδιάζω. *M.* *άσω.* mettere in buona strada. [illegible]

Εὔοδος (*ὁ*, *ἡ*) chi fà un viaggio prospero. 2. chi riesce o prospera nelle sue imprese. 3. che ha delle strade buone, facili. [illegible]

Εὔοικος (*ὁ*, *ἡ*) chi ha una buona casa. 2. buon economo. [illegible]

Εὔοπλος (*ὁ*, *ἡ*) ben armato. [illegible]

Εὐόργητος (*ὁ*, *ἡ*) che sa resprimere la sua collera, mite. [illegible]

Εὐόρεκτος (*ὁ*, *ἡ*) che ha buon appetito. [illegible]

Εὐορκέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* osservare il suo giuramento. [illegible]

Εὔορκος (*ὁ*, *ἡ*) che osserva il suo giu-

Digitized by Google

ramento. [illegible]

Εὐοσμέω-ῶ. M. ήσω. sentire del buon odore. 2. spargere un buon odore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὐοσμία-ας (ἡ) buon odore, fragranza. [illegible]

Εὔοσμος (ὁ, ἡ) odorifero, fragrante. [illegible]

Εὐόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha belli occhi. 2. che piace alla vista. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — *ὀφθάλμως, ἐπίῤ.*

Εὔοψος (ὁ, ἡ) che ha buon companatico. [illegible]

Εὐπαγής-έος (ὁ, ἡ) di cui tutte le parti sono ben unite, solido. [illegible]

Εὐπάθεια-ας (ἡ) piacere, dilettazione, felicità. [illegible]

Εὐπαθέω-ῶ. M. ήσω. menar una vita felice. [illegible]

Εὐπαίδευτος (ὁ, ἡ) ben istruito. [illegible] — *δεύτως, ἐπίῤ.*

Εὔπαις-αιδος (ὁ, ἡ) chi ha buoni figli. [illegible]

Εὐπαρακολούθητος (ὁ, ἡ) facile a intendersi. [illegible] — *θήτως, ἐπίῤ.*

Εὐπαρακόσμιστος (ὁ, ἡ) facile a trasportarsi. [illegible]

Εὐπατόριον (τὸ) eupatorio, agrimonia. [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]):

Εὐπάτωρ-ορος (ὁ, ἡ) nato da un padre rinomato. [illegible]

Εὐπείθεια-ας (ἡ) obbedienza, docilità. [illegible]

Εὐπειθέω-ῶ. M. ήσω. esser obbediente, docile. [illegible]

Εὐπειθής-έος (ὁ, ἡ) ubbidiente, docile. [illegible]

Εὐπειθῶς, ἐπίῤ. con docilità, obbedientemente. [illegible]

Εὔπειστος (ὁ, ἡ) che si persuade facilmente. [illegible] — *πείστως, ἐπίῤ.*

Εὐπερίκοπτος (ὁ, ἡ) chi fugge le cerimonie, i complimenti. (*Γαλλ.* sans façons.) [illegible] ([illegible]):

Εὐπερίστατος (ὁ, ἡ) facile ad essere circondato. [illegible]

Εὐπερίστροφος (ὁ, ἡ) facile a girare, rovesciare. [illegible]

Εὔπετρος (ὁ, ἡ) fatto di buone pietre. [illegible]

Εὐπεψία-ας (ἡ) buona digestione. [illegible]

Εὐπιθέω-ῶ. M. ήσω. = *Εὐπειθέω.*

Εὐπιθής-έος (ὁ, ἡ) = *Εὐπειθής.*

Εὔπιστος (ὁ, ἡ) credulo. 2. credibile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] = *Εὔπειστος.*

Εὔπλαστος (ὁ, ἡ) facile a formarsi. [illegible]

Εὐπλοέω-ῶ. M. ήσω. fare una felice navigazione. [illegible]

Εὔπλοια-ας (ἡ) buona navigazione. [illegible]

Εὔπλοος-ους (ὁ, ἡ) navigabile, favorevole alla navigazione. 2. chi fa una prospera navigazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὔπνευστος (ὁ, ἡ) chi respira facilmente. [illegible]

Εὔπνοος-ο-ους (ὁ, ἡ) fragrante. [illegible] = *Εὔπνευστος.*

Εὐποιός (ὁ, ἡ) benefico. [illegible]

Εὐπολέμητος (ο, ἡ) facile a essere vinto nella guerra, espugnabile. [illegible]

Εὐπόλεμος (ὁ, ἡ) proprio alla guerra, bellicoso. [illegible]

Εὔπολις-ιδος (ὁ, ἡ) che ha molte e grandi città. [illegible]

Εὐπόρευτος (ὁ, ἡ) d' onde si può passare facilmente, che offre un passaggio facile. [illegible]

Εὐπορέω-ῶ. M. ήσω. abbondare, esser ricco. [illegible]

Εὐπορία-ας (ἡ) abbondanza, copia. [illegible]

Εὔπορος (ὁ, ἡ) abbondante, copioso, ricco. [illegible]

Εὐπραγέω-ῶ. M. ήσω. riuscire nelle sue imprese, esser felice, prosperare. [illegible]

Εὐπραγής-έος (ὁ, ἡ) felice, fortunato. [illegible]

Εὐπραγία-ας (ἡ) felicità, prosperità. [illegible]

Digitized by Google

Εὐπρέπεια-ας (ἡ) decoro, decenza. [illegible]

Εὐπρεπὴς-έος (ὁ, ἡ) decente, decoroso, ornato. [illegible] — *πρεπῶς*, ἐπίῤ.

Εὐπροαίρετος (ὁ, ἡ) pronto a risolvere, facile nelle risoluzioni. [illegible]

Εὐπροσηγορία-ας (ἡ) affabilità. [illegible]

Εὐπροσήγορος (ὁ, ἡ) affabile, cortese. [illegible] — *προσηγόρως*, ἐπίῤ.

Εὐπρόσιτος (ὁ, ἡ) accessibile. [illegible] — *προσίτως*, ἐπίῤ.

Εὐπροσωπέω-ῶ. *M.* ἥσω. piacere. [illegible]

Εὐπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha una bella faccia. [illegible] — *ώπως*, ἐπίῤ.

Εὐπροφάσιστος (ὁ, ἡ) facile a scusarsi. [illegible]

Εὐπώγων-ωνος (ὁ, ἡ) che ha una lunga o bella barba. [illegible]

Εὐρεσιλογέω-ῶ. *M.* ἥσω. trovare prontamente delle parole, delle espressioni, esser facile ad esprimersi. [illegible]

Εὑρεσιλόγος (ὁ, ἡ) che si esprime con facilità. [illegible]

Εὑρέσιος (ὁ) (ἐπίθ. τοῦ *Διός*) protettore delle invenzioni. [illegible]

Εὕρεσις-εως (ἡ) invenzione, scoperta. [illegible]

Εὑρέτης-οῦ ἢ ου (ὁ) inventore. [illegible]

Εὑρέτρια-ας (ἡ) θηλ. τ. *Εὑρετής*.

Εὑρίτωρ-ορος (ὁ) = *Εὑρετής*.

Εὑρίσκω. *M.* εὑρήσω. trovare, inventare, ritrovare, incontrare. [illegible]

Εὔροος-ους (ὁ, ἡ) che scorre facilmente. [illegible]

Εὖρος-εος-ους (τὸ) larghezza. [illegible]

Εὖρος (ὁ) Euro (vento sussolano.) [illegible]

Εὐρυθμία-ας (ἡ) euritmia, simmetria, convenienza, atta disposizione. 2. concerto. [illegible]

Εὔρυθμος (ὁ, ἡ) armonioso. 2. ben composto. [illegible] 2. [illegible]

Εὐρύνω. *M.* υνῶ. allargare, dilatare. [illegible]

Εὐρύπορος (ὁ, ἡ) che ha larghi passaggi. [illegible]

Εὐρὺς-έος (εῖα, ύ) largo, ampio. [illegible]

Εὐρυσθενὴς-έος (ὁ, ἡ) troppo forte, gagliardo. [illegible]

Εὐρύστομος (ὁ, ἡ) che ha una larga bocca. [illegible]

Εὐρύτης-ητος (ἡ) larghezza, vastità, ampiezza. [illegible]

Εὐρύφωνος (ὁ, ἡ) chi parla colla bocca molto aperta. [illegible]

Εὐρυχωρία-ας (ἡ) vastità. [illegible]

Εὐρύχωρος (ὁ, ἡ) spazioso, vasto. [illegible]

Εὐρωστέω-ῶ. *M.* ήσω. esser vigoroso, forte, godere una buona salute. [illegible]

Εὐρωστία-ας (ἡ) forza, vigore, buona salute. [illegible]

Εὔρωστος (ὁ, ἡ) forte, robusto, vigoroso, sano. [illegible]

Εὐσαρκία-ας (ἡ) grassezza. [illegible]

Εὔσαρκος (ὁ, ἡ) grasso. [illegible]

Εὐσέβεια-ας (ἡ) pietà verso Iddio, divozione, riverenza. [illegible]

Εὐσεβέω-ῶ. *M.* ήσω. essere pio, religioso. [illegible]

Εὐσέβημα-ατος (τὸ) atto di pietà. [illegible]

Εὐσεβὴς-έος (ὁ, ἡ) pio, religioso. [illegible]

Εὐσεβία-ας (ἡ) = *Εὐσέβεια*.

Εὐσεβοφρόνως-ἐπίῤ. con sentimento di pietà. [illegible]

Εὐσεβῶς, ἐπίῤ. con pietà, religiosamente. [illegible]

Εὔσειστος (ὁ, ἡ) che si scuote frequentemente, soggetto a' terremoti. [illegible]

Εὔσημος (ὁ, ἡ) chiaro, evidente. 2. illustre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὐσήμως, ἐπίῤ. chiaramente. 2. illustremente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Εὐσίδηρος (ὁ, ἡ) ben ferrato. աղէկ երկաթով պատած. եւ գեղեցկանկէն զէնքեր ունի զօրականները:

Εὔσιτος (ὁ, ἡ) chi mangia bene, chi ha buon appetito. աղէկ ուտող, ախորժակ ունեցող. եւ եէյէն, իշտահը աչըք:

Εὔσκευος (ὁ, ἡ) ben fornito di tutti gli utensili, arnesi. ամէն պէտքի ամաններով աղէկ զարդարուած. Հէր դիւր թագըմ թագըմլարը իլէ եւ տօնանմըշ:

Εὐσπλαγχνία - ας (ἡ) compassione, misericordia. կարեկցութիւն, գթութիւն. մէրհամէթ, աճըմա, տէրտտաշլըք:

Εὐσπλαγχνίζομαι. M. ίσομαι. aver compassione, compassionare. գթալ, ցաւիլ, կարեկցիլ. աճըմաք, տէրտտաշ օլմաք:

Εὔσπλαγχνος (ὁ, ἡ) misericordioso, compassionevole. գթասիրտ, կարեկից. մէրհամէթլի, տէրտտաշ, մէրհամէթլի:

Εὐστάθεια - ας (ἡ) fermezza, costanza. հաստատութիւն, յարատեւութիւն. դէրէքարարլըք, դայանըք:

Εὐσταθέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Εὐσταθὴς - έος (ὁ, ἡ) fermo, costante, stabile. հաստատ, կայուն. դէրէքարար, դայանը:

Εὐστάθμως, ἐπίῤ. con accuratezza (*Λατ.* adamussim). ճշդութեամբ. տիւզէքլէ մաքանըն իլէ:

Εὐσταθῶς, ἐπίῤ. costantemente. հաստատութեամբ. դէրէքարարլըք դայանըք իլէ:

Εὐστολίζω. M. ίσω. ben ornare. աղէկ զարդարել. եւ սիւսլէմէք:

Εὔστολος (ὁ, ἡ) ben vestito, ornato. աղէկ հագուած՝ ծածկուած՝ զարդարուած. եւ կիյինմիշ, դօնանմըշ, սիւսլէնմիշ:

Εὐστόμαχος (ὁ, ἡ) chi ha un buono stomaco. 2. utile allo stomaco. աղէկ ստամոքս ունեցող. 2. ստամոքսի օգտակար. եւ միտէլի. 2. միտէյէ ֆայտալը:

Εὐστομέω - ῶ. M. ήσω. parlare bene, pronunziare bene. աղէկ խօսիլ՝ արտասանել. եւ սէօզլէրի էյի, թէլէֆֆուզ էթմէք:

Εὐστομία - ας (ἡ) buona pronunzia, dolce parlare. 2. sapore. աղէկ արտասանութիւն, անոյշ խօսուածք. 2. համ, ճաշակ. եւ թէլէֆֆուզ, թաթլը սէօզլէմէ. 2. լէզզէթ:

Εὔστομος (ὁ, ἡ) che parla bene, eloquente. 2. che ha una bella bocca. 3. saporito. աղէկ խօսող, լեզուանի. 2. աղուոր բերան ունեցող. 3. համով. եւ սէօզլէրի էյի, դիլլի. 2. դէրին աղզը. 3. լէզզէթլի:

Εὐστοχέω - ῶ. M. ήσω. colpire lo scopo, cogliere la mira. նպատակին զարնել. նիշանը վուրմաք:

Εὐστοχία - ας (ἡ) l'azione di cogliere la mira. նպատակին զարնելը. նիշանը վուրմաք: (*μτφρ.*) perspicacia. կորովամտութիւն. արիֆլիք:

Εὔστοχος (ὁ, ἡ) perito nel cogliere la mira. նպատակին զարնելու մէջ վարպետ. նիշանը վուրմաքթա ուսթա: (*μτφρ.*) ingegnoso, solerto. կորովամիտ. արիֆ: — *στόχως, ἐπίῤ.*

Εὐστροφία - ας (ἡ) mobilità, flessibilità. դիւրաթեքութիւն, դիւրաւ ծռիլը. թէզ էյիլիրլիք: (*μτφρ.*) astuzia, sagacità. ճարտարամտութիւն. ֆէնդիլիք, արիֆլիք:

Εὔστροφος (ὁ, ἡ) flessibile. դիւրաթեք, դիւրաւ ծռուող. թէզ էյիլիր. (*μτφρ.*) astuto, sagace. ճարտարամիտ, խորագէտ. ֆէնդի, արիֆ: — *στρόφως, ἐπίῤ.*

Εὔστυλος (ὁ, ἡ) che ha belle colonne. աղուոր սիւներ ունեցող. կիւզէլ դիրէկլէրի օլան:

Εὐσύλητος (ὁ, ἡ) facile a saccheggiare, a spogliare. թալլելը՝ հանուեցընելը դիւրին. եաղմա էթմէսի՝ սոյմասը թէզ:

Εὐσυλλόγιστος (ὁ, ἡ) di cui si può facilmente argomentare. դիւրաւ ձեռնարկութիւն ընելու. հաքքընտա տաւալէ իլէ իսպաթը դիւրհան օլանը (մաթտէ):

Εὐσυνάγω - γος (ὁ, ἡ) facile a raccogliere. ժողվելը դիւրին. թօփլանմասը թէզ:

Εὐσυνειδησία - ας (ἡ) coscienza tranquilla. հանդարտ խղճմտանք. ալթ խաթր օլմայան՝ ըահաթ վիճտանը չըտէ:

Εὐσυνείδητος (ὁ, ἡ) che ha una buona coscienza. աղէկ խղճմտանք ունեցող. եւ վիճտանը չըտէրտէ օլան:

Εὐσύνετος (ὁ, ἡ) facile a intendersi. 2. perspicace, sagace. հասկցուելը դիւրին. 2. սրամիտ. անլաշըլմասը թէզ. 2. արիֆ, ֆէնդիլէշ:

Εὐσύνθετος (ὁ, ἡ) ben composto. աղէկ յօրինուած՝ յարմարուած. եւ տիւզէլէ, ուզղուն դօնանմըշ: — *θέτως, ἐπίῤ.*

Εὐσύντακτος (ὁ, ἡ) ben ordinato. աղէկ կարգադրուած. եւ ուզղուն դօնանմըշ նիզամնըմըշ: — *τάκτως, ἐπίῤ.*

Εὐσχημονέω - ῶ. M. ήσω. aver una bella apparenza, comportarsi con decenza. աղէկ երեւոյթ՝ տեսք ունենալ, վայելչաբար՝ պատշաճապէս վարուիլ. կէօզէլլիկ օլմաք, վէճհլէ՝ եաքըշըգ իլէ դավրանմաք:

Εὐσχημόνημα - ατος (τὸ) apparenza onesta, grazia. համեստ կերպարանք, շնորհք. եաքըշըգ թավըր, վէճհ:

Εὔσχημος (ὁ, ἡ) = *Εὐσχήμων.*

Εὐσχημοσύνη - ης (ἡ) decoro, grazia, decenza, bella apparenza. վայելչութիւն, շնորհք, արժանաւորութիւն, աղուոր տեսք. եաքըշըգլըք, եւ եաքըշըգ թավըր, եւ կէօզէլլիկ, վէճհ:

Εὐσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) decente, bello, grazioso. վայելուչ, աղուոր, շնորհքով. եաքըշըգլը, թավըրլը, վէճհլի, կէօզէլլի:

Εὔσχιστος (ὁ, ἡ) facile a lacerarsi. դիւրաւ պատառոտուող. թէզ եըրթըլըրըն՝ եըրթըլան:

Εὔσχολος (ὁ, ἡ) libero di affari. բանէ գործէ ազատ. իշտէն կիւճտէն խալի:

Εὐσώματος (ὁ, ἡ) grasso abbastanza, robusto. բաւական գէր՝ պարարտ, ուժով, կորովի. եէթէրինճէ սէմիզ էթլի, գուվվէթլի, գալըն, դիւնճ:

Εὐτακτέω - ῶ. M. ήσω. conservare bene il suo ordine. իր կարգէն դուրս չելլել, կարգը աղէկ պահել. ռէնտի ուզղուն եւ տօքունմայ, ռէտլին դըզլարը չըքմամագ:

Εὔτακτος (ὁ, ἡ) ben regolato. 2. che si comporta regolarmente, modesto. աղէկ կարգադրուած. 2. չափով կարգաւ

[illegible] 2. [illegible]

Εὐτάκτως, *ἐπίῤ.* regolarmente, modestamente. [illegible]

Εὐταξία-ας (ἡ) buon ordine, buona disposizione, temperanza, modestia. [illegible]

Εὐτάρακτος (ὁ, ἡ) facile a turbare. [illegible]

Εὔτεκνος (ὁ, ἡ) chi ha molti e buoni figli. [illegible]

Εὐτέλεια-ας (ἡ) viltà, bassezza. [illegible]

Εὐτελής-έος (ὁ, ἡ) basso, vile, di poco valore. [illegible]

Εὐτελίζω. *M.* *ίσω.* far poco conto, avvilire, vilipendere (*Λατ.* flocci facio.) [illegible]

Εὐτελῶς, *ἐπίῤ.* vilmente, con bassezza. [illegible]

Εὐτοκέω-ῶ. *M.* *ήσω.* partorire facilmente. [illegible]

Εὔτοκος (ὁ, ἡ) che partorisce facilmente. [illegible] 2. (*πθ.*) partorito facilmente. [illegible]

Εὐτολμέω-ῶ. *M.* *ήσω.* ardire, esser pien di ardire, di coraggio. [illegible]

Εὐτολμία-ας (ἡ) ardire, coraggio. [illegible]

Εὔτολμος (ὁ, ἡ) ardito, coraggioso. [illegible] — τόλμως, *ἐπίῤ.*

Εὔτομος (ὁ, ἡ) forte, robusto. [illegible]

Εὔτορνος (ὁ, ἡ) facile a tornire. 2. ben tornito. [illegible] 2. [illegible]

Εὐτράπεζος (ὁ, ἡ) di cui la tavola è ben guernita. [illegible]

Εὐτραπελία (ἡ) entrapelia, parlare faceto. [illegible]

Εὐτράπελος (ὁ, ἡ) faceto. [illegible]

Εὐτρεπής-έος (ὁ, ἡ) pronto a qualunque cosa. [illegible]

Εὐτρεπίζω. *M.* *ίσω.* preparare, allestire. [illegible]

Εὐτρεπισμὸς (ὁ) preparazione. [illegible]

Εὔτρεπτος (ὁ, ἡ) = Εὐμετάβλητος.

Εὔτροφος (ὁ, ἡ) grasso, ben nutrito. [illegible]

Εὔτροχος (ὁ, ἡ) agile, che corre bene. [illegible]

Εὐτυχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* esser fortunato, prosperare. [illegible]

Εὐτύχημα (τὸ) successo felice. [illegible]

Εὐτυχής-έος (ὁ, ἡ) felice, fortunato. [illegible]

Εὐτυχία-ας (ἡ) felicità, fortunatezza. [illegible]

Εὐτυχῶς, *ἐπίῤ.* felicemente, fortunatamente. [illegible]

Εὔυδρος (ὁ, ἡ) acquoso. [illegible]

Εὔυπνος (ὁ, ἡ) chi dorme bene, tranquillo. [illegible]

Εὐφαντασίωτος (ὁ, ἡ) chi ha viva l'immaginazione. [illegible]

Εὐφάρμακος (ὁ, ἡ) che ha molti e buoni medicamenti. [illegible]

Εὐφεγγής-έος (ὁ, ἡ) splendidissimo. [illegible]

Εὐφημέω-ῶ. *M.* *ήσω.* applaudire, celebrare, lodare. 2. tacere (*Λατ.* faveo lingua.) [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὐφημία-ας (ἡ) applauso, acclamazione, celebrità, lode. [illegible]

Εὐφημίζω. *M.* *ίσω.* = Εὐφημέω.

Εὐφημισμὸς (ὁ) = Εὐφημία (ῥτρ.) eufimismo. [illegible]

Εὔφημος (ὁ, ἡ) onorevole, che è d'un felice augurio. 2. lodatore, encomiatore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — φήμως, *ἐπίῤ.*

Εὐφιλοτίμητος (ὁ, ἡ) che si è operato per ambizione. [illegible]

Εὐφόρβιον (τὸ) efforbio. [illegible]

Εὐφορέω-ῶ. *M.* *ήσω.* esser fertile. [illegible]

Εὐφορία-ας (ἡ) fertilità, fecondità. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Εὔφορος (ὁ, ἡ) fertile, fecondo. [illegible] — φόρως, ἐπίῤ.

Εὐφράδεια -ας (ἡ) eleganza di parlare, facondità. [illegible]

Εὐφραδής -έος (ὁ, ἡ) facondioso, eloquente. [illegible]

Εὐφραδῶς, ἐπίῤ. facondiosamente, con eloquenza [illegible]

Εὐφραίνω. M. ανῶ. dilettare, ricreare, sollazzare. [illegible]

Εὐφραντός -ή -όν. lieto, allegro. 2. giocondo, dilettevole. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὔφραστος (ὁ, ἡ) facile ad esprimersi, noto. [illegible]

Εὐφρονέω -ῶ. M. ήσω. esser prudente, saggio, sensato. 2. essere benevolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὐφρόνως, ἐπίῤ. prudentemente. [illegible]

Εὐφροσύνη -ης (ἡ) letizia, gioja, diletto. [illegible]

Εὐφρόσυνος (ὁ, ἡ) delizioso. 2. lieto, allegro, gajo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὔφρων -ονος (ὁ, ἡ) prudente, saggio. [illegible]

Εὐφυής -έος (ὁ, ἡ) ingegnoso, solerte. 2. che cresce bene. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὐφυΐα -ας (ἡ) ingegno, solerzia. [illegible]

Εὐφύλακτος (ὁ, ἡ) facile a custodire. 2. ben custodito. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὔφυτος (ὁ, ἡ) (τόπος) adatto alla piantazione. [illegible]

Εὐφυῶς, ἐπίῤ. ingegnosamente. [illegible]

Εὐφωνία -ας (ἡ) buona e sonora voce, eufonia. [illegible]

Εὔφωνος (ὁ, ἡ) che ha una buona e sonora voce. [illegible] — φώνως, ἐπίῤ.

Εὐχαλίνωτος (ὁ, ἡ) facile a raffrenare. [illegible]

Εὔχαρις -ιτος (ὁ, ἡ) grazioso, garbato. [illegible]

Εὐχαριστέω -ῶ. M. ήσω. ringraziare, soddisfare, appagare, contentare. [illegible]

Εὐχαριστήριος (ὁ, ἡ) ringraziatorio, di ringraziamento. [illegible]

Εὐχαριστία -ας (ἡ) rendimento di grazia, ringraziamento. [illegible] (ἐκκλησ.) Eucaristia. [illegible]

Εὐχάριστος (ὁ, ἡ) aggradevole. 2. riconoscente, grato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὐχαρίστως, ἐπίῤ. con piacere, con riconoscenza. [illegible]

Εὐχαρίτως, ἐπίῤ graziosamente. [illegible]

Εὔχειρ -ειρος (ὁ, ἡ) che ha le mani buone, leggiere, agili. [illegible]

Εὐχέρεια -ας (ἡ) destrezza, abilità. 2. facilità. 3. indifferenza. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Εὐχερής -έος (ὁ, ἡ) destro alle mani. 2. facile. 3. negligente. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Εὐχερῶς, ἐπίῤ. facilmente. [illegible]

Εὐχέτης -ου (ὁ) chi prega, supplice. [illegible]

Εὐχή -ῆς (ἡ) (εὔχομαι) voto, preghiera, orazione. [illegible]

Εὐχολόγιον (τὸ) libro, che contiene delle orazioni. [illegible]

Εὔχομαι. M. εὔξομαι. pregare, orare. 2. votare, fare voto, augurare, desiderare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Εὐχοποιέομαι -οῦμαι. M. ήσομαι. orare, fare orazione. [illegible]

Εὖχος -εος -ους (τὸ) vanto. 2. voto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Εὐχρηματέω-ῶ. M. ήσω. essere ricco. հարուստ ըլլալ. փարալը՝ զենկին օլմաք։

Εὐχρηματία-ας (ἡ) ricchezza. հարստութիւն. զենկինլիք։

Εὐχρήματος (ὁ, ἡ) ricco, danaroso. հարուստ. զենկին, փարալը։

Εὐχρηστέω-ῶ. M. ήσω. esser utile, esser in uso. օգտակար ըլլալ, գործածուիլ. եարամաք, ֆայտէլի օլմաք, ղուլլանըլմաք, իշլէմէք։

Εὐχρηστία-ας (ἡ) uso facile, utilità. գործածութիւն, օգտակար ըլլալը. ղուլլանըլմա, ֆայտէլի օլմա։

Εὔχρηστος (ὁ, ἡ) usitato, che si può usare, usuale, utile. գործածուած, գործածելի, օգտակար. ղուլլանըլմըշ, ղուլլանըլըր, իշլէք, ֆայտէլի։ — *χρήστως, ἐπίῤ.*

Εὔχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha un buon colore, una buona sembianza. աղէկ գոյն՝ կերպարանք ունեցող. ըէնկի եէրինտէ, գիւզէլ։

Εὐχυμία-ας (ἡ) buon sugo, sapore gustoso. աղէկ հիւթ, աղէկ համ՝ ճաշակ. ալա էօզ, թաթլը լէզզէթ։

Εὔχυμος (ὁ, ἡ) che ha buon sugo, gustoso, saporito. աղէկ հիւթ ունեցող, համով. ալա էօզլիւ, թաթլը լէզզէթլի։

Εὐχώριστος (ὁ, ἡ) facile a separare. զատելը դիւրին. այըրմասը քօլայ։

Εὐψυχέω-ῶ. M. ήσω. essere pieno di coraggio, essere intrepido. սրտոտ՝ քաջ կտրիճ ըլլալ. ճէսարէթլի՝ եիւրէքլի օլմաք։

Εὐψυχής-έος (ὁ, ἡ) fresco abbastanza, freddo. բաւական զովացին, ցուրտ. էպէյի սէրին, սօղուք։

Εὐψυχία-ας (ἡ) coraggio, intrepidezza. սրտոտութիւն, քաջութիւն. ճէսարէթլիլիք, եիւրէքլիլիք։

Εὔψυχος (ὁ, ἡ) coraggioso, intrepido. սրտոտ, քաջ. ճէսարէթլի, եիւրէքլի։ — *ψύχως, ἐπίῤ.*

Εὔω. M. εὔσω. brucciare. 2. seccare, inaridare. այրել. 2. չորցընել. եաքմաք. 2. քուրութմաք։

Εὐώδης-εος (ὁ, ἡ) che ha un buon odore, fragrante. անուշահոտ. թաթլը քօքուլու, ռայիհալը, խօշ քօքու։

Εὐωδία-ας (ἡ) buon odore, fragranza. անուշ հոտ. կիւզէլ քօքու, խօշ քօքու։

Εὐωδιάζω. M. άσω. (ἀμτβ.) avere un buon odore. անուշ հոտ ունենալ. կիւզէլ թաթլը քօքուլու օլմաք։

Εὐώνητος (ὁ, ἡ) che si può vendere facilmente, di buon mercato. դիւրաւ ծախուելու, աժան. քօլայ սաթըլըր, ուճուզ։

Εὐωνία-ας (ἡ) buon mercato, vil prezzo. աժանութիւն, ցած գին. ուճուզլուք. էնկին ֆիյաթ։

Εὐωνίζω. M. ίσω. abbassare il prezzo. գինը իջեցընել. փահասընը ինտիրմէք։

Εὔωνος (ὁ, ἡ) di buon mercato, di vil prezzo. դիւրագին, աժան. ուճուզ, փահասը էնկին։

Εὐώνως, ἐπίῤ. a buon mercato, a vil prezzo. աժան, ցած գնով. ուճուզ, ուճուզ փահա իլէ։

Εὐώνυμος (ὁ, ἡ) che ha un buon nome, celebre, rinomato. 2. chi è alla parte sinistra. աղէկ անուն մը ունեցող. անուանի, հռչակաւոր. 2. ձախակողմեան. ատը չըքմըշ, նամտար, մէշհուր. 2. սօլ թարաֆտա պուլունան։

Εὔωρος (ὁ, ἡ) negligente. անփոյթ. անհոգ. պի գայտ, լաքայտիքէլ. 2. (εὖ, ὥρα). maturo, fertile. հասուն, բեղմնաւոր. օլմուշ, պէրէքէթլի, հասըլաթլը։

Εὐωχέω-ῶ. M. ήσω. (εὐωχία) banchettare, pasteggiare. կոչունք ընել, սեղան տալ. զիյաֆէթ էթմէք։

Εὐωχητήριον (τὸ) luogo ove si fà il banchetto. կոչունք ընելու տեղ. զիյաֆէթ էտիլէճէք մահալ։

Εὐωχητὴς-οῦ (ὁ) colui che banchetta, pasteggia, 2. convitato, commensale. կոչունք ընող. 2. սեղանակից. զիյաֆէթ էտէն. 2. տավէթլի, հէմսօֆրա։

Εὐωχία-ας (ἡ) banchetto. կոչունք, ընդունելութիւն. զիյաֆէթ, իքրամ, տավէթ։

Εὐώψ-ῶπος (ὁ, ἡ) che ha belli occhi, vago. աղուոր աչք ունեցող, սիրուն, քաղցրատիպ. կիւզէլ կէօզլիւ, չէլէպի, խօշ։

Ἐφαιρέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. scegliere uno in luogo d' un altro. մէկը ուրիշին տեղը ընտրել. պիրինի պիր պաշքասընըն եէրինէ սէչմէք։

Ἔφαλμος (ὁ, ἡ) messo nella salamoja. աղջուրը դրուած. թուզլու սույա քօնուլմուշ։

Ἔφαλος (ὁ, ἡ) situato, vicino al mare. ծովի մօտ զետեղուած. տէնիզէ եաքըն պուլունան։

Ἐφαλόω-ῶ. M. ώσω. Δ. ἀντὶ Ἐφηλόω.

Ἔφαλσις-εως (ἡ) assalto. յարձակում, գրոհ. ուխուրում, հիւճում։

Ἐφαμαξεύω. M. εύσω. passare a carrozza sopra. կառքով վրայէն անցնիլ. արապա իլէ իւզէրինտէն կէչմէք։

Ἐφάμιλλος (ὁ, ἡ) emulo. նախանձաւոր, հետամուտ. եօնէկին, ռաքիպ։ — *αμίλλως, ἐπίῤ.*

Ἔφαμμος (ὁ, ἡ) pieno di sabbia, arenoso. աւազոտ. գումլու, գում իլէ տօլու։

Ἐφανδάνω. M. ανῶ. piacere. հաճոյ ըլլալ, հաւնըւիլ. պէյէնիլմէք, մագպուլ օլմաք։

Ἐφάπαξ, ἐπίῤ. una volta (*Λατ.* semel). մէկ անգամ, մի անգամ. պիր տէֆա, պիր քէրրէ։

Ἐφάπτω. M. άψω. legare, attaccare. կապել, կցել. պաղլամաք, պիրլէշտիրմէք. 2. (*μσ.*) avvicinarsi, arrivare. մօտենալ, հասնիլ. եաքլաշմաք, եէթիշմէք (*συνεκδχ.*) partecipare. բաժնորդ ըլլալ. իշթիրաք օլմաք։

Ἐφαρμογὴ-ῆς (ἡ) applicazione, adattazione. յարմարում, պատշաճում. ույտուրմա, մէնասիպ՝ մուվաֆըք էթմէ։

Ἐφαρμόζω. M. ώσω. applicare, agginstare, adattare. յարմարել, պատշաճել. ույտուրմաք, եաքըշտըրմաք, մէնասիպ էթմէք։

Ἐφαρμόττω. M. αρμόσω. Ἀττ. ἀντὶ Ἐφαρμόζω.

Ἐφέδρα ας (ἡ) il sedere sopra. 2. coda cavallina (erba). վրան նստիլը. 2. կերպ մը խոտ. իւստիւնտէ օթուրմա. 2. պիր նէվ օթտուր։

Ἐφέδρανον (τὸ) scanno, sedia. աթոռ. նստարան (*ἰδιαιτ. εἰς τὸ πλθ.*) le natiche. ետոյք. քայնաք, օթուրաք։

Ἐφεδρεία-ας (ἡ) l'azione di seder so-

Digitized by Google

pra. [illegible] (στρατ.) corpo di riserva. [illegible]

Ἐφεδρίζω. *M.* ίσω. giuocare ad una specie di giuoco, che si chiama Efedrismo. [illegible]

Ἐφεδρισμός (ὁ) specie di giuoco, in cui il vincitore si alza sulle spalle del vinto. [illegible]

Ἔφεδρος (ὁ, ἡ) assiso sopra. 2. che sta in imboscata. 3. che è nel corpo della riserva. 4. successore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἐφεκτός - ή - όν. che si può arrestare, trattenere. [illegible]

Ἐφελκίς - ίδος (ἡ) la scorza, che si fa sopra una piaga, escara. [illegible]

Ἐφελκυσμός (ὁ) l' azione di attirare, attrazione. [illegible]

Ἐφέλκω. *M.* έλξω. attirare. [illegible]

Ἔφελξις - εως (ἡ) = Ἐφελκυσμός.

Ἐφεξῆς, ἐπίῤ. inseguito, eccetera. [illegible]

Ἔφεξις - εως (ἡ) l' azione di trattenere d' arrestare, ritenzione. [illegible]

Ἐφέπω. *M.* έψω. cacciare, perseguitare. [illegible]

Ἐφερμηνευτικός - ή - όν. esplicativo. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐφερμηνεύω. *M.* εύσω. esplicare, spiegare. [illegible]

Ἐφέρπω. *M.* έρψω. strisciarsi, insinuarsi in... [illegible]

Ἐφέσιμος (ὁ, ἡ) appellabile. [illegible]

Ἔφεσις - εως (ἡ) appello. 2. desiderio, inclinazione. [illegible] 2. [illegible]

Ἑσπέριος... Ἐφέσπερος (ὁ, ἡ) di sera, vespertino. [illegible]

Ἐφέστιος (ὁ, ἡ) domestico, cittadino. [illegible] (δθ.) Θεοὶ Ἐφέστιοι. gli Dei Penati. [illegible]

Ἐφέτης - ου (ὁ) giudice del tribunale d' appello. [illegible]

Ἐφετός - ή - όν. desiderato, bramato. [illegible] — ετῶς, ἐπίῤ.

Ἐφεύρεμα - ατος (τὸ) invenzione. [illegible]

Ἐφεύρεσις - εως (ἡ) invenzione. [illegible]

Ἐφευρετής - οῦ (ὁ) inventore. [illegible]

Ἐφεύρημα, Ἐφεύρησις (ἡ) = Ἐφεύρεμα, Ἐφεύρεσις.

Ἐφευρίσκω. *M.* ευρήσω. inventare. 2. immaginare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐφέψω. *M.* εψήσω. ricuocere. [illegible]

Ἐφήβαιον (τὸ) pettignone, pube. [illegible]

Ἐφήβαρχος (ὁ, ἡ) principe di gioventù. [illegible]

Ἐφηβάω - ῶ. *M.* ήσω. entrare nella pubertà. [illegible]

Ἐφηβεία - ας (ἡ) pubertà. [illegible]

Ἐφηβεῖον (τὸ) luogo ove s' esercitano i giovani. [illegible]

Ἐφηβικός - ή - όν. appartenente ai giovani. [illegible]

Ἔφηβος (ὁ) chi è nella pubertà, adolescente, pubescente. [illegible]

Ἐφηβότης - ητος (ἡ) pubertà. [illegible]

Ἐφῆλιξ - ικος (ὁ, ἡ) coetaneo. 2. adulto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐφηλίς - ίδος ἢ ιδος (ἡ) arpione. 2. morfea (Λατ. vitiligo). [illegible] 2. [illegible]

Ἔφηλος (ὁ, ἡ) chiodato. 2. chi ha la morfea. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐφηλόω - ῶ. *M.* ώσω. inchiodare sopra. [illegible]

Ἐφηλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla morfea. [illegible]

Ἐφημερεύω. *M.* εύσω. passare tutto il giorno. [illegible]

Ἐφημερία - ας (ἡ) carica, mestiere d'ogni giorno. 2. ritorno periodico d' un me-

Digitized by Google

stiere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐφημέριος-α ἡ ος-ον. = Ἐφήμερος.

Ἐφημερὶς-ίδος (ἡ) giornale. [illegible] (μτγν.) calendario, almanacco. [illegible]

Ἐφήμερος (ὁ, ἡ) quotidiano, diurno. 2. che dura un giorno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (οὐσ.) Ἐφήμερον (τὸ) efemero (animale di cui la vita è d'un solo giorno). 2. efemero (spezie di erba). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. (ὅθ.) mortale, caduco, incostante, corruttibile. [illegible]

Ἐφησυχάζω. Μ. άσω. acquietarsi, riposare, esser d'animo tranquillo in qualche cosa. [illegible]

Ἐφθημιμερὴς-έος (ὁ, ἡ) composto di trè e mezza parti, che consiste in trè e mezza parti. [illegible]

Ἐφθοπώλης-ου (ὁ) venditore di cibi cotti. [illegible]

Ἐφθὸς-η-όν. cotto, bollito. [illegible]

Ἐφιάλτης-ου (ὁ) efialte, incubo, pesarolo. [illegible]

Ἐφιάλτιον (τὸ) peonia. [illegible]

Ἐφίζω. Μ. ιζήσω. sedere o far sedere sopra. [illegible]

Ἐφίημι Μ. εφήσω. mandare, spedire ad alcuno. 2. appellare. 3. sbrigliare. 4. eccitare, provocare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἐφικνέομαι-οῦμαι. Μ. ἵξομαι. arrivare, giungere. 2. ottenere il suo intento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐφιππαρχία-ας (ἡ) corpo di cavalleria composto di mille venti quattro persone. [illegible]

Ἐφίππιος (ὁ, ἡ) equestre, che si fa a cavallo. [illegible] (οὐσ.) Ἐφίππιον (τὸ) sella. [illegible]

Ἔφιππος (ὁ, ἡ) chi è a cavallo, cavaliere. [illegible] (οὐσ.) Ἔφιππον (τὸ) carro a un cavallo. [illegible]

Ἐφίπταμαι. Μ. ἐπιπτήσομαι. volare di sopra. [illegible]

Ἐφίστημι. Μ. ἐπιστήσω. porre, stabilire. 2. impedire, arrestare. 3. attendere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἐφοδεία-ας (ἡ) il fare la pattuglia. 2. pattuglia, ponda. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐφοδευτὴς-οῦ (ὁ) chi fa la pattuglia. [illegible]

Ἐφοδεύω. Μ. εύσω. fare la pattuglia. [illegible]

Ἐφοδιάζω. Μ. άσω. preparare i necessarii di viaggio, il viatico. [illegible]

Ἐφόδιον (τὸ) provvisione di viaggio, viatico. [illegible]

Ἔφοδος (ὁ) = Ἐφοδευτής.

Ἔφοδος (ἡ) assalto, attacco di battaglia. 2. metodo, maniera. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Ἐφοδεία.

Ἐφόλκιον (τὸ) barca. 2. bagaglio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐφομιλέω-ῶ. Μ. ήσω. conversare con qualcheduno. [illegible]

Ἐφοπλίζω. Μ. ίσω. armare contro. [illegible]

Ἐφοράω-ῶ. Μ. ἐπόψομαι. osservare, esplorare, fare l'inspezione. [illegible]

Ἐφορεία-ας inspezione. [illegible]

Ἐφορεῖον (τὸ) l'abitazione degli inspettori. [illegible]

Ἐφορεύω. Μ. εύσω. essere inspettore, fare l'inspezione. [illegible] 2. [illegible]

Ἐφορικὸς-η-όν. appartenente agli inspettori. [illegible]

Ἐφόριος-α ἡ ος-ον. limitrofo. [illegible]

Ἐφορμάω-ῶ. Μ. ήσω. attaccare, assal-

tare, precipitarsi contro. [illegible]

Ἐφορμέω - ῶ. *M.* ήσω. bloccare un porto. [illegible]

Ἐφόρμησις - εως (ἡ) attacco, assalto. 2. blocco. [illegible]

Ἐφορμητικὸς - ἡ - όν. impetuoso. [illegible]

Ἐφορμίζω. *M.* ίσω. ricoverare nel porto. [illegible]

Ἔφορμος (ὁ, ἡ) approdato nel porto. 2. che ha il porto. [illegible]

Ἔφορος (ὁ) inspettore (magistrato in Sparta). [illegible]

Ἐφυβρίζω. *M.* ίσω. insultare, ingiuriare. [illegible]

Ἐφυβριστὴς - οῦ (ὁ, ἡ) insultatore. [illegible]

Ἔφυδρος (ὁ, ἡ) acquoso, umido. [illegible]

Ἐφυμνέω - ῶ. *M.* ήσω. decantare, celebrare, lodare. [illegible]

Ἐφυπνώττω (σσω) *M.* ώσω. addormentarsi sopra. [illegible]

Ἐφύω. *M.* ύσω. piovere sopra. [illegible]

Ἐχέγγυος (ὁ, ἡ) garantito. [illegible] (ἐπμ.) degno di fede. [illegible]

Ἐχεμυθέω - ῶ. *M.* ήσω. trattener la sua lingua, tener il segreto. [illegible]

Ἐχεμυθία - ας (ἡ) segretezza. [illegible]

Ἐχέμυθος (ὁ, ἡ) (ἔχω, μῦθος) che trattiene la sua lingua, che tiene il segreto. [illegible]

Ἐχενηῒς - ίδος (ἡ) echeneide, riccio marino. [illegible]

Ἐχεπευκὴς - έος (ὁ, ἡ) amaro, velenoso, mortale. [illegible]

Ἐχέτλιον (τὸ) (ἔχω.) ponte d' una nave. 2. vivajo. [illegible]

Ἐχεφροσύνη - ης (ἡ) prudenza, sensatezza. [illegible]

Ἐχέφρων - ονος (ὁ, ἡ) sensato, prudente. [illegible]

Ἐχθαίρω. *M.* αρῶ. odiare. [illegible]

Ἐχθὲς - ἐπίῤ. ieri. [illegible]

Ἐχθεσινὸς - ὴ - όν. di ieri. [illegible]

Ἔχθιμος (ὁ, ἡ) odioso. [illegible]

Ἔχθος - εος - ους (τὸ) odio, inimicizia. [illegible]

Ἔχθρα - ας (ἡ) nemistà. [illegible]

Ἐχθραίνω. *M.* ανῶ. odiare. [illegible]

Ἐχθρεύω. *M.* εύσω. essere nemico di qualcuno. [illegible]

Ἐχθρικὸς - ὴ - όν. nemichevole. [illegible]

Ἐχθροδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) odiato degli Dei. 2. infelice, sfortunato. [illegible]

Ἐχθρόξενος (ὁ, ἡ) nemico degli stranieri. [illegible]

Ἐχθροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. rendere nemico. [illegible]

Ἐχθροποιὸς (ὁ, ἡ) chi rende nemico. [illegible]

Ἐχθρὸς - ὰ - όν. nemico, odioso. [illegible]

Ἐχθρώδης - εος (ὁ, ἡ) nemico. [illegible]

Ἐχρωδῶς καὶ

Ἐχθρῶς, ἐπίῤ. nemichevolmente, da nemico. [illegible]

Ἔχιδνα - ης (ἡ) vipera. [illegible]

Ἐχίδνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἔχιδνα. 2. = Ἔχιον.

Ἐχιδνόδηκτος (ὁ, ἡ) morsicato da una vipera. [illegible]

Ἐχιδνοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di vipera. [illegible]

Ἐχινόπους - οδος (ὁ) echinopo. [illegible]

Ἐχῖνος (ὁ) (ἔχω.) riccio. 2. echino, riccio marino. 3. scatola da ricevere i suffragi, bossola. 4. una spezie di focaccia. [illegible]

Ἔχιον (τὸ) echio. [illegible]

Ἔχις - εως καὶ ιος (ὁ) ἀρσ. τ. Ἔχιδνα.

Ἐχίτης - ου (ὁ) echite. [illegible]

կան քար մէջն է)։ ընտիր եփա (դաշնակաւոր մէջ թող տալ)։

Ἔχμα-ατος (τὸ) ritegno, tutto ciò che serve a ritenere, a fermare. խոչ, արգել, կասեցընելու բան. ինկել, ճանք, ալք ֆոյանալ՝ թութմաք նեղանք։

Ἐχμάζω. M. άσω. ritenere, impedire. կասեցընել, արգիլել. ալք ֆոմալ, փառփառմաք, թութմաք։

Ἐχυρὸς-ὰ-όν. = *Ὀχυρός.*

Ἔχω. M. ἕξω. tenere, portare. 2. avere, possedere. 3. potere. 4. trovarsi in qualche stato, comportarsi. բռնել, կրել. 2. ունենալ. ստանալ. 3. կարենալ. 4. վիճակի մը մէջ գտնուիլ, վարուիլ. թութմաք, թաշըմաք. 2. ալր օլմաք, թէսարրուֆ էթմէք. 3. քատիր օլմաք. 4. պիր հալտէ պուլունմաք, կէչինմէք։

Ἑψάνη (ἡ) laveggio. կաթսայ. թենճէրէ։

Ἑψέω-ῶ. M. ήσω. Ἰων. ἀντὶ *Ἕψω.*

Ἕψημα (τὸ) ciò che si fa cuocere, bollire. 2. supa, vin cotto. եփուող՝ եռացող բան. 2. ապուր, մաթ. փիշէն՝ փայնայան նեսնէ. 2. պէքմէզ։

Ἕψησις-εως (ἡ) cocimento, cozione. եփելը. փիշիրմէ։

Ἑψητήριον (τὸ) = *Ἑψάνη.*

Ἑψητὴς-οῦ (ὁ) cuoco. խոհարար. աշճը. 2. = *Ἑψητήριον.*

Ἑψητὸς-ὴ-όν. cotto, bollito. եփուած, եռացեալ. փիշմիշ, փայնամըշ։

Ἕψω. M. ἑψήσω. cuocere, far bollire. եփել, եռացընել. փիշիրմէք, փայնաթմաք։

Ἑωθινὸς-ὴ-όν. mattutino. առաւօտեան. սապահքի։

Ἑωλοκρασία-ας (ἡ) indisposizione per aver bevuto molto nella vigilia. առջի իրիկուընէ շատ խմած ըլլալէն հետեւած օրուան ժամուցած ծանրութիւն, անառողջութիւն. էվ ախշամքի իչքիօլլուղունտան էրթէսի կիւնի կէլէն բաշաղըրլըքը՝ ղէհամալուղը՝ ռահաթսըզլըղը։

Ἕωλος (ὁ, ἡ) di ieri. 2. stantio. երէկուան. 2. քարթու. փէսնէքի. 2. պայաթ։

Ἑῷος-α ἢ ος-ον. mattutino. 2. orientale. առաւօտեան. 2. արեւելեան. սապահքի. 2. շարքի. *Ἑῷα* (ἡ) l'oriente. արեւելք. կիւն տօղուսու, շարք։

Ἕως-ἕω (ἡ) aurora, alba. 2. l'oriente. արշալոյս, այգ. 2. արեւելք. շաֆաք, սապահ. 2. շարք, կիւն տօղուսու։

Ἕως, ἐπίῤ. fin' a tanto che, finchè (*Λατ.* donec). մինչեւ որ. թաքի. = *Ἄχρι, Μέχρι.*

Ἑωσφόρος (ὁ) lucifero, stella mattutina. լուսաբեր, արուսեակ, առաւօտեան աստղ. սապահ եըլտըզը, օլթարրը դամ, չէօլպան (*ἐκλησ.*) Lucifero, Satanasso. Սատանայ, Արուսեակ. Շէյթան, Աշմանը։

Ἑωῦτοῦ. Ἰων. ἀντὶ Ἑαυτοῦ.

Z.

Z, ζ, Ζῆτα (τὸ) (ἄκλ) Zita, la sesta lettera dell' Alfabeto Greco. Զիթա. Յունաց այբուբենից վեցերորդ տառն է, հայերէն Զ տառին հնչումը ունի. Զիթայ. Եունանի ալֆապէի ալթընճը հարֆը տըր։ Numericamente presa coll' accento di sopra (ζ΄) significa sette o settimo e coll'accento al di sotto (͵ζ) significa sette mila. Համրանքի կարգաւ ընդունելով վրան ըլլալու առեն (ζ) կը նշանակէ եօթը կամ եօթներորդ, ու տակը ըլլալու առեն (͵ζ) կը նշանակէ եօթը հազար։ Սայը թարաֆընտան իմալ իտիլէրսէ ուստունտա (ζ΄) պուլունուրսա եետի եետինճի, ալթընտա պուլունուրսա (͵ζ) եետի պին. (7,000)։

Ζα (*μόρ. ἐπιτ. συντίθ. ἀχωρ. μὲ μερικὰς ποιητ. λέξεις*). troppo, assai. խիստ, շատ, կարի. զիյատէ, էքսէրի, չօք։

Ζαγρεὺς-έως (ὁ) (*ἐπίθ. τοῦ παλαιοτέρου Βάκχου ἢ τοῦ Πλούτωνος*). buon cacciatore. աղէկ որսորդ. էյի աւճը։

Ζάθεος-η ἢ ος-ον. assai divino, divinissimo. խիստ կարի աստուածային. զիյատէ իլահի։

Ζάκοτος (ὁ, ἡ) molto arrabbiato. խիստ բարկացած. զիյատէ օֆքէլէնմիշ։

Ζαλάω-ῶ. M. ήσω. essere agitato dalla tempesta. մրրկածուփ ըլլալ, փոթորկիլ ծփիլ. ֆուրթունատան չալքանմաք փօթորմաք։

Ζάλη-ης (ἡ) tempesta, procella, turbine. մրրիկ, փոթորիկ. ֆուրթունա, պօրա, քասըրղա։

Ζαλόεις-εσσα-εν. procelloso. մրրկալից. ֆուրթունալը։

Ζάπλουτος (ὁ, ἡ) ricchissimo. խիստ հարուստ. զիյատէ զէնկին։

Ζάπυρος (ὁ, ἡ) molto infocato. խիստ հրաշէկ, կրակի գարձած. զիյատէ քըզըլ աթէշէ տէօնմիշ։

Ζάω-ῶ. M. ζήσομαι. vivere. ապրիլ, կենալ. եաշամաք. 2. (*συνεκδχ.*) essere in vigore, essere vivo, robusto. ուժով կենդանի ողջ ըլլալ. քուվվէթլի եէրինտէ օլմաք, քուվվէթլի տիրի սաղ օլմաք։

Ζέα καὶ Ζεία (ἡ) spelda (specie di grano). աղտ մը ցորեն. քիւսմէ (պիր նէվի պուղտայ)։

Ζειρὰ-ᾶς (ἡ) una spezie di mantello. կերպ մը վերարկու, լօդիկ. պիր նէվի պիւրիւնճէք։

Ζειροφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta un mantello. վերարկու կրող՝ հագուած. պիւրիւնճէք քափանմա թաշըյան՝ կէյինիճի։

Ζέμα-ατος (τὸ) decoction. խաշու. հաշլամա։

Ζέσις (ἡ) bollimento. եռացում. փայնամա։

Ζεστολουσία-ας (ἡ) il lavarsi nell'acqua calda. տաք ջուրի մէջ լուացուիլը. ըսճագ սուտա եըգանմագ։

Ζεστὸς (*ζέω*) ἡ-όν. bollente, caldo. եռացող, տաք. փայնար, ըսճագ։

Ζεστότης (ἡ) calore. տաքութիւն. ըսճագլըք։

Ζευγάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Ζεῦγος.*

Ζευγεῖον (τὸ) = *Ζεῦγος.*

Ζευγελάτης-ου (ὁ) = *Ζευγηλάτης.*

Ζευγηλατέω-ῶ. M. ήσω. attaccare gli animali al giogo, aggiogare, arare. անասունները լուծը անցընել, լծել, հերկել.

Digitized by Google

Հայվանլարըն պօյունտուրուղու թագըլտըղը, ճիֆթի օքիւզի, նաղարա կիրիշի։

Ζευγηλάτης - ου (ὁ) bifolco, aratore. լծավոր, Հերկագործ. ճիֆթճի, ռէնճպէր։

Ζευγίτης - ου (ὁ) } aggiogato. լուծը անցած, լծեալ. պօյունտուրուղա կիրմիշ։
Ζευγίτις - ιδος (ἡ) }

Ζεύγλη - ης (ἡ) quella parte del giogo dove i buoi mettono il loro collo. 2. giogo. 3. catenella che tiene attaccato il timone. լծին այն կողմը, ուր որ եզները վզերնին կը դնեն. 2. լուծ. 3. դեղին կապուած պզտիկ շղթայ. պօյունտուրուղուն օլ փարչասը, քի էօքիւզլէր պօյունլարընը օթուրթուր. 2. պօյունտուրուղ. 3. թիմէնին պաղլը զինճիրճիկ։

Ζεῦγμα - ατος (τὸ) unione, congiunzione. 2. ponte. 3. Zeugma (figura Grammatica). լծորդութիւն, կցորդութիւն. 2. կամուրջ. 3. լծակցութիւն կամ զուգորդութիւն (քերականական ձեւ մըն է). պուրլէշմէ, պիրլիք. 2. քէօփրիւ. 3. պիր նէվ իւճ սարֆ լաֆը։

Ζεύγνυμι. M. ζεύξω. aggiogare. լուծը անցընել. պօյունտուրուղա կիրտիրմէք. (ἐν γέν.) unire, congiungere. 2. accoppiare. միաւորել, զուգաւորել. 2. զուգել. պիրլէշտիրմէք, ուլաշտըրմագ. 2. չիֆթլէշտիրմէք։

Ζευγοποιΐα - ας (ἡ) l'azione di appajare, d'accoppiare. լծելը, զուգելը. չիֆթլէշտիրմէ։

Ζεῦγος - εος - ους (τὸ) giogo. 2. pajo. 3. carro tirato da due buoi o cavalli. լուծ. 2. ջուխտ. 3. երկու եզէ կամ ձիէ քաշուած կառք. պօյունտուրուգ. 2. չիֆթ. 3. իքի էօքիւզլի եահօտ աթլը արապա։

Ζευγοτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrire un pajo di bovi o cavalli. ջուխտ մը եզ կամ ձի սնուցանել. պիր չիֆթ էօքիւզ եահօտ աթ պէսլէմէք։

Ζευγοτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce un pajo di cavalli o bovi. ջուխտ մը ձի կամ եզ սնուցանող. պիր չիֆթ աթ եահօտ էօքիւզ պէսլէյէն։

Ζευκτηρία - ας (ἡ) legaccio con cui gli animali si attaccano al giogo. անասուններըը լծին կապելու չուան. հայվանլարը պօյունտուրուղա պաղլայաճագ իփ։

Ζευκτὸς - ὴ - όν. attaccato al giogo, accoppiato. 2. maritato. լծեալ, զուգակցեալ. 2. կարգուած. պօյունտուրուղա կիրմիշ, պիրլէշմիշ. 2. էվլէնմիշ։

Ζεῦξις - εως (ἡ) unione, attacco. միաւորելը, յօդուած. պիրլէշտիրմէ, ուլաշտըրմա։

Ζεφυρικὸς - ὴ - ὸν καὶ

Ζεφύριος - α ἢ ος - ον. di Zefiro. զեփիւռի պատկանած. պաթը ռիւզկեարը։

Ζεφυρίτης - ου (ὁ) = Ζεφύριος.

Ζέφυρος (ὁ) Zefiro, vento occidentale (Λατ. Favonius). Զեփիւռ, արեւմտեան հով. պաթը ռիւզկեարը, բաղլըքլըքլը ռիւզկեար։

Ζέω. M. ζέσω. bollire. եռալ. գայնամագ (μτγν.) abbondare. լեցուն ըլլալ, յորդել. փօլլօ օլմագ, թաշմագ։

Ζηλαῖος - α - ον. geloso, invidioso. նախանձաւոր, նախանձոտ. գըսգանչ։

Ζηλευτὴς - οῦ (ὁ) = Ζηλωτής.

Ζηλεύω. M. εύσω. = Ζηλόω.

Ζηλήμων - ονος (ὁ) geloso, invidioso. նախանձոտ. գըսգանչ։

Ζηλοδοτὴρ - ῆρος (ὁ) che rende geloso. նախանձոտ ընող. գըսգանչ էտէն։

Ζηλομανὴς - έος (ὁ, ἡ) tormentato di gelosia. նախանձէ մաշած. գըսգանչլըգտան հէլաք օլմուշ։

Ζῆλος (ὁ) emulazione, rivalità. 2. gelosia, invidia. 3. zelo. նախանձաւորութիւն, հետամտութիւն. 2. մախանք. 3. բարի նախանձ, եռանդ. կիտիշ, ղըղդա, րէշք, էհէտամ. 2. գըսգանչլըգ. 3. ղայրէթ, համիյէթ։

Ζηλοτυπέω - ῶ. M. ήσω. essere geloso, invidiare. նախանձոտ ըլլալ, նախանձիլ. գըսգանչ օլմագ, գըսգանմագ։

Ζηλοτυπία - ας (ἡ) gelosia, invidia. նախանձ, նախանձոտ ըլլալը, նախանձաւորութիւն. հասէտ, գըսգանչլըգ, ղըղդա, րէշք։

Ζηλότυπος (ὁ, ἡ) zelante. 2. invidioso. նախանձոտ, նախանձայոյզ. 2. նախանձոտ. ղայրէթլի, հասիտ. 2. գըսգանչ։ — τύπως, ἐπίῤ.

Ζηλόω - ῶ. M. ώσω. emulare. 2. invidiare. հետամուտ ըլլալ, նախանձաւորել. 2. նախանձիլ, մախալ. ղայրէթ էթմէք իսթէմէք, էնտիշէ, կէօնիւլլէնմէք. 2. գըսգանմագ։

Ζήλωμα - ατος (τὸ) oggeto di gelosia. նախանձաւորութեան նիւթ՝ առարկայ. գըսգանչլըգ՝ րէշք մատտէսի։

Ζήλωσις - εως (ἡ) emulazione, rivalità. 2. gelosia. նախանձաւորութիւն, հետամտութիւն. 2. նախանձ. կիտիշ, ղըղդա, էհէնտէ. 2. գըսգանչլըգ։

Ζηλωτὴς - οῦ (ὁ) emulatore, rivale. նախանձոտ, հետամուտ. կիտիշ, րաքիպ (ἐκκλησ.) zelante. նախանձայոյզ, նախանձախնդիր. ղայրէթլի։

Ζηλωτικὸς - ὴ - όν. che appartiene ad un emulo, rivale. նախանձաւորի՝ հետամուտ եղողի պատկանած. կիտիշին՝ րաքիպին մահսուս։

Ζηλωτὸς - ὴ - όν. degno di emulazione, di invidia. նախանձաւորութեան՝ հետամուտ ըլլալու արժանի. ղըղդայա՝ ղայրէթէ՝ գըսգանըլմայա շայէսթէ։

Ζημία - ας (ἡ) danno. 2. ammenda. 3. pena, supplizio. տոյժ, վնաս. 2. տուգանք. 3. պատիժ, պատուհաս. զարար, ղարար, զիյան. 2. ճէրիմէ. 3. ճէզա։

Ζημιόω - ῶ. M. ώσω. danneggiare, cagionare del danno. 2. fare ammendare il danno. 3. punire. վնաս տալ. 2. տուգանքը հատուցանել տալ. 3. պատժել. զարար՝ զիյան զէրէր վէրմէք. 2. ճէրիմէսինի վէրտիրմէք՝ էօտէթմէք. 3. ճէզալանտըրմագ։

Ζημιώδης - εος (ὁ, ἡ) dannoso. վնասաւոր, վնասակար. զարարլը։ — ωδῶς, ἐπίῤ.

Ζημίωμα - ατος (τὸ) danneggiamento, ammenda. վնաս, տոյժ, տուգանք. զարար, զիյան, ճէրիմէ։

Ζημίωσις - εως (ἡ) il far ammendare il danno. 2. danneggiamento. 3. punizione. տուգանքը վճարել տալը. 2. վնաս տալը.

Digitized by Google

3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ζημιωτής-οῦ (ὁ) chi fa ammendare il danno, punitore. [illegible]:

Ζηταρετησιάδης-ου (ὁ) chi cerca la virtù (*κατὰ τὸν Σκαλίγερον*. virtutaucupida). [illegible]:

Ζητεύω. M. εύσω ἀντὶ

Ζητέω-ῶ. M. ήσω. cercare, domandare. [illegible]:

Ζήτημα-ατος (τὸ) quesito. [illegible]:

Ζητήσιμος (ὁ, ἡ) che si può cercare. [illegible] (ὅθ.) *Ζητήσιμα* (τὸ) luoghi atti a ricercare delle fiere. [illegible]:

Ζήτησις-εως (ἡ) ricerca. 2. questione, esame. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ζητητήριος (ὁ, ἡ) che appartiene all' esaminatore. [illegible]:

Ζητητής-οῦ (ὁ) esaminatore, inquisitore, investigatore. [illegible]:

Ζητητικός-η-όν. chi ama o è abile ad investigare, esaminare. [illegible]:

Ζητητός-η-όν. ricercato. 2. degno di essere cercato. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ζητρεῖον (τὸ) luogo ove si punivano gli schiavi, bagno. [illegible]:

Ζητρεύω. M. εύσω. punire gli schiavi al bagno. [illegible]:

Ζήτω. (*γ. ἐν. προ. τ. προστ.*) *Ζάω.* viva. [illegible]:

Ζιγγίβερις-εως (ἡ) zenzero, zenzovero. [illegible]:

Ζιζάνιον (τὸ) zizzania, loglio. [illegible] (օՒ):

Ζίζυφον (τὸ) giuggiola, zizziba (*Γερμν.* Brustbeerbaum.) [illegible]:

Ζόη-ης (ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Ζωή.*

Ζορκάς-άδος καὶ

Ζὸρξ-ζορκός (ἡ) daino. [illegible]:

Ζοφοειδής-έος (ὁ, ἡ) oscuro, tenebroso. [illegible]:

Ζόφος (ὁ) tenebre, oscurità. [illegible]:

Ζοφόω-ῶ. M. ώσω. = *Σκοτίζω.*

Ζοφώδης-εος (ὁ, ἡ) tenebroso. [illegible]:

Ζυγέω-ῶ. M. ήσω. stare a due a due. ordinarsi a forma d'un giogo. [illegible]:

Ζυγικός-ή-όν. appartenente alla bilancia. [illegible]:

Ζυγίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Ζυγός.*

Ζύγιος-α ἡ ος-ον. proprio al giogo. [illegible]:

Ζυγόδεσμος (ὁ) legaccio che attacca il giogo all'aratro. [illegible]:

Ζυγοποιέω-ῶ. M. ήσω. fare dei gioghi. [illegible]:

Ζυγὸς (ὁ) giogo. 2. bilancia o il ferro traverso, di cui dipendono le bilancie. 3. il sedile del timoniere. 4. banco dei remiganti. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]:

Ζυγόσταθμος (ὁ) stadera. [illegible]:

Ζυγόω-ῶ. M. ώσω. attaccare al giogo. 2. unire. 3. soggiogare. 4. appajare. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]:

Ζυγωθρίζω. M. ίσω. incatenacciare. [illegible]:

Ζύγωθρον (ὁ) chiavistello, catenaccio. [illegible]:

Ζύθος-ου (ὁ) ἢ *Ζύθος-εος-ους* (τὸ) birra. (*Λατ.* cerevisia). [illegible]:

Ζύμη-ης (ἡ) fermento, lievito. [illegible]:

Ζυμόω-ῶ. M. ώσω. fermentare, levitare. [illegible]:

Ζύμωμα-ατος (τὸ) fermento. [illegible]:

Ζύμωσις-εως (ἡ) fermentazione. 2. gonfiamento. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ζυμωτὸς-ή-όν. fermentato. [illegible]:

Ζῶ, κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Ζάω.

Ζωαγρία-ας (ἡ) convalescenza. [illegible]:

Ζωάγριον (τὸ) ricompensa per aver salvato nella guerra la vita a qualcuno. [illegible]:

Ζωαρκής-έος (ὁ, ἡ) sufficiente per sostenere la vita. [illegible]:

Ζώαρχος (ὁ, ἡ) padrone d'un animale, propriamente d'un elefante. [illegible]:

Ζωγραφεῖον (τὸ) bottega di pittore. [illegible]:

Ζωγραφέω-ῶ. M. ησω. dipingere. [illegible]

[illegible]

Ζωγράφημα-ατος (τὸ) pittura. [illegible]

Ζωγραφητὸς-ή-όν. dipinto. [illegible]

Ζωγραφία-ας (ἡ) pittura. [illegible]

Ζωγραφικὴ-ῆς (ἡ) l'arte di dipingere. [illegible]

Ζωγραφικὸς-ή-όν. di pittura, pittoresco. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Ζωγράφος (ὁ, ἡ) pittore. [illegible]

Ζωγρεία-ας (ἡ) καὶ-γρία. il prendere vivo. 2. il risparmiar la vita a... [illegible]

Ζωγρεῖον (τὸ) luogo ove si tengono chiusi gli animali vivi, parco. [illegible]

Ζωγρέω-ῶ. Μ. ήσω. prendere vivo, risparmiar la vita al nemico. 2. animare. [illegible]

Ζωδάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ζώδιον.

Ζωδιακὸς (ὁ) (ἐνν. κύκλος.) (ἀστρνμ.) Zodiaco. [illegible]

Ζώδιον (τὸ) piccolo animale, animaletto. 2. segno celeste, segno del zodiaco. [illegible]

Ζωδιοφόρος (ὁ, ἡ) (κύκλος.) il zodiaco. [illegible]

Ζωὴ-ῆς (ἡ) vita. 2. vitto. 3. regola di vivere, condotta. [illegible]

Ζωηδὸν, ἐπίῤ. alla maniera degli animali. [illegible]

Ζωηρὸς-ὰ-όν. vivace. [illegible]

Ζωηῤῥυτος (ὁ, ἡ) da cui deriva la vita. [illegible]

Ζωηφόρος (ὁ, ἡ) che porta la vita, salutifero. [illegible]

Ζωΐδιος-η-ον. ἀντὶ Ζωδιακός.

Ζωϊκὸς-ή-όν. che concerne gli animali o la vita. [illegible]

Ζῶμα-ατος (τὸ) cintura. 2. corazza. [illegible]

Ζώμευμα (τὸ) condimento, salsa, intingolo. (Γαλλ.bouillon.) [illegible]

[illegible]

Ζωμεύω. Μ. εύσω. cuocere, far bollire. 2. condire. [illegible]

Ζωμὸς (ὁ) brodo, salsa, intingolo. [illegible]

Ζωνάριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Ζώνη-ης (ἡ) cintura. 2. cinta. 3. la zona del globo terrestre. [illegible]

Ζώννυμι. Μ. ζώσω. cignere. [illegible] (συνεκδχ.) armare. [illegible]

Ζωνογάστωρ-ορος (ὁ, ἡ) cinto nel mezzo del corpo sul ventre. [illegible]

Ζωογενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato da un animale. [illegible]

Ζωογλύφος (ὁ, ἡ) scultore di animale. [illegible]

Ζωογονέω-ῶ. Μ. ήσω. produrre un essere animato. [illegible] = Ζωοτοκέω. 2. = Ζωοποιέω.

Ζωογόνησις-εως (ἡ) produzione d'un essere animato. [illegible] 2. = Ζωοποίησις.

Ζωογονητικὸς-ή-όν. ravvivante, animante. [illegible]

Ζωογονία-ας (ἡ) ravvivamento. [illegible]

Ζωογόνος (ὁ, ἡ) colui che dà la vita. 2. fecondo. [illegible] = Ζωοποιός.

Ζωογράφος (ὁ) ἀντὶ Ζωγράφος.

Ζωοδότειρα-ας (ἡ) θηλ. τοῦ

Ζωοδοτὴρ-ῆρος, ἀντὶ

Ζωοδότης-ου (ὁ) datore di vita. [illegible]

Ζωοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'animale. [illegible]

Ζωοθετέω-ῶ. Μ. ήσω. animare, dar vita. [illegible]

Ζωοθηρία-ας (ἡ) caccia d'animali. [illegible]

Ζωοθηρικὸς-ή-όν. abile alla caccia degli animali. [illegible]

Ζωοθυσία-ας (ἡ) sacrificio d'animali. [illegible]

Ζωοθυτέω-ῶ. Μ. ήσω. sacrificare degli animali. [illegible]

Ζωοκτονία-ας (ἡ) uccisione d'animali. [illegible]

Ζωόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un

Digitized by Google

animale. կենդանիի ձեւով. հայվանաթ շէ-քլինտէ :

Ζῶον (τὸ) animale. կենդանի. հայվան, ճանա-վար :

Ζωοπάροχος (ὁ, ἡ) che dona la vita. կեանք շնորհօղ. հայաթ վէրիճի :

Ζωοπλαστέω - ῶ. M. ήσω. creare, formare degli animali. կենդանի ստեղծել՝ ձեւացուցանել. հայվանաթ խալգ էթմէք, շէքիլլէն-մէք :

Ζωοπλάστης (ὁ) fabbricatore, formatore d'animali con cera o terra. մեղրամոմով կամ հողով կենդանիներ շինօղ. պալ մումունտան՝ եախօտ թօփրագտան հայվանաթ եա-փան :

Ζωοποιέω - ῶ. M. ήσω. vivificare, ravvivare. կենդանացնել, կենդանացուցանել. դի-րիլթմէք, ճանլանթմաք, հայաթ վէրմէք :

Ζωοποίησις - εως (ἡ) vivificazione. կենդա-նացուցանելը. դիրիլթմէ, ճանլանթմա, հայաթ վէրմէ :

Ζωοποιητικὸς - ὴ - όν. che ha la facoltà di vivificare. կենդանացուցանել կարօղ. դիրիլթմէյէ՝ ճանլանթմայա՝ հայաթ վէրմէյէ գատիրլիքի օլան :

Ζωοποιὸς (ὁ, ἡ) vivificante, che ha la facoltà di produrre la vita. կենսացուցօղ, կենդանացուցօղ, կեանք տալ կարօղ. դիրիլթիճի, ճանլանտըրան, հայաթ վէրէպիլէն :

Ζωοπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vendono gli animali. կենդանիներու ծախելու տեղ. հայվանաթը սաթըլաճագ մահալ :

Ζωοπώλης - ου (ὁ) venditore d'animali. կենդանիներ ծախօղ. հայվանաթ սաթան :

Ζωὸς - ἡ - όν. vivo. կենդանի. սաղ :

Ζωότης - ητος (ἡ) animalità. կենդանա-կանութիւն. էէտիէթարի հայվանի, ճինավար թապիաթը :

Ζωοτοκέω - ῶ. M. ήσω. partorire degli animali vivi. ողջ կենդանիներ ծնանիլ. սաղ հայվանաթ դօղուրմաք :

Ζωοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce degli animali vivi. ողջ կենդանիներ ծնանօղ. սաղ հայվանաթ դօղուրան :

Ζωοτροφεῖον (τὸ) luogo, ove si nutriscono degli animali. կենդանիներուն սնանելու տեղ. հայվանաթըն պէսլէնտիկի մահալ :

Ζωοτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrire degli animali. կենդանիներ սնուցանել. հայվա-նաթ պէսլէմէք :

Ζωοτροφικὸς - ἡ - όν. atto al nutrimento degli animali. կենդանիներ սնուցանելու յարմար. հայվանաթ պէսլէմէյէ մախսուս :

Ζωοτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce degli animali. կենդանիներ սնուցանօղ. հայվանաթ պէսլէյէն :

Ζωοφαγέω - ῶ. M. ήσω. nutrirsi della carne degli animali. կենդանիներուն միսովը սնանիլ. հայվանաթ էթի իլէ խօշլանմագ՝ պէս-լէնմէք :

Ζωοφάγος (ὁ, ἡ) chi si nutrisce d'animali. կենդանիներով սնանօղ. հայվանաթ իլէ պէս-լէնէն :

Ζωόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha occhi d'animali. կենդանիներուն աչքին նման աչք ունեցօղ. հայվանաթ կէօզլէրինէ պէնզէր կէօզլէրի օլան :

Ζωοφθόρος (ὁ, ἡ) distruttore degli animali. 2. che si congiunge con una bestia, bestiale. կենդանիները խարդախօղ՝ եղծանօղ. 2. անասնապղծ. հայվանաթը խարապ էտէն. 2. հայվան իլէ չիֆթլէշէն :

Ζωοφόρος (ὁ, ἡ) che produce la vita. կենսաբեր. եօգուր՝ հայաթ վէրէն՝ կէթիրէն :

Ζωοφυτέω - ῶ. ήσω. = *Ζωογονέω* (κυρ. ἐπὶ φυτ.) germogliare. ծիլ արձակել. ֆիլիզ-լէնմէք :

Ζωόω - ῶ. M. ώσω. ravvivare, rianimare, vivificare. կենդանացուցանել, կենսաւորել. դիրիլթմէք, հայաթ վէրմէք, ճանլանթմաք :

Ζωόπισσα (ἡ) catrame. ձիւթ, գաղիտոն. գաթրան :

Ζωπυρέω - ῶ. M. ήσω. attizzare il fuoco. հրահրել, արծարծանել. աթէշ ալըստըր-մաք (μτφρ.) eccitare. գրգռել. քըշգըրթ-մաք, թահրիք էթմէք :

Ζωπύρησις - εως (ἡ) attizzamento. հրահ-րելը, արծարծում. աթէշ ալըսթըրմա :

Ζώπυρον (τὸ) fuoco coperto sotto cenere. 2. soffietto. մոխիրին մէջ ծածկուած կրակ. 2. փուքք. քիւլիւն ալթընտա գա-լան աթէշ. 2. քէօրիւք :

Ζώπυρος (ὁ, ἡ) che conserva il fuoco acceso. 2. vivace. 3. vivifico. կրակը վառած պահօղ. 2. կենդանի. 3. կեն-դանարար. աթէշի եանըգ թութան. 2. դինճ, դիրի. 3. հայաթ վէրէն :

Ζωροπότης - ου (ὁ) chi beve del vino puro. զուտ՝ անխառն գինի խմօղ. սաֆ՝ սուսուզ շարապ իչէն :

Ζωρὸς (ὁ, ἡ) (κυρ. οἶνος) puro, mero, non mescolato d' acqua. զուտ՝ ան-խառն, անջուր. սաֆի, սուսուզ :

Ζώσιμος (ὁ, ἡ) vitale. կենդանի. դիրի, սաղ :

Ζωστὴρ - ῆρος (ὁ) çintura. գօտի. քուշագ :

Ζώστης (ὁ) che cinge, circonda. գօտեօղ՝ շրջանակօղ. սարան, չէվրէլէյէն :

Ζωστὸς - η - όν. cinto, circondato. գօ-տեւած, շրջանակուած. սարըլմըշ, չէվրէ-լէնմիշ :

Ζῶστρον (τὸ) = *Ζῶμα.*

Ζωτικὸς - ἡ - ὸν. vitale. 2. vivace. կենսա-կան. 2. կենդանի. նէֆսի, հայվանի. 2. դիրի, դինճ : — *ικῶς, ἐπίρ.*

Ζωΰφιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Ζῶον.*

Ζωώδης - εος (ὁ, ἡ) brutale, animale. անասնական, կենդանական. հայվանի, ճա-նավար թապիաթլը :

H.

H, η. ἦτα (τὸ) (ἄκλ.) Ita. Settima lettera dell' alfabeto greco. Իդա : Յունաց այբուբենից եօթներորդ գիրն է. Իդա : Եունանի լիսանընը եէտինճի հարֆըտըր :

Numericamente presa coll' accento di sopra (ή) significa otto o ottavo e coll' accento al di sotto (͵η) significa otto mila. Համրանքի կողմանէ չէշտը վրան ըլլալու ատեն (ή) կը նշանակէ ութը

Digitized by Google

կամ ութերորդ, ու առակը ընլալու առեն (ῃ) կը նշանակէ ութը հազար։ Այլ [illegible] (ή) [illegible] (ῃ) [illegible] (8,000)։

ʽΗ. θηλ τ. ἄρθρ. ʽΟ.

῞Η. θηλ. τῆς ἀντωνυμ. ῞Ος.

῍Η. (σύνδ.) o, ovvero, oppure. 2. forse? (Λατ. an? num? ne?) 3. di quello che. կամ, եւ կամ. 2. արդեօք, միթէ. 3. քան թէ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]։

῏Η. (ἐπιφών.) ola! oh! he! [illegible]։

῏Η. ἐπίῤ. certamente (Λατ. sane). 2. forse? [illegible]. 2. արդեօք. [illegible]. 2. [illegible]։

῏Η. ἀντὶ ῎Εφη. disse. [illegible]։

῏Η. γ΄. ἐν. προσ. τ. ὑποτ. τ. Εἰμί.

῟Η. δοτ. ἐν. θηλ. τῆς ἀναφορ. ἀντωμ. ῞Ος.

῟Η. ἀντὶ ῾Εῇ δοτ. ἐν. θηλ. τ. ῞Ος ἀντὶ ῾Εός.

῏Ηα. Ἀττ. ἀντὶ ῏Ηϊα, πρκ. (ἀντὶ παρτ.) τ. Εἰμί.

῞Ηβα (ἡ) Δ. ἀντὶ ῞Ηβη.

῾Ηβαιὸς-ὰ-όν. poco, piccolo. [illegible]։

῾Ηβάσκω. Μ. ήσω. καὶ

῾Ηβάω-ῶ. Μ. ήσω. essere, entrare nella pubertà. [illegible]։

῞Ηβη-ης (ἡ) pubertà, giovinezza. 2. lo spuntare de' peli nel pettiglione. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]։

῾Ηβηδὸν, ἐπίῤ. alla maniera de' giovani. 2. senza eccezione. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]։

῾Ηβητὴρ-ῆρος (ὁ) καὶ

῾Ηβητὴς-οῦ (ὁ) pubescente, adolescente. [illegible]։

῾Ηβητικὸς-ή-όν. giovenile. [illegible]։

῾Ηγεμόνεια-ας (ἡ) (εὔχρηστ.) ῾Ηγεμονία.

῾Ηγεμονεὺς-έως (ὁ) = ῾Ηγεμών.

῾Ηγεμονεύω. Μ. εύσω. governare, signoreggiare. 2. condurre, guidare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]։

῾Ηγεμονέω-ῶ. Μ. ήσω. = τῷ προηγ.

῾Ηγεμόνη-ης (ἡ) θηλ. τ. ῾Ηγεμών.

῾Ηγεμονία-ας (ἡ) sovranità, principato. [illegible]։

῾Ηγεμονικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.-ικῶς) appartenente al sovrano o al conduttore. [illegible]։

῾Ηγεμόνιος (ὁ) epiteto di Mercurio che conduce le anime all' Inferno. [illegible]։

῾Ηγεμὼν-όνος (ὁ) sovrano, principe, capo. 2. guida. 3. condottiere. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]։

῾Ηγέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. comandare. 2. credere, stimare. 3. condurre, guidare. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]։

῾Ηγέτης-ου (ὁ) ✕ ἀντὶ ῾Ηγεμών.

῾Ηγηλάζω. Μ. άσω. menare, guidare. [illegible]։

῞Ηγημα-ατος (τὸ) scorta, guida. 2. consiglio. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]։

῞Ηγησις-εως (ἡ) condotta, guidamento, comando, governo. [illegible]։

῾Ηγητὴρ-ῆρος (ὁ) = ῾Ηγεμών.

῾Ηγήτρια (ἡ) θηλ. τοῦ

῾Ηγήτωρ-ορος (ὁ) = ῾Ηγητήρ.

῏Ηγουν (σύνδ.) cioè, vale a dire. [illegible]։

῞Ηδε, θηλ. τ. ῞Οδε.

῾Ηδέα (τὰ) πλθ. τοῦ οὐδετ. τ. ῾Ηδύς.

῾Ηδεῖα-ας (ἡ) θηλ. τ. ῾Ηδύς.

῾Ηδέως, ἐπίῤ. piacevolmente, dolcemente. [illegible]։

῎Ηδη, ἐπίῤ. già, tosto, ormai. [illegible]։

῞Ηδιον (τὸ) οὐδ. τ. ῾Ηδίων ἢ συγκρ. τ. ῾Ηδέως.

῞Ηδιστος-η-ον. ὑπερθετ. τ. ῾Ηδύς.

῾Ηδονὴ-ῆς (ἡ) piacere, gioja, delizia, diletto. [illegible]։

῾Ηδονηκὸς-ή-όν. delicioso, piacevole, soave. [illegible]։

῏Ηδος ἢ ῏Ηδος-εος (τὸ) = ῾Ηδονή.

῾Ηδυβόας-ου (ὁ) chi ha la voce soave. [illegible]։

῾Ηδύγελως-ωτος (ὁ, ἡ) che ha un riso soave, dolce. [illegible]։

῾Ηδύγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ) chi ha un parlare dolce. [illegible]։

῾Ηδυεπὴς-έος (ὁ, ἡ) chi parla o canta dolcemente. [illegible]։

῾Ηδυλογία-ας (ἡ) parlare dolce, adulazione. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] :

Ἡδύλογος (ὁ, ἡ) = Ἡδύγλωσσος.

Ἡδύνω. Μ. υνῶ. rendere dolce, condire. 2. dilettare. անուշցընել, համեմել. 2. զուարճացընել. [illegible] :

Ἡδυπάθεια - ας (ἡ) voluttà. հեշտասիրութիւն. ցեխ :

Ἡδυπαθέω - ῶ. Μ. ήσω. menare una vita voluttuosa. հեշտասիրութեամբ մեղկապրիլ. [illegible] :

Ἡδυπάθημα - ατος (τὸ) sensazione voluttuosa, voluttà. հեշտախտութիւն. [illegible] :

Ἡδυπαθής - έος (ὁ, ἡ) voluttuoso. հեշտասէր, փափկասէր. [illegible] :

Ἡδύς - εῖα - ύ. dolce, soave, piacevole al gusto, saporito. անուշ, քաղցր, համով. [illegible] :

Ἥδυσμα - ατος (τὸ) condimento. համեմ, համեմիչ. [illegible] :

Ἡδύφωνος (ὁ, ἡ) chi ha una voce dolce. քաղցր՝ անուշ ձայն ունեցող. [illegible] : — φώνως, ἐπίρ.

Ἥδω. Μ. ήσω. rallegrare, dilettare. ուրախացընել, զուարճացընել. [illegible] (συχνότ. τὸ μσ. ἡ πθ.) rallegrarsi, dilettarsi. ուրախանալ, զուարճանալ. [illegible] :

Ἠθέω - ῶ. Μ. ήσω. scolare, colare. [illegible] :

Ἠθική (ἡ) etica, filosofia morale. բարոյական, բարոյական փիլիսոփայութիւն. [illegible] :

Ἠθικός - ή - όν. morale. բարոյական. [illegible] : — ικῶς, ἐπίρ.

Ἠθμός (ὁ) colatojo. [illegible] :

Ἠθογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere, dipingere i costumi. բարքերը գրել՝ նկարագրել. [illegible] :

Ἠθογράφος (ὁ, ἡ) descrittore de' costumi. բարքերը ստորագրութիւններ նկարագրող. [illegible] :

Ἠθολογέω - ῶ. Μ. ήσω. descrivere con parole i costumi. բարքերը ստորագրութիւններ խօսքով նկարագրել. [illegible] :

Ἠθολογία - ας (ἡ) la descrizione de' costumi, discorso sui costumi. նկարագրութիւն բարուց, ստորագրութեանց վրայ խօսք. [illegible] :

Ἠθολόγος (ὁ, ἡ) descrittore de' costumi. բարքերը ստորագրութիւններ [illegible] :

Ἠθοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. fare, rappresentare i costumi di... մէկին բարքը [illegible] :

Ἠθοποιΐα - ας (ἡ) rappresentazione de' costumi di... մէկին [illegible] ցուցընել. [illegible] :

Ἠθοποιός (ὁ, ἡ) che rappresenta i costumi degli uomini. մարդոց բնաւորութիւնը գործքով ձեւացընող. [illegible] :

Ἦθος - εος - ους (τὸ) costume, carattere. բարք, բնաւորութիւն. [illegible] :

Ἥκιστα, ἐπίρ. assai poco, nient' affatto. խիստ քիչ, [illegible] :

Ἥκιστος - η - ον. pochissimo. խիստ քիչ. [illegible] :

Ἥκω. Μ. ἥξω. venire, approssimarsi. 2. appartenere. գալ, մօտենալ. 2. [illegible] :

Ἤλεκτρον (τὸ) ⎫ succino, ambra. սաթ.
Ἤλεκτρος (ὁ) ⎭ [illegible] :

Ἠλεός - ή - όν. stolto. 2. che apporta della stolidezza. մոլար. 2. [illegible] :

Ἡλιάζω. Μ. άσω. esporre al sole. արեւին դնել. [illegible] :

Ἡλιακός - ή - όν. solare. արեգակնային. [illegible] :

Ἠλίβατος (ὁ, ἡ) alto, precipitoso, inaccessibile. բարձր, [illegible] :

Ἠλίθιος - α - ον. sciocco. 2. vano. [illegible] :

Ἠλιθιότης - ητος (ἡ) sciocchezza. [illegible] :

Ἡλικία - ας (ἡ) età. 2. statura. տարիք. 2. հասակ. [illegible] :

Ἡλικιώτης - ου (ὁ) chi è della stessa età, coetaneo. տարեկից. [illegible] :

Ἡλίκος - η - ον. quanto grande o piccolo. [illegible] :

Ἡλιοειδής - έος (ὁ) che ha la forma del sole, che brilla come il sole. արեւի ձեւով, [illegible] : — ειδῶς, ἐπίρ.

Ἡλιοκαής - έος (ὁ, ἡ) abbruciato dal sole. արեւահար, [illegible] :

Ἡλιόκαυστος (ὁ, ἡ) = Ἡλιοκαής.

Ἡλιομανής - έος (ὁ, ἡ) che si diletta del sole. արեւը սիրող. [illegible] :

Ἡλιόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma del sole, bello come il sole. արեւի ձեւով, [illegible] :

Ἡλιόπους - οδος (ὁ) = Ἡλιοτρόπιον. (1)

Ἥλιος (ὁ) sole, giorno. արեւ, արեգակն. [illegible] :

Ἡλιοσκόπιον (τὸ) elioscopio (sorta di titimaglio). արեւադիտակ [illegible] :

Ἡλιοτρόπιον (τὸ) eliotropia, girasole. 2. oriuolo a sole. արեւադարձ. 2. [illegible] :

Ἡλιοφανής - έος (ὁ, ἡ) risplendente come

il sole. [illegible]

Ἡλιόχρυσος (ἡ) eliocriso (pianta che ha i fiori del color d'oro). [illegible]

Ἡλιόω-ῶ. Μ. ώσω. esporre a sole. [illegible]

Ἡλοπαγής-έος (ὁ, ἡ) inchiodato. [illegible]

Ἧλος (ὁ) chiodo. [illegible]

Ἡλόω-ῶ. Μ. ώσω. inchiodare. [illegible]

Ἠλύγη-ης (ἡ) tenebre, ombra. [illegible]

Ἠλύσιον (τὸ) μετὰ καὶ χ. τ. πεδίον) i campi Elisi. [illegible]

Ἧμαι-ἧσαι-ἧσται. κτλ. sedere. [illegible]

Ἦμαρ-ατος (τὸ) ἀντὶ Ἡμέρα.

Ἡμᾶς. αἰτ. πλθ. τ. Ἐγώ.

Ἡμεδαπός-ή-όν. nostrale (Λατ. nostras). [illegible]

Ἡμεῖς (γεν. ἡμῶν δοτ. ἡμῖν αἰτ. ἡμᾶς) πλθ. τ. Ἐγώ. noi. [illegible]

Ἡμέρα-ας (ἡ) giorno, la luce del giorno, vita. [illegible]

Ἡμερεύω. Μ. εύσω. passar la giornata. [illegible]

Ἡμερήσιον (τὸ) la paga d'una giornata. 2. diario, giornale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἡμερήσιος-α-ον. d'un giorno. 2. giornaliero. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἡμερινός-ή-όν. = Ἡμερήσιος. che si fà di giorno. [illegible]

Ἡμερόβιος (ὁ, ἡ) chi si procaccia il vitto d'un sol giorno. 2. che vive un solo giorno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἡμερογράφος (ὁ, ἡ) autore di calendarj. [illegible]

Ἡμεροδανειστής-οῦ (ὁ) che presta del denaro per un sol giorno. [illegible]

Ἡμεροδρομέω-ῶ. Μ. ήσω. correre tutto il giorno. [illegible]

Ἡμεροδρόμος (ὁ, ἡ) che corre tutto il giorno. 2. corriere, lacchè. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἡμερόκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme per tutto il giorno (Λατ. dormitator) [illegible]

[illegible]

Ἡμερολογεῖον καὶ-λόγιον (τὸ) calendario. [illegible]

Ἡμερολογέω-ῶ. Μ. ήσω. distribuire a de' giorni. [illegible]

Ἡμερονύκτιον (τὸ) un giorno e una notte, venti quattro ore. [illegible]

Ἡμεροποιέω-ῶ. Μ. ήσω. addimesticare. [illegible]

Ἥμερος (ὁ, ἡ) mansueto, dolce (Λατ. cicur). [illegible]

Ἡμεροσκοπεῖον (τὸ) luogo di sentinella, veletta. [illegible]

Ἡμεροσκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. far la sentinella di giorno. [illegible]

Ἡμεροσκόπος (ὁ, ἡ) sentinella di giorno. [illegible]

Ἡμερότης-ητος (ἡ) mansuetudine, dimestichezza. [illegible]

Ἡμεροφαής καὶ Ἡμεροφανής καὶ-όφαντος (ὁ, ἡ) che si vede di giorno. [illegible]

Ἡμεροφυλακέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ἡμεροσκοπέω.

Ἡμεροφύλαξ-ακος (ὁ) = Ἡμεροσκόπος.

Ἡμερόω-ῶ. Μ. ώσω. addomesticare. [illegible]

Ἡμέρωμα-ατος (τὸ) ciò che s' è addimesticato. [illegible]

Ἡμέρως, ἐπίῤ. mansuetamente, dimesticamente. [illegible]

Ἡμέτερος-α-ον. nostro. [illegible]

Ἡμίανδρος (ὁ) mezz' uomo, eunuco. [illegible]

Ἡμιάνθρωπος (ὁ, ἡ) mezz' uomo (Λατ. semihomo). [illegible]

Ἡμιάνωρ-ορος (ὁ) καὶ

Ἡμιάῤῥην-ενος (ὁ, ἡ) = Ἡμίανδρος.

Ἡμιασσάριον (τὸ) mezzo asse, mezza libbra, sei once (Λατ. semissis) [illegible]

Ἡμιγένειος (ὁ) mezzo barbato. [illegible]

Ἡμίγυμνος (ὁ, ἡ) mezzo nudo. [illegible]

Ἡμιγύνης-αικος καὶ

Ἡμίγυνος (ὁ, ἡ) mezzo uomo, castrato. [illegible]

Ἡμιεργής-έος καὶ

Ἡμίεργος (ὁ, ἡ) mezzo fatto, imperfetto.

Digitized by Google

[illegible]

'Ημιετὴς - έος (ὁ, ἡ) semestrale. [illegible] (οὐσ. Ἡμιετές, (τὸ) semestrale. [illegible]

'Ημίεφθος (ὁ, ἡ) mezzo cotto, guascotto. [illegible]

'Ημίζωος (ὁ, ἡ) semivivo. [illegible]

'Ημιθανὴς - έος (ὁ, ἡ) mezzo morto. [illegible]

'Ημιθέαινα - ης (ἡ) θηλ. τοῦ

'Ημίθεος (ὁ, ἡ) semideo, eroe. [illegible]

'Ημίθηρ - ηρος (ὁ, ἡ) mezzo bestia, mezzo fiera. [illegible]

'Ημικαιφάλαιον (- φάλιον) καὶ

'Ημικαίφαλον (τὸ) sincipite, (Γαλ. sinciput.) [illegible]

'Ημικλήριον (τὸ) la metà dell' eredità. [illegible]

'Ημικόσμιον (τὸ) la metà del mondo, l' uno degli emisferi. [illegible]

'Ημικύκλιον (τὸ) semicerchio. [illegible]

'Ημικύκλιος (ὁ, ἡ) semicircolare. [illegible]

'Ημίκυκλος (ὁ, ἡ) = Ἡμικύκλιος. (οὐσ.) = Ἡμικύκλιον.

'Ημίλευκος ὁ, ἡ) mezzo bianco (Λατ. semialbus) [illegible]

'Ημιλοχία - ας (ἡ) la metà d'una coorte. [illegible]

'Ημιμαθὴς - έος (ὁ, ἡ) semidotto, semignorante. [illegible]

'Ημιμεθὴς - έος καὶ

'Ημιμέθυσος (ὁ, ἡ) mezzo ubbriaco, brillo. [illegible]

'Ημιμηνιαῖος - α - ον. semimestrale. [illegible]

'Ημιμοίριον (τὸ) la metà. [illegible]

'Ημιόνειος - α - ον. di mulo. [illegible]

Ημίονος (ὁ καὶ ἡ) mulo. [illegible]

'Ημιπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) colpito di emiplessia. [illegible]

'Ημιπληξία - ας (ἡ) emiplessia, paralisia della metà del corpo. [illegible]

'Ημιπόδιον (τὸ) la metà d'un piede. [illegible]

'Ημίπολος (ὁ) la metà del polo, l'emisfero del cielo. [illegible]

'Ημίσοφος (ὁ, ἡ) sciolo, [illegible]

'Ημιστίχιον (τὸ) καὶ

Ημίστιχος (ὁ) la metà d'un verso. [illegible]

"Ημισυς - εως καὶ εος - ους (εια - υ) mezzo. [illegible] (οὐσ.) "Ημισυ (τὸ) la metà. [illegible]

'Ημισφαίριον (τὸ) l' emisfero. [illegible]

'Ημιτάλαντον (τὸ) la metà d'un talento. [illegible]

'Ημιτέλεστος καὶ

'Ημιτελὴς - έος (ὁ, ἡ) mezzo finito, imperfetto. [illegible]

'Ημιτόμης καὶ Ἡμιτομίας - ου (ὁ) eunuco. [illegible]

'Ημίτονος (ὁ, ἡ) = Ἡμίφωνος.

'Ημιτρίγωνον (τὸ) la metà d'un triangolo. [illegible]

'Ημίφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce mezzana. [illegible] (οὐσ.) Ἡμίφωνον (τὸ) vocale media. [illegible]

'Ημιωβόλιον καὶ - ώβολον (τὸ) la metà d'un obolo. [illegible]

"Ην. (σύνδ.) ἀντὶ Ἐὰν (συνήθ. πρὸς ὑποτ.)

"Ην. (ἐπιφων. ἢ ἐπίῤ.) ecco, mira, guarda (Λατ. en, ecce) [illegible]

"Ην. × καὶ Ἀττ. ἀντὶ Ἔφην.

'Ηνία - ας (ἡ) freno, briglia, redine. [illegible]

'Ηνιάζω. Μ. άσω. imbrigliare, frenare. [illegible]

'Ηνίκα, ἐπίῤ. quando. [illegible]

'Ηνιοχεύω. Μ. εύσω. καὶ

'Ηνιοχέω - ῶ. Μ. ήσω. guidare il cocchio. [illegible]

'Ηνιόχησις - εως καὶ

'Ηνιοχία - ας (ἡ) il condurre una carrozza. [illegible]

'Ηνίοχος (ὁ, ἡ) cocchiere. [illegible]

"Ηπαρ - ατος (τὸ) fegato. [illegible]

'Ηπατίτης - ου (ὁ) καὶ Ἡπατῖτις - ιδος (ἡ) simile al fegato. [illegible] (οὐσ. θηλ.) epatite (pietra preziosa). 2. epatica (erba.) [illegible]

'Ηπατοσκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. essere aruspice. [illegible]

'Ηπατοσκοπία - ας (ἡ) aruspicio. [illegible]

'Ηπατοσκόπος (ὁ, ἡ) aruspice. [illegible]

'Ηπεδανὸς - ὴ - όν. infermo, debole. [illegible]

"Ηπειρος (ὁ) continente, terra ferma. [illegible]

'Ηπειρώτης - ου (ὁ) abitante del continente. [illegible]

Digitized by Google

Ἧπερ. (σύνδ.) ἀντὶ Ἤ. di quello che (Λατ. quam). [illegible]

Ἧπερ. θηλ. τ. Ὅσπερ.

Ἠπιάω-ῶ. Μ. άσω. = Ἠπιόω.

Ἤπιος-α-ον. placido, mansueto. [illegible] — ίως, ἐπίῤ.

Ἠπιόω-ῶ. Μ. ώσω. mitigare, ammansire. [illegible]

Ἡράκλεις (ἐπιφών.) Dio! Dio mio! (Λατ. hercle, mehercule). [illegible]

Ἠρέμα καὶ (πρὸ φων.) Ἠρέμας, ἐπίῤ. pian piano, tacitamente, poco a poco. [illegible]

Ἠρεμάζω. Μ. άσω. stare tranquillo, tacere per afflizione. [illegible]

Ἠρεμέω-ῶ. Μ. ήσω. stare tranquillo, silente. [illegible]

Ἠρέμησις-εως (ἡ) καὶ

Ἠρεμία-ας (ἡ) tranquillità, quiete. [illegible]

Ἠρεμίζω. Μ. ίσω. calmare, acquietare. [illegible] (καὶ μσ. ἢ ἐλλ.) = Ἠρεμέω.

Ἤρεμος (ὁ, ἡ) pacifico, placido, quieto. [illegible]

Ἠριγέρων-οντος (ὁ) cardoncello, spelliciosa (Λατ. senecio) (Γαλ. seneçon). [illegible]

Ἠρύγγιον (τὸ) eringe. [illegible]

Ἡρωΐζω. Μ. ίσω. comportarsi da Eroe. 2. scrivere de' versi eroici. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἡρωϊκός-ή-όν. eroico. [illegible]

Ἡρωϊκῶς, ἐπίῤ. eroicamente, da eroe. [illegible]

Ἡρῷον (τὸ) tempio innalzato in onor degli Eroi. [illegible]

Ἡρῷος καὶ Ἡρῷος-α-ον. = Ἡρωϊκός.

Ἥρως-ωος (ὁ) eroe. [illegible]

Ἥσσων-ονος (ὁ, ἡ) = Ἥττων.

Ἡσυχάζω. Μ. άσω. esser tranquillo, quieto, riposare. [illegible]

Ἡσυχαῖος-α-ον. ἀντὶ Ἥσυχος.

Ἡσυχαστής-οῦ (ὁ) monaco. [illegible]

Ἡσυχῇ, ἐπίῤ. tranquillamente. [illegible]

Ἡσυχία-ας (ἡ) tranquillità, riposo, silenzio, solitudine. [illegible]

Ἡσύχιος-η ἢ-ος-ον. ἀντὶ Ἥσυχος.

Ἡσυχίως, ἐπίῤ. ἀντὶ Ἡσύχως.

Ἥσυχος (ὁ, ἡ) tranquillo, quieto, silente, solitario. [illegible] — ύχως, ἐπίῤ.

Ἤτοι (σύνδ.) o, ovvero. 2. cioè, vale a dire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἦτρον (τὸ) basso ventre. [illegible]

Ἧττα (ἡ) sconfitta. [illegible]

Ἡττάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. esser vinto, abbattuto. 2. essere inferiore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἡττάω-ῶ. Μ. ήσω. vincere. [illegible]

Ἥττων-ονος (ὁ, ἡ) minore, inferiore. [illegible]

Ἠχεῖον (τὸ) ogni strumento, il quale battuto produce un suono forte. [illegible]

Ἠχέτης-ου (ὁ) che suona. [illegible]

Ἠχετικός-ή-όν. risuonante. [illegible]

Ἠχέω-ῶ. Μ. ήσω. sonare. [illegible]

Ἠχή-ῆς (ἡ) = Ἦχος.

Ἤχημα-ατος (τὸ) rumore. [illegible]

Ἦχος (ὁ) suono. [illegible]

Ἠχώ-όος-οῦς (ἡ) suono ripetuto, eco. [illegible]

Ἠχώδης-εος (ὁ, ἡ) sonoro, risonante. [illegible]

Ἠῶθεν, ἐπίῤ. dalla mattina. 2. dall' oriente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἠῶθι, ἐπίῤ. allo spuntar dell' aurora. [illegible]

Ἠῷος-α-ον. mattutino. 2. orientale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἠώς, ἠόος-οῦς (ἡ) l'aurora, l'alba. 2. l'oriente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θ.

Θ, ϑ, θῆτα (τὸ) (ἄκλ.) Thita. Ottava lettera dell' Alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (ϑ') significa nove o nono; e coll' accento al di sotto (͵ϑ) significa nove mila. [illegible] (ϑ') [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (ϑ) [illegible] (ϑ') [illegible] (ϑ) [illegible] (9,000):

Θαιρὸς (ὁ) cardine. 2. l' asse della ruota. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Θᾶκος (ὁ) sede, sedile. 2. seggetta per uso d'andar del corpo. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Θαλαμεύω. *Μ.* εύσω. portare al talamo, sposare. [illegible] (μσ. ἡ πθ.) restare chiuso in casa. [illegible]:

Θαλάμη-ης (ἡ) tana. 2. le narici. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Θαλαμηπολέω-ῶ. *Μ.* ήσω. *Εἰμὶ* —

Θαλαμηπόλος (ὁ, ἡ) cameriere. [illegible]:

Θαλάμιος καὶ Θαλαμιαῖος-α-ον. che appartiene al talamo. [illegible] (οὐσ. θηλ.) il remo dell' ultimo banco della nave. [illegible] (ἀρσ.) = τῷ

Θαλαμίτης-ου (ὁ) rematore, che sta all' ultimo banco della nave. [illegible]:

Θάλαμος (ὁ) camera, gabinetto. 2. talamo, camera degli sposi. 3. matrimonio. 4. l' ultimo banco della nave. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. = Θαλάμη (1).

Θάλασσα-ης (ἡ) mare. 2. lago. 3. l'acqua del mare. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Θαλασσαῖος-α-ον × ἀντὶ Θαλάσσιος.

Θαλασσεὺς-έως (ὁ) = Ἁλιεύς.

Θαλασσεύω. *Μ.* εύσω. frequentare il mare. [illegible]:

Θαλάσσιος-α, ἡ-ος-ον. marittimo, marino. [illegible]:

Θαλασσίτης-ου (ὁ) (κυρ. οἶνος). (vino) mescolato con dell' acqua marina. [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]):

Θαλασσογενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato dal mare. [illegible]:

Θαλασσοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che rassomiglia al mare. [illegible]:

Θαλασσοκρατέω-ῶ. *Μ.* ήσω. esser padrone del mare. [illegible]:

Θαλασσοκρατία-ας (ἡ) dominio sul mare. [illegible]:

Θαλασσοκράτωρ-ορος (ὁ, ἡ) padrone del mare. [illegible]:

Θαλασσομέδουσα (ἡ) θηλ. τοῦ

Θαλασσομέδων-οντος (ὁ) rè del mare. [illegible]:

Θαλασσόνομος (ὁ, ἡ) chi si pasce, chi vive del mare. [illegible]:

Θαλασσόπαις-αιδος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Θαλασσογενής.

Θαλασσοπορέω-ῶ. *Μ.* ήσω. navigare per mare. [illegible]:

Θαλασσόπληκτος (ὁ, ἡ) percosso dal mare. [illegible]:

Θαλασσοπόρος (ὁ, ἡ) viaggiatore per mare. [illegible]:

Θαλασσουργέω-ῶ. *Μ.* ήσω. lavorare nel mare, avere un mestiere marittimo. [illegible]:

Θαλασσουργὸς (ὁ, ἡ) marinaro, pescatore, marittimo. [illegible]:

Θαλασσοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) il custode del mare. [illegible]:

Θαλασσόω-ῶ. *Μ.* ώσω. sommergere nel mare. 2. mescolare coll' acqua del mare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Θαλάσσωσις-εως (ἡ) inondazione del mare. [illegible]:

Θάλαττα, Θαλαττεύω κτλ. *Ζ.* Θάλασσα κτλ.

Θαλερὸς-ὰ-όν. florido. 2. bello, dolce, lieto. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Θαλία (ἡ) festino, banchetto. [illegible]:

Θάλιτρον (τὸ) talitro, pigamo. [illegible]:

Θάλλινος-η-ον. fatto di rami. [illegible]:

Θαλλὸς (ὁ) ramo verde, tenero, ramo d' ulivo. [illegible]:

Digitized by Google

θαλλοφάγος (ὁ, ἡ) che rode i rami. [illegible]

θαλλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, tiene de' rami d'ulivo nelle feste. [illegible]

θάλλω. *M.* θαλῶ. verdeggiare, fiorire. [illegible]

θάλπος-εος (τὸ) calore, ardore. [illegible]

θάλπω. *M.* θάλψω. riscaldare. 2. ravvivare, animare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

θαμβέω-ῶ. *M.* ήσω. esser sorpreso di stupore. 2. sorprendere di meraviglia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

θάμβησις-εως (ἡ) sorpresa, stupore. [illegible]

θαμβητὸς-ἡ-όν. stupendo. [illegible]

θάμβος-εος-ους (τὸ) stupore, ammirazione, maraviglia. [illegible]

θαμίζω. *M.* ίσω. frequentare. [illegible]

θάμνος (ὁ) arboscello, frutice. 2. rampollo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

θαμνώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di rampolli, di frutici. [illegible]

θαμνὼν-ῶνος (ὁ) bosco d'arboscelli. [illegible]

θανάσιμος-η-ἡ ος-ον. (καὶ ἐπίῤ. ίμως.) mortale. [illegible] 2. = Θανατηφόρος.

θανατάω-ῶ. *M.* ήσω. desiderar la morte. [illegible]

θανατήσιμος καὶ θανατήσιος (ὁ, ἡ) = θανάσιμος.

θανατηφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona la morte, mortifero. [illegible]

θανατιάω-ῶ. *M.* άσω. = θανατάω.

θανατικὸς-ἡ-όν. di morte, capitale. [illegible]

θάνατος (ὁ) morte. [illegible]

θανατόω-ῶ. *M.* ώσω. far morire, uccidere, condannare. [illegible]

θανατώδης-εος (ὁ, ἡ) = θανάσιμος.

θανάτωσις-εως (ἡ) condanna a morte, uccisione. [illegible]

θάπος-εος-ους (τὸ) × ἀντὶ θάμβος καὶ Τάφος.

θάπτω. *M.* θάψω. seppellire. [illegible]

θαργηλιὼν-ῶνος (ὁ) l'undecimo mese degli Ateniesi. [illegible]

θαῤῥαλέος-α-ον. pieno di coraggio, ardito, intrepido. [illegible]

θαῤῥαλεότης-ητος (ἡ) coraggio, intrepidezza. [illegible]

θαῤῥαλέως, ἐπίῤ. intrepidamente. [illegible]

θαῤῥέω-ῶ. *M.* ήσω. aver coraggio, non temere. [illegible]

θαῤῥητικὸς-ἡ-όν. pieno di coraggio. [illegible]

θάῤῥος-εος-ους (τὸ) coraggio, intrepidezza. [illegible]

θαῤῥύνω. *M.* υνῶ. inspirar coraggio, incoraggiare. [illegible]

θαρσαλέος-α-ον. = θαῤῥαλέος.

θαρσέω-ῶ. *M.* ήσω. ἀντὶ θαῤῥέω.

θάρσος-εος-ους (τὸ) ἀντὶ θάῤῥος.

θαρσύνω. *M.* υνῶ. ἀντὶ θαῤῥύνω.

θάσσων καὶ θάττων-ονος (ὁ, ἡ) συγκρ. ἀνμλ. τ. Ταχύς.

θάτερα, θάτερον καὶ θατέρου κατὰ κρ. ἀντὶ Τὰ ἕτερα, τὸ ἕτερον, τοῦ ἑτέρου.

θαῦμα-ατος (τὸ) maraviglia, prodigio, miracolo. [illegible]

θαυμάζω. *M.* άσω. ammirare, maravigliarsi. [illegible]

θαυμάσιος-α-ον. degno d'ammirazione, ammirabile. [illegible]

θαυμασία-ας (ἡ) = θαυμασμός.

θαυμασιότης-ητος (ἡ) la qualità ammirabile d'una cosa. [illegible]

θαυμασιουργέω-ῶ. *M.* ήσω. far de' prodigi, de' miracoli. [illegible]

θαυμασίως, ἐπίῤ. ammirabilmente, maravigliosamente. [illegible]

θαυμασμὸς (ὁ) ammirazione, maraviglia. [illegible]

θαυμαστὴς-οῦ (ὁ) ammiratore. [illegible]

θαυμαστικὸς-ἡ-όν. ammirativo. [illegible]

θαυμαστὸς-ἡ-όν. maraviglioso, ammirabile. [illegible]

θαυμαστόω. ῶ. *M.* ώσω. rendere maraviglioso, ammirabile. [illegible]

θαυμαστῶς, ἐπίῤ. = θαυμασίως.

Digitized by Google

Θαυματίζομαι. *M.* *ίσομαι.* esser sorpreso d' ammirazione. զարմանալ, ապշիլ. թէաճճիւպ էթմէք, դէհշէթզէտէ օլմաք։

Θαυματικὸς - ή - όν. = *Θαυμαστικός.*

Θαυματοποιέω - ῶ. *M.* *ήσω.* far dei miracoli. հրաշք գործել. քէրամէթլէր իշլէմէք։

Θαυματοποιός (ὁ, ἡ) giocolare, prestigiatore (*Γαλλ.* jongleur). ձեռնածու, խաբեբայ. հօքքապազ։

Θαυματὸς - ή - όν. = *Θαυμαστός.*

Θαυματουργέω - ῶ. *M.* *ήσω.* fare dei miracoli. հրաշք գործել. հարիքա իշլէմէք։

Θαυματουργὸς (ὁ, ἡ) taumaturgo, colui che fà de' miracoli. սքանչելագործ, հրաշագործ. քէրամէթ սահիպի, քէրամէթլէր էտէն, մուճիզէլի. 2. = *Θαυματοποιός.*

Θεὰ (ἡ) *θηλ.* *τ.* *Θεός.* Dea. աստուածուհի. իլահէ։

Θέα (ἡ) vista, veduta, spettacolo. տեսութիւն, երեւոյթ, տեսիլ. կէօրիւնիւշ, թէմաշա, սէյր, սէյրան։

Θεαγγελεὺς - έως (ὁ) annunziatore delle feste degli Dei al popolo. աստուածներու տօները ժողովրդեան իմացընող. իլահլարըն պայրամլարընը խալքա խապէր վէրէն։

Θεαγωγία - ας (ἡ) il chiamare gli Dei con delle operazioni magiche. կախարդական գործերով աստուածները կանչելը. սիհիրպազլըգ իլէ իլահլարը չաղըրմագլըք։

Θεαγωγὸς (ὁ, ἡ) colui che chiama gli Dei con delle magie. կախարդական գործերով աստուածները կանչող. սիհիրպազլըգ իլէ իլահլարը չաղըրան։

Θεάζω. *M.* *άσω.* essere divino, partecipare della natura divina. 2. deificare. աստուածային ըլլալ, աստուածային բնութեան հաղորդ ըլլալ. 2. աստուածացընել. ռապպանի օլմաք, թապիաթի իլահիյէ շէրիք օլմաք. 2. Ալլահ էթմէք։

Θέαμα - ατος (τὸ) spettacolo. տեսարան. սէյրան։

Θεανδρικὸς - ή - όν. teandrico. աստուածամարդկային. Հէմ Ալլահ հէմ ինսան օլանա մախսուս։

Θέανδρος (ὁ) = *Θεάνθρωπος.*

Θεάνθρωπος (ὁ) (*θλγ.*) Dio e uomo (Gesù Cristo). Աստուած եւ մարդ (Յիսուս Քրիստոս). Ալլահ վէ ինսան (Իսա Մէսիհ)։

Θεάομαι - ῶμαι. *M.* *άσομαι.* osservare, considerare. զննել, դիտել, խոկալ. սէյր՝ նազար էթմէք, թէֆէքքիւր էթմէք։

Θεάρεστος (ὁ, ἡ) grato a Dio. Աստուծոյ հաճոյ, աստուածահաճոյ. Ալլահա մագպուլ։

Θεαρέστως, *ἐπίῤ.* in maniera grata a Dio. Աստուծոյ հաճոյ կերպով մը. Ալլահա մագպուլ օլէճէք թարզ իլէ։

Θεαρχία - ας (ἡ) il potere supremo di Dio. Աստուծոյ ամենակարողութիւնը. մէշիյէթի րապպանի, եէզդանի, Ալլահըն հէր շէյէ օլան գուդրէթի։

Θεαρχικὸς - ή - όν. divino. աստուածային. իլահի, եէզդանի, մուգատդէս, ռապպանի։

Θεαστικὸς - ή - όν. animato, inspirato da Dio. Աստուծմէ հոգեւորեալ՝ հոգի առած՝ ազդուած. ռուհի եէզդանի իլէ միւլհէմ։

Θεατὴς - οῦ (ὁ) spettatore. հանդիսական. սէյիրճի։

Θεατὸς - ή - όν. visibile. երեւելի. կէօրիւնիւր։

Θεατρίζω. *M.* *ίσω.* rappresentare un' azione in teatro, dare in spettacolo. Թատրոնը գործ մը հանդիսացընել՝ կատարել. մանզարա՝ սէյրանկեահտա պիր շէյի կէօսթէրմէք՝ սէյր էթթիրմէք՝ իճրա էթմէք։

Θεατρικὸς - ή - όν. teatrale. Թատրոնական. մանզարա՝ սէյրանկեահա մախսուս. — *ικῶς,* *ἐπίῤ.*

Θεατριστὴς - οῦ (ὁ) attore del teatro. դերասան. քօմէտեանը, մասգարալըգ էտէր, թագլիտճի։

Θεατροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di teatro. Թատրոնի ձեւով. սէյրանկեահ շէքլինտէ։ — *ειδῶς,* *ἐπίῤ.*

Θεατροκρατία - ας (ἡ) superiorità teatrale. Թատրոնական գերազանցութիւն. մանզարա՝ սէյրանկեահտա պաշ օլմա։

Θεατρομανέω - ῶ. *M.* *ήσω.* essere appassionato per il teatro. Թատրոնը խիստ սիրել. մանզարա՝ սէյրանկեահա տիւշկիւն օլմաք։

Θεατρόμορφος (ὁ, ἡ) = *Θεατροειδής.*

Θέατρον (τὸ) teatro. Թատրոն. մանզարա, սէյրանկեահ. 2. (*περιληπτ.*) gli spettatori. հանդիսականք. սէյիրճիլէր։

Θεηγενὴς - έος (ὁ, ἡ) *κτλ.* = *Θεογενὴς κτλ.*

Θεήλατος (ὁ, ἡ) mandato da Dio. Աստուծմէ խրկուած. Ալլահտան իրսալ օլունմուշ։

Θεία - ας (ἡ) *θηλ.* *τ.* *Θεῖος.* zia. հօրաքոյր կամ մօրաքոյր. հալա եա խօտ թէյզէ։

Θειάζω. *M.* *άσω.* deificare. աստուածացընել, Աստուած ընել. Ալլահ էթմէք, իլահայա չէվիրմէք։

Θεϊκὸς - ή - όν. καὶ (*ἐπίῤ.* — *ικῶς.*) = *Θεῖος.*

Θεῖον (τὸ) zolfo. 2. la divinità. ծծումբ. 2. աստուածութիւն. քիւքիւրթ, քիւքիւրտ. 2. իլահիյէթ։

Θεῖος (ὁ) zio. հօրեղբայր կամ մօրեղբայր. քեռի. ամուճա եա խօտ դայը։

Θεῖος - α - ον. divino. աստուածային, աստուածեղէն. իլահի, մուգատդէս, ռապպանի, եէզդանի։

Θειότης - ητος (ἡ) divinità. աստուածութիւն. իլահիյէթ։

Θείως, *ἐπίῤ.* divinamente. աստուածապէս. Թանրըճա՝ լայըգ եէզդանի էլէ։

Θέλγητρον (τὸ) allettamento, attrattiva. հրապոյրք, հրապուրանք. ճէզպ, էֆ։

Θέλγω. *M.* *θέλξω.* allettare. հրապուրել. ճէզպ էթմէք, էյլէնտիրմէք։

Θέλημα - ατος (τὸ) volere, volontà. կամք, իղձ. կէօնիւլ, մուրատ, րըզա։

Θέλησις - εως (ἡ) volontà. կամք. րըզա. իրատէ։

Θελητὴς - οῦ (ὁ) colui che vuole. կամեցող. իսթէյէն։

Θελητὸς - ή - όν. voluto. կամեցեալ. իսթէնիլմիշ։

Θελκτήριος (ὁ, ἡ) attraente, allettante. հրապուրիչ. ճէզպ էտիճի։

Θελκτικὸς - ή - όν. = *τῷ προηγ.*

Θέλκτρον (τὸ) = *Θέλγητρον.*

Θέλω. *M.* *θελήσω.* volere. կամիլ. իսթէմէք։

Θέμα - ατος (τὸ) materia d'un discorso,

Digitized by Google

tema. 2. voce primitiva, la radice delle parole. Նիւթ. 2. արմատ բառից. Գըն-չեր, մասեր. 2. Լուսնին ասալ, պեր, Թեր-տեր, մասնունք. 3. = Προσκόπιον.

Θεματίζω. *M.* ίσω. porre per un caso, supporre per tema. Նիւթ առնուլ դնել բանել. Դընչեր՝ մասեր տեղ մը դնել՝ թուել։

Θεματικὸς - ή - όν. che si prende per tema. Նիւթ առեալ բանաւոր. մասեր՝ դընչեր տեղ դնուած՝ խօսք ըլլալով։

Θεματισμὸς (ὁ) il prendere per tema. 2. posizione. Նիւթ առեալ բանելը՝ առնելը դնելը. 2. դրութիւն. մասեր՝ դընչեր տեղ թուելն. 2. դնումը։

Θεμέλιον (τὸ) fondamento. Հիմ. թեմել։

Θεμελιόθεν, ἐπίῤ. fondamentalmente, dalle fondamenta. Հիմնէն. թեմելներէն։

Θεμέλιος (ὁ, ἡ) fondamentale. Հիմնական. թեմելի. թեմելէ. (οὐσ.) Θεμέλιος (ὁ) (ἐνν. λίθος) pietra fondamentale. Վէմ անկեան, հիմնաքար. թեմել քարը, թեմելի քարը։

Θεμελιόω. - ῶ. *M.* ώσω. fondare, gettar le fondamenta. Հիմնել, հիմ նետել. թեմել-ներ, թեմել դրած՝ ունենալ։

Θεμελίωσις - εως (ἡ) fondazione. Հիմնարկութիւն. թեմել դրուած։

Θεμελιωτὴς - οῦ (ὁ) fondatore. Հիմնող, հիմնարկու. թեմել դնողն։

Θέμις - ιτος (ἡ) legge, diritto, giustizia. Օրէնք, իրաւունք, արդարութիւն. Նամուս, քանուն, հաք, շէրի, ադալէթ։

Θεμιτὸς - ή - όν. legittimo, conforme alle leggi. Օրինաւոր. Ճիշդ, հաք, շէրի։ — ιτῶς, ἐπίῤ.

Θέναρ - αρως (τὸ) palma della mano e pianta del piede. Ափ, գարշապար. ավուճ, թաբան։

Θεοβάδιστος (ὁ, ἡ) (luogo) ove camminò Iddio. Աստուծոյ պտըտած (տեղը). Աստուծոյ ելեր-երեր (մահալ)։

Θεοβλάβεια - ας (ἡ) perdita della ragione cagionata da Dio. Աստուծմէ պատճառեալ խելագարութիւն. Աստուծոյն դէր դեվանելուն ֆիքրին՝ երբ-որ աշխարհ՝ դարձ նայիլ դրած։

Θεοβλαβέω - ῶ. *M.* ήσω. perdere la ragione per causa degli Dei. Աստուածներուն պատճառաւ խելքը կորսնցնել. Իլահներուն հեռուն ելն ֆիքրին շաշմիշ ընե՝ երբ-որ քայլ ընել։

Θεοβλαβὴς - έος (ὁ, ἡ) cui gli Dei hanno tolto la ragione. Որուն որ խելքը՝ բանը Աստուածներէն առած՝ անոնց ինքնութիւն. Ան մը, ակըլը՝ չիտրիւ Իլահներ ալմըշ՝ ըլլալ նախէք գերեվարու։

Θεογαμία - ας (ἡ) le nozze degli Dei. Աստուածներուն հարսնիքը. Իլահներուն տիւղիւնը։

Θεογενεσία - ας (ἡ) ringenerazione per mezzo del santo Battesimo. Սուրբ Մկրտութեամբ եղած վերածնութիւն. Էֆենտի մաքաթտի ըլլ օգտած թիւնի-ալի ըանձնի։

Θεογενὴς - έος καὶ

Θεογέννητος (ὁ, ἡ) nato da Dio. 2. divenuto figlio di Dio per mezzo del santo Battesimo. Աստուծմէ ծնած. 2.

սուրբ Մկրտութեամբ Աստուծոյ որդի եղած. Ալլահտան դօղմուշ. 2. Հաճիլէն մաքատտերին ենտի ելն Ալլահը ևլատ օղլու։

Θεογνωσία - ας (ἡ) conoscenza di Dio, la vera religione. զԱստուած ճանաչելը, ճշմարիտ հաւատք. Ալլահը թանըմագը, դօղրու տին։

Θεογονία (ἡ) origine, genealogia degli Dei. Աստուածներուն ծնունդը՝ ազգահամարը. Իլահներուն դողլուգնըզը՝ սոյու։

Θεόγονος (ὁ, ἡ) nato dagli Dei. Աստուածներէ ծնած. Իլահլարդան դօղմուշ։

Θεόγραφος (ὁ, ἡ) scritto da Dio. Աստուծմէ գրուած. Ալլահտան եազըլմըշ, մահարրէր։

Θεοδίδακτος (ὁ, ἡ) ammaestrato da Dio. Աստուծմէ սորված. Ալլահտան եօյրէնմիշ։

Θεοδόκος (ὁ, ἡ) = Θεοδόχος.

Θεοδοσία - ας (ἡ) offerta, consecrazione a Dio. Աստուծոյ նուիրելը՝ սրբելը. Ալլահա ատանմա՝ թախտիս էթմէ։

Θεόδοτος (ὁ, ἡ) = Θεόσδοτος καὶ Θεοδώρητος.

Θεοδόχος (ὁ, ἡ) che ha ricevuto, accolto Iddio. աստուածընկալ, զԱստուած ընկալած. Ալլահը գապուլ էթմիշ։

Θεόδρομος (ὁ, ἡ) colui che batte la via di Dio, che vive santamente. Աստուծոյ ճամբան քալող, սրբութեամբ ապրող. Ալլահ եօլունտա եիւրիւյէն, աքիլլէ էլէ էվլիյա կիպի եաշար օլանըն։

Θεοδώρητος (ὁ, ἡ) donato da Dio. Աստուծմէ պարգեւած, աստուածապարգեւ. Ալլահտան պաղըշլանմըշ՝ վէրիլմիշ։

Θεοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile a Dio, divino. Աստուծոյ նման, աստուածային. Ալլահա պէնզէր, իլահանի։

Θεοέχθρος (ὁ, ἡ) odiato da Dio. Աստուծմէ ատեցեալ. Ալլահըն խասմըլըգընը՝ ատավէթինէ ուղրամըշ։

Θεόθεν, ἐπίῤ. da Dio. Աստուծմէ. Ալլահտան։

Θεόθυτος (ὁ, ἡ) immolato a Dio. Աստուծոյ զոհուած. Ալլահա գուրպան օլուննմուշ։

Θεοκήρυξ - υκος (ὁ) annunziatore della parola di Dio, predicatore. Աստուծոյ պատգամը բերող՝ տանող, քարոզիչ. Ալլահըն քէլամընը էյլէն՝ էֆէնտի էտէն, վաիզ։

Θεόκλητος (ὁ, ἡ) appellato, chiamato da Dio. 2. (luogo) ove s'invoca Iddio. Աստուծմէ կանչուած, աստուածակոչ. 2. Աստուծոյ աղերսելու (տեղ). Ալլահտան չաղըրըլմըշ. 2. Ալլահա եալվարըլըր եէրի (մահալ)։

Θεοκρατία - ας (ἡ) teocrazia. Աստուածպետութիւն, կառավարութիւն Աստուծոյ. Հիւքիւմէթի իլահիյէ։

Θεόκριτος (ὁ, ἡ) giudicato, scelto da Dio. Աստուծմէ դատուած՝ ընտրուած. Ալլահտան չէքիլմիշ սեչիլմիշ՝ եազըլըլմըշ։

Θεόκτιστος (ὁ, ἡ) edificato da Dio. Աստուծմէ շինուած՝ կանգնուած. Ալլահտան եափըլմըշ՝ գուրուլմուշ։

Θεοκτονία - ας (ἡ) uccisione d'un Dio, Deicidio. աստուածասպանութիւն. Ալլահ եօլտուրմէք, գաթլ իլահի։

Digitized by Google

Θεοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di Dio, deicida. [illegible]

Θεολαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha un divino splendore. [illegible]

Θεόληπτος (ὁ, ἡ) inspirato da Dia. [illegible]

Θεοληψία - ας (ἡ) inspirazione divina. [illegible]

Θεολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare o scrivere della divinità, essere teologo. [illegible]

Θεολογία - ας (ἡ) teologia. [illegible]

Θεολογικὸς - ὴ - όν. teologico. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Θεολόγος (ὁ, ἡ) teologo, che si occupa alla teologia. [illegible]

Θεομανέω - ῶ. M. ήσω. infuriare dagli Dei. [illegible]

Θεομανὴς - έος (ὁ, ἡ) infuriato dagli Dei. [illegible]

Θεομανία - ας (ἡ) furore divino. [illegible]

Θεομαντεία - ας (ἡ) divinazione inspirata dagli Dei. [illegible]

Θεομαντέω - ῶ. M. ήσω. indovinare per divina inspirazione. [illegible]

Θεόμαντις - εως (ὁ) indovino inspirato dalla divinità. [illegible]

Θεομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere contro la divinità. [illegible]

Θεομαχία - ας (ἡ) combattimento contro gli Dei o fra gli Dei. [illegible]

Θεομάχος (ὁ, ἡ) nemico della divinità. [illegible]

Θεομηνία (ἡ) ira divina. [illegible]

Θεομήστωρ - ορος (ὁ, ἡ) dotato di divina prudenza. [illegible]

Θεομήτωρ - ορος (ἡ) la Madre di Dio. [illegible]

Θεομίμητος (ὁ, ἡ) fatto ad imitazione di Dio. [illegible] — *μήτως, ἐπίῤ.*

Θεομίσιτος (ὁ, ἡ) odiato da Dio. [illegible]

Θεόμορφος (ὁ, ἡ) = *Θεοειδής.*

Θεόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) figlio o figlia di Dio. [illegible]

Θεοπάτωρ - ορος (ὁ) padre di Dio o degli Dei. [illegible]

Θεόπεμπτος (ὁ, ἡ) inviato da Dio. [illegible]

Θεοπλαστέω - ῶ. M. ήσω. fare, creare, inventare degli Dei o delle statue degli Dei. [illegible]

Θεοπλάστης - ου (ὁ) inventore degli Dei. 2. fabbricatore delle statue degli Dei. [illegible]

Θεοπλαστία - ας (ἡ) fabbrica di statue degli Dei, invenzione di nuovi Dei. [illegible]

Θεόπλαστος (ὁ, ἡ) creato da Dio. [illegible]

Θεόπνευστος (ὁ, ἡ) inspirato da Dio. [illegible]

Θεοποιέω - ῶ. M. ήσω. deificare. 2. fabbricare delle statue degli Dei. [illegible]

Θεοποίητος (ὁ, ἡ) fatto da Dio. [illegible]

Θεοποιΐα - ας (ἡ) deificazione. [illegible]

Θεοποιός (ὁ, ἡ) colui che deifica. 2. fabbricatore di statue degli Dei. [illegible]

Θεοπρέπεια - ας (ἡ) maestà divina. [illegible]

Θεοπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) conveniente a Dio. [illegible]

Θεοπροπέω - ῶ. M. ήσω. predire l'avvenire, rendere degli oracoli. [illegible]

Θεοπρόπιον (τὸ) oracolo. [illegible]

Θεοπρόπος (ὁ, ἡ) che rende degli oracoli, profeta. 2. che va a consultare l'oracolo. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θεοπτεία καὶ Θεοπτία-ας (ἡ) il veder Iddio. [illegible]

Θεόπτης (ὁ) chi ha veduto Iddio. [illegible]

Θεοπτικὸς-ὴ-όν. che può vedere Iddio. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Θεόπυρος (ὁ, ἡ) acceso da un fuoco divino. [illegible]

Θεόῤῥυτος (ὁ, ἡ) detto da Dio. [illegible]

Θεὸς (ὁ) Dio. Աստուած. [illegible]

Θεόσδοτος (ὁ, ἡ) dato da Dio. [illegible]

Θεοσέβεια-ας (ἡ) culto divino, religione. [illegible]

Θεοσεβέω-ῶ. Μ. ήσω. esser religioso, adorare Iddio. [illegible]

Θεοσεβὴς-έος (ὁ, ἡ) religioso. [illegible]

Θεοσεβῶς, ἐπίῤ. religiosamente. [illegible]

Θεόσεπτος (ὁ, ἡ) che si deve onorare come Dio. [illegible]

Θεοσημεία (ἡ) segno, oracolo divino. [illegible]

Θεοσοφία-ας (ἡ) sapienza divina. [illegible]

Θεόσοφος (ὁ, ἡ) sapiente divino. [illegible]

Θεοστεφὴς-έος (ὁ, ἡ) coronato da Dio. [illegible]

Θεοστυγὴς-έος (ὁ, ἡ) chi odia Iddio. [illegible]

Θεόταυρος (ὁ) Dio e toro. [illegible]

Θεότης-ητος (ἡ) divinità. [illegible]

Θεοτίμητος (ὁ, ἡ) onorato da Dio. [illegible]

Θεότιμος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Θεοτόκος (ἡ) la Madre di Dio. [illegible]

Θεότοκος (ὁ, ἡ) generato da un Dio. [illegible]

Θεότρεπτος (ὁ, ἡ) cangiato, mutato da Dio. [illegible]

Θεουργία-ας (ἡ) opera di Dio. [illegible]

Θεουργὸς (ὁ, ἡ) colui che fa delle azioni divine. [illegible]

Θεοφάνεια (τὰ) epifania. [illegible]

Θεοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) dichiarato o manifestato da Dio. [illegible]

Θεόφαντος (ὁ, ἡ) = *Θεοφανής.*

Θεόφθεγκτος καὶ θεόφθογγος (ὁ, ἡ) pronunziato, detto da Dio. [illegible]

Θεοφιλὴς-έος καὶ-ητος (ὁ, ἡ) amato da Dio. [illegible]

Θεοφιλία-ας (ἡ) amore verso Iddio. [illegible]

Θεόφιλος (ὁ, ἡ) chi ama Iddio. [illegible] — *ίλως, ἐπίῤ.*

Θεόφοβος (ὁ, ἡ) chi teme Iddio. [illegible]

Θεοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. stimare, riputare per Dio. [illegible] (*μσ. η πθ.*) essere inspirato da Dio. [illegible]

Θεοφόρητος (ὁ, ἡ) inspirato divinamente. 2. chi porta Iddio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θεοφόρος (ὁ, ἡ) = *Θεοφόρητος.* 2. chi porta sopra di se un Dio. 2. [illegible] 2. [illegible]

Θεοφραδὴς-έος (ὁ, ἡ) chi parla profeticamente. [illegible]

Θεοφραδία-ας (ἡ) voce divina, oracolo divino. [illegible]

Θεοφρονὴς-έος (ἡ, ἡ) = *Θεόφρων.*

Θεοφροσύνη-ης (ἡ) sentimento religioso, inspirazione divina. [illegible]

Θεόφρων-ονος (ὁ, ἡ) che ha de' sentimenti religiosi, divini, virtuoso. [illegible]

Θεοφύλακτος (ὁ, ἡ) guardato, custodito da Dio. [illegible]

Θεόφυτος (ὁ, ἡ) piantato da Dio. [illegible]

Θεοφωνέω-ῶ. Μ. ήσω. dare degli oracoli, profetizzare. [illegible]

Θεοχάρακτος (ὁ, ἡ) scritto, scolpito dalla mano di Dio. [illegible]

Θεόχρηστος (ὁ, ἡ) predetto da Dio. [illegible]

Θεόχριστος (ὁ, ἡ) unto da Dio. [illegible]

Digitized by Google

Θεόω-ῶ. *Μ.*.*ώσω*. deificare. աստուածացուցանել. Աստուած լինել, Աստուած ցուցանել [illegible]:

Θεράπαινα-ης (ἡ) *θηλ.* *τ.* *Θεράπων*. fantesca. աղախին. հարճ, աղախին:

Θεραπαινὶς-ίδος (ἡ) *ὑποκορ.* *τ.* *Θεράπαινα*.

Θεραπεία-ας (ἡ) servizio. 2. cura, curazione. 3. culto alla divinità, latria. ծառայութիւն, պաշտօն. 2. դարմանատրութիւն, դարման. 3. աստուածպաշտութիւն, զԱստուած պաշտելը [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Θεράπευμα-ατος (τὸ) rimedio. դեղ. [illegible], [illegible]:

Θεραπεύσιμος (ὁ, ἡ) curabile. դարմանելի, բժշկելի. [illegible]:

Θεραπευτής-οῦ (ὁ) curatore, medico. 2. servitore, ministro. դարմանող, բժիշկ. 2. ծառայող, պաշտօնատար. [illegible]:

Θεραπευτικὸς-ή-όν. officioso. 2. medicinale. [illegible]. 2. բժշկական. [illegible]. 2. [illegible]: — *ικῶς*, *ἐπίῤ*.

Θεραπευτὸς-ή-όν. = *Θεραπεύσιμος*.

Θεραπεύω. *Μ.* *εύσω*. servire. 2. curare. 3. offrire il culto alla divinità. 4. coltivare. 5. adulare. ծառայել. 2. դարմանել. 3. զԱստուած պաշտել. 4. մշակել. 5. շողոքորթել. [illegible]. 2. [illegible]. 3. Աստուծոյ [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]:

Θεράπνη (ἡ) fantesca. աղախին. հարճ, աղախին:

Θεράπων-οντος (ὁ) servitore, domestico. ծառայ, պաշտօնեայ. [illegible]:

Θέραψ-απος (ὁ) = *Θεράπων*.

Θέρειος-α, ή-ος-ον. d'estate. ամառնային. [illegible]:

Θερίζω. *Μ.* *ίσω*. mietere. հնձել. [illegible]:

Θερινὸς-ή-όν. d' estate. ամառնային. [illegible]:

Θερισμὸς (ὁ) l' azione di mietere, messe, mietitura. հնձելը, հունձք. [illegible]:

Θεριστήριον (τὸ) falce. մանգաղ. [illegible]:

Θεριστής-οῦ (ὁ) mietitore. հնձող. [illegible]:

Θερίστρια-ας (ἡ) *θηλ.* *τ.* *Θεριστής*.

Θερμαίνω. *Μ.* *ανῶ*. riscaldare. տաքցընել. [illegible]:

Θέρμανσις-εως (η) riscaldamento. տաքցընելը. [illegible]:

Θερμαντὴρ-ῆρος (ὁ) riscaldatore. տաքցընող. [illegible]:

Θερμαντήριος-α, ή-ος-ον. che serve per riscaldare. տաքցընելու յարմար. [illegible]. (*οὐσ.*) *Θερμαντήριον* (τὸ) caldaja. [illegible]:

Θερμαντικὸς-ή-όν. = *τ.* *προηγ.*

Θερμαντὸς-ή-όν che si può riscaldare. տաքցընելը կարելի. [illegible]:

Θερμασία-ας (ἡ) calore. տաքութիւն. [illegible]:

Θέρμασμα-ατος (τὸ) ciò che serve a riscaldare. 2. cataplasma caldo. տաքցընելու յարմար բան. 2. տաք [illegible]. 2. [illegible]:

Θερμάστρα (ἡ) fornace, cammino. հնոց, [illegible]:

Θέρμη-ης (ἡ) calore. 2. febbre. տաքութիւն. 2. տենդ. [illegible]. 2. [illegible] (*πλθ.*) termi. [illegible]:

Θερμηγορέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. parlar con ardore, con calore. [illegible]:

Θερμοβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) tuffatto, bagnato nell' acqua calda. տաք ջուրի մէջ [illegible]:

Θερμόκοιλος (ὁ, ἡ) che ha lo stomaco caldo. տաք ստամոքս ունեցող. [illegible]:

Θερμολουσία-ας (ἡ) il lavarsi nell' acqua calda. տաք ջուրով լուացուիլը. [illegible]:

Θερμολουτέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. bagnarsi nell' acqua calda. տաք ջուրով լուացուիլ. [illegible]:

Θερμολουτρέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. = *Θερμολουτέω*.

Θερμόπλα-ας (ἡ) specie di febbre di cavalli. [illegible]:

Θερμὸς-ή-όν. caldo, caloroso, fervido. տաք. [illegible]. *Θερμὸν* (τὸ) (*ἐν.* *ὕδωρ.*) acqua o qualunque altra bevanda calda. տաք ջուր կամ ուրիշ [illegible]. *Θερμὰ* (τὰ) (*ἐνν.* *λουτρὰ*) = *Θέρμη* (*πλθ.*)

Θέρμος (ὁ) lupino. [illegible]:

Θερμότης-ητος (ἡ) calore. տաքութիւն. [illegible]:

Θερμώδης-εος (ὁ, ἡ) alquanto caldo, tiepido. գաղջ, [illegible]:

Θερμωλὴ-ῆς (ἡ) calore. տաքութիւն. [illegible]:

Θερμῶς, *ἐπίῤ*. caldamente. տաք տաք. [illegible]:

Θέρος-εος-ους (τὸ) estate. 2. messe, mietitura. ամառ. 2. հունձք. [illegible]. 2. [illegible]:

Θέσις-εως (ἡ) situazione, posizione. դրութիւն, դիրք. [illegible]:

Θέσμιος-α-ον. conforme alle leggi, legale. օրինաւոր. [illegible]:

Θεσμοθετέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. emanare delle leggi. օրէնք դնել. [illegible]:

Θεσμοθέτης (ὁ) legislatore. օրէնսդիր. [illegible]:

Θεσμὸς (ὁ) legge, regolamento. օրէնք. կանոն. [illegible]:

Θεσμοφύλαξ-ακος (ὁ) = *Νομοφύλαξ*.

Θεσπέσιος-α-ον. divino, ammirabile. [illegible]

տուածային, զարմանալի. էական, թանկագ օրինակաւ :

θεσπίζω. Μ. ίσω. decretare, istituire, stabilire. 2. predire. կարգել, որոշել, սահմանել. 2. գուշակել. քօմաք, թէրթիպ էթմէք. 2. էլհամընտան սէօյլէմէք:

θέσπις-ιδος (ό, ή) indovino. 2. inspirato dalla divinità, divino. գուշակ, մարգարէ. 2. Աստուածային, աստուածային. էլհամընտան գէլէն սէօյլէյէն, նէպի. 2. Ալլահտան իլհամ օլունմուշ, իլահի:

θέσπισμα-ατος (τὸ) decreto. 2. oracolo. վճիռ. 2. պատգամ. հէօքմ, ամիր, թէրթիպ. 2. այէթ:

θεσπιῳδὸς (ό, ή) indovino, profeta. նախագուշակ, մարգարէ. գէլէճէյի էլհամընտան հապէր վէրէն. փէյղամպէր:

θέτης-ου (ό) chi deposita. յանձնող, գնող. էմանէթ գօյան:

θετικὸς-ή-όν. positivo, affermativo. դրական, հաստատական, առարկական. գէրչէկլէյէն, թասդիգլէյէն:

θετικῶς, ἐπίῤ. positivamente, affermativamente. դրականապէս. հաքիգաթ իւզրէ, հաքիգ չըթմայ:

θετὸς-ή-όν. posto. 2. adottato. դրուած. 2. որդի դրուած. գօնմուշ. 2. օղուլլուգ գապուլ օլունմուշ:

θέω. Μ. θεύσω καὶ θεύσομαι. correre. վազել. գօշմագ:

θεωρέω-ῶ. Μ. ήσω. contemplare, considerare, osservare. խոկալ, խորհել, դիտել. տիւշիւնմէք, տիքգաթ էթմէք, նազար էթմէք, սէյր էթմէք:

θεώρημα-ατος (τὸ) teorema, oggetto di teoria. Հայեցողութիւն. գազիյէ:

θεωρηματικὸς-ή-όν. teorematico. Հայեցողական. գազիյէլի:

θεώρησις-εως (ή) contemplazione, speculazione. խոկալը, դիտելը. տիւշիւնմէ, մուլահազա էթմէ:

θεωρητήριον (τὸ) luogo in teatro, da cui si osservano i giuochi. Թատրոնը խաղերը դիտելու տեղ. թիյաթրոնտա օյունլարը սէյր էթմէք մահալլ:

θεωρητὴς-οῦ (ό) spettatore, speculatore. դիտող, դէտող, խոկացող. սէյր էտէն, նազար, մուլահազա էտէն:

θεωρητικὸς-ή-όν. speculativo, teoritico. տեսական, Հայեցողական. իլմի նազարիյէ մախսուս:

θεωρητὸς-ή-όν. visibile. 2. percettibile, comprensibile. տեսանելի. 2. իմանալի. կէօրիւնիւր. 2. ագըլ էրէր:

θεώρητρα (τὰ) i doni che lo sposo offre alla sposa la prima volta che la vede con volto scoperto. երեսանէք՝ զոր փեսան հարսին կու տայ, կիւվէյինին կէլինի վէրտիյի եիւզ կէօրիւմլիւյիւ:

θεωρία-ας (ή) contemplazione, teoria, meditazione. 2. giuochi pubblici, spettacoli. զննութիւն, խոկում, տեսութիւն, Հայեցողութիւն. 2. Հասարակաց խաղք, տեսիլ, տեսարան. մուլահազա, տիւշիւնճէ, գաղըյէ. 2. Ժէյթան օյունլարը, սէյրանլար:

θεωρικὸς-ή-όν. che appartiene ai giuochi pubblici, agli spettacoli. Հասարակաց խաղերու՝ տեսարաններու պատկանած. Ժէյթան օյունլարըն՝ սէյրանլարա մախսուս:

Θηγάνη (ή) cote. յեսան. չիլեյի:

Θήγω. Μ. θήξω. aguzzare. 2. eccitare, instigare. սրել. 2. գրգռել, գրգել. չիլէմէք. 2. թահրիք էթմէք:

Θηέομαι κτλ. Ἰων. ἀντὶ Θεάομαι κτλ.

Θήκη (ή) scatola, astuccio, armario, bara. տուփ, բատուճ, գզրոց, դարպաս. քութու, սանտուգ, տօլապ, թապութ:

Θηλάζω. Μ. άσω. allattare. դիեցընել. սիւտ վէրմէք:

Θηλασμὸς (ό) allattamento. դիեցընելը, կաթ տալը. սիւտ վէրմէսի:

Θηλὴ (ή) papilla, capezzolo. պտկունք ստեանց. էմճէք պաշը: *(συνεκδχ.)* poppa, tetta. ծիծ. մէմէ, չուր, պէօթան:

Θηλυδρίας (ό) effeminato. կնկան դարձած, կնատ. աւրէթլի տէօնմիւշ:

Θηλυδριώδης-εος (ό, ή) simile alla donna. կնկան նման. աւրէթէ պէնզէր:

Θηλυκεύομαι. Μ. εύσομαι. comportarsi da donna. կնկան պէս վարուիլ. աւրէթ կիպի տավրանմագ:

Θηλυκὸς-ή-όν. femminino. իգական. տիշի ճինսինտէն օլան, մատդինէ:

Θηλυκῶς, ἐπίῤ. di genere femminino. իգականօրէն. տիշի ճինսինտէն, մատդինէ օլարագ:

Θηλυκράνεια καὶ-κρανία-ας (ή) corniolo femminino (albero) էգ չանճիկ (ծառ մըն է). տիշի քըզըլճըգ աղաճը:

Θηλυκρατής-έος (ό, ή) chi comanda il sesso femminino. իգաց վերայ իշխող՝ հրամանող. տիշի ճինսի թայֆէսինէ պաշըյարան՝ էմր էտէն (հարէմ աղասը):

Θηλύκτόνος (ό, ή) (προπαροξ.) ucciso da una femmina. կնիկէ մը սպաննուած. պիր գարըտան էօլտիւրիւլմիւշ. 2. *(παροξ.)* uccisore d'una femmina. կնիկ սպաննող. գարը՝ աւրէթ էօլտիւրէն:

Θηλυμανέω-ῶ. Μ. ήσω. amare appassionamente le donne. իգաց վերայ մոլիլ, իգամոլ ըլլալ. գարը՝ աւրէթ աշըգ օլմագ, աւրէթ աշըգ իլէ եանմագ:

Θηλυμανης-έος (ό, ή) appassionato alle donne. իգամոլ. չիննիյէ աշըգ օլան, աւրէթ տիւշկիւնի:

Θηλύμορφος (ό, ή) che ha la forma di donna. կնկան կերպարանք ունեցող. չիննի թէօվլիթլի:

Θηλύνω. Μ. υνῶ. effeminare. կնկան դարձընել. աւրէթի չէվիրմէք. *(μσ.)* effeminarsi, comportarsi da donna. կնատիլ, կնկան պէս վարուիլ. աւրէթի տէօնմէք:

Θῆλυς-εος (εια καὶ υς-υ) femminile. իգական, կնկան պատկանած. տիշիյէ մախսուս, աւրէթի մախսուս:

Θηλύστολος (ό, ή) vestito abiti da donna. կնկան լաթ հագուած. չիննի էսվաբ կիյինմիշ:

Θηλύτης-ητος (ή) effeminatezza. կնկան պէս ըլլալը, կնատութիւն. չիննիյէ պէնզէր օլմաքլըգ, չիննի թապիաթլը օլմաքլըգ:

Θηλυτοκέω-ῶ. Μ. ήσω. partorire un infante del sesso femminile. էգ ծնանիլ,

Digitized by Google

[illegible]

Θηλυτοκία-*ας* (ἡ) il parto d'un infante del sesso femminile. [illegible]

Θηλυτόκος (ὁ, ἡ) che dà alla luce un infante del sesso femminile. [illegible]

Θηλυφανής-*έος* (ὁ, ἡ) simile ad una femmina. [illegible]

Θηλυφόνος (ὁ, ἡ) uccisore delle femmine, degli animali del sesso feminile. [illegible]

Θηλύφρων-*ονος* (ὁ, ἡ) chi ha sentimenti da donna, codardo. [illegible]

Θηλύφωνος (ὁ, ἡ) chi ha la voce da donna. [illegible]

Θημολογέω-*ῶ*. *M.* *ήσω*. ammucchiare, abbicare. [illegible]

Θημών-*ῶνος* (ὁ) mucchio, bica. [illegible]

Θημωνία-*ας* (ἡ) = *Θημών*.

Θήρ-*θηρός* (ὁ, ἡ) bestia feroce, fiera, belva. 2. leone. 3. mostro. [illegible]

Θήρα (ἡ) caccia. 2. luogo adattato alla caccia. [illegible]

Θήραμα-*ατος* (τὸ) ciò che fù preso alla caccia. [illegible]

Θηραρχία-*ας* (ἡ) custodia, comando sopra gli animali selvaggi. [illegible]

Θήραρχος (ὁ) custode degli animali selvaggi. [illegible]

Θηράσιμος (ὁ, ἡ) (luogo) in cui si può cacciare. 2. che si può prendere alla caccia (animale.) [illegible]

Θηρατής-*οῦ* (ὁ) cacciatore. [illegible]

Θηρατός-*ή*-*όν*. che si può cacciare. [illegible]

Θήρατρον (τὸ) instrumento di caccia, rete, laccio. [illegible]

Θηράτωρ-*ορος* (ὁ) = *Θηρατής*.

Θηράω-*ῶ* καὶ *θηράομαι*-*ῶμαι*. *M.* *άσω*-*άσομαι*. cacciare. 2. ricercare. [illegible]

Θήρειος (ὁ, ἡ) proprio alle bestie selvaggie. [illegible]

Θήρευμα-*ατος* (τὸ) = *Θήραμα*. cacciagione. [illegible]

Θηρεύσιμος (ὁ, ἡ) = *Θηράσιμος*.

Θήρευσις-*εως* (ἡ) il cacciare, caccia. [illegible]

Θηρευτής-*οῦ* (ὁ) cacciatore. [illegible]

Θηρευτός-*ή*-*όν*. = *Θηρατός*.

Θηρεύω. *M.* *εύσω*. καὶ

Θηρέω-*ῶ*. *M.* *ήσω*. = *Θηράω*.

Θηρίμαχος (ὁ, ἡ) chi combatte contro le belve. [illegible]

Θηριοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di fiere. [illegible]

Θηριομαχέω-*ῶ*. *M.* *ήσω*. combattere colle fiere. [illegible]

Θηριομάχης-*ου* (ὁ) = *Θηριομάχος*.

Θηριομαχία-*ας* (ἡ) combattimento di fiere. [illegible]

Θηριομάχος (ὁ) = *Θηρίμαχος*.

Θηριόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la figura di bestia. [illegible]

Θηρίον (τὸ) fiera, bestia feroce, belva. 2. lombrico. [illegible] 3. = *Θηρίωμα*.

Θηριοτροφεῖον (τὸ) parco. [illegible]

Θηριοτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce le fiere. [illegible]

Θηριόω-*ῶ*. *M.* *ώσω*. trasformare in fiera. [illegible]

Θηριώδης-*εος* (ὁ, ἡ) brutale, feroce, bestiale. [illegible]

Θηριωδία-*ας* (ἡ) brutalità, ferocità, bestialità. [illegible]

Θηριωδῶς, *ἐπίῤ*. brutalmente, ferocemente. [illegible]

Θηρίωμα-*ατος* (τὸ) ulcera maligna, cancrenata. [illegible]

Θηρίωσις-*εως* (ἡ) trasformazione in bestia feroce, inferocimento. [illegible]

Θηρόθυμος (ὁ, ἡ) fiero, feroce. [illegible]

Θηροκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore delle fiere. [illegible]

Θηρομαχία-*ας* (ἡ) = *Θηριομαχία*.

Θής-*ητός* (ὁ) *θηλ.* *Θῆσσα*. lavoratore. [illegible]

Θησαυρίζω. *M.* *ίσω*. ammucchiare de' tesori. [illegible]

Θησαύρισμα-*ατος* (τὸ) ciò che si è ripo-

sto nei tesori. գանձս ժողովեալ բան. հազինէյէ ճէմ օլունան նէսնէ:

Θησαυρισμός (ὁ) l'ammucchiare de' tesori. գանձելը. խազինէլէմէ:

Θησαυριστής - οῦ (ὁ) colui che accumula de' tesori. գանձող. խազինէ դիզէն, խազինէլէյէն:

Θησαυροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. = Θησαυρίζω.

Θησαυρός (ὁ) tesoro. գանձ. խազինէ, մալ, քէնզ:

Θησαυροφυλακέω - ῶ. *M.* ήσω. esser tesoriere. գանձապետ ըլլալ. խազինէտար՝ քէնզտար օլմագ:

Θησαυροφυλάκιον (τὸ) tesoreria. գանձարան, գանձատուն. խազինէ:

Θησαυροφύλαξ - ακος (ὁ) tesoriere. գանձապետ. խազինէտար, քէնզտար:

Θησειόω - ῶ. *M.* ήσω. desiderar di mettere. գնելու փափաքել. քօյմայը արզուլէմէք:

Θῆσσα (ἡ) θηλ. τ. Θής.

Θητεύω. *M.* εύσω. lavorare dietro una paga. վարձքով բանել. էճր՝ իւճրէթլէ իշ իշլէմէք:

Θητικός - ή - όν. proprio ai lavoratori. վարձկաններու՝ բանւորներու պատկան. էճիրլէրէ՝ իւճրէթճիլէրէ մախսուս:

Θιασάρχης - ου (ὁ) il capo d'una banda d'uomini, che celebrano la festa di qualche Dio. մէկ Աստուծոյ մը տօնախմբութիւնը կատարող մարդկանց բազմութեան պարագլուխ. պիր իլահէյի շէնլիքինի եէրա էտէն խալքըն պաշըպաշը՝ րէիսի՝ գօճապաշըսը:

Θιασεύω. *M.* ευσω. celebrare le feste di qualche Dio, festeggiare. Աստուծոյ մը տօնը կատարել, տօնախմբութիւն ընել. պիր իլահէյի շէնլիքլիքինի եէրա էթմէք, պայրամ թութմաք:

Θίασος (ὁ) banda d' uomini celebranti la festa di qualche Dio. 2. ballo, danza. Աստուծոյ մը տօնը կատարող մարդկանց խումբ. 2. կաքաւ, պար. պիր իլահէյի շէնլիքինի եէրա էտէն հալք. 2. րաքս, հօրա:

Θιασών - ῶνος (ὁ) luogo ove si raduna la gente per festeggiare. (Աստուծոյ մը) տօնը կատարելու համար ժողովելու տեղ. (պիր իլահէյի) շէնլիքլիքինի եէրա էթմէք իչին ճէմ օլունաճագ մահալ:

Θιασώτης (ὁ) compagno, partecipe d' un banchetto. 2. seguace, discepoio. ընկերակցութեան մը հաղորդ. 2. հետեւորդ, աշակերտ. պիր շէնլիքտէ պուլունան. 2. թապիրտի, չըրագ:

Θιγγάνω. *M.* θίξω. tastare, toccare. 2. essere partecipe. դպչիլ, շօշափել. 2. հաղորդ ըլլալ. տօքունմագ, էլլէ իլիշմէք. 2. շէրիկ՝ իշթիրաք օլմագ:

Θὶν - ἡ θὶς - θινὸς (ὁ ἡ ἡ) mucchio, bica. դէզ, կոյտ. եըղըն, եըղընթը:

Θλάσις - εως (ἡ) contusione. ճզմուիլը, տրորուելով կոտրուիլը. էզիլմէ, էզիլիշ՝ գըրըլ գըրըլ օլմա, գըրըլմա:

Θλαστός - ή - όν. ammaccato, contuso. ճզմուած, ճմլած, տրորուած. էզիլմիշ:

Θλάω - ῶ. *M.* άσω. schiacciare, frangere, rompere, ammaccare. կոտրել, ճզմել. կոտրատել. էզմէք, գըրմագ, գըրըբ դօղրամագ:

Θλιβερός - ὰ - όν. afflittivo. նեղացընող, վշտացընիչ. էզիյէթ՝ ուքուպէթ վէրէն:

Θλιβίας - ου (ὁ) eunuco, castrato. կրտուած. հատըմ, խայալարը էզիլմիշ:

Θλίβω. *M.* θλίψω. comprimere, premere, pestare. 2. affliggere. ճզմել, քամել. 2. տառապեցընել, նեղել. էզմէք, սըքմագ. 2. թասալանտըրմագ, ըզթըրապլարը՝ ուքուպէթլէրէ գօյմագ:

Θλίμμα - ατος (τὸ) scolatura. քամուած բան. սըքըլանթը:

Θλίψις - εως (ἡ) afflizione, oppressione, tristezza. նեղութիւն, տառապանք, տրտմութիւն. թասա, ուքուպէթ, ըզթըրապ, էլէմ:

Θνησείδιος (ὁ, ἡ) } soggetto alla morte, Θνησειμαῖος - α - ον. } mortale. 2. morto di morte naturale (*Λατ.* morticinus). մահկանացու. 2. բնական մահուամբ մեռած. էօլիւմէ գապիլ, էօլիւմլիւ. 2. էճէլի իլէ էօլմիւշ:

Θνήσκω. *M.* θανοῦμαι. morire, perire. մեռնիլ, կորնչիլ. էօլմէք, եօգ օլմագ:

Θνητογαμία - ας (ἡ) matrimonio d'una dea con un mortale. Աստուածուհիի մը մահկանացուի մը հետ կարգուիլը. պիր իլահէնին էօլիւմէ գապիլ ինսան իլէ նիքեահ օլմասը:

Θνητογενής - έος (ὁ, ἡ) nato da' genitori mortali. մահկանացու ծնողքէ ծնած. էօլիւմէ գապիլ ապավէյնտէն տօղմա:

Θνητοειδής - έος (ὁ, ἡ) mortale. մահկանացու. էօլիւմէ գապիլ:

Θνητός - ή - όν. mortale, մահկանացու. էօլիւմլիւ, էօլիւմէ գապիլ:

Θοάζω. *M.* άσω. muoversi, scuotersi con impeto. 2. lanciarsi contro. թափով շարժիլ՝ ցնցիլ. 2. վրան նետուիլ. խըզ իլէ օյնամագ՝ սիլքինմէք. 2. իւզէրինէ աթըլմագ:

Θοίνη - ης (ἡ) festino, banchetto. 2. nutrimento. խրախճանք, կոչունք, ընդունելութիւն, հարկիք. 2. սնունդ. շէնլիք, զիեաֆէթ. 2. ղըտա, եէյէճէք իչէճէք, նաֆագա:

Θοινητήριος (ὁ, ἡ) che appartiene al festino, al banchetto. խրախճանութեան՝ կոչունքի պատկանած. զիեաֆէթէ՝ շէնլիքլէ դայիր:

Θοινητός - ή - ον. che serve di nutrimento. սնուցանելու յարմար. պէսլէյիճի ղըտայը, գօթ բէրքինի թամամ, պէսլէյիճի:

Θολερός - ά - όν. torbido. պղտոր, շփոթ. պուլանըք, քարըշըք:

Θολία - ας (ἡ) parasole, ombrello. հովանոց (արեւու). սայէպան, շէմսիյէ:

Θολοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. torbidare. պղտորել, շփոթել. պուլանտըրմագ, քարըշտըրմագ:

Θολός (ὁ) fango, limo, feccia. 2. inchiostro di seppia. տիղմ, գարշ, մրուր. 2. օձաձկան մելանը. չամուր, պուլանըք, տորթու. 2. մուրէքքէպ պալըղընըն մուրէքքէպի:

Θόλος (ὁ καὶ ἡ) volta, cupola. գմբեթ, կամար. քուպպէ, թաք:

Θολόω - ῶ. *M.* ώσω, torbidare. պղտորել, շփոթել. պուլանտըրմագ, քարըշտըրմագ:

Digitized by Google

Θολώδης-εος (ὁ, ἡ) fangoso, feccioso. տղմոտ՝ մրրոտ. լաճառոտ, դօրթոտ։

Θόλωσις - εως (ἡ) intorbidamento. պղտորելը. պղտորւելը։

Θοὸς - ἡ - όν. veloce, agile, pronto, impetuoso. արագ, շուտ, ուժգին. թեթև, շտապ, շտապ, չեմ։

Θορὸς (ὁ) sperma, seme genitale. սերմ (կենդանեաց). ներմ, ձետ։

Θορυβέω - ῶ. Μ. ήσω. schiamazzare, far tumulto. աղաղակել՝ փաթաւոց ընել. շաշաւուն կարծիք ընել։

Θορυβητικὸς - ἡ - όν. tumultuoso. աղմկալից խռովարար, կարծիքութ։

Θορυβοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. strepitare. փոթորիկ հանել. շաշաւ ընել։

Θορυβοποιὸς (ὁ, ἡ) chi eccita del tumulto, turbolente. աղաղակ խռովութիւն հանող. շաշաւ խառնակ։

Θόρυβος (ὁ) rumore, tumulto, strepito. աղաղակ, աղմուկ, փոթորիկ. շաշաւ, կռիւ։

Θορυβώδης - εος (ὁ, ἡ) tumultuoso, strepitoso. աղմկալից, աղաղակով լի. շաշաւոտ։

Θούρης - ου (ὁ) (κυρ. ἵππος) stallone, copritore, ronzone. մատակ, մատակաձի։

Θοῶς, ἐπίῤ. in fretta, con prescia, velocemente. շուտով, վազվզելով. անխռով, շուտ։

Θρᾶνος (ὁ) scanno, sedia. 2. seggetta. 3. banco. աթոռ, նստարան. 2. աթոռ (ի պէտս կարիքի). 3. նստարան թիակ։

Θρασέως, ἐπίῤ. audacemente. յանդգնաբար.

Θράσος - εος - ους (τὸ) audacia, temerità, tracotanza. յանդգնութիւն, ժպրհութիւն, խիստ համարձակութիւն.

Θρασύγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ) ardito, audace nel parlare. յանդգնութեամբ խօսող.

Θρασυκάρδιος (ὁ, ἡ) ardito, intrepido. սրտոտ, կարիճ.

Θρασύνω. Μ. υνῶ. rendere audace. յանդգնեցնել ժպիրհ ընել. (ἀμτ. ἡ ἑλλ. καὶ μσ.) comportarsi audacemente. յանդգնութեամբ վարուիլ, ժպրհել.

Θρασὺς ἐος (εῖα - ύ) ardito, audace, temerario. 2 magnanimo. 3. sicuro. յանդգն, ժպիրհ, խիստ համարձակ. 2. սրտոտ, կարիճ. 3. ապահով.

Θρασυστομέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare con ardire. յանդգնութեամբ խօսիլ.

Θρασύστομος (ὁ, ἡ) = Θρασύγλωσσος.

Θρασύτης - υτος (ἡ) = Θράσος.

Θραῦσις - εως (ἡ) frazione, rottura. 2. strage. կոտրելը, խորտակելը. 2. կոտորած, հարուած (պատերազմական).

2. (օրինակ)

Θραῦσμα - ατος (τὸ) frammento. բեկոր, կտոր.

Θραυστὸς - ἡ - όν. fragile. բեկանելի, կոտրուող.

Θραύω. Μ. θραυσω. frangere, rompere, fracassare. կոտրել, խորտակել, կտոր կտոր ընել.

Θρεκτικὸς - ἡ - όν. veloce, agile. արագընթաց, շուտ վազող.

Θρεκτὸς - ἡ - όν. (τόπος) dove si può correre. վազելու.

Θρέμμα - ατος (τὸ) tutto ciò che vien nutrito. սնուած բան. (πλθ.) bestiame. անասուններ, հօտ.

Θρεμματοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrire degli animali. անասուններ սնուցանել. հովւութիւն.

Θρεοκάρδιος (ὁ, ἡ) agitato, inquieto, afflitto. սիրտը չփոթ, հանգիստ չունեցող. տրտում.

Θρέπτα (τὰ) (μτγν.) ἀντὶ Θρέπτρα.

Θρεπτὴρ - ῆρος (ὁ) nutritore. սնուցանող.

Θρεπτήρια - ων (τὰ) ricompensa che si dà a colui che ha nutrito, allevato. սնուցիչ.

Θρεπτικὸς - ἡ - όν. che serve di nutrimento, nutritivo. սնուցանող, սնուցանելու.

Θρεπτὸς - ἡ - όν. nutrito. սնած.

Θρέπτρα - ων (τὰ) = Θρεπτήρια.

Θρέψις - εως (ἡ) nutritura, nutrimento. սնուցանելը.

Θρέω καὶ Θρέομαι (Χ. Μ.) gridare, schiamazzare. 2. piangere, lagrimare. գոչել, աղաղակել. 2. լալ, արցունք թափել.

Θρηνέρως - ωτος (ὁ, ἡ) colui che deplora il suo amore. իր սէրը ողբացող.

Θρηνέω - ῶ. Μ. ήσω. deplorare, lamentarsi, gemere. ողբալ, հեծել, կոծել.

Θρηνητικὸς - ἡ - όν. che si abbandona ai gemiti. ողբացող, կոծող, լալագին. — ικῶς, ἐπίῤ.

Θρῆνος (ὁ) gemito, lamentazione. ողբ, հեծութիւն, կոծ.

Θρηνῳδέω - ῶ. Μ. ήσω. deplorare. 2. cantare de' versi lugubri. ողբալ. 2. թաղման.

Θρηνώδης - εος (ὁ, ἡ) flebile, lamentoso. ողբագին, լալագին.

Θρηνῳδία - ας (ἡ) canto lugubre. թաղման ողբալի երգ.

Digitized by Google

Θρηνῳδὸς (ὁ, ἡ) chi recita de' versi lugubri. ողբալի ոտանաւորներ կանչող. մեռելի վրայ երգեցող օգնական:

Θρησκεία (ἡ) religione. կրօն, պաշտօն Աստուծոյ, հաւատ. դին, մէզհէպ:

Θρήσκευμα-ατος (τὸ) azione religiosa. աստուածպաշտական գործ. մէզհէպի դայիր ամէլ:

Θρησκεύσιμος (ὁ, ἡ) appartenente al culto divino. աստուածպաշտութեան պատկանած. ըպատէթի իլահիյէ մինասիպ:

Θρησκευτήριον (τὸ) luogo destinato alle funzioni religiose. կրօնական՝ աստուածպաշտական հանդէսները կատարելու տեղ. ըպատէթի իլահիյէ մինասիպ օլան չինիլմիշ եէրա իպատէթի մահալ:

Θρησκευτὴς-οῦ (ὁ) religioso. աստուածապաշտ, բարեպաշտ. տինտար, ֆագիր:

Θρησκεύω. M. εύσω. eseguire una funzione religiosa. 2. adorare la divinità. կրօնական հանդէս մը կատարել. 2. զԱստուած պաշտել. ըպատէթի իլահիյէ մինասիպ պիր չինիլմիշ օլան եէրա էյլէմէք. 2. Ալլահա տէյին էյլէմէք:

Θρῆσκος (ὁ, ἡ) religioso. 2. superstizioso. աստուածապաշտ. 2. սնահաւատ. տինտար, ֆագիր. 2. պատիլ իմանլը, խուրաֆաթա իւյան օլան:

Θριαμβευτὴς-οῦ (ὁ) trionfante. յաղթական. մանսուր-ու մուզաֆֆէր օլան:

Θριαμβεύω. M. εύσω. trionfare. յաղթանակել. մանսուր-ու մուզաֆֆէր օլմագ, մուզաֆֆէր օլմագ:

Θριαμβικὸς-ή-όν. trionfale. յաղթողական, յաղթականի պատկանած. մանսուր-ու մուզաֆֆէր օլանա մինասիպ:

Θριαμβὶς-ίδος (ἡ) (ἐπίθ.) ἀντὶ Θριαμβική.

Θρίαμβος (ὁ) trionfo. յաղթական հանդէս. զաֆէր, մանսուր-ու մուզաֆֆէր օլմա:

Θρίδαξ-ακος (ἡ) lattuga. հազար. մարուլ:

Θρὶξ-τριχὸς (ἡ) capello, vello. մազ. սաչ, քըլ:

Θρῖον (τὸ) foglia di fico. թզենիի տերեւ. ինճիր եափրաղը:

Θρίος (ὁ) la fune della vela, che si allenta quando il vento è gagliardo. առագաստին չուանը զոր կը թուլցնեն, հովը խիստ ըլլալու ատեն. եէլքէնին իփի, ռիւզկեար շիտտէթլի օլտուղու վագըթ կեվշէտիլիր. մալա:

Θρόμβος (ὁ) grumo. մակարդ արեան կամ կաթին. գանըն խալտը ... քոյու ... տօնմուշ:

Θρονίζω. M. ίσω. metter sul trono, intronizzare. աթոռը նստեցնել. թախթա չըգարմագ:

Θρονίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θρόνος.

Θρονισμὸς (ὁ) intronizzazione. աթոռը նստեցնելը. թախթա չըգարմա:

Θρονιστὴς-οῦ (ὁ) intronizzatore. աթոռը նստեցնող. թախթա չըգարըճը:

Θρόνον (τὸ) fiore, ricamo. ծաղիկ, ասղնագործ նկար. չիչէք, նագըշ իշլէմէ:

Θρονοποιὸς (ὁ) fabbricatore di troni. աթոռ շինող. թախթ եափան:

Θρόνος (ὁ) trono, sedia reale. գահ, թագաւորական աթոռ. թախթ, փատիշահ սէրիրի (συνεκδχ.) regno, imperio. թագաւորութիւն, տէրութիւն. փատիշահլըգ, հիւքիւմէթ:

Θρόνωσις-εως (ἡ) = Θρονισμός.

Θρόος-οῦς (ὁ) tumulto, rumore, clamore. աղաղակ, փախչտոց. շամաթա, գարգաշա:

Θρυαλλὶς-ίδος (ἡ) stoppino, lucignolo. պատրոյգ. ֆիթիլ, գանտիլ ֆիթիլի:

Θρυλλέω-ῶ. M. ήσω. divulgare, pubblicare. հռչակել, հրատարակել. շան էթմէք, իլան էթմէք:

Θρύλλημα-ατος (τὸ) fama. համբաւ. շան:

Θρυλλίζω. M. ίσω. = Θρυλλέω.

Θρύλλος ἢ Θρύλος (ὁ) = Θρόος. susurro. շշնջիւն. ֆըսըլտը:

Θρυπτικὸς-ή-όν. delicato, molle. 2. fragile. փափկասուն. 2. դիւրաբեկ. նազիք. 2. քօլայ քըրըլըր:

Θρυπτικῶς, ἐπίῤ. con delicatezza, mollemente. փափկութեամբ. նազիքլիքլէ, նազիքանէ:

Θρύπτω. M. ύψω. rompere in pezzi. 2. mollificare, snervare. կտոր կտոր ընել, կտրատել. 2. փափկացընել. փարչալամագ, քըրըք տէօքմէք. 2. նազիքլէշտիրմէք:

Θρώσκω. M. θοροῦμαι. lanciarsi, saltare. նետուիլ, ցատկել. ատըլմագ, ֆըրլամագ, սըչրամագ.

Θύα-ας (ἡ) × = Θυΐα.

Θυάζω. M. άσω. infuriarsi. կատղիլ, մոլեգնիլ. տելիրմէք, գուտուրմագ = Βακχεύω.

Θυάω-ῶ. M. άσω. essere in caldo (Λατ. subo). բարբոքիլ ցանկութեամբ. նէֆսի ֆըրթ ատէշլէնիփ գըզմագ:

Θυγάτηρ-τέρος καὶ τρὸς (ἡ) figlia. դուստր, աղջիկ. գըզ, էվլատ:

Θυγατριδῆ (ἡ) la figlia della figlia, la nipote. դստեր դուստր, աղջկան թոռ. գըզըն գըզը, գըզ թօրունու:

Θυγατριδοῦς (ὁ) il figlio della figlia, il nipote. աղջկան զաւակը, մանչ թոռ. գըզըն էվլատը, օղլան թօրունու:

Θυγάτριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θυγάτηρ.

Θυγατρόγαμος (ὁ, ἡ) colui che si sposa la propria figlia. իր աղջկան հետ կարգուող. գըզը իլէ էվլէնէն:

Θυγατρογόνος (ὁ, ἡ) che partorisce delle figlie. աղջիկ ծնանող. գըզ տօղուրան:

Θυγατροθεσία-ας (ἡ) adozione d'una figlia. աղջիկ մը որդեգիր առնելը. պիր գըզ օղուլլուղա գապուլ էթմէ, եան էվլատ տէյու գապուլ էթմէ:

Θυγατροθετέω-ῶ. M. ήσω. adottare una figlia. աղջիկ մը որդեգրել. պիր գըզ եան էվլատ գապուլ էթմէք:

Θυεία-ας (ἡ) mortajo. սանդան. հավան:

Θύελλα-ης (ἡ) tempesta, turbine. մրրիկ, փոթորիկ (հողմոյ). պօրա, քայ, գասըրղա:

Θυελλώδης-εος (ὁ, ἡ) tempestoso. փոթորկով լի. պօրալը, քայլը, գասըրղալը:

Θυηλέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. offrire dei sacrificj sull' altare. խորանը պատարագներ մատուցանել. միհրապտա գուրպանլար սունմագ:

Θυηλὴ (ἡ) sacrificio, le primizie che si offrivano agli Dei. Աստուածներու նուի-

Digitized by Google

[illegible]

Θυηπολέω-ῶ. *M.* ήσω. aver la cura de' sacrificj. 2. sacrificare. [illegible]

Θυηπόλος (ὁ, ἡ) colui che si occupa a' sacrificj. [illegible]

Θυητης-οῦ (ὁ) sacrificatore. [illegible]

Θυητὸς-ὴ-όν. odorifero, fragrante. [illegible]

Θυηφάγος (ὁ, ἡ) colui che mangia i sacrificj. [illegible]

Θυΐα-ας (ἡ) sorta d'albero odorifero. [illegible]

Θυΐσκη-ης (ἡ) incensiere, turibolo. [illegible]

Θύλακος (ὁ) sacco, borsa. [illegible]

Θυλακοφορέω-ῶ. *M.* ήσω. portare un sacco. [illegible]

Θυλακοφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta un sacco. [illegible]

Θύλαξ-ακος (ὁ) = Θύλακος.

Θῦμα-ατος (τὸ) vittima, sacrifizio. [illegible]

Θυμαίνω. *M.* ανῶ. sdegnarsi, adirarsi. [illegible]

Θυμάρης-εος (ὁ, ἡ) = Θυμήρης.

Θυμάρμενος-η-ον. = Θυμήρης.

Θύμβρα-ας (ἡ) timbra (erba). [illegible]

Θυμέλη-ης (ἡ) altare. [illegible]

Θυμηγερέω-ῶ. *M.* ήσω. raccogliere le sue forze, rianimarsi. [illegible]

Θυμηδέω-ῶ. *M.* ήσω. contentarsi, essere d'animo ilaro, rallegrarsi. [illegible]

Θυμηδὴς-έος (ὁ, ἡ) giocondo, contento. [illegible]

Θυμηδία-ας (ἡ) giocondità, piacere, contentezza. [illegible]

Θυμηρέω-ῶ. *M.* ήσω. contentarsi, rallegrarsi. [illegible]

Θυμήρης-εος (ὁ, ἡ) grato, aggradevole, giocondo, piacevole. [illegible]

Θυμιάζω. *M.* άσω. = Θυμιάω.

Θυμίαμα-ατος (τὸ) incenso, timiama, libamina, profumi. [illegible]

Θυμιατήριον (τὸ) incensiere, turibolo. [illegible]

Θυμιατικὸς-ή-όν. che esala un vapore odorifero. [illegible]

Θυμιατὸς-ὴ-όν. profumato. [illegible]

Θυμιάω-ῶ. *M.* άσω. profumare. [illegible]

Θυμικὸς-ὴ-όν. pieno di collera, collerico. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Θύμινος-η-ον. fatto di timo. [illegible]

Θύμιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θύμος. 2. smilace, spinosa (erba). [illegible]

Θυμίτης-ου (ὁ) condito, fatto con timo. [illegible]

Θυμοβαρὴς-έος (ὁ, ἡ) aggravato nel cuore, tristo, afflitto. [illegible]

Θυμοβόρος (ὁ, ἡ) che divora il cuore. [illegible]

Θυμοδακὴς-έος (ὁ, ἡ) che fa una viva impressione nel cuore, piccante. [illegible]

Θυμοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) pieno di collera, collerico. [illegible] — ειδῶς, ἐπίῤ.

Θυμολέαινα-ας (ἡ) θηλ. τοῦ

Θυμολέων-οντος (ὁ) che ha un cuore di leone. [illegible]

Θυμολιπὴς-έος (ὁ, ἡ) languido. [illegible]

Θυμομαχέω-ῶ. *M.* ήσω. combattere con anima. [illegible]

Θυμομαχία-ας (ἡ) combattimento animoso. [illegible]

Θυμὸς (ὁ) animo, cuore. 2. sdegno, collera. [illegible]

Θύμος (ὁ) timo (pianta odorifera). [illegible]

Θυμοσοφέω-ῶ. *M.* ήσω. instruirsi da se. [illegible]

Θυμοσοφικὸς-ὴ-όν. proprio ad un uomo istruito da se. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Θυμόσοφος (ὁ, ἡ) instruito da se, di natura sapiente. [illegible]

Θυμοφθορέω-ῶ. *M.* ήσω. divorarsi il cuore. [illegible]

Digitized by Google

Θυμοφθόρος (ὁ, ἡ) mortale. [illegible]

Θυμόω-ῶ. Μ. ώσω. irritare. [illegible]

Θυμώδης-εος (ὁ, ἡ) iracondo, sdegnoso. [illegible]

Θύμωμα-ατος (τὸ) impeto di collera. [illegible]

Θυνέω-ῶ. Μ. ήσω. × ἀντὶ Θύνω.

Θυννάζω. Μ. άσω. colpire il tonno colla fiocina. [illegible]

Θυννευτικὸς-ἡ-όν. che appartiene alla pesca dei tonni. [illegible]

Θυννεύω. Μ. εύσω. pescare i tonni. [illegible]

Θύννη (ἡ) tonna. [illegible]

Θυννοθήρας-ου (ὁ) pescatore dei tonni. [illegible]

Θύννος (ὁ) tonno (pesca). [illegible]

Θυννοσκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. spiare, osservare il tonno. [illegible]

Θυννοσκόπος (ὁ, ἡ) colui che spia il tonno per colpirlo colla fiocina. [illegible]

Θυννώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al tonno. [illegible]

Θύνω. Μ. Θυνῶ. precipitarsi, gettarsi con furore, lanciarsi con impeto. [illegible]

Θυοδόκος (ὁ, ἡ) che riceve i profumi. [illegible]

Θύον (τὸ) ciò che si sacrifica agli Dei. 2. incenso, profumo. [illegible] 2. [illegible] 3. = Θυΐα.

Θύος-εος-ους (τὸ) vittima, sacrifizio. 2. profumo, incenso (Λατ. thus). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θυοσκόος (ὁ, ἡ) = Θυηπόλος.

Θυοσκόπος (ὁ, ἡ) aruspice. [illegible]

Θυόω-ῶ. Μ. ώσω. profumare. [illegible]

Θύρα-ας (ἡ) porta. 2. porta reale, aula. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θύραζε, ἐπίῤ. fuori della porta, fuori. [illegible]

Θύραθεν, ἐπίῤ. dalla porta, di fuori. [illegible]

Θυραῖος-α καὶ ος-ον. assente, straniero. [illegible]

Θυρανοίξια (τὰ) apertura della porta. [illegible]

Θυραυλέω-ῶ. Μ. ήσω. stare o dimorare fuori di casa. 2. aspettare fuori della porta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θυραυλία (ἡ) dimora, aspettazione alla porta. [illegible]

Θυραυλικὸς-ἡ-όν. che si fa fuori della casa. [illegible]

Θύραυλος (ὁ, ἡ) chi stà fuori di casa. [illegible]

Θυρέασπις-ιδος (ἡ) specie di scudo. [illegible]

Θυρεοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di scudo. [illegible]

Θυρεὸς (ὁ) specie di scudo, rotella. 2. pietra grande per serrar la porta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θυρεοφόρος (ὁ, ἡ) armato di scudo. [illegible]

Θύρετρον (τὸ) = Θύρα.

Θύρηφι, ἐπίῤ. alla porta. [illegible]

Θυρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θύρα.

Θύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θύρα.

Θυρὶς-ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Θύρα. 2. finestra. [illegible]

Θυροκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. bussare la porta. [illegible]

Θυροκοπία-ας (ἡ) il bussare la porta. [illegible]

Θυροκοπικὸς-ἡ-όν. che suole andar a bussare le altrui porte. [illegible]

Θυροκόπος (ὁ, ἡ) colui che bussa le porte altrui. 2. mendico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θυροπηγία-ας (ἡ) fabbrica di porte. [illegible]

Θυροποιὸς (ὁ) fabbricatore di porte. [illegible]

Θυρόω-ῶ. Μ. ώσω. metter de' battitoj alla porta. 2. apprire delle porte in

Digitized by Google

[illegible]

Θυηπολέω - ῶ. *M.* ήσω. aver la cura de' sacrificj. 2. sacrificare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θυηπόλος (ὁ, ἡ) colui che si occupa a' sacrificj. [illegible]

Θυητης - οῦ (ὁ) sacrificatore. [illegible]

Θυητὸς - ἡ - όν. odorifero, fragrante. [illegible]

Θυηφάγος (ὁ, ἡ) colui che mangia i sacrificj. [illegible]

Θυΐα - ας (ἡ) sorta d'albero odorifero. [illegible]

Θυΐσκη - ης (ἡ) incensiere, turibolo. [illegible]

Θύλακος (ὁ) sacco, borsa. [illegible]

Θυλακοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare un sacco. [illegible]

Θυλακοφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta un sacco. [illegible]

Θύλαξ - ακος (ὁ) = Θύλακος.

Θῦμα - ατος (τὸ) vittima, sacrifizio. [illegible]

Θυμαίνω. *M.* ανῶ. sdegnarsi, adirarsi. [illegible]

Θυμάρης - εος (ὁ, ἡ) = Θυμήρης.

Θυμάρμενος - η - ον. = Θυμήρης.

Θύμβρα - ας (ἡ) timbra (erba). [illegible]

Θυμέλη - ης (ἡ) altare. [illegible]

Θυμηγερέω - ῶ. *M.* ήσω. raccogliere le sue forze, rianimarsi. [illegible]

Θυμηδέω - ῶ. *M.* ήσω. contentarsi, essere d'animo ilaro, rallegrarsi. [illegible]

Θυμηδὴς - έος (ὁ, ἡ) giocondo, contento. [illegible]

Θυμηδία - ας (ἡ) giocondità, piacere, contentezza. [illegible]

Θυμηρέω - ῶ. *M.* ήσω. contentarsi, rallegrarsi. [illegible]

Θυμήρης - εος (ὁ, ἡ) grato, aggradevole, giocondo, piacevole. [illegible]

Θυμιάζω. *M.* άσω. = Θυμιάω.

Θυμίαμα - ατος (τὸ) incenso, timiama, libamina, profumi. [illegible]

Θυμιατήριον (τὸ) incensiere, turibolo. [illegible]

Θυμιατικὸς - ἡ - όν. che esala un vapore odorifero. [illegible]

Θυμιατὸς - ἡ - όν. profumato. [illegible]

Θυμιάω - ῶ. *M.* άσω. profumare. [illegible]

Θυμικὸς - ἡ - όν. pieno di collera, collerico. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Θύμινος - η - ον. fatto di timo. [illegible]

Θύμιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θύμος. 2. smilace, spinosa (erba). [illegible]

Θυμίτης - ου (ὁ) condito, fatto con timo. [illegible]

Θυμοβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) aggravato nel cuore, tristo, afflitto. [illegible]

Θυμοβόρος (ὁ, ἡ) che divora il cuore. [illegible]

Θυμοδακὴς - έος (ὁ, ἡ) che fa una viva impressione nel cuore, piccante. [illegible]

Θυμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di collera, collerico. [illegible] — ειδῶς, ἐπίῤ.

Θυμολέαινα - ας (ἡ) θηλ. τοῦ

Θυμολέων - οντος (ὁ) che ha un cuore di leone. [illegible]

Θυμολιπὴς - έος (ὁ, ἡ) languido. [illegible]

Θυμομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere con anima. [illegible]

Θυμομαχία - ας (ἡ) combattimento animoso. [illegible]

Θυμὸς (ὁ) animo, cuore. 2. sdegno, collera. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θύμος (ὁ) timo (pianta odorifera). [illegible]

Θυμοσοφέω - ῶ. *M.* ήσω. instruirsi da se. [illegible]

Θυμοσοφικὸς - ἡ - όν. proprio ad un uomo istruito da se. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Θυμόσοφος (ὁ, ἡ) instruito da se, di natura sapiente. [illegible]

Θυμοφθορέω - ῶ. *M.* ήσω. divorarsi il cuore. [illegible]

Digitized by Google

Θυμοφθόρος (ὁ, ἡ) mortale. [illegible]

Θυμόω-ῶ. *M*. *ώσω*. irritare. [illegible]

Θυμώδης-εος (ὁ, ἡ) iracondo, sdegnoso. [illegible]

Θύμωμα-ατος (τὸ) impeto di collera. [illegible]

Θυνέω-ῶ. *M*. *ήσω*. × *ἀντὶ Θύνω*.

Θυννάζω. *M*. *άσω*. colpire il tonno colla fiocina. [illegible]

Θυννευτικὸς-ὴ-όν. che appartiene alla pesca dei tonni. [illegible]

Θυννεύω. *M*. *εύσω*. pescare i tonni. [illegible]

Θύννη (ἡ) tonna. [illegible]

Θυννοθήρας-ου (ἡ) pescatore dei tonni. [illegible]

Θύννος (ὁ) tonno (pesca). [illegible]

Θυννοσκοπέω-ῶ. *M*. *ήσω*. spiare, osservare il tonno. [illegible]

Θυννοσκόπος (ὁ, ἡ) colui che spia il tonno per colpirlo colla fiocina. [illegible]

Θυννώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al tonno. [illegible]

Θύνω. *M*. *θυνῶ*. precipitarsi, gettarsi con furore, lanciarsi con impeto. [illegible]

Θυοδόκος (ὁ, ἡ) che riceve i profumi. [illegible]

Θύον (τὸ) ciò che si sacrifica agli Dei. 2. incenso, profumo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Θυΐα*.

Θύος-εος-ους (τὸ) vittima, sacrifizio. 2. profumo, incenso (*Λατ*. thus). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θυοσκόος (ὁ, ἡ) = *Θυηπόλος*.

Θυοσκόπος (ὁ, ἡ) aruspice. [illegible]

Θυόω-ῶ. *M*. *ώσω*. profumare. [illegible]

Θύρα-ας (ἡ) porta. 2. porta reale, aula. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θύραζε, *ἐπίῤ*. fuori della porta, fuori. [illegible]

Θύραθεν, *ἐπίῤ*. dalla porta, di fuori. [illegible]

Θυραῖος-α καὶ ος-ον. assente, straniero. [illegible]

Θυρανοίξια (τὰ) apertura della porta. [illegible]

Θυραυλέω-ῶ. *M*. *ήσω*. stare o dimorare fuori di casa. 2. aspettare fuori della porta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θυραυλία (ἡ) dimora, aspettazione alla porta. [illegible]

Θυραυλικὸς-ὴ-όν. che si fa fuori della casa. [illegible]

Θύραυλος (ὁ, ἡ) chi stà fuori di casa. [illegible]

Θυρέασπις-ιδος (ἡ) specie di scudo. [illegible]

Θυρεοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di scudo. [illegible]

Θυρεὸς (ὁ) specie di scudo, rotella. 2. pietra grande per serrar la porta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θυρεοφόρος (ὁ, ἡ) armato di scudo. [illegible]

Θύρετρον (τὸ) = *Θύρα*.

Θύρηφι, *ἐπίῤ*. alla porta. [illegible]

Θυρίδιον (τὸ) *ὑποκορ*. *τ*. *Θύρα*.

Θύριον (τὸ) *ὑποκορ*. *τ*. *Θύρα*.

Θυρὶς-ίδος (ἡ) *ὑποκορ*. *τ*. *Θύρα*. 2. finestra. [illegible]

Θυροκοπέω-ῶ. *M*. *ήσω*. bussare la porta. [illegible]

Θυροκοπία-ας (ἡ) il bussare la porta. [illegible]

Θυροκοπικὸς-ὴ-όν. che suole andar a bussare le altrui porte. [illegible]

Θυροκόπος (ὁ, ἡ) colui che bussa le porte altrui. 2. mendico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θυροπηγία-ας (ἡ) fabbrica di porte. [illegible]

Θυροποιὸς (ὁ) fabbricatore di porte. [illegible]

Θυρόω-ῶ. *M*. *ώσω*. metter de' battitoj alla porta. 2. apprire delle porte in

Digitized by Google

una casa. [illegible]

Θύρσος (ὁ) tirso (bastone attorniato di pampano, e d'ellera che tenevano i baccanti, quando celebravano le feste di Bacco). [illegible]

Θυρσοφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta in mano il tirso. [illegible]

Θυρών - ῶνος (ὁ) il cortile della casa. [illegible]

Θυρωρεῖον (τὸ) la stanza del portiere. [illegible]

Θυρωρός (ὁ, ἡ) portiere. [illegible]

Θύσανος (ὁ) frangia. [illegible]

Θυσανώδης - εος (ὁ, ἡ) ornato di frangie, frangiato. [illegible]

Θύσθλον (τὸ) (κυρ. ὡς τὸ πλθ) le torcie che tenevano i sacerdoti di Bacco. [illegible]

Θυσία - ας (ἡ) sacrifizio, vittima. [illegible]

Θυσιάζω. M. άσω. sacrificare, immolare. [illegible]

Θυσίασμα - ατος (τὸ) vittima. [illegible]

Θυσιαστήριον (τὸ) altare. [illegible]

Θύσιμος (ὁ, ἡ) che serve di vittima. [illegible]

Θύω. M. θύσω. sacrificare, immolare. 2. correre velocemente. [illegible]

Θυώδης - εος (ὁ, ἡ) odorifero, profumato. [illegible]

Θύωμα - ατος (τὸ) odore, profumo. [illegible]

Θυωρὶς - ίδος (ἡ) la sacra tavola del sacrifizio. [illegible]

Θυωρίτης - ου (ὁ) colui che serve alla sacra tavola delle vittime. [illegible]

Θυωρός (ἡ) la sacra tavola, su cui si mettevano le parti delle vittime destinate agli Dei. 2. altare. 3. banco. [illegible] 3. [illegible]

Θῶ - θῆς - θῇ. ἀόρ. β'. τῆς ὑποτ. τ. Τίθημι.

Θῶκος (ὁ) trono, sedia. 2. assemblea. [illegible]

Θωμός (ὁ) mucchio, bica. [illegible]

Θωπεία (ἡ) adulazione. [illegible]

Θώπευμα - ατος (τὸ) adulazione. [illegible]

Θωπευτικός - ἡ - όν. adulatore. [illegible] — κῶς, ἐπίῤ.

Θωπεύω. M. εύσω. adulare, carezzare. [illegible]

Θωπικός - ἡ - όν. = Θωπευτικός.

Θωρακεῖον (τὸ) parapetto. 2. la gaggia della nave. [illegible]

Θωρακίζω. M. ίσω. armare di corazza. [illegible]

Θωράκιον (τὸ) piccola corazza. [illegible]

Θωρακισμός (ὁ) l'azione di armare di corazza. [illegible]

Θωρακίτης - ου (ὁ) armato di corazza. [illegible]

Θωρακομάχος (ὁ, ἡ) chi combatte armato di corazza. [illegible]

Θωρακοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di corazze, corazzajo. [illegible]

Θωρακοφόρος (ὁ, ἡ) armato, vestito di corazza. [illegible]

Θώραξ - ακος (ὁ) corazza, usbergo. 2. petto, torace. 3. busto. [illegible]

Θωρηκτής - οῦ (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Θωρακίτης.

Θωρηκτός - ἡ - όν. armato di corazza. [illegible]

Θώρηξ - ηκος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Θώραξ.

Θώρηξις - ιος (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Θωρακισμός.

Θὼς - θωὸς (ὁ) tasso. [illegible]

Θώσσομαι. M. θωχθήσομαι. imbriacarsi. [illegible]

Θωῦμα ἢ θωῦμα (τὸ) Ἰων. ἀντὶ Θαῦμα.

Θωϋμάζω. M. άσω. Ἰων. ἀντὶ Θαυμάζω.

Θωϋτός - ἡ - όν. Ἰων. ἀντὶ Θαυμαστός.

Θὼψ - θωπὸς (ὁ, ἡ) adulatore. 2. ingannatore. [illegible] (ἐπιθτκ.) fallace, adulatorio. [illegible]

Digitized by Google

Ι.

Ι, ι, ἰῶτα (τὸ) (ἄκλ.) Jota. Nona lettera dell' Alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (ί) significa dieci o decimo, e coll' accento al di sotto (͵ι) significa dieci mila. [illegible] (ί) [illegible] (͵ι) [illegible] 10,000.

Ἰὰ-ᾶς (ἡ) voce, schiamazzo, clamore. [illegible]

Ἰάζω. *M.* άσω. imitare il dialetto Jonico. [illegible]

Ἰαίνω. *M.* ανῶ. riscaldare. 2. guarire. 3. mollificare. 4. rallegrare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἴακχος (ὁ) Bacco. 2. statua o inno di Bacco. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἰαλεμίζω. *M.* ίσω. deplorare, ululare. [illegible]

Ἰάλεμος (ὁ) gemito, deplorazione. 2. (ἐπιθετ.) tristo, infelice. 3. freddo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἰαλεμώδης - εος (ὁ, ἡ) freddo. [illegible]

Ἰάλλω. *M.* αλῶ. lanciare, gettare. [illegible]

Ἴαμα - ατος (τὸ) medicamento. [illegible]

Ἰαμβειογράφος (ὁ, ἡ) compositore di versi giambici. [illegible]

Ἰαμβεῖον (τὸ) canto, verso iambico. [illegible]

Ἰάμβειος (ὁ, ἡ) giambico, ch' è in versi giambici [illegible]

Ἰαμβίζω. *M.* ίσω. comporre delle satire in versi giambici. [illegible]

Ἰαμβικὸς - ὴ - όν. giambico. [illegible]

Ἰαμβογράφος (ὁ, ἡ) = Ἰαμβειογραφος.

Ἰαμβοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile all' iambo. [illegible]

Ἰαμβοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. comporre de' giambi. [illegible]

Ἰαμβοποιὸς (ὁ, ἡ) compositore di giambi. [illegible]

Ἴαμβος (ὁ) giambo (piede metrico di cui la prima sillaba è lunga, e l'altra breve). [illegible]

Ἰαμβώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ἰαμβοειδής.

Ἴαμνοι (οἱ) luoghi erbosi e adacquati, palude. [illegible]

Ἰάνθινος (ὁ, ἡ) violetto. [illegible]

Ἴανθον (τὸ) il fiore e il colore della viola. [illegible]

Ἰάομαι - ῶμαι. *M.* άσομαι. guarire. [illegible]

Ἰάπτω. *M.* άψω. gettare, lanciare. [illegible]

Ἰάπυξ - υγος (ὁ) ponente (vento). [illegible]

Ἰάσιμος (ὁ, ἡ) curabile, che può guarire. [illegible]

Ἴασις - εως (ἡ) guarimento. [illegible]

Ἰασιώνη - ης (ἡ) vilucchio (erba). [illegible]

Ἰασμέλαιον (τὸ) olio di gelsomino. [illegible]

Ἰασπίζω. *M.* ίσω. aver il color del diaspro. [illegible]

Ἴασπις - ιδος (ἡ) diastro (pietra preziosa). [illegible]

Ἰατὴρ - ῆρος (ὁ) medico. [illegible]

Ἰατορία (ἡ) medicina, arte medica. [illegible]

Ἰατὸς - ὴ - όν. = Ἰάσιμος.

Ἰατραλείπτης - ου (ὁ) medico, che guarisce con delle fregagioni e unguenta. [illegible]

Ἰατραλειπτικὴ - ῆς (ἡ) l'arte di guarire con delle fregagioni e unguenta. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Θηλυτοκία-ας (ἡ) il parto d'un infante del sesso femminile. [illegible]

Θηλυτόκος (ὁ, ἡ) che dà alla luce un infante del sesso femminile. [illegible]

Θηλυφανής-έος (ὁ, ἡ) simile ad una femmina. [illegible]

Θηλυφόνος (ὁ, ἡ) uccisore delle femmine, degli animali del sesso feminile. [illegible]

Θηλύφρων-ονος (ὁ, ἡ) chi ha sentimenti da donna, codardo. [illegible]

Θηλύφωνος (ὁ, ἡ) chi ha la voce da donna. [illegible]

Θημολογέω-ῶ. Μ. ήσω. ammucchiare, abbicare. [illegible]

Θημών-ῶνος (ὁ) mucchio, bica. [illegible]

Θημωνία-ας (ἡ) = Θημών.

Θήρ-θηρός (ὁ, ἡ) bestia feroce, fiera, belva. 2. leone. 3. mostro. [illegible]

Θήρα (ἡ) caccia. 2. luogo adattato alla caccia. [illegible]

Θήραμα-ατος (τὸ) ciò che fù preso alla caccia. [illegible]

Θηραρχία-ας (ἡ) custodia, comando sopra gli animali selvaggi. [illegible]

Θήραρχος (ὁ) custode degli animali selvaggi. [illegible]

Θηράσιμος (ὁ, ἡ) (luogo) in cui si può cacciare. 2. che si può prendere alla caccia (animale.) [illegible]

Θηρατής-οῦ (ὁ) cacciatore. [illegible]

Θηρατὸς-ή-όν. che si può cacciare. [illegible]

Θήρατρον (τὸ) instrumento di caccia, rete, laccio. [illegible]

Θηράτωρ-ορος (ὁ) = Θηρατής.

Θηράω-ῶ καὶ θηράομαι-ῶμαι. Μ. άσω-άσομαι. cacciare. 2. ricercare. [illegible]

Θήρειος (ὁ, ἡ) proprio alle bestie selvaggie. [illegible]

Θήρευμα-ατος (τὸ) = Θήραμα. cacciagione. [illegible]

Θηρεύσιμος (ὁ, ἡ) = Θηράσιμος.

Θήρευσις-εως (ἡ) il cacciare, caccia. [illegible]

Θηρευτής-οῦ (ὁ) cacciatore. [illegible]

Θηρευτὸς-ή-όν. = Θηρατός.

Θηρεύω. Μ. εύσω. καὶ

Θηρέω-ῶ. Μ. ήσω. = Θηράω.

Θηρίμαχος (ὁ, ἡ) chi combatte contro le belve. [illegible]

Θηριοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di fiere. [illegible]

Θηριομαχέω-ῶ. Μ. ήσω. combattere colle fiere. [illegible]

Θηριομάχης-ου (ὁ) = Θηριομάχος.

Θηριομαχία-ας (ἡ) combattimento di fiere. [illegible]

Θηριομάχος (ὁ) = Θηρίμαχος.

Θηριόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la figura di bestia. [illegible]

Θηρίον (τὸ) fiera, bestia feroce, belva. 2. lombrico. [illegible] 2. [illegible] 3. = Θηρίωμα.

Θηριοτροφεῖον (τὸ) parco. [illegible]

Θηριοτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce le fiere. [illegible]

Θηριόω-ῶ. Μ. ώσω. trasformare in fiera. [illegible]

Θηριώδης-εος (ὁ, ἡ) brutale, feroce, bestiale. [illegible]

Θηριωδία-ας (ἡ) brutalità, ferocità, bestialità. [illegible]

Θηριωδῶς, ἐπίῤ. brutalmente, ferocemente. [illegible]

Θηρίωμα-ατος (τὸ) ulcera maligna, cancrenata. [illegible]

Θηρίωσις-εως (ἡ) trasformazione in bestia feroce, inferocimento. [illegible]

Θηρόθυμος (ὁ, ἡ) fiero, feroce. [illegible]

Θηροκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore delle fiere. [illegible]

Θηρομαχία-ας (ἡ) = Θηριομαχία.

Θής-ητός (ὁ) θηλ. Θῆσσα. lavoratore. [illegible]

Θησαυρίζω. Μ. ίσω. ammucchiare de' tesori. [illegible]

Θησαύρισμα-ατος (τὸ) ciò che si è ripo-

Digitized by Google

sto nei tesori. գանձը ժողովելով բան. խազինէյէ ճէմ օլունան նէսնէ:

Θησαυρισμός (ὁ) l'ammucchiare de' tesori. գանձելը. խազինէլէմէք:

Θησαυριστής-οῦ (ὁ) colui che accumula de' tesori. գանձող. խազինէ էդէն, խազինէլէյէն:

Θησαυροποιέω-ῶ. *M.* ήσω. = Θησαυρίζω.

Θησαυρός (ὁ) tesoro. գանձ. խազինէ, կէնճ:

Θησαυροφυλακέω-ῶ. *M.* ήσω. esser tesoriere. գանձապետ ըլլալ. խազինէտար՝ կէնճտար օլմագ:

Θησαυροφυλάκιον (τὸ) tesoreria. գանձարան, գանձատուն. խազինէ:

Θησαυροφύλαξ-ακος (ὁ) tesoriere. գանձապետ. խազինէտար, կէնճտար:

Θησειόω-ῶ. *M.* ήσω. desiderar di mettere. դնելու փափաքիլ. գօյմայը արզուլէմէք:

Θῆσσα (ἡ) θηλ. τ. Θής.

Θητεύω. *M.* εύσω. lavorare dietro una paga. վարձքով բանիլ. էճր՝ կիւնտէլիք իլէ իշլէմէք:

Θητικός-ή-όν. proprio ai lavoratori. վարձկաններու՝ բանուորներու պատկանած. էճիրլէրէ՝ կիւնտէլիքճիլէրէ մախսուսդըր:

Θιασάρχης-ου (ὁ) il capo d'una banda d'uomini, che celebrano la festa di qualche Dio. Մէկ Աստուծոյ մը տօնախմբութիւնը կատարող մարդկանց բազմութեան պարագլուխ. պիր իլահէյին շէնլիքինի իճրա էդէն խալքըն պաշըպուղու՝ նազըրը կէօզէդիճի:

Θιασεύω. *M.* εύσω. celebrare le feste di qualche Dio, festeggiare. Աստուծոյ մը տօնը կատարել, տօնախմբութիւն ընել. պիր իլահէյին շէնլիքինի իճրա էթմէք, պայրամ թութմագ:

Θίασος (ὁ) banda d'uomini celebranti la festa di qualche Dio. 2. ballo, danza. Աստուծոյ մը տօնը կատարող մարդկանց խումբ. 2. կաքաւ, պար. պիր իլահէյին շէնլիքինի իճրա էդէն խալք. 2. րագս, հօրա:

Θιασών-ῶνος (ὁ) luogo ove si raduna la gente per festeggiare. (Աստուծոյ մը) տօնը կատարելու համար ժողովվելու տեղ. (պիր իլահէյին) շէնլիքինի իճրա էթմէք իչին ճէմ օլունաճագ մահալ:

Θιασώτης (ὁ) compagno, partecipe d'un banchetto. 2. seguace, discepolo. ընդունելութեան մը հաղորդ. 2. հետեւորդ, աշակերտ. պիր զիաֆէթտէ պուլունան. 2. թապիէ, շակիրտ:

Θιγγάνω. *M.* θίξω. tastare, toccare. 2. essere partecipe. դպչիլ, շօշափել. 2. հաղորդ ըլլալ. դօգունմագ, էլլէ էթմէք. 2. փայտար՝ իշթիրաք օլմագ:

Θὶν-ἡ Θίς-Θινός (ὁ ἢ ἡ) mucchio, bica. դէզ, կոյտ. յըղըն, յըղընթը:

Θλάσις-εως (ἡ) contusione. ճզմուիլը, տրորուելով կոտրուիլը. էզիլիշ, էզիլմէք եարալը եարա օլմա, էզըլմա:

Θλαστός-ή-όν. ammaccato, contuso. ճզմուած, ճմլած, տրորուած. էզիլմիշ:

Θλάω-ῶ. *M.* άσω. schiacciare, frangere, rompere, ammaccare. կոտրել, ճզմել, կոտրատել. էզմէք, գըրմագ, գըրըբ պարչալամագ:

Θλιβερός-ά-όν. afflittivo. նեղացընող, վշտագնիչ. էզիյէթ՝ գէտէր վէրէն:

Θλιβίας-ου (ὁ) eunuco, castrato. կըրտած. հատած, խայէլէրի էզիլմիշ:

Θλίβω. *M.* θλίψω. comprimere, premere, pestare. 2. affliggere. ճզմել, քամել. 2. տրտմեցընել, նեղել. էզմէք, գըսմագ. 2. թասալանտըրմագ, էզիյէթլէրէ՝ գէտէրլէրէ գօյմագ:

Θλίμμα-ατος (τὸ) scolatura. քամուած բան. սըգընթը:

Θλίψις-εως (ἡ) afflizione, oppressione, tristezza. նեղութիւն, տառապանք, տրտմութիւն. թասա, գէտէր, էզիյէթ, էլէմ:

Θνησείδιος (ὁ, ἡ) } soggetto alla morte,
Θνησειμαῖος-α-ον. } mortale. 2. morto di morte naturale (*Λατ.* morticinus). մահկանացու. 2. բնական մահուամբ մեռած. էօլիւմէ գապիլ, էօլիւմլիւ. 2. էճէլի իլէ էօլմիւշ:

Θνήσκω. *M.* θανοῦμαι. morire, perire. մեռնիլ, կորսուիլ. էօլմէք, յօգ օլմագ:

Θνητογαμία-ας (ἡ) matrimonio d'una dea con un mortale. Աստուածուհիի մը մահկանացուի մը հետ կարգուիլը. պիր իլահէյի էօլիւմէ գապիլ պիր ատամ իլէ նիքեահ օլմասը:

Θνητογενής-έος (ὁ, ἡ) nato da' genitori mortali. մահկանացու ծնողքէ ծնած. էօլիւմէ գապիլ անաղան դօղմա:

Θνητοειδής-έος (ὁ, ἡ) mortale. մահկանացու. էօլիւմէ գապիլ:

Θνητός-ή-όν. mortale, մահկանացու. էօլիւմլիւ, էօլիւմէ գապիլ:

Θοάζω. *M.* άσω. muoversi, scuotersi con impeto. 2. lanciarsi contro. թափով շարժիլ՝ ցնցիլ. 2. վրան նետուիլ. հըզ իլէ տէպրէնմէք՝ սիլքինմէք. 2. իւզէրինէ աթըլմագ:

Θοίνη-ης (ἡ) festino, banchetto. 2. nutrimento. խրախճանք, կոչունք, ընդունելութիւն, հացկերոյթ. 2. սնունդ. զիաֆէթ, ճէմիյէթ. 2. դադա, եէյէճէք իչէճէք, նաֆագա:

Θοινητήριος (ὁ, ἡ) che appartiene al festino, al banchetto. խրախճանութեան՝ կոչունքի պատկանած. ճէմիյէթէ՝ զիաֆէթէ տայիր:

Θοινητός-ή-όν. che serve di nutrimento. սնուցանելու յարմար. պէսլէյիճի օլան, դադա եէրինէ թութուլան, պէսլէյէն:

Θολερός-ά-όν. torbido. պղտոր, շփոթ. պուլանըգ, գարըշըգ:

Θολία-ας (ἡ) parasole, ombrello. հովանոց (արեւու). սայվան, շէմսիյէ:

Θολοποιέω-ῶ. *M.* ήσω. torbidare. պղտորել, շփոթել. պուլանտըրմագ, գարըշտըրմագ:

Θολός (ὁ) fango, limo, feccia. 2. inchiostro di seppia. տիղմ, ցեխ, մրուր. 2. ծովու ձկան մելանը. չամուր, պուլաշըգ, թորթու. 2. մուրէքքէպ պալըղըն մուրէքքէպի:

Θόλος (ὁ καὶ ἡ) volta, cupola. գմբէթ, կամար. գուպպէ, քէմէր:

Θολόω-ῶ. *M.* ώσω. torbidare. պղտորել, շփոթել. պուլանտըրմագ, գարըշտըրմագ:

Digitized by Google

Θολώδης-έος (ὁ, ἡ) fangoso, feccioso. [illegible]

Θόλωσις-εως (ἡ) intorbidamento. [illegible]

Θοὸς-ή-όν. veloce, agile, pronto, impetuoso. [illegible]

Θορὸς (ὁ) sperma, seme genitale. [illegible]

Θορυβέω-ῶ. M. ήσω. schiamazzare, far tumulto. [illegible]

Θορυβητικὸς-ή-όν. tumultuoso. [illegible]

Θορυβοποιέω-ῶ. M. ήσω. strepitare. [illegible]

Θορυβοποιὸς (ὁ, ἡ) chi eccita del tumulto, turbolente. [illegible]

Θόρυβος (ὁ) rumore, tumulto, strepito. [illegible]

Θορυβώδης-εος (ὁ, ἡ) tumultuoso, strepitoso. [illegible]

Θούρης-ου (ὁ) (κυρ. ἵππος) stallone, copritore, ronzone. [illegible]

Θοῶς, ἐπίῤ. in fretta, con prescia, velocemente. [illegible]

Θρᾶνος (ὁ) scanno, sedia. 2. seggetta. 3. banco. [illegible]

Θρασέως, ἐπίῤ. audacemente. [illegible]

Θράσος-εος-ους (τὸ) audacia, temerità, tracotanza. [illegible]

Θρασύγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ) ardito, audace nel parlare. [illegible]

Θρασυκάρδιος (ὁ, ἡ) ardito, intrepido. [illegible]

Θρασύνω. M. υνῶ. rendere audace. [illegible] (ἀμτ. ἤ ἐλλ. καὶ μσ.) comportarsi audacemente. [illegible]

Θρασὺς έος (εῖα-ύ) ardito, audace, temerario. 2 magnanimo. 3. sicuro. [illegible]

Θρασυστομέω-ῶ. M. ήσω. parlare con ardire. [illegible]

Θρασύστομος (ὁ, ἡ) = Θρασύγλωσσος.

Θρασύτης-υτος (ἡ) = Θράσος.

Θραῦσις-εως (ἡ) frazione, rottura. 2. strage. [illegible]

Θραῦσμα-ατος (τὸ) frammento. [illegible]

Θραυστὸς-ή-όν. fragile. [illegible]

Θραύω. M. θραυσω. frangere, rompere, fracassare. [illegible]

Θρεκτικὸς-ή-όν. veloce, agile. [illegible]

Θρεκτὸς-ή-όν. (τόπος) dove si può correre. [illegible]

Θρέμμα-ατος (τὸ) tutto ciò che vien nutrito. [illegible] (πλθ.) bestiame. [illegible]

Θρεμματοτροφέω-ῶ. M. ήσω. nutrire degli animali. [illegible]

Θρεοκάρδιος (ὁ, ἡ) agitato, inquieto, afflitto. [illegible]

Θρέπτα (τὰ) (μτγν.) ἀντὶ Θρέπτρα.

Θρεπτὴρ-ῆρος (ὁ) nutritore. [illegible]

Θρεπτήρια-ων (τὰ) ricompensa che si dà a colui che ha nutrito, allevato. [illegible]

Θρεπτικὸς-ή-όν. che serve di nutrimento, nutritivo. [illegible]

Θρεπτὸς-ή-όν. nutrito. [illegible]

Θρέπτρα-ων (τὰ) = Θρεπτήρια.

Θρέψις-εως (ἡ) nutritura, nutrimento. [illegible]

Θρέω καὶ θρέομαι (X. M.) gridare, schiamazzare. 2. piangere, lagrimare. [illegible]

Θρηνέρως-ωτος (ὁ, ἡ) colui che deplora il suo amore. [illegible]

Θρηνέω-ῶ. M. ήσω. deplorare, lamentarsi, gemere. [illegible]

Θρηνητικὸς-ή-όν. che si abbandona ai gemiti. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Θρῆνος (ὁ) gemito, lamentazione. [illegible]

Θρηνῳδέω-ῶ. M. ήσω. deplorare. 2. cantare de' versi lugubri. [illegible]

Θρηνώδης-εος (ὁ, ἡ) flebile, lamentoso. [illegible]

Θρηνῳδία-ας (ἡ) canto lugubre. [illegible]

Digitized by Google

Θρηνῳδός (ὁ, ἡ) chi recita de' versi lugubri. [illegible]

Θρησκεία (ἡ) religione. [illegible]

Θρήσκευμα-ατος (τὸ) azione religiosa. [illegible]

Θρησκευσιμος (ὁ, ἡ) appartenente al culto divino. [illegible]

Θρησκευτήριον (τὸ) luogo destinato alle funzioni religiose. [illegible]

Θρησκευτής-οῦ (ὁ) religioso. [illegible]

Θρησκεύω. M. εύσω. eseguire una funzione religiosa. 2. adorare la divinità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θρῆσκος (ὁ, ἡ) religioso. 2. superstizioso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θριαμβευτής-οῦ (ὁ) trionfante. [illegible]

Θριαμβεύω. M. εύσω. trionfare. [illegible]

Θριαμβικός-ή-όν. trionfale. [illegible]

Θριαμβὶς-ίδος (ἡ) (ἐπίθ.) ἀντὶ Θριαμβική.

Θρίαμβος (ὁ) trionfo. [illegible]

Θρίδαξ-ακος (ἡ) lattuga. [illegible]

Θρὶξ-τριχὸς (ἡ) capello, vello. [illegible]

Θρῖον (τὸ) foglia di fico. [illegible]

Θρίος (ὁ) la fune della vela, che si allenta quando il vento è gagliardo. [illegible]

Θρόμβος (ὁ) grumo. [illegible]

Θρονίζω. M. ίσω. metter sul trono, intronizzare. [illegible]

Θρονίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θρόνος.

Θρονισμός (ὁ) intronizzazione. [illegible]

Θρονιστής-οῦ (ὁ) intronizzatore. [illegible]

Θρόνον (τὸ) fiore, ricamo. [illegible]

Θρονοποιός (ὁ) fabbricatore di troni. [illegible]

Θρόνος (ὁ) trono, sedia reale. [illegible] (συνεκδχ.) regno, imperio. [illegible]

Θρόνωσις-εως (ἡ) = Θρονισμός.

Θρόος-οῦς (ὁ) tumulto, rumore, clamore. [illegible]

Θρυαλλὶς-ίδος (ἡ) stoppino, lucignolo. [illegible]

Θρυλλέω-ῶ. M. ήσω. divulgare, pubblicare. [illegible]

Θρύλλημα-ατος (τὸ) fama. [illegible]

Θρυλλίζω. M. ίσω. = Θρυλλέω.

Θρύλλος ἢ Θρύλος (ὁ) = Θρόος. susurro. [illegible]

Θρυπτικός-ή-όν. delicato, molle. 2. fragile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θρυπτικῶς, ἐπίῤ. con delicatezza, mollemente. [illegible]

Θρύπτω. M. ύψω. rompere in pezzi. 2. mollificare, snervare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Θρώσκω. M. θοροῦμαι. lanciarsi, saltare. [illegible]

Θύα-ας (ἡ) × = Θυΐα.

Θυάζω. M. άσω. infuriarsi. [illegible] = Βακχεύω.

Θυάω-ῶ. M. άσω. essere in caldo (Λατ. subo). [illegible]

Θυγάτηρ-τέρος καὶ τρὸς (ἡ) figlia. [illegible]

Θυγατριδῆ (ἡ) la figlia della figlia, la nipote. [illegible]

Θυγατριδοῦς (ὁ) il figlio della figlia, il nipote. [illegible]

Θυγάτριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θυγάτηρ.

Θυγατρόγαμος (ὁ, ἡ) colui che si sposa la propria figlia. [illegible]

Θυγατρογόνος (ὁ, ἡ) che partorisce delle figlie. [illegible]

Θυγατροθεσία-ας (ἡ) adozione d'una figlia. [illegible]

Θυγατροθετέω-ῶ. M. ήσω. adottare una figlia. [illegible]

Θυεία-ας (ἡ) mortajo. [illegible]

Θύελλα-ης (ἡ) tempesta, turbine. [illegible]

Θυελλώδης-εος (ὁ, ἡ) tempestoso. [illegible]

Θυηλέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. offrire dei sacrificj sull'altare. [illegible]

Θυηλὴ (ἡ) sacrificio, le primizie che si offrivano agli Dei. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Θυηπολέω-ῶ. *M.* ήσω. aver la cura de' sacrificj. 2. sacrificare. [illegible]

Θυηπόλος (ὁ, ἡ) colui che si occupa a' sacrificj. [illegible]

Θυητής-οῦ (ὁ) sacrificatore. [illegible]

Θυητός-ή-όν. odorifero, fragrante. [illegible]

Θυηφάγος (ὁ, ἡ) colui che mangia i sacrificj. [illegible]

Θυΐα-ας (ἡ) sorta d'albero odorifero. [illegible]

Θυΐσκη-ης (ἡ) inceusiere, turibolo. [illegible]

Θύλακος (ὁ) sacco, borsa. [illegible]

Θυλακοφορέω-ῶ. *M.* ήσω. portare un sacco. [illegible]

Θυλακοφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta un sacco. [illegible]

Θύλαξ-ακος (ὁ) = Θύλακος.

Θῦμα-ατος (τό) vittima, sacrifizio. [illegible]

Θυμαίνω. *M.* ανῶ. sdegnarsi, adirarsi. [illegible]

Θυμάρης-εος (ὁ, ἡ) = Θυμήρης.

Θυμάρμενος-η-ον. = Θυμήρης.

Θύμβρα-ας (ἡ) timbra (erba). [illegible]

Θυμέλη-ης (ἡ) altare. [illegible]

Θυμηγερέω-ῶ. *M.* ήσω. raccogliere le sue forze, rianimarsi. [illegible]

Θυμηδέω-ῶ. *M.* ήσω. contentarsi, essere d'animo ilaro, rallegrarsi. [illegible]

Θυμηδής-έος (ὁ, ἡ) giocondo, contento. [illegible]

Θυμηδία-ας (ἡ) giocondità, piacere, contentezza. [illegible]

Θυμηρέω-ῶ. *M.* ήσω. contentarsi, rallegrarsi. [illegible]

Θυμήρης-εος (ὁ, ἡ) grato, aggradevole, giocondo, piacevole. [illegible]

Θυμιάζω. *M.* άσω. = Θυμιάω.

Θυμίαμα-ατος (τό) incenso, timiama, libamina, profumi. [illegible]

Θυμιατήριον (τό) incensiere, turibolo. [illegible]

Θυμιατικός-ή-όν. che esala un vapore odorifero. [illegible]

Θυμιατός-ή-όν. profumato. [illegible]

Θυμιάω-ῶ. *M.* άσω. profumare. [illegible]

Θυμικός-ή-όν. pieno di collera, collerico. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Θύμινος-η-ον. fatto di timo. [illegible]

Θύμιον (τό) ὑποκορ. τ. Θύμος. 2. smilace, spinosa (erba). [illegible]

Θυμίτης-ου (ὁ) condito, fatto con timo. [illegible]

Θυμοβαρής-έος (ὁ, ἡ) aggravato nel cuore, tristo, afflitto. [illegible]

Θυμοβόρος (ὁ, ἡ) che divora il cuore. [illegible]

Θυμοδακής-έος (ὁ, ἡ) che fa una viva impressione nel cuore, piccante. [illegible]

Θυμοειδής-έος (ὁ, ἡ) pieno di collera, collerico. [illegible] — ειδῶς, ἐπίῤ.

Θυμολέαινα-ας (ἡ) θηλ. τοῦ

Θυμολέων-οντος (ὁ) che ha un cuore di leone. [illegible]

Θυμολιπής-έος (ὁ, ἡ) languido. [illegible]

Θυμομαχέω-ῶ. *M.* ήσω. combattere con anima. [illegible]

Θυμομαχία-ας (ἡ) combattimento animoso. [illegible]

Θυμός (ὁ) animo, cuore. 2. sdegno, collera. [illegible]

Θύμος (ὁ) timo (pianta odorifera). [illegible]

Θυμοσοφέω-ῶ. *M.* ήσω. instruirsi da se. [illegible]

Θυμοσοφικός-ή-όν. proprio ad un uomo istruito da se. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Θυμόσοφος (ὁ, ἡ) instruito da se, di natura sapiente. [illegible]

Θυμοφθορέω-ῶ. *M.* ήσω. divorarsi il cuore. [illegible]

Digitized by Google

Θυμοφθόρος (ὁ, ἡ) mortale. մահաբեր. էօլտիւրիճի, զարար։

Θυμόω-ῶ. M. ώσω. irritare. գրգռել, բարկութեան հանել. կըզտըրմագ, հըրսլանտըրմագ։

Θυμώδης-εος (ὁ, ἡ) iracondo, sdegnoso. սրտմտօղ. հըրսլը, էօֆքէլի։

Θύμωμα-ατος (τὸ) impeto di collera. Թափ բարկութեան բարկութեան. հըրս՝ էօֆքէ համլէսի։

Θυνέω-ῶ. M. ήσω. ✕ ἀντὶ Θύνω.

Θυννάζω. M. άσω. colpire il tonno colla fiocina. զթուն ձուկը երկժանիով զարնել. թօննօ պալըգընը զըփգըն իլէ վուրմագ։

Θυννευτικὸς-ὴ-όν. che appartiene alla pesca del tonni. զթուն ձկանց որսալու յարմար. թօննօ պալըգը ավլամայա մախսուս։

Θυννεύω. M. εύσω. pescare i tonni. զթուն ձուկը որսալ. թօննօ պալըգընը ավլամագ։

Θύννη (ἡ) tonna. էգ թուն (ձուկ). տիշի թօննօ (պալըգը)։

Θυννοθήρας-ου (ἡ) pescatore dei tonni. զթուն ձուկը որսացօղ. թօննօ պալըգը ավլայան։

Θύννος (ὁ) tonno (pesca). թուն (ձուկ). թօննօ (պալըգը)։

Θυννοσκοπέω-ῶ. M. ήσω. spiare, osservare il tonno. զթուն ձուկը դիտել՝ լրտեսել. թօննօ պալըգը կէօզլէմէք՝ գօլլամագ։

Θυννοσκόπος (ὁ, ἡ) colui che spia il tonno per colpirlo colla fiocina. զթուն ձուկը երկժանիով զարնելու համար դիտօղ՝ լրտեսօղ. թօննօ պալըգընը զըփգըն իլէ վուրմագ իչին կէօզլէյէն։

Θυννώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al tonno. զթուն ձկան նման. թօննօ պալըգընա պէնզէր։

Θύνω. M. Θυνῶ. precipitarsi, gettarsi con furore, lanciarsi con impeto. Նետուիլ, ուժով ինքն զինքն գահավէժ հանել՝ ձգել նետել. ֆըրլամագ, հըզ իլէ քէնտինի աթմագ։

Θυοδόκος (ὁ, ἡ) che riceve i profumi. ծխանելիքը պարունակօղ՝ աման. գօխուլարը գապուլ էտէն՝ գապ։

Θύον (τὸ) ciò che si sacrifica agli Dei. 2. incenso, profumo. Աստուածներուն նուիրուած բան. 2. խունկ, ծխանելիք. իլահլարա ատանմըշ նէսնէ. 2. թիւտսիւ, գօխու. 3. = Θυΐα.

Θύος-ἑος-ους (τὸ) vittima, sacrifizio. 2. profumo, incenso (Λατ. thus). զոհ, պատարագ. 2. ծխանելիք, խունկ, կնդրուկ. գուրպան, ֆիտա. 2. գօխու, թիւտսիւ։

Θυοσκόος (ὁ, ἡ) = Θυηπόλος.

Θυοσκόπος (ὁ, ἡ) aruspice. ընդերահմայ. ֆալճը։

Θυόω-ῶ. M. ώσω. profumare. խնկել, ծխել. գօխուլանտըրմագ, թիւթիւլէմէք, թիւտսիւ վէրմէք։

Θύρα-ας (ἡ) porta. 2. porta reale, aula. դուռ. 2. արքունիք, թագաւորական դուռ. գափու, գապը, տէր. 2. գափը հիւմայուն, տէրի տէվլէթ, աթէպէի ալիյէ։

Θύραζε, ἐπίῤ. fuori della porta, fuori. դրանէն դուրս, դուրսը. գափուտան տըշարըյա, տըշարը։

Θύραθεν, ἐπίῤ. dalla porta, di fuori. դռնէն, դրսէն. գափուտան, տըշարըտան։

Θυραῖος-α καὶ ος-ον. assente, straniero. դրսի, հեռու, օտար. տըշարլը, ուզագ, եապանճը։

Θυρανοίξια (τὰ) apertura della porta. դրան բանալը. գափույա աչըլմասը, գափը աչմա։

Θυραυλέω-ῶ. M. ήσω. stare o dimorare fuori di casa. 2. aspettare fuori della porta. առնէ դուրս կենալ՝ բնակիլ. 2. դրան դրսի դին սպասել. էվտէն օլմագ, էվտէն տըշարը պիր մահալլէ աթէշին օլմագ. 2. գափուտան տըշարըտա պէքլէմէք։

Θυραυλία (ἡ) dimora, aspettazione alla porta. դրան կենալը՝ սպասելը. գափուտա տուրմագ՝ պէքլէմէք։

Θυραυλικὸς-ὴ-όν. che si fa fuori della casa. առնէ դուրս եղօղ. էվտէն տըշարը օլան։

Θύραυλος (ὁ, ἡ) chi stà fuori di casa. տունը չեղօղ, առնէ դուրս եղօղ. էվտէ օլմայան, տըշարըտա գալան։

Θυρέασπις-ιδος (ἡ) specie di scudo. կերպ մը վահան. պիր նէվի գալգան՝ ըֆֆէր։

Θυρεοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di scudo. վահանի ձեւով. գալգան՝ ըֆֆէր պիչիմինտէ։

Θυρεὸς (ὁ) specie di scudo, rotella. 2. pietra grande per serrar la porta. կերպ մը վահան. 2. դրան դոցելու մեծ քար. պիր նէվի գալգան՝ ըֆֆէր. 2. գափույա գափամագ իչին պիւյիւք թաշ։

Θυρεοφόρος (ὁ, ἡ) armato di scudo. վահանակիր, վահանաւոր. գալգանլը, ըֆֆէր իլէ գուշանմըշ, թէճհիզլի։

Θύρετρον (τὸ) = Θύρα.

Θύρηφι, ἐπίῤ. alla porta. դրան, գափուտա։

Θυρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θύρα.

Θύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Θύρα.

Θυρὶς-ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Θύρα. 2. finestra. պատուհան. փէնճէրէ։

Θυροκοπέω-ῶ. M. ήσω. bussare la porta. դուռը զարնել. գափույա չալմագ՝ վուրմագ։

Θυροκοπία-ας (ἡ) il bussare la porta. դրան զարնելը. գափույա չալմագլըգ՝ վուրմագլըգ։

Θυροκοπικὸς-ὴ-όν. che suole andar a bussare le altrui porte. ուրիշի դրան զարնելու սովոր. էլլէրին գափուլարընա չալմայա՝ վուրմայա ալըշմըշ։

Θυροκόπος (ὁ, ἡ) colui che bussa le porte altrui. 2. mendico. ուրիշին դրան զարնօղ. 2. մուրացկան. էլլէրին գափուլարընա չալան՝ վուրան. 2. տիլէնճի։

Θυροπηγία-ας (ἡ) fabbrica di porte. դրան շինելը. գափու եափմասը։

Θυροποιὸς (ὁ) fabbricatore di porte. դրան շինօղ. գափու եափան։

Θυρόω-ῶ. M. ώσω. metter de' battitoj alla porta. 2. apprire delle porte in

44 *

Digitized by Google

una casa. [illegible]

Θύρσος (ὁ) tirso (bastone attorniato di pampano, e d'ellera che tenevano i baccanti, quando celebravano le feste di Bacco). [illegible]

Θυρσοφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta in mano il tirso. [illegible]

Θυρών - ῶνος (ὁ) il cortile della casa. [illegible]

Θυρωρεῖον (τὸ) la stanza del portiere. [illegible]

Θυρωρὸς (ὁ, ἡ) portiere. [illegible]

Θύσανος (ὁ) frangia. [illegible]

Θυσανώδης - εος (ὁ, ἡ) ornato di frangie, frangiato. [illegible]

Θύσθλον (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ*) le torcie che tenevano i sacerdoti di Bacco. [illegible]

Θυσία - ας (ἡ) sacrifizio, vittima. [illegible]

Θυσιάζω. M. άσω. sacrificare, immolare. [illegible]

Θυσίασμα - ατος (τὸ) vittima. [illegible]

Θυσιαστήριον (τὸ) altare. [illegible]

Θύσιμος (ὁ, ἡ) che serve di vittima. [illegible]

Θύω. M. θύσω. sacrificare, immolare. 2. correre velocemente. [illegible]

Θυώδης - εος (ὁ, ἡ) odorifero, profumato. [illegible]

Θύωμα - ατος (τὸ) odore, profumo. [illegible]

Θυωρὶς - ίδος (ἡ) la sacra tavola del sacrifizio. [illegible]

Θυωρίτης - ου (ὁ) colui che serve alla sacra tavola delle vittime. [illegible]

Θυωρὸς (ἡ) la sacra tavola, su cui si mettevano le parti delle vittime destinate agli Dei. 2. altare. 3. banco. [illegible]

Θῶ - θῆς - θῇ. ἀόρ. β'. τῆς ὑποτ. τ. Τίθημι.

Θῶκος (ὁ) trono, sedia. 2. assemblea. [illegible]

Θωμὸς (ὁ) mucchio, bica. [illegible]

Θωπεία (ἡ) adulazione. [illegible]

Θώπευμα - ατος (τὸ) adulazione. [illegible]

Θωπευτικὸς - ἡ - όν. adulatore. [illegible] — *κῶς, ἐπίῤ.*

Θωπεύω. M. εύσω. adulare, carezzare. [illegible]

Θωπικὸς - ἡ - όν. = Θωπευτικός.

Θωρακεῖον (τὸ) parapetto. 2. la gaggia della nave. [illegible]

Θωρακίζω. M. ίσω. armare di corazza. [illegible]

Θωράκιον (τὸ) piccola corazza. [illegible]

Θωρακισμὸς (ὁ) l'azione di armare di corazza. [illegible]

Θωρακίτης - ου (ὁ) armato di corazza. [illegible]

Θωρακομάχος (ὁ, ἡ) chi combatte armato di corazza. [illegible]

Θωρακοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di corazze, corazzajo. [illegible]

Θωρακοφόρος (ὁ, ἡ) armato, vestito di corazza. [illegible]

Θώραξ - ακος (ὁ) corazza, usbergo. 2. petto, torace. 3. busto. [illegible]

Θωρηκτὴς - οῦ (ὁ) *Ἰων. ἀντὶ Θωρακίτης.*

Θωρηκτὸς - ἡ - όν. armato di corazza. [illegible]

Θώρηξ - ηκος (ὁ) *Ἰων. ἀντὶ Θώραξ.*

Θώρηξις - ιος (ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Θωρακισμός.*

Θὼς - θωὸς (ὁ) tasso. [illegible]

Θώσσομαι. M. θωχθήσομαι. imbriacarsi. [illegible]

Θωῦμα ἢ θωῦμα (τὸ) *Ἰων. ἀντὶ Θαῦμα.*

Θωϋμάζω. M. άσω. Ἰων. ἀντὶ Θαυμάζω.

Θωϋτὸς - ἡ - όν. Ἰων. ἀντὶ Θαυμαστός.

Θὼψ - θωπὸς (ὁ, ἡ) adulatore. 2. ingannatore. [illegible] (*ἐπιθτκ.*) fallace, adulatorio. [illegible]

Digitized by Google

I.

I, ι, ἰῶτα (τὸ) (ἄκλ.) Jota. Nona lettera dell' Alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (ἰ) significa dieci o decimo, e coll'accento al di sotto (ͺι) significa dieci mila. [illegible] 10,000.

Ἰά-ᾶς (ἡ) voce, schiamazzo, clamore. [illegible]

Ἰάζω. M. άσω. imitare il dialetto Jonico. [illegible]

Ἰαίνω. M. ανῶ. riscaldare. 2. guarire. 3. mollificare. 4. rallegrare. [illegible]

Ἴακχος (ὁ) Bacco. 2. statua o inno di Bacco. [illegible]

Ἰαλεμίζω. M. ίσω. deplorare, ululare. [illegible]

Ἰάλεμος (ὁ) gemito, deplorazione. 2. (ἐπιθετ.) tristo, infelice. 3. freddo. [illegible]

Ἰαλεμώδης-εος (ὁ, ἡ) freddo. [illegible]

Ἰάλλω. M. αλῶ. lanciare, gettare. [illegible]

Ἴαμα-ατος (τὸ) medicamento. [illegible]

Ἰαμβειογράφος (ὁ, ἡ) compositore di versi giambici. [illegible]

Ἰαμβεῖον (τὸ) canto, verso iambico. [illegible]

Ἰάμβειος (ὁ, ἡ) giambico, ch' è in versi giambici [illegible]

Ἰαμβίζω. M. ίσω. comporre delle satire in versi giambici. [illegible]

Ἰαμβικὸς-ἡ-όν. giambico. [illegible]

Ἰαμβογράφος (ὁ, ἡ) = Ἰαμβειογράφος.

Ἰαμβοειδής-έος (ὁ, ἡ) simile all' iambo. [illegible]

Ἰαμβοποιέω-ῶ. M. ήσω. comporre de' giambi. [illegible]

Ἰαμβοποιὸς (ὁ, ἡ) compositore di giambi. [illegible]

Ἴαμβος (ὁ) giambo (piede metrico di cui la prima sillaba è lunga, e l'altra breve). [illegible]

Ἰαμβώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ἰαμβοειδής.

Ἴαμνοι (οἱ) luoghi erbosi e adacquati, palude. [illegible]

Ἰάνθινος (ὁ, ἡ) violetto. [illegible]

Ἴανθον (τὸ) il fiore e il colore della viola. [illegible]

Ἰάομαι-ῶμαι. M. άσομαι. guarire. [illegible]

Ἰάπτω. M. άψω. gettare, lanciare. [illegible]

Ἰάπυξ-υγος (ὁ) ponente (vento). [illegible]

Ἰάσιμος (ὁ, ἡ) curabile, che può guarire. [illegible]

Ἴασις-εως (ἡ) guarimento. [illegible]

Ἰασιώνη-ης (ἡ) vilucchio (erba). [illegible]

Ἰασμέλαιον (τὸ) olio di gelsomino. [illegible]

Ἰασπίζω. M. ίσω. aver il color del diaspro. [illegible]

Ἴασπις-ιδος (ἡ) diastro (pietra preziosa). [illegible]

Ἰατὴρ-ῆρος (ὁ) medico. [illegible]

Ἰατορία (ἡ) medicina, arte medica. [illegible]

Ἰατὸς-ἡ-όν. = Ἰάσιμος.

Ἰατραλείπτης-ου (ὁ) medico, che guarisce con delle fregagioni e unguenta. [illegible]

Ἰατραλειπτικὴ-ῆς (ἡ) l'arte di guarire con delle fregagioni e unguenta. [illegible]

Digitized by Google

Ἰατρεία (ἡ) guarigione. բժշկութիւն. շիֆա։
Ἰατρεῖον (τὸ) casa del medico. բժշկի տուն. Հէքիմ էվի. 2. (πλθ.) Ἰατρεῖα (τὰ) l'onorario del medico. բժշկին վարձքը. Հէքիմին այագ փարասը։
Ἰάτρευσις-εος (ἡ) guarigione. բժշկելը. շիֆա վէրմէ։
Ἰατρεύω. M. εύσω. essere medico. բժիշկ ըլլալ. Հէքիմ օլմագ (μτβτ.) guarire. բժշկել, բուժանցընել. շիֆա վէրմէք, դէվաշէյլէմէք (խաստէյէ)։
Ἰάτρια (ἡ) θηλ. τ. Ἰατήρ. medichessa. կին բժիշկ, բժշկուհի. էվլէ էրքէք գարը, Հէքիմ (գարը)։
Ἰατρική-ῆς (ἡ) medicina, arte medica. բժշկութեան արհեստ. Հէքիմլիք սանաՀաթը, իլմ էտիպպէ, իլմ թըպպ։
Ἰατρικός-ή-όν. medicinale. բժշկական. իլաճլը, թըպպի։
Ἰατρικῶς, ἐπίῤ. da medico. բժշկի պէս. Հէքիմ կիպի, թապիպ գաիտէսինճէ։
Ἰατρίνη (ἡ) = Ἰάτρια.
Ἰατρολογέω-ῶ. M. ήσω. trattare dell'arte medica. բժշկութեան վրայ ճառել. Հէքիմլիք Հագգընտա սէօզ սէօյլէմէք։
Ἰατρομαθηματικοὶ (οἱ) Medicomatematici, Medici, che per guarire i malati, si servivano dell'Astrologia. Հնուանց գիտնոց բժշկելու Համար քաղդէութիւն գործածող բժիշկները. խաստալըգլարը շիֆա վէրմէք իչին նիւճիւմ գուլլանան Հէքիմլէր։
Ἰατρομαία (ἡ) levatrice, ostetrice. մանկաբարձ. էպէ։
Ἰατρόμαντις-εως (ὁ) medico e indovino. բժիշկ ու գուշակող. թապիպ վէ քէՀին։
Ἴατρον (τὸ) = Ἰατρεῖον (2)։
Ἰατρὸς (ὁ) Medico. բժիշկ. Հէքիմ, թապիպ։
Ἰατροσοφιστής-οῦ (ὁ) dotto medico, medicone. իմաստուն բժիշկ. թապիպի Հազըգ, Ալի ուսթա Հէքիմ։
Ἰατροτέχνης-ου (ὁ) professore di medicina. բժշկութեան վարպետ. իլմ թըպպ գավաիտինի պիլէն։
Ἰατταταὶ καὶ Ἰατταταιάξ. (ἐπιφών.) ohime! lasso me! վայ ինծի, ափսոս ինծի. վայ պաշըմա, Հայֆ, եազըգ պաշըմա։
Ἰαυθμός (ὁ) luogo di riposo. 2. tana. 3. stalla. Հանգչելու տեղ. 2. որջ. 3. ախոռ. էօթիւրմա Հալի եէրիմէ մաՀալ. 2. ին, ճանավար եաթագը. 3. ախըր։
Ἰαύω· M. ἰαύσω. riposare, dormire, pernottare. Հանգչիլ, քնանալ, գիշերը անցընել. րաՀաթ էթմէք, ույումագ, կիճէյի կէչիրմէք։
Ἰαχέω-ῶ. M. ήσω. × = Ἰάχω.
Ἰαχὴ (ἡ) grido, clamore, rumore. աղաղակ, փափաւոց. չաղըրըշ, կիւրիւլթիւ, ֆէրեատ։
Ἴαχος (ὁ) = Ἰαχή.
Ἰαχρός-ὰ ἡ ος-ον. molle, tenero. 2. allegro. կակուղ, փափուկ. 2. ուրախ. եումուշագ, նազիք. 2. շէն, ֆէրահլը։
Ἰάχω. M. ἰαχήσω. gridare, far rumore. աղաղակել, աղաղակել, աղաղակել փափաւոց ընել. պաղըրմագ, Հայգըրմագ, չաղըրըշ կիւրիւլթիւ էթմէք։
Ἰβανατρὶς-ίδος (ἡ) la corda del pozzo. Հորի չուան. գույու իփի։
Ἰβάνη (ἡ) secchio. դոյլ. գովա։
Ἶβις-ιδος ἡ ιος (ἡ) ibi (uccello d'Egitto che si pasce di serpenti.) քաղքահաւ (ով կերող Եգիպտացի թռչուն մը). եղբայր, կեղեւ (եղեսն հետեն ան հեծեալ Հաւուն)։
Ἰβίσχος (ὁ) malvavischio, altea. տուղտ. խաթմի։
Ἴγδη (ἡ) mortajo. սանդ, սանդ. Հավան։
Ἰγνύς-ύος (ἡ) garetto (Λατ. poples.) ծունկին ետեւի կողմը. խամազ. դիզին արդ իերաֆը՝ գատ կէրգիւթէրէ երդի։
Ἰδανικός-ή-όν. ideale. գաղափարական, մտացածին. գափիդէյալ։
Ἰδανὸς-ὴ-όν. bello. գեղեցիկ, բարեձև. կիւզէլ, չէլէպի։
Ἴδε καὶ Ἀττ. Ἰδὲ ἀόρ. β΄. τῆς προστ. του Ὁράω (ὡς, ἐπίῤ) = Ἰδού.
Ἰδέα (ἡ) idea. գաղափար, նկատ. գատ-կիւ իւրաց. ֆիքիրդէ օլան Հէր ալւ նաքշ-նին չէքիլ։
Ἴδη (ἡ) monte pieno di boschi. 2. selva, bosco. անտառավոր լեռ լեռ. 2. անտառ, մայրի. օրման իլէ փօլան դաղ. 2. օրման։
Ἰδίᾳ, ἐπίῤ. in particolare, particolarmente. մասնաւորապէս. այրըճա, գուսուսիլէ։
Ἰδιαζόντως, ἐπίῤ. particolarmente, specialmente. մասնաւորապէս. խուսուսա, այրըճա, գուսուսիլէ։
Ἰδιάζω. M. άσω. esser solo, separato dagli altri. մինակ ուրիշներէ զատուած ըլլալ. եալընըզ ուրիշլէրին այրըլմըշ օլմագ։
Ἰδιαίτατος-η-ον. ὑπερθ. τοῦ Ἴδιος.
Ἰδιαίτερος-α-ον. συγκρ. τοῦ Ἴδιος.
Ἰδιασμὸς (ὁ) particolarità. մասնաւորութիւն. խուսուս, խուսուսիյէթ։
Ἰδιαστὴς-οῦ (ὁ) che vive in particolare, ritirato. մինակ մէկ դի քաշուած ապրող. եալընըզ ինզիվա Հալինտէ եաշայան։
Ἰδικός-ή-όν. particolare. մասնաւոր. մախսուս, գուլլի։
Ἰδικῶς, ἐπίῤ. specialmente, particolarmente. մասնաւորապէս. գուսուսիլէ։
Ἰδιοβουλέω-ῶ. M. ήσω. operare a proprio arbitrio. բառ կամքով իրրեւ իր գլխուն գործը մը տնօրինել. բաշըննըն կէօրէ իշլէմէք, Հէրկէս կէնտի պաշըրբնա իշ Հօրմէք։
Ἰδιογενὴς-έος (ὁ, ἡ) chi è d'un genere particolare. զատ՝ մասնաւոր սեռէ մը. գատ՝ այրը պիր ճինսէ օլան։
Ἰδιόγλωσσος (ὁ, ἡ) chi parla la propria particolare lingua. իրեն մասնաւոր լեզուն խօսող. կէնտի այրըճա լիսանընը գոնուշան։
Ἰδιογνωμονέω-ῶ. M. ήσω. seguire la propria opinione. իր կարծիքին ետեւէն երթալ. կէնտի ֆիքրինին թապի օլմաք։
Ἰδιογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) chi siegue la propria opinione. իր կարծիքին ետեւէն գնացող. կէնտի ֆիքրինին թապի օլան։
Ἰδιόγραφος (ὁ, ἡ) scritto di proprio pugno,

Digitized by Google

autografo. [illegible]

Ἰδιοθανέω - ῶ. M. ήσω. morire con una morte particolare. [illegible]

Ἰδιοθρονέω - ῶ. M. ήσω. sedere nel proprio trono. [illegible]

Ἰδιόκοτος (ὁ, ἡ) = Ἰδιογενής.

Ἰδιόκριτος (ὁ, ἡ) = Ἰδιογνώμων.

Ἰδιολογέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. parlare in particolare con qualcuno. [illegible]

Ἰδιολογία - ας (ἡ) discorso particolare. 2. maniera particolare di parlare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἰδιομήκης - εος (ὁ, ἡ) che ha una particolare lunghezza. [illegible]

Ἰδιόμορφος (ὁ, ἡ) chi è d'una forma particolare. [illegible]

Ἰδιοξενία (ἡ) ospitalità particolare. [illegible]

Ἰδιόξενος (ὁ, ἡ) ospite particolare. [illegible]

Ἰδιοπάθεια (ἡ) affezione particolare. [illegible]

Ἰδιοπαθέω - ῶ. M. ήσω. avere delle affezioni particolari. [illegible]

Ἰδιοπαθής - έος (ὁ, ἡ) chi ha delle affezioni particolari. [illegible]

Ἰδιοποιέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. appropriarsi, rendersi proprio. [illegible]

Ἰδιοποιέω - ῶ. M. ήσω. appropriare ad un altro. [illegible]

Ἰδιοποίημα - ατος (τὸ) ciò che s'è appropriato. [illegible]

Ἰδιοποίησις - εως (ἡ) appropriazione. [illegible]

Ἰδιοπραγέω - ῶ. M. ήσω. occuparsi ai proprii affari, menare una vita privata. [illegible]

Ἰδιοπραγία - ας (ἡ) la cura degli affari proprii. 2. vita privata. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἰδιοπραγμονέω - ῶ. M. ήσω. = Ἰδιοπραγέω.

Ἰδιοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) colui che si occupa ai proprii affari. 2. chi mena una vita privata. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἰδιοπραξία - ας (ἡ) = Ἰδιοπραγία.

Ἰδιοπροσωπέω - ῶ. M. ήσω. rappresentarsi sotto una forma particolare. [illegible]

Ἰδιόῤῥυθμος (ὁ, ἡ) colui che ha una particolare maniera di vivere. [illegible]

Ἴδιος - α - ον. proprio, suo, particolare, privato, speciale, singolare. [illegible]

Ἰδιόστολος (ὁ, ἡ) (ναῦς) (nave) guernita a proprie spese di... [illegible]

Ἰδιοσυγκρισία (ἡ) complessione particolare del corpo, temperamento particolare. [illegible]

Ἰδιοσύγκριτος (ὁ, ἡ) colui che ha un temperamento particolare. [illegible]

Ἰδιόταχτος (ὁ, ἡ) = Ἰδιόῤῥυθμος.

Ἰδιότης (ἡ) proprietà, natura particolare. [illegible]

Ἰδιότροπος (ὁ, ἡ) colui che ha dei costumi particolari. [illegible] — τρόπως, ἐπίῤ.

Ἰδιότροφος (ὁ, ἡ) che si nutrisce in una maniera particolare. [illegible]

Ἰδιότυπος (ὁ, ἡ) = Ἰδιόμορφος.

Ἰδιοφεγγής - έος (ὁ, ἡ) che risplende di propria luce. [illegible]

Ἰδιόχειρος (ὁ, ἡ) fatto, scritto colla propria mano, di proprio pugno. [illegible]

Ἰδιοχείρως, ἐπίῤ. colle proprie mani, di proprio pugno. [illegible]

Ἰδιόω - ῶ. M. ώσω. appropriare. [illegible] (μσ.) appropriarsi. [illegible]

Ἰδίωμα - ατος (τὸ) idioma. [illegible]

Ἰδίως, ἐπίῤ. particolarmente, propriamente. [illegible]

Ἰδιωτεία (ἡ) vita privata. 2. idiotaggine, ignoranza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Ἰδιωτεύω. Μ. εύσω. menare una vita privata. 2. esser ignorante, idiota. առանձին կեանք մը վարել. 2. անուս՝ տգէտ ըլլալ. [illegible]. 2. [illegible] օլմաք:

Ἰδιώτης - ου (ὁ) privato. 2. ignorante, inesperto, idiota. առանձնական. 2. տգէտ, անուս. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἰδιωτίζω. Μ. ίσω. scrivere o parlare da plebeo. ռամկականի՝ ռամկականի պէս գրել կամ խօսել. [illegible]:

Ἰδιωτικός - η - όν. particolare. 2. volgare. մասնաւոր. 2. ռամկական. [illegible]. 2. [illegible]: — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἰδιωτισμός (ὁ) idiotismo. ռամկաբանութիւն. [illegible]:

Ἰδιωφελής - έος (ὁ, ἡ) utile a se. իրեն օգտակար. [illegible]:

Ἴδμων - ονος (ὁ, ἡ) sapiente. գիտուն. ալիմ:

Ἴδος - εος - ους (τὸ) sudore. 2. calore. քրտինք. 2. տօթ. թէր, [illegible]. 2. [illegible]:

Ἰδοῦ, ἐπίῤ. ecco (*Λατ.* en). ահաւասիկ. էշտէ, նա:

Ἴδρις - ιος καὶ εως (ὁ, ἡ) prudente, saggio. խոհեմ, գիտուն. [illegible]. (ουσ.) = Μύρμηξ.

Ἱδρὸς (ὁ καὶ ἡ) = Ἱδρώς.

Ἱδρόω - ῶ. Μ. ώσω. sudare. քրտնիլ. թէրլէմէք, [illegible] օլմաք:

Ἵδρυμα - ατος (τὸ) edifizio. շէնք, շինուած. [illegible], պինա:

Ἵδρυσις - εως (ἡ) fondazione. հիմնարկութիւն, շինելը. [illegible], պինա [illegible]:

Ἱδρυτὸς - η - όν. fondato. հիմնեալ. [illegible]:

Ἱδρύω. Μ. ύσω. metter a sedere, collocare. նստեցնել, տեղը դնել. [illegible]. (μσ.) ergere, innalzare. կանգնեցնել, կանգնել, շինել. [illegible], պինա [illegible]:

Ἱδρώδης - εος (ὁ, ἡ) facile a sudare. դիւրաւ քրտնող. [illegible]:

Ἱδρὼς - ῶτος (ὁ) sudore. քրտինք. թէր, [illegible]:

Ἵδρωσις - εως (ἡ) emissione di sudore. քրտնելը. [illegible]:

Ἱδρωτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. sudorifico. քրտինք բերող. թէր [illegible]:

Ἱδρωτοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. provocare il sudore, far del sudore. քրտինք բերել, քրտնեցնել. թէր [illegible]:

Ἱδρωτοποιὸς (ὁ, ἡ) che fa sudare. քրտնեցնող. [illegible]:

Ἰδὼν - οῦσα - όν. ἀόρ. β΄. τῆς μτχ. τ. Ὁράω.

Ἱεράγγελος (ὁ, ἡ) chi annunzia le solennità religiose. սուրբ տօնախմբութիւններու խմացնող՝ լուր տուող. [illegible]:

Ἱεραγωγὸς (ὁ, ἡ) colui che porta i sacri utensili in una festa religiosa. սուրբ տօնի մը օր սրբազան անօթները կրող. [illegible]:

Ἱερακιδεὺς - έος (ὁ) il pulcino dello sparviere. բազէի ձագ. [illegible]:

Ἱερακίζω. Μ. ίσω. gridare, volare come lo sparviere. բազէի պէս պոռալ՝ թռչիլ. [illegible]:

Ἱερακίσκος - ου (ὁ) ὑποκορ. τ. Ἱέραξ.

Ἱερακοβοσκὸς (ὁ) colui che nutrisce degli sparvieri. բազէ սնուցանող. [illegible]:

Ἱερακόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di sparviere. բազէի ձեւ ունեցող. [illegible]:

Ἱερακώδης - εος (ὁ, ἡ) simile allo sparviere. բազէի նման. [illegible]:

Ἱέραξ - ακος (ὁ) sparviere. բազէ. [illegible]:

Ἱεράομαι - ῶμαι. Μ. άσομαι. esercitare le funzioni sacerdotali. քահանայական պաշտօնները կատարել. [illegible]:

Ἱεραπόλος (ὁ) il primo de' sacerdoti. քահանաներուն առջինը՝ մեծը. [illegible]:

Ἱεραρχέω - ῶ. Μ. ήσω. essere gerarca. քահանայապետ ըլլալ. [illegible] օլմաք:

Ἱεράρχης - ου (ὁ) il capo della religione, pontefice, gerarca. քահանայապետ. [illegible]:

Ἱεραρχία - ας (ἡ) gerarchia, pontificato. քահանայապետութիւն. [illegible]:

Ἱεραρχικὸς - ἡ - όν. gerarchico, pontificio. քահանայապետական. [illegible]:

Ἱεραρχικῶς, ἐπίῤ. da pontefice, da gerarca. քահանայապետի պէս. [illegible]:

Ἱερατεία - ας (ἡ) քահանայութիւն. [illegible]:

Ἱερατεῖον (τὸ) l'ordine sacerdotale, il clero. ուխտ եկեղեցւոյ, կղեր. [illegible]:

Ἱερατευματικὸς - η - όν. = Ἱερατικός.

Ἱερατεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. = Ἱεράομαι.

Ἱερατικὸς - ἡ - όν. sacerdotale. քահանայական. [illegible]:

Ἱερατικῶς, ἐπίῤ. da sacerdote. քահանայի պէս. [illegible]:

Ἱέρεια - ας (ἡ) sacerdotessa. քահանայուհի. [illegible]:

Ἱερεῖον (τὸ) vittima. զոհ. [illegible]:

Ἱερεὺς - έως (ὁ) sacerdote, prete. քահանայ. [illegible]:

Ἱερεύω. Μ. εύσω. sacrificare, immolare. 2. consacrare, dedicare. զոհել, պատարագել. 2. սրբել, նուիրել. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἱερὴ (ἡ) ἀντὶ Ἱερὰ ἢ Ἱέρεια.

Ἱερητεύω. Μ. εύσω. Ἰων. ἀντὶ Ἱερατεύω.

Ἱερίζω Μ. ίσω. santificare, rendere sacro. սուրբ ընել, սրբագործել. [illegible]:

Ἱερὶς - ίδος (ἡ) = Ἱέρεια.

Ἱεριστὴς - οῦ (ὁ) colui che santifica con de' sacrifizi. զոհերով սրբող՝ սրբագործող. [illegible]:

Ἱεροβοτάνη - ης (ἡ) verbena (erba). աղաւնիկ (խոտ մըն է). [illegible] ([illegible]):

Ἱερογλύπτης - ου (ὁ) colui che incide, scolpisce delle lettere geroglifiche. [illegible]

Digitized by Google

նշանագրերն քահանայից · գարիպ հուրուֆի մըր օյան:

'Ἱερογλυφικὸς - ή - όν. geroglifico. նշանագրական · գարիպ հուրուֆի մըգըրը մէնասը:

'Ἱερογλυφικὰ (τὰ) (ἐνν. γράμματα) caratteri geroglifici. նշանագիրք · գարիպ հուրուֆի մըգըրը:

'Ἱερογραμματεὺς - έως (ὁ) sacerdote, che interpreta al popolo i misteri della religione. Հաւատոյքին խորհուրդները ժողովրդին մեկնող քահանայ · տինին սըրլարընը ճէմաաթա անլադան քէշիշ:

'Ἱερόγραφον (τὸ) imagine simbolica delle cose sacre. նշանակական պատկեր սուրբ իրաց · տինի նէսնէլէրին օրնէկի՝ ալամէթլի նիշանթարըի:

'Ἱερογραφέω - ῶ. M. ήσω. dipingere, rappresentare con segni simbolici le cose sacre. սուրբ բաները այլաբանական նշաններով գծագրել՝ ցուցնել · տինի նէսնէլէրի ալամէթլէր՝ նիշանթար իլէ կէօսթէրմէք՝ կէօսթէրմէք:

'Ἱερογραφία (ἡ) rappresentazione delle cose sacre con de' segni simbolici. սուրբ բաները այլաբանական նշանակներով գծագրելը՝ ցուցնելը · տինի նէսնէլէրի նիշանթարլէր իլէ կէօսթէրմէ՝ կէօսթէրմէք:

'Ἱεροδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) che insegna le cose sacre. սուրբ բաներ սորվեցընող · տինի՝ մասալէլէրի նէսնէլէր էօյրէթէն:

'Ἱεροδόχος (ὁ, ἡ) che riceve i sacri utensili. սրբազան անօթները ընդունող՝ առնող · մուգատտէս գապլարը գապուլ էտէն ատամ:

'Ἱερόδουλος (ὁ, ἡ) impiegato al servizio divino. Աստուծոյ պաշտօնատար եղած, աստուածային պաշտօնի կարգեալ · Ալլահ խիզմէթինէ թային օլմուշ:

'Ἱεροθετέω - ῶ. M. ήσω. istituire delle cerimonie sacre. սուրբ արարողութիւններ կարգել՝ դնել · այինի՝ ըստիլահ մուգատտէսլէր թէրթիպ էթմէք:

'Ἱεροθυτέω - ῶ. M. ήσω. sacrificare, immolare a Dio. Աստուծոյ զոհել՝ պատարագել · Ալլահա գուրպան գըլմագ՝ ֆիտա էթմէք:

'Ἱεροθύτης - ου (ὁ) colui che sacrifica a Dio, sacerdote. Աստուծոյ զոհ մատուցանող, քահանայ · Ալլահա գուրպան գըլան, քէշիշ:

'Ἱερόθυτος (ὁ, ἡ) sacrificato, offerto, vittima a Dio. Աստուծոյ պատարագուած, զոհուած · Ալլահա գուրպան գըլընմըշ՝ ֆիտա օլմուշ:

'Ἱεροκαυτέω - ῶ. M. ήσω. abbrucciare le sacre vittime. սուրբ զոհերը այրել · ֆիտայի՝ գուրպանի մուգատտէսլէրի եագմագ:

'Ἱεροκήρυξ - υκος (ὁ) araldo sacro, predicatore. սուրբ հրեշտակ, քարոզիչ, Աստուծոյ պատգամները հաղորդող · վաիզ մուգատտէս, Ալլահըն թէլլալը էլչի իտի:

'Ἱεροκόμος (ὁ, ἡ) sacristano. սուրբ սպասները պահող · կիլիսէ խիզմէթքեարը սախլայան:

'Ἱεροκρυφίως, ἐπίῤ. misteriosamente. խորհրդաբար · գէթմի իլէ, ըրզիզ իլէ, սէրրան:

'Ἱερολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare delle cose sacre. սուրբ բաներու վրայ ճառել · մուգատտէս նէսնէլէր հագգընտա սէօզլէմէք էյլէմէք:

'Ἱερολογία (ἡ) discorso sulle cose sacre. սուրբ բաներու վրայ եղած ճառ · մուգատտէս նէսնէլէր հագգընտա օլան սէօզլէր:

'Ἱερολόγος (ὁ, ἡ) colui che discorre di cose sacre, teologo. սուրբ բաներու վրայ խօսող, աստուածաբան · մուգատտէս նէսնէլէր հագգընտա սէօզլէր էտէն, իլմի իլահի էհլի:

'Ἱερομαντία (ἡ) indovinazione coll' osservare le cose sacre. սուրբ բաներու նայելով գիտելով նախագուշակել · մուգատտէս նէսնէլէրէ թէմաշա էտէրէք կէլէճէքլէրին հապէրինի վէրմէք:

'Ἱερομηνία (ἡ) festa del primo giorno del mese. 2. giorno di feste. ամսուն առջի օրուան տօն · 2. տօնի օր · այըն իլք կիւնիւնիւն պայրամը · 2. պայրամ կիւնիւ:

'Ἱερομνήμων - ονος (ὁ) scrittore sacro. 2. cerimoniere, maestro delle cerimonie. 3. custode delle cose sacre. 4. arciprete, sommo sacerdote (presso i Greci.) 5. Pontefice (presso i Romani.) սուրբ բաներու մատենագիր · 2 · արարողապետ · 3 · սուրբ սպասներու պահապան · 4 · աւագերէց (առ Յոյնս) · 5 · քահանայապետ (առ Հռովմայեցւոց) · տինի նէսնէլէր եազըճըսը · 2 · ային ուստասը · 3 · տինի թապլարը սախլայան · 4 · պաշ փափազ (Րումլարտա) · 5 · փափազ պէյի (Րոմալըլարտա), Փափա:

'Ἱερομύστης - ου (ὁ) colui che è incaricato d' iniziare ai misterj sacri, precettore di religione, teologo. սուրբ խորհուրդներու գիտակ ընող, հաւատքին մատունքները սորվեցընող՝ հասկըցընող, աստուածաբան · տինի սըրլարը ախըրտան էօյրէթէն կէօնիւլլէր, իլմի իլահի էհլի:

'Ἱερὸν (τὸ) cosa consacrata alla divinità. 2. santuario, tempio. Աստուծոյ նուիրուած բան · 2 · սրբութիւն սրբոց, տաճարայ, տաճար · Ալլահա թախսիս օլունմուշ նէսնէ · 2 · հէյքէլ:

'Ἱερονίκης - ου (ὁ) vincitore ne' giuochi che si celebravano in onor degli Dei. Աստուածներու պատուին համար եղած խաղերու մէջ յաղթող · Ալլահլարըն էհտիրամը իչին օլունան օյունլարտա ղալէպէ էտէն:

'Ἱερονόμος (ὁ, ἡ) = 'Ἱεροδιδάσκαλος.

'Ἱερονουμηνία (ἡ) festa della nuova luna. նոր լուսնի տօն · եէնի այ պայրամը:

'Ἱερόπλαστον (τὸ) = 'Ἱερόγραφον.

'Ἱεροπλαστία (ἡ) = 'Ἱερογραφία.

'Ἱεροποιέω - ῶ. M. ήσω. sacrificare. 2. aver la cura de' sacrificj. զոհել, պատարագ մատուցանել · 2. զոհերը խնամել, զոհերու վրայ հսկել · գուրպան գըլմագ, ֆիտա էթմէք · 2 · գուրպանլարը գայըրմագ:

'Ἱεροποιός (ὁ, ἡ) colui che offre de' sacrificj. զոհեր մատուցանող · գուրպանլար գըլան:

'Ἱερόπολις - εως (ἡ) città sacra. սուրբ քաղաք · շէհրի մուգատտէս, տինի շէհիր:

'Ἱεροπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) conveniente ad una persona santa o ad un luogo sacro. սուրբ մարդու մը կամ տեղւոյ մը

45

Digitized by Google

[illegible]

'Ιερόπτης - ου (ὁ) = 'Ιεροσκόπος.

'Ιερὸς - ά - όν. santo, sacro, sacrosanto. 2. grande, tremendo, ammirabile. 3. onorabile, venerabile, rispettabile. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Ιεροσαλπιγκτὴς - οῦ (ὁ) colui che suona la tromba nelle sacre cerimonie. [illegible]

'Ιεροσκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. osservare, consultare gl' intestini delle vittime. [illegible]

'Ιεροσκοπία - ας (ἡ) la funzione dell' aruspicio. [illegible]

'Ιεροσκόπος (ἡ) aruspice. [illegible]

'Ιεροστολεστὴς - οῦ (ὁ) incaricato all' ornamento del templo. [illegible]

'Ιεροσυλέω - ῶ. *M.* ήσω. fare un sacrilegio. [illegible]

'Ιεροσύλημα - ατος (τὸ) = τῷ

'Ιεροσυλία (ἡ) sacrilegio. [illegible]

'Ιερόσυλος (ὁ, ἡ) sacrilego. [illegible] — σύλως, ἐπίῤ.

'Ιεροτελεστὴς - οῦ (ὁ) × = 'Ιερομύστης.

'Ιερότυπος (ὁ, ἡ) che porta l' impronta d'una figura sacra. [illegible]

'Ιερουργέω - ῶ. *M.* ήσω. celebrare la messa. [illegible]

'Ιερουργία (ἡ) celebrazione della messa. [illegible]

'Ιερουργὸς (ὁ, ἡ) celebrante. [illegible]

'Ιεροφαντέω - ῶ. *M.* ήσω. spiegare, insegnare le cose sacre. [illegible]

'Ιεροφάντης - ου (ὁ) colui che insegna, spiega le cose sacre. [illegible]

'Ιεροφαντία - ας (ἡ) la carica di spiegare, d' insegnare le cose sacre. [illegible]

'Ιεροφορία (ἡ) il portare i sacri utensili. [illegible]

'Ιεροφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta gli utensili sacri. [illegible]

'Ιεροφυλάκιον (τὸ) sagrestia. [illegible]

'Ιεροφύλαξ - ακος (ὁ) sagrestano. [illegible]

'Ιερόχθων - ονος (ὁ, ἡ) che appartiene a una terra sacra. [illegible]

'Ιεροψάλτης - ου (ὁ) colui che canta nelle ceremonie sacre. [illegible]

'Ιερόω - ῶ. *M.* ώσω. consacrare, dedicare. [illegible]

'Ιέρωμα - ατος (τὸ) cosa consacrata, dedicata. [illegible]

'Ιερώνυμος (ὁ, ἡ) chi ha un nome sacro. [illegible]

'Ιερῶς, ἐπίῤ. santamente. [illegible]

'Ιερωσύνη (ἡ) sacerdozio. [illegible]

'Ιζάνω. *M.* ησω. = Ἵζω.

Ἵζημα - ατος (τὸ) il sedere. [illegible]

Ἵζω. *M.* ήσω. far sedere, mettere a sedere. [illegible] (μσ. ἢ ἐλλ.) sedere. [illegible]

'Ιή, ἐπιφών. interjezione di allegrezza o di dolore. [illegible]

'Ιήκοπος (ὁ, ἡ) che cagiona de' dolori, delle fatiche. [illegible]

Ἵημι. *M.* ήσω. lanciare, gettare. 2. mandare. 3. lasciare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (μσ.) aver del trasporto, desiderare. [illegible]

'Ιθαγενὴς - έος (ὁ, ἡ) indigeno. 2. genuino. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ιθέως, ἐπίῤ. direttamente. 2. immediatamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἴθι. β'. ἐν προσ. τῆς προστ. τοῦ Εἶμι (ὡς ἐπίῤ.) vieni, orsu. [illegible]

'Ιθυκυφὴς - έος καὶ - υφος - ου (ὁ, ἡ) gobbo, gibboso. [illegible]

'Ιθύλορδος (ὁ, ἡ) che s'inchina alla parte di dietro. [illegible]

'Ιθυνσις - εως (ἡ) = Εὔθυνσις.

'Ιθυντήριος - α ἢ ος - ον. = Εὐθυντήριος.

'Ιθυντὴς καὶ 'Ιθυντὴρ καὶ 'Ιθύντωρ = Εὐθυντήρ.

Digitized by Google

Ἰθύνω. *M.* υνῶ. × ἀντὶ Εὐθύνω. dirigere. ուղղել, շտկել. դօղրուլթմագ:

Ἰθυπορέω -ῶ. *M.* ήσω. camminare direttamente. շիտակ քալել. դօղրու եիւրիւմէք:

Ἰθυπόρος (ὁ, ἡ) (παροξ.) colui che cammina direttamente. շիտակ քալող. դօղրու եիւրիւյիճի. 2. (προπαροξ.) di cui le strade sono dritte. Ճամբաները շիտակ եղող. եօլլարը դօղրու օլան:

Ἰθύς - έος (εῖα - ύ) dritto. 2. equo, giusto. շիտակ, ուղիղ. 2. իրաւ, արդար. դօղրու. 2. հաք, չէրք: = Εὐθύς.

Ἰθὺς, ἐπίῤ. direttamente. շիտակ, ուղղակի. դօս դօղրու:

Ἰθύς - ύος (ἡ) impeto. ուժգնութիւն. հէճում, համլէ:

Ἰθυτενής - έος (ὁ, ἡ) disteso direttamente. շիտակ լարուած՝ ձգուած. դօղրու կէրիլմիշ՝ ուզանմըշ:

Ἰθύτης - ητος (ἡ) = Εὐθύτης.

Ἰθύτομος (ὁ, ἡ) tagliato in linea diritta. շիտակ կտրած. դօղրու քէսիլմիշ:

Ἰθύφαλλος -ου (ὁ) pezzo di legno il quale portavano i Baccanti. փայտի կտոր՝ զոր Բագոսի Աստուածոյն հանդէսը կատարողները ձեռքերնին կըտանէին. օդուն փարչասը, քի Բաքիւս փանթազին խորթաստան թաթըլերը ելլերինտէ թուտարլարտը:

Ἰθύω. *M.* ύσω. portarsi impetuosamente verso .. andar direttamente. ուժով դէպ ի առջ մը երթալ, շիտակ մէկի մը երթալ. հէճում էտէ արք նէրէ դօղրու վարմագ, դօղրու գիտէրէք էթմէք:

Ἰίζω. *M.* ίσω. aver il color della ruggine. ժանգի գոյն ունենալ. բաս ըրէնկինտէ օլմագ:

Ἱκανός - ἡ - όν. sufficiente. 2. capace, idoneo. բաւական. 2. յարմար, ձեռնհաս, ընդունակ. եէթէր, քիֆայէ. 2. գաապիլ, գադիրլիքլի, էհլիյէթլը:

Ἱκανότης - ητος (ἡ) capacità, attitudine, sufficienza. յարմարութիւն, բաւականութիւն. գաապիլիյէթ, էհլիյէթ, քիֆայէթ:

Ἱκανόω - ῶ. *M.* ώσω. rendere sufficiente, capace, abile. բաւական՝ յարմար՝ ձեռնհաս ընել. քիֆայէ՝ գաապիլիյէթլի էթմէք:

Ἱκάνω. andare, venire, arrivare, avvicinarsi. երթալ, գալ, հասնիլ, մօտենալ. կիթմէք, կէլմէք, եէթիշմէք, եագլաշմագ:

Ἱκανῶς, ἐπίῤ. sufficientemente, bastantemente. ըստ բաւականին, բաւականաբար. եէթիշէճէք գատար, քիֆայէթ միգտարը:

Ἴκελος - η - ον. simile. նման. պէնզէր:

Ἰκελόω - ῶ. *M.* ώσω. assimilare. նմանցընել. պէնզէթմէք:

Ἰκέλως, ἐπίῤ. similmente. նմանապէս. պէնզէրլէյին, թէքրար:

Ἱκεσία - ας (ἡ) preghiera, supplica. աղաչանք, աղերս. րիճա, նիյազ:

Ἱκεσιάζω. *M.* άσω. = Ἱκετεύω.

Ἱκέσιος - α ἡ ος - ον. supplicante, supplichevole. աղաչող, պաղատող. եալվարան, րիճա էտէն:

Ἱκεταδόκος (ὁ, ἡ) che riceve le suppliche. աղերսներն ընդունող. նիյազլարը գապուլ էտէն:

Ἱκετεία (ἡ) = Ἱκεσία.

Ἱκέτευμα - ατος (τὸ) maniera di supplicare. աղերսելու կերպ. րիճա էթմէ թարզը:

Ἱκετευτικός - ή - όν. supplichevole. մաղթողական. րիճա ու նիյազա մախսուս:

Ἱκετεύω. *M.* εύσω. supplicare, implorare. աղաչել, մաղթել, աղերսել. եալվարմագ, րիճա՝ նիյազ էթմէք:

Ἱκετηρία - ας (ἡ) θηλ. τ. Ἱκετήριος.

Ἱκετηριάζω. *M.* άσω. = Ἱκετεύω.

Ἱκετήριος - α ἡ ος - ον. supplichevole. մաղթողական. րիճայա՝ նիյազա մախսուստուր:

Ἱκετηρία (ἡ) (ἐνν. ῥάβδος.) ramiscello di olivo che tenevano in mano i supplicanti. Ձիթենիի ոստ՝ զոր աղերսաւորները ձեռուընին կը բռնէին. զեյթին տալը քի նիյազ ատանլար էլլէրինտէ թութարլարտը:

Ἱκετηρὶς - ίδος (ἡ) θηλ. τοῦ Ἱκετήριος.

Ἱκέτης - ου (ὁ) supplicante. աղերսարկու, պաղատող. նիյազ ատան, րիճա էտէն:

Ἱκετικός - ἡ - όν. = Ἱκετήριος.

Ἱκέτις - ιδος (ἡ) θηλ. τοῦ Ἱκέτης.

Ἱκετώσυνος (ὁ, ἡ) = Ἱκετήριος.

Ἰκμάζω. *M.* άσω. καὶ

Ἰκμαίνω. *M.* ανῶ. rendere umido, inumidire. խոնաւցընել. նէմլէթմէք:

Ἰκμαλέος - α - ον. umido. խոնաւ. նէմլի:

Ἰκμὰς - άδος (ἡ) umidità. խոնաւութիւն. նէմլիք:

Ἰκμασία - ας (ἡ) = Ἰκμάζω.

Ἴκμη - ης (ἡ) specie di pianta che spunta ne' luoghi umidi. խոնաւ տեղերը բուսնող տունկ մը. նէմլի եէրլէրտէ պիթէն պիր օթ ճինսի:

Ἱκνέομαι - οῦμαι. *M.* ἵξομαι. venire, arrivare. գալ, հասնիլ. կէլմէք, եէթիշմէք. 2. (ἀπρσ. ἡ κατὰ μτχ.) appartiene, tocca, conviene. կը վերաբերի, կը պատշաճի, կը վայլէ. ֆարզ տըր, տիւշէր, մունասիպ տըր, եագըշըր, յագըշըր տըր:

Ἴκριον καὶ Ἰκρίον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) la coperta della nave. 2. palco. նաւու տախտակամած. 2. թատերաբեմ տախտակամած, որուն վրայ բան մը տեսնելու համար կ'ելլան հանդիսականք. կէօվէրթէ. 2. օթթ, թէրէզէ:

Ἴκταρ, ἐπίῤ. allato, appresso. 2. prestamente. քովը. 2. շուտով. եանընտա. 2. չապուգ, թիզճիլէյին:

Ἰκτερικός - ἡ - όν. itterico, che patisce l' itterizia. դալկահար. սարըլըգ օլան, եէրագանլը:

Ἴκτερος (ὁ) itterizia. դալուկն. սարըլըգ, եէրագան իլլէթի:

Ἰκτῖνος (ὁ) nibbio. 2. sorta di lupo. ցին. 2. տեսակ մը գայլ. չայլագ. 2. պիր նէվ գուրթ:

Ἰκτὶς - ίδος (ἡ) martora. կզաքիս (կենդանի մըն է). զէրտէվա (հայվան):

Ἱλαρός - ὰ - όν. ilare, gajo, allegro. ուրախ, զուարթ. շէն, մէսրուր, սեւինճլի:

Ἱλαρότης - ητος (ἡ) ilarità, gajezza. ուրախ զուարթ ըլլալը, խնդութիւն. շէն սեւինճլի օլմագ, մէսրուրիյէթ:

Ἱλαροτραγῳδία (ἡ) tragedia comica. կա-

Digitized by Google

առակերգութեան փոխուած եղերերգութիւն. [illegible]

ʿΙλαρόω-ῶ. Μ. ώσω. καὶ

ʿΙλαρύνω. Μ. υνῶ. rendere ilare, gajo, rallegrare. զուարճացընել. [illegible]

ʾΙλάρχης-ου (ὁ) comandante d'una squadra di cavalleria. գունդ մը ձիաւորի գլուխ՝ վրակեցու՝ իշխող. [illegible]

ʾΙλαρχία-ας (ἡ) la carica del comandante d'una squadra di cavalleria. գունդ մը ձիաւորի հրամանելու իշխանութիւնը. [illegible]

ʿΙλαρῳδέω-ῶ. Μ. ήσω. cantare dei versi lieti. ուրախութեան [illegible] երգել. [illegible]

ʿΙλαρῳδία (ἡ) canto d'allegria. ուրախութեան երգ. [illegible]

ʿΙλαρῳδὸς (ὁ, ἡ) cantore di versi ilari. ուրախութեան [illegible] երգող. [illegible]

ʿΙλαρῶς, ἐπίῤ. ilaramente. զուարթութեամբ, ուրախութեամբ. [illegible]

ʿΙλάσιμος (ὁ, ἡ) atto a rendere propizio. հաշտ՝ բարերար ընելու յարմար. [illegible]

ʿΙλάσκω. Μ. ἱλάσω. ἀντὶ ʿΙλάσκομαι. rendere propizio, espiare. հաշտ՝ համբոյր ընել, քաւել. [illegible]

ʿΙλασμὸς (ὁ) propiziazione, espiazione. հաշտութիւն, քաւութիւն. [illegible]

ʿΙλαστήριον (τὸ) propiziatorio. քաւութիւն (ծածկոյթ տապանակին հրէից). [illegible]

ʿΙλαστήριος-α ἢ ος-ον. espiatore, propiziatore. քաւչական. [illegible]

ʿΙλαστικὸς-ὴ-όν. = ʿΙλαστήριος.

ʿΙλεόω-ῶ. Μ. ώσω. rendere propizio, espiare. հաշտ՝ համբոյր ընել, քաւել. [illegible]

ʿΊλεως (ὁ, ἡ) propizio, misericordioso, favorevole. 2. gajo, ilare. ողորմած, բարերար, համբոյր, քաւիչ. 2. զուարթ, ուրախ. [illegible]. 2. [illegible]

ʿΙλέως, ἐπίῤ. propiziosamente, favorevolmente. համբոյր՝ բարերար՝ հաշտ ըլլալով. [illegible]

ʿΙλεωτήριον (τὸ) = ʿΙλαστήριον.

ʿΊλη (ἡ) cavalleria. հեծելազօրք, հեծելագունդ. [illegible]

ʿΊλιγξ-ιγγος (ἡ) vortice. պտոյտք ջրոց. [illegible]

ʾΙλλὰς-άδος (ἡ) stramba. 2. specie di tordo. կեռ. 2. ազգ մը տորդիկ. [illegible]. 2. [illegible]

ʾΙλλὸς (ὁ) miope, losco. 2. guercio, stralunato. կարճատես. 2. շլակն. [illegible]. 2. [illegible]

ʾΙλλωπέω-ῶ. Μ. ήσω. καὶ-ίζω. Μ. ίσω καὶ

ʾΙλλώπτω. Μ. ώψω. guardare come losco o guercio. կարճատեսի կամ շլի պէս նայիլ. [illegible]

ʾΙλὺς-ύος (ἡ) limo. [illegible]

ʿΙμάντινος-η-ον. fatto di coreggia. փոկէ շինուած. [illegible]

ʿΙμὰς-άντος (ὁ) coreggia. 2. frusta fatta di coreggia. փոկ. 2. փոկէ շինուած խարազան, ճիպոտ. [illegible]. 2. [illegible]

ʿΙμάσσω. Μ. ἱμάσω. frustare. [illegible]

ʿΙματίζω. Μ. ίσω. vestire. հանդերձեցընել. [illegible]

ʿΙματιοθήκη-ης (ἡ) guardaroba. հանդերձարան. [illegible]

ʿΙμάτιον (τὸ) abito, vestimento. հանդերձ, լաթ. [illegible]

ʿΙματιοπώλης-ου (ὁ) venditor di veste. լաթ՝ զգեստ ծախող. [illegible]

ʿΙματιοφυλάκιον (τὸ) guardaroba. հանդերձանոց. [illegible]

ʿΙματιοφύλαξ-ακος (ὁ) guardaroba. հանդերձապետ. [illegible]

ʿΙματουργὸς-οῦ (ὁ) sartore. դերձակ. [illegible]

ʿΊμερος-ου (ὁ) desiderio, cupidigia. տենչ, ցանկութիւն. [illegible]

ʿΊνα. (σύνδ.) affinchè (Λατ. ut). որպէս զի, զի. [illegible]

ʾΊνδαλμα (τὸ) simulacro, spettro. պատկեր, ցնորք. [illegible]

ʾΙνίον (τὸ) occipizio, nuca, coppa. ծոծրակ, գլխուն ետեւը. [illegible]

ʾΙξευτὴς-οῦ (ὁ) colui che chiappa gli uccelli a vischio, uccellatore a vischio. [illegible] թռչուն բռնող. [illegible]

ʾΙξεύω. Μ. εύσω. chiappare gli uccelli col vischio. [illegible] թռչուն բռնել. [illegible]

ʾΙξία-ας (ἡ) = Χαμαιλέων. 2. = Κιρσός. 3. = ʾΙξός.

ʾΙξοβολέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ιξεύω.

ʾΙξοβόλος (ὁ, ἡ) = ʾΙξευτής.

ʾΙξὸς (ὁ) vischio, pania. [illegible]. 2. = Κιρσός.

ʾΙξὺς-ύος (ὁ) lombo. մէջք. [illegible]

ʾΙοβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) violetto. մանուշակագոյն. [illegible]

ʾΙοβλέφαρος (ὁ, ἡ) chi ha gli occhi neri. սեւ աչք ունեցող. [illegible]

ʾΙοβόλος (ὁ, ἡ) velenoso. թունաւոր. [illegible]

ʾΙοδόκη-ης (ἡ) = Φαρέτρα.

ʼΊον (τὸ) viola. մանուշակ. [illegible]

ʼΊονθος (ὁ) lentiggine. [illegible]

ʾΙὸς (ὁ) veleno. 2. ruggine. 3. dardo.

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἰοὺ καὶ Ἰοῦ, ἐπιφών. oime! ohi! oh! [illegible]

Ἴουλος (ὁ) lanuggine. [illegible]

Ἰπνὸς (ὁ) forno, fornace. [illegible]

Ἴπος (ὁ) trappola. 2. peso. [illegible] 2. [illegible]

Ἵππαγρος (ὁ) cavallo selvaggio. [illegible]

Ἱππαγωγὸς (ὁ, ἡ) (κυρ. πλοῖον) che trasporta de' cavalli. [illegible]

Ἱππάζομαι. Μ. άσομαι. andare a cavallo. [illegible]

Ἱππάζω. Μ. άσω. = Ἱππάζομαι.

Ἱππαρχία - ας (ἡ) il comando della cavalleria. [illegible]

Ἵππαρχος (ὁ) comandante della cavalleria. [illegible]

Ἱππέλαφος (ὁ καὶ ἡ) alce, la gran bestia, specie di cervo grande, di cui si servivano per cavallo (Γαλλ. élan) [illegible]

Ἱππεὺς - έως (ὁ) cavaliere, cavalcante. [illegible]

Ἵππευσις - εως (ἡ) cavalcata, il cavalcare. [illegible]

Ἱππεύω. Μ. εύσω. correre, andare a cavallo. 2. cavalcare, montare a cavallo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἱππηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. correre a cavallo. [illegible]

Ἱππηλάτης (ὁ) cavaliere, cavalcante. [illegible]

Ἱππιατρία - ας (ἡ) medicina dei cavalli, veterinaria. [illegible]

Ἱππίατρος (ὁ) medico de' cavalli, veterinario. [illegible]

Ἱππικὸς - ἡ - όν. cavallino, di cavallo. 2. perito nel cavalcare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] Ἱππικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) l'arte di cavalcare. [illegible] Ἱππικὸν (τὸ) la cavalleria. [illegible]

Ἱππόγλωσσον (τὸ) bislingua, bonifacia, ippoglossa. [illegible]

Ἱππογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) colui che distingue, conosce i buoni cavalli. [illegible]

Ἱπποδαμαστὴς καὶ

Ἱππόδαμος (ὁ, ἡ) domatore de' cavalli. [illegible]

Ἱππόδεσμον (τὸ) capestro, freno. [illegible]

Ἱπποδρομία (ἡ) corso di cavalli. [illegible]

Ἱπποδρόμιον (τὸ) luogo ove si fa la corsa de' cavalli, ippodromo. [illegible]

Ἱπποδρόμος (ὁ) = Ἱπποδρόμιον. 2. = Ἱπποδρομία.

Ἱπποθήλης - ου (ὁ) puledro, che poppa da una cavalla. [illegible]

Ἱπποθόρος (ὁ) che monta le cavalle, stallone. 2. canzone che si soleva cantare allorquando i cavalli montavano le cavalle. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἱπποκένταυρος (ὁ) ippocentauro. [illegible]

Ἱπποκόμος (ὁ) cavallaro, stalliere. [illegible]

Ἱπποκρατία (ἡ) vittoria riportata dalla cavalleria. [illegible]

Ἱππολάπαθον (τὸ) ippolapato, rombice salvatico. [illegible]

Ἱππομανέω - ῶ. Μ. ήσω. amare appassionatamente i cavalli. 2. esser in caldo (parlandosi di cavalle). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἱππομανὴς - έος (ὁ, ἡ) appassionato per cavalli. 2. (cavalla) che è in caldo. 3. che piace molto ai cavalli. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (οὐδ.) Ἱππομανὲς (τὸ) ippomane, pezzetto di carne nella fronte di cavalli di fresco nati. 2. sorta di frutice mortifero ai cavalli. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἱππομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere a cavallo. [illegible]

Ἱππομαχία (ἡ) combattimento a cavallo.

Digitized by Google

[illegible]

'Ιππόμαχος (ὁ, ἡ) chi combatte a cavallo. [illegible]

'Ιππόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di cavallo. [illegible]

'Ιππονομεὺς-έως (ὁ) pastore di cavalli. [illegible]

'Ιπποπῆραι (αἱ) bisacce. [illegible]

'Ιπποπόταμος (ὁ) ippopotamo. [illegible]

'Ιπποπώλης-ου (ὁ) venditore di cavalli. [illegible]

"Ιππος (ὁ) cavallo. [illegible] (θηλ.) cavalla. [illegible] (μτνμ.) donna libidinosa. [illegible] 2. cavalleria. 3. le parti vergognose dell' uomo e della donna. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Ιπποσέλινον (τὸ) ipposelino, levistico. [illegible]

'Ιπποστασία-ας (ἡ) καὶ

'Ιπποστάσιον (τὸ) καὶ

'Ιππόστασις-εως (ἡ) luogo ove stanno i cavalli, stalla. [illegible]

'Ιπποστράτηγος (ὁ) generale della cavalleria. [illegible]

'Ιππότης-ου (ὁ) cavaliere. [illegible]

'Ιπποτροφέω-ῶ. Μ. ήσω. nutrire de' cavalli. [illegible]

'Ιπποτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nutriscono i cavalli, stalla. [illegible]

'Ιπποτροφία (ἡ) la nutritura di cavalli. [illegible]

'Ιπποτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce de' cavalli. [illegible]

'Ιππουρεὺς-έως (ὁ) = "Ιππουρος. specie di pesce. [illegible]

'Ιππουρὶς-ίδος (ἡ) coda cavallina. [illegible]

"Ιππουρος (ὁ, ἡ) che ha coda di cavallo. [illegible] 2. (οὐσ.) ippuro (sorta di pesce). [illegible]

'Ιπποφοβὰς-άδος (ἡ) pianta che temono i cavalli. [illegible]

'Ιπποφορβία (ἡ) = 'Ιπποτροφία.

'Ιπποφόρβιον (τὸ) = 'Ιπποτροφεῖον.

'Ιπποφορβὸς (ὁ, ἡ) = 'Ιπποτρόφος.

'Ιππόω-ῶ. Μ. ώσω. (εὐχρ. μόνον τὸ πθ.) 'Ιππόομαι-οῦμαι. Μ. ωθήσομαι. cambiarsi in cavallo. [illegible]

'Ιππώδης-εος (ὁ, ἡ) simile a cavallo. [illegible]

'Ιππὼν-ῶνος (ὁ) stalla di cavalli. 2. posta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ιππωνέω-ῶ. Μ. ήσω. comprare de' cavalli. [illegible]

'Ιππώνης-ου (ὁ, ἡ) compratore di cavalli. [illegible]

"Ιπταμαι. Μ. πτήσομαι. volare. [illegible]

'Ιρεὺς-έως (ὁ) κτλ. 'Ιων. ἀντὶ 'Ιερεύς κτλ.

"Ιρη (ἡ) assemblea. [illegible]

'Ιρινόμικτος (ὁ, ἡ) mescolato con unguento. [illegible]

"Ιρινος-η-ον. fatto di ghiaggiuolo. [illegible] (ὡς οὐσ.) olio d'iride. [illegible]

'Ιριοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile all' iride, a ghiaggiuolo. [illegible]

"Ιρις-ιδος ἡ ιος (ἡ) l' arco baleno. 2. iride, ghiaggiuolo, giglio paonazzo (fiore). 3. iri. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Ιροδρόμος (ὁ, ἡ) ἀντὶ 'Ιεροδρόμος. che corre, combatte nei giuochi sacri. [illegible]

'Ιρὸς-η-όν. ἀντὶ 'Ιερός.

"Ις-ινὸς (ἡ) fibra. 2. nervo. 3. forza, vigore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Ισάζω. Μ. άσω. uguagliare. [illegible]

'Ισάκις, ἐπίῤ. egualmente. [illegible]

'Ισάριθμος (ὁ, ἡ) eguale al numero. [illegible]

'Ισαχῶς, ἐπίῤ. egualmente, colle stesse maniere. [illegible]

'Ισηγορέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare con egual libertà. [illegible]

'Ισηγορία (ἡ) eguale libertà di parlare. [illegible]

'Ισῆλιξ-ικος (ὁ, ἡ) coetaneo. [illegible]

'Ισημερία (ἡ) equinozio. [illegible]

'Ισημερινὸς-ή-όν. equinoziale. [illegible]

'Ισθμὸς (ὁ) istmo. [illegible]

իսկ տէնիզ ... տիլ ... [illegible]

Ἴσκω. (X. M.) eguagliare, assimilare. հաւասարեցուցանել, նմանեցուցանել. պէնզէթմէք, պիր էթմէք:

Ἰσοβαθής - έος (ὁ, ἡ) ch' è d'una eguale profondità. խորութեան մէջ հաւասար. պիր տէրինլիքտէ:

Ἰσοβαρέω - ῶ. M. ήσω. aver lo stesso peso, essere del pari pesante, equiponderare. հաւասարակշիռ ըլլալ. պիր աղըրլըգտա ... օլմագ, տէնկ կէլմէք:

Ἰσοβαρής - έος (ὁ, ἡ) chi è del pari pesante. հաւասարակշիռ. պիր աղըրլըգտա, տէնկ:

Ἰσοβασιλεύς - έως (ὁ) simile ad un rè. Թագաւորի մը նման. փատիշահ՝ գիպի պէնզէր:

Ἰσόβιος (ὁ, ἡ) ch' è della stessa età, coetaneo, contemporaneo. տարեկից, ժամանակակից. եաշըտ, պիր տէվիրտէ:

Ἰσόγαιος (ὁ, ἡ) καὶ

Ἰσόγεως (ὁ, ἡ) uguale alla o colla terra. հողոյ հաւասար. թօփրագ իլէ պիրապէր:

Ἰσογνωμέω - ῶ. M. ήσω. essere dello stesso parere. նոյն կարծիքը ըլլալ. պիր ... օլմագ:

Ἰσογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) chi è dello stesso parere, concorde. նոյն կարծիքի մէջ եղող, համամիտ. պիր ... օլան:

Ἰσόγραφος (ὁ, ἡ) chi scrive come un altro. ուրիշի մը պէս գրող. պիր պաշգասը գիպի եազան:

Ἰσογώνιος (ὁ, ἡ) che ha gli angoli eguali. հաւասար անկիւն ունեցող. պիրապէր գէօշէլի:

Ἰσοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) ch' è della stessa fortuna. նոյն բաղդը ունեցող. պիր թալիհլի:

Ἰσόδενδρος (ὁ, ἡ) eguale ad un albero. ծառի մը հաւասար. պիր աղաճ գատար, պիր աղաճ իլէ պիրապէր:

Ἰσοδίαιτος (ὁ, ἡ) chi si nutrisce egualmente. հաւասարապէս նմանապէս սնող. պիր ... իլէ ...:

Ἰσόδομος (ὁ, ἡ) fabbricato, eretto alla stessa maniera. նոյն կերպով շինուած, նմանապէս կառուցեալ. պիր թարզ ...:

Ἰσοδύναμος (ὁ, ἡ) equivalente. համազօր. պիր գուվվէթլի, ...: — άμως, ἐπίῤ.

Ἰσοέτηρος (ὁ, ἡ) uguale all' età, coetaneo. տարեկից. եաշտաշ:

Ἰσόθεος (ὁ, ἡ) simile, eguale a Dio. Աստուծոյ նման հաւասար. Ալլահա պէնզէր ...:

Ἰσοκίνδυνος (ὁ, ἡ) egualmente pericoloso. նմանապէս վտանգաւոր. ...:

Ἰσοκιννάμωμος (ὁ, ἡ) simile alla cannella. կինամոմոնի նման. ...: (οὐσ.) Ἰσοκιννάμωμον (τὸ) cassia. կասիա. ...:

Ἰσοκλεής - έος (ὁ, ἡ) egualmente celebre. հռչակաւ մէջ հաւասար. ...:

Ἰσόκληρος (ὁ, ἡ) chi ebbe la stessa sorte, fortuna. նոյն վիճակը՝ բաղդը ունեցող. պիր ...:

Ἰσόκοιλος (ὁ, ἡ) che ha la stessa cavità. նոյն խոռոչը ունեցող. ...:

Ἰσοκόρυφος (ὁ, ἡ) di cui la cima è eguale a quella d' un altro. գագաթը ուրիշին գագաթին հետ հաւասար եղող. ...:

Ἰσοκραής - έος (ὁ, ἡ) mescolato egualmente. հաւասարապէս խառնուած. ...:

Ἰσοκράτεια (ἡ) uguaglianza di potere. զօրութեան՝ իշխանութեան մէջ հաւասար ըլլալը. ...:

Ἰσοκρατής - έος (ὁ, ἡ) eguale in potere. զօրութեան մէջ հաւասար, նոյն կարողութիւնը ունեցող. ...:

Ἰσόκριθος (ὁ, ἡ) eguale all' orzo. գարիի հետ հաւասար. ...:

Ἰσοκωλία (ἡ) egualità de' membri d'un periodo. մէկ պարբերութեան անդամներուն հաւասար ըլլալը. ...:

Ἰσόκωλος (ὁ, ἡ) (periodo) composto di membri eguali. հաւասար անդամներ ունեցող (պարբերութիւն). ...:

Ἰσολογία (ἡ) = Ἰσηγορία.

Ἰσόμαλος (ὁ, ἡ) molto simile, uguale. խիստ նման, հաւասար. ...:

Ἰσόμαχος (ὁ, ἡ) eguale al combattimento. պատերազմի մէջ հաւասար. ...:

Ἰσομεγέθης - εος (ὁ, ἡ) ch' è d' una grandezza eguale. մեծութեան մէջ հաւասար. ...:

Ἰσομερής - έος (ὁ, ἡ) composto di parti uguali. հաւասար մասերէ բաղադրուած. ...: = Ἰσόμοιρος.

Ἰσόμετρος (ὁ, ἡ) ch' è d'una misura eguale. հաւասարաչափ. ...: — έτρως, ἐπίῤ.

Ἰσομέτωπος (ὁ, ἡ) che ha la fronte eguale. հաւասար ճակատ ունեցող. ...:

Ἰσομήκης - εος (ὁ, ἡ) che ha la stessa lunghezza. նոյն երկայնութիւնը ունեցող. ...:

Ἰσομοιρέω - ῶ. M. ήσω. ricevere, avere una porzione eguale a quella di... ուրիշին մասին՝ բաժինին հաւասար բաժին ունենալ. ...:

Ἰσομοιρία - ας (ἡ) porzione uguale. հաւասար բաժին. ...:

Ἰσόμοιρος (ὁ, ἡ) chi riceve una porzione eguale a quella di... մէկի մը բաժինին

հաւասար բաժին առնող. պէրապէրինին հօյը-նա՝ հիսսէտարնէ միննէր հիսսէ՝ ալայ ալան։

'Ισόμορος (ὁ, ἡ) = 'Ισόμοιρος.

'Ισόνειρος (ὁ, ἡ) eguale, simile ad un sogno, vano. երազի մը հաւասար՝ նման, փուճ. տէօշէ՝ խարխայա միննէր, խայալ մայալ, պօշ, պիհուտէ։

'Ισονομέομαι-οῦμαι. Μ. ἡσομαι. vivere in un governo democratico. ռամկապետական ներութեան տակը ապրիլ. ճէմահիրի իտարէ ալթընտա եաշամագ։

'Ισονομία (ἡ) eguaglianza de' diritti politici, democrazia. ժողովրդական իրաւանց հաւասար ըլլալը, ռամկապետութիւն. տէվլէթ իտարէսինտէ հէրքէսին էշիտ օլմասը, ճէմահիրի իտարէ։

'Ισονομικὸς-η-ὸν. chi ama di vivere in un governo democratico. ռամկապետական ներութեան տակ ապրելը սիրող. ճէմահիրի իտարէ ալթընտա եաշամայը սէվէն։

'Ισόνομος (ὁ, ἡ) distribuito, amministrato con eguaglianza. 2. chi vive in un governo democratico. հաւասարապէս բաժնուած՝ բաշխուած. 2. ռամկապետական ներութեան տակ ապրող. Հէփսինէ պիր տէրէճէտէ թագսիմ օլունմուշ. 2. ճէմահիրի իտարէ ալթընտա եաշայան։

'Ισόπαις-αιδος (ὁ, ἡ) simile ad un ragazzo. տղու մը նման. չօճուգ գատար, պիր չօճուգա միննէր։

'Ισοπάλαιστος (ὁ, ἡ) eguale ad un palmo. մէկ թիզի մը չափ. պիր գարըշ ուզունլուղունտա։

'Ισοπαλέω-ῶ. Μ. ἡσω. essere eguale alla lotta, alle forze. կռուի՝ զօրութեան մէջ հաւասար ըլլալ. գուվվէթտէ՝ տէօյիւշտէ պէրապէր օլմագ։

'Ισοπαλής-έος (ὁ, ἡ) eguale alla lotta, al combattimento, alle forze. կռուի՝ ճակատամարտի մէջ զօրութեամբ հաւասար. գուվվէթտէ՝ տէօյիւշտէ պէրապէր օլան։

'Ισοπαχής-έος (ὁ, ἡ) ch' è d'una grassezza simile. նոյն գիրութիւնը ունեցող. պիր գալընլըգտա օլան։

'Ισόπεδον (τὸ) piano. դիւր, տափարակ տեղ. տիւզ եէր, եէռիւզիւ տիւզ օլան եէր։

'Ισόπεδος (ὁ, ἡ) piano. հարթ, մակերեւոյթ. տիւզ, տիւմտիւզ, պիր հիզատա տիւզ։

'Ισόπετρος (ὁ, ἡ) duro come la pietra. քարի պէս ամուր. թաշ գիպի սէրթ։

'Ισόπηχυς-εος (ὁ, ἡ) lungo un braccio. կանգուն մը երկայն. պիր արշըն ուզունլուգ։

'Ισόπλευρος (ὁ, ἡ) = 'Ισοσκελής.

'Ισοπλατής-έος (ὁ, ἡ) eguale in larghezza. լայնութեան մէջ հաւասար. պիր էնտէ։

'Ισοπληθής-έος (ὁ, ἡ) eguale di numero. հաւասարաթիւ. սայըճա պիր։

'Ισοπολιτεία-ας (ἡ) uguaglianza de' diritti potilici. քաղաքական իրաւանց հաւասարութիւն. շէհիր ահալիսի հագլարընտա պիրլիք։

'Ισοπολίτης-ου (ὁ) cittadino che gode de' diritti eguali. հաւասար իրաւունք ունեցող քաղաքացի. հագլարը պիր օլան շէհիրլի։

'Ισόπρεσβυς-υος (ὁ, ἡ) uguale ad un vecchio. ծերի մը հաւասար. պիր իխթիյարա միննէր։

'Ισόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali eguali. հաւասար թեւեր ունեցող. գանատլարը պիր պիրինէ պէնզէր։

'Ισοῤῥοπέω-ῶ. Μ. ἡσω. equilibrarsi. հաւասարակշիռ ըլլալ. պիր տէնկտէ օլմագ։

'Ισοῤῥοπία (ἡ) equilibrio. հաւասարակշռութիւն. տէնկ, պիր տէնկտէ օլմագ։

'Ισόῤῥοπος (ὁ, ἡ) equipollente, equivalente, che è in equilibrio. հաւասարակշիռ. պիր տէնկտէ օլան, տէնկ։

'Ισος-η-ον. eguale, piano, equo. հաւասար, հարթ, արդար. պէրապէր, միննէր, տիւզ, տօղրու։

'Ισοσθένεια (ἡ) eguaglianza, parità di forze. ուժի՝ զօրութեան մէջ հաւասար ըլլալը. գուվվէթտէ՝ գուտրէթտէ պիր օլմագ։

'Ισοσθενής-έος (ὁ, ἡ) eguale alle forze. զօրութեան մէջ հաւասար. գուվվէթտէ պէրապէր։

'Ισοσκελής-έος (ὁ, ἡ) equilatero. հաւասարակողմեան. խաթլարը պիր։

'Ισοσταθμέω-ῶ. Μ. ἡσω. = 'Ισοβαρέω.

'Ισοσταθμία (ἡ) = 'Ισοῤῥοπία.

'Ισόσταθμος (ὁ, ἡ) = 'Ισοβαρής.

'Ισοσύλλαβος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso numero di sillabe. վանկերուն համրանքը հաւասար եղող. հէճէլէրի սայըսը պիր օլան։ — άβως, ἐπίῤ.

'Ισοτάλαντος (ὁ, ἡ) = 'Ισοβαρής.

'Ισοταχής-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ταχῶς. eguale alla velocità. երագութեան մէջ հաւասար. չապուգլուգտա պիր պիրինէ պէրապէր։

'Ισοτέλεια (ἡ) il pagare le stesse contribuzioni. նոյն բաժերը տալը. վէրկիլէրի պիր վէրմէ։

'Ισοτελής-έος (ὁ, ἡ) colui che paga le stesse contribuzioni. նոյն բաժերը վճարող. պիր տիւրլիւ վէրկիլէրի վէրէն։

'Ισότης-ητος (ἡ) uguaglianza, parità. հաւասարութիւն, նմանութիւն. պիրլիք, պէրապէրլիք, միննէր լիք, պէնզէրլիք։

'Ισοτιμία (ἡ) eguaglianza negli onori. հաւասարապատւութիւն ըլլալը. շէրէֆտէ պիրլիք = 'Ισονομία.

'Ισότιμος (ὁ, ἡ) che gode lo stesso onore. 2. equivalente. համապատիւ. 2. հաւասար յարգողութեան. շէրէֆտէ պիր. 2. տէյէրի պիր։ — τίμως, ἐπίῤ.

'Ισότονος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso accento. նոյն շեշտը ունեցող. խէմլիսի պիր։ — τόνως, ἐπίῤ.

'Ισοτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha la stessa tavola, mensa. 2. simile ad una tavola. նոյն սեղանը ունեցող. 2. սեղանի նման. սօֆրասը պիր օլան. 2. սօֆրայա պէնզէր։

'Ισότροπος (ὁ, ἡ) ch' è d' un medesimo carattere. նոյն բարքը ունեցող. պիր թապիաթլը օլան։

'Ισοτύραννος (ὁ, ἡ) simile ad un tiranno. բռնաւորի մը նման. պիր զալիմէ պէնզէր։

'Ισουργὸς (ὁ, ἡ) che si occupa allo stesso lavoro con un altro, cooperante. նոյն գործքին ուրիշի մը հետ պարապող, գործակից. պիր իշտէ պաշգասըյլա պիրլիքտէ ալըշան։

Digitized by Google

Ἰσοΰψης-έος (ὁ, ἡ) ch'è d' un' altezza eguale. [illegible]

Ἰσοφόρος (ὁ, ἡ) che porta lo stesso peso. [illegible]

Ἰσοφυής-έος (ὁ, ἡ) ch'è della stessa natura. [illegible]

Ἰσοχρόνεος καὶ

Ἰσόχρονος (ὁ, ἡ) della stessa durata. [illegible]

Ἰσόχροος-ους (ὁ, ἡ) dello stesso colore. [illegible]

Ἰσόχρυσος (ὁ, ἡ) uguale all' oro. [illegible]

Ἰσοψηφία (ἡ) ugualità, parità di suffragi. [illegible]

Ἰσόψυχος (ὁ, ἡ) unanime. [illegible] — ψύχως, ἐπίῤ.

Ἰσόω-ῶ. Μ. ώσω. rendere eguale, ugualiare. [illegible]

Ἰστέον, ἐπίῤ. bisogna sapere. [illegible]

Ἵστημι (καὶ πθ.) Ἵσταμαι. Μ. στήσω (καὶ πθ.) σταθήσομαι. ergere. 2. situare, porre. 3. eccitare, incitare. 4. bilanciare. 5. arrestare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] (μσ.) rizzarsi, essere eretto. 2. stare. 3. essere situato. 4. desistere. 5. soprastare, cominciare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. (μὲ ἐπίῤ.) comportarsi. [illegible]

Ἱστιοδρομέω-ῶ. Μ. ήσω. viaggiare a piene vele. [illegible]

Ἱστίον (τὸ) la vela della nave. 2. velo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἱστιοῤῥάφος (ὁ, ἡ) colui che cuciace le vele della nave. [illegible]

Ἱστοβόη (ἡ) timone del cocchio. [illegible]

Ἱστοδόκη-ης (ἡ) la parte del vascello, in cui si metteva l'albero, quando lo levavano dal suo posto. [illegible]

Ἱστοπέδη (ἡ) il piede dell' albero. [illegible]

Ἱστόπους-οδος (ὁ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) i legni che tendono la tela al telajo. [illegible]

Ἱστορέω-ῶ. Μ. ήσω. rapportare, narrare. 2. dimandar per sapere (Λατ. sciscitor), informarsi. 3. testificare, affermare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἱστόρημα-ατος (τὸ) ciò che fù narrato, narrazione, istoria. [illegible]

Ἱστορία (ἡ) storia, narrazione. 2. informazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἱστορικὸς-ἡ-όν. storico. 2. che appartiene all' istoria. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἱστορικῶς, ἐπίῤ. storicamente. [illegible]

Ἱστοριογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di storie, storiografo. [illegible]

Ἱστόριον (τὸ) avvenimento storico, che serve di prova. [illegible]

Ἱστοριοσυγγραφεὺς-έως (ὁ) = Ἱστοριογράφος.

Ἱστὸς (ὁ) l'albero della nave. 2. telajo. 3. una pezza di tela. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἱστότονος (ὁ, ἡ) teso al telajo. [illegible]

Ἱστουργεῖον (τὸ) bottega del tessitore. [illegible]

Ἱστουργέω-ῶ. Μ. ήσω. tessere tele. [illegible]

Ἱστουργικὸς-ἡ-όν. che concerne la tessitura. [illegible] Ἱστουργικὴ-ῆς (ἡ) (ἐνν. τέχνη) l'arte del tessitore. [illegible]

Ἱστουργὸς (ὁ, ἡ) lavoratore di telajo, tessitore. [illegible]

Ἱστὼν-ῶνος (ὁ) la parte ove sta eretto il telajo. 2. bottega di tessitore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἵστωρ-ορος (ὁ) conoscitore, perito. 2. testimonio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Ἰσχαίνω. *M.* ανῶ. rendere macilente. վտիտացընել, նիհարացընել. չորցնել, [illegible] ։

Ἰσχανάω × ἀντὶ Ἴσχω.

Ἰσχὰς - άδος (ἡ) fico secco. 2. lo sfintere dell' ano. 3. sigillo di Salomone (erba). չոր թուզ. 2. [illegible] 3. [illegible] ։

Ἰσχιὰς - άδος (ἐνν. νόσος). scilica (malattia.) [illegible] ։

Ἰσχίον (τὸ) coscia, anca. ազդր, բարձ. [illegible] ։

Ἰσχναίνω. *M.* ανῶ. = Ἰσχαίνω.

Ἰσχνασία - ας (ἡ) = Ἰσχνότης.

Ἰσχνὸς - ἡ - όν. magro, gracile, macilente. վտիտ, նիհար, [illegible] — ῶς, ἐπίῤ.

Ἰσχνότης - ητος (ἡ) magrezza. նիհարութիւն, վտիտութիւն. [illegible] ։

Ἰσχνόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce tenue. բարակ' ակար ձայն ունեցող. [illegible] ։

Ἰσχουρία - ας (ἡ) iscuria. միզարգելութիւն, [illegible] ։

Ἰσχυρίζομαι. *M.* ίσομαι. asserire, disputare ostinatamente. պնդել, յամառութեամբ վիճաբանել. [illegible] ։

Ἰσχυρογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) ostinato. յամառ. [illegible] ։

Ἰσχυροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. corroborare, fortificare. զօրացընել. [illegible] ։

Ἰσχυρὸς - ὰ - όν. forte, robusto. զօրաւոր, հաստատուն, զօրաւոր. [illegible] — ρῶς, ἐπίῤ.

Ἰσχὺς - ύος (ἡ) robustezza, vigore. կորովութիւն, զօրաւորութիւն. [illegible] ։

Ἰσχύω. *M.* ύσω. essere robusto. 2. potere. կորովի ըլլալ. 2. կարենալ. [illegible] ։

Ἴσχω. *M.* σχήσω. tenere, trattenere, impedire. 2. avere, possedere. 3. valere. բռնել, կասեցընել, արգիլել. 2. ունենալ, ստանալ. 3. արժել. [illegible] ։

Ἴσως, ἐπίῤ. egualmente. 2. forse. Հաւասարապէս. 2. գուցէ. [illegible] ։

Ἰτέα (ἡ) salcio, salce (albero.) ուռի. [illegible] ։

Ἰτεὼν - ῶνος (ὁ) salceto. ուռենիք. [illegible] ։

Ἴφθιμος (ὁ, ἡ) coraggioso, forte, robusto. կորիճ, զօրաւոր, կորովի. [illegible] ։

Ἴφιος (ὁ, ἡ) forte, robusto. 2. grasso. զօրաւոր, կորովի. 2. գէր. [illegible] ։

Ἰχθυάω - ῶ. *M.* άσω. pescare. ձուկ որսալ. [illegible] ։

Ἰχθυβόλος (ὁ, ἡ) colui che colpisce i pesci colla fiocina. երկժանիով ձուկ զարնող. [illegible] ։

Ἰχθυβόρος (ὁ, ἡ) colui che mangia i pesci. ձուկերը կերող. [illegible] ։

Ἰχθύδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἰχθύς. piccolo pesce. պզտիկ ձուկ. [illegible] ։

Ἰχθυΐα (ἡ) pesca, il pescare. ձկնորսութիւն. [illegible] ։

Ἰχθυνόμος (ὁ, ἡ) direttore della pesca. ձկնորսներու վերակացու. [illegible] ։

Ἰχθυοκτόνος (ὁ, ἡ) colui che uccide i pesci. ձուկերը սպաննող. [illegible] ։

Ἰχθυολογέω - ῶ. *M.* ήσω. discorrere dei pesci. ձուկերու վրայ ճառել. [illegible] ։

Ἰχθυολόγος (ὁ, ἡ) chi tratta de' pesci. ձուկերու վրայ ճառող. [illegible] ։

Ἰχθυόμαντις - εως (ὁ) indovino che predice l'avvenire coll' osservare i pesci. ձուկերը զննելով գալիքները գուշակող. [illegible] ։

Ἰχθυοπωλεῖον (τὸ) mercato de' pesci. ձկան վաճառանոց. [illegible] ։

Ἰχθυοπώλης - ου (ὁ) venditore di pesci. ձուկ ծախող. [illegible] ։

Ἰχθυοτροφεῖον (τὸ) pescaja. ձկնարան, [illegible] ։

Ἰχθυοτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce i pesci in una pescaja. ձկնարանի մէջ ձուկ պահող. [illegible] ։

Ἰχθυοφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. mangiare de' pesci. ձուկ ուտել. [illegible] ։

Ἰχθυοφάγος (ὁ, ἡ) colui che mangia de' pesci. ձուկ կերող. [illegible] ։

Ἰχθὺς - ύος (ὁ) pesce. ձուկ. [illegible] ։

Ἰχθυώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al pesce. 2. pieno di pesci. ձկնանման. 2. ձուկերով լեցուն. [illegible] ։

Ἰχνεία (ἡ) tracciamento. շաւիղին հետեւելն. [illegible] ։

Ἰχνεύμων - ονος (ὁ) icneumone, topo di Faraone. Հնդկաց մուկն, [illegible] ։

Ἴχνευσις - εως (ἡ) l' azione di tracciare, tracciamento. շաւղաց հետեւելը, [illegible] ։

Ἰχνευτὴς (ὁ) tracciatore, che ricerca le traccie. շաւղաց հետեւող գտնող. [illegible] ։

Ἰχνεύω. *M.* εύσω. tracciare, andare in traccia. շաւղաց հետեւէ երթալ. [illegible] ։

Ἰχνηλατέω - ῶ. *M.* ήσω. cacciare seguitando le traccie. ձկին շաւղացը հետեւէն երթալով վարելով. [illegible] ։

Ἰχνηλάτης ου (ὁ) = Ἰχνευτής.

Ἴχνιον (τὸ) = Ἴχνος.

Ἰχνογραφία (ἡ) disegno, icnografia. Յատակագրութիւն. [illegible] ։

Ἴχνος - εος - ους (τὸ) traccia, vestigio, pedata, orma. 2. la pianta del piede. Հետք

Digitized by Google

[illegible]

Ἰχνοσκοπέω-ῶ. *M.* *ήσω.* osservare le traccie. [illegible]

Ἰχνοσκοπία (ἡ) l'azione di osservare le traccie, tracciamento. [illegible]

Ἰχὼρ-ῶρος (ὁ) sangue corrotto. 2. sanie. [illegible]

Ἴψος (ὁ) sughero. [illegible]

Ἰωταχίζω. *M.* *ίσω.* servirsi molto della lettera I (iota). [illegible]

Ἴωψ-ίωπος (ὁ) specie di pesce. [illegible]

K.

K, *κ*, *κάππα* (τὸ) (ἄκλ.) Kappa. Decima lettera dell' Alfabeto Greco. In senso numerico coll' accento di sopra (κ΄) significa venti o ventesimo, e coll' accento al di sotto (͵κ) venti mila. [illegible] (20,000).

Καβάλλης-ου (ὁ) cavallo da soma. [illegible]

Καββαλικὸς-ὴ-όν. atto, capace ad abbattere il suo antagonista. [illegible]

Κἀγαθὸς, κατὰ κρ. ἀντὶ Καὶ ἀγαθός.

Κάγκαμον (τὸ) cancamo, lacca. [illegible]

Καγχάζω. *M.* *άσω.* sghignazzare, ridere smoderatamente. [illegible] (συνεκδχ.) deridere. [illegible]

Καγχασμὸς-οῦ (ὁ) sghignazzata, cachinno. [illegible]

Καγχαστὴς-οῦ (ὁ) derisore. [illegible]

Κάγχρυς-υος (ἡ) orzo scorticato. 2. il frutto del rosmarino. [illegible]

Κἀγὼ, κατὰ κρ. ἀντὶ Καὶ ἐγώ.

Καδμεία καὶ *-μία-ας* (ἡ) cadmia. [illegible]

Κάδος (ὁ) barile, botte, tino, secchio. 2. scatola per raccogliere i suffragi, bossolo. [illegible]

Καθαγιάζω. *M.* *άσω.* Γρφ. ἀντὶ

Καθαγίζω. *M.* *ίσω.* consecrare, 2. sacrificare. [illegible]

Καθαγισμὸς-οῦ (ὁ) consecrazione. [illegible]

Καθαγνίζω. *M.* *ίσω.* purificare, espiare. [illegible]

Καθαίρεσις-εως (ἡ) distruzione, rovina. [illegible]

Καθαιρέτης-ου (ὁ) distruggitore. [illegible]

Καθαιρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* degradare. 2. gettare sotto. 3. distruggere, rovinare. [illegible]

Καθαίρω. *M.* *αρῶ.* purgare, nettare. [illegible]

Καθάπερ καὶ (-περεὶ καὶ περανεὶ) come. [illegible]

Καθάπτομαι. *M.* *άψομαι.* toccare, piccare colla parola. 2. censurare, riprendere. [illegible]

Καθαρίζω. *M.* *ίσω.* = *Καθαίρω.*

Καθάριος (ὁ, ἡ) pulito. 2. elegante. [illegible]

Καθαριότης (ἡ) pulizia. 2. eleganza. [illegible]

Καθαρισμὸς (ὁ) nettamento. [illegible]

Καθαρίως, ἐπίῤ. pulitamente, nettamente. 2. elegantemente. [illegible]

Κάθαρμα-ατος (τὸ) immondizia, sporcizia. 2. uomo scellerato, l' obbrobrio del mondo. [illegible]

Καθαρμόζω. *M.* *όσω.* aggiustare. [illegible]

Καθαρολογέω-ῶ. *M.* *ήσω.* parlare, esprimersi chiaramente. [illegible]

Καθαροποιέω-ῶ. *M.* *ήσω.* = *Καθαίρω.*

Καθαρὸς-ὰ-όν. puro, pulito, netto. 2. irreprensibile, innocente. 3. chiaro.

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Καθαρότης - ητος (ἡ) purità. 2. chiarezza. 3. innocenza. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Καθαρουργικὸς - ἡ - όν. ben purificato, lavorato nettamente. [illegible]

Καθαρπάζω. M. άσω. rapire con violenza. [illegible]

Καθάρσιον (τὸ) purgante. [illegible]

Καθάρσιος (ὁ, ἡ) = *Καθαρτήριος.* purificativo. 2. espiatorio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κάθαρσις - εως (ἡ) purificazione. 2. espiazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καθαρτὴρ - ῆρος (ὁ) = *Καθαρτής.*

Καθαρτήριος (ὁ, ἡ) = *Καθαρτικός.*

Καθαρτὴς - οῦ (ὁ) purgatore, purificatore. [illegible]

Καθαρτικὸς - ἡ - όν. purificativo, purgativo. [illegible]

Καθαρῶς, ἐπίῤ. puramente. 2. chiaramente. 3. innocentemente, sinceramente. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Καθαυτὸν (ἀντὶ καθ' αὑτόν) da se stesso, a parte, separatamente. [illegible]

Καθέδρα - ας (ἡ) sedia, seggio. 2. cattedra. 3. seggetta. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Καθέδριον (τὸ) piccolo scanno. [illegible]

Καθέζομαι. M. ἑδοῦμαι. sedere. [illegible]

Καθείμαρμαι (εὔχρ. μόνον τὸ ἀπαρ. Καθειμάρθαι καὶ ἡ μτχ. Καθειμαρμένος.) esser destinato dal fato, dalla sorte a.. [illegible]

Καθειμένος - η - ον. πθ. πρκ. τ. Καθίημι.

Καθειμένως, ἐπίῤ. basso. [illegible]

Καθείργνυμι καὶ

Καθειργνύω. M. εἵρξω. imprigionare. [illegible]

Κάθειρξις - εως (ἡ) imprigionamento. [illegible]

Καθεὶς (ἡ γεν. καθενός). ognuno, cadauno, ciascheduno. [illegible]

Καθεκάστην (ὀρθότ.) *Καθ' ἑκάστην* (ἐνν. ἡμέραν.) ogni giorno. [illegible]

Καθεκτὸς - ἡ - όν. καὶ (ἐπίῤ. - κτῶς.) che si può ritenere, impedire. [illegible]

Καθελκύω. M. ἑλκύσω καὶ

Καθέλκω. M. ἕλξω. tirare abbasso. [illegible]

Κάθεμα - ατος (τὸ) collana. [illegible]

Καθεξῆς, ἐπίῤ. in seguito. [illegible]

Κάθεξις - εως (ἡ) ritenzione, conservazione. [illegible]

Κάθερμα - ατος (τὸ) orecchino. [illegible]

Καθετὴρ - ῆρος (ὁ) scandaglio. 2. sciringa, schizzatojo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κάθετος (ὁ, ἡ) perpendicolare. [illegible] (ὀθ.) *Κάθετος* (ἡ) (ἐνν. γραμμή) linea perpendicolare. [illegible]

Καθεύδω. M. ἥσω. dormire. [illegible]

Καθευρίσκω. M. εὑρήσω. trovare, inventare. [illegible]

Καθέψω. M. εψήσω. far bollire, cuocere bene. [illegible]

Καθηγεμὼν - όνος (ὁ) = *Ἡγεμών.*

Καθηδύνω. M. υνῶ. addolcire. [illegible]

Καθῆκον - οντος (τὸ) dovere. [illegible]

Καθηκόντως, ἐπίῤ. debitamente, convenevolmente. [illegible]

Καθήκω. M. ἥξω. arrivare a, estendersi a. [illegible]

Καθηλόω - ῶ. M. ώσω. inchiodare. [illegible]

Καθήλωσις - εως (ἡ) inchiodamento. [illegible]

Καθηλωτὴς - οῦ (ὁ) inchiodatore. [illegible]

Καθηλωτὸς - ἡ - όν. inchiodato. [illegible]

Κάθημαι. sedere. [illegible]

Καθημαξευμένως, ἐπίῤ. trivialmente. [illegible]

Καθημέραν, ἐπίῤ. ogni giorno. [illegible]

Καθημερία - ας (ἡ) occupazione giornaliere. [illegible]

Καθημερεύω. M. εύσω. = *Διημερεύω.*

Καθημερινὸς - ἡ - όν. giornaliere, quoti-

Digitized by Google

diano. [illegible]

Καθημέριος-α-ον. = τ. προηγ.

Καθημερόβιος (ὁ, ἡ) = Ἡμερόβιος.

Καθησυχάζω. Μ. άσω. essere in perfetta quiete. [illegible]

Κάθιδρος (ὁ, ἡ) Εὐχρηστότ. τὸ Κάθιδρως.

Καθιδρόω-ῶ. Μ. ώσω. tuffarsi nel sudore, sudar grandemente. [illegible]

Καθίδρυμα-ατος (τὸ) = Ἵδρυμα.

Καθίδρυσις-εως (ἡ) = Ἵδρυσις.

Καθιδρύω-ῶ. Μ. ύσω. = Ἱδρύω.

Κάθιδρως (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Κάθιδρος. immerso nel sudore. [illegible]

Καθιερεύω. Μ. εύσω. καὶ

Καθιερόω-ῶ. Μ. ώσω. = Καθαγνίζω.

Καθιέρωσις-εως (ἡ) consacrazione, dedicazione. [illegible]

Καθίζω. Μ. ίσω. far sedere, collocare. [illegible] (ἐλλ. ἢ ἀμτβτ καὶ μτγν. μσ.) sedere, collocarsi. [illegible]

Καθίημι. Μ. καθήσω. deporre, abbassare. 2. mandare incontro. [illegible] (μσ. ἢ ἐλλ.) discendere, calare. [illegible]

Καθικετεύω. Μ. εύσω. supplicare caldamente. [illegible]

Καθικνέομαι-οῦμαι. Μ. καθίξομαι. venire fino, arrivare. 2. toccare. [illegible] 3. (μτφρ.) percuotere. [illegible]

Καθιππάζομαι. Μ. άσομαι. percorrere a cavallo, fare delle incursioni a cavallo. [illegible]

Καθίππευσις-εως (ἡ) incursione a cavallo. 2. cavalcata. [illegible]

Καθιππεύω. Μ. εύσω. = Καθιππάζομαι.

Καθιπποκρατέω-ῶ. καὶ

Καθιππομαχέω-ῶ. Μ. ήσω. prevalere, vincere in un combattimento a cavallo. [illegible]

Καθίπταμαι. Μ. καταπτήσομαι. discendere volando. [illegible]

Κάθισις-εως (ἡ) il far sedere o il mettersi a sedere. [illegible]

Κάθισμα-ατος (τὸ) luogo, ove si può sedere. [illegible] 2. (μτγν.) = Κάθισις.

Καθιστάνω. (μτγν.) ἀντὶ

Καθίστημι. Μ. καταστήσω. collocare, porre, stabilire, istituire, destinare. 2. costare. 3. pacificare, mitigare. [illegible]

Καθιστορέω-ῶ. Μ. ήσω. esaminare, informarsi. [illegible]

Καθὸ, ἐπίῤ. inquanto, siccome, giacchè. [illegible]

Καθοδηγέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ὁδηγέω.

Καθοδηγία-ας (ἡ) = Ὁδηγία.

Καθοδηγὸς (ἡ) = Ὁδηγός.

Κάθοδος (ἡ) discesa. 2. ritorno di esuli. [illegible]

Καθολικὸς-ὴ-όν. generale, universale. 2. cattolico, ortodosso. [illegible]

Καθολικῶς, ἐπίῤ. universalmente. [illegible]

Καθολκὴ (ἡ) l'azione di tirare a basso. [illegible]

Καθολκὸς (ὁ, ἡ) che tira a basso. [illegible]

Κάθολος (ὁ, ἡ) tutto insieme, intiero. [illegible]

Καθόλου, ἐπίῤ. (ἀντὶ Καθ' ὅλου) in generale, generalmente, totalmente (Λατ. omnino, prorsus). [illegible]

Καθομαλίζω. Μ. ίσω. appianare. [illegible]

Καθομηρεύω. Μ. εύσω. καὶ

Καθομηρίζω. Μ. ίσω. descrivere, celebrare in versi omerici. [illegible]

Καθομιλέω-ῶ. Μ. ήσω. avere delle relazioni, conversare. [illegible] (πθ. κατὰ μτχ.) parlarsi da pertutto. [illegible]

Καθομολογέω-ῶ. Μ. ήσω. confessare. 2. convenire. [illegible]

Καθοπλίζω. Μ. ίσω. armare. [illegible]

Καθόπλισις-εως (ἡ) καὶ

Καθοπλισμὸς (ὁ) armamento. [illegible]

Digitized by Google

Καθορατικὸς-ή-όν. perspicace. [illegible]

Καθοράω-ῶ. καὶ × -οράομαι-ῶμαι. Μ. καθόψομαι. guardare dall'alto abbasso, contemplare fissamente. [illegible]

Καθορίζω. Μ. ίσω. definire, determinare. [illegible]

Καθοριστικὸς-ή-όν. definitivo. [illegible]

Καθορμίζω. Μ. ίσω. approdare nel porto. [illegible]

Καθόρμιον (τὸ) (γρφ.) collana, collare. [illegible]

Καθοσιόω-ῶ. Μ. ώσω. = Καθιερόω.

Καθοσίωσις-εως (ή) = Καθιέρωσις.

Καθόσον, ἐπίῤ. ἀντὶ (καθ' ὅσον) = Καθό.

Καθότι, ἐπίῤ. = Καθό. giacchè. [illegible]

Καθυβρίζω. Μ. ίσω. oltraggiare grandemente. [illegible]

Καθυγιάζω. Μ. άσω. ridurre in perfetta sanità. [illegible]

Καθυγίασις-εως (ή) guarigione perfetta. [illegible]

Καθυγραίνω. Μ. ανῶ. inumidire, bagnare, [illegible]

Κάθυγρος (ό, ή) umido, bagnato. [illegible]

Καθυλακτέω-ῶ. Μ. ήσω. abbajare contro. [illegible]

Καθυμνέω-ῶ. Μ. ήσω. decantare. [illegible]

Καθύπερθε καὶ (πρὸ φων.) Καθύπερθεν, ἐπίῤ. di sopra. [illegible]

Καθυπέρτατος-η-ον. supremo. [illegible]

Καθυπερτερέω-ῶ. Μ. ήσω. superare, essere superiore. [illegible]

Καθυπέρτερος-α-ον. superiore. [illegible]

Καθυπηρετέω-ῶ. Μ. ήσω. servire con gran zelo. [illegible]

Καθυπισχνέομαι-οῦμαι. (Χ. Μ.) promettere con certezza. [illegible]

Καθύπνιος (ό, ή) che si fà, succede nel sonno. [illegible]

Κάθυπνος (ό, ή) sepolto in un profondo sonno. [illegible]

Καθυπνόω-ῶ. Μ. ώσω. dormire profondamente. [illegible]

Καθύπνωσις-εως (ή) dormizione. [illegible]

Καθυποβάλλω. Μ. βαλῶ. = Ὑποβάλλω.

Καθυπουργέω-ῶ. Μ. ήσω. = Καθυπηρετέω.

Καθυστερέω-ῶ καὶ -υστερίζω. Μ. ήσω, ίσω. essere posteriore. 2. rimanere in dietro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καθυψηλὸς ή-όν. molto alto. [illegible]

Καθὼς, ἐπίῤ. (κατὰ, ὡς) come. [illegible]

Καὶ, σύνδ. συμπλ. e, ed. (Λατ. et.) 2. anche (Λατ. etiam, vel.) [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καικίας-ου (ό) greco-levante (vento). [illegible]

Καινίζω. Μ. ίσω. rinnovare. [illegible]

Καινογραφέω-ῶ. Μ. ήσω. scrivere delle cose nuove. [illegible]

Καινοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. rinnovare. 2. far delle cose nuove. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καινοποιΐα (ή) rinnovazione. [illegible]

Καινοποιὸς (ό, ή) rinnovatore, innovatore. [illegible]

Καινοπραγέω-ῶ. Μ. ήσω. fare delle cose nuove. [illegible]

Καινὸς-ή-όν. nuovo. [illegible]

Καινόταφος (ό, ή) appartenente ad un sepolcro costruito in una maniera nuova. [illegible]

Καινότης-ητος (ή) novità. [illegible]

Καινοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. introdurre delle novità. [illegible]

Καινοτόμημα (τὸ) novità. [illegible]

Καινοτομία (ή) innovazione. [illegible]

Καινότομος (ό, ή) (παροξ.) innovatore. [illegible] (προπαροξ.) introdotto nuovamente. [illegible] — τόμως, ἐπίῤ.

Καινουργέω-ῶ. Μ. ήσω. rinnovare. [illegible]

Καινούργημα-ατος (τὸ) cosa rinnovata. [illegible]

Καινουργὴς-έος (ό, ή) innovato, rinno-

Digitized by Google

vato. [illegible]

Καινούργησις - εως καὶ

Καινουργία - ας (ἡ) rinnovazione. [illegible]

Καινουργίζω. Μ. ίσω. = Καινουργέω.

Καινουργὸς (ὁ, ἡ) innovatore, rinnovatore. [illegible]

Καινοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) la prima volta apparso, nuovo. [illegible]

Καινόφιλος (ὁ, ἡ) chi ama le novità. 2. chi cangia spesso gli amici. [illegible]

Καινοφωνέω - ῶ. Μ. ήσω. servirsi delle voci nuove, dei termini nuovi. [illegible]

Καινόω - ῶ. Μ. ώσω. = Καινίζω.

Καινῶς, ἐπίῤ. d'una maniera nuova. [illegible]

Καίνωσις - εως (ἡ) rinnovazione, innovazione. [illegible]

Καίπερ, σύνδ. quantunque, benchè. [illegible]

Καιρικὸς - ἡ - όν. conveniente al tempo, temporale. [illegible]

Καίριος - α ἡ ος - ον. (καιρός) opportuno, tempestivo. 2. mortale. [illegible]

Καιρίως, ἐπίῤ. in tempo opportuno, opportunamente. 2. mortalmente. [illegible]

Καιρὸς (ὁ) tempo. 2. occasione. [illegible]

Καῖρος (ὁ ἡ τὸ) filo della trama del tessitore. [illegible]

Καιροφυλακέω - ῶ. Μ. ήσω. καὶ (- κτέω - ῶ.) osservare il tempo favorevole. [illegible]

Καιροφυλακία - ας (ἡ) osservazione del tempo favorevole. [illegible]

Καιρόω - ῶ. Μ. ώσω. tramare. [illegible]

Καίτοι (*σύνδ.*) quantunque. [illegible]

Καίω. Μ καύσω. accendere fuoco. 2. ardere, abbrucciare. [illegible]

Κακαγγελέω - ῶ. Μ. ήσω. annunziare delle triste notizie. [illegible]

Κακαγγελία - ας (ἡ) cattivo annunzio, cattiva nuova. [illegible]

Κακάγγελος (ὁ, ἡ) annunziatore delle cattive notizie. [illegible]

Κἀκεῖνος, κατὰ κρ. ἀντὶ Καὶ ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, κατὰ κρ. ἀντὶ Καὶ ἐκεῖσε. e là. [illegible]

Κακεντρέχεια (ἡ) malizia. [illegible]

Κακεντρεχὴς - έος (ὁ, ἡ) malizioso. [illegible]

Κακεργάτης καὶ Κακεργέτης - ου (ὁ) *καὶ Κακεργάτις* (*- γέτις*) *- ιδος* (ἡ) malfattore. [illegible]

Κακηγορέω - ῶ. Μ. ήσω. maledire, ingiuriare. [illegible]

Κακηγορία - ας (ἡ) maldicenza, ingiuria. [illegible]

Κακήγορος (ὁ, ἡ) maldicente. [illegible] — *γόρως, ἐπίῤ.*

Κακία - ας (ἡ) scelleraggine, perversità, malizia. 2. viltà, inabilità. 3. vizio. [illegible]

Κακίζω. Μ. ίσω. biasimare. [illegible] (*μσ.*) mostrare viltà, essere timido, pusillanime. [illegible]

Κακισμὸς (ὁ) biasimo, rimprovero. [illegible]

Κάκιστος - α - ον. ὑπερθ. τοῦ Κακός. pessimo. [illegible]

Κακίων - ονος. συγκρ. τ. Κακός. peggiore. [illegible]

Κακκάβη (ἡ) pentola (a tre piedi). [illegible]

Κάκκη (ἡ) merda. [illegible]

Κακοανάστροφος (ὁ, ἡ) chi ha una cattiva conversazione, intrattabile. [illegible]

Κακοβάκχευτος (ὁ, ἡ) colui che celebra malamente le feste di Bacco. [illegible]

Κακόβιος (ὁ, ἡ) colui che mena una vita penosa, infelice. [illegible]

Κακοβλαστέω - ῶ. Μ. βλαστήσω. germogliare malamente. [illegible]

Digitized by Google

Κακοβλαστὴς-έος καὶ
Κακόβλαστος (ὁ, ἡ) che germoglia malamente, con difficoltà. գէշ ծիլ արձակող, դժուարաւ ծլող. ֆէնա ֆիլիզ ատան, կիւճ ֆիլիզլէնէն:
Κακοβουλεύω. *M.* *εύσω.* dare dei cattivi consigli o consigliarsi malamente. գէշ խորհուրդ տալ կամ առնել. ֆէնա էօյիւտ վէրմէք եախօտ ալմագ:
Κακόβουλος (ὁ, ἡ) mal consigliato. 2. che dà dei cattivi consigli. գէշ խորհուրդ հարցուցած. 2. գէշ խորհուրդ տուող. ֆէնա էօյիւտլէնմիշ. 2. ֆէնա էօյիւտ վէրէն:
Κακογαμία-ας (ἡ) *καὶ*
Κακογάμιον (τὸ) (*μόνον εἰς τὴν Νμ. φρ.*) *Κακογαμίου* (*ἀντὶ*) *Κακογαμίας δίκη.* accusa contro un matrimonio illegittimamente contratto. ապօրինաբար եղած ամուսնութեան դէմ ամբաստանութիւն. գանունա կէօրէ օլման նիքեահ հագգընտա շիքեայէթ:
Κακόγαμος (ὁ, ἡ) che ha contratta infelicemente un matrimonio. խեղճութեամբ կարգըւած. սէֆիլանէ էվլէնմիշ:
Κακογείτων-ονος (ὁ, ἡ) compagno indivisibile nelle calamità. նեղութեանց՝ վշտաց մէջ չբաժանուող ընկեր. ֆէլաքէթթէ արգատաշլըգ իտէն շէքէն շէրիք:
Κακογένειος (ὁ, ἡ) barbucino. քարց. քէօսէ:
Κακογενὴς-έος (ὁ, ἡ) chi discende da una cattiva, bassa nascita. գէշ՝ ցած՝ անփառ ազգատոհմէ մը ծնող. ֆէնա՝ ֆէօքէ-ֆօյէ տիւր սօյտան տօղան:
Κακογλωσσία (ἡ) maldicenza. չարախօսութիւն, բամբասանք. ֆօյտէն սէօզ լէմէքլիք, գէմ տիլլիլիք:
Κακόγλωσσος (ὁ, ἡ) maldicente. չարախօս, չարալեզու, բամբասող. գէմ տիլլի, ֆօյտէն սէօյլէյիճի:
Κακογνωμονέω-ῶ. *M.* *ήσω.* avere una opinione perversa di... մէկին վրայ գէշ դատմունք՝ վարկում ունենալ. պիրինին հագգընտա ֆէնա ֆիքիր՝ շիւպհէ օլմագ:
Κακογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) chi pensa a danno di uno, nemico. մէկին չարը մտածող, թշնամի. պիրինին զարարընը տիւշիւնէն, տիւշման:
Κακοδαιμονάω-ῶ. *M.* *ήσω.* essere spinto da un cattivo genio, impazzire. գէշ դեւէ մը զարնուիլ, խենդենալ. ֆէնա պիր ճինտէն չարբըլմագ, չըլդըրմագ:
Κακοδαιμονέω-ῶ. *M.* *ήσω.* essere infelice. դժբաղդ ըլլալ. պախթսըզ օլմագ:
Κακοδαιμονία-ας (ἡ) avversità, calamità. 2. pazzia. դժբաղդութիւն, խեղճութիւն. 2. խենդութիւն. սէֆիլլիք, ֆէլաքէթ. 2. տէլիլիք, չըլկընլըգ:
Κακοδαιμονίζω. *M.* *ίσω.* giudicare per infelice. խեղճ՝ ողորմելի գատել՝ բանել. սէֆիլ չէքիլիր սանմագ՝ պախթսըզ սանմագ:
Κακοδαιμόνως, *ἐπίῤ.* infelicemente. խեղճութեամբ, դժբախտութեամբ. սէֆիլլիք պախթսըզլըք իլէ:
Κακοδαίμων-ονος (ὁ, ἡ) = *Δυσδαίμων.* infelice, sfortunato. խեղճ, դժբաղդ. սէֆիլ, պախթսըզ:
Κακόδερμος (ὁ, ἡ) colui che ha cattiva, dura pelle. գէշ՝ կարծր մորթ ունեցող. ֆէնա՝ գալըն տէրիլի:
Κακοδιδασκαλέω-ῶ. *M.* *ήσω.* insegnare malamente o delle cose cattive. գէշ եղանակաւ կամ գէշ բաներ սորվեցընել. ֆէնա պիր իլէ եախօտ ֆէնա նէսնէլէր էօյրէթմէք:
Κακοδοξέω-ῶ. *M.* *ήσω.* avere una cattiva riputazione. 2. avere un' opinione falsa, erronea. գէշ համբաւ՝ անուն ունենալ, անփառ ըլլալ. 2. սխալ՝ ծուռ կարծիք ունենալ. իթիպարսըզ՝ ատը ֆէնա չըգմագ օլմագ. 2. եանլըշ ֆիքիր սահիպի օլմագ:
Κακοδοξία-ας (ἡ) cattiva riputazione, disonore, infamia. 2. opinione falsa, erronea. գէշ համբաւ, անարգանք. 2. սխալ՝ ծուռ կարծիք. իթիպարսըզլըք, ռէզալէթ, չիրքինլիք. 2. եանլըշ ֆիքիր:
Κακόδοξος (ὁ, ἡ) chi pensa male, che ha un' opinione falsa, erronea. գէշ մտածող, սխալ՝ ծուռ կարծիք ունեցող. ֆէնա տիւշիւնէն, եանլըշ ֆիքիր սահիպի օլան:
Κακόδουλος (ὁ, ἡ) cattivo servo. գէշ ծառայ. ֆէնա խըզմէթքեար:
Κακοδρομία-ας (ἡ) cattivo, infelice viaggio. գէշ՝ անյաջող ճանապարհորդութիւն. ֆէնա՝ ուղուրսուզ եօլճուլուգ:
Κακοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha una cattiva forma, deforme. տգեղ ձեւ ունեցող. ֆէնա պիչիմլի, չիրքին:
Κακοεργέω-ῶ. *M.* *ησω.* × *ἀντὶ Κακουργέω.*
Κακοεργία-ας (ἡ) × *ἀντὶ Κακουργία.*
Κακοεργὸς (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Κακουργός.*
Κακοζηλία-ας (ἡ) cattiva emulazione. գէշ նախանձաւորութիւն՝ հետամտութիւն. ֆէնալըգտա՝ ֆէնա նէսնէլէրտէ օլան էնտիշէլէնմէ՝ հավէս:
Κακόζηλος (ὁ, ἡ) cattivo emulo, chi imita qualcuno nei vizj. գէշ նախանձորդ. մէկին մոլութեանցը նմանող. ֆէնա էնտի-շէ, պիրինին պէտ ախլագընը թագլիտ իտէն:
Κακοζωΐα-ας (ἡ) vita miserabile. խեղճ ողորմելի կեանք. սէֆիլ էօմիւր:
Κακόζωος (ὁ, ἡ) chi mena una vita miserabile. խեղճ՝ ողորմելի կեանք մը անցընող. սէֆիլլիքթէ եաշայան:
Κακοήθεια-ας (ἡ) depravazione di costumi, scostumatezza, malignità. գէշ վարք ունենալը, ապիրատութիւն. ֆէնա էօլլիւգ, ֆիտնէ, խայինլիք, չօգ քէօթիւլիւք, պէտ էխլագլըգ:
Κακοήθευμα-ατος (τὸ) malizia. ապիրատութեան՝ չարութեան գործ. պէտ էխլագլըգ իշլէմէք:
Κακοηθεύομαι. *M.* *εύσομαι.* comportarsi da scostumato. ապիրատի պէս վարուիլ. պէտ էխլագ իշլէմէք գօլայ տավրանմագ:
Κακοήθης-εος (ὁ, ἡ) malcostumato, scostumato, maligno, չարաբարոյ, գէշ. ֆէնա, պէտ էխլագ:
Κακοήθως, *ἐπίῤ.* scostumatamente, malignamente. չարաբարոյութեամբ. պէտ էխլագլըգ իլէ:
Κακοηθίζομαι. *M.* *ίσομαι.* deridere malignamente. չարութեամբ ծիծաղիլ՝ ծաղր

[illegible]

Κακόηχος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) che ha un cattivo suono. [illegible]

Κακοθανασία-ας (ἡ) morte cattiva, infame, dolorosa. [illegible]

Κακοθάνατος (ὁ, ἡ) morto d'una morte infame, cattiva. [illegible]

Κακοθελής-έος (ὁ, ἡ) malevolo. [illegible]

Κακοθελία-ας (ἡ) mala volontà, malevolenza. [illegible]

Κακόθεος (ὁ, ἡ) chi adora i cattivi Dei o riputa tali gli Dei. [illegible]

Κακοθεραπεία-ας (ἡ) cattiva curazione. [illegible]

Κακοθημοσύνη-ης (ἡ) cattiva disposizione, disordine. [illegible]

Κακοθήμων-ονος (ὁ, ἡ) maldisposto, disordinato. [illegible]

Κακόθροος-ους (ὁ, ἡ) maldicente, calunniatore. [illegible]

Κακοθυμέω-ῶ. M. ήσω. essere malevolo, malintenzionato. [illegible]

Κακοθυμία-ας (ἡ) malevolenza. [illegible]

Κακόθυμος (ὁ, ἡ) malevolo, malintenzionato. [illegible]

Κακόθυτος (ὁ, ἡ) chi offre una cattiva, meschina vittima. [illegible]

Κακοκαρπία-ας (ἡ) produzione di cattivi frutti, cattiva fruttificazione. [illegible]

Κακόκαρπος (ὁ, ἡ) chi produce de' frutti cattivi, che fruttifica male. [illegible]

Κακοκέρδεια-ας (ἡ) guadagno illecito, disonesto. [illegible]

Κακοκερδής-έος (ὁ, ἡ) chi fa un lucro disonesto. [illegible]

Κακοκρισία-ας (ἡ) giudizio cattivo, ingiusto. [illegible]

Κακόκριτος (ὁ, ἡ) = *Δύσκριτος.*

Κακολίμενος (ὁ, ἡ) che ha un porto cattivo, pericoloso. [illegible]

Κακολογέω-ῶ. M. ήσω. dire del male, oltraggiare. [illegible]

Κακολογία-ας (ἡ) maldicenza, invettiva. [illegible]

Κακολογικός-ή-όν. ingiurioso. [illegible]

Κακολόγος (ὁ, ἡ) maldicente. [illegible]

Κακομαθής-έος (ὁ, ἡ) mal istruito. [illegible] = *Δυσμαθής.*

Κακομαχέω-ῶ. M. ήσω. combattere malamente. [illegible]

Κακομαχία-ας (ἡ) cattivo combattimento. [illegible]

Κακομετρέω-ῶ. M. ήσω. misurare malamente. [illegible]

Κακομέτρητος (ὁ, ἡ) mal misurato. [illegible]

Κακόμετρος (ὁ, ἡ) chi misura malamente. [illegible]

Κακομήτωρ-ορος (ὁ, ἡ) che ha cattiva madre. [illegible]

Κακομηχανέω-ῶ. M. ήσω. macchinare, tramare delle malizie. [illegible]

Κακομήχανος (ὁ, ἡ) chi macchina il male, maligno. [illegible]

Κακομίμητος (ὁ, ἡ) che imita il male. [illegible] — μήτως, ἐπίῤ.

Κακόμισθος (ὁ, ἡ) che paga o si paga malamente. [illegible]

Κακομοιρία-ας (ἡ) cattiva fortuna, avversità, infelicità. [illegible]

Κακόμοιρος καὶ

Κακόμορος (ὁ, ἡ) infelice, sfortunato. [illegible]

Κακόμορφος (ὁ, ἡ) = *Δύσμορφος.*

Κακόμουσος (ὁ, ἡ) = *Ἄμουσος.*

Κακόμοχθος (ὁ, ἡ) che travaglia in vano. [illegible]

Κακονοέω-ῶ. M. ήσω. essere malevolo. [illegible]

Κακόνοια-ας (ἡ) malevolenza. [illegible]

Κακονομέομαι-οῦμαι. M. ηθήσομαι. esser governato con delle leggi cattive. [illegible]

Κακονομία-ας (ἡ) cattivo governo. [illegible]

Digitized by Google

Κακόνομος (ὁ, ἡ) governato con delle leggi cattive. [illegible]

Κακόνοος-ους = *Δύσνοος*. malevolo. [illegible]

Κακονύμφευτος καὶ

Κακόνυμφος (ὁ, ἡ) infelicemente sposato. [illegible]

Κακοξενία-ας (ἡ) inospitalità. [illegible]

Κακόξενος (ὁ, ἡ) che tratta malamente gli ospitali, inospitale. [illegible]

Κακοπάθεια-ας (ἡ) sofferenza, pena, tormento, afflizione. [illegible]

Κακοπαθέω-ῶ. *M.* ήσω. soffrire, menare una vita penosa, tormentosa. [illegible]

Κακοπαθής-έος (ὁ, ἡ) tormentato, afflitto. [illegible]

Κακοπαθῶς, ἐπίῤ. con tormento, con sofferenze, infelicemente. [illegible]

Κακοπάρθενος (ὁ, ἡ) inconveniente alle vergini. [illegible]

Κακόπατρις-ιδος (ὁ, ἡ) colui che ha una cattiva patria. [illegible]

Κακόπλαστος (ὁ, ἡ) mal fatto, costruito. [illegible] — πλάστως, ἐπίῤ.

Κακόπλοος-ους (ὁ, ἡ) chi naviga infelicemente. [illegible]

Κακόπνοος-ους (ὁ, ἡ) che ha difficile respiro. [illegible]

Κακοποιέω-ῶ. *M.* ήσω. far del male, esser malfattore. [illegible]

Κακοποιητικός-ή-όν. che inclina a far del male. [illegible]

Κακοποιΐα-ας (ἡ) il far del male, maleficio. [illegible]

Κακοποιός (ὁ, ἡ) malfattore. [illegible]

Κακοπολιτεία-ας (ἡ) cattivo governo dello stato. [illegible]

Κακοπονητικός-ή-όν. che non può resistere alle fatiche. [illegible]

Κακόπους-οδος (ὁ, ἡ) chi ha i piedi deboli o deformi. [illegible]

Κακοπραγέω-ῶ. *M.* ήσω. vivere nelle disgrazie, nelle avversità, non riuscire nelle imprese. [illegible]

Κακοπράγημα-ατος (τὸ) infortunio, disgrazia. [illegible]

Κακοπραγία-ας (ἡ) disgrazia, avversità, mal riuscita. [illegible]

Κακοπραγμονέω-ῶ. *M.* ήσω. pensare di far male, avere de' cattivi disegni. [illegible]

Κακοπραγμοσύνη-ης (ἡ) perversità, scelleraggine. [illegible]

Κακοπράγμων-ονος (ὁ, ἡ) cattivo, malizioso. [illegible] = *Κακομήχανος*.

Κακοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia brutta. [illegible]

Κακόπτερος (ὁ, ἡ) che ha cattive ale. [illegible]

Κακοῤῥαφέω-ῶ. *M.* ήσω. tramare delle insidie contro di uno. [illegible]

Κακοῤῥαφία (ἡ) = *Ἐπιβουλή*.

Κακοῤῥάφος (ὁ, ἡ) che trama delle insidie contro d'uno. [illegible]

Κακὸν (τὸ) male, azione cattiva. 2. avversità, calamità, disgrazia. 3. malattia, male. [illegible]

Κακός-ή-όν. cattivo, perverso. 2. vile, timido. 3. incapace, ignorante, 4. ignobile, povero, misero, meschino. [illegible]

Κακόσημος (ὁ, ἡ) che annunzia de' mali, malaugurioso. [illegible]

Κακοσκελής-έος (ὁ, ἡ) chi ha cattive gambe. [illegible]

Κακοσμία-ας (ἡ) cattivo odore, puzzo, puzza. [illegible]

Κάκοσμος (ὁ, ἡ) fetido, puzzolente. [illegible]

Digitized by Google

Κακόσπερμος (ὁ, ἡ) che produce cattiva semente. [illegible]

Κακόσπλαγχνος (ὁ, ἡ) codardo, timido. [illegible]

Κακοσπορία -ας (ἡ) cattiva semenza. [illegible]

Κακοστομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. sentir male allo stomaco, avere mal di stomaco. [illegible]

Κακοστόμαχος (ὁ, ἡ) che ha cattivo, debole stomaco. 2. nocevole allo stomaco. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κακοστομέω - ῶ. *M.* ήσω. (μὲ αἰτ.) maledire. [illegible] 2. (χ. πτ.) parlar, pronunziare male. [illegible]

Κακοστομία (ἡ) maldicenza. 2. cattiva pronunzia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κακόστομος (ὁ, ἡ) maldicente. 2. chi pronunzia malamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κακοσύνθετος (ὁ, ἡ) mal disposto, mal composto. [illegible]

Κακοσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) indecente, deforme. [illegible] — μόνως, ἐπίῤ.

Κακοσχολέω - ῶ. *M.* ήσω. impiegare inutilmente il tempo. [illegible]

Κακοσχολία - ας (ἡ) abuso di tempo. [illegible]

Κακόσχολος (ὁ, ἡ) chi si abusa del tempo. [illegible]

Κακοτεκνία - ας (ἡ) l'avere cattiva prole. [illegible]

Κακοτέρμων - ονος (ὁ, ἡ) che ebbe un termine cattivo, infelice. [illegible]

Κακοτεχνέω - ῶ. *M.* ήσω. usare de' cattivi artificî, falsificare. [illegible]

Κακοτεχνία - ας (ἡ) cattiva arte, frode, falsificazione. [illegible] 2. (κοιν.) trama. [illegible]

Κακοτεχνίζω. *M.* ίσω. × ἀντὶ *Κακοτεχνέω*.

Κακότεχνος (ὁ, ἡ) malizioso, astuto, fraudolente. [illegible]

Κακότης - ητος (ἡ) perversità, vizio. 2. viltà, timidità. 3. calamità. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κακοτροπεύομαι. *M.* εύσομαι καὶ

Κακοτροπέω - ῶ. *M.* ήσω. avere delle inclinazioni perverse, un naturale perverso. [illegible]

Κακοτροπία - ας (ἡ) perversità di costumi, d'inclinazioni. [illegible]

Κακότροπος (ὁ, ἡ) perverso, cattivo, [illegible]

Κακοτροφέω - ῶ. *M.* ήσω. nutrire malamente. [illegible]

Κακοτροφία - ας (ἡ) cattivo nutrimento. [illegible]

Κακότροφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce malamente. 2. chi è mal nutrito. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κακοτυχέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Δυστυχέω*.

Κακοτυχής - έος (ὁ, ἡ) = *Δυστυχής*.

Κακοτυχία - ας (ἡ) = *Δυστυχία*.

Κακουργέω - ῶ. *M.* ήσω. far del male, commettere delle azioni cattive. [illegible]

Κακούργημα - ατος (τὸ) delitto, misfatto, azione cattiva. [illegible]

Κακουργία - ας (ἡ) scelleratezza, maleficenza. [illegible] 2. = *Κακούργημα*.

Κακοῦργος (ὁ, ἡ) malfattore, delinquente, scellerato. [illegible]

Κακοφημία - ας (ἡ) = *Δυσφημία*.

Κακόφημος (ὁ, ἡ) = *Δύσφημος*.

Κακόφθαρτος (ὁ, ἡ) distrutto, corrotto intieramente. [illegible]

Κακοφθόρος (ὁ, ἡ) distruttivo. [illegible]

Κακοφραδής - έος (ὁ, ἡ) che pensa di far del male, malintenzionato. [illegible]

Κακοφραδία - ας (ἡ) cattiva intenzione. [illegible]

Κακοφρονέω - ῶ. *M.* ήσω. avere delle cattive intenzioni. 2. avere una opinione erronea. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κακοφροσύνη - ης (ἡ) cattiva intenzione, malizia. [illegible]

Κακόφρων - ονος (ὁ, ἡ) cattivo, malizio-

Digitized by Google

so, malintenzionato. [illegible]

Κακοφωνία-ας (ἡ) cacofonia, cattivo, disgustevole suono. [illegible]

Κακόφωνος (ὁ. ἡ) chi ha un cattivo suono. [illegible]

Κακοχροέω-ῶ. *M.* ήσω. avere un cattivo colore. [illegible]

Κακόχροος-ους (ὁ, ἡ) chi ha un cattivo colore. [illegible]

Κακοχυμία-ας (ἡ) cattivo umore, cacochimia. [illegible]

Κακόχυμος (ὁ, ἡ) che ha cattivo umore. [illegible]

Κακόψογος (ὁ, ἡ) maledico. [illegible]

Κακοψυχία-ας (ἡ) pusillanimità, codardia. [illegible]

Κακόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanime, codardo, vile. [illegible]

Κακόω-ῶ. *M.* ώσω. far del male, danneggiare, maltrattare. [illegible]

Κακύνω. *M.* υνῶ X = *Κακόω* καὶ *Κακίζω*.

Κακώδης-εος (ὁ, ἡ) puzzolente. [illegible]

Κακωδία-ας (ἡ) = *Δυσωδία*.

Κακῶς, ἐπίῤ. malamente, male, con una maniera cattiva. [illegible]

Κάκωσις-εως (ἡ) danno, pregiudizio, maltrattamento. [illegible]

Καλάθιον (τὸ) piccolo paniere, panierino. [illegible]

Καλαθοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di panieri, di ceste. [illegible]

Κάλαθος (ὁ) cesta, paniere. 2. forma. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κάλαϊς-ίδος (ὁ) turchina. [illegible]

Καλαμαῖος-α-ον. di canna. [illegible]

Καλαμαιὼν-ῶνος (ὁ) l'ottavo mese degli Ateniesi. [illegible]

Καλαμάομαι-ῶμαι. *M.* ήσομαι. cogliere delle canne. 2. spigolare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καλαμάριον (τὸ) calamajo. [illegible]

Καλαμεὺς-έως (ὁ) pescatore a canna. [illegible]

Καλαμεύω. *M.* εύσω. pescare a canna. 2. mietere. 3. prendere degli uccelli colla pania. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Καλάμη (ἡ) gamba, calamo. 2. rimasuglio. 3. cadavere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Καλαμητομία-ας (ἡ) mietitura. [illegible]

Καλαμητόμος (ὁ, ἡ) mietitore. [illegible]

Καλαμήτρια-ας καὶ

Καλαμητρὶς-ίδος (ἡ) mietitrice. [illegible]

Καλαμηφορέω-ῶ. *M.* ήσω. portare delle canne. [illegible]

Καλαμηφόρος (ὁ, ἡ) = *Καλαμοφόρος*.

Καλαμίζω. *M.* ίσω. sonare la zampogna. [illegible]

Καλαμίνθη (ἡ) καὶ

Καλάμινθος (ὁ καὶ ἡ) calaminta, nepitella (erba). [illegible]

Καλάμινος-η-ον. fatto di canna. [illegible]

Καλαμὶς-ίδος (ἡ) canna de' pescatori. 2. pania. 3. penna da scrivere. 4. calamajo. 5. stuzzicadenti. 6. spilla di testa. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. = *Καλαμών*.

Καλαμίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. *Κάλαμος*.

Καλαμογλυφέω-ῶ. *M.* ήσω. temperare una penna. [illegible]

Καλαμογλυφὶς-ίδος (ἡ) temperino. [illegible]

Καλαμογλύφος (ὁ, ἡ) colui che taglia le penne. [illegible]

Καλαμοειδής-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma della canna. [illegible]

Καλαμοκοποῖον (τὸ) καὶ -κόπιον. luogo ove si tagliano le canne. [illegible] 2. = *Καλαμογλυφίς*.

Κάλαμος (ὁ) canna. 2. zampogna. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Καλαμίς* (1, 2, 3).

Καλαμοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta delle canne. [illegible]

Καλαμώδης-εος (ὁ, ἡ) cannoso. [illegible] 2. = *Καλαμοειδής*.

Καλαμὼν-ῶνος (ὁ) canneto. [illegible]

Καλαμωτὴ-ῆς (ἡ) cannajo. [illegible]

Κάλανδρα (ἡ) καὶ

Κάλανδρος (ὁ) calandro (uccello simile alla lodola). [illegible]

Καλαπόδιον (τὸ) καὶ

Καλάπους-οδος (ὁ) = *Καλόπους*, *Καλοπόδιον*.

Digitized by Google

Καλαυροψ-οπος (ἡ) bastone da pastore (*Λατ.* pedum). Հովուի ցուպ. չոմպան ու- փոող։

Καλέω-ῶ. M. καλέσω καὶ *'Αττ.* καλῶ. invitare. 2. chiamare. 3. nominare. Հրաւիրել. 2. կանչել. 3. անուանել. գա- լիք ժամ. 2. կոչեցի. 3. ...։

Κάλη (ἡ) *Δ.* καὶ *'Αττ.* ἀντὶ *Κήλη*.

Καλιὰ-ᾶς (ἡ) casa di legno. 2. capanna. 3. nido. 4. granajo. փայտէ տուն. 2. հիւղ. 3. բոյն. 4. համբարանոց, ցորեն դնելու համբար. Խորհրդ. դիրն. 2. խուց, չորսիլ. 3. խանձ. 4. ...

Καλιὰς-άδος (ἡ) templio di legno. 2. cappella. փայտէ շինուած տաճար. 2. մատուռ. Խորհրդ. դիրնական ... 2. ...

Κάλιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Κάλον*.

Καλλαρίας-ου (ὁ) atello (pesce). Ձուկ մ է. ...

Καλλίας-ου (ὁ) scimia. կապիկ. ...

Καλλιβλέφαρος (ὁ, ἡ) colui che ha belli occhi. որ ունի աչք գեղեցիկ, չքնաղ ... (*οὐσ.*) *Καλλοβλέφαρον* (τὸ) collirio da tingere le palpebre. ...

Καλλιβόας-ου (ὁ) colui che ha una bella voce. ազնիւ որ ունի ձայն գեղեցիկ. ...

Καλλιγάληνος (ὁ, ἡ) sereno, dolce, ilare. պարզ, անդորր, զուարթ. ...

Καλλίγαμος (ὁ, ἡ) bene sposato. ազնիւ կարգուած, ...

Καλλιγένεθλος (ὁ, ἡ) nobile di nascita. ազնուազարմ, ...

Καλλιγέφυρος (ὁ, ἡ) che ha un bel ponte. որ ունի կամուրջ մը գեղեցիկ. ...

Καλλιγραφέω-ῶ. M. ήσω. scrivere bene. 2. dipingere bene. ազնիւ գրել. 2. ազնիւ նկարել. ...

Καλλιγραφία-ας (ἡ) calligrafia. գեղեցկագրութիւն. ...

Καλλιγράφος (ὁ, ἡ) calligrafo, che ha una bella scrittura. գեղեցկագիր, որ ունի գիր գրոց. ...

Καλλίδενδρος (ὁ, ἡ) che ha belli alberi. որ ունի ծառեր գեղեցիկ. ...

Καλλιέλαιος (ὁ, ἡ) colui che ha degli ulivi buoni od olio buono. ազնիւ ձիթենիներ կամ ձէթ գեղեցիկ. ...

Καλλιέπεια-ας (ἡ) bel linguaggio, espressione ornata, elegante. որ ունի վայելուչ գեղեցիկ կերպով խօսիլ. ...

Καλλιεπέω-ῶ. M. ήσω. esprimersi con termini eleganti. որ ունի վայելուչ բառերով խօսիլ. ...

Καλλιεπὴς-έος (ὁ, ἡ) chi parla elegantemente. ազնիւ վայելուչ խօսող. ...

Καλλιεργέω-ῶ. M. ήσω. lavorar bene. ազնիւ շինել, գործել. ...

Καλλίεργος (ὁ, ἡ) buon lavoratore. ազնիւ գործող. ... 2. (*πθ.*) ben lavorato. ազնիւ գործուած. ...

Καλλιερέω-ῶ. M. ήσω. fare dei sacrifizj accettevoli. ընդունելի հաճոյ զոհեր մատուցանել. ...

Καλλιθυτέω-ῶ. M. ήσω. sacrificare buone vittime. ազնիւ զոհեր մատուցանել. ...

Καλλίθυτος (ὁ, ἡ) ben sacrificato. ազնիւ զոհուած. ...

Καλλικαρπέω-ῶ. M. ήσω. produrre de' belli frutti. որ ունի պտուղներ բերել. ...

Καλλικαρπία-ας (ἡ) produzione di belli frutti. որ ունի պտուղներ բերելը. ...

Καλλίκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' belli frutti. որ ունի պտուղներ բերող. ...

Καλλικέλαδος (ὁ, ἡ) che rende un bel suono. որ ունի հնչիւն հանող. ... = *Καλλίφωνος*.

Καλλίκομος (ὁ, ἡ) che ha una bella chioma. որ ունի մազ գեղեցիկ. ...

Καλλιλεκτέω, Καλλιλεξία = *Καλλιεπέω, Καλλιέπεια*.

Καλλιλογέω-ῶ. M. ήσω. parlar bene, esprimersi elegantemente. ազնիւ վայելուչ կերպով խօսիլ. ...

Καλλιλογία-ας (ἡ) = *Καλλιέπεια*.

Καλλίμορφος (ὁ, ἡ) = *Εὔμορφος*.

Καλλίνικος (ὁ, ἡ) celebre vincitore. հռչակաւոր յաղթող. ...

Κάλλιον-ονος (τὸ) οὐδέτ. τοῦ *Καλλίων*.

Καλλιόνως, ἐπίῤ. meglio. աւելի ազնիւ. ...

Καλλιότερον, ἐπίῤ. = *Κάλλιον*.

Καλλιόω-ῶ. M. ώσω. ammigliorare, rendere più bello. աւելի ազնիւ որ ունի ընել. ...

Καλλιπαιδία-ας (ἡ) = *Καλλιτεκνία*.

Καλλίπαις-αιδος (ὁ, ἡ) che ha belli figli. որ ունի զաւակներ գեղեցիկ. ...

Καλλιπάρθενος (ὁ, ἡ) che ha belle vergini. որ ունի կոյսեր գեղեցիկ. ... (*οὐσ.*) bella vergine. որ ունի կոյս. ...

Καλλιπλόκαμος (ὁ, ἡ) che ha una capellatura bella. որ ունի մազեր գեղեցիկ. ...

Καλλίπλουτος (ὁ, ἡ) che possiede molti e belli tesori. շատ ու որ ունի գանձեր

Digitized by Google

[illegible]

Καλλίπνοος-ους (ὁ, ἡ) che esala un bell' odore. [illegible]

Καλλίπολις-εως (ὁ, ἡ) che ha delle belle città. [illegible] (*οὐσ.*) bella città. [illegible]

Καλλίπονος (ὁ, ἡ) ben lavorato. [illegible]

Καλλιπρόβατος (ὁ, ἡ) che ha delle belle pecore. [illegible]

Καλλιπρόσωπος (ὁ, ἡ) chi ha una faccia bella, formoso. [illegible]

Καλλιῤῥημονέω, *Καλλιῤῥημοσύνη*, *Καλλιῤῥήμων*. = *Καλλιεπέω*, *Καλλιέπεια*, *Καλλιεπής*.

Καλλισθενής-έος (ὁ, ἡ) bello e forte. [illegible]

Καλλιστεῖον (τὸ) premio della bellezza. [illegible]

Καλλιστεύω καὶ

Καλλιστεύομαι. *M.* *εύσω-ομαι*. essere il più bello, superare tutti nella bellezza. [illegible]

Καλλιστέφανος (ὁ, ἡ) cinto d' una bella corona. [illegible]

Κάλλιστος-η-ον. (*ὑπερθ.* τοῦ *Καλός*). bellissimo. [illegible] — *λίστως*, *ἐπίῤ*.

Καλλιτεκνία-ας (ἡ) l' avere de' buoni, belli figli. [illegible]

Καλλίτεκνος (ὁ, ἡ) chi ha de' belli figli. [illegible]

Καλλιτεχνέω-ῶ. *M.* *ήσω*. essere artista d' una bella arte. [illegible]

Καλλιτέχνης-ου (ὁ) artista d' una bella arte. [illegible]

Καλλιτεχνία-ας (ἡ) bellezza di arte. [illegible]

Καλλίτεχνος (ὁ, ἡ) abile artista. [illegible]

Καλλιτόκος (ἡ) che partorisce belli infanti. [illegible]

Καλλιφεγγής-έος (ὁ, ἡ) che ha una bella, risplendente luce. [illegible]

Καλλίφθογγος (ὁ, ἡ) chi rende un bel suono. [illegible]

Καλλίφυλλος (ὁ, ἡ) che ha belle foglie. [illegible] (*οὐσ.*) *Καλλίφυλλον* (τὸ) adianto. [illegible]

Καλλιφύτευτος (ὁ, ἡ) ben piantato. 2. che ha belle piante. [illegible]

Καλλιφωνία-ας (ἡ) bella voce. [illegible]

Καλλίφωνος (ὁ, ἡ) che ha una bella voce. [illegible]

Καλλίχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) che ha belle mani. [illegible]

Καλλίχορος (ὁ, ἡ) che balla bene. [illegible]

Καλλίων-ονος (ὁ, ἡ) *συγκρ.* τ. *Καλός*. più bello, megliore. [illegible]

Καλλιώνυμος (ὁ, ἡ) che ha un bel nome. [illegible]

Καλλονὴ-ῆς (ἡ) καὶ

Κάλλος-εος-ους (τὸ) bellezza. [illegible] (*πλθ.*) cosa bella, ornamento, donna bella. [illegible]

Καλλοσύνη-ης (ἡ) × ἀντὶ *Καλλονή*.

Καλλόσυνος-η-ον. × ἀντὶ *Καλός*.

Καλλυντήριος (ὁ, ἡ) che serve ad ornare, ad abbellire. [illegible] (*οὐσ.* *οὐδ.*) ornamento. [illegible]

Καλλυντρον (τὸ) = *Καλλυντήριον*.

Καλλύνω. *M.* *υνῶ*. abbellire, ornare. [illegible] 2. (*συνηθέστ.*) nettare, scopare. [illegible]

Καλλωπίζω. *M.* *ίσω*. ornare, abbellire. [illegible]

Καλλώπισμα-ατος (τὸ) abbellimento, ornamento. [illegible]

Καλλωπισμος (ὁ) abbellimento, l' ornare. [illegible]

Καλλωπιστὴς (ὁ) che ama molto gli ornamenti, chi si veste, si orna come donna. [illegible]

Καλοκαγαθία-ας (ἡ) probità, onestà, bontà, benevolenza. [illegible]

Καλοκάγαθος (ὁ, ἡ) probo, onesto, buono, benevolo. [illegible]

Κᾶλον (τὸ) legno. [illegible]

Digitized by Google

Καλοπόδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Καλόπους-οδος (ὁ) forma per far scarpe. [illegible]

Καλὸς-ή-όν (τὸ συγκρ. *Καλλίων* καὶ σπν. *Καλλιώτερος* καὶ τὸ ὑπερθ. *Κάλλιστος*). bello, vago. 2. buono. 3. onesto, virtuoso. 4. lodevole. 5. adattato. [illegible]

Καλπάζω. *Μ*. άσω. galoppare. [illegible]

Κάλπη (ἡ) urna, secchia, vaso. 2. galoppata. [illegible]

Κάλπις-ιδος (ἡ) = *Προηγ*.

Καλύβη (ἡ) capanna. [illegible]

Καλύβιον (τὸ) capannella. [illegible]

Καλυβίτης (ὁ) chi abita in una capanna. [illegible]

Καλυβοποιέω-ῶ. *Μ*. ήσω. fabbricare delle capanne. [illegible]

Καλυκίζω. *Μ*. ίσω. sbocciare. [illegible]

Καλύκιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Κάλυξ*.

Κάλυμμα-ατος (τὸ) velo, coperchio. [illegible]

Καλυμμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Κάλυμμα*.

Κάλυξ-υκος (ἡ) boccia, bottone. 2. spilla. 3. orecchino. [illegible]

Καλύπτρα (ἡ) = *Κάλλυμμα*.

Καλύπτω. *Μ*. καλύψω. coprire. [illegible] (συνεκδχ.) nascondere. [illegible]

Καλχη-ης (ἡ) calta, fiorrancio. 2. porpora. [illegible]

Κάλως, κάλω καὶ (σπνт.) *Καλωος* (ὁ) gomena. [illegible]

Καλῶς, ἐπίῤ. (τὸ συγκρ. *Κάλλιον* καὶ τὸ ὑπερθετ. *Κάλλιστα*) bene. [illegible]

Κάμαξ-ακος (ὁ καὶ ἡ) (καμάσσω.) il legno dell' asta, zagalia. [illegible]

Καμάρα (ἡ) volta, cupola. [illegible]

Καμάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Καμάρα*.

Καμαρόω-ῶ. *Μ*. ώσω. far una volta. [illegible]

Καμάρωμα-ατος (τὸ) volta, cupola. [illegible]

Καμάρωσις-εως (ἡ) curvatura d'una volta. [illegible]

Καμαρωτὸς-ή-όν. che ha la forma d'una volta, d'una cupola. [illegible]

Καματηρὸς-ά-όν. laborioso. 2. faticoso. 3. stanco. [illegible]

Καματηρῶς, ἐπίῤ. con pena, difficilmente. [illegible]

Κάματος (ὁ) fatica, travaglio, lavoro. [illegible]

Καματόω-ῶ. *Μ*. ώσω. faticarsi, stancarsi. [illegible]

Καματώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Καματηρός*.

Καμηλλάτης-ου (ὁ) conduttore di cammelli. [illegible]

Καμηλοπάρδαλις-εως (ἡ) giraffa. [illegible]

Κάμηλος (ὁ τὸ ἀρσ. καὶ ἡ τὸ θηλ.) cammello. [illegible]

Καμηλωτὴ (ἡ) la pelle del cammello. 2. cambellotto (*Γαλλ*. camelot.) [illegible]

Κάμιλος (ὁ) gomena. (*Γαλλ*. câble.) [illegible]

Καμινεὺς-έως (ὁ) chi travaglia al cammino. [illegible]

Καμινευτὴρ ✕ ἀντὶ

Καμινευτὴς-οῦ (ὁ) = *Καμινεύς*.

Καμινεύτρια-ας (ἡ) θηλ. τ. *Καμινεύς*.

Καμινεύω. *Μ*. εύσω. lavorare al cammino. [illegible]

Καμίνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κάμινος (ἡ) fornace, cammino. [illegible]

Κάμμαρος (ὁ) gambero marino (*Γαλλ*. homard) [illegible]

Κάμνω. *Μ*. καμοῦμαι. faticarsi, travagliare. 2. fare. [illegible]

Καμοὶ (κατὰ κρ.) ἀντὶ *Καὶ ἐμοί*.

Καμπὴ-ῆς (ἡ) curvatura, flessione. [illegible]

Κάμπη (ἡ) bruco (insetto) [illegible]

Κάμπος (ὁ) ceto. [illegible]

Καμπτὸς-ή-όν. flessibile. [illegible]

Κάμπτω. *Μ*. κάμψω. piegare, curvare. [illegible]

Καμπύλος-η-ον. incurvato, curvo. [illegible]

Καμπυλότης-ητος (ἡ) curvità. [illegible]

Κάμψα (ἡ) cesta. 2. cassa. [illegible]

Καμψάκης-ου (ὁ) vaso da olio. [illegible]

Καμψὸς-η-όν. piegato, curvato, curvo. [illegible]

Digitized by Google

Κἂν. ἀντὶ *Καὶ ἂν* ἢ *Καὶ ἐάν.*

Κάναβος (ὁ) modello fatto di cera o di gesso. [illegible]

Κάναθρον (τὸ) carro. [illegible]

Κάναστρον (τὸ) paniere, canestro. [illegible] (*καταχρ.*) vaso di terra in forma di paniere. [illegible]

Κάνειον καὶ *Κάνεον* (τὸ) cesta. [illegible]

Κανθαρὶς-ίδος (ἡ) cantaride. [illegible]

Κάνθαρος (ὁ) scarafaggio. 2. fiasco. [illegible]

Κανθήλιος (ὁ) asino da soma. [illegible]

Κανθὸς (ὁ) l'angolo dell' occhio. 2. il cerchio ferreo della ruota. [illegible]

Κάννα (ἡ) canna. [illegible]

Καννάβινος-η-ον. fatto di canapa. [illegible]

Κάνναβις-ιδος ἢ *εως* (ἡ) canapa. 2. stoppa. [illegible]

Κανονάρχης-ου (ὁ) (*ἐκκλησι.*) il capo dei canonici, colui che incomincia la recita delle ore canoniche. [illegible]

Κανονίζω. Μ. ίσω. regolare. [illegible]

Κανονικὸς-ἡ-όν. regolare. 2. canonico (libro). [illegible] (*οὐσ.*) *Κανονικοί.* i canonici. [illegible]

Κανονικῶς, ἐπίῤ. regolarmente. [illegible]

Κανόνισμα-ατος (τὸ) = *Κανών.*

Κανονισμὸς (ὁ) regolamento. [illegible]

Κανὼν-όνος (ὁ) traguardo, archipenzolo. 2. regolo, riga. 3. regola, cánone. [illegible]

Καπανεὺς-έως καὶ *Καπανευτὴς-οῦ* (ὁ) = *Ἀμαξηλάτης.*

Καπανεύω. Μ. εύσω. dirigere la carrozza. [illegible]

Καπάνη-ης (ἡ) carrozza. [illegible]

Καπανίζω. Μ. ίσω. = *Καπανεύω.*

Κάπη (ἡ) mangiatoja, presepio. [illegible]

Καπηλεία-ας (ἡ) il mestiere del taverniere, del bettoliere. [illegible]

Καπηλεῖον (τὸ) taverna, bettola, osteria. [illegible]

Καπηλεύω. Μ. εύσω. esser bettoliere, [illegible] (*συνεκδχ.* καὶ *μτφρ.*) treccare, falsificare. [illegible]

Καπηλικὸς-ἡ-όν. proprio ad un bettoliere. [illegible] 2. (*μτφρ.*) fraudolente. [illegible] — *ικῶς,* ἐπίῤ.

Καπηλὶς-ίδος (ἡ) ostessa (*Λατ.* copa). [illegible]

Καπηλοδύτης-ου (ὁ) colui che frequenta le taverne, taverniere (*Λατ.* ganeo). [illegible]

Κάπηλος (ὁ) tavernajo, bettoliere. 2. fraudolente, impostore. [illegible]

Καπνεία (χ. Μ.) × ἀντὶ *Καπνίζω.*

Καπνέλαιον (τὸ) catrame di Cilicia. [illegible]

Κάπνη-ης (ἡ) = *Καπνοδόχη.*

Καπνηλὸς (ὁ, ἡ) fumoso. [illegible]

Καπνία-ας (ἡ) (ἄμπελος) = *Κάπνιος.*

Καπνίας-ου (ὁ) fumoso, che ha il color di fumo. [illegible]

Καπνίζω. Μ. ίσω. fumare o affumicare. [illegible] (*συνεκδχ.*) accender fuoco, cuocere. [illegible]

Κάπνιος (ὁ, ἡ) (*κυρ.* ἄμπελος.) (vigna) di cui le uve si vedono in color di fumo. [illegible]

Κάπνισις-εως (ἡ) = τῷ

Κάπνισμα-ατος (τὸ) affumicazione. 2. ciò che fuma. [illegible]

Καπνιστὸς-ἡ-όν. fumato, affumicato. [illegible]

Καπνοδόκη-ης (ἡ) καὶ

Καπνοδοχεῖον (τὸ) καὶ

Καπνοδόχη-ης (ὁ, ἡ) fumajuolo, cammino. [illegible]

Καπνοδόχος (ὁ, ἡ) che riceve il fumo. [illegible]

Καπνὸς (ὁ) fumo. 2. coridallo, fummo-

Digitized by Google

sterno. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Καπνόω-ῶ. Μ. ώσω. × ἀντὶ Καπνίζω.

Κάππαρις-εως (ἡ) cappero. [illegible]

Καπράω-ῶ. Μ. άσω. esser in caldo (come la scrofa). [illegible]

Καπρία-ας (ἡ) pezzi di carne, che si trovano nelle parti genitali della scrofa e della cammella. [illegible]

Καπριάω-ῶ. Μ. άσω. καὶ Καπρίζω. Μ. ίσω. = Καπρόω.

Κάπρος (ὁ) cinghiale. 2. membro virile. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Καπροφόνος (ὁ, ἡ) uccisore di cinghiali. [illegible]

Κάπτω. Μ. κάψω. inghiottire. [illegible]

Καπυρίζω. Μ. ίσω. cigolare. [illegible] · 2 · (μτφ.) sghignazzare. [illegible]

Καπυρὸς-ὰ-όν. secco, seccato. [illegible] (ἐπὶ ἀσθεν.) caloroso. [illegible]

Κάρα-ας (ἡ) testa, capo. [illegible]

Καράβιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ Κάραβος.

Καραβοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile ad un gambero. [illegible]

Κάραβος (ὁ) gambero. 2. nave. [illegible] · 2 · [illegible]

Κάρανος (ὁ) capo, grande. [illegible]

Καρατομέω-ῶ. Μ. ήσω. troncar la testa, decapitare. [illegible]

Καρατομία-ας (ἡ) decapitazione. [illegible]

Καρατόμος (ὁ, ἡ) decapitatore. [illegible]

Καράτομος (ὁ, ἡ) decapitato. [illegible]

Κάρδαμον (τὸ) agretto, nasturcio, crescioncello. [illegible]

Καρδάμωμον (τὸ) cardamomo, cardamone. [illegible]

Καρδία-ας (ἡ) cuore. 2. mente, spirito. 3. il midollo dell' albero. [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 4 · (μτφ.) coraggio. [illegible]

Καρδιακὸς-ὴ-όν. cordiale. [illegible] — ακῶς, ἐπίῤ. 2. = Καρδιαλγικός.

Καρδιαλγέω-ῶ. Μ. ήσω. sentir male nel cuore, nello stomaco. [illegible]

Καρδιαλγὴς-έος (ὁ, ἡ) chi ha mal di cuore, di stomaco. [illegible]

Καρδιαλγία-ας (ἡ) mal di cuore, mal di stomaco. [illegible]

Καρδιαλγικὸς-ὴ-όν. che produce mal di stomaco, di cuore. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ. 2 = Καρδιαλγής.

Καρδιάω-ῶ Μ. άσω. = Καρδιώσσω.

Καρδιοβόλος (ὁ, ἡ) che tocca, ferisce, punge il cuore. [illegible]

Καρδιογνώστης-ου (ὁ) chi conosce i secreti del cuore. [illegible]

Καρδιόδηκτος (ὁ, ἡ) che morde, punge il cuore. [illegible]

Καρδιοπονέω-ῶ. Μ. ήσω. aver afflizione nel cuore, avere del cordoglio. [illegible]

Καρδιοφύλαξ-ακος (ὁ) tavola di metallo che i soldati portavano nel petto per riparo del cuore. [illegible]

Καρδιόω-ῶ. Μ. ώσω. cavare, svellere il cuore della vittima. [illegible]

Καρδιώσσω. Μ. ώξω. = Καρδιαλγέω.

Καρδοπεῖον (τὸ) coperchio di madia. [illegible]

Κάρδοπος (ἡ) madia. 2. ogni vaso di legno. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Κάρη-κάρητος καὶ κάρηατος (τὸ) × Ἰων. ἀντὶ Κάρα

Καρηβαρέω-ῶ. Μ. ήσω. avere dolor di testa. [illegible]

Καρηβαρία-ας (ἡ) dolor di testa. [illegible]

Κάρηνον (τὸ) testa. 2. sommità, cima. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible] × = Κάρη.

Καρὶς-ίδος (ἡ) gambero di fosso, squilla. [illegible]

Καρκινοβάτης (ὁ) chi cammina come cancro. [illegible]

Καρκῖνος καὶ Καρκίνος (ὁ) cancro, gambero. 2. cancro (segno celeste). 3. canchero (sorta di male). 4. ulivella.

Digitized by Google

[illegible] · 2. [illegible] · 3. [illegible] · 4. [illegible] · 2. [illegible] · 3. [illegible] · 4. [illegible]

Καρκίνωμα (τὸ) = *Καρκῖνος*. (3.)

Κάροινον (τὸ) vino dolce. [illegible]

Κάρον (τὸ) sisamo. [illegible]

Κάρος (ὁ) sonno grave, profondo, letargo. [illegible]

Καρόω - ῶ. M. ώσω. cagionare un sonno grave. [illegible]

Κάρπασος (ἡ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ*). lino sottile. [illegible]

Καρπεία - ας (ἡ) usufrutto. [illegible]

Κάρπευμα - ατος (τὸ) frutto. [illegible]

Καρπεύω ἢ (ὀρθότ.) *Καρπεύομαι. M. εύσω - ομαι.* godere di frutti, usufruttare. 2. godere di.. avvantaggiarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καρπίζω. M. ίσω καὶ (μσ.) *Καρπίζομαι. M. ομαι.* cogliere i frutti. [illegible] · (συνεκδχ.) godere di.. avvantaggiarsi. [illegible]

Κάρπιμος - η - ον. fruttifero. [illegible]

Καρπίον (τὸ) garofano. [illegible]

Καρπὶς - ίδος (ἡ) bacchetta, con cui il pretore percuoteva il capo allo schiavo e lo dichiarava libero. (*Λατ.* vindicta). [illegible]

Καρπισμὸς (ὁ) raccolta de' frutti, godimento, usufrutto. [illegible]

Καρποβάλσαμον (τὸ) il frutto di balsamino. [illegible]

Καρπολογέω - ῶ. M. ήσω raccogliere i frutti. [illegible]

Καρπολογία - ας (ἡ) raccolta dei frutti. [illegible]

Καρπολόγος (ὁ, ἡ) chi raccoglie i frutti. [illegible]

Καρπὸς (ὁ) frutto. [illegible] · 2. (μτφρ.) utilità, profitto. [illegible]

Καρποφάγος (ὁ, ἡ) chi si nutrisce di frutti. [illegible]

Καρποφορέω - ῶ. M. ήσω. fruttare, produrre dei frutti. [illegible]

Καρποφορία (ἡ) produzione di frutti. [illegible]

Καρποφόρος (ὁ, ἡ) fruttifero, fruttuoso. [illegible]

Καρποφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode dei frutti. [illegible]

Καρπόω - ῶ. M. ώσω. fruttare. 2. offrire le primizie in sacrifizio. [illegible] 2. [illegible] · 2. [illegible] · 3. (μσ.) godere i frutti, usufruttare. [illegible]

Κάρπωσις - εως (ἡ) godimento de' frutti, usufrutto. [illegible]

Καρτερέω - ῶ. M. ήσω. sopportare pazientemente, persistere, essere assiduo, perseverare. [illegible]

Καρτέρημα - ατος (τὸ) tutto ciò che si tollera con pazienza. [illegible]

Καρτέρησις - εως καὶ

Καρτερία - ας (ἡ) tolleranza, fermezza, persistenza. [illegible]

Καρτερικὸς - ή - όν. paziente, fermo. [illegible]

Καρτερικῶς, *ἐπίῤ.* con pazienza, con fermezza. [illegible]

Καρτερὸς - ὰ - όν. (*κράτος*) robusto, fermo, persistente. [illegible]

Καρτερόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) chi ha le mani forti, robuste. [illegible]

Καρτεροψυχία - ας (ἡ) costanza, coraggio. [illegible]

Καρτερόψυχος (ὁ, ἡ) costante, coraggioso. [illegible]

Καρτερώνυξ - υχος καὶ

Καρτερώνυχος (ὁ, ἡ) che ha le unghie forti. [illegible]

Καρτερῶς, *ἐπίῤ.* fortemente. 2. pazientemente. [illegible] · 2. [illegible] · 2. [illegible]

Καρύα (ἡ) noce (albero) [illegible]

Καρύδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Καρύα* ἢ *Κάρυον*.

Καρύϊνος - η - ον. fatto di noce, simile alla noce. [illegible]

Καρύκευμα - ατος (τὸ) condimento. [illegible]

Καρυκεύω. M. *εύσω.* condire. [illegible]

Καρύκη - ης (ἡ) condimento. [illegible]

Καρύκινος - η - ον. rossiccio, negro. [illegible]

Καρυοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha il color di noce, tinto di color nero. [illegible]

Κάρυον (τὸ) noce (frutto) (*Λατ.* juglans). 2. ogni sorta di frutto, che ha una corteccia dura. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καρυόφυλλον (τὸ) garofano. [illegible]

Καρυόχροος - ους (ὁ, ἡ) = *Καρυοβαφής.*

Καρυώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla noce. [illegible]

Κάρφη (ἡ) festuca, strame. [illegible]

Καρφίον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ.

Κάρφος - εος - ους (τὸ) = *Κάρφη.* 2. = *Καρπίς.*

Καρφόω - ῶ. M. *ώσω.* = *Κάρφω.*

Κάρφω (X. M.) disseccare. [illegible]

Καρχαρίας - ου (ὁ) pesce cane. [illegible]

Κάρχαρος (ὁ, ἡ) aspro, acuto. [illegible]

Καρχηδόνιος (ὁ) (*ἐνν. λίθος.*) carbunculo, carbonchio. [illegible]

Καρχήσιον (τὸ) gabbia della nave. 2. specie di bicchiere lungo e stretto. 3. la punta dell' antenna. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κάρωσις - εως (ἡ) sopore. 2. vertigine. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καρωτικὸς - ἡ - όν. narcotico, sonnifero. [illegible]

Κασάλβη - ης (ἡ) meretrice. [illegible]

Κάσας - α καὶ Κασᾶς - ᾶ (ὁ) (*Περσ.*) bordatura, attrezzo di cavallo. [illegible]

Κασαύρα - ας (ἡ) καὶ *Κασαυρὰς - άδος* (ἡ) = *Κασάλβη.*

Κασαυρεῖον (τὸ) postribolo. [illegible]

Κασία - ας (ἡ) = *Κασσία.*

Κασίγνητος (ὁ) fratello. 2. parente, congiunto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κάσις - ιος (ὁ, ἡ) fratello, sorella. 2. parente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κάσσα - ης (ἡ) = *Κασαύρα.*

Κασσία - ας (ἡ) cassia. [illegible]

Κασσιτέρινος - η - ον. fatto di stagno, stagneo. [illegible]

Κασσίτερος (ὁ) stagno (metallo). [illegible]

Κασσιτερουργὸς (ὁ) lavoratore dello stagno. [illegible]

Καστανεὼν - ῶνος (ὁ) bosco di castagni. [illegible]

Κάστανον (τὸ) castagna (frutto). [illegible]

Καστόρειος (ὁ, ἡ) di castoro. [illegible]

Καστόριον (τὸ) castorio. [illegible]

Καστορὶς - ίδος (ἡ) levriere, cane da giugnere, bracco (specie di cane). [illegible]

Κάστωρ - ορος (ὁ) castoro (animale anfibio). [illegible]

Κατα, πρόθ. col genitivo significa contro, in contro, coll' acusativo, secondo, giusta (*Λατ.* juxta). [illegible] Nella composizione significa abbasso, come *Καταβαίνω.* venir abbasso. 2. contra, come *Καταλαλῶ.* parlare contro qualcuno. 3. aumento, come *Καταβρέχω.* bagnar da capo a piedi. [illegible] *Καταβαίνω.* [illegible] 2. [illegible] *Καταλαλῶ.* [illegible] 3. [illegible] *Καταβρέχω.* [illegible] *Καταβαίνω.* [illegible] 2. [illegible] *Καταλαλῶ.* [illegible] 3. [illegible] *Καταβρέχω.* [illegible]

Κατάβα, ἀντὶ Κατάβηθι. ἀόρ. β. τῆς. προστ. τ. *Καταβαίνω.*

Καταβάδην, ἐπίῤ. abbasso, discendendo. [illegible]

Καταβαθμὸς (ὁ, ἡ) discesa. [illegible]

Καταβαίνω. M. *βήσομαι.* discendere, venir abbasso. [illegible]

Καταβακχεύω. M. *εύσω.* infuriare estremamente. [illegible]

Καταβάλλω M. *βαλῶ.* deporre, buttare, gettar abbasso, abbattere, atterrare. 2. pagare. 3. (*μσ.*) gettar le fondamenta. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Καταβαπτίζω. M. *ίσω.* sommergere, tuffare totalmente. [illegible]

Καταβαπτιστὴς - οῦ (ὁ) che sommerge, che tuffa. [illegible]

Καταβάπτω. M. *βάψω.* tuffare totalmente nell' acqua. [illegible]

Καταβαρέω - ῶ. M *ήσω.* aggravare, molestare. [illegible]

Καταβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) molto grave. [illegible]

Καταβαρύνω. M. *υνῶ.* = *Καταβαρέω.*

Καταβασανίζω. M. *ίσω.* tormentare crudelmente. [illegible]

Κατάβασις - εως (ἡ) discesa. [illegible]

Καταβάτης - ου (ὁ) chi discende, soldato che discende dal cocchio e s' azzuffa a' piedi. [illegible]

Καταβατὸς - ὴ - όν. discendibile. [illegible]

Καταβαυκαλάω (*έω*) *- ῶ.* M. *ήσω.* addormentare ninnando, cullare con dei canti. [illegible]

Καταβαυκαλίζω. M. *ίσω.* = *Καταβαυκαλάω.*

Καταβεβαιόω - ῶ. M. *ώσω.* affermare, accertare ben bene. [illegible]

Καταβιάζομαι. M. *άσομαι.* costringere per forza, forzare. [illegible]

Καταβιβάζω. M. *άσω.* far discendere. [illegible]

Καταβιβασμὸς - οῦ (ὁ) = *Κατάβασις.*

Καταβιβρώσκω. M. *βρώσομαι.* divorare, consumare. [illegible]

Καταβιόω - ῶ M. *ώσομαι.* passare la vita, finire i suoi giorni. [illegible]

Καταβλακεύω. M. *εύσω.* trascurare totalmente. [illegible]

Καταβλάπτω. M. *βλάψω.* nuocere, pregiudicare grandemente. [illegible]

Καταβλέπω. M. *βλέψω.* guardare giù, abbassare gli occhi. 2. contemplare esattamente. [illegible]

[illegible]

Κατάβλημα (τὸ) ciò che si getta giù, fondamento. [illegible]

Καταβλητικὸς - ὴ - όν. che ha la forza di abbattere, d' atterrare. [illegible]

Καταβοάω - ῶ. M. *ήσομαι.* gridare contra di qualcuno. [illegible]

Καταβοὴ καὶ Καταβόησις - εως (ἡ) grido, clamore contro di qualcuno, lamento forte. [illegible]

Καταβολὰς - άδος (ἡ) propaggine. [illegible]

Καταβολὴ (ἡ) pagamento. 2. fondazione. 3. origine, principio. 4. parossismo. [illegible]

Καταβομβέω - ῶ. M. *ήσω.* romoreggiare, strepitare. [illegible]

Καταβόσκω. M. *ήσω.* pascolare. [illegible]

Καταβραβεύω. M. *εύσω.* privare qualcuno del suo premio. [illegible]

Καταβραχὺ, ἐπίῤ. poco a poco. 2. frà poco. [illegible]

Καταβρέχω. M. *βρέξω.* bagnare da capo a piedi. [illegible]

Καταβρίθω. M. *βρίσω.* caricare. [illegible] (ἀμτβ. καὶ μάλιστα εἰς τὸν πρκ. *Καταβέβριθα*) esser oneroso, carico. [illegible]

Καταβροντάω - ῶ. M. *ήσω.* tuonare contra qualcuno, render attonito, sbalordire. [illegible]

Καταβροχθίζω. M. *ίσω.* tranguglare. [illegible]

Καταβρυχάομαι - ῶμαι. M. *ήσομαι,* καὶ *Καταβρύχω.* M. *βρύξω.* ruggire, fremere fortemente. [illegible]

Καταβυθίζω. M. *ίσω.* affondare, inabissare. [illegible]

Καταβυρσόω - ῶ. M. *ώσω.* coprir di cuojo. [illegible]

Καταγαπάω - ῶ. M. *ήσω.* amare grandemente. [illegible]

Καταγγελεὺς - έως (ὁ) nunzio. 2. denunziatore, accusatore. [illegible]

Digitized by Google

դատախօսող, ամբաստանող. խապէրճի. 2. շիքեաճի:

Καταγγελία -ας (ή) annunziamento. 2. dinunzia, accusa. պատգամ տալը. 2. ամբաստանութիւն. խապէր վէրմէքլիք. 2. շիքեա:

Καταγγέλλω. M. αγγελῶ. annunziare. 2. accusare, denunziare. 3. dichiarare (guerra). (*Λατ.* bellum indicere). պատգամ տալ. 2. ամբաստանել, դատախազել. 3. (պատերազմ) բանալ. Հապէր վէրմէք. 2. շիքեա էթմէք, խաֆիյէլիք էթմէք. 3. (ճէնկ) աչմագ:

Καταγγελτικός - ή - όν. accostumato ad accusare, a denunziare. ամբաստանելու սովոր. շիքեաճիլիղա՝ խաֆիյէլիղա ալըշըգ:

Κατάγγελτος (ὁ, ἡ) annunziato. 2. denunziato, accusato. պատգամեալ տրուած. 2. ամբաստանուած. Հապէրի վէրիլմիշ. 2. խաֆիյէլէնմիշ:

Κατάγειος (ὁ, ἡ) sotterraneo. ստորերկրեայ. եէր ալթընտա օլան՝ պօտրումլան. = *Ἐπίγειος ἢ Ὑπόγειος.*

Καταγέλασμα (τὸ) ridicolo, cosa ridicola. ծաղրական՝ ծիծաղելու բան. մասխարալըգ:

Καταγελαστικός - ή - όν. avvezzo a deridere. այպանելու՝ ծիծաղելու սովոր. Կիւլմէ էթմէյէ ալըշըգ. — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Καταγέλαστος (ὁ, ἡ) degno di derisione. ծիծաղելու արժանի. Կիւլիւնճ օլմայա լայըգ:

Καταγελάω-ῶ. M. άσομαι. deridere, schernire, farsi beffe. այպանել, ծիծաղել. Կիւլմէք՝ մասխարա էթմէք:

Καταγέμω (X. M.) esser ripieno. լեփլեցուն լնուլ. աղզընա տէկին տոլու օլմագ:

Καταγηράσκω. M. γηράσω. καὶ (*συχνότ.*) *-άσομαι.* divenir decrepito, cadere in profonda vecchiaja. զառամիլ, խոր ծերութեան հասանել. գօճամագ, փէք իխթիյար օլմագ:

Κατάγηρως (ὁ, ἡ) decrepito. խոր ծերութեան հասած, զառամեալ. գօճամըշ, փէք իխթիյար:

Καταγίνομαι καὶ - γίγνομαι. M. γενήσομαι. trattenersi, raggirarsi, occuparsi in qualche cosa o luogo. բանի մը կամ տեղ մը թափառիլ՝ յածիլ՝ պարապիլ. պիր նէսնէտէ եահուտ պիր եէրտէ եէրլէշմէք՝ տօլաշմագ՝ մէշղուլ օլմագ:

Καταγινώσκω καὶ γιγνώσκω. M. γνώσομαι. informarsi, conoscere. 2. riprendere, accusare. 3. condannare. 4. deliberare, diffinire. հասկընալ, ճանչնալ. 2. յանդիմանել, ամբաստանել. 3. դատապարտել. 4. վճռել. անլամագ, թանըմագ. 2. իթհամ էթմէք, շիքեա էթմէք. 3. հիւքմ էթմէք, հիւքմիւնիւ վէրմէք. 4. գարար վէրմէք:

Καταγλυκαίνω. M. ανῶ. addolcire molto. խիստ անուշցընել. չօգ թաթլընտըրմագ:

Καταγλωττίζω (*σσίζω.*) *M. ίσω.* bacciare la bocca a qualcuno. 2. calunniare. մէկուն բերանը պագնել. 2. զրպարտել. պիրինին աղզընը էօփմէք. 2. իֆթիրա էթմէք:

Καταγλώττισμα (τὸ) *καὶ*

Καταγλωττισμός (ὁ) baccio libidinoso dato alla bocca di qualcuno. մէկուն բերանին պագշոտաբար տրուած պագ՝ համբոյր. պիրինին աղզընա օլան աչըք իլէ էօփիւշ, պիրինին աղզընը աչըք իլէ էօփմէքլիք:

Κατάγλωττος (ὁ, ἡ) (*ἄνθρ.*) ciarlone. շատախօս. լաֆազան, կէվէզէ:

Κατάγνυμι καὶ Καταγνύω. M. ἄξω. spezzare. կտոր կտոր ընել, կոտրատել. փարչա փարչա էթմէք, փարչալամագ:

Κατάγνωσις - εως (ή) riprensione, condanna. յանդիմանութիւն, դատապարտութիւն. իթհամ, ճէզա:

Κατάγνωστος (ὁ, ἡ) riprensibile, degno d' esser condannato. յանդիմանութեան՝ դատապարտութեան արժանի. իթհամէ ճէզայա լայըգ:

Καταγογγύζω. M. ύσω. mormorare contro... lamentarsi di. մէկուն դէմ՝ մէկուն համար տրտնջել՝ գանգատել. պիրինին գարշը պիրինին հագգընտա շիքեաէթ էթմէք:

Καταγοητεύω. M. εύσω. ingannare con delle magie. մոգութեամբ խաբել. պիյիւ-եիւզիւնտէն ալտաթմագ:

Καταγορεύω. M εύσω. = *Καταγγέλλω.*

Καταγραφὴ (ή) registratura, il passare al catalogo. 2. proffilo. 3. alienazione. արձանագրութիւն, ցանկը անցընելը. 2. կիսանկար, կողմնակի նկար. 3. օտարացընելը (կալուած մը). գայտ, տէֆթէրէ կէչիրմէ. 2. եանըն եանտան կէօրիւնիւշ ասըրի. 3. սաթըմ, սաթըլըշ էթմէ:

Κατάγραφος καὶ Κατάγραπτος (ὁ, ἡ) proffilato. կիսանկար, միակ կէսէն նկարուած, կողմնակի գծագրուած. եանըն եանտան ըէսմի ալընմըշ:

Καταγράφω. M. γράψω. registrare, passare nel catalogo. 2. alienare. 3. proffilare. արձանագրել, ցանկը անցընել. 2. օտարացընել (կալուած մը), ծախել. 3. կէսէն՝ կողմնակի նկարել. գայտ էթմէք, տէֆթէրէ կէչիրմէք. 2. սաթըն էթմէք, սաթմագ. 3. եանտան ըէսմինի ալմագ:

Καταγυμνάζω. M. άσω. esercitare perfettamente. կատարելապէս կրթել՝ մարզել. թէքմիլէն թալիմ էթթիրմէք՝ ալըշթըրմագ:

Καταγύνης - αικὸς (ὁ) dato alle femmine, donnajo (*Λατ.* mulierosus, salax). իգամոլ. զէնփարէ:

Κατάγω. M. ἄξω. portar giù. 2. condurre al porto. 3. richiamare in patria l' esule. 4. (*πθ.*) aver l' origine, discendere. վար բերել. 2. նաւահանգիստը տանիլ. 3. աքսորեալը նորէն հայրենիքը կանչել. 4. ծագիլ, յառաջ գալ, սերիլ. աշաղը կէթիրմէք. 2. լիմանա օթիւրմէք. 3. միւնֆիի թէքրար վաթանա չաղըրմագ. 4. թօղմագ, եէնիտէն կէլմէք:

Καταγωγὴ (ή) arrivo al porto. 2. richiamo d' un esule. 3. discendenza. նաւահանգիստ հասնիլը. 2. աքսորեալ մը ետ կանչելը. 3. սերունդ. լիմանա եէթիշմէ. 2. միւնֆիի կէրի չաղըրմա. 2. սօյ, սիւլալէ:

Καταγώγιον (τὸ) albergo, alloggio, ostello. իջեւան, պանդոկ. գօնագ, խան:

Καταγωγὸς (ὁ, ἡ) chi tira giù. վար քաշող. աշաղը չէքէն: (*ὄθ.*) mago, prestigiatore. մոգ, ձեռնածու. պիւյիւճիւ, օյունճու:

Digitized by Google

Καταγωνίζομαι. *M.* *ίσομαι.* vincere, domare. [illegible]

Καταδακρύω. *M.* *ύσω.* piangere dirottamente. [illegible]

Καταδαμάζω. *M.* *άσω.* domare, frenare ben bene. [illegible]

Καταδαπανάω-ῶ. *M.* *ήσω.* consumare, scialacquare. [illegible]

Καταδείδω. (*εὐχρηστότ. ὁ πρκ. ἀντὶ ἐνστ.* *Καταδέδοικα*). *M.* *δείσω.* sbigottire, atterrirsi, spaventarsi. [illegible]

Κατάδενδρος (ὁ, ἡ) pien di alberi. [illegible]

Καταδέομαι. *M.* *δεήσομαι.* pregare caldamente. [illegible]

Καταδεσμεύω. *M.* *εύσω.* legare fortemente. [illegible]

Κατάδεσμος (ὁ) vincolo, legame. [illegible]

Κατάδετος (ὁ, ἡ) legato fortemente. [illegible]

Καταδεύω. *M.* *δεύσω.* bagnare da capo a piedi. [illegible]

Καταδέχομαι. *M.* *δέξομαι.* approvare, ammettere, accettare. [illegible]

Καταδέω. *M.* *δήσω* legare fortemente. [illegible]

Καταδέω. *M.* *δεήσω.* mancare, occorrere, aver del bisogno. [illegible]

Κατάδηλος (ὁ, ἡ) evidente, perspicuo. [illegible]

Καταδημαγωγέω-ῶ. *M.* *ήσω.* cattivarsi intieramente il popolo. [illegible]

Καταδιδάσκω. *M.* *διδάξω.* insegnare malamente. [illegible]

Καταδίδωμι. *M.* *δώσω.* distribuire. [illegible]

Καταδικάζω. *M.* *άσω.* condannare. [illegible]

Καταδικαστής-οῦ (ὁ) condannatore. [illegible]

Καταδίκη (ἡ) condanna, ammenda, multa. [illegible]

Κατάδικος (ὁ, ἡ) condannato, reo. [illegible]

Καταδιψάω-ῶ. *M.* *ήσω.* aver gran sete. [illegible]

Καταδιώκω. *M.* *διώξομαι.* perseguitare. [illegible]

Καταδοκέω-ῶ. *M.* *δόξω.* aver qualche sospetto di alcuno, sospettare di. [illegible]

Καταδολεσχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* infracidare qualcuno con delle bagatelle. [illegible]

Καταδουλόω-ῶ καὶ (μσ.) **-δουλόομαι-οῦμαι.** *M.* *ώσω-ομαι.* ridurre in schiavitù. [illegible]

Καταδρομή-ῆς (ἡ) incursione. [illegible] 2. (μτφ.) rifugio, ricovero. [illegible]

Κατάδρομος (ὁ, ἡ) (luogo) soggetto alle incursioni. [illegible] (οὐσ.) la corda, sopra cui gira il funambolo. [illegible]

Καταδυναστεύω. *M.* *εύσω.* opprimere, tiranneggiare. [illegible]

Καταδύω. *M.* *δύσω.* affondare, sommergere. [illegible] (συνηθέστ. τὸ μσ.) affondare, sommergersi. [illegible] (ὅθ) tramontare, nascondersi, arrossire di vergogna. [illegible]

Κατᾴδω. *M.* *ᾄσομαι.* cantare avanti qualcuno. [illegible]

Καταζώστης-ου (ὁ) cinghia. [illegible]

Καταθέλγω. *M.* *θέλξω.* accarezzare, lusingare, addomesticare. [illegible]

Κατάθεσις-εως (ἡ) deposizione, fedecommesso. 2. pagamento. [illegible] 2. [illegible]

Καταθήκη-ης (ἡ) deposito. [illegible]

Καταθλάω-ῶ. *M.* *άσω.* frangere, fracassare. [illegible]

Καταθλίβω. *M.* *θλίψω.* restringere, opprimere. [illegible]

Καταθολόω-ῶ. *M.* *ώσω.* intorbidare estremamente. [illegible]

Digitized by Google

Καταθραύω. *M*. *θραύσω*. sminuzzare, ridurre in pezzi. [illegible]

Καταθρηνέω - *ῶ*. *M*. *ησω*. deplorare qualcuno amaramente. [illegible]

Καταθυμέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. scoraggiarsi interamente. [illegible]

Καταθύω. *M*. *θύσω*. sacrificare, immolare. [illegible] 2. (*μσ*.) incantare, legare qualcuno con degli incantesimi. [illegible]

Καταιβάτης - *ου* (*ὁ*) chi discende o fà discendere. [illegible]

Καταιβατὸς - *ή* - *όν*. = *Καταβατός*.

Καταιγὶς - *ίδος* (*ἡ*) procella. [illegible]

Καταινέω - *ῶ*. *M*. *έσω*. approvare, acconsentire. [illegible]

Καταισχύνω. *M*. *υνῶ*. disonorare, svergognare. [illegible]

Κατακαίω. *M*. *καύσω*. abbrucciare intieramente. [illegible]

Κατακάρδιος (*ὁ*, *ἡ*) che si sente nel cuore, diretto al cuore. [illegible]

Κατάκαρπος (*ὁ*, *ἡ*) pien di frutti. [illegible] — *κάρπως*, *ἐπίῤ*.

Κατακαρπόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. (*Γρφ*.) = *Ὁλοκαυτόω*.

Κατακάρπωσις - *εως* (*ἡ*) (*Γρφ*.) = *Ὁλοκάρπωσις*.

Κατάκειμαι. *M*. *κείσομαι*. essere situato in... [illegible] (*συνεκδχ*.) trascurare. [illegible]

Κατακέρασις - *εως* (*ἡ*) mescolanza, temperazione. [illegible]

Κατακεραστικὸς - *ή* - *όν*. che si può temperare. [illegible]

Κατακεραυνόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. colpire con fulmine, fulminare. [illegible]

Κατακερματίζω. *M*. *ίσω*. ridurre in piccoli pezzi. 2. barattare con piccole monete. [illegible] 2. [illegible] ([illegible]). [illegible] 2. [illegible] ([illegible]) :

Κατακέφαλα, *ἐπίῤ*. colla testa in giù. [illegible]

Κατακηρύσσω (*ττω*.) *M*. *ύξω*. pubblicare a voce di banditore. [illegible]

Κατακλαίω. *M*. *κλαύσομαι*. piangere avanti qualcheduno. [illegible]

Κατακλάω. *M*. *κλάσω*. ridurre in pezzi. 2. commuovere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κατάκλεισις - *εως* (*ἡ*) l'azione di serrare, di chiudere. [illegible]

Κατάκλειστος (*ὁ*, *ἡ*) serrato, chiuso, conchiuso. [illegible] (*συνεκδχ*.) prezioso. [illegible]

Κατακλείω. *M*. *κλείσω*. serrare, chiudere. 2. assediare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κατακληρόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. distribuire alla sorte. [illegible]

Κατακλησία και *Κατάκλησις* - *εως* (*ἡ*) convocazione del popolo. [illegible]

Κατάκλητος (*ὁ*, *ἡ*) convocato. [illegible]

Κατακλινὴς - *ίος* (*ὁ*, *ἡ*) sdrajato, coricato, infermo. [illegible]

Κατακλίνω. *M*. *κλινῶ*. far sdrajare, coricare. [illegible]

Κατάκλισις - *εως* (*ἡ*) l' azione di coricare, sdrajare. [illegible]

Κατάκλιτον (*τὸ*) canapè. [illegible]

Κατακλύζω. *M*. *κλύσω*. inondare, coprir d' acqua. [illegible] ([illegible]), [illegible]

Κατάκλυσις - *εως* (*ἡ*) καὶ

Κατακλυσμὸς - *οῦ* (*ὁ*) inondazione, diluvio. [illegible]

Κατακοιμίζω. *M*. *ίσω*. sopire. 2. perdere il tempo in dormizione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κατακοινωνέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. partecipare. [illegible]

Κατακολλάω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. incollare, conglutinare fortemente. [illegible]

Κατακολουθέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*, andar in dietro, seguire. [illegible]

Κατακολυμβάω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. nuotare sott' acqua (*Λατ*. urinor). [illegible]

Κατακολυμβητὴς - *οῦ* (*ὁ*) palombaro, ma-

Digitized by Google

rangone. (*Λατ.* urinator). [illegible]

Κατακομίζω. *M.* *ίσω.* portare giù, abbasso. [illegible]

Κατακόπτω. *M.* *κόψω.* tagliare in pezzi. [illegible] (*μτνμ.*) affaticare. [illegible]

Κατακορὴς-έος (*ὁ, ἡ*) } satollo. [illegible] (*ἐπὶ χρμ.*)
Κατάκορος (*ὁ, ἡ*) } bruno. [illegible] (*μτφρ.*) abbondante, smisurato, eccessivo. [illegible] — *κόρως*, *ἐπίῤ.*

Κατακοσμέω-ῶ. *M.* *ήσω.* ordinare, aggiustare. [illegible]

Κατακόσμησις-εως (*ἡ*) ordinanza. [illegible]

Κατακούω. *M.* *ακούσομαι.* ascoltare con attenzione. [illegible] 2. (*συνεκδχ.*) ubbidire. [illegible]

Κατακράζω. *M.* *κράξω* ἢ *κεκράξομαι.* stordire qualcuno colle grida. [illegible]

Κατακρατέω-ῶ. *M.* *ήσω.* detenere, possedere per forza. [illegible]

Κατακράτησις-εως (*ἡ*) detenzione. [illegible]

Κατακράτος (*ἀντὶ Κατὰ κράτος*) *ἐπίῤ.* con tutta la forza, intieramente. [illegible]

Κατακρέμαστος καὶ

Κατακρεμνὴς-έος (*ὁ, ἡ*) sospeso, pendente di sù in giù. [illegible]

Κατακρημνίζω. *M.* *ίσω.* precipitare, gettare di sù in giù, [illegible]

Κατάκρημνος (*ὁ, ἡ*) precipitoso. [illegible]

Κατακριβόω-ῶ. *M.* *ώσω.* esaminare, ricercare con diligenza. [illegible]

Κατάκριμα (*τὸ*) condanna. [illegible]

Κατακρίνω. *M.* *ινῶ.* condannare. [illegible]

Κατάκρισις-εως (*ἡ*) = *Κατάκριμα.*

Κατάκριτος (*ὁ, ἡ*) condannato. [illegible]

Κατακροτέω-ῶ. *M.* *ήσω.* fare schiamazzo. 2. approvare con applausi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κατακρούω. *M.* *κρούσω.* spingere giù. [illegible]

Κατακρύπτω. *M.* *κρύψω.* nascondere con attenzione. [illegible]

Κατακρυφὴ-ῆς (*ἡ*) nascondiglio. [illegible] 2. = *τῷ*

Κατάκρυψις-εως (*ἡ*) nascondimento. [illegible]

Κατακτάομαι-ῶμαι. *M.* *ήσομαι.* conquistare. [illegible]

Κατακτείνω. *M.* *κτενῶ.* ammazzare, uccidere. [illegible]

Κατακτενίζω. *M.* *ίσω.* pettinare spesso. [illegible]

Κατάκτησις-εως (*ἡ*) conquista. [illegible]

Κατακτὸς-ή-όν. fragile. [illegible]

Κατακτυπέω-ῶ. *M.* *ήσω.* battere contro. [illegible]

Κατακυβεύω. *M.* *εύσω.* perder tutto il suo avere nel giuoco d'azzardo. [illegible]

Κατακυκλόω-ῶ. *M.* *ώσω.* circondare d'ogni parte. [illegible]

Κατακυματόω. *M.* *ώσω.* agitare le onde, tuffare nelle onde [illegible]

Κατακύπτω. *M.* *κύψω.* chinar la testa avanti. [illegible]

Κατακυριεύω. *M.* *εύσω.* impadronirsi intieramente o per forza. [illegible]

Κατακυρόω-ῶ. *M.* *ώσω.* confermare, ratificare, aggiudicare. [illegible]

Κατακυρτόω-ῶ. *M.* *ώσω.* curvare intieramente. [illegible]

Καταλαλέω-ῶ. *M.* *ήσω.* parlare contro, contraddire, accusare. [illegible]

Καταλαλία (*ἡ*) l'azione di parlare contro. [illegible]

Κατάλαλος (*ὁ, ἡ*) chi parla contro qualcuno. [illegible]

Καταλαμβάνω. *M.* *λήψομαι.* sorprendere. 2. impadronirsi, prendere. 3. (*μτφρ.*) comprendere, intendere, capire. 4. (*τρτπρσ.*) accadere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Digitized by Google

2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Καταλάμπω. M. λάμψω. rilucere, risplendere molto. [illegible]

Καταλανθάνω. M. λήσω. = Λανθάνω.

Καταλέγω. M. λέξω. descrivere, narrare minutamente, enumerare. 2. ascrivere al catalogo, arrolare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κατάλειπτος (ὁ, ἡ) unto d'ogni parte. 2. abbandonato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καταλείπω. M. λείψω. lasciare sulla terra, abbandonare. 2. *(μὲ ἀπρφ.)* permettere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καταλειτουργέω - ῶ. M. ήσω. spendere, impiegare qualche cosa nel pubblico servizio. [illegible]

Καταλείφω. M. αλείψω. ungere da capo a piedi. [illegible]

Κατάλευκος (ὁ, ἡ) bianchissimo. [illegible]

Καταλήγω. M. λήξω. cessare, terminare. [illegible]

Καταληκτικὸς - ἡ - όν. che desina, termina. [illegible] — *κῶς, ἐπίῤ.*

Κατάληξις - εως (ἡ) desinenza, terminazione. [illegible]

Καταληπτικὸς - ἡ - όν. καὶ (ἐπίῤ) - κῶς. che può comprendere, che ha la forza di comprendere, di percepire. [illegible]

Καταληπτὸς - ἡ - όν. che si può comprendere, comprensibile. [illegible] 2. *(ἀπρσ.)* che accade, avviene. [illegible]

Καταλήψιμος (ὁ, ἡ) da prendere. [illegible]

Κατάληψις - εως (ἡ) presa, occupamento, possesso. 2. comprensione. 3. catalessia. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κατάλιθος (ὁ, ἡ) pieno di pietre. [illegible]

Καταλλαγὴ - ῆς (ἡ) cambio. 2. riconciliazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καταλλάκτης - ου (ὁ) riconciliatore. [illegible] 2. *(μτγρ.)* banchista, cambista, banchiere. [illegible]

Καταλλακτικὸς - ἡ - όν. placido, placabile. [illegible] 2. *(μτφρ.) = Κολλυβιστικός.*

Καταλλάσσω (ττω.) M. αλλάξω. cambiare. 2. riconciliare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κατάλληλος (ὁ, ἡ) corrispondente, congruo, conveniente, analogo. [illegible]

Καταλληλότης - ητος (ἡ) convenienza, anologia. [illegible]

Καταλλήλως, ἐπίῤ. convenevolmente. [illegible]

Καταλογεὺς - έως (ὁ) colui che arrola, ascrive nel catalogo, registratore (*Γαλλ.* contrôleur). [illegible]

Καταλογέω - ῶ. M. ήσω. vilipendere, stimar per nulla, disprezzare. [illegible]

Καταλογὴ - ῆς (ἡ) arrolamento, l'azione d'ascrivere nel catalogo. [illegible]

Καταλογίζομαι. M. ίσομαι. arrolare, ascrivere nel catalogo. [illegible] 2. = *Καταλέγω.*

Καταλογισμὸς - οῦ (ὁ) = Καταλογή.

Κατάλογος (ὁ) catalogo. [illegible]

Κατάλοιπος (ὁ, ἡ) = Ἐπίλοιπος.

Καταλούω. M. λούσω. lavare bene, lavare da capo a piedi. [illegible]

Κατάλυμα - ατος (τὸ) alloggio, albergo. [illegible] 2. *Κατάλυσις* (2).

Κατάλυσις - εως (ἡ) distruzione. 2. abitazione, alloggiamento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. *(συνεκδχ.)* ἀντὶ *Κατάλυμα.* *(τρπ.)* morte. [illegible]

Καταλύτης - ου (ὁ) ospite. [illegible]

Καταλυτὴς - οῦ (ὁ) distruggitore. [illegible]

Καταλύω. M. *ύσω.* distruggere, demolire. 2. abolire. 3. terminare, ammazzare, metter a morte o morire. 4. alloggiare, albergare. [illegible]

Καταμαγεύω. M. *εύσω.* incantare, ammaliare spesso. [illegible]

Καταμάθησις - εως (ή) erudizione, instruzione perfetta. [illegible]

Καταμαίνομαι. M. *μανοῦμαι ἢ μανήσομαι.* infuriarsi oltremodo contro qualcuno. [illegible]

Καταμαλακίζω. M. *ίσω.* ammollire, snervare totalmente. [illegible]

Καταμαλάσσω (ττω). M. *άξω.* addolcire, attirarsi, accarezzare. [illegible]

Καταμαλθακίζω. M. *ίσω.* = *Καταμαλακίζω.*

Καταμανθάνω. M. *μαθήσομαι.* imparare, apprendere ben bene, istruirsi perfettamente. [illegible]

Καταμαντεύομαι. M. *εύσομαι.* profetizzare, predire contra qualcuno. [illegible]

Καταμαραίνω. M. *ανῶ.* appassare totalmente. [illegible]

Καταμαρτυρέω - ῶ. M. *ήσω.* testificare contro qualcuno. [illegible]

Καταμαστίζω. M. *ίξω.* sferzare, flagellare fortemente. [illegible]

Καταμάχομαι. M. *μαχέσομαι, καὶ μαχήσομαι ἢ μαχοῦμαι.* espugnare, vincere. [illegible]

Καταμεγαλοφρονέω - ῶ. M. *ήσω.* disprezzare con arroganza. [illegible]

Καταμεθύσκω. M. *μεθύσω.* ubbriacare oltremodo. [illegible]

Καταμεθύω. M. *ύσω.* imbriacarsi estremamente. [illegible]

Καταμειδιάω - ῶ. M. *άσω.* deridere, farsi beffe. [illegible]

Καταμελετάω - ῶ. M. *ήσω.* esercitarsi bene. [illegible]

Καταμελέω - ῶ. M. *ήσω.* trascurare totalmente. [illegible]

Καταμέμπτος (ό, ή) riprensibile. [illegible]

Καταμέμφομαι. M. *μέμψομαι.* riprendere spesso. [illegible]

Καταμερίζω. M. *ίσω.* dividere in molte parti, distribuire. [illegible]

Καταμετρέω - ῶ. M. *ήσω.* misurare con attenzione. [illegible]

Καταμέτρησις - εως (ή) misurazione esatta. [illegible]

Καταμηλόω - ῶ. M. *ώσω.* (*χειρουργ.*) mandar dentro la tenta, o qualche altra cosa siccome tenta. [illegible]

Καταμήνιος (ό, ή) mestruo, d'ogni mese. [illegible] (*ὅθ. σύσ.*) *Καταμήνια* (τὰ) i mestrui. [illegible]

Καταμηνιώδης - εος (ό, ή) mestruale. [illegible]

Καταμηνύω. M. *ύσω.* pubblicare, divulgare. 2. denunziare, accusare. [illegible] 2. [illegible]

Καταμιαίνω. M. *ανῶ.* imbrattare. [illegible]

Καταμικρὸν, ἐπίῤ. (*ἀντὶ Κατὰ μικρόν.*) poco a poco. [illegible]

Κατάμιξις - εως (ή) mescolanza perfetta. [illegible]

Καταμόνας (*ἀντὶ Κατὰ μόνας*), *ἐπίῤ.* solo, da se. [illegible]

Κατάμπελος (ό, ή) pieno di vigne. [illegible]

Καταμυθολογέω - ῶ. M. *ήσω.* ricreare con delle favole. [illegible]

Καταναγκάζω. M. *άσω.* costringere estremamente, opprimere. [illegible]

Καταναγκη - ης (ή) l'azione di costringere. [illegible] 2. (*βοτ.*) catanance, specie di erba che alletta all'amore. (*ὅθ.*) 3. allettamento, incitamento. 2. [illegible] 3. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Καταναθεματίζω. M. *ίσω.* anatematizzare con una maniera terribile. [illegible]

Καταναλίσκω. M. *αλώσω.* consumare. [illegible]

Κατανάλωσις - εως (ἡ) consumo, consumazione. [illegible]

Καταναυμαχέω - ῶ. M. *ήσω.* vincere in una guerra navale. [illegible]

Κατανέμω. M. *νεμῶ.* distribuire, dividere. [illegible]

Κατανεύω. M. *εύσω.* chinare giù. [illegible] (*συνήθ. ἑλλ.*) far cenno col capo, permettere. [illegible]

Κατανθίζω. M. *ίσω.* adornare di fiori. [illegible]

Κατανίπτω. M. *νίψω.* lavare, bagnare bene. [illegible]

Κατανίφω M. *νίψω.* nevigare oltre modo, coprir di neve. [illegible]

Κατανοέω - ῶ. M. *ήσω.* comprendere, concepire. [illegible]

Κατανόημα - ατος (τὸ) ciò che si comprende, vien percepito. [illegible]

Κατανόησις - εως (ἡ) intendimento, contemplazione, speculazione. [illegible]

Κατανοητικὸς - ή - όν. intelligente. [illegible]

Κατανομοθετέω - ῶ. M. *ήσω.* emanare delle leggi contrarie alle precedenti. [illegible]

Κατάνομος (ὁ, ἡ) legittimo. [illegible]

Κάτανος (ὁ) catino. [illegible]

Κάταντα (*κατὰ ἄντα*) *ἐπίῤ.* all'ingiù (*Λατ.* deorsum). [illegible]

Καταντάω - ῶ. M. *ήσω.* arrivare, prevenire. 2. (*ἀπρσπ.*) avvenire. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Καταντημα - ατος (τὸ) effetto, riuscita, esito. [illegible]

Καταντης - εος (ὁ, ἡ) declive. 2. inclinato. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Καταντία - ας (ἡ) declività, pendio. [illegible]

Καταντίος - α - ον. che sta dirimpetto. [illegible] (τὸ *οὐδ.*) *Καταντίον, ἐπίῤ.* dirimpetto. [illegible]

Καταντιπέρας, ἐπίῤ. al di là. [illegible]

Καταντλέω - (άω) ῶ. M. ήσω. versare sopra, intorno. 2. far de' fomenti, fomentare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Κατάντλημα (τὸ) fomento. [illegible]

Κατανυκτικὸς - ή - όν. mordace. [illegible]

Κατάνυξις - εως (ἡ) compunzione. [illegible]

Κατανύσσω (*ττω.*) *M. νύξω.* penetrare, pungere, piccare. [illegible] (*ἐκκλησ.*) ridurre in compunzione. [illegible]

Κατανυστάζω. M. άξω. dormire profondamente. [illegible]

Κατανύτω (*ανυω*). *M. ύσω.* finire. 2. (*ἀμτβ. ἢ ἑλλ.*) arrivare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Κατανωτίζομαι. M. ίσομαι. portare sulle spalle. 2. voltar le spalle a qualcheduno. (*συνεκδχ.*) disprezzare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Καταξαίνω. M. ξανῶ. cardeggiare, pettinare. [illegible] (*συνεκδχ.*) lacerare, logorare. [illegible]

Καταξέω. M. έσω. forbire, rastiare. [illegible]

Κατάξιος (ὁ, ἡ) degnissimo. [illegible]

Καταξιόω - ῶ. M. ώσω. giudicare degno. [illegible]

Καταξίως, ἐπίῤ. degnamente. [illegible]

Καταξίωσις-εως (ἡ) il giudicare degno. 2. (*ἐπμ.*) pretensione. [illegible]

Καταπαίω. M. παίσω. battere fortemente. [illegible]

Καταπαλαίω. M. παλαίσω. vincere alla lotta. [illegible]

Καταπάλλω. M. παλῶ. gettar vibrando verso giù. [illegible]

Καταπανουργέω-ῶ. M. ήσω. ingannare con delle furberie. [illegible]

Καταπατέω-ῶ. M. ήσω. calpestare. [illegible]

Κατάπαυσις-εως (ἡ) riposo. [illegible]

Καταπαύω. M. παύσω. far cessare. [illegible]

Καταπείθω. M. πείσω. persuadere perfettamente. [illegible]

Καταπειράζω. M. άσω. provare, sperimentare, tentare (*Γαλλ.* sonder). [illegible]

Καταπειρατηρία καὶ Ἰων.-ρίη-ης (ἡ) scandaglio. [illegible]

Καταπείρω. M. περῶ. traforare. [illegible]

Καταπέλτης-ου (ὁ) catapulta. [illegible]

Καταπέμπω. M. πέμψω. mandare giù. [illegible]

Καταπενθέω-ῶ. M. ήσω. deplorare, piangere amaramente. [illegible]

Καταπέρδω ἢ (ὀρθότ.) Καταπέρδομαι. M. περδήσομαι. scoreggiare, tirar peti pel disprezzo di qualcheduno. [illegible]

Καταπετάννυμι. M. πετάσω. stendere, spiegare intieramente. [illegible] 2. (*ἐπμ.*) coprire. [illegible]

Καταπέτασμα (τὸ) tenda. [illegible]

Καταπετρόω-ῶ. M. ώσω. lapidare. [illegible]

Καταπηδάω. M. ήσω. saltare abbasso. [illegible]

Καταπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere in terra. [illegible]

Καταπισσόω (ττόω)-ῶ. M. ώσω. impeciare tutto. [illegible]

Καταπιστεύω. M. εύσω. = *Πιστεύω.*

Καταπιστόω-ῶ. M. ώσω. = *Πιστόω.* (*μσ.*) fidanzare, impromettere. [illegible]

Καταπίστωσις-εως (ἡ) garanzia. [illegible]

Κατάπλασμα (τὸ) cataplasma. [illegible]

Καταπλάσσω (ττω). M. πλάσω. applicare come un cataplasma, ungere come cataplasma. [illegible]

Καταπλαστὸς-ἡ-όν. che si può applicare in forma di un cataplasma. [illegible]

Καταπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. 2. spicciarsi. [illegible]

Καταπλέω. M. πλεύσομαι. approdare, arrivare al porto. [illegible]

Κατάπληξις-εως (ἡ) stupore. [illegible]

Καταπλήσσω (ττω). M. πλήξω. stupefare. [illegible] (*μσ.*) restar stupefatto, stupido. [illegible]

Κατάπλοος-ους (ὁ) arrivo al porto. [illegible]

Καταπλουτέω-ῶ. M. ήσω. divenir molto ricco. [illegible]

Καταπλουτίζω. M. ίσω. render molto ricco, arricchire grandemente. [illegible]

Καταπλύνω. M. πλυνῶ. lavar bene. 2. (*μτνμ.*) avvilire. [illegible]

Κατάπλυσις-εως (ἡ) l'azione di lavar bene. [illegible]

Καταπνέω. M. πνεύσω. soffiare sopra, o da per tutto. [illegible]

Καταπνίγω M. πνίξω. soffocare, strangolare. [illegible]

Κατάπνιξις-εως (ἡ) soffocazione, strangolazione. [illegible]

Καταπνοὴ (ἡ) il soffio del vento. [illegible]

Κατάπνοος-ους (ὁ, ἡ) esposto al soffio del vento. [illegible]

Καταπόδα καὶ-πόδας, ἐπίρ. immediatamente appresso, subitamente. [illegible]

Καταποικίλλω. M. ιλῶ. dipingere di varj colori, render vario-pinto. [illegible]

Καταπολεμέω-ῶ. M. ήσω. abbattere, vincere alla guerra. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Καταπολέμησις - *εως* (*ἡ*) sconfitta. [illegible]

Καταπολιτεύομαι. *M*. *εύσομαι*. superare qualcuno negli affari politici. [illegible]

Καταπολὺ, *ἐπίῤ*. troppo, assai. [illegible]

Καταπονέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. stancare, affaticare molto. [illegible]

Κατάπονος (*ὁ*, *ἡ*) stanco. [illegible]

Καταποντίζω. *M*. *ίσω*. sommergere. [illegible]

Καταποντισμὸς - *οῦ* (*ὁ*) sommersione. [illegible]

Καταπορθέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. demolire, devastare saccheggiando. [illegible]

Κατάποσις - *εως* (*ἡ*) l'azione di assorbire, inghiottimento, trangugiamento. [illegible]

Καταπραγματεύομαι. *M*. *εύσομαι*. usare ogni mezzo contro qualcuno [illegible]

Κατάπραξις - *εως* (*ἡ*) esito, esecuzione. [illegible]

Καταπράσσω (*ττω*). *M*. *πράξω*. eseguire. [illegible]

Καταπράϋνσις - *εως* (*ἡ*) placamento. [illegible]

Καταπραΰνω. *M*. *ὑνῶ*. addolcire, placare, mitigare. [illegible]

Καταπρεσβεύω. *M*. *εύσω*. andare, esser mandato come un ambasciatore, come un legato contro qualcuno. [illegible]

Καταπροίξομαι καὶ *'Ιων*. *Καταπροΐξομαι*. *μέλλ*. *ἀχρήστου ἐνεστ*. (*πάντοτε μὲ ἀρν*. *καὶ ἐπὶ κακοῦ*). voler fare impunemente, voler restar impune. [illegible]

Καταπροχέω. *M*. *χεύσω*. versare abbondantemente. [illegible]

Καταπτήσσω. *M*. *πτήξω*. sbigottire, spaventarsi. [illegible]

Κατάπτυστος (*ὁ*, *ἡ*) dispreggevole, abbominevole. [illegible]

Καταπτύω. *M*. *πτύσω*. sputare in faccia. 2. (*συνεκδχ*.) disprezzare, vilipendere oltre modo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καταπτώσσω. *M*. *πτώξω*. × *ἀντὶ Καταπτήσσω*.

Καταπτωχεύω. *M*. *εύσω*. ridurre in estrema povertà. [illegible]

Κατάπυκνος (*ὁ*, *ἡ*) molto denso, condenso. [illegible]

Καταπυκνόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. condensare. [illegible]

Καταπύκνωσις - *εως* (*ἡ*) condensazione. [illegible]

Κατάπυρος (*ὁ*, *ἡ*) tutto fuoco, infocato intieramente. [illegible]

Καταπυρπολέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. consumare con fuoco. [illegible]

Κατάρα - *ας* (*ἡ*) esecrazione, imprecazione contro qualcheduno. [illegible]

Καταράκτης - *ου* (*ὁ*) × *ἀντὶ Καταῤῥάκτης*.

Καταράομαι - *ῶμαι*. *M*. *άσομαι*. imprecare, esecrare. [illegible]

Καταράσσω. *M*. *αράξω*. cadere con impeto sopra. [illegible]

Κατάρατος (*ὁ*, *ἡ*) esecrabile, esecrando. [illegible]

Κατάρβυλος (*ὁ*, *ἡ*) che giunge fino agli stivali. [illegible]

Καταργέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. abolire, abrogare, render inutile. [illegible]

Κατάργυρος (*ὁ*, *ἡ*) pien di argento, tutto argento. [illegible]

Καταργυρόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. argentare, coprir d'argento. [illegible]

Καταριθμέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. annoverare uno ad uno. [illegible]

Καταριστάω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. trangugiare i cibi nel pranzo. [illegible]

Καταρχτικὸς - *ἡ* - *όν*. che incomincia, che da il principio, principale. [illegible]

Καταρνέομαι - *οῦμαι*. *M*. *ήσομαι*. negare intieramente. [illegible]

Καταῤῥαθυμέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. agire con negli-

Digitized by Google

genza, trascurare. [illegible]

Καταῤῥάκτης-ου (ὁ) (*ἐπιθετ.*) che si getta con impeto. [illegible] (*οὐσ.*) cascata d'acqua. 2. cateratta. 3. imposta, balconata di bottega. 4. sorta d'uccello marino. (*Γαλλ.* fregate). [illegible]

Καταῤῥάπτω. *Μ.* *ῥάψω.* cucir bene. [illegible] (*μτφρ.*) tramare delle insidie contro qualcheduno. [illegible]

Καταῤῥάσσω (*ττω*). *Μ.* *άξω.* = *Καταράσσω.*

Κατάῤῥαφος (ὁ, ἡ) risarcito. [illegible]

Καταῤῥέζω. *Μ.* *ῥέξω.* accarezzare (*Γαλλ.* caresser). [illegible]

Καταῤῥεπής-έος (ὁ, ἡ) inclinevole. [illegible]

Καταῤῥέω-ῶ. *Μ.* *ῥεύσω ἢ ῥεύσομαι.* scorrere all'ingiù. 2. (*τρτπρσ.*) toccare a qualcuno (*Λατ.* contigit). [illegible]

Καταῤῥήγνυμι. *Μ.* *ῥήξω.* stracciare, rompere in pezzi. [illegible] (*πθ. ἢ μσ. αὐτπθ.*) scorrere con impeto, prorompere. [illegible]

Κατάῤῥηξις-εως (ἡ) prorompimento, l'azione di scorrere con impeto. [illegible]

Καταῤῥήσσω. *Μ.* *ῥήξω.* = *Καταῤῥήγνυμι* καὶ *Καταράσσω.*

Κατάῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha molte, dense radici. [illegible]

Καταῤῥινάω (-*νέω*)-ῶ. *Μ.* *ήσω.* limare. [illegible]

Καταῤῥινίζω. *Μ.* *ίσω.* = τῷ προηγ.

Καταῤῥίπτω. *Μ.* *ῥίψω.* gettare abbasso. [illegible]

Καταῤῥοή καὶ *Κατάῤῥοια* (ἡ) = *Κατάῤῥοος.*

Καταῤῥοΐζομαι. *Μ.* *ίσομαι.* aver il catarro. [illegible]

Καταῤῥοϊκός-ή-όν. καὶ *Καταῤῥοϊτικός-ή-όν.* che appartiene al catarro. [illegible]

Κατάῤῥοος-ους (ὁ) catarro, distillazione. [illegible]

Κατάῤῥυτος (ὁ, ἡ) adacquato. 2. abbondante. 3. d'onde facilmente scorre l'acqua. [illegible]

Καταῤῥώξ-ῶγος (ὁ, ἡ) scosceso, precipitoso. (*Λατ.* praeruptus). [illegible]

Κάταρσις-εως (ἡ) l'approdare nel porto. [illegible]

Καταρτάω-ῶ. *Μ.* *ήσω* appendere sopra. [illegible] 2. = *Καταρτίζω.*

Κατάρτησις-εως (ἡ) = *Κατάρτισις.*

Καταρτίζω. *Μ.* *ίσω.* accomodare, compire, restaurare. [illegible]

Κατάρτιον (τὸ) καὶ-*άρτιος* (ἡ) l'albero della nave. [illegible]

Κατάρτισις-εως (ἡ) } compimento, acco-
Καταρτισμός-οῦ (ὁ) } modamento, perfezionamento, ristoramento. [illegible]

Καταρτιστήρ-ῆρος καὶ
Καταρτιστής-οῦ (ἡ) accomodatore, riconciliatore. [illegible]

Καταρτύω. *Μ.* *ύσω.* disporre, allestire. [illegible] (*ὀθ. ἢ μτχ. ἀμτβτ.*) *Κατηρτυκώς-υῖα-ός.* (*κυρ.* ἐπὶ ἵππου) adulto, maturo, ben esercitato. [illegible]

Καταρχή-ῆς (ἡ) principio. [illegible] 2. = *Ἀπαρχή.*

Κατάρχω. *Μ.* *άρξω.* incominciare, principiare. [illegible] 2. (*μσ.*) immolare. [illegible]

Κατάσαρκος (ὁ, ἡ) carnoso. [illegible]

Κατασβέννυμι. *Μ.* *σβέσω.* spegnere intieramente. [illegible]

Κατασημαίνω. *Μ.* *ανῶ.* assegnare, annotare. [illegible]

Κατασήπω. *Μ.* *σήψω.* putrefare intieramente. [illegible]

Κατασθενέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* debilitare intieramente. [illegible]

Κατασιγάζω. *Μ.* *άσω.* far tacere, imporre silenzio. [illegible]

Κατασιγάω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* conservare un profondo silenzio. [illegible] 2. (*μτβτ.*) ἀντὶ *Κατασιγάζω.*

Digitized by Google

Κατασιδηρόω-ῶ. Μ. ώσω. coprir tutto di ferro. զլխովին երկաթ պատել. պնդապատեան տերէը զարկանում ·

Κατασιωπάω-ῶ. Μ. ήσομαι. = Κατασιγάζω. 2. = Κατασιγάω.

Κατασκάπτω. Μ. σκάψω. scavare profondamente, demolire, atterrare. խորունկ փորել, կործանել, փլուցանել · տերբին զողմով, եղեծով, խարում եղիցի, երբ ես եղեաւն եղիցի ·

Κατασκαφή-ῆς (ή) l' azione di scavare profondamente, demolizione. խորունկ փորելը, կործանումն, փլուցնելը · տերբին զողմանիլը, եղծել, խարում ·

Κατασκαφής-έος (ό, ή) scavato profondamente, demolito. խորունկ փորուած, կործանուած, փլած · տերբին զողմունեն եղեծեալ, խարում օրէած ·

Κατασκεδάζω καὶ

Κατασκεδάννυμι. Μ. σκεδάσω. versare sopra. 2. dissipare. վրան թափել. 2. ցրել, ցիրուցան ընել. խաչերընին տեսէրեր · 2 · փաղաքեմալ, փարտախտաղը եղիցի ·

Κατασκευάζω. Μ. άσω. costruire. 2. adornare. 3. provare, dimostrare. 4. esercitare. 5. preparare, fare. (Λατ. conficio). շինել, կանգնել, կառուցանել. 2. զարդարել. 3. ցուցանել, ապացուցանել. 4. կրթել. 5. պատրաստել, գործել. խաշխով, ճիշտ եղիցի · 2 · փախաթիմով · 3 · յանտեսել, խորայ եղիցի · 4 · թալէմ թերելեան եղիցի · 5 · հանդերձում, եղիցի ·

Κατασκεύασμα (τὸ) edifizio. շինուած · ճինա · 2. (μτφρ.) trama, macchinazione. ծուղակ · փողոց, ֆինչ · (πλθ.) i mobili, suppellettili, masserizie di casa. տան կարասիք · եւ թափէմ, թինթիկլերի ·

Κατασκευασμὸς (ό) = Κατασκευή.

Κατασκευαστικὸς-ή-όν. καὶ (ἐπίῤ)-ικῶς. atto, abile a costruire, a provare ecc. կառուցանելու՝ շինելու՝ ապացուցանելու ... յարմար · ճիշտ ետրմաղա՝ խաղաթ եթկեք ... ապյատն ·

Κατασκευαστὸς-ή-όν. costruito, fabbricato. շինուած, կանգնուած, կառուցուած · քարուղած, խաքուծէ ·

Κατασκευὴ (ή) costruzione. 2. dimostrazione. 3. adornamento. 4. addobbo, masserizie, suppellettili. կանգնում, կառուցում. 2. ապացուցութիւն. 3. զարդարանք. 4. կահ, կարասիք. խաքաս, ճինա · 2 · խաղաթ · 3 · տիալին · 4 · եւ թաղէք · 5. = Κατασκεύασμα (2)

Κατασκέω-ῶ. Μ. ήσω. esercitare perfettamente. կատարեալ կրթել. թինքելին թալէմ թերեցեալ եղիցի ·

Κατασκηνάω-ῶ. Μ. ήσω. καὶ

Κατασκηνόω-ῶ. Μ. ώσω. riposare sotto la tenda, dimorare. վրանին տակը հանգչիլ, բնակիլ · չադըրը ալթընդա բահամթ եղիցի, ոտքին օտմաք, էգամէթ եղիցի ·

Κατασκήνωσις-εως (ή) dimora, abitazione sotto tende. վրաններու տակ բնակիլը · չադըր ալթընդա ոտքին օտմալ՝ էգամէթ եղիցի ·

Κατασκήπτω. Μ. σκήψω. appoggiarsi fortemente sopra. 2. (μτφρ.) instare. 3. (συνήθ. ἐλλ. μὲ δοτ. ἢ προθετ. αἰτ. ἐκ δ.) cadere con impeto sopra. վրան ուժով կրթնիլ. 2. թախանձել, խիստ ստիպել. 3. ուժգին վրան ընկնել. քաղել եթի եւ խաչերընին խանըմով՝ փայամով. 2. ըլմա եսերեր ուզելի եղիցի, եղբամ եղիցի. 3. եւր եւ խաչերին տեսաղեր ·

Κατάσκηψις-εως (ή) l' azione di cadere sopra con impeto. 2. decubito. ուժգնութեամբ վրան ընկնալը. 2. հիւանդին մահիճ ընկնալուն առջի օրը. եւր եւ խաչերին տեսաղեմալ. 2. խաստինին տեօլեյի տեսաղեմանին եւ եւանէա ·

Κατασκιάζω. Μ. άσω. καὶ Κατασκιάω-ῶ. Μ. άσω. adombrare, coprire. շուք ընել, ծածկել. կօլկէ՝ ասյա եղիցի, քափամազ ·

Κατάσκιος (ό, ή) adombrato, coperto d' ombra. 2. ombroso, che fa densa ombra. շուք եղած, ծածկուած. 2. շքեղ, հով շուք ընող՝ պատսպարող. կօլկէլենդէ, կօլկէ եւ քափանմիշ. 2. կօլկէլի, քալը կօլկէ կէրերեն՝ եսեն ·

Κατασκοπεύω. Μ. εύσω. = Κατασκοπέω. (κυρ.) spiare. լրտեսել. շուշալուշ՝ տեսեպեղանեէ եղիցի, կօլլելիք ·

Κατασκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. osservare da un luogo elevato, (ἐπμ.) esplorare. բարձր տեղէ մը դիտել՝ նայիլ, լրտեսել. խաչ մանուպին նազար եղիցի՝ կօլեզիդ ·

Κατασκοπὴ καὶ

Κατασκόπησις-εως (ή) osservazione diligente, l' azione di spiare, esplorare. ճիշդ դիտողութիւն, լրտեսելը. տեղէքանուն նազար, կօլլերիք, շուշալուշ, տեսեպանեէ, կօլլելիք ·

Καχασκοπικὸς-ή-όν. atto a osservare, a spiare. դիտելու՝ լրտեսելու յարմար. նազար եղիցի՝ կօլլելիք ապյատն ·

Κατασκόπιον (τὸ) (κυρ. πλοῖον) bastimento di sentinella. պահականութիւն ընելու նաւ. նեօպեթչիլեր քալիօնա ·

Κατάσκοπος (ό, ή) che osserva diligentemente. ուշադրութեամբ դիտող. տեղէքանդե նազար եղիցի. (οὐσ. ἀρσ.) spia. լրտես. շուշալ, կօլեզի, տեսեպան ·

Κατασκορπίζω. Μ. ίσω. dissipare tutto. զլխովին բոլորովին ցիր ու ցան ընել. պիտապիրթեան փաղաքեմալ, փարտախտաղը եղիցի ·

Κατασμικρύνω. Μ. υνῶ. sminuzzare. պզտիկցընել, մանրցընել. ուֆալամալ ·

Κατασμύχω. Μ. σμύξω. consumare abbrucciando. երկելով հատցընել՝ ծախել՝ սպառել. խաչէք թեւլէֆ եղիցի ·

Κατασοβαρεύομαι. Μ. εύσομαι. aver l' aria grave, comportarsi con arroganza. խոժոռ դէմք՝ ծանր հայեցուած ունենալ, գոռոզութեամբ վարուիլ. չեհրեն՝ շուրջրեյեթ եւ փաֆրանմալ ·

Κατασοφίζω καὶ (συχνότ. μσ.) Κατασοφίζομαι. Μ. ίσω-ομαι. vincere o ingannare con dei sofismi. խաբէական ձևանաւորութիւններով յաղթել կամ խաբել. թեւլէք եւ եսնէն եսնե սօֆիսմալ ·

Κατασοφισμὸς (ό) la maniera di vincere o ingannare con dei sofismi. խաբէական ձեւաւորութիւններով յաղթելը կամ խաբելը. թեւլէք եւ ալթ եթէօք եսնե սօֆիսմաք ·

Digitized by Google

Κατασπάζομαι. M. άσομαι. abbracciare qualcheduno amichevolmente. [illegible]

Κατασπαράττω (σσω). M. άξω. stracciare in pezzi. [illegible]

Κατασπαταλάω-ῶ. M. ήσω. consumare, dissipare, sprecare nelle delizie. [illegible]

Κατασπάω-ῶ. M. σπάσω. tirar giù. 2. trangugiare, assorbire. 3. pronunziare velocemente. [illegible]

Κατασπεύδω. M. σπεύσω. affrettarsi. [illegible]

Κατασπουδάζω. M. άσω. καὶ (μσ.) -άζομαι. M. άσομαι. applicarsi, occuparsi con diligenza. [illegible]

Καταστάζω. M. στάξω. distillare sopra. [illegible]

Κατασταθμίζω. M. ίσω. = Σταθμίζω.

Κατασταλάω-ῶ. M. άσω. × ἀντὶ Καταστάζω.

Κατάστασις-εως (ἡ) disposizione, collocazione, stato, pace, tranquillità. [illegible]

Καταστάτης-ου (ὁ) dispositore, chi stabilisce. [illegible]

Καταστατικὸς-η-όν. che ha la forza di sedare, di calmare, di tranquillare. [illegible]

Καταστεγάζω. M. άσω. coprir bene con tetto. [illegible]

Καταστέγασμα (τὸ) tetto. [illegible]

Κατάστεγνος (ὁ, ἡ) coperto di tetto. [illegible]

Καταστεγνόω-ῶ. M. ώσω. = Καταστεγάζω.

Κατάστεγος (ὁ, ἡ) = Κατάστεγνος.

Καταστέλλω. M. στελῶ. reprimere (συνεκδχ. καὶ μτφ.) sedare, calmare, mitigare. [illegible]

Καταστενάζω. / **Καταστένω.** M. στενάξω. piangere con gemiti, gemere di profondo cuore. [illegible]

Κατάστερος (ὁ, ἡ) pien di stelle. [illegible]

Καταστεφανόω-ῶ. M. ώσω. coronare, inghirlandare. [illegible]

Καταστεφὴς-έος (ὁ, ἡ) coronato. [illegible]

Καταστείφω. M. στείψω. = Καταστεφανόω. 2. coprir dapertutto. [illegible]

Κατάστημα (τὸ) stabilimento. [illegible] 2. = Κατάστασις.

Καταστηματικὸς-ή-όν. posato. [illegible]

Καταστηρίζω. M. ίξω. = Κατασκήπτω.

Καταστίλβω. M. στίλψω. = Καταλάμπω. 2. (μτβτ.) far risplendere. [illegible]

Καταστοιχίζω. M. ίσω. insegnare gli elementi di qualche cosa. [illegible] 2. = Ἰχνογραφῶ.

Καταστολὴ (ἡ) ripressione. 2. gravità, modestia. [illegible]

Καταστολίζω. M. ίσω. adornare con delle vestimenta. [illegible]

Καταστομίζω. M. ίσω. far tacere, chiudere, turare la bocca di.. [illegible]

Καταστοχάζομαι. M. άσομαι. mirare, aver in mira il bersaglio. [illegible] (μτφρ.) conghietturare. [illegible]

Καταστοχασμὸς-οῦ (ὁ) conghiettura. [illegible]

Καταστοχαστὴς-οῦ (ὁ) chi conghiettura. [illegible]

Καταστράπτω. M. άψω. balenare spesso. [illegible]

Καταστρατεύομαι. M. εύσομαι. far una spedizione militare contro qualcuno. [illegible]

Καταστρατηγέω-ῶ. M. ήσω. ingannare, superare, vincere con degli stratagemmi. [illegible]

Καταστρατοπεδεύω. M. εύσω. mettere, collocare nel campo le truppe. [illegible]

Καταστρεβλόω-ῶ M. ώσω. tormentare crudelmente. [illegible]

Καταστρέφω. M. στρέψω. voltare a rove-

Digitized by Google

scio. 2. (*συνεκδχ.*) sterminare, abbattere. 3. terminare, finire. *Տակաւ դին դարձընել, վերը վար ընել. 2. կործանել, աւրել. 3. լմնցընել. Թէրս չէվիրմէք, ալթընը իւստիւնէ էթմէք. 2. խարապ էթմէք, եէր իլէ եէքսան էթմէք. 3. պիթիրմէք, թէքմիլ էթմէք, թամամ էթմէք:*

Καταστροφή - ῆς (*ἡ*) l'azione di voltar a rovescio. 2. ruina, distruzione, sovversione, catastrofe. *Տակաւ դին դարձընելը, վերը վար ընելը. 2. կործանումն, աւերումն, քանդումն, տապալումն, ըլլալը, մէկ վիճակէ մէկալ վիճակ անցնիլը. Թէրս չէվիրմէք. ալթընը իւստիւնէ էթմէք. 2. խարապ. եըքըմ, Թարաֆսըզ ալթէօսթ Թէրսալէր օլմասը, կէչմ:*

Κατάστρωμα (*τό*) la coverta della nave. *տախտակամած նաւու. Կէմինին կավէրթէսի:*

Καταστρώννυμι. M στρώσω. distendere, spiegare sulla terra. *գետնի վրայ փռել՝ տարածել. Եէրէ եայմաք՝ սէրմէք՝ տէօշէմէք:*

Κατάστρωσις - εως (*ἡ*) l'azione di stendere sulla terra. *գետնի վրայ փռելը. Եէրէ եայմաք:*

Κατασυλλογίζομαι. M. ίσομαι. far dei sillogismi contro qualcuno. *Միկի մը դէմ հաւաքաբանութիւններ շինել. պիրինին գարշը տէլիլլէր եափմաք:*

Κατασυρίττω. M. ίξω. fischiare contro qualcheduno. *Միկի մը դէմ սուլել. պիրինին գարշը ըսլըգ չալմաք:*

Κατασύρω. M. συρῶ. tirar all' ingiù. 2. saccheggiare, far saccomano, metter a bottino. *վար քաշել. 2. կողոպտել, թալլել. աշաղը չէքմէք. 2. եաղմալամաք, եաղմա էթմէք:*

Κατασφάζω (*ἢ Ἀττ.*) *- σφάττω. M. σφάξω.* trucidare, scannare. *խողխողել, կոտրել. պօղազլամաք, քէսմէք:*

Κατασφαλίζω. M. ίσω. serrare, chiudere d'ogni parte. *ամէն դիհաց գոցել. Հէր եանտան գափամաք, տէօրթ թարաֆը գափամաք. 2.* (*συνεκδχ.*) munire, render sicuro. *ապահով ընել. եմին էթմէք:*

Κατασφάττω. M. σφάξω. = Κατασφάζω.

Κατασφίγγω. M. σφίγξω. stringere fortemente. *ուժով սխմել. գըսը գըսմաք:*

Κατασφραγίζω. M. ίσω. suggellar bene. *աղէկ կնքել՝ կնիքը զարնել. էյի մէօհիւրլէմէք:*

Κατασχεδιάζω. M. άσω. infracidare qualcuno con delle ciarle. *շատ զրուցելով միկին գլուխը ցաւցընել. լաքըրտըլը իլէ պիրինին պաշընը աղըրթմաք՝ գըզըշթըրմէք:*

Κατάσχεσις - εως (*ἡ*) possessione. 2. sequestro. *տացումն. 2. պատանդումն ընելը. Զապթըլմա կէչիրմէք, Թասառրուֆ. 2. ապերին մալընը եէտէրին պէյթա ալըգ գօյմասը:*

Κατάσχετος (*ὁ, ἡ*) posseduto. 2. ritenuto. *տացեալ. 2. վար դրուած, արգելուած. Զապթ հէպ ալթընա կիրմիշ, եէտ-ինիլմիշ. 2. ալըգ գօնուլմուշ:*

Κατασχηματίζω. M. ίσω. formare, figurare. *ձեւացընել, կերպարանել, ձեւի դնել. շէքիլլէնթէ, շէքիլ պիչիմ գօյմաք:*

Κατασχίζω. M. σχίσω. stracciar in pezzi. *կտոր կտոր պատառել. փարչա փարչա էթմէք, փարչալամաք, փարէլէմէք:*

Κατασχολάζω. M. άσω. perder il tempo nell' ozio. *դատարկութեան մէջ ատեն կորսնցընել. պօշլուգտա՝ էվգաթը զայիթ էթմէք:*

Κατασωρεύω. M. εύσω. accumulare, ammucchiare. *դիզել, կուտել. եըղմաք, Թօփ էթմէք, եըղըն էթմէք:*

Κατασωτεύω καί (*μσ.*) *- εύομαι. M εύσωομαι.* dissipare, scialacquare nelle dissolutezze. *Հեշտութեանց՝ ցանկութեանց մէջ վատնել՝ սպառել. շէհվէթլէր՝ շէվքլէրտէ մալը թէլէֆ էթմէք:*

Κατάταξις - εως (*ἡ*) disponimento, collocamento. *ատեղն ի տեղը դնելը, զետեղումն. օրթալաթմա, եէրլէշթիրմէ:*

Κατατάσσω (*ττω.*) *M. άξω.* disporre, collocare. *կարգել, կարգադրել, զետեղել. օրթալամաք, դիզմէք, եէրլէշթիրմէք:*

Καταταχέω - ῶ. M. ήσω. affrettarsi velocemente. *խուճապաւ աճապարել. չապուք աչըլ էթմէք:*

Καταταχύνω. M. υνῶ. = Κατασπεύδω καί Καταταχέω.

Κατατείνω. M. τενῶ. stendere all' ingiù. *դէպ ի վար լարել, քաշելով ձգել. աշաղը տօղրու չէքիփ կէրմէք.* (*καί ἐλλ. ἢ αμτβτ.*) stendersi fino, arrivare fino. 2. tirar indietro, ritenere, arrestare. 3. tormentare incrudelmente. 4. (*μσ.*) sforzarsi, far ogni sforzo possibile. *Մինչեւ տեղ մը հասնիլ՝ երկըննալ. 2. ետ քաշել, կասեցընել. 3. անողորմաբար տանջել՝ չարչարել. 4. ճգնիլ. պիր եէրէ թէք եէթիշմէք՝ ուզանմաք. 2. կէրի չէքմէք, ալը գօյմաք, չապուք էթմէք. 3. խայըրսըզ էզիյէթ՝ իշքէնճէ վէրմէք. 4. պիլլէ ճէհտ իթիյար էթմէք, Հէր պիր եօլա գայըրմաք:*

Κατατέμνω. M. τεμῶ. = Κατακόπτω.

Κατατεχνικός - ή - όν. (*καί ἐπίρ.*) *- ικῶς.* artificioso, fatto con grand' industria. *արհեստակերպ, խիստ արհեստով շինուած. սանաթլը, չօք ատաբլըգ իլէ եափըլմըշ:*

Κατατεχνολογέω - ῶ. M. ήσω. trattare o definire secondo le regole d'un' arte. *արհեստի մը կանոնացը յարմար ճառել կամ սահմանել. պիր սանաթըն գանօնլարը մուվաֆըգընճա խըթապ եափըփ չիզմէք էթմէք:*

Κατάτεχνος (*ὁ, ἡ*) (*καί ἐπίρ.*) molto artificioso, industrioso. *խիստ արհեստով շինուած, շատ արհեստակերպ. չօք սանաթլը, ատապլըգ իլէ եափըլմըշ:*

Κατατήκω. M. ήξω. sciogliere, liquefare intieramente. *ամբողջովին լուծանել՝ հալեցընել. պիտամամիյէթ էրիթմէք՝ չէօզմէք՝ էրիթմէք. 2.* (*μτφρ. ὡς ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὸ πθ.*) languire. *նուաղիլ, լքանիլ, հալիլ մաշիլ, ծիւրիլ. մէհման օլմագ, գանսըզ գալմագ, չէօքիլմէք, էրիմէք, սարարմագ:*

Κατατίθημι. M. καταθήσω. deporre, lasciar sulla terra. 2. (*συνεκδχ.*) ricusare, lasciare, 3. pagare. 4. (*μσ.*) depositare, fedecommettere. 5. fare, operare una cosa per lasciare alla poste-

Digitized by Google

rità. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Κατατιτρώσκω. *M.* κατατρώσω. ferir mortalmente. [illegible]

Κατατοιχογραφέω-ῶ. *M.* ήσω. attaccare un cartello o libello famoso. (Γαλλ. placarder). [illegible]

Κατατοκίζω. *M.* ίσω. opprimere qualcheduno con delle esorbitanti usure. [illegible]

Κατάτονος (ὁ, ἡ) piegato, tirato all'ingiù. [illegible]

Κατατοξεύω. *M.* εύσω. colpire colla saetta. [illegible]

Κατατραγῳδέω-ῶ. *M.* ήσω. narrare, descrivere tragicamente. [illegible]

Κατατραυματίζω. *M.* ίσω. coprir di ferite. [illegible]

Κατατρέχω. *M.* δραμοῦμαι. correre contro, perseguitare, saccheggiare. [illegible]

Κατατρίβω. *M.* τρίψω. usare, fregare, consumare, logorare. [illegible]

Κατάτριψις-εως (ἡ) fregatura, l'azione di consumare fregando. [illegible]

Κατατρυφάω-ῶ. *M.* ήσω. dilettarsi, comportarsi con mollezza. [illegible]

Κατατρώγω. *M.* τρώξομαι. trangugiare, divorare. [illegible]

Κατατυγχάνω. *M.* τεύξομαι. ottener il suo intento. [illegible]

Κατατυραννέω-ῶ. *M.* ήσω. tiranneggiare qualcuno. [illegible]

Κατάτυρος (ὁ, ἡ) abbondante, pieno di formaggio. [illegible]

Κατατυφλόω-ῶ. *M.* ώσω. acciecare intieramente. [illegible]

Καταυγάζω. *M.* άσω. = Καταλάμπω. (μτβτ.) illuminare. [illegible]

Καταυγασμός-οῦ (ὁ) illuminazione, illustrazione. [illegible]

Καταυλακίζω. *M.* ίσω. solcare. [illegible]

Καταυλέω-ῶ. *M.* ήσω. sonare il flauto avanti qualcheduno. 2. attirarsi, adescare qualcuno a suono di flauto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καταυλίζομαι. *M.* ίσομαι. alloggiare in qualche luogo. [illegible]

Καταφαίνω. *M.* φανῶ. mostrare a tutti, metter in luce. [illegible] (πθ. ἢ μσ.) sembrare, apparire. [illegible]

Καταφανής-έος (ὁ, ἡ) conspicuo, molto chiaro. [illegible]

Καταφαντάζω. *M.* άσω. rappresentare totalmente. [illegible]

Καταφαντός-ή ἢ ός-όν ἢ όν. che si può o si deve affermare. [illegible]

Καταφαρμακεύω. *M.* εύσω καὶ

Καταφαρμάσσω. *M.* άξω. avvelenare, ammaliare, stregare. [illegible]

Κατάφασις-εως (ἡ) affermazione. [illegible]

Καταφάσκω = **Κατάφημι.**

Καταφατικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ)-ικῶς. affermativo. [illegible]

Καταφέγγω. *M.* φέγξω. sgomentare collo splendore. [illegible]

Καταφέρω. *M.* κατοίσω. portare abbasso. 2. pagare. 3. (μσ. ἢ πθ.) venire, arrivare al porto. 4. gettarsi sopra con impeto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Καταφεύγω. *M.* φεύξομαι. rifuggire, ricoverarsi. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] :

Καταφημι. M. φήσω. affermare, confermare. [illegible]

Καταφθάνω. M. φθάσω. sopravvenire. [illegible]

Καταφθείρω. M. φθερῶ. corrompere totalmente. [illegible]

Καταφθίω. M. φθίσω. perdere, consumare. 2. (ἀμτβτ. ἢ ἀλλ. καὶ πθ. ἢ μσ.) perire, consumarsi, morire, languire. [illegible]

Καταφθορὰ - ᾶς (ἡ) corruzione, distruzione, ruina totale. [illegible] = Διαφθορά.

Καταφιλέω - ῶ. M. ήσω. baciare con amore, teneramente. [illegible]

Καταφιλοσοφέω - ῶ. M. ήσω. (μὲ αἰτ.) vincere qualcuno nella disputazione filosofica. [illegible]

Καταφλέγω. M. φλέξω. infiammare, ardere estremamente. [illegible]

Κατάφλεξις - εως (ἡ) abbruciamento. [illegible]

Καταφλυαρέω - ῶ. M. ήσω. ciarlare contro qualcuno. [illegible]

Καταφοβέω - ῶ. M. ήσω. sgomentare, sbigottire. [illegible]

Κατάφοβος (ὁ, ἡ) sbigottito. [illegible]

Καταφοιτάω (καὶ Ἰων. - έω) - ῶ. M. ήσω. discendere spesso. [illegible]

Καταφονεύω. M. εύσω. ammazzar crudelmente. [illegible]

Καταφορὰ - ᾶς (ἡ) caduta impetuosa. 2. il tramontar del sole. 3. invettiva. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. (ἰατρ.) = Κάρωσις.

Καταφορικὸς - ἡ - όν. impetuoso, violento. [illegible] 2. (ἰατρ.) = Ληθαργικός.

Κατάφορτος (ὁ, ἡ) molto oneroso. [illegible]

Κατάφραγμα - ατος (τὸ) riparo, munizione. [illegible]

Καταφράκτης - ου (ὁ) catafratta, corsaletto. [illegible]

Κατάφρακτος (ὁ, ἡ) catafratto, armato di corsaletto. [illegible]

Καταφράσσω (ττω.) M. άξω. armare da capo a piè. [illegible]

Καταφρονέω - ῶ. M. ήσω. disprezzare. 2. (μὲ ἀπρμφ.) stimare, credere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Σωφρονέω.

Καταφρόνημα (τὸ) disprezzo. [illegible]

Καταφρόνησις - εως (ἡ) l'azione di disprezzare, di vilipendere. [illegible]

Καταφρονητὴς - οῦ (ὁ) disprezzatore. [illegible]

Καταφρονητικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. solito a disprezzare. [illegible]

Καταφροντίζω. M. ίσω. aver grande cura, curare grandemente. [illegible]

Καταφρυάσσομαι (άττομαι). M. άξομαι. nitrire contro il freno. [illegible]

Καταφυγὴ - ῆς (ἡ) l'azione di rifuggire. [illegible] 2. (συνκδχ.) = τῷ

Καταφύγιον (τὸ) rifugio, ricovero. [illegible]

Καταφυλαδὸν, ἐπίῤ. per tribù. [illegible]

Καταφυλάσσω (ττω.) M. άξω. conservare bene. [illegible]

Κατάφυλλος (ὁ, ἡ) pieno di foglie, fronzuto. [illegible]

Καταφυσάω - ῶ. M. ήσω. (μὲ γεν.) soffiare sopra. [illegible] 2. (μὲ αἰτ.) empiere di soffio, gonfiare. [illegible]

Καταφυτεύω. M. εύσω. piantare bene, empir di piante. [illegible]

Κατάφυτος (ὁ, ἡ) pieno di piante. [illegible]

Καταφωτίζω. M. ίσω. illuminare, illustrare. [illegible]

Καταχαίρω. M. χαρήσομαι. godere, dilettarsi del male altrui. [illegible]

Καταχαλάω - ῶ. M. άσω. far discendere, calare abbasso con fune. [illegible]

Καταχαλκεύω. M. εύσω. = Καταχαλκόω.

Κατάχαλκος (ὁ, ἡ) tutto coperto di rame.

Digitized by Google

[illegible]

Καταχαλκόω-ῶ. *M.* *ώσω.* coprire tutto di rame. [illegible]

Καταχαρίζομαι. *M.* *ίσομαι.* fare, operare in favore d'uno. [illegible]

Καταχαριστικὸς-ὴ-όν. liberale. [illegible]

Κατάχαρμα (τὸ) ludibrio. [illegible]

Καταχειρίζομαι. *M.* *ίσομαι.* lasciar cadere di mano. 2. trascurare. 3. uccidere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Καταχείριος (ὁ, ἡ) che conviene, sta adattato alla mano di qualcheduno. [illegible]

Καταχειροτονέω-ῶ. *M.* *ήσω.* condannare coi suffragi. [illegible]

Καταχειροτονία-ας (ἡ) condanna fatta dal popolo. [illegible]

Καταχέω. *M.* *χεύσω.* versar sopra, versare sulla terra. [illegible]

Καταχθέω-ῶ. *M* *ήσω.* molestare. [illegible]

Καταχθὴς-έος (ὁ, ἡ) molestato, aggravato. [illegible]

Καταχθόνιος (ὁ, ἡ) infernale, sotterraneo. [illegible]

Καταχλευάζω. *M.* *άσω.* deridere, beffeggiare smoderatamente. [illegible]

Κατάχλυσις-εως (ἡ) caligine. [illegible]

Κατάχολος (ὁ, ἡ) bilioso. [illegible]

Καταχορεύω. *M.* *εύσω.* saltar di gioja. [illegible]

Καταχράομαι-ῶμαι. *M.* *χρήσομαι.* abusarsi di.. 2. consumare, uccidere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καταχρέος καὶ Ἀττ. Κατάχρεως (ὁ, ἡ) carico, pieno di debiti. [illegible]

Κατάχρησις-εως (ἡ) abuso. [illegible] 2. (ῥητ.) catacrisi. [illegible]

Καταχρηστικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. abusivo. [illegible]

Καταχρίω. ...

Κατάχρισις-εως (ἡ) unzione. [illegible]

Κατάχρισμα (τὸ) unguento. [illegible]

Κατάχριστος (ὁ, ἡ) unto ben bene. [illegible]

Καταχρίω. *M.* *χρίσω.* ungere da capo a piè. [illegible]

Κατάχρυσος (ὁ, ἡ) tutto dorato. 2. pien d' oro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Καταχρυσόω-ῶ. *M.* *ώσω.* indorire bene, coprir d'oro. [illegible]

Καταχρώννυμι. *M.* *χρώσω.* colorar bene. [illegible]

Κατάχυσις-εως (ἡ) l'azione di versare di sopra. 2. (συνεκδχ.) cocoma. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κατάχυσμα (τὸ) salsa, intingolo. [illegible]

Κατάχυτλον (τὸ) tazza da bagno. [illegible]

Καταχωλεύω. *M.* *εύσω.* rendere del tutto zoppo. [illegible]

Κατάχωλος (ὁ, ἡ) zoppo del tutto. [illegible]

Καταχωρίζω. *M.* *ίσω.* disporre, collocare nel suo posto. [illegible]

Καταχωρισμὸς (ὁ) collocazione. [illegible]

Καταψάλλω. *M.* *αλῶ.* dilettare, incantare a suono di cetera. [illegible]

Καταψάω-ῶ. *M.* *ήσω.* accarezzare toccando gentilmente la mano. [illegible]

Καταψεύδομαι. *M.* *ψεύσομαι.* dir delle bugie, delle menzogne in disfavore di qualcheduno. [illegible]

Καταψευδομαρτυρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* dar falsa testimonianza contro qualcuno. [illegible]

Καταψηφίζομαι. *M.* *ίσομαι.* dar il suo suffragio contro qualcuno, condannare. [illegible]

Καταψυκτικὸς-ὴ-όν. rinfrescativo. [illegible]

Κατάψυξις-εως (ἡ) rinfrescamento. [illegible]

Κατάψυχρος (ὁ, ἡ) troppo freddo. [illegible]

Digitized by Google

Καταψύχω. *M.* *ψύξω.* rinfrescare, raffreddare troppo. [illegible]

Κατεγγυάω-ῶ. *M.* *ήσω.* obbligare con malleveria, con satisdazione. 2. impromettere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κατεδαφίζω. *M.* *ίσω.* gettar sulla terra, atterrare. [illegible]

Κατεθίζω. *M.* *ίσω.* accostumare in qualche cosa. [illegible]

Κατειλωτίζω. *M.* *ίσω.* ridurre in schiavitù. [illegible]

Κάτειμι. *M.* *ειμι.* = *Κατέρχομαι.* ritornar alla patria. [illegible]

Κατείργω. *M.* *είρξω.* costringere, opprimere. [illegible]

Κατελαύνω. *M.* *ελάσω.* perseguitare verso giù. 2. (*μὲ γεν.*) lanciarsi sopra. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κατελέγχω. *M.* *ελέγξω.* riprendere, rinfacciare, convincere. [illegible]

Κατεναίρω. *M.* *αρῶ.* uccidere. [illegible]

Κατέναντα καὶ Κατέναντι = *τῷ*

Κατεναντία καὶ Κατεναντίον, ἐπίῤ. avanti qualcheduno, alla presenza di... [illegible]

Κατενῶπα ἢ Κατένωπα × *ἀντὶ*

Κατενώπιον, ἐπίῤ. = *Κατέναντα.*

Κατεξανίσταμαι. *M.* *στήσομαι.* alzarsi in piedi contro qualcheduno. [illegible]

Κατεξετάζω. *M.* *άσω.* esaminare con diligenza. [illegible]

Κατεξουσιάζω. *M.* *άσω.* servirsi della sua autorità, potestà contro qualcheduno. [illegible]

Κατεξούσιος (*ὁ, ἡ*) = *Αὐτεξούσιος.*

Κατεπαγγελία-ας (*ἡ*) promessa certa. [illegible]

Κατεπαγγέλομαι. *M.* *αγγελοῦμαι.* far una promessa ferma, certa. [illegible]

Κατεπάγω. *M.* *άξω.* portare una cosa contro qualcuno. [illegible]

Κατεπᾴδω. *M.* *ᾄσομαι.* incantare. [illegible]

Κατεπείγω. *M.* *είξω.* pressare troppo. [illegible]

Κατεπιφημίζω. *M.* *ίσω.* consecrare, dedicare a... [illegible]

Κατεράω-ῶ. *M.* *άσω.* versare da un vaso in un altro, vuotare. [illegible]

Κατεργάζομαι. *M.* *άσομαι.* = *Ἐξεργάζομαι.* 2. uccidere, ammazzare. [illegible]

Κατεργασία-ας (*ἡ*) l'azione di terminare, di finire una cosa. [illegible]

Κατεργαστικὸς-ή-όν. operativo. [illegible]

Κάτεργος (*ὁ, ἡ*) operato. [illegible]

Κατερεθίζω. *M.* *ίσω.* irritare, provocare, eccitare estremamente. [illegible]

Κατερείπω. *M.* *ερείψω.* (*ἀμτβτ.*) atterrarsi, diroccarsi, abbattersi. [illegible]

Κατερυθριάω-ῶ. *M* *άσω.* arrossire di vergogna. [illegible]

Κατέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* ritornare in patria. [illegible]

Κατεσπουδασμένως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) con gran diligenza. [illegible]

Κατεστραμμένως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) a rovescio. [illegible]

Κατευθὺ, ἐπίῤ. a drittura. [illegible]

Κατευθυντὴρ-ῆρος καὶ

Κατευθυντὴς-οῦ (*ὁ*) correttore, emendatore. [illegible]

Κατευθυντήριος-α ἢ ος-ον. atto a render dritto. [illegible] (*ουσ.*) *Κατευθυντηρία* (*ἐνν.* *σανὶς ἢ σχοῖνος*) livella (*Λατ.* amussis). [illegible]

Κατευθύνω. *M.* *υνῶ.* render dritto, correggere, emendare, diriggere, reggere, punire. [illegible]

Κατευνάζω. *M.* *άσω.* sopire. [illegible] 2. (*μτφρ.*) calmare, mitigare. [illegible]

Κατευναστήριον (*τὸ*) camera da letto. [illegible] = *Κοιτών.*

Κατευναστὴς-οῦ (*ὁ*) che fà dormire. [illegible] (*ουσ.*) cameriere, ciamberlano. [illegible]

Κατευοδόω-ῶ. *M.* *ώσω.* condurre, guidare per una strada molto comoda,

Digitized by Google

buona. [illegible]

Κατευφημέω-ῶ. M. ήσω. accogliere con delle acclamazioni. [illegible]

Κατευχή-ῆς (ἡ) preghiera, voto. [illegible]

Κατεύχομαι. M. εὔξομαι. pregare, dimandare. 2. (*μὲ γεν. ἑλλ.*) imprecare. 3. (*μὲ δοτ. ἢ ἀπαρ.*) far un voto, votare (*Λατ.* devoveo.) [illegible]

Κατευωχέω-ῶ. M. ήσω. (μσ. συνήθ.) mangiar con gran gusto, mangiar bene. (*Λατ.* epulor.) [illegible]

Κατέχω. M. καθέξω ἢ κατασχήσω. ritenere, arrestare, contenere, impedire. 2. (*ὅθ. ἑλλ.*) restar in qualche luogo, alloggiare, albergare. 3. (*ναυτ.*) approdare. 4. nascondere, coprire. 5. ottenere, possedere. 6. (*πρὸς μτχ.*) continuare, star facendo qualche cosa. [illegible]

Κατηγορέω-ῶ. M. ήσω. riprendere. 2. accusare. 3. (*μτφρ. μὲ αἰτ.*) indicare, mostrare. 4. (*μὲ αἰτ.*) attribuire. [illegible]

Κατηγόρημα (τὸ) oggetto d'accusa, delitto. 2. (*λογικ.*) predicato, attributo. [illegible]

Κατηγορία-ας (ἡ) rimprovero. 2. accusa. [illegible] 3. = *Κατηγόρημα* (2.) categoria. [illegible]

Κατηγορικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ)-ικῶς. che appartiene all' accusa, al predicato, categorico. [illegible]

Κατήγορος (ὁ, ἡ) accusatore. [illegible]

Κατήκοος (ὁ, ἡ) chi ascolta, ascoltatore. [illegible] (*οὐσ.*) *Ὠτακουστής.* 2. ubbidiente. [illegible] suddito. [illegible]

Κατῆλιψ-ιφος (ἡ) solajo. [illegible]

Κατημελημένως, ἐπίῤ. (μτχ.) con grande negligenza, con estrema incuria, trascuratezza. [illegible]

Κατηναγκασμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) forzatamente. (*Λατ.* coacte.) [illegible]

Κατήνεμος (ὁ, ἡ) esposto al vento. [illegible]

Κατηρεφὴς-ἑος (ὁ, ἡ) ben coperto, coperto col tetto o siccome con un tetto. [illegible]

Κατήρης-εος (ὁ, ἡ) allestito, guernito. [illegible]

Κατήφεια (ἡ) tristezza, afflizione. [illegible]

Κατηφέω-ῶ. M. ήσω. attristarsi, accigliarsi per afflizione o vergogna. [illegible]

Κατηφὴς-ἑος (ὁ, ἡ) accigliato, tristo, afflitto. [illegible]

Κατηχέω-ῶ. M. ήσω. risonare continuamente, torre gli orecchi a qualcuno risonando spesso, stordire. 2. insegnare a viva voce, istruire, ammaestrare. 3. insegnare i primi elementi di qualche cosa. [illegible] (*ὅθ.*) *Κατηχούμενοι (οἱ) (ἐκκλησ.)* i catecumeni. [illegible]

Κατήχημα (τὸ) ciò che risuona. 2 oggetto di catechismo. [illegible]

Κατηχὴς-ἑος (ὁ, ἡ) sonoro, risonante. [illegible]

Κατήχησις-εως (ἡ) stordimento per il molto risonare. [illegible] 2. = *Κατηχισμός.*

Digitized by Google

Κατηχητής - οῦ (ὁ) istruttore. 2. (ἐκκλησ.) catechista. [illegible]

Κατήχητος (ὁ, ἡ) catechizzato. [illegible]

Κατηχίζω. M. ίσω. (ἐκκλησ.) catechizzare. [illegible]

Κατηχισμὸς (ὁ) (ἐκκλησ.) catechismo. [illegible]

Κατηχιστής - οῦ (ὁ) = *Κατηχητής*.

Κατηχιστικός-ή-όν. istruttivo. 2. (ἐκκλησ.) catechistico. [illegible]

Κατηχουμενεῖα καὶ *Κατηχουμένια* (τὰ) (ἐκκλησ.) quella parte della chiesa, dove stavano i catecumeni. [illegible]

Κατιάς - άδος (ἡ) tenta. (Γαλλ. sonde). [illegible]

Κατιλλαίνω καὶ (μσ.) *αἴνομαι*. M. ανῶ - ανοῦμαι. = τῷ

Κατιλλώπτω. M. ώψω. stralunare. 2. occhieggiare. [illegible]

Κατισχναίνω. M. ανῶ. } emaciare. [illegible]
Κατισχνόω - ῶ. M. ώσω. } [illegible]

Κατισχύω. M. ύσω. prevalere. 2. (μὲ αἰτ.) far violenza ad alcuno. 3. corroborare. 4. (ἀμτβτ. ἢ ἐλλ.) invalorirsi, corroborarsi. [illegible]

Κατίσχω. M. κατασχήσω. = *Κατέχω*.

Κατοδυνάω - ῶ. M. ήσω. eccitar un acerbo dolore. [illegible]

Κατοδύρομαι. M. υροῦμαι. piangere amaramente. [illegible]

Κάτοιδα. M. κατείσομαι. sapere, conoscere perfettamente. [illegible]

Κατοίησις - εως (ἡ) estrema presunzione. [illegible]

Κατοικέω - ῶ. M. ήσω. abitare, dimorare in qualche luogo. [illegible]

Κατοίκησις - εως (ἡ) abitazione. [illegible]

Κατοικητήριον (τὸ) abituro. [illegible]

Κατοικητήριος (ὁ, ἡ) dove si può abitare, abitabile. [illegible]

Κατοικία - ας (ἡ) abitazione, alloggio. [illegible] 2. (συχν.) = *Ἀποικία*.

Κατοικίδιος-α ἢ ος-ον. domestico. [illegible]

Κατοικίζω. M. ίσω. dar alloggio, abitazione, albergare. 2. popolare. [illegible]

Κατοίκισις - εως (ἡ) καὶ

Κατοικισμός - οῦ (ὁ) l'azione di popolare una città. [illegible]

Κατοικιστής - οῦ (ὁ) il conduttore di una colonia per popolare una città. [illegible]

Κατοικοδομέω - ῶ. M. ήσω. empire un luogo con degli edifizj, con delle fabbriche. [illegible]

Κατοικονομέω - ῶ. M. ήσω. far una buona economia. [illegible]

Κάτοικος (ὁ, ἡ) abitante. [illegible]

Κατοικοφθορέω - ῶ. M. ήσω. rovinare una casa, una famiglia. [illegible]

Κατοικτείρω. M. οικτειρήσω. compassionare, aver misericordia, pietà. [illegible]

Κατοικτίζω. M. ίσω. = *Κατοικτείρω*.

Κάτοινος (ὁ, ἡ) imbriacone, crapulone. [illegible]

Κατοίομαι. M. οιήσομαι. presumere arrogantemente, aver una estrema presuntuosità. [illegible]

Κατοίχομαι. M. χήσομαι. andare giù abbasso, morire. [illegible]

Κατολιγωρέω - ῶ. M. ήσω. non aver la minima cura, trascurare totalmente. [illegible]

Κατολισθαίνω. M. ολισθήσω. sdrucciolarsi

Digitized by Google

e cascare giù. [illegible]

Κατολοφύρομαι. *M.* *νροῦμαι.* deplorare, piangere amaramente. [illegible]

Κατομβρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* piovere a scroscio. 2. inondare con un nembo. [illegible]

Κάτομβρος (ὁ, ἡ) bagnato da un nembo. [illegible]

Κατόμνυμι. *M.* *ομοῦμαι.* confermare con giuramento, giurare di qualche cosa. [illegible]

Κατονειδίζω. *M.* *ίσω.* oltraggiare in faccia. [illegible]

Κατονίνημι. *M.* *ονήσω.* giovar molto. [illegible] (*μσ.* *μὲ γεν.*) ritrarre frutto, avvantaggiarsi. [illegible]

Κατονομάζω. *M.* *άσω.* denominare. [illegible] (*μὲ δοτ.* *ἐκ δ'.*) consacrare. [illegible]

Κατονομασία-ας (ἡ) denominazione. 2. consecrazione. [illegible]

Κάτοξυς-εος (*εῖα*, *ύ*) molto acuto. [illegible]

Κατόπιν καὶ

Κατόπισθε καὶ (*πρὸ φων.*) - *σθεν*, *ἐπίῤ.* dietro, da dietro. 2. dopo. [illegible]

Κατοπτεία-ας (ἡ) καὶ

Κατόπτευσις-εως (ἡ) osservazione, contemplazione fatta da un luogo elevato. [illegible]

Κατοπτευτήριος (ὁ, ἡ) abile, atto alla contemplazione, all' osservazione. [illegible] (*οὐσ.*) *Κατοπτευτήριον* (τὸ) luogo di osservazione, di contemplazione. [illegible]

Κατοπτεύω. *M.* *εύσω.* contemplare, osservare con attenzione. [illegible]

Κατοπτήρ-ῆρος (ὁ) chi osserva, contempla. [illegible] (*οὐσ.*) instrumento chirurgico per cavar fuori l' escremento di dentro dell' ano. [illegible]

Κατοπτήριος (ὁ, ἡ) = *Κατοπτευτήριος.*

Κάτοπτος (ὁ, ἡ) visibile. [illegible]

Κάτοπτος (ὁ, ἡ) ben arrostito. [illegible]

Κατοπτρίζω. *M.* *ίσω.* mostrare nello specchio, o quasi nello specchio. [illegible] (*μσ.*) specchiare. 2. (*τρπ.*) vedere chiaramente. [illegible]

Κατοπτρικὸς-ή-όν. (καὶ *ἐπίῤ*)-*κῶς.* di specchio. [illegible] *Κατοπτρική* (ἡ) (*ἐνν.* *τέχνη*). la catottrica. [illegible]

Κατοπτροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile allo specchio. [illegible]

Κάτοπτρον (τὸ) (*κατά*, *ὄπτομαι*). specchio. [illegible]

Κατοργανίζω. *M.* *ίσω.* empire un luogo a suono di strumenti musicali. [illegible]

Κατοργιάζω. *M.* *άσω.* = *Ὀργιάζω.*

Κατορθόω-ῶ. *M.* *ώσω.* raddrizzare. 2. (*τρπ.*) disporre, portare, ridurre in un esito prospero, maneggiar bene la cosa. [illegible] (*ἀμτβτ.* *ἢ πθ.*) riuscire, trovarsi in uno stato felice. [illegible]

Κατόρθωμα (τὸ) azione valorosa, gesta. [illegible]

Κατόρθωσις-εως (ἡ) buona riuscita, successo prospero. [illegible]

Κατορθωτὴς-οῦ (ὁ) l' autore d'un fatto, d' una cosa ben riuscita. [illegible]

Κατορθωτικὸς-ή-όν. che riesce in ogni impresa. [illegible]

Κατοῤῥωδέω-ῶ. *M.* *ήσω.* spaventarsi, sbigottire. [illegible]

Κατορύσσω (*ττω.*) *M.* *ύξω.* infossare, seppellire. [illegible]

Κατορχέομαι-οῦμαι. *M.* *ήσομαι.* saltare a dispetto d'uno. 2. (*ἐν γεν.*) disprezzare, oltraggiare. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κατορχίτης - ου (ὁ) vino di Cipro fatto con fichi secchi. [illegible]

Κατουλόω-ῶ. *M.* ώσω. cicatrizzare. [illegible]

Κατουλωτικὸς - ἡ - όν. cicatrizzante. [illegible]

Κατουρέω - ῶ. *M.* ήσω. pisciare, orinare sopra. [illegible] 2. (συνεκδχ.) vilipendere, disprezzare. [illegible]

Κατουρίζω. *M.* ίσω. navigare con un vento prospero. [illegible]

Κατουρόω - ῶ. *M.* ώσω. = τῷ προηγ.

Κατοφείλω. *M.* οφειλήσω. = Ὀφείλω.

Κατοφρυάομαι - ῶμαι. *M.* άσομαι καὶ

Κατοφρυόομαι - οῦμαι. *M.* ώσομαι. accigliarsi. [illegible]

Κατοχεὺς - έως (ὁ) nottola, saliscendo di legno. [illegible]

Κατοχεύω. *M.* εύσω. = Ὀχεύω.

Κατοχὴ - ῆς (ἡ) ritenzione, arresto, impedimento. 2. possesso. 3. sorta di catalessia. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κατόχιμος (ὁ, ἡ) = Κάτοχος. che si può possedere. [illegible]

Κάτοχος (ὁ, ἡ) che ritiene, arresta qualche cosa. 2. (μτνμ.) ricordevole di. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (ουσ. θηλ.) = Κατοχὴ, Καταληψία. 3. (πθ.) posseduto, preso. [illegible]

Κατόχως, ἐπίῤ. ritenendo, contenendo, 2. con catalessia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κατοψὲ, ἐπίῤ. molto tardi. [illegible]

Κατόψιος (ὁ, ἡ) che sta sotto gli occhi. [illegible]

Κατοψοφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. = Ὀψοφαγέω.

Κατρεὺς - έως (ὁ) pavone d'India. [illegible]

Καττάδε. *Δ.* ἀντὶ Κατὰ τάδε.

Κάττυμα (τὸ) cordovano, suola. [illegible] 2. (μτφρ). furberia, macchinamento. [illegible]

Καττύω. *M.* ύσω. rappezzare, ricucire (ciabatte). [illegible]

Κάτω (κατὰ), ἐπίῤ. abbasso, giù. [illegible]

Κατωβλέπων - οντος (ὁ) καὶ

Κατώβλεπον - οντος (τὸ) καὶ

Κατώβλεψ - επος (ὁ) catoblepa (animale simile al toro) [illegible]

Κατώγειος καὶ Ἀττ. **Κατώγεως** (ὁ, ἡ) = Κατάγειος.

Κατώδυνος (ὁ, ἡ) molto addolorato, estremamente afflitto. [illegible]

Κάτωθε, καὶ (πρὸ φων.) — θεν, ἐπίῤ. d'abbasso. [illegible]

Κατωθέω - ῶ. *M.* ωθήσω ἢ ώσω. spigner all' ingiù. [illegible]

Κατωμάδιος - η ἢ **ος - ον.** che si porta sulle spalle. [illegible]

Κατωμαδὸν, ἐπίῤ. dalle spalle o sulle spalle. [illegible]

Κατωμίζω. *M.* ίσω. portar sulle spalle. [illegible]

Κατωμὶς - ίδος (ἡ) = Κατωτίς.

Κατωμιστὴς - οῦ (ὁ) (κυρ. ἵππος) cavallo che getta a terra il cavaliere (Λατ. sternans equus). [illegible]

Κάτωμος (ὁ, ἡ) che ha le spalle basse, corte. [illegible]

Κατωμοσία - ας (ἡ) affermazione fatta con giuramento. [illegible]

Κατωμοτικὸς - ή - όν. che concerne l'affermazione fatta col giuramento. [illegible]

Κατωπιάω - ῶ. *M.* άσω. abbassar gli occhi. [illegible]

Κατώτατος (ἀνμλ. ὑπερθ. τ. Κάτω) - η - ον. infimo. [illegible]

Κατωτάτω, ἐπίῤ. all' infimo posto. [illegible]

Κατώτερος (ἀνμλ. συγκρ. τ. Κάτω). inferiore. [illegible]

Κατωτέρω, ἐπίῤ. alla parte inferiore. [illegible]

Κατωτέρωθεν, ἐπίῤ. dalla parte inferiore. [illegible]

Digitized by Google

Κατωτὶς - ίδος (ἡ) cappotto. [illegible]

Κατωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) molto utile. [illegible]

Κατωφέρεια (ἡ) la tendenza all' ingiù. 2. (*μτφρ.*) prontezza alle libidini veneree, inclinazione al vizio della lascivia (*Λατ.* salacitas). [illegible]

Κατωφερὴς - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) — *φερῶς.* che tende abbasso. 2. inclinevole al vizio della lascivia, lussurioso. (*Λατ.* salax.) [illegible]

Κατωφορος (ὁ, ἡ) = *Κατωφερής* (1).

Κατωχριάω - ῶ. Μ. άσω. impallidire totalmente. [illegible]

Καύαξ - ακος (ὁ) gavia (uccello d'acqua) [illegible]

Καυκαλὶς - ίδος (ἡ) cacalia, cancano, carvi salvatico. [illegible]

Καῦκος (ὁ) robbia. [illegible] (*ὅθ*). 2. = *Καυκαλίς.*

Καυληδὸν, ἐπίῤ. siccome un fusto, un torso. [illegible]

Καύλινος - η - ον. fatto di fusto. [illegible]

Καυλίον (τὸ) *καὶ*

Καυλίσκος (ὁ) *ὑποκορ. τ. Καυλός.*

Καυλὸς (ὁ) fusto, gambo, torso. 2. la verga o la ghianda. 3. l'impugnatura della spada. 4. coda. [illegible]

Καυλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al fusto. 2. che ha il fusto. [illegible]

Καυλωτὸς - ἡ - όν. (*ἐπὶ φυτ.*) che ha il fusto, il gambo. [illegible]

Καῦμα (τὸ) ardore, calore eccessivo. 2. (*μτφρ.*) ardore, passione d'amore. [illegible]

Καυματηρὸς - ὰ - όν. ardente, caloroso. [illegible]

Καυματίζω. Μ. ίσω. abbruciare, abbronzare. [illegible] (*πθ.*) = *τῷ*

Καυματόομαι - οῦμαι. Μ. ωθήσομαι, patir ardore o infiammazione, esser acceso d'amore. [illegible]

Καῦνος (ὁ) = *Κλῆρος.* sorte. [illegible]

Καυσία (ἡ) (*καῦσις ἢ Περσ. Καυούκ.*) cappello grande per difendersi dal sole. [illegible]

Καύσιμος (ὁ, ἡ) che si può bruciare. [illegible]

Καῦσις - εως (ἡ) abbruciamento. [illegible] 2. = *Καύσων.*

Καῦσος (ὁ καὶ τὸ) = *Καύσων.* calor eccessivo. 2. (*συχνοτ.*) il calore della febbre. 3. dipsa (specie di serpente). [illegible]

Καυσόω - ῶ. Μ. ώσω. (*εὐχρ. μόνον τὸ πθ.*) = *Καυματόομαι.*

Καυστὴρ (ὁ) = *Καυτήρ.*

Καυστηριάζω. Μ. άσω = *Καυτηριάζω.*

Καυστήριον (τὸ) = *Καυτήριον.*

Καυστηρὸς - ὰ - όν. ardente, cocente. 2. (*μτνμ.*) fervente. [illegible]

Καύστης - ου (ὁ) che abbrucia, ardente. [illegible]

Καυστικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *κῶς.* che ha la forza di bruciare, caustico. [illegible]

Καυστὸς - ἡ - όν. = *Καύσιμος.*

Καύστρα - ας (ἡ) luogo dove si abbruciano i morti. (*Λατ.* Ustrina) [illegible]

Καυσώδης - εος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ωδῶς.* chi patisce ardore o infiammazione. [illegible]

Καύσωμα (τὸ) = *Καῦσος.*

Καύσων - ονος (ὁ) calor eccessivo, ardore. 2. euro (nome di vento). [illegible]

Καυτὴρ (ὁ) (*ἐπίθ.*) = *Καύτης.* (*συνήθ. οὐσ.*) = *Καυτήριον.*

Καυτηριάζω. Μ. άσω. cauterizzare, far una fontanella. [illegible]

Καυτήριον (τὸ) ferro caldo da cauterizzare. 2. cauterio, rottorio, fontanella. [illegible] (*κυρ. δὲ οὐδ. τοῦ*)

Digitized by Google

Καυτήριος (ὁ, ἡ) = *Καυστικός*.
Καύτης - ου (ὁ) = *Καύστης*.
Καυτικός - ή - όν. = *Καυστικός*.
Καυτός - ή - όν. = *Καυστός*.
Καὐτός - ή - όν. × ἀντὶ *Καὶ αὐτός*.
Καυχάομαι - ῶμαι. *Μ*. ήσομαι. vantarsi, millantarsi, ringalluzzarsi, pavoneggiarsi, gloriarsi. [illegible]
Καυχέομαι - οῦμαι. *Μ*. ήσομαι. × ἀντὶ *Καυχάομαι*.
Καύχη (ἡ) × ἀντὶ *Καύχησις*.
Καύχημα (τὸ) oggetto di vanto, [illegible] 2. = τῷ
Καύχησις - εως (ἡ) vanto, millanteria. [illegible]
Καυχητής - οῦ (ὁ) millantatore, vantatore. [illegible]
Καχεκτέω - ῶ. *Μ*. ήσω patir la cachessia, esser cachettico. [illegible]
Καχέκτημα (τὸ) cattiva disposizione. [illegible]
Καχέκτης - ου (ὁ) indisposto, malsano, cachettico. 2. (τρπ.) sedizioso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Καχεκτικός - ή - όν. cachettico, chi patisce la cachessia. [illegible]
Καχεξία - ας (ἡ) cachessia, cattiva disposizione di corpo o di anima. [illegible]
Καχήμερος (ὁ, ἡ) chi mena una vita infelice. [illegible]
Καχλάζω. *Μ*. άσω. strepitare, stridere, crosciare come l'acqua bollente, come le onde spumanti ecc. [illegible]
Κάχλασμα (τὸ) καὶ
Καχλασμός - οῦ (ὁ) strepito, croscio d'acqua bollente ecc. [illegible]
Κάχληξ - ηκος καὶ
Κάχλιξ - ικος (ὁ) ghiaja, selce. [illegible]
Κάψα - ης (ἡ) cassa. [illegible]
Καψάκης - ου (ὁ) = (ἢ ἐσφαλμ. ἀντὶ) *Καμψάκης*.
Καψάκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Κάψα*. cassetta. [illegible]
Κάψις - εως (ἡ) inghiottimento, trangugiamento. [illegible]
Κάω (πρτ. ἔκαον). Ἀττ. ἀντὶ *Καίω*.
Κε (συγγ. τ. *Γε*). × μόρ. ἐγκλ. ἀντὶ *Ἄν*.
Κέαρ - ατος (τὸ) cuore. 2. animo, sentimento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Κεγχραλέτης - ου (ὁ) che macina il miglio. [illegible]
Κεγχραμίς - ίδος (ἡ) il seme del fico. [illegible]
Κεγχρίας - ου (ὁ) di miglio, simile al miglio. [illegible]
Κεγχρίνης - ου (ὁ) cencro (specie di serpe brizzolata). [illegible]
Κέγχρινος - η - ον. fatto di miglio. [illegible]
Κεγχρὶς - ίδος (ἡ) gheppio, acertello (sorta d'uccello). [illegible] 2. = *Κεγχρίνης*.
Κεγχρίτης - ου (ὁ) καὶ *Κεγχρῖτις* - ίτιδος (ἡ) che ha il miglio o simile al miglio. [illegible]
Κεγχροειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma del miglio. [illegible]
Κέγχρος (ὁ καὶ σπν. ἡ) miglio. 2. il seme del fico. 3. bisanti, bisantini. 4. limatura di metallo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]
Κεγχροφόρος (ὁ, ἡ) che produce il miglio. [illegible]
Κεγχρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κεγχροειδής*.
Κέδμα (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) dolori o tumori continui di coscia o di anguinaja. [illegible]
Κεδνός - ή - όν. rispettabile, stimato. 2. (ἐνεργ.) prudente, saggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Κεδρέλαιον (τὸ) l'olio del cedro, catrame. [illegible]
Κεδρία (ἡ) ragia del cedro, pece. [illegible]
Κέδρινος - η - ον. fatto di cedro. [illegible]

Κέδριον (τὸ) = *Κεδρέλαιον.*

Κεδρὶς-ίδος (ἡ) il frutto del cedro. [illegible]

Κέδρος (ὁ) cedro (albero) [illegible] 2. (συνεκδχ.) il legno del cedro. [illegible]

Κεδρόω-ῶ. M. ώσω. ungere coll' olio del cedro. [illegible]

Κεδρὼν-ῶνος (ὁ) bosco di cedri. [illegible]

Κεδρωτὸς-ἡ-όν. unto coll' olio del cedro. 2. fatto di cedro. [illegible] 2. [illegible]

Κεῖμαι. M. κείσομαι. esser situato, posto, giacere, sdrajarsi, restar, cader morto, ferito, star ozioso, cessar dall' opera, riposare. 2. (ἐν. γέν.) essere, trovarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κειμηλιάρχης καὶ *Κειμηλίαρχος-ου* (ὁ) custode di mobili preziosi, tesoriere. [illegible]

Κειμηλιάρχιον (τὸ) luogo, ove si conservano i preziosi mobili, tesoreria. [illegible]

Κειμήλιον (τὸ) suppellettile preziosa, roba degna di esser conservata. [illegible]

Κειμηλιόω-ῶ. M. ώσω. conservare come una cosa preziosa. [illegible]

Κεῖνος-η-ον × Ἰων. ἀντὶ Ἐκεῖνος.

Κειρία (ἡ) fascia, benda da legare. [illegible]

Κεῖρις-εως (ἡ) καὶ

Κειρύλος (ὁ) lodola (Λατ. Ciris). [illegible]

Κείρω. M. κερῶ. tosare. 2. tagliare. 3. devastare, demolire. 4. rodere, divorare. 5. diminuire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Κέκραγμα (τὸ) καὶ

Κεκραγμὸς (ὁ) grido, clamore. [illegible]

Κεκράκτης-ου (ὁ) che grida. [illegible]

Κεκραμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) mediocremente, temperatamente. [illegible]

Κεκριμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) esattamente, con discernimento. [illegible]

Κεκροτημένως, ἐπίῤ. (μτχ.) con armonia, armoniosamente. [illegible]

Κεκρυμμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) di nascosto, occultamente. [illegible]

Κεκρύφαλος (ὁ) una specie di scuffia da donna. 2. il sacco della rete. 3. testiera. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κελαδεινὸς-ἡ-όν. tumultuoso, strepitoso. [illegible]

Κελαδέω-ῶ. M. ήσω ἢ ήσομαι. gridare, strepitare. 2. risonare. 3. (ἐπὶ πτ.) cantare, garrire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κελάδημα (τὸ) strepito. [illegible]

Κελαδῆτις-ιδος (ἡ) che risuona, sonoro. [illegible]

Κελαδόδρομος (ὁ, ἡ) chi corre o caccia gridando. [illegible]

Κέλαδος (ὁ) grido, strepito, tumulto, clamore. 2. suono musicale, melodia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κελάδω × ἀντὶ *Κελαδέω.*

Κελαινεφὴς-έος (ὁ, ἡ) che porta dei nuvoli tetri. 2. coperto di tetri nuvoli. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κελαινὸς-ἡ-όν × ἀντὶ *Μέλας.* negro, oscuro, tetro. 2. (συνεκδχ.) orrendo, tremendo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κελαινοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) negro, tetro. [illegible]

Κελαινοχρὼς-ῶτος (ὁ, ἡ) di color oscuro. 2. di pelle nera, bruna. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Κελαινώπης - *ου* (ὁ) καὶ *Κελαινῶπις* - *ιδος* (ἡ) che ha la faccia nera, negro. 2. formidabile, fiero. [illegible]

Κελέβη (ἡ) bicchiere. 2. conca, catino. [illegible]

Κελεὸς (ὁ) galgolo, rigogolo. (*Γαλλ.* loriot). [illegible]

Κελευθοποιὸς (ὁ, ἡ) colui che mostra il sentiero, la strada, guida, [illegible]

Κέλευθος (ἡ) via, strada, sentiero. 2. regola, modo di vivere. [illegible]

Κέλευσις - *εως* (ἡ) ordine, comando. [illegible]

Κέλευσμα (τὸ) comandamento, ordine. [illegible]

Κελευσμὸς (ὁ) καὶ

Κελευσμοσύνη (ἡ) × *ἀντὶ Κέλευσις.*

Κελευστὴς - *οῦ* (ὁ) chi dà ordine, colui che comanda. [illegible]

Κελευστὸς - *ή* - *όν.* ordinato, comandato. [illegible]

Κελεύω. *M.* *κελεύσω.* ordinare, comandare. 2. esortare, ingiugnere. 3. pregare. [illegible]

Κέλης - *ητος* (ὁ) cavallo da sella. 2. battello. [illegible]

Κελήτιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Κέλης* (2) battelletto. [illegible]

Κέλλω. *M.* *κέλσω.* avvicinare, accostare la nave alla terra. 2. (*ἀμτβτ.*) approdare. [illegible]

Κέλομαι. *M.* *κελήσομαι.* × *ἀντὶ Κελεύω.*

Κελύφανον (τὸ) καὶ

Κελύφη - *ης* (ἡ) καὶ

Κέλυφος - *εος* - *ους* (τὸ) scorza, corteccia. [illegible]

Κέλωρ - *ωρος* (ὁ) (*σπνττ.*) figlio. [illegible]

Κεμὰς - *άδος* (ἡ) dama, daina. [illegible]

Κέμμα (τὸ) *Δ.* (*κεῖμαι.*) letto, albergo. [illegible]

Κένανδρος (ὁ, ἡ) dove non si trova verun' uomo, deserto. [illegible]

Κεναυχὴς καὶ *Κενεαυχὴς* - *έος* (ὁ, ἡ) vanaglorioso, millantatore, spaccone (*Γαλλ.* Fanfaron). [illegible]

Κενέβρεια (τὰ) carne morticina. 2. luogo, ove si vende la carne morticina. [illegible]

Κενεὼν - *ῶνος* (ὁ) spazio vuoto. [illegible] 2. = *Λαπάρα.*

Κενοβουλία - *ας* (ἡ) consiglio inutile. [illegible]

Κενοδοξέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* vanagloriarsi, ambire la vana gloria. 2. aver una frivola, inetta idea di qualche cosa. [illegible]

Κενοδοξία - *ας* (ἡ) vanagloria. [illegible]

Κενόδοξος (ὁ, ἡ) vanaglorioso. [illegible] 2. = *Κενόφρων.*

Κενοδρομέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* correre in vano. [illegible]

Κενοκοπέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* faticare indarno. [illegible]

Κενολογέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* fare dei discorsi vani, inutili. [illegible]

Κενολογία - *ας* (ἡ) discorso inutile, vano. [illegible]

Κενολόγος (ὁ, ἡ) chiacchierone (*Λατ.* inaniloquus). [illegible]

Κενοπαθέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* avere degli affetti vani, inutili. [illegible]

Κενὸς - *ή* - *όν.* vuoto, vacuo. 2. (*τρπ.*) vano, inutile. 3. (*μὲ γεν.*) privo. [illegible]

Κενοσοφία - *ας* (ἡ) sapere vano, vana sapienza. [illegible]

Κενόσοφος (ὁ, ἡ) chi sà, conosce cose inutili. [illegible]

Κενοσπουδέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* occuparsi a delle cose inutili. [illegible]

Digitized by Google

Κενοσπουδία - ας (ἡ) applicazione inutile. անօգուտ պարապումն՝ ջան՝ փոյթ. աշխա-տել՝ ֆայտասըզ ճահտ՝ ֆայտասըզ մէշկուլիյէթ:

Κενόσπουδος (ὁ, ἡ) chi s'occupa nelle cose inutili. անօգուտ բաներու պարա-պող՝ պարապող. տճ. թէմէլսիզ շէյլէրլէ մէշկուլ օլան:

Κενοσπούδως, ἐπίῤ. indarno, inutilmente. փուճ՝ պարապ անդը. տճ. պօշ եէրէ, նա-ֆիլէ:

Κενοταφέω - ῶ. M. ἡσω. far un cenotafio, monimento, mausoleo. շիրիմ՝ գամբարան մը շինել. տճ. թիւրպէ եափմագ:

Κενοτάφιον (τὸ) cenotafio, monimento, mausoleo. շիրիմ, գամբարան. տճ. թիւրպէ:

Κενόταφος (ὁ, ἡ) cui fù eretto un cenotafio, un mausoleo. որուն որ շիրիմ մը՝ գամբարան մը շինուած է. տճ. անըն իչին եափըլտը թիւրպէ գապրը օլմայան մէզար:

Κενότης - ητος (ἡ) vacuità. 2. (μτφρ.) vanità. դատարկութիւն, պարապութիւն. 2. ունայնութիւն. տճ. պօշլուգ, պօշ օլմագ-լըգ. 2. ջէհալէթլիք, թէմէլսիզլիգ:

Κενοφροσύνη - ης (ἡ) vano pensiero. ունայն՝ փուճ խորհուրդ. տճ. թէմէլսիզ տիւ-շիւնճէ:

Κενόφρων - ονος (ὁ, ἡ) chi pensa alle cose inutili. անօգուտ բաներ մտածող. տճ. թէմէլսիզ շէյլէրի տիւշիւնէն:

Κενοφωνέω - ῶ. M. ἡσω. parlare, discorrere in vano. փուճ անդը խօսիլ. տճ. պօշ եէրէ՝ նաֆիլէ սօհպէթ էթմէք:

Κενοφωνία - ας (ἡ) = *Κενολογία.*

Κενόφωνος (ὁ, ἡ) = *Κενολόγος.*

Κενόω - ῶ. M. ώσω. vuotare. 2. privare, պարպել. 2. զրկել. տճ. պօշալթմագ. 2. մահրում էթմէք:

Κενταύρειος - α - ον. di centauro. ձիացլի պատկանած. տճ. Քէնթավրուսա մախսուս:

Κενταυρίδης - ου (ὁ) figlio di centauro. ձիացլի զաւակ. տճ. Քէնթավրուսուն էվլատը:

Κενταυρικὸς - ἡ - όν. appartenente al centauro. ձիացլի պատկանած. տճ. Քէնթավրուսա-աիթտիր:

Κενταύριον (τὸ) καὶ

Κενταυρὶς - ίδος (ἡ) centaurea, fiele di terra (specie di erba). ատրուկ (խոտ մըն է). տճ. Քէնթավրիէօն (պիր նէվ օթլուգ):

Κενταυρίσκος (ὁ) ὑποκρ. τ. *Κένταυρος.*

Κενταυροκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di centauro. ձիացուլ սպանող. տճ. Քէնթավրուս էօլտիւրէն:

Κενταυρομαχία - ας (ἡ) combattimento contro i centauri. ձիացուլներու դէմ եղած կռիւ. տճ. Քէնթավրուսլարա գարշը օլան ճէնկ՝ գավկա:

Κενταυροπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di centauri. ձիացուլներով լեցուն. տճ. Քէնթավրուս իլէ տօլու:

Κένταυρος (ὁ) centauro (mostro la metà uomo, la metà cavallo). ձիացուլ, ձիա-մարդ (կէսը մարդ՝ կէսը ձի հրէշ մը). տճ. Քէնթավրուս (եարըն ատամ, եարըն աթ օլան պիր տէվ):

Κεντέω - ῶ. M. ήσω. pungere. 2. uccidere. 3. ricamare. խոթել, խթել. 2. սպան-նել. 3. ասղնագործել, ասղով նկարներ գործել. տճ. սօքմագ. 2. էօլտիւրմէք. 3. իշլէմէ իլէ նագըշ իշլէմէք:

Κέντημα (τὸ) = τῷ ἐπμ. 2. punto. 3. incitamento. 2. կէտ. 3. գրգիռ. 2. նօքթա. 3. թահրիք:

Κεντητήριον (τὸ) pungiglione, sprone, punteruolo. խթան, հերիւն. ճիպոտ, մահ-մուզ, շիշ:

Κεντητικὸς - ἡ - όν. pungente. խթող, խթօղ. տճ. սօքան (շիշ կիպի):

Κεντητὸς - ἡ - όν. punto. 2. ricamato. խթուած, խայթեալ. 2. ասղնագործ, ասղով նկարներ գործուած. տճ. սօքուլմուշ (շիշ կիպի). 2. իշլէմէ իլէ նագըշ-լանմըշ:

Κεντρίζω. M. ίσω. pungere, spingere collo sprone, spronare. խթել, մտրա-կել. տճ. սօքմագ, մահմուզլամագ:

Κέντριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Κέντρον.*

Κέντρον (τὸ) sprone, stimolo, punteruolo. 2. (μθμτ.) centro. մտրակ, հերիւն. 2. կեդրոն. տճ. մահմուզ, ճիպոտ, շիշ. 2. մէրքէզ:

Κεντροτυπὴς - έος (ὁ, ἡ) καὶ

Κεντρότυπος (ὁ, ἡ) punto collo sprone, spronato. մտրակով խթուած. տճ. մահմուզ իլէ սօքուլմուշ, մահմուզլանմըշ:

Κεντροτύπος (ὁ, ἡ) chi sprona, chi punge collo sprone. մտրակով խթող, մտրա-կող. տճ. մահմուզ իլէ սօքան, մահմուզլայան:

Κεντροφόρος (ὁ, ἡ) chi tiene lo sprone. մտրակ ունեցող. տճ. մահմուզլու, մահմուզ թա-շըյան:

Κεντρόω - ω, M. ώσω. aguzzare come punteruolo. 2. pungere. 3. concentrare. porre nel centro. հերիւնի պէս սրել. 2. խթել, խայթել. 3. կեդրոնը ժող-վել՝ բերել՝ դնել. տճ. շիշ կիպի սիվրիլթմէք. 2. սօքմագ (շիշ կիպի). 3. մէրքէզէ թօփլամագ՝ կէթիրմէք՝ գօյմագ:

Κεντρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile allo sprone. 2. che tiene lo sprone, il punteruolo. մտրակի նման. 2. մտրակ՝ հերիւն ունե-ցող. տճ. մահմուզա պէնզէր. 2. մահմուզլու, շիշլի:

Κέντρων - ωνος (ὁ) veste fatta da varj pezzi. զեստեր կտորներէ շինուած հա-գուստ՝ լաթ. տճ. թիւրլիւ թիւրլիւ փարչա-լարտան եափըլմըշ ռուպա՝ եամալը. (οθ.) centone, poema composto da' versi di diversi autori. կարկատան բանաստեղ-ծութիւն (այսինքն զանազան բանաստեղծ-ներու ոտանաւորներէն շինուած). տճ. պիր-չօք շաիրլէրին պէյթլէրինտէն թէրթիպ օլուն-մուշ գասիտէ:

Κεντρωτὸς - ἡ - όν. punto collo stimolo, col punteruolo, collo sprone. 2. che tiene stimoli, sproni, punteruoli. խթանով հերիւնով մտրակով խթուած. 2. խթան՝ մտրակ՝ հերիւն ունեցող. տճ. շիշ՝ մահմուզ իլէ սօքուլմուշ՝ տէլին-միշ. 2. ճիպոտլու, մահմուզլու, շիշլի:

Κένωμα - ατος (τὸ) spazio vuoto. դա-տարկ միջոց. տճ. պօշ եէր՝ արա:

Κενῶς, ἐπίῤ. essendo vuoto. 2. (μτφρ.) indarno, vanamente (*Λατ.* Frustra). պարապ ըլլալով. 2. փուճ՝ պարապ ան-դը. տճ. պօշ օլարագ. 2. պօշունա, նաֆիլէ:

Digitized by Google

Κένωσις-εως (ἡ) l' azione di vuotare, votatura. 2. (*ἰατρ.*) evacuazione. [illegible]

Κενωτικὸς-ὴ-όν. che cagiona l' evacuazione, evacuativo. [illegible]

Κέπφος (ὁ) pazzo (sorta di uccello). (*Γαλλ.* Fou.) [illegible] 2. (*μτνμ.*) stolto, capassione, babbione. [illegible]

Κεραία-ας (ἡ) (*ἐν γέν.*) ciò che è simile al corno. 2. (*ἰδιαιτ.*) antenna. 3. accento. 4. le corna della nuova luna. [illegible]

Κεραΐζω. M. ίσω. saccheggiare, devastare, sommergere, uccidere, ammazzare. [illegible]

Κεραϊσμὸς (ὁ) saccheggio, devastazione, rovina. [illegible]

Κεραΐτις-ιδος (ἡ) fiengreco. [illegible]

Κεραίω. M. ασω. × *ἀντὶ Κεράννυμι.*

Κεραμεία-ας (ἡ) l' arte del pentolajo. [illegible]

Κεραμεῖον (τὸ) bottega di vasellajo, di pentolajo. [illegible]

Κεράμειος-α-ον. καὶ

Κεράμεος-οῦς (ὁ, ἡ) fatto di terra, di limo. [illegible]

Κεραμεὺς-έως (ὁ) pentolajo, vasellajo, stovigliajo, chi fà le tegole. [illegible]

Κεραμευτικὸς-ὴ-όν. che concerne l' arte di far le pentole, le tegole. [illegible] *Κεραμευτικὴ* (ἡ) l' arte di far le pentole, le tegole. [illegible]

Κεραμεύω. M. εύσω. far delle pentole, delle tegole. [illegible]

Κεραμιδόω-ῶ. M. ώσω. coprir di tegole. [illegible]

Κεραμικὸς-ὴ-όν. di pentola, di vasellajo. [illegible]

Κεράμινος-η-ον. = *Κεράμειος.*

Κεράμιον (τὸ) vaso di terra. Հողէ աման. [illegible]

Κεραμὶς-ίδος (ἡ) tegola, embrice. [illegible] 2. = *Κεράμιον.*

Κέραμον (τὸ) vaso di terra. Հողէ աման. [illegible] *Κέραμα* (τά) vasellame. [illegible]

Κεραμοποιὸς (ὁ) = *Κεραμεύς.*

Κεραμοπωλεῖον (τὸ) luogo, ove si vendono vasi di terra, o tegole. [illegible]

Κεραμοπωλέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ. —

Κεραμοπώλης (ὁ) venditor di vasi di terra o di tegole. [illegible]

Κέραμος (ὁ) terra, donde si formano le pentole, argilla. 2. ogni qualunque vaso di terra. 3. tegola. [illegible]

Κεραμουργὸς (ὁ) = *Κεραμεύς.*

Κεραμόω-ῶ. M. ώσω. coprir di tegole. [illegible]

Κεραμωτὸς-ὴ-όν. coperto di tegole. [illegible]

Κεράννυμι. M. κεράσω. mescolare. 2. temperare coll' acqua (il vino). 3. versar nel bicchiere. 4. dar a bere. [illegible]

Κεραὸς-ὴ-όν. che tiene le corna. [illegible] 2. = *Κεράτινος.*

Κεραοῦχος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Κεροῦχος.*

Κεράρχης-ου (ὁ) = *Κερατάρχης.*

Κεραρχία-ας (ἡ) = *Κεραταρχία.*

Κέρας-ατος ἢ αος-ως (τὸ) corno. 2. bicchiere fatto in forma di corno. 3. arco. 4. corno o cornetta. 5. la sommità di qualche cosa, le corna (dell' altare). 6. corno, cornecchio. 7. le corna, o l' imboccatura d' un fiume. 8. ala d' un esercito, corno d'esercito. 9. argomento cornuto. 10. forza, potere. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 10. [illegible] 11. = *Κεραία*. 12. = *Κέρσιμον*.

Κερασβόλος (ὁ, ἡ) mal cotto. 2. (*μτφρ.*) duro, contumace. [illegible] 2. [illegible]

Κερασέα ἢ *Κερασία* (ἡ) = *Κέρασος*.

Κεράσιον (τὸ) ciriegia. կեռաս · քիրազ։

Κέρασμα (τὸ) mistura di liquori, bevanda mescolata con... [illegible] = *Κρᾶμα*, *Κρᾶσις*.

Κέρασος (ὁ καὶ μτγν. ἡ) ciriegio. կեռասենի · քիրազ աղաճը։

Κεράστης - *ου* (ὁ) (*ἐπιθ.*) che ha le corna, cornuto, կոտոշ ունեցող, եղջերաւոր · պօյնուզլու · (*οὐσ.*) ceraste (spezie di serpente cornuto). 2. sorta di verme, che rode il legno. [illegible] 2. [illegible]

Κεραστὴς - *οῦ* (ὁ) colui che tempera il vino coll' acqua, chi da a bere. [illegible]

Κεράστις - *ιδος* (ἡ) *θηλ.* τ. *Κεράστης*.

Κεραστὸς - *ὴ* - *όν*. mescolato, temperato. [illegible]

Κερασφορέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Κερασφόρος (ὁ, ἡ) chi porta corna, cornuto. կոտոշ կրող, եղջերաւոր · պօյնուզ [illegible], պօյնուզլու։

Κεραταρχης - *ου* (ὁ) condottiere di trenta due elefanti. [illegible]

Κεραταρχία - *ας* (ἡ) la dignità del condottiere di trentadue elefanti. [illegible]

Κερατέα ἢ *Κερατεία* ἢ *Κερατία* (ἡ) carrubbio. եղջերենի · [illegible]

Κεράτειος (ὁ, ἡ) = *Κεράτινος*.

Κερατίας - *ου* (ὁ) cornuto. եղջերաւոր · պօյնուզլու։

Κερατίζω. *Μ.* *ίσω*. percuotere colle corna. [illegible]

Κερατίνη - *ης* (ἡ) buccina, corno. [illegible] 2. = *Κέρας* (9).

Κεράτινος - *η* - *ον*. fatto di corno. [illegible]

Κεράτιον (τὸ) *ὑποκρ.* τ. *Κέρας*. 2. siliqua, baccello. 3. carruba. 4. peso, ch'è la sesta parte della misura chiamata scropolo. [illegible] 3. եղջիւր պտուղը · 4. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. = *Κεραΐτις*.

Κερατίτης - *ου* (ὁ) καὶ *Κερατῖτις* - *ιτιδος* (ἡ) che ha corna, o baccello. [illegible]

Κερατογλύφος (ὁ) = *Κερατοξόος*.

Κερατοειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che ha la forma di corno. [illegible]

Κερατοξόος (ὁ, ἡ) chi lavora le corna. 2. chi fà degli archi dalle corna. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κερατοποιὸς (ὁ, ἡ) καὶ

Κερατουργὸς (ὁ, ἡ) *γρμτ.* *ἐξήγ.* τ. *Κερατοξόος*.

Κερατοφορέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. = *Κερασφορέω*.

Κερατοφόρος (ὁ, ἡ) = *Κερασφόρος*.

Κερατοφυέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. sbocciare le corna. [illegible]

Κερατοφυὴς - *έος* (ὁ, ἡ) di cui sbocciano, spuntano le corna. [illegible]

Κερατόφωνος (ὁ, ἡ) di cui la voce, il suono è simile a quello della cornetta. [illegible]

Κερατόω - *ῶ*. *Μ.* *ώσω*. mutar in corna, render duro come il corno. [illegible]

Κερατώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Κερατοειδής*.

Κεραύλης - *ου* (ὁ) sonator di corno (*Λατ.* cornicen). փողահար, [illegible]

Κεραύνειος (ὁ, ἡ) = *Κεραύνιος*.

Κεραυνίας - *ου* (ὁ) colpito di fulmine. կայծակէ զարնուած, կայծակնահար · [illegible] (*οὐσ.*) ceraunia, ceraunio (spezie di gemma risplendente a guisa di fólgore). [illegible]

Κεραύνιον (τὸ) *ὑποκορ.* τ. *Κεραυνός*.

Κεραύνιος - *α* - *ον*. di fulmine, fulmineo, fulminante. [illegible] (*οὐσ.*) *Κεραύνιον* (τὸ) tartufo, tubero. [illegible]

Κεραυνοβλὴς - *ῆτος* (ὁ, ἡ) ✕ ἀντὶ

Κεραυνόβλητος (ὁ, ἡ) fulminato, colpito di fulmine. կայծակով զարնուած, [illegible]

Κεραυνοβολέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. fulminare. կայծակով զարնել · [illegible]

Κεραυνοβολία (ἡ) fulminazione. [illegible]

Digitized by Google

Κεραυνοβόλιον (τὸ) luogo percosso dal fulmine. (*Λατ.* bidental.) 2. caduta di fulmine. կայծակէ զարնուած տեղ. 2. [illegible]

Κεραυνόβόλος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) fulminante. կայծակով զարնող, [illegible]. 2. (*προπαροξ.*) = *Κεραυνόβλητος.*

Κεραυνοβρόντης - ου (ὁ) che tuona e fulmina. [illegible] կայծակով զարնող. [illegible]

Κεραυνομάχης - ου (ὁ) chi combatte contro qualcuno con dei fulmini. [illegible]

Κεραυνοπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) = *Κεραυνόβλητος.*

Κεραυνὸς (ὁ) fulmine. կայծակն, [illegible]

Κεραυνοσκοπεῖον (τὸ) luogo donde s'osservano i fulmini. [illegible]

Κεραυνοσκοπία - ας (ἡ) l'osservazione de' fulmini. [illegible]

Κεραυνοῦχος (ὁ, ἡ) chi tiene in mano de' fulmini. [illegible]

Κεραυνοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) scintillante come il fulmine. [illegible]

Κεραυνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta dei fulmini. [illegible]

Κεραυνόω - ῶ. *Μ.* ώσω. fulminare. [illegible]

Κεραύνωσις - εως (ἡ) fulminazione. [illegible]

Κεράω - ῶ. *Μ.* άσω. (*τακτ.*) stare al corno dell' esercito. [illegible]

Κεράω - ῶ. *Μ.* άσω. × *ἀντὶ Κεράννυμι.*

Κεραώψ - ῶπος (ὁ, ἡ) che ha la forma di corno, cornuto. [illegible]

Κερδαίνω. *Μ.* ανῶ ἢ ήσω. *καὶ μσ.* *κερδήσομαι.* guadagnare, far del lucro. [illegible]

Κερδαλέος - έα - έον. lucroso. 2. chi sa la maniera di guadagnare, astuto. [illegible] — *λέως, ἐπίῤ.*

Κερδαλεότης - ητος (ἡ) astuzia, prudenza nel guadagnare. [illegible]

Κερδαλεόφρων - ονος (ὁ, ἡ) = *Κερδαλέος.* (2).

Κερδάριον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Κέρδος.*

Κερδέμπορος (ὁ) lucrativo, utile ai mercanti. [illegible]

Κέρδιστος - η - ον. *ὑπερθ. καὶ*

Κερδίων - ονος (ὁ, ἡ) *συγκρ.* (*ἀνμλ.*) *ἀντὶ Κερδαλεώτερος* - *ώτατος.* più lucroso, lucrativo. [illegible]

Κερδογαμέω - ῶ. *Μ.* ήσω. sposarsi per interesse. [illegible]

Κέρδον (τὸ) = *Στρουθίον.*

Κέρδος - εος - ους (τὸ) lucro, guadagno, profitto. [illegible]

Κερδοφόρος (ὁ, ἡ) lucroso, lucrativo. [illegible]

Κερδὼ - όος - οῦς (ἡ) volpe. [illegible]

Κέρθιος (ὁ) picchio piccolo (*Γαλλ.* grimperau). [illegible]

Κερκέτης - ου (ὁ) = *Δελφὶς* (2).

Κερκίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Κερκίς.*

Κερκιδοποιὸς (ὁ) fabbricatore di spola. [illegible]

Κερκίζω. *Μ.* ίσω. tessere colla spola. [illegible]

Κερκὶς - ίδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plettro, archetto. 5. tibia, caviglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. [illegible]

Κέρκισις - εως (ἡ) tessitura, l'azione di tessere colla spola. [illegible]

Κερκιστικὴ - ῆς (ἡ) l'arte di tessere. [illegible]

Κερκίων - ονος (ἡ) *καὶ*

Κερκοκορώνη (ἡ) specie d'uccello. [illegible]

Κερκοπίθηκος (ὁ) cercopiteco, gatto-mammone. [illegible]

Κέρκος (ἡ) coda. 2. manico. 3. membro virile, cazzo. [illegible]

Κέρκουρος ἢ **Κερκοῦρος** (ὁ) vascello leggiero. 2. specie di pesce. [illegible]

Κερκοφόρος (ὁ, ἡ) che ha la coda. [illegible]

Κέρκωσις - εως (ἡ) tumore, enfiato intorno alla vulva. [illegible]

Digitized by Google

Κέρκωψ-ωπος (ὁ) specie di cercopiteco grande. 2. uomo astuto, scaltro, lascivo. [illegible]

Κέρμα (τὸ) piccola moneta, danajuzzo, dindo. 2. (πλθ.) danaro, moneta. [illegible]

Κερματίζω. M. ίσω. barattare una moneta grande con delle piccole. [illegible]

Κερμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κέρμα.*

Κερματιστὴς-οῦ (ὁ) = *Κολλυβιστής.* banchiere. 2. usurajo. [illegible]

Κέρνος (ὁ) καὶ

Κέρνον ἢ *Κέρνος-εος-ους* (τὸ) vaso di terra, che si usava nelle cerimonie de' Coribanti. [illegible]

Κερνοφορέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Κερνοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta il vaso sacro nelle cerimonie dei Coribanti. [illegible]

Κερόδετος (ὁ, ἡ) fatto, legato di corno. [illegible]

Κερόεις-εσσα-εν. = *Κερασφόρος* ἢ *Κερατοειδής.*

Κερόστρωτος (ὁ, ἡ) fatto a forma di tarsia di corno, lastricato di pezzi di corna di diversi colori. [illegible]

Κεροτυπέω-ῶ. M. ήσω. = *Κερατίζω.*

Κερουλκὸς (ὁ, ἡ) (ἐνεργ.) che tira colle corna. 2. che tira l'antenna. 3. chi tira l'arco, arciere. 4. (παθ.) tirato, strascinato dalle corna. [illegible]

Κερουτιάω-ῶ. M. άσω. insuperbirsi, ringalluzzarsi. [illegible]

Κεροῦχος (ὁ, ἡ) che ha, tiene le corna. 2. (fune) che sta attaccato alle due estremità, alle due corna dell' antenna. [illegible]

Κερόω-ῶ. M. ώσω. curvare come un corno. [illegible]

Κέρσιμον (τὸ) corno attaccato all' estremità della canna de' pescatori. [illegible]

Κερτομέω-ῶ. M. ήσω. offendere con de' sarcasmi, oltraggiare. [illegible]

Κερτομίας-ου (ὁ) ingiuriatore, oltraggiatore. [illegible]

Κερτόμιος καὶ

Κέρτομος (ὁ, ἡ) ingiurioso, pungente. 2. fallace, fraudolento. [illegible]

Κερχαλέος-α-ον. rauco. [illegible]

Κερχάω-ῶ. M. ήσω. = *Κέρχω.*

Κερχνασμὸς (ὁ) raucedine. [illegible]

Κερχνάω (νέω)-*ῶ. M. ήσω.* = *Κερχάω.*

Κέρχνη-ης καὶ

Κερχνηῒς-ηΐδος καὶ (κρ.) *Κερχνὴς-ῆδος* (ἡ) acertello, gheppio, fottivento (uccello) (Γαλλ. crecerelle.) [illegible]

Κέρχνος (ὁ) raucedine. 2. (κατὰ μετάθ. στοιχ.) limatura di metallo. [illegible]

Κερχνόω-ῶ. M. ώσω. = *Κέρχω.*

Κέρχω. M. κέρξω. render fioco, rauco. [illegible]

Κεσκίον (τὸ) stoppa. [illegible]

Κεστὸς (ὁ) cintura di donna (Λατ. cestus.) 2. (ὅθ. ἐν γέν.) esca, solletico, attrattiva. [illegible]

Κέστρα-ας (ἡ) piccone, martello militare. 2. sfirena (pesce) (Λατ. Sudis.) 3. martello. [illegible] 4. *Κέστρον.*

Κεστρεὺς-έως (ὁ) muggine. [illegible] 2. (μτφρ. ἐπὶ ἀνθρ.) ingordo, mangione. [illegible]

Κεστρεύω. M. εύσω. morir di fame. [illegible]

Κέστρον (τὸ) punteruolo, trivella, cesello. 2. piccone, martello militare. 3. bettonica (erba). [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κίστρος (ὁ) = *Κέστρον*. 2. = τῷ

Κεστροσφενδόνη (ἡ) macchina di guerra, con cui lanciavano dardi e pietre. (*Λατ.* tragula.) [illegible]

Κεστρόω - ῶ. Μ. ώσω. lavorar col punteruolo, colla trivella, col cesello. [illegible]

Κίστρωσις - εως (ἡ) pittura encaustica. [illegible]

Κεῦθμα (τὸ) καὶ

Κευθμὸς (ὁ) × ἀντὶ

Κευθμὼν - ῶνος (ὁ) nascondiglio, ascosaglia. (*Λατ.* latebra, latibulum.) 2. spelonca. 3. covile. 4. inferno. 5. baratro. [illegible]

Κεύθω. Μ. κεύσω. inserrare, nascondere. 2. (*τρπ.*) tener segreto. 3. (*μσ. ἢ ἀμτβτ.*) nascondersi. [illegible]

Κεφαλαία (ἡ) dolor di testa cronico e veemente. [illegible]

Κεφάλαιον (τὸ) il capitale. 2. capitolo. [illegible] 3. = *Κεφαλή*. 4. = *Κορωνίς, Κολοφὼν* (2).

Κεφαλαῖος - α - ον. principale, capitale. [illegible]

Κεφαλαιόω - ῶ. Μ. ώσω. capitolare, dividere in capitoli, sommare. [illegible]

Κεφαλαιώδης - εος (ὁ, ἡ) sommario, compendioso. [illegible]

Κεφαλαιωδῶς, ἐπίῤ. in sommario, sommariamente. [illegible]

Κεφαλαίωμα (τὸ) somma, sommario, capitolazione. [illegible]

Κεφαλαλγέω - ῶ. Μ. ήσω. aver dolor di testa, sentir cefalalgia. [illegible]

Κεφαλαλγὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha o eccita dolor di testa. [illegible]

Κεφαλαλγία - ας (ἡ) dolor di testa, cefalalgia. [illegible]

Κεφαλαλγικὸς - ὴ - όν. chi soffre spesso dolor di testa. [illegible]

Κεφαλὴ - ῆς (ἡ) capo, testa. 2. (*μτφ.*) la sommità di qualunque cosa. 3. (*συνεκδχ.*) uomo. 4. vita. 5. somma. [illegible]

Κεφαληδὸν, ἐπίῤ. in forma di testa. [illegible]

Κεφαλικὸς - ὴ - όν. che appartiene alla testa. [illegible]

Κεφαλικῶς, ἐπίῤ. capitalmente. [illegible]

Κεφάλιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κεφαλή*. 2. = *Κιονόκρανον*.

Κεφαλὶς - ίδος (ἡ) (*κυρ.*) ὑποκορ. τ. *Κεφαλή*. sommità, estremità. 2. foggia, berretta. 3. corda dell' antenna. [illegible]

Κεφαλισμὸς - οῦ (ὁ) abbaco Pitagorico. [illegible]

Κεφαλοδέσμιον (τὸ) καὶ

Κεφαλόδεσμος (ὁ) frontale, striscia di testa. [illegible]

Κεφαλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di testa. [illegible]

Κεφαλόμακτρον (τὸ) fazzoletto per asciugare la testa, sudario, pezzuola, [illegible]

Κέφαλος (ὁ) muggine, cefalo. [illegible]

Κεφαλοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. decapitare. [illegible]

Κεφαλοτόμος (ὁ, ἡ) colui che decapita, che tronca la testa. [illegible]

Κεφαλωτὸς - ὴ - όν. che ha la testa, il capo, capituto. [illegible]

Κεχαρισμένος - η - ον. (τὸ παρθ. - ώτερος - ώτατος), (*κυρ. πρκ. τ. μτχ. τ. χαρίζομαι.*) (ὡς ἐπίθ.) grato, giocondo, grazioso. [illegible] — *μένως, ἐπίῤ.*

Κεχαριτωμένως, ἐπίῤ. graziosamente. [illegible]

Κηδεία - ας (ἡ) (*κηδεύω*) funerale, esequie, sepoltura. 2. affinità, parentela.

Digitized by Google

[illegible]

Κήδειος (ὁ, ἡ) caro, amico. 2. affine, parente. [illegible]

Κηδεμονεὺς - *έως* (ὁ) × *ἀντὶ Κηδεμών*.

Κηδεμονία - *ας* (ἡ) cura, diligenza, tutela. [illegible]

Κηδεμονικὸς - *ἡ* - *όν*. (*καὶ ἐπίῤ.*) — *ικῶς*. appartenente al tutore, al curatore, abile ad esser procuratore, soprantendente. [illegible]

Κηδεμὼν - *όνος* (ὁ) tutore, curatore, procuratore, soprantendente. [illegible] 2. = *Κηδεστής*.

Κηδεστὴς - *οῦ* (ὁ) affine, parente. 2. suocero. 3. genero. [illegible]

Κηδεστία - *ας* (ἡ) affinità, parentela. [illegible]

Κηδεστικὸς - *ἡ* - *όν*. che concerne la parentela. [illegible]

Κηδέστρια (ἡ) *θηλ. τ. Κηδεστής*. suocera. [illegible]

Κήδευμα (τὸ) = *Κῆδος*. 2. = *Κηδεία*. 3. = *Κηδεστία*. 4. × *ἀντὶ Κηδεστής*.

Κηδευτὴς - *οῦ* (ὁ) = *Κηδεμών*. 2. = *Κηδεστής*.

Κηδεύω. *M. εύσω* (*κῆδος*) fare i funerali, seppellire il morto, curare, prender cura di.. 2. dar in matrimonio, sposare. 3. contrarre parentado. [illegible]

Κήδομαι, *ἴδε Κήδω*.

Κῆδος - *εος* - *ους* (τὸ) sollecitudine, cura. 2. lutto. 3. affinità. [illegible]

Κήδω. *M. κηδήσω*, ἢ *κεκαδήσω*. affannare, molestare, attristare, nuocere. 2. (*μὲ γέν. ἐκ δ'.*) privare. [illegible] 2. [illegible] (*μσ.*) aver cura, curare. [illegible]

Κηθάριον καὶ
Κηθίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*
Κήθιον (τὸ) *καὶ*

Κηθὶς - *ῖδος* (ἡ) urna pei suffragi. 2. bossolo per il giuoco de' dadi. [illegible] 2. [illegible]

Κηκίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*

Κηκὶς - *ῖδος* (ἡ) galla. [illegible] 2. (*κυρ. καὶ* ×) vapore, fumo che s'innalza verso sù. [illegible]

Κηκίω. *M. ίσω*. (*ἐπὶ ὑγρ.*) saltar sopra, scaturire, schizzare. 2. (*ἐπὶ καπνοῦ κτλ.*) esalare. [illegible]

Κηλὰς - *άδος* (ἡ) (*ἡμέρα*) (giorno) torbido, nuvoloso, vernale. [illegible]

Κήλειος καὶ

Κήλεος (ὁ, ἡ) caldo, cocente. 2. risplendente. [illegible]

Κηλέω - *ῶ*. *M. ήσω*. incantare, attirarsi. 2. (*ἐπμ.*) addolcire, addomesticare. [illegible]

Κήλη - *ης* (ἡ) tumore. 2. (*ἰδιαιτ.*) ernia, ramice. [illegible]

Κηληδὼν - *όνος* (ἡ), *Κήληθρον* (τὸ), *Κήλημα* (τὸ), *Κηλητήριον* (τὸ): attrattiva, esca, solletico, allettamento. (*Λατ.* delinimentum). [illegible]

Κηλιδόω - *ῶ*. *M. ώσω*. macchiare. [illegible]

Κηλιδωτὸς - *ἡ* - *όν*. macchiato. [illegible]

Κηλὶς - *ῖδος* (ἡ) macchia. [illegible]

Κῆλον (τὸ) legno secco, legno da bruciare. 2. (*κατ' ἐκτ.*) dardo. [illegible] 3. = *Κηληδών*.

Κηλοτομία - *ας* (ἡ) incisione d'ernia. [illegible]

Κηλοτόμος (ὁ, ἡ) colui che fà una incisione d'ernia. [illegible]

Κηλόω - *ῶ*. *M. ώσω*. bruciare. 2. fottere. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] = *Βατεύω*, *Ὀχεύω*. 3. = *Κηλέω*.

Κήλων-ωνος (ὁ) stallone, ronzone, copritore. (*Λατ.* admissarius equus.) 2. (*μτφ.* ἐπὶ ἀνθρ.) lascivo, lussurioso. (*Λατ.* salax.) [illegible] 3. = τῷ

Κηλώνειον καὶ *Κηλώνιον* (τὸ) mazzacavallo, macchina da cavar acqua. (*Λατ.* tolleno.) [illegible]

Κηλωστὸς (ἴσ. *Κηλωτὸς*) - ή - όν. prostituito, prostituita. [illegible]

Κημὸς (ὁ) capestro. 2. coperchio dell' urna, in cui si mettevano i suffragi. 3. nassa. [illegible]

Κημόω - ῶ. *Μ.* ώσω. incapestrare. [illegible]

Κῆνσος (ὁ) censo. [illegible]

Κῆξ - κηκὸς (ἡ) folaga. [illegible]

Κηπαῖος - α - ον. che spetta al giardino. [illegible] (ουσ. θηλ.) favagello. (*Γαλλ.* orpin.) [illegible]

Κηπεία - ας (ἡ) = *Κηπουρία*.

Κήπευμα (τὸ) pianta di giardino. [illegible]

Κηπεὺς - έως (ὁ) = *Κηπουρός*.

Κηπεύσιμος (ὁ, ἡ) che si può coltivare nell'orto o nel giardino. [illegible]

Κηπευτὴς - οῦ (ὁ) = *Κηπεύς*.

Κηπευτὸς - ὴ - όν. coltivato nel giardino, nell'orto. [illegible]

Κηπεύω. *Μ.* ευσω. coltivare o piantare nell' orto o nel giardino. [illegible]

Κηπίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κῆπος*.

Κηπίον (τὸ) = *Κηπίδιον*. 2. = *Κῆπος* (3).

Κηποκόμος (ὁ) = *Κηπουρός*.

Κηπολόγος (ὁ) chi insegna nel giardino. [illegible]

Κηποποιΐα - ας (ἡ) coltivazione o formazione di giardino. [illegible]

Κῆπος (ὁ) orto, giardino. 2. frigna, conno, o il pettignone della femmina (*Λατ.* hortus). 3. certa forma di tagliar i capelli. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = *Κῆβος*.

Κηποτάφιον (τὸ) sepolcro dentro il giardino. [illegible]

Κηπουργία - ας (ἡ) = *Κηπουρία*.

Κηπουργικὸς - ή - όν. = *Κηπουρικός*.

Κηπουρέω - ῶ. *Μ.* ήσω. coltivare l'orto, il giardino, esser ortolano. [illegible]

Κηπουρία - ας (ἡ) il mestiere dell'ortolano. [illegible]

Κηπουρικὸς - ή - όν. che concerne il giardiniere, l'ortolano. [illegible]

Κηπουρὸς (ὁ) ortolano, giardiniere. [illegible]

Κηποφύλαξ - ακος (ὁ) custode del giardino. [illegible]

Κηπωρέω - ῶ, *Κηπωρία*, *Κηπωρικός*, *Κηπωρὸς* = *Κηπουρέω*, κτλ.

Κὴρ - κηρὸς (ἡ) fato, destino sinistro, morte, calamità, danno, ruina. 2. scelleraggine, misfatto, delitto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κηραίνω. *Μ.* ανῶ. nuocere, corrompere. [illegible] 2. (κέαρ-κῆρ). = *Μεριμνάω*, *Ἀγανακτέω*.

Κηραμύντης - ου (ὁ) che previene la morte, la ruina. [illegible]

Κηράνθεμον (τὸ) cerinta (erba). [illegible]

Κηραχάτης - ου (ὁ) ceracate (spezie d'agata). [illegible]

Κηρεία - ας (ἡ) = *Κηρία*.

Κηρέλαιον (τὸ) unguento composto d'olio e di cera. [illegible]

Κηρεσσιφόρητος (ὁ, ἡ) portato, ridotto dal destino fatale. [illegible]

Digitized by Google

Κηρία - ας (ἡ) = *Κειρία.* sindone funebre, lenzuolo da seppellire un morto. [illegible]

Κηριάζω. *M.* *άσω.* aver il colore o la forma di fiale, di favo. [illegible]

Κήρινθον (τὸ) = *Κηράνθεμον.*

Κήρινθος (ὁ) = *Ἐριθάκη.* erba, che serve di cibo alle pecchie, mentre fanno il mele. [illegible]

Κήρινος - η - ον. fatto di cera. [illegible]

Κηριοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile alla cera o al favo. [illegible]

Κηρίον (τὸ) favo, fiale. 2. (*συνεκδχ.*) mele. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κηριοποιὸς (ὁ) che fa, forma il favo. [illegible]

Κηριόω - ῶ. *M.* *ώσω.* ungere colla cera, incerare. [illegible] 2. (*πθ.*) impallidire. [illegible]

Κηρίτης - ου (ὁ) (*ἐνν. λίθος.*) cerite (gemma di color di cera). [illegible]

Κηρίφατος (ὁ, ἡ) morto da una morte violenta. [illegible]

Κρηιώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al favo. [illegible]

Κηρίων - ωνος (ὁ) torcia grossa. 2. flagello. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κηρογραφέω - ῶ. *M.* *ήσω.* dipingere colla cera. [illegible]

Κηρογραφία - ας (ἡ) pittura fatta colla cera. [illegible]

Κηρόγραφος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) chi dipinge colla cera. [illegible] 2. (*προπαροξ.*) dipinto colla cera. [illegible]

Κηρόδετος (ὁ, ἡ) attaccato colla cera. [illegible]

Κηροδομέω - ῶ. *M* *ήσω.* costruire delle celle di cera. [illegible]

Κηροειδής - έος (ὁ, ἡ) simile alla cera. [illegible]

Κήροθεν, *ἐπίῤ.* di cuore. [illegible]

Κηροπήγιον (τὸ) candelliere. [illegible]

Κηρόπισσος (ἡ) unguento composto di cera e di pece. [illegible]

Κηροπλαστέω - ῶ. *M.* *ήσω.* formare, costruire qualche cosa di cera. [illegible]

Κηροπλάστης - ου (ὁ) costruttore di statue di cera. [illegible]

Κηροπλαστικὸς - ἡ - όν. che appartiene al costruttore delle statue di cera. [illegible] *Κηροπλαστική - ῆς* (ἡ) l'arte di costruire delle statue di cera. [illegible]

Κηρόπλαστος (ὁ, ἡ) costruito, formato di cera. [illegible]

Κηροπώλης - ου (ὁ) venditore di cera. [illegible]

Κηρὸς (ὁ) cera. [illegible] (*πλθ.*) torcie, ceri. [illegible]

Κηροτρόφος (ὁ, ἡ) (*κήρ.*) mortifero. [illegible]

Κηρότροφος (ὁ, ἡ) nutrito di cera. [illegible]

Κηρόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha il color di cera. [illegible]

Κήρυγμα (τὸ) ciò che si pubblica a voce d'un banditore, avviso, ordine, comando. [illegible]

Κηρυγμὸς (ὁ) = *Κήρυξις.*

Κηρύκαινα - ης (ἡ) *θηλ. τ.* *Κῆρυξ.*

Κηρυκεία - ας (ἡ) il mestiere d'araldo, di banditore. [illegible]

Κηρύκειος - α - ον. che appartiene all'araldo, al banditore. [illegible] (*οὐσ.*) *Κηρύκειον* (τὸ) caduceo (bastone, che tenevano gli araldi). 2. (*πλθ.*) il salario d'un araldo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κηρύκευσις - εως (ἡ) = *Κηρυκεία.*

Κηρυκευτικὸς - ἡ - όν. = *Κηρυκικός.*

Κηρυκεύω. *M.* *εύσω.* adempir la funzione d'araldo o di banditore, pubblicare, divulgare. [illegible]

Κηρυκικὸς - ἡ - όν appartenente all'araldo o al banditore. [illegible]

Κηρύκιον (τὸ) = *Κηρύκειον*. 2. ὑποκορ. τ. *Κῆρυξ* (3).

Κῆρυξ - *υκος* (ὁ) araldo, banditore. 2. ministro delle cose sacre. 3. sorta di conchiglia di mare. [illegible]

Κήρυξις - *εως* (ἡ) pubblicazione per mezzo d'un banditore. [illegible]

Κηρύσσω (ττω). *M.* ύξω. pubblicare, divulgare. [illegible]

Κήρωμα (τὸ) tavola fatta o unta di cera. 2. unguento composto di cera e d'olio, di cui s'ungevano gli atleti. [illegible] 3. = *Κηρωτόν*. 4. = *Κυψελίς* (τῶν αὐτιῶν). 5. = *Παλαίστρα*.

Κηρωματίζω. *M.* ίσω. ungere con unguento fatto di cera e d'olio. [illegible]

Κηρωματικὸς - *ἡ* - *όν*. unto coll' unguento di cera o d'olio. [illegible]

Κηρὼν - *ῶνος* (ὁ) arnia, alveare. [illegible]

Κηρωτὸς - *η* - *όν*. incerato. [illegible] (ὅθ. οὐσ.) *Κηρωτὴ* (ἡ) ἢ *Κηρωτὸν* (τὸ) cerotto. [illegible]

Κήτειος - *α* - *ον*. cetaceo. [illegible]

Κητοθηρία - *ας* (ἡ) pesca di ceto, di balena. [illegible]

Κῆτος - *εος* - *ους* (τὸ) ceto, balena, orca. 2. costellazione, che si trova nell' emisfero meridionale. [illegible]

Κητοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce le balene. [illegible]

Κητοφάγος (ὁ, ἡ) divoratore di balene. [illegible]

Κητοφόνος (ὁ, ἡ) uccisore di balene. [illegible]

Κητώδης - *εος* (ὁ, ἡ) che ha la forma o la grandezza di balena. [illegible]

Κητώεις - *εσσα* - *εν*. grande come una balena. [illegible]

Κηφὴν - *ῆνος* (ὁ) fuco, pecchione. [illegible] 2. (ὡς ἐπίθ.) inabile alla fatica, al lavoro. [illegible]

Κιβδηλεία-*ας* (ἡ) falsificazione di moneta, il mestiere del falsamonete. [illegible]

Κιβδηλεύω. *M.* εύσω. falsificare. [illegible]

Κιβδηλία - *ας* (ἡ) falsificazione, frode. [illegible]

Κίβδηλος (ὁ, ἡ) falso, falsificato. [illegible]

Κίβδης (ἡ) scoria. [illegible]

Κίβη (βι, βυ) σις - εως (ἡ) tasca, sacco, sportella. [illegible]

Κιβώριον (τὸ) una specie di bicchiere. [illegible]

Κιβωτάριον καὶ

Κιβώτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κιβωτός*.

Κιβωτοποιὸς (ὁ) fabbricatore di casse. [illegible]

Κιβωτὸς (ἡ) cassa, arca. [illegible]

Κιγκλίζω. *M.* ίσω. muover spesso, agitar sovente. [illegible]

Κιγκλὶς - *ίδος* (ἡ) cancelli. [illegible]

Κίγκλισις - *εως* (ἡ) καὶ

Κιγκλισμὸς (ὁ) agitazione, movimento spesso. [illegible]

Κίγκλος (ὁ) cutretta, cutrettola (*Λατ.* motacilla.) squassacoda, codatremola. [illegible]

Κίδαλον (τὸ) cipolla. [illegible]

Κίδαρις - *εως* (ἡ) tiara, diadema, berretta. [illegible]

Κιθάρα - *ας* (ἡ) cetera, arpa. [illegible] 2. (μτφ.) = *Κίθαρος*.

Κιθαρίζω. *M.* ίσω. suonar la cetera. [illegible]

Κιθάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κιθάρα*.

Κιθάρισις - *εως* (ἡ) l'azione di suonare la cetra. [illegible]

Κιθάρισμα (τὸ) il suono della cetera. [illegible]

Κιθαρισμὸς (ὁ) = *Κιθάρισις*.

Κιθαριστὴρ (ὁ) = *Κιθαριστής*.

Digitized by Google

Κιθαριστήριος-α-ον. = Κιθαριστικός.
Κιθαριστὴς-οῦ (ὁ) sonatore di cetera. կիթառ զարնօղ. լաութա չալան։
Κιθαριστικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. appartenente al sonatore di cetera. կիթառ զարնողի պատկանած. լաութա չալանա [illegible]. **Κιθαριστική**-ῆς (ἡ) (ἐνν. τέχνη). l'arte di sonare la cetra. կիթառ զարնելու արհեստ. լաութա չալմաք [illegible]։
Κιθαριστὺς-ύος (ἡ) = Κιθαριστική.
Κίθαρος (ὁ) torace. կուրծք, լանջք. [illegible]։
Κιθαρῳδέω-ῶ. M. ήσω. suonar la cetra cantando. երգ երգելով կիթառ զարնել. [illegible] լաութա չալմաք։
Κιθαρῴδησις-εως καὶ
Κιθαρῳδία-ας (ἡ) τὸ οὐσ. τ. Κιθαρῳδέω.
Κιθαρῳδὸς (ὁ, ἡ) chi suona la cetra cantando. երգելով կիթառ զարնօղ. [illegible] լաութա չալան. (ἐν γέν.) = Κιθαριστής.
Κίκαμα (τὰ) cicoria, radicchio. [illegible]։
Κίκι-εως (τὸ) ricino (pianta). [illegible] (պէս Հնդկաստան [illegible])։
Κίκιννος (ὁ) cincinno, cernecchio. [illegible]։
Κικκάβη-ης (ἡ) civetta. (Λατ. noctua). բու. [illegible]։
Κικκαβίζω. M. ίσω. gridare come la civetta. [illegible]։
Κίκκος (ὁ) interna membrana, che divide i granelli nel pomo granato. 2. (ὅθ. συνεκδχ. καὶ τρπ.) cosa da niente, bagatella. [illegible]։
Κίκυβος (ὁ) καὶ
Κικυμὶς-ίδος (ἡ) καὶ
Κίκυμος (ὁ) = Κικκάβη.
Κιλίκιον (τὸ) cilicio. [illegible]։
Κιλλακτὴρ (ὁ) asinajo. [illegible]։
Κίλλος (ὁ) asino. էշ. էշէկ։
Κιμβεία-ας (ἡ) καὶ
Κιμβία-ας (ἡ) καὶ
Κιμβικία-ας (ἡ) estrema avarizia, spilorceria. [illegible]։
Κιμβικεύομαι. M. ευσομαι. Εἰμὶ —
Κίμβιξ-ικος (ἡ) specie d'insetto. 2. molto avaro, troppo tenace, spilorcio. [illegible]։
Κινάβαρι-εως (τὸ) = Κιννάβαρι.
Κινάβρα-ας (ἡ) puzzo, puzza. [illegible]։
Κιναβράω-ῶ. M. ήσω. puzzare. [illegible]։
Κίναδος-εος-ους (τὸ) volpe. 2. (ἐν. γέν.) bestia. 3. (συνήθ. μτφρ.) uomo astuto, scaltro. (Λατ. bestia.) աղուէս. 2. [illegible]. 3. [illegible]։
Κιναιδεία-ας (ἡ) dissolutezza. impurità. [illegible]։
Κιναιδεύομαι. M. εύσομαι. = Κιναιδίζομαι.
Κιναιδία (ἡ) = Κιναιδεία.
Κιναιδίζομαι. M. ίσομαι. comportarsi da cinedo, da bardassa. [illegible]։
Κιναίδισμα (τὸ) azione di bardassa, azione o discorso osceno. [illegible]։
Κιναιδολογέω-ῶ. M. ήσω. parlare, disonestamente. [illegible]։
Κιναιδολόγος (ὁ, ἡ) disonesto nel parlare. [illegible]։
Κίναιδος (ὁ) cinedo, bardassa, bagascione. [illegible]։
Κιναιδώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al bagascione. [illegible]։
Κίναμον καὶ
Κινάμωμον (τὸ) = Κιννάμωμον.
Κινάρα (ἡ) carciofano, carciofo. [illegible]։
Κιναρηφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i carciofi. [illegible]։
Κιναχύρα (ἡ) crivello. մաղ, [illegible]։
Κινδύνευμα (τὸ) azione o discorso pericoloso. 2. (ἐν γέν.) pericolo. վտանգաւոր գործք կամ խօսք. 2. վտանգ. [illegible]։
Κινδυνευτὴς-οῦ. (ὁ) temerario, ardito, che s'arrischia. [illegible]։
Κινδυνευτικὸς-ή-όν. che s'inclina a delle cose pericolose. 2. (ἐπὶ πραγμ.) pericoloso. [illegible]. 2. վտանգաւոր. [illegible]։
Κινδυνεύω. M. εύσω. pericolare, arrischiarsi. վտանգիլ, [illegible]. 2. (τρπ. μὲ ἀπρ.) esser vicino, mancar poco. [illegible]։
Κίνδυνος (ὁ) pericolo, periglio, rischio. (Λατ. discrimen.) վտանգ. [illegible]։
Κινδυνώδης-εος (ὁ, ἡ) pericoloso. վտանգաւոր. [illegible]։
Κινέω-ῶ. M. ήσω. muovere, agitare. 2. mutare, perturbare. 3. eccitare, incitare. 4. usar con femmina, fottere. (Λατ. coeo, subigo feminam.) շարժել. [illegible]. 2. փոխել, [illegible]. 3. գրգռել.

Digitized by Google

գրգռել․ 4․ զխռովել զկին․ Թնդեցնել, տարբերել, ...

Κίνημα-ατος (τὸ) moto. շարժումն․ ... 2․ = τῷ

Κίνησις-εως (ἡ) movimento. 2. mutazione, perturbazione. κτλ. շարժումն․ 2․ փոփոխութիւն․ խռովութիւն․ κτλ. ...

Κινητήριος-α-ον incitativo. գրգռիչ, ...

Κινητὴς-οῦ (ὁ) motore. շարժիչ․ ...

Κινητιάω-ῶ. M. άσω. esser in caldo (*Λατ.* subo.) andar in frega. ...

Κινητικὸς-ή-όν. che ha la forza di muovere. 2. incitativo. 3. sedizioso. շարժելու կարողութիւն ունեցող․ 2․ գրգռող, ... 3․ խռովայոյզ, ...

Κινητὸς-ή-όν. movibile, mobile. շարժուն, շարժել կրցող․ ...

Κίνητρον (τὸ) (κατὰ συγκπ. ἀντὶ Κινητήριον). instrumento da muovere qualche cosa. ...

Κιννάβαρι-εως (τὸ) cinabro. կինաբարի (կարմիր ներկի մը ն է)․ ...

Κινναβαρίζω. M. ίσω. aver il color di cinabro. կինաբարի գոյն ունենալ․ ...

Κινναβάρινος-η-ον. fatto di cinabro, di color di cinabro. կինաբարինէ շինուած, կինաբարի գոյն ունեցող․ ... *Κινναβάρινον* (τὸ) collirio fatto di cinabro. ...

Κίνναμον (τὸ) μτνμ. ἀντὶ Κιννάμωμον.

Κινναμώμινος-η-ον. fatto di cinnamomo. կինամոմինէ շինուած․ ...

Κιννάμωμον (τὸ) cinnamo. cinnamomo, cannella. կինամոն, կինամոմոն, դարչին․ ...

Κίνυγμα (τὸ) corpo mosso. շարժած մարմին․ ...

Κινύρα-ας (ἡ) instrumento musicale decacordo. տասն աղիք ունեցող նուագարան մը․ ...

Κινύρομαι (παρτ. Ἐκινυρόμην καὶ πλέον οὐ.) lamentarsi, querelarsi. կոծել, քրքջալ․ ...

Κινυρὸς-ά-όν. lamentevole. ողբալի, ...

Κινύσσω. M. ύξω. ✕ ἀντὶ Κινέω. scuotere. ցնցել, շարժել․ ...

Κινώπετον (τὸ) bestia, fiera, belva. անասուն, գազան, երէ․ ...

Κιξάλλης-ου (ὁ) ladro. գող․ ...

Κιονηδὸν, ἐπίῤ. in forma di colonna. սեան ձեւով․ ...

Κιονικὸς-ή-όν. appartenente alla colonna. սեան պատկանած․ ...

Κιόνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κίων.

Κιονὶς-ίδος (ἡ) uvola, ugola. կոկորդի․ ... 2․ = *Κιόνιον.*

Κιονοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di colonna. սեան ձեւ ունեցող․ ...

Κιονόκρανον (τὸ) capitello. խոյակ, ...

Κιρκαία-ας (ἡ) circea, mandragora. (sorta d' erba). մանդրագոր, ...

Κίρκος (ὁ) falcone. 2. anello, circolo. 3. circo. բազէ․ 2․ օղակ, բոլորակ․ 3․ կրկէս․ ...

Κιρκόω-ῶ. M. ώσω. attaccare con un' anello. ...

Κιρρὸς-ά-όν. cinericio, giallo. մոխրագոյն, դեղին․ ...

Κιρσοκήλη-ης (ἡ) varicocele. ...

Κιρσὸς (ὁ) varice, il gonfio delle vene. ...

Κιρσώδης-εος (ὁ, ἡ) varicoso. ...

Κὶς-κιὸς (ὁ) tonchio, gorgoglione. ...

Κίσσα-ης (ἡ) pica, gazza (uccello). 2. languidezza di stomaco, e voglia delle donne gravide di mangiar cose straordinarie. (*Λατ.* malacia.) ... 2. ...

Κισσάμπελος (ἡ) καὶ

Κισσάνθεμον (τὸ) specie di pianta, di cui le foglie rassomigliano a quelle dell' edera. ...

Κισσάω (ττάω)-ῶ. *M.* ήσω. aver la languidezza di stomaco, voler mangiare cose straordinarie. 2. concepire. ... 2. ...

[illegible] 2. [illegible]

Κισσηρίζω. M. ίσω. pomiciare. [illegible]

Κίσσηρις - εως (ἡ) pomice, pietra spugnosa. [illegible]

Κίσσινος - η - ον. fatto d'edera, che ha il color di edera. [illegible]

Κισσίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κισσός. ramoscello d'edera. [illegible]

Κισσόδετος (ὁ, ἡ) legato, coronato d'edera. [illegible]

Κισσοειδής - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ειδῶς. simile all'edera. [illegible]

Κισσός (ὁ) edera. [illegible]

Κισσοστέφανος καὶ

Κισσοστεφής - έος (ὁ, ἡ) coronato d'ellera. [illegible]

Κισσοφάγος (ὁ, ἡ) chi mangia le coccole o le bacche d'ellera. [illegible]

Κισσοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare una corona d'ellera. [illegible]

Κισσοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta l'edera, coronato d'ellera. [illegible]

Κισσόφυλλον (τὸ) foglia d'ellera. [illegible] 2. = *Κισσάμπελος.*

Κισσοχαρής - έος (ὁ, ἡ) amatore d'ellera. [illegible]

Κισσοχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) vestito, coperto delle foglie d'ellera. [illegible]

Κισσόω - ῶ. M. ώσω. coronare d'ellera. [illegible]

Κισσύβιον (τὸ) vaso da ber acqua fatto del legno d'ellera. [illegible]

Κισσώδης - εος (ὁ, ἡ) donna che patisce la languidezza di stomaco, e le vien voglia di mangiare cose straordinarie. [illegible] 2. = *Κισσοειδής.*

Κισσωτός - ή - όν. ornato, coronato d'ellera. [illegible]

Κίστη (ἡ) cesta, canestro. [illegible]

Κιστηφόρος καὶ

Κιστοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta la cesta. [illegible]

Κιτρέα ἢ Κιτρία - ας (ἡ) cedro (albero.) (*Λατ.* malus medica). [illegible]

Κίτρινος - η - ον giallo. [illegible]

Κίτριον (τὸ) cedro (frutto.) (*Λατ.* malum medicum, malum citreum). [illegible]

Κιτρόμηλον (τὸ) cedro o limone (frutto). [illegible]

Κίτρον (τὸ) = τῷ προηγ.

Κιτρόφυλλον (τὸ) foglia di cedro. [illegible]

Κιτρόφυτον (τὸ) = Κιτρέα.

Κίττα - ης (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Κίσσα.

Κιτὼν - ῶνος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Χιτών.

Κιχάνω. M. κιχήσω. trovare, incontrare, ottenere. [illegible]

Κίχλη (ἡ) tordo (uccello,) [illegible]

Κιχλίζω. M. ίσω. rider con indecenza, con disonestà. 2. nutrirsi di tordi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κιχλίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κίχλη.

Κιχλισμός (ὁ) riso indecente, disonesto. [illegible]

Κίχορα ἢ Κιχόρεια καὶ Κιχόρια (τὰ) cicoria. [illegible]

Κιχώρη (ἡ) καὶ

Κιχώριον (τὸ) Z. Κίχορα. radicchio. [illegible]

Κίων - ονος (ὁ καὶ ἀρχ. ἡ) colonna. 2. monte. 3. ugola. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κλαγγάζω καὶ

Κλαγγάνω καὶ

Κλαγγέω - ῶ. M. κλάγξω. abbajare, gridare come i cani in caccia, gridare come l'aquila ecc. [illegible]

Κλαγγή (ἡ) il grido delle aquile, o di altri uccelli da preda. 2. l'abbajamento de' cani. 3. il suono della corda dell' arco. 4 ogni qualunque strepito. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Κλαγγηδὸν, ἐπίῤ. con rumore. [illegible]

Κλαγγώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al grido delle aquile, all' abbajamento de' cani, ecc. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Κλαγερὸς - ὰ - όν. καὶ

Κλαγκτὸς - ὴ - όν. rumoroso, strepitoso, clamoroso. [illegible]

Κλαδαρόμματος (ὁ, ἡ) che ha lo sguardo attrattivo, allettevole, amoroso. [illegible]

Κλαδαρόρυγχος (ὁ) mioriglione (uccello bastardo) (*Γαλλ.* bec - courbé, *ἢ* avocette) [illegible]

Κλαδαρὸς - ὰ - όν. rotto, fragile. 2. (sguardo) amoroso. կոտրած, դիւրաւ կոտրօղ. 2. [illegible]

Κλαδάσσω. Μ. άξω. agitare, metter sossopra. յուզել, տակնուվրայ ընել. [illegible]

Κλαδάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. potare l'albero, diramare. [illegible] 2. = *Κλαδάσσω.*

Κλαδεία καὶ

Κλάδευσις - εως (ἡ) potagione. [illegible]

Κλαδευτὴρ - ῆρος (ὁ) potatore. [illegible]

Κλαδευτήριον (τὸ) potatojo. [illegible]

Κλαδεύω. Μ. εύσω. = Κλαδάω. (1)

Κλαδεὼν-ῶνος (ὁ) ramo grosso. [illegible]

Κλαδίον (τὸ) καὶ

Κλαδίσκος (ὁ) ramicello, ramoscello. [illegible] (*ὑποκορ. τοῦ*)

Κλάδος (ὁ) ramo. 2. (*μτφρ.*) progenie, posteri. ոստ. 2. զարմ, ծնունդք, զաւակ. [illegible]

Κλαδώδης - εος (ὁ, ἡ) ramoso. [illegible]

Κλαδὼν - όνος (ὁ) × *ἀντὶ Κλαδεών.*

Κλάζω. Μ. κλάγξω. strepitare, romoreggiare, gridare. [illegible]

Κλαίω. Μ. κλαύσω καὶ (συνήθ.) κλαύσομαι, καὶ κλαυσοῦμαι. piangere, lagrimare, versar lagrime. 2. deplorare, compiangere. լալ, արցունս թափել, արտասուել. 2. ողբալ, կարեկցիլ. [illegible]

Κλαμβὸς-ή-όν. mutilato, storpiato. հաշմ, հաշմանդամ. [illegible]

Κλᾶρος (ὁ) κτλ. Δ. ἀντὶ Κλῆρος κτλ.

Κλασαυχενίζομαι. Μ. ίσομαι. chinare il collo ora in questa parte, ora in quei l'altra, far vezzi, vezzeggiare. [illegible]

Κλάσις - εως (ἡ) frazione, rompimento. կոտրելը. [illegible]

Κλάσμα (τὸ) frammento, rottura, pezzo. [illegible]

Κλασμὸς (ὁ) = Κλάσις.

Κλαστάζω. Μ. άσω. rompere. 2. tagliare i rami, diramare. կոտրել. 2. ծառերը կտրել, [illegible]

Κλαστὴρ - ῆρος (ὁ) colui che taglia le cime delle viti, potatore di viti. [illegible]

Κλαστήριον (τὸ) = Κλαδευτήριον.

Κλαττὸς - ὴ - όν. rotto. 2. (*ἐπὶ ἀμπέλ. κτλ.*) potato. կոտրած. 2. [illegible]

Κλαυθμονὴ (ἡ) καὶ

Κλαυθμὸς (ὁ) pianto, piangimento, lamentazione. լացք, կոծ, ողբ. [illegible]

Κλαυθμυριάω - ῶ. Μ. άσω καὶ

Κλαυθμυρίζω καὶ (μσ.) ίζομαι. Μ. ίσω - ομαι. piangere, vagire come i bambini. [illegible]

Κλαυθμυρισμὸς (ὁ) pianto, vagito di bambino. [illegible]

Κλαυθμώδης - εος (ὁ, ἡ) piangente. 2. lamentevole, flebile. լացօղ. 2. ողբալի, [illegible] 2. [illegible]

Κλαυθμὼν - ῶνος (ὁ) luogo di pianto. [illegible] 2. = *Κλαυθμός.*

Κλαῦμα (τὸ) pianto. լալ, կոծ, ողբ. [illegible]

Κλαυσιάω - ῶ. Μ. άσω. esser pronto a piangere. 2. (*μτνμ.*) stridere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κλαυσίγελως - ωτος (ὁ) riso mescolato di lagrime. [illegible]

Κλαυσίμαχος (ὁ, ἡ) chi piange nel combattimento. [illegible]

Κλαύσομαι καὶ

Κλαυσοῦμαι, μέλλ. τ. Κλαίω.

Κλαυστικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. pronto a piangere. [illegible]

Κλαυστὸς καὶ Κλαυτὸς - ὴ - όν. lagrimato, deplorato. 2. deplorabile, lagrimevole. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κλάω, Ἀττ. ἀντὶ Κλαίω.

Κλάω - ῶ. Μ. κλάσω. frangere, rompere.

Digitized by Google

[illegible] 2. = Κλαδεύω, Κλαστάζω.

Κλειδίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κλείς. chiavetta. 2. (μτνμ.) animella (Γαλλ. soupape) [illegible] 2. [illegible]

Κλειδοποιός (ὁ) fabbricatore di chiavi, chiavajo. [illegible]

Κλειδοῦχος - ου, καὶ

Κλειδοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode, prefetto delle chiavi. [illegible]

Κλειδόω - ῶ. *Μ.* ώσω. chiavare, chiudere a chiave. [illegible]

Κλείδωμα (τὸ) serratura. [illegible]

Κλείδωσις - εως (ἡ) serramento, il chiudere a chiave. [illegible]

Κλείζω. *Μ.* ίσω. celebrare, encomiare. [illegible]

Κλειήθρη καὶ

Κλειθρία - ας (ἡ) il buco della chiave. [illegible]

Κλεῖθρον (τὸ) serratura. [illegible]

Κλειθροποιὸς (ὁ) fabbricatore di serrature, magnano. [illegible]

Κλεινὸς - ή - όν. celebre. [illegible]

Κλεὶς - κλειδὸς (ἡ) chiave, serratura. 2. fibbia. [illegible] 2. [illegible]

Κλειστὸς - ή - όν. serrato, chiuso. [illegible]

Κλειτοριάζω. *Μ.* άσω. καὶ *Κλειτορίζω*. *Μ.* ίσω. toccare la clitoride. [illegible]

Κλειτορὶς - ίδος (ἡ) clitoride, prominenza carnosa situata nel conno della donna. [illegible]

Κλειτὸς - ή - όν. = *Κλεινός*.

Κλείω. *Μ.* κλείσω. serrare, chiudere. [illegible]

Κλέμμα (τὸ) cosa rubata. 2. furto. 3. inganno, frode. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κλεμμάδιος (ὁ, ἡ) furtivo. [illegible]

Κλεμμάδιον (τὸ) cosa rubata. [illegible]

Κλεμματιστὴς - οῦ (ὁ) ladro o colui che dà ricetto a' ladri. [illegible]

Κλέμμυς (ἡ) = *Χέλυς*.

Κλέομαι × (πθ. τ. ἀχρ. *Κλέω*) esser rinomato, celebre. [illegible]

Κλέος - εος - ους (τὸ) gloria, riputazione, onore. [illegible]

Κλέπος - εος - ους (τὸ) × ἀντὶ *Κλέμμα*.

Κλεπτέλεγχος (ὁ, ἡ) colui che scuopre i ladri. [illegible]

Κλεπτὴρ × ἀντὶ

Κλέπτης - ου (ὁ) ladro (Λατ. fur). 2. colui che fà una cosa di nascosto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κλεπτικὸς - ή - όν. appartenente al ladro, furace. [illegible] *Κλεπτική* - ῆς (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) l'arte di rubare. [illegible]

Κλεπτικῶς, ἐπίῤ. da ladro, furtivamente. [illegible]

Κλέπτις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. *Κλέπτης*.

Κλεπτὸς - ή - όν. rubato, involato. 2. che si può rubare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κλεπτοσύνη - ης (ἡ) furto. 2. malizia, astuzia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κλέπτρια (ἡ) θηλ. τ. *Κλέπτης*.

Κλέπτω (καλύπτω, κρύπτω). *Μ.* κλέψω. rubare, involare. 2. gabbare, ingannare. 3. nascondere. 4. far una cosa di nascosto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Κλεψίαμβος (ὁ) specie d'instrumento musicale o di versi. [illegible]

Κλεψιγαμέω - ῶ. *Μ.* ήσω. adulterare, fornicare. [illegible]

Κλεψιγαμία - ας (ἡ) adulterio, fornicazione. [illegible]

Κλεψίγαμος (ὁ, ἡ) adultero, fornicatore o adultera. [illegible]

Κλεψίνυμφος (ὁ, ἡ) = *Κλεψίγαμος*.

Κλεψιποτέω - ῶ. *Μ.* ήσω. finger di bere per ingannar gli altri a bere. [illegible]

Κλεψιπότης - ου (ὁ) colui che finge di bere senza bere. [illegible]

Κλεψίῤῥυτος (ὁ, ἡ) che scorre senza esser visto, di nascosto. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Κλεψιτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce nascostamente. [illegible]

Κλεψύδρα-ας (ἡ) clessidra, orologio da acqua. [illegible]

Κληδονέω-ῶ. Μ. ήσω. καὶ

Κληδονίζω. Μ. ίσω. presagire. [illegible] (μσ.) indovinare. [illegible]

Κληδὸς (ὁ) καὶ

Κλῆδος-εος-ους (τὸ) siepe, recinto. [illegible]

Κληδὼν καὶ Κληδὼν-όνος (ἡ) fama, riputazione. 2. gloria. 3. presagio, augurio. (Λατ. omen.) [illegible]

Κλῆθρα-ας (ἡ) alno, ontano (albero). [illegible]

Κλήθρη-ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Κλῆθρα.

Κλῆθρον (τὸ) Ἀττ. ἀντὶ Κλεῖθρον.

Κλῆθρος (ὁ) = Κλῆθρα.

Κληΐζω. Μ. ίσω. × ἀντὶ Κλείζω, ἢ 2. Κλείω ἢ 3. Καλέω.

Κλῆμα (τὸ) tralcio, sermento. [illegible]

Κληματικὸς-ἡ-όν. di sermento. [illegible]

Κλημάτινος-η-ον. fatto di tralcio. [illegible]

Κλημάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κλῆμα.

Κληματὶς-ίδος (ἡ) (κυρ.) ὑποκορ. τ. Κλῆμα. tralciuzzo, piccola verga di vite. [illegible] 2. (μτνμ.) = τῷ (οὐσ.)

Κληματῖτις-ιδος (ἡ) simile al tralcio. [illegible] (ὀθ. οὐσ.) clematide, vitalba, vincapervinca (pianta). [illegible]

Κληματόομαι-οῦμαι. Μ. ωθήσομαι. produrre, far de' sermenti. [illegible]

Κληματώδης-εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di tralci. [illegible]

Κληρικὸς-ἡ-όν. appartenente al clero. [illegible] (οὐσ.) cherico. [illegible]

Κλήριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κλῆρος.

Κληροδοσία-ας (ἡ) distribuzione a sorte. 2. eredità. [illegible]

Κληροδοτέω-ῶ. Μ. ήσω. distribuire a sorte. 2. lasciar in eredità. [illegible]

Κληροδότης-ου (ὁ) colui che dà, dona per sorte. 2. testatore. [illegible]

Κληρονομέω-ῶ. Μ. ήσω. ereditare. [illegible]

Κληρονόμημα-ατος (τὸ) ciò che s'è diviso a sorte. 2. eredità. [illegible]

Κληρονομία (ἡ) eredità. [illegible]

Κληρονομιαῖος-α-ον. καὶ

Κληρονομικὸς-ἡ-όν. ereditario. [illegible]

Κληρονόμος (ὁ, ἡ) erede. [illegible]

Κληροπαλὴς-έος (ὁ, ἡ) distribuito a sorte. [illegible]

Κλῆρος (ὁ) i segni del lotto, bulletta, ballotta, suffragio. 2. sorte, lotto, eredità, porzione. 3. clero. [illegible]

Κληρουχέω-ῶ. Μ. ήσω. possedere una porzione di terra avuta in distribuzione alla sorte. 2. (μτβτ.) distribuire a sorte, sortire. [illegible]

Κληρουχία-ας (ἡ) distribuzione a sorte. 2. porzione avuta in distribuzione alla sorte. [illegible]

Κληρουχικὸς-ἡ-όν. che appartiene alla distribuzione fatta a sorte. [illegible]

Κληροῦχος (ὁ, ἡ) possessore d'una cosa avuta in una distribuzione a sorte. [illegible]

Κληρόω-ῶ. Μ. ώσω. dare, attribuire a sorte, sortire. [illegible] 2. (ὀθ.) scegliere, tirar alla sorte, sortire. [illegible]

Κλήρωσις-εως (ἡ) scelta, distribuzione a sorte. [illegible]

Digitized by Google

Κληρωτήριον (τὸ) luogo, ove si facevano le elezioni de' Magistrati a sorte. 2. l'urna in cui si mettevano le sorti. [illegible]

Κληρωτὴς - οῦ (ὁ) chi sceglie o distribuisce alla sorte. [illegible]

Κληρωτὶ, *ἐπίῤ.* a sorte. [illegible]

Κληρωτικὸς - ἡ - όν. che concerne l'elezione a sorte. [illegible]

Κληρωτὶς - ίδος (ἡ) = *Κληρώτιον.*

Κληρωτὸς - ἡ - όν. dato, scelto alla sorte. [illegible]

Κληρωτῶς, *ἐπίῤ.* a sorte. [illegible]

Κλῆσις - εως (ἡ) l'azione di chiamare, invito. 2. citazione in giudizio. 3. vocazione divina. [illegible]

Κλήτευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κλητεύω. M. *εύσω.* citar in giudizio, chiamare in giustizia, convenire, citar in testimonio. (*Λατ.* antestor.) [illegible]

Κλητὴρ - ῆρος (*καλέω, κλῆσις*) (ὁ) invitatore, banditore. 2. colui che cita in giudizio. [illegible]

Κλητικὸς - ἡ - όν. appartenente all' invito. [illegible] (ὅθ.) *Κλητικὴ* (ἡ) (γρμτ.) vocativo (caso). [illegible]

Κλητὸς - ἡ - όν. invitato, vocato. [illegible]

Κλήτωρ - ορος (ὁ) = *Κλητήρ.*

Κλίβανος (ὁ) forno, fornace. [illegible]

Κλίμα (τὸ) clima. 2. regione. [illegible] 3. = *Κλίσις.* 4. = *Κλιτύς.*

Κλιμάζω. M. *άσω.* = *Κλιμακίζω.*

Κλιμακηδὸν (*κιδὸν*), *ἐπίῤ.* gradatamente. [illegible]

Κλιμακίζω. M. *ίσω.* lottare. 2. torcere, rovesciare. [illegible]

Κλιμάκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κλίμαξ.*

Κλιμακὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. *Κλίμαξ.* (μτνμ.) schiava, che inchinandosi presenta il suo dorso alla sua Signora per farla montare in carro. [illegible]

Κλιμακισμὸς (ὁ) lotta. [illegible]

Κλιμακοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una scala. [illegible]

Κλιμακτὴρ - ῆρος (ὁ) gradino di scala. [illegible] 2. (ἀστρλγ.) = τῷ

Κλιμακτηρικὸς - ἡ - όν. climaterico (anno), (ogni settimo anno della vita dell'uomo, e particolarmente l'anno 63 della sua età). [illegible] 63 [illegible]

Κλιμακώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla scala. [illegible]

Κλιμακωτὸς - ἡ - όν. fatto a forma di scala, con gradini. [illegible]

Κλίμαξ (*κλίνω*) - *ακος* (ἡ) scala. 2. bara, cataletto (*Λατ.* libitina). 3. specie di lotta. 4. instrumento di tortura. 5. gradazione (figura rettorica). [illegible] 6. = *Ἐμπόριον.*

Κλινάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κλίνη.* letticciuolo. [illegible]

Κλίνειος - α - ον. di letto. [illegible]

Κλίνη - ης (ἡ) letto. 2. sedia. [illegible] 3. (μτνμ.) parata. [illegible] 4. = *Δίφρος.*

Κλινήρης - εος (ὁ, ἡ) malato in letto. [illegible]

Κλινηφόρος (ὁ, ἡ) chi porta il letto, la sedia. [illegible]

Κλινίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κλίνη.* letticciuolo. [illegible]

Κλινικὸς - ἡ - όν. che appartiene al letto. [illegible] = *Κλινήρης.* (οὐσ. ἀρσ.) medico clinico, medico pratico. [illegible] *Κλινικὴ - ῆς* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) medicina clinica, medicina pratica, medicina metodica. [illegible]

Κλινὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. *Κλίνη.*

Digitized by Google

Κλινοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di letto. [illegible]

Κλινοκοσμέω - ῶ. M. ήσω. preparare, aggiustare il letto. [illegible]

Κλινοπάλη - ης (ἡ) il lottare sul letto. 2. (*εὐφήμ.*) coito, concubito. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κλινοπετὴς - έος (ὁ, ἡ) chi giace nel letto. [illegible] = *Κλινήρης*.

Κλινοπηγία - ας (ἡ) l'arte di fabbricare i letti, le sedie. [illegible]

Κλινοπήγιον (τὸ) bottega, ove si fanno i letti, le sedie. [illegible]

Κλινοπηγὸς (ὁ) costruttore di letto, di sedia. [illegible]

Κλινοπόδιον (τὸ) puleggio montano, clinopodio (pianta). [illegible]

Κλινοποιὸς (ὁ) = *Κλινοπηγός*.

Κλινόπους - οδος (ὁ) il piede del letto. [illegible]

Κλινουργὸς (ὁ) = *Κλινοπηγός*.

Κλινοφόρος (ὁ, ἡ) = *Κλινηφόρος*.

Κλινοχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) che si contenta di stare a letto. [illegible]

Κλιντὴρ (ὁ) *καὶ*

Κλιντήριον (τὸ) canapè, sedia a bracciuoli. (*Γαλλ.* fauteuil.) [illegible]

Κλίνω. M. ινῶ. chinare, inchinare, metter a sedere. 2. (*μσ. ἢ πθ.*) giacere, coricarsi. 3. (*ἀμτβ. ἢ ἐλλ.*) inchinarsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. (*γρμτ.*) declinare, [illegible]

Κλισία - ας (ἡ) baracca, capanna. [illegible] 2. = *Κλισμός, Κλιντήρ*.

Κλίσιον (τὸ) bordello. [illegible] 2. = *Κλισία*

Κλίσις - εως (ἡ) l'inchinarsi, chinatura. 2. (*γρμτ.*) declinazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κλισμὸς (ὁ) = *Κλιντήριον*.

Κλιτὸς - ἡ - όν. declive, che s'inchina. 2. (*γρμτ.*) declinabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κλιτὺς - ύος (ἡ) declività, collina. [illegible]

Κλοιὸς (ὁ) gogna. [illegible]

Κλοιόω - ῶ. M. ώσω. attaccare la gogna al collo. [illegible]

Κλοιώτης - ου (ὁ) legato colla gogna. [illegible]

Κλονέω - ῶ. M. ήσω. agitare, scuotere. 2. metter sossopra, scompigliare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κλόνησις - εως (ἡ) agitazione, scossa. [illegible]

Κλόνις - ιος (ἡ) osso sacro. [illegible]

Κλόνος (ὁ) scossa, movimento strepitoso, rumore, strepito. [illegible]

Κλονώδης - εος (ὁ, ἡ) tumultuoso, strepitoso. [illegible]

Κλοπαῖος - α - ον. = *Κλοπιμαῖος*.

Κλοπεία - ας (ἡ) = *Κλωπεία*.

Κλοπεὺς - έως (ὁ) = *Κλώψ*.

Κλοπεύω. M. εύσω. = *Κλωπεύω*.

Κλοπὴ - ῆς (ἡ) furto, ladroneccio. [illegible]

Κλοπιμαῖος - α - ον. furtivo, derubato. [illegible]

Κλόπιμος - η ἢ ος - ον. = *Κλοπιμαῖος καὶ*

Κλόπιος - α - ον. furtivo. 2. (*μτφρ.*) astuto, ingannatore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κλοποφορέω - ῶ. M. ήσω. (*μτνμ.*) *ἀντὶ Κλοπεύω*.

Κλοτοπεύω. M. εύσω. ciarlare. [illegible]

Κλύβατις - ιος (ἡ) parietaria, vetriuola. (erba). [illegible]

Κλύδων - ωνος (ὁ) l'agitazione, il bollore delle onde. 2. (*συνεκδχ.*) tempesta di mare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κλυδωνίζομαι. M. ίσομαι. esser agitato dalle onde, galleggiare, mareggiare, fiottare, ondeggiare. [illegible]

Κλυδώνιον (τὸ) l'agitazione delle onde, il bollore del mare. [illegible]

Κλύζω. M. ύσω. bagnare, inondare, lavare. 2. (*ἰατρ.*) dare, lavare con un

Digitized by Google

serviziale. 3. (*πθ.*) tempestare. [illegible]

Κλύμενον (τὸ) καὶ **Κλύμενος** (ὁ) fiorrancio (fiore). (*Γαλλ.* souci.) [illegible]

Κλύμενος-η-ον. *πθ. μτχ.* τ. *Κλύω.* (*ὡς. ἐπιθ.*) rinomato, segnalato. [illegible]

Κλύσις-εως (ἡ) l'azione di lavare, lavazione (con un serviziale.) [illegible]

Κλύσμα (τὸ) il liquido, che si mette nel serviziale. 2. braccio di mare (luogo, pieno di acqua marina dalle innondazioni raccolte.) (*Λατ.* aestuarium.) [illegible]

Κλυσμὸς (ὁ) l'agitazione, il bollore delle onde. [illegible]

Κλυστήρ-ῆρος (ὁ) serviziale, cristero. [illegible] 2. = *Κλύσμα.*

Κλυστήριον (τὸ) = τῷ προηγ.

Κλυτόκαρπος (ὁ, ἡ) celebre pei suoi frutti. [illegible]

Κλυτομήτης-ου (ὁ) καὶ

Κλυτόμητις-ιος (ὁ, ἡ) celebre per la sua prudenza. [illegible]

Κλυτόμοχθος (ὁ, ἡ) celebre per i suoi lavori, travagli [illegible]

Κλυτόπαις-αιδος (ὁ, ἡ) celebre pei suoi figli. [illegible]

Κλυτὸς-ὴ-όν. che si può udire di lontano. 2. celebre, rinomato. [illegible] 2. [illegible]

Κλυτοτέρμων-ονος (ὁ, ἡ) chi muore gloriosamente. [illegible]

Κλυτοτέχνης-ου (ὁ) celebre artefice. [illegible]

Κλυτόφημος (ὁ, ἡ) rinomato, illustre. [illegible]

Κλύω. *Μ.* κλύσομαι. sentire, udire. 2. ubbidire. 3 comprendere, intendere. 4. aver buona o cattiva riputazione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Κλωβίον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κλωβὸς (ὁ) gabbia d'uccelli. [illegible]

Κλωγμὸς (ὁ) (*κλώζω.*) il chiocciare delle galline. 2. il grido gutturale de' cavalieri per animare i loro cavalli nel corso. [illegible] 2. [illegible]

Κλώζω. *Μ.* κλώξω. chiocciare. 2. animare il cavallo con dei gridi gutturali. [illegible] 2. [illegible]

Κλώθω. *Μ.* κλώσω. filare (*Λατ.* neo.) [illegible]

Κλὼν-κλωνὸς (ὁ) ramo, rampollo. [illegible]

Κλωνάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κλών.* ramicello. [illegible]

Κλωνίζω. *Μ.* ίσω. diramare, potar l'albero. [illegible]

Κλώνιον (τὸ) = *Κλωνάριον.*

Κλωνοκοπέω-ῶ. *Μ.* ήσω. = *Κλωνίζω.*

Κλωπεία-ας (ἡ) furto. [illegible]

Κλωπεύω. *Μ.* ευσω. = *Κλέπτω.*

Κλωπικὸς-ὴ-όν. appartenente al ladro, furtivo. [illegible]

Κλώπιμον-η-ον. = *Κλωπικός.*

Κλωποπάτωρ-ορος (ὁ) figlio d'un ladro. 2. bastardo. [illegible] 2. [illegible]

Κλῶσις-εως (ἡ) l'azione di filare. [illegible] 2. × ἀντί —

Κλῶσμα (τὸ) accia. [illegible]

Κλωσμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κλῶσμα.* filetto. [illegible]

Κλωστὴρ-ῆρος (ὁ) × ἀντί —

Κλώστης-ου (ὁ) (*ἐπιθ.*) filatore. [illegible] 2. (*ουσ.*) fuso. [illegible]

Κλωστὸς-ὴ-όν. filato. [illegible] (*ουσ.*) filo, filato. [illegible]

Κλὼψ-κλωπὸς (ὁ) = *Κλέπτης.*

Κναδάλλω. *Μ.* αλῶ. titillare, prurire. [illegible]

Κνάμπτω, Κνάφαλον, Κναφεὺς κτλ. *Ζ.* *Γνάμπτω.* κτλ.

Κνάω-ῶ. *Μ.* κνήσω. grattare, fregare, stropicciare. [illegible]

Κνεφάζω. *Μ.* άσω. oscurare. [illegible]

Κνεφαῖος-α-ον. oscuro, [illegible] — φαίως, ἐπίῤ.

Κνέφας-κνέφεος-ους ἡ κνέφαος καὶ κνέφατος (τὸ) tenebra. 2. crepuscolo, barlume. 3. albore, aurora (*Λατ.* dilucu-

lum.) խաւար · 2 · վերջալոյս, արեւուն մարը մտանելէն ետքը եղած ակար լոյս · 3 · արշալոյս, արեւուն ծագելէն առաջ եղած աղօտ · [illegible] · 2 · [illegible], [illegible] · 3 · [illegible], [illegible]

Κνέωρον (τὸ) καὶ

Κνέωρος (ὁ) cneoro (sorta d' erba che morde la lingua.) [illegible] մը · [illegible]

Κνηθμὸς (ὁ) = *Κνησμός.*

Κνήθω. *M.* *κνήσω.* = *Κνάω.* titillare, prurire. 2. irritare. [illegible] · 2 · [illegible] · 2. [illegible]

Κνηκὶς-*ίδος* (ἡ) nuvoletta bianchiccia. [illegible]

Κνῆκος (ὁ) cartamo, zafferano saracinesco. [illegible] մը · [illegible]

Κνῆμα (τὸ) = *Κνίσμα.*

Κνήμαργος (ὁ, ἡ) che ha le gambe bianche. [illegible]

Κνήμη-*ης* (ἡ) gamba. [illegible] · 2 · (μτφ.) = τῷ

Κνημία-*ας* (ἡ) razzo di ruota. (*Γαλλ.* rais). [illegible]

Κνημὶς-*ίδος* (ἡ) gambiera, calza (*Λατ.* ocrea.) [illegible] · 2 · = *Κνημία.*

Κνημὸς (ὁ) costa, falda o piede della montagna. [illegible]

Κνησιάω-*ῶ.* *M.* *άσω.* aver prurito. [illegible]

Κνῆσμα (τὸ) stregghia. (*Λατ.* strigillis.) [illegible] · 2 · = *Κνίσμα.*

Κνησμονὴ (ἡ) καὶ

Κνησμὸς (ὁ) prurito, pizzicore. [illegible] · (συγχτ.) *Κνισμός.*

Κνησμώδης-*εος* (ὁ, ἡ) che eccita la prurigine. [illegible]

Κνηστὴρ (ὁ) καὶ

Κνηστήριον (τὸ) grattugia. [illegible] ([illegible])

Κνηστιάω-*ῶ.* *M.* *άσω* = *Κνησιάω.*

Κνῆστις-*εως* καὶ *ιος* (ἡ) = *Κνηστήρ.* 2. = *Κνησμός.*

Κνιδάω-*ῶ.* *M.* *ήσω.* prurire, pizzicare. [illegible]

Κνίδη-*ης* (ἡ) ortica (erba.) 2. ortica marina (pesce.) [illegible] ([illegible]) · 2 · [illegible]

Κνίδωσις-*εως* (ἡ) = *Κνισμός.*

Κνίζω. *M.* *κνίσω.* grattare, stropicciare. 2. prurire, pizzicare. 3. irritare, offendere. [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible]

Κνιπεία-*ας* (ἡ) spilorceria. [illegible]

Κνιπὸς-*ὴ*-*όν.* spilorcio. [illegible]

Κνίσμα (τὸ) grattamento, pizzicotata. 2. (μτφρ.) prurigine, prurito di libidine (*Λατ.* tentigo.) [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Κνισμὸς (ὁ) pizzicore, prurito. 2. prurito di libidine (*Λατ.* pruritus, venereus, tentigo.) [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Κνισμώδης-*εος* (ὁ, ἡ) = *Κνησμώδης.*

Κνίσσα-*ης* (ἡ) l' odor de' cibi o il fumo della carne arrostita. (*Λατ.* nidor). 2. grasso, lardo, sugna. (*Λατ.* adeps, arvina.) [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Κνισσάω-*ῶ.* *M.* *ήσω.* empir un luogo dell'odore de' cibi o del fumo di carne arrostita. 2. offrir un sacrifizio. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Κνισσοδιώκτης-*ου* (ὁ) } parassito. [illegible]
Κνισσοκόλαξ-*ακος* (ὁ) } [illegible]

Κνισσὸς-*ὴ*-*όν.* grasso, sugnoso. 2. ingordo, mangione. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Κνισσοτηρητὴς-*οῦ* (ὁ) = *Κνισσοδιώκτης.* colui che sta osservando d' onde sorta il fumo d' arrosto per corrervi a mangiare, parassito. [illegible]

Κνὶψ-*κνιπὸς* (ὁ καὶ σπντ. ἡ) moscherino, che rode i fichi. [illegible]

Κνοὴ (ἡ) *Ἰων.* ἀντὶ *Χνόη.*

Κνόος-*ους* (ὁ) = *Χνόος.*

Κνύζα ἢ *Κνῦζα*-*ης* (ἡ) conizza (erba.) [illegible] մը · [illegible] · 2 · = *Κνισμὸς* ἢ *Κνησμός.* rogna, scabbia. [illegible]

Κνυζάω (*έω*)-*ῶ.* *M.* *ήσω.* mugolare gagnolare. 2. vagire. [illegible] ([illegible]) · 2 · [illegible] ([illegible]) · 2 · [illegible] ([illegible])

Κνυζηθμὸς (ὁ) καὶ

Κνύζημα (τὸ) gagnolio, mugolamento d'un cane, quando si carezza. [illegible]

Κνῦμα (τὸ) l' azione di sgraffiare la porta,

Digitized by Google

acciò aprino. [illegible]

Κνύος - εος - ους (τὸ) rogna, scabbia, morfea (*Λατ.* vitiligo.) քոր, քոս · [illegible] · 2 · = *Κνησμός.*

Κνύω. Μ. κνύσω. = *Κνάω.* sgraffiar la porta. [illegible]

Κνωδακίζω. Μ. ίσω. attaccare con cavicchi, con piuoli, o perni. [illegible]

Κνώδαλον (τὸ) fiera. [illegible] *Ἴδε καὶ Κνώψ.*

Κνώδαξ - ακος (ὁ) cavicchia, conio, piuolo, bietta, perno. [illegible]

Κνώδων - οντος (ὁ) ferro puntato, coltello, spada. [illegible]

Κνωπόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di fiera. [illegible]

Κνώσσω (χ. ἀλλ. χρόν.) dormire. 2. (κατὰ λέξ.) russare. [illegible]

Κνώψ - κνωπὸς (ὁ καὶ ἡ) = *Κινώπετον.*

Κοβαλεία - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κοβαλεύω. Μ. εύσω. ingannare, gabbare, comportarsi da adulatore. [illegible]

Κοβαλία - ας (ἡ) = *Κοβαλεία.*

Κοβαλίκευμα (τὸ) inganno, furberia. [illegible]

Κοβαλικεύω. Μ. εύσω. = *Κοβαλεύω.*

Κόβαλος (ὁ) furbo, ingannatore, impostore, adulatore. [illegible]

Κογχάριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κόγχη - ης (ἡ) conca. 2. vaso fatto a forma di conca, conca. 3. la conca, la cavità dell' orecchio. [illegible] 4. = *Κόγχος.*

Κογχίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κόγχη.*

Κογχοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di conca. [illegible]

Κογχοθήρας - ου (ὁ) pescator di conche. [illegible]

Κόγχος (ὁ καὶ ἡ) la metà del cranio della testa. [illegible] 2 · = *Κόγχη, Κογχύλη.*

Κογχύλη - ης (ἡ) porpora, murice (conchiglia di mare, col di cui sangue si tigne la porpora). [illegible] 2 = *Κόγχη.*

Κογχυλίας - ου καὶ

Κογχυλιάτης - ου (ὁ) (ἐντ. λίθος) pietra composta di conchiglie pietrificate. [illegible]

Κογχυλιευτής - οῦ (ὁ) = *Κογχοθήρας.*

Κογχυλιεύω. Μ. εύσω. pescar conchiglie. [illegible]

Κογχύλιον (τὸ) veste tinta di color di porpora. [illegible] 2 · = *Κογχύλη.*

Κογχυλιώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di murice. [illegible]

Κογχυλιωτός - ή - όν. tinto nel sangue di murice. [illegible]

Κοδομεύω. Μ. εύσω. friggere, seccare, abbrustolare l'orzo. [illegible]

Κοδύμαλον (τὸ) nespolo (albero) [illegible]

Κοθαρίσδω. Μ. ιξῶ. *Δ.* ἀντὶ *Καθαρίζω.*

Κοθαρὸς - ὰ - όν. Δ. ἀντὶ *Καθαρός*

Κόθορνος (ὁ) coturno. [illegible]

Κοθουρὶς - ίδος (ἡ) volpe. [illegible]

Κόθουρος (ὁ, ἡ) = *Κόλουρος καὶ Ἄκεντρος.*

Κοΐζω. Μ. ίσω καὶ *Δ.* ἰξῶ. grugnare. [illegible]

Κοικυλίων - ωνος (ὁ) stolto, balordo. [illegible]

Κοικύλλω. Μ. υλῶ. guardar intorno come un balordo. [illegible]

Κοιλαίνω. Μ. ανῶ. incavare. [illegible]

Κοίλανσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Κοιλὰς - άδος (ἡ) convalle. [illegible]

Κοίλασμα - ατος (τὸ) concavità. [illegible]

Κοιλία - ας (ἡ) ventre, ventricolo. 2. ogni qualunque cavità. 3. utero 4. escremento. 5. gli intestini del basso ventre, trippa. [illegible]

Κοιλιακὸς - ή - όν. che ha il flusso di ventre. [illegible]

Κοιλίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κοιλία.*

Κοιλιοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) che adora il suo ventre, ingordo, goloso. [illegible]

Κοιλιόδουλος (ὁ, ἡ) ghiottone. [illegible]

Digitized by Google

Κοιλιοπώλης-ου (ὁ) venditor di trippe. [illegible]

Κοιλιώδης-εος (ὁ, ἡ) fatto in forma di ventre. [illegible]

Κοιλογάστωρ-ορος (ὁ, ἡ) che ha il ventre vuoto, affamato. [illegible]

Κοῖλος-η-ον. concavo, cavo. [illegible]

Κοιλότης-ητος (ἡ) cavità, concavità. [illegible]

Κοιλοφθαλμία-ας (ἡ) l'avere gli occhi infossati. [illegible]

Κοιλοφθαλμιάω-ῶ. *M.* άσω. aver gli occhi infossati. [illegible]

Κοιλόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi infossati. [illegible]

Κοιλόφυλλος (ὁ, ἡ) (βτν) che ha le foglie concave. [illegible]

Κοιλόω-ῶ. *M.* ώσω. = *Κοιλαίνω*.

Κοίλωμα (τὸ) concavità, il cavo. [illegible]

Κοιλωπὸς (ὁ, ἡ) concavo, infossato. [illegible]

Κοιμάω (-έω)-ῶ. *M.* ήσω. sopire, metter a dormire. 2. mitigare, lenire, lenificare, pacificare. 3. (μσ.) dormire. 4. (συνεκδχ.) morire. [illegible]

Κοίμημα-ατος (τὸ) sonno. 2. concubito. [illegible]

Κοίμησις-εως (ἡ) dormizione. 2. (μτνμ.) morte. [illegible]

Κοιμητήριον (τὸ) camera da letto. 2. (ἐκκλησ.) cimiterio. [illegible]

Κοιμίζω. *M.* ίσω. = *Κοιμάω*.

Κοινάω-ῶ. *M.* ήσω. = *Κοινόω*.

Κοινεῖον καὶ *Κοινίον* (τὸ) bordello. (*Λατ.* lupanar.) [illegible]

Κοινῇ, ἐπίῤ. comunemente. [illegible]

Κοινηλογέομαι-οῦμαι. *M.* ήσομαι. = *Κοινολογέομαι*.

Κοινοβιακὸς-ὴ-όν. cenobitico, appartenente ai cenobiti. [illegible]

Κοινοβιάρχης-ου (ὁ) il capo dei cenobiti, egumeno, abbate. [illegible]

Κοινόβιος (ὁ, ἡ) convivente. [illegible] (ὅθ. ἐκκλησ. συσ.) *Κοινόβιον* (τὸ) cenobio, convento. [illegible]

Κοινοβλαβὴς-έος (ὁ, ἡ) che reca danno alla comunità. [illegible]

Κοινοβουλέω-ῶ. *M.* ήσω. conferire, deliberare insieme. [illegible]

Κοινοβούλης-ου (ὁ) senatore. [illegible]

Κοινοβουλία-ας (ἡ) comun consiglio, conferenza, comunicazione di consiglio. [illegible]

Κοινοβούλιον (τὸ) senato, parlamento. [illegible]

Κοινογάμια (τὰ) libertà di matrimonio frà ogni sorta di persone. [illegible]

Κοινογενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato da diversi generi di animali, bastardo. [illegible]

Κοινοδήμιον (τὸ) } la cassa comune. [illegible]
Κοινοδημόσιον (τὸ) }

Κοινοδίκαιον (τὸ) il diritto comune, il gius delle nazioni. [illegible]

Κοινοεργὸς (ὁ, ἡ) chi lavora insieme cogli altri. [illegible]

Κοινολεκτέω-ῶ. *M.* ήσω. parlare a modo del volgo, della plebe. [illegible]

Κοινόλεκτρος (ὁ, ἡ) che dorme nello stesso letto insieme con... [illegible]

Κοινολέκτως, ἐπίῤ. in linguaggio comune, in stile volgare. [illegible]

Κοινολεξία-ας (ἡ) il parlar plebeo, plebeismo. [illegible]

Κοινολεχὴς-έος (ὁ, ἡ) adultero [illegible] 2. = *Κοινόλεκτρος*.

Κοινολογέομαι-οῦμαι. *M.* ήσομαι. confe-

Digitized by Google

rire, abboccarsi. [illegible]

Κοινολόγημα (τὸ) καὶ

Κοινολογία - ας (ἡ) abboccamento, conferenza. [illegible]

Κοινονοήμων - ονος (ὁ, ἡ) che pensa al ben publico. [illegible]

Κοινοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) colui che compatisce. [illegible]

Κοινόπλοος - ους (ὁ, ἡ) che naviga insieme con... [illegible]

Κοινοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Κοινόω*.

Κοινόπους - ποδος (ὁ, ἡ) compagno di viaggio. [illegible]

Κοινοπραγέω - ῶ. *M.* ήσω. agire di concerto con un' altro, cooperare. [illegible]

Κοινοπραγία - ας (ἡ) cooperazione. [illegible]

Κοινὸς - ἡ - όν. comune, pubblico. 2. (ἐπὶ ἀνθρ.) giusto, equo. 3. popolare, che vuol il ben pubblico. 4. (ἐπὶ πραγμ.) facile (*Λατ.* obvius), 5. (*Γρφ.*) profano, immondo. 6. usitato, triviale, noto a tutti, ordinario. [illegible]

Κοινότης (ἡ) comunità. [illegible]

Κοινότοκος (ὁ, ἡ) che ha l'istessa origine, gli stessi genitori con un' altro, fratello. [illegible]

Κοινοτροφία - ας (ἡ) convitto. [illegible]

Κοινοτροφικὸς - ἡ - όν. che appartiene al convitto. [illegible]

Κοινοφιλὴς - έος (ὁ, ἡ) amator del pubblico bene. [illegible]

Κοινόω - ῶ. *M.* ώσω. comunicare. [illegible] 2. = *Κοινολογέομαι*. 3. (μσ.) partecipare, divenir partecipe. [illegible] (*Γρφ.*) profanare. [illegible]

Κοίνωμα (τὸ) comunicazione, connessione. 2. congiugnimento, concubito. [illegible]

Κοινωμάτιον (τὸ) catenella. [illegible]

Κοινὼν - ῶνος (ὁ) = *Κοινωνός*.

Κοινωνέω - ῶ. *M.* ήσω. partecipare, comunicare, esser partecipe. [illegible]

Κοινώνημα (τὸ) commercio, associazione [illegible]

Κοινώνησις - εως (ἡ) partecipazione, comunicazione. [illegible]

Κοινωνητικὸς - ἡ - όν. sociale, sociabile. 2. comunicabile. [illegible]

Κοινωνία - ας (ἡ) comunità, consorzio, società, comunicazione, partecipazione. 2. (ἐκκλησ.) comunione, eucaristia. [illegible]

Κοινωνικὸς - ἡ - όν. sociabile, trattabile, obbligante, officioso. 2. comunicabile. [illegible]

Κοινωνικῶς, ἐπίρ. di concerto, concordemente, a buon concio. [illegible]

Κοινωνὸς (ὁ, ἡ) partecipe, compagno, socio, cooperante. [illegible]

Κοινῶς, ἐπίρ. = *Κοινῇ*. di concerto, concordemente. 2. comunemente. [illegible]

Κοινωφέλεια - ας (ἡ) utilità comune, l'interesse del pubblico. [illegible]

Κοινωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) utile a tutti. [illegible]

Κοινωφελία - ας (ἡ) = *Κοινωφέλεια*.

Κοινωφέλιμος (ὁ, ἡ) = *Κοινωφελής*.

Κοὶξ - ϊκὸς (ὁ καὶ ἡ) coice (sorta di palma in Egitto.) 2. sporta. [illegible]

Κοιράνιος - α - ον. proprio ad un principe,

Digitized by Google

sovrano. իշխանի մը՝ մահճերձանի մը յառաջ. [illegible]

Κοιρανέω-ῶ. M. ήσω. regnare, governare, comandare, signoreggiare. թագաւորել, տիրել, իշխել, կառավարել. [illegible]

Κοιρανία-ας (ἡ) dominio, imperio, autorità. տէրութիւն, իշխանութիւն, պետութիւն. [illegible]

Κοιρανίδης-ου (ὁ) × = *Κοίρανος.*

Κοίρανος (ὁ καὶ σπντκ. ἡ) × *ἀντὶ Κύριος.* principe, sovrano, imperatore. իշխան, [illegible]

Κοιτάζω. M. άσω. metter nel letto. [illegible] (*μσ.*) giacere, dormire. [illegible]

Κοιταῖος-α-ον. adrajato sul letto. [illegible]

Κοιτασία-ας (ἡ) concubito. [illegible] = *Κοίτη* (2)

Κοίτη-ης (ἡ) (*κεῖμαι*) letto. (*Λατ.* cubile). 2. concubito, coito. 3. cesta. 4. nido. [illegible]

Κοιτίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κοιτὶς-ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Κοίτη. 2. cesta. [illegible]

Κοῖτος (ὁ) × *ἀντὶ Κοίτη.* letto, sonno. [illegible]

Κοιτοφθορέω-ῶ. M. ήσω. commetter adulterio, adulterare. [illegible]

Κοιτὼν-ῶνος (ὁ) camera da letto (*Λατ.* cubiculum) [illegible]

Κοιτώνιον (τὸ) καὶ

Κοιτωνίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. Κοιτών. piccola camera da letto. [illegible]

Κοιτωνίτης-ου (ὁ) cameriere. [illegible]

Κοιτωνοφύλαξ-ακος (ὁ) custode della camera da letto. [illegible]

Κόκκαλος (ὁ) pinocchio. [illegible]

Κοκκίζω. M. ίσω. cavare i noccioli, snocciolare. [illegible]

Κοκκινοβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Κοκκοβαφής.*

Κόκκινος-η-ον. rosso, chermisino, di color di scarlatto. կարմիր, [illegible]

Κοκκίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κόκκος. pillola. [illegible]

Κοκκοβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) tinto di scarlatto, di cocciniglia, chermisino. [illegible]

Κοκκοθραύστης (ὁ) frisone (*Γαλλ.* grosbec). [illegible]

Κόκκος (ὁ) coccola, bacca, granello. 2. pillola. 3. (*ἰδιαιτ.*) grana, cocciniglia. [illegible] 4. (*Κωμ.*) testicoli. [illegible]

Κόκκος (ἡ) leccio. [illegible]

Κοκκυμηλέα-ας (ἡ) susino, prugno (albero) [illegible]

Κοκκύμηλον (τὸ) susina, prugna. [illegible]

Κοκκύμηλος (ἡ) = *Κοκκυμηλέα.*

Κόκκυξ-υγος (ὁ) cuculio, cuculo (uccello). 2. sorta di pesce. 3. osso sacro. [illegible]

Κοκκυσμὸς (ὁ) la voce di cuculo. [illegible]

Κοκκυστὴς-οῦ (ὁ) che manda una voce simile a quella del cuculo. [illegible] (*ἐν γέν.*) = *Κεκράκτης.*

Κοκκωτὸς-ή-όν. che ha le coccole, le bacche. [illegible] (*ὀθ. οὐσ.*) *Κοκκωτὴ (ἡ)* ghianda, l'estremità del membro virile. [illegible]

Κολαβρεύομαι. M. εύσομαι. saltare colle armi, o in una maniera oscena. [illegible]

Κολαβρίζω. M. ίσω. = *Κολαβρεύομαι.* (*συνεκδχ.*) deridere, schernire. [illegible]

Κολαβρισμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Κόλαβρος (ὁ) specie di ballo o di canzone oscena. 2. porcello. [illegible]

Κολάζω. M. άσω (καὶ εὐχρηστότ.)-άσομαι. punire. [illegible] 2. (*μτφρ.*) temperare, moderare, emendare (*Λατ.* castigo). [illegible]

Κολακεία-ας (ἡ) adulazione. շողոքորթութիւն, [illegible]

Κολάκευμα (τὸ) oggetto di adulazione, ciò che si fa, o si dice per adulare. [illegible]

Κολακευτὴς-οῦ (ὁ) adulatore. շողոքորթ, [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Κολακευτικὸς-ὴ-όν. adulatorio, abile all' adulazione. [illegible]

Κολακευτικῶς, *ἐπίῤ*. con adulazione. [illegible]

Κολακεύω. *Μ.* *εύσω*. lusingare, adulare. [illegible]

Κολακία-ας (ἡ) = Κολακεία.

Κολακικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. = Κολακευτικός.

Κόλαξ-ακος (ὁ) adulatore. 2. (κατὰ λέξ. καὶ ἀρχ.) parassito. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κολαπτὴρ (ὁ) mazza di ferro, piccone. [illegible]

Κολάπτω. *Μ.* κολάψω. scavare, incavare battendo, tagliare. [illegible]

Κόλασις-εως (ἡ) punizione. [illegible]

Κόλασμα (τὸ) pena. [illegible]

Κολασμὸς (ὁ) = Κόλασις.

Κολαστὴρ (ὁ) × ἀντὶ Κολαστής.

Κολαστήριον (τὸ) luogo o instrumento di tortura. 2. (ἐν γέν.) tormento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κολαστήριος (ὁ, ἡ) punitivo. [illegible]

Κολαστὴς-οῦ (ὁ) punitore. [illegible]

Κολαστικὸς-ὴ-όν. punitivo, che ha la forza di moderare, d'emendare. [illegible]

Κολαφίζω. *Μ.* ίσω. schiaffeggiare. [illegible] 2. = Κολλαβίζω.

Κολάφισμα (τὸ) = Κόλαφος καὶ

Κολαφισμὸς (ὁ) l'azione di schiaffeggiare. [illegible]

Κόλαφος (ὁ) schiaffo. [illegible]

Κολεὸς (ὁ) guaina, vagina, fodero. [illegible]

Κολίας-ου (ὁ) una specie di scombro. [illegible]

Κόλλα-ης (ἡ) colla, glotine. [illegible]

Κολλαβίζω. *Μ.* ίσω. giuocar un giuoco, in cui uno cogli occhi chiusi deve sapere con qual mano gli abbiano battuto, mosca cieca. [illegible]

Κολλαβιστὸς-οῦ (ὁ) οὐσ. τ. προηγ.

Κολλάω-ῶ. *Μ.* ήσω. incollare. [illegible]

Κολλεψὸς (ὁ) chi fa la colla. [illegible]

Κολλήεις-εσσα-εν. incollato. [illegible]

Κόλλημα (τὸ) cosa incollata. [illegible] 2. = τῷ

Κόλλησις-εως (ἡ) incollamento. [illegible]

Κολλητὴς-οῦ (ὁ) incollatore. [illegible]

Κολλητικὸς-ὴ-όν. che ha la forza d'incollare, d'attaccare. [illegible]

Κολλικοφάγος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di pan d'orzo. [illegible]

Κόλλιξ-ικος (ὁ) focaccia d'orzo, pan d'orzo. [illegible]

Κολλοπεύω *Μ.* εύσω. indebolirsi, invecchiarsi presto per le molte dissolutezze, comportarsi da bagascione. [illegible]

Κολλοπώλης-ου (ὁ) venditor di colla. [illegible]

Κόλλοψ-οπος (ὁ) il più duro cuojo del collo di bove. 2. bischero. 3. giovine invecchiato prima del tempo per le sue dissolutezze, bagascione, cinedo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κολλυβάτεια (ἡ) = Κλύβατις.

Κολλυβιστὴς-οῦ (ὁ) banchiere. [illegible]

Κολλυβιστικὸς-ὴ-όν. appartenente al banchiere. [illegible]

Κόλλυβος (ὁ) moneta piccola, aspro minuto. [illegible]

Κόλλυρα-ας (ἡ) focaccia, frittella. [illegible]

Κολλύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κόλλυρα. 2. (συνήθ. ἰατρ). collirio. [illegible]

Κολλώδης-εος (ὁ, ἡ) glutinoso. [illegible]

Digitized by Google

Κολόβιον (τὸ) camicia senza maniche. [illegible]

Κολοβίων - ωνος (ὁ) = *Κολόβιον*.

Κολοβοκέρατος (ὁ, ἡ) che ha le corna troncate. [illegible]

Κολοβόκερκος (ὁ, ἡ) che ha la coda mutilata, codimozzo. [illegible]

Κολοβός (ὁ, ἡ) mutilato, troncato, manco. [illegible]

Κολοβότης (ἡ) mutilazione, troncatura. [illegible]

Κολοβόω - ῶ. *M.* ώσω. mutilare, troncare, scortare, accorciare. [illegible]

Κολόβωμα (τὸ) ciò che s'è troncato, mutilato. [illegible]

Κολόβωσις - εως (ἡ) mutilazione. [illegible]

Κολοβωτής - οῦ (ὁ) mutilatore. 2. (*μτνμ.*) colui che nel prenunziare mutila le ultime sillabe. [illegible] 2. [illegible]

Κολοιός (ὁ) cornacchia. [illegible]

Κολοιτέα - ας (ἡ) albero che produce la sena. [illegible]

Κολοκασία - ας (ἡ) καὶ

Κολοκάσιον (τὸ) colocasia, ghichero. 2. tartufo bianco. (*Γαλλ.* Topinambour.) [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κολόκυμα (τὸ) onda sorda, onda morta che non fa verun strepito. [illegible]

Κολόκυνθα καὶ *Κολοκύνθη* - ης (ἡ) zucca, cucuzza (*Λατ.* cucurbita.) [illegible]

Κολοκύνθινος - η - ον. fatto di zucca. [illegible]

Κολοκυνθίς - ίδος (ἡ) cucuzza amara. [illegible]

Κολοκύντη (ἡ) *Ἀττ.* ἀντὶ *Κολοκύνθη*.

Κόλον (τὸ) cibo. [illegible] 2. = *Κῶλον*.

Κόλος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Κολοβός*. 2. scornato. [illegible]

Κολοσσιαῖος - α - ον colossale. [illegible]

Κολοσσικός - η - όν. di colosso. [illegible]

Κολοσσός (ὁ) colosso. [illegible]

Κολοσσουργία - ας (ἡ) costruzione di colossi. [illegible]

Κόλουρος (ὁ, ἡ) che ha la coda mutilata, codimozzo. 2. scaltro, astuto. [illegible] 2. [illegible] (*οὐσ.*) *Κόλουροι* (*οἱ*) (*ἐνν.* *κύκλοι*) i coluri. [illegible]

Κολούω. *M.* ούσω. mutilare, troncare, accorciare. 2. (*συνεκδχ.* καὶ *μτφρ.*) diminuire, debilitare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κολοφών - ῶνος (ὁ) sommità, cima. 2. colmo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κολπίζω. *M.* ίσω. curvare, incurvare, fare in forma di golfo. [illegible]

Κολπίτης - ου (ὁ) appartenente ad un golfo. [illegible]

Κολποειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un golfo. [illegible]

Κόλπος (ὁ) seno, grembo. 2. golfo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κολπόω - ῶ. *M.* ώσω. curvare una cosa in forma di grembo, gonfiare. [illegible]

Κολπώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κολποειδής* (ἐπὶ λόγ). obbliquo. [illegible]

Κόλπωμα (τὸ) curvatura, gonfio. [illegible]

Κόλπωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Κολπόω*.

Κολπωτός - ή - όν. = *Κολπώδης*.

Κόλυθρον (τὸ) fico maturo. [illegible]

Κολυμβάς - άδος (ἡ) (*οὐσ.*) = *Στοιβή*. oliva in salamoja. [illegible]

Κολύμβατος (ἡ) = *Κολλυβάτεια*.

Κολυμβάω - ῶ. *M.* ήσω. nuotare. [illegible]

Κολυμβήθρα - ας (ἡ) vasca. 2. (*ἐκκλησ.*) battisterio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κολύμβησις - εως (ἡ) nuoto. [illegible]

Κολυμβητήρ - ῆρος (ὁ) × ἀντὶ

Κολυμβητής - οῦ (ὁ) colui che nuota. [illegible]

Κολυμβητικός - ή - όν. perito al nuoto.

Digitized by Google

[illegible] — *ικῶς*, *ἐπίῤ*.

Κολυμβὶς-ίδος (ἡ) (*οὐσ.*) smergo. [illegible]

Κόλυμβος (ὁ) (*ἐπίθ.*) = *Κολυμβητής*. (*ὄθ. οὐσ.*) = *Κολυμβίς*. 2. = *Κολύμβησις*.

Κολχικὸν (τὸ) colchico. (*Γαλλ.* tue-chien). [illegible]

Κολώνη (ἡ) = *Κολωνός*.

Κολωνοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di collina, di colle. [illegible]

Κολωνὸς (ὁ) colle, collina. [illegible]

Κόμαρον (τὸ) corbezzola (frutto) (*Λατ.* arbutum.) [illegible]

Κόμαρος (ὁ καὶ ἡ) corbezzolo (albero.) (*Λατ.* arbutus.) [illegible]

Κομάω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. aver chioma, esser chiomato. 2, (*συνεκδχ. καὶ μτφρ.*) vantarsi. [illegible] 2. [illegible]

Κομβίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κόμβος*.

Κόμβος (ὁ) nodo. 2. borsa. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κομέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. aver cura. 2. adornare, fornire. 3. (*ἐπὶ ἵππ.*) strigliare il cavallo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κόμη (ἡ) chioma. 2. (*μτνμ.*) fronda, foglia, chioma. [illegible] 2. [illegible]

Κομήτης-ου (ὁ) chiomato. 2. fronzuto. [illegible] 2. [illegible] (*οὐσ.*) cometa. [illegible]

Κομιδὴ (ἡ) cura, diligenza. 2. trasporto. [illegible] 2. [illegible]

Κομιδῆ, *ἐπίῤ*. diligentemente, intieramente, perfettamente. [illegible]

Κομίζω. *Μ.* *ίσω*. curare, aver la cura. 2. portare, trasportare. 3. ricevere, ricuperare, ottenere, riportare. 4. (*ὡς ἐπὶ τὸ πλ. μσ.*) ritornare. 5. partirsene via. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4.

[illegible] 5. [illegible]

Κομιστὴρ-ῆρος. ✕ *ἀντὶ*

Κομιστὴς-οῦ (ὁ) portatore, latore. 2. curatore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κομιστὸς-ή-όν. ben guardato, curato. 2. portato, trasportato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κόμιστρον (τὸ) la paga del latore. [illegible]

Κόμμα (τὸ) (*κόπτω*) taglio, frammento. 2. incisione. 3. taglio, carattere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. (*γρμτ.*) membro del periodo (*Λατ.* incisum.) [illegible] 5. = *Ὑποστιγμή*.

Κομματίας-ου (ὁ) colui che in un discorso si serve di molti membri di periodo. [illegible]

Κομματικὸς-ή-όν. (*λόγος.*) (discorso) composto di molti membri. [illegible] — *ικῶς*, *ἐπίῤ*.

Κομμάτιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κόμμα*. pezzetta. [illegible]

Κόμμι (τὸ) (*ἄκλ.*) gomma. [illegible]

Κομμιδώδης-εος (ὁ, ἡ) gommoso. [illegible]

Κομμίζω. *Μ.* *ίσω*. esser simile alla gomma. [illegible]

Κομμος (ὁ) il percuotersi il petto per dolore. 2. (*ὄθ.*) pianto, lamento con gridi e schiamazzi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κομμὸς (ὁ) (*κομέω*) toletta. (*Γαλλ.* toilette.) [illegible]

Κομμόω-ῶ. *Μ.* *ώσω*. ornare, acconciare. [illegible]

Κομμὼ-όος-οῦς (ἡ) sacerdotessa incaricata alla politezza del tempio e della statua di Minerva. [illegible]

Κόμμωμα (τὸ) tutto ciò che serve per la toletta. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. = Κομμὸς (κομέω).

Κόμμωσις-εως (ἡ) abbellimento, acconciamento. [illegible] ἴδε Κομμὸς (κομέω).

Κομμωτὴρ-ῆρος × ἀντὶ

Κομμωτὴς-οῦ (ὁ) acconciatore (Γαλλ. coiffeur). [illegible]

Κομμωτικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. appartenente alla toletta. [illegible] Κομμωτικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) l'arte dell' acconciatore. [illegible]

Κομμώτρια-ας (ἡ) θηλ. τ. Κομμωτής. acconciatrice. (Γαλλ. coiffeuse). [illegible]

Κομπάζω. Μ. άσω. = Κομπέω. (συνηθ. μτφρ.) vantarsi, gloriarsi. [illegible]

Κόμπασμα (τὸ) discorso gonfio, arrogante. [illegible]

Κομπασμὸς (ὁ) vanto, jattanza, millanteria, ostentazione. [illegible]

Κομπαστὴς-οῦ (ὁ) vanaglorioso, millantatore, spaccone. (Γαλλ. fanfaron). [illegible]

Κομπαστικὸς-ὴ-όν. avvezzo a vantarsi, a millantarsi. [illegible]

Κομπαστικῶς, ἐπίῤ. vanagloriosamente, con ostentazione, con millanteria. [illegible]

Κομπέω-ῶ. Μ. ήσω. risuonare, rimbombare. 2. vantarsi, vanagloriarsi. [illegible] 2. [illegible]

Κομπισμὸς (ὁ) trillo. [illegible]

Κομπολακύθης-ου (ὁ) καὶ Κομποῤῥήμων-ονος (ὁ, ἡ) = Κομπαστής.

Κόμπος (ὁ) (κόπτω) rumore, rimbombo. 2. jattanza, millanteria. (Γαλλ. fanfaronnade.) [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κομπώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di jattanza, pieno di se, millantatore. [illegible] — ωδῶς, ἐπίῤ.

Κομψεία (ἡ) = Κομψότης.

Κόμψευμα-ατος (τὸ) fatto o detto sottile, fino. [illegible]

Κομψεύω. Μ. εύσω. render elegante, galante, leggiadro. [illegible] (μσ.) agire o parlare con finezza, galanteria, eleganza. [illegible]

Κομψοεπὴς-έος (ὁ, ἡ) chi parla con una maniera galante, con finezza. [illegible]

Κομψολόγος (ὁ, ἡ) = Κομψοεπής. (ἐπὶ κακοῦ) ciarlatore. [illegible]

Κομψὸς-ὴ-όν. grazioso, elegante, galante, leggiadro, vago, fino. [illegible]

Κομψότης-ητος (ἡ) eleganza, gentilezza, galanteria, finezza, leggiadria. [illegible]

Κομψῶς, ἐπίῤ. gentilmente, elegantemente, leggiadramente, con galanteria, con finezza. [illegible]

Κόναβος (ὁ) rumore, strepito. [illegible]

Κόνδιτον (τὸ) elettuario. [illegible]

Κονδυλίζω. Μ. ίσω. dar un pugno, dar un colpo di pugno. [illegible]

Κονδυλισμὸς (ὁ) colpo di pugni. [illegible]

Κόνδυλος (ὁ) articolazione o nodo delle dita. 2. pugno. 3. colpo di pugno. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κονδυλώδης-εος (ὁ, ἡ) simile ad un pugno, tumoroso. [illegible]

Κονδύλωμα (τὸ) tumore. [illegible]

Κονία-ας (ἡ) (κόνις) arena, polvere. 2. cenere. 3. calcina. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κονίαμα (τὸ) intonico. [illegible]

Κονίασις-εως (ἡ) intonicatura. [illegible]

Κονιατὴς-οῦ (ὁ) colui che intonica, intonicatore. [illegible]

Κονιατὸς-ὴ-όν. intonacato. [illegible]

Κονιάω-ῶ. Μ. άσω. intonacare. 2. imbel-

Digitized by Google

lettare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κονίζω. M. ίσω. = *Κονίω.*

Κόνικλος (ὁ) coniglio. [illegible]

Κονίλη (ἡ) santoreggia (erba) (*Λατ.* origanum heracleoticum). [illegible]

Κονιόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi impolverati. 2. (*ὀθ.*) villano (*Γαλλ.* pied poudreux). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κονιορτὸς (ὁ) polvere. 2. (*μτφρ.*) scalzagatto, guidone. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κονιορτόω-ῶ. M. ώσω. coprir di polvere, impolverare. [illegible]

Κονιορτώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di polvere, impolverato. [illegible]

Κόνιος-α-ον. polveroso. [illegible]

Κονιόω-ῶ. M. ώσω. levar delle polvere. [illegible]

Κόνις-ιδος (ἡ) lendine. [illegible]

Κόνις-εως (ἡ) polvere. 2. cenere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κονισα (*σσα*) *λέος-α-ον.* coperto di polvere. [illegible]

Κονίσαλος καὶ Κονίσσαλος (ὁ) polvere. 2. sucidume che esce dai corpi collo strigliarli. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κονιστήριον (τὸ) *καὶ*

Κονίστρα (ἡ) luogo pieno di sabbia, in cui si gettavano gli atleti. [illegible] 2. (*συνεκδχ.*) = *Παλαίστρα.*

Κονίω. M. ίσω. coprire, empire di polvere, fregare di polvere. [illegible] (*μσ.*) fregarsi di polvere, rivoltarsi nella polvere. 2. (*συνεκδχ.*) prepararsi alla lotta. 3. levare, alzare della polvere. 4. (*συνεκδχ.*) accelerarsi, affrettarsi, correre. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Κόνναρος (ὁ) sorta di paliuro. [illegible]

Κόννος ἢ Κόνος (ὁ) orecchino. 2. barba. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κοντάριον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κοντός.*

Κοντοβολέω-ῶ. M. ήσω. lanciare. percuotere colla lancia. [illegible]

Κοντὸς (ὁ) lancia. 2. zagaglia. 3. fiocina, rampicone, uncino. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κοντοφόρος (ὁ, ἡ) armato di lancia. [illegible]

Κοντόω-ῶ. M. ώσω. pescar colla fiocina. [illegible]

Κόνυζα-ης (ἡ) conizza, psillo, pulicaria. [illegible]

Κοπάζω. M. άσω. stancarsi, affaticarsi. 2. cessare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κοπανίζω. M. ίσω. pestare con pestello. [illegible]

Κοπανιστὴρ-ῆρος (ὁ) colui che pesta col pestello. [illegible]

Κοπανιστήριον (τὸ) pestello. [illegible]

Κόπανον (τὸ) = *Κοπανιστήριον.* 2. = *Κοπίς.*

Κοπάριον (τὸ) coltello chirurgico. [illegible]

Κοπετὸς (ὁ) il percuotersi il petto per dolore, lamento, pianto. [illegible]

Κοπεὺς-έως (ὁ) scarpello. [illegible]

Κοπὴ-ῆς (ἡ) tagliatura, incisione. 2. strage, macello. 3. precipizio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = *Κόμμα* (1).

Κοπιάω-ῶ. M. άσω. affaticarsi, stancarsi. [illegible] 2. = *Κοπάζω.*

Κοπίζω. M. ίσω. ingannare con de' sofismi. 2. banchettare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κοπὶς-ίδος (ἡ) (*κόπτω*) (*οὐσ.*) coltello, mannaja. 2. banchetto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κόπις-ιδος (ὁ) sofista, ingannatore. [illegible]

Κόπος (ὁ) fatica, travaglio. [illegible] 2. (*κυρ.*) lassezza, stanchezza. [illegible] 3. = *Κοπετός.*

Κοπόω-ῶ. M. ώσω. faticare, stancare. [illegible]

Κοπραγωγέω-ῶ. M. ήσω. = *Κοπροφορέω.*

Κοπραγωγὸς (ὁ, ἡ) = *Κοπροφόρος.*

Digitized by Google

Κόπρανον (τὸ) sterco, merda. [illegible]

Κόπρειος - α - ον. di sterco. 2. uomo vile, abbietto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κοπρεύω. M. εύσω. = *Κοπρίζω.*

Κοπρία (ή) sterquilinio, letamajo. [illegible]

Κοπρίζω. M. ίσω. concimare, letamare, stabbiare. [illegible]

Κοπριήμετος (ό, ή) chi vomita il suo sterco. [illegible]

Κόπριος - α - ον. = *Κόπρειος.*

Κόπρισις - εως (ή) *καὶ*

Κοπρισμός (ό) l'azione di concimare, di letamare. [illegible]

Κοπριώδης - εος (ό, ή) simile, o pieno di sterco. [illegible]

Κοπριών - ῶνος (ό) scarafaggio. [illegible]

Κοπροβολεῖον (τὸ) *καὶ*

Κοπροδοχεῖον (τὸ) *καὶ*

Κοπροθέσιον (τὸ) sterquilinio, chiavica. [illegible]

Κοπρολογέω - ῶ. M. ήσω. ammassare del letame. [illegible]

Κοπρολόγος (ό, ή) che ammassa del letame, del concime. [illegible]

Κόπρος (ή) letame, concime, sterco, fimo, stabbio, merda. [illegible]

Κοπροφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiar dello sterco. [illegible]

Κοπροφορέω - ῶ. M. ήσω. portare del letame. [illegible]

Κοπροφόρος (ό, ή) chi porta del letame. [illegible]

Κοπρόω - ῶ. M. ώσω. = *Κοπρίζω.*

Κοπρώδης - εος (ό, ή) = *Κοπριώδης.*

Κοπρὼν - ῶνος (ό) sterquilinio, chiavica. [illegible]

Κοπρώνης - ου (ό) votacesso. [illegible]

Κόπρωσις - εως (ή) = *Κόπρισις.*

Κοπτάριον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ Κοπτόν.*

Κοπτὴ (ή) *θηλ. καὶ*

Κοπτὸν (τὸ) *οὐδ. τοῦ*

Κοπτός - ή - όν. tagliato, pestato, ammaccato. [illegible] (*ουσ. θηλ. ή οὐδ.*) marzapane, torta, sfogliata, polpetta. [illegible]

Κόπτω. M. κόψω. battere. 2. (*ὀθ. μσ.*) percuotersi il petto. 3. (*συνκδχ.*) tagliare. 4. stancare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κοπώδης - εος (ό, ή) faticoso, penoso. [illegible]

Κόπωσις - εως (ή) stanchezza. [illegible]

Κόρα (ή) × *ἀντὶ Κόρη.*

Κοράκειος - α - ον. di corvo, simile al corvo. [illegible]

Κορακεύομαι. M. εύσομαι. = *Κοράττω.*

Κορακεὺς - έως (ό) = *Κορακῖνος.*

Κορακίας - ου (ό) = *Κορακώδης.*

Κορακίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κοράκιον.*

Κορακινίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*

Κορακῖνος (ό) pesce corvo. [illegible] 2. = *Κοράκιον.*

Κοράκινος - η - ον. = *Κοράκειος.*

Κοράκιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κόραξ.* corbicino. 2. sorta di pianta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κορακίσκος (ό) *ὑποκορ. τ. Κόραξ.*

Κορακοειδὴς - έος καὶ

Κορακώδης - εος (ό, ή) che ha la forma di corvo, simile al corvo. [illegible]

Κοραλλίζω. M. ίσω. esser simile al corallo, esser rosso come il corallo. [illegible]

Κοράλλιον (τὸ) corallo. [illegible]

Κοραλλιοπλάστης - ου (ό) costruttore, fabbricatore delle statue di corallo. [illegible]

Κόραξ - ακος (ό) corvo. 2. pesce corvo. 3. uncino, rampicone. 4. martello di porta. 5. sorta di macchina da guerra. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Κόραξος - η - ον. = *Κοράκειος.* nero come il corvo. [illegible] 2. (*οὐσ.*) = *Κόραξ.* (2).

Κορασίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*

Κοράσιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κόρη.* pulzelletta, donzelletta. [illegible]

Κορασιώδης - εος (ό, ή) proprio alle donzelle. [illegible]

Κοράττω. M. άξω. pregar instantemente, mendicare. [illegible]

Κορδακίζω. M. ίσω. ballare con una maniera lasciva. [illegible]

Κορδακικός - ή - όν. appartenente al ballo lascivo detto *Κόρδαξ* (Cordax.) *Κόρδαξ.* ([illegible]) [illegible]

Digitized by Google

[illegible] *Κόρδαξ* ([illegible]) [illegible]

Κορδακισμὸς (ὁ) l'azione di saltare con movimenti osceni. [illegible]

Κόρδαξ-ακος (ὁ) ballo lascivo, ballo con movimenti osceni. [illegible]

Κορδύλη-ης (ἡ) clava, mazza. 2. turbante, cordella. 3. tumore. [illegible]

Κόρδυλος (ὁ) lucerta di mare (specie di pesce). [illegible]

Κορεία-ας (ἡ) l'azione di scopare. 2. sazietà, satollanza. 3. verginità. [illegible]

Κόρειος-α-ον. verginale. [illegible]

Κορέννυμι. Μ. κορέσω. saziare o saziarsi. [illegible]

Κορεστὸς-ἡ-όν. saziabile, che si può saziare. [illegible]

Κορεύομαι. Μ. εύσομαι. viver da vergine. [illegible]

Κορεύω. Μ. εύσω. sverginare, deflorare, stuprare. [illegible]

Κορέω-ῶ. Μ. ήσω. scopare (*Λατ.* verro). 2. (*ἐν γέν.*) pulire, nettare. [illegible]

Κόρη-ης (ἡ) donzella, pulzella, vergine. 2. figlia. 3. bamboccio, fantoccio. 4. la pupilla dell' occhio. [illegible]

Κόρηθρον (τὸ) = *Σάρωθρον.*

Κόρημα (τὸ) spazzatura. [illegible]

Κορθύλος (ὁ) forasiepe, scriccio, reattino (*Λατ.* regaliolus). (*Γαλλ.* roitelet). [illegible]

Κορθύνω. Μ. υνῶ. ammassare, ammucchiare. [illegible]

Κορθὺς-ύος (ἡ) mucchio. [illegible]

Κορθύω. Μ. ύσω. = *Κορθύνω.*

Κορίαννον καὶ Κορίανον (τὸ) coriandro, curiandolo. [illegible]

Κορίδιον (τὸ) = *Κοράσιον.*

Κορίζομαι. Μ. ίσομαι. [illegible]

Κορικὸς-ἡ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) -*ικῶς.* simile, proprio alle donzelle, delicato, tenero. [illegible]

Κορινθιάζω. Μ. άσω. vivere alla maniera de' Corintj nelle dissolutezze. [illegible]

Κορινθιουργὴς-έος (ὁ, ἡ) fatto, lavorato alla maniera de' Corintj. [illegible]

Κόριον (τὸ) = *Κοράσιον.* 2. = *Κορίαννον.*

Κόρις-εως (ὁ *καὶ σπν.* ἡ) cimice. 2. iperico, erba di S. Giovanni, perforata. [illegible]

Κορίσκη-ης (ἡ) ὑποκορ. τ. *Κόρη.* donzelletta. [illegible]

Κοριώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla donzella. [illegible]

Κορκορυγὴ (ἡ) *καὶ*

Κορκορυγμὸς (ὁ) bruito. 2. (*ἐν γέν.*) tumulto. [illegible]

Κορμὸς (ὁ) tronco. [illegible]

Κοροπλαθικὸς-ἡ-όν. che concerne l' arte di costruire de' fantocci di cera o di gesso. [illegible] *Κοροπλαθικὴ* (ἡ) ἡ *τέχνη τοῦ...*

Κοροπλάθος-ου (ὁ, ἡ) (*κόρη, πλάσσω*) costruttore de' fantocci di cera o di gesso. [illegible]

Κοροπλάστης-ου (ὁ) = *Κοροπλάθος.*

Κόρος (ὁ) sazietà, 2. (*συνεκδχ.*) fastidio, nausea. [illegible]

Κόρος (ὁ) rampollo, pollone. 2. (*μτφ.*) giovinetto. [illegible]

Κόρος (ὁ) sorta di misura contenente trenta moggi. [illegible]

Κόῤῥη καὶ Ἀττ. Κόρση (ἡ) testa, capelli, tempia. [illegible]

Κορσόω-ῶ. Μ. ώσω. radere. [illegible]

Κορσωτεὺς-έως καὶ

Κορσωτὴρ (ὁ) barbiere. [illegible]

Κορσωτήριον (τὸ) barbieria. [illegible]

Κορυδαλὶς (*λλὶς*) -*ίδος* (ἡ) *καὶ*

Κορυδαλὸς (*λλος*) (ὁ) *καὶ*

Digitized by Google

Κόρυδος (ὁ) allodola (*Λατ.* galerita.) [illegible]

Κόρυζα - ης (ἡ) moccio, catarro, corizza. 2. (*ὀθ. ἐν γέν.*) stordimento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κορυζάω - ῶ. *M.* ησω. patire il catarro, la distillazione. 2. stordirsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κορυλλίων - ωνος (ὁ) una specie d'uccello da preda. [illegible]

Κορυμβήθρα (ἡ) καὶ

Κορυμβηλὸς καὶ

Κορυμβίας - ου (ὁ) ellera fornita di corimbi. [illegible]

Κόρυμβος (ὁ) cima, sommità. 2. corimbo, grappolo di ellera. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κορυμβοφόρος (ὁ, ἡ) corimbifero, che porta corimbi. [illegible]

Κορυμβόω - ῶ. *M.* ώσω. dar ad una cosa la forma di corimbo. [illegible]

Κορυνάω - ῶ. *M.* ήσω. (*κυρ. ἐπὶ φυτ.*) mandar fuori dei bottoni, delle boccie, sbocciare. [illegible]

Κορύνη - ης (ἡ) mazza. 2. bottone, boccia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κορυνήτης - ου (ὁ) che porta una mazza. [illegible]

Κορυνηφόρος (ὁ, ἡ) = *Κορυνήτης*.

Κορυπτίλος (ὁ) che percuote colle corna. [illegible]

Κορύπτω. *M.* ύψω. muover con impeto il capo. [illegible] 2. = *Κορίσσω*.

Κόρυς - υθος (ἡ) testa. 2. (*συνήθ.*) elmo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Κόρυδος*.

Κορύσσω. *M.* ύσω. ἢ ύξω. vestire d'un elmo. 2. (*ἐν γέν.*) armare, preparare. 3. (*μσ.*) prepararsi alla guerra, alzarsi, innalzarsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κορυστὴς - οῦ (ὁ) guerriero vestito d'elmo. [illegible]

Κορυστὸς - ἡ - όν. pieno fino agli orli, ripieno. [illegible]

Κορυφαία - ας (ἡ) testiera, frontale. [illegible]

Κορυφαῖος - α - ον. verticale, che sta nella cima, nella sommità. [illegible] (*οὐσ.*) capo, presidente, sovrastante, corifeo. [illegible]

Κορυφὰς - άδος (ἡ) l'estremità dell'umbilico. [illegible]

Κορυφὴ - ῆς (ἡ) vertice. 2. estremità, cima, sommità. 3. somma, epilogo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] = *Κολοφὼν*, *Κορωνίς*. 4. = τῷ

Κορυφιστὴρ - ῆρος καὶ

Κορυφιστὴς - οῦ (ὁ) velo di testa (delle donne). [illegible]

Κόρυφος (ὁ) = *Κόρυδος*.

Κορυφόω - ῶ. *M.* ώσω. tirare in punta, ridurre in un' estremità. [illegible]

Κορυφώδης - εος (ὁ, ἡ) che forma una cima. [illegible]

Κορύφωσις - εως (ἡ) formazione d'una cima. [illegible]

Κορυφωτὸς - ἡ - όν. che ha la cima. [illegible]

Κόρχορος (ὁ) cavolo salvatico. [illegible]

Κορώνεως - ω (ὁ, ἡ) specie di fico nero. [illegible]

Κορώνη - ης (ἡ) cornacchia, gracchia. 2. martello o anello di porta. 3. l' estremità dell'arco, dove si lega la corda. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = *Κορωνίς*.

Κορωνιάω - ω. *M.* ασω. incurvare il collo. [illegible] 2. = *Κερουτιάω*.

Κορωνίζω. *M.* ίσω. prender in mano una cornacchia, e girar le case cantando per dimandarne elemosina pell' uccello. [illegible]

Κορωνὶς - ίδος (ἡ) (*ἐπιθ.*) curvato verso sopra. [illegible] (*οὐσ.*) linea curva, che si mette nel fine de' libri. 2. fine, estremità. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]. = Κολοφων.
Κορώνισμα (τὸ) τὸ ᾆσμα τῶν Κορωνιστῶν.
Κορωνιστής - οῦ (ὁ) ἴδε τὸ ῥῆμα Κορωνίζω.
Κορωνὸς - ἡ - όν. curvo. [illegible]
Κοσκινεύω. Μ. εύσω. = Κοσκινίζω.
Κοσκινηδὸν, ἐπίῤ. in forma di crivello. [illegible]
Κοσκινίζω. Μ. ίσω. crivellare, vagliare. [illegible]
Κοσκίνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κόσκινον.
Κοσκινόγυρος (ὁ) il cerchio del vaglio. [illegible]
Κοσκινοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di crivello. [illegible]
Κοσκινομαντεία καὶ
Κοσκινομαντικὴ (ἡ) ἡ τέχνη τοῦ
Κοσκινόμαντις - εως (ὁ, ἡ) che indovina per mezzo d'un vaglio. [illegible]
Κόσκινον (τὸ) crivello, vaglio. [illegible]
Κοσκινοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di vagli. [illegible]
Κοσκινοπώλης - ου (ὁ) venditor di crivelli. [illegible]
Κοσκινόρινος (ὁ, ἡ) di cui la pelle è foracchiata come il vaglio. [illegible]
Κοσμαγὸς καὶ Κοσμαγωγὸς (ὁ, ἡ) direttore del mondo. [illegible]
Κοσμάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κόσμος.
Κοσμέω - ῶ. Μ. ήσω. ordinare, disporre. 2. dirigere, governare. 3. adornare, abbellire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]
Κόσμημα - ατος (τὸ) ornamento, abbellimento. [illegible]
Κόσμησις - εως (ἡ) adornanza, ornatura. [illegible]
Κοσμήτειρα - ας (ἡ) θηλ. τ. Κοσμητήρ.
Κοσμητεύω. Μ. εύσω. Εἰμὶ —
Κοσμητὴρ × ἀντὶ
Κοσμητής - οῦ (ὁ) ornatore. 2. regolatore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Κοσμητικὸς - ἡ - όν. che serve ad ornare. [illegible] Κοσμητικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) l'arte dell' ornatore. [illegible] 2. = Κομμωτική.
Κοσμητὸς - ἡ - όν. ornato, abbellito. 2. ordinato, disposto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κοσμήτρια (ἡ) θηλ. τ. Κοσμητής. = Κομμώτρια.
Κοσμήτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Κοσμητής.
Κοσμιαῖος - α - ον. grande come un mondo. [illegible]
Κοσμικὸς - ἡ - όν. (Γρφ.) laico, secolare. [illegible]
Κόσμιον (τὸ) = Κοσμάριον.
Κόσμιος - α ἡ ος - ον. moderato, onesto, modesto. [illegible]
Κοσμιότης - ητος (ἡ) onestà, modestia, morigeratezza. [illegible]
Κοσμίως, ἐπίῤ. con modestia, onestamente. [illegible]
Κοσμογονία - ας (ἡ) la formazione, l'origine del mondo, Cosmogonia. [illegible]
Κοσμογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. descrivere il mondo. [illegible]
Κοσμογραφία - ας (ἡ) Cosmografia, descrizione del mondo. [illegible]
Κοσμογράφος (ὁ, ἡ) Cosmografo. [illegible]
Κοσμοδιοικητικὸς - ἡ - όν. che concerne il governo del mondo. [illegible]
Κοσμοκράτωρ - ορος (ὁ, ἡ) sovrano del mondo. [illegible]
Κοσμολέτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ
Κοσμολέτης - ου (ὁ) distruttore del mondo. [illegible]
Κοσμολογία - ας (ἡ) Cosmologia. [illegible]
Κοσμολογικὸς - ἡ - όν. cosmologico. [illegible]
Κοσμοπλάστης - ου (ὁ) creatore del mondo. [illegible]
Κοσμοπλόκος (ὁ, ἡ) ornatore del mondo. [illegible]
Κοσμοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. creare, fabbricare il mondo. [illegible]
Κοσμοποιΐα - ας (ἡ) la creazione del mondo. [illegible]
Κοσμοποιος (ὁ, ἡ) creatore del mondo. [illegible]

Digitized by Google

Κοσμόπολις-ιδος (ὁ) regolatore, governatore della città. [illegible]

Κοσμοπολίτης-ου (ὁ) cosmopolita, abitante del mondo. [illegible]

Κόσμος (ὁ) (*κοσμέω*) ordine. 2. ornamento. 3. mondo. [illegible]

Κοσμοσωτήριος (ὁ, ἡ) salutare al mondo. [illegible]

Κοσμοτέχνης-ου (ὁ) = *Κοσμοπλάστης*.

Κοσμοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce il mondo. [illegible]

Κοσμουργέω-ῶ. Μ. *ήσω*. crear il mondo. [illegible]

Κοσμουργία-ας (ὁ) creazione del mondo. [illegible]

Κοσμουργὸς (ὁ) creatore del mondo. [illegible]

Κοσμοφανής-ἑος (ὁ, ἡ) apparso al mondo. [illegible]

Κοσμοφθόρος (ὁ, ἡ) distruttore del mondo. [illegible]

Κόσσυφος καὶ Ἀττ. Κόττυφος. merlo (uccello). 2. merlo (pesce). [illegible]

Κοστάριον (τὸ) luogo, ove cresce il costo. [illegible]

Κοστη-ῆς (ἡ) orzo. [illegible]

Κόστος (ὁ) costo (pianta). [illegible]

Κοσύμβη (ἡ) *καὶ*

Κόσυμβος (ὁ) ciuffo di capelli alla cima della testa. 2. cornice, orlo (*Γαλλ.* bordure). [illegible]

Κοτέω-ῶ. Μ. κοτέσομαι καὶ κοτέσσομαι. adirarsi, esser in corruccio, nutrir della passione contro qualcuno. [illegible]

Κοτήεις-εσσα-εν. adirato, corrucciato, che nutrisce della passione contro qualcuno. [illegible]

Κότινος (ὁ καὶ ἡ) oleastro. [illegible]

Κότος (ὁ) risentimento, animosità, corruccio, invidia (*Λατ.* simultas.) [illegible]

Κόττα (ἡ) occipizio, nuca, coppa. 2. (*ἐν γῇν.*) testa. [illegible] 2. [illegible]

Κοτταβεῖον (τὸ) bacino, con cui si giuoca il giuoco nominato Cottabo. 2. il premio, che si dà al vincitore del giuoco chiamato Cottabo. [illegible]

Κοτταβίζω. Μ. ίσω. giuocar il Cottabo. [illegible]

Κοτταβικὸς-ἡ-όν. che concerne il Cottabo. [illegible]

Κοττάβιον (τὸ) = *Κοτταβεῖον*.

Κοττάβισις-εως (ἡ) } l'azione di giuocare a Cottabo.
Κοτταβισμὸς-οῦ (ὁ) } [illegible]

Κότταβος (ὁ) Cottabo (specie di giuoco, che consisteva nel versare in un bacino il vino rimasto in un bicchiere dopo averne bevuta una parte, e lo strepito, che ne sortiva, era un presagio, se era amato o no dalla sua innamorata.) [illegible] 2. = *Λάταξ*. 3. = *Κοτταβεῖον*.

Κοττάναθρον (τὸ) gallinajo. [illegible]

Κόττανον (τὸ) cottano, cottono (sorta di fichi piccioli, ma dolcissimi). [illegible]

Κόττη (ἡ) = *Κόττα*.

Κόττος (ὁ) ghiozzo (sorta di pesce). 2. gallo, gallina. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Κόττα*.

Κόττυφος (ὁ) *Ἀττ. ἀντὶ Κόσσυφος*.

Κοτύλη-ης (ἡ) cavità. 2. la parte concava d' un osso, su cui vien articolato un altro. 3. mina (sorta di misura). 4. ciottola. [illegible]

[illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Κοτυληδὼν-όνος (ἡ) ombelico di Venere (erba). 2. la parte concava nella capellatura del polipo, oppure l'istessa capellatura del polipo. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Κοτύλη*.

Κοτυλίζω. Μ. ίσω. vender al minuto, a ritaglio (*Γαλλ.* détailler.) [illegible]

Κοτυλὶς-ίδος καὶ

Κοτυλίσκη (ἡ) *καὶ*

Κοτυλίσκιον (τὸ) *καὶ*

Κοτυλίσκος (ὁ) *ὑποκορ. τ. Κοτύλη.*

Κοτυλιστὴς-οῦ (ὁ) giocolare, prestigiatore. [illegible]

Κότυλος (ὁ) *Ἰων. ἀντὶ Κοτύλη.*

Κοῦκι (τὸ) (*ἀκλ.*) noce moscada. [illegible]

Κουκούλιον (τὸ) (*νλγ.*) bozzolo. [illegible]

Κουκούμιον (τὸ) cucuma. [illegible]

Κουρὰ (ἡ) rasura. [illegible] 2. = *Ἐντομή.*

Κουρεῖον (τὸ) barbieria. [illegible]

Κουρεὺς-έως (ὁ) barbiere. [illegible]

Κουρευτὴς-οῦ (ὁ) = *τῷ προηγ.*

Κουρευτικὸς-ή-όν. appartenente al barbiere. [illegible]

Κουρεύω. Μ. εύσω. Σχλ. ἀντὶ Κείρω.

Κούρητες (οἱ) giovani. [illegible]

Κουρίας-ου (ὁ) raso. [illegible]

Κουριάω-ῶ. Μ. άσω. aver bisogno d'esser raso, aver una capellatura, o barba lunga. [illegible]

Κουρίδιος-α-ον. sposato giovine. [illegible]

Κουρίζω. Μ. ίσω. = *Κουρεύω.*

Κούριμος-η-ον. raso. [illegible]

Κουρὶς-ίδος (ἡ) rasojo. [illegible] 2. = *Κομμώτρια.*

Κοῦρος (ὁ) adolescente, giovinetto. [illegible]

Κουροτροφέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Κουροτρόφος (ὁ, ἡ) nutritore della gioventù. [illegible]

Κουφίζω. Μ. ίσω. sollevare, alleggerire. 2. alzare sopra, innalzare. 3. (*ἀμτβ.*) esser leggiero. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κούφισις-εως (ἡ) sollevamento. [illegible]

Κούφισμα (τὸ) sollievo. [illegible] 2. = *τῷ*

Κουφισμὸς (ὁ) = *Κούφισις.*

Κουφολογέω-ῶ. Μ. ήσω. cacchierare. [illegible]

Κουφολογία-ας (ἡ) = *Κενολογία.*

Κουφολόγος (ὁ, ἡ) chiaccheratore, cianciatore. [illegible]

Κουφόνοος-ους (ὁ, ἡ) leggiero, sciocco. [illegible] — *νόως, ἐπίῤ.*

Κοῦφος (ἡ) leggiero, vuoto (*κυρ. καὶ μτφρ.*) [illegible]

Κουφότης (ἡ) leggierezza. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Κουφοφορέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. muoversi leggiermente. [illegible]

Κούφως. leggiermente. (*κυρ. καὶ μτφρ.*) [illegible]

Κοφινοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di cofani. [illegible]

Κόφινος (ὁ) cofano. [illegible]

Κοφινόω-ῶ. Μ. ώσω. coprir con un cofano. [illegible]

Κοχλακώδης-εος (ὁ, ἡ) pien di selce. [illegible]

Κόχλαξ-ακος (ὁ) selce. [illegible]

Κοχλιάριον (τὸ) cucchiajo. [illegible]

Κοχλίας-ου (ὁ) lumaca, chiocciola. 2. tromba per uso di cavar acqua. 3. coclea. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] *Ἴδε καὶ Ἕλιξ.*

Κοχλίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κοχλίον.*

Κοχλιοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di coclea, elicoide. [illegible]

Κοχλίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κόχλος.*

Κοχλιώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Κοχλιοειδής.*

Κόχλος (ὁ *καὶ σπν.* ἡ) conca, conchiglia. [illegible]

Κόχωνα (τὰ) *καὶ*

Κοχώνη (ἡ) lo spazio frà l'osso sacro e le parti vergognose. [illegible]

Digitized by Google

Κραββάτιον ἢ Κραβάτιον (τὸ) letticciuolo. [illegible] (ὑποκορ. τοῦ)

Κράββατος ἢ Κράβατος (ὁ) letto. [illegible]

Κραδαίνω. Μ. ανῶ καὶ

Κραδάω - ῶ. Μ. ήσω. scuotere, vibrare. [illegible]

Κράδη (ἡ) ramicello del fico. 2. foglia di fico. 3. macchina teatrale. [illegible]

Κραδοπώλης - ου (ὁ) venditore di foglie di fico. [illegible]

Κράζω. Μ. κράξω. gridare, stridere. [illegible]

Κραιαίνω. Μ. ανῶ ✕ ἀντὶ

Κραίνω. Μ. κρανῶ. eseguire, effettuare, perfezionare. 2. (ὄθ. τρπ.) spiegare, interpretare, dire. 3. (ἀμτβ.) riuscire. 4. comandare, dirigere. [illegible]

Κραιπαλάω - ῶ. Μ. ήσω. aver lo stordimento di testa per aver bevuto molto. 2. ubbriacarsi. [illegible]

Κραιπάλη (ἡ) stordimento di testa per aver bevuto molto. 2. crapola, ubbriachezza. [illegible]

Κραιπαλίζω. Μ. ίσω. = Κραιπαλάω.

Κραιπαλώδης - εος (ὁ, ἡ) cioncatore. [illegible]

Κρᾶμα (τὸ) mistura di varj liquidi. [illegible] 2. = Κρᾶσις.

Κραμβεῖον (τὸ) (εἰς τὴν Σικελ.) cicuta. [illegible]

Κράμβη (ἡ) cavolo. [illegible]

Κραμβίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κράμβη. 2. = Κραμβεῖον.

Κραμβὸς - ὴ - όν. secco, arido, torrido. [illegible]

Κραναὸς - ὴ - όν. duro, sassoso, infecondo. [illegible]

Κρανεία (ἡ) corniolo. 2. (συνεκδχ.) lancia fatta di legno di corniolo. [illegible]

Κρανέϊνος - η - ον. fatto di legno di corniolo. [illegible]

Κράνειος - α - ον. = Κρανέϊνος. (οὐσ.) Κράνειον (τὸ) = Κράνον.

Κρανίον (τὸ) cranio, teschio. [illegible]

Κρανοκολάπτης - ου (ὁ) tarantola. [illegible]

Κράνον (τὸ) corniola. [illegible]

Κρανοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Κρανοποιὸς (ὁ) fabbricator di elmi. [illegible]

Κράνος - εος - ους (τὸ) elmo. [illegible]

Κρανουργὸς (ὁ) = Κρανοποιός.

Κράντειρα (ἡ) ✕ θηλ. τοῦ

Κραντὴρ (ὁ) colui che effettua, eseguisce. 2. governatore, direttore. 3. mascellare. [illegible]

Κράντης - ου (ὁ) καὶ

Κράντωρ - ορος (ὁ) ✕ ἀντὶ Κραντήρ.

Κρᾶς - ατὸς (ὁ) testa. [illegible]

Κρᾶσις - εως (ἡ) mistura. 2. temperamento d' aria o di corpo, complessione. 3. l'unione di vocali o di dittonghi. [illegible]

Κράσπεδον (τὸ) lembo, frangia, balzana, falda, orlo. 2. falda di montagna. [illegible]

Κραστήριον (τὸ) presepio. [illegible]

Κραταίλεως (ὁ, ἡ) sassoso. [illegible]

Κραταιὸς - ὰ - όν. forte, robusto. [illegible]

Κραταιότης - ητος (ἡ) = Κράτος.

Κραταιόω - ῶ Μ. ώσω. (Γρφ.) corroborare. [illegible] = Κρατύνω.

Κραταίωμα - ατος (τὸ) ciò che fortifica, mezzo per corroborare. [illegible]

Digitized by Google

Κραταιῶς, *ἐπίῤ*. fortemente, validamente. ուժով, պինդ · քուվվէթլիլէ, քավի ։

Κραταίωσις - εως (*ἡ*) fortificazione. զօրացընելը, ուժովցընելը · քուվվէթլէնտիրմէքլիք, պէրքիթմէքլիք ։

Κρατερὸς - ὰ - όν. forte, robusto, duro. ուժով, կորովի, պինդ · քուվվէթլի, նէրտամէնտ, սէրթ · — *ερῶς*, *ἐπίῤ*.

Κρατερόφρων - ονος (*ὁ*, *ἡ*) magnanimo, forte, intrepido. վեհանձն, սրտոտ, ուժով, չվախցող · եիւրէքլի, ճէսարէթլի, նէրտամէնտ, քօրքմայան ։

Κρατερόω - ῶ. *Μ*. *ώσω*. = *Κρατύνω*. (*ὅθ*.)

Κρατέρωμα (*τὸ*) mistura di rame e di stagno. պղնձի ու անագի զանգուած · պաքըր իլէ քալայ թէրքիպի ։

Κρατέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. dominare, comandare. 2. (*χ*. *πτ*.) superare, vincere, prevalere. 3. tenere, ritenere. (*τρπ*.) tener in memoria. տիրել, իշխել · 2. վրայ ելլել, յաղթել, գերազանցել · 3. բռնել, կասեցընել · (*τρπ*.) միտքը մտքին մէջ բռնել, ունել ի մտի · հէքիմ- հէքիմաթ աէտէրմէք, պատիշահլըք · 2. եէնմէք, ղալէպ օլմաք · 3. թութմաք, ալը քօյմաք, փարմաք · (*τρπ*.) քէէրլէտէ թութմաք՝ զիհնի եէթմէք ։

Κρατὴρ (*ὁ*) cratere. 2. (*μτνμ*.) le fauci del monte Etna. խառնարան, բաժակ · 2. Էթնա լերին կոկորդը՝ բերանը · քասէհ, թաս, քէյլէ, օրաղ · 2. Էթնա (ամէն քէօտէրէն) տաղըն աղզը՝ պօղազը ։

Κράτησις - εως (*ἡ*) arresto, potere ecc. բռնելը, տիրելը եւ այլն · թութմա, ղալիպ կէլմէ, պատիշահլըք, հէքիմ եէթմէ ՚լի աշըր ։ *ἴδε τὸ Ῥῆμα Κρατέω*.

Κρατιστεύω. *Μ*. *εύσω*. prevalere, occupar il primo posto. գերազանցել, վրայ ելլել, յաղթող գտնուիլ · ղալիպ օլմաք, խալխ ըլէմաք, ալթ եէրմէ ։

Κράτιστος - η - ον. (*ὑπερθ*. *τ*. *Κρατύς*.) fortissimo, abilissimo, eccellentissimo, ottimo, prestantissimo. խիստ ուժով, խիստ բաւական ընդունակ, խիստ ընտիր, գերազանց, ամենալաւ, քաջ · չոք քուվվէթլի՝ քապիլիյէթլի, չոք ալա, ճէնկավար ։

Κρατογενὴς - έος (*ὁ*, *ἡ*) nato dalla testa. գլխէ ծնած · պաշտան տօղմաշ ։

Κρατόδετος (*ὁ*, *ἡ*) legato alla testa. գլուխը կապուած · պաշըն պաղլանմըշ ։

Κρατὸς ✕ *γεν*. *τ*. *Κρᾶς*.

Κράτος - εος - ους (*τὸ*) forza, potere, autorità, dominio, imperio, vittoria. ույժ, կարողութիւն, զօրութիւն, իշխանութիւն, տէրութիւն, պետութիւն, յաղթութիւն · քուվվէթ, քուտրէթ, հէքիմիյէթ, տէվլէթ, ղալիպ, ֆէթիհաթ ։

Κρατυντὴρ (*ὁ*) vincitore. յաղթող · եէնէն, ալթ էտէն, ղալիպ էտէն, ֆաթիհ ։

Κρατύνω. *Μ*. *υνῶ*. fortificare, consolidare, munire. զօրացընել, ուժովցընել, պնդացընել, ամրցընել · քուվվէթլէնտիրմէք, քավիլէթմէք, էմին էթմէք · 2. (*μέ γεν*.) = *Κρατέω*.

Κρατὺς - έος (*ὁ*) ✕ *ἀντὶ Κραταιός*.

Κραυγάζω. *Μ*. *άσω*. = *Κράζω*.

Κραυγασμὸς (*ὁ*) grido, clamore. աղաղակ, պոռոց · հայքըրըշ, պաղըրըշ ։

Κραυγαστὴς - οῦ (*ὁ*) che grida. պոռացող · պաղըրըճը, խայքըրըճը ։

Κραυγαστικὸς - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ*.) *- αῶς*. solito a gridare. պոռալու սովոր · հայքըրմաղա ալըշըգ, խայքըրըճը ։

Κραυγὴ - ῆς (*ἡ*) grido, clamore, schiamazzo. պոռոց, աղաղակ · հայքըրըշ, պաղըրըշ, խայքըրը ։

Κραῦρα - ας (*ἡ*) cimorro (*Γαλλ*. gourme). անասնոց հանգիստոց կերպ մը հարբուխ · ճանէ-ֆօ (հայվանաթա արղաղան պիր նէվ զուքէմ) ։

Κρεάγρα - ας (*ἡ*) forcina, forchetta, con cui si prende e si cava la carne dal laveggio. կաթսայէն միսը բռնելու ու հանելու պատառաքաղ · թէնճէրէտէն էթ թութմաղ իչին չաթալ ։

Κρεάδιον (*τὸ*) *ὑποκορ*. *τ*. *Κρέας*. un pezzo di carne. կտոր մը միս · պիր փարչա էթ

Κρεανομέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. distribuir della carne. միս բաժնել · էթ պաղըշլամաք ։

Κρεανομία - ας (*ἡ*) distribuzione di carne. միս բաժնելը · էթ պաղըշլամաքլըք ։

Κρεανόμος (*ὁ*, *ἡ*) chi distribuisce della carne. միս բաժնող · էթ պաղըշլայան · (*οὐσ*.) = *Κρεωδαίτης*.

Κρέας - κρέατος - κρέως (*τὸ*) carne. միս · էթ ։

Κρεηφαγέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. = *Κρεωφαγέω*.

Κρεηφαγία - ας (*ἡ*) = *Κρεωφαγία*.

Κρεῖον (*τὸ*) vaso da cuocere le vivande, laveggio. կերակուր եփելու աման, կաթսայ · եէմէք փիշիրէճէք գապ, թէնճէրէ ։

Κρείουσα - ης, *θηλ*. *τ Κρείων*. regina, sovrana. թագուհի, տիրուհի · սուլթան, խանում սուլթան ։

Κρεισόνως, *ἐπίῤ*. = *Κρεῖσσον*.

Κρείσσων - ονος (*ὁ*, *ἡ*) (*συγκρ*. *ἀνμλ*. *τ*. *Ἀγαθός*) migliore, più forte, più eccellente. լաւագոյն, աւելի ուժով, աւելի ընտիր՝ պատուական · տահա ալա, տահա ճէնկավար, տահա քուվվէթլի · (*τὸ οὐδ*.) *Κρεῖσσον*, *ἐπίῤ*. meglio. լաւ եւս, աւելի աղէկ · տահա էյի ։

Κρειττόομαι - οῦμαι. *Μ*. *ωθήσομαι*. assiderarsi (parlandosi della vite.) սաստիկ ցրտահարութենէ չորնալ՝ փտտիլ (որթը) · ղըշըն քէսքին սօղուղունտան քուրուշմաք (ասմա չուբուղը) ։

Κρείττων - ονος (*ὁ*, *ἡ*) *Ἀττ*. *ἀντὶ Κρείσσων*.

Κρείττωσις - εως (*ἡ*) assiderazione delle viti. որթերուն սաստիկ ցրտահարութենէ չորնալը՝ փտտիլը · ասմալարըն ղըշըն քէսքին սօղուղունտան քուրուշմասը՝ չիւրիւմէսի ։

Κρείων - οντος (*ὁ*) = *Κράντωρ*. sovrano, rè. թագաւոր, արքայ · փատիշահ, շահ, խան ։

Κρεκάδιον (*τὸ*) (*κυρ*. *αὐλῆς*.) arazzo, tappezzeria. բանած գորգ՝ օթոց, պաստառակալ · հալը, օթուրաք ։

Κρέκω. *Μ*. *κρέξω*. tessere colla spola, tramare. 2. sonare (la lira, la cetra ecc.) 3. (*ἀμτβ*.) risuonare. կկոցով առայնանկել, կկել · 2. զարնել, չալել (քնար, կիթառ, եւ այլն) · 3. հնչել · տէքիր աթմաք, փօքումաք · 2. չալմաք (սազ

[illegible] · 3 · [illegible]

Κρεμάθρα - ας (ἡ) canestro, in cui si mettono delle vivande e s' appende da qualche luogo alto. [illegible]

Κρέμαμαι. M. κρεμήσομαι. esser appeso. 2. (μτφρ.) dipendere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κρεμάννυμι. M. κρεμάσω. appendere, sospendere, attaccare, appiccare. 2. (μτφρ.) tener sospeso, in esitazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κρεμασμός (ὁ) sospensione. [illegible]

Κρεμαστὴρ (ὁ) appiccagnolo. [illegible] (πλθ.) Κρεμαστῆρες (οἱ) cremasteri. [illegible]

Κρεμαστήριος (ὁ, ἡ) penzolo, pensile, pendente, o che serve d' appiccagnolo. [illegible]

Κρεμαστός - ή - όν. penzolone, pensile, sospeso. [illegible]

Κρεμάω - ῶ. Ἀττ. ἀντὶ Κρεμάσω. μέλλ. τ. Κρεμάννυμι.

Κρεμβαλιάζω. M. άσω. suonare il cembalo, la castagnetta. [illegible]

Κρεμβαλιαστὴς - οῦ (ὁ) suonatore di cembalo, di castagnetta. [illegible]

Κρεμβαλιαστὺς - υος (ἡ) × ἀντὶ Κρεμβαλισμός.

Κρεμβαλίζω. M. ίσω. = Κρεμβαλιάζω.

Κρέμβαλον (τὸ) cembalo, castagnetta, nacchera (Γαλλ. cliquettes.) [illegible]

Κρὶξ - κκός (ἡ) gallinella (uccello) (Γαλλ. râle d' eau.) [illegible]

Κρεοκάκκαβος (ὁ) laveggio. [illegible]

Κρεοκοπέω - ῶ. M. ήσω. Ἀττ. ἀντὶ Κρεωκοπέω.

Κρεοπώλης - ου (ὁ) = Κρεωπώλης.

Κρεουργέω - ῶ. M. ήσω. tagliar in pezzi la carne. [illegible]

Κρεουργία - ας (ἡ) l' azione di tagliar in pezzi la carne. [illegible]

Κρεουργικός - ή - όν. appartenente al macellaro. [illegible]

Κρεουργὸς (ὁ, ἡ) macellajo. [illegible] 2. = Κρεωδαίτης.

Κρεοφαγία - ας (ἡ) = Κρεωφαγία.

Κρεωβορέω - ῶ. M. ήσω. = Κρεωφαγέω.

Κρεωβορία - ας (ἡ) = Κρεωφαγία.

Κρεωβόρος (ὁ, ἡ) = Κρεωφάγος.

Κρεωδαισία (ἡ) distribuzione di carne. [illegible]

Κρεωδαίτης - ου (ὁ) καὶ Κρεωδαῖτις - ιδος (ἡ) colui che taglia e distribuisce la carne in un banchetto. [illegible]

Κρεώδης - εος (ὁ, ἡ) carnoso. [illegible]

Κρεωδοτέω - ῶ. M. ήσω. = Κρεωνομέω.

Κρεωδότης - ου (ὁ) = Κρεωδαίτης.

Κρεωθήκη (ἡ) armario o dispensa per conservar la carne. [illegible]

Κρεωκοπέω - ῶ. M. ήσω. = Κρεουργέω.

Κρεωκόπος (ὁ, ἡ) che taglia la carne. [illegible]

Κρεωνομέω - ῶ. M. ήσω. = Κρεανομέω.

Κρεωνομία - ας (ἡ) = Κρεανομία.

Κρεωπωλεῖον (τὸ) beccheria, macello. [illegible]

Κρεωπωλέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Κρεωπώλης - ου (ὁ) macellajo, beccajo. [illegible]

Κρεωπώλιον (τὸ) il mestiere del macellajo. [illegible] 2. = Κρεωπωλεῖον.

Κρεωφαγέω - ῶ. M. ήσω. nutrirsi, mangiar della carne. [illegible]

Κρεωφαγία - ας (ἡ) il nutrirsi di carne. [illegible]

Κρεωφάγος (ὁ, ἡ) colui che si nutrisce, mangia della carne. [illegible] 2. = Σαρκοφάγος.

Κρήδεμνον (τὸ) velo. 2. coperchio di vasi. 3. merlo di muro. 4. elmo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Κρημνάω - ῶ. M. ήσω. × ἀντὶ Κρεμάννυμι.

Κρημνηγορέω - ῶ. M. ήσω. parlare con frasi gonfie e pericolose. [illegible]

Κρημνίζω. M. ίσω. precipitare, dirupare. [illegible]

Κρημνοβατέω - ῶ. M. ήσω. camminare sui precipizi. [illegible]

Digitized by Google

Κρημνοβάτης-ου (ὁ) che cammina sui precipizi. 2. funambolo. [illegible]

Κρημνόθεν, ἐπίῤ. dal precipizio all' ingiù. [illegible]

Κρημνός (ὁ) precipizio, dirupato. 2. il labbro della piaga. [illegible]

Κρημνώδης-εος (ὁ, ἡ) precipitoso. 2. (ἐπμ.) pericoloso. [illegible]

Κρηναῖος-α-ον. fontaneo, fontano, di fontana. [illegible]

Κρήνη-ης (ἡ) fontana, sorgente. [illegible]

Κρήνηθεν, ἐπίῤ. dalla fontana. [illegible]

Κρηνοφύλαξ-ακος (ὁ) custode delle fontane. [illegible]

Κρηπιδοποιός (ὁ) calzolajo, pianellajo. [illegible]

Κρηπιδοπώλης-ου (ὁ) venditor di scarpe, di pianelle, di sandali. [illegible]

Κρηπιδόω-ῶ. *M.* ώσω. gettar le fondamenta, fondare. 2. calzare. [illegible]

Κρηπίδωμα (τὸ) = *Κρηπίς* (3).

Κρηπὶς-ίδος (ἡ) scarpa, pianella, sandalo. 2. piedestallo. 3. (ἐν γέν. καὶ μτφρ.) base, fondamento. 4. sponda, greto (*Γαλλ.* qual.) [illegible]

Κρησέρα-ας (ἡ) staccio. [illegible]

Κρησερίτης-ου (ὁ) (ἄρτος) (pane) fatto dal fior di farina. [illegible]

Κρησφύγετον (τὸ) rifugio. [illegible]

Κρηφαγέω-ῶ. *M.* ήσω. × ἀντὶ *Κρεωφαγέω*.

Κρίβανος (ὁ) fornace. [illegible]

Κριβανωτὸς-ἡ-όν. cotto nella fornace. [illegible]

Κριγὴ (ἡ) καὶ *Κριγμὸς* (ὁ) = *Τριγμός*.

Κρίζω. *M.* κρίξω. stridere. [illegible]

Κριθάλευρον (τὸ) farina d' orzo. [illegible]

Κριθάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κριθή*.

Κριθὴ-ῆς (ἡ) orzo. 2. orzajuolo, bollicina, che viene trà i nepitelli degli occhi. 3. membro virile. [illegible]

Κριθίζω. *M.* ίσω. nutrir d' orzo. [illegible]

Κρίθινος-η-ον. fatto di orzo. [illegible]

Κριθίον (τὸ) = *Κριθάριον*.

Κριθολόγος (ὁ, ἡ) chi raccóglie l' orzo. [illegible]

Κριθοπώλης-ου (ὁ) venditor d' orzo. [illegible]

Κριθοφαγία-ας (ἡ) il mangiare, il nutrirsi d' orzo. [illegible]

Κριθοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia, che si nutrisce d' orzo. [illegible]

Κριθοφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' orzo. [illegible]

Κριθοφυλακία-ας (ἡ) soprantendenza d' orzo. [illegible]

Κριθοφύλαξ-ακος (ὁ) custode, sovrastante d' orzo. [illegible]

Κριθώδης-εος (ὁ, ἡ) simile o pieno d' orzo. [illegible]

Κρικίον καὶ *Κρικίλλιον* (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κρίκος (ὁ) (κατὰ μετάθ.) ἀντὶ *Κίρκος*. anello. [illegible]

Κρικόω-ῶ. *M.* ώσω. far passare un' anello, affibbiare. [illegible]

Κρικωτὸς-η-όν. attaccato con un' anello, affibbiato. 2. anelloso. [illegible]

Κρίμα ἡ *Κρίμα* (τὸ) giudizio. 2. condanna, pena. 3. sentenza, decreto. 4. precetto. [illegible]

Κριμνατίας καὶ

Κριμνίτης-ου (ὁ) (ἄρτος) (pane) fatto di farina grossa. [illegible]

Κρίμνον (τὸ) farina grossa. [illegible]

Κριμνώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla farina grossa. [illegible]

Digitized by Google

Κρινάνθεμον (τὸ) sempreviva (erba) (*Λατ.* sedum.) չթառամող բոյսականն բույս մըն է, գառնառակմուկ. հեր տէմ թազէ, քուրումազ օթու:

Κρίνινος - η - ον. fatto di giglio. շուշանէ շինուած. զամպագտան եափըլը:

Κρινοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al giglio. շուշանի նման. զամպագա պէնզեր:

Κρίνον (τὸ) giglio. 2. il fior della cucuzza. շուշան. 2. դդմածաղիկ. զամպագ. 2. գապագ չիչէյի, չըթըրըգ չիչէկի:

Κρινόχρους (ὁ, ἡ) bianco come il giglio. շուշանի պէս ճերմակ. զամպագ կիպի պէյազ:

Κρίνω. M. κρινῶ. separare. 2. (*συνεκδχ.*) scegliere. 3. (*μτνμ.*) discernere, distinguere. 4. esaminare. 5. comparare. 6. spiegare, interpretare. 7. giudicare, (*μσ.*) litigare, disputare. 8. (*συνεκδχ.*) sentenziare, decretare, condannare. 9. approvare. 10. accusare, denunziare. 11. credere, stimare. զատել. 2. ընտրել. 3. որոշել, զանազանել. 4. քննել. 5. բաղդատել. 6. բացայայտել, մեկնել. 7. դատել. (*μσ.*) կռուել (դատաստանի մէջ), վիճաբանել. 8. վճռել, դատապարտել, դատապարտել. 9. ընդունիլ, յարմար դատել. 10. ամբաստանել. 11. կարծել, համարիլ. այըրմագ. 2. սէչմէք, էյի-թիլէ-մէք. 3. ֆէրգ էթմէք. 4. թէֆթիշ էթմէք. 5. գըյաս էթմէք. 6. թէֆսիր՝ մաանալայըն էթմէք, անլաթըրմագ վէրմէք. 7. հիւքիւմ էթմէք, տավա կէօրմէք. (*μσ.*) մունագաշա (մահքէմէտէ), մունագաշա էթմէք. 8. հիւքմ էթմէք, ինքեար վէրմէք, ֆաթվա վէրմէք, գաթըլ էթմէք. 9. գապուլ էթմէք, մունասիպ կէօրմէք. 10. շիքեաեթ էթմէք, իֆշա՝ շիքեաեթ էթմէք. 11. զանն՝ զէյլա էթմէք:

Κρινὼν - ῶνος (ὁ) *καὶ*

Κρινωνιὰ (ἡ) giglieto, luogo piantato di gigli. շուշանաստան. զամպագլըգ:

Κριοβόλος (ὁ, ἡ) chi scanna, e immola de' montoni. խոյեր զենող՝ զոհող. գօչ-լար գէսէն՝ գուրպան էտէն:

Κριοδόκη (χη) - ης (ἡ) tavola sù cui si muove l'ariete. տախտակ, որուն վրայ կշտարժի խոյ մեքենան. օլ թախթա, անըն իւզէրինտէ գըր գալտըրըր ճէնկ մանճընըգի:

Κριοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'ariete. խոյ մեքենայի ձեւը ունեցող. ճէնկ մանճընըգըն պիչիմինտէ:

Κριοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa d'un montone. խոյի գլուխ ունեցող. գօչ պաշլը:

Κριοκοπέω - ῶ. M. ήσω. batter coll'ariete, arietare. խոյ մեքենայով զարնել. մանճընըգ իլէ վուրմագ՝ զուրմագ:

Κριομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere coll' ariete oppure come i montoni. խոյ մեքենայով կամ խոյերու պէս կռուիլ՝ պատերազմիլ. մանճընըգ իլէ եախօտ գօչ կիպի թօգուշմագ՝ ճէնկլէշմէք:

Κριομαχία - ας (ἡ) combattimento di montoni. խոյերու կռիւ. գօչ թօգուշմասը:

Κριόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'ariete, di montone. խոյ մեքենայի՝ խոյի ձեւ ունեցող. մանճընըգ՝ գօչ պիչիմինտէ օլան:

Κριὸς (ὁ) montone. 2. ariete (macchina). 3. ariete (segno del zodiaco). խոյ (կենդանին). 2. խոյ (մեքենան). 3. խոյ (համաստեղութիւնը). գօչ, համըլ, թէգէ, նէրճիզ. 2. մանճընըգ. 3. համըլ պուրճու:

Κριοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia de' montoni. խոյ ուտող. գօչ եէյէն:

Κριοφόρος (ὁ, ἡ) che porta l'ariete. խոյ մեքենան կրող. մանճընըգը թաշըյան:

Κρίσιμος - η ἤ ος - ον. decisivo. վճռական, որոշիչ, բացորոշիչ. գաթը, հէթ-մինի, գէսիլ թէյի... քէսին էթ... կէսմէյի:

Κρίσις - εως (ἡ) giudizio, sentenza, processo, lite. 2. (*ἰατρ.*) crisi, miglioramento o peggioramento di malattia. դատաստան, վճիռ, դատավարութիւն, քննութիւն, կռիւ. 2. հիւանդութեան աղէկի կամ գէշի դառնալը. հիւքիւմ, հիւքիւմ, գաթըլ, գավկա, դավա, նիզա. 2. խէր հասթալըգըն էյիլէ եախօտ ֆէնայա տէօնմէսի:

Κριτέον, θετ. τ. Κρίνω.

Κριτήριον (τὸ) tribunale. 2. (*φιλοσοφ.*) la facoltà di giudicare, giudizio. ատեան, դատաստանարան. 2. դատողական կարողութիւն, դատում. տիվան, մահքէմէ. 2. էքլ էթմէյին թէմիզլէմէսինի իւզէրինէ օլան գուվվէթ. գուվվէի թէմյիզիյյէ, շավգաթի թաիզին քեիլ էթմէկ գուվվէթին գապիլիյէթինի պիլմէք գուվվէսինէ՝ գապիլիյէթինի...:

Κριτὴς - οῦ (ὁ) giudice. դատաւոր. հիւքիւմ էթիճի, հաքիմ:

Κριτικὸς - ὴ - όν. atto, abile a giudicare sulle opere antiche, critico. Հին մատեանը դատելու՝ քննելու յարմար. էսքի թէլիֆաթըն ... թէմյիզ էթմէյէ մունասիպ. (*ὄθ.*) *Κριτικοὶ* (οἱ) i critici, quelli che giudicano sulle opere antiche. դատամտիճն հին մատեններց, գրագատ. էսքի թէլիֆաթլարը թէֆթիշ էտէնլէր՝ թէֆթիշ էտէնլէր, նագըտլէր:

Κριτικὴ - ῆς (ἡ) (*ἐνν. τέχνη.*) critica, criticismo, la scienza di giudicare sulle opere antiche. դատողութիւն՝ քննողութիւն (գրոց), Հին մատեանները քննելու արհեստը. թէմյիզ, էսքի թէլիֆաթըն թէֆթիշի՝ թէմյիզ-ատէ-ուլ թէմյիզ էթմէ սանաթը:

Κριτὸς - ὴ - όν. giudicato, scelto, ottimo. դատեալ, ընտրեալ, ամենալաւ. հիւքմ օլունմուշ, սէչիլմիշ, էն էյի, էն իյի:

Κροαίνω. M. ανῶ. scalpitar il suolo. (parlandosi di cavallo), razzare. գոփել, հատանել (ձիու վրայ). թէփմէք, այագլէրը էրէ վուրմագ (աթ հագգընտա):

Κροκάλη (ἡ) ghiaja, sassolino. 2. riva. խիճ, պզտիկ քար. 2. ծովափն. ուֆագ թաշճըգազ. 2. տէնիզ քէնարը:

Κρόκη - ης (ἡ) trama, borra. թեղան, խուզանք. արգաշ, թիֆթիկ. 2. = *Κροκάλη.*

Κροκιδίζω. M. ίσω. raccogliere la borra, il bioccolo della veste di qualcheduno. 2. (*συνεκδχ.*) adulare. մէկին լաթին վրայ եղած խուզանքը՝ ծուտակը ժողվել. 2. շողոքորթել, շյել. պիրինին էսվապընըն իւզէրինտէ օլան թիֆթիկի՝ թիւյլէրինի թօփլամագ. 2. եալթագլանմագ:

Κροκιδισμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Κροκίζω. M. ίσω. aver il color di croco, di zafferano. քրքումի գոյն ունենալ. զաֆրան րէնկինտէ օլմագ:

Κρόκινος - η - ον. fatto di zafferano, di

Digitized by Google

color di zafferano, giallo. քրքումէ շինուած, քրքումի գունով, դեղին. զաֆրանտան ռէնկլի, զաֆրան բէննիզլի, սարը:

Κροκὶς-ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. *Κρόκη*. borra, bioccolo. խուզածք, ծուատ. եափ թիֆթիկ, եափաքը, ճիւպուքեշի:

Κροκοβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) tinto di zafferano. քրքումի ներկուած. զաֆրանէյէ պոյանմըշ:

Κροκοβαφία-ας (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Κροκοδειλέα (ἡ) sterco di lucertola. մողէսի քակոր. քերթենքելէ՛ քելէր պոքու:

Κροκοδειλιὰς-άδος (ἡ) = *Κροκοδείλιον*.

Κροκοδείλινος-η-ον. di coccodrillo. կոկորդիլոսի պատկանեալ. թիմսահ՝ նէհէնկ պալըղընը պայէր:

Κροκοδείλιον (τὸ) il legno odorifero dell' aspalato. ասպաղաթոս բուսած անկին անուշահոտ փայտը. ասփալաթօ անըլան գիրձենին քօքուլու օտուն:

Κροκόδειλος (ὁ) coccodrillo (animale amfibio). 2. sorta d' arzigogolo, di sofisma. կոկորդիլոս, ախտեան (երկակենցաղ կենդանի). 2. կերպ մը խաբէական ձեռնարկութիւն. թիմսահ, նէհէնկ (պէր նէվի հէմ տալ հէմ թիւրապ հէյվան). 2. պէր օյ տէլէկէ թէտպիր, թէզվիր:

Κροκοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al zafferano. քրքումի նման. զաֆրանա պենզէր:

Κροκόμαγμα (τὸ) la vinaccia del zafferano dopo averne estratto l' olio. քրքումին եղը հանելէն ետքը մնացած կոխածք. զաֆրանըն եաղընը չըգարտըգտան սօնրա գալան քիւսպէ:

Κρόκος (ὁ) croco, zafferano. 2. torlo d' uovo. քրքում. 2. հաւկթի դեղնուց. զաֆրան. 2. եումուրթանըն սարըսը:

Κροκόω-ῶ. *Μ.* ώσω. tinger di zafferano. քրքումի ներկել. զաֆրանէյէ պոյամագ:

Κροκυδίζω. *Μ.* ίσω. = *Κροκιδίζω*.

Κροκυδισμὸς (ὁ) = *Κροκιδισμός*.

Κροκὺς-ύδος (ἡ) = *Κροκίς*.

Κροκύφαντος (ὁ, ἡ) tessuto con filo finissimo. խիստ բարակ թելով հիւսուած. ղայէթ ինճէ թէլ իլէ տօքունմուշ. (οὐσ.) *Κροκύφαντον* (τὸ) velo, tela finissima. կանանց քօղ, բեհեզ. տիւլպէնտ, պիւրիւնճիւք, թիւլ:

Κροκωτὸς-ὴ-όν. tinto di zafferano. 2. tessuto con finissimo filo. քրքումի ներկուած. 2. խիստ բարակ թելով հիւսուած. զաֆրանէյէ պոյանմըշ. 2. ղայէթ ինճէ թէլ իլէ տօքունմուշ՝ եօրիւլմիւշ:

Κρόμμυον καὶ Κρόμυον (τὸ) cipolla. սոխ. սօղան:

Κρομμυοπώλης-ου (ὁ, ἡ) venditor di cipolle. սոխ ծախող. սօղան սաթան, սօղանճը:

Κρομυὼν-ῶνος (ὁ) luogo piantato di cipolle. սոխ անկուած տեղ. սօղան տիքիլմիշ եէր, սօղանլըգ:

Κρόνιος-α ἢ ος-ον. vecchio. rancido. 2. sciocco. հին, հնցած. 3. անմիտ, խենթ. էսքի, էսքիմիշ. 2. ահմագ, տէլի:

Κρόσση (ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) il cerchio sporto del castello. ամրոցին դուրս ելած շրջանը. գալէնին տըշարը չըգմըշ գուլէ քարշը՝ տայրէսի գուշագը, գալէ պէտէնի:

Κροσσὸς (ὁ) frangia. ծոպ (լաթերու). սաչագ (եարկաղըլարըն):

Κροσσόω-ῶ. *Μ.* ώσω. frangiare. ծոպեր դնել. սաչագ գօյմագ:

Κροσσωτὸς-ὴ-όν. frangiato. ծոպաւոր, վերջաւոր. սաչագլը:

Κροταλίζω. *Μ.* ίσω. battere, suonare il sonaglio, o come il sonaglio. 2. far rumore. 3. applaudire. բոժոժ կամ բոժոժի պէս զարնել, հնչեցնել. 2. փաթառաց հանել. 3. ծափ զարնել. չընղըրագ չալմագ՝ վուրմագ, եահօտ չընղըրագ գիպի սէսլէնտիրմէք. 2. շամաթա էթմէք. 3. էլ չարփմագ:

Κροτάλιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κρόταλον*. orecchino di perle. մարգարտէ օղ ականջի. ինճիլի քիւփէ:

Κροτάλισμα (τὸ) il suono del sonaglio. բոժոժին ձայնը. չընղըրագըն սէսի:

Κροταλισμὸς (ὁ) applauso. ծափահարութիւն. էլ չարփմա, էլ չըրփմա:

Κρόταλον (τὸ) sonaglio, crotalo, nacchera. 2. battagliuolo di mulino (*Γαλλ.* claquet, traquet). 3. taccolino, ciarlone. բոժոժ, ծնծղայ, թմբուկ. 2. երկանաքարին ծակին մօտ մեծ չարխով, խաղացնելու փայտ կտոր մը. 3. շատախօս. լակ, շաղակրատ. 2. տէյիրմէնին թաղըրտը տէյիրմէն տաշընըն օյնադմասը իշին. 3. չաչանը:

Κρόταφος (ὁ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) tempia. քունք. շաքագ, գաշագ պօղազ:

Κροτέω-ῶ. *Μ.* ήσω. batter con rumore, suonare. 2. applaudire. 3. parlar con enfasi o ad alta voce. 4. scotolare, martellare. 5. (συνεκδχ.) metter in opera, comporre, formare. 6. (χ. πτ.) far rumore, suonare. փաթառաց զարնել, զարնել. 2. ծափ զարնել. 3. ազդուարարութեամբ ազդու խօսքերով կամ բարձր ձայնով խօսիլ. 4. սանդել, (վուշը) մանրելով զարնել՝ ծեծել. 5. գործքի դնել, բաղկացնել. 6. աղաղակ՝ փաթառաց հանել, հնչել. թագըրտը իլէ վուրմագ, չալմագ. 2. էլ չըրփմագ՝ ալգըշլամագ. 2. շիտտէթլէ՛ պէյիւք սէսլէ ալչագ չալմագ եաքըր գըլըրմագ. 4. (քէթէնի) թոքմագլամագ, թոքմաքլամագ, չէքիճ իլէ վուրմագ, չէքիճլէմէք. 5. իշէ գօյմագ, պիտտիրմէք. 6. գաթըրտը էթմէք, շամաթա էթմէք, չալմագ:

Κρότημα (τὸ) = *Κρότος* (2).

Κρότησις-εως (ἡ) l'azione di applaudire, di far strepito. ծափ զարնելը՝ փաթառաց հանելը. էլ չըրփմագ՝ շամաթա ալգըշլամա էթմէք:

Κροτητὸς-ὴ-όν. battuto. 2. suonato (instrumento). զարնուած. 2. շաղուած՝ զարնուած (նուագարան). վուրուլմուշ. 2. չալընմըշ (չալկը):

Κρότος (ὁ) strepito, rumore. 2. applauso. 3. ciarle, mucchio di parole senza verun significato. աղաղակ, փաթառաց. 2. ծափահարութիւն. 3. խիստ շատախօս բարբառանք՝ լեզուն ատքը՝ արբառաց. շամաթա, ալգըշլամա, գաթըրտը. 2. էլ չըրփմա. 3. մանասըզ լաֆ՝ պօշ լագըրտը:

Digitized by Google

Κρότων-ωνος (ὁ) = *Κυνοραϊστής*. 2. = *Κίκι*.

Κροῦμα (τὸ) battimento. 2. suono d'un instrumento. զարնելը · 2 · նուագարանի ձայն՝ հնչիւն · վուրուշ · 2 · չալկը սէսի՝ քայտէսի ։

Κρουματικὸς-ή-όν. che concerne i suoni della musica. երաժշտութեան ձայներու պատկանած · չալկը սէսլէրինէ՝ քայտէլէրինէ մէնսուպ ։

Κρουματοποιὸς (ὁ) suonatore d'instrumenti. նուագարան զարնող, չալող · չալը չալան, չալկըճը · 2 · = *Μελοποιός*.

Κρουνίζω. *M*. *ίσω*. far zampillare, sgorgare, spander dell'acqua quasi dalla chiave della fontana. ջուրը ցայտել տալ՝ հոսեցընել, ծորակարանէ մը պէս ջուրը վազեցընել · սույու ֆըշգըրթմագ՝ աագըթմագ, մուսլուգտան կիպի սույու աագըթմագ ։

Κρουνίσκος (ὁ) *καὶ*

Κρουνισμάτιον (τὸ) *ὑποκορ*. *τ*. *Κρουνός*. piccola chiave di fontana. պզտիկ ծորակարան · չէշմէ մուսլուղու ։

Κρουνὸς (ὁ) sorgente, scaturigine. 2. chiave della fontana. ակն ջրոյ, աղբերակն, ջրի ակ · 2 · ծորակարան · քայնագ, քայնար սույու · 2 · մուսլուգ ։

Κρούπεζα (ἡ) scarpa di legno, zoccolo (*Γαλλ*. sabot). փայտէ մուճակ, սանտալ · օդուն քունտուրա, նալըն ։

Κρουσιμετρέω-ῶ. *M*. *ήσω*. ingannar nel misurare, o pesare battendo in una parte della bilancia. չափելու մէջ խաբել կամ կշռալքին մէկ կողմը զարնելով կշռել · եօլչիւտէ ալտաթմագ, եախօտ թէրազինին պիր թարաֆընա վուրարագ թարթմագ ։

Κρουσιμέτρης-ου (ὁ) *καὶ*

Κρουσίμετρος (ὁ, ἡ) colui che misura o pesa scarsamente. պակաս չափող կամ կշռող · էքսիք եօլչէն եախօտ թարթան ։

Κροῦσις-εως (ἡ) battimento, battitura. 2. l'azione di suonare un instrumento. զարնելը, հարուած · 2 · նուագարան չալելը՝ զարնելը · վուրուշ, վուրմաքլըք · 2 · չալկը չալմագ ։

Κρουστικὸς-ή-όν. che vien a battere l'orecchio, sonoro. 2. inducente, imprimente. ականջի հնչող, ներդաշնակաւոր · 2 · համոզիչ, ազդիչ, տպաւորիչ · գուլաղա իշիտիլէն, ահէնկլի · 2 · իքնաը՝ թասիրլի էտէն, գուվվէթլի էտէն, թէէսսիւրլէնտիրիճի ։

Κρούω. *M*. *κρούσω*. battere, far del rumore battendo, bussare. զարնել, զարնելով փաթթոց հանել, չալել (դուռը) · վուրմագ, վուրարագ չամաթա՝ քոփարմագ, չալմագ (գափույու) ։

Κρύβδην, *ἐπίρ*. di nascosto. գաղտուկ · կիզլիճէ, խաֆիյէն ։

Κρυμαλέος-έα-έον. gelato, frigido. սառած, ցրտագին · տօնմուշ, պուզլանմըշ, սօղուգ ։

Κρυμοπαγὴς-έος (ὁ, ἡ) agghiacciato. սառուցեալ, սառած · տօնմուշ, տօնդ պուզլանմըշ ։

Κρυμὸς (ὁ) il rigore dell'inverno. 2. il freddo della febbre. ձմեռուան սաստկութիւնը · 2 · տենդին սարսուռը, դող ջերմին · քըշըն շիտտէթի · 2 · թիթրէմէ (սըթմա հումմասը) ։

Κρυμώδης-εος (ὁ, ἡ) agghiacciato, frigido. սառած, ցրտագին · տօնդ պուզլանմըշ, սօղուգ ։

Κρύος-εος-ους (τὸ) freddo, gelo, ghiaccio. ցուրտ, սառնամանիք · սօղուգ, տօնդ ։

Κρυόω-ῶ. *M*. *ώσω*. raffreddare, agghiacciare. պաղեցընել, սառեցընել · սօղութմագ, տօնտուրմագ ։

Κρυπτάζω. *M*. *άσω*. nasconder con attenzione. ուշադրութեամբ խնամով պահել · տիգգաթլէ կիզլէմէք ։

Κρυπτεία (ἡ) esercizio di rubare e di nascondere. գողնալու և պահելու համար եղած կրթութիւն · չալըփ կիզլէմէ հիւնէրինէ օլան թալիմ ։

Κρυπτέον, *θετ*. *τ*. *Κρύπτω*.

Κρυπτεύω. *M*. *εύσω*. imboscare, insidiare, esser in aguato. դարանել, դարան գործել · փուսույա կիրմէք, փուսու գուրմագ ։

Κρύπτη (ἡ) luogo, strada sotterranea. գետնի տակը եղած տեղ՝ ճանապարհ · եէր ալթընտա օլան մահալ՝ եօլ ։

Κρυπτηρία (ἡ) *καὶ*

Κρυπτήριον (τὸ) nascondiglio (*Λατ*. latibulum). պահուելու տեղ · կիզլէնէճէք մահալ ։

Κρυπτήριος-α ἢ ος-ον. (luogo) in cui si può nascondere. պահուելու յարմար (տեղ) · կիզլէնէճէք (մահալ) ։

Κρυπτικὸς-ή-όν. (*καὶ ἐπίρ*.)-*ικῶς*. perito a nascondere. 2. (*τρπ*.) ipocrita, dissimulatore. պահելու մէջ վարպետ, պահելուն եղանակը գիտցող · 2 · կեղծաւոր · սաքլամագտա ուսթա, կիզլէմէնին եօլունու պիլէն · 2 · մուրայը, մունաֆըգ ։

Κρυπτὸς-ή-όν. nascosto o che si può nascondere. պահուած, կամ պահուիլ կրցող · կիզլէնմիշ՝ եախօտ կիզլէնէպիլիր ։

Κρύπτω. *M*. *κρύψω*. nascondere. 2. tener in segreto. պահել · 2 · ուրիշէ բան մը պահել՝ գաղտուկ պահել՝ չիմացընել · սաքլամագ, կիզլէմէք · 2 · պաշգասընտան պիր շէյի կիզլէմէք՝ սըր սաքլամագ, տույուրմամագ ։

Κρυπτῶς, *ἐπίρ*. = *Κρυφίως*.

Κρυσταλλίζω. *M*. *ίσω*. brillare, risplendere come il cristallo. ակն վանակի պէս փայլել՝ փայլփլել · պիլլիւր կիպի փարլամագ՝ փարըլտամագ ։

Κρυστάλλινος-η-ον. cristallino. բիւրեղանման, ակն վանակի պատկանած · պիլլիւրտէն եափըլմըշ ։

Κρυσταλλοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίρ*.)-*ειδῶς*. simile al cristallo. ակն վանակի՝ բիւրեղի նման · պիլլիւրէ պէնզէր ։

Κρύσταλλος (ὁ) ghiaccio. 2. (*μτνμ*.) cristallo. սառն · 2 · ակն վանակ, բիւրեղ · պուզ · 2 · պիլլիւր ։

Κρυσταλλοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) trasparente come il cristallo. բիւրեղի պէս թափանցիկ՝ մէկալ դին երեւցող · պիլլիւր կիպի օպիւր թարաֆը կէօրիւնէն, շէֆֆաֆ ։

Κρυσταλλόω-ῶ. *M*. *ώσω*. agghiacciare, far congelare. սառեցընել · տօնտուրմագ, տօնդ պուզլաթմագ ։

Κρυσταλλώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Κρυσταλλοειδής*.

Κρύφα, *ἐπίρ*. = *Κρυφίως*.

Digitized by Google

Κρυφάδις, *ἐπίῤ.* × *ἀντὶ Κρυφίως.*
Κρυφαῖος-α-ον. = *Κρύφιος.*
Κρυφαίως, *ἐπίῤ.* = *Κρυφίως.*
Κρυφῆ, *ἐπίῤ.* = *Κρύφα.*
Κρύφιμος (*ὁ*, *ἡ*) = *τῷ*
Κρύφιος-α ἢ ος-ον. nascosto, segreto, clandestino. [illegible]
Κρυφιότης-ητος (*ἡ*) occultezza, occultamento. [illegible]
Κρυφίως, *ἐπίῤ.* nascostamente, clandestinamente, occultamente (*Λατ.* clam.) [illegible]
Κρυφόνους (*ὁ*, *ἡ*) *γρμτ. ἐξήγ. τ. Κρυψίνους.*
Κρύφος-εος-ους (*τὸ*) nascondiglio. [illegible] 2. = *Κρύψις ἢ Κρυφιότης.*
Κρυψίγονος (*ὁ*, *ἡ*) di cui la nascita è secreta, ignota. [illegible]
Κρυψίδομος (*ὁ*, *ἡ*) di cui l'abitazione è nascosta, secreta. [illegible]
Κρυψίδρομος (*ὁ*, *ἡ*) che nasconde il suo cammino, che cammina di nascosto. [illegible]
Κρυψιμέτωπος (*ὁ*, *ἡ*) che nasconde, cuopre la fronte. [illegible]
Κρυψίνοος-ους (*ὁ*, *ἡ*) dissimulatore, infignitore, finto. [illegible]
Κρύψις-εως (*ἡ*) nascondimento. [illegible]
Κρυψίχολος (*ὁ*, *ἡ*) che nasconde la sua collera, che nutre del risentimento. [illegible]
Κρώβυλος (*ὁ*, *ἡ*) nodo, intrecciatura di capelli sulla sommità della testa. [illegible]
Κρωγμὸς (*ὁ*) gracchiamento. [illegible]
Κρώζω. Μ. κρώξω. gracchiare. 2. (*μτνμ.*) cicalare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Κρώμαξ-ακος (*ὁ*) petraja. [illegible]
Κρωσσὸς (*ὁ*) mezzina, brocca (*Γαλλ.* cruche.) [illegible]
Κτάομαι-ῶμαι. Μ. κτήσομαι. acquistare, possedere. [illegible]

Κτείνω. Μ. κτενῶ. uccidere. [illegible]
Κτεὶς-κτενὸς (*ὁ*) pettine. 2. erpice, rastrello. 3. pettine da tessere. 4. denti anteriori. 5. le dita de' piedi e delle mani. 6. pettignone. 7. pettine, spezie di conchiglia. (*Γαλλ.* coquille de S. Jean.) [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible]
Κτενίζω. Μ. ἴσω. pettinare. [illegible]
Κτένιον (*τὸ*) *ὑποκορ. τ. Κτείς.*
Κτενισμὸς (*ὁ*) pettinamento. [illegible]
Κτενιστὴς-οῦ (*ὁ*) pettinatore. [illegible]
Κτενοειδὴς-έος (*ὁ*, *ἡ*) simile ad un pettine. [illegible] — *ειδῶς*, *ἐπίῤ.*
Κτενοποιὸς (*ὁ*) pettinagnolo. [illegible]
Κτενοπώλης-ου (*ὁ*) venditor di pettini. [illegible]
Κτενώδης-εος (*ὁ*, *ἡ*) = *Κτενοειδής.*
Κτενωτὸς-ὴ-όν. pettinato. 2. tessuto. 3. dentato, fatto in forma di pettine. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]
Κτέρεα (*τὰ*) i funerali, l'esequie, il mortorio. [illegible]
Κτερείζω. Μ. ίξω καὶ
Κτερίζω. Μ. ίσω. celebrar i funerali, far l'esequie, esequiare, far il mortorio. (*Λατ.* parentor, justa facio.) [illegible]
Κτέρισμα-ατος (*τὸ*) = *Κτέρεα.* esequie, mortorio, funerali. [illegible]
Κτεριστὴς-οῦ (*ὁ*) colui che sepellisce i morti (*Λατ.* libitinarius.) [illegible]
Κτηδὼν-όνος (*ἡ*) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) l'intrecciatura delle vene o delle fibrille ne' corpi. [illegible]
Κτῆμα-ατος (*τὸ*) acquisto, possessione, avere. [illegible]

Digitized by Google

Κτηματικὸς - ή - όν. possedente, ricco. [illegible]

Κτημάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κτῆμα.

Κτηματίτης (ὁ) = Κτηματικός.

Κτηνηδὸν, ἐπίῤ. come le bestie. [illegible]

Κτηνίατρος (ὁ) veterinario. [illegible]

Κτηνοβάτης - ου (ὁ) che si congiunge, fà commercio carnale colle bestie, bestiale. [illegible]

Κτηνόομαι - οῦμαι. Μ. ωθήσομαι. diventar bestia. [illegible]

Κτῆνος - εος - ους (τὸ) bestia da soma, da vettura, giumento, somiere, bove, pecora. 2. (ἐν γέν.) bestia, bestiame. [illegible]

Κτηνοστάσιον (τὸ) stalla di bestie. [illegible]

Κτηνοτροφεῖον (τὸ) luogo, ove si nutriscono le bestie. [illegible] = Κτηνοστάσιον.

Κτηνοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrir delle bestie. [illegible]

Κτηνοτροφία - ας (ἡ) nutritura, il nutrire delle bestie. [illegible]

Κτηνοτρόφος (ὁ, ἡ) nutritore di bestie. [illegible]

Κτηνώδης - εος (ὁ, ἡ) brutale. [illegible] — ωδῶς, ἐπίῤ.

Κτηνωδία - ας (ἡ) brutalità, bestialità. [illegible]

Κτήσιος - α, ἡ ος - ον. appartenente alla possessione, proprio. [illegible] (ἐπὶ Θεῶν) = Ἐφέστιος ἢ Πλουτοδότης.

Κτῆσις - εως (ἡ) possessione, acquisto. [illegible] = Κτῆμα.

Κτητικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. perito ad acquistare. 2. (γρμτ.) possessivo. [illegible]

Κτητὸς - ή - όν. posseduto. 2. che si può possedere. [illegible] (ὅθ. οὐσ.) Κτητή (ἡ) schiava comprata. [illegible]

Κτήτωρ - ορος (ὁ) proprietario, possessore. [illegible]

Κτίζω. Μ. ίσω. fabbricare, costruire. 2. (Γρφ.) creare. [illegible]

Κτιλεύω. Μ. εύσω. addomesticare, ammansare. [illegible]

Κτίλος - η - ον. ammansato, addomesticato. [illegible]

Κτιλόω - ῶ. καὶ (μσ.) Κτιλόομαι - οῦμαι. Μ. ώσω - ομαι. addomesticare, rendersi famigliare, amicarsi con qualcuno. [illegible]

Κτιμένος - η - ον. × ἀντὶ Ἐκτισμένος.

Κτίνυμι ἢ Κτιννύω = Κτείνω. (σύχρ. μόνον χυρ. εἰς τὰ σύνθ.)

Κτίσις - εως (ἡ) costruzione, fondazione. 2. creazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. (συνεκδχ.) ἀντὶ —

Κτίσμα - ατος (τὸ) cosa costruita, fabbricata, fabbrica. 2. creatura. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κτισματολατρεία - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κτισματολατρέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Κτισματολάτρης - ου (ὁ) (ἐκκλησ.) adoratore delle creature. [illegible]

Κτιστὴρ × ἀντὶ —

Κτίστης - ου (ὁ) costruttore, fabbricatore, fondatore. 2. (Γρφ.) creatore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κτιστὸς - ή - όν. creato, costruito, fabbricato. [illegible]

Κτίστωρ - ορος καὶ

Κτίτης - ου καὶ

Κτίτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Κτίστης.

Κτόνος (ὁ) (κτείνω.) uccisione. [illegible]

Κτυπέω - ῶ. Μ. ήσω. strepitare, risuonare, romoreggiar battendo. [illegible]

Κτύπημα (τὸ) strepito, romore, battitura, fracasso. [illegible]

Κτύπος (ὁ) squillo, suono, strepito. [illegible]

Κυαθίζω. Μ. ίσω. bere o dar a bere con un bicchiere. [illegible] = Κωθωνίζομαι.

Κυάθιον (τὸ) καὶ

Κυαθὶς - ίδος (ὁ) καὶ

Κυαθίσκος (ὁ) ὑποκορ. τοῦ

Κύαθος (ὁ) ciotola, tazza, bicchiere,

Digitized by Google

calice. 2. ciato (sorta di misura.) [illegible]

Κυαθώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla tazza, alla ciotola. [illegible]

Κυάμειος (ὁ) (ἐνν λίθος) ciammea (sorta di gemma). [illegible]

Κυαμευτής - οῦ (ὁ) che da il suo suffragio colle fave. [illegible]

Κυαμευτός - ἡ - όν. eletto, scelto colle fave cioè co' suffragi. [illegible]

Κυαμεύω. Μ. εύσω. scegliere, eleggere colle fave cioè co' suffragi. [illegible]

Κυαμίζω. Μ. ίσω. (ἐπὶ κορασ.) far capo (trattandosi delle papille), esser nubile. [illegible] 2. = *Κυαμεύω*.

Κυαμοβόλος (ὁ, ἡ) = *Κυαμευτής*.

Κύαμος (ὁ) fava. 2. (συνεκδχ.) suffragio. 3. (μτνμ.) testicolo, coglione. 4. capitello, papilla. 5. sorta di misura presso i medici. [illegible]

Κυαμών - ῶνος (ὁ) luogo piantato di fave. [illegible]

Κυάνειος - α - ον. × ἀντὶ *Κυάνεος*.

Κυάνεος - α - ον. turchino, azzurro, ceruleo. 2. bruno, oscuro. 3. orribile, tremendo. [illegible]

Κυανέω - ῶ. Μ. ήσω. × ἀντὶ

Κυανίζω. Μ. ίσω. aver un color azzurro, ceruleo, bruno. [illegible]

Κυανοβλέφαρος (ὁ, ἡ) di occhi neri. [illegible]

Κυανοειδής - έος (ὁ, ἡ) = *Κυάνεος*.

Κυανόθριξ - τριχος (ὁ, ἡ) di capellatura nera. [illegible]

Κυανόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ale nere. [illegible]

Κύανος (ὁ) color ceruleo, turchino, azzurro. 2. color bruno. 3. lapislazzalo (sorta di pietra). 4. fioraliso (Γαλλ. bluet). [illegible]

Κυανόστολος (ὁ, ἡ) vestito di bruno. [illegible]

Κυανόχροος - ους καὶ

Κυανόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) di color ceruleo, azzurro, bruno. [illegible]

Κυανώπης - ου (ὁ) καὶ *Κυανῶπις* - ιδος (ἡ) di occhi neri. [illegible]

Κύαρ - ατος (τὸ) cavità. 2. (ἰδιατ.) il buco dell' orecchio o dell' ago. [illegible]

Κύβδα, ἐπίῤ. col capo ingiù. [illegible]

Κυβεία - ας (ἡ) giuoco di dadi, sbaraglino. (Λατ. alea.) giuoco di fortuna, d' azzardo. [illegible]

Κυβεῖον (τὸ) = *Κυβευτήριον*.

Κυβερνάω - ῶ. Μ. ήσω. governare, reggere (la nave). [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.)

Κυβέρνησις - εως (ἡ) governamento, amministrazione, direzione (della nave). [illegible]

Κυβερνήτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Κυβερνητὴρ (ὁ) × ἀντὶ *Κυβερνήτης*.

Κυβερνητήριος (ὁ, ἡ) = *Κυβερνητικός*.

Κυβερνήτης - ου (ὁ) governatore, direttore (della nave), piloto. [illegible]

Κυβερνητικός - ή - όν. governativo, pertinente alla governazione, perito a governare. [illegible]

Κυβερνισμός (ὁ) (γρφ.) ἀντὶ *Κυβέρνησις*.

Κύβερνος (ὁ) = *Κυβερνήτης*.

Κυβευτήριον (τὸ) luogo ove si gioca a' dadi, a' sbaraglini od un altro giuoco, biscazza. [illegible]

Κυβευτήριος (ὁ, ἡ) = *Κυβευτικός*.

Κυβευτής - οῦ (ὁ) giuocatore a' dadi, a' sbaraglini. 2. (ἐν γέν.) giuocatore, biscazziere. [illegible]

Κυβευτικός - ή - όν. che concerne il giuoco de' dadi o di fortuna. [illegible]

Digitized by Google

Κυβεύω. *M.* *εύσω.* giuocare a' dadi. 2. giocare de' giuochi di fortuna, d'azzardo. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Κύβη-ης (ἡ) testa. [illegible]

Κύβηλις-ιος (ἡ) = *Πέλεκυς.*

Κυβίζω. *M.* *ίσω.* formar un cubo, dar una forma cubica. [illegible]

Κυβικὸς-ή-όν. cubico. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Κύβιον (τὸ) fetta di palamita salata tagliata in forma di cubo. [illegible]

Κυβιστάω-ῶ. *M.* *ήσω.* cader o saltare dall'alto (in mare) colla testa ingiù, far un capitombolo, capitombolare. [illegible]

Κυβίστημα-ατος (τὸ) capitombolo. [illegible]

Κυβιστητὴρ (ὁ) capitombolare. [illegible]

Κυβιτίζω. *M.* *ίσω.* dar gomitale (*Γαλλ.* coudoyer). [illegible]

Κύβιτον (τὸ) cubito, gomito. [illegible]

Κυβοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di cubo, cubico. [illegible]

Κύβος (ὁ) cubo. 2. dado. 3. il giuoco de' dadi, sbaraglini, giuoco di fortuna. 4. numero cubico. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]

Κύγχραμος (ὁ) cicramo, strillozzo (uccello) (*Γαλλ.* proyer). [illegible]

Κυδάζω καὶ (μσ.) **-άζομαι.** *M.* *άσω-ομαι.* ingiuriare, insultare, diffamare. [illegible]

Κυδαίνω. *M.* *ανῶ.* lodare, glorificare. 2. confortare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Κυδάλιμος-η-ον. glorioso, illustre, generoso. [illegible]

Κυδάνω. *M.* *ανῶ.* = *Κυδαίνω.* 2. (ἀμτβτ.) = *Κυδιάω.*

Κυδήεις-εσσα-εν. glorioso, illustre. [illegible]

Κυδιάνειρα (ἡ) che onora, glorifica gli uomini. 2. celebre pei suoi uomini (Sparta). [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Κυδιάω-ῶ. *M.* *άσω.* gloriarsi, vantarsi. [illegible]

Κύδιμος (ὁ, ἡ) = *Κυδάλιμος.*

Κυδνὸς-ή-όν. = *Κύδιμος.*

Κυδοιμέω-ῶ. *M.* *ήσω.* far tumulto. [illegible]

Κυδοιμὸς (ὁ) tumulto, confusione. [illegible]

Κῦδος-εος-ους (τὸ) gloria, fama, onore. 2. (*ἐπὶ κακοῦ*) disonore. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Κυδωνέα ἢ Κυδωνία (ἡ) cotogno (albero). [illegible]

Κυδώνιον (τὸ) cotogna (frutto), mela cotogna. [illegible]

Κυδωνίτης-ου (ὁ) (*οἶνος*) (vino) fatto, condito di cotogna. [illegible]

Κυέω-ῶ. *M.* *ήσω.* = *Κυοφορῶ.*

Κύημα (τὸ) feto. [illegible]

Κύησις-εως (ἡ) gravidanza. [illegible]

Κυητήριος-α ἢ ος-ον. che contribuisce alla concezione, al parto. [illegible]

Κυητικὸς-ή-όν. che può concepire o che può far concepire. [illegible]

Κυΐσκω (*X.* *M.*) ingravidare. 2. (μσ.) concepire. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Κυκάω-ῶ. *M.* *ήσω.* mescolare. 2. (μτφρ.) confondere, far sossopra. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Κυκεὼν-ῶνος (ὁ) mistura. 2. (*ἰδιαιτ.*) bevanda mista di diverse cose, vino di Etiopia. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Κυκήθρα-ας (ἡ) καὶ

Κύκηθρον (τὸ) cucchiajo per mescolare qualche cosa (*Λατ.* rutrum). [illegible]

Κυκλάμινον (τὸ) καὶ

Κυκλάμινος (ὁ) καὶ

Κυκλαμὶς-ίδος (ἡ) pan porcino, panterreno, artanita. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (...)։

Κυκλὰς - άδος (ἡ) che forma un cerchio. [illegible]

Κυκλέω - ῶ. Μ. ήσω. cerchiare, render circolare. 2. portare sopra un carro. 3. (ἀμτβτ.) girare, volgersi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κυκληδὸν, ἐπίῤ. circolarmente. [illegible]

Κύκλησις - εως (ἡ) circolazione. [illegible]

Κυκλικὸς - ὴ - όν. circolare, rotondo. [illegible]

Κυκλικῶς, ἐπίῤ. in forma di cerchio, circolarmente (*Λατ.* in orbem). [illegible]

Κύκλιος - α ἡ ος - ον = *Κυκλικός.*

Κυκλοβόρος (ὁ) torrente che distrugge, rovina le sue sponde. [illegible]

Κυκλογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Κυκλογράφος (ὁ, ἡ) che dipinge, forma un circolo. [illegible]

Κυκλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ειδῶς.* che ha la forma d' un cerchio, rotondo. [illegible]

Κυκλόθεν, ἐπίῤ. da tutti i lati. [illegible]

Κυκλοπαιδία - ας (ἡ) = *Ἐγκυκλοπαιδία.*

Κυκλοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. formar un cerchio, rotondare. [illegible]

Κυκλοπορεία - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κυκλοπορέω - ῶ. Μ. ήσω. camminar in cerchj, far de' circoli nel camminare. [illegible]

Κύκλος (ὁ) circolo, cerchio. 2. assemblea, radunanza ordinata in forma di cerchio. 3. sorta di sillogismo. 4. la circonferenza della ruota. 5. mercato. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Κυκλοτερὴς - έος (ὁ, ἡ) tornito, lavorato a tornio. 2. rotondo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — *τερῶς, ἐπίῤ.*

Κυκλοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. circondare, rotare. [illegible] (*πθ.*) circolare, girare intorno. [illegible]

Κυκλοφορητικὸς - ὴ - όν. che ha la facoltà di girare intorno, di circolare. [illegible] — *κῶς, ἐπίῤ.*

Κυκλοφόρητος (ὁ, ἡ) circolato. [illegible]

Κυκλοφορία - ας (ἡ) circolazione. [illegible]

Κυκλοφορικὸς - ὴ - όν. = *Κυκλοφορητικός.*

Κυκλοφορικῶς, ἐπίῤ. circolarmente (*Λατ.* in orbem). [illegible]

Κυκλόω - ῶ. Μ. ώσω. attorniare, circondare. [illegible]

Κυκλώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κυκλοειδής.*

Κυκλώπειος - α - ον καὶ

Κυκλωπικὸς - ὴ - όν. di ciclope. [illegible] — *κῶς, ἐπίῤ.*

Κυκλώπιος - α ἡ ος - ον. = *Κυκλωπικός.* (οὐσ. οὐδ.) albugine. [illegible]

Κύκλωσις - εως (ἡ) circondamento, attorniamento. [illegible]

Κυκλωτὸς - ὴ - όν. = *Κυκλοτερής.*

Κύκλωψ - ωπος (ὁ) ciclope. [illegible]

Κύκνειος - α ἡ ος - ον. di cigno. [illegible]

Κυκνίας - ου (ὁ) bianco come il cigno. [illegible]

Κυκνόθρεπτος (ὁ, ἡ) nutrito di cigni. [illegible]

Κυκνόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di cigno. [illegible]

Κύκνος (ὁ) cigno (*Λατ.* olor). 2. specie di nave avente la prora curva come il collo del cigno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κύλα (τὰ) *καὶ*

Κυλάδες (αἱ) le cavità degli occhi al di sopra e sotto delle palpebre. [illegible]

Κυλικεῖον (τὸ) buffetto, credenza. [illegible]

Digitized by Google

Κυλίκειος (ὁ, ἡ) = *Παροίνιος.*

Κυλικηγορέω-ῶ. M. ήσω. discorrere in tavola col bicchiere in mano. [illegible]

Κυλικηγόρος (ὁ, ἡ) chi discorre sulla tavola col bicchiere in mano. [illegible]

Κυλίκιον (τὸ) *καὶ*

Κυλικὶς-ίδος (ἡ) *καὶ*

Κυλίκνη (ἡ) *ὑποκορ. τ. Κύλιξ.*

Κυλινδέω-ῶ. καὶ (*μσ.*) *-έομαι-οῦμαι. M. ήσω-ομαι.* = *Κυλίω-ομαι.*

Κυλινδήθρα-ας (ἡ) luogo ove si rotolano gli atleti e gli animali. [illegible]

Κυλίνδησις-εως (ἡ) voltazione. 2. esercizio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυλινδρικὸς-ἡ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς, καὶ Κυλινδροειδὴς-έος* (ὁ, ἡ) cilindrico, cilindroide. [illegible]

Κύλινδρος (ὁ) cilindro. [illegible]

Κυλινδρόω-ῶ. M. ώσω. appianare col cilindro. [illegible]

Κυλινδρώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Κυλινδροειδής.*

Κυλινδρωτὸς-ἡ-όν. appianato col cilindro. [illegible]

Κύλιξ-ικος (ἡ) bicchiere, calice. [illegible]

Κύλισις-εως (ἡ) = *Κυλίνδησις.*

Κύλισμα (τὸ) = *Κυλίστρα.*

Κυλιστὸς-ἡ-όν. che si può rotolare, voltare. [illegible]

Κυλίστρα-ας (ἡ) = *Κυλινδήθρα.*

Κυλίχνη (ἡ) *καὶ Κυλίχνιον* (τὸ) *καὶ Κυλιχνὶς-ίδος* (ἡ) *καὶ Κύλιχνος* (ὁ) = *Κυλίκνη.*

Κυλίω. M. ίσω. voltare, rotolare. [illegible] (*πθ. ἢ μσ.*) voltarsi, rotolarsi. [illegible]

Κυλλοίπους-οδος (ὁ, ἡ) *καὶ Κυλλοπόδης-ου* (ὁ) *καὶ Κυλλοποδίων-ωνος* (ὁ) *καὶ Κυλλόπους-οδος* (ὁ, ἡ) che ha il piè torto, zoppo, storpio. [illegible]

Κυλλὸς-ἡ-όν. Ἰων ἀντὶ Καμπύλος. storto, zoppo, storpiato (*Λατ.* loripes). [illegible]

Κυλλόω-ῶ. M. ώσω. render storto, storpiare. [illegible]

Κύλλωσις-εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Κυλοιδιάω-ῶ. M. άσω. aver gli occhi gonfiati. [illegible]

Κυλὸς-ἡ-όν. = *Κυλλός.*

Κῦμα-ατος (τὸ) onda, flutto. 2. il tenero fusto o il tallo del cavolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Κυῆμα.* 4. (*ἀρχιτεκτ.*) = *Κυμάτιον.*

Κυμαίνω. M. ανῶ. ondeggiare, fiottare, mareggiare. [illegible]

Κύμανσις-εως (ἡ) ondeggiamento, agitazione, fluttuamento. [illegible]

Κυματηρὸς-ὰ-όν. fiottoso, ondoso, ondeggiante. [illegible]

Κυματίας-ου (ὁ) che solleva le onde. 2. agitato, fiottoso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυματίζω. M. ίσω. sollevar onde. [illegible] (*πθ.*) esser agitato dalle onde, galleggiare. [illegible]

Κυμάτιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κῦμα.* (*ἀρχιτεκτ*). cimasa, lista, listella, regoletto, vovolo. [illegible]

Κυματοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile all'onda. [illegible]

Κυματοπλὴξ-ῆγος (ὁ, ἡ) agitato, percosso dalle onde. [illegible]

Κυματόω-ῶ. M. ώσω. = *Κυματίζω.*

Κυματωγὴ-ῆς (ἡ) spiaggia di mare, dove vengono a battersi le onde. [illegible]

Κυματώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Κυματοειδής.*

Κυμάτωσις-εως (ἡ) fluttuamento, ondeggiamento. [illegible]

Κυμβαλίζω. M. ίσω. sonar il cembalo. [illegible]

Κυμβαλιστὴρ καὶ

Κυμβαλιστὴς-οῦ (ὁ) sonatore di cembalo. [illegible]

Κύμβαλον (τὸ) cembalo. [illegible]

Κύμβη (ἡ) calice, bicchiere, tazza. 2. barca, burchio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυμβίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κύμβη.* (*ἀρχιτεκτ.*) = *Κυμάτιον.*

Κύμβος (ὁ) cavità. 2. il fondo d'un vaso.

Digitized by Google

[illegible]

Κυμίνινος-η-ον. di cimino. [illegible]

Κυμινοδόχη καὶ

Κυμινοθήκη-ης (ἡ) vaso, in cui si mette il cimino. [illegible]

Κύμινον (τὸ) cimino, comino. [illegible]

Κυμινοπρίστης-ου (ὁ) (Κωμ.) spilorcio. [illegible]

Κυμινώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al cimino. [illegible]

Κυμοτόμος (ὁ, ἡ) che fende le onde. [illegible]

Κυνάγχη (ἡ) collare di cane (Λατ. millum.) 2. squinanzia, sprimanzia, angiua. [illegible]

Κυναγχικὸς-ή-όν. colui che soffre di squinanzia, anginoso. [illegible]

Κυναγωγὸς (ὁ) bracchiere. [illegible]

Κυνάκανθα καὶ **Κυνακάνθη** (ἡ) καὶ

Κυνάκανθος (ὁ) spezie di rovo (Λατ. sentis canis.) [illegible]

Κυνακτὴς-οῦ (ὁ) guinzaglio. [illegible]

Κυνάνθρωπος (ὁ, ἡ) = Λυκάνθρωπος.

Κυνάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κύων. cagnolino. [illegible]

Κυνὰς-άδος (ἡ) (ὡς ἐπίθ.) = Κυνεία. (οὐσ.) = Κυνάκανθα. pelo di cane. 2. cavicchia, conio grosso. [illegible] 3. = Μαγδαλιά.

Κύναστρον (τὸ) canicola, sirio. [illegible]

Κυνάω-ῶ. Μ. ήσω. esser in caldo, venir in caldo, andar a cane (parlandosi de' cani.) (Λατ. catulio). [illegible]

Κυνδαλισμὸς (ὁ) spezie di giuoco puerile, in cui si batteva ad un paletto per farlo saltare in aria. [illegible]

Κύνδαλος (ὁ) paletto. [illegible]

Κύνειος καὶ × **Κύνεος-η-ον.** proprio di cane. 2. (μτφ.) sfacciato, svergognato come il cane. [illegible]

Κυνέω-ῶ. Μ. κύσω. baciare. (Λατ. osculor.) [illegible]

Κυνῆ (ἡ) κατὰ κρ. ἀντὶ Κυνέη (ἐνν. δορά) pelle di cane. 2. elmo. 3. berretta, foggia. [illegible]

Κυνηγεσία (ἡ) caccia, che si fa con de' bracchi. [illegible]

Κυνηγέσιον (τὸ) luogo di caccia. 2. animale preso in caccia, cacciagione. [illegible] 3. = Κυνηγεσία.

Κυνηγετέω-ῶ. Μ. ήσω. andar a caccia (con de' bracchi.) [illegible]

Κυνηγέτης-ου (ὁ) cacciatore (con de' bracchi). [illegible]

Κυνηγετικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. che concerne la caccia (con de' bracchi). 2. appassionato alla caccia (con de' bracchi.) [illegible]

Κυνηγέτις-ιδος (ἡ) θηλ. τ. Κυνηγέτης.

Κυνηγέω-ῶ. Μ. ήσω. = Κυνηγετέω.

Κυνηγία-ας (ἡ) = Κυνηγεσία.

Κυνήγιον (τὸ) = Κυνηγέσιον.

Κυνηγὸς (ὁ) = Κυνηγέτης.

Κυνηδὸν, ἐπίῤ. da cane. [illegible]

Κυνηλασία-ας (ἡ) = Κυνηγεσία.

Κυνηλατέω-ῶ. Μ. ήσω. = Κυνηγετέω.

Κυνήποδες (οἱ) giuntura del piede de' cavalli (Γαλλ. boulet.) [illegible]

Κυνίδιον (τὸ) = Κυνάριον.

Κυνίζω. Μ. ίσω. imitare i cani, portarsi come un cane. 2. viver da cinico. [illegible] 2. [illegible]

Κυνικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. canino, di cane. [illegible] (συνηθ.) Κυνικοὶ φιλόσοφοι. i cinici. [illegible]

Κυνίσκος (ὁ) cagnolino. 2. pesce cane. [illegible]

Κυνισμὸς (ὁ) cinismo. [illegible]

Κυνοβάμων-ονος (ὁ, ἡ) καὶ **Κυνοβάτης-ου** (ὁ) (κυρ. ἵππος.) cavallo attrappato nelle gambe (Γαλλ. fourbu.) [illegible]

Κυνόβρωτος (ὁ, ἡ) divorato da' cani. [illegible]

Κυνόγλωσσον (τὸ) cinoglossa, lingua di cane (erba.) [illegible]

Κυνοδέσμη (ἡ) legaccio di cui si servivano gli antichi allorquando dovevano farsi vedere nudi. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Κυνοδέσμιον (τὸ) *καὶ*

Κυνόδηκτος (ὁ, ἡ) morso da un cane. [illegible]

Κυνόδους - οντος (ὁ) dente canino. [illegible]

Κυνοδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre nella caccia con de' cani. [illegible]

Κυνοδρομία - ας (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Κυνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile ad un cane. [illegible]

Κυνοκάρδαμον (τὸ) nasturcio. [illegible]

Κυνόκαυμα (τὸ) il calore della Canicola. [illegible]

Κυνοκεφάλιον (τὸ) cinocefalio, testa di cane (erba.) [illegible]

Κυνοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di cane. [illegible] (οὐσ.) cinocefalo (sorta di scimia colla testa di cane.) [illegible]

Κυνοκτονία - ας (ἡ) strage, uccisione di cani. [illegible]

Κυνοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisor di cani. [illegible] (ὀθ. οὐσ.) *Κυνοκτόνον* (τὸ) aconito, apocino. [illegible]

Κυνολογέω - ῶ. Μ. ήσω. trattare di cane o di canicola. [illegible]

Κυνομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere contro i cani. [illegible]

Κυνοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia canina. [illegible]

Κυνοραιστὴς καὶ

Κυνοῤῥαΐστης - οῦ (ὁ) zecca (animaluzzo simile alla cimice, che s' attacca addorso a' cani), ricino. [illegible]

Κυνόῤῥοδον (τὸ) rosa canina. [illegible]

Κυνόσβατος (ὁ) cino (specie di pruno), rovo canino. [illegible]

Κυνόσουρα (ἡ) cinosura, orsa minore (costellazione). [illegible]

Κυνόσουρον (τὸ) (ᾠὸν) = *Οὔρινον, Ὑπηνέμιον.*

Κυνούχιον (τὸ) bisaccia. [illegible]

Κυνοῦχος (ὁ) = *τῷ προηγ.*

Κυνοφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. cibarsi di carne canina. [illegible]

Κυνώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κυνοειδής.*

Κυνώπης - ου (ὁ) *καὶ Κυνῶπις - ιδος* (ἡ) che ha gli occhi di cane. 2. sfacciato, svergognato. [illegible]

Κύνωψ - ωπος (ὁ) = *Ψύλλειον.*

Κυογάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) panciuto. [illegible]

Κύος - εος - ους (τὸ) × *ἀντὶ Κύημα.*

Κυοτοκία - ας (ἡ) parto. [illegible]

Κυοτροφία - ας (ἡ) la nutrizione del feto nell' utero della sua madre. [illegible]

Κυοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. esser incinta, gravida. [illegible]

Κυοφορία - ας (ἡ) gravidanza. [illegible]

Κυοφόρος (ἡ) incinta, gravida. [illegible]

Κυπαρὶς - ίδος (ἡ) = *Κύτταρος.*

Κυπαρίσσινος - η - ον. di cipresso. [illegible]

Κυπάρισσος (ἡ) cipresso. [illegible]

Κυπαρισσὼν - ῶνος (ὁ) cipresseto. [illegible]

Κύπαρος (ὁ) = *Κύτταρος.*

Κύπασσις - εως (ἡ) guarnello (*Λατ.* supparum.) [illegible]

Κυπειρὶς - ίδος (ἡ) ciperi (erba simile al gengiovo.) [illegible]

Κύπειρον (τὸ) *καὶ*

Κύπειρος (ὁ) giunco odorato (*Γαλλ.* souchet.) [illegible]

Κύπελλον (τὸ) bicchiere. [illegible]

Κύπη - ης (ἡ) cavità. 2. sorta di bicchiere. 3. barca. [illegible]

Κυπριάζω. Μ. άσω. καὶ

Κυπρίζω. Μ. ίσω. fiorire, germogliare. [illegible] (κυρ. ἐπὶ ἀμπέλ. καὶ ἐλ.)

Κύπρινον (τὸ) (*ἐνν. ἔλαιον*) unguento fatto da' fiori di ligustro. [illegible]

Κυπρῖνος (ὁ) carpione, reina (sorta di pesce di fiume.) [illegible]

Κύπρις-ιδος (ἡ) ciprina (soprannome di Venere adorato in Cipro.) 2. giovine bella, vaga. 3. (*μτνμ.*) amore, voluttà, dilettazione venerea. 4. il fiore della vite e dell' olivo. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] (Գ[illegible]) 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Κυπρισμὸς (ὁ) il fiorire. [illegible] (κυρ. ἐπὶ ἀμπέλ. καὶ ἐλ.)

Κυπρογένεια (ἡ) θηλ. τοῦ

Κυπρογενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato in Cipro. [illegible] (ἐπίθ. τῆς Ἀφροδ.)

Κύπρος (ὁ, ἡ) ligustro, ruvistico. (Γαλλ. troène). 2. misura contenente due moggi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυπτάζω. Μ. άσω. incurvarsi per cercar qualche cosa. 2. attendere, occuparsi. 3. tardare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κυπτὸς-ή-όν. incurvato, inchinato, abbassato. [illegible]

Κύπτω. Μ. κύψω. chinare, incurvare, abbassare. [illegible]

Κυρβασία-ας (ἡ) καὶ

Κύρβασις-εως (ἡ) tiara, berretta. 2. cresta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κύρβις-εως (ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) colonne di legno in forma di piramide, sulle quali erano inscritte le leggi degli Ateniesi. [illegible]

Κυρεία-ας (ἡ) potere, dominio. [illegible]

Κυρέω-ῶ. Μ. κυρήσω. trovare, incontrare. 2. ottenere (Λατ. nanciscor). 3. accadere, avvenire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] = Τυγχάνω.

Κυρήβιον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) lolla, pula, paglia, semola, buccia. [illegible]

Κυρηβιοπώλης (ὁ, ἡ) venditor di semola. [illegible]

Κυρία (ἡ) θηλ. τ. Κύριος (ἴδε τὴν λέξιν.) 2. = Κυρεία.

Κυριακὸς-ή-όν. appartenente al signore. 2. (ἐκκλησ.) appartenente al Signor nostro Gesù Cristo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (ὅθ.) Κυριακὴ (ἐντ. ἡμέρα) Domenica. [illegible] Κυριακὸν (τὸ) il tempio di Dio. [illegible] Κυριακὰ (τὰ) beni ecclesiastici. [illegible]

Κυριαρχία (ἡ) il principio e l'origine del Dominio. [illegible]

Κυρίευσις-εως (ἡ) dominazione. [illegible]

Κυριεύω. Μ. εύσω. dominare, impadronirsi. [illegible]

Κυρίζομαι. Μ. ίξομαι. = Κυρίσσω.

Κύριξις-εως (ἡ) l'azione di percuotere colle corna. [illegible]

Κυριοκτονέω-ῶ. Μ. ήσω. uccider il Signore. [illegible]

Κυριοκτονία-ας (ἡ) uccisione del Signore. 2. (ἐκκλησ.) Deicidio, uccisione del Sig. nostro Gesù Cristo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυριοκτόνος (ὁ) uccisor del suo Signore. 2. (ἐκκλησ.) Deicida, uccisore del Sig. nostro Gesù Cristo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυριολεκτέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare o scrivere semplicemente, senza metafora. [illegible]

Κυριολεκτικῶς, ἐπίῤ. καὶ

Κυριολέκτως, ἐπίῤ. semplicemente, senza metafora. [illegible]

Κυριολεξία-ας (ἡ) il proprio significato d'una parola. 2. semplicità nel parlare o scrivere senza servirsi di metafora. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυριολογέω-ῶ. Μ. ήσω. = Κυριολεκτέω.

Digitized by Google

Κυριολογία - ας (ἡ) = *Κυριολεξία*.

Κύριος - α - ον. (*ἐπὶ ἀνθρ.*) chi ha la facoltà di agire qualche cosa, potente. 2. (*ὄθ. οὐσ. ἀρσ.*) Signore, padrone, proprietario (*Γαλλ.* Seigneur, monsieur) (*Γερμ.* Herr) (*Λατ.* Dominus) (*Ἀγγλ.* sir ἢ master). 3. (*ἐπὶ πραγ.*) ratificato, fermo, stabile, costante. [illegible]

Κυριότης (ἡ) (*Γργ.*) dominazione, autorità. [illegible]

Κυρίσσω (ττω). *Μ. ἴξω*. battere, percuotere colle corna. [illegible]

Κυριωνυμέω - ῶ. *Μ. ήσω*. aver un nome proprio. [illegible]

Κυριωνυμία - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κυριώνυμος (ὁ, ἡ) chi ha un nome proprio. 2. (*μτνμ.*) chi porta il nome del nostro Sig. Gesù Cristo. [illegible]

Κυρίως, *ἐπίῤ*. propriamente, per se, principalmente. 2. fermamente, stabilmente. [illegible] (*Ἴδε Κύριος*).

Κυρμα ἢ (*ὀρθοτ.*) *Κῦρμα* (τὸ) preda, bottino. [illegible]

Κῦρος - εος - ους (τὸ) potere, autorità. 2. ratificazione, validità. [illegible]

Κυρόω - ῶ. *Μ. ώσω*. confermare, ratificare, sancire, approvare. [illegible]

Κυρταύχην - ενος (ὁ, ἡ) che ha il collo incurvato. [illegible]

Κυρτεία (ἡ) pesca colla nassa. [illegible]

Κυρτεὺς - έως καὶ

Κυρτευτὴς - οῦ (ὁ) pescatore che si serve di nassa. [illegible]

Κυρτία (ἡ) scudo di vimine. [illegible] 2. = *Κύρτος*. 3. = *Κυρτεία*.

Κύρτος (ὁ) nassa. 2. gabbia di uccelli. [illegible]

Κυρτὸς - ἡ - όν. curvo. 2. convesso. [illegible]

Κυρτότης (ἡ) curvatura. 2. convesso, convessità. [illegible]

Κυρτόω - ῶ. *Μ. ώσω*. curvare. 2. render convesso. [illegible]

Κύρτωμα (τὸ) curvatura, gobba. 2. tumore. [illegible]

Κύρτωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Κυρτόω*. curvatura. 2. convessità. [illegible]

Κύρωσις - εως (ἡ) confermazione, sanzione. [illegible] 2. = *Κῦρος*.

Κυρωτὴρ (ὁ) ratificatore. [illegible]

Κυρωτικὸς - ἡ - όν. che ha la forza di confermare, di ratificare, confermativo. [illegible]

Κύσθος (ὁ) posteriore, culo (*Λατ.* podex). 2. conno, potta, natura della donna. [illegible]

Κυσοδακνιάω - ῶ. *Μ. άσω*. sentir del pizzicore nel culo. [illegible]

Κυσοδόχη (ἡ) strumento per punire le meretrici e gli schiavi. [illegible]

Κυσολαμπὶς - ίδος (ἡ) = *Πυγολαμπίς*. lucciola (*Λατ.* cicindela). [illegible]

Κυσολέσχης - ου (ὁ) che tratta, discorre delle cose oscene. [illegible]

Κυσὸς (ὁ) = *Κύσθος*.

Κύσσαρος καὶ

Κυσσὸς (ὁ) = *Κύσθος*.

Κύστη (ἡ) = *Κύστις*. 2. = *Κύσθος*.

Κύστιον (τὸ) alcachingi (pianta atta a medicare i mali di vescica). [illegible]

Κύστις - εως (ἡ) vescica (di orina o di bile). 2. sacco di cuojo. [illegible]

Κύτινος (ὁ) il primo, lo sbocciato fior di

Digitized by Google

melagranta. [illegible]

Κυτὶς - ίδος (ἡ) cesta. [illegible]

Κύτισος (ὁ) citiso (frutice). [illegible]

Κύτος - εος - ους (τὸ) cavità. [illegible]

Κύτταρον (τὸ) *καὶ*

Κύτταρος (ὁ) cavità. 2. (ὅθ.) volta, cupola. 3. alveare. 4. bozzolo. [illegible]

Κυτώδης - εος (ὁ, ἡ) concavo. [illegible]

Κυφαγωγὸς (ὁ, ἡ) che incurva spesso il capo all' ingiù nel camminare. [illegible]

Κύφη (ἡ) = *Κύβη* (ὅθ. τὸ Γαλλ. chef, καὶ τὸ Γερμ. Kopf.)

Κυφὸς - ἡ - όν. curvato, gobbo. [illegible]

Κῦφος - εος - ους (τὸ) = *Κύφωμα.* 2. = *Σκύφος.* 3. = *Κύφων.*

Κυφότης - ητος (ἡ) curvatura, convessità, l' essere gobbo, scrignuto. [illegible]

Κυφόω - ῶ. Μ. ώσω. curvare. [illegible] = *Κυρτόω.*

Κύφωμα (τὸ) gobba. [illegible]

Κύφων - ωνος (ὁ) berlina, gogna (*Γαλλ.* carcan, pilori). [illegible]

Κύφωσις - εως (ἡ) curvatura, incurvazione. [illegible]

Κυψέλη (ἡ) alveare, bugno, arnia. 2. la parte interiore dell' orecchio, il buco di dentro dell' orecchio e il audiciume ragunatovi, cerume. 3. vaso per misurare i prodotti. 4. arca, cassa. [illegible]

Κυψέλιον (τὸ) *καὶ Κυψελὶς - ίδος* (ἡ) ὑποκορ. τ. *Κυψέλη.*

Κυψελόβυστος (ὁ, ἡ) di cui le orecchia sono coperte, ripiene di cerume. [illegible]

Κύψελος (ὁ) drepane (uccello simile alla rondine). [illegible]

Κύω. Μ. κύσω. = *Κυέω.*

Κύων - κυνὸς (ὁ) cane. 2. (ἡ) cagna. 3. pesce cane. 4. sirio, canicola. 5. membro virile, cazzo. 6. uomo sfacciato, svergognato. 7. filetto, freno della verga. [illegible] 8. = *Κύνδαλος.*

Κωβιὸς (ὁ) ghiozzo (pesce). [illegible]

Κώδων - ωνος (ὁ) campana (*Λατ.* tintinnabulum). 2. (*μτφρ.*) uomo ciarlone, cicalatore. 3. tromba. [illegible]

Κωδωνίζω. Μ. ίσω. suonare la campana o la tromba. [illegible]

Κωδωνοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portar la campana o la tromba. [illegible]

Κωδωνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle campanelle. [illegible]

Κώθων - ωνος (ὁ) tazza, coppa. [illegible] 2. = *Κωβιός.* 3. = *Κωθωνισμός.*

Κωθωνίζω (*καὶ μσ.*) *- ίζομαι. Μ. ίσω - ομαι.* bere colla coppa, colla tazza. 2. ber di soperchio, intemperatamente. [illegible]

Κωθωνισμὸς (ὁ) ubbriachezza, l' azione di bere di soperchio. [illegible]

Κωκυτὸς (ὁ) gemito, lamentazione. [illegible]

Κωκύω. Μ. ύσω. lamentarsi, pianger gridando. [illegible]

Κωλάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κῶλον.*

Κωλεὸς (ὁ) *καὶ*

Κωλῆ (ἡ) la parte carnosa della coscia. [illegible] 2. = *Ψαλίς.* (*ἐσφαλμ. εἰς τὸν Ἀριστφ.*)

Κωλικεύομαι. Μ. εύσομαι. soffrir di colica. [illegible]

Κωλικὸς - ἡ - όν. appartenente all' intestino colon. [illegible] (ὅθ.) *Κωλικὸν* (*ἐνν. νόσημα*). *καὶ Κωλικὴ* (*ἐνν. νόσος*). colica. [illegible] *Κωλικὸς* (*συνεκδχ.*) colico, chi soffre di colica. [illegible]

Κῶλον (τὸ) membro del corpo. 2. colon, il più grosso e il più grasso degl' in-

Digitized by Google

testini. 3. membro d' un periodo. [illegible]

Κωλοτομέω-ῶ. *M.* ήσω. smembrare. [illegible]

Κώλυμα (τὸ) impedimento, ostacolo. [illegible]

Κώλυσις-εως (ἡ) l' azione d'impedire. [illegible]

Κωλυτήριος (ὁ, ἡ) che ha la forza d'impedire. [illegible]

Κωλυτής-οῦ (ὁ) colui che impedisce. [illegible]

Κωλυτός-ἡ-όν. impedito. 2. che si può impedire. [illegible]

Κωλύω. *M.* ύσω. impedire. [illegible]

Κῶμα (τὸ) sonno profondo. [illegible]

Κωμάζω. *M.* άσω. gozzovigliare, star in gozzoviglia (*Λατ.* comissor), far delle dissolutezze, festeggiare. [illegible]

Κωμαίνω. *M.* ανῶ. sonnecchiare. [illegible]

Κώμαξ-ακος (ὁ) faceto. [illegible]

Κωμάρχης καὶ Κώμαρχος-ου (ὁ) il capo d' un borgo, villaggio. [illegible]

Κώμη (ἡ) borgo, sobborgo, villaggio, (*Λατ.* pagus), quartiere. [illegible]

Κωμηδὸν, *ἐπίῤ.* per villaggi, sobborghi. [illegible]

Κωμήτης-ου (ὁ) abitante d'un sobborgo, d'un quartiere. [illegible]

Κωμητικός-ἡ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)-ικῶς. pertinente ad un villano, ad un abitante di quartiere. [illegible]

Κωμήτωρ-ορος (ὁ) × *ἀντὶ Κωμήτης.*

Κωμικεύομαι. *M.* εύσομαι. agire, comportarsi, parlare da comico. [illegible]

Κωμικός-ἡ-όν. comico, pertinente alla commedia. [illegible] (οὐσ.) attore di commedia, commediante, comico, scrittor di commedie, commediajo. [illegible]

Κωμικῶς, *ἐπίῤ.* da comico. [illegible]

Κώμιον (τὸ) *ὑποκορ.* τ. *Κώμη.*

Κωμογραμματεὺς-έως (ὁ) cancelliere d'un borgo. [illegible]

Κωμόπολις-εως (ἡ) borgo grande, castello. [illegible]

Κῶμος (ὁ) banchetto, gozzovigliata, truppa di gente festeggiante. [illegible]

Κῶμυς-υθος (ἡ) manata, covone, brancata, fascetto d'erba. 2. canneto (*Λατ.* arundinetum). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κωμῳδέω-ῶ. *M.* ήσω. far delle satire contro qualcuno, beffeggiare, coglionare qualcuno nella commedia, esser commediante. [illegible]

Κωμῴδημα (τὸ) detto mordace, satira. [illegible]

Κωμῳδία-ας (ἡ) commedia. [illegible]

Κωμῳδιακός-ἡ-όν (*καὶ ἐπίῤ.*)-ακῶς, *ἐπίῤ.* *καὶ*

Κωμῳδικὸς-ἡ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)-ικῶς. di commedia, comico. [illegible]

Καμῳδιογράφος καὶ

Κωμῳδιοποιὸς (ὁ) = *Κωμῳδογράφος-ποιός.*

Κωμῳδογέλως-ωτος (ὁ) buffone, zanni, commediante, giullare. [illegible]

Κωμῳδογράφος (ὁ) compositore, scrittore di commedie, poeta comico, commediajo. [illegible]

Κωμῳδοδιδάσκαλος (ὁ) poeta comico, colui che instruisce gli attori di commedia. [illegible]

Κωμῳδοποιητής-οῦ (ὁ) = *Κωμῳδοποιός.*

Digitized by Google

Κωμῳδοποιΐα - ας (ἡ) composizione di commedie. [illegible]

Κωμῳδοποιὸς (ὁ) poeta comico, commediajo. [illegible]

Κωμῳδὸς (ὁ) attore comico. [illegible]

Κωμῳδοτραγῳδία - ας (ἡ) dramma comico-tragico. [illegible]

Κωμῳδοτραγῳδὸς (ὁ) attore o poeta d'un dramma comico-tragico. [illegible]

Κώνειον (τὸ) cicuta. [illegible]

Κωνίζω. Μ. ίσω. impeciare, impegolare. [illegible]

Κωνικὸς - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* [illegible]

Κωνίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κῶνος.*

Κωνὶς - ίδος (ἡ) borraccia, fiasca di cuojo che usano i viandanti. [illegible]

Κώνισις - εως (ἡ) impeciatura. [illegible]

Κωνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) conoide, che ha la forma d' un cono. [illegible] — *ειδῶς, ἐπίῤ.*

Κῶνος (ὁ) cono (corpo di cui la base è rotonda e la cima puntata). 2. la cima dell'elmo. 3. pece. 4. trottola. 5. pina, pinocchio. [illegible]

Κωνοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Κωνοφόρος (ὁ, ἡ) che produce del pinocchio, della pina. [illegible]

Κωνωπεῖον (τὸ) *καὶ*

Κωνωπεὼν - ῶνος (ὁ) zanzariere, cortina. [illegible]

Κωνώπιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κώνωψ.*

Κωνωποειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di zanzara. [illegible]

Κώνωψ - ωπος (ὁ) zanzara, zenzara. [illegible]

Κωπεὺς - έως (ὁ) = *Κωπεών.*

Κωπεύω. Μ. εύσω. guernire la nave con de' remi. [illegible]

Κωπεὼν - ῶνος (ὁ) legno adattato a costruir de' remi. [illegible]

Κώπη (ἡ) remo. 2. impugnatura, elso, manico della spada. (*Λατ.* capulus). [illegible]

Κωπηλασία (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Κωπηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. remigare, remare. [illegible]

Κωπηλάτης - ου (ὁ) rematore. [illegible]

Κωπήλατος (ὁ, ἡ) mosso con de' remi. [illegible]

Κωπήρης - εος (ὁ, ἡ) (nave) guernita di remi. [illegible]

Κωπητὴρ καὶ Κωπητὴς (ὁ) il legno, su cui sta attaccato lo scarmo. 2. scarmo, caviglia, sulla quale sta il remo. [illegible]

Κωπίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κώπη.*

Κωρυκίδιον καὶ Κωρύκιον (τὸ) *καὶ*

Κωρυκὶς - ίδος (ἡ) *ὑποκορ. τ. Κώρυκος.* bozzoli, che si vedono nelle fronde degli alberi, dentro i quali si trovano nascosti degli animaletti. [illegible]

Κώρυκος (ὁ) sacco di cuojo, bisaccia. [illegible]

Κωταλὶς - ίδος (ἡ) mestola. [illegible] = *Λάκτις.*

Κωτίλλω. Μ. ιλῶ. ciarlare, cicalare. 2. accarezzare, adulare. [illegible]

Κωτίλος - η - ον. ciarlone, cicalatore. 2. ingannatore. [illegible]

Κωφάω - ῶ. Μ. ήσω. assordare, render sordo, muto. 2. (*ἐν γέν.*) stordire, [illegible] = *Κωφέω.*

Κωφεύω. Μ. εύσω, esser, restare sordo, muto. [illegible]

Κωφέω - ῶ. Μ. ήσω. offendere, nuocere,

storpiare, smozzicare. խեղել, խեղ ընել, հաշմանդամ ընել, կրճատել. ճնճղե-լել, ծռծռել ձեռքել, ապականել:

Κωφίας - ου (ὁ) aspide. ասպիտ, խուլ օձ (դեղ օձ մըն է). տարբեր եղյան (ֆինճան աօյ ղէր եղյան տէր):

Κωφὸς - ὴ - όν. sordo, muto. 2. ottuso, debole. խուլ, համր. 2. բութ, գուլ, տկար. տղէր, տխեղճ. 2. թուլցած ուժասպառ, թոյլ, թոյնդ, շառաչ, ապշեցուցիչ:

Κωφότης (ἡ) sordezza, mutolezza. 2. stupidezza, stordimento, sbalordimento. խլութիւն, համրութիւն. 2. ապշութիւն, ընդարմանալը. տղէտլոյ, տխեղճ. 2. շփոթմունք:

Κωφόω - ῶ. M. ώσω. assordare, render muto. 2. stordire, sbalordire. խլացընել, համր ընել. 2. ապշեցընել, ընդարմացընել. տղէտութիւն, տխեղճութիւն. 2. շփոթմունք:

Κώφωμα (τὸ) = *Κωφότης.*

Κώφωσις - εως (ἡ) sordezza, mutolezza. 2. debolezza, ottusità. խլութիւն, համրութիւն. 2. տկարութիւն, բթութիւն. տղէտլոյ, տխեղճութիւն. 2. թուլնութիւն, թուլցած ուժասպառ:

Κωχεύω. M. εύσω. levare, alzare. վերցընել, վեր վերցընել. բարձրացնել, եւ վերցընել:

Λ.

Λ, λ, λάμβδα καὶ λάβδα (τὸ) (ἄκλ.) Lambda. Undecima lettera dell' alfabeto Greco. Si pronunzia come la lettera L Italiana. Լամբդա: Յունաց այբուբենից մետասաներորդ գիրն է: Հայերէն Լ գրին պէս կ'արտասանուի: Լամդա: Եւտասնից Լա-տիներէն մեղմերինին հարքը տրը: Օսմանլըճա ل (լամ) հարֆ գիսլմէ թերլամագ օլունուր:

In senso numerico coll' accento di sopra (λ') significa trenta, trentesimo, e coll' accento al di sotto (ˏλ) significa trenta mila. Համրանքի կարգմանէ չերշէ վերան ընդալուն առեն (λ') կը նշանակէ երե-սուն կամ երեսներորդ. ու տակը ընդալու-առեն (ˏλ) երեսուն հազար. Այս թուրա-ֆընդան էմալէսի էվելէրինդէ օլմադուղունդա (λ') եօոտըզըր օթուզ եաքոտ օթուզընձըն, ալթ չէգիլինտէ օլմադուղունդա (ˏλ) օթուզ պին (30,000):

Λᾶας (ὁ καὶ σπν. ἡ) × *ἀντὶ Λίθος.*

Λαβάργυρος (ὁ, ἡ) uomo interessato. 2. mercenario. շահախնդիր մարդ, շահասէր. 2. վարձկան. ըլէտրըն պարան, ֆայտաջըն պարան, փարա ճանըը. 2. էլճի:

Λαβδακίζω. M. ίσω. = *Λαμβδακίζω.*

Λαβδοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma della lettera *Λ. Λ* գրին ձեւը եղող. *Λ* հարֆին պէնզէյէնտ օլան:

Λαβεῖν, ἀορ. β'. τῆς ἀπρμφ. τ. Λαμβάνω.

Λαβὴ (ἡ) = *Λῆψις.* 2. manico. 3. occasione, opportunità. 2. մղեր, կոթ, դաստակ. 3. առիթ, պատեհ. 2. սափ, քուլփ. 3. ֆըրսատ, տէվլէթ:

Λαβίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λαβίς.*

Λάβιον (τὸ) = *Λαβίδιον.* ὑποκορ. τοῦ

Λαβὶς - ίδος (ἡ) tanaglia, molle. 2. fibbia. ունելի, ունելիք. 2. ճարմանդ. քէլ-քեթին, մաշա. 2. յօքմա. 3. = *Λαβή.*

Λαβραγόρας - ου (ὁ) ciarlone temerario, precipitoso nel parlare. յանդուգն՝ ան-խորհուրդ շաղակրատ, առանց մտածելու խօսող. քէօթիւպէլէն՝ տէլլէնտիչիլէր լաֆ ատարէն, տալտալա էմէչիլէր սէօզըրիլ էտէն:

Λαβραγορέω - ῶ. M. ήσω. parlare precipitosamente, ciarlare temerariamente. առանց մտածելու խօսիլ, յանդգնաբար շաղակրատել. տէլլէնտիչիլէր սէօզըրիլ էթ-մէք, տալտալա էմէչիլէր լաֆ ատմաք:

Λαβραγόρης - ου (ὁ) = *Λαβραγόρας.*

Λαβράκιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λάβραξ - ακος (ὁ) lupo marino, labrace (pesce.) շատ կերող ձուկ մըն է. լէվրէք պալըղը:

Λαβρεύομαι. M. εύσομαι. = *Λαβραγορέω.*

Λαβρηγορέω - ῶ. M. ήσω. = *Λαβραγορέω.*

Λάβρος (ὁ, ἡ) violento, veemente, impetuoso. 2. vorace, ingordo. սաստիկ, ուժգին. 2. շատ կերող, որկրամոլ. զօր-լու, էշէտլի, հէյպէթլի. 2. չօք եէյէն, պօղազըլէր:

Λαβρόσσυτος (ὁ, ἡ) che corre rapidamente. ուժով վազող. հէյպէթ իլէ էյի գօշան:

Λαβροστομέω - ῶ. M. ήσω. = *Λαβραγορέω.*

Λαβροστομία - ας (ἡ) temerità, precipitazione nel parlare, parlare insolente, sfrenato. յանդգնաբար՝ առանց մտածե-լու խօսիլը. քէօթիւպէլէ էլէ՝ տալտալա էմէչիլէր սէօզըրիլ էթմէք:

Λαβρόστομος (ὁ, ἡ) ciarlone, temerario nel parlare. շաղակրատ, շատախօս, ա-ռանց մտածելու խօսող. լաֆազան, տա-լտալա էմէչիլէր՝ պէթէրլէ սէօզըրիլ էտէն:

Λαβροσύνη (ἡ) καὶ

Λαβρότης - ητος (ἡ) impetuosità. 2. voracità. ուժգնութիւն, սաստկութիւն. 2. շատ ուտելը, որկրամոլութիւն. զօրլու-լըք. հէյպէթ. 2. պօղազըլըգլըք, չօք եէ-մէք:

Λαβροφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiar avidamente. ագահ ուտել. աչ գէօզլիւլիւքլէ եէմէք:

Λαβρόω. M. ώσω. × *ἀντὶ Λαβροφαγέω.*

Λαβρώνιων (τὸ) καὶ

Λαβρώνιος (ὁ) ciotola. տեսակ մը մեծ բա-ժակ. պիր նէվ պիւյիւք գատէհ:

Λάβρως, ἐπίῤ. impetuosamente, precipitosamente. թափով, ուժգնակի, սաս-տիկ. զօր հէյպէթ իլէ:

Λάβυζος (ὁ) sorta d'aromo. տեսակ մը համեմ. պիր նէվ պահար:

Λαβυρίνθειος (ὁ, ἡ) simile al labirinto. լաբիւրինթոսի նման. խանըլըֆըմա՝ մաղլու-թայա պէնզէր:

Λαβύρινθος (ὁ) laberinto. 2. imbarazzo. լաբիւրինթոս, բաւիղ. 2. անել դժուա-րութիւն, կնճիռ. խանըլըֆըմա, մաղլուբա. 2. չաշգընլըգ:

Λαβυρινθώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Λαβυρίνθειος.*

Digitized by Google

Λαγάνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ
Λάγανον (τὸ) cialda, lasagna. [illegible]
Λαγαρίζω. M. ίσω. raffinare. 2. rilassare, mollificare. 3. indebolire. [illegible]
Λαγαρὸς - ὰ - όν. molle, lasso. 2. sottile, tenue. 3. debole, gracile, magro. [illegible]
Λαγαρόω - ῶ. M. ώσω. = *Λαγαρίζω.*
Λαγγώδης - εος (ὁ, ἡ) καὶ
Λαγγὼν - ῶνος (ὁ) lento, languido. [illegible]
Λάγδην, ἐπίῤ. = *Λάξ.*
Λάγειος (ὁ, ἡ) = *Λαγῷος.*
Λαγέτης - ου (ὁ) capo, comandante del popolo. [illegible]
Λαγήνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ
Λάγηνος (ἡ) brocca, orcio. [illegible]
Λαγιδεὺς - έως (ὁ) lepretta, leprettino. [illegible]
Λαγίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ *Λαγώς.*
Λαγνεία (ἡ) libidine, lascivia. 2. coito, fotteria, atto venereo. 3. seme genitale, sperma. [illegible]
Λάγνευμα (τὸ) fottitura, l'azione di fottere. 2. coito. [illegible]
Λαγνεύω. M. εύσω. far l'atto venereo. [illegible]
Λαγνικὸς - ἡ - όν. lascivo. [illegible]
Λάγνος - η - ον. libidinoso, lascivo. [illegible]
Λαγοθήρας - ου (ὁ) cacciatore delle lepri. [illegible]
Λαγοθηράω - ῶ. M. άσω. far la caccia delle lepri. [illegible]
Λαγοθηρέω - ῶ. M. ήσω. = τῷ προηγ.
Λαγοθήρης - ου (ὁ) = *Λαγοθήρας.*
Λαγοκτονέω - ῶ. M. ήσω. uccider delle lepri. [illegible]
Λαγύνιον (τὸ) καὶ
Λαγυνὶς - ίδος (ἡ) = *Λαγήνιον.*
Λαγυνίων - ωνος (ὁ) parassito. 2. orcio di vino. [illegible]
Λάγυνος (ἡ) μτνμ. ἀντὶ *Λάγηνος.*
Λαγχάνω. M. λήξομαι. ottenere per sorte, sortire. 2. ricevere, ottenere. 3. (τρτπρσ. ἡ κατὰ μτχ.) toccare a qualcuno. [illegible]
Λαγωβολεῖον (τὸ) = *Λαγοβόλον.*
Λαγωβολία (ἡ) l'azione di cacciare, di chiappare o di uccidere le lepri con un bastone. [illegible]
Λαγωβόλον (τὸ) bastone che si lanciava alle lepri per ucciderle. [illegible]
Λαγωβόλος (ὁ, ἡ) colui che uccide le lepri colpendole con un bastone. [illegible]
Λαγωδάριον (τὸ) = *Λαγίδιον.*
Λαγωδίας - ου (ὁ) = *Ὠτός.*
Λαγώδιον (τὸ) = *Λαγίδιον.*
Λαγωθήρας - ου (ὁ) = *Λαγοθήρας.*
Λαγὼν - όνος (ἡ ἢ ὁ) cavità. 2. i fianchi (*Λατ.* ilia.) 3. ventre d'un vaso. [illegible]
Λαγῷος - α - ον. di lepre. [illegible]
Λαγώπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha piedi simili a quelli di lepre. [illegible] (ὀθ. οὐσ.) piede di lepre (erba.) [illegible] 2. = *Λαγωδίας.*
Λαγώπυρον (τὸ) = *Λαγωπους.* (1)
Λαγὼς - ῶ (ὁ) lepre. [illegible] 2. = *Λαγωδίας.* 3. lepre marina (pesce.) [illegible]
Λαγωτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nutriscono le lepri (*Γαλλ.* garenne.) [illegible]
Λαγωτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrire delle lepri. [illegible]
Λαγωφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiare della lepre, nutrirsi di lepre. [illegible]
Λαγωφαγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.
Λαγωφθαλμία (ἡ) specie di malattia di occhi, quando la palpebra superiore non si può unire con l'inferiore. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Λαγώφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi di lepre. 2. colui che dorme con occhi aperti come la lepre. [illegible] 2. [illegible]

Λαγωφόνος (ὁ, ἡ) uccisore di lepre. [illegible]

Λάζομαι καὶ Λάζυμαι (πρτ. Ἐλαζόμην-ύμην καὶ πλέον οὔ.) × ἀντὶ *Λαμβάνω*.

Λαθίπονος (ὁ, ἡ) dimentico di quanto ha sofferto, chi non si ricorda delle sue fatiche. 2. che cagiona un dolor occulto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λαθίφθογγος (ὁ, ἡ) che lascia senza voce, che fa perdere la voce. [illegible]

Λαθιφροσύνη (ἡ) demenza, delirio. [illegible]

Λαθίφρων-ονος (ὁ, ἡ) demente, pazzo. [illegible]

Λάθος-εος (τὸ) Δ. ἀντὶ *Λῆθος*, *Λήθη*.

Λάθρα, ἐπίῤ. di nascosto, clandestinamente, occultamente. [illegible]

Λαθραῖος-α-ον. occulto, secreto, clandestino. [illegible]

Λαθραίως, ἐπίῤ. = *Λάθρα*.

Λαθριμαῖος-α-ον. = *Λαθραῖος*. (συνεκδχ.) bastardo. [illegible]

Λάθριος-α-ον. (καὶ ἐπίῤ.) -ίως. = *Λαθραῖος*.

Λαθρογαμία (ἡ) = *Κλεψιγαμία*.

Λαθροφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. mangiar di nascosto. [illegible]

Λαθροφαγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λαθροφάγος (ὁ, ἡ) che mangia di nascosto. [illegible]

Λαθυρὶς-ίδος (ἡ) cotapuzza minor o barbabietola Egiziana (Γαλλ. mélochia). [illegible]

Λάθυρος (ὁ) cicerchia. [illegible]

Λαικὰς-άδος (ἡ) puttana, baldracca (Λατ. scrotum.) [illegible]

Λαικαστὴρ-ῆρος καὶ

Λαικαστὴς-οῦ (ὁ) puttaniere, bordelliere, fornicatore (Λατ. scortator). [illegible]

Λαικάτα-ας (ἡ) = *Ἐκκλησία*.

Λαϊκὸς-ὴ-όν. popolare, di popolo. 2. (ἐκκλησ.) laico, secolare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λαϊκόω-ῶ. Μ. ώσω. profanare. [illegible]

Λαιλαπώδης-εος (ὁ, ἡ) procelloso, burrascoso. (Γαλλ. orageux). [illegible]

Λαῖλαψ-απος (ἡ) turbine, tempesta, procella. [illegible]

Λαιμαργέω-ῶ. Μ. ήσω. esser ingordo. [illegible]

Λαιμαργία-ας (ἡ) ghiottoneria, ingordigia. [illegible]

Λαίμαργος (ὁ, ἡ) ingordo, ghiottone. [illegible]

Λαιμάσσω. Μ. άξω. trangugiare. [illegible]

Λαιμοπέδη (ἡ) collare di cane (Λατ. melium). [illegible]

Λαιμὸς (ὁ) collo, gola. [illegible]

Λαιμότμητος (ὁ, ἡ) decollato. [illegible]

Λαιμοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. decollare. [illegible]

Λαιμότομος (ὁ, ἡ) (παροξ.) colui che decolla. [illegible] 2. (προπαρ.) = *Λαιμότμητος*.

Λαιμώσσω (ττω) Μ. ώξω. avere dolor di gola. [illegible] 2. = *Λαιμάσσω*.

Λαῖνα-ης (ἡ) = *Χλαῖνα*. (ὅθ. Λατ. Laena.)

Λαιὸς-ὰ-όν. sinistro (Λατ. laevus). [illegible] = *Ἀριστερός*.

Λαιοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. mietere. [illegible]

Λαῖτμα (τὸ) voragine, baratro, abisso. [illegible]

Λαίφη (ἡ) καὶ

Λαῖφος-εος-ους (τὸ) veste, abito. 2. vela. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λαιψηρὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ρῶς. veloce, celere, ratto, snello. [illegible]

Λακατάρατος (ὁ, ἡ) = *Λαοκατάρατος*.

Λακεδὼν-όνος (ἡ) voce. 2. (συνεκδχ.) precetto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λακερὸς-ὰ-όν. lacero. 2. (ὅθ.) inutile, che non serve a niente. 3. ciarlone. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λακέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Ληκέω*. (ἡ ἐσφαλμ. ἀντὶ *Λακίζω*.)

Λακιδόω-ῶ. Μ. ώσω. καὶ

Λακίζω. Μ. ίσω. lacerare, stracciare. [illegible]

Λακὶς-ίδος (ἡ) καὶ

Λάκισμα (τὸ) quarcio, stracciamento, straccio. [illegible]

Λακιστὸς-ὴ-όν. stracciato, lacerato. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυμίνινος-η-ον. di cimino. [illegible]

Κυμινοδόχη καὶ

Κυμινοθήκη-ης (ἡ) vaso, in cui si mette il cimino. [illegible]

Κύμινον (τὸ) cimino, comino. [illegible]

Κυμινοπρίστης-ου (ὁ) (Κωμ.) spilorcio. [illegible]

Κυμινώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al cimino. [illegible]

Κυμοτόμος (ὁ, ἡ) che fende le onde. [illegible]

Κυνάγχη (ἡ) collare di cane (Λατ. millum.) 2. squinanzia, sprimanzia, angina. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυναγχικὸς-ή-όν. colui che soffre di squinanzia, anginoso. [illegible]

Κυναγωγὸς (ὁ) bracchiere. [illegible]

Κυνάκανθα καὶ **Κυνακάνθη** (ἡ) καὶ

Κυνάκανθος (ὁ) spezie di rovo (Λατ. sentis canis.) [illegible]

Κυνακτὴς-οῦ (ὁ) guinzaglio. [illegible]

Κυνάνθρωπος (ὁ, ἡ) = Λυκάνθρωπος.

Κυνάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κύων. cagnolino. [illegible]

Κυνὰς-άδος (ἡ) (ὡς ἐπίθ.) = Κυνεία. (οὐσ.) = Κυνάκανθα. pelo di cane. 2. cavicchia, conio grosso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Μαγδαλιά.

Κυναστρον (τὸ) canicola, sirio. [illegible]

Κυνάω-ῶ. Μ. ήσω. esser in caldo, venir in caldo, andar a cane (parlandosi de' cani.) (Λατ. catulio). [illegible]

Κυνδαλισμὸς (ὁ) spezie di giuoco puerile, in cui si batteva ad un paletto per farlo saltare in aria. [illegible]

Κύνδαλος (ὁ) paletto. [illegible]

Κύνειος καὶ × **Κύνεος-η-ον.** proprio di cane. 2. (μτνμ.) sfacciato, svergognato come il cane. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυνέω-ῶ. Μ. κύσω. baciare. (Λατ. osculor.) [illegible]

Κυνῆ (ἡ) κατὰ κρ. ἀντὶ Κυνέη (ἐνν. δορά) pelle di cane. 2. elmo. 3. berretta, foggia. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κυνηγεσία (ἡ) caccia, che si fà con de' bracchi. [illegible]

Κυνηγέσιον (τὸ) luogo di caccia. 2. animale preso in caccia, cacciagione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Κυνηγεσία.

Κυνηγετέω-ῶ. Μ. ήσω. andar a caccia (con de' bracchi.) [illegible]

Κυνηγέτης-ου (ὁ) cacciatore (con de' bracchi). [illegible]

Κυνηγετικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-κῶς. che concerne la caccia (con de' bracchi). 2. appassionato alla caccia (con de' bracchi.) [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυνηγέτις-ιδος (ἡ) θηλ. τ. Κυνηγέτης.

Κυνηγέω-ῶ. Μ. ήσω. = Κυνηγετέω.

Κυνηγία-ας (ἡ) = Κυνηγεσία.

Κυνήγιον (τὸ) = Κυνηγέσιον.

Κυνηγὸς (ὁ) = Κυνηγέτης.

Κυνηδὸν, ἐπίῤ. da cane. [illegible]

Κυνηλασία-ας (ἡ) = Κυνηγεσία.

Κυνηλατέω-ῶ. Μ. ήσω. = Κυνηγετέω.

Κυνήποδες (οἱ) giuntura del piede de' cavalli (Γαλλ. boulet.) [illegible]

Κυνίδιον (τὸ) = Κυνάριον.

Κυνίζω. Μ. ίσω. imitare i cani, portarsi come un cane. 2. viver da cinico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυνικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-κῶς. canino, di cane. [illegible] (συνήθ.) Κυνικοὶ φιλόσοφοι. i cinici. [illegible]

Κυνίσκος (ὁ) cagnolino. 2. pesce cane. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυνισμὸς (ὁ) cinismo. [illegible]

Κυνοβάμων-ονος (ὁ, ἡ) καὶ **Κυνοβάτης-ου** (ὁ) (κυρ. ἵππος.) cavallo attrappato nelle gambe (Γαλλ. fourbu.) [illegible]

Κυνόβρωτος (ὁ, ἡ) divorato da' cani. [illegible]

Κυνόγλωσσον (τὸ) cinoglossa, lingua di cane (erba.) [illegible]

Κυνοδέσμη (ἡ) legaccio di cui si servivano gli antichi allorquando dovevano farsi vedere nudi. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] :

Κυνοδέσμιον (τὸ) καὶ

Κυνόδηκτος (ὁ, ἡ) morso da un cane. [illegible]

Κυνόδους - οντος (ὁ) dente canino. [illegible]

Κυνοδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre nella caccia con de' cani. [illegible]

Κυνοδρομία - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Κυνοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile ad un cane. [illegible]

Κυνοκάρδαμον (τὸ) nasturcio. [illegible]

Κυνόκαυμα (τὸ) il calore della Canicola. [illegible]

Κυνοκεφάλιον (τὸ) cinocefalio, testa di cane (erba.) [illegible]

Κυνοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di cane. [illegible] (οὐσ.) cinocefalo (sorta di scimia colla testa di cane.) [illegible]

Κυνοκτονία - ας (ἡ) strage, uccisione di cani. [illegible]

Κυνοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisor di cani. [illegible] (ὀθ. οὐσ.) Κυνοκτόνον (τὸ) aconito, apocino. [illegible]

Κυνολογέω - ῶ. Μ. ήσω. trattare di cane o di canicola. [illegible]

Κυνομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere contro i cani. [illegible]

Κυνοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia canina. [illegible]

Κυνοραιστὴς καὶ

Κυνοῤῥαϊστής - οῦ (ὁ) zecca (animaluzzo simile alla cimice, che s' attacca addorso a' cani), ricino. [illegible]

Κυνόῤῥοδον (τὸ) rosa canina. [illegible]

Κυνόσβατος (ὁ) cino (specie di pruno), rovo canino. [illegible]

Κυνόσουρα (ἡ) cinosura, orsa minore (costellazione). [illegible]

Κυνόσουρον (τὸ) (ᾠὸν) = Οὔρινον, Ὑπηνέμιον.

Κυνούχιον (τὸ) bisaccia. [illegible]

Κυνοῦχος (ὁ) = τῷ προηγ.

Κυνοφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. cibarsi di carne canina. [illegible]

Κυνώδης - εος (ὁ, ἡ) = Κυνοειδής.

Κυνώπης - ου (ὁ) καὶ Κυνῶπις - ιδος (ἡ) che ha gli occhi di cane. 2. sfacciato, svergognato. [illegible] 2. [illegible]

Κύνωψ - ωπος (ὁ) = Ψύλλειον.

Κυογάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) panciuto. [illegible]

Κύος - εος - ους (τὸ) × ἀντὶ Κύημα.

Κυοτοκία - ας (ἡ) parto. [illegible]

Κυοτροφία - ας (ἡ) la nutrizione del feto nell' utero della sua madre. [illegible]

Κυοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. esser incinta, gravida. [illegible]

Κυοφορία - ας (ἡ) gravidanza. [illegible]

Κυοφόρος (ἡ) incinta, gravida. [illegible]

Κυπαρὶς - ίδος (ἡ) = Κύτταρος.

Κυπαρίσσινος - η - ον. di cipresso. [illegible]

Κυπάρισσος (ἡ) cipresso. [illegible]

Κυπαρισσὼν - ῶνος (ὁ) cipresseto. [illegible]

Κύπαρος (ὁ) = Κύτταρος.

Κύπασσις - εως (ἡ) guarnello (Λατ. supparum.) [illegible]

Κυπειρὶς - ίδος (ἡ) ciperi (erba simile al gengiovo.) [illegible]

Κύπειρον (τὸ) καὶ

Κύπειρος (ὁ) giunco odorato (Γαλλ. souchet.) [illegible]

Κύπελλον (τὸ) bicchiere. [illegible]

Κύπη - ης (ἡ) cavità. 2. sorta di bicchiere. 3. barca. [illegible]

Κυπριάζω. Μ. άσω. καὶ

Κυπρίζω. Μ. ίσω. fiorire, germogliare. [illegible] (κυρ. ἐπὶ ἀμπέλ. καὶ ἐλ.)

Κύπρινον (τὸ) (ἐνν. ἔλαιον) unguento fatto da' fiori di ligustro. [illegible]

Κυπρῖνος (ὁ) carpione, reina (sorta di pesce di fiume.) [illegible]

Κύπρις - ιδος (ἡ) ciprina (soprannome di Venere adorato in Cipro.) 2. giovine bella, vaga. 3. (μτνμ.) amore, voluttà, dilettazione venerea. 4. il fiore della vite e dell' olivo. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] (Գրիգոր [illegible] Աստուածածին [illegible] Փոյթ [illegible]). 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Κυπρισμὸς (ὁ) il fiorire. [illegible] (*κυρ. ἐπὶ ἀμπέλ. καὶ ἐλ.*)

Κυπρογένεια (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Κυπρογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato in Cipro. [illegible] (*ἐπίθ. τῆς Ἀφροδ.*)

Κύπρος (ὁ, ἡ) ligustro, ruvistico. (*Γαλλ.* troène). 2. misura continente due moggi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυπτάζω. Μ. άσω. incurvarsi per cercar qualche cosa. 2. attendere, occuparsi. 3. tardare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κυπτὸς - ἡ - όν. incurvato, inchinato, abbassato. [illegible]

Κύπτω. Μ. κύψω. chinare, incurvare, abbassare. [illegible]

Κυρβασία - ας (ἡ) *καὶ*

Κύρβασις - εως (ἡ) tiara, berretta. 2. cresta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κύρβις - εως (ἡ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) colonne di legno in forma di piramide, sulle quali erano inscritte le leggi degli Ateniesi. [illegible] Աթենացւոց [illegible] Սոփոն [illegible]

Κυρεία - ας (ἡ) potere, dominio. [illegible]

Κυρέω - ῶ. Μ. κυρήσω. trovare, incontrare. 2. ottenere (*Λατ.* nanciscor). 3. accadere, avvenire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] = *Τυγχάνω.*

Κυρήβιον (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) lolla, pula, paglia, semola, buccia. [illegible]

Κυρηβιοπώλης (ὁ, ἡ) venditor di semola. [illegible]

Κυρία (ἡ) *θηλ. τ. Κύριος* (*ἴδε τὴν λέξιν.*) 2. = *Κυρεία.*

Κυριακὸς - ἡ - όν. appartenente al signore. 2. (*ἐκκλησ.*) appartenente al Signor nostro Gesù Cristo. [illegible] 2. Տեառն [illegible] Յիսուսի [illegible] Տէրունական. [illegible] 2. [illegible] (ὅθ.) *Κυριακὴ* (*ἐνν. ἡμέρα*) Domenica. [illegible]

Κυριακὸν (τὸ) il tempio di Dio. [illegible]

Κυριακὰ (τὰ) beni ecclesiastici. [illegible]

Κυριαρχία (ἡ) il principio e l'origine del Dominio. [illegible]

Κυρίευσις - εως (ἡ) dominazione. [illegible]

Κυριεύω. Μ. εύσω. dominare, impadronirsi. [illegible]

Κυριζομαι. Μ. ίξομαι. = *Κυρίσσω.*

Κύριξις - εως (ἡ) l'azione di percuotere colle corna. [illegible]

Κυριοκτονέω - ῶ. Μ. ήσω. uccider il Signore. [illegible]

Κυριοκτονία - ας (ἡ) uccisione del Signore. 2. (*ἐκκλησ.*) Deicidio, uccisione del Sig. nostro Gesù Cristo. [illegible] 2. [illegible] Յիսուսի [illegible] 2. [illegible] Մեսիայի [illegible]

Κυριοκτόνος (ὁ) uccisor del suo Signore. 2. (*ἐκκλησ.*) Deicida, uccisore del Sig. nostro Gesù Cristo. [illegible] 2. [illegible] Յիսուսի [illegible] 2. Աստուծոյ [illegible] Մեսիայի [illegible]

Κυριολεκτέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare o scrivere semplicemente, senza metafora. [illegible]

Κυριολεκτικῶς, ἐπίῤ. καὶ

Κυριολέκτως, ἐπίῤ. semplicemente, senza metafora. [illegible]

Κυριολεξία - ας (ἡ) il proprio significato d'una parola. 2. semplicità nel parlare o scrivere senza servirsi di metafora. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κυριολογέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Κυριολεκτέω.*

Digitized by Google

Κυριολογία - ας (ἡ) = *Κυριολεξία.*

Κύριος - α - ον. (ἐπὶ ἀνθρ.) chi ha la facoltà di agire qualche cosa, potente. 2. (ὄθ. οὐσ. ἀρσ.) Signore, padrone, proprietario (*Γαλλ.* Seigneur, monsieur) (*Γερμ.* Herr) (*Λατ.* Dominus) (*Ἀγγλ.* sir ἤ master). 3. (ἐπὶ πραγ.) ratificato, fermo, stabile, costante. *բան մը գործելու իշխանութիւն ունեցող, կարող. 2. տէր, իշխան, պետ, բանի մը տէր՝ ստացող. 3. վաւեր, հաստատուն, անփոփոխ. գիր նէտիճէսի գապուլէթլի օլան, գաթի, գարարլըլը. 2. ադա, սահիպ, էֆէնտի, մալ սահիպի. 3. մահքէմէլէր, գարար, պապ, մահքէմ, գավի։*

Κυριότης (ἡ) (*Γρη.*) dominazione, autorità. *տէրութիւն, իշխանութիւն, պետութիւն. աղալըգ, սահիպլիք, էֆէնտիլիք։*

Κυρίσσω (ττω). *M.* ίξω. battere, percuotere colle corna. *կոտոշներով զարնել. պօյնուզ իլէ վուրմագ, պօյնուզլամագ, պօյնուզ աթմագ։*

Κυριωνυμέω - ῶ. M. ήσω. aver un nome proprio. *յատուկ անուն մը ունենալ. մախսուսան ատը իսմ օլմագ։*

Κυριωνυμία - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κυριώνυμος (ὁ, ἡ) chi ha un nome proprio. 2. (*μτνμ.*) chi porta il nome del nostro Sig. Gesù Cristo. *յատուկ անուն մը ունեցող. 2. Յիսուս Քրիստոսին անունը վրան կրող. մախսուսան ատը իսմ օլան. 2. էֆէնտիմիզ Հազրէթի Իսայի իսմինի թաշըյան։*

Κυρίως, ἐπίῤ. propriamente, per se, principalmente. 2. fermamente, stabilmente. *յատկապէս, ըստ ինքեան, գլխաւորաբար. 2. հաստատ, հաստատապէս. մէնտէվիլէքտէնտէն, գավիճէ, խուսուսա. 2. գէր գարար օլարագ, մահքէմէր օլարագ, մուհքէմ.* (ἴδε *Κύριος*).

Κύρμα ἢ (ὀρθοτ.) *Κῦρμα* (τὸ) preda, bottino. *աւար, կապուտ. ղէնիմէթ, եաղմա, թալանէ։*

Κῦρος - εος - ους (τὸ) potere, autorità. 2. ratificazione, validità. *կարողութիւն, իշխանութիւն. 2. վաւերութիւն. հիւքմ, գուվվէթ, գապուլէթ. 2. թէսպիթլէր, գարար։*

Κυρόω - ῶ. M. ώσω. confermare, ratificare, sancire, approvare. *հաստատել, վաւեր ընել, վճռել, հաւնիլ. գարար վէրմէք, մահքէմէլէր էթմէք, թէսպիթ վէրմէք, գապուլ էթմէք, գաղուլ էթմէք։*

Κυρταύχην - ενος (ὁ, ἡ) che ha il collo incurvato. *ծուռ վիզ ունեցող. պօյնու էյրի, էյրի պօյունլու։*

Κυρτεία (ἡ) pesca colla nassa. *կողովով ձուկ բռնելը. ճաւլէ սէփէթի իլէ պալըգ ավլամա, սէփէթ իլէ ճաւլէ ավլանմագլըգ։*

Κυρτεὺς - έως καὶ

Κυρτευτὴς - οῦ (ὁ) pescatore che si serve di nassa. *կողովով ձուկ բռնող ձկնորս. սէփէթ գալլըպըն ճաւլէ ավճըսը, սէփէթ իլէ ճաւլէ թութան ավճըսը։*

Κυρτία (ἡ) scudo di vimine. *կնիւնէ շինուած վահան. սազդան գալգան, գալգան.* 2. = *Κύρτος.* 3. = *Κυρτεία.*

Κύρτος (ὁ) nassa. 2. gabbia di uccelli. *ձուկ բռնելու կողով. 2. թռչնոց վանդակ. ճաւլէ թութաճագ սէփէթ. 2. գուշ գաֆէսի։*

Κυρτὸς - ἡ - όν. curvo. 2. convesso. *ծուռ. 2. կորնթարդ. էյրի, գամբուր. 2. գապարըգ, շիշէրըգ։*

Κυρτότης (ἡ) curvatura. 2. convesso, convessità. *ծռութիւն. 2. կորնթարդութիւն. էյրիլիք. 2. գապարըգլըգ, շիշէրըգ օլմագ։*

Κυρτόω - ῶ. M. ώσω. curvare. 2. render convesso. *ծռել. 2. կորնթարդ ընել. էյմէք. 2. գապարըգ՝ շիշէրըգ էթմէք։*

Κύρτωμα (τὸ) curvatura, gobba. 2. tumore. *ծամծ իրք, սապատ (ողին), կոր թիկանց. 2. ուռեցք. էյրիլիք նէսնէ, գամպուր, գօրքիւնճ. 2. շիշ, գապարըգլըգ։*

Κύρτωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Κυρτόω.* curvatura. 2. convessità. *ծռելը. 2. կորնթարդ ընելը. էյմէքլիք. 2. գապարըգ՝ շիշէրըգ էթմէքլիք։*

Κύρωσις - εως (ἡ) confermazione, sanzione. *հաստատութիւն, վաւերութիւն. թասդիգլէմէ, թէսպիթլէր, գարար. 2.* = *Κῦρος.*

Κυρωτὴρ (ὁ) ratificatore. *հաստատող, վաւերացնող. մահքէմէլէր էտէն, թէսպիթէր էտէն։*

Κυρωτικὸς - ἡ - όν. che ha la forza di confermare, di ratificare, confermativo. *հաստատելու՝ վաւերացնելու ուժ ունեցող, հաստատողական. մահքէմէլէր՝ թէսպիթէր գիւճիւ գուվվէթի օլան, մահքէմլի։*

Κύσθος (ὁ) posteriore, culo (*Λατ.* podex). 2. conno, potta, natura della donna. *յետոյք, երաստան. 2. իգական անդամը. կէօթ, գըչ-արագ. 2. ֆէրճ։*

Κυσοδακνιάω - ῶ. M. άσω. sentir del pizzicore nel culo. *երաստանը մարմաջիլ. գէօթ գաշընմագ։*

Κυσοδόχη (ἡ) strumento per punire le meretrici e gli schiavi. *բոզերը ու գերիները պատժելու գործիք. գահպէլէրի վէ գէօլէլէրի գազանագ յօլու։*

Κυσολαμπὶς - ίδος (ἡ) = *Πυγολαμπίς.* lucciola (*Λατ.* cicindela). *կածառիկ, փորովայ. աթէշ պէօճէյի, եըլտըզ պէօճէյի։*

Κυσολέσχης - ου (ὁ) che tratta, discorre delle cose oscene. *յայտնի՝ գարշ բաներու վրայ խօսող. գարշար՝ չիրքին նէնէլէր հագգընտա սէօյլէյէն։*

Κυσὸς (ὁ) = *Κύσθος.*

Κύσσαρος καὶ

Κυσσὸς (ὁ) = *Κύσθος.*

Κύστη (ἡ) = *Κύστις.* 2. = *Κύσθος.*

Κύστιον (τὸ) alcachingi (pianta atta a medicare i mali di vescica). *փամփուշտը հանդիպող ախտերը բժշկող տունկ մը. հալաթօնշթա գաճըր էտէն մարաղլարա շիֆա վէրէն պիր նէվ ֆիտան, գաթիրան, գաթըրը, ֆիննէր չիչէյի։*

Κύστις - εως (ἡ) vescica (di orina o di bile). 2. sacco di cuojo. *փամփուշտ (միզի կամ լեղւոյ). 2. մորթէ տոպրակ. հալաթօնշ (սիտիկ եախօտ էօթ հաքքընտա). 2. տէրիտէն թօրպա։*

Κύτινος (ὁ) il primo, lo sbocciato fior di

Digitized by Google

melagranta. [illegible]

Κυτὶς-ίδος (ἡ) cesta. [illegible]

Κύτισος (ὁ) citiso (frutice). [illegible]

Κύτος-εος-ους (τὸ) cavità. [illegible]

Κύτταρον (τὸ) *καὶ*

Κύτταρος (ὁ) cavità. 2. (ὅθ.) volta, cupola. 3. alveare. 4. bozzolo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Κυτώδης-εος (ὁ, ἡ) concavo. [illegible]

Κυφαγωγὸς (ὁ, ἡ) che incurva spesso il capo all' ingiù nel camminare. [illegible]

Κύφη (ἡ) = *Κύβη* (ὅθ. τὸ Γαλλ. chef, καὶ τὸ Γερμ. Kopf.)

Κυφὸς-ἡ-όν. curvato, gobbo. [illegible]

Κῦφος-εος-ους (τὸ) = *Κύφωμα.* 2. = *Σκύφος.* 3. = *Κύφων.*

Κυφότης-ητος (ἡ) curvatura, convessità, l'essere gobbo, scrignuto. [illegible]

Κυφόω-ῶ. Μ. ώσω. curvare. [illegible] = *Κυρτόω.*

Κύφωμα (τὸ) gobba. [illegible]

Κύφων-ωνος (ὁ) berlina, gogna (*Γαλλ.* carcan, pilori). [illegible]

Κύφωσις-εως (ἡ) curvatura, incurvazione. [illegible]

Κυψέλη (ἡ) alveare, bugno, arnia. 2. la parte interiore dell' orecchio, il buco di dentro dell' orecchio e il sudiciume ragunatovi, cerume. 3. vaso per misurare i prodotti. 4. arca, cassa. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Κυψέλιον (τὸ) *καὶ* *Κυψελὶς-ίδος* (ἡ) ὑποκορ. τ. *Κυψέλη.*

Κυψελόβυστος (ὁ, ἡ) di cui le orecchia sono coperte, ripiene di cerume. [illegible]

Κύψελος (ὁ) drepane (uccello simile alla rondine). [illegible]

Κύω. Μ. κύσω. = *Κυέω.*

Κύων-κυνὸς (ὁ) cane. 2. (ἡ) cagna. 3. pesce cane. 4. sirio, canicola. 5. membro virile, cazzo. 6. uomo sfacciato, svergognato. 7. filetto, freno della verga. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 8. = *Κύνδαλος.*

Κωβιὸς (ὁ) ghiozzo (pesce). [illegible]

Κώδων-ωνος (ὁ) campana (*Λατ.* tintinnabulum). 2. (μτφρ.) uomo ciarlone, cicalatore. 3. tromba. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κωδωνίζω. Μ. ίσω. suonare la campana o la tromba. [illegible]

Κωδωνοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portar la campana o la tromba. [illegible]

Κωδωνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle campanelle. [illegible]

Κώθων-ωνος (ὁ) tazza, coppa. [illegible] 2. = *Κωβιός.* 3. = *Κωθωνισμός.*

Κωθωνίζω (καὶ μσ.)-*ίζομαι. Μ.* ίσω-ομαι. bere colla coppa, colla tazza. 2. ber di soperchio, intemperatamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κωθωνισμὸς (ὁ) ubbriachezza, l'azione di bere di soperchio. [illegible]

Κωκυτὸς (ὁ) gemito, lamentazione. [illegible]

Κωκύω. Μ. ύσω. lamentarsi, pianger gridando. [illegible]

Κωλάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κῶλον.*

Κωλεὸς (ὁ) *καὶ*

Κωλῆ (ἡ) la parte carnosa della coscia. [illegible] 2. = *Ψωΐς.* (ἐσφαλμ. εἰς τὸν Ἀρστφ.)

Κωλικεύομαι. Μ. εύσομαι. soffrir di colica. [illegible]

Κωλικὸς-ἡ-όν. appartenente all' intestino colon. [illegible] (ὅθ.) *Κωλικὸν* (ἐνν. νόσημα). καὶ *Κωλικὴ* (ἐνν. νόσος). colica. [illegible] *Κωλικὸς* (συνεκδχ.) colico, chi soffre di colica. [illegible]

Κῶλον (τὸ) membro del corpo. 2. colon, il più grosso e il più grasso degl' in-

Digitized by Google

testini. 3. membro d' un periodo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κωλοτομέω - ῶ. Μ. *ήσω.* smembrare. [illegible]

Κώλυμα (*τὸ*) impedimento, ostacolo. [illegible]

Κώλυσις - εως (*ἡ*) l' azione d' impedire. [illegible]

Κωλυτήριος (*ὁ, ἡ*) che ha la forza d' impedire. [illegible]

Κωλυτὴς - οῦ (*ὁ*) colui che impedisce. [illegible]

Κωλυτὸς - ἡ - όν. impedito. 2. che si può impedire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κωλύω. Μ. *ύσω.* impedire. [illegible]

Κῶμα (*τὸ*) sonno profondo. [illegible]

Κωμάζω. Μ. *άσω.* gozzovigliare, star in gozzoviglia (*Λατ.* comissor), far delle dissolutezze, festeggiare. [illegible]

Κωμαίνω. Μ. *ανῶ.* sonnecchiare. [illegible]

Κώμαξ - αχος (*ὁ*) faceto. [illegible]

Κωμάρχης καὶ Κώμαρχος - ου (*ὁ*) il capo d' un borgo, villaggio. [illegible]

Κώμη (*ἡ*) borgo, sobborgo, villaggio, (*Λατ.* pagus), quartiere. [illegible]

Κωμηδὸν, ἐπίῤ. per villaggi, sobborghi. [illegible]

Κωμήτης - ου (*ὁ*) abitante d' un sobborgo, d' un quartiere. [illegible]

Κωμητικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* pertinente ad un villano, ad un abitante di quartiere. [illegible]

Κωμήτωρ - ορος (*ὁ*) × *ἀντὶ Κωμήτης.*

Κωμικεύομαι. Μ. *εύσομαι.* agire, comportarsi, parlare da comico. [illegible]

Κωμικὸς - ἡ - όν. comico, pertinente alla commedia. [illegible] (*οὐσ.*) attore di commedia, commediante, comico, scrittor di commedie, commediajo. [illegible]

Κωμικῶς, ἐπίῤ. da comico. [illegible]

Κώμιον (*τὸ*) *ὑποκορ.* *τ.* *Κώμη.*

Κωμογραμματεὺς - έως (*ὁ*) cancelliere d' un borgo. [illegible]

Κωμόπολις - εως (*ἡ*) borgo grande, castello. [illegible]

Κῶμος (*ὁ*) banchetto, gozzovigliata, truppa di gente festeggiante. [illegible]

Κῶμυς - υθος (*ἡ*) manata, covone, brancata, fascetto d' erba. 2. canneto (*Λατ.* arundinetum). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Κωμῳδέω - ῶ. Μ. *ήσω.* far delle satire contro qualcuno, beffeggiare, coglionare qualcuno nella commedia, esser commediante. [illegible]

Κωμῴδημα (*τὸ*) detto mordace, satira. [illegible]

Κωμῳδία - ας (*ἡ*) commedia. [illegible]

Κωμῳδιακὸς - ἡ - όν (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ακῶς, ἐπίῤ.* *καὶ*

Κωμῳδικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* di commedia, comico. [illegible]

Καμῳδιογράφος καὶ

Κωμῳδιοποιὸς (*ὁ*) = *Κωμῳδογράφος - ποιός.*

Κωμῳδογέλως - ωτος (*ὁ*) buffone, zanni, commediante, giullare. [illegible]

Κωμῳδογράφος (*ἡ*) compositore, scrittore di commedie, poeta comico, commediajo. [illegible]

Κωμῳδοδιδάσκαλος (*ὁ*) poeta comico, colui che instruisce gli attori di commedia. [illegible]

Κωμῳδοποιητὴς - οῦ (*ὁ*) = *Κωμῳδοποιός.*

Digitized by Google

Κωμῳδοποιΐα-ας (ἡ) composizione di commedie. կատակերգական քերթուածներ յօրինելը. [illegible]

Κωμῳδοποιὸς (ὁ) poeta comico, commediajo. կատակերգակ բանաստեղծ. [illegible]

Κωμῳδὸς (ὁ) attore comico. դերասան, կատակերգութեան խաղը կատարօղ. [illegible]

Κωμῳδοτραγῳδία-ας (ἡ) dramma comico-tragico. կատակերգական ու ողբերգական գործողութիւն. [illegible]

Κωμῳδοτραγῳδὸς (ὁ) attore o poeta d'un dramma comico-tragico. կատակերգական ու ողբերգական գործողութիւն մը կատարօղ կամ յօրինօղ. [illegible]

Κώνειον (τὸ) cicuta. մոլեխինդ. [illegible]

Κωνίζω. *Μ*. ίσω. impeciare, impegolare. ձիւթել. [illegible]

Κωνικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. կոնաձեւ. [illegible]

Κωνίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κῶνος.

Κωνὶς-ίδος (ἡ) borraccia, fiasca di cuojo che usano i viandanti. [illegible]

Κώνισις-εως (ἡ) impeciatura. ձիւթելը. [illegible]

Κωνοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) conoide, che ha la forma d' un cono. կոնաձեւ. [illegible] — ειδῶς, ἐπίῤ.

Κῶνος (ὁ) cono (corpo di cui la base è rotonda e la cima puntata). 2. la cima dell'elmo. 3. pece. 4. trottola. 5. pina, pinocchio. կոնոն (ձեւը կլոր ու վերի ծայրը բարակ եղօղ մարմին մը). 2. [illegible] 3. ձիւթ, [illegible] 4. [illegible] 5. կոնոն [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Κωνοφορέω-ῶ. *Μ*. ήσω. Εἰμὶ —

Κωνοφόρος (ὁ, ἡ) che produce del pinocchio, della pina. [illegible]

Κωνωπεῖον (τὸ) καὶ

Κωνωπεὼν-ῶνος (ὁ) zanzariere, cortina. [illegible]

Κωνώπιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κώνωψ.

Κωνωποειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di zanzara. [illegible]

Κώνωψ-ωπος (ὁ) zanzara, zenzara. [illegible]

Κωπεὺς-έως (ὁ) = Κωπεών.

Κωπεύω. *Μ*. εύσω. guernire la nave con de' remi. [illegible]

Κωπεὼν-ῶνος (ὁ) legno adattato a costruir de' remi. [illegible]

Κώπη (ἡ) remo. 2. impugnatura, elso, manico della spada. (*Λατ.* capulus). թի, թիակ. 2. [illegible]

Κωπηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κωπηλατέω-ῶ. *Μ*. ήσω. remigare, remare. թի քաշել. [illegible]

Κωπηλάτης-ου (ὁ) rematore. թիավար, թի քաշօղ. [illegible]

Κωπήλατος (ὁ, ἡ) mosso con de' remi. [illegible]

Κωπήρης-εος (ὁ, ἡ) (nave) guernita di remi. [illegible]

Κωπητὴρ καὶ **Κωπητὴς** (ὁ) il legno, su cui sta attaccato lo scarmo. 2. scarmo, caviglia, sulla quale sta il remo. [illegible]

Κωπίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κώπη.

Κωρυκίδιον καὶ **Κωρύκιον** (τὸ) καὶ

Κωρυκὶς-ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Κώρυκος. bozzoli, che si vedono nelle fronde degli alberi, dentro i quali si trovano nascosti degli animaletti. [illegible]

Κώρυκος (ὁ) sacco di cuojo, bisaccia. [illegible]

Κωταλὶς-ίδος (ἡ) mestola. [illegible] = Λάκτις.

Κωτίλλω. *Μ*. ιλῶ. ciarlare, cicalare. 2. accarezzare, adulare. [illegible]

Κωτίλος-η-ον. ciarlone, cicalatore. 2. ingannatore. [illegible]

Κωφάω-ῶ. *Μ*. ήσω. assordare, render sordo, muto. 2. (ἐν γέν.) stordire, [illegible] = Κωφέω.

Κωφεύω. *Μ*. εύσω, esser, restare sordo, muto. [illegible]

Κωφέω-ῶ. *Μ*. ήσω. offendere, nuocere,

Digitized by Google

storpiare, smozzicare. [illegible]

Κωφίας - ου (ὁ) aspide. [illegible]

Κωφὸς - ή - όν. sordo, muto. 2. ottuso, debole. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Κωφότης (ἡ) sordezza, mutolezza. 2. stupidezza, stordimento, sbalordimento. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Κωφόω - ῶ. *M.* ώσω. assordare, render muto. 2. stordire, sbalordire. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Κώφωμα (τὸ) = Κωφότης.

Κώφωσις - εως (ἡ) sordezza, mutolezza. 2. debolezza, ottusità. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Κωχεύω. *M.* εύσω. levare, alzare. [illegible]

Λ.

Λ, λ, λάμβδα καὶ λάβδα (τὸ) (ἄκλ.) Lambda. Undecima lettera dell' alfabeto Greco. Si pronunzia come la lettera L Italiana. [illegible] Λ [illegible]

In senso numerico coll' accento di sopra (λ') significa trenta, trentesimo, e coll' accento al di sotto (͵λ) significa trenta mila. [illegible] (λ') [illegible] (͵λ) [illegible] (λ') [illegible] (͵λ) [illegible] (30,000)։

Λάας (ὁ καὶ σπν. ἡ) × ἀντὶ Λίθος.

Λαβάργυρος (ὁ, ἡ) uomo interessato. 2. mercenario. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Λαβδακίζω. *M.* ίσω. = Λαμβδακίζω.

Λαβδοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma della lettera Λ. Λ [illegible] Λ [illegible]

Λαβεῖν, ἀορ. β'. τῆς ἀπρμφ. τ. Λαμβάνω.

Λαβὴ (ἡ) = Λῆψις. 2. manico. 3. occasione, opportunità. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Λαβίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Λαβίς.

Λάβιον (τὸ) = Λαβίδιον. ὑποκορ. τοῦ

Λαβὶς - ίδος (ἡ) tanaglia, molle. 2. fibbia. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]. 3. = Λαβή.

Λαβραγόρας - ου (ὁ) ciarlone temerario, precipitoso nel parlare. [illegible]

Λαβραγορέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare precipitosamente, ciarlare temerariamente. [illegible]

Λαβραγόρης - ου (ὁ) = Λαβραγόρας.

Λαβράκιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λάβραξ - ακος (ὁ) lupo marino, labrace (pesce.) [illegible]

Λαβρεύομαι. *M.* εύσομαι. = Λαβραγορέω.

Λαβρηγορέω - ῶ. *M.* ήσω. = Λαβραγορέω.

Λάβρος (ὁ, ἡ) violento, veemente, impetuoso. 2. vorace, ingordo. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Λαβρόσσυτος (ὁ, ἡ) che corre rapidamente. [illegible]

Λαβροστομέω - ῶ. *M.* ήσω. = Λαβραγορέω.

Λαβροστομία - ας (ἡ) temerità, precipitazione nel parlare, parlare insolente, sfrenato. [illegible]

Λαβρόστομος (ὁ, ἡ) ciarlone, temerario nel parlare. [illegible]

Λαβροσύνη (ἡ) καὶ

Λαβρότης - ητος (ἡ) impetuosità. 2. voracità. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Λαβροφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. mangiar avidamente. [illegible]

Λαβρόω. *M.* ώσω. × ἀντὶ Λαβροφαγέω.

Λαβρώνιον (τὸ) καὶ

Λαβρώνιος (ὁ) ciotola. [illegible]

Λάβρως, ἐπίῤ. impetuosamente, precipitosamente. [illegible]

Λάβυζος (ὁ) sorta d' aromo. [illegible]

Λαβυρίνθειος (ὁ, ἡ) simile al labirinto. [illegible]

Λαβύρινθος (ὁ) laberinto. 2. imbarazzo. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Λαβυρινθώδης - εος (ὁ, ἡ) = Λαβυρίνθειος.

Digitized by Google

Λαγάνιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*

Λάγανον (τὸ) cialda, lasagna. [illegible]

Λαγαρίζω. M. ίσω. raffinare. 2. rilassare, mollificare. 3. indebolire. [illegible]

Λαγαρὸς - ὰ - όν. molle, lasso. 2. sottile, tenue. 3. debole, gracile, magro. [illegible]

Λαγαρόω - ῶ. M. ώσω. = *Λαγαρίζω.*

Λαγγώδης - εος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Λαγγὼν - ῶνος (ὁ) lento, languido. [illegible]

Λάγδην, ἐπίῤ. = *Λάξ.*

Λάγειος (ὁ, ἡ) = *Λαγῷος.*

Λαγέτης - ου (ὁ) capo, comandante del popolo. [illegible]

Λαγήνιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*

Λάγηνος (ἡ) brocca, orcio. [illegible]

Λαγιδεὺς - έως (ὁ) lepretta, leprettino. [illegible]

Λαγίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ Λαγώς.*

Λαγνεία (ἡ) libidine, lascivia. 2. coito, fotteria, atto venereo. 3. seme genitale, sperma. [illegible]

Λάγνευμα (τὸ) fottitura, l'azione di fottere. 2. coito. [illegible]

Λαγνεύω. M. εύσω. far l'atto venereo. [illegible]

Λαγνικὸς - ἡ - όν. lascivo. [illegible]

Λάγνος - η - ον. libidinoso, lascivo. [illegible]

Λαγοθήρας - ου (ὁ) cacciatore delle lepri. [illegible]

Λαγοθηράω - ῶ. M. άσω. far la caccia delle lepri. [illegible]

Λαγοθηρέω - ῶ. M. ήσω. = *τῷ προηγ.*

Λαγοθήρης - ου (ὁ) = *Λαγοθήρας.*

Λαγοκτονέω - ῶ. M. ήσω. uccider delle lepri. [illegible]

Λαγύνιον (τὸ) *καὶ*

Λαγυνὶς - ίδος (ἡ) = *Λαγήνιον.*

Λαγυνίων - ωνος (ὁ) parassito. 2. orcio di vino. [illegible]

Λάγυνος (ἡ) *μτνμ. ἀντὶ Λάγηνος.*

Λαγχάνω. M. λήξομαι. ottenere per sorte, sortire. 2. ricevere, ottenere. 3. (*τρτπρσ. ἡ κατὰ μτχ.*) toccare a qualcuno. [illegible]

Λαγωβολεῖον (τὸ) = *Λαγοβόλον.*

Λαγωβολία (ἡ) l'azione di cacciare, di chiappare o di uccidere le lepri con un bastone. [illegible]

Λαγωβόλον (τὸ) bastone che si lanciava alle lepri per ucciderle. [illegible]

Λαγωβόλος (ὁ, ἡ) colui che uccide le lepri colpendole con un bastone. [illegible]

Λαγωδάριον (τὸ) = *Λαγίδιον.*

Λαγωδίας - ου (ὁ) = *Ὠτός.*

Λαγώδιον (τὸ) = *Λαγίδιον.*

Λαγωθήρας - ου (ὁ) = *Λαγοθήρας.*

Λαγὼν - όνος (ἡ ἢ ὁ) cavità. 2. i fianchi (*Λατ.* ilia.) 3. ventre d'un vaso. [illegible]

Λαγῷος - α - ον. di lepre. [illegible]

Λαγώπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha piedi simili a quelli di lepre. [illegible] (*ὅθ. οὐσ.*) piede di lepre (erba.) [illegible] 2. = *Λαγωδίας.*

Λαγώπυρον (τὸ) = *Λαγωπους.* (1)

Λαγὼς - ῶ (ὁ) lepre. [illegible] 2. = *Λαγωδίας.* 3. lepre marina (pesce.) [illegible]

Λαγωτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nutriscono le lepri (*Γαλλ.* garenne.) [illegible]

Λαγωτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrire delle lepri. [illegible]

Λαγωφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiare della lepre, nutrirsi di lepre. [illegible]

Λαγωφαγία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Λαγωφθαλμία (ἡ) specie di malattia di occhi, quando la palpebra superiore non si può unire con l'inferiore. [illegible]

[illegible]

Λαγώφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi di lepre. 2. colui che dorme con occhi aperti come la lepre. [illegible]

Λαγωφόνος (ὁ, ἡ) uccisore di lepre. [illegible]

Λάζομαι καὶ *Λάζυμαι* (πρτ. Ἐλαζόμην-ύμην καὶ πλέον οὔ.) × ἀντὶ *Λαμβάνω*.

Λαθίπονος (ὁ, ἡ) dimentico di quanto ha sofferto, chi non si ricorda delle sue fatiche. 2. che cagiona un dolor occulto. [illegible]

Λαθίφθογγος (ὁ, ἡ) che lascia senza voce, che fa perdere la voce. [illegible]

Λαθιφροσύνη (ἡ) demenza, delirio. [illegible]

Λαθίφρων-ονος (ὁ, ἡ) demente, pazzo. [illegible]

Λάθος-εος (τὸ) Δ. ἀντὶ *Λῆθος*, *Λήθη*.

Λάθρα, ἐπίῤ. di nascosto, clandestinamente, occultamente. [illegible]

Λαθραῖος-α-ον. occulto, secreto, clandestino. [illegible]

Λαθραίως, ἐπίῤ. = *Λάθρα*.

Λαθριμαῖος-α-ον. = *Λαθραῖος*. (συνεκδχ.) bastardo. [illegible]

Λάθριος-α-ον. (καὶ ἐπίῤ.)-ίως. = *Λαθραῖος*.

Λαθρογαμία (ἡ) = *Κλεψιγαμία*.

Λαθροφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. mangiar di nascosto. [illegible]

Λαθροφαγία (ἡ) τὸ ουσ. τ. προηγ.

Λαθροφάγος (ὁ, ἡ) che mangia di nascosto. [illegible]

Λαθυρὶς-ίδος (ἡ) cotapuzza minor o barbabietola Egiziana (Γαλλ. mélochia). [illegible]

Λάθυρος (ὁ) cicerchia. [illegible]

Λαικὰς-άδος (ἡ) puttana, baldracca (Λατ. scrotum.) [illegible]

Λαικαστὴρ-ῆρος καὶ

Λαικαστὴς-ου (ὁ) puttaniere, bordelliere, fornicatore (Λατ. scortator). [illegible]

Λαικάτα-ας (ἡ) = Ἐκκλησία.

Λαϊκὸς-ή-όν. popolare, di popolo. 2. (ἐκκλησ.) laico, secolare. [illegible]

Λαϊκόω-ῶ. Μ. ώσω. profanare. [illegible]

Λαιλαπώδης-εος (ὁ, ἡ) procelloso, burrascoso. (Γαλλ. orageux). [illegible]

Λαίλαψ-απος (ἡ) turbine, tempesta, procella. [illegible]

Λαιμαργέω-ῶ. Μ. ήσω. esser ingordo. [illegible]

Λαιμαργία-ας (ἡ) ghiottoneria, ingordigia. [illegible]

Λαίμαργος (ὁ, ἡ) ingordo, ghiottone. [illegible]

Λαιμάσσω. Μ. άξω. trangugiare. [illegible]

Λαιμοπέδη (ἡ) collare di cane (Λατ. melium). [illegible]

Λαιμὸς (ὁ) collo, gola. [illegible]

Λαιμότμητος (ὁ, ἡ) decollato. [illegible]

Λαιμοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. decollare. [illegible]

Λαιμότομος (ὁ, ἡ) (παροξ.) colui che decolla. [illegible] 2. (προπαρ.) = *Λαιμότμητος*.

Λαιμώσσω (ττω) Μ. ώξω. avere dolor di gola. [illegible] 2. = *Λαιμάσσω*.

Λαῖνα-ης (ἡ) = *Χλαῖνα*. (ὅθ. Λατ. Laena.)

Λαιὸς-ά-όν. sinistro (Λατ. laevus). [illegible] = Ἀριστερός.

Λαιοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. mietere. [illegible]

Λαῖτμα (τὸ) voragine, baratro, abisso. [illegible]

Λαίφη (ἡ) καὶ

Λαῖφος-εος-ους (τὸ) veste, abito. 2. vela. [illegible]

Λαιψηρὸς-ά-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ηρῶς. veloce, celere, ratto, snello. [illegible]

Λακατάρατος (ὁ, ἡ) = *Λαοκατάρατος*.

Λακεδὼν-όνος (ἡ) voce. 2. (συνεκδχ.) precetto. [illegible]

Λακερὸς-ά-όν. lacero. 2. (ὅθ.) inutile, che non serve a niente. 3. ciarlone. [illegible]

Λακέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Ληκέω*. (ἢ ἐσφαλμ. ἀντὶ *Λακίζω*.)

Λακιδόω-ῶ. Μ. ώσω. καὶ

Λακίζω. Μ. ίσω. lacerare, stracciare. [illegible]

Λακὶς-ίδος (ἡ) καὶ

Λάκισμα (τὸ) quarcio, stracciamento, straccio. [illegible]

Λακιστὸς-ή-όν. stracciato, lacerato. [illegible]

Digitized by Google

Λακκαῖος-α-ον. di cisterna. [illegible]

Λακκόπλουτος (ὁ, ἡ) colui che ha trovato un tesoro infossato, molto ricco. [illegible]

Λακκοποιὸς (ὁ) che fa delle fosse. [illegible]

Λακκοπρωκτία (ἡ) l'avere un culo largo e ampio. [illegible]

Λακκόπρωκτος καὶ

Λακκόπυγος (ἡ) di cui il culo è largo, ampio. 2. cinedo, bardassa. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λάκκος (ὁ) fossa. 2. cisterna. 3. vasca. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λακκοσχέας-ου (ὁ) di cui la coglia sempre è lassa, sospesa giù. [illegible]

Λακκώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla fossa. [illegible]

Λάκος (ὁ) strepito cagionato dallo stracciamento. [illegible]

Λακπατέω-ῶ. M. ήσω. calpestare. [illegible]

Λακπάτητος (ὁ, ἡ) calpestato. [illegible]

Λακτίζω. M. ίσω. calcitrare, dar de' calci. [illegible]

Λάκτις-ιος (ἡ) cucchiajo di legno. [illegible]

Λάκτισμα (τὸ) calcio. [illegible]

Λακτισμὸς (ὁ) calcitrazione. [illegible]

Λακτιστὴς (ὁ) calcitrante. [illegible]

Λακτιστικὸς-ἡ-όν. solito a calcitrare. 2. ricalcitrante, pertinace. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λακωνίζω. M. ίσω. imitare i Lacedemonj. 2. (*ἰδιαιτ.*) parlare o scrivere brevemente come i Lacedemonj, laconizzare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λακωνισμὸς (ὁ) laconismo, maniera di parlare breve ed energico. [illegible]

Λαλαγέω-ῶ. M. ήσω. far strepito, garrire, cicalare. [illegible]

Λαλαγὴ (ἡ) clamore, garrito. [illegible]

Λαλάγημα (τὸ) ciò, che fa strepito, sonaglio, cembalo ecc. [illegible] 2. = *τῷ προηγ.*

Λαλαγήτης-ου (ὁ) = *Λάλαξ.*

Λαλάζω. M. άξω. = *Λαλαγέω.*

Λάλαξ-αγος (ὁ) = *Λάλος.* 2. = *Λαλαγή.*

Λαλέω-ῶ. M. ήσω. mandar fuori del suono, ciarlare, cicalare. 2. (*σπν. καὶ μτνμ.*) parlare, favellare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λάλη (ἡ) = *Λαλία.*

Λάλημα (τὸ) discorso, ciarla. [illegible]

Λαλητὴς-οῦ (ὁ) ciarlone, cicalatore. [illegible]

Λαλητικὸς-ἡ-όν. che ha la facoltà di parlare. 2. loquace. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λαλητὸς-ἡ-όν. dicibile, di cui si può parlare. 2. di cui s'è parlato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λαλία (ἡ) linguaggio, favella, pronunzia. 2. fama. 3. loquacità. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λάλος (ὁ, ἡ) ciarlone, loquace, cicalatore. [illegible]

Λάμαχος (ὁ, ἡ) valoroso combattente. [illegible]

Λαμβάνω. M. λήψομαι. prendere, pigliare. 2. ricevere, impadronirsi, ottenere. 3. sorprendere, prender sul fatto. 4. concepire. 5. credere, stimare, osservare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Λαμβδακίζω. M. ίσω. servirsi spesso della lettera *Λ* (lambda). *Λ* ([illegible]) [illegible] *Λ* ([illegible]) [illegible]

Λάμια (ἡ) mostro, che si credeva mangiar gli uomini e massime i fanciulli. 2. lamia (pesce). 3. ingordigia. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λαμιώδης-εος (ὁ, ἡ) mostruoso. [illegible]

Λαμνα (ἡ) × *ἀντὶ Λάμια.* (2)

Λάμος (ὁ) voragine, baratro, buco. [illegible]

Λαμπαδαρχία (ἡ) la carica di chi dirigeva i lampadisti. [illegible]

Λαμπαδεύω. M. εύσω. far delle lampade, torcie. [illegible] 2. (*μσ.*) = *Λαμπαδηφορέω.*

Λαμπαδηδρομία (ἡ) corso, in cui si gareggiava di arrivare prima degli altri al bersaglio colla torcia accesa in mano. [illegible]

Λαμπαδηφορέω-ῶ. M. ήσω. portar una torcia. 2. correre lampana in mano. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λαμπαδηφορία (ἡ) l' azione di portare una lampada. 2. corso con delle faci accese. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λαμπαδηφόρος (ὁ, ἡ) lampadifero, chi porta una lampada. 2. colui che corre tenendo in mano una torcia accesa, lampadista. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λαμπαδίας-ου (ὁ) = *Λαμπαδηφόρος.* 2. (*οὐσ.*) sorta di meteora in forma di fiaccola. [illegible]

Λαμπαδίζω. M. ίσω. = *Λαμπαδιοδρομέω.*

Λαμπαδικὸς-ἡ-όν. che si fà colle lampade, colle torcie. [illegible]

Λαμπαδιοδρομέω-ῶ. M. ήσω. correre colla fiaccola in mano. [illegible]

Λαμπάδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λαμπάς.* 2. (*ἰατρ.*) tasta. [illegible]

Λαμπαδιστὴς-οῦ (ὁ) lampadista. [illegible]

Λαμπαδουχέω-ῶ. M. ήσω. tener una torcia. [illegible]

Λαμπαδουχία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λαμπαδοῦχος (ὁ, ἡ) = *Λαμπαδηφόρος.* che tiene una lampana. [illegible]

Λαμπάζω. M. άσω. × *ἀντὶ Λάμπω.*

Λαμπὰς-άδος (ἡ) lampada, face, fiaccola, torcia, fanale. [illegible] 2. = *Λαμπαδηδρομία.* 3. = *Λαμπηδών.* 4. = *Λαμπαδίας* (2).

Λάμπη (ἡ) schiuma. 2. immondizia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λαμπηδὼν-όνος (ἡ) splendore, folgóre, raggio di luce. [illegible]

Λαμπήνη (ἡ) cocchio coperto. [illegible]

Λαμπηρὸς-ὰ-όν. schiumante. [illegible]

Λάμπουρος (ὁ, ἡ) che ha la coda risplendente. [illegible]

Λαμπρόβιος (ὁ, ἡ) che vive splendidamente. [illegible]

Λαμπρόζωνος (ὁ, ἡ) che ha una cintura splendida. [illegible]

Λαμπρολογέω-ῶ. M. ήσω. parlar con splendore. [illegible]

Λαμπρόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi splendidamente ornati. [illegible]

Λαμπροπυρσόμορφος (ὁ, ἡ) di cui la faccia risplende, folgoreggia come la face. [illegible]

Λαμπρὸς-ὰ-όν. brillante, splendido, rilucente. 2. (*ἐπὶ χρωμ.*) vivo, vivace, 3. (*ἐπὶ φων.*) vivo, sonoro. 4. illustre-splendido, celebre, rinomato, genero so, liberale. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Λαμπρότης-ητος (ὁ) splendore, folgóre. 2. celebrità, splendidezza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λαμπρότοξος (ὁ, ἡ) che ha un arco splendido. [illegible]

Digitized by Google

Λαμπροφαὴς-*έος* (ὁ, ἡ) raggiante, folgoreggiante. լուսաճաճանչ, շողշողուն. լամէ՝ շէօհլէ սաչան, շէֆաֆլը:

Λαμπρόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi rilucenti. փայլուն աչքեր ունեցող. փարլագ կէօզլի:

Λαμπροφορέω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. vestirsi degli abiti splendidi, vestirsi a gala. շքեղ՝ պայծառ լաթեր հագնիլ, հագուիլ ձգուիլ. աղըր պահալը կէյինմէք, էլպիսէյի ֆախիրէ թաշըմաք:

Λαμπροφορία (ἡ) il vestirsi magnificamente, a gala. փառաւոր լաթեր հագուիլը. տօնանմա պահալը՝ աղըր պահալը կէյինմէքլիք, էլպիսէյի ֆախիրէ թաշըմաքլըգ:

Λαμπροφόρος (ὁ, ἡ) vestito magnificamente, splendidamente, a gala. փառաւոր լաթեր հագուած, հագուած ձգուած. աղըր պահալը կէյինմիշ, էլպիսէյի ֆախիրէ թաշըյան, կէյինմիշ տօնանմըշ:

Λαμπροφωνέω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. aver una voce splendida, bella, sonora. շքեղ՝ աղուոր՝ յստակ ձայն ունենալ. խօշավազ՝ կիւզէլ՝ կիւմրահ աւազը օլմագ:

Λαμπροφωνία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λαμπρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce splendida, sonora, bella. շքեղ՝ հնչող՝ աղուոր ձայն ունեցող. խօշ՝ կիւմրահ՝ կիւզէլ աւազլը:

Λαμπρόψυχος (ὁ, ἡ) magnanimo, generoso. վեհանձն, ազնուական. ալիճէնապլը, ալիճէնապ:

Λαμπρύνω. *M*. *υνῶ*. render lucido, illustrare. պայծառացընել, լուսաւորել. շէֆաֆլանտըրմագ, փարլաթմագ, մէնէվվէր էթմէք, թէնվիր էթմէք:

Λάμπρυσμα (τὸ) ornamento splendido. պայծառ՝ շքեղ զարդ. բարլագ՝ մէնէվվէր՝ զէրլէմէլի տիւզին:

Λαμπρῶς, *ἐπίῤ*. splendidamente, magnificamente. պայծառութեամբ, շքեղութեամբ, պայծառապէս. բարլագլըգ էյի՝ շէֆաֆ՝ փարլագ՝ աչըգչա էյի:

Λαμπτὴρ-*ῆρος* (ὁ) face, fiaccola. ջահ, ղամբար. ճրագ. 2. (*ἐν γέν*.) ciò che serve per dar luce. լոյս տալու յարմար բան. ըշըգ վէրէն հէր պիր նէսնէ:

Λαμπτηροκλέπτης-*ου* (ὁ) che ruba la lucerna o la fiaccola. կանթեղը կամ ղամբարը գողցող. ֆէնէրի եախօտ ճըրաղը չալան:

Λαμπτηρουχία (ἡ) = *Λαμπαδουχία*.

Λαμπτηροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una fiaccola. ջահակիր, ղամբար կրող. մաշալաճը, մաշալա թաշըյան:

Λαμπυρίζω. *M*. *ίσω*. lucere, risplendere come la lucciola. կայծոռիկի պէս փայլել. ախշամ պէօճէյի կիպի փարլամագ:

Λαμπυρὶς-*ίδος* (ἡ) lucciola (*Λατ*. cicindela). կայծոռիկ. ախշամ պէօճէյի, եըլտըզ ֆէրֆէրէ:

Λάμπω. *M*. *λάμψω*. rilucere, risplendere, brillare, folgoreggiare. փայլել, շողալ, ճաճանչ արձակել. փարլամագ, շէօհլէլէնմէք, շէֆաֆլանմագ:

Λαμπώδης-*εος* (ὁ, ἡ) = *Λαμπηρός*.

Λαμυρία (ἡ) protervia, insolenza. յանդգնութիւն, լիրբ համարձակութիւն. թէմաշասըզլըգ, պէհէյալըզլըգ, արսըզլըգ:

Λαμυρὸς-*ά*-*όν*. protervo, sfacciato, insolente. 2. terribile. յանդուգն, աներես, լիրբ համարձակ. 2. ահեղ. թէմաշասըզ, արսըզ, պէհէյալըզ. 2. գօրգունճ, գօրգուլու. — *υρῶς*, *ἐπίῤ*.

Λάμψις-*εως* (ἡ) folgóre, splendore. փայլումն, պայծառութիւն. փարլայըշ, բարըլթը, շէֆաֆ:

Λανθανόντως, *ἐπίῤ*. secretamente, clandestinamente. գաղտուկ, ծածկաբար. կիզլիճէ, խաֆիյէ:

Λανθάνω. *M*. *λήσομαι καὶ λήσω*. non accorgersi, o non esser noto agli altri. 2. (*μσ*.) scordarsi, dimenticarsi, trascurare. չիմանալ կամ չիմացուիլ, այլոց չգիտցուիլ՝ չճանչցուիլ. 2. մոռնալ, անհոգ ըլլալ, զանց առնել. ֆէրք էթմէմէք, հապէրի օլմամագ, խալգըն տիգգաթինտէն գէօչմէք՝ գաչըրըլմագ՝ պիլինմէմէք. 2. ունութմագ, ղաֆիլ օլմագ, ֆարգ էթմէք:

Λὰξ, *ἐπίῤ*. a tallone, con calcagno, calpestando. ոտից կռնակով, կրնկամբ, ոտքով կոխելով. թէքմէ՝ թէփմէ իլէ, այաղը ալթընա ալարագ:

Λαξευσις-*εως* (ἡ) scultura di pietre. քար կոփելը. թաշ օյմագլըգ, թաշճըլըգ:

Λαξευτὴρ × *ἀντὶ Λαξευτής*.

Λαξευτήριον (τὸ) instrumento per tagliare e scolpire la pietra. քար կտրելու ու կոփելու գործիք. թաշ քէսէճէք օյմայա մախսուս ալէթ:

Λαξευτὴς-*οῦ* (ὁ) scultor di pietre, scarpellino. քար կոփող, քարահատ. թաշ օյան՝ քէսիճի, թաշճը:

Λαξευτὸς-*ή*-*όν*. inciso, intagliato, scolpito di pietra. քարակոփ, քարէ քանդակուած. թաշտան քէսիլմիշ՝ օյմա:

Λαξεύω. *M*. *εύσω*. scolpir le pietre. քար կոփել. թաշ օյմագ՝ քէսմէք:

Λαοβότειρα (ἡ) *θηλ*. *τοῦ*

Λαοβοτὴρ (ὁ) nutritore, capo, condottiere del popolo. ժողովրդեան սնուցիչը՝ գլուխը՝ կառավարը՝ ուղղիչը. միլլէթին պէսլէյիճիսի՝ կէտխիւտասը՝ գուլլ՝ րէհպէրի:

Λαοβότος (ὁ, ἡ) = *Λαοβοτήρ*.

Λαοδάμας-*αντος* (ὁ) domatore de' popoli. ժողովուրդները նուաճող՝ ձեռքին տակը առնող. խալգը՝ միլլէթլէրի զապթ էտէն հիւքիւմէթինէ ալթընա ալան:

Λαόδικος (ὁ, ἡ) giudicato dal popolo. դատաստանը ժողովրդեն կարուած. շէրիաթը միլլէթտէն կէօրիւլմիւշ՝ տաւա օլմուշ:

Λαοδογματικὸς-*ή*-*όν*. concorde alla pubblica opinione, al parere del popolo. հասարակաց՝ ժողովրդական կարծիքին համաձայն. խալգըն՝ միլլէթին ճէմահաթ իլէ ույգուն. — *ικῶς*, *ἐπίῤ*.

Λαοηγησία (ἡ) sovranità sul popolo. ժողովրդեան վրայ իշխելը. միլլէթին խալքընըն հիւքիւմ էթմէսի՝ փատիշահլըղը:

Λαοκατάρατος (ὁ, ἡ) esecrato, maledet-

Digitized by Google

to dal popolo. [illegible]

Λαοκρατέομαι - οῦμαι. M. ηθήσομαι. = *Δημοκρατέομαι.*

Λαοκρατία - ας (ἡ) = *Δημοκρατία.*

Λαομέδων - οντος (ἡ) sovrano del popolo. [illegible]

Λαοξόος (ὁ, ἡ) scultore di pietre. [illegible]

Λαοπαθής - έος (ὁ, ἡ) sofferto in tutto il popolo. [illegible]

Λαοπλάνος (ὁ, ἡ) ingannator del popolo. [illegible]

Λαοπόρος (ὁ, ἡ) (ponte) per cui passa il popolo. [illegible]

Λαὸς (ὁ) popolo, moltitudine. [illegible]

Λαοσεβής - έος (ὁ, ἡ) rispettato dal popolo. [illegible]

Λαοσόος (ὁ, ἡ) che solleva il popolo alla guerra. 2. (*μόνον εἰς τὸν Νον.*) (*σώζω.*) conservatore del popolo. [illegible]

Λαοτέκτων - ονος (ὁ) = *Λιθοξόος.*

Λαότρόφος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) che nutrisce il popolo. 2. (*προπαρ.*) nutrito dal popolo. [illegible]

Λαοτύπος (ὁ, ἡ) = *Λιθοξόος.*

Λαοφθόρος (ὁ, ἡ) pernicioso al popolo, che corrompe il popolo. [illegible]

Λαοφόνος (ὁ, ἡ) uccisore del popolo. [illegible]

Λαοφόρος (ὁ, ἡ) (*εὐχρηστότ. τὸ*) *Λεωφόρος.*

Λάπαγμα (τὸ) escremento. [illegible]

Λαπαγμὸς (ὁ) = *Λάπαξις.*

Λαπάζω. M. ἄξω. vuotare. 2. lubricare. [illegible]

Λάπαθον (τὸ) lapazio, rombice (sorta di erba.) (*Γαλλ.* patience.) [illegible]

Λάπαθος (ὁ) fossa. [illegible]

Λαπακτικὸς - ή - όν. lassativo, lubricativo, emolliente. [illegible]

Λάπαξις - εως (ἡ) evacuazione. [illegible]

Λαπάρα - ας (ἡ) = *Λαγών.*

Λαπαρὸς - ὰ - όν. vuoto. 2. molle, lubrico. [illegible] = *Λαγαρός.*

Λαπάσσω. M. ἄξω. = *Λαπάζω.*

Λάπη (ἡ) moccia. 2. (*ἰατρ.*) pituita, flemma. [illegible]

Λάπτω. M. λάψω. bere leccando. [illegible] 2. (*ὅθ.*) assorbire, consumare. [illegible]

Λαρινὸς - η - όν. pingue, grasso. [illegible]

Λάριξ - ικος (ὁ καὶ ἡ) larice (albero.) [illegible]

Λαρκίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λάρκος (ὁ) sporta, corba. [illegible]

Λάρναξ - ακος (ἡ καὶ μτγν. ὁ) cassa, arca. [illegible]

Λάρος (ὁ) gabbiano (uccello). [illegible]

Λαρὸς - ὰ - όν. gustoso, soave, piacevole. [illegible]

Λαρυγγιάω - ῶ. M. άσω. καὶ

Λαρυγγίζω. M. ίσω. gridar con tutta la voce, mandar fuori una voce gutturale, gridar dalla gorga. [illegible]

Λαρυγγισμὸς (ὁ) voce, grido gutturale, dalla gorga. [illegible]

Λαρυγγιστὴς - οῦ (ὁ) che grida dalla gorga. [illegible]

Λαρυγγοτομέω - ῶ. M. ήσω. tagliare la gorga, la gorgozza. [illegible]

Λαρυγγοτομία (ἡ) tagliatura della gorga, della gorgozza. [illegible]

Λάρυγξ - υγγος (ὁ) gorga, gorgozza. [illegible]

Λαρύζω. M. ύξω. καὶ

Λαρύνω. M. υνῶ. tubare. (*Γαλλ.* roucouler.) [illegible]

Λάσανον (τὸ) cántaro, orinale, pitale, zangola. [illegible]

Λασιόκνημος (ὁ, ἡ) che ha le gambe irsute. [illegible]

Λάσιος - α - ον. peloso, irsuto, ispido. 2. fronzuto. 3. folto. [illegible]

Digitized by Google

Λασιόστερνος (ὁ, ἡ) che ha il petto ispido. [illegible]

Λασιότρυχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli folti. [illegible]

Λασιόφρυς-υος (ὁ, ἡ) che ha sopracigli folti. [illegible]

Λασκάζω. M. άσω. καὶ

Λάσκω. M. λακήσω. scoppiettare, strepitare, risuonare, gridare, latrare, gracchiare, parlar ad alta voce, profetizzare, vaticinare. [illegible]

Λαταγεῖον (τὸ) bacile in cui si versa il resto del vino, [illegible]

Λαταγέω-ῶ. M. ήσω. = Κοτταβίζω. risuonare, strepitare. [illegible]

Λαταγὴ-ῆς (ἡ) } il resto del vino che *Λάταξ-αγος* (ἡ) } si versa con strepito in un bacile nel giuoco detto Cottabo (*Κότταβος.*) 2. specie di quadrupedo anfibio. [illegible] (*Κότταβος.*) [illegible]

Λατομεῖον (τὸ) cava di pietre (*Λατ.* lapidicina), cava di sassi. [illegible]

Λατομέω-ῶ. M. ήσω. scavar delle pietre dalle cave, scolpir le pietre. [illegible]

Λατόμημα (τὸ) rottame di pietre. (*Λατ.* caementum.) (*Γαλλ.* décombres ἢ moellon.) [illegible]

Λατομητὸς (ὁ, ἡ) scolpito di pietre. [illegible]

Λατομία (ἡ) l'azione di tagliare, scavare o scolpir le pietre. [illegible] 2. = *Λατομεῖον.*

Λατομικὸς-ὴ-όν. pertinente alle cave di sassi. [illegible]

Λατόμος (ὁ, ἡ) colui che taglia pietre, scava i sassi dalle cave. 2. scultore di pietre. [illegible]

Λάτος (ὁ) sorta di pesce. [illegible]

Λατρεία (ἡ) lo stato del mercenario. 2. culto religioso, latria. [illegible]

Λάτρευμα (τὸ) servizio, ministero, culto. [illegible]

Λατρεὺς-έως (ὁ) ✕ *ἀντὶ*

Λατρευτὴς-οῦ (ὁ) = *Λάτρις.* adoratore, che rende un culto. [illegible]

Λατρευτικὸς-ὴ-όν. che concerne il culto. 2. pronto a render un culto, ad adorare. [illegible]

Λατρεύω. M. εύσω. (*χ. πτ.*) esser servo, famulo. (*μὲ δοτ.*) servire, esser subordinato. 2. (*μὲ δοτ. ἢ αἰτ.*) adorare, render culto. [illegible]

Λάτριος-α-ον. appartenente al ministro. [illegible]

Λάτρις-ιος (ὁ, ἡ) servo o soldato pagato, mercenario, schiavo. [illegible]

Λάτρον (τὸ) salario, mercede. [illegible]

Λατύπη (ἡ) calcina fatta dalla rastiatura delle pietre (e massime di marmo), stucco. [illegible]

Λατύπος (ὁ, ἡ) = *Λατόμος* (*οὐσ.*) = *Λιθοξόος.*

Λαῦρα (ἡ) calle, rione, quartiere. 2. monisterio. [illegible]

Λαῦρος-α-ον. νλγ. ἀντὶ Λάβρος ἢ Λευρός.

Λάφυγμα (τὸ) *καὶ*

Λαφυγμὸς (ὁ) trangugiamento, voracità. [illegible]

Λαφυραγωγέω-ῶ. M. ήσω. predare, saccheggiare. [illegible]

Λαφυραγωγία (ἡ) saccheggiamento. [illegible]

Λαφυραγωγὸς (ὁ) saccheggiatore. [illegible]

Λάφυρον (τὸ) preda, bottino. [illegible]

Λαφυροπωλεία (ἡ) vendita del bottino. [illegible]

Digitized by Google

Λαφυροπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vende il bottino. [illegible]

Λαφυροπωλέω-ῶ. *M.* ήσω. vender il bottino. [illegible]

Λαφυροπώλης-ου (ὁ) venditor del bottino. [illegible]

Λαφύσσω. *M.* ύξω. divorare, trangugiare, consumare. [illegible]

Λαχαίνω. *M.* ανῶ. scavare. [illegible]

Λαχανάριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ *Λάχανον*.

Λαχανηλόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie gli ortaggi. [illegible]

Λαχανηρὸς-ά-όν. di ortaggio. [illegible]

Λαχανιὰ (ἡ) luogo seminato di ortaggi. [illegible]

Λαχανικὸς-ή-όν. = *Λαχανηρός*.

Λαχάνιον (τὸ) = *Λαχανάριον*.

Λάχανον (τὸ) ortaggio, erbaggio. (*Λατ.* olus, olera.) [illegible]

Λαχανοπωλεῖον (τὸ) luogo, ove si vende l'erbaggio. [illegible]

Λαχανοπώλης-ου (ὁ) venditor di erbaggio. [illegible]

Λαχανοπωλία (ἡ) il mestiere di chi vende dell' ortaggio. [illegible]

Λαχανοπώλιον (τὸ) = *Λαχανοπωλεῖον*.

Λάχεσις-εως (ἡ) fortuna, sorte. [illegible]

Λαχμὸς (ὁ) lotto. [illegible]

Λάχνη (ἡ) lanugine. 2. pelo. [illegible]

Λάχνος (ὁ) = *Λάχνη*.

Λαχνόω-ῶ. *M.* ώσω. render (καὶ πθ.) divenir peloso. [illegible]

Λάχος-εος-ους (τὸ) sorte. 2. porzione avuta alla sorte. [illegible]

Λαψάνη (ἡ) lapsana. [illegible]

Λαώδης-εος (ὁ, ἡ) popolare, di popolo. [illegible]

Λέαινα (ἡ) leonessa. [illegible]

Λεαίνω. *M.* ανῶ. spianare, livellare. [illegible]

Λεβηρὶς-ίδος (ἡ) spoglia di serpente. [illegible]

Λέβης-ητος (ὁ) caldaja, laveggio. 2. bacile. [illegible]

Λεβήτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λέβης*. caldajuola. [illegible]

Λεβίας-ου (ὁ) specie di pesce. [illegible]

Λεγεὼν-ῶνος (ὁ ἡ ἡ) legione. [illegible]

Λέγνη (ἡ) καὶ

Λέγνον (τὸ) fimbria, frangia. [illegible]

Λεγνώδης-εος (ὁ, ἡ) καὶ

Λεγνωτὸς-ή-όν. (χιτὼν.) franglato, fimbriato. [illegible]

Λέγω. *M.* λέξω. (κυρ.) metter a dormire, far giacere, sopire (καὶ μσ. ὅ καὶ συνηθ.) coricarsi, riposarsi. 2. raccogliere. 3. (μσ.) scegliere. 4. annoverar insieme. 5. esporre, narrare. 6. dire, parlare. [illegible]

Λεηλασία (ἡ) saccheggiamento, saccomanno. [illegible]

Λεηλατέω-ῶ. *M.* ήσω. saccheggiare. [illegible]

Λεηλάτης-ου (ὁ) saccheggiatore, predatore. [illegible]

Λεία (ἡ) preda, bottino. [illegible]

Λείβηθρον (τὸ) acquidotto. 2. luogo adacquato, acquoso. [illegible]

Λείβω. *M.* λείψω. spandere, versare, far cadere a goccia a goccia, distillare. [illegible] = *Σπένδω*.

Λειεντερέω-ῶ. *M.* ήσω. soffrir di lienteria. [illegible]

Λειεντερία (ἡ) lienteria (malattia). [illegible]

Λειεντεριώδης-εος (ὁ, ἡ) che soffre di lienteria. [illegible]

Λεῖκνον (τὸ) = *Λίκνον*.

Digitized by Google

Λείμαξ - *ακος* (ὁ) lumacone ignudo, lumaca. [illegible]

Λεῖμμα (τὸ) = *Λείψανον*.

Λειμόδωρον (τὸ) limodoro (erba.) [illegible]

Λειμὼν - *ῶνος* (ὁ) prato, prateria. 2. le parti vergognose delle donne. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λειμωνιὰς - *άδος* (ἡ) (*Νύμφη*.) abitante nei prati. [illegible]

Λειμωνιάτης - *ου* (ὁ) *καὶ*

Λειμωνιᾶτις - *ιδος* (ἡ) limoniate. [illegible]

Λειμώνιος - *α* - *ον*. di prato. [illegible] (*ὀθ. ουσ. θηλ. καὶ οὐδ.*) limonia (sorta di anemone.) [illegible]

Λειμωνὶς - *ίδος* (ἡ) = *Λειμωνιάς*.

Λειμωνοειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) fiorido, verdeggiante. [illegible]

Λειοκυμονέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Λειοκύμων - *ονος* (ὁ, ἡ) di cui le onde sono piane, che non si gonfiano. [illegible]

Λειοποιέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. = *Λειόω*.

Λεῖος - *α* *ἡ* *ος* - *ον*. liscio, piano, lubrico. 2. dolce, lusinghiero. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λειότης - *ητος* (ἡ) lubricità. (*Λατ*. laevitas, laevor.) [illegible]

Λειόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le fronde liscie. [illegible]

Λειόω - *ῶ*. *Μ*. *ώσω*. lisciare, pianare. [illegible]

Λειπανδρέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. aver mancanza d' uomini, esser privo d' uomini. [illegible]

Λειπανδρία (ἡ) = *Λειψανδρία*.

Λειπανθρωπέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. = *Λειπανδρέω*.

Λειπανθρωπεία (ἡ) = *Λειπανδρία*.

Λειπογάλακτος (ὁ, ἡ) privo di latte. [illegible]

Λειπόγαμος (ὁ, ἡ) che abbandonò la sposa o lo sposo. [illegible]

Λειποδρανέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Λειποδρανὴς - *έος* (ὁ, ἡ) imbecille, languido. [illegible]

Λειποθυμέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. svenirsi, venir meno. [illegible]

Λειποθυμία (ἡ) svenimento. [illegible]

Λειποθυμικὸς - *ἡ* - *όν*. (*καὶ ἐπίῤ*.) - *κῶς*. soggetto allo svenimento, pronto a disvenire. [illegible]

Λειπόθυμος (ὁ, ἡ) svenuto, venuto meno. [illegible]

Λειποπάτωρ - *ορος* (ὁ, ἡ) che abbandona il suo padre. [illegible]

Λειποσιτέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. aver mancanza di nutritura. [illegible]

Λειποστρατεία (ἡ) *καὶ*

Λειποστρατέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. = *Λειποτακτέω*.

Λειποστρατία - *ας* (ἡ) = *Λειποστρατεία*.

Λειποστράτιον (τὸ) il disertare d' un soldato. [illegible]

Λειποστράτιος *καὶ*

Λειποστρατιώτης - *ου* (ὁ) = *Λειποτάκτης*.

Λειποτακτέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. disertare, abbandonare il suo posto (trattandosi d' un soldato.) [illegible]

Λειποτάκτης - *ου* (ὁ) disertore. [illegible]

Λειποταξία - *ας* (ἡ) il disertare, l' azione di disertare. [illegible]

Λείπουρος (ὁ, ἡ) codimozzo. [illegible]

Λειποψυχέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. = *Λειποθυμέω*.

Λειποψυχία (ἡ) = *Λειποθυμία*.

Λειπόψυχος (ὁ, ἡ) = *Λειπόθυμος*.

Λείπω. *Μ*. *λείψω*. mancare. 2. lasciare, abbandonare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λείρινος - *η* - *ον*. gigliaceo, fatto di giglio. [illegible]

Λειριοειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) *καὶ*

Λειριόεις - *εσσα* - *εν*. simile al giglio, candido, fiorido, delicato come il giglio. [illegible]

Λείριον (τὸ) giglio. 2. narcisso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λειτουργέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. esercitare un pubblico servizio. 2. (*ἐκκλησ*.) celebrar la messa. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Λειτούργημα (τὸ) servizio, ministero pubblico. [illegible]

Λειτουργησία (ἡ) καὶ

Λειτουργία (ἡ) servizio, ministero, uffizio, carica pubblica a prò della communità. 2. (ἐκκλησ.) messa. [illegible]

Λειτουργικὸς - ή - όν. ministeriale. 2. che concerne il servizio divino, sacerdotale. [illegible]

Λειτουργὸς (ὁ, ἡ) ministro, chi esercita un servizio pubblico. 2. (ἐκκλησ.) ministro della chiesa. [illegible]

Λειχάζω. Μ. άσω. = *Λείχω*.

Λειχὴν - ῆνος (ὁ) volatica, serpigine, impetigine. 2. fegatella, lichene. [illegible]

Λειχηνιάω - ῶ. Μ. άσω. aver la serpigine, la volatica. [illegible]

Λείχω. Μ. λείξω. leccare, lambire. [illegible]

Λειψανδρία (ἡ) mancanza d'uomini, depopulazione. [illegible]

Λείψανον (τὸ) il resto, il restante, rimasuglio, avanzo, reliquie, rimaso. [illegible]

Λεῖψις - εως (ἡ) abbandonamento, abbandono. 2. mancanza, penuria. [illegible]

Λειψυδρέω - ῶ. Μ. ήσω. aver mancanza d'acqua, soffrir penuria d'acqua. [illegible]

Λειψυδρία (ἡ) penuria d'acqua. [illegible]

Λείωμα (τὸ) l'azzurro (Λατ. lomentum.) [illegible]

Λείωσις - εως (ἡ) lisciamento, lustratura. [illegible]

Λεκανάριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λεκάνη (ἡ) bacino. [illegible]

Λεκανίδιον (τὸ) *Λεκάνιον* (τὸ) *Λεκανὶς* - ίδος (ἡ) *Λεκανίσκη* (ἡ) ὑποκορ. τ. Λεκάνη.

Λεκιθοπώλης - ου (ὁ) καὶ *Λεκιθόπωλις* - ιδος (ἡ) chi vende delle uova o del legume. [illegible]

Λέκιθος (ἡ) tuorlo dell' uovo. 2. lente scortecciata. 3. pisello. [illegible]

Λεκὶς - ίδος (ἡ) καὶ *Λεκίσκιον* (τὸ) καὶ *Λεκίσκος* (ὁ) ὑποκορ. τοῦ

Λέκος - εος - ους (τὸ) καὶ *Λεκὸς* (ὁ) piatto, tondino, scodella. [illegible]

Λεκτέος - α - ον. θετ. τ. Λέγω.

Λεκτικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. esprimente, espressivo. [illegible]

Λεκτὸς - ή - όν. dicibile o detto. [illegible]

Λέκτρον (τὸ) letto. 2. maritaggio, conjugio, letto matrimoniale (Λατ. lectus genialis). [illegible]

Λέμβος (ὁ καὶ μτνμ. ἡ) brigantina, fregata, barca. [illegible]

Λέμμα (τὸ) scorza. 2. coperchio. [illegible]

Λέμφος (ὁ) moccio. 2. stolidezza. [illegible] (ὡς ἐπίθ.) moccioso. 2. stolto. [illegible]

Λεξείω (Χ. Μ.) aver brama di parlare. [illegible]

Λεξίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Λέξις.

Λεξικογράφος (ὁ, ἡ) compositor d'un dizionario. [illegible]

Λεξικὸς - ή - όν. che appartiene o s' occupa o tratta sulle parole. [illegible] (ὅθ. ουσ. ἀρσ.) = *Λεξικογράφος*. (οὐδ.) *Λεξικὸν* (τὸ) dizionario, lessico. [illegible]

Λέξις - εως (ἡ) parola, dizione, vocabolo. [illegible]

Λεόντειος - α ἢ ος - ον. καὶ

Λεόντεος - α - ον. di leone, leonino. [illegible]

Λεοντῆ (ἡ) (ἐνν. δορά) la pelle di leone. [illegible]

Λεοντηδὸν, ἐπίῤ. da leone. [illegible]

Λεοντιδεὺς - έως (ὁ) leoncello. [illegible]

Digitized by Google

Λεοντική (ἡ) carvi selvatico, cacalia. առիւծախոտ (բժշկական խոտ մըն է)· դեր նել հռովմէական տայեր օծելով։

Λεόντιος - α - ον. = *Λεόντειος.*

Λεοντίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. *Λέων.*

Λεοντοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al leone. առիւծի նման. առիւծու գերազանց։

Λεοντόθυμος (ὁ, ἡ) che ha il cuor di leone, coraggioso. առիւծի սիրտ ունեցող, կտրիճ. առիւծ եղողներէ, իւէյ, դիւցազն։

Λεοντοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di leone. առիւծի գլուխ ունեցող. առիւծ գլուխ։

Λεοντομάχης - ου (ὁ) che combatte co' leoni. առիւծներու հետ կռուող. առիւծներու հետ մենամարտող։

Λεοντοπέταλον (τὸ) καὶ

Λεοντοπόδιον (τὸ) leontopetalo, piede di leone (erba). բժշկական խոտ մըն է. առիւծ ոտնոց. (հռովմէական տայեր դեր նել օծելով)։

Λεοντόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi simili a quelli di leone. առիւծի ոտքերու նման ոտքեր ունեցող. առիւծ ոտք ունեցող։

Λεοντοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia di leone. առիւծի դէմք ունեցող. առիւծ երեսով։

Λεοντοτροφία (ἡ) nutrizione, nutritura di leone. առիւծ պահելը, սնուցանելը. առիւծ դարմանելը։

Λεοντοῦχος (ὁ, ἡ) che ha de' leoni. առիւծներ ունեցող. առիւծներու տէր։

Λεοντόφόνος (ὁ, ἡ) (παρόξ.) uccisore di leoni. 2. (προπαροξ.) ucciso da un leone. առիւծ մեռցնող. 2. առիւծէ մեռած. առիւծ սպանող. 2. առիւծէ սպանուած։

Λεοντοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) nato da un leone. առիւծէ ծնած. առիւծի ծնունդ։

Λεοντόψυχος (ὁ, ἡ) = *Λεοντόθυμος.*

Λεοντώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Λεοντοειδής.*

Λεοντωδῶς, ἐπίῤ. = *Λεοντηδόν.*

Λεόπαρδος (ὁ) leopardo. ընձառիւծ. յովազ (ընձառիւծ)։

Λέπαδνον (τὸ) coreggia, con cui il collo del cavallo si legava al timone del carro. փոկ՝ որով ձիուն վիզը կառքին բեռին կապուէին. ձիերը կառքին լծելու փոկը։

Λέπας - αδος (τὸ) monte pietroso e senza alberi. քարոտ ու անտառ ծառի լեռ. ծառ չունեցող քարոտ լեռ։

Λεπαστὴ (ἡ) tinozza. փայտեայ տաշտ. կոնք։

Λεπιδοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di squama. թեփի ձեւ ունեցող. թեփանման։

Λεπιδόω - ῶ. Μ. ώσω. render squamoso, coprir di squama. թեփաւոր ընել, թեփով ծածկել. թեփ եղել՝ թեփով ծածկուիլ։

Λεπιδωτὸς - ἡ - όν. scaglioso, squamoso. թեփաւոր. թեփոտ. (ούσ.) reina, carpione di Nilo. Նեղոսի գետի ձուկ մը. Նեղոս գետին ձուկ մը՝ թեփաւոր անուն

մեծ ու թեփոտ ձուկ մը. Նեղոսի դետին մէջ ձուկ։

Λεπίζω. Μ. ίσω. scagliare, scorticare. (ձկան) թեփը հանել, քերթել, կեղեւը հանել. (պտուղներէն) կեղեւը քերթել, մորթը, կեղեւազերծել։

Λεπὶς - ίδος (ἡ) squama, scaglia. 2. scorza. թեփ (ձկան). 2. կեղեւ. (պտղի) կեղեւ. 2. կճեպ։

Λέπισμα - ατος (τὸ) scorza. կեղեւ. կճեպ։

Λέπορις - ιος (ὁ) *Αἰολ.* ἀντὶ *Λαγὼς* (ὅθ. τὸ *Λατ.* Lepus - oris).

Λέπος - εος - ους (τὸ) squama, scaglia. 2. scorza. թեփ. 2. կեղեւ. կճեպ. 2. կճեպ։

Λέπρα - ας (ἡ) lebbra. բոր, բորոտութիւն. աւսատ։

Λεπράω - ῶ. Μ. ήσω. esser o divenir lebbroso. բորոտիլ. աւսատանալ։

Λεπριάω - ῶ. Μ. άσω. = *Λεπράω.*

Λεπρικὸς - ἡ - όν. di lebbra, che guarisce la lebbra. բորոտութեան պատկանող, բորոտութիւնը բժշկող բուժիչ. աւսատի դեղ. աւսատը փարատող։

Λεπρὸς - ὰ - όν. lebbroso. բորոտ. աւսատաւոր։

Λεπρόω - ῶ. Μ. ώσω. καὶ *Λεπρύνω. Μ.* υνῶ. render lebbroso. բորոտ ընել. աւսատաւոր ընել։

Λεπρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla lebbra. բորի նման. աւսատի նման։

Λεπτηγορέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Λεπτολογέω.*

Λεπτόγαιος (γειος) καὶ

Λεπτόγεως (ὁ, ἡ) che ha un terreno infecondo. անպտուղ երկիր՝ հող ունեցող. նիհար դաշտեր ունեցող հողեր։

Λεπτογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) di mente perspicace, che ha l' acume d' ingegno. սրամիտ, բարակ խելք ունեցող. նուրբ միտք։

Λεπτόγραμμος (ὁ, ἡ) scritto in caratteri sottili. բարակ գրերով գրուած. նուրբ գրով գրուած։

Λεπτόγράφος (ὁ, ἡ) (παρόξ.) chi scrive con caratteri sottili. բարակ՝ մանր գրեր գրող. նուրբ գրով գրող. 2. (προπαροξ.) = *Λεπτόγραμμος.*

Λεπτοδέρματος (ὁ, ἡ) καὶ

Λεπτόδερμος (ὁ, ἡ) che ha la pelle sottile. բարակ մորթ ունեցող. նուրբ մորթով։

Λεπτόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli fini. բարակ մազեր ունեցող. նուրբ մազով։

Λεπτοκάλαμος (ὁ, ἡ) che ha la canna sottile. բարակ եղէգ ունեցող. նուրբ եղէգով։

Λεπτοκάρυον (τὸ) nocciuola (frutto). կաղին (պտուղ). ֆնտուղ։

Λεπτολογέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare o esaminare con sottigliezza. բարակ խօսիլ կամ քննել. նուրբ տրամաբանել խօսել։

Λεπτολόγημα (τὸ) sofisma. խաբէական մտածութիւն. նրբախօսութիւն։

Λεπτολογία (ἡ) parlare, disputazione sottile. բարակ խօսիլ կամ վիճաբանել. բարակ դատել կամ հակաճառութիւն.

Digitized by Google

[illegible]

Λεπτολογιστὴς-οῦ (ὁ) καὶ
Λεπτολόγος (ὁ, ἡ) sottile nel parlare, argomentator sottile. բարակ խօսօղ, բարականութեամբ ձեւաբանութիւն ընօղ. [illegible]

Λεπτομέρεια (ἡ) tenuità, sottilità di parti. մանր մասեր ունենալը, մանրամասն ըննալը. [illegible]

Λεπτομερὴς-έος (ὁ, ἡ) composto di parti sottili. 2. esaminato esattamente, scrupolosamente. մանրամասն, մանր մասեր ունեցօղ. 2. մանրամասն քննուած, [illegible]

Λεπτομερῶς, ἐπίῤ. sottilmente. 2. scrupolosamente. 3. a ritaglio. (Γαλλ. en détail.) բարակութեամբ, բարակ մասեր. 2. [illegible] 3. [illegible]

Λεπτοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Λεπτύνω*.
Λεπτόπυγος (ὁ, ἡ) che ha le natiche tenui, magre. բարակ՝ նիհար՝ չոր երասանով ունեցօղ. [illegible]

Λεπτόῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha le radici sottili, tenui. բարակ արմատներ ունեցօղ. [illegible]

Λεπτόῤῥυτος (ὁ, ἡ) (acqua) che scorre parcamente, poco. բարակ՝ քիչ վազօղ (ջուր). [illegible]

Λεπτὸς-ὴ-όν. sottile, fino, minuto, tenue. 2. gracile, magro. 3. poco, piccolo. 4. ingegnoso, sagace. 5. delicato, tenero. բարակ, նուրբ. 2. նիհար, [illegible] 3. քիչ, պզտիկ. 4. նրբամիտ. 5. փափուկ. [illegible]

Λεπτόσαρκος (ὁ, ἡ) magro, gracile. նիհար, [illegible]

Λεπτοσκελὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha le gambe macilenti. չոր սրունքներ ունեցօղ. [illegible]

Λεπτοσοφιστὴς-οῦ (ὁ) = *Λεπτολογιστής*.
Λεπτοσύνη (ἡ) = *Λεπτότης*.
Λεπτόσωμος (ὁ, ἡ) gracile. 2. delicato. [illegible] 2. փափուկ. [illegible] 2. [illegible]

Λεπτότης (ἡ) sottilità. 2. macilenza. 3. delicatezza. 4. finezza, sottigliezza. բարակութիւն. 2. նիհարութիւն, [illegible] 3. փափկութիւն. 4. նրբամտութիւն. [illegible]

Λεπτοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. sminuzzare. կտրատել, մանր մանր կտրել. [illegible]

Λεπτοτράχηλος (ὁ, ἡ) che ha il collo macilente, gracile. նիհար՝ չոր վիզ ունեցօղ. [illegible]

Λεπτουργέω-ῶ. Μ. ήσω. lavorar sottilmente, far delle opere sottili. բարակ գործել, բարակ գործեր գործել. [illegible]

Λεπτουργία (ἡ) finezza di lavoro. բարակ գործ, գործքի մէջ բարակութիւն. [illegible]

Λεπτουργὸς (ὁ, ἡ) lavoratore di cose sottili. բարակ գործ գործօղ՝ բան բանօղ. [illegible]

Λεπτόφλοιος (ὁ, ἡ) che ha la corteccia sottile. բարակ կեղեւ ունեցօղ. [illegible]

Λεπτόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie sottili. բարակ տերեւ ունեցօղ. [illegible]

Λεπτοφωνία (ἡ) acutezza, sottilità, finezza di voce. ձայնի բարակութիւն. [illegible]

Λεπτόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce acuta, fina. բարակ ձայն ունեցօղ. [illegible]

Λεπτόω-ῶ. Μ. ώσω. = *Λεπτύνω*.
Λέπτυνσις-εως (ἡ) assottigliamento, attenuazione. բարակցընելը, նուազումն. [illegible]

Λεπτύνω. Μ. υνῶ. assottigliare, attenuare. բարակցընել, նրբացընել, տկարացընել. [illegible]

Λεπτυσμὸς (ὁ) = *Λέπτυνσις*.
Λέπυρον (τὸ) = *Λέπος*. (2.)
Λέπω. Μ. λέψω. scorticare. կեղեւը հանել. [illegible]

Λεσχάζω καὶ *Λεσχαίνω*. Μ. άσω. ✕ *Λεσχηνεύω*.
Λέσχη (ἡ) conversazione, colloquio. 2. casino (Γερμ. Klubb). կենակցութիւն, կենցաղակցութիւն, խօսակցութիւն. 2. խօսակցութեան տեղ՝ տուն. [illegible] 2. [illegible]

Λεσχηνεία (ἡ) conversazione. 2. loquacità. կենցաղակցութիւն. 2. շատ խօսիլը, շաղակրատութիւն. [illegible] 2. [illegible]

Λεσχηνευτὴς-οῦ (ὁ) ciarlone. շատախօս, շաղակրատ. [illegible]

Λεσχηνεύω καὶ (μσ.) -εύομαι. Μ. εύσω-ομαι. conversare. 2. ciarlare. խօսակցիլ, կենակցիլ. 2. շատ խօսիլ, շաղակրատել. [illegible] 2. [illegible]

Λευκάζω. Μ. άσω. = *Λευκαίνω*. 2. (ἀμτβτ). imbiancare, divenir bianco. Ճերմկնալ. [illegible]

Λευκαίνω. Μ. ανῶ. imbiancare, render bianco. Ճերմկցնել. [illegible]

Λευκάκανθα (ἡ) biancospino (Γαλλ. aubépine.) spinalba, ranno, leucacanta. [illegible] (Ճերմակ ու հասարակ ծաղիկ ունեցօղ փշալից թուփ մը). [illegible]

Λευκάνθεμον (τὸ) leucantemo (sorta di camomilla). Ճերմակ երիցուկ. [illegible]

Digitized by Google

Λευκανθὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha il fior bianco. [illegible]

Λευκανθίζω. M. ίσω. aver il fior bianco. 2. esser bianco. [illegible]

Λεύκανσις - εως (ἡ) imbiancamento. [illegible]

Λευκαντὴς - οῦ (ὁ) imbiancatore. 2. lavandajo. [illegible]

Λευκάργιλλος (ἡ) argilla bianca. [illegible]

Λευκὰς - άδος (ἡ) × *ἀντὶ Λευκή.*

Λευκασμὸς (ὁ) = *Λεύκανσις.*

Λευκαχάτης - ου (ὁ) leucacate, agata bianca. [illegible]

Λευκερώδιος (ὁ) garza, aghirone bianco (*Λατ.* ardea alba). [illegible]

Λεύκη (ἡ) popolo bianco, gattero, gattice (albero) (*Λατ.* populus alba ἢ candida). 2. vitiligine, morfea bianca. [illegible]

Λευκίσκος (ὁ) argentino (pesce) (*Γαλλ.* able). [illegible]

Λευκοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) di color bianco. [illegible]

Λευκοβραχίων - ονος (ὁ, ἡ) che ha le braccia bianche. [illegible]

Λευκογραφέω - ῶ. M. ήσω. dipingere di color bianco. [illegible]

Λευκογραφὶς - ίδος (ἡ) gesso, terra bianca da scrivere. [illegible]

Λευκοδέρματος (ὁ, ἡ) di pelle bianca. [illegible]

Λευκόδους - οντος (ὁ, ἡ) di denti bianchi. [illegible]

Λευκόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli bianchi. [illegible]

Λευκοθώραξ - ακος (ὁ, ἡ) che ha la corazza bianca. [illegible]

Λευκόϊον (τὸ) leucojo, viola a ciocca (*Λατ.* viola alba). [illegible]

Λευκοκέρατος (ὁ, ἡ) che ha le corna bianche. [illegible]

Λευκοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa bianca. [illegible]

Λευκοκράμβη (ἡ) cavol fiore, cavoli fiori. [illegible]

Λευκόκρεως (ὁ, ἡ) che ha una carnagione bianca. [illegible]

Λευκόμαλλος (ὁ, ἡ) che ha i capelli bianchi. [illegible]

Λευκοπάρειος καὶ Ἴων.

Λευκοπάρῃος (ὁ, ἡ) che ha le guancie bianche. [illegible]

Λευκόπεπλος (ὁ, ἡ) che porta un velo bianco. [illegible]

Λευκόπετρα - ας (ἡ) *καὶ*

Λευκόπετρον (τὸ) pietra bianca, nuda, senza musco, rupe. [illegible]

Λευκόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi bianchi. [illegible]

Λευκόπρωκτος (ὁ, ἡ) che ha il culo bianco, di natiche bianche. 2. molle, timido. 3. bagascione, bardassa. [illegible]

Λευκόπτερος καὶ

Λευκοπτέρυξ - υγος (ὁ, ἡ) che ha le ale bianche. [illegible]

Λευκόπυγος (ὁ, ἡ) = *Λευκόπρωκτος.*

Λευκόροδον καὶ Λευκόῤῥοδον (τὸ) rosa bianca. [illegible]

Λευκὸς - ἡ - όν. bianco. 2. risplendente, limpido, candido. 3. giocondo, piacevole. 4. molle, timido, vile. 5. chiaro, distinto. [illegible]

Λευκόσαρκος (ὁ, ἡ) = *Λευκόκρεως καὶ* = τῷ

Λευκοσώματος (ὁ, ἡ) che ha il corpo bianco. [illegible]

Λευκότης - ητος (ἡ) bianchezza ecc. [illegible] (*Ἴδε Λευκός*)

Λευκοτριχέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Λευκότριχος (ὁ, ἡ) = *Λευκόθριξ.*

Λευκουρὸς (ὁ, ἡ) che ha la coda bianca. [illegible]

Λευκοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) che pare bianco. [illegible]

Λευκόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi bianchi. [illegible]

Λευκοφλεγματία (ἡ) leucoflemmazia (sorta d'idropisia). [illegible]

Λευκόφλοιος (ὁ, ἡ) che ha la corteccia bianca. [illegible]

Λευκοφορέω - ῶ. M. ήσω. vestirsi di bianco. [illegible]

Digitized by Google

Λευκοφόρος (ὁ, ἡ) vestito di bianco. Ճեր-մակ հագուած. պէյազ կէյինմիշ։

Λεύκοφρυς - υος (ὁ, ἡ) che ha le sopraciglia bianche. Ճերմակ յօնքերով. պէյ-ազ գաշլը։

Λευκόχροια (ἡ) color bianco. Ճերմակ գոյն. պէյազ րէնկ։

Λευκόχροος - ους (ὁ, ἡ) di color bianco. Ճերմակ գունով. պէյազ րէնկլի։

Λευκόχρυσος (ὁ) (*ἐνν.* *λίθος*). leucocriso (giacinto di color d'oro con vene bianche). սպիտակոսկի (ոսկիի գունով ու ճերմակ երակներ ունեցող յակինթ քա-րը). ալթուն րէնկինտէ վէ պէյազ տամար-լարը օլան եագութ։

Λευκόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) = *Λευκόχροος*.

Λευκόω - ῶ. *M.* *ώσω.* imbiancare. Ճերմկցը-նել. պէյազլաթմագ։

Λεύκωμα (τὸ) ciò, che è tinto di color bianco. 2. tavola bianca, sulla quale si scrivevano i nomi de' magistrati (*Λατ.* Album.) 3. albume, il bianco dell' uovo, chiara. 4. il bianco dell' occhio, o albugine. Ճերմակի ներկուած իրը. 2. Ճերմակ տախտակ՝ որուն վրայ իշխանաւորներուն անունները կը գրէին. 3. Հաւկթին ճերմակը. 4. աչքին սպի-տակուցը՝ ճերմակը կամ լուսն աչաց, այս-ինքն աչքին մէջ գոյացած ճերմակ բիծ մը. պէյազը պոյանմըշ նէսնէ. 2. պէյազ թախթա՝ ա-նըն իչ եալտըզլարը Հիւքիւմտարլարըն Մանսըպ-տարլարըն էսիմլերինի եազարլար իտի. 3. եումուրթանըն պէյազը, եումուրթա աղը. 4. կէօզ աղը եախօտ թամանի, ֆէրթէ։

Λευκωματίζω. *M.* *ίσω.* *Εἰμὶ* —

Λευκωματώδης - εος (ὁ, ἡ) chi soffre d' albugine. լուսն աչաց ունեցող, աչքին մէջը ճերմակ բիծ ունեցող. կէօզ թամա-նէսի օլան, կէօզիւ ֆէրթէլի։

Λευκὼν - ῶνος (ὁ) bosco di popoli bianchi, di gatteri. կաղամախի անտառ. աք բօզ աղաճլարըն օրմանը, աքլը գավագ օրմանը։

Λεύκωσις - εως (ἡ) imbiancatura. Ճերմկցը-նելը. պէյազլաթմագլըգ. 2. (*ἰατρ.*) = *Λεύκωμα* (4).

Λεύσιμος - η - ον. degno d' esser lapidato. քարկոծելու արժանի. թաշլանմայա վա-ճիպ։

Λευσμὸς (ὁ) lapidazione. քարկոծութիւն. թաշլամագլըգ։

Λεύσσω. *M.* *λεύσω.* vedere. 2. (*ἀμτβτ.*) risplendere. տեսնել. 2. փայլել. կէօրմէք. 2. փարլամագ։

Λευστὴρ (ὁ) lapidatore. քարկոծող. թաշ-լայան. 2. = *Λεύσιμος*.

Λευστὸς - ὴ - όν. = *Ὁρατός*. 2. = *Λεύσιμος*.

Λεύω. *M.* *λεύσω.* lapidare. քարկոծել. թաշլամագ։

Λεχαίνω. *M.* *ανῶ.* bramar il letto matrimoniale, il concubito. ամուսնական ան-կողնոյ ցանկալ. ֆաշիհատ սէվտասընտա՝ ալհէօնտա օլմագ։

Λέχος - εος - ους (τὸ) letto. 2. concubito, letto matrimoniale. 3. (*συνεκδχ.*) consorte. մահիճ, անկողին. 2. խառնը-զուգաւորութիւն. 3. կենակից, ամու-սին. տէօշէկ, ճանթագ. 2. ճիմա, ճիմա-ահ. 3. էշ։

Λεχὼ - όος - οῦς (ἡ) donna di parto, femmina che s'è levata dal parto. ծննդ-կան, նորածին կին. լօհուսա։

Λεώβατος (ὁ, ἡ) = *Λεωφόρος* (*ὁδός*.)

Λεωλεθρία (ἡ) esterminio d' un popolo. ժողովուրդի մը ընդհանուր կործանումն. պիր միլլէթին խարապը՝ եըգըլմէ։

Λεωλογέω - ῶ. *M.* *ήσω.* far l' enumerazione del popolo, enumerare, contare il popolo. ժողովուրդը համրել. միլլէթը սա-յա էթմէք, թահրիր էթմէք։

Λέων - οντος (ὁ) leone. 2. sorta di foca. առիւծ. 2. տեսակ մը փոկ՝ ծովու որթ (մեծ ձուկ մըն է). արսլան, գափլան, շիր. 2. պիր նէվ՝ ճէնկ մահի (էրէ պիր պալըգ տըր)։

Λεὼς - ὼ. *Ἀττ.* *καὶ* *Ἰων.* *ἀντὶ* *Λαός*.

Λεωφόρος (ἡ) (*ἐνν.* *ὁδός*.) strada maestra, strada reale. գլխաւոր ճանապարհ, ար-քունի պողոտայ. տէվլէն եօլու, ֆօսաթ եօլու։

Λήγω. *M.* *λήξω.* far cessare. 2. (*συνηθέστ.*) cessare, terminare, finire. դա-դրեցընել. 2. դադրիլ, լմննալ, կատա-րել. ֆէրահամ էթտիրմէք. 2. ֆէրահամ էթ-մէք, պիթմէք, թէքմիլ էթմէք։

Λήδανον (τὸ) ladano. աղանդանայն, ղանդա-նան. լատէն։

Λῆδον (τὸ) × *ἀντὶ* *Λῆδος*. 2. = τῷ

Λῆδος (ὁ) imbrentina (frutice). աղան-դանունի թուփը (վարդաձեւ ճերմակ ծաղիկ ունեցող թուփ մըն է). լատէն ֆիտանը (կէուլ պիչիմինտէ պէյազ չիչէքլի պիր աղաճտըր)։

Λῆδος - εος - ους (τὸ) veste sottile e leggiera. բարակ ու թեթեւ հագուստ. ին-ճէ վէ խաֆիֆ էսվապ։

Ληθαργέω - ῶ. *M.* *ήσω.* dimenticarsi. մոռնալ. ունութմագ։

Ληθαργία (ἡ) letargo. քնափութիւն, թմրութիւն (մոռացում ու խորին քուն բերող ախտ մը). պէյհօշ, տէրտիլ-ու-նիսյան (ունութգանլըգ վէ տէրին ույգու կէ-թիրէն պիր մարազ տըր)։

Ληθαργίζω, *M.* *ίσω.* cader in letargia. քնափութեան՝ թմրութեան իյնալ. պէյ-հօշ՝ տէրտիլնիսյանա տիւշմէք։

Ληθαργικὸς - ὴ - όν. soggetto alla letargia, letargico. քնափութեան՝ թմրու-թեան ընկնող, թմրութիւն. պէյհօշ՝ տէրտիլնիսյանա մուպթելա։

Λήθαργος (ὁ, ἡ) scordevole. 2. lento, pigro. մոռացկոտ. 2. կամաց, ծոյլ. ու-նութգան. 2. եավաշ, թէմպէլ. (*οὐσ.* *ἀρσ.*) = *Ληθαργία*.

Λήθη (ἡ) obblio, dimenticanza. մոռա-ցում. ունութմագլըգ։

Ληθομέριμνος (ὁ, ἡ) colui, che si dimentica delle sue cure. հոգը՝ մոռմոռու-քը մոռցող. տէրտինի՝ թասասընը ունու-թան, ֆարիղ, վազկէչէն։

Λῆθος - εος - ους (τὸ) = *Λήθη*.

Λήθω. *M.* *λήσω.* × *ἀντὶ* *Λανθάνω*.

Ληθώδης - εος (ὁ, ἡ) che fa scordare, dimenticare. մոռցընող. ունութտուրան։

Ληϊάνειρα (ἡ) (*ἐπίθ.* *τ.* *Ἀφροδ.*) che si cattiva gli uomini. այրերը՝ երիկ մար-

Digitized by Google

[illegible]

Ληϊὰς-άδος (ἡ) schiava. [illegible]

Ληΐδιος-α-ον. schiavo, prigione. [illegible]

Ληΐζομαι. M. ἴσομαι. saccheggiare, predare. 2. acquistare, possedere (*Λατ.* nanciscor.) [illegible]

Ληϊνόμος (ὁ, ἡ) abitante de' campi. [illegible]

Λήϊνον (τὸ) campo di biada. 2. (*ἐν γεν.*) biada. [illegible]

Ληῒς-ίδος (ἡ) preda, bottino. [illegible] 2. (*ἐπίθ.*) ἀντὶ *Ληϊάς.*

Λήϊτος-η-ον. popolaresco, pubblico. [illegible] (ὅθ. *Λήϊτον* ἐνν. *δῶμα* ἢ *οἴκημα.*) curia, palazzo del consiglio. [illegible]

Ληϊτουργέω-ῶ. M. ήσω. = *Λειτουργέω.*

Ληϊτουργὸς (ὁ, ἡ) = *Λειτουργός.*

Ληκάζω. M. άσω. = *Λαικάζω.*

Ληκάω-ῶ. M. άσω. = *Λαικάζω.*

Λήκημα ἢ *Λήκισμα* (τὸ) = *Λαγνεία.*

Ληκτήριος-α-ον. circondato d'intorno. [illegible]

Ληκύθειος-α-ον. di orcio, di utello. [illegible] (*ἐπὶ λόγ.*) ampolloso. [illegible]

Ληκυθίζω. M. ίσω. ornare, abbellire. 2. parlare con emfasi, ampollosità. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ληκυθισμὸς (ὁ) canto a bassa voce, trillo. [illegible]

Ληκυθιστὴς-οῦ (ὁ) colui che canta a bassa voce, chi trilla. [illegible]

Ληκυθοποιὸς (ὁ) fabbricatore d'utelli. [illegible]

Ληκυθοπώλης-ου (ὁ) venditor d'utelli. [illegible]

Λήκυθος (ἡ) utello, orcio, fiasco da olio. 2. ornamento del discorso (*Λατ.* pigmentum), ampollosità. 3. pomo d'Adamo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λῆμα (τὸ) risoluzione, volontà. 2. coraggio, ardire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λημάω-ῶ. M. ήσω. divenir lippo, aver la cispa negli occhi. [illegible]

Λήμη (ἡ) cispa. [illegible]

Λῆμμα (τὸ) ciò che fù ricevuto, presente, dono, entrata, spesa. 2. (*Λογικ.*) lemma, assunto, proposizione che serve per dimostrare alcun problema. 3. il soggetto, il tema, l'argomento, il titolo d'un epigramma o d'altro componimento. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ληναῖος-α-ον. di palmento. [illegible]

Ληνοβατέω-ῶ. M. ήσω. pigiar le uve. [illegible]

Ληνοβάτης-ου (ὁ, ἡ) pigiatore, colui che pigia le uve nel palmento. [illegible]

Ληνὸς (ὁ) palmento, torchio di vino. 2. luogo, ove si mette il cocchiere per maneggiare il cocchio. [illegible] 2. [illegible]

Λῆνος-εος-ους (τὸ) lana. [illegible]

Ληξιαρχικὸν-οῦ (τὸ) (*ἐνν. βιβλίον* ἢ *γραμματεῖον*) codice, in cui erano inscritti i nomi de' giovinetti usciti già di tutela, ed entrati nel possesso del loro patrimonio. [illegible]

Ληξίαρχος (ὁ) (*εἰς τὰς Ἀθ.*) magistrato che inscriveva in un codice i nomi de' giovinetti usciti già di tutela, ed entrati nel possesso del loro patrimonio. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Λῆξις - *εως* (*ἡ*) scelta o distribuzione alla sorte. 2. porzione toccata a sorte. 3. citazione, processo. (*Λατ.* dica.) [illegible]

Λῆξις (*λήγω*) - *εως* (*ἡ*) cessamento, fine. [illegible]

Ληπτὸς - *ἡ* - *όν*. preso o che si può prendere. [illegible]

Ληρέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. ciarlare, cicalare. [illegible]

Λήρημα (*τὸ*) fatto o detto sciocco, azione o discorso da balocco, da balordo. [illegible]

Λήρησις - *εως* (*ἡ*) ciarla. [illegible]

Ληρολόγος (*ὁ*, *ἡ*) ciarlone. [illegible]

Λῆρος (*ὁ*) baloccheria, ciarla, bagatella, frivolezza. [illegible]

Ληρωδέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. = *Ληρέω*.

Ληρώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) balocco, ciarlone. [illegible]

Ληρωδία - *ας* (*ἡ*) = *Λῆρος*.

Ληρωδῶς, *ἐπίῤ*. scioccamente. [illegible]

Λησμοσύνη (*ἡ*) obblio. [illegible]

Λήσμων - *ονος* (*ὁ*, *ἡ*) obblioso. [illegible]

Λῃστάρχης καὶ *Λῄσταρχος* - *ου* (*ὁ*) capo degli assassini. [illegible]

Λῃστεία (*ἡ*) assassinio. [illegible]

Λῃστεύω. *Μ.* *εύσω*. assassinare. [illegible]

Λῃστὴς - *οῦ* (*ὁ*) assassino, ladrone. [illegible]

Λῃστικὸς - *ἡ* - *όν*. di ladrone, d'assassino. [illegible]

Λῃστικῶς, *ἐπίῤ*. da ladrone, da assassino. [illegible]

Λῃστοδίωκτος (*ὁ*, *ἡ*) perseguitato da' ladroni. [illegible]

Λῃστόκτονος (*ὁ*, *ἡ*) (*παροξ.*) uccisore di ladroni. 2. (*προπαροξ.*) ucciso da' ladroni. [illegible]

Λήταρχος (*ὁ*) pontefice. [illegible]

Λήτειρα (*ἡ*) sacerdotessa. [illegible]

Λητὴρ - *ῆρος* (*ὁ*) sacerdote. [illegible]

Λητουργέω - *ῶ*. *Λητουργὸς* *κτλ.* *ἀντὶ* *Λειτουργέω* *κτλ.*

Ληχμὸς (*ὁ*) × *ἀντὶ* *Λῆξις* (*λήγω*.)

Ληψιχέρματος *καὶ*

Ληψίμισθος (*ὁ*, *ἡ*) mercenario. [illegible]

Λῆψις - *εως* (*ἡ*) l'azione di ricevere, di prendere, presa. 2. (*ἰατρ.*) il primo impeto della febbre. [illegible] 3. (*λογικ.*) = *Λῆμμα*.

Λιάζω. *Μ.* *άσω*. piegare, chinare. 2. (*συνεκδχ.*) lasciar cadere, gettare, buttare. [illegible] (*συνήθ.* *πθ.*) allontanarsi, fuggire, scappare. 2. (*σπν.*) cadere. [illegible]

Λίαν, *ἐπίῤ*. *Ἐπιτ.* = *Πάνυ*. assai, troppo (*Λατ.* nimis.) [illegible]

Λιανθὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) pieno di fiori. [illegible]

Λιαρὸς - *ά* - *όν*. × *ἀντὶ* *Χλιαρός*. (*συνεκδχ.*) giocondo, piacevole, dolce. [illegible]

Λιβάδιον (*τὸ*) = *Λειμών*. prateria. [illegible]

Λιβάζω. *Μ.* *άσω*. = *Λείβω*.

Λιβανίδιον (*τὸ*) ὑποκορ. τ. *Λίβανος*.

Λιβανίζω. *Μ.* *ίσω*. olezzar come l'incenso. [illegible]

Λιβανικὸς - *ἡ* - *όν*. appartenente all' incenso. [illegible]

Λιβάνινος - *η* - *ον*. fatto d' incenso. [illegible]

Λιβανοπώλης - *ου* (*ὁ*) venditor d' incenso. [illegible]

Λίβανος (*ὁ* *καὶ* *σπν.* *ἡ*) olibano (albero, che produce l' incenso). 2. incenso, olibano. [illegible]

Λιβανοφόρος (*ὁ*, *ἡ*) che produce l' incenso. [illegible]

Λιβανώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) simile all' incenso. [illegible]

Λιβανωτίζω. *Μ.* *ίσω*. incensare, profumar con incenso. [illegible]

Λιβανωτὶς - *ίδος* (*ἡ*) rosmarino (erba o-

dorifera.) [illegible] (… [illegible]) · [illegible] ([illegible]) :

Λιβανωτοπωλέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Λιβανωτοπώλης - ου (ὁ) = *Λιβανοπώλης*.

Λιβανωτὸς (ὁ καὶ σπν. ἡ) = *Λίβανος* (2).

Λιβὰς - άδος (ἡ) goccia, stilla. 2. fontana, sorgente. կաթիլ · 2 · աղբիւր, աղբերակն · [illegible] · 2 · [illegible] :

Λιβυρνὶς - ίδος (ἡ) galera, feluca. [illegible] ([illegible]) · [illegible] :

Λιγαίνω. Μ. ανῶ. cantar con voce sonora. [illegible] :

Λίγδος (ὁ) mortajo. 2. forma per fondervi del metallo. [illegible] . 2 . [illegible] . 2 . [illegible] :

Λιγέως, ἐπίῤ. con voce sonora, melodiosa. [illegible] :

Λιγνὺς - ύος (ἡ) fumo. 2. fiamma. 3. fuliggine. [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] :

Λιγνυώδης - εος (ὁ, ἡ) fuligginoso, fummoso. [illegible] :

Λιγυηχὴς - έος (ὁ, ἡ) che rende un suono chiaro, sonoro. 2. melodico. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible] :

Λιγύμολπος (ὁ, ἡ) melodioso, chi canta con melodia. [illegible] :

Λιγυπνείων - ουσα καὶ

Λιγύπνοιος, ἀντὶ

Λιγύπνοος - ους (ὁ, ἡ) (ἄνεμος) che soffia dolcemente, fresco. [illegible] :

Λιγυρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - υρῶς. = τῷ

Λιγὺς - εῖα - ύ. acuto, chiaro, sonoro, melodioso, dolce, piacevole. [illegible] (*ἐπὶ ἀνέμου*) = *Λιγύπνοος*.

Λιγυστικὸν (τὸ) levistico, ligustico. (*Γαλλ.* livèche ἤ hache de montagne.) [illegible] ([illegible]) :

Λιγύφθογγος (ὁ, ἡ) = *Λιγύφωνος*.

Λιγυφωνέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Λιγύφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce chiara, melodiosa. [illegible] :

Λίζω. Μ. λίξω. fischiare. 2. andar rasente, lambire. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible] :

Λιθαγωγὸς (ὁ, ἡ) che serve a trasportare delle pietre. [illegible] :

Λιθάζω. Μ. άσω. = *Λιθοβολῶ*. 2. = *Λιθοποιῶ*.

Λιθαργύρεος - α - ον. ✕ *ἀντὶ*

Λιθαργύρινος - η - ον. fatto di litargilio. [illegible] :

Λιθάργυρος (ὁ ἤ ἡ) litargillo, litargirio. [illegible] ([illegible]) · [illegible] :

Λιθαρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λιθάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λίθος*. sassolino, pietruzza. [illegible] :

Λιθασμὸς (ὁ) lapidazione. [illegible] :

Λιθαστὴς - οῦ (ὁ) lapidatore. [illegible] :

Λιθαστικὸς - ὴ - όν. che serve a lapidare. [illegible] :

Λιθεία (ἡ) materiali di pietra per fabbricare. 2. (*Γρφ.*) pietre preziose. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible] :

Λίθειος καὶ

Λίθεος - α - ον. ✕ *ἀντὶ Λίθινος*.

Λιθιακὸς - ὴ - όν. appartenente alle pietre preziose. [illegible] :

Λιθίασις - εως (ἡ) mal di calcolo, mal di renella. [illegible] :

Λιθιάω - ῶ. Μ. άσω. patire il mal di calcolo. [illegible] :

Λιθίζω. Μ. ίσω. esser simile alla pietra. [illegible] :

Λίθινος - η - ον. di pietra. [illegible] :

Λιθίνως, ἐπίῤ. come la pietra. [illegible] :

Λιθοβολέω - ῶ. Μ. ήσω. lapidare. [illegible] :

Λιθοβολήσιμος (ὁ, ἡ) degno d' esser lapidato. [illegible] · 2 · = τῷ

Λιθοβόλητος (ὁ, ἡ) lapidato. [illegible] :

Λιθοβολία (ἡ) lapidazione. [illegible] :

Λιθοβόλος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) lapidatore. 2. (*οὐσ.*) instrumento di guerra per gettare delle pietre, fonda. 3. (*προπαροξ.*) lapidato. [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] :

Λιθογλύπτης - ου (ὁ) scultore di pietre, scarpellino. [illegible] :

Λιθογλυφὴς - έος (ὁ, ἡ) scolpito sulla

Digitized by Google

pietra. քարի վրայ քանդակուած. Թաշ իւզէրինտէ օյուլմուշ։

Λιθόγλυφος (ὁ) (*παροξ.*) = *Λιθογλύπτης*. 2. (*προπαροξ.*) = *Λιθογλυφής*.

Λιθογνωμικός - ή - ον. che concerne l'arte di conoscere le pietre preziose. գոհարները ճանչնալու արհեստին վերաբերեալ. Ճէվահիր թանըմագ սանաաթընա տաիր. (ὅθ.) *Λιθογνωμικὸν* (*ἐνν. βιβλίον*) (τὸ) libro, che tratta delle pietre preziose. գոհարներու վրայ ճառող գիրք. Ճէվահիրլէր հագգընտա սէօզ էտէն քիթապ։

Λιθογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) colui che conosce le pietre preziose, lapidario. գոհարները ճանչցող, պատուական քարերու գիտութիւն ունեցող. Ճէվահիրլէրին անլայան, ճէվահիրճի։

Λιθόδενδρον (τὸ) corallo. բուստ. Մէրճան։

Λιθοδόμητος (ὁ, ἡ) fabbricato, costruito di pietra. քարէ շինուած. Թաշտան եափըլմըշ։

Λιθοδόμος (ὁ, ἡ) muratore. պատ շինող, որմնադիր. Տուվարճը։

Λιθοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile alla pietra. քարի նման. Թաշա պենզէր։

Λιθοεργὴς - έος καὶ

Λιθοεργός (ὁ, ἡ) che cangia, muta in pietra. քարի դարձնող. Թաշա չէվիրէն։

Λιθοκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha un cuor di pietra, un cuor duro. քարասիրտ, քարէ սիրտ ունեցող, անգութ. Թաշ եիւրէքլի, գաթը, մէրհամէթսիզ։

Λιθοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una testa dura. պինդ գլուխ ունեցող. Պաշը՝ պէք պաշլու։

Λιθοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. tagliar le pietre, scarpellare. քար կոփել, կոփել. Թաշ քէսմէ՝ իշլէմէք։

Λιθοκοπία - ας (ἡ) l'azione di tagliare, di scarpellare le pietre. քար կոփելը՝ կոփելը. Թաշ քէսմէք՝ իշլէմէք։

Λιθοκόπος (ὁ) scarpellino, tagliapietre. քարակոփ, քարահատ. Թաշ քէսէն, թաշճը։

Λιθολογέω - ῶ. Μ. ήσω. costruire un muro di sole pietre scelte. միայն ընտրեալ քարերէ պատ շինել. Խալիս սէչիլմիշ թաշլարտան տիվար եափմաք։

Λιθολόγημα (τὸ) muro costruito con delle pietre scelte, muro fatto di pura pietra scelta. միայն ընտրուած քարերէ շինուած պատ. Խալիս սէչիլմիշ թաշլարտան եափըլմըշ տիվար։

Λιθολογία (ἡ) scelta di pietre per un edifizio. շինուածքի մը համար քարեր ընտրելը. Պիր պինա իչին իյի օլան թաշլարը սէչմէք՝ այըրմակլըք։

Λιθολόγος (ὁ, ἡ) colui che sceglie le pietre proprie ad un edifizio, muratore. շինուածքի մը յարմար քարերը ընտրող՝ մէկ մի դնող, պատ շինող, որմնադիր. Պիր պինայա եարար օլան թաշլարը սէչէն՝ այըրան՝ պիր եանա գօյան, տուվարճը։

Λιθοξοΐον (τὸ) bottega del tagliapietre, dello scarpellino. քարակոփի՝ քարահատի խանութ. Թաշճը տիւքքեանը։

Λιθοξόος (ὁ) scarpellino, scultore. քարահատ, քարակոփ, քանդակագործ. Թաշճը, թաշ օյան, օյմաճը։

Λιθοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. pietrificare. քարացընել. Թաշա չէվիրմէք։

Λιθοποιός (ὁ, ἡ) che pietrifica. քարացընող. Թաշա չէվիրէն։

Λίθος (ὁ καὶ ἡ) pietra, sasso. 2. pietra preziosa, gemma. 3. calcolo, renella. քար. 2. ակն, գոհար, պատուական քար. 3. փամփշտի մէջ գոյացած քար՝ խիճ. Թաշ. 2. Ճէվահիր. 3. Հալաֆալըքտա պէյտա օլան թաշ, հասաթ, պէօյրէք թաշը։

Λιθόσπερμον (τὸ) litospermo, miglialsole (*Γαλλ.* grémil) քարասերմիկ (սերմը քարի պէս պինդ խոտ մը) Թօխումու թաշ կիպի սէրթ օլան պիր նէվ օթտուր։

Λιθόστρωτος (ὁ, ἡ) lastricato. քարայատակ, սալայատակ, քարով յատակեալ. Թաշ իլէ տէօշէնմիշ, թաշ տէօշէլի։

Λιθοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Λατομέω*.

Λιθοτομία (ἡ) = *Λατομία*. 2. (*συνεκδχ. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλ. πλθ.*) = *Λατομεῖον*. 3. (*χειρουργ.*) litotomia, il tagliare o cavar la pietra, la renella, il calcolo. փամփշտին մէջ գոյացած քարը հանելը, քարահատութիւն, քարահանութիւն. Հասաթ՝ պէօյրէք թաշընը չըգարմագլըք, հալաֆալըքտա պէյտա օլան թաշը չըգարմագ։

Λιθοτόμος (ὁ, ἡ) scarpellino, taglia pietre. 2. (*χειρουρ.*) litotomista, norcino, colui che taglia e cava la pietra della vescica. քարահատ, քարահան, փամփշտին մէջ գոյացած քարը կտրող ու հանող. Հասաթը՝ պէօյրէք թաշընը՝ հալաֆալըքտա պէյտա օլան թաշը չըգարան։

Λιθότομος (ὁ, ἡ) intagliato, scolpito sulla pietra. քարի վրայ քանդակուած. Թաշ իւզէրինտէ օյուլմուշ։

Λιθουργέω - ῶ. Μ. ήσω. lavorar la pietra. քար գործել՝ բանել. Թաշ իշլէմէք. 2. = *Λιθοποιέω*.

Λιθουργὴς - έος (ὁ, ἡ) fatto di pietra. քարէ շինուած. Թաշտան եափըլմըշ. 2. = *Λιθοεργής*.

Λιθουργία (ἡ) il mestiere, l'arte del tagliapietre. քարահատութեան արհեստը, քար բանելը. Թաշճըլըք։

Λιθούργιον (τὸ) bottega del tagliapietre. քար բանողի՝ քարահատի խանութ. Թաշճը տիւքքեանը։

Λιθουργὸς (ὁ) lavorator di pietre, scarpellino, tagliapietre. քար բանող, քարակոփ. Թաշ իշլէյէն, թաշճը։

Λιθοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portar delle pietre. քար կրել. Թաշ թաշըմաք։

Λιθοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle pietre. քար կրող. Թաշ թաշըյան։

Λιθόψωκτος (ὁ, ἡ) lapidario. ակնագործ. Ճէվահիրճի։

Λιθόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Λιθοποιέω*.

Λιθώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla pietra, pietroso. քարի նման, քարոտ. Թաշա պենզէր, թաշլը։

Λίθωσις - εως (ἡ) pietrificazione. քարացընելը, քարի դարձնելը կամ դառնալը. Թաշա չէվիրմէք եախօտ տէօնմէք։

Λιχμαίνω. Μ. ανῶ. = *Λιχμάω*.

Λιχμὰς - άδος (ἡ) vaglio, baglio (*Λατ.* ventilabrum.) մաղ. Եըլէք։

Λιχμάω - ῶ. Μ. ήσω. spagliare il grano

Digitized by Google

ventolando. ցորեն հոսել, ցորենը երինելով յարդէն զատել. դասդրայ ամփոփած, ամփոփադրած դասդրայ ամանները դրած այդ ըրած։

Λικμητήριον (τὸ) colo, vaglio. մաղ, խարբալ. Ելէ, Քալբուր։

Λικμητὴς-οῦ (ὁ) colui che spaglia il grano, che ventola. ցորեն հոսող. դասդրայ ամփոփած։

Λικμητὸς (ὁ) il tempo di spagliare, di ventolare il grano. ցորեն հոսելու ժամանակը. դասդրայ ամփոփելու վախտը՝ ժամանակ։

Λικμίζω. Μ. ίσω. ventolare, spagliare il grano. ցորեն հոսել. դասդրայ ամփոփել։

Λικμὸς (ὁ) = *Λικμητήριον.*

Λίκνον (τὸ) crivello, vaglio. 2. colo, in cui mettevano le primizie delle frutta da offrirsi agli Dei. 3. cuna, culla. խարբալ, մաղ. 2. շատաստուածներու նուիրուելու պտուղը երախայրիքը դնելու մաղ. 3. օրօրան. Ելէ, Քալբուր. 2. Իւրեն ստացուածքին Տէրերուն Բաղխաւ տարածուած Քէյլէր. 3. Պէշիկ։

Λικνοστεφέω - ῶ. καὶ *Λικνοστεφής - έος* (ὁ, ἡ) = *Λικνοφορέω κτλ.*

Λικνοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Λικνοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta sulla testa il sacro crivello nelle feste di Bacco. Բաքոսի շատաստուածին տօներուն մէջ գլխուն վրայ սուրբ մաղը կրող. Բաքոս քամբոյն խօրթաւորներուն գուշնոր փառողէ Ելէք Բաղխայն։

Λικροὶ (οἱ) i rami delle corna di cervo. եղջերուին կոտոշներուն ոստերը. Կէյիկ պօյնուզուն դալերը՝ քոլլարը։

Λίκτης - ου (ὁ) che lecca, leccante. լիզող. Եալայան։

Λιλαίομαι (Χ. Μ.) desiderare, bramare ardentemente. խիստ ցանկալ՝ փափաքիլ. Ղայէթ արզուլէմէք, Իֆրաթ Հասրէթ չէքմէք։

Λιμαγχέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Λιμοκτονέω.*

Λιμαγχικὸς - ἡ - όν. che muore di fame. քաղցէ՝ անօթութենէ մեռնող. Աճլըքտան Եօլէն։

Λιμαίνω. Μ. ανῶ. soffrir, sentir fame, aver fame. անօթենալ, անօթի ըլլալ, քաղցնուլ. Քարնը աճ օլմաք, Աճըքմաք դուշմաք, աճըքմաք։

Λιμενάρχης - ου (ὁ) comandante del porto. նաւահանգստին հրամանողը՝ վերակացուն. Լիման Էֆէնտիսի, Լիմանըն Քօրուճուն՝ Հէքիմ Էֆէնտի, Լիման Նազըրը։

Λιμεναρχία (ἡ) la carica del comandante del porto. նաւահանգստի վերակացու ըլլալը՝ վերակացու ըլլալու պաշտօնը. Լիման Էֆէնտիսի օլմաքլըք, Լիման Նազըրլըղը։

Λιμενήρης - εος (ὁ, ἡ) che ha un buon porto. աղէկ նաւահանգիստ ունեցող. Բաղչէսու՝ Էյի Լիմանը օլան։

Λιμενίζω. Μ. ίσω. trovarsi nel porto. նաւահանգիստը գտնուիլ. Լիմանտա պուլունմաք։

Λιμένιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λιμήν.*

Λιμένιος - α - ον. che concerne o si trova nel porto. նաւահանգստի վերաբերեալ կամ նաւահանգստի մէջ գտնուող. Լիմանա դայիր եախօտ Լիմանտա պուլունան։

Λιμενίσκιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λιμενίσκος (ὁ) = *Λιμένιον.*

Λιμενοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di porto. նաւահանգստի ձեւով. Լիման գիպիթէ։

Λιμενοποιΐα (ἡ) costruzione d'un porto. նաւահանգիստ մը շինելը. Բիր Լիման Եափմաք՝ Եափըլըշ Լիմանը։

Λιμενορμίτης - ου (ὁ) che si trova o si trattiene nel porto. նաւահանգիստը գտնուող կամ կեցող. Լիմանտա պուլունան եախօտ Եղլէնէն։

Λιμενοσκόπος (ὁ, ἡ) inspettore del porto. նաւահանգստի վերակացու՝ տեսուչ. Լիման Մուֆէթթիշի՝ Էֆէնտիսի՝ Նազըրլըղը։

Λιμενοφυλακία (ἡ) la carica del guardiano del porto. նաւահանգստի պահապաննին պաշտօնատարութիւնը. Լիման պէքճիլիկի մանսըպը։

Λιμενοφύλαξ - ακος (ὁ) guardiano, custode del porto. նաւահանգստի պահապան. Լիման պէքճիսի։

Λιμὴν - ένος (ὁ) porto. 2. (μτφρ.) asilo, նաւահանգիստ. 2. ապաստանարան, ապաւինելու տեղ. Լիման. 2. Սըղընաք, Սըղընաճագ Եէր։

Λιμηρὸς - ὰ - όν. affamato, famelico. անօթի, սովալլուկ. Աճ։

Λιμνάζω. Μ. άσω. esser stagnante, covare, stagnare. լճանալ, անշարժ մնալ (ջուր). Կէօլ օլմաք, Եէրինտէ (տուրմաք)։

Λιμναῖος - α - ον. stagnante, di stagno. լճացեալ, լճի պատկանեալ. Եէրինտէ (ձու), Կէօլ օլան, Կէօլէ տայիր։

Λιμνασία (ἡ) stagnamento. լճանալը, անշարժ մնալը (ջուրերուն). Եէրինտէ (տուրմա), Կէօլ օլմա։

Λίμνη (ἡ) stagno, palude, acqua morta, lagume, marese, restagno. լիճ, ճահիճ, մեռած ջուր, աղտաբեր, Նահր. Կէօլ, Եէրինտէ սու, պաթագլըգ սու, Պաթագ, սազլըք պատագլըղ։

Λιμνήτης - ου (ὁ) καὶ *Λιμνῖτις - ιδος* (ἡ) = *Λιμναῖος.*

Λιμνίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λίμνη.*

Λιμνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di stagno. լճի ձեւով. Կէօլ գիպիթէ։

Λιμνοθάλασσα - ης (ἡ) laguna, stagno pieno di acque marine (*Λατ.* aestuarium). ծովի ջուրէ ձեւացած լիճ, ճահիճ, աղի ջուրի լիճ. Տէնիզ սույու իլէ Եղարըլը Կէօլ, Բաթագլըք սու Կէօլու։

Λιμνουργὸς (ὁ, ἡ) che si raggira ne' laghi, negli stagni, pescatore. լճերու վրայ պտըտող, ձկնորս. Կէօլլէրտէ Եէլէնէն՝ դօլաշան, պալըգճը։

Λιμνοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) nato ne' laghi, ne' paludi. լճի մէջ ճահիճներ ծնած. Կէօլտէ, սազլըք պատագլըգտա դօղմուշ՝ Հասըլ օլմուշ։

Λιμνοχαρὴς (ὁ, ἡ) che si diletta di viver ne' laghi, ne' paludi. լճի՝ ճահիճի մէջ կենալ՝ ապրիլ ուզող՝ սիրող. Կէօլտէ սազլըք պատագլըգտա դուրմագտան խոշլանան Հօշլանան, Կէօլլէ Հազ էտէն։

Λιμνόω - ῶ Μ. ώσω. formar uno stagno, un lago. լիճ մը շինել. Դէօլ Կէօլ եափմագ, Կէօլ էթմէք։

Λιμνώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Λιμνοειδής.*

Λιμοδοξία - ας (ἡ) ambizione, broglio, bucheramento, desio d'onore. փառա-

Digitized by Google

սիրութիւն, փառք՝ պատիւ խնդրելը, փառամոլութիւն ըղձալը. հօրմէթ, իհթիշամ ա-րամաք, իհթիշամ արզուսու:

Λιμοθνής - ῆτος (ὁ, ἡ) morto di fame. անօթութենէ մեռած. աճլըգտան էօլմիւշ:

Λιμοκίμβιξ - ικος (ὁ, ἡ) che si fà morir di fame per avarizia. ագահութենէն ինքը զինքը անօթի թողող, անօթութենէ զինքը մաշեցնող. խիսսէթլիւքընտէն քէնտինի աճ բրաքան, աճլըգտան քէնտինի էօլտիւրէն:

Λιμοκόλαξ - ακος (ὁ, ἡ) parassito. պատառա-քաղոյծ. հազըրա քօնանճա, թուֆէյլի:

Λιμοκτονέω - ῶ. *M.* ήσω. far morire o morir di famè. անօթութենէ մաշեցնել կամ մանել. աճլըգտան էօլտիւրմէք էօլ-մէք:

Λιμοκτονία (ἡ) morte cagionata di fame. 2. fame estrema. անօթութենէ պատ-ճառած մահ. 2. յետին՝ չափէ դուրս քաղց. աճլըգտան էօլէն էօլիւմ. 2. պէք պիւյիւք աճլըգ:

Λιμοκτόνος (ὁ, ἡ) che fà o si fà morir di fame. զինքը կամ ուրիշը անօթու-թենէ մաշեցնող. քէնտինի եա պաշ-գասընը աճլըգտան էօլտիւրէն:

Λιμός (ὁ) fame. անօթութիւն, քաղց. աճլըգ:

Λιμοφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona la fame. անօթութիւն՝ քաղց պատճառող. աճլըգ կէթիրէն:

Λιμπάνω. M. λείψω. σπν. ἀντὶ *Λείπω*.

Λιμώδης - εος (ὁ, ἡ) famelico. անօթու-թենէ մաշող. աճլըգտան էօլէն:

Λιμώσσω (ττω). *M.* ώξω. cascar dalla fame, aver gran fame, morir di fame. խիստ անօթենալ, անօթութենէ չարչըր-կիլ՝ տառապիլ մաշիլ. չօգ աճ օլմագ, աճլըգտան պայըլմագ՝ էօլմէք:

Λινάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λίνον*.

Λίνεος - α - ον καὶ *Λίνεος* - ους, έη - ῆ, εον-οῦν. fatto di lino. վէ՝ կտաւէ շինուած, քէթէն. քէթէնտէն:

Λινεύς - έως (ὁ) pescatore a rete. ուռ-կանով ձուկ բռնող. աղ իլէ պալըգ աւ-ճըսը:

Λινεύω. M. εύσω. pescare colla rete. ուռկանով ցանցով ձուկ բռնել. աղ իլէ պալըգ թութմագ:

Λινίσκος (ὁ) = *Λινάριον*. spago, funicello. առասան. իփլիք:

Λινόδεσμος (ὁ) corda di lino. վէ՝ չուան. քէթէնտէն իփ:

Λινόδεσμος καὶ

Λινόδετος (ὁ, ἡ) legato con una corda di lino. վէմով չուանով կապուած. քէթէն-տէն իփ իլէ պաղլը:

Λινόδρυς - υος (ὁ) calamandrea (*Λατ.* trissago). ըժդախոտ. տէօվէրմէն, պիւյիւք պա-լտըրըն:

Λινόζωστις - ιος (ἡ) mercorella (erba). բաշխակետն խոտ մըն է, հմայական. եաղլը պէճէկ:

Λίνον (τὸ) lino. 2. corda o tela di lino. 3. rete. 4. ogni cosa fatta di lino. վուշ, կտաւ. 2. վէմով չուան կամ լաթ. 3. ուռկան, ցանց. 4. վէ շինուած ամէն բան. քէթէն. 2. քէթէնտէն իփ եախօտ պէզ. 3. աղ (պալըգ աղը). 4. քէթէնտէն եափ-լըմըշ հէր շէյ:

Λινόπεπλος (ὁ, ἡ) vestito di lino. վէմ-ղէն կտաւեղէն հագուած. քէթէն կէյինմիշ, բասմալը եասմալը քէթէնտէն:

Λινοποιός (ὁ, ἡ) chi acconcia il lino. կտաւ՝ վուշ գործող՝ շինող. քէթէն իշլէ-յէն՝ եափան:

Λινοπόρος (ὁ, ἡ) che empie, gonfia le vele del vascello. նաւին առագաստ-ները լեցնող՝ ուռեցնող. կէմինին եէլ-քէնլէրինի դօլտուրան՝ շիշիրէն (*Αὔρα*):

Λινόπτερος καὶ *Λινοπτέρυξ* - υγος (ὁ, ἡ) che ha le ale di lino cioè le vele. կտաւէ թեւեր այսինքն առագաստ ունե-ցող. քէթէնտէն գանատլարը եանի եէլքէն-լէրի օլան:

Λίνος (ὁ) specie di ode lugubre inventata dal poeta Lino. Գիոս բանաս-տեղծէն հնարուած կերպ մը ողբերգա-կան տաղ. Լինօ շաիրին էյճատ օլունմուշ պիր նէվ մէրսիյէ դաղըլ:

Λινόσπερμον (τὸ) seme di lino. կտաւի սերմ. քէթէն թօխումու:

Λινοστολέω - ῶ. *M.* ήσω. vestirsi di lino, portar abiti di lino. վէմեղէն հագնիլ, կտաւէ զգեստ ունենալ. քէթէնտէն րուպա-լար կէյինմէք:

Λινοστολία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λινόστολος (ὁ, ἡ) vestito di lino, che porta abiti di lino. կտաւեղէն հագուած, վէմ հագուստ ունեցող. քէթէնտէն րու-պալար կէյինմիշ:

Λινόστροφος (ὁ, ἡ) chi fila, torce il lino. (παροξ.) 2. fatto di lino filato. (προ παροξ.) կտաւ մանող՝ ոլորող. 2. մանուած կտաւէ շինուած. քէթէն էյիրէն՝ պիւքէն. 2. էյիրիլմիշ քէթէնտէն եափըլըլը:

Λινοτόμος (ὁ, ἡ) che taglia la corda di lino. վէմ չուանը կտրող. քէթէնտէն եա-փըլըլ իփի քէսէն:

Λινουργεῖον (τὸ) bottega di drappi di lino. կտաւ գանաւոր խանութ, վէմեղէնի կրպակ. քէթէն պէզի տօքուեան տիւքքեանը, քէթէն պէզի եափըլըլան:

Λινουργέω - ῶ. *M.* ήσω. lavorar il lino. կտաւ գործել. քէթէն իշլէմէք:

Λινουργία (ἡ) l' azione di lavorare il lino. կտաւ գործելը. քէթէն իշլէմէք:

Λινουργός (ὁ, ἡ) lavoratore del lino. կտաւ գործող. քէթէն իշլէյէն. (οὐσ.) fanello (sorta d' uccello). անուշ ձայ-նով թռչուն մը. քէթէն քուշու:

Λινοχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) vestito della tonica di lino. կտաւէ պատմուճան հագուած. քէթէնտէն քաֆթան կէյինմիշ:

Λινόω - ῶ. *M.* ώσω. legare colla corda di lino. վէմով չուանով կապել. քէթէնտէն իփ իլէ պաղլամագ:

Λίνωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λίπα, ἐπίῤ. col grasso, colla sugna, ճարպով. եաղ իլէ:

Λιπάζω. M. άσω. καὶ

Λιπαίνω. M. ανῶ. ingrassare. պարարտել, գիրցնել. սէմիզլէթմէք, եաղլանտըրմագ:

Λιπαρέω - ῶ. *M.* ήσω. persistere, perseverare. 2. (μὲ αἰτ.) pregare instantemente. յարակայել, յարատեւել. 2. ա-

Digitized by Google

առանց դադրելու աղաչել. փափաքիմ եր- ձեմ, տենչամ եմ. 2. փափաքմամբ խնդրել- մամբ՝ ըղձա եմ:

Λιπαρής-έος (ὁ, ἡ) = *Λιπαρός*.

Λιπαρόθρονος (ὁ, ἡ) che ha un trono risplendente, brillante. փայլուն աթոռա- ւոնեցող. թախթը փարլագ՝ շէֆաֆլը՝ բաշլըն:

Λιπαρόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi brillanti. փայլուն աչերով. փարլագ կէօզ- լիւ:

Λιπαρὸς-ὰ-όν. grasso, sugnoso. 2. unto. 3. brillante, splendido. 4. ricco. 5. bello. Ճարպալից, պարարտ. 2. օծուած (եղով). 3. փայլուն. 4. Հարուստ. 5. աղուոր. եղ եաղլը, սէմիզ. 2. եաղլանմըշ, եաղ իլէ օվուլմուշ. 3. փարլագ. 4. զէն- կին. 5. կիւզէլ:

Λιπαρότης (ἡ) grassezza, splendidezza ecc. պարարտութիւն, փայլունութիւն եւ այլն. սէմիզլիք, փարլագլըգ վէ սայրը:

Λιπαρόχροος-ους καὶ *Λιπαρόχρως-ωτος* (ὁ, ἡ) che ha un color vivo, brillante, risplendente. փայլուն գոյն ունեցող. փարլագ րէնկլի:

Λιπαρῶς, ἐπίῤ. con perseveranza, instantemente. յարատեւութեամբ, պնդա- գաղյնս. փափաքիմ իլէ, սըգը, թը- գըլըգլը օլարագ:

Λιπάω-ῶ. M. . . . . ; esser grasso. պա- րարտ՝ եղով ըլլալ. սէմիզ՝ եաղլը օլմագ:

Λιπερνὴς-έος (ὁ, ἡ) καὶ *Λιπερνης-ῆτος* (ὁ) καὶ

Λιπερνήτης-ου (ὁ) povero, mendico. աղքատ, մուրացիկ. ֆագիր, դիլէնճի:

Λιπεσήνωρ-ορος (ὁ, ἡ) (λείπω, ἀνήρ.) femmina, che abbandonò il suo marito, adultera. երիկը թողած կինն, շնա- ցեալ կին. գօճասընը պօշամըշ գըտընը, ֆա- հիշէ:

Λιποβλέφαρος (ὁ, ἡ) privo di occhi, cieco. աչք չունեցող, կոյր. կէօզսիւզ, քէօր:

Λιπόγλωσσος (ὁ, ἡ) privo di lingua. լե- զու չունեցող. տիլի եօք, դիլսիզ:

Λιπόθριξ-τριχος (ὁ, ἡ) privo di capelli, calvo. մազ չունեցող, կնդակ. սաչսըզ, դազ:

Λιπομήτωρ ορος (ὁ, ἡ) che abbandonò la sua madre. 2. abbandonato dalla sua madre. մայր թող տուած՝ ձգած. 2. մօրմէն ձգուած. անասընը թէրք էթմիշ. 2. անասընտան թէրք օլունմուշ:

Λιπόπατρις-ιδος (ὁ, ἡ) che abbandonò la sua patria. Հայրենիքը թող տուած՝ ձըգած. վաթանընը թէրք էթմիշ:

Λίπος-εος-ους (τὸ) grasso, sugna, lardo. 2. grassezza. Ճարպ. 2. պարար- տութիւն, եղոտութիւն. իչ եաղը. 2. սէմիզլիք, եաղլըլըգ:

Λιποσαρκέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ ἢ Γίνομαι —

Λιποσαρκὴς-έος (ὁ, ἡ) καὶ *Λιπόσαρκος* (ὁ, ἡ) macilento, magro. աղաղուն, վտիտ. զայըֆ, զայֆ, արըգ:

Λιποτακτέω, καὶ *Λιποτάκτης-ου* (ὁ) = *Λειποτακτέω*. κτλ.

Λιποτριχὴς-έος καὶ *Λιπότριχος* (ὁ, ἡ) = *Λιπόθριξ*.

Λίπουρος (ὁ, ἡ) = *Λείπουρος*.

Λίπτω καὶ (μσ.) *Λίπτομαι*. *M.* λίψω-ο-μαι. desiderare, bramare. փափագել, անձկալ. արզու էթմէք, հասրէթ չէքմէք:

Λίσπος-η-ον. liscio, piano, lustrato. Հարթ, մաքրատար, ողորկ. տիւզ, տիւզ- տիւզ, փարլաթըլմըշ, չէրտահլը, ճիլալը:

Λίσσομαι. *M.* λίσομαι. supplicare, pregare. աղաչել, մաղթել, աղերսել. նիյազ՝ րիճա էթմէք, եալվարմագ:

Λισσὸς-ή-όν. × ἀντὶ *Λεῖος*. (ὅθ. τὸ Γαλλ. lisse.)

Λιστραίνω. *M.* ανῶ. καὶ

Λιστρεύω. *M.* εύσω. aprir delle fosse intorno alle radici degli alberi colla zappa. բրիչով ծառերուն արմատներուն բոլորտիքը փոս բանալ. չափա իլէ աղա- ճլարըն քէօքլէրինին էթրաֆընը չուքուր ա- չմագ:

Λίστριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λίστρον (τὸ) zappa, marrone, mazzeranga, vanga, badile. սափաղ, փայտատ, բրիչ, բահ. չափա, քազմա, թափան, թուրզ թարագլը, պէլ, քիւրէք:

Λιστρόω-ῶ. *M.* ώσω. appianare, lisciare, lustrare. Հարթել, մաքրատար ընել, յղկել, ողորկել. տիւզլէմէք, ճիլալամագ, փէր- տահլամագ, ճիլալամագ:

Λιτάζομαι. *M.* άσομαι. supplicare, pregare. աղերսել, պաղատիլ, մաղթել, ա- ղաչել. րիճա՝ նիյազ էթմէք, եալվարմագ:

Λιταίνω. *M.* ανῶ. = τῷ προηγ.

Λιτανεία (ἡ) preghiera, supplicazione, litanie. պաղատանք, մաղթանք, աղա- չանք, աղերս. նիյազ, րիճա, տուա:

Λιτανευτικὸς-ή-όν. supplicatorio. աղեր- սական, մաղթողական. րիճայի՝ նիյազ մէնսուպ:

Λιτανεύω. *M.* εύσω. supplicare. աղերսել, պաղատիլ. եալվարմագ, թէզէրրու էթ- մէք իլէ րիճա էթմէք, իլթիմաս էթմէք:

Λίτανος-η-ον. supplice, supplichevole. աղերսաբերու, պաղատանագին. եալվարան, նիյազ էտէն:

Λιτὴ (ἡ) supplicazione. աղերս, մաղ- թանք, պաղատանք. րիճա, նիյազ. իլթի- մաս:

Λῖτον (τὸ) panno lino leggiero. թեթեւ կտաւ՝ լաթ. խաֆիֆ խասթա՝ պէզ:

Λιτὸς-ή-όν. semplice. 2. frugale. պարզ, առանց զարդարանքի. 2. չափաւոր, սա- կաւապէտ. պասիթ, սատէ. 2. մուտթէ- տիլ, գանաաթքեար:

Λιτότης-ητος (ἡ) frugalità. չափաւորու- թիւն, սակաւապիտութիւն. իյիլիկ, գա- նաաթքեարլըք:

Λιτουργέω καὶ *Λιτούργημα* (τὸ) = Ῥᾳδιουργέω κτλ.

Λιτουργὸς (ὁ, ἡ) malfattore. չարագործ. շէրիր, պատքեար:

Λιτοφαγία (ἡ) frugalità ne' cibi. 2. cibo frugale. չափաւորութիւն (ի կերակուրս). 2. սակաւապէտ կերակուր. եէմէքտէ իքթի- սատ. 2. մուքթէտիլ՝ մուքթէտիլ եէմէք:

Λίτρα (ἡ) libbra (peso di dodici oncie, ossia dramme 96). 2. libra (segno celeste). լիտր (12 ունկի կամ 96 դրամ). 2. կշիռ (Համաստեղութիւն ձե

է). [illegible] (12 [illegible] 96 [illegible]). 2. [illegible]։

Λιτρόσκόπος (ὁ, ἡ) banchiere. [illegible]։

Λιχαζω. M. *άσω.* desiderare ardentemente. [illegible]։

Λιχανὸς (ὁ) indice (il secondo dito della mano). [illegible]։

Λιχὰς - ἀδος (ἡ) rupe. 2. lo spazio fra l'indice e 'l pollice, minor palmo. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible] ([illegible])։

Λιχμάζω. M. *άσω. καὶ Λιχμαίνω. M. ανῶ, καὶ*

Λιχμάω - ῶ καὶ (*μσ. ὃ καὶ εὐχρηστότ.*) *Λιχμάομαι - ῶμαι.* M. *ήσω - ομαι.* leccare. [illegible]։

Λιχμήρης - εος (ὁ, ἡ) colui che colla lingua lecca le sue labbra, ghiottone. [illegible]։

Λιχνεία (ἡ) golosità, ghiottornia. [illegible]։

Λίχνευμα (τὸ) manicaretto (*Γαλλ.* friandise). [illegible]։

Λιχνεύω. M. *εύσω.* mangiar avidamente. [illegible]. 2. (*μσ.*) esser goloso, ghiottone. [illegible]։

Λίχνος - η ἢ ος - ον. goloso, ghiottone, ingordo. [illegible]. — *Λίχνως, ἐπίῤ.*

Λιχνοφιλάργυρος (ὁ, ἡ) ghiottone e avaro. [illegible]։

Λὶψ - λιβὸς (ὁ) agherbino, affrico, libeccio, garbino. [illegible]։

Λὶψ - λιβὸς (ἡ) desiderio, brama. [illegible]։

Λιψουρία (ἡ) voglia, desiderio di pisciare. [illegible]։

Λόβιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*

Λοβὸς (ὁ) siliqua, baccello. [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible])։

Λογάδην, ἐπίῤ. a scelta. 2. in frotte. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]։

Λογαοιδικὸς - ἡ - όν. che partecipa e della prosa e del verso. [illegible]. (*Μέτρον — τὸ ἀναπαιστικὸν τὸ Ἀρχιλόχιον. π. χ.* pauperiem sine dote qua ero (Herm. Elem. metr. σ. 365. κτ.)

Λογαριάζω. M. *άσω. νλγ. ἀντὶ Λογίζομαι.*

Λογαριασμὸς (ὁ) *νλγ. ἀντὶ Λογισμός.*

Λογαριαστής - οῦ (ὁ) *νλγ. ἀντὶ Λογιστής.*

Λογάριον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λόγος.*

Λογὰς - άδος (ἡ, ἡ) scelto, eletto. [illegible]։

Λογάω - ῶ. (*X. M.*) aver voglia di parlare (*Λατ.* dicturio). [illegible]։

Λογεῖον (τὸ) pulpito. 2. (*Γρφ.*) razionale (uno degli ornamenti misteriosi del petto del sommo sacerdote dell'antica legge). [illegible]. 2. [illegible] ([illegible]). [illegible]. 2. [illegible]։

Λογεὺς - έως (ὁ) oratore. [illegible]։

Λογία (ἡ) (*Γρφ.*) colletta pei poveri. [illegible]։

Λογίατρος (ὁ) medico in parole e non in fatti. [illegible]։

Λογίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λόγος.*

Λογιεὺς - έως (ὁ) = *Λογεύς.*

Λογίζομαι. M. *ίσομαι.* contare, calcolare. 2. pensare, riflettere, considerare. 3. stimare, opinare. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]։

Λογικεύομαι. M. *εύσομαι.* (*νλγ.*) ragionare secondo le regole della logica, raziocinare. [illegible]։

Λογικὸς - ἡ - όν. ragionevole. 2. che ha la loquela, che può parlare o pensare. 3. eloquente. 4. dotto, logico. 5. prosaico. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]։ *Λογικὴ* (ἡ) logica, l'arte di ragionare, di pensare, di disputare, dialettica. [illegible]։ *Λογικὸν* (τὸ) la facoltà di raziocinare, di pensare, ragione. [illegible]։

Λογικῶς, ἐπίῤ. ragionevolmente, con ragione. 2. secondo le regole della logica. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]։

Λόγιμος - η - ον. memorabile, celebre, illustre. [illegible],

նշանաւոր. չէօրիւ լաքըրտը, ճըշնագ, ճըմփագին։

Λόγιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λόγος*. (συνήθ.) oracolo. պատգամ (աստուածային)· այէթ, այէթի քէրիմէ։

Λόγιος-α-ον. dotto, erudito. 2 memorabile. 3. prudente, logico. գիտուն, հմուտ, բանիբուն, ներհուն, գիտնական. 2. յիշատակաց արժանի. 3. խոհեմ, արամաբան. ալիմ, օգումուշ, ագըլլը. 2. չէօրիւ լաքըրտը, անըշըլմըշ. 3. ագըլլը, էհլի էւի մանթըգ։

Λογιότης (ἡ) eloquenza. պերճաբանութիւն, ճարտարաբանութիւն. տիլտարլըգ, ֆասահաթ, պէլաղաթ։

Λόγισμα (τὸ) conto. հաշիւ, համար. հէսապ։

Λογισμὸς (ὁ) conto, calcolo. 2. ragionamento, riflessione. 3. intelligenza, giudizio, sillogismo. հաշիւ, համար. 2. արամաբանութիւն մտաց, խոկումն. 3. իմացութիւն, դատումն, հաւաքաբանութիւն. հէսապ. 2. ֆիքիր, ագըլ էլէ պիր նէսնէ գալըպլամագ, թէֆէքքիւր. 3. անլայըշ, գալըպլամագ, տէլիլ։

Λογιστεύω. Μ. εύσω. supputare, calcolare. հաշուել. հէսապ էթմէք։

Λογιστήριον (τὸ) curia de' logisti ove s'osservavano i conti dello stato. 2. scuola ove s'impara l'aritmetica. 3. luogo ove si faceva la rivista, ed il pagamento de' soldati. 4. luogo, ove si disputava delle questioni filosofiche. Տէրութեան հաշիւներըը նայելու համար ժողվուող մարդոց ատեանը. 2. Թուաբանութիւն սորվելու դպրոց. 3. զօրքերը աչքէ անցընելու ու ամսըչէքներըը տալու տեղ. 4. իմաստասիրական խնդիրներու վրայ վիճելու տեղ. Տէվլէթին հէսապլարընը գօրմագ իչին ճէմ օլունուրլարըն տիվանը. 2. րագամ էօյրէնիլէճէք մէքթէպ. 3. ասքէրլէրի կէօզտէն կէչիրէճէք վէ ուլուֆէլէրինը վէրէճէք մահալ. 4. ֆէլսէֆէ մէսէլէլէրի հագգընտա գավկա էտիլէճէք եէր։

Λογιστής-οῦ (ὁ) calcolatore, maestro d'aritmetica. 2. Logista, revisore de' conti (*Γαλλ*. vérificateur, réviseur des comptes). 3. soprantendente delle finanze della città (*Λατ*. curator urbium). հաշիւ ընող, թուաբանութիւն սորվեցընող. 2. Լոգիստէս, հաշիւներըը աչքէ անցընող՝ քննող՝ նայող. 3. քաղաքին եկամուտներուն վերակացուն. հէսապ էտէն, րագամ օգութուճու. 2. Լօճիսթա, հէսապճըլար կէօզտէն կէչիրէն՝ թէֆթիշ էտէն՝ գօլէն. 3. շէհրին կէլիրինի էմանէթի ալըճը էտէն մուպաշիրը, էմինի նազըրը։

Λογιστία (ἡ) il mestiere, la dignità del Logista. Լոգիստէս անուանող իշխանաւորին գործքը՝ պատիւը. Լօճիսթա անըլըն մուպաշիրին իշի՝ մէվգիի՝ մուպաշիրլիգ։

Λογιστικὸς-ή-όν. che ha la facoltà di pensare, calcolare. մտածելու՝ հաշուելու կարողութիւն ունեցող. թէֆէքքիւր՝ գալըպլամագ՝ հէսապ էթմէյէ գուտրէթի օլան.
Λογιστικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) l'aritmetica, l'abbaco. Թուաբանութիւն. իլմի րագամ.
Λογιστικὸν (τὸ) = *Λογικόν*.

Λογίως, ἐπίῤ. da dotto, da erudito. հմուտ գիտուն մարդու մը պէս. ալիմ կիպի, գիպի էյլէ։

Λογογραφέω-ῶ. Μ. ήσω. comporre, scrivere in prosa. արձակ շարադրութիւն գրել. թէլիֆ նաթսըր իլէ եազմագ։

Λογογραφία (ἡ) composizione in prosa. արձակ շարադրութիւն. թէլիֆ նաթսըր էօլչիւ օլմայան՝ իշլէյ՝ թէրթիպ։

Λογογραφικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-κῶς. di prosa, prosaico. արձակ բանի պատշաճ. թէլիֆ նաթսըրը միւնասիպ. *Λογογραφικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη). l'arte di scrivere in prosa, prosaismo. արձակ բան գրելու արհեստը. թէլիֆ նաթսըր իլէ եազմագ սընաաթը։

Λογογράφος (ὁ, ἡ) prosatore, dittator prosaico. 2. computista. արձակագրող, արձակ շարադրութիւն ընող. 2. համարակալ, հաշուատար. թէլիֆ նաթսըր իլէ եազան, նէսըր իլէ եազան. 2. մուհասիպ։

Λογόδειπνον (τὸ) conversazione di filologi, banchetto letterario (*Γαλλ*. banquet littéraire). բանասիրաց ընկերութիւն՝ ժողով, գիտնոց դամարձակ՝ սեղան. օգումուշլարըն՝ ալիմլէրին՝ գոնուշմասը, զիաֆէթի։

Λογοδηρία (ἡ) = *Λογομαχία*.

Λογοδιάῤῥοια (ἡ) profluvio di parole, garrulità. յորդութիւն բանից, կոււակութիւն, շաղակրատութիւն. չօք լաֆ, տիլտարլըգ, չէնէպազլըգ, չէնէպազլըգ։

Λογοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) professore della rettorica. ճարտասանութեան վարժապետ. էլմի պէլաղաթ խօճասը։

Λογοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che rassomiglia alla prosa. 2. verisimile (*Γαλλ*. spécieux). արձակ բանի՝ շարադրութեան նման. 2. ճշմարտանման. թէլիֆ նաթսըրը՝ նէսրէ պէնզէյէն. 2. գօլայլըգ պէնզէր, ճաճիգա. — ειδῶς, ἐπίῤ.

Λογοθεσία (ἡ) liquidazione di conti. 2. composizione d'un discorso. հաշիւներըը յստակելը. 2. խօսք մը՝ ճառ մը յօրինելը. հէսապլարը թէմիզլէմէ. 2. պիր սէօզ՝ նութգ՝ թէրթիպ էթմէ։

Λογοθέσιον (τὸ) luogo ove si rende conto. հաշիւ տալու տեղ. հէսապ վէրիլէճէք մահալ. 2. = τῷ προηγ.

Λογοθετέω-ῶ. Μ. ήσω. far render, domandar conto. համար պահանջել. հէսապ իսթէմէք։

Λογοθέτης (λόγος, τίθημι)-ου (ὁ) colui che domanda conto, o revisore de' conti, computista, colui che liquida i conti. 2. (ἰδιαιτ. εἰς τοὺς Βυζ.) Cancelliere. համար պահանջող, հաշիւներըը աչքէ անցընող, համարակալ, հաշիւներըը յստակող. 2. ատենադպիր, դիւանադպիր. հէսապ իսթէյէն, հէսապլարը կէօզտէն կէչիրէն, մուհասիպ, հէսապլարը թէմիզլէյէն. 2. տիվան էֆէնտիսի։

Λογοθεώρητος (ὁ, ἡ) intellettuale, astratto. մտաւորական, վերացեալ. ֆիքրի, գալպտա էօյլէ՝ տաւր էյի օլան։

Digitized by Google

Λογοκλοπεία (ἡ) plagio. [illegible]

Λογομανέω-ῶ. *M.* *ήσω.* aver gran trasporto alla letteratura. [illegible]

Λογομαχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* disputare. [illegible]

Λογομαχία (ἡ) disputa, contesa di parole. [illegible]

Λογομάχος (ὁ, ἡ) disputatore, beccalite, litigioso. (*Γαλλ.* chicaneur). [illegible]

Λογόμιμος (ὁ) contraffacitore delle parole, della pronunzia, del parlare altrui. [illegible]

Λογοποιέω-ῶ. *M.* *ήσω.* inventare e divulgare delle favole, delle false notizie. [illegible]

Λογοποίημα (τὸ) favola, narrazione finta. [illegible]

Λογοποιητικὴ (ἡ) (*ἐνν.* *τέχνη*). l' arte di inventar delle favole, de'racconti finti. [illegible]

Λογοποιΐα (ἡ) invenzione favolosa, menzogna. [illegible]

Λογοποιϊκὸς-η-όν. appartenente all' inventore delle favole. [illegible]

Λογοποιὸς (ὁ, ἡ) scrittore in prosa. 2. (*ἰδιαιτ.*) istorico. 3. inventore di menzogne, di favole, che sparge delle notizie false. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λογοπραγέω-ῶ. *M.* *ήσω.* domandar o tener conto. [illegible] 2. = *Λογοποιέω.*

Λογοπράτης καὶ

Λογοπώλης-ου (ὁ) avvocato, causidico. 2. (*ἐκκλησ.*) colui che ha venduto il Verbo di Dio, (Giuda). [illegible] 2. [illegible] ([illegible]). [illegible] 2. [illegible] ([illegible]).

Λόγος (ὁ) parola. 2. discorso. 3. fama, riputazione. 4. dialogo, colloquio. 5. sentenza, proverbio. 6. favola, narrazione finta. 7. istoria. 8. prosa, favellare, sciolto. 9. conto, calcolo. 10. apologia. 11. libro de' conti. 12. ragione. 13. analogia. 14 raziocinazione, argomentazione, riflessione. 15. causa, argomento. 16. Verbo di Dio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 8. [illegible] 9. [illegible] 10. [illegible] 11. [illegible] 12. [illegible] 13. [illegible] 14. [illegible] 15. [illegible] 16. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 8. [illegible] 9. [illegible] 10. [illegible] 11. [illegible] 12. [illegible] 13. [illegible] 14. [illegible] 15. [illegible] 16. [illegible]

Λογοτρόπος (ὁ) sillogismo condizionale. [illegible]

Λογόφιλος (ὁ, ἡ) amator delle ciarle, garrulo. [illegible]

Λογόω-ῶ. *M.* *ώσω.* (*θλγ.*) render ragionevole. [illegible] (*μσ.*) divenir ragionevole. 2. diventar quasi simile al Verbo di Dio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λογχαῖος-α-ον. di lancia. 2. armato d' asta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λόγχη (ἡ) la punta della lancia. 2. lancia, asta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λογχήρης-εος (ὁ, ἡ) armato di lancia. [illegible]

Λογχίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λόγχη.*

Λογχίτης-ου (ὁ) καὶ *Λογχῖτις-ιδος* (ἡ) armato di lancia. 2. simile alla lancia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λογχοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una lancia. [illegible]

Λόγωσις-εως (ἡ) (*θλγ.*) l' essere quasi simile al Verbo di Dio. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Λοιβεῖον (τὸ) vaso, che serviva alle libagioni. [illegible]

Λοιβή (ἡ) libagione. [illegible]

Λοιγὸς (ὁ) rovina, pernizie, esterminio. [illegible]

Λοιδορέω-ῶ. M. ήσω ingiuriare, oltraggiare, diffamare. [illegible]

Λοιδόρημα (τὸ) ingiuria di parole, rampogna (*Λατ.* convicium). [illegible]

Λοιδόρησις-εως (ἡ) καὶ *Λοιδορησμὸς* (ὁ) × ἀντὶ

Λοιδορία (ἡ) ingiuria, diffamazione, maldicenza, rampogna. [illegible]

Λοίδορος (ὁ, ἡ) maldicente, diffamatore, ingiuriatore. [illegible] — *δόρως*, ἐπίῤ.

Λοιμικὸς-ή-όν. pestilenziale, pestifero. [illegible] — *ικῶς*, ἐπίῤ.

Λοιμὸς (ὁ) peste, contagio. [illegible]

Λοιμοφόρος (ὁ, ἡ) mortifero, pestilenziale. [illegible]

Λοιμώδης-εος (ὁ, ἡ) contagioso, pestilenziale. [illegible]

Λοιμώσσω (ττω). M. ώξω. aver la peste, esser appestato. [illegible]

Λοιπάζω. M. άσω. segnare nella lista il resto d'un debito. [illegible] (*παθ. ἢ μσ.*) restar debitore di qualche somma, dover qualche residuo di debito (*Λατ.* reliquor.) [illegible]

Λοιπὰς-άδος (ἡ) residuo di debiti (*Λατ.* reliquum). [illegible]

Λοιπογραφέω-ῶ. M. ήσω. = *Λοιπάζω.*

Λοιπογραφία (ἡ) l'azione di scrivere nella lista il residuo d'un debito. [illegible]

Λοιπὸς-ή-όν. restante, rimanente. [illegible] *Λοιπὸν*, ἐπίῤ. del resto, (*Λατ.* ceterum, alioquin.) [illegible]

Λόκκος (ὁ) calvo. [illegible]

Λοξεύω. M. εύσω. = *Λοξόω.*

Λοξιὰς-άδος (ἡ) (ἐνν. *γραμμή*). l'eclittica. [illegible]

Λοξοβάμων-ονος καὶ

Λοξοβάτης-ου (ὁ) che cammina di traverso, obbliquamente. [illegible]

Λοξοβλεπτέω (πέω)-ῶ. M. ήσω. travedere. [illegible]

Λοξὸς-ή-όν. obbliquo, traverso. [illegible] *Λοξὰ*, ἐπίῤ. = *Λοξῶς.*

Λοξότης (ἡ) obbliquità, sghembo. [illegible]

Λοξόω-ῶ. M. ώσω. render obbliquo, traverso, sghembo. [illegible]

Λοξῶς, ἐπίῤ. di traverso, obbliquamente. [illegible]

Λόξωσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Λοξόω.*

Λοπὰς-άδος (ἡ) piatto. [illegible]

Λοπάω-ῶ. M. ήσω. (*βτν.*) mutar la scorza (parlandosi d'un albero). [illegible]

Λοπητὸς (ὁ) il tempo in cui si gonfiano le scorze degli alberi. [illegible]

Λοπίζω. M. ίσω. scorzare (l'albero). [illegible]

Λόπιμος-η-ον. che si può scorzare. [illegible]

Λοπὸς (ὁ) = *Λέπος* (2).

Λορδαίνω. M. ανῶ. = *Λορδόω.*

Λορδὸς-ή-όν. incurvato verso l'anteriore. [illegible]

Λορδόω-ῶ. M. ώσω. incurvare verso l'anteriore. [illegible] (*μσ.*) incurvarsi verso l'anteriore. [illegible]

Λόρδωμα (τὸ) καὶ

Λόρδωσις-εως (ἡ) curvatura verso l'anteriore. [illegible]

Digitized by Google

Λοῦσις - εως (ἡ) lavazione, lavamento. [illegible]

Λούστης - ου (ὁ) che si lava spesso, accostumato a lavarsi spesso. [illegible]

Λουτὴρ (ὁ) bagno, tinozza. [illegible]

Λουτηρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λουτήριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λουτήρ*.

Λουτηρίσκος (ὁ) = *Λουτηρίδιον*.

Λουτιάω - ῶ. *Μ*. *άσω*. desiderar di lavarsi. [illegible]

Λούτριον (τὸ) l'acqua in cui s'è lavato, il succidume del bagno. [illegible]

Λουτρὶς - ίδος (ἡ) il grembiale del bagnatore. [illegible]

Λουτρὸν (τὸ) bagno. 2. l'acqua del bagno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Λοῦσις*.

Λουτροφορέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Λουτροφόρος (ὁ, ἡ) colui, che porta dell' acqua al bagno. [illegible]

Λουτροχοέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. versar l'acqua per lavare. [illegible]

Λουτροχόος (ὁ, ἡ) garzone di bagno. [illegible]

Λουτρὼν - ῶνος (ὁ) bagno, lavacro. [illegible]

Λούω. *Μ*. *λούσω*. lavare. [illegible]

Λοφάω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. portar del pennacchio. [illegible]

Λοφεῖον (τὸ) scatola di pennacchi. 2. cassetta di specchio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λοφιὰ (ἡ) il collo degli animali insieme colla loro chioma. [illegible] 2. = *Λόφος*.

Λοφοποιὸς (ὁ) che fa de' pennacchi. [illegible]

Λόφος (ὁ) colle, monticello. 2. pennacchio. 3. treccia sulla cima della testa, ciocca. 4. crine (*Λατ*. juba). 5. collo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Λοφώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno o simile ad un colle. [illegible]

Λόφωσις - εως (ἡ) cresta d'uccelli. [illegible]

Λοφωτὸς - ή - όν. crestuto, crestoso. [illegible]

Λοχαγέτης - ου (ὁ) *Δ*. ἀντὶ *Λοχηγέτης*.

Λοχαγέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. condurre la coorte. [illegible]

Λοχαγὸς (ὁ) comandante d'una coorte di soldati. [illegible]

Λοχάζω. *Μ*. *άσω*. × ἀντὶ *Λοχάω*.

Λοχαῖος - α - ον. appartenente al parto. 2. florido, verdeggiante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λοχάω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. imboscare, far dell' imboscata. [illegible]

Λοχεία (ἡ) parto, puerperio. [illegible]

Λοχεῖος - α - ον. che appartiene o serve o presiede al parto. [illegible] *Λοχεῖα* (τὰ) lochi, purgazioni delle donne dopo il parto (*Γαλλ*. vidange). [illegible]

Λόχευμα (τὸ) parto, creatura partorita. [illegible]

Λοχεύτρια (ἡ) donna di parto. [illegible]

Λοχεύω. *Μ*. *εύσω*. partorire. [illegible] 2. = *Λοχάω*.

Λόχησις - εως (ἡ) imboscata. [illegible]

Λοχίζω. *Μ*. *ίσω*. = *Λοχάω*.

Λοχισμὸς (ὁ) = *Λόχησις*.

Λόχμη (ἡ) bosco folto proprio per imboscata. [illegible]

Λοχμόω - ῶ. *Μ*. *ώσω*. render folto in forma d'un bosco denso. [illegible]

Λοχμώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad un bosco folto. [illegible]

Λόχος (ὁ) imboscata. 2. luogo adattato all' imboscata. 3. centuria. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λυγγαίνω ἢ *Λυγγάνω*. *Μ*.... singhiozzare. [illegible]

Λυγγώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Λυγμώδης*.

Λύγδην, *ἐπίῤ*. con singhiozzi. [illegible]

Digitized by Google

Λύγδος (ὁ καὶ ἡ) specie di marmo bianchissimo, alabastro. [illegible]

Λύγη (ἡ) tenebra, oscurità. [illegible]

Λυγηρὸς - ὰ - όν. flessibile, pieghevole. [illegible]

Λυγίζω. M. ίσω. piegare, flettere. [illegible]

Λυγισμὸς (ὁ) piegatura, flessione. 2. trillo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λυγιστικὸς - ἡ - όν. flessibile, pieghevole. [illegible]

Λυγιστὸς - ὴ - όν. piegato. [illegible] 2. = τῷ προηγ.

Λύγκειος - α - ον. di lince, cerviero. [illegible]

Λυγκούριον (τὸ) lincurio. [illegible]

Λυγμὸς (ὁ) singhiozzo. [illegible]

Λυγμώδης - εος (ὁ, ἡ) soggetto a singulti, chi singhiozza spesso. [illegible]

Λὺγξ - λυγγὸς (ἡ) (*Λύζω*) = *Λυγμός*.

Λὺγξ - λυγκὸς (ὁ) lince, cerviere. [illegible]

Λυγόδεσμος (ὁ, ἡ) legato con vinco, con vimine. [illegible]

Λυγοπλόκος (ὁ, ἡ) che fà delle intrecciature di vimine. [illegible]

Λύγος (ἡ καὶ ὁ) agnocasto (frutice). 2. verga, bacchetta. 3. vimine, vinco, vetrice. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λυγοτευχὴς - έος (ὁ, ἡ) fatto di vinco. [illegible]

Λυγόω - ῶ. M. ώσω. legare. [illegible] 2. = *Λυγίζω*.

Λυγρὸς - ὰ - όν. miserabile. 2. pernicioso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λυγρῶς, ἐπίῤ. miserabilmente. 2. perniziosamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λύδιος - α - ον. Lidio, abitante di Lidia. [illegible] *Λίθος Λυδία*. pietra di paragone. [illegible]

Λύζω. M. λύξω. singhiozzare. [illegible]

Λύθρον (τὸ) sangue, che esce da una piaga (*Λατ*. cruor). 2. sanie, marcia. 3. sangue imbrattato di polvere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = *Λῦμα*.

Λυθρόω - ῶ. M. ώσω. imbrattare con sangue e polvere. [illegible]

Λυθρώδης - εος (ὁ, ἡ) imbrattato di sangue e di polvere. [illegible]

Λυκάβας - αντος (ὁ) anno. [illegible]

Λύκαινα - ης (ἡ) lupa. [illegible]

Λυκαινόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una lupa. [illegible]

Λυκανθρωπία (ἡ) licantropia (malattia, che toglie di senno, e fà urlare l'infermo, il quale talvolta si dà a credere d'esser diventato lupo.) [illegible]

Λυκάνθρωπος (ὁ, ἡ) licantropo, chi soffre di licantropia. [illegible]

Λυκαυγὲς (τὸ) alba, aurora, albore. [illegible]

Λύκειος - α - ον. lupino, di lupo. [illegible] *Λύκειον* (τὸ) Liceo (uno de' ginnasj d'Atene). [illegible]

Λυκῆ (ἡ) la pelle di lupo. [illegible]

Λύκη (ἡ) = *Λυκαυγές*.

Λυκιδεὺς - έως (ὁ) lupicino, piccolo lupo. [illegible]

Λύκιον (τὸ) licio (sorta di spina con foglie simili a quelle del busso). [illegible]

Λυκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al lupo. [illegible]

Λυκοθήρας - ου (ὁ) cacciatore de' lupi. [illegible]

Λυκοκτονέω - ῶ. M. ήσω. uccidere de' lupi. [illegible]

Λυκοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore de' lupi. [illegible] (οξυ.) *Λυκοκτόνον* (τὸ) = *Ακόνιτον*.

Λυκόκτονος (ὁ, ἡ) ucciso da un lupo. [illegible]

Λυκόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un lupo. [illegible]

Digitized by Google

Λυκοῤῥαίστης-ου (ὁ) × ἀντὶ *Λυκοκτόνος*.

Λύκος (ὁ) lupo. 2. luccio (pesce). 3. rampino. 4. sorta di ragno. 5. morso, sorta di freno asprissimo da mettere ai cavalli restii (*Λατ.* lupatus.) [illegible] 6. = *Μάνδαλος*.

Λυκόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca simile a quella del lupo. [illegible]

Λυκόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi di lupo. [illegible] (*οὐσ.*) licoftalmo (sorta di gemma). [illegible]

Λυκόφως-ωτος (τὸ) = *Λυκαυγές*.

Λυκόχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha il color del lupo. [illegible]

Λυκώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Λυκοειδής*.

Λῦμα (τὸ) sucidume, sporcizia, sozzura. 2. uomo scellerato. [illegible]

Λυμαίνομαι. *M.* ανοῦμαι. nuocere, distruggere, corrompere. 2. diffamare, maltrattare. [illegible]

Λυμαίνω. *M.* ανῶ. (*νλγ.*) ἀντὶ *Λυμαίνομαι*.

Λυμαντὴρ (ὁ) distruggitore, nocivo, corruttore. [illegible]

Λυμαντήριος (ὁ, ἡ) pernizioso, distruttivo. [illegible]

Λυμαντής-οῦ (ὁ) = *Λυμαντήρ*.

Λυμαντικός-ἡ-όν. = *Λυμαντήριος*.

Λυμεὼν-ῶνος (ὁ) distruggitore, corrompitore. [illegible]

Λύμη (ἡ) danno, nocumento. 2. perdita, pernicie. 3. oltraggio, maltrattamento. [illegible] 4. = *Λῦμα*.

Λυμώδης-εος (ὁ, ἡ) pernizioso, nocivo. 2. immondo, sporco. [illegible]

Λυπαλγής-έος (ὁ, ἡ) afflitto, doloroso. [illegible]

Λυπέω-ῶ. *M.* ήσω. affliggere, attristare. 2. nuocere, molestare. [illegible]

Λύπη (ἡ) afflizione, dolore, tristezza. 2. molestamento. [illegible]

Λύπημα (τὸ) oggetto d'afflizione, di tristezza. [illegible]

Λυπηρός-ὰ-όν. molesto, che cagiona dell'afflizione, afflittivo, tristo. [illegible]

Λυπηρῶς, ἐπίῤ. con dolore, afflizione, tristezza. [illegible]

Λυπητέον, θετ. τ. *Λυπέω*.

Λυπητήριον (τὸ) = *Λύπημα*.

Λυπητήριος-α-ον καὶ *Λυπητικός*-ἡ-όν. che reca afflizione. 2. soggetto all'afflizione, alla tristezza. [illegible]

Λυπρόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita infelice. [illegible]

Λυπρός-ὰ-όν. × ἀντὶ *Λυπηρός*. (ὅθ.) 2. (*συνήθ.* εἰς τὸ πεζ). sterile, infecondo, magro. 2. povero, egente, miserabile, infelice. [illegible]

Λυπρότης (ἡ) sterilità, infecondità, magrezza. [illegible]

Λύρα-ας (ἡ) lira (strumento musicale). 2. lira (segno celeste). 3. (*συνεκδ.*) versi lirici. [illegible]

Λυρίζω. *M.* ίσω. suonar la lira. [illegible]

Λυρικός-ἡ-όν. lirico, di lira. [illegible] *Λυρικὴ* (ἡ) lirica. [illegible] *Λυρικός* (ὁ) (ἐνν. ποιητής.) poeta lirico. [illegible]

Λύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λύρα*.

Λυριστής-οῦ (ὁ) suonator di lira. [illegible]

Λυρογηθής-έος (ὁ, ἡ) che si diletta della lira. [illegible]

Digitized by Google

Λυροκτύπος (ὁ, ἡ) che suona come la lira. [illegible]. 2. = *Λυριστής*.

Λυροποιέω-ῶ. Μ. ήσω. far delle lire. [illegible]:

Λυροποιητικὸς - ή - όν. che concerne l' arte di far la lira. [illegible]:

Λυροποιϊκὸς - η - όν. = *Λυροποιητικός*.

Λυροποιὸς (ὁ) fabbricatore di lira. [illegible]:

Λυρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla lira. [illegible]:

Λυρῳδία (ἡ) canto accompagnato colla lira. [illegible]:

Λυρῳδὸς (ὁ) che canta suonando la lira. [illegible]. = *Λυριστής*.

Λυσέρως - ωτος (ὁ) che libera qualcuno dall' amore. [illegible]:

Λυσίγαμος (ὁ, ἡ) che discioglie il matrimonio. [illegible]:

Λυσίζωνος (ὁ, ἡ) che scioglie la cintura. [illegible]. (ὅϑ. κόρη.) donzella deflorata. [illegible]. (στρατιώτης.) soldato discinto, che ha avuto il suo congedo. [illegible]:

Λυσίθριξ - ίτριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli sciolti, scrinato. [illegible]:

Λυσίκακος (ὁ, ἡ) che libera da' mali. [illegible]:

Λυσίκομος (ὁ, ἡ) = *Λυσίθριξ*.

Λυσιμαχία (ἡ) καὶ *Λυσιμάχειον* (τὸ) lisimachia (erba). [illegible]:

Λυσίμαχος (ὁ, ἡ) che discioglie, fa cessare il combattimento. [illegible]:

Λυσιμελὴς - έος (ὁ, ἡ) che rilassa le membra. [illegible]:

Λύσιμος (ὁ, ἡ) che si può sciogliere. [illegible]:

Λυσίνομος (ὁ, ἡ) che viola le leggi, violatore delle leggi. [illegible]:

Λύσιος - α ἡ ος - ον. che ha la forza di sciogliere o di liberare. [illegible]:

Λύσις - εως (ἡ) scioglimento. 2. soluzione d' una difficoltà. 3. redenzione, riscatto d' uno schiavo. 4. pagamento, liquidazione d' un debito. 5. assoluzione de' peccati. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]:

Λυσισωματέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Λυσισώματος (ὁ, ἡ) che ha il corpo snervato, languido. [illegible]:

Λυσιτέλεια (ἡ) utilità, vantaggio. [illegible]:

Λυσιτελέω - ῶ. Μ. ήσω. esser utile, giovare. [illegible]:

Λυσιτελὴς - έος (ὁ, ἡ) utile, vantaggioso. [illegible]:

Λυσιτελῶς, καὶ *Λυσιτελούντως*, ἐπίῤ. utilmente, con vantaggio. [illegible]:

Λυσίφρων - ονος (ὁ, ἡ) che libera la mente da ogni cura. [illegible]:

Λύσσα - ης (ἡ) rabbia. 2. furore. 3. litta (vermicello, che nasce sotto la lingua de' cani, e li fà arrabbiare). [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Λυσσαίνω. Μ. ανῶ. = *Λυσσάω*.

Λυσσαλέος - α - ον. arrabbiato. [illegible]:

Λυσσάω - ῶ. Μ. ήσω. arrabbiarsi. 2. infuriarsi. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Λυσσηδὸν, ἐπίῤ. arrabbiatamente, rabbiosamente. [illegible]:

Λυσσήρης - εος (ὁ, ἡ) καὶ *Λυσσητὴρ* (ὁ) καὶ *Λυσσητὴς* (ὁ) = *Λυσσαλέος*.

Λυσσητικὸς - ή - όν. rabbioso. [illegible]:

Λυσσόδηκτος (ὁ, ἡ) morso da un cane arrabbiato. [illegible]:

Λυσσομανέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Λυσσομανὴς - έος (ὁ, ἡ) infuriato di rabbia. 2. frenetico. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Λυσσόω - ῶ. Μ ώσω. far arrabbiare, infuriare. [illegible]:

Λυσσώδης - εος (ὁ, ἡ) arrabbiato, furioso. [illegible]:

Λύσωμα (τὸ) καὶ *Λύσωσις - εως* (ἡ) le ciocche dei capelli della testa, scriminatura. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Λύτειρα-ας (ἡ) × θηλ. τ. *Λυτήρ*.

Λυτέον θετ. τ. *Λύω*.

Λυτὴρ (ὁ) che slega, scioglie. 2. liberatore, salvatore. [illegible]

Λυτήριος-α ἢ ος-ον. che ha la forza di liberare. [illegible]

Λυτικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. che ha la facoltà di sciogliere. [illegible] (ὅθ.) *Λυτικοὶ* (οἱ) coloro, che avevano la facoltà di sciogliere ogni difficoltà. [illegible]

Λυτὸς-ὴ-όν. sciolto, slegato. 2. che si può sciogliere. [illegible]

Λύτρον (τὸ) prezzo del riscatto d'un prigioniere o schiavo, taglia (*Γαλλ.* rançon). [illegible]

Λυτρόω-ῶ. M. ώσω. lasciar libero. [illegible] (μσ.) riscattare, redimere. [illegible]

Λυτρὼν-ῶνος (ὁ) latrina. [illegible]

Λύτρωσις-εως (ἡ) riscatto, redenzione. [illegible]

Λυτρωτὴς-οῦ (ὁ) riscattatore. 2. (ἐν γεν.) redentore, liberatore. [illegible]

Λύττα, *Λυττάω* κτλ. Ἀττ. ἀντὶ *Λύσσα* κτλ.

Λυχνάπτης-ου (ὁ) che accende la lucerna. [illegible]

Λυχνάπτρια (ἡ) θηλ. τ. προηγ.

Λυχναψία (ἡ) l'accendere le lucerne. [illegible] 2. = *Λυχνοκαΐα*.

Λυχνεῖον (τὸ) lucerniere. [illegible]

Λυχνεὺς-έως (ὁ) lucerna [illegible] 2. = *Λυχνίτης* (λίθος).

Λυχνεύω. M. εύσω. far lume colla lucerna. [illegible]

Λυχνεὼν-ῶνος (ὁ) luogo, ove si conservano le lucerne. [illegible]

Λυχνία (ἡ) lucerniere, candelliere. [illegible]

Λυχνιαῖος-α-ον. di lucerna. [illegible]

Λυχνίας-ου (ὁ) (ἐνν. λίθος.) = *Λυχνίτης*.

Λυχνίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λυχνικὸν (τὸ) il tempo, in cui s'accendono le lucerne. [illegible]

Λύχνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λύχνος*. lucernuzza. [illegible]

Λυχνὶς-ίδος (ἡ) licnide, rosa greca (sorta di fiore) [illegible] 2. = *Λυχνίτης*.

Λυχνίσκος (ὁ) = *Λυχνίδιον*.

Λυχνίτης-ου (ὁ) καὶ *Λυχνῖτις*-ιδος (ἡ) appartenente alla lucerna. [illegible] (οὐσ.) sorta di pietra preziosa trasparente. 2. licnitide (sorta di tassobarbasso bianco, delle foglie di cui anticamente si servivano per lucignolo alle lucerne). [illegible] 2. [illegible] 3. = *Ἄνθραξ*.

Λυχνοκαΐα (ἡ) illuminazione. [illegible]

Λυχνοκαυτέω-ῶ. M. ήσω. far delle illuminazioni. [illegible]

Λυχνοκαυτία (ἡ) = *Λυχνοκαΐα*.

Λυχνοποιέω-ῶ. M. ήσω. *Εἰμὶ* —

Λυχνοποιὸς (ὁ) fabbricatore di lucerne. [illegible]

Λυχνοπώλης-ου (ὁ) venditor delle lucerne. [illegible]

Λύχνος (ὁ) lucerna. [illegible]

Λυχνοῦχος (ὁ) lucerniere. [illegible]

Λυχνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una lucerna avanti qualcheduno per fargli lume. [illegible]

Λύω. M. λύσω. sciogliere, slegare, snodare. 2. liberare, lasciar libero. 3. spiegare, sciogliere qualche difficoltà. 4. assolvere. 5. pagare. 6. rovinare. 7. abolire. 8. trasgredire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 8. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible]

Digitized by Google

([illegible]). 8. [illegible] ([illegible]).

Λωβάομαι - ῶμαι. M. *ήσομαι.* = *Λυμαίνομαι.*

Λωβάω - ῶ. M. *ήσω.* (*σπνττ.*) *ἀντὶ Λωβάομαι.*

Λωβεύω. M. *εύσω.* = *Λωβάομαι.* oltraggiare, deridere. [illegible]

Λώβη (*ἡ*) oltraggio, insulto, disonore. 2. danno. 3. lebbra. [illegible]

Λώβησις - εως (*ἡ*) maltrattamento insulto. [illegible]

Λωβήτειρα (*ἡ*) *θηλ.* τοῦ

Λωβητὴρ (*ὁ*) *καὶ Λωβητὴς* (*ὁ*) insultore, ingiuriatore. 2. malfattore, scellerato. [illegible]

Λωβητὸς - ἡ - ὸν. oltraggiato, disonorato. [illegible]

Λωβήτωρ - ορος (*ὁ*) = *Λωβητήρ.*

Λωβὸς (*ὁ*) lebbroso. [illegible]

Λωγάνιον (*τὸ*) giogaja, pagliolaja, la pelle pendente dal collo de' buoi (*Γαλλ.* fanon). [illegible]

Λωΐων - ονος (*ὁ, ἡ*) (*συγκρ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός*) migliore. [illegible]

Λῶμα (*τὸ*) orlo. [illegible]

Λωμάτιον (*τὸ*) *ὑποκορ. τ. Λῶμα.*

Λώπη - ης (*ἡ*) × *ἀντὶ Λῶπος.*

Λωποδυσία (*ἡ*) spogliamento, l'azione di spogliare i viandanti, di toglier a loro gli abiti. [illegible]

Λωποδυτέω - ῶ. M. *ήσω.* spogliare, rubare gli abiti. [illegible]

Λωποδύτης - ου (*ὁ*) spogliatore, ladro d' abiti. [illegible]

Λῶπος - εος - ους (*τὸ*) vestimento, abito. [illegible]

Λῶρον (*τὸ*) *καὶ Λῶρος* (*ὁ*) (*νλγ.*) coreggia (*Λατ.* lorum). [illegible]

Λῷστος - α - ον. (*ὑπερθ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός*) ottimo. [illegible]

Λώταξ - ακος (*ὁ*) sonator di flauto (*Λατ.* tibicen). [illegible]

Λωτίζω. M. *ίσω.* cogliere i fiori del loto. [illegible] (*μσ. τρπ.*) scegliere, prendere l' ottimo. [illegible]

Λώτινος - η - ον. fatto di loto. [illegible]

Λώτισμα (*τὸ*) fiore. [illegible] (*εὔχρησ. χυρ. τρπ.*)

Λωτὸς (*ὁ*) loto (pianta). 2. sorta di pianta d' Egitto. 3. uva d' India, fava Greca (arboscello in Africa). 4. loto bagolaro (pianta). (*Γαλλ.* Micocoulier). 5. piffero fatto dal legno del loto. [illegible]

Λωτοφάγος (*ὁ, ἡ*) che si nutrisce del frutto della bagola, lotofago. [illegible]

Λωφάω (*έω*) *- ῶ.* M. *ήσω.* riposare, respirare, acchetarsi. 2. cessare, desistere. [illegible]

Λώφησις - εως (*ἡ*) riposo, respiro, quiete. [illegible]

Λώων - ονος (*ὁ, ἡ*) = *Λωΐων.*

M.

M, *μ*, *μῦ* (*τὸ*), (*ἀκλ.*) Mi, Duodecima lettera dell' alfabeto Greco. Si pronunzia come M (Italiana). [illegible]

In senso numerico coll' accento di sopra (*μ'*) significa quaranta o quarantesimo, e coll' accento al di sotto (*͵μ*) significa quaranta mila. [illegible] (*μ'*) [illegible] (*͵μ*) [illegible] (*μ'*) [illegible] (*͵μ*) [illegible] (40,000).

M'. (*πρὸ φων.*) *ἀντὶ Με ἢ* (*σπν. καὶ* ×) *Μοι.*

Μὰ. μόρ. particella affermativa o negativa di giuramento. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (*Κατομωτ.*) *Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον.* Sì, con questo scettro. [illegible] (*Απομωτ.*) *Οὐ μὰ Δία.* No per Giove, no certamente. [illegible]

Μᾶ. Δ. καὶ Αἰολ. (*κατ' ἀποκ.*) *ἀντὶ Μήτηρ ἢ Μῆτερ.*

Μαγαδεύω. Μ. εύσω καὶ Μαγαδίζω. Μ. ίσω. suonare l'instrumento musicale detto Magadi. [illegible]

Μαγάδιον (*τὸ*) *ὑποκορ. τ. Μαγάς.*

Μάγαδις - εως (*ἡ*) instrumento musicale, che aveva 20 corde (*Λατ.* pectis). 2. sorta di flauto avente un suono acuto, piffero. 20 [illegible] 2. [illegible] 20 [illegible] 2. [illegible]

Μάγαρον (*τὸ*) = *Μέγαρον* (2).

Μαγὰς - άδος (*ἡ*) ponticello (il legnetto, dove stanno appoggiate le corde degli strumenti (*Γαλλ.* chevalet.) [illegible]

Μαγγάνα - ας (*ἡ*) *Δ.* botte, barile. [illegible]

Μαγγανεία (*ἡ*) incantesimo, prestigio. [illegible]

Μαγγάνευμα (*τὸ*) incantagione, ammaliamento, inganno. [illegible]

Μαγγανευτὴς - οῦ (*ὁ*) mago, incantatore, prestigiatore. [illegible]

Μαγγανεύω. Μ. εύσω. ammaliare, incantare, prestigiare. [illegible]

Μάγγανον (*τὸ*) malia, fatatura, veneficio. 2. inganno. 3. mangano, balestra. 4. saliscendo di legno, nottola. 5. mangano, l'asse del polispasto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5 [illegible]

Μαγγανόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Μαγγανεύω.*

Μαγδαλιὰ (*ἡ*) la midolla del pane, con cui dopo il pranzo si pulivano le mani. [illegible]

Μαγεία (*ἡ*) magia. [illegible]

Μαγειρεῖον (*τὸ*) cucina. 2. laveggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μαγείρευμα (*τὸ*) cibo cotto, pietanza. [illegible]

Μαγειρεύω. Μ. εύσω. cucinare. [illegible]

Μαγειρικὸς - ἡ - όν. di cucina o di cuciniere. [illegible] *Μαγειρικὴ* (*ἡ*) (*ἐνν. τέχνη.*) l'arte di cucinare. [illegible]

Μαγειρικῶς, ἐπίῤ. da cuoco. [illegible]

Μαγείρισσα (*ἡ*) cuciniera. [illegible]

Μάγειρος (*ὁ*) cuoco, cuciniere. [illegible]

Μάγευμα - ατος (*τὸ*) operazione magica. [illegible]

Μαγεὺς - έως (*ὁ*) colui che impasta, intride. 2. che asciuga. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μαγευτὴς - οῦ (*ὁ*) mago, ammaliatore. [illegible]

Μαγευτικὸς - ἡ - όν. = *Μαγικός.*

Μαγεύω. Μ. εύσω. esser mago, ammaliare, affatturare. [illegible]

Μαγικὸς - ἡ - όν. magico. [illegible]

Μαγὶς - ίδος (*ἡ*) = *Μάζα ἢ Μαγδαλιά.*

Μάγμα (*τὸ*) pasta. [illegible]

Μαγμὸς (*ὁ*) asciugamento. [illegible]

Μάγνης - ητος (*ὁ*) *καὶ Μαγνήσιον - α ἢ ος - ον. καὶ*

Μαγνήτης - ου (*ὁ*) *καὶ Μαγνῆτις - ιδος* (*ἡ*) abitante di Magnesia. [illegible] (*οὐσ. ἐνν. λίθος.*) calamita, magnete. [illegible]

Μάγος (*ὁ*) (*Περσ.*) dottore, sacerdote, filosofo. 2. mago, stregone, malefico, ammaliatore. 3. impostore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μάγος (*ὁ, ἡ*) = *Μαγευτικός.*

Μαγύδαρις - εως (*ἡ*) magudare (la radice o il seme del silfio.) [illegible]

Μαγῳδὴ καὶ Μαγῳδία (*ἡ*) rappresentazione scenica, in cui si trattava delle operazioni magiche. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Μαγῳδὸς (ὁ) buffone, commediante, che con degli abiti di femmina trattava delle operazioni magiche. [illegible]

Μαδαρὸς - ὰ - όν. pelato, calvo. [illegible]

Μαδαρότης (ἡ) calvizie, calvezza. [illegible]

Μαδαρόω - ῶ. Μ. ώσω. pelare, render calvo. [illegible]

Μαδάω - ῶ. Μ. ήσω. restar calvo. [illegible]

Μάδησις - εως (ἡ) pelatina, cadimento di capelli, calvizie. [illegible]

Μαδίζω. Μ. ίσω = Μαδαρόω.

Μαδιστήριον (τὸ) mollette, tanagliatta, con cui si stirpano i peli. (*Λατ.* volsella.) [illegible]

Μαδὸς - ἡ - όν. = Μαδαρός.

Μάζα ἢ Μᾶζα - ης (ἡ) pasta. 2. polenta. [illegible]

Μαζάω - ῶ καὶ (μσ.) - αομαι. Μ. ήσω - ομαι. impastare, intridere. [illegible]

Μάζινος - η - ον. fatto di pasta. [illegible] (οὐσ. ἀρσ.) callaria (pesce della specie degli aselli) [illegible]

Μαζῖον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Μαζός.* 2. = τῷ

Μαζίσκη (ἡ) ὑποκορ. τ. *Μάζα.*

Μαζοβόλιον καὶ Μαζονόμιον καὶ Μαζόνομον (τὸ) tondo per uso di pastume. [illegible]

Μαζὸς (ὁ) poppa, mammella, tetta, cioccia, zinna. [illegible]

Μάθημα (τὸ) lezione. [illegible] *Ἴδε καὶ Μάθησις.* (*εἰς τὸ πληθ.*) *Μαθήματα* (τὰ) teoremi matematici. [illegible]

Μαθηματικὸς - ἡ - όν. abile od avido d'imparare. 2. che concerne la matematica o perito nella matematica, matematico. [illegible] *Μαθηματικὴ* (ἡ) (*ἐνν. τέχνη.*) Matematica. [illegible]

Μαθηματικῶς, *ἐπίῤ.* matematicamente. [illegible]

[illegible]

Μάθησις - εως (ἡ) erudizione, cognizione, dottrina. [illegible] *Ἴδε καὶ Μάθημα.*

Μαθητεία (ἡ) l'esser discepolo. [illegible]

Μαθητέον. θετ. τ. Μανθάνω. bisogna imparare (*Λατ.* discendum est). [illegible]

Μαθητεύω. Μ. εύσω. (*μὲ δοτ.*) esser discepolo. 2. (*μὲ αἰτ.*) disciplinare, istruire. [illegible]

Μαθητὴς - οῦ (ὁ) discepolo, scolare. [illegible]

Μαθητιάω - ῶ. Μ. άσω. aver desiderio d'imparare, d'esser discepolo. [illegible] 2. (*μτγν.*) *ἀντὶ Μαθητεύω.* (*μὲ δοτ.*)

Μαθητικὸς - ἡ - όν. che appartiene all' imparare. 2. pronto ad imparare. [illegible]

Μαθητὸς - ἡ - όν. che si può imparare. [illegible]

Μαθήτρια (ἡ) *θηλ. τ. Μαθητής.*

Μαθητρὶς - ίδος (ἡ) = *Μαθήτρια.*

Μάθος - εος - ους (τὸ) *Ἰων. ἀντὶ Μάθησις ἢ Μάθημα.*

Μαῖα - ας (ἡ) avola, nonna. 2. levatrice. 3. bália. [illegible]

Μαιὰς - άδος (ἡ) *ἀντὶ Μαῖα.* 2. (*ἐπιθετ.*) *ἀντὶ Μαιευτικὴ* (*τέχνη*).

Μαιεία (ἡ) il mestiere della levatrice. [illegible]

Μαίευμα (τὸ) parto, creatura partorita. [illegible] = *Λόχευμα.*

Μαίευσις - εως (ἡ) = *Μαιεία.*

Μαιευτικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *κῶς.* pertinente alla levatrice. [illegible] *Μαιευτικὴ* (ἡ) (*τέχνη*) uffizio di levatrice, l'arte dell' ostetrice. [illegible]

Μαιεύτρια (ἡ) levatrice, ostetrice. [illegible]

Μαιεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. Μ. εύσω. - ομαι. far da levatrice, assistere una donna partoriente. [illegible]

Μαιμακτηριὼν - ῶνος (ὁ) il quinto mese degli Ateniesi (15 Decembre — 15 Gennaro.) [illegible] (15 [illegible] — 15 [illegible]). [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (15 [illegible] — 15 [illegible]):

Μαιμάκτης - ου (ὁ) furioso, turbolento. [illegible] (*ἐπίθ. τ. Διός*).

Μαιμάσσω. Μ. άξω. desiderar ardentemente. [illegible]

Μαιμάω. Μ. ήσω. καὶ Μαιμώω ἢ Μαιμώομαι. (*χ. Μ.*) = *Μαιμάσσω.*

Μαινὶς - ίδος (ἡ) merluzzo. [illegible]

Μαίνομαι. Μ. μανήσομαι ἢ μανοῦμαι. infuriarsi, esser trasportato dal desio di qualche cosa. [illegible]

Μαίομαι. Μ...; ambire, desiderar ardentemente. [illegible]

Μαιόω καὶ (*μσ.*) *Μαιόομαι - οῦμαι. Μ. ώσω. - ομαι.* = *Μαιεύω - ομαι.*

Μαιωτικὸς - ὴ - όν. = *Μαιευτικός.*

Μαίωτρον (τὸ) la paga della levatrice. [illegible]

Μάκαιρα - ης (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Μάκαρ - αρος (ὁ *καὶ σπν.* ἡ) beato, fortunato. [illegible]

Μακαρία (ἡ) (*κυρ.*) *θηλ. τ. Μακάριος.* (*οὐσ.*) = *Μακαριότης.* luogo di beatitudine. [illegible]

Μακαρίζω. Μ. ίσω. beatificare, stimar felice, beato. [illegible]

Μακάριος - α - ον. felice, beato. [illegible] (*οὐθ.*) = *Μακαρίτης.*

Μακαριότης (ἡ) beatitudine. [illegible]

Μακαρὶς - ίδος (ἡ) *ἀντὶ Μακαρία.*

Μακαριστὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ιστῶς.* degno di beatitudine. [illegible]

Μακαρίτης - ου (ὁ) *καὶ Μακαρῖτις - ιδος* (ἡ) (*κατ' ἐυφημ.*) defunto. [illegible]

Μακαρίως, ἐπίῤ. beatamente, felicemente. [illegible]

Μακαρτὸς - ὴ - όν. × *ἀντὶ Μακαριστός.*

Μακεδνὸς - ὴ - όν. lungo, alto. [illegible]

Μακελεῖον (τὸ) macello, beccheria. [illegible]

Μακέλη, Ιων. καὶ Μάκελλα - ης (ἡ) zappa, marrone (*Λατ.* ligo). [illegible]

Μάκελλον ἢ Μάκελον (τὸ) mercato, ove si vende il vitto. [illegible] 2. = *Περίφραγμα.*

Μακεστὴρ (ὁ) lungo, prolisso. [illegible]

Μακράδρομος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Μακρόδρομος.*

Μακραίων - ωνος (ὁ, ἡ) longevo, diuturno. [illegible]

Μακρὰν, ἐπίῤ. lungi, lontano. [illegible]

Μακραύχην - ενος (ὁ, ἡ) di lungo collo. [illegible]

Μακρηγορέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare lungamente. [illegible]

Μακρηγορία (ἡ) discorso lungo. [illegible]

Μακρηγόρος (ὁ, ἡ) chi parla lungamente. [illegible]

Μακρημερία (ἡ) giornata lunga, d'estate. [illegible]

Μακροβάμων - ονος (ὁ, ἡ) che cammina a passi giganteschi, lunghi. [illegible]

Μακρόβιος (ὁ, ἡ) longevo, che vive o dura per lungo tempo. [illegible]

Μακροβιότης (ἡ) vita longeva, il vivere per lungo tempo. [illegible]

Μακροβίοτος (ὁ, ἡ) = *Μακρόβιος.*

Μακροβόλος (ὁ, ἡ) che getta per lungo spazio di terra. [illegible]

Μακρογένειος (ὁ, ἡ) che ha una barba lunga. [illegible]

Μακρόγηρως (ὁ, ἡ) decrepito. [illegible]

Μακροδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita lunghe. [illegible]

Μακροδρόμος (ὁ, ἡ) che corre per lungo cammino. [illegible]

Μακροζωΐα (ἡ) = *Μακροβιότης.*

Μακροημέρευσις - εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Μακροημερεύω. Μ. εύσω. Γίνομαι —

Μακροήμερος (ὁ, ἡ) = *Μακρόβιος.*

Μακρόθεν, ἐπίῤ. di lontano (eminus *Λατ.*) [illegible]

Μακρόθι, ἐπίῤ. lungi, al di lungi. [illegible]

Μακρόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli lunghi. [illegible]

Μακροθυμέω - ῶ. Μ. ήσω. tollerare, soffrire pazientemente. [illegible]

Μακροθυμία (ἡ) tolleranza, longanimità.

Digitized by Google

երկայնմտութիւն, համբերութիւն. ռամկ. [illegible]

Μακρόθυμος (ὁ, ἡ) paziente, tollerante. համբերող, երկայնամիտ. ռամկ. [illegible]

Μακροθύμως, ἐπίῤ. con pazienza, pazientemente, con longanimità. երկայնմտութեամբ, համբերութեամբ. ռամկ. [illegible]

Μακροκαταληκτέω-ῶ. *M*. ήσω. *Εἰμὶ* —

Μακροκατάληκτος (ὁ, ἡ) che ha una desinenza lunga, che termina in una sillaba lunga. երկար վերջաւորութիւն ունեցող, երկար վանկով մը լմնցող. ռամկ. [illegible]

Μακρόκαυλος (ὁ, ἡ) che ha un fusto, torso lungo. երկայն ցօղուն՝ կոճղ ունեցող. ռամկ. [illegible]

Μακρόκεντρος (ὁ, ἡ) che ha lo sprone lungo. երկայն մտրակով. ռամկ. [illegible]

Μακρόκερκος (ὁ, ἡ) che ha una lunga coda. երկայն պոչով. ռամկ. [illegible]

Μακροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una lunga testa. երկայն գլուխ մը ունեցող. ռամկ. [illegible]

Μακροκομέω-ῶ. *M*. ήσω. *Εἰμὶ* —

Μακρόκομος (ὁ, ἡ) che ha una lunga chioma. երկայն մազերով. ռամկ. [illegible]

Μακρόκωλος (ὁ, ἡ) di cui le membra sono lunghe. երկայն անդամներով. ռամկ. [illegible]

Μακρόκωπος (ὁ, ἡ) che ha i remi lunghi. երկայն թիականներով. ռամկ. [illegible]

Μακρολογέω-ῶ. *M*. ήσω. = *Μακρηγορέω*.

Μακρολογία (ἡ) = *Μακρηγορία*.

Μακρολόγος (ὁ, ἡ) = *Μακρηγόρος*.

Μακρονοσέω-ῶ. *M*. ήσω. patir una malattia cronica. երկարատեւ ախտերով հիւանդութիւն մը քաշել. [illegible]

Μακρονοσία (ἡ) τὸ ουσ. τ. προηγ.

Μακρόπεπλος (ὁ, ἡ) che ha il peplo, il velo lungo. երկայն տեռ՝ քող ունեցող. ռամկ. [illegible]

Μακρόπνοος-ους (ὁ, ἡ) che ha una respirazione lunga. երկայն շունչ առնող, երկար տուրեւառ շնչոյ ունեցող. ռամկ. [illegible]

Μακροπορέω-ῶ. *M*. ήσω. far un lungo viaggio. երկայն ճամբայ մը ընել. ռամկ. [illegible]

Μακροπορία (ἡ) lungo viaggio, lungo cammino. երկայն ճամբայ. ռամկ. [illegible]

Μακρόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi lunghi. երկայն ոտքերով. ռամկ. [illegible] 2. = *Μακροβάμων*.

Μακρόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ale lunghe. երկայն թեւերով. ռամկ. [illegible]

Μακροπώγων-ονος (ὁ) = *Μακρογένειος*.

Μακροῤῥιζία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μακρόῤῥιζος (ὁ, ἡ) (βτν.) che ha una radice lunga. երկայն արմատ ունեցող. ռամկ. [illegible]

Μακρόῤῥις-ινος (ὁ, ἡ) che ha un naso lungo. երկայն քիթ ունեցող. ռամկ. [illegible]

Μάκρος-εος-ους (τὸ) = *Μῆκος*.

Μακρὸς-ὰ-όν. lungo. 2. diuturno. 3. alto, eccelso. 4. grande, molto. 5. prolisso, esteso. երկայն. 2. երկարատեւ. 3. բարձր. 4. մեծ, շատ. 5. երկարաձիգ, ընդարձակ. ռամկ. 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] — ῶς, ἐπίῤ.

Μακροσκελὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha le gambe lunghe. երկայն սրունքներով. ռամկ. [illegible]

Μακροσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di sillaba lunga. երկայն վանկ ունեցող. ռամկ. [illegible]

Μακρότης (ἡ) lunghezza. 2. diuturnità. երկայնութիւն. 2. երկարատեւութիւն, ժամանակի երկարութիւն. ռամկ. [illegible] 2. [illegible]

Μακρότομος (ὁ, ἡ) (παροξ.) chi non dirama profondamente, perfettamente. 2. (προπαρ.) non diramato profondamente. խորունկ կտրտելով չճիւղող. 2. խորունկ կտրտուած չըլլալով. [illegible] 2. [illegible]

Μακρότονος (ὁ, ἡ) troppo, molto teso. խիստ ձգտեալ. [illegible]

Μακροτράχηλος (ὁ, ἡ) = *Μακραύχην*.

Μακρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha delle foglie lunghe. երկայն տերեւներով. ռամկ. [illegible]

Μακροφωνέω-ῶ. *M*. ήσω. gridar ad alta voce. բարձր ձայնով պոռալ. [illegible]

Μακρόφωνος ὁ, ἡ) che grida ad alta voce. բարձր ձայնով պոռացող. [illegible]

Μακρόχειλος (ὁ, ἡ) che ha le labbra grandi. մեծ պրկունքներով. [illegible]

Μακρόχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) che ha le mani lunghe. երկայն ձեռք ունեցող. ռամկ. [illegible]

Μακρόχηλος (ὁ, ἡ) che ha le unghie lunghe. երկայն եղունգներով. ռամկ. [illegible]

Μακροχρονίζω. *M*. ίσω. *Γίνομαι* —

Μακροχρόνιος (ὁ, ἡ) longevo, che vive o dura per lungo tempo, diuturno. բազմամեայ, երկար ատեն ապրող կամ քաշող. [illegible]

Μακροχρονιότης (ἡ) lunghezza di vita, vita lunga. բազմամեայ կեանք, երկարատեւութիւն, երկար կեանք. [illegible]

Μακρόω-ῶ. *M*. ώσω. = *Μακρύνω*.

Μάκρυμμα (τὸ) (Γρφ.) oggetto d'abbominazione. գարշութեան, զզուելի առարկայ, նողկանք. [illegible]

Μάκρυνσις-εως (ἡ) allontanamento, allungamento. հեռացումն, երկայնացումն. [illegible]

Digitized by Google

Μακρύνω. *Μ.* *υνῶ.* allontanare, allungare. հեռացնել, երկընցընել. ուզաքլաշդըրմաք, ուզունլաթմաք:

Μάκρων - ωνος (ὁ) = *Μακροκέφαλος.*

Μάκρωσις - εως (ἡ) = *Μάκρυνσις.*

Μακτὴρ (ὁ) = *Μάκτης.* 2. = *Μάκτρα.*

Μακτήριος (ὁ, ἡ) che serve ad impastare. շաղելու՝ թրելու պէտք եղող. եօղուրմայա եարայան օլան: (ὅθ.) *Μακτήρια* (τὰ) gli strumenti di colui che impasta, intride. շաղողին՝ թրողին՝ խմոր շինողին գործիքը. համուր եօղուրանըն ալաթլարը:

Μάκτης - ου (ὁ) colui che impasta. թրող, շաղող. խմոր շինող. համուր եօղուրան:

Μακτὸς - ὴ - όν. impastato, intriso. շաղուած, թրած. եօղուրուլմուշ:

Μάκτρα (ἡ) madia. 2. mortajo. խմորի տաշտ. 2. սանդան. համուր թէքնէսի. 2. հավան:

Μάκτρον (τὸ) tovagliolo, sciugatojo, straccio per uso di forbirsi le mani. անձեռոցիկ, ձեռք սրբելու լաթի կտոր. տէլ մէնտիլի, եւ սիլէճէք քավալը:

Μάλα (τὸ συγκρ. *Μάλλον* καὶ τὸ ὑπερθ. *Μάλιστα*) ἐπίῤ. (Ἐπιτάσ.) = *Λίαν.* 2. (μετὰ τοῦ *Δὴ* (Ἢ) κτλ. καὶ εἰς τὰς ἀποκρ. *Βεβαιωτ.*) certamente, davvero (*Λατ.* sane, profecto). իրաւցընէ, ապաքէն, արդարեւ. սահիհան, կէրչէ:

Μαλάβαθρον (τὸ) malabatro, foglio indico. Մաղաբաթրոն, շամբլութ, Հնդկային տերեւ. (Հնդկաստան բուսող տունկի մը տերեւ, ուսկից անուշահոտ իւղ մը կ'ելլայ). դէթիլ, շամիթ, (Հինտիստանտա պիթէն պիր նէվ ֆիտան եափրաղը, անտէն տէ թաթլը քօքուլու եաղ չըքար):

Μάλαγμα (τὸ) (ἰατρ.) cataplasma emolliente, malagma. Հասուցիչ կակղիչ սպեղանի. (եարըեւրէ) ներթիշտիրէն եումուշադան մէլհէմ:

Μαλαγματώδης - εος (ὁ, ἡ) emolliente come il malagma. Հասուցիչ սպեղանիի պէս կակղեցընող. եարայը նեթիշտիրէն մէլհէմ գիպի եումուշադան:

Μαλακεύω. *Μ.* *εύσω.* mollificare. կակղեցընել. եումուշաթմաք:

Μαλακία (ἡ) mollezza. 2. languore, indisposizione. 3. calma, bonaccia. կակղութիւն, թուլութիւն. 2. վհատութիւն, անառողջութիւն. 3. Հանդարտութիւն (ծովու). եումուշաքլըք, կեվշէքլիք. 2. զէհմանլըք, զայիֆլիք, քէֆսիզլիք. 3. ըլըմանլըք:

Μαλακίας - ου (ὁ) molle, effeminato. Թոյլ, կնատ. կեվշէք, նազիք, գըննէյի տէօնմիւշ:

Μαλακιάω - ῶ. *Μ.* *άσω.* languire, divenir molle, effeminato. թուլնալ, ուժէ ընկնալ, տկարնալ, թուլանալ, կնկան դառնալ. կեվշէմէք, զայիֆլէնմէք, նազիքլէնմէք, գըննէյէ տէօնմէք:

Μαλακίζω. *Μ* *ίσω.* render molle, snervare. թուլացընել, ուժէ ձգել. կեվշէթմէք, քուվվէթինի կիտէրմէք, զէհման գըրմաք. (μσ.) languire. թուլնալ, տկարնալ. կեվշէմէք, զայիֆլէնմէք:

Μαλάκιον (τὸ) seppia. 2. sporta. սիպէ (ձուկ) 2. զամբիւղ. սիփիա՝ պալըգը(?) զամպըլ. 2. զէմպիլ:

Μαλακόδερμος (ὁ, ἡ) che ha una pelle molle, tenera. կակուղ մորթ ունեցող. եումուշաք տէրիլի:

Μαλακόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli molli. կակուղ մազերով. եումուշաք՝ սաչըն օլան:

Μαλακοποιέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* mollificare. կակղեցընել. եումուշաթմաք:

Μαλακοποιὸς (ὁ, ἡ) mollificativo. կակղեցընող. եումուշադան:

Μαλακὸς - ὴ - όν. molle. 2. effeminato. 3. languido. 4. timido, vile. 5. delicato, tenero. 6. docile, mite, placido. 7. attrattivo, amoroso. կակուղ. 2. կնատ. 3. թուլցած, տկար, վատուժ. 4. վախկոտ. 5. փափուկ, դիւրդ. 6. Հեզ, բարեհամբոյր, Հանդարտ. 7. յանկուցիչ, Հրապուրիչ, սափական. եումուշաք. 2. գըննէյի տէօնմիւշ, քարը կիպի նազիքլէնմիշ. 3. զայիֆլէմիշ, զայիֆ, մէհման. 4. քօրքաք, եիւրէքսիզ. 5. նազիք. 6. մուլայիմ, մազլում, մահճուպ. 7. ճազիպ, սէվիմլի:

Μαλακόσαρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne molle. կակուղ միս ունեցող. եումուշաք էթլի:

Μαλακότης (ἡ) mollezza. կակղութիւն, փափկութիւն, թուլութիւն. եումուշաքլըք, նազիքլիք, կեվշէքլիք:

Μαλακόφλοιος (ὁ, ἡ) che ha la scorza molle. կակուղ կեղեւ ունեցող. եումուշաք քապուքլու:

Μαλακόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce delicata, dolce. փափուկ՝ դիւրդ՝ անուշ ձայն ունեցող. նազիք՝ թաթլը սէսի օլան:

Μαλακόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha la mano molle, leggiera. կակուղ՝ թեթեւ ձեռք ունեցող. եումուշաք՝ եաքիֆ էլլի:

Μαλακοψυχέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* *Εἰμὶ* —

Μαλακόψυχος (ὁ, ἡ) timido, molle. վախկոտ, թուլ. քօրքաք, եիւրէքսիզ, կեվշէք:

Μαλακτικὸς - ὴ - όν. emolliente. կակղեցուցիչ. եումուշադան:

Μαλακτὸς - ὴ - όν. mollificato o che si può render molle. կակղած կամ կակղիլ կրցող. եումուշամըշ եախօտ եումուշայապիլիր:

Μαλακύνω. *Μ.* *υνῶ.* mollificare. կակղեցընել. եումուշաթմաք:

Μαλακῶς τὸ ἐπίῤ. τοῦ = *Μαλακός.*

Μαλάσσω (ττω.) *Μ.* *άξω.* mollificare. 2. snervare. 3. addolcire, mitigare. կակղեցընել. 2. ուժէ ձգել, տկարցընել, թուլցընել. 3. մեղմել, Հանդարտեցընել. եումուշաթմաք. 2. քուվվէթինի կիտէրմէք, զայիֆլաթմաք. 3. եումշաթմաք, մուլայիմլաթմաք:

Μαλάχη (ἡ) malaca, malva. մոլոշ. էպէմկիւմէճի:

Μαλερὸς - ὰ - όν. veemente, impetuoso. սաստիկ, ուժգին, բուռն. զօրլու, շիտտէթլի:

Μάλη (ἡ) = *Μασχάλη* (μόνον εἰς τὴν φρ.) Ὑπὸ μάλης. sotto l'ascella, di nascosto, celatamente. անութի տակէն, գաղտուկ. գօլթուգ ալթընտան, կիզլիճէ, խաֆիճէ:

Μάλθα - ης (ἡ) malta, bitume composto di pece e di cera per calafatare le navi. նաւերը կպրաձիւթելու Համար գոր-

Digitized by Google

Λύγδος (ὁ καὶ ἡ) specie di marmo bianchissimo, alabastro. [illegible]

Λύγη (ἡ) tenebra, oscurità. [illegible]

Λυγηρὸς - ὰ - όν. flessibile, pieghevole. [illegible]

Λυγίζω. M. ίσω. piegare, flettere. [illegible]

Λυγισμὸς (ὁ) piegatura, flessione. 2. trillo. [illegible] 2. [illegible]

Λυγιστικὸς - ἡ - όν. flessibile, pieghevole. [illegible]

Λυγιστὸς - ἡ - όν. piegato. [illegible] 2. = τῷ προηγ.

Λύγκειος - α - ον. di lince, cerviero. [illegible]

Λυγκούριον (τὸ) lincurio. [illegible]

Λυγμὸς (ὁ) singhiozzo. [illegible]

Λυγμώδης - εος (ὁ, ἡ) soggetto a singulti, chi singhiozza spesso. [illegible]

Λὺγξ - λυγγὸς (ἡ) (*Λύζω*) = *Λυγμός*.

Λὺγξ - λυγκὸς (ὁ) lince, cerviere. [illegible]

Λυγόδεσμος (ὁ, ἡ) legato con vinco, con vimine. [illegible]

Λυγοπλόκος (ὁ, ἡ) che fà delle intrecciature di vimine. [illegible]

Λύγος (ἡ καὶ ὁ) agnocasto (frutice). 2. verga, bacchetta. 3. vimine, vinco, vetrice. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λυγοτευχὴς - έος (ὁ, ἡ) fatto di vinco. [illegible]

Λυγόω - ῶ. M. ώσω. legare. [illegible] 2. = *Λυγίζω*.

Λυγρὸς - ὰ - όν. miserabile. 2. pernicioso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λυγρῶς, ἐπίῤ. miserabilmente. 2. perniziosamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λύδιος - α - ον. Lidio, abitante di Lidia. [illegible] *Λίθος Λυδία*. pietra di paragone. [illegible]

Λύζω. M. λύξω. singhiozzare. [illegible]

Λύθρον (τὸ) sangue, che esce da una piaga (*Λατ*. cruor). 2. sanie, marcia. 3. sangue imbrattato di polvere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = *Λῦμα*.

Λυθρόω - ῶ. M. ώσω. imbrattare con sangue e polvere. [illegible]

Λυθρώδης - εος (ὁ, ἡ) imbrattato di sangue e di polvere. [illegible]

Λυκάβας - αντος (ὁ) anno. [illegible]

Λύκαινα - ης (ἡ) lupa. [illegible]

Λυκαινόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una lupa. [illegible]

Λυκανθρωπία (ἡ) licantropia (malattia, che toglie di senno, e fà urlare l'infermo, il quale talvolta si dà a credere d'esser diventato lupo.) [illegible]

Λυκάνθρωπος (ὁ, ἡ) licantropo, chi soffre di licantropia. [illegible]

Λυκαυγὲς (τὸ) alba, aurora, albore. [illegible]

Λύκειος - α - ον. lupino, di lupo. [illegible] *Λύκειον* (τὸ) Liceo (uno de' ginnasj d'Atene). [illegible]

Λυκῆ (ἡ) la pelle di lupo. [illegible]

Λύκη (ἡ) = *Λυκαυγές*.

Λυκιδεὺς - έως (ὁ) lupicino, piccolo lupo. [illegible]

Λύκιον (τὸ) licio (sorta di spina con foglie simili a quelle del busso). [illegible]

Λυκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al lupo. [illegible]

Λυκοθήρας - ου (ὁ) cacciatore de' lupi. [illegible]

Λυκοκτονέω - ῶ. M. ήσω. uccidere de' lupi. [illegible]

Λυκοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore de' lupi. [illegible] (οὐσ.) *Λυκοκτόνον* (τὸ) = *Ἀκόνιτον*.

Λυκόκτονος (ὁ, ἡ) ucciso da un lupo. [illegible]

Λυκόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un lupo. [illegible]

Digitized by Google

Λυκοῤῥαίστης-ου (ὁ) × ἀντὶ *Λυκοκτόνος.*

Λύκος (ὁ) lupo. 2. luccio (pesce). 3. rampino. 4. sorta di ragno. 5. morso, sorta di freno asprissimo da mettere ai cavalli restii (*Λατ.* lupatus.) [illegible] 6. = *Μάνδαλος.*

Λυκόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca simile a quella del lupo. [illegible]

Λυκόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi di lupo. [illegible] (οὐσ.) licoftalmo (sorta di gemma). [illegible]

Λυκόφως-ωτος (τὸ) = *Λυκαυγές.*

Λυκόχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha il color del lupo. [illegible]

Λυκώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Λυκοειδής.*

Λῦμα (τὸ) sucidume, sporcizia, sozzura. 2. uomo scellerato. [illegible]

Λυμαίνομαι. Μ. ανοῦμαι. nuocere, distruggere, corrompere. 2. diffamare, maltrattare. [illegible]

Λυμαίνω. Μ. ανῶ. (νλγ.) ἀντὶ *Λυμαίνομαι.*

Λυμαντὴρ (ὁ) distruggitore, nocivo, corruttore. [illegible]

Λυμαντήριος (ὁ, ἡ) pernizioso, distruttivo. [illegible]

Λυμαντής-οῦ (ὁ) = *Λυμαντήρ.*

Λυμαντικός-ή-όν. = *Λυμαντήριος.*

Λυμεὼν-ῶνος (ὁ) distruggitore, corrompitore. [illegible]

Λύμη (ἡ) danno, nocumento. 2. perdita, pernicie. 3. oltraggio, maltrattamento. [illegible] 4. = *Λῦμα.*

Λυμώδης-εος (ὁ, ἡ) pernizioso, nocivo. 2. immondo, sporco. [illegible]

Λυπαλγής-έος (ὁ, ἡ) afflitto, doloroso. [illegible]

Λυπέω-ῶ. *Μ.* ήσω. affliggere, attristare. 2. nuocere, molestare. [illegible]

Λύπη (ἡ) afflizione, dolore, tristezza. 2. molestamento. [illegible]

Λύπημα (τὸ) oggetto d'afflizione, di tristezza. [illegible]

Λυπηρὸς-ὰ-όν. molesto, che cagiona dell'afflizione, afflittivo, tristo. [illegible]

Λυπηρῶς, ἐπίῤ. con dolore, afflizione, tristezza. [illegible]

Λυπητέον, Θετ. τ. *Λυπέω.*

Λυπητήριον (τὸ) = *Λύπημα.*

Λυπητήριος-α-ον καὶ *Λυπητικὸς*-ὴ-όν. che reca afflizione. 2. soggetto all'afflizione, alla tristezza. [illegible]

Λυπρόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita infelice. [illegible]

Λυπρὸς-ὰ-όν. × ἀντὶ *Λυπηρός.* (δθ.) 2. (συνήθ. εἰς τὸ πεζ). sterile, infecondo, magro. 2. povero, egente, miserabile, infelice. [illegible]

Λυπρότης (ἡ) sterilità, infecondità, magrezza. [illegible]

Λύρα-ας (ἡ) lira (strumento musicale). 2. lira (segno celeste). 3. (συνεκδχ.) versi lirici. [illegible]

Λυρίζω. Μ. ίσω. suonar la lira. [illegible]

Λυρικὸς-ὴ-όν. lirico, di lira. [illegible] *Λυρικὴ* (ἡ) lirica. [illegible] *Λυρικὸς* (ὁ) (ἐνν. ποιητής.) poeta lirico. [illegible]

Λύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λύρα.*

Λυριστής-οῦ (ὁ) suonator di lira. [illegible]

Λυρογηθὴς-έος (ὁ, ἡ) che si diletta della lira. [illegible]

Digitized by Google

Λυροκτύπος (ὁ, ἡ) che suona come la lira. [illegible]. 2. = *Λυριστής*.

Λυροποιέω-ῶ. *M*. *ήσω*. far delle lire. [illegible]

Λυροποιητικὸς - ἡ - όν. che concerne l' arte di far la lira. [illegible]

Λυροποιϊκὸς-η-όν. = *Λυροποιητικός*.

Λυροποιὸς (ὁ) fabbricatore di lira. [illegible]

Λυρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla lira. [illegible]

Λυρῳδία (ἡ) canto accompagnato colla lira. [illegible]

Λυρῳδὸς (ὁ) che canta suonando la lira. [illegible] = *Λυριστής*.

Λυσέρως - ωτος (ὁ) che libera qualcuno dall' amore. [illegible]

Λυσίγαμος (ὁ, ἡ) che discioglie il matrimonio. [illegible]

Λυσίζωνος (ὁ, ἡ) che scioglie la cintura. [illegible] (ὅθ. κόρη.) donzella deflorata. [illegible] (στρατιώτης.) soldato discinto, che ha avuto il suo congedo. [illegible]

Λυσίθριξ - ίτριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli sciolti, scrinato. [illegible]

Λυσίκακος (ὁ, ἡ) che libera da' mali. [illegible]

Λυσίκομος (ὁ, ἡ) = *Λυσίθριξ*.

Λυσιμαχία (ἡ) καὶ *Λυσιμάχειον* (τὸ) lisimachia (erba). [illegible]

Λυσίμαχος (ὁ, ἡ) che discioglie, fa cessare il combattimento. [illegible]

Λυσιμελὴς - έος (ὁ, ἡ) che rilassa le membra. [illegible]

Λύσιμος (ὁ, ἡ) che si può sciogliere. [illegible]

Λυσίνομος (ὁ, ἡ) che viola le leggi, violatore delle leggi. [illegible]

Λύσιος - α ἡ ος - ον. che ha la forza di sciogliere o di liberare. [illegible]

Λύσις - εως (ἡ) scioglimento. 2. soluzione d' una difficoltà. 3. redenzione, riscatto d' uno schiavo. 4. pagamento, liquidazione d' un debito. 5. assoluzione de' peccati. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Λυσισωματέω-ῶ. *M*. *ήσω*. *Λίμὶ* —

Λυσισώματος (ὁ, ἡ) che ha il corpo snervato, languido. [illegible]

Λυσιτέλεια (ἡ) utilità, vantaggio. [illegible]

Λυσιτελέω-ῶ. *M*. *ήσω*. esser utile, giovare. [illegible]

Λυσιτελὴς - έος (ὁ, ἡ) utile, vantaggioso. [illegible]

Λυσιτελῶς, καὶ *Λυσιτελούντως*, ἐπίῤ. utilmente, con vantaggio. [illegible]

Λυσίφρων - ονος (ὁ, ἡ) che libera la mente da ogni cura. [illegible]

Λύσσα - ης (ἡ) rabbia. 2. furore. 3. litta (vermicello, che nasce sotto la lingua de' cani, e li fa arrabbiare). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λυσσαίνω. *M*. *ανῶ*. = *Λυσσάω*.

Λυσσαλέος - α - ον. arrabbiato. [illegible]

Λυσσάω - ῶ. *M*. *ήσω*. arrabbiarsi. 2. infuriarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λυσσηδὸν, ἐπίῤ. arrabbiatamente, rabbiosamente. [illegible]

Λυσσήρης - εος (ὁ, ἡ) καὶ *Λυσσητὴρ* (ὁ) καὶ *Λυσσητὴς* (ὁ) = *Λυσσαλέος*.

Λυσσητικὸς - ἡ - όν. rabbioso. [illegible]

Λυσσόδηκτος (ὁ, ἡ) morso da un cane arrabbiato. [illegible]

Λυσσομανέω-ῶ. *M*. *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Λυσσομανὴς - έος (ὁ, ἡ) infuriato di rabbia. 2. frenetico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Λυσσόω - ῶ. *M* *ώσω*. far arrabbiare, infuriare. [illegible]

Λυσσώδης - εος (ὁ, ἡ) arrabbiato, furioso. [illegible]

Λύσωμα (τὸ) καὶ *Λύσωσις - εως* (ἡ) le ciocche dei capelli della testa, scriminatura. [illegible]

Digitized by Google

ներքը՝ զատ զատ հիւսուածքը. պաշքա օլան ադալարըն այրըլըղընը գէօսդէրէն եօրկանլերի:

Λύτειρα - ας (ἡ) × *θηλ. τ. Λυτήρ.*

Λυτέον θετ. τ. Λύω.

Λυτὴρ (ὁ) che slega, scioglie. 2. liberatore, salvatore. լուծանող, քակօղ. 2. փրկօղ, ազատօղ, խալըսօղ. չէօզէն. 2. գուրթարան, խէլաս էդէն:

Λυτήριος - α ἢ ος - ον. che ha la forza di liberare. փրկելու՝ խալըսելու ուժ ունեցող. գուրթարմաղա՝ խէլաս էթմէյէ գուվվէթի օլան:

Λυτικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che ha la facoltà di sciogliere. քակելու կարողութիւն ունեցող. չէօզմէյէ գուդրէթի օլան. (ὄθ.) *Λυτικοὶ* (οἱ) coloro, che avevano la facoltà di sciogliere ogni difficoltà. ամէն կերպ դժուարութիւններըը քակելու կարողութիւն ունեցողներ. հէր դիւր թիւրլիւ մուշքիւլիւ հալլ էթմէյէ գուդրէթի օլանլար:

Λυτὸς - ὴ - όν. sciolto, slegato. 2. che si può sciogliere. քակուած. 2. քակուելու կրցող. չէօզիւլմիւշ. 2. չէօզիւլէպիլիր:

Λύτρον (τὸ) prezzo del riscatto d'un prigioniere o schiavo, taglia (*Γαλλ.* rançon). փրկանք, բանտարգել մը կամ գերի մը խալըսելու համար վճարուած ստակ. պէտէլի հափիսդան չըգարմագ իչին եախօտ դիւր եսիրլի գուրթարմագ իչին էսիրնի վէրիլէն աքչէ:

Λυτρόω - ῶ. Μ. ώσω. lasciar libero. ազատ թողուլ, ազատ ընել. սալը վէրմէք, ազատ էթմէք. (μσ.) riscattare, redimere. ստակով փրկել. աքչէ իլէ գուրթարմագ՝ խէլաս էթմէք:

Λυτρὼν - ῶνος (ὁ) latrina. հասարակ, արտաքնոց. այագ եօլու, քէնէֆ:

Λύτρωσις - εως (ἡ) riscatto, redenzione. ստակով փրկելը կամ փրկուիլը, ազատութիւն, փրկութիւն. աքչէ իլէ՝ դիւհա իլէ գուրթարմասը եախօտ գուրթարըլմասը, խէլաս, գուրթուլուշ:

Λυτρωτὴς - οῦ (ὁ) riscattatore. 2. (ἐν γεν.) redentore, liberatore. ստակով խալըսօղ. 2. փրկիչ, ազատիչ. դիւհա իլէ գուրթարան. 2. գուրթարըճը, մախլասճը:

Λύττα, Λυττάω κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Λύσσα κτλ.

Λυχνάπτης - ου (ὁ) che accende la lucerna. կանթեղը վառօղ. գանտիլի եագան:

Λυχνάπτρια (ἡ) *θηλ. τ. προηγ.*

Λυχναψία (ἡ) l'accendere le lucerne. կանթեղները վառելը. գանտիլլերի եագմասը. 2. = *Λυχνοκαΐα.*

Λυχνεῖον (τὸ) lucerniere. կանթեղակալ, կանթեղի աշտանակ. շիրաղ, գանտիլ:

Λυχνεὺς - έως (ὁ) lucerna. կանթեղ. գանտիլ. 2. = *Λυχνίτης* (λίθος).

Λυχνεύω. Μ. εύσω. far lume colla lucerna. կանթեղով լոյս տալ. գանտիլ իլէ ըշըգ վէրմէք:

Λυχνεὼν - ῶνος (ὁ) luogo, ove si conservano le lucerne. կանթեղները պահելու տեղ. գանտիլլերի սաքլայաճագ մահալ:

Λυχνία (ἡ) lucerniere, candelliere. կանթեղակալ, աշտանակ. գանտիլ, շիրաղ, շիմտան:

Λυχνιαῖος - α - ον. di lucerna. կանթեղի վերաբերեալ. գանտիլէ դաթիալիք:

Λυχνίας - ου (ὁ) (ἐνν. λίθος.) = *Λυχνίτης.*

Λυχνίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λυχνικὸν (τὸ) il tempo, in cui s'accendono le lucerne. կանթեղները վառելու ժամանակ. գանտիլլերի եագաճագ վագըթ:

Λύχνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. | *Λύχνος.* lucernuzza. պզտիկ կանթեղ. գանտիլճիք:

Λυχνὶς - ίδος (ἡ) licnide, rosa greca (sorta di fiore) կանթեղածաղիկ (փայլուն տերեւներով ծաղիկ մըն է). գանտիլ չիչէյի (գարըշըգ եափրագլը դիւր նէվի չի-չէքտիր). 2. = *Λυχνίτης.*

Λυχνίσκος (ὁ) = *Λυχνίδιον.*

Λυχνίτης - ου (ὁ) καὶ *Λυχνῖτις - ιδος* (ἡ) appartenente alla lucerna. կանթեղի պատկանած. գանտիլէ դաթիալիք. (οὐσ.) sorta di pietra preziosa trasparente. 2. licnitide (sorta di tassobarbasso bianco, delle foglie di cui anticamente si servivano per lucignolo alle lucerne). տեսակ մը թափանցիկ ծանրագին գոհար. 2. տեսակ մը ճերմակ փղոմոս, որուն տերեւները հին ատեն կանթեղի պատրոյգի տեղ կը գործածէին. դիւր նէվ դիւրլիւ ձի դիւհալը ձէվհէր. 2. դիւր նէվ դիւյաղ դիւլլըը, անըն գի եափրագլարընը էսքի զէմանտա գանտիլ ֆիթիլի եէրինէ գուլլանըրլարտը. 3. = *Ἄνθραξ.*

Λυχνοκαΐα (ἡ) illuminazione. ճրագավառութիւն, ճրագալոյց. թէնվիր, գանտիլ չէնլէյի:

Λυχνοκαυτέω - ῶ. Μ. ήσω. far delle illuminazioni. ճրագալոյց՝ կանթեղավառութիւն ընել. թէնվիր՝ գանտիլ եագմագ էթմէք:

Λυχνοκαυτία (ἡ) = *Λυχνοκαΐα.*

Λυχνοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Λυχνοποιὸς (ὁ) fabbricatore di lucerne. կանթեղ շինօղ. գանտիլ եափան, գանտիլճի:

Λυχνοπώλης - ου (ὁ) venditor delle lucerne. կանթեղ ծախօղ. գանտիլ սաթան:

Λύχνος (ὁ) lucerna. կանթեղ. գանտիլ:

Λυχνοῦχος (ὁ) lucerniere. կանթեղակալ. շիրաղ, գանտիլ:

Λυχνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una lucerna avanti qualcheduno per fargli lume. լոյս տալու համար մէկու մը առջեւէ կանթեղ կրօղ. դիւրիսինին էօնիւնտէն ըշըգ վէրմէք իչին գանտիլ թաշըյան:

Λύω. Μ. λύσω. sciogliere, slegare, snodare. 2. liberare, lasciar libero. 3. spiegare, sciogliere qualche difficoltà. 4. assolvere. 5. pagare. 6. rovinare. 7. abolire. 8. trasgredire. քակել, լուծանել (հանգոյցը). 2. ազատել, ազատ ձգել. 3. մեկնել, տարակոյս մը քակել. 4. արձակել (ի մեղաց), թողութիւն տալ. 5. վճարել (պարտքը). 6. կործանել, աւրել. 7. խափանել, ջնջել (օրէնքը). 8. անցնիլ, չպահել (օրէնքը). չէօզմէք (դիւյիւմի). 2. ազատ էթմէք, ազատ պըրագմագ. 3. մանիա վէրմէք, մուշքիւլիւ հալլ էթմէք. 4. (կիւնահլերի) աֆվ էթմէք, մաղֆիրէթ վէրմէք. 5. էօտէմէք (պօրճու). 6. եըգմագ, պօզմագ. 7. գալտըրմագ էթմէք

Digitized by Google

([illegible]). 8. [illegible] ([illegible]).

Λωβάομαι-ῶμαι. M. ἠσομαι. = *Λυμαίνομαι.*

Λωβάω-ῶ. M. ήσω. (σπντχ.) ἀντὶ *Λωβάομαι.*

Λωβεύω. M. εύσω. = *Λωβάομαι.* oltraggiare, deridere. [illegible]

Λώβη (ἡ) oltraggio, insulto, disonore. 2. danno. 3. lebbra. [illegible]

Λώβησις-εως (ἡ) maltrattamento insulto. [illegible]

Λωβήτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Λωβητὴρ (ὁ) καὶ *Λωβητὴς* (ὁ) insultore, ingiuriatore. 2. malfattore, scellerato. [illegible]

Λωβητὸς-ὴ-όν. oltraggiato, disonorato. [illegible]

Λωβήτωρ-ορος (ὁ) = *Λωβητήρ.*

Λωβὸς (ὁ) lebbroso. [illegible]

Λωγάνιον (τὸ) giogaja, pagliolaja, la pelle pendente dal collo de' buoi (*Γαλλ.* fanon). [illegible]

Λωΐων-ονος (ὁ, ἡ) (συγκρ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός) migliore. [illegible]

Λῶμα (τὸ) orlo. [illegible]

Λωμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λῶμα.*

Λώπη-ης (ἡ) × ἀντὶ *Λῶπος.*

Λωποδυσία (ἡ) spogliamento, l'azione di spogliare i viandanti, di toglier a loro gli abiti. [illegible]

Λωποδυτέω-ῶ. M. ήσω. spogliare, rubare gli abiti. [illegible]

Λωποδύτης-ου (ὁ) spogliatore, ladro d'abiti. [illegible]

Λῶπος-εος-ους (τὸ) vestimento, abito. [illegible]

Λῶρον (τὸ) καὶ *Λῶρος* (ὁ) (νλγ.) coreggia (*Λατ.* lorum). [illegible]

Λῷστος-α-ον. (ὑπερθ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός) ottimo. [illegible]

Λώταξ-ακος (ὁ) sonator di flauto (*Λατ.* tibicen). [illegible]

Λωτίζω. M. ίσω. cogliere i fiori del loto. [illegible] (μσ. τρπ.) scegliere, prendere l' ottimo. [illegible]

Λώτινος-η-ον. fatto di loto. [illegible]

Λώτισμα (τὸ) fiore. [illegible] (εὔχρησ. κυρ. τρπ.)

Λωτὸς (ὁ) loto (pianta). 2. sorta di pianta d'Egitto. 3. uva d'India, fava Greca (arboscello in Africa). 4. loto bagolaro (pianta). (*Γαλλ.* Micocoulier). 5. piffero fatto dal legno del loto. [illegible]

Λωτοφάγος (ὁ, ἡ) che si nutrisce del frutto della bagola, lotofago. [illegible]

Λωφάω (έω)-ῶ. M. ήσω. riposare, respirare, acchetarsi. 2. cessare, desistere. [illegible]

Λώφησις-εως (ἡ) riposo, respiro, quiete. [illegible]

Λῴων-ονος (ὁ, ἡ) = *Λωΐων.*

M.

M, μ, μῦ (τὸ), (ἀκλ.) Mi, Duodecima lettera dell' alfabeto Greco. Si pronunzia come M (Italiana). [illegible]

In senso numerico coll' accento di sopra (μ') significa quaranta o quarantesimo, e coll' accento al di sotto (͵μ) significa quaranta mila. [illegible] (μ') [illegible] (͵μ) [illegible] (μ') [illegible] (͵μ) [illegible] (40,000).

M'. (πρὸ φων.) ἀντὶ *Mε* ἢ (σπν. καὶ ×) *Μοι.*

Μὰ. μόρ. particella affermativa o negativa di giuramento. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (Κατομωτ.) Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. Sì, con questo scettro. [illegible] (Ἀπομωτ.) Οὐ μὰ Δία. No per Giove, no certamente. [illegible]

Μᾶ. Δ. καὶ Αἰολ. (κατ' ἀποκ.) ἀντὶ Μήτηρ ἢ Μῆτερ.

Μαγαδεύω. Μ. εύσω καὶ Μαγαδίζω. Μ. ίσω. suonare l'instrumento musicale detto Magadi. [illegible]

Μαγάδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Μαγάς.

Μάγαδις - εως (ἡ) instrumento musicale, che aveva 20 corde (Λατ. pectis). 2. sorta di flauto avente un suono acuto, piffero. 20 [illegible] 2. [illegible] 20 [illegible] 2. [illegible]

Μάγαρον (τὸ) = Μέγαρον (2).

Μαγὰς - άδος (ἡ) ponticello (il legnetto, dove stanno appoggiate le corde degli strumenti (Γαλλ. chevalet.) [illegible]

Μαγγάνα - ας (ἡ) Δ. botte, barile. [illegible]

Μαγγανεία (ἡ) incantesimo, prestigio. [illegible]

Μαγγάνευμα (τὸ) incantagione, ammaliamento, inganno. [illegible]

Μαγγανευτὴς - οῦ (ὁ) mago, incantatore, prestigiatore. [illegible]

Μαγγανεύω. Μ. εύσω. ammaliare, incantare, prestigiare. [illegible]

Μάγγανον (τὸ) malia, fatatura, veneficio. 2. inganno. 3. mangano, balestra. 4. saliscendo di legno, nottola. 5. mangano, l'asse del polispasto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5 [illegible]

Μαγγανόω - ῶ. Μ. ώσω. = Μαγγανεύω.

Μαγδαλιὰ (ἡ) la midolla del pane, con cui dopo il pranzo si pulivano le mani. [illegible]

Μαγεία (ἡ) magia. [illegible]

Μαγειρεῖον (τὸ) cucina. 2. laveggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μαγείρευμα (τὸ) cibo cotto, pietanza. [illegible]

Μαγειρεύω. Μ. εύσω. cucinare. [illegible]

Μαγειρικὸς - ἡ - όν. di cucina o di cuciniere. [illegible] Μαγειρικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) l'arte di cucinare. [illegible]

Μαγειρικῶς, ἐπίῤ. da cuoco. [illegible]

Μαγείρισσα (ἡ) cuciniera. [illegible]

Μάγειρος (ὁ) cuoco, cuciniere. [illegible]

Μάγευμα - ατος (τὸ) operazione magica. [illegible]

Μαγεὺς - έως (ὁ) colui che impasta, intride. 2. che asciuga. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μαγευτὴς - οῦ (ὁ) mago, ammaliatore. [illegible]

Μαγευτικὸς - ἡ - όν. = Μαγικός.

Μαγεύω. Μ. εύσω. esser mago, ammaliare, affatturare. [illegible]

Μαγικὸς - ἡ - όν. magico. [illegible]

Μαγὶς - ίδος (ἡ) = Μάζα ἢ Μαγδαλιά.

Μάγμα (τὸ) pasta. [illegible]

Μαγμὸς (ὁ) asciugamento. [illegible]

Μάγνης - ητος (ὁ) καὶ Μαγνήσιον - α ἢ ος - ον. καὶ

Μαγνήτης - ου (ὁ) καὶ Μαγνῖτις - ιδος (ἡ) abitante di Magnesia. [illegible] (οὐσ. ἐνν. λίθος.) calamita, magnete. [illegible]

Μάγος (ὁ) (Περσ.) dottore, sacerdote, filosofo. 2. mago, stregone, malefico, ammaliatore. 3. impostore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μάγος (ὁ, ἡ) = Μαγευτικός.

Μαγύδαρις - εως (ἡ) magudare (la radice o il seme del silfio.) [illegible]

Μαγῳδὴ καὶ Μαγῳδία (ἡ) rappresentazione scenica, in cui si trattava delle operazioni magiche. [illegible]

Digitized by Google

կատակերգութիւն, որուն մէջը մոգական գործողութեանց վրայ կըճառուէր. էնդարը մաղձերէ՝ անոր ալ կարէ ասհնարէներ հագնելն կանացեւանը օրուանութեան:

Μαγῳδὸς (ὁ) buffone, commediante, che con degli abiti di femmina trattava delle operazioni magiche. կնկան հագուստներ-րով մոգական գործողութեանց վրայ ճա-ռող դերասան՝ խեղկատակ. շինէ ֆըլա-ֆներէ ալ կարէ ասհնարէներ հագնելն կա-նացեւանը էտէն թագլէտճի՝ մասխարալը՝ մաս-խարա:

Μαδαρὸς - ὰ - όν. pelato, calvo. մազ չու-նեցող, կնտակ. Թիւյսուզ, քէլէլ, տազ:

Μαδαρότης (ἡ) calvizie, calvezza. կըն-տակութիւն, կուռնդ գլուխ ըլլալը. տազլըգ:

Μαδαρόω - ῶ. Μ. ώσω. pelare, render calvo. մազերը խլել, կուռնդ գլուխ ընել. Թիւյլերինի՝ քէլէլէն եօլմագ, տազ էթմէք:

Μαδάω - ῶ. Μ. ήσω. restar calvo. կուռնդ գլուխ մնալ. տազլանմագ, տազ գալմագ:

Μάδησις - εως (ἡ) pelatina, cadimento di capelli, calvizie. Հերաթափութիւն, կընտակութիւն. սաչ տէօքիւլմէսի, տազլըգ:

Μαδίζω. Μ. ίσω = *Μαδαρόω.*

Μαδιστήριον (τὸ) mollette, tanagliatta, con cui si stirpano i peli. (*Λατ.* volsella.) մազ խլելու պզտիկ ունելիք մը. ճըմպըզ, ճըմպըզըղա, ճիմտաթիլիա:

Μαδὸς - ὴ - όν. = *Μαδαρός.*

Μάζα ἢ Μᾶζα - ης (ἡ) pasta. 2. polenta. խմոր, հացա, զանգուած. 2. փոխինդ. համուր. 2. ուն աշը:

Μαζάω - ῶ καὶ (μσ.) *- αομαι. Μ. ήσω - ομαι.* impastare, intridere. Թրել, շաղել, խմոր շինել. եօղուրմագ, համուր եափմագ:

Μάζινος - η - ον. fatto di pasta. զանգուա-ծէ՝ հացէ՝ խմորէ շինուած. համուրտան եափըլը. (*οὐσ. ἀρσ.*) callaria (pesce della specie degli aselli) կաղղարիտա (ծովային ձուկ մը). գալլարիա (տէրէլէրտէ պուլունան պիր նեւ պալըգ):

Μαζῖον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Μαζός.* 2. = τῷ

Μαζίσκη (ἡ) ὑποκορ. τ. *Μάζα.*

Μαζοβόλιον καὶ Μαζονόμιον καὶ Μαζόνομον (τὸ) tondo per uso di pastume. խմո-րեղէնի ափսէ. համուր էլէ քօյաճագ թէփսի:

Μαζὸς (ὁ) poppa, mammella, tetta, cioccia, zinna. ստինք, ծիծ. մէմէ, պիզիման:

Μάθημα (τὸ) lezione. դաս, համար. տէրս. Ἴδε καὶ *Μάθησις.* (εἰς τὸ πλθ.) *Μαθήματα* (τὰ) teoremi matematici. ու-սումնական հայեցողութիւնք. իլմ ռիյազիի մէսէլէլէրի:

Μαθηματικὸς - ὴ - όν. abile od avido d'imparare. 2. che concerne la matematica o perito nella matematica, matematico. սորվելու բաւական՝ կարող կամ փափաքող. 2. ուսումնականութեան պատ-կանած կամ տեղեակ, ուսումնական. եօ-րէնմէյէ եէթէր եօրէնմէյէ հէվէսլի. 2. իլմ ռիյազիի մէնսուպ եահուտ ալիմ: *Μαθηματικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) Matematica. ուսումնականութիւն, չափաբերութիւն. իլմ հէնտէսէ, իլմ ռիյազի:

Μαθηματικῶς, ἐπίῤ. matematicamente. ուսումնականապէս, ըստ ուսումնականաց. իլմ ռիյազիի ղայտէսինէ կէօրէ, եահուտ իլմ ռիյազի գաւլինճէ:

Μάθησις - εως (ἡ) erudizione, cognizione, dottrina. Հրահանգ, տեղեկութիւն, վարժութիւն, գիտութիւն, ուսումն, վար-դապետութիւն. Թալիմ, իլմ, հէպէրտարլըգ, տանիշ, էրֆան: Ἴδε καὶ *Μάθημα.*

Μαθητεία (ἡ) l'esser discepolo. աշկեր-տութիւն. շակիրտլիք:

Μαθητέον. θετ. τ. *Μανθάνω.* bisogna imparare (*Λατ.* discendum est). սորվե-լու է. եօրէնմէլի:

Μαθητεύω. Μ. εύσω. (μὲ δοτ.) esser discepolo. 2. (μὲ αἰτ.) disciplinare, istruire. աշկերտ ըլլալ, աշակերտիլ. 2. աշա-կերտել. վարդապետել, սորվեցնել. շակիրտ օլմագ. 2. եօրէթմէք. օգութմագ:

Μαθητὴς - οῦ (ὁ) discepolo, scolare. աշ-կերտ, ուսանող. շակիրտ, թիլմիզ:

Μαθητιάω - ῶ. Μ. άσω. aver desiderio d'imparare, d'esser discepolo. սորվե-լու՝ աշկերտ ըլլալու բաղձալ. եօրէնմէյէ՝ շակիրտ թիլմիզ օլմայա արզուլու օլմագ. 2. (μτγν.) ἀντὶ *Μαθητεύω.* (μὲ δοτ.)

Μαθητικὸς - ὴ - όν. che appartiene all' imparare. 2. pronto ad imparare. սոր-վելու պատկանած. 2. սորվելու պատրաստ. եօրէնմէյէ մէնսուպ. 2. եօրէնմէյէ հազըր:

Μαθητὸς - ὴ - όν. che si può imparare. ուսանելի, սորվիլ կրցող. եօրէնիլէ-պիլիր:

Μαθήτρια (ἡ) θηλ. τ. *Μαθητής.*

Μαθητρὶς - ίδος (ἡ) = *Μαθήτρια.*

Μάθος - εος - ους (τὸ) Ἰων. ἀντὶ *Μάθησις* ἢ *Μάθημα.*

Μαῖα - ας (ἡ) avola, nonna. 2. levatrice. 3. bália. Հանի, մեծ մայր. 2. մանկաբարձ. 3. ստնտու. նինէ, պիւյիւք անա. 2. էպէ. 3. սիւթանա, տատա:

Μαιὰς - άδος (ἡ) ἀντὶ *Μαῖα.* 2. (ἐπιθετ.) ἀντὶ *Μαιευτικὴ* (τέχνη).

Μαιεία (ἡ) il mestiere della levatrice. մանկաբարձ ըլլալը. էպէլիք:

Μαίευμα (τὸ) parto, creatura partorita. ծնունդ, զաւակ. էվլատ, դօղուրդուլան չօճուգ: = *Λόχευμα.*

Μαίευσις - εως (ἡ) = *Μαιεία.*

Μαιευτικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) *- ικῶς.* pertinente alla levatrice. մանկաբարձի պատ-կանած. էպէյէ մէնսուպ: *Μαιευτικὴ* (ἡ) (τέχνη) uffizio di levatrice, l'arte dell' ostetrice. մանկաբարձ ըլլալը, մանկա-բարձի արհեստ. էպէլիք, էպէ օլմագլըգ. էպէլիք սանաթը:

Μαιεύτρια (ἡ) levatrice, ostetrice. ման-կաբարձ. էպէ:

Μαιεύω καὶ (μσ.) *- εύομαι. Μ. εύσω. - ομαι.* far da levatrice, assistere una donna partoriente. մանկաբարձ ըլլալ, ծննդա-կան կնկան մը քով կենալ՝ օգնել, ծնցնել. էպէլիք էթմէք, դողուրան գադընը եարտըմ էթմէք՝ եաւրուսունու դողուրթմագ:

Μαιμακτηριὼν - ῶνος (ὁ) il quinto mese degli Ateniesi (15 Decembre — 15 Gennaro.) Աթենացւոց Հինգերորդ ամիսը (15 Դեկտեմբեր — 15 Յունուար). Աթէ-

Digitized by Google

նաւորդաց պահպանէ այլ (15 Չիլլէին — 15 Մարտ...) :

Μαιμάκτης-ου (ὁ) furioso, turbolento. զայրացեալ, բուռն, խռովայոյզ · զօրլու, թէլաշ, օրթալըղը գարըշտըրըճը՝ ախթիւոր էտէն (*ἐπίθ. τ. Διός*).

Μαιμάσσω. Μ. άξω. desiderar ardentemente. խիստ բաղձալ, փափաքէն բանկիլ, չափէ դուրս անձկալ · իշթահ արզուլանմագ, խաշերին չըքընճը լէլմէք, արզուտան թուլթուլմագ :

Μαιμάω. Μ. ήσω. καὶ Μαιμώω ἢ Μαιμώομαι. (*χ. Μ.*) = *Μαιμάσσω.*

Μαινὶς-ίδος (ἡ) merluzzo. ձուկ մը · մերլուզ գալըրը :

Μαίνομαι. Μ. μανήσομαι ἢ μανοῦμαι. infuriarsi, esser trasportato dal desio di qualche cosa. մոլեգնիլ, բանի մը բաղձանքէ՝ անձկութենէ բերիլ՝ բանկիլ՝ վառուիլ · չըլդըրմագ, գուդուրմագ, պիր նէսնէ արզուսունտան խասըլ թութուլմագ՝ ալլեննէ :

Μαίομαι. Μ...; ambire, desiderar ardentemente. խիստ անձկալ · իշթահ արզուլանմագ :

Μαιόω καὶ (*μσ.*) *Μαιόομαι-οῦμαι. Μ. ώσω.-ομαι.* = *Μαιεύω-ομαι.*

Μαιωτικὸς-ὴ-όν. = *Μαιευτικός.*

Μαίωτρον (τὸ) la paga della levatrice. մանկաբարձին վարձքը · էպէնին հագգը :

Μάκαιρα-ης (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Μάκαρ-αρος (ὁ *καὶ σπν.* ἡ) beato, fortunato. երանեալ, երանելի, երջանիկ · մութլու, սաադէթլու, գութլու, ֆէրէհմէնտ :

Μακαρία (ἡ) (*κυρ.*) *θηλ. τ. Μακάριος.* (*οὐσ.*) = *Μακαρίτης.* luogo di beatitudine. երջանկութեան տեղ · մութլուլուգ մագամը :

Μακαρίζω. Μ. ίσω. beatificare, stimar felice, beato. երանել, երջանիկ համարել · մութլու սայմագ, գութլու՝ ֆէրէհմէնտ քէյֆլի էթմէք :

Μακάριος-α-ον. felice, beato. երջանիկ, երանեալ · մութլու, ֆէրէհմէնտ · (*ὅθ.*) = *Μακαρίτης.*

Μακαριότης (ἡ) beatitudine. երանութիւն, երջանկութիւն · մութլուլուգ, ֆէրէհմէնտլիք :

Μακαρὶς-ίδος (ἡ) *ἀντὶ Μακαρία.*

Μακαριστὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ιστῶς.* degno di beatitudine. երանելի՝ երջանիկ լինելու արժանի · մութլու՝ ֆէրէհմէնտ օլմայա լայըգ :

Μακαρίτης-ου (ὁ) *καὶ Μακαρῖτις-ιδος* (ἡ) (*κατ' ἐυφημ.*) defunto. հանգուցեալ, վախճանեալ · մէրհում, մէրհումէ :

Μακαρίως, ἐπίῤ. beatamente, felicemente. երանութեամբ, երջանկաբար · մութլուլուգ՝ ֆէրէհմէնտլիք իլէ :

Μακαρτὸς-η-όν. × *ἀντὶ Μακαριστός.*

Μακεδνὸς-ὴ-όν. lungo, alto. երկար, բարձր · ուզուն, եիւքսէկ, պօյլու, եիւքսէք :

Μακελεῖον (τὸ) macello, beccheria. սպանդանոց, մսավաճառի խանութ · սալխանէ, գասապ տիւքեանը :

Μακέλη, Ιων. καὶ Μάκελλα-ης (ἡ) zappa, marrone (*Λατ.* ligo). բրիչ, բահ, ակիր · չափա, քազմա, քիւրէք :

Μάκελλον ἢ Μάκελον (τὸ) mercato, ove si vende il vitto. շուկայ՝ ուր որ ուտելու բաներ կը ծախուին · եէմէկլիք ալըշվէրիշ օլունան չարշը · 2 · = *Περίφραγμα.*

Μακεστὴρ (ὁ) lungo, prolisso. երկար, երկարախօս · ուզուն, մուֆասսալ :

Μακράδρομος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Μακρόδρομος.*

Μακραίων-ωνος (ὁ, ἡ) longevo, diuturno. երկարատեւ, շատ ապրող · ուզուն չօք օմիւրլի :

Μακρὰν, ἐπίῤ. lungi, lontano. հեռի, ընդ երկար · ուզագ, ուզուն :

Μακραύχην-ενος (ὁ, ἡ) di lungo collo. երկար վիզ ունեցող · ուզուն պօյունլու :

Μακρηγορέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare lungamente. երկար խօսիլ · ուզուն սէօյլէմէք :

Μακρηγορία (ἡ) discorso lungo. երկարաբանութիւն, խօսք · ուզուն մուֆասսալ սէօզլէմէ :

Μακρηγόρος (ὁ, ἡ) chi parla lungamente. երկար խօսող, երկարախօս · ուզուն մուֆասսալ սէօյլէյէն :

Μακρημερία (ἡ) giornata lunga, d'estate. երկար օր, ամառուան օր · ուզուն կիւն, եազ կիւնի :

Μακροβάμων-ονος (ὁ, ἡ) che cammina a passi giganteschi, lunghi. երկար՝ մեծ մեծ խիստ հեռու քայլեր նետող · պիւյիւք ադըմլը :

Μακρόβιος (ὁ, ἡ) longevo, che vive o dura per lungo tempo. երկայնակեաց, երկարատեւ · չօք զամանլը եաշայան, չօք օմիւրլի :

Μακροβιότης (ἡ) vita longeva, il vivere per lungo tempo. երկարատեւ կեանք, երկար ատեն ապրիլը · ուզուն էօմիւր, չօք եաշամագ :

Μακροβίοτος (ὁ, ἡ) = *Μακρόβιος.*

Μακροβόλος (ὁ, ἡ) che getta per lungo spazio di terra. հեռու նետող · ուզագա ատան՝ ֆըրլատան :

Μακρογένειος (ὁ, ἡ) che ha una barba lunga. երկար մօրուք ունեցող · ուզուն սագալլը :

Μακρόγηρως (ὁ, ἡ) decrepito. զառամեալ, խիստ ծեր · փիր էխթիյար :

Μακροδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita lunghe. երկար մատներով · ուզուն պարմագլը :

Μακροδρόμος (ὁ, ἡ) che corre per lungo cammino. երկար ճամբայ վազող · ուզուն եօլ գօշան քիշի :

Μακροζωΐα (ἡ) = *Μακροβιότης.*

Μακροημέρευσις-εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Μακροημερεύω. Μ. εύσω. Γίνομαι —

Μακροήμερος (ὁ, ἡ) = *Μακρόβιος.*

Μακρόθεν, ἐπίῤ. di lontano (eminus *Λατ.*) հեռուանց · ուզագտան :

Μακρόθι, ἐπίῤ. lungi, al di lungi. հեռու, ի բացեայ · ուզագ, էրաք :

Μακρόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli lunghi. երկար մազերով · ուզուն սաչլը :

Μακροθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. tollerare, soffrire pazientemente. համբերութեամբ քաշել · սապր իլէ չէքմէք :

Μακροθυμία (ἡ) tolleranza, longanimità.

Digitized by Google

[illegible]

Μακρόθυμος (ὁ, ἡ) paziente, tollerante. [illegible]

Μακροθύμως, ἐπίῤ. con pazienza, pazientemente, con longanimità. [illegible]

Μακροκαταληκτέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μακροκατάληκτος (ὁ, ἡ) che ha una desinenza lunga, che termina in una sillaba lunga. [illegible]

Μακρόκαυλος (ὁ, ἡ) che ha un fusto, torso lungo. [illegible]

Μακρόκεντρος (ὁ, ἡ) che ha lo sprone lungo. [illegible]

Μακρόκερκος (ὁ, ἡ) che ha una lunga coda. [illegible]

Μακροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una lunga testa. [illegible]

Μακροκομέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μακρόκομος (ὁ, ἡ) che ha una lunga chioma. [illegible]

Μακρόκωλος (ὁ, ἡ) di cui le membra sono lunghe. [illegible]

Μακρόκωπος (ὁ, ἡ) che ha i remi lunghi. [illegible]

Μακρολογέω-ῶ. Μ. ήσω. = Μακρηγορέω.

Μακρολογία (ἡ) = Μακρηγορία.

Μακρολόγος (ὁ, ἡ) = Μακρηγόρος.

Μακρονοσέω-ῶ. *Μ. ήσω.* patir una malattia cronica. [illegible]

Μακρονοσία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μακρόπεπλος (ὁ, ἡ) che ha il peplo, il velo lungo. [illegible]

Μακρόπνοος-ους (ὁ, ἡ) che ha una respirazione lunga. [illegible]

Μακροπορέω-ῶ. *Μ. ήσω.* far un lungo viaggio. [illegible]

Μακροπορία (ἡ) lungo viaggio, lungo cammino. [illegible]

Μακρόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi lunghi. [illegible] 2. = *Μακροβάμων.*

Μακρόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ale lunghe. [illegible]

Μακροπώγων-ονος (ὁ) = Μακρογένειος.

Μακροῤῥιζία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μακρόῤῥιζος (ὁ, ἡ) (βτν.) che ha una radice lunga. [illegible]

Μακρόῤῥις-ινος (ὁ, ἡ) che ha un naso lungo. [illegible]

Μάκρος-εος-ους (τὸ) = Μῆκος.

Μακρὸς-ὰ-όν. lungo. 2. diuturno. 3. alto, eccelso. 4. grande, molto. 5. prolisso, esteso. [illegible]

Μακρῶς, ἐπίῤ.

Μακροσκελὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha le gambe lunghe. [illegible]

Μακροσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di sillaba lunga. [illegible]

Μακρότης (ἡ) lunghezza. 2. diuturnità. [illegible]

Μακρότομος (ὁ, ἡ) (παροξ.) chi non dirama profondamente, perfettamente. 2. (προπαρ.) non diramato profondamente. [illegible]

Μακρότονος (ὁ, ἡ) troppo, molto teso. [illegible]

Μακροτράχηλος (ὁ, ἡ) = Μακραύχην.

Μακρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha delle foglie lunghe. [illegible]

Μακροφωνέω-ῶ. *Μ. ήσω.* gridar ad alta voce. [illegible]

Μακρόφωνος (ὁ, ἡ) che grida ad alta voce. [illegible]

Μακρόχειλος (ὁ, ἡ) che ha le labbra grandi. [illegible]

Μακρόχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) che ha le mani lunghe. [illegible]

Μακρόχηλος (ὁ, ἡ) che ha le unghie lunghe. [illegible]

Μακροχρονίζω. Μ. ίσω. Γίνομαι —

Μακροχρόνιος (ὁ, ἡ) longevo, che vive o dura per lungo tempo, diuturno. [illegible]

Μακροχρονιότης (ἡ) lunghezza di vita, vita lunga. [illegible]

Μακρόω-ῶ. Μ. ώσω. = Μακρύνω.

Μάκρυμμα (τὸ) (Γρφ.) oggetto d'abbominazione. [illegible]

Μάκρυνσις-εως (ἡ) allontanamento, allungamento. [illegible]

Digitized by Google

Μακρύνω. *Μ*. *υνῶ*. allontanare, allungare. հեռացնել, երկընցընել. ուզագլաշդըրմագ, ուզաղլաշդըրմագ։

Μάκρων-ωνος (ὁ) = *Μακροκέφαλος*.

Μάκρωσις-εως (ἡ) = *Μάκρυνσις*.

Μακτὴρ (ὁ) = *Μάκτης*. 2. = *Μάκτρα*.

Μακτήριος (ὁ, ἡ) che serve ad impastare. շաղելու՝ թրելու պէտք եղող. խըղըրմայա եէտէլա օլան։ (ὅθ.) *Μακτήρια* (τὰ) gli strumenti di colui che impasta, intride. շաղողին՝ թրողին՝ խմոր շինողին գործիքը. համուր խըղըրանըն ալըթլարը։

Μάκτης-ου (ὁ) colui che impasta. թրող, շաղող, խմոր շինող. համուր խըղըրան։

Μακτὸς-ἡ-όν. impastato, intriso. շաղուած, թրած. խըղըրըլմըշ։

Μάκτρα (ἡ) madia. 2. mortajo. խմորի տաշտ. 2. անկան. համուր թէքնէսի. 2. հավան։

Μάκτρον (τὸ) tovagliolo, sciugatojo, straccio per uso di forbirsi le mani. անձեռոցիկ, ձեռք սրբելու լաթի կտոր. տէզ մէնտիլի. եւ սիլէճէք հավլու։

Μάλα (τὸ συγκρ. *Μάλλον* καὶ τὸ ὑπερθ. *Μάλιστα*) ἐπίρ. (Ἐπιτάσ.) = *Λίαν*. 2. (μετὰ τοῦ *Δὴ* (Ἦ) κτλ. καὶ εἰς τὰς ἀποκρ. *Βεβαιωτ*.) certamente, davvero (*Λατ*. sane, profecto). իրաւցընէ, ապաքէն, արդարեւ. սահիհան, կէրչէք։

Μαλάβαθρον (τὸ) malabatro, foglio indico. Մաղաբաթրոն, շամբլութ, Հնդկային տերեւ. (Հնդկաստան բուսող տունկի մը տերեւ, ուսկից անուշահոտ իւղ մը կ'ելլայ). դըթըլ, շատէթ. (Հինտիսթանտա պիթէն պիր նէվ քէօքիւն եափրաղը, անտէն թաթլու գօգուլու եաղ չըգար)։

Μάλαγμα (τὸ) (ἰατρ.) cataplasma emolliente, malagma. հասուցիչ կակղիչ դեղանի. (Խարէլէրի) եէթիշդիրիճի՝ խամուրլաշդըրան մէլհէմ։

Μαλαγματώδης-εος (ὁ, ἡ) emolliente come il malagma. հասուցիչ դեղանիի պէս կակղեցընող. եարայը եէթիշդիրիճի մէլհէմ կիպի խամուրլաշդըրան։

Μαλακεύω. *Μ*. *εύσω*. mollificare. կակղեցընել. խամուրլաշդըրմագ։

Μαλακία (ἡ) mollezza. 2. languore, indisposizione. 3. calma, bonaccia. կակղութիւն, թուլութիւն. 2. վհատութիւն, անառողջութիւն. 3. Հանդարտութիւն (ծովու). խամուրլուգլուգ, կեւշէքլիք. 2. ճէհճանլըգ, րահաթսըզլըգ, րէհաւէթլիք. 3. իւլիմանլըգ։

Μαλακίας-ου (ὁ) molle, effeminato. ճղփ, կնատ. կեւշէք, նազիք, չէլէպի թէպիաթլը։

Μαλακιάω-ῶ. *Μ*. *άσω*. languire, divenir molle, effeminato. թուլնալ, ուժէ ընկնալ, տկարնալ, ճղկանալ, կնկան պատնալ. կեւշէմէք, կայէթլէնմագ, նազիքլէշմէք, չէլէպի թէպիաթլը։

Μαλακίζω. *Μ* *ίσω*. render molle, snervare. ճղկացընել, ուժէ ձգել. կեւշէթմէք, գուվվէթտէն տիւշիւրմէք, ճէհճան պըրագմագ. (μσ.) languire. թուլնալ, տկարնալ. կեւշէմէք, կայէթլէնմագ։

Μαλάκιον (τὸ) seppia. 2. sportа. սըպէ (ձուկ) 2. զամբիւղ. սէպէտ՝ մարէթէպ դուլպէ. 2. շէնիկ։

Μαλακόδερμος (ὁ, ἡ) che ha una pelle molle, tenera. կակուղ մորթ ունեցող. խամուրլաք տէրիլի։

Μαλακόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli molli. կակուղ մազերով. խամուրլաք՝ խաթիֆ սաչլը։

Μαλακοποιέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. mollificare. կակղեցընել. խամուրլաշդըրմագ։

Μαλακοποιὸς (ὁ, ἡ) mollificativo. կակղեցընող. խամուրլաշդըրան։

Μαλακὸς-ἡ-όν. molle. 2. effeminato. 3. languido. 4. timido, vile. 5. delicato, tenero. 6. docile, mite, placido. 7. attrattivo, amoroso. կակուղ. 2. կնատ. 3. թուլցած, տկար, վատուժ. 4. վախկոտ. 5. փափուկ, դիրգ. 6. հեզ, բարեհամբոյր, հանդարտ. 7. յանկուցիչ, հրապուրիչ, սափական. խամուրլաք. 2. չէլէպի թէպիաթլը, գարը կիպի նազիքլէնմիշ. 3. գուվվէթսիզ, գայիֆ, ճէհճան. 4. գօրգագ, եիւրէքսիզ. 5. նազիք. 6. եումուշագ, մուլայիմ, մանսուր. 7. ճազիպ, ալիմլը։

Μαλακόσαρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne molle. կակուղ միս ունեցող. խամուրլաք էթլի։

Μαλακότης (ἡ) mollezza. կակղութիւն, փափկութիւն, թուլութիւն. խամուրլագլըգ, նազիքլիք, կեւշէքլիք։

Μαλακόφλοιος (ὁ, ἡ) che ha la scorza molle. կակուղ կեղեւ ունեցող. խամուրլաք գաբուգլու։

Μαλακόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce delicata, dolce. փափուկ՝ դիրգ՝ անուշ ձայն ունեցող. նազիք՝ թաթլը սէսլի օլան։

Μαλακόχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) che ha la mano molle, leggiera. կակուղ՝ թեթեւ ձեռք ունեցող. խամուրլաք՝ խաֆիֆ էլլի։

Μαλακοψυχέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Μαλακόψυχος (ὁ, ἡ) timido, molle. վախկոտ, թոյլ. գօրգագ, եիւրէքսիզ, կեւշէք։

Μαλακτικὸς-ἡ-όν. emolliente. կակղեցուցիչ. խամուրլաշդըրան։

Μαλακτὸς-ἡ-όν. mollificato o che si può render molle. կակղած կամ կակղիլ կըրցող. խամուրլաշմըշ խէօյ խամուրլաշդըրըլապիլիր։

Μαλακύνω. *Μ*. *υνῶ*. mollificare. կակղեցընել. խամուրլաշդըրմագ։

Μαλακῶς τὸ ἐπίρ. τοῦ = *Μαλακός*.

Μαλάσσω (ττω.) *Μ*. *άξω*. mollificare. 2. snervare. 3. addolcire, mitigare. կակղեցընել. 2. ուժէ ձգել, տկարցընել, թուլցընել. 3. ճղճել, հանդարտեցընել. խամուրլաշդըրմագ. 2. գուվվէթտէն դիւշիւրմէք, կեւշէթմէք. 3. խաֆիֆլէթմէք, եումուշաթմագ։

Μαλάχη (ἡ) malaca, malva. մոլոշ. խաթմի չիչէկի։

Μαλερὸς-ὰ-όν. veemente, impetuoso. սաստիկ, ուժգին, բուռն. շիտտէթլի, զօրլու։

Μάλη (ἡ) = *Μασχάλη* (μόνον εἰς τὴν φρ.) Ὑπὸ μάλης. sotto l'ascella, di nascosto, celatamente. անութի տակէն, գաղտուկ. գօլթուգ ալթընտան, կիզլիճէ, խաֆիֆճէ։

Μάλθα-ης (ἡ) malta, bitume composto di pece e di cera per calafatare le navi. նաւերը կպրաձիւթելու համար գոր-

Digitized by Google

[illegible]

Μαλθακία (ἡ) = *Μαλακία.*

Μαλθακίζω Μ. ίσω. = *Μαλακίζω.*

Μαλθακὸς - ἡ - όν = *Μαλακός.* (*ὡς ἐπὶ τὸ πλ. τρπ.*)

Μαλθακότης (ἡ) = *Μαλακότης.* (*ὡς ἐπὶ τὸ πλ. τρπ.*)

Μαλθακόφωνος, Μαλθακόω κτλ. = *Μαλακόφωνος, Μαλακόω κτλ.*

Μαλιναθάλλη - ης (ἡ) antalio, cipero da mangiarsi (sorta di pianta in Egitto). [illegible]

Μάλιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Μαλλός.*

Μάλιστα, ἐπίῤ. (*ὑπερθ. τ. Μάλα*). estremamente, troppo, assai. 2. massimamente, principalmente (*Λατ.* potissimum). 3. di certo, veramente. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μαλκάω (ίω) - ῶ. Μ. ήσω. intirizzare di freddo. [illegible]

Μάλκη (ἡ) intirizzamento, torpore provenuto di freddo. [illegible]

Μαλλόδετος (ὁ, ἡ) legato con una corda di lana. [illegible]

Μᾶλλον, ἐπίῤ. (*συγκρ. τ. Μάλα.*) più, piuttosto. [illegible]

Μαλλὸς (ὁ) lana, vello. [illegible]

Μαλλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta lana (*Λατ.* laniger). [illegible]

Μαλλόω - ῶ. Μ. ώσω. coprir di lana. [illegible]

Μάλλωσις - εως (ἡ) *τὸ ούσ. τ. προηγ.* 2. = *Μαλλός.*

Μαλλωτὸς - ἡ - όν. velloso, lanoso. [illegible]

Μάμμα ἢ Μάμμη - ης (ἡ) mamma (voce fanciullesca). 2. avola, nonna. 3. nutrice, bália. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μὰν, Δ. καὶ × *ἀντὶ Μήν.* (*Βεβαιωτ. Συλλογ. Ἐναντ. κτλ.*)

Μάνδαλος (ὁ) saliscendo, nottola, catenaccio. [illegible]

Μανδαλόω - ῶ Μ. ώσω. chiudere colla nottola. [illegible]

Μανδαλωτὸς - ἡ - όν. chiuso, serrato colla nottola. [illegible]

Μάνδρα - ας (ἡ) mandra, stalla di pecore, pecorile. 2. (*ἐκκλησ.*) monistero, convento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μανδραγόρας - ου (ὁ) mandragola (erba). [illegible]

Μανδραγορίτης - ου (*οἶνος*) (vino) condito di mandragola. [illegible]

Μάνδρευμα (τὸ) pecorile, mandra. 2. (*ἐκκλησ.*) monastero. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μανδρεύω. Μ. εύσω. racchiudere in una mandra. [illegible]

Μανδύας - ου (ὁ) *καὶ Μανδύη καὶ Μανδὺς - ύος* (ἡ) (*Περσ.*) = *Χλαμύς.* schiavina. [illegible]

Μανθάνω. Μ. μαθήσομαι. imparare (*Λατ.* disco). 2. cercar d'intendere, d'informarsi. (*Λατ.* sciscitor). 3. apprendere, intendere, capire, sapere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μανία (ἡ) furore, insania, amania, pazzia. [illegible]

Μανικὸς - ἡ - όν. furioso, maniaco. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Μανιουργέω - ῶ. Μ. ήσω. render furioso. [illegible]

Μανιώδης - εος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ωδῶς.* furioso, pazzo, fanatico. [illegible]

Μάννα (τὸ ἢ ἡ) (*Ἑβρ.*) friscello, manna d'incenso. 2. (*Γρφ.*) manna. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 2. (*Θηλ.*) = *Μάμμη.*

Μανὸς - ἡ - όν. raro, rado. [illegible]

Μανόσπορος (ὁ, ἡ) seminato raramente. [illegible]

Μανόστημος (ὁ, ἡ) di cui la trama è rara. [illegible]

Μανότης (ἡ) rarità, rarezza. [illegible]

Digitized by Google

Μανόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie rare. ցանցառ տերեւներով. սէյրէք եափրաքլը:

Μανόω-ῶ. Μ. ώσω. rarificare, rarefare. անօսրել, ցանցառ ընել. սէյրէքլէթմէք:

Μαντεία (ἡ) divinazione, indovinamento, predizione, profezia. գուշակութիւն, կանխատացութիւն, գիւթութիւն, ըղձութիւն, մարգարէութիւն. ֆալճըլըք, էվվէլճէտէն դէր նէսնէնին հապէրինի վէր-մէք. բէյանլըք, քէյֆիյեթինի:

Μαντεῖον (τὸ) oracolo. 2. tempio, in cui si dava l'oracolo. պատգամ (աստուածոց). 2. պատգամ տալու տաճար. այնին ֆեհիմ. 2. այնին ֆերին վէրիլտիկ հէյքէլ:

Μαντεῖος-α-ον. che concerne gl'indovini. Հարցուկի՝ կանխատացի պատկանեալ, ըղձական. ֆալճըյա՝ բէյանըա մէնսուպ. (οὐσ.) = *Μάντις.*

Μάντευμα (τὸ) oracolo. պատգամ (աստուածոց). այնին ֆերիմ:

Μαντεύομαι. Μ. εύσομαι. indovinare, divinare, predire, vaticinare, dar gli oracoli, profetizzare. 2. consultare l' oracolo. առաջուցած զուրցել, ըղձալ, գուշակել, պատգամ տալ, մարգարէանալ. 2. պատգամ հարցընել. զէյպ պէօյլէմէ, բէյանլըք ֆալճըլըք էթմէ, այնին ֆերիմ վէրմէ, նէպիլիք էթմէ. 2. այնին ֆերիմ սօրմաք՝ պիլմաք էթմէ:

Μαντευτὴς-οῦ (ὁ) = *Μάντις.*

Μαντευτικὸς-ὴ-όν. = *Μαντεῖος* ἢ *Μαντικός.*

Μαντευτὸς-ὴ-όν. indovinato, vaticinato. գուշակեալ, կանխաձայնեալ. զէյպ պէօյլէնմիշ, էվվէլճէտէն հապէրի վէրիլմիշ, ֆալը չըքմըշ:

Μαντεύω. Μ. εύσω. (μτγν. καὶ ἀδκμ.) ἀντὶ *Μαντεύομαι.*

Μαντικὸς-ὴ-όν. che concerne gl'indovini o l'indovinamento. կիւսի՝ քաղդէացի՝ գուշակի կամ ըղձութեան՝ գուշակութեան պատկանեալ. ֆալճըյա՝ եա ֆալճըլըղա մէնսուպ. *Μαντικὴ* (ἡ) l'arte d'indovinare, profezia. գուշակելու արհեստը, մարգարէութիւն. ֆալճըլըք պիլկիսի, էվվէլճէն պիլմէք պիլկիսի, նէպիլիք:

Μαντικῶς, ἐπίῤ. da indovino. կիւսի քաղդէացի գուշակի պէս. ֆալճը կիպի ըստըրապ իլէ:

Μαντιπολέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μαντιπόλος (ὁ, ἡ) = τῷ

Μάντις-εως (ὁ) indovino, profeta. 2. (ἡ) sorta di cavalletta verde. կիւս, հմայ, քաղդէայ, գուշակ, մարգարէ. 2. կանաչ մարախ մը. ֆալճը, բէյանճը, փէյղամպէր. նէպի. 2. եէշիլ չէքիրկէ:

Μαντιχώρας-ου (ὁ) manticora (sorta di bestia mostruosa nelle Indie). Հնդկաստան գազանուղ աշխարհին գաղան մը. Հինտիսթան պատըեանը պիր նէվ ճանավար:

Μαντοσύνη (ἡ) × ἀντὶ *Μαντικὴ* ἢ *Μαντεία.*

Μάραγδος (ὁ) × ἀντὶ *Σμάραγδος.*

Μάραγνα-ης (ἡ) frusta, sferza. խարազան. գամչը:

Μάραθον (τὸ) = *Μάραθρον.*

Μαραθρίτης-ου (ὁ) (οἶνος.) maratride, (vino) condito di finocchio. սամիթ կիտուած (գինի). րէզէնէ իլէ եափըլմըշ (շարապ):

Μάραθρον (τὸ) finocchio. սամիթ. րէզէնէ:

Μαραθὼν (θρὼν) - ῶνος (ὁ) luogo pieno di finocchi. սամիթով լի տեղ. րէզէնէլիք:

Μαραίνω. Μ. ανῶ. render languido, consumare, infiacchire, appassare. թառամեցընել, թօշնեցընել, թօշնեցընել, ծիւրել, մաշել, խամրեցընել. եիլտըրմէք, չէօքթիւրմէք, դիւրմէք, սօլտուրմաք, զայիֆ տիւշիւրմէք, պիթիրմէք, ավլաքթան թօփրաք. (μσ) consumarsi, estinguersi, appassire. Հատիլ, ծիւրել, մաշիլ, թօշնիլ, խամրիլ. չախմաքլանմաք, փարիշան, սօլմաք, պիթմէք, ավլաքթան թօփրաք:

Μάρανσις-εως (ἡ) l' appassire, languore. թօշնիլը, խամրիլը, թառամիլը, լքումն. սօլմա, մէֆալ փէլմա, պիթմէ, հէյհալմա, ափալլանմա:

Μαρασμὸς (ὁ) marasmo, mancamento di forze. պարտասութիւն, լքումն, թօշնիլը, անցնիլը, ծիւրիլը (ինչպէս լերդացաւութեան ընկած մարդ մը). մէծմալըք, եէրէքլիք, զէվալլը, զայիֆլէշմէ, ափալլանմա (նալլ էք վէրէմ ալլըսլըք պէր էզիլմէ):

Μαραυγέω-ῶ. Μ. ήσω. abbagliarsi gli occhi dalla luce. աչքերը լոյսէ խաւարիլ՝ մթագնիլ. բէյքէրանը կէօզլէրի գամաշմագ՝ գարարմագ:

Μαργαρίτης-ου (ὁ) καὶ *Μαργαρῖτις-ιδος* (ἡ) καὶ

Μάργαρον (τὸ) perla, margherita (*Λατ.* unio). մարգարիտ. ինճի:

Μάργαρος (ὁ καὶ ἡ) ostrica, che produce perle. մարգարիտ բերող ոստրէ. ինճի հասըլ էտէն պալըգթըր. 2. = *Μαργαρίτης.*

Μαργαρώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla perla. մարգարտի նման. ինճիյէ պէնզէր:

Μαργάω-ῶ. Μ. ήσω. impazzire, folleggiare, smaniare. մոլեգնիլ, յիմարիլ, խենթանալ, խելագարիլ. գուտուրմագ, չըլդըրմագ, տէլիլէնմէք:

Μαργέλλιον (τὸ) = *Μάργαρον.*

Μαργήεις-εσσα-εν. καὶ *Μάργης-ου* (ὁ) = *Μάργος.*

Μάργος-η ἢ *ος-ον.* insano, folle, stolto, insolente, licenzioso, lussurioso. յիմար, խելագար, անմիտ, յանդուգն, անառակ, գիջող. տէլիսի, չըլդըրմըշ, ահմագ, թէքպի, սըրըլզ, պէտ ախլագ, զամպազ, էհլի հավա, շէհվէթլի:

Μαργοσύνη (ἡ) καὶ *Μαργότης* (ἡ) insania, follia, stoltezza, insolenza, licenziosità. խելագարութիւն, անմտութիւն, յանդգնութիւն, անառակութիւն. տէլիլիք, չըլդըրմըլըք, ահմագլըք, թէքպիրլիք, շէհվէթլիլիք:

Μαρίλη (ἡ) cenere calda, brace. տաք մոխիր դարձած կրակի կտորուանք. սըճագ քիւլ, քէօզ:

Μαρμαίρω. Μ. αρῶ. rilucere, risplendere, brillare. փայլիլ, շողշողալ, ճաճանչ արձակել. փարլամագ, պարլագլանմագ, լէօհլէ ատմագ:

Digitized by Google

Μαρμάρειος καὶ × *Μαρμάρεος - α - ον.* risplendente come il marmo, marmoreo. կճի պէս փայլուն, կճեայ. մէրմէր կիպի փարլագ, մէրմէրի ։

Μαρμαρίζω. Μ. ίσω. risplendere come il marmo. կճի պէս փայլել. մէրմէր կիպի փարլամագ ։

Μαρμάρινος (ὁ, ἡ) fatto di marmo, marmoreo, marmorino. կճեայ, մարմարիոնեայ. մէրմէրտէն ։

Μαρμαρογλυφία (ἡ) scultura di marmi. մարմարիոն քանդակելը. մէրմէր օյմագլըգը, մէրմէր թաշ եօնճուլուգը գալէմ իշլէթմէսի եօնթէմը ։

Μαρμαροποιὸς (ὁ) lavoratore di marmo, marmorario. մարմարիոն՝ կճեայ բաներ գործօղ. մէրմէր իշլէյէն ։

Μάρμαρος (ὁ, ἡ) × (*ἐν γεν.*) = *Μαρμάρεος.* (*ὄθ. συνήθ.*) *Μάρμαρος λίθος.* marmo. կիճ, մարմարիոն. մէրմէր թաշ ։

Μαρμαρόω - ῶ. Μ. ώσω. convertir in marmo. 3. (*Βυζ.*) incrostare. մարմարիոնի՝ կճի դարձընել. 2. կճով պատերը դրուագել. մէրմէր թաշը չէվիրմէք. 2. մէրմէր իլէ տէվարլըրը գափլամագ ։

Μαρμαρύζω. Μ. ύσω καὶ *Μαρμαρύσσω. Μ. ύξω.* = *Μαρμαίρω.*

Μαρμάρωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Μαρμαρόω* (2).

Μαρμαρωτὸς - ή - όν. incrostato. կճով դրուագեալ. մէրմէր իլէ գափլանմըշ ։

Μάρον (τὸ) maro, majorana. մարեմ, կաքաւախոտ. հօտլէքէօլ չիչէյ, քէքիլէք օթու, մէրճանքիւշ, ճանտուրանը ։

Μάρπτω. Μ. μάρψω. prendere, rapire, arrivare, accostarsi բռնել, յափշտակել, հասնիլ, մօտենալ. թութմագ, գափմագ, եէթիշմէք, եագլաշմագ ։

Μαρσίπιον (*-πεον*) καὶ *Μαρσύπιον* (τὸ) sacchetto. պզտիկ տոպրակ. թօրպաճըգ ։

Μάρσιπος καὶ *Μάρσυπος* (ὁ) sacco, borsa, saccoccia, tasca, valigia. տոպրակ, քսակ, գրպան, պայուսակ. թօրպա, քէսէ, ճէպ, ճանթա, թէրքի ։

Μάρτυρ - υρος (ὁ, ἡ) = *Μάρτυς.*

Μαρτυρέω - ῶ. Μ. ήσω. testificare, attestare, render testimonianza. վկայել, վկայութիւն տալ, վկայ ըլլալ. շահիտ օլմագ, շահատէթլիք վէրմէք. (*ἐκκλησ. χ. πτ.*) divenir martire, soffrir il martirio. մարտիրոս ըլլալ, նահատակուիլ, մարտիրոս՝ նահատակ՝ վկայ Քրիստոսի ըլլալ. շէհիտ օլմագ, Հազրէթի Իսա աշգընա գան տէօքմէք ։

Μαρτύρημα - ατος (τὸ) (*μαρτυρέω*). *Ταὐτὸν τῷ, Μαρτυρία.*

Μαρτυρία (ἡ) testimonianza. վկայութիւն. շահատէթլիք ։

Μαρτυρικὸς - ή - όν. pertinente al martirio. մարտիրոսական. շէհիտէ՝ հագ տին աշգընա գան տէօքմէքլիկին մէնսուպ ։

Μαρτυρικῶς, ἐπίῤ. da martire. մարտիրոսի պէս. շահիտ գիպի ։

Μαρτύριον (τὸ) = *Μαρτυρία* ἢ *Μαρτύρημα.* (*ἐκκλησ.*) martirio. 2. tormento che si patisce nell' esser martirizzato. 3. tempio de'martiri. մարտիրոսութիւն, նահատակութիւն. 2. մարտիրոս ըլլալու տանջ քաշուելու տանջանք. 3. վկայանոց, վկայարան, մարտիրոսարանոց, նահատակաց տաճար. շահիտլիք. 2. շէհիտ օլմագտա չէքիլէն իշքէնճէ. 3. շէհիտլէրի մազարը՝ քիլիսէսի ։

Μαρτύρομαι. Μ. υροῦμαι. portar in testimonio, citar testimonio, confermare siccome testimonio o per mezzo di testimonj. վկայ կանչել, վկայ բերել, իբր վկայ կամ վկաներու ձեռքով հաստատել. շահիտ չաղըրմագ՝ կէթիրմէք, շահիտ օլարագ՝ շահատէթլիք վէրէրէք՝ եախօտ ... շահիտլէր եէտի իլէ եէր նէանէյէ թասդիգ էթմէք ։

Μάρτυς - υρος (ὁ, ἡ) testimonio. 2. (*ἐκκλησ.*) martire. վկայ. 2. վկայ Քրիստոսի, նահատակ, մարտիրոս. շահիտ. 2. շէհիտ, Հագ տին աշգընա գան տէօքէն ։

Μασάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. masticare. ծամել. չէյնէմէք ։

Μάσημα (τὸ) ciò che vien masticato. ծամուած իրք. չէյնէնմիշ նէսնէ ։

Μάσθλη (ἡ) cuojo, pelle. կաշի, մորթ. գէօն, տէրի ։

Μάσπετον (τὸ) foglia di silfio. Սիլփիոն բոյսի թուփին տերեւը. ... եափրաղը ։

Μάσσω. Μ. μάξω. toccare, palpare. 2. impastare, intridere. 3. asciugare. շօշափել. 2. շաղել, թրջել. 3. չորցընել. սրբել. տօգունմագ, ըլլամ ... 2. եօղուրմագ. 3. գուրութմագ, սիլմէք ։

Μαστάζω. Μ. άσω. × ἀντὶ *Μασάομαι.*

Μάσταξ - ακος (ἡ) mascella. 2. il labbro superiore. 3. cibo, alimento, esca. ծամելիք, ծնօտ. 2. վերի պռկունքը, վերնագոյն շրթանց. 3. կերակուր, սնունդ, խայծ. չէնէ. 2. եուգարը տուտաք. 3. եէմէք, գութ, եէմ ։

Μασταρύζω. Μ. ύσω. biasciare. դժուարաւ ծամել, կամաց կամաց ծամել (ինչպէս ատամ չունեցօղ ծերերը). Եավաշ եավաշ չէյնէմէք (տիշլէրի տէօքիւլմիւշ իհթիյարլար) ։

Μαστεύω. Μ. εύσω. cercare, investigare. փնտռել, խուզել. արամագ, եօգլամագ ։

Μαστὴρ - ῆρος (ὁ) inquisitore, ricercatore. փնտռօղ, սրտնիչ, խուզիչ. արայըճը, եօգլայըճը ։

Μαστιγόω - ῶ. Μ. ώσω. flagellare, frustare, sferzare. խարազանով զարնել, մտրակել. գամչըլամագ ։

Μαστίγωσις - εως (ἡ) flagellazione. ծաղկում, խարազանով ծեծելը՝ ծաղկելը. գամչըլամա, գամչըլանմա ։

Μαστίζω. Μ. ίσω. frustare, sferzare. ծաղկել. գամչըլամագ ։

Μάστιξ - ιγος (ἡ) sferza, frusta. 2. flagelli, pena. խարազան. 2. պատուհաս, պատիժ. գամչը. 2. պէլա, գազա ։

Μαστιχέλαιον (τὸ) olio di mastice. մաստաքէի եղ. սագըզ եաղը ։

Μαστίχη (ἡ) mastice. մաստաքէ, ծիթ. սագըզ ։

Μαστίχινος - η - ον. masticino, di mastice. մաստաքեայ, ծիթէ. սագըզտան ։

Μαστιχοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il ma

Digitized by Google

stico, մաղատղի բերոզ. ատեւ հառւ կրծն:
Μαστοειδής-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di mammella. ծծի ձեւ ունեցող. ձեւ պտկաձեւ:
Μαστὸς (ὁ) mammella, zinna. 2. altura, colle. ծիծ. 2. բլրակ, բլուր. ծիծ. 2. բերկրելի, պարզերէս:
Μαστροπεία (ἡ) ruffianesimo. կաւատութիւն. կնոշնկնութիւնք:
Μαστροπεύω. Μ. εύσω. καὶ
Μαστροπέω-ῶ. Μ. ήσω. far il ruffiano, (*Λατ.* lenocinor) prostituire. կաւատութիւն առնել. կնոշնկնութիւն ածել:
Μαστρόπιον (τὸ) bordello, lupanare. պոռնկոց. պոռնկանոց:
Μαστροπὸς (ὁ) ruffiano. կաւատ. կնոշնկնք. (ἡ) = *Ματρύλλη.*
Μάστρυς-υος (ὁ) = *Ματρύλλη.*
Μασχάλη (ἡ) ascella. 2. (*ἐν γεν.*) cavità. անութ, անութք. 2. խոռոչ. խոլորձ, ծակ:
Μασχαλίζω. Μ. ίσω. metter sotto l'ascelle. անութեան տակը դնել. ... ։ (*ἰδιαιτ.*) tagliare le estremità delle membra d'un cadavero e metterle sotto l'ascelle d'esso per segno d'obbrobrio. ... ։
Μασχάλισμα (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) le membra troncate d'un cadavero per segno di vituperio. ... ։
Μασχαλιστὴρ (ὁ) coreggia larga per attaccare i cavalli al carro. 2. balteo, pendagli, budriere. ... 2. ... 2. ... ։
Ματάζω καὶ Ματαιάζω, Μ. άσω καὶ Ματαΐζω Μ. ίσω. = *Ματάω.*
Ματαιολογέω-ῶ. Μ. ήσω. far de' discorsi inutili, cicalare, frastagliare. պարապ խօսքեր ընել, բաժակել, բաբբանջել. ... ։
Ματαιολογία (ἡ) discorso vano, ciarla. պարապ խօսք, բամբասանք, շաղփաղփութիւն. ... (*τὸ οὐσ. τ. προηγ.*)
Ματαιολόγος (ὁ, ἡ) che fa de' discorsi vani, cicalone. պարապ խօսքեր ... ։
Ματαιοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. καὶ
Ματαιοπονέω-ῶ. Μ. ήσω. travagliare in vano. փուճ տեղը աշխատիլ. ... ։
Ματαιοπονία (ἡ) fatica, travaglio inutile, vano. փուճ աշխատանք, ... ։
Ματαιοπόνος (ὁ, ἡ) che travaglia indarno. ... փուճ տեղը աշխատող. ... ։
Ματαιοπραγέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Ματαιοπονέω.*
Ματαιοπραγία (ἡ) = *Ματαιοπονία.*
Μάταιος-α-ον. vano, inutile. 2. matto, sciocco. փուճ, պարապ. 2. խենթ, անմիտ. ... 2. ... = *Ἀχρεῖος.*
Ματαιοσπουδέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Ματαιοπονέω.*
Ματαιοσπουδία (ἡ) = *Κενοσπουδία.*
Ματαιόσπουδος (ὁ, ἡ) = *Κενόσπουδος.*
Ματαιοσύνη (ἡ) = *Ματαιότης.*
Ματαιοτεχνία (ἡ) arte inutile, vana. փուճ անպիտան արհեստ. ... ։
Ματαιότεχνος (ὁ, ἡ) occupato in un' arte vana. անպիտան արհեստի մը պարապած. ... ։
Ματαιότης (ἡ) vanità. ունայնութիւն. ... ։
Ματαιοφρονέω-ῶ. Μ. ήσω. pensar delle cose inutili, vane, vaneggiare (*Λατ.* desipio). փուճ բաներ մտածել, զառանցել, ... ։
Ματαιοφροσύνη (ἡ) vana sapienza, stoltezza, vaneggiamento. փուճ անպիտան իմաստութիւն, անմտութիւն, զառանցանք. ... ։
Ματαιόφρων-ονος (ὁ, ἡ) che pensa delle cose inutili, vaneggiante, stolto. փուճ բաներ մտածող, զառանցող, անմիտ. ... ։
Ματαιόω-ῶ. Μ. ώσω. render vano. փուճ պարապ ընել, փճացնել, ունայնացընել. ... ։
Ματαίως, ἐπίῤ. in vano, indarno. փուճ պարապ տեղը, ի զուր. ... ։
Ματάω-ῶ. Μ. ήσω. esser inerte, perder il tempo, indugiare. ... ։
Μάτη (ἡ) colpa, stoltezza. յանցանք, անմտութիւն. ... ։
Μάτην, ἐπίῤ. = *Ματαίως.*
Μάτηρ-ματρὸς (ὁ) *Δ. ἀντὶ Μήτηρ.*
Ματία καὶ Ματίη (ἡ) = *Μάτη.*
Ματρύλη καὶ Ματρύλλη (ἡ) ruffiana. կաւատ կնիկ. ... ։
Ματτύα (ἡ) cibi delicati. խորտիկք, համադամ կերակուր. ... ։
Μάττω. Μ. μάξω. Ἀττ. ἀντὶ Μάσσω.
Μαυλίζω. Μ. ίσω. = *Μαστροπεύω.*
Μάχαιρα-ας (ἡ) spada, storta, scimitarra, rasojo. 2. (*ἐν γεν.*) coltello. Թուր, դաշնակ, ածելի. 2. դանակ. ... 2. ... ։
Μαχαιρίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*
Μαχαίριον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*
Μαχαιρὶς-ίδος (ἡ) *ὑποκορ. τ. Μάχαιρα.*

Digitized by Google

coltello, rasojo. 2. (*πλθ.*) forbici. [illegible]

Μαχαιρομαχέω-ῶ. Μ. ήσω. combattere colla scimitarra. [illegible]

Μαχαιροποιεῖον (*τὸ*) bottega ove si fabbricano le scimitarre. [illegible]

Μαχαιροποιὸς (*ὁ*) fabbricatore di scimitarre, di storte. [illegible]

Μαχαιροπωλεῖον (*τὸ*) bottega ove si vendono i coltelli, le scimitarre, le spade. [illegible]

Μαχαιροπώλης-ου (*ὁ*) venditor di spade, di coltelli, di storte. [illegible]

Μαχαιροφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portar una scimitarra. [illegible]

Μαχαιροφορία (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Μαχαιροφόρος (*ὁ, ἡ*) che porta una scimitarra, spada, spadaccino. [illegible]

Μαχαιρώνιον (*τὸ*) coltellino, ghiaggiuolo, gladiolo, pancacciuolo, spadacciuola. [illegible]

Μαχαιρωτὸς-ὴ-όν. fatto in forma di scimitarra, di spada, di coltello. [illegible]

Μαχάω-ῶ. Μ. ήσω aver voglia di combattere. [illegible]

Μάχη (*ἡ*) combattimento, battaglia, zuffa. 2. campo di battaglia. [illegible]

Μαχήμων-ονος (*ὁ, ἡ*) bellicoso (*Λατ.* pugnax). [illegible]

Μαχητὴς-οῦ (*ὁ*) combattente, guerriero. [illegible]

Μαχητικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* pertinente alla battaglia. 2. bellicoso, che ama d' azzuffarsi. [illegible]

Μαχητὸς-ὴ-όν. contro cui si può combattere. [illegible]

Μάχιμος-η ἢ ος-ον. bellicoso, bellige-ro, guerriero. [illegible]

Μαχλὰς-άδος (*ἡ*) *θηλ. τ. Μάχλος.* donna impudica, lasciva, disonesta, puttana, meretrice. [illegible]

Μαχλάω-ῶ. Μ. ήσω. bordellare, puttaneggiare. [illegible]

Μάχλος (*ὁ, ἡ*) (*κυρ. ἐπὶ γυναικός.*) libidinoso, lascivo. [illegible]

Μάχομαι. Μ. μαχήσομαι ἢ μαχέσομαι ἢ μαχοῦμαι. combattere, pugnare. 2. disputare, contrastare, contraddire. [illegible]

Μαχομένως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) con ripugnanza. [illegible]

Μὰψ, ἐπίῤ. in vano, inutilmente. 2. temerariamente, precipitosamente, incautamente. [illegible]

Μαψίδιος-η-ον. vano. [illegible] — *ιδίως, ἐπίῤ.*

Μαψιλόγος (*ὁ, ἡ*) chi parla goffamente. [illegible]

Μὲ, ἐγκλ. ἀντὶ Ἐμὲ, αἰτ. τ. Ἐγώ.

Μέγα, οὐδ. τ. Μέγας.

Μεγάδωρος (*ὁ, ἡ*) × *ἀντὶ Μεγαλόδωρος.*

Μεγαθαμβὴς-έος (*ὁ, ἡ*) pien di stupore, stupefatto estremamente. [illegible]

Μεγαθαρσὴς-έος (*ὁ, ἡ*) pien di coraggio, molto coraggioso. [illegible]

Μέγαθος-εος-οῦς (*τὸ*) *Ἰων. ἀντὶ Μέγεθος.*

Μεγάθυμος (*ὁ, ἡ*) magnanimo. [illegible]

Μεγαίρω. Μ. αρῶ. invidiare. [illegible]

Μεγαλαδικητικὸς-ὴ-όν. καὶ Μεγαλάδικος (*ὁ, ἡ*) che commette delle grandi ingiustizie. [illegible]

Μεγαλάρχης-ου (*ὁ*) investito d' una grande autorità. [illegible]

Μεγαλαυχέω-ῶ. καὶ (*μσ. ὃ καὶ εὐχρηστότ.*) *-έομαι-οῦμαι. Μ. ήσω-ομαι.* vantarsi. [illegible]

Μεγαλαυχὴς-έος καὶ Μεγαλαύχητος (*ὁ, ἡ*) = *Μεγάλαυχος.*

Μεγαλαυχία-ας (*ἡ*) jattanza, millanteria. [illegible]

Μεγάλαυχος (*ὁ, ἡ*) millantatore. [illegible] (*οὐσ. οὐδ.*) = *Μεγαλαυχία.*

Μεγαλεῖος-α-ον. magnifico, maestoso. [illegible] *Τὸ μεγαλεῖον, ἀντὶ Ἡ —*

Μεγαλειότης (*ἡ*) maestà, grandezza. [illegible]

վայելչութիւն, մեծութիւն, վսեմութիւն. Ճէլալէթ, շաշաա, վէգար, ազամէթ:

Μεγαλείως, *ἐπίῤ.* maestosamente. Մեծվայելչաբար, վսեմաբար. Ճէլալէթ՝ վէգար իլէ:

Μεγαλεπήβολος ἀντὶ Μεγαλεπίβολος (ὁ, ἡ) colui che intraprende affari di gran momento. Մեծ գործերու ձեռք զարնող. դէմէք՝ ուլու մասլահաթլարա էլ քօյան՝ ճիւրէթլի:

Μεγαληγορέω - ῶ. M. ήσω. vantarsi, millantarsi, parlar con vanità, orgogliosamente. Մեծաբանել, պարծենալ. պէօյիւք սէօյլէմէք. պէօյիւնմէք, ֆօրթ ֆօրթ էթմէք:

Μεγαληγορία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Μεγαλήγορος (ὁ, ἡ) chi parla orgogliosamente, millantatore. Մեծաբան, պարծենկոտ. պէօյիւք սէօյլէյէն, պէօյիւնէն: — *ηγόρως*, *ἐπίῤ.*

Μεγαλήνωρ - ορος (ὁ, ἡ) coraggioso, magnanimo. 2. arrogante, superbo. Քաջասիրտ, քաջաստիրտ, մեծասիրտ. 2. Հպարտ, գոռոզ. Եէրէքլի, Եիւրէքլի, ալիճէնապ. 3. Քիպիրլիլի, մաղրուր:

Μεγαλίζω. M. ίσω. = Μεγαλύνω. (*πθ. ἢ μσ.*) insuperbirsi. Հպարտանալ. մաղրուրլանմագ:

Μεγάλλιον (*ἢ ὀρθοτ. Μεγαλεῖον*) (*τὸ*) megaglio (unguento molto stimato dagli antichi.) Մեգաղղիոն (Հին ատեն խիստ պատուական իւղ՝ օծանելիք մը). Եաղլը ղոխուլու պաղ:

Μεγαλοβρεμέτης καὶ Μεγαλόβρομος - ου (ὁ, ἡ) che fà grande strepito. Մեծ աղաղակ՝ փաթթռտող հանող. դէմէք՝ ղոմպա պիւրիւլթիւ չըգարան:

Μεγαλογνωμέω (*ἀντὶ Μεγαλογνωμονέω*) *- ῶ. M. ήσω.* aver de' sentimenti grandi, superbi, esser magnanimo. Մեծ՝ բարձր հանճար՝ գաղափար ունենալ, բարձրամիտ մեծահոգի՝ վեհանձն ըլլալ. դէմէք՝ եիւքսէք քիւչիւմլու օլմագ, պէօյիւք պիւնիւթլիւ օլմագ:

Μεγαλογνωμοσύνη (ἡ) *= Μεγαλοφροσύνη.*

Μεγαλογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-γνωμόνως. = Μεγαλόφρων, Μεγαλόνους, Μεγαλόψυχος.*

Μεγαλοδάπανος (ὁ, ἡ) che fà od esige spese grandi. Մեծածախ, մեծ ծախք ընող կամ պահանջող. մասրաֆլը, մասրաֆճը:

Μεγαλόδους - όδοντος (ὁ, ἡ) che ha i denti grandi. Մեծ ակռաներ ունեցող. դէմէք դիշլի:

Μεγαλοδωρία (ἡ) liberalità, generosità առատաձեռնութիւն. էլ աչըգլըգը, ճէօմէրթլիք:

Μεγαλόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. առատաձեռն, ձեռքը բաց. էլի աչըգ, ճէօմէրթ:

Μεγαλοεργής - έος (ὁ, ἡ) *= Μεγαλουργός.*

Μεγαλόθυμος (ὁ, ἡ) magnanimo. Մեծասիրտ, մեծահոգի, մեծախոհ. դէմէք ալիճէնապլը, ալիհիմմէթլի:

Μεγαλόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti grandi. Մեծ պտուղ բերող՝ բուսցնող. դէմէք՝ իրի եէմիշլէր վէրէն:

Μεγαλοκευθής - έος (ὁ, ἡ) spazioso. ընդարձակ, լայն. ֆէյզանլը, էնլի:

Μεγαλοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa grande. Մեծ գլուխ ունեցող. իրի պաշլը:

Μεγαλοκίνδυνος (ὁ, ἡ) che si espone a grandi pericoli. Մեծ վտանգներու ինքը զինքը դնող. թէհլիքէլի դէմէք թէհլիքէլէրէ քօյան:

Μεγαλοκοίλιος (ὁ, ἡ) panciuto. Մեծ փոր ունեցող. դէմէք գարընլը, շիշգօ:

Μεγαλοκόρυφος (ὁ, ἡ) che ha la cima grande. Մեծ գագաթ ունեցող. իրի թէփէլի:

Μεγαλομάρτυς - υρος (ὁ, ἡ) (*ἐκκλησ.*) grande Martire di Cristo. Քրիստոսի մեծ մարտիրոսը. Հազրէթի Իսանըն դէմէք շէհիդի:

Μεγαλόμασθος (ὁ, ἡ) che ha le mammelle grandi. Մեծ ծիծեր ունեցող. դէմէք մէմէլէրի իրի օլան:

Μεγαλομήτηρ - μητρός (ἡ) avola, nonna. Մեծ մայր, հանի. դէմէք անա, նինէ:

Μεγαλόμισθος (ὁ, ἡ) che riceve una paga, mercede grande. Մեծ՝ շատ վարձք առնող. դէմէք՝ չօք էճր՝ հագգ ալան:

Μεγαλόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi grandi. Մեծաչուի. իրի կէօզլիւ:

Μεγαλόνοια (ἡ) sublimità d'ingegno, superbia. բարձր միտք՝ խելք ունենալը, բարձրամտութիւն, մեծամտութիւն. ագըլ իրիլիկ՝ ֆիքրի եիւքսէկլիկ, մաղրուրլուգ:

Μεγαλόνοος - ους (ὁ, ἡ) dotato d'una mente, d'uno spirito sublime, magnanimo. բարձր միտք՝ հոգի ունեցող, բարձրամիտ, բարձրահոգի, մեծամիտ, մեծահոգի. աքըլլը իրի եիւքսէք, ալիճէնապ:

Μεγαλόπλουτος (ὁ, ἡ) ricchissimo. խիստ հարուստ. ղայէթ զէնկին:

Μεγαλοπόλεμος (ὁ, ἡ) grande, celebre nella guerra. պատերազմի մէջ մեծ՝ երեւելի. Ճէնկտէ դէմէք՝ մէշհուր:

Μεγαλόπολις - εως (ἡ) città grande, celebre. Մեծ՝ երեւելի քաղաք. դէմէք՝ նամտար շէհիր:

Μεγαλοπόνηρος (ὁ, ἡ) che commette delle iniquità grandi, perverso. Մեծ անօրէնութիւններ գործող, մեծեղեռն. դէմէք պիւյիւք ֆէնալըգլար իշլէյէն, ղայէթ դէթթէր:

Μεγαλόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi grandi. Մեծ ոտքեր ունեցող. իրի այագլը:

Μεγαλοπραγία (ἡ) *= Μεγαλουργία.*

Μεγαλοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) che intraprende degli affari grandi. Մեծ գործերու ձեռք զարնող. դէմէք մասլահաթլարա կիրիշէն ճիւրէթլի:

Μεγαλοπρέπεια (ἡ) magnificenza, maestà. Մեծվայելչութիւն, վսեմութիւն. Ճէլալէթ, վէգար, ազամէթ, շէվքէթ:

Μεγαλοπρεπής - έος (ὁ, ἡ) magnifico, maestoso. Մեծվայելչական, վսեմ, վեհափառ. Ճէլալէթլի, վէգարլը, շէվքէթլի:

Μεγαλοπρεπῶς, *ἐπίῤ.* magnificamente, maestosamente. Մեծվայելչութեամբ, վեհափառութեամբ. Ճէլալէթ՝ շէվքէթ՝ վէգար իլէ:

Μεγαλοῤῥημονέω - ῶ. M. ήσω. parlare con dell' arroganza, millantarsi. Մեծ Մեծ

Digitized by Google

[illegible]

Μεγαλοῤῥήμων - ονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *μόνως*. millantatore, arrogante. [illegible]

Μεγαλόῤῥινος (ὁ, ἡ) che ha il naso grande. Մեծ քիթ ունեցող. [illegible]

Μεγαλοσθενὴς - έος (ὁ, ἡ) molto robusto. [illegible]

Μεγαλοσοφιστὴς - οῦ (ὁ) chiaro, celebre sofista. Մեծ՝ երեւելի սոփեստես. [illegible]

Μεγαλόσπλαγχνος (ὁ, ἡ) che ha le viscere grandi. 2. iracondo. [illegible]

Μεγαλόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca grande. [illegible]

Μεγαλοσώματος καὶ Μεγαλόσωμος (ὁ, ἡ) corpulento, corputo. [illegible]

Μεγαλότης (ἡ) = *Μέγεθος*.

Μεγαλότιμος (ὁ, ἡ) molto onorato. [illegible] — *τίμως*, *ἐπίῤ*.

Μεγαλουργέω - ῶ. *Μ.* *ήσω*. far delle gesta grandi. [illegible]

Μεγαλουργὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλουργός*.

Μεγαλουργία (ἡ) azione grande, gesta, impresa grande. [illegible]

Μεγαλουργὸς (ὁ, ἡ) che fà o intraprende degli affari grandi. [illegible] *Τὸ μεγαλουργὸν*, *ἀντὶ Ἡ μεγαλουργία*.

Μεγαλόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλόμματος*.

Μεγαλόφλεβος (ὁ, ἡ) che ha le vene grandi. [illegible]

Μεγαλοφρονέω - ῶ. *Μ.* *ήσω*. aver de' sentimenti sublimi. 2. insuperbirsi, vanagloriarsi. [illegible]

Μεγαλοφροσύνη (ἡ) magnanimità, liberalità, generosità. 2. arroganza, superbia. [illegible]

Μεγαλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *φρόνως*. che ha de' sentimenti sublimi, magnanimo, liberale. 2. superbo. [illegible] *Τὸ μεγαλόφρον*, *ἀντὶ Ἡ μεγαλοφροσύνη*.

Μεγαλοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *φυῶς*. magnanimo. [illegible]

Μεγαλοφυΐα (ἡ) magnanimità. [illegible]

Μεγαλοφωνία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μεγαλόφωνος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *φώνως*. che ha una voce chiara. [illegible]

Μεγαλοψυχέω - ῶ. *Μ.* *ήσω*. essere magnanimo. [illegible]

Μεγαλοψυχία (ὁ) magnanimità. [illegible]

Μεγαλόψυχος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ψύχως*. magnanimo. [illegible]

Μεγαλύνω. *Μ.* *υνῶ*. aggrandire, magnificare. [illegible]

Μεγαλώνυμος (ὁ, ἡ) nominato, celebre. [illegible]

Μεγάλως, *ἐπίῤ*. grandemente (*Λατ.* valde). [illegible]

Μεγαλωστὶ, *ἐπίῤ*. con magnificenza. 2. largamente. [illegible] 3. = *Μεγάλως*.

Μεγαλωσύνη (ἡ) (*Γρφ.*) grandezza, maestà. [illegible]

Μεγαλωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) utilissimo. [illegible]

Μεγαρίζω. *Μ.* *ίσω*. imitare i Megaresi. [illegible]

Μέγαρον (τὸ) palazzo, tempio. 2. casa. 3. luoghi sotterranei, che si fabbricavano nella festa de' Tesmofori, e dove ai lasciavano de' porcastri. [illegible]

Μέγας - μεγάλη - μέγα. grande. [illegible]

Μεγασθενὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλοσθενής*.

Μεγάτιμος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλότιμος*.

Μεγάτολμος (ὁ, ἡ) molto ardito. [illegible]

Μεγαυχὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλαυχής*.

Μεγάφρων - ονος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλόφρων*.

Μέγεθος - εος - ους (τὸ) grandezza. [illegible] (*τρπ.*) = *Μεγαλεῖον*.

Μεγεθύνω. *Μ.* *υνῶ*. = *Μεγαλύνω*.

Digitized by Google

Μεγιστᾶνες (*οἱ*) i primati, i magnati, gli ottimati. [illegible]

Μεγιστεύω. *Μ*. *εύσω*. esser massimo fra gli altri, prevalere. [illegible]

Μέγιστος - η - ον. *ὑπερθ*. *τ*. *Μέγας*. massimo, grandissimo. [illegible]

Μεδέων - οντος (*ὁ*) sovrastante, regnante, soprantendente. [illegible]

Μέδιμνος (*ὁ καὶ Ἰων. ἡ*). medimno (misura di sei moggi.) [illegible]

Μέζεα (*τὰ*) = *Μήδεα*.

Μεθαιρέω - ῶ *Μ*. *ήσω*. chiappare, rapire. [illegible]

Μεθαρμόζω. *Μ*. *όσω*. aggiustare, acconciare altrimenti. [illegible]

Μεθέκτης - ου (*ὁ*) partecipe. [illegible]

Μεθεκτικὸς - ἡ - όν. che si può render partecipe. [illegible]

Μεθεκτὸς - ἡ - όν. di cui si può render partecipe qualcheduno, comunicabile. [illegible]

Μέθεξις - εως (*ἡ*) participazione. [illegible]

Μεθέπω. *Μ*. *έψω*. seguire. [illegible]

Μεθερμηνεύω. *Μ*. *εύσω*. tradurre. [illegible]

Μέθεσις - εως (*ἡ*) abbandono, cessazione, ricusa, ritirata. [illegible]

Μεθετικῶς, *ἐπίῤ*. abbandonando, ricusando, trascuratamente. [illegible]

Μέθη (*ἡ*) ubbriachezza. [illegible]

Μεθήκω. *Μ*. *ήξω*. × *ἀντὶ Μετέρχομαι*.

Μεθηλικίωσις - εως (*ἡ*) passaggio d'una età in un' altra (come dall' infanzia all' adolescenza.) [illegible]

Μεθημερινὸς - ἡ - όν. *καὶ Μεθημέριος* (*ὁ*, *ἡ*) giornaliero, quotidiano. [illegible]

Μεθήμων - ονος (*ὁ*, *ἡ*) negligente. [illegible]

Μεθιδρύω. *Μ*. *ύσω*. = *Μεθίστημι*.

Μεθίημι. *Μ*. *μεθήσω*. lasciare, abbandonare, deporre. [illegible] (*ἀμτβτ*. *ἢ ἐλλ*. *καὶ μσ*.) cessare, ritirarsi, trascurare. [illegible]

Μεθίπταμαι. *Μ*. *μεταπτήσομαι*. trasvolare. [illegible]

Μεθίστημι. *Μ*. *μεταστήσω*. trasportare da un luogo all' altro, trasferire, rimuovere, sostituire, 2. esiliare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (*μσ*.) cangiar sito, mutar parere, trapassare, partirsene via, morire. [illegible]

Μεθὸ (*ἀντὶ Μεθ' ὅ*), *ἐπίῤ*. dappoichè (*Λατ*. postquam). [illegible]

Μεθοδεία (*ἡ*) (*Γρφ*.) *καὶ Μεθόδευμα* (*τὸ*) (*νλγ*.) = *Μέθοδος*. frode, insidia. [illegible]

Μεθοδευτὴς - οῦ (*ὁ*) che opera con artifizio, con metodo. [illegible]

Μεθοδευτικὸς - ἡ - όν. artificioso, metodico. [illegible]

Μεθοδεύω. *Μ*. *εύσω*. operare, trattare metodicamente, artificiosamente. 2. macchinare, tramare contro qualcuno, tracciare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μεθοδικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ*.) *- κῶς*. che fà o che si fà con metodo, metodico. [illegible]

Μέθοδος (*ἡ*) tracciamento. 2. (*συνεκδχ*.) metodo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μεθόριος - α ἢ ος - ον. confinante. [illegible] *Μεθορία* (*ἡ*) *καὶ Μεθόρια* (*τὰ*) confine, frontiera. [illegible]

Μεθορκόω - ῶ. *Μ*. *ώσω*. giurare di nuovo. [illegible]

Μεθορμάομαι - ῶμαι. *Μ*. *ήσομαι*. lanciarsi addosso a qualcheduno. [illegible]

Digitized by Google

Μεθορμίζω. Μ. ίσω. trasportar la nave, (καὶ ἐλλ. ἢ μσ.) trasportarsi da un porto all' altro. [illegible]

Μεθυπέρβατος (ὁ, ἡ) (λόγος) (discorso) con delle figure d' iperbato. [illegible]

Μεθυπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) ubbriaco, avvinazzato, cotto. [illegible]

Μεθυποδέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. mutar gli stivali. [illegible]

Μέθυσις-εως (ἡ) ubbriachezza, inebbriazione. [illegible]

Μεθύσκω. Μ. μεθύσω. inebbriare. [illegible]

Μέθυσμα (τὸ) bevanda imbriacante. [illegible]

Μέθυσος - η ἢ ος - ον. ebbrio, imbriaco, cotto. (Λατ. temulentus). [illegible]

Μεθυστὴς - οῦ. **Μεθυστὴρ** - ῆρος (ὁ) = **Μέθυσος.**

Μεθυστικὸς - ἡ - όν. che ha la forza d' inebbriare, imbriacante. 2. vago del vino, che inclina all' imbriachezza [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μεθύστρια (ἡ) θηλ. τ. Μεθυστής.

Μεθυσφαλέω - ῶ. Μ. ήσω. vacillare per l' ubbriachezza. [illegible]

Μεθυσφαλὴς - έος (ὁ, ἡ) vacillante per l' ubbriachezza. [illegible]

Μεθυχάρμων - ονος (ὁ, ἡ) vago del vino, amator del vino. [illegible]

Μεθύω (παρτ. Ἐμέθυον καὶ πλέον οὔ) esser ebbrio, imbriacarsi. [illegible]

Μειδάω - ῶ. Μ. ήσω. ✕ ἀντὶ Μειδιάω.

Μείδημα καὶ **Μειδίαμα** (τὸ) sorriso. [illegible]

Μειδιάσις - εως (ἡ) l' azione di sorridere. [illegible]

Μειδίασμα (τὸ) = Μειδίαμα.

Μειδιάω - ῶ. Μ. άσω. sorridere. [illegible]

Μειζόνως, ἐπίρ. = Μᾶλλον. maggiormente. [illegible]

Μείζων - ονος (ὁ, ἡ) (συγκ. τ. Μέγας). maggiore. [illegible] Μεῖζον (οὐδ.) ἐπίρ. ἀντὶ Μειζόνως.

Μείλιγμα (τὸ) ciò che serve a placare, ad addolcire, vezzo, lusinga. [illegible]

Μειλικτὸς - ἡ - όν. placabile. [illegible]

Μείλιον (τὸ) (ἅπαξ μόνον εἰς τὸ Ἰν.) dono, presente per placare qualcheduno. [illegible]

Μειλίσσω. Μ. ίξω. addolcire, placare. [illegible] (μτφ) parlar con dolcezza, lusingare. [illegible]

Μειλιχία (ἡ) piacevolezza, dolcezza, placazione. [illegible]

Μειλίχιος - α ἢ ος - ον. dolce. 2. obbligante, blando, affabile, placabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — χίως, ἐπίρ.

Μειλιχόγηρυς - υος (ὁ, ἡ) καὶ **Μειλιχόφωνος** (ὁ, ἡ) che ha la voce piacevole, bella, dolce. [illegible]

Μεῖον (τὸ) οὐδ. τ. Μείων. meno, minore. [illegible]

Μειονέκτημα (τὸ) disavvantaggio. [illegible]

Μειόνως, ἐπίρ. = Ἔλαττον.

Μειουρία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ —

Μειουρίζω. Μ. ίσω. Εἰμὶ —

Μείουρος (ὁ, ἡ) codimozzo. [illegible]

Μειόω - ῶ. Μ. ώσω. = Ἐλαττόω.

Μειρακεύομαι. Μ. εύσομαι. = Μειρακιεύομαι.

Μειρακίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Μειράκιον.

Μειρακιεύομαι. Μ. εύσομαι. comportarsi da giovinetto. [illegible]

Μειρακίζομαι. Μ. ίσομαι. = Μειρακιόομαι.

Μειράκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Μεῖραξ. giovinetto (Λατ. adolescentulus). [illegible]

Μειρακιόομαι - οῦμαι. Μ. ώσομαι. entrar nell' adolescenza, diventare adolescente. [illegible]

Μειρακίσκη (ἡ) καὶ **Μειρακίσκος** (ὁ) ὑποκορ. τ. Μεῖραξ.

Μειρακιώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - ωδῶς. puerile, giovenile. [illegible]

Μεῖραξ - ακος (ἡ) giovanetta. [illegible]

Digitized by Google

Μείρομαι (X. M.) esser partecipe. 2. sortire, ricevere alla sorte. Հաղորդ՝ բաժնորդ ըլլալ. 2. վիճակել. ելնել՝ հիս-սէտար օլմաք. 2. նասիպ օլմաք:

Μείωμα (τὸ) mancanza. պակասութիւն. էքսիքլիք:

Μείων-ονος (ὁ, ἡ) (συγκ. ἄνωμλ. τ. Μικρός.) minore, meno. փոքրագոյն, նուազագոյն. տահա էքսիքօ՝ տահա ազ:

Μείωσις-εως (ἡ) diminuzione. նուազումն, պզտիկցընելը. էքսիլթմէ, ազալթմա:

Μειωτικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. diminuitivo. նուազական, պզտիկցընօղ. էքսիլտէն, ազալթան:

Μειωτός-ή-όν. che può diminuire. նուազել կրցօղ. էքսիլէպիլիր, ազալապիլիր:

Μελαγκόρυφος (ὁ, ἡ) che ha la cima nera. սեւ գագաթ ունեցօղ. տէփէ սիյահ, սիյահ տէփէ՝ օլան: (ὄθ. οὐσ. ἀρσ.) beccafico (uccello). Թուզկերը կրծօղ սեւ գլխով թռչուն մը. ինճիր քուշու, քարա-պաշ:

Μελαγχαίτης-ου (ὁ) che ha una criniera nera. սեւ բաշերով. օլան՝ քարա եէլէլի օլան:

Μελαγχίτων-ωνος (ὁ, ἡ) vestito di nero, da duolo, a bruno. սեւ հագուած, սգաւոր. կիյինիշի՝ քարալար կիյինմիշ, եասլը:

Μελάγχλαινος (ὁ, ἡ) vestito d'un mantello nero. սեւ վերարկու՝ թիկնոց հագուած. օլան զիպինլի, օլան հարմանլը:

Μελαγχολάω-ῶ. M. ήσω. soffrir di malinconia. սեւամաղձ՝ մաղձամաղձ ունենալ, սեւամաղձոտ ըլլալ. քարա սեվտալը՝ մալէնխօլեայի օլմագ, քարա սեվտալը մէրագլը օլմագ:

Μελαγχολία (ἡ) malinconia, ipocondria. սեւամաղձութիւն, տխրադժնութիւն. քարա սեվտա, մալէնխօլեա, մէրագ:

Μελαγχολικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. malinconico. սեւամաղձոտ, մաղձամաղձ. քարա սեվտալը, մէրագլը:

Μελαγχολόω-ῶ. M. ώσω render malinconico. սեւամաղձոտ ընել, վրան մաղձամաղձ բերել. քարա սեվտալը էթմէք, քարացըն մէրագ կեթիրմէք:

Μελαγχολώδης-εος (ὁ, ἡ) malinconico. սեւամաղձոտ. քարա սեվտալը:

Μελαγχρὴς ἢ Μελαγχροὴς καὶ Μελαγχροιὴς-έος × ἀντὶ —

Μελάγχροος-ους (ὁ, ἡ) che è d'un color nero, fosco, bruno. սեւ գունով, նսեմ. օլան րէնկլի, քարա:

Μελάγχρως-ωτος καὶ Μελάγχρωτος (ὁ, ἡ) = *Μελάγχροος.*

Μέλαθρον (τὸ) cavalletti del tetto. յարկակալ, մարդակ. մերտիվան, եւ տիրեկլեր՝ անլերին ւէ իւզերինէ չաթը գոյուլան ձող տէր. (κατ. ἐκτ.) casa. տուն. էվ:

Μέλαινα-ης (ἡ) θηλ. τ. *Μέλας.*

Μελαίνω. M ανῶ. annerare. սեւցընել, քարալամագ, սիյահլաթմագ:

Μελαμβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) tinto di color nero. սեւ գունով ներկուած. սիյահ րէնկէ պոյանմըշ:

Μελαμβόρειος (εος)-ου (ὁ) nord-ovest, vento maestro. արեւմտեան հիւսիս. քարա եէլ:

Μελάμπεπλος (ὁ, ἡ) coperto d'un velo nero. սեւ քօղով գոցուած. սիյահ փէչթէմալը, սիյահ փաչալը:

Μελαμπόδιον (τὸ) melampodio, elleboro nero. սեւ եղեբորոս. քարա զահիր օթ, քարա զահիր օթու:

Μελάμπυγος (ὁ, ἡ) che ha le natiche nere. 2. forte, robusto. սեւ երասանակներ ունեցօղ. 2. ուժով, կորովի. քարա՝ սիյահ քայնադլարը օլան, սիյահ կէօթլիւ. 2. գուվվէթլի:

Μελάμφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie nere. սեւ տերեւներ ունեցօղ. սիյահ եափրագլը. (οὐσ.) *Μελάμφυλλον* (τὸ) = *Παιδέρως.*

Μέλαν-ανος (τὸ) οὐδ. τ. *Μέλας.* (οὐσ.) inchiostro. սեւակ, մելան, թանաք. միւրէքքէպ, մուրէքքէպ, մուրէքքէպ:

Μελαναίετος (ὁ) aquila nera. սեւ արծիւ. սիյահ գարթալ:

Μελανειμονέω-ῶ. M. ήσω. vestirsi di nero, a bruno. սեւ հագուիլ. սիյահլար կէյինմէք:

Μελανείμων-ονος (ὁ, ἡ) vestito di nero o bruno. սեւազգեստ. սիյահլար կէյինմիշ:

Μελανέω-ῶ. M. ησω. × ἀντὶ *Μελαίνομαι.*

Μελάνθεμον (τὸ) melantemo, camamilla nera. սեւ երիցուկ. քարա պապատեա:

Μελανθὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha i fiori neri. սեւ ծաղիկներով. սիյահ չիչէքլի:

Μελάνθιον (τὸ) melantio, nigella, git (erba). արջնդեղ, սեւ սնդուկ, սեւագոյն. չէօրէք օթու:

Μελανίζω. M. ίσω. nereggiare. սեւի մօտենալ, հարկանել ի սեւ. սիյահա չալմագ:

Μελάνιον (τὸ) viola nera. սեւ մանուշակ. սիյահ մէնէքշէ:

Μελανοδοχεῖον (τὸ) calamajo. կաղամար. տիվիթ, հօքքա:

Μελανοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) nero d'aspetto. երեւոյթը՝ սեւոյն սեւ. սիյահ կէօրիւնէն, կէօրիւնիւշիւ քարա:

Μελανόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli neri. սեւ մազերով. սիյահ սաչլը:

Μελανοκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha il cuore, l'interno nero. 2. crudele, atroce. սիրտը՝ ներսի գին սեւ եղօղ. 2. անգութ. իչերիսի՝ էչէրի սիյահ քարա. 2. զալըմ:

Μελανοκόμης καὶ Μελανόκομος-ου (ὁ, ἡ) che ha la chioma nera. սեւ հեր՝ գէսք մազ ունեցօղ. սիյահ սաչլը:

Μελανόμαλλος (ὁ, ἡ) che ha la lana nera. սեւ բուրդ՝ գեղմն ունեցօղ. սիյահ եապաղը՝ եափաղլը:

Μελανόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi neri. սեւաչուի. քարա կէօզլիւ, սիյահ չէշմ:

Μελανόπτερος καὶ Μελανοπτέρυγος καὶ
Μελανοπτέρυξ-υγος (ὁ, ἡ) che ha le ale nere. սեւ թեւերով. սիյահ գանաթլը:

Μελανόστερνος (ὁ, ἡ) che ha il petto nero. սեւ կրծքով. սիյահ կէօյիւսլիւ:

Μελανόστολος (ὁ, ἡ) vestito di nero, a bruno. սեւ հագուած. սիյահլար՝ քարալար կէյինմիշ:

Μελανότης-ητος (ἡ) nerezza. սեւութիւն. սիյահլըգ, քարալըգ:

Μελάνουρος (ὁ, ἡ) che ha la coda nera. սեւ պոչով. սիյահ քույրուգլու. (ὅθ. οὐσ.) melanuro (pesce, che ha delle mac-

Digitized by Google

chie nere sulla sua coda) 2. sorta di vipera velenosa. սեւաւուս (պոչին վրայ սեւ բծեր ունեցող ձուկ մը). 2. Թիւնաւոր իժ մը. [illegible] 2. [illegible]

Μελανόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Μελανόμματος*.

Μελανοφορέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. vestirsi di nero. սեւ հագնիլ. [illegible]

Μελανοφόρος (ὁ, ἡ) vestito di nero. սեւ հագուած. [illegible]

Μελανόφυλλος (ὁ, ἡ) = *Μελάμφυλλος*.

Μελανοχροὴς - έος καὶ Μελανόχροος - ους καὶ Μελανόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) = *Μελανόχροος*.

Μελανόω-ῶ. *Μ*. *ώσω*. = *Μελαίνω*.

Μέλανσις - εως (ἡ) anneramento. սեւցնելը. [illegible]

Μελαντειχὴς-έος (ὁ, ἡ) di cui le mura son nere. սեւ պարիսպով. [illegible]

Μελαντηρία (ἡ) melanteria. [illegible] *Ἴδε καὶ Χάλκανθος*.

Μελάνυδρος (ὁ, ἡ) (sorgente) di cui l'acqua si vede od è nera. ջուրը սեւ երեւցող կամ եղող (աղբիւր). [illegible]

Μελάνωσις - εως (ἡ) = *Μέλανσις*.

Μέλας - ανος (ὁ) (*τὸ θηλ. Μέλαινα καὶ τὸ οὐδ. Μέλαν.*) nero, fosco, bruno. 2. profondo. սեւ, մութ. 2. խորունկ. [illegible] 2. [illegible] (*τὸ οὐδ. οὐσ*.) *Μέλαν*. inchiostro. մելան, [illegible] *Ἴδε καὶ Μελάνδρυον*.

Μελεαγρὶς - ίδος (ἡ) gallina di faraone (*Γαλλ*. pintade). Փարաւոնի հաւ. [illegible]

Μελεάζω. *Μ*. *άσω*. modulare. [illegible]

Μελεδὼν - ῶνος (ἡ) = *Μελεδώνη*. 2. = *τῷ*

Μελεδωνεὺς - έως (ὁ) = *Μελεδωνός*.

Μελεδώνη (ἡ) cura, diligenza. փոյթ, խնամ, հոգ. [illegible]

Μελεδωνὸς (ὁ) procuratore, soprantendente. հոգաբարձու, խնամակալ. [illegible]

Μέλει ἢ Μέλεται. *Μ*. *μελήσει*, *μελήσεται*. calere, importare. փոյթ ունենալ, հոգալ. [illegible]

Μέλεος - α - ον. vano. 2. infelice, miserabile. փուճ. 2. խեղճ, ողորմելի. [illegible] 2. [illegible]

Μελετάω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. occuparsi con diligenza, aver cura, studiare, meditare, esercitarsi. [illegible]

Μελέτη (ἡ) meditazione, cura, diligenza, studio, occupazione, esercizio. [illegible]

Μελέτημα (τὸ) esercizio. կրթութիւն. վարժութիւն. [illegible] *ταὐτὸν τῷ Μελέτη*, *Μέλημα*.

Μελετηρὸς - ὰ - όν. esercitativo o che ama l'esercizio. կրթական, վարժական կամ վարժութեան սիրող. [illegible]

Μελετητέον, *θετ. τ. Μελετάω*.

Μελετητήριον (τὸ) luogo di studio o d'esercizio. ուսման կամ կրթութեան տեղ, վարժարան. [illegible]

Μελετητικὸς - ὴ - όν. proprio all' esercizio. [illegible]

Μελετητὸς - ὴ - όν. che si deve meditare, studiare. [illegible]

Μέλη (ἡ) sorta di bicchiere. տեսակ մը գաւաթ. [illegible]

Μεληδὸν, *ἐπίρ*. a membro a membro, a brano a brano, in pezzi. անդամ առ անդամ, կտոր կտոր. [illegible]

Μέλημα (τὸ) oggetto di cui s'ha cura, e che si studia ed in cui s'esercita qualcheduno. [illegible] 2. = *τῷ*

Μέλησις - εως (ἡ) cura, diligenza. փոյթ, [illegible]

Μέλι - ιτος (ὁ) mele, մեղր. [illegible]

Μελία (ἡ) frassino (albero) (*Γαλλ*. frêne). 2. lancia fatta dal legno di frassino. Հացի (ծառ մըն է). 2. Հացի ծառէն շինուած տէգ. [illegible] 2. [illegible] 3. (*κατὰ τὸν Σχαρλ*.) larice (*Γαλλ*. mélèze). [illegible]

Μελιβόας - ου (ὁ) che ha una voce dolce, bella. [illegible]

Μελίγηρυς - υος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ*.

Μελίγληνος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi attrattivi, l'aspetto dolce. [illegible]

Μελίγλωσσος (ὁ, ἡ) che ha la lingua, il parlare dolce. [illegible]

Μελίεφθος (ὁ, ἡ) cotto con miele. մեղրով եփած. [illegible]

Μελίζω. *Μ*. *ίσω*. smembrare, sbranare. 2. modulare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Μελιηδὴς-έος (ὁ, ἡ) dolce come il miele. [illegible]

Μελίθρεπτος (ὁ, ἡ) nutrito di miele. [illegible]

Μελίκηρον (τὸ) favo di mele, fiale. [illegible]

Μελικὸς-ὴ-όν. pertinente al canto. 2. melodico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μελίκρατος (ὁ, ἡ) mescolato con miele [illegible] (ουσ.) *Μελίκρατον* (τὸ) sorbetto. [illegible]

Μελίλωτον (τὸ) καὶ *Μελίλωτος* (ὁ) meliloto, tribolo, soffiola, erba vetturina. [illegible]

Μελίπηκτον (τὸ) gelatina, conserva, composta. [illegible]

Μελίῤῥοος-ους καὶ *Μελίῤῥυτος* (ὁ, ἡ) che versa del miele. 2. dolce come il miele. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μέλισμα (τὸ) cantilena o canto armonioso. [illegible]

Μελισμὸς (ὁ) modulazione. [illegible]

Μέλισσα (ἡ) ape, pecchia. [illegible]

Μελισσαῖος-α-ον. che concerne l' ape o fatto dalle api. [illegible]

Μελίσσειος (ὁ, ἡ) = *Μελισσαῖος.*

Μελίσσιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Μέλισσα.* 2. arnia, alveare. [illegible]

Μελισσοβότανον (τὸ) = *Μελίταινα.*

Μελισσοκόμος (ὁ, ἡ) = *Μελισσουργός.*

Μελισσονόμος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Μελισσοπολέω. Μ. ήσω. *Εἰμὶ* —

Μελισσοπόλος ἢ *Μελισσοπόνος* (ὁ, ἡ) = *Μελισσοκόμος.*

Μελισσόῤῥυτος (ὁ, ἡ) che scola dalle api. [illegible]

Μελισσόος (ὁ, ἡ) conservatore delle api. [illegible]

Μελισσοτροφεῖον (τὸ) = *Μελισσουργεῖον.*

Μελισσοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce le api. [illegible]

Μελισσουργεῖον (τὸ) luogo dove stanno le arnie. [illegible]

Μελισσουργέω-ῶ. Μ. ήσω. *Εἰμὶ* —

Μελισσουργὸς (ὁ, ἡ) nutritore, custode delle api. [illegible]

Μελισσόφυλλον καὶ *Μελισσόχορτον* (τὸ) = *Μελίταινα.*

Μελισσὼν-ῶνος (ὁ) alveare. [illegible]

Μελισταγὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Μελίῤῥυτος.*

Μελιστὴς-οῦ (ὁ) cantore. [illegible]

Μελίταινα-ης (ἡ) melissa, appiastro, malicitola, citraggine, cedronella (erba notissima). [illegible]

Μελιτερπὴς-έος (ὁ, ἡ) giocondo, dolce come il miele. [illegible]

Μελιτίτης-ου (ὁ) vino condito con miele. 2. melitite (pietra preziosa). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μελιτοπωλέω-ῶ. Μ. ήσω. vender del miele. [illegible]

Μελιτοπώλης-ου (ὁ) venditor di miele. [illegible]

Μελιτοτροφέω-ῶ. Μ. ήσω. nutrire con miele. [illegible]

Μελιτουργεῖον (τὸ) luogo ove si fà il miele, alveare. [illegible]

Μελιτουργέω-ῶ. Μ. ήσω. mellificare. [illegible]

Μελιτουργία (ἡ) l' azione di mellificare. [illegible]

Μελιτουργὸς (ὁ, ἡ) che fà il miele, mellificante. [illegible]

Μελιτόχροος-ους (ὁ, ἡ) = *Μελόχροος.*

Μελιτόω-ῶ. Μ. ώσω. condire, ungere, coprire, mischiare con miele. [illegible]

Μέλιττα (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ *Μέλισσα.*

Μελιτώδης-εος (ὁ, ἡ) di miele. [illegible]

Μελίτωμα (τὸ) pastume condito di miele. [illegible]

Μελίτωσις-εως (ἡ) τὸ ουσ. τ. *Μελιτόω.*

Μελίφυλλον (τὸ) = *Μελισσόφυλλον.*

Μελίχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha il color del miele. [illegible]

Μελιχρὸς-ὰ-όν. dolce come il miele. 2. fatto di miele. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μελίχρως-ωτος (ὁ, ἡ) = *Μελίχροος.*

Μέλλημα (τὸ) καὶ *Μέλλησις* (ἡ) καὶ *Μελλησμὸς* (ὁ) dilazione, indugio. [illegible]

Μελλητὴς-οῦ (ὁ) indugiatore, lento. [illegible]

Μελλητιάω-ῶ. Μ. άσω. indugiare, esser indugiatore. [illegible]

Μελλητικὸς-ὴ-όν. tardo, lento (Λατ. cunctabundus). [illegible]

Digitized by Google

Μελλόγαμος (ὁ, ἡ) che sta per sposarsi. կարգըլելու մօտ. եվլէնմէյէ. եվլէնէճէք ատամ:

Μελλοθάνατος (ὁ, ἡ) che sta per morire, moribondo. մեռնելու մօտ, հոգեվար. եօլէճէք ատամ, եօլիւմլիւ, ճան չէքիշէն:

Μελλονύμφη (ἡ) καὶ *Μελλόνυμφιος* (ὁ) = τῷ

Μελλόνυμφος (ὁ, ἡ) che sta per sposarsi. կարգըլելիք մօտ, քիչ ատենուան մէջ հարս կամ փեսայ ըլլալիք. եվլէնմէյէ հազըր ատամ, ազ վագըթ իչինտէ կէլին եա կիւվէյի օլաճագ:

Μέλλω. M. μελλήσω. esser vicino a fare o ad essere, aver da fare, essere per essere, aver ad essere, prepararsi a.. 2. occorrere, dovere, far d'uopo, giovare, convenire. 3. indugiare, differire. ընելու կամ ըլլալու մօտ ըլլալ, ընելու՝ ըլլալու ըլլալ, պատրաստուիլ. 2. պէտք ըլլալ, պարտիլ, հարկ ըլլալ, վայելել, օգնել. 3. ուշանալ, ետ ձգել. եթմէյէ՝ օլմայա եագըն օլմագ, եթմէլի՝ օլմալը օլմագ, հազըրլանմագ. 2. լազըմ կէլմէք օլմագ, եագըշմագ, եարամագ. 3. կէճիքմէք, թէհիր էթմէք:

Μελογραφέω-ῶ. M. ήσω. comporre delle odi, delle cantilene. տաղեր՝ խաղեր յօրինել՝ շարադրել. տաղէլլէր՝ շարքըլէր թէրթիպլէր ինշա էթմէք:

Μελογραφία (ἡ) composizione di odi, di cantilene. տաղ՝ խաղ շարադրելը՝ յօրինելը. տաղէլ՝ շարքը ինշա էթմէք:

Μελογράφος (ὁ, ἡ) compositore di odi, di cantilene. տաղեր՝ խաղեր շարադրող՝ յօրինող. տաղէլլէր՝ թէրթիպլէր ինշա էտէն:

Μελοκοπέω-ῶ. M. ήσω. smembrare. անդամ անդամ յօշել. ագալարընը բարչա բարչա քէսմէք, հոտլամագ:

Μελοκόπησις-εως (ἡ) καὶ *Μελοκοπία* (ἡ) l'azione di smembrare. անդամ անդամ յօշելը. հոտլամա, ագալարը բարչա բարչա քէսմէ:

Μελοκόπος (ὁ, ἡ) che smembra. անդամ անդամ յօշող. ագալարը բարչա բարչա քէսէն, հոտլայըճը:

Μελοποιέω-ῶ. M. ήσω. comporre delle odi, de' canti lirici. տաղեր՝ քնարերգական խաղեր յօրինել. տաղէլլէր՝ պէսթէ իլէ օխունաճագ շարքըլէր ինշա էթմէք:

Μελοποιία (ἡ) composizione di odi o di canti lirici. տաղեր՝ քնարերգական խաղեր յօրինելը. տաղէլլէր՝ պէսթէ իլէ օխունաճագ շարքըլէր ինշա էթմէ:

Μελοποιὸς (ὁ, ἡ) compositore di odi o di canti lirici, poeta lirico. տաղեր՝ քնարերգական խաղեր յօրինող, քնարերգակ բանաստեղծ. տաղէլլէր՝ պէսթէ ուսուլ իլէ օխունաճագ շարքըլէր՝ մանիլէր ինշա էտէն շաիր:

Μέλος-εος-ους (τὸ) membro (*Λατ.* artus). 2. canto armonioso, melodia. անդամ. 2. մեղեդի, քաղցրանուագ երգ. ազա, էնտամ. 2. ահէնկլի նաղմէ, դաքէրլի մանի:

Μελοτυπέω-ῶ. M. ήσω. cantare. երգել. իրլամագ, նաղմէ օխումագ:

Μέλπω καὶ × *Μέλπομαι. M. μέλψω-ομαι.* cantare, celebrare con dei canti. երգել, տաղերով գովել, հռչակել. իրլամագ, նաղմէլէր իլէ չօգ՝ մէթհ էթմէք:

Μέλω. M. μελήσω. aver cura, usar diligenza, premura, interessarsi. խնամել, հոգալ, փոյթ ունենալ. գայըրմագ, ճանփէշ օլմագ, թէքայյուտ էթմէք (ἀπρσ.) mi cale, m'importa. հոգ է ինձ, փոյթ է ինձ. գատըն գայըրտըր, հազարըմ տըր:

Μελῳδέω-ῶ. M. ήσω. cantare melodiosamente, modulare. ներդաշնակութեամբ երգել, եղանակաւորեալ ձայնիւ երգել. ահէնկ՝ գաիտէ՝ մագամ կէօրէ իրլամագ, նաղմէլէր օգումագ:

Μελῴδημα (τὸ) canto melodioso. քաղցրանուագ՝ ներդաշնակաւոր երգ. ահէնկլի՝ մագամլը նաղմէ:

Μελῳδητὸς-ἡ-όν. che si canta o si può cantare melodiosamente. ներդաշնակութեամբ երգուող կամ երգուիլ կըրցող. ահէնկլի իրլանան եախօտ իրլանըլըր կէլէն:

Μελῳδία (ἡ) melodia. մեղեդի, քաղցրանուագ երգ, ներդաշնակութեամբ երգելը. ահէնկլի նաղմէ, գայտէ իլէ իրլամա՝ իրլամագ՝ թուլլու մագամ իլէ նաղմէլէր օգումագ:

Μελῳδὸς (ὁ, ἡ) colui che canta melodiosamente. ներդաշնակութեամբ երգող. ահէնկ իլէ իրլայան:

Μεμβράνα (ἡ) membrana. 2. pergamena. թաղանթ, մաշկ. 2. մագաղաթ. զար, եօաքէ տէրի. 2. թէրիլիք:

Μεμβρὰς-άδος (ἡ) acciuga, alice. Նիրամակ պզտիկ ձուկ մը. խամսի՝ անչըա գալլը:

Μεμεληκότως, ἐπίῤ (μτχ.) καὶ *Μεμεληιμένως, ἐπίῤ. (μτχ.)* accuratamente, con diligenza. փութով, խնամով, ջանքով. տըքքաթ՝ թէքայյուտ իլէ, ճահտ իլէ:

Μεμερισμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) separatamente, isolatamente. զատ զատ, ուրոյն ուրոյն. գուլլի գուլլի, այրը այրը, չիֆթ չիֆթ:

Μεμετρημένως, ἐπίῤ. (μτχ.) misuratamente. չափով. եօլչիւ իլէ:

Μεμηνιμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) iratamente, collericamente. ցասմամբ, զայրացած. իրէ՝ եօֆքէ իլէ:

Μεμηχανημένως, ἐπίῤ. (μτχ.) fraudolentemente, astutamente. նենգաւ, նենգամտութեամբ. ֆիտոֆ՝ հիլլէ իլէ:

Μεμιασμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) sporcamente, sordidamente. աղտեղութեամբ. քիրլի իլէ:

Μεμιγμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) mescolatamente. խառնիխուռն. գարմագարըշ:

Μέμνων-ονος (ὁ) asino, somaro. 2. sorta d'uccellino che divora le cavallette. էշ. 2. պզտիկ թռչուն մը, որ մարախ կ'ուտէ. էշէք. 2. չէքիրկէ եէյէն քիւչիւք գուշ:

Μεμοιρασμένω, ἐπίῤ. (μτχ.) per sorte. ըստ վիճակաց, վիճակաւ. գուրա իլէ, պախթ իլէ, քըսմէթէ կէօրէ:

Μεμονωμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) uno ad uno,

isolatamente. մէկիկ մէկիկ, ուրոյն ուրոյն, զատ զատ. դէքէր դէքէր, այրը այրը։

Μεμπτέος - α - ον. *Θετ.* *τ.* *Μέμφομαι.*

Μεμπτὸς - ἡ - όν. riprensibile, biasimevole. յանդիմանելի, չեխի արժանի. Թագդիրէ` շայան` այիպլէմէ մուսթահագ։

Μέμφομαι. *M.* *μέμψομαι.* riprendere, rimproverare, biasimare. 2. accusare. յանդիմանել, չեխել, պախարակել. 2. ամբաստանել. ազարլամագ, այիպլէմէք, այըպլամագ. 2. շիքեաէթ էթմէք։

Μεμψιβολέω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *τῷ προηγ.*

Μεμψιμοιρέω - ῶ. *M.* *ήσω.* lamentarsi, borbottare. քանքատել, տրտնջել, քրթմնջել. շիքեաէթ էթմէք, դըրլանմագ, սօմուրդանմագ, թէշէքքի էթմէք։

Μεμψιμοιρία (*ἡ*) lamento, borbottamento. քանքատ, տրտունջ, քրթմնջիւն. շիքեաէթ, թէշէքքի, սօմուրդանմա, դըրլանմա։

Μεμψίμοιρος (*ὁ*, *ἡ*) querulo, che si lagna, lamentatore, fantastico, bisbetico. քանքատող, տրտնջօղ, դժգոհ, գեղ. շիքեաէթճի, թէշէքքիճի, թէլթէլ, նաքըր։

Μέμψις - εως (*ἡ*) lamento, biasimo, riprensione, accusa. տրտունջ, քանքատ, գորով, նախատինք, ամբաստանութիւն. շիքեաէթ, թէշէքքի, այիպ, շիքեա։

Μέν, *σύνθ.* *Συμπλ.* *καὶ* (*κατὰ σημασ.*) *Βεβαιωτ.* particella affermativa, cui comunemente corrisponde la particella *Δέ.* (*Λατ.* quidem.) ստորասական մասնիկ մը` որուն որ եռեւէն առ հասարակ *Δέ* մասնիկը կը հետեւի (*Αρμ.* արդարեւ, ապաքէն). Մաքամըրէր դէր -ըֆ դըր անդըն թէ օծուլը- ալէ--էլէյէ *Δέ* -ըֆ ֆէծ-լ-ը (*Τουρκ.* կէրչի, կէրչիէքիդէն)։ *π.* *χ.* „*Σὺ μὲν ἀκούεις*, *οὐ συνίης δέ*“. „*Σὺ μὲν πλουτεῖς*. *ἐγὼ δὲ πένομαι*“. „in verità tu senti, ma non comprendi“. „tu sei ricco, ed io son povero“. (*Λατ.* „tu quidem sentis, non autem comprehendis“. „tu quidem dives es, ego autem pauper“). «Արդարեւ դու կը լսես, բայց չես իմանար». «դու հարուստ ես, իսկ ես աղքատ». «կէրչի սէն իշիդիյօրսըն, լաքին անլամազսըն». «սէն զէնկին իսէն, լաքին պէն ֆագիրըմ»։

Μένανδρος (*ὁ*, *ἡ*) che intende intrepidamente il suo nemico. առաւնց երկիւղի թշնամիին սպասող. դիւշմէնինէ` ճէսարէթլէ պէքլէյէն։

Μενεαίνω. *M.* *ανῶ.* bramar ardentemente. 2. esser irritato contro qualcuno. սաստիկ բաղձալ, խիստ փափաքիլ. 2. մէկու մը դէմ սրդողած ըլլալ. իֆրաթ արզուլէմէք, հասրէթ չէքմէք. 2. դիւրլիւ քադըր դարըլմըշ օլմագ։

Μενέμαχος καὶ Μενεπτόλεμος (*ὁ*, *ἡ*) che sostiene intrepidamente il combattimento, intrepido, bravo guerriere. առանց վախի կռուի դիմացող, աներկիւղ` քաջ պատերազմող. դիւշմէնէ ճէնկտէ դայանան, դիւնեայի դիլավէր ճէնկճի։

Μενετὸς - ἡ - όν. che può restare, aspettare. մնալ` սպասել կրցող. դուրաբիլիր, պէքլէյէպիլիր։

Μενεφύλοπις - ιδος (*ὁ*, *ἡ*) *καὶ Μενεχάρμης - ου* (*ὁ*) *καὶ Μενέχαρμος* (*ὁ*, *ἡ*) = *Μενεπτόλεμος.*

Μενοινάω (*έω*) - *ῶ.* *M.* *ήσω.* aver in mente, pensare, desiderare. միտք ունենալ, մտածել, փափաքիլ. ֆիքրէ օլմագ, դիւշիւնմէք, արզուլամագ։

Μενοινὴ (*ἡ*) scopo, intento, desiderio. վախճան, դիտաւորութիւն, բաղձանք. նիյէթ, արզու, հավէս։

Μένος - εος - ους (*τὸ*) forza, valore, collera, ira, brama, scopo, intento. ուժ, բարկութիւն, բաղձանք, միտք, դիտաւորութիւն. գուվվէթ, իւզլօ, իօֆքէ, հավէս, նիյէթ, ֆիքր։

Μενοῦν καὶ Μενοῦνγε. *μόρ.* *Βεβαιωτ.* *καὶ* *Ἐναντ.* (*κυρ.* *εἰς τὰς ἀποκρ.*) particella affermativa ed avversativa. ստորասական ու ներհակական մասնիկ մըն է. ճավաբտա կէլիր խուսուսի դէր լըֆ դըր։

Μέντοι καὶ Μέντοιγε. *μόρ.* *ἐναντ.* *καὶ* (*ὡς ἐπὶ τὸ πλ.* *εἰς τὰς ἀποκρ.*) però, anzi, certamente. բայց, այլայն, յաւէտ, մանաւանդ, արդարեւ, յիրաւի. էլլա, հաթթա, խասուսա, լաքին։

Μένω. *M.* *μενῶ.* star immobile. 2. restare, rimanere. 3. aspettare, intendere. 4. persistere. անշարժ կենալ. 2. մնալ. 3. սպասել. 4. կալ մնալ, յարակայել. Թէփրէնմէյէրէք դուրմագ. 2. գալմագ. 3. պէքլէմէք. 4. դայանըփ դուրմագ, իսրար էթմէք, բարար վէր օլմագ։

Μεράρχης - ου (*ὁ*) comandante d' un distaccamento militare composto di 2048 persone. 2048 անձէ բաղկացեալ զօրաց գունդի մը իշխող. 2048 նէֆէրդէն իպարէթ օլան պէօլիւքիւն պաշպուղը։

Μεραρχία (*ἡ*) distaccamento di 2048 soldati. 2048 զօրաց գունդ. 2048 նէֆէր` օլան պէօլիւք. 2. *Τὸ ἀξίωμα τοῦ* = *Μεράρχου.*

Μεριδάρχης - ου (*ὁ*) comandante d' una porzione d'un terreno, o d' una parte dell' esercito. երկրի մը կամ բանակի մը մէկ մասին հրամայող. պիր եէրին եա-խօտ օրտունուն պիր հիսսէսինէ պաշպուղ։

Μεριδαρχία (*ἡ*) la soprantendenza d' una porzione d' un terreno, d' una parte dell' esercito. երկրի մը կամ բանակի մը մէկ մասին իշխելը. պիր եէրին եախօտ օրտունուն պիր հիսսէսինէ պաշպուղլուգ։

Μερίζω. *M.* *ίσω.* dividere, separare. բաժանել, զատել. այըրմագ, պէօլմէք։

Μερικὸς - ἡ - όν. particolare. մասնաւոր. մախսուս, պաշգա, ալէլէխտէ օլմայան։

Μερικῶς, *ἐπίῤ.* particolarmente. մասնաւորապէս. պաշգաճա, խուսուսա։

Μέριμνα - ης (*ἡ*) cura, sollicitudine. հոգ, մտմտուք. գայղը, քէտէր, դիւշիւնճէ, գասավէթ։

Μεριμνάω - ῶ. *M.* *ήσω.* curarsi, esser inquieto, ricercare, pensare curiosamente. հոգալ, մտմտալ, անհանգիստ ըլլալ, հետաքրքրութեամբ փնտռել` քննել` մտածել. գասավէթ` գայղը էթմէք, դիւշիւնճէ էյլէմէք` բահաթսըզ օլմագ, էսէրէտէ էնէ արամագ` թէֆթիշ էթմէք` դիւշիւնմէք էթմէք։

Μερίμνημα (*τὸ*) cura. հոգ, մտմտուք. գայղը, գասավէթ. *ἴδε καὶ Μέλημα.*

Μεριμνητὴς - οῦ (*ὁ*) che si cura di qualche cosa, inquieto, osservator curio-

Digitized by Google

so. [illegible]

Μεριμνητικὸς - ή - όν. atto ad osservare curiosamente. [illegible]

Μεριμνοτόκος (ὁ, ἡ) che accagiona delle cure, delle sollicitudini. [illegible]

Μερὶς - ίδος (ἡ) porzione. 2. partito, fazione. [illegible]

Μέρισμα (τὸ) porzione. [illegible]

Μερισμὸς (ὁ) divisione, partizione. [illegible]

Μεριστὴς - οῦ (ὁ) distributore, divisore. [illegible]

Μεριστικὸς - ή - όν. distributivo. [illegible]

Μερίτης - ου (ὁ) partecipe. [illegible]

Μερμαίρω (Χ. Μ.) = *Μερμηρίζω.*

Μέρμιγος (ὁ, ἡ) sollicito, pensoso, inquieto. [illegible]

Μέρμηρα (ἡ) = *Μέριμνα.*

Μερμηρίζω. Μ. ίσω. curarsi di qualche cosa, ricercare sollecitamente, pensare, osservare. [illegible]

Μέρμιθος (ὁ) καὶ *Μέρμις - ιθος* (ἡ) = *Μήρινθος.*

Μέρος - εος ους (τὸ) parte, porzione. 2. fila, ordine. [illegible]

Μέροψ - οπος (ὁ) = (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὸ πληθ.) colui che ha la loquela, uomo. [illegible]

Μέσαβος (ὁ) la coreggia, con cui il timone dell' aratro è legato al giogo. [illegible]

Μεσάζω. Μ. άσω. essere, trovarsi in mezzo. [illegible]

Μέσακτος (ὁ, ἡ) che si trova in mezzo di due rive. [illegible]

Μεσαμέριος - α ἢ ος - ον. Δ. ἀντὶ Μεσημέριος.

Μεσάντιον (τὸ) subbio. [illegible]

Μεσάραιον (τὸ) = *Μεσεντέριον.*

Μεσασμὸς (ὁ) ammezzamento. [illegible]

Μεσαύλιος καὶ *Μέσαυλος* (ὁ, ἡ) che si trova in mezzo d'un cortile, o fra due cortili. [illegible]

Μεσεγγυάω - ῶ. Μ. ήσω. sequestrare, staggire, depositare una cosa nelle mani d'un terzo. [illegible]

Μεσεγγύη (ἡ) = *Μεσεγγύησις* καὶ

Μεσεγγύημα (τὸ) ciò che vien sequestrato, sequestro. [illegible]

Μεσεγγύησις - εως (ἡ) sequestrazione, staggimento. [illegible]

Μεσεγγυητὴς - οῦ (ὁ) καὶ

Μεσέγγυος (ὁ, ἡ) depositario, la terza persona, nelle mani di cui si trova la cosa sequestrata (*Λατ.* sequester). 2. (*ἐν γεν.*) mediatore. [illegible]

Μεσεντέριον καὶ *Μεσέντερον* (τὸ) mesenterio (membrana intorno a' lombi, alla quale sono attaccati gl' intestini.) [illegible]

Μεσεύω. Μ. εύσω. trovarsi in mezzo. occupar la parte di mezzo, esser indifferente. [illegible]

Μεσηγὺ καὶ *Μεσηγὺς, ἐπίρ.* in mezzo. 2. intanto, frattanto. (*Λατ.* interim, interea.) [illegible]

Μεσημβρία (ἡ) mezzogiorno, mezzodì, meriggio. [illegible] 2. (*γεωγρ.*) il Mezzogiorno (quella plaga del mondo, che è opposta a Settentrione). [illegible]

Μεσημβριάζω. Μ. άσω. καὶ

Μεσημβρίζω. Μ. ίσω. meriggiare. [illegible] 2. (*ἐπὶ ἡλίου.*) = *Μεσουρανέω.*

Digitized by Google

Μεσημβρινός - *ή* - *όν*. meridionale, meriggiano. [illegible] 2. (*γεωγρφ.*) il meridiano (circolo massimo nella sfera.) [illegible]

Μεσημερινὸς - *ή* - *όν*. *καὶ* *Μεσημέριος* (*ό*, *ή*) × *ἀντὶ* *Μεσημβρινός*.

Μέσης - *ου* (*ὁ*) greco-tramontana (nome di vento). [illegible]

Μεσιτεία (*ή*) mediazione, intercessione. [illegible]

Μεσιτεύω. *Μ*. *εύσω*. intercedere, interporsi. [illegible]

Μεσίτης - *ου* (*ό*) *καὶ* *Μεσῖτις* - *ιδος* (*ή*) mediatore, interceditore. 2. sensale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μεσοβασιλεία (*ή*) interregno. [illegible]

Μεσοβασιλεύς - *έως* (*ό*, *ή*) vicerè in morte del rè (*Λατ*. interrex.) [illegible]

Μεσόγαιος - *α* *ή* *ος* - *ον*. *καὶ* *Μεσόγειος* (*ό*, *ή*) mediterraneo. [illegible]

Μεσογονάτιον *καὶ* *Μεσογόνιον* (*τὸ*) internodio. [illegible]

Μεσόγραφος (*ό*, *ή*) scritto in mezzo. [illegible]

Μεσοδάκτυλος (*ό*, *ή*) ch' è fra le dita. [illegible]

Μεσοδερκής (*ό*, *ή*) che si vede in mezzo di... o che si vede per la metà. [illegible]

Μεσόδμη (*ή*) trave traversale, sù cui s' appoggiano gli altri travi. [illegible] 2. (*συνεκδχ.*) soffitta. [illegible] 3. (*ναυτ.*) = *Μεσοκοίλιον*.

Μεσόθεν, *ἐπίῤ*. dal mezzo. [illegible]

Μεσόθι, *ἐπίῤ*. nel mezzo. [illegible]

Μεσόκλαστος (*ό*, *ή*) rotto di mezzo. [illegible]

Μεσόκοιλον (*τὸ*) (*κυρ*. *εἰς* *τὸ* *πλθ*.) il buco, dove entra l' albero della nave. [illegible]

Μεσοκόπος (*ό*, *ή*) di mediocre lunghezza, nè troppo lungo, nè troppo corto. [illegible]

Μεσοκύνιον (*τὸ*) garetto (*Λατ*. suffrago.) pasturale. (*Γαλλ*. paturon). [illegible]

Μεσόκωλον (*τὸ*) mesocolon (quella parte del mesenterio, che è attaccata all' intestino detto colon.) [illegible]

Μεσολαβέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. serrar la strada, occupar la via, fermare, impedire, interrompere. [illegible]

Μεσολάβιον *καὶ* *Μεσόλαβον* (*τὸ*) mesolabio (instrumento per ritrovare il mezzo di checchesia). [illegible]

Μεσόλευκος (*ό*, *ή*) = *Διάλευκος*.

Μεσονύκτιον (*τὸ*) mezza-notte. [illegible]

Μεσονύκτιος (*ό*, *ή*) di mezza-notte. [illegible]

Μεσοπονέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. trovarsi alla metà d' una opera. [illegible]

Μεσοπορέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. passar di mezzo, o trovarsi alla metà del viaggio. [illegible]

Μεσοποτάμιος - *α* - *ον* che si trova frà i fiumi. [illegible] (*ὅθ*. *ουσ*.) *Μεσοποταμία* (*ή*) (*ἐνν*. *γῆ* *ἢ* *χώρα*.) Mesopotamia. Միջագետք. [illegible]

Μεσοπύγιον (*τὸ*) la fessura dell' ano. [illegible]

Μέσος - *η* - *ον*. che è nel mezzo, medio. 2. mezzano, mediocre. 3. neutro, indifferente. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (*τὸ* *οὐδ*.) *Μέσον* (*τὸ*) (*καὶ* *πλθ*.) *Μέσα* (*τὰ*) il mezzo, la metà, lo spazio frà due cose. [illegible]

Μεσόστενος (*ό*, *ή*) che ha la cintura stretta. [illegible]

Digitized by Google

Μεσοστή (*στύ*) *λιον καὶ Μεσόστη* (*στυ*) *λον* (*τὸ*) intercolunnio. երկու սեանց մէջ եղած միջոց. էքի տիրէք արասը, էքի տիրէք օրթասընտա պուլունան մաքեան:

Μεσοτείχιον (*τὸ*) lo spazio frà le mura della città e gli accampamenti. քաղաքին պարսպին ու բանակին մէջ տեղը. շեհիրին տիվարլարընըն վէ օրտանըն արասընտա պուլունան մաքեան:

Μεσότης (*ἡ*) medietà. 2. indifferenza, neutralità. 3. mediocrità. 4. qualità. միջնութիւն, միջին ըլլալը. 2. անտարբերութիւն, չէզոքութիւն. 3. միջակայնութիւն, չափաւորութիւն. 4. հանգամանք. օրթա օլմաք, օրթատա պուլունմաք. 2. պիթարաֆլըք. 3. վասաթ, օրթանճալըք, եվսաֆ. 4. քէյֆիյէթ:

Μεσότοιχον (*τὸ*) muro che tramezza, muro di mezzo. միջնորմ. պէօլմէ տիվար, օրթա տիվար:

Μεσοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. tagliar per metà, di mezzo. կէսէն՝ մէջէն կտրել. եարըսընտան օրթասընտան քեսմէք:

Μεσότομος (*ὁ, ἡ*) tagliato per metà. կէսէն կտրուած, միջակտուր. օրթասընտան քեսիլմիշ:

Μεσουρανέω-ω. Μ. ήσω. trovarsi alla metà, in mezzo del cielo. երկնքին մէջ տեղը գտնուիլ. կէօյիւն օրթասընտա պուլունմաք:

Μεσουράνημα (*τὸ*) = *Μεσουράνεον καὶ*

Μεσουράνησις-εως (*ἡ*) il trovarsi del sole nel mezzo del cielo al meriggio. արեւուն կէսօրուան ատեն երկնքին մէջ տեղը գտնուիլը. կիւնէշին էօյլէ վագթինտէ կէօքլէրին օրթասընտա պուլունմասը. 2. = *Μεσημβρία.*

Μεσουράνιος (*ὁ, ἡ*) che stà nel mezzo del cielo. երկնքին մէջ տեղը եղող. կէօքլէրին թա օրթասընտա տուրան. (*οὐσ. οὐδ.*) *Μεσουράνιον* (*τὸ*) il mezzo del cielo, lo zenit. երկնքին մէջ տեղը, զենիթ, կէս գագաթան. կէօյիւն օրթա մահալլէ, սէմթիւր-րէէս:

Μεσούριον (*τὸ*) *Ἰων. ἀντὶ Μεθόριον.*

Μεσοφάλακρος (*ὁ, ἡ*) mezzo calvo. կէս կունտ գլուխ, կէս կնտակ. եարըմ թազ, պաշընըն պիր թարաֆը թազ:

Μεσόφρυον (*τὸ*) lo spazio frà le sopraciglia. ընքուիներուն մէջ տեղը՝ մէջի եղած միջոցը. գաշլէրին օրթասը՝ արասը:

Μεσόω-ῶ. Μ. ώσω. esser in mezzo, alla metà di … մէջ տեղը՝ բանի մը կէսը ըլլալ՝ գտնուիլ. օրթատա՝ պիր նէսնէնին եարըսընտա պուլունմաք՝ օլմաք:

Μεσπίλη (*ἡ*) nespolo (albero.) զկեռենի. մուշմուլա աղաճը:

Μέσπιλον (*τὸ*) nespola. զկեռ. մուշմուլա:

Μεσσόθεν. Μέσσος κτλ. × *ἀντὶ Μεσόθεν, Μέσος. κτλ.*

Μεστὸς-ὴ-όν. pieno. լեցուն. տօլու:

Μεστότης (*ἡ*) pienezza. լիութիւն, լեցունութիւն. տօլուլուք:

Μεστόω-ῶ. Μ. ώσω. empiere. 2. saziare. լեցընել. 2. կշտացընել. տօլտուրմաք. 2. տօյուրմաք:

Μέστωμα (*τὸ*) empimento, compimento. լրումն. տօլտուրմա, թէքմիլմէ:

Μέστωσις-εως (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τ. Μεστόω. Ἴδε καὶ Μεστότης.*

Μέσφα, ἐπίῤ. × *ἀντὶ Μέχρις, Ἕως.*

Μέσως, ἐπίῤ. mediocremente. 2. nel mezzo. միջակայնութեամբ, չափաւորապէս. 2. մէջ տեղը. օրթա տէրէճէ՝ եվսաթ օլարագ, քարար իլէ. 2. օրթատա:

Μετὰ, πρόθ. (col genitivo) con, insieme. (սեռականի հոլովով) ընդ. ի միասին, մէկ տեղ. (տալ իլէ) պիրլէ, պիրապէր իլէ. (coll' accusativo) appresso, dopo. (հայցականով) ետքը, յետոյ, եւեւէն. (նաալ իլէ) սօնրա, արգասընտան. (col dativo) dentro. (տրականով) մէջը. (ճիւալ իլէ) արասընտա, իչինտէ. 2. contra (*Λατ.* in, adversus). ընդդէմ. գարշը:

Μεταβαίνω. Μ. βήσομαι. passare, trasandare. անցանել. կէչմէք, աշմաք:

Μεταβάλλω. Μ. βαλῶ. mutare. 2. travolgere, rivoltare. փոխել. 2. մէկալ դին դարձնել, շրջել. տէյիշտիրմէք, թէպտիլ էթմէք. 2. տէվիրմէք, օպիր եանընը չէվիրմէք:

Μεταβάπτω. Μ. άψω. tinger d' un colore diverso. ուրիշ գունի մը ներկել. պաշգա պիր րէնկէ պօյամաք:

Μετάβασις-εως (*ἡ*) passaggio. անցում. կէչիշ, կէչմէ:

Μεταβάτης-ου (*ὁ*) passeggiere. անցաւոր. կէչէն, կէչիճի:

Μεταβατικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-κῶς.* transitivo. անցողական. ֆաիլ-մուտէադդի:

Μεταβιβάζω. Μ. άσω. far passare da un luogo all' altro, trasferire. տեղէ մը ուրիշ տեղ անցընել, փոխադրել. պիր եէրտէն տիգէր եէրէ կէչիրմէք՝ կէօչիւրմէք:

Μεταβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. rigermogliare. նորէն ծլիլ, վերընձիւղել. թէքրար ֆիլիզլէնմէք:

Μεταβλέπω. Μ. βλέψω. fissar gli occhi sopra. աչուըները վրան նետել՝ անկել. կէօզլէրինի եուգարը աթմաք՝ տիքմէք:

Μετάβλημα (*τὸ*) *ἀντὶ Μεταβολή.*

Μεταβλητικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-κῶς.* che ha la forza di mutare. փոխելու ոյժ ունեցող. տէյիշտիրմէյէ՝ թէպտիլ էթմէյէ գուտրէթի օլան:

Μεταβλητὸς-ὴ-όν. mutabile. փոփոխելի. թէպտիլօլունմա գապիլ:

Μεταβυθρεύω. Μ. εύσω. traspiantare. տեղէ մը հանել՝ ուրիշ տեղ մը անկել. պիր եէրտէն չըգարըբ աչգա պիր եէրէ տիքմէք:

Μεταβολεὺς-έως (*ὁ*) trafficante. վաճառական. պազըրկեան, թիճճար:

Μεταβολὴ-ῆς (*ἡ*) mutazione, cangiamento. փոփոխութիւն. թէպտիլաթ. 2. (*ὀθ.*) traffico. առուտուր, վաճառ, վաճառականութիւն. ալըշվէրիշ, տիճարէթ, պազըրկեանլըգ:

Μεταβολικὸς-ὴ-όν. mutabile. 2. (*κυρ.*) di traffico. փոփոխելի. 2. վաճառական. թէպտիլօլունա գապիլ. 2. տիճարէթէ տայիր:

Μετάβολος (*ὁ, ἡ*) = *Μεταβλητός.* 2. (*οὐσ.*) = *Μεταβολεύς.*

Μεταβουλεύομαι. Μ. εύσομαι. mutar parere, mutar consiglio, pentirsi. փոխել

Digitized by Google

[illegible]

Μεταβουλία (ἡ) mutazione di parere, di pensare, pentimento. [illegible]

Μετάβουλος (ὁ, ἡ) incostante nel suo pensare, credulo. [illegible]

Μεταγγίζω. *Μ.* *ίσω.* trasfondere. [illegible]

Μεταγειτνιὼν - ῶνος (ὁ) il secondo mese dell' anno degli Ateniesi (Agost.—Sett.) [illegible]

Μεταγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato appresso. [illegible] (ὅθ. τὸ συγκρ.) *Μεταγενέστερος - α - ον.* posteriore. [illegible]

Μεταγίγνομαι (*γίνομαι*). *Μ.* *γενήσομαι.* divenire o nascere appresso o diversamente. [illegible]

Μεταγιγνώσκω (*γινώσκω*). *Μ.* *γνώσομαι.* = *Μεταβουλεύομαι, Μετανοέω.*

Μεταγλωττιστής - οῦ (ὁ) interprete. [illegible]

Μετάγνοια (ἡ) καὶ *Μεταγνώμη* (ἡ) καὶ *Μετάγνωσις - εως* (ἡ) = *Μεταβουλία* καὶ *Μετάνοια.*

Μεταγραφεὺς - έως (ὁ) copista, colui che trascrive. [illegible]

Μεταγραφὴ - ῆς (ἡ) copia, l' azione di trascrivere. [illegible]

Μεταγραφικὸς - ὴ - όν. di copia, che appartiene al trascrivere. [illegible]

Μεταγράφω. *Μ.* *άψω.* trascrivere, copiare. 2. tradurre da una lingua in un' altra. 3. adulterare, alterare uno scritto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μετάγω. *Μ.* *άξω.* trasportare, 2. andar dietro, perseguitare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μεταγωγὴ (ἡ) trasporto, trasportazione. [illegible]

Μεταγωγὸς (ὁ, ἡ) trasportatore. [illegible]

Μεταδειπνέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* cenare appresso. [illegible]

Μεταδέω. *Μ.* *ήσω.* sciogliere e legare altrove. [illegible]

Μεταδιαιτάω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* mutare la regola di vivere. [illegible]

Μεταδιδάσκω. *Μ.* *διδάξω.* insegnar altrimenti. [illegible]

Μεταδίδωμι. *Μ.* *δώσω.* rendere partecipe di qualche cosa. [illegible]

Μεταδίωκτος (ὁ, ἡ) perseguitato. [illegible]

Μεταδιώκω. *Μ.* *διώξω.* perseguitare. 2. (χ. πτ.) ritornar indietro immediatamente a cavallo, arrivare subitamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μεταδίωξις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μεταδοκέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* mutar parere. [illegible] (συνήθ. τριτπρσ. μὲ δοτ.)

Μεταδοξάζω. *Μ.* *άσω.* mutar l'opinione. [illegible]

Μετάδοσις - εως (ἡ) comunicazione. 2. liberalità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μεταδοτικὸς - ὴ - όν. liberale, generoso. [illegible]

Μεταζεύγνυμι. *Μ.* *ζεύξω.* aggiogare diversamente. [illegible]

Μετάθεσις - εως (ἡ) trasposizione. 2. metatesi (figura rettorica). [illegible] 2. [illegible] ([illegible]). [illegible] 2. [illegible] ([illegible]).

Μετάθετος (ὁ, ἡ) mutabile. [illegible]

Μεταθέω. *Μ.* *θεύσομαι.* correr indietro. [illegible]

Μεταιτέω - ῶ. *Μ* *ήσω.* mendicare. [illegible]

Μεταίτης - ου (ὁ) mendico. [illegible]

Μεταίχμιον (τὸ) lo spazio frà i due eserciti. [illegible]

Μετακαθίζω. *Μ.* *ίσω.* metter a sedere (καὶ ἀμτβτ. ἤ ἐλλ. *Κάθημαι.*) mettersi a sedere altrove. [illegible]

Digitized by Google

Μετακαλέω-ῶ. M. *ήσω.* chiamare altrove, indietro. [illegible]

Μετακάρπιον (τὸ) polso, quella parte, dove la mano si congiugne al braccio, e dove si attacca la maniglia. [illegible]

Μετάκειμαι. M. *κείσομαι.* esser situato altrove o altrimenti. [illegible]

Μετακινέω-ῶ. M. *ήσω.* muover da un luogo all' altro. [illegible]

Μετακίνημα (τὸ) καὶ *Μετακίνησις-εως* (ἡ) movimento da un luogo all' altro. [illegible]

Μετακινητός-ή-όν. mobile, mutabile. [illegible]

Μετακλαίω. M. *κλαύσω.* pianger dopo. [illegible]

Μετάκλησις-εως (ἡ) richiamo. [illegible]

Μετάκλητος (ὁ, ἡ) richiamato. [illegible]

Μετακομιδή (ἡ) τὸ αὐτ. τοῦ (Ἴδε *Μετακόμισις.*

Μετακομίζω. M. *ίσω.* = *Μεταφέρω.*

Μετακόμισις-εως (ἡ) trasportazione. [illegible]

Μετακοσμέω-ῶ. M. *ήσω.* acconciare, accomodare altrimenti. [illegible]

Μετακτίζω. M. *ίσω.* fabbricare altrove o altrimenti. [illegible]

Μεταλαγχάνω. M. *λήξομαι.* = *Μετέχω, Μεταλαμβάνω.* 2. (ἐνεργ.) = *Μεταδίδωμι.*

Μεταλαμβάνω. M. *λήψομαι.* partecipare, comunicare. 2. ricevere una cosa in luogo d'un altra, lasciare l'uno e prender l'altro. 3. ricevere dopo, succedere. 4. interpretare. [illegible]

Μεταληπτικός-ή-όν. che ha la facoltà di partecipare. 2. appartenente all metalipsi. [illegible]

Μεταληπτικῶς, ἐπίῤ. per metalipsi. [illegible]

Μετάληψις-εως (ἡ) partecipazione, comunione. 2. successione. 3. mutazione, cambiamento. 4. metalipsi (figura rettorica). [illegible]

Μεταλλαγή (ἡ) permuta, cambiamento. [illegible]

Μεταλλακτὴρ (ὁ) che permuta, che cambia. [illegible]

Μετάλλακτος (ὁ, ἡ) mutato. 2. mutabile. [illegible]

Μετάλλαξις-εως (ἡ) = *Μεταλλαγή.*

Μεταλλάρχης-ου (ὁ) soprantendente delle miniere di metallo. [illegible]

Μεταλλάσσω (ττω) M. *άξω.* mutare, cambiare, cangiare. [illegible]

Μεταλλάω-ῶ. M. *ήσω.* scrutinare, ricercare, interrogare. [illegible]

Μεταλλεία (ἡ) cavatura d'una miniera di metallo. [illegible]

Μεταλλεῖον (τὸ) miniera di metallo. [illegible]

Μεταλλεύς-έως (ὁ) = *Μεταλλευτής.*

Μετάλλευσις-εως (ἡ) = *Μεταλλεία.*

Μεταλλευτής-οῦ (ὁ) metalliere. [illegible]

Μεταλλευτικός-ή-όν. che concerne l'arte di scavare miniere metalliche. [illegible]

Μεταλλεύω. M. *εύσω.* scavar delle miniere metalliche. [illegible] 2. = *Μεταλλάω.* 3. = *Μεταλλίζω.*

Μεταλλίζω. M. *ίσω.* condannare qualcuno al travaglio delle miniere metalliche. [illegible]

Μεταλλικός-ή-όν. metallico. [illegible]

Μέταλλον (τὸ) metallo. [illegible] 2. = *Μεταλλεῖον.*

Μεταλλουργεῖον (τὸ) luogo, ove si lavora il metallo. [illegible]

Digitized by Google

Μεταλλουργέω-ῶ. *M.* *ήσω.* lavorare il metallo. [illegible]

Μεταλλουργία (ἡ) l'arte del metalliere. [illegible]

Μεταλλουργός (ὁ, ἡ) metalliere. [illegible]

Μεταλλόχρυσος (ὁ, ἡ) che contiene metallo d'oro. [illegible]

Μεταλλώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al metallo. [illegible]

Μεταμάζιον (τὸ) lo spazio frà le due zinne. [illegible]

Μεταμανθάνω. *M.* *μαθήσομαι.* imparar una cosa diversa dalla prima. [illegible]

Μεταμέλει. *M.* *μελήσει* (*τριτπρσ. μὲ δοτ.*) = *Μεταμέλομαι.*

Μεταμέλεια (ἡ) pentimento. [illegible]

Μεταμελητικός-ή-όν. pronto al pentimento. [illegible]

Μεταμέλομαι. *M.* *μελήσομαι.* pentirsi. [illegible]

Μεταμέλος (ὁ, ἡ) penitente. [illegible] (*ουσ. ἀρσ.*) = *Μεταμέλεια.*

Μεταμέλπομαι. *M.* *μέλψομαι.* cantare insieme. [illegible]

Μεταμίγνυμι. *M.* *μίξω.* mescolar insieme. [illegible]

Μεταμίσγω. *M.* *μίξω.* = *τῷ προηγ.*

Μεταμορφόω-ῶ. *M.* *ώσω.* trasformare. [illegible]

Μεταμόρφωσις-εως (ἡ) trasformazione, metamorfosi. [illegible]

Μεταμόσχευσις-εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Μεταμοσχεύω. *M.* *εύσω.* traspiantare per via di propaggine. [illegible]

Μεταμπέχω καὶ Μεταμφιάζω. *M.* *άσω καὶ Μεταμφιέννυμι.* *M.* *αμφιέσω.* = *Μετενδύω.*

Μεταναγινώσκω. *M.* *αναγνώσομαι.* × *ἀντὶ Μεταπείθω.*

Μετανάστασις-εως (ἡ) trasmigrazione, partenza dalla patria. [illegible]

Μετανάστατος (ὁ, ἡ) che trasmigra, trasmigrante. [illegible]

Μεταναστεύω καὶ (*μσ.*) *-εύομαι.* *M.* *εύσω-σομαι.* trasmigrare, mutar paese, partirsi per un paese straniero. [illegible]

Μετανάστης-ου (ὁ) = *Μετανάστατος.* pellegrino. [illegible]

Μετανθέω-ῶ. *M.* *ήσω.* mutar il fiore. [illegible]

Μετανίστημι. *M.* *μεταναστήσω.* alzare e portar altrove, trasportare. [illegible] (*καὶ μσ.*) = *Μεταναστεύω.*

Μετανοέω-ῶ. *M.* *ήσω.* = *Μεταγινώσκω. Μεταβουλεύομαι.* pentirsi. [illegible]

Μετανοητικός-ή-όν. pronto a pentirsi. [illegible]

Μετάνοια (ἡ) pentimento. [illegible]

Μεταντλέω-ῶ. *M* *ήσω.* cavar dell' acqua e versarla in un' altro vaso. [illegible]

Μέταξα-ης (ἡ) (*ξεν.*) (*νλγ.*) seta. [illegible]

Μεταξύ, ἐπίρ. frà, trà, dentro. [illegible]

Μεταξυλογέω-ῶ. *M.* *ήσω.* far delle digressioni in un discorso, digredire. [illegible]

Μεταξυλογία (ἡ) digressione. [illegible]

Μεταπαιδαγωγέω-ῶ. *M.* *ήσω καὶ Μεταπαιδεύω.* *M.* *εύσω.* erudire altrimenti. [illegible]

Μεταπαιφάσσομαι (*X. M.*) serpeggiare, lanciarsi in zigzag (come un fulmine). [illegible]

Μεταπαύομαι. *M.* *παύσομαι.* riposare vicendevolmente. [illegible]

Μεταπείθω. *M.* *πείσω.* dissuadere. [illegible]

Μεταπειράομαι-ῶμαι. *M.* *άσομαι.* provar di nuovo, provar in diverso modo. [illegible]

Μετάπειστος (ὁ, ἡ) dissuaso. [illegible]

Μεταπειστός-ή-όν. che si può dissua-

dere. [illegible]

Μετάπεμπτος (ὁ, ἡ) chiamato, fatto venire (*Λατ.* accitus). [illegible]

Μεταπέμπω. *M.* *πέμψω.* mandare, spedire dietro qualcheduno. [illegible] (*συνήθ.* *μσ.*) far venire, mandar a portare, a chiamare. [illegible]

Μετάπεμψις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μεταπηδάω - ῶ. *M.* *ήσω* saltar da un luogo all' altro. [illegible]

Μεταπίνω. *M* *πίομαι.* bere dopo. [illegible]

Μεταπίπτω. *M.* *πεσοῦμαι.* cader altrove. 2. ricadere. 3. cader di speranza. 4. mutarsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Μετάπλασις - εως (ἡ) καὶ *Μεταπλασμός* (ὁ) trasformazione. 2. metaplasmo (figura grammatica). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μεταπλάσσω (ττω.) *M.* *πλάσω.* trasformare, trasfigurare. [illegible]

Μεταπλώ-ω. *M.* *πλώσω.* ✕ ἀντὶ *Μεταπλέω.* navigare altrove. [illegible]

Μεταπνέω. *M.* *πνεύσω.* respirar di nuovo, riavere il respiro. [illegible] (*κυρ.* καὶ *μτφρ.*)

Μεταπνοή - ῆς (ἡ) respirazione. [illegible] (*κυρ.* καὶ *μτφρ.*)

Μεταποιέω-ῶ. *M.* *ήσω.* cangiare, mutare, rifare altrimenti. [illegible] (*μσ.*) appropriarsi, arrogarsi. [illegible]

Μεταποίησις - εως (ἡ) mutazione, il far in diverso modo. [illegible]

Μεταπορεύομαι. *M.* *εύσομαι.* andar indietro, seguire. 2. perseguitare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μετάπρασις - εως (ἡ) incetta. [illegible]

Μεταπράτης - ου (ὁ) rivenditore, incettatore. [illegible]

Μεταπρέπω (X. M.) superare gli altri in qualche cosa. [illegible]

Μεταπύργιον (τὸ) lo spazio frà le due torri. [illegible]

Μεταπωλέω - ῶ. *M.* *ήσω.* incettare, rivendere. [illegible]

Μεταπωλητής - οῦ (ὁ) = *Μεταπράτης.*

Μεταρίθμιος (ὁ, ἡ) annoverato insieme. [illegible]

Μεταῤῥέω. *M.* *ῥεύσω.* scorrere altrove. [illegible]

Μεταῤῥιπτέω - ῶ. *M.* *ήσω.* καὶ *Μεταῤῥίπτω.* *M.* *ῥίψω.* gettar altrove. [illegible]

Μεταῤῥυθμέω - ῶ. *M.* *ήσω* καὶ *Μεταῤῥυθμίζω.* *M.* *ίσω.* riformare. [illegible]

Μεταῤῥύθμισις - εως (ἡ) riforma. [illegible]

Μεταρσιολέσχης - ου (ὁ) che ciarla delle cose sublimi. [illegible]

Μετάρσιος (ὁ, ἡ) sublime, eccelso, alto, 2. arrogante, superbo. 3. inutile, vano. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μετασεύομαι (X. M.) seguire, accompagnare. [illegible]

Μετασκευάζω. *M.* *άσω.* costruire in un' altra maniera. [illegible] (*μσ.*) trasportare le suppellettili. [illegible]

Μετασκευή (ἡ) = *Μεταποίησις*, *Μεταῤῥύθμισις.*

Μετασκηνόω - ῶ. *M.* *ώσω.* trasportare le tende, trasmigrare, cangiar dimora. [illegible]

Μετασοβέω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Μεταδιώκω.*

Μετάστασις - εως (ἡ) mutazione. 2. allontanamento. 3. trasmigrazione. 4. trasposizione. 5. morte. 6. rivoluzione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

թիւն . 5 . մահ . 6 . աներութեան փոփոխութիւն . Թեպտիլաթ . 2 . Եըրտէյիշմէ . 3 . Կէօչ էթմէ . 4 . Թեպտիլի մահալ . 5 . էօլիւմ . 6 . ֆանիլիքտէն Թապիի տէյիլլիք ։

Μεταστέλλομαι. M. στελοῦμαι. = *Μεταπέμπομαι.*

Μεταστοιχεὶ, ἐπίῤ. per ordine, ordinatamente. կարգաւ . սըրա՝ նիզամ իլէ ։

Μεταστρατοπεδεύω. M. εύσω. trasportare l'esercito da un luogo all'altro. բանակը տեղէ տեղ տանիլ, վերցընել . օրտուեու պիր մահալտէն դաշգա պիր մահալէ կէօթիւրմէք, գալտըրմագ ։

Μεταστρέφω. M. στρέψω. rivolgere, rivoltare. 2. mutare, cangiare. դարձընել, շրջել . 2 . փոխել, այլայլել . չէվիրմէք, տէվիրմէք . 2 . տէյիշտիրմէք, Թեպտիլ էթմէք ։

Μεταστροφὴ (ἡ) rivolgimento, cambiamento. դառնալը, փոփոխում . տէվիր, Թեպտիլաթ ։

Μεταστύλιον (τὸ) galleria. Ճեմլիք, սիւներով զարդարուած սրահ . Թաշ տիրէքլէր իլէ տօնանմըշ օտա, տեհլիզ ։

Μετασχηματίζω. M. ίσω. trasformare. այլաձեւել, այլակերպել . Թեպտիլի շէքլ էթմէք ։

Μετασχημάτισις - εως (ἡ) καὶ

Μετασχηματισμὸς (ὁ) trasformazione. այլաձեւութիւն, այլակերպութիւն . Թեպտիլի շէքլ ։

Μετατάσσω (ττω.) M. τάξω. mutar l'ordine dell' esercito. բանակին կարգը փոխել . օրտունուն սըրասընը՝ նիզամընը Թեպտիլ էթմէք .

Μετατίθημι. M. μεταθήσω. metter altrove o altrimenti, trasporre, mutare. ուրիշ տեղ կամ ուրիշ կերպ դնել, փոխադրել, փոխել . պաշգա եէրէ եախօտ պաշգա Թարզ գօյմագ, տէյիշտիրմէք, Թեպտիլ էթմէք ։

Μετατρέπω. M. ψω. rivolgere, voltar all' altra parte, cangiare. միւսլ դին դարձընել, շրջել, փոխել . օպիր եանա չէվիրմէք, տէվիրմէք, Թեպտիլ էթմէք ։

Μετατρέφω. M. θρέψω. nutrire frà o insieme cogli altri. ուրիշներուն մէջը կամ ուրիշներուն հետ սնուցանել . պաշգալարընը դաշըննդա եախօտ պաշգալար իլէ պէսլէմէք պէսլէմէք ։

Μετατρέχω. M. δραμουμαι. correre indietro. 2. trascorrere. ետեւէն վազել . 2 . վազելով անցնիլ երթալ . կէրիյէ գօշմագ . 2 . գօշարագ կէչմէք, աշմագ ։

Μετατροπὴ (ἡ) cangiamento, mutazione. փոփոխում, փոփոխութիւն . Թեպտիլաթ, տէյիշիքլիք ։

Μετάτροπος (ὁ, ἡ) cangiato, mutato, rivoltato. փոխուած, դարձած . տէյիշմիշ, Թեպտիլ օլմուշ, տէվրիլմիշ ։

Μετατυπόω - ῶ. M. ώσω. trasformare. ձեւը՝ տիպը փոխել, այլակերպել . Թեպտիլի շէքլ էթմէք ։

Μετατύπωσις - εως (ἡ) trasformazione. ձեւը՝ տիպը փոխելը, այլաձեւութիւն . Թեպտիլի շէքլ ։

Μεταυδάω - ῶ. M. ήσω. indirizzare il discorso a uno, volgersi a parlargli. խօսքը միկին մը դարձընելը, դառնալ միկին մը խօսիլ . տէմէք իչիննէ սէօյլէմէք ։

Μεταύριον, ἐπίῤ. dopodomani, posdomani. վաղը չէ միւսօր, ի միւսում աւուր . եարընտան սօնրա կիւն, ահարկիւն, էպիր կիւն ։

Μεταυτίκα, ἐπίῤ. appresso, tosto. ետքը, շուտով . անդուր, աքապինտէ, Թէզլիքլէ ։

Μεταῦτις, ἐπίῤ. indi, dopo. ետքը, յետոյ . անդուր ։

Μεταφέρω. M. μετοίσω. trasportare. 2. esprimere una cosa per metafora. փոխադրել, տեղէ մը ուրիշ տեղ բերել . 2 . բան մը փոխաբերութեամբ արտայայտել . պիր եէրտէն պաշգա պիր եէրէ կէօթիւրմէք, Թաշըմագ . 2 . պիր նէսնէյի իսթիարէթ եօլը իլէ իֆատէ էթմէք ։

Μετάφημι. M. φήσω. = *Μεταυδάω.*

Μεταφορὰ (ἡ) trasporto. 2. (ῥητρ.) metafora. փոխադրութիւն, տեղէ տեղ տանիլը . 2 . փոխաբերութիւն . պիր եէրտէն տիյէր պիր եէրէ կէօթիւրմէ . 2 . իսթիարէթ, մէճազ, մէճազիյեթ ։

Μεταφορέω - ῶ. M. ήσω. = *Μεταφέρω.*

Μεταφόρητος (ὁ, ἡ) trasportabile. փոխադրելի . Թաշընմասը մումքին ։

Μεταφορικὸς - ἡ - όν. metaforico. փոխաբերական . մէճազի ։

Μεταφορικῶς, ἐπίῤ. metaforicamente. փոխաբերութեամբ, փոխաբերաբար . մէճազէն, իսթիարէթ իլէ ։

Μεταφράζομαι. M. φράσομαι. riflettere dopo o assieme. ետքէն կամ միասնեղ մըտածել . սօնրա եախօտ պիրլիքտէ տիւշիւնմէք ։

Μεταφράζω. M. άσω. tradurre, interpretare. Թարգմանել, մեկնել . Թէրճիմէ էթմէք, մանա վէրմէք ։

Μετάφρασις - εως (ἡ) traduzione, interpretazione. Թարգմանութիւն, մեկնութիւն . Թէրճիմէ, Թէֆսիր ։

Μεταφραστὴς - οῦ (ὁ) traduttore, interprete. Թարգմանիչ, մեկնիչ . Թէրճիման, մանա վէրիճի ։

Μεταφραστικὸς - ἡ - όν. che concerne la traduzione, interpretativo. Թարգմանական, մեկնական . Թէրճիմէյէ՝ Թէֆսիրէ մէնսուպ ։

Μετάφρενον (τὸ) il mezzo della schiena. Թիկանց մէջ տեղը . սըրթ օրթասը ։

Μεταφυτεία (ἡ) traspiantamento. տունկերը տեղէ տեղ տնկելը, փոխադրութիւն տնկոց . էքիլիշ, ֆիտանլըգը պիր եէրտէն պաշգա պիր եէրէ տիքմէք ։

Μεταφυτεύω. M. εύσω. traspiantare. տունկերը տեղէ տեղ տնկել՝ փոխադրել . ֆիտանլըգը պիր եէրտէն սէօքիւպ պաշգա պիր եէրէ տիքմէք ։

Μεταφωνέω - ῶ. M. ήσω. = *Μεταυδάω.*

Μεταχειρίζω. καὶ (μσ.) - ίζομαι. M. ίσω - ομαι. adoperare, trattare. գործածել, վարուիլ . գուլլանմագ, մուամէլէ էթմէք ։

Μεταχείρισις - εως (ἡ) καὶ

Μεταχειρισμὸς (ὁ) adoperazione, trattamento. գործածութիւն, վարուիլը . գուլլանմա, մուամէլէ ։

Μεταχρηματίζω. M. ίσω. = *Μετονομάζω.*

Digitized by Google

Μετάχρονος (ὁ, ἡ) che si fà tardi, futuro. [illegible]

Μεταχρώννυμι. M. *χρώσω.* tinger d' un color diverso. [illegible]

Μεταχωρέω-ῶ. M. *ήσω.* ritirarsi, partirsi altrove. [illegible]

Μετεγγράφω. M. *γράψω.* arrolare, registrare diversamente. [illegible]

Μέτειμι. M. *μετέσομαι.* essere, trovarsi in mezzo di... (*Λατ.* intersum). 2. (τρτπρσ.) aver parte, partecipare. [illegible] 2. [illegible]

Μέτειμι. M. *μέτειμι.* = *Μετέρχομαι.*

Μετεκβαίνω. M. *βήσομαι.* uscir da un luogo ed entrar in un' altro. [illegible]

Μετεκβιβάζω. M. *άσω.* sbarcar da una nave ed imbarcar in un' altra. [illegible]

Μετεκβολή (ἡ) = *Μεταβολή.*

Μετεκδύομαι. M. *δύσομαι.* mutar (spesso) gli abiti. [illegible]

Μετεμψυχόω-ῶ. M. *ώσω.* far passar l' anima da un corpo all' altro. [illegible]

Μετεμψύχωσις-εως (ἡ) metempsicosi, trasmigrazione delle anime da un corpo all' altro. [illegible]

Μετενδύω. M. *δύσω.* vestire (*καὶ μσ.*) vestirsi un' altra veste. [illegible]

Μετεννέπω (X. M.) = *Μετάφημι.*

Μετέρχομαι. M. *μετελευσομαι.* partirsi, passare, andare da un luogo all' altro. 2. andar indietro, cacciare, perseguitare, andar cercando. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μετέχω. M. *μεθέξω.* partecipare, esser partecipe. [illegible]

Μετεωρία (ἡ) distrazione. [illegible]

Μετεωρίζω. M. *ίσω.* innalzare. [illegible] (*μσ.*) esitare. 2. insuperbirsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μετεωρισμός (ὁ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Μετεωρολεσχέω-ῶ. M. *ήσω.* discorrere delle cose celesti, sublimi. [illegible]

Μετεωρολόγος (ὁ, ἡ) che discorre delle cose celesti, sublimi, delle meteore. [illegible]

Μετεωροποιέω-ῶ. M. *ήσω.* = *Μετεωρίζω.*

Μετεωροπόλος (ὁ, ἡ) che osserva le cose celesti. [illegible]

Μετεωροπόρος (ὁ, ἡ) che cammina per l' aria. [illegible]

Μετέωρος (ὁ, ἡ) alto, elevato, sublime, innalzato all' aria. 2. perplesso, esitante. 3. superbo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (*ἰδιαιτ. δὲ καὶ συνήθ.*) *Μετέωρα* (*τὰ*) meteora. [illegible]

Μετεωροσκοπέω-ῶ. M. *ήσω.* osservare le meteore. [illegible]

Μετεωροσκόπιον (*τὸ*) meteoroscopo, astrolabio. [illegible]

Μετεωροφρονέω-ῶ. M. *ήσω.* = *Ὑψηλοφρονέω.*

Μετεώρως, ἐπίῤ. in alto. 2. in sospeso, esitando. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μέτηλυς-υδος (ὁ, ἡ) avventizio, forestiere. [illegible]

Μετοικεσία (ἡ) = *Μετοίκησις* ἢ *Μετοικία.*

Μετοικέω-ῶ. M. *ήσω.* andar ad abitare altrove, mutar dimora. [illegible]

Μετοίκησις-εως (ἡ) trasmigrazione, mutazione di dimora. [illegible]

Μετοικία (ἡ) abitazione fuori della patria. [illegible] 2. = *Μετοίκησις.*

Μετοικίζω. M. *ίσω.* trasportare gli abitanti d' un paese in un' altro. [illegible]

Μετοικικός-ή-όν. καὶ

Μετοίκιος (ὁ, ἡ) pertinente ad un fillajuolo. [illegible] (*οὐσ.*) *Μετοίκιον* (*τὸ*) il

Digitized by Google

fitto d'un abitazione. բնակութեան մը վարձ. Գէլէան՝ քօնաք քիրասը:

Μετοικισμὸς (ὁ) trasportazione o trasmigrazione degli abitanti d'un paese in un altro. երկրի մը բնակիչներուն ուրիշ երկիր մը անցնիլը կամ անոնց հոն չուելը. պիր էյալէթին ահալիսինին պաշգա պիր էյալէթէ կէօչմէսի:

Μέτοικος (ὁ, ἡ) straniero stabilito in un paese forestiere, adventizio, pellegrino, fittajuolo, pigionale in paese altrui. օտար երկիր մը բնակող, եկ, պանդուխտ, դրսեցի, ուրիշին գաւառը վարձուոր եղող. տըշարը տէն կէլմիշ, տըշարը ղուրպէթ օլան, քիրա իլէ օթուրան:

Μετονομάζω. *Μ.* *άσω.* mutar il nome, dar un altro nome. անունը փոխել, ուրիշ անուն տալ. ատըընը տէյիշտիրմէք, պաշգա իսիմ վէրմէք:

Μετονομασία (ἡ) mutazione di nome. 2. metonomasia (figura grammatica.) անուան փոխելը. 2. անուանափոխութիւն (քերականական ձեւ մըն է). իսմ տէյիշտիրմէք. 2. թէպտիլի իսմ (շէքլի իլմի սարֆ):

Μετόπιν, *ἐπίῤ.* = *Μετόπισθε.*

Μέτοπις-*ιδος* (ἡ) la pena d'un delitto. յանցանքի մը պատիժը. սուչ ճէզասը՝ խաթա ճէզասը:

Μετόπισθε (*σθεν*), *ἐπίῤ.* di dietro. 2. dopo. ետեւէն. 2. ետքը. արքատան, սօնրատան. 2. ախիրտա:

Μετόπωρον (τὸ) tempo brumale. ձմեռնային ժամանակ. քըշ վագթը:

Μετόρχιον (τὸ) lo spazio fra le due file d'alberi, viale. երկու կարգ շարուած ծառերուն մէջի միջոցը. իքի սըրա տիզիլմիշ աղաճլարըն օրթասընտա օլան մէսաֆէ:

Μετουσία (ἡ) participazione, comunicazione. բաժնորդութիւն, հաղորդակցութիւն. իշթիրաք, միւշարէքէթ:

Μετουσιαστικὸς-*ή*-*όν.* che ha la forza di partecipare. բաժնորդ՝ հաղորդ ըլլալ կրցող. իշթիրաք՝ միւշարէքէթ օլապիլիր:

Μετοχετεύω. *Μ.* *εύσω.* condurre l'acqua altrove per via di canale. խողովակաւ ջուրը ուրիշ տեղ տանիլ. պօրու՝ օլուգ իլէ սույու պաշգա եէրէ կէօթիւրմէք:

Μετοχὴ (ἡ) participazione. հաղորդակցութիւն, բաժնորդութիւն. միւշարէքէթ, իշթիրաք. (γρμτ.) participio (parte del discorso.) ընդունելութիւն (մասն բանի). իսմի ֆայիլ, իսմի մէֆուլ:

Μέτοχος (ὁ, ἡ) partecipe. բաժնորդ, մասնակից. շէրիք, միւշարէք:

Μετρέω-*ῶ.* *Μ.* *ήσω.* misurare. չափել. էօլչմէք:

Μετρηδὸν, *ἐπίῤ.* misuratamente. չափով. էօլչիւ իլէ:

Μέτρημα (τὸ) il vitto destinato a' soldati, pensione. զինուորներու կապուած՝ կարգուած կերակուր՝ ռոճիկ, պարէն, ուտեստ զինուորաց. ասքէր թայինի:

Μέτρησις-*εως* (ἡ) misurazione. չափելը. էօլչմէ:

Μετρητὴς-*οῦ* (ὁ) misuratore. չափող. էօլչիճի:

Μετρητικὸς-*ή*-*όν.* che serve a misurare. չափելու պէտք եղած. էօլչմէյէ տայիր՝ լիւզում օլան. — *ικῶς*, *ἐπίῤ.*

Μετρητὸς-*ή*-*όν.* misurabile. չափելի. էօլչիւլէպիլիր:

Μετριάζω *Μ.* *άσω.* moderare. չափաւորել. չաղը՝ թէտպիր՝ իթիտալ էթմէք. (*άμτβτ.*) moderarsi, comportarsi moderatamente. ինքը զինքը չափաւորել, չափաւորապէս վարուիլ. քէնտի քէնտինի թէտպիր էթմէք, տաւրանըշ իթիտալ իւզրէ գայրանմագ:

Μετρικὸς-*ή*-*όν.* che concerne la misura. 2. metrico. չափելու պատկանած. 2. տաղաչափական, չափաբերական. էօլչիւյէ մէնսուպ. 2. վէզնի, մէնզում. *Μετρικὴ* (ἡ) (*ἐνν.* *τέχνη*) arte metrica. տաղաչափութիւն. մէնզումէթ, շիիրիյէթ:

Μετρικῶς, *ἐπίῤ.* metricamente. տաղաչափութեամբ. վէզն իլէ, մէնզումէթ իլէ:

Μετριολόγος (ὁ, ἡ) moderato nel suo parlare. չափաւորապէս խօսող. սէօզիւնտէ իթիտալլը՝ էօլչիւլիւ:

Μετριοποσία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μετριοποτέω-*ῶ.* *Μ.* *ήσω.* bere con moderazione. չափաւորապէս խմել. իթիտալ իլէ իչմէք:

Μετριοπότης-*ου* (ὁ) che beve moderatamente, sobrio. չափաւորապէս խմող, պարկեշտ յըմպելիս. իթիտալ իւզրէ իչէն, իչքիտէ մուտէթիլ:

Μέτριος-*α*-*ον.* moderato, modesto, mediocre. չափաւոր, համեստ, միջակային. իթիտալլը, էօլչիւլիւ, մուտէթիլ, օրթա, գարար:

Μετριότης (ἡ) moderazione, modestia, mediocrità. չափաւորութիւն, համեստութիւն, միջասահմանութիւն. իթիտալ, թէտպիր, ատապ, էտէպ, գարար:

Μετριοφρονέω-*ῶ.* *Μ.* *ήσω.* comportarsi con modestia. համեստութեամբ վարուիլ. էտէպ ուզրէ տաւրանմագ:

Μετριοφροσύνη (ἡ) modestia, moderazione. համեստութիւն, չափաւորութիւն. էտէպ, իթիտալ, թէտպիր:

Μετρίως, *ἐπίῤ.* moderatamente, mediocremente, modestamente. չափաւորապէս, միջասահմանութեամբ, համեստութեամբ. իթիտալ՝ ատապ՝ թէտպիր՝ գարար՝ էտէպ ուզրէ:

Μέτρον (τὸ) misura. 2. metro, misura del verso. 3. modo, regola, ordine. չափ. 2. չափ (ոտանաւորաց). 3. կանոն, պայման, կարգ. էօլչիւ. 2. վէզն, նազմ. 3. ուսուլ, եօլ:

Μετρονόμος (ὁ) magistrato incaricato all' ispezione dell' equità delle misure. չափերուն լման ըլլալուն փոյթ տանող՝ նայող իշխանաւոր. էօլչիւլէրին թէմամլըղընա մուգայյէտ օլան մանսըպտար, իհթիսապ աղասը:

Μετωνυμία (ἡ) mutazione di nome. 2. metonimia (figura rettorica.) անուն փոխելը. 2. փոխանունութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). թէպտիլի իսմ. 2. քինայէ, քէնայէ (շէքլի իլմի պէյան):

Μετωπίας-*ου* (ὁ) che ha gran fronte (*Λατ.* fronto). մեծ ճակատ ունեցող. ալնը պէօյիւք:

Μετώπιος (ὁ, ἡ) di fronte. ճակատի պատ-

Digitized by Google

[illegible] (οὐσ.) **Μετώπιον** (τὸ) metopio, ammoniaco. [illegible] 2. = *Μέτωπον.*

Μετωπὶς-ίδος (ἡ) frontale. [illegible]

Μέτωπον (τὸ) fronte. [illegible]

Μέχρι καὶ (πρὸ φων.) *Μέχρις*, *ἐπίῤ.* fino, infino, finchè. [illegible] = *Ἄχρι.*

Μὴ, *μόῤ.* *Ἀρνητ.* (particella negativa). no, non. [illegible] *π. χ.* *μὴ λέγῃ.* non dire. [illegible]

Μηδαμινὸς-ὴ-όν. da niente, di verun prezzo. [illegible]

Μηδαμόθεν, *ἐπίῤ.* da veruna parte. [illegible]

Μηδαμόθι, *ἐπίῤ.* in veruna parte, in nessun luogo (*Λατ.* nusquam.) [illegible]

Μηδαμὸς-ή-όν. = *Μηδείς.*

Μηδαμόσε, *ἐπίῤ.* (*κινησ. τόπ.*) in nessun luogo. [illegible]

Μηδαμοῦ, *ἐπίῤ.* = *Μηδαμόθι.*

Μηδαμῶς, *ἐπίῤ.* in verun modo, in niun modo (*Λατ.* neutiquam.) [illegible]

Μηδὲ, *ἐπίῤ.* e non, nè anche (*Λατ.* neque, nec.) [illegible]

Μηδεὶς-ενός, *μηδεμία-μιᾶς*, *μηδὲν-μενός.* nessuno, veruno. [illegible]

Μηδέποτε, *ἐπίῤ.* mai, unquemai. (*Λατ.* nunquam.) [illegible]

Μηδέπω, *ἐπίῤ.* non ancora (*Λατ.* nondum.) [illegible]

Μηδεπώποτε, *ἐπίῤ.* mai, in verun tempo. [illegible]

Μηδέτερος-α-ον. nè l'uno nè l'altro (*Λατ.* neuter.) [illegible]

Μηδετέρωθεν, *ἐπίῤ.* nè dall' una nè dall' altra parte. [illegible]

Μηδετέρως, *ἐπίῤ.* nè all' uno, nè all' altro modo. [illegible]

Μηδετέρωσε, *ἐπίῤ.* nè all' una nè all' altra parte. [illegible]

Μηδικὴ πόα. medica, erba medica, cedrangola, trifoglio. (*Γαλλ.* luzerne.) [illegible] *Μηδικὸν μῆλον.* = *Κίτρον.*

Μηδόλως, *ἐπίῤ.* in nessun modo, affatto. [illegible]

Μήδομαι. M. *μήσομαι.* pensare, meditare, operare. [illegible] 2. = *Μεριμνῶ.*

Μῆδος-εος-ους (τὸ) consiglio. 2. (*πλθ.*) le parti vergognose dell' uomo. [illegible]

Μηκάζω. M. *άσω.* *καὶ*

Μηκάομαι-ῶμαι. M. *ήσομαι.* belare. [illegible]

Μηκέτι, *ἐπίῤ.* non più. (*Λατ.* non amplius.) [illegible]

Μήκιστος-η-ον (ὑπερθ. τ. *Μακρός.*) lunghissimo. [illegible] (*τὸ οὐδ.*) *Μήκιστον καὶ Μήκιστα*, *ἐπίῤ.* troppo lungamente, lunghissimamente. 2. finalmente. [illegible]

Μηκόθεν, *ἐπίῤ.* = *Μακρόθεν.*

Μῆκος-εος-ους (τὸ) lunghezza, longitudine. [illegible]

Μηκύνω. M. *υνῶ.* allungare. [illegible]

Μήκων-ωνος (ἡ) papavero. [illegible] 2. = *Κέγχρος.* 3. = *Μηκώνιον.*

Μηκώνιον (τὸ) oppio. [illegible]

Μηλέα (ἡ) melo (albero.) [illegible]

Μήλη (ἡ) tenta. [illegible]

Μηλιανθμὸς (ὁ) ovile, pecorile. [illegible]

Μηλοβατέω-ῶ. M. *ήσω.* (*ἐπὶ προβ.*) = *Βατεύω.*

Μηλοβοτέω-ῶ. M. *ήσω.* *Εἰμὶ* —

Μηλοβότης-ου (ὁ) pastore. [illegible]

Μηλόβοτος (ὁ. ἡ) ove si pascolano le pecore. [illegible]

Μηλολόνθη (ἡ) ninfa, bacolino di rosa. [illegible]

Μῆλον (τὸ) mela, pomo. 2. il frutto di qualunque albero. 3. guancia, mascella, le zinne delle donzelle. 4. pecora. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Μηλονομεὺς-εως (ὁ) *καὶ*

Μηλονόμης-ου (ὁ) *καὶ*

Μηλονόμος (ὁ) pastore di pecore. [illegible]

Μηλοσσόος (ὁ, ἡ) conservatore delle pecore. [illegible]

Μηλοσφαγέω-ῶ. M. *ήσω.* immolare delle pecore. [illegible]

Μηλοσφαγία (ἡ) immolazione delle pecore. [illegible]

Μηλοσφάγος (ὁ, ἡ) immolatore delle pe-

Digitized by Google

core. [illegible]

Μηλοφόρος (ὁ, ἡ) che produce o porta del pomo. [illegible]

Μηλοφύλαξ-*ακος* (ὁ, ἡ) custode delle pecore. [illegible]

Μηλόω-*ῶ*. *Μ.* *ώσω*. tentar la piaga. [illegible]

Μηλωτὴ (ἡ) pelle di pecore. [illegible]

Μηλωτρὶς-*ίδος* (ἡ) = *Μήλη*. 2. stuzzicorecchi. [illegible]

Μὴν (*μὲν*) *μόρ*. (*Βεβαιωτ.*) certamente, davvero (*Λατ.* sane, profecto.) [illegible] (*Ἐνστατ.* ἢ *Ἐναντιωματ.*) però, tuttavia. [illegible]

Μὴν-*μηνὸς* (ὁ) (*κυρ.*) = *Μήνη*. 2. mese. [illegible] 3. (*πλθ.*) i mestrui. [illegible]

Μήνη (ἡ) luna. [illegible]

Μηνιαῖος-*α*-*ον*. mensuale. [illegible]

Μήνιγξ-*ιγγος* (ἡ) meninge (nome dato a quelle due membrane, che vestono il cerebro, l'una detta Piamadre, e l'altra Duramadre.) [illegible]

Μήνιμα (τὸ) la causa, l'oggetto dell'ira. [illegible]

Μῆνις-*ιος* ἢ *ιδος* (ἡ) ira permanente, odio, nemistà. [illegible]

Μηνὶς-*ίδος* (ἡ) καὶ

Μηνίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. *Μήνη*. lunetta, mezza luna. [illegible] (*ἐν γεν.*) ogni qualunque corpo fatto in forma di lunetta o di mezza luna. [illegible]

Μήνυμα (τὸ) segno, indizio. [illegible]

Μήνυσις-*εως* (ἡ) indicazione, annunzio. [illegible]

Μηνυτὴρ × ἀντὶ

Μηνυτὴς-*οῦ* (ὁ) annunziatore. [illegible]

Μηνύτωρ-*ορος* (ὁ) × ἀντὶ *Μηνυτής*.

Μηνύω. *Μ.* *ύσω*. annunziare, indicare [illegible]

Μήπερ, *ἐπίῤ*. non ancora. [illegible]

Μήποθεν, *ἐπίῤ*. che non da qualche luogo.. (*Λατ.* necunde.) [illegible]

Μήποτε, *ἐπίῤ*. che non in qualche tempo.. (*Λατ.* nequando). 2. mai (*Λατ.* nunquam.) [illegible]

Μήπου, *ἐπίῤ*. nè per caso, che non. 2. che non in qualche luogo. [illegible]

Μήπω, *ἐπίῤ*. non ancora. [illegible] 2. = *Μήποτε*. 3. = *Μήπου*.

Μήπως, *ἐπίῤ*. che non, nè per caso, che non in qualche modo. [illegible]

Μηρίζω. *Μ.* *ίσω*. battere alle coscie. [illegible]

Μηρίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Μηρὸς* (*ἐνίοτε δὲ καὶ ταὐτὸν τῷ Μηρός*.)

Μηρὸς (ὁ) coscia. [illegible]

Μηρυκάζω. *Μ.* *άσω*. καὶ *Μηρυκάομαι*-*ῶμαι* *Μ.* *ήσομαι* καὶ *Μηρυκίζω*. *Μ.* *ίσω*. ruminare, rugumare, rimasticare. [illegible]

Μηρυκισμὸς (ὁ) ruminazione. [illegible]

Μήρυμα (τὸ) filo. 2. gomitolo. 3. spira di serpe. [illegible]

Μηρύω. *Μ.* *ύσω*. (*εὐχρηστότ. τὸ μσ.*) tirare. 2. stendere. 3. aggomitolare. 4. contessere. [illegible]

Μήτε. *σύνδ*. nè, neppure. [illegible]

Μήτειρα (ἡ) × ἀντὶ

Μήτηρ-*τρὸς* (ἡ) madre. [illegible]

Μήτι; *ἐπίῤ*. (*Ἐρωτ.*) forse? [illegible]

Μητιάω-*ῶ*. *Μ.* *άσω*. = *Μήδομαι*.

Μῆτις-*ιος* (ἡ) consiglio, prudenza. [illegible]

Μήτρα-*ας* (ἡ) matrice, utero. 2. la midolla dell' albero. [illegible]

Μητράδελφος (ὁ) zio dal canto della madre, il fratello della madre (*Λατ.* avunculus.) [illegible] (ἡ) zia, sorella della madre. [illegible]

Μητρικὸς-*η*-*όν*. materno. [illegible]

Μητρικῶς, *ἐπίῤ*. da madre. [illegible]

Μήτριος-*α* ἢ *ος*-*ον*. = *Μητρικός*.

Μητρόθεος (ἡ) (*ἐκκλησ.*) Madre di Dio. [illegible]

Μητροκτονέω-*ῶ*. *Μ.* *ήσω*. uccidere la pro-

pria madre. [illegible]

Μητροκτονία (ἡ) matricidio. [illegible]

Μητρόκτόνος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) matricida. [illegible] (*προπαροξ.*) ucciso dalla propria madre. [illegible]

Μητρομανία (ἡ) male che viene alla matr ce. [illegible]

Μητρομιξία (ἡ) concubito colla propria madre. [illegible]

Μητρόξενος (ὁ, ἡ) bastardo. [illegible]

Μητροπάρθενος (ἡ) (*ἐκκλησ.*) Madre e Vergine (epiteto della B. M. V.) [illegible]

Μητροπάτωρ-*ορος* (ὁ) avo dal canto della madre, il padre della madre. [illegible]

Μητρόπολις-*εως* (ἡ) la capitale d'uno Stato, Metropoli. [illegible]

Μητροπολίτης-*ου* (ὁ) nativo d'una Capitale. [illegible] (*Βυζ.*) Metropolita, l'Arcivescovo d'una Metropoli. [illegible]

Μητροφθόρος (ὁ, ἡ) = *Μητροκτόνος*.

Μητρόφόνος (ὁ, ἡ) = *Μητρόκτόνος*.

Μητρυιὰ (ἡ) matrigna. [illegible]

Μητρῷος-*α*-*ον*. = *Μητρικός*.

Μήτρως-*ωος* (ὁ) zio dal canto della madre. 2. qualunque parente dal canto della madre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μηχανάομαι-*ῶμαι*. *Μ*. *ήσομαι*. macchinare, tracciare, inventare, fabbricare. [illegible]

Μηχάνευσις-*εως* (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μηχανεύομαι. *Μ*. *εύσομαι*. macchinare. [illegible] = τ. *προηγ*.

Μηχανὴ (ἡ) macchina, instrumento. 2. invenzione, frode, astuzia, furberia, ordigno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μηχάνημα (τὸ) macchinamento, ordigno, edifizio. [illegible]

Μηχάνησις-*εως* (ἡ) macchinazione. [illegible]

Μηχανητὴς-*οῦ* (ὁ) macchinatore. [illegible]

Μηχανητικὸς-*ή*-*όν*. perito, abile a macchinare. [illegible]

Μηχανικὸς-*ή*-*όν*. meccanico. [illegible] *Μηχανικὴ* (ἡ) (*ἐνν. τέχνη*.) la meccanica. [illegible]

Μηχανοποιέω-*ῶ*. *Μ*. *ήσω*. costruire delle macchine. [illegible]

Μηχανοποιία (ἡ) costruzione di macchine. [illegible]

Μηχανοποιὸς (ὁ, ἡ) macchinista. [illegible]

Μηχανοῤῥαφέω-*ῶ*. *Μ*. *ήσω*. macchinare, tracciare, insidiare. [illegible]

Μηχανοῤῥαφία (ἡ) macchinazione, tracciamento. [illegible]

Μηχανοῤῥάφος (ὁ, ἡ) macchinatore, insidiante. [illegible]

Μηχανουργὸς (ὁ, ἡ) = *Μηχανοποιός*.

Μῆχος-*εος*-*ους* (τὸ) = *Μηχανή*.

Μία-*μιᾶς* (ἡ) *θηλ*. τ. *εἷς*.

Μιαίνω. *Μ*. *ανῶ*. infettare, imbrattare, contaminare. [illegible]

Μιαιφονέω-*ῶ*. *Μ*. *ήσω*. imbrattarsi d'un omicidio, commetter un omicidio. [illegible]

Μιαιφονία (ἡ) uccisione d'un innocente. [illegible]

Μιαιφόνος (ὁ, ἡ) imbrattato d'un omicidio, omicida, uccisore d'un innocente. [illegible]

Μίανσις-*εως* (ἡ) contaminazione, imbrattatura. [illegible]

Μιαντὸς-*ή*-*όν*. contaminato, imbrattato.

Digitized by Google

պղծուած, շաղախուած, թաթախուած. քիրլենմիշ, մուրտարլանմըշ, փիսլենմիշ օլմուշ, դօքունուլմուշ, փիսլենմիշ:

Μιαρός - α - όν. imbrattato, contaminato. 2. impuro, osceno, abbominevole, sporco. 2. scellerato. թաթախուած, շաղախուած. 2. պիղծ, յայրատ, զզուելի, գարշ. 3. ապիրատ, անօրէն. փիսլենմիշ օլմուշ, դօքունուլմուշ. 2. փիս, նաճիս, իղրենճ իտիճի, մուրտար. 3. պիմանա. — *αρῶς, ἐπίῤ.*

Μιαροφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiare de' cibi proibiti o impuri, cibarsi delle vivande vietate o impure. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտել. եասագ օլմուշ եախօտ նաճիս թաամլար եեմեք:

Μιαροφαγία (ἡ) il mangiare de' cibi vietati o impuri. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտելը. եասագ օլմուշ եախօտ նաճիս թաամլար եեմեք:

Μιαροφάγος (ὁ, ἡ) colui che si ciba delle vivande vietate o impure. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտող. եասագ օլմուշ եախօտ նաճիս թաամլար եեյէն:

Μίασμα (τὸ) contagio, miasma, infezione. 2. delitto. ժանտախտ, յարուցի ապականութիւն, տարափոխիկ ախտ, ժահ. 2. յանցանք. դօքունուլուրլուք, դօքունուր խասթալըք, դօքունուր իլլէթ, ախտալըք. 2. գապահաթ, խաթա:

Μιασμός (ὁ) = *Μίανσις.*

Μίγμα (τὸ) mistura. խառնուրդ, խառնուած իրք. գարըշըգլըգ գարըշըգ նեսնէ. (*πλθ.*) elettuario. զանազան նիւթերէ բաղադրուած դեղ մը. մաճուն (մաճունլար):

Μίγνυμι. M. μίξω. mescolare. 2. unire. խառնել. 2. միաւորել. գարըշդըրմագ. 2. պիրլեշտիրմէք. (*μσ.*) conversare. 2. avvicinarsi. 3. aver commercio con una donna, giacere con. . խօսակցիլ, կենակցիլ. 2. մօտենալ. 3. գիտել զկին. գօնուշմագ եիմէք, եօնաշմագ. 2. եագլաշմագ. 3. գըզ եըմէք, չէքիշմէք:

Μικρέμπορος (ὁ, ἡ) mercantuzzo, fondaco. պզտիկ վաճառական, կրպակաւոր. գիւչիւք թաճիրճիկ, բէզազդան, մաղազաճը:

Μικροβασιλεία (ἡ) piccolo regno. պզտիկ թագաւորութիւն՝ տէրութիւն. գիւչիւք գրալլըգ, ազ դեւլեթ:

Μικροβασιλεύς - έως (ὁ) piccolo rè, rè d' un piccolo regno. պզտիկ թագաւոր, պզտիկ տէրութեան մը արքայ. գիւչիւք գրալ, ազ դեւլեթ գրալը:

Μικρογένειος (ὁ, ἡ) barbucino. 2. che ha piccolo mento. քարթ. 2. պզտիկ դունչ ունեցող. գէօսէ. 2. ազ ճենէլի, գիւչիւք չենէլի:

Μικρογένυς - υος (ὁ, ἡ) che ha piccole mascelle. պզտիկ ծնօտներ ունեցող. չենէլերի ազ:

Μικροδοσία (ἡ) piccolo dono, regalo di poco rilievo. փոքր ընծայ, պզտիկ պարգեւ. ազ հէտիյէ, գիւչիւք պիշքէշ:

Μικρόδουλος (ὁ, ἡ) piccolo servo. պզտիկ ծառայ. գիւչիւք խըզմէթքեար:

Μικροθυμέω - ῶ M. ήσω. esser pusillanimo. վատասիրտ՝ փոքրամիտ ըլլալ. գօրգագ՝ եիւրէքսիզ օլմագ:

Μικροθυμία (ἡ) pusillanimità. վատասրտութիւն, վախկոտութիւն. եիւրէքսիզլիք, գօրգագլըգ:

Μικρόθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo. վատասիրտ, փոքրամիտ. եիւրէքսիզ, գօրգագ:

Μικρόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce delle frutta piccole. պզտիկ պտուղներ բերող՝ բուսցնող. ազ մէյվելեր հասըլ էտէն:

Μικροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa piccola. պզտիկ գլուխ ունեցող. գիւչիւք պաշլը:

Μικροκίνδυνος (ὁ, ἡ) che s'arrischia nelle imprese di poco rilievo. պզտիկ գործերու մէջ ինքը զինքը վտանգի դնող. ազ մասլահաթլարդա քէնտինի մախաթարայա գօյան:

Μικροκοίλιος (ὁ, ἡ) che ha un piccolo ventre. պզտիկ փոր ունեցող. գիւչիւք գարընլը, գարնը ազ:

Μικρόκοσμος (ὁ) piccolo mondo. պզտիկ աշխարհ. գիւչիւք տիւնեա:

Μικρολόγος (ὁ, ἡ) che sta attaccato alle minuzie, che osserva, esamina le cose con tutta la scrupolosità. (*Γαλλ.* minutieux). պզտիկ բաներու նայող, բան մը խիստ զգուշութեամբ քննող՝ խղճող. ազ նեսնելերէ մագայիլ օլան, հէր շէյի չօգ տիգգաթ իլէ թէֆթիշ էտէն՝ գօգան: — *λόγως, ἐπίῤ.*

Μικρόλυπος (ὁ, ἡ) che s' affligge per le minime cose. պզտիկ բաներու համար տրտմող՝ ցաւող. գիւչիւք՝ ազ նեսնելերի իչիւն՝ տէրտ էտէն:

Μικρομερής - έος (ὁ, ἡ) composto di piccole parti. մանրամասն, պզտիկ մասերէ բաղադրուած. ազ հիսսէլերտէն թէրթիպ օլունմուշ:

Μικρόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi piccoli. պզտիկ աչուի. ազ գէօզլիւ:

Μικροποιέω - ῶ. M. ήσω. = *Μικρύνω.*

Μικροπολίτης - ου (ὁ) καὶ Μικροπολῖτις - ιδος (ἡ) cittadino d'una piccola città. պզտիկ քաղաքէ մը եղող. ազ պիր շէհիրտէն օլան, գիւչիւք շէհիրլի:

Μικροπόνηρος (ὁ, ἡ) che commette delle cattiverie piccole. պզտիկ չարութիւններ ընող. ազ գիւնահլար՝ ֆէնալըգլար էտէն:

Μικρόπους - οδος (ὁ, η) che ha i piedi piccoli. պզտիկ ոտքեր ունեցող. ազ այագլը:

Μικροπρέπεια (ἡ) viltà, bassezza d'animo, mancanza di generosità, di liberalità. ցածութիւն, անարգութիւն, ազնուաբարոյութեան պակասութիւն. ալչագլըգ, էտնալըգ, քէօթիւլիւք, գէդալըգ՝ ալիճէնաբլըգ եօգլուգու:

Μικροπρεπής - έος (ὁ, ἡ) vile, sordido, privo di liberalità, basso. անարգ, ազնուաբարոյ՝ առատաձեռն չեղող, ցած. էտնա, քէօթիւ, գէդալըգտան՝ ալիճէնապլըգտան մահրում, ալչագ: — *επῶς, ἐπίῤ.*

Μικροπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia piccola. պզտիկ երես ունեցող. գիւչիւք եիւզլիւ:

Μικρόῤῥις - ινος (ὁ, ἡ) che ha il naso piccolo. պզտիկ քիթ ունեցող. ազ պուրունլու:

Μικρός - ά - όν. piccolo. 2. poco. պզտիկ. 2.

Digitized by Google

քիչ. մանր, սակաւ. 2. աղ. — ρῶς, ἐπίῤ.

Μικρόσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. քիչ ուտօղ. աղ կերօղ:

Μικροσκελής - έος καὶ

Μικρόσκελος (ὁ, ἡ) che ha le gambe piccole. պզտիկ սրունքներ ունեցող. սակաւ պնդակել:

Μικρόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo, saputello. իմաստակ. արհեստ գիտցօղ, չիտցօղ:

Μικρόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca piccola. պզտիկ բերան ունեցող. փոքրաբերան:

Μικρότης - ητος (ὁ) piccolezza. պզտիկութիւն. փոքրութիւն, սակաւութիւն:

Μικροτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una mensa frugale. առատապէս սեղան ունեցող, (աղքատիկ սեղան). խորտիկ ասկեզ ուտօղ (քիչ կերակուր կերողներ):

Μικρόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Μικρόμματος*.

Μικρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φρόνως. pusillanimo. փոքրոգի, վատասիրտ. երկչոտաբար, վախկոտ:

Μικρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie piccole. պզտիկ տերեւներ ունեցող. փոքրատերեւ:

Μικρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una bassa, debole voce. ցած՝ տկար ձայն մը ունեցող. ակամայ՝ ցածրաձայն խօսող:

Μικροχαρής - έος (ὁ, ἡ) colui che gode delle cose piccole, delle minuzie. պզտիկ բաներու վրայ զուարճացող. մանր նիւթերով հաճոյք առնող:

Μικρόχωρος (ὁ, ἡ) che ha un terreno piccolo. պզտիկ երկիր մը ունեցող. փոքր տեղ մը բնակող:

Μικροψυχέω - ῶ. *Μ.* ήσω. essere pusillanimo. փոքրոգի ըլլալ. երկչոտիլ, վախնալ:

Μικροψυχία (ἡ) pusillanimità, viltà. փոքրոգութիւն, վատասրտութիւն. երկչոտութիւն:

Μικρόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanimo, codardo, vile. վատասիրտ, վախկոտ. երկչոտ:

Μικρύνω. *Μ.* υνῶ. render piccolo, poco, diminuire. պզտիկցնել, քիչցնել, նուազեցնել. մանրել, փոքրացնել:

Μικτός - ή - όν. misto, mescolato. խառն, խառնուած. խառնուած:

Μιλιάζω. *Μ.* άσω. misurare per miglia. մղոնով չափել. մղոն մղոն:

Μίλιον (τὸ) miglio (spazio di 1000 passi). մղոն (1000 քայլ միջոց). մղոն (1000 քայլ):

Μίλτειος - α - ον. = *Μίλτινος*.

Μίλτινος - η - ον. di minio. կարմիր. մինիոնի:

Μιλτοπάρῃος (ὁ, ἡ) che ha le guancie tinte di rubrica. կարմիր այտերով. կարմրաներկ երեսով:

Μίλτος (ἡ) minio. կարմիր. մինիոն: (παρ' Ὁμήρῳ) rubrica. կարմիր. ներկ:

Μιλτόω - ῶ. *Μ.* ώσω. miniare, tingere col minio. կարմիր ներկել. մինիոնով ներկել:

Μιλτώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al minio. կարմիր նման. մինիոնի նման:

Μίλφαι (αἱ) καὶ **Μίλφωσις** - εως (ἡ) caduta dei peli delle palpebre. թարթիչներու թափիլը. թերթերու մազերուն թափիլը:

Μιμαίκυλον καὶ **Μιμάκυλον** (τὸ) corbezzola. մաթուղ. հօնի պտուղ:

Μίμαρκυς ἢ **Μίμαρκυς** εως ἢ υος (ἡ) intingolo fatto di carne di lepre con savore (*Γαλλ.* civet). նապաստակի միս համեմուած խորտիկ. նապաստակի միսէն շինուած խորտիկ:

Μιμέομαι - οῦμαι. *Μ.* ήσομαι. imitare qualcuno o qualche cosa. մէկը կամ բան մը նմանցնել, նմանիլ. նմանութեամբ ընել:

Μίμησις - εως (ἡ) imitazione. նմանութիւն, մէկը կամ բան մը նմանեցնելը. օրինակ:

Μιμητής - οῦ (ὁ) imitatore. նմանօղ, նմանող. օրինակող:

Μιμητικός - ή - όν. imitativo, abile o solito ad imitare. նմանելու կարող, նմանօղ. ուրիշներուն նմանելու սովորութիւն ունեցող: — ικῶς, ἐπίῤ.

Μιμικός - η - όν. mimico, pertinente ad un buffone. միմոսական, զուարճական. միմոսի:

Μιμνήσκω *Μ.* μνήσω. ricordare. յուշ ածել, միտքը բերել. հիշեցնել:
(μσ) *Μιμνήσκομαι.* *Μ.* μνησθήσομαι. ricordarsi, sovvenirsi. յիշել, միտքը բերել. հիշել:

Μιμολόγος (ὁ, ἡ) che imita le parole di qualcheduno. մէկուն խօսքերը նմանօղ. ուրիշներուն խօսքերը նմանող:

Μῖμος (ὁ) mimo, buffone. 2. farsa (sorta di commedia). միմոս, զուարճակ. 2. տեսակ մը կատակերգութիւն. մէկ կատակերգական:

Μιμώ - όος - οῦς (ἡ) scimia. կապիկ. կապիկ:

Μίν (*πάντοτε ἐγκλιτ.*) × *Ἰων.* ἀντὶ *Αὐτὸν* - ήν - όν. ἢ (*σπν. καὶ μτγν.*) *Αὐτοὺς-άς-ά* ἢ *Ἑαυτὸν* - ήν - ό. (*π. χ. Αὐτὸν μιν πρηγῆσι δαμάσσας. Οδ. Δ.*)

Μινύθησις - εως (ἡ) diminuzione. նուազութիւն, քիչնալը. պակսիլ:

Μινύθω. *Μ.* μινυθήσω. diminuire, render piccolo. քիչցնել, պզտիկցնել. պակսեցնել:

Μίνυνθα, ἐπίῤ. poco, alquanto. 2. per poco tempo. քիչ, քիչ մը. 2. քիչ ատեն. 2. կարճ:

Μινυρίζω. *Μ.* ίσω. borbottare, mormorare, piangere con un tuono dolente e dimesso. քրթմնջել, մրմնջել, ողբալ ու ցած ձայնով լալ. մրմռալ:

Μινυρισμός (ὁ) borbottamento, susurrazione, canto o pianto in un tuono dimesso. մրմնջիւն, շշնջիւն, ցած ձայնով երգելը կամ լալը. մրմռալ:

Digitized by Google

[illegible]

Μινύρομαι. Μ. υροῦμαι. = *Μινυρίζω.*

Μινυρὸς -ὰ -όν. che canta o piange in un tuono lamentevole e dimesso. [illegible]

Μιξάνθρωπος (ὁ, ἡ) mezz' uomo. [illegible]

Μιξέλλην -ηνος (ὁ) mezzo Greco. [illegible]

Μίξις -εως (ἡ) mistura, mescolanza. 2. coito, concubito, commercio carnale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μιξοβάρβαρος (ὁ, ἡ) mezzo barbaro. [illegible]

Μισαγαθία (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Μισάγαθος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. [illegible]

Μισαδελφία (ἡ) odio contro il proprio fratello. [illegible]

Μισάδελφος (ὁ, ἡ) che odia il proprio fratello. [illegible]

Μισανθρωπέω -ῶ. Μ. ήσω. odiare gli uomini. [illegible]

Μισανθρωπία (ἡ) misantropia, odio contro gli uomini. [illegible]

Μισάνθρωπος (ὁ, ἡ) misantropo, che odia gli uomini. [illegible]

Μισαργυρία (ἡ) odio contro l'argento. [illegible]

Μισάργυρος (ὁ, ἡ) che odia l'argento. [illegible]

Μισέταιρος (ὁ, ἡ) che odia i suoi compagni. [illegible]

Μισέω -ῶ. Μ. ήσω. odiare. [illegible]

Μισητεία (ἡ) impudicizia, lubricità. [illegible]

Μισητὴ (ἡ) prostituita. [illegible] (*κυρ. θηλ. τ. Μισητός.*)

Μισητὴς -οῦ (ὁ) colui che odia. [illegible]

Μισητία (ἡ) = *Μισητεία.*

Μισητικὸς -ὴ -όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* dedito, inclinato all' odio. [illegible]

Μισητὸς -ὴ -όν. odiato. 2. odiabile, odioso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μισθαποδοσία (ἡ) pagamento d' un salario, d'uno stipendio, d'una mercede. [illegible]

Μισθαποδότης -ου (ὁ) colui che paga la mercede, rimuneratore. [illegible]

Μισθαρνεύω. Μ. εύσω. καὶ Μισθαρνέω -ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μισθάρνης -ου (ὁ) *καὶ Μίσθαρνος* (ὁ, ἡ) mercenario. [illegible]

Μίσθιος -α ἢ ος -ον. = *Μισθωτός.*

Μισθοδοσία (ἡ) pagamento della mercede, paga. [illegible]

Μισθοδοτέω -ῶ. Μ. ήσω. pagare la mercede. [illegible]

Μισθοδότης -ου (ὁ) colui che paga la mercede, chi dà la paga. [illegible]

Μισθόδωρος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Μισθὸς (ὁ) paga, pagamento, mercede, salario, fitto. [illegible]

Μισθοφορὰ (ἡ) stipendio, salario. [illegible]

Μισθοφορέω -ῶ. Μ. ήσω. lavorare dietro una mercede. [illegible]

Μισθοφόρος (ὁ, ἡ) stipendiato (soldato). [illegible]

Μισθόω -ῶ. Μ. ώσω. dare dietro una mercede, dare in affitto. [illegible]

Μίσθωμα (τὸ) fitto. [illegible]

Μίσθωσις -εως (ἡ) affitto, l'azione d'affittare. [illegible] 2. = *Μίσθωμα.*

Μισθωτεύω. Μ. εύσω. servire dietro una mercede. [illegible]

Μισθωτὴς -οῦ (ὁ) *καὶ*

Μισθωτὸς -ὴ -όν. mercenario. 2. affittato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μισοβασιλεὺς -έως (ὁ) nemico del Rè. [illegible]

Μισόγαμος (ὁ, ἡ) che odia le nozze. [illegible]

Μισογύναιος (ὁ, ἡ) che odia le donne. [illegible]

Μισόδημος (ὁ, ἡ) che odia il popolo. [illegible]

Μισόδικος (ὁ, ἡ) che odia i litigi. [illegible]

Digitized by Google

Μισόθεος (ὁ, ἡ) nemico di Dio. [illegible]

Μίσοινος (ὁ, ἡ) che odia il vino. [illegible]

Μισόκακος (ὁ, ἡ) che odia il male o i cattivi. [illegible]

Μισόκαλος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. [illegible]

Μισοκερδής-έος (ὁ, ἡ) che odia il lucro disonesto. [illegible]

Μισόλεκτρος (ὁ, ἡ) = *Μισόγαμος*.

Μισολόγος (ὁ ἡ) nemico delle belle lettere. 2. ignorante. [illegible] · 2. [illegible] · 2. [illegible]

Μισοξενία (ἡ) odio degli ospiti, dei forestieri. [illegible]

Μισόξενος (ὁ, ἡ) colui che odia gli ospiti, i forestieri. [illegible]

Μισοπάρθενος (ὁ, ἡ) nemico delle vergini. [illegible]

Μισοπάτωρ-ορος (ὁ, ἡ) che odia il proprio padre. [illegible]

Μισοπόλεμος (ὁ, ἡ) che odia la guerra. [illegible]

Μισόπονος (ὁ, ἡ) che odia la fatica, il lavoro. [illegible]

Μισόπτωχος (ὁ, ἡ) nemico di povero. [illegible]

Μῖσος (τὸ) odio, avversione. [illegible]

Μισόσοφος (ὁ, ἡ) nemico de' sapienti. [illegible]

Μισοστρατιώτης-ου (ὁ, ἡ) nemico de' soldati. [illegible]

Μισοτεκνία (ἡ) odio contro i propri figli. [illegible]

Μισότεκνος (ὁ, ἡ) che odia i propri figli. [illegible]

Μισοφιλολόγος (ὁ, ἡ) nemico della letteratura. [illegible]

Μισόφιλος (ὁ, ἡ) nemico dell' amicizia. [illegible]

Μισόχρηστος (ὁ, ἡ) = *Μισάγαθος*.

Μισοχριστιανός (ὁ, ἡ) nemico de' Cristiani. [illegible]

Μισόχριστος (ὁ, ἡ) nemico di Gesù Cristo. [illegible]

Μισοψευδής-έος (ὁ, ἡ) che odia la menzogna. [illegible]

Μίτος (ὁ) filo. [illegible]

Μίτρα (ἡ) cintura, fascia, benda, mitra, turbante, diadema. [illegible]

Μιτρόδετος (ὁ, ἡ) cinto, legato d'una fascia, fasciato. [illegible]

Μιτροφορέω-ῶ. Μ. *ήσω*. portar la mitra. [illegible]

Μιτροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una mitra. [illegible]

Μιτρόω-ῶ. Μ. *ώσω*. fasciare. [illegible]

Μίτυλος-η-ον. (ὅθ. τὸ *Λατ*. Mutilus.) senza corna, scornato. [illegible]

Μνᾶ-ᾶς (ἡ) mina (peso di 130 dramme). 2. mina (moneta equivalente a 100 dramme). [illegible] (130 [illegible]). 2. [illegible] (100 [illegible]). [illegible] (130 [illegible]). 2. [illegible] (100 [illegible]).

Μναιαῖος ἢ *Μναῖος-α-ον*. che pesa o vale una mina. [illegible]

Μνάομαι-ῶμαι. Μ. *μνήσομαι*. ricordarsi o ricordare. 2. brigare. 3. cercar in matrimonio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μνάσιον (τὸ) specie di pianta gustosa in Egitto. [illegible]

Μνεία (ἡ) menzione. [illegible]

Μνῆμα (τὸ) memoria, ricordo. 2. memoriale, ciò che eccita in noi la memoria di qualche cosa (*Γαλλ*. souvenir). 3. monumento. 4. sepolcro. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Μνημάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Μνῆμα*.

Μνημεῖον (τὸ) monumento. 2. sepolcro. 3. museo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Digitized by Google

շահերուն ներկայացուցիչ նկատմամբ ամեկայա-ձակ մահալ:

Μνήμη (ἡ) memoria. 2. rimembranza, menzione. 3. gabinetto. յիշողութիւն. 2. յիշելը, յիշատակութիւն. 3. արքունի դահլիճ. խաթըր, զիքր. 2. հաթըրէ կէթիրմէք. 3. դիվան, խազինէթանէ:

Μνημόνειος (ὁ, ἡ) pertinente alla memoria. յիշողութեան վերաբերեալ. զիքրէ դաթեալիք:

Μνημόνευμα (τὸ) detto o fatto memorabile. յիշատակաց արժանի խօսք կամ գործք. զիքրէ շայեանը սէօզ եախօտ իշ. 2. = *Μνεία.*

Μνημονευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. dotato d' una memoria felice. լաւ յիշողութիւն մը ունեցող. գուվվէթլի հաֆըզալը թէակիլ օլան:

Μνημονευτὸς - ἡ - όν. memorato. յիշեալ. անըլմըշ:

Μνημονεύω. *M.* εύσω. sovvenirsi, ricordarsi o ricordare. յիշել կամ յուշ առնել, միտքը գալ կամ ձգել. զիքր էթմէք, անմագ, հաթըրէ կէթիրմէք եախօտ դըւրաթմագ, զիքրինէ դիւշիւրմէք:

Μνημονικὸς - η - όν. = *Μνημονευτικὸς* καὶ *Μνημόνιος* (ὅθ.) *Μνημονικὸν* (τὸ) la memorativa, la facoltà della memoria. յիշողութիւն, յիշողական զօրութիւն. գուվվէթի հաֆըզա:

Μνημονικῶς, ἐπίῤ. = *Μνημονευτικῶς.*

Μνημοσύνη (ἡ) × ἀντὶ *Μνήμη.*

Μνημόσυνον (τὸ) memoriale, ciò che serve di memoria. յիշելիք՝ բանի մը կամ մէկու մը յիշատակը նորոգելու իրք. խաթըրընիշան:

Μνήμων - ονος (ὁ, ἡ) ricordevole. 2. che ha buona memoria. յիշող. 2. աղէկ յիշողութիւն ունեցող. անան, զիքր էտէն. 2. գուվվէթլի հաֆըզալըրը ալա օլան:

Μνησιδωρέω - ῶ. *M.* ήσω. offerire de' doni in rimembranza di qualche favore ottenuto. ի յիշատակ ընկալեալ շնորհաց ընծայ նուիրել. կէօրտիւյիւ էյլիյի իւզէրինէ թէշէքքիւր հէտիյէսինի սունմագ:

Μνησίθεος (ὁ, ἡ) che si ricorda sempre di Dio, pio. միշտ զԱստուած միտքը բերող, աստուածապաշտ, երկիւղած. դայիմ Ալլահը ֆիքրինէ կէթիրէն, թագվա, Ալլահտան գօրգար:

Μνησικακέω - ῶ. *M.* ήσω. ricordarsi dell' ingiuria avuta. 2. conservare dell' animosità, portar odio, aver rancore. ընկալեալ չարիքը յիշել. 2. քէն՝ ատելութիւն պահել. կէօրտիւյիւ ֆէնալըգը ֆիքրինտէն չըգարմամագ. 2. քին թութմագ, ադավէթ սագլամագ:

Μνησικακητικὸς - ἡ - όν. vendicatore delle ingiurie avute. ընկալեալ անիրաւութեանց վրէժը առնող. ինթիգամջը, կէօրտիւյիւ ֆէնալըքլարըն հէսաբընը ալան:

Μνησικακία (ἡ) rancore, animosità, risentimento. ատելութիւն, դժգոհութիւն, քէն, ոխ. խուսումէթ, ադավէթ, քին, քէօն:

Μνησίκακος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κάκως. che si ricorda della ingiuria avuta, che conserva del rancore, del risentimento contro qualcheduno. ընկալեալ չարիքը յիշող, քէն՝ ոխ պահող. կէօրտիւյիւ ֆէնալըգը ունութմայան, քինքեար, քօն ալըճը:

Μνησίμαχος (ὁ, ἡ) che ama la guerra. պատերազմասէր. ճէնկ սէվէն:

Μνησίνοος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհական. դավրանըշլը, հուշեար:

Μνῆσις - εως (ἡ) ricordanza, rimembranza. յիշատակութիւն. հաթըրա կէթիրմէլիք, զիքր:

Μνηστεία (ἡ) ricerca in matrimonio. աղջիկ փնտռելը, աղջիկներ ուզելը, կնիկ բռնելը. քըզ կէօրմէյէ իստէմաք, ավրէթ արամագ. 2. = *Μνήστευσις.*

Μνήστειρα (ἡ) θηλ. τ. *Μνηστήρ.* pronuba, paraninfa. 2. colei che si cerca in matrimonio, sposa. ամիթ, հարսնախօսութեան միջնորդ եղող կնիկ. 2. նշան տրուելու աղջիկ, հարս. գըզ օղլանը գըզ քէչէ նիշանլանմայա էլվէրիշ օլան գարը. նիշանլը գադըն. 2. նիշան վէրիլմիշ գըզ, կէլին:

Μνήστευμα (τὸ) = *Μνηστή.* 2. = τῷ

Μνήστευσις - εως (ἡ) = *Μνηστεία.* sposalizia. հարսնախօսութիւն. նամզէտլիք, նիշան վէրմէ, նիշանլամա (գըզ քըզ եախօտ գըզ օղլան):

Μνηστεύω. *M.* εύσω. cercar in matrimonio, divenir proco. 2. dare la caparra, promettere alcuna, fidanzare. 3. ammogliarsi. 4. conciliar le nozze, far da paraninfa, da pronuba. աղջիկ փնտռել. 2. նշան տալ, մէկը իրեն կնիկ առնելու համար խօսք տալ. 3. կնիկ առնել. 4. հարսնախօսութեան՝ ամուսնութեան առիթ ըլլալ, մանչու մը աղջիկ գտնալ, կամ աղջկան մանչ մը. քըզ կէօրմէյէ կէլմէք, քըզ արամագ. 2. նիշան վէրմէք, թէմտիւյիւնէ ավրէթ տէյէ ալմայա սէօզ վէրմէք. 3. ավրէթ ալմագ. 4. նիքեահ վասըթասը օլմագ, գըզ օղլանա գըզ եախօտ գըզա օղլան պուլմագ. 5. = *Μνάομαι* (2).

Μνηστὴ (ἡ) θηλ. τ. *Μνηστός.* promessa in matrimonio, fidanzata, disposata. նշանուած աղջիկ, հարսնցու. նիշանլը գըզ, կէլինլիք դօխթէր:

Μνηστήρ (ὁ) proco, colui che domanda in moglie alcuna vergine. աղջիկ մը իրեն կնիկ առնել ուզող, աղջկան մը առաջարկու եղած. գըզ իսթէյէն, թալիպ օլան:

Μνῆστις - ιος (ἡ) = *Μνεία*, *Μνήμη.*

Μνηστὸς - ἡ - όν. ricercato in matrimonio. 2. sposato. մէկու մը՝ կարգուելու համար փնտռուած (աղջիկ կամ մանչ). 2. կարգուած. էվլէնմէք իչին գիւրէօինտէն արանըլմըշ՝ իստէնմիշ (գըզ եախօտ օղլան). 2. էվլէնմիշ:

Μνήστρια (ἡ) = *Μνήστειρα* (1)

Μνήστρον (τὸ) caparra di matrimonio. հարսնախօսութեան ատեն տրուած գրաւական (մատանին). նիքեահ նիշանը իչիւն օլարագ վէրիլէն բէհէն (էմանէթ):

Μνίον ἢ *Μνῖον* (τὸ) alga. մամուռ, լոռ. քէֆանէքէ, փէնէկ օթու:

Μνοίτης - ου (ὁ) (Κρητ.) servo. ծառայ. խըզմէթքեար, ուշագ:

Μογερὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ερῶς. labo-

Digitized by Google

rioso, penoso. [illegible]

Μογέω - ῶ. *M.* *ήσω.* × *ἀντὶ Πονέω, Μοχθέω.*

Μογιλάλος (ὁ, ἡ) balbettante, scilinguato. [illegible] 2. (*Γρφ.*) muto. [illegible]

Μόγις, ἐπίῤ. = *Μολις.*

Μόγος (ὁ) = *Μόχθος.*

Μογοστόκος (ὁ, ἡ) che assiste ai dolori di parto. [illegible]

Μόδιος (ὁ) moggio (misura di 336 ocche). [illegible] (336 [illegible]) [illegible] (336 [illegible])

Μόθος (ὁ) combattimento. [illegible]

Μόθων - ωνος (ὁ) servo nativo di casa (*Λατ.* verna). 2. petulante, insolente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μοιμνάω - ῶ. *M.* *άσω.* *καὶ*

Μοιμύλλω. *M.* *υλῶ.* serrar le labbra, stringer la bocca, far il bocchino. 2. succiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μοῖρα (ἡ) parte, porzione. 2. officio, il conveniente. 3. destino, sorte, fortuna, fatalità. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. (*τγμ.*) distaccamento di truppe. [illegible]

Μοιραγέτης - ου (ὁ) comandante d'un distaccamento di truppe. [illegible]

Μοιράζω. *M.* *άσω.* *καὶ*

Μοιράω - ῶ. *M.* *άσω.* dividere, distribuire. [illegible]

Μοιρηγενής - έος (ὁ, ἡ) nato sotto un astro ben auguroso, fortunato. [illegible]

Μοιρίδιος - α - ον. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- δίως.* fatale. [illegible]

Μοιρογραφία (ἡ) descrizione delle parti. [illegible]

Μοιρολογέω - ῶ. *M.* *ήσω.* predire il destino. [illegible]

Μοιρολόγος (ὁ, ἡ) che predice il destino, indovino. [illegible]

Μοιρολόγχος (ὁ, ἡ) distributore. 2. partecipe. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μοιρονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce a ciascuno il proprio destino. [illegible]

Μοιχάζω. *M.* *άσω.* = *Μοιχάω.*

Μοιχαλίς - ίδος (ἡ) adultera. [illegible]

Μοιχάς - άδος (ἡ) = *Μοιχαλίς.*

Μοιχάω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Μοιχεύω.*

Μοιχεία (ἡ) adulterio. [illegible]

Μοιχευτήρ καὶ - τής - οῦ (ὁ) = *Μοιχός.*

Μοιχεύω. *M.* *εύσω.* adulterare, commetter un adulterio. [illegible]

Μοιχίδιος - α - ον. = *Μοιχικός* (*ἰδιωτ.*) *Μοιχογέννητος.*

Μοιχικός - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- κῶς.* adulterino. 2. inclinato all' adulterio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μοιχογέννητος (ὁ, ἡ) adulterino, nato da un adulterio. [illegible]

Μοιχός (ὁ) adultero. [illegible]

Μολγός (ὁ) sacco di cuojo. [illegible]

Μολίβδαινα - ης (ἡ) = *Μολιβδίς.* 2. piombaggine, piombaggine (una specie di metallo). 3. piombaggine (sorta d'erba). 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μολίβδεος - οῦς, έα - ῆ, εον - οῦν. = *Μολίβδινος.*

Μολιβδικός - ή - όν. *καὶ*

Μολίβδινος - η - ον. di piombo, piombino. [illegible]

Μολιβδίς - ίδος (ἡ) palla di piompo, piombata. [illegible]

Μολιβδοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile al piombo. [illegible]

Μόλιβδος καὶ Μόλυβδος (ὁ) piombo. [illegible]

Μολιβδουργός (ὁ) colui che lavora il piombo. [illegible]

Μολιβδόχροος - ους καὶ

Μολιβδόχρως - ωτος ἢ ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di piombo, piombino. [illegible]

Μολιβδόω - ῶ. *M.* *ώσω.* coprir di piompo, impiombare. [illegible]

Μολιβουργός (ὁ) = *Μολιβδουργός.*

Μόλις, ἐπίῤ. appena, con difficoltà. [illegible]

Digitized by Google

ղէւ, ճորով, գժուարաւ. կլած ելեր, կլածղելը։

Μολόβριον (τὸ) porchetto di cinghiale (*Γαλλ.* marcassin). կնճի քորակ. խոզան փօճօղուանան խավրօստա։

Μολοβρὶς - ίδος (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Μολοβρὸς (ὁ) mangione, parassito. որկրամոլ, պատառաքաղ. չէշ գօշող, հազըր քօնաճը։

Μολοσσὸς (ττὸς) - οῦ (ὁ) (*ἐνν. κύων*) mastino. (*Γαλλ.* dogue). գամփռ. սամսոն, զընճըր քէօփէկի։

Μολπάζω. Μ. άσω. cantare. երգել. էրլամագ. *ἴδε Μέλπω.*

Μολπαστὴς - οῦ (ὁ) cantore. երգիչ. էրլայըճը, հանէնտէ։

Μολπάστρια (ἡ) *θηλ. τ. Μολπαστής.* cantatrice. գուսան. սազընտէ, չալղըճը։

Μολπὴ (ἡ) canto, canzone. 2. giuoco con delle canzoni. երգ, խաղ, ցուցք. 2. երգերով եղած խաղ. նաղմէ, թէմաշա, սազ. 2. թէմաշալը նաղմալը օյուն։

Μολπηστὴς - οῦ (ὁ) = *Μολπαστής.*

Μολπῆτις - ιδος (ἡ) × *ἀντὶ Μολπάστρια,*

Μόλυβδος, Μολύβδινος κτλ. καὶ Μόλυβος, Μολυβὶς κτλ. = *Μόλιβδος κτλ.*

Μόλυνσις - εως (ἡ) contaminazione, l' azione di sporcare. պղծելը, աղտեղութիւն. փիսլէնմէքլիք, մուրտառլընմաքլըք, պէրպատ էթմէքլիք. 2. (*εἰς τὸν Ἀρστφ.*) la crudità della carne. մսի հմուլթիւն. չիկին էթ, չիյ էթ։

Μολύνω. Μ. υνῶ. sporcare, contaminare, imbrattare. աղտեղել, պղծել. փիսլէթմէք, նաճիս էթմէք, պէրպատ էթմէք, գուլէշլէշ էթմէք։

Μόλυσμα (τὸ) lordura, sucidume. աղտ, անմաքրութիւն. քիր, փիսլիք։

Μολυσμὸς (ὁ) = *Μόλυνσις καὶ Μολυσμός.*

Μορφὴ (ἡ) = *Μέμψις.*

Μοναγρία (ἡ) *καὶ Μονάγριον* (τὸ) *καὶ*

Μόναγρος (ὁ) solitudine, deserto. անբնակ վայր, անապատ. չէօլ, եալընըզլըգ։

Μονάδην, ἐπίῤ. solitariamente, isolatamente. միայնակ, առանձինն, միայն ընդ միայն. եալընըզճա, այրըճա, թէնհա գալըն։

Μοναδικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* singolare. եզական, միական. ֆէրիտ, պիրլէյէն ճինստէն. 2. = *Μοναστικός.*

Μοναδὸν, ἐπίῤ. = *Μονάδην.*

Μονάζω. Μ. άσω. menar una vita solitaria, viver da romito. առանձին կեանք մը վարել, անապատականի պէս ապրել. եալընըզ պիր եօմիւր սիւրմէք, տաղտա չէքիլմէք։

Μοναθλία (ἡ) = *Μονομαχία.*

Μονανδρέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μόνανδρος (ὁ, ἡ) che ha un solo marito. մէկ էրիկ մը ունեցող. պիր քօճաը օլան։

Μοναρχέω - ῶ. Μ. ήσω. regnar solo. միայնակ տիրել՝ թագաւորել. եալընըզ՝ քէնտի պաշընա հիւքիւմ էթմէք, թէքլիֆ սիւրմէք. *Εἰμὶ —*

Μονάρχης - ου (ὁ) Monarca. միապետ, միահեծան թագաւոր. շահէնշահ, փատիշահ։

Μοναρχία (ἡ) monarchia. միապետութիւն, միահեծան թագաւորութիւն. շահէնշահլըգ, փատիշահլըգ։

Μοναρχικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* monarchico. միապետական. շահէնշահի, միհանպանի։

Μόναρχος (ὁ, ἡ) = *Μονάρχης.*

Μονὰς - άδος (ἡ) l' unità. 2. asso. 3. monade, atomo. միակ թիւ, միութիւն. 2. նարտի խաղին քուէին միակ թիւը. 3. եզակ, միակ, հիւլէ (ամէն նիւթական գոյացութեանց պարզ սկիզբը). պիրլիք, պիրիմիք. 2. թավլա զարընըն եէքի, զարըն պիր նօքթասը թէրաֆը. 3. զէրրէ, չէմի։

Μονασμὸς (ὁ) vita solitaria. առանձին կեանք, առանձնակեցութիւն. եալընըզլըգտա եօմիւր կէչիրմէք։

Μοναστὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Μοναστής.*

Μοναστήριον (τὸ) monastero, convento. մենաստան, վանք. մանաստըր։

Μοναστὴς - οῦ (ὁ) che mena una vita solitaria, eremita, monaco. առանձին կեանք վարող, առանձնակեաց, միայնակեաց, անապատական, աբեղայ, կրօնաւոր. եալընըզլըգտա եօմիւր կէչիրէն, տաղտաւ, քէշիշ, րահիպ։

Μοναστικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ*) *- ικῶς.* concernente la vita solitaria, monacile. առանձին կենաց պատկանեալ, միանձնական. եալընըզլըգտա եօմիւր սիւրմէյէ ճինստաղ. քէշիշէ րահիպանէ գաբիլլիէ։

Μονάστρια (ἡ) *θηλ. τ. Μοναστής.* monaca, religiosa. միանձնուհի, մայրապետ. քէշիշէ, գալօղրիա։

Μοναύλιον (τὸ) flauto d' un solo suono o che si suona solo. մէկ եղանակ մը ունեցող կամ միայնակ փչուող եղեգնափող. պիր գայտէլի եալըզ եալընըզ չալընան նէյ։

Μόναυλος (ὁ, ἡ) che solo suona il flauto. 2. che vive solo, celibe. եղեգնափողը միայնակ չալող. 2. միայնակ ապրող, ամուրի. նէյի եալընըզ չալան. 2. եալընըզ եաշայան, էրկէն։

Μοναχὴ (ἡ) *θηλ. τ. Μοναχός.* monaca. մայրապետ. քէշիշէ, գալօղրիա։

Μοναχικὸς - ὴ - όν. monastico, monacile. միանձնական, կրօնաւորական. քէշիշէ րահիպանէ փայէր։

Μοναχόθεν, ἐπίῤ. da un sol canto. միայնակ մէկ կողմէ. եալընըզ պիր թարաֆտան։

Μοναχὸς - ὴ - όν. solo. միայնակ. եալընըզ. (*ὅθ. ἐκκλησ.*) = *Μοναστής.* monaco, calogero. աբեղայ, կրօնաւոր. քէշիշ, րահիպ։

Μοναχοῦ, ἐπίῤ. in un sol luogo. միայնակ մէկ տեղ մը. եալընըզ պիր մահալտէ։

Μοναχῶς, ἐπίῤ. unicamente, solamente, in un solo modo. միայնակ, մի միայն, մէկ կերպով. եալընըզ, եալընըզ պիր վէճհ էլէ, պիր թարզ էլէ։

Μονὴ (ἡ) dimora, trattenimento, indugio. տեղ մը բնակիլը, դեգերիլը, յապաղանք. պիր մահալտէ օթուրմաք, օյալանմաք, կէճիքմէք, էյլէնմէ. 2. = (*μτγν.*) = *Μοναστήριον.*

Μονήλατος (ὁ, ἡ) massiccio, fatto d'un

Digitized by Google

sol pezzo. [illegible]

Μυνήρης-εος (ὁ, ἡ) solitario, solo. [illegible]

Μονία (ἡ) solitudine. [illegible] 2. = *Μονή*.

Μόνιμος (ὁ, ἡ) stabile, costante, durevole. [illegible] — *ίμως*, *ἐπίῤ*.

Μονιμότης (ἡ) stabilità, fermezza. [illegible]

Μονοβάμων-ονος (ὁ, ἡ) che cammina solo. [illegible]

Μονογαμέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. ammogliarsi una sola volta. [illegible]

Μονογαμία (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Μονόγαμος (ὁ, ἡ) che si sposò una sola volta, monogamo. [illegible]

Μονογενής-έος (ὁ, ἡ) unigenito. [illegible]

Μονόγλωσσος (ὁ, ἡ) che parla in una sola lingua. [illegible]

Μονογνωμονέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Μονογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) che siegue l'unica sua opinione, fermo, ostinato nel suo parere. [illegible]

Μονόγονος (ὁ, ἡ) = *Μονογενής*.

Μονογράμματος (ὁ, ἡ) composto d'una sola lettera. [illegible]

Μονόγραμμος (ὁ, ἡ) composto d'una sola linea. [illegible] (ὅθ.) *Μονόγραμμον* (τὸ) monogramma. [illegible]

Μονοδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha un sol dito. [illegible]

Μονόδους-οντος (ὁ, ἡ) chi' ha un sol dente. [illegible]

Μονοειδής-έος (ὁ, ἡ) d'una sola forma. [illegible] — *ειδῶς*, *ἐπίῤ*.

Μονοθελῆται (οἱ) monoteliti (eretici che attribuivano a Cristo una sola volontà ed *ἐνέργειαν*). [illegible]

Μονόθεν, *ἐπίῤ*. = *Μοναχόθεν*.

Μονόθυρος (ὁ, ἡ) che ha una sola porta. [illegible]

Μονοκέρατος (ὁ, ἡ) καὶ

Μονόκερως-ωτος (ὁ, ἡ) che ha un solo corno, unicornuto. [illegible] (οὐσ.) liocorno. [illegible]

Μονοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una sola testa. [illegible]

Μονόκλαυτος (ὁ, ἡ) che piange solo. [illegible]

Μονοκληρονόμος (ὁ, ἡ) unico erede. [illegible]

Μονόκλινον (τὸ) cataletto, bara. [illegible]

Μονοκοιτέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. dormir solo. [illegible]

Μονόκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme solo. [illegible]

Μονοκρατορία (ἡ) = *Μοναρχία*.

Μονοκράτωρ-ορος (ὁ, ἡ) = *Μονάρχης*.

Μονόκροτος (ὁ, ἡ) (*ναῦς*) che si spinge con un solo remo. [illegible]

Μονόκωλος (ὁ, ἡ) che ha un solo membro. [illegible]

Μονόκωπος (ὁ, ἡ) che si serve d'un solo remo. [illegible]

Μονολήμματος (ὁ, ἡ) composto d'un sol assunto (sillogismo). [illegible]

Μονόμαζος (ὁ, ἡ) che ha una sola mammella. [illegible]

Μονομαχέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. far un duello, duellare. [illegible]

Μονομάχης-ου (ὁ) = *Μονομάχος*.

Μονομαχία (ἡ) duello. [illegible]

Μονομάχος (ὁ, ἡ) duellatore. [illegible] (οὐσ.) gladiatore. [illegible]

Μονομαχοτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nudriscono i gladiatori. [illegible]

Μονομερής-έος (ὁ, ἡ) composto d'una sola parte, semplice. [illegible] — *μερῶς*, *ἐπίῤ*.

Μονομήτωρ-ορος (ὁ, ἡ) privo di madre. [illegible]

Μονόμματος (ὁ, ἡ) = *Μονόφθαλμος*.

Μόνον, *ἐπίῤ*. solamente. [illegible]

Μονόπαις-αιδος (ὁ, ἡ) = *Μονότεκνος*. 2. = *Μονογενής*.

Μονοπάτιον (τὸ) (*Βυζ*.) stradella, dove non può camminare che uno solo. [illegible]

Μονόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha un solo piede. [illegible]

Μονοπραγματέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. occuparsi in un sol'affare. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Μονόπτερος (ὁ, ἡ) che ha una sola ala. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*) :

Μονοπωλέω - ῶ. Μ. ήσω. far d' appaltatore. [illegible]

Μονοπώλης - ου (ὁ) appaltatore, monopolista. [illegible]

Μονοπωλία (ἡ) *καὶ*

Μονοπώλιον (τὸ) monopolio, appalto. [illegible]

Μόνορχις - εως ἢ ιδος (ὁ) che ha un solo testicolo. [illegible]

Μόνος - η - ον. solo, unico. [illegible]

Μονόσιτος (ὁ, ἡ) che si ciba una sola volta al giorno. [illegible]

Μονοσκελής - ἐος καὶ Μονόσκελος (ὁ, ἡ) = *Μονόπους.*

Μονόστιχος (ὁ, ἡ) composto d' un solo verso. [illegible]

Μονόστομος (ὁ, ἡ) ad un solo taglio (coltello). [illegible]

Μονοσύλλαβος (ὁ, ἡ) monosillabo. [illegible] — *άβως, ἐπίῤ.*

Μονότεκνος (ὁ, ἡ) che ha un solo figlio. [illegible]

Μονοτοκέω - ῶ. Μ. ήσω. partorire uno solo in ciascuna volta. [illegible]

Μονοτοκία (ἡ) *τὸ ούσ. τοῦ*

Μονοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce un solo in ciascuna volta. [illegible]

Μονοτονία (ἡ) monotonia. 2. pertinacia, pervicacia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μονότονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- τόνως.* monotono. [illegible] (*τρπ.*) pervicace, pertinace. [illegible]

Μονοτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una tavola separata. [illegible]

Μονότροπος (ὁ, ἡ) uniforme. 2. sincero, semplice. 3. pertinace. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μονοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrire separatamente. [illegible]

Μονοτροφία (ἡ) *τὸ ούσ. τ. προηγ.*

Μονοφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μονοσιτέω.*

Μονοφαγία (ἡ) il mangiare una volta al giorno. [illegible]

Μονοφάγος (ὁ, ἡ) = *Μονόσιτος.*

Μονόφαντος (ὁ, ἡ) che apparisce solo. [illegible]

Μονόφθαλμος (ὁ, ἡ) monocolo. [illegible]

Μονόφθογγος (ὁ, ἡ) che ha un solo suono. [illegible]

Μονοφυής - ἐος (ὁ, ἡ) unico di natura. [illegible]

Μονόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha una sola foglia. [illegible]

Μονοφυσῖται - ῶν (οἱ) Monofisiti (eretici, che attribuivano a Cristo una sola natura). [illegible]

Μονόφωνος (ὁ, ἡ) = *Μονότονος ἢ Μονόφθογγος.*

Μονόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha una sola mano. [illegible]

Μονόχορδος (ὁ, ἡ) che ha una sola corda. [illegible] (*ούσ. ούδ.*) monocordo. [illegible]

Μονόχροος - ους καὶ

Μονοχρώματος καὶ Μονόχρωμος καὶ

Μονόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) d' un solo colore. [illegible]

Μονόω - ῶ. Μ. ώσω. lasciar solo, abbandonare. [illegible]

Μονῳδέω - ῶ. Μ. ήσω. cantare solo. [illegible]

Μονῳδία (ἡ) monodia, il cantare solo. [illegible]

Μονῳδὸς (ὁ, ἡ) che canta solo. [illegible]

Μόνως, ἐπίῤ. solamente. [illegible]

Μόνωσις - εως (ἡ) isolazione, abbandono. [illegible]

Μονωτὸς - η - όν. isolato. [illegible]

Μόρα (ἡ) battaglione di 512 soldati. 512 [illegible] 512 [illegible]

Μόργος (ὁ) carro da vettura per trasportare della paglia. [illegible]

Digitized by Google

pria madre. [illegible]

Μητροκτονία (ἡ) matricidio. [illegible]

Μητρόκτόνος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) matricida. [illegible] (*προπαροξ.*) ucciso dalla propria madre. [illegible]

Μητρομανία (ἡ) male che viene alla matrice. [illegible]

Μητρομιξία (ἡ) concubito colla propria madre. [illegible]

Μητρόξενος (ὁ, ἡ) bastardo. [illegible]

Μητροπάρθενος (ἡ) (*ἐκκλησ.*) Madre e Vergine (epiteto della B. M. V.) [illegible]

Μητροπάτωρ - *ορος* (ὁ) avo dal canto della madre, il padre della madre. [illegible]

Μητρόπολις - *εως* (ἡ) la capitale d' uno Stato, Metropoli. [illegible]

Μητροπολίτης - *ου* (ὁ) nativo d' una Capitale. [illegible] (*Βυζ.*) Metropolita, l' Arcivescovo d' una Metropoli. [illegible]

Μητροφθόρος (ὁ, ἡ) = *Μητροκτόνος*.

Μητροφόνος (ὁ, ἡ) = *Μητροκτόνος*.

Μητρυιά (ἡ) matrigna. [illegible]

Μητρῷος - *α* - *ον*. = *Μητρικός*.

Μήτρως - *ωος* (ὁ) zio dal canto della madre. 2. qualunque parente dal canto della madre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μηχανάομαι - *ῶμαι*. *Μ.* *ήσομαι*. macchinare, tracciare, inventare, fabbricare. [illegible]

Μηχάνευσις - *εως* (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Μηχανεύομαι. *Μ.* *εύσομαι*. macchinare. [illegible] = *τ. προηγ.*

Μηχανή (ἡ) macchina, instrumento. 2. invenzione, frode, astuzia, furberia, ordigno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μηχάνημα (τὸ) macchinamento, ordigno, edifizio. [illegible]

Μηχάνησις - *εως* (ἡ) macchinazione. [illegible]

Μηχανητής - *οῦ* (ὁ) macchinatore. [illegible]

Μηχανητικός - *ή* - *όν*. perito, abile a macchinare. [illegible]

Μηχανικός - *ή* - *όν*. meccanico. [illegible] *Μηχανική* (ἡ) (*ἐνν. τέχνη.*) la meccanica. [illegible]

Μηχανοποιέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. costruire delle macchine. [illegible]

Μηχανοποιία (ἡ) costruzione di macchine. [illegible]

Μηχανοποιός (ὁ, ἡ) macchinista. [illegible]

Μηχανοῤῥαφέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. macchinare, tracciare, insidiare. [illegible]

Μηχανοῤῥαφία (ἡ) macchinazione, tracciamento. [illegible]

Μηχανοῤῥάφος (ὁ, ἡ) macchinatore, insidiante. [illegible]

Μηχανουργός (ὁ, ἡ) = *Μηχανοποιός*.

Μῆχος - *εος* - *ους* (τὸ) = *Μηχανή*.

Μία - *μιᾶς* (ἡ) *θηλ. τ. εἷς*.

Μιαίνω. *Μ.* *ανῶ*. infettare, imbrattare, contaminare. [illegible]

Μιαιφονέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. imbrattarsi d' un omicidio, commetter un omicidio. [illegible]

Μιαιφονία (ἡ) uccisione d' un innocente. [illegible]

Μιαιφόνος (ὁ, ἡ) imbrattato d' un omicidio, omicida, uccisore d' un innocente. [illegible]

Μίανσις - *εως* (ἡ) contaminazione, imbrattatura. [illegible]

Μιαντός - *ή* - *όν*. contaminato, imbrattato.

Digitized by Google

[illegible]

Μιαρὸς - ά - όν. imbrattato, contaminato. 2. impuro, osceno, abbominevole, sporco. 2. scellerato. [illegible] — *αρῶς, ἐπίῤ.*

Μιαροφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. mangiare de' cibi proibiti o impuri, cibarsi delle vivande vietate o impure. [illegible]

Μιαροφαγία (ἡ) il mangiare de' cibi vietati o impuri. [illegible]

Μιαροφάγος (ὁ, ἡ) colui che si ciba delle vivande vietate o impure. [illegible]

Μίασμα (τὸ) contagio, miasma, infezione. 2. delitto. [illegible]

Μιασμὸς (ὁ) = *Μίανσις.*

Μίγμα (τὸ) mistura. [illegible] (*πλθ.*) elettuario. [illegible]

Μίγνυμι. Μ. μίξω. mescolare. 2. unire. [illegible] (*μσ.*) conversare. 2. avvicinarsi. 3. aver commercio con una donna, giacere con. [illegible]

Μικρέμπορος (ὁ, ἡ) mercantuzzo, fondaco. [illegible]

Μικροβασιλεία (ἡ) piccolo regno. [illegible]

Μικροβασιλεὺς - έως (ὁ) piccolo rè, rè d'un piccolo regno. [illegible]

Μικρογένειος (ὁ, ἡ) barbucino. 2. che ha piccolo mento. [illegible]

Μικρογένυς - υος (ὁ, ἡ) che ha piccole mascelle. [illegible]

Μικροδοσία (ἡ) piccolo dono, regalo di poco rilievo. [illegible]

Μικρόδουλος (ὁ, ἡ) piccolo servo. [illegible]

Μικροθυμέω - ῶ Μ. ήσω. esser pusillanimo. [illegible]

Μικροθυμία (ἡ) pusillanimità. [illegible]

Μικρόθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo. [illegible]

Μικρόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce delle frutta piccole. [illegible]

Μικροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa piccola. [illegible]

Μικροκίνδυνος (ὁ, ἡ) che s'arrischia nelle imprese di poco rilievo. [illegible]

Μικροκοίλιος (ὁ, ἡ) che ha un piccolo ventre. [illegible]

Μικρόκοσμος (ὁ) piccolo mondo. [illegible]

Μικρολόγος (ὁ, ἡ) che sta attaccato alle minuzie, che osserva, esamina le cose con tutta la scrupolosità. (*Γαλλ.* minutieux). [illegible] — *λόγως, ἐπίῤ.*

Μικρόλυπος (ὁ, ἡ) che s'affligge per le minime cose. [illegible]

Μικρομερὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di piccole parti. [illegible]

Μικρόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi piccoli. [illegible]

Μικροποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μικρύνω.*

Μικροπολίτης - ου (ὁ) καὶ *Μικροπολῖτις - ιδος (ἡ)* cittadino d'una piccola città. [illegible]

Μικροπόνηρος (ὁ, ἡ) che commette delle cattiverie piccole. [illegible]

Μικρόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi piccoli. [illegible]

Μικροπρέπεια (ἡ) viltà, bassezza d'animo, mancanza di generosità, di liberalità. [illegible]

Μικροπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) vile, sordido, privo di liberalità, basso. [illegible] — *επῶς, ἐπίῤ.*

Μικροπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia piccola. [illegible]

Μικρόῤῥις - ινος (ὁ, ἡ) che ha il naso piccolo. [illegible]

Μικρὸς - ά - όν. piccolo. 2. poco. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] — ρῶς, ἐπίῤ.

Μικρόσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. [illegible]

Μικροσκελὴς - έος καὶ

Μικρόσκελος (ὁ, ἡ) che ha le gambe piccole. [illegible]

Μικρόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo, saputello. [illegible]

Μικρόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca piccola. [illegible]

Μικρότης - ητος (ὁ) piccolezza. [illegible]

Μικροτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una mensa frugale. [illegible]

Μικρόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Μικρόμματος*.

Μικρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φρόνως. pusillanimo. [illegible]

Μικρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie piccole. [illegible]

Μικρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una bassa, debole voce. [illegible]

Μικροχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) colui che gode delle cose piccole, delle minuzie. [illegible]

Μικρόχωρος (ὁ, ἡ) che ha un terreno piccolo. [illegible]

Μικροψυχέω - ῶ. *M.* ήσω. essere pusillanimo. [illegible]

Μικροψυχία (ἡ) pusillanimità, viltà. [illegible]

Μικρόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanimo, codardo, vile. [illegible]

Μικρύνω. *M.* υνῶ. render piccolo, poco, diminuire. [illegible]

Μικτὸς - ή - όν. misto, mescolato. [illegible]

Μιλιάζω. *M.* άσω. misurare per miglia. [illegible]

Μίλιον (τὸ) miglio (spazio di 1000 passi). [illegible] (1000 [illegible]) [illegible] (1000 [illegible])

Μίλτειος - α - ον. = *Μίλτινος*.

Μίλτινος - η - ον. di minio. [illegible]

Μιλτοπάρῃος (ὁ, ἡ) che ha le guancie tinte di rúbrica. [illegible]

Μίλτος (ἡ) minio. [illegible] (παῤ Ὁμηρῷ) rubrica. [illegible]

Μιλτόω - ῶ. *M.* ώσω. miniare, tingere col minio. [illegible]

Μιλτώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al minio. [illegible]

Μίλφαι (αἱ) καὶ *Μίλφωσις* - εως (ἡ) caduta dei peli delle palpebre. [illegible]

Μιμαίκυλον καὶ *Μιμάκυλον* (τὸ) corbezzola. [illegible]

Μίμαρκις ἢ *Μίμαρκυς* εως ἢ υος (ἡ) intingolo fatto di carne di lepre con savore (*Gall.* civet). [illegible]

Μιμέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. imitare qualcuno o qualche cosa. [illegible]

Μίμησις - εως (ἡ) imitazione. [illegible]

Μιμητὴς - οῦ (ὁ) imitatore. [illegible]

Μιμητικὸς - ή - όν. imitativo, abile o solito ad imitare. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Μιμικὸς - η - όν. mimico, pertinente ad un buffone. [illegible]

Μιμνήσκω *M.* μνήσω. ricordare. [illegible] (μσ) *Μιμνήσκομαι*. *M.* μνησθήσομαι. ricordarsi, sovvenirsi. [illegible]

Μιμολόγος (ὁ, ἡ) che imita le parole di qualcheduno. [illegible]

Μίμος (ὁ) mimo, buffone. 2. farsa (sorta di commedia). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μιμω - όος - οῦς (ἡ) scimia. [illegible]

Μὶν (πάντοτε ἐγκλιτ.) × Ἰων. ἀντὶ *Αὐτὸν* - ήν - όν. ἢ (σπν. καὶ μτγν.) *Αὐτοὺς-άς-ά* ἢ Ἑαυτὸν - ήν - ό. (π. χ. *Αὐτὸν μιν πρηγῆσι δαμάσσας*. *Οδ.* *Δ.*)

Μινύθησις - εως (ἡ) diminuzione. [illegible]

Μινύθω. *M.* μινυθήσω. diminuire, render piccolo. [illegible]

Μίνυνθα, ἐπίῤ. poco, alquanto. 2. per poco tempo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μινυρίζω. *M.* ίσω. borbottare, mormorare, piangere con un tuono dolente e dimesso. [illegible]

Μινυρισμὸς (ὁ) borbottamento, susurrazione, canto o pianto in un tuono dimesso. [illegible]

Digitized by Google

ձող ձայնի՝ հեծեծեն եղանակաւ խոխոջ տխրե-ցուցիչ, ինչպէս:

Μινύρομαι. Μ. νροῦμαι. = *Μινυρίζω.*

Μινυρὸς - ὰ - όν. che canta o piange in un tuono lamentevole e dimesso. ողբալի ու գոյն՝ ցած ձայնիւ երգող կամ լացող. Մեղմիկ ձայն տալով՝ հեծեծելն եղանակաւ խոխոջ տխրեցուցիչ, ինչպէսն:

Μιξάνθρωπος (ὁ, ἡ) mezz' uomo. կէս մարդ. եարը ինսան:

Μιξέλλην - ηνος (ὁ) mezzo Greco. կէս Յոյն, կէս Հելլէն. եարը Ուրում, եարը Էլլէնի:

Μῖξις - εως (ἡ) mistura, mescolanza. 2. coito, concubito, commercio carnale. խառնուրդ. 2. խառնակ, զուգաւորութիւն. գարըշըգլըգ, գարըշըմ. 2. ճիմա, ճիմաա:

Μιξοβάρβαρος (ὁ, ἡ) mezzo barbaro. կէս բարբարոս. եարը եապանը:

Μισαγαθία (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Μισάγαθος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. աղէկութիւնը կամ աղէկները ատող. էյլիկէ եահօտ էյիլերէ խուսումէթ էտէն:

Μισαδελφία (ἡ) odio contro il proprio fratello. եղբօր դէմ եղած ատելութիւն. գարտաշընա օլան ատավէթ:

Μισάδελφος (ὁ, ἡ) che odia il proprio fratello. եղբայրը ատող. գարտաշընա խուսումէթ՝ ատավէթ էտէն:

Μισανθρωπέω - ῶ. Μ. ήσω. odiare gli uomini. մարդիկները ատել. ինսանլարա խուսումէթ էթմէք:

Μισανθρωπία (ἡ) misantropia, odio contro gli uomini. մարդատեցութիւն, մարդիկները ատելը. հալքէթ, ինսանլարա ատավէթ:

Μισάνθρωπος (ὁ, ἡ) misantropo, che odia gli uomini. մարդատեաց, մարդիկները ատեցող. հալքէ, ինսանլարա խուսումէթ էտէն:

Μισαργυρία (ἡ) odio contro l'argento. դրամաթ ատելը. կիւմիւշէ խուսումէթ էթմէք՝ խօրլամաք:

Μισάργυρος (ὁ, ἡ) che odia l'argento. արծաթը ատեցող. կիւմիւշը խօրլայան՝ խուսումէթ էտէն:

Μισέταιρος (ὁ, ἡ) che odia i suoi compagni. ընկերները ատեցող. արգատաշլարընա ատավէթ էտէն:

Μισέω - ῶ. Μ. ήσω. odiare. ատել. ատավէթ՝ խուսումէթ էթմէք:

Μισητεία (ἡ) impudicizia, lubricità. ցանկասիրութիւն, վավաշոտութիւն. նաֆսանիէթ, շէհվէթ:

Μισητὴ (ἡ) prostituita. բոզ, պոռնիկ. կահպէ, ֆահիշէ: (*κυρ. θηλ. τ. Μισητός.*)

Μισητὴς - οῦ (ὁ) colui che odia. ատեցող. խուսումէթ՝ ատավէթ էտէն:

Μισητία (ἡ) = *Μισητεία.*

Μισητικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. dedito, inclinato all' odio. ատելու հակամիտութիւն ունեցող. խուսումէթէ՝ ատավէթէ մէյլլի:

Μισητὸς - ὴ - όν. odiato. 2. odiabile, odioso. ատեցեալ. 2. ատելի. խօրլանմըշ, խուսումէթ օլունմուշ. 2. ատավէթէ մուսթահագ, նաֆրէթլու:

Μισθαποδοσία (ἡ) pagamento d' un salario, d'uno stipendio, d'una mercede. թոշակի մը՝ ռոճիկի մը վճարումն, վարձատրութիւն. ուլուֆէ՝ եօվմիէ վերմէք, հագգընը՝ էճրինի էտա էթմէք:

Μισθαποδότης - ου (ὁ) colui che paga la mercede, rimuneratore. վարձատրող. հագգընը՝ էճրինի՝ էտա էտիճի:

Μισθαρνεύω. Μ. εύσω. καὶ Μισθαρνέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μισθάρνης - ου (ὁ) καὶ Μίσθαρνος (ὁ, ἡ) mercenario. վարձուոր, վարձկան, վարձքով բանեցող. էճիր, կիւնտէլիքճի, իւճր իլէ իշլէյէն:

Μίσθιος - α ἢ ος - ον. = *Μισθωτός.*

Μισθοδοσία (ἡ) pagamento della mercede, paga. վարձատրութիւն, վճար. հագգըն՝ իւճրէթի էտա էթմէք, վէրկի:

Μισθοδοτέω - ῶ. Μ. ήσω. pagare la mercede. վարձատրել, վարձքը վճարել. հագգընը վերմէք, էտա էթմէք:

Μισθοδότης - ου (ὁ) colui che paga la mercede, chi dà la paga. վարձատրող՝ վարձքը վճարող. հագգընը վէրէն, իւճրէթի էտա էտիճի:

Μισθόδωρος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Μισθὸς (ὁ) paga, pagamento, mercede, salario, fitto. վճար, վարձ, տրիտուր, ռոճիկ, վարձ (տեղւոյ). իւճր, էճիր, վէրկի, ուլուֆէ, գիրա:

Μισθοφορὰ (ἡ) stipendio, salario. ռոճիկ, թոշակ. ուլուֆէ:

Μισθοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. lavorare dietro una mercede. վարձքով բանիլ. իւճրէթ իլէ (կիւնտէլիքէ իլէ) իշլէմէք:

Μισθοφόρος (ὁ, ἡ) stipendiato (soldato). ռոճիկ՝ թոշակ առնող (զինուոր). ուլուֆէլի (ասքէր):

Μισθόω - ῶ. Μ. ώσω. dare dietro una mercede, dare in affitto. վարձքով տալ, ի վարձու տալ. իւճր իլէ՝ իճար իլէ վէրմէք, գիրայա վէրմէք,

Μίσθωμα (τὸ) fitto. վարձ. գիրա:

Μίσθωσις - εως (ἡ) affitto, l'azione d'affittare. ի վարձու տալը. գիրայա վէրմէք. 2. = *Μίσθωμα.*

Μισθωτεύω. Μ. εύσω. servire dietro una mercede. վարձքով ծառայել. իւճր իլէ (կիւնտէլիքէ իլէ) իշլէմէք՝ խըզմէթ էթմէք:

Μισθωτὴς - οῦ (ὁ) καὶ

Μισθωτὸς - ὴ - όν. mercenario. 2. affittato. վարձուոր. 2. ի վարձու առեալ. էճիր, իւճր իլէ իշլէյէն. 2. գիրայա վէրիլմիշ:

Μισοβασιλεὺς - έως (ὁ) nemico del Rè. թագաւորի թշնամի. փատիշահ դիւշմանը:

Μισόγαμος (ὁ, ἡ) che odia le nozze. հարսնիքը՝ ամուսնութիւնը ատեցող. դիւղիւնէ՝ նիքեահա խուսումէթ էտէն:

Μισογύναιος (ὁ, ἡ) che odia le donne. կնիկները ատեցող. աւրէթլերէ խուսումէթ էտէն:

Μισόδημος (ὁ, ἡ) che odia il popolo. ժողովուրդը ատեցող. ճէմաաթա ատավէթլի օլան:

Μισόδικος (ὁ, ἡ) che odia i litigi. դատերը՝ վէճերը ատեցող. տավալարա՝ նիզալարա խուսումէթ էտէն:

Digitized by Google

Μισόθεος (ὁ, ἡ) nemico di Dio. աստուածատեաց, Աստուծոյ թշնամի. Ալ-լահա խուսումէթ էդէն, Մէվլա խասմը:

Μίσοινος (ὁ, ἡ) che odia il vino. գինին ատեցող. շէրապ տիւշմանը:

Μισόκακος (ὁ, ἡ) che odia il male o i cattivi. չարութիւնը կամ չարերը ատե-ցող. ֆենալըգը՝ քէրհ էդէն եահօտ ֆենալարը՝ քէրհ էդէն տիւշմանը:

Μισόκαλος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. առաքինութիւնը կամ առաքինները ա-տեցող. էյլիկ եահօտ էյիլերի խուսումէթ էդէն:

Μισοκερδής-έος (ὁ, ἡ) che odia il lucro disonesto. անհամեստ շահը՝ վաստակը ատեցող. Հարամը՝ նամուսսուզ քեարը տիւշ-մանը:

Μισόλεκτρος (ὁ, ἡ) = *Μισόγαμος*.

Μισολόγος (ὁ ἡ) nemico delle belle lettere. 2. ignorante. բանասիրութեան թշնամի. 2. ագէտ. Մաարիֆլերի խասմը. 2. ճահիլ:

Μισοξενία (ἡ) odio degli ospiti, dei forestieri. Հիւրերը ատելը, օտարատեցու-թիւն. Գարիպլերի խուսումէթ, եապանճըլարա օլան ատավէթ:

Μισόξενος (ὁ, ἡ) colui che odia gli ospiti, i forestieri. Հիւրատեաց, օտարա-տեաց. Գարիպլերի՝ եապանճըլարի խուսումէթ էդէն:

Μισοπάρθενος (ὁ, ἡ) nemico delle vergini. կուսանաց թշնամի. Գըզլարըն տիւ-շմանը:

Μισοπάτωρ-ορος (ὁ, ἡ) che odia il proprio padre. Հայրը ատեցող. Պապասընը խօրլայան՝ խուսումէթ էդէն:

Μισοπόλεμος (ὁ, ἡ) che odia la guerra. պատերազմը ատեցող. Ճէնկ տիւշմանը:

Μισόπονος (ὁ, ἡ) che odia la fatica, il lavoro. աշխատանքը ատեցող, աշխա-տանքէ փախչող. Չալըշմայը տիւշմանը, իշտէն գաչան:

Μισόπτωχος (ὁ, ἡ) nemico di povero. աղքատաց թշնամի. Ֆուգարա տիւշմանը:

Μῖσος (τὸ) odio, avversione. ատելու-թիւն. խուսումէթ, ատավէթ:

Μισόσοφος (ὁ, ἡ) nemico de' sapienti. գիտուններու թշնամի. Ալիմլեր տիւշ-մանը:

Μισοστρατιώτης-ου (ὁ, ἡ) nemico de' soldati. զինուորներու թշնամի. ասքէր խասմը:

Μισοτεκνία (ἡ) odio contro i propri figli. զաւկըները ատելը. Եվլատլարընը գար-շը օլան խուսումէթ:

Μισότεκνος (ὁ, ἡ) che odia i propri figli. զաւկըները ատեցող. Եվլատլարընը խօրլայան՝ տիւշմանը:

Μισοφιλολόγος (ὁ, ἡ) nemico della letteratura. բանասիրութեան թշնամի. Մա-արիֆլերին տիւշմանը:

Μισόφιλος (ὁ, ἡ) nemico dell' amicizia. բարեկամութեան թշնամի. դօսթլուգա խասըմ:

Μισόχρηστος (ὁ, ἡ) = *Μισάγαθος*.

Μισοχριστιανός (ὁ, ἡ) nemico de' Cristiani. Քրիստոնէից թշնամի. Քրիստիան-լար խասմը:

Μισόχριστος (ὁ, ἡ) nemico di Gesù Cristo. Քրիստոսի թշնամի. Հազրէթի Ի-սայի տիւշմանը:

Μισοψευδής-έος (ὁ, ἡ) che odia la menzogna. սուտը չսիրող՝ ատեցող. Եալան տիւշմանը:

Μίτος (ὁ) filo. ասղանի, դերձան. Իփլիք:

Μίτρα (ἡ) cintura, fascia, benda, mitra, turbante, diadema. գօտի, երիզ, միթր, պատարօշ, փաթթոց, թագ. Քուշագ, սարըգ, քուլէհնտերլերին թաճը, սարըգ, օր-ւէ, չէմպեր, թաճ:

Μιτρόδετος (ὁ, ἡ) cinto, legato d'una fascia, fasciato. երիզապատեալ, փաթթա-ցով կապուած. Սարըլմըշ, սարգը իլէ պա-ղլանմըշ:

Μιτροφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portar la mitra. պատարօշ՝ միթր կրել. Սարըգ թաշըմագ:

Μιτροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una mitra. պատարօշ՝ միթր կրօղ. Սարըգ թաշը-յան:

Μιτρόω-ῶ. Μ. ώσω. fasciare. երիզապատ-ել, երիզաւ փաթթել. Սարգը սարմագ:

Μίτυλος-η-ον. (ὅθ. τὸ *Λατ.* Mutilus.) senza corna, scornato. կոտոշ չունե-ցող. Պօյնուզսուզ:

Μνᾶ-ᾶς (ἡ) mina (peso di 130 dramme). 2. mina (moneta equivalente a 100 dramme). Մնաս (130 դրամի ծանրու-թիւն). 2. Մնաս (100 դրամոյ արժող դրամ մը). Միննա (130 տիրհէմ աղըրլըղը). 2. Մի-նա (100 տիրհէմ տէյէր պիր ագչէ):

Μναιαῖος ἢ *Μναῖος-α-ον.* che pesa o vale una mina. Մնաս մը քաշող կամ արժող. Պիր միննա չէքէր եահօտ տէյէր:

Μνάομαι-ῶμαι. Μ. μνήσομαι. ricordarsi o ricordare. 2. brigare. 3. cercar in matrimonio. յիշել կամ յուշ ածել, փա-փաք գալ կամ ձգել. 2. Հետամուտ լինել, բանի մը փութալ՝ ջանք ածելով. 3. աղ-ջիկ մը ուզել, կարգուելու համար (աղ-ջիկ) փնտռել. Ֆիքր էթմէք եահօտ ֆիքրէ կէթիրմէք. 2. պիր նէսնէյի էնտիշէ իլէ արամագ. 3. Էվլէնմէք իչին գըզ արամագ:

Μνάσιον (τὸ) specie di pianta gustosa in Egitto. Եգիպտոս բուսնող անուշահամ ուտելի տունկ մը. Խուրմա ...(Մը-սըրտա պիթէն պիր նէվ եէմիշ ...):

Μνεία (ἡ) menzione. յիշելը. յիշատա-կութիւն. անմոռ, ֆիքր էթմէք. Հաթըր-լաթմագ, անմագ:

Μνῆμα (τὸ) memoria, ricordo. 2. memoriale, ciò che eccita in noi la memoria di qualche cosa (*Γαλλ.* souvenir). 3. monumento. 4. sepolcro. յիշատակ. յիշատակութիւն. 2. յիշելի, բանի մը յիշատակը նորոգող իր. 3. յիշատա-կարան. 4. գերեզման, շիրիմ. Հաթըր-լաթմագ, անմագ. 2. խաթըրլաթմագ. 3. Նիշան, ըսմարլըգ. 4. Մէզար, քապր, մէ-զարլըգ:

Μνηματίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Μνῆμα*.

Μνημεῖον (τὸ) monumento. 2. sepolcro. 3. museo. յիշատակարան. 2. շիրիմ, գե-րեզման. 3. թանգարան, յիշատակաց արժանի բաներ պահելու տեղ. Նիշան, ըսմարլըգ. 2. Մէզարլըգ, մէզար. 3. Ձէմէ

Digitized by Google

չունեցող ներկայացուցիչ ներածներուն ապակեղագա- ծաղ մահով։

Μνήμη (ἡ) memoria. 2. rimembranza, menzione. 3. gabinetto. յիշողութիւն. 2. յիշելը, յիշատակութիւն. 3. արքունի գանձերն. խազինէ, դէֆթէր. 2. Հաթըրլէյիշ Կէթիրմէք. 3. տիվան, խազինէնէ։

Μνημόνειος (ὁ, ἡ) pertinente alla memoria. յիշողութեան վերաբերեալ. Հաթըրէ Կէօթիւրիւր։

Μνημόνευμα (τὸ) detto o fatto memorabile. յիշատակաց արժանի խօսք կամ գործք. Հաթըրէ չունեցող սէօզ եահօտ իշ. 2. = *Μνεία*.

Μνημονευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. dotato d' una memoria felice. լաւ յիշողութիւն մը ունեցող. զէվքլիլի հաֆըզասը գուվվէթլի օլան։

Μνημονευτὸς - ἡ - όν. memorato. յիշեալ. անուանեալ։

Μνημονεύω. M. εύσω. sovvenirsi, ricordarsi o ricordare. յիշել կամ յուշ ածել, միտքը գալ կամ ածել. ֆիքր էթմէք, անմաք, Հաթըրլէ Կէթիրմէք եահօտ պըրաքմամաք, ֆիքրինի տէվշիրմէք։

Μνημονικὸς - η - όν. = *Μνημονευτικὸς* καὶ *Μνημόνιος* (ὅθ.) *Μνημονικὸν* (τὸ) la memorativa, la facoltà della memoria. յիշողութիւն, յիշողական զօրութիւն. զէվքլիլի հաֆըզա։

Μνημονικῶς, ἐπίῤ. = *Μνημονευτικῶς*.

Μνημοσύνη (ἡ) × ἀντὶ *Μνήμη*.

Μνημόσυνον (τὸ) memoriale, ciò che serve di memoria. յիշեցնք՝ բանի մը կամ մէկի մը յիշատակը նորոգելու իրք. խաթըրլիւն։

Μνήμων - ονος (ὁ, ἡ) ricordevole. 2. che ha buona memoria. յիշող. 2. աղէկ յիշողութիւն ունեցող. անան, չէքր էտէն. 2. զէվքլիլի հաֆըզալը օլան։

Μνησιδωρέω - ῶ. M. ήσω. offerire de' doni in rimembranza di qualche favore ottenuto. ի յիշատակ ընդունելեալ շնորհաց ընծայ նուիրել. Կէօրտիւյիւ էյլիկ՝ էտինտիկի էվէլէ պէխշիշ վէրմէք ատամագ։

Μνησίθεος (ὁ, ἡ) che si ricorda sempre di Dio, pio. միշտ զԱստուած միտք բերող, աստուածապաշտ, երկիւղած. Հէրտէմ Աւլահը ֆիքրնի իւնիւդէն, սօֆու, Աւլահտան քօրքար։

Μνησικακέω - ῶ. M. ήσω. ricordarsi dell' ingiuria avuta. 2. conservare dell' animosità, portar odio, aver rancore. ընկալեալ չարիքը յիշել. 2. քէն՝ ատելութիւն պահել. Կէօրտիւյիւ ֆէնալըղը ֆիքրինտէն չըքարմամաք. 2. քին թութմաք, ատավէթ պէսլէմէք։

Μνησικακητικὸς - ἡ - όν. vendicatore delle ingiurie avute. ընկալեալ անիրաւութեանց վրէժը առնող. քինճի, Կէօրտիւյիւ ֆէնալըղըն էօճինի ալան։

Μνησικακία (ἡ) rancore, animosità, risentimento. ատելութիւն, դժգոհութիւն, քէն, ոխ. խուսումէթ, ատավէթ, քին, էօճ։

Μνησίκακος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κάκως. che si ricorda della ingiuria avuta, che conserva del rancore, del risentimento contro qualcheduno. ընկալեալ չարիքը յիշող.

քէն՝ ոխ պահող. Կէօրտիւյիւ ֆէնալըղը ունութմայան, քինլի, էօճ ալըճը։

Μνησίμαχος (ὁ, ἡ) che ama la guerra. պատերազմասէր. Ճէնկ սէվէն։

Μνησίνοος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհական. ախըլլը, հուշյար։

Μνῆσις - εως (ἡ) ricordanza, rimembranza. յիշատակութիւն. Հաթըրլամա Կէթիրմէ, խաթըր։

Μνηστεία (ἡ) ricerca in matrimonio. աղջիկ փնտռելը, աղջիկներ տեսնելը, կնիկ ընտրելը. էվլ. Կէօրմէկ իւչիւն, ալճըլըք արամաք. 2. = *Μνήστευσις*.

Μνήστειρα (ἡ) θηλ. τ. *Μνηστήρ*. pronuba, paraninfa. 2. colei che si cerca in matrimonio, sposa. ամլիթ, հարսնախօսութեան միջնորդ եղող կնիկ. 2. նշանած արուեստի աղջիկ, հարս. գըզ օղլանը գըզ էվլէ նիշանլըլըմա ալըճըլ օլան էվլէ, նիշանլը ֆերէստէ գէզ. 2. նիշան Կէտէնէ էվլ, նիշանլը։

Μνήστευμα (τὸ) = *Μνηστή*. 2. = τῷ

Μνήστευσις - εως (ἡ) = *Μνηστεία*. sposalizia. հարսնախօսութիւն. նշանտուք, նիշան Կէրմէ, նիշանլըմա (գըզ էվլ եահօտ գըզ օղլանը)։

Μνηστεύω. M. εύσω. cercar in matrimonio, divenir proco. 2. dare la caparra, promettere alcuna, fidanzare. 3. ammogliarsi. 4. conciliar le nozze, far da paraninfa, da pronuba. աղջիկ փնտռել. 2. նշան տալ, մէկը իրեն կնիկ առնելու համար խօսք տալ. 3. կնիկ առնել. 4. հարսնախօսութեան միջնորդութեան ա- ռաջնորդ ըլլալ. միջնորդ մը աղջիկ գտնել, կամ աղջկան մօտ մը. գըզ Կէօրմէկ իւչիւն. 2. նիշան Կէտէրմէք, էվլէ- նիպինի վէրմէք սէօզ Կէրմէք. 3. ավրէթ ալմաք. 4. նիշանլը Կէօտիւրիւճիւ էլճի, գըզ օղլանը գըզ էվլ եահօտ գըզ օղլանը գըզ էվլ օլան պուլմաք. 5. = *Μνάομαι* (2).

Μνηστὴ (ἡ) θηλ. τ. *Μνηστός*. promessa in matrimonio, fidanzata, disposata. նշանուած աղջիկ, հարսնցու. նիշանլը գըզ, նիշանլը ֆերէստէ։

Μνηστὴρ (ὁ) proco, colui che domanda in moglie alcuna vergine. աղջիկ մը իրեն կնիկ առնել ուզող, աղջկան մը ամուսնացող եղող. գըզ իսթէյիճի, իսթէյէն աւճը։

Μνῆστις - ιος (ἡ) = *Μνεία*, *Μνήμη*.

Μνηστὸς - ἡ - όν. ricercato in matrimonio. 2. sposato. մէկի մը կարգուելու համար փնտռուած (աղջիկ կամ մանչ). 2. կարգուած. էվլէնմիշ էվլի, ալըճը էրքէքինէ ալը- նըլըր՝ էվլէնէճէլ (գըզ եահօտ օղլան). 2. էվլէնմիշ։

Μνήστρια (ἡ) = *Μνήστειρα* (1)

Μνῆστρον (τὸ) caparra di matrimonio. հարսնախօսութեան ատեն տրուած գրաւական (մատանին). նիշան նիշանլը ճիւրա օղ- լանը քըզ Կէլէճէ ընճէ (էվլիլ)։

Μνίον ἢ *Μνῖον* (τὸ) alga. մամուռ, լօռ. ձէրքոսէ, եօսուն օթու։

Μνοΐτης - ου (ὁ) (*Κρητ*.) servo. ծառայ. խըզմէթքեար, ուշագ։

Μογερὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ερῶς. labo-

Digitized by Google

rioso, penoso. [illegible]

Μογέω - ῶ. Μ. ήσω. × ἀντὶ Πονέω, Μοχθέω.

Μογιλάλος (ὁ, ἡ) balbettante, scilinguato. [illegible] 2. (Γρφ.) muto. [illegible]

Μόγις, ἐπίῤ. = Μόλις.

Μόγος (ὁ) = Μόχθος.

Μογοστόκος (ὁ, ἡ) che assiste ai dolori di parto. [illegible]

Μόδιος (ὁ) moggio (misura di 336 ocche). [illegible] (336 [illegible]) · [illegible] (336 [illegible])

Μόθος (ὁ) combattimento. [illegible]

Μόθων - ωνος (ὁ) servo nativo di casa (Λατ. verna). 2. petulante, insolente. [illegible]

Μοιμνάω - ῶ. Μ. άσω. καὶ

Μοιμύλλω. Μ. υλῶ. serrar le labbra, stringer la bocca, far il bocchino. 2. succiare. [illegible]

Μοῖρα (ἡ) parte, porzione. 2. officio, il conveniente. 3. destino, sorte, fortuna, fatalità. [illegible] 4. (τγμ.) distaccamento di truppe. [illegible]

Μοιραγέτης - ου (ὁ) comandante d'un distaccamento di truppe. [illegible]

Μοιράζω. Μ. άσω. καὶ

Μοιράω - ῶ. Μ. άσω. dividere, distribuire. [illegible]

Μοιρηγενής - έος (ὁ, ἡ) nato sotto un astro ben auguroso, fortunato. [illegible]

Μοιρίδιος - α - ον. (καὶ ἐπίῤ.) - δίως. fatale. [illegible]

Μοιρογραφία (ἡ) descrizione delle parti. [illegible]

Μοιρολογέω - ῶ. Μ. ήσω. predire il destino. [illegible]

Μοιρολόγος (ὁ, ἡ) che predice il destino, indovino. [illegible]

Μοιρολόγχος (ὁ, ἡ) distributore. 2. partecipe. [illegible]

Μοιρονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce a ciascuno il proprio destino. [illegible]

Μοιχάζω. Μ. άσω. = Μοιχάω.

Μοιχαλίς - ίδος (ἡ) adultera. [illegible]

Μοιχὰς - άδος (ἡ) = Μοιχαλίς.

Μοιχάω - ῶ. Μ. ήσω. = Μοιχεύω.

Μοιχεία (ἡ) adulterio. [illegible]

Μοιχευτὴρ καὶ - τὴς - οῦ (ὁ) = Μοιχός.

Μοιχεύω. Μ. εύσω. adulterare, commetter un adulterio. [illegible]

Μοιχίδιος - α - ον. = Μοιχικός (ἰδιωτ.) Μοιχογέννητος.

Μοιχικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. adulterino. 2. inclinato all' adulterio. [illegible]

Μοιχογέννητος (ὁ, ἡ) adulterino, nato da un adulterio. [illegible]

Μοιχὸς (ὁ) adultero. [illegible]

Μολγὸς (ὁ) sacco di cuojo. [illegible]

Μολίβδαινα - ης (ἡ) = Μολιβδίς. 2. piombaggine, piombaggine (una specie di metallo). 3. piombaggine (sorta d'erba). [illegible]

Μολίβδεος - οῦς, έα - ῆ, εον - οῦν. = Μολίβδινος.

Μολιβδικὸς - ή - όν. καὶ

Μολίβδινος - η - ον. di piombo, piombino. [illegible]

Μολιβδὶς - ίδος (ἡ) palla di piompo, piombata. [illegible]

Μολιβδοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al piombo. [illegible]

Μόλιβδος καὶ **Μόλυβδος** (ὁ) piombo. [illegible]

Μολιβδουργὸς (ὁ) colui che lavora il piombo. [illegible]

Μολιβδόχροος - ους καὶ

Μολιβδόχρὼς - ωτος ἢ ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di piombo, piombino. [illegible]

Μολιβδόω - ῶ. Μ. ώσω. coprir di piompo, impiombare. [illegible]

Μολιβουργὸς (ὁ) = Μολιβδουργός.

Μόλις, ἐπίῤ. appena, con difficoltà. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Μολόβριον (τὸ) porchetto di cinghiale (*Γαλλ.* marcassin). [illegible]

Μολοβρὶς - ίδος (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Μολοβρὸς (ὁ) mangione, parassito. [illegible]

Μολοσσὸς (ττὸς) - οῦ (ὁ) (*ἐνν. κύων*) mastino. (*Γαλλ.* dogue). [illegible]

Μολπάζω. Μ. άσω. cantare. [illegible] *ἴδε Μέλπω.*

Μολπαστὴς - οῦ (ὁ) cantore. [illegible]

Μολπάστρια (ἡ) *θηλ. τ. Μολπαστής.* cantatrice. [illegible]

Μολπὴ (ἡ) canto, canzone. 2. giuoco con delle canzoni. [illegible] 2. [illegible]

Μολπηστὴς - οῦ (ὁ) = *Μολπαστής.*

Μολπῆτις - ιδος (ἡ) × *ἀντὶ Μολπάστρια,*

Μόλυβδος, Μολύβδινος κτλ. καὶ Μόλυβος, Μολυβὶς κτλ. = *Μόλιβδος κτλ.*

Μόλυνσις - εως (ἡ) contaminazione, l'azione di sporcare. [illegible] 2. (*εἰς τὸν Ἀριστφ.*) la crudità della carne. [illegible]

Μολύνω. Μ. υνῶ. sporcare, contaminare, imbrattare. [illegible]

Μόλυσμα (τὸ) lordura, sucidume. [illegible]

Μολυσμὸς (ὁ) = *Μόλυνσις καὶ Μολυσμός.*

Μομφὴ (ἡ) = *Μέμψις.*

Μοναγρία (ἡ) *καὶ Μονάγριον* (τὸ) *καὶ*

Μόναγρος (ὁ) solitudine, deserto. [illegible]

Μονάδην, ἐπίῤ. solitariamente, isolatamente. [illegible]

Μοναδικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* singolare. [illegible] 2. = *Μοναστικός.*

Μοναδὸν, ἐπίῤ. = *Μονάδην.*

Μονάζω. Μ. άσω. menar una vita solitaria, viver da romito. [illegible]

Μοναθλία (ἡ) = *Μονομαχία.*

Μονανδρέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μόνανδρος (ὁ, ἡ) che ha un solo marito. [illegible]

Μοναρχέω - ῶ. Μ. ήσω. regnar solo. [illegible] *Εἰμὶ —*

Μονάρχης - ου (ὁ) Monarca. [illegible]

Μοναρχία (ἡ) monarchia. [illegible]

Μοναρχικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* monarchico. [illegible]

Μόναρχος (ὁ, ἡ) = *Μονάρχης.*

Μονὰς - άδος (ἡ) l'unità. 2. asso. 3. monade, atomo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μονασμὸς (ὁ) vita solitaria. [illegible]

Μοναστὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Μοναστής.*

Μοναστήριον (τὸ) monastero, convento. [illegible]

Μοναστὴς - οῦ (ὁ) che mena una vita solitaria, eremita, monaco. [illegible]

Μοναστικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* concernente la vita solitaria, monacile. [illegible]

Μονάστρια (ἡ) *θηλ. τ. Μοναστής.* monaca, religiosa. [illegible]

Μοναύλιον (τὸ) flauto d'un solo suono o che si suona solo. [illegible]

Μόναυλος (ὁ, ἡ) che solo suona il flauto. 2. che vive solo, celibe. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μοναχὴ (ἡ) *θηλ. τ. Μοναχός.* monaca. [illegible]

Μοναχικὸς - ὴ - όν. monastico, monacile. [illegible]

Μοναχόθεν, ἐπίῤ. da un sol canto. [illegible]

Μοναχὸς - ὴ - όν. solo. [illegible] (*ὅθ. ἐκκλησ.*) = *Μοναστής.* monaco, calogero. [illegible]

Μοναχοῦ, ἐπίῤ. in un sol luogo. [illegible]

Μοναχῶς, ἐπίῤ. unicamente, solamente, in un solo modo. [illegible]

Μονὴ (ἡ) dimora, trattenimento, indugio. [illegible] 2. = (*μτγν.*) = *Μοναστήριον.*

Μονήλατος (ὁ, ἡ) massiccio, fatto d'un

Digitized by Google

[illegible] (οὐσ.) **Μετώπιον** (τὸ) metopio, ammoniaco. [illegible] 2. = *Μέτωπον*.

Μετωπὶς-ίδος (ἡ) frontale. [illegible]

Μέτωπον (τὸ) fronte. [illegible]

Μέχρι καὶ (πρὸ φων.) *Μέχρις*, ἐπίῤ. fino, infino, finchè. [illegible] = *Ἄχρι*.

Μὴ, μόρ. Ἀρνητ. (particella negativa). no, non. ([illegible]) [illegible] π. χ. μὴ λέγῃ. non dire. [illegible]

Μηδαμινὸς-ὴ-όν. da niente, di verun prezzo. [illegible]

Μηδαμόθεν, ἐπίῤ. da veruna parte. [illegible]

Μηδαμόθι, ἐπίῤ. in veruna parte, in nessun luogo (Λατ. nusquam.) [illegible]

Μηδαμὸς-ή-όν. = *Μηδείς*.

Μηδαμόσε, ἐπίῤ. (κινησ. τόπ.) in nessun luogo. [illegible]

Μηδαμοῦ, ἐπίῤ. = *Μηδαμόθι*.

Μηδαμῶς, ἐπίῤ. in verun modo, in niun modo (Λατ. neutiquam.) [illegible]

Μηδὲ, ἐπίῤ. e non, nè anche (Λατ. neque, nec.) [illegible]

Μηδεὶς-ενὸς, μηδεμία-μιᾶς, μηδὲν-μενός. nessuno, veruno. [illegible]

Μηδέποτε, ἐπίῤ. mai, unquemai. (Λατ. nunquam.) [illegible]

Μηδέπω, ἐπίῤ. non ancora (Λατ. nondum.) [illegible]

Μηδεπώποτε, ἐπίῤ. mai, in verun tempo. [illegible]

Μηδέτερος-α-ον. nè l' uno nè l' altro (Λατ. neuter.) [illegible]

Μηδετέρωθεν, ἐπίῤ. nè dall' una nè dall' altra parte. [illegible]

Μηδετέρως, ἐπίῤ. nè all' uno, nè all' altro modo. [illegible]

Μηδετέρωσε, ἐπίῤ. nè all' una nè all' altra parte. [illegible]

Μηδικὴ πόα. medica, erba medica, cedrangola, trifoglio. (Γαλλ. luzerne.) [illegible] *Μηδικὸν μῆλον*. = *Κίτρον*.

Μηδόλως, ἐπίῤ. in nessun modo, affatto. [illegible]

Μήδομαι. Μ. μήσομαι. pensare, meditare, operare. [illegible] 2. = *Μεριμνῶ*.

Μῆδος-εος-ους (τὸ) consiglio. 2. (πλθ.) le parti vergognose dell' uomo. [illegible]

Μηκάζω. Μ. άσω. καὶ

Μηκάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. belare. [illegible]

Μηκέτι, ἐπίῤ. non più. (Λατ. non amplius.) [illegible]

Μήκιστος-η-ον (ὑπερθ. τ. Μακρός.) lunghissimo. [illegible] (τὸ οὐδ.) *Μήκιστον* καὶ *Μήκιστα*, ἐπίῤ. troppo lungamente, lunghissimamente. 2. finalmente. [illegible]

Μηκόθεν, ἐπίῤ. = *Μακρόθεν*.

Μῆκος-εος-ους (τὸ) lunghezza, longitudine. [illegible]

Μηκύνω. Μ. υνῶ. allungare. [illegible]

Μήκων-ωνος (ἡ) papavero. [illegible] 2. = *Κέγχρος*. 3. = *Μηκώνιον*.

Μηκώνιον (τὸ) oppio. [illegible]

Μηλέα (ἡ) melo (albero.) [illegible]

Μήλη (ἡ) tenta. [illegible]

Μηλιαυθμὸς (ὁ) ovile, pecorile. [illegible]

Μηλοβατέω-ῶ. Μ. ήσω. (ἐπὶ προβ.) = *Βατεύω*.

Μηλοβοτέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μηλοβότης-ου (ὁ) pastore. [illegible]

Μηλόβοτος (ὁ, ἡ) ove si pascolano le pecore. [illegible]

Μηλολόνθη (ἡ) ninfa, bacolino di rosa. [illegible]

Μῆλον (τὸ) mela, pomo. 2. il frutto di qualunque albero. 3. guancia, mascella, le zinne delle donzelle. 4. pecora. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Μηλονομεὺς-έως (ὁ) καὶ

Μηλονόμης-ου (ὁ) καὶ

Μηλονόμος (ὁ) pastore di pecore. [illegible]

Μηλοσόος (ὁ, ἡ) conservatore delle pecore. [illegible]

Μηλοσφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. immolare delle pecore. [illegible]

Μηλοσφαγία (ἡ) immolazione delle pecore. [illegible]

Μηλοσφάγος (ὁ, ἡ) immolatore delle pe-

Digitized by Google

core. [illegible]

Μηλοφόρος (ὁ, ἡ) che produce o porta del pomo. [illegible]

Μηλοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode delle pecore. [illegible]

Μηλόω-ῶ. *M.* ώσω. tentar la piaga. [illegible]

Μηλωτή (ἡ) pelle di pecore. [illegible]

Μηλωτρὶς-ίδος (ἡ) = *Μήλη*. 2. stuzzicorecchi. [illegible]

Μὴν (μὲν) μόρ. (*Βεβαιωτ.*) certamente, davvero (*Λατ.* sane, profecto.) [illegible] (*Ἐνστατ.* ἢ *Ἐναντιωματ.*) però, tuttavia. [illegible]

Μὴν-μηνὸς (ὁ) (κυρ.) = *Μήνη*. 2. mese. [illegible] 3. (πλθ.) i mestrui. [illegible]

Μήνη (ἡ) luna. [illegible]

Μηνιαῖος-α-ον. mensuale. [illegible]

Μήνιγξ-ιγγος (ἡ) meninge (nome dato a quelle due membrane, che vestono il cerebro, l'una detta Piamadre, e l'altra Duramadre.) [illegible]

Μήνιμα (τὸ) la causa, l'oggetto dell'ira. [illegible]

Μῆνις-ιος ἢ ιδος (ἡ) ira permanente, odio, nemistà. [illegible]

Μηνὶς-ίδος (ἡ) × ἀντὶ

Μηνίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. *Μήνη*. lunetta, mezza luna. [illegible] (ἐν γεν.) ogni qualunque corpo fatto in forma di lunetta o di mezza luna. [illegible]

Μήνυμα (τὸ) segno, indizio. [illegible]

Μήνυσις-εως (ἡ) indicazione, annunzio. [illegible]

Μηνυτὴρ × ἀντὶ

Μηνυτὴς-οῦ (ὁ) annunziatore. [illegible]

Μηνύτωρ-ορος (ὁ) × ἀντὶ *Μηνυτής*.

Μηνύω. *M.* ύσω. annunziare, indicare [illegible]

Μήπερ, ἐπίῤ. non ancora. [illegible]

Μήποθεν, ἐπίῤ. che non da qualche luogo.. (*Λατ.* necunde.) [illegible]

Μήποτε, ἐπίῤ. che non in qualche tempo.. (*Λατ.* nequando). 2. mai (*Λατ.* nunquam.) [illegible]

Μήπου, ἐπίῤ. nè per caso, che non. 2. che non in qualche luogo. [illegible]

Μήπω, ἐπίῤ. non ancora. [illegible] 2. = *Μήποτε*. 3. = *Μήπου*.

Μήπως, ἐπίῤ. che non, nè per caso, che non in qualche modo. [illegible]

Μηρίζω. *M.* ίσω. battere alle coscie. [illegible]

Μηρίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Μηρὸς* (ἐνίοτε δὲ καὶ ταὐτὸν τῷ *Μηρός*.)

Μηρὸς (ὁ) coscia. [illegible]

Μηρυκάζω. *M.* άσω. καὶ *Μηρυκάομαι*-ῶμαι *M.* ήσομαι καὶ *Μηρυκίζω*. *M.* ίσω. ruminare, rugumare, rimasticare. [illegible]

Μηρυκισμὸς (ὁ) ruminazione. [illegible]

Μήρυμα (τὸ) filo. 2. gomitolo. 3. spira di serpe. [illegible]

Μηρύω. *M.* ύσω. (εὐχρηστότ. τὸ μσ.) tirare. 2. stendere. 3. aggomitolare. 4. contessere. [illegible]

Μήτε. σύνδ. nè, neppure. [illegible]

Μήτειρα (ἡ) × ἀντὶ

Μήτηρ-τρὸς (ἡ) madre. [illegible]

Μήτι; ἐπίῤ. (*Ἐρωτ.*) forse? [illegible]

Μητιάω-ῶ. *M.* άσω. = *Μήδομαι*.

Μῆτις-ιος (ἡ) consiglio, prudenza. [illegible]

Μήτρα-ας (ἡ) matrice, utero. 2. la midolla dell' albero. [illegible]

Μητράδελφος (ὁ) zio dal canto della madre, il fratello della madre (*Λατ.* avunculus.) [illegible] (ἡ) zia, sorella della madre. [illegible]

Μητρικὸς-ή-όν. materno. [illegible]

Μητρικῶς, ἐπίῤ. da madre, [illegible]

Μήτριος-α ἢ ος-ον. = *Μητρικός*.

Μητρόθεος (ἡ) (ἐκκλησ.) Madre di Dio. [illegible]

Μητροκτονέω-ῶ. *M.* ήσω. uccidere la pro-

Digitized by Google

pria madre. [illegible]

Μητροκτονία (ἡ) matricidio. [illegible]

Μητρόκτόνος (ὁ, ἡ) (παροξ.) matricida. [illegible] (προπαροξ.) ucciso dalla propria madre. [illegible]

Μητρομανία (ἡ) male che viene alla matrice. [illegible]

Μητρομιξία (ἡ) concubito colla propria madre. [illegible]

Μητρόξενος (ὁ, ἡ) bastardo. [illegible]

Μητροπάρθενος (ἡ) (ἐκκλησ.) Madre e Vergine (epiteto della B. M. V.) [illegible]

Μητροπάτωρ - ορος (ὁ) avo dal canto della madre, il padre della madre. [illegible]

Μητρόπολις - εως (ἡ) la capitale d'uno Stato, Metropoli. [illegible]

Μητροπολίτης - ου (ὁ) nativo d'una Capitale. [illegible] (Βυζ.) Metropolita, l'Arcivescovo d'una Metropoli. [illegible]

Μητροφθόρος (ὁ, ἡ) = Μητροκτόνος.

Μητρόφόνος (ὁ, ἡ) = Μητρόκτόνος.

Μητρυιὰ (ἡ) matrigna. [illegible]

Μητρῷος - α - ον. = Μητρικός.

Μήτρως - ωος (ὁ) zio dal canto della madre. 2. qualunque parente dal canto della madre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μηχανάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. macchinare, tracciare, inventare, fabbricare. [illegible]

Μηχάνευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μηχανεύομαι. Μ. εύσομαι. macchinare. [illegible] = τ. προηγ.

Μηχανὴ (ἡ) macchina, instrumento. 2. invenzione, frode, astuzia, furberia, ordigno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μηχάνημα (τὸ) macchinamento, ordigno, edifizio. [illegible]

Μηχάνησις - εως (ἡ) macchinazione. [illegible]

Μηχανητὴς - οῦ (ὁ) macchinatore. [illegible]

Μηχανητικὸς - ή - όν. perito, abile a macchinare. [illegible]

Μηχανικὸς - ή - όν. meccanico. [illegible] Μηχανικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) la meccanica. [illegible]

Μηχανοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. costruire delle macchine. [illegible]

Μηχανοποιία (ἡ) costruzione di macchine. [illegible]

Μηχανοποιὸς (ὁ, ἡ) macchinista. [illegible]

Μηχανοῤῥαφέω - ῶ. Μ. ήσω. macchinare, tracciare, insidiare. [illegible]

Μηχανοῤῥαφία (ἡ) macchinazione, tracciamento. [illegible]

Μηχανοῤῥάφος (ὁ, ἡ) macchinatore, insidiante. [illegible]

Μηχανουργὸς (ὁ, ἡ) = Μηχανοποιός.

Μῆχος - εος - ους (τὸ) = Μηχανή.

Μία - μιᾶς (ἡ) θηλ. τ. εἷς.

Μιαίνω. Μ. ανῶ. infettare, imbrattare, contaminare. [illegible]

Μιαιφονέω - ῶ. Μ. ήσω. imbrattarsi d'un omicidio, commetter un omicidio. [illegible]

Μιαιφονία (ἡ) uccisione d'un innocente. [illegible]

Μιαιφόνος (ὁ, ἡ) imbrattato d'un omicidio, omicida, uccisore d'un innocente. [illegible]

Μίανσις - εως (ἡ) contaminazione, imbrattatura. [illegible]

Μιαντὸς - η - όν. contaminato, imbrattato.

Digitized by Google

պղծուած, շաղախուած, թաթխըւած. քիրլէնմիշ, մուրտարլանմըշ, պուլաշըգ օլմուշ, ղառարմըշ, պուլէշիք։

Μιαρός - ά - όν. imbrattato, contaminato. 2. impuro, osceno, abbominevole, sporco. 2. scellerato. թաթխըւած, շաղախուած. 2. պիղծ, յայրատ, զզուելի, գարշ. 3. ամբարիշտ, անօրէն. պուլաշըգ օլմուշ, մուրտարլանմըշ. 2. փիս, նաճիս, իկրահ էտիլէճէք, մուրտար. 3. պէտպախտ. — *αρῶς, ἐπίῤ.*

Μιαροφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. mangiare de' cibi proibiti o impuri, cibarsi delle vivande vietate o impure. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտել. խարամ օլմուշ եահօտ նաճիս թահամլար եէմէք։

Μιαροφαγία (ἡ) il mangiare de' cibi vietati o impuri. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտելը. խարամ օլմուշ եահօտ նաճիս թահամլար եէմէք։

Μιαροφάγος (ὁ, ἡ) colui che si ciba delle vivande vietate o impure. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտող. խարամ օլմուշ եահօտ նաճիս թահամլար եէյէն։

Μίασμα (τὸ) contagio, miasma, infezione. 2. delitto. ժանտախտի յառաջ եկող ապականութիւն, տարափոխիկ ախտ, ժահ. 2. յանցանք. տօգունուգլուգ, տօգունուր խասթալըգ, տօգունուր իլլէթ, ուֆունէթ. 2. գապահաթ, խաթա։

Μιασμός (ὁ) = Μίανσις.

Μίγμα (τὸ) mistura. խառնուրդ, խառնուած իրք. գարըշըգլըգ, գարըշըգ նէսնէ. (*πλθ.*) elettuario. զանազան նիւթերէ բաղադրուած դեղ մը. մաճուն (մաճունճը)։

Μίγνυμι. Μ. μίξω. mescolare. 2. unire. խառնել. 2. միաւորել. գարըշտըրմագ. 2. պիրլէշտիրմէք. (*μσ.*) conversare. 2. avvicinarsi. 3. aver commercio con una donna, giacere con. խօսակցիլ, կենակցիլ. 2. մօտենալ. 3. գիտել զկին. սոհպէթ էթմէք, գօնուշմագ. 2. եագլաշմագ. 3. ճիմա էթմէք, չիֆթլէշմէք։

Μικρέμπορος (ὁ, ἡ) mercantuzzo, fondaco. պզտիկ վաճառական, կրպակաւոր. քիւչիւք պազըրկեան, թիճարէթճիք, մաղազաճը։

Μικροβασιλεία (ἡ) piccolo regno. պզտիկ թագաւորութիւն՝ տէրութիւն. քիւչիւք փատիշահլըգ, ուֆաք տէվլէթ։

Μικροβασιλεὺς - έως (ὁ) piccolo rè, rè d' un piccolo regno. պզտիկ թագաւոր, պզտիկ տէրութեան մը արքայ. քիւչիւք փատիշահ, ուֆաք պիր տէվլէթ փատիշահը։

Μικρογένειος (ὁ, ἡ) barbucino. 2. che ha piccolo mento. քարց. 2. պզտիկ կզակ ունեցող. քիօսէ. 2. ուֆաք չէնէլի, քիւչիւք չէնէլի։

Μικρογένυς - υος (ὁ, ἡ) che ha piccole mascelle. պզտիկ ծնօտներ ունեցող. չէնէլէրի ուֆաք։

Μικροδοσία (ἡ) piccolo dono, regalo di poco rilievo. փոքր ընծայ, պզտիկ պարգեւ. ուֆաք հէտիյէ, քիւչիւք փէշքէշ։

Μικρόδουλος (ὁ, ἡ) piccolo servo. պզտիկ ծառայ. քիւչիւք խըզմէթքեար։

Μικροθυμέω - ῶ. Μ. ήσω. esser pusillanimo. վատասիրտ՝ փոքրոգի ըլլալ. գօրգագ՝ եիւրէքսիզ օլմագ։

Μικροθυμία (ἡ) pusillanimità. վատասրտութիւն, վախկոտութիւն. եիւրէքսիզլիք, գօրգագլըգ։

Μικρόθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo. վատասիրտ, փոքրոգի. եիւրէքսիզ, գօրգագ։

Μικρόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce delle frutta piccole. պզտիկ պտուղներ բերող՝ բուսցնող. ուֆագ մէյվէլէր հասըլ էտէն։

Μικροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa piccola. պզտիկ գլուխ ունեցող. քիւչիւք պաշլը։

Μικροκίνδυνος (ὁ, ἡ) che s'arrischia nelle imprese di poco rilievo. պզտիկ գործերու մէջ ինքզինքը վտանգի դնող. ուֆաք մասլահաթլարտա քէնտինի մուխաթարայա գօյան։

Μικροκοίλιος (ὁ, ἡ) che ha un piccolo ventre. պզտիկ փոր ունեցող. քիւչիւք գարընլը, գարընը ուֆագ։

Μικρόκοσμος (ὁ) piccolo mondo. պզտիկ աշխարհ. քիւչիւք տիւնեա։

Μικρολόγος (ὁ, ἡ) che sta attaccato alle minuzie, che osserva, esamina le cose con tutta la scrupolosità. (*Γαλλ.* minutieux). պզտիկ բաներու նայող, բան մը խիստ զգուշութեամբ քննող՝ խղճող. ուֆագ նէսնէլէրէ մուգայէթ օլան, պիր շէյի թէֆթիշտէ իլէ թէճէսսիւս էտէն՝ գաֆան. — *λόγοις, ἐπίῤ.*

Μικρόλυπος (ὁ, ἡ) che s'affligge per le minime cose. պզտիկ բաներու համար տրտմող՝ ցաւող. քիւչիւք՝ ուֆագ նէսնէլէրի իչին՝ տէրտ էտէն։

Μικρομερής - έος (ὁ, ἡ) composto di piccole parti. մանրամասն, պզտիկ մասերէ բաղադրուած. ուֆագ հիսսէլէրտէն թէրթիպ օլունմուշ։

Μικρόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi piccoli. պզտիկ աչուի. ուֆագ կէօզլիւ։

Μικροποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = Μικρύνω.

Μικροπολίτης - ου (ὁ) καὶ *Μικροπολῖτις - ιδος (ἡ)* cittadino d'una piccola città. պզտիկ քաղաքէ մը եղող. ուֆագ պիր շէհիրտէն օլան, քիւչիւք շէհիրլի։

Μικροπόνηρος (ὁ, ἡ) che commette delle cattiverie piccole. պզտիկ գէշութիւններ ընող. ուֆագ քէմլիքլէր՝ ֆէնալըգլար էտէն։

Μικρόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi piccoli. պզտիկ ոտքեր ունեցող. ուֆագ այագլը։

Μικροπρέπεια (ἡ) viltà, bassezza d'animo, mancanza di generosità, di liberalità. ցածութիւն, անարգութիւն, ազնուաբարոյութեան պակասութիւն. ալչագլըգ, տէնալըգ, քէրէմսիզլիք, թիգտըրըգ՝ ալիճէնապլըգ էքսիքլիկի։

Μικροπρεπής - έος (ὁ, ἡ) vile, sordido, privo di liberalità, basso. անարգ, ազնուաբարոյ՝ առատաձեռն չեղող, ցած. տէնա, քէրէմսիզ, թէգտըրլըգտան՝ ալիճէնապլըգտան մահրում, ալչագ. — *επῶς, ἐπίῤ.*

Μικροπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia piccola. պզտիկ երես ունեցող. քիւչիւք եիւզլիւ։

Μικρόῤῥις - ινος (ὁ, ἡ) che ha il naso piccolo. պզտիկ քիթ ունեցող. ուֆագ պուրունլու։

Μικρὸς - ὰ - όν. piccolo. 2. poco. պզտիկ. 2.

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] — ρῶς, ἐπίῤ.

Μικρόσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. [illegible]

Μικροσκελὴς - έος καὶ

Μικρόσκελος (ὁ, ἡ) che ha le gambe piccole. [illegible]

Μικρόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo, saputello. [illegible]

Μικρόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca piccola. [illegible]

Μικρότης - ητος (ὁ) piccolezza. [illegible]

Μικροτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una mensa frugale. [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]).

Μικρόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Μικρόμματος*.

Μικρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φρόνως. pusillanimo. [illegible]

Μικρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie piccole. [illegible]

Μικρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una bassa, debole voce. [illegible]

Μικροχαρης - έος (ὁ, ἡ) colui che gode delle cose piccole, delle minuzie. [illegible]

Μικρόχωρος (ὁ, ἡ) che ha un terreno piccolo. [illegible]

Μικροψυχέω - ῶ. *Μ.* ήσω. essere pusillanimo. [illegible]

Μικροψυχία (ἡ) pusillanimità, viltà. [illegible]

Μικρόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanimo, codardo, vile. [illegible]

Μικρύνω. *Μ.* υνῶ. render piccolo, poco, diminuire. [illegible]

Μικτὸς - ἡ - όν. misto, mescolato. [illegible]

Μιλιάζω. *Μ.* άσω. misurare per miglia. [illegible]

Μίλιον (τὸ) miglio (spazio di 1000 passi). [illegible] (1000 [illegible]) · [illegible] (1000 [illegible]).

Μίλτειος - α - ον. = *Μίλτινος*.

Μίλτινος - η - ον. di minio. [illegible]

Μιλτοπάρηος (ὁ, ἡ) che ha le guancie tinte di rubrica. [illegible]

Μίλτος (ἡ) minio. [illegible] (παρ' Ὁμηρῷ) rubrica. [illegible]

Μιλτόω - ῶ. *Μ.* ώσω. miniare, tingere col minio. [illegible]

Μιλτώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al minio. [illegible]

Μίλφαι (αἱ) καὶ *Μίλφωσις* - εως (ἡ) caduta dei peli delle palpebre. [illegible]

Μιμαίκυλον καὶ *Μιμάκυλον* (τὸ) corbezzola. [illegible]

Μίμαρκις ἢ *Μίμαρκυς* εως ἢ υος (ἡ) intingolo fatto di carne di lepre con savore (*Γαλλ.* civet). [illegible]

Μιμέομαι - οῦμαι. *Μ.* ήσομαι. imitare qualcuno o qualche cosa. [illegible]

Μίμησις - εως (ἡ) imitazione. [illegible]

Μιμητὴς - οῦ (ὁ) imitatore. [illegible]

Μιμητικὸς - ἡ - όν. imitativo, abile o solito ad imitare. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Μιμικὸς - ἡ - όν. mimico, pertinente ad un buffone. [illegible]

Μιμνήσκω *Μ.* μνήσω. ricordare. [illegible] (μσ) *Μιμνήσκομαι*. *Μ.* μνησθήσομαι. ricordarsi, sovvenirsi. [illegible]

Μιμολόγος (ὁ, ἡ) che imita le parole di qualcheduno. [illegible]

Μῖμος (ὁ) mimo, buffone. 2. farsa (sorta di commedia). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μιμώ - όος - οῦς (ἡ) scimia. [illegible]

Μὶν (πάντοτε ἐγκλιτ.) ✕ Ἰων. ἀντὶ *Αὐτὸν* - ἡν - ό. ἢ (σπν. καὶ μτγν.) *Αὐτοὺς-άς-ά* ἢ *Ἑαυτὸν* - ἡν - ό. (π. χ. *Αὐτόν μιν* πρηγῆσι δαμάσσας. *Οδ.* Δ.)

Μινύθησις - εως (ἡ) diminuzione. [illegible]

Μινύθω. *Μ.* μινυθήσω. diminuire, render piccolo. [illegible]

Μίνυνθα, ἐπίῤ. poco, alquanto. 2. per poco tempo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μινυρίζω. *Μ.* ίσω. borbottare, mormorare, piangere con un tuono dolente e dimesso. [illegible]

Μινυρισμὸς (ὁ) borbottamento, susurrazione, canto o pianto in un tuono dimesso. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Μινύρομαι. M. *νροῦμαι.* = *Μινυρίζω.*

Μινυρὸς - ὰ - όν. che canta o piange in un tuono lamentevole e dimesso. [illegible]

Μιξάνθρωπος (ὁ, ἡ) mezz' uomo. [illegible]

Μιξέλλην - ηνος (ὁ) mezzo Greco. [illegible]

Μίξις - εως (ἡ) mistura, mescolanza. 2. coito, concubito, commercio carnale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μιξοβάρβαρος (ὁ, ἡ) mezzo barbaro. [illegible]

Μισαγαθία (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Μισάγαθος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. [illegible]

Μισαδελφία (ἡ) odio contro il proprio fratello. [illegible]

Μισάδελφος (ὁ, ἡ) che odia il proprio fratello. [illegible]

Μισανθρωπέω - ῶ. M. *ήσω.* odiare gli uomini. [illegible]

Μισανθρωπία (ἡ) misantropia, odio contro gli uomini. [illegible]

Μισάνθρωπος (ὁ, ἡ) misantropo, che odia gli uomini. [illegible]

Μισαργυρία (ἡ) odio contro l'argento. [illegible]

Μισάργυρος (ὁ, ἡ) che odia l'argento. [illegible]

Μισέταιρος (ὁ, ἡ) che odia i suoi compagni. [illegible]

Μισέω - ῶ. M. *ήσω.* odiare. [illegible]

Μισητεία (ἡ) impudicizia, lubricità. [illegible]

Μισητή (ἡ) prostituita. [illegible] (κυρ. θηλ. τ. Μισητός.)

Μισητὴς - οῦ (ὁ) colui che odia. [illegible]

Μισητία (ἡ) = *Μισητεία.*

Μισητικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - *κῶς.* dedito, inclinato all'odio. [illegible]

Μισητός - ὴ - όν. odiato. 2. odiabile, odioso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μισθαποδοσία (ἡ) pagamento d'un salario, d'uno stipendio, d'una mercede. [illegible]

Μισθαποδότης - ου (ὁ) colui che paga la mercede, rimuneratore. [illegible]

Μισθαρνεύω. M. *εύσω.* καὶ *Μισθαρνέω - ῶ.* M. *ήσω.* *Εἰμὶ* —

Μισθάρνης - ου (ὁ) καὶ *Μίσθαρνος* (ὁ, ἡ) mercenario. [illegible]

Μίσθιος - α ἢ *ος - ον.* = *Μισθωτός.*

Μισθοδοσία (ἡ) pagamento della mercede, paga. [illegible]

Μισθοδοτέω - ῶ. M. *ήσω.* pagare la mercede. [illegible]

Μισθοδότης - ου (ὁ) colui che paga la mercede, chi dà la paga. [illegible]

Μισθόδωρος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Μισθὸς (ὁ) paga, pagamento, mercede, salario, fitto. [illegible]

Μισθοφορὰ (ἡ) stipendio, salario. [illegible]

Μισθοφορέω - ῶ. M. *ήσω.* lavorare dietro una mercede. [illegible]

Μισθοφόρος (ὁ, ἡ) stipendiato (soldato). [illegible]

Μισθόω - ῶ. M. *ώσω.* dare dietro una mercede, dare in affitto. [illegible]

Μίσθωμα (τὸ) fitto. [illegible]

Μίσθωσις - εως (ἡ) affitto, l'azione d'affittare. [illegible] 2. = *Μίσθωμα.*

Μισθωτεύω. M. *εύσω.* servire dietro una mercede. [illegible]

Μισθωτὴς - οῦ (ὁ) καὶ

Μισθωτὸς - ὴ - όν. mercenario. 2. affittato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μισοβασιλεὺς - έως (ὁ) nemico del Rè. [illegible]

Μισόγαμος (ὁ, ἡ) che odia le nozze. [illegible]

Μισογύναιος (ὁ, ἡ) che odia le donne. [illegible]

Μισόδημος (ὁ, ἡ) che odia il popolo. [illegible]

Μισόδικος (ὁ, ἡ) che odia i litigi. [illegible]

Digitized by Google

dere. [illegible]

Μετάπεμπτος (ὁ, ἡ) chiamato, fatto venire (*Λατ.* accitus). [illegible]

Μεταπέμπω. M. πέμψω. mandare, spedire dietro qualcheduno. [illegible] (*συνήθ. μσ.*) far venire, mandar a portare, a chiamare. [illegible]

Μετάπεμψις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μεταπηδάω - ῶ. M. ήσω saltar da un luogo all' altro. [illegible]

Μεταπίνω. M. πίομαι. bere dopo. [illegible]

Μεταπίπτω. M. πεσοῦμαι. cader altrove. 2. ricadere. 3. cader di speranza. 4. mutarsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Μετάπλασις - εως (ἡ) *καὶ Μεταπλασμὸς* (ὁ) trasformazione. 2. metaplasmo (figura grammatica). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μεταπλάσσω (ττω.) *M. πλάσω.* trasformare, trasfigurare. [illegible]

Μεταπλώ-ω. M. πλώσω. × *ἀντὶ Μεταπλέω.* navigare altrove. [illegible]

Μεταπνέω. M. πνεύσω. respirar di nuovo, riavere il respiro. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Μεταπνοὴ - ῆς (ἡ) respirazione. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Μεταποιέω-ῶ. M. ήσω. cangiare, mutare, rifare altrimenti. [illegible] (*μσ.*) appropriarsi, arrogarsi. [illegible]

Μεταποίησις - εως (ἡ) mutazione, il far in diverso modo. [illegible]

Μεταπορεύομαι. M. εύσομαι. andar indietro, seguire. 2. perseguitare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μετάπρασις - εως (ἡ) incetta. [illegible]

Μεταπράτης - ου (ὁ) rivenditore, incettatore. [illegible]

Μεταπρέπω (X. M.) superare gli altri in qualche cosa. [illegible]

Μεταπύργιον (τὸ) lo spazio frà le due torri. [illegible]

Μεταπωλέω - ῶ. M. ήσω. incettare, rivendere. [illegible]

Μεταπωλητὴς - οῦ (ὁ) = *Μεταπράτης.*

Μεταρίθμιος (ὁ, ἡ) annoverato insieme. [illegible]

Μεταῤῥέω. M. ῥεύσω. scorrere altrove. [illegible]

Μεταῤῥιπτέω - ῶ. M. ήσω. καὶ Μεταῤῥίπτω. M. ῥίψω. gettar altrove. [illegible]

Μεταῤῥυθμέω - ῶ. M. ήσω καὶ Μεταῤῥυθμίζω. M. ίσω. riformare. [illegible]

Μεταῤῥύθμισις - εως (ἡ) riforma. [illegible]

Μεταρσιολέσχης - ου (ὁ) che ciarla delle cose sublimi. [illegible]

Μετάρσιος (ὁ, ἡ) sublime, eccelso, alto. 2. arrogante, superbo. 3. inutile, vano. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μετασεύομαι (X. M.) seguire, accompagnare. [illegible]

Μετασκευάζω. M. άσω. costruire in un' altra maniera. [illegible] (*μσ.*) trasportare le suppellettili. [illegible]

Μετασκευὴ (ἡ) = *Μεταποίησις, Μεταῤῥύθμισις.*

Μετασκηνόω - ῶ. M. ώσω. trasportare le tende, trasmigrare, cangiar dimora. [illegible]

Μετασοβέω - ῶ. M. ήσω. = *Μεταδιώκω.*

Μετάστασις - εως (ἡ) mutazione. 2. allontanamento. 3. trasmigrazione. 4. trasposizione. 5. morte. 6. rivoluzione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Μεταστέλλομαι. *M.* *στελοῦμαι.* = *Μεταπέμπομαι.*

Μεταστοιχεὶ, ἐπίῤ. per ordine, ordinamente. [illegible]

Μεταστρατοπεδεύω. *M.* *εύσω.* trasportare l'esercito da un luogo all'altro. [illegible]

Μεταστρέφω. *M.* *στρέψω.* rivolgere, rivoltare. 2. mutare, cangiare. [illegible]

Μεταστροφὴ (ἡ) rivolgimento, cambiamento. [illegible]

Μεταστύλιον (τὸ) galleria. [illegible]

Μετασχηματίζω. *M.* *ίσω.* trasformare. [illegible]

Μετασχημάτισις - εως (ἡ) καὶ

Μετασχηματισμὸς (ὁ) trasformazione. [illegible]

Μετατάσσω (ττω.) *M.* *τάξω.* mutar l'ordine dell'esercito. [illegible]

Μετατίθημι. *M.* *μεταθήσω.* metter altrove o altrimenti, trasporre, mutare. [illegible]

Μετατρέπω. *M.* *ψω.* rivolgere, voltar all'altra parte, cangiare. [illegible]

Μετατρέφω. *M.* *θρέψω.* nutrire frà o insieme cogli altri. [illegible]

Μετατρέχω. *M.* *δραμοῦμαι.* correre indietro. 2. trascorrere. [illegible]

Μετατροπὴ (ἡ) cangiamento, mutazione. [illegible]

Μετάτροπος (ὁ, ἡ) cangiato, mutato, rivoltato. [illegible]

Μετατυπόω - ῶ. *M.* *ώσω.* trasformare. [illegible]

Μετατύπωσις - εως (ἡ) trasformazione. [illegible]

Μεταυδάω - ῶ. *M.* *ήσω.* indirizzare il discorso a uno, volgersi a parlargli. [illegible]

Μεταύριον, ἐπίῤ. dopodomani, posdomani. [illegible]

Μεταυτίκα, ἐπίῤ. appresso, tosto. [illegible]

Μεταῦτις, ἐπίῤ. indi, dopo. [illegible]

Μεταφέρω. *M.* *μετοίσω.* trasportare. 2. esprimere una cosa per metafora. [illegible]

Μετάφημι. *M.* *φήσω.* = *Μεταυδάω.*

Μεταφορὰ (ἡ) trasporto. 2. (*ῥητ.*) metafora. [illegible]

Μεταφορέω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Μεταφέρω.*

Μεταφόρητος (ὁ, ἡ) trasportabile. [illegible]

Μεταφορικὸς - ἡ - όν. metaforico. [illegible]

Μεταφορικῶς, ἐπίῤ. metaforicamente. [illegible]

Μεταφράζομαι. *M.* *φράσομαι.* riflettere dopo o assieme. [illegible]

Μεταφράζω. *M.* *άσω.* tradurre, interpretare. [illegible]

Μετάφρασις - εως (ἡ) traduzione, interpretazione. [illegible]

Μεταφραστὴς - οῦ (ὁ) traduttore, interprete. [illegible]

Μεταφραστικὸς - ἡ - όν. che concerne la traduzione, interpretativo. [illegible]

Μετάφρενον (τὸ) il mezzo della schiena. [illegible]

Μεταφυτεία (ἡ) traspiantamento. [illegible]

Μεταφυτεύω. *M.* *εύσω.* traspiantare. [illegible]

Μεταφωνέω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Μεταυδάω.*

Μεταχειρίζω. *καὶ (μσ.) - ίζομαι.* *M.* *ίσω - ομαι.* adoperare, trattare. [illegible]

Μεταχείρισις - εως (ἡ) καὶ

Μεταχειρισμὸς (ὁ) adoperazione, trattamento. [illegible]

Μεταχρηματίζω. *M.* *ίσω.* = *Μετονομάζω.*

Digitized by Google

Μετάχρονος (ὁ, ἡ) che si fà tardi, futuro. [illegible]

Μεταχρώννυμι. M. χρώσω. tinger d' un color diverso. [illegible]

Μεταχωρέω-ῶ. M. ήσω. ritirarsi, partirsi altrove. [illegible]

Μετεγγράφω. M. γράψω. arrolare, registrare diversamente. [illegible]

Μέτειμι. M. μετέσομαι. essere, trovarsi in mezzo di... (*Λατ.* intersum). 2. (τρτπρσ.) aver parte, partecipare. [illegible]

Μέτειμι. M. μέτειμι. = *Μετέρχομαι.*

Μετεκβαίνω. M. βήσομαι. uscir da un luogo ed entrar in un' altro. [illegible]

Μετεκβιβάζω. M. άσω. sbarcar da una nave ed imbarcar in un' altra. [illegible]

Μετεκβολή (ἡ) = *Μεταβολή.*

Μετεκδύομαι. M. δύσομαι. mutar (spesso) gli abiti. [illegible]

Μετεμψυχόω-ῶ. M. ώσω. far passar l' anima da un corpo all' altro. [illegible]

Μετεμψύχωσις-εως (ἡ) metempsicosi, trasmigrazione delle anime da un corpo all' altro. [illegible]

Μετενδύω. M. δύσω. vestire (καὶ μσ.) vestirsi un' altra veste. [illegible]

Μετεννέπω (X. M.) = *Μετάφημι.*

Μετέρχομαι. M. μετελεύσομαι. partirsi, passare, andare da un luogo all' altro. 2. andar indietro, cacciare, perseguitare, andar cercando. [illegible] 2. [illegible]

Μετέχω. M. μεθέξω. partecipare, esser partecipe. [illegible]

Μετεωρία (ἡ) distrazione. [illegible]

Μετεωρίζω. M. ίσω. innalzare. [illegible] (μσ.) esitare. 2. insuperbirsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μετεωρισμός (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μετεωρολεσχέω-ῶ. M. ήσω. discorrere delle cose celesti, sublimi. [illegible]

Μετεωρολόγος (ὁ, ἡ) che discorre delle cose celesti, sublimi, delle meteore. [illegible]

Μετεωροποιέω-ῶ. M. ήσω. = *Μετεωρίζω.*

Μετεωροπόλος (ὁ, ἡ) che osserva le cose celesti. [illegible]

Μετεωροπόρος (ὁ, ἡ) che cammina per l' aria. [illegible]

Μετέωρος (ὁ, ἡ) alto, elevato, sublime, innalzato all' aria. 2. perplesso, esitante. 3. superbo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (ἰδιατ. δὲ καὶ συνήθ.) *Μετέωρα* (τὰ) meteora. [illegible]

Μετεωροσκοπέω-ῶ. M. ήσω. osservare le meteore. [illegible]

Μετεωροσκόπιον (τὸ) meteoroscopo, astrolabio. [illegible]

Μετεωροφρονέω-ῶ. M. ήσω. = *Ὑψηλοφρονέω.*

Μετεώρως, ἐπίῤ. in alto. 2. in sospeso, esitando. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μέτηλυς-υδος (ὁ, ἡ) avventizio, forestiere. [illegible]

Μετοικεσία (ἡ) = *Μετοίκησις* ἢ *Μετοικία.*

Μετοικέω-ῶ. M. ήσω. andar ad abitare altrove, mutar dimora. [illegible]

Μετοίκησις-εως (ἡ) trasmigrazione, mutazione di dimora. [illegible]

Μετοικία (ἡ) abitazione fuori della patria. [illegible] 2. = *Μετοίκησις.*

Μετοικίζω. M. ίσω. trasportare gli abitanti d' un paese in un' altro. [illegible]

Μετοικικός-ή-όν. καὶ

Μετοίκιος (ὁ, ἡ) pertinente ad un fittajuolo. [illegible] (οὐσ.) *Μετοίκιον* (τὸ) il

Digitized by Google

fitto d'un abitazione. բնակութեան մը վարձ. Պէտէլն՝ քիրա կիրասը:

Μετοικισμὸς (ὁ) trasportazione o trasmigrazione degli abitanti d'un paese in un altro. երկրէ մը բնակիչները ուրիշ երկիր մը տանիլը կամ անոնց հոն չուելը. Պիր էյալէթին ահալիսինին պաշգա պիր էյալէթէ կէօթիւրիւլմէսի՝ եահօտ կէօչ էթմէսի:

Μέτοικος (ὁ, ἡ) straniero stabilito in un paese forestiere, adventizio, pellegrino, fittajuolo, pigionale in paese altrui. օտար երկիր մը բնակող, եկ, պանդուխտ, գաղթեցի, ուրիշին գաւառը վարձուոր եղող. Տիյարը ահէրտէ իգամէթ էտէն, տիյարը ղուրպէթտէ օլան, էճնէպի թօփրագլարտա գիրաճըլըգ էտէն, տուրագլը:

Μετονομάζω. *M.* *άσω.* mutar il nome, dar un altro nome. անունը փոխել, ուրիշ անուն տալ. Ատընը տէյիշտիրմէք, պաշգա իսմ վէրմէք:

Μετονομασία (ἡ) mutazione di nome. 2. metonomasia (figura grammatica.) անուն փոխելը. 2. անուանափոխութիւն (քերականական ձեւ մըն է). Իսմ տէյիշտիրմէք. 2. Թէպտիլի իսմ (շէքլի իլմի սարֆ):

Μετόπιν, *ἐπίῤ.* = *Μετόπισθε.*

Μέτοπις-ιδος (ἡ) la pena d'un delitto. յանցանքի մը պատիժը. Պիր գապահաթ՝ խաթա գապահաթ՝ ճէզասը:

Μετόπισθε (*σθεν*). *ἐπίῤ.* di dietro. 2. dopo. ետեւէն. 2. ետքը. Արգասընտան, արտընտան. 2. սօնրա:

Μετόπωρον (τὸ) tempo brumale. ձմեռնային ժամանակ. Գըշ էյամը:

Μετόρχιον (τὸ) lo spazio fra le due file d'alberi, viale. երկու կարգ շարուած ծառերուն մէջի միջոցը. Իքի սըրա տիքիլմիշ աղաճլարըն օրթասընտա օլան մէյտան:

Μετουσία (ἡ) participazione, comunicazione. բաժնորդութիւն, հաղորդակցութիւն. Իշթիրաք, հիսսէտարլըգ:

Μετουσιαστικὸς-ἡ-όν. che ha la forza di partecipare. բաժնորդ՝ հաղորդ ըլլալ կրցող. Իշթիրաք՝ հիսսէտար օլաբիլիր:

Μετοχετεύω. *M.* *εύσω.* condurre l'acqua altrove per via di canale. խողովակաւ ջուրը ուրիշ տեղ տանիլ. Պօրու՝ օլուգ իլէ սույու պաշգա պիր եէրէ կէօթիւրմէք:

Μετοχὴ (ἡ) participazione. հաղորդակցութիւն, բաժնորդութիւն. Հիսսէտարլըգ, իշթիրագ. (*γρμτ.*) participio (parte del discorso.) ընդունելութիւն (մասն բանի). Իսմ ֆայիլ եահօտ իսմ մէֆուլ:

Μέτοχος (ὁ, ἡ) partecipe. բաժնորդ, մասնակից. Իշթիրաք, հիսսէտար:

Μετρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* misurare. չափել. Էօլչմէք:

Μετρηδὸν, *ἐπίῤ.* misuratamente. չափով. Էօլչիւ իլէ:

Μέτρημα (τὸ) il vitto destinato a' soldati, pensione. զինուորներու կապուած՝ կարգուած կերակուր՝ ռոճիկ, պարէն, ուտեստ զինուորաց. Ասքէր թայինի:

Μέτρησις-εως (ἡ) misurazione. չափելը. Էօլչմէ:

Μετρητὴς-οῦ (ὁ) misuratore. չափող. Էօլչէն:

Μετρητικὸς-ἡ-όν. che serve a misurare. չափելու պէտք եղած. Էօլչմէյէ տայիր՝ իհթիյաճ օլան. — *ικῶς*, *ἐπίῤ.*

Μετρητὸς-ἡ-όν. misurabile. չափելի. Էօլչիւլէպիլիր:

Μετριάζω *M.* *άσω.* moderare. չափաւորել. Զօղթ՝ թէտպիր՝ իթիտալ էթմէք. (*ἀμτβτ.*) moderarsi, comportarsi moderatamente. ինքը զինքը չափաւորել, չափաւորապէս վարուիլ. Քէնտի քէնտինի թէտպիր էթմէք, առալըգ իթիտալ իւզրէ տավրանմագ:

Μετρικὸς-ἡ-όν. che concerne la misura. 2. metrico. չափելու պատկանած. 2. տաղաչափական, չափաբանական. Էօլչիւյէ մէնսուպ. 2. Մէվզուն, մէնզում. *Μετρικὴ* (ἡ) (*ἐνν.* *τέχνη*) arte metrica. տաղաչափութիւն. Մէնզումաթ, շաիրլիք:

Μετρικῶς, *ἐπίῤ.* metricamente. տաղաչափութեամբ. Վէզին իլէ, մէնզումէն իլէ:

Μετριολόγος (ὁ, ἡ) moderato nel suo parlare. չափաւորապէս խօսող. Սէօզլէրինտէ իթիտալլը՝ օլան:

Μετριοποσία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μετριοποτέω-ῶ. *M.* *ήσω.* bere con moderazione. չափաւորապէս խմել. Իթիտալ իլէ իչմէք:

Μετριοπότης-ου (ὁ) che beve moderatamente, sobrio. չափաւորապէս խմող, պարկեշտ յըմպելօք. Իթիտալ իւզրէ իչէն, իչկիտէ մուէտտէպ:

Μέτριος-α-ον. moderato, modesto, mediocre. չափաւոր, համեստ, միջակային. Իթիտալլը, էօլչիւլիւ, մուէտտէպ, օրթա, գարար:

Μετριότης (ἡ) moderazione, modestia, mediocrità. չափաւորութիւն, համեստութիւն, միջասահմանութիւն. Իթիտալ, թէտպիր, [illegible], էտէպ, գարար:

Μετριοφρονέω-ῶ. *M.* *ήσω.* comportarsi con modestia. համեստութեամբ վարուիլ. Էտէպանէ տավրանմագ:

Μετριοφροσύνη (ἡ) modestia, moderazione. համեստութիւն, չափաւորութիւն. Էտէպ, իթիտալ, թէտպիր:

Μετρίως, *ἐπίῤ.* moderatamente, mediocremente, modestamente. չափաւորապէս, միջասահմանութեամբ, համեստութեամբ. Իթիտալ՝ [illegible]՝ թէտպիր՝ գարար՝ էտէպ իւզրէ:

Μέτρον (τὸ) misura. 2. metro, misura del verso. 3. modo, regola, ordine. չափ. 2. չափ (տաղանաւորաց). 3. կանոն, պայման, կարգ. Էօլչիւ. 2. Վէզն, նազմ. 3. Գանուն, էսաս:

Μετρονόμος (ὁ) magistrato incaricato all' ispezione dell' equità delle misure. չափերուն լման ըլլալուն փոյթ տանօղ՝ նայօղ իշխանաւոր. Էօլչիւլէրին թէմամլըղընա մուգայյէտ օլան մանսըպտար, իհթիսապ աղասը:

Μετωνυμία (ἡ) mutazione di nome. 2. metonimia (figura rettorica.) անուն փոխելը. 2. փոխանունութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). Թէպտիլի իսմ. 2. Քինայէթ, քէնայէթ (շէքլի իլմի պէյան):

Μετωπίας-ου (ὁ) che ha gran fronte (*Λατ.* fronto). մեծ ճակատ ունեցող. Ալընը պէօյիւք:

Μετώπιος (ὁ, ἡ) di fronte. ճակատի պատ-

Digitized by Google

[illegible] (οὐσ.) *Μετώπιον* (τὸ) metopio, ammoniaco. [illegible] 2. = *Μέτωπον*.

Μετωπὶς-ίδος (ἡ) frontale. [illegible]

Μέτωπον (τὸ) fronte. [illegible]

Μέχρι καὶ (πρὸ φων.) *Μέχρις*, ἐπίῤ. fino, infino, finchè. [illegible] = *Ἄχρι*.

Μὴ, *μόρ.* *Ἀρνητ.* (particella negativa). no, non. [illegible] π. χ. *μὴ λέγῃ*. non dire. [illegible]

Μηδαμινὸς-ἡ-όν. da niente, di verun prezzo. [illegible]

Μηδαμόθεν, ἐπίῤ. da veruna parte. [illegible]

Μηδαμόθι, ἐπίῤ. in veruna parte, in nessun luogo (*Λατ.* nusquam.) [illegible]

Μηδαμὸς-η-όν. = *Μηδείς*.

Μηδαμόσε, ἐπίῤ. (κινησ. τόπ.) in nessun luogo. [illegible]

Μηδαμοῦ, ἐπίῤ. = *Μηδαμόθι*.

Μηδαμῶς, ἐπίῤ. in verun modo, in niun modo (*Λατ.* neutiquam.) [illegible]

Μηδὲ, ἐπίῤ. e non, nè anche (*Λατ.* neque, nec.) [illegible]

Μηδεὶς-ενὸς, *μηδεμία-μιᾶς*, *μηδὲν-μενός*. nessuno, veruno. [illegible]

Μηδέποτε, ἐπίῤ. mai, unquemai. (*Λατ.* nunquam.) [illegible]

Μηδέπω, ἐπίῤ. non ancora (*Λατ.* nondum.) [illegible]

Μηδεπώποτε, ἐπίῤ. mai, in verun tempo. [illegible]

Μηδέτερος-α-ον. nè l' uno nè l' altro (*Λατ.* neuter.) [illegible]

Μηδετέρωθεν, ἐπίῤ. nè dall' una nè dall' altra parte. [illegible]

Μηδετέρως, ἐπίῤ. nè all' uno, nè all' altro modo. [illegible]

Μηδετέρωσε, ἐπίῤ. nè all' una nè all' altra parte. [illegible]

Μηδικὴ πόα. medica, erba medica, cedrangola, trifoglio. (*Γαλλ.* luzerne.) [illegible] *Μηδικὸν μῆλον*. = *Κίτρον*.

Μηδόλως, ἐπίῤ. in nessun modo, affatto. [illegible]

Μήδομαι. *Μ.* *μήσομαι*. pensare, meditare, operare. [illegible] 2. = *Μεριμνῶ*.

Μῆδος-εος-ους (τὸ) consiglio. 2. (πλθ.) le parti vergognose dell' uomo. [illegible]

Μηκάζω. *Μ.* *άσω*. *καὶ*

Μηκάομαι-ῶμαι. *Μ.* *ήσομαι*. belare. [illegible]

Μηκέτι, ἐπίῤ. non più. (*Λατ.* non amplius.) [illegible]

Μήκιστος-η-ον (ὑπερθ. τ. *Μακρός*.) lunghissimo. [illegible] (τὸ οὐδ.) *Μήκιστον καὶ Μήκιστα*, ἐπίῤ. troppo lungamente, lunghissimamente. 2. finalmente. [illegible]

Μηκόθεν, ἐπίῤ. = *Μακρόθεν*.

Μῆκος-εος-ους (τὸ) lunghezza, longitudine. [illegible]

Μηκύνω. *Μ.* *υνῶ*. allungare. [illegible]

Μήκων-ωνος (ἡ) papavero. [illegible] 2. = *Κέγχρος*. 3. = *Μηκώνιον*.

Μηκώνιον (τὸ) oppio. [illegible]

Μηλέα (ἡ) melo (albero.) [illegible]

Μήλη (ἡ) tenta. [illegible]

Μηλιανθμὸς (ὁ) ovile, pecorile. [illegible]

Μηλοβατέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. (ἐπὶ προβ.) = *Βατεύω*.

Μηλοβοτέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Μηλοβότης-ου (ὁ) pastore. [illegible]

Μηλόβοτος (ὁ, ἡ) ove si pascolano le pecore. [illegible]

Μηλολόνθη (ἡ) ninfa, bacolino di rosa. [illegible]

Μῆλον (τὸ) mela, pomo. 2. il frutto di qualunque albero. 3. guancia, mascella, le zinne delle donzelle. 4. pecora. [illegible]

Μηλονομεὺς-εως (ὁ) *καὶ*

Μηλονόμης-ου (ὁ) *καὶ*

Μηλονόμος (ὁ) pastore di pecore. [illegible]

Μηλοσόος (ὁ, ἡ) conservatore delle pecore. [illegible]

Μηλοσφαγέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. immolare delle pecore. [illegible]

Μηλοσφαγία (ἡ) immolazione delle pecore. [illegible]

Μηλοσφάγος (ὁ, ἡ) immolatore delle pe-

Digitized by Google

core. [illegible]

Μηλοφόρος (ὁ, ἡ) che produce o porta del pomo. [illegible]

Μηλοφύλαξ-*αχος* (ὁ, ἡ) custode delle pecore. [illegible]

Μηλόω-*ῶ*. *M.* *ώσω*. tentar la piaga. [illegible]

Μηλωτή (ἡ) pelle di pecore. [illegible]

Μηλωτρὶς-*ίδος* (ἡ) = *Μήλη*. 2. stuzzicorecchi. [illegible]

Μὴν (*μὲν*) *μόρ*. (*Βεβαιωτ*.) certamente, davvero (*Λατ*. sane, profecto.) [illegible] (*Ἐνστατ*. ἢ *Ἐναντιωματ*.) però, tuttavia. [illegible]

Μὴν-*μηνὸς* (ὁ) (*κυρ*.) = *Μήνη*. 2. mese. [illegible] 3. (*πληθ*.) i mestrui. [illegible]

Μήνη (ἡ) luna. [illegible]

Μηνιαῖος-*α*-*ον*. mensuale. [illegible]

Μήνιγξ-*ιγγος* (ἡ) meninge (nome dato a quelle due membrane, che vestono il cerebro, l'una detta Piamadre, e l'altra Duramadre.) [illegible]

Μήνιμα (τὸ) la causa, l'oggetto dell'ira. [illegible]

Μῆνις-*ιος* ἢ *ιδος* (ἡ) ira permanente, odio, nemistà. [illegible]

Μηνὶς-*ίδος* (ἡ) καὶ

Μηνίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. *Μήνη*. lunetta, mezza luna. [illegible] (*ἐν γεν*.) ogni qualunque corpo fatto in forma di lunetta o di mezza luna. [illegible]

Μήνυμα (τὸ) segno, indizio. [illegible]

Μήνυσις-*εως* (ἡ) indicazione, annunzio. [illegible]

Μηνυτὴρ × ἀντὶ

Μηνυτὴς-*οῦ* (ὁ) annunziatore. [illegible]

Μηνύτωρ-*ορος* (ὁ) × ἀντὶ *Μηνυτής*.

Μηνύω. *M.* *ύσω*. annunziare, indicare [illegible]

Μήπερ, *ἐπίῤ*. non ancora. [illegible]

Μήποθεν, *ἐπίῤ*. che non da qualche luogo.. (*Λατ*. necunde.) [illegible]

Μήποτε, *ἐπίῤ*. che non in qualche tempo.. (*Λατ*. nequando). 2. mai (*Λατ*. nunquam.) [illegible] 2. [illegible]

Μήπου, *ἐπίῤ*. nè per caso, che non. 2. che non in qualche luogo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μήπω, *ἐπίῤ*. non ancora. [illegible] 2. = *Μήποτε*. 3. = *Μήπου*.

Μήπως, *ἐπίῤ*. che non, nè per caso, che non in qualche modo. [illegible]

Μηρίζω. *M.* *ίσω*. battere alle coscie. [illegible]

Μηρίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Μηρὸς* (ἐνίοτε δὲ καὶ ταὐτὸν τῷ *Μηρός*.)

Μηρὸς (ὁ) coscia. [illegible]

Μηρυκάζω. *M.* *άσω*. καὶ *Μηρυκάομαι*-*ῶμαι* *M.* *ήσομαι* καὶ *Μηρυκίζω*. *M.* *ίσω*. ruminare, rugumare, rimasticare. [illegible]

Μηρυκισμὸς (ὁ) ruminazione. [illegible]

Μήρυμα (τὸ) filo. 2. gomitolo. 3. spira di serpe. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μηρύω. *M.* *ύσω*. (*εὐχρηστότ*. τὸ *μσ*.) tirare. 2. stendere. 3. aggomitolare. 4. contessere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Μήτε. *συνδ*. nè, neppure. [illegible]

Μήτειρα (ἡ) × ἀντὶ

Μήτηρ-*τρὸς* (ἡ) madre. [illegible]

Μήτι; *ἐπίῤ*. (*Ἐρωτ*.) forse? [illegible]

Μητιάω-*ῶ*. *M.* *άσω*. = *Μήδομαι*.

Μῆτις-*ιος* (ἡ) consiglio, prudenza. [illegible]

Μήτρα-*ας* (ἡ) matrice, utero. 2. la midolla dell' albero. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μητράδελφος (ὁ) zio dal canto della madre, il fratello della madre (*Λατ*. avunculus.) [illegible] (ἡ) zia, sorella della madre. [illegible]

Μητρικὸς-*η*-*όν*. materno. [illegible]

Μητρικῶς, *ἐπίῤ*. da madre, [illegible]

Μήτριος-*α* ἢ *ος*-*ον*. = *Μητρικός*.

Μητρόθεος (ἡ) (*ἐκκλησ*.) Madre di Dio. [illegible]

Μητροκτονέω-*ῶ*. *M.* *ήσω*. uccidere la pro-

Digitized by Google

pria madre. [illegible]

Μητροκτονία (ἡ) matricidio. [illegible]

Μητρόκτόνος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) matricida. [illegible] (*προπαροξ.*) ucciso dalla propria madre. [illegible]

Μητρομανία (ἡ) male che viene alla matrice. [illegible]

Μητρομιξία (ἡ) concubito colla propria madre. [illegible]

Μητρόξενος (ὁ, ἡ) bastardo. [illegible]

Μητροπάρθενος (ἡ) (*ἐκκλησ.*) Madre e Vergine (epiteto della B. M. V.) [illegible]

Μητροπάτωρ-ορος (ὁ) avo dal canto della madre, il padre della madre. [illegible]

Μητρόπολις-εως (ἡ) la capitale d'uno Stato, Metropoli. [illegible]

Μητροπολίτης-ου (ὁ) nativo d'una Capitale. [illegible] (*Βυζ.*) Metropolita, l'Arcivescovo d'una Metropoli. [illegible]

Μητροφθόρος (ὁ, ἡ) = *Μητροκτόνος*.

Μητρόφόνος (ὁ, ἡ) = *Μητρόκτόνος*.

Μητρυιά (ἡ) matrigna. [illegible]

Μητρῷος-α-ον. = *Μητρικός*.

Μήτρως-ωος (ὁ) zio dal canto della madre. 2. qualunque parente dal canto della madre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μηχανάομαι-ῶμαι. *Μ.* *ήσομαι.* macchinare, tracciare, inventare, fabbricare. [illegible]

Μηχάνευσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μηχανεύομαι. *Μ.* *εύσομαι.* macchinare. [illegible] = τ. *προηγ.*

Μηχανή (ἡ) macchina, instrumento. 2. invenzione, frode, astuzia, furberia, ordigno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μηχάνημα (τὸ) macchinamento, ordigno, edifizio. [illegible]

Μηχάνησις-εως (ἡ) macchinazione. [illegible]

Μηχανητής-οῦ (ὁ) macchinatore. [illegible]

Μηχανητικός-ή-όν. perito, abile a macchinare. [illegible]

Μηχανικός-ή-όν. meccanico. [illegible] *Μηχανική* (ἡ) (*ἐνν. τέχνη.*) la meccanica. [illegible]

Μηχανοποιέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* costruire delle macchine. [illegible]

Μηχανοποιΐα (ἡ) costruzione di macchine. [illegible]

Μηχανοποιός (ὁ, ἡ) macchinista. [illegible]

Μηχανοῤῥαφέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* macchinare, tracciare, insidiare. [illegible]

Μηχανοῤῥαφία (ἡ) macchinazione, tracciamento. [illegible]

Μηχανοῤῥάφος (ὁ, ἡ) macchinatore, insidiante. [illegible]

Μηχανουργός (ὁ, ἡ) = *Μηχανοποιός*.

Μῆχος-εος-ους (τὸ) = *Μηχανή*.

Μία-μιᾶς (ἡ) *θηλ.* τ. *εἷς*.

Μιαίνω. *Μ.* *ανῶ.* infettare, imbrattare, contaminare. [illegible]

Μιαιφονέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* imbrattarsi d'un omicidio, commetter un omicidio. [illegible]

Μιαιφονία (ἡ) uccisione d'un innocente. [illegible]

Μιαιφόνος (ὁ, ἡ) imbrattato d'un omicidio, omicida, uccisore d'un innocente. [illegible]

Μίανσις-εως (ἡ) contaminazione, imbrattatura. [illegible]

Μιαντός-ή-όν. contaminato, imbrattato.

Digitized by Google

[illegible]

Μιαρος - α - όν. imbrattato, contaminato. 2. impuro, osceno, abbominevole, sporco. 2. scellerato. [illegible] — *αρῶς, ἐπίῤ.*

Μιαροφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. mangiare de' cibi proibiti o impuri, cibarsi delle vivande vietate o impure. [illegible]

Μιαροφαγία (ἡ) il mangiare de' cibi vietati o impuri. [illegible]

Μιαροφάγος (ὁ, ἡ) colui che si ciba delle vivande vietate o impure. [illegible]

Μίασμα (τὸ) contagio, miasma, infezione. 2. delitto. [illegible]

Μιασμὸς (ὁ) = *Μίανσις.*

Μίγμα (τὸ) mistura. [illegible] (*πλθ.*) elettuario. [illegible]

Μίγνυμι. Μ. μίξω. mescolare. 2. unire. [illegible] (*μσ.*) conversare. 2. avvicinarsi. 3. aver commercio con una donna, giacere con. [illegible]

Μικρέμπορος (ὁ, ἡ) mercantuzzo, fondaco. [illegible]

Μικροβασιλεία (ἡ) piccolo regno. [illegible]

Μικροβασιλεὺς - έως (ὁ) piccolo rè, rè d'un piccolo regno. [illegible]

Μικρογένειος (ὁ, ἡ) barbucino. 2. che ha piccolo mento. [illegible]

Μικρογένυς - υος (ὁ, ἡ) che ha piccole mascelle. [illegible]

Μικροδοσία (ἡ) piccolo dono, regalo di poco rilievo. [illegible]

Μικρόδουλος (ὁ, ἡ) piccolo servo. [illegible]

Μικροθυμέω - ῶ Μ. ήσω. esser pusillanimo. [illegible]

Μικροθυμία (ἡ) pusillanimità. [illegible]

Μικρόθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo. [illegible]

Μικρόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce delle frutta piccole. [illegible]

Μικροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa piccola. [illegible]

Μικροκίνδυνος (ὁ, ἡ) che s'arrischia nelle imprese di poco rilievo. [illegible]

Μικροκοίλιος (ὁ, ἡ) che ha un piccolo ventre. [illegible]

Μικρόκοσμος (ὁ) piccolo mondo. [illegible]

Μικρολόγος (ὁ, ἡ) che sta attaccato alle minuzie, che osserva, esamina le cose con tutta la scrupolosità. (*Γαλλ.* minutieux). [illegible] — *λόγως, ἐπίῤ.*

Μικρόλυπος (ὁ, ἡ) che s'affligge per le minime cose. [illegible]

Μικρομερὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di piccole parti. [illegible]

Μικρόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi piccoli. [illegible]

Μικροποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μικρύνω.*

Μικροπολίτης - ου (ὁ) καὶ *Μικροπολῖτις - ιδος (ἡ)* cittadino d'una piccola città. [illegible]

Μικροπόνηρος (ὁ, ἡ) che commette delle cattiverie piccole. [illegible]

Μικρόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi piccoli. [illegible]

Μικροπρέπεια (ἡ) viltà, bassezza d'animo, mancanza di generosità, di liberalità. [illegible]

Μικροπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) vile, sordido, privo di liberalità, basso. [illegible] — *επῶς, ἐπίῤ.*

Μικροπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia piccola. [illegible]

Μικρόῤῥις - ινος (ὁ, ἡ) che ha il naso piccolo. [illegible]

Μικρὸς - ά - όν. piccolo. 2. poco. [illegible] · 2·

[illegible] 2. [illegible] — ρῶς, ἐπίῤ.

Μικρόσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. [illegible]

Μικροσκελὴς - έος καὶ

Μικρόσκελος (ὁ, ἡ) che ha le gambe piccole. [illegible]

Μικρόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo, saputello. [illegible]

Μικρόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca piccola. [illegible]

Μικρότης - ητος (ὁ) piccolezza. [illegible]

Μικροτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una mensa frugale. [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]).

Μικρόφθαλμος (ὁ, ἡ) = Μικρόμματος.

Μικρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φρόνως. pusillanimo. [illegible]

Μικρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie piccole. [illegible]

Μικρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una bassa, debole voce. [illegible]

Μικροχαρής - έος (ὁ, ἡ) colui che gode delle cose piccole, delle minuzie. [illegible]

Μικρόχωρος (ὁ, ἡ) che ha un terreno piccolo. [illegible]

Μικροψυχέω - ῶ. Μ. ήσω. essere pusillanimo. [illegible]

Μικροψυχία (ἡ) pusillanimità, viltà. [illegible]

Μικρόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanimo, codardo, vile. [illegible]

Μικρύνω. Μ. υνῶ. render piccolo, poco, diminuire. [illegible]

Μικτὸς - ή - όν. misto, mescolato. [illegible]

Μιλιάζω. Μ. άσω. misurare per miglia. [illegible]

Μίλιον (τὸ) miglio (spazio di 1000 passi). [illegible] (1000 [illegible]) · [illegible] (1000 [illegible]).

Μίλτειος - α - ον. = Μίλτινος.

Μίλτινος - η - ον. di minio. [illegible]

Μιλτοπάρῃος (ὁ, ἡ) che ha le guancie tinte di rubrica. [illegible]

Μίλτος (ἡ) minio. [illegible] (παῤ Ὁμηρῷ) rubrica. [illegible]

Μιλτόω - ῶ. Μ. ώσω. miniare, tingere col minio. [illegible]

Μιλτώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al minio. [illegible]

Μίλφαι (αἱ) καὶ **Μίλφωσις** - εως (ἡ) caduta dei peli delle palpebre. [illegible]

Μιμαίκυλον καὶ **Μιμάκυλον** (τὸ) corbezzola. [illegible]

Μίμαρκυς ἢ **Μίμαρχυς** εως ἢ υος (ἡ) intingolo fatto di carne di lepre con savore (Γαλλ. civet). [illegible]

Μιμέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. imitare qualcuno o qualche cosa. [illegible]

Μίμησις - εως (ἡ) imitazione. [illegible]

Μιμητὴς - οῦ (ὁ) imitatore. [illegible]

Μιμητικὸς - ή - όν. imitativo, abile o solito ad imitare. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Μιμικὸς - η - όν. mimico, pertinente ad un buffone. [illegible]

Μιμνήσκω Μ. μνήσω. ricordare. [illegible] (μσ) Μιμνήσκομαι. Μ. μνησθήσομαι. ricordarsi, sovvenirsi. [illegible]

Μιμολόγος (ὁ, ἡ) che imita le parole di qualcheduno. [illegible]

Μῖμος (ὁ) mimo, buffone. 2. farsa (sorta di commedia). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μιμώ - όος - οῦς (ἡ) scimia. [illegible]

Μὶν (πάντοτε ἐγκλιτ.) × Ἰων. ἀντὶ Αὐτὸν - ἡν - ό. ἢ (σπν. καὶ μτγν.) Αὐτοὺς-ὰς-ὰ ἢ Ἑαυτὸν - ὴν - ό. (π. χ. Αὐτόν μιν πρηγῆσι δαμάσσας. Ὀδ. Δ.)

Μινύθησις - εως (ἡ) diminuzione. [illegible]

Μινύθω. Μ. μινυθήσω. diminuire, render piccolo. [illegible]

Μίνυνθα, ἐπίῤ. poco, alquanto. 2. per poco tempo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μινυρίζω. Μ. ίσω. borbottare, mormorare, piangere con un tuono dolente e dimesso. [illegible]

Μινυρισμὸς (ὁ) borbottamento, susurrazione, canto o pianto in un tuono dimesso. [illegible]

ձայն էյլէր՝ քէօթիւն էրլամայը խաթըր տըլլէ-րէք, ինլէմէք։

Μινύρομαι. Μ. νρουμαι. = *Μινυρίζω.*

Μινυρὸς - ὰ - όν. che canta o piange in un tuono lamentevole e dimesso. ողբալի ու դառն՝ ցած ձայնիւ երգօղ կամ լացօղ. ամըէլը ձէ ալլաք ագըլ ձայն էյլէր՝ քէօթիւն էյլամայան խաթըր տըլլէյէն, ինլէյէն։

Μιξάνθρωπος (ὁ, ἡ) mezz' uomo. կէս մարդ. եարը ինսան։

Μιξέλλην - ηνος (ὁ) mezzo Greco. կէս Յոյն, կէս Հելլէն. եարը Ուրում, եարը Էլլէնօղլու։

Μίξις - εως (ἡ) mistura, mescolanza. 2. coito, concubito, commercio carnale. խառնուրդ. 2. խառնք, զուգաւորութիւն. գարըշըգլըգ, գարըշմա. 2. ճիմա, մուճամաա։

Μιξοβάρβαρος (ὁ, ἡ) mezzo barbaro. կէս բարբարոս. եարը եապանը։

Μισαγαθία (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Μισάγαθος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. ատելութիւնը կամ ատելիները ատող. էյիլիէ խալգը էյիլէրի խուսումէթ էտէն։

Μισαδελφία (ἡ) odio contro il proprio fratello. եղբօր դէմ եղած ատելութիւն. գարտաշլըգա օլան ատավէթ։

Μισάδελφος (ὁ, ἡ) che odia il proprio fratello. եղբայրը ատող. գարտաշընա խուսումէթ՝ ատավէթ էտէն։

Μισανθρωπέω - ῶ. Μ. ήσω. odiare gli uomini. մարդիկները ատել. ինսանլարա խուսումէթ էթմէք։

Μισανθρωπία (ἡ) misantropia, odio contro gli uomini. մարդատեցութիւն, մարդիկները ատելը. հասուտէթ, ինսանլարա օլան ատավէթ։

Μισάνθρωπος (ὁ, ἡ) misantropo, che odia gli uomini. մարդատեաց, մարդիկները ատեցող. հասուդ, ինսանլարա խուսումէթ էտէն։

Μισαργυρία (ἡ) odio contro l'argento. դրամաթ ատելը. փարայա խուսումէթ էդմէք՝ խօրլամագ։

Μισάργυρος (ὁ, ἡ) che odia l'argento. արծաթը ատեցող. փարայը խօրլայան՝ խուսումէթ էտէն։

Μισέταιρος (ὁ, ἡ) che odia i suoi compagni. ընկերները ատեցող. արգադաշլարընա ատավէթ էտէն։

Μισέω - ῶ. Μ. ήσω. odiare. ատել. ատավէթ՝ խուսումէթ էթմէք։

Μισητεία (ἡ) impudicizia, lubricità. ցանկասիրութիւն, վավաշոտութիւն. նաֆսբէր. շէհվէթ։

Μισητὴ (ἡ) prostituita. բոզ, պոռնիկ. գահպէ, ֆահիշէ։ (*κυρ. θηλ. τ. Μισητός.*)

Μισητὴς - οῦ (ὁ) colui che odia. ատեցող. խուսումէթ՝ ատավէթ էտէն։

Μισητία (ἡ) = *Μισητεία.*

Μισητικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* dedito, inclinato all'odio. ատելու հակամիտութիւն ունեցող. խուսումէթէ՝ ատավէթէ մէյլլի։

Μισητὸς - ὴ - όν. odiato. 2. odiabile, odioso. ատեցեալ. 2. ատելի. իքրահլը, խուսումէթ օլունմուշ. 2. ատավէթէ լայըգ, նաֆրէթլի։

Μισθαποδοσία (ἡ) pagamento d' un salario, d'uno stipendio, d'una mercede. թոշակի մը՝ ռոճիկի մը վճարումը, վարձատրութիւն. ճիրէն՝ էօլիւֆէ վէրմէք, հագգընը՝ էճրինի էօտէմէք։

Μισθαποδότης - ου (ὁ) colui che paga la mercede, rimuneratore. վարձատրող. հագգը՝ էճրէթի՝ իվազը էօտէյէն։

Μισθαρνεύω. Μ. εύσω. καὶ Μισθαρνέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μισθάρνης - ου (ὁ) *καὶ Μίσθαρνος* (ὁ, ἡ) mercenario. վարձուոր, վարձկան, վարձքով բանեցող. իշճի, կիւնտէլիքճի, էճր իլէ իշլէյէն։

Μίσθιος - α ἢ ος - ον. = *Μισθωτός.*

Μισθοδοσία (ἡ) pagamento della mercede, paga. վարձատրութիւն, վճար. հագգը՝ էճրէթի իվազը էօտէմէք, վէրմէ։

Μισθοδοτέω - ῶ. Μ. ησω. pagare la mercede. վարձատրել, վարձքը վճարել. հագգընը վէրմէք, էօտէմէք։

Μισθοδότης - ου (ὁ) colui che paga la mercede, chi dà la paga. վարձատրող՝ վարձքը վճարող. հագգընը վէրէն, էճրինի՝ իվազընը էօտէյէն։

Μισθόδωρος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Μισθὸς (ὁ) paga, pagamento, mercede, salario, fitto. վճար, վարձ, արդիւնք, ռոճիկ, վարձ (տեղւոյ). էճր, իվազ. վէրկի, էօլէֆէ, քիրա։

Μισθοφορὰ (ἡ) stipendio, salario. ռոճիկ, թոշակ. էօլէֆէ։

Μισθοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. lavorare dietro una mercede. վարձքով բանել. խագգընը իլէ (կիւնտէլիք իլէ) իշլէմէք։

Μισθοφόρος (ὁ, ἡ) stipendiato (soldato). ռոճիկ՝ թոշակ առնող (զինուոր). էօլէֆէլի (ասքէր)։

Μισθόω - ῶ. Μ. ώσω. dare dietro una mercede, dare in affitto. վարձքով տալ, ի վարձու տալ. էճր իլէ՝ իվազ իլէ վէրմէք, քիրայա վէրմէք։

Μίσθωμα (τὸ) fitto. վարձ. քիրա։

Μίσθωσις - εως (ἡ) affitto, l'azione d'affittare. ի վարձու տալը. քիրայա վէրմէք. 2. = *Μίσθωμα.*

Μισθωτεύω. Μ. εύσω. servire dietro una mercede. վարձքով ծառայել. էճր իլէ (կիւնտէլիք իլէ) իշլէմէք՝ խըզմէթ էթմէք։

Μισθωτὴς - οῦ (ὁ) *καὶ*

Μισθωτὸς - ὴ - όν. mercenario. 2. affittato. վարձուոր. 2. ի վարձու տրուած. իշճի, էճր իլէ իշլէյէն. 2. քիրայա վէրիլմիշ։

Μισοβασιλεὺς - έως (ὁ) nemico del Rè. թագաւորի թշնամի. գրալըն տիւշմանը։

Μισόγαμος (ὁ, ἡ) che odia le nozze. հարսնիքը՝ ամուսնութիւնը ատեցող. տիւղիւնը՝ նիքեահը խուսումէթ էտէն։

Μισογύναιος (ὁ, ἡ) che odia le donne. կնիկները ատեցող. աւրէթլէրէ խուսումէթ էտէն։

Μισόδημος (ὁ, ἡ) che odia il popolo. ժողովուրդը ատեցող. ճէմահաթա ատավէթլի օլան։

Μισόδικος (ὁ, ἡ) che odia i litigi. դատերը՝ վէճերը ատեցող. տավալարա՝ նիզալարա խուսումէթ էտէն։

Digitized by Google

Μισόθεος (ὁ, ἡ) nemico di Dio. աստուածատեաց. Աստուծոյ թշնամի. Ալլահա խասըմը օլան. Մէվլա խասըմը:

Μίσοινος (ὁ, ἡ) che odia il vino. գինին ատեցող. շարապ տիւշմանը:

Μισόκακος (ὁ, ἡ) che odia il male o i cattivi. գէշութիւնը կամ գէշերը ատեցող. ֆէնալըգը՝ թէհլիքէ եախօտ ֆէնալարը՝ թէհլիքէ տիւշմանը:

Μισόκαλος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. աղէկութիւնը կամ աղէկները ատեցող. էյիլիկ եախօտ էյիլերի խասըմը օլան:

Μισοκερδής-έος (ὁ, ἡ) che odia il lucro disonesto. անհաւատ շահը՝ վաստակը ատեցող. հարամը՝ նամուսսուզ գազանճը տիւշմանը:

Μισόλεκτρος (ὁ, ἡ) = *Μισόγαμος*.

Μισολόγος (ὁ ἡ) nemico delle belle lettere. 2. ignorante. բանասիրութեան թշնամի. 2. տգէտ. մաարիֆէթլէր խասըմը. 2. ճահիլ:

Μισοξενία (ἡ) odio degli ospiti, dei forestieri. Հիւրերը ատելը, օտարատեցութիւն. մուսաֆիրլերէ խօրլամագ, եապանճըլարա օլան ատավէթ:

Μισόξενος (ὁ, ἡ) colui che odia gli ospiti, i forestieri. Հիւրատեաց, օտարատեաց. մուսաֆիրլերէ՝ եապանճըլարա խասըմը օլան:

Μισοπάρθενος (ὁ, ἡ) nemico delle vergini. կուսանաց թշնամի. գըզլերին խասըմը:

Μισοπάτωρ-ορος (ὁ, ἡ) che odia il proprio padre. Հայրը ատեցող. պապասընը խօրլայան՝ խասըմը օլան:

Μισοπόλεμος (ὁ, ἡ) che odia la guerra. պատերազմը ատեցող. ճէնկ տիւշմանը:

Μισόπονος (ὁ, ἡ) che odia la fatica, il lavoro. աշխատանքը ատեցող, աշխատանքէ փախչող. չալըշմայը տիւշմանը, էշտէն գաչան:

Μισόπτωχος (ὁ, ἡ) nemico di povero. աղքատաց թշնամի. ֆուգարա տիւշմանը:

Μῖσος (τὸ) odio, avversione. ատելութիւն. խասըմլըգ, ատավէթ:

Μισόσοφος (ὁ, ἡ) nemico de' sapienti. գիտնականներու թշնամի. Ալիմլեր տիւշմանը:

Μισοστρατιώτης-ου (ὁ, ἡ) nemico de' soldati. զինուորներու թշնամի. ասքէր խասըմը:

Μισοτεκνία (ἡ) odio contro i propri figli. զաւկըները ատելը. էվլատլարընա գարշը օլան խասըմլըգ:

Μισότεκνος (ὁ, ἡ) che odia i propri figli. զաւկըները ատեցող. էվլատլարընը խօրլայան՝ տիւշմանը:

Μισοφιλολόγος (ὁ, ἡ) nemico della letteratura. բանասիրութեան թշնամի. մաարիֆլիլերէ տիւշմանի:

Μισόφιλος (ὁ, ἡ) nemico dell' amicizia. բարեկամութեան թշնամի. տօսթլուգ խասըմ:

Μισόχρηστος (ὁ, ἡ) = *Μισάγαθος*.

Μισοχριστιανός (ὁ, ἡ) nemico de' Cristiani. Քրիստոնէից թշնամի. Քրիստիանլար խասըմը:

Μισόχριστος (ὁ, ἡ) nemico di Gesù Cristo. Քրիստոսի թշնամի. Հազրէթի Իսա տիւշմանի:

Μισοψευδής-έος (ὁ, ἡ) che odia la menzogna. սուտը չսիրող՝ ատեցող. եալան տիւշմանը:

Μίτος (ὁ) filo. առասանի, դերձան. իփլիկ:

Μίτρα (ἡ) cintura, fascia, benda, mitra, turbante, diadema. գօտի. երիզ. խոյր. ապարօշ, փաթթոց, թագ. գուշագ, պէնտ, գուշանտըրըլըր թասը, պէնտավէ, սարըգ, չէմպէր, թաճ:

Μιτρόδετος (ὁ, ἡ) cinto, legato d'una fascia, fasciato. երիզապինդ. փաթթացեալ կապուած. սարըլմըշ, սարըլը պէնտ պաղլանմըշ:

Μιτροφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portar la mitra. ապարօշ խոյր կրել. պէնտավէ թաշըմագ:

Μιτροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una mitra. ապարօշ խոյր կրող. պէնտավէ թաշըյան:

Μιτρόω-ῶ. Μ. ώσω. fasciare. երիզապնդել, երիզաւ փաթթել. սարըլ սարմագ:

Μίτυλος-η-ον. (ὅθ. τὸ *Λατ.* Mutilus.) senza corna, scornato. կոտոշ չունեցող. գօյնուզսուզ:

Μνᾶ-ᾶς (ἡ) mina (peso di 130 dramme). 2. mina (moneta equivalente a 100 dramme). Մնաս (130 արծաթ ծանրութիւն). 2. Մնաս (100 դրամի արժող դրամ մը). Մինա (130 տիրհէմ աղըրլըղը). 2. Մինա (100 տիրհէմ տէյէր պիր ագչէ):

Μναιαῖος ἢ *Μναῖος-α-ον.* che pesa o vale una mina. Մնաս մը քաշող կամ արժող. պիր մինա չէքէր եախօտ տէյէր:

Μνάομαι-ῶμαι. Μ. μνήσομαι. ricordarsi o ricordare. 2. brigare. 3. cercar in matrimonio. յիշել կամ յուշ ածել, միտքը գալ կամ ձգել. 2. Հետամուտ ըլլալ. բանի մը փութալ՝ ջանք ունենալ. 3. աղջիկան ելլել, կարգուելու համար (աղջիկ) փնտռել. Ֆիքր էթմէք եախօտ ֆիքրէ կէթիրմէք. 2. պիր նէսնէ իչին չալըշմագ, ճանհտ էթմէք. 3. գըզ իսթէմէք էվլէնմէք, ալմագ իչին արամագ:

Μνάσιον (τὸ) specie di pianta gustosa in Egitto. Եգիպտոս բուսնող անուշ համ ունեցող տունկ մը. խամպա լեպլէպ (Մըսըրտա պիթէն պիր նէվի լէպլէպ թէրէսի):

Μνεία (ἡ) menzione. յիշելը, յիշատակութիւն. անմալը, ֆիքր էթմէք, Հաթըրլաթմագ, ղէքր:

Μνῆμα (τὸ) memoria, ricordo. 2. memoriale, ciò che eccita in noi la memoria di qualche cosa (*Γαλλ.* souvenir). 3. monumento. 4. sepolcro. յիշատակ. յիշատակութիւն. 2. յիշելի, բանի մը յիշատակը նորոգող իրք. 3. յիշատակարան. 4. գերեզման, շիրիմ. Հաթըրլանմագլըգ, անմագլըգ. 2. խաթըրնիշան. 3. նիշան, ըսմարլըգ. 4. մէզար, գապր, թիւրպէ:

Μνηματίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Μνῆμα*.

Μνημεῖον (τὸ) monumento. 2. sepolcro. 3. museo. յիշատակարան. 2. շիրիմ, գերեզման. 3. թանգարան, յիշատակաց արժանի բաներ պահելու տեղ. նիշան. ըսմարլըգ. 2. մէզարլըգ, մեզար. 3. չէլէպի

[illegible]

Μνήμη (ἡ) memoria. 2. rimembranza, menzione. 3. gabinetto. [illegible]

Μνημόνειος (ὁ, ἡ) pertinente alla memoria. [illegible]

Μνημόνευμα (τὸ) detto o fatto memorabile. [illegible] 2. = *Μνεία*.

Μνημονευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. dotato d'una memoria felice. [illegible]

Μνημονευτὸς - ἡ - όν. memorato. [illegible]

Μνημονεύω. Μ. εύσω. sovvenirsi, ricordarsi o ricordare. [illegible]

Μνημονικὸς - ἡ - όν. = *Μνημονευτικὸς* καὶ *Μνημόνιος* (ὅθ.) *Μνημονικὸν* (τὸ) la memorativa, la facoltà della memoria. [illegible]

Μνημονικῶς, ἐπίῤ. = *Μνημονευτικῶς*.

Μνημοσύνη (ἡ) × ἀντὶ *Μνήμη*.

Μνημόσυνον (τὸ) memoriale, ciò che serve di memoria. [illegible]

Μνήμων - ονος (ὁ, ἡ) ricordevole. 2. che ha buona memoria. [illegible]

Μνησιδωρέω - ῶ. Μ. ήσω. offerire de' doni in rimembranza di qualche favore ottenuto. [illegible]

Μνησίθεος (ὁ, ἡ) che si ricorda sempre di Dio, pio. [illegible]

Μνησικακέω - ῶ. Μ. ήσω. ricordarsi dell' ingiuria avuta. 2. conservare dell' animosità, portar odio, aver rancore. [illegible]

Μνησικακητικὸς - ἡ - όν. vendicatore delle ingiurie avute. [illegible]

Μνησικακία (ἡ) rancore, animosità, risentimento. [illegible]

Μνησίκακος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κάκως. che si ricorda della ingiuria avuta, che conserva del rancore, del risentimento contro qualcheduno. [illegible]

Μνησίμαχος (ὁ, ἡ) che ama la guerra. [illegible]

Μνησίνοος (ὁ, ἡ) prudente. [illegible]

Μνῆσις - εως (ἡ) ricordanza, rimembranza. [illegible]

Μνηστεία (ἡ) ricerca in matrimonio. [illegible] 2. = *Μνήστευσις*.

Μνήστειρα (ἡ) θηλ. τ. *Μνηστήρ*. pronuba, paraninfa. 2. colei che si cerca in matrimonio, sposa. [illegible]

Μνήστευμα (τὸ) = *Μνηστή*. 2. = τῷ

Μνήστευσις - εως (ἡ) = *Μνηστεία*. sposalizia. [illegible]

Μνηστεύω. Μ. εύσω. cercar in matrimonio, divenir proco. 2. dare la caparra, promettere alcuna, fidanzare. 3. ammogliarsi. 4. conciliar le nozze, far da paraninfa, da pronuba. [illegible] 5. = *Μνάομαι* (2).

Μνηστὴ (ἡ) θηλ. τ. *Μνηστός*. promessa in matrimonio, fidanzata, disposata. [illegible]

Μνηστὴρ (ὁ) proco, colui che domanda in moglie alcuna vergine. [illegible]

Μνῆστις - ιος (ἡ) = *Μνεία*, *Μνήμη*.

Μνηστὸς - ἡ - όν. ricercato in matrimonio. 2. sposato. [illegible]

Μνήστρια (ἡ) = *Μνήστειρα* (1)

Μνήστρον (τὸ) caparra di matrimonio. [illegible]

Μνίον ἢ *Μνῖον* (τὸ) alga. [illegible]

Μνοΐτης - ου (ὁ) (Κρητ.) servo. [illegible]

Μογερὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ερῶς. labo-

Digitized by Google

rioso, penoso. [illegible]

Μογέω - ῶ. *M.* *ήσω.* × *ἀντὶ Πονέω, Μοχθέω.*

Μογιλάλος (ὁ, ἡ) balbettante, scilinguato. [illegible] 2. (*Γρφ.*) muto. [illegible]

Μόγις, ἐπίῤ. = *Μόλις.*

Μόγος (ὁ) = *Μόχθος.*

Μογοστόκος (ὁ, ἡ) che assiste ai dolori di parto. [illegible]

Μόδιος (ὁ) moggio (misura di 336 ocche). [illegible] (336 [illegible]) [illegible] (336 [illegible])

Μόθος (ὁ) combattimento. [illegible]

Μόθων - ωνος (ὁ) servo nativo di casa (*Λατ.* verna). 2. petulante, insolente. [illegible] 2. [illegible]

Μοιμνάω - ῶ. *M.* *άσω.* *καὶ*

Μοιμύλλω. *M.* *υλῶ.* serrar le labbra, stringer la bocca, far il bocchino. 2. succiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μοῖρα (ἡ) parte, porzione. 2. officio, il conveniente. 3. destino, sorte, fortuna, fatalità. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. (*τγμ.*) distaccamento di truppe. [illegible]

Μοιραγέτης - ου (ὁ) comandante d'un distaccamento di truppe. [illegible]

Μοιράζω. *M.* *άσω.* *καὶ*

Μοιράω - ῶ. *M.* *άσω.* dividere, distribuire. [illegible]

Μοιρηγενής - έος (ὁ, ἡ) nato sotto un astro ben auguroso, fortunato. [illegible]

Μοιρίδιος - α - ον. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- δίως.* fatale. [illegible]

Μοιρογραφία (ἡ) descrizione delle parti. [illegible]

Μοιρολογέω - ῶ. *M.* *ήσω.* predire il destino. [illegible]

Μοιρολόγος (ὁ, ἡ) che predice il destino, indovino. [illegible]

Μοιρολόγχος (ὁ, ἡ) distributore. 2. partecipe. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μοιρονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce a ciascuno il proprio destino. [illegible]

Μοιχάζω. *M.* *άσω.* = *Μοιχάω.*

Μοιχαλὶς - ίδος (ἡ) adultera. [illegible]

Μοιχὰς - άδος (ἡ) = *Μοιχαλίς.*

Μοιχάω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Μοιχεύω.*

Μοιχεία (ἡ) adulterio. [illegible]

Μοιχευτὴρ καὶ - τὴς - οῦ (ὁ) = *Μοιχός.*

Μοιχεύω. *M.* *εύσω.* adulterare, commetter un adulterio. [illegible]

Μοιχίδιος - α - ον. = *Μοιχικός* (*ἰδιωτ.*) *Μοιχογέννητος.*

Μοιχικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- κῶς.* adulterino. 2. inclinato all' adulterio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μοιχογέννητος (ὁ, ἡ) adulterino, nato da un adulterio. [illegible]

Μοιχὸς (ὁ) adultero. [illegible]

Μολγὸς (ὁ) sacco di cuojo. [illegible]

Μολίβδαινα - ης (ἡ) = *Μολιβδίς.* 2. piombaggine, piombaggine (una specie di metallo). 3. piombaggine (sorta d'erba). 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μολίβδεος - οῦς, έα - ῆ, εον - οῦν. = *Μολίβδινος.*

Μολιβδικὸς - ἡ - όν. *καὶ*

Μολίβδινος - η - ον. di piombo, piombino. [illegible]

Μολιβδὶς - ίδος (ἡ) palla di piompo, piombata. [illegible]

Μολιβδοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al piombo. [illegible]

Μόλιβδος καὶ Μόλυβδος (ὁ) piombo. [illegible]

Μολιβδουργὸς (ὁ) colui che lavora il piombo. [illegible]

Μολιβδόχροος - ους καὶ

Μολιβδόχρως - ωτος ἢ ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di piombo, piombino. [illegible]

Μολιβδόω - ῶ. *M.* *ώσω.* coprir di piombo, impiombare. [illegible]

Μολιβουργὸς (ὁ) = *Μολιβδουργός.*

Μόλις, ἐπίῤ. appena, con difficoltà. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Μολόβριον (τὸ) porchetto di cinghiale (*Γαλλ.* marcassin). [illegible]

Μολοβρὶς - *ίδος* (ἡ) *θηλ.* τοῦ

Μολοβρὸς (ὁ) mangione, parassito. [illegible]

Μολοσσὸς (ττὸς) - οῦ (ὁ) (ἐνν. κύων) mastino. (*Γαλλ.* dogue). [illegible]

Μολπάζω. Μ. *άσω.* cantare. [illegible] ἴδε *Μέλπω.*

Μολπαστὴς - οῦ (ὁ) cantore. [illegible]

Μολπάστρια (ἡ) *θηλ.* τ. *Μολπαστής.* cantatrice. [illegible]

Μολπὴ (ἡ) canto, canzone. 2. giuoco con delle canzoni. [illegible] 2. [illegible]

Μολπηστὴς - οῦ (ὁ) = *Μολπαστής.*

Μολπῆτις - *ιδος* (ἡ) × ἀντὶ *Μολπάστρια*,

Μόλυβδος, *Μολύβδινος* κτλ. καὶ *Μόλυβος*, *Μολυβὶς* κτλ. = *Μόλιβδος* κτλ.

Μόλυνσις - *εως* (ἡ) contaminazione, l' azione di sporcare. [illegible] 2. (εἰς τὸν Ἀρστφ.) la crudità della carne. [illegible]

Μολύνω. Μ. *υνῶ.* sporcare, contaminare, imbrattare. [illegible]

Μόλυσμα (τὸ) lordura, sucidume. [illegible]

Μολυσμὸς (ὁ) = *Μόλυνσις* καὶ *Μολυσμός.*

Μομφὴ (ἡ) = *Μέμψις.*

Μοναγρία (ἡ) καὶ *Μονάγριον* (τὸ) καὶ

Μόναγρος (ὁ) solitudine, deserto. [illegible]

Μονάδην, ἐπίῤ. solitariamente, isolatamente. [illegible]

Μοναδικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. singolare. [illegible] 2. = *Μοναστικός.*

Μοναδὸν, ἐπίῤ. = *Μονάδην.*

Μονάζω. Μ. *άσω.* menar una vita solitaria, viver da romito. [illegible]

Μοναθλία (ἡ) = *Μονομαχία.*

Μονανδρέω - ῶ. Μ. *ήσω.* Εἰμὶ —

Μόνανδρος (ὁ, ἡ) che ha un solo marito. [illegible]

Μοναρχέω - ῶ. Μ. *ήσω.* regnar solo. [illegible] Εἰμὶ —

Μονάρχης - *ου* (ὁ) Monarca. [illegible]

Μοναρχία (ἡ) monarchia. [illegible]

Μοναρχικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. monarchico. [illegible]

Μόναρχος (ὁ, ἡ) = *Μονάρχης.*

Μονὰς - *άδος* (ἡ) l' unità. 2. asso. 3. monade, atomo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μονασμὸς (ὁ) vita solitaria. [illegible]

Μοναστὴρ (ὁ) × ἀντὶ *Μοναστής.*

Μοναστήριον (τὸ) monastero, convento. [illegible]

Μοναστὴς - οῦ (ὁ) che mena una vita solitaria, eremita, monaco. [illegible]

Μοναστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. concernente la vita solitaria, monacile. [illegible]

Μονάστρια (ἡ) *θηλ.* τ. *Μοναστής.* monaca, religiosa. [illegible]

Μοναύλιον (τὸ) flauto d' un solo suono o che si suona solo. [illegible]

Μόναυλος (ὁ, ἡ) che solo suona il flauto. 2. che vive solo, celibe. [illegible] 2. [illegible]

Μοναχὴ (ἡ) *θηλ.* τ. *Μοναχός.* monaca. [illegible]

Μοναχικὸς - ἡ - όν. monastico, monacile. [illegible]

Μοναχόθεν, ἐπίῤ. da un sol canto. [illegible]

Μοναχὸς - ἡ - όν. solo. [illegible] (ὀθ. ἐκκλησ.) = *Μοναστής.* monaco, calogero. [illegible]

Μοναχοῦ, ἐπίῤ. in un sol luogo. [illegible]

Μοναχῶς, ἐπίῤ. unicamente, solamente, in un solo modo. [illegible]

Μονὴ (ἡ) dimora, trattenimento, indugio. [illegible] 2. = (μτγν.) = *Μοναστήριον.*

Μονήλατος (ὁ, ἡ) massiccio, fatto d'un

Digitized by Google

[illegible] (οὐσ.) *Μετώπιον* (τὸ) metopio, ammoniaco. [illegible] 2. = *Μέτωπον.*

Μετωπὶς-ίδος (ἡ) frontale. [illegible]

Μέτωπον (τὸ) fronte. [illegible]

Μέχρι καὶ (πρὸ φων.) *Μέχρις*, ἐπίῤ. fino, infino, finchè. [illegible] = *Ἄχρι.*

Μὴ, μόρ. Ἀρνητ. (particella negativa). no, non. ([illegible]) [illegible] π. χ. *μὴ λέγῃ*. non dire. [illegible]

Μηδαμινὸς-ὴ-όν. da niente, di verun prezzo. [illegible]

Μηδαμόθεν, ἐπίῤ. da veruna parte. [illegible]

Μηδαμόθι, ἐπίῤ. in veruna parte, in nessun luogo (Λατ. nusquam.) [illegible]

Μηδαμὸς-ή-όν. = *Μηδείς.*

Μηδαμόσε, ἐπίῤ. (κινησ. τόπ.) in nessun luogo. [illegible]

Μηδαμοῦ, ἐπίῤ. = *Μηδαμόθι.*

Μηδαμῶς, ἐπίῤ. in verun modo, in niun modo (Λατ. neutiquam.) [illegible]

Μηδὲ, ἐπίῤ. e non, nè anche (Λατ. neque, nec.) [illegible]

Μηδεὶς-ενός, μηδεμία-μιᾶς, μηδὲν-μενός. nessuno, veruno. [illegible]

Μηδέποτε, ἐπίῤ. mai, unquemai. (Λατ. nunquam.) [illegible]

Μηδέπω, ἐπίῤ. non ancora (Λατ. nondum.) [illegible]

Μηδεπώποτε, ἐπίῤ. mai, in verun tempo. [illegible]

Μηδέτερος-α-ον. nè l'uno nè l'altro (Λατ. neuter.) [illegible]

Μηδετέρωθεν, ἐπίῤ. nè dall' una nè dall' altra parte. [illegible]

Μηδετέρως, ἐπίῤ. nè all' uno, nè all' altro modo. [illegible]

Μηδετέρωσε, ἐπίῤ. nè all' una nè all' altra parte. [illegible]

Μηδικὴ πόα. medica, erba medica, cedrangola, trifoglio. (Γαλλ. luzerne.) [illegible] *Μηδικὸν μῆλον.* = *Κίτρον.*

Μηδόλως, ἐπίῤ. in nessun modo, affatto. [illegible]

Μήδομαι. Μ. μήσομαι. pensare, meditare, operare. [illegible] 2. = *Μεριμνῶ.*

Μῆδος-εος-ους (τὸ) consiglio. 2. (πλθ.) le parti vergognose dell' uomo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μηκάζω. Μ. άσω. καὶ

Μηκάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. belare. [illegible]

Μηκέτι, ἐπίῤ. non più. (Λατ. non amplius.) [illegible]

Μήκιστος-η-ον (ὑπερθ. τ. *Μακρός.*) lunghissimo. [illegible] (τὸ οὐδ.) *Μήκιστον καὶ Μήκιστα*, ἐπίῤ. troppo lungamente, lunghissimamente. 2. finalmente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μηκόθεν, ἐπίῤ. = *Μακρόθεν.*

Μῆκος-εος-ους (τὸ) lunghezza, longitudine. [illegible]

Μηκύνω. Μ. υνῶ. allungare. [illegible]

Μήκων-ωνος (ἡ) papavero. [illegible] 2. = *Κέγχρος.* 3. = *Μηκώνιον.*

Μηκώνιον (τὸ) oppio. [illegible]

Μηλέα (ἡ) melo (albero.) [illegible]

Μήλη (ἡ) tenta. [illegible]

Μηλιανθμὸς (ὁ) ovile, pecorile. [illegible]

Μηλοβατέω-ῶ. Μ. ήσω. (ἐπὶ προβ.) = *Βατεύω.*

Μηλοβοτέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μηλοβότης-ου (ὁ) pastore. [illegible]

Μηλόβοτος (ὁ, ἡ) ove si pascolano le pecore. [illegible]

Μηλολόνθη (ἡ) ninfa, bacolino di rosa. [illegible]

Μῆλον (τὸ) mela, pomo. 2. il frutto di qualunque albero. 3. guancia, mascella, le zinne delle donzelle. 4. pecora. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Μηλονομεὺς-εως (ὁ) *καὶ*

Μηλονόμης-ου (ὁ) *καὶ*

Μηλονόμος (ὁ) pastore di pecore. [illegible]

Μηλοσόος (ὁ, ἡ) conservatore delle pecore. [illegible]

Μηλοσφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. immolare delle pecore. [illegible]

Μηλοσφαγία (ἡ) immolazione delle pecore. [illegible]

Μηλοσφάγος (ὁ, ἡ) immolatore delle pe-

Digitized by Google

core. [illegible]

Μηλοφόρος (ὁ, ἡ) che produce o porta del pomo. [illegible]

Μηλοφύλαξ -ακος (ὁ, ἡ) custode delle pecore. [illegible]

Μηλόω - ῶ. *Μ.* ώσω. tentar la piaga. [illegible]

Μηλωτὴ (ἡ) pelle di pecore. [illegible]

Μηλωτρὶς -ίδος (ἡ) = *Μήλη*. 2. stuzzicorecchi. [illegible]

Μὴν (*μὲν*) *μόρ.* (*Βεβαιωτ.*) certamente, davvero (*Λατ.* sane, profecto.) [illegible] (*Ἐνστατ.* ἢ *Ἐναντιωματ.*) però, tuttavia. [illegible]

Μὴν - μηνὸς (ὁ) (*κυρ.*) = *Μήνη*. 2. mese. [illegible] 3. (*πλθ.*) i mestrui. [illegible]

Μήνη (ἡ) luna. [illegible]

Μηνιαῖος - α - ον. mensuale. [illegible]

Μήνιγξ - ιγγος (ἡ) meninge (nome dato a quelle due membrane, che vestono il cerebro, l' una detta Piamadre, e l'altra Duramadre.) [illegible]

Μήνιμα (τὸ) la causa, l' oggetto dell' ira. [illegible]

Μῆνις - ιος ἢ ιδος (ἡ) ira permanente, odio, nemistà. [illegible]

Μηνὶς - ίδος (ἡ) καὶ

Μηνίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. *Μήνη*. lunetta, mezza luna. [illegible] (*ἐν γεν.*) ogni qualunque corpo fatto in forma di lunetta o di mezza luna. [illegible]

Μήνυμα (τὸ) segno, indizio. [illegible]

Μήνυσις - εως (ἡ) indicazione, annunzio. [illegible]

Μηνυτὴρ ✕ ἀντὶ

Μηνυτὴς - οῦ (ὁ) annunziatore. [illegible]

Μηνύτωρ - ορος (ὁ) ✕ ἀντὶ *Μηνυτής*.

Μηνύω. *Μ.* ύσω. annunziare, indicare [illegible]

Μήπερ, ἐπίῤ. non ancora. [illegible]

Μήποθεν, ἐπίῤ. che non da qualche luogo.. (*Λατ.* necunde.) [illegible]

Μήποτε, ἐπίῤ. che non in qualche tempo.. (*Λατ.* nequando). 2. mai (*Λατ.* nunquam.) [illegible] 2. [illegible]

Μήπου, ἐπίῤ. nè per caso, che non. 2. che non in qualche luogo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μήπω, ἐπίῤ. non ancora. [illegible] 2. = *Μήποτε*. 3. = *Μήπου*.

Μήπως, ἐπίῤ. che non, nè per caso, che non in qualche modo. [illegible]

Μηρίζω. *Μ.* ίσω. battere alle coscie. [illegible]

Μηρίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Μηρὸς* (ἐνίοτε δὲ καὶ ταὐτὸν τῷ *Μηρός*.)

Μηρὸς (ὁ) coscia. [illegible]

Μηρυκάζω. *Μ.* άσω. καὶ *Μηρυκάομαι* - ῶμαι *Μ.* ήσομαι καὶ *Μηρυκίζω*. *Μ.* ίσω. ruminare, rugumare, rimasticare. [illegible]

Μηρυκισμὸς (ὁ) ruminazione. [illegible]

Μήρυμα (τὸ) filo. 2. gomitolo. 3. spira di serpe. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μηρύω. *Μ.* ύσω. (*εὐχρηστότ.* τὸ *μσ.*) tirare. 2. stendere. 3. aggomitolare. 4. contessere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Μήτε. *σύνδ.* nè, neppure. [illegible]

Μήτειρα (ἡ) ✕ ἀντὶ

Μήτηρ - τρὸς (ἡ) madre. [illegible]

Μήτι; ἐπίῤ. (*Ἐρωτ.*) forse? [illegible]

Μητιάω - ῶ. *Μ.* άσω. = *Μήδομαι*.

Μῆτις - ιος (ἡ) consiglio, prudenza. [illegible]

Μήτρα - ας (ἡ) matrice, utero. 2. la midolla dell' albero. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μητράδελφος (ὁ) zio dal canto della madre, il fratello della madre (*Λατ.* avunculus.) [illegible] (ἡ) zia, sorella della madre. [illegible]

Μητρικὸς - η - όν. materno. [illegible]

Μητρικῶς, ἐπίῤ. da madre, [illegible]

Μήτριος - α ἢ ος - ον. = *Μητρικός*.

Μητρόθεος (ἡ) (*ἐκκλησ.*) Madre di Dio. [illegible]

Μητροκτονέω - ῶ. *Μ.* ήσω. uccidere la pro-

pria madre. [illegible]

Μητροκτονία (ἡ) matricidio. [illegible]

Μητροκτόνος (ὁ, ἡ) (παροξ.) matricida. [illegible] (προπαροξ.) ucciso dalla propria madre. [illegible]

Μητρομανία (ἡ) male che viene alla matrice. [illegible]

Μητρομιξία (ἡ) concubito colla propria madre. [illegible]

Μητρόξενος (ὁ, ἡ) bastardo. [illegible]

Μητροπάρθενος (ἡ) (ἐκκλησ.) Madre e Vergine (epiteto della B. M. V.) [illegible]

Μητροπάτωρ - ορος (ὁ) avo dal canto della madre, il padre della madre. [illegible]

Μητρόπολις - εως (ἡ) la capitale d'uno Stato, Metropoli. [illegible]

Μητροπολίτης - ου (ὁ) nativo d'una Capitale. [illegible] (Βυζ.) Metropolita, l'Arcivescovo d'una Metropoli. [illegible]

Μητροφθόρος (ὁ, ἡ) = Μητροκτόνος.

Μητρόφονος (ὁ, ἡ) = Μητροκτόνος.

Μητρυιά (ἡ) matrigna. [illegible]

Μητρῷος - α - ον. = Μητρικός.

Μήτρως - ωος (ὁ) zio dal canto della madre. 2. qualunque parente dal canto della madre. [illegible]

Μηχανάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. macchinare, tracciare, inventare, fabbricare. [illegible]

Μηχάνευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μηχανεύομαι. Μ. εύσομαι. macchinare. [illegible] = τ. προηγ.

Μηχανή (ἡ) macchina, instrumento. 2. invenzione, frode, astuzia, furberia, ordigno. [illegible]

Μηχάνημα (τὸ) macchinamento, ordigno, edifizio. [illegible]

Μηχάνησις - εως (ἡ) macchinazione. [illegible]

Μηχανητής - οῦ (ὁ) macchinatore. [illegible]

Μηχανητικός - ή - όν. perito, abile a macchinare. [illegible]

Μηχανικός - ή - όν. meccanico. [illegible] Μηχανική (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) la meccanica. [illegible]

Μηχανοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. costruire delle macchine. [illegible]

Μηχανοποιΐα (ἡ) costruzione di macchine. [illegible]

Μηχανοποιός (ὁ, ἡ) macchinista. [illegible]

Μηχανοῤῥαφέω - ῶ. Μ. ήσω. macchinare, tracciare, insidiare. [illegible]

Μηχανοῤῥαφία (ἡ) macchinazione, tracciamento. [illegible]

Μηχανοῤῥάφος (ὁ, ἡ) macchinatore, insidiante. [illegible]

Μηχανουργός (ὁ, ἡ) = Μηχανοποιός.

Μῆχος - εος - ους (τὸ) = Μηχανή.

Μία - μιᾶς (ἡ) θηλ. τ. εἷς.

Μιαίνω. Μ. ανῶ. infettare, imbrattare, contaminare. [illegible]

Μιαιφονέω - ῶ. Μ. ήσω. imbrattarsi d'un omicidio, commetter un omicidio. [illegible]

Μιαιφονία (ἡ) uccisione d'un innocente. [illegible]

Μιαιφόνος (ὁ, ἡ) imbrattato d'un omicidio, omicida, uccisore d'un innocente. [illegible]

Μίανσις - εως (ἡ) contaminazione, imbrattatura. [illegible]

Μιαντός - ή - όν. contaminato, imbrattato.

Digitized by Google

աղտոտած, շաղախուած, թաթախուած. [illegible]:

Μιαρός - ά - όν. imbrattato, contaminato. 2. impuro, osceno, abbominevole, sporco. 2. scellerato. թաթախուած, շաղախուած. 2. պիղծ, յայրատ, զզուելի, գարշ. 3. ապիրատ, անօրէն. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. — *αρῶς, ἐπίῤ.*

Μιαροφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. mangiare de' cibi proibiti o impuri, cibarsi delle vivande vietate o impure. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտել. [illegible]:

Μιαροφαγία (ἡ) il mangiare de' cibi vietati o impuri. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտելը. [illegible]:

Μιαροφάγος (ὁ, ἡ) colui che si ciba delle vivande vietate o impure. արգելուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտող. [illegible]:

Μίασμα (τὸ) contagio, miasma, infezione. 2. delitto. [illegible] ապականութիւն, [illegible], ժահ. 2. յանցանք. [illegible]. 2. [illegible]:

Μιασμὸς (ὁ) = Μίανσις.

Μίγμα (τὸ) mistura. խառնուրդ, խառնուած իրք. [illegible]. (*πλθ.*) elettuario. [illegible] նիւթերէ բաղադրուած դեղ մը. [illegible]:

Μίγνυμι. Μ. μίξω. mescolare. 2. unire. խառնել. 2. միաւորել. [illegible]. 2. [illegible]. (*μσ.*) conversare. 2. avvicinarsi. 3. aver commercio con una donna, giacere con.. խօսակցիլ, կենակցիլ. 2. մօտենալ. 3. գիտել զկին. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Μικρέμπορος (ὁ, ἡ) mercantuzzo, fondaco. պզտիկ վաճառական, կրպակաւոր. [illegible]:

Μικροβασιλεία (ἡ) piccolo regno. պզտիկ թագաւորութիւն՝ տէրութիւն. [illegible]:

Μικροβασιλεὺς - έως (ὁ) piccolo rè, rè d'un piccolo regno. պզտիկ թագաւոր, պզտիկ տէրութեան մը արքայ. [illegible]:

Μικρογένειος (ὁ, ἡ) barbucino. 2. che ha piccolo mento. [illegible]. 2. պզտիկ դունչ ունեցող. [illegible]. 2. [illegible]:

Μικρογένυς - υος (ὁ, ἡ) che ha piccole mascelle. պզտիկ ծնօտներ ունեցող. [illegible]:

Μικροδοσία (ἡ) piccolo dono, regalo di poco rilievo. փոքր ընծայ, պզտիկ պարգեւ. [illegible]:

Μικρόδουλος (ὁ, ἡ) piccolo servo. պզտիկ ծառայ. [illegible]:

Μικροθυμέω - ῶ Μ. ήσω. esser pusillanimo. վհատասիրտ՝ փոքրամիտ ըլլալ. [illegible]:

Μικροθυμία (ἡ) pusillanimità. վհատասրտութիւն, վախկոտութիւն. [illegible]:

Μικρόθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo. վհատասիրտ, փոքրամիտ. [illegible]:

Μικρόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce delle frutta piccole. պզտիկ պտուղներ բերող՝ բուսցնող. [illegible]:

Μικροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa piccola. պզտիկ գլուխ ունեցող. [illegible]:

Μικροκίνδυνος (ὁ, ἡ) che s'arrischia nelle imprese di poco rilievo. պզտիկ գործերու մէջ ինքզինքը վտանգի դնող. [illegible]:

Μικροκοίλιος (ὁ, ἡ) che ha un piccolo ventre. պզտիկ փոր ունեցող. [illegible]:

Μικρόκοσμος (ὁ) piccolo mondo. պզտիկ աշխարհ. [illegible]:

Μικρολόγος (ὁ, ἡ) che sta attaccato alle minuzie, che osserva, esamina le cose con tutta la scrupolosità. (*Γαλλ.* minutieux). պզտիկ բաներու նայող, բան մը խիստ զգուշութեամբ քննող՝ խղճող. [illegible]. — *λόγως, ἐπίῤ.*

Μικρόλυπος (ὁ, ἡ) che s'affligge per le minime cose. պզտիկ բաներու համար տրտմող՝ ցաւող. [illegible]:

Μικρομερὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di piccole parti. մանրամասն, պզտիկ մասերէ բաղադրուած. [illegible]:

Μικρόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi piccoli. պզտիկ [illegible]. [illegible]:

Μικροποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = Μικρύνω.

Μικροπολίτης - ου (ὁ) καὶ Μικροπολῖτις - ιδος (ἡ) cittadino d'una piccola città. պզտիկ քաղաքէ մը եղող. [illegible]:

Μικροπόνηρος (ὁ, ἡ) che commette delle cattiverie piccole. պզտիկ գէշութիւններ ընող. [illegible]:

Μικρόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi piccoli. պզտիկ ոտքեր ունեցող. [illegible]:

Μικροπρέπεια (ἡ) viltà, bassezza d'animo, mancanza di generosità, di liberalità. ցածութիւն, անարգութիւն, ազնուաբարութեան պակասութիւն. [illegible]:

Μικροπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) vile, sordido, privo di liberalità, basso. անարգ, ազնուաբարոյ՝ առատաձեռն չեղող, ցած. [illegible]. — *επῶς, ἐπίῤ.*

Μικροπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia piccola. պզտիկ երես ունեցող. [illegible]:

Μικρόῤῥις - ινος (ὁ, ἡ) che ha il naso piccolo. պզտիկ քիթ ունեցող. [illegible]:

Μικρὸς - ὰ - όν. piccolo. 2. poco. պզտիկ. 2.

Digitized by Google

քիչ. գիւչիւք, ուֆաք. 2. ազ. — ρῶς, ἐπίῤ.

Μικρόσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. քիչ ուտօղ. ազ եէյէն։

Μικροσκελής - έος καὶ

Μικρόσκελος (ὁ, ἡ) che ha le gambe piccole. պզտիկ սրունքներ ունեցօղ. ուֆաք պաճագլը։

Μικρόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo, saputello. իմաստակ. արիֆ կէչինէն, չէլէպի։

Μικρόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca piccola. պզտիկ բերան ունեցօղ. գիւչիւք աղըզլը։

Μικρότης - ητος (ὁ) piccolezza. պզտիկութիւն. գիւչիւքլիւք, ուֆագլըգ։

Μικροτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una mensa frugale. սակաւապէտ սեղան ունեցօղ, (աղքատորէն ապրօղ). էքմէքլէ ուֆագլըգ օլան (եէմէ գանաաթ կէչինէն)։

Μικρόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Μικρόμματος*.

Μικρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φρόνως. pusillanimo. փոքրոգի, վատասիրտ. եիւրէքսիզ, ճանսըզ, հիմմէթսիզ։

Μικρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie piccole. պզտիկ տերեւներ ունեցօղ. ուֆաք եափրագլը։

Μικρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una bassa, debole voce. ցած՝ տկար ձայն մը ունեցօղ. ալչագ՝ զայիֆ աւազլը օլան։

Μικροχαρής - έος (ὁ, ἡ) colui che gode delle cose piccole, delle minuzie. պզտիկ բաներու վրայ զուարճացօղ. ուֆագ նէսնէլէրտէն խօշլանան՝ չէլէպի ադամ։

Μικρόχωρος (ὁ, ἡ) che ha un terreno piccolo. պզտիկ երկիր մը ունեցօղ. գիւչիւք պիր եէրի՝ թօփրաղը օլան։

Μικροψυχέω - ῶ. M. ήσω. essere pusillanimo. վատասիրտ ըլլալ. եիւրէքսիզ՝ ճանսըզ գօրգագ օլմագ։

Μικροψυχία (ἡ) pusillanimità, viltà. վատասրտութիւն, վախկոտութիւն. եիւրէքսիզլիք, գօրգագլըգ։

Μικρόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanimo, codardo, vile. վատասիրտ, վախկոտ. եիւրէքսիզ, գօրգագ։

Μικρύνω. *M.* υνῶ. render piccolo, poco, diminuire. պզտիկցընել, քիչցընել, նուազեցընել. ուֆագլաթմագ, գիւչիւքլէթմէք, ազալթմագ, էքսիլթմէք։

Μικτὸς - ή - όν. misto, mescolato. խառն, խառնուած. գարըշըգ, գարըշմըշ։

Μιλιάζω. *M.* άσω. misurare per miglia. մղոնով չափել. միլ իլէ էօլչմէք։

Μίλιον (τὸ) miglio (spazio di 1000 passi). մղոն (1000 քայլի միջոց). միլ (1000 ադըմ մեսաֆէսի)։

Μίλτειος - α - ον. = *Μίλτινος*.

Μίλτινος - η - ον. di minio. նօթէ. սիւլիւեէնտէն։

Μιλτοπάρῃος (ὁ, ἡ) che ha le guancie tinte di rubrica. այտերը սուրբով ներկուած. եանագլարը գըրմըզը բօյա իլէ բօյալանմըշ։

Μίλτος (ἡ) minio. նօթ. սիւլիւեէն։ (παῤ Ὁμηρῷ) rubrica. սուրբ. գըրմըզը բօյա։

Μιλτόω - ῶ. *M.* ώσω. miniare, tingere col minio. նօթով ներկել. սիւլիւեէնլէմէք, սիւլիւեէն իլէ բօյամագ։

Μιλτώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al minio. նօթի նման. սիւլիւյէնէ պէնզէր։

Μίλφαι (αἱ) καὶ *Μίλφωσις* - εως (ἡ) caduta dei peli delle palpebre. աչաց թարթիչներուն մազերուն թափելը. կիրփիկ գըլլարըն տէօքիւլմէսի։

Μιμαίκυλον καὶ *Μιμάκυλον* (τὸ) corbezzola. մաթուզ. հօմա եէմիշի։

Μίμαρκυς ἢ *Μίμαρκυς* εως ἢ υος (ἡ) intingolo fatto di carne di lepre con savore (Γαλλ. civet). նապաստակի մսէ համեմերձանօք շինուած համեմ. թավշան էթինտէն եափըլմըշ թիրթօլու թիրթիլի։

Μιμέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. imitare qualcuno o qualche cosa. անձ մը կամ իր մը ձեւացընել՝ նմանիլ, նմանօրդ ըլլալ. պիր քիմսէնին եախօտ պիր նէսնէնին թագլիտինի էթմէք։

Μίμησις - εως (ἡ) imitazione. իրաց կերպի ուրիշի մը նմանցընելը, անձ մը կամ իր մը ձեւացընելը. թագլիտ։

Μιμητὴς - οῦ (ὁ) imitatore. նմանօղ, նմանօրդ. թագլիտճի, օյունճու։

Μιμητικὸς - ή - όν. imitativo, abile o solito ad imitare. նմանօրդ ըլլալու կարող կամ սովոր. թագլիտ էտէպիլիր եախօտ էթմէյէ ալըշըգ։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Μιμικὸς - η - όν. mimico, pertinente ad un buffone. միմոսական, գեղծանական. թագլիտճիյէ դայիր։

Μιμνήσκω *M.* μνήσω. ricordare. յուշ ածել, միտքը ձգել. հաթըրա կէթիրմէք։ (μσ) *Μιμνήσκομαι*. *M.* μνησθήσομαι. ricordarsi, sovvenirsi. յիշել, միտք դալ՝ բերել. անմամ, հաթըրա կէլմէք՝ եատը կէլմէք, փիքր էթմէք։

Μιμολόγος (ὁ, ἡ) che imita le parole di qualcheduno. ուրիշին խօսքերը կրկնելով նմանօրդ եղօղ. պիրիսինին սէօզլէրինի թէքրար էտէրէք թագլիտ էտէն։

Μῖμος (ὁ) mimo, buffone. 2. farsa (sorta di commedia). խեղկատակ, գեղծան. 2. տեսակ մը կատակերգութիւն. թագլիտճի, մասխարա. 2. պիր նէվի գօմէտիա օյունու։

Μιμὼ - όος - οῦς (ἡ) scimia. կապիկ. մայմուն։

Μὶν (πάντοτε ἐγκλιτ.) × Ἰων. ἀντὶ *Αὐτὸν* - ὴν - όν. ἢ (σπν. καὶ μτγν.) *Αὐτοὺς-ὰς-ὰ* ἢ Ἑαυτὸν - ὴν - ό. (π. χ. *Αὐτόν μιν* πῃ γῆσι δαμάσσας. Οδ. Δ.)

Μινύθησις - εως (ἡ) diminuzione. նուազութիւն, քիչնալը. ազալմա, էքսիլիշ։

Μινύθω. *M.* μινυθήσω. diminuire, render piccolo. քիչցընել, պզտիկցընել. ազալթմագ, ուֆագլաթմագ։

Μίνυνθα, ἐπίῤ. poco, alquanto. 2. per poco tempo. քիչ, քիչ մը. 2. քիչ ատեն. ազ, պիր ազ. 2. ազ վագըթ։

Μινυρίζω. *M.* ίσω. borbottare, mormorare, piangere con un tuono dolente e dimesso. քրթմնջել, մրմնջել, ողբալու ցած ձայնով լալ, ողբալ. մըրըլտանմագ, ինլէմէք, ալչագ սէս իլէ աղլամագ։

Μινυρισμὸς (ὁ) borbottamento, susurrazione, canto o pianto in un tuono dimesso. մրմունջ, շշունջ, ցած ձայնով երգելը կամ լալը. մըրըլտանմա, ալչագ —

Digitized by Google

ճող էօղլըն՝ սէսինին իչլեյան եավաշ ալլա-գը, ինլեմէ։

Μινύρομαι. Μ. νρουμαι. = *Μινυρίζω.*

Μινυρὸς-ὰ-όν. che canta o piange in un tuono lamentevole e dimesso. ողբալի ու գաղձ՝ ցած ձայնիւ երգող կամ լացող. ահենկով մը ալչագ ալլայ էօղլըն՝ սէսինին իչլեյան եավաշ ալլեյէն, ինլեյէն։

Μιξάνθρωπος (ὁ, ἡ) mezz' uomo. կէս մարդ. եարը ինսան։

Μιξέλλην-ηνος (ὁ) mezzo Greco. կէս Յոյն, կէս Հելլէն. եարը Ուրում, եարը Էլլինօղ։

Μίξις-εως (ἡ) mistura, mescolanza. 2. coito, concubito, commercio carnale. խառնուրդ. 2. խառնակ, զուգաւորութիւն. գարըշդըրմա, գարըշմա. 2. ճիմա, մուճամաա։

Μιξοβάρβαρος (ὁ, ἡ) mezzo barbaro. կէս բարբարոս. եարը եապանը։

Μισαγαθία (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Μισάγαθος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. ագեկութիւնը կամ ագէկները ատող. էյիլիյի եախօտ էյիլերի դուշմանը էօլան։

Μισαδελφία (ἡ) odio contro il proprio fratello. եղբօր դէմ եղած ատելութիւն. գարտաշընա օլան ատավէթ։

Μισάδελφος (ὁ, ἡ) che odia il proprio fratello. եղբայրը ատող. գարտաշընա դուշմանը՝ ատավէթ էօլան։

Μισανθρωπέω-ῶ. Μ. ήσω. odiare gli uomini. մարդիկները ատել. ինսանլարա դուշմանը էօլմագ։

Μισανθρωπία (ἡ) misantropia, odio contro gli uomini. մարդատեցութիւն, մարդիկները ատելը. հուայեթ, ինսանլարա օլան ատավէթ։

Μισάνθρωπος (ὁ, ἡ) misantropo, che odia gli uomini. մարդատեաց, մարդիկները ատեցող. հուայէ, ինսանլարա դուշմանը էօլան։

Μισαργυρία (ἡ) odio contro l'argento. զարծաթ ատելը. կիւմիւշէ դուշմանը էօլմաղ՝ էօրլամագ։

Μισάργυρος (ὁ, ἡ) che odia l'argento. արծաթը ատեցող. կիւմիւշէ էօրլայան՝ դուշմանը էօլան։

Μισέταιρος (ὁ, ἡ) che odia i suoi compagni. ընկերները ատեցող. արքատաշլարը-նա ատավէթ էօլան։

Μισέω-ῶ. Μ. ήσω. odiare. ատել. ատավէթ՝ դուշմանը էօլմագ։

Μισητεία (ἡ) impudicizia, lubricità. ցանկասիրութիւն, վավաշոտութիւն. նամուսսըզլըգ, չէհվէթ։

Μισητὴ (ἡ) prostituita. բոզ, պոռնիկ. գահպէ, ֆահիշէ։ (*κυρ. θηλ. τ. Μισητός.*)

Μισητὴς-οῦ (ὁ) colui che odia. ատեցող. դուշմանը՝ ատավէթ էօլան։

Μισητία (ἡ) = *Μισητεία.*

Μισητικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. dedito, inclinato all'odio. ատելու հակամիտութիւն ունեցող. դուշմանլըղա ատավէթէ մէյիլլի։

Μισητὸς-ἡ-όν. odiato. 2. odiabile, odioso. ատեցեալ. 2. ատելի. էօրլանմըշ, դուշմանը օլունմուշ. 2. ատավէթէ լայըգ, նաֆրէթլի։

Μισθαποδοσία (ἡ) pagamento d' un salario, d'uno stipendio, d'una mercede. թոշակի մը՝ ռոճիկի մը վճարում, վարձատրութիւն. հէրէֆ էօյլէֆէ հէրքէսէ հաքըն ֆիրմալը։

Μισθαποδότης-ου (ὁ) colui che paga la mercede, rimuneratore. վարձատրող. հագգը՝ էմէքնի իւչրէթ վէրէն։

Μισθαρνεύω. Μ. εύσω. καὶ Μισθαρνέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μισθάρνης-ου (ὁ) καὶ Μίσθαρνος (ὁ, ἡ) mercenario. վարձուոր, վարձկան, վարձքով բանեցող. իշչի, կիւնտէլիքչի, էճիր էլն էլլէյէն։

Μίσθιος-α ἢ ος-ον. = *Μισθωτός.*

Μισθοδοσία (ἡ) pagamento della mercede, paga. վարձատրութիւն, վճար. հագգը էմէքնի իւչրէթ վէրմէ, հէրիկ։

Μισθοδοτέω-ῶ. Μ. ήσω. pagare la mercede. վարձատրել, վարձքը վճարել. հագգընը վէրմէք, էօտէմէք։

Μισθοδότης-ου (ὁ) colui che paga la mercede, chi dà la paga. վարձատրող՝ վարձքը վճարող. հագգընը վէրէն, էճրէթի իւչրէթը էօտէյէն։

Μισθόδωρος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Μισθὸς (ὁ) paga, pagamento, mercede, salario, fitto. վճար, վարձ, արդիւնք, ռոճիկ, վարձ (տեղւոյ). էճր, իւչրէթ, հէրիկ, էօլէֆէ, քիրա։

Μισθοφορὰ (ἡ) stipendio, salario. ռոճիկ, թոշակ. էօլէֆէ։

Μισθοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. lavorare dietro una mercede. վարձքով բանիլ. իւճրէթ իլէ (կիւնտէլիք իլէ) իշլէմէք։

Μισθοφόρος (ὁ, ἡ) stipendiato (soldato). ռոճիկ՝ թոշակ առնող (զինուոր). էօլէֆէլի (ասքէր)։

Μισθόω-ῶ. Μ. ώσω. dare dietro una mercede, dare in affitto. վարձքով տալ, ի վարձու տալ. էճր իլէ՝ հագգ իլէ վէրմէք, քիրայա վէրմէք։

Μίσθωμα (τὸ) fitto. վարձ. քիրա։

Μίσθωσις-εως (ἡ) affitto, l'azione d'affittare. ի վարձու տալը. քիրայա վէրմէ. 2. = *Μίσθωμα.*

Μισθωτεύω. Μ. εύσω. servire dietro una mercede. վարձքով ծառայել. էճր իլէ (կիւնտէլիք իլէ) իշլէմէք՝ խըզմէթ էթմէք։

Μισθωτὴς-οῦ (ὁ) καὶ

Μισθωτὸς-ἡ-όν. mercenario. 2. affittato. վարձուոր. 2. ի վարձու տուեալ. իշչի, էճր իլէ իշլէյէն. 2. քիրայա վէրիլ-միշ։

Μισοβασιλεὺς-έως (ὁ) nemico del Rè. թագաւորի թշնամի. փատիշահ դուշմանը։

Μισόγαμος (ὁ, ἡ) che odia le nozze. Հարսնիքը՝ ամուսնութիւնը ատեցող. էվլէնմէյէ՝ նիքեահա դուշմանը էօլան։

Μισογύναιος (ὁ, ἡ) che odia le donne. կնիկները ատեցող. աւրաթլարա դուշմանը էօլան։

Μισόδημος (ὁ, ἡ) che odia il popolo. ժողովուրդը ատեցող. միլլէթէ ատավէթի օլան։

Μισόδικος (ὁ, ἡ) che odia i litigi. դատերը՝ վէճերը ատեցող. դավալարա՝ նիզալարա դուշմանը էօլան։

Digitized by Google

Μισόθεος (ὁ, ἡ) nemico di Dio. աստուածատեաց, Աստուծոյ թշնամի. Ալլահըն խասըմը օլան, Մէվլա խասըմը։
Μίσοινος (ὁ, ἡ) che odia il vino. գինիին ատեցող. շէրապ տիւշմանը։
Μισόκακος (ὁ, ἡ) che odia il male o i cattivi. չարութիւնը կամ չարերը ատեցող. ֆէնալըգը՝ վէյախօտ ֆէնալարը՝ սէվմէյէն տիւշմանը։
Μισόκαλος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. բարութիւնը կամ բարիները ատեցող. էյիլիկ եախօտ էյիլէրի խասըմը էօլան։
Μισοκερδὴς-έος (ὁ, ἡ) che odia il lucro disonesto. անհաւատարիմ շահը՝ վաստակը ատեցող. հարամը՝ նաֆիաղը սէվմէյէն տիւշմանը։
Μισόλεκτρος (ὁ, ἡ) = *Μισόγαμος*.
Μισολόγος (ὁ ἡ) nemico delle belle lettere. 2. ignorante. բանասիրութեան թշնամի. 2. տգէտ. մաարիֆէ խասըմը. 2. ճահիլ։
Μισοξενία (ἡ) odio degli ospiti, dei forestieri. Հիւրերը ատելը, օտարատեցութիւն. մուսաֆիրլէրի խօրլամագ, եապանճըլարը սէվմէմէ։
Μισόξενος (ὁ, ἡ) colui che odia gli ospiti, i forestieri. Հիւրատեաց, օտարատեաց. մուսաֆիրլէրի՝ եապանճըլարը խասըմը էօլան։
Μισοπάρθενος (ὁ, ἡ) nemico delle vergini. կուսանաց թշնամի. գըզլարըն խասըմը։
Μισοπάτωρ-ορος (ὁ, ἡ) che odia il proprio padre. Հայրը ատեցող. պապասընը խօրլայան՝ խասըմը էօլան։
Μισοπόλεμος (ὁ, ἡ) che odia la guerra. պատերազմը ատեցող. ճէնկ սէվմէյէն։
Μισόπονος (ὁ, ἡ) che odia la fatica, il lavoro. աշխատանքը ատեցող, աշխատանքէ փախչող. չալըշմայը սէվմէյէն, իշտէն գաչան։
Μισόπτωχος (ὁ, ἡ) nemico di povero. աղքատաց թշնամի. ֆուգարա տիւշմանը։
Μῖσος (τὸ) odio, avversione. ատելութիւն. խասըմլըգ, աբուքլըգ։
Μισόσοφος (ὁ, ἡ) nemico de' sapienti. գիտուններու թշնամի. Ալիմլէր տիւշմանը։
Μισοστρατιώτης-ου (ὁ, ἡ) nemico de' soldati. զինուորներու թշնամի. ասքէր խասըմը։
Μισοτεκνία (ἡ) odio contro i propri figli. զաւակները ատելը. էվլատլարընը խօրլամա օլան խասըմլըգ։
Μισότεκνος (ὁ, ἡ) che odia i propri figli. զաւակները ատեցող. էվլատլարընը խօրլայան՝ սէվմէյէն։
Μισοφιλολόγος (ὁ, ἡ) nemico della letteratura. բանասիրութեան թշնամի. մաարիֆէթլիլէրէ տիւշմանը։
Μισόφιλος (ὁ, ἡ) nemico dell' amicizia. բարեկամութեան թշնամի. տօստլուգա խասըմ։
Μισόχρηστος (ὁ, ἡ) = *Μισάγαθος*.
Μισοχριστιανὸς (ὁ, ἡ) nemico de' Cristiani. Քրիստոնէից թշնամի. Քրիստիանլար խասըմը։
Μισόχριστος (ὁ, ἡ) nemico di Gesù Cristo. Քրիստոսի թշնամի. Հազրէթի Իսա տիւշմանը։
Μισοψευδὴς-έος (ὁ, ἡ) che odia la menzogna. սուտը չսիրող՝ ատեցող. եալանը սէվմէյէն։
Μίτος (ὁ) filo. առասան, դերձան. իփլիք։
Μίτρα (ἡ) cintura, fascia, benda, mitra, turbante, diadema. գօտի. երիզ. խոյր, պատարոյ, փաթթոց, թագ. գուշագ, պէօրք, գուլէնտէրլէր բաշը. պէօրքէ, սարըգ, չէմպէր, թաճ։
Μιτρόδετος (ὁ, ἡ) cinto, legato d' una fascia, fasciato. երիզապինդ. փաթթոցով կապուած. սարըլըլը, սարըլը իլէ պաղլանմըշ։
Μιτροφορέω-ῶ. M. ήσω. portar la mitra. պատարոյ խոյր կրել. պէօրքէ գուշանմագ։
Μιτροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una mitra. պատարոյ խոյր կրող. պէօրքէ գուշանան։
Μιτρόω-ῶ. M. ώσω. fasciare. երիզապնդել, երիզով փաթթել. սարըլը սարմագ։
Μίτυλος-η-ον. (ὅθ. τὸ *Λατ.* Mutilus.) senza corna, scornato. կոտոշ չունեցող. գօյունսուզ։
Μνᾶ-ᾶς (ἡ) mina (peso di 130 dramme). 2. mina (moneta equivalente a 100 dramme). Մնաս (130 տրամի ծանրութիւն). 2. Մնաս (100 դրամներու արժող դրամ մը). Մինա (130 տիրհէմ աղըրլըգը). 2. Մինա (100 տիրհէմ տէյէր պիր աքչէ)։
Μναιαῖος ἢ *Μναῖος-α-ον*. che pesa o vale una mina. Մնաս մը քաշող կամ արժող. պիր մինա չէքէր եախօտ տէյէր։
Μνάομαι-ῶμαι. M. μνήσομαι. ricordarsi o ricordare. 2. brigare. 3. cercar in matrimonio. յիշել կամ յուշ ածել. միտքը գալ կամ ձգել. 2. Հետամուտ լինել. բանի մը փութալ՝ ջանք ունենալ. 3. աղջիկ ուզել, կարգուելու համար (աղջիկ) փնտռել. ֆիքր էթմէք եախօտ ֆիքրէ կէթիրմէք. 2. պիր նէսնէ իշթիղալ էթմէք. 3. գըզ իսթէմէք, էվլէնմէք իչին։
Μνάσιον (τὸ) specie di pianta gustosa in Egitto. Եգիպտոսի բուսոց անուշ համ ունեցող տունկ մը. խաշըգա պէնզէր (Մըսըրտա պիթէն պիր նէվ պէնզէր ֆիտան)։
Μνεία (ἡ) menzione. յիշել, յիշատակութիւն. անմոռ, ֆիքր էթմէք. Հաթըրլաթմագ, զիքր։
Μνῆμα (τὸ) memoria, ricordo. 2. memoriale, ciò che eccita in noi la memoria di qualche cosa (*Γαλλ.* souvenir). 3. monumento. 4. sepolcro. յիշատակ. յիշատակութիւն. 2. յիշելի, բան մը յիշատակը նորոգող իրք. 3. յիշատակարան. 4. գերեզման, շիրիմ. Հաթըրլաթմագ, անմաքլըք. 2. խաթըրլանաճագ. 3. խաթըր, նիշանը. 4. մէզար, թիւրպէ, մաքպէրէ։
Μνημάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Μνῆμα*.
Μνημεῖον (τὸ) monumento. 2. sepolcro. 3. museo. յիշատակարան. 2. շիրիմ, գերեզման. 3. Թանգարան, յիշատակաց արժանի բաներ պահելու տեղ. խաթըր նիշանը. 2. մաքպէրէ, մէզար. 3. շէյլէր

Digitized by Google

[illegible]

Μνήμη (ή) memoria. 2. rimembranza, menzione. 3. gabinetto. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Μνημόνειος (ὁ, ἡ) pertinente alla memoria. [illegible]

Μνημόνευμα (τὸ) detto o fatto memorabile. [illegible]. 2. = *Μνεία*.

Μνημονευτικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. dotato d'una memoria felice. [illegible]

Μνημονευτὸς - ή - όν. memorato. [illegible]

Μνημονεύω. Μ. εύσω. sovvenirsi, ricordarsi o ricordare. [illegible]

Μνημονικὸς - ή - όν. = *Μνημονευτικὸς* καὶ *Μνημόνιος* (ὅθ.) *Μνημονικὸν* (τὸ) la memorativa, la facoltà della memoria. [illegible]

Μνημονικῶς, ἐπίῤ. = *Μνημονευτικῶς*.

Μνημοσύνη (ή) × ἀντὶ *Μνήμη*.

Μνημόσυνον (τὸ) memoriale, ciò che serve di memoria. [illegible]

Μνήμων - ονος (ὁ, ἡ) ricordevole. 2. che ha buona memoria. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Μνησιδωρέω - ῶ. Μ. ήσω. offerire de' doni in rimembranza di qualche favore ottenuto. [illegible]

Μνησίθεος (ὁ, ἡ) che si ricorda sempre di Dio, pio. [illegible]

Μνησικακέω - ῶ. Μ. ήσω. ricordarsi dell' ingiuria avuta. 2. conservare dell' animosità, portar odio, aver rancore. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Μνησικακητικὸς - ή - όν. vendicatore delle ingiurie avute. [illegible]

Μνησικακία (ή) rancore, animosità, risentimento. [illegible]

Μνησίκακος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κάκως. che si ricorda della ingiuria avuta, che conserva del rancore, del risentimento contro qualcheduno. [illegible]

[illegible]

Μνησίμαχος (ὁ, ἡ) che ama la guerra. [illegible]

Μνησίνοος (ὁ, ἡ) prudente. [illegible]

Μνῆσις - εως (ή) ricordanza, rimembranza. [illegible]

Μνηστεία (ή) ricerca in matrimonio. [illegible]. 2. = *Μνήστευσις*.

Μνήστειρα (ή) θηλ. τ. *Μνηστήρ*. pronuba, paraninfa. 2. colei che si cerca in matrimonio, sposa. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Μνήστευμα (τὸ) = *Μνηστή*. 2. = τῷ

Μνήστευσις - εως (ή) = *Μνηστεία*. sposalizia. [illegible]

Μνηστεύω. Μ. εύσω. cercar in matrimonio, divenir proco. 2. dare la caparra, promettere alcuna, fidanzare. 3. ammogliarsi. 4. conciliar le nozze, far da paraninfa, da pronuba. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. = *Μνάομαι* (2).

Μνηστή (ή) θηλ. τ. *Μνηστός*. promessa in matrimonio, fidanzata, disposata. [illegible]

Μνηστήρ (ὁ) proco, colui che domanda in moglie alcuna vergine. [illegible]

Μνῆστις - ιος (ή) = *Μνεία*, *Μνήμη*.

Μνηστὸς - ή - όν. ricercato in matrimonio. 2. sposato. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Μνήστρια (ή) = *Μνήστειρα* (1)

Μνήστρον (τὸ) caparra di matrimonio. [illegible]

Μνίον ἢ *Μνῖον* (τὸ) alga. [illegible]

Μνοίτης - ου (ὁ) (Κρητ.) servo. [illegible]

Μογερὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ρῶς. labo-

Digitized by Google

rioso, penoso. [illegible]

Μογέω - ῶ. Μ. ήσω. × *ἀντὶ Πονέω, Μοχθέω.*

Μογιλάλος (ὁ, ἡ) balbettante, scilinguato. [illegible] 2. (*Γρφ.*) muto. [illegible]

Μόγις, ἐπίῤ. = Μολις.

Μόγος (ὁ) = *Μόχθος.*

Μογοστόκος (ὁ, ἡ) che assiste ai dolori di parto. [illegible]

Μόδιος (ὁ) moggio (misura di 336 ocche). [illegible] (336 [illegible]) · [illegible] (336 [illegible]):

Μόθος (ὁ) combattimento. [illegible]

Μόθων - ωνος (ὁ) servo nativo di casa (*Λατ.* verna). 2. petulante, insolente. [illegible] 2. [illegible]

Μοιμνάω - ῶ. Μ. άσω. καὶ

Μοιμύλλω. Μ. υλῶ. serrar le labbra, stringer la bocca, far il bocchino. 2. succiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μοῖρα (ἡ) parte, porzione. 2. officio, il conveniente. 3. destino, sorte, fortuna, fatalità. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. (*τγμ.*) distaccamento di truppe. [illegible]

Μοιραγέτης - ου (ὁ) comandante d'un distaccamento di truppe. [illegible]

Μοιράζω. Μ. άσω. καὶ

Μοιράω - ῶ. Μ. άσω. dividere, distribuire. [illegible]

Μοιρηγενής - έος (ὁ, ἡ) nato sotto un astro ben auguroso, fortunato. [illegible]

Μοιρίδιος - α - ον. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- δίως.* fatale. [illegible]

Μοιρογραφία (ἡ) descrizione delle parti. [illegible]

Μοιρολογέω - ῶ. Μ. ήσω. predire il destino. [illegible]

Μοιρολόγος (ὁ, ἡ) che predice il destino, indovino. [illegible]

Μοιρολόγχος (ὁ, ἡ) distributore. 2. partecipe. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μοιρονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce a ciascuno il proprio destino. [illegible]

Μοιχάζω. Μ. άσω. = Μοιχάω.

Μοιχαλίς - ίδος (ἡ) adultera. [illegible]

Μοιχάς - άδος (ἡ) = *Μοιχαλίς.*

Μοιχάω - ῶ. Μ. ήσω. = Μοιχεύω.

Μοιχεία (ἡ) adulterio. [illegible]

Μοιχευτὴρ καὶ - τὴς - οῦ (ὁ) = *Μοιχός.*

Μοιχεύω. Μ. εύσω. adulterare, commetter un adulterio. [illegible]

Μοιχίδιος - α - ον. = *Μοιχικός* (*ἰδιαιτ.*) *Μοιχογέννητος.*

Μοιχικὸς - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- κῶς.* adulterino. 2. inclinato all'adulterio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μοιχογέννητος (ὁ, ἡ) adulterino, nato da un adulterio. [illegible]

Μοιχὸς (ὁ) adultero. [illegible]

Μολγὸς (ὁ) sacco di cuojo. [illegible]

Μολίβδαινα - ης (ἡ) = *Μολιβδίς.* 2. piombaggine, piombaggine (una specie di metallo). 3. piombaggine (sorta d'erba). 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μολίβδεος - οῦς, έα - ῆ, εον - οῦν. = *Μολίβδινος.*

Μολιβδικὸς - ή - όν. καὶ

Μολίβδινος - η - ον. di piombo, piombino. [illegible]

Μολιβδὶς - ίδος (ἡ) palla di piompo, piombata. [illegible]

Μολιβδοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile al piombo. [illegible]

Μόλιβδος καὶ Μόλυβδος (ὁ) piombo. [illegible]

Μολιβδουργὸς (ὁ) colui che lavora il piombo. [illegible]

Μολιβδόχροος - ους καὶ

Μολιβδόχρὼς - ωτος ἢ ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di piombo, piombino. [illegible]

Μολιβδόω - ῶ. Μ. ώσω. coprir di piombo, impiombare. [illegible]

Μολιβουργὸς (ὁ) = *Μολιβδουργός.*

Μόλις, ἐπίῤ. appena, con difficoltà. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Μολόβριον (τὸ) porchetto di cinghiale (*Γαλλ.* marcassin). [illegible]

Μολοβρὶς - ίδος (ἡ) *θηλ.* τοῦ

Μολοβρὸς (ὁ) mangione, parassito. [illegible]

Μολοσσὸς (ττὸς) - οῦ (ὁ) (*ἐνν. κύων*) mastino. (*Γαλλ.* dogue). [illegible]

Μολπάζω. Μ. άσω. cantare. [illegible] *Ἴδε Μέλπω.*

Μολπαστὴς - οῦ (ὁ) cantore. [illegible]

Μολπάστρια (ἡ) *θηλ. τ. Μολπαστής.* cantatrice. [illegible]

Μολπὴ (ἡ) canto, canzone. 2. giuoco con delle canzoni. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μολπηστὴς - οῦ (ὁ) = *Μολπαστής.*

Μολπῆτις - ιδος (ἡ) × *ἀντὶ Μολπάστρια,*

Μόλυβδος, Μολύβδινος κτλ. καὶ Μόλυβος, Μολυβὶς κτλ. = *Μόλιβδος κτλ.*

Μόλυνσις - εως (ἡ) contaminazione, l' azione di sporcare. [illegible] 2. (*εἰς τὸν Ἀρστφ.*) la crudità della carne. [illegible]

Μολύνω. Μ. υνῶ. sporcare, contaminare, imbrattare. [illegible]

Μόλυσμα (τὸ) lordura, sucidume. [illegible]

Μολυσμὸς (ὁ) = *Μόλυνσις καὶ Μολυσμός.*

Μομφὴ (ἡ) = *Μέμψις.*

Μοναγρία (ἡ) *καὶ Μονάγριον* (τὸ) *καὶ*

Μόναγρος (ὁ) solitudine, deserto. [illegible]

Μονάδην, ἐπίῤ. solitariamente, isolatamente. [illegible]

Μοναδικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* singolare. [illegible] 2. = *Μοναστικός.*

Μοναδὸν, ἐπίῤ. = *Μονάδην.*

Μονάζω. Μ. άσω. menar una vita solitaria, viver da romito. [illegible]

Μοναθλία (ἡ) = *Μονομαχία.*

Μονανδρέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μόνανδρος (ὁ, ἡ) che ha un solo marito. [illegible]

Μοναρχέω - ῶ. Μ. ήσω. regnar solo. [illegible] *Εἰμὶ* —

Μονάρχης - ου (ὁ) Monarca. [illegible]

Μοναρχία (ἡ) monarchia. [illegible]

Μοναρχικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* monarchico. [illegible]

Μόναρχος (ὁ, ἡ) = *Μονάρχης.*

Μονὰς - άδος (ἡ) l' unità. 2. asso. 3. monade, atomo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μονασμὸς (ὁ) vita solitaria. [illegible]

Μοναστὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Μοναστής.*

Μοναστήριον (τὸ) monastero, convento. [illegible]

Μοναστὴς - οῦ (ὁ) che mena una vita solitaria, eremita, monaco. [illegible]

Μοναστικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ*) - *ικῶς.* concernente la vita solitaria, monacile. [illegible]

Μονάστρια (ἡ) *θηλ. τ. Μοναστής.* monaca, religiosa. [illegible]

Μοναύλιον (τὸ) flauto d' un solo suono o che si suona solo. [illegible]

Μόναυλος (ὁ, ἡ) che solo suona il flauto. 2. che vive solo, celibe. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μοναχὴ (ἡ) *θηλ. τ. Μοναχός.* monaca. [illegible]

Μοναχικὸς - ὴ - όν. monastico, monacile. [illegible]

Μοναχόθεν, ἐπίῤ. da un sol canto. [illegible]

Μοναχὸς - ὴ - όν. solo. [illegible] (*ὀθ. ἐκκλησ.*) = *Μοναστής.* monaco, calogero. [illegible]

Μοναχοῦ, ἐπίῤ. in un sol luogo. [illegible]

Μοναχῶς, ἐπίῤ. unicamente, solamente, in un solo modo. [illegible]

Μονὴ (ἡ) dimora, trattenimento, indugio. [illegible] 2. = (*μτγν.*) = *Μοναστήριον.*

Μονήλατος (ὁ, ἡ) massiccio, fatto d'un

Digitized by Google

sol pezzo. [illegible]

Μυνήρης-εος (ὁ, ἡ) solitario, solo. [illegible]

Μονία (ἡ) solitudine. [illegible] 2. = *Μονή*.

Μόνιμος (ὁ, ἡ) stabile, costante, durevole. [illegible] — *ίμως*, *ἐπίῤ*.

Μονιμότης (ἡ) stabilità, fermezza. [illegible]

Μονοβάμων-ονος (ὁ, ἡ) che cammina solo. [illegible]

Μονογαμέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. ammogliarsi una sola volta. [illegible]

Μονογαμία (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Μονόγαμος (ὁ, ἡ) che si sposò una sola volta, monogamo. [illegible]

Μονογενής-έος (ὁ, ἡ) unigenito. [illegible]

Μονόγλωσσος (ὁ, ἡ) che parla in una sola lingua. [illegible]

Μονογνωμονέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Μονογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) che siegue l'unica sua opinione, fermo, ostinato nel suo parere. [illegible]

Μονόγονος (ὁ, ἡ) = *Μονογενής*.

Μονογράμματος (ὁ, ἡ) composto d'una sola lettera. [illegible]

Μονόγραμμος (ὁ, ἡ) composto d'una sola linea. [illegible] (*ὅθ*.) *Μονόγραμμον* (τὸ) monogramma. [illegible]

Μονοδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha un sol dito. [illegible]

Μονόδους-οντος (ὁ, ἡ) chi' ha un sol dente. [illegible]

Μονοειδής-έος (ὁ, ἡ) d'una sola forma. [illegible] — *ειδῶς*, *ἐπίῤ*.

Μονοθελῆται (οἱ) monoteliti (eretici che attribuivano a Cristo una sola volontà ed *ἐνέργειαν*). [illegible]

Μονόθεν, *ἐπίῤ*. = *Μοναχόθεν*.

Μονόθυρος (ὁ, ἡ) che ha una sola porta. [illegible]

Μονοκέρατος (ὁ, ἡ) καὶ

Μονόκερως-ωτος (ὁ, ἡ) che ha un solo corno, unicornuto. [illegible] (*οὐσ*.) liocorno. [illegible]

Μονοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una sola testa. [illegible]

Μονόκλαυτος (ὁ, ἡ) che piange solo. [illegible]

Μονοκληρονόμος (ὁ, ἡ) unico erede. [illegible]

Μονόκλινον (τὸ) cataletto, bara. [illegible]

Μονοκοιτέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. dormir solo. [illegible]

Μονόκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme solo. [illegible]

Μονοκρατορία (ἡ) = *Μοναρχία*.

Μονοκράτωρ-ορος (ὁ, ἡ) = *Μονάρχης*.

Μονόκροτος (ὁ, ἡ) (*ναῦς*) che si spinge con un solo remo. [illegible]

Μονόκωλος (ὁ, ἡ) che ha un solo membro. [illegible]

Μονόκωπος (ὁ, ἡ) che si serve d'un solo remo. [illegible]

Μονολήμματος (ὁ, ἡ) composto d'un sol assunto (sillogismo). [illegible]

Μονόμαζος (ὁ, ἡ) che ha una sola mammella. [illegible]

Μονομαχέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. far un duello, duellare. [illegible]

Μονομάχης-ου (ὁ) = *Μονομάχος*.

Μονομαχία (ἡ) duello. [illegible]

Μονομάχος (ὁ, ἡ) duellatore. [illegible] (*οὐσ*.) gladiatore. [illegible]

Μονομαχοτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nudriscono i gladiatori. [illegible]

Μονομερής-έος (ὁ, ἡ) composto d'una sola parte, semplice. [illegible] — *μερῶς*, *ἐπίῤ*.

Μονομήτωρ-ορος (ὁ, ἡ) privo di madre. [illegible]

Μονόμματος (ὁ, ἡ) = *Μονόφθαλμος*.

Μόνον, *ἐπίῤ*. solamente. [illegible]

Μονόπαις-αιδος (ὁ, ἡ) = *Μονότεκνος*. 2. = *Μονογενής*.

Μονοπάτιον (τὸ) (*Βυζ*.) stradella, dove non può camminare che uno solo. [illegible]

Μονόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha un solo piede. [illegible]

Μονοπραγματέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. occuparsi in un sol'affare. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Μονόπτερος (ὁ, ἡ) che ha una sola ala. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Μονοπωλέω-ῶ. Μ. ήσω. far d'appaltatore. [illegible]

Μονοπώλης-ου (ὁ) appaltatore, monopolista. [illegible]

Μονοπωλία (ἡ) *καὶ*

Μονοπώλιον (τὸ) monopolio, appalto. [illegible]

Μόνορχις-εως ἢ ιδος (ὁ) che ha un solo testicolo. [illegible]

Μόνος-η-ον. solo, unico. [illegible]

Μονόσιτος (ὁ, ἡ) che si ciba una sola volta al giorno. [illegible]

Μονοσκελὴς-έος καὶ Μονόσκελος (ὁ, ἡ) = *Μονόπους.*

Μονόστιχος (ὁ, ἡ) composto d'un solo verso. [illegible]

Μονόστομος (ὁ, ἡ) ad un solo taglio (coltello). [illegible]

Μονοσύλλαβος (ὁ, ἡ) monosillabo. [illegible] — *άβως, ἐπίῤ.*

Μονότεκνος (ὁ, ἡ) che ha un solo figlio. [illegible]

Μονοτοκέω-ῶ. Μ. ήσω. partorire uno solo in ciascuna volta. [illegible]

Μονοτοκία (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Μονοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce un solo in ciascuna volta. [illegible]

Μονοτονία (ἡ) monotonia. 2. pertinacia, pervicacia. [illegible]

Μονότονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-τόνως.* monotono. [illegible] (*τρπ.*) pervicace, pertinace. [illegible]

Μονοτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una tavola separata. [illegible]

Μονότροπος (ὁ, ἡ) uniforme. 2. sincero, semplice. 3. pertinace. [illegible]

Μονοτροφέω-ῶ. Μ. ήσω. nutrire separatamente. [illegible]

Μονοτροφία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Μονοφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Μονοσιτέω.*

Μονοφαγία (ἡ) il mangiare una volta al giorno. [illegible]

Μονοφάγος (ὁ, ἡ) = *Μονόσιτος.*

Μονόφαντος (ὁ, ἡ) che apparisce solo. [illegible]

Μονόφθαλμος (ὁ, ἡ) monocolo. [illegible]

Μονόφθογγος (ὁ, ἡ) che ha un solo suono. [illegible]

Μονοφυής-έος (ὁ, ἡ) unico di natura. [illegible]

Μονόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha una sola foglia. [illegible]

Μονοφυσῖται-ῶν (οἱ) Monofisiti (eretici, che attribuivano a Cristo una sola natura). [illegible]

Μονόφωνος (ὁ, ἡ) = *Μονότονος ἢ Μονόφθογγος.*

Μονόχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) che ha una sola mano. [illegible]

Μονόχορδος (ὁ, ἡ) che ha una sola corda. [illegible] (*οὐσ. οὐδ.*) monocordo. [illegible]

Μονόχροος-ους καὶ

Μονοχρώματος καὶ Μονόχρωμος καὶ

Μονόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) d'un solo colore. [illegible]

Μονόω-ῶ. Μ. ώσω. lasciar solo, abbandonare. [illegible]

Μονῳδέω-ῶ. Μ. ήσω. cantare solo. [illegible]

Μονῳδία (ἡ) monodia, il cantare solo. [illegible]

Μονῳδὸς (ὁ, ἡ) che canta solo. [illegible]

Μόνως, ἐπίῤ. solamente. [illegible]

Μόνωσις-εως (ἡ) isolazione, abbandono. [illegible]

Μονωτὸς-η-όν. isolato. [illegible]

Μόρα (ἡ) battaglione di 512 soldati. 512 [illegible] 512 [illegible]

Μόργος (ὁ) carro da vettura per trasportare della paglia. [illegible]

Μορέα (ἡ) moro (albero). [illegible]

Μόριον (τὸ) particella. (*πλθ.*) le parti vergognose dell' uomo e della donna. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μορμολύκειον (τὸ) καὶ

Μορμολύκη (ἡ) larva, spettro, spaventacchio. [illegible]

Μορμολύττω καὶ (*μσ.* ὅ *καὶ εὐχρηστότ.*) *Μορμολύττομαι. Μ. ύξω-ομαι.* impaurare. [illegible]

Μορμυρίζω. Μ. ίσω. καὶ

Μορμύρω. Μ. υρῶ. mormorare, render un mormorio (parlandosi delle acque). [illegible]

Μορμύσσομαι. Μ. ύξομαι. = *Μορμολύττομαι.*

Μορμὼ-όος-οῦς (ἡ) larva, fantasma, spauracchio, maschera spaventevole, befana. [illegible]

Μόρον (τὸ) mora (frutto). [illegible]

Μόρος (ὁ) (*ὅθ. καὶ τὸ Λατ.* mors). mala sorte, ruina, esterminio, morte. [illegible]

Μοῤῥία ἢ Μόῤῥια ἢ Μοῤῥίνη ἢ Μουῤῥίνη ἢ Μυρίνη ἢ Μυῤῥίνη (ἡ) vaso fatto di pietra morra. [illegible]

Μορτός (ὁ, ἡ) (*ὅθ. τ. Λατ.* mortuus) mortale, morto. [illegible]

Μορφάζω. Μ. άσω. far smorfie, contorsioni di volto. [illegible]

Μορφασμός (ὁ) smorfia, contorsioni di volto. [illegible]

Μορφὴ (ἡ) forma, figura. 2. bellezza. 3. disegno. 4. smorfie. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Μορφοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Μορφόω.*

Μορφοσκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. osservare la forma. [illegible]

Μορφοσκόπος (ὁ, ἡ) colui che osserva la forma e ne fà delle pronosticazioni. [illegible]

Μορφόω-ῶ. Μ. ώσω. formare. [illegible]

Μόρφωμα (τὸ) forma, figura. [illegible] 2. = *τῷ*

Μόρφωσις-εως (ἡ) formazione. [illegible] 2. = *τῷ προηγ.*

Μορφωτὴρ (ὁ) formatore. [illegible]

Μόσσυν ἢ Μόσυν-υνος (ὁ) torre, fortezza di legno. [illegible]

Μοσχάριον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Μόσχος.*

Μοσχὰς-άδος (ἡ) vitella, giovenca. [illegible]

Μοσχεία (ἡ) il margottare. [illegible]

Μόσχευμα (τὸ) margotta, barbatella. [illegible]

Μοσχευματικὸς-ή-όν. proprio a margottare. [illegible]

Μόσχευσις-εως (ἡ) l'azione di margottare. [illegible]

Μοσχεύω. Μ. εύσω. margottare, propagginare. [illegible]

Μοσχῆ (ἡ) *κατὰ κρ. ἀντὶ Μοσχέη* (*ἐντ. δορά*) pelle di vitello. [illegible]

Μοσχηδὸν, ἐπίῤ. come un vitello. [illegible]

Μοσχίας-ου (ὁ) vitellino. 2. leprettino. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μοσχίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τοῦ*

Μοσχίον (τὸ) *ὑπκρ. Μόσχος.* rimessiticcio, rampollo, stollone. [illegible]

Μοσχοκαρύδιον (τὸ) (*ὑπκρ.*) *καὶ Μοσχοκάρυον* (τὸ) nocemoscada. [illegible]

Μοσχοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. costruire un idolo di vitello. [illegible]

Μόσχος (ὁ) rampollo, rimessa. 2. vitello o giovenca. 3. muschio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μοσχοτόμος (ὁ, ἡ) colui che taglia de' rampolli, e ne costruisce de' canestri. 2. macellaro di vitelli. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μοσχοφάγος (ὁ, ἡ) che si nutrisce della carne de' vitelli. [illegible]

Μοτάριον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Μοτὸς (ὁ) faldella (*Γαλλ.* charpie). [illegible]

Μοτόω-ῶ. Μ. ώσω. mettere della faldella sulla piaga. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (*[illegible]*) [illegible]:

Μοῦνος - η - ον, *Μουνοτόκος κτλ.* × *Ἰων. ἀντὶ Μόνος*, *Μονοτόκος κτλ.*

Μουνυχιὼν - ῶνος (ὁ) Munichione (il decimo mese degli Ateniesi (Aprile-Maggio). [illegible] ([illegible]) [illegible]:

Μοῦσα - ης (ἡ) Musa (Deità della poesia, della musica ecc.) [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]):

Μουσεῖος - α - ον. appartenente alle Muse, musicale. [illegible]: (*οὐσ.*) *Μουσεῖον* (τὸ) Tempio delle Muse. 2. ginnasio delle belle lettere. 3. musaico. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] ([illegible]). [illegible]. 2. [illegible] ([illegible]). 3. [illegible] ([illegible]):

Μουσίζω. Μ. ίσω. cantare. [illegible]:

Μουσικὸς - ή - όν. musicale. 2. perito nelle belle lettere, musico, poeta, cantore. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]: *Μουσικὴ* (ἡ) (*ἐνν. τέχνη*) la musica, le belle lettere. [illegible]. [illegible]:

Μουσικῶς, ἐπίῤ. secondo le regole della musica. [illegible]:

Μούσμων - ονος (ὁ) musimone (pecora selvaggia.) [illegible]:

Μουσόληπτος (ὁ, ἡ) inspirato dalle Muse. [illegible]:

Μουσομανέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μουσομανὴς - έος (ὁ, ἡ) innamorato alla musica od alla poesia. [illegible]. 2. = *Μουσόληπτος.*

Μουσομανία (ἡ) amore ardente della musica o della poesia. [illegible]:

Μουσοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μελοποιέω.*

Μουσοποιὸς (ὁ, ἡ) = *Μελοποιός.* poeta (lirico). ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible]:

Μουσουργὸς (ὁ, ἡ) cantore, musico. [illegible]:

Μουσόφιλος (ὁ, ἡ) = *Φιλόμουσος.*

Μουσοχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) che sente del piacere nelle belle lettere. [illegible]:

Μουσόω - ῶ. Μ. ώσω. comporre secondo le regole della musica, della poesia. 2. insegnare le belle lettere. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Μοχθέω - ῶ. Μ. ήσω. travagliare, lavorare, soffrire. [illegible] ([illegible]):

Μοχθηρία (ἡ) malizia, perversità. [illegible]:

Μοχθηρὸς - ὰ - όν. miserabile. 2. cattivo, maligno. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]: — *ηρῶς, ἐπίῤ.*

Μοχθίζω. Μ. ίσω. × *ἀντὶ Μοχθέω.*

Μόχθος (ὁ) travaglio, pena, lavoro, miseria, calamità. [illegible]:

Μοχλεύω. Μ. εύσω. alzare o trasportare colla lieva. [illegible]:

Μοχλίον (τὸ) *καὶ Μοχλὶς - ίδος* (ἡ) *καὶ Μοχλίσκος* (ὁ) *ὑποκορ. τοῦ*

Μοχλὸς (ὁ) lieva, manovella. 2. catenaccio, chiavistello. [illegible]. 2. [illegible] ([illegible]). 2. [illegible]:

Μυάγρα (ἡ) trappola. [illegible] ([illegible]):

Μύαξ - ακος (ὁ) mitilo (spezie di conchiglia). [illegible]. 2. = *Μύστρον.*

Μυάω - ῶ. Μ. ήσω. mordersi le labbra o chiudere gli occhi. [illegible]:

Μυγαλέη - ῆ (ἡ) sorta di topo, che ha il muso allungato. (*Γαλλ.* musaraigne). [illegible]:

Μυδαλέος - α - ον. καὶ

Μυδαλόεις - εσσα - εν. umido, bagnato. [illegible]:

Μυδάω - ῶ. Μ. ήσω. esser bagnato, inumidirsi. [illegible]. (*ὄθ.*) 2. putrefarsi, puzzarsi d'umidità. [illegible]:

Μύδος (ὁ) umidità. 2. putredine, fracidume. [illegible]. 2. [illegible]

[illegible]

Μυδροκτύπος (ὁ) fabbro. [illegible]

Μύδρος (ὁ) pietra o ferro infocato. [illegible]

Μυδὼν - ῶνος (ὁ) il marciume della piaga. [illegible]

Μυέλινος - η - ον. fatto di cervello, di midollo. [illegible]

Μυελὸς (ὁ) cervello, midollo. [illegible]

Μυελόω - ῶ. Μ. ώσω. empire di midollo. [illegible]

Μυελώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al midollo. [illegible]

Μυέω - ῶ. Μ. ήσω. iniziare. [illegible]

Μυζάω (*Ἰων - έω*) *- ῶ. Μ. ήσω.* succhiare. [illegible]

Μύζουρις (ἡ) (*μυζάω*, *οὐρά.*) puttana (*Λατ.* fellatrix). [illegible]

Μύζω. Μ. μύσω. parlare di naso colle labbra chiuse, borbottare, brontolare (*Λατ.* mussito, musso). [illegible] 2. = *Μυζάω.*

Μύημα (τὸ) καὶ

Μύησις - εως (ἡ) iniziazione. [illegible]

Μυθάριον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Μῦθος.* favoletta. [illegible]

Μυθέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. dire, raccontare, riportare. [illegible]

Μύθευμα (τὸ) favola. [illegible]

Μυθεύω. Μ. εύσω. = *Μυθέομαι.*

Μύθημα (τὸ) = *Μύθευμα.*

Μυθητὴς - οῦ (ὁ) susurrone. [illegible]

Μυθίδιον (τὸ) = *Μυθάριον.*

Μυθίζω καὶ (*μσ.*) *- ίζομαι. Μ. ίσω - ομαι.* = *Μυθεύω.*

Μυθικὸς - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) *- κῶς.* favoloso. [illegible]

Μυθιστορία (ἡ) romanzo. [illegible]

Μυθογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere, comporre delle favole. [illegible]

Μυθογραφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *προηγ.*

Μυθογράφος (ὁ, ἡ) autore di favole. [illegible]

Μυθολογέω - ῶ. Μ. ησω. dire, raccontare delle favole. [illegible]

Μυθολόγημα (τὸ) favola. [illegible]

Μυθολογία (ἡ) il raccontare delle favole. 2. mitologia, storia favolosa. [illegible] 2. [illegible]

Μυθολογικὸς-ή-όν. mitologico. [illegible]

Μυθολόγος (ὁ, ἡ) mitologista, mitologo. [illegible]

Μυθοπλαστέω - ῶ. Μ. ήσω. inventare delle favole. [illegible]

Μυθοπλάστης - ου (ὁ) inventore delle favole. [illegible]

Μυθοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μυθοπλαστέω.*

Μυθοποιία (ἡ) composizione di favole. [illegible]

Μυθοποιὸς (ὁ, ἡ) compositore di favole. [illegible]

Μῦθος (ὁ) favola. 2. racconto, discorso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μυθοτόκος (ὁ, ἡ) = *Μυθοποιός.*

Μυθώδης - εος (ὁ, ἡ) favoloso. [illegible]

Μυῖα (ἡ) mosca. [illegible]

Μυιοκέφαλον (τὸ) tumoretto che si forma nella pupilla dell' occhio. [illegible]

Μυιοσοβέω - ῶ. Μ. ήσω. cacciare le mosche. [illegible]

Μυιοσόβη (ἡ) cacciamosche. [illegible]

Μυιοσόβης καὶ *Μυιοσόβος* (ὁ, ἡ) che caccia le mosche. [illegible]

Μυκάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. mugghiare. 2. tuonare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μύκης-ητος (ὁ) fungo. 2. fungo cioè quel bottone che si genera alla sommità del lucignolo acceso. 3. ghianda, l'estremità del cazzo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μύκησις - εως (ἡ) mugghio. [illegible]

Μυκητὴς - οῦ (ὁ) mugghiante. [illegible]

Μῦκος (ὁ) (*ὅθ.* τὸ *Λατ.* mucus) moccio. [illegible]

Digitized by Google

Μυκτὴρ (ὁ) narici. 2. naso. 3. proboscide. ռնգունք, քթին ծակերը. 2. քիթ. 3. փղի պատիճ, թմբուկ. դաւաճան փնչելն. 2. դաւաճան. 3. ֆին հերթանման. 4. = *Μυκτηρισμός*.
Μυκτηρίζω. *Μ*. *ίσω*. = *Μυχθίζω*.
Μυκτηρισμὸς (ὁ) derisione, motteggiamento. ծաղրածութիւն, կատակ. ծաղրել ովնալ. ծաղր ընելը.
Μυκτηριστὴς - οῦ (ὁ) beffardo. ծաղրածու. ծաղր ընող, ծաղրիչ.
Μυλαῖος (ὁ, ἡ) mugnajo, di mulino. աղօրեաց. ջաղացի պէտք.
Μυλακρὶς - ίδος (ὁ) (λααϛ) mola mugnaja. երկանաքար. ջաղացին քարը.
Μύλαξ - ακος (ἡ) mola mugnaja. երկանաքար. ջաղացին քարը.
Μυλεργάτης - ου (ὁ) servo di mulino. աղօրեաց ծառայ. ջաղացին տղան.
Μύλη (ἡ) mola mugnaja. 2. la rotella del ginocchio. երկանաքար. 2. ծնկան կլոր ոսկրը. ջաղացին քարը. 2. ծունկի կոպը.
3. = *Μυλόδους*.
Μυλήκορον (τὸ) la scopa del mulino. աղօրեաց աւել. ջաղացին աւելը.
Μυλίας - ου (ὁ) (λίθος) mola mugnaja. երկանաքար. ջաղացին քարը.
Μυλίτης - ου (ὁ) (λίθος) = *Μυλίας*. 2. (ὀδοὺς) = *Μυλόδους*.
Μυλλαίνω. *Μ*. *ανῶ*. torcer il muso. երեսը ծռել, ռունգ ծռել. դունչը ծռել.
Μύλλος (ὁ) triglia. (*Γαλλ*. mulet). կարմիր ցելուկ ձուկ մը. ծիրիր զուլուլ.
Μύλλω. *Μ*. *μυλῶ*. macinare. 2. brontolare colle labbra chiuse. աղալ. 2. գոց պրկունքներով մռմռալ. խօսիլ. 2. փոփսալ ծռել հանցեն մերմերալ. 3. = *Βινέω*.
Μυλόδους - οντος (ὁ, ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) denti molari. սեղանատամունք, երկնու կողմի մեծ ակռաները. աղօրի ժանիք.
Μυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla mola. երկանաքարի նման. ջաղացին քարին պէս.
Μυλοεργὴς - έος (ὁ, ἡ) macinato. աղացեալ. խօշաքացուած.
Μυλόκλαστος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.
Μυλοκόρος (ὁ, ἡ) che scopa la mola mugnaja. երկանաքարը աւլող. ջաղացին քարը աւլողը.
Μύλος (ὁ) = *Μύλη* ἢ *Μύλαξ*. 2. = *Μυλόδους*.
Μυλώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Μυλαῖος*, *Μυλοειδής*.
Μυλὼν - ῶνος (ὁ) mulino. աղօրիք, ջաղաց. ջաղացը.
Μυλώνιος (ὁ, ἡ) di mulino, mugnajo. աղօրեաց. ջաղացին պէտք.
Μυλωρὸς (ὁ) mulinaro. ջաղացպան. ջաղացքչի.
Μύνη (ἡ) pretesto, scusa. պատճառանք, պատրուակ. մահանա, ինչ էլ.
Μύνομαι. *Μ*. *μυνοῦμαι*. scusarsi, fingere de' pretesti. ինքը զինքը անմեղ հանել՝ արդարացընել, պատճառաբանել կեղծել. մեղաւոր չըլլալ, պատճառանք գտնել.

Μύξα - ης (ἡ) moccio. 2. lucignolo, stoppino. խլինք. 2. պատրոյգ. ֆիթիլ. 2. ճրագ ֆիթիլը.
Μυξώδης - εος (ὁ, ἡ) moccioso. խլնոտ. թուքերով.
Μυοθήρας - ου (ὁ) che chiappa de' sorci. մուկ բռնող. մուկը բռնողը.
Μυοθηρέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. chiappare de' sorci. մուկ բռնել. մուկը բռնել՝ ավլալ.
Μυοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide i sorci. մուկերը սպաննող. մուկերը մեռցընող.
Μυομαχία (ἡ) combattimento de' sorci. մուկերու կռիւ. մուկերու կռիւը.
Μυοπάρων - ωνος (ὁ) brigantino. ցռկանաւ. չէկտիրմէ.
Μυοφόνος (ὁ, ἡ) = *Μυοκτόνος*.
Μυόχοδον (τὸ) cacherello, sterco di sorci. մկան ծիրտ. մուկին պոքը.
Μύραινα (ἡ) morena, lampreda (pesce). մուրենա (ձուկ). մորինա պալըղը.
Μυράλειπτρον (τὸ) = *Μυροθήκη*.
Μυραλοιφέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. ungere con de' profumi. անուշ իւղերով օծել. խնկել ֆոխոմ իւղեր.
Μυραλοιφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.
Μυρεψὸς (ὁ) profumiere. իւղեփեաց, օծանելիք շինող. փոխճ.
Μυριαγωγὸς (ὁ, ἡ) che può capire o trasportare 10,000 persone. 10,000 հոգի տանելու կամ տանելու կարող. 10,000 հոգի տեղաւորել կամ կրել կարող.
Μυριάκις, ἐπίῤ. dieci mila volte. տասը հազար անգամ. մի գին ամեն.
Μυριάρχης καὶ *Μυριάρχος* (ὁ, ἡ) comandante di 10,000 persone. տասը հազար հոգիի հրամանատար. մի գին կանմեր պաշտօնեաններու.
Μυριὰς - άδος (ἡ) il numero di dieci mila, dieci migliaja. տասը հազար թիւ. մի գին տասը.
Μυριετὴς - έος (ὁ, ἡ) di 10,000 anni. տասը հազար տարուան. մի գին տարեկան.
Μυρίζω. *Μ*. *ίσω*. ungere con de' profumi. անուշ իւղերով օծել. ամեն ֆոխոմ իւղով օծել.
Μυρίκη (ἡ) tamarisco, tamerigia (pianta). մրղպ (տունկ). ըլկըն ադաճը.
Μύριοι - αι - α. dieci mila. տասը հազար. մի գին (10,000).
Μυριόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce una infinità di frutti. հազարաւոր պտուղներ բերող. պտուղներու մեծ քանակ բերող.
Μυριόμορφος (ὁ, ἡ) che ha infinite forme. հազարաւոր ձեւ ունեցող. ամեն տեսակ ձեւ ունի.
Μυριόναυς - αος (ὁ, ἡ) composto di infinite navi. հազարաւոր նաւերէ բաղկացեալ. պէտքերէն կազմուած.
Μυρίος - α - ον. infinito, innumerabile, immenso. անհուն, անթիւ, անբաւ. հաշուել չեղող, անչափ, հաշուէն դուրս.
Μυριοστομόριον (τὸ) la decima - millesima parte. տասը հազարերորդ մասը. մի գին մասը.
Μυριοστὸς - ή - όν. decimo-millesimo. տասը հազարերորդ. մի գին մասը.
Μυριόφιλος (ὁ, ἡ) che tiene innumera-

Digitized by Google

bili amici. Հազարաւոր բարեկամ ունեցող. ասըլըլ տօսթլարը օլան։

Μυριόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha innumerabili foglie. անթիւ տերեւներ ունեցող. Պին եափրագլը, եափրաքլարը օլան։ (*οὐσ.*) *Μυριόφυλλον* (τὸ) millefoglie (erba). Հազարատերեւուկ (խոտ մըն է). Կէլին փէրչէմ, Ճիվանփէրչէմի (պիր նէվի օթտուր)։

Μύρισμα (τὸ) unguento, profumo. անուշունք, օծանելիք. Թաթլը գօգուլու եաղլար։

Μυρισμὸς (ὁ) l' azione di profumare, di ungere con de' profumi. անուշ եղերով օծելը. Թաթլը գօգուլու եաղլարլը եաղլամագլըգ։

Μυριστικὸς-η-ὸν. odorifero, olezzante, fragrante. անուշահոտ. Թաթլը գօգուլու, րայիհէլի։

Μυρμηδὼν-ῶνος (ὁ) formicajo. մրջմանց կոյտ, մրջիւնոց. Ղարընճալըգ, ղարընճալըք։

Μυρμηκία (ἡ) trillo (*Γαλλ.* fredon.) գեղգեղումն, ձայնը խաղըրներ. Թէօք թիթրէթմէք, աւազըն օյնաթմագ. 2. (*κυρ.*) mirmecio, formica, porro. մրջիւրայն (կեռակոտ պզտիկ կեռ մը). Սիկիլ, Նէմլէթ։

Μυρμηκιὰ (ἡ) = *Μυρμηδών.* formicajo. մրջմնարայն. Ղարընճա խանէսի։

Μυρμηκίας-ου (ὁ) (*ἐνν. λίθος*) = *Μυρμηκίτης.*

Μυρμηκίασις-εως (ἡ) καὶ

Μυρμηκιασμὸς (ὁ) eruzione o pizzicore di formiche. մրջիւրայն՝ մարմնոյ ելլելը կամ մրջիւրայններուն կեռալը. Սիկիլ՝ նէմլէթ չըգմասը, խաշըշ սիկիլլէրին քաշընթըսը։

Μυρμηκιάω-ῶ. Μ. άσω. avere de' porri. մրջիւրայններ ունենալ. Սիկիլլէ՝ նէմլէթլէ օլմագ։

Μυρμηκίζω. Μ. ίσω. sentire del pizzicore cagionato da' porri. մրջիւրայններէն մարմինը կեռալ, մրջիւրայններուն կեռալը խմանալ. Սիկիլլէրդէն դէրիսի քաշընմագ, սիկիլլէրին քաշընթըսը դույմագ։

Μυρμηκίτης-ου (ὁ) mirmecia, mirmecite (pietra preziosa, sulla quale si vede rappresentata una formica). Վրան մրջիւնի կերպարանք գանուող ազնիւ քար. Իչինդէ ղարընճա ռէսմի պուլունան պիր նէվի գըյմէթլի թաշ։

Μυρμηκοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile alla formica. մրջման նման. Ղարընճայա պէնզէր։

Μυρμηκολέων-οντος (ὁ) (*Γρφ.*) mirmicoleone (sorta di leone nemico delle formiche). մրջնառիւծ. Խարփուտ (ղարընճա խասըմը պիր նէվի ասլան)։

Μυρμηκώδης-εος (ὁ) pieno di formiche. մրջիւնով լի. Ղարընճա իլէ տօլու. 2. = *Μυρμηκοειδής.*

Μύρμηξ-ηκος (ὁ) formica. մրջիւն. Ղարընճա. 2. = *Μυρμηκολέων.*

Μυροβάλανος (ἡ) mirobalano (spezie di ghianda ottima per far unguenti.) տեսակ մը պտուղ՝ ուստի անուշ եղեր կը շինուի. Պիր նէվի մէյվէ ֆըսթըգ՝ անտէն քի գօգուլու եաղլար եափըլըր։

Μυροβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) profumato. իւղաթաթաւ, անուշ եղերու մէջ խորասուզած. Թաթլը գօգուլու եաղլարըն իչինէ պանըլմըշ օլմուշ։

Μυροβρεχὴς-έος (ὁ, ἡ) bagnato di profumo. անուշ եղերով թրջած. Գօգուլու եաղլար իլէ ըսլանմըշ։

Μυροθήκη (ἡ) scatola, vaso di unguento. օծանելեաց աման՝ տուփ. Հօգգա, գութու, գօգուլու եաղլար գօյաճագ գաբ։

Μύρον (τὸ) unguento, profumo. օծանելիք, անուշունք, անուշ բուրեան եղեր. Գօգուլու՝ րայիհալըլը եաղլար. 2. (*συνεκδχ.*) = *Μυροπωλεῖον.*

Μυρόπνοος-ους (ὁ, ἡ) chi esala un odore di profumo. անուշ եղի հոտ բուրող. Գօգուլու եաղ րայիհասը գօգան։

Μυροποιὸς (ὁ) profumiere. անուշ եղեր շինող. Գօգուլու եաղլար եափան, աթթար։

Μυροπόλος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Μυροπωλεῖον (τὸ) bottega di profumiere. իւղավաճառի կրպակ. Աթթար դիւքեանը։

Μυροπωλέω-ω. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μυροπώλης-ου (ὁ) venditore di profumi, profumiere, unguentario. իւղավաճառ, անուշ եղեր ծախող. Աթթար, գօգուլու եաղլար սաթան։

Μυροπώλιον (τὸ) = *Μυροπωλεῖον.*

Μυρόῤῥαντος (ὁ, ἡ) = *Μυροβρεχής.*

Μύρος ἢ Μῦρος (ὁ) il maschio della lampreda (pesce). Մուրաենայ ձկան արուն. Մուրէնա պալըղըն էրքէքի։

Μυροφόρος (ὁ, ἡ) che porta del profumo. անուշ իւղ բերող. Գօգուլու եաղ գէթիրէն։

Μυρόω-ῶ. Μ. ώσω. ungere con de' profumi. անուշ իւղերով օծել. Գօգուլու եաղլար իլէ եաղլամագ։

Μύῤῥα (ἡ) mirra. զմուռս. Մուռ, Չէրր, Մուրրա. 2. = *Μυῤῥίς.*

Μυῤῥίνη ἢ Μυρσίνη (ἡ) mirto. մուրտ, մրտենի. Մէրսին աղաճը։

Μύῤῥινος-η-ον. fatto di mirra. զմռսէ շինուած. Մուրրայէն եափըլմըշ։

Μυῤῥινὼν-ῶνος (ὁ) luogo pieno di mirti, mirteto. մրտենի. Մէրսինլիք, Մէրսին աղաճլարը պուլունան մահալ։

Μυῤῥὶς-ίδος (ἡ) mirride (erba simile alla cicuta d' odore gratissimo). մոլեխինդի նման անուշահոտ խոտ. Շալգամ թուրլու պիր նէվի գօգուլու օթլուգ։

Μυρσινέλαιον (τὸ) olio di mirto. մրտենի իւղ. Մէրսին աղաճընըն եաղը։

Μυρσίνη (ἡ) = *Μυῤῥίνη.*

Μυρσίνινος-η-ον. fatto di mirto. մրտենէ շինուած. Մէրսին աղաճընտան եափըլմըշ։

Μυρσινοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al mirto. մրտենի նման. Մէրսին աղաճընա պէնզէր։

Μύρσος (ὁ) cofano. կողով. Սէփէթ։

Μυρτίδανον (τὸ) = *Μυρτίς.* 2. = *Μύρτος.*

Μυρτίνη (ἡ) = *Μυρσίνη.*

Μύρτινος-η-ον. = *Μυρσίνινος.*

Μυρτὶς-ίδος (ἡ) mirtillo. մրտենիի հատապտուղ. Մէրսին աղաճընըն եէմիշի՝ տանէսի։

Μύρτον (τὸ) = *Μυρτίς.* 2. (*ἀνατομ.*) = *Κλειτορίς.*

Μύρτος (ἡ) = *Μυρσίνη.*

Μύρω καὶ (*μσ. ὃ καὶ εὔχρηστότ.*) *Μύρομαι. Μ. μυροῦμαι.* piangere, lamentarsi. 2. scorrere, colare, stillare. լալ.

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μύρωμα (τὸ) = *Μύρον*.

Μύρωσις-εως (ἡ) = *Μυρισμός*.

Μῦς-*μυὸς* (ὁ) sorcio. [illegible] 2. = *Μυών*.

Μυσαρὸς-ὰ-όν. odioso, detestabile. [illegible]

Μυσαχθὴς-έος (ὁ, ἡ) καὶ *Μυσαχνὸς*-ἡ-όν. = *Μυσαρός*.

Μύσος ἢ *Μύσος*-εος-ους (τὸ) delitto, scelleraggine detestabile. [illegible]

Μυσταγωγέω-ῶ. *Μ.* ήσω. iniziare. [illegible] 2. (ἐκκλησ.) celebrar la Messa. [illegible]

Μυσταγωγητὸς-ἡ-όν. iniziato. [illegible]

Μυσταγωγία (ἡ) iniziazione. 2. la celebrazione della santa Messa. [illegible] 2. [illegible]

Μυσταγωγὸς (ὁ) mistagogo, colui che inizia qualcheduno ne' misteri della religione. 2. celebrante, colui che celebra la santa Messa. [illegible] 2. [illegible]

Μυστηριακὸς-ἡ-όν. misterioso. [illegible]

Μυστήριον (τὸ) buco di sorci. [illegible]

Μυστήριον (τὸ) mistero. [illegible]

Μυστηριώδης-εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ωδῶς. misterioso, mistico. [illegible]

Μύστης-ου (ὁ) iniziato. [illegible] 2. = *Μυσταγωγός*.

Μυστικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-κῶς. mistico, segreto, arcano. [illegible]

Μυστοδόκος (ὁ, ἡ) che riceve gli iniziati. [illegible]

Μύστρον (τὸ) misura di due cucchiaii. [illegible]

Μυταχίζω. *Μ.* ίσω. fare un soverchio uso della lettera M. M [illegible] M [illegible]

Μυττὸς-ἡ-όν. (*Λατ.* mutus) muto. [illegible]

Μυχθίζω. *Μ.* ίσω. gemere, sospirare. 2. deridere, burlare. [illegible] 2. [illegible]

Μυχθισμὸς (ὁ) sospiro, gemito. 2. irrisione. [illegible] 2. [illegible]

Μυχιαῖος καὶ *Μύχιος*-α-ον. intimo, nascosto, che sta al fondo. [illegible]

Μυχόθεν, ἐπίῤ. dal fondo, dall' interno. [illegible]

Μυχοῖ, ἐπίῤ. nel fondo. [illegible]

Μυχὸς (ὁ) luogo intimo, penetrale, fondo. [illegible]

Μύω. *Μ.* μύσω. serrare gli occhi o le labbra. [illegible]

Μυώδης-εος (ὁ, ἡ) di sorcio. 2. muscoloso. [illegible] 2. [illegible]

Μυὼν-ῶνος (ὁ) muscolo. [illegible]

Μυωνία καὶ *Μυωξία* (ἡ) = *Μυωπία*.

Μυωξὸς (ὁ) marmotta, ghiro. [illegible]

Μυωπία (ἡ) il non poter discernere se non gli oggetti vicini, il vizio del losco. [illegible]

Μυωπίζω. *Μ.* ίσω. spronare. [illegible]

Μύωψ-ωπος (ὁ) (ἐπίθ.) miope, losco. [illegible] (ουσ.) sprone. 2. dito auricolare. 3. tafano, vespa. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μωκάω-ῶ. καὶ (μσ. ῥ. καὶ εὐχρηστότ.)-άομαι-ῶμαι. *Μ.* ήσω-ομαι. dileggiare, schernire. (*Γαλλ.* se moquer). [illegible]

Μώκημα (τὸ) burla, derisione. [illegible]

Μῶκος (ὁ) motteggio, scherno. [illegible]

Μωκὸς (ὁ) motteggiatore, dileggiatore. [illegible]

Μῶλος-υος (ὁ, ἡ) stanco, languido, lento, pigro. [illegible]

68 *

Digitized by Google

Μωλύω. *M.* ύσω. staucare, lasciar languido, debilitare. յոգնեցընել, թուլըցընել, անուժցընել. նօրձել, ճնշել, նեղել, նեղեցնել, ծանրանալ.

Μωλωπίζω. *M.* ίσω. coprire di lividura. ամէն տեղն հարուածովն նշաններով՝ կապուտակութեամբ գոցել, հարուածով բոլոր կապուտակ ընել (մորթը). կերելնել.

Μώλωψ-ωπος (ὁ) lividura. հարուածէ մորթին վրայ պատճառած կապուտակութիւն. կեր.

Μωμάομαι-ῶμαι. *M.* ήσομαι. = Μέμφομαι.

Μῶμος (ὁ) macchia. 2. disonore, infamia, biasimo. բիծ, արատ. 2. անարգանք, նախատինք. չեկ. 2. բնոզութիւն, խորհուրդ. 3. = Μομφή.

Μωραίνω. *M.* ανῶ. impazzire, folleggiare, comportarsi da sciocco. խենթենալ, խելագարիլ, մոլորիլ, փախուկիլ. ցնդիլ, [illegible].

Μωρία (ἡ) sciocchezza, stoltezza, pazzia. անմտութիւն, խելառութիւն. [illegible].

Μωρόκακος (ὁ, ἡ) = Μωροπόνηρος.

Μωροκλέπτης (ὁ) ladro sciocco. անմիտ գող. [illegible].

Μωρολογέω-ῶ. *M.* ήσω. parlare, dire delle scioccherie. անմտաբար խօսիլ՝ զրուցել. [illegible].

Μωρολόγημα (τὸ) discorso da sciocco, scioccheria. անմտական՝ յիմարական բան. [illegible].

Μωρολογία (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Μωρολόγος (ὁ, ἡ) chi parla da sciocco. անմիտաբար խօսող. [illegible].

Μωροπόνηρος (ὁ, ἡ) = Πονηρὸς καὶ —

Μωρὸς-ὰ-όν. sciocco, stolto, pigro, pazzo. մոլար, անմիտ, ծոյլ, խենթ, փախուկ. [illegible]. — ωρῶς, ἐπίῤ.

Μωροσοφέω-ῶ. *M.* ήσω. Εἰμὶ —

Μωρόσοφος (ὁ, ἡ) saputello, sciolo. իմաստակ. [illegible].

Μωρότης (ἡ) = Μωρία.

Μωρόφρων-ονος (ὁ, ἡ) stolto. անմիտ. [illegible].

Μωρόω-ῶ. *M.* ώσω. render sciocco, pazzo. անմտացընել, խելացընել. [illegible].

Μώρωσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μῶσα-ας (ἡ) *Δ.* ἀντὶ Μοῦσα.

N.

N, ν. νῦ (τὸ) (ἄκλ.) N (ni). La decima terza lettera dell'alfabeto Greco. In senso numerico coll'accento di sopra (ν') significa cinquanta o cinquantesimo, e coll'accento di sotto (,ν) cinquanta mila. Ն (նի). Յունաց այբուբենից երեքտասաներորդ գիրն է. Համրանքի կողմանէ վրայի շեշտով (ν') յիսուն կամ յիսներորդ, ու տակի շեշտովը (,ν) յիսուն հազար կընշանակէ. Ն (նի). [illegible] (50,000).

Νάβλα (ἡ) καὶ **Νάβλας-α** (ὁ) nablio (instrumento musicale). [illegible].

Νάγμα (τὸ) muro di pietra. քարէ պատ. [illegible].

Ναετὴρ καὶ **-έτης-ου** (ὁ) abitante. բնակիչ. [illegible].

Ναὶ, ἐπίῤ. (Καταφατ. ἢ Βεβαιωτ.) certamente. (Λατ. nae). ճշմարտ, այո, [illegible].

Ναΐδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ναός.

Ναιετάω-ῶ. (Χ. Μ.) abitare. բնակիլ. [illegible].

Ναίω. *M.* (ἄχρ.) νάσω. καὶ (μσ.) νάσομαι. abitare, dimorare. բնակիլ, ապրիլ. [illegible].

Νάκη (ἡ) = Νάκος.

Νακοδέψης-ου (ὁ) = Βυρσοδέψης.

Νάκος-εος-ους (τὸ) pelle cruda senza concia. մորթ (ոչ հանդերձեալ). [illegible].

Νακοτιλτέω-ῶ. *M.* ήσω. togliere la lana alle pelli. մորթերուն գեղմը հանել. [illegible].

Ναχτὸς-ή-όν. presso, condensato. խտացեալ, խտացած. [illegible]. (ὄθ. οὐς.) **Ναχτὸν** (τὸ) feltro. թաղիք. [illegible].

Νᾶμα (τὸ) ruscello, fontana. առու, [illegible].

Ναμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Νᾶμα.

Νανίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Νάνος. bambino. նորածին տղայ, մանկիկ. [illegible].

Νάννας-ου (ὁ) zio. հօրեղբայր կամ մօրեղբայր. [illegible].

Νάννη (ἡ) zia. մօրաքոյր կամ հօրաքոյր. [illegible].

Νάνος (ὁ) nano, pigmeo. գաճաճ, կարճահասակ. [illegible].

Ναοδομία (ἡ) la fabbrica d'un tempio. տաճար մը շինելը. [illegible].

Ναοποιέω-ῶ. *M.* ήσω. fabbricare un tempio. տաճար մը շինել. [illegible].

Ναοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore d'un tempio. տաճար մը կանգնող՝ շինող. [illegible].

Ναὸς (ὁ) tempio. տաճար. [illegible].

Ναοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode del tempio. տաճարի պահապան. [illegible].

Νάπη (ἡ) καὶ **Νάπος-εος-ους** (τὸ) valle piena d'alberi. ծառերով լի ձոր. [illegible].

Νάρδινος-η-ον. nardino, di nardo. նարդեան, նարդոսէ. [illegible].

Νάρδος (ἡ) nardo, spigo (frutice). 2. olio di nardo. նարդոս (թուփ). 2. նարդոսի իւղ. [illegible].

Digitized by Google

Ναρθηκίζω. **M.** *ίσω.* attaccare le stecche a una frattura. (*Γαλλ.* eclisser). [illegible]

Ναρθήκιον (τὸ) *ὑποκορ.* τ. *Νάρθηξ.* (3).

Ναρθηκισμὸς (ὁ) τὸ *οὐσ.* τ. *Ναρθηκίζω.*

Νάρθηξ-ηκος (ὁ) ferula (pianta). 2. bastone di ferula. 3. scatola da profumi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ναρκάω-ῶ. *M.* *ήσω.* avere il torpore, intorpidire, torpere. [illegible]

Νάρκη (ἡ) torpore, torpedine. 2. torpiglia, torpedine (pesce). [illegible] 2. [illegible]

Νάρκημα (τὸ) *καὶ*

Νάρκησις-εως (ἡ) torpore, intirizzamento. [illegible]

Νάρκισσος (ὁ) narcisso, tazzetta (fiore). [illegible]

Ναρκίσσινος η-ον. di narcisso. [illegible]

Ναρκόω-ῶ. *M.* *ώσω.* render stupido, intirizzare. [illegible]

Ναρκώδης-εος (ὁ, ἡ) intirizzato, stupido. [illegible] 2. = *Ναρκωτικός.*

Νάρκωσις-εως (ἡ) = *Νάρκησις.*

Ναρκωτικὸς-ή-όν. che arreca del torpore, narcotico. [illegible]

Νασμὸς (ὁ) = *Νᾶμα.*

Νάσσω. *M.* *νάξω.* premere, appianare, agguagliare, riempiere, condensare, stivare. [illegible]

Ναστὸς-ή-όν. presso, condensato, ripieno. [illegible]

Ναυαγέω-ῶ. *M.* *ήσω.* naufragare. [illegible]

Ναυαγία (ἡ) naufragio. [illegible]

Ναυάγιον (τὸ) = τῷ *προηγ.*

Ναυαγὸς (ὁ, ἡ) naufragante. [illegible]

Ναυαρχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* esser ammiraglio. [illegible]

Ναυαρχία (ἡ) ammiragliato. [illegible]

Ναυαρχὶς-ίδος (ἡ) (*ἐνν.* *ναῦς.*) il vascello dell'ammiraglio. [illegible]

Ναύαρχος (ὁ) ammiraglio. [illegible]

Ναυβάτης-ου (ὁ) marinaro. 2. passeggiere. [illegible] 2. [illegible]

Ναύδετον (τὸ) ormeggio, corda grossa da fermare la nave al porto. [illegible]

Ναυκληρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* essere padrone, proprietario d'un bastimento. [illegible]

Ναυκληρία (ἡ) noleggio. [illegible]

Ναυκλήριον (τὸ) nave noleggiata da qualcheduno. [illegible]

Ναύκληρος (ὁ) padrone, proprietario d'un bastimento. [illegible]

Ναυκρατέω-ῶ. *M.* *ήσω.* vincere alcuno nella battaglia navale. [illegible]

Ναυκράτης-ου (ὁ, ἡ) superiore in forze navali. [illegible] = *Θαλασσοκράτωρ.*

Ναυκρατία (ἡ) vittoria riportata in una battaglia navale. [illegible]

Ναυκράτωρ-ορος (ὁ) = *Ναυκράτης.*

Ναῦλον (τὸ) *καὶ* *Ναῦλος* (ὁ) nolo. [illegible]

Ναυλοχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* esser approdato in un porto, ed insidiare la flotta nemica. [illegible]

Ναυλοχία (ἡ) τὸ *οὐσ.* τ. *προηγ.*

Ναυλόχιον (τὸ) *καὶ*

Ναύλοχος (ὁ) luogo adatto a' vascelli, porto, rada. [illegible]

Ναυλόω-ῶ. *M.* *ώσω.* dar in noleggio. [illegible]

Ναυμαχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* combattere per mare coi vascelli. [illegible]

Ναυμάχης-ου (ὁ) = *Ναυμάχος.*

Ναυμαχία (ἡ) guerra navale. [illegible]

Ναυμάχος (ὁ, ἡ) che combatte per mare coi vascelli. [illegible]

Ναυπηγέω-ῶ. *M.* *ήσω.* costruire de' vascelli. [illegible]

Ναυπηγησία (ἡ) *καὶ* *Ναυπηγία* (ἡ) co-

Digitized by Google

struzione di vascelli. [illegible]

Ναυπήγιον (τὸ) cantiere. [illegible]

Ναυπηγὸς (ὁ) costruttore di vascelli. [illegible]

Ναῦς - νεώς (ἡ) nave, vascello, bastimento. [illegible]

Ναυσία καὶ *Ναυσίασις - εως* (ἡ) = *Ναυτία* κτλ.

Ναυσιβάτης · ου (ὁ) = *Ναυβάτης*.

Ναυσίπομπος (ὁ, ἡ) che manda, spinge la nave. [illegible] 2. = *Ναυσιφόρητος*.

Ναυσίπορος (ὁ, ἡ) navigabile. [illegible]

Ναυσιφόρητος (ὁ, ἡ) portato su un bastimento. [illegible]

Ναύσταθμον (τὸ) καὶ

Ναύσταθμος (ὁ) rada. [illegible]

Ναυστολέω - ῶ. M. ήσω. trasportare colla nave, navigare, governare la nave. [illegible]

Ναυστόλημα καὶ *Ναυστολία* (ἡ) navigazione. [illegible]

Ναύτης - ου (ὁ) marinaro. [illegible]

Ναυτία (ἡ) nausea (cagionata dal mare). [illegible]

Ναυτίασις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Ναυτιάω - ῶ. M. άσω. nauseare (dalla puzza del mare). [illegible]

Ναυτικὸς - ἡ - όν. nautico, navale, marittimo. [illegible] *Ναυτική* (ἡ) (ἐνν. τέχνη). la nautica. [illegible] *Ναυτικὸν* (τὸ) flotta, armata navale. [illegible]

Ναυτικῶς, ἐπίῤ. da marinari. [illegible]

Ναυτιλία (ἡ) navigazione. [illegible]

Ναυτίλλομαι (παρτ. Ἐναυτιλλόμην.) navigare. [illegible]

Ναυτίλος (ὁ) navigatore. [illegible]

Ναυτιώδης - εος (ὁ, ἡ) nauseoso. 2. nauseabondo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ναυτολογέω - ῶ. M. ήσω. radunare de' marinari. [illegible]

Νάφθα (τὸ) καὶ *Ναύθα - ης* (ἡ) καὶ *Ναύθας - α* (ὁ) nafta, petrolio. [illegible]

Νάω. M. νάσω ἢ ναυσω. × ἀντὶ Ῥέω.

Νεὰ (ἡ) = *Νεατή*.

Νεάζω. M. άσω. esser o divenire o comportarsi da giovane. [illegible]

Νεαλὴς - ἑος (ὁ, ἡ) robusto, vivace. 2. novello, che non è perito. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Νεάλωτος*.

Νεάλωτος (ὁ, ἡ) nuovamente preso. [illegible]

Νεανίας - ου (ὁ) = *Νέος*. giovine. 2. forte, robusto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νεανιεία (ἡ) καὶ

Νεανίευμα (τὸ) portamento giovenile. [illegible]

Νεανιεύομαι. M. εύσομαι καὶ *Νεανίζω*. M. ίσω. = *Νεάζω*.

Νεανικὸς ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. giovenile. [illegible]

Νεανιόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. = *Νεανιεύομαι*.

Νεᾶνις - ιδος (ἡ) una giovane. [illegible]

Νεανισκεύομαι. M. εύσομαι. = *Νεανιεύομαι*.

Νεανίσκος (ὁ) ὑποκρ. τ. *Νεανίας*.

Νεαρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - αρῶς. nuovo, recente, fresco, tenero. [illegible]

Νεατὴ καὶ *Νεατὶς - ίδος* (ἡ) (ἐνν. γῆ) maggese, novale (Γαλλ. jachère). [illegible]

Νεάω - ῶ. M. άσω. rinnovare (il maggese). [illegible]

Νεβρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Νεβρός*.

Νεβρὶς - ίδος (ἡ) pelle di cervo. [illegible]

Νεβρὸς (ὁ καὶ ἡ) cerbiatto. [illegible]

Νεβρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al cerbiatto. [illegible]

Νέηλυς - υδος (ὁ, ἡ) novizio, venuto novamente. [illegible]

Νεικέω - ῶ. M. έσω καὶ έσσω. disputare, contendere. [illegible]

Νεῖκος - εος - ους (τὸ) contesa, disputa, lite, guerra. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Νεὸς[illegible]-ου (ἡ) = *Νεά.*

Νεκὰς-άδος (ἡ) mucchio di cadaveri. [illegible]

Νεκράγγελος (ὁ) l' angelo de' morti. [illegible]

Νεκραγωγέω-ῶ. Μ. ήσω. trasportare i morti. [illegible]

Νεκραγωγὸς (ὁ, ἡ) che trasporta i morti. [illegible]

Νεκρικὸς-ὴ-όν. simile, proprio a' morti. [illegible]

Νεκρικῶς, ἐπίῤ. come un morto. [illegible]

Νεκροβόρος (ὁ, ἡ) che divora i cadaveri de' morti. [illegible]

Νεκροθάπτης-ου. (ὁ) che seppellisce i morti, (*Λατ.* vespillo) beccamorti. [illegible]

Νεκροθήκη (ἡ) sepolcro. [illegible]

Νεκροκόσμος (ὁ, ἡ) che prepara i defonti. [illegible]

Νεκρολατρεία (ἡ) culto renduto ai defonti. [illegible]

Νεκρομαντεία (ἡ) necromanzia. [illegible]

Νεκροπέρνας-ου (ὁ) che vende i cadaveri de' defonti. [illegible]

Νεκρὸς-ὰ ἢ ος-ον. morto, defonto. [illegible] (*ουσ. ἀρσ.*) cadavere. [illegible]

Νεκροσυλία (ἡ) spogliazione de' defonti. [illegible]

Νεκρόσυλος (ὁ, ἡ) spogliatore de' morti. [illegible]

Νεκροτάφος (ὁ, ἡ) = *Νεκροθάπτης.*

Νεκρότης (ἡ) lo stato d' un morto. [illegible]

Νεκροφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Νεκροφάγος (ὁ, ἡ) che si nutrisce de' cadaveri de' morti. [illegible]

Νεκροφορεῖον (τὸ) cataletto, bara. [illegible]

Νεκροφορέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Νεκροφόρος (ὁ, ἡ) che trasporta i morti. [illegible]

Νεκρόω-ῶ. Μ. ώσω. ammazzare, uccidere. 2. mortificare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νεκρώδης-εος (ὁ, ἡ) simile ad un morto. [illegible]

Νέκρωσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Νεκρόω.*

Νέκταρ-αρος (τὸ) nettare, bevanda degli Dei. [illegible]

Νεκτάρεος-η ἢ α-ον. nettareo, dolce come il nettare. [illegible]

Νεκτάριον (τὸ) rigaligo (erba). [illegible]

Νεκταρώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al nettare. [illegible]

Νεκύσιος (ὁ, ἡ) = *Νεκρικός.* (*ουσ.*) *Νεκύσια* (τὰ) (*ἐνν. ἱερά.*) esequie, mortorio. [illegible]

Νεμεσάω-ῶ καὶ (*μσ.* ἢ *αὐτπθ.*) *-άομαι-ῶμαι. Μ. ήσω-ομαι.* avere dell' indignazione contro qualcheduno, sdegnarsi, invidiare, non poter soffrire. [illegible]

Νεμεσητὸς-ὴ-όν. degno di riprensione, invidiato, odiato. [illegible]

Νέμεσις-εως (ἡ) indignazione, che si sente vedendo prosperare i cattivi. 2. giusto rimprovero. 3. vendetta divina. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Νέμω. Μ. νεμῶ. distribuire. 2. attribuire, assegnare. 3. pascere, (*καὶ μσ.*) pascersi, cibarsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (*καὶ μσ.*) [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (*καὶ μσ.*) [illegible]

Νέννα-ης (ἡ) *θηλ. τ. Νέννος.* = *Νάννη.*

Νέννος (ὁ) = *Νάννας.*

Νεοβλαστὴς-έος καὶ -όβλαστος (ὁ, ἡ) germogliato di recente, tenero. [illegible]

Νεόγαμος (ὁ, ἡ) di recente sposato. [illegible]

Νεογενὴς-έος καὶ Νεογέννητος (ὁ, ἡ) poco fà nato. [illegible]

Νεόγραπτος (*φος*) *-ου* (ὁ, ἡ) scritto di recente, poco fà dipinto. [illegible]

Νεοδίδακτος (ὁ, ἡ) di recente insegnato

Digitized by Google

o istruito. [illegible]

Νεοδρεπής-έος καὶ

Νεόδρεπτος καὶ *Νεόδροπος* (ὁ, ἡ) poco fà carpito (dall' albero). [illegible]

Νεόζευκτος καὶ *Νεοζυγής*-έος καὶ *Νεόζυγος* (ὁ, ἡ) poco fà aggiogato o maritato. [illegible]

Νεοῆλιξ-ικος (ὁ, ἡ) giovenile. [illegible]

Νεοθανής-έος (ὁ, ἡ) poco fà morto. [illegible]

Νεόθεν, ἐπίῤ. di nuovo. [illegible]

Νεόθρεπτος (ὁ, ἡ) di recente cresciuto, tenero. [illegible]

Νεόθυτος (ὁ, ἡ) poco fà sacrificato. [illegible]

Νέοικος (ὁ, ἡ) nuovo cittadino, abitante. [illegible]

Νεοκατασκεύαστος καὶ *Νεοκατάσκευος* (ὁ, ἡ) poco fà costruito. [illegible]

Νεόκοπος (*πτος*) (ὁ, ἡ) di recente tagliato. [illegible]

Νεόκτητος (ὁ, ἡ) poco fà acquistato. [illegible]

Νεόκτιστος (ὁ ἡ) poco fà edificato. [illegible]

Νεόκτονος (ὁ, ἡ) di fresco ucciso. [illegible]

Νεολαία (ἡ) gioventù. [illegible]

Νεόλεκτος (ὁ, ἡ) di fresco raccolto. [illegible]

Νεόληπτος (ὁ, ἡ) di recente preso. [illegible]

Νεολκέω, *Νεολκία* κτλ. = *Νεωλκέω* κτλ.

Νεόλυτος (ὁ, ἡ) poco fà sciolto. [illegible]

Νεομηνία (ἡ) il principio d'un mese, calende, neomenia. [illegible]

Νεόνυμφος (ἡ) nuova sposa. [illegible]

Νεοπαθής-έος (ὁ, ἡ) che ha delle afflizioni, de' dolori freschi, recenti. [illegible]

Νεοπειθής-έος (ὁ, ἡ) καὶ

Νεόπειστος (ὁ, ἡ) poco fà persuaso, convertito. [illegible]

Νεοπένης-ητος (ὁ, ἡ) poco fà impoverito. [illegible]

Νεοπενθής-έος (ὁ, ἡ) di cui il dolore, il lutto è recente. [illegible]

Νεόπλεκτος (ὁ, ἡ) novellamente intrecciato. [illegible]

Νεόπλουτος (ὁ, ἡ) novellamente arricchito. [illegible]

Νεοπλυνής-έος (ὁ, ἡ) καὶ *Νεόπλυτος* (ὁ, ἡ) poco fà lavato. [illegible]

Νεοποιέω-ῶ. M. ήσω. render nuovo, rinnovare. [illegible]

Νεοποίητος (ὁ, ἡ) di recente fatto. [illegible]

Νεοπολίτης-ου (ὁ) nuovo cittadino. [illegible]

Νεόῤῥυτος (ὁ, ἡ) (ῥύω.) poco fà sguainato. [illegible]

Νέος-α-ον. giovine, nuovo, recente, fresco, tenero. [illegible]

Νεοσκαφής-έος (ὁ, ἡ) poco fà scavato. [illegible]

Νεόσπορος (ὁ, ἡ) di recente seminato. [illegible]

Νεοσσεία (ἡ) covazione. [illegible]

Νεοσσεύω. M. εύσω. covare nel nido. [illegible]

Νεοσσία (ἡ) nido. 2. arnia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νεοσσοκομέω-ῶ. M. ήσω. alimentare, nudrire i polli. [illegible]

Νεοσσοποιέω-ῶ. M. ήσω. nidificare, far de' polli. [illegible]

Νεοσσὸς (ὁ) pollo d' uccelli. 2. tuorlo, rosso dell' uovo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νεόστεπτος καὶ *Νεοστεφής*-έος (ὁ, ἡ) novellamente coronato. [illegible]

Νεοστράτευτος (ὁ, ἡ) soldato novello. [illegible]

Νεοσύλλεκτος (ὁ, ἡ) soldato reclutato. [illegible]

Νεοσύστατος (ὁ, ἡ) novellamente stabilito. [illegible]

Νεότης (ἡ) giovinezza. [illegible] 2. = *Νεολαία*.

Νεότμητος (ὁ, ἡ) = *Νεόκοπος*.

Νεότοκος (ὁ, ἡ) = *Νεογέννητος*.

Νεότομος (ὁ, ἡ) = *Νεότμητος*.

Νεοττεία, *Νεοττεύω* κτλ. = *Νεοσσεία* κτλ.

Digitized by Google

Νεουργέω, *Νεουργής*, *Νεουργός*. = *Νεοποιέω*, *Νεοποίητος*.

Νεοφανής-έος (ὁ, ἡ) la prima volta apparso. առաջին անգամն՝ նոր երեւցած. եւ տեսիլ՝ [illegible]

Νεόφαντος (ὁ, ἡ) = *Νεοφανής*.

Νεοφυτεῖον (τὸ) luogo piantato di nuovi alberi, semenzajo (*Γαλλ.* pépinière) նոր ծառեր՝ տնկելու տնկուած տեղ. [illegible]

Νεόφυτος (ὁ, ἡ) novellamente piantato. 2. neofito, novellamente convertito alla religione Cristiana. նոր տնկուած. 2. նորադարձ՝ նորահաւատ քրիստոնեայ, նոր քրիստոնեայ. [illegible]

Νεοφώτιστος (ὁ, ἡ) novellamente illuminato. նոր լուսաւորուած. [illegible]

Νεοχάρακτος (ὁ, ἡ) poco fà scolpito, stampato. նոր քանդակուած՝ տպուած. [illegible]

Νεοχμὸς (ὁ, ἡ) = *Νέος*. — *οχμῶς*, *ἐπίῤ.*

Νεοχμόω-ῶ. *Μ.* *ώσω*. rinnovare. նորոգել. [illegible]

Νεόχμωσις-εως (ἡ) = *Καινοτομία*.

Νεόχριστος (ὁ, ἡ) di fresco unto. նոր օծուած. [illegible]

Νεόχυτος (ὁ, ἡ) di recente versato. նոր թափուած. [illegible]

Νεόω-ῶ. *Μ.* *ώσω*. = *Νεοποιῶ*. 2. = *Νεάω*.

Νέρθε ἢ *Νέρθεν*, *ἐπίῤ.* al disotto, abbasso. ստորեւ, ներքեւը. [illegible]

Νέρτατος-η-ον. infimo. յետին, ստորին. [illegible]

Νέρτερος-α-ον. inferiore. ստորնագոյն, [illegible]

Νεῦμα (τὸ) cenno. 2. assenso, consentimento. ակնարկութիւն. 2. հաւանութիւն. [illegible]

Νευρὰ (ἡ) la corda dell'arco o d'un instrumento musicale. աղեղի կամ նուագարանի լար. [illegible] 2. = *Νεῦρον*.

Νευρένδετος (ὁ, ἡ) legato con delle corde. լարերով կապուած. [illegible]

Νευρικὸς-ὴ-όν. che soffre il mal de' nervi. ջղաց հիւանդութեան ունեցող. [illegible]

Νεύρινος-η-ον. fatto di nerbo, nerveo. ջղէ շինուած. [illegible]

Νευρόδετος (ὁ, ἡ) = *Νευρένδετος*.

Νευροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile a nerbo. ջղի նման. [illegible]

Νευροκοπέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. tagliare i nervi, snervare. ջիլերը կտրել, ուժէ ձգել. [illegible]

Νεῦρον (τὸ) nervo. 2. forza, robustezza, vigore. ջիղ. 2. ուժ, կարողութիւն. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Νευρά*.

Νευροπλεκὴς-έος (ὁ, ἡ) tessuto di corde. լարերով հիւսուած. [illegible]

Νευρόσπαστος (ὁ, ἡ) che si muove per via di corde tese. լարած աղեղներով շարժմունք ընող. [illegible] (ὅθ. οὖσ.)

Νευρόσπαστον (τὸ) burattino (*Γαλλ.* marionnette). լարած աղեղներով շարժող պաճուճապատանք. [illegible]

Νευροτομέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. = *Νευροκοπέω*.

Νευροτόμος (ὁ, ἡ) che taglia i nervi, che snerva. ջլատող. ջիղերը կտրող. [illegible]

Νευρότονος καὶ *Νευροτενὴς-έος* (ὁ, ἡ) teso con delle corde. աղեղներով լարուած. [illegible]

Νευρόω-ῶ. *Μ.* *ώσω*. corroborare. ուժ տալ. [illegible]

Νευρώδης-εος (ὁ, ἡ) nerboso. ջղուտ. [illegible]

Νεῦσις-εως (ἡ) accennamento. 2. inclinazione, consenso. ակնարկելը. 2. հակամիտութիւն, հաւանութիւն. [illegible] 2. [illegible]

Νευστάζω. *Μ.* *άσω*. far segno col capo. գլխով նշան տալ. [illegible]

Νευστής-ου (ὁ) nuotatore. լողացող. [illegible]

Νεύω. *Μ.* *εύσω*. chinar la testa, far cenno, far segno col capo. 2. permettere, accordare գլուխը ծռել, գլխով նշան տալ. 2. հրաման տալ, շնորհել. [illegible] 2. [illegible]

Νεφέλη (ἡ) = *Νέφος*.

Νεφεληδὸν, *ἐπίῤ.* come le nuvole. ամպոց պէս. [illegible]

Νεφέλιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Νεφέλη*.

Νεφελοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile alla nuvola. ամպի նման. [illegible]

Νεφελόω-ῶ. *Μ.* *ώσω*. coprire di nuvole. ամպերով ծածկել. [illegible]

Νεφελώδης-εος (ὁ, ἡ) nuvoloso. ամպամած. [illegible] = *Νεφελοειδής*.

Νεφελόβος (ὁ, ἡ) coperto di nuvole. ամպերով ծածկուած. [illegible]

Νεφοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Νεφελοειδὴς* ἢ *Νεφελώδης*.

Νέφος-εος-ους (τὸ) nuvola. ամպ. [illegible]

Νεφόω-ῶ. *Μ.* *ώσω*. coprir di nuvole, annuvolare, oscurare. ամպով ծածկել, մթագնել. [illegible]

Νεφριτικὸς-ὴ-όν. nefritico. երիկամանց [illegible]

Νεφρῖτις-ιδος (ἡ) (*ἐνν.* *νόσος*). nefritica, nefritide (malattia.) երիկամանց [illegible]

Νεφρὸς (ὁ) rene. երիկամունք. [illegible]

Νεφώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Νεφελώδης*.

Νέφωσις-εως (ἡ) l'annuvolare, denigrazione. [illegible]

[illegible]

Νέω. *M. νεύσομαι.* nuotare. [illegible]

Νέω. *M. νήσω.* accumulare, ammucchiare. [illegible]

Νέω. *M. νήσω.* filare. [illegible]

Νεωκόρος (*ὁ καὶ ἡ*) che ha la cura del tempio. [illegible]

Νεωλκέω - ῶ. *M. ήσω.* tirar la nave in terra. [illegible]

Νεωλκὸς (*ὁ, ἡ*) colui che tira la nave in terra. [illegible]

Νεωποιέω - ῶ. *M. ήσω.* fabbricar un tempio. [illegible] 2. = *Ναυπηγῶ.*

Νεώριον (*τὸ*) arsenale. [illegible]

Νεωστὶ, *ἐπίῤ.* novellamente, di fresco, di recente, poco fà. [illegible]

Νεωτερίζω. *M. ίσω.* innovare, introdurre delle novità, cangiar l'ordine stabilito. [illegible]

Νεωτερικὸς - ἡ - όν. giovenile. 2. moderno, recente. [illegible] 2. [illegible]

Νεωτερισμὸς (*ὁ*) innovazione, cangiamento dell'ordine stabilito. [illegible]

Νεωτεριστής - οῦ (*ὁ*) innovatore, fazioso. [illegible]

Νεωτεροποιέω - ῶ. *M. ήσω.* = *Νεωτερίζω.*

Νεωτεροποιὸς (*ὁ, ἡ*) = *Νεωτεριστής.*

Νεώτερος - α - ον. *συγκρ. τ. Νέος* =

Νεωτέρως, *ἐπίῤ. τ. προηγ.*

Νεωφύλαξ - ακος (*ὁ, ἡ*) custode del tempio. [illegible]

Νὴ *μόρ. ἢ ἐπίῤ. Κατομωτ.* particella affermativa usata ne' giuramenti. [illegible]

Νηδύς - ύος (*ἡ*) ventre. 2. cavità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νηΐτης - ου (*ὁ*) *καὶ* ***Νηϊτικὸς - ἡ - όν.*** × *ἀντὶ Ναυτικός.*

Νηκερδής - έος (*ὁ, ἡ*) × *ἀντὶ Ἀκερδής.*

Νήκουστος (*ὁ, ἡ*) × *ἀντὶ Ἀνάκουστος.*

Νηλεὴς *καὶ* ***Νηλειὴς - έος*** (*ὁ, ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) — *εῶς καὶ - ειῶς.* × *ἀντὶ Ἀνηλεής.*

Νηλίπους - οδος (*ὁ, ἡ*) discalzo. [illegible]

Νῆμα (*τὸ*) filo. [illegible]

Νηματουργία (*ἡ*) il filare. [illegible]

Νημέρτεια (*ἡ*) verità. [illegible]

Νημερτὴς - έος (*ὁ, ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *μερτῶς.* vero. [illegible]

Νηνεμέω - ῶ. *M. ήσω.* esser sereno, tranquillo, senza vento. [illegible]

Νηνεμία (*ἡ*) serenità, calma, bonaccia. [illegible]

Νήνεμος (*ὁ, ἡ*) senza vento, tranquillo, sereno. [illegible]

Νηοσόος *καὶ* ***Νηοσσόος*** (*ὁ, ἡ*) conservatore delle navi. [illegible]

Νηοῦχος (*ὁ, ἡ*) possessore d'una nave. [illegible]

Νηοφόρος (*ὁ, ἡ*) che mena la nave. [illegible]

Νηπαθὴς - έος (*ὁ, ἡ*) = *Ἀπαθής.*

Νηπενθὴς - έος (*ὁ, ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *πενθῶς.* esente d'afflizione, di tristezza. [illegible]

Νηπιάζω *καὶ* (*μσ.*) - *άζομαι.* *M. άσω - ομαι.* essere o comportarsi da fanciullo, da balordo. [illegible]

Νηπιεία (*ἡ*) infanzia. 2. balordaggine. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νηπίεος - α - ον *καὶ Ἰων.*

Νηπίεος - η - ον. = *Νηπιώδης.*

Νηπιεύομαι. *M. εύσομαι.* = *Νηπιάζω.*

Νηπιοκτόνος (*ὁ, ἡ*) infanticida. [illegible]

Νηπιοπρεπὴς - έος (*ὁ, ἡ*) conveniente ad un fanciullo. [illegible]

Νήπιος - α ἢ ος - ον. fanciullo, infante. 2. balordo, sciocco. 3. inesperto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Νηπιότης (*ἡ*) infanzia. [illegible]

Νηπιόφρων - ονος (*ὁ, ἡ*) balordo, sciocco. [illegible]

Νηπιώδης - εος (*ὁ, ἡ*) proprio d'un fanciullo. [illegible]

Νηποινεὶ (*νὶ*), *ἐπίῤ.* impunemente. [illegible]

Νήποινος (*ὁ, ἡ*) impunito. [illegible]

Digitized by Google

Νήπτης - ου (ὁ) sobrio. զգաստ, չափաւոր · գայթեթլի, եհլի ճեհտ, օրթալը։

Νηπτικὸς - ή - όν. = *Νηφέλιος.* (ὅθ. οὐσ. πλθ.) *Νηπτικὰ* (τὰ) (ἐκκλησ.) opere ascetiche. Ներանձնականն մատենաներ · եհլի թէսավուֆուն գիթապլարը։

Νήριθμος (ὁ, ἡ) innumerabile. անթիւ, անհամար · սայըսը հէսապա կէլմէզ։

Νήριον (τὸ) nerio, rododendro, oleandro. ժանտավարդ (մշտադալար ծառիկ մը) · ղըֆլէ (հէր դէմ եէշիլ գալան ֆիդան)։

Νησιαῖος - α - ον. = *Νησιώτης.*

Νησιάζω. Μ. άσω. = *Νησίζω.*

Νησιάρχης - ου (ὁ) governatore d'una isola. կղզիի մը կառավարիչը · ադա զապիթի, ադաթա հիւքմ էդէն վալի։

Νησίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Νησίον.*

Νησίζω. Μ. ίσω. rassomigliare ad una isola. կղզիի մը նմանիլ · ադէր ադայա պէնզէմէք։

Νησίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Νῆσος.* isoletta. պզտիկ կղզի · ադաճըք։

Νησίτης - ου (ὁ) = *Νησιαῖος.*

Νησιώτης - ου (ὁ) isolano. կղզեցի · ադալը։

Νησιωτικὸς - ή - όν. pertinente agli isolani. կղզեցւոց պատկանած · ադալըլարա մահսուս։

Νησοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una isola. կղզիի ձեւով · ադա պէնզէր։

Νησομαχία (ἡ) combattimento d'isole. կղզիական պատերազմ · ադա ճէնկի՝ դէօվիւշիւ։

Νῆσος (ἡ) isola. կղզի · ադա։

Νησοφύλαξ - ακος (ὁ) guardiano dell'isola. կղզիի պահապան՝ պետ՝ տեսուչ · ադա պէքճիսի՝ նէօպէթճիսի։

Νῆσσα - ης (ἡ) anitra. բադ · էօրդէք։

Νηστεία (ἡ) digiuno. ծոմապահք · օրուճ։

Νηστευτὴς - οῦ (ὁ) = *Νῆστις.*

Νηστεύω. Μ. εύσω. digiunare. ծոմ կենալ, ծոմապահել · օրուճ թութմագ՝ փէրհիզ։

Νηστικὸς - ή - όν. che concerne il filare. 2. destro nel filare. մանելու պատկանած. 2. փութով շուտով մանող · իփլիկ էյիրմէյէ թաալլուգ. 2. էյիրմէքդէ մահիր, չափուք էյիրէն։ *Νηστική* (ἡ) l'arte di filare. մանելու արհեստ · իփլիկ էյիրմէք սանաթը։

Νήστιμος (ὁ, ἡ) di digiuno. ծոմապահից, ծոմ կենալու յատուկ · օրուճա մահսուս։

Νῆστις - ιος ἢ - εως καὶ - ιδος (ὁ, ἡ) digiuno. ծոմապահ, ծոմ կեցող · օրուճ թութան։

Νηστοποσία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Νηστοποτέω - ῶ. Μ. ήσω. bevere digiuno. ծոմ ըմպելով խմել · օրուճ օլարագ՝ ադէր չէյ իչմէք։

Νητὸς - ή - όν. (νέω). ammucchiato. դիզուած · եըղըլմըշ (νήθω.) filato. մանուած · էյիրիլմիշ։

Νῆτρον (τὸ) fuso. իլ կամ իլիկ · իյի (էյիրմէ իյի)։

Νῆττα - ης (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ *Νῆσσα.*

Νηττάριον καὶ Νήττιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Νῆττα.*

Μηφαλέος - α - ον. = *Νηφάλιος.*

Νηφαλεότης (ἡ) = *Νηφαλιότης.*

Νηφάλιος - α ἢ ος - ον. sobrio. 2. attento, vigilante, prudente. զգաստ, չափաւոր. 2. մտադիր, զգոյշ, արթուն, խոհեմ · գայթեթլի, օրթալը, եհլի ճեհտ. 2. ույանըք, հօշեար, գուլահաղալը, հազըր։

Νηφαλιότης (ἡ) sobrietà. 2. vigilanza, prudenza. զգաստութիւն, չափաւորութիւն. 2. զգուշութիւն, խոհեմութիւն · էյիգլըգ, օրթալըլըգ, եհլի ճեհտ օլմագ. 2. ույանըգլըգ, հօշեարլըգ, գուլահաղալը օլմագ։

Μηφαλισμὸς (ὁ) = τῷ προηγ.

Νηφαλίως, ἐπίῤ. sobriamente ecc. զգաստութեամբ եւ այլն · էյիգլըգ՝ օրթա իլէ վէ սաիրէ։

Νηφαντικὸς - ή - όν. sobrio, che s'astiene dall' ubbriachezza. զգաստ, արբեցութենէ ետ կեցող · էյիգլըլը, իչքիլիքդէն սագընան։

Νηφάντως, ἐπίῤ. = *Νηφαλίως.*

Νήφω. Μ. νήψω. esser sobrio, astenersi dal vino. 2. esser attento, vigilante. զգաստ ըլլալ, գինիէ զգուշանալ. 2. մտադիր՝ արթուն՝ զգոյշ կենալ · էյիգլիք օլմագ, շէրապդէն սագընմագ. 2. ույանըք՝ հօշեար օլմագ։

Νηχεῖον (τὸ) vasca da nuotare. լողալու աւազան · եիւզիւլէճէք հավուզ։

Νήχομαι. Μ. νήξομαι. nuotare. լողալ · եիւզմէք։

Νῆψις - εως (ἡ) = *Νηφαλιότης.*

Νηκαῖος - α - ον. di vittoria. յաղթութեան պատկանած · զաֆէրէ՝ ֆէթիհ-նուսրէթ մէնսուպ։

Νικατὴρ - ῆρος καὶ Νικάτωρ - ορος (ὁ) Δ. ἀντὶ *Νικητής.*

Νικάω - ῶ. Μ. ήσω. vincere, riportare la vittoria. 2. superare, prevalere. յաղթել, յաղթութիւնը տանիլ՝ ձեռք բերել. 2. գերազանցել · եէնմէք, զաֆէր գազանմագ. 2. ալթ էթմէք, ղալիպ օլմագ։

Νίκη (ἡ) vittoria. յաղթութիւն · նուսրէթ, զաֆէր, ղալէպէ։

Νίκημα (τὸ) la palma, il premio della vittoria. 2. avvantaggio, superiorità. բրաբիոն. 2. գերականութիւն · զաֆէր ըվազը. 2. մահզէրլիք, իսթիֆատէ։

Νικητὴρ (ὁ) × ἀντὶ *Νικητής.*

Νικητήριος - α ἢ ος - ον. che concerne la vittoria, trionfale. յաղթական, յաղթութեան պատկանած · նուսրէթէ փայէր, զաֆէրէ։ (οὐσ.) *Νικητήριον* (τὸ) il premio della vittoria, palma. յաղթանակ, բրաբիոն, մրցանակ · զաֆէր իքրամիյէսի, նուսրէթ ըվազը։

Νικητὴς - οῦ (ὁ) vincitore. յաղթող · ֆէթիհ, մուզաֆֆէր։

Νικητικὸς - ή - όν. vittorioso. յաղթական, յաղթող · եէնէն, ղալիպ, ֆաթիհ։

Νικήτρια (ἡ) θηλ. τ. *Νικητήρ.*

Νικηφορέω - ῶ. Μ. ήσω. riportare la vittoria, il trionfo. տանիլ զյաղթանակն, յաղթութիւնը ձեռք բերել՝ յաղթել · զաֆէր գազանմագ, եէնմէք։

Νικηφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Digitized by Google

Νικηφόρος (ὁ, ἡ) che riportò la vittoria, trionfante. [illegible]

Νικομάχας-α. *Δ.* ἀντὶ *Νικομάχης*-ου (ὁ) che vince, supera ne' combattimenti. [illegible]

Νικοτελής-έος (ὁ, ἡ) che effettua la vittoria. [illegible]

Νίμμα (τὸ) acqua in cui si lavò qualcheduno le mani. [illegible]

Νὶν (ἀντωμ. ἐγκλιτ. πάντοτε) ἀντὶ Ἵν, αὐτόν, αὐτήν, αὐτό.

Νιπτὴρ (ὁ) bacino da lavarsi le mani od i piedi. [illegible]

Νίπτρον (τὸ) = *Νίμμα*.

Νίπτω. *Μ.* νίψω. lavare. [illegible]

Νίτρον (τὸ) nitro, salnitro. [illegible]

Νιτρόω-ῶ. *Μ.* ώσω. lavare col nitro. [illegible]

Νιτρώδης-εος (ὁ, ἡ) nitroso. [illegible]

Νιφὰς-άδος (ἡ) neve. 2. (κυρ.) stretta di neve, nevajo. 3. tempesta. [illegible]

Νιφετὸς (ὁ) = τῷ προηγ.

Νιφετώδης-εος (ὁ, ἡ) nevicoso, [illegible]

Νίφω. *Μ.* νίψω. nevicare. [illegible]

Νοερὸς-ὰ-όν. intellettuale, intelligibile. [illegible] 2. = *Νοήμων*.

Νοερότης (ἡ) intellettualità, immaterialità. [illegible]

Νοερῶς, ἐπίῤ. colla mente. [illegible]

Νοέω-ῶ. *Μ.* ήσω. intendere, concepire, comprendere, pensare. [illegible]

Νόημα (τὸ) pensiero, intenzione, nozione, sentimento. [illegible]

Νοήμων-ονος (ὁ, ἡ) prudente. [illegible]

Νόησις-εως (ἡ) intendimento, intelligenza. [illegible]

Νοητικὸς-ὴ-όν. intelligente. [illegible]

Νοητὸς-ὴ-όν (καὶ ἐπίῤ.)-ητῶς. intelligibile, comprensibile. [illegible]

Νοθεία (ἡ) bastardigia. [illegible]

Νόθειος-α ἢ ος-ον. di bastardo. [illegible]

Νόθευσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Νοθεύω. *Μ.* εύσω. adulterare, falsificare. [illegible]

Νοθογέννητος (ὁ, ἡ) = τῷ

Νόθος-η ἢ ος-ον. bastardo, adulterino, falsato. [illegible] νόθως. ἐπίῤ.

Νομάδειος (ὁ, ἡ) = *Νομαδικός*.

Νομαδία (ἡ) turba di pastori. [illegible]

Νομαδιαῖος-α-ον. καὶ *Νομαδικὸς*-ὴ-όν. pastorale. [illegible]

Νομαδικῶς, ἐπίῤ. da pastore. [illegible]

Νομαῖος-α-ον. appartenente alla gregge. [illegible]

Νομὰς-άδος (ὁ, ἡ) colui che pascola. [illegible]

Νομεὺς-έως (ὁ) pastore. 2. distributore. [illegible]

Νομευτικὸς-ὴ-όν. pastorale. [illegible]

Νομεύω. *Μ.* εύσω. pascere, pascolare. [illegible]

Νομὴ (ἡ) distribuzione. 2. pascolamento. 3. pascolo, pastura. 4. gregge. [illegible]

Νομίζω. *Μ.* ίσω. servirsi di... usare. 2. credere, pensare. 3. esser avvezzo, accostumare. [illegible]

Νομικὸς-ὴ-όν. legale. 2. legista, giurisconsulto. [illegible]

Νομικῶς, ἐπίῤ. legalmente. [illegible]

Νόμιμος-η ἢ ος-ον. legittimo. 2. giusto. [illegible]

Νομιμότης (ἡ) legittimità. [illegible]

Νομίμως, ἐπίῤ. legittimamente. [illegible]

Νόμιος-α ἢ ος-ον. pastorale. [illegible]

Νόμισις-εως (ἡ) credenza, religione, opinione, parere. [illegible]

Νόμισμα (τὸ) moneta, nomisma. 2. regolamento. [illegible]

Νομισματικὸς-ὴ-όν. di moneta, numismatico. [illegible]

Digitized by Google

Νομισμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Νόμισμα.*

Νομισματοπώλης-ου (ὁ) banchiere. [illegible]

Νομισματοπωλικὸς-ὴ-όν. pertinente al banchiere. [illegible] *Νομισματοπωλικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) professione del banchiere. [illegible]

Νομιστεύω. Μ. εύσω. = *Νομίζω.*

Νομιστὶ, ἐπίῤ. = *Νομίμως.*

Νομογραφέω-ῶ. Μ. ήσω. scrivere delle leggi. [illegible]

Νομογραφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ. = *Νομοθεσία.*

Νομογράφος (ὁ, ἡ) colui che scrive delle leggi. [illegible] = *Νομοθέτης.*

Νομοδείκτης-ου (ὁ) giureconsulto. [illegible]

Νομοδιδάκτης-ου καὶ

Νομοδιδάσκαλος-ου (ὁ) dottore della legge. [illegible]

Νομοδίφας-ου (ὁ) indagatore delle leggi. [illegible]

Νομοθεσία (ἡ) = *Νομοθέτησις.*

Νομοθετέω-ῶ. Μ. ήσω. stabilire, emanare delle leggi. [illegible]

Νομοθέτης-ου (ὁ) legislatore. [illegible]

Νομοθέτησις-εως (ἡ) legislazione. [illegible]

Νομοθετικὸς-ὴ-όν. legislativo. [illegible]

Νομομάθεια (ἡ) cognizione delle leggi. [illegible]

Νομομαθὴς-έος (ὁ, ἡ) giurisperito, giurisprudente, versato, istruito nelle leggi. [illegible]

Νομὸς (ὁ) provincia. [illegible] 2. = *Νομή.*

Νόμος (ὁ) legge. [illegible]

Νομοφυλακεῖον (τὸ) tribunale, in cui si radunavano i Nomofilachi. [illegible]

Νομοφυλακέω-ῶ. Μ. ήσω. osservare le leggi. [illegible] 2. *Εἰμὶ Νομοφύλαξ* =

Νομοφυλακία (ἡ) la carica de' Nomofilachi. [illegible]

Νομοφυλάκιον (τὸ) = *Νομοφυλακεῖον.*

Νομοφύλαξ-ακος (ὁ) Nomofilaca, magistrato che sorvegliava all' osservanza delle leggi. [illegible]

[illegible]

Νόος-ου (ὁ) Ἰων. καὶ ἀσυναιρ. ἀντὶ *Νοῦς.*

Νοσάζομαι. Μ. άσομαι ammalarsi spesso. [illegible]

Νοσακερὸς-ὰ-όν. = *Νοσερός.* (1).

Νοσερὸς-ὰ-όν (καὶ ἐπίῤ.)-ερῶς. ammalaticcio, valetudinario. 2. malsano. [illegible] 2. [illegible]

Νοσέω-ῶ. Μ. ήσω. ammalarsi. [illegible]

Νοσηλεύω. Μ. εύσω. curare un malato. [illegible]

Νόσημα (τὸ) malattia. [illegible]

Νοσηματικὸς-ὴ-όν. = *Νοσερός.* (1).

Νοσημάτιον (τὸ) malattia leggiera, indisposizione. [illegible]

Νοσηρὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ηρῶς. = *Νοσερός.*

Νοσοκομεῖον (τὸ) spedale. [illegible]

Νοσοκομέω-ῶ. Μ. ήσω. curare un malato. [illegible]

Νοσοκόμησις-εως καὶ *Νοσοκομία* (ἡ) τὸ οὐσ. το προηγ.

Νοσοκόμος (ὁ, ἡ) curatore de' malati. [illegible]

Νοσοποιὸς (ὁ, ἡ) che apporta della malattia. [illegible]

Νόσος (ἡ) malattia, infermità, male. [illegible]

Νοσσεύω. Μ. εύσω. = *Νεοσσεύω.*

Νοσσιὰ (ἡ) = *Νεοσσιά.*

Νοσσοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Νεοσσοποιέω.*

Νοστέω-ῶ. Μ. ήσω. ritornare (in patria.) [illegible]

Νόστιμος (ὁ, ἡ) che deve ritornare (in patria). 2. gustoso, dolce. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νόστος (ὁ) ritorno (in patria). [illegible]

Νόσφι, ἐπίῤ. ἡ πρόθ. separatamente, a parte, di nascosto. 2. (μὲ γεν.) senza, lungi da ... [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νοσφίζω. Μ. ίσω. separare. 2. allontanare. 3. levare, toglier di mezzo. 4. am-

Digitized by Google

mazzare. զատել, բաժանել. 2. հեռացընել. 3. մէջ տեղէն վերցընել, բառնալ ի միջոյ. 4. մոռցընել. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]:

Nοσφισμος (ὁ) τὸ οὐσ. τ. πρωηγ.

Nοσώδης-εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -ωδῶς. ammalaticcio. 2. malsano. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]. = *Nοσερός.*

Nοτερὸς-ὰ-όν. καὶ *Nοτηρὸς-ὰ-όν*, umido. [illegible]:

Nοτιάω-ῶ. Μ. ἀσω. esser umido. [illegible]:

Nοτίζω. Μ. ίσω. inumidire o inumidirsi. [illegible]:

Nότιος-α ἡ ος-ον. umido. 2. australe, meridionale. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Nότος (ὁ) noto, vento australe, ostro, vento di mezzodì. [illegible]:

Nουθεσία (ἡ) = *Nουθέτησις.*

Nουθετέω-ῶ. Μ. ήσω. avvertire, ammonire. [illegible]:

Nουθέτημα (τὸ) consiglio, avvertimento. [illegible]:

Nουθέτησις-εως (ἡ) ammonizione, avvertimento. [illegible]:

Nουθετητικὸς καὶ *Nουθετικὸς-ὴ-όν.* ammonitorio. [illegible]:

Nουμηνία (ἡ) κατὰ κρ. ἀντὶ *Nεομηνία.*

Nουμηνιάζω. Μ. άσω. festeggiare le neomenie, le calende. [illegible]:

Nουνέχεια (ἡ) prudenza. [illegible]:

Nουνεχὴς-έος (ὁ, ἡ) prudente. [illegible]:

Nουνεχόντως καὶ *Nουνεχῶς*, ἐπίῤ. prudentemente. [illegible]:

Nοῦς-νοῦ καὶ *νοὸς* (ὁ) mente, spirito, intelletto, sentimento. [illegible]:

Nουσαλέος-α-ον. malato. [illegible]:

Nοῦσος (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Nόσος.*

Nύγδην, ἐπίῤ. pungendo. [illegible]:

Nύγμα (τὸ) puntura. [illegible]:

Nυγματώδης-εος (ὁ, ἡ) pungente. [illegible]:

Nυγμὴ (ἡ) καὶ *Nυγμὸς* (ὁ) = *Nύγμα* καὶ *Nύξις.*

Nυκταλωπάω-ῶ. Μ. ήσω. = *Nυκταλωπιάω.*

Nυκταλωπία καὶ *Nυκταλωπίασις-εως* (ἡ) vizio degli occhi, quando uno non vede di notte anche al lume. [illegible]:

Nυκταλωπιάω-ῶ. Μ. άσω. *Εἰμὶ* —

Nυκτάλωψ-ωπος (ὁ, ἡ) colui che non vede di notte anche con lume. [illegible]:

Nυκτεγερσία (ἡ) eccitazione, tumulto notturno. [illegible]:

Nυκτεγερτέω-ῶ. Μ. ήσω. svegliarsi di notte. [illegible]:

Nυκτέπαρχος (ὁ) capo d'una pattuglia. [illegible]:

Nυκτερία (ἡ) azione fatta di notte tempo. [illegible]:

Nυκτερεύω. Μ. εύσω. vegliare durante la notte. [illegible]:

Nυκτερήσιος καὶ *Nυκτερίδιος* (ὁ, ἡ) καὶ *Nυκτερινὸς-ὴ-όν.* notturno. [illegible]:

Nυκτερὶς-ίδος (ἡ) pipistrello, nottola. [illegible]:

Nυκτερόβιος (ὁ, ἡ) che si procura il vitto di notte. [illegible]:

Nύκτερος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Nυκτερινός.*

Nυκτεροφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) che risplende di notte. [illegible]:

Nυκτηγορέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare, annunziare di notte. [illegible]:

Nυκτηγορία (ἡ) radunanza od avviso notturno. [illegible]:

Nυκτηγρεσία καὶ *Nυκτηγρετέω-ῶ.* = *Nυκτεγερσία*, *Nυκτεγερτέω.*

Nυκτήγρετον (τὸ) lunaria (erba). [illegible]:

Nυκτίβιος (ὁ, ἡ) = *Nυκτερόβιος.*

Nυκτίγαμος (ὁ, ἡ) maritato di notte. [illegible]:

Nυκτικόραξ-ακος (ὁ) corvo notturno, barbagianni, gufo. [illegible]:

Nυκτιλαμπὴς-έος (ὁ, ἡ) che brilla di notte. [illegible]:

Nύκτιος-α-ον. notturno. [illegible]:

Nυκτιπάτης-ου (ὁ) che gira di notte. [illegible]:

Nυκτίπλαγκτος καὶ *Nυκτιπλανὴς-έος* (ὁ, ἡ) = τῷ πρωηγ.

Digitized by Google

Νυκτιπλοέω-ῶ. Μ. ήσω. navigare di notte. գիշերանց նաւել. կէճէլէյին կէմի իլէ կիթմէք։

Νυκτιπορέω-ῶ. καὶ Νυκτιπόρος = Νυκτοπορέω καὶ Νυκτοπόρος.

Νυκτιφαὴς καὶ Νυκτιφανὴς καὶ Νυκτίφαντος (ὁ, ἡ) che apparisce, riluce di notte. գիշերանց երեւցող՝ փայլող. կէճէլէյին կէօրիւնէն՝ փարլայան։

Νυκτιφρούρητος (ὁ, ἡ) che fa la guardia notturna. գիշերապահ, գիշերանց պահապանող. կէճէլէյին նէօպէթ ատլայան, գարագօլ։

Νυκτόβιος (ὁ, ἡ) = Νυκτίβιος.

Νυκτογραφέω-ῶ. Μ. ήσω. scrivere di notte. գիշերանց գրել. կէճէլէյին եազմաք։

Νυκτοθήρας-ου (ὁ) cacciatore notturno. գիշերուան որսորդ. կէճէ աւճըսը։

Νυκτοκλέπτης-ου (ὁ) ladro notturno. գիշերուան գող. կէճէ խըրսըզը։

Νυκτομαχέω-ῶ. Μ. ήσω. combattere di notte. գիշերանց պատերազմել. կէճէլէյին ճէնկ էթմէք։

Νυκτομαχία (ἡ) combattimento notturno. գիշերային պատերազմ. կէճէ տէօյիւշիւ՝ ճէնկի։

Νυκτοπορέω-ῶ. Μ. ήσω. camminare di notte. գիշերանց պտըտիլ. կէճէլէյին կէզմէք։

Νυκτοπόρος (ὁ, ἡ) che cammina di notte. գիշերանց պտըտող. կէճէլէյին կէզէնէն։

Νυκταυργὸς (ὁ, ἡ) che lavora di notte. գիշերանց բան՝ գործ տեսնող՝ գործող՝ բանող. կէճէլէյին իշլէյէն։

Νυκτοφυλακέω-ῶ. Μ. ήσω. fare la guardia notturna. գիշերանց պահակերել՝ պահապանութիւն ընել. կէճէլէյին քօլ դէզմէք՝ նէօպէթ ատլամաք։

Νυκτοφυλάκησις-εως καὶ

Νυκτοφυλακία (ἡ) guardia notturna, pattuglia, ronda, sentinella. գիշերային պահպանութիւն, գիշերանց պահակերելը, գիշերապահք. քօլ, կէճէլէյին նէօպէթ ատլամասը՝ դէզմէսի իշի, կէճէ նէօպէթճիլիյի։

Νυκτοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) guardiano notturno, ronda di notte sentinella. գիշերապահ, գիշերը պահակերող՝ պահպանութիւն ընող, գիշերուան պահանորդ. քօլ, կէճէլէյին նէօպէթ ատլայան, կէճէ նէօպէթճիսի։

Νύκτωρ, ἐπίῤ. di notte. գիշերանց. կէճէլէյին։

Νυμφαγωγέω-ῶ. Μ. ήσω. condurre la sposa alla casa dello sposo. հարսը փեսային տունը բերել. կէլինի կիւվէյինին էվինէ կէթիրմէք։

Νυμφαγωγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Νυμφαγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce la sposa alla casa dello sposo, pronubo-ba, paraninfo-fa. հարսը փեսային տունը բերող, ատճարապետ, հայրերեց (հարսնանեաց) կամ հարսնիքոյր. կէլինի կիւվէյինին էվինէ կէթիրէն, սաղտըճ, սաղտըճ խանըմ ենէնկէ։

Νυμφαία (ἡ) ninfea, nenufar (pianta). հարսնամատն, կոկոռ, նանուֆար. նիլիւֆէր, կէօլիւֆէր չիչէյի, կէօլ աթէշի։

Νυμφαῖος-α-ον. ninfale, delle ninfe. յաւերժահարսանց յատուկ. փէրիլէրէ մէնսուպ. լարըրնը ձիւնով՝ փաթիալի (οὐσ.) *Νυμφαῖον (τὸ)* tempio delle ninfe. յաւերժահարսանց տաճար. հէրիլէրին հէյքէլի։

Νυμφεῖος-α-ον. = Νυμφαῖος ἢ Νυμφικὸς (οὐσ.) Νυμφεῖον (τὸ) = Νυμφαῖον ἢ Νυμφών.

Νύμφευμα (τὸ) maritaggio. ամուսնութիւն. նիքեահ, էվլէնմէ։

Νύμφευσις-εως (ἡ) l' azione di sposare. կարգելը, հարս ընելը. էվլէնտիրմէ, կէլին էթմէ։

Νυμφευτήριος-α-ον. nuziale. հարսանեաց. տիւյիւնէ տաիր։

Νυμφευτὴς-οῦ (ὁ) = Νυμφαγωγὸς ἢ 2. = Νυμφίος.

Νυμφεύτρια (ἡ) paraninfa, pronuba. հարսնիքոյր. ենէնկէ խանըմ, սաղտըճ, օրտաղճը։

Νυμφεύω. Μ. εύσω. sposare una figlia. աղջիկ մը հարս ընել՝ կարգել. գըզ քըզ կէլին էթմէք՝ էվլէնտիրմէք. (μσ.) ammogliarsi. կնիկ առնել, կարգուիլ. քարը ալմաք, էվլէնմէք։

Νύμφη (ἡ) sposa. 2. nuora. 3. nubile. 4. fantoccio. 5. formica alata. 6. bottone di rosa. 7. l' estremità del vomero. 8. necidala, aurelia, crisalide. 9. Ninfa (spezie di Deità de' Gentili). հարս. 2. նու. 3. հարսնացու աղջիկ. 4. ադամանց պաճուճապատանք. 5. թեւաւոր մրջիւն. 6. վարդի բողբոջ՝ կոկոն. 7. խոփին ծայրը. 8. հարսնեակ, ոսկեակ (մաշկապատ մրջիւն՝ թրթուր՝ ժժմակ). 9. յաւերժահարսն (ըստ հեթանոսաց աղգ մը չաստուածուհի). առաջ, էէվ. 2. կէլին. 3. դուլիչէ, էվլէնէճէք քըզ. 4. քուքլա. 5. ֆանատլը քարընճա. 6. կիւլ գօնճէսի. 7. սաբան տէմիրինին աղզը. 8. դողայ, չէքրէքէ (քօզալաղընդա քափանմըշ դըրթըլ խայօր թըրթըլ). 9. Հէօրիւ-փէրի (քաթխելեթ-ընդա չէ-հ գրանտօր ...գէլ Իլահէ)։

Νυμφιάω-ῶ. Μ. άσω. cadere in frenesia, divenir furioso. խելացնորութեան իյնալ, խելքը թռցնել. տիվանէ օլմաք, չըլըրմաք։

Νυμφικὸς-ἡ-όν. nuziale, conjugale. հարսանեաց, ամուսնական. տիւյիւնէ՝ նիքեահա տաիր։

Νυμφικῶς. ἐπίῤ. da sposo o da sposa. փեսայի կամ հարսի պէս. կիւվէյի եախօտ կէլին կիպի։

Νυμφίος (ὁ) sposo. փեսայ. կիւվէյի։

Νύμφιος (ὁ, ἡ) = Νυμφικός.

Νυμφογενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato d'una Ninfa. յաւերժահարսէ ծնած. հէօրիփէրիտէն տօղմուշ։

Νυμφοκομέω-ῶ. Μ. ήσω. = Νυμφοστολέω.

Νυμφοκόμος (ὁ, ἡ) = Νυμφοστόλος.

Νυμφόληπτος (ὁ, ἡ) frenetico, fanatico. խելացնոր, մոլեռանդ, մոլի. չըլգըն, տիվանէ, քափըփըրմըշ։

Νυμφοληψία (ἡ) frenesia, furia. խելացնորութիւն, կատաղութիւն. չըլգընլըգ, քափըփըրմըշլըգ։

Νυμφοστολέω-ῶ. Μ. ήσω. ornare, fregiare la sposa, o condurla alla casa

Digitized by Google

dello sposo. [illegible]

Νυμφόστολος (ὁ, ἡ) che adorna, fregia la sposa. [illegible] 2. = *Νυμφαγωγός.*

Νυμφὼν-ῶνος (ὁ) talamo. ([illegible]) [illegible]

Νῦν, *ἐπίῤ.* (*Χρν.*) ora, adesso, presentemente. [illegible]

Νὺν, *μόρ.* (*ἐγκλιτ.*) (*Συλλογ. Ἐμφατ.* ἢ *Παρακληρωμ.*) (*κυρ.* = *Νῦν.*) adunque. [illegible]

Νὺξ-νυκτὸς (ἡ) notte. [illegible]

Νύξις-εως (ἡ) punzione. [illegible]

Νύσσα-ης (ἡ) scopo, meta. [illegible]

Νύσσω. *Μ.* *νύξω.* pungere. [illegible]

Νύσταγμα (τὸ) *καὶ*

Νυσταγμὸς (ὁ) l'azione di dormicchiare, di sonnecchiare, sonno leggiero. [illegible]

Νυστάζω. *Μ.* *άσω.* sonnecchiare, dormicchiare. [illegible]

Νυστακτὴς-οῦ (ὁ) colui che sonnecchia. [illegible]

Νυστακτικῶς, *ἐπίῤ.* sonnecchiando. [illegible]

Νυσταλέος-α-ον. dormiglione. [illegible]

Νυχαυγὴς-έος (ὁ, ἡ) rilucente di notte. [illegible]

Νυχεία (ἡ) *καὶ*

Νύχευμα (τὸ) veglia. [illegible] *Ἴδε καὶ Νυκτερεία.*

Νυχεύω. *Μ.* *εύσω.* = *Νυκτερεύω.*

Νυχθήμερον (τὸ) lo spazio d'una notte, d' un giorno. [illegible] ([illegible]). [illegible] (24 [illegible]).

Νὼ ἢ *Νῷ* *ἀντὶ Νῶϊ.* *ὀνμστ.* *καὶ αἰτ.* *δυϊκ.* *τ.* *Ἐγώ.*

Νωγαλεύω. *Μ.* *εύσω.* *καὶ*

Νωγαλίζω. *Μ.* *ίσω.* mangiare de' leccumi. [illegible]

Νώγαλον (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) cibi ghiotti, leccume, ghiottornia, leccornia, manicaretto (*Γαλλ.* friandise.) [illegible]

Νωδογέρων-οντος (ὁ) vecchio sdentato. [illegible]

Νωδὸς-ὴ-όν. sdentato. [illegible]

Νωθεία (ἡ) = *Νωθρότης.*

Νωθὴς-έος (ὁ, ἡ) lento, pigro. 2. stupido. [illegible] 2. [illegible] [illegible] 2. [illegible]

Νώθουρος (ὁ) impotente, inabile alla generazione. [illegible]

Νωθρεία (ἡ) = *Νωθρότης.*

Νωθρεύω *καὶ* (*μσ.*)-*εύομαι.* *Μ.* *εύσω-ομαι.* essere lento, pigro, [illegible]

Νωθροκάρδιος (ὁ, ἡ) (*Γρφ.*) stupido. [illegible]

Νωθρὸς-ὰ-όν. = *Νωθής.* — *θρῶς*, *ἐπίῤ.*

Νωθρότης (ἡ) lentezza, pigrizia, dappoccaggine. 2. stupidità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νῶϊ. *ἀντνμ.* *δυϊκ* (*ὀνμστ. καὶ αἰτ. τ. Ἐγώ*). noi due. [illegible]

Νῶϊν, *γεν καὶ δοτ.* *τ.* *Νῶϊ.* di noi due, a noi due. [illegible]

Νωΐτερος-α-ον. appartenente a noi due. [illegible]

Νῶκαρ-αρος (τὸ) sonno profondo, torpore. [illegible]

Νωλεμέως *καὶ* *Νωλεμὲς*, *ἐπίῤ.* assiduamente, incessantemente. [illegible]

Νωμάω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* muovere. 2. osservare con attenzione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Νέμω*

Νώνυμος *καὶ* *Νώνυμνος* (ὁ, ἡ) ✕ *ἀντὶ Ἀνώνυμος.*

Νώροψ ἢ *Νώρωψ-οπος* (ὁ, ἡ) che conviene all' uomo. 2. abbagliante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νωταγωγέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* portare sul dorso. [illegible]

Νωταγωγὸς (ὁ, ἡ) che porta sul dorso. [illegible]

Νωταῖος-α-ον. dorsale. [illegible]

Νωτιαῖος-α-ον. = *Νωταῖος.*

Νωτίζω *Μ.* *ίσω.* voltare o far voltare le spalle, mettersi o mettere in fuga. 2. portare sul dorso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νώτισμα (τὸ) ciò che si porta sul dorso. [illegible]

Νωτοβατέω-ῶ *Μ.* *ήσω.* montare sul dorso. [illegible]

Digitized by Google

Νωτοκοπέω-ῶ. **M.** *ήσω.* battere, bastonare a qualcuno il dorso. [illegible]

Νῶτον (τὸ) (κυρ. μόνον εἰς τὸ πλθ.) ἀντὶ *Νῶτος.*

Νῶτος (ὁ) dorso. 2. superficie. [illegible]

Νωτοφορέω-ῶ. **M.** *ήσω.* portare sul dorso. [illegible]

Νωτοφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Νωτοφόρος (ὁ, ἡ) che porta sul dorso. [illegible]

Νωχέλεια (ἡ) pigrizia, dappocaggine, lentezza (Γαλλ. nonchalance.) [illegible]

Νωχελεύομαι. **M.** *εύσομαι.* essere lento, pigro. [illegible]

Νωχελὴς-έος (ὁ, ἡ) lento, pigro (Γαλλ. nonchalant). [illegible]

Νωχελία (ἡ) × ἀντὶ *Νωχέλεια.*

Νωχελίζω. **M.** *ίσω.* = *Νωχελεύομαι.*

Ξ.

Ξ, ξ, ξῦ ἢ ξῖ (τὸ) (ἄκλ.) Xi. Decimaquarta lettera dell' alfabeto greco. In senso numerico coll' accento di sopra (ξ') significa 60, e coll' accento al di sotto (͵ξ) 60,000. [illegible] (ξ') [illegible] 60, [illegible] (͵ξ) [illegible] 60,000. [illegible] (ξ') [illegible] 60, [illegible] (͵ξ) 60,000.

Ξαίνω. **M.** *ξανῶ.* cardare, pettinare. 2. battere. [illegible] ([illegible]). 2. [illegible] ([illegible]). 2. [illegible]

Ξανάω-ῶ. **M.** *ήσω.* stancarsi (dal cardare la lana). [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible])

Ξάνησις-εως (ἡ) stanchezza (cagionata dal cardare la lana) ([illegible]) [illegible] ([illegible])

Ξανθίας-ου (ὁ) specie di tonno (pesce). [illegible]

Ξανθίζω. **M.** *ίσω.* render biondo. 2. biondeggiare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ξανθικὸς (ὁ) il mese d' Aprile, presso i Macedoni. [illegible]

Ξάνθιον (τὸ) bardana (erba.) [illegible]

Ξάνθισμα (τὸ) color biondo. [illegible]

Ξανθόγεως (ὁ, ἡ) di cui la terra è gialla. [illegible]

Ξανθόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli biondi. [illegible]

Ξανθοκάρηνος × ἀντὶ

Ξανθοκόμης-ου (ὁ) καὶ

Ξανθόκομος (ὁ, ἡ) che ha la chioma bionda. [illegible] = *Ξανθόθριξ.*

Ξανθὸς-ὴ-όν. biondo, giallo. [illegible]

Ξανθότης (ἡ) biondezza, giallore. [illegible]

Ξανθοτριχέω-ῶ. **M.** *ήσω.* avere i capelli biondi. [illegible]

Ξανθοχίτων-ωνος (ὁ, ἡ) che porta una tonaca di color biondo. [illegible]

Ξανθόχροος-ους καὶ

Ξανθόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) di color biondo, giallo. [illegible]

Ξανθόω-ῶ. **M.** *ώσω.* = *Ξανθίζω.* (1)

Ξάνιον (τὸ) cardo, instrumento per cardare la lana. 2. pettine. [illegible] ([illegible]). [illegible]. 2. [illegible]

Ξάνσις-εως (ἡ) cardatura. [illegible]

Ξάντης-ου (ὁ) cardatore. [illegible]

Ξαντικὸς-ὴ-όν. proprio a cardare la lana. [illegible]. *Ξαντικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη). l' arte di cardare la lana. [illegible]

Ξάσμα (τὸ) lana cardata. [illegible]

Ξείνη, Ξεινηδόκος κτλ. Ἰων. ἀντὶ *Ξένη* (θηλ. τ. *Ξένος*), *Ξενοδόκος κτλ.*

Ξεναγέω-ῶ. **M.** *ήσω.* guidare, accogliere i forestieri nell' ospizio. 2. essere comandante delle truppe straniere, stipendiare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ξενάγησις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξεναγία-ας (ἡ) la carica del comandante delle truppe straniere. 2. distaccamento, battaglione formato di soldati stranieri. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ξεναγὸς (ὁ) che guida, conduce all' ospizio gli stranieri. 2. comandante delle truppe straniere. [illegible]. 2. [illegible]

Digitized by Google

թլփատալը · գալարութիւնն, գալարում իւր կափլանմն, կարարմն:

Νέω. *M. νεύσομαι.* nuotare. լողալ · Եիւզմէք:

Νέω. *M. νήσω.* accumulare, ammucchiare. կուտել, դիզել · Թօփլամագ, Եըղմագ:

Νέω. *M. νήσω.* filare. մանել · Էյիրմէք, իփլիք էյիրմէք:

Νεωκόρος *(ὁ καὶ ἡ)* che ha la cura del tempio. տաճարը նայօղ՝ հոգ տանօղ · Քիլիսէնին խատէմէսի օլան՝ ադամ:

Νεωλκέω - ῶ. *M. ήσω.* tirar la nave in terra. նաւը ցամաքը քաշել · Կէմիյի գարայա չէքմէք:

Νεωλκὸς *(ὁ, ἡ)* colui che tira la nave in terra. նաւը ցամաքը քաշօղ · Կէմիյի գարայա չէքէն:

Νεωποιέω - ῶ. *M. ήσω.* fabbricar un tempio. տաճար մը շինել · պիր Քիլիսէ պինա ինշա՝ եափմագ · 2. = *Ναυπηγῶ.*

Νεώριον *(τὸ)* arsenale. նաւարան · Թէրսանէ:

Νεωστὶ, *ἐπίῤ.* novellamente, di fresco, di recente, poco fà. նոր, քիչ մը առաջ · Շիմտի, եէնի, պիր ազ էվվէլ, տէմին:

Νεωτερίζω. *M. ίσω.* innovare, introdurre delle novità, cangiar l'ordine stabilito. նորոգել, նոր բաներ խօթել, հաստատուած կարգը փոխել · Եէնիլէմէք, եէնի շէյլէր չըգարմագ, թէրթիպ օլունմուշ ուսուլը՝ պօզմագ:

Νεωτερικὸς - ἡ - όν. giovenile. 2. moderno, recente. երիտասարդական · 2 · նոր, արդի · Կէնճլիքէ տայիր · 2 · Եէնի, շիմտիքի, եէնի չըգմըշ:

Νεωτερισμὸς *(ὁ)* innovazione, cangiamento dell'ordine stabilito. նորոգութիւն, նոր բաներ մտցնելը, հաստատուած կարգը փոխելը · Եէնիլէմէքլիք, եէնի շէյլէր չըգարմագլըգ · Թէրթիպ օլունան նիզամը պօզմագլըգ:

Νεωτεριστής - οῦ *(ὁ)* innovatore, fazioso. նոր բաներ մտցնօղ, խռովարար · Եէնի շէյլէր չըգարան, ֆէսատճի:

Νεωτεροποιέω - ῶ. *M. ήσω.* = ***Νεωτερίζω.***

Νεωτεροποιὸς *(ὁ, ἡ)* = ***Νεωτεριστής.***

Νεώτερος - α - ον. *συγκρ. τ. Νέος* =

Νεωτέρως, *ἐπίῤ. τ. προηγ.*

Νεωφύλαξ - ακος *(ὁ, ἡ)* custode del tempio. տաճարի պահապան · Քիլիսէ պէքճիսի:

Νὴ *μόρ. ἢ ἐπίῤ. Κατομωτ.* particella affermativa usata ne' giuramenti. երդումի մէջ գործածուելու առորոշական մասնիկ մը · Եէմինլէրտէ գուլլանըլըր մագարրէր պիր ատաթ:

Νηδύς - ύος *(ἡ)* ventre. 2. cavità. փոր · 2 · խոռոչ · Գարըն, գարնը · 2 · Գովուգ, պօշ եէր:

Νηΐτης - ου *(ὁ)* *καὶ* ***Νηϊτικὸς - ἡ - όν.*** × *ἀντὶ Ναυτικός.*

Νηκερδὴς - έος *(ὁ, ἡ)* × *ἀντὶ Ἀκερδής.*

Νήκουστος *(ὁ, ἡ)* × *ἀντὶ Ἀνάκουστος.*

Νηλεὴς *καὶ* ***Νηλειὴς - έος*** *(ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) — εῶς καὶ - ειῶς.* × *ἀντὶ Ἀνηλεής.*

Νηλίπους - οδος *(ὁ, ἡ)* discalzo. առից անման չունեցօղ, բոպիկ · Ալըգ գունդուրասըզ, եալըն այագ, այագը չըպլագ:

Νῆμα *(τὸ)* filo. դերձան, թել · Իփլիք, թէլ:

Νηματουργία *(ἡ)* il filare. մանելը · Իփլիք էյիրմէքլիք:

Νημέρτεια *(ἡ)* verità. ճշմարտութիւն · Տօղրուլուգ:

Νημερτὴς - έος *(ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - μερτῶς.* vero. ճշմարիտ · Տօղրու:

Νηνεμέω - ῶ. *M. ήσω.* esser sereno, tranquillo, senza vento. պարզ՝ հանդարտ՝ անհողմ ըլլալ · Պէրրաք՝ ավլէք՝ լիմանլըք օլմագ:

Νηνεμία *(ἡ)* serenità, calma, bonaccia. պարզութիւն, հանդարտութիւն (ծովու) · Պէրրաքլըգ, ավլէքլըք (հավանըն), լիմանլըք:

Νήνεμος *(ὁ, ἡ)* senza vento, tranquillo, sereno. անհողմ, հանդարտ, պարզ, թայ · րուզկեարսըզ, մուլայիմ, ավլէք, պէրրաք:

Νηοσσόος *καὶ* ***Νηοσσόος*** *(ὁ, ἡ)* conservatore delle navi. նաւերը պահպանօղ՝ ազատօղ · Կէմիլէրի սախլայան՝ գուրթարան:

Νηοῦχος *(ὁ, ἡ)* possessore d'una nave. նաւ մը ունեցօղ · Կէմիսի օլան, կէմի սահիպի:

Νηοφόρος *(ὁ, ἡ)* che mena la nave. նաւը քշօղ · Կէմիյի սիւրէն:

Νηπαθὴς - έος *(ὁ, ἡ)* = ***Ἀπαθής.***

Νηπενθὴς - έος *(ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - πενθῶς.* esente d'afflizione, di tristezza. ցաւէ՝ տրտմութենէ ազատ · անհոգ՝ քէտէրտէն խալիս՝ խէլաս:

Νηπιάζω *καὶ (μσ.) - άζομαι. M. άσω - ομαι.* essere o comportarsi da fanciullo, da balordo. տղայ՝ անմիտ ըլլալ կամ տղու՝ անմտի պէս վարուիլ · Չօճուգ՝ չըլկըն օլմագ եահօտ ահմագ կիպի տավրանմագ:

Νηπιεία *(ἡ)* infanzia. 2. balordaggine. տղայութիւն · 2 · անմտութիւն · Չօճուգլուգ · 2 · չըլկընլըգ:

Νηπίειος - α - ον *καὶ Ἰων.*

Νηπίεος - η - ον. = ***Νηπιώδης.***

Νηπιεύομαι. *M. εύσομαι.* = ***Νηπιάζω.***

Νηπιοκτόνος *(ὁ, ἡ)* infanticida. տղայասպան · Չօճուգ էօլտիւրիճի:

Νηπιοπρεπὴς - έος *(ὁ, ἡ)* conveniente ad un fanciullo. տղու մը վայելօղ՝ պատշաճօղ · Պիր չօճուղա մունասիպ օլան՝ եագըշան:

Νήπιος - α ἢ ος - ον. fanciullo, infante. 2. balordo, sciocco. 3. inesperto. տղայ · 2 · խօթամիտ, տխմար, անմիտ · 3 · անհմուտ, անփորձ · Չօճուգ · 2 · չըլկըն, ահմագ · 3 · աճէմի, թօյ:

Νηπιότης *(ἡ)* infanzia. տղայութիւն · Չօճուգլուգ:

Νηπιόφρων - ονος *(ὁ, ἡ)* balordo, sciocco. խօթամիտ, տխմար, անմիտ · Չըլկըն, ահմագ, սաֆօղլու:

Νηπιώδης - εος *(ὁ, ἡ)* proprio d'un fanciullo. տղու մը յատուկ · Չօճուղա եագըշըր:

Νηποινεὶ (νὶ), *ἐπίῤ.* impunemente. անպատիժ, առանց պատուհասի · Ճէզասըզ, ճէզալանտըրըլմայարագ:

Νήποινος *(ὁ, ἡ)* impunito. անպատիժ, անպատուհաս · Հաքքընտան կելինմէմիշ, ճէզալանտըրըլմամըշ:

Digitized by Google

Νήπτης-ου (ὁ) sobrio. զգաստ, չափաւոր · գաթերել, ինչէ վերջոր, օյանըգ:

Νηπτικὸς-ή-όν. = *Νηφάλιος*. (ὅθ. οὐσ. πλθ.) *Νηπτικὰ* (τὰ) (ἐκκλησ.) opere ascetiche. ճգնաճանական մատեանները · ինչէ թէրքիտիւնեարէ տայիր քիթապլար:

Νήριθμος (ὁ, ἡ) innumerabile. անթիւ, անհամար · սայըսըզ հէսապը չըգմազ:

Νήριον (τὸ) nerio, rododendro, oleandro. ժանտափշուրդ (մշտադալար տունկ մը) · զըգքըմ (հէր տէմ եէշիլ գալան ֆիտան):

Νησιαῖος-α-ον. = *Νησιώτης*.

Νησιάζω. *Μ*. *άσω*. = *Νησίζω*.

Νησιάρχης-ου (ὁ) governatore d'una isola. կղզիի մը տեսուչը · պիր ատա զապիթի, ատաըրըն հէ-քիմ օլանըն ձէզըտ վալի:

Νησίδιον (τὸ) ὑπκρ τ. *Νησίον*.

Νησίζω. *Μ*. *ίσω*. rassomigliare ad una isola. կղզիի մը նմանիլ · պիր ատայա պէն-զէմէք:

Νησίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Νῆσος*. isoletta. պզտիկ կղզի · ատաճըգ:

Νησίτης-ου (ὁ) = *Νησιαῖος*.

Νησιώτης-ου (ὁ) isolano. կղզեցի · ատալը:

Νησιωτικὸς-ή-όν. pertinente agli isolani. կղզեցւոց պատկանած · ատալըլարա մախ-սուս:

Νησοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una isola. կղզիի ձեւով · ատա պէնզէ-յէնտէ:

Νησομαχία (ἡ) combattimento d'isole. կղզեակյան պատերազմ · ատա ճէնկի՝ տէօ-յիւշիւ:

Νῆσος (ἡ) isola. կղզի · ատա:

Νησοφύλαξ-ακος (ὁ) guardiano dell'isola. կղզիի պահապան՝ գէտ՝ անտեսուչ · ատա պէքճիսի՝ պէքճիպաշը:

Νῆσσα-ης (ἡ) anitra. բադ · էօրտէք:

Νηστεία (ἡ) digiuno. ծոմապահք · օրուճ:

Νηστευτὴς-οῦ (ὁ) = *Νῆστις*.

Νηστεύω. *Μ*. *εύσω*. digiunare. ծոմ կենալ, ծոմապահել · օրուճ թութմաք՝ փարհէզ-մաք:

Νηστικὸς-ή-όν. che concerne il filare. 2. destro nel filare. մանելու պատկանած · 2 · ճարտար շուտով մանող · իփլիք էյիրմէյէ մախսուս · 2 · էյիրմէտէ ուսթա, չապուք էյիրիճի: *Νηστικὴ* (ἡ) l'arte di filare. մանելու արհեստ · իփլիք էյիրմէ սանաթը:

Νήστιμος (ὁ, ἡ) di digiuno. ծոմապահից, ծոմ կենալու յատուկ · օրուճա տայիր:

Νῆστις-ιος ἢ-εως καὶ -ιδος (ὁ, ἡ) digiuno. ծոմապահ, ծոմ կեցող · օրուճ թութան:

Νηστοποσία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Νηστοποτέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. bevere digiuno. ծոմ ըմպելով խմել · օրուճ օլարագ՝ պիր շէյ եէմէտէն օլարագ իչմէք:

Νητὸς-ή-όν. (νέω). ammucchiato. դիզուած · եըղըլմըշ: (νήθω.) filato. մանուած · էյիրիլմիշ:

Νῆτρον (τὸ) fuso. իլ կամ իլիկ · իյի (էյիր-մէք իյին):

Νῆττα-ης (ἡ) *Ἀττ*. ἀντὶ *Νῆσσα*.

Νηττάριον καὶ *Νήττιον* (τὸ) ὑπκρ. τ. *Νῆττα*.

Μηφαλέος-α-ον. = *Νηφάλιος*.

Νηφαλεότης (ἡ) = *Νηφαλιότης*.

Νηφάλιος-α ἢ ος-ον. sobrio. 2. attento, vigilante, prudente. զգաստ, չափաւոր · 2 · մտադիր, զգոյշ, արթուն, խոհեմ · գաթերել, օյանըգ, ինչէ վերջոր · 2 · օյանըք, մուքայէթլի, գաւրանտըշլը, հուշեար:

Νηφαλιότης (ἡ) sobrietà. 2. vigilanza, prudenza. զգաստութիւն, չափաւորութիւն · 2 · զգուշութիւն, խոհեմութիւն · իթիտալ, օյանըգլըգ, ինչէ վերջոր օլմագ · 2 · օյանըգլըգ, մուքայէթլիլիք, գաւրանտըշլը-լը օլմագ:

Μηφαλισμὸς (ὁ) = τῷ προηγ.

Νηφαλίως, ἐπίῤ. sobriamente ecc. զգաստութեամբ եւ այլն · իթիտալ՝ օլան իլէ վէ սայիր:

Νηφαντικὸς-ή-όν. sobrio, che s'astiene dall' ubbriachezza. զգաստ, արբեցութենէ ետ կեցող · իթիտալլը, էսրիքլիքտէն սաքընան:

Νηφάντως, ἐπίῤ. = *Νηφαλίως*.

Νήφω. *Μ*. *νήψω*. esser sobrio, astenersi dal vino. 2. esser attento, vigilante. զգաստ ըլլալ, գինիէ զգուշանալ · 2 · մըտադիր՝ արթուն՝ զգոյշ կենալ · գաթերել օլմագ, շէրապտըն սաքընմագ · 2 · օյանըք՝ մուքայէթ օլմագ:

Νηχεῖον (τὸ) vasca da nuotare. լողալուարան · եիւզիւլէճէք հավուզ:

Νήχομαι. *Μ*. *νήξομαι*. nuotare. լողալ · եիւզմէք:

Νῆψις-εως (ἡ) = *Νηφαλιότης*.

Νηκαῖος-α-ον. di vittoria. յաղթութեան պատկանած · զաֆէրէ՝ ֆիթիւհաթա մախսուս:

Νικατὴρ-ῆρος καὶ *Νικάτωρ*-ορος (ὁ) *Δ*. ἀντὶ *Νικητής*.

Νικάω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. vincere, riportare la vittoria. 2. superare, prevalere. յաղթել, յաղթութիւնը տանիլ՝ ձեռք բերել · 2 · գերազանցել · եէնմէք, զաֆէր պուլմագ · 2 · աշն եէնմէք, ղալիպ օլմագ:

Νίκη (ἡ) vittoria. յաղթութիւն · նուսրէթ, զաֆէր, ղալէպէ:

Νίκημα (τὸ) la palma, il premio della vittoria. 2. avvantaggio, superiorità. բրաբիոն · 2 · գերակայութիւն · զաֆէր էմէգը · 2 · մահիքլիք, իսթիտաթլըգ:

Νικητὴρ (ὁ) × ἀντὶ *Νικητής*.

Νικητήριος-α ἢ ος-ον. che concerne la vittoria, trionfale. յաղթական, յաղթութեան պատկանած · նուսրէթէ տայիր, զաֆէրէ: (οὐσ.) *Νικητήριον* (τὸ) il premio della vittoria, palma. յաղթանակ, բրաբիոն, մրցանակ · զաֆէր էմէգիսի, նուսրէթ էտէլիյէ:

Νικητὴς-οῦ (ὁ) vincitore. յաղթող · ֆաթիհ, մանսուր:

Νικητικὸς-ή-όν. vittorioso. յաղթական, յաղթող · եէնէն, ղալիպ, ֆաթիհ:

Νικήτρια (ἡ) θηλ. τ. *Νικητήρ*.

Νικηφορέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. riportare la vittoria, il trionfo. տանիլ զյաղթանակն, յաղթութիւնը ձեռք բերել՝ յաղթել · զաֆէր պուլմագ, եէնմէք:

Νικηφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Digitized by Google

Νικηφόρος (ὁ, ἡ) che riportò la vittoria, trionfante. [illegible]

Νικομάχας - α. *Δ.* ἀντὶ Νικομάχης - ου (ὁ) che vince, supera ne' combattimenti. [illegible]

Νικοτελής-έος (ὁ, ἡ) che effettua la vittoria. [illegible]

Νίμμα (τὸ) acqua in cui si lavò qualcheduno le mani. [illegible]

Νίν (ἀντνμ. ἐγκλιτ. πάντοτε) ἀντὶ Ἴν, αὐτόν, αὐτήν, αὐτό.

Νιπτὴρ (ὁ) bacino da lavarsi le mani od i piedi. [illegible]

Νίπτρον (τὸ) = Νίμμα.

Νίπτω. *Μ.* νίψω. lavare. [illegible]

Νίτρον (τὸ) nitro, salnitro. [illegible]

Νιτρόω - ῶ. *Μ.* ώσω. lavare col nitro. [illegible]

Νιτρώδης - εος (ὁ, ἡ) nitroso. [illegible]

Νιφὰς - άδος (ἡ) neve. 2. (κυρ.) stretta di neve, nevajo. 3. tempesta. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Νιφετὸς (ὁ) = τῷ προηγ.

Νιφετώδης - εος (ὁ, ἡ) nevicoso, [illegible]

Νίφω. *Μ.* νίψω. nevicare. [illegible]

Νοερὸς - ά - όν. intellettuale, intelligibile. [illegible] 2. = Νοήμων.

Νοερότης (ἡ) intellettualità, immaterialità. [illegible]

Νοερῶς, ἐπίῤ. colla mente. [illegible]

Νοέω - ῶ. *Μ.* ήσω. intendere, concepire, comprendere, pensare. [illegible]

Νόημα (τὸ) pensiero, intenzione, nozione, sentimento. [illegible]

Νοήμων - ονος (ὁ, ἡ) prudente. [illegible]

Νόησις - εως (ἡ) intendimento, intelligenza. [illegible]

Νοητικὸς - ή - όν. intelligente. [illegible]

Νοητὸς - ή - όν (καὶ ἐπίῤ.) - ητῶς. intelligibile, comprensibile. [illegible]

Νοθεία (ἡ) bastardigia. [illegible]

Νόθειος - α ἡ ος - ον. di bastardo. [illegible]

Νόθευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Νοθεύω. *Μ.* εύσω. adulterare, falsificare. [illegible]

Νοθογέννητος (ὁ, ἡ) = τῷ

Νόθος - η ἡ ος - ον. bastardo, adulterino, falsato. [illegible] νόθως. ἐπίῤ.

Νομάδειος (ὁ, ἡ) = Νομαδικός.

Νομαδία (ἡ) turba di pastori. [illegible]

Νομαδιαῖος - α - ον. καὶ Νομαδικὸς - ή - όν. pastorale. [illegible]

Νομαδικῶς, ἐπίῤ. da pastore. [illegible]

Νομαῖος - α - ον. appartenente alla gregge. [illegible]

Νομὰς - άδος (ὁ, ἡ) colui che pascola. [illegible]

Νομεὺς - έως (ὁ) pastore. 2. distributore. [illegible] 2. [illegible]

Νομευτικὸς - ή - όν. pastorale. [illegible]

Νομεύω. *Μ.* εύσω. pascere, pascolare. [illegible]

Νομὴ (ἡ) distribuzione. 2. pascolamento. 3. pascolo, pastura. 4. gregge. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Νομίζω. *Μ.* ίσω. servirsi di... usare. 2. credere, pensare. 3. esser avvezzo, accostumare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Νομικὸς - ή - όν. legale. 2. legista, giurisconsulto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νομικῶς, ἐπίῤ. legalmente. [illegible]

Νόμιμος - η ἡ ος - ον. legittimo. 2. giusto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νομιμότης (ἡ) legittimità. [illegible]

Νομίμως, ἐπίῤ. legittimamente. [illegible]

Νόμιος - α ἡ ος - ον. pastorale. [illegible]

Νόμισις - εως (ἡ) credenza, religione, opinione, parere. [illegible]

Νόμισμα (τὸ) moneta, nomisma. 2. regolamento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νομισματικὸς-ή-όν. di moneta, numismatico. [illegible]

Digitized by Google

Νομισμάτιον (τὸ) *ὑπηκρ. τ. Νόμισμα.*

Νομισματοπώλης - ου (ὁ) banchiere. սեղանաւոր. սառրաֆ:

Νομισματοπωλικὸς - ὴ - όν. pertinente al banchiere. սեղանաւորի պատկանած. սառրաֆա դայիր. *Νομισματοπωλικὴ* (ἡ) (*ἐνν. τέχνη.*) professione del banchiere. սեղանաւորի արհեստ. սառրաֆլըգ:

Νομιστεύω. Μ. εύσω. = *Νομίζω.*

Νομιστὶ, ἐπίῤ. = *Νομίμως.*

Νομογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere delle leggi. օրէնք գրել. նօմօս՝ գանուն՝ եազմագ՝ թերթիպ էթմէք:

Νομογραφία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.* = *Νομοθεσία.*

Νομογράφος (ὁ, ἡ) colui che scrive delle leggi. օրէնք գրող. գանուն՝ նօմօս թերթիպ էտէն: = *Νομοθέτης.*

Νομοδείκτης - ου (ὁ) giureconsulto. իրաւաբէտ, օրէնսդէտ. էհլի շէր, էհլի ֆըգհ:

Νομοδιδάκτης - ου καὶ

Νομοδιδάσκαλος - ου (ὁ) dottore della legge. օրէնսուսոյց, օրինաց վարդապետ. գանուն՝ նօմօս խօճասը:

Νομοδίφας - ου (ὁ) indagatore delle leggi. օրէնքներն քննող՝ հետազօտող. գանունլարը՝ նօմօսլարը թեֆթիշ՝ թէճէսսիւս էտէն:

Νομοθεσία (ἡ) = *Νομοθέτησις.*

Νομοθετέω - ω. Μ. ήσω. stabilire, emanare delle leggi. օրէնքներ դնել՝ կարգել. գանունլար՝ նօմօսլար գօյմագ՝ թերթիպ էթմէք:

Νομοθέτης - ου (ὁ) legislatore. օրէնսդիր. գանուն պաղլայըճը, վազը գանուն:

Νομοθέτησις - εως (ἡ) legislazione. օրէնսդրութիւն. գանուն պաղլամագ, նօմօսլար թերթիպ էթմէք:

Νομοθετικὸς - ὴ - όν. legislativo. օրինադրական. գանուն պաղլամայա մէնսուպ:

Νομομάθεια (ἡ) cognizione delle leggi. օրինաց գիտութիւն. գանունլարը աշինա օլմագ:

Νομομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) giurisperito, giurisprudente, versato, istruito nelle leggi. օրէնսդէտ, իրաւաբէտ. էհլի ֆըգհ, էհլի շէր, գանունլարը՝ նօմօսլարը աշնա:

Νομὸς (ὁ) provincia. գաւառ. էյալէթ, մէմլէքէթ. 2. = *Νομή.*

Νόμος (ὁ) legge. օրէնք. նօմօս, գանուն:

Νομοφυλακεῖον (τὸ) tribunale, in cui si radun vano i Nomofilachi. օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանաւորներուն մէկ տեղ ժողվելու տեղը. նօմօսլարըն թամամլամասընա դիգգաթ էտէն մանսըպտարլարըն պիր օլտուգլարը մահալ:

Νομοφυλακέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare le leggi. օրէնքներն պահել. գանունլարը՝ նօմօսլարը թամամլամագ, տութմագ. 2. *Εἰμὶ Νομοφύλαξ* =

Νομοφυλακία (ἡ) la carica de' Nomofilachi. օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանաւորներուն պաշտօնը՝ պաշտօնը. նօմօսլարըն տութլանմասընա դիգգաթ էտէնլերին մանսըպը:

Νομοφυλάκιον (τὸ) = *Νομοφυλακεῖον.*

Νομοφύλαξ - ακος (ὁ) Nomofilaca, magistrato che sorvegliava all' osservanza delle leggi. օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանաւոր. գանունլարըն տութլանմասընա՝ թամամլանմասընա դիգգաթ էտէն մանսըպտար:

Νόος - ου (ὁ) *Ἰων. καὶ ἀσυναιρ. ἀντὶ Νοῦς.*

Νοσάζομαι. Μ. άσομαι ammalarsi spesso. յաճախ հիւանդանալ. սըք սըք խասթալանմագ:

Νοσακερὸς - ὰ - όν. = *Νοσερός.* (1).

Νοσερὸς - ὰ - όν (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ερῶς.* ammalaticcio, valetudinario. 2. malsano. հիւանդոտ, ախտաժէտ. 2. առողջութեան վնասակար, հիւանդութիւն բերող. հասթա վիճուտ, մարազլը. 2. չուրուքլը, խասթալըգ հասըլ էտէն:

Νοσέω - ῶ. Μ. ήσω. ammalarsi. հիւանդանալ. խասթալանմագ:

Νοσηλεύω. Μ. εύσω. curare un malato. հիւանդ մը նայիլ՝ հոգալ. խասթա պագմագ:

Νόσημα (τὸ) malattia. հիւանդութիւն. խասթալըգ:

Νοσηματικὸς - ὴ - όν. = *Νοσερός.* (1).

Νοσημάτιον (τὸ) malattia leggiera, indisposizione. թեթեւ հիւանդութիւն, անհանգստութիւն, տկարութիւն. խաֆիֆ խասթալըգ, րահաթսըզլըգ, քէյֆսիզլիք, [illegible]:

Νοσηρὸς - ὰ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ηρως.* = *Νοσερός.*

Νοσοκομεῖον (τὸ) spedale. հիւանդանոց. հաստալար, խասթախանէ:

Νοσοκομέω - ῶ. Μ. ήσω. curare un malato. հիւանդ մը նայիլ՝ խնամել. խասթա պագմագ՝ գայըրմագ:

Νοσοκόμησις - εως καὶ Νοσοκομία (ἡ) *τὸ οὐσ. το προηγ.*

Νοσοκόμος (ὁ, ἡ) curatore de' malati. հիւանդ նայող՝ խնամող. խասթա պագան՝ գայըրան:

Νοσοποιὸς (ὁ, ἡ) che apporta della malattia. հիւանդաբեր, հիւանդութիւն բերող՝ պատճառող. խասթա էտէն, խասթալըգ վերիճի:

Νόσος (ἡ) malattia, infermità, male. հիւանդութիւն, ախտ. խասթալըգ, իլլէթ, մարազ:

Νοσσεύω. Μ. εύσω. = *Νεοσσεύω.*

Νοσσιὰ (ἡ) = *Νεοσσιά.*

Νοσσοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Νεοσσοποιέω.*

Νοστέω - ῶ. Μ. ήσω. ritornare (in patria.) դառնալ (հայրենիքը). դէօնմէք (վաթանընա):

Νόστιμος (ὁ, ἡ) che deve ritornare (in patria). 2. gustoso, dolce. դառնալու, դառնալոց, ան որ դառնայ պիտի (հայրենիքը). 2. համով, անուշ. դէօնէճէկ, ավդէթ էտէճէկ (վաթանընա). 2. լէզզէթ, թաթլու:

Νόστος (ὁ) ritorno (in patria). դարձ (ի հայրենիս). (վաթանա) դէօնմէքլիք՝ ավդէթ:

Νόσφι, ἐπίῤ. ἡ πρόθ. separatamente, a parte, di nascosto. 2. (*μὲ γεν.*) senza, lungi da . . . զատ, առանձին, ծածուկ, գաղտուկ. 2. առանց, հեռի ի. այըրը, պաշգա, [illegible], գայիպ. 2. [illegible] (դիւրիշներէն խաբար [illegible]):

Νοσφίζω. Μ. ίσω. separare. 2. allontanare. 3. levare, toglier di mezzo. 4. am-

Digitized by Google

mazzare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Νοσφισμος (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Νοσώδης-εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -ωδῶς. ammalaticcio. 2. malsano. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] = *Νοσερός*.

Νοτερὸς-ὰ-όν. καὶ Νοτηρὸς-ὰ-όν, umido. [illegible]

Νοτιάω-ῶ. Μ. άσω. esser umido. [illegible]

Νοτίζω. Μ. ίσω. inumidire o inumidirsi. [illegible]

Νότιος-α ἢ ος-ον. umido. 2. australe, meridionale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νότος (ὁ) noto, vento australe, ostro, vento di mezzodì. [illegible]

Νουθεσία (ἡ) = *Νουθέτησις*.

Νουθετέω-ῶ. Μ. ήσω. avvertire, ammonire. [illegible]

Νουθέτημα (τὸ) consiglio, avvertimento. [illegible]

Νουθέτησις-εως (ἡ) ammonizione, avvertimento. [illegible]

Νουθετητικὸς καὶ Νουθετικὸς-ὴ-όν. ammonitorio. [illegible]

Νουμηνία (ἡ) κατὰ κρ. ἀντὶ *Νεομηνία*.

Νουμηνιάζω. Μ. άσω. festeggiare le neomenie, le calende. [illegible]

Νουνέχεια (ἡ) prudenza. [illegible]

Νουνεχὴς-έος (ὁ, ἡ) prudente. [illegible]

Νουνεχόντως καὶ Νουνεχῶς, ἐπίῤ. prudentemente. [illegible]

Νοῦς-νοῦ καὶ νοὸς (ὁ) mente, spirito, intelletto, sentimento. [illegible]

Νουσαλέος-α-ον. malato. [illegible]

Νοῦσος (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Νόσος*.

Νύγδην, ἐπίῤ. pungendo. [illegible]

Νύγμα (τὸ) puntura. [illegible]

Νυγματώδης-εος (ὁ, ἡ) pungente. [illegible]

Νυγμὴ (ἡ) *καὶ Νυγμὸς* (ὁ) = *Νύγμα καὶ Νύξις*.

Νυκταλωπάω-ῶ. Μ. ήσω. = *Νυκταλωπιάω*.

Νυκταλωπία καὶ Νυκταλωπίασις-εως (ἡ) vizio degli occhi, quando uno non vede di notte anche al lume. [illegible]

Νυκταλωπιάω-ῶ. Μ. άσω. Εἰμὶ —

Νυκτάλωψ-ωπος (ὁ, ἡ) colui che non vede di notte anche con lume. [illegible]

Νυκτεγερσία (ἡ) eccitazione, tumulto notturno. [illegible]

Νυκτεγερτέω-ῶ. Μ. ήσω. svegliarsi di notte. [illegible]

Νυκτέπαρχος (ὁ) capo d' una pattuglia. [illegible]

Νυκτερεία (ἡ) azione fatta di notte tempo. [illegible]

Νυκτερεύω. Μ. εύσω. vegliare durante la notte. [illegible]

Νυκτερήσιος καὶ Νυκτερίδιος (ὁ, ἡ) *καὶ Νυκτερινὸς-ὴ-όν.* notturno. [illegible]

Νυκτερὶς-ίδος (ἡ) pipistrello, nottola. [illegible]

Νυκτερόβιος (ὁ, ἡ) che si procura il vitto di notte. [illegible]

Νύκτερος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Νυκτερινός*.

Νυκτεροφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) che risplende di notte. [illegible]

Νυκτηγορέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare, annunziare di notte. [illegible]

Νυκτηγορία (ἡ) radunanza od avviso notturno. [illegible]

Νυκτηγρεσία καὶ Νυκτηγρετέω-ῶ. = *Νυκτεγερσία, Νυκτεγερτέω*.

Νυκτήγρετον (τὸ) lunaria (erba). [illegible]

Νυκτίβιος (ὁ, ἡ) = *Νυκτερόβιος*.

Νυκτίγαμος (ὁ, ἡ) maritato di notte. [illegible]

Νυκτικόραξ-ακος (ὁ) corvo notturno, barbagianni, gufo. [illegible]

Νυκτιλαμπὴς-έος (ὁ, ἡ) che brilla di notte. [illegible]

Νύκτιος-α-ον. notturno. [illegible]

Νυκτιπάτης-ου (ὁ) che gira di notte. [illegible]

Νυκτίπλαγκτος καὶ Νυκτιπλανὴς-έος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Digitized by Google

Νυκτιπλοέω-ω. M. ήσω. navigare di notte. գիշերանց նաւել. կէճէլէյին կէմի իլէ կիթմէք։

Νυκτιπορέω-ῶ. καὶ Νυκτιπόρος = Νυκτοπορέω καὶ Νυκτοπόρος.

Νυκτιφαὴς καὶ Νυκτιφανὴς καὶ Νυκτίφαντος (ὁ, ἡ) che apparisce, riluce di notte. գիշերանց երեւցող՝ փայլող. կէճէլէյին կէօրիւնէնի՝ բարլայան։

Νυκτιφρούρητος (ὁ, ἡ) che fa la guardia notturna. գիշերապահ, գիշերանց պահապանող. կէճէլէյին նէօպէթ ատէլլայան, բարաքօլ։

Νυκτόβιος (ὁ, ἡ) = Νυκτίβιος.

Νυκτογραφέω-ῶ. M. ήσω. scrivere di notte. գիշերանց գրել. կէճէլէյին եազմագ։

Νυκτοθήρας-ου (ὁ) cacciatore notturno. գիշերուան որսորդ. կէճէ աւճըսը։

Νυκτοκλέπτης-ου (ὁ) ladro notturno. գիշերուան գող. կէճէ խըրսըզը։

Νυκτομαχέω-ῶ. M. ήσω. combattere di notte. գիշերանց պատերազմել. կէճէլէյին ճէնկ էթմէք։

Νυκτομαχία (ἡ) combattimento notturno. գիշերային պատերազմ. կէճէ տէօյիւշիւ՝ ճէնկի։

Νυκτοπορέω-ῶ. M. ήσω. camminare di notte. գիշերանց պտըտիլ. կէճէլէյին կէզինմէք։

Νυκτοπόρος (ὁ, ἡ) che cammina di notte. գիշերանց պտըտող. կէճէլէյին կէզինէն։

Νυκταυργὸς (ὁ, ἡ) che lavora di notte. գիշերանց բան՝ գործ տեսնող՝ գործող բանող. կէճէլէյին իշլէյէն։

Νυκτοφυλακέω-ῶ. M. ήσω. fare la guardia notturna. գիշերանց պահակերել՝ պահպանութիւն ընել. կէճէլէյին գօլ գէզմէք՝ նէօպէթ ատէլլամաք։

Νυκτοφυλάκησις-εως καὶ

Νυκτοφυλακία (ἡ) guardia notturna, pattuglia, ronda, sentinella. գիշերային պահպանութիւն, գիշերանց պահակերելը, գիշերապահք. գօլ, կէճէլէյին նէօպէթ ատէլլամաքը՝ գէզմէսի կիթմէսի, կէճէ նէօպէթճիլէրի։

Νυκτοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) guardiano notturno, ronda di notte sentinella. գիշերապահ, գիշերը պահակերող՝ պահպանութիւն ընող, գիշերուան պահանորդ. գօլ, կէճէլէյին նէօպէթ ատէլլայան, կէճէ նէօպէթճիսի։

Νύκτωρ, ἐπίῤ. di notte. գիշերանց. կէճէլէյին։

Νυμφαγωγέω-ῶ. M. ήσω. condurre la sposa alla casa dello sposo. հարսը փեսային տունը բերել. կէլինի կիւվէյինին էվինէ կէթիրմէք։

Νυμφαγωγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Νυμφαγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce la sposa alla casa dello sposo, pronubo-ba, paraninfo-fa. հարսը փեսային տունը բերող, առաջնորդող, հացներեց (հարսանեաց) կամ հարսնիքեղայր. կէլինի կիւվէյինին էվինէ կէթիրէն, սաղտըճ, եէնկէ խանըմ։

Νυμφαία (ἡ) ninfea, nenufar (pianta). հարսնամատն, կոկոռ, նանուֆար. նիլիւֆէր, սուլու-ֆէր չիչէյի, կէօլ աւուճը։

Νυμφαῖος-α-ον. ninfale, delle ninfe. յաւերժահարսանց յատուկ. Փէրիլէ կէօզէլլէրինէ մէնսուպ՝ պերիւնաւլիք (οὐσ.) *Νυμφαῖον (τὸ)* tempio delle ninfe. յաւերժահարսանց տաճար. Փէրիլէրին Փէյքէլի։

Νυμφεῖος-α-ον. = Νυμφαῖος ἢ Νυμφικὸς (οὐσ.) Νυμφεῖον (τὸ) = Νυμφαῖον ἢ Νυμφών.

Νύμφευμα (τὸ) maritaggio. ամուսնութիւն. նիքեահ, էվլէնմէ։

Νύμφευσις-εως (ἡ) l'azione di sposare. կարգելը, հարս ընելը. էվլէնտիրմէ, կէլին էթմէ։

Νυμφευτήριος-α-ον. nuziale. հարսանեաց. տիւյիւնէ մախսուս։

Νυμφευτὴς-οῦ (ὁ) = Νυμφαγωγὸς ἢ 2. = Νυμφίος.

Νυμφεύτρια (ἡ) paraninfa, pronuba. հարսնիքեղայր. եէնկէ խանըմ սաղտըճ, օրթաղճըր գատըն։

Νυμφεύω. M. εύσω. sposare una figlia. աղջիկ մը հարս ընել կարգել. գըզ վէրմէք կէլին էթմէ՝ էվլէնտիրմէ. (μσ.) ammogliarsi. կնիկ առնել, կարգուիլ. գարը ալմաք, էվլէնմէք։

Νύμφη (ἡ) sposa. 2. nuora. 3. nubile. 4. fantoccio. 5. formica alata. 6. bottone di rosa. 7. l' estremità del vomero. 8. necidala, aurelia, crisalide. 9. Ninfa (spezie di Deità de' Gentili). հարս. 2. նու. 3. հարսնացու աղջիկ. 4. աղայոց պաճուճապատանք. 5. թեւաւոր մրջիւն. 6. վարդի բոլոր՝ կոկոն. 7. խոփին ծայրը. 8. հարսնեակ, ոսկեակ (մաշկապատ միջատ՝ թրթուր՝ ժժմակ). 9. յաւերժահարսն (բառ հեթանոսաց ազգ մը չաստուածուհի). արուսէ, կէլին. 2. կէլին. 3. պիւլիւղ, էվլէնէճէք գըզ. 4. գուգլա. 5. գանաթլը գարընճա. 6. գօնձա գօնճէսի. 7. սապան տէմիրինին ուճու. 8. պէօճէք, չէքիրկէ (գօզալաղընտա գալըպ սըգմըշ պէօճէք). 9. Փէրի գըզը (գատիմ էսքի հէլլէնլիլէրին ...)։

Νυμφιάω-ῶ. M. άσω. cadere in frenesia, divenir furioso. խելացնորութեան իյնալ, խելքը թռցնել. դէլիլիք օլմաք, չըլդըրմաք։

Νυμφικὸς-ἡ-όν. nuziale, conjugale. հարսանեաց, ամուսնական. տիւյիւնէ՝ նիքեահա մախսուս։

Νυμφικῶς. ἐπίῤ. da sposo o da sposa. փեսայի կամ հարսի պէս. կիւվէյի եախօտ կէլին կիպի։

Νυμφίος (ὁ) sposo. փեսայ. կիւվէյի։

Νύμφιος (ὁ, ἡ) = Νυμφικός.

Νυμφογενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato d'una Ninfa. յաւերժահարսէ ծնած. Փէրիտէն տօղմուշ։

Νυμφοκομέω-ῶ. M. ήσω. = Νυμφοστολέω.

Νυμφοκόμος (ὁ, ἡ) = Νυμφοστόλος.

Νυμφόληπτος (ὁ, ἡ) frenetico, fanatico. խելացնոր, մոլեռանդ, մոլի. չըլդըրըմ, տէլի, դաղդարմըշ։

Νυμφοληψία (ἡ) frenesia, furia. խելացնորութիւն, կատաղութիւն. չըլդըրըմլըգ, դաղդարմըշլըգ։

Νυμφοστολέω-ῶ. M. ήσω. ornare, fregiare la sposa, o condurla alla casa

Digitized by Google

dello sposo. [illegible]

Νυμφόστολος (ὁ, ἡ) che adorna, fregia la sposa. [illegible] 2. = *Νυμφαγωγός*.

Νυμφὼν-ῶνος (ὁ) talamo. ([illegible]) [illegible]

Νῦν, *ἐπίῤ*. (*Χρν.*) ora, adesso, presentemente. [illegible]

Νὺν, *μόρ*. (*ἐγκλιτ.*) (*Συλλογ. Ἐμφαντ. ἢ Παραπληρωμ.*) (*κυρ.* = *Νῦν.*) adunque. [illegible]

Νὺξ-νυκτὸς (ἡ) notte. [illegible]

Νύξις-εως (ἡ) punzione. [illegible]

Νύσσα-ης (ἡ) scopo, meta. [illegible]

Νύσσω. *Μ.* *νύξω*. pungere. [illegible]

Νύσταγμα (τὸ) καὶ

Νυσταγμὸς (ὁ) l'azione di dormicchiare, di sonnecchiare, sonno leggiero. [illegible]

Νυστάζω. *Μ.* *άσω*. sonnecchiare, dormicchiare. [illegible]

Νυστακτής-οῦ (ὁ) colui che sonnecchia. [illegible]

Νυστακτικῶς, *ἐπίῤ*. sonnecchiando. [illegible]

Νυσταλέος-α-ον. dormiglione. [illegible]

Νυχαυγὴς-έος (ὁ, ἡ) rilucente di notte. [illegible]

Νυχεία (ἡ) καὶ

Νύχευμα (τὸ) veglia. [illegible] *Ἴδε καὶ Νυκτερεία*.

Νυχεύω. *Μ.* *εύσω*. = *Νυκτερεύω*.

Νυχθήμερον (τὸ) lo spazio d'una notte, d'un giorno. [illegible] (24 [illegible])

Νὼ ἢ Νῷ ἀντὶ Νῶϊ. *ὀνμστ. καὶ αἰτ. δυϊκ. τ. Ἐγώ*.

Νωγαλεύω. *Μ.* *εύσω*. καὶ

Νωγαλίζω. *Μ.* *ίσω*. mangiare de' leccumi. [illegible]

Νώγαλον (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πληθ.*) cibi ghiotti, leccume, ghiottornia, leccornia, manicaretto (*Γαλλ.* friandise.) [illegible]

Νωδογέρων-οντος (ὁ) vecchio sdentato. [illegible]

Νωδὸς-ὴ-όν. sdentato. [illegible]

Νωθεία (ἡ) = *Νωθρότης*.

Νωθὴς-έος (ὁ, ἡ) lento, pigro. 2. stupido. [illegible] 2. [illegible]

Νώθουρος (ὁ) impotente, inabile alla generazione. [illegible]

Νωθρεία (ἡ) = *Νωθρότης*.

Νωθρεύω καὶ (*μσ.*) - *εύομαι*. *Μ.* *εύσω*-*ομαι*. essere lento, pigro, [illegible]

Νωθροκάρδιος (ὁ, ἡ) (*Γρφ.*) stupido [illegible]

Νωθρὸς-ὰ-όν. = *Νωθής*. — *θρῶς*, *ἐπίῤ*.

Νωθρότης (ἡ) lentezza, pigrizia, dappoccaggine. 2. stupidità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νῶϊ. *ἀντνμ*. *δυϊκ* (*ὀνμστ. καὶ αἰτ. τ. Ἐγώ*). noi due. [illegible]

Νῷϊν, *γεν καὶ δοτ. τ. Νῶϊ*. di noi due, a noi due. [illegible]

Νωΐτερος-α-ον. appartenente a noi due. [illegible]

Νῶκαρ-αρος (τὸ) sonno profondo, torpore. [illegible]

Νωλεμέως καὶ Νωλεμὲς, *ἐπίῤ*. assiduamente, incessantemente. [illegible]

Νωμάω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. muovere. 2. osservare con attenzione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Νέμω*

Νώνυμνος καὶ Νώνυμος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Ἀνώνυμος*.

Νώροψ ἢ Νώρωψ-οπος (ὁ, ἡ) che conviene all' uomo. 2. abbagliante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νωταγωγέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. portare sul dorso. [illegible]

Νωταγωγὸς (ὁ, ἡ) che porta sul dorso. [illegible]

Νωταῖος-α-ον. dorsale. [illegible]

Νωτιαῖος-α-ον. = *Νωταῖος*.

Νωτίζω *Μ.* *ίσω*. voltare o far voltare le spalle, mettersi o mettere in fuga. 2. portare sul dorso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νώτισμα (τὸ) ciò che si porta sul dorso. [illegible]

Νωτοβατέω-ῶ *Μ.* *ήσω*. montare sul dorso. [illegible]

Digitized by Google

Νωτοκοπέω-ῶ. *M.* *ήσω.* battere, bastonare a qualcuno il dorso. [illegible]

Νῶτον (τὸ) (*κυρ. μόνον εἰς τὸ πλθ.*) *ἀντὶ* *Νῶτος.*

Νῶτος (ὁ) dorso. 2. superficie. [illegible]

Νωτοφορέω-ῶ. *M.* *ήσω.* portare sul dorso. [illegible]

Νωτοφορία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Νωτοφόρος (ὁ, ἡ) che porta sul dorso. [illegible]

Νωχέλεια (ἡ) pigrizia, dappocaggine, lentezza (*Γαλλ.* nonchalance.) [illegible]

Νωχελεύομαι. *M.* *εύσομαι.* essere lento, pigro. [illegible]

Νωχελής-έος (ὁ, ἡ) lento, pigro (*Γαλλ.* nonchalant). [illegible]

Νωχελία (ἡ) X *ἀντὶ* *Νωχέλεια.*

Νωχελίζω. *M.* *ίσω.* = *Νωχελεύομαι.*

Ξ.

Ξ, ξ, ξῦ ἢ ξῖ (τὸ) (*ἄκλ.*) Xi. Decimaquarta lettera dell' alfabeto greco. In senso numerico coll' accento di sopra (ξ´) significa 60, e coll' accento al di sotto (͵ξ) 60,000. [illegible] (ξ´) [illegible] 60, [illegible] (͵ξ) [illegible] 60,000. [illegible] (ξ´) [illegible] 60, [illegible] (͵ξ) 60,000.

Ξαίνω. *M.* *ξανῶ.* cardare, pettinare. 2. battere. [illegible]

Ξανάω-ῶ. *M.* *ήσω.* stancarsi (dal cardare la lana). [illegible]

Ξάνησις-εως (ἡ) stanchezza (cagionata dal cardare la lana) [illegible]

Ξανθίας-ου (ὁ) specie di tonno (pesce). [illegible]

Ξανθίζω. *M.* *ίσω.* render biondo. 2. biondeggiare. [illegible]

Ξανθικὸς (ὁ) il mese d' Aprile, presso i Macedoni. [illegible]

Ξάνθιον (τὸ) bardana (erba.) [illegible]

Ξάνθισμα (τὸ) color biondo. [illegible]

Ξανθόγεως (ὁ, ἡ) di cui la terra è gialla. [illegible]

Ξανθόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli biondi. [illegible]

Ξανθοκάρηνος X *ἀντὶ*

Ξανθοκόμης-ου (ὁ) *καὶ*

Ξανθόκομος (ὁ, ἡ) che ha la chioma bionda. [illegible] = *Ξανθόθριξ.*

Ξανθὸς-ή-όν. biondo, giallo. [illegible]

Ξανθότης (ἡ) biondezza, giallore. [illegible]

Ξανθοτριχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* avere i capelli biondi. [illegible]

Ξανθοχίτων-ωνος (ὁ, ἡ) che porta una tonaca di color biondo. [illegible]

Ξανθόχροος-ους *καὶ*

Ξανθόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) di color biondo, giallo. [illegible]

Ξανθόω-ῶ. *M.* *ώσω.* = *Ξανθίζω.* (1)

Ξάνιον (τὸ) cardo, instrumento per cardare la lana. 2. pettine. [illegible]

Ξάνσις-εως (ἡ) cardatura. [illegible]

Ξάντης-ου (ὁ) cardatore. [illegible]

Ξαντικὸς-ή-όν. proprio a cardare la lana. [illegible] *Ξαντική* (ἡ) (*ἐνν. τέχνη*). l' arte di cardare la lana. [illegible]

Ξάσμα (τὸ) lana cardata. [illegible]

Ξείνη, Ξεινηδόκος κτλ. *Ἰων.* *ἀντὶ* *Ξένη* (*θηλ. τ. Ξένος*), *Ξενοδόκος κτλ.*

Ξεναγέω-ῶ. *M.* *ήσω.* guidare, accogliere i forestieri nell' ospizio. 2. essere comandante delle truppe straniere, stipendiare. [illegible]

Ξενάγησις-εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Ξεναγία-ας (ἡ) la carica del comandante delle truppe straniere. 2. distaccamento, battaglione formato di soldati stranieri. [illegible]

Ξεναγὸς (ὁ) che guida, conduce all' ospizio gli stranieri. 2. comandante delle truppe straniere. [illegible]

Digitized by Google

2. [illegible]

Ξεναγωγέω-ῶ. *M.* ήσω. = Ξεναγέω.

Ξεναγωγός (ὁ, ἡ) = Ξεναγός.

Ξεναπάτης-ου (ὁ) ingannatore degli ospiti, degli stranieri. [illegible]

Ξεναπατεία (ἡ) l' ingannare gli stranieri. [illegible]

Ξεναρκής-έος (ὁ, ἡ) che ajuta, che soccorre, che protegge gli stranieri. [illegible]

Ξενηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Ξενηλατέω-ῶ. *M.* ήσω. cacciare i forestieri. [illegible]

Ξενία (ἡ) pellegrinaggio, lo stato d'uno straniere. 2. ospitalità. [illegible]

Ξενίζω. *M.* ίσω. accogliere i forestieri, gli ospiti. 2. sorprendere per qualche cosa straordinaria. [illegible]

Ξενικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-κῶς. che concerne i forestieri, gli ospiti. [illegible]

Ξένιος-α-ον. forestiero. 2. ospitale. [illegible] (οὐσ) Ξένιον (τὸ) (ἐνν. δῶρον.) regalo che si fà agli ospiti. [illegible]

Ξένισις-εως (ἡ) ospitalità. [illegible]

Ξένισμα (τὸ) cosa straordinaria e sorprendente. [illegible]

Ξενισμός (ὁ) disturbo cagionato dalle cose straordinarie. [illegible] 2. = Ξένισις.

Ξενιτεία (ἡ) soggiorno in un paese forestiere, pellegrinaggio. [illegible]

Ξενιτεύω καὶ (μσ.)-εύομαι. *M.* εύσω-ομαι. pellegrinare, [illegible]

Ξενοδοκεῖον, Ξενοδοκέω, Ξενοδόκος. = Ξενοδοχεῖον κτλ.

Ξενοδοχεῖον (τὸ) ospizio, spedale dei pellegrini. [illegible]

Ξενοδοχέω-ῶ. *M.* ήσω. accogliere, ricevere gli ospiti, i forestieri, esser ospitale. [illegible]

Ξενοδοχία (ἡ) ospitalità. [illegible]

Ξενοδόχος (ὁ, ἡ) ospitale. [illegible]

Ξενόεις-εσσα-εν. pieno di forestieri. [illegible]

Ξενοθυτέω-ῶ. *M.* ήσω. immolare de' forestieri. [illegible]

Ξενοκρατέομαι-οῦμαι. *M.* ηθήσομαι. essere sotto il dominio de' forestieri. [illegible]

Ξενοκτονέω-ῶ. *M.* ήσω. ammazzare gli ospiti, i forestieri. [illegible]

Ξενοκτονία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξενοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di forestieri, d' ospiti. [illegible]

Ξενολογέω-ῶ. *M.* ήσω. reclutare, assoldare de' forestieri. [illegible]

Ξενολογία (ἡ) recluta de' forestieri. [illegible]

Ξενολόγος (ὁ, ἡ) colui che recluta de' forestieri. [illegible]

Ξενομανέω-ῶ. *M.* ήσω. essere appassionato pei costumi strani. [illegible]

Ξενοπαθέω-ῶ. *M.* ήσω. perturbarsi alla vista di qualche cosa straordinaria. [illegible]

Ξενοπρεπής-έος (ὁ, ἡ) conveniente ai forestieri. [illegible]

Ξένος-η-ον. forestiere, straniero. 2. straordinario, strano. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (οὐσ.) ospite, cui si dà l' ospitalità. [illegible]

Ξενόστασις-εως (ἡ) ospizio, albergo. [illegible]

Digitized by Google

Ξενότιμος (ὁ, ἡ) che onora gli stranieri. [illegible]

Ξενοτροφέω - ῶ. *M.* ήσω. nutrire de' soldati stipendiati. [illegible]

Ξενοτροφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξενοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce, sostenta de' soldati stranieri, stipendiati. [illegible]

Ξενοφονέω κτλ. = Ξενοκτονέω κτλ.

Ξενοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha una natura strana. [illegible]

Ξενοφωνέω - ῶ. *M.* ήσω. servirsi in un discorso delle parole strane. [illegible]

Ξενοφωνία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξενόφωνος (ὁ, ἡ) che parla, pronunzia come forestiere. [illegible]

Ξενόω - ῶ. *M.* ώσω. alienare. 2. (μσ.) albergare, accogliere i forestieri. [illegible] 2. [illegible]

Ξενὼν - ῶνος (ὁ) camera per gli ospiti. [illegible] ἢ = Ξενοδοχεῖον.

Ξένως, ἐπίῤ. da forestiere, straordinariamente. [illegible]

Ξένωσις - εως (ἡ) alienazione. [illegible]

Ξέσις - εως (ἡ) raschiatura, l'azione di scarpellare. [illegible]

Ξέσμα (τὸ) raschiatura, ciò che si leva piallando. [illegible]

Ξεσμὸς (ὁ) = Ξέσις.

Ξεστὸς - ἡ - όν. raschiato, piallato. [illegible]

Ξεστουργία (ἡ) l'arte di piallare, di raschiare, di scarpellare. [illegible]

Ξέω. *M.* ξέσω. raschiare, piallare, scarpellare. [illegible]

Ξηραίνω. *M.* ανῶ. disseccare. [illegible]

Ξήρανσις - εως (ἡ) seccamento. [illegible]

Ξηραντικὸς - ἡ - όν. seccativo, che ha la forza di seccare. [illegible]

Ξηρασία (ἡ) aridità, secchezza. [illegible]

Ξηρασμὸς (ὁ) = Ξήρανσις.

Ξήριον (τὸ) medicamento di polvere secca. [illegible]

Ξηροβατικὸς - ἡ - όν. che cammina in terra, terrestre. [illegible]

Ξηροβιωτικὸς - ἡ - όν. che vive in terra. [illegible]

Ξηροκάρπος (ὁ, ἡ) che produce delle frutta secche. [illegible]

Ξηροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa secca. [illegible]

Ξηρονομικὸς - ἡ - όν. che si pascola, si ciba in terra. [illegible]

Ξηροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. = Ξηραίνω.

Ξηροπόταμος (ὁ) = Χείμαῤῥος.

Ξηροπυρία (ἡ) bagno di stufa, scaldatojo. [illegible]

Ξηρὸς - ά - όν. secco, arido, 2. duro. 3. vuoto, vacante. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]
Ξηρὰ (ἡ) (ἐλλ. τ. γῆ.) terra ferma, il continente. [illegible]

Ξηρόσαρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne secca. [illegible]

Ξηρότης (ἡ) secchezza, aridità. [illegible]

Ξηροτροφικὸς - ἡ - όν. = Ξηροβιωτικός.

Ξηροφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. mangiare, cibarsi di pane asciutto. [illegible]

Ξηροφαγία (ἡ) il nutrirsi, il cibarsi di pane asciutto. [illegible]

Ξηρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce rauca. [illegible]

Ξήρωσις - εως (ἡ) = Ξήρανσις.

Ξιφείδιον (τὸ) = Ξιφίδιον.

Ξιφήρης - εος (ὁ, ἡ) che tiene la spada sguainata, che sta colla spada in mano. [illegible]

Ξιφηφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare una spada. [illegible]

Ξιφηφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξιφηφόρος (ὁ, ἡ) che porta una spada, armato d'una spada. [illegible]

Ξιφίας - ου (ὁ) simile alla spada. [illegible] (ὅθ. οὐσ.) pesce spada. 2. sorta di cometa, che ha la forma d'una spada. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

2. [illegible]

Ξιφίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ξιφίον. spadetta. [illegible]

Ξιφίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ξίφος.

Ξίφιον (τὸ) gladiolo, spadacciuola. [illegible]

Ξιφιστὴρ - ῆρος καὶ Ξιφιστής - οῦ (ὁ) budriere, pendagli. [illegible]

Ξιφοδρέπανον (τὸ) spada curvata in forma di falce, sciabla. [illegible]

Ξιφοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una spada. [illegible]

Ξιφοθήκη (ἡ) guaina di spada. [illegible]

Ξιφοκτονέω - ῶ. *M.* ήσω. uccidere colla spada. [illegible]

Ξιφόκτονος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che uccide colla spada. [illegible] (προπαροξ.) ucciso colla spada. [illegible]

Ξιφοποιός (ὁ) spadajo. [illegible]

Ξίφος - εος - ους (τὸ) spada, pugnale. [illegible]

Ξιφουλκία (ἡ) l'azione di sguainare la spada. [illegible]

Ξιφουλκὸς (ὁ, ἡ) che ha la spada sguainata. [illegible]

Ξιφουργὸς (ὁ) = Ξιφοποιός.

Ξιφοφόρος (ὁ, ἡ) = Ξιφηφόρος.

Ξιφύδριον (τὸ) = Ξιφίδιον. 2. = Τελλίνη.

Ξόανον (τὸ) statua di legno o di pietra. [illegible]

Ξοανοποιΐα καὶ **Ξοανουργία** (ἡ) fabbricazione di statue di legno o di pietra. [illegible]

Ξοῖς - ίδος (ἡ) scarpello. [illegible]

Ξουθὸς - ή - όν. × ἀντὶ Ξανθός.

Ξυήλη (ἡ) pialla. [illegible]

Ξυλαλόη (ἡ) legno d'aloè, agalloco. [illegible]

Ξυλάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ξύλον. legnetto. [illegible]

Ξυλεία (ἡ) legname. [illegible]

Ξυλεύομαι. *M.* εύσομαι. legnare, far legna, raccogliere legna. [illegible]

Ξυλεὺς - έως (ὁ, ἡ) καὶ Ξυλευτής - οῦ (ὁ) = Ξυλουργός.

Ξυληγέω - ῶ. *M.* ήσω. trasportare delle legna. [illegible]

Ξυληγὸς (ὁ, ἡ) che porta delle legna. [illegible]

Ξυλήφιον (τὸ) = Ξυλάριον.

Ξυλίζομαι. *M.* ίσομαι. = Ξυλεύομαι.

Ξυλικὸς - ή - όν. di legno. [illegible]

Ξύλινος - η - ον. fatto di legno. [illegible]

Ξυλισμὸς (ὁ) = Ξυλεία.

Ξυλίτης - ου (ὁ) simile al legno. [illegible]

Ξυλογλύφος (ὁ, ἡ) = Ξυλουργός.

Ξυλογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. scrivere sopra una tavola. [illegible]

Ξυλοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile al legno. [illegible]

Ξυλοθήκη (ἡ) legnaja. [illegible]

Ξυλοκανθήλια (τὰ) basto di legno. [illegible]

Ξυλοκέρατον καὶ **Ξυλόκοκκον** (τὸ) = Κεράτιον.

Ξυλοκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. tagliar legna. 2. bastonare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ξυλοκοπία (ἡ) l'azione di tagliare delle legna. 2. bastonata. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ξυλοκόπος (ὁ, ἡ) taglialegna. [illegible]

Ξυλολυχνοῦχος - ου (ὁ) candelliere di legno. [illegible]

Ξύλον (τὸ) legno. 2. ceppo di legno. 3. albero. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ξυλόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi di legno. [illegible]

Ξυλοπώλης - ου (ὁ) venditore di legname. [illegible]

Ξυλοσπόγγιον (τὸ) καὶ

Ξυλόσπογγος (ὁ) spugna attaccata all' estremità d'un legno. [illegible]

Ξυλόστεγος (ὁ, ἡ) che ha il tetto di legno. [illegible]

Ξυλοτόμος (ὁ, ἡ) taglialegna. [illegible]

Ξυλοτρώκτης - ου (ὁ) = Ξυλοφάγος.

Ξυλουργέω - ῶ. *M.* ήσω. lavorare il legno, essere legnajuolo, falegname. [illegible]

Ξυλουργία (ἡ) il mestiere del legnajuolo, del falegname. [illegible]

Ξυλουργικὸς - ή - όν. pertinente al legnajuolo. [illegible]

Digitized by Google

Ξυλουργὸς (ὁ, ἡ) legnajuolo, falegname. [illegible]

Ξυλοφάγος (ὁ, ἡ) che rode il legno. [illegible]

Ξυλοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) che pare come legno. [illegible]

Ξυλοφθόρος (ὁ, ἡ) che guasta il legno. [illegible]

Ξυλοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare delle legna. [illegible]

Ξυλοφορία (ἡ) τὸ ούσ. τ. προηγ.

Ξυλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle legna. [illegible]

Ξυλόφρακτος (ὁ, ἡ) munito, circondato di legno. [illegible]

Ξύλοχος (ὁ, ἡ) pieno di alberi. [illegible] (ουσ.) macchione, denso bosco. [illegible]

Ξυλόω - ῶ. M. ώσω. cangiare in legno. 2. edificare di legno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ξυλώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di legno. [illegible] 2. = Ξυλοειδής.

Ξύλωσις - εως (ἡ) legname d'una fabbrica. [illegible]

Ξυμβαίνω (καὶ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ Ξυμ.) M. βήσομαι. Ἀττ. ἀντὶ Συμβαίνω κτλ.

Ξὺν, Ἀττ. ἀντὶ Σύν.

Ξυνῇ, ἐπίῤ. in comune. [illegible]

Ξυνὸς - ἡ - όν. ✕ ἀντὶ Κοινός.

Ξυράω (- έω) - ῶ. M. ήσω. radere. [illegible]

Ξυράκης - εος (ὁ, ἡ) tagliente come il rasojo. [illegible]

Ξυρησιμος (ὁ, ἡ) che si deve radere. [illegible]

Ξύρησις - εως (ἡ) rasura. [illegible]

Ξυριάω - ῶ. M. άσω. aver voglia di radersi. [illegible]

Ξύριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ξυρόν. rasojo. [illegible]

Ξυρὶς - ίδος (ἡ) = Ξιφίον.

Ξυροδόκη (χη) καὶ

Ξυροθήκη (ἡ) scatola de' rasoji. [illegible]

Ξύρομαι. M. ξυροῦμαι. radersi, farsi la barba. [illegible]

Ξυρὸν (τὸ) καὶ Ξυρὸς (ὁ) rasojo. [illegible]

Ξυροφορέω - ῶ. M. ήσω. portare un rasojo. [illegible]

Ξυῤῥάπτω (καὶ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ Ξυῤ.) M. ῥαψω. Ἀττ. ἀντὶ Συῤῥάπτω.

Ξύσις - εως (ἡ) pizzicore. [illegible]

Ξύσμα (τὸ) raschiatura. [illegible]

Ξυσμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ξύσμα.

Ξυσματώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla raschiatura. [illegible]

Ξυσμὸς (ὁ) = Ξύσις.

Ξυσταρχέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Ξυστάρχης - ου (ὁ) = Γυμνασιάρχης.

Ξυστὴρ (ὁ) scarpello, raschiatojo. [illegible]

Ξυστήριον (τὸ) = τῷ προηγ.

Ξυστης - οῦ (ὁ) = Ξυστήρ.

Ξυστικὸς - ἡ - όν. che ha la forza di raschiare. [illegible]

Ξυστὶς - ίδος (ἡ) = Ξυστρίς.

Ξύστις - ίδος ἢ ιδος (ἡ) gonna sottile e lunga. [illegible]

Ξυστὸν (τὸ) dardo, giavellotto. [illegible] 2. = Ξυστός.

Ξυστὸς - ἡ - όν. raschiato. [illegible] (ουσ.) Ξυστὸς (ἐνν. δρόμος.) portico, loggia, ove gli atleti s' esercitavano. [illegible]

Ξυστοφόρος (ὁ, ἡ) armato d'un giavellotto. [illegible]

Ξύστρα - ας καὶ

Ξυστρὶς - ίδος (ἡ) stregghia. [illegible]

Ξυστρέφω (καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ Ξυστρ). M. στρέψω. Ἀττ. ἀντὶ Συστρέφω.

Ξύστρον (τὸ) = Λίστρον. 2. = Ξύστρα.

Ξυστροποιὸς (ὁ) che fà delle stregghie. [illegible]

Ξυστρωτὸς - ἡ - όν. raschiato. 2. striata, scanalata (colonna). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ξύω. M. ξύσω. rasticare, grattare. [illegible] = Ξέω.

O.

O, ο, ὀμικρὸν (τὸ) Omicron. La decima quinta lettera dell' alfabeto greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (ό) significa settanta o settantesimo, e coll'accento al di sotto (ο͵) settanta mila. [illegible] (ό) [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (ο) [illegible] (ό) [illegible] (ο) [illegible] (70,000).

Ὁ, ἡ, τὸ, ἄρθρ. il, la, lo. (articolo prepositivo (ό) ai nomi mascolini, (ή) ai femmini e (τὸ) ai neutri. [illegible] (ὁ) [illegible] (ἡ) [illegible] (το) [illegible] (ὁ) [illegible] (ἡ) [illegible] (τὸ) [illegible]

Ὅ, οὐδ. τῆς ἀντνμ. Ὅς.

Ὀὰ, ἐπιφών. Σχετλ. oi! guai! [illegible]

Ὀα-ας (ή) sorbo (albero). [illegible]

Ὄα-ας (ή) = Οἴα.

Ὄαρ-αρος (ή) moglie, consorte, conjuge. [illegible]

Ὀαρίζω. Μ. ίσω. conversare, abboccarsi amorosamente. [illegible]

Ὀάρισμα (τὸ) καὶ

Ὀαρισμὸς (ὁ) = Ὀαριστύς.

Ὀαριστὴς-οῦ (ό) conversante, compagno, famigliare. [illegible]

Ὀαριστὺς-ύος (ή) conversazione, colloquio (amoroso). ([illegible]) [illegible]

Ὀβελιαῖος-α-ον. che ha la forma di spiedo. [illegible]

Ὀβελίας-ου (ὁ) (Ἄρτος) pane abbrustolito sullo spiedo. [illegible]

Ὀβελίσκος (ὁ) piccolo spiedo. 2. lama di spada. 3. obelisco. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὀβελίτης-ου (ὁ) = Ὀβελίας.

Ὀβελὸς (ὁ) spiedo. 2. lineetta tirata al di sotto degli sbagli d' una opera per segno di correzione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀβολὸς (ὁ) obolo (sorta di moneta presso gli Ateniesi.) [illegible] Օբոլ, [illegible]

Ὀβολοστάτης-ου (ὁ) usurajo, banchiere. [illegible]

Ὀβολοστατικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) la professione dell' usurajo. [illegible]

Ὀβριμόθυμος (ὁ, ἡ) coraggioso, magnanimo. [illegible]

Ὄβριμος-η ἢ ος-ον. forte, robusto. 2. impetuoso. 3. terribile. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὀγδοαῖος-α-ον. d' otto giorni. 2. che si fa all' ottavo giorno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀγδοὰς-άδος (ή) numero ottonario. [illegible]

Ὀγδοήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ottanta. [illegible] (80)։

Ὀγδοηκονταέτης-ίος ἢ εος (ὁ, ἡ) ottuagenario. [illegible]

Ὀγδοηκοντάπηχυς-εως (ὁ, ἡ) di 80 braci. 80 [illegible] 80 [illegible]

Ὀγδοηκοντούτης-ου (ὁ) = Ὀγδοηκονταέτης.

Ὀγδοηκοσταῖος-α-ον. che si fa all' ottantesimo giorno. [illegible]

Ὀγδοηκοστὸς-ή-όν. ottantesimo. [illegible]

Ὄγδοος-η-ον. ottavo. [illegible]

Ὅγε-ἥγε-τόγε. × ἀντὶ οὗτος-αὕτη-τοῦτο.

Ὀγκάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. ragghiare. [illegible]

Ὀγκηθμὸς (ὁ) καὶ Ὄγκημα (τὸ) ragghio. [illegible]

Ὀγκηρὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίρ.)-ηρῶς. gonfio, tumido. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.)

Ὄγκησις-εως (ή) = Ὀγκηθμός.

Ὀγκητὴς-οῦ (ό) che ragghia. [illegible]

Ὄγκινος-η-ον. curvo, curvato, [illegible] (συν.) ἀντὶ Ὄγκος.

Ὄγκος (ὁ) tumore, gonfiamento. 2. mole, massa. 3. fasto, arroganza. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὄγκος (ὁ) (συγγ. τ. Ἀγκών.) uncino, amo. [illegible]

Ὀγκόω-ῶ. Μ. ώσω. gonfiare. [illegible]

Ὀγκώδης-εος (ὁ, ἡ) gonfio, tumido. 2. voluminoso. 3. superbo, pieno di se, arrogante. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὄγκωμα (τὸ) = Ὄγκος (κυρ. καὶ μτφρ.)

Ὄγκωσις-εως (ή) gonfiamento. [illegible]

Ὀγκωτὸς-ή-όν. gonfiato, tumido. [illegible]

Ὀγμεύω. Μ. εύσω. solcare. [illegible]

Ὄγμος (ὁ) solco. 2. fila, ordine, via. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]

Ὀδαγμός (ὁ) morso, morsicatura, pizzicore. [illegible]

Ὀδάζω. *M.* άξω. = Ὀδαξάω.

Ὀδαῖος - α - ον. adatto, necessario pel viaggio. [illegible] Ὀδαῖα (τὰ) viatico. [illegible]

Ὀδάξ, ἐπίῤ. coi denti. [illegible]

Ὀδαξάω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. (αὐτπθ.) sentire del pizzicore, della morsura. [illegible]

Ὀδαξησμὸς (ὁ) = Ὀδαγμός.

Ὀδάω - ῶ. *M.* ήσω. vendere. [illegible] (μσ.) comprare. [illegible]

Ὅδε - ἥδε - τόδε. ἀντwμ. Δεικτ. = Οὗτος αὕτη, τοῦτο.

Ὁδεία (ἡ) viaggio. [illegible]

Ὁδεύσιμος (ὁ, ἡ) (τόπος). (luogo) adatto a far viaggio. [illegible]

Ὁδευτὴς - οῦ (ὁ) = Ὁδίτης.

Ὁδεύω. *M.* εύσω. viaggiare. [illegible]

Ὁδηγέω - ῶ. *M.* ήσω. condurre, guidare. [illegible]

Ὁδηγητὴς - οῦ (ὁ) = Ὁδηγός.

Ὁδηγητικὸς - ἡ - όν. atto a guidare. [illegible]

Ὁδηγία (ἡ) guidamento. [illegible]

Ὁδηγός (ὁ, ἡ) guida, conduttore. [illegible]

Ὁδὶ - ἡδὶ - τοδὶ, Ἀττ. ἀντὶ Ὅδε κτλ.

Ὅδιος (ὁ, ἡ) = Ὁδαῖος.

Ὁδίτης - ου (ὁ) viaggiatore, viandante. [illegible]

Ὁδοιπλανέω - ῶ. *M.* ησω. sviarsi dalla strada, smarrire la strada. [illegible]

Ὁδοιπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha smarrito la strada, sviato. [illegible]

Ὁδοιπορέω - ῶ. *M.* ήσω. viaggiare, far viaggio. [illegible]

Ὁδοιπορία (ἡ) viaggio. [illegible]

Ὁδοιπορικὸς - ἡ - όν. viatorio, da viaggio. [illegible] Ὁδοιπορικὸν (τὸ) (ἐνν. βιβλίον). itinerario, descrizione del viaggio. [illegible]

Ὁδοιπορικῶς, ἐπίῤ. da viaggiatore. [illegible]

Ὁδοιπόριος (ὁ, ἡ) = Ὁδοιπορικός.

Ὁδοιπόρος (ὁ) viaggiatore. [illegible]

Ὁδόμετρον (τὸ) instrumento per misurare il viaggio. [illegible]

Ὀδοντάγρα - ας (ἡ) cavadenti (instrumento). [illegible]

Ὀδονταγωγὸς (ὁ, ἡ) cavadenti, colui che cava i denti. [illegible] (οὐσ.) Ὀδονταγωγὸν (τὸ) = τῷ προηγ.

Ὀδονταλγέω - ῶ. *M.* ήσω. aver male a' denti, aver dolore di denti. [illegible]

Ὀδονταλγία (ἡ) dolor di dente. [illegible]

Ὀδοντίασις - εως (ἡ) = Ὀδοντοφυΐα.

Ὀδοντιάω - ῶ. *M.* άσω. = Ὀδοντοφυέω.

Ὀδοντικὸς - ἡ - όν. di dente, pertinente ai denti. [illegible]

Ὀδοντογλυφὶς - ίδος (ὁ, ἡ) stuzzicadenti, dentelliere. [illegible]

Ὀδοντοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) dentato, che ha la forma di denti. [illegible]

Ὀδοντομάχης - ου (ὁ) che combatte coi denti. [illegible]

Ὀδοντοφθόρος (ὁ, ἡ) che guasta i denti. [illegible]

Ὀδοντοφόρος (ὁ, ἡ) dentato. [illegible]

Ὀδοντοφυέω - ῶ. *M.* ήσω. far i denti. [illegible]

Ὀδοντοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che fà i denti. [illegible]

Ὀδοντοφυΐα (ἡ) il mettere, lo spuntare de' denti. [illegible]

Ὀδοντόω - ῶ. *M.* ώσω. render dentato. [illegible]

Ὀδοντωτὸς - ἡ - όν. dentato. [illegible]

Ὁδοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. aprire, preparare la strada. 2. regolare, assoggettare ad un metodo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁδοποίησις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ὁδοποιητικὸς - ἡ - όν. che può aprire, preparare la strada ecc. [illegible]

Ὁδοποιΐα (ἡ) il mestiere del costruttore delle strade. [illegible]

Ὁδοποιὸς (ὁ, ἡ) che apre, prepara la

Digitized by Google

strada. 2. costruttore, accomodatore delle strade. [illegible]

Ὁδὸς (ἡ) strada, via, sentiero, cammino. 2. viaggio. [illegible]

Ὀδὸς (ὁ) soglia. [illegible]

Ὁδοσκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. osservare, esplorare le vie, assassinare. [illegible]

Ὁδοσκόπος (ὁ, ἡ) che osserva, esplora le vie, assassino. [illegible]

Ὁδοστατέω-ῶ. Μ. ήσω. fermare o fermarsi per la strada. [illegible]

Ὁδοστάτης-ου (ὁ) custode delle vie. [illegible]

Ὁδοστρωσία (ἡ) lastricato, lastricatura. [illegible]

Ὀδοὺς-όντος (ὁ) dente. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὁδοφυλακέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὁδοφύλαξ-ακος (ὁ) custode delle vie. [illegible]

Ὁδόω-ῶ. Μ. ώσω. mostrare la strada, guidare, scortare. [illegible]

Ὀδυνάω-ῶ. Μ. ήσω. cagionare del dolore, affliggere. [illegible]

Ὀδύνη (ἡ) dolore. [illegible]

Ὀδυνηρὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ρῶς. penoso, affliggente. [illegible]

Ὀδυνώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὀδυνηρός.

Ὄδυρμα (τὸ) καὶ Ὀδυρμὸς-οῦ (ὁ) lamento, pianto. [illegible]

Ὀδύρομαι. Μ. υροῦμαι. piangere, lamentarsi. [illegible]

Ὀδυρτικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. lamentatore, querulo. [illegible]

Ὀδυρτὸς-ἡ-όν. lamentevole. [illegible]

Ὀδύσσομαι. Μ. ὀδύσομαι. (εὔχρ. μόνον ὁ ἀόρ. Ὠδυσάμην καὶ ὁ πρκ. Ὀδώδυσμαι.) mettersi in collera. [illegible]

Ὀδωδὴ (ἡ) odore. [illegible]

Ὀδὼν-όντος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Ὀδούς.

Ὁδωτὸς-ἡ-όν. = Ὁδεύσιμος.

Ὄζαινα-ης (ἡ) polisso, ozena (escrescenza carnosa che viene dentro il naso). [illegible]

Ὄζη (ἡ) la puzza del fiato. [illegible]

Ὀζοθήκη (ἡ) chiavica. [illegible]

Ὀζόλης-ου (ὁ) puzzolente. [illegible]

Ὄζος-ου (ὁ) nodo, ramo d'albero. [illegible]

Ὀζύστομος (ὁ, ἡ) cui puzza la bocca, il fiato. [illegible]

Ὄζω. Μ. ὀζήσω καὶ ὀζέσω. avere buono o cattivo odore, olezzare o puzzare. [illegible]

Ὀζώδης-εος (ὁ, ἡ) puzzolente. [illegible] 2. = τῷ

Ὀζωτὸς-ἡ-όν. nodoso, ramoso. [illegible]

Ὅθ' (κατ' ἀποκ. πρὸ φων. δασ.) ἀντὶ Ὅτι.

Ὅθεν, ἐπίῤ. donde 2. perciò, perlocchè. [illegible]

Ὅθι, ἐπίῤ. ove. [illegible]

Ὀθνεῖος-α-ον. straniero, forestiere. [illegible]

Ὀθνειότυμβος (ὁ, ἡ) seppellito in paese straniero. [illegible]

Ὄθομαι (παρτ. Ὠθόμην καὶ πλέον οὔ) aver cura, calere. [illegible]

Ὀθόνη (ἡ) pannilini, tela. 2. tovagliolo, salvietta. 3. vela. [illegible]

Ὀθόνινος-η-ον. di tela, di panno lino. [illegible]

Ὀθόνιον (τὸ) ὑποκ. τ. Ὀθόνη.

Ὀθονιοπώλης-ου (ὁ) venditore di panni lini, di tele. [illegible]

Ὀθονοποιὸς (ὁ) facitore di panni lini, di tele (Λατ. lintearius). [illegible]

Ὀθονοσκεπὴς-έος (ὁ, ἡ) coperto di tela. [illegible]

Οἴ, ἐπιφών. ohimè! lassome! [illegible]

Οἱ, ὀνομαστ. πλθ. τ. ἄρθρ. Ὁ.

Οἵ, ὀνομστ. πλθ. τῆς ἀναφορ. ἀντνμ. Ὅς.

Οἷ, δοτ. τῆς προσωπ. ἀντνμ. Οὗ.

Οἷ, ἐπίῤ. τοπ. ove. [illegible]

Οἶα ἢ Ὄϊα (ἡ) pelle di pecore. [illegible]

Οἷα, οὐδ. πλθ. τ. Οἷος.

Οἰαδὸν, ἐπίῤ. solamente. [illegible]

Οἰακίζω. Μ. ίσω. diriggere, governare (la nave). [illegible]

Digitized by Google

Οἰακιστὴς - οῦ (ὁ) direttore della nave, piloto, timoniere. [illegible]

Οἰακονομέω - ῶ. M. ήσω. = Οἰακίζω.

Οἰακονόμος (ὁ, ἡ) timoniere. [illegible]

Οἴαξ - ακος (ὁ) timone. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.).

Οἴγνυμι καὶ

Οἴγω. M. οἴξω. × ἀντὶ Ἀνοίγω.

Οἶδα. M. εἴσομαι καὶ εἰδήσω. sapere, conoscere. [illegible]

Οἰδαίνω. M. οἰδήσω. gonfiare o gonfiarsi. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.).

Οἰδαλέος - α - ον. gonfio. [illegible]

Οἰδάω (έω) - ῶ. M. ήσω. gonfiarsi. [illegible]

Οἴδημα (τὸ) tumore. [illegible]

Οἰδηματόεις - εσσα - εν καὶ Οἰδηματώδης - εος (ὁ, ἡ) gonfio. [illegible]

Οἴδησις - εως (ἡ) gonfiamento. [illegible]

Οἶδος - εος (τὸ) = Οἴδημα.

Οἴειος - α - ον. pecorile, di pecora. [illegible]

Ὀϊζυος (ὁ, ἡ) καὶ

Ὀϊζυρὸς καὶ (Ἀττ.) Οἰζυρὸς - ὰ - όν. infelice, misero. [illegible]

Ὀϊζὺς καὶ (Ἀττ.) Οἰζὺς - ύος (ἡ) miseria, calamità. [illegible]

Ὀϊζύω. M. ύσω. soffrire delle miserie, provare delle disgrazie. [illegible]

Οἴημα (τὸ) opinione, parere. [illegible] 2. = Οἴησις.

Οἰηματίας - ου (ὁ) presuntuoso. [illegible]

Οἴησις - εως (ἡ) presunzione, presuntuosità. [illegible]

Οἰησίσοφος (ὁ, ἡ) καὶ Οἰησίφρων - ονος (ὁ, ἡ) aciolo. [illegible] ἴδε καὶ Οἰηματίας.

Οἰητὴς - οῦ (ὁ) chi pensa, stima, crede. [illegible]

Οἴκαδε, ἐπίῤ. in casa. [illegible]

Οἰκάριον (τὸ) = Οἰκίδιον.

Οἰκειοπραγέω - ῶ. M. ήσω. occuparsi ai proprj affari. [illegible]

Οἰκειοπραγία (ἡ) l'occuparsi ai propri affari. [illegible]

Οἰκεῖος - α - ον. domestico, famigliare. 2. amico, parente. 3. proprio, particolare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Οἰκειότης (ἡ) famigliarità. [illegible]

Οἰκειοφώνως, ἐπίῤ. in propria, paterna lingua. [illegible]

Οἰκειόω - ῶ. M. ώσω. render famigliare, conciliare. [illegible] (μσ.) appropriarsi. [illegible]

Οἰκείωμα (τὸ) mezzo di conciliare. [illegible]

Οἰκείως, ἐπίῤ. famigliarmente, amichevolmente. [illegible]

Οἰκείωσις - εως (ἡ) famigliarità. 2. conciliazione. 3. appropriamento. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Οἰκετεία (ἡ) famigliari, la servitù. [illegible]

Οἰκετεύω. M. εύσω. × ἀντὶ Οἰκῶ. 2. (συχνότ. μσ.) servire, essere famigliare. [illegible]

Οἰκέτης - ου (ὁ) famigliare, servidore. [illegible]

Οἰκετικὸς - ἡ - όν. servile. [illegible] Οἰκετικὸν (τὸ) la servitù, i famigliari. [illegible]

Οἰκέτις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. Οἰκέτης. fantesca, serva. [illegible]

Οἰκεὺς - έως ἢ ῆος (ὁ) × ἀντὶ Οἰκέτης.

Οἰκέω - ῶ. M. ήσω. abitare. 2. amministrare, governare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἴκημα (τὸ) abitazione, domicilio, camera. [illegible]

Οἰκηματικὸς - ἡ - όν. che spetta ad una abitazione, domestico. [illegible]

Οἰκημάτιον (τὸ) casuccia. [illegible]

Οἰκήσιμος (ὁ, ἡ) abitabile. [illegible]

Οἴκησις - εως (ἡ) abitazione. [illegible]

Οἰκητὴρ (ὁ) × ἀντὶ Οἰκητής.

Οἰκητήριον (τὸ) abituro. [illegible]

Digitized by Google

Οἰκητὴς-οῦ (ὁ) abitante. [illegible]

Οἰκητὸς-ή-όν. abitato. [illegible] 2. = Οἰκήσιμος.

Οἰκήτωρ-ορος (ὁ) = Οἰκητήρ.

Οἰκία (ἡ) = Οἶκος. 2. (συνεκδ.) famiglia. [illegible]

Οἰκιακὸς-ή-όν. = Οἰκεῖος.

Οἰκίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Οἰκίον. casetta. [illegible]

Οἰκίζω. Μ. ίσω. = Κατοικίζω.

Οἰκίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Οἶκος. (συνήθ. εἰς τὸ πληθ.) = Οἰκία.

Οἴκισις-εως (ἡ) = Κατοίκισις.

Οἰκίσκη (ἡ) καὶ Οἰκίσκος (ὁ) ὑποκρ. τ. Οἶκος. casuccia. [illegible]

Οἰκισμὸς (ὁ) = Κατοικισμός.

Οἰκιστὴς-οῦ (ὁ) fondatore d'una città, d'una colonia. [illegible]

Οἰκιστικὸς-ή-όν (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. che concerne la fondazione d'un'abitazione, d'una città o d'una colonia. [illegible]

Οἰκόβιος (ὁ, ἡ) che vive sempre in casa. [illegible]

Οἰκογενὴς-έος (ὁ, ἡ) (κυρ. δοῦλος) (servo) nativo di casa. [illegible]

Οἰκοδέσποινα-ης (ἡ) la padrona della casa, madre di famiglia. [illegible]

Οἰκοδεσποτεία (ἡ) l'autorità del padrone di casa, del padre di casa, del padre di famiglia. [illegible]

Οἰκοδεσποτέω-ῶ. Μ. ήσω. essere padrone di casa, padre di famiglia. [illegible]

Οἰκοδεσπότης-ου (ὁ) padrone di casa, padre di famiglia. [illegible]

Οἰκοδεσποτικὸς-ή-όν. pertinente al padre di famiglia. [illegible]

Οἰκοδίαιτος (ὁ, ἡ) che vive, si nutrisce in casa. [illegible]

Οἰκοδομέω-ῶ. Μ. ήσω. edificare (una casa). [illegible] 2. (μτφρ.) edificare, dar buon esempio. [illegible]

Οἰκοδομὴ (ἡ) = Οἰκοδόμησις καὶ

Οἰκοδόμημα (τὸ) edifizio. [illegible]

Οἰκοδόμησις-εως (ἡ) edificazione. 2. edificazione, buon esempio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰκοδομητικὸς-ή-όν. che concerne l'edificazione. [illegible]

Οἰκοδομητὸς-ή-όν. edificato. 2. che si può edificare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰκοδομικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. che concerne l'edificatore. 2. perito nell' edificare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] Οἰκοδομικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) l'architettura. [illegible]

Οἰκοδόμος (ὁ, ἡ) edificatore. [illegible] (οὐσ.) architetto. [illegible]

Οἴκοθεν, ἐπίῤ. di casa, dalla casa. 2. da se stesso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἴκοθι × ἀντὶ —

Οἴκοι, ἐπίῤ. in casa. 2. in patria. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰκοκερδὴς-έος (ὁ, ἡ) = Οἰκωφελής.

Οἰκονομέω-ῶ. Μ. ήσω. amministrare, dirigere una casa, essere economo. [illegible]

Οἰκονομία (ἡ) amministrazione d'una casa, economia. [illegible]

Οἰκονομικὸς-ή-όν. che appartiene all' amministrazione d'una casa. [illegible] Οἰκονομικὴ (ἡ) l'economia, l'arte d'amministrare una casa. [illegible]

Οἰκονομικῶς, ἐπίῤ. economicamente. [illegible]

Οἰκονόμος (ὁ, ἡ) economo, amministratore d'una casa, dispensatore. [illegible]

Οἰκοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. fabbricare una casa. [illegible]

Οἰκοποιὸς (ὁ, ἡ) costruttore d'una casa. [illegible]

Οἶκος (ὁ) casa. 2. abitazione. 3. famiglia, stirpe. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = Περιουσία.

Οἰκόσιτος (ὁ, ἡ) che si nutrisce in casa propria. [illegible]

Οἰκοσόος (ὁ, ἡ) che salva la casa. [illegible]

Digitized by Google

Οἰκοτραφής-έος (ὁ, ἡ) = *Οἰκόσιτος* καὶ *Οἰκογενής*.

Οἰκοτρίβης-ου (ὁ) = *Οἰκότριψ*.

Οἰκοτριβία (ἡ) lo stato d'un servo o d' uno schiavo nativo di casa. [illegible]

Οἰκοτριβικὸς-ή-όν. pertinente ad un servo o schiavo nativo di casa. [illegible]

Οἰκότριψ-ιβος (ὁ, ἡ) servo o schiavo nativo di casa (*Λατ.* verna.) [illegible]

Οἰκουμένη-ης (ἡ) (*ἐνν. γῆ*) l'universo. [illegible]

Οἰκουμενικὸς-ή-όν. ecumenico, universale. [illegible]

Οἰκουρέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. stare sempre in casa, star in ozio. [illegible]

Οἰκουρία (ἡ) vita oziosa, infingardaggine. [illegible]

Οἰκουρικὸς-ή-όν. sedentario, domestico. [illegible]

Οἰκούριος-α ἢ ος-ον. = *Οἰκουρικὸς* (*οὐσ.*) *Οἰκούρια* (τὰ) la paga che si da al custode di casa. [illegible]

Οἰκουρὸς (ὁ, ἡ) che mena una vita sedentaria, chi vive sempre in casa. [illegible] 2. = *Οἰκοφύλαξ*.

Οἰκοφθορέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. rovinare la casa, dilapidare i suoi averi. [illegible]

Οἰκοφθορία (ἡ) rovina d' una casa, dilapidazione degli averi. [illegible]

Οἰκοφθόρος (ὁ, ἡ) che ruina una casa, una famiglia. [illegible]

Οἰκοφυλακέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. custodire la casa. [illegible]

Οἰκοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode della casa. [illegible]

Οἰκτείρω. *Μ.* *οἰκτειρήσω*. aver pietà, compassione. [illegible]

Οἰκτίζω. *Μ.* *ίσω*. τῷ προηγ.

Οἰκτιρμὸς (ὁ) pietà, compassione. [illegible]

Οἰκτίρμων-ονος (ὁ, ἡ) pietoso, misericordioso. [illegible]

Οἰκτισμὸς (ὁ) = *Οἰκτρολογία*.

Οἶκτος (ὁ) pietà, misericordia. [illegible] 2. = *Οἰκτρολογία*.

Οἰκτρόβιος (ὁ, ἡ) che vive infelicemente. [illegible]

Οἰκτρογόος (ὁ, ἡ) che piange dolorosamente. [illegible]

Οἰκτρολογία (ἡ) discorso commotivo. [illegible]

Οἰκτρὸς-ά-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ρῶς. deplorabile, miserabile. [illegible]

Οἰκωφελὴς-έος (ὁ, ἡ) utile ad una casa, ad una famiglia. [illegible]

Οἰκωφελία (ἡ) l'occuparsi al bene della famiglia. [illegible]

Οἰκωφελῶς, ἐπίῤ. per il bene della famiglia. [illegible]

Οἶμαι, *Ἀττ.* (κατὰ κρ.) ἀντὶ *Οἴομαι*.

Οἰμάω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. lanciarsi, scagliarsi. [illegible]

Οἴμοι καὶ *Οἴ μοι*, ἐπιφών. oime! lassome! [illegible]

Οἶμος (ὁ) strada, via, sentiero. 2. linea, fila. 3. canto, canzone. [illegible]

Οἰμωγὴ (ἡ) καὶ *Οἴμωγμα* (τὸ) καὶ *Οἰμωγμὸς* (ὁ) gemito, lamentazione. [illegible]

Οἰμώζω. *Μ.* *ώξω* καὶ (εὐχρηστότ.)-*ώξομαι*. gemere, lamentarsi. [illegible]

Οἰμωκτεὶ (κτὶ), ἐπίῤ. con gemiti. [illegible]

Οἰμωκτὸς-ή-όν. deplorabile. [illegible]

Οἰναγωγὸς (ὁ, ἡ) che trasporta del vino. [illegible]

Οἰναδοθήρας-ου (ὁ) cacciatore di palombi. [illegible]

Οἰνανθάριον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Οἰνάνθη (ἡ) il fiore della lambrusca. 2. filipendula (pianta). [illegible] 3. = *Οἰνάς*.

Οἰνάνθινος-η-ον. fatto di fiore di lambrusca. [illegible]

Digitized by Google

Οἰνάρεος - α - ον. di pampano. [illegible]

Οἰναρίζω. M. ίσω. spampanare. [illegible]

Οἰνάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Οἶνος. vinetto. [illegible]

Οἰναρὶς - ίδος (ἡ) tralcio, palmite, sermento. [illegible]

Οἴναρον (τὸ) pampano. [illegible]

Οἰνὰς - άδος (ἡ) palombo (uccello). [illegible] 2. = Οἴνη, Οἴναρον.

Οἰναχθὴς - έος (ὁ, ἡ) = Οἰνοβαρής.

Οἰνέμπορος (ὁ, ἡ) mercante di vino. [illegible]

Οἰνεραστὴς - οῦ (ὁ) amatore del vino. [illegible]

Οἰνεύομαι. M. εύσομαι. bevere del vino. [illegible]

Οἴνη (ἡ) vigna. 2. vino. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἴνη (ἡ) (δθ. τὸ Λατ. unio.) asso de' dadi. [illegible]

Οἰνηγία (ἡ) il trasportare del vino. [illegible]

Οἰνηρὸς - ά - όν. vinoso. [illegible] = Οἰνώδης.

Οἰνήρυσις - εως (ἡ) vaso in cui s' attigne del vino. [illegible]

Οἰνίζω. M. ίσω. aver l' odore o il gusto di vino. [illegible] (μσ.) comprare del vino. [illegible]

Οἴνινος - η - ον. fatto di vino. [illegible]

Οἰνίσκος (ὁ) = Οἰνάριον.

Οἰνοβαρέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Οἰνοβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) tocco di vino, ubbriaco. [illegible]

Οἰνοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) immerso nel vino. [illegible]

Οἰνοβρεχὴς - έος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Οἰνογευστέω - ῶ. M. ήσω. assaggiare, gustare il vino. [illegible]

Οἰνογεύστης - ου (ὁ) che assaggia il vino. [illegible]

Οἰνοδόκος (ὁ, ἡ) che contiene del vino. [illegible]

Οἰνοδοτέω - ῶ. M. ήσω. dare del vino. [illegible]

Οἰνοδότης - ου (ὁ) che da del vino. [illegible]

Οἰνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al vino. [illegible]

Οἰνόεις - εσσα - εν. = Οἰνηρός.

Οἰνοηθέω - ῶ. M. ήσω. colare il vino. [illegible]

Οἰνοηθητὴς - οῦ (ὁ) colui che cola il vino. [illegible]

Οἰνοθήκη (ἡ) cantina, celliere per conservarvi del vino. [illegible]

Οἰνοκάπηλος (ὁ) = Οἰνοπώλης.

Οἰνόληπτος (ὁ, ἡ) = Οἰνοβαρής.

Οἰνολογέω - ῶ. M. ήσω. vendemmiare. 2. trattare del vino. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰνομανὴς - έος (ὁ, ἡ) appassionato del vino. [illegible]

Οἰνομανία (ἡ) amore appassionato del vino. [illegible]

Οἰνόμελι - ιτος (τὸ) bevanda composta di vino e di mele. [illegible]

Οἰνοπέδη καὶ Οἰνόπεδος (ὁ, ἡ) vigna. [illegible]

Οἰνοπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di vino. [illegible]

Οἰνόπληκτος καὶ Οἰνοπλὴξ - ῆγος (ὁ ἡ) = Οἰνόληπτος.

Οἰνοποιέω - ῶ. M. ήσω. fare del vino. [illegible]

Οἰνοποιΐα (ἡ) confezione del vino. [illegible]

Οἰνοποιὸς (ὁ, ἡ) che fà del vino. [illegible]

Οἰνοπόρος (ὁ, ἡ) = Οἰνοδότης.

Οἰνοποσία (ἡ) il bere del vino. [illegible]

Οἰνοπόσιον (τὸ) = τῷ προηγ.

Οἰνοποτέω - ῶ. M. ήσω. bere del vino, imbriacarsi. [illegible]

Οἰνοπότης - ου (ὁ) che beve del vino, ubbriaco. [illegible]

Οἰνόπτης - ου (ὁ) inspettore sul vino. [illegible]

Οἰνοπωλέω - ῶ. M. ήσω. vender del vino. [illegible]

Οἰνοπώλης - ου (ὁ) venditore del vino, bettoliere, tavernajo. [illegible]

Οἰνοπώλιον (τὸ) bettola, taverna. [illegible]

Οἶνος (ὁ) vino. [illegible] 2. (συνεκδχ.) = τῷ προηγ.

Οἰνοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce del vino. [illegible]

Οἰνουργία (ἡ) = Οἰνοποιΐα.

Οἰνοφερὴς - έος (ὁ, ἡ) amatore del vino. [illegible]

Οἰνοφλυγέω - ῶ. M. ήσω. imbriacarsi. [illegible]

Οἰνοφλυγία (ἡ) imbriachezza. [illegible]

Οἰνόφλυκτος καὶ Οἰνόφλυξ - υγος (ὁ, ἡ)

Digitized by Google

imbriaco. [illegible]

Οἰνοφορεῖον (τὸ) botte o barile da vino. [illegible]

Οἰνοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portare, produrre del vino. [illegible]

Οἰνοφόριον (τὸ) = Οἰνοφορεῖον.

Οἰνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce del vino. [illegible]

Οἰνοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode del vino, bottigliere. [illegible]

Οἰνόφυτος (ὁ, ἡ) (luogo) piantato di vigne. [illegible]

Οἰνοχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) amatore del vino. [illegible]

Οἰνοχοεία (ἡ) l'uffizio del coppiere. [illegible]

Οἰνοχοέω-ῶ. Μ. ήσω. versar del vino nel bicchiere, esser mescitore. [illegible]

Οἰνοχόη (ἡ) tazza in cui si versa il vino. [illegible]

Οἰνοχόημα (τὸ) ciò che si versa nella tazza dal coppiere. [illegible]

Οἰνοχοΐα (ἡ) = Οἰνοχοεία.

Οἰνοχόος (ὁ, ἡ) mescitore, coppiere. [illegible]

Οἰνοχρὼς-ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di vino. [illegible]

Οἰνοψ-οπος (ὁ, ἡ) che ha la vista, il color di vino. [illegible]

Οἰνόω-ῶ. Μ. ώσω. cangiare in vino. [illegible] 2. = Μεθύσκω.

Οἰνώδης-εος (ὁ, ἡ) vinoso, che ha il colore ed il gusto di vino. [illegible]

Οἰνὼν-ῶνος (ὁ) = Οἰνοθήκη.

Οἴνωσις-εως (ἡ) imbriachezza. [illegible]

Οἰνωτὸς-ή-όν. imbriaco. 2. fatto di vino. [illegible] 2. [illegible]

Οἴνωψ-ωπος (ὁ, ἡ) = Οἶνοψ.

Οἰόθεν, ἐπίῤ. d'una sola parte. [illegible]

Οἰόθι, ἐπίῤ. da parte, separatamente. [illegible]

Οἰόκερως-ωτος (ὁ, ἡ) che ha un solo corno, unicornuto. [illegible]

Οἴομαι καὶ (κρ.) Οἶμαι. Μ. οἰήσομαι. credere, opinare, stimare. [illegible]

Οἰονανεὶ καὶ Οἱονεὶ, ἐπίῤ. quasi, come se.. [illegible]

Οἰοπολέω-ῶ. Μ. ήσω. pascere delle pecore. [illegible]

Οἰοπόλος (ὁ, ἡ) che vive solo, solitario. 2. pastore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Οἶος-η-ον. solo. [illegible]

Οἷος-α-ον. quale. [illegible] 2. (πρὸς ἄπαρ.) capace. [illegible] (τὸ οὐσ.) Οἷον καὶ Οἷον περ (τε) καὶ πλθ. Οἷα καὶ Οἷάγε (τε, δὴ) ἐπίῤ. vale a dire, cioè. 2. in circa. 3. (μετὰ τοῦ οὐ) non solo. 4. troppo, molto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ὄϊος-α-ον. di pecora. [illegible]

Οἰόω-ῶ. Μ. ώσω. = Μονόω.

Οἶς-οἰὸς ἢ ὄϊος (ἡ) pecora. [illegible]

Οἰσόκαρπον (τὸ) il frutto del salcio. [illegible]

Οἶσον (τὸ) fune, stramba, gomena. [illegible]

Οἰσὸς (ὁ) salcio. [illegible]

Οἰσοφάγος (ὁ) esofago (canale che va a terminarsi nell'orifizio superiore dello stomaco). [illegible]

Ὀΐστευμα (τὸ) saetta, lanciata, dardo, strale. [illegible]

Ὀϊστευτὴρ ✕ ἀντὶ

Ὀϊστευτὴς-οῦ (ὁ) arciere. [illegible]

Ὀϊστεύω. Μ. εύσω. lanciare delle freccie, saettare. [illegible]

Ὀϊστοδόκη (ἡ) καὶ

Ὀϊστοθήκη (ἡ) faretra. [illegible]

Οἰστὸς-ή-όν. sopportabile, tollerabile. [illegible]

Ὀϊστὸς καὶ (Ἀττ.) Οἰστὸς (ὁ καὶ ἡ) freccia, strale, dardo, saetta. [illegible]

Ὀϊστοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle freccie. [illegible]

Οἰστράω (έω)-ῶ. Μ. ήσω. esser trasportato dall'estro, esser in furore. [illegible]

Οἰστρηδὸν, ἐπίῤ. con dell'estro, furiosamente. [illegible]

Οἰστρηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Οἰστρηλατέω-ῶ. Μ. ήσω. mettere in estro, in furore. [illegible]

[illegible]

Οἰστρήλατος (ὁ, ἡ) trasportato dall'estro, infuriato. [illegible]

Οἴστρημα (τὸ) καὶ

Οἴστρησις - εως (ἡ) furore, frenesia. [illegible]

Οἰστροβολέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Οἰστρηλατέω.*

Οἰστρομανὴς - έος (ὁ, ἡ) infuriato. [illegible]

Οἶστρος (ὁ) tafano. 2. estro, trasporto di furia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰστροφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona l'estro. [illegible]

Οἰστρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Οἰστρήλατος.*

Οἰσύα (ἡ) = *Οἰσός.* vinco. [illegible]

Οἰσΰϊνος - η - ον. fatto di vimine. [illegible]

Οἰσυοπλόκος (ὁ, ἡ) che costruisce de' canestri di vimine. [illegible]

Οἰσυουργός (ὁ, ἡ) = *Οἰσυοπλόκος.*

Οἴσυπος (ὁ) la lordura, il sucidume della lana. 2. sterco delle pecore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἶτος (ὁ) fortuna, destino. 2. miseria, calamità. 3. morte. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Οἰφάω (έω) - ῶ. *Μ.* ήσω. = *Βινέω.*

Οἰφόλης - ου (ὁ) καὶ *Οἰφώλης - ου* (ὁ) libidinoso, lussurioso. [illegible]

Οἴχομαι. Μ. οἰχήσομαι. andare, partirsene via, rendersi invisibile, morire. [illegible]

Οἰωνίζομαι. Μ. ίσομαι. augurare, indovinare dal volo degli uccelli. [illegible]

Οἰωνικὸς - ἡ - όν. augurale. [illegible] *Οἰωνικὴ* (ἡ) (ἐνν. *τέχνη*) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνισμὸς (ὁ) augurio. [illegible]

[illegible]

Οἰωνιστὴρ × ἀντὶ *Οἰωνιστής.*

Οἰωνιστήριον (τὸ) luogo ove si prendono gli augurj. [illegible] 2. = *Οἰωνός.*

Οἰωνιστήριος - α - ον. = *Οἰωνιστικός.*

Οἰωνιστὴς - οῦ (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνιστικὸς - ἡ - όν. augurale. [illegible] *Οἰωνιστικὴ* (ἡ) (ἐνν. *τέχνη.*) la professione degli auguri. [illegible]

Οἰωνόβρωτος (ὁ, ἡ) divorato dagli uccelli. [illegible]

Οἰωνοθέτης - ου (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide gli uccelli. [illegible]

Οἰωνομαντεία (ἡ) augurio. [illegible]

Οἰωνομαντικὸς - ἡ - όν. augurale. [illegible] *Οἰωνομαντική* (ἡ) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνόμαντις - εως (ὁ, ἡ) augure. [illegible]

Οἰωνοπόλησις - εως καὶ *Οἰωνοπολία* (ἡ) = *Οἰωνομαντεία.*

Οἰωνοπόλος (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνὸς (ὁ) uccello rapace. 2. presagio, augurio, auspizio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰωνοσκοπεῖον (τὸ) = *Οἰωνιστήριον.*

Οἰωνοσκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare il volo degli uccelli, e pigliarne degli augurj. [illegible]

Οἰωνοσκοπητικὸς - ἡ - όν. = *Οἰωνοσκοπικός.*

Οἰωνοσκοπία (ἡ) augurio, auspizio. [illegible]

Οἰωνοσκοπικὸς - ἡ - όν. = *Οἰωνιστικός.* *Οἰωνοσκοπικὴ* (ἡ) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνοσκόπος (ὁ, ἡ) augure. [illegible]

Οἴως, ἐπίῤ. come, in qual maniera. [illegible]

Ὀκέλλω. Μ. ελῶ. approdare. [illegible]

Ὀκλαδίας - ου (ὁ) seggiola che si ripiega (*Γαλλ.* chaise pliante). [illegible]

Ὀκλαδιάω-ῶ. Μ. άσω. plegare le ginocchia per mettersi a sedere. [illegible]

Ὀκλάζω. Μ. άσω. inginocchiarsi. 2. mancare, perder il coraggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὄκλαξ, ἐπίῤ. = Ὀκλαστί.

Ὄκλασις-εως (ἡ) καὶ Ὄκλασμα (τὸ) genuflessione, inginocchiazione. [illegible]

Ὀκλαστὶ, ἐπίῤ. inginocchioni. [illegible]

Ὀκναλέος-α-ον. × ἀντὶ Ὀκνηρός.

Ὀκνείω × ἀντὶ

Ὀκνέω-ῶ. Μ. ήσω. esser pigro. 2. temere, esitare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀκνηρὸς-ὰ-όν. pigro, infingardo. 2. timido. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — ηρῶς, ἐπίῤ.

Ὄκνος (ὁ) pigrizia, infingardaggine, dappocaggine. 2. timidità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (ὄθ.) 3. tarabuso. (Γαλλ. butor). [illegible]

Ὀκνώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὀκνηρός.

Ὀκόθεν, Ὀκοῖος κτλ. Ἰων. ἀντὶ Ὁπόθεν κτλ.

Ὀκριάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. inasprirsi. [illegible]

Ὀκρίβας-αντος (ὁ) pulpito. 2. quella parte del carro in cui si mette il cocchiere. 3. leggio di pittore (Γαλλ. chevalet). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀκριόεις-εσσα-εν. scabroso. [illegible]

Ὄκρις-εος (ἡ) eminenza, sommità. [illegible]

Ὀκτάβλωμος (ὁ, ἡ) d'otto bocconi. [illegible]

Ὀκτάγλωσσος (ὁ, ἡ) scritto in otto lingue. [illegible]

Ὀκτάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale otto dramma. [illegible] 32 [illegible]

Ὀκτάεδρος (ὁ, ἡ) ottaedro, d'otto faccie. [illegible]

Ὀκταετηρὶς-ίδος (ἡ) spazio d'otto anni. [illegible]

Ὀκταέτης-εος ἢ ἔος (ὁ, ἡ) d'otto anni. [illegible]

Ὀκταετία (ἡ) otto anni. [illegible]

Ὀκταήμερος (ὁ, ἡ) di otto giorni. [illegible]

Ὀκτάκις, ἐπίῤ. otto volte. [illegible]

Ὀκτακισμύριοι-αι-α. ottanta mila. [illegible] (80,000).

Ὀκτακισχίλιοι-αι-α. otto mila. [illegible] (8000).

Ὀκτάκνημος (ὁ, ἡ) che ha otto raggi (ruota.) [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]).

Ὀκτακόσιοι-αι-α. otto cento. [illegible] (800).

Ὀκτάκωλος (ὁ, ἡ) che ha otto membra o parti. [illegible]

Ὀκτάμετρος (ὁ, ἡ) composto di otto piedi metrici (verso). [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]).

Ὀκταμηνιαῖος-α-ον. καὶ

Ὀκτάμηνος (ὁ, ἡ) d'otto mesi. [illegible]

Ὀκτάπεδος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ὀκτάπους.

Ὀκτάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di otto bracci. [illegible]

Ὀκταπλάσιος-α-ον. καὶ

Ὀκταπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) ottuplo. [illegible]

Ὀκταπλόος-οῦς (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Ὀκταπόδης-ου (ὁ) καὶ

Ὀκτάπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha otto piedi. 2. lungo otto piedi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀκτάῤῥυμος καὶ Ὀκτάρυμος (ὁ, ἡ) (cocchio) che ha otto timoni. [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]).

Ὀκτὰς-άδος (ἡ) numero ottonario. [illegible]

Ὀκτάσημος (ὁ, ἡ) che ha otto segni, figure, che ha otto quantità. (parlandosi delle misure metriche). [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]).

Ὀκτάστυλος (ὁ, ἡ) che ha otto colonne. [illegible]

Ὀκταχῶς, ἐπίῤ. in otto maniere. [illegible]

Ὀκτήρης-εος (ὁ, ἡ) che ha otto ordini di remiganti. (galera.) [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]).

Ὀκτὼ (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀριθμ. ἄκλ.) (8) otto. [illegible]

Ὀκτωδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha otto dita. [illegible]

Ὀκτωκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀριθμ. ἄκλ.) (18) diciotto. [illegible]

Ὀκτωκαιδεκάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale 18 dramme. 18 [illegible] 18 [illegible]

Digitized by Google

Ὀκτωκαιδεκαέτης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di 18 anni. 18 [illegible] · 18 [illegible]:

Ὀκτωκαιδεκαταῖος - α - ον. di 18 giorni. 18 [illegible] · 18 [illegible]:

Ὀκτωκαιδέκατος - η - ον. decimo ottavo. [illegible]:

Ὀκτωμηνιαῖος, Ὀκτώμηνος κτλ. = Ὀκταμηνιαῖος κτλ.

Ὀκτώφορος (ὁ, ἡ) portato da otto persone. [illegible]:

Ὀκχέω - ῶ. Μ. ήσω. Δ. × ἀντὶ Ὀχέω.

Ὀκχὴ (ἡ) Δ. × ἀντὶ Ὀχή.

Ὄκως, ἐπίῤ. Ἰων. ἀντὶ Ὅπως.

Ὁλάργυρος (ὁ, ἡ) tutto d' argento. [illegible]:

Ὀλβία (ἡ) θηλ. τ. Ὄλβιος. (συνήθ.) = Μακαριότης.

Ὀλβίζω. Μ. ίσω. = Μακαρίζω.

Ὀλβιοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) = Εὐδαίμων.

Ὀλβιόθυμος (ὁ, ἡ) fortunato. [illegible]:

Ὀλβιόμοιρος (ὁ, ἡ) = Ὀλβιοδαίμων.

Ὀλβιόπλουτος (ὁ, ἡ) felice pelle sue ricchezze. [illegible]:

Ὄλβιος - α ἢ ος - ον. felice, fortunato, beato, ricco. [illegible]. (τὸ οὐδ.) Ὄλβια, ἐπίῤ. = Ὀλβίως.

Ὀλβιόφρουρος (ὁ, ἡ) che conserva, assicura la felicità. [illegible]:

Ὀλβίως, ἐπίῤ. felicemente, riccamente. [illegible]:

Ὀλβοδότης - ου (ὁ, ἡ) datore delle ricchezze. [illegible]:

Ὄλβος (ὁ) felicità, ricchezze. [illegible]:

Ὀλβοφόρος (ὁ, ἡ) che apporta delle ricchezze. [illegible]:

Ὀλέθριος - α - ον. pernicioso, mortifero. [illegible]:

Ὀλεθρίως, ἐπίῤ. perniciosamente. [illegible]:

Ὀλεθροποιὸς (ὁ, ἡ) che reca della pernizie, della ruina. [illegible]:

Ὄλεθρος (ὁ) pernizie, ruina, distruzione, morte. [illegible]:

Ὀλέκω (παρτ. Ὤλεκον καὶ πλέον οὔ) × ἀντὶ Ὄλλυμι.

Ὀλεσήνωρ - ορος (ὁ, ἡ) che distrugge uomini. [illegible]:

Ὀλεσίθηρ - ηρος (ὁ, ἡ) che distrugge le fiere. [illegible]:

Ὀλεσίοικος (ὁ, ἡ) distruggitore, esterminatore della casa, della famiglia. [illegible]:

Ὀλεσιτύραννος (ὁ, ἡ) esterminatore de' tiranni. [illegible]:

Ὀλέτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Ὀλετὴρ (ὁ) distruggitore, esterminatore. [illegible]:

Ὀλίγαιμος (ὁ, ἡ) che ha poco sangue. [illegible]:

Ὀλιγάκις, ἐπίῤ. poche volte, raramente. [illegible]:

Ὀλιγάμπελος (ὁ, ἡ) che ha poche vigne. [illegible]:

Ὀλιγανδρέω - ῶ. Μ. ήσω. aver pochi uomini, mancare d' uomini. [illegible]:

Ὀλιγανδρία (ἡ) rarità, mancanza d' uomini. [illegible]:

Ὀλίγανδρος (ὁ, ἡ) che tiene pochi uomini. [illegible]:

Ὀλιγανθρωπέω, Ὀλιγανθρωπία, Ὀλιγάνθρωπος. = Ὀλιγανδρέω κτλ.

Ὀλιγάρκεια (ἡ) frugalità, [illegible]:

Ὀλιγαρκέω - ῶ. (καὶ συχνότ. τὸ μσ.) - έομαι - οῦμαι. Μ. ήσω - ομαι. contentarsi del poco, esser frugale. [illegible]:

Ὀλιγαρκὴς - έος (ὁ, ἡ) che si contenta del poco, frugale. [illegible]:

Ὀλιγαρτία (ἡ) carestia, penuria di pane. [illegible]:

Ὀλιγαρχέω. Μ. ήσω. governare. (καὶ μσ.) esser governato da pochi uomini. [illegible]:

Ὀλιγάρχης - ου (ὁ) membro d' un governo oligarchico. [illegible]:

Ὀλιγαρχία (ἡ) oligarchia, governo sostenuto nella persona di pochi magistrati. [illegible]:

Ὀλιγαρχικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. oligarchico. 2. che ama il regno oligarchico. [illegible]. 2. [illegible]:

Digitized by Google

Ὀλιγαχόθεν, ἐπίῤ. da poche parti. [illegible]

Ὀλιγαχοῦ, ἐπίῤ. in poche parti. [illegible]

Ὀλιγακτέω-ῶ. Μ. ήσω. possedere poco. [illegible]

Ὀλιγήμερος (ὁ, ἡ) di pochi giorni. [illegible]

Ὀλιγηπελέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀλιγηπελὴς-έος (ὁ, ἡ) languido, debole, imbecille. [illegible]

Ὀλίγιστος-η-ον. (ὑπερθ. τ. Ὀλίγος.) pochissimo. [illegible] — ίστως, ἐπίῤ.

Ὀλιγόβιος (ὁ, ἡ) che vive poco tempo. [illegible]

Ὀλιγόβουλος (ὁ, ἡ) (uomo) di poco consiglio [illegible]

Ὀλιγογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) = Ὀλίγωρος.

Ὀλιγογονία (ἡ) sterilità. [illegible]

Ὀλιγόγονος (ὁ, ἡ) infecondo, sterile. [illegible]

Ὀλιγοδάπανος (ὁ, ἡ) che spende poco. [illegible]

Ὀλιγοδεὴς, Ὀλιγόδεια ἢ Ὀλιγοδεΐα. = Ὀλιγαρκὴς, Ὀλιγάρκεια.

Ὀλιγοδίαιτος (ὁ, ἡ) frugale. [illegible]

Ὀλιγόδουλος (ὁ, ἡ) che ha pochi servi. [illegible]

Ὀλιγοδρανέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀλιγοδρανὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγηπελής.

Ὀλιγοδρανία (ἡ) languore, debolezza. [illegible]

Ὀλιγοδύναμος (ὁ, ἡ) che ha poca forza. [illegible]

Ὀλιγοεργὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοδρανής.

Ὀλιγοέτης-εος (ὁ, ἡ) di pochi anni. [illegible]

Ὀλιγοήμερος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγήμερος.

Ὀλιγόθερμος (ὁ, ἡ) che ha poco calore. [illegible]

Ὀλιγόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha pochi, rari capelli. [illegible]

Ὀλιγοθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀλιγόθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo. [illegible]

Ὀλιγόκαιρος (ὁ, ἡ) che ha poco tempo. [illegible]

Ὀλιγοκάλαμος (ὁ, ἡ) che ha poche canne. [illegible]

Ὀλιγόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce pochi frutti. [illegible]

Ὀλιγόκλαδος (ὁ, ἡ) che ha pochi rami. [illegible]

Ὀλιγοκρατέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. = Ὀλιγαρχέομαι.

Ὀλιγολαλέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare poco. [illegible]

Ὀλιγόλογος (ὁ, ἡ) che parla poco. [illegible]

Ὀλιγομαθὴς-έος (ὁ, ἡ) poco istruito, che conosce poche cose. [illegible] — μαθῶς, ἐπίῤ.

Ὀλιγομετρία (ἡ) mancanza de' metri del verso. [illegible]

Ὀλιγόμισθος (ὁ, ἡ) che riceve poca mercede. [illegible]

Ὀλιγόμυθος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόλογος.

Ὀλιγόξυλος (ὁ, ἡ) che tiene poco legname. [illegible]

Ὀλιγοπαιδία (ἡ) l' avere pochi figli. [illegible]

Ὀλιγόπαις-αιδος (ὁ, ἡ) che ha pochi figli. [illegible]

Ὀλιγόπιστος (ὁ, ἡ) che ha poca fede, incredulo. [illegible]

Ὀλιγόπονος (ὁ, ἡ) che lavora poco. [illegible]

Ὀλιγοποσία (ἡ) sobrietà. [illegible]

Ὀλιγοποτέω-ῶ. Μ. ήσω. bevere poco. [illegible]

Ὀλιγοπότης-ου (ὁ) che beve poco, sobrio. [illegible]

Ὀλιγοπράγμων-ονος (ὁ, ἡ) che ha pochi negozi. [illegible]

Ὀλιγόπυρος (ὁ, ἡ) che produce poco grano. [illegible]

Ὀλιγόῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha poche radici. [illegible]

Ὀλίγος-η-ον. poco. 2. piccolo. [illegible] (τὸ οὐσ.) Ὀλίγον, ἐπίῤ.

Ὀλιγόσαρκος (ὁ, ἡ) gracile. [illegible]

Ὀλιγοσθενὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοδύναμος.

Ὀλιγοσιτέω-ῶ. Μ. ήσω. mangiar poco. [illegible]

Ὀλιγοσιτία (ἡ) il mangiare poco. [illegible]

Ὀλιγόσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. [illegible]

Ὀλιγόσπερμος (ὁ, ἡ) che ha poco seme. [illegible]

Ὀλιγόστιχος (ὁ, ἡ) che contiene pochi versi. [illegible]

Ὀλιγοστὸς-ὴ-όν. accompagnato da pochi. [illegible] 2. = Ὀλίγος ἢ Ὀλίγιστος.

Ὀλιγοσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di poche sillabe. [illegible]

Ὀλιγοσύνδεσμος (ὁ, ἡ) che ha poche

Digitized by Google

strada. 2. costruttore, accomodatore delle strade. [illegible]

Ὁδὸς (ἡ) strada, via, sentiero, cammino. 2. viaggio. [illegible]

Ὀδὸς (ὁ) soglia. [illegible]

Ὁδοσκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare, esplorare le vie, assassinare. [illegible]

Ὁδοσκόπος (ὁ, ἡ) che osserva, esplora le vie, assassino. [illegible]

Ὁδοστατέω - ῶ. Μ. ήσω. fermare o fermarsi per la strada. [illegible]

Ὁδοστάτης - ου (ὁ) custode delle vie. [illegible]

Ὁδοστρωσία (ἡ) lastricato, lastricatura. [illegible]

Ὀδοὺς - όντος (ὁ) dente. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὁδοφυλακέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὁδοφύλαξ - ακος (ὁ) custode delle vie. [illegible]

Ὁδόω - ῶ. Μ. ώσω. mostrare la strada, guidare, scortare. [illegible]

Ὀδυνάω - ῶ. Μ. ήσω. cagionare del dolore, affliggere. [illegible]

Ὀδύνη (ἡ) dolore. [illegible]

Ὀδυνηρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ηρῶς. penoso, affliggente. [illegible]

Ὀδυνώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀδυνηρός.

Ὄδυρμα (τὸ) καὶ Ὀδυρμὸς - οῦ (ὁ) lamento, pianto. [illegible]

Ὀδύρομαι. Μ. υροῦμαι. piangere, lamentarsi. [illegible]

Ὀδυρτικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. lamentatore, querulo. [illegible]

Ὀδυρτὸς - ὴ - όν. lamentevole. [illegible]

Ὀδύσσομαι. Μ. οδύσομαι. (σύχρ. μόνον ὁ ἀόρ. Ὠδυσάμην καὶ ὁ πρκ. Ὀδώδυσμαι.) mettersi in collera. [illegible]

Ὀδωδὴ (ἡ) odore. [illegible]

Ὀδὼν - όντος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Ὀδούς.

Ὁδωτὸς - ὴ - όν. = Ὁδεύσιμος.

Ὄζαινα - ης (ἡ) polisso, ozena (escrescenza carnosa che viene dentro il naso). [illegible]

Ὄζη (ἡ) la puzza del fiato. [illegible]

Ὀζοθήκη (ἡ) chiavica. [illegible]

Ὀζόλης - ου (ὁ) puzzolente. [illegible]

Ὄζος - ου (ὁ) nodo, ramo d'albero. [illegible]

Ὀζύστομος (ὁ, ἡ) cui puzza la bocca, il fiato. [illegible]

Ὄζω. Μ. ὀζήσω καὶ ὀζέσω. avere buono o cattivo odore, olezzare o puzzare. [illegible]

Ὀζώδης - εος (ὁ, ἡ) puzzolente. [illegible] 2. = τῷ

Ὀζωτὸς - ὴ - όν. nodoso, ramoso. [illegible]

Ὅθ' (κατ' ἀποκ. πρὸ φων. δασ.) ἀντὶ Ὅτι.

Ὅθεν, ἐπίῤ. donde 2. perciò, perlocchè. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὅθι, ἐπίῤ. ove. [illegible]

Ὀθνεῖος - α - ον. straniero, forestiere. [illegible]

Ὀθνεότυμβος (ὁ, ἡ) seppellito in paese straniero. [illegible]

Ὄθομαι (παρτ. Ὠθόμην καὶ πλέον οὐ) aver cura, calere. [illegible]

Ὀθόνη (ἡ) pannilini, tela. 2. tovagliolo, salvietta. 3. vela. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὀθόνινος - η - ον. di tela, di panno lino. [illegible]

Ὀθόνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὀθόνη.

Ὀθονιοπώλης - ου (ὁ) venditore di panni lini, di tele. [illegible]

Ὀθονοποιὸς (ὁ) facitore di panni lini, di tele (Λατ. lintearius). [illegible]

Ὀθονοσκεπὴς - έος (ὁ, ἡ) coperto di tela. [illegible]

Οἴ, ἐπιφών. ohimè! lassome! [illegible]

Οἱ, ὀνομστ. πλθ. τ. ἄρθρ. Ὁ.

Οἵ, ὀνομστ. πλθ. τῆς ἀναφορ. ἀντνμ. Ὅς.

Οἷ, δοτ. τῆς προσωπ. ἀντνμ. Οὗ.

Οἷ, ἐπίῤ. τοπ. ove. [illegible]

Οἶα ἢ Οἴα (ἡ) pelle di pecore. [illegible]

Οἷα, οὐδ. πλθ. τ. Οἷος.

Οἰαδὸν, ἐπίῤ. solamente. [illegible]

Οἰακίζω. Μ. ίσω. diriggere, governare (la nave). [illegible]

Οἰακιστής - οῦ (ὁ) direttore della nave, piloto, timoniere. [illegible]

Οἰακονομέω - ῶ. *M.* ήσω. = Οἰακίζω.

Οἰακονόμος (ὁ, ἡ) timoniere. [illegible]

Οἴαξ - ακος (ὁ) timone. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.).

Οἴγνυμι καὶ

Οἴγω *M.* οἴξω. × ἀντὶ Ἀνοίγω.

Οἶδα. *M.* εἴσομαι καὶ εἰδήσω. sapere, conoscere. [illegible]

Οἰδαίνω. *M.* οἰδήσω. gonfiare o gonfiarsi. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.).

Οἰδαλέος - α - ον. gonfio. [illegible]

Οἰδάω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. gonfiarsi. [illegible]

Οἴδημα (τὸ) tumore. [illegible]

Οἰδηματόεις - εσσα - εν καὶ Οἰδηματώδης - εος (ὁ, ἡ) gonfio. [illegible]

Οἴδησις - εως (ἡ) gonfiamento. [illegible]

Οἶδος - εος (τὸ) = Οἴδημα.

Οἴειος - α - ον. pecorile, di pecora. [illegible]

Ὀϊζυος (ὁ, ἡ) καὶ

Ὀϊζυρὸς καὶ (Ἀττ.) Οἰζυρὸς - ὰ - όν. infelice, misero. [illegible]

Ὀϊζὺς καὶ (Ἀττ.) Οἰζὺς - ύος (ἡ) miseria, calamità. [illegible]

Ὀϊζύω. *M.* ύσω. soffrire delle miserie, provare delle disgrazie. [illegible]

Οἴημα (τὸ) opinione, parere. [illegible] 2. = Οἴησις.

Οἰηματίας - ου (ὁ) presuntuoso. [illegible]

Οἴησις - εως (ἡ) presunzione, presuntuosità. [illegible]

Οἰησίσοφος (ὁ, ἡ) καὶ Οἰησίφρων - ονος (ὁ, ἡ) sciolo. [illegible] ἴδε καὶ Οἰηματίας.

Οἰητὴς - οῦ (ὁ) chi pensa, stima, crede. [illegible]

Οἴκαδε, ἐπίῤ. in casa. [illegible]

Οἰκάριον (τὸ) = Οἰκίδιον.

Οἰκειοπραγέω - ῶ. *M.* ήσω. occuparsi ai proprj affari. [illegible]

Οἰκειοπραγία (ἡ) l'occuparsi ai propri affari. [illegible]

Οἰκεῖος - α - ον. domestico, famigliare. 2. amico, parente. 3. proprio, particolare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Οἰκειότης (ἡ) famigliarità. [illegible]

Οἰκειοφώνως, ἐπίῤ. in propria, paterna lingua. [illegible]

Οἰκειόω - ῶ. *M.* ώσω. render famigliare, conciliare. [illegible] (μσ.) appropriarsi. [illegible]

Οἰκείωμα (τὸ) mezzo di conciliare. [illegible]

Οἰκείως, ἐπίῤ. famigliarmente, amichevolmente. [illegible]

Οἰκείωσις - εως (ἡ) famigliarità. 2. conciliazione. 3. appropriamento. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Οἰκετεία (ἡ) famigliari, la servitù. [illegible]

Οἰκετεύω. *M.* εύσω. × ἀντὶ Οἰκῶ. 2. (συχνότ. μσ.) servire, essere famigliare. [illegible]

Οἰκέτης - ου (ὁ) famigliare, servidore. [illegible]

Οἰκετικὸς - ὴ - όν. servile. [illegible] Οἰκετικὸν (τὸ) la servitù, i famigliari. [illegible]

Οἰκέτις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. Οἰκέτης. fantesca, serva. [illegible]

Οἰκεὺς - έως ἢ ῆος (ὁ) × ἀντὶ Οἰκέτης.

Οἰκέω - ῶ. *M.* ήσω. abitare. 2. amministrare, governare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἴκημα (τὸ) abitazione, domicilio, camera. [illegible]

Οἰκηματικὸς - ὴ - όν. che spetta ad una abitazione, domestico. [illegible]

Οἰκημάτιον (τὸ) casuccia. [illegible]

Οἰκήσιμος (ὁ, ἡ) abitabile. [illegible]

Οἴκησις - εως (ἡ) abitazione. [illegible]

Οἰκητὴρ (ὁ) × ἀντὶ Οἰκητής.

Οἰκητήριον (τὸ) abituro. [illegible]

Digitized by Google

Νικηφόρος (ὁ, ἡ) che riportò la vittoria, trionfante. [illegible]

Νικομάχας - α. *Δ. ἀντὶ Νικομάχης* - *ου* (ὁ) che vince, supera ne' combattimenti. [illegible]

Νικοτελὴς-*έος* (ὁ, ἡ) che effettua la vittoria. [illegible]

Νίμμα (τὸ) acqua in cui si lavò qualcheduno le mani. [illegible]

Νὶν (ἀντωμ. ἐγκλιτ. πάντοτε) ἀντὶ *Ἵν*, *αὐτόν*, *αὐτήν*, *αὐτό*.

Νιπτὴρ (ὁ) bacino da lavarsi le mani od i piedi. [illegible]

Νίπτρον (τὸ) = *Νίμμα*.

Νίπτω. *Μ*. *νίψω*. lavare. [illegible]

Νίτρον (τὸ) nitro, salnitro. [illegible]

Νιτρόω - ῶ. *Μ*. *ώσω*. lavare col nitro. [illegible]

Νιτρώδης - *εος* (ὁ, ἡ) nitroso. [illegible]

Νιφὰς - *άδος* (ἡ) neve. 2. (κυρ.) stretta di neve, nevajo. 3. tempesta. [illegible]

Νιφετὸς (ὁ) = τῷ προηγ.

Νιφετώδης - *εος* (ὁ, ἡ) nevicoso, [illegible]

Νίφω. *Μ*. *νίψω*. nevicare. [illegible]

Νοερὸς - ὰ - *όν*. intellettuale, intelligibile. [illegible] 2. = *Νοήμων*.

Νοερότης (ἡ) intellettualità, immaterialità. [illegible]

Νοερῶς, *ἐπίῤ*. colla mente. [illegible]

Νοέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. intendere, concepire, comprendere, pensare. [illegible]

Νόημα (τὸ) pensiero, intenzione, nozione, sentimento. [illegible]

Νοήμων - *ονος* (ὁ, ἡ) prudente. [illegible]

Νόησις - *εως* (ἡ) intendimento, intelligenza. [illegible]

Νοητικὸς - ὴ - *όν*. intelligente. [illegible]

Νοητὸς - ὴ - *όν* (*καὶ ἐπίῤ*.) - *ητῶς*. intelligibile, comprensibile. [illegible]

Νοθεία (ἡ) bastardigia. [illegible]

Νόθειος - α ἡ *ος* - *ον*. di bastardo. [illegible]

Νόθευσις - *εως* (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Νοθεύω. *Μ*. *εύσω*. adulterare, falsificare. [illegible]

Νοθογέννητος (ὁ, ἡ) = τῷ

Νόθος - η ἡ *ος* - *ον*. bastardo, adulterino, falsato. [illegible] *νόθως*. *ἐπίῤ*.

Νομάδειος (ὁ, ἡ) = *Νομαδικός*.

Νομαδία (ἡ) turba di pastori. [illegible]

Νομαδιαῖος - α - *ον*. *καὶ Νομαδικὸς* - ἡ - *όν*. pastorale. [illegible]

Νομαδικῶς, *ἐπίῤ*. da pastore. [illegible]

Νομαῖος - α - *ον*. appartenente alla gregge. [illegible]

Νομὰς - *άδος* (ὁ, ἡ) colui che pascola. [illegible]

Νομεὺς - *έως* (ὁ) pastore. 2. distributore. [illegible]

Νομευτικὸς - ἡ - *όν*. pastorale. [illegible]

Νομεύω. *Μ*. *εύσω*. pascere, pascolare. [illegible]

Νομὴ (ἡ) distribuzione. 2. pascolamento. 3. pascolo, pastura. 4. gregge. [illegible]

Νομίζω. *Μ*. *ίσω*. servirsi di... usare. 2. credere, pensare. 3. esser avvezzo, accostumare. [illegible]

Νομικὸς - ἡ - *όν*. legale. 2. legista, giurisconsulto. [illegible]

Νομικῶς, *ἐπίῤ*. legalmente. [illegible]

Νόμιμος - η ἡ *ος* - *ον*. legittimo. 2. giusto. [illegible]

Νομιμότης (ἡ) legittimità. [illegible]

Νομίμως, *ἐπίῤ*. legittimamente. [illegible]

Νόμιος - α ἡ *ος* - *ον*. pastorale. [illegible]

Νόμισις - *εως* (ἡ) credenza, religione, opinione, parere. [illegible]

Νόμισμα (τὸ) moneta, nomisma. 2. regolamento. [illegible]

Νομισματικὸς-ἡ-*όν*. di moneta, numismatico. [illegible]

Digitized by Google

Νομισμάτιον (τὸ) ὑπηκρ. τ. *Νόμισμα*.

Νομισματοπώλης - ου (ὁ) banchiere. [illegible]

Νομισματοπωλικὸς - ή - όν. pertinente al banchiere. [illegible] *Νομισματοπωλική* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) professione del banchiere. [illegible]

Νομιστεύω. *M*. εύσω. = *Νομίζω*.

Νομιστὶ, ἐπίῤ. = *Νομίμως*.

Νομογραφέω - ῶ. *M*. ήσω. scrivere delle leggi. [illegible]

Νομογραφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ. = *Νομοθεσία*.

Νομογράφος (ὁ, ἡ) colui che scrive delle leggi. [illegible] = *Νομοθέτης*.

Νομοδείκτης - ου (ὁ) giureconsulto. [illegible]

Νομοδιδάκτης - ου καὶ

Νομοδιδάσκαλος - ου (ὁ) dottore della legge. [illegible]

Νομοδίφας - ου (ὁ) indagatore delle leggi. [illegible]

Νομοθεσία (ἡ) = *Νομοθέτησις*.

Νομοθετέω - ῶ. *M*. ήσω. stabilire, emanare delle leggi. [illegible]

Νομοθέτης - ου (ὁ) legislatore. [illegible]

Νομοθέτησις - εως (ἡ) legislazione. [illegible]

Νομοθετικὸς - ή - όν. legislativo. [illegible]

Νομομάθεια (ἡ) cognizione delle leggi. [illegible]

Νομομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) giurisperito, giurisprudente, versato, istruito nelle leggi. [illegible]

Νομὸς (ὁ) provincia. [illegible] 2. = *Νομή*.

Νόμος (ὁ) legge. [illegible]

Νομοφυλακεῖον (τὸ) tribunale, in cui si radunavano i Nomofilachi. [illegible]

Νομοφυλακέω - ῶ. *M*. ήσω. osservare le leggi. [illegible] 2. *Εἰμὶ Νομοφύλαξ* =

Νομοφυλακία (ἡ) la carica de' Nomofilachi. [illegible]

Νομοφυλάκιον (τὸ) = *Νομοφυλακεῖον*.

Νομοφύλαξ - ακος (ὁ) Nomofilaca, magistrato che sorvegliava all' osservanza delle leggi. [illegible]

Νόος - ου (ὁ) Ἰων. καὶ ἀσυναιρ. ἀντὶ *Νοῦς*.

Νοσάζομαι. *M*. άσομαι ammalarsi spesso. [illegible]

Νοσακερὸς - ά - όν. = *Νοσερός*. (1).

Νοσερὸς - ά - όν (καὶ ἐπίῤ.) - ερῶς. ammalaticcio, valetudinario. 2. malsano. [illegible]

Νοσέω - ῶ. *M*. ήσω. ammalarsi. [illegible]

Νοσηλεύω. *M*. εύσω. curare un malato. [illegible]

Νόσημα (τὸ) malattia. [illegible]

Νοσηματικὸς - ή - όν. = *Νοσερός*. (1).

Νοσημάτιον (τὸ) malattia leggiera, indisposizione. [illegible]

Νοσηρὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ηρως. = *Νοσερός*.

Νοσοκομεῖον (τὸ) spedale. [illegible]

Νοσοκομέω - ῶ. *M*. ήσω. curare un malato. [illegible]

Νοσοκόμησις - εως καὶ *Νοσοκομία* (ἡ) τὸ οὐσ. το προηγ.

Νοσοκόμος (ὁ, ἡ) curatore de' malati. [illegible]

Νοσοποιὸς (ὁ, ἡ) che apporta della malattia. [illegible]

Νόσος (ἡ) malattia, infermità, male. [illegible]

Νοσσεύω. *M*. εύσω. = *Νεοσσεύω*.

Νοσσιὰ (ἡ) = *Νεοσσιά*.

Νοσσοποιέω - ῶ. *M*. ήσω. = *Νεοσσοποιέω*.

Νοστέω - ῶ. *M*. ήσω. ritornare (in patria.) [illegible]

Νόστιμος (ὁ, ἡ) che deve ritornare (in patria). 2. gustoso, dolce. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νόστος (ὁ) ritorno (in patria). [illegible]

Νόσφι, ἐπίῤ. ἡ πρόθ. separatamente, a parte, di nascosto. 2. (μὲ γεν.) senza, lungi da ... [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νοσφίζω. *M*. ίσω. separare. 2. allontanare. 3. levare, toglier di mezzo. 4. am-

Digitized by Google

mazzare. [illegible]

Νυσφισμος (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Νοσώδης-εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ωδῶς. ammalaticcio. 2. malsano. [illegible] = *Νοσερός*.

Νοτερὸς-ὰ-όν. καὶ *Νοτηρὸς*-ὰ-όν, umido. [illegible]

Νοτιάω-ῶ. M. άσω. esser umido. [illegible]

Νοτίζω. M. ίσω. inumidire o inumidirsi. [illegible]

Νότιος-α ἡ ος-ον. umido. 2. australe, meridionale. [illegible]

Νότος (ὁ) noto, vento australe, ostro, vento di mezzodì. [illegible]

Νουθεσία (ἡ) = *Νουθέτησις*.

Νουθετέω-ῶ. M. ήσω. avvertire, ammonire. [illegible]

Νουθέτημα (τὸ) consiglio, avvertimento. [illegible]

Νουθέτησις-εως (ἡ) ammonizione, avvertimento. [illegible]

Νουθετητικὸς καὶ *Νουθετικὸς*-ἡ-όν. ammonitorio. [illegible]

Νουμηνία (ἡ) κατὰ κρ. ἀντὶ *Νεομηνία*.

Νουμηνιάζω. M. άσω. festeggiare le neomenie, le calende. [illegible]

Νουνέχεια (ἡ) prudenza. [illegible]

Νουνεχής-έος (ὁ, ἡ) prudente. [illegible]

Νουνεχόντως καὶ *Νουνεχῶς*, ἐπίῤ. prudentemente. [illegible]

Νοῦς-νοῦ καὶ νοός (ὁ) mente, spirito, intelletto, sentimento. [illegible]

Νουσαλέος-α-ον. malato. [illegible]

Νοῦσος (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Νόσος*.

Νύγδην, ἐπίῤ. pungendo. [illegible]

Νύγμα (τὸ) puntura. [illegible]

Νυγματώδης-εος (ὁ, ἡ) pungente. [illegible]

Νυγμὴ (ἡ) καὶ *Νυγμὸς* (ὁ) = *Νύγμα* καὶ *Νύξις*.

Νυκταλωπάω-ῶ. M. ήσω. = *Νυκταλωπιάω*.

Νυκταλωπία καὶ *Νυκταλωπίασις*-εως (ἡ) vizio degli occhi, quando uno non vede di notte anche al lume. [illegible]

Νυκταλωπιάω-ῶ. M. άσω. Εἰμὶ —

Νυκτάλωψ-ωπος (ὁ, ἡ) colui che non vede di notte anche con lume. [illegible]

Νυκτεγερσία (ἡ) eccitazione, tumulto notturno. [illegible]

Νυκτεγερτέω-ῶ. M. ήσω. svegliarsi di notte. [illegible]

Νυκτέπαρχος (ὁ) capo d'una pattuglia. [illegible]

Νυκτερεία (ἡ) azione fatta di notte tempo. [illegible]

Νυκτερεύω. M. εύσω. vegliare durante la notte. [illegible]

Νυκτερήσιος καὶ *Νυκτερίδιος* (ὁ, ἡ) καὶ *Νυκτερινὸς*-ἡ-όν. notturno. [illegible]

Νυκτερὶς-ίδος (ἡ) pipistrello, nottola. [illegible]

Νυκτερόβιος (ὁ, ἡ) che si procura il vitto di notte. [illegible]

Νύκτερος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Νυκτερινός*.

Νυκτεροφεγγής-έος (ὁ, ἡ) che risplende di notte. [illegible]

Νυκτηγορέω-ῶ. M. ήσω. parlare, annunziare di notte. [illegible]

Νυκτηγορία (ἡ) radunanza od avviso notturno. [illegible]

Νυκτηγρεσία καὶ *Νυκτηγρετέω*-ῶ. = *Νυκτεγερσία*, *Νυκτεγερτέω*.

Νυκτήγρετον (τὸ) lunaria (erba). [illegible]

Νυκτίβιος (ὁ, ἡ) = *Νυκτερόβιος*.

Νυκτίγαμος (ὁ, ἡ) maritato di notte. [illegible]

Νυκτικόραξ-ακος (ὁ) corvo notturno, barbagianni, gufo. [illegible]

Νυκτιλαμπὴς-έος (ὁ, ἡ) che brilla di notte. [illegible]

Νύκτιος-α-ον. notturno. [illegible]

Νυκτιπάτης-ου (ὁ) che gira di notte. [illegible]

Νυκτίπλαγκτος καὶ *Νυκτιπλανὴς*-έος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Digitized by Google

Νυκτιπλοέω - ω. Μ. ήσω. navigare di notte. գիշերանց նաւել. կէճէլէյին կէմի իլէ կիթմէք:

Νυκτιπορέω - ῶ. καὶ Νυκτιπόρος = Νυκτοπορέω καὶ Νυκτοπόρος.

Νυκτιφαὴς καὶ Νυκτιφανὴς καὶ Νυκτίφαντος (ὁ, ἡ) che apparisce, riluce di notte. գիշերանց երեւցօղ՝ փայլօղ. կէճէլէյին կէօրիւնէն՝ փարլայան:

Νυκτιφρούρητος (ὁ, ἡ) che fa la guardia notturna. գիշերապահ, գիշերանց պահապանօղ. կէճէլէյին նէօպէթ պէքլէյէն, քարաքօլ:

Νυκτόβιος (ὁ, ἡ) = Νυκτίβιος.

Νυκτογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere di notte. գիշերանց գրել. կէճէլէյին եազմագ:

Νυκτοθήρας - ου (ὁ) cacciatore notturno. գիշերուան որսորդ. կէճէ աւճըսը:

Νυκτοκλέπτης - ου (ὁ) ladro notturno. գիշերուան գող. կէճէ խըրսըզը:

Νυκτομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere di notte. գիշերանց պատերազմել. կէճէլէյին ճէնկ էթմէք:

Νυκτομαχία (ἡ) combattimento notturno. գիշերային պատերազմ. կէճէ տէօյիւշիւ՝ ճէնկի:

Νυκτοπορέω - ῶ. Μ. ήσω. camminare di notte. գիշերանց պտըտիլ. կէճէլէյին կէզմէք:

Νυκτοπόρος (ὁ, ἡ) che cammina di notte. գիշերանց պտըտօղ. կէճէլէյին կէզէն:

Νυκτουργὸς (ὁ, ἡ) che lavora di notte. գիշերանց բան՝ գործ տեսնօղ՝ գործօղ՝ բանօղ. կէճէլէյին իշլէյէն:

Νυκτοφυλακέω - ῶ. Μ. ήσω. fare la guardia notturna. գիշերանց պահապանել՝ պահապանութիւն ընել. կէճէլէյին քօլ տօլաշմագ՝ նէօպէթ պէքլէմէք:

Νυκτοφυλάκησις - εως καὶ

Νυκτοφυλακία (ἡ) guardia notturna, pattuglia, ronda, sentinella. գիշերային պահապանութիւն, գիշերանց պահապանելը, գիշերապահք. քօլ, կէճէլէյին նէօպէթ պէքլէմէսի՝ տօլաշմա իշի, կէճէ նէօպէթճիլիյի:

Νυκτοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) guardiano notturno, ronda di notte sentinella. գիշերապահ, գիշերոյ պահապանօղ՝ պահապանութիւն ընօղ, գիշերուան պահապանորդ. քօլ, կէճէլէյին նէօպէթ պէքլէյէն, կէճէ նէօպէթճիսի:

Νύκτωρ, ἐπίῤ. di notte. գիշերանց. կէճէլէյին:

Νυμφαγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. condurre la sposa alla casa dello sposo. Հարսը փեսային տունը բերել. կէլինի կիւվէյինին էվինէ կէթիրմէք:

Νυμφαγωγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Νυμφαγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce la sposa alla casa dello sposo, pronubo - ba, paraninfo - fa. Հարսը փեսային տունը բերօղ, առաջնորդող, հացկերեց (հարսանեաց) կամ հարսնեւոր. կէլինի կիւվէյինին էվինէ կէթիրէն, սաղտըճ, [illegible] խաթուն եէնկէ:

Νυμφαία (ἡ) ninfea, nenufar (pianta). Հարսնամատն, կոկոռ, նոնուֆար. նիլիւֆէր, եօլիւֆէր չիչէյի, կէօլ աթէշի:

Νυμφαῖος - α - ον. ninfale, delle ninfe. յաւերժահարսանց յատուկ. փէրի քըզլարընա մէնսուպ (οὐσ.) *Νυμφαῖον (τὸ)* tempio delle ninfe. յաւերժահարսանց տաճար. փէրիլէրին հէյքէլի:

Νυμφεῖος - α - ον. = Νυμφαῖος ἢ Νυμφικὸς (οὐσ.) Νυμφεῖον (τὸ) = Νυμφαῖον ἢ Νυμφών.

Νύμφευμα (τὸ) maritaggio. ամուսնութիւն. նիքեահ, էվլէնմէ:

Νύμφευσις - εως (ἡ) l' azione di sposare. կարգելը, հարս ընելը. էվլէնտիրմէ, կէլին էթմէ:

Νυμφευτήριος - α - ον. nuziale. հարսանեաց. տիւյիւնէ մախսուս:

Νυμφευτὴς - οῦ (ὁ) = Νυμφαγωγὸς ἢ 2. = Νυμφίος.

Νυμφεύτρια (ἡ) paraninfa, pronuba. հարսնեւոր. եէնկէ խաթուն, սաղտըճ, [illegible]:

Νυμφεύω. Μ. εύσω. sposare una figlia. աղջիկ մը հարս ընել՝ կարգել. գըզ վէրմէք՝ կէլին էթմէք՝ էվլէնտիրմէք. (μσ.) ammogliarsi. կնիկ առնել, կարգուիլ. գարը ալմագ, էվլէնմէք:

Νύμφη (ἡ) sposa. 2. nuora. 3. nubile. 4. fantoccio. 5. formica alata. 6. bottone di rosa. 7. l' estremità del vomero. 8. necidala, aurelia, crisalide. 9. Ninfa (spezie di Deità de' Gentili). Հարս. 2. նու. 3. հարսնացու աղջիկ. 4. տղայոց պաճուճապատանք. 5. թեւաւոր մրջիւն. 6. վարդի բողբոջ՝ կոկոն. 7. խոփին ծայրը. 8. հարսնեակ, ոսկեակ (մաշկապատ միջատ՝ թրթուր՝ ժժմակ). 9. յաւերժահարսն (ըստ հեթանոսաց աղգ մը չաստուածուհի). [illegible], կէլ. 2. կէլին. 3. գալըֆ, էվլէնէճէկ գըզ. 4. քուքլա. 5. քանատլը քարընճա. 6. կիւլ ղօնճէսի. 7. սապանըն տէմիրինին ուճու. 8. գօզալագ, [illegible] ([illegible]). 9. Հէօրի [illegible]:

Νυμφιάω - ῶ. Μ. άσω. cadere in frenesia, divenir furioso. խելացնորութեան ընկնիլ, խելքը թռչիլ. տէլի օլմաք, չըլդըրմաք:

Νυμφικὸς - ὴ - όν. nuziale, conjugale. հարսանեաց, ամուսնական. տիւյիւնէ՝ նիքեահա մախսուս:

Νυμφικῶς. ἐπίῤ. da sposo o da sposa. փեսայի կամ հարսի պէս. կիւվէյի եախօտ կէլին կիպի:

Νυμφίος (ὁ) sposo. փեսայ. կիւվէյի:

Νύμφιος (ὁ, ἡ) = Νυμφικός.

Νυμφογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato d'una Ninfa. յաւերժահարսնէ ծնած. Հէօրիտէն տօղմա:

Νυμφοκομέω - ῶ. Μ. ήσω. = Νυμφοστολέω.

Νυμφοκόμος (ὁ, ἡ) = Νυμφοστόλος.

Νυμφόληπτος (ὁ, ἡ) frenetico, fanatico. խելացնոր, մոլեռանդ, մոլի. չըլգըն, տէլի, [illegible]:

Νυμφοληψία (ἡ) frenesia, furia. խելացնորութիւն, կատաղութիւն. չըլգընլըք, [illegible]:

Νυμφοστολέω - ῶ. Μ. ήσω. ornare, fregiare la sposa, o condurla alla casa

Digitized by Google

dello sposo. [illegible]

Νυμφόστολος (ὁ, ἡ) che adorna, fregia la sposa. [illegible] 2. = *Νυμφαγωγός.*

Νυμφὼν-ῶνος (ὁ) talamo. ([illegible]) [illegible]

Νῦν, *ἐπίῤ.* (*Χρν.*) ora, adesso, presentemente. [illegible]

Νὺν, *μόρ.* (*ἐγκλιτ.*) (*Συλλογ. Ἐμφαντ.* ἢ *Παραπληρωμ.*) (*κυρ.* = *Νῦν.*) adunque. [illegible]

Νὺξ-νυκτὸς (ἡ) notte. [illegible]

Νύξις-εως (ἡ) punzione. [illegible] ([illegible])

Νύσσα-ης (ἡ) scopo, meta. [illegible]

Νύσσω. *Μ.* *νύξω.* pungere. [illegible] ([illegible])

Νύσταγμα (τὸ) καὶ

Νυσταγμὸς (ὁ) l'azione di dormicchiare, di sonnecchiare, sonno leggiero. [illegible]

Νυστάζω. *Μ.* *άσω.* sonnecchiare, dormicchiare. [illegible]

Νυστακτης-οῦ (ὁ) colui che sonnecchia. [illegible]

Νυστακτικῶς, *ἐπίῤ.* sonnecchiando. [illegible]

Νυσταλέος-α-ον. dormiglione. [illegible]

Νυχαυγὴς-έος (ὁ, ἡ) rilucente di notte. [illegible]

Νυχεία (ἡ) καὶ

Νύχευμα (τὸ) veglia. [illegible] *Ἴδε καὶ Νυκτερεία.*

Νυχεύω. *Μ.* *εύσω.* = *Νυκτερεύω.*

Νυχθήμερον (τὸ) lo spazio d'una notte, d'un giorno. [illegible] ([illegible]). [illegible] (24 [illegible]).

Νὼ ἢ *Νῶ* ἀντὶ *Νῶϊ.* *ὀνμστ.* καὶ *αἰτ.* *δυϊκ.* τ. *Ἐγώ.*

Νωγαλεύω. *Μ.* *εύσω.* καὶ

Νωγαλίζω. *Μ.* *ίσω.* mangiare de' leccumi. [illegible]

Νώγαλον (τὸ) (*κυρ.* *εἰς τὸ πληθ.*) cibi ghiotti, leccume, ghiottornia, leccornia, manicaretto (*Γαλλ.* friandise.) [illegible]

Νωδογέρων-οντος (ὁ) vecchio sdentato. [illegible]

Νωδὸς-ὴ-όν. sdentato. [illegible]

Νωθεία (ἡ) = *Νωθρότης.*

Νωθὴς-έος (ὁ, ἡ) lento, pigro. 2. stupido. [illegible] 2. [illegible]

[illegible] 2. [illegible]

Νώθουρος (ὁ) impotente, inabile alla generazione. [illegible]

Νωθρεία (ἡ) = *Νωθρότης.*

Νωθρεύω καὶ (*μσ.*)-*ευομαι.* *Μ.* *εύσω*-*ομαι.* essere lento, pigro, [illegible]

Νωθροκάρδιος (ὁ, ἡ) (*Γρφ.*) stupido. [illegible]

Νωθρὸς-ὰ-όν. = *Νωθής.* — *θρῶς*, *ἐπίῤ.*

Νωθρότης (ἡ) lentezza, pigrizia, dappoccaggine. 2. stupidità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νῶϊ. *ἀντνμ.* *δυϊκ* (*ὀνμστ.* καὶ *αἰτ.* τ. *Ἐγώ*). noi due. [illegible]

Νῶϊν, *γεν* καὶ *δοτ.* τ. *Νῶϊ.* di noi due, a noi due. [illegible]

Νωΐτερος-α-ον. appartenente a noi due. [illegible]

Νῶκαρ-αρος (τὸ) sonno profondo, torpore. [illegible]

Νωλεμέως καὶ *Νωλεμὲς*, *ἐπίῤ.* assiduamente, incessantemente. [illegible]

Νωμάω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* muovere. 2. osservare con attenzione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Νέμω*

Νώνυμνος καὶ *Νώνυμος* (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Ἀνώνυμος.*

Νώροψ ἢ *Νώρωψ-οπος* (ὁ, ἡ) che conviene all' uomo. 2. abbagliante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νωταγωγέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* portare sul dorso. [illegible]

Νωταγωγὸς (ὁ, ἡ) che porta sul dorso. [illegible]

Νωταῖος-α-ον. dorsale. [illegible]

Νωτιαῖος-α-ον. = *Νωταῖος.*

Νωτίζω *Μ.* *ίσω.* voltare o far voltare le spalle, mettersi o mettere in fuga. 2. portare sul dorso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Νώτισμα (τὸ) ciò che si porta sul dorso. [illegible]

Νωτοβατέω-ῶ *Μ.* *ήσω.* montare sul dorso. [illegible]

Digitized by Google

Νωτοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. battere, bastonare a qualcuno il dorso. կռնակը ծեծել. արգասընա վուրմագ, արգասընը տէօյմէք։

Νῶτον (τὸ) (κυρ. μόνον εἰς τὸ πλθ.) ἀντὶ Νῶτος.

Νῶτος (ὁ) dorso. 2. superficie. կռնակ, թիկունք, ողն. 2. մակերեւոյթ. արգա, սըրթ. 2. եիւզ, իւսթ եիւզի, սաթհը։

Νωτοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portare sul dorso. կռնակը կրել. արգասընտա թաշըմագ։

Νωτοφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Νωτοφόρος (ὁ, ἡ) che porta sul dorso. կռնակը կրող. արգասընտա թաշըյան։

Νωχέλεια (ἡ) pigrizia, dappocaggine, lentezza (*Γαλλ.* nonchalance.) ծուլութիւն, հեղգութիւն, դանդաղութիւն. թէմպէլլիք, եավաշլըգ, ակըրլըգ։

Νωχελεύομαι. Μ. εύσομαι. essere lento, pigro. դանդաղ՝ հեղգ՝ ծոյլ ըլլալ. թէմպէլ՝ եավաշ՝ թէմպէլ օլմագ։

Νωχελής - έος (ὁ, ἡ) lento, pigro (*Γαλλ.* nonchalant). դանդաղ, ծոյլ. եավաշ, ակըր-ակըր, թէմպէլ։

Νωχελία (ἡ) × ἀντὶ Νωχέλεια.

Νωχελίζω. Μ. ίσω. = Νωχελεύομαι.

Ξ.

Ξ, ξ, ξῦ ἢ ξῖ (τὸ) (ἄκλ.) Xi. Decimaquarta lettera dell' alfabeto greco. In senso numerico coll' accento di sopra (ξ́) significa 60, e coll' accento al di sotto (͵ξ) 60,000. Քսի. Յունաց այբուբենից չորեքտասաներորդ գիրն է։ Համարքի կողմանէ վերայի չեշտովը (ξ́) կը նշանակէ 60, ու տակը ըլլալու ատեն (͵ξ) կը նշանակէ 60,000. Քսի. Եունանի հուրուֆաթինին օն տէօրտիւնճիւ հարֆը տըր։ Այս հէսապճէ իւսթիւնտէ իմալէ իլէ (ξ́) կէօսթէրիր 60, վէ ալթընտա օլուրսա (͵ξ) 60,000.

Ξαίνω. Μ. ξανῶ. cardare, pettinare. 2. battere. գզել, սանտրել (բրդեղէն). 2. զարնել, ծեծել. թարամագ (եիւն). 2. վուրմագ, տէօյմէք։

Ξανάω - ῶ. Μ. ήσω. stancarsi (dal cardare la lana). յոգնիլ (բուրդ գզելէն). եօրուլմագ (եիւն թարամագտան)։

Ξάνησις - εως (ἡ) stanchezza (cagionata dal cardare la lana) (բուրդ գզելէն) յոգնիլը. (եիւն թարամագտան) եօրղունլուգ։

Ξανθίας - ου (ὁ) specie di tonno (pesce). տեսակ մը թունա ձուկ. պիր նէվ թօնպալըղը։

Ξανθίζω. Μ. ίσω. render biondo. 2. biondeggiare. խարտեաշցընել. 2. խարտեաշանալ. գումրալլաշթըրմագ. 2. գումրալլանմագ։

Ξανθικὸς (ὁ) il mese d' Aprile, presso i Macedoni. ըստ Մակեդոնացւոց Ապրիլ ամիսը. Ֆիլիպի ահալիսինին՝ Նիսան այը։

Ξάνθιον (τὸ) bardana (erba.) մազադրիկոն, տեսակ մը խոտ. դոտ օթէրի օթու։

Ξάνθισμα (τὸ) color biondo. խարտեաշ գոյն. գումրալ րէնկ։

Ξανθόγεως (ὁ, ἡ) di cui la terra è gialla. հողը դեղին եղող. թօփրաղը սարը։

Ξανθόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli biondi. խարտեաշ մազ ունեցող. գումրալ սաչլը։

Ξανθοκάρηνος × ἀντὶ

Ξανθοκόμης - ου (ὁ) *καὶ*

Ξανθόκομος (ὁ, ἡ) che ha la chioma bionda. խարտեաշ վարսերով. գումրալ սաչլը։ = *Ξανθόθριξ.*

Ξανθὸς - ὴ - όν. biondo, giallo. խարտեաշ, դեղին. գումրալ, սարը։

Ξανθότης (ἡ) biondezza, giallore. խարտեաշութիւն, դեղնութիւն. գումրալլըգ, սարըլըգ։

Ξανθοτριχέω - ῶ. Μ. ήσω. avere i capelli biondi. խարտեաշ մազեր ունենալ. գումրալ սաչլը օլմագ։

Ξανθοχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) che porta una tonaca di color biondo. խարտեաշ գունով պատմուճան կրող՝ ունեցող. գումրալ էնթարիլի։

Ξανθόχροος - ους καὶ

Ξανθόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) di color biondo, giallo. խարտեաշ՝ դեղին գունով. գումրալ՝ սարը րէնկլի։

Ξανθόω - ῶ. Μ. ώσω. = Ξανθίζω. (1)

Ξάνιον (τὸ) cardo, instrumento per cardare la lana. 2. pettine. բուրդ գզելու երկաթէ սանտր. 2. սանտր (գլխու համար). եիւն թարագը. 2. սաչ թարագը։

Ξάνσις - εως (ἡ) cardatura. բուրդ գզելը. եիւն թարամասը։

Ξάντης - ου (ὁ) cardatore. բուրդ գզող. եիւն թարայան։

Ξαντικὸς - ὴ - όν. proprio a cardare la lana. բուրդ գզելու յարմար. եիւն թարամաղա տայիր. *Ξαντικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη).* l' arte di cardare la lana. բուրդ գզելու արհեստը. եիւն թարամագ սանաթը։

Ξάσμα (τὸ) lana cardata. գզուած բուրդ. թարանմըշ եիւն։

Ξείνη, Ξεινηδόκος κτλ. Ἰων. ἀντὶ Ξένη (θηλ. τ. Ξένος), Ξενοδόκος κτλ.

Ξεναγέω - ῶ. Μ. ήσω. guidare, accogliere i forestieri nell' ospizio. 2. essere comandante delle truppe straniere, stipendiare. օտարները առաջնորդել՝ հիւրանոց ընդունիլ. 2. օտար թոշակաւոր զօրաց գնդերուն զօրապետ՝ գլուխ ըլլալ. եապանճըլարը գըլաւուզլամագ՝ մուսաֆիրխանէյէ ալմագ. 2. եապանճը ուլուֆէլի ասկէր զապիթի օլմագ։

Ξενάγησις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξεναγία - ας (ἡ) la carica del comandante delle truppe straniere. 2. distaccamento, battaglione formato di soldati stranieri. օտար զօրաց գնդերուն վրայ հրամանատարին պաշտօնը՝ իշխանութիւնը. 2. օտար զօրքերէ բաղկացեալ գունդ. եապանճը ասկէր զապիթլիէինին մանսըպը. 2. եապանճը ասկէրտէն իպարէթ թապուր։

Ξεναγὸς (ὁ) che guida, conduce all' ospizio gli stranieri. 2. comandante delle truppe straniere. օտարները առաջնորդող՝ հիւրանոց տանող. 2. օտար զօրաց գնդերուն իշխող՝ հրամանատար. եապանճըլարը գըլաւուզլայան՝ մուսաֆիրխանէյէ գէթիրէն.

Digitized by Google

2. [illegible]

Ξεναγωγέω - ῶ. M. ήσω. = Ξεναγέω.

Ξεναγωγὸς (ὁ, ἡ) = Ξεναγός.

Ξεναπάτης - ου (ὁ) ingannatore degli ospiti, degli stranieri. [illegible]

Ξεναπατεία (ἡ) l'ingannare gli stranieri. [illegible]

Ξεναρκής - έος (ὁ, ἡ) che ajuta, che soccorre, che protegge gli stranieri. [illegible]

Ξενηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Ξενηλατέω - ῶ. M. ήσω. cacciare i forestieri. [illegible]

Ξενία (ἡ) pellegrinaggio, lo stato d'uno straniere. 2. ospitalità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ξενίζω. M. ίσω. accogliere i forestieri, gli ospiti. 2. sorprendere per qualche cosa straordinaria. [illegible] 2 [illegible] 2. [illegible]

Ξενικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. che concerne i forestieri, gli ospiti. [illegible]

Ξένιος - α - ον. forestiero. 2. ospitale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (οὐσ) Ξένιον (τὸ) (ὑπν. δῶρον.) regalo che si fà agli ospiti. [illegible]

Ξένισις - εως (ἡ) ospitalità. [illegible]

Ξένισμα (τὸ) cosa straordinaria e sorprendente. [illegible]

Ξενισμός (ὁ) disturbo cagionato dalle cose straordinarie. [illegible] 2. = Ξένισις.

Ξενιτεία (ἡ) soggiorno in un paese forestiere, pellegrinaggio. [illegible]

Ξενιτεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. M. εύσω-ομαι. pellegrinare, [illegible]

Ξενοδοχεῖον, **Ξενοδοκέω**, **Ξενοδόκος**. = Ξενοδοχεῖον κτλ.

Ξενοδοχεῖον (τὸ) ospizio, spedale dei pellegrini. [illegible]

Ξενοδοχέω - ῶ. M. ήσω. accogliere, ricevere gli ospiti, i forestieri, esser ospitale. [illegible]

Ξενοδοχία (ἡ) ospitalità. [illegible]

Ξενοδόχος (ὁ, ἡ) ospitale. [illegible]

Ξενόεις - εσσα - εν. pieno di forestieri. [illegible]

Ξενοθυτέω - ῶ. M. ήσω. immolare de' forestieri. [illegible]

Ξενοκρατέομαι - οῦμαι. M. ηθήσομαι. essere sotto il dominio de' forestieri. [illegible]

Ξενοκτονέω - ῶ. M. ήσω. ammazzare gli ospiti, i forestieri. [illegible]

Ξενοκτονία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξενοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di forestieri, d' ospiti. [illegible]

Ξενολογέω - ῶ. M. ήσω. reclutare, assoldare de' forestieri. [illegible]

Ξενολογία (ἡ) recluta de' forestieri. [illegible]

Ξενολόγος (ὁ, ἡ) colui che recluta de' forestieri. [illegible]

Ξενομανέω - ῶ. M. ήσω. essere appassionato pei costumi strani. [illegible]

Ξενοπαθέω - ῶ. M. ήσω. perturbarsi alla vista di qualche cosa straordinaria. [illegible]

Ξενοπρεπής - έος (ὁ, ἡ) conveniente ai forestieri. [illegible]

Ξένος - η - ον. forestiere, straniero. 2. straordinario, strano. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (οὐσ.) ospite, cui si dà l'ospitalità. [illegible]

Ξενόστασις - εως (ἡ) ospizio, albergo. [illegible]

Digitized by Google

Ξενότιμος (ὁ, ἡ) che onora gli stranieri. [illegible]

Ξενοτροφέω-ῶ. *M.* ήσω. nutrire de' soldati stipendiati. [illegible]

Ξενοτροφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξενοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce, sostenta de' soldati stranieri, stipendiati. [illegible]

Ξενοφονέω κτλ. = Ξενοκτονέω κτλ.

Ξενοφυής-έος (ὁ, ἡ) che ha una natura strana. [illegible]

Ξενοφωνέω-ῶ. *M.* ήσω. servirsi in un discorso delle parole strane. [illegible]

Ξενοφωνία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξενόφωνος (ὁ, ἡ) che parla, pronunzia come forestiere. [illegible]

Ξενόω-ῶ. *M.* ώσω. alienare. 2. (μσ.) albergare, accogliere i forestieri. [illegible] 2. [illegible]

Ξενὼν-ῶνος (ὁ) camera per gli ospiti. [illegible] ἡ = Ξενοδοχεῖον.

Ξένως, ἐπίῤ. da forestiere, straordinariamente. [illegible]

Ξένωσις-εως (ἡ) alienazione. [illegible]

Ξέσις-εως (ἡ) raschiatura, l'azione di scarpellare. [illegible]

Ξέσμα (τὸ) raschiatura, ciò che si leva piallando. [illegible]

Ξεσμὸς (ὁ) = Ξέσις.

Ξεστὸς-ή-όν. raschiato, piallato. [illegible]

Ξεστουργία (ἡ) l'arte di piallare, di raschiare, di scarpellare. [illegible]

Ξέω. *M.* ξέσω. raschiare, piallare, scarpellare. [illegible]

Ξηραίνω. *M.* ανῶ. disseccare. [illegible]

Ξήρανσις-εως (ἡ) seccamento. [illegible]

Ξηραντικὸς-ή-όν. seccativo, che ha la forza di seccare. [illegible]

Ξηρασία (ἡ) aridità, secchezza. [illegible]

Ξηρασμὸς (ὁ) = Ξήρανσις.

Ξήριον (τὸ) medicamento di polvere secca. [illegible]

Ξηροβατικὸς-ή-όν. che cammina in terra, terrestre. [illegible]

Ξηροβιωτικὸς-ή-όν. che vive in terra. [illegible]

Ξηροκάρπος (ὁ, ἡ) che produce delle frutta secche. [illegible]

Ξηροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa secca. [illegible]

Ξηρονομικὸς-ή-όν. che si pascola, si ciba in terra. [illegible]

Ξηροποιέω-ῶ. *M.* ήσω. = Ξηραίνω.

Ξηροπόταμος (ὁ) = Χείμαῤῥος.

Ξηροπυρία (ἡ) bagno di stufa, scaldatojo. [illegible]

Ξηρὸς-ὰ-όν. secco, arido, 2. duro. 3. vuoto, vacante. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]
Ξηρὰ (ἡ) (ἐλλ. τ. γῆ.) terra ferma, il continente. [illegible]

Ξηρόσαρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne secca. [illegible]

Ξηρότης (ἡ) secchezza, aridità. [illegible]

Ξηροτροφικὸς-ή-όν. = Ξηροβιωτικός.

Ξηροφαγέω-ῶ. *M.* ήσω. mangiare, cibarsi di pane asciutto. [illegible]

Ξηροφαγία (ἡ) il nutrirsi, il cibarsi di pane asciutto. [illegible]

Ξηρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce rauca. [illegible]

Ξήρωσις-εως (ἡ) = Ξήρανσις.

Ξιφείδιον (τὸ) = Ξιφίδιον.

Ξιφήρης-εος (ὁ, ἡ) che tiene la spada sguainata, che sta colla spada in mano. [illegible]

Ξιφηφορέω-ῶ. *M.* ήσω. portare una spada. [illegible]

Ξιφηφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξιφηφόρος (ὁ, ἡ) che porta una spada, armato d'una spada. [illegible]

Ξιφίας-ου (ὁ) simile alla spada. [illegible] (ὄθ. οὐσ.) pesce spada. 2. sorta di cometa, che ha la forma d'una spada. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

2. գըլըճ պիչաքլարը պէր նէվ գառաշաքեարլը. եըլըճըլ:
Ξιφίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ξιφίον. spadetta. պզտիկ սուր. քիւչիւք գըլըճ:
Ξιφίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ξίφος.
Ξίφιον (τὸ) gladiolo, spadacciuola. կէն-ծիթն, շուշմայ. սուսամ (ֆէրան):
Ξιφιστὴρ - ῆρος καὶ Ξιφιστης - οῦ (ὁ) budriere, pendagli. Թուրը կախելու՝ կապելու գօտի. գըլըճ գայիշը, գըլըճ գաշը:
Ξιφοδρέπανον (τὸ) spada curvata in forma di falce, sciabla. մանգաղի ձեւով ծռած թուր. եաթաղան գիլըճ էյրի գըլըճ, հանճէր:
Ξιφοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una spada. Թուրի՝ սուրի ձեւ ունեցող. գըլըճ պիչիմինտէ:
Ξιφοθήκη (ἡ) guaina di spada. սուրի պատեան. գըլըճ գընը:
Ξιφοκτονέω - ῶ. M. ήσω. uccidere colla spada. Թրով մեռցնել. գըլըճ իլէ էօլտիւրմէք:
Ξιφόκτονος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che uccide colla spada. Թրով մեռցնող. գըլըճ իլէ էօլտիւրէն. (προπαροξ.) ucciso colla spada. սրով սպաննուած. գըլըճ իլէ գարշըլաշըմըշ էօլտիւրիւլմիւշ:
Ξιφοποιὸς (ὁ) spadajo. սուսերագործ, Թուր շինող. գըլըճճը:
Ξίφος - εος - ους (τὸ) spada, pugnale. սուր, Թուր, դաշոյն. գըլըճ, հանճէր:
Ξιφουλκία (ἡ) l' azione di sguainare la spada. սուրը պատեանէն անմնկէն հանելը. գըլըճ սըյըրմասը գընընտան չըգարմասը:
Ξιφουλκὸς (ὁ, ἡ) che ha la spada sguainata. սուրը պատեանէն անմնկէն քաշած հանած. չըգ գըլըճ, գըլըճը սըյըրմըշ:
Ξιφουργὸς (ὁ) = Ξιφοποιός.
Ξιφοφόρος (ὁ, ἡ) = Ξιφηφόρος.
Ξιφύδριον (τὸ) = Ξιφίδιον. 2. = Τελλίνη.
Ξόανον (τὸ) statua di legno o di pietra. փայտէ կամ քարէ արձան. օտունտան եախօտ թաշտան եօնտմա հէյքէլ:
Ξοανοποιΐα καὶ Ξοανουργία (ἡ) fabbricazione di statue di legno o di pietra. փայտէ կամ քարէ արձաններ շինելը. օտունտան եախօտ թաշտան օյմա հէյքէլլէր եափմասը:
Ξοΐς - ΐδος (ἡ) scarpello. քար կոփելու երկաթէ գործ. թաշճը գալէմի:
Ξουθὸς - ἡ - όν. ✕ ἀντὶ Ξανθός.
Ξυήλη (ἡ) pialla. փայտ յղկելու՝ հարթելու գործիք. րէնտէ:
Ξυλαλόη (ἡ) legno d' aloè, agalloco. Հալուէ ծառին փայտը. եօտ աղաճը:
Ξυλάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ξύλον. legnetto. պզտիկ փայտի մը կտոր. պիր պարչա օտուն գըրընթըսը:
Ξυλεία (ἡ) legname. տաշեղ, փայտեղէնք. քէրէսթէ, օտուն:
Ξυλεύομαι. M. εύσομαι. legnare, far legna, raccogliere legna. փայտ կտրել՝ ժողվել. օտուն քէսմէք՝ թօփլամաք՝ եըղմաք:
Ξυλεὺς - έως (ὁ, ἡ) καὶ Ξυλευτὴς - οῦ (ὁ) = Ξυλουργός.
Ξυληγέω - ῶ. M. ήσω. trasportare delle legna. փայտ կրել. օտուն թաշըմաք:
Ξυληγὸς (ὁ, ἡ) che porta delle legna. փայտ կրող. օտուն թաշըյան:
Ξυλήφιον (τὸ) = Ξυλάριον.
Ξυλίζομαι. M. ίσομαι. = Ξυλεύομαι.
Ξυλικὸς - ἡ - όν. di legno. փայտեղէն. օտունտան:
Ξύλινος - η - ον. fatto di legno. փայտակերտ, փայտէ շինուած. օտունտան եափըլմըշ:
Ξυλισμὸς (ὁ) = Ξυλεία.
Ξυλίτης - ου (ὁ) simile al legno. փայտի նման. օտունա պէնզէր:
Ξυλογλύφος (ὁ, ἡ) = Ξυλουργός.
Ξυλογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere sopra una tavola. տախտակի՝ գծագրութիւն մը վրայ գրել. թախթա եազըլըրը թախթայա եազմագ:
Ξυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al legno. փայտի նման. օտունա պէնզէր:
Ξυλοθήκη (ἡ) legnaja. փայտ դնելու տեղ. օտունլուգ:
Ξυλοκανθήλια (τὰ) basto di legno. փայտէ համետ, կարգին. սէմէր (օտունտան):
Ξυλοκέρατον καὶ Ξυλόκοκκον (τὸ) = Κεράτιον.
Ξυλοκοπέω - ῶ. M. ήσω. tagliar legna. 2. bastonare. փայտ կտրել. 2. ծեծել. օտուն քէսմէք. 2. տէօյմէք, տէօքմէք չուպուգ:
Ξυλοκοπία (ἡ) l' azione di tagliare delle legna. 2. bastonata. փայտ կտրելը. 2. ծեծ, գան. օտուն քէսմէք. 2. տէօքմէ, տայագ:
Ξυλοκόπος (ὁ, ἡ) taglialegna. փայտահատ. օտուն գըրըճը:
Ξυλολυχνοῦχος - ου (ὁ) candelliere di legno. փայտէ աշտանակ. օտունտան շամտան:
Ξύλον (τὸ) legno. 2. ceppo di legno. 3. albero. փայտ. 2. կոճղ, գերան. 3. ծառ. օտուն. 2. քիւթիւք. 3. աղաճ:
Ξυλόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi di legno. փայտէ ոտքերով. այագլարը օտունտան:
Ξυλοπώλης - ου (ὁ) venditore di legname. փայտ ծախող. օտուն սաթըճը, օտունճու:
Ξυλοσπόγγιον (τὸ) καὶ
Ξυλόσπογγος (ὁ) spugna attaccata all' estremità d' un legno. փայտի մը ծայրը կապուած սպունգ. պիր օտուն ուճունա պաղլը սիւնկէր:
Ξυλόστεγος (ὁ, ἡ) che ha il tetto di legno. փայտեղէն յարկ ունեցող. տամը չաթըսը օտունտան:
Ξυλοτόμος (ὁ, ἡ) taglialegna. փայտահատ. օտուն գըրըճը:
Ξυλοτρώκτης - ου (ὁ) = Ξυλοφάγος.
Ξυλουργέω - ῶ. M. ήσω. lavorare il legno, essere legnajuolo, falegname. փայտեղէն գործել, հիւսն՝ տաշտղագործ ըլլալ. օտուն իշլէմէք, տիւլկէր՝ մարանկօզ օլմագ:
Ξυλουργία (ἡ) il mestiere del legnajuolo, del falegname. հիւսն՝ տաշտղագործ ըլլալը. տիւլկէրլիք, մարանկօզլուգ:
Ξυλουργικὸς - ἡ - όν. pertinente al legnajuolo. հիւսնական. տիւլկէրէ տայիր:

Digitized by Google

Ξυλουργὸς (ὁ, ἡ) legnajuolo, falegname. [illegible]

Ξυλοφάγος (ὁ, ἡ) che rode il legno. [illegible]

Ξυλοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) che pare come legno. [illegible]

Ξυλοφθόρος (ὁ, ἡ) che guasta il legno. [illegible]

Ξυλοφορέω-ῶ. *Μ. ήσω.* portare delle legna. [illegible]

Ξυλοφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξυλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle legna. [illegible]

Ξυλόφρακτος (ὁ, ἡ) munito, circondato di legno. [illegible]

Ξύλοχος (ὁ, ἡ) pieno di alberi. [illegible] (οὐσ.) macchione, denso bosco. [illegible]

Ξυλόω-ῶ. *Μ. ώσω.* cangiare in legno. 2. edificare di legno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ξυλώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di legno. [illegible] 2. = Ξυλοειδής.

Ξύλωσις-εως (ἡ) legname d'una fabbrica. [illegible]

Ξυμβαίνω (καὶ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ Ξυμ.) *Μ.* βήσομαι. Ἀττ. ἀντὶ Συμβαίνω κτλ.

Ξυν, Ἀττ. ἀντὶ Σύν.

Ξυνῇ, ἐπίῤ. in comune. [illegible]

Ξυνὸς-ἡ-όν. × ἀντὶ Κοινός.

Ξυράω (-έω)-ῶ. *Μ. ήσω.* radere. [illegible]

Ξυράκης-εος (ὁ, ἡ) tagliente come il rasojo. [illegible]

Ξυρήσιμος (ὁ, ἡ) che si deve radere. [illegible]

Ξύρησις-εως (ἡ) rasura. [illegible]

Ξυριάω-ῶ. *Μ. άσω.* aver voglia di radersi. [illegible]

Ξύριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ξυρόν. rasojo. [illegible]

Ξυρὶς-ίδος (ἡ) = Ξιφίον.

Ξυροδόκη (χη) καὶ

Ξυροθήκη (ἡ) scatola de' rasoji. [illegible]

Ξύρομαι. *Μ.* ξυροῦμαι. radersi, farsi la barba. [illegible]

Ξυρὸν (τὸ) καὶ **Ξυρὸς** (ὁ) rasojo. [illegible]

Ξυροφορέω-ῶ. *Μ. ήσω.* portare un rasojo. [illegible]

Ξυῤῥάπτω (καὶ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ Ξυῤ.) *Μ.* ῥαψω. Ἀττ. ἀντὶ Συῤῥάπτω.

Ξύσις-εως (ἡ) pizzicore. [illegible]

Ξύσμα (τὸ) raschiatura. [illegible]

Ξυσμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ξύσμα.

Ξυσματώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla raschiatura. [illegible]

Ξυσμὸς (ὁ) = Ξύσις.

Ξυσταρχέω-ῶ. *Μ. ήσω.* Εἰμὶ —

Ξυστάρχης-ου (ὁ) = Γυμνασιάρχης.

Ξυστὴρ (ὁ) scarpello, raschiatojo. [illegible]

Ξυστήριον (τὸ) = τῷ προηγ.

Ξυστης-οῦ (ὁ) = Ξυστήρ.

Ξυστικὸς-ἡ-όν. che ha la forza di raschiare. [illegible]

Ξυστὶς-ίδος (ἡ) = Ξυστρίς.

Ξύστὶς-ίδος ἢ ιδος (ἡ) gonna sottile e lunga. [illegible]

Ξυστὸν (τὸ) dardo, giavellotto. [illegible] 2. = Ξυστός.

Ξυστὸς-ἡ-όν. raschiato. [illegible] (οὐσ.) Ξυστὸς (ἐνν. δρόμος.) portico, loggia, ove gli atleti s'esercitavano. [illegible]

Ξυστοφόρος (ὁ, ἡ) armato d'un giavellotto. [illegible]

Ξύστρα-ας καὶ

Ξυστρὶς-ίδος (ἡ) stregghia. [illegible]

Ξυστρέφω (καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ Ξυστρ). *Μ.* στρέψω. Ἀττ. ἀντὶ Συστρέφω.

Ξύστρον (τὸ) = Λίστρον. 2. = Ξύστρα.

Ξυστροποιὸς (ὁ) che fà delle stregghie. [illegible]

Ξυστρωτὸς-ἡ-όν. raschiato. 2. striata, scanalata (colonna). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ξύω. *Μ.* ξύσω. rasticare, grattare. [illegible] = Ξέω.

O o

O, ο, ὀμικρὸν (τὸ) Omicron. La decima quinta lettera dell' alfabeto greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (ὁ) significa settanta o settantesimo, e coll' accento al di sotto (ͅο) settanta mila. [illegible] (ό) [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (ϙ) [illegible] Օ[illegible] [illegible] (ό) [illegible] (ϙ) [illegible] (70,000).

Ό, ή, τὸ, ἄρθρ. il, la, lo. (articolo prepositivo (ὁ) ai nomi mascolini, (ἡ) ai femmini e (τὸ) ai neutri. [illegible] (ὁ) [illegible] (ἡ) [illegible] (το) [illegible] (ὁ) [illegible] (ἡ) [illegible] (τὸ) [illegible]

Ὅ, οὐδ. τῆς ἀντων. Ὅς.

Ὀά, ἐπιφών. Σχετλ. oi! guai! [illegible]

Ὄα-ας (ἡ) sorbo (albero). [illegible] ([illegible]). [illegible]

Ὄα-ας (ἡ) = Οἴα.

Ὄαρ-αρος (ἡ) moglie, consorte, conjuge. [illegible]

Ὀαρίζω. Μ. ίσω. conversare, abboccarsi amorosamente. [illegible]

Ὀάρισμα (τὸ) καὶ

Ὀαρισμὸς (ὁ) = Ὀαριστύς.

Ὀαριστὴς-οῦ (ὁ) conversante, compagno, famigliare. [illegible]

Ὀαριστὺς-ύος (ἡ) conversazione, colloquio (amoroso). ([illegible]) [illegible]

Ὀβελιαῖος-α-ον. che ha la forma di spiedo. [illegible]

Ὀβελίας-ου (ὁ) (Ἄρτος) pane abbrustolito sullo spiedo. [illegible]

Ὀβελίσκος (ὁ) piccolo spiedo. 2. lama di spada. 3. obelisco. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Ὀβελίτης-ου (ὁ) = Ὀβελίας.

Ὀβελὸς (ὁ) spiedo. 2. lineetta tirata al di sotto degli sbagli d'una opera per segno di correzione. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ὀβολὸς (ὁ) obolo (sorta di moneta presso gli Ateniesi.) [illegible] ([illegible]). Օ[illegible] ([illegible]).

Ὀβολοστάτης-ου (ὁ) usurajo, banchiere. [illegible]

Ὀβολοστατικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) la professione dell' usurajo. [illegible]

Ὀβριμόθυμος (ὁ, ἡ) coraggioso, magnanimo. [illegible]

Ὄβριμος-η ἢ ος-ον. forte, robusto. 2. impetuoso. 3. terribile. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Ὀγδοαῖος-α-ον. d' otto giorni. 2. che si fa all' ottavo giorno. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Ὀγδοὰς-άδος (ἡ) numero ottonario. [illegible]

Ὀγδοήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ottanta. [illegible] (80).

Ὀγδοηκονταέτης-ίος ἢ εος (ὁ, ἡ) ottuagenario. [illegible]

Ὀγδοηκοντάπηχυς-εως (ὁ, ἡ) di 80 braci. 80 [illegible]. 80 [illegible]

Ὀγδοηκοντούτης-ου (ὁ) = Ὀγδοηκονταέτης.

Ὀγδοηκοσταῖος-α-ον. che si fà all' ottantesimo giorno. [illegible]

Ὀγδοηκοστὸς-ή-όν. ottantesimo. [illegible]

Ὄγδοος-η-ον. ottavo. [illegible]

Ὄγε-ἥγε-τόγε. ✕ ἀντὶ οὗτος-αὕτη-τοῦτο.

Ὀγκάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. ragghiare. [illegible]

Ὀγκηθμὸς (ὁ) καὶ Ὄγκημα (τὸ) ragghio. [illegible]

Ὀγκηρὸς-ά-όν. (καὶ ἐπίρ.)-ηρῶς. gonfio, tumido. [illegible]. ([illegible] καὶ μτφρ.)

Ὄγκησις-εως (ἡ) = Ὀγκηθμός.

Ὀγκητὴς-οῦ (ὁ) che ragghia. [illegible]

Ὄγκινος-η-ον. curvo, curvato, [illegible]. (συν.) ἀντὶ Ὄγκος.

Ὄγκος (ὁ) tumore, gonfiamento. 2. mole, massa. 3. fasto, arroganza. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Ὄγκος (ὁ) (συγγ. τ. Ἀγκών.) uncino, amo. [illegible]

Ὀγκόω-ῶ. Μ. ώσω. gonfiare. [illegible]

Ὀγκώδης-εος (ὁ, ἡ) gonfio, tumido. 2. voluminoso. 3. superbo, pieno di se, arrogante. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Ὄγκωμα (τὸ) = Ὄγκος (κυρ. καὶ μτφρ.)

Ὄγκωσις-εως (ἡ) gonfiamento. [illegible]

Ὀγκωτὸς-ή-όν. gonfiato, tumido. [illegible]

Ὀγμεύω. Μ. εύσω. solcare. [illegible]

Ὄγμος (ὁ) solco. 2. fila, ordine, via. [illegible]

Digitized by Google

փոս. 2. կարգ, ճամբայ. եղլնէ. 2. ուրրա, եւլ:

Ὀδαγμὸς (ὁ) morso, morsicatura, pizzicore. խածնելը, խածուած, խայթ. ըօրրել, կծել, տըշել:

Ὀδάζω. *M.* άξω. = Ὀδαξάω.

Ὀδαῖος - α - ον. adatto, necessario pel viaggio. ճամբու յարմար' հարկաւոր. եւլն [illegible]: Ὀδαῖα (τὰ) viatico. ճամբու պաշար, ճանապարհ. եւլ [illegible]:

Ὀδὰξ, ἐπίῤ. coi denti. ակռաներով. [illegible]:

Ὀδαξάω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. (αὐτπθ.) sentire del pizzicore, della morsura. մորմոքել, խայթել, խածուածի ցաւը ինմանալ. [illegible]:

Ὀδαξησμὸς (ὁ) = Ὀδαγμός.

Ὀδάω - ῶ. *M.* ήσω. vendere. ծախել. [illegible] (μσ.) comprare. ծախու առնել. [illegible]:

Ὅδε - ἥδε - τόδε. ἀντνμ. Δεικτ. = Οὗτος αὕτη, τοῦτο.

Ὀδεία (ἡ) viaggio. ճանապարհորդութիւն. [illegible]:

Ὀδεύσιμος (ὁ, ἡ) (τόπος). (luogo) adatto a far viaggio. ճամբայ ընելու յարմար (տեղ). [illegible] (մաճալ):

Ὀδευτὴς - οῦ (ὁ) = Ὀδίτης.

Ὀδεύω. *M.* εύσω. viaggiare. ճանապարհորդել, ճամբայ ընել. [illegible]:

Ὀδηγέω - ῶ. *M.* ήσω. condurre, guidare. առաջնորդել, ճամբայ ցուցընել. [illegible]:

Ὀδηγητὴς - οῦ (ὁ) = Ὀδηγός.

Ὀδηγητικὸς - ἡ - όν. atto a guidare. առաջնորդական, առաջնորդելու յարմար. [illegible]:

Ὀδηγία (ἡ) guidamento. առաջնորդութիւն. [illegible]:

Ὀδηγὸς (ὁ, ἡ) guida, conduttore. առաջնորդ, ուղղեցոյց. [illegible]:

Ὀδὶ - ἡδὶ - τοδὶ, Ἀττ. ἀντὶ Ὅδε κτλ.

Ὅδιος (ὁ, ἡ) = Ὀδαῖος.

Ὀδίτης - ου (ὁ) viaggiatore, viandante. ճամբորդ. [illegible]:

Ὀδοιπλανέω - ῶ. *M.* ησω. sviarsi dalla strada, smarrire la strada. ճամբէն ելլել, ճամբան կորսնցընել. [illegible]:

Ὀδοιπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha smarrito la strada, sviato. ճամբան կորսնցուցած. [illegible]:

Ὀδοιπορέω - ῶ. *M.* ήσω. viaggiare, far viaggio. ճանապարհորդել, ճամբայ ընել. [illegible]:

Ὀδοιπορία (ἡ) viaggio. ճամբորդութիւն. [illegible]:

Ὀδοιπορικὸς - ἡ - όν. viatorio, da viaggio. ճամբու պատկանած. [illegible]: Ὀδοιπορικὸν (τὸ) (ἐνν. βιβλίον). itinerario, descrizione del viaggio. ճամբորդութեան պատմութիւն կամ ստորագրութիւն. [illegible]:

Ὀδοιπορικῶς, ἐπίῤ. da viaggiatore. ճամբորդի պէս. [illegible]:

Ὀδοιπόριος (ὁ, ἡ) = Ὀδοιπορικός.

Ὀδοιπόρος (ὁ) viaggiatore. ճամբորդ. [illegible]:

Ὀδόμετρον (τὸ) instrumento per misurare il viaggio. ճամբան չափելու գործիք. [illegible]:

Ὀδοντάγρα - ας (ἡ) cavadenti (instrumento). ատամնաքաշ, ակռայ հանելու գործիք. [illegible]:

Ὀδονταγωγὸς (ὁ, ἡ) cavadenti, colui che cava i denti. ատամնաքաշ, ակռայ քաշող. [illegible]: (ουσ.) Ὀδονταγωγὸν (τὸ) = τῷ προηγ.

Ὀδονταλγέω - ῶ. *M.* ήσω. aver male a' denti, aver dolore di denti. ակռայի ցաւ ունենալ, ակռան ցաւիլ. [illegible]:

Ὀδονταλγία (ἡ) dolor di dente. ակռայի ցաւ. [illegible]:

Ὀδοντίασις - εως (ἡ) = Ὀδοντοφυΐα.

Ὀδοντιάω - ῶ. *M.* άσω. = Ὀδοντοφυέω.

Ὀδοντικὸς - ἡ - όν. di dente, pertinente ai denti. ակռայի պատկանած. [illegible]:

Ὀδοντογλυφὶς - ίδος (ὁ, ἡ) stuzzicadenti, dentelliere. քչփորիկ. [illegible]:

Ὀδοντοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) dentato, che ha la forma di denti. ատամնաձեւ. [illegible]:

Ὀδοντομάχης - ου (ὁ) che combatte coi denti. ակռաներով ծեծկըւող. [illegible]:

Ὀδοντοφθόρος (ὁ, ἡ) che guasta i denti. ակռաները ապականող գէշցընող. [illegible]:

Ὀδοντοφόρος (ὁ, ἡ) dentato. ատամնաւոր, ակռայ ունեցող. [illegible]:

Ὀδοντοφυέω - ῶ. *M.* ήσω. far i denti. ակռայ հանել, ակռան ելլել բուսնիլ. [illegible]:

Ὀδοντοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che fà i denti. ակռայ հանող, ակռան բուսնող. [illegible]:

Ὀδοντοφυΐα (ἡ) il mettere, lo spuntare de' denti. ակռաներուն ելլելը' բուսնիլը. [illegible]:

Ὀδοντόω - ῶ. *M.* ώσω. render dentato. ատամնաւոր ընել. [illegible]:

Ὀδοντωτὸς - ἡ - όν. dentato. ատամնաւոր, ակռայ ունեցող. [illegible]:

Ὀδοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. aprire, preparare la strada. 2. regolare, assoggettare ad un metodo. ճամբայ բանալ' պատրաստել. 2. կարգել, կարգադրել, մեթոտի մը ենթարկել. [illegible]:

Ὀδοποίησις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ὀδοποιητικὸς - ἡ - όν. che può aprire, preparare la strada ecc. ճամբայ բանալ' պատրաստել կրցող եւ այլն. [illegible]:

Ὀδοποιΐα (ἡ) il mestiere del costruttore delle strade. ճամբաներ շինողին յարդարողին պաշտօնը. [illegible]:

Ὀδοποιὸς (ὁ, ἡ) che apre, prepara la

Digitized by Google

strada. 2. costruttore, accomodatore delle strade. Ճանապարհ բացող՝ պատրաստող. 2. փողոցներ շինող՝ յարդարող. Եւ ուղն՝ հարթիչ. 2. ուղղորդ հա- կան՝ փոխանորդին:

Ὁδὸς (ἡ) strada, via, sentiero, cammino. 2. viaggio. Ճանապարհ, փողոց. 2. Ճանապար- հորդութիւն. Եւ, ուղի. 2. Եղանակ:

Ὀδὸς (ὁ) soglia. սեամ. Եմքէ:

Ὁδοσκοπέω-ῶ. M. ήσω. osservare, esplorare le vie, assassinare. Ճանապարհները նայիլ՝ լրտեսել, աւազակել. Եւ ...

Ὁδοσκόπος (ὁ, ἡ) che osserva, esplora le vie, assassino. Ճանապարհները նայող՝ լրտեսող, աւազակ. ...

Ὁδοστατέω-ῶ. M. ήσω. fermare o fermarsi per la strada. Ճամբան կայնեցը- նել կամ կենալ. ...

Ὁδοστάτης-ου (ὁ) custode delle vie. Ճամբու պահապան. Եւ ...

Ὁδοστρωσία (ἡ) lastricato, lastricatura. սալայատակ, յատակումն, Ճամբան քա- րով յօրինելը. ...

Ὀδοὺς-όντος (ὁ) dente. ատամն. ակռ: (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὁδοφυλακέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Ὁδοφύλαξ-ακος (ὁ) custode delle vie. Ճամբու պահապան. Եւ ...

Ὁδόω-ῶ. M. ώσω. mostrare la strada, guidare, scortare. Ճամբայ ցուցընել, ա- ռաջնորդել. Եւ ...

Ὀδυνάω-ῶ. M. ήσω. cagionare del dolore, affliggere. ցաւ պատճառել, ցաւցը- նել. ...

Ὀδύνη (ἡ) dolore. ցաւ. ախ:

Ὀδυνηρὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ηρῶς. penoso, affliggente. վշտալի, ցաւցընող. ...

Ὀδυνώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὀδυνηρός.

Ὄδυρμα (τὸ) καὶ Ὀδυρμὸς-οῦ (ὁ) lamento, pianto. կոծ, ողբ, լաց. ...

Ὀδύρομαι. M. υροῦμαι. piangere, lamentarsi. լալ, ողբալ, կոծել. ...

Ὀδυρτικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. lamentatore, querulo. ողբացող, ...

Ὀδυρτὸς-ὴ-όν. lamentevole. ողբալի, ցաւագին. ...

Ὀδύσσομαι. M. ὀδύσομαι. (εὔχρ. μόνον ὁ ἀόρ. Ὠδυσάμην καὶ ὁ πρκ. Ὀδώδυσμαι.) mettersi in collera. բարկանալ, սրդողիլ. ...

Ὀδωδὴ (ἡ) odore. Հոտ. ...

Ὀδὼν-όντος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Ὀδούς.

Ὁδωτὸς-ὴ-όν. = Ὁδεύσιμος.

Ὄζαινα-ης (ἡ) polisso, ozena (escrescenza carnosa che viene dentro il naso). պողիպոդ (քթին ծակերուն մէջ մեծցած աճած միս). ...

Ὄζη (ἡ) la puzza del fiato. շունչի գարշ հոտ. ...

Ὀζοθήκη (ἡ) chiavica. ...

Ὀζόλης-ου (ὁ) puzzolente. գարշահոտ, գէշ հոտող. ...

Ὄζος-ου (ὁ) nodo, ramo d'albero. ծառի ոստ. ...

Ὀζόστομος (ὁ, ἡ) cui puzza la bocca, il fiato. բերանը հոտող, գարշահոտ շունչ ունեցող. ...

Ὄζω. M. ὀζήσω καὶ ὀζέσω. avere buono o cattivo odore, olezzare o puzzare. աղէկ կամ գէշ հոտ ունենալ, աղէկ կամ գարշ հոտիլ. ...

Ὀζώδης-εος (ὁ, ἡ) puzzolente. գարշա- հոտ. ... 2. = τῷ

Ὀζωτὸς-ὴ-όν. nodoso, ramoso. ...

Ὅθ' (κατ' ἀποκ. πρὸ φων. δασ.) ἀντὶ Ὅτι.

Ὅθεν, ἐπίῤ. donde 2. perciò, perlocchè. ուստի, ուստեկեց որ. 2. վասն որոյ, ... 2. ...

Ὅθι, ἐπίῤ. ove. ուր որ. ...

Ὀθνεῖος-α-ον. straniero, forestiere. օտար, օտարական. ...

Ὀθνεότυμβος (ὁ, ἡ) seppellito in paese straniero. օտար աշխարհ թաղուած. ...

Ὄθομαι (παρτ. Ὠθόμην καὶ πλέον οὔ) aver cura, calere. Հոգալ, խնամել. ...

Ὀθόνη (ἡ) pannilini, tela. 2. tovagliolo, salvietta. 3. vela. կտաւիք, ..., լաթ. 2. սեղանոյ անձեռոցք. 3. առա- գաստ. ... 2. ... 3. ...

Ὀθόνινος-η-ον. di tela, di panno lino. լաթէ. ...

Ὀθόνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὀθόνη.

Ὀθονιοπώλης-ου (ὁ) venditore di panni lini, di tele. ... լաթ ծախող. ...

Ὀθονοποιὸς (ὁ) facitore di panni lini, di tele (Λατ. lintearius). ... լաթ շինող. ...

Ὀθονοσκεπὴς-έος (ὁ, ἡ) coperto di tela. լաթով ծածկուած. ...

Οἴ, ἐπιφών. ohimè! lassome! աւաղ ինձ, եղո՛ւկ. ...

Οἱ, ὀνομστ. πλθ. τ. ἀρθρ. Ὁ.

Οἵ, ὀνομστ. πλθ. τῆς ἀναφορ. ἀντνμ. Ὅς.

Οἷ, δοτ. τῆς προσωπ. ἀντνμ. Οὗ.

Οἷ, ἐπίῤ. τοπ. ove. ուր որ. ...

Οἴα ἢ Ὀΐα (ἡ) pelle di pecore. ոչխարի մորթ. ...

Οἷα, οὐδ. πλθ. τ. Οἷος.

Οἰαδὸν, ἐπίῤ. solamente. միայն. ...

Οἰακίζω. M. ίσω. dirigere, governare (la nave). ուղղել, կառավարել (նաւը). ...

Digitized by Google

Οἰακοστής - οῦ (ὁ) direttore della nave, piloto, timoniere. [illegible]

Οἰακονομέω - ῶ. Μ. ήσω. = Οἰακίζω.

Οἰακονόμος (ὁ, ἡ) timoniere. [illegible]

Οἴαξ - ακος (ὁ) timone. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.).

Οἴγνυμι καὶ

Οἴγω. Μ. οἴξω. × ἀντὶ Ἀνοίγω.

Οἶδα. Μ. εἴσομαι καὶ εἰδήσω. sapere, conoscere. [illegible]

Οἰδαίνω. Μ. οἰδήσω. gonfiare o gonfiarsi. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.).

Οἰδαλέος - α - ον. gonfio. [illegible]

Οἰδάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. gonfiarsi. [illegible]

Οἴδημα (τὸ) tumore. [illegible]

Οἰδηματόεις - εσσα - εν καὶ Οἰδηματώδης - εος (ὁ, ἡ) gonfio. [illegible]

Οἴδησις - εως (ἡ) gonfiamento. [illegible]

Οἶδος - εος (τὸ) = Οἴδημα.

Οἴειος - α - ον. pecorile, di pecora. [illegible]

Ὀϊζυος (ὁ, ἡ) καὶ

Ὀϊζυρὸς καὶ (Ἀττ.) Οἰζυρὸς - ὰ - όν. infelice, misero. [illegible]

Ὀϊζὺς καὶ (Ἀττ.) Οἰζὺς - ύος (ἡ) miseria, calamità. [illegible]

Ὀϊζύω. Μ. ύσω. soffrire delle miserie, provare delle disgrazie. [illegible]

Οἶημα (τὸ) opinione, parere. [illegible] 2. = Οἴησις.

Οἰηματίας - ου (ὁ) presuntuoso. [illegible]

Οἴησις - εως (ἡ) presunzione, presuntuosità. [illegible]

Οἰησίσοφος (ὁ, ἡ) καὶ Οἰησίφρων - ονος (ὁ, ἡ) sciolo. [illegible] ἴδε καὶ Οἰηματίας.

Οἰητὴς - οῦ (ὁ) chi pensa, stima, crede. [illegible]

Οἴκαδε, ἐπίῤ. in casa. [illegible]

Οἰκάριον (τὸ) = Οἰκίδιον.

Οἰκειοπραγέω - ῶ. Μ. ήσω. occuparsi ai proprj affari. [illegible]

Οἰκειοπραγία (ἡ) l'occuparsi ai propri affari. [illegible]

Οἰκεῖος - α - ον. domestico, famigliare. 2. amico, parente. 3. proprio, particolare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Οἰκειότης (ἡ) famigliarità. [illegible]

Οἰκειοφώνως, ἐπίῤ. in propria, paterna lingua. [illegible]

Οἰκειόω - ῶ. Μ. ώσω. render famigliare, conciliare. [illegible] (μσ.) appropriarsi. [illegible]

Οἰκείωμα (τὸ) mezzo di conciliare. [illegible]

Οἰκείως, ἐπίῤ. famigliarmente, amichevolmente. [illegible]

Οἰκείωσις - εως (ἡ) famigliarità. 2. conciliazione. 3. appropriamento. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Οἰκετεία (ἡ) famigliari, la servitù. [illegible]

Οἰκετεύω. Μ. εύσω. × ἀντὶ Οἰκῶ. 2. (συχνότ. μσ.) servire, essere famigliare. [illegible]

Οἰκέτης - ου (ὁ) famigliare, servidore. [illegible]

Οἰκετικὸς - ἡ - όν. servile. [illegible] Οἰκετικὸν (τὸ) la servitù, i famigliari. [illegible]

Οἰκέτις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. Οἰκέτης. fantesca, serva. [illegible]

Οἰκεὺς - έως ἢ ῆος (ὁ) × ἀντὶ Οἰκέτης.

Οἰκέω - ῶ. Μ. ήσω. abitare. 2. amministrare, governare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἴκημα (τὸ) abitazione, domicilio, camera. [illegible]

Οἰκηματικὸς - ἡ - όν. che spetta ad una abitazione, domestico. [illegible]

Οἰκημάτιον (τὸ) casuccia. [illegible]

Οἰκήσιμος (ὁ, ἡ) abitabile. [illegible]

Οἴκησις - εως (ἡ) abitazione. [illegible]

Οἰκητὴρ (ὁ) × ἀντὶ Οἰκητής.

Οἰκητήριον (τὸ) abituro. [illegible]

Digitized by Google

Οἰκητής-*οῦ* (*ὁ*) **abitante.** [illegible]

Οἰκητός-*ή*-*όν*. **abitato.** [illegible] 2. = *Οἰκήσιμος*.

Οἰκήτωρ-*ορος* (*ὁ*) = *Οἰκητήρ*.

Οἰκία (*ἡ*) = *Οἶκος*. 2. (*συνεκδ*.) **famiglia.** [illegible]

Οἰκιακός-*ή*-*όν*. = *Οἰκεῖος*.

Οἰκίδιον (*τὸ*) *ὑποκ. τ. Οἰκίον*. **casetta.** [illegible]

Οἰκίζω. *M*. *ίσω*. = *Κατοικίζω*.

Οἰκίον (*τὸ*) *ὑποκ. τ. Οἶκος*. (*συνήθ. εἰς τὸ πλθ*.) = *Οἰκία*.

Οἴκισις-*εως* (*ἡ*) = *Κατοίκισις*.

Οἰκίσκη (*ἡ*) *καὶ Οἰκίσκος* (*ὁ*) *ὑποκ. τ. Οἶκος*. **casuccia.** [illegible]

Οἰκισμός (*ὁ*) = *Κατοικισμός*.

Οἰκιστής-*οῦ* (*ὁ*) **fondatore d'una città, d'una colonia.** [illegible]

Οἰκιστικός-*ή*-*όν* (*καὶ ἐπίῤ*.)-*κῶς*. **che concerne la fondazione d'un'abitazione, d'una città o d'una colonia.** [illegible]

Οἰκόβιος (*ὁ, ἡ*) **che vive sempre in casa.** [illegible]

Οἰκογενής-*έος* (*ὁ, ἡ*) (*κυρ. δοῦλος*) (**servo**) **nativo di casa.** [illegible]

Οἰκοδέσποινα-*ης* (*ἡ*) **la padrona della casa, madre di famiglia.** [illegible]

Οἰκοδεσποτεία (*ἡ*) **l'autorità del padrone di casa, del padre di casa, del padre di famiglia.** [illegible]

Οἰκοδεσποτέω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. **essere padrone di casa, padre di famiglia.** [illegible]

Οἰκοδεσπότης-*ου* (*ὁ*) **padrone di casa, padre di famiglia.** [illegible]

Οἰκοδεσποτικός-*ή*-*όν*. **pertinente al padre di famiglia.** [illegible]

Οἰκοδίαιτος (*ὁ, ἡ*) **che vive, si nutrisce in casa.** [illegible]

Οἰκοδομέω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. **edificare (una casa).** [illegible] 2. (*μτφρ*.) **edificare, dar buon esempio.** [illegible]

Οἰκοδομή (*ἡ*) = *Οἰκοδόμησις καὶ*

Οἰκοδόμημα (*τὸ*) **edifizio.** [illegible]

Οἰκοδόμησις-*εως* (*ἡ*) **edificazione. 2. edificazione, buon esempio.** [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰκοδομητικός-*ή*-*όν*. **che concerne l'edificazione.** [illegible]

Οἰκοδομητός-*ή*-*όν*. **edificato. 2. che si può edificare.** [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰκοδομικός-*ή*-*όν*. (*καὶ ἐπίῤ*.)-*κῶς*. **che concerne l'edificatore. 2. perito nell'edificare.** [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] *Οἰκοδομικὴ* (*ἡ*) (*ἐνν. τέχνη*) **l'architettura.** [illegible]

Οἰκοδόμος (*ὁ, ἡ*) **edificatore.** [illegible] (*σύσ*.) **architetto.** [illegible]

Οἴκοθεν, *ἐπίῤ*. **di casa, dalla casa. 2. da se stesso.** [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἴκοθι × *ἀντὶ* —

Οἴκοι, *ἐπίῤ*. **in casa. 2. in patria.** [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰκοκερδής-*έος* (*ὁ, ἡ*) = *Οἰκωφελής*.

Οἰκονομέω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. **amministrare, dirigere una casa, essere economo.** [illegible]

Οἰκονομία (*ἡ*) **amministrazione d'una casa, economia.** [illegible]

Οἰκονομικός-*ή*-*όν*. **che appartiene all'amministrazione d'una casa.** [illegible] *Οἰκονομικὴ* (*ἡ*) **l'economia, l'arte d'amministrare una casa.** [illegible]

Οἰκονομικῶς, *ἐπίῤ*. **economicamente.** [illegible]

Οἰκονόμος (*ὁ, ἡ*) **economo, amministratore d'una casa, dispensatore.** [illegible]

Οἰκοποιέω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. **fabbricare una casa.** [illegible]

Οἰκοποιός (*ὁ, ἡ*) **costruttore d'una casa.** [illegible]

Οἶκος (*ὁ*) **casa. 2. abitazione. 3. famiglia, stirpe.** [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = *Περιουσία*.

Οἰκόσιτος (*ὁ, ἡ*) **che si nutrisce in casa propria.** [illegible]

Οἰκοσόος (*ὁ, ἡ*) **che salva la casa.** [illegible]

Digitized by Google

Οἰκοτραφὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Οἰκόσιτος καὶ Οἰκογενής.*

Οἰκοτρίβης-ου (ὁ) = *Οἰκότριψ.*

Οἰκοτριβία (ἡ) lo stato d'un servo o d' uno schiavo nativo di casa. [illegible]

Οἰκοτριβικὸς-ή-όν. pertinente ad un servo o schiavo nativo di casa. [illegible]

Οἰκότριψ-ιβος (ὁ, ἡ) servo o schiavo nativo di casa (*Λατ.* verna.) [illegible]

Οἰκουμένη-ης (ἡ) (*ἐνν.* γῆ) l'universo. [illegible]

Οἰκουμενικὸς-ή-όν. ecumenico, universale. [illegible]

Οἰκουρέω-ῶ. *M.* ήσω. stare sempre in casa, star in ozio. [illegible]

Οἰκουρία (ἡ) vita oziosa, infingardaggine. [illegible]

Οἰκουρικὸς-ή-όν. sedentario, domestico. [illegible]

Οἰκούριος-α ἢ ος-ον. = *Οἰκουρικὸς* (*οὐσ.*) *Οἰκούρια* (τὰ) la paga che si da al custode di casa. [illegible]

Οἰκουρὸς (ὁ, ἡ) che mena una vita sedentaria, chi vive sempre in casa. [illegible] 2. = *Οἰκοφύλαξ.*

Οἰκοφθορέω-ῶ. *M.* ήσω. rovinare la casa, dilapidare i suoi averi. [illegible]

Οἰκοφθορία (ἡ) rovina d' una casa, dilapidazione degli averi. [illegible]

Οἰκοφθόρος (ὁ, ἡ) che ruina una casa, una famiglia. [illegible]

Οἰκοφυλακέω-ῶ. *M.* ήσω. custodire la casa. [illegible]

Οἰκοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode della casa. [illegible]

Οἰκτείρω. *M.* οἰκτερήσω. aver pietà, compassione. [illegible]

Οἰκτίζω. *M.* ίσω. τῷ προηγ.

Οἰκτιρμὸς (ὁ) pietà, compassione. [illegible]

Οἰκτίρμων-ονος (ὁ, ἡ) pietoso, misericordioso. [illegible]

Οἰκτισμὸς (ὁ) = *Οἰκτρολογία.*

Οἶκτος (ὁ) pietà, misericordia. [illegible] 2. = *Οἰκτρολογία.*

Οἰκτρόβιος (ὁ, ἡ) che vive infelicemente. [illegible]

Οἰκτρογόος (ὁ, ἡ) che piange dolorosamente. [illegible]

Οἰκτρολογία (ἡ) discorso commotivo. [illegible]

Οἰκτρὸς-ά-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)-*ρῶς.* deplorabile, miserabile. [illegible]

Οἰκωφελὴς-έος (ὁ, ἡ) utile ad una casa, ad una famiglia. [illegible]

Οἰκωφελία (ἡ) l'occuparsi al bene della famiglia. [illegible]

Οἰκωφελῶς, *ἐπίῤ.* per il bene della famiglia. [illegible]

Οἶμαι, *Ἀττ.* (*κατὰ κρ.*) ἀντὶ *Οἴομαι.*

Οἰμάω-ῶ. *M.* ήσω. lanciarsi, scagliarsi. [illegible]

Οἴμοι καὶ Οἴ μοι, *ἐπιφών.* oime! lassome! [illegible]

Οἶμος (ὁ) strada, via, sentiero. 2. linea, fila. 3. canto, canzone. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Οἰμωγὴ (ἡ) καὶ *Οἴμωγμα* (τὸ) καὶ *Οἰμωγμὸς* (ὁ) gemito, lamentazione. [illegible]

Οἰμώζω. *M.* ώξω καὶ (*εὐχρηστότ.*)-*ώξομαι.* gemere, lamentarsi. [illegible]

Οἰμωκτεὶ (*κτὶ*), *ἐπίῤ.* con gemiti. [illegible]

Οἰμωκτὸς-ή-όν. deplorabile. [illegible]

Οἰναγωγὸς (ὁ, ἡ) che trasporta del vino. [illegible]

Οἰναδοθήρας-ου (ὁ) cacciatore di palombi. [illegible]

Οἰνανθάριον (τὸ) ὑποκ. τοῦ

Οἰνάνθη (ἡ) il fiore della lambrusca. 2. filipendula (pianta). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Οἰνάς.*

Οἰνάνθινος-η-ον. fatto di fiore di lambrusca. [illegible]

Digitized by Google

Οἰνάρεος-α-ον. di pampano. [illegible]

Οἰναρίζω. M. ίσω. spampanare. [illegible]

Οἰνάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Οἶνος.* vinetto. [illegible]

Οἰναρὶς-ίδος (ἡ) tralcio, palmite, sermento. [illegible]

Οἴναρον (τὸ) pampano. [illegible]

Οἰνὰς-άδος (ἡ) palombo (uccello). [illegible] 2. = *Οἴνη, Οἴναρον.*

Οἰναχθὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Οἰνοβαρής.*

Οἰνέμπορος (ὁ, ἡ) mercante di vino. [illegible]

Οἰνεραστὴς-οῦ (ὁ) amatore del vino. [illegible]

Οἰνεύομαι. M. εύσομαι. bevere del vino. [illegible]

Οἴνη (ἡ) vigna. 2. vino. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἴνη (ἡ) (ὅθ. τὸ *Λατ.* unio.) asso de' dadi. [illegible]

Οἰνηγία (ἡ) il trasportare del vino. [illegible]

Οἰνηρὸς-ά-όν. vinoso. [illegible] = *Οἰνώδης.*

Οἰνήρυσις-εως (ἡ) vaso in cui s' attigne del vino. [illegible]

Οἰνίζω. M. ίσω. aver l' odore o il gusto di vino. [illegible] (*μσ.*) comprare del vino. [illegible]

Οἴνινος-η-ον. fatto di vino. [illegible]

Οἰνίσκος (ὁ) = *Οἰνάριον.*

Οἰνοβαρέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Οἰνοβαρὴς-έος (ὁ, ἡ) tocco di vino, ubbriaco. [illegible]

Οἰνοβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) immerso nel vino. [illegible]

Οἰνοβρεχὴς-έος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Οἰνογευστέω-ῶ. M. ήσω. assaggiare, gustare il vino. [illegible]

Οἰνογεύστης-ου (ὁ) che assaggia il vino. [illegible]

Οἰνοδόκος (ὁ, ἡ) che contiene del vino. [illegible]

Οἰνοδοτέω-ῶ. M. ήσω. dare del vino. [illegible]

Οἰνοδότης-ου (ὁ) che da del vino. [illegible]

Οἰνοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al vino. [illegible]

Οἰνόεις-εσσα-εν. = *Οἰνηρός.*

Οἰνοηθέω-ῶ. M. ήσω. colare il vino. [illegible]

Οἰνοηθητὴς-οῦ (ὁ) colui che cola il vino. [illegible]

Οἰνοθήκη (ἡ) cantina, celliere per conservarvi del vino. [illegible]

Οἰνοκάπηλος (ὁ) = *Οἰνοπώλης.*

Οἰνόληπτος (ὁ, ἡ) = *Οἰνοβαρής.*

Οἰνολογέω-ῶ. M. ήσω. vendemmiare. 2. trattare del vino. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰνομανὴς-έος (ὁ, ἡ) appassionato del vino. [illegible]

Οἰνομανία (ἡ) amore appassionato del vino. [illegible]

Οἰνόμελι-ιτος (τὸ) bevanda composta di vino e di mele. [illegible]

Οἰνοπέδη καὶ Οἰνόπεδος (ὁ, ἡ) vigna. [illegible]

Οἰνοπληθὴς-έος (ὁ, ἡ) pieno di vino. [illegible]

Οἰνόπληκτος καὶ Οἰνοπλὴξ-ῆγος (ὁ ἡ) = *Οἰνόληπτος.*

Οἰνοποιέω-ῶ. M. ήσω. fare del vino. [illegible]

Οἰνοποιΐα (ἡ) confezione del vino. [illegible]

Οἰνοποιὸς (ὁ, ἡ) che fà del vino. [illegible]

Οἰνοπορος (ὁ, ἡ) = *Οἰνοδότης.*

Οἰνοποσία (ἡ) il bere del vino. [illegible]

Οἰνοπόσιον (τὸ) = *τῷ προηγ.*

Οἰνοποτέω-ῶ. M. ήσω. bere del vino, imbriacarsi. [illegible]

Οἰνοπότης-ου (ὁ) che beve del vino, ubbriaco. [illegible]

Οἰνόπτης-ου (ὁ) inspettore sul vino. [illegible]

Οἰνοπωλέω-ῶ. M. ήσω. vender del vino. [illegible]

Οἰνοπώλης-ου (ὁ) venditore del vino, bettoliere, tavernajo. [illegible]

Οἰνοπώλιον (τὸ) bettola, taverna. [illegible]

Οἶνος (ὁ) vino. [illegible] 2. (*συνεκδχ.*) = *τῷ προηγ.*

Οἰνοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce del vino. [illegible]

Οἰνουργία (ἡ) = *Οἰνοποιΐα.*

Οἰνοφερὴς-έος (ὁ, ἡ) amatore del vino. [illegible]

Οἰνοφλυγέω-ῶ. M. ήσω. imbriacarsi. [illegible]

Οἰνοφλυγία (ἡ) imbriachezza. [illegible]

Οἰνόφλυκτος καὶ Οἰνόφλυξ-υγος (ὁ, ἡ)

Digitized by Google

imbriaco. գինով, արբշիռ. սէրխօշ, գէֆլի:

Οἰνοφορεῖον (τὸ) botte o barile da vino. գինիի ամանն՝ կարաս. շարապ ֆըչըսը՝ վարելը:

Οἰνοφορέω-ῶ. M. ήσω. portare, produrre del vino. գինի բերել. շարապ կէթիրմէք՝ հասըլ էթմէք:

Οἰνοφόρειον (τὸ) = *Οἰνοφορεῖον.*

Οἰνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce del vino. գինի բերօղ. շէրապ կէթիրէն՝ հասըլ էտէն:

Οἰνοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode del vino, bottigliere. գինիի պահապան, տակառապետ. շէրապ նազըրը, շէրապճըպաշը:

Οἰνόφυτος (ὁ, ἡ) (luogo) piantato di vigne. այգի տնկուած (տեղ). պաղ դիքիլմիշ (մահալ):

Οἰνοχαρής-έος (ὁ, ἡ) amatore del vino. գինի սիրօղ. շէրապ սէվիճի:

Οἰνοχοεία (ἡ) l'uffizio del coppiere. մատռուակութիւն. քատէհճիլիք, շէրապճըլըք:

Οἰνοχοέω-ῶ. M. ήσω. versar del vino nel bicchiere, esser mescitore. գաւաթը գինի լեցընել, մատռուակել. քատէհճի շէրապ տօլտուրմագ, քատէհճիլիք էթմէք:

Οἰνοχόη (ἡ) tazza in cui si versa il vino. գինի լեցընելու սկահ ըմպանակ. շէրապ տօլտուրաճագ թասս՝ պարտագ՝ քատէհ:

Οἰνοχόημα (τὸ) ciò che si versa nella tazza dal coppiere. մատռուակէն ըմպանակին մէջ լեցուած գինը. քատէհճիլէրտէն թասա տօլտուրուլան նէսնէ:

Οἰνοχοΐα (ἡ) = *Οἰνοχοεία.*

Οἰνοχόος (ὁ, ἡ) mescitore, coppiere. մատռուակ. քատէհճիլէր, շէրապճըպաշ:

Οἰνοχρώς-ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di vino. գինիի գոյն ունեցօղ. շէրապ ռէնկինտէ, շէրապի:

Οἶνοψ-οπος (ὁ, ἡ) che ha la vista, il color di vino. գինիի երեւոյթ՝ գոյն ունեցօղ. շէրապ ռէնկինտէ կէօզիւքէն՝ կէօրիւնէն:

Οἰνόω-ῶ. M. ώσω. cangiare in vino. գինիի դարձընել. շէրապա չէվիրմէք. 2. = *Μεθύσκω.*

Οἰνώδης-εος (ὁ, ἡ) vinoso, che ha il colore ed il gusto di vino. գինիի գոյն կամ համ ունեցօղ. շէրապ ռէնկինտէ եախօտ թատընտա օլան:

Οἰνὼν-ῶνος (ὁ) = *Οἰνοθήκη.*

Οἴνωσις-εως (ἡ) imbriachezza. գինովութիւն. սէրխօշլուգ:

Οἰνωτὸς-ή-όν. imbriaco. 2. fatto di vino. գինով. 2. գինիէ շինուած. սէրխօշ. 2. շէրապտան եափըլը:

Οἰνὼψ-ῶπος (ὁ, ἡ) = *Οἶνοψ.*

Οἰόθεν, ἐπίῤ. d'una sola parte. միայն մէկ կողմէ մը. եալընըզ պիր թարաֆտան:

Οἰόθι, ἐπίῤ. da parte, separatamente. զատ զատ, ուրոյն ուրոյն. այրը այրը, պաշգա:

Οἰόκερως-ωτος (ὁ, ἡ) che ha un solo corno, unicornuto. մէկ կոտոշ մը ունեցօղ. պիր պօյնուզլու:

Οἴομαι καὶ (κρ.) *Οἶμαι. M. οἰήσομαι.* credere, opinare, stimare. կարծել, թուիլ ումեք. գիյաս՝ զաննն էյլէմէք:

Οἱονεὶ καὶ Οἱονεὶ, ἐπίῤ. quasi, come se.. գողցես, կարծես թէ, իբր այն թէ. սանքի, սանքիրքի, գիպի:

Οἰοπολέω-ῶ. M. ήσω. pascere delle pecore. ոչխար արածել. գօյուն կիւթմէք:

Οἰοπόλος (ὁ, ἡ) che vive solo, solitario. 2. pastore. միայնակ ապրօղ, առանձնակեաց. 2. հովիւ. եալընըզ եաշայան, եալընըզ տուրան. 3. չօպան:

Οἶος-η-ον. solo. միայնակ. եալընըզ:

Οἷος-α-ον. quale. որպիսի. նասըլ քի, նէ շէքիլ քի. 2. (πρὸς ἀπαρ.) capace. բաւական, կարօղ. գատիր, գապիլիէթլի: (τὸ οὐσ.) *Οἷον καὶ Οἷον περ* (τε) καὶ πλθ. *Οἷα καὶ Οἷάγε* (τε, δὴ) *ἐπίῤ.* vale a dire, cioè. 2. in circa. 3. (μετὰ τοῦ οὐ) non solo. 4. troppo, molto. այսինքն, այս է. 2. իբր, իբրեւ. 3. ոչ թէ միայն. 4. խիստ, կարի, յոյժ. եանի եա. 2. գատար, թախմինա, եագըն. 3. տէյիլ եալընըզ. 4. զիյատէսիլէ, էքսէրի:

Ὄϊος-α-ον. di pecora. ոչխարի պատկանած. գօյունա տայիր:

Οἰόω-ῶ. M. ώσω. = *Μονόω.*

Οἶς-οἰὸς ἢ ὄϊος (ἡ) pecora. ոչխար. գօյուն:

Οἰσόκαρπον (τὸ) il frutto del salcio. ուռենիի պտուղ. սէօյիւտ միյվէսի:

Οἶσον (τὸ) fune, stramba, gomena. չուան, կեռմեղէն, մալուխ. իփ, օրղանմայ, ֆալաման, հալաթ:

Οἰσὸς (ὁ) selcio. ուռենի. սէօյիւտ աղաճը:

Οἰσοφάγος (ὁ) esofago (canale che va a terminarsi nell' orifizio superiore dello stomaco). որկոր (ստամոքի միջնուկ վերի բերանը երկնցօղ խողովակ). պօղազ (միտէնին եօքարը աղըզընատէ եէրէշէն թիւրիւթէն օլան):

Ὀϊστευμα (τὸ) saetta, lanciata, dardo, strale. ձգուած նետ, վէրին. աթըլմըշ օք, թիր, օխի:

Ὀϊστευτὴρ × ἀντὶ

Ὀϊστευτής-οῦ (ὁ) arciere. նետաձիգ, նետ նետօղ. օք աթան, թիրէնտազ:

Ὀϊστεύω. M. εύσω. lanciare delle freccie, saettare. նետ նետել. օք աթմագ, թիր էնտախթէն:

Ὀϊστοδόκη (ἡ) καὶ

Ὀϊστοθήκη (ἡ) faretra. կապարճ. թիրքէշ:

Οἰστὸς-ή-όν. sopportabile, tollerabile. քաշուելու, համբերելու, հանդուրժելի. չէքիլիր, թահամմըլ օլունուր:

Ὀϊστὸς καὶ (Ἀττ.) *Οἰστὸς* (ὁ καὶ ἡ) freccia, strale, dardo, saetta. նետ, վէրին. օք, թիր, օխի:

Ὀϊστοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle freccie. նետ կրօղ. օք թաշըյան:

Οἰστράω (έω)-ῶ. M. ήσω. esser trasportato dall'estro, esser in furore. ոգևուժէ բռնուիլ, մոլեգնիլ. էշէլէնմէք, գուտուրմագ, ճօշքուն օլմագ:

Οἰστρηδὸν, ἐπίῤ. con dell' estro, furiosamente. ոգևորով, մոլեգնաբար. էշէք թիհէվվիւր իլէ:

Οἰστρηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Οἰστρηλατέω-ῶ. M. ήσω. {mettere} in estro, in furore. ոգևուժէ ձգել, կատաղե-

Digitized by Google

[illegible]

Οἰστρήλατος (ὁ, ἡ) trasportato dall'estro, infuriato. [illegible]

Οἴστρημα (τὸ) καὶ

Οἴστρησις - εως (ἡ) furore, frenesia. [illegible]

Οἰστροβολέω - ῶ. Μ. ήσω. = Οἰστρηλατέω.

Οἰστρομανὴς - έος (ὁ, ἡ) infuriato. [illegible]

Οἶστρος (ὁ) tafano. 2. estro, trasporto di furia. [illegible]

Οἰστροφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona l'estro. [illegible]

Οἰστρώδης - εος (ὁ, ἡ) = Οἰστρήλατος.

Οἰσύα (ἡ) = Οἰσός. vinco. [illegible]

Οἰσύϊνος - η - ον. fatto di vimine. [illegible]

Οἰσυοπλόκος (ὁ, ἡ) che costruisce de' canestri di vimine. [illegible]

Οἰσυουργὸς (ὁ, ἡ) = Οἰσυοπλόκος.

Οἴσυπος (ὁ) la lordura, il sucidume della lana. 2. sterco delle pecore. [illegible]

Οἶτος (ὁ) fortuna, destino. 2. miseria, calamità. 3. morte. [illegible]

Οἰφάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. = Βινέω.

Οἰφόλης - ου (ὁ) καὶ Οἰφώλης - ου (ὁ) libidinoso, lussurioso. [illegible]

Οἴχομαι. Μ. οἰχήσομαι. andare, partirsene via, rendersi invisibile, morire. [illegible]

Οἰωνίζομαι. Μ. ίσομαι. augurare, indovinare dal volo degli uccelli. [illegible]

Οἰωνικὸς - ή - όν. augurale. [illegible] Οἰωνικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) = Οἰωνιστική.

Οἰωνισμὸς (ὁ) augurio. [illegible]

[illegible]

Οἰωνιστὴρ × ἀντὶ Οἰωνιστής.

Οἰωνιστήριον (τὸ) luogo ove si prendono gli augurj. [illegible] 2. = Οἰωνός.

Οἰωνιστήριος - α - ον. = Οἰωνιστικός.

Οἰωνιστὴς - οῦ (ὁ) = Οἰωνοσκόπος.

Οἰωνιστικὸς - ή - όν. augurale. [illegible] Οἰωνιστικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) la professione degli auguri. [illegible]

Οἰωνόβρωτος (ὁ, ἡ) divorato dagli uccelli. [illegible]

Οἰωνοθέτης - ου (ὁ) = Οἰωνοσκόπος.

Οἰωνοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide gli uccelli. [illegible]

Οἰωνομαντεία (ἡ) augurio. [illegible]

Οἰωνομαντικὸς - ή - όν. augurale. [illegible] Οἰωνομαντικὴ (ἡ) = Οἰωνιστική.

Οἰωνόμαντις - εως (ὁ, ἡ) augure. [illegible]

Οἰωνοπόλησις - εως καὶ Οἰωνοπολία (ἡ) = Οἰωνομαντεία.

Οἰωνοπόλος (ὁ) = Οἰωνοσκόπος.

Οἰωνὸς (ὁ) uccello rapace. 2. presagio, augurio, auspizio. [illegible]

Οἰωνοσκοπεῖον (τὸ) = Οἰωνιστήριον.

Οἰωνοσκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare il volo degli uccelli, e pigliarne degli augurj. [illegible]

Οἰωνοσκοπητικὸς - ή - όν. = Οἰωνοσκοπικός.

Οἰωνοσκοπία (ἡ) augurio, auspizio. [illegible]

Οἰωνοσκοπικὸς - ή - όν. = Οἰωνιστικός. Οἰωνοσκοπικὴ (ἡ) = Οἰωνιστική.

Οἰωνοσκόπος (ὁ, ἡ) augure. [illegible]

Οἴως, ἐπίῤ. come, in qual maniera. [illegible]

Ὀκέλλω. Μ. ελῶ. approdare. [illegible]

Ὀκλαδίας - ου (ὁ) seggiola che si ripiega (Γαλλ. chaise pliante). [illegible]

Digitized by Google

Ὀκλαδιάω - ῶ. *M.* άσω. piegare le ginocchia per mettersi a sedere. [illegible]

Ὀκλάζω. *M.* άσω. inginocchiarsi. 2. mancare, perder il coraggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀκλάξ, ἐπίῤ. = Ὀκλαστί.

Ὄκλασις - εως (ἡ) καὶ Ὄκλασμα (τὸ) genuflessione, inginocchiazione. [illegible]

Ὀκλαστὶ, ἐπίῤ. inginocchioni. [illegible]

Ὀκναλέος - α - ον. × ἀντὶ Ὀκνηρός.

Ὀκνείω × ἀντὶ

Ὀκνέω - ῶ. *M.* ήσω. esser pigro. 2. temere, esitare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀκνηρὸς - ὰ - όν. pigro, infingardo. 2. timido. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — ηρῶς, ἐπίῤ.

Ὄκνος (ὁ) pigrizia, infingardaggine, dappocaggine. 2. timidità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (ὄθ.) 3. tarabuso. (Γαλλ. butor). [illegible]

Ὀκνώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀκνηρός.

Ὀκόθεν, Ὀκοῖος κτλ. Ἰων. ἀντὶ Ὁπόθεν κτλ.

Ὀκριάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. inasprirsi. [illegible]

Ὀκρίβας - αντος (ὁ) pulpito. 2. quella parte del carro in cui si mette il cocchiere. 3. leggio di pittore (Γαλλ. chevalet). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀκριόεις - εσσα - εν. scabroso. [illegible]

Ὄκρις - ιος (ἡ) eminenza, sommità. [illegible]

Ὀκτάβλωμος (ὁ, ἡ) d'otto bocconi. [illegible]

Ὀκτάγλωσσος (ὁ, ἡ) scritto in otto lingue. [illegible]

Ὀκτάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale otto dramma. [illegible] 32 [illegible]

Ὀκτάεδρος (ὁ, ἡ) ottaedro, d'otto faccie. [illegible]

Ὀκταετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio d' otto anni. [illegible]

Ὀκταέτης - εος ἢ έος (ὁ, ἡ) d' otto anni. [illegible]

Ὀκταετία (ἡ) otto anni. [illegible]

Ὀκταήμερος (ὁ, ἡ) di otto giorni. [illegible]

Ὀκτάκις, ἐπίῤ. otto volte. [illegible]

Ὀκτακισμύριοι - αι - α. ottanta mila. [illegible] (80,000):

Ὀκτακισχίλιοι - αι - α. otto mila. [illegible] (8000):

Ὀκτάκνημος (ὁ, ἡ) che ha otto raggi (ruota.) [illegible]

Ὀκτακόσιοι - αι - α. otto cento. [illegible] (800):

Ὀκτάκωλος (ὁ, ἡ) che ha otto membra o parti. [illegible]

Ὀκτάμετρος (ὁ, ἡ) composto di otto piedi metrici (verso). [illegible]

Ὀκταμηνιαῖος - α - ον. καὶ

Ὀκτάμηνος (ὁ, ἡ) d' otto mesi. [illegible]

Ὀκτάπεδος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ὀκτάπους.

Ὀκτάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di otto bracci. [illegible]

Ὀκταπλάσιος - α - ον. καὶ

Ὀκταπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) ottuplo. [illegible]

Ὀκταπλόος - οῦς (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Ὀκταπόδης - ου (ὁ) καὶ

Ὀκτάπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha otto piedi. 2. lungo otto piedi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀκτάῤῥυμος καὶ Ὀκτάρυμος (ὁ, ἡ) (cocchio) che ha otto timoni. [illegible]

Ὀκτὰς - άδος (ἡ) numero ottonario. [illegible]

Ὀκτάσημος (ὁ, ἡ) che ha otto segni, figure, che ha otto quantità. (parlandosi delle misure metriche). [illegible]

Ὀκτάστυλος (ὁ, ἡ) che ha otto colonne. [illegible]

Ὀκταχῶς, ἐπίῤ. in otto maniere. [illegible]

Ὀκτήρης - εος (ὁ, ἡ) che ha otto ordini di remiganti. (galera.) [illegible]

Ὀκτὼ (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀριθμ. ἄκλ.) (8) otto. [illegible]

Ὀκτωδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha otto dita. [illegible]

Ὀκτωκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀριθμ. ἄκλ.) (18) diciotto. [illegible]

Ὀκτωκαιδεκάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale 18 dramme. 18 [illegible] 18 [illegible]

Digitized by Google

Ὀκτωκαιδεκαέτης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di 18 anni. 18 տարուան · 18 [illegible]:

Ὀκτωκαιδεκαταῖος - α - ον. di 18 giorni. 18 օրուան · 18 [illegible]:

Ὀκτωκαιδέκατος - η - ον. decimo ottavo. ութեւտասներորդ · [illegible]:

Ὀκτωμηνιαῖος, Ὀκτώμηνος κτλ. = Ὀκταμηνιαῖος κτλ.

Ὀκτώφορος (ὁ, ἡ) portato da otto persone. ութը հոգիէ կրուած · [illegible]:

Ὀκχέω - ῶ. Μ. ήσω. Δ. × ἀντὶ Ὀχέω.

Ὀκχὴ (ἡ) Δ. × ἀντὶ Ὀχή.

Ὄκως, ἐπίῤ. Ἰων. ἀντὶ Ὅπως.

Ὁλάργυρος (ὁ, ἡ) tutto d' argento. բոլոր արծաթէ · [illegible]:

Ὀλβία (ἡ) θηλ. τ. Ὄλβιος. (συνήθ.) = Μακαριότης.

Ὀλβίζω. Μ. ίσω. = Μακαρίζω.

Ὀλβιοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) = Εὐδαίμων.

Ὀλβιόθυμος (ὁ, ἡ) fortunato. երջանիկ · բախտաւոր, [illegible]:

Ὀλβιόμοιρος (ὁ, ἡ) = Ὀλβιοδαίμων.

Ὀλβιόπλουτος (ὁ, ἡ) felice pelle sue ricchezze. հարստութեանը համար երջանիկ · [illegible]:

Ὄλβιος - α ἢ ος - ον. felice, fortunato, beato, ricco. երանելի, երջանիկ, հարուստ. [illegible], բախտաւոր, [illegible]. (τὸ οὐδ.) Ὄλβια, ἐπίῤ. = Ὀλβίως.

Ὀλβιόφρουρος (ὁ, ἡ) che conserva, assicura la felicità. երջանկութիւնը պահպանող՝ ապահով ընող · [illegible]:

Ὀλβίως, ἐπίῤ. felicemente, riccamente. երջանկութեամբ, հարստութեամբ · [illegible]:

Ὀλβοδότης - ου (ὁ, ἡ) datore delle ricchezze. հարստութիւն տուող · [illegible]:

Ὄλβος (ὁ) felicità, ricchezze. երջանկութիւն, հարստութիւն · [illegible]:

Ὀλβοφόρος (ὁ, ἡ) che apporta delle ricchezze. հարստութիւն բերող · [illegible]:

Ὀλέθριος - α - ον. pernicioso, mortifero. վնասակար, մահաբեր · [illegible]:

Ὀλεθρίως, ἐπίῤ. perniciosamente. վնասաւոր, կործանաբար · [illegible]:

Ὀλεθροποιὸς (ὁ, ἡ) che reca della pernizie, della ruina. վնաս՝ կորուստ բերող · [illegible]:

Ὄλεθρος (ὁ) pernizie, ruina, distruzione, morte. վնաս, կորուստ, կործանում, մահ · [illegible]:

Ὀλέκω (παρτ. Ὤλεκον καὶ πλέον οὔ) × ἀντὶ Ὄλλυμι.

Ὀλεσήνωρ - ορος (ὁ, ἡ) che distrugge uomini. մարդիկները ջնջող՝ խորտակող · [illegible]:

Ὀλεσίθηρ - ηρος (ὁ, ἡ) che distrugge le fiere. գազաններ խորտակող · [illegible]:

Ὀλεσίοικος (ὁ, ἡ) distruggitore, esterminatore della casa, della famiglia. տան՝ ընտանիքի կործանիչ, աւեր տուող · [illegible]:

Ὀλεσιτύραννος (ὁ, ἡ) esterminatore de' tiranni. բռնաւորները խորտակող · [illegible]:

Ὀλέτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Ὀλετὴρ (ὁ) distruggitore, esterminatore. կործանող, աւրող, խորտակող · [illegible]:

Ὀλίγαιμος (ὁ, ἡ) che ha poco sangue. քիչ արուն ունեցող · [illegible]:

Ὀλιγάκις, ἐπίῤ. poche volte, raramente. քիչ անգամ, դուն ուրեք · [illegible]:

Ὀλιγάμπελος (ὁ, ἡ) che ha poche vigne. քիչ այգիներ ունեցող · [illegible]:

Ὀλιγανδρέω - ῶ. Μ. ήσω. aver pochi uomini, mancare d' uomini. քիչ մարդ ունենալ · [illegible]:

Ὀλιγανδρία (ἡ) rarità, mancanza d' uomini. մարդոց քիչութիւն՝ պակասութիւն · [illegible]:

Ὀλίγανδρος (ὁ, ἡ) che tiene pochi uomini. քիչ մարդ ունեցող · [illegible]

Ὀλιγανθρωπέω, Ὀλιγανθρωπία, Ὀλιγάνθρωπος. = Ὀλιγανδρέω κτλ.

Ὀλιγάρκεια (ἡ) frugalità, [illegible], չափաւորութիւն · [illegible]:

Ὀλιγαρκέω - ῶ. (καὶ συχνότ. τὸ μσ.) - έομαι - οῦμαι. Μ. ήσω - ομαι. contentarsi del poco, esser frugale. քիչով գոհ ըլլալ, [illegible] չափաւոր ըլլալ · [illegible]:

Ὀλιγαρκὴς - έος (ὁ, ἡ) che si contenta del poco, frugale. քիչով գոհ եղող, [illegible], չափաւոր · [illegible]:

Ὀλιγαρτία (ἡ) carestia, penuria di pane. հացի պակասութիւն, սով · [illegible]:

Ὀλιγαρχέω. Μ. ήσω. governare. (καὶ μσ.) esser governato da pochi uomini. քիչ անձ կառավարել կամ քիչ անձէ՝ քիչ հոգիէ կառավարուիլ · [illegible]:

Ὀλιγάρχης - ου (ὁ) membro d' un governo oligarchico. [illegible] տէրութեան մը անդամ · [illegible]:

Ὀλιγαρχία (ἡ) oligarchia, governo sostenuto nella persona di pochi magistrati. [illegible], քիչ հոգիէ կառավարուած տէրութիւն · [illegible]:

Ὀλιγαρχικὸς - η - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. oligarchico. 2. che ama il regno oligarchico. [illegible]. 2. [illegible] տէրութիւնը սիրող · [illegible]. 2. [illegible]:

Ὀλιγαχόθεν, ἐπίῤ. da poche parti. [illegible]

Ὀλιγαχοῦ, ἐπίῤ. in poche parti. [illegible]

Ὀλιγεκτέω-ῶ. Μ. ήσω. possedere poco. [illegible]

Ὀλιγήμερος (ὁ, ἡ) di pochi giorni. [illegible]

Ὀλιγηπελέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀλιγηπελὴς-έος (ὁ, ἡ) languido, debole, imbecille. [illegible]

Ὀλίγιστος-η-ον. (ὑπερθ. τ. Ὀλίγος.) pochissimo. [illegible] — ίστως, ἐπίῤ.

Ὀλιγόβιος (ὁ, ἡ) che vive poco tempo. [illegible]

Ὀλιγόβουλος (ὁ, ἡ) (uomo) di poco consiglio [illegible]

Ὀλιγογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) = Ὀλίγωρος.

Ὀλιγογονία (ἡ) sterilità. [illegible]

Ὀλιγόγονος (ὁ, ἡ) infecondo, sterile. [illegible]

Ὀλιγοδάπανος (ὁ, ἡ) che spende poco. [illegible]

Ὀλιγοδεὴς, Ὀλιγόδεια ἢ Ὀλιγοδεΐα. = Ὀλιγαρκὴς, Ὀλιγάρκεια.

Ὀλιγοδίαιτος (ὁ, ἡ) frugale. [illegible]

Ὀλιγόδουλος (ὁ, ἡ) che ha pochi servi. [illegible]

Ὀλιγοδρανέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀλιγοδρανὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγηπελής.

Ὀλιγοδρανία (ἡ) languore, debolezza. [illegible]

Ὀλιγοδύναμος (ὁ, ἡ) che ha poca forza. [illegible]

Ὀλιγοεργὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοδρανής.

Ὀλιγοέτης-εος (ὁ, ἡ) di pochi anni. [illegible]

Ὀλιγοήμερος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγήμερος.

Ὀλιγόθερμος (ὁ, ἡ) che ha poco calore. [illegible]

Ὀλιγόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha pochi, rari capelli. [illegible]

Ὀλιγοθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀλιγόθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo. [illegible]

Ὀλιγόκαιρος (ὁ, ἡ) che ha poco tempo. [illegible]

Ὀλιγοκάλαμος (ὁ, ἡ) che ha poche canne. [illegible]

Ὀλιγόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce pochi frutti. [illegible]

Ὀλιγόκλαδος (ὁ, ἡ) che ha pochi rami. [illegible]

Ὀλιγοκρατέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. = Ὀλιγαρχέομαι.

Ὀλιγολαλέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare poco. [illegible]

Ὀλιγόλογος (ὁ, ἡ) che parla poco. [illegible]

Ὀλιγομαθὴς-έος (ὁ, ἡ) poco istruito, che conosce poche cose. [illegible] — μαθῶς, ἐπίῤ.

Ὀλιγομετρία (ἡ) mancanza de' metri del verso. [illegible]

Ὀλιγόμισθος (ὁ, ἡ) che riceve poca mercede. [illegible]

Ὀλιγόμυθος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόλογος.

Ὀλιγόξυλος (ὁ, ἡ) che tiene poco legname. [illegible]

Ὀλιγοπαιδία (ἡ) l' avere pochi figli. [illegible]

Ὀλιγόπαις-αιδος (ὁ, ἡ) che ha pochi figli. [illegible]

Ὀλιγόπιστος (ὁ, ἡ) che ha poca fede, incredulo. [illegible]

Ὀλιγόπονος (ὁ, ἡ) che lavora poco. [illegible]

Ὀλιγοποσία (ἡ) sobrietà. [illegible]

Ὀλιγοποτέω-ῶ. Μ. ήσω. bevere poco. [illegible]

Ὀλιγοπότης-ου (ὁ) che beve poco, sobrio. [illegible]

Ὀλιγοπράγμων-ονος (ὁ, ἡ) che ha pochi negozi. [illegible]

Ὀλιγόπυρος (ὁ, ἡ) che produce poco grano. [illegible]

Ὀλιγόῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha poche radici. [illegible]

Ὀλίγος-η-ον. poco. 2. piccolo. [illegible] (τὸ οὐσ.) Ὀλίγον, ἐπίῤ.

Ὀλιγόσαρκος (ὁ, ἡ) gracile. [illegible]

Ὀλιγοσθενὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοδύναμος.

Ὀλιγοσιτέω-ῶ. Μ. ήσω. mangiar poco. [illegible]

Ὀλιγοσιτία (ἡ) il mangiare poco. [illegible]

Ὀλιγόσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. [illegible]

Ὀλιγόσπερμος (ὁ, ἡ) che ha poco seme. [illegible]

Ὀλιγόστιχος (ὁ, ἡ) che contiene pochi versi. [illegible]

Ὀλιγοστὸς-ή-όν. accompagnato da pochi. [illegible] 2. = Ὀλίγος ἢ Ὀλίγιστος.

Ὀλιγοσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di poche sillabe. [illegible]

Ὀλιγοσύνδεσμος (ὁ, ἡ) che ha poche

Digitized by Google

congiunzioni, poco connesso. [illegible]

Ὀλιγοτεκνία καὶ Ὀλιγότεκνος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοπαιδία, Ὀλιγόπαις.

Ὀλιγότης (ἡ) pochezza. [illegible]

Ὀλιγοτιμία (ἡ) poca stima. [illegible]

Ὀλιγοτοκέω-ῶ. Μ. ήσω. partorire di raro. [illegible]

Ὀλιγοτοκία (ἡ) infecondità. [illegible]

Ὀλιγοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce di raro, infecondo. [illegible]

Ὀλιγότριχος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόθριξ.

Ὀλιγότροφος (ὁ, ἡ) poco nutritivo. [illegible] 2. = Ὀλιγόσιτος.

Ὀλιγουπνέω-ῶ. Μ. ήσω. dormire poco. [illegible]

Ὀλιγόϋπνος (ὁ, ἡ) che dorme poco. [illegible]

Ὀλιγοφαγία (ἡ) = Ὀλιγοσιτία.

Ὀλιγοφάγος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόσιτος.

Ὀλιγοφιλία (ἡ) mancanza d'amici. [illegible]

Ὀλιγοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce poco. [illegible]

Ὀλιγόφρων-ονος (ὁ, ἡ) sciocco o pusillanimo. [illegible]

Ὀλιγόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha poche frondi. [illegible]

Ὀλιγόχορδος (ὁ, ἡ) che ha poche corde. [illegible]

Ὀλιγοχρηματία (ἡ) scarsezza, rarità di moneta, povertà. [illegible]

Ὀλιγοχρόνιος (ὁ, ἡ) che dura per poco tempo. [illegible]

Ὀλιγοψυχέω-ῶ. Μ. ήσω. = Μικροψυχέω.

Ὀλιγοψυχία (ἡ) = Μικροψυχία.

Ὀλιγόψυχος (ὁ, ἡ) = Μικρόψυχος.

Ὀλιγόω-ῶ. Μ. ώσω. diminuire. [illegible] 2. (ἀμετβτ.) venir meno, avenire. [illegible]

Ὀλιγωρέω-ῶ. Μ. ήσω. avere poca cura, trascurare. [illegible]

Ὀλιγώρησις-εως καὶ

Ὀλιγωρία (ἡ) negligenza, trascuranza, disprezzo. [illegible]

Ὀλίγωρος (ὁ, ἡ) neghittoso, trascurante. [illegible]

Ὀλιγώρως, ἐπίῤ. trascuratamente. [illegible]

Ὀλιγωφελής-έος (ὁ, ἡ) poco utile, che giova poco. [illegible]

Ὀλίζων-ονος (ὁ, ἡ) × συγκρ. τ. Ὀλίγος. meno. [illegible]

Ὁλικός-ή-όν. totale, universale. [illegible]

Ὀλισθαίνω καὶ Ὀλισθάνω. Μ. Ὀλισθήσω. sdrucciolare. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.)

Ὀλίσθημα (τὸ) sdrucciolo. [illegible]

Ὀλισθηρός-ά-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ηρῶς. sdrucciolo, sdrucciolevole. [illegible]

Ὀλίσθησις-εως (ἡ) sdrucciolamento. [illegible]

Ὄλισθος (ὁ) sdrucciolo. [illegible]

Ὁλκαδικός-ή-όν. pertinente al vascello da trasporto. [illegible]

Ὁλκαῖος-α-ον. che si tira. [illegible]

Ὁλκάς-άδος (ἡ) bastimento da trasporto, da carico. [illegible]

Ὁλκεύς-έως (ὁ) = Ἁλιεύς.

Ὁλκή (ἡ) l'azione di tirare, tirata. 2. tratto di bilancia. 3. peso. 4. dramma (sorta di moneta). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] (4 [illegible])

Ὅλκιμος (ὁ, ἡ) che si può tirare facilmente, elastico, duttile. [illegible]

Ὁλκός (ὁ) tirata. 2. solco. 3. la traccia d'una cosa strascinata. 4. slitta della nave. 5. acquidotto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Ὁλκός-ή-όν. attrattivo. 2. lento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὄλλυμι. Μ. ὀλέσω. perdere, perire, ridurre alla perdizione, ammazzare. [illegible] (μσ. αὐτπθ.) perire, morire. [illegible]

Ὁλμειός (ὁ) = Ὅλμος.

Ὁλμοκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. tritare nel mortajo. [illegible]

Digitized by Google

Ὀλμοποιὸς (ὁ) fabbricatore di mortaji. [illegible]

Ὅλμος (ὁ) mortajo. 2. il tronco del corpo umano. 3. le cavità de' denti molari. [illegible]

Ὁλογράμματος (ὁ, ἡ) scritto intieramente. [illegible]

Ὁλογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. scrivere intieramente. [illegible]

Ὁλοδάκτυλος (ὁ, ἡ) tutto composto di dattili (verso). [illegible]

Ὀλοεργὴς - έος καὶ

Ὀλοεργὸς (ὁ, ἡ) malfattore, pernizioso. [illegible]

Ὁλοήμερος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la giornata. [illegible]

Ὁλοθανὴς - έος (ὁ, ἡ) morto interamente. [illegible]

Ὀλόθρευσις - εως (ἡ) perdita, ruina, esterminio. [illegible]

Ὀλοθρευτὴς - οῦ (ὁ) esterminatore. [illegible]

Ὀλοθρευτικὸς - ή - όν. che stermina, rovina. [illegible]

Ὀλοθρεύω. *M.* εύσω. esterminare, ruinare, ridurre alla perdita. [illegible]

Ὁλοκάρπωσις - εως (ἡ) = Ὁλοκαύτωσις.

Ὁλόκαυστος (ὁ, ἡ) = Ὁλόκαυτος.

Ὁλοκαυστέω - ῶ. *M.* ήσω. = Ὁλοκαυτόω.

Ὁλόκαυτος (ὁ, ἡ) abbruciato tutto intero. [illegible] (οὐσ.) Ὁλόκαυτον καὶ Ὁλόκαυστον (τὸ) = Ὁλοκαύτωμα καὶ Ὁλοκαύτωσις.

Ὁλοκαυτόω - ῶ. *M.* ώσω. abbruciare intieramente (la vittima), offrire un olocausto. [illegible]

Ὁλοκαύτωμα (τὸ) olocausto, vittima abbruciata interamente al fuoco. [illegible]

Ὁλοκαύτωσις - εως (ἡ) sacrificio d'una vittima abbruciata interamente nel fuoco. [illegible]

Ὁλοκληρία (ἡ) integrità. [illegible]

Ὁλόκληρος (ὁ, ἡ) intiero. [illegible]

Ὁλοκλήρως, ἐπίῤ. interamente. [illegible]

Ὁλόκοπος (ὁ, ἡ) tutto tagliato. [illegible]

Ὁλόκυκλος (ὁ, ἡ) di cui il cerchio è intero. [illegible]

Ὁλολαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) tutto rilucente. [illegible]

Ὁλόλευκος (ὁ, ἡ) tutto bianco. [illegible]

Ὁλόλιθος (ὁ, ἡ) tutto di pietra. [illegible]

Ὀλολυγὴ (ἡ) urlo. [illegible]

Ὀλόλυγμα (τὸ) = τῷ προηγ. strillo (delle donne). [illegible]

Ὀλολυγμὸς (ὁ) ululamento, lo striliare. [illegible]

Ὀλολυγὼν - όνος (ὁ) urlo, strillo. 2. il gracidare delle rane maschie. 3. allocco, ulula (uccello notturno.) [illegible]

Ὀλολύζω. *M.* ύσω. urlare, strillare. [illegible]

Ὁλομελὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha tutte le membra intere. [illegible]

Ὁλομελία (ἡ) integrità delle membra, delle parti. [illegible]

Ὁλομερὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha tutte le parti intere. [illegible]

Ὁλονύκτιος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la notte. [illegible]

Ὀλοὸς - ή - όν. pernicioso. [illegible]

Ὁλόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali intere. [illegible]

Ὁλόῤῥιζος (ὁ, ἡ) svelto con tutta la sua radice. [illegible]

Ὀλὸς (ὁ) Ἀττ. ἀντὶ Θολός.

Ὅλος - η - ον. intiero, tutto. [illegible]

Ὁλοσηρικὸς - ή - όν. tutto di seta. [illegible]

Ὁλοσίδηρος (ὁ, ἡ) tutto di ferro. [illegible]

Ὁλοσπαδὴς - έος καὶ Ὁλοσπὰς - άδος (ὁ, ἡ) tutto tirato fuori. [illegible]

Ὁλόστεος (ὁ, ἡ) tutto osseo. [illegible] (οὐσ.) Ὁλόστεον (τὸ) olostio (erba.) [illegible]

72 *

Digitized by Google

Οἰκητὴς - οῦ (ὁ) abitante. [illegible]

Οἰκητὸς - ἡ - όν. abitato. [illegible] 2. = Οἰκήσιμος.

Οἰκήτωρ - ορος (ὁ) = Οἰκητήρ.

Οἰκία (ἡ) = Οἶκος. 2. (συνεκδχ.) famiglia. [illegible]

Οἰκιακὸς - ἡ - όν. = Οἰκεῖος.

Οἰκίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Οἰκίον. casetta. [illegible]

Οἰκίζω. Μ. ίσω. = Κατοικίζω.

Οἰκίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Οἶκος. (συνήθ. εἰς τὸ πλθ.) = Οἰκία.

Οἴκισις - εως (ἡ) = Κατοίκισις.

Οἰκίσκη (ἡ) καὶ Οἰκίσκος (ὁ) ὑποκρ. τ. Οἶκος. casuccia. [illegible]

Οἰκισμὸς (ὁ) = Κατοικισμός.

Οἰκιστὴς - οῦ (ὁ) fondatore d'una città, d'una colonia. [illegible]

Οἰκιστικὸς - ἡ - όν (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. che concerne la fondazione d'un' abitazione, d'una città o d'una colonia. [illegible]

Οἰκόβιος (ὁ, ἡ) che vive sempre in casa. [illegible]

Οἰκογενὴς - έος (ὁ, ἡ) (κυρ. δοῦλος) (servo) nativo di casa. [illegible]

Οἰκοδέσποινα - ης (ἡ) la padrona della casa, madre di famiglia. [illegible]

Οἰκοδεσποτεία (ἡ) l'autorità del padrone di casa, del padre di casa, del padre di famiglia. [illegible]

Οἰκοδεσποτέω - ῶ. Μ. ήσω. essere padrone di casa, padre di famiglia. [illegible]

Οἰκοδεσπότης - ου (ὁ) padrone di casa, padre di famiglia. [illegible]

Οἰκοδεσποτικὸς - ἡ - όν. pertinente al padre di famiglia. [illegible]

Οἰκοδίαιτος (ὁ, ἡ) che vive, si nutrisce in casa. [illegible]

Οἰκοδομέω - ῶ. Μ. ήσω. edificare (una casa). [illegible] 2. (μτφρ.) edificare, dar buon esempio. [illegible]

Οἰκοδομὴ (ἡ) = Οἰκοδόμησις καὶ

Οἰκοδόμημα (τὸ) edifizio. [illegible]

Οἰκοδόμησις - εως (ἡ) edificazione. 2. edificazione, buon esempio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰκοδομητικὸς - ἡ - όν. che concerne l'edificazione. [illegible]

Οἰκοδομητὸς - ἡ - όν. edificato. 2. che si può edificare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰκοδομικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. che concerne l'edificatore. 2. perito nell' edificare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] Οἰκοδομικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) l'architettura. [illegible]

Οἰκοδόμος (ὁ, ἡ) edificatore. [illegible] (ὑσ.) architetto. [illegible]

Οἴκοθεν, ἐπίρ. di casa, dalla casa. 2. da se stesso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἴκοθι × ἀντὶ —

Οἴκοι, ἐπίρ. in casa. 2. in patria. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰκοκερδὴς - έος (ὁ, ἡ) = Οἰκωφελής.

Οἰκονομέω - ῶ. Μ. ήσω. amministrare, dirigere una casa, essere economo. [illegible]

Οἰκονομία (ἡ) amministrazione d'una casa, economia. [illegible]

Οἰκονομικὸς - ἡ - όν. che appartiene all' amministrazione d'una casa. [illegible] Οἰκονομικὴ (ἡ) l'economia, l'arte d'amministrare una casa. [illegible]

Οἰκονομικῶς, ἐπίρ. economicamente. [illegible]

Οἰκονόμος (ὁ, ἡ) economo, amministratore d'una casa, dispensatore. [illegible]

Οἰκοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. fabbricare una casa. [illegible]

Οἰκοποιὸς (ὁ, ἡ) costruttore d'una casa. [illegible]

Οἶκος (ὁ) casa. 2. abitazione. 3. famiglia, stirpe. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = Περιουσία.

Οἰκόσιτος (ὁ, ἡ) che si nutrisce in casa propria. [illegible]

Οἰκοσόος (ὁ, ἡ) che salva la casa. [illegible]

Digitized by Google

Οἰκοτραφής-έος (ὁ, ἡ) = Οἰκόσιτος καὶ Οἰκογενής.

Οἰκοτρίβης-ου (ὁ) = Οἰκότριψ.

Οἰκοτριβία (ἡ) lo stato d'un servo o d' uno schiavo nativo di casa. [illegible]

Οἰκοτριβικὸς-ή-όν. pertinente ad un servo o schiavo nativo di casa. [illegible]

Οἰκότριψ-ιβος (ὁ, ἡ) servo o schiavo nativo di casa (*Λατ.* verna.) [illegible]

Οἰκουμένη-ης (ἡ) (ἐνν. γῆ) l'universo. [illegible]

Οἰκουμενικὸς-ή-όν. ecumenico, universale. [illegible]

Οἰκουρέω-ῶ. *Μ.* ήσω. stare sempre in casa, star in ozio. [illegible]

Οἰκουρία (ἡ) vita oziosa, infingardaggine. [illegible]

Οἰκουρικὸς-ή-όν. sedentario, domestico. [illegible]

Οἰκούριος-α ἢ ος-ον. = Οἰκουρικὸς (οὐσ.) Οἰκούρια (τὰ) la paga che si dà al custode di casa. [illegible]

Οἰκουρὸς (ὁ, ἡ) che mena una vita sedentaria, chi vive sempre in casa. [illegible] 2. = Οἰκοφύλαξ.

Οἰκοφθορέω-ῶ. *Μ.* ήσω. rovinare la casa, dilapidare i suoi averi. [illegible]

Οἰκοφθορία (ἡ) rovina d' una casa, dilapidazione degli averi. [illegible]

Οἰκοφθόρος (ὁ, ἡ) che ruina una casa, una famiglia. [illegible]

Οἰκοφυλακέω-ῶ. *Μ.* ήσω. custodire la casa. [illegible]

Οἰκοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode della casa. [illegible]

Οἰκτείρω. *Μ.* οἰκτερήσω. aver pietà, compassione. [illegible]

Οἰκτίζω. *Μ.* ίσω. τῷ προηγ.

Οἰκτιρμὸς (ὁ) pietà, compassione. [illegible]

Οἰκτίρμων-ονος (ὁ, ἡ) pietoso, misericordioso. [illegible]

Οἰκτισμὸς (ὁ) = Οἰκτρολογία.

Οἶκτος (ὁ) pietà, misericordia. [illegible] 2. = Οἰκτρολογία.

Οἰκτρόβιος (ὁ, ἡ) che vive infelicemente. [illegible]

Οἰκτρογόος (ὁ, ἡ) che piange dolorosamente. [illegible]

Οἰκτρολογία (ἡ) discorso commotivo. [illegible]

Οἰκτρὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ρῶς. deplorabile, miserabile. [illegible]

Οἰκωφελὴς-έος (ὁ, ἡ) utile ad una casa, ad una famiglia. [illegible]

Οἰκωφελία (ἡ) l'occuparsi al bene della famiglia. [illegible]

Οἰκωφελῶς, ἐπίῤ. per il bene della famiglia. [illegible]

Οἶμαι, Ἀττ. (κατὰ κρ.) ἀντὶ Οἴομαι.

Οἰμάω-ῶ. *Μ.* ήσω. lanciarsi, scagliarsi. [illegible]

Οἴμοι καὶ Οἴ μοι, ἐπιφών. oimè! lassome! [illegible]

Οἶμος (ὁ) strada, via, sentiero. 2. linea, fila. 3. canto, canzone. [illegible]

Οἰμωγὴ (ἡ) καὶ Οἴμωγμα (τὸ) καὶ Οἰμωγμὸς (ὁ) gemito, lamentazione. [illegible]

Οἰμώζω. *Μ.* ώξω καὶ (εὐχρηστότ.)-ώξομαι. gemere, lamentarsi. [illegible]

Οἰμωκτεὶ (κτὶ), ἐπίῤ. con gemiti. [illegible]

Οἰμωκτὸς-ή-όν. deplorabile. [illegible]

Οἰναγωγὸς (ὁ, ἡ) che trasporta del vino. [illegible]

Οἰναδοθήρας-ου (ὁ) cacciatore di palombi. [illegible]

Οἰνανθάριον (τὸ) ὑποκ. τοῦ

Οἰνάνθη (ἡ) il fiore della lambrusca. 2. filipendula (pianta). [illegible] 2. [illegible] 3. = Οἰνάς.

Οἰνάνθινος-η-ον. fatto di fiore di lambrusca. [illegible]

Digitized by Google

Οἰνάρειος - α - ον. di pampano. [illegible]

Οἰναρίζω. M. ίσω. spampanare. [illegible]

Οἰνάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Οἶνος. vinetto. [illegible]

Οἰναρὶς - ίδος (ἡ) tralcio, palmite, sermento. [illegible]

Οἴναρον (τὸ) pampano. [illegible]

Οἰνὰς - άδος (ἡ) palombo (uccello). [illegible] 2. = Οἴνη, Οἴναρον.

Οἰναχθὴς - έος (ὁ, ἡ) = Οἰνοβαρής.

Οἰνέμπορος (ὁ, ἡ) mercante di vino. [illegible]

Οἰνεραστὴς - οῦ (ὁ) amatore del vino. [illegible]

Οἰνεύομαι. M. εύσομαι. bevere del vino. [illegible]

Οἴνη (ἡ) vigna. 2. vino. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἴνη (ἡ) (ὅθ. τὸ Λατ. unio.) asso de' dadi. [illegible]

Οἰνηγία (ἡ) il trasportare del vino. [illegible]

Οἰνηρὸς - ά - όν. vinoso. [illegible] = Οἰνώδης.

Οἰνήρυσις - εως (ἡ) vaso in cui s' attigne del vino. [illegible]

Οἰνίζω. M. ίσω. aver l' odore o il gusto di vino. [illegible] (μσ.) comprare del vino. [illegible]

Οἴνινος - η - ον. fatto di vino. [illegible]

Οἰνίσκος (ὁ) = Οἰνάριον.

Οἰνοβαρέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Οἰνοβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) tocco di vino, ubbriaco. [illegible]

Οἰνοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) immerso nel vino. [illegible]

Οἰνοβρεχὴς - έος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Οἰνογευστέω - ῶ. M. ήσω. assaggiare, gustare il vino. [illegible]

Οἰνογεύστης - ου (ὁ) che assaggia il vino. [illegible]

Οἰνοδόχος (ὁ, ἡ) che contiene del vino. [illegible]

Οἰνοδοτέω - ῶ. M. ήσω. dare del vino. [illegible]

Οἰνοδότης - ου (ὁ) che da del vino. [illegible]

Οἰνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al vino. [illegible]

Οἰνόεις - εσσα - εν. = Οἰνηρός.

Οἰνοηθέω - ῶ. M. ήσω. colare il vino. [illegible]

Οἰνοηθητὴς - οῦ (ὁ) colui che cola il vino. [illegible]

Οἰνοθήκη (ἡ) cantina, celliere per conservarvi del vino. [illegible]

Οἰνοκάπηλος (ὁ) = Οἰνοπώλης.

Οἰνόληπτος (ὁ, ἡ) = Οἰνοβαρής.

Οἰνολογέω - ῶ. M. ήσω. vendemmiare. 2. trattare del vino. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰνομανὴς - έος (ὁ, ἡ) appassionato del vino. [illegible]

Οἰνομανία (ἡ) amore appassionato del vino. [illegible]

Οἰνόμελι - ιτος (τὸ) bevanda composta di vino e di mele. [illegible]

Οἰνοπέδη καὶ Οἰνόπεδος (ὁ, ἡ) vigna. [illegible]

Οἰνοπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di vino. [illegible]

Οἰνόπληκτος καὶ Οἰνοπλὴξ - ῆγος (ὁ ἡ) = Οἰνόληπτος.

Οἰνοποιέω - ῶ. M. ήσω. fare del vino. [illegible]

Οἰνοποιΐα (ἡ) confezione del vino. [illegible]

Οἰνοποιὸς (ὁ, ἡ) che fà del vino. [illegible]

Οἰνοπορος (ὁ, ἡ) = Οἰνοδότης.

Οἰνοποσία (ἡ) il bere del vino. [illegible]

Οἰνοπόσιον (τὸ) = τῷ προηγ.

Οἰνοποτέω - ῶ. M. ήσω. bere del vino, imbriacarsi. [illegible]

Οἰνοπότης - ου (ὁ) che beve del vino, ubbriaco. [illegible]

Οἰνόπτης - ου (ὁ) inspettore sul vino. [illegible]

Οἰνοπωλέω - ῶ. M. ήσω. vender del vino. [illegible]

Οἰνοπώλης - ου (ὁ) venditore del vino, bettoliere, tavernajo. [illegible]

Οἰνοπώλιον (τὸ) bettola, taverna. [illegible]

Οἶνος (ὁ) vino. [illegible] 2. (συνεκδχ.) = τῷ προηγ.

Οἰνοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce del vino. [illegible]

Οἰνουργία (ἡ) = Οἰνοποιΐα.

Οἰνοφερὴς - έος (ὁ, ἡ) amatore del vino. [illegible]

Οἰνοφλυγέω - ῶ. M. ήσω. imbriacarsi. [illegible]

Οἰνοφλυγία (ἡ) imbriachezza. [illegible]

Οἰνόφλυκτος καὶ Οἰνόφλυξ - υγος (ὁ, ἡ)

Digitized by Google

imbriaco. [illegible]

Οἰνοφορεῖον (τὸ) botte o barile da vino. [illegible]

Οἰνοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare, produrre del vino. [illegible]

Οἰνοφόριον (τὸ) = *Οἰνοφορεῖον.*

Οἰνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce del vino. [illegible]

Οἰνοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode del vino, bottigliere. [illegible]

Οἰνόφυτος (ὁ, ἡ) (luogo) piantato di vigne. [illegible]

Οἰνοχαρής - έος (ὁ, ἡ) amatore del vino. [illegible]

Οἰνοχοεία (ἡ) l' uffizio del coppiere. [illegible]

Οἰνοχοέω - ῶ. M. ήσω. versar del vino nel bicchiere, esser mescitore. [illegible]

Οἰνοχόη (ἡ) tazza in cui si versa il vino. [illegible]

Οἰνοχόημα (τὸ) ciò che si versa nella tazza dal coppiere. [illegible]

Οἰνοχοΐα (ἡ) = *Οἰνοχοεία.*

Οἰνοχόος (ὁ, ἡ) mescitore, coppiere. [illegible]

Οἰνοχρὼς - ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di vino. [illegible]

Οἰνοψ - οπος (ὁ, ἡ) che ha la vista, il color di vino. [illegible]

Οἰνόω - ῶ. M. ώσω. cangiare in vino. [illegible] 2. = *Μεθύσκω.*

Οἰνώδης - εος (ὁ, ἡ) vinoso, che ha il colore ed il gusto di vino. [illegible]

Οἰνὼν - ῶνος (ὁ) = *Οἰνοθήκη.*

Οἴνωσις - εως (ἡ) imbriachezza. [illegible]

Οἰνωτὸς - ἡ - όν. imbriaco. 2. fatto di vino. [illegible] 2. [illegible]

Οἰνὼψ - ῶπος (ὁ, ἡ) = *Οἰνοψ.*

Οἰόθεν, ἐπίῤ. d' una sola parte. [illegible]

Οἰόθι, ἐπίῤ. da parte, separatamente. [illegible]

Οἰόκερως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha un solo corno, unicornuto. [illegible]

Οἴομαι καὶ (κρ.) Οἶμαι. M. οἰήσομαι. credere, opinare, stimare. [illegible]

Οἱονανεὶ καὶ Οἱονεὶ, ἐπίῤ. quasi, come se.. [illegible]

Οἰοπολέω - ῶ. M. ήσω. pascere delle pecore. [illegible]

Οἰοπόλος (ὁ, ἡ) che vive solo, solitario. 2. pastore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Οἶος - η - ον. solo. [illegible]

Οἷος - α - ον. quale. [illegible] 2. (*πρὸς ἀπαρ.*) capace. [illegible] (*τὸ οὐσ.*) *Οἷον καὶ Οἷον περ* (*τε*) *καὶ πλθ. Οἷα καὶ Οἷάγε* (*τε, δὴ*) *ἐπίῤ.* vale a dire, cioè. 2. in circa. 3. (*μετὰ τοῦ οὐ*) non solo. 4. troppo, molto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ὄϊος - α - ον. di pecora. [illegible]

Οἰόω - ῶ. M. ώσω. = *Μονόω.*

Οἶς - οἰὸς ἢ ὄϊος (ἡ) pecora. [illegible]

Οἰσόκαρπον (τὸ) il frutto del salcio. [illegible]

Οἶσον (τὸ) fune, stramba, gomena. [illegible]

Οἰσὸς (ὁ) selcio. [illegible]

Οἰσοφάγος (ὁ) esofago (canale che va a terminarsi nell' orifizio superiore dello stomaco). [illegible]

Ὀϊστευμα (τὸ) saetta, lanciata, dardo, strale. [illegible]

Ὀϊστευτὴρ × *ἀντὶ*

Ὀϊστευτής - οῦ (ὁ) arciere. [illegible]

Ὀϊστεύω. M. εύσω. lanciare delle freccie, saettare. [illegible]

Ὀϊστοδόκη (ἡ) καὶ

Ὀϊστοθήκη (ἡ) faretra. [illegible]

Οἰστὸς - ἡ - όν. sopportabile, tollerabile. [illegible]

Ὀϊστὸς καὶ (*Ἀττ.*) *Οἰστὸς* (ὁ καὶ ἡ) freccia, strale, dardo, saetta. [illegible]

Ὀϊστοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle freccie. [illegible]

Οἰστράω (*έω*) *- ῶ. M. ήσω.* esser trasportato dall'estro, esser in furore. [illegible]

Οἰστρηδὸν, ἐπίῤ. con dell' estro, furiosamente. [illegible]

Οἰστρηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Οἰστρηλατέω - ῶ. M. ήσω. mettere in estro, in furore. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Οἰστρήλατος (ὁ, ἡ) trasportato dall' estro, infuriato. [illegible]

Οἴστρημα (τὸ) καὶ

Οἴστρησις-εως (ἡ) furore, frenesia. [illegible]

Οἰστροβολέω-ῶ. M. ήσω. = *Οἰστρηλατέω.*

Οἰστρομανὴς-έος (ὁ, ἡ) infuriato. [illegible]

Οἶστρος (ὁ) tafano. 2. estro, trasporto di furia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰστροφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona l' estro. [illegible]

Οἰστρώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Οἰστρήλατος.*

Οἰσύα (ἡ) = *Οἰσός.* vinco. [illegible]

Οἰσύϊνος-η-ον. fatto di vimine. [illegible]

Οἰσυοπλόκος (ὁ, ἡ) che costruisce de' canestri di vimine. [illegible]

Οἰσυουργὸς (ὁ, ἡ) = *Οἰσυοπλόκος.*

Οἴσυπος (ὁ) la lordura, il sucidume della lana. 2. sterco delle pecore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἶτος (ὁ) fortuna, destino. 2. miseria, calamità. 3. morte. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Οἰφάω (έω)-ῶ. M. ήσω. = *Βινέω.*

Οἰφόλης-ου (ὁ) καὶ *Οἰφώλης-ου* (ὁ) libidinoso, lussurioso. [illegible]

Οἴχομαι. M. οἰχήσομαι. andare, partirsene via, rendersi invisibile, morire. [illegible]

Οἰωνίζομαι. M. ίσομαι. augurare, indovinare dal volo degli uccelli. [illegible]

Οἰωνικὸς-ή-όν. augurale. [illegible] *Οἰωνικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνισμὸς (ὁ) augurio. [illegible]

[illegible]

Οἰωνιστὴρ × ἀντὶ *Οἰωνιστής.*

Οἰωνιστήριον (τὸ) luogo ove si prendono gli augurj. [illegible] 2. = *Οἰωνός.*

Οἰωνιστήριος-α-ον. = *Οἰωνιστικός.*

Οἰωνιστὴς-οῦ (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνιστικὸς-ή-όν. augurale. [illegible] *Οἰωνιστικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) la professione degli auguri. [illegible]

Οἰωνόβρωτος (ὁ, ἡ) divorato dagli uccelli. [illegible]

Οἰωνοθέτης-ου (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide gli uccelli. [illegible]

Οἰωνομαντεία (ἡ) augurio. [illegible]

Οἰωνομαντικὸς-ή-όν. augurale. [illegible] *Οἰωνομαντικὴ* (ἡ) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνόμαντις-εως (ὁ, ἡ) augure. [illegible]

Οἰωνοπόλησις-εως καὶ *Οἰωνοπολία* (ἡ) = *Οἰωνομαντεία.*

Οἰωνοπόλος (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνὸς (ὁ) uccello rapace. 2. presagio, augurio, auspizio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Οἰωνοσκοπεῖον (τὸ) = *Οἰωνιστήριον.*

Οἰωνοσκοπέω-ῶ. M. ήσω. osservare il volo degli uccelli, e pigliarne degli augurj. [illegible]

Οἰωνοσκοπητικὸς-ή-όν. = *Οἰωνοσκοπικός.*

Οἰωνοσκοπία (ἡ) augurio, auspizio. [illegible]

Οἰωνοσκοπικὸς-ή-όν. = *Οἰωνιστικός.* *Οἰωνοσκοπικὴ* (ἡ) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνοσκόπος (ὁ, ἡ) augure. [illegible]

Οἴως, ἐπίῤ. come, in qual maniera. [illegible]

Ὀκέλλω. M. ελῶ. approdare. [illegible]

Ὀκλαδίας-ου (ὁ) seggiola che si ripiega (*Γαλλ.* chaise pliante). [illegible]

Digitized by Google

Ὀκλαδιάω-ῶ. *M.* άσω. piegare le ginocchia per mettersi a sedere. [illegible]

Ὀκλάζω. *M.* άσω. inginocchiarsi. 2. mancare, perder il coraggio. [illegible]

Ὄκλαξ, ἐπίῤ. = Ὀκλαστί.

Ὄκλασις-εως (ἡ) καὶ Ὄκλασμα (τὸ) genuflessione, inginocchiazione. [illegible]

Ὀκλαστὶ, ἐπίῤ. inginocchioni. [illegible]

Ὀκναλέος-α-ον. × ἀντὶ Ὀκνηρός.

Ὀκνείω × ἀντὶ

Ὀκνέω-ῶ. *M.* ήσω. esser pigro. 2. temere, esitare. [illegible]

Ὀκνηρὸς-ὰ-όν. pigro, infingardo. 2. timido. [illegible] — ηρῶς, ἐπίῤ.

Ὄκνος (ὁ) pigrizia, infingardaggine, dappocaggine. 2. timidità. [illegible] (ὄθ.) 3. tarabuso. (Γαλλ. butor). [illegible]

Ὀκνώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὀκνηρός.

Ὀκόθεν, Ὁκοῖος κτλ. Ἰων. ἀντὶ Ὁπόθεν κτλ.

Ὀκριάομαι-ῶμαι. *M.* ήσομαι. inasprirsi. [illegible]

Ὀκρίβας-αντος (ὁ) pulpito. 2. quella parte del carro in cui si mette il cocchiere. 3. leggio di pittore (Γαλλ. chevalet). [illegible]

Ὀκριόεις-εσσα-εν. scabroso. [illegible]

Ὄκρις-ιος (ἡ) eminenza, sommità. [illegible]

Ὀκτάβλωμος (ὁ, ἡ) d'otto bocconi. [illegible]

Ὀκτάγλωσσος (ὁ, ἡ) scritto in otto lingue. [illegible]

Ὀκτάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale otto dramma. [illegible] 32 [illegible]

Ὀκτάεδρος (ὁ, ἡ) ottaedro, d'otto faccie. [illegible]

Ὀκταετηρὶς-ίδος (ἡ) spazio d' otto anni. [illegible]

Ὀκταέτης-εος ἢ ἰος (ὁ, ἡ) d'otto anni. [illegible]

Ὀκταετία (ἡ) otto anni. [illegible]

Ὀκταήμερος (ὁ, ἡ) di otto giorni. [illegible]

Ὀκτάκις, ἐπίῤ. otto volte. [illegible]

Ὀκτακισμύριοι-αι-α. ottanta mila. [illegible] (80,000):

Ὀκτακισχίλιοι-αι-α. otto mila. [illegible] (8000):

Ὀκτάκνημος (ὁ, ἡ) che ha otto raggi (ruota.) [illegible]

Ὀκτακόσιοι-αι-α. otto cento. [illegible] (800):

Ὀκτάκωλος (ὁ, ἡ) che ha otto membra o parti. [illegible]

Ὀκτάμετρος (ὁ, ἡ) composto di otto piedi metrici (verso). [illegible]

Ὀκταμηνιαῖος-α-ον. καὶ

Ὀκτάμηνος (ὁ, ἡ) d'otto mesi. [illegible]

Ὀκτάπεδος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ὀκτάπους.

Ὀκτάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di otto bracci. [illegible]

Ὀκταπλάσιος-α-ον. καὶ

Ὀκταπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) ottuplo. [illegible]

Ὀκταπλόος-οῦς (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Ὀκταπόδης-ου (ὁ) καὶ

Ὀκτάπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha otto piedi. 2. lungo otto piedi. [illegible]

Ὀκτάῤῥυμος καὶ Ὀκτάρυμος (ὁ, ἡ) (cocchio) che ha otto timoni. [illegible]

Ὀκτὰς-άδος (ἡ) numero ottonario. [illegible]

Ὀκτάσημος (ὁ, ἡ) che ha otto segni, figure, che ha otto quantità. (parlandosi delle misure metriche). [illegible]

Ὀκτάστυλος (ὁ, ἡ) che ha otto colonne. [illegible]

Ὀκταχῶς, ἐπίῤ. in otto maniere. [illegible]

Ὀκτήρης-εος (ὁ, ἡ) che ha otto ordini di remiganti. (galera.) [illegible]

Ὀκτὼ (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀριθμ. ἄκλ.) (8) otto. [illegible]

Ὀκτωδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha otto dita. [illegible]

Ὀκτωκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀριθμ. ἄκλ.) (18) diciotto. [illegible]

Ὀκτωκαιδεκάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale 18 dramme. 18 [illegible] 18 [illegible]

Digitized by Google

Ὀκτωκαιδεκαέτης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di 18 anni. 18 տարուան · 18 [illegible]:

Ὀκτωκαιδεκαταῖος - α - ον. di 18 giorni. 18 օրուան · 18 [illegible]:

Ὀκτωκαιδέκατος - η - ον. decimo ottavo. ութեւտասներորդ · [illegible]:

Ὀκτωμηνιαῖος, Ὀκτώμηνος κτλ. = Ὀκταμηνιαῖος κτλ.

Ὀκτώφορος (ὁ, ἡ) portato da otto persone. ութը հոգիէ կրուած · [illegible]:

Ὀκχέω - ῶ. Μ. ήσω. Δ. × ἀντὶ Ὀχέω.

Ὀκχὴ (ἡ) Δ. × ἀντὶ Ὀχή.

Ὄκως, ἐπίῤ. Ἰων. ἀντὶ Ὅπως.

Ὁλάργυρος (ὁ, ἡ) tutto d' argento. բոլոր արծաթէ · [illegible]:

Ὀλβία (ἡ) θηλ. τ. Ὄλβιος. (συνήθ.) = Μακαριότης.

Ὀλβίζω. Μ. ίσω. = Μακαρίζω.

Ὀλβιοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) = Εὐδαίμων.

Ὀλβιόθυμος (ὁ, ἡ) fortunato. երջանիկ · [illegible]:

Ὀλβιόμοιρος (ὁ, ἡ) = Ὀλβιοδαίμων.

Ὀλβιόπλουτος (ὁ, ἡ) felice pelle sue ricchezze. հարստութեանը համար երջանիկ · [illegible]:

Ὄλβιος - α ἢ ος - ον. felice, fortunato, beato, ricco. երանելի, երջանիկ, հարուստ. [illegible] · (τὸ οὐδ.) Ὄλβια, ἐπίῤ. = Ὀλβίως.

Ὀλβιόφρουρος (ὁ, ἡ) che conserva, assicura la felicità. երջանկութիւնը պահպանող՝ ապահով ընող · [illegible]:

Ὀλβίως, ἐπίῤ. felicemente, riccamente. երջանկութեամբ, հարստութեամբ · [illegible]:

Ὀλβοδότης - ου (ὁ, ἡ) datore delle ricchezze. հարստութեան տուող · [illegible]:

Ὄλβος (ὁ) felicità, ricchezze. երջանկութիւն, հարստութիւն · [illegible]:

Ὀλβοφόρος (ὁ, ἡ) che apporta delle ricchezze. հարստութիւն բերող · [illegible]:

Ὀλέθριος - α - ον. pernicioso, mortifero. վնասակար, մահաբեր · [illegible]:

Ὀλεθρίως, ἐπίῤ. perniciosamente. վնասաւ, կորստեամբ · [illegible]:

Ὀλεθροποιός (ὁ, ἡ) che reca della pernizie, della ruina. վնաս՝ կորուստ բերող · [illegible]:

Ὄλεθρος (ὁ) pernizie, ruina, distruzione, morte. վնաս, կորուստ, կործանում, մահ · [illegible]:

Ὀλέκω (παρτ. Ὤλεκον καὶ πλέον οὔ) × ἀντὶ Ὄλλυμι.

Ὀλεσήνωρ - ορος (ὁ, ἡ) che distrugge uomini. մարդիկները ջնջող՝ խորտակող · [illegible]:

Ὀλεσίθηρ - ηρος (ὁ, ἡ) che distrugge le fiere. գազանները խորտակող · [illegible]:

Ὀλεσίοικος (ὁ, ἡ) distruggitore, esterminatore della casa, della famiglia. տան՝ գերդաստանի կործանիչ, տուն աւրող · [illegible]:

Ὀλεσιτύραννος (ὁ, ἡ) esterminatore de' tiranni. բռնաւորները խորտակող · [illegible]:

Ὀλέτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Ὀλετὴρ (ὁ) distruggitore, esterminatore. կործանող, աւրող, խորտակող · [illegible]:

Ὀλίγαιμος (ὁ, ἡ) che ha poco sangue. քիչ արիւն ունեցող · [illegible]:

Ὀλιγάκις, ἐπίῤ. poche volte, raramente. քիչ անգամ, դուն ուրեք · [illegible]:

Ὀλιγάμπελος (ὁ, ἡ) che ha poche vigne. քիչ այգիներ ունեցող · [illegible]:

Ὀλιγανδρέω - ῶ. Μ. ήσω. aver pochi uomini, mancare d' uomini. քիչ մարդ ունենալ · [illegible]:

Ὀλιγανδρία (ἡ) rarità, mancanza d' uomini. մարդոց քչութիւն՝ պակասութիւն · [illegible]:

Ὀλίγανδρος (ὁ, ἡ) che tiene pochi uomini. քիչ մարդ ունեցող · [illegible]

Ὀλιγανθρωπέω, Ὀλιγανθρωπία, Ὀλιγάνθρωπος. = Ὀλιγανδρέω κτλ.

Ὀλιγάρκεια (ἡ) frugalità, ժուժկալութիւն, չափաւորութիւն · [illegible]:

Ὀλιγαρκέω - ῶ. (καὶ συχνότ. τὸ μσ.) - έομαι - οῦμαι. Μ. ήσω - ομαι. contentarsi del poco, esser frugale. քչով գոհ ըլլալ, ժուժկալել՝ չափաւոր ըլլալ · [illegible]:

Ὀλιγαρκὴς - έος (ὁ, ἡ) che si contenta del poco, frugale. քչով գոհ եղող, ժուժկալ, չափաւոր · [illegible]:

Ὀλιγαρτία (ἡ) carestia, penuria di pane. հացի պակասութիւն, սով · [illegible]:

Ὀλιγαρχέω. Μ. ήσω. governare. (καὶ μσ.) esser governato da pochi uomini. քիչ անձ կառավարել կամ քիչ անձէ՝ քիչ հոգիէ կառավարուիլ · [illegible]:

Ὀλιγάρχης - ου (ὁ) membro d' un governo oligarchico. սակաւապետական իշխանութեան մը անդամ · [illegible]

Ὀλιγαρχία (ἡ) oligarchia, governo sostenuto nella persona di pochi magistrati. սակաւապետութիւն, քիչ հոգիէ կառավարութիւն · Օլիկարխիա · [illegible]:

Ὀλιγαρχικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. oligarchico. 2. che ama il regno oligarchico. սակաւապետական · 2. սակաւապետական իշխանութիւնը սիրող · [illegible] · 3. [illegible]:

Digitized by Google

Ὀλιγαχόθεν, ἐπίῤ. da poche parti. քիչ կողմէ. ազ եէրլէրտէն ։
Ὀλιγαχοῦ, ἐπίῤ. in poche parti. քիչ կող-մերը. ազ եէրլէրտէ ։
Ὀλιγεκτέω-ῶ. Μ. ήσω. possedere poco. քիչ բան ունենալ. ազ նէսնէյէ մալիք օլմագ, ազ մալ սահիպի օլմագ ։
Ὀλιγήμερος (ὁ, ἡ) di pochi giorni. քիչ օրուան. ազ կիւնլիւք ։
Ὀλιγηπελέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —
Ὀλιγηπελὴς-έος (ὁ, ἡ) languido, debole, imbecille. տկար, վատուժ. գուվվէթսիզ, թագաթսըզ ։
Ὀλίγιστος-η-ον. (ὑπερθ. τ. Ὀλίγος.) pochissimo. խիստ քիչ. էն ազ, ղայէթ գա-լիլ. — ίστως, ἐπίῤ.
Ὀλιγόβιος (ὁ, ἡ) che vive poco tempo. քիչ ատեն ապրող. ազ վագիթ եաշայան ։
Ὀλιγόβουλος (ὁ, ἡ) (uomo) di poco consiglio խիստ խոհեմ չեղող, քիչ խոհե-մութիւն՝ խոհականութիւն ունեցող. ազ տիւշիւնճէլի, թէտպիրի գալիլ օլան ։
Ὀλιγογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) = Ὀλίγωρος.
Ὀλιγογονία (ἡ) sterilità. ամլութիւն. գը-սըրլըգ ։
Ὀλιγόγονος (ὁ, ἡ) infecondo, sterile. ան-որդատուաւոր, ամուլ. պէրէքէթսիզ, գըսըր ։
Ὀλιγοδάπανος (ὁ, ἡ) che spende poco. քիչ ծախք ընող. ազ հարճ մասրաֆ էտէն ։
Ὀλιγοδεὴς, Ὀλιγόδεια ἢ Ὀλιγοδεΐα. = Ὀλιγαρκής, Ὀλιγάρκεια.
Ὀλιγοδίαιτος (ὁ, ἡ) frugale. չափաւոր, քիչ բանով ապրող. գանաահաթքեար, գանաաթ-լի, ազ իլէ գէչինէն ։
Ὀλιγόδουλος (ὁ, ἡ) che ha pochi servi. քիչ ծառայ ունեցող. ազ ուշաղը օլան ։
Ὀλιγοδρανέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —
Ὀλιγοδρανὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγηπελής.
Ὀλιγοδρανία (ἡ) languore, debolezza. վհա-տութիւն, վատուժութիւն. թագաթսըզ-լըգ, գուվվէթսիզլիք ։
Ὀλιγοδύναμος (ὁ, ἡ) che ha poca forza. քիչ ոյժ ունեցող. գուվվէթի ազ ։
Ὀλιγοεργὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοδρανής.
Ὀλιγοέτης-εος (ὁ, ἡ) di pochi anni. քիչ տարուան. ազ եըլլըգ ։
Ὀλιγοήμερος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγήμερος.
Ὀλιγόθερμος (ὁ, ἡ) che ha poco calore. քիչ տաքութիւն ունեցող. ազ սըճագ-լըղը օլան ։
Ὀλιγόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha pochi, rari capelli. քիչ՝ ցանցառ մազ ունեցող. ազ՝ սէյրէք սաչլը ։
Ὀλιγοθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —
Ὀλιγόθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo. վատա-սիրտ, վախկոտ. եիւրէքսիզ, գօրգագ ։
Ὀλιγόκαιρος (ὁ, ἡ) che ha poco tempo. քիչ ատեն ունեցող. ազ վագթի օլան ։
Ὀλιγοκάλαμος (ὁ, ἡ) che ha poche canne. քիչ եղեգ ունեցող. ազ գամըշլը ։
Ὀλιγόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce pochi frutti. քիչ պտուղ բերող. ազ մէյվէ հասըլ էտէն ։
Ὀλιγόκλαδος (ὁ, ἡ) che ha pochi rami. քիչ ոստ ունեցող. ազ դալլը ։
Ὀλιγοκρατέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. = Ὀλιγαρχέομαι.
Ὀλιγολαλέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare poco. քիչ խօսիլ. ազ սէօյլէմէք ։
Ὀλιγόλογος (ὁ, ἡ) che parla poco. քիչ խօսող. ազ սէօյլէյէն ։
Ὀλιγομαθὴς-έος (ὁ, ἡ) poco istruito, che conosce poche cose. քիչ ուսեալ, քիչ բան գիտցող. ազ էօյրէնմիշ, ազ շէյ պիլէն ։ — μαθῶς, ἐπίῤ.
Ὀλιγομετρία (ἡ) mancanza de' metri del verso. ոտանաւորի չափերուն պակասու-թիւն. վէզնի պէյթ էքսիկլիկի ։
Ὀλιγόμισθος (ὁ, ἡ) che riceve poca mercede. քիչ վարձք առնող. ազ էճր ալան ։
Ὀλιγόμυθος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόλογος.
Ὀλιγόξυλος (ὁ, ἡ) che tiene poco legname. քիչ փայտ ունեցող. օդունու ազ օլան ։
Ὀλιγοπαιδία (ἡ) l' avere pochi figli. քիչ զաւակ ունենալը. ազ էվլատը օլմագլըգ ։
Ὀλιγόπαις-αιδος (ὁ, ἡ) che ha pochi figli. քիչ զաւակ ունեցող. ազ էվլատը օլան ։
Ὀλιγόπιστος (ὁ, ἡ) che ha poca fede, incredulo. թերահաւատ. գալիլիւլիման, ի-մանտա գասըր օլան ։
Ὀλιγόπονος (ὁ, ἡ) che lavora poco. քիչ աշխատող. ազ իշլէյէն, ազ չալըշան ։
Ὀλιγοποσία (ἡ) sobrietà. զգաստութիւն, չափաւորութիւն (խմելիքի մէջ). իմսաք, օրուճ (իչկիտէ) ։
Ὀλιγοποτέω-ῶ. Μ. ήσω. bevere poco. քիչ խմել. ազ իչմէք ։
Ὀλιγοπότης-ου (ὁ) che beve poco, sobrio. քիչ խմող, զգաստ (խմելիքի մէջ). ազ իչէն, գանաաթլի, օրուճլու (իչկիտէ) ։
Ὀλιγοπράγμων-ονος (ὁ, ἡ) che ha pochi negozi. քիչ բան գործք ունեցող. իշի քեասպի ազ, մուամէլէսի չօգ օլմայան ։
Ὀλιγόπυρος (ὁ, ἡ) che produce poco grano. քիչ ցորեն բերող՝ բուսուցանող. ազ պուղտայ հասըլ էտէն ։
Ὀλιγόῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha poche radici. քիչ արմատ ունեցող. ազ քէօքլի օլան, քէօքիւ ազ ։
Ὀλίγος-η-ον. poco. 2. piccolo. քիչ. 2. պզտիկ. ազ, գալիլ. 2. քիւչիւք, ուֆագ. (τὸ οὐσ.) Ὀλίγον, ἐπίῤ.
Ὀλιγόσαρκος (ὁ, ἡ) gracile. վտիտ, ադա-ղուն, չոր ոսկր մնացած. զայիֆ, զայըֆլամըշ, գուրու քէմիք գալմըշ ։
Ὀλιγοσθενὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοδύναμος.
Ὀλιγοσιτέω-ῶ. Μ. ήσω. mangiar poco. քիչ ուտել. ազ եէմէք ։
Ὀλιγοσιτία (ἡ) il mangiare poco. քիչ ու-տելը. ազ եէմէգլիք ։
Ὀλιγόσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. քիչ ուտող. ազ եէյէն ։
Ὀλιγόσπερμος (ὁ, ἡ) che ha poco seme. քիչ սերմ ունեցող. ազ թօհումլու, նութ-ֆէսի գալիլ օլան ։
Ὀλιγόστιχος (ὁ, ἡ) che contiene pochi versi. քիչ ոտանաւորի տող ունեցող. ազ պէյթլի ։
Ὀλιγοστὸς-ἡ-όν. accompagnato da pochi. սակաւաթիւ, քիչուոր, քիչ մարդոց հետ եղող, քիչ անձերէ ընկերեալ. ազ քիշի իլէ պիրլիկ օլան, պիրազըգ ազ սայըլը օլան. 2. = Ὀλίγος ἢ Ὀλίγιστος.
Ὀλιγοσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di poche sillabe. քիչ վանկէ բաղադրուած. ազ հէճէլէրտէն թէրքիպ օլունմուշ ։
Ὀλιγοσύνδεσμος (ὁ, ἡ) che ha poche

Digitized by Google

congiunzioni, poco connesso. [illegible]

Ὀλιγοτεκνία καὶ Ὀλιγότεκνος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοπαιδία, Ὀλιγόπαις.

Ὀλιγότης (ἡ) pochezza. [illegible]

Ὀλιγοτιμία (ἡ) poca stima. [illegible]

Ὀλιγοτοκέω-ῶ. Μ. ήσω. partorire di raro. [illegible]

Ὀλιγοτοκία (ἡ) infecondità. [illegible]

Ὀλιγοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce di raro, infecondo. [illegible]

Ὀλιγότριχος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόθριξ.

Ὀλιγότροφος (ὁ, ἡ) poco nutritivo. [illegible] 2. = Ὀλιγόσιτος.

Ὀλιγοϋπνέω-ῶ. Μ. ήσω. dormire poco. [illegible]

Ὀλιγόϋπνος (ὁ, ἡ) che dorme poco. [illegible]

Ὀλιγοφαγία (ἡ) = Ὀλιγοσιτία.

Ὀλιγοφάγος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόσιτος.

Ὀλιγοφιλία (ἡ) mancanza d'amici. [illegible]

Ὀλιγοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce poco. [illegible]

Ὀλιγόφρων-ονος (ὁ, ἡ) sciocco o pusillanimo. [illegible]

Ὀλιγόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha poche frondi. [illegible]

Ὀλιγόχορδος (ὁ, ἡ) che ha poche corde. [illegible]

Ὀλιγοχρηματία (ἡ) scarsezza, rarità di moneta, povertà. [illegible]

Ὀλιγοχρόνιος (ὁ, ἡ) che dura per poco tempo. [illegible]

Ὀλιγοψυχέω-ῶ. Μ. ήσω. = Μικροψυχέω.

Ὀλιγοψυχία (ἡ) = Μικροψυχία.

Ὀλιγόψυχος (ὁ, ἡ) = Μικρόψυχος.

Ὀλιγόω-ῶ. Μ. ώσω. diminuire. [illegible] 2. (ἀμετβτ.) venir meno, svenire. [illegible]

Ὀλιγωρέω-ῶ. Μ. ήσω. avere poca cura, trascurare. [illegible]

Ὀλιγώρησις-εως καὶ

Ὀλιγωρία (ἡ) negligenza, trascuranza, disprezzo. [illegible]

Ὀλίγωρος (ὁ, ἡ) neghittoso, trascurante. [illegible]

Ὀλιγώρως, ἐπίῤ. trascuratamente. [illegible]

Ὀλιγωφελής-έος (ὁ, ἡ) poco utile, che giova poco. [illegible]

Ὀλίζων-ονος (ὁ, ἡ) × συγκρ. τ. Ὀλίγος. meno. [illegible]

Ὁλικὸς-ἡ-όν. totale, universale. [illegible]

Ὀλισθαίνω καὶ Ὀλισθάνω. Μ. Ὀλισθήσω. sdrucciolare. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὀλίσθημα (τὸ) sdrucciolo. [illegible]

Ὀλισθηρὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ηρῶς. sdrucciolo, sdrucciolevole. [illegible]

Ὀλίσθησις-εως (ἡ) sdrucciolamento. [illegible]

Ὄλισθος (ὁ) sdrucciolo. [illegible]

Ὁλκαδικὸς-ἡ-όν. pertinente al vascello da trasporto. [illegible]

Ὁλκαῖος-α-ον. che si tira. [illegible]

Ὁλκὰς-άδος (ἡ) bastimento da trasporto, da carico. [illegible]

Ὁλκεὺς-έως (ὁ) = Ἁλιεύς.

Ὁλκὴ (ἡ) l'azione di tirare, tirata. 2. tratto di bilancia. 3. peso. 4. dramma (sorta di moneta). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] ([illegible]) 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] (4 [illegible]):

Ὅλκιμος (ὁ, ἡ) che si può tirare facilmente, elastico, duttile. [illegible]

Ὁλκὸς (ὁ) tirata. 2. solco. 3. la traccia d'una cosa strascinata. 4. slitta della nave. 5. acquidotto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Ὁλκὸς-ἡ-όν. attrattivo. 2. lento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὄλλυμι. Μ. ὀλέσω. perdere, perire, ridurre alla perdizione, ammazzare. [illegible] (μσ. αὐτπθ.) perire, morire. [illegible]

Ὁλμειὸς (ὁ) = Ὅλμος.

Ὁλμοκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. tritare nel mortajo. [illegible]

Digitized by Google

Ὀλμοποιός (ὁ) fabbricatore di mortaji. [illegible]

Ὅλμος (ὁ) mortajo. 2. il tronco del corpo umano. 3. le cavità de' denti molari. [illegible]

Ὁλογράμματος (ὁ, ἡ) scritto intieramente. [illegible]

Ὁλογραφέω-ῶ. *M.* ήσω. scrivere intieramente. [illegible]

Ὁλοδάκτυλος (ὁ, ἡ) tutto composto di dattili (verso). [illegible]

Ὁλοεργής-έος καὶ

Ὁλοεργός (ὁ, ἡ) malfattore, pernizioso. [illegible]

Ὁλοήμερος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la giornata. [illegible]

Ὁλοθανής-έος (ὁ, ἡ) morto interamente. [illegible]

Ὀλόθρευσις-εως (ἡ) perdita, ruina, esterminio. [illegible]

Ὀλοθρευτής-οῦ (ὁ) esterminatore. [illegible]

Ὀλοθρευτικός-ή-όν. che estermina, rovina. [illegible]

Ὀλοθρεύω. *M.* εύσω. esterminare, ruinare, ridurre alla perdita. [illegible]

Ὁλοκάρπωσις-εως (ἡ) = Ὁλοκαύτωσις.

Ὁλόκαυστος (ὁ, ἡ) = Ὁλόκαυτος.

Ὁλοκαυστέω-ῶ. *M.* ήσω. = Ὁλοκαυτόω.

Ὁλόκαυτος (ὁ, ἡ) abbruciato tutto intero. [illegible] (οὐσ.) Ὁλόκαυτον καὶ Ὁλόκαυστον (τὸ) = Ὁλοκαύτωμα καὶ Ὁλοκαύτωσις.

Ὁλοκαυτόω-ῶ. *M.* ώσω. abbruciare intieramente (la vittima), offrire un olocausto. [illegible]

Ὁλοκαύτωμα (τὸ) olocausto, vittima abbruciata interamente (al fuoco. [illegible]

Ὁλοκαύτωσις-εως (ἡ) sacrificio d'una vittima abbruciata interamente nel fuoco. [illegible]

Ὁλοκληρία (ἡ) integrità. [illegible]

Ὁλόκληρος (ὁ, ἡ) intiero. [illegible]

Ὁλοκλήρως, ἐπίῤ. interamente. [illegible]

Ὁλόκοπος (ὁ, ἡ) tutto tagliato. [illegible]

Ὁλόκυκλος (ὁ, ἡ) di cui il cerchio è intero. [illegible]

Ὁλολαμπής-έος (ὁ, ἡ) tutto rilucente. [illegible]

Ὁλόλευκος (ὁ, ἡ) tutto bianco. [illegible]

Ὁλόλιθος (ὁ, ἡ) tutto di pietra. [illegible]

Ὀλολυγή (ἡ) urlo. [illegible]

Ὀλόλυγμα (τὸ) = τῷ προηγ. strillo (delle donne). [illegible]

Ὀλολυγμός (ὁ) ululamento, lo strillare. [illegible]

Ὀλολυγών-όνος (ὁ) urlo, strillo. 2. il gracidare delle rane maschie. 3. allocco, ulula (uccello notturno.) [illegible]

Ὀλολύζω. *M.* ύσω. urlare, strillare. [illegible]

Ὁλομελής-έος (ὁ, ἡ) che ha tutte le membra intere. [illegible]

Ὁλομελία (ἡ) integrità delle membra, delle parti. [illegible]

Ὁλομερής-έος (ὁ, ἡ) che ha tutte le parti intere. [illegible]

Ὁλονύκτιος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la notte. [illegible]

Ὀλοός-ή-όν. pernicioso. [illegible]

Ὁλόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali intere. [illegible]

Ὁλόῤῥιζος (ὁ, ἡ) svelto con tutta la sua radice. [illegible]

Ὀλός (ὁ) Ἀττ. ἀντὶ Θολός.

Ὅλος-η-ον. intiero, tutto. [illegible]

Ὁλοσηρικός-ή-όν. tutto di seta. [illegible]

Ὁλοσίδηρος (ὁ, ἡ) tutto di ferro. [illegible]

Ὁλοσπαδής-έος καὶ Ὁλοσπάς-άδος (ὁ, ἡ) tutto tirato fuori. [illegible]

Ὁλόστεος (ὁ, ἡ) tutto osseo. [illegible] (οὐσ.) Ὁλόστεον (τὸ) olostio (erba.) [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

'Ολόσφαλτος (ὁ, ἡ) tutto pieno di sbagli, di errori. [illegible]

'Ολοσφυρήλατος καὶ 'Ολοσφύρητος (ὁ, ἡ) massiccio. [illegible]

'Ολόσφυρος (ὁ, ἡ) = 'Ολοσφύρητος.

'Ολοσχέρεια (ἡ) integrità, totalità. [illegible]

'Ολοσχερὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ερῶς. = 'Ολόκληρος. totale, intero. [illegible]

'Ολόσχιστος (ὁ, ἡ) tutto stracciato. [illegible]

'Ολόσχοινος (ὁ, ἡ) giunco marino (Λατ. mariscus). [illegible]

'Ολοτελὴς - έος (ὁ, ἡ) intero, totale, perfetto. [illegible] — τελῶς, ἐπίῤ.

'Ολότης (ἡ) totalità, integrità. [illegible]

'Ολοτρόπως, ἐπίῤ. in ogni modo. [illegible]

'Ολοφλυκτὶς - ίδος καὶ

'Ολοφυγδὼν - όνος (ὁ, ἡ) = Φλύκταινα.

'Ολοφυρμὸς (ὁ) lamentazione, pianto, gemito. [illegible]

'Ολοφύρομαι. Μ. νροῦμαι. lamentarsi, piangere, gemere. 2. aver compassione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ολόφυρσις - εως (ἡ) = 'Ολοφυρμός.

'Ολοφυρτικὸς - ἡ - όν. inclinato a lamenti, a pianti. [illegible]

'Ολόφωνος (ὁ, ἡ) che grida con tutta la sua voce. [illegible]

'Ολόφωτος (ὁ, ἡ) = 'Ολολαμπής.

'Ολόχαλκος (ὁ, ἡ) tutto di rame. [illegible]

'Ολόχροος - ους (ὁ, ἡ) tutto d' un colore. [illegible]

'Ολόχρυσος (ὁ, ἡ) tutto indorato. [illegible]

'Ολόψυχος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ψύχως. sincero. [illegible]

'Ολόω - ῶ. Μ. ώσω. integrare. [illegible]

'Ολπη καὶ 'Ολπις - ιδος (ἡ) orcio, utello, borraccia. [illegible]

'Ολύμπια - ων (τὰ) giuochi olimpici, (giuochi, che si facevano ogni quattro anni in Olimpia in onor di Giove.) [illegible]

'Ολυμπιακὸς - ἡ - όν. = 'Ολυμπικός.

'Ολυμπίας - οῦ (ὁ) coro, vento ponente, maestro. [illegible]

'Ολυμπιὰς - άδος (ἡ) Olimpiade, spazio di quattro anni che serviva ai Greci a contare gli anni, il chè tirò la sua origine dalla prima Olimpiade, cioè dall' instituzione de' giuochi olimpici (776 anni avanti la nascita di Cristo). [illegible] 776 [illegible] 776 [illegible]

'Ολυμπιεῖον (τὸ) il tempio di Giove in Olimpia. [illegible]

'Ολυμπικὸς - ἡ - όν. Olimpico. [illegible]

'Ολυμπιονίκης - ου (ὁ) Olimpionico, vincitore nei giuochi Olimpici. [illegible]

'Ολυνθος (ὁ) fico immaturo (Λατ. grossus). [illegible]

'Ολυνθοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

'Ολυνθοφόρος (ὁ, ἡ) che produce de' fichi immaturi. [illegible]

'Ολυρα - ας (ἡ) scandella, orzo galatico. [illegible]

'Ολως, ἐπίῤ. totalmente, interamente. 2. certamente. 3. in generale. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Ολωσις - εως (ἡ) perfezionamento, l' azione d' integrare. [illegible]

'Ομαδέω - ῶ. Μ. ήσω. strepitare. [illegible]

'Ομαδος (ὁ) turba, moltitudine. 2. tumulto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ομαίμιος (ὁ, ἡ) = 'Ομαιμος.

'Ομαιμις - ιδος (ἡ) sorella. [illegible]

Digitized by Google

Ὅμαιμος (ὁ, ἡ) consanguineo. [illegible] (συσ.) fratello, sorella. [illegible]

Ὁμαιμοσύνη (ἡ) consanguinità, parentela. 2. fraternità. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμαιχμέω-ῶ. *M.* ήσω. militare, guerreggiare insieme. [illegible]

Ὁμαιχμία (ἡ) confederazione, alleanza. [illegible]

Ὅμαιχμος (ὁ, ἡ) alleato, confederato, commilitone, compagno di guerra. [illegible]

Ὁμακοεῖον καὶ Ὁμακόϊον (τὸ) auditorio comune, università. [illegible]

Ὁμάκοοι (οἱ) condiscepoli. [illegible]

Ὁμαλία (ἡ) = Ὁμαλότης.

Ὁμαλίζω. *M.* ίσω. appianare, livellare. [illegible]

Ὁμαλισμὸς (ὁ) l' azione d' appianare. [illegible]

Ὁμαλιστὴρ (ὁ) che appiana. [illegible] (συσ.) = τῷ

Ὁμαλίστρα (ἡ) καὶ

Ὁμάλιστρον (τὸ) livella. [illegible]

Ὁμαλὸς-ὴ-όν. piano. 2. ordinario. 3. uguale. 4. regolare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ὁμαλότης (ἡ) ugualità. 2. regolarità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμαλόω-ῶ. *M.* ώσω καὶ Ὁμαλύνω. *M.* υνῶ. = Ὁμαλίζω.

Ὁμαλῶς, ἐπίῤ. ugualmente. 2. regolarmente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμαρὴς-έος (ὁ, ἡ) congiunto, concorde, unanimo. [illegible] (τὸ οὐδ.) Ὁμαρὲς, ἐπίῤ. ἀντὶ Ὁμοῦ.

Ὁμαρτέω-ῶ. *M.* ήσω. andar insieme, accompagnare. [illegible]

Ὁμαρτῇ (τῇ), ἐπίῤ. insiememente, d'accordo. 2. in pari tempo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμαρτήδην, ἐπίῤ. = τῷ προηγ.

Ὁμὰς-άδος (ἡ) totalità. [illegible]

Ὁμαυλία (ἡ) = Συναυλία.

Ὅμαυλος (ὁ, ἡ) coabitante. 2. consorte. 3. concorde. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὀμβρέω-ῶ. *M.* ήσω. piovere. [illegible] (ἀμτβτ. καὶ μτβτ.)

Ὀμβρήρης-εος (ὁ, ἡ) καὶ

Ὀμβρηρὸς-ὰ-όν. piovoso. [illegible]

Ὀμβρίζω. *M.* ίσω. bagnare (colla pioggia). [illegible]

Ὄμβριος (ὁ, ἡ) di pioggia. [illegible]

Ὀμβροδόκος (ὁ, ἡ) che riceve l' acqua di pioggia. [illegible]

Ὄμβρος (ὁ) pioggia. [illegible]

Ὀμβροτόκος (ὁ, ἡ) che cagiona della pioggia. [illegible]

Ὀμβροφόρος (ὁ, ἡ) che porta della pioggia. [illegible]

Ὀμβροχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) che ama la pioggia. [illegible]

Ὀμβρώδης-εος (ὁ, ἡ) piovoso. [illegible]

Ὁμέστιος (ὁ, ἡ) coabitante. [illegible]

Ὁμευναῖος (ὁ, ἡ) = Ὅμευνος.

Ὁμευνέτης-ου (ὁ) καὶ Ὁμευνέτις-ιδος (ἡ) = τῷ

Ὅμευνος (ὁ, ἡ) che dorme insieme, marito, moglie. [illegible]

Ὁμέψιος (ὁ, ἡ) compagno di giuochi. [illegible]

Ὁμῇ, ἐπίῤ. × ἀντὶ Ὁμοῦ.

Ὁμηγυρίζω. *M.* ίσω. convocare, congregare. [illegible]

Ὁμήγυρις-εως (ἡ) congregazione, assemblea. [illegible]

Ὁμηλικία (ἡ) l' essere coetaneo, ugualianza d' età. [illegible]

Ὁμῆλιξ-ικος (ὁ, ἡ) coetaneo. [illegible]

Ὅμηλυς-υδος (ὁ, ἡ) compagno di viaggio. [illegible]

Ὁμηρεία (ἡ) l' azione d' impegnare. [illegible]

Ὁμήρευμα (τὸ) pegno, ostaggio. [illegible]

Ὁμηρεύω. *M.* εύσω. impegnare, dare in ostaggio. [illegible] 2. = τῷ

Digitized by Google

Ὁμηρέω-ῶ. Μ. ήσω. incontrare. 2. esser d'accordo. [illegible]

Ὁμηρίζω. Μ. ίσω. imitare Omero. 2. cantare i versi d'Omero. [illegible]

Ὁμηριστὴς-οῦ (ὁ) imitatore d'Omero. [illegible]

Ὅμηρον (τὸ) = Ὅμηρος.

Ὅμηρος (ὁ, ἡ) concorde, consenziente. [illegible] (ὄθ. οὐσ.) ostaggio, pegno, gaggio. [illegible]

Ὁμιλέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare. 2. conversare, abboccarsi. 3. frequentare. [illegible] 7. [illegible] 3. [illegible]

Ὁμιληδὸν, ἐπίῤ. in folla. [illegible]

Ὁμίλημα (τὸ) oggetto di conversazione, di colloquio. [illegible]

Ὁμιλητὴς-οῦ (ὁ) colui che conversa, s'abbocca con qualcheduno. 2. discepolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμιλητικὸς-ή-όν. affabile, trattabile. [illegible]

Ὁμιλητὸς-ή-όν. con cui si può parlare, conversare, trattabile. [illegible]

Ὁμιλία (ἡ) radunanza. 2. discorso, omelia. 3. conversazione, colloquio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὅμιλος-ου (ὁ) turba, moltitudine. 2. radunanza, assemblea. 3. strepito, tumulto. 4. mucchio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ὀμιχέω-ῶ. Μ. ήσω. pisciare. [illegible]

Ὀμίχλη (ἡ) nebbia. [illegible]

Ὀμιχλώδης-εος (ὁ, ἡ) nebbioso, caliginoso. [illegible]

Ὄμιχμα (τὸ) orina, piscio. [illegible]

Ὄμμα (τὸ) occhio. 2. spettacolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀμματίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Ὀμμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὄμμα. occhietto, occhiolino. [illegible]

Ὀμματογράφος (ὁ, ἡ) che serve a tingere gli occhi. [illegible]

Ὀμματολαμπὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi rilucenti. [illegible]

Ὀμματοστερὴς-έος (ὁ, ἡ) privo degli occhi, cieco. [illegible]

Ὀμματόω-ῶ. Μ. ώσω. aprire a qualcheduno gli occhi. [illegible]

Ὄμνυμι καὶ (σπν.) Ὀμνύω. Μ. ὀμοῦμαι. giurare. [illegible]

Ὁμόβιος (ὁ, ἡ) = Σύμβιος.

Ὁμοβλαστὴς-έος (ὁ, ἡ) che germoglia insieme. [illegible]

Ὁμοβουλέω-ῶ. Μ. ήσω. esser concorde, unanime. [illegible]

Ὁμόβουλος (ὁ, ἡ) concorde, unanime. [illegible]

Ὁμογάλακτος καὶ

Ὁμογάλαξ-ακτος (ὁ, ἡ) collattaneo. [illegible]

Ὁμόγαμος (ὁ, ἡ) consorte. [illegible]

Ὁμογάστριος καὶ

Ὁμογάστωρ-ορος (ὁ, ἡ) fratello uterino. [illegible]

Ὁμογένεια (ἡ) parentela. [illegible]

Ὁμογενὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-γενῶς. parente. 2. omogeneo, che è dell'istesso genere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμογλωσσέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare nella medesima lingua. [illegible]

Ὁμόγλωσσος (ὁ) che parla nella medesima lingua. [illegible]

Ὁμόγνιος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ὁμογόνιος.

Ὁμογνωμονέω-ῶ. Μ. ήσω. essere del medesimo sentimento, essere d'accordo. [illegible]

Ὁμογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) che è dell'istesso sentimento, concorde. [illegible]

Ὁμόγονος (ὁ, ἡ) = Ὁμογενής.

Ὁμόγραμμος (ὁ, ἡ) che ha le stesse lettere o linee. [illegible]

Ὁμογραφέω-ῶ. Μ. ήσω. scrivere nell'istesso modo. [illegible]

Ὁμοδέλφιος (ὁ, ἡ) = Ὁμογάστριος.

Ὁμοδέμνιος (ὁ, ἡ) = Ὁμευνέτης.

Ὁμοδημέω-ῶ. Μ. ήσω. comportarsi secondo i costumi del popolo. 2. essere dall'istesso popolo. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμόδημος (ὁ, ἡ) che è dell'istesso popolo. 2. che si comporta secondo i costumi del popolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμοδίαιτος (ὁ, ἡ) che siegue l'istessa maniera di vivere. 2. coabitante. 3. commensale. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὁμόδιφρος (ὁ, ἡ) che siede nell' istesso cocchio in compagnia d'un altro. [illegible]

Ὁμοδογματέω-ῶ. M. ήσω. essere della medesima sentenza, dell'istessa dottrina, seguire l'istesso sistema. [illegible]

Ὁμοδογματία (ἡ) = τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ὁμοδοξέω-ῶ, M. ήσω. essere dell'istessa opinione. [illegible]

Ὁμοδοξία (ἡ) conformità d'opinioni. 2. gloria eguale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμόδοξος (ὁ, ἡ) conforme d'opinione. 2. egualmente glorioso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμόδουλος (ὁ, ἡ) = Σύνδουλος.

Ὁμοδρομέω-ῶ. M. ήσω. correre insieme, concorrere. [illegible]

Ὁμοδρομία (ἡ) concorso, concorrenza. [illegible]

Ὁμόδρομος (ὁ, ἡ) concorrente. [illegible]

Ὁμοδύναμος (ὁ, ἡ) che ha la medesima forza. [illegible]

Ὁμόεδρος (ὁ, ἡ) = Σύνεδρος.

Ὁμοεθνής-έος καὶ

Ὁμόεθνος (ὁ, ἡ) connazionale. [illegible]

Ὁμοείδεια (ἡ) conformazione, conformità. [illegible]

Ὁμοειδής-έος (ὁ, ἡ) conforme, che è dell' istessa specie. [illegible] — ειδῶς, ἐπίῤ.

Ὁμόζευκτος (ὁ, ἡ) congiunto insieme. [illegible]

Ὁμοζυγέω-ῶ. M. ήσω. essere sotto il medesimo giogo. [illegible]

Ὁμοζυγής-έος (ὁ, ἡ) = Ὁμόζυγος.

Ὁμοζυγία (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Ὁμόζυγος (ὁ, ἡ) che sta nello stesso giogo. [illegible] = Σύζυγος.

Ὁμόζωνος (ὁ, ἡ) che si trova sotto la medesima zona. [illegible]

Ὁμοήθης-εος (ὁ, ἡ) che ha i medesimi costumi. [illegible]

Ὁμοθάλαμος (ὁ, ἡ) coabitante nella medesima camera. [illegible]

Ὁμόθεν, ἐπίῤ. dall'istessa parte. 2. d'appresso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμόθηρος (ὁ, ἡ) compagno di caccia. [illegible]

Ὁμόθρησκος (ὁ, ἡ) che professa l'istessa religione, correligionario. [illegible]

Ὁμόθρονος (ὁ, ἡ) = Σύνθρονος.

Ὁμοθυμαδὸν, ἐπίῤ. unanimamente. [illegible]

Ὁμοθυμέω-ῶ. M. ήσω. essere unanime. [illegible]

Ὁμοθυμία (ἡ) unanimità. [illegible]

Ὁμόθυμος (ὁ, ἡ) unanime. [illegible]

Ὁμοιοβαρής-έος (ὁ, ἡ) eguale di peso. [illegible]

Ὁμοιόβιος καὶ Ὁμοιοβίοτος (ὁ, ἡ) che mena la medesima vita. [illegible]

Ὁμοιογενής-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -γενῶς. omogeneo. [illegible]

Ὁμοιογραφέω-ῶ. M. ήσω. scrivere egualmente. [illegible]

Ὁμοιοειδής-έος (ὁ, ἡ) = Ὁμοειδής.

Ὁμοιόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce i medesimi frutti. [illegible]

Ὁμοιοκαταληκτέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Ὁμοιοκατάληκτος (ὁ, ἡ) che ha la medesima desinenza. [illegible]

Ὁμοιοκαταληξία (ἡ) similitudine di desinenza. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Ὁμοιολογία (ἡ) il dire, il recitare le medesime cose. [illegible]

Ὁμοιομερής - έος (ὁ, ἡ) composto di parti simili. [illegible]

Ὁμοιόμορφος (ὁ, ἡ) conforme. [illegible]

Ὁμοιοπαθής - έος (ὁ, ἡ) che ha gli stessi affetti, simile di natura. [illegible] — *παθῶς, ἐπίῤ.*

Ὁμοιόπτωτος (ὁ, ἡ) (*γρμτ.*) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *πτώτως.* che è del medesimo caso. [illegible]

Ὅμοιος - α - ον. simile, eguale. [illegible]

Ὁμοιόσημος (ὁ, ἡ) che ha l'istesso significato. [illegible]

Ὁμοιόσχημος καὶ

Ὁμοιοσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) conforme. [illegible]

Ὁμοιοταχής - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ταχῶς.* del pari veloce. [illegible]

Ὁμοιοτέλευτος (ὁ, ἡ) = *Ὁμοιοκατάληκτος.*

Ὁμοιότης (ἡ) rassomiglianza, uguaglianza. [illegible]

Ὁμοιότονος (ὁ, ἡ). (*γραμτ.*) che ha lo stesso accento. [illegible]

Ὁμοιοτροπία (ἡ) rassomiglianza di costumi. [illegible]

Ὁμοιότροπος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *τρόπως.* che ha gli stessi costumi, caratteri. [illegible]

Ὁμοιούσιος (ὁ, ἡ) simile di sostanza, d'essenza. [illegible] (*διαφέρει τοῦ Ὁμοούσιος*).

Ὁμοιοφωνία (ἡ) somiglianza di voce. [illegible]

Ὁμοιόφωνος (ὁ, ἡ) cha ha la voce simile con... [illegible]

Ὁμοιοχρώματος (ὁ, ἡ) che è del medesimo colore. [illegible]

Ὁμοιόω - ῶ. M. ώσω. render simile assimilare, uguagliare. [illegible]

Ὁμοίωμα (τὸ) immagine, simulacro, rassomiglianza. [illegible]

Ὁμοιωματικός - ή - όν. che significa similitudine. [illegible]

Ὁμοίως, ἐπίῤ. similmente, egualmente, parimente. [illegible]

Ὁμοίωσις - εως (ἡ) similitudine. [illegible]

Ὁμοιωτικός - ή - όν. imitativo. [illegible] — *κῶς, ἐπίῤ.*

Ὁμόκαπος (ὁ, ἡ) = *Ὁμοτράπεζος.*

Ὁμοκέλευθος (ὁ, ἡ) compagno di viaggio. [illegible]

Ὁμόκεντρος (ὁ, ἡ) concentrico. [illegible]

Ὁμοκλάω (*έω*) - *ῶ. M. ήσω.* esortare, animare con delle grida o minaccie. [illegible]

Ὁμοκλή (ἡ) grida, minaccie (per incoraggiare). 2. suono, strepito. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμοκληρία (ἡ) consorzio. [illegible]

Ὁμόκληρος (ὁ, ἡ) consorte, egualmente partecipe. 2. coerede. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμόκλησις - εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. Ὁμοκλάω.*

Ὁμοκλήτειρα (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Ὁμοκλητήρ (ὁ) che anima con grida o minaccie. [illegible]

Ὁμόκλητος (ὁ, ἡ) chiamato, invitato insieme. 2. che ha lo stesso nome con... [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμόκοιτος (ὁ, ἡ) conjuge, consorte. [illegible]

Ὁμόλεκτρος (ὁ, ἡ) = *Ὁμόκοιτος.*

Ὁμολογέω - ῶ M. ήσω. confessare, professare, approvare, acconsentire, convenire, confermare, promettere. [illegible]

Ὁμολόγημα (τὸ) oggetto di convenimento, d'approvazione, d'acconsentimento. [illegible]

Ὁμολόγησις - εως (ἡ) confessione, confermazione, convenzione, acconsentimento. [illegible]

Ὁμολογητής - οῦ (ἡ) colui che professa, conferma, promette. [illegible] (*ἐκκλησ.*) Confessore. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Ὁμολογία (ἡ) confessione, professione. 2. consenso, convenzione, promessa. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμόλογος (ὁ, ἡ) che consente, che è d'accordo. 2. proporzionato, analogo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — λόγως, ἐπίῤ.

Ὁμόλοχος (ὁ, ἡ) (soldato) che è della medesima truppa. [illegible]

Ὁμομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) che s'istruì insieme coa... [illegible]

Ὁμομήτριος (ὁ, ἡ) = Ὁμογάστριος.

Ὁμόναος (ὁ, ἡ) adorato nel medesimo tempio. [illegible]

Ὁμόνεκρος (ὁ, ἡ) morto insieme. [illegible]

Ὁμονοέω - ῶ. Μ. ήσω. esser concorde, unanime. [illegible]

Ὁμόνοια (ἡ) concordia. [illegible]

Ὁμόνομος (ὁ, ἡ) che si pasce dell'istesso pascolo. 2. governato colle medesime leggi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμόνοος - ους (ὁ, ἡ) concorde. [illegible] — νόως, ἐπίῤ.

Ὁμοουσία (ἡ) = Ὁμοουσιότης.

Ὁμοουσιαστής - οῦ (ὁ) omousiasta, che professa il domma della consustanzialità. [illegible]

Ὁμοούσιος (ὁ, ἡ) consustanziale. [illegible]

Ὁμοουσιότης (ἡ) consustanzialità. [illegible]

Ὁμοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ὁμοιοπαθής.

Ὁμόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) gemello. [illegible]

Ὁμοπάτριος καὶ

Ὁμόπατρος καὶ

Ὁμοπάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) generato dall'istesso padre. [illegible]

Ὁμόπιστος (ὁ, ἡ) = Ὁμόθρησκος.

Ὁμοπλεκὴς - έος (ὁ, ἡ) intrecciato insieme. [illegible]

Ὁμόπλεκτος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Ὁμοπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) uguale di numero. [illegible]

Ὁμοπλοέω - ῶ. Μ. ήσω. navigare insieme. [illegible]

Ὁμόπλοια (ἡ) il navigare insieme. [illegible]

Ὁμόπλοκος (ὁ, ἡ) = Ὁμοπλεκής.

Ὁμόπλοος - ους (ὁ, ἡ) colui che naviga insieme. [illegible]

Ὁμόπολις - ιδος (ὁ, ἡ) concittadino. [illegible]

Ὁμοπραγέω - ῶ. Μ. ήσω. cooperare. [illegible]

Ὁμοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) cooperante. [illegible]

Ὄμοργμα (τὸ) lordura. [illegible]

Ὀμόργνυμι. Μ. ὀμόρξω. asciugare. [illegible]

Ὁμορέω - ῶ. Μ. ήσω. confinare, esser contiguo, vicino. [illegible]

Ὅμόριος καὶ Ὅμορος (ὁ, ἡ) confinante, limitrofo, contiguo, vicino. [illegible]

Ὁμορόφιος (ὁ, ἡ) coabitante. [illegible]

Ὁμόῤῥοος - ους (ὁ, ἡ) che scorre insieme, confluente. [illegible]

Ὁμὸς - ἡ - όν. = Ὅμοιος. medesimo, stesso. [illegible]

Ὁμόσε, ἐπίῤ. all'istesso luogo, all'istessa parte. [illegible]

Ὁμοσθενὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ἰσοδύναμος.

Ὁμοσίπυος (ὁ, ἡ) = Ὁμόσιτος.

Ὁμοσιτέω - ῶ. Μ. ήσω. mangiare insieme, esser commensale. [illegible]

Ὁμόσιτος (ὁ, ἡ) commensale. [illegible]

Ὁμόσκευος (ὁ, ἡ) che si serve delle medesime armi. [illegible]

Ὁμοσκηνέω - ῶ. Μ. ήσω. abitare insieme in una tenda. [illegible]

Ὁμόσκηνος (ὁ, ἡ) abitante d'una medesima tenda. [illegible]

Ὁμοσκηνόω - ῶ. Μ. ώσω. = Ὁμοσκηνέω.

Ὁμόσπονδος (ὁ, ἡ) confederato, alleato. [illegible]

Ὁμόσπορος (ὁ, ἡ) nato, generato dall'istesso seme, fratello o sorella. [illegible]

Ὁμοστιχάω - ῶ. Μ. ήσω. accompagnare, andare insieme. [illegible]

Ὁμοστιχέω - ῶ. Μ. ήσω. = τῷ προηγ.

Ὁμόστιχος καὶ Ὁμόστοιχος (ὁ, ἡ) che si trova nel medesimo ordine. 2. com-

Digitized by Google

pagno. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμόστολος (ὁ, ἡ) mandato, spedito insieme con un' altro. 2. che porta la medesima veste. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμόστοργος (ὁ, ἡ) che ama scambievolmente. [illegible]

Ὁμοσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) = Ὁμοιόσχημος.

Ὁμοταγὴς - έος (ὁ, ἡ) che è dell' istesso ordine. [illegible]

Ὁμόταφος (ὁ, ἡ) sepolto insieme. [illegible]

Ὁμοτελὴς - έος (ὁ, ἡ) che paga l' istessa contribuzione, l' istesso tributo. [illegible]

Ὁμοτεχνέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Ὁμότεχνος (ὁ, ἡ) che esercita l' istessa arte. [illegible]

Ὁμοτικὸς - ὴ - όν. giurativo. [illegible]

Ὁμοτιμία (ἡ) uguaglianza negli onori. [illegible]

Ὁμότιμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - τίμως. che gode gli stessi onori. [illegible]

Ὁμότονος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso tuono, monotono. [illegible] — τόνως, ἐπίῤ.

Ὁμοτράπεζος (ὁ, ἡ) commensale. [illegible]

Ὁμοτραφὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ὁμότροφος.

Ὁμοτροπέω - ῶ. M. ήσω. aver gli stessi costumi. [illegible]

Ὁμοτροπία (ἡ) similitudine di' costumi. [illegible]

Ὁμότροπος (ὁ, ἡ) = Ὁμοιότροπος.

Ὁμοτρόπως, ἐπίῤ. similmente, parimente. [illegible]

Ὁμότροφος (ὁ, ἡ) nutrito, allevato insieme. [illegible]

Ὁμοτυπία (ἡ) somiglianza di forma. [illegible]

Ὁμοῦ, ἐπίῤ. insieme. 2. in pari tempo. 3. egualmente, parimente. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὁμόφθογγος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso suono. [illegible]

Ὁμοφρονέω - ῶ. M. ησω. aver gli stessi sentimenti, acconsentire. [illegible]

Ὁμοφροσύνη (ἡ) acconsentimento, concordia. [illegible]

Ὁμόφρων - ονος (ὁ, ἡ) concorde, unanime. [illegible]

Ὁμοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che è della medesima natura. [illegible]

Ὁμοφύλιος καὶ Ὁμόφυλος (ὁ, ἡ) che è dell' istessa tribù, dell' istesso genere. [illegible]

Ὁμοφωνέω - ῶ. M. ήσω. parlare nella medesima lingua. 2. avere l' istessa voce. 3. esser d' accordo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὁμοφωνία (ἡ) = Συμφωνία.

Ὁμόφωνος (ὁ, ἡ) che parla nella medesima lingua. [illegible] 2. = Σύμφωνος (κυρ. καὶ μτφρ.).

Ὁμοφώνως, ἐπίῤ. = Συμφώνως.

Ὁμοχροέω - ῶ. M. ήσω. essere dell' istesso colore. [illegible]

Ὁμοχρονέω - ῶ. M. ήσω. essere contemporaneo. [illegible]

Ὁμόχρονος (ὁ, ἡ) contemporaneo. [illegible]

Ὁμόχροος - ους (ὁ, ἡ) che è dell' istesso colore. [illegible]

Ὁμοχρώματος καὶ Ὁμόχρωμος καὶ Ὁμόχρωτος (ὁ, ἡ) = Ὁμόχροος.

Ὁμοψηφέω - ῶ. M. ήσω. essere dell' istessa sentenza. [illegible]

Ὁμόψηφος (ὁ, ἡ) concorde. [illegible]

Ὁμοψυχέω - ῶ. M. ήσω. = Ὁμονοέω.

Ὁμοψυχία (ἡ) = Ὁμόνοια.

Ὁμόψυχος (ὁ, ἡ) = Ὁμόνοος.

Ὁμοψύχως, ἐπίῤ. unanimamente. [illegible]

Ὁμόω - ῶ. M. ώσω. = Ὄμνυμι.

Ὁμόω - ῶ. M. ώσω. unire. [illegible]

Ὄμπνη (ἡ) nutritura, alimento. [illegible]

Ὀμφαῖος - α - ον. profetico, indovino. [illegible]

Ὀμφάκη (ἡ) agresto, il sugo dell' uva agra. [illegible]

Ὀμφακηρὸς - ὰ - όν καὶ Ὀμφακίας - ου (ὁ) agro, acido come l' agresto. [illegible]

Ὀμφακίζω. M. ίσω. aver il gusto dell' agresto. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (μσ.) mangiare dell' agresto. [illegible]

Ὀμφάκινος - η - ον. fatto di frutti immaturi. [illegible]

Ὀμφάκιος (ὁ, ἡ) immaturo, agro come l' agresto. [illegible]

Ὀμφακὶς - ίδος (ἡ) la tazza della ghianda. [illegible]

Ὀμφακίτης - ου (ὁ) καὶ Ὀμφακῖτις - ιδος (ἡ) = Ὀμφάκινος ἢ Ὀμφάκιος.

Ὀμφακώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀμφακίας.

Ὀμφάλιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὀμφαλὸς ἢ οὐδ. τοῦ

Ὀμφάλιος (ὁ, ἡ) ombelicato, ombelicale. [illegible]

Ὀμφαλόεις - εσσα - εν. = Ὀμφάλιος.

Ὀμφαλόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti simili all' ombelico. [illegible]

Ὀμφαλὸς (ὁ) ombelico. 2. il mezzo, il centro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀμφαλοτομία (ἡ) tagliatura d' ombelico (degli infanti di fresco nati). [illegible]

Ὀμφαλοτόμος (ὁ, ἡ) che taglia l' ombelico agli infanti di recente nati. [illegible] (ὅθ. οὐσ. θηλ.) = Μαῖα.

Ὀμφαλώδης-εος (ὁ, ἡ) καὶ Ὀμφαλωτὸς-ή-όν. = Ὀμφαλόεις.

Ὄμφαξ - ακος (ὁ, ἡ) immaturo, agresto. [illegible] (οὐσ. ἀρσ.) agresto, uva immatura. [illegible]

Ὀμφὴ (ἡ) oracolo. [illegible] 2. = Φήμη. 3. = Ὀσμή.

Ὀμφητὴρ (ὁ) profeta, indovino, oracolista. [illegible]

Ὁμωνυμέω - ῶ. Μ. ήσω. aver l' istesso nome. [illegible]

Ὁμωνυμία (ἡ) identità di nome. 2. equivocazione. [illegible] 2. [illegible]

Ὁμώνυμος (ὁ, ἡ) che ha l' istesso nome (Λατ. cognominis). 2. equivoco. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — νύμως, ἐπίῤ.

Ὁμῶς, ἐπίῤ. = Ὁμοίως.

Ὅμως, σύνδ. ἐναντιωματ. nonostante, nondimeno, però. [illegible]

Ὄν - ὄντος (τὸ) οὐδ. τ. ὤν. μτχ. τ. Εἰμί. ente. [illegible]

Ὅν, αἰτ. τ. ἀναφρ. Ὅς.

Ὀνάγρινος - η - ον. simile ad onagro. [illegible]

Ὄναγρος (ὁ) onagro, asino selvatico. [illegible]

Ὄναρ - ὀνείρατος (τὸ) sogno. [illegible]

Ὀνάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὄνος. asinello. [illegible]

Ὄνειαρ - ὀνείατος (τὸ) vantaggio, guadagno. 2. alimento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀνειδίζω. Μ. ίσω. rimproverare, riprendere, rinfacciare, biasimare. [illegible]

Ὀνείδισις - εως (ἡ) = Ὀνειδισμός.

Ὀνείδισμα (τὸ) rimprovero. [illegible]

Ὀνειδισμὸς (ὁ) rimprovero, invettiva. [illegible]

Ὀνειδιστὴς - οῦ (ὁ) rimproveratore. [illegible]

Ὀνειδιστικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. ingiurioso. [illegible]

Ὄνειδος - εος - ους (τὸ) rimprovero. 2. obbrobrio, biasimo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀνεῖον (τὸ) stalla d' asini. [illegible]

Ὄνειος (ὁ, ἡ) d' asino. [illegible]

Ὀνείρειος - α - ον καὶ

Ὀνειρήεις - εσσα - εν. pertinente al sogno, apparso nel sogno. [illegible]

Ὀνειρογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato nel sogno. [illegible]

Ὀνειροδότης - ου (ὁ) καὶ Ὀνειροδότις - ιδος (ἡ) che apporta de' sogni. [illegible]

Ὀνειροκρίτης - ου (ὁ) interprete de' sogni. [illegible]

Ὀνειροκριτικὸς - ή - όν. pertinente all' interpretazione de' sogni. [illegible]

Ὀνειρολογία (ἡ) discorso, trattato sui sogni. [illegible]

Ὀνειρόμαντις-εως (ὁ, ἡ) colui che indovina per mezzo de' sogni. [illegible]

Ὄνειρον (τὸ) = Ὄνειρος.

Ὀνειροπολέω - ῶ. Μ. ήσω. sognarsi. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.).

Ὀνειροπόλησις - εως (ἡ) καὶ Ὀνειροπολία. il sognarsi, sogno. [illegible]

Ὀνειροπόλος (ὁ, ἡ) sognatore. [illegible] 2. = Ὀνειροκρίτης ἢ Ὀνειρόμαντις.

Digitized by Google

Ὄνειρος (ὁ) sogno. երազ, անուրջք. տեսիլ, խաբեայ։
Ὀνειροσκόπος (ὁ, ἡ) = Ὀνειροκρίτης.
Ὀνειροφαντασία (ἡ) visione nel sogno. երազի մէջ տեսնուած տեսիլ. տեսլեան՝ խաբէական կերպարանին նմանութիւն։
Ὀνειρόφαντος (ὁ, ἡ) apparso nel sogno. երազի մէջ տեսնուած. տեսլեան՝ խաբէական կերպարանքով։
Ὀνειρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che conosce, che sa spiegare i sogni. երազագէտ, երազահան. տեսիլ մեկնել գիտցող։
Ὀνειρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad un sogno. 2. che sogna spesso. երազի նման. 2 շատ երազող. խաբէական սպնդեր. 2. շատ շատ տեսիլ կերպին։
Ὀνείρωξις - εως (ἡ) polluzione notturna in sogno. երազախաբութիւն. ինքնին, տեսիլ աղտեղութիւն։
Ὀνειρώσσω (ττω). M. ώξω. sognarsi. 2. cadere in polluzione notturna in sogno. երազել. 2. երազախաբ ըլլալ. տեսիլ կերպին. 2. ինքնին օծուի, տեսիլ աղտոտի։
Ὀνεύω. M. εύσω. tornare l'argano, la burbera. անուոյ դարձնել. պտտոյ-կով շինել։
Ὀνηγὸς (ὁ) asinajo. իշապան, իշավար. էշերու։
Ὀνηλατέω - ῶ. M. ήσω. condurre degli asini, esser asinajo. էշ վարել, իշապան ըլլալ. էշեր տանիլ, էշերու օգնել։
Ὀνηλάτης - ου (ὁ) asinajo. իշավար, իշապան. էշերու։
Ὀνησίδωρος (ὁ, ἡ) benefattore. բարերար. երախտաւոր, շնորհատու։
Ὀνήσιμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ίμως. utile. օգտակար. շահաւոր, յարմար։
Ὄνησις-εως (ἡ) utilità, vantaggio. օգուտ, շահ. շահաւոր, յարմար։
Ὀνησιφόρος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φόρως. vantaggioso. օգուտ բերող, օգտակար. յարմար, շահաւոր։
Ὀνητικὸς - ή - όν. = Ὠφελητικός.
Ὀνητὸς - ή - όν. = Ὀνήσιμος.
Ὀνήτωρ - ορος (ὁ) = Ὀνησίδωρος.
Ὄνθος (ὁ καὶ ἡ) sterco (d' animali). քակոր (անասնոց). կղկղանք, թրիք, աղբ (հայհոյանքի)։
Ὀνθύλευσις - εως (ἡ) condimento. համեմ, համեմելու (կերակրոց). թանձր թթուեր։
Ὀνθυλεύω. M. εύσω. condire. համեմել, համեմեցնել (կերակուրները). թանձրացնել թթուեցնել։
Ὀνίδιον (τὸ) = Ὀνάριον.
Ὀνικὸς - ή - όν. = Ὄνειος. 2. = Μυλικός.
Ὀνίνημι καὶ (μσ.) Ὀνίναμαι. M. ὀνήσω - ομαι. giovare, soccorrere, esser utile. օգնել, օգտել, օգտակար ըլլալ. խորհուրդ տալ, խրատել, շահաւոր ընել։
Ὀνὶς - ίδος (ἡ) sterco d'asino. իշու քակոր. էշու աղբը՝ կղկղանք։
Ὀνίσκη (ἡ) θηλ. τοῦ
Ὀνίσκος (ὁ) ὑποκ. τ. Ὄνος.
Ὀνοβατέω - ῶ. M. ήσω. accoppiare un asino con una cavalla. էշ մը ձիու ընդ մէջ հեծ զուգել. էշերը ձիերու հետ շփոթել։
Ὀνοβάτης - ου (ὁ) καὶ Ὀνοβάτις - ιδος (ἡ) seduto sopra un asino. իշու վրայ նստած. էշու վրայ։
Ὀνόβλιτον (τὸ) spinace. շպինաթ, ծամել. բանջարեղէն։
Ὀνόγυρος (ὁ) onogiride. գարշահոտ տերեւով տունկ մը. խոտերու ընտանիք տեսակ մը։
Ὀνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'asino. իշու ձեւով. էշու նման։
Ὀνόκλεια (ἡ) ancusa (erba). անխոտ մը. խոտ. տեսակ մը։
Ὀνοκόπος (ὁ, ἡ) = Μυλοκόπος.
Ὀνοκρόταλος (ὁ) onocrotalo, pellicano, agrotto (uccello). հաւալուսն (թռչուն մը). բաբան թռչուն։
Ὄνομα (τὸ) nome. 2. fama, riputazione. անուն. 2. համբաւ. համ, ապ. 2. ձայն։
Ὀνομάζω. M. άσω. nominare, appellare. անուանել, կոչել. ապ խօսիլ, ապ ըլլա ըսել, յիշել։
Ὀνομαθετέω - ῶ. M. ήσω. = Ὀνοματοθετέω.
Ὀνομαθέτης - ου (ὁ) = Ὀνοματοθέτης.
Ὄνομαι. M. ὀνόσομαι. rimproverare, riprendere, biasimare. յանդիմանել, պախարակել. թերի ձեռքով կշտամբել։
Ὀνομαίνω. M. ανῶ. Ἰων. ἀντὶ Ὀνομάζω.
Ὀνομακλήδην, ἐπίῤ. = Ὀνομαστί.
Ὀνομακλήτωρ-ορος (ὁ) nomenclatore, suggeritore di nomi. անուանակոչ, մեծին մեկին զանազան անձանց անուանները յիշող. (Հռովմայեցւոց մէջ) պաշտօնեայ մը, որ անծանօթ մարդոց անունները տիրոջը կը յիշեցնէր։
Ὀνομάκλυτος - ἡ ἢ ος - όν. rinomato, celebre. անուանի, հռչակաւոր. նշանաւոր։
Ὀνομασία (ἡ) denominazione. յորջորջանութիւն, անուան դնելը. խօսք, խօսքի ոճ։
Ὀνόμασις - εως (ἡ) = Ὀνομασία.
Ὀνομαστήρια (τὰ) festa che si celebrava nel giorno, in cui s'imponeva il nome all'infante. տօնը մէջ անուանադրութեան օրը կատարուած. ուր մանկանց անուն կը դրուէր։
Ὀνομαστὴς - οῦ (ὁ) nominatore. անուանող. որ կոչէ, բերանով կարդացող։
Ὀνομαστὶ, ἐπίῤ. nominatamente. յատուկ յանուանէ, անուանապէս. խօսք ըսելով իւր, որոշ ձեւով։
Ὀνομαστικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. nominativo. անուանական. բերանով կոչուած։ Ὀνομαστική (ἡ) (ὑπ. πτῶσις.) nominativo (caso). ուղղական հոլով. աշխարհիկ։
Ὀνομαστὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - στῶς. nominato. 2. celebre, rinomato. անուանեալ, անուանել կոչուած. 2. անուանի, հռչակաւոր. որ ըլլայ ընտրուած, բերանով ընտրուած. 2. նշանաւոր։
Ὀνομάτιον (τὸ) ὑποκ. τ. Ὄνομα.
Ὀνοματογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere nel catalogo il nome di... մէկու մը անունը

[illegible]

Ὀνοματογραφία (ἡ) catalogo de' nomi. [illegible]

Ὀνοματογράφος (ὁ, ἡ) colui che scrive nel catalogo il nome di qualcheduno. [illegible]

Ὀνοματοθεσία (ἡ) imposizione di nome. [illegible]

Ὀνοματοθέσια (τὰ) = Ὀνομαστήρια.

Ὀνοματοθετέω-ῶ. *M.* ήσω. dare, imporre il nome a.. [illegible]

Ὀνοματοθέτης-ου (ὁ, ἡ) che dà, impone il nome. [illegible]

Ὀνοματολόγος (ὁ, ἡ) = Ὀνομακλήτωρ.

Ὀνοματομάχος (ὁ, ἡ) che disputa sui nomi, sulle parole. [illegible]

Ὀνοματοποιέω-ῶ. *M.* ήσω. inventare, formare de' nomi. [illegible]

Ὀνοματοποίησις-εως (ἡ) καὶ

Ὀνοματοποιΐα (ἡ) onomatopea (figura rettorica). [illegible]

Ὀνοματοποιός (ὁ, ἡ) che inventa, forma de' nomi. [illegible]

Ὀνοματουργέω-ῶ. *M.* ήσω. = Ὀνοματοποιέω.

Ὀνοματουργός (ὁ, ἡ) = Ὀνοματοποιός.

Ὄνος (ὁ) asino. 2. asello (pesce). 3. porcellino, asello terrestre, centogambe (insetto). 4. sorta di cavalletta senza ale. 5. argano, burbera. 6. mola. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. = Μονάς, Κύβος.

Ὄνοσις-εως (ἡ) biasimo, rimprovero. [illegible]

Ὀνοστάσιον (τὸ) stalla d' asini. [illegible]

Ὀνοστὸς-ἡ-όν. biasimevole, riprensibile. [illegible]

Ὀνοτάζω. *M.* άσω. = Ὄνομαι.

Ὀνοτὸς-ἡ-όν. = Ὀνοστός.

Ὀνοφορβὸς (ὁ) asinajo. [illegible]

Ὀνοχειλὲς-έος-οῦς (τὸ) καὶ Ὀνοχειλὶς-ίδος (ἡ) Ὀνόχειλον ἢ -χηλον (τὸ) labbro d'asino (erba). [illegible]

Ὄντως, ἐπίῤ. (μτχ.) realmente, veramente. [illegible]

Ὄνυξ-υχος (ὁ) unghia. 2. onice (pietra preziosa). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀνυχίζω. *M.* ίσω. tagliare le unghia. 2. sgraffiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀνύχινος-η-ον. fatto d'onice. [illegible]

Ὀνύχιον (τὸ) ὑποκ. τ. Ὄνυξ.

Ὀνυχιστὴρ (ὁ) la fessura delle unghie de' quadrupedi. [illegible]

Ὀνυχιστήριον (τὸ) temperino o forbici per tagliare le unghia. [illegible]

Ὀνυχογραφέω-ῶ. *M.* ήσω. marcare, segnare colle unghie. [illegible]

Ὀνυχοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile all' unghia. [illegible]

Ὀνώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὀνοειδής.

Ὀξαλὶς-ίδος (ἡ) vino svanito, acido. 2. acetosa (erba). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀξείδιον (τὸ) aceto. [illegible]

Ὀξέλαιον (τὸ) condimento d'aceto e d'olio, savore. [illegible]

Ὀξέως, ἐπίῤ. acutamente, velocemente, fortemente, vivamente. [illegible]

Ὀξίζω. *M.* ίσω. avere il gusto d'aceto, inacetire. [illegible]

Ὀξίνης-ου (ὁ) (οἶνος). (vino) svanito, acetato. [illegible]

Ὀξὶς-ίδος (ἡ) vaso da aceto, acetabolo. [illegible]

Ὀξοπώλης-ου (ὁ) venditore d'aceto. [illegible]

Ὄξος-εος-ους (τὸ) aceto. [illegible]

Ὀξύα (ἡ) orno (albero). [illegible]

Ὀξυάκανθα-ης (ἡ) ossiacanta, marruca bianca, lazzeruolo salvatico (frutice). [illegible]

Ὀξυβάφιον καὶ Ὀξύβαφον (τὸ) acetabolo. [illegible]

Ὀξυβελὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha l'estremità acuta, puntato. 2. che dardeggia velocemente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀξυβλεπτέω-ῶ. *M.* ήσω. Εἰμὶ —

Ὀξυβλέπτης-ου (ὁ) perspicace, che ha la vista acuta. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

'Ὀξυβλεψία (ἡ) = 'Ὀξυδέρκεια.

'Ὀξυβόας καὶ -βόης -ου (ὁ) che ha una voce acuta. [illegible]

'Ὀξύγαλα -ακτος (τὸ) giuncata, latte rappreso un poco acido, quasi acetoso. [illegible]

'Ὀξύγαρον (τὸ) savore. [illegible]

'Ὀξυγένειος (ὁ, ἡ) che ha il mento acuto. [illegible]

'Ὀξύγλυκυς -εια -υ. agretto. [illegible]

'Ὀξυγραφέω -ῶ. M. ήσω. scrivere velocemente. [illegible]

'Ὀξυγράφος (ὁ, ἡ) chi scrive velocemente. [illegible]

'Ὀξυγώνιος (ὁ, ἡ) acuziangolo, di cui gli angoli sono acuti. [illegible]

'Ὀξυδέρκεια (ἡ) perspicacia. [illegible]

'Ὀξυδερκέω -ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

'Ὀξυδερκής -έος (ὁ, ἡ) = 'Ὀξυβλέπτης.

'Ὀξυδερκία (ἡ) = 'Ὀξυδέρκεια.

'Ὀξυδερκῶς, ἐπίῤ. perspicacemente. [illegible]

'Ὀξυδόρκεια κτλ. = 'Ὀξυδέρκεια κτλ.

'Ὀξυδρομέω -ῶ. M. ήσω. correre velocemente. [illegible]

'Ὀξύδρομος (ὁ, ἡ) che corre velocemente. [illegible]

'Ὀξυήκοος (ὁ, ἡ) che ha l'udito acuto. [illegible]

'Ὀξυθάνατος (ὁ, ἡ) morto all' istante. [illegible] 2. (ἐνεργ.) che fà morire all'istante. [illegible]

'Ὀξύθηκτος (ὁ, ἡ) ben aguzzato. [illegible]

'Ὀξυθυμέω -ῶ. M. ήσω. irritarsi prontamente. [illegible]

'Ὀξυθυμία (ἡ) escandescenza, prontezza a sdegnarsi. [illegible]

'Ὀξυθυμίας -ου (ὁ) = 'Ὀξύθυμος.

'Ὀξύθυμος (ὁ, ἡ) escandescente, pronto a sdegnarsi. [illegible]

'Ὀξυκάρδιος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

'Ὀξυκέλευθος (ὁ, ἡ) = 'Ὀξύδρομος.

'Ὀξυκέρατος καὶ

'Ὀξύκερως -ωτος (ὁ, ἡ) che ha le corna puntate. [illegible]

'Ὀξυκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa puntata. [illegible]

'Ὀξυκίνητος (ὁ, ἡ) che si muove prontamente, pronto a mettersi in movimento. [illegible]

'Ὀξύκρατον (τὸ) ossicrato, posca. [illegible]

'Ὀξυλάβεια (ἡ) prontezza nell' intraprendere qualche cosa, attività. [illegible]

'Ὀξυλαβέω -ῶ. M. ήσω. intraprendere prontamente, essere attivo. [illegible]

'Ὀξυλαβής -έος (ὁ, ἡ) che intraprende con prontezza, intraprendente, attivo. [illegible]

'Ὀξύλαβος (ὁ) = Πυράγρα.

'Ὀξύλαλος (ὁ, ἡ) che parla rapidamente. [illegible]

'Ὀξυμαθής -έος (ὁ, ἡ) che impara rapidamente. [illegible]

'Ὀξύμελι -μέλιτος (τὸ) bevanda composta d'aceto e di mele. [illegible]

'Ὀξυμήνιτος (ὁ, ἡ) = 'Ὀξύθυμος.

'Ὀξυμυρσίνη (ἡ) brusco, pugnitopo. [illegible]

'Ὀξύμωρον (τὸ) una specie di figura rettorica. [illegible]

'Ὀξύνω. M. υνῶ. aguzzare. 2. render agro, acido. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ὀξυόδους -οντος (ὁ, ἡ) che ha i denti puntati. [illegible]

'Ὀξυπαθής -έος (ὁ, ἡ) sensibile, che s'offende facilmente. [illegible]

'Ὀξύπεινος (ὁ, ἡ) famelico. [illegible]

'Ὀξύπους -οδος (ὁ, ἡ) che cammina rapidamente. [illegible]

'Ὀξύῤῥινος καὶ

'Ὀξύῤῥις -ινος (ὁ, ἡ) che ha il naso puntato. [illegible]

'Ὀξύς -έος (εῖα -ύ) acuto, puntato, sottile, aguzzato, tagliante, penetrante, vivo, rapido, veloce, pronto, agro, acido. [illegible]

'Ὀξύστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca o il becco acuto. 2. aguzzato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Ὀξύτης (ἡ) acutezza, vivacità, attività, celerità, velocità, acidità. [illegible]

Ὀξύτομος (ὁ, ἡ) tagliente. [illegible]

Ὀξυτονέω - ῶ. *M.* ἥσω. (γρμτ.) scrivere o pronunziare una parola coll' accento acuto. [illegible] (´) [illegible]

Ὀξύφθογγος (ὁ, ἡ) = Ὀξύφωνος.

Ὀξύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie puntate. [illegible]

Ὀξύφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce acuta. [illegible]

Ὀξύχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) destro, attivo. [illegible]

Ὀξυχειρία (ἡ) destrezza di mano, attività. [illegible]

Ὀξυχολία (ἡ) = Ὀξυθυμία.

Ὀξύχολος (ὁ, ἡ) = Ὀξύθυμος.

Ὀξυωπέω - ῶ. *M.* ἥσω. Εἰμὶ —

Ὀξυωπης - έος (ὁ, ἡ) Ὀξυωπίας - ου (ὁ) καὶ Ὀξύωπος (ὁ, ἡ) = Ὀξυδερκής.

Ὀξωτὸς - ἡ - όν. fatto con aceto. [illegible]

Ὄον (τὸ) sorba (frutto.) [illegible]

Ὀπαδέω - ῶ. *M.* ἥσω. × ἀντὶ Ἕπομαι.

Ὀπαδὸς (ὁ, ἡ) seguace. [illegible]

Ὀπάζω. *M.* άσω. dare, prestare qualcuno in compagnia, per compagno. [illegible] (μσ.) prendere qualcuno in compagnia. [illegible]

Ὀπαῖος - α - ον. che ha del buco, del forame. [illegible] (οὐσ. οὐδ.)

Ὀπαῖον (τὸ) abbaino, finestra di tetto. [illegible]

Ὀπεύομαι. *M.* εύσομαι. vedere, osservare. [illegible]

Ὀπὴ (ἡ) buca, forame. [illegible] (κυρ. = Ὀπαῖον).

Ὀπη ἢ Ὅπη, ἐπίῤ. (Τοπ.) = Ὅπου. 2. (Τρπ.) = Ὅπως.

Ὀπηλίκος - η - ον. quanto grande. [illegible]

Ὀπηνίκα, ἐπίῤ. allorquando. [illegible]

Ὀπίζομαι. *M.* ίσομαι. rispettare, aver riguardo. [illegible]

Ὀπίζω. *M.* ίσω. far un' incisione alla corteccia d' un albero per coglierne il sugo. [illegible]

Ὄπιον (τὸ) oppio (sugo estratto da' capi di papavero.) [illegible]

Ὀπιπεύω. *M.* εύσω καὶ

Ὀπιπτεύω. *M.* εύσω. guardare con attenzione, osservare curiosamente. [illegible]

Ὄπις - ιδος (ἡ) vendetta divina. 2. rispetto, riverenza, riguardo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὄπισθε καὶ (πρὸ φων.) Ὄπισθεν, ἐπίῤ. da dietro, dietro. 2. dopo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀπισθέναρ - αρος (τὸ) la parte della mano opposta alla palma, la parte di sopra della mano. [illegible]

Ὀπίσθιος - α ἢ ος - ον. (καὶ ἐπίῤ.) - σθίως. che si trova indietro. [illegible]

Ὀπισθοβάμων - ονος (ὁ, ἡ) καὶ

Ὀπισθοβάτης - ου (ὁ) che cammina a ritroso, retrogrado. [illegible]

Ὀπισθόβολος (ὁ, ἡ) gettato indietro. [illegible]

Ὀπισθόγραφος (ὁ, ἡ) scritto di dietro o indietro. [illegible]

Ὀπισθόδετος (ὁ, ἡ) legato di dietro. [illegible]

Ὀπισθοκόμης καὶ Ὀπισθόκομος (ὁ, ἡ) che ha de' capelli soltanto alla parte di dietro della testa. [illegible]

Ὀπισθοκύφωσις - εως (ἡ) curvatura del dorso, gobbo. [illegible]

Ὀπισθομήριον (τὸ) καὶ

Ὀπισθόμηρος (ὁ) la parte di dietro della coscia. [illegible]

Ὀπισθόπους - οδος (ὁ, ἡ) che va di dietro, che siegue. 2. che retrocede, retrogrado. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀπισθότονος (ὁ, ἡ) teso alla parte di dietro. [illegible]

Ὀπισθουρητικὸς - ἡ - όν. che piscia dalla parte da dietro. [illegible]

Ὀπισθοφάλακρος (ὁ, ἡ) calvo alla parte di dietro della testa. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Ὀπισθοφανής - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-φανῶς. che si vede da dietro. [illegible]

Ὀπισθόφόρος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che porta sul dorso. [illegible] (προπαροξ.) portato sulle spalle, sul dorso d'uno. [illegible]

Ὀπισθοφυλακέω - ῶ. Μ. ήσω. trovarsi nella retroguardia. [illegible]

Ὀπισθοφυλακία (ἡ) retroguardia. [illegible]

Ὀπισθοφύλαξ - ακος (ὁ) retrogrado. [illegible]

Ὀπισθόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha le mani legate in dietro. [illegible]

Ὄπισμα (τὸ) sugo estratto coll' incisione della corteccia d'un albero, o d'una pianta. [illegible]

Ὀπισμός (ὁ) incisione della corteccia d'un albero o d'una pianta per coglierne il sugo. [illegible]

Ὀπίσω, ἐπίῤ. dietro, indietro. [illegible]

Ὁπλάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὅπλος.

Ὁπλενδυτέω - ῶ. Μ. ήσω. vestirsi d'armi, armarsi. [illegible]

Ὁπλέω - ῶ. Μ. ησω. = Ὁπλίζω.

Ὁπλή (ἡ) l'unghia de' quadrupedi. [illegible]

Ὁπλήεις - εσσα - εν. armato. [illegible]

Ὁπλίζω. Μ. ίσω. armare, apprestare. [illegible]

Ὅπλισις - εως (ἡ) armamento. [illegible]

Ὅπλισμα (τὸ) armadura. [illegible]

Ὁπλισμός (ὁ) = Ὅπλισις.

Ὁπλιστής - οῦ (ὁ) armatore, colui che arma. [illegible]

Ὁπλιταγωγός (ὁ, ἡ) (κυρ.) che trasporta de' soldati armati pesantemente. [illegible]

Ὁπλιτεία (ἡ) armatura pesante. [illegible]

Ὁπλιτεύω. Μ. εύσω. esser armato pesantemente. [illegible]

Ὁπλίτης - ου (ὁ) soldato armato pesantemente, soldato di grave armatura. [illegible]

Ὁπλιτικός - ή - όν. che concerne i soldati pesantemente armati. [illegible]

Ὁπλιτοδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre armato. [illegible]

Ὁπλιτοδρόμος (ὁ, ἡ) che corre armato. [illegible]

Ὁπλοδιδακτής - οῦ καὶ Ὁπλοδιδάσκαλος (ὁ) maestro d'armi. [illegible]

Ὁπλοδοτέω - ῶ. Μ. ήσω. dare delle armi. [illegible]

Ὁπλοθήκη (ἡ) armamentario, armeria. [illegible]

Ὅπλομαι (χ. Μ.) × ἀντὶ Ὁπλίζω.

Ὁπλομανέω - ῶ. Μ. ήσω. essere appassionato per le armi. [illegible]

Ὁπλομανής - έος (ὁ, ἡ) appassionato delle armi. [illegible]

Ὁπλομανία (ἡ) amore appassionato delle armi. [illegible]

Ὁπλομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere colle armi. [illegible]

Ὁπλομάχης - ου (ὁ) = Ὁπλομάχος.

Ὁπλομαχητικός - ή - όν. = Ὁπλομαχικός.

Ὁπλομαχία (ἡ) combattimento colle armi. 2. esercizio delle armi, scherma. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁπλομαχικός - ή - όν. che concerne il combattimento o l'esercizio delle armi. [illegible]

Ὁπλομάχος (ὁ, ἡ) combattente colle armi. [illegible]

Ὅπλον (τὸ) arma. [illegible] (ἐν. γεν.) = Σκεῦος.

Ὁπλοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. costruire delle armi. [illegible]

Ὁπλοποιΐα (ἡ) il mestiere dell' armajuolo. [illegible]

Ὁπλοποιός (ὁ, ἡ) armajuolo, armajo. [illegible]

Ὁπλοσκοπία (ἡ) rassegna, mostra, rivista. [illegible]

Ὁπλόσμιος - α - ον. armato. [illegible]

Ὁπλουργία (ἡ) = Ὁπλοποιΐα.

Digitized by Google

Ὁπλοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portare delle armi. զէնք կրել. [illegible]

Ὁπλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle armi. զէնք կրող. [illegible] 2. = Δορυφόρος.

Ὁπλοφυλάκιον (τὸ) = Ὁπλοθήκη.

Ὁπλοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode delle armi, prefetto dell' armeria. [illegible]

Ὁπλοχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) che ama le armi o la guerra. [illegible]

Ὀποβάλσαμον (τὸ) opobalsamo. [illegible]

Ὀποδαπὸς-ἡ-όν. = Ποδαπός.

Ὀποειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al sugo. [illegible]

Ὁπόθεν, ἐπίῤ. donde, da qual luogo. [illegible]

Ὁπόθι, ἐπίῤ. × ἀντὶ Ὅπου.

Ὅποι, ἐπίῤ. ovunque. [illegible]

Ὁποῖος-α-ον. = Οἷος.

Ὁποίως, ἐπίῤ. con quale maniera, con qual modo, qualmente. [illegible]

Ὀποκάλπασον καὶ -κάρπασον (τὸ) opocarbaso (sugo velenoso della pianta detta Carpasum). [illegible]

Ὀποπάναξ-ακος (ὁ) oppopanaco. [illegible]

Ὀπὸς (ὁ) il sugo degli alberi o delle piante. 2. laserpizio, sugo di silfio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁποσάκις, ἐπίῤ. = Ὁσάκις.

Ὁποσάμηνος (ὁ, ἡ) di quanti mesi. [illegible]

Ὁποσαπλάσιος-α-ον. καὶ

Ὁποσαπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) quante volte moltiplicato. [illegible]

Ὁποσάπους-οδος (ὁ, ἡ) di quanti piedi d' estensione. [illegible]

Ὁποσαχῆ, ἐπίῤ. in quante parti, in quanti luoghi. 2. in quante maniere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁπόσος-η-ον. quanto. [illegible]

Ὁποσταῖος-α-ον. in quanti giorni. [illegible]

Ὁπόστος-η-ον. in che numero, quanto (Λατ. quotus.) [illegible]

Ὁπόταν, ἐπίῤ. ἀντὶ Ὁπότε ἄν.

Ὁπότε, ἐπίῤ. allorquando. [illegible]

Ὁπότερος-α-ον. quale di due. [illegible]

Ὁποτέρωθε (θεν), ἐπίῤ. da quale delle due parti. [illegible]

Ὁποτέρωθι, ἐπίῤ. in quale delle due parti. [illegible]

Ὁποτέρως, ἐπίῤ. in quale delle due maniere. [illegible]

Ὁποτέρωσε, ἐπίῤ. a quale delle due parti. [illegible]

Ὅπου, ἐπίῤ. ove. 2. allorquando. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁππόθεν, Ὁππόθι κτλ. = Ὁπόταν, Ὁπόθι κτλ.

Ὀπταίνω. Μ. ανῶ. = Ὄσσομαι.

Ὀπτανεῖον (τὸ) cucina. խոհանոց. [illegible]

Ὀπτανεὺς-έως (ὁ) cuciniere. [illegible]

Ὀπτανὸς-ἡ-όν. arrostito. [illegible]

Ὀπτασία (ἡ) visione. տեսիլ. [illegible] 2. = Ὄψις.

Ὀπτάω-ῶ. Μ. ήσω. arrostire. խորովել. [illegible]

Ὀπτὴρ (ὁ) spione. լրտես. [illegible]

Ὀπτήρια (τὰ) (ἐνν. δῶρα) i presenti, che lo sposo fà alla sposa la prima volta che la vede. [illegible]

Ὀπτήσιμος (ὁ, ἡ) da arrostire, che si deve arrostire. [illegible]

Ὄπτησις-εως (ἡ) arrostimento. [illegible]

Ὀπτητὸς-ἡ-όν. = Ὀπτός.

Ὀπτικὸς-ἡ-όν. ottico, visuale. [illegible] Ὀπτικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη). ottica, scienza che tratta della vista. [illegible]

Ὀπτὸς-ἡ-όν. arrostito. [illegible]

Ὀπυίω καὶ Ὀπύω. Μ. ύσω. esser ammogliato, aver moglie. 2. giacere, aver commercio con femmina. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀπώδης-εος (ὁ, ἡ) sugoso. [illegible]

Ὀπωπέω-ῶ. Μ. ήσω. × ἀντὶ Ὁράω.

Ὀπωπὴ (ἡ) × ἀντὶ Ὄψις.

Ὀπώρα-ας (ἡ) autunno. 2. frutti d' autunno. 3. età matura. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὀπωραῖος-α-ον. = Ὀπωρινός.

Ὀπωρίζω καὶ (μσ.) -ίζομαι. Μ. ίσω-ομαι. cogliere i frutti autunnali. [illegible]

Digitized by Google

Ὀπωρικὸς - ή - όν. che concerne i frutti autunnali. [illegible]

Ὀπώριμος (ὁ, ἡ) = Ὀπωρικός.

Ὀπωρινὸς - ή - όν. autunnale. [illegible]

Ὀπωρισμὸς (ὁ) raccolta de' frutti autunnali. [illegible]

Ὀπωροθήκη (ἡ) magazzino de' frutti autunnali. [illegible]

Ὀπωροκάπηλος (ὁ) = Ὀπωροπώλης.

Ὀπωρολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie de' frutti autunnali. [illegible]

Ὀπωροπώλης - ου (ὁ) venditore de' frutti autunnali, fruttajuolo. [illegible]

Ὀπωροφορέω. - ῶ. M. ήσω. produrre de' frutti autunnali. [illegible]

Ὀπωροφόρος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti autunnali. [illegible]

Ὀπωροφυλάκιον (τὸ) = Ὀπωροθήκη.

Ὀπωροφύλαξ - ακος (ὁ) custode d' un orto, o d' una vigna. [illegible]

Ὀπωρώνης - ου (ὁ) = Ὀπωροκάπηλος.

Ὅπως, ἐπίῤ. come, qualmente. 2. subito chè, tostochè. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὅραμα (τὸ) spettacolo. [illegible] 2. (Γρφ.) = Ὄπτασία.

Ὅρασις - εως (ἡ) la vista. [illegible] 2. = Ὅραμα.

Ὁρατὴς - οῦ (ὁ) spettatore. [illegible]

Ὁρατικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. che ha la forza di vedere. 2. ottico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὁρατὸς - ή - όν. visibile. [illegible]

Ὁράω - ῶ. M. ὄψομαι. vedere, osservare. [illegible]

Ὀργαίνω. M. ανῶ. mettere, far saltare in collera. [illegible]

Ὀργανικὸς - ή - όν. organico, instrumentale. [illegible]

Ὀργανικῶς, ἐπίῤ. organicamente, con instrumenti. [illegible]

Ὀργάνιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Ὄργανον (τὸ) organo, instrumento. [illegible]

Ὀργανοπήκτωρ - ορος (ὁ) = Ὀργανοποιός.

Ὀργανοποιΐα (ἡ) costruzione d' instrumenti. [illegible]

Ὀργανοποιὸς (ὁ) fabbricatore di strumenti. [illegible]

Ὀργανόω - ῶ. M. ώσω. organizzare. [illegible]

Ὀργάνωσις - εως (ἡ) organizzazione. [illegible]

Ὀργὰς - άδος (ἡ) (ἐνν. γῆ.) terra fertile. [illegible]

Ὀργασμὸς (ὁ) orgasmo, movimento impetuoso degli umori del corpo. [illegible]

Ὀργάω - ῶ. M. ήσω. essere in orgasmo, in frega, aver prurito. [illegible]

Ὀργεὼν - ῶνος (ὁ) sacerdote degli idoli. [illegible]

Ὀργεώνη (ἡ) θηλ. τ. Ὀργεών.

Ὀργὴ (ἡ) collera, ira. 2. costume, propensione, affetto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀργητὴς - οῦ (ὁ) collerico. [illegible]

Ὄργια (τὰ) le orgie, feste in onor di Bacco. [illegible]

Ὀργιάζω. M. άσω. celebrare le orgie. [illegible]

Ὀργιασμὸς (ὁ) celebrazione delle orgie. [illegible]

Ὀργιαστὴς - οῦ (ὁ) che celebra le orgie. [illegible]

Ὀργιάω - ῶ. M. άσω. × ἀντὶ Ὀργάω.

Ὀργίζω. M. ίσω. irritare, mettere in collera. [illegible]

Ὀργίλος - η - ον. (καὶ ἐπίῤ.) - ίλως. iracondo. [illegible]

Ὀργιλότης (ἡ) iracondia. [illegible]

Ὀργυιὰ (ἡ) misura di sei piedi. [illegible]

Ὀργυιαῖος - α - ον. lungo sei piedi. [illegible]

Ὀργυιόω - ῶ. M. ώσω. stendere le braccia. [illegible]

Digitized by Google

Ὀρέγδην, ἐπίῤ. colle braccia stese. բազկատարած. ձեռուըները տարածած՝ երկարած:

Ὄρεγμα (τὸ) l'azione di stendere. 2. passo. տարածանելը. 2. քայլ. երկնցնելը. 2. ոտքը:

Ὀρέγω. Μ. ὀρέξω. stendere (la mano). 2. dare, presentare, offrire. տարածել, երկընցընել (ձեռքը). 2. մատուցանել, նուիրել. երկնցնել, ընծայել (ընծայ). 2. կըրցել, ընծայել. (μσ.) desiderare, bramare. բաղձալ. փափագել. ըղձալ կերպէ:

Ὀρειάρχης - ου (ὁ) il capo de' montanari. լեռնցոց մեծը. պատերազմին պետը՝ պետ...:

Ὀρείαυλος (ὁ, ἡ) che abita nelle montagne. լեռնաբնակ. լեռը՝ ապրին բնակ, լեռ:

Ὀρειβατέω - ῶ. Μ. ήσω. camminare, girare nelle montagne. լեռներբ պտըտիլ. լեռներու վրայ պտըտիլ:

Ὀρειβάτης - ου (ὁ) che cammina, gira nelle montagne. լեռներբ պտըտող. լեռներու վրայ պտըտող:

Ὀρείγανον (τὸ) καὶ Ὀρείγανος (ὁ) = Ὀρίγανον.

Ὀρειγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato sulla montagna. լեռան վրայ ծնած, լեռնածին. լեռը ծնած:

Ὀρειδρόμος (ὁ, ἡ) che corre per le montagne. լեռներբ վազող. լեռներու վրայ վազող:

Ὀρειθαλὴς - έος (ὁ, ἡ) che verdeggia nelle montagne. լեռներբ դալարող, կանաչող. լեռներու վրայ կանաչող:

Ὀρεικὸς - ή - όν. pertinente al mulo. ջորիի պատկանեալ. ջորիին վրայ:

Ὀρεινομέω - ῶ. Μ. ήσω. pascersi sulle montagne. լեռնաբնակ վրայ արածիլ՝ ճարակել. լեռներու վրայ արածիլ:

Ὀρεινόμος (ὁ, ἡ) che si pasce nelle montagne. լեռներբ արածող՝ ճարակող. լեռներու վրայ արածող:

Ὀρεινὸς - ή - όν. montanaro. 2. montagnoso. լեռնցի. 2. լեռնոտ. լեռ, լեռնոտ. 2. լեռ եղած տեղ:

Ὀρειπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) errante per le montagne. լեռներբ ասդին անդին թափառական պտըտող. լեռներու վրայ ասդին անդին պտըտող:

Ὀρειπολέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ὀρεοπολέω.

Ὀρείτης - ου (ὁ) montanaro. լեռնցի. լեռ, լեռնոտ:

Ὀρειτύπος (ὁ, ἡ) taglialegna. փայտահատ. անտառ կտրող՝ կոտրող:

Ὀρειφοίτης - ου (ὁ) καὶ

Ὀρείφοιτος (ὁ, ἡ) che frequenta le montagne. ստէպ լեռ գնացող. ուր ուր լեռը երթող՝ լեռ երթող:

Ὀρείχαλκος (ὁ) oricalco, ottone. արոյր. պղինձ (մաքուր):

Ὀρεκτικὸς - ή - όν. che eccita l'appetito. ախորժակ բերող. ախորժ տուող:

Ὀρεκτὸς - ή - όν. che si può stendere. 2. bramabile. տարածանելի՝ երկընցնալի կարելի. 2. ախորժելի, ցանկալի. կուզուի, ուզուելի. 2. ըղձալի բնական:

Ὄρεξις - εως (ἡ) appetito. ախորժակ. ախորժ

Ὀρεοζεύκτης - ου (ὁ) mulattiere. ջորեպան. ջորեպան:

Ὀρεοκομέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀρεοκόμος (ὁ) che ha la cura de' muli. ջորիներու խնամք խնամող. ջորիներուն պահոց խնամք ունեցող:

Ὀρεοπολέω - ῶ. Μ. ήσω. raggirare nelle montagne. լեռներբ պտըտիլ. լեռներու վրայ պտըտիլ:

Ὀρεοπόλος (ὁ, ἡ) che raggira nelle montagne. լեռներբ պտըտող. լեռներու վրայ պտըտող:

Ὀρεοσέλινον (τὸ) = Πετροσέλινον.

Ὀρεσιβάτης κτλ. = Ὀρειβάτης. κτλ.

Ὀρεσκεύω. Μ. εύσω. abitare nelle montagne. լեռներբ բնակիլ. լեռներու վրայ ապրիլ:

Ὀρέσκιος (ὁ, ἡ) che sta all' ombra d'una montagna. լեռան շուքը գտնուող. լեռան հովանոյն պաշտպան:

Ὀρεσσιβάτης - ου (ὁ) κτλ. = Ὀρεσιβάτης κτλ.

Ὀρεὺς - έως (ὁ) mulo. ջորի. ջորի:

Ὀρεύω. Μ. εύσω. = Ὠρεύω.

Ὀρεχθέω - ῶ. Μ. ήσω. ἀντὶ Ὀρέγομαι. 2. (χ. πτ.) = Πάλλομαι.

Ὀρεωζεύκτης κτλ. = Ὀρεοζεύκτης κτλ.

Ὀρεωπώλης - ου (ὁ) venditore di muli. ջորի վաճառող. ջորի ծախող:

Ὀρθαγγελέω - ῶ. Μ. ήσω. annunziare esattamente. ճշգրիւ ազդ առնել. ուղիղ ճիշդ լուր տալ:

Ὀρθεύω. Μ. εύσω. × ἀντὶ Ὀρθόω.

Ὀρθιάδε (ζε), ἐπίῤ. sù, verso sù. վեր. դէպ ի վեր. վերևը, վերը:

Ὀρθιάζω. Μ. άσω. alzare la voce, parlare ad alta voce. ձայն բառնալ, բարձր ձայնով խօսիլ. բարձր ձայնով խօսիլ:

Ὀρθίαξ - ακος (ὁ) la parte inferiore dell' albero della nave. կայմին վարի կողմը. նաւու կայմին տակը:

Ὀρθίασμα (τὸ) grido. աղաղակ. հայհոյել:

Ὄρθιος - α ἢ ος - ον. = Ὀρθός.

Ὀρθοβατέω - ῶ. Μ. ήσω. camminare dritto. ուղիղ քալել. ուղիղ քալել:

Ὀρθοβόας - ου (ὁ) che grida fortemente. բարձր ձայնով աղաղակող. բարձր ձայնով պոռացող:

Ὀρθόβολος (ὁ, ἡ) lanciato drittamente. ուղիղ նետուած. ուղիղ նետուած:

Ὀρθοβουλία (ἡ) retto consiglio. ուղիղ խորհուրդ. ուղիղ խորհուրդ:

Ὀρθόβουλος (ὁ, ἡ) di cui i consigli sono retti, prudente. ուղիղ խորհուրդներ ունեցող, խոհական. ուղիղ խորհուրդ ունեցող:

Ὀρθογνωμέω (γνωμονέω) - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀρθογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che giudica rettamente. ուղիղ դատող. ուղիղ դատող:

Ὀρθογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere correttamente. ուղիղ անսխալ գրել. ուղիղ գրել:

Ὀρθογραφία (ἡ) ortografia, regola di bene scrivere. 2. ortografia, pianta innalzata d'una fabbrica. ուղղագրութիւն,

Digitized by Google

[illegible]

Ὀρθογώνιος καὶ -όγωνος (ὁ, ἡ) rettangolo. [illegible]

Ὀρθοδίκης -ου (ὁ) che giudica rettamente. [illegible]

Ὀρθοδοξαστὴς -οῦ (ὁ) che pensa, opina rettamente. [illegible]

Ὀρθοδοξαστικῶς, ἐπίῤ. pensando, opinando rettamente. [illegible]

Ὀρθοδοξέω -ῶ. Μ. ήσω. pensare rettamente. 2. essere ortodosso. [illegible]

Ὀρθοδοξία (ἡ) retto pensare, opinione sana. 2. ortodossia. [illegible]

Ὀρθόδοξος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -δόξως. che pensa rettamente. 2. ortodosso. [illegible]

Ὀρθοδρομέω -ῶ. Μ. ήσω. andare, camminare per la dritta strada. [illegible]

Ὀρθόδρομος (ὁ, ἡ) che cammina per la dritta strada. [illegible]

Ὀρθόδωρον (τὸ) spitama, spanna, misura d'un palmo. [illegible]

Ὀρθοέπεια (ἡ) parlare, stile corretto. [illegible] = Ὀρθολογία.

Ὀρθοεπέω -ῶ. Μ. ήσω. parlare correttamente. [illegible]

Ὀρθοκάθεδρος (ὁ, ἡ) che sede dritto. [illegible]

Ὀρθόκαυλος (ὁ, ἡ) (βτν.) che ha il fusto retto. [illegible]

Ὀρθόκερως -ωτος (ὁ, ἡ) che ha le corna dritte. [illegible]

Ὀρθοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa dritta. [illegible]

Ὀρθόκραιρος (ὁ, ἡ) che tiene la testa o le corna dritte. [illegible]

Ὀρθοκρισία (ἡ) giusto, retto giudizio. [illegible]

Ὀρθολεκτέω καὶ Ὀρθολογέω -ῶ. Μ. ήσω. = Ὀρθοεπέω.

Ὀρθολογία (ἡ) ortologia. [illegible]

Ὀρθομαντεία (ἡ) vera, infallibile predizione. [illegible]

Ὀρθόμαντις -εως (ὁ, ἡ) vero profeta. [illegible]

Ὀρθονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce con equità. [illegible]

Ὀρθόνοος -ους (ὁ, ἡ) che ha lo spirito, il cuore retto. [illegible]

Ὀρθοπεριπατητικὸς -ἡ -όν. che cammina dritto. [illegible]

Ὀρθοπλὴξ -ῆγος (ὁ, ἡ) (ἵππος) (cavallo) che s' impenna. [illegible]

Ὀρθοπλοέω -ῶ. Μ. ήσω. navigare direttamente o felicemente. [illegible]

Ὀρθόπλοος -ους (ὁ, ἡ) che naviga direttamente o felicemente. [illegible]

Ὀρθόπνοια (ἡ) ortopnia, sorta di malattia, che impedisce il respiro se non si stà dritto. [illegible]

Ὀρθόπνοος -ου (ὁ, ἡ) che non può respirare se non stando dritto. [illegible]

Ὀρθοποδέω -ῶ. Μ. ήσω. camminare dritto. [illegible]

Ὀρθόπους -οδος (ὁ, ἡ) che sta dritto sui piedi. [illegible]

Ὀρθοπραγέω -ῶ. Μ. ήσω. operare rettamente. [illegible]

Ὀρθοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha il volto eretto. [illegible]

Ὀρθόπρυμνος (ὁ, ἡ) (nave) che ha la poppa elevata. [illegible]

Ὀρθὸς -ἡ -όν. eretto, retto, dritto, equo, giusto, vero. [illegible]

Ὀρθοστάδην, ἐπίῤ. in piedi. [illegible]

Ὀρθοσταδίας -ου (ὁ) καὶ
Ὀρθοστάδιον (τὸ) καὶ
Ὀρθοστάδιος (ὁ) tonaca corta e senza cintura. [illegible]

Ὀρθοσταδὸν, ἐπίῤ. = Ὀρθοστάδην.

Digitized by Google

Ὀρθοστάτης-ου (ὁ) che si tiene dritto. [illegible]

Ὀρθοτενὴς-έος (ὁ, ἡ) teso direttamente. [illegible]

Ὀρθότης (ἡ) rettitudine, giustizia, equità. [illegible]

Ὀρθοτίτθιος καὶ Ὀρθότιτθος (ἡ) di cui le mammelle non sono pendenti, stanno dritte. [illegible]

Ὀρθοτομέω-ῶ. M. ήσω. tagliare in linea retta. [illegible]

Ὀρθοτομία (ἡ) tagliatura in linea retta. [illegible]

Ὀρθοτόμος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che taglia in linea retta. [illegible] (προπαροξ.) tagliato in linea retta. [illegible]

Ὀρθοτονέω-ῶ. M. ήσω. accentare correttamente. [illegible]

Ὀρθοτόνησις-εως (ἡ) l'accentare correttamente. [illegible]

Ὀρθότονος (ὁ, ἡ) accentato correttamente. [illegible]

Ὀρθοτριχέω-ῶ. M. ήσω. arricciarsi. [illegible]

Ὀρθοτριχία (ἡ) arricciamento. [illegible]

Ὀρθοτριχιάω-ῶ. M. άσω. = Ὀρθοτριχέω.

Ὀρθόφρων-ονος (ὁ, ἡ) che ha de' sentimenti retti. [illegible]

Ὀρθοφυέω-ῶ. M. ήσω. crescere a drittura. [illegible]

Ὀρθοφυὴς-έος (ὁ, ἡ) che cresce in altezza, a drittura. [illegible]

Ὀρθοφυΐα (ἡ) il crescere a drittura. [illegible]

Ὀρθοχαίτης-ου (ὁ) che ha il crine eretto. [illegible]

Ὀρθόω-ῶ. M. ώσω. raddrizzare, ergere. [illegible]

Ὀρθρεύω. M. εύσω. alzarsi o fare qualche cosa di buon mattino. [illegible]

Ὀρθρινὸς-ὴ-όν. = Ὄρθριος (τὸ οὐδ.) Ὀρθρινὸν (τὸ) = Ὄρθρος.

Ὄρθριος-α ἢ ος-ον. dell'alba, antelucano. [illegible]

Ὀρθροβόας (ὁ) che grida di buon mattino. [illegible]

Ὀρθρολάλος (ὁ, ἡ) che garrisce di buon mattino. [illegible]

Ὄρθρος (ὁ) alba, aurora (Λατ. diluculum). [illegible]

Ὀρθῶς, ἐπίῤ. direttamente, rettamente, giustamente. [illegible]

Ὄρθωσις-εως (ἡ) raddrizzamento, erezione. [illegible]

Ὀρίγανον (τὸ) καὶ Ὀρίγανος (ἡ) origano (pianta). [illegible]

Ὀριγνάομαι-ῶμαι. M. ήσομαι. × ἀντὶ Ὀρέγομαι.

Ὁρίζω. M. ίσω. limitare, terminare. 2. definire. 3. stabilire, fissare. 4. separare. [illegible] Ὁρίζων (ἐνν. κύκλος) (μτχ.) orizzonte. [illegible]

Ὁρικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. definitivo. [illegible]

Ὀρίνω. M. ινῶ. muovere, eccitare. [illegible]

Ὄριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὄρος. monticello. [illegible]

Ὅριον (τὸ) limite, termine. [illegible]

Ὅριος (ὁ, ἡ) terminale. [illegible]

Ὅρισμα (τὸ) limite. 2. proposito, determinazione. [illegible]

Ὁρισμὸς (ὁ) definizione. 2. (Βυζ.) ordine. [illegible]

Ὁριστὴς-οῦ (ὁ) che limita. 2. che da la definizione delle cose. [illegible]

Ὁριστικὸς-ὴ-όν. definitivo. [illegible] (ὅθ.) Ὁριστικὴ (ἡ) (ἐνν. ἔγκλισις) modo indicativo. [illegible]

Ὁρκαπάτης-ου (ὁ) che inganna con giuramento. 2. spergiuro. [illegible]

Ὁρκίζω. M. ίσω. far giurare. [illegible]

Ὅρκιος-α ἢ ος-ον. per cui si giura, che si cita per testimonio in conferma del giuramento. [illegible]

Ὁρκισμὸς (ὁ) il giurare od il far giurare.

Digitized by Google

երդման ընկնել կամ ընկել տալը. եէմին էթմէ, անտ իչմէ, եախօտ իչիրմէ:

Ὁρκιστὴς-οῦ (ὁ) che fà giurare. երդմնեցուցող. եէմին էթտիրէն:

Ὅρκος (ὁ) giuramento. երդումն. եէմին, անտ:

Ὁρκοσφάλτης-ου (ὁ) = Ὁρκαπάτης.

Ὁρκύω-ῶ. M. ώσω. = Ὁρκίζω.

Ὄρκυνος καὶ

Ὄρκυς-υνος (ὁ) orcino, tonno (pesce grande). գոռ (մեծ ձուկ մը). թօննօս (պէյ ձկնա էյի գուլէ):

Ὅρκωμα (τὸ) giuramento. երդումն. եէմին:

Ὁρκωμοσία (ἡ) giuramento. երդումն. անտ, եէմին:

Ὁρκωμοτέω-ῶ. M. ήσω. giurare. երդնուլ. եէմին էթմէք:

Ὁρκωμότης-ου (ὁ) obbligato per giuramento. երդման ըրած, երդմամբ կապուած. եէմինլի:

Ὁρκωμοτικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. giurativo. երդմնական. եէմինէ՝ անտա մախսուս:

Ὁρκώμοτος (ὁ, ἡ) = Ὅρκιος.

Ὁρκωτὴς-οῦ (ὁ) che fà giurare. երդմնեցուցող. եէմին էթտիրէն, անտ իչիրէն:

Ὁρκωτὸς-ὴ-όν. giurato. երդմնցած. եէմին օլմուշ, եէմինլի:

Ὁρμαθίζω. M. ίσω. connettere in forma di catena. շղթայաձեւ միմեանց անցընել՝ շարակցել. զինճիր գիպի պիրպիրինէ կէչիրմէք՝ իլիշտիրմէք՝ տիզմէք:

Ὁρμαθὸς (ὁ) ordine, fila, serie, concatenazione. կարգ, դաս, կապակցութիւն, շարակցութիւն. սըրա, տիզի, ալըշմաքլըք:

Ὁρμαίνω. M. ανῶ. mettere in movimento, eccitare. շարժմունքի դնել, գրգռել. հարաքէթէ գօմագ, թէհրիքէթմէք. (συνήθ.) pensare, desiderare, bramare. մտածել, փափագել, բաղձալ. տիւշիւնմէք, արզուլէթմէք, հավէսին չէքմէք:

Ὁρμάω-ῶ. M. ήσω. metter in movimento, eccitare. շարժմունքի դնել, գրգռել. հարաքէթէ գօմագ, թէհրիքէթմէք. (συνήθ. ἀμτβτ. ἢ ἑλλ. ἢ μσ.) lanciarsi, precipitarsi. 2. desiderare. նետուիլ. 2. փափագել, բաղձալ. ատիլմագ, ֆըրլամագ. 2. արզուլէթմէք:

Ὁρμέω-ῶ. M. ήσω. approdare. ցամաքին մօտենալ. քէնարա եանաշմագ:

Ὁρμὴ (ἡ) movimento impetuoso. 2. appetito, passione. 2. instinto, impulsione. ուժգին՝ բուռն շարժմունք. 2. ըղձմունք, իղձ, կիրք. 3. բնական ազդում՝ մղում. հէյէճանլը հարաքէթ. 2. մէյլ, հավէս, արզու, նէֆս. 3. թապիաթտան օլան իլգա՝ հիսս՝ տէրթինաշ:

Ὁρμηδὸν, ἐπίῤ. impetuosamente. ուժգնակի. հէյէճան՝ խըզ իլէ:

Ὅρμημα (τὸ) oggetto, verso cui viene trasportata l' anima. 2. impeto, sforzo. առարկայ՝ առ որ ընթի հոգին. 2. թափ, ճիգն. ճանըն եէլտիննէրէկ՝ մէյլլէննտիկի նէսնէ. 2. խըզզ, հէյէճան, ճէհտ:

Ὁρμητήριον (τὸ) stimolo, sprone. խթան, գրգիռ, մտրակ. թէշվիք, մահմուզ, մահմազ:

Ὁρμητικὸς-ή-όν. impetuoso. ուժգին, բուռն. հէյէճանլը, խըզլը:

Ὁρμητικῶς, ἐπίῤ. = Ὁρμηδόν.

Ὁρμιά (ἡ) amo. կարթ. օլթա:

Ὁρμιεύω. M. εύσω inamare. կարթով որսալ (ձուկ). օլթա իլէ պալըգ ավլամագ:

Ὁρμίζω. M. ίσω. approdare, portare la nave nel porto. նաւը ցամաքը մօտեցնել, նաւահանգիստ տանիլ. կէմիի քէնարա եանաշտըրմագ՝ լիմանա կէթիրմէք:

Ὅρμινον (τὸ) schiarea, salvia salvatica (erba) (Γαλλ. orvale). վայրի խոտ մը է. եապանի տիկ օթու:

Ὁρμινώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla schiarea. որմինոն ըսուած տունկին նման. եապանի տիկ օթուսունա պէնզէր:

Ὅρμισις-εως (ἡ) abbordo, l' azione d' approdare. ցամաք մօտենալը. քէնարա եանաշմագ:

Ὁρμίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Ὅρμος.

Ὅρμος (ὁ) collana. 2. porto, rada. քաղ, մանեակ. 2. նաւահանգիստ, նաւակայան. կէրտանլըք. 3. լիման:

Ὀρνεάζομαι. M. άσομαι. uccellare. 2. innalzare la testa verso il cielo. թռչուն որսալ. 2. գլուխը դէպ ի երկինք վերցնել. գուշ թութմագ. 2. պաշը կէօյէ տօղրու գալտըրմագ:

Ὀρνεοθηρευτικὸς-ή-όν. = Ὀρνιθοθηρευτικός.

Ὀρνεόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un uccello. թռչունի ձեւով. գուշ պիչիմլի:

Ὄρνεον (τὸ) = Ὄρνις.

Ὀρνεοπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vendono gli uccelli. թռչուն ծախելու տեղ. գուշ սաթըլան մահալ:

Ὀρνεοπώλης-ου (ὁ) che vende uccelli. թռչուն ծախող. գուշ սաթան:

Ὀρνεοσκοπέω-ῶ. M. ήσω. = Οἰωνοσκοπέω.

Ὀρνεοσκοπία (ἡ) = Οἰωνοσκοπία.

Ὀρνεοσκόπος (ὁ, ἡ) = Οἰωνοσκόπος.

Ὀρνεοτρόφος (ὁ, ἡ) = Ὀρνιθοτρόφος.

Ὀρνεώδης-εος (ὁ, ἡ) simile ad un uccello. թռչունի նման. գուշա պէնզէր:

Ὀρνιθαγρευτὴς-οῦ (ὁ) = Ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνιθάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὀρνίθιον.

Ὀρνιθεῖον (τὸ) = Ὀρνιθών.

Ὀρνίθειος-α-ον. pertinente agli uccelli. թռչնոց պատկանեալ. գուշլարա տայիր:

Ὀρνιθευτὴς-οῦ ((ὁ) = Ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνιθεύω. M. εύσω. uccellare. թռչուն որսալ. գուշ ավլամագ՝ թութմագ:

Ὀρνιθιακὸς-ή-όν. = Ὀρνίθειος.

Ὀρνιθίας-ου (ὁ) (ἄνεμος) vento in cui gli uccelli cominciano a fuggire a' soggiorni caldi. թռչուններըն առը անդէր փախցընող հով. գուշ քէչէ, գուշլարը սըճագ մէմլէքէթլէրտէն գաչըրտան րուզկեար:

Ὀρνιθικὸς-ή-όν. = Ὀρνίθειος.

Ὀρνίθιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄρνις. uccelletto. թռչնիկ. գուշճիղազ:

Ὀρνιθοβοσκεῖον (τὸ) uccelliera. թռչնարան. գուշլուգ, գուշ պէսլէնէճէք մահալ:

Ὀρνιθοβόσκος (ὁ) = Ὀρνιθοκόμος.

Ὀρνιθόγαλον (τὸ) ornitogalo (pianta). թռչնակաթ (տունկ մըն է). սիւթլիճէ լէքէ (պէյազ նէրկիզ ֆիթանը):

Digitized by Google

Ὀρνιθογενής - έος (ὁ, ἡ) = Ὀρνιθόγονος.

Ὀρνιθογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che conosce gli uccelli. [illegible]

Ὀρνιθόγονος (ὁ, ἡ) nato da un uccello. [illegible]

Ὀρνιθοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un uccello. [illegible]

Ὀρνιθοθήρα (ἡ) uccellatura, caccia degli uccelli. [illegible]

Ὀρνιθοθήρας-ου (ὁ) uccellatore. [illegible]

Ὀρνιθοθηράω-ῶ. M. άσω. uccellare. [illegible]

Ὀρνιθοθηρευτικὸς - ή - όν. che concerne l' uccellatura. [illegible] Ὀρνιθοθηρευτική (ἡ) (ἐνν. τέχνη) l' arte d' uccellare. [illegible]

Ὀρνιθοθηρία (ἡ) = Ὀρνιθοθήρα.

Ὀρνιθοκάπηλος (ὁ) = Ὀρνεοπώλης.

Ὀρνιθοκομεῖον (τὸ) = Ὀρνιθοτροφεῖον.

Ὀρνιθοκόμος (ὁ, ἡ) = Ὀρνιθοτρόφος.

Ὀρνιθοκρίτης - ου (ὁ) = Οἰωνομάντις.

Ὀρνιθολόγος (ὁ, ἡ) ornitologo, che tratta, discorre degli uccelli. [illegible]

Ὀρνιθομανέω - ῶ. M. ήσω. amare appassionatamente gli uccelli. [illegible]

Ὀρνιθομανία (ἡ) amore appassionato degli uccelli. [illegible]

Ὀρνιθομανής - έος (ὁ, ἡ) che ama appassionatamente gli uccelli. [illegible]

Ὀρνιθόμορφος (ὁ, ἡ) = Ὀρνεόμορφος.

Ὀρνιθοπέδη (ἡ) rete per chiappare gli uccelli. [illegible]

Ὀρνιθοπώλης - ου (ὁ) venditore d'uccelli. [illegible]

Ὀρνιθοσκοπέω καὶ Ὀρνιθοσκόπος. = Οἰωνοσκοπέω κτλ.

Ὀρνιθοτροφεῖον (τὸ) uccelliera. [illegible]

Ὀρνιθοτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrire degli uccelli. [illegible]

Ὀρνιθοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce degli uccelli. [illegible]

Ὀρνιθοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia gli uccelli. [illegible]

Ὀρνιθόω-ῶ. M. ώσω. cangiare in uccello. [illegible]

Ὀρνιθώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀρνιθοειδής.

Ὀρνιθὼν - ῶνος (ὁ) uccelliera. [illegible]

Ὄρνις - ιθος (ὁ καὶ ἡ) uccello. 2. gallo o gallina. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Οἰωνός (2).

Ὄρνυμι. M. ὀρσω. mettere in movimento, eccitare, sollevare. 2. cagionare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀρνύφιον (τὸ) = Ὀρνίθιον.

Ὀροβάγχη (ἡ) orobanche, succiamele (erba). [illegible]

Ὀρόβαχχος (ὁ) = Κύτισος.

Ὀροβίας (ὁ) simile all' orobo. [illegible]

Ὀρόβινος - η - ον. fatto d' orobo. [illegible]

Ὀροβίτης καὶ

Ὀροβοειδής - έος (ὁ, ἡ) = Ὀροβίας.

Ὄροβος (ὁ) orobo, ervo, lero, moco salvatico (specie di legume). [illegible]

Ὀροβοφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiare dell' orobo. [illegible]

Ὀροβώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀροβοειδής.

Ὁροθεσία (ἡ) καὶ

Ὁροθέσιον (τὸ) fissazione de' confini. [illegible] 2. = Ὅριον.

Ὁροθετέω - ῶ. M. ήσω. fissare de' limiti, definire. [illegible]

Ὁροθέτης - ου (ὁ) che fissa de' limiti. [illegible]

Ὀροθύνω. M. υνῶ. = Ὄρνυμι.

Ὀρόκτυπος (ὁ, ἡ) che risuona nelle montagne. [illegible]

Ὀροπέδιον (τὸ) pianura sulla sommità d' una montagna (Γαλλ. plateau). [illegible]

Ὀρὸς (ὁ) siere. [illegible]

Ὄρος - εος - ους (τὸ) monte, montagna. [illegible]

Ὅρος (ὁ) limite, confine, termine. 2. mira, scopo. 3. definizione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὄρουσις - εως (ἡ) impeto. [illegible]

Ὀρούω. M. ὀρούσω. = Ὄρνυμαι.

Ὀροφὴ (ἡ) tetto. 2. soffitta, solajo, pavimento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀροφίας - ου (ὁ) che vive sui tetti. [illegible]

Ὄροφος (ὁ) = Ὀροφή.

Ὀροφόω - ῶ. M. ώσω. coprire di tetto o di soffitta. [illegible]

Ὀρόφωμα (τὸ) soffitta. [illegible]

Ὀρόφωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. Ὀροφόω.

Ὀροφωτὸς - ἡ - όν. coperto di tetto o di soffitta. [illegible]

Ὄρπηξ - ηκος (ὁ) rampollo, rimessa. [illegible]

Ὀῤῥοποσία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Ὀῤῥοποτέω - ῶ. M. ήσω. bevere del siero. [illegible]

Ὀῤῥοπύγιον (τὸ) coda. [illegible] 2. = Ὄῤῥος.

Ὀῤῥὸς (ὁ) = Ὀρὸς.

Ὄῤῥος (ὁ) groppone. [illegible]

Ὀῤῥόω - ῶ M. ώσω. convertere in siero. [illegible]

Ὀῤῥωδέω - ῶ. M. ήσω. tremare. [illegible]

Ὀῤῥώδης - έος (ὁ, ἡ) timido. [illegible] — ῥωδέως, ἐπίῤ.

Ὀῤῥώδης - εος (ὁ, ἡ) sieroso. [illegible]

Ὀῤῥωδία (ἡ) paura, timore. [illegible]

Ὀρσινεφὴς - έος (ὁ, ἡ) che spinge le nuvole. [illegible]

Ὀρσιπετὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ἀερσιπέτης.

Ὀρσίπους - οδος (ὁ, ἡ) = Ταχύπους.

Ὀρσολοπεύω. M. εύσω καὶ

Ὀρσολοπέω - ῶ. M. ήσω. eccitare, perturbare. [illegible]

Ὀρσόλοπος (ὁ, ἡ) che arriccia i capelli, tremendo. [illegible]

Ὀρσὸς (ὁ) = Ὄρπηξ.

Ὀρταλίζω. M. ίσω. cominciare a stendere le ali per volare, svolazzare. [illegible]

Ὀρταλὶς - ίδος (ἡ) καὶ

Ὀρταλιχεὺς - εως καὶ

Ὀρτάλιχος (ὁ) = Νεοσσός.

Ὀρτύγιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὄρτυξ.

Ὀρτυγοθήρας - ου (ὁ) cacciatore di quaglie. [illegible]

Ὀρτυγοκόπος (ὁ, ἡ) che colpisce le quaglie, e le uccide. [illegible]

Ὀρτυγομήτρα (ἡ) re delle quaglie, francolino (Γαλλ. râle). [illegible]

Ὀρτυγοπώλης - ου (ὁ) che vende quaglie. [illegible]

Ὀρτυγοτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nutriscono le quaglie. [illegible]

Ὀρτυγοτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrire delle quaglie. [illegible]

Ὀρτυγοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce delle quaglie. [illegible]

Ὄρτυξ - υγος (ὁ) quaglia. 2. ortica. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀρυγὴ (ἡ) = Ὄρυξις.

Ὄρυγμα (τὸ) scavo, fossa, mina. [illegible]

Ὄρυγξ - υγγος (ὁ) = Ὄρυξ.

Ὄρυζα - ης (ἡ) riso (spezie di biada nota). [illegible]

Ὀρυκτὴρ - ῆρος καὶ

Ὀρύκτης - ου (ὁ) scavatore della terra. 2. zappa, vomero. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Ὄρυξ. (2.)

Ὀρυκτὸς - ἡ - όν. scavato. [illegible] (ἰδιαιτ.) fossile, [illegible] (ὅθ. πληθ. οὐδ.) Ὀρυκτὰ (τὰ) fossile (corpi sotterranei come sono il mercurio, il solfo e simili). [illegible]

Ὄρυξ - υγος (ὁ) zappa, marrone. 2. mazza di ferro. 3. orca (pesce). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὄρυξις - εως (ἡ) l' azione di scavare. [illegible]

Ὀρύσσω (ττω). M. ύξω. scavare, aprire della fossa, minare. [illegible]

Ὀρυχὴ (ἡ) = Ὄρυξις.

Ὀρύχω. M. ύξω. = Ὀρύσσω.

Ὀρφανεύω. M. εύσω. aver la cura, essere tutore degli orfani, de' pupilli. [illegible]

Ὀρφανία (ἡ) orfanità. [illegible]

Ὀρφανίζω. M. ίσω. lasciare, rendere orfano. [illegible]

Ὀρφανικὸς - ἡ - όν. pupillare. [illegible]

Ὀρφανιστὴς - οῦ (ὁ) tutore de' pupilli. [illegible]

Ὀρφανὸς - ἡ - όν. orfano, pupillo. [illegible]

Ὀρφανοτροφεῖον (τὸ) orfanotrofio, luogo ove si nudriscono gli orfani. [illegible]

Digitized by Google

եօքսուզխանէ, եօքսուզլերին պէսլէնտիկի մահալ:

Ὀρφανοτροφέω-ῶ. *M.* ήσω. nutrire degli orfani. որբ պահել՝ կերակրել. եօքսուզ սախլամաք՝ պէսլէմէք:

Ὀρφανοτρόφος (ὁ, ἡ) nutritore de' pupilli. որբ պահօղ՝ կերակրօղ. եօքսուզ սախլայան՝ պէսլէյէն:

Ὀρφανοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) tutore di pupilli. որբոց խնամակալու. եօքսուզ վասիսի:

Ὄρφνη (ἡ) tenebre, oscurità. խաւար, մթութիւն. գարանլըք, գարանլըքլըք:

Ὄρφινος-η-ον. oscuro (colore). մուգ (գոյն). քօյու (րէնկ):

Ὄρφνιος (ὁ, ἡ) = Ὀρφνός.

Ὀρφνὶς-ίδος (ἡ) abito bruno. սեւ լաթ, զգեստ. սիյահ րուպա, գարա րուպա:

Ὀρφνὸς-ὴ-όν. nero, oscuro, tenebroso. սեւ, խաւար, մթին. սիյահ, գարա, գարանլըգ:

Ὀρφνώδης-εος (ὁ, ἡ) nero. սեւ. սիյահ:

Ὀρφὸς-ὴ-όν. × ἀντὶ Ὀρφανός. privo. զուրկ. մահրում:

Ὀρφόω-ῶ. *M.* ώσω. = Ὀρφανίζω. privare. զրկել. մահրում էթմէք:

Ὄρχαμος (ὁ) principe, capo. պետ, մեծ, գլուխ. պէյ, պաշ, պէյլէր:

Ὀρχὰς-άδος (η) uliva grossa. մեծ ձիթապտուղ. իրի՝ եշիլ զէյթինի:

Ὀρχέομαι-οῦμαι. *M.* ήσομαι. ballare, danzare. կաքաւել, պարել. րագս էթմէք, հօրա թէփմէք:

Ὀρχηδὸν, ἐπίῤ. per testa, per uomo. մարդու գլխով, ամէն մէկին. ադամ պաշընա:

Ὀρχηθμὸς (ὁ) = Ὄρχησις.

Ὄρχημα (τὸ) ballo, danza. կաքաւ, պար. րագս, հօրա:

Ὄρχησις-εως (ἡ) l'azione di ballare. կաքաւելը, պարելը. րագս էթմէսի, հօրա թէփմէսի:

Ὀρχηστὴς-οῦ (ὁ) ballerino. պարագլուխ, պար քաշել սորվեցնօղ. րագս էօյրէտէն, հօրա պաշը:

Ὀρχηστικὸς-ὴ-όν. che concerne il ballo. կաքաւելու՝ պարելու յատուկ. րագսա՝ հօրայա տայիր. Ὀρχηστική (ἡ) (ἐνν. τέχνη) l'arte di danzare. կաքաւելու՝ պարելու արհեստը. րագս էթմէք՝ հօրա թէփմէք օյունու: — ικῶς, ἐπίῤ.

Ὀρχηστοδιδάσκαλος (ὁ) ballerino. պարել սորվեցնօղ վարպետ. հօրա ուստասը, րագս խոճասը:

Ὀρχήστρα (ἡ) orchestra, luogo da ballare. կաքաւելու՝ պարելու տեղ. հօրա թէփթիկլէրի՝ րագս էտիլէն մահալ:

Ὀρχήστρια (ἡ) θηλ. τ. Ὀρχηστής.

Ὀρχηστρὶς-ίδος (ἡ) = τῷ προηγ.

Ὀρχίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὄρχις.

Ὀρχιπεδάω-ῶ. *M.* ήσω. prendere, chiappare uno dai testicoli. մէկը ձուանքներէն բռնել. պիրինին թաշագլարընտան թութմաք:

Ὀρχιπέδη (ἡ) impotenza, inabilità alla generazione. [illegible]ութիւն. [illegible]:

Ὀρχίπεδον (τὸ) (κυρι. ὡς τὸ πλθ.) borsa, coglia. ձուանաց պարկ. թաշագլարին թօրպասը:

Ὄρχις-εως (ὁ) testicolo, coglione. ձուանք. խայա, թաշագ:

Ὀρχὶς-ίδος (ὁ, ἡ) = Ὀρχάς.

Ὄρχος (ὁ) viale d' alberi (Γαλλ. allée). երկու քովը ծառեր անկուած ճամբայ. իկի եանը աղաճլը եօլ:

Ὀρχοτομέω-ῶ. *M.* ήσω. tagliare i coglioni, castrare, render eunuco. ձուանքները կտրել, կապել, ներքինի ընել. խայալարընը քէսմէք, հատըմ էթմէք:

Ὀρχοτομία (ἡ) il tagliare i coglioni, castratura. ձուանքները կտրելը, կապելը, մաքելը. խայալարընը քէսմէսի, խատըմ էթմէսի, [illegible]:

Ὅς-ἥ-ὅ. Ἀντνμ. Ἀναφορ. il quale, la quale, che. որն որ, որ. օ քի, քի:

Ὅς-ἥ-ὅν. × ἀντὶ Ἑός.

Ὁσάκι καὶ Ὁσάκις, ἐπίῤ. ogni qualvolta (Λατ. quotiescunque). ամէն անգամ որ. հէր զամանքը տէֆա քի:

Ὁσαπλάσιος-α-ον. καὶ

Ὁσαπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) quante volte moltiplicato. քանի պատիկ. գաչ գաթ:

Ὁσάπους-ποδος (ὁ, ἡ) di quanti piedi d' estensione. քանի ոտնաչափ երկան. գաչ այագ ուզուն:

Ὁσαχῆ, ἐπίῤ. in quante maniere. քանի եղանակաւ՝ կերպով. գաչ թուրլը՝ եօլ իլէ:

Ὁσαχοῦ, ἐπίῤ. dovunque, in ogni dove. ուր որ. նէրտէ քի:

Ὁσαχῶς, ἐπίῤ. = Ὁσαχῆ.

Ὁσέτειος ἢ-έτιος (ὁ, ἡ) che si fà ogni anno, annuale. ամէն տարի եղօղ, տարեկան. հէր եըլ օլան, եըլլըգ:

Ὅσιος-α-ον. santo. 2. giusto, lecito. սուրբ. 2. իրաւացի, արդար, օրինաւոր. ազիզ. 2. հագ, շէրի, էշէնլի: (οὐσ.) Ὁσία (ἡ) mortorio, ossequio. մեռելոյթ, յուղարկաւորութիւն. ճէնազէ, ճէնազէ:

Ὁσιότης (ἡ) santità. 2. giustizia. սրբութիւն. 2. արդարութիւն. ազիզլիք. 2. ատալէթ:

Ὁσιουργέω-ῶ. *M.* ήσω. = Ἱερουργῶ.

Ὁσιουργὸς (ὁ, ἡ) = Ἱερουργός.

Ὁσιόω-ῶ. *M.* ώσω. santificare. սրբել, սուրբ ընել. ազիզ քաթ էթմէք:

Ὁσίως, ἐπίῤ. santamente. 2. giustamente. սրբութեամբ. 2. արդարութեամբ. ազիզանէ. 3. հագգը իլէ:

Ὁσίωσις-εως (ἡ) santificazione. սրբելը, սուրբ ընելը. ազիզ քատտարա էյլէմէսի:

Ὀσμάομαι-ῶμαι. *M.* ήσομαι. odorare. հոտոտալ. քօքլամաք:

Ὀσμὴ (ἡ) odore. հոտ. քօքու:

Ὀσμήρης-εος (ὁ, ἡ) = Ὀσμώδης.

Ὀσμητὸς-ὴ-όν. odorabile. հոտոտալու. քօքլանաճաք:

Ὀσμύλη (ἡ) ozena, sorta di polipo (pesce). տեսակ մը պողպօսն (ձուկ). պիր նէվ ըխտապօտ պալըղը:

Ὀσμώδης-εος (ὁ, ἡ) odorifero. հոտաւէտ, հոտ ունեցօղ. քօքուլու:

Digitized by Google

Ὅσος - η - ον. quanto. 2. quanto grande. [illegible] (οὐσ.) Ὅσον καὶ (πλθ.) Ὅσα, ἐπίῤ. quanto. [illegible]

Ὀσπριοθήκη (ἡ) magazzino di legumi. [illegible]

Ὄσπριον (τὸ) legume. [illegible]

Ὀσπριοπώλης - ου (ὁ) venditore di legumi. [illegible]

Ὀσπριοφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiare de' legumi. [illegible]

Ὀσπριώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al legume. [illegible]

Ὄσσα - ης (ἡ) voce, suono. 2. fama. 3. oracolo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὄσσε (τὼ) gli occhi. [illegible]

Ὀσσεύομαι. M. εύσομαι. predire, indovinare. [illegible]

Ὄσσομαι. M. ὄψομαι. vedere, osservare. [illegible] 2. = τῷ πρόσην.

Ὀστάγρα - ας (ἡ) tanaglia per cavare gli ossi spezzati. [illegible]

Ὀστάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὀστέον.

Ὀστέϊνος - η - ον. fatto d' osso. [illegible]

Ὀστεοκόπος (ὁ, ἡ) = Ὀστοκόπος.

Ὀστεολογία (ἡ) osteologia, trattato sulle ossa. [illegible]

Ὀστεολόγος (ὁ, ἡ) osteologo, che tratta delle ossa. [illegible]

Ὀστέον - οῦν (τὸ) osso. 2. nocciolo. [illegible] 2. [illegible]

Ὀστεουλκὸς (ὁ) = Ὀστάγρα.

Ὀστεώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀστώδης.

Ὄστινος - η - ον. = Ὀστέϊνος.

Ὅστις - ἥτις, ὅ, τι ἢ ὅ τι. chiunque. [illegible]

Ὄστλιγξ - ιγγος (ἡ) riccio, crespa. 2. scintilla, fiamma tremante, vampa ondeggiante. [illegible] 2. [illegible]

Ὀστοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un osso. [illegible]

Ὀστοθήκη (ἡ) cassa da mettere le ossa d' un morto. [illegible]

Ὀστοκοπάστης καὶ

Ὀστοκλάστης - ου (ὁ) che spezza le ossa. [illegible]

Ὀστοκόπος (ὁ, ἡ) che rompe le ossa. [illegible]

Ὀστολογέω - ῶ. M. ήσω. raccogliere le ossa. [illegible]

Ὀστολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie le ossa. [illegible]

Ὀστοφαγέω - ῶ. M. ήσω. rodere le ossa. [illegible]

Ὀστοφυής - έος (ὁ, ἡ) osseo di natura. [illegible]

Ὀστρακεὺς - έως (ὁ) = Κεραμεύς.

Ὀστρακίας - ου (ὁ) = Ὀστρακίτης.

Ὀστρακίζω. M. ίσω. esiliare, bandire coll' ostracismo. [illegible]

Ὀστράκινος - η - ον. fatto di terra (*Lat.* fictilis). 2. testaceo. [illegible] 2. [illegible]

Ὀστράκιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὄστρακον.

Ὀστρακισμὸς (ὁ) ostracismo (sorta d'esilio presso gli Ateniesi, in cui si scriveva sopra i cocci il nome di chi dovevasi essere esiliato). [illegible]

Ὀστρακίτης - ου (ὁ) simile ad una conchiglia. [illegible] — λίθος. ostracite. [illegible]

Ὀστρακόδερμος (ὁ, ἡ) coperto di conca, testaceo. [illegible] (ἐθ.)

Ὀστρακόδερμα (τὰ) le conche, le conchiglie. [illegible]

Ὄστρακον (τὸ) conca, il guscio delle conchiglie, nicchio. 2. vaso di terra cotta, conca, tegola. 3. coccio (su cui si scriveva il nome di colui, che doveva esser esiliato). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. (συνεκδχ.) = Ὄστρεον.

Ὀστρακοποιὸς (ὁ) = Κεραμεύς.

Ὀστρακοφορία (ἡ) votazione, ballottazione coi cocci. [illegible]

Ὀστρακόω - ῶ. M. ώσω. render duro come la conca. [illegible]

Ὀστρακώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla con-

Digitized by Google

ca. [illegible]

Ὄστρειον (τὸ) ostro (colore di porpora). [illegible] 2. = τῷ.

Ὄστρεον (τὸ) ostrica. [illegible]

Ὀστρεώδης-εος (ὁ, ἡ) simile all' ostrica. [illegible]

Ὀστρίτης-ου (ὁ) perla. [illegible]

Ὀστώδης-εος (ὁ, ἡ) osseoso, osseo. [illegible]

Ὀσφραίνομαι. Μ. ὀσφρήσομαι. odorare, fiutare. [illegible]

Ὄσφρανσις-εως (ἡ) fiuto, odoramento. [illegible]

Ὀσφραντής-οῦ (ὁ) fiutante. [illegible]

Ὀσφραντικὸς-ή-όν. odorativo. [illegible]

Ὀσφραντικὸν (τὸ) l'odorato. [illegible]

Ὀσφραντὸς-ή-όν. odorabile. [illegible]

Ὀσφρασία (ἡ) Γρφ. ἀντὶ Ὄσφρανσις.

Ὄσφρησις-εως (ἡ) odorato. [illegible]

Ὀσφρητικὸς-ή-όν. che ha la facoltà dell' odorato. [illegible]

Ὀσφυαλγέω-ῶ. Μ. ήσω. avere mal di lombo. [illegible]

Ὀσφυαλγής-έος (ὁ, ἡ) che ha mal di lombo. [illegible]

Ὀσφυαλγία (ἡ) mal di lombo. [illegible]

Ὀσφὺς-ύος (ἡ) lombo. [illegible]

Ὄσχη (ἡ) καὶ (ἴδε καὶ Ὄσχος.)

Ὄσχεον (τὸ) coglia, borsa. [illegible]

Ὄσχος (ὁ) tralcio carico di uve. [illegible]

Ὀσχοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. tener in mano un tralcio carico di uve. [illegible]

Ὀσχοφόρος (ὁ, ἡ) che tiene in mano un tralcio carico di uve. [illegible]

Ὅταν, ἐπίῤ. quando. [illegible]

Ὅτε, ἐπίῤ. quando. [illegible]

Ὁτὲ, ἐπίῤ. ἀντὶ Ποτέ.

Ὅτι, σύνδ. che (Λατ. quod). [illegible]

Ὀτλεύω. Μ. εύσω. καὶ

Ὀτλέω-ῶ. Μ. ήσω. soffrire delle pene. [illegible]

Ὄτλος (ὁ) pena, travaglio, miseria. [illegible]

Ὀτοβέω-ῶ. Μ. ήσω. strepitare. [illegible]

Ὄτοβος (ὁ) strepito, tumulto. [illegible]

Ὀτοτοῖ καὶ Ὀτοττοῖ, ἐπιφών. oimè! [illegible]

Ὀτοτύζω. Μ. ύξω. piangere, lamentarsi. [illegible]

Ὅτου Ἀττ. ἀντὶ Οὗτινος; (καὶ ἐρωτηματ.) di chi? [illegible]

Ὀτραλέος-α-ον. = Ὀτρηρός. (καὶ ἐπίῤ.)-λέως.

Ὀτρηρὸς-ὰ-όν. pronto, attivo. [illegible]

Ὀτρυντὴρ ✕ ἀντὶ

Ὀτρυντής-οῦ (ὁ) colui che eccita, sollecita. [illegible]

Ὀτρυντικὸς-ή-όν. eccitativo. [illegible]

Ὀτρύνω. Μ. υνῶ. eccitare, sollevare. [illegible]

Ὅττα, Ὀττοβέω κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Ὄσσα, Ὀτοβέω κτλ.

Ὅτῳ, Ἀττ. ἀντὶ Ὧ τινι.

Οὐ καὶ (πρὸ φων. ψιλνμ.) Οὐκ (δασ. δὲ) Οὐχ, ἐπίῤ. non, no. [illegible]

Οὗ. γεν. τ. Ὅς. (συχν.) ἐπίῤ. = Ποῦ ἢ Ὅπου. 2. = Ὅτε.

Οὐὰ, ἐπιφών. deh! ah! (Λατ. vah!) [illegible]

Οὐαὶ, ἐπιφών. oime! [illegible]

Οὐδαμᾶ καὶ Οὐδαμὰ = Οὐδαμῇ.

Οὐδαμῇ, ἐπίῤ. = Οὐδαμοῦ. 2. = Οὐδαμῶς.

Οὐδαμινὸς-ή-όν. da niente, che non vale niente. [illegible]

Οὐδαμόθεν, ἐπίῤ. da veruna parte. [illegible]

Οὐδαμόθι, ἐπίῤ. = Οὐδαμοῦ.

Οὐδαμὸς-ή-όν. = Οὐδείς.

Οὐδαμόσε, ἐπίῤ. in verun luogo. [illegible]

Οὐδαμοῦ, ἐπίῤ. in veruna parte. [illegible] 2. = τῷ.

Οὐδαμῶς, ἐπίῤ. in verun modo, mai. [illegible]

Οὐδὲ, ἐπίῤ. nè, nemmeno, neppure. [illegible]

Οὐδεὶς-ενός. = Μηδείς. nessuno. [illegible]

Οὐδὲν (οὐδ. τ. Οὐδείς.) niente, nulla. [illegible]

Οὐδένεια καὶ

Οὐδενία (ἡ) nullità. [illegible]

Οὐδενόω-ῶ. Μ. ώσω. annientare, annichilare. [illegible]

Οὐδέπη, ἐπίῤ. = Οὐδαμῶς.

Οὐδέποτε, ἐπίῤ. mai, unquemai. [illegible]

Οὐδέπω, ἐπίῤ. non ancora. [illegible]

Οὐδεπώποτε, ἐπίῤ. mai ancora. [illegible]

Οὐδέτερος-α-ον. nè l'uno nè l'altro, neutro. [illegible] — έρως, ἐπίῤ.

Οὐδετέρωθεν, ἐπίῤ. nè dall' una nè dall' altra parte. [illegible]

Οὐδετέρωσε, ἐπίῤ. nè all' una nè all' al-

tra parte. [illegible]

Οὐδετέρως - α - ον. = Οὐδέτερος.

Οὐδοπωστιοῦν καὶ Οὐδοπωστιοῦν, ἐπίῤ. = Παντάπασιν.

Οὐδὸς (ὁ) soglia. [illegible]

Οὐδοτιοῦν, ἐπίῤ. = Οὐδοπωστιοῦν.

Οὖθαρ - οὔθατος (τὸ) mammella, poppa. [illegible]

Οὐθατόεις - εσσα - εν. che ha gran mammelle. 2. fertile. [illegible]

Οὐθεὶς - ενός. = Οὐδείς.

Οὐθένεια καὶ Οὐθέτερος - α - ον. = Οὐδένεια κτλ.

Οὐ θην, ἐπίῤ. non certamente. [illegible]

Οὐκ (πρὸ φων. ψιλ.) ἀντὶ Οὐ.

Οὐκέτι, ἐπίῤ. non più. [illegible]

Οὔκουν, ἐπίῤ. dunque no, non certamente. [illegible]

Οὐκοῦν, ἐπίῤ. dunque. [illegible]

Οὔκω κτλ. Ἰων. ἀντὶ Οὔπω κτλ.

Οὐλαμὸς (ὁ) battaglione di cavalieri. [illegible]

Οὐλὰς - άδος (ἡ) = Πήρα.

Οὐλὴ (ἡ) cicatrice. [illegible]

Οὔλιος - α - ον. pernicioso, mortifero. 2. salutifero, salvatore. [illegible]

Οὐλόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli increspati. [illegible]

Οὐλοκάρηνος (ὁ, ἡ) = Οὐλόθριξ.

Οὐλόκερως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha le corna curve. [illegible]

Οὐλοκίκιννα (τὰ) riccio, capelli increspati. [illegible]

Οὐλοκομάω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Οὐλοκόμης καὶ Οὐλόκομος (ὁ, ἡ) = Οὐλόθριξ.

Οὐλόκρανος (ὁ, ἡ) = Οὐλοκάρηνος.

Οὖλον (τὸ) gengiva. [illegible]

Οὐλοποίησις - εως (ἡ) increspatura di capelli. [illegible]

Οὖλος - η - ον. Ἰων. ἀντὶ Ὅλος. intiero. 2. pernicioso, forte, robusto. 3. increspato, riccio. [illegible]

Οὖλος (ὁ) covone. [illegible]

Οὐλότης (ἡ) increspatura de' capelli. [illegible]

Οὐλοτριχέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Οὐλότριχος (ὁ, ἡ) = Οὐλόθριξ.

Οὐλόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie aggrinzate. [illegible]

Οὐλόω - ῶ. Μ. ώσω. cicatrizzare. [illegible]

Οὔμενουν ἢ Οὐμενοῦν, ἐπίῤ. non, no certamente. [illegible]

Οὐμὴν, ἐπίῤ. non solo.., ma neppure. [illegible]

Οὖν, συνδ. dunque. 2. certamente. 3. almeno. [illegible]

Οὕνεκα καὶ Οὕνεκεν. poichè, perchè. [illegible]

Οὔνομα κτλ. Ἰων. × ἀντὶ Ὄνομα. κτλ.

Οὔπη, ἐπίῤ. = Οὐδαμῶς ἢ Οὐδαμοῦ.

Οὔποθι, ἐπίῤ. = Οὐδαμόθι.

Οὔποκα καὶ Οὔποτε, ἐπίῤ. = Ποτέ.

Οὔπω, ἐπίῤ. non ancora. [illegible]

Οὐπώποτε, ἐπίῤ. = Οὐδεπώποτε.

Οὔπως, ἐπίῤ. = Παντάπασι. 2. = Οὔποτε.

Οὐρὰ (ἡ) coda. 2. cazzo. 3. retroguardia. 4. la poppa della nave. [illegible]

Οὐραγέω - ῶ. Μ. ήσω. stare alla retroguardia. 2. essere l'ultimo. [illegible]

Οὐραγία (ἡ) retroguardia. [illegible]

Οὐραγὸς (ὁ) condottiere della retroguardia. [illegible]

Οὐραῖος - α - ον. che sta alla coda. 2. ultimo, estremo. [illegible]

Οὐράνη (ἡ) = Οὐροδοχεῖον ἢ Οὐρήθρα.

Οὐρανίδης - ου (ὁ) abitante del cielo. [illegible]

Οὐρανίζομαι. Μ. ίσομαι. arrivare fin al cielo. [illegible]

Οὐράνιος - α ἢ ος - ον. celeste. [illegible]

Οὐρανίσκος (ὁ) palato. [illegible]

Οὐρανίων - ωνος (ὁ) = Οὐρανίδης ἢ Οὐρανιος.

Οὐρανοβατέω - ῶ. Μ. ήσω. camminare nel cielo. [illegible]

Οὐρανογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) perito nella cognizione delle cose celesti. [illegible]

Οὐρανογραφία (ἡ) descrizione del cielo. [illegible]

Οὐρανοδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre pel cielo. [illegible]

Οὐρανοδρόμος (ὁ, ἡ) che corre pel cielo. երկնիւք վազող · կէօյլէրտէ քօշան ։

Οὐρανοειδής -έος (ὁ, ἡ) che ha la forma del cielo. երկնից ձեւով · սէմա պէնզէյէնտէ ։

Οὐρανόθεν, ἐπίῤ. dal cielo. երկնքէն · կէօյ-լէրտէն ։

Οὐρανόθι, ἐπίῤ. nel cielo. երկնիւք · սէ-մատէ ։

Οὐρανομήκης -εος (ὁ, ἡ) altissimo, che tocca il cielo. երկնամբարձ, խիստ բարձր, երկնից դպչող · պիւլէնտ, կէօյէ տօքու-նան ։

Οὐρανοπετής -έος (ὁ, ἡ) caduto dal cielo. երկնքէն իջած · կէօյտէն տիւշմիւշ ։

Οὐρανοποιΐα (ἡ) la creazione del cielo. երկնքին ստեղծումը · կէօյլէրին եարատըլ-մասը ։

Οὐρανόπολις -εως (ἡ) città celeste. երկ-նային քաղաք · սէմավի շէհր ։

Οὐρανοπολίτης -ου (ὁ) cittadino, abitante del cielo. երկնաքաղաքացի · կէօք շէհէր-լիսի՝ եհալիսի, կէօյլիւ ։

Οὐρανὸς (ὁ) cielo. երկինք · կէօք, սէմա, ասըման, ֆէլէք ։

Οὐρανόσε, ἐπίῤ. al cielo. երկինքը · կէօյէ ։

Οὐρανοσκόπος (ὁ, ἡ) che osserva il cielo. երկինքը դիտող · կէօյէ նազար էտէն ։ (ὄθ. ουσ.) callionimo, uranoscopo (specie di pesce, che ha gli occhi nella parte supriore della testa). տեսակ մը ձուկ՝ որուն որ աչքերը գլխուն վրայի կողմը՝ գագաթը են · կէօզլէրի պաշընըն իւսթ թարաֆընտա՝ պուլունան օլան պիր նէվ' պալըգ ։

Οὐρανοῦχος (ὁ, ἡ) = Οὐρανίδης.

Οὐρανοφάντωρ -ορος (ὁ, ἡ) di cui lo splendore arriva fino al cielo. պայծառու-թիւնը մինչեւ երկինքը հասնող · շաւքը՝ կէօյլէրէտէկ էրիշէն ։

Οὐρανοφοίτης -ου (ὁ) καὶ

Οὐρανόφοιτος (ὁ, ἡ) che raggira nel cielo. երկինքը պտըտող՝ թափառող · կէօյտէ կէզէն՝ տօլաշան ։

Οὐρανοφόρος (ὁ, ἡ) che sostiene il cielo. երկինքը բռնող՝ վերցնող · կէօյլէ-րի թաշըյան՝ գալտըրան ։

Οὐρανόφρων -ονος (ὁ, ἡ) che pensa alle cose celesti, pio. երկնային բաներ մտածող, բարեպաշտ · սէմավի նէսնէլէրի տիւ-շիւնիւր էտէն, տինտար ։

Οὐρανοφύτευτος καὶ Οὐρανόφυτος (ὁ, ἡ) di cui l' origine è celeste. սկիզբը՝ ծագումը երկնքէ եղող · ասլը սէմավի ։

Οὐρανοχρώματος (ὁ, ἡ) ceruleo, azzurro. երկնագոյն, կապուտակ · կէօք մավիսի, լաճիվէրդ ։

Οὐρειβάτης κτλ. = Ὀρειβάτης κτλ.

Οὐρέω -ῶ. M. ήσω. orinare, pisciare. ջրվաթել, միզել · սու տէօքմէք, իշէմէք, թէզիկլէմէք ։

Οὐρήθρα -ας (ἡ) uretra, il canale della verga. միզանցք, վարոցին խողովակը · չէքէր քամըշը, սիտիք եօլու ։

Οὔρημα (τὸ) orina. ջրվաթ, մէզ · սիտիք ։

Οὐρηρὸς -ά -όν. pertinente, adatto all' orina. ջրվաթի յատուկ՝ յարմար · սիտիկէ՝ մէխսուս, մուվաֆըգ ։

Οὐρησείω (Χ. Μ.) = Οὐρητιάω.

Οὔρησις -εως (ἡ) l' azione d' orinare. ջրվաթելը · սու տէօքմէսի, թիւդիւլմէսի, էշէ-մէսի ։

Οὐρητὴρ (ὁ) uretere, quei due canali lunghi, pei quali l'orina passa dalle reni alla vescica. միզանցք · պէօպրէք ։

Οὐρητιάω -ῶ. M. άσω. aver voglia d' orinare (Λατ. micturio). ջրվաթել ուզել · թէվէլլիւ էշիմէսի կէլմէսի օլմագ ։

Οὐρητικὸς -ή -όν. diuretico. միզեցուցիչ, ջրվաթել տուող · թէվէլլիւ էշթէրէն · տէվիլիւ ։

Οὐρητρὶς -ίδος (ἡ) = Οὐροδοχεῖον.

Οὐρίαχος (ὁ) il ferro che è all' estremità dell' asta. նիզակին ծայրը եղած երկաթ · մըզրաղըն ուճընտա օլան տէմիր ։

Οὐρίζω. M. ίσω. portare la nave con vento favorevole. յաջողակ հովով նաւը տա-նիլ · էյի րիւզկեարիլէ կէմիյի եօրիւթմէք ։

Οὔρινον (τὸ) (ἐνν. ᾠόν.) = Ὑπηνέμιον.

Οὐριοδρομέω -ῶ. M. ήσω. navigare con un vento favorevole. յաջողակ հովով նաւ-ել · էյի րիւզկեարիլէ կիթմէք (կէթիրմէք) ։

Οὔριος -α ἢ ος -ον. favorevole. յաջողակ · րաստ կէլէն, էյի · (ἄνεμος).

Οὐροδοχεῖον (τό) orinale. կճիճ, միզարան, հաւրոշ, սիտիկ քապը ։

Οὐροδόχη (ἡ) καὶ Οὐροδόχιον (τὸ) = τῷ προηγ.

Οὐροδόχος (ὁ, ἡ) che riceve l' orina. ջրվաթը առնող՝ ընդունող՝ պարունակող · ան-տա ... տիլլ դօյուլտուր, տիլլ ալան՝ գա-պուլ էտէն ։

Οὖρον (τὸ) orina, piscia. ջրվաթ, մէզ · սիտիկ, տիլլ ։

Οὖρον (τὸ) × ἀντὶ Ὅρος.

Οὖρος (ὁ) vento favorevole. յաջողակ հով · էյի րուզկեար ։

Οὖρος (ὁ) inspettore, guardiano. վերակացու, դէտ, պահապան · նազըր, կէօզ-ճի, պէքճի ։

Οὐροτομέω -ῶ. M. ήσω. tagliare la coda. պոչը կտրել · գույրուգլարը կէսմէք ։

Οὖς -ωτὸς (τὸ) orecchio. ականջ · գու-լագ ։

Οὖς. αἰτ. πληθ. τ. Ἀνοφορ. Ὅς.

Οὐσία (ἡ) sostanza, essenza. գոյացութիւն, էութիւն · զաթ, վուճուտ · 2 · (μτφρ.) avere, bene, fortuna. ինչք, ստացուած-ք, մալ, միւլք ։

Οὐσιαρχία (ἡ) la causa primaria della sostanza. գոյացութեան առաջին պատճառը · վուճուտըն՝ զաթըն սէպէպի ։

Οὐσίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Οὐσία (2.)

Οὐσιοποιὸς (ὁ, ἡ) (θλγ.) il creatore della sostanza degli esseri. էակներուն գոյացութիւնը ստեղծող · զաթլարըն վուճուտունը խալգ էտէն ։

Οὐσιόω -ῶ. M. ώσω. dare la sostanza o l' essenza. գոյացութիւն կամ էութիւն տալ · զաթ՝ վուճուտ վէրմէք ։

Οὐσιώδης -εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -ωδῶς. che ha la sostanza o l' essenza. գոյացութիւն կամ էութիւն ունեցող · վուճու-տը՝ զաթը օլան ։

Digitized by Google

bejo. [illegible]

Ὀχλοκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. proccurare a cattivarsi il favore del popolo. [illegible]

Ὀχλοκοπία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ. = Δημοκοπία.

Ὀχλοκόπος (ὁ, ἡ) = Δημοκόπος.

Ὀχλοκρατέομαι - οῦμαι. *M.* ηθήσομαι. essere governato dalla plebe. [illegible]

Ὀχλοκρατία (ἡ) oclocrazia, il dominio della plebe. [illegible]

Ὀχλολοίδορος (ὁ, ἡ) ingiuriatore della plebe. [illegible]

Ὀχλοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. sollevare la plebe. [illegible]

Ὄχλος (ὁ) plebe, volgo. 2. tumulto. 3. molestia. 4. folla. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ὀχλοτερπής - έος (ὁ, ἡ) che piace alla plebe. [illegible]

Ὀχλώδης - εος (ὁ, ἡ) turbolento, tumultuoso. [illegible]

Ὀχμάζω. *M*, άσω. tenere, ritenere. [illegible]

Ὀχμή (ἡ) = Ὀχάνη.

Ὄχμος (ὁ) torre, fortezza. [illegible]

Ὄχος - εος - ους (τὸ) καὶ

Ὄχος (ὁ) = Ὄχημα.

Ὀχὸς - ή - όν. che tiene, che ritiene. [illegible]

Ὀχυροποιέω - ῶ. καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. *M.* ήσω - ομαι. fortificare. [illegible]

Ὀχυρὸς - ὰ - όν. forte. 2. sicuro, fortificato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀχυρότης (ἡ) sicurtà. [illegible]

Ὀχυρόω - ῶ. *M.* ώσω. fortificare. [illegible]

Ὀχύρωμα (τὸ) fortezza, castello. [illegible]

Ὀχύρωσις - εως (ἡ) fortificazione. [illegible]

Ὀχυρωτικὸς - ή - όν. che serve a fortificare. [illegible]

Ὄψ - ὀπὸς (ἡ) voce, discorso. [illegible]

Ὄψ - ὀπὸς (ἡ) occhio, sguardo. [illegible] = Ὄψις.

Ὀψαμάτης - ου (ὁ) che miete tardi. [illegible]

Ὀψανθὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ὀψιανθής.

Ὀψάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. mangiare il companatico. [illegible]

Ὀψαρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Ὀψάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄψον.

Ὀψαρτυσία (ἡ) l'arte di condire le vivande. [illegible]

Ὀψαρτυτικὸς - ή - όν. pertinente al cuoco. [illegible]

Ὀψαρτυτική (ἡ) l'arte di cucinare. [illegible]

Ὀψαρτύω. *M.* ύσω. condire le vivande, cucinare. [illegible]

Ὀψέ, ἐπίῤ. tardi. [illegible]

Ὀψείω (Χ. *M.*) desiderare, bramare di vedere. [illegible]

Ὀψημέρα (ἡ) crepuscolo, il tempo verso la sera. [illegible]

Ὀψία (ἡ) (ἐνν. ὥρα.) sera. [illegible]

Ὀψιανθὴς - έος (ὁ, ἡ) che fiorisce tardi. [illegible]

Ὀψιβλαστέω - ῶ. *M.* ήσω. germogliare tardi. [illegible]

Ὀψιβλαστὴς - έος καὶ

Ὀψίβλαστος (ὁ, ἡ) che germoglia tardi. [illegible]

Ὀψίγαμος (ὁ, ἡ) che si sposa tardi. [illegible]

Ὀψιγενὴς - έος (ὁ, ἡ) καὶ

Ὀψίγονος (ὁ, ἡ) nato tardi. [illegible]

Ὀψίζω. *M.* ίσω. fare una cosa tardi, ritardare. [illegible]

Ὀψικαρπέω - ῶ. *M.* ήσω. fruttare tardi. [illegible]

Ὀψικαρπία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ.

Ὀψίκαρπος (ὁ, ἡ) che produce tardi i frutti. [illegible]

Ὀψικέλευθος (ὁ, ἡ) che cammina lentamente, chi viene tardi. [illegible]

Ὀψιμάθεια (ἡ) istruzione acquistata in una età avanzata. [illegible]

Ὀψιμαθέω - ῶ. *M.* ήσω. imparare, ammaestrarsi in una età avanzata. [illegible]

Ὀψιμαθὴς - έος (ὁ, ἡ) istruito, ammaestrato tardi. 2. sciolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀψιμαθία (ἡ) = Ὀψιμάθεια.

Digitized by Google

Ὄψιμος (ὁ, ἡ) ✕ ἀντὶ Ὄψιος.

Ὄψιος-α-ον. tardo. 2. che si fà di sera. [illegible]

Ὀψιότης (ἡ) tardanza. [illegible]

Ὀψίπλουτος (ὁ, ἡ) tardi arricchito. [illegible]

Ὄψις-εως (ἡ) vista. 2. (πλθ.) occhio. [illegible] 2. [illegible] 3. = Ὀπτασία.

Ὀψισμὸς (ὁ) ritardo, tardanza. [illegible]

Ὀψισπορέω-ῶ. Μ. ήσω. seminare tardi. [illegible]

Ὀψίσπορος (ὁ, ἡ) seminato tardi. [illegible]

Ὀψίτεκνος (ὁ, ἡ) = Ὀψίγονος.

Ὀψιτέλεστος (ὁ, ἡ) eseguito, compiuto tardi. [illegible]

Ὀψίτερον, ἐπίῤ. più tardi. [illegible]

Ὀψίτομος (ὁ, ἡ) che si deve tagliare tardi. [illegible]

Ὀψιφανὴς-έος (ὁ, ἡ) che apparisce tardi, la sera. [illegible]

Ὀψιφόρος (ὁ, ἡ) che produce tardi. [illegible]

Ὀψίφυγος (ὁ, ἡ) che fugge tardi. [illegible]

Ὀψοδαίδαλος (ὁ, ἡ) colui che sa ben cucinare, bravo cuoco. [illegible]

Ὀψολογία (ἡ) trattato sull' arte di cucinare. [illegible]

Ὀψολόγος (ὁ, ἡ) che tratta sull' arte di cucinare. [illegible]

Ὀψομανὴς-έος (ὁ, ἡ) che ama appassionatamente i cibi ghiotti. [illegible]

Ὀψομανία (ἡ) amore appassionato de' cibi ghiotti. [illegible]

Ὄψον (τὸ) vivanda, cibo (condito). 2. cibo fatto di pesci. 3. companatico. 4. manicaretto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ὀψονομέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀψονόμος (ὁ) magistrato incaricato alla tariffa e qualità de' commestibili. [illegible]

Ὀψοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. condire i cibi. [illegible]

Ὀψοποίημα (τὸ) cibo condito. [illegible]

Ὀψοποιΐα (ἡ) = Ὀψαρτυσία.

Ὀψοποιὸς (ὁ, ἡ) cuoco. [illegible]

Ὀψοπόνος (ὁ, ἡ) = Ὀψοποιός.

Ὀψοπωλεῖον (τὸ) mercato di commestibili. [illegible]

Ὀψοπώλης-ου (ὁ) venditore di commestibili. [illegible]

Ὀψοπώλιον (τὸ) = Ὀψοπωλεῖον.

Ὀψοφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. mangiare de' cibi ghiotti. 2. essere goloso. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὀψοφαγία (ἡ) golosità, ghiottoneria. [illegible]

Ὀψοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia de' cibi squisiti, ghiottone. 2. goloso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀψοφιλία (ἡ) = Ὀψοφαγία.

Ὀψοφόρος (ὁ, ἡ) che serve a portare, o porta de' cibi. [illegible]

Ὀψὼν-ῶνος (ὁ) sporta da mettervi de' commestibili. [illegible]

Ὀψωνέω-ῶ. Μ. ήσω. comprare de' commestibili. [illegible]

Ὀψώνης-ου (ὁ) che compra de' commestibili, spenditore. [illegible]

Ὀψωνία (ἡ) compra de' commestibili. [illegible]

Ὀψωνιάζω. Μ. άσω. dare ai soldati la pensione, lo stipendio, il vitto. [illegible]

Ὀψωνιασμὸς (ὁ) τὸ συσ. τ. προηγ.

Ὀψώνιον (τὸ) pensione, stipendio. [illegible] 2. = Ὀψωνία.

Ὀψωνισμὸς (ὁ) = Ὀψωνιασμός.

Π.

Π, *π*, πῖ (τὸ) (ἄκλ.) Pi. La decimasesta lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (π') significa ottanta od ottantesimo, e coll' accento di sotto (͵π) ottanta mila. Φբ. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (π) [illegible] (π) [illegible] (π) [illegible] (π) [illegible] (80,000).

Πᾶ Δ. ἀντὶ Πῆ.

Παγὰ - ᾶς (ἡ) *Δ. ἀντὶ Πηγή.*

Παγγέλοιος (ὁ, ἡ) molto ridicolo. [illegible]

Παγγενετὴρ (ὁ) *καὶ Παγγενέτης - ου* (ὁ) *καὶ*

Παγγενέτωρ - ορος (ὁ) genitore, padre di tutti. [illegible]

Παγγενὴς - έος (ὁ, ἡ) che è di tutti i generi. [illegible]

Πάγγεος καὶ

Πάγγεως (ὁ, ἡ) *Ἀττ. ἀντὶ Πάγγεος.* che occupa tutta la terra. [illegible]

Παγγλύκερος - ὰ ἢ ος - ον. dolcissimo. [illegible]

Παγγλωσσία (ἡ) loquacità. [illegible]

Πάγγυμνος (ὁ, ἡ) tutto nudo. [illegible]

Παγγυναικὶ, ἐπίῤ. con tutte le donne insieme. [illegible]

Παγγώνιος - α - ον. da per tutto angolare. [illegible]

Παγερὸς - ὰ - όν. agghiacciato. [illegible]

Παγετὸς (ὁ) ghiaccio. [illegible]

Παγετώδης - εος (ὁ, ἡ) freddo o duro come il ghiaccio. [illegible]

Πάγη (ἡ) laccio. 2. inganno, frode. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παγιδεύω. Μ. εύσω. allacciare. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Πάγιος - α - ον. fisso, fermo, stabile. [illegible] — *ίως, ἐπίῤ.*

Παγιότης (ἡ) solidità, fermezza. [illegible]

Παγιόω - ῶ. Μ. ώσω. render fermo, stabile. [illegible]

Παγὶς - ίδος (ἡ) laccio. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Παγκαὴς - έος (ὁ, ἡ) che abbrucia tutto. [illegible]

Πάγκακος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ*) - *κάκως.* pessimo. [illegible]

Παγκαλὴς (*λλὴς*) - *έος* (ὁ, ἡ) *καὶ*

Πάγκαλος - η ἢ ος - ον. ottimo, bellissimo. [illegible]

Παγκάρπιος - α - ον. καὶ

Πάγκαρπος (ὁ, ἡ) che produce ogni sorta di frutto. [illegible]

Παγκατάρατος (ὁ, ἡ) esecrabilissimo. [illegible]

Παγκευθὴς - έος (ὁ, ἡ) totalmente nascosto. 2. che nasconde tutto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πάγκλαυστος καὶ Πάγκλαυτος (ὁ, ἡ) che piange sempre. [illegible]

Παγκληρία (ἡ) tutta l' eredità. [illegible]

Πάγκληρος (ὁ, ἡ) cui spetta tutta l'eredità, unico erede. [illegible]

Πάγκοινος (ὁ, ἡ) comune a tutti. [illegible]

Παγκόσμιος (ὁ, ἡ) universale. [illegible]

Παγκρατὴς-έος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Παντοκράτωρ.*

Παγκρατησία (ἡ) = *Παντοκρατορία.*

Παγκρατιάζω. Μ. άσω. vincere in tutti i combattimenti. [illegible]

Παγκράτιον (τὸ) esercizio consistente nella lotta e nel pugillato. [illegible] 2. = *Σκίλλα.*

Πάγκρεας - ατος (τὸ) pancreas (glandula situata alla parte posteriore dello stomaco). [illegible]

Παγκρότως, ἐπίῤ. con grande strepito. [illegible]

Παγκτήμων - ονος (ὁ, ἡ) che possiede tutto. [illegible]

Πάγξενος (ὁ, ἡ) che accoglie tutti i forestieri. [illegible]

Παγόλυτος (ὁ, ἡ) liquefatto. [illegible]

Παγοπληξία (ἡ) intirizzamento. [illegible]

Πάγος - εος - ους (τὸ) = *τῷ*

Πάγος (ὁ) rupe, colle. 2. ghiaccio. 3. sale (marino). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = *Πετρόναιον.*

Πάγουρος (ὁ) paguro, granciporro. [illegible]

Παγόω - ῶ. Μ. ώσω. agghiacciare. [illegible]

Παγχάλεπος (ὁ, ἡ) estremamente difficile. [illegible]

Πάγχαλκος (ὁ, ἡ) tutto di rame. [illegible]

Digitized by Google

Πάγχρηστος (ὁ, ἡ) utile a tutto. [illegible]

Πάγχριστος (ὁ, ἡ) unto tutto intiero. [illegible]

Παγχρύσεος καὶ

Πάγχρυσος (ὁ, ἡ) tutto d'oro. [illegible]

Πάγχυ, *ἐπίῤ.* = *Πάνυ.*

Παγώδης - εος (ὁ, ἡ) glaciale. [illegible]

Παθαίνω (*παρτ. ἐπάθαινον καὶ πλέον οὔ*). muovere, eccitare la passione. [illegible]

Πάθη (ἡ) = *Πάθησις ἢ Πάθημα.*

Πάθημα (τὸ) tutto ciò che si soffre, sofferenza, afflizione, calamità. [illegible]

Πάθησις - εως (ἡ) sofferenza. [illegible]

Παθητικὸς - ὴ - όν. passibile, suscettibile a patire, passivo. 2. patetico, capace a commuovere il cuore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παθητικῶς, *ἐπίῤ.* passivamente. 2. pateticamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παθητὸς - ὴ - όν. passibile, suscettibile di passione. [illegible]

Πάθικὸς - ὴ - όν. = *Πασχητιῶν*, *Κίναιδος.*

Παθογνωμονικὸν καὶ Παθογνωμικὸν (τὸ) (*ἐνν. σημεῖον.*) patognomonico, sintomo. [illegible]

Παθοκράτεια ἢ Παθοκρατορία (ἡ) dominio sulle proprie passioni, continenza. [illegible]

Παθολογέω - ῶ. Μ. ήσω. trattare delle malattie. [illegible]

Παθολογία (ἡ) patologia, trattato sulle passioni. [illegible]

Παθολογικὸς - ὴ - όν. patologico. [illegible] (ὅθ.) *Παθολογικὴ* (ἡ) (*ἐνν. ἐπιστήμη.*) patologica (una parte della medicina, che insegna a conoscere e distinguere le malattie.) [illegible]

Παθοποιΐα (ἡ) eccitamento delle passioni. [illegible]

Παθοποιὸς (ὁ, ἡ) che eccita le passioni. [illegible]

Πάθος (τὸ) passione. 2. sofferenza, afflizione. 3. malattia. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παιὰν - άνος (ὁ) peana (inno in onor d'Apollo). [illegible]

Παιανίζω. Μ. ίσω. cantare un inno in onore di... [illegible]

Παιανισμὸς (ὁ) il cantare un inno in onore di... [illegible]

Παιανιστὴς - οῦ (ὁ) cantore di qualche inno in onore di... [illegible]

Παιανογράφος (ὁ, ἡ), compositore di peane. [illegible]

Παῖγμα (τὸ) giuoco. [illegible]

Παιγμὸς (ὁ) = *Παῖγμα.*

Παίγνιον (τὸ) giuoco, crepunde, trastullo. 2. ridicolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παίγνιος (ὁ, ἡ) giuocoso, ridicolo, di trastullo. [illegible]

Παιγνιώδης - εος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ωδῶς.* = *τῷ προηγ.*

Παιδαγωγεῖον (τὸ) collegio, scuola ove s'istruiscono i ragazzi. [illegible]

Παιδαγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. istruire i ragazzi. [illegible]

Παιδαγωγία (ἡ) pedagogia, istruzione, educazione de' ragazzi. [illegible]

Παιδαγωγικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* pedagogico, concernente l'educazione de' ragazzi. [illegible]

Παιδαγωγὸς (ὁ, ἡ) pedagogo, istruttore, precettore de' ragazzi. [illegible]

Παιδάριον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Παιδίον.* fanciullino. [illegible]

Παιδαριώδης - εος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ωδῶς.* puerile, fanciullesco. [illegible]

Παιδεία (ἡ) educazione, istruzione, disciplina. 2. gastigo. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]

Παίδειος (ὁ, ἡ) = *Παιδικός*.

Παιδεραστέω - ῶ. *M.* ήσω. amare appassionatamente i giovanotti. [illegible]

Παιδεραστής - οῦ (ὁ) che ama appassionatamente i giovanotti, pederasta, sodomito. [illegible]

Παιδέρως - ωτος (ὁ) cerfoglio (erba). 2. vermiglione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] ([illegible]).

Παίδευμα (τὸ) disciplina, istruzione. [illegible]

Παίδευσις - εως (ἡ) educazione, instruzione, erudizione. [illegible]

Παιδευτήριον (τὸ) scuola. [illegible] 2. = *Κολαστήριον*.

Παιδευτής - οῦ (ὁ) istruttore, maestro. 2. gastigatore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παιδευτικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. instruttivo. [illegible]

Παιδευτός - ή - όν. instruito, erudito. [illegible]

Παιδεύω. *M.* εύσω. istruire, educare, ammaestrare. 2. gastigare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (πθ. μτχ. πρκμ.) *Πεπαιδευμένος* - η - ον. erudito. [illegible]

Παιδιά (ἡ) giuoco, trastullo. [illegible]

Παιδία (ἡ) infanzia, puerizia. [illegible]

Παιδικός - ή - όν. puerile, fanciullesco. [illegible]

Παιδικῶς, ἐπίῤ. puerilmente, da fanciullo. [illegible]

Παιδιόθεν, ἐπίῤ. dall' infanzia, dall' età fanciullesca. [illegible]

Παιδίον (τὸ) ὑποκ. τ. *Παῖς*. infante. [illegible]

Παιδισκεῖον (τὸ) bordello. [illegible]

Παιδίσκη (ἡ) donzella. 2. fantesca, serva giovane. 3. puttana. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παιδίσκος (ὁ καὶ ἡ) fanciullino, donzelletta. [illegible]

Παιδιώδης - εος (ὁ, ἡ) puerile. 2. dedito a' giuochi, a' trastulli. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παιδοβόρος (ὁ, ἡ) che divora gli infanti. [illegible]

Παιδογονία (ἡ) procreazione de' figli. [illegible]

Παιδογόνιος (ὁ, ἡ) concernente la procreazione de' figli. [illegible] *Παιδογόνια* (τὰ) (ἐνν. ἱερά) festa per la nascita d'un figlio. [illegible]

Παιδογόνος (ὁ, ἡ) che procrea de' figli. [illegible]

Παιδόθεν, ἐπίῤ. = *Παιδιόθεν*.

Παιδοκομέω - ῶ. *M.* ήσω. aver cura degli infanti. [illegible]

Παιδοκόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura degli infanti. [illegible]

Παιδοκτονέω - ῶ. *M.* ήσω. uccidere degli infanti. [illegible]

Παιδοκτονία (ἡ) infanticidio. [illegible]

Παιδοκτόνος (ὁ, ἡ) infanticida. [illegible]

Παιδολέτειρα (ἡ) θηλ. τ. *Παιδολετήρ*. = *Παιδοκτόνος*.

Παιδολέτης - ιδος καὶ *Παιδολέτειρα* (ἡ) καὶ *Παιδολέτωρ* - ορος (ὁ) = *Παιδολέτειρα* καὶ *Παιδολετήρ*.

Παιδολογία (ἡ) scelta de' fanciulli. [illegible]

Παιδομαθής - έος (ὁ, ἡ) ammaestrato nell' infanzia. [illegible]

Παιδομαθία (ἡ) istruzione, disciplina acquistata nell' età fanciullesca. [illegible]

Παιδομανής - έος (ὁ, ἡ) = *Παιδεραστής*.

Παιδομανία (ἡ) amore appassionato per i giovani, sodomia. [illegible]

Παιδονομέω - ῶ. *M.* ήσω. sorvegliare all' educazione de' fanciulli. [illegible]

Παιδονομία (ἡ) inspezione sull' educazione de' ragazzi. [illegible]

Παιδονόμος (ὁ, ἡ) che sorveglia all' educazione de' ragazzi. [illegible]

Παιδοπίπης - ου (ὁ) = *Παιδεραστής*.

Digitized by Google

Παιδοποιέω-ῶ. *M*. *ήσω*. procreare de' figli. զաւակ ածել. Ընդ. որդեգրել. (*μσ.*) adottare. որդեգրել. [illegible]

Παιδοποίησις-*εως* (ἡ) καὶ

Παιδοποιΐα (ἡ) procreazione di figli. 2. adozione. զաւակածութիւն. 2. որդեգրութիւն. [illegible]

Παιδοποιός (ὁ, ἡ) che procrea de' figli. զաւակածող. [illegible]

Παιδοσπορέω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. procreare de' figli, generare. զաւակածել, որդի ծնանել. [illegible]

Παιδοσπόρος (ὁ, ἡ) = *Παιδογόνος*.

Παιδοσύνη (ἡ) = *Παιδεία*.

Παιδοτόκος (ἡ) puerpera, donna di parto. ծննդական կին. [illegible]

Παιδοτριβεῖον (τὸ) ginnasio de' fanciulli. տղոց մարզարան՝ կրթարան. [illegible]

Παιδοτριβέω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. esercitare i ragazzi. տղաքները կրթել. [illegible]

Παιδοτρίβης-*ου* (ὁ) esercitatore de' ragazzi. 2. precettore, maestro. տղայոց կրթող. 2. վարժապետ, վարժիչ. [illegible]

Παιδοτριβία (ἡ) il mestiere dell' esercitatore de' ragazzi, del precettore. տղայոց կրթելը, վարժապետութիւն. [illegible]

Παιδοτριβικός-*ή*-*όν*. (καὶ ἐπίῤ.)-*ικῶς*. che appartiene all' esercitatore de' ragazzi, al precettore. տղայոց կրթողին՝ վարժապետին պատկանած. [illegible]

Παιδότριψ-*ιβος* (ὁ) = *Παιδοτρίβης*.

Παιδοτροφέω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. allevare de' ragazzi. տղայ մեծցնել՝ պահել. [illegible]

Παιδοτροφία (ἡ) allevamento, educazione de' ragazzi. տղայ մեծցնելը՝ դաստիարակելը. [illegible]

Παιδοτρόφος (ὁ, ἡ) allevatore, educatore de' ragazzi. տղայ մեծցնող՝ պահող՝ դաստիարակող. [illegible]

Παιδουργέω, *Παιδουργία* (ἡ) = *Παιδοποιέω*, *Παιδοποιΐα*.

Παιδοφθορέω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. = *Παιδοκτονέω*.

Παιδοφθορία (ἡ) = *Παιδοκτονία*.

Παιδοφθόρος (ὁ, ἡ) = *Παιδοκτόνος*.

Παιδοφιλέω, *Παιδοφίλης*, *Παιδόφιλος*. ✕ ἀντὶ *Παιδεραστέω* κτλ.

Παιδοφονέω, *Παιδοφονία*, *Παιδοφόνος*. = *Παιδοκτονέω* κτλ.

Παιδοφορέω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. portare, condurre un ragazzo. տղայ մը կրել, տանել. [illegible]

Παιδοφόρος (ὁ, ἡ) che porta un infante. տղայ մը կրող. [illegible]

Παιδόω-*ῶ*. *M*. *ώσω*. ingravidare. յղացնել. [illegible] *Παιδοῦσα* (ἡ) gravida. յղի. [illegible]

Παίδωσις-*εως* (ἡ) = *Παιδοποιΐα*.

Παίζω. *M*. *παίξομαι* ἢ *παιξοῦμαι*. giuocare. 2. scherzare, schernire. 3. suonare un instrumento. խաղալ. 2. [illegible] 3. նուագարանի մը զարնել. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παίκτης-*ου* (ὁ) giuocatore. խաղցող. [illegible]

Παικτικός-*ή*-*όν*. (καὶ ἐπίῤ.)-*ικῶς*. giocoso, faceto, scherzante. զուարճախօս, [illegible]

Παικτός-*ή*-*όν*. ridicolo, giochevole. [illegible]

Παιπαλάω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. essere scaltro, astuto. խորամանկ՝ նենգաւոր ըլլալ. [illegible]

Παιπάλη (ἡ) fior di farina. 2. uomo astuto, scaltro. [illegible] 2. խորամանկ [illegible] 2. [illegible]

Παιπάλημα (τὸ) = τῷ προηγ.

Παιπαλόεις-*εσσα* εν. aspro, scabroso, pietroso. [illegible]

Παίπαλος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Παιπαλώδης-*εος* (ὁ, ἡ) astuto, malizioso. նենգաւոր, [illegible]

Παῖς-*παιδὸς* (ὁ, ἡ) infante, ragazzo, fanciullo, donzella. 2. figlio o figlia. 3. schiavo, servo, schiava, fantesca. տղայ, [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παιστικός-*ή*-*όν*. = *Παικτικός*.

Παιφάσσω (παρτ. Ἐπαίφασσον καὶ πλέον οὔ) correre quà e là, agitarsi. [illegible]

Παίω. *M*. *παιήσω*. battere. 2. slanciarsi, scagliarsi. 3. fottere. զարնել. 2. [illegible] 3. [illegible]

Παιών-*ῶνος* (ὁ) medico. բժիշկ. [illegible] 2. = *Παιάν*.

Παιώνειος (ὁ, ἡ) = *Παιώνιος*.

Παιωνία (ἡ) (ἐνν. *βοτάνη*) peonia (erba). [illegible]

Παιωνίζω. *M*. *ίσω*. = *Παιανίζω*.

Παιωνικός-*ή*-*όν*. καὶ

Παιώνιος-*α*-*ον*. medico. 2. medicinale. բժշկ. 2. բժշկական. [illegible]

Παιωνίς-*ίδος* (ἡ) = *Παιωνία*.

Παιωνισμός (ὁ) = *Παιανισμός*.

Πακτὰ, *Πακτίς* κτλ. *Δ*. ἀντὶ *Πηκτή*, *Πηκτίς*.

Πακτόω-*ῶ*. *M*. *ώσω*. serrare. 2. turare. 3. legare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πάκτωσις-*εως* (ἡ) legamento. 2. serra-

mento. 3. turamento. [illegible]

Παλάθη (ἡ) fichi ben pressati, stivati in una cesta. [illegible]

Πάλαι, *ἐπίῤ.* con tempo, anticamente. [illegible]

Παλαιγενὴς-έος (ὁ, ἡ) antico, vecchio. [illegible]

Παλαιγονία (ἡ) antichità. [illegible]

Παλαίγονος (ὁ, ἡ) = *Παλαιογενής*.

Παλαιετὴς-έος (ὁ, ἡ) di molti anni, antico. [illegible]

Παλαιογενὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Παλαιγενής*.

Παλαιόγονος (ὁ, ἡ) = *Παλαίγονος*.

Παλαιολογέω-ῶ. Μ. ήσω. trattare delle antichità. [illegible]

Παλαιομήτωρ-ορος (ἡ) madre antica, prima. [illegible]

Παλαιόπλουτος (ὁ, ἡ) ricco da molto tempo. [illegible]

Παλαιόῤῥιζος (ὁ, ἡ) radicato da molto tempo. [illegible]

Παλαιὸς-ὰ-όν. antico, vecchio. [illegible]

Παλαιότης (ἡ) antichità. [illegible]

Παλαιότοκος (ὁ, ἡ) = *Παλαιγενής*.

Παλαιότροπος (ὁ, ἡ) che siegue i costumi antichi. [illegible]

Παλαιοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) che sembra antico, vecchio. [illegible]

Παλαιόω-ῶ. Μ. ώσω. render antico, vecchio, abolire. [illegible]

Πάλαισμα (τὸ) lotta. [illegible]

Παλαιστάω-ῶ. Μ. ήσω. = *Παλαίω*.

Παλαιστέω-ῶ. Μ. ήσω. misurare con palma. [illegible]

Παλαιστὴ (ἡ) palmo, spanna. [illegible]

Παλαιστὴς-οῦ (ὁ) lottatore, atleta. [illegible]

Παλαιστιαῖος-α-ον. d'un palmo. [illegible]

Παλαιστικὸς-η-όν. pertinente alla lotta. [illegible]

Παλαιστὶς-ίδος (ἡ) = *Παλαιστή*.

Παλαίστρα (ἡ) palestra, luogo ove si lotta. [illegible]

Παλαιστρικὸς-ή-όν. = *Παλαιστικὸς* (καὶ *ἐπίῤ.-ικῶς*).

Παλαιστρίτης-ου (ὁ) palestrita, atleta. [illegible]

Παλαιστροφύλαξ-ακος (ὁ) il direttore della lotta. [illegible]

Παλαίφατος (ὁ, ἡ) (καὶ *ἐπίῤ.*)-φάτως. detto anticamente. [illegible]

Παλαίω. Μ. αἴσω. lottare. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.)

Παλαίωμα (τὸ) καὶ

Παλαίωσις-εως (ἡ) antichità, vetustà. [illegible]

Παλαμάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. fare, operare colla propria mano. 2. inventare, macchinare. [illegible]

Παλάμη (ἡ) la palma della mano. 2. mano. 3. arte, industria, furberia, intrigo. [illegible]

Παλαμναῖος-α-ον. suicida. [illegible]

Παλάσσω. Μ. άξω. muovere. 2. mescolare. 3. lordare, imbrattare. 4. bagnare. 5. tirare alla sorte. [illegible]

Παλαστέω-ῶ. Παλαστὴ (ἡ) *Ἀττ.* ἀντὶ *Παλαιστέω* κτλ.

Παλαχὴ (ἡ) = *Πάλος*. 2. = *Κλῆρος*. 3. = *Ἀρχή*.

Πάλευμα (τὸ) = *Δέλεαρ*.

Παλευτὴς-οῦ (ὁ) (*ἐνν.* ὄρνις) canterella, richiamo (*Γαλλ.* appeau), (uccello, al canto di cui vengono altri uccelli ancora della medesima specie). [illegible]

Παλεύω. Μ. εύσω. chiappare gli uccelli, uccellare. 2. ingannare, sedurre. [illegible]

Πάλη (ἡ) lotta. [illegible]

Πάλη ἢ *Παλὴ* (ἡ) = *Παιπάλη*. 2. sabbia, polvere. [illegible]

Πάλημα (τὸ) = *Παιπάλη*.

Πάλι, *ἐπίῤ.* = *Πάλιν*.

Παλιγγενεσία (ἡ) rigenerazione. 2. battesimo. [illegible]

Παλιγγενὴς-έος (ὁ, ἡ) rigenerato. 2. battezzato. [illegible]

Παλίγγλωσσος (ὁ, ἡ) che dice il contrario. 2. bugiardo. [illegible]

Παλίγγνωστος (ὁ, ἡ) riconosciuto. [illegible]

Digitized by Google

Παλιγκάπηλος (ὁ, ἡ) rivenditore. [illegible]

Παλίγκλαστος (ὁ, ἡ) rifratto, riflesso. [illegible]

Παλιγκοταίνω καὶ *Παλιγκοτάω* (έω) - ῶ. Μ. ήσω. inasprir di nuovo. [illegible]

Παλιγκότησις - εως καὶ

Παλιγκοτία (ἡ) l'inasprire di nuovo (del male). [illegible]

Παλίγκοτος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κότως. che rinnova l'antico odio, vendicativo. 2. che inasperisce. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παλίγκτιστος (ὁ, ἡ) rifabbricato, riedificato. [illegible]

Παλίγκυρτος (ὁ) = *Κύρτος*.

Παλικαμπής - έος (ὁ, ἡ) curvato indietro. [illegible]

Παλιλλογέω - ῶ. Μ. ήσω. ripetere, replicare. [illegible]

Παλιλλογία (ἡ) replica, ripetizione delle medesime parole. [illegible]

Παλίλλογος (ὁ, ἡ) ridetto, ripetuto. 2. scelto di nuovo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παλίλλυτος (ὁ, ἡ) slegato, sciolto di nuovo. [illegible]

Παλίμβαμος (ὁ, ἡ) che va e viene, che va e ritorna. [illegible]

Παλίμβιος (ὁ, ἡ) risorto, risuscitato. [illegible]

Παλιμβλαστής - έος καὶ *Παλίμβλαστος* (ὁ, ἡ) rigermogliato. [illegible]

Παλιμβολία (ἡ) incostanza, volubilità. [illegible]

Παλίμβολος (ὁ, ἡ) incostante, volubile. [illegible] — βόλως, ἐπίῤ.

Παλιμβουλία (ἡ) = *Παλιμβολία*.

Παλιμμήκης - εος (ὁ, ἡ) altrettanto lungo. 2. assai lungo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παλίμπαις - παιδος (ὁ, ἡ) rimbambito, ritornato all'infanzia. [illegible]

Παλίμπαλτος (ὁ, ἡ) lanciato di nuovo. [illegible]

Παλίμπεπτος (ὁ, ἡ) ricotto. [illegible]

Παλιμπετής - έος (ὁ, ἡ) retrogrado, caduto in dietro. [illegible]

Παλιμπηγής - έος καὶ *Παλίμπηγος* (ὁ, ἡ) attaccato di nuovo. [illegible]

Παλίμπηξις - εως (ἡ) risarcimento, ristoro. [illegible]

Παλίμπισσα - ης (ἡ) pece ricotta. [illegible]

Παλίμπλοος - ους (ὁ, ἡ) che naviga in dietro. [illegible]

Παλίμπλυτος (ὁ, ἡ) rilavato. [illegible]

Παλιμπνοία καὶ

Παλίμπνοιη (ἡ) vento contrario. [illegible]

Παλιμπόρευτος καὶ

Παλίμπορος (ὁ, ἡ) retrogrado, che cammina indietro. [illegible]

Παλίμπους - οδος (ὁ, ἡ) retrogrado. 2. incostante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παλίμπρατος (ὁ, ἡ) rivenduto. 2. più volte venduto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παλιμπροδοσία καὶ

Παλιμπρόδοσις - εως (ἡ) tradimento scambievole. [illegible]

Παλιμπροδότης - ου (ὁ) che tradisce ambe le parti. [illegible]

Παλίμπρυμνος (ὁ, ἡ) retrogrado. [illegible]

Παλιμπυγηδὸν, ἐπίῤ. indietro. [illegible]

Παλίμπωλος (ὁ, ἡ) = *Παλιγκάπηλος*.

Παλίμφημος (ὁ, ἡ) contraddicente. [illegible] ἡ = *Δύσφημος*.

Παλίμφρων - ονος (ὁ, ἡ) che cangia opinione, incostante. [illegible]

Παλιμφυής - έος (ὁ, ἡ) rigermogliato. 2. rinato. 3. risorto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παλίμψυχος (ὁ, ἡ) rianimato, risorto. [illegible]

Πάλιν, ἐπίῤ. dietro, in dietro. 2. di nuovo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Οὐσίωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. Οὐσιόω.
Οὐτάζω. Μ. άσω. καὶ
Οὐτάω - ῶ. Μ. ήσω. colpire, ferire. [illegible]
Οὔτε, ἐπίῤ. nè, neppure. [illegible]
Οὔτησις - εως (ἡ) colpo, ferita. [illegible]
Οὐτιδανὸς - ἡ - όν. = Οὐδαμινός.
Οὔτιπου, ἐπίῤ. forse. [illegible]
Οὔτιπω, ἐπίῤ. = Οὔπω.
Οὔτις - οὔτινος. = Οὐδείς.
Οὔτοι, ἐπίῤ. non, mai. [illegible]
Οὗτος - αὕτη - τοῦτο. questo, questa (*Λατ.* hic, haec, hoc). [illegible]
Οὕτω καὶ (πρὸ φων.) Οὕτως, ἐπίῤ. così, talmente. [illegible]
Οὐχὶ, ἐπίῤ. = Οὐ.
Ὀφείδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὄφις.
Ὀφειλέσιον (τὸ) = Ὀφείλημα.
Ὀφειλέτης - ου (ὁ) debitore. [illegible]
Ὀφείλημα (τὸ) debito. [illegible]
Ὀφειλόντως, ἐπίῤ. debitamente, decentemente. [illegible]
Ὀφείλω. Μ. Ὀφειλήσω. dovere (*Λατ.* debeo.) [illegible]
Ὀφέλλιμος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ὠφέλιμος.
Ὀφέλλω, Μ. ελῶ. accrescere, aumentare, accumulare, giovare. [illegible] 2. = Ὀφείλω.
Ὄφελμα (τὸ) aumento, vantaggio. [illegible] 2. = Ὄφελτρον.
Ὄφελον, ἐπίῤ. il ciel volesse! Dio voglia! [illegible]
Ὄφελος - εος - ους (τὸ) utilità, vantaggio, profitto. [illegible]
Ὄφελτρον (τὸ) scopa. [illegible]
Ὀφθαλμία (ἡ) ottalmia (malattia degli occhi.) [illegible]
Ὀφθαλμίας - ου (ὁ) che ha gli occhi grandi o perspicaci. [illegible] (ὀθ. οὐσ.) sorta d'aquila. [illegible]
Ὀφθαλμιάω - ῶ. Μ. άσω. aver male d'occhi, soffrire l'ottalmia. 2. invidiare. [illegible]
Ὀφθαλμίδιον (τὸ) occhiolino. [illegible]
Ὀφθαλμίζομαι. Μ. ίσομαι. = Ὀφθαλμιάω. (1).
Ὀφθαλμικὸς - ἡ - όν. che concerne gli occhi. [illegible]
Ὀφθαλμοβολέω - ῶ. Μ. ήσω. gettar gli occhi, lo sguardo sopra... [illegible]
Ὀφθαλμὸς (ὁ) occhio. [illegible]
Ὀφθαλμοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) visibile, apparente, evidente. [illegible] — φανῶς, ἐπίῤ.
Ὀφθαλμώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di occhio. [illegible]
Ὀφθαλμώρυχος (ὁ, ἡ) che cava gli occhi. [illegible]
Ὀφιακὸς - ἡ - όν. serpentino, di serpe. [illegible]
Ὀφίασις - εως (ἡ) = Ἀλωπεκία.
Ὀφίδιον (τὸ) serpentello. [illegible]
Ὀφιοβόλος (ὁ, ἡ) che colpisce, ammazza i serpenti. [illegible]
Ὀφιοβόρος (ὁ, ἡ) = Ὀφιοφάγος.
Ὀφιογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato da un serpente. [illegible]
Ὀφιόδηκτος (ὁ, ἡ) morso da un serpente. [illegible]
Ὀφιοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un serpente. [illegible]
Ὀφιόεις - εσσα - εν. = Ὀφιακός. 2. = Ὀφιοειδής. 3. pieno di serpenti. [illegible]
Ὀφιοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide i serpenti. [illegible]
Ὀφιομάχης - ου (ὁ) καὶ
Ὀφιόμαχος (ὁ, ἡ) che combatte coi serpenti. [illegible]
Ὀφιόνεος - α - ον. = Ὀφιοειδής.
Ὀφιοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia serpentina. [illegible]
Ὀφιοσκόροδον καὶ Ὀφιόσκορδον (τὸ) aglio selvatico. [illegible]
Ὀφιοσταφυλὴ (ἡ) καὶ
Ὀφιοστάφυλον (τὸ) vitalba, clematide, brionia (pianta). (*Γαλλ.* couleuvrée). [illegible]
Ὀφίουρος (ὁ, ἡ) che ha la coda d'un serpente. [illegible]
Ὀφιοῦχος (ὁ) serpentario (costellazione). [illegible]
Ὀφιοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i serpenti. [illegible]
Ὄφις - εως (ὁ) serpente, serpe. [illegible] 2. = Ὀφίασις.
Ὀφίτης - ου (ὁ) καὶ Ὀφῖτις - ιδος (ἡ) simile ad un serpente. [illegible] (οὐσ.) ofite, serpentina (pietra preziosa). [illegible]
Ὀφιώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀφιοειδὴς ἢ Ὀφιόεις.
Ὄφλημα (τὸ) = Ὀφείλημα.
Ὄφλησις - εως (ἡ) = Ὀφείλημα.

Digitized by Google

Ὀφλητής - οῦ (ὁ) × Ὀφειλέτης.

Ὀφλισκάνω. ἀντὶ —

Ὄφλω. Μ. Ὀφλήσω. = Ὀφείλω. esser multato. [illegible]

Ὄφρα, σύνδ. affinchè, perchè. 2. finchè. [illegible]

Ὀφρυάζω. Μ. άσω. accigliarsi. [illegible]

Ὀφρυάω - ῶ. Μ. άσω. essere pieno di colli o colline. [illegible]

Ὀφρυόεις - εσσα - εν. situato sopra un colle. [illegible]

Ὀφρυόομαι - οῦμαι. Μ. ώσομαι. = Ὀφρυάζω.

Ὀφρύς - ύος (ἡ) sopracciglio. 2. superbia, arroganza. 3. colle, collina. 4. cima. [illegible]

Ὀφρύωμα (τὸ) = Ὀφρύς.

Ὄχα, ἐπίῤ. particolarmente. [illegible]

Ὀχάνη (ἡ) καὶ

Ὄχανον (τὸ) il manico dello scudo. [illegible]

Ὀχεία (ἡ) monta, coprimento. [illegible]

Ὀχεῖον (τὸ) stallone (Λατ. admissarius). copritore. [illegible] ἴδε καὶ Ὀχευτής.

Ὀχεταγωγέω, Ὀχεταγωγία, Ὀχεταγωγός. = Ὀχετηγέω.

Ὀχετεία (ἡ) il portare, il condurre l'acqua da un luogo all'altro per via d'un canale. [illegible] 2 = τῷ

Ὀχέτευμα (τὸ) l'acqua, che passa da un canale. [illegible]

Ὀχετεύω. Μ. εύσω. καὶ

Ὀχετηγέω - ῶ. Μ. ήσω. condurre l'acqua da un luogo all'altro per via d'un canale. [illegible]

Ὀχετηγία (ἡ) τὸ σύσ. τ. προηγ.

Ὀχετηγός (ὁ, ἡ) che conduce l'acqua con de' canali. 2. ortolano. [illegible]

Ὀχέτιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ

Ὀχετός (ὁ) canale, acquidotto. [illegible]

Ὄχευμα (τὸ) = Ὀχεία.

Ὀχεύς - έως (ὁ) tutto ciò che serve a legare o attaccare qualche cosa. [illegible] 2. = Μάνδαλος. Κλεῖθρον.

Ὀχευτής - οῦ (ὁ) (ἵππος, ταῦρος κτλ.) (stallone, toro ecc.) che si conservano per montare le femmine degli animali. [illegible]

Ὀχευτικός - ἡ - όν. lascivo. [illegible]

Ὀχεύω. Μ. εύσω. montare, coprire. [illegible]

Ὀχέω - ῶ. Μ. ήσω. portare, sostenere. 2. soffrire, tollerare. [illegible]

Ὀχή (ἡ) alimento. 2. tana. [illegible]

Ὄχημα (τὸ) carro da vettura. [illegible]

Ὀχημάτιον (τὸ) ὑποκ. τ. Ὄχημα.

Ὄχησις - εως (ἡ) trasporto, trasportazione. [illegible]

Ὀχθέω - ῶ. Μ. ήσω. adegnarsi, aggravarsi. [illegible]

Ὄχθη (ἡ) ripa di fiume. [illegible]

Ὀχθηρός - ὰ - όν. = Ὀχθώδης.

Ὀχθίζω. Μ. ίσω. = Ὀχθέω.

Ὄχθος (ὁ) colle, altura. 2. ripa di fiume. [illegible]

Ὀχθώδης - εος (ὁ, ἡ) erto. 2. che ha de' colli. [illegible]

Ὀχλαγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. radunare, sollevare il popolo. [illegible]

Ὀχλαγωγία (ἡ) radunanza, sollevazione del popolo. [illegible]

Ὀχλαγωγός (ὁ, ἡ) che raduna, solleva il popolo. [illegible] = Δημαγωγός.

Ὀχλέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ὀχλίζω. agitare, scompigliare, molestare, inquietare. [illegible]

Ὄχλημα (τὸ) molestia. [illegible]

Ὀχληρία (ἡ) incomodo. [illegible] = τῷ προηγ.

Ὀχληρός - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ηρῶς. molesto, importuno. [illegible]

Ὄχλησις - εως (ἡ) importunità, il molestare. [illegible]

Ὀχλίζω. Μ. ίσω. smuovere. [illegible]

Ὀχλικός - ἡ - όν. proprio alla plebe, ple

Digitized by Google

bejo. [illegible]

Ὀχλοκοπέω - ῶ. M. ήσω. proccurare a cattivarsi il favore del popolo. [illegible]

Ὀχλοκοπία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ. = Δημοκοπία.

Ὀχλοκόπος (ὁ, ἡ) = Δημοκόπος.

Ὀχλοκρατέομαι - οῦμαι. M. ηθήσομαι. essere governato dalla plebe. [illegible]

Ὀχλοκρατία (ἡ) oclocrazia, il dominio della plebe. [illegible]

Ὀχλολοίδορος (ὁ, ἡ) ingiuriatore della plebe. [illegible]

Ὀχλοποιέω - ῶ. M. ήσω. sollevare la plebe. [illegible]

Ὄχλος (ὁ) plebe, volgo. 2. tumulto. 3. molestia. 4. folla. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ὀχλοτερπής - έος (ὁ, ἡ) che piace alla plebe. [illegible]

Ὀχλώδης - εος (ὁ, ἡ) turbolento, tumultuoso. [illegible]

Ὀχμάζω. M. άσω. tenere, ritenere. [illegible]

Ὀχμή (ἡ) = Ὀχάνη.

Ὄχμος (ὁ) torre, fortezza. [illegible]

Ὄχος - εος - ους (τὸ) καὶ

Ὄχος (ὁ) = Ὄχημα.

Ὀχός - ή - όν. che tiene, che ritiene. [illegible]

Ὀχυροποιέω - ῶ. καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. M. ήσω - ομαι. fortificare. [illegible]

Ὀχυρός - ά - όν. forte. 2. sicuro, fortificato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀχυρότης (ἡ) sicurtà. [illegible]

Ὀχυρόω - ῶ. M. ώσω. fortificare. [illegible]

Ὀχύρωμα (τὸ) fortezza, castello. [illegible]

Ὀχύρωσις - εως (ἡ) fortificazione. [illegible]

Ὀχυρωτικός - ή - όν. che serve a fortificare. [illegible]

Ὄψ - ὀπός (ἡ) voce, discorso. [illegible]

Ὤψ - ὠπός (ἡ) occhio, sguardo. [illegible] = Ὄψις.

Ὀψαμάτης - ου (ὁ) che miete tardi. [illegible]

Ὀψανθής - έος (ὁ, ἡ) = Ὀψιανθής.

Ὀψάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. mangiare il companatico. [illegible]

Ὀψαρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Ὀψάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄψον.

Ὀψαρτυσία (ἡ) l'arte di condire le vivande. [illegible]

Ὀψαρτυτικός - ή - όν. pertinente al cuoco. [illegible]

Ὀψαρτυτική (ἡ) l'arte di cucinare. [illegible]

Ὀψαρτύω. M. ύσω. condire le vivande, cucinare. [illegible]

Ὀψέ, ἐπίῤ. tardi. [illegible]

Ὀψείω (X. M.) desiderare, bramare di vedere. [illegible]

Ὀψημέρα (ἡ) crepuscolo, il tempo verso la sera. [illegible]

Ὀψία (ἡ) (ἐνν. ὥρα.) sera. [illegible]

Ὀψιανθής - έος (ὁ, ἡ) che fiorisce tardi. [illegible]

Ὀψιβλαστέω - ῶ. M. ήσω. germogliare tardi. [illegible]

Ὀψιβλαστής - έος καὶ

Ὀψίβλαστος (ὁ, ἡ) che germoglia tardi. [illegible]

Ὀψίγαμος (ὁ, ἡ) che si sposa tardi. [illegible]

Ὀψιγενής - έος (ὁ, ἡ) καὶ

Ὀψίγονος (ὁ, ἡ) nato tardi. [illegible]

Ὀψίζω. M. ίσω. fare una cosa tardi, ritardare. [illegible]

Ὀψικαρπέω - ῶ. M. ήσω. fruttare tardi. [illegible]

Ὀψικαρπία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Ὀψίκαρπος (ὁ, ἡ) che produce tardi i frutti. [illegible]

Ὀψικέλευθος (ὁ, ἡ) che cammina lentamente, chi viene tardi. [illegible]

Ὀψιμάθεια (ἡ) istruzione acquistata in una età avanzata. [illegible]

Ὀψιμαθέω - ῶ. M. ήσω. imparare, ammaestrarsi in una età avanzata. [illegible]

Ὀψιμαθής - έος (ὁ, ἡ) istruito, ammaestrato tardi. 2. sciolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὀψιμαθία (ἡ) = Ὀψιμάθεια.

Digitized by Google

Ὄψιμος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ὄψιος.

Ὄψιος-α-ον. tardo. 2. che si fà di sera. [illegible]

Ὀψιότης (ἡ) tardanza. [illegible]

Ὀψίπλουτος (ὁ, ἡ) tardi arricchito. [illegible]

Ὄψις-εως (ἡ) vista. 2. (πλθ.) occhio. [illegible] 3. = Ὀπτασία.

Ὀψισμός (ὁ) ritardo, tardanza. [illegible]

Ὀψισπορέω-ῶ. Μ. ήσω. seminare tardi. [illegible]

Ὀψίσπορος (ὁ, ἡ) seminato tardi. [illegible]

Ὀψίτεκνος (ὁ, ἡ) = Ὀψίγονος.

Ὀψιτέλεστος (ὁ, ἡ) eseguito, compiuto tardi. [illegible]

Ὀψίτερον, ἐπίῤ. più tardi. [illegible]

Ὀψίτομος (ὁ, ἡ) che si deve tagliare tardi. [illegible]

Ὀψιφανής-έος (ὁ, ἡ) che apparisce tardi, la sera. [illegible]

Ὀψιφόρος (ὁ, ἡ) che produce tardi. [illegible]

Ὀψίφυγος (ὁ, ἡ) che fugge tardi. [illegible]

Ὀψοδαίδαλος (ὁ, ἡ) colui che sa ben cucinare, bravo cuoco. [illegible]

Ὀψολογία (ἡ) trattato sull' arte di cucinare. [illegible]

Ὀψολόγος (ὁ, ἡ) che tratta sull' arte di cucinare. [illegible]

Ὀψομανής-έος (ὁ, ἡ) che ama appassionatamente i cibi ghiotti. [illegible]

Ὀψομανία (ἡ) amore appassionato de' cibi ghiotti. [illegible]

Ὄψον (τὸ) vivanda, cibo (condito). 2. cibo fatto di pesci. 3. companatico. 4. manicaretto. [illegible]

Ὀψονομέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀψονόμος (ὁ) magistrato incaricato alla tariffa e qualità de' commestibili. [illegible]

Ὀψοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. condire i cibi. [illegible]

Ὀψοποίημα (τὸ) cibo condito. [illegible]

Ὀψοποιΐα (ἡ) = Ὀψαρτυσία.

Ὀψοποιός (ὁ, ἡ) cuoco. [illegible]

Ὀψοπόνος (ὁ, ἡ) = Ὀψοποιός.

Ὀψοπωλεῖον (τὸ) mercato di commestibili. [illegible]

Ὀψοπώλης-ου (ὁ) venditore di commestibili. [illegible]

Ὀψοπώλιον (τὸ) = Ὀψοπωλεῖον.

Ὀψοφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. mangiare de' cibi ghiotti. 2. essere goloso. [illegible]

Ὀψοφαγία (ἡ) golosità, ghiottoneria. [illegible]

Ὀψοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia de' cibi squisiti, ghiottone. 2. goloso. [illegible]

Ὀψοφιλία (ἡ) = Ὀψοφαγία.

Ὀψοφόρος (ὁ, ἡ) che serve a portare, o porta de' cibi. [illegible]

Ὀψών-ῶνος (ὁ) sporta da mettervi de' commestibili. [illegible]

Ὀψωνέω-ῶ. Μ. ήσω. comprare de' commestibili. [illegible]

Ὀψώνης-ου (ὁ) che compra de' commestibili, spenditore. [illegible]

Ὀψωνία (ἡ) compra de' commestibili. [illegible]

Ὀψωνιάζω. Μ. άσω. dare ai soldati la pensione, lo stipendio, il vitto. [illegible]

Ὀψωνιασμός (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ὀψώνιον (τὸ) pensione, stipendio. [illegible] 2. = Ὀψωνία.

Ὀψωνισμός (ὁ) = Ὀψωνιασμός.

Π.

Π, π, πῖ (τὸ) (ἄκλ.) Pi. La decimasesta lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (π') significa ottanta od ottantesimo, e coll' accento di sotto (͵π) ottanta mila. փէ. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (π) [illegible] (π) [illegible] (π) [illegible] (π) [illegible] (80,000).

Πᾶ Δ. ἀντὶ *Πῆ.*

Παγὰ - ᾶς (ἡ) *Δ.* ἀντὶ *Πηγή.*

Παγγέλοιος (ὁ, ἡ) molto ridicolo. [illegible]

Παγγενετὴρ (ὁ) καὶ *Παγγενέτης - ου* (ὁ) καὶ

Παγγενέτωρ - ορος (ὁ) genitore, padre di tutti. [illegible]

Παγγενὴς - έος (ὁ, ἡ) che è di tutti i generi. [illegible]

Πάγγεος καὶ

Πάγγεως (ὁ, ἡ) *Ἀττ.* ἀντὶ *Πάγγεος.* che occupa tutta la terra. [illegible]

Παγγλύκερος - ὰ ἣ ος - ον. dolcissimo. [illegible]

Παγγλωσσία (ἡ) loquacità. [illegible]

Πάγγυμνος (ὁ, ἡ) tutto nudo. [illegible]

Παγγυναικὶ, ἐπίῤ. con tutte le donne insieme. [illegible]

Παγγώνιος - α - ον. da per tutto angolare. [illegible]

Παγερὸς - ὰ - όν. agghiacciato. [illegible]

Παγετὸς (ὁ) ghiaccio. [illegible]

Παγετώδης - εος (ὁ, ἡ) freddo o duro come il ghiaccio. [illegible]

Πάγη (ἡ) laccio. 2. inganno, frode. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παγιδεύω. Μ. εύσω. allacciare. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.)

Πάγιος - α - ον. fisso, fermo, stabile. [illegible] — *ίως, ἐπίῤ.*

Παγιότης (ἡ) solidità, fermezza. [illegible]

Παγιόω - ῶ. Μ. ώσω. render fermo, stabile. [illegible]

Παγὶς - ίδος (ἡ) laccio. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.)

Παγκαὴς - έος (ὁ, ἡ) che abbrucia tutto. [illegible]

Πάγκακος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ) - *κάκως.* pessimo. [illegible]

Παγκαλὴς (λλής) - *έος* (ὁ, ἡ) καὶ

Πάγκαλος - η ἣ ος - ον. ottimo, bellissimo. [illegible]

Παγκάρπιος - α - ον. καὶ

Πάγκαρπος (ὁ, ἡ) che produce ogni sorta di frutto. [illegible]

Παγκατάρατος (ὁ, ἡ) esecrabilissimo. [illegible]

Παγκευθὴς - έος (ὁ, ἡ) totalmente nascosto. 2. che nasconde tutto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πάγκλαυστος καὶ *Πάγκλαυτος* (ὁ, ἡ) che piange sempre. [illegible]

Παγκληρία (ἡ) tutta l' eredità. [illegible]

Πάγκληρος (ὁ, ἡ) cui spetta tutta l'eredità, unico erede. [illegible]

Πάγκοινος (ὁ, ἡ) comune a tutti. [illegible]

Παγκόσμιος (ὁ, ἡ) universale. [illegible]

Παγκρατὴς-έος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Παντοκράτωρ.*

Παγκρατησία (ἡ) = *Παντοκρατορία.*

Παγκρατιάζω. Μ. άσω. vincere in tutti i combattimenti. [illegible]

Παγκράτιον (τὸ) esercizio consistente nella lotta e nel pugillato. [illegible] 2. = *Σκίλλα.*

Πάγκρεας - ατος (τὸ) pancreas (glandula situata alla parte posteriore dello stomaco). [illegible]

Παγκρότως, ἐπίῤ. con grande strepito. [illegible]

Παγκτήμων - ονος (ὁ, ἡ) che possiede tutto. [illegible]

Πάγξενος (ὁ, ἡ) che accoglie tutti i forestieri. [illegible]

Παγόλυτος (ὁ, ἡ) liquefatto. [illegible]

Παγοπληξία (ἡ) intirizzamento. [illegible]

Πάγος - εος - ους (τὸ) = τῷ

Πάγος (ὁ) rupe, colle. 2. ghiaccio. 3. sale (marino). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = *Περσόνασον.*

Πάγουρος (ὁ) paguro, granciporro. [illegible]

Παγόω - ῶ. Μ. ώσω. agghiacciare. [illegible]

Παγχάλεπος (ὁ, ἡ) estremamente difficile. [illegible]

Πάγχαλκος (ὁ, ἡ) tutto di rame. [illegible]

Digitized by Google

Πάγχρηστος (ὁ, ἡ) utile a tutto. [illegible]

Πάγχριστος (ὁ, ἡ) unto tutto intiero. [illegible]

Παγχρύσεος καὶ

Πάγχρυσος (ὁ, ἡ) tutto d'oro. [illegible]

Πάγχυ, *ἐπίῤ.* = *Πάνυ*.

Παγώδης - εος (ὁ, ἡ) glaciale. [illegible]

Παθαίνω (*παρτ. ἐπάθαινον καὶ πλέον οὔ*). muovere, eccitare la passione. [illegible]

Πάθη (ἡ) = *Πάθησις* ἢ *Πάθημα*.

Πάθημα (τὸ) tutto ciò che si soffre, sofferenza, afflizione, calamità. [illegible]

Πάθησις - εως (ἡ) sofferenza. [illegible]

Παθητικὸς - ή - όν. passibile, suscettibile a patire, passivo. 2. patetico, capace a commuovere il cuore. [illegible]

Παθητικῶς, *ἐπίῤ.* passivamente. 2. pateticamente. [illegible]

Παθητὸς - ή - όν. passibile, suscettibile di passione. [illegible]

Πάθικος - η - ον. = *Πασχητιῶν*, *Κίναιδος*.

Παθογνωμονικὸν καὶ Παθογνωμικὸν (τὸ) (*ἐνν. σημεῖον*.) patognomonico, sintomo. [illegible]

Παθοκράτεια ἢ *Παθοκρατορία* (ἡ) dominio sulle proprie passioni, continenza. [illegible]

Παθολογέω - ῶ. *M.* *ήσω*. trattare delle malattie. [illegible]

Παθολογία (ἡ) patologia, trattato sulle passioni. [illegible]

Παθολογικὸς - ή - όν. patologico. [illegible] (*θθ.*) *Παθολογική* (ἡ) (*ἐνν. ἐπιστήμη*.) patologica (una parte della medicina, che insegna a conoscere e distinguere le malattie.) [illegible]

Παθοποιΐα (ἡ) eccitamento delle passioni. [illegible]

Παθοποιὸς (ὁ, ἡ) che eccita le passioni. [illegible]

Πάθος (τὸ) passione. 2. sofferenza, afflizione. 3. malattia. [illegible]

Παιὰν - ᾶνος (ὁ) peana (inno in onor d'Apollo). [illegible]

Παιανίζω. *M.* *ίσω*. cantare un inno in onore di... [illegible]

Παιανισμὸς (ὁ) il cantare un inno in onore di... [illegible]

Παιανιστὴς - οῦ (ὁ) cantore di qualche inno in onore di... [illegible]

Παιανογράφος (ὁ, ἡ), compositore di peane. [illegible]

Παῖγμα (τὸ) giuoco. [illegible]

Παιγμὸς (ὁ) = *Παῖγμα*.

Παίγνιον (τὸ) giuoco, crepunde, trastullo. 2. ridicolo. [illegible]

Παίγνιος (ὁ, ἡ) giuocoso, ridicolo, di trastullo. [illegible]

Παιγνιώδης - εος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ωδῶς*. = *τῷ προηγ.*

Παιδαγωγεῖον (τὸ) collegio, scuola ove s'istruiscono i ragazzi. [illegible]

Παιδαγωγέω - ῶ. *M.* *ήσω*. istruire i ragazzi. [illegible]

Παιδαγωγία (ἡ) pedagogia, istruzione, educazione de' ragazzi. [illegible]

Παιδαγωγικὸς - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς*. pedagogico, concernente l'educazione de' ragazzi. [illegible]

Παιδαγωγὸς (ὁ, ἡ) pedagogo, istruttore, precettore de' ragazzi. [illegible]

Παιδάριον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Παιδίον*. fanciullino. [illegible]

Παιδαριώδης - εος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ωδῶς*. puerile, fanciullesco. [illegible]

Παιδεία (ἡ) educazione, istruzione, disciplina. 2. gastigo. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (π) [illegible] (π) [illegible] (π) [illegible] (π) [illegible] (80,000).

Πᾶ Δ. ἀντὶ Πῆ.

Παγὰ - ᾶς (ἡ) Δ. ἀντὶ Πηγή.

Παγγέλοιος (ὁ, ἡ) molto ridicolo. [illegible]

Παγγενετὴρ (ὁ) καὶ Παγγενέτης - ου (ὁ) καὶ

Παγγενέτωρ - ορος (ὁ) genitore, padre di tutti. [illegible]

Παγγενὴς - έος (ὁ, ἡ) che è di tutti i generi. [illegible]

Πάγγεος καὶ

Πάγγεως (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Πάγγεος. che occupa tutta la terra. [illegible]

Παγγλύκερος - ὰ ἢ ος - ον. dolcissimo. [illegible]

Παγγλωσσία (ἡ) loquacità. [illegible]

Πάγγυμνος (ὁ, ἡ) tutto nudo. [illegible]

Παγγυναικὶ, ἐπίῤ. con tutte le donne insieme. [illegible]

Παγγώνιος - α - ον. da per tutto angolare. [illegible]

Παγερὸς - ὰ - όν. agghiacciato. [illegible]

Παγετὸς (ὁ) ghiaccio. [illegible]

Παγετώδης - εος (ὁ, ἡ) freddo o duro come il ghiaccio. [illegible]

Πάγη (ἡ) laccio. 2. inganno, frode. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παγιδεύω. Μ. εύσω. allacciare. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.)

Πάγιος - α - ον. fisso, fermo, stabile. [illegible] — ίως, ἐπίῤ.

Παγιότης (ἡ) solidità, fermezza. [illegible]

Παγιόω - ῶ. Μ. ώσω. render fermo, stabile. [illegible]

Παγὶς - ίδος (ἡ) laccio. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.)

Παγκαὴς - έος (ὁ, ἡ) che abbrucia tutto. [illegible]

Πάγκακος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ) - κάκως. pessimo. [illegible]

Παγκαλὴς (λλής) - έος (ὁ, ἡ) καὶ

Πάγκαλος - η ἢ ος - ον. ottimo, bellissimo. [illegible]

Παγκάρπιος - α - ον. καὶ

Πάγκαρπος (ὁ, ἡ) che produce ogni sorta di frutto. [illegible]

Παγκατάρατος (ὁ, ἡ) esecrabilissimo. [illegible]

Παγκευθὴς - έος (ὁ, ἡ) totalmente nascosto. 2. che nasconde tutto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πάγκλαυστος καὶ Πάγκλαυτος (ὁ, ἡ) che piange sempre. [illegible]

Παγκληρία (ἡ) tutta l' eredità. [illegible]

Πάγκληρος (ὁ, ἡ) cui spetta tutta l'eredità, unico erede. [illegible]

Πάγκοινος (ὁ, ἡ) comune a tutti. [illegible]

Παγκόσμιος (ὁ, ἡ) universale. [illegible]

Παγκρατὴς - έος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Παντοκράτωρ.

Παγκρατησία (ἡ) = Παντοκρατορία.

Παγκρατιάζω. Μ. άσω. vincere in tutti i combattimenti. [illegible]

Παγκράτιον (τὸ) esercizio consistente nella lotta e nel pugillato. [illegible] 2. = Σκίλλα.

Πάγκρεας - ατος (τὸ) pancreas (glandula situata alla parte posteriore dello stomaco). [illegible]

Παγκρότως, ἐπίῤ. con grande strepito. [illegible]

Παγκτήμων - ονος (ὁ, ἡ) che possiede tutto. [illegible]

Πάγξενος (ὁ, ἡ) che accoglie tutti i forestieri. [illegible]

Παγόλυτος (ὁ, ἡ) liquefatto. [illegible]

Παγοπληξία (ἡ) intirizzamento. [illegible]

Πάγος - εος - ους (τὸ) = τῷ

Πάγος (ὁ) rupe, colle. 2. ghiaccio. 3. sale (marino). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = Περιτόναιον.

Πάγουρος (ὁ) paguro, granciporro. [illegible]

Παγόω - ῶ. Μ. ώσω. agghiacciare. [illegible]

Παγχάλεπος (ὁ, ἡ) estremamente difficile. [illegible]

Πάγχαλκος (ὁ, ἡ) tutto di rame. [illegible]

Digitized by Google

Πάγχρηστος (ὁ, ἡ) utile a tutto. [illegible]

Πάγχριστος (ὁ, ἡ) unto tutto intiero. [illegible]

Παγχρύσεος καὶ

Πάγχρυσος (ὁ, ἡ) tutto d'oro. [illegible]

Πάγχυ, ἐπίῤ. = *Πάνυ.*

Παγώδης - εος (ὁ, ἡ) glaciale. [illegible]

Παθαίνω (*παρτ. ἐπάθαινον καὶ πλέον οὔ*). muovere, eccitare la passione. [illegible]

Πάθη (ἡ) = *Πάθησις* ἢ *Πάθημα.*

Πάθημα (τὸ) tutto ciò che si soffre, sofferenza, afflizione, calamità. [illegible]

Πάθησις - εως (ἡ) sofferenza. [illegible]

Παθητικὸς - ἡ - όν. passibile, suscettibile a patire, passivo. 2. patetico, capace a commuovere il cuore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παθητικῶς, ἐπίῤ. passivamente. 2. pateticamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παθητὸς - ἡ - όν. passibile, suscettibile di passione. [illegible]

Πάθικος - η - ον. = *Πασχητιῶν*, *Κίναιδος.*

Παθογνωμονικὸν καὶ Παθογνωμικὸν (τὸ) (*ἐνν. σημεῖον.*) patognomonico, sintomo. [illegible]

Παθοκράτεια ἢ *Παθοκρατορία* (ἡ) dominio sulle proprie passioni, continenza. [illegible]

Παθολογέω - ῶ. Μ. ήσω. trattare delle malattie. [illegible]

Παθολογία (ἡ) patologia, trattato sulle passioni. [illegible]

Παθολογικὸς - ἡ - όν. patologico. [illegible] (*ὅθ.*) *Παθολογικὴ* (ἡ) (*ἐνν. ἐπιστήμη.*) patologica (una parte della medicina, che insegna a conoscere e distinguere le malattie.) [illegible]

Παθοποιΐα (ἡ) eccitamento delle passioni. [illegible]

Παθοποιὸς (ὁ, ἡ) che eccita le passioni. [illegible]

Πάθος (τὸ) passione. 2. sofferenza, afflizione. 3. malattia. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παιὰν - ᾶνος (ὁ) peana (inno in onor d'Apollo). [illegible] (Ա[illegible]) [illegible]

Παιανίζω. Μ. ίσω. cantare un inno in onore di... [illegible]

Παιανισμὸς (ὁ) il cantare un inno in onore di... [illegible]

Παιανιστὴς - οῦ (ὁ) cantore di qualche inno in onore di... [illegible]

Παιανογράφος (ὁ, ἡ), compositore di peane. [illegible] Ա[illegible]

Παῖγμα (τὸ) giuoco. [illegible]

Παιγμὸς (ὁ) = *Παῖγμα.*

Παίγνιον (τὸ) giuoco, crepunde, trastullo. 2. ridicolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παίγνιος (ὁ, ἡ) giuocoso, ridicolo, di trastullo. [illegible]

Παιγνιώδης - εος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ωδῶς.* = *τῷ προηγ.*

Παιδαγωγεῖον (τὸ) collegio, scuola ove s'istruiscono i ragazzi. [illegible]

Παιδαγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. istruire i ragazzi. [illegible]

Παιδαγωγία (ἡ) pedagogia, istruzione, educazione de' ragazzi. [illegible]

Παιδαγωγικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* pedagogico, concernente l'educazione de' ragazzi. [illegible]

Παιδαγωγὸς (ὁ, ἡ) pedagogo, istruttore, precettore de' ragazzi. [illegible]

Παιδάριον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Παιδίον.* fanciullino. [illegible]

Παιδαριώδης - εος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ωδῶς.* puerile, fanciullesco. [illegible]

Παιδεία (ἡ) educazione, istruzione, disciplina. 2. gastigo. [illegible] 2. [illegible]

[illegible] 2. [illegible]

Παίδειος (ὁ, ἡ) = *Παιδικός*.

Παιδεραστέω-ῶ. M. ἤσω. amare appassionatamente i giovanotti. [illegible]

Παιδεραστής-οῦ (ὁ) che ama appassionatamente i giovanotti, pederasta, sodomito. [illegible]

Παιδέρως-ωτος (ὁ) cerfoglio (erba). 2. vermiglione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παίδευμα (τὸ) disciplina, istruzione. [illegible]

Παίδευσις-εως (ἡ) educazione, instruzione, erudizione. [illegible]

Παιδευτήριον (τὸ) scuola. [illegible] 2. = *Κολαστήριον*.

Παιδευτής-οῦ (ὁ) istruttore, maestro. 2. gastigatore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παιδευτικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-κῶς. instruttivo. [illegible]

Παιδευτὸς-ἡ-όν. instruito, erudito. [illegible]

Παιδεύω. M. εύσω. istruire, educare, ammaestrare. 2. gastigare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (πθ. μτχ. πρκμ.) *Πεπαιδευμένος-η-ον*. erudito. [illegible]

Παιδιὰ (ἡ) giuoco, trastullo. [illegible]

Παιδία (ἡ) infanzia, puerizia. [illegible]

Παιδικὸς-ἡ-όν. puerile, fanciullesco. [illegible]

Παιδικῶς, ἐπίῤ. puerilmente, da fanciullo. [illegible]

Παιδιόθεν, ἐπίῤ. dall' infanzia, dall' età fanciullesca. [illegible]

Παιδίον (τὸ) ὑποκ. τ. *Παῖς*. infante. [illegible]

Παιδισκεῖον (τὸ) bordello. [illegible]

Παιδίσκη (ἡ) donzella. 2. fantesca, serva giovane. 3. puttana. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παιδίσκος (ὁ καὶ ἡ) fanciullino, donzelletta. [illegible]

Παιδιώδης-εος (ὁ, ἡ) puerile. 2. dedito a' giuochi, a' trastulli. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παιδοβόρος (ὁ, ἡ) che divora gli infanti. [illegible]

Παιδογονία (ἡ) procreazione de' figli. [illegible]

Παιδογόνιος (ὁ, ἡ) concernente la procreazione de' figli. [illegible] *Παιδογόνια* (τὰ) (ἐνν. ἱερὰ) festa per la nascita d' un figlio. [illegible]

Παιδογόνος (ὁ, ἡ) che procrea de' figli. [illegible]

Παιδόθεν, ἐπίῤ. = *Παιδιόθεν*.

Παιδοκομέω-ῶ. M. ήσω. aver cura degli infanti. [illegible]

Παιδοκόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura degli infanti. [illegible]

Παιδοκτονέω-ῶ. M. ήσω. uccidere degli infanti. [illegible]

Παιδοκτονία (ἡ) infanticidio. [illegible]

Παιδοκτόνος (ὁ, ἡ) infanticida. [illegible]

Παιδολέτειρα (ἡ) θηλ. τ. *Παιδολέτης* = *Παιδοκτόνος*.

Παιδολέτις-ιδος καὶ *Παιδολέτρια* (ἡ) καὶ *Παιδολέτωρ-ορος* (ὁ) = *Παιδολέτειρα* καὶ *Παιδολετήρ*.

Παιδολογία (ἡ) scelta de' fanciulli. [illegible]

Παιδομαθής-έος (ὁ, ἡ) ammaestrato nell' infanzia. [illegible]

Παιδομαθία (ἡ) istruzione, disciplina acquistata nell' età fanciullesca. [illegible]

Παιδομανής-έος (ὁ, ἡ) = *Παιδεραστής*.

Παιδομανία (ἡ) amore appassionato per i giovani, sodomia. [illegible]

Παιδονομέω-ῶ. M. ήσω. sorvegliare all' educazione de' fanciulli. [illegible]

Παιδονομία (ἡ) inspezione sull' educazione de' ragazzi. [illegible]

Παιδονόμος (ὁ, ἡ) che sorveglia all' educazione de' ragazzi. [illegible]

Παιδοπίπης-ου (ὁ) = *Παιδεραστής*.

Digitized by Google

Παιδοποιέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* procreare de' figli. [illegible] (*μσ.*) adottare. [illegible]

Παιδοποίησις - εως (*ἡ*) *καὶ*

Παιδοποιΐα (*ἡ*) procreazione di figli. 2. adozione. [illegible]

Παιδοποιός (*ὁ, ἡ*) che procrea de' figli. [illegible]

Παιδοσπορέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* procreare de' figli, generare. [illegible]

Παιδοσπόρος (*ὁ, ἡ*) = *Παιδογόνος.*

Παιδοσύνη (*ἡ*) = *Παιδεία.*

Παιδοτόκος (*ἡ*) puerpera, donna di parto. [illegible]

Παιδοτριβεῖον (*τὸ*) ginnasio de' fanciulli. [illegible]

Παιδοτριβέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* esercitare i ragazzi. [illegible]

Παιδοτρίβης - ου (*ὁ*) esercitatore de' ragazzi. 2. precettore, maestro. [illegible]

Παιδοτριβία (*ἡ*) il mestiere dell' esercitatore de' ragazzi, del precettore. [illegible]

Παιδοτριβικός-ή-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* che appartiene all' esercitatore de' ragazzi, al precettore. [illegible]

Παιδότριψ - ιβος (*ὁ*) = *Παιδοτρίβης.*

Παιδοτροφέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* allevare de' ragazzi. [illegible]

Παιδοτροφία (*ἡ*) allevamento, educazione de' ragazzi. [illegible]

Παιδοτρόφος (*ὁ, ἡ*) allevatore, educatore de' ragazzi. [illegible]

Παιδουργέω, Παιδουργία (*ἡ*) = *Παιδοποιέω, Παιδοποιΐα.*

Παιδοφθορέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* = *Παιδοκτονέω.*

Παιδοφθορία (*ἡ*) = *Παιδοκτονία.*

Παιδοφθόρος (*ὁ, ἡ*) = *Παιδοκτόνος.*

Παιδοφιλέω, Παιδοφίλης, Παιδόφιλος. × *ἀντὶ Παιδεραστέω κτλ.*

Παιδοφονέω, Παιδοφονία, Παιδοφόνος. = *Παιδοκτονέω κτλ.*

Παιδοφορέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* portare, condurre un ragazzo. [illegible]

Παιδοφόρος (*ὁ, ἡ*) che porta un infante. [illegible]

Παιδόω - ῶ. *Μ.* *ώσω.* ingravidare. [illegible] *Παιδοῦσα* (*ἡ*) gravida. [illegible]

Παίδωσις - εως (*ἡ*) = *Παιδοποιΐα.*

Παίζω. *Μ.* *παίξομαι ἢ παιξοῦμαι.* giuocare. 2. scherzare, schernire. 3. suonare un instrumento. [illegible]

Παίκτης - ου (*ὁ*) giuocatore. [illegible]

Παικτικός - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* giocoso, faceto, scherzante. [illegible]

Παικτός-ή-όν. ridicolo, giochevole. [illegible]

Παιπαλάω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* essere scaltro, astuto. [illegible]

Παιπάλη (*ἡ*) fior di farina. 2. uomo astuto, scaltro. [illegible]

Παιπάλημα (*τὸ*) = *τῷ προηγ.*

Παιπαλόεις - εσσα *εν.* aspro, scabroso, pietroso. [illegible]

Παίπαλος (*ὁ, ἡ*) = *τῷ προηγ.*

Παιπαλώδης - εος (*ὁ, ἡ*) astuto, malizioso. [illegible]

Παῖς-παιδὸς (*ὁ, ἡ*) infante, ragazzo, fanciullo, donzella. 2. figlio o figlia. 3. schiavo, servo, schiava, fantesca. [illegible]

Παιστικός - ή - όν. = *Παικτικός.*

Παιφάσσω (*παρτ.* *Ἐπαίφασσον καὶ πλέον οὔ*) correre quà e là, agitarsi. [illegible]

Παίω. *Μ.* *παιήσω.* battere. 2. slanciarsi, scagliarsi. 3. fottere. [illegible]

Παιών - ῶνος (*ὁ*) medico. [illegible] 2. = *Παιάν.*

Παιώνειος (*ὁ, ἡ*) = *Παιώνιος.*

Παιωνία (*ἡ*) (*ἐνν. βοτάνη*) peonia (erba). [illegible]

Παιωνίζω. *Μ.* *ίσω.* = *Παιανίζω.*

Παιωνικός - ή - όν. *καὶ*

Παιώνιος - α - ον. medico. 2. medicinale. [illegible]

Παιωνὶς - ίδος (*ἡ*) = *Παιωνία.*

Παιωνισμός (*ὁ*) = *Παιανισμός.*

Πακτὰ, Πακτὶς κτλ. *Δ.* *ἀντὶ Πηκτή, Πηκτίς.*

Πακτόω - ῶ. *Μ.* *ώσω.* serrare. 2. turare. 3. legare. [illegible]

Πάκτωσις - εως (*ἡ*) legamento. 2. serra-

Digitized by Google

mento. 3. turamento. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παλάθη (ἡ) fichi ben pressati, stivati in una cesta. [illegible]

Πάλαι, ἐπίῤ. con tempo, anticamente. [illegible]

Παλαιγενὴς-έος (ὁ, ἡ) antico, vecchio. [illegible]

Παλαιγονία (ἡ) antichità. [illegible]

Παλαίγονος (ὁ, ἡ) = *Παλαιογενής*.

Παλαιετὴς-έος (ὁ, ἡ) di molti anni, antico. [illegible]

Παλαιογενὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Παλαιγενής*.

Παλαιόγονος (ὁ, ἡ) = *Παλαίγονος*.

Παλαιολογέω-ῶ. Μ. ήσω. trattare delle antichità. [illegible]

Παλαιομήτωρ-ορος (ἡ) madre antica, prima. [illegible]

Παλαιόπλουτος (ὁ, ἡ) ricco da molto tempo. [illegible]

Παλαιόριζος (ὁ, ἡ) radicato da molto tempo. [illegible]

Παλαιὸς-ὰ-όν. antico, vecchio. [illegible]

Παλαιότης (ἡ) antichità. [illegible]

Παλαιότοκος (ὁ, ἡ) = *Παλαιγενής*.

Παλαιότροπος (ὁ, ἡ) che siegue i costumi antichi. [illegible]

Παλαιοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) che sembra antico, vecchio. [illegible]

Παλαιόω-ῶ. Μ. ώσω. render antico, vecchio, abolire. [illegible]

Πάλαισμα (τὸ) lotta. [illegible]

Παλαιστάω-ῶ. Μ. ήσω. = *Παλαίω*.

Παλαιστέω-ῶ. Μ. ήσω. misurare con palma. [illegible]

Παλαιστὴ (ἡ) palmo, spanna. [illegible]

Παλαιστὴς-οῦ (ὁ) lottatore, atleta. [illegible]

Παλαιστιαῖος-α-ον. d'un palmo. [illegible]

Παλαιστικὸς-ὴ-όν. pertinente alla lotta. [illegible]

Παλαιστὶς-ίδος (ἡ) = *Παλαιστή*.

Παλαίστρα (ἡ) palestra, luogo ove si lotta. [illegible]

Παλαιστρικὸς-ὴ-όν. = *Παλαιστικὸς* (καὶ ἐπίῤ.-ικῶς).

Παλαιστρίτης-ου (ὁ) palestrita, atleta. [illegible]

Παλαιστροφύλαξ-ακος (ὁ) il direttore della lotta. [illegible]

Παλαίφατος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-φάτως. detto anticamente. [illegible]

Παλαίω. Μ. αίσω. lottare. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.)

Παλαίωμα (τὸ) καὶ

Παλαίωσις-εως (ἡ) antichità, vetustà. [illegible]

Παλαμάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. fare, operare colla propria mano. 2. inventare, macchinare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παλάμη (ἡ) la palma della mano. 2. mano. 3. arte, industria, furberia, intrigo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παλαμναῖος-α-ον. suicida. [illegible]

Παλάσσω. Μ. άξω. muovere. 2. mescolare. 3. lordare, imbrattare. 4. bagnare. 5. tirare alla sorte. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Παλαστέω-ῶ. *Παλαστὴ* (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ *Παλαιστέω* κτλ.

Παλαχὴ (ἡ) = *Πάλος*. 2. = *Κλῆρος*. 3. = *Ἀρχή*.

Πάλευμα (τὸ) = *Δέλεαρ*.

Παλευτὴς-οῦ (ὁ) (ἐνν. ὄρνις) canterella, richiamo (Γαλλ. appeau), (uccello, al canto di cui vengono altri uccelli ancora della medesima specie). [illegible]

Παλεύω. Μ. εύσω. chiappare gli uccelli, uccellare. 2. ingannare, sedurre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πάλη (ἡ) lotta. [illegible]

Πάλη ἢ *Παλὴ* (ἡ) = *Παιπάλη*. 2. sabbia, polvere. [illegible]

Πάλημα (τὸ) = *Παιπάλη*.

Πάλι, ἐπίῤ. = *Πάλιν*.

Παλιγγενεσία (ἡ) rigenerazione. 2. battesimo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παλιγγενὴς-έος (ὁ, ἡ) rigenerato. 2. battezzato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παλίγγλωσσος (ὁ, ἡ) che dice il contrario. 2. bugiardo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παλίγγνωστος (ὁ, ἡ) riconosciuto. [illegible]

Digitized by Google

Παλιγκάπηλος (ὁ, ἡ) rivenditore. [illegible]

Παλίγκλαστος (ὁ, ἡ) rifratto, riflesso. [illegible]

Παλιγκοταίνω καὶ *Παλιγκοτάω* (έω) - ῶ. *M.* ήσω. inasprir di nuovo. [illegible]

Παλιγκότησις - εως καὶ

Παλιγκοτία (ἡ) l'inasprire di nuovo (del male). [illegible]

Παλίγκοτος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κότως. che rinnova l'antico odio, vendicativo. 2. che inasperisce. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παλίγκτιστος (ὁ, ἡ) rifabbricato, riedificato. [illegible]

Παλίγκυρτος (ὁ) = *Κύρτος*.

Παλικαμπής - έος (ὁ, ἡ) curvato indietro. [illegible]

Παλιλλογέω - ῶ. *M.* ήσω. ripetere, replicare. [illegible]

Παλιλλογία (ἡ) replica, ripetizione delle medesime parole. [illegible]

Παλίλλογος (ὁ, ἡ) ridetto, ripetuto. 2. scelto di nuovo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παλίλλυτος (ὁ, ἡ) slegato, sciolto di nuovo. [illegible]

Παλίμβαμος (ὁ, ἡ) che va e viene, che va e ritorna. [illegible]

Παλίμβιος (ὁ, ἡ) risorto, risuscitato. [illegible]

Παλιμβλαστής-έος καὶ *Παλίμβλαστος* (ὁ, ἡ) rigermogliato. [illegible]

Παλιμβολία (ἡ) incostanza, volubilità. [illegible]

Παλίμβολος (ὁ, ἡ) incostante, volubile. [illegible] — βόλως, ἐπίῤ.

Παλιμβουλία (ἡ) = *Παλιμβολία*.

Παλιμμήκης - εος (ὁ, ἡ) altrettanto lungo. 2. assai lungo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παλίμπαις - παιδος (ὁ, ἡ) rimbambito, ritornato all'infanzia. [illegible]

Παλίμπαλτος (ὁ, ἡ) lanciato di nuovo. [illegible]

Παλίμπεπτος (ὁ, ἡ) ricotto. [illegible]

Παλιμπετής - έος (ὁ, ἡ) retrogrado, caduto in dietro. [illegible]

Παλιμπηγής - έος καὶ *Παλίμπηγος* (ὁ, ἡ) attaccato di nuovo. [illegible]

Παλίμπηξις - εως (ἡ) risarcimento, ristoro. [illegible]

Παλίμπισσα - ης (ἡ) pece ricotta. [illegible]

Παλίμπλοος - ους (ὁ, ἡ) che naviga in dietro. [illegible]

Παλίμπλυτος (ὁ, ἡ) rilavato. [illegible]

Παλιμπνοία καὶ

Παλίμπνοιη (ἡ) vento contrario. [illegible]

Παλιμπόρευτος καὶ

Παλίμπορος (ὁ, ἡ) retrogrado, che cammina indietro. [illegible]

Παλίμπους - οδος (ὁ, ἡ) retrogrado. 2. incostante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παλίμπρατος (ὁ, ἡ) rivenduto. 2. più volte venduto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παλιμπροδοσία καὶ

Παλιμπρόδοσις - εως (ἡ) tradimento scambievole. [illegible]

Παλιμπροδότης - ου (ὁ) che tradisce ambe le parti. [illegible]

Παλιμπρυμνος (ὁ, ἡ) retrogrado. [illegible]

Παλιμπυγηδὸν, ἐπίῤ. indietro. [illegible]

Παλίμπωλος (ὁ, ἡ) = *Παλιγκάπηλος*.

Παλίμφημος (ὁ, ἡ) contraddicente. [illegible] ἡ = *Δύσφημος*.

Παλίμφρων - ονος (ὁ, ἡ) che cangia opinione, incostante. [illegible]

Παλιμφυής - έος (ὁ, ἡ) rigermogliato. 2. rinato. 3. risorto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παλίμψυχος (ὁ, ἡ) rianimato, risorto. [illegible]

Πάλιν, ἐπίῤ. dietro, in dietro. 2. di nuovo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Παλινάγγελος (ὁ, ἡ) messaggiere, che porta la risposta ricevuta al suo padrone. [illegible] դեսպան. [illegible]

Παλιναίρετος (ὁ, ἡ) creato, dichiarato di nuovo (magistrato). նորէն կարգուած՝ դրուած՝ ընտրուած (իշխանաւոր). [illegible] (մանսըպտար):

Παλιναυτόμολος (ὁ, ἡ) disertore, che ritorna alla parte, da cui disertò. Ի փախած կողմն նորէն դարձող դասալիք զինուոր. [illegible]

Παλινδικέω - ῶ. Μ. ήσω. rinnovare la lite, la causa. դատը՝ վէճը նորոգել. [illegible]

Παλινδικία (ἡ) rinnovazione della lite, della causa. դատին՝ վէճին նորոգութիւնը. [illegible]

Παλίνδικος (ὁ, ἡ) giudicato di nuovo. նորէն դատուած, դատը նորոգուած. [illegible]

Παλινδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre in dietro, retrocedere. դէպ ի ետեւ վազել, յետս կոյս ընթանալ. [illegible]

Παλινδρομία (ἡ) retrocessione, retrogradazione. դէպ ի ետեւ վազելը, յետադարձութիւն. [illegible]

Παλινδρομικός - ή - όν. = τῷ

Παλίνδρομος (ὁ, ἡ) retrogrado. յետադարձ, դէպ ի ետեւ վազող. [illegible]

Παλινζωΐα (ἡ) ritorno alla vita, risurrezione. նորէն կենդանի առնելը, յարութիւն. [illegible]

Παλίνζωος (ὁ, ἡ) risorto, redivivo. յարութիւն առած, վերակենդանացեալ. [illegible]

Παλινίδρυσις - εως (ἡ) ristabilimento. նորէն զետեղելը՝ հաստատելը. [illegible]

Παλινοδία (ἡ) ritorno. դարձ. [illegible]

Παλινόρμητος (ὁ, ἡ) retrogrado, che retrocede con impeto. յետադարձ, դէպ ի ետեւ ուժգին վազող՝ դարձող. [illegible]

Παλίνορσος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Παλινοστέω - ῶ. Μ. ήσω. tornare in dietro, ritornare. ետ դառնալ. [illegible]

Παλινόστιμος (ὁ, ἡ) che deve ritornare. ետ դառնալու. [illegible]

Παλίνοστος (ὁ, ἡ) che ritorna. ետ դարձող. [illegible]

Παλινπροδοσία (ἡ) = *Παλιμπροδοσία.*

Παλίνσκιος (ὁ, ἡ) coperto d' un' ombra densa, tenebroso. թանձր ստուերաւ՝ շուքով ծածկուած, մութ. [illegible]

Παλίνστρεπτος (ὁ, ἡ) tornato in dietro. ետ դարձած. [illegible]

Παλίντονος (ὁ, ἡ) teso in dietro. դէպ ի ետեւ լարած՝ ձգուած. [illegible]

Παλιντράπελος (ὁ, ἡ) = *Παλίντροπος.*

Παλιντριβὴς - έος καὶ

Παλίντριψ - ιβος (ὁ, ἡ) bastonato di nuovo. 2. malizioso, malvaggio. նորէն ծեծ կերած. 2. չարաճճի, չար, [illegible]. [illegible]. 2. [illegible]

Παλιντροπάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. tornare in dietro. ետ դառնալ. [illegible]

Παλιντροπία (ἡ) ritorno. 2. incostanza. դարձ. 2. անհաստատութիւն, յողդողդութիւն. [illegible]. 2. [illegible]

Παλίντροπος (ὁ, ἡ) che ritorna. 2. incostante. ետ դարձող. 2. անհաստատ. [illegible]. 2. [illegible]

Παλιντυπὴς - έος (ὁ, ἡ) ripercosso. անդրադարձեալ, ետ հրուած. [illegible]

Παλινῳδέω - ῶ. Μ. ήσω. cantare di nuovo. 2. ritrattarsi. նորէն երգել. 2. իր խօսքը ետ առնել. [illegible]. 2. [illegible]

Παλινῳδία (ἡ) il cantare lo stesso canto in suono contrario. 2. ritrattamento. նոյն երգը հակառակ եղանակաւ մը երգելը. 2. իր խօսքը ետ առնելը. [illegible]. 2. [illegible]

Παλίνωρος (ὁ, ἡ) che ritorna all' istessa ora. նոյն ժամը ետ դարձող. [illegible]

Παλίουρος (ὁ) paliuro, spina di Cristo, (arboscello spinoso). [illegible]

Παλιῤῥοέω - ῶ. Μ. ήσω. rifluire. վեր ու վար հոսել՝ վազել. [illegible]

Παλιῤῥοθία (ἡ) = *Παλίῤῥοια.*

Παλιῤῥόθιος - α ἢ ος - ον. καὶ

Παλίῤῥοθος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Παλίῤῥοος.*

Παλίῤῥοια (ἡ) flusso e riflusso del mare, marea. մակընթացութիւն ծովու. [illegible]

Παλίῤῥοος - ους (ὁ, ἡ) soggetto ad un flusso e riflusso. 2. instabile, incostante. մակընթացութեան հպատակ, դադրող ու աւելցող (ծով). 2. անհաստատ, յողդողդ. [illegible]. 2. [illegible]

Παλίῤῥοπος (ὁ, ἡ) che s'inchina alla parte di dietro. դէպ ի ետեւ ծռող. [illegible]

Παλίῤῥυτος (ὁ, ἡ) = *Παλίῤῥοος.*

Παλίσκιος (ὁ, ἡ) = *Παλίνσκιος.*

Παλισσυτέω - ῶ. Μ. ήσω. retrocedere con impeto. ուժով ետ դառնալ. [illegible]

Παλίσσυτος (ὁ, ἡ) = *Παλινόρμητος, Παλιντυπής.*

Παλίστρεπτος (ὁ, ἡ) = *Παλίνστρεπτος. Παλίῤῥοος.*

Παλίωξις - εως (ἡ) ritorno de' fuggitivi contro i loro perseguitanti. փախստականներուն՝ զիրենք հալածողներուն դէմ դառնալը. [illegible]

Πάλλα (ἡ) = *Σφαῖρα.*

Παλλακεία (ἡ) concubinato. հարճութիւն. [illegible]

Παλλακεύομαι. Μ. εύσομαι. avere una con-

Digitized by Google

cubina. 2. (μὲ δοτ.) essere concubina. [illegible]

Παλλακὴ (ἡ) concubina. [illegible]

Παλλακία (ἡ) = *Παλλακεία*.

Παλλάκινος (ὁ) figlio d'una concubina. [illegible]

Παλλάκιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Παλλακὶς-ίδος (ἡ) = *Παλλακή*.

Παλλάκισμα (τὸ) = *Παλλακεία*.

Παλλακὸς (ὁ) concubino, drudo. [illegible]

Πάλλαξ-ακος (ὁ, ἡ) giovine, adolescente, donzella. [illegible]

Πάλλευκος (ὁ, ἡ) tutto bianco. [illegible]

Πάλλω. Μ. αλῶ. vibrare. 2. scuotere, smuovere, agitare. [illegible] (ἀμτβτ. ἢ παθ.) tremare, palpitare. [illegible]

Πάλμα (τὸ) = *Παλμός*.

Παλματίας-ου (ὁ) (σεισμός) che fà tremare, che crolla. [illegible]

Παλματικὸς-ή-όν. = *Παλμικός*.

Πάλμη (ἡ) targa (Λατ. parma). [illegible]

Παλμικὸς-ή-όν. che concerne la palpitazione, la vibrazione. [illegible]

Παλμὸς (ὁ) palpitazione, vibrazione. [illegible]

Παλμώδης-εος (ὁ, ἡ) palpitante, tremante. [illegible]

Πάλος (ὁ) scossa, agitazione. 2. sorte. [illegible]

Παλτὸν (τὸ) zagaglia, saetta. [illegible]

Παλτὸς-ή-όν. lanciato. [illegible]

Παλύνω. Μ. υνῶ. spruzzare della farina o polvere. 2. umettare, inumidire. [illegible]

Παμβασιλεία (ἡ) sovranità assoluta, impero dell' universo. [illegible]

Παμβασιλεὺς-έως (ὁ) sovrano dell' universo, monarca assoluto. [illegible]

Παμβλαβὴς-έος (ὁ, ἡ) perniciosissimo. [illegible]

Παμβόητος (ὁ, ἡ) famosissimo, molto rinomato. [illegible]

Παμβόρος (ὁ, ἡ) che divora tutto. [illegible]

Παμβότανος (ὁ, ἡ) pieno d'ogni sorta d'erbe. [illegible]

Παμβότος (ὁ, ἡ) che nutrisce tutto il mondo. [illegible]

Πάμβουλος (ὁ, ἡ) prudentissimo. [illegible]

Παμμάκαρ-αρος (ὁ, ἡ) beatissimo. [illegible]

Παμμάταιος (ὁ, ἡ) vanissimo, inutilissimo. [illegible]

Παμμαχὶ, ἐπίῤ. = *Παμμάχως*.

Παμμάχιον (τὸ) lotta in cui s'eseguisce ogni specie di combattimento. [illegible]

Πάμμαχος (ὁ, ἡ) atleta, guerriero abile ad ogni specie di combattimento. [illegible]

Παμμάχως, ἐπίῤ. con ogni specie di combattimento. [illegible]

Παμμέγας-γάλη-μεγα. grandissimo. [illegible]

Παμμεγέθης-εος (ὁ, ἡ) troppo grande, alto, vasto. [illegible]

Παμμέλας-αινα-αν. tutto nero. [illegible]

Παμμελὴς-έος (ὁ, ἡ) armoniosissimo. [illegible]

Πάμμεστος (ὁ, ἡ) ripieno. [illegible]

Παμμήκης-εος (ὁ, ἡ) lunghissimo. [illegible]

Παμμήτειρα (ἡ) καὶ

Παμμήτωρ-ορος (ἡ) madre universale. [illegible]

Παμμήχανος (ὁ, ἡ) che si serve d'ogni sorta di macchinamento. [illegible]

Παμμίαρος (ὁ, ἡ) impurissimo. [illegible]

Παμμιγὴς-έος (ὁ, ἡ) tutto mescolato. [illegible]

Πάμμικρος (ὁ, ἡ) piccolissimo. [illegible]

Πάμμικτος (ὁ, ἡ) = *Παμμιγής*.

Πάμμορφος (ὁ, ἡ) di varie forme. [illegible]

Παμμυσαρὸς-ά-όν. odiato da tutti. [illegible]

Παμπαιδὶ, ἐπίῤ. con tutti i suoi figli. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Παμπάλαιος (ὁ, ἡ) antichissimo. [illegible]

Πάμπαν, ἐπίῤ. intieramente, totalmente. [illegible]

Πάμπανυ καὶ

Παμπήδην, ἐπίῤ. = *Πάμπαν.*

Πάμπλειστος (ὁ, ἡ) = *Παμπληθής.*

Παμπληθής-έος (ὁ, ἡ) inesausto, innumerabile, moltissimo. [illegible]

Παμπληθία (ἡ) moltitudine innumerabile. [illegible]

Παμπλούσιος (ὁ, ἡ) ricchissimo. [illegible]

Παμποίκιλος (ὁ, ἡ) variopinto, dipinto di vari colori. [illegible]

Πάμπολις-ιος (ὁ, ἡ) che si trova in ogni città. [illegible]

Πάμπολυς-παμπόλλη-πάμπολυ. moltissimo. [illegible]

Παμπόνηρος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)-*ήρως.* scelleratissimo, perversissimo. [illegible]

Πάμποτε, ἐπίῤ. sempre, eternamente. [illegible]

Παμπρώτιστος καὶ

Πάμπρωτος-η-ον. il primo frà di tutti. [illegible]

Πάμπυος (ὁ, ἡ) assai marcioso. [illegible]

Παμφάγος (ὁ, ἡ) che mangia, divora tutto. [illegible]

Παμφαής-έος (ὁ, ἡ) rilucentissimo. [illegible] — *φαῶς, ἐπίῤ.*

Παμφάρμακος (ὁ, ἡ) estremamente velenoso. [illegible]

Παμφεγγής-έος (ὁ, ἡ) = *Παμφαής.*

Πάμφθογγος (ὁ, ἡ) che manda ogni voce, ogni suono. [illegible]

Πάμφιλος (ὁ, ἡ) amico di tutti, da tutti amato. [illegible]

Παμφόβερος (ὁ, ἡ) terribilissimo. [illegible]

Παμφόρος (ὁ, ἡ) che produce tutto. [illegible]

Παμφυλία (ἡ) unione di diverse tribù. [illegible]

Πάμφυλος (ὁ, ἡ) composto d'ogni sorte di tribù. [illegible]

Παμφύρδην, ἐπίῤ. confusamente. [illegible]

Πάμφυρτος (ὁ, ἡ) = *Παμμιγής.* confuso. [illegible]

Πάμφωνος (ὁ, ἡ) che manda ogni voce, ogni suono. [illegible]

Πάμφωτος (ὁ, ἡ) = *Ὁλόφωτος.*

Παμψηφεί, ἐπίῤ. con tutti i suffragi, unanimamente, a pieni voti. [illegible]

Πάμψυχος (ὁ, ἡ) tutto animato, tutto anima. [illegible]

Πᾶν-παντὸς (τὸ) *οὐδ. τ. Πᾶς.*

Πάναβρος (ὁ, ἡ) delicatissimo. [illegible]

Πανάγαθος (ὁ, ἡ) ottimo. [illegible]

Πανάγαστος (ὁ, ἡ) lodevolissimo. [illegible]

Παναγής-έος (ὁ, ἡ) = *Πανάγιος, Πάναγνος.*

Πανάγιος-α-ον. santissimo. [illegible] *Παναγία* (ἡ) (*ἐκκλησ.*) la Santissima Vergine. [illegible]

Παναγιστία (ἡ) santità perfetta. [illegible]

Πάναγνος (ὁ, ἡ) castissimo, purissimo. [illegible]

Πανάγριος (ὁ, ἡ) fierissimo. [illegible]

Πάναγρος (ὁ, ἡ) che caccia ogni sorta d'animale. [illegible]

Πανάγρυπνος (ὁ, ἡ) vigilantissimo. [illegible]

Παναθέμιτος καὶ

Πανάθεσμος (ὁ, ἡ) scelleratissimo. [illegible]

Πανάθλιος-α-ον. miserabilissimo. [illegible]

Πάναιθος-η-ον. luminosissimo, splendidissimo. [illegible]

Παναισχής-έος καὶ

Πάναισχρος (ὁ, ἡ) turpissimo. [illegible]

Παναίτιος (ὁ, ἡ) la causa, l'autore di tutti. 2. colpevole del tutto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παναχαρπής-έος καὶ

Πανάκαρπος (ὁ, ἡ) infruttuosissimo. [illegible]

Πανάκεια (ἡ) rimedio che guarisce ogni male. [illegible] 2. = *Πάνακες.*

Πανάκειος (ὁ, ἡ) = *Πανάκης.*

Πανάκη (ἡ) = *Πανάκεια.*

Πανάκης-εος ἢ έος (ὁ, ἡ) che guarisce ogni male. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] Πάνακες (τὸ) panace (erba). [illegible]

Παναληθὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -ηθῶς. verissimo. [illegible]

Παναλκὴς-έος (ὁ, ἡ) fortissimo, potentissimo. [illegible]

Πανάμωμος (ὁ, ἡ) irreprensibilissimo, incolpevolissimo. [illegible]

Πανάνθρωπος (ὁ, ἡ) pertinente a tutti gli uomini. [illegible]

Πανάνυτος (ὁ, ἡ) che effettua tutto. 2. eseguito, effettuato completamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πανάξιος (ὁ, ἡ) degnissimo. [illegible]

Παναοίδιμος (ὁ, ἡ) celeberrimo. [illegible]

Πανάπαλος (ὁ, ἡ) mollissimo, tenerissimo. [illegible]

Παναπειθὴς-έος (ὁ, ἡ) mai credibile. [illegible]

Πανάπιστος (ὁ, ἡ) incredibilissimo. [illegible]

Πανάποινος (ὁ, ἡ) libero d' ogni pena. [illegible]

Πανάποτμος (ὁ, ἡ) = Πανάθλιος.

Πανάπυστος (ὁ, ἡ) mai sentito, totalmente inaudito. [illegible]

Πανάργυρος (ὁ, ἡ) tutto d' argento. [illegible]

Πανάρετος (ὁ, ἡ) virtuosissimo. [illegible]

Πανάρκετος-η ἤ ος-ον. καὶ

Παναρκὴς-έος (ὁ, ἡ) sufficiente a tutti. [illegible]

Παναρμόνιος-α ἤ ος-ον. armoniosissimo. [illegible]

Πανάῤῥητος (ὁ, ἡ) ineffabilissimo. [illegible]

Παναρχαῖος-α-ον. = Παμπάλαιος.

Πάναρχος (ὁ, ἡ) = Παντοκράτωρ.

Πανασεβὴς-έος (ὁ, ἡ) estremamente empio. [illegible]

Πανασθενὴς-έος (ὁ, ἡ) debolissimo. [illegible]

Πανασιτία (ἡ) fame generale, carestia assoluta. [illegible]

Πανάστερος (ὁ, ἡ) pieno di stelle. [illegible]

Πανατρεκὴς-έος (ὁ, ἡ) = Παναληθής.

Πανατρεκέως καὶ -τρεκῶς, ἐπίῤ. = Παναληθῶς.

Πανάϋπνος (ὁ, ἡ) che sta sempre in veglia. [illegible]

Παναφανὴς-έος (ὁ, ἡ) totalmente invisibile. [illegible]

Πανάφυκτος (ὁ, ἡ) assolutamente inevitabile. [illegible]

Πανάφυλλος (ὁ, ἡ) privo totalmente di foglie. [illegible]

Πανάωρος (ὁ, ἡ) immaturissimo, molto intempestivo. [illegible]

Πανδαίδαλος (ὁ, ἡ) artificiosissimo. [illegible]

Πανδαισία (ἡ) convito suntuoso. [illegible]

Πανδακέτης-ου (ὁ) che morde tutti. [illegible]

Πανδάκρυτος (ὁ, ἡ) molto deplorabile. [illegible]

Πανδαματὴρ καὶ

Πανδαμάτωρ-ορος (ὁ) che doma, vince tutti. [illegible]

Πάνδειλος (ὁ, ἡ) timidissimo. [illegible]

Πάνδεινος (ὁ, ἡ) orribilissimo, gravissimo. [illegible]

Πανδέκτης-ου (ὁ) che contiene tutto. [illegible] (οὐσ.) Πανδέκται (οἱ) Pandette, i codici delle leggi pubblicate da Giustiniano. [illegible]

Πανδέκτωρ-ορος (ὁ) = Πανδέκτης.

Πανδερκὴς-έος (ὁ, ἡ) che vede tutto. [illegible]

Πανδεχὴς-έος (ὁ, ἡ) = Πανδέκτης.

Πάνδηλος (ὁ, ἡ) assai manifesto, evidentissimo. [illegible]

Πανδημεὶ, ἐπίῤ. con tutto il popolo. [illegible]

Πανδημία (ἡ) radunanza di tutto il popolo. [illegible]

Πάνδημος (ὁ, ἡ) pertinente a tutto il popolo, universale, generale. [illegible]

Πάνδικος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -δίκως. giustissimo. [illegible]

Πανδοκεῖον (τὸ) albergo, osteria. [illegible]

Πανδοκεὺς-έως (ὁ) ostiere. [illegible]

Πανδόκευσις-εως (ἡ) = Πανδοκία.

Πανδοκεύω. Μ. εύσω. dar alloggio, albergare tutti. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Πανδοκία (ἡ) il mestiere dell' albergatore, dell' ostiere. [illegible] 2. = τῷ

Πανδόκιον (τὸ) = *Πανδοκεῖον*.

Πανδόκος (ὁ, ἡ) = *Πανδέκτωρ*. 2. = *Πανδοκεύς*.

Πανδοξία (ἡ) somma gloria. [illegible]

Πάνδοξος (ὁ, ἡ) celeberrimo, gloriosissimo. [illegible]

Πάνδουλος (ὁ, ἡ) servo di tutti. [illegible]

Πανδοῦρα - ας καὶ

Πανδουρὶς - ίδος (ἡ) mandola (una sorte di cetra). [illegible]

Πανδουρίζω. M. ίσω. suonare la mandola. [illegible]

Πανδουριστής - οῦ (ὁ) suonatore di mandola. [illegible]

Πάνδουρος (ὁ) = τῷ *προηγ*.

Πανδοχεῖον, *Πανδοχεύς*, *Πανδοχεύω*, *Πανδόχος*. = *Πανδοκεῖον* κτλ.

Πανδύναμος (ὁ, ἡ) onnipotente. [illegible]

Πάνδωρος (ὁ, ἡ) che dona tutto. [illegible]

Πανδώτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Πανδώτης - ου καὶ

Πανδώτωρ - ορος (ὁ) = *Πάνδωρος*.

Πανεθνεὶ (θνὶ) ἐπίῤ. con tutta la nazione. [illegible]

Πανεῖα (τὰ) (ἐνν. δείματα). timori panici. [illegible]

Πανειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha ogni forma. [illegible]

Πανελεύθερος (ὁ, ἡ) totalmente libero. [illegible]

Πανέντιμος (ὁ, ἡ) onoratissimo. [illegible]

Πανέξοχος (ὁ, ἡ) eccelentissimo, prestantissimo. [illegible]

Πανεπήρατος (ὁ, ἡ) amabilissimo. [illegible]

Πανεπίκλοπος (ὁ, ἡ) assai furbo, molto astuto. [illegible]

Πανεπίσκοπος (ὁ, ἡ) inspettore del tutto. [illegible]

Πανεπιστήμων - ονος (ὁ, ἡ) che sa, conosce tutte le cose. [illegible]

Πανεπίφρων - ονος (ὁ, ἡ) prudentissimo. [illegible]

Πανεπόπτης - ου (ὁ) = *Παντεπόπτης*.

Πανεπόψιος (ὁ, η) ✕ ἀντὶ *Πανεπόπτης*.

Πανέρημος (ὁ, ἡ) totalmente deserto. [illegible]

Πανέσπερος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la sera. [illegible]

Πανέστιος (ὁ, ἡ) con tutta la famiglia. [illegible]

Πανέσχατος (ὁ, ἡ) ultimo frà di tutti. [illegible]

Πάνετες, ἐπίῤ. durante l' anno, per tutto l' anno. [illegible]

Πανετήτυμος (ὁ, ἡ) = *Παναληθής*.

Πανευδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) felicissimo, fortunatissimo. [illegible]

Πανευέφοδος (ὁ, ἡ) d' un accesso facilissimo. [illegible]

Πανεύκηλος (ὁ, ἡ) estremamente tranquillo. [illegible]

Πανευτελής - έος (ὁ, ἡ) assai abbietto, vile, vanissimo. [illegible]

Πανεύφημος (ὁ, ἡ) lodevolissimo. [illegible]

Πανεφθος (ὁ, ἡ) ben cotto. [illegible]

Πανεχθής - έος (ὁ, ἡ) odioso a tutti. [illegible]

Πανηγεμὼν - όνος (ὁ) sommo, supremo principe. [illegible]

Πανηγυριαρχέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Πανηγυριάρχης - ου (ὁ) che presiede alla feste, alle fiere. [illegible]

Πανηγυρίζω. M. ίσω. celebrare le feste, festeggiare. 2. encomiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πανηγυρικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. solenne, festivo, 2. panegirico, encomiastico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πανήγυρις - εως (ἡ) adunanza, tresca, festa, fiera, pompa, festino, convito universale. [illegible]

Πανηγυρισμὸς (ὁ) celebrazione d' una festa. [illegible]

Πανηγυριστής - οῦ (ὁ) festeggiante. 2. panegirista. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πανήλιος (ὁ, ἡ) illuminato dal sole, serenissimo. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Πανημερεύω. M. εύσω. passare tutta la giornata. [illegible]

Πανημέριος - α - ον. καὶ

Πανήμερος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la giornata. [illegible]

Πανήμερος (ὁ, ἡ) mansuetissimo. [illegible]

Πανθαύμαστος (ὁ, ἡ) ammirabilissimo. [illegible]

Πάνθειον (τὸ) = Πάνθεον.

Πάνθειος (ὁ, ἡ) commune a tutti gli Dei. 2. divinissimo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πανθελγής - έος (ὁ, ἡ) che s' attira tutti. [illegible]

Πανθελκτὴρ (ὁ) = τῷ προηγ.

Πάνθεον (τὸ) (ἐνν. ἱερόν.) Panteone, il tempio di tutte le divinità. [illegible]

Πάνθηρ - ηρος (ὁ) pantera (animale.) [illegible]

Πανθῆρος (ὁ, ἡ) cacciatore d'ogni specie d' animali. [illegible]

Πανθοινεὶ, ἐπίῤ. in un convito solenne, sontuoso. [illegible]

Πανθοινέω - ῶ. M. ήσω. far un banchetto solenne, sontuoso. [illegible]

Πανθοινὶ, ἐπίῤ. = Πανθοινεί.

Πανθοινία (ἡ) banchetto solenne, sontuoso. [illegible]

Πάνθοινος (ὁ, ἡ) (τράπεζα.) (tavola) ben guernita, splendida. [illegible]

Πανθυμαδὸν, ἐπίῤ. di tutto cuore. [illegible]

Πανίερος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ιέρως. santissimo. [illegible]

Πανικὸν (τὸ) (δεῖμα) terrore panico. [illegible]

Πανιλαδὸν, ἐπίῤ. = Πανστρατιᾷ.

Πανίλαος καὶ Πανίλαρος (ὁ, ἡ) assai giocondo, allegrissimo. [illegible]

Πανίμερος (ὁ, ἡ) assai desiderabile. [illegible]

Πανλώβητος (ὁ, ἡ) disonestissimo, turpissimo. [illegible]

Πάννυχα, ἐπίῤ. per tutta la notte. [illegible]

Παννυχίζω. M. ίσω. vegliare per tutta la notte. [illegible]

Παννύχιος - α ἡ ος - ον. che veglia o dura per tutta la notte. [illegible]

Παννυχισμὸς (ὁ) pernottamento, il vegliare o durare per tutta la notte. [illegible]

Παννυχιστὴς - οῦ (ὁ) che veglia per tutta la notte. [illegible]

Πάννυχος (ὁ, ἡ) = Παννύχιος.

Πανόδυρτος (ὁ, ἡ) molto lagrimevole, assai lamentevole. [illegible]

Πανοικεὶ (κὶ) καὶ

Πανοικεσίᾳ καὶ Πανοικίᾳ, ἐπίῤ. con tutta la famiglia. [illegible]

Πανομιλεὶ, ἐπίῤ. in folla. [illegible]

Πανόμματος (ὁ, ἡ) pieno d' occhi. [illegible]

Πανόμοιος (ὁ, ἡ) simillissimo. [illegible] — *ομοίως, ἐπίῤ.*

Πανοπλία (ἡ) armatura grave. [illegible]

Πανοπλίτης - ου (ὁ) armato gravemente, pesantemente. [illegible]

Πάνοπλος (ὁ, ἡ) armato pesantemente. [illegible]

Πανόπτης - ου (ὁ) che vede tutto. [illegible]

Πάνοπτος (ὁ, ἡ) veduto da tutti. [illegible]

Πανόρατος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Πανορμεὶ (μὶ), ἐπίῤ. con tutto l'impeto. [illegible]

Πάνορμος (ὁ, ἡ) dove si può approdare sempre (porto). [illegible]

Πανὸς (ὁ) (ὅθ. τὸ Λατ. panis.) pane. [illegible]

Πανόσμιος - α - ον. assai fragrante. [illegible]

Πανοσπρία (ἡ) mistura d' ogni specie di legumi. [illegible]

Πανουργεύομαι. M. εύσομαι. καὶ

Πανουργέω - ῶ. M. ήσω. comportarsi astutamente, esser scaltro. [illegible]

Digitized by Google

Πανούργημα (τὸ) scelleraggine, frode. [illegible]

Πανουργία (ἡ) furberia, astuzia, malizia. [illegible]

Πανουργικός - η - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. proprio d'un furbo, d'un astuto. [illegible]

Πανοῦργος (ὁ, ἡ) furbo, astuto, scaltro, malizioso. [illegible] — *οὔργως*, ἐπίῤ.

Πανσέληνον (τὸ) plenilunio. [illegible]

Πάνσεμνος (ὁ, ἡ) molto reverendo, venerabilissimo. [illegible]

Πάνσεπτος (ὁ, ἡ) rispettabilissimo. [illegible]

Πανσθενεί, ἐπίῤ. con tutta la forza. [illegible]

Πανσθενής - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - *σθενῶς*. fortissimo, robustissimo. [illegible]

Πάνσμικρος (ὁ, ἡ) piccolissimo. [illegible]

Πάνσοφος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - *σόφως*. sapientissimo. [illegible]

Πάνσπερμος (ὁ, ἡ) misto d'ogni genere di semenze. [illegible]

Πανστρατεὶ (τὶ) μτγν. ἀντὶ —

Πανστρατιᾷ, ἐπίῤ. con tutto l'esercito. [illegible]

Πάνσχημος καὶ

Πανσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) che ha o prende ogni forma. [illegible]

Πανσώμως, ἐπίῤ. con tutto il corpo. [illegible]

Πανσωστικὸς - ἡ - όν. che salva tutti. [illegible]

Παντάλας - αινα - αν. = *Πανάθλιος*.

Παντάναξ - ακτος (ὁ) (ἐκκλησ.) ἀντὶ *Παμβασιλεύς*.

Παντάπασι (σιν) ἐπίῤ. affatto, totalmente. [illegible]

Πανταρκὴς - έος (ὁ, ἡ) sufficiente a tutti. [illegible]

Παντάρχης - ου (ὁ) = *Παντοκράτωρ*.

Πανταρχία (ἡ) = *Ποντοκρατορία*.

Πάνταρχος (ὁ, ἡ) = *Παντάρχης*.

Πανταυγὴς - έος (ὁ, ἡ) che vede o illumina tutti. [illegible]

Πανταχῇ, ἐπίῤ. = *Πανταχοῦ*. 2. = *Πανταχῶς*.

Πανταχόθεν, ἐπίῤ. da per tutto. [illegible]

Παρταχοῖ, ἐπίῤ. = τῷ

Πανταχόσε, ἐπίῤ. a tutte le parti. [illegible]

Πανταχοῦ, ἐπίῤ. in ogni dove. [illegible]

Πανταχῶς, ἐπίῤ. in ogni modo. [illegible]

Παντέλεια (ἡ) somma perfezione. [illegible]

Παντέλειος (ὁ, ἡ) = *Παντελής*.

Παντελείως καὶ *Παντελέως*, ἐπίῤ. = *Παντελῶς*.

Παντελὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - *τελῶς*. perfettissimo. [illegible]

Παντεξούσιος (ὁ, ἡ) che domina tutto. [illegible]

Παντεπιθυμος (ὁ, ἡ) che desidera tutto. [illegible]

Παντεπίσκοπος (ὁ, ἡ) = *Πανεπίσκοπος*.

Παντεπόπτης - ου (ὁ) che vede tutto. [illegible]

Παντερπὴς - έος (ὁ, ἡ) che diletta tutti. [illegible]

Παντευχία (ἡ) = *Πανοπλία*.

Παντέφορος (ὁ, ἡ) = *Παντεπόπτης*.

Παντεχνήμων (ὁ) che conosce ogni arte. [illegible]

Πάντεχνος (ὁ, ἡ) che serve ad ogni arte. [illegible] 2. = τῷ προηγ.

Πάντη, ἐπίῤ. in ogni dove. 2. sempre. 3. in ogni maniera, onninamente. [illegible]

Πάντιμος (ὁ, ἡ) onorato da tutti. [illegible]

Παντογόνος (ὁ, ἡ) che genera, produce tutto. [illegible]

Παντοδαπὸς - ἡ - όν. d'ogni specie, d'ogni sorta. [illegible]

Παντοδαπῶς, ἐπίῤ. in ogni maniera, onninamente. [illegible]

Παντοδίδακτος (ὁ, ἡ) che ha imparato tutto. [illegible]

Παντοδύναμος (ὁ, ἡ) onnipotente. [illegible]

Παντοθαλὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Ἀειθαλής*.

Πάντοθεν (θε), ἐπίῤ. = *Πανταχόθεν*.

Πάντοθι, ἐπίῤ. = *Πάντη*.

Παντοῖος - α - ον. d'ogni sorte, vario. [illegible]

Παντοιότροπος (ὁ, ἡ) = *Παντοδαπός*.

Παντοιοτρόπως, ἐπίῤ. in ogni modo, af-

Digitized by Google

fatto, onninamente. այլ եւ այլ եղանակաւ, ամէն կերպով. հէր դիւր վէհճ իլէ, հէր եօլ իլէ:

Παντοίως, *ἐπίῤ.* = *τῷ προηγ.*

Παντοκρατὴς - *οῦ* (ὁ) = *Παντοκράτωρ.*

Παντοκρατορία (ἡ) onnipotenza. ամենակալութիւն, ամենակարողութիւն. հէրշէ գատիր օլմագ:

Παντοκρατορικὸς - *ἡ* - *όν.* proprio all' onnipotente. ամենակարողի յատուկ. հէրշէ գատիրա մախսուս: — *ικῶς*, *ἐπίῤ.*

Παντοκράτωρ - *ορος* (ὁ, ἡ) Onnipotente. ամենակալ, ամենակարող. հէրշէ գատիր:

Παντολετὴρ καὶ

Παντολέτωρ - *ορος* (ὁ, ἡ) che distrugge, estermina tutto. ամէնը ջնջող՝ խորտակող. հէփսինի խարապ՝ թէլէֆ էտէն:

Παντολμία (ἡ) baldanza estrema. յետին յանդգնութիւն. սօն տէրէճէ քիւսթախլըք, ճիւրէթքեարլըք:

Πάντολμος (ὁ, ἡ) estremamente audace. խիստ ժպիրհ, չափէ դուրս համարձակ. էքսէրի քիւսթախ, ճիւրէթքեար:

Παντομιγὴς - *έος* (ὁ, ἡ) = *Παμμιγής.*

Παντόμιμος (ὁ, ἡ) che imita tutto. ամէն բանի նմանութիւնը ընող. հէր շէյին թագլիտինի էտէն. (*ουσ.*) Pantomimo (attore di commedia, che coi suoi gesti rappresenta una cosa senza parlare). Մնջկատակ (շարժուածքներով առանց խօսելու բան մը ձեւացընող դերասան). հարէքէթ իլէ սէօզ սէօյլէմէյէրէք հէր նէսնէ թագլիտ էտէն մասխարալէր:

Παντομισὴς - *έος* (ὁ, ἡ) odiato da tutti. ամենուն ատելի. հէր քէսին նէֆրէթինտէ:

Παντόμορφος (ὁ, ἡ) = *Πάμμορφος.*

Παντόμωρος (ὁ, ἡ) estremamente stolto, folle. խիստ ապուշ՝ մորոն՝ խենթ. էքսէրի շաշգըն՝ տէլի:

Παντονίκης - *ου* (ὁ) che vince in tutto. ամէն բանի մէջ յաղթող. հէր շէյտէ ղալիպ:

Παντοπαθὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che soffre tutto. ամէն բան քաշող՝ կրող. հէր շէյէ չէքէն՝ թահամմիւլ էտէն:

Παντοποιὸς (ὁ, ἡ) che può far tutto. ամէն բան ընել կրցող. հէր շէյ էտէպիլիր:

Παντοπόρος (ὁ, ἡ) = *Παμμήχανος.*

Παντόπτης - *ου* (ὁ) = *Πανόπτης.*

Παντοπωλεῖον (τὸ) mercato ove si vende ogni cosa. վաճառանոց՝ շուկայ, ուր որ ամէն բան կը ծախուի. չարշը՝ պազար՝ անտէ քի հէր դիւր շէյ սաթըլըր:

Παντοπωλέω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* *Εἰμὶ* —

Παντοπώλης - *ου* (ὁ) che vende ogni sorta di merci. ամէն տեսակ վաճառ ծախող. հէր դիւր թիճարէթ մալըն սաթան. (*κοιν.*) incettatore, pizzicagnuolo. փերեկակ, մանրավաճառ. պագգալ, չէրչի, աքթար, դուքքեան:

Παντοπώλιον (τὸ) = *Παντοπωλεῖον.*

Παντορέκτης - *ου* (ὁ) = *Παντοποιός.* 2. = *Παντεπίθυμος.*

Πάντοσε, *ἐπίῤ.* = *Πάντη.*

Παντόσεμνος (ὁ, ἡ) = *Πάνσεμνος.*

Παντόσοφος (ὁ, ἡ) = *Πάνσοφος.*

Παντόσυνος (ὁ, ἡ) = *Παντοῖος.*

Πάντοτε, *ἐπίῤ.* sempre. միշտ. տայիմա, դայիմա:

Παντοτελὴς - *έος* (ὁ, ἡ) = *Παντελής.*

Παντοτεχνὴς - *έος* (ὁ, ἡ) = *Πάντεχνος.*

Παντοτόκος (ὁ, ἡ) = *Παντογόνος.*

Παντότολμος (ὁ, ἡ) = *Πάντολμος.*

Παντοτρόφος (ὁ, ἡ) = *Παντρόφος.*

Παντουργὸς (ὁ, ἡ) = *Παντοποιός.* 2. (*συνήθ.* *οὐσ.*) creatore dell' universo. տիեզերաց ստեղծող. ալէմի խալք էտէն:

Παντοφάγος (ὁ, ἡ) = *Παμφάγος.*

Παντόφοβος (ὁ, ἡ) che teme tutto. ամէն բանէ վախցող. հէր շէյտէն քօրքան:

Παντοφόρος (ὁ, ἡ) = *Παμφόρος.*

Παντοφυὴς - *έος* (ὁ, ἡ) = *Παντογόνος*, *Παντοφόρος.*

Παντόχροος - *ους* (ὁ, ἡ) dipinto d' ogni colore. ամէն տեսակ գունով ներկուած. հէր պօյա իլէ պօյանմըշ, հէր րէնկտէն իպարէթ:

Πάντρητος (ὁ, ἡ) da per tutto bucato, perforato. ամէն դին ծակ, ծակոտկէն. հէր եանը տէլիք, տէլիքտէն իպարէթ:

Πάντρομος (ὁ, ἡ) assai timido, vile. խիստ վախկոտ. ղայէթ քօրքագ:

Πάντρόφος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) che nutrisce tutti. ամէնքը կերակրող՝ սնուցանող. հէփսինի եէտիրէն՝ պէսլէյէն. 2. (*προπαροξ.*) = *Παντοφάγος.*

Πάντως, *ἐπίῤ.* affatto, senza altro, certamente, assolutamente. ամենեւին, անշուշտ, ըղորդ, իրաւցընէ, իսկոյն. շիւպհէսիզ, էլպէթթէ, հագիգաթէն, վագըա, եալրըզ, լամիալէ:

Πάνυ, *ἐπίῤ.* troppo, assai. խիստ, յոյժ, կարի, շատ. չօգ, զիատէ, էքսէրիյա, ղայէթ:

Πάνυγρος (ὁ, ἡ) tutto bagnato. բոլորովին թրջած. պաշտան պաշա ըսլանմըշ:

Πανυπείροχος (ὁ, ἡ) = *Πανέξοχος.*

Πανυπέρφρων - *ονος* (ὁ, ἡ) molto arrogante. խիստ մեծամիտ՝ ամբարտաւան. ղայէթ մաղրուր՝ խօդպին:

Πανυστάτιος - *α* - *ον.* *καὶ*

Πανύστατος - *η* - *ον.* l' ultimo di tutti. ամենէն վերջինը՝ յետինը. հէփսինտէն սօնրաքի:

Πανώδυνος (ὁ, ἡ) che apporta un estremo dolore. սաստիկ ցաւ պատճառող. քէտէրլի աճը հասըլ էտէն:

Πανωλεθρία (ἡ) esterminio generale. համընդհանուր ջնջում՝ խորտակում. խարապըլը թէմ, թամամ հէլաք:

Πανώλεθρος (ὁ, ἡ) perduto, distrutto intieramente. գլխովին կորսուած՝ ջնջուած՝ խորտակուած. թէմամիյէն դայպ՝ խարապ օլմուշ:

Πανώλεια (ἡ) = *Πανωλεθρία.* perdita totale. համընդհանուր կորուստ. թամամէն դայպ:

Πανώλης - *εος* (ὁ, ἡ) perduto intieramente. 2. perniciosissimo. գլխովին կորսուած. 2. խիստ վնասակար. թէմամիյէն դայպ օլմուշ. 2. էքսէրի զարարլը:

Πανωλία (ἡ) = *Πανώλεια.*

Πανωνία (ἡ) compra o vendita d' ogni sorta di merci. ամէն տեսակ վաճառ գնելը կամ ծախելը. հէր ճինս մալլարըն ալըմ եահօտ սաթըմը:

Πάνωρος (ὁ, ἡ) che si fà ogni ora. ամէն ժամ եղող. հէր սահաթ օլան:

Πὰξ, *ἐπιφών.* zitto! basta! (*Λατ.* pax!)

Digitized by Google

լռութիւն, լռեա կեցէք, հերիք է. ասա, եհեհէ՛ր։

Παπαὶ, ἐπιφών. pape! ohime! բա՛րէ, ափ-սո՛ս. ե՛ւ, պա՛, հայէ՛ֆ։

Παππάζω. M. άσω. carezzare il padre chiamandolo pappa. Հայրիկ կանչելով հօրը քծնիլ. ճերմերին պապա ըսելով երախտեանք։

Πάππας - α (ὁ) pappa (parola de' bambini appena balbettanti). 2. Papa, il sommo Pontefice Romano. Հայրիկ (նորխօսելու ոխսօղ տղոց բառը). 2. Պապ, Հռովմայ Քահանայապետ. պապա (Գէ-նուոց տէւէ ունելուն կեմնադրերը [illegible]). 2. Փափա, Րէմ Փափասը, Հռովմէական եկե-ղեցւոյ։

Παππεπίπαππος (ὁ) l'avo dell' avolo. պապին պապը. մեծմեծին մեծերը։

Παππίζω. M. ίσω. = *Παππάζω.*

Παππικὸς - ὴ - όν. = *Παππῷος.*

Παπποκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore del suo avolo. իր պապը մեռցընող. մեծ հայրը սպաննող։

Πάππος (ὁ) avo, avolo. 2. la lanuggine delle guancie. պապ. 2. աղուամազ այտից. մեծ հայր. 2. [illegible]։

Παπποφόνος (ὁ, ἡ) = *Παπποκτόνος.*

Παππῷος - α - ον. dell' avo (*Λατ.* avitus.) պապին եղած՝ կամ վերաբերեալ. մեծ հօրը [illegible]։

Παπταίνω. M. ανῶ. guardare intorno per vedere o trovare qualcuno. Մէկը տեսնելու կամ գտնելու համար չորս դին նայիլ. [illegible]։

Παπύρινος - η - ον. fatto di papiro. պապիրոսէ շինուած. [illegible]։

Πάπυρος (ὁ) papiro (pianta d' Egitto, della corteccia di cui gli antichi si servivano in vece di carta). պապիրոս, պապիր (Եգիպտոսի բուսոյ տեսակ մը ասանկ, որուն որ կեղեւը հին ատենները թուղթ տեղ կը գործածէին). Փափիրօ (Մըսըրը [illegible]) · Ἴδε καὶ Βύβλος.

Παπυρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al papiro. պապիրոսի նման. [illegible]։

Παρὰ, πρόθ. (μὲ γεν). da, dal, dai, dagli. 2. in presenza. 3. al di sopra, oltre. ի, յ (բացառական հոլովի ցուցակութիւն ունի). 2. յանդիման, առաջի. 3. ի վեր քան, առաւելյ քան. քան, քեն. 2. [illegible]. 3. [illegible] · (μὲ δοτ.) presso, in, nel. քովը, առ, ի, յ (ներգոյական հոլովի ցուցութիւն ունի). [illegible] · (μὲ αἰτ.) presso, verso. 2. oltre, fuori di, al di là. 3. durante, 4. eccetto, tranne. 5. contro. 6. per (*Λατ.* ob, propter). քովը, դէպ ի. 2. առաւելյ քան, դեր ի վերոյ քան. 3. մինչեւ. 4. բաց ի. 5. ընդդէմ. 6. վասն, յաղագս, համար. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]. 6. [illegible]։

Παραβαίνω. M. βήσομαι. trasgredire, prevaricare. 2. stare appresso. զանցանել, անցանել զ..., չպահել (պատուիրանը մը). 2. քովը կենալ. [illegible]. 2. [illegible]։

Παραβάλλω. M. βαλῶ. gettare, mettere appresso. 2. accostare, avvicinare, appoggiare. 3. consegnare. 4. compromettersi. 5. comparare, confrontare. քովը նետել՝ դնել. 2. մօտեցընել, յե-նեցընել. 3. յանձնել. 4. [illegible]. 5. բաղդատել. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]։

Παραβάπτισμα (τὸ) battesimo falso. սուտ մկրտութիւն. [illegible]։

Παραβαπτιστὴς - οῦ (ὁ) che battezza falsamente. սուտ մկրտութիւն ընող. [illegible]։

Παραβάπτω. M. βάψω. tingere insieme. մէկ տեղ ներկել. [illegible]։

Παράβασις - εως (ἡ) trasgressione, prevaricazione. պատուիրանազանցութիւն, օրինազանցութիւն. [illegible]։

Παραβάτης - ου (ὁ) violatore, trasgressore, prevaricatore. օրինազանց, պատուիրանազանց. [illegible]։

Παραβατὸς - ὴ - όν. che si può prevaricare, violabile. չպահելու, լուծանելի (օրէնք). [illegible]։

Παραβιάζομαι. M. άσομαι. fare una cosa per violenza. բան մը բռնի ընել. [illegible]։

Παραβιάομαι - ῶμαι. M. άσομαι. = τῷ προηγ.

Παραβιασμὸς (ὁ) violenza. բռնադատութիւն. [illegible]։

Παραβιβάζω. M. άσω. sviare. 2. togliere. Ճամբէ դուրս հանել, խոտորեցընել. 2. վերցընել. [illegible]. 2. [illegible]. = *Παραβαίνω.*

Παραβλάπτω. M. βλάψω. nuocere da vicino. մօտէն վնասել. [illegible]։

Παραβλαστάνω. M. βλαστήσω. germogliare appresso. քովը ելլել. [illegible]։

Παραβλάστη (ἡ) καὶ

Παραβλάστημα (τὸ) rampollo, pollone d' un albero ծառի մը շառաւիղ՝ բուսած վրայ բունոյն բարակ ոստ. [illegible]։

Παραβλάστησις - εως (ἡ) il germogliare appresso. քովը ելլը. [illegible]։

Παραβλαστητικὸς καὶ Παραβλαστικὸς - ὴ - όν. che manda sopra dei rampolli. շառաւիղներ արձակող (ծառ). [illegible]։

Παράβλεμμα (τὸ) stralunamento. աչքը բաւանլով դարձնելը. [illegible]։

Παραβλέπω. M. βλέψω. stralunare. 2. trascurare, disprezzare. աչքերը բաւանլով դարձնել. 2. զանց առնել, անար-

Digitized by Google

[illegible]. 2. [illegible]:

Παράβλεψις - εως (ἡ) trascuraggine, disprezzo. [illegible]. *Ἴδε καὶ Παράβλεμμα*

Παραβλήδην, *ἐπίῤ.* in comparazione, a proporzione, relativamente. [illegible]:

Παράβλημα (τὸ) ciò che si getta innanzi, alimento. [illegible]. 2. = *Παράῤῥυμα*.

Παραβλητικὸς - ή - όν. comparativo. [illegible]: — *ικῶς*, *ἐπίῤ.*

Παραβλητὸς - ή - όν. καὶ

Παράβλητος (ὁ, ἡ) comparato. 2. comparabile. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Παραβλύζω. M. ύσω. scaturire, scorrere, colare siccome da una scaturigine. [illegible]:

Παραβλὼψ - ῶπος (ὁ, ἡ) stralunato. [illegible]:

Παραβοάω - ῶ. M. ήσομαι. gridare fortemente. [illegible]:

Παραβοήθεια (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Παραβοηθέω - ῶ. M. ήσω. soccorrere da vicino, correre a soccorso sul punto del periglio. [illegible]:

Παραβοήθημα (τὸ) soccorso apportato sul punto del periglio. [illegible]:

Παραβολάδην, *ἐπίῤ.* = *Παραβλήδην*.

Παραβολὴ (ἡ) comparazione, confronto. 2. parabola, allegoria. 3. (*ἀριθμτ.*) divisione. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] ([illegible]). [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] ([illegible]):

Παραβολικῶς, *ἐπίῤ.* comparativamente. [illegible]:

Παραβόλιον, *μτγν. ἀντὶ*

Παράβολον (τὸ) = *Παρακαταθήκη*.

Παράβολος (ὁ, ἡ) audace, temerario. 2. inopinato, inaspettato. 3. messo a parte, trascurato. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Παραβόλως, *ἐπίῤ.* temerariamente. 2. inopinatamente. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Παραβομβέω - ῶ. M. ήσω. risuonare parlmente. [illegible]:

Παράβοῤῥος (ὁ, ἡ) percosso a traverso dal vento boreale. [illegible]:

Παραβουλεύομαι. M. εύσομαι. risolvere, deliberare malamente. [illegible]:

Παραβραβεύω. M. εύσω. giudicare qualcuno ingiustamente indegno del premio della lotta. [illegible]:

Παραβραχὺ, *ἐπίῤ.* quasi, poco mancò. [illegible]:

Παράβυσμα (τὸ) ciò che s'imbottisce, imbottitura. [illegible]:

Παράβυστος (ὁ, ἡ) ficcato, fatto entrare per forza, intruso. [illegible]:

Παραβύω. M. υσω. ficcare, far entrare per forza, intrudere, imbottire. [illegible]:

Παραβώμιος (ὁ, ἡ) che sta presso l'altare. [illegible]:

Παραγγελία (ἡ) commissione. 2. ambizione. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Παραγγέλλω. M. ελῶ. dar commissione, ordinare, ingiugnere. 2. avvisare, annunziare. 3. ambire, brigarsi. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] ([illegible]), [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Παράγγελμα (τὸ) avvertimento. 2. ordine, precetto. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Παραγγελματικὸς - ή - όν. precettivo. [illegible]:

Παραγγελματικῶς, *ἐπίῤ.* imperiosamente. [illegible]:

Παράγγελσις - εως (ἡ) ordine, precetto. 2. avvertimento. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Παραγγελτικὸς - η - όν. precettivo, esortativo. [illegible]:

Παραγένησις - εως (ἡ) venuta, presenza. [illegible]:

Παραγεύω. M. εύσω. far gustare (poco a

Digitized by Google

poco). ([illegible]) [illegible] · ([illegible]) [illegible]։

Παραγηράω-ῶ. *M.* *ασω.* vaneggiare per la vecchiaja. [illegible]։

Παραγίγνομαι (γίνομαι). *M.* *γενήσομαι.* arrivare, intervenire in qualche cosa. 2. assistere, soccorrere. [illegible]. 2. [illegible]։

Παραγιγνώσκω (γινώσκω). *M.* *γνώσομαι.* giudicare contro l'equità. [illegible]։

Παραγκαλίζομαι. *M.* *ίσομαι.* abbracciare. [illegible]։

Παραγκάλισμα (τὸ) ciò che s'abbraccia. [illegible]։

Παραγκωνίζω (καὶ μσ. ὁ καὶ εὔχρηστότ.)-ίζομαι. *M.* *ίσω-ομαι.* spingere col gomito, allontanare, ributtare. [illegible]։

Παραγλύφω. *M.* *γλύψω.* cangiare una scultura. [illegible]։

Παραγναθίδιον (τὸ) asta della briglia (*Γαλλ.* les branches.) [illegible]։

Παραγναθὶς-ίδος (ἡ) guanciale. [illegible]։

Παραγνάμπτω. *M.* *γνάμψω.* curvare alla parte opposta. [illegible]։

Παραγονάτιον (τὸ) internodio. [illegible]։

Παραγοράζω. *M* *άσω.* = *Παροψωνέω.*

Παράγραμμα (τὸ) ciò che si scrive contro la regola. [illegible]։

Παραγραφὴ (ἡ) postilla. 2. prescrizione. [illegible] · 2. [illegible] ([illegible]) · [illegible] · 2 · [illegible]։

Παραγραφικὸς-ὴ-όν. prescrittibile. [illegible]։

Παράγραφος (ἡ) (ἐνν. γραμμή.) paragrafo. [illegible]։

Παραγράφω. *M.* *γράψω.* scrivere appresso. 2. postillare. 3. prescrivere. [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible]։

Παράγυμνος (ὁ, ἡ) quasi nudo. [illegible]։

Παραγυμνόω-ῶ. *M.* *ώσω.* nudare avanti. 2. manifestare [illegible] · 2. [illegible] · 2 · [illegible]։

Παράγω. *M.* *ἄξω.* produrre. [illegible]։

Παραγωγὴ (ἡ) produzione. [illegible]։

Παραγωγιάζω. *M.* *άσω.* esigere il pedaggio. [illegible]։

Παραγώγιον (τὸ) pedaggio. [illegible]։

Παραγωγὸς (ὁ, ἡ) produttivo. [illegible]։

Παράγωγος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-γώγως. derivativo. [illegible]։

Παραδακρύω. *M.* *ύσω.* piangere accanto. [illegible]։

Παραδαρθάνω. *M.* *δαρθήσομαι.* dormire accanto. [illegible]։

Παράδειγμα (τὸ) esempio, modello. [illegible]։

Παραδειγματίζω. *M.* *ίσω.* gastigare qualcuno pubblicamente. [illegible] ([illegible]) [illegible]։

Παραδειγματικῶς, ἐπίῤ. con degli esempi. [illegible]։

Παραδειγματισμὸς (ὁ) ignominia, gastigo pubblico. [illegible] ([illegible]) [illegible]։

Παραδειγματώδης-εος (ὁ, ἡ) esemplare, esemplativo. [illegible]։

Παραδείκνυμι καὶ Παραδεικνύω. *M.* *δείξω.* manifestare, palesare. 2. comparare. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]։

Παραδειπνέω-ῶ. *M.* *ήσω.* = *Παρασιτέω.*

Παραδείπνια (τὰ) pospasto, manicaretto. [illegible]։

Παράδεισος (ὁ) giardino. 2. parco. 3. Paradiso. [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible]։

Παραδέχομαι. *M* *δέξομαι.* ricevere, accettare. [illegible]։

Παραδέω. *M.* *δήσω.* legare accanto. [illegible]։

Παραδηλόω-ῶ. *M.* *ώσω.* far conoscere, far sapere, dare ad intendere. [illegible]։

Παραδήλωσις-εως (ἡ) esposizione. [illegible]։

Παραδιαζεύγνυμι, *M.* *ζεύξω.* separare malamente. [illegible]։

Παραδιάζευξις-εως (ἡ) disgiunzione, separazione viziosa. [illegible]։

Παραδιαιτάομαι-ῶμαι. *M.* *ήσομαι.* vivere insieme con … [illegible]։

Παραδιακονέω-ῶ. *M.* *ήσω.* servire presso

Digitized by Google

qualcuno. 2. servire malamente. մէկին քովը ծառայել. 2. գէշ ծառայել. պիրինին եանընտա խըզմէթ էթմէք. 2. ֆէնա խըզմէթ էթմէք։

Παραδιαστέλλω. *M. στελῶ.* separare, disunire (fuori del solito). (սովորութեան դէմ եղանակաւ մը) զատել՝ արոհել. (ատէթտէն խարիճ պիր թարզ իլէ) այըրմագ։

Παραδιαστολή (ἡ) disgiunzione (fatta fuori del solito). (սովորութեան դէմ եղանակաւ եղած) բաժանում՝ անջատում. (ատէթտէն խարիճ պիր վէճհ իլէ) այըրմա։

Παραδιατριβή (ἡ) occupazione inutile. անօգուտ զբաղում՝ գործք. պիհուտէ՝ վագըթ ծավալումն՝ իշ։

Παραδίδωμι. *M. δώσω.* consegnare. 2. tradire. յանձնել, աւանդել. 2. մատնել. թէսլիմ էթմէք, ըսմարլա էթմէք. 2. խայնլըք էթմէք։

Παραδιηγέομαι - οῦμαι. *M. ἡσομαι.* raccontare di passaggio. Հարեւանցի պատմել. խաֆիֆանէճէ նագլ էթմէք։

Παραδιήγημα (τὸ) καὶ

Παραδιήγησις - εως (ἡ) racconto fatto di passaggio, narrazione superficiale. Հարեւանցի եղած պատմութիւն. խաֆիֆանէճէ նագլ օլունան հիքեայէ։

Παραδιοικέω - ῶ. *M. ἡσω.* governare, amministrare malamente. գէշ կառավարել. ֆէնա իտարէլէնտիրմէք՝ հիւքիւմ էթմէք՝ իտարէ էթմէք։

Παραδιόρθωμα (τὸ) ciò ch' è mal corretto. աղէկ չուղղուած իրք. էյի իսլահ օլմամըշ նէսնէ։

Παραδιόρθωσις - εως (ἡ) correzione cattiva, viziosa. աղէկ չուղղելը, թերի, յոռի ուղղութիւն. էյի իսլահ էթմէմէք, ֆասիտանէ իսլահ։

Παραδιώκω. *M. διώξομαι.* perseguitare da vicino. մօտէն վազել՝ ետեւէն վազել. եագընտան գօվալամագ։

Παραδοκέω - ῶ. *M. δόξω.* giudicare falsamente. սխալ դատել՝ համարել. եանլըշ գիյաս՝ զանն էթմէք։

Παραδολεσχέω - ῶ. *M. ἡσω.* ciarlare fuor del proposito. անպատեհ շաղակրատել. նաշայեսթէ պիր խուսուսթա լաքըրտը էթմէք։

Παραδοξάζω. *M. άσω.* = *Μεγαλύνω, Θαυμαστόω.* 2. = *Παραδοκέω.*

Παραδοξία (ἡ) ammirazione cagionata da una cosa straordinaria. անսովոր բանէ մը պատճառեալ զարմացում. ատէթտէն խարիճ նէսնէլէրտէն իլերի կէլէն թաաճճիւպ։

Παραδοξολογέω - ῶ. *M. ἡσω.* raccontare delle cose strane, mirabili. անսովոր՝ զարմանալի բաներ պատմել. ատէթտէն խարիճ շաշըլաճագ շէյլէր նագլ էթմէք։

Παραδοξολογία (ἡ) narrazione strana, mirabile. անսովոր՝ զարմանալի պատմութիւն. ատէթտէն խարիճ շաշըլաճագ նագլիյաթ։

Παραδοξολόγος (ὁ, ἡ) che racconta delle cose strane, mirabili. անսովոր՝ զարմանալի բաներ պատմող. ղարիպ՝ շաշըլաճագ նէսնէլէր նագլ էտէն։

Παραδοξοποιέω - ῶ *M. ἡσω.* far delle cose strane, mirabili. անսովոր՝ զարմանալի բաներ ընել. ատէթտէն խարիճ աճայիպ շէյլէր էթմէք։

Παραδοξοποιός (ὁ, ἡ) che fa delle cose strane, mirabili. անսովոր՝ զարմանալի բաներ ընող. ատէթտէն խարիճ շաշըլաճագ շէյլէր էտէն։

Παράδοξος (ὁ, ἡ) strano, paradosso, ammirabile, incredibile. անսովոր, սքանչելի, զարմանալի, չհաւատալու. ատէթտէն տըշարը. թաաճճիւպ օլունաճագ, շաշըլաճագ, աճայիպ, ինանըլմազ։ — *δόξως*, *ἐπίῤ.*

Παραδόσιμος (ὁ, ἡ) trasmesso per tradizione. աւանդութենէ մնացած. հիքեայէթտէն գալմա։

Παράδοσις - εως (ἡ) consegna. 2. tradizione. յանձնելը. 2. աւանդութիւն. թէսլիմ էթմէ, ըսմարլամա. 2. հիքեայէթ։

Παραδοτὸς - ἡ - όν, ἡ

Παράδοτος (ὁ, ἡ) che si può consegnare o trasmettere per tradizione. յանձնուելու կամ աւանդուելու կրցող. ըսմարլը՝ եահօտ հիքեայէթ օլունաբիլիր։

Παραδοχή (ἡ) ammissione. 2. acconsentimento. ընդունելը. 2. հաւանիլը, հաւանութիւն. գապուլ էթմէ. 2. րըզա, գապուլ։

Παραδρομάδην, *ἐπίῤ.* di passaggio, superficialmente. Հարեւանցի. խաֆիֆանէճէ, սաթհըյան։

Παραδρομή (ἡ) inavvertenza, avista, il toccare di passaggio una cosa. անզգուշութիւն, անհոգութիւն, հարեւանցի առնելը. տիքքաթսըզլըք, խաֆիֆանէճէ կէչմէ։

Παραδυναστεύω. *M. εύσω.* regnare insieme con un' altro. մէկու մը հետ մէկ տեղ տիրել. պիրիսի իլէ պիրլիքտէ հիւքիւմ սիւրմէք։

Παραδύνω καὶ *Παραδύομαι.* *M. δύσομαι.* insinuarsi. սպրդել, սողոսկել. կիրիշմէք, սօգուլմագ։

Παράδυσις - εως (ἡ) insinuazione, l'insinuarsi. սպրդիլը, սողոսկիլը. կիրիշ, սօգուլմա։

Παρᾴδω. *M. ᾄσω.* cantare appresso. քովը երգել. եանընտա իրլամագ։

Παραζάω - ῶ. *M. ζήσομαι.* vivere insieme. 2. menare una vita cattiva. միասին ապրիլ. 2. գէշ կեանք մը անցընել. պիրլիքտէ եաշամագ. 2. ֆէնա էօմիւր սիւրմէք։

Παραζεύγνυμι. *M. ζεύξω.* congiungere. յօդել, լծորդել. պիրլէշտիրմէք, գավուշթուրմագ։

Παραζηλόω - ῶ. *M. ώσω.* eccitare l' emulazione. ջանքի բերել, հետամտութեան ձգել, նախանձը գրգռել. ղայրէթէ կէթիրմէք, իմրէնտիրմէք։

Παραζήλωσις - εως (ἡ) emulazione. Հետամտութիւն. ղայրէթ, ղըպթա։

Παραζητέω - ῶ. *M. ἡσω.* cercare, esaminare oltre modo. չափէ դուրս խնդրել՝ քննել. էֆրատ արամագ՝ թէֆթիշ էթմէք։

Παραζώνη (ἡ) budriere, pendagli. սրոյ կապարան՝ գօտի. գըլըճ գայըշը։

Παραζώννυμι. *M. ζώσω.* cingere di pendagli. մէջքը թուրի գօտի կապել. պէլինէ գըլըճ գուշանմագ։

Παραζωστρίς - ίδος (ἡ) stiletto, daga.

Digitized by Google

[illegible]

Παραθαλασσίδιος καὶ

Παραθαλάσσιος (ττιος) - α - ον. che sta al mare, marittimo. [illegible]

Παραθάλπω. M. *θάλψω*, scaldare. [illegible]

Παραθαῤῥύνω (*θαρσύνω*). M. *υνῶ*. incoraggiare, animare. [illegible]

Παραθεάομαι - *ῶμαι*. M. *άσομαι*. confrontare. [illegible]

Παραθέλγω. M. *θέλξω*. attirarsi. [illegible]

Παράθεμα (τὸ) = *Παράθεσις*.

Παραθεμιστεύω. M. *εύσω*. agire contro le leggi. [illegible]

Παραθερμαίνω. M. *ανῶ*. scaldare assai. [illegible]

Παράθερμος (ὁ, ἡ) molto riscaldato. [illegible]

Παράθεσις - εως (ἡ) comparazione. 2. le vivande esposte sulla tavola. 3. deposizione. 4. citazione. [illegible]

Παραθετικὸς - ή - όν. comparativo. [illegible]

Παραθέω. M. *θεύσομαι*. correre accanto. 2. percorrere, scorrere. [illegible]

Παραθεωρέω - ῶ. M. *ήσω*. osservare da vicino. 2. comparare. 3. trascurare. [illegible]

Παραθήγω. M. *θήξω*. = *Παρακονάω*. 2. = *Παραθαῤῥύνω*.

Παραθήκη (ἡ) deposito. [illegible]

Παραθιγγάνω. M. *θίξω*, toccare leggiermente, di passaggio, lambire. (*Γαλλ.* effleurer). [illegible]

Παραθρασύνω. M. *υνῶ*. rendere troppo audace. [illegible]

Παράθραυσμα (τὸ) pezzo, frammento. [illegible]

Παραθραύω. M. *θραύσω*. rompere, spezzare. [illegible]

Παραθριγκίζω M. *ίσω*. seperare con de' bastioni. [illegible]

Παραιβασία, *Παραίβασις* κτλ. ἀντὶ *Παράβασις* κτλ.

Παραιθύσσω. M. *ύξω*. infiammare, eccitare. [illegible]

Παραίνεσις - εως (ἡ) esortazione, avvertimento. [illegible]

Παραινετὴρ ✕ ἀντὶ

Παραινέτης - ου (ὁ) esortatore, che avverte. [illegible]

Παραινετικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. esortativo, ammonitorio. [illegible]

Παραινέω - ῶ. M. *αινέσω*. esortare, ammonire. [illegible]

Παραινίσσομαι (ττομαι). M. *αινίξομαι*. esprimere enigmaticamente. [illegible]

Παραίρεσις - εως (ἡ) l'azione di togliere. [illegible]

Παραιρέω - ῶ. M. *ήσω*. togliere. [illegible]

Παραίρημα (τὸ) ciò che si toglie. [illegible]

Παραισθάνομαι. M. *αισθήσομαι*. comprendere. 2. sentire falsamente. [illegible]

Παραιτέομαι - οῦμαι. M. *ήσομαι*. domandare, supplicare. 2. rinunziare. 3. fare scuse, scusarsi. [illegible]

Παραίτησις - εως (ἡ) rinunzia, scusa. [illegible]

Παραιτητὴς - οῦ (ὁ) intercessore, mediatore. [illegible]

Παραιτητικὸς - ή - όν. deprecativo. [illegible]

Παραιτία (ἡ) secondaria causa. [illegible]

Παραίτιος - α ἢ ος - ον. che è in parte la causa, partecipe, concausa. [illegible]

Παραιωρέω - ῶ. M. *ήσω*. appendere accanto. [illegible]

Παραιώρησις - εως (ἡ) l' azione d' appendere accanto. [illegible]

Παρακαθέζομαι. M. *εδοῦμαι*. = *Συγκάθημαι*.

Παρακαθεκτικὸς - ή - όν. tenace, che ha la forza di ritenere. [illegible]

Παρακαθεύδω. M. *ευθήσω*. = *Παρακοιμάομαι*.

Παρακάθημαι. M. *καθεσθήσομαι*. sedere accanto. [illegible]

Παρακαθίζω. M. *ίσω*. mettere o mettersi

a sedere accanto. [illegible]

Παρακαθίημι. *M.* *καθήσω.* lasciare appeso, lasciar cadere. [illegible]

Παρακαθίστημι. *M.* *στήσω.* mettere, porre accanto. [illegible]

Παρακαίριος καὶ

Παράκαιρος (ὁ, ἡ) intempestivo. 2. eccessivo. [illegible]

Παρακαίρως, *ἐπίῤ.* intempestivamente, fuor di proposito. 2. eccessivamente. [illegible]

Παρακαίω. *M.* *καύσω.* ardere intieramente. [illegible]

Παρακαλέω - ῶ. *M.* *καλέσω.* pregare. 2. invitare. 3. confortare. [illegible]

Παρακαλπάζω. *M.* *άσω.* tenere il cavallo dalla briglia. [illegible]

Παρακάλυμμα (τὸ) velo. 2. pretesto. [illegible]

Παρακαλύπτω. *M.* *ύψω.* velare. [illegible]

Παρακάμπτω. *M.* *κάμψω.* sfuggire, evitare. [illegible]

Παρακανθίζω. *M.* *ίσω.* avere delle spine in ogni lato. [illegible]

Παρακαταβαίνω. *M.* *βήσομαι.* scendere da... [illegible]

Παρακαταβάλλω. *M.* *βαλῶ.* depositare. 2. buttare, lasciare cadere [illegible]

Παρακαταθήκη (ἡ) deposito. [illegible]

Παρακαταθνήσκω. *M.* *θανοῦμαι.* morire accanto. [illegible]

Παρακατακλίνω. *M.* *ινῶ.* mettere a sedere o coricare accanto. [illegible]

Παρακαταλέγομαι. *M.* *λέξομαι.* coricarsi, dormire accanto. [illegible]

Παρακαταλείπω. *M.* *λείψω.* lasciare in dietro. [illegible]

Παρακαταπήγνυμι. *M.* *πήξω.* ficcare accanto. [illegible]

Παρακαταρτύομαι. *M.* *ύσομαι.* comporre. [illegible]

Παρακατάστασις (ἡ) deposito. [illegible]

Παρακατάσχεσις - εως (ἡ) ritenzione. [illegible]

Παρακατατίθημι. *M.* *καταθήσω.* depositare. [illegible]

Παρακαταχράομαι - ῶμαι. *M.* *χρήσομαι.* abusarsi. [illegible]

Παρακάτειμι. *M.* *κάτειμι.* scendere più abbasso. [illegible]

Παρακατέχω. *M.* *καθέξω.* ritenere. [illegible]

Παρακατορύσσω (ττω.) *M.* *ορύξω.* scavare accanto. [illegible]

Παρακαττύω. *M.* *ύσω.* preparare. [illegible]

Παράκειμαι. *M.* *κείσομαι.* essere situato accanto, essere vicino. [illegible]

Παρακελεύομαι. *M.* *εύσομαι.* esortare. 2. incoraggiare, ordinare, ingiugnere. [illegible]

Παρακέλευσις - εως (ἡ) esortazione, incoraggiamento. [illegible]

Παρακέλευσμα (τὸ) mezzo per incoraggiare. [illegible]

Παρακελευσματικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* = *Παρακελευστικός.*

Παρακελευσμὸς (ὁ) = *Παρακέλευσις.*

Παρακελευστὴς - οῦ (ὁ) che esorta, incoraggiante. [illegible]

Παρακελευστικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* esortativo, incoraggiante. [illegible]

Παρακελητίζω. *M.* *ίσω.* correre a cavallo d'appresso. [illegible]

Παρακενόω - ῶ. *M.* *ώσω.* vuotare intieramente. [illegible]

Παρακεντέω - ῶ. *M.* *ήσω.* pungere, pertugiare dal lato. [illegible]

Παρακέντησις - εως (ἡ) paracentesi (*Γαλλ.* ponction). [illegible]

Παρακεντητήριον (τὸ) trocarre. [illegible]

Παρακερδαίνω. *M.* *κερδανῶ ἢ κερδήσομαι.* guadagnare ingiustamente. [illegible]

Παρακινδύνευσις - εως (ἡ) l'esporsi a pericoli, arrischiamento. [illegible]

Παρακινδυνευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* che s'azzarda, che s'espone a'

Digitized by Google

pericoli. ինքը զինքը վտանգի մէջ դնել. [illegible]

Παρακινδυνεύω. M. εύσω. azzardare, arrischiarsi, esporsi a' pericoli. ինքը զինքը վտանգի մէջ նետել. [illegible]

Παρακίνδυνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -ύνως. pericoloso, azzardoso. վտանգաւոր. [illegible]

Παρακινέω-ῶ M. ήσω. muovere. 2. scuotere. 3. incitare շարժել. 2. ցնցել. 3. գրգռել. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (πθ. ἀμτβτ.) essere fuori di se, essere folle. [illegible]

Παρακινητικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. mentecatto. [illegible]

Παρακλαίω. M. κλαύσω. piangere senza motivo. [illegible]

Παρακλείω. M. κλείσω. escludere. [illegible]

Παρακλέπτω. M. κλέψω. rubare di soppiatto. [illegible]

Παράκλησις - εως (ἡ) preghiera. 2. conforto. աղաչանք, [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρακλητικὸς - ἡ - όν. esortativo. 2. consolatorio. յորդորական. 2. [illegible] 2. [illegible]

Παράκλητος (ὁ, ἡ) difensore, ajutante, consolatore, avvocato. [illegible] (ουσ.) (Γρφ.) Paraclito, lo Spirito Santo. [illegible]

Παρακλήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) che esorta, conforta, intercede. յորդորող, [illegible]

Παρακλίνω. M. κλινῶ. metter a sedere o a coricare accanto. [illegible]

Παρακλίτης - ου (ὁ) che siede a tavola presso di... [illegible]

Παρακμάζω. M. άσω. perdere il suo vigore, la sua vivacità. [illegible]

Παράκμασις - εως (ἡ) τὸ ουσ. τ. προηγ.

Παρακμαστικὸς - ἡ - όν. che cominciò a perdere il suo vigore. [illegible]

Παρακμή (ἡ) decadenza, perdita del vigore. [illegible]

Παρακνήμιον (τὸ) l'osso esteriore della gamba. [illegible]

Παρακνίζω. M. ίσω. pizzicare. 2. eccitare, irritare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρακοή (ἡ) disobbedienza. անհնազանդութիւն. [illegible]

Παρακοιμάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. dormire insieme. [illegible]

Παρακοίμημα (τὸ) καὶ

Παρακοίμησις - εως (ἡ) il dormire allato insieme. [illegible]

Παρακοιμητὴς - οῦ (ὁ) che dorme accanto insieme. 2. sentinella. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρακοιμίζω. M. ίσω. mettere a dormire, a coricare insieme. [illegible]

Παρακοιμιστὴς - οῦ (ὁ) colui che mette a dormire, a coricare allato, ruffiano. [illegible]

Παρακοιτέω - ῶ. M. ήσω. = Παρακοιμάομαι.

Παρακοίτης - ου (ὁ) marito. [illegible]

Παράκοιτις - ιος (ἡ) moglie. [illegible]

Παράκοιτος (ὁ, ἡ) = Παρακοίτης - άκοιτις.

Παρακολλάω - ῶ. M. ήσω. incollare insieme. [illegible]

Παρακόλλημα (τὸ) ciò che s'incolla insieme. [illegible]

Παρακόλλησις - εως (ἡ) τὸ ουσ. το. Παρακολλάω. incollamento. [illegible]

Παρακολλητικὸς - ἡ - όν. proprio ad incollare, glutinoso. [illegible]

Παρακολουθέω - ῶ. M. ήσω. accompagnare d'appresso. 2. comprendere. 3. esser d'accordo, acconsentire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρακολούθημα (τὸ) conseguenza, sequela. հետեւութիւն. [illegible]

Παρακολούθησις - εως (ἡ) seguitamento. հետեւողութիւն. [illegible]

Παρακολουθητικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. consecutivo. հետեւորդ. [illegible]

Παρακομιδή (ἡ) τὸ ουσ. τοῦ

Παρακομίζω. M. ίσω. portare, trasportare, passare d'appresso. [illegible]

Παρακομιστὴς - οῦ (ὁ) che trasporta d'avanti. [illegible]

Παράκομος (ὁ, ἡ) capelluto. [illegible]

Παρακονάω - ῶ. M. ήσω. aguzzare. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.)

Digitized by Google

Παρακοντίζω. M. *ίσω.* dardeggiare contro... [illegible]

Παρακοπή (*ή*) delirio, follia. [illegible]

Παράκοπος (*ό, ή*) folle, mentecatto. [illegible]

Παρακόπτω. M. *όψω.* coniare della moneta falsa. 2. falsificare, ingannare. 3. divenire folle, impazzire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρακορέω-ῶ. M. *ήσω.* pulire scopando. [illegible]

Παράκοσμος (*ό, ή*) (*καὶ ἐπίῤ.*)-*κόσμως.* indecente. [illegible]

Παράκουσμα (*τὸ*) falsa dottrina, cosa malamente intesa. [illegible]

Παρακούω. M. *ακούσομαι.* sentire male. 2. ascoltare secretamente, origliare. 3. disubbidire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρακρατέω-ῶ. M. *ήσω.* ritenere presso. [illegible]

Παρακρεμάννυμι. M. *κρεμάσω.* appendere accanto. [illegible]

Παράκρημνος (*ό, ή*) dirupato, discosceso, trabocchevole. [illegible]

Παρακρίνω. M. *κρινῶ.* avvicinare due cose insieme per confrontare. 2. comparare, confrontare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρακροάομαι-ῶμαι. M. *άσομαι.* = *Παρακούω.*

Παρακρόασις-εως (*ή*) disubbidienza. [illegible]

Παρακροατής-οῦ (*ό*) disubbidiente. 2. colui che dà una cattiva interpretazione a quel che ha sentito. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρακροκίζω. M. *ίσω.* avere qualche somiglianza col colore del zafferano. [illegible]

Παρακροτέω-ῶ. M. *ήσω.* incoraggiare con degli applausi. 2. applaudire con rumore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παράκρουσις-εως (*ή*) spinta. 2. inganno, frode, supplantazione. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Παρακοπή.*

Παρακρουστικός-ή-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)-*ικῶς.* atto ad ingannare. 2. che apporta del delirio, dell'alienazione di mente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παράκρουστος (*ό, ή*) alienato di mente, folle. [illegible]

Παρακρούω καὶ (*μσ.*)-*κρούομαι.* M. *κρούσω-ομαι.* spingere, sospingere. 2. ingannare, supplantare. 3. alienare la mente, far cadere in delirio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρακταῖος-α-ον. = *Παράκτιος.*

Παρακτάομαι-ῶμαι. M. *ήσομαι.* acquistare, possedere inoltre. [illegible]

Παράκτιος-α-ον. marittimo. [illegible]

Παρακύπτω. M. *κύψω.* guardare d'appresso abbassando la testa. 2. affaciarsi per la finestra per vedere qualche cosa. 3. dar un'occhiata. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παράκυψις-εως (*ή*) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παράκωφος (*ό, ή*) alquanto sordo, sordastro. [illegible]

Παρακωχή (*ή*) = *Παροχή.*

Παραλαλέω-ῶ. M. *ήσω.* delirare, vaneggiare. [illegible]

Παραλαμβάνω. M. *λήψομαι.* ricevere da qualcheduno. [illegible]

Παραλάμπω. M. *λάμψω.* risplendere d'appresso. [illegible]

Παράλαμψις-εως (*ή*) macchia lucida, che si forma nell'iride dell'occhio. [illegible]

Παραλανθάνω. M. *λήσω.* nascondersi presso. [illegible]

Παραλέγω. M. *λέξω.* (*σπν. ἐνεργ.*) = *Παραλαλῶ.* 2. (*συνηθ. μσ.*) = *Παρατίλλω.* 2. costeggiare. 2. dormire insieme, congiungersi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παραλειπτικός-ή-όν. solito a tralasciare,

ad omettere. [illegible]

Παραλείπω. *Μ.* *λείψω.* omettere, tralasciare. [illegible]

Παράλειψις - εως (*ἡ*) omissione, tralasciamento. [illegible]

Παραλήγω. *Μ.* *λήξω.* essere il penultimo. [illegible]

Παραληπτὸς - ἡ - όν. che si può o si deve ricevere. [illegible]

Παραλήπτωρ - ορος (*ὁ*) che riceve, ricevitore. [illegible]

Παραληρέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* = *Παραλαλῶ.*

Παραλήρησις - εως (*ἡ*) delirio. [illegible]

Παράληψις - εως (*ἡ*) ricevimento. [illegible]

Παράλιμνος (*ὁ, ἡ*) che si trova accanto d'una palude. [illegible]

Παράλιος - α - ον. marittimo. [illegible]

Παραλίσκομαι. *Μ.* *αλώσομαι.* essere sorpreso sul fatto. [illegible]

Παραλιώτης - ου (*ὁ*) che abita nelle coste del mare. [illegible]

Παραλλαγή (*ἡ*) = *Παράλλαξις.*

Παράλλαγμα (*τὸ*) = *Παράλλαξις.*

Παράλλακτος (*ὁ, ἡ*) mutato, mutabile. [illegible]

Παραλλὰξ, ἐπίῤ. alternativamente. [illegible]

Παράλλαξις - εως (*ἡ*) differenza, cangiamento, variazione. [illegible]

Παραλλάσσω (*ττω.*) *Μ.* *άξω.* alternare, mutare, variare. 2. differire. [illegible]

Παραλληλία (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τ. Παράλληλος.*

Παραλληλίζω. *Μ.* *ίσω.* mettere in parallello. [illegible]

Παραλληλισμὸς (*ὁ*) parallelismo. 2. confronto. [illegible]

Παραλληλόγραμμον (*τὸ*) parallelogrammo. [illegible]

Παράλληλος (*ὁ, ἡ*) parallello. [illegible]

Παραλλήλως, ἐπίῤ. in parallello. [illegible]

Παραλογία (*ἡ*) inganno, pretesto. [illegible]

Παραλογίζομαι. *Μ.* *ίσομαι.* supputare male. 2. ragionare falsamente, ingannare con de' paralogismi. [illegible]

Παραλογισμὸς (*ὁ*) supputazione erronea. 2. falso ragionamento, paralogismo. [illegible]

Παραλογιστὴς - οῦ (*ὁ*) che inganna con de' paralogismi. [illegible]

Παραλογιστικὸς - ἡ - όν. = *Σοφιστικός.*

Παραλογιστὸς - ἡ - όν. facile ad esser ingannato con de' paralogismi. [illegible]

Παράλογος (*ὁ, ἡ*) contrario alla ragione, assurdo, inopinato, straordinario. [illegible] — *λόγως, ἐπίῤ.*

Πάραλος (*ὁ, ἡ*) = *Παράλιος.*

Παραλούω. *Μ.* *ούσω.* lavare appresso. [illegible]

Παραλυγίζω. *Μ.* *ίσω.* = *Παραστρέφω.*

Παραλυπέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* affliggere, molestare. [illegible]

Παράλυσις - εως (*ἡ*) allentamento. 2. paralisia. [illegible]

Παραλυτικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- κῶς.* paralitico. [illegible]

Παράλυτος (*ὁ, ἡ*) sciolto. 2. paralitico. [illegible]

Παραλυτρόω - ῶ καὶ (*μσ.*) *- λυτρόομαι - οῦμαι.* *Μ.* *ώσω - ομαι.* redimere insieme. [illegible]

Παραλύω. *Μ.* *λύσω.* sciogliere. 2. allentare. 3. cagionare della paralisia. 4. liberare. [illegible]

Παραμαρτάνω. *Μ.* *αμαρτήσομαι.* fallire. [illegible]

Παραμαρτυρία (*ἡ*) = *Παραγραφή.*

Παραμεθίημι. *Μ.* *μεθήσω.* lasciare a parte. [illegible]

Παραμείβω καὶ (*μσ.*) *- αμείβομαι.* *Μ.* *αμείψω - ομαι.* = *Παραλλάττω.*

Παραμελέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* trascurare intieramente. [illegible]

Digitized by Google

պէտութեան եհմաւ եղիցի՝ կառավարելու օգ-նէ :

Παραμένω. *M.* *μενῶ.* restare presso. 2. perseverare, durare, insistere. քովը մնալ. 2. յարատեւել, տեւել, կալ մնալ, դիմանալ. եանընտա գալմագ . 2. տէվամ էթ-մէք , տայանմագ :

Παράμεσος (ὁ, ἡ) che sta presso il mezzo. միջինին քովը եղող. օրթատաքինին եա-նընտա օլան :

Παραμετρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* misurare colla medesima misura. 2. comparare. 3. ricompensare. 4. misurare ingiustamente. նոյն չափով չափել. 2. բաղդա-տել. 3. փոխարինել. 4. անիրաւաբար չափել. պէր եօլչիւ իլէ եօլչմէք. 2. Պէն-զէթմէք. 3. մուգապէլէսինի վէրմէք. 4. հիլէ իլէ եօլչմէք :

Παραμήκης-εος (ὁ, ἡ) bislungo. երկայ-նաձեւ, երկայնաձիգ. ուզունճա :

Παραμήρια (τὰ) le parti interiori delle coscie. ազդեր՝ զատին ներսի կողմը. պուտուն՝ ... իչ թարաֆը :

Παραμηρίδια (τὰ) cosciale. երկրթէ ան-դրավարտիք. ...

Παραμίγνυμι (μιγνύω.) *M.* *μίξω.* mescolare insieme. մէկ տեղ խառնել. պիրպի-րինէ գարըշտըրմագ :

Παραμικρόν, ἐπίῤ. quasi, poco manca. գրեթէ, իսր. հէմէն :

Παράμιλλος (ὁ, ἡ) emulo. նախանձորդ, հետամուտ. գօնքիւ, րաքիպ, խասըմ :

Παραμιμνήσκομαι. *M.* *μνήσομαι.* ricordarsi, far menzione di passaggio. հա-րեւանցի յիշել. կէչէրքէն անմագ :

Παραμίξ, ἐπίῤ. mescolatamente. խառն, խառնելով. գարըշըգ, գարըշըգ օլարագ :

Παραμίσγω. = *Παραμίγνυμι.*

Παραμονή (ἡ) residenza continua presso qualcuno. 2. perseveranza. մերձ քովը մնալը. 2. յարատեւութիւն. պիրի-սինին եանընտա տէվամլը գալմագ. 2. տէ-վամլըլըգ :

Παραμόνιμος καὶ

Παράμονος (ὁ, ἡ) assiduo, perseverante. յարակայ, յարատեւ. տեւական, տեւողա-կան. — *μόνως*, ἐπίῤ.

Παράμουσος (ὁ, ἡ) dissonante. անհամա-ձայն, տարաձայն. ահենկսիզ :

Παραμυθέομαι-οῦμαι. *M.* *ήσομαι.* confortare. 2. consigliare. մխիթարել. 2. խրատել, յորդորել. թէսէլլի էթմէք. 2. էօյիւտ՝ նասիհաթ վէրմէք :

Παραμυθητής-οῦ (ὁ) consolatore. մխի-թարիչ. թէսէլլի էտէն :

Παραμυθητικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. consolativo. մխիթարական. թէսէլլի էտէ-ճի :

Παραμυθία (ἡ) consolazione. 2. esortazione. մխիթարութիւն. 2. յորդոր. թէ-սէլլի. 2. էօյիւտ, նասիհաթ :

Παραμυθικός-η-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. = *Παραμυθητικός.*

Παραμύθιον (τὸ) ciò che consola, esorta o eccita. մխիթարող՝ յորդորող կամ գրգռող իրք. թէսէլլի էտէն՝ էօյիւտ՝ նասիհաթ վէրէն՝ թահրիք էտէն շէյ :

Παραναγιγνώσκω (γινώσκω). *M.* *γνώσομαι.* collazionare. 2. leggere male. երկու գիրք կարդալով միմեանց հետ բաղդա-տել. 2. գէշ կարդալ. իքի քիթապը պիրպի-րինէ ... օգումագ. 2. ֆէնա օգումագ :

Παρανάγνωσις-εως (ἡ) collazione. բաղ-դատութիւն գրոց. իքի քիթապը պիրպիրի-նէ ... :

Παραναδύομαι. *M.* *δύσομαι.* sortir fuori ad un tratto. մէկէն ի մէկ դուրս ելլել. ...

Παραναλίσκω. *M.* *αναλώσω.* spendere inutilmente. պարապ տեղը վատնել՝ ծախք ընել. ...

Παρανάλωμα (τὸ) spesa inutile. անօգուտ՝ փուճ ծախք. ...

Παρανατέλλω. *M.* *τελῶ.* sorgere, spuntare d'accanto. քովէն ելլել՝ ծագել. եանընտան չըգմագ՝ ...

Παρανέομαι ✕ ἀντὶ *Παρανίσσομαι.*

Παρανευρίζω. *M.* *ίσω.* allentare le corde. լարերը թուլցնել. ...

Παρανέχω. *M.* *έξω.* innalzare, elevare d' appresso. քովէն բարձրացնել՝ վեր վերցնել. եանընտան ...

Παρανέω. *M.* *νεύσομαι* ἢ *νευσοῦμαι.* = *Παρανήχομαι.*

Παρανέω. *M.* *νήσω* καὶ Ἰων.

Παρανηέω (νηνέω). *M.* *ήσω.* ammassare appresso. քովը կուտել. եանընտա ...

Παρανήτη (ἡ) la penultima cioè la sesta corda della lira. քնարին վերջընթեր՝ այս է վեցերորդ լարը. ...

Παρανήχομαι. *M.* *νήξομαι.* nuotare d' appresso. քովէն լողալ. եանընտան ...

Παρανθέω-ῶ. *M.* *ήσω.* sfiorire, perdere i suoi fiori. ծաղիկները ընկնալ. ...

Παρανικάω-ῶ. *M.* *ήσω.* superare. յաղ-թել, վեր ելլել. ...

Παρανίσχω. = *Παρανέχω.*

Παρανοέω-ῶ. *M.* *ήσω.* intendere male. 2. essere demente, folle. գէշ՝ սխալ հաս-կընալ. 2. խելայեղ՝ ...

Παράνοια (ἡ) demenza. խելացնորութիւն, անմտութիւն. ...

Παρανοίγνυμι καὶ *Παρανοίγω.* *M.* *οίξω.* aprire poco a poco. քիչ քիչ բանալ. ...

Παρανομέω-ῶ. *M.* *ήσω.* agire contro le leggi. օրինաց դէմ գործել. ...

Παρανόμημα (τὸ) azione contro le leggi, delitto. անօրէնութիւն, յանցանք. ...

Παρανομία (ἡ) trasgressione, delitto, misfatto. օրինազանցութիւն, անօրէնութիւն, յանցանք. ...

Παράνομος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -νόμως. contrario alle leggi, ingiusto, illecito, delinquente. օրինաց հակառակ, անարդար,

Digitized by Google

[illegible]

Παρανυκτερεύω. M. εύσω. pernottare presso. [illegible]

Παρανύμφιος (ό) paraninfo. [illegible]

Παράνυμφος (ή) paraninfa. [illegible]

Παρανύσσω. M. νύξω. piccare, stimolare d'appresso. [illegible]

Παράξενος (ό, ή) strano, straordinario. [illegible]

Παραξέω. M. ξέσω. rastiare leggiermente. [illegible]

Παράξηρος (ό, ή) alquanto secco. [illegible]

Παραξιφίδιον (τό) ύποκρ. τοῦ

Παραξιφίς - ίδος (ή) stiletto. [illegible]

Παραξόνιον (τό) il ferro che si mette alla punta dell'asse, perchè non ne esca fuori la ruota. [illegible]

Παραξύω. M. ξύσω. radere d'appresso, passare molto da vicino. [illegible]

Παράπαγος (ό, ή) catenaccio. [illegible]

Παραπαιδαγωγέω - ῶ. M. ήσω. educare, emendare, ammigliorare pian piano. [illegible]

Παράπαιστος (ό, ή) = Παράφρων.

Παραπαίω. M. παίσω. vaneggiare. [illegible] = *Παραφρονέω.*

Παράπαν, έπίῤ. intieramente, generalmente, per lo più. [illegible]

Παραπατάω - ῶ. M. ήσω. gabbare, ingannare. [illegible]

Παραπείθω. M. πείσω. sedurre. [illegible]

Παραπειράω - ῶ. καί (μσ.) - πειράομαι - ῶμαι. M. άσω - ομαι. tentare, provare leggiermente. [illegible]

Παραπέμπω. M. πέμψω. mandare a qualcuno o accanto o d'avanti. [illegible] 2. = *Παρατρέχω.* 3. (μσ.) allontanare da se. [illegible]

Παραπετάννυμι. M. πετάσω. distendere avanti. [illegible]

Παραπέτασμα (τό) cortina. 2. velo. [illegible]

Παραπέτομαι. M. πτήσομαι. = Παρίπταμαι.

Παράπηγμα (τό) Parapegma, tavola di metallo, sulla quale gli antichi scolpivano brevemente le leggi, le osservazioni astronomiche, istoriche ecc. in forma di calendario. [illegible]

Παραπήγνυμι. M. πήξω. affiggere un cartello, una tavola. [illegible]

Παραπηδάω - ῶ. M. ήσω. saltare al di là. [illegible]

Παραπιέζω. M. έσω. comprimere, opprimere. [illegible]

Παραπίεσμα (τό) καί

Παραπιεσμός (ό) oppressione. [illegible]

Παραπικραίνω. M. ανῶ. irritare. [illegible]

Παραπικρασμός (ό) irritazione. [illegible]

Παραπίμπρημι. M. πρήσω. abbruciare, ardere insieme. [illegible]

Παραπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere da parte. 2. cadere sopra, incontrare. [illegible] 3. (τρπ.) = *Συμπίπτω.*

Παραπλάγιος (ό, ή) un poco obbliquo. [illegible]

Παραπλάσσω (ττω.) M. πλάσω. attaccare accanto. 2. trasformare, falsificare. [illegible]

Παράπλαστος (ό, ή) falsificato. [illegible]

Παραπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. [illegible]

Παραπλευρίδιος καί

Παράπλευρος (ό, ή) laterale. [illegible]

Παραπλέω. M. πλεύσομαι. costeggiare. [illegible]

Παραπληγία (ή) = Παραπληξία.

Παράπληκτος καί

Παραπλήξ - ῆγος (ό, ή) colpito nei fianchi. 2. demente, folle. [illegible]

Digitized by Google

2. խելայեղ, խեւ. խանգարեալ կարօղութեամբ. 2. շւայլքն, տխմարք:

Παραπληξία (ἡ) paraplessia. 2. demenza. թեթեւ կաթուած կամ անդամալուծութիւն. 2. խելայեղութիւն. հաշիշ դամբ, վկնատքին պէս ողորդ թոթովանօք. 2. տխմանելէ:

Παραπληρόω - ῶ. M. ώσω. riempiere. ադէկ լեցընել. փօք փօքր ըլլալ:

Παραπλήρωμα (τὸ) ciò che si aggiunge per riempiere il vuoto. պարապ մասը լեցընելու համար յաւելուած իրք. պօշ տեղն թարաֆը փօլվօրմաք ըլլին արթըրըլան նեանէ:

Παραπληρωματικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. espletivo. լցուցիչ. փօլվօրան:

Παραπλήσιος - α ἤ ος - ον. consimile. համանման. ձենէն, պէնզէր: — *ίως, ἐπίῤ.*

Παραπλήσσω. M. πλήξω. battere, suonare male. գէշ զարնել՝ չալել. ֆենա չալմաք՝ չալմաք:

Παραπλοκὴ (ἡ) = *Παρεισαγωγή.*

Παράπλοος - ους (ὁ) il costeggiare. ցամաքին մօտ նաւարկելը. քըյը պօյու կիտմաք (կիտ էլէ):

Παραπνέω. M. πνεύσω. soffiare d'accanto. 2. avere l'odore simile a... քովէն փչել. 2. ուրիշ բանի մը նման հոտիլ. եանընտան էսմէք՝ եսմէք. 2. պիր շէյի կիպի քօքու քօքմաք:

Παραπνοὴ (ἡ) soffio dal canto di... քովէն փչելը. եանընտան եսմէք:

Παραποδίζω. M. ίσω. = *Παρεμποδίζω.*

Παραποδισμὸς (ὁ) impedimento. խոչընդոտ, արգելք. էնկել:

Παραποδύομαι. M. ύσομαι. spogliarsi insiememente. մէկտեղ մերկանալ. պէրապէր սօյունմաք:

Παραποιέω - ῶ. M. ήσω. contraffare, falsare. խարդախել, նենգել. քալփ էթմէք, քալպազանլըք՝ թիւզիւլիւք էթմէք:

Παραποίημα (τὸ) cosa contraffatta, falsificata. խարդախեալ իրք. քալփ նեանէ:

Παραποίησις - εως (ἡ) contraffazione, falsificazione. խարդախելը. քալպազանլըք:

Παραπολαύω. M. αύσω. profittare o danneggiarsi per caso. դիպուածով մը օգուտ կամ վնաս առնել. թէսատիւֆ պիր ֆայտա եախօտ պիր զարար կէօրմէք:

Παραπολὺ, ἐπίῤ. troppo, assai. խիստ, յոյժ. էքսէրի, զիյատէ:

Παραπομπὴ (ἡ) convojo. 2. postilla o rimando (*Γαλλ.* renvoi). ուղեկցութիւն. 2. լուսանցից ծանօթութիւն՝ հեղինակի մը մէջ վկայութիւն մը գտնալու համար. եօլտաշլըք. 2. պիր քիթապըն պիր եէրին պուլմաք իչին քէնարընտա քօնուլան հաշիյէ:

Παραπομπὸς (ὁ, ἡ) che convoja. ուղեկից. եօլտաշ:

Παραπορεύομαι. M. εύσομαι. passare avanti. առաջ անցնիլ. էօնէ կէչմէք. 2. = *Παρακολουθῶ.*

Παραποτάμιος - α - ον. che si trova sulla ripa d'un fiume. գետափ քով գտնուող. չայ քենարընտա պուլունան:

Παραπράσσω (ττω.) *M. πράξω.* fare, agire fuor di proposito. յանդէպս առնել՝ գործել. մունասէպէթսիզ իշլէր՝ էյլէմէք:

Παραπρεσβεία (ἡ) ambasciata abusata. գէշ գործածուած դեսպանութիւն. ֆենայէ քուլլանըլմըշ էլչիլիք:

Παραπρεσβεύω. M. εύσω. abusarsi della sua ambasciata. դեսպանութիւնը գէշ գործածել. էլչիլիքինի ֆենայէ քուլլանմաք:

Παράπρισμα (τὸ) segatura. 2. soprosso. սղոցանք. 2. ձիուն ոտքին ոսկրը խախտելէն գոյացած ուռեցք. թէսթերէ թօզու. 2. աթըն այաղընըն քէմիկի օյնամաքտան հասըլ օլան շիշ:

Παραπρίω. M. πρίσω. segare pian piano. կամաց կամաց սղոցել՝ սղոցով կտրել. թեստերէ իլէ եավաշ եավաշ քեսմէք:

Παράπταισμα (τὸ) errore, sbaglio. սխալ, վրիպակ. չալըշ, սեհվ:

Παραπταίω. M. πταίσω. fallire, errare. վրիպել, սխալիլ. եանըլմաք, սեհվ էթմէք:

Παράπτομαι. M. ἄψομαι. toccare di passaggio. հարեւանցի դպչիլ. խաֆիֆճէ տօքունմաք:

Παράπτωμα (τὸ) errore, sbaglio, delitto. սխալ, վրիպակ, յանցանք. չալըշ, գապահաթ:

Παράπτωσις - εως (ἡ) fallo, errore. 2. sviamento. վրիպելը. 2. ճամբան կորսնցընելը. եանըլմա. 2. եօլու շաշըրմա:

Παραπύλη (ἡ) porta piccola al fianco d'un' altra grande, sportello. մեծ դրան մը քով եղած պզտիկ դուռ. պիր պիւյիւք գաբուի եանընտա պուլունան քիւչիւք գաբու:

Παραπύλιον (τὸ) καὶ

Παραπυλὶς - ίδος (ἡ) *ὑποκρ.* τ. *Παραπύλη.*

Παραρθρέω - ῶ. M. ήσω. dislogare alquanto un' osso dal suo luogo. ոսկրը քիչ մը տեղէն խախտել. քեմիկի պիր ազ եէրինտեն օյնաթմաք:

Παράρθρημα (τὸ) καὶ

Παράρθρησις - εως (ἡ) lussazione leggiera. ոսկրներուն քիչ մը տեղէն խախտիլը. խաֆիֆ պերթիլմէ, քեմիքլերին պիր ազ եէրլերինտեն օյնամասը:

Παραριθμέω - ῶ. M. ήσω. annoverare, contare assieme. մէկտեղ համրել, արկանել ի թիւ՝ ի համար. պէրապէր սայմաք, սայըյա՝ հեսապա գաթմաք:

Παραριπτέω - ῶ. καὶ *Παραρίπτω.* = *Παραῤῥίπτω.*

Παραρπάζω. M. άσω ἢ άξω. rapire. յափշտակել. գափմաք:

Παράῤῥαμμα (τὸ) tutto ciò che vien unito all'orlo d'una veste, frangia. լաթի՝ զգեստի մը քովերուն կարուած իրք, ծոպ. եօգաղ քենարընտա տիքիլէն նեանէ, սաչագ:

Παραῤῥάπτω. M. ῥάψω. cucire una cosa all'orlo d'una veste. զգեստի մը՝ լաթի մը պատառուածներուն՝ քովերուն բան մը կարել. եօգաղըն՝ ըսթաղընըն քենարընտա պիր շէյ տիքմէք:

Παραῤῥέω. M. ῥεύσομαι. scorrere via, passare scorrendo. վազել երթալ, հոսելով անցնիլ. աքըփ կիթմէք, աքըփ կեչմէք:

Παραῤῥήγνυμι. M. ῥήξω. lacerare, fendere. պատռել, ճեղքել. եըրթմաք, եարմաք. (ἔτι καὶ ἀμτβτ.)

Παραῤῥητὸς - ή - όν. che si può placare colle parole, flessibile. 2. cui s'indi-

Digitized by Google

rizzano le nostre preci. [illegible]

Παραῤῥιγόω-ῶ. Μ. ώσω. intirizzarsi di freddo presso di... [illegible]

Παραῤῥιπτέω-ῶ καὶ

Παραῤῥίπτω. Μ. ῥίψω. rigettare. [illegible]

Παράῤῥυμα (τὸ) pavesata, impagliatura. [illegible]

Παραρτάω (έω)-ῶ. Μ. ήσω. appendere accanto. [illegible]

Παράρτημα (τὸ) ciò che s'appende accanto. 2. appendice. [illegible]

Παραρτίζομαι. Μ. ίσομαι. = Παρασκευάζομαι.

Παραρτύω. Μ. ύσω. = Παρασκευάζω. 2. condire. [illegible]

Παρασαλεύω. Μ. εύσω. scuotere leggiermente. [illegible]

Παρασαρόω-ῶ. Μ. ώσω. scopare. [illegible]

Παράσειον (τὸ) fiamma, bandernola. [illegible]

Παρασείω. Μ. σείσω. agitare, vibrare, muovere da due lati. [illegible]

Παρασημαίνω καὶ (μσ.)-αίνομαι. Μ. ανῶ-ανοῦμαι. mettere una falsa marca, un falso sigillo. 2. annotare. [illegible]

Παρασημειόω-ῶ. Μ. ώσω. fare delle annotazioni. [illegible]

Παρασημείωσις-εως (ἡ) annotazione. [illegible]

Παράσημον (τὸ) marca, insegna. [illegible]

Παράσημος (ὁ, ἡ) rimarchevole, distinto. [illegible] — σήμως, ἐπίῤ.

Παρασιτέω-ῶ. Μ. ήσω. essere commensale. 2. essere parassito. [illegible]

Παρασιτία (ἡ) il mestiere del parassito. [illegible]

Παρασιτικός-ή-όν. parassitico. [illegible]

Παράσιτος (ὁ, ἡ) commensale. 2. parassito. 3. ajutante (Γαλλ. adjudant). [illegible]

Παρασιωπάω-ῶ. Μ. ήσω. passare sotto silenzio. [illegible]

Παρασιώπησις-εως (ἡ) il passare sotto silenzio. 2. reticenza (figura rettorica). [illegible]

Παρασκαίρω. Μ. σκαρῶ. = Παρασκιρτάω.

Παρασκέπασμα (τὸ) = Παρακάλυμμα.

Παρασκέπω. Μ. σκεπάσω. = Παρακαλύπτω.

Παρασκευάζω. Μ. άσω. preparare, disporre. [illegible]

Παρασκεύασις-εως (ἡ) = Παρασκευή.

Παρασκεύασμα (τὸ) preparativo. [illegible]

Παρασκευαστής-οῦ (ὁ) preparante, che dispone. [illegible]

Παρασκευαστικός-ή-όν. preparativo, atto a disporre. [illegible]

Παρασκευή (ἡ) preparazione. 2. (ἐκκλησ.) venerdì. [illegible]

Παρασκηνάω-ῶ. Μ. ήσω. = Παρασκηνόω.

Παρασκηνόω-ῶ. Μ. ώσω. avere la tenda appresso. [illegible]

Παρασκήπτω. Μ. σκήψω. cadere accanto. [illegible]

Παρασκιρτάω-ῶ. Μ. ήσω. saltare accanto. [illegible]

Παρασκώπτω. Μ. σκώψω. scherzare. [illegible]

Παρασοβέω-ῶ. Μ. ήσω. passare d'avanti con aria superba. [illegible]

Παρασοφίζομαι. Μ. ίσομαι. ingannare con de' sofismi. 2. far pompa di scienza. [illegible]

Παρασπάω-ῶ. Μ. σπάσω. distaccare, strappare. [illegible]

Παρασπείρω. Μ. σπερῶ. seminare quà e là o in mezzo. [illegible]

Παρασπίζω. Μ. ίσω. combattere al fianco di qualcuno, essere compagno d'armi. [illegible]

Digitized by Google

Παρασπιστὴς - οῦ (ὁ) compagno d'armi. զինակից · ընկեր զինուորական :

Παρασπονδέω - ῶ. M. ήσω. violare un trattato, un' alleanza. դաշնակցութիւն մը՝ նիզակակցութիւն մը չպահել՝ ոտքի տակ առնել · եուլլէ եահտը՝ մուահէտէյի պօզ-մագ՝ այաք ալթընա ալմագ :

Παρασπόνδημα (τὸ) καὶ

Παρασπόνδησις - εως (ἡ) violazione d'un trattato, d'una alleanza. դաշնակցութիւնը՝ նիզակակցութիւն մը աւրելը՝ ոտքի տակ առնելը · ահտ ու մուահէտէյի ատէմ-րիայէթ՝ այաք ալթընա ալմա :

Παρασπονδητὴς - οῦ (ὁ) violatore d'un contratto, d'una alleanza. դաշնակցութիւնը չպահօղ՝ աւրօղ · ահտ ու մուահէտէյի ատէմ-րիայէթ պօզան :

Παράσπονδος (ὁ, ἡ) contrario alle condizioni d'un trattato, d'una alleanza. դաշնակցութեան թէուութիւններու հակառակ · ահտ ու մուահէտէ շարթլարըընա մուխալիֆ · — σπόνδως, ἐπίῤ.

Παραστάζω. M. στάξω. distillare sopra. վրան կաթեցընել · իւստիւնէ տամլաթմագ :

Παραστὰς - άδος (ἡ) stipita (Λατ. postis). դրանդիք, կողմնակալ սեամք · սօյա :

Παράστασις - εως (ἡ) rappresentazione. 2. allontanamento, esilio. 3. fortitudine, presenza di spirito. երեւցընելը, առաջ բերելը · 2 · հեռացընելը, քշելը, աքսորանք · 3 · քաջութիւն, վեհանձնութիւն · հուզուրը գէլթիրմէ, ադզ էթմէ · 2 · ուզագլաշթըրմա, սիւրկիւն, նէֆի · 3 · ճէսարէթ, ճէսարէթլիլիք :

Παραστατέω - ῶ. M. ήσω. stare accanto. 2. assistere, soccorrere. քովը կենալ · 2 · օգնել · եանընտա տուրմագ · 2 · եարտըմ էթմէք :

Παραστάτης - ου (ὁ) assistente, che sta accanto. 2. ajutante, cooperante, socio. քովը կեցող · 2 · օգնիչ, գործակից, ընկեր · եանընտա տուրան · 2 · եարտըմճը, օրթագ, շէրիք · (οὐσ.) = Παραστάς. 2. = Ἐπιδιδυμίς. le vene de' testicoli. 2. testicoli. ձըւանաց երակները · 2 · ձըւանք · խայալարըն տամարլարը · 2 · խայա :

Παραστατικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. forte, animoso, costante. քաջ, սրտոտ, վստահ, հաստատ · ճէսուր, ճէսարէթլի, եիւրէկլի, սէպաթլը, սապըթ :

Παραστάτις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. Παραστάτης.

Παρασταυρόω - ῶ. M. ώσω. ficcare de' pali accanto. քովը ցիցեր խոթել · եանընտա գազըգլար սօգմագ :

Παραστέλλω. M. στελῶ. ritenere, arrestare. բռնել, զսպել, կեցընել · տութմագ, զափթ էթմէք, թութուգլամագ :

Παράστημα (τὸ) = Παράστασις (3.) coraggio. 2. documento. քաջասրտութիւն, սիրտ · 2. վաւերականութիւն, հրահանգք · ճէսարէթ, եիւրէկ · 2 · թամէս, էվրագ :

Παραστίζω. M. ίσω. marcare con de' punti accanto. քովը կէտեր դնել՝ կէտերով նշանակել · եանընտա նօգթալար գօյմագ՝ նօգթա իլէ իշարէթ էթմէք :

Παραστιχίδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Παραστιχὶς - ίδος (ἡ) l' indice d' un libro. գիրքի մը ցանկ · ֆիհրիսթ :

Παραστορέννυμι καὶ Παραστόρνυμι. M. στορέσω. stendere per terra. գետնի վրայ երկնցընել՝ փռել · եէրէ ուզաթմագ՝ սէրմէք :

Παράστραβος (ὁ, ἡ) alquanto guercio. քիչ մը շիլ · պիր աղ շաշը :

Παραστρατεύομαι. M. εύσομαι. seguire l' esercito. բանակին ետեւէն երթալ · օրտունուն արգասընտան կիթմէք :

Παραστρατηγέω - ῶ. M. ήσω. = Συστρατηγῶ.

Παραστρατοπεδεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. M. εύσω - ομαι. accamparsi accanto o innanzi a... քովը կամ դիմացը բանակիլ · եանընտա եախօտ գարշըսընտա օրտու գուրմագ :

Παραστρέφω. M. στρέψω. torcere. 2. pervertire, depravare, distornare. թեքել, կորացընել · 2 · գէշցընել · խոտորցընել, մոլորեցընել · պիւքմէք, պէօքմէք · 2 · պօզմագ, պիրպաշգա էթմէք, ֆէսատլանտըրմագ, աշդըրմագ :

Παραστρόγγυλος (ὁ, ἡ) quasi rotondo. կլորի պէս · եուվարլագ կիպի :

Παραστρώννυμι. M. στρώσω. = Παραστορέννυμι.

Παραστύφω. M. στύψω. esser alquanto acido, acre. քիչ մը թթու ըլլալ · էքշիմթրագ օլմագ :

Παρασυγγραφέω - ῶ. M. ήσω. violare un contratto. դաշնագրութիւնը աւրել՝ չպահել · եուլլէ՝ շարթը ատէմ-րիայէթ՝ պօզմագ :

Παρασυγγραφὴ (ἡ) violazione d'un contratto. դաշնագրութիւնը չպահելը՝ աւրելը · եուլլէ՝ շարթը պօզմա՝ ատէմ-րիայէթ :

Παρασυλλέγω. M. λέξω. raccogliere insieme. մէկ տեղ ժողվել · պիրարայա թօփլամագ :

Παρασυμβάλλω. M. βαλῶ. comparare. բաղդատել · բարաբար էթմէք :

Παρασύμβαμα (τὸ) καὶ

Παρασύμπτωμα (τὸ) accidente, disgrazia cagionata per la causa d' un' altra. մէկ արկածի մը պատճառաւ եկած ուրիշ արկած մը · պիր պիլա հէսէպիլէ իւէրէ կէլէն տիկեր պիր պիլա :

Παρασυνάγω M. άξω. far delle radunanze proibite dalle leggi, de' conciliaboli. օրէնքէ արգելուած ժողովքներ ընել · գանունլարա մուղայիր մէճլիսլէր գուրմագ, գանունլարտան խարիճ օլմագ ճէմիյէթլէր էթմէք :

Παρασυναγωγὴ (ἡ) radunanza proibita dalle leggi, conciliabolo. օրէնքէ արգելուած ժողովք · գանունլարտան խարիճ օլմագ ճէմիյէթ մէճլիս :

Παρασύναξις - εως (ἡ) = τῷ προηγ.

Παρασυνάπτω. M. άψω. aggiungere sopra. վրան աւելցընել · իւստիւնէ արթըրմագ :

Παρασύνεσις - εως (ἡ) sentimento malinteso, disunione (Γαλλ. mésintelligence). սխալ իմացմունք, անհամաձայնութիւն, գժտութիւն · ֆենա անլայըշ, պիր պիրինի իւյմէյէն իւէրէ կէլէն գուլլ, նիզա, իխթիլաֆ :

Παρασύνθεσις - εως (ἡ) derivazione d'una parola da un' altra composta. բառի մը

Digitized by Google

ուրիշ բաղադրեալ բառէ ածանցելը. դեր լուղէթնին դուշխ դեր Թերքիպ օլմուշ լուղէթդէն եւերք կէլմէք:

Παρασύνθετος (ἡ) (*ἐνν. λέξις.*) parola composta o derivata d' un' altra pure composta. բաղադրեալ բառէ մը ածանցած կամ բաղադրուած բառ. Թերքիպ դեր լուղէթդէն եւերք կէլմէշ խալիս Թերքիպ օլմուշ դեր լուղէթ:

Παρασυρίζω. *M.* *ίσω.* suonar la zampogna accanto. քովը սրինգ չալել. եանընտա տիւտիւկ՝ տուտուկ չալմաք:

Παρασύρω. *M.* *συρῶ.* strascinare insieme. մէկ տեղ քաշել. դերտոպեր սիւրիւքլէմէք:

Παρασφαλὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che sdrucciola. սահող. գայան:

Παρασφάλλω. *M.* *αλῶ.* far cadere, sviare. ձգել, ընկեցնել, ճամբէն հանել. դիւշիւրմէք, եօլտան չըքարմաք, եօլտան սափտըրմաք:

Παρασφηνόω - *ῶ.* *M.* *ώσω.* turare i lati. քովերը խցել. եանլարընը Թըգամաք:

Παρασφίγγω. *M.* *σφίγξω.* stringere fortemente. ուժով սեղմել. պէրք գուվվէթ իլէ սըգմաք:

Παρασφραγίζω. *M.* *ίσω.* falsificare il sigillo. կնիքը խարդախել. մէօհիւր սախթէլէմէք, գալփ մէօհիւր եափմաք:

Παρασχεδιάζω. *M.* *άσω.* = *Παραποιῶ.*

Παρασχεδὸν, *ἐπίῤ.* d' appresso. 2. poco fà, ultimamente. 3. tosto. քովէն. 2. քիչ մը առաջ. 3. շուտով, վաղվաղակի. եանընտան. 2. դեր ազ էվվէլ, եէնի. 3. դեր ազդա:

Παρασχηματίζω. *M.* *ίσω.* sfigurare. 2. dare un' altra forma. ձեւը կերպարանքը գէշցընել. 2. ուրիշ ձեւ տալ. շէքլինի պոզմաք. 2. պաշխա շէքլ վէրմէք:

Παρασχίζω. *M.* *ίσω.* fender dal lato. քովէն պատռել ճեղքել. եանընտան եարմաք, եարմաք:

Παρασχὶς - *ίδος* (ἡ) scheggione, piuolo. շերտ, ճեղքած փայտի կտոր, երիժ. օդուն պարչասը, չիւի:

Παρασχολέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* occuparsi a delle cose inutili. փուճ բաներու պարապիլ, պարապիլ. Թիւրլիւ նէֆսիզ նէսնէլէրլէ մէշկուլ օլմաք:

Παράταξις - *εως* (ἡ) schieramento. զօրքին ճակատիլը՝ կարգիլը՝ շարուիլը. ասքէրին տիզիլմէսի՝ սըրալանմասը, սաֆ սաֆ դուրուլմասը:

Παρατάσσω (*ττω*). *M.* *άξω.* schierare. 2. (*μσ.*) opporsi. զօրքը կարգել. 2. դէմ դնել. ասքէրի տիզմէք, սաֆ սաֆ դուրմաք. 2. գարշը դուրմաք:

Παρατατικὸς - *ή* - *όν.* (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* che prolunga, distende. երկարող, երկընցընող, տարածող. (*γρμτ.*) tempo imperfetto. անկատար ժամանակ. միւթէմատի (զէման):

Παρατείνω, *M.* *τενῶ.* distendere. 2. prolungare, allungare. 3. tormentare. երկընցընել. 2. ուշացընել, յապաղել. 3. չարչարել. ուզաթմաք. 2. կեճիքտիրմէք. 3. եզիյեթ վերմէք:

Παρατειχίζω. *M.* *ίσω.* alzare un muro accanto. քովէն պատ մը հանել. եանընտան դիւար չեքմէք:

Παρατείχισμα (τὸ) muro alzato accanto. քովէն ելած պատ. եանընտան չեքիլմիշ դիւար:

Παρατεκταίνω καὶ (*μσ.*) - *αίνομαι.* *M.* *ανῶ* - *οῦμαι.* edificare accanto od in altra maniera. 2. mutare. քովը կամ ուրիշ կերպ շէնք մը շինել. 2. փոխել. եանընտա եախօտ պաշխա կիւզէլլիք պինա գուրմաք. 2. Թեպտիլ էթմէք:

Παρατελευταῖος - *α* - *ον.* penultimo. վերջընթեր. սօն եախընը:

Παρατέλευτος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Παρατελωνέω - *ῶ.* καὶ (*μσ.*) - *έομαι* - *οῦμαι.* *M.* *ήσω* - *ομαι.* agire contro i dritti doganali. մաքսի իրաւանց դէմ բան գործել. կիւմրիւքիւն հագգընա խըլաֆ հարէքէթ էթմէք:

Παρατέμνω. *M.* *τεμῶ.* tagliare di più. աւելի կտրել. զիյատէ քեսմէք:

Παρατηρέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* osservare. պահել, պահպանել, դիտել, նայիլ. սաքլամաք, դութմաք, նազար էթմէք:

Παρατήρημα (τὸ) καὶ

Παρατήρησις - *εως* (ἡ) osservazione. պահելը, դիտողութիւն, զննողութիւն, ծանօթութիւն. սաքլամա, դութմա, նազար, շերհ:

Παρατηρητὴς - *οῦ* (ὁ) observatore. պահող, դիտող. սաքլայան, դութան, նազար էդէն:

Παρατηρητικὸς - *ή* - *όν.* attento osservatore. ուշադրութեամբ պահող՝ դիտող. դիքքաթ իլէ սաքլայան՝ դութան՝ նազար էդէն:

Παρατίθημι. *M.* *θήσω.* mettere accanto. 2. aggiungere. 3. offrire, accordare. 4. proporre, presentare. 5. comparare. 6. raccomandare. քովը դնել. 2. յաւելուլ. 3. մատուցանել, շնորհել. 4. առաջարկել, առջեւը բերել. 5. բաղդատել. 6. յանձնել. եանընտա գօյմաք. 2. արթըրմաք. 3. սունմաք, իհսան էթմէք. 4. Թէքլիֆ էթմէք, էօնիւնէ գօյմաք. 5. Թէշպիհ էթմէք. 6. ըսմարլամաք էթմէք:

Παρατίλλω. *M.* *τιλῶ.* spelare. մազ փետել. Թիւյ՝ եիւն չեքմէք՝ գօփարմաք:

Παρατιλμὸς (ὁ) καὶ

Παράτιλσις - *εως* (ἡ) spelamento. մազ փետելը. Թիւյ՝ եիւն չեքմէսի՝ գօփարմասը:

Παράτιλτος (ὁ, ἡ) spelato. մազերը փետուած, մազկոտ. Թիւյլէրի՝ եիւնլէրի չեքիլմիշ՝ գօփարըլմըշ:

Παράτολμος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *τόλμως.* troppo audace, temerario. խիստ ժպիրհ. ղայէթ ջիւրէթլի, միւթէհէվվիր:

Παράτονος (ὁ, ἡ) molto teso. խիստ լարուած՝ ձգտուած. ղայէթ կէրիլմիշ:

Παρατόξευσις - *εως* (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παρατοξεύω. *M.* *εύσω.* lanciare in vano, lanciare male il dardo. նետը փուճ տեղ գէշ նետել. օգու պօշա՝ ֆէնա աթմաք:

Παράτοπος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *τόπως.* = *Ἄτοπος.*

Παρατραγῳδέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* esagerare oltremodo. չափէ դուրս գերազանցել. հատտինտէն զիյատէ օպարթմաք:

Παρατράγῳδος (ὁ, ἡ) esagerato oltremo-

Digitized by Google

do. չափէ դուրս գինովանալ · հարբեցն ողորմ օֆառարփառւմուն ։

Παρατρέπω. M. τρέψω. far tornare. 2. frastornare, distornare, sedurre. դարձնել. 2. մոլորեն դարձնել, մոլորեցնել. շեղել, դեղձեղել. 2. ֆէրէն շեղել, այարթմալ ։

Παρατρέφω. M. θρέψω. nutrire inutilmente. փուճ տեղը սնուցանել. պօշ եերե պէսլեմէք ։

Παρατρέχω. M. θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι. passare correndo. վազելով անցնել. գօշարակ կեչմէք. 2. = *Παραβλέπω.* 3. = *Παρέρχομαι.*

Παρατρέω. M. τρέσω. fuggire spaventato. սոսկալով փախչիլ. գօրգուպ գաչմագ ։

Παρατριβὴ (ἡ) = Παράτριψις.

Παρατρίβω. M. τρίψω. strofinare, fregare due cose insieme, logorare. երկու բանը մէկզմէկու քսել՝ շփել՝ կերցնել, մաշել. իքի շէյի պիրիպիրինէ սիւրմէք՝ օխշամագ՝ աշընտըրմագ ։

Παράτριψις-εως (ἡ) collisione, strofinamento, fregamento, logoranza. քսելը, շփելը, մէկզմէկու քսելով կերցնելը, մաշելը. սիւրմէ, օխշամա, աշընտըրմա ։

Παρατροπὴ (ἡ) traviamento. 2. digressione. ճամբէն ելլելը. 2. պատմական զարտուղութիւն. եօլտան չըքմագ. 2. պաշքա պիր հիքեայէթէ ատլամագ, թէրգայն ։

Παράτροπος (ὁ, ἡ) traviato, sviato. ճամբէ ելած. եօլտան չըքմըշ, ազմըշ ։

Παρατρυγάω-ῶ. M. ἥσω. = Ὀμφακίζομαι.

Παρατρύζω, M. ύξω. mormorare accanto. քովը մրմռալ. եանընտա մըրըլտամագ ։

Παρατρώγω. M. τρώξομαι. rodere, mangiare di... բանէ մը կրծել, ուտել. պիր շէյտէն գէմիրմէք՝ եէմէք ։

Παρατυγχάνω. M. τεύξομαι. essere presente, intervenire. ներկայ՝ մէջը գտնուիլ. հազըր՝ իչինտէ պուլունմագ ։

Παρατυπόω-ῶ. M. ώσω. mal formare, imitare imperfettamente. գէշ տիպ. ձեւ տալ, կատարեալ չնմանցնել. ֆէնա բիչիմ՝ վէրմէք գօյմագ, թէքմիլ աւյտըրմամագ ։

Παρατύπωσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παραυγάζω. M. άσω. mostrare, rappresentare. 2. illuminare, illustrare a traverso. ցուցնել, յանդիման հանել, առաջ բերել. 2. քովէն լուսաւորել՝ պայծառացնել. կէօսթէրմէք, հազըր էթմէք. 2. եանընտան չիֆաֆլանտըրմագ ։

Παραυδάω-ῶ. M. ήσω. = Παραμυθέομαι.

Παραυλέω-ῶ. M. ήσω. suonare il flauto appresso. 2. suonare male il flauto. քովը եղէգնափող չալել. 2. եղէգնափողը գէշ չալել. եանընտա նէյ չալմագ. 2. ֆէնա նէյ չալմագ ։

Παραυλίζω καὶ (μσ.) -ίζομαι. M. ίσω-ομαι. abitare presso. քովը բնակիլ. եանընտա օթուրմագ ։

Παραύλιον (τὸ) = Προαύλιον.

Πάραυλος (ὁ, ἡ) vicino al cortile. բակին մօտ. աւլուեա եագըն ։

Πάραυλος (ὁ, ἡ) che non accorda col suono del flauto.. 2. dissonante. եղէգնափողին ձայնին ներդաշնակութեան չեղող. 2. աններդաշնակ ձայն. 2. անյարմար ձայն. նէյին սէսինէ ույմայան. 2. նախնի ֆէնա սէսլի ։

Παραυξάνω καὶ Παραύξω. M. αυξήσω. accrescere. aumentare. աճեցնել, մեծցնել. արթըրմագ, պիւյիւթմէք ։

Παραύξησις-εως (ἡ) aumento, accrescimento. աճում. արթըմա ։

Παραύστηρος (ὁ, ἡ) rigorosissimo. շատ խիստ. չօգ սէրթ ։

Παραυτὰ, ἐπίῤ. subitochè, immediatamente. շուտ մը, անմիջապէս. հէման, տէրհալ ։

Παραυτίκα, ἐπίῤ. = τῷ προηγ.

Παραυτόθεν, ἐπίῤ. = Αὐτόθεν.

Παραυτόθι, ἐπίῤ. = Αὐτόθι.

Παραυχενίζω. M. ίσω. chinare in parte il collo. վիզը մէկ դի ծռել. պօյնունու պիր եանա էյմէք ։

Παραυχένιος-α ἢ ος-ον. che appende dal collo. վզէն կախուած. պօյնունտան ասըլը ։

Παραφαίνω. M. φανῶ. mostrare da vicino o di passaggio. մօտիկէն կամ հարեւանցի ցուցնել. եագընտան եախօտ եօլտան կէօսթէրմէք ։

Παραφαίρεσις-εως (ἡ) = Ἀφαίρεσις.

Παραφαιρέω-ῶ. M. ήσω. = Ὑφαιροῦμαι.

Παράφασις-εως (ἡ) esortazione, consolazione. յորդոր, մխիթարութիւն. թէսէլլի ։

Παραφάσσω. M. αφάσω. toccare al lato. քովը շօշափել. եան թարաֆընը էլլէմէք ։

Παραφέρω. M. παροίσω. portare appresso, esporre, presentare. քովը բերել, առջեւը դնել, մատուցանել. եանընտա՝ հազըրլամագ, գէթիրմէք, սունմագ. 2. = *Ὑπερβαίνω.* 3. = *Παρατρέχω.* 4. = *Παρατρέπω.* 5. = *Παραφρονῶ.*

Παράφημι. M. φήσω. esortare. խրատել. եօլա վէրմէք ։

Παραφθάνω. M. φθάσω. prevenire. առաջ դալ՝ հասնել. էվվէլ կէլմէք՝ եէթիշմէք ։

Παραφθέγγομαι. M. φθέγξομαι. parlare fuor di proposito. աննպատակ՝ տարապէտ խօսիլ. նաֆիլէ պիր խօսխօսա սէօզլէր էթմէք, պիհուտէ սէօյլէմէք ։

Παράφθεγμα (τὸ) discorso fuor di proposito. աննպատակ՝ տարապէտ զրոյց. նաֆիլէ՝ պիհուտէ սէօզ ։

Παραφίημι. M. αφήσω. lasciare a parte. մէկ դի ձգել. պիր եանա պըրագմագ ։

Παραφίμωσις-εως (ἡ) parafimosi (sorta di malattia). ախտ մըն է անթլփատութեան. պիր նէվ հաստալըգ ։

Παραφορὰ (ἡ) alienazione di mente. ուշաբաձութիւն. պաշըրթիլիք թաթթալմագ ։

Παραφορέω-ῶ. M. ήσω. = Παραφέρω.

Παράφορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -φόρως. che si porta quà e là vacillante, che barcolla. 2. che ha la mente alienata, delirante. աստին անդին տատանող. 2. ուշաբաց, խենթեցած. իօթէ պէրի սալընըր տուրան. 2. պաշըրթէլի թալթալմըշ, չըլըն ։

Παραφορτίζομαι. M. ίσομαι. caricare di più. աւելի եւս բեռնաւորել. ֆազլա եիւքլէմէք ։

Παράφραγμα (τὸ) palizzata. ցցէ պատնէշ. չարբաղօլ ։

Digitized by Google

Παραφράζω. M. *ασω.* parafrasare, spiegare più estesamente. [illegible]

Παράφρασις - εως (*ἡ*) parafrasi, spiegazione più estesa. [illegible]

Παραφράσσω. M. *άξω.* fortificare da ogni lato. [illegible]

Παραφραστής - οῦ (*ὁ*) parafraste, che spiega più estesamente. [illegible]

Παραφρίζω. M. *ίσω.* spumare da' lati. [illegible]

Παραφρονέω - ῶ. M. *ήσω.* delirare, alienarsi la mente. [illegible]

Παραφρόνησις - εως (*ἡ*) delirio, demenza. [illegible]

Παραφροσύνη (*ἡ*) delirio. [illegible]

Παραφρουρέω - ῶ. M. *ήσω.* fare la guardia presso. [illegible]

Παράφρων - ονος (*ὁ, ἡ*) demente, pazzo. [illegible]

Παραφυάς - άδος (*ἡ*) rampollo che spunta al tronco dell' albero. [illegible]

Παραφυλακή (*ἡ*) l' azione di spiare, d' osservare, spiagione. [illegible]

Παραφυλάσσω (*ττω*). M. *άξω.* osservare, spiare. 2. esser cauto, guardarsi. [illegible]

Παραφυσάω - ῶ. M. *ήσω.* soffiare di traverso. [illegible]

Παράφυσις - εως (*ἡ*) tutto ciò che cresce inutilmente. [illegible]

Παραφυτεύω. M. *εύσω.* piantare appresso. [illegible]

Παραφύω. M. *φύσω.* germogliare, spuntare inutilmente. [illegible]

Παραφωνέω - ῶ. M. *ήσω.* gridare accanto. 2. parlare all' orecchio. [illegible]

Παραφώνησις - εως (*ἡ*) acclamazione. [illegible]

Παραφωνία (*ἡ*) discordanza di voci, dissonanza. [illegible]

Παράφωνος (*ὁ, ἡ*) discorde, dissonante. [illegible]

Παραφωτισμός (*ὁ*) luce debole o falsa. [illegible]

Παραχαλάω - ῶ. M. *άσω.* rallentare. [illegible]

Παραχάραγμα (*τὸ*) falsa moneta. [illegible]

Παραχαράκτης - ου (*ὁ*) falsario di moneta. [illegible]

Παραχαράσσω (*ττω*). M. *άξω.* coniare della moneta falsa. [illegible]

Παραχειμάζω. M. *άσω.* invernare, passare l' inverno in... [illegible]

Παραχειμασία (*ἡ*) il passare l' inverno in... [illegible]

Παραχέω. M. *χεύσω.* versare sopra. 2. bagnare, innaffiare. [illegible]

Παραχλιαίνω. M. *ανῶ.* riscaldare alquanto. [illegible]

Παραχναύω. M. *αύσω.* = *Παρατρώγω.*

Παραχορδίζω. M. *ίσω.* discordare. [illegible]

Παράχορδος (*ὁ, ἡ*) dissonante, discordante. [illegible]

Παραχράομαι - ῶμαι. M. *χρήσομαι.* abusare. 2. disprezzare. [illegible]

Παραχρῆμα, *ἐπίῤ.* all' istante, tosto. [illegible]

Παράχρησις - εως (*ἡ*) abuso. [illegible]

Παράχροος - ους καὶ

Παράχρωμος (*ὁ, ἡ*) mal tinto, mal colorito. [illegible]

Παραχρώννυμι. M. *χρώσω.* tingere con de' colori falsi. [illegible]

Παράχρωσις - εως (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Παράχυσις - εως (*ἡ*) effusione. [illegible]

Παραχύτης - ου (*ὁ*) garzone di bagno. [illegible]

Παράχωμα (*τὸ*) mucchio di terra. [illegible]

Παραχωρέω - ῶ. M. *ήσω.* cedere, concedere, accordare. [illegible]

Παραχώρημα (*τὸ*) ciò che si cede ad un altro. [illegible]

Παραχώρησις - εως (*ἡ*) l' azione di cedere. [illegible]

Παραχωρητικός - ή - όν. che cede facilmente. [illegible]

Παραχώριος (*ὁ, ἡ*) vicino. [illegible]

Παραψαλίζω. M. *ίσω.* tagliare con frode. [illegible]

Παραψαλιστής - οῦ (*ὁ*) che taglia con frode. [illegible]

Παραψάλλω. M. *ψαλῶ.* toccare leggiermente una corda. [illegible]

Παράψαυσις - εως (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Digitized by Google

Παραψαύω. *M*. *αύσω*. toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Παραψήχω. *M*. *ψήξω*. strofinare leggiermente. [illegible]

Παραψυχή (ή) = *Ἀναψυχή*.

Παραψύχω καὶ (μσ.) - *ψύχομαι*. *M*. *ψύξω* - *ομαι*. = *Ἀναψύχω*. *Παρηγορῶ*.

Παρδαλέη - *λῆ* (ή) la pelle di pardo o leopardo. [illegible]

Παρδάλειος - α - ον, καὶ

Παρδάλεος - α - ον. di pardo o di leopardo. [illegible]

Παρδαλιδεύς - *έως* (ό) piccolo pardo o leopardo. [illegible]

Πάρδαλις - *εως* (ή) pardo o leopardo. [illegible]

Παρδαλώδης - *εος* (ό, ή) simile al pardo o leopardo. [illegible]

Παρδαλωτός - ή - όν. biscolore, brizzolato, macchioso. [illegible]

Πάρδος (ό) pardo, il maschio della pantera. [illegible]

Παρεάω - ῶ. *M*. *άσω*. lasciare a parte. [illegible]

Παρεγγίζω. *M*. *ίσω*. avvicinarsi un poco. [illegible]

Παρέγγραπτος καὶ *Παρέγγραφος* (ό, ή) falsamente inscritto, che non è ingenuo, falsificato. [illegible]

Παρεγγράφω. *M*. *γράψω*. ascrivere, inscrivere falsamente, con frode. [illegible]

Παρεγγυάω - ῶ. καὶ (μσ.) - *άομαι* - *ῶμαι*. *M*. *ήσω* - *ομαι*. rimettere da mano in mano, raccomandare. 2. esortare. 3. comandare. [illegible]

Παρεγγύησις - *εως* (ή) il passar parola (Γαλλ. passe-parole). [illegible]

Πάρεγγυς, *ἐπίῤ*. assai vicino. [illegible]

Παρεγκάθημαι. *M*. *καθεσθήσομαι*. sedere accanto. [illegible]

Παρέγκειμαι. *M*. *κείσομαι*. essere posto frà. [illegible]

Παρεγκελεύομαι. *M*. *εύσομαι*. esortare, animare. [illegible]

Παρεγκεφαλίς - *ίδος* (ή) cerebello. [illegible]

Παρεγκλίνω. *M*. *κλινῶ*. inchinarsi un poco. [illegible]

Παρέγκλισις - *εως* (ή) l' inchinarsi un poco. [illegible]

Παρεγκρανίς - *ίδος* (ή) = *Παρεγκεφαλίς*.

Παρεγχειρέω - ῶ. *M*. *ήσω*. intrapprendere ciò che un altro già ha intrapreso. 2. cercare di dimostrare con delle false argomentazioni. [illegible]

Παρεγχείρησις - *εως* (ή) falsa argomentazione. [illegible]

Παρεγχέω. *M*. *χεύσω*. versare accanto. [illegible]

Παρεδρευτικός - ή - όν. assiduo, costante. [illegible]

Παρεδρεύω. *M*. *εύσω*. = *Παρακάθημαι*. 2. essere assiduo, costante. [illegible]

Παρεδρία (ή) il sedere appresso. 2. assiduità. 3. la carica dell' assessore. [illegible]

Πάρεδρος (ό) assessore. 2. assistente, compagno. [illegible]

Παρέζομαι. *M*. *εδοῦμαι*. = *Παρακάθημαι*.

Παρειά (ή) guancia. [illegible]

Παρείας - ου (ό) = *Παρώας*.

Παρείκω. *M*. *είξω*. cedere, accordare, permettere. [illegible]

Παρειμένως, *ἐπίῤ*. trascuratamente. [illegible]

Πάρειμι. *M*. *έσομαι*. essere presente, assistere a.., intervenire, trovarsi a... giungere, soccorrere. [illegible]

Πάρειμι. *M*. *ειμι*. passare da qualche luogo o d' avanti. [illegible]

Παρείργω. *M*. *είρξω*. allontanare, impedire. [illegible]

Παρείρω (Χ. *M*.) inserire, porre dentro. [illegible]

Παρεισάγω. *M*. *άξω*. introdurre (di na-

Digitized by Google

scosto). [illegible]

Παρείσακτος (ὁ, ἡ) introdotto furtivamente, intruso. [illegible]

Παρεισβάλλω. M. βαλῶ. mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdursi furtivamente, insinuarsi. [illegible]

Παρεισγραφή (ἡ) falsa inscrizione. [illegible]

Παρεισδέχομαι. M. δέξομαι. ricevere furtivamente. [illegible]

Παρεισδύομαι. M. δύσομαι. insinuarsi. [illegible]

Παρείσδυσις - εως (ἡ) l'insinuarsi, entrata furtiva. [illegible]

Παρείσειμι. M. ειμι. = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισέρχομαι. M. ελεύσομαι. = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισκομίζω. M. ίσω. introdurre furtivamente. [illegible]

Παρεισοδεύω. M. εύσω. entrare di nascosto o dietro qualcuno. [illegible]

Παρεισπέμπω. M. πέμψω. mandare di nascosto. [illegible]

Παρεισπίπτω. M. πεσοῦμαι. insinuarsi. 2. lanciarsi, gettarsi sopra all' improvviso. [illegible]

Παρεισπορεύομαι. M. εύσομαι. = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισπράσσω (ττω). *M. πράξω.* esigere delle contribuzioni ingiuste. [illegible]

Παρεισρέω. M. ρεύσομαι. scorrere dentro furtivamente. [illegible] 2. = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισφέρω. M. εισοίσω. = *Παρεισάγω.*

Παρέκ (καὶ πρὸ φων.) *Παρέξ, ἐπίῤ.* ἡ *πρόθ.* oltre, inoltre, fuori di... [illegible] = *Χωρίς, Ἐκτός.*

Παρεκβαίνω. M. βήσομαι. oltrepassare, sortire andare fuori, al di là. [illegible]

Παρεκβάλλω. M. βαλῶ. mettere fuori, togliere da un luogo e collocare altrove. [illegible]

Παρέκβασις - εως (ἡ) sviamento. 2. digressione. [illegible]

[illegible] 2. [illegible]

Παρεκβατικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - *ικῶς.* digressivo. [illegible]

Παρεκβολαὶ (αἱ) raccolta. [illegible]

Παρεκδέχομαι. M. δέξομαι. prendere una cosa in vece d' un' altra. [illegible]

Παρεκδύνω (δύομαι.) *M. δύσω - ομαι.* sutterfugere. [illegible]

Παρεκθέω. M. θεύσομαι. = *Παρεκτρέχω.*

Παρεκκλίνω. M. κλινῶ. rimuovere, allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. [illegible]

Παρεκλείπω. M. λείψω. lasciare a parte. 2. mancare. [illegible] 2. [illegible]

Παρεκπίπτω. M. πεσοῦμαι. sortire di nascosto. [illegible] = *Παρεκδύνω.*

Παρεκστροφή (ἡ) rivolta alla rovescia, rovesciamento. [illegible]

Παρέκταμα (τὸ) = *Παρέκτασις.*

Παρέκτασις - εως (ἡ) estensione, allungamento. [illegible]

Παρεκτείνω. M. τενῶ. allungare, prolungare. [illegible]

Παρεκτελέω - ῶ. M. έσω. eseguire contro la volontà di... [illegible]

Παρεκτικός - ή - όν. pronto a dare, ad accordare. [illegible]

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ) sviato. [illegible]

Παρεκτὸς, ἐπίῤ. oltre, eccetto, tranne. [illegible]

Παρεκτρέπω. M. τρέψω. distorre, distornare. [illegible]

Παρεκτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre al di là. [illegible]

Παρεκτροπή (ἡ) sviamento. [illegible]

Παρεκφαίνομαι. M. φανήσομαι. apparire accanto. [illegible]

Παρεκφέρω. M. εξοίσω. portare al di là, mettere al di fuori. [illegible]

Παρεκχέω. M. χεύσω. versare fuori o accanto. [illegible]

Digitized by Google

Παρέκχυσις-εως (ἡ) inondazione. [illegible]

Παρελαύνω. M. ελάσω. oltrepassare, passare d' avanti. [illegible]

Παρέλευσις-εως (ἡ) passaggio, il passare (d' avanti). [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]).

Παρέλκυσις-εως (ἡ) prolungamento, indugio. [illegible]

Παρελκυστής-οῦ (ὁ) che prolunga, indugiatore. [illegible]

Παρελκύω. μτγν. ἀντὶ —

Παρέλκω. M. ἕλξω. tirare d' accanto. 2. prolungare, rimettere, temporeggiare, differire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέλλειψις-εως (ἡ) omissione. [illegible]

Παρεμβαίνω. M. βήσομαι. entrare dentro, in mezzo. [illegible]

Παρεμβάλλω. M. βαλῶ. mettere frà, interporre, introdurre, inserire. 2. ordinare, schierare nel campo di guerra. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέμβασις-εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρεμβατικῶς, ἐπίῤ. per parentesi. [illegible] ([illegible]).

Παρεμβολή (ἡ) interposizione. 2. ordine di battaglia. 3. esercito. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρεμβολικός-ή-όν. che si fà nel campo di guerra. [illegible]

Παρεμβύω. M. βύσω. ficcare dentro. [illegible]

Παρεμμανής-έος (ὁ, ἡ) quasi furioso. [illegible]

Παρεμπίνω. M. πίομαι. bevere troppo, trincare. [illegible]

Παρεμπίπλημι. M. εμπλήσω. riempiere. [illegible]

Παρεμπίπρημι. M. εμπρήσω. abbruciare da' lati. [illegible]

Παρεμπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere dentro, entrare in mezzo, intervenire. [illegible]

Παρεμπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. [illegible]

Παρεμπλοκή (ἡ) intrecciamento. [illegible]

Παρεμποδίζω. M. ίσω. impedire. [illegible]

Παρεμπολάω-ῶ. M. ήσω. fare del traffico ingiusto. [illegible]

Παρεμπόρευμα (τὸ) lucro accessorio. [illegible]

Παρεμπορεύομαι. M. εύσομαι. fare un traffico fuori della propria professione. [illegible]

Παρέμπτωσις-εως (ἡ) il cadere dentro. [illegible]

Παρεμφαίνω. M. φανῶ. mostrare, rappresentare da vicino o alquanto. 2. rassomigliare un poco. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέμφασις-εως (ἡ) rappresentazione. [illegible]

Παρεμφερής-έος (ὁ, ἡ) alquanto simile. [illegible]

Παρεμφέρω. M. ενοίσω. avere qualche rassomiglianza con... [illegible]

Παρεμφύομαι. M. φύσομαι. crescere, germogliare appresso. [illegible]

Παρενδείκνυμι. M. δείξω. mostrare da vicino. 2. far mostra di... [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρενδιάω-ῶ. M. άσω. = *Διατρίβω.*

Παρενδίδωμι. M. δώσω. rimettere, usare dell' indulgenza. [illegible]

Παρενδύνω (δύομαι.) M. δύσομαι. = *Παρεισδύομαι.*

Παρενείρω. (X. M.) intrecciare. 2. introdurre, inserire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρένθεσις-εως (ἡ) interposizione. 2. parentesi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] ( ), [illegible]

Παρένθετος (ὁ, ἡ) interposto. [illegible]

Παρενθήκη (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρενθυμέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. trascurare. [illegible]

Παρενθύμησις-εως (ἡ) trascuratezza. [illegible]

Παρενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il frutto ogni due anni. [illegible]

Παρενοχλέω-ῶ. M. ήσω. incomodare, molestare. [illegible]

Παρενόχλησις-εως (ἡ) importunità, mo-

Digitized by Google

lestia. [illegible]

Παρενράπτω. M. *ῥάψω.* cucire appresso. [illegible]

Παρενσάλευσις-εως (ἡ) scossa, concussione. [illegible]

Παρενσαλεύω. M. *εὐσω.* scuotere, concussare. [illegible]

Παρενσπείρω. M *σπερῶ.* seminare quà e là. [illegible]

Παρένταξις-εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρεντάσσω (ττω.) M. *τάξω.* mettere con ordine in mezzo. [illegible]

Παρεντίθημι. M. *θήσω.* interporre, inserire. [illegible]

Παρεντρώγω. M. *τρώξομαι.* mangiare come un manicaretto. [illegible]

Παρέξ (πρὸ συμφ.) ἀντὶ *Παρέκ.*

Παρεξάγω. M. *ἄξω.* distornare, sedurre. 2. far avanzare l'esercito contro il nemico. [illegible]

Παρεξαγωγὴ (ἡ) il marciare dell'esercito contro il nemico. [illegible]

Παρεξαίρω. M. *ἀρῶ.* innalzare vicino a... [illegible]

Παρεξαλλάσσω (ττω). M. *άξω.* cangiare, mutare intieramente. [illegible]

Παρεξαμείβω. M. *αμείψω.* = *Παρεξέρχομαι.*

Παρέξειμι. M. *ειμι.* = *Παρεξέρχομαι.*

Παρεξελαύνω. M. *ελάσω.* avanzare, passare al di là (a cavallo). 2. lanciarsi sul nemico. [illegible]

Παρεξελέγχω. M. *ελέγξω.* convincere uno con de' soffismi. [illegible]

Παρεξέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* oltrepassare, andare al di là. [illegible]

Παρεξετάζω. M. *άσω.* confrontare. [illegible]

Παρεξέτασις-εως (ἡ) confronto, comparazione. [illegible]

Παρεξευρίσκω. M. *ρίσω.* inventare inoltre. [illegible]

Παρεξηγέομαι-οῦμαι. M. *ήσομαι.* interpretare malamente. [illegible]

Παρεξήγησις-εως (ἡ) falsa interpretazione. [illegible]

Παρεξῆς, ἐπίῤ. = *Ἑξῆς.*

Παρεξίημι. M. *εξήσω.* lasciar passare, trascurare. [illegible]

Πάρεξις-εως (ἡ) esibizione, presentazione. [illegible]

Παρεξίστημι. M *εκστήσω.* rimuovere dal suo luogo. 2. peggiorare. [illegible]

Παρέξοδος (ἡ) uscio nascosto. 2. preparazione di viaggio. [illegible]

Παρεξωθέω-ῶ. M. *ωθήσω.* spingere in una parte. [illegible]

Παρεπιγραφὴ (ἡ) annotazione al margine, postilla. [illegible]

Παρεπιγράφω. M. *γράψω.* postillare, fare delle annotazioni al margine. [illegible]

Παρεπιδείκνυμαι. M. *δείξομαι.* far mostra di... [illegible]

Παρεπιδημέω-ῶ. M. *ήσω.* essere viaggiatore. [illegible]

Παρεπιδημία (ἡ) pellegrinaggio. [illegible]

Παρεπίδημος (ὁ, ἡ) forestiere, passaggiere, viaggiatore. [illegible]

Παρεπινοέω-ῶ. M. *ήσω.* inventare inoltre. [illegible]

Παρεπιπνέω. M. *πνεύσω.* soffiare leggiermente. [illegible]

Παρεπισκοπέω-ῶ. M. *ήσω.* osservare di passaggio. [illegible]

Παρεπιστρέφω. M. *στρέψω.* voltare un poco. [illegible]

Παρεπιστροφὴ (ἡ) il voltarsi alquanto. [illegible]

Παρεπιφέρω. M. *εποίσω.* portare, produrre inoltre. [illegible]

Παρεπιψαύω. M. *ψαύσω.* toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Παρέπομαι. M. *ἕψομαι.* seguire. [illegible]

Παρεργολαβέω-ῶ. M. *ησω.* intraprendere un altro affare ancora. [illegible]

Πάρεργον (τὸ) opera, occupazione fuor di proposito. [illegible]

Πάρεργος (ὁ, ἡ) che si fà fuor di proposito, superficiale. [illegible]

Παρέργως, ἐπίῤ. di passaggio, superficialmente. [illegible]

Παρερεθίζω. *M.* *ίσω.* irritare. [illegible]

Πάρερμα (τὸ) appoggio, sostegno. [illegible]

Παρερμηνεία (ἡ) erronea interpretazione. [illegible]

Παρερμηνευτὴς - *οῦ* (ὁ) che interpreta falsamente. 2. eretico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρερμηνεύω. *M.* *εύσω.* interpretare falsamente. [illegible]

Παρερπύζω. *M.* *ερπύσω* *καὶ*

Παρέρπω. *M.* *έρψω.* insinuarsi. [illegible]

Παρέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* passare. 2. passare avanti. 3. presentarsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρεσθίω. *M.* *παρέδομαι.* mangiare, rodere furtivamente. [illegible]

Πάρεσις - *εως* (ἡ) languore. [illegible]

Παρέστιος (ὁ, ἡ) = *Ἐφέστιος.*

Παρέσχατος (ὁ, ἡ) = *Παρατελευταῖος.*

Παρετάζω. *M.* *άσω.* = *Παρεξετάζω.*

Πάρετος (ὁ, ἡ) languido, rilasso. [illegible]

Παρευδοκιμέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* prevalere in fama. [illegible]

Παρευημερέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* superare gli altri in felicità. [illegible]

Παρευθύνω. *M.* *υνῶ.* sviare qualcuno. [illegible]

Παρευθὺς *καὶ* - *ευθὺ*, *ἐπίῤ.* tosto, incontanente. [illegible]

Παρευκηλέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* ammansare adulando. [illegible]

Παρευλαβέομαι - *οῦμαι.* *M.* *ήσομαι.* guardarsi. [illegible]

Παρευνάζομαι. *M.* *άσομαι.* dormire accanto. [illegible]

Παρευνέτης - *ου* (ὁ) *καὶ*

Παρευνέτις - *ιδος* (ἡ) = *τῷ*

Πάρευνος (ὁ, ἡ) consorte, conjuge. [illegible]

Παρεύρεσις - *εως* (ἡ) *καὶ*

Παρεύρημα (τὸ) cavillo, tergiversazione, arzigogolo. [illegible]

Παρευρίσκω. *M.* *ευρήσω.* trovare per caso. 2. controvare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρευτρεπίζω. *M.* *ίσω.* apprestare, preparare. [illegible]

Παρεφάλλομαι. *M.* *αλοῦμαι.* saltare, scagliarsi sopra. [illegible]

Παρεφάπτομαι. *M.* *άψομαι.* toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Παρεφεδρεύω. *M.* *εύσω.* far la guardia appresso. [illegible]

Παρέχω. *M.* *έξω.* dare, accordare, presentare. 2. rendere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρηβάω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* = *Παρακμάζω.*

Πάρηβος (ὁ, ἡ) = *Παρῆλιξ.*

Παρηγορέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* consolare. [illegible] 2. = *Παραινῶ.* 3. = *Παραμυθέομαι.*

Παρηγορητικὸς - *ἡ* - *όν.* = *Παρηγορικός.*

Παρηγορία (ἡ) consolazione, conforto. [illegible]

Παρηγορικὸς - *ἡ* - *όν.* consolativo. [illegible]

Παρηγορικῶς, *ἐπίῤ.* consolatamente. [illegible]

Παρήγορος (ὁ, ἡ) consolatore. [illegible]

Παρηδύνω. *M.* *υνῶ.* render dolce, condire. [illegible]

Παρηθέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* colare. [illegible]

Παρήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente, contumace. [illegible]

Παρήκω. *M.* *ήξω.* = *Προέρχομαι* ἢ *Παρέρχομαι.* 2. = *Προσήκω.*

Παρῆλιξ - *ικος* (ἡ) avanzato in età. [illegible]

Παρήλιος (ὁ) parelio. [illegible]

Πάρημαι × *ἀντὶ* *Παρακάθημαι.*

Παρημερεύω. *M.* *εύσω.* passare tutta la giornata presso. [illegible]

Παρήμερος (ὁ, ἡ) che si fà ogni due giorni. [illegible] 2. = *Ἐφήμερος.*

Παρηορία (ἡ) la coreggia, con cui s' attaccava al cocchio il rilasso. [illegible] 2. = *Μωρία.*

Digitized by Google

Παρηόριος - α - ον. καὶ
Παρήορος (ὁ, ἡ) (ἵππος) rilasso. առասպանական ձի. եետեկ աթ. 2. = *Παράδοξος ἢ Ἀνάρμοστος.* 3. = *Παράφρων.*
Παρηχέω - ῶ. M. ήσω. rendere il medesimo suono. նոյն հնչմունքը հանել. պէր այնի սէտայը չըգարմագ:
Παρήχημα (τὸ) *καὶ*
Παρήχησις - εως (ἡ) somiglianza di suono, consonanza. հնչման նմանութիւն. սէտա ույղունլուղու:
Παρθενεία (ἡ) verginità. կուսութիւն. գըզլըգ:
Παρθενεῖα (τὰ) lo stato della verginità 2. versi cantati dalle vergini. կուսութեան վիճակը. 2. կուսանքներէ երգուած տաղ. գըզլըգ հալը, գըզլըգլըգ. 2. գըզլարտան օգունան' չալընըլան նազմալար գըզլըլար:
Παρθένειος (ὁ, ἡ) = *Παρθενικὸς ἢ Παρθένιος.*
Παρθένευμα (τὸ) = *Παρθενών.*
Παρθένευσις - εως (ἡ) = *Παρθενεία.*
Παρθενεύω. M. εύσω. essere, vivere vergine. կոյս ըլլալ. կուսութեան մէջ ապրիլ. գըզլըգ օլմագ, գըզլըգտէ եաշամագ:
Παρθενεών - ῶνος (ὁ) = *Παρθενών.*
Παρθενία (ἡ) = *Παρθενεία.*
Παρθενικὸς - ἡ - όν. verginale. կուսական. գըզլըգ:
Παρθένιον (τὸ) parietaria (erba). փառուբինչ (խոտ). եափըշգան:
Παρθένιος - α ἢ ος - ον. = *Παρθενικός.*
Παρθενὶς - ίδος (ἡ) artemisia (erba di S. Giovanni). բոժշկական խոտ մըն է. փէլին օթու:
Παρθενογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato d'una vergine. կուսածին. գըզտան տողմուշ:
Παρθενοκομία (ἡ) educazione delle vergini. կուսանաց կրթութիւն' դաստիարակութիւն. գըզլարը թէրպիէսի:
Παρθενοκτονία (ἡ) uccisione d' una vergine.. կոյս մը մեռցընելը. գըզը էօլտիւրմէ:
Παρθενοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore d'una vergine. կոյս մեռցընող. գըզը էօլտիւրէն:
Παρθενομήτωρ - ορος (ἡ) (ἐκκλ.) Vergine e Madre, la Santissima Vergine. (*Λατ.* Virgomater). Մայր եւ կոյս, Աստուածածին. Պէտր ու Վալիտէ, Վալիտէի աուլըհ:
Παρθενοπίπης - ου (ὁ) puttaniere. բոզամոլ. շնիֆրալ, շնաւոր:
Παρθένος (ἡ) vergine. կոյս. գըզ, էրկէ օղլան էրկէ (*εἰς. τοὺς ἐκκλησ. συγγ.*) *Παρθένος* (ὁ) Partenio, giovine non ammogliato. աշխարհիկ չամուսնացած երիտասարդ. տիւնեայի կէրճէկ տէլի գանլը:
Παρθενοτροφέω - ῶ. M. ήσω. allevare delle vergini. կուսանքներ պահել' մեծցնել. գըզլարը պիւյիւթմէք' պապալամագ:
Παρθενοτροφία (ἡ) allevamento, educazione delle vergini. կուսանքներ պահելը' մեծցնելը. գըզլարը պէսլէմէ' պիւյիւթմէք:
Παρθενὼν - ῶνος (ὁ) monastero delle vergini. կուսանաց վանք. գըզլարը մանասթըրը:
Παρθενωπὸς (ὁ, ἡ) che ha l'aria d'una vergine. կուսանի դէմք ունեցող. գըզ չեհրէլի' օլան:
Παριαύω. M. αύσω. dormire presso. քովը քնանալ. եանընտա եաթմագ:
Παριδρύω. M. ύσω. collocare accanto. քովը զետեղել. եանընտա եէրլէշտիրմէք:
Παρίζω. M. ίσω. metter a sedere o mettersi a sedere accanto. քովը նստեցնել կամ նստիլ. եանընտա օթուրթմագ եահօտ օթուրմագ:
Παρίημι. M. παρήσω. lasciar passare o entrare. 2. omettere, trascurare. 3. rallentare, snervare. 4. permettere. անցնելու կամ մտնալու թող տալ. 2. զանց առնել. 3. թուլցնել, ճնշացնել. 4. թոյլ տալ, հրաման տալ. գէչ եահօտ կիրմէյէ պրագմագ. 2. գէչմէք, մուհմալ օլմագ. 3. կէվշէթմէք, գուվվէթտէն տիւշիւրմէք. 4. իզն վէրմէք, էմր վէրմէք:
Παριππάζομαι. M. άσομαι καὶ
Παριππεύω. M. εύσω. passare da vicino o d' avanti a cavallo. ձիով մօտէն կամ առջեւէն անցնիլ. աթ իլէ եանընտան եահօտ էօնիւնտէն կէչմէք:
Πάριππος (ὁ, ἡ) che corre al fianco d'un cavallo. 2. che accompagna qualcuno a cavallo. ձիուն քովէն վազող. 2. ձիով մէկին քովէն գացող. աթըն եանընտան գօշան. 2. աթ իլէ պիրինին եանընտան կիտէն:
Παρίπταμαι. M. παραπτήσομαι. passare d'avanti volando, trasvolare. առջեւէն թռչելով անցնիլ. էօնիւնտէն ուչարագ կէչմէք:
Παρίσθμιον (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) gavigne, le glandule delle fauci. կոկորդին մսանները. պէզէ, պօղազ, պօղազտաքի պէզլէրի' իլ էթի:
Πάρισος (ὁ, ἡ) quasi simile. իբր նման. պէնզէր կիպի, անդրըն:
Παρισόω - ῶ. M. ώσω. uguagliare, render uguale, simile, assimilare. հաւասարել, նմանցընել. պէրապէր' պէր էթմէք, պէնզէթմէք:
Παριστάνω. μτγν. καὶ Γρφ. ἀντὶ —
Παρίστημι. M. παραστήσω. mettere accanto. 2. comparare, confrontare. 3. rappresentare. 4. persuadere. 5. assistere. 6. soccorrere. քովը դնել. 2. բաղդատել. 3. առաջ բերել, յանդիման առնել. 4. համոզել. 5. քովը կենալ. 6. օգնել. եանընտա գօյմագ. 2. գարշը էթմէք. 3. օրթայա' հազըրլամագ կէթիրմէք. 4. գանտըրմագ էթմէք. 5. եանընտա տուրմագ. 6. եարտըմ էթմէք:
Παριστορέω - ῶ. M. ήσω. raccontare di passaggio. 2. raccontare una cosa in vece d'un' altra. հարեւանցի պատմել. 2. բանի մը տեղ ուրիշ բան մը պատմել. էօթէ պէրիտէն նագլ էթմէք. 2. պէր շէյ եէրինէ գաշգա պէր շէյ նագլ էթմէք:
Παρισχναίνω. M. ανῶ. emaciare, rendere assai macilento. խիստ ակարացնել. զայիֆ հէրալըգլամագ' չողալըգլամագ:

Digitized by Google

Παρίσχω. M. *παρασχήσω.* = *Παρέχω.*

Παρίσωμα (τὸ) = *Παρίσωσις.*

Παρίσως, *ἐπίῤ.* quasi, incirca. իբր, իբր թէ, մօտիկ. [illegible]:

Παρίσωσις - *εως* (ἡ) eguaglianza. հաւասարութիւն. [illegible]:

Παριτὸς - *ἡ* - *όν*. donde si può passare. անցանելի. կըլլայ:

Παριχνεύω. M. *εύσω.* camminare sulle traccie di . . . tracciare. հետեւիլ, հետոց [illegible] երթալ. [illegible]:

Παρὸ (ἀντὶ *Παρ᾽ ὅ*) *σύνδ.* perciò, per lo chè. 2. se non. վասն որոյ, անոր համար. 2. եթէ ոչ. [illegible]. 2. [illegible]:

Παροδεία (ἡ) passaggio. անցնիլը. [illegible]:

Παρόδευσις - *εως* (ἡ) = *τῷ προηγ.*

Παροδεύω. M. *εύσω.* passare, andare al di là. անցնիլ, անդին երթալ. [illegible]:

Παροδικὸς - *ἡ* - *όν*. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς*. atto a passare. անցնելու յարմար. [illegible]:

Παρόδιος (ὁ, ἡ) vicino alla via, alla strada. ճանբու մօտ. [illegible]:

Παροδίτης - *ου* (ὁ) *καὶ Παροδῖτις* - *ιδος* (ἡ) = *Ὁδοιπόρος.*

Πάροδος (ἡ) passaggio. 2. venuta, entrata. անցք, անցումն. 2. գալուստ, մուտ. [illegible]. 2. [illegible]:

Παροίγνυμι καὶ Παροίγω. M. *οίξω.* aprire un poco. քիչ մը բանալ. [illegible]:

Παροιδαίνω καὶ Παροιδίσκομαι. M. *οιδήσω.* gonfiarsi alquanto. քիչ մը ուռենալ. [illegible]:

Πάροιθε (*θεν*) d'avanti. 2. prima (*Λατ.* antea). առջեւէն. 2. առաջուց. [illegible]. 2. [illegible]:

Παροικέω-ῶ. M. *ησω.* abitare accanto. 2. essere pellegrino, forestiere. քովը բնակիլ. 2. պանդխտաբար օտարական ըլլալ. [illegible]. 2. [illegible]:

Παροικία (ἡ) l'abitare per qualche tempo in un luogo, pellegrinaggio. քիչ մը ատեն տեղ մը բնակիլը, պանդխտութիւն. [illegible]:

Παροικίζω. M. *ίσω.* assegnare un'abitazione presso . . . քովը բնակել տալ, բնակելու տեղ տալ. [illegible]:

Παροικοδομέω - *ῶ.* M. *ήσω.* edificare appresso. քովը տուն շինել. [illegible]:

Παροικοδόμημα (τὸ) edifizio innalzato appresso di ... քովը եղած շէնք. [illegible]:

Πάροικος (ὁ, ἡ) che abita presso di ... 2. pellegrino, forestiere. քովը բնակող. 2. օտար, գրուեցի, պանդխտական. [illegible]. 2. [illegible]:

Παροιμία (ἡ) proverbio. առակ. մեթել. = *Παραβολή.*

Παροιμιάζω καὶ (*μσ.*) *Παροιμιάζομαι.* M. *άσομαι.* rendere proverbio. առակ ընել. մեթել [illegible]. (*μσ.*) parlare proverbialmente. առակօք խօսիլ. մեթել [illegible]:

Παροιμιακὸς - *ἡ* - *όν*. proverbiale. առակական. [illegible]: — *ιακῶς*, *ἐπίῤ.*

Παροιμιογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di proverbi. առակներ գրող. [illegible]:

Παροίμιον (τὸ) = *Παροιμία.*

Παροιμιώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Παροιμιακός.*

Παροινέω - *ῶ.* M. *ήσω.* fare o dire delle cose indecenti per l'ubbriachezza. գինովութենէ անվայել բաներ ընել կամ զրուցել. [illegible]. 2. (*ἐν γεν.*) = *Ὑβρίζω.*

Παροίνημα (τὸ) azione o discorso avuto luogo nel tempo dell' ubbriachezza. գինովութեան ատեն պատահած գործ կամ խօսք. [illegible]:

Παροινία (ἡ) petulanza, insolenza proveniente dall' ubbriachezza. գինովութենէ առաջ եկած ժպրհութիւն՝ անպարկեշտութիւն. [illegible]. 2. (*ἐν γεν.*) = *Ὕβρις.*

Παροινικὸς - *ἡ* - *όν*. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς* = *τῷ*

Παροίνιος (ὁ, ἡ) che si fa o si dice nella ubbriachezza. գինովութեան ատեն եղող կամ ըսուող. [illegible]. 2. = *τῷ*

Πάροινος (ὁ, ἡ) imbriacone. գինեմոլ. [illegible]. 2. (*ἐν γεν.*) = *Ὑβριστής.*

Παροινοχοέω - *ῶ.* M. *ήσω.* esser coppiere presso qualcuno. մէկու մը քով մատռուակ ըլլալ. [illegible]:

Παροίνως, *ἐπίῤ.* da imbriacone. արբեցողի պէս. [illegible]:

Παροιστράω - *ῶ.* M. *ήσω.* = *Οἰστράω.*

Παροίτατος - *η* - *ον*. *ὑπερθ.* *καὶ*

Παροίτερος - *α* - *ον*. *συγκρτ.* *τ.* *Πάρος.* che sta più avanti, anteriore. 2. più antico. աւելի առաջ կեցող. 2. աւելի հին. [illegible]. 3. [illegible]:

Παροιχνεύω. M. *εύσω.* *καὶ*

Παροιχνέω - *ῶ.* M *ήσω.* *Ἰων.* *ἀντὶ* —

Παροίχομαι. M. *οιχήσομαι.* andare al di là, trapassare. անդին երթալ, անցնիլ. [illegible]. = *Παρέρχομαι.*

Παροκωχὴ (ἡ) tregua, armistizio. զինադադար. [illegible]:

Παρολιγωρέω - *ῶ.* M. *ήσω.* = *Παραμελέω.*

Παρολισθαίνω (*σθέω.*) M. *ολισθήσω.* sdrucciolarsi e cadere. 2. insinuarsi. սահիլ ու ընկնիլ. 2. սողոսկիլ. [illegible]. 2. [illegible]:

Παρολίσθησις - *εως* (ἡ) = *Παρείσδυσις.*

Παρολκὴ (ἡ) indugio, ritardo. ուշացընելը, յապաղանք. [illegible]:

Παρομοιάζω. M. *άσω.* essere quasi simile, avere qualche somiglianza. նմանի պէս ըլլալ, քիչ մը նմանութիւն ունենալ. [illegible]:

Παρόμοιος (ὁ, ἡ) quasi simile. նմանի պէս, իբր նման. [illegible]:

Digitized by Google

[illegible]

Παρασύνθετος (ἡ) (*ἐνν. λέξις.*) parola composta o derivata d' un' altra pure composta. [illegible]

Παρασυρίζω. Μ. ίσω. suonar la zampogna accanto. [illegible]

Παρασύρω. Μ. συρῶ. strascinare insieme. [illegible]

Παρασφαλὴς-έος (ὁ, ἡ) che sdrucciola. [illegible]

Παρασφάλλω. Μ. αλῶ. far cadere, sviare. [illegible]

Παρασφηνόω-ῶ. Μ. ώσω. turare i lati. [illegible]

Παρασφίγγω. Μ. σφίγξω. stringere fortemente. [illegible]

Παρασφραγίζω. Μ. ίσω. falsificare il sigillo. [illegible]

Παρασχεδιάζω. Μ. άσω. = *Παραποιῶ.*

Παρασχεδὸν, ἐπίῤ. d' appresso. 2. poco fà, ultimamente. 3. tosto. [illegible]

Παρασχηματίζω. Μ. ίσω. sfigurare. 2. dare un' altra forma. [illegible]

Παρασχίζω. Μ. ίσω. fender dal lato. [illegible]

Παρασχὶς-ίδος (ἡ) scheggione, piuolo. [illegible]

Παρασχολέω-ῶ. Μ. ήσω. occuparsi a delle cose inutili. [illegible]

Παράταξις-εως (ἡ) schieramento. [illegible]

Παρατάσσω (ττω). *Μ. άξω.* schierare. 2. (*μσ.*) opporsi. [illegible]

Παρατατικὸς-ή-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)-*ικῶς.* che prolunga, distende. [illegible] (*γρμτ.*) tempo imperfetto. [illegible]

Παρατείνω, Μ. τενῶ. distendere. 2. prolungare, allungare. 3. tormentare. [illegible]

Παρατειχίζω. Μ. ίσω. alzare un muro accanto. [illegible]

Παρατείχισμα (τὸ) muro alzato accanto. [illegible]

Παρατεκταίνω καὶ (*μσ.*)-*αίνομαι. Μ. ανοῦμαι.* edificare accanto od in altra maniera. 2. mutare. [illegible]

Παρατελευταῖος-α-ον. penultimo. [illegible]

Παρατέλευτος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Παρατελωνέω-ῶ. καὶ (*μσ.*)-*έομαι-οῦμαι. Μ. ήσω-ομαι.* agire contro i dritti doganali. [illegible]

Παρατέμνω. Μ. τεμῶ. tagliare di più. [illegible]

Παρατηρέω-ῶ. Μ. ήσω. osservare. [illegible]

Παρατήρημα (τὸ) *καὶ*

Παρατήρησις-εως (ἡ) osservazione. [illegible]

Παρατηρητὴς-οῦ (ὁ) osservatore. [illegible]

Παρατηρητικὸς-ή-όν. attento osservatore. [illegible]

Παρατίθημι. Μ. θήσω. mettere accanto. 2. aggiungere. 3. offrire, accordare. 4. proporre, presentare. 5. comparare. 6. raccomandare. [illegible]

Παρατίλλω. Μ. τιλῶ. spelare. [illegible]

Παρατιλμὸς (ὁ) *καὶ*

Παράτιλσις-εως (ἡ) spelamento. [illegible]

Παρατιλτος (ὁ, ἡ) spelato. [illegible]

Παράτολμος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)-*τόλμως.* troppo audace, temerario. [illegible]

Παράτονος (ὁ, ἡ) molto teso. [illegible]

Παρατόξευσις-εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Παρατοξεύω. Μ. εύσω. lanciare in vano, lanciare male il dardo. [illegible]

Παράτοπος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)-*τόπως.* = *Ἄτοπος.*

Παρατραγῳδέω-ῶ. Μ. ήσω. esagerare oltremodo. [illegible]

Παρατράγῳδος (ὁ, ἡ) esagerato oltremo-

Digitized by Google

do. [illegible]

Παρατρέπω. *Μ.* *τρέψω.* far tornare. 2. frastornare, distornare, sedurre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρατρέφω. *Μ.* *θρέψω.* nutrire inutilmente. [illegible]

Παρατρέχω. *Μ.* *θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι.* passare correndo. [illegible] 2. = *Παραβλέπω.* 3. = *Παρέρχομαι.*

Παρατρέω. *Μ.* *τρέσω.* fuggire spaventato. [illegible]

Παρατριβή (ἡ) = *Παράτριψις.*

Παρατρίβω. *Μ.* *τρίψω.* strofinare, fregare due cose insieme, logorare. [illegible]

Παράτριψις-εως (ἡ) collisione, strofinamento, fregamento, logoranza. [illegible]

Παρατροπή (ἡ) traviamento. 2. digressione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παράτροπος (ὁ, ἡ) traviato, sviato. [illegible]

Παρατρυγάω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* = *Ὀμφακίζομαι.*

Παρατρύζω, *Μ.* *ύξω.* mormorare accanto. [illegible]

Παρατρώγω. *Μ.* *τρώξομαι.* rodere, mangiare di... [illegible]

Παρατυγχάνω. *Μ.* *τεύξομαι.* essere presente, intervenire. [illegible]

Παρατυπόω-ῶ. *Μ.* *ώσω.* mal formare, imitare imperfettamente. [illegible]

Παρατύπωσις-εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Παραυγάζω. *Μ.* *άσω.* mostrare, rappresentare. 2. illuminare, illustrare a traverso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παραυδάω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* = *Παραμυθέομαι.*

Παραυλέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* suonare il flauto appresso. 2. suonare male il flauto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παραυλίζω καὶ (μσ.) *-ίζομαι.* *Μ.* *ίσω-ομαι.* abitare presso. [illegible]

Παραύλιον (τὸ) = *Προαύλιον.*

Πάραυλος (ὁ, ἡ) vicino al cortile. [illegible]

Πάραυλος (ὁ, ἡ) che non accorda col suono del flauto. 2. dissonante. [illegible] 2. [illegible]

[illegible] 2. [illegible]

Παραυξάνω καὶ Παραύξω. *Μ.* *αυξήσω.* accrescere. aumentare. [illegible]

Παραύξησις-εως (ἡ) aumento, accrescimento. [illegible]

Παραύστηρος (ὁ, ἡ) rigorosissimo. [illegible]

Παραυτὰ, *ἐπίρ.* subitochè, immediatamente. [illegible]

Παραυτίκα, *ἐπίρ.* = *τῷ προηγ.*

Παραυτόθεν, *ἐπίρ.* = *Αὐτόθεν.*

Παραυτόθι, *ἐπίρ.* = *Αὐτόθι.*

Παραυχενίζω. *Μ.* *ίσω.* chinare in parte il collo. [illegible]

Παραυχένιος-α ἢ ος-ον. che appende dal collo. [illegible]

Παραφαίνω. *Μ.* *φανῶ.* mostrare da vicino o di passaggio. [illegible]

Παραφαίρεσις-εως (ἡ) = *Ἀφαίρεσις.*

Παραφαιρέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* = *Ὑφαιροῦμαι.*

Παράφασις-εως (ἡ) esortazione, consolazione. [illegible]

Παραφάσσω. *Μ.* *αφάσω.* toccare al lato. [illegible]

Παραφέρω. *Μ.* *παροίσω.* portare appresso, esporre, presentare. [illegible] 2. = *Ὑπερβαίνω.* 3. = *Παρατρέχω.* 4. = *Παρατρέπω.* 5. = *Παραφρονῶ.*

Παράφημι. *Μ.* *φήσω.* esortare. [illegible]

Παραφθάνω. *Μ.* *φθάσω.* prevenire. [illegible]

Παραφθέγγομαι. *Μ.* *φθέγξομαι.* parlare fuor di proposito. [illegible]

Παράφθεγμα (τὸ) discorso fuor di proposito. [illegible]

Παραφίημι. *Μ.* *αφήσω.* lasciare a parte. [illegible]

Παραφίμωσις-εως (ἡ) parafimosi (sorta di malattia). [illegible]

Παραφορὰ (ἡ) alienazione di mente. [illegible]

Παραφορέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* = *Παραφέρω.*

Παράφορος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίρ.*) *-φόρως.* che si porta quà e là vacillante, che barcolla. 2. che ha la mente alienata, delirante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παραφορτίζομαι. *Μ.* *ίσομαι.* caricare di più. [illegible]

Παράφραγμα (τὸ) palizzata. [illegible]

Digitized by Google

Παραφράζω. *M.* *ασω.* parafrasare, spiegare più estesamente. [illegible]

Παράφρασις - εως (*ἡ*) parafrasi, spiegazione più estesa. [illegible]

Παραφράσσω. *M.* *άξω.* fortificare da ogni lato. [illegible]

Παραφραστὴς - οῦ (*ὁ*) parafraste, che spiega più estesamente. [illegible]

Παραφρίζω. *M.* *ίσω.* spumare da' lati. [illegible]

Παραφρονέω - ῶ. *M.* *ήσω.* delirare, alienarsi la mente. [illegible]

Παραφρόνησις - εως (*ἡ*) delirio, demenza. [illegible]

Παραφροσύνη (*ἡ*) delirio. [illegible]

Παραφρουρέω - ῶ. *M.* *ήσω.* fare la guardia presso. [illegible]

Παράφρων - ονος (*ὁ, ἡ*) demente, pazzo. [illegible]

Παραφυάς - άδος (*ἡ*) rampollo che spunta al tronco dell' albero. [illegible]

Παραφυλακὴ (*ἡ*) l' azione di spiare, d'osservare, spiagione. [illegible]

Παραφυλάσσω (*ττω*). *M.* *άξω.* osservare, spiare. 2. esser cauto, guardarsi. [illegible]

Παραφυσάω - ῶ. *M.* *ήσω.* soffiare di traverso. [illegible]

Παράφυσις - εως (*ἡ*) tutto ciò che cresce inutilmente. [illegible]

Παραφυτεύω. *M.* *εύσω.* piantare appresso. [illegible]

Παραφύω. *M.* *φύσω.* germogliare, spuntare inutilmente. [illegible]

Παραφωνέω - ῶ. *M.* *ήσω.* gridare accanto. 2. parlare all' orecchio. [illegible]

Παραφώνησις - εως (*ἡ*) acclamazione. [illegible]

Παραφωνία (*ἡ*) discordanza di voci, dissonanza. [illegible]

Παράφωνος (*ὁ, ἡ*) discorde, dissonante. [illegible]

Παραφωτισμὸς (*ὁ*) luce debole o falsa. [illegible]

Παραχαλάω - ῶ. *M.* *άσω.* rallentare. [illegible]

Παραχάραγμα (*τὸ*) falsa moneta. [illegible]

Παραχαράκτης - ου (*ὁ*) falsario di moneta. [illegible]

Παραχαράσσω (*ττω*). *M.* *άξω.* coniare della moneta falsa. [illegible]

Παραχειμάζω. *M.* *άσω.* invernare, passare l' inverno in... [illegible]

Παραχειμασία (*ἡ*) il passare l' inverno in... [illegible]

Παραχέω. *M.* *χεύσω.* versare sopra. 2. bagnare, innaffiare. [illegible]

Παραχλιαίνω. *M.* *ανῶ.* riscaldare alquanto. [illegible]

Παραχναύω. *M.* *αύσω.* = *Παρατρώγω.*

Παραχορδίζω. *M.* *ίσω.* discordare. [illegible]

Παράχορδος (*ὁ, ἡ*) dissonante, discordante. [illegible]

Παραχράομαι - ῶμαι. *M.* *χρήσομαι.* abusare. 2. disprezzare. [illegible]

Παραχρῆμα, *ἐπίῤ.* all' istante, tosto. [illegible]

Παράχρησις - εως (*ἡ*) abuso. [illegible]

Παράχροος - ους καὶ

Παράχρωμος (*ὁ, ἡ*) mal tinto, mal colorito. [illegible]

Παραχρώννυμι. *M.* *χρώσω.* tingere con de' colori falsi. [illegible]

Παράχρωσις - εως (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Παράχυσις - εως (*ἡ*) effusione. [illegible]

Παραχύτης - ου (*ὁ*) garzone di bagno. [illegible]

Παράχωμα (*τὸ*) mucchio di terra. [illegible]

Παραχωρέω - ῶ. *M.* *ήσω.* cedere, concedere, accordare. [illegible]

Παραχώρημα (*τὸ*) ciò che si cede ad un altro. [illegible]

Παραχώρησις - εως (*ἡ*) l' azione di cedere. [illegible]

Παραχωρητικὸς - ή - όν. che cede facilmente. [illegible]

Παραχώριος (*ὁ, ἡ*) vicino. [illegible]

Παραψαλίζω. *M.* *ίσω.* tagliare con frode. [illegible]

Παραψαλιστὴς - οῦ (*ὁ*) che taglia con frode. [illegible]

Παραψάλλω. *M.* *ψαλῶ.* toccare leggiermente una corda. [illegible]

Παράψαυσις - εως (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Digitized by Google

Παραψαύω. **M.** *αύσω.* toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Παραψήχω. *M.* *ψήξω.* strofinare leggiermente. [illegible]

Παραψυχή (ή) = *Ἀναψυχή.*

Παραψύχω καὶ (μσ.) - *ψύχομαι.* *M.* *ψύξω - ομαι.* = *Ἀναψύχω.* *Παρηγορῶ.*

Παρδαλέη - λῆ (ή) la pelle di pardo o leopardo. [illegible]

Παρδάλειος - α - ον. *καὶ*

Παρδάλεος - α - ον. di pardo o di leopardo. [illegible]

Παρδαλιδεὺς - έως (ὁ) piccolo pardo o leopardo. [illegible]

Πάρδαλις - εως (ή) pardo o leopardo. [illegible]

Παρδαλώδης - εος (ὁ, ή) simile al pardo o leopardo. [illegible]

Παρδαλωτὸς - ή - όν. biscolore, brizzolato, macchioso. [illegible]

Πάρδος (ὁ) pardo, il maschio della pantera. [illegible]

Παρεάω - ῶ. *M.* *άσω.* lasciare a parte. [illegible]

Παρεγγίζω. *M.* *ίσω.* avvicinarsi un poco. [illegible]

Παρέγγραπτος καὶ Παρέγγραφος (ὁ, ή) falsamente inscritto, che non è ingenuo, falsificato. [illegible]

Παρεγγράφω. *M.* *γράψω.* ascrivere, inscrivere falsamente, con frode. [illegible]

Παρεγγυάω - ῶ. καὶ (μσ.) - *άομαι - ῶμαι.* *M.* *ήσω - ομαι.* rimettere da mano in mano, raccomandare. 2. esortare. 3. comandare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρεγγύησις - εως (ή) il passar parola (*Γαλλ.* passe-parole). [illegible]

Πάρεγγυς, *ἐπίῤ.* assai vicino. [illegible]

Παρεγκάθημαι. *M.* *καθεσθήσομαι.* sedere accanto. [illegible]

Παρέγκειμαι. *M.* *κείσομαι.* essere posto frà. [illegible]

Παρεγκελεύομαι. *M.* *εύσομαι.* esortare, animare. [illegible]

Παρεγκεφαλὶς - ίδος (ή) cerebello. [illegible]

Παρεγκλίνω. *M.* *κλινῶ.* inchinarsi un poco. [illegible]

Παρέγκλισις - εως (ή) l'inchinarsi un poco. [illegible]

Παρεγκρανὶς - ίδος (ή) = *Παρεγκεφαλίς.*

Παρεγχειρέω - ῶ. *M.* *ήσω.* intrapprendere ciò che un altro già ha intrapreso. 2. cercare di dimostrare con delle false argomentazioni. [illegible] 2. [illegible]

Παρεγχείρησις - εως (ή) falsa argomentazione. [illegible]

Παρεγχέω. *M.* *χεύσω.* versare accanto. [illegible]

Παρεδρευτικὸς - ή - όν. assiduo, costante. [illegible]

Παρεδρεύω. *M.* *εύσω.* = *Παρακάθημαι.* 2. essere assiduo, costante. [illegible]

Παρεδρία (ή) il sedere appresso. 2. assiduità. 3. la carica dell' assessore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πάρεδρος (ὁ) assessore. 2. assistente, compagno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέζομαι. *M.* *εδοῦμαι.* = *Παρακάθημαι.*

Παρειὰ (ή) guancia. [illegible]

Παρείας - ου (ὁ) = *Παρώας.*

Παρείκω. *M.* *είξω.* cedere, accordare, permettere. [illegible]

Παρειμένως, *ἐπίῤ.* trascuratamente. [illegible]

Πάρειμι. *M.* *ἔσομαι.* essere presente, assistere a..., intervenire, trovarsi a... giungere, soccorrere. [illegible]

Πάρειμι. *M.* *εἶμι.* passare da qualche luogo o d' avanti. [illegible]

Παρείργω. *M.* *είρξω.* allontanare, impedire. [illegible]

Παρείρω (Χ. Μ.) inserire, porre dentro. [illegible]

Παρεισάγω. *M.* *άξω.* introdurre (di na-

Digitized by Google

scosto). [illegible]

Παρείσακτος (ὁ, ἡ) introdotto furtivamente, intruso. [illegible]

Παρεισβάλλω. *M*. *βαλῶ*. mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdursi furtivamente, insinuarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεισγραφή (ἡ) falsa inscrizione. [illegible]

Παρεισδέχομαι. *M*. *δέξομαι*. ricevere furtivamente. [illegible]

Παρεισδύομαι. *M*. *δύσομαι*. insinuarsi. [illegible]

Παρείσδυσις-εως (ἡ) l' insinuarsi, entrata furtiva. [illegible]

Παρείσειμι. *M*. *ειμι*. = *Παρεισέρχομαι*.

Παρεισέρχομαι. *M*. *ελεύσομαι*. = *Παρεισδύομαι*.

Παρεισκομίζω. *M*. *ίσω*. introdurre furtivamente. [illegible]

Παρεισοδεύω. *M*. *εύσω*. entrare di nascosto o dietro qualcuno. [illegible]

Παρεισπέμπω. *M*. *πέμψω*. mandare di nascosto. [illegible]

Παρεισπίπτω. *M*. *πεσοῦμαι*. insinuarsi. 2. lanciarsi, gettarsi sopra all' improvviso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεισπορεύομαι. *M*. *εύσομαι*. = *Παρεισέρχομαι*.

Παρεισπράσσω (ττω). *M*. *πράξω*. esigere delle contribuzioni ingiuste. [illegible]

Παρεισρέω. *M*. *ρεύσομαι*. scorrere dentro furtivamente. [illegible] 2. = *Παρεισδύομαι*.

Παρεισφέρω. *M*. *εισοίσω*. = *Παρεισάγω*.

Παρέκ (καὶ πρὸ φων.) *Παρέξ*, ἐπίῤ. ἢ πρόθ. oltre, inoltre, fuori di... [illegible] = *Χωρίς*, *Ἐκτός*.

Παρεκβαίνω. *M*. *βήσομαι*. oltrepassare, sortire andare fuori, al di là. [illegible]

Παρεκβάλλω. *M*. *βαλῶ*. mettere fuori, togliere da un luogo e collocare altrove. [illegible]

Παρέκβασις-εως (ἡ) sviamento. 2. digressione. [illegible] 2. [illegible]

[illegible] 2. [illegible]

Παρεκβατικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-*κῶς*. digressivo. [illegible]

Παρεκβολαί (αἱ) raccolta. [illegible]

Παρεκδέχομαι. *M*. *δέξομαι*. prendere una cosa in vece d' un' altra. [illegible]

Παρεκδύνω (*δύομαι*.) *M*. *δύσω*-*ομαι*. sutterfugere. [illegible]

Παρεκθέω. *M*. *θεύσομαι*. = *Παρεκτρέχω*.

Παρεκκλίνω. *M*. *κλινῶ*. rimuovere, allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. [illegible]

Παρεκλείπω. *M*. *λείψω*. lasciare a parte. 2. mancare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεκπίπτω. *M*. *πεσοῦμαι*. sortire di nascosto. [illegible] = *Παρεκδύνω*.

Παρεκστροφή (ἡ) rivolta alla rovescia, rovesciamento. [illegible]

Παρέκταμα (τὸ) = *Παρέκτασις*.

Παρέκτασις-εως (ἡ) estensione, allungamento. [illegible]

Παρεκτείνω. *M*. *τενῶ*. allungare, prolungare. [illegible]

Παρεκτελέω-*ῶ*. *M*. *έσω*. eseguire contro la volontà di... [illegible]

Παρεκτικός-ή-όν. pronto a dare, ad accordare. [illegible]

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ) sviato. [illegible]

Παρεκτός, ἐπίῤ. oltre, eccetto, tranne. [illegible]

Παρεκτρέπω. *M*. *τρέψω*. distorre, distornare. [illegible]

Παρεκτρέχω. *M*. *δραμοῦμαι*. correre al di là. [illegible]

Παρεκτροπή (ἡ) sviamento. [illegible]

Παρεκφαίνομαι. *M*. *φανήσομαι*. apparire accanto. [illegible]

Παρεκφέρω. *M*. *εξοίσω*. portare al di là, mettere al di fuori. [illegible]

Παρεκχέω. *M*. *χεύσω*. versare fuori o accanto. [illegible]

Digitized by Google

Παρέκχυσις-εως (ἡ) inondazione. [illegible]

Παρελαύνω. M. *ελάσω*. oltrepassare, passare d'avanti. [illegible]

Παρέλευσις-εως (ἡ) passaggio, il passare (d'avanti). [illegible]

Παρέλκυσις-εως (ἡ) prolungamento, indugio. [illegible]

Παρελκυστὴς-οῦ (ὁ) che prolunga, indugiatore. [illegible]

Παρελκύω. [illegible] *ἀντὶ* —

Παρέλκω. M. *ἕλξω*. tirare d'accanto. 2. prolungare, rimettere, temporeggiare, differire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέλλειψις-εως (ἡ) omissione. [illegible]

Παρεμβαίνω. M. *βήσομαι*. entrare dentro, in mezzo. [illegible]

Παρεμβάλλω. M. *βαλῶ*. mettere frà, interporre, introdurre, inserire. 2. ordinare, schierare nel campo di guerra. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέμβασις-εως (ἡ) = *Παρένθεσις*.

Παρεμβατικῶς, *ἐπίῤ*. per parentesi. [illegible]

Παρεμβολὴ (ἡ) interposizione. 2. ordine di battaglia. 3. esercito. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρεμβολικὸς-ἡ-όν. che si fà nel campo di guerra. [illegible]

Παρεμβύω. M. *βύσω*. ficcare dentro. [illegible]

Παρεμμανὴς-έος (ὁ, ἡ) quasi furioso. [illegible]

Παρεμπίνω. M. *πίομαι*. bevere troppo, trincare. [illegible]

Παρεμπίπλημι. M. *εμπλήσω*. riempiere. [illegible]

Παρεμπίπρημι. M. *εμπρήσω*. abbruciare da' lati. [illegible]

Παρεμπίπτω. M. *πεσοῦμαι*. cadere dentro, entrare in mezzo, intervenire. [illegible]

Παρεμπλέκω. M. *πλέξω*. intrecciare. [illegible]

Παρεμπλοκὴ (ἡ) intrecciamento. [illegible]

Παρεμποδίζω. M. *ίσω*. impedire. [illegible]

Παρεμπολάω-ῶ. M. *ήσω*. fare del traffico ingiusto. [illegible]

Παρεμπόρευμα (τὸ) lucro accessorio. [illegible]

Παρεμπορεύομαι. M. *εύσομαι*. fare un traffico fuori della propria professione. [illegible]

Παρέμπτωσις-εως (ἡ) il cadere dentro. [illegible]

Παρεμφαίνω. M. *φανῶ*. mostrare, rappresentare da vicino o alquanto. 2. rassomigliare un poco. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέμφασις-εως (ἡ) rappresentazione. [illegible]

Παρεμφερὴς-έος (ὁ, ἡ) alquanto simile. [illegible]

Παρεμφέρω. M. *ενοίσω*. avere qualche rassomiglianza con... [illegible]

Παρεμφύομαι. M. *φύσομαι*. crescere, germogliare appresso. [illegible]

Παρενδείκνυμι. M. *δείξω*. mostrare da vicino. 2. far mostra di... [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρενδιάω-ῶ. M. *άσω*. = *Διατρίβω*.

Παρενδίδωμι. M. *δώσω*. rimettere, usare dell' indulgenza. [illegible]

Παρενδύνω (*δύομαι*.) M. *δύσομαι*. = *Παρεισδύομαι*.

Παρενείρω. (X. M.) intrecciare. 2. introdurre, inserire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρένθεσις-εως (ἡ) interposizione. 2. parentesi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] ( ), [illegible]

Παρένθετος (ὁ, ἡ) interposto. [illegible]

Παρενθήκη (ἡ) = *Παρένθεσις*.

Παρενθυμέομαι-οῦμαι. M. *ήσομαι*. trascurare. [illegible]

Παρενθύμησις-εως (ἡ) trascuratezza. [illegible]

Παρενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il frutto ogni due anni. [illegible]

Παρενοχλέω-ῶ. M. *ήσω*. incomodare, molestare. [illegible]

Παρενόχλησις-εως (ἡ) importunità, mo-

Digitized by Google

lestia. [illegible]

Παρενράπτω. M. *ῥάψω.* cucire appresso. [illegible]

Παρενσάλευσις - εως (ἡ) scossa, concussione. [illegible]

Παρενσαλεύω. M. *εύσω.* scuotere, concussare. [illegible]

Παρενσπείρω. M *σπερῶ.* seminare quà e là. [illegible]

Παρένταξις - εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρεντάσσω (*ττω.*) M. *τάξω.* mettere con ordine in mezzo. [illegible]

Παρεντίθημι. M. *θήσω.* interporre, inserire. [illegible]

Παρεντρώγω. M. *τρώξομαι.* mangiare come un manicaretto. [illegible]

Παρέξ (*πρὸ συμφ.*) *ἀντὶ Παρέκ.*

Παρεξάγω. M. *άξω.* distornare, sedurre. 2. far avanzare l' esercito contro il nemico. [illegible]

Παρεξαγωγή (ἡ) il marciare dell' esercito contro il nemico. [illegible]

Παρεξαίρω. M. *αρῶ.* innalzare vicino a... [illegible]

Παρεξαλλάσσω (*ττω*). M. *άξω.* cangiare, mutare intieramente. [illegible]

Παρεξαμείβω. M. *αμείψω.* = *Παρεξέρχομαι.*

Παρέξειμι. M. *ειμι.* = *Παρεξέρχομαι.*

Παρεξελαύνω. M. *ελάσω.* avanzare, passare al di là (a cavallo). 2. lanciarsi sul nemico. [illegible]

Παρεξελέγχω. M. *ελέγξω.* convincere uno con de' soffismi. [illegible]

Παρεξέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* oltrepassare, andare al di là. [illegible]

Παρεξετάζω. M. *άσω·* confrontare. [illegible]

Παρεξέτασις - εως (ἡ) confronto, comparazione. [illegible]

Παρεξευρίσκω. M. *ρίσω.* inventare inoltre. [illegible]

Παρεξηγέομαι - οῦμαι. M. *ήσομαι.* interpretare malamente. [illegible]

Παρεξήγησις - εως (ἡ) falsa interpretazione. [illegible]

Παρεξῆς, ἐπίῤ. = *Ἑξῆς.*

Παρεξίημι. M. *εξήσω.* lasciar passare, trascurare. [illegible]

Πάρεξις - εως (ἡ) esibizione, presentazione. [illegible]

Παρεξίστημι. M *εκστήσω.* rimuovere dal suo luogo. 2. peggiorare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέξοδος (ἡ) uscio nascosto. 2. preparazione di viaggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεξωθέω - ῶ. M. *ωθήσω.* spingere in una parte. [illegible]

Παρεπιγραφή (ἡ) annotazione al margine, postilla. [illegible]

Παρεπιγράφω. M. *γράψω.* postillare, fare delle annotazioni al margine. [illegible]

Παρεπιδείκνυμαι. M. *δείξομαι.* far mostra di... [illegible]

Παρεπιδημέω - ῶ. M. *ήσω.* essere viaggiatore. [illegible]

Παρεπιδημία (ἡ) pellegrinaggio. [illegible]

Παρεπίδημος (ὁ, ἡ) forestiere, passaggiere, viaggiatore. [illegible]

Παρεπινοέω - ῶ. M. *ήσω.* inventare inoltre. [illegible]

Παρεπιπνέω. M. *πνεύσω.* soffiare leggiermente. [illegible]

Παρεπισκοπέω - ῶ. M. *ήσω.* osservare di passaggio. [illegible]

Παρεπιστρέφω. M. *στρέψω.* voltare un poco. [illegible]

Παρεπιστροφή (ἡ) il voltarsi alquanto. [illegible]

Παρεπιφέρω. M. *εποίσω.* portare, produrre inoltre. [illegible]

Παρεπιψαύω. M. *ψαύσω.* toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Παρέπομαι. M. *ἕψομαι.* seguire. [illegible]

Παρεργολαβέω - ῶ. M. *ησω.* intrapreadere un altro affare ancora. [illegible]

Πάρεργον (τὸ) opera, occupazione fuor di proposito. [illegible]

Πάρεργος (ὁ, ἡ) che si fà fuor di proposito, superficiale. [illegible]

Παρέργως, ἐπίῤ. di passaggio, superficialmente. [illegible]

Digitized by Google

Παρερεθίζω. M. *ίσω.* irritare. [illegible]

Πάρερμα (τὸ) appoggio, sostegno. [illegible]

Παρερμηνεία (ἡ) erronea interpretazione. [illegible]

Παρερμηνευτὴς - οῦ (ὁ) che interpreta falsamente. 2. eretico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρερμηνεύω. M. *εύσω.* interpretare falsamente. [illegible]

Παρερπύζω. M. *ερπύσω καὶ*

Παρέρπω. M. *έρψω.* insinuarsi. [illegible]

Παρέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* passare. 2. passare avanti. 3. presentarsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρεσθίω. M. *παρέδομαι.* mangiare, rodere furtivamente. [illegible]

Πάρεσις - εως (ἡ) languore. [illegible]

Παρέστιος (ὁ, ἡ) = *Ἐφέστιος.*

Παρέσχατος (ὁ, ἡ) = *Παρατελευταῖος.*

Παρετάζω. M. *άσω.* = *Παρεξετάζω.*

Πάρετος (ὁ, ἡ) languido, rilasso. [illegible]

Παρευδοκιμέω - ῶ. M. *ήσω.* prevalere in fama. [illegible]

Παρευημερέω - ῶ. M. *ήσω.* superare gli altri in felicità. [illegible]

Παρευθύνω. M. *υνῶ.* sviare qualcuno. [illegible]

Παρευθὺς καὶ - ευθὺ, ἐπίῤ. tosto, incontanente. [illegible]

Παρευκηλέω - ῶ. M. *ήσω.* ammansare adulando. [illegible]

Παρευλαβέομαι - οῦμαι. M. *ήσομαι.* guardarsi. [illegible]

Παρευνάζομαι. M. *άσομαι.* dormire accanto. [illegible]

Παρευνέτης - ου (ὁ) *καὶ*

Παρευνέτις - ιδος (ἡ) = *τῷ*

Πάρευνος (ὁ, ἡ) consorte, conjuge. [illegible]

Παρεύρεσις - εως (ἡ) *καὶ*

Παρεύρημα (τὸ) cavillo, tergiversazione, arzigogolo. [illegible]

Παρευρίσκω. M. *ευρήσω.* trovare per caso. 2. controvare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρευτρεπίζω. M. *ίσω.* apprestare, preparare. [illegible]

Παρεφάλλομαι. M. *αλοῦμαι.* saltare, scagliarsi sopra. [illegible]

Παρεφάπτομαι. M. *άψομαι.* toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Παρεφεδρεύω. M. *εύσω.* far la guardia appresso. [illegible]

Παρέχω. M. *έξω.* dare, accordare, presentare. 2. rendere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρηβάω - ῶ. M. *ήσω.* = *Παρακμάζω.*

Πάρηβος (ὁ, ἡ) = *Παρῆλιξ.*

Παρηγορέω - ῶ. M. *ήσω.* consolare. [illegible] 2. = *Παραινῶ.* 3. = *Παραμυθέομαι.*

Παρηγορητικὸς - ή - όν. = *Παρηγορικός.*

Παρηγορία (ἡ) consolazione, conforto. [illegible]

Παρηγορικὸς - ή - όν. consolativo. [illegible]

Παρηγορικῶς, ἐπίῤ. consolatamente. [illegible]

Παρήγορος (ὁ, ἡ) consolatore. [illegible]

Παρηδύνω. M. *υνῶ.* render dolce, condire. [illegible]

Παρηθέω - ῶ. M. *ήσω.* colare. [illegible]

Παρήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente, contumace. [illegible]

Παρήκω. M. *ήξω.* = *Προέρχομαι* ἢ *Παρέρχομαι.* 2. = *Προσηκω.*

Παρῆλιξ - ικος (ἡ) avanzato in età. [illegible]

Παρήλιος (ὁ) parelio. [illegible]

Πάρημαι ✕ *ἀντὶ Παρακάθημαι.*

Παρημερεύω. M. *εύσω.* passare tutta la giornata presso. [illegible]

Παρήμερος (ὁ, ἡ) che si fà ogni due giorni. [illegible] 2. = *Ἐφήμερος.*

Παρηορία (ἡ) la coreggia, con cui s'attaccava al cocchio il rilasso. [illegible] 2. = *Μωρία.*

Digitized by Google

Παρηόριος-α-ον. καὶ

Παρήορος (ὁ, ἡ) (ἵππος) rilasso. [illegible] 2. = *Παράδοξος* ἢ *Ἀνάρμοστος*. 3. = *Παράφρων*.

Παρηχέω-ῶ. Μ. ήσω. rendere il medesimo suono. [illegible]

Παρήχημα (τὸ) καὶ

Παρήχησις-εως (ἡ) somiglianza di suono, consonanza. [illegible]

Παρθενεία (ἡ) verginità. [illegible]

Παρθενεῖα (τὰ) lo stato della verginità 2. versi cantati dalle vergini. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρθένειος (ὁ, ἡ) = *Παρθενικὸς* ἢ *Παρθένιος*.

Παρθένευμα (τὸ) = *Παρθενών*.

Παρθένευσις-εως (ἡ) = *Παρθενεία*.

Παρθενεύω. Μ. εύσω. essere, vivere vergine. [illegible]

Παρθενεών-ῶνος (ὁ) = *Παρθενών*.

Παρθενία (ἡ) = *Παρθενεία*.

Παρθενικὸς-ή-όν. verginale. [illegible]

Παρθένιον (τὸ) parietaria (erba). [illegible]

Παρθένιος-α ἢ *ος-ον.* = *Παρθενικός*.

Παρθενὶς-ίδος (ἡ) artemisia (erba di S. Giovanni). [illegible]

Παρθενογενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato d'una vergine. [illegible]

Παρθενοκομία (ἡ) educazione delle vergini. [illegible]

Παρθενοκτονία (ἡ) uccisione d'una vergine.. [illegible]

Παρθενοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore d'una vergine. [illegible]

Παρθενομήτωρ-ορος (ἡ) (ἐκκλ.) Vergine e Madre, la Santissima Vergine. (*Λατ.* Virgomater). [illegible]

Παρθενοπίπης-ου (ὁ) puttaniere. [illegible]

Παρθένος (ἡ) vergine. [illegible] (*εἰς τοὺς ἐκκλησ. συγγ.*) *Παρθένος* (ὁ) Partenio, giovine non ammogliato. [illegible]

Παρθενοτροφέω-ῶ. Μ. ήσω. allevare delle vergini. [illegible]

Παρθενοτροφία (ἡ) allevamento, educazione delle vergini. [illegible]

Παρθενὼν-ῶνος (ὁ) monastero delle vergini. [illegible]

Παρθενωπὸς (ὁ, ἡ) che ha l'aria d'una vergine. [illegible]

Παριαύω. Μ. αύσω. dormire presso. [illegible]

Παριδρύω. Μ. ύσω. collocare accanto. [illegible]

Παρίζω. Μ. ίσω. metter a sedere o mettersi a sedere accanto. [illegible]

Παρίημι. Μ. παρήσω. lasciar passare o entrare. 2. omettere, trascurare. 3. rallentare, snervare. 4. permettere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Παριππάζομαι. Μ. άσομαι καὶ

Παριππεύω. Μ. εύσω. passare da vicino o d'avanti a cavallo. [illegible]

Πάριππος (ὁ, ἡ) che corre al fianco d'un cavallo. 2. che accompagna qualcuno a cavallo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρίπταμαι. Μ. παραπτήσομαι. passare d'avanti volando, trasvolare. [illegible]

Παρίσθμιον (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) gavigne, le glandule delle fauci. [illegible]

Πάρισος (ὁ, ἡ) quasi simile. [illegible]

Παρισόω-ῶ. Μ. ώσω. uguagliare, render uguale, simile, assimilare. [illegible]

Παριστάνω. μτγν. καὶ *Γρφ.* ἀντὶ —

Παρίστημι. Μ. παραστήσω. mettere accanto. 2. comparare, confrontare. 3. rappresentare. 4. persuadere. 5. assistere. 6. soccorrere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Παριστορέω-ῶ. Μ. ήσω. raccontare di passaggio. 2. raccontare una cosa in vece d'un'altra. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρισχναίνω. Μ. ανῶ. emaciare, rendere assai macilento. [illegible]

Digitized by Google

Παρίσχω. *M.* *παρασχήσω.* = *Παρέχω.*
Παρίσωμα (*τὸ*) = *Παρίσωσις.*
Παρίσως, *ἐπίῤ.* quasi, incirca. իբր, իբր թէ, մօտիկ. [illegible]:
Παρίσωσις - *εως* (*ἡ*) eguaglianza. Հաւասարութիւն. [illegible]:
Παριτὸς - *ἡ* - *όν.* donde si può passare. անցանելի. [illegible]:
Παριχνεύω. *M.* *ευσω.* camminare sulle traccie di . . . tracciare. Հետեւիլ, հետոց հետեւէն երթալ. [illegible]:
Παρὸ (*ἀντὶ* *Παρ' ὅ*) *σύνδ.* perciò, per lo chè. 2. se non. վասն որոյ, անոր համար. 2. եթէ ոչ. [illegible]. 2. [illegible]:
Παροδεία (*ἡ*) passaggio. անցնիլը. [illegible]:
Παρόδευσις - *εως* (*ἡ*) = *τῷ* *προηγ.*
Παροδεύω. *M.* *εύσω.* passare, andare al di là. անցնիլ, անդին երթալ. [illegible]:
Παροδικὸς - *ἡ* - *όν.* (*καὶ* *ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* atto a passare. անցնելու յարմար. [illegible]:
Παρόδιος (*ὁ*, *ἡ*) vicino alla via, alla strada. ճամբու մօտ. [illegible]:
Παροδίτης - *ου* (*ὁ*) *καὶ* *Παροδῖτις* - *ιδος* (*ἡ*) = *Ὁδοιπόρος.*
Πάροδος (*ἡ*) passaggio. 2. venuta, entrata. անցք, մուտք. 2. գալուստ, մուտ. [illegible]. 2. [illegible]:
Παροίγνυμι *καὶ* *Παροίγω.* *M.* *οἴξω.* aprire un poco. քիչ մը բանալ. [illegible]:
Παροιδαίνω *καὶ* *Παροιδίσκομαι.* *M.* *οιδήσω.* gonfiarsi alquanto. քիչ մը ուռենալ. [illegible]:
Πάροιθε (*θεν*) d'avanti. 2. prima (*Λατ.* antea). առջեւէն. 2. առաջուընէ. [illegible]. 2. [illegible]:
Παροικέω-*ῶ.* *M.* *ήσω.* abitare accanto. 2. essere pellegrino, forestiere. քովը բնակիլ. 2. պանդխտաբար օտարական ըլլալ. [illegible]. 2. [illegible]:
Παροικία (*ἡ*) l'abitare per qualche tempo in un luogo, pellegrinaggio. քիչ մը ատեն տեղ մը բնակիլը, պանդխտութիւն. [illegible]:
Παροικίζω. *M.* *ίσω.* assegnare un'abitazione presso . . . քովը բնակիլ տալ, բնակելու տեղ տալ. [illegible]:
Παροικοδομέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* edificare appresso. քովը տուն շինել. [illegible]:
Παροικοδόμημα (*τὸ*) edifizio innalzato appresso di ... քովը ելած շէնք. [illegible]:
Πάροικος (*ὁ*, *ἡ*) che abita presso di... 2. pellegrino, forestiere. քովը բնակող. 2. օտար, գաղթի, պանդխտական. [illegible]:
Παροιμία (*ἡ*) proverbio. առակ. [illegible]. = *Παραβολή.*
Παροιμιάζω *καὶ* (*μσ.*) *Παροιμιάζομαι.* *M.* *άσομαι.* rendere proverbio. առակ ընել. [illegible] (*μσ.*) parlare proverbialmente. առակօք խօսիլ. [illegible]:
Παροιμιακὸς - *ἡ* - *όν.* proverbiale. առակական. [illegible]. — *ιακῶς*, *ἐπίῤ.*
Παροιμιογράφος (*ὁ*, *ἡ*) scrittore di proverbi. առակներ գրող. [illegible]:
Παροίμιον (*τὸ*) = *Παροιμία.*
Παροιμιώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) = *Παροιμιακός.*
Παροινέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* fare o dire delle cose indecenti per l'ubbriachezza. գինովութեան [illegible]. 2. (*ἐν* *γεν.*) = *Ὑβρίζω.*
Παροίνημα (*τὸ*) azione o discorso avuto luogo nel tempo dell' ubbriachezza. գինովութեան ատեն [illegible]:
Παροινία (*ἡ*) petulanza, insolenza proveniente dall' ubbriachezza. գինովութեան [illegible]. 2. (*ἐν* *γεν.*) = *Ὕβρις.*
Παροινικὸς - *ἡ* - *όν.* (*καὶ* *ἐπίῤ.*) - *ικῶς* = *τῷ*
Παροίνιος (*ὁ*, *ἡ*) che si fa o si dice nella ubbriachezza. գինովութեան ատեն [illegible]. 2. = *τῷ*
Πάροινος (*ὁ*, *ἡ*) imbriacone. գինեմոլ. [illegible]. 2. (*ἐν* *γεν.*) = *Ὑβριστής.*
Παροινοχοέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* esser coppiere presso qualcuno. մէկու մը քով մատռուակ ըլլալ. [illegible]:
Παροίνως, *ἐπίῤ.* da imbriacone. [illegible]:
Παροιστράω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* = *Οἰστράω.*
Παροίτατος - *η* - *ον.* *ὑπερθ.* *καὶ*
Παροίτερος - *α* - *ον.* *συγκρτ.* *τ.* *Πάρος.* che sta più avanti, anteriore. 2. più antico. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:
Παροιχνεύω. *M.* *εύσω.* *καὶ*
Παροιχνέω - *ῶ.* *M* *ήσω.* *Ἰων.* *ἀντὶ* —
Παροίχομαι. *M.* *οιχήσομαι.* andare al di là, trapassare. անդին երթալ, անցնիլ. [illegible]. = *Παρέρχομαι.*
Παροκωχὴ (*ἡ*) tregua, armistizio. զինադադար. [illegible]:
Παρολιγωρέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* = *Παραμελέω.*
Παρολισθαίνω (*σθέω*·) *M.* *ολισθήσω.* sdrucciolarsi e cadere. 2. insinuarsi. սահիլ ու ընկնիլ. 2. [illegible]. 2. [illegible]:
Παρολίσθησις - *εως* (*ἡ*) = *Παρείσδυσις.*
Παρολκὴ (*ἡ*) indugio, ritardo. ուշացնելը, յապաղումն. [illegible]:
Παρομοιάζω. *M.* *άσω.* essere quasi simile, avere qualche somiglianza. նմանի պէս ըլլալ, քիչ մը նմանութիւն ունենալ. [illegible]:
Παρόμοιος (*ὁ*, *ἡ*) quasi simile. նմանի պէս, իբր նման. [illegible]:

Παρομοιόω - ῶ. Μ. ώσω. assimilare. [illegible]

Παρομοίως, ἐπίῤ. similmente. [illegible]

Παρομολογέω - ῶ. Μ. ήσω. confessare, accordarsi. [illegible]

Παρομολογία (ἡ) confessione, accordamento. [illegible]

Παρονομασία (ἡ) paronomasia, bisticcio (figura rettorica.) [illegible]

Παροξίζω. Μ. ίσω. essere un poco acido. [illegible]

Παροξυντής - οῦ (ὁ) irritatore. [illegible]

Παροξυντικος - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. irritativo. [illegible]

Παροξύνω. Μ. υνῶ. irritare. [illegible] 2. = *Παροξυτονέω.*

Πάροξυς - εος (ὁ, ἡ) = *Ὀξύθυμος.*

Παροξυσμὸς (ὁ) irritazione. 2. l'inasprire d'una malattia. 3. parosismo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παροξυτονέω - ῶ. Μ. ήσω. mettere l'accento nella penultima sillaba. [illegible]

Παροξύτονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - τόνως. che ha l'accento sulla penultima sillaba. [illegible]

Παροπτάω - ῶ. Μ. ήσω. arrostire poco. [illegible]

Παρόραμα (τὸ) svista. [illegible]

Παρόρασις - εως (ἡ) trascuratezza, disprezzo. [illegible]

Παροράτικὸς - ή - όν. negligente. [illegible]

Παροράω - ῶ. Μ. παρόψομαι. guardare di passaggio, trascurare. [illegible]

Παροργίζω. Μ. ίσω. irritare. [illegible]

Παρόργισμα (τὸ) καὶ

Παροργισμὸς (ὁ) irritazione. [illegible]

Παρόρειος (ὁ, ἡ) vicino ad un monte. [illegible]

Παρορίζω. Μ. ίσω. eccedere i suoi limiti. [illegible]

Παροριστής - οῦ (ὁ) che eccede i sui limiti. [illegible]

Παρορκέω - ῶ. Μ. ήσω. spergiurare. [illegible]

Παρορμάω - ῶ. Μ. ήσω. irritare. [illegible]

Παρορμέω - ῶ. Μ. ήσω. approdare appresso. [illegible]

Παρόρμημα (τὸ) incitamento. [illegible]

Παρόρμησις - εως (ἡ) irritazione. [illegible]

Παρορμητικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. irritativo, incitativo. [illegible]

Πάρορνις - ιθος (ὁ, ἡ) sinistro, infausto, malauguroso. [illegible]

Παρορύσσω (ττω). Μ. ορύξω. scavare appresso. [illegible]

Παρορχέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. ballare senza ordine. [illegible]

Πάρος, ἐπίῤ. ἢ πρόθ. d'avanti. [illegible]

Παροτρυντικὸς - ή - όν. = *Παρορμητικός.*

Παροτρύνω. Μ. υνῶ. = *Παρορμάω.*

Παρουλὶς - ίδος (ἡ) parulide, infiammazione delle gengive. [illegible]

Παρουσία (ἡ) presenza. [illegible]

Παροχέτευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παροχετεύω. Μ. εύσω. voltare il corso dell'acqua, condurla per un altro canale. [illegible]

Παροχεύω. Μ. εύσω. = *Μοιχεύω, Βατεύω.*

Παροχέω - ῶ. Μ. ήσω. trasportare a carro. [illegible] (μσ.) essere assiso accanto di qualcuno nel medesimo carro. [illegible]

Παροχὴ (ἡ) donazione, dono, presente, salario. [illegible]

Παροχλέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Παρενοχλέω.*

Πάροχος (ὁ) assiso nel medesimo carro presso di qualcuno, paraninfo. 2. datore, donatore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. (κατ' ἐξοχ.) sindaco. [illegible]

Παροψάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. mangiare del pane con del companatico. [illegible]

Παρόψημα (τὸ) companatico. [illegible] ἢ = τῷ

Παροψὶς - ίδος (ἡ) pospasto, manicaretto. [illegible]

Παροψωνέω - ῶ. Μ. ήσω. comprare di nascosto delle buone vivande. [illegible]

Παροψώνημα (τὸ) cibo squisito. [illegible]

Παῤῥησία (ἡ) franchezza, libertà di parlare. [illegible] (*ἐν γεν.*) coraggio. [illegible]

Παῤῥησιάζομαι. Μ. άσομαι. parlare francamente. [illegible]

Παῤῥησιαστὴς - οῦ (ὁ) *καὶ*

Παῤῥησιαστικός-ή-όν. franco nel parlare. [illegible]

Παῤῥησιαστικῶς, ἐπίῤ. francamente. [illegible]

Παῤῥησιώδης - εος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ωδῶς. = Παῤῥησιαστικός.*

Παρυγραίνω. Μ ανῶ. inumidirsi. [illegible]

Πάρυγρος (ὁ, ἡ) umido. [illegible]

Παρυδάτιος (ὁ, ἡ) acquatico. [illegible]

Πάρυδρος (ὁ, ἡ) = *Πάρυγρος.*

Παρυπαντάω - ῶ. Μ. ήσω. = Συναντῶ.

Παρυπάτη (ἡ) la sesta corda della lira. [illegible]

Παρυπόστασις - εως (ἡ) sostanza incompleta. [illegible]

Παρυποψύχω. Μ. ψύξω. raffreddare un poco, rinfrescare. [illegible]

Παρυφαίνω. Μ. ανῶ. contessere, tessere in mezzo o accanto. [illegible]

Παρύφασμα (τὸ) *καὶ*

Παρυφὴ (ἡ) frangia, orlo. [illegible]

Παρυφὴς - έος (ὁ, ἡ) frangiato. [illegible]

Παρυφίστημι. Μ. παρυποστήσω. dare la sostanza. [illegible] (*συνήθ. μσ.*) sussistere insieme. [illegible]

Πάρυφος (ὁ, ἡ) = *Παρυφής.*

Παρφέρομαι κτλ. × *ἀντὶ Παραφέρομαι κτλ.*

Παρώας - ου (ὁ) serpente che ha il color del rame. [illegible]

Παρῳδέω - ῶ. Μ. ήσω. fare delle parodie. 2. cantare di passaggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρῳδὴ καὶ Παρῳδία (ἡ) parodia. [illegible]

Παρῳδικὸς - ή - όν. che concerne la parodia. [illegible]

Παρωθέω - ῶ (*καὶ μσ.*) *- έομαι - οῦμαι. Μ. ωθήσω καὶ ώσω - ομαι.* spingere, cacciare. 2. rifiutare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρώμαλος (ὁ, ἡ) quasi eguale. [illegible]

Παρωμὶς - ίδος (ἡ) spallino. [illegible]

Πάρων - ωνος ἢ ὤνος (ὁ) brigantino. [illegible]

Παρωνύμησις - εως καὶ

Παρωνυμία (ἡ) derivazione. [illegible] 2. = *Παρονομασία.* 3. = *Παρωνύμιον.*

Παρωνυμιάζω. Μ. άσω. far derivare un nome da un altro nome. [illegible]

Παρωνύμιος καὶ

Παρώνυμος (ὁ, ἡ) che deriva da un nome. [illegible] *Παρωνύμιον καὶ Παρώνυμον* (τὸ) soprannome, cognome. [illegible]

Παρωνυμόω - ῶ. Μ. ώσω. = Παρωνυμιάζω.

Παρωνύμως, ἐπίῤ. per derivazione. [illegible]

Παρωνυχία καὶ

Παρωνυχὶς - ίδος (ἡ) panereccio. [illegible]

Παρῳδὸς (ὁ, ἡ) bajo. [illegible]

Παρώπιον (τὸ) *καὶ*

Παρωπὶς - ίδος (ἡ) porocchi. [illegible]

Παρώρεια (ἡ) falda della montagna. [illegible]

Παρωρείτης - ου (ὁ) che abita nelle falde delle montagne. [illegible]

Πάρωρος (ὁ, ἡ) intempestivo. [illegible]

Παρωροφὶς - ίδος (ἡ) = *Γεῖσον.*

Παρώτιον (τὸ) orecchino. [illegible]

Παρωτὶς - ίδος (ἡ) parotide, orecchioni. [illegible]

Πάρωχρος (ὁ, ἡ) suppallido, pallidetto. [illegible]

Πᾶς (*πᾶσα, πᾶν*) *- παντός.* tutto, intiero. 2. ogni, ognuno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

ad omettere. [illegible]

Παραλείπω. M. λείψω. omettere, tralasciare. [illegible]

Παράλειψις - εως (ἡ) omissione, tralasciamento. [illegible]

Παραλήγω. M. λήξω. essere il penultimo. [illegible]

Παραληπτὸς - ἡ - όν. che si può o si deve ricevere. [illegible]

Παραλήπτωρ - ορος (ὁ) che riceve, ricevitore. [illegible]

Παραληρέω - ῶ. M. ήσω. = *Παραλαλῶ.*

Παραλήρησις - εως (ἡ) delirio. [illegible]

Παράληψις - εως (ἡ) ricevimento. [illegible]

Παράλιμνος (ὁ, ἡ) che si trova accanto d' una palude. [illegible]

Παράλιος - α - ον. marittimo. [illegible]

Παραλίσκομαι. M. αλώσομαι. essere sorpreso sul fatto. [illegible]

Παραλιώτης - ου (ὁ) che abita nelle coste del mare. [illegible]

Παραλλαγὴ (ἡ) = *Παράλλαξις.*

Παράλλαγμα (τὸ) = *Παράλλαξις.*

Παράλλακτος (ὁ, ἡ) mutato, mutabile. [illegible]

Παραλλὰξ, ἐπίῤ. alternativamente. [illegible]

Παράλλαξις - εως (ἡ) differenza, cangiamento, variazione. [illegible]

Παραλλάσσω (ττω.) M. άξω. alternare, mutare, variare. 2. differire. [illegible]

Παραλληλία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. Παράλληλος.

Παραλληλίζω. M. ίσω. mettere in parallello. [illegible]

Παραλληλισμὸς (ὁ) parallelismo. 2. confronto. [illegible]

Παραλληλόγραμμον (τὸ) parallelogrammo. [illegible]

Παράλληλος (ὁ, ἡ) paralello. [illegible]

Παραλλήλως, ἐπίῤ. in paralello. [illegible]

Παραλογία (ἡ) inganno, pretesto. [illegible]

Παραλογίζομαι. M. ίσομαι. supputare male. 2. ragionare falsamente, ingannare con de' paralogismi. [illegible]

Παραλογισμὸς (ὁ) supputazione erronea. 2. falso ragionamento, paralogismo. [illegible]

Παραλογιστὴς - οῦ (ὁ) che inganna con de' paralogismi. [illegible]

Παραλογιστικὸς - ἡ - όν. = *Σοφιστικός.*

Παραλογιστὸς - ἡ - όν. facile ad esser ingannato con de' paralogismi. [illegible]

Παράλογος (ὁ, ἡ) contrario alla ragione, assurdo, inopinato, straordinario. [illegible] — *λόγως, ἐπίῤ.*

Πάραλος (ὁ, ἡ) = *Παράλιος.*

Παραλούω. M. ούσω. lavare appresso. [illegible]

Παραλυγίζω. M. ίσω. = *Παραστρέφω.*

Παραλυπέω - ῶ. M. ήσω. affliggere, molestare. [illegible]

Παράλυσις - εως (ἡ) allentamento. 2. paralisia. [illegible]

Παραλυτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. paralitico. [illegible]

Παράλυτος (ὁ, ἡ) sciolto. 2. paralitico. [illegible]

Παραλυτρόω - ῶ καὶ (μσ.) - λυτρόομαι - οῦμαι. M. ώσω - ομαι. redimere insieme. [illegible]

Παραλύω. M. λύσω. sciogliere. 2. allentare. 3. cagionare della paralisia. 4. liberare. [illegible]

Παραμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι. fallire. [illegible]

Παραμαρτυρία (ἡ) = *Παραγραφή.*

Παραμεθίημι. M. μεθήσω. lasciare a parte. [illegible]

Παραμείβω καὶ (μσ.) - αμείβομαι. M. αμείψω - ομαι. = *Παραλλάττω.*

Παραμελέω - ῶ. M. ήσω. trascurare intieramente. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Παραμένω. *M.* *μενῶ*. restare presso. 2. perseverare, durare, insistere. [illegible]

Παράμεσος (ὁ, ἡ) che sta presso il mezzo. [illegible]

Παραμετρέω-ῶ. *M.* *ήσω*. misurare colla medesima misura. 2. comparare. 3. ricompensare. 4. misurare ingiustamente. [illegible]

Παραμήκης-εος (ὁ, ἡ) bislungo. [illegible]

Παραμήρια (τὰ) le parti interiori delle coscie. [illegible]

Παραμηρίδια (τὰ) cosciale. [illegible]

Παραμίγνυμι (*μιγνύω*.) *M.* *μίξω*. mescolare insieme. [illegible]

Παραμικρὸν, *ἐπίῤ*. quasi, poco manca. [illegible]

Παράμιλλος (ὁ, ἡ) emulo. [illegible]

Παραμιμνήσκομαι. *M.* *μνήσομαι*. ricordarsi, far menzione di passaggio. [illegible]

Παραμὶξ, *ἐπίῤ*. mescolatamente. [illegible]

Παραμίσγω. = *Παραμίγνυμι*.

Παραμονὴ (ἡ) residenza continua presso qualcuno. 2. perseveranza. [illegible]

Παραμόνιμος καὶ

Παράμονος (ὁ, ἡ) assiduo, perseverante. [illegible] — *μόνως*, *ἐπίῤ*.

Παράμουσος (ὁ, ἡ) dissonante. [illegible]

Παραμυθέομαι-οῦμαι. *M.* *ήσομαι*. confortare. 2. consigliare. [illegible]

Παραμυθητὴς-οῦ (ὁ) consolatore. [illegible]

Παραμυθητικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) -*ικῶς*. consolativo. [illegible]

Παραμυθία (ἡ) consolazione. 2. esortazione. [illegible]

Παραμυθικὸς-η-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)-*ικῶς*. = *Παραμυθητικός*.

Παραμύθιον (τὸ) ciò che consola, esorta o eccita. [illegible]

Παραναγιγνώσκω (*γινώσκω*). *M.* *γνώσομαι*. collazionare. 2. leggere male. [illegible]

Παρανάγνωσις-εως (ἡ) collazione. [illegible]

Παραναδύομαι. *M.* *δύσομαι*. sortir fuori ad un tratto. [illegible]

Παραναλίσκω. *M.* *αναλώσω*. spendere inutilmente. [illegible]

Παρανάλωμα (τὸ) spesa inutile. [illegible]

Παρανατέλλω. *M.* *τελῶ*. sorgere, spuntare d'accanto. [illegible]

Παρανέομαι ✕ *ἀντὶ Παρανίσσομαι*.

Παρανευρίζω. *M.* *ίσω*. allentare le corde. [illegible]

Παρανέχω. *M.* *ἕξω*. innalzare, elevare d' appresso. [illegible]

Παρανέω. *M.* *νεύσομαι ἢ νευσοῦμαι*. = *Παρανήχομαι*.

Παρανέω. *M.* *νήσω καὶ Ἰων*.

Παρανηέω (*νηνέω*). *M.* *ήσω*. ammassare appresso. [illegible]

Παρανήτη (ἡ) la penultima cioè la sesta corda della lira. [illegible]

Παρανήχομαι. *M.* *νήξομαι*. nuotare d'appresso. [illegible]

Παρανθέω-ῶ. *M.* *ήσω*. sfiorire, perdere i suoi fiori. [illegible]

Παρανικάω-ῶ. *M.* *ήσω*. superare. [illegible]

Παρανίσχω. = *Παρανέχω*.

Παρανοέω-ῶ. *M.* *ήσω*. intendere male. 2. essere demente, folle. [illegible]

Παράνοια (ἡ) demenza. [illegible]

Παρανοίγνυμι καὶ Παρανοίγω. *M.* *οίξω*. aprire poco a poco. [illegible]

Παρανομέω-ῶ. *M.* *ήσω*. agire contro le leggi. [illegible]

Παρανόμημα (τὸ) azione contro le leggi, delitto. [illegible]

Παρανομία (ἡ) trasgressione, delitto, misfatto. [illegible]

Παράνομος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)-*νόμως*. contrario alle leggi, ingiusto, illecito, delinquente. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Παρανυκτερεύω. *M.* *εύσω.* pernottare presso. [illegible]

Παρανύμφιος (ὁ) paraninfo. [illegible]

Παράνυμφος (ἡ) paraninfa. [illegible]

Παρανύσσω. *M.* *νύξω.* piccare, stimolare d' appresso. [illegible]

Παράξενος (ὁ, ἡ) strano, straordinario. [illegible]

Παραξέω. *M.* *ξέσω.* rastiare leggiermente. [illegible]

Παράξηρος (ὁ, ἡ) alquanto secco. [illegible]

Παραξιφίδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Παραξιφὶς-ίδος (ἡ) stiletto. [illegible]

Παραξόνιον (τὸ) il ferro che si mette alla punta dell' asse, perchè non ne esca fuori la ruota. [illegible]

Παραξύω. *M.* *ξύσω.* radere d' appresso, passare molto da vicino. [illegible]

Παράπαγος (ὁ, ἡ) catenaccio. [illegible]

Παραπαιδαγωγέω-ῶ. *M.* *ήσω.* educare, emendare, ammigliorare pian piano. [illegible]

Παράπαιστος (ὁ, ἡ) = *Παράφρων.*

Παραπαίω. *M.* *παίσω.* vaneggiare. [illegible] = *Παραφρονῶ.*

Παράπαν, *ἐπίῤ.* intieramente, generalmente, per lo più. [illegible]

Παραπατάω-ῶ. *M.* *ήσω.* gabbare, ingannare. [illegible]

Παραπείθω. *M.* *πείσω.* sedurre. [illegible]

Παραπειράω-ῶ. *καὶ* (*μσ.*) *-πειράομαι-ῶμαι.* *M.* *άσω-ομαι.* tentare, provare leggiermente. [illegible]

Παραπέμπω. *M.* *πέμψω.* mandare a qualcuno o accanto o d' avanti. [illegible] 2. = *Παρατρέχω.* 3. (*μσ.*) allontanare da se. [illegible]

Παραπετάννυμι. *M.* *πετάσω.* distendere avanti. [illegible]

Παραπέτασμα (τὸ) cortina. 2. velo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παραπέτομαι. *M.* *πτήσομαι.* = *Παρίπταμαι.*

Παράπηγμα (τὸ) Parapegma, tavola di metallo, sulla quale gli antichi scolpivano brevemente le leggi, le osservazioni astronomiche, istoriche ecc. in forma di calendario. [illegible]

Παραπήγνυμι. *M.* *πήξω.* affiggere un cartello, una tavola. [illegible] ([illegible])

Παραπηδάω-ῶ. *M.* *ήσω.* saltare al di là. [illegible]

Παραπιέζω. *M.* *έσω.* comprimere, opprimere. [illegible]

Παραπίεσμα (τὸ) *καὶ*

Παραπιεσμὸς (ὁ) oppressione. [illegible]

Παραπικραίνω. *M.* *ανῶ.* irritare. [illegible]

Παραπικρασμὸς (ὁ) irritazione. [illegible]

Παραπίμπρημι. *M.* *πρήσω.* abbruciare, ardere insieme. [illegible]

Παραπίπτω. *M.* *πεσοῦμαι.* cadere da parte. 2. cadere sopra, incontrare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. (*τρπ.*) = *Συμπίπτω.*

Παραπλάγιος (ὁ, ἡ) un poco obbliquo. [illegible]

Παραπλάσσω (*ττω.*) *M.* *πλάσω.* attaccare accanto. 2. trasformare, falsificare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παράπλαστος (ὁ, ἡ) falsificato. [illegible]

Παραπλέκω. *M.* *πλέξω.* intrecciare. [illegible]

Παραπλευρίδιος *καὶ*

Παράπλευρος (ὁ, ἡ) laterale. [illegible]

Παραπλέω. *M.* *πλεύσομαι.* costeggiare. [illegible] ([illegible])

Παραπληγία (ἡ) = *Παραπληξία.*

Παράπληκτος *καὶ*

Παραπλὴξ-ῆγος (ὁ, ἡ) colpito nei fianchi. 2. demente, folle. [illegible]

Digitized by Google

2. խելայեղ, խեւ. խանգարեալ վարդապե-տող. 2. շուայլ, տխմար:

Παραπληξία (ἡ) paraplessia. 2. demenza. Թերթեւ կաթուած կամ անդամալուծու-թիւն. 2. խելայեղութիւն. Հոգիէ թափ(ա)լ, կէսօտքին վեր ոտքը թմրած ըլլալ. 2. տխմա-նութիւն:

Παραπληρόω-ῶ. M. *ώσω.* riempiere. ա-ղէկ լեցնել. փոք փոքր լեցնել:

Παραπλήρωμα (τὸ) ciò che si aggiunge per riempiere il vuoto. պարապ մասը լե-ցընելու համար յաւելուած իրք. գոլ քաղաք թարգմանութեան մէջ աւելցուած ներանք:

Παραπληρωματικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ῶς. espletivo. լցուցիչ. փոխարինակ:

Παραπλήσιος-α ἢ ος-ον. consimile. Հա-մանման. ձեւնեւր, գնեւեւր: — ίως, ἐπίῤ.

Παραπλήσσω. M. *πλήξω.* battere, suonare male. գէշ զարնել՝ չալել. ֆիտա կար-ծել՝ չալմալ:

Παραπλοκὴ (ἡ) = *Παρεισαγωγή.*

Παράπλοος-ους (ὁ) il costeggiare. ցա-մաքին մօտ նաւարկելը. քէջ ոլոր վարմալ (կեր ելե):

Παραπνέω. M. *πνεύσω.* soffiare d'accanto. 2. avere l'odore simile a... քովէն փչել. 2. ուրիշ բանի մը նման հոտիլ. խանընտրան կոփլելով կամ. 2. ախեր գեր նմանի փոսալ կոկմալ:

Παραπνοὴ (ἡ) soffio dal canto di... քո-վէն փչելը. խանընտրան կոփոլ:

Παραποδίζω. M. *ίσω.* = *Παρεμποδίζω.*

Παραποδισμὸς (ὁ) impedimento. խոչըն-դոտն, արգելք. ենձել:

Παραποδύομαι. M. *ύσομαι.* spogliarsi insiememente. մէկտեղ մերկանալ. գիրողիր սոյանմալ:

Παραποιέω-ῶ. M. *ήσω.* contraffare, falsare. խարդախել, նենգել. կալպ ընել, կալպալըւաշը թենթեւեւ ընել:

Παραποίημα (τὸ) cosa contraffatta, falsificata. խարդախեալ իրք. կալպ նեանե:

Παραποίησις-εως (ἡ) contraffazione, falsificazione. խարդախելը. կալպալըւաշը:

Παραπολαύω. M. *αύσω.* profittare o danneggiarsi per caso. դիպուածով մը օգուտ կամ վնաս առնանալ. կալըրս գեր ֆայտե խախօտ գեր չարար կերմել:

Παραπολὺ, *ἐπίῤ.* troppo, assai. խիստ, յոյժ. էֆրաթ, չոյեթ:

Παραπομπὴ (ἡ) convojo. 2. postilla o rimando (*Γαλλ.* renvoi). ուղեկցութիւն. 2. լուսանցից ծանօթութիւն՝ Հեղինակի մը մէջ վկայութիւն մը գտնալու Համար. խօլտաւշը. 2. գեր պոեւլէֆտեն գեր ձեռն դասալմալ ըլլի թեմագլը թեներըն քօնալան Հալէյէ:

Παραπομπὸς (ὁ, ἡ) che convoja. ուղե-կից. խօլտաշ:

Παραπορεύομαι. M. *εύσομαι.* passare avanti. առաջ անցնիլ. եօնե կէջմէ. 2. = *Παρακολουθῶ.*

Παραποτάμιος-α-ον. che si trova sulla ripa d'un fiume. գետի քով գտնուող. չայ թենարընտա պուլունան:

Παραπράσσω (ττω.) M. *πράξω.* fare, agire fuor di proposito. յանդէպս առնել՝ գործել. մինասեպեթսիզ ընել՝ ըլլալ:

Παραπρεσβεία (ἡ) ambasciata abusata. գէ-շի գործածուած դեսպանութիւն. ֆենայե գուլլանըլմըշ էլչիլիք:

Παραπρεσβεύω. M. *εύσω.* abusarsi della sua ambasciata. դեսպանութիւնը գէշի գործածել. էլչիլիյինի ֆենայե գուլլան-մագ:

Παράπρισμα (τὸ) segatura. 2. soprosso. սղոցանք. 2. ձիու ոտքին ոսկրը խախ-տելէն գոյացած ուռեցք. տեսթերեն թօզու. 2. աթըն այագլարընը թեփելի օյնամագտան հասըլ օլան շիշ:

Παραπρίω. M. *πρίσω.* segare pian piano. կամաց կամաց սղոցել՝ սղոցով կտրել. թեստերէ ըլէ եավաշ եավաշ քեսմէք:

Παράπταισμα (τὸ) errore, sbaglio. սխալ. վրիպակ. ղալաթ, սեհվ:

Παραπταίω. M. *πταίσω.* fallire, errare. վրի-պել, սխալիլ. եանըլմագ, սեհվ էթմէք:

Παράπτομαι. M. *ἅψομαι.* toccare di passaggio. Հարեւանցի դպչիլ. եօլտան թեօ-քիւ դօքունմագ:

Παράπτωμα (τὸ) errore, sbaglio, delitto. սխալ, վրիպակ, յանցանք. ղալաթ, գապա-Հաթ:

Παράπτωσις-εως (ἡ) fallo, errore. 2. sviamento. վրիպելը. 2. ճամբան կոր-սընցընելը. եանըլմա. 2. եօլտան չըգմա:

Παραπύλη (ἡ) porta piccola al fianco d'un' altra grande, sportello. մեծ դրան մը քով եղած պզտիկ դուռ. գեր գիւչիւք գա-փու եանընտա պուլունան թէփէլէք գափու:

Παραπύλιον (τὸ) καὶ

Παραπυλὶς-ίδος (ἡ) ὑποκρ. τ. *Παραπύλη.*

Παραρθρέω-ῶ. M. *ήσω.* dislogare alquanto un osso dal suo luogo. ոսկրը քիչ մը տեղէն խախտել. թեմելի գեր ազ եերին-տէն օյնաթմագ:

Παράρθρημα (τὸ) καὶ

Παράρθρησις-εως (ἡ) lussazione leggiera. ոսկրներուն քիչ մը տեղէն խախտիլը. խաֆիֆ գըրըլըշ, թեմելէրին գեր ազ եեր-լերինտեն օյնամասը:

Παραριθμέω-ῶ. M. *ήσω.* annoverare, contare assieme. միասնեղ համրել, ար-կանել ի թիւ՝ ի համար. գիրաբիր սայմագ, սայըյա՝ հէսապա գաթմագ:

Παραριπτέω-ῶ. καὶ *Παραρίπτω.* = *Παραῤῥίπτω.*

Παραρπάζω. M. *άσω ἢ άξω.* rapire. յա-փշտակել. գափմագ:

Παράῤῥαμμα (τὸ) tutto ciò che vien unito all'orlo d'una veste, frangia. լաթի՝ զգեստի մը քովերուն կարուած իրք, ծոպ. եաղաղ թեներըն պէթէնճէն նեանե, սաչագ:

Παραῤῥάπτω. M. *ῥάψω.* cucire una cosa all'orlo d'una veste. զգեստի մը՝ լաթի մը պատառուածներուն՝ քովերուն բան մը կարել. եաղաղըն՝ բասաղանըն թեներըն գեր չեյ տիքմէք:

Παραῤῥέω. M. *ῥεύσομαι.* scorrere via, passare scorrendo. վազել երթալ, հո-սելով անցնիլ. աքըփ կիթմէք, աքըփ կէչմէք:

Παραῤῥήγνυμι. M. *ῥήξω.* lacerare, fendere. պատռել, ճեղքել. եըրթմագ, եարմագ. (ἔτι καὶ ἀμτβτ.)

Παραῤῥητὸς-ἡ-όν. che si può placare colle parole, flessibile. 2. cui s'indi-

Digitized by Google

rizzano le nostre preci. [illegible] 2. [illegible]

Παραῤῥιγόω-ῶ. *M.* *ώσω.* intirizzarsi di freddo presso di... [illegible]

Παραῤῥιπτέω-ῶ καὶ

Παραῤῥίπτω. *M.* *ῥίψω.* rigettare. [illegible]

Παράῤῥυμα (*τὸ*) pavesata, impagliatura. [illegible]

Παραρτάω (*ίω*)-*ῶ.* *M.* *ήσω.* appendere accanto. [illegible]

Παράρτημα (*τὸ*) ciò che s'appende accanto. 2. appendice. [illegible] 2. [illegible]

Παραρτίζομαι. *M.* *ίσομαι.* = *Παρασκευάζομαι.*

Παραρτύω. *M.* *ύσω.* = *Παρασκευάζω.* 2. condire. [illegible]

Παρασαλεύω. *M.* *εύσω.* scuotere leggiermente. [illegible]

Παρασαρόω-ῶ. *M.* *ώσω.* scopare. [illegible]

Παράσειον (*τὸ*) fiamma, banderuola. [illegible]

Παρασείω. *M.* *σείσω.* agitare, vibrare, muovere da due lati. [illegible]

Παρασημαίνω καὶ (*μσ.*)-*αίνομαι.* *M.* *ανῶ-ανοῦμαι.* mettere una falsa marca, un falso sigillo. 2. annotare. [illegible] 2. [illegible]

Παρασημειόω-ῶ. *M.* *ώσω.* fare delle annotazioni. [illegible]

Παρασημείωσις-εως (*ἡ*) annotazione. [illegible]

Παράσημον (*τὸ*) marca, insegna. [illegible]

Παράσημος (*ὁ, ἡ*) rimarchevole, distinto. [illegible] — *σήμως, ἐπίῤ.*

Παρασιτέω-ῶ. *M.* *ήσω.* essere commensale. 2. essere parassito. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρασιτία (*ἡ*) il mestiere del parassito. [illegible]

Παρασιτικός-ή-όν. parassitico. [illegible]

Παράσιτος (*ὁ, ἡ*) commensale. 2. parassito. 3. ajutante (*Γαλλ.* adjudant). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρασιωπάω-ῶ. *M.* *ήσω.* passare sotto silenzio. [illegible]

Παρασιώπησις-εως (*ἡ*) il passare sotto silenzio. 2. reticenza (figura rettorica). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρασκαίρω. *M.* *σκαρῶ.* = *Παρασκιρτάω.*

Παρασκέπασμα (*τὸ*) = *Παρακάλυμμα.*

Παρασκέπω. *M.* *σκεπάσω.* = *Παρακαλύπτω.*

Παρασκευάζω. *M.* *άσω.* preparare, disporre. [illegible]

Παρασκευάσις-εως (*ἡ*) = *Παρασκευή.*

Παρασκεύασμα (*τὸ*) preparativo. [illegible]

Παρασκευαστής-οῦ (*ὁ*) preparante, che dispone. [illegible]

Παρασκευαστικός-ή-όν. preparativo, atto a disporre. [illegible]

Παρασκευή (*ἡ*) preparazione. 2. (*ἐκκλης.*) venerdì. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρασκηνάω-ῶ. *M.* *ήσω.* = *Παρασκηνόω.*

Παρασκηνόω-ῶ. *M.* *ώσω.* avere la tenda appresso. [illegible]

Παρασκήπτω. *M.* *σκήψω.* cadere accanto. [illegible]

Παρασκιρτάω-ῶ. *M.* *ήσω.* saltare accanto. [illegible]

Παρασκώπτω. *M.* *σκώψω.* scherzare. [illegible]

Παρασοβέω-ῶ. *M.* *ήσω.* passare d'avanti con aria superba. [illegible]

Παρασοφίζομαι. *M.* *ίσομαι.* ingannare con de' sofismi. 2. far pompa di scienza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρασπάω-ῶ. *M.* *σπάσω.* distaccare, strappare. [illegible]

Παρασπείρω. *M.* *σπερῶ.* seminare quà e là o in mezzo. [illegible]

Παρασπίζω. *M.* *ίσω.* combattere al fianco di qualcuno, essere compagno d'armi. [illegible]

Παρασπιστὴς-οῦ (ὁ) compagno d' armi. [illegible]

Παρασπονδέω-ῶ. Μ. ήσω. violare un trattato, un' alleanza. [illegible]

Παρασπόνδημα (τὸ) καὶ

Παρασπόνδησις-εως (ἡ) violazione d'un trattato, d' una alleanza. [illegible]

Παρασπονδητὴς-οῦ (ὁ) violatore d' un contratto, d' una alleanza. [illegible]

Παράσπονδος (ὁ, ἡ) contrario alle condizioni d' un trattato, d' una alleanza. [illegible] — *σπόνδως, ἐπίῤ.*

Παραστάζω. Μ. στάξω. distillare sopra. [illegible]

Παραστὰς-άδος (ἡ) stipita (*Λατ.* postis). [illegible]

Παράστασις-εως (ἡ) rappresentazione. 2. allontanamento, esilio. 3. fortitudine, presenza di spirito. [illegible]

Παραστατέω-ῶ. Μ. ήσω. stare accanto. 2. assistere, soccorrere. [illegible]

Παραστάτης-ου (ὁ) assistente, che sta accanto. 2. ajutante, cooperante, socio. [illegible] (*οὐσ.*) = *Παραστάς.* 2. = *Ἐπιδιδυμίς.* le vene de' testicoli. 2. testicoli. [illegible]

Παραστατικὸς-η-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* forte, animoso, costante. [illegible]

Παραστάτις-ιδος (ἡ) *θηλ. τ. Παραστάτης.*

Παρασταυρόω-ῶ. Μ. ώσω. ficcare de' pali accanto. [illegible]

Παραστέλλω. Μ. στελῶ. ritenere, arrestare. [illegible]

Παράστημα (τὸ) = *Παράστασις* (3.) coraggio. 2. documento. [illegible]

Παραστίζω. Μ. ίσω. marcare con de' punti accanto. [illegible]

Παραστιχίδιον (τὸ) *ὑποκρ.* τοῦ

Παραστιχὶς-ίδος (ἡ) l' indice d' un libro. [illegible]

Παραστορέννυμι καὶ *Παραστόρνυμι. Μ. στορέσω.* stendere per terra. [illegible]

Παράστραβος (ὁ, ἡ) alquanto guercio. [illegible]

Παραστρατεύομαι. Μ. εύσομαι. seguire l' esercito. [illegible]

Παραστρατηγέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Συστρατηγῶ.*

Παραστρατοπεδεύω καὶ (*μσ.*) *-εύομαι. Μ. εύσω-ομαι.* accamparsi accanto o innanzi a ... [illegible]

Παραστρέφω. Μ. στρέψω. torcere. 2. pervertire, depravare, distornare. [illegible]

Παραστρόγγυλος (ὁ, ἡ) quasi rotondo. [illegible]

Παραστρώννυμι. Μ. στρώσω. = *Παραστορέννυμι.*

Παραστύφω. Μ. στύψω. esser alquanto acido, acre. [illegible]

Παρασυγγραφέω-ῶ. Μ. ήσω. violare un contratto. [illegible]

Παρασυγγραφὴ (ἡ) violazione d'un contratto. [illegible]

Παρασυλλέγω. Μ. λέξω. raccogliere insieme. [illegible]

Παρασυμβάλλω. Μ. βαλῶ. comparare. [illegible]

Παρασύμβαμα (τὸ) καὶ

Παρασύμπτωμα (τὸ) accidente, disgrazia cagionata per la causa d' un' altra. [illegible]

Παρασυνάγω Μ. άξω. far delle radunanze proibite dalle leggi, de' conciliaboli. [illegible]

Παρασυναγωγὴ (ἡ) radunanza proibita dalle leggi, conciliabolo. [illegible]

Παρασύναξις-εως (ἡ) = *τῷ προηγ.*

Παρασυνάπτω. Μ. άψω. aggiungere sopra. [illegible]

Παρασύνεσις-εως (ἡ) sentimento malinteso, disunione (*Γαλλ.* mésintelligence). [illegible]

Παρασύνθεσις-εως (ἡ) derivazione d'una parola da un' altra composta. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Παρασύνθετος (ἡ) (ἐνν. λέξις.) parola composta o derivata d' un' altra pure composta. [illegible]

Παρασυρίζω. M. ίσω. suonar la zampogna accanto. [illegible]

Παρασύρω. M. συρῶ. strascinare insieme. [illegible]

Παρασφαλὴς - έος (ὁ, ἡ) che sdrucciola. [illegible]

Παρασφάλλω. M. αλῶ. far cadere, sviare. [illegible]

Παρασφηνόω - ῶ. M. ώσω. turare i lati. [illegible]

Παρασφίγγω. M. σφίγξω. stringere fortemente. [illegible]

Παρασφραγίζω. M. ίσω. falsificare il sigillo. [illegible]

Παρασχεδιάζω. M. άσω. = Παραποιῶ.

Παρασχεδὸν, ἐπίῤ. d' appresso. 2. poco fà, ultimamente. 3. tosto. [illegible]

Παρασχηματίζω. M. ίσω. sfigurare. 2. dare un' altra forma. [illegible]

Παρασχίζω. M. ίσω. fender dal lato. [illegible]

Παρασχὶς - ίδος (ἡ) scheggione, piuolo. [illegible]

Παρασχολέω - ῶ. M. ήσω. occuparsi a delle cose inutili. [illegible]

Παράταξις - εως (ἡ) schieramento. [illegible]

Παρατάσσω (ττω). M. άξω. schierare. 2. (μσ.) opporsi. [illegible]

Παρατατικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che prolunga, distende. [illegible] (γρμτ.) tempo imperfetto. [illegible]

Παρατείνω, M. τενῶ. distendere. 2. prolungare, allungare. 3. tormentare. [illegible]

Παρατειχίζω. M. ίσω. alzare un muro accanto. [illegible]

Παρατείχισμα (τὸ) muro alzato accanto. [illegible]

Παρατεκταίνω καὶ (μσ.) - αίνομαι. M. ανοῦμαι. edificare accanto od in altra maniera. 2. mutare. [illegible]

Παρατελευταῖος - α - ον. penultimo. [illegible]

Παρατέλευτος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Παρατελωνέω - ῶ. καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. M. ήσω - ομαι. agire contro i dritti doganali. [illegible]

Παρατέμνω. M. τεμῶ. tagliare di più. [illegible]

Παρατηρέω - ῶ. M. ήσω. osservare. [illegible]

Παρατήρημα (τὸ) καὶ

Παρατήρησις - εως (ἡ) osservazione. [illegible]

Παρατηρητὴς - οῦ (ὁ) osservatore. [illegible]

Παρατηρητικὸς - ἡ - όν. attento osservatore. [illegible]

Παρατίθημι. M. θήσω. mettere accanto. 2. aggiungere. 3. offrire, accordare. 4. proporre, presentare. 5. comparare. 6. raccomandare. [illegible]

Παρατίλλω. M. τιλῶ. spelare. [illegible]

Παρατιλμὸς (ὁ) καὶ

Παράτιλσις - εως (ἡ) spelamento. [illegible]

Παράτιλτος (ὁ, ἡ) spelato. [illegible]

Παράτολμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - τόλμως. troppo audace, temerario. [illegible]

Παράτονος (ὁ, ἡ) molto teso. [illegible]

Παρατόξευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παρατοξεύω. M. εύσω. lanciare in vano, lanciare male il dardo. [illegible]

Παράτοπος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - τόπως. = Ἄτοπος.

Παρατραγῳδέω - ῶ. M. ήσω. esagerare oltremodo. [illegible]

Παρατράγῳδος (ὁ, ἡ) esagerato oltremo-

Digitized by Google

do. [illegible]

Παρατρέπω. *M*. *τρέψω*. far tornare. 2. frastornare, distornare, sedurre. [illegible]

Παρατρέφω. *M*. *θρέψω*. nutrire inutilmente. [illegible]

Παρατρέχω. *M*. *θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι*. passare correndo. [illegible] 2. = *Παραβλέπω*. 3. = *Παρέρχομαι*.

Παρατρέω. *M*. *τρέσω*. fuggire spaventato. [illegible]

Παρατριβή (ἡ) = *Παράτριψις*.

Παρατρίβω. *M*. *τρίψω*. strofinare, fregare due cose insieme, logorare. [illegible]

Παράτριψις - εως (ἡ) collisione, strofinamento, fregamento, logoranza. [illegible]

Παρατροπή (ἡ) traviamento. 2. digressione. [illegible] 2. [illegible]

Παράτροπος (ὁ, ἡ) traviato, sviato. [illegible]

Παρατρυγάω - ῶ. *M*. *ήσω*. = *Ὀμφακίζομαι*.

Παρατρύζω, *M*. *ύξω*. mormorare accanto. [illegible]

Παρατρώγω. *M*. *τρώξομαι*. rodere, mangiare di... [illegible]

Παρατυγχάνω. *M*. *τεύξομαι*. essere presente, intervenire. [illegible]

Παρατυπόω - ῶ. *M*. *ώσω*. mal formare, imitare imperfettamente. [illegible]

Παρατύπωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παραυγάζω. *M*. *άσω*. mostrare, rappresentare. 2. illuminare, illustrare a traverso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παραυδάω - ῶ. *M*. *ήσω*. = *Παραμυθέομαι*.

Παραυλέω - ῶ. *M*. *ήσω*. suonare il flauto appresso. 2. suonare male il flauto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παραυλίζω καὶ (*μσ*.) *- ίζομαι*. *M*. *ίσω - ομαι*. abitare presso. [illegible]

Παραύλιον (τὸ) = *Προαύλιον*.

Πάραυλος (ὁ, ἡ) vicino al cortile. [illegible]

Πάραυλος (ὁ, ἡ) che non accorda col suono del flauto. 2. dissonante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παραυξάνω καὶ Παραύξω. *M*. *αυξήσω*. accrescere. aumentare. [illegible]

Παραύξησις - εως (ἡ) aumento, accrescimento. [illegible]

Παραύστηρος (ὁ, ἡ) rigorosissimo. [illegible]

Παραυτά, *ἐπίῤ*. subitochè, immediatamente. [illegible]

Παραυτίκα, *ἐπίῤ*. = τῷ προηγ.

Παραυτόθεν, *ἐπίῤ*. = *Αὐτόθεν*.

Παραυτόθι, *ἐπίῤ*. = *Αὐτόθι*.

Παραυχενίζω. *M*. *ίσω*. chinare in parte il collo. [illegible]

Παραυχένιος - α ἢ ος - ον. che appende dal collo. [illegible]

Παραφαίνω. *M*. *φανῶ*. mostrare da vicino o di passaggio. [illegible]

Παραφαίρεσις - εως (ἡ) = *Ἀφαίρεσις*.

Παραφαιρέω - ῶ. *M*. *ήσω*. = *Ὑφαιροῦμαι*.

Παράφασις - εως (ἡ) esortazione, consolazione. [illegible]

Παραφάσσω. *M*. *αφάσω*. toccare al lato. [illegible]

Παραφέρω. *M*. *παροίσω*. portare appresso, esporre, presentare. [illegible] 2. = *Ὑπερβαίνω*. 3. = *Παρατρέχω*. 4. = *Παρατρέπω*. 5. = *Παραφρονῶ*.

Παράφημι. *M*. *φήσω*. esortare. [illegible]

Παραφθάνω. *M*. *φθάσω*. prevenire. [illegible]

Παραφθέγγομαι. *M*. *φθέγξομαι*. parlare fuor di proposito. [illegible]

Παράφθεγμα (τὸ) discorso fuor di proposito. [illegible]

Παραφίημι. *M*. *αφήσω*. lasciare a parte. [illegible]

Παραφίμωσις - εως (ἡ) parafimosi (sorta di malattia). [illegible]

Παραφορά (ἡ) alienazione di mente. [illegible]

Παραφορέω - ῶ. *M*. *ήσω*. = *Παραφέρω*.

Παράφορος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ*.) *- φόρως*. che si porta quà e là vacillante, che barcolla. 2. che ha la mente alienata, delirante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παραφορτίζομαι. *M*. *ίσομαι*. caricare di più. [illegible]

Παράφραγμα (τὸ) palizzata. [illegible]

Digitized by Google

Παραφράζω. M. *άσω.* parafrasare, spiegare più estesamente. [illegible]

Παράφρασις - *εως* (*ἡ*) parafrasi, spiegazione più estesa. [illegible]

Παραφράσσω. M. *άξω.* fortificare da ogni lato. [illegible]

Παραφραστής - *οῦ* (*ὁ*) parafraste, che spiega più estesamente. [illegible]

Παραφρίζω. M. *ίσω.* spumare da' lati. [illegible]

Παραφρονέω - *ῶ.* M. *ήσω.* delirare, alienarsi la mente. [illegible]

Παραφρόνησις - *εως* (*ἡ*) delirio, demenza. [illegible]

Παραφροσύνη (*ἡ*) delirio. [illegible]

Παραφρουρέω - *ῶ.* M. *ήσω.* fare la guardia presso. [illegible]

Παράφρων - *ονος* (*ὁ*, *ἡ*) demente, pazzo. [illegible]

Παραφυάς - *άδος* (*ἡ*) rampollo che spunta al tronco dell' albero. [illegible]

Παραφυλακή (*ἡ*) l' azione di spiare, d'osservare, spiagione. [illegible]

Παραφυλάσσω (*ττω*). M. *άξω.* osservare, spiare. 2. esser cauto, guardarsi. [illegible]

Παραφυσάω - *ῶ.* M. *ήσω.* soffiare di traverso. [illegible]

Παράφυσις - *εως* (*ἡ*) tutto ciò che cresce inutilmente. [illegible]

Παραφυτεύω. M. *εύσω.* piantare appresso. [illegible]

Παραφύω. M. *φύσω.* germogliare, spuntare inutilmente. [illegible]

Παραφωνέω - *ῶ.* M. *ήσω.* gridare accanto. 2. parlare all' orecchio. [illegible]

Παραφώνησις - *εως* (*ἡ*) acclamazione. [illegible]

Παραφωνία (*ἡ*) discordanza di voci, dissonanza. [illegible]

Παράφωνος (*ὁ*, *ἡ*) discorde, dissonante. [illegible]

Παραφωτισμός (*ὁ*) .luce debole o falsa. [illegible]

Παραχαλάω - *ῶ.* M. *άσω.* rallentare. [illegible]

Παραχάραγμα (*τὸ*) falsa moneta. [illegible]

Παραχαράκτης - *ου* (*ὁ*) falsario di moneta. [illegible]

Παραχαράσσω (*ττω*). M. *άξω.* coniare della moneta falsa. [illegible]

Παραχειμάζω. M. *άσω.* invernare, passare l' inverno in ... [illegible]

Παραχειμασία (*ἡ*) il passare l' inverno in ... [illegible]

Παραχέω. M. *χεύσω.* versare sopra. 2. bagnare, innaffiare. [illegible]

Παραχλιαίνω. M. *ανῶ.* riscaldare alquanto. [illegible]

Παραχναύω. M. *αύσω.* = *Παρατρώγω.*

Παραχορδίζω. M. *ίσω.* discordare. [illegible]

Παράχορδος (*ὁ*, *ἡ*) dissonante, discordante. [illegible]

Παραχράομαι - *ῶμαι.* M. *χρήσομαι.* abusare. 2. disprezzare. [illegible]

Παραχρῆμα, *ἐπίῤ.* all' istante, tosto. [illegible]

Παράχρησις - *εως* (*ἡ*) abuso. [illegible]

Παράχροος - *ους καὶ*

Παράχρωμος (*ὁ*, *ἡ*) mal tinto, mal colorito. [illegible]

Παραχρώννυμι. M. *χρώσω.* tingere con de' colori falsi. [illegible]

Παράχρωσις - *εως* (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Παράχυσις - *εως* (*ἡ*) effusione. [illegible]

Παραχύτης - *ου* (*ὁ*) garzone di bagno. [illegible]

Παράχωμα (*τὸ*) mucchio di terra. [illegible]

Παραχωρέω - *ῶ.* M. *ήσω.* cedere, concedere, accordare. [illegible]

Παραχώρημα (*τὸ*) ciò che si cede ad un altro. [illegible]

Παραχώρησις - *εως* (*ἡ*) l' azione di cedere. [illegible]

Παραχωρητικός - *ή* - *όν.* che cede facilmente. [illegible]

Παραχώριος (*ὁ*, *ἡ*) vicino. [illegible]

Παραψαλίζω. M. *ίσω.* tagliare con frode. [illegible]

Παραψαλιστής - *οῦ* (*ὁ*) che taglia con frode. [illegible]

Παραψάλλω. M. *ψαλῶ.* toccare leggiermente una corda. [illegible]

Παράψαυσις - *εως* (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Digitized by Google

Παραψαύω. **M.** *αύσω.* toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Παραψήχω. **M.** *ψήξω.* strofinare leggiermente. [illegible]

Παραψυχὴ (ἡ) = *Ἀναψυχή.*

Παραψύχω καὶ (μσ.) - *ψύχομαι.* **M.** *ψύξω - ομαι.* = *Ἀναψύχω. Παρηγορῶ.*

Παρδαλέη - λῆ (ἡ) la pelle di pardo o leopardo. [illegible]

Παρδάλειος - α - ον, καὶ

Παρδάλεος - α - ον. di pardo o di leopardo. [illegible]

Παρδαλιδεὺς - έως (ὁ) piccolo pardo o leopardo. [illegible]

Πάρδαλις - εως (ἡ) pardo o leopardo. [illegible]

Παρδαλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al pardo o leopardo. [illegible]

Παρδαλωτὸς - ἡ - όν. biscolore, brizzolato, macchioso. [illegible]

Πάρδος (ὁ) pardo, il maschio della pantera. [illegible]

Παρεάω - ῶ. **M.** *άσω.* lasciare a parte. [illegible]

Παρεγγίζω. **M.** *ίσω.* avvicinarsi un poco. [illegible]

Παρέγγραπτος καὶ Παρέγγραφος (ὁ, ἡ) falsamente inscritto, che non è ingenuo, falsificato. [illegible]

Παρεγγράφω. **M.** *γράψω.* ascrivere, inscrivere falsamente, con frode. [illegible]

Παρεγγυάω - ῶ. καὶ (μσ.) - *άομαι - ῶμαι.* **M.** *ήσω - ομαι.* rimettere da mano in mano, raccomandare. 2. esortare. 3. comandare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρεγγύησις - εως (ἡ) il passar parola (Γαλλ. passe-parole). [illegible]

Πάρεγγυς, ἐπίῤ. assai vicino. [illegible]

Παρεγκάθημαι. **M.** *καθεσθήσομαι.* sedere accanto. [illegible]

Παρέγκειμαι. **M.** *κείσομαι.* essere posto frà. [illegible]

Παρεγκελεύομαι. **M.** *εύσομαι.* esortare, animare. [illegible]

Παρεγκεφαλὶς - ίδος (ἡ) cerebello. [illegible]

Παρεγκλίνω. **M.** *κλινῶ.* inchinarsi un poco. [illegible]

Παρέγκλισις - εως (ἡ) l' inchinarsi un poco. [illegible]

Παρεγκρανὶς - ίδος (ἡ) = *Παρεγκεφαλίς.*

Παρεγχειρέω - ῶ. **M.** *ήσω.* intrapprendere ciò che un altro già ha intrapreso. 2. cercare di dimostrare con delle false argomentazioni. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεγχείρησις - εως (ἡ) falsa argomentazione. [illegible]

Παρεγχέω. **M.** *χεύσω.* versare accanto. [illegible]

Παρεδρευτικὸς - ἡ - όν. assiduo, costante. [illegible]

Παρεδρεύω. **M.** *εύσω.* = *Παρακάθημαι.* 2. essere assiduo, costante. [illegible]

Παρεδρία (ἡ) il sedere appresso. 2. assiduità. 3. la carica dell' assessore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πάρεδρος (ὁ) assessore. 2. assistente, compagno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέζομαι. **M.** *εδοῦμαι.* = *Παρακάθημαι.*

Παρειὰ (ἡ) guancia. [illegible]

Παρείας - ου (ὁ) = *Παρώας.*

Παρείκω. **M.** *είξω.* cedere, accordare, permettere. [illegible]

Παρειμένως, ἐπίῤ. trascuratamente. [illegible]

Πάρειμι. **M.** *έσομαι.* essere presente, assistere a.., intervenire, trovarsi a... giungere, soccorrere. [illegible]

Πάρειμι. **M.** *εἶμι.* passare da qualche luogo o d' avanti. [illegible]

Παρείργω. **M.** *είρξω.* allontanare, impedire. [illegible]

Παρείρω (Χ. M.) inserire, porre dentro. [illegible]

Παρεισάγω. **M.** *άξω.* introdurre (di na-

acosto). [illegible]

Παρείσακτος (ὁ, ἡ) introdotto furtivamente, intruso. [illegible]

Παρεισβάλλω. *M.* *βαλῶ.* mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdursi furtivamente, insinuarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεισγραφή (ἡ) falsa inscrizione. [illegible]

Παρεισδέχομαι. *M.* *δέξομαι.* ricevere furtivamente. [illegible]

Παρεισδύομαι. *M.* *δύσομαι.* insinuarsi. [illegible]

Παρείσδυσις-εως (ἡ) l'insinuarsi, entrata furtiva. [illegible]

Παρείσειμι. *M.* *εἶμι.* = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισέρχομαι. *M.* *ἐλεύσομαι.* = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισκομίζω. *M.* *ίσω.* introdurre furtivamente. [illegible]

Παρεισοδεύω. *M.* *εύσω.* entrare di nascosto o dietro qualcuno. [illegible]

Παρεισπέμπω. *M.* *πέμψω.* mandare di nascosto. [illegible]

Παρεισπίπτω. *M.* *πεσοῦμαι.* insinuarsi. 2. lanciarsi, gettarsi sopra all' improvviso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεισπορεύομαι. *M.* *εύσομαι.* = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισπράσσω (ττω). *M.* *πράξω.* esigere delle contribuzioni ingiuste. [illegible]

Παρεισρέω. *M.* *ῥεύσομαι.* scorrere dentro furtivamente. [illegible] 2. = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισφέρω. *M.* *εισοίσω.* = *Παρεισάγω.*

Παρὲκ (καὶ πρὸ φων.) *Παρὲξ,* *ἐπίῤ.* ἢ *πρόθ.* oltre, inoltre, fuori di... [illegible] = *Χωρίς,* *Ἐκτός.*

Παρεκβαίνω. *M.* *βήσομαι.* oltrepassare, sortire andare fuori, al di là. [illegible]

Παρεκβάλλω. *M.* *βαλῶ.* mettere fuori, togliere da un luogo e collocare altrove. [illegible]

Παρέκβασις-εως (ἡ) sviamento. 2. digressione. [illegible] 2. [illegible]

[illegible] 2. [illegible]

Παρεκβατικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. digressivo. [illegible]

Παρεκβολαὶ (αἱ) raccolta. [illegible]

Παρεκδέχομαι. *M.* *δέξομαι.* prendere una cosa in vece d'un' altra. [illegible]

Παρεκδύνω (δύομαι.) *M.* *δύσω-ομαι.* sutterfugere. [illegible]

Παρεκθέω. *M.* *θεύσομαι.* = *Παρατρέχω.*

Παρεκκλίνω. *M.* *κλινῶ.* rimuovere, allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. [illegible]

Παρεκλείπω. *M.* *λείψω.* lasciare a parte. 2. mancare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεκπίπτω. *M.* *πεσοῦμαι.* sortire di nascosto. [illegible] = *Παρεκδύνω.*

Παρεκστροφή (ἡ) rivolta alla rovescia, rovesciamento. [illegible]

Παρέκταμα (τὸ) = *Παρέκτασις.*

Παρέκτασις-εως (ἡ) estensione, allungamento. [illegible]

Παρεκτείνω. *M.* *τενῶ.* allungare, prolungare. [illegible]

Παρεκτελέω-ῶ. *M.* *έσω.* eseguire contro la volontà di ... [illegible]

Παρεκτικός-ή-όν. pronto a dare, ad accordare. [illegible]

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ) sviato. [illegible]

Παρεκτὸς, *ἐπίῤ.* oltre, eccetto, tranne. [illegible]

Παρεκτρέπω. *M.* *τρέψω.* distorre, distornare. [illegible]

Παρεκτρέχω. *M.* *δραμοῦμαι.* correre al di là. [illegible]

Παρεκτροπή (ἡ) sviamento. [illegible]

Παρεκφαίνομαι. *M.* *φανήσομαι.* apparire accanto. [illegible]

Παρεκφέρω. *M.* *ἐξοίσω.* portare al di là, mettere al di fuori. [illegible]

Παρεκχέω. *M.* *χεύσω.* versare fuori o accanto. [illegible]

Digitized by Google

Παρέκχυσις-εως (ἡ) inondazione. [illegible]

Παρελαύνω. M. *ἐλάσω.* oltrepassare, passare d' avanti. [illegible]

Παρέλευσις-εως (ἡ) passaggio, il passare (d' avanti). [illegible]

Παρέλκυσις-εως (ἡ) prolungamento, indugio. [illegible]

Παρελκυστής-οῦ (ὁ) che prolunga, indugiatore. [illegible]

Παρελκύω. μτγν. ἀντὶ —

Παρέλκω. M. *ἕλξω.* tirare d' accanto. 2. prolungare, rimettere, temporeggiare, differire. [illegible]

Παρέλλειψις-εως (ἡ) omissione. [illegible]

Παρεμβαίνω. M. *βήσομαι.* entrare dentro, in mezzo. [illegible]

Παρεμβάλλω. M. *βαλῶ.* mettere frà, interporre, introdurre, inserire. 2. ordinare, schierare nel campo di guerra. [illegible]

Παρέμβασις-εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρεμβατικῶς, ἐπίῤ. per parentesi. [illegible]

Παρεμβολή (ἡ) interposizione. 2. ordine di battaglia. 3. esercito. [illegible]

Παρεμβολικός-ή-όν. che si fà nel campo di guerra. [illegible]

Παρεμβύω. M. *βύσω.* ficcare dentro. [illegible]

Παρεμμανής-έος (ὁ, ἡ) quasi furioso. [illegible]

Παρεμπίνω. M. *πίομαι.* bevere troppo, trincare. [illegible]

Παρεμπίπλημι. M. *εμπλήσω.* riempiere. [illegible]

Παρεμπίπρημι. M. *εμπρήσω.* abbruciare da' lati. [illegible]

Παρεμπίπτω. M. *πεσοῦμαι.* cadere dentro, entrare in mezzo, intervenire. [illegible]

Παρεμπλέκω. M. *πλέξω.* intrecciare. [illegible]

Παρεμπλοκή (ἡ) intrecciamento. [illegible]

Παρεμποδίζω. M. *ίσω.* impedire. [illegible]

Παρεμπολάω-ῶ. M. *ήσω.* fare del traffico ingiusto. [illegible]

Παρεμπόρευμα (τὸ) lucro accessorio. [illegible]

Παρεμπορεύομαι. M. *εύσομαι.* fare un traffico fuori della propria professione. [illegible]

Παρέμπτωσις-εως (ἡ) il cadere dentro. [illegible]

Παρεμφαίνω. M. *φανῶ.* mostrare, rappresentare da vicino o alquanto. 2. rassomigliare un poco. [illegible]

Παρέμφασις-εως (ἡ) rappresentazione. [illegible]

Παρεμφερής-έος (ὁ, ἡ) alquanto simile. [illegible]

Παρεμφέρω. M. *ενοίσω.* avere qualche rassomiglianza con... [illegible]

Παρεμφύομαι. M. *φύσομαι.* crescere, germogliare appresso. [illegible]

Παρενδείκνυμι. M. *δείξω.* mostrare da vicino. 2. far mostra di... [illegible]

Παρενδιάω-ῶ. M. *άσω.* = *Διατρίβω.*

Παρενδίδωμι. M. *δώσω.* rimettere, usare dell' indulgenza. [illegible]

Παρενδύνω (*δύομαι.*) M. *δύσομαι.* = *Παρεισδύομαι.*

Παρενείρω. (X. M.) intrecciare. 2. introdurre, inserire. [illegible]

Παρένθεσις-εως (ἡ) interposizione. 2. parentesi. [illegible] ( ), [illegible]

Παρένθετος (ὁ, ἡ) interposto. [illegible]

Παρενθήκη (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρενθυμέομαι-οῦμαι. M. *ήσομαι.* trascurare. [illegible]

Παρενθύμησις-εως (ἡ) trascuratezza. [illegible]

Παρενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il frutto ogni due anni. [illegible]

Παρενοχλέω-ῶ. M. *ήσω.* incomodare, molestare. [illegible]

Παρενόχλησις-εως (ἡ) importunità, mo-

80 *

Digitized by Google

Παραφράζω. *M.* *ασω.* parafrasare, spiegare più estesamente. [illegible]

Παράφρασις-εως (ἡ) parafrasi, spiegazione più estesa. [illegible]

Παραφράσσω. *M.* *άξω.* fortificare da ogni lato. [illegible]

Παραφραστὴς-οῦ (ὁ) parafraste, che spiega più estesamente. [illegible]

Παραφρίζω. *M.* *ίσω.* spumare da' lati. [illegible]

Παραφρονέω-ῶ. *M.* *ήσω.* delirare, alienarsi la mente. [illegible]

Παραφρόνησις-εως (ἡ) delirio, demenza. [illegible]

Παραφροσύνη (ἡ) delirio. [illegible]

Παραφρουρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* fare la guardia presso. [illegible]

Παράφρων-ονος (ὁ, ἡ) demente, pazzo. [illegible]

Παραφυάς-άδος (ἡ) rampollo che spunta al tronco dell' albero. [illegible]

Παραφυλακὴ (ἡ) l'azione di spiare, d'osservare, spiagione. [illegible]

Παραφυλάσσω (ττω). *M.* *άξω.* osservare, spiare. 2. esser cauto, guardarsi. [illegible]

Παραφυσάω-ῶ. *M.* *ήσω.* soffiare di traverso. [illegible]

Παράφυσις-εως (ἡ) tutto ciò che cresce inutilmente. [illegible]

Παραφυτεύω. *M.* *εύσω.* piantare appresso. [illegible]

Παραφύω. *M.* *φύσω.* germogliare, spuntare inutilmente. [illegible]

Παραφωνέω-ῶ. *M.* *ήσω.* gridare accanto. 2. parlare all' orecchio. [illegible]

Παραφώνησις-εως (ἡ) acclamazione. [illegible]

Παραφωνία (ἡ) discordanza di voci, dissonanza. [illegible]

Παράφωνος (ὁ, ἡ) discorde, dissonante. [illegible]

Παραφωτισμὸς (ὁ) luce debole o falsa. [illegible]

Παραχαλάω-ῶ. *M.* *άσω.* rallentare. [illegible]

Παραχάραγμα (τὸ) falsa moneta. [illegible]

Παραχαράκτης-ου (ὁ) falsario di moneta. [illegible]

Παραχαράσσω (ττω). *M.* *άξω.* coniare della moneta falsa. [illegible]

Παραχειμάζω. *M.* *άσω.* invernare, passare l'inverno in... [illegible]

Παραχειμασία (ἡ) il passare l'inverno in... [illegible]

Παραχέω. *M.* *χεύσω.* versare sopra. 2. bagnare, innaffiare. [illegible]

Παραχλιαίνω. *M.* *ανῶ.* riscaldare alquanto. [illegible]

Παραχναύω. *M.* *αύσω.* = *Παρατρώγω.*

Παραχορδίζω. *M.* *ίσω.* discordare. [illegible]

Παράχορδος (ὁ, ἡ) dissonante, discordante. [illegible]

Παραχράομαι-ῶμαι. *M.* *χρήσομαι.* abusare. 2. disprezzare. [illegible]

Παραχρῆμα, *ἐπίῤ.* all' istante, tosto. [illegible]

Παράχρησις-εως (ἡ) abuso. [illegible]

Παράχροος-ους καὶ

Παράχρωμος (ὁ, ἡ) mal tinto, mal colorito. [illegible]

Παραχρώννυμι. *M.* *χρώσω.* tingere con de' colori falsi. [illegible]

Παράχρωσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παράχυσις-εως (ἡ) effusione. [illegible]

Παραχύτης-ου (ὁ) garzone di bagno. [illegible]

Παράχωμα (τὸ) mucchio di terra. [illegible]

Παραχωρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* cedere, concedere, accordare. [illegible]

Παραχώρημα (τὸ) ciò che si cede ad un altro. [illegible]

Παραχώρησις-εως (ἡ) l'azione di cedere. [illegible]

Παραχωρητικὸς-ή-όν. che cede facilmente. [illegible]

Παραχώριος (ὁ, ἡ) vicino. [illegible]

Παραψαλίζω. *M.* *ίσω.* tagliare con frode. [illegible]

Παραψαλιστὴς-οῦ (ὁ) che taglia con frode. [illegible]

Παραψάλλω. *M.* *ψαλῶ.* toccare leggiermente una corda. [illegible]

Παράψαυσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Digitized by Google

Παραψαύω. **M.** *αύσω.* toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Παραψήχω. *M.* *ψήξω.* strofinare leggiermente. [illegible]

Παραψυχή (ἡ) = *Ἀναψυχή.*

Παραψύχω καὶ (μσ.) - *ψύχομαι.* *M.* *ψύξω* - *ομαι.* = *Ἀναψύχω.* *Παρηγορῶ.*

Παρδαλέη - *λῆ* (ἡ) la pelle di pardo o leopardo. [illegible]

Παρδάλειος - α - ον. καὶ

Παρδάλεος - α - ον. di pardo o di leopardo. [illegible]

Παρδαλιδεύς - *έως* (ὁ) piccolo pardo o leopardo. [illegible]

Πάρδαλις - *εως* (ἡ) pardo o leopardo. [illegible]

Παρδαλώδης - *εος* (ὁ, ἡ) simile al pardo o leopardo. [illegible]

Παρδαλωτός - ἡ - *όν.* biscolore, brizzolato, macchioso. [illegible]

Πάρδος (ὁ) pardo, il maschio della pantera. [illegible]

Παρεάω - *ῶ.* *M.* *άσω.* lasciare a parte. [illegible]

Παρεγγίζω. *M.* *ίσω.* avvicinarsi un poco. [illegible]

Παρέγγραπτος καὶ *Παρέγγραφος* (ὁ, ἡ) falsamente inscritto, che non è ingenuo, falsificato. [illegible]

Παρεγγράφω. *M.* *γράψω.* ascrivere, inscrivere falsamente, con frode. [illegible]

Παρεγγυάω - *ῶ.* καὶ (μσ.) - *άομαι* - *ῶμαι.* *M.* *ήσω* - *ομαι.* rimettere da mano in mano, raccomandare. 2. esortare. 3. comandare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρεγγύησις - *εως* (ἡ) il passar parola (*Γαλλ.* passe-parole). [illegible]

Πάρεγγυς, *ἐπίῤ.* assai vicino. [illegible]

Παρεγκάθημαι. *M.* *καθεσθήσομαι.* sedere accanto. [illegible]

Παρέγκειμαι. *M.* *κείσομαι.* essere posto frà. [illegible]

Παρεγκελεύομαι. *M.* *εύσομαι.* esortare, animare. [illegible]

Παρεγκεφαλίς - *ίδος* (ἡ) cerebello. [illegible]

Παρεγκλίνω. *M.* *κλινῶ.* inchinarsi un poco. [illegible]

Παρέγκλισις - *εως* (ἡ) l'inchinarsi un poco. [illegible]

Παρεγκρανίς - *ίδος* (ἡ) = *Παρεγκεφαλίς.*

Παρεγχειρέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* intrapprendere ciò che un altro già ha intrapreso. 2. cercare di dimostrare con delle false argomentazioni. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεγχείρησις - *εως* (ἡ) falsa argomentazione. [illegible]

Παρεγχέω. *M.* *χεύσω.* versare accanto. [illegible]

Παρεδρευτικός - ἡ - *όν.* assiduo, costante. [illegible]

Παρεδρεύω. *M.* *εύσω.* = *Παρακάθημαι.* 2. essere assiduo, costante. [illegible]

Παρεδρία (ἡ) il sedere appresso. 2. assiduità. 3. la carica dell' assessore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πάρεδρος (ὁ) assessore. 2. assistente, compagno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέζομαι. *M.* *εδοῦμαι.* = *Παρακάθημαι.*

Παρειά (ἡ) guancia. [illegible]

Παρείας - ου (ὁ) = *Παρώας.*

Παρείκω. *M.* *είξω.* cedere, accordare, permettere. [illegible]

Παρειμένως, *ἐπίῤ.* trascuratamente. [illegible]

Πάρειμι. *M.* *ἔσομαι.* essere presente, assistere a.., intervenire, trovarsi a... giungere, soccorrere. [illegible]

Πάρειμι. *M.* *εἶμι.* passare da qualche luogo o d'avanti. [illegible]

Παρείργω. *M.* *είρξω.* allontanare, impedire. [illegible]

Παρείρω (*X.* *M.*) inserire, porre dentro. [illegible]

Παρεισάγω. *M.* *άξω.* introdurre (di na-

80

scosto). [illegible]

Παρείσακτος (ὁ, ἡ) introdotto furtivamente, intruso. [illegible]

Παρεισβάλλω. M. *βαλῶ*. mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdursi furtivamente, insinuarsi. [illegible]

Παρεισγραφή (ἡ) falsa inscrizione. [illegible]

Παρεισδέχομαι. M. *δέξομαι*. ricevere furtivamente. [illegible]

Παρεισδύομαι. M. *δύσομαι*. insinuarsi. [illegible]

Παρείσδυσις - *εως* (ἡ) l'insinuarsi, entrata furtiva. [illegible]

Παρείσειμι. M. *ειμι*. = *Παρεισέρχομαι*.

Παρεισέρχομαι. M. *ελεύσομαι*. = *Παρεισδύομαι*.

Παρεισκομίζω. M. *ίσω*. introdurre furtivamente. [illegible]

Παρεισοδεύω. M. *εύσω*. entrare di nascosto o dietro qualcuno. [illegible]

Παρεισπέμπω. M. *πέμψω*. mandare di nascosto. [illegible]

Παρεισπίπτω. M. *πεσοῦμαι*. insinuarsi. 2. lanciarsi, gettarsi sopra all' improvviso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεισπορεύομαι. M. *εύσομαι*. = *Παρεισέρχομαι*.

Παρεισπράσσω (ττω). M. *πράξω*. esigere delle contribuzioni ingiuste. [illegible]

Παρεισρέω. M. *ρεύσομαι*. scorrere dentro furtivamente. [illegible] 2. = *Παρεισδύομαι*.

Παρεισφέρω. M. *εισοίσω*. = *Παρεισάγω*.

Παρέκ (καὶ πρὸ φων.) *Παρέξ*, ἐπίῤ. ἢ πρόθ. oltre, inoltre, fuori di... [illegible] = *Χωρίς*, *Ἐκτός*.

Παρεκβαίνω. M. *βήσομαι*. oltrepassare, sortire andare fuori, al di là. [illegible]

Παρεκβάλλω. M. *βαλῶ*. mettere fuori, togliere da un luogo e collocare altrove. [illegible]

Παρέκβασις - *εως* (ἡ) sviamento. 2. digressione. [illegible] 2. [illegible]

Παρεκβατικός - ἡ - *όν*. (καὶ ἐπίῤ.) - *ικῶς*. digressivo. [illegible]

Παρεκβολαὶ (*αἱ*) raccolta. [illegible]

Παρεκδέχομαι. M. *δέξομαι*. prendere una cosa in vece d'un' altra. [illegible]

Παρεκδύνω (*δύομαι*.) M. *δύσω* - *ομαι*. sutterfugere. [illegible]

Παρεκθέω. M. *θεύσομαι*. = *Παρεκτρέχω*.

Παρεκκλίνω. M. *κλινῶ*. rimuovere, allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. [illegible]

Παρεκλείπω. M. *λείψω*. lasciare a parte. 2. mancare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεκπίπτω. M. *πεσοῦμαι*. sortire di nascosto. [illegible] = *Παρεκδύνω*.

Παρεκστροφή (ἡ) rivolta alla rovescia, rovesciamento. [illegible]

Παρέκταμα (τὸ) = *Παρέκτασις*.

Παρέκτασις - *εως* (ἡ) estensione, allungamento. [illegible]

Παρεκτείνω. M. *τενῶ*. allungare, prolungare. [illegible]

Παρεκτελέω - *ῶ*. M. *ίσω*. eseguire contro la volontà di... [illegible]

Παρεκτικός - ἡ - *όν*. pronto a dare, ad accordare. [illegible]

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ) sviato. [illegible]

Παρεκτὸς, ἐπίῤ. oltre, eccetto, tranne. [illegible]

Παρεκτρέπω. M. *τρέψω*. distorre, distornare. [illegible]

Παρεκτρέχω. M. *δραμοῦμαι*. correre al di là. [illegible]

Παρεκτροπή (ἡ) sviamento. [illegible]

Παρεκφαίνομαι. M. *φανήσομαι*. apparire accanto. [illegible]

Παρεκφέρω. M. *εξοίσω*. portare al di là, mettere al di fuori. [illegible]

Παρεκχέω. M. *χεύσω*. versare fuori o accanto. [illegible]

Digitized by Google

Παρέκχυσις-εως (ἡ) inondazione. [illegible]

Παρελαύνω. M. *ελάσω*. oltrepassare, passare d'avanti. [illegible]

Παρέλευσις-εως (ἡ) passaggio, il passare (d'avanti). [illegible]

Παρέλκυσις-εως (ἡ) prolungamento, indugio. [illegible]

Παρελκυστὴς-οῦ (ὁ) che prolunga, indugiatore. [illegible]

Παρελκύω. *μτγν*. ἀντὶ —

Παρέλκω. M. *ἑλξω*. tirare d'accanto. 2. prolungare, rimettere, temporeggiare, differire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέλλειψις-εως (ἡ) omissione. [illegible]

Παρεμβαίνω. M. *βήσομαι*. entrare dentro, in mezzo. [illegible]

Παρεμβάλλω. M. *βαλῶ*. mettere frà, interporre, introdurre, inserire. 2. ordinare, schierare nel campo di guerra. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέμβασις-εως (ἡ) = *Παρένθεσις*.

Παρεμβατικῶς, ἐπίῤ. per parentesi. [illegible]

Παρεμβολὴ (ἡ) interposizione. 2. ordine di battaglia. 3. esercito. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρεμβολικὸς-ή-όν. che si fà nel campo di guerra. [illegible]

Παρεμβύω. M. *βύσω*. ficcare dentro. [illegible]

Παρεμμανὴς-έος (ὁ, ἡ) quasi furioso. [illegible]

Παρεμπίνω. M. *πίομαι*. bevere troppo, trincare. [illegible]

Παρεμπίπλημι. M. *εμπλήσω*. riempiere. [illegible]

Παρεμπίπρημι. M. *εμπρήσω*. abbruciare da' lati. [illegible]

Παρεμπίπτω. M. *πεσοῦμαι*. cadere dentro, entrare in mezzo, intervenire. [illegible]

Παρεμπλέκω. M. *πλέξω*. intrecciare. [illegible]

Παρεμπλοκὴ (ἡ) intrecciamento. [illegible]

Παρεμποδίζω. M. *ίσω*. impedire. [illegible]

Παρεμπολάω-ῶ. M. *ήσω*. fare del traffico ingiusto. [illegible]

Παρεμπόρευμα (τὸ) lucro accessorio. [illegible]

Παρεμπορεύομαι. M. *εύσομαι*. fare un traffico fuori della propria professione. [illegible]

Παρέμπτωσις-εως (ἡ) il cadere dentro. [illegible]

Παρεμφαίνω. M. *φανῶ*. mostrare, rappresentare da vicino o alquanto. 2. rassomigliare un poco. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέμφασις-εως (ἡ) rappresentazione. [illegible]

Παρεμφερὴς-έος (ὁ, ἡ) alquanto simile. [illegible]

Παρεμφέρω. M. *ενοίσω*. avere qualche rassomiglianza con... [illegible]

Παρεμφύομαι. M. *φύσομαι*. crescere, germogliare appresso. [illegible]

Παρενδείκνυμι. M. *δείξω*. mostrare da vicino. 2. far mostra di... [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρενδιάω-ῶ. M. *άσω*. = *Διατρίβω*.

Παρενδίδωμι. M. *δώσω*. rimettere, usare dell' indulgenza. [illegible]

Παρενδύνω (*δύομαι*.) M. *δύσομαι*. = *Παρεισδύομαι*.

Παρενείρω. (X. M.) intrecciare. 2. introdurre, inserire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρένθεσις-εως (ἡ) interposizione. 2. parentesi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] ( ), [illegible]

Παρένθετος (ὁ, ἡ) interposto. [illegible]

Παρενθήκη (ἡ) = *Παρένθεσις*.

Παρενθυμέομαι-οῦμαι. M. *ήσομαι*. trascurare. [illegible]

Παρενθύμησις-εως (ἡ) trascuratezza. [illegible]

Παρενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il frutto ogni due anni. [illegible]

Παρενοχλέω-ῶ. M. *ήσω*. incomodare, molestare. [illegible]

Παρενόχλησις-εως (ἡ) importunità, mo-

Digitized by Google

lestia. [illegible]

Παρενράπτω. M. ῥάψω. cucire appresso. [illegible]

Παρενσάλευσις - εως (ἡ) scossa, concussione. [illegible]

Παρενσαλεύω. M. εύσω. scuotere, concussare. [illegible]

Παρενσπείρω. M σπερῶ. seminare quà e là. [illegible]

Παρένταξις - εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρεντάσσω (ττω.) *M.* τάξω. mettere con ordine in mezzo. [illegible]

Παρεντίθημι. M. θήσω. interporre, inserire. [illegible]

Παρεντρώγω. M. τρώξομαι. mangiare come un manicaretto. [illegible]

Παρέξ (πρὸ συμφ.) ἀντὶ *Παρέκ.*

Παρεξάγω. M. ἄξω. distornare, sedurre. 2. far avanzare l'esercito contro il nemico. [illegible]

Παρεξαγωγή (ἡ) il marciare dell'esercito contro il nemico. [illegible]

Παρεξαίρω. M. ἀρῶ. innalzare vicino a... [illegible]

Παρεξαλλάσσω (ττω). *M.* ἄξω. cangiare, mutare intieramente. [illegible]

Παρεξαμείβω. M. αμείψω. = *Παρεξέρχομαι.*

Παρέξειμι. M. ειμι. = *Παρεξέρχομαι.*

Παρεξελαύνω. M. ελάσω. avanzare, passare al di là (a cavallo). 2. lanciarsi sul nemico. [illegible]

Παρεξελέγχω. M. ελέγξω. convincere uno con de' soffismi. [illegible]

Παρεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. oltrepassare, andare al di là. [illegible]

Παρεξετάζω. M. άσω. confrontare. [illegible]

Παρεξέτασις - εως (ἡ) confronto, comparazione. [illegible]

Παρεξευρίσκω. M. ρίσω. inventare inoltre. [illegible]

Παρεξηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. interpretare malamente. [illegible]

Παρεξήγησις - εως (ἡ) falsa interpretazione. [illegible]

Παρεξῆς, ἐπίῤ. = Ἑξῆς.

Παρεξίημι. M. εξήσω. lasciar passare, trascurare. [illegible]

Πάρεξις - εως (ἡ) esibizione, presentazione. [illegible]

Παρεξίστημι. M εκστήσω. rimuovere dal suo luogo. 2. peggiorare. [illegible]

Παρέξοδος (ἡ) uscio nascosto. 2. preparazione di viaggio. [illegible]

Παρεξωθέω - ῶ. M. ωθήσω. spingere in una parte. [illegible]

Παρεπιγραφή (ἡ) annotazione al margine, postilla. [illegible]

Παρεπιγράφω. M. γράψω. postillare, fare delle annotazioni al margine. [illegible]

Παρεπιδείκνυμαι. M. δείξομαι. far mostra di... [illegible]

Παρεπιδημέω - ῶ. M. ήσω. essere viaggiatore. [illegible]

Παρεπιδημία (ἡ) pellegrinaggio. [illegible]

Παρεπίδημος (ὁ, ἡ) forestiere, passaggiere, viaggiatore. [illegible]

Παρεπινοέω - ῶ. M. ήσω. inventare inoltre. [illegible]

Παρεπιπνέω. M. πνεύσω. soffiare leggiermente. [illegible]

Παρεπισκοπέω - ῶ. M. ήσω. osservare di passaggio. [illegible]

Παρεπιστρέφω. M. στρέψω. voltare un poco. [illegible]

Παρεπιστροφή (ἡ) il voltarsi alquanto. [illegible]

Παρεπιφέρω. M. εποίσω. portare, produrre inoltre. [illegible]

Παρεπιψαύω. M. ψαύσω. toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Παρέπομαι. M. ἕψομαι. seguire. [illegible]

Παρεργολαβέω - ῶ. M. ησω. intraprendere un altro affare ancora. [illegible]

Πάρεργον (τὸ) opera, occupazione fuor di proposito. [illegible]

Πάρεργος (ὁ, ἡ) che si fà fuor di proposito, superficiale. [illegible]

Παρέργως, ἐπίῤ. di passaggio, superficialmente. [illegible]

Παρερεθίζω. *M.* *ίσω.* irritare. [illegible]

Πάρερμα (τὸ) appoggio, sostegno. [illegible]

Παρερμηνεία (ἡ) erronea interpretazione. [illegible]

Παρερμηνευτὴς - οῦ (ὁ) che interpreta falsamente. 2. eretico. [illegible] 2. [illegible]

Παρερμηνεύω. *M.* *εύσω.* interpretare falsamente. [illegible]

Παρερπύζω. *M.* *ερπύσω καὶ*

Παρέρπω. *M.* *ἕρψω.* insinuarsi. [illegible]

Παρέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* passare. 2. passare avanti. 3. presentarsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρεσθίω. *M.* *παρέδομαι.* mangiare, rodere furtivamente. [illegible]

Πάρεσις - εως (ἡ) languore. [illegible]

Παρέστιος (ὁ, ἡ) = *Ἐφέστιος.*

Παρέσχατος (ὁ, ἡ) = *Παρατελευταῖος.*

Παρετάζω. *M.* *άσω.* = *Παρεξετάζω.*

Πάρετος (ὁ, ἡ) languido, rilasso. [illegible]

Παρευδοκιμέω - ῶ. *M.* *ήσω.* prevalere in fama. [illegible]

Παρευημερέω - ῶ. *M.* *ήσω.* superare gli altri in felicità. [illegible]

Παρευθύνω. *M.* *υνῶ.* aviare qualcuno. [illegible]

Παρευθὺς καὶ - *ευθὺ*, *ἐπίῤ.* tosto, incontanente. [illegible]

Παρευκηλέω - ῶ. *M.* *ήσω.* ammansare adulando. [illegible]

Παρευλαβέομαι - οῦμαι. *M.* *ήσομαι.* guardarsi. [illegible]

Παρευνάζομαι. *M.* *άσομαι.* dormire accanto. [illegible]

Παρευνέτης - ου (ὁ) *καὶ*

Παρευνέτις - ιδος (ἡ) = *τῷ*

Πάρευνος (ὁ, ἡ) consorte, conjuge. [illegible]

Παρεύρεσις - εως (ἡ) *καὶ*

Παρεύρημα (τὸ) cavillo, tergiversazione, arzigogolo. [illegible]

Παρευρίσκω. *M.* *ευρήσω.* trovare per caso. 2. controvare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρευτρεπίζω. *M.* *ίσω.* apprestare, preparare. [illegible]

Παρεφάλλομαι. *M.* *αλοῦμαι.* saltare, scagliarsi sopra. [illegible]

Παρεφάπτομαι. *M.* *άψομαι.* toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Παρεφεδρεύω. *M.* *εύσω.* far la guardia appresso. [illegible]

Παρέχω. *M.* *ἕξω.* dare, accordare, presentare. 2. rendere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρηβάω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Παρακμάζω.*

Πάρηβος (ὁ, ἡ) = *Παρῆλιξ.*

Παρηγορέω - ῶ. *M.* *ήσω.* consolare. [illegible] 2. = *Παραινῶ.* 3. = *Παραμυθέομαι.*

Παρηγορητικὸς - ἡ - όν. = *Παρηγορικός.*

Παρηγορία (ἡ) consolazione, conforto. [illegible]

Παρηγορικὸς - ἡ - όν. consolativo. [illegible]

Παρηγορικῶς, *ἐπίῤ.* consolatamente. [illegible]

Παρήγορος (ὁ, ἡ) consolatore. [illegible]

Παρηδύνω. *M.* *υνῶ.* render dolce, condire. [illegible]

Παρηθέω - ῶ. *M.* *ήσω.* colare. [illegible]

Παρήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente, contumace. [illegible]

Παρήκω. *M.* *ἥξω.* = *Προέρχομαι ἢ Παρέρχομαι.* 2. = *Προσήκω.*

Παρῆλιξ - ικος (ἡ) avanzato in età. [illegible]

Παρήλιος (ὁ) parelio. [illegible]

Πάρημαι X *ἀντὶ* *Παρακάθημαι.*

Παρημερεύω. *M.* *εύσω.* passare tutta la giornata presso. [illegible]

Παρήμερος (ὁ, ἡ) che si fà ogni due giorni. [illegible] 2. = *Ἐφήμερος.*

Παρηορία (ἡ) la coreggia, con cui s'attaccava al cocchio il rilasso. [illegible] 2. = *Μωρία.*

Digitized by Google

lestia. նեղութիւն, ձանձրութիւն. [illegible]:

Παρενράπτω. M. ῥάψω. cucire appresso. [illegible]:

Παρενσάλευσις-εως (ἡ) scossa, concussione. ցնցումն. սասանումն, [illegible]:

Παρενσαλεύω. M. εύσω. scuotere, concussare. ցնցել. [illegible], [illegible]:

Παρενσπείρω. M σπερῶ. seminare quà e là. [illegible]:

Παρένταξις-εως (ἡ) = Παρένθεσις.

Παρεντάσσω (ττω.) M. τάξω. mettere con ordine in mezzo. [illegible]:

Παρεντίθημι. M. θήσω. interporre, inserire. [illegible]:

Παρεντρώγω. M. τρώξομαι. mangiare come un manicaretto. [illegible]:

Παρὲξ (πρὸ συμφ.) ἀντὶ Παρέκ.

Παρεξάγω. M. ἄξω. distornare, sedurre. 2. far avanzare l' esercito contro il nemico. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Παρεξαγωγή (ἡ) il marciare dell' esercito contro il nemico. [illegible]:

Παρεξαίρω. M. αρῶ. innalzare vicino a... [illegible]:

Παρεξαλλάσσω (ττω). M. ἄξω. cangiare, mutare intieramente. [illegible]:

Παρεξαμείβω. M. αμείψω. = Παρεξέρχομαι.

Παρέξειμι. M. ειμι. = Παρεξέρχομαι.

Παρεξελαύνω. M. ελάσω. avanzare, passare al di là (a cavallo). 2. lanciarsi sul nemico. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Παρεξελέγχω. M. ελέγξω. convincere uno con de' soffismi. [illegible]:

Παρεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. oltrepassare, andare al di là. [illegible]:

Παρεξετάζω. M. άσω. confrontare. [illegible]:

Παρεξέτασις-εως (ἡ) confronto, comparazione. [illegible]:

Παρεξευρίσκω. M. ρίσω. inventare inoltre. [illegible]:

Παρεξηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. interpretare malamente. [illegible]:

Παρεξήγησις-εως (ἡ) falsa interpretazione. [illegible]:

Παρεξῆς, ἐπίῤ. = Ἑξῆς.

Παρεξίημι. M. εξήσω. lasciar passare, trascurare. [illegible]:

Πάρεξις-εως (ἡ) esibizione, presentazione. [illegible]:

Παρεξίστημι. M εκστήσω. rimuovere dal suo luogo. 2. peggiorare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Παρέξοδος (ἡ) uscio nascosto. 2. preparazione di viaggio. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Παρεξωθέω-ῶ. M. ωθήσω. spingere in una parte. [illegible]:

Παρεπιγραφή (ἡ) annotazione al margine, postilla. [illegible]:

Παρεπιγράφω. M. γράψω. postillare, fare delle annotazioni al margine. [illegible]:

Παρεπιδείκνυμαι. M. δείξομαι. far mostra di ... [illegible]:

Παρεπιδημέω-ῶ. M. ήσω. essere viaggiatore. [illegible]:

Παρεπιδημία (ἡ) pellegrinaggio. [illegible]:

Παρεπίδημος (ὁ, ἡ) forestiere, passaggiere, viaggiatore. [illegible]:

Παρεπινοέω-ῶ. M. ήσω. inventare inoltre. [illegible]:

Παρεπιπνέω. M. πνεύσω. soffiare leggiermente. [illegible]:

Παρεπισκοπέω-ῶ. M. ήσω. osservare di passaggio. [illegible]:

Παρεπιστρέφω. M. στρέψω. voltare un poco. [illegible]:

Παρεπιστροφή (ἡ) il voltarsi alquanto. [illegible]:

Παρεπιφέρω. M. εποίσω. portare, produrre inoltre. [illegible]:

Παρεπιψαύω. M. ψαύσω. toccare leggiermente, lambire. [illegible]:

Παρέπομαι. M. ἑψομαι. seguire. [illegible]:

Παρεργολαβέω-ῶ. M. ησω. intraprendere un altro affare ancora. [illegible]:

Πάρεργον (τὸ) opera, occupazione fuor di proposito. [illegible]:

Πάρεργος (ὁ, ἡ) che si fà fuor di proposito, superficiale. [illegible]:

Παρέργως, ἐπίῤ. di passaggio, superficialmente. [illegible]:

Digitized by Google

Παρερεθίζω. Μ. ίσω. irritare. [illegible]

Πάρερμα (τὸ) appoggio, sostegno. [illegible]

Παρερμηνεία (ἡ) erronea interpretazione. [illegible]

Παρερμηνευτὴς - οῦ (ὁ) che interpreta falsamente. 2. eretico. [illegible]

Παρερμηνεύω. Μ. εύσω. interpretare falsamente. [illegible]

Παρερπύζω. Μ. ερπύσω καὶ

Παρέρπω. Μ. ἕρψω. insinuarsi. [illegible]

Παρέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. passare. 2. passare avanti. 3. presentarsi. [illegible]

Παρεσθίω. Μ. παρέδομαι. mangiare, rodere furtivamente. [illegible]

Πάρεσις - εως (ἡ) languore. [illegible]

Παρέστιος (ὁ, ἡ) = Ἐφέστιος.

Παρέσχατος (ὁ, ἡ) = Παρατελευταῖος.

Παρετάζω. Μ. άσω. = Παρεξετάζω.

Πάρετος (ὁ, ἡ) languido, rilasso. [illegible]

Παρευδοκιμέω - ῶ. Μ. ήσω. prevalere in fama. [illegible]

Παρευημερέω - ῶ. Μ. ήσω. superare gli altri in felicità. [illegible]

Παρευθύνω. Μ. υνῶ. aviare qualcuno. [illegible]

Παρευθὺς καὶ - ευθὺ, ἐπίῤ. tosto, incontanente. [illegible]

Παρευκηλέω - ῶ. Μ. ήσω. ammansare adulando. [illegible]

Παρευλαβέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. guardarsi. [illegible]

Παρευνάζομαι. Μ. άσομαι. dormire accanto. [illegible]

Παρευνέτης - ου (ὁ) καὶ

Παρευνέτις - ιδος (ἡ) = τῷ

Πάρευνος (ὁ, ἡ) consorte, conjuge. [illegible]

Παρεύρεσις - εως (ἡ) καὶ

Παρεύρημα (τὸ) cavillo, tergiversazione, arzigogolo. [illegible]

Παρευρίσκω. Μ. ευρήσω. trovare per caso. 2. controvare. [illegible]

Παρευτρεπίζω. Μ. ίσω. apprestare, preparare. [illegible]

Παρεφάλλομαι. Μ. αλοῦμαι. saltare, scagliarsi sopra. [illegible]

Παρεφάπτομαι. Μ. άψομαι. toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Παρεφεδρεύω. Μ. εύσω. far la guardia appresso. [illegible]

Παρέχω. Μ. ἕξω. dare, accordare, presentare. 2. rendere. [illegible]

Παρηβάω - ῶ. Μ. ήσω. = Παρακμάζω.

Πάρηβος (ὁ, ἡ) = Παρῆλιξ.

Παρηγορέω - ῶ. Μ. ήσω. consolare. [illegible] 2. = Παραινῶ. 3. = Παραμυθέομαι.

Παρηγορητικὸς - ἡ - όν. = Παρηγορικός.

Παρηγορία (ἡ) consolazione, conforto. [illegible]

Παρηγορικὸς - ἡ - όν. consolativo. [illegible]

Παρηγορικῶς, ἐπίῤ. consolatamente. [illegible]

Παρήγορος (ὁ, ἡ) consolatore. [illegible]

Παρηδύνω. Μ. υνῶ. render dolce, condire. [illegible]

Παρηθέω - ῶ. Μ. ήσω. colare. [illegible]

Παρήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente, contumace. [illegible]

Παρήκω. Μ. ήξω. = Προέρχομαι ἢ Παρέρχομαι. 2. = Προσήκω.

Παρῆλιξ - ικος (ἡ) avanzato in età. [illegible]

Παρήλιος (ὁ) parelio. [illegible]

Πάρημαι × ἀντὶ Παρακάθημαι.

Παρημερεύω. Μ. εύσω. passare tutta la giornata presso. [illegible]

Παρήμερος (ὁ, ἡ) che si fà ogni due giorni. [illegible] 2. = Ἐφήμερος.

Παρηορία (ἡ) la coreggia, con cui s'attaccava al cocchio il rilasso. [illegible] 2. = Μωρία.

Digitized by Google

Παρηόριος-α-ον. καὶ
Παρήορος (ὁ, ἡ) (ἵππος) rilasso. [illegible] 2. = *Παράδοξος ἢ Ἀνάρμοστος.* 3. = *Παράφρων.*
Παρηχέω-ῶ. M. ήσω. rendere il medesimo suono. [illegible]
Παρήχημα (τὸ) καὶ
Παρήχησις-εως (ἡ) somiglianza di suono, consonanza. [illegible]
Παρθενεία (ἡ) verginità. [illegible]
Παρθένεια (τὰ) lo stato della verginità 2. versi cantati dalle vergini. [illegible]
Παρθένειος (ὁ, ἡ) = *Παρθενικὸς ἢ Παρθένιος.*
Παρθένευμα (τὸ) = *Παρθενών.*
Παρθένευσις-εως (ἡ) = *Παρθενεία.*
Παρθενεύω. M. εύσω. essere, vivere vergine. [illegible]
Παρθενεών-ῶνος (ὁ) = *Παρθενών.*
Παρθενία (ἡ) = *Παρθενεία.*
Παρθενικὸς-ἡ-όν. verginale. [illegible]
Παρθένιον (τὸ) parietaria (erba). [illegible]
Παρθένιος-α ἢ ος-ον. = *Παρθενικός.*
Παρθενὶς-ίδος (ἡ) artemisia (erba di S. Giovanni). [illegible]
Παρθενογενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato d'una vergine. [illegible]
Παρθενοκομία (ἡ) educazione delle vergini. [illegible]
Παρθενοκτονία (ἡ) uccisione d'una vergine.. [illegible]
Παρθενοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore d'una vergine. [illegible]
Παρθενομήτωρ-ορος (ἡ) (ἐκκλ.) Vergine e Madre, la Santissima Vergine. (*Λατ.* Virgomater). [illegible]
Παρθενοπίπης-ου (ὁ) puttaniere. [illegible]
Παρθένος (ἡ) vergine. [illegible] (*εἰς. τοὺς ἐκκλησ. συγγ.*) *Παρθένος* (ὁ) Partenio, giovine non ammogliato. [illegible]
Παρθενοτροφέω-ῶ. M. ήσω. allevare delle vergini. [illegible]
Παρθενοτροφία (ἡ) allevamento, educazione delle vergini. [illegible]
Παρθενὼν-ῶνος (ὁ) monastero delle vergini. [illegible]
Παρθενωπὸς (ὁ, ἡ) che ha l'aria d'una vergine. [illegible]
Παριαύω. M. αύσω. dormire presso. [illegible]
Παριδρύω. M. ύσω. collocare accanto. [illegible]
Παρίζω. M. ίσω. metter a sedere o mettersi a sedere accanto. [illegible]
Παρίημι. M. παρήσω. lasciar passare o entrare. 2. omettere, trascurare. 3. rallentare, snervare. 4. permettere. [illegible]
Παριππάζομαι. M. άσομαι καὶ
Παριππεύω. M. εύσω. passare da vicino o d'avanti a cavallo. [illegible]
Πάριππος (ὁ, ἡ) che corre al fianco d'un cavallo. 2. che accompagna qualcuno a cavallo. [illegible]
Παρίπταμαι. M. παραπτήσομαι. passare d'avanti volando, trasvolare. [illegible]
Παρίσθμιον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) gavigne, le glandule delle fauci. [illegible]
Πάρισος (ὁ, ἡ) quasi simile. [illegible]
Παρισόω-ῶ. M. ώσω. uguagliare, render uguale, simile, assimilare. [illegible]
Παριστάνω. μτγν. καὶ *Γρφ.* ἀντὶ —
Παρίστημι. M. παραστήσω. mettere accanto. 2. comparare, confrontare. 3. rappresentare. 4. persuadere. 5. assistere. 6. soccorrere. [illegible]
Παριστορέω-ῶ. M. ήσω. raccontare di passaggio. 2. raccontare una cosa in vece d'un' altra. [illegible]
Παρισχναίνω. M. ανῶ. emaciare, rendere assai macilento. [illegible]

Digitized by Google

Παρίσχω. Μ. παρασχήσω. = *Παρέχω.*

Παρίσωμα (τὸ) = *Παρίσωσις.*

Παρίσως, ἐπίῤ. quasi, incirca. իբր, իբր թէ, մօտիկ. հէմին, ս ...ուղարդը։

Παρίσωσις - εως (ἡ) eguaglianza. հաւասարութիւն. դիրադրելէ։

Παριτὸς - ὴ - όν. donde si può passare. անցանելի. կեչելէ։

Παριχνεύω. Μ. εύσω. camminare sulle traccie di . . . tracciare. հետեւիլ, հետոց հետեւէն երթալ. եղլեմէ, եղէ օրօ- լլիմէ։

Παρὸ (ἀντὶ Παρ᾽ ὅ) σύνδ. perciò, per lo chè. 2. se non. վասն որոյ, անոր համար. 2. եթէ ոչ. դաւաօանն էյէն, դոա օրօյեդրեն. 2. էլլ օրէ։

Παροδεία (ἡ) passaggio. անցնիլը. կեչէ, կեչէր, կեչէրլէ։

Παρόδευσις - εως (ἡ) = *τῷ προηγ.*

Παροδεύω. Μ. εύσω. passare, andare al di là. անցնիլ, անդին երթալ. կեչէր, օրար, էլերէ էօրօր։

Παροδικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. atto a passare. անցնելու յարմար. կեչմէյէ օրյան։

Παρόδιος (ὁ, ἡ) vicino alla via, alla strada. ճամբու մօտ. եօլ եաքըն։

Παροδίτης - ου (ὁ) καὶ Παροδῖτις - ιδος (ἡ) = *Ὁδοιπόρος.*

Πάροδος (ἡ) passaggio. 2. venuta, entrata. անցք, անցուծ. 2. գալուստ, մուտ. կեչէր, կեչէ. 2. կէլէ, կիրէ։

Παροίγνυμι καὶ Παροίγω. Μ. οίξω. aprire un poco. քիչ մը բանալ. պիր ազ աչմաք։

Παροιδαίνω καὶ Παροιδίσκομαι. Μ. οιδήσω. gonfiarsi alquanto. քիչ մը ուռենալ. պիր ազ շիշմէք։

Πάροιθε (θεν) d'avanti. 2. prima (*Λατ.* antea). առջեւէն. 2. առաջուցմէ. եօնիւնտէն. 2. էվվէլտէն, ձողդապրիմ։

Παροικέω - ῶ. Μ. ήσω. abitare accanto. 2. essere pellegrino, forestiere. քովը բնակիլ. 2. պանդխտաբար օտարական ըլլալ. եանընտա օտրի օլմաք. 2. գարիպ՝ եապանճը օլմաք։

Παροικία (ἡ) l'abitare per qualche tempo in un luogo, pellegrinaggio. քիչ մը ատեն ատեղ մը բնակիլը, պանդխտութիւն. պիր ազ վագըթ պիր երտէ օթուրմագ, գարիպլիք։

Παροικίζω. Μ. ίσω. assegnare un'abitazione presso . . . քովը բնակիլ տալ, բնակելու տեղ տալ. եանընտա օտրի օթուրմաք վերմէք՝ եէրլէշտիրմէք, գօնաղլամաք։

Παροικοδομέω - ῶ. Μ. ήσω. edificare appresso. քովը տուն շինել. եանընտա պինա եափմաք։

Παροικοδόμημα (τὸ) edifizio innalzato appresso di ... քովը եղած շէնք. եանընտա եափըլմըշ պինա։

Πάροικος (ὁ, ἡ) che abita presso di ... 2. pellegrino, forestiere. քովը բնակող. 2. օտար, գրացի, պանդխտական. եանընտա օտուրան. 2. գարիպ, եապանճը, եապանճի։

Παροιμία (ἡ) proverbio. առակ. մասալ. = *Παραβολή.*

Παροιμιάζω καὶ (μσ.) Παροιμιάζομαι. Μ. άσομαι. rendere proverbio. առակ ընել. մասալ եափմաք. (*μσ.*) parlare proverbialmente. առակօք խօսիլ. մասալ էյլէ օրէ- գիէ եփմէք։

Παροιμιακὸς - ὴ - όν. proverbiale. առակական. մասալլը փոքէր. — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Παροιμιογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di proverbi. առակներ գրող. մասալլեր եազան։

Παροίμιον (τὸ) = *Παροιμία.*

Παροιμιώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Παροιμιακός.*

Παροινέω - ῶ. Μ. ήσω. fare o dire delle cose indecenti per l'ubbriachezza. գինովութենէ անվայել բաներ ընել կամ լըրուցել. սարխօշլուգ հալինտէ եագըշ- մազ շէյլեր եփմէք եախօտ սէօյլէմէք. 2. (*ἐν γεν.*) = *Ὑβρίζω.*

Παροίνημα (τὸ) azione o discorso avuto luogo nel tempo dell' ubbriachezza. գինովութեան ատեն պատահած գործ կամ խօսք. սարխօշլուգ օրասընտա շօյլէր եափըն եախօտ սէօհպէթ։

Παροινία (ἡ) petulanza, insolenza proveniente dall'ubbriachezza. գինովութենէ առաջ եկած ժպրհութիւն՝ անպարկեշտութիւն. սարխօշլուգտան կէլէն կէրտրի- կէպալը՝ եակըշըգսըզլըգ։ 2. (*ἐν γεν.*) = *Ὕβρις.*

Παροινικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς = *τῷ*

Παροίνιος (ὁ, ἡ) che si fa o si dice nella ubbriachezza. գինովութեան ատեն եղող կամ ըսուող. սարխօշլուգ օրասընտա եափըլան սէօյլէնէն. 2. = *τῷ*

Πάροινος (ὁ, ἡ) imbriacone. գինեմոլ. սարխօշ, այեաշ. 2. (*ἐν γεν.*) = *Ὑβριστής.*

Παροινοχοέω - ῶ. Μ. ήσω. esser coppiere presso qualcuno. մէկու մը քով մատռուակ ըլլալ. պիրիսինին եանընտա գատեհճի օլմաք։

Παροίνως, ἐπίῤ. da imbriacone. արբեցող պէս. սարխօշ գիպի։

Παροιστράω - ῶ. Μ. ήσω. = *Οἰστράω.*

Παροίτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ

Παροίτερος - α - ον. συγκρτ. τ. Πάρος. che sta più avanti, anteriore. 2. più antico. աւելի առաջ կեցող. 2. աւելի հին. տահա իլէրիտէ. 3. տահա էսքի։

Παροιχνεύω. Μ. εύσω. καὶ

Παροιχνέω - ῶ. Μ ήσω. Ἰων. ἀντὶ —

Παροίχομαι. Μ. οιχήσομαι. andare al di là, trapassare. անդին երթալ, անցնիլ. եօնիւնտէն կիտմէք, կեչմէք, օրօ- օլմաք. = *Παρέρχομαι.*

Παροκωχὴ (ἡ) tregua, armistizio. զինադադար. մուպարէքէ։

Παρολιγωρέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Παραμελέω.*

Παρολισθαίνω (σθέω·) Μ. ολισθήσω. adrucciolarsi e cadere. 2. insinuarsi. սահիլ ու ընկնիլ. 2. սողոսկիլ. քայէք դիւշմէք. 2. էլերէ գիրմէք՝ սօգուլմաք։

Παρολίσθησις - εως (ἡ) = *Παρείσδυσις.*

Παρολκὴ (ἡ) indugio, ritardo. ուշացնելը, յապաղումը. կեճիկտիրմէ, կէճիլ մէք, բէկլէմէ։

Παρομοιάζω. Μ. άσω. essere quasi simile, avere qualche somiglianza. նմանի պէս ըլլալ, քիչ մը նմանութիւն ունենալ. պէնզէր կիպի օլմաք, անդըրամաք։

Παρόμοιος (ὁ, ἡ) quasi simile. նմանի պէս, իբր նման. պէնզէր կիպի, անդըրան։

Digitized by Google

Παρομοιόω-ῶ. M. ώσω. assimilare. [illegible]

Παρομοίως, ἐπίῤ. similmente. [illegible]

Παρομολογέω-ῶ. M. ήσω. confessare, accordarsi. [illegible]

Παρομολογία (ἡ) confessione, accordamento. [illegible]

Παρονομασία (ἡ) paronomasia, bisticcio (figura rettorica.) [illegible]

Παροξίζω. M. ίσω. essere un poco acido. [illegible]

Παροξυντὴς-οῦ (ὁ) irritatore. [illegible]

Παροξυντικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. irritativo. [illegible]

Παροξύνω. M. υνῶ. irritare. [illegible] 2. = *Παροξυτονέω.*

Πάροξυς-εος (ὁ, ἡ) = Ὀξύθυμος.

Παροξυσμὸς (ὁ) irritazione. 2. l'inasprire d'una malattia. 3. parosismo. [illegible]

Παροξυτονέω-ῶ. M. ήσω. mettere l'accento nella penultima sillaba. [illegible]

Παροξύτονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-τόνως. che ha l'accento sulla penultima sillaba. [illegible]

Παροπτάω-ῶ. M. ήσω. arrostire poco. [illegible]

Παρόραμα (τὸ) svista. [illegible]

Παρόρασις-εως (ἡ) trascuratezza, disprezzo. [illegible]

Παρορατικὸς-ή-όν. negligente. [illegible]

Παροράω-ῶ. M. παρόψομαι. guardare di passaggio, trascurare. [illegible]

Παροργίζω. M. ίσω. irritare. [illegible]

Παρόργισμα (τὸ) καὶ

Παροργισμὸς (ὁ) irritazione. [illegible]

Παρόρειος (ὁ, ἡ) vicino ad un monte. [illegible]

Παρορίζω. M. ίσω. eccedere i suoi limiti. [illegible]

Παροριστὴς-οῦ (ὁ) che eccede i sui limiti. [illegible]

Παρορκέω-ῶ. M. ήσω. spergiurare. [illegible]

Παρορμάω-ῶ. M. ήσω. irritare. [illegible]

Παρορμέω-ῶ. M. ήσω. approdare appresso. [illegible]

Παρόρμημα (τὸ) incitamento. [illegible]

Παρόρμησις-εως (ἡ) irritazione. [illegible]

Παρορμητικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. irritativo, incitativo. [illegible]

Πάρορνις-ιθος (ὁ, ἡ) sinistro, infausto, malauguroso. [illegible]

Παρορύσσω (ττω). M. ορύξω. scavare appresso. [illegible]

Παρορχέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. ballare senza ordine. [illegible]

Πάρος, ἐπίῤ. ἡ πρόθ. d'avanti. [illegible]

Παροτρυντικὸς-ή-όν. = Παρορμητικός.

Παροτρύνω. M. υνῶ. = Παρορμάω.

Παρουλὶς-ίδος (ἡ) parulide, infiammazione delle gengive. [illegible]

Παρουσία (ἡ) presenza. [illegible]

Παροχέτευσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παροχετεύω. M. εύσω. voltare il corso dell'acqua, condurla per un altro canale. [illegible]

Παροχεύω. M. εύσω. = Μοιχεύω, Βατεύω.

Παροχέω-ῶ. M. ήσω. trasportare a carro. [illegible] (μσ.) essere assiso accanto di qualcuno nel medesimo carro. [illegible]

Παροχὴ (ἡ) donazione, dono, presente, salario. [illegible]

Παροχλέω-ῶ. M. ήσω. = Παρενοχλέω.

Πάροχος (ὁ) assiso nel medesimo carro presso di qualcuno, paraninfo. 2. datore, donatore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. (κατ' ἐξοχ.) sindaco. [illegible]

Παροψάομαι-ῶμαι. M. ήσομαι. mangiare del pane con del companatico. [illegible]

Παρόψημα (τὸ) companatico. [illegible] ἡ = τῷ

Παροψὶς - ίδος (ή) pospasto, manicaretto. կերակուրին վրայ ուտելու համով խորտ․ մէզէ, չէրէզ։

Παροψωνέω - ῶ. M. ήσω. comprare di nascosto delle buone vivande. աղէկ կերակուրներ գաղտնի գնել. էյի թաամլարը գիզլի սաթըն ալմագ։

Παροψώνημα (τὸ) cibo squisito. համով կերակուր. լէզիզ թաամ։

Παῤῥησία (ή) franchezza, libertà di parlare. համարձակութիւն (խօսելու մէջ). սերպեստլիք (լագըրտը էսնասընտա). (*ἐν γεν.*) coraggio. աներկիւղութիւն, քաջութիւն. ճեսարէթ։

Παῤῥησιάζομαι. M. άσομαι. parlare francamente. համարձակ խօսիլ. ճեսարէթ՝ սերպեստլիք իլէ լագըրտը էթմէք։

Παῤῥησιαστὴς - οῦ (ὁ) *καὶ*

Παῤῥησιαστικός-ή-όν. franco nel parlare. համարձակ խօսող. սերպեստլիք իլէ լագըրտը էտէն։

Παῤῥησιαστικῶς, ἐπίῤ. francamente. համարձակութեամբ. ճեսարէթ՝ սերպեստլիք իլէ։

Παῤῥησιώδης - εος (ὁ, ή) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ωδῶς.* = *Παῤῥησιαστικός.*

Παρυγραίνω. M ανῶ. inumidirsi. խոնաւնալ. նեմլենմէք։

Πάρυγρος (ὁ, ή) umido. խոնաւ. նեմ։

Παρυδάτιος (ὁ, ή) acquatico. ջրային, ջրական. սու քենարլարընտա պիթեն, ասլ։

Πάρυδρος (ὁ, ή) = *Πάρυγρος.*

Παρυπαντάω - ῶ. M. ήσω. = *Συναντῶ.*

Παρυπάτη (ή) la sesta corda della lira. քնարին վեցերորդ աղիքը. սազըն ալթընճը թէլի։

Παρυπόστασις - εως (ή) sostanza incompleta. անկատար գոյացութիւն. պիթմէմիշ վարլըգ։

Παρυποψύχω. M. ψύξω. raffreddare un poco, rinfrescare. քիչ մը ցրտացընել, զովացընել. պիր ազ սօղութմագ՝ սերինլեթմէք։

Παρυφαίνω. M. ανῶ. contessere, tessere in mezzo o accanto. մէջտեղ մէջը կամ քովը անկանել. պէրապէր իչինէ եահօտ քենարընա տօգումագ։

Παρύφασμα (τὸ) *καὶ*

Παρυφή (ή) frangia, orlo. ծոպ, ծոպաւէն. սաչագ, քենար, շըրիտիֆ։

Παρυφὴς - έος (ὁ, ή) frangiato. ծոպաւոր. սաչագլը, շըրիտիֆլի։

Παρυφίστημι. M. παρυποστήσω. dare la sostanza. գոյացութիւն տալ, գոյացընել. վարլըգ՝ վէրմէք, վար էթմէք. (*συνήθ. μσ.*) sussistere insieme. մէկտեղ ենթակայանալ՝ գոլ. պիրլիկտէ՝ պէրապէր վար օլմագ՝ տուրմագ գայիմ օլմագ։

Πάρυφος (ὁ, ή) = *Παρυφής.*

Παρφέρομαι κτλ. × *ἀντὶ Παραφέρομαι κτλ.*

Παρώας - ου (ὁ) serpente che ha il color del rame. պղնձի գունով աւասակ մը օձ. պագըր րէնկինտէ պիր նէվ եըլան։

Παρῳδέω - ῶ. M. ήσω. fare delle parodie. 2. cantare di passaggio. բանաստեղծի մը ոտանաւորները քիչ մը փոխելով նոր ոտանաւորներ շինել. 2. Հարևանցի երգել. պիր շաիրին պեյթլերինի պիր ազ թեղտիլ էտերէք եէնի պեյթլեր եազմագ. 2. կեչէրքէն սէօյլէմէք՝ օգումագ։

Παρῳδὴ καὶ Παρῳδία (ή) parodia. բանաստեղծի մը ոտանաւորները քիչ մը փոխելով շինուած քերթուած. պիր շաիրին պեյթլերինի պիր ազ թեղտիլ էտերէք եէնի օլունան գասիտէ՝ շիր։

Παρῳδικὸς - ή - όν. che concerne la parodia. Պարոդիա ըսուած քերթուածոց պատկանած. Փարօտիա տըլըն շիրէ մէնսուպ։

Παρωθέω - ῶ (*καὶ μσ.*) - *έομαι - οῦμαι. M. ωθήσω καὶ ώσω - ομαι.* spingere, cacciare. 2. rifiutare. Հրել, վանել. 2. մերժել. իթմէք, գովմագ. 2. րէտտ էթմէք։

Παρώμαλος (ὁ, ή) quasi eguale. իրր հաւասար. պիր կիպի, հեմէն պէրապէր։

Παρωμὶς - ίδος (ή) spallino. ուսանոց. թիկնոց. օմուզլուգ, օմուզա ալընան րուպա։

Πάρων - ωνος ἢ ὦνος (ὁ) brigantino. ցռկանաւ. շեթթիրմէ, պրիկանթին։

Παρωνύμησις - εως καὶ

Παρωνυμία (ή) derivazione. ածանցումն. ֆիւր, պիր լագըրտըն տիղէր լագըրտըտան իլերի կելմէսի. 2. = *Παρονομασία.* 3. = *Παρωνύμιον.*

Παρωνυμιάζω. M. άσω. far derivare un nome da un altro nome. անուն մը ուրիշ անունէ մը ածանցել. պիր լագըրթի տիղէր պիր լագըրթըտան չըգարմագ։

Παρωνύμιος καὶ

Παρώνυμος (ὁ, ή) che deriva da un nome. անունէ մը ածանցող. պիր լագըրթտըն իլերի կելէն։ *Παρωνύμιον καὶ Παρώνυμον* (τὸ) soprannome, cognome. մականուն. լէգէպ։

Παρωνυμόω - ῶ. M. ώσω. = *Παρωνυμιάζω.*

Παρωνύμως, ἐπίῤ. per derivazione. ածանցմամբ. ֆիւր իլէ։

Παρωνυχία καὶ

Παρωνυχὶς - ίδος (ή) panereccio. եղունգներու տակը բուսնող խաղաւարտ. տօլամա, թըրնագլարըն էթէքլէրինտէ չըգան չիպան։

Παρωδὸς (ὁ, ή) bajo. շագանակ. տօրու։

Παρώπιον (τὸ) *καὶ*

Παρωπὶς - ίδος (ή) porocchi. ձիու աչապանակ. աթ կէօզլիւքլեյի։

Παρώρεια (ή) falda della montagna. գաւառ ի վայր՝ ստորոտ լերին. տաղ էթէյի։

Παρωρείτης - ου (ὁ) che abita nelle falde delle montagne. լեռներու քովերը բնակող. տաղ էթէքլէրինտէ օթուրան։

Πάρωρος (ὁ, ή) intempestivo. տարադէպ. պիվագթ։

Παρωροφὶς - ίδος (ή) = *Γεῖσον.*

Παρώτιον (τὸ) orecchino. գինդ, օղ. քիւփէ։

Παρωτὶς - ίδος (ή) parotide, orecchioni. ականջներու տակ գոյացող խոյլ. գուլագլարըն ալթընտա չըգան ուր։

Πάρωχρος (ὁ, ή) suppallido, pallidetto. քիչ գեղնած. ազ սարարմըշ, սարըմթըրագ։

Πᾶς (*πᾶσα, πᾶν*) - *παντός.* tutto, intiero. 2. ogni, ognuno. ամենայն, բոլոր. 2. ամենայն ոք, իւրաքանչիւր. պիթիւն, հէփ. 2. հէր,

Digitized by Google

ուրիշ բաղադրելով բառէ ածանցելը. դեռ յաւելեալն գոյնս դեռ Թերթերի օրինակ յա-ւելուածն եւերէ կրկնակ:

Παρασύνθετος (ἡ) (*ἐνν. λέξις.*) parola composta o derivata d' un' altra pure composta. բաղադրեալ բառէ մը ածանցեալ կամ բաղադրուած բառ. Թերթերի դեռ յա-ւելուածն եւերէ կրկնել նախօր Թերթերի օրինակ դեռ յաւելեալ:

Παρασυρίζω. M. ίσω. suonar la zampogna accanto. քովը սրինգ չալել. նանըն-տը փչափչած՝ գաւազն չալմոք:

Παρασύρω. M. συρῶ. strascinare insieme. մէկ տեղ քաշել. դերբադեր փոքրափոփեցեր:

Παρασφαλής - έος (ὁ, ἡ) che sdrucciola. սահող. գայթ:

Παρασφάλλω. M. αλῶ. far cadere, sviare. ձգել, ընկենել, Տամրէն հանել. փխա-լմարդ, խօլամտ տալարկմոք, խօլամտպան նշլարմոք:

Παρασφηνόω - ῶ. M. ώσω. turare i lati. քովերը խցել. նանըլորըն Թըլմոք:

Παρασφίγγω. M. σφίγξω. stringere fortemente. ուժով սխմել. ուշը՝ գամմերի եւե ուշմոք:

Παρασφραγίζω. M. ίσω. falsificare il sigillo. կնիքը խարդախել. մոհեր սայթաքեմոք, կամ մոհեր խոփմոք:

Παρασχεδιάζω. M. άσω. = *Παραποιῶ.*

Παρασχεδὸν, ἐπίῤ. d' appresso. 2. poco fà, ultimamente. 3. tosto. քովէն. 2. քիչ մը առաջ. 3. շուտով, վաղվաղակի. նանըփան. 2. դեռ աղ եկել. տեփն. 3. տեր ափապ:

Παρασχηματίζω. M. ίσω. sfigurare. 2. dare un' altra forma. ձեւը՝ կերպարանքը գէշցնել. 2. ուրիշ ձեւ տալ. չեւելին՝ դելեփնի դօլմոք. 2. դալնա չեւել փօմոք:

Παρασχίζω. M. ίσω. fender dal lato. քովէն պատռել՝ Տեղքել. նանըփան եարմոք՝ խարմոք:

Παρασχὶς - ίδος (ἡ) scheggione, piuolo. չերտ, Տեղքած փայտի կտոր, երիթ. օփան խարմաք, չէկէ:

Παρασχολέω - ῶ. M. ήσω. occuparsi a delle cose inutili. փուճ բաներու պատա-ղիլ՝ պարապիլ. Թիարահի նեանելերի մեզ-խաղ օրմոք:

Παράταξις - εως (ἡ) schieramento. զօրքին Տակատիլը՝ կարգիլը՝ շարուիլը. ասերին փխա-ղելընի՝ ուրալանմալ, ասփ ափ փօրալը-մալ:

Παρατάσσω (ττω). *M. άξω.* schierare. 2. (*μσ.*) opporsi. զօրքը կարգել. 2. դէմ դնել. ասերէ փխալեր, ասփ ափ փօմոք. 2. փորչը փարմոք:

Παρατατικὸς - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* che prolunga, distende. երկարող, երկըն-ցընող, ապարան. (*γρμτ.*) tempo imperfetto. անկատար ժամանակ. դեփեմալ (լեզի):

Παρατείνω, M. τενῶ. distendere. 2. prolungare, allungare. 3. tormentare. եր-կընցընել. 2. ուշցընել, յապաղել. 3. չարչրկել. ապրիմոք. 2. կենցեփերեփ. 3. եւլեփի կերմեփ:

Παρατειχίζω. M. ίσω. alzare un muro accanto. քովէն պատ մը Տանել. նանըփան դեր տեփօր նշլարմոք:

Παρατείχισμα (τὸ) muro alzato accanto. քովէն ելած պատ. նանըփան նշեմէլ տե-փօր:

Παρατεκταίνω καὶ (*μσ.*) - *αίνομαι. M. ανοῦμαι.* edificare accanto od in altra maniera. 2. mutare. քովը կամ ուրիշ կերպ շէնք մը շինել. 2. փոխել. նանըփօ խա-խօփ ափեր դելեփե դինա փարմոք. 2. Թեր-փել եփեփ:

Παρατελευταῖος - α - ον. penultimo. վերջ-ընԹեր. սոն խափխա:

Παρατέλευτος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Παρατελωνέω - ῶ. καὶ (*μσ.*) - *έομαι - οῦμαι. M. ήσω - ομαι.* agire contro i dritti doganali. մաքսի իրաւանց դէմ բան գործել. կեօմրիւքե մինաւալ խաապապալը Տալքը-Տարեփն եփեփ:

Παρατέμνω. M. τεμῶ. tagliare di più. աւե-լի կարել. չէափե փեափեփ:

Παρατηρέω - ῶ. M. ήσω. osservare. դի-տել, պաՏպանել, զգուշել, նայել. ափը-մոք, դափմոք, նալար եփեփ:

Παρατήρημα (τὸ) *καὶ*

Παρατήρησις - εως (ἡ) osservazione. դի-տելը, զգուշուԹիւն, զննողուԹիւն, նա-նոԹուԹիւն. ափլմոք, դափմոք, նալար, չերն:

Παρατηρητὴς - οῦ (ὁ) osservatore. դի-տող, զգուշող. ափլայան, դափան, նալար եփեն:

Παρατηρητικὸς - ή - όν. attento osservatore. ուշադրուԹեամբ պաՏող՝ զգուշող. դեփ-փաԹ եւե ափլայան՝ դափան՝ նալար եփեն:

Παρατίθημι. M. θήσω. mettere accanto. 2. aggiungere. 3. offrire, accordare. 4. proporre, presentare. 5. comparare. 6. raccomandare. քովը դնել. 2. յարել, յաւելուլ. 3. մատուցանել, շնորհել. 4. առաջարկել, առջեւ բերել. 5. բաղդատել. 6. յանձնել. նանըն փօմոք. 2. արԹըրմոք. 3. սունմոք, իքա եփեփ. 4. Թեփլէփ եփեփ, եօնեանե փօմոք. 5. Թիւրալ եփեփ. 6. ափարըշեփեփ:

Παρατίλλω. M. τιλῶ. spelare. մազ փետել. Թեայ փը նշլարմոք՝ փօփարմոք:

Παρατιλμὸς (ὁ) *καὶ*

Παράτιλσις - εως (ἡ) spelamento. մազ փետելը. Թեայ փը նշլարմալ՝ փօփարմալ:

Παράτιλτος (ὁ, ἡ) spelato. մազերը փե-տուած, մազատ. Թեայեր՝ փըլալ նշ-փարալը՝ փօփարալը:

Παράτολμος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *τόλμως.* troppo audace, temerario. խիստ ժպիրՏ-լարիԹ փոխալ, դեփեփը:

Παράτονος (ὁ, ἡ) molto teso. խիստ լա-րուած. ձգուած. դերթ կերեփե:

Παρατόξευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παρατοξεύω. M. εύσω. lanciare in vano, lanciare male il dardo. նետը փուճ տեղ՝ գէշ նետել. օփա պօլ՝ ֆենա աթմոք:

Παράτοπος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *τόπως.* = *Ἄτοπος.*

Παρατραγῳδέω - ῶ. M. ήσω. esagerare oltremodo. չափէ դուրս դիւցաբանել. Տա-դեն ալըրը օփարըմոք:

Παρατραγῳδὸς (ὁ, ἡ) esagerato oltremo-

do. չափէ դուրս գինովանալ. հատտէն աշըրը օֆտարդալմագ:

Παρατρέπω. M. *τρέψω.* far tornare. 2. frastornare, distornare, sedurre. դարձընել. 2. միտքէն դարձընել, մոլորեցընել. չէվիրմէք, տէօնտիւրմէք. 2. ֆիքրինի չէվիրմէք, այարթմագ:

Παρατρέφω. M. *θρέψω.* nutrire inutilmente. փուճ տեղը սնուցանել. պօշ պէսլէմէք:

Παρατρέχω. M. *θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι.* passare correndo. վազելով անցնել. քօշարագ կէչմէք. 2. = *Παραβλέπω.* 3. = *Παρέρχομαι.*

Παρατρέω. M. *τρέσω.* fuggire spaventato. սոսկալով փախչիլ. գօրգուպ գաչմագ:

Παρατριβή (ἡ) = *Παράτριψις.*

Παρατρίβω. M. *τρίψω.* strofinare, fregare due cose insieme, logorare. երկու բանը միմյանց քսել՝ շփել՝ կերցընել, մաշել. իքի շէյի պիրիպիրինէ սիւրթմէք՝ օվալամագ՝ աշընտըրմագ:

Παράτριψις - εως (ἡ) collisione, strofinamento, fregamento, logoranza. քսելը, շփելը, միմյանց քսելով կերցընելը, մաշելը. սիւրթմէ, օվալամա, աշընտըրմա:

Παρατροπή (ἡ) traviamento. 2. digressione. ճամբէն ելլելը. 2. պատմական զառածութիւն. եօլտան չըքմա. 2. լագըրտը պաշգա հիքեայէյէ տէօքմէք, թէլաշ:

Παράτροπος (ὁ, ἡ) traviato, sviato. ճամբէն ելած. եօլտան չըքմըշ, ազմըշ:

Παρατρυγάω - ῶ. M. *ήσω.* = *Ὀμφακίζομαι.*

Παρατρύζω, M. *ύξω.* mormorare accanto. քովը մրմռալ. եանընտա մըրըլտամագ:

Παρατρώγω. M. *τρώξομαι.* rodere, mangiare di... բանէ մը կրծել, ուտել. պիր շէյտէն քէմիրմէք՝ եէմէք:

Παρατυγχάνω. M. *τεύξομαι.* essere presente, intervenire. ներկայ՝ միջը գտնուիլ. հազըր՝ իչինտէ պուլունմագ:

Παρατυπόω - ῶ. M. *ώσω.* mal formare, imitare imperfettamente. գէշ ձևով՝ ձևել, կատարեալ չնմանցընել. ֆենա բիչիմ՝ չէվիրմէք, թէքլիտ այփարմագ? :

Παρατύπωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παραυγάζω. M. *άσω.* mostrare, rappresentare. 2. illuminare, illustrare a traverso. ցուցընել, յանդիման հանել, առաջ բերել. 2. քովէն լուսաւորել՝ պայծառացընել. կէօսթէրմէք, հազըր էթմէք. 2. եանընտան ըշըգլանտըրմագ:

Παραυδάω - ῶ. M. *ήσω.* = *Παραμυθέομαι.*

Παραυλέω - ῶ. M. *ήσω.* suonare il flauto appresso. 2. suonare male il flauto. քովը երգեհոնափող չալել. 2. երգեհոնափողը գէշ չալել. եանընտա նէյ չալմագ. 2. ֆենա նէյ չալմագ:

Παραυλίζω καὶ (*μσ.*) *- ιζομαι.* M. *ίσω - ομαι.* abitare presso. քովը բնակիլ. եանընտա օթուրմագ:

Παραύλιον (τὸ) = *Προαύλιον.*

Πάραυλος (ὁ, ἡ) vicino al cortile. բակին մօտ. ավլուեա եագըն:

Πάραυλος (ὁ, ἡ) che non accorda col suono del flauto. 2. dissonante. երգեհոնափողին ձայնին ներդաշնակաւոր չեղող. 2. աա-

րանայն. նէյին սէսինէ ուեղուն տէյիլ? 2. նէշանէսիզ:

Παραυξάνω καὶ Παραύξω. M. *αὐξήσω.* accrescere. aumentare. աճեցընել, մեծցընել. արթըրմագ, զիեատէլէթմէք:

Παραύξησις - εως (ἡ) aumento, accrescimento. աճում. արթըմա:

Παραύστηρος (ὁ, ἡ) rigorosissimo. շատ խիստ. փէք սէրթ:

Παραυτά, ἐπίῤ. subitochè, immediatamente. շուտ մը, անընդմիջաբար. հէմէն, տէրհալ:

Παραυτίκα, ἐπίῤ. = τῷ προηγ.

Παραυτόθεν, ἐπίῤ. = *Αὐτόθεν.*

Παραυτόθι, ἐπίῤ. = *Αὐτόθι.*

Παραυχενίζω. M. *ίσω.* chinare in parte il collo. վիզը մէկ դի ծռել. պօյնունու պիր եանա էյմէք:

Παραυχένιος - α ἢ ος - ον. che appende dal collo. վզէն կախուած. պօյնունտան ասըլը:

Παραφαίνω. M. *φανῶ.* mostrare da vicino o di passaggio. մօտիկէն կամ հարեւանցի ցուցընել. եագընտան եահօտ կէչէրքէն կէօսթէրմէք:

Παραφαίρεσις - εως (ἡ) = *Ἀφαίρεσις.*

Παραφαιρέω - ῶ. M. *ήσω.* = *Ὑφαιροῦμαι.*

Παράφασις - εως (ἡ) esortazione, consolazione. յորդոր, մխիթարութիւն. եօլլամա, թէսէլլի:

Παραφάσσω. M. *αφάσω.* toccare al lato. քովը շօշափել. եան թարաֆընը էլլէմէք:

Παραφέρω. M. *παροίσω.* portare appresso, esporre, presentare. քովը բերել, առջեւը դնել, մատուցանել. եանընա՝ հուզուրունա կէթիրմէք, սունմագ. 2. = *Ὑπερβαίνω.* 3. = *Παρατρέχω.* 4. = *Παρατρέπω.* 5. = *Παραφρονῶ.*

Παράφημι. M. *φήσω.* esortare. խրատել. եօլա վէրմէք:

Παραφθάνω. M. *φθάσω.* prevenire. առաջ գալ հասնիլ. էվվէլ կէլմէք՝ եէթիշմէք:

Παραφθέγγομαι. M. *φθέγξομαι.* parlare fuor di proposito. անտեղաբար՝ տարադէպ խօսիլ. նաֆիլէ, պէր խուսուսէ մէօհիմ էթմէք, պէճաքի սէօյլէմէք:

Παράφθεγμα (τὸ) discorso fuor di proposito. անտեղի՝ տարադէպ զրոյց. նաֆիլէ պէճաքի սէօզ:

Παραφίημι. M. *αφήσω.* lasciare a parte. մէկ դի ձգել. պիր եանա պըրագմագ:

Παραφίμωσις - εως (ἡ) parafimosi (sorta di malattia). ախտ մըն է անթլփատութեան. պիր նէվի ղուսուր մարազ:

Παραφορά (ἡ) alienazione di mente. ուշաթափութիւն. դարըշըգլըգ:

Παραφορέω - ῶ. M. *ήσω.* = *Παραφέρω.*

Παράφορος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- φόρως.* che si porta quà e là vacillante, che barcolla. 2. che ha la mente alienata, delirante. աստին անդին տատանող. 2. ուշաթափ, խենթեցած. էօթէ պէրի տալկալանան. 2. դարըշըգ, տելի:

Παραφορτίζομαι. M. *ίσομαι.* caricare di più. աւելի եւս բեռնաւորել. ֆազլա եիւքլէմէք:

Παράφραγμα (τὸ) palizzata. ցցէ պատնէշ. չարփանտըգ:

Digitized by Google

Παραφράζω. *M*. *ασω*. parafrasare, spiegare più estesamente. [illegible]

Παράφρασις - εως (*ἡ*) parafrasi, spiegazione più estesa. [illegible]

Παραφράσσω. *M*. *άξω*. fortificare da ogni lato. [illegible]

Παραφραστὴς - οῦ (*ὁ*) parafraste, che spiega più estesamente. [illegible]

Παραφρίζω. *M*. *ίσω*. spumare da' lati. [illegible]

Παραφρονέω - ῶ. *M*. *ήσω*. delirare, alienarsi la mente. [illegible]

Παραφρόνησις - εως (*ἡ*) delirio, demenza. [illegible]

Παραφροσύνη (*ἡ*) delirio. [illegible]

Παραφρουρέω - ῶ. *M*. *ήσω*. fare la guardia presso. [illegible]

Παράφρων - ονος (*ὁ*, *ἡ*) demente, pazzo. [illegible]

Παραφυάς - άδος (*ἡ*) rampollo che spunta al tronco dell' albero. [illegible]

Παραφυλακὴ (*ἡ*) l'azione di spiare, d'osservare, spiagione. [illegible]

Παραφυλάσσω (*ττω*). *M*. *άξω*. osservare, spiare. 2. esser cauto, guardarsi. [illegible] 2. [illegible]

Παραφυσάω - ῶ. *M*. *ήσω*. soffiare di traverso. [illegible]

Παράφυσις - εως (*ἡ*) tutto ciò che cresce inutilmente. [illegible]

Παραφυτεύω. *M*. *εύσω*. piantare appresso. [illegible]

Παραφύω. *M*. *φύσω*. germogliare, spuntare inutilmente. [illegible]

Παραφωνέω - ῶ. *M*. *ήσω*. gridare accanto. 2. parlare all' orecchio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παραφώνησις - εως (*ἡ*) acclamazione. [illegible]

Παραφωνία (*ἡ*) discordanza di voci, dissonanza. [illegible]

Παράφωνος (*ὁ*, *ἡ*) discorde, dissonante. [illegible]

Παραφωτισμὸς (*ὁ*) luce debole o falsa. [illegible]

Παραχαλάω - ῶ. *M*. *άσω*. rallentare. [illegible]

Παραχάραγμα (*τὸ*) falsa moneta. [illegible]

Παραχαράκτης - ου (*ὁ*) falsario di moneta. [illegible]

Παραχαράσσω (*ττω*). *M*. *άξω*. coniare della moneta falsa. [illegible]

Παραχειμάζω. *M*. *άσω*. invernare, passare l' inverno in ... [illegible]

Παραχειμασία (*ἡ*) il passare l' inverno in ... [illegible]

Παραχέω. *M*. *χεύσω*. versare sopra. 2. bagnare, innaffiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παραχλιαίνω. *M*. *ανῶ*. riscaldare alquanto. [illegible]

Παραχναύω. *M*. *αύσω*. = *Παρατρώγω*.

Παραχορδίζω. *M*. *ίσω*. discordare. [illegible]

Παράχορδος (*ὁ*, *ἡ*) dissonante, discordante. [illegible]

Παραχράομαι - ῶμαι. *M*. *χρήσομαι*. abusare. 2. disprezzare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παραχρῆμα, *ἐπίῤ*. all' istante, tosto. [illegible]

Παράχρησις - εως (*ἡ*) abuso. [illegible]

Παράχροος - ους καὶ

Παράχρωμος (*ὁ*, *ἡ*) mal tinto, mal colorito. [illegible]

Παραχρώννυμι. *M*. *χρώσω*. tingere con de' colori falsi. [illegible]

Παράχρωσις - εως (*ἡ*) *τὸ οὐσ*. *τ*. *προηγ*.

Παράχυσις - εως (*ἡ*) effusione. [illegible]

Παραχύτης - ου (*ὁ*) garzone di bagno. [illegible]

Παράχωμα (*τὸ*) mucchio di terra. [illegible]

Παραχωρέω - ῶ. *M*. *ήσω*. cedere, concedere, accordare. [illegible]

Παραχώρημα (*τὸ*) ciò che si cede ad un altro. [illegible]

Παραχώρησις - εως (*ἡ*) l' azione di cedere. [illegible]

Παραχωρητικὸς - ή - όν. che cede facilmente. [illegible]

Παραχώριος (*ὁ*, *ἡ*) vicino. [illegible]

Παραψαλίζω. *M*. *ίσω*. tagliare con frode. [illegible]

Παραψαλιστὴς - οῦ (*ὁ*) che taglia con frode. [illegible]

Παραψάλλω. *M*. *ψαλῶ*. toccare leggiermente una corda. [illegible]

Παράψαυσις - εως (*ἡ*) *τὸ οὐσ*. *τοῦ*

Digitized by Google

Παραψαύω. M. αύσω. toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Παραψήχω. M. ψήξω. strofinare leggiermente. [illegible]

Παραψυχή (ή) = *Ἀναψυχή.*

Παραψύχω καὶ (μσ.) - ψύχομαι. M. ψύξω - ομαι. = *Ἀναψύχω. Παρηγορῶ.*

Παρδαλέη - λῆ (ή) la pelle di pardo o leopardo. [illegible]

Παρδάλειος - α - ον. καὶ

Παρδάλεος - α - ον. di pardo o di leopardo. [illegible]

Παρδαλιδεὺς - έως (ό) piccolo pardo o leopardo. [illegible]

Πάρδαλις - εως (ή) pardo o leopardo. [illegible]

Παρδαλώδης - εος (ό, ή) simile al pardo o leopardo. [illegible]

Παρδαλωτὸς - ή - όν. biscolore, brizzolato, macchioso. [illegible]

Πάρδος (ό) pardo, il maschio della pantera. [illegible]

Παρεάω - ῶ. M. άσω. lasciare a parte. [illegible]

Παρεγγίζω. M. ίσω. avvicinarsi un poco. [illegible]

Παρέγγραπτος καὶ Παρέγγραφος (ό, ή) falsamente inscritto, che non è ingenuo, falsificato. [illegible]

Παρεγγράφω. M. γράψω. ascrivere, inscrivere falsamente, con frode. [illegible]

Παρεγγυάω - ῶ. καὶ (μσ.) - άομαι - ῶμαι. M. ήσω - ομαι. rimettere da mano in mano, raccomandare. 2. esortare. 3. comandare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρεγγύησις - εως (ή) il passar parola (*Γαλλ.* passe-parole). [illegible]

Πάρεγγυς, ἐπίῤ. assai vicino. [illegible]

Παρεγκάθημαι. M. καθεσθήσομαι. sedere accanto. [illegible]

Παρέγκειμαι. M. κείσομαι. essere posto frà. [illegible]

Παρεγκελεύομαι. M. εύσομαι. esortare, animare. [illegible]

Παρεγκεφαλὶς - ίδος (ή) cerebello. [illegible]

Παρεγκλίνω. M. κλινῶ. inchinarsi un poco. [illegible]

Παρέγκλισις - εως (ή) l'inchinarsi un poco. [illegible]

Παρεγκρανὶς - ίδος (ή) = *Παρεγκεφαλίς.*

Παρεγχειρέω - ῶ. M. ήσω. intrapprendere ciò che un altro già ha intrapreso. 2. cercare di dimostrare con delle false argomentazioni. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεγχείρησις - εως (ή) falsa argomentazione. [illegible]

Παρεγχέω. M. χεύσω. versare accanto. [illegible]

Παρεδρευτικὸς - ή - όν. assiduo, costante. [illegible]

Παρεδρεύω. M. εύσω. = *Παρακάθημαι.* 2. essere assiduo, costante. [illegible]

Παρεδρία (ή) il sedere appresso. 2. assiduità. 3. la carica dell' assessore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πάρεδρος (ό) assessore. 2. assistente, compagno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέζομαι. M. εδοῦμαι. = *Παρακάθημαι.*

Παρειὰ (ή) guancia. [illegible]

Παρείας - ου (ό) = *Παρώας.*

Παρείκω. M. είξω. cedere, accordare, permettere. [illegible]

Παρειμένως, ἐπίῤ. trascuratamente. [illegible]

Πάρειμι. M. έσομαι. essere presente, assistere a..., intervenire, trovarsi a... giungere, soccorrere. [illegible]

Πάρειμι. M. εἶμι. passare da qualche luogo o d' avanti. [illegible]

Παρείργω. M. είρξω. allontanare, impedire. [illegible]

Παρείρω (X. M.) inserire, porre dentro. [illegible]

Παρεισάγω. M. άξω. introdurre (di na-

Digitized by Google

scosto). [illegible]

Παρείσακτος (ὁ, ἡ) introdotto furtivamente, intruso. [illegible]

Παρεισβάλλω. M. βαλῶ. mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdursi furtivamente, insinuarsi. [illegible]

Παρεισγραφή (ἡ) falsa inscrizione. [illegible]

Παρεισδέχομαι. M. δέξομαι. ricevere furtivamente. [illegible]

Παρεισδύομαι. M. δύσομαι. insinuarsi. [illegible]

Παρείσδυσις - εως (ἡ) l'insinuarsi, entrata furtiva. [illegible]

Παρείσειμι. M. ειμι. = Παρεισέρχομαι.

Παρεισέρχομαι. M. ελεύσομαι. = Παρεισδύομαι.

Παρεισκομίζω. M. ίσω. introdurre furtivamente. [illegible]

Παρεισοδεύω. M. εύσω. entrare di nascosto o dietro qualcuno. [illegible]

Παρεισπέμπω. M. πέμψω. mandare di nascosto. [illegible]

Παρεισπίπτω. M. πεσοῦμαι. insinuarsi. 2. lanciarsi, gettarsi sopra all' improvviso. [illegible]

Παρεισπορεύομαι. M. εύσομαι. = Παρεισέρχομαι.

Παρεισπράσσω (ττω). *M. πράξω.* esigere delle contribuzioni ingiuste. [illegible]

Παρεισρέω. M. ρεύσομαι. scorrere dentro furtivamente. [illegible] 2. = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισφέρω. M. εισοίσω. = Παρεισάγω.

Παρέκ (καὶ πρὸ φων.) *Παρέξ, ἐπίῤ.* ἡ *πρόθ.* oltre, inoltre, fuori di... [illegible] = *Χωρίς, Ἐκτός.*

Παρεκβαίνω. M. βήσομαι. oltrepassare, sortire andare fuori, al di là. [illegible]

Παρεκβάλλω. M. βαλῶ. mettere fuori, togliere da un luogo e collocare altrove. [illegible]

Παρέκβασις - εως (ἡ) sviamento. 2. digressione. [illegible]

Παρεκβατικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) *- κῶς.* digressivo. [illegible]

Παρεκβολαὶ (αἱ) raccolta. [illegible]

Παρεκδέχομαι. M. δέξομαι. prendere una cosa in vece d'un' altra. [illegible]

Παρεκδύνω (δύομαι.) *M. δύσω - ομαι.* sutterfugere. [illegible]

Παρεκθέω. M. θεύσομαι. = Παρεκτρέχω.

Παρεκκλίνω. M. κλινῶ. rimuovere, allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. [illegible]

Παρεκλείπω. M. λείψω. lasciare a parte. 2. mancare. [illegible]

Παρεκπίπτω. M. πεσοῦμαι. sortire di nascosto. [illegible] = *Παρεκδύνω.*

Παρεκστροφή (ἡ) rivolta alla rovescia, rovesciamento. [illegible]

Παρέκταμα (τὸ) = *Παρέκτασις.*

Παρέκτασις - εως (ἡ) estensione, allungamento. [illegible]

Παρεκτείνω. M. τενῶ. allungare, prolungare. [illegible]

Παρεκτελέω - ῶ. M. έσω. eseguire contro la volontà di... [illegible]

Παρεκτικός - ή - όν. pronto a dare, ad accordare. [illegible]

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ) sviato. [illegible]

Παρεκτός, ἐπίῤ. oltre, eccetto, tranne. [illegible]

Παρεκτρέπω. M. τρέψω. distorre, distornare. [illegible]

Παρεκτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre al di là. [illegible]

Παρεκτροπή (ἡ) sviamento. [illegible]

Παρεκφαίνομαι. M. φανήσομαι. apparire accanto. [illegible]

Παρεκφέρω. M. εξοίσω. portare al di là, mettere al di fuori. [illegible]

Παρεκχέω. M. χεύσω. versare fuori o accanto. [illegible]

Παρέκχυσις-εως (ἡ) inondazione. հեղեղումն, ողողումն, ելք։

Παρελαύνω. M. ἐλάσω. oltrepassare, passare d'avanti. [illegible]

Παρέλευσις-εως (ἡ) passaggio, il passare (d'avanti). [illegible]

Παρέλκυσις-εως (ἡ) prolungamento, indugio. [illegible]

Παρελκυστής-οῦ (ὁ) che prolunga, indugiatore. [illegible]

Παρελκύω. μτγν. ἀντὶ —

Παρέλκω. M. ἑλξω. tirare d'accanto. 2. prolungare, rimettere, temporeggiare, differire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέλλειψις-εως (ἡ) omissione. [illegible]

Παρεμβαίνω. M. βήσομαι. entrare dentro, in mezzo. [illegible]

Παρεμβάλλω. M. βαλῶ. mettere frà, interporre, introdurre, inserire. 2. ordinare, schierare nel campo di guerra. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέμβασις-εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρεμβατικῶς, ἐπίρ. per parentesi. [illegible]

Παρεμβολή (ἡ) interposizione. 2. ordine di battaglia. 3. esercito. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρεμβολικός-ή-όν. che si fà nel campo di guerra. [illegible]

Παρεμβύω. M. βύσω. ficcare dentro. [illegible]

Παρεμμανής-έος (ὁ, ἡ) quasi furioso. [illegible]

Παρεμπίνω. M. πίομαι. bevere troppo, trincare. [illegible]

Παρεμπίπλημι. M. εμπλήσω. riempiere. [illegible]

Παρεμπίπρημι. M. εμπρήσω. abbruciare da' lati. [illegible]

Παρεμπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere dentro, entrare in mezzo, intervenire. [illegible]

Παρεμπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. [illegible]

Παρεμπλοκή (ἡ) intrecciamento. [illegible]

Παρεμποδίζω. M. ίσω. impedire. [illegible]

Παρεμπολάω-ῶ. M. ήσω. fare del traffico ingiusto. [illegible]

Παρεμπόρευμα (τὸ) lucro accessorio. [illegible]

Παρεμπορεύομαι. M. εύσομαι. fare un traffico fuori della propria professione. [illegible]

Παρέμπτωσις-εως (ἡ) il cadere dentro. [illegible]

Παρεμφαίνω. M. φανῶ. mostrare, rappresentare da vicino o alquanto. 2. rassomigliare un poco. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέμφασις-εως (ἡ) rappresentazione. [illegible]

Παρεμφερής-έος (ὁ, ἡ) alquanto simile. [illegible]

Παρεμφέρω. M. ενοίσω. avere qualche rassomiglianza con... [illegible]

Παρεμφύομαι. M. φύσομαι. crescere, germogliare appresso. [illegible]

Παρενδείκνυμι. M. δείξω. mostrare da vicino. 2. far mostra di... [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρενδιάω-ῶ. M. άσω. = *Διατρίβω.*

Παρενδίδωμι. M. δώσω. rimettere, usare dell' indulgenza. [illegible]

Παρενδύνω (δύομαι.) M. δύσομαι. = *Παρεισδύομαι.*

Παρενείρω. (X. M.) intrecciare. 2. introdurre, inserire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρένθεσις-εως (ἡ) interposizione. 2. parentesi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] ( ), [illegible]

Παρένθετος (ὁ, ἡ) interposto. [illegible]

Παρενθήκη (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρενθυμέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. trascurare. [illegible]

Παρενθύμησις-εως (ἡ) trascuratezza. [illegible]

Παρενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il frutto ogni due anni. [illegible]

Παρενοχλέω-ῶ. M. ήσω. incomodare, molestare. [illegible]

Παρενόχλησις-εως (ἡ) importunità, mo-

Digitized by Google

scosto). [illegible]

Παρείσακτος (ὁ, ἡ) introdotto furtivamente, intruso. [illegible]

Παρεισβάλλω. *Μ. βαλῶ.* mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdursi furtivamente, insinuarsi. [illegible]

Παρεισγραφή (ἡ) falsa inscrizione. [illegible]

Παρεισδέχομαι. *Μ. δέξομαι.* ricevere furtivamente. [illegible]

Παρεισδύομαι. *Μ. δύσομαι.* insinuarsi. [illegible]

Παρείσδυσις-εως (ἡ) l'insinuarsi, entrata furtiva. [illegible]

Παρείσειμι. *Μ. εἶμι.* = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισέρχομαι. *Μ. ελεύσομαι.* = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισκομίζω. *Μ. ίσω.* introdurre furtivamente. [illegible]

Παρεισοδεύω. *Μ. εύσω.* entrare di nascosto o dietro qualcuno. [illegible]

Παρεισπέμπω. *Μ. πέμψω.* mandare di nascosto. [illegible]

Παρεισπίπτω. *Μ. πεσοῦμαι.* insinuarsi. 2. lanciarsi, gettarsi sopra all' improvviso. [illegible]

Παρεισπορεύομαι. *Μ. εύσομαι.* = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισπράσσω (ττω). *Μ. πράξω.* esigere delle contribuzioni ingiuste. [illegible]

Παρεισρέω. *Μ. ρεύσομαι.* scorrere dentro furtivamente. [illegible] 2. = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισφέρω. *Μ. εισοίσω.* = *Παρεισάγω.*

Παρέκ (καὶ πρὸ φων.) *Παρέξ,* *ἐπίῤ.* ἢ *πρόθ.* oltre, inoltre, fuori di... [illegible] = *Χωρίς,* *Ἐκτός.*

Παρεκβαίνω. *Μ. βήσομαι.* oltrepassare, sortire andare fuori, al di là. [illegible]

Παρεκβάλλω. *Μ. βαλῶ.* mettere fuori, togliere da un luogo e collocare altrove. [illegible]

Παρέκβασις-εως (ἡ) sviamento. 2. digressione. [illegible] 2. [illegible]

Παρεκβατικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-κῶς. digressivo. [illegible]

Παρεκβολαὶ (αἱ) raccolta. [illegible]

Παρεκδέχομαι. *Μ. δέξομαι.* prendere una cosa in vece d'un' altra. [illegible]

Παρεκδύνω (δύομαι.) *Μ. δύσω-ομαι.* sutterfugere. [illegible]

Παρεκθέω. *Μ. θεύσομαι.* = *Παρεκτρέχω.*

Παρεκκλίνω. *Μ. κλινῶ.* rimuovere, allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. [illegible]

Παρεκλείπω. *Μ. λείψω.* lasciare a parte. 2. mancare. [illegible] 2. [illegible]

Παρεκπίπτω. *Μ. πεσοῦμαι.* sortire di nascosto. [illegible] = *Παρεκδύνω.*

Παρεκστροφή (ἡ) rivolta alla rovescia, rovesciamento. [illegible]

Παρέκταμα (τὸ) = *Παρέκτασις.*

Παρέκτασις-εως (ἡ) estensione, allungamento. [illegible]

Παρεκτείνω. *Μ. τενῶ.* allungare, prolungare. [illegible]

Παρεκτελέω-ῶ. *Μ. έσω.* eseguire contro la volontà di... [illegible]

Παρεκτικός-ή-όν. pronto a dare, ad accordare. [illegible]

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ) sviato. [illegible]

Παρεκτὸς, *ἐπίῤ.* oltre, eccetto, tranne. [illegible]

Παρεκτρέπω. *Μ. τρέψω.* distorre, distornare. [illegible]

Παρεκτρέχω. *Μ. δραμοῦμαι.* correre al di là. [illegible]

Παρεκτροπή (ἡ) sviamento. [illegible]

Παρεκφαίνομαι. *Μ. φανήσομαι.* apparire accanto. [illegible]

Παρεκφέρω. *Μ. εξοίσω.* portare al di là, mettere al di fuori. [illegible]

Παρεκχέω. *Μ. χεύσω.* versare fuori o accanto. [illegible]

Digitized by Google

Παρέκχυσις-εως (ἡ) inondazione. [illegible]

Παρελαύνω. M. ἐλάσω. oltrepassare, passare d'avanti. [illegible]

Παρέλευσις-εως (ἡ) passaggio, il passare (d'avanti). [illegible]

Παρέλκυσις-εως (ἡ) prolungamento, indugio. [illegible]

Παρελκυστής-οῦ (ὁ) che prolunga, indugiatore. [illegible]

Παρελκύω. μτγν. ἀντὶ —

Παρέλκω. M. ἕλξω. tirare d'accanto. 2. prolungare, rimettere, temporeggiare, differire. [illegible]

Παρέλλειψις-εως (ἡ) omissione. [illegible]

Παρεμβαίνω. M. βήσομαι. entrare dentro, in mezzo. [illegible]

Παρεμβάλλω. M. βαλῶ. mettere frà, interporre, introdurre, inserire. 2. ordinare, schierare nel campo di guerra. [illegible]

Παρέμβασις-εως (ἡ) = *Παρένθεσις*.

Παρεμβατικῶς, ἐπίῤ. per parentesi. [illegible]

Παρεμβολή (ἡ) interposizione. 2. ordine di battaglia. 3. esercito. [illegible]

Παρεμβολικός-ή-όν. che si fà nel campo di guerra. [illegible]

Παρεμβύω. M. βύσω. ficcare dentro. [illegible]

Παρεμμανής-έος (ὁ, ἡ) quasi furioso. [illegible]

Παρεμπίνω. M. πίομαι. bevere troppo, trincare. [illegible]

Παρεμπίπλημι. M. εμπλήσω. riempiere. [illegible]

Παρεμπίπρημι. M. εμπρήσω. abbruciare da' lati. [illegible]

Παρεμπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere dentro, entrare in mezzo, intervenire. [illegible]

Παρεμπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. [illegible]

Παρεμπλοκή (ἡ) intrecciamento. [illegible]

Παρεμποδίζω. M. ίσω. impedire. [illegible]

Παρεμπολάω-ῶ. M. ήσω. fare del traffico ingiusto. [illegible]

Παρεμπόρευμα (τὸ) lucro accessorio. [illegible]

Παρεμπορεύομαι. M. εύσομαι. fare un traffico fuori della propria professione. [illegible]

Παρέμπτωσις-εως (ἡ) il cadere dentro. [illegible]

Παρεμφαίνω. M. φανῶ. mostrare, rappresentare da vicino o alquanto. 2. rassomigliare un poco. [illegible]

Παρέμφασις-εως (ἡ) rappresentazione. [illegible]

Παρεμφερής-έος (ὁ, ἡ) alquanto simile. [illegible]

Παρεμφέρω. M. ενοίσω. avere qualche rassomiglianza con... [illegible]

Παρεμφύομαι. M. φύσομαι. crescere, germogliare appresso. [illegible]

Παρενδείκνυμι. M. δείξω. mostrare da vicino. 2. far mostra di... [illegible]

Παρενδιάω-ῶ. M. άσω. = *Διατρίβω*.

Παρενδίδωμι. M. δώσω. rimettere, usare dell' indulgenza. [illegible]

Παρενδύνω (δύομαι.) M. δύσομαι. = *Παρεισδύομαι*.

Παρενείρω. (X. M.) intrecciare. 2. introdurre, inserire. [illegible]

Παρένθεσις-εως (ἡ) interposizione. 2. parentesi. [illegible] ( ), [illegible]

Παρένθετος (ὁ, ἡ) interposto. [illegible]

Παρενθήκη (ἡ) = *Παρένθεσις*.

Παρενθυμέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. trascurare. [illegible]

Παρενθύμησις-εως (ἡ) trascuratezza. [illegible]

Παρενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il frutto ogni due anni. [illegible]

Παρενοχλέω-ῶ. M. ήσω. incomodare, molestare. [illegible]

Παρενόχλησις-εως (ἡ) importunità, mo-

Digitized by Google

lestia. [illegible]

Παρενράπτω. M. ῥάψω. cucire appresso. [illegible]

Παρενσάλευσις-εως (ἡ) scossa, concussione. [illegible]

Παρενσαλεύω. M. εύσω. scuotere, concussare. [illegible]

Παρενσπείρω. M σπερῶ. seminare quà e là. [illegible]

Παρένταξις-εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρεντάσσω (ττω.) M. τάξω. mettere con ordine in mezzo. [illegible]

Παρεντίθημι. M. θήσω. interporre, inserire. [illegible]

Παρεντρώγω. M. τρώξομαι. mangiare come un manicaretto. [illegible]

Παρέξ (πρὸ συμφ.) ἀντὶ Παρέκ.

Παρεξάγω. M. ἄξω. distornare, sedurre. 2. far avanzare l' esercito contro il nemico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεξαγωγή (ἡ) il marciare dell' esercito contro il nemico. [illegible]

Παρεξαίρω. M. αρῶ. innalzare vicino a... [illegible]

Παρεξαλλάσσω (ττω). M. άξω. cangiare, mutare intieramente. [illegible]

Παρεξαμείβω. M. αμείψω. = *Παρεξέρχομαι.*

Παρέξειμι. M. ειμι. = *Παρεξέρχομαι.*

Παρεξελαύνω. M. ελάσω. avanzare, passare al di là (a cavallo). 2. lanciarsi sul nemico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεξελέγχω. M. ελέγξω. convincere uno con de' soffismi. [illegible]

Παρεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. oltrepassare, andare al di là. [illegible]

Παρεξετάζω. M. άσω. confrontare. [illegible]

Παρεξέτασις-εως (ἡ) confronto, comparazione. [illegible]

Παρεξευρίσκω. M. ρίσω. inventare inoltre. [illegible]

Παρεξηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. interpretare malamente. [illegible]

Παρεξήγησις-εως (ἡ) falsa interpretazione. [illegible]

Παρεξῆς, ἐπίῤ. = *Ἑξῆς.*

Παρεξίημι. M. εξήσω. lasciar passare, trascurare. [illegible]

Πάρεξις-εως (ἡ) esibizione, presentazione. [illegible]

Παρεξίστημι. M. εκστήσω. rimuovere dal suo luogo. 2. peggiorare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρέξοδος (ἡ) uscio nascosto. 2. preparazione di viaggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρεξωθέω-ῶ. M. ωθήσω. spingere in una parte. [illegible]

Παρεπιγραφή (ἡ) annotazione al margine, postilla. [illegible]

Παρεπιγράφω. M. γράψω. postillare, fare delle annotazioni al margine. [illegible]

Παρεπιδείκνυμαι. M. δείξομαι. far mostra di ... [illegible]

Παρεπιδημέω-ῶ. M. ήσω. essere viaggiatore. [illegible]

Παρεπιδημία (ἡ) pellegrinaggio. [illegible]

Παρεπίδημος (ὁ, ἡ) forestiere, passaggiere, viaggiatore. [illegible]

Παρεπινοέω-ῶ. M. ήσω. inventare inoltre. [illegible]

Παρεπιπνέω. M. πνεύσω. soffiare leggiermente. [illegible]

Παρεπισκοπέω-ῶ. M. ήσω. osservare di passaggio. [illegible]

Παρεπιστρέφω. M. στρέψω. voltare un poco. [illegible]

Παρεπιστροφή (ἡ) il voltarsi alquanto. [illegible]

Παρεπιφέρω. M. εποίσω. portare, produrre inoltre. [illegible]

Παρεπιψαύω. M. ψαύσω. toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Παρέπομαι. M. ἕψομαι. seguire. [illegible]

Παρεργολαβέω-ῶ. M. ησω. intraprendere un altro affare ancora. [illegible]

Πάρεργον (τὸ) opera, occupazione fuor di proposito. [illegible]

Πάρεργος (ὁ, ἡ) che si fà fuor di proposito, superficiale. [illegible]

Παρέργως, ἐπίῤ. di passaggio, superficialmente. [illegible]

Digitized by Google

Παρερεθίζω. *M.* *ίσω.* Irritare. [illegible]

Πάρερμα (τὸ) appoggio, sostegno. [illegible]

Παρερμηνεία (ἡ) erronea interpretazione. [illegible]

Παρερμηνευτὴς - *οῦ* (ὁ) che interpreta falsamente. 2. eretico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρερμηνεύω. *M.* *εύσω.* interpretare falsamente. [illegible]

Παρερπύζω. *M.* *ερπύσω* καὶ

Παρέρπω. *M.* *ἕρψω.* insinuarsi. [illegible]

Παρέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* passare. 2. passare avanti. 3. presentarsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρεσθίω. *M.* *παρέδομαι.* mangiare, rodere furtivamente. [illegible]

Πάρεσις - *εως* (ἡ) languore. [illegible]

Παρέστιος (ὁ, ἡ) = *Ἐφέστιος.*

Παρέσχατος (ὁ, ἡ) = *Παρατελευταῖος.*

Παρετάζω. *M.* *άσω.* = *Παρεξετάζω.*

Πάρετος (ὁ, ἡ) languido, rilasso. [illegible]

Παρευδοκιμέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* prevalere in fama. [illegible]

Παρευημερέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* superare gli altri in felicità. [illegible]

Παρευθύνω. *M.* *υνῶ.* sviare qualcuno. [illegible]

Παρευθὺς καὶ - *ευθὺ*, *ἐπίῤ.* tosto, incontanente. [illegible]

Παρευκηλέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* ammansare adulando. [illegible]

Παρευλαβέομαι - *οῦμαι.* *M.* *ήσομαι.* guardarsi. [illegible]

Παρευνάζομαι. *M.* *άσομαι.* dormire accanto. [illegible]

Παρευνέτης - *ου* (ὁ) καὶ

Παρευνέτις - *ιδος* (ἡ) = τῷ

Πάρευνος (ὁ, ἡ) consorte, conjuge. [illegible]

Παρεύρεσις - *εως* (ἡ) καὶ

Παρεύρημα (τὸ) cavillo, tergiversazione, arzigogolo. [illegible]

Παρευρίσκω. *M.* *ευρήσω.* trovare per caso. 2. controvare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρευτρεπίζω. *M.* *ίσω.* apprestare, preparare. [illegible]

Παρεφάλλομαι. *M.* *αλοῦμαι.* saltare, scagliarsi sopra. [illegible]

Παρεφάπτομαι. *M.* *άψομαι.* toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Παρεφεδρεύω. *M.* *εύσω.* far la guardia appresso. [illegible]

Παρέχω. *M.* *ἕξω.* dare, accordare, presentare. 2. rendere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρηβάω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* = *Παρακμάζω.*

Πάρηβος (ὁ, ἡ) = *Παρῆλιξ.*

Παρηγορέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* consolare. [illegible] 2. = *Παραινῶ.* 3. = *Παραμυθέομαι.*

Παρηγορητικὸς - *ἡ* - *όν.* = *Παρηγορικός.*

Παρηγορία (ἡ) consolazione, conforto. [illegible]

Παρηγορικὸς - *ἡ* - *όν.* consolativo. [illegible]

Παρηγορικῶς, *ἐπίῤ.* consolatamente. [illegible]

Παρήγορος (ὁ, ἡ) consolatore. [illegible]

Παρηδύνω. *M.* *υνῶ.* render dolce, condire. [illegible]

Παρηθέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* colare. [illegible]

Παρήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente, contumace. [illegible]

Παρήκω. *M.* *ήξω.* = *Προέρχομαι* ἢ *Παρέρχομαι.* 2. = *Προσήκω.*

Παρῆλιξ - *ικος* (ἡ) avanzato in età. [illegible]

Παρήλιος (ὁ) parelio. [illegible]

Πάρημαι × ἀντὶ *Παρακάθημαι.*

Παρημερεύω. *M.* *εύσω.* passare tutta la giornata presso. [illegible]

Παρήμερος (ὁ, ἡ) che si fà ogni due giorni. [illegible] 2. = *Ἐφήμερος.*

Παρηορία (ἡ) la coreggia, con cui s'attaccava al cocchio il rilasso. [illegible] 2. = *Μωρία.*

Digitized by Google

Παρηόριος - α - ον. καὶ
Παρήορος (ὁ, ἡ) (ἵππος) rilasso. [illegible] 2. = *Παράδοξος ἢ Ἀνάρμοστος.* 3. = *Παράφρων.*
Παρηχέω - ῶ. M. ήσω. rendere il medesimo suono. [illegible]
Παρήχημα (τὸ) καὶ
Παρήχησις - εως (ἡ) somiglianza di suono, consonanza. [illegible]
Παρθενεία (ἡ) verginità. [illegible]
Παρθένεια (τὰ) lo stato della verginità 2. versi cantati dalle vergini. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Παρθένειος (ὁ, ἡ) = *Παρθενικὸς ἢ Παρθένιος.*
Παρθένευμα (τὸ) = *Παρθενών.*
Παρθένευσις - εως (ἡ) = *Παρθενεία.*
Παρθενεύω. M. εύσω. essere, vivere vergine. [illegible]
Παρθενεών - ῶνος (ὁ) = *Παρθενών.*
Παρθενία (ἡ) = *Παρθενεία.*
Παρθενικὸς - ἡ - όν. verginale. [illegible]
Παρθένιον (τὸ) parietaria (erba). [illegible] ([illegible]). [illegible]
Παρθένιος - α ἢ ος - ον. = *Παρθενικός.*
Παρθενὶς - ίδος (ἡ) artemisia (erba di S. Giovanni). [illegible]
Παρθενογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato d'una vergine. [illegible]
Παρθενοκομία (ἡ) educazione delle vergini. [illegible]
Παρθενοκτονία (ἡ) uccisione d'una vergine. [illegible]
Παρθενοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore d'una vergine. [illegible]
Παρθενομήτωρ - ορος (ἡ) (ἐκκλ.) Vergine e Madre, la Santissima Vergine. (*Λατ.* Virgomater). [illegible]
Παρθενοπίπης - ου (ὁ) puttaniere. [illegible]
Παρθένος (ἡ) vergine. [illegible] (*εἰς. τοὺς ἐκκλησ. συγγ.*) *Παρθένος* (ὁ) Partenio, giovine non ammogliato. [illegible]
Παρθενοτροφέω - ῶ. M. ήσω. allevare delle vergini. [illegible]
Παρθενοτροφία (ἡ) allevamento, educazione delle vergini. [illegible]
Παρθενὼν - ῶνος (ὁ) monastero delle vergini. [illegible]
Παρθενωπὸς (ὁ, ἡ) che ha l'aria d'una vergine. [illegible]
Παριαύω. M. αύσω. dormire presso. [illegible]
Παριδρύω. M. ύσω. collocare accanto. [illegible]
Παρίζω. M. ίσω. metter a sedere o mettersi a sedere accanto. [illegible]
Παρίημι. M. παρήσω. lasciar passare o entrare. 2. omettere, trascurare. 3. rallentare, snervare. 4. permettere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]
Παριππάζομαι. M. άσομαι καὶ
Παριππεύω. M. εύσω. passare da vicino o d'avanti a cavallo. [illegible]
Πάριππος (ὁ, ἡ) che corre al fianco d'un cavallo. 2. che accompagna qualcuno a cavallo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Παρίπταμαι. M. παραπτήσομαι. passare d'avanti volando, trasvolare. [illegible]
Παρίσθμιον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) gavigne, le glandule delle fauci. [illegible]
Πάρισος (ὁ, ἡ) quasi simile. [illegible]
Παρισόω - ῶ. M. ώσω. uguagliare, render uguale, simile, assimilare. [illegible]
Παριστάνω. μτγν. καὶ Γρφ. ἀντὶ —
Παρίστημι. M. παραστήσω. mettere accanto. 2. comparare, confrontare. 3. rappresentare. 4. persuadere. 5. assistere. 6. soccorrere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]
Παριστορέω - ῶ. M. ήσω. raccontare di passaggio. 2. raccontare una cosa in vece d'un'altra. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Παρισχναίνω. M. ανῶ. emaciare, rendere assai macilento. [illegible]

Digitized by Google

Παρίσχω. M. *παρασχήσω.* = *Παρέχω.*
Παρίσωμα (τὸ) = *Παρίσωσις.*
Παρίσως, ἐπίῤ. quasi, incirca. իբր, իբր թէ, մօտիկ. Ճիշդ, օ ...:
Παρίσωσις - εως (ἡ) eguaglianza. հաւասարութիւն. դէնկտէնկլիք:
Παριτὸς - ἡ - όν. donde si può passare. անցանելի. կէչիլիր:
Παριχνεύω. M. *εύσω.* camminare sulle traccie di . . . tracciare. հետեւիլ, հետոց եւեւէն երթալ. իզլէմէք, իզէ ուղրամաք:
Παρὸ (ἀντὶ Παρ' ὅ) σύνδ. perciò, per lo chè. 2. se non. վասն որոյ, անոր համար. 2. եթէ ոչ. պատճառն իլէ, պու սէպէպտէն. 2. իլլա:
Παροδεία (ἡ) passaggio. անցնիլը. կէչմէ, կէչիշ, կէչմէքլիք:
Παρόδευσις - εως (ἡ) = *τῷ προηγ.*
Παροδεύω. M. *εύσω.* passare, andare al di là. անցնիլ, անդին երթալ. կէչմէք, աշմաք, իլէրի վարմաք:
Παροδικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. atto a passare. անցնելու յարմար. կէչմէյէ ույղուն:
Παρόδιος (ὁ, ἡ) vicino alla via, alla strada. ճամբու մօտ. եօլա եագըն:
Παροδίτης - ου (ὁ) καὶ Παροδῖτις - ιδος (ἡ) = *Ὁδοιπόρος.*
Πάροδος (ἡ) passaggio. 2. venuta, entrata. անցք, անցումն. 2. գալուստ, մուտ. կէչիտ, կէչմէ. 2. կէլմէ, կիրմէ:
Παροίγνυμι καὶ Παροίγω. M. *οίξω.* aprire un poco. քիչ մը բանալ. պիր ազ աչմաք:
Παροιδαίνω καὶ Παροιδίσκομαι. M. *οιδήσω.* gonfiarsi alquanto. քիչ մը ուռենալ. պիր ազ շիշմէք:
Πάροιθε (θεν) d'avanti. 2. prima (*Λατ.* antea). առջեւէն. 2. առաջուընէ. էօնիւնտէն. 2. էվվէլտէն, մուգատտէմ:
Παροικέω-ῶ. M. *ήσω.* abitare accanto. 2. essere pellegrino, forestiere. քովը բնակիլ. 2. պանդխտիլ՝ օտարական ըլլալ. եանընտա օտուրմաք. 2. կարիպ՝ եապանճը օլմաք:
Παροικία (ἡ) l'abitare per qualche tempo in un luogo, pellegrinaggio. քիչ մը ատեն տեղ մը բնակիլը, պանդխտութիւն. պիր ազ վագթ պիր եէրտէ օթուրմա, կարիպլիք:
Παροικίζω. M. *ίσω.* assegnare un'abitazione presso . . . քովը բնակիլ տալ, բնակելու տեղ տալ. եանընտա օտուրմալը եէր կէօստէրմէք, պէլիրլէմէք:
Παροικοδομέω - ῶ. M. *ήσω.* edificare appresso. քովը տուն շինել. եանընտա պինա եափմաք:
Παροικοδόμημα (τὸ) edifizio innalzato appresso di . . . քովը եղած շէնք. եանընտա եափըլմըշ պինա:
Πάροικος (ὁ, ἡ) che abita presso di . . . 2. pellegrino, forestiere. քովը բնակող. 2. օտար, պանդուխտ, պանդխտական. եանընտա օտուրան. 2. կարիպ, եապանճը, մուսաֆիր:
Παροιμία (ἡ) proverbio. առակ. մասալ. = *Παραβολή.*
Παροιμιάζω καὶ (μσ.) Παροιμιάζομαι. M. *άσομαι.* rendere proverbio. առակ ընել. մասալ էթմէք. (*μσ.*) parlare proverbialmente. առակօք խօսիլ. մասալ իլէ սէօյլէմէք:
Παροιμιακὸς - ἡ - όν. proverbiale. առակական. մասալլը դարզը: — *ιακῶς, ἐπίῤ.*
Παροιμιογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di proverbi. առակներ գրող. մասալլար եազան:
Παροίμιον (τὸ) = *Παροιμία.*
Παροιμιώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Παροιμιακός.*
Παροινέω - ῶ. M. *ήσω.* fare o dire delle cose indecenti per l'ubbriachezza. գինովութենէ անվայել բաներ ընել կամ զրուցել. սարխօշլուգ սէպէպիլէ եագըշըգսըզ շէյլէր եափմագ եա սէօյլէմէք. 2. (*ἐν γεν.*) = *Ὑβρίζω.*
Παροίνημα (τὸ) azione o discorso avuto luogo nel tempo dell' ubbriachezza. գինովութեան ատեն պատահած գործ կամ խօսք. սարխօշլուգ զամանընտա վագի օլան իշ եա լագըրդը:
Παροινία (ἡ) petulanza, insolenza proveniente dall' ubbriachezza. գինովութենէ առաջ եկած ժպրհութիւն՝ անամօթութիւն. սարխօշլուգտան կէլէն կիւստախլըգ՝ արսըզլըգ. 2. (*ἐν γεν.*) = *Ὕβρις.*
Παροινικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς = *τῷ*
Παροίνιος (ὁ, ἡ) che si fa o si dice nella ubbriachezza. գինովութեան ատեն եղած կամ ըսուած. սարխօշլուգտա եափըլան եա սէօյլէնէն. 2. = *τῷ*
Πάροινος (ὁ, ἡ) imbriacone. գինեմոլ. իչիճի, սարխօշ. 2. (*ἐν γεν.*) = *Ὑβριστής.*
Παροινοχοέω - ῶ. M. *ήσω.* esser coppiere presso qualcuno. մէկու մը քով մատռուակ ըլլալ. պիրինին եանընտա գատէհճի օլմաք:
Παροίνως, ἐπίῤ. da imbriacone. արբշիռ պէս. իչիճի կիպի:
Παροιστράω - ῶ. M. *ήσω.* = *Οἰστράω.*
Παροίτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ
Παροίτερος - α - ον. συγκρτ. τ. Πάρος. che sta più avanti, anteriore. 2. più antico. աւելի առաջ եղող. 2. աւելի հին. էօնտէ պուլունան. 3. էսքի օլան:
Παροιχνεύω. M. *εύσω. καὶ*
Παροιχνέω - ῶ. M *ήσω. Ἰων. ἀντὶ* —
Παροίχομαι. M. *οιχήσομαι.* andare al di là, trapassare. անդին երթալ, անցնիլ. էօթէյէ կիթմէք, կէչմէք. = *Παρέρχομαι.*
Παροχωχὴ (ἡ) tregua, armistizio. զինադադար. մուտարէքէ:
Παρολιγωρέω - ῶ. M. *ήσω.* = *Παραμελέω.*
Παρολισθαίνω (σθέω·) M. *ολισθήσω.* sdrucciolarsi e cadere. 2. insinuarsi. սահիլ ու ինկնիլ. 2. սողոսկիլ. քայմագ դիւշմէք. 2. իչէրի սոքուլմաք:
Παρολίσθησις - εως (ἡ) = *Παρείσδυσις.*
Παρολκὴ (ἡ) indugio, ritardo. ուշացընելը, յապաղումն. կէճիքտիրմէ, կէճիքմէ, կէճ...:
Παρομοιάζω. M. *άσω.* essere quasi simile, avere qualche somiglianza. նման պէս ըլլալ, քիչ մը նմանութիւն ունենալ. պէնզէր կիպի օլմաք, անդըրմաք:
Παρόμοιος (ὁ, ἡ) quasi simile. նմանի պէս, իբր նման. պէնզէր կիպի, անդըրան:

Digitized by Google

Παρομοιόω-ῶ. *M.* *ώσω.* assimilare. [illegible]

Παρομοίως, *ἐπίῤ.* similmente. [illegible]

Παρομολογέω-ῶ. *M.* *ήσω.* confessare, accordarsi. [illegible]

Παρομολογία (*ἡ*) confessione, accordamento. [illegible]

Παρονομασία (*ἡ*) paronomasia, bisticcio (figura rettorica.) [illegible]

Παροξίζω. *M.* *ίσω.* essere un poco acido. [illegible]

Παροξυντής-οῦ (*ὁ*) irritatore. [illegible]

Παροξυντικός-ή-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* irritativo. [illegible]

Παροξύνω. *M.* *υνῶ.* irritare. [illegible] 2. = *Παροξυτονέω.*

Πάροξυς-εος (*ὁ*, *ἡ*) = *Ὀξύθυμος.*

Παροξυσμός (*ὁ*) irritazione. 2. l'inasprire d'una malattia. 3. parosismo. [illegible]

Παροξυτονέω-ῶ. *M.* *ήσω.* mettere l'accento nella penultima sillaba. [illegible]

Παροξύτονος (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-τόνως.* che ha l'accento sulla penultima sillaba. [illegible]

Παροπτάω-ῶ. *M.* *ήσω.* arrostire poco. [illegible]

Παρόραμα (*τὸ*) svista. [illegible]

Παρόρασις-εως (*ἡ*) trascuratezza, disprezzo. [illegible]

Παρορατικός-ή-όν. negligente. [illegible]

Παροράω-ῶ. *M.* *παρόψομαι.* guardare di passaggio, trascurare. [illegible]

Παροργίζω. *M.* *ίσω.* irritare. [illegible]

Παρόργισμα (*τὸ*) *καὶ*

Παροργισμός (*ὁ*) irritazione. [illegible]

Παρόρειος (*ὁ*, *ἡ*) vicino ad un monte. [illegible]

Παρορίζω. *M.* *ίσω.* eccedere i suoi limiti. [illegible]

Παροριστής-οῦ (*ὁ*) che eccede i sui limiti. [illegible]

Παρορκέω-ῶ. *M.* *ήσω.* spergiurare. [illegible]

Παρορμάω-ῶ. *M.* *ήσω.* irritare. [illegible]

Παρορμέω-ῶ. *M.* *ήσω.* approdare appresso. [illegible]

Παρόρμημα (*τὸ*) incitamento. [illegible]

Παρόρμησις-εως (*ἡ*) irritazione. [illegible]

Παρορμητικός-ή-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* irritativo, incitativo. [illegible]

Πάρορνις-ιθος (*ὁ*, *ἡ*) sinistro, infausto, malaugurogo. [illegible]

Παρορύσσω (*ττω*). *M.* *ορύξω.* scavare appresso. [illegible]

Παρορχέομαι-οῦμαι. *M.* *ήσομαι.* ballare senza ordine. [illegible]

Πάρος, *ἐπίῤ.* *ἢ πρόθ.* d'avanti. [illegible]

Παροτρυντικός-ή-όν. = *Παρορμητικός.*

Παροτρύνω. *M.* *υνῶ.* = *Παρορμάω.*

Παρουλὶς-ίδος (*ἡ*) parulide, infiammazione delle gengive. [illegible]

Παρουσία (*ἡ*) presenza. [illegible]

Παροχέτευσις-εως (*ἡ*) *τὸ ουσ.* *τοῦ*

Παροχετεύω. *M.* *εύσω.* voltare il corso dell'acqua, condurla per un altro canale. [illegible]

Παροχεύω. *M.* *εύσω.* = *Μοιχεύω, Βατεύω.*

Παροχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* trasportare a carro. [illegible] (*μσ.*) essere assiso accanto di qualcuno nel medesimo carro. [illegible]

Παροχὴ (*ἡ*) donazione, dono, presente, salario. [illegible]

Παροχλέω-ῶ. *M.* *ήσω.* = *Παρενοχλέω.*

Πάροχος (*ὁ*) assiso nel medesimo carro presso di qualcuno, paraninfo. 2. datore, donatore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. (*κατ' ἐξοχ.*) sindaco. [illegible]

Παροψάομαι-ῶμαι. *M.* *ήσομαι.* mangiare del pane con del companatico. [illegible]

Παρόψημα (*τὸ*) companatico. [illegible] *ἢ* = *τῷ*

Digitized by Google

Παροψὶς - ίδος (ἡ) pospasto, manicaretto. [illegible]

Παροψωνέω - ῶ. Μ. ήσω. comprare di nascosto delle buone vivande. [illegible]

Παροψώνημα (τὸ) cibo squisito. [illegible]

Παῤῥησία (ἡ) franchezza, libertà di parlare. [illegible] (*ἐν γεν.*) coraggio. [illegible]

Παῤῥησιάζομαι. Μ. άσομαι. parlare francamente. [illegible]

Παῤῥησιαστὴς - οῦ (ὁ) *καὶ*

Παῤῥησιαστικός-ή-όν. franco nel parlare. [illegible]

Παῤῥησιαστικῶς, ἐπίῤ. francamente. [illegible]

Παῤῥησιώδης - εος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ωδῶς.* = *Παῤῥησιαστικός.*

Παρυγραίνω. Μ ανῶ. inumidirsi. [illegible]

Πάρυγρος (ὁ, ἡ) umido. [illegible]

Παρυδάτιος (ὁ, ἡ) acquatico. [illegible]

Πάρυδρος (ὁ, ἡ) = *Πάρυγρος.*

Παρυπαντάω - ῶ. Μ. ήσω. = *Συναντῶ.*

Παρυπάτη (ἡ) la sesta corda della lira. [illegible]

Παρυπόστασις - εως (ἡ) sostanza incompleta. [illegible]

Παρυποψύχω. Μ. ψύξω. raffreddare un poco, rinfrescare. [illegible]

Παρυφαίνω. Μ. ανῶ. contessere, tessere in mezzo o accanto. [illegible]

Παρύφασμα (τὸ) *καὶ*

Παρυφὴ (ἡ) frangia, orlo. [illegible]

Παρυφὴς - έος (ὁ, ἡ) frangiato. [illegible]

Παρυφίστημι. Μ. παρυποστήσω. dare la sostanza. [illegible] (*συνήθ. μσ.*) sussistere insieme. [illegible]

Πάρυφος (ὁ, ἡ) = *Παρυφής.*

Παρφέρομαι κτλ. × *ἀντὶ Παραφέρομαι κτλ.*

Παρώας - ου (ὁ) serpente che ha il color del rame. [illegible]

Παρῳδέω - ῶ. Μ. ήσω. fare delle parodie. 2. cantare di passaggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρῳδὴ καὶ Παρῳδία (ἡ) parodia. [illegible]

Παρῳδικός - ή - όν. che concerne la parodia. [illegible]

Παρωθέω - ῶ (*καὶ μσ.*) *- έομαι - οῦμαι. Μ. ωθήσω καὶ ώσω - ομαι.* spingere, cacciare. 2. rifiutare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Παρώμαλος (ὁ, ἡ) quasi eguale. [illegible]

Παρωμὶς - ίδος (ἡ) spallino. [illegible]

Πάρων - ωνος ἢ ῶνος (ὁ) brigantino. [illegible]

Παρωνύμησις - εως καὶ

Παρωνυμία (ἡ) derivazione. [illegible] 2. = *Παρονομασία.* 3. = *Παρωνύμιον.*

Παρωνυμιάζω. Μ. άσω. far derivare un nome da un altro nome. [illegible]

Παρωνύμιος καὶ

Παρώνυμος (ὁ, ἡ) che deriva da un nome. [illegible] *Παρωνύμιον καὶ Παρώνυμον* (τὸ) soprannome, cognome. [illegible]

Παρωνυμόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Παρωνυμιάζω.*

Παρωνύμως, ἐπίῤ. per derivazione. [illegible]

Παρωνυχία καὶ

Παρωνυχὶς - ίδος (ἡ) panereccio. [illegible]

Παρῳδὸς (ὁ, ἡ) bajo. [illegible]

Παρώπιον (τὸ) *καὶ*

Παρωπὶς - ίδος (ἡ) porocchi. [illegible]

Παρώρεια (ἡ) falda della montagna. [illegible]

Παρωρείτης - ου (ὁ) che abita nelle falde delle montagne. [illegible]

Πάρωρος (ὁ, ἡ) intempestivo. [illegible]

Παρωροφὶς - ίδος (ἡ) = *Γεῖσον.*

Παρώτιον (τὸ) orecchino. [illegible]

Παρωτὶς - ίδος (ἡ) parotide, orecchioni. [illegible]

Πάρωχρος (ὁ, ἡ) suppallido, pallidetto. [illegible]

Πᾶς (*πᾶσα, πᾶν*) *- παντός.* tutto, intiero. 2. ogni, ognuno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Ամէն ինչ : (οὐδ.) Τὸ πᾶν. l'universo. տիեզերք · մէծն, ամէն :

Πασπάλη (ἡ) fior di farina. նաշիհ · ալիւրի ամենա :

Πασσακίζω. M. ίσω. = Πασσαλεύω.

Πασσάκιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πάσσαξ. paletto. պզտիկ ցից · փոքրիկ ցից :

Πασσαλεύω. M. εύσω. impalare. ցցէ զարնել · փայտի վրայ հանել :

Πασσάλιον (τὸ) καὶ

Πασσαλίσκος (ὁ) ὑποκρ. τ. Πάσσαλος.

Πάσσαλος (ὁ) cavicchia, piuolo. ցից · չէնք · 2· = Πάσσαξ.

Πασσαλόω-ῶ. M. ώσω. ficcare de' pali. ցից խոթել՝ զարնել · փայտ կոխել :

Πάσσαξ-ακος (ὁ) palo, piuolo. ցից · փայտ · 2· = Πάσσαλος.

Πασσυδεὶ (δὶ) ἐπίῤ. con tutto l'esercito, in tutto. բոլոր բանակաւ, ամենովին, ամենքեն · ամբողջական զօրքով ելլել, ամբողջովին :

Πάσσω. M. πάσω. spargere, spruzzare. ցանել · սրսկել, ցօղել :

Παστὰς-άδος (ἡ) talamo. 2. portico. առագաստ հարսանեաց · 2· գաւիթ, սրահ · ծածկոյթ, ննջարան · 2· ախոռ, հայաթ, դեհլիզ :

Παστος-ή-όν. spruzzato. ցանած · աղ-ցօղուած, սրսկուած · (οὐσ.) Παστὸς (ἐνν. θάλαμος). talamo. առագաստ հարսանեաց · ծածկոյթ, ննջարան :

Πάσχα (τὸ) (ἄκλ.) (Ἑβρ.) Pasqua. Պասեք, Զատիկ · խաչելութեան զատկական, Փասքալիա :

Πασχάζω. M. άσω. celebrare la Pasqua. առնել զԶատիկ · Փասքալիա տօնախմբութիւն կատարել :

Πασχάλιος (ὁ, ἡ) pasquale. զատկական · Փասքալիայի տօնին :

Πασχητιασμὸς (ὁ) cupidità, amore proprio d' un bagascione. իղձ զանձն սիրելոյ բացայայտութեան անձնական ցանկութիւնը · տարփանօք ընկերութիւն :

Πασχητιάω-ῶ. M. άσω. esser acceso d'amore proprio ad un bagascione, desiderare lo stato di bardassa. իղձ զանձն ըղձալով տեսանել · պառակտումի աւելի ըլլալ, տարփանօք ընկերութիւն ըլլալ ցանկալ : (μτχ.) πασχητιῶν. cinedo, bardassa. իղձաւոր զանձն · քանի :

Πάσχω. M. πείσομαι. soffrire, patire. կրել, քաշել · չարչարուիլ, նեղութիւն կրել :

Παταγέω-ῶ. M. ήσω. fare del rumore, dello strepito. շառաչել, փաթաթոց հանել · շառաչիւն փոթորիկ հանել :

Παταγή (ἡ) = Πάταγος.

Πατάγημα (τὸ) ciarla. շաղակրատութիւն · շաղփաղփանք · 2· = Πάταγος.

Παταγητικὸς-ή-όν. rumoroso, strepitoso. շառաչող, փաթաթոց հանող · շառաչող, փոթորկուն :

Πάταγος (ὁ) rumore, strepito, fracasso. աղաղակ, շառաչիւն, փաթաթոց · ճիչ, փոթորիկ :

Πατάνη (ἡ) tegame, piatto. տապակ, պնակ, սկուտեղ · խոհանոց սպասք :

Πάτανον (τὸ) = Πατάνη.

Πατάνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πάτανον.

Πατάσσω. M. άξω. battere. զարնել · կոտրել · 2· (ἀμτβτ.) = Πάλλομαι.

Πατέομαι. M. πάσομαι. mangiare, gustare. ուտել, ճաշակել · կերայ, ճաշակեցի :

Πατερίζω. M. ίσω. chiamare il suo padre. Հայրը կանչել · պապա ըսել :

Πατέριον (τὸ) ὑποκρ. (χαϊδευτ.) τ. Πατήρ.

Πατέω-ῶ. M. ήσω. calcare, calpestare, pigiare. ոտքով կոխել · կոխոտել, ճզմել · (ἀμτβτ.) camminare. քալել, երթալ · կոխեց, կոխոտեց :

Πάτημα (τὸ) ciò che si calpesta. ոտքով կոխուած իրք · կոխոտուած տեղ :

Πατὴρ, έρος-τρὸς (ὁ) padre. Հայր · պապա, ծնող :

Πατητήριον (τὸ) palmento. Հնձան · խաղող ճզմելու տեղ :

Πατητὴς-οῦ (ὁ) calpestatore. 2. pigiatore. ոտքով կոխող · 2· Հնձանահար · կոխոտող, ճզմող · 2· խաղող ճզմող :

Πατητὸς-ή-όν. che si può calcare. ոտքով կոխելի · կոխոտելի, ճզմելի :

Πάτος (ὁ) strada battuta. 2. traccia, orma. կոխուած ճանապարհ, բանուկ՝ կոխուած ճամբայ · 2· հետք, շաւիղ · երթալ եկ · 2· եկ :

Πάτρα (ἡ) = Πατρίς. 2. = Πατριά.

Πατραδέλφη (ἡ) zia, la sorella del padre. Հօրաքոյր հաղա :

Πατράδελφος (ὁ) zio, il fratello del padre. Հօրեղբայր · ամուճա :

Πατραλοίας καὶ Πατραλῴας-ου ἡ-α (ὁ) che bastona suo padre. Հայր ծեծող · ծնողաց ծեծող · 2· = Πατροκτόνος.

Πάτρηθε (θεν), ἐπίῤ. dalla patria. 2. dalla famiglia. Հայրենիքէն · 2· ընտանիքէն · կոխեցինքն · 2· ծնողներէն :

Πατριὰ (ἡ) discendenza da un medesimo padre, famiglia. 2. tribù. մէկ հօրէ առած ծագում սերունդ, ընտանիք · 2· ցեղ · ազգ, ծագումն, եւ սերունդ · 2· ցեղ :

Πατριάζω. M. άσω. imitare suo padre. Հօրը նմանիլ · ծնողաց նմանիլ :

Πατριαρχεῖον (τὸ) patriarcato. պատրիարքարան · պատրիարքարան :

Πατριάρχης-ου (ὁ) patriarca. նահապետ, Պատրիարք · մեծ ազգի գլխաւոր մարդ · պատրիարք :

Πατριαρχία (ἡ) la carica del Patriarca. Պատրիարքի իշխանութիւն · պատրիարքութեան մեծարանք :

Πατριαρχικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -κῶς. patriarcale. պատրիարքական · պատրիարքի պէտքական :

Πατρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πατήρ.

Πατρικὸς-ή-όν. paterno. Հայրենի · ծնողի :

Πατρικότης (ἡ) paternità. Հայրութիւն · ծնողութիւն, պապայութիւն :

Πατρικῶς, ἐπίῤ. da padre. Հօր պէս · ծնողի պէս :

Πάτριος-α ἢ ος-ον. = Πατρικός.

Πατρὶς-ίδος (ἡ) patria. Հայրենիք · երկիր :

Πατρίως, ἐπίῤ. secondo il costume degli antenati ըստ սովորութեան նախնեաց · մեր մեծերուն սովորութեանը :

Πατριώτης-ου (ὁ) compatriota, patriotto.

Digitized by Google

Հէմշէհրի, հայրենասէր. Հէմշէհրի, վա-թանը սիրէն:

Πατριωτικὸς - ή - όν. patriottico. Հայրենա-սիրական. Վաթանը սիրէնէ մէնսուպ:

Πατρογενὴς - έος (ὁ, ἡ) = Πατρῷος.

Πατρόθεν, ἐπίῤ. per padre. Հօրմէ. Պէտէրտէն:

Πατροκασιγνήτη (ἡ) θηλ. τοῦ

Πατροκασίγνητος (ὁ) × ἀντὶ Πατράδελφος.

Πατροκίνητος (ὁ, ἡ) mosso dal padre. Ի հօրէ շարժեալ, հայրաշարժ. Պէտէրտէն թէհրիքլի:

Πατροκτονέω - ῶ. Μ. ήσω. uccidere il proprio padre. Հայրը սպաննել. Պապասընը էօլտիւրմէք:

Πατροκτονία (ἡ) patricidio. Հայրասպանութիւն. Պապասընը էօլտիւրմէքլիք:

Πατρόκτόνος (ὁ, ἡ) (παροξ.) patricida, parricida. Հայրասպան. Պապասընը էօլտիւրէն. 2. *(προπαροξ.)* ucciso dal proprio padre. Հօրմէն սպանուած. Պապասընտան էօլմիւշ:

Πατρομήτωρ - ορος (ὁ) il padre della madre, avo materno. Մօրը հայրը, մօրը կողմէն պապ. Անասընըն պապասը, անա թարաֆընտան տէտէ:

Πατρονομέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. essere governato dalle leggi paterne. Հայրենի օրէնքներէ կառավարուիլ՝ ուղղիլ. Գանունի պէտէրիլէր հիւքմի ալթընտա օլմաք:

Πατρονομία (ἡ) governo paterno. Հայրենի տէրութիւն. Հիւքմի պէտէրի:

Πατρονομικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che concerne il governo paterno. Հայրենի տէրութեան պատկանեալ. Հիւքմի պէտէրիյէ մէնսուպ:

Πατρονόμος (ὁ, ἡ) che governa da padre. Հօր պէս կառավարող. Պէտէր գիպի հիւքմ էտէն:

Πατροπαράδοτος (ὁ, ἡ) trasmesso dal suo padre o dagli antenati. Հօրմէն կամ նախնիքներէն աւանդեալ. Պապասընտան եախօտ աթալարընտան ընթիգալ գալմըշ:

Πατροπάτωρ - ορος (ὁ) avo paterno, il padre del padre. Պապ (հօրը կողմէն). Հօրը հայրը. Ճէտտ, տէտէ, պապասընըն պապասը:

Πατρότης (ἡ) paternità. Հայրութիւն. Պէտէրլիք:

Πατροτύπτης - οῦ (ὁ) = Πατραλοίας.

Πατροῦχος (ὁ, ἡ) unico erede del patrimonio. Հայրենի ժառանգութեան մի միայն ժառանգորդ. Պապա մալընըն պիր թանէսի վէրասէսի:

Πατροφονεὺς - έως (ὁ) καὶ Πατροφόνος (ὁ, ἡ) = Πατροκτόνος.

Πατρυιὸς καὶ Πατρυὸς (ὁ) = Πατρωός.

Πατρώζω. Μ. ώσω. = Πατριάζω.

Πατρωνυμέω - ῶ. Μ. ήσω. tirare il suo nome da quello del padre. Հօրը անունէն իր անունը առնել. Պէտէրինին իսմինտէն թէսմիյէ ալմագ:

Πατρωνυμία (ἡ) denominazione tirata dal proprio padre. Հօրը անունէն առած եկած յորջորջութիւն. Պէտէրինին իսմինտէն ալընմըշ իսիմ:

Πατρωνυμικὸς - ἡ - όν. patronimico. Հայրանուանական. Պէտէրինին իսմինտէն թէսմիյէ օլունմուշ իսիմ. — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Πατρῷος - α ἢ ος - ον. = Πάτριος.

Πατρωὸς (ὁ) patrigno. Հօրու, խորթ հայր. Էօյէ պապա:

Πάτρως - πάτρωος καὶ πάτρω (ὁ) zio paterno. Հօրեղբայր. Ամուճա:

Πατταλεύω καὶ Πάτταλος κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Πασσαλεύω κτλ.

Παῦλα (ἡ) = Παῦσις.

Παυράκις, ἐπίῤ. di rado, poche volte. Սակաւ ուրեք, քիչ անգամ. Նատիր, սէյրէք, ազ տէֆա:

Παῦρος-α-ον. piccolo, poco. Պզտիկ, քիչ. Քիւչիւք, ազ:

Παυσάνεμος (ὁ, ἡ) che fà cessare i venti. Հովերը դադրեցընող. Ռուզկեարլարը տուրտուրան:

Παυσικάπη (ἡ) musoliera, cavezzone. Ձիու բաց՝ կարթ. Հայվանաթըն աղզընա թագըլան թէլ էմզիկ, պուրունսալըգ:

Παῦσις - εως (ἡ) pausa, cessazione, riposo. Դուլ, դադար, դադրիլը, Հանգիստ, կանգ. Թէրք, ֆէրաղաթ, նէթիճէ, րահաթլըգ, տինճլիք:

Παυστὴρ (ὁ) che fà cessare. Դադրեցընող. Նէթիճէ էտէն:

Παυστήριος (ὁ, ἡ) καὶ

Παυστικὸς - ἡ - όν. che ha la forza di far cessare. Դադրեցուցիչ. Ֆէրաղաթ էթտիրէճէկլէր:

Παύω. Μ. παύσω. far cessare, mettere fine. 2. mitigare. Դադրեցընել, լմնցընել, վերջ դնել. 2. Մեղմել. Ֆէրաղաթ էթտիրմէք. Նէթիճէ էթմէք. 2. Եաւաշլաթմաք, թէսքին էթմէք. *(μσ. ἢ πθ. ἢ ἀμβτ.)* cessare, riposare. Դադրիլ, կանգ առնել, Հանգչիլ. Ֆէրաղաթ էթմէք, լաղ էթմէք, րահաթլանմաք, տինմէք:

Παφλάζω. Μ. άσω. bollire. Եռալ. Գայնամաք:

Πάφλασμα (τὸ) bollimento. Եռալը. Գայնամա:

Πάχνη (ἡ) brina. Եղեամն. Գըրաղու:

Παχνίζω. Μ. ίσω. (κυρ. τρτπρσ.) cadere della brina. Եղեամն գալ. Գըրաղու տիւշմէք, գըրաղու էնմէք:

Παχνόω - ῶ. Μ. ώσω. coprire di brina. Եղեամնով ծածկել. Գըրաղու իլէ գափլամաք. *(ἐν γεν.)* agghiacciare. Սառեցընել. Տօնտուրմաք:

Παχνώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla brina. 2. brinoso. Եղեամնի նման. 2. Եղեամնապատ. Գըրաղույա պէնզէր. 2. Գըրաղուլը:

Πάχος - εος - ους (τὸ) grossezza, grassezza. Հաստութիւն, թանձրութիւն, գիրութիւն. Գալընլըգ, գօդալըգ, սէմիզլիք:

Παχυδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita grosse. Հաստ մատներով. Գալըն պարմաքլը:

Παχύδενδρος (ὁ, ἡ) pieno d' alberi fronzuti. Անտառաւոր ծառերով լի. Աղաճ խըրալը ագաճլար իլէ տօլու:

Παχύδερμος (ὁ, ἡ) che ha la pelle grossa. Հաստ մորթով. Գալըն տէրիլի:

Παχύθριξ - ύτριχος (ὁ, ἡ) capelluto. Խիտ մազերով. Չոք սաչլը:

Παχύκνημος (ὁ, ἡ) che ha le gambe

Digitized by Google

grosse. [illegible]

Παχυλῶς, *ἐπίῤ.* grossolanamente. [illegible]

Παχυμέρεια (ἡ) grossezza. [illegible]

Παχυμερὴς - *έος* (ὁ, ἡ) grosso, grossolano. [illegible]

Παχυμερῶς, *ἐπίῤ.* = *Παχυλῶς*.

Παχυνευρέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. avere i nervi grossi. [illegible]

Παχύνοος - *ους* (ὁ, ἡ) stupido, grossolano. [illegible]

Πάχυνσις - *εως* (ἡ) ingrossamento. [illegible]

Παχυντικὸς - *ή* - *όν*. ingrossativo. [illegible]

Παχύνω. *Μ.* *υνῶ*. ingrossare, ingrassare. [illegible]

Παχύπους - *οδος* (ὁ, ἡ) che ha i piedi grossi. [illegible]

Παχύῤῥιν - *ινος* (ὁ, ἡ) che ha il naso grosso, nasuto. [illegible]

Παχὺς - *έος* (*εῖα* - *ύ*.) grosso, grasso. [illegible]

Παχυσκελὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che ha le gambe grosse. [illegible]

Παχυστομέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. parlare grossolanamente. [illegible]

Παχυστομία (ἡ) pronunzia grossolana. [illegible]

Παχύστομος (ὁ, ἡ) che parla grossolanamente. [illegible]

Παχύτης (ἡ) grassezza, grossezza. [illegible]

Παχυτράχηλος (ὁ, ἡ) che ha il collo grosso. [illegible]

Παχύτριχος (ὁ, ἡ) = *Παχύθριξ*.

Παχύφλοιος (ὁ, ἡ) che ha la corteccia grossa. [illegible]

Παχύφρων - *ονος* (ὁ, ἡ) = *Παχύνοος*.

Παχύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie grosse. [illegible]

Παχύχειλος (ὁ, ἡ) che ha le labbra grosse. [illegible]

Παχύχυλος καὶ

Παχύχυμος (ὁ, ἡ) che ha un sugo grasso. [illegible]

Πεδανὸς - *ή* - *όν*. basso. [illegible]

Πεδάω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. inceppare, aggratigliare (*Γαλλ.* garrotter), impastojare. [illegible]

Πεδεινὸς - *ή* - *όν*. = *Πεδινός*.

Πεδέχω κτλ. *Αἰολ.* ἀντὶ *Μετέχω* κτλ.

Πέδη (ἡ) piedica, ceppo, tagliuola, pastoja. [illegible]

Πεδητὴς - *οῦ* (ὁ) che inceppa. [illegible]

Πεδήτης - *ου* (ὁ) legato in ceppi. [illegible]

Πεδιαῖος - *α* - *ον*. che abita nelle pianure. [illegible]

Πεδιὰς - *άδος* (ἡ) pianura, campo. [illegible]

Πεδιάσιμος καὶ

Πεδιάσιος (ὁ, ἡ) = *Πεδιαῖος*.

Πεδιεὺς - *έως* (ὁ) = τῷ προηγ.

Πεδιήρης - *εος* (ὁ, ἡ) pieno di pianure. [illegible]

Πέδιλον (τὸ) scarpa, stivali. [illegible] 2. = *Πέδη*.

Πεδινὸς - *ή* - *όν*. piano. [illegible] 2. = *Πεδιαῖος*.

Πέδιον (τὸ) ὑποκ. τ. *Πέδη*.

Πεδίον (τὸ) = *Πεδιάς*. 2. la parte superiore del piede. [illegible]

Πεδιονόμος (ὁ, ἡ) che abita nelle pianure. [illegible]

Πεδιοπλόκτυπος (ὁ, ἡ) che fà risuonare la pianura per lo strepito delle armi. [illegible]

Πεδόεις - *εσσα* - *εν*. = *Πεδανός*.

Πεδόθεν, *ἐπίῤ.* di terra, da basso. [illegible]

Πέδοι καὶ *Πεδοῖ*, *ἐπίῤ.* sulla terra. [illegible]

Πέδον (τὸ) suolo, terra. [illegible]

Πέδονδε, *ἐπίῤ.* per terra, sulla terra. [illegible]

Πεδόσε, *ἐπίῤ.* = *Πέδονδε*.

Πεδοστιβὴς - *έος* (ὁ, ἡ) disteso per terra. [illegible] 2. = *Πεζός*.

Πεδοτρεφὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che nutrisce la terra. [illegible]

Πεδοτριβὴς - *έος* (ὁ, ἡ) = *Πεδοστιβής* (2.)

Πέδων - *ωνος* (ὁ) schiavo cattivo, che spesso viene inceppato. [illegible]

Πέζα - *ης* (ἡ) la pianta del piede. 2. piede. 3. frangia, orlo. 4. spiaggia. 5. stradella. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Πεζακοντιστὴς - *οῦ* (ὁ) fantaccino che lancia de' dardi. [illegible]

Πέζαρχος (ὁ) il comandante della fanteria. [illegible]

Digitized by Google

Πεζευτικὸς - ὴ - όν. che può camminare a piedi. ոտքով քալել կրցօղ. եայա՝ այաք իլէ եիւրիւյիւճիւլէր ։

Πεζεύω. M. εύσω. camminare a piedi, andar pedestre. 2. viaggiare per terra. ոտքով քալել, հետիոտս գնալ. 2. ցամաքէ ճամբայ ընել. այաղ իլէ եիւրիւմէք, եայա կիթմէք. 2. քարադան եօլճուլուք էթմէք ։

Πεζῇ, ἐπίῤ. a piedi, per terra. ոտքով, ցամաքէն. այաղ իլէ, քարադան ։

Πεζικὸς - ὴ - όν. che concerne la fanteria, pedestre. հետեւակաց պատկանեալ, հետիոտս. եայա ասքէրինէ դայիր, եայա. (*οὐδ.*) *Πεζικὸν (τὸ)* la fanteria. հետեւակք. եայա ասքէրի ։

Πεζὶς - ίδος (ἡ) = Πέζα.

Πεζίτης - ου (ὁ) pedone. հետեւակ զինուոր. եայա ասքէր ։

Πεζοβατέω - ῶ. M. ήσω. = Πεζοπορέω.

Πεζογραφέω - ῶ. M. ήσω. prosare, scrivere in prosa. արձակ բանիւ գրել, արձակ շարադրել. նէսր եազմագ, թէլիֆ մանզում [illegible] ինշա էթմէք ։

Πεζογράφος (ὁ, ἡ) prosatore. արձակաբան, արձակ շարադրօղ. նէսր եազան, թէլիֆ մանզում [illegible] ինշա էդէն ։

Πεζοθηρία (ἡ) caccia degli animali terrestri. ցամաքի գազանաց կենդանեաց որսորդութիւն. քարադա [illegible] հայվանաթ ավը ։

Πεζολεκτέω - ῶ. M. ήσω. = Πεζολογέω.

Πεζολέκτης - ου (ὁ) = Πεζολόγος.

Πεζολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare o scrivere in prosa. արձակ բանիւ խօսել կամ գրել. նէսր [illegible] թէլիֆ էթմէք խապէր եազմագ ։

Πεζολογία (ἡ) il parlare o scrivere in prosa. արձակ բանիւ խօսիլն կամ գրելն. նէսր [illegible] թէլիֆ էթմէք խապէր եազմագ ։

Πεζολογικῶς, ἐπίῤ. in prosa. արձակ բանիւ. նէսր՝ թէլիֆ մանզում [illegible] ։

Πεζολόγος (ὁ, ἡ) che parla in prosa. արձակ բանիւ խօսօղ. նէսր [illegible] թէլիֆ էդէն. = *Πεζογράφος.*

Πεζομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere a piedi o per terra. հետիոտս կամ ցամաքի կռուիլ. եայա եախօտ քարադա ճէնկ էթմէք ։

Πεζομάχης - ου (ὁ) = Πεζομάχος.

Πεζομαχία (ἡ) battaglia pedestre o terrestre. հետիոտս կամ ցամաքի եղած պատերազմ. եայա եախօտ քարադա օլան ճէնկ ։

Πεζομάχος (ὁ, ἡ) combattente pedone. հետիոտս կռուօղ. եայա ճէնկլէյէն ։

Πεζονομικὸς - ὴ - όν. abile a pascere degli animali. կենդանիները արծել գիտցօղ՝ կըրցօղ. հայվանաթ օթլադմագ [illegible] ։

Πεζονόμος (ὁ, ἡ) che si pasce in terra. ցամաքի կերակրուօղ. քարադա [illegible] ։

Πεζοπορέω - ῶ. M. ήσω. camminare a piedi. հետիոտս՝ ոտքով քալել. եայա եիւրիւմէք ։

Πεζοπόρος (ὁ, ἡ) che cammina a piedi. հետիոտս, ոտքով քալօղ. եայա, այաղ իլէ եիւրիւյիւճի ։

Πεζὸς - ὴ - όν. pedone. հետեւակ. եայա. (*μτνμ.*) *Πεζὸς (ὁ) (ἐνν. λόγος.)* prosa. արձակ բան. նէսր, թէլիֆ մանզում. (*ὅθ. συνεκδχ.*) *Πεζοὶ (οἱ)* i prosatori. արձակաբանք, արձակ շարադրօղներ. նէսր եազան՝ թէլիֆ մանզում [illegible] ինշա էդէն. *Πεζῶς, ἐπίῤ.*

Πειθανάγκη (ἡ) ubbidienza forzata. ճարով բանի եղած հնազանդութիւն. զօրլա իլէ օլան իթաաթ ։

Πειθάνωρ - ορος (ὁ, ἡ) ubbidiente, docile. հնազանդ, դիւրաբանաց. իթաաթլը, մուլայիմ ։

Πειθαρχέω - ῶ. M. ήσω. ubbidire (a' superiori). հնազանդիլ (մեծերուն). իթաաթ էթմէք (պիւյիւքլէրէ) ։

Πειθάρχησις - εως καὶ

Πειθαρχία (ἡ) ubbidienza (a' superiori). հնազանդութիւն (մեծերուն). իթաաթ, մութիլիք (պիւյիւքլէրէ) ։

Πειθαρχικὸς - η - όν. pronto ad ubbidire (a' superiori). (մեծերուն) հնազանդելու պատրաստ. (պիւյիւքլէրէ) իթաաթ էթմէյէ հազըր ։

Πείθαρχος (ὁ, ἡ) ubbidiente (a' superiori). հնազանդ (մեծերուն). մութի, իթաաթ էդէն (պիւյիւքլէրէ) ։

Πειθήμων - ονος (ὁ, ἡ) = Εὐπειθής. 2. *Εὔπειστος.*

Πείθω. M. πείσω. persuadere. համոզել. ինանտըրմագ, գանդըրմագ. (*μσ. ἢ πθ.*) persuadersi, credere, ubbidire. համոզուիլ, հաւատալ, հնազանդիլ. իգնա օլմագ, գանմագ, ինանմագ, մութի օլմագ ։

Πειθὼ - όος - οῦς (ἡ) persuasione. 2. obbedienza. համոզումն. 2. հնազանդութիւն. իգնա օլմա, գանմա. 2. մութիլիք, իթաաթ ։

Πείκω. M. πέξω. pettinare, carminare, scardassare. 2. tondere, tosare. սանտրել, գզել (բուրդ). 2. խուզել. (եիւն) թարամագ. 2. գըրգմագ ։

Πεῖνα - ης (ἡ) fame. անօթութիւն, քաղց. աճլըգ ։

Πειναλέος - α - ον. καὶ

Πεινατικὸς - ὴ - όν. = Πεινητικός.

Πεινάω (έω) - ῶ. M. ήσω καὶ άσω. aver fame, essere affamato. անօթենալ, անօթի ըլլալ. աճըգմագ, աճ օլմագ ։

Πείνη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Πεῖνα.

Πεινητικὸς - ὴ - όν. famelico, affamato. 2. che eccita l'appetito. անօթի. 2. անօթեցընօղ, անօթութիւն պատճառօղ. աճ. 2. աճըգդըրան, աճլըգ վէրիճի ։

Πεῖρα - ας (ἡ) prova, esperienza. 2. sforzo. 3. tentazione. 4. impresa. փորձ, փորձառութիւն. 2. ճիգն. 3. փորձութիւն. 4. բան գործք. թէճրիպէ, իմթիհան. 2. գայրէթ, ճահտ. 3. իղվա. 4. մուգավէլէթ, իշ կիւճ ։

Πειρὰ (ἡ) la punta della spada. թուրին ծայրը՝ ճօթը. գըլըճըն ուճու՝ աճըսը ։

Πειράζω. M. άσω. provare, tentare. փորձել. թէճրիպէ՝ իմթիհան էթմէք ։

Πειραίνω. M. ανῶ. × *ἀντὶ Περαίνω.*

Πείραμα (τὸ) tentativo. փորձ, ճիգն. թէճրիպէ, ճահտ ։

Πείρασις - εως (ἡ) καὶ

Πειρασμὸς (ὁ) tentazione. փորձութիւն. իղվա ։

Πειραστικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. atto a tentare. փորձելու յարմար. թէճրիպէ էթմէյէ էլվէրիշլի օլաճագ ։

Πειρατεία (ἡ) pirateria. ծովու աւազակութիւն. քօրսանլըգ:

Πειρατεύω. Μ. εύσω. esercitare la pirateria. ծովու աւազակութիւն ընել. քօրսանլըգ էթմէք:

Πειρατὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Πειρατής.*

Πειρατήριον (τὸ) tentativo, prova. 2. asilo de' corsari. փորձ, ճիգն. 2. ծովու աւազակներուն ապաստանարանը. թէճրիպէ, իմթիհան, տէնէմէ. 2. քօրսանլարըն սըղընաճագ մահալլի:

Πειρατὴς - οῦ (ὁ) pirata, corsaro. աւազակ ծովու, հէն. քօրսան:

Πειρατικὸς - ή - όν. di corsaro. աւազակի յատուկ. քօրսանա մախսուս. — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Πειράω - ῶ. (*καὶ μσ. ὃ καὶ εὐχρηστότ.*) *Πειράομαι - ῶμαι. Μ. άσω - ομαι.* provare, sperimentare, tentare. փորձել, փորձ փորձել. թէճրիպէ՝ իմթիհան էթմէք:

Πείρη (ἡ) *Ιων. ἀντὶ Πεῖρα.*

Πείρινθος μτγν. ἀντὶ —

Πείρινς - ινθος (ἡ) canestro di vimine. կնիւնէ կողով. սաղլան սէփէթ՝ զէմպիլ:

Πείρω. Μ. περῶ. trafiggere. 2. passare. ծակելով մէկ գլխէն միւսլ գլխն անցնել. 2. անցնել. տէլիք օպէր պաշտա կէչմէք, ասմալըջէ կէչմէք. 2. կէչմէք:

Πεῖσα - ης (ἡ) ubbidienza, persuasione. հնազանդութիւն, համոզում. իթաաթ, իգնա՛լէթ:

Πεισάδικος (ὁ, ἡ) che persuade i giudici. դատաւորները համոզող. հագիմլէրի գանդըրան:

Πεῖσις - εως (ἡ) = *Πειθώ.*

Πεῖσις - εως (ἡ) = *Πάθος.*

Πεῖσμα (τὸ) persuasione, fiducia. 2. ormeggio. համոզում, վստահութիւն. 2. նաւը ցամաքը կապելու մալուխ. իգթիաթ, իթամինաթ, իթիմատ. 2. կէմինի գարայա պաղլայաճագ հալաթ:

Πεισμονὴ (ἡ) persuasione. համոզում. իգնա՛լէթ:

Πειστήριος - α - ον. καὶ

Πειστικὸς - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* persuasivo. համոզիչ. իգնա՛ էտիճի, գանդըրըճը:

Πέκος - εος - ους (τὸ) = *Πόκος.*

Πεκτέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Πείκω.*

Πεκτὸς - ή - όν. scardassato. 2. tosato. սանտրուած, գզուած. 2. խուզուած. թարանմըշ. 2. գըրգըլմըշ:

Πελάγειος - α - ον. = *Πελάγιος.*

Πελαγίζω. Μ. ίσω. rassomigliare al mare. 2. navigare in alto mare. ծովու նմանիլ. 2. խոր ծովը նաւարկել. տէնիզէ պէնզէմէք՝ պէնզէմէք. 2. էնկինտէ կէմի իլէ կիթմէք:

Πελάγιος - α ἢ ος - ον. marino. 2. colui che si trova o naviga in alto mare. ծովային. 2. խոր ծովը գտնուող կամ նաւարկող. տէրիայի, տէնիզլի. 2. էնկինտէ պուլունան եախօտ կէմի իլէ կիտէն:

Πελαγισμὸς (ὁ) = *Ναυτία.*

Πελαγίτης - ου (ὁ) *καὶ Πελαγῖτις - ιδος* (ἡ) × *ἀντὶ Πελάγιος.*

Πελαγοδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre in alto mare. խոր ծովը վազել. էնկինտէ գօշմագ:

Πελαγοδρόμος (ὁ, ἡ) che corre in alto mare. խոր ծովը վազող. էնկինտէ գօշան:

Πέλαγος - εος - ους (τὸ) pelago, alto mare. ովկիանոս, խորը ծովու. էնկին տէրին եանը ալըք տէրիա:

Πελαγόω - ῶ. Μ. ώσω. inondare. ողողել, հեղեղել. սու պասմագ, պօղմագ:

Πελάζω. Μ. άσω. avvicinare, accostare. մօտեցընել. եագլաշտըրմագ:

Πέλανος (ὁ) focaccia fatta di fior di farina. 2. umore, sugo condensato. նաշիհէ պլակինդի. 2. թանձրացեալ հիւթ. օփիի աւանանդան եագըլը դօշուր. 2. գուլէնի գամըշլըմըշ եաղը՝ եօղ:

Πελαργιδεὺς - έως (ὁ) cicognino. արագլի ձագ. լէյլէկ եավրուսու:

Πελαργικὸς - ή - όν. proprio alle cicogne. արագիլներու յատուկ. լէյլէկլէրէ մախսուս:

Πελαργὸς (ὁ) cicogna (uccello). արագիլ (թռչուն). լէյլէկ (գուշ):

Πελαργώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla cicogna. արագլի նման. լէյլէկէ պէնզէր:

Πέλας, ἐπίῤ. vicino, presso. մօտ, քովը. եագըն, եանընտա:

Πελάστης - ου (ὁ) = *Πελάτης.*

Πελατεία (ἡ) clientela. հովանաւորութիւն. հիմայէթ:

Πελάτης - ου (ὁ) vicino. 2. servo, mercenario. 3. cliente. մօտ. 2. ծառայ, վարձկան. 3. հովանաւոր, պաշտպանութ. եագըն. 2. խըզմէթքեար, իշճի. 3. չիրագ, էհլի հիմայէ, չիրագ, եիրագ:

Πέλεθος - εος - ους (τὸ) merda. աղտեղ. քագ. պօգ:

Πέλεθρον (τὸ) × *ἀντὶ Πλέθρον.*

Πέλεια - ας (ἡ) *καὶ*

Πελειὰς - άδος (ἡ) colombella, palombo. վայրի աղաւնի. եապանի կիւվէրճին, թահթա կիւվէրճինի:

Πελεκὰν - ᾶνος (ὁ) picchio. 2. folaga. փայտփոր (թռչուն). 2. փորփոր (ջրային թռչուն մը). աղաճ գագան (գուշ). 2. սուգու պախօր անգըթ գուշու (պէր նէվ սուտա կէզէր գուշ):

Πελεκάω - ῶ. Μ. ήσω. tagliare colla scure, asciare. կացինով կտրել, տաշել. պալթա իլէ քէսմէք, եօնմագ:

Πελέκημα (τὸ) scheggia, coppone. տաշեղ, փայտի շիւղ. եօնգա, թալաշ:

Πελέκησις - εως (ἡ) l'azione di tagliare colla scure. կացինով կտրելը. պալթա իլէ քէսմէք:

Πελεκητὴς - οῦ (ὁ) colui che taglia colla scure. կացինով կտրող. պալթա իլէ քէսէն:

Πελεκητὸς - ή - όν. tagliato o che si può tagliare colla acure, asciato. կացինով կտրուած, տաշուած կամ կտրուելու եղող. պալթա իլէ քէսիլմիշ եօնտուլմուշ եախօտ քէսիլէպիլիր:

Πελεκίζω. Μ. ίσω. tagliare colla scure, asciare. կացինով կտրել՝ տաշել. պալթա իլէ քէսմէք, եօնմագ:

Πελεκῖνος (ὁ) fava di lupo, sena bastarda (erba). անտառի մը վայրի ակնալ. պէր նէվ եապանի աքիանագի. 2. = *Πελεκάν.*

Digitized by Google

Πέλεκκον (τὸ) il manico della scure. [illegible]

Πελεκοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di scure. [illegible]

Πελεκύδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Πέλεκυς-εως ἢ υος (ὁ) scure, ascia. [illegible]

Πελεκύστερον (τὸ) = *Πέλεκκον*.

Πελεκυφόρος (ὁ, ἡ) che porta una scure. [illegible]

Πελεμίζω. *M.* ίξω. muovere, scuotere. [illegible]

Πελιδνὸς-ὴ-όν. livido, piombino. [illegible]

Πελιδνότης (ἡ) lividura. [illegible]

Πελιδνόω-ῶ. *M.* ώσω. render livido, piombino. [illegible]

Πελίδνωμα (τὸ) lividore. [illegible]

Πελίδνωσις-εως (ἡ) = *Πελιδνότης*.

Πελίκη (ἡ) = *Πέλιξ*.

Πέλιξ-ικος (ἡ) = *Πέλλα*.

Πελιὸς-ὰ-όν. = *Πελιδνός*.

Πελιότης (ἡ) = *Πελιδνότης*.

Πελιόω-ῶ. *M.* ώσω. = *Πελιδνόω*.

Πελίχνη (ἡ) = *Πελίκη*.

Πελίωμα (τὸ) = *Πελίδνωμα*.

Πελίωσις-εως (ἡ) = *Πελίδνωσις*.

Πέλλα-ης (ἡ) secchio dove si mugne il latte. 2. tinozza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πελλαντὴρ (ὁ) chi mugne il latte nel secchio. [illegible]

Πελλαστὴ (ἡ) = *Πέλυτρον*.

Πελλητὴρ (ὁ) = *Πελλαντήρ*.

Πέλλος-η-ον ἢ *Πελλὸς*-ὴ-όν. = *Πελιός*.

Πέλλωμα (τὸ) = *Πελίωμα*.

Πέλμα (τὸ) la pianta del piede. 2. suolo delle scarpe. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πελματώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla pianta del piede. [illegible]

Πέλομαι, ἴδε *Πέλω*.

Πελτάζω. *M.* άσω. tenere una rotella. [illegible]

Πελτάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πέλτη*.

Πελταστὴς-οῦ (ὁ) armato di rotella. [illegible]

Πελταστικὸς-ὴ-όν. che concerne la rotella. [illegible]

Πελταφόρος (ὁ, ἡ) = *Πελτοφόρος*.

Πέλτη (ἡ) rotella, targa. [illegible] 2. = *Παλτόν*.

Πελτοφόρος (ὁ, ἡ) = *Πελταστής*.

Πέλυντρον (τὸ) = *Πέλυτρον*.

Πέλυξ-υκος (ἡ) = *Πέλεξ*. 2. = *Πέλεκυς*.

Πέλυτρον (τὸ) coreggia con cui i corrieri si legano i piedi. [illegible]

Πέλω (μσ.) *Πέλομαι* (*X. M.*) essere, divenire. [illegible]

Πέλωρ (τὸ) (ἄκλ.) mostro. [illegible]

Πελώριος-α ἢ ος-ον. = *Τερατώδης*.

Πέλωρον (τὸ) = *Πέλωρ*.

Πέλωρος-α ἢ ος-ον. = *Πελώριος*.

Πέμμα (τὸ) pastume. [illegible]

Πεμμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πέμμα*.

Πεμματουργὸς (ὁ, ἡ) pasticciere. [illegible]

Πεμπαδάρχης καὶ

Πεμπάδαρχος (ὁ, ἡ) comandante di cinque soldati. [illegible]

Πεμπάζω καὶ (μσ.)-άζομαι. *M.* άσω-ομαι. contare a cinque a cinque. [illegible]

Πεμπὰς-άδος (ἡ) = *Πεντάς*.

Πέμπελος (ὁ) decrepito. [illegible]

Πεμπταῖος-α-ον. di cinque giorni. [illegible]

Πεμπτάμερος (ὁ, ἡ) *Δ.* ἀντὶ *Πενθήμερος*.

Πεμπτὰς-άδος (ἡ) = *Πεντάς*.

Πεμπτημόριον (τὸ) la quinta parte. [illegible]

Πεμπτὸς-ὴ-όν. mandato, spedito. [illegible]

Πέμπτος-η-ον. quinto. [illegible]

Πέμπω. *M.* πέμψω. mandare, spedire. [illegible]

Πεμπώβολον (τὸ) spiedo a cinque punte. [illegible]

Πεμφιγώδης καὶ *Πεμφιδώδης*-εος (ὁ, ἡ) = *Φλυκταινώδης*.

Πέμφιξ-ιγος καὶ

Πεμφὶς-ίδος (ἡ) soffio. 2. goccia. 3. raggio. 4. bolla d' acqua. 5. pustula. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Πεμφρηδὼν-όνος (ὁ) = *Τενθρηδών*.

Πέμψις-εως (ἡ) spedizione, mandata. [illegible]

Πενέστης-ου (ὁ) servo. [illegible]

Πενεστικὸς-ὴ-όν. servile. [illegible]

Πένης-ητος (ὁ) povero, indigente. [illegible]

Πενητεύω. *M.* εύσω. essere povero. [illegible]

Πενητοκόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura de' poveri. [illegible]

Πενθαλέος-α-ον. deplorabile, lamentevole. [illegible]

Digitized by Google

Πενθερὰ (ἡ) suocera. [illegible]

Πενθερὸς (ὁ) suocero. [illegible]

Πενθεροκτόνος καὶ

Πενθεροφθόρος (ὁ, ἡ) che uccide il suocero o la suocera. [illegible]

Πενθέω - ῶ. Μ. ήσω. piangere, essere in lutto. [illegible]

Πένθημα (τὸ) lutto. [illegible]

Πενθήμερος (ὁ, ἡ) di cinque giorni. [illegible]

Πενθημιπόδιον (τὸ) estensione di due piedi e mezzo. [illegible]

Πενθήμων - ονος καὶ

Πενθήρης - εος (ὁ, ἡ) luttuoso, lugubre. [illegible]

Πενθηρὸς - ὰ - όν. = *Πένθιμος.*

Πενθητὴρ (ὁ) piangente. [illegible]

Πενθητήριος - α - ον. καὶ

Πενθητικὸς - ὴ - όν. lugubre. [illegible]

Πενθητικῶς, ἐπίῤ. luttuosamente. [illegible]

Πενθικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. = *Πενθητικός.*

Πένθιμος - η ἢ ος - ον. lugubre, luttoso. [illegible]

Πένθος - εος - ους (τὸ) lutto. [illegible]

Πενία 'Ιων. Πενίη (ἡ) povertà. [illegible]

Πενιχρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) = *Πτωχός.*

Πενιχρότης (ἡ) indigenza. [illegible]

Πένομαι (παρτ. ἐπενόμην καὶ πλέον οὔ.) esser povero. 2. lavorare, travagliare. 3. fare. [illegible]

Πεντάβιβλος (ὁ, ἡ) composto di cinque libri. [illegible] *Πεντάβιβλος* (ἡ) = *Πεντάτευχος.*

Πεντάγραμμος (ὁ, ἡ) composto di cinque linee. [illegible]

Πεντάγωνος (ὁ, ἡ) pentagono, composto di cinque angoli. [illegible]

Πενταδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha cinque dita. 2. lungo cinque dita. [illegible]

Πενταδάρχης καὶ Πεντάδαρχος - ου (ὁ) = *Πεμπαδάρχης.*

Πενταδεκαέτης - εος ἢ εος (ὁ, ἡ) = *Πεντεκαιδεκαέτης.*

Πεντάδιον (τὸ) = *Πεντάς.*

Πεντάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale cinque dramme. [illegible]

Πεντάδωρος (ὁ, ἡ) lungo cinque palmi. [illegible]

Πενταετηρία (ἡ) = *Πενταετηρίς.*

Πενταετηρικὸς - ὴ - όν. che si fà ogni cinque anni. [illegible]

Πενταετηρὶς - ίδος (ἡ) cinquennio. [illegible]

Πενταέτης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di cinque anni. [illegible]

Πένταθλον (τὸ) esercizio di cinque sorte di giuochi, de' pugni, della piastrella, della lotta, della corsa e del ballo. [illegible]

Πεντακέφαλος (ὁ, ἡ) che ha cinque teste. [illegible]

Πεντάκις, ἐπίῤ. cinque volte. [illegible]

Πεντακισμύριοι - αι - α. cinquanta mila. [illegible] (50,000).

Πεντακισχίλιοι - αι - α. cinque mila. [illegible] (5,000).

Πεντακοσιάρχης - ου (ὁ) comandante di 500 soldati. [illegible]

Πεντακοσίαρχος (ὁ) = *τῷ προηγ.*

Πεντακόσιοι - αι - α. cinque cento. [illegible] (500).

Πεντακοσιοστὸς - ὴ - όν. cinque - centesimo. [illegible]

Πεντακοσιοστὺς - ύος (ἡ) cinque - centinaja. [illegible]

Πεντάλιθος (ὁ, ἡ) composto di cinque pietre. [illegible]

Πενταμερὴς - έος (ὁ, ἡ) *(καὶ ἐπίῤ.) - μερῶς.* diviso in cinque parti. [illegible]

Πεντάμετρος (ὁ) *(ἐνν. στίχος.)* pentametro (verso composto di cinque piedi.) [illegible]

Πεντάμηνος (ὁ, ἡ) di cinque mesi. [illegible]

Πεντάμοιρος (ὁ, ἡ) composto di cinque porzioni. [illegible]

Πενταπάλαιστος (ὁ, ἡ) esteso cinque palmi. [illegible]

Πενταπετὲς - έος - οῦς (τὸ) = *Πεντάφυλλον.*

Πεντάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) lungo o alto cinque bracci. [illegible]

Πενταπλασιάζω. Μ. άσω. quintuplicare. [illegible]

Πενταπλάσιος - α - ον. καὶ

Πενταπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) *(καὶ ἐπίῤ.) - ίως.* quintuplo. [illegible]

Πενταπλόος - οῦς, όη - ῆ, όον - οῦν. = *Πενταπλάσιος.*

Πεντάπολις - εως (ἡ) provincia continente cinque città. [illegible]

Πεντάπους - οδος (ὁ, ἡ) lungo cinque

Digitized by Google

piedi. Հինգ ոտնաչափ երկայն. գեղ. [illegible]։

Πενταρχία (ἡ) quinquevirato, pentarchia, governo di cinque persone. Հնգից կառավարութեան տէրութիւն. գեղ. [illegible]։

Πεντὰς - άδος (ἡ) cinquina. Հնգեակ. գեղ. [illegible]։

Πενταοπίθαμος (ὁ, ἡ) lungo cinque palmi. Հինգ թզաչափ երկայն. գեղ. [illegible]։

Πενταστάδιος (ὁ, ἡ) lungo cinque stadj. Հինգ ասպարէզ երկայն. գեղ. [illegible]։

Πεντάστομος (ὁ, ἡ) che ha cinque imboccature. Հինգ բերան ունեցող. գեղ. [illegible]։

Πεντάσχημος (ὁ, ἡ) che ha cinque figure. Հինգ ձեւ ունեցող. գեղ. [illegible]։

Πεντάτευχος (ἡ) pentateuco. Մովսիսի հինգ գիրքը, Հնգամատեան. Մովսէսին գեղ. [illegible]։

Πεντάφυλλος (ὁ, ἡ) che ha cinque foglie. Հինգ տերեւ ունեցող. գեղ. [illegible]. (οὐσ.) *Πεντάφυλλον* (τὸ) pentafilo, cinque foglio. Հնգատերեւեան (խոտ մը). գեղ. [illegible]։

Πεντάφωνος (ὁ, ἡ) che rende cinque suoni. Հինգ հնչմունք ունեցող. գեղ. [illegible]։

Πενταχῆ, ἐπίῤ. in cinque luoghi. 2. in cinque maniere. Հինգ տեղ. 2. Հինգ կերպով. գեղ. [illegible]. 2. գեղ. [illegible]։

Πενταχιλιοστὸς - ή - όν. cinquemillesimo. Հնգհազարերորդ. գեղ. [illegible]։

Πεντάχορδος (ὁ, ἡ) che ha cinque corde. Հինգ աղիք կամ լար ունեցող. գեղ. [illegible]. (οὐσ.) *Πεντάχορδον* (τὸ) pentacordo (istrumento musicale). Հնգաղի (նուագարան մըն է). գեղ. [illegible]։

Πενταχοῦ, ἐπίῤ. in cinque luoghi. Հինգ տեղ. գեղ. [illegible]։

Πενταχῶς, ἐπίῤ. = *Πενταχῆ*.

Πέντε (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (5.) cinque. Հինգ. գեղ. [illegible]։

Πεντεκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (15.) quindici. Տասնեւհինգ. ծ. գեղ. [illegible]։

Πεντεκαιδεκαέτης - ίος ἢ εος (ὁ, ἡ) di quindici anni. Տասնեւհինգ ամսրեան. ծ. գեղ. [illegible]։

Πεντεκαιδεκαταῖος - α - ον. di quindici giorni. Տասնեւհինգ օրուան. ծ. գեղ. [illegible]։

Πεντεκαιδέκατος - η - ον. decimo quinto. Հնգետասաներորդ. ծ. գեղ. [illegible]։

Πεντεκαιδεχήμερος (ὁ, ἡ) di 15 giorni. Տասնեւհինգ օրուան. ծ. գեղ. [illegible]։

Πεντεκαιείκοσι (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀκλ.) ἀριθμ. (25.) venticinque. Քսանեւհինգ. գեղ. [illegible]։

Πεντεκαιεικοσιοστὸς - ή - όν. vigesimo quinto. Քսաներորդ հինգերորդ. գեղ. [illegible]։

Πεντεκαιτεσσαρακονθήμερος (ὁ, ἡ) di 45 giorni. 45 օրուան. 45 [illegible]։

Πεντεσύριγγος (ὁ, ἡ) che ha cinque buchi. Հինգ ծակով. գեղ. [illegible]։

Πεντετηρὶς - ίδος (ἡ) = *Πενταετηρίς*.

Πεντέτης - εος (ὁ, ἡ) = *Πενταέτης*.

Πεντηκονθήμερος (ὁ, ἡ) di 50 giorni. 50 օրուան. 50 [illegible]։

Πεντήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (50) cinquanta. Յիսուն. [illegible]։

Πεντηκοντάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale 50 dramme. 50 դրամի արժող. 50 [illegible]։

Πεντηκονταετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio di cinquanta anni. Յիսուն ամսրեան միջոց. [illegible]։

Πεντηκονταέτης - ίος ἢ εος (ὁ, ἡ) di 50 anni, quinquagenario. 50 ամսրեան, յիսնամեայ. 50 [illegible], 50 [illegible]։

Πεντηκονταετία (ἡ) cinquanta anni. Յիսուն ամսր. [illegible]։

Πεντηκονταήμερος (ὁ, ἡ) = *Πεντηκονθήμερος*.

Πεντηκοντακέφαλος (ὁ, ἡ) che ha cinquanta teste. Յիսուն գլուխ ունեցող. [illegible]։

Πεντηκοντάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di cinquanta bracci. Յիսուն կանգուն. [illegible]։

Πεντηκόνταρχος (ὁ, ἡ) comandante di 50 soldati. 50 զինուորի հրամանատար. [illegible]։

Πεντηκοντὰς - άδος (ἡ) cinquantina. Յիսնեակ. [illegible]։

Πεντηκοντατάλαντος (ὁ, ἡ) che vale 50 talenti. 50 տաղանդ՝ քանքար արժող. [illegible]։

Πεντηκοντατέσσαρες - ων (οἱ, αἱ, τὰ) cinquanta quattro. Յիսուն ու չորս. [illegible] (54)։

Πεντηκοντήρης - εος (ἡ) = *Πεντηκόντορος*.

Πεντηκοντόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha cinquanta figli. Յիսուն զաւակ ունեցող. [illegible]։

Πεντηκόντορος (ἡ) galera a 50 remi. 50 թիակով նաւ. [illegible]։

Πεντηκοντούτης - ου (ὁ) καὶ *Πεντηκοντοῦτις - ιδος* (ἡ) = *Πεντηκονταέτης*. quinquagenario. Յիսնամեայ. [illegible]։

Πεντηκοσταῖος - α - ον. che si fà in 50 giorni. Յիսուն օրը եղող. [illegible]։

Πεντηκοστὸς - ή - όν. cinquantesimo. Յիսներորդ. [illegible]. *Πεντηκοστὴ* (ἡ) (ἐνν. ἡμέρα.) le Pentecoste. Պենտեկոստէ, Հոգեգալուստ. [illegible]։

Πεντηκοστὺς - ύος (ἡ) = *Πεντηκοντάς*.

Πεντήρης - εος (ὁ, ἡ) quinquereme. Հնգակարգեան նաւ. գեղ. [illegible]։

Πεντόβορον (τὸ) καὶ

Πεντόβορος (ἡ) peonia (erba.) [illegible], [illegible] խոտ մըն է. [illegible] (գեղ նիւ [illegible])։

Πεντώβολος (ὁ, ἡ) che vale cinque oboli. Հինգ դանկ արժող. գեղ. [illegible]։

Πεντώνυχος (ὁ, ἡ) che ha cinque unghie. Հինգ եղունգ ունեցող. գեղ. [illegible]։

Πεντώροφος (ὁ, ἡ) (οἶκος.) (casa) a cinque piani. [illegible]

Πέξις-εως (ἡ) l'azione di tondere. [illegible]

Πέος-εος-ους (τὸ) cazzo, membro virile. [illegible]

Πεπαίνω. Μ. ανῶ. mollificare, maturare. 2. mitigare. [illegible]

Πέπανος (ὁ, ἡ) ἢ *Πεπανὸς-ή-όν.* = *Πέπων.*

Πέπανσις-εως (ἡ) maturazione. [illegible]

Πεπαντικὸς-ή-όν. maturativo. [illegible]

Πεπασμὸς (ὁ) = *Πέπανσις.*

Πεπαστικὸς-ή-όν. = *Πεπαντικός.*

Πέπειρος (ὁ, ἡ) maturo. [illegible]

Πέπερι-εως ἢ *ιος* (τὸ) pepe. [illegible]

Πεπερίζω. Μ. ίσω. avere il gusto o l'odore del pepe. [illegible]

Πεπερίτης-ου (ὁ) καὶ *Πεπερῖτις-ιδος* (ἡ) simile al pepe. [illegible]

Πέπλιον (τὸ) porcellana selvatica (erba). [illegible]

Πέπλος (ὁ) peplo, sopravveste da donna. [illegible]

Πέπλωμα (τὸ) = τῷ προηγ.

Πέπνυμαι. ✕ *πθ. πρχ.* (ἀντὶ ἐνεστ.) τ. *Πνέω* ἢ τ. *Πινύσκω.* essere prudente, sensato. [illegible]

Πεποίθησις-εως (ἡ) persuasione. [illegible]

Πεποιθία (ἡ) = τῷ προηγ.

Πεπτήριος-α-ον. = *Πεπτικός.*

Πεπτικὸς-ή-όν. digestivo. [illegible]

Πεπτὸς-ή-όν. digestibile. [illegible]

Πέπτω. Μ. πέψω. cuocere, maturare. 2. digerire. [illegible]

Πέπων-ονος (ὁ, ἡ) cotto al sole, maturo. 2. molle. 3. codardo, infingardo. [illegible] (καὶ εἰς τὴν κλητ.) amabile. [illegible] (οὐσ.) *Πέπων* (ἐνν. σίκυος.) mellone, popone. [illegible]

Πὲρ. (μόρ. ἐγκλ.) quantunque. 2. troppo. [illegible]

Πέρα, ἐπίῤ. al di là, oltre. 2. oltre misura, oltre modo. [illegible]

Πέραθεν, ἐπίῤ. dalla parte dirimpetto. [illegible]

Περαίας-ου (ὁ) muggine (pesce.) [illegible]

Περαίνω. Μ. ανῶ. finire, terminare. 2. concludere. 3. fottere. [illegible]

Περαῖος-α-ον. ulteriore. [illegible]

Περαιόω-ῶ. Μ. ώσω. far passare, portare al di là. [illegible]

Περαίωσις-εως (ἡ) tragetto. [illegible]

Πέραν, ἐπίῤ. = *Πέρα.* alla parte di rimpetto. [illegible]

Περαντικὸς-ή-όν. effettore. 2. conchiudente. [illegible]

Πέρας-ατος (τὸ) fine, termine. [illegible]

Περάσιμος (ὁ, ἡ) passabile, per cui si può passare. [illegible]

Πέρασις-εως (ἡ) passaggio. [illegible]

Περάτης-ου (ὁ) passeggiere. [illegible]

Πέρατος-η-ον. ulteriore. [illegible]

Περατὸς-ή-όν. = *Περάσιμος.*

Περατόω-ῶ. Μ. ώσω. finire. [illegible]

Περάτωσις-εως (ἡ) terminazione. [illegible]

Περάω-ῶ. Μ. άσω. passare o far passare, traversare. 2. traportare per vendere. 3. vendere. [illegible]

Περγαμηνὴ (ἡ) pergamena, cartapecora. [illegible]

Πέργαμον (τὸ) καὶ *Πέργαμος* (ἡ) = *Πύργος.*

Πέρδησις-εως (ἡ) l'azione di scoreggiare, di tirar peti. [illegible]

Περδικιδεὺς-έως (ὁ) perniciotto. [illegible]

Περδίκειος (ὁ, ἡ) καὶ

Περδικικὸς-ή-όν. pertinente alla pernice. [illegible]

Περδίκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πέρδιξ.* perniciotto. 2. parietaria. [illegible]

Περδικοθήρας-ου (ὁ) cacciatore di pernici. [illegible]

Περδικοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce delle

Digitized by Google

perdici. կաքաւներ պահօղ՝ կերակրող. քէքլիք աւլայան՝ պէսլէյէն:

Πέρδιξ-ικος (ὁ, ἡ) perdice (uccello). կաքաւ (թռչուն). քէքլիք (քուշ):

Πέρδω καὶ (μσ. ὅ καὶ ευχρυστότ.) *Πέρδομαι. Μ. παρδήσομαι.* scoreggiare, tirar peti. տռտալ. օսուրմագ, զօրթ ձըգմագ:

Περητήριον (τὸ) foratojo. գչիր, շաղափ. պուրգու:

Περὶ, πρόθ. intorno, di, del, verso, circa. բոլորտիքը, շուրջ, զ.. (պարագայական կամ պատմական), յաղագս, դէպ ի, իմբեւ, մօտ. էթրաֆընտա, խանընտա, խօթխարը, խաքգընտա, պէրէպէրինէ դօղրու, խաքըն, Գէտէն:

Περιάγαμαι. Μ. αγαθήσομαι. ammirare eccessivamente. չափէ դուրս զարմանալ. էֆրաթ թաաճճիւպ էթմէք:

Περιαγαπάζω. Μ. άσω. καὶ

Περιαγαπάω-ῶ. Μ. ήσω. amare troppo. խիստ սիրել. չօգ սէվմէք:

Περιαγγέλλω. Μ. ελῶ. annunziare da per tutto. ամէն տեղ զգացընել լուրը տալ. Հէր եանա հապէր վէրմէք:

Περιαγείρω. Μ. αγερῶ. radunare intorno. բոլորտիքը ժողվել. էթրաֆընտա թօփլամագ՝ դիզիւշտիրմէք:

Περιαγὴ (ἡ) sinuosità. խոտորում, կորութիւն. էյրիլիք, տօլաշըգլըգ:

Περιαγὴς-έος (ὁ, ἡ) sinuoso. ծռցանք, բազմաթեքը. տօլաշըգ, էյրի պիւյրիւ:

Περιαγκωνίζω. Μ. ίσω. legare le braccia. թեւերը կապել. գօլլարընը պաղլամագ:

Περιαγνίζω. Μ. ίσω. purificare tutto intorno. չորս դին մաքրել. տէօրթ էթրաֆընը թէմիզլէմէք:

Περιάγνυμι. Μ. άξω. rompere incurvando. ծալելով կոտրել. էյիպ գըրմագ:

Περιαγοραῖος-α-ον. che gira di piazza in piazza ciarlando. շաղակրատութիւն ընելով շուկայէ շուկայ պըտըտող. լաֆազանլըգ էտէրէք չարշըտան չարշըյա կէզէն:

Περιάγχω. Μ. άγξω. strangolare. խեղդել. պօղմագ:

Περιάγω. Μ. άξω. portare intorno. բոլորտիքը տանիլ. էթրաֆընտա խալգը էթրաֆընտա կէզտիրմէք:

Περιαγωγεὺς-έως (ὁ) = *Περιαγωγός.*

Περιαγωγὴ (ἡ) giro, rotazione. շրջան, հոլովումը. տէվիր, էթրաֆընտա տէօնմէ:

Περιαγωγὸς (ὁ, ἡ) che fà girare intorno. բոլորտիքը պըտըտցընող՝ դարձընող. էթրաֆընը կէզտիրէն՝ տօլաշտըրան՝ չէվիրէն:

Περιάδω. Μ. άσομαι. celebrare da per tutto. ամէն դի հռչակել՝ քարոզել. Հէր եանա շան վէրմէք:

Περιαθρέω-ῶ. Μ. ήσω. guardare intorno. բոլորտիքը նայիլ. էթրաֆընա պագմագ:

Περιάθρησις-εως (ἡ) il guardare intorno. 2. circonspezione. բոլորտիքը նայիլը. 2. շրջահայեցութիւն, զգուշութիւն. էթրաֆընա պագմագլըգ. 2. իհթիեաթ, կէօզ աչըգլըգը:

Περιαίρεσις-εως (ἡ) toglimento. վերցընելը. գալտըրմագլըգ:

Περιαιρετὸς-ή-όν. che si può togliere. վերցուելու. գալտըրըլաճագ:

Περιαιρέω-ῶ. Μ. ήσω. togliere. վերցընել, առնել. գալտըրմագ, ալմագ:

Περιακολουθέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Παρακολουθῶ.*

Περιακοντίζω. Μ. ίσω. dardeggiare d' ogni lato. ամէն դիէն նետ նետել. Հէր եանտան օք աթմագ՝ թիր չէքմէք:

Περίακτος (ὁ, ἡ) girante, che rotola. դարձօղ, մանուածիկ. տէօնէն, տէվիր օլան:

Περιαλγέω-ῶ. Μ. ήσω. affliggersi estremamente. խիստ ցաւիլ՝ ցաւ իմանալ. չօգ քէտէր անըգ փայմագ:

Περιαλγὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -αλγῶς. afflitto estremamente. խիստ ցաւած՝ ցաւ իմացած. չօգ ամըմըն՝ անը փայմըշ:

Περιαλείφω. Μ. αλείψω. ungere d' intorno. բոլորտիքը օծել. էթրաֆընը եաղլամագ:

Περίαλλος (ὁ, ἡ) che eccede gli altri, superiore. ուրիշները գերազանցող, վերնագոյն. աշըրըլըլըմէ չիւստիւն էօտէն, փահապալը. (τὸ πλθ. οὐδ.) *Περίαλλα, ἐπίῤ.* soprattutto. ամէն բանէ աւելի, յաւէտ. Հէր շէյտէն զիյատէ, խուսուսա:

Περιαλουργὴς-έος καὶ

Περιαλουργος (ὁ, ἡ) tutto tinto di color di porpora. բոլորը ծիրանանիկ. պիւթիւն ալ՝ գըրմըզըլը պօյանմըշ:

Περίαμμα (τὸ) = *Περίαπτον.*

Περιαμπέχω καὶ Περιαμπίσχω. Μ. αμφέξω. vestire, coprire d' intorno. բոլորտիքը հագուեցընել՝ ծածկել. էթրաֆընը կէյտիրմէք՝ էօրթմէք:

Περιαμύνω. Μ. υνῶ. difendere qualcuno standogli attorno. մէկին բոլորտիքը կենալով անիկայ պաշտպանել. պիրինին էթրաֆընտա տուրարագ՝ անը գօրումագ:

Περιαμύσσω (ττω.) *Μ. ύξω.* lacerare d' ogni lato. ամէն դիէն պատռտել. Հէր թարաֆտան գոպարըլմագ:

Περιαμφιέννυμι. Μ. ίσω. = *Περιαμπέχω.*

Περιάμφοδος (ὁ, ἡ) circondato da strade. չորս դին ճամբայ. տէօրթ թարաֆը եօլ:

Περιανθέω-ῶ. Μ. ήσω. fiorire intorno. բոլորտիքը ծաղկիլ. էթրաֆընտա չիչէքլէնմէք:

Περιανθίζω. Μ. ίσω. ornare intorno di fiori. բոլորտիքը ծաղիկներով զարդարել. էթրաֆընը չիչէկլէր իլէ տօնաթմագ:

Περιανίσταμαι. Μ. στήσομαι. sorgere d'intorno. բոլորտիքէն ելլել. էթրաֆընտան չըգմագ՝ գալգմագ:

Περιαντλέω-ῶ. Μ. ήσω. spandere intorno. բոլորտիքը թափել. էթրաֆընա տէօքմէք:

Περίαπτος (ὁ, ἡ) attaccato intorno. բոլորտիքէն անցուած՝ կապուած՝ կախուած. էթրաֆընա թագըլմըշ՝ պաղլանմըշ՝ ասըլմըշ:

Περίαπτον (τὸ) amuleto. վիզը կախուած յուռութուլուշք. համայիլ, նուսխա:

Περιάπτω. Μ. άψω. attaccare, appendere intorno. բոլորտիքը անցընել՝ կապել՝ կախել. էթրաֆընա իլիշտիրմէք՝ թագմագ՝ ասմագ:

Περιάργυρος (ὁ, ἡ) argentato intorno. արծաթապատ. կիւմիւշ գափլը:

Digitized by Google

Περιαργυρόω - ῶ. Μ. ώσω. inargentare. [illegible]

Περιαρμόζω. Μ. όσω. attaccare, adattare intorno. [illegible]

Περιαρόω - ῶ. Μ. ώσω. arare intorno. [illegible]

Περιαρτάω - ῶ. Μ. ήσω. appendere intorno. [illegible]

Περιαστράπτω. Μ. άψω. brillare, risplendere intorno. [illegible]

Περιασχολέω - ῶ. Μ. ήσω. essere molto occupato. [illegible]

Περιαυγάζω. Μ. άσω. risplendere intorno. [illegible]

Περιαύγεια (ἡ) splendore d'ogn' intorno. [illegible]

Περιαυγέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Περιαυγάζω.*

Περιαυγή (ἡ) = *Περιαύγεια.*

Περιαυγής - έος (ὁ, ἡ) che risplende d'ogni lato. [illegible]

Περίαυγος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.*

Περιαυθαδίζομαι. Μ. ίσομαι. comportarsi con troppa baldanza. [illegible]

Περιαυτολογέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare sempre di se, vantarsi da per tutto. [illegible]

Περιαυτολογία (ἡ) il parlare sempre di se, millanteria. [illegible]

Περιαυχένιον (τὸ) che si mette intorno al collo. [illegible]

Περιβάδην, ἐπίῤ. a cavalcioni. (*Γαλλ.* à califourchon). [illegible]

Περιβαίνω. Μ. βήσομαι. andare, stare intorno. 2. stare a cavalcioni, cavalciare. [illegible]

Περιβάλλω. Μ. αλῶ. mettere intorno. 2. vestire. 3. circondare, cingere. [illegible]

Περίβασις - εως (ἡ) l'azione di stare a cavalcioni, d'andare o stare intorno. [illegible]

Περιβιβρώσκω. Μ. βρώσομαι. rodere d'intorno. [illegible]

Περιβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. germogliare intorno. [illegible]

Περίβλεπτος (ὁ, ἡ) illustre, ammirabile. [illegible]

Περιβλέπω. Μ. βλέψω. guardare intorno. 2. ammirare. [illegible]

Περίβλεψις - εως (ἡ) ammirazione. [illegible]

Περίβλημα (τὸ) veste, abito. [illegible]

Περίβλητος (ὁ, ἡ) cinto, vestito all'intorno. [illegible]

Περιβλύζω. Μ. ύσω. καὶ

Περιβλύω. Μ. ύσω. sgorgare, scaturire all' intorno. [illegible]

Περιβοάω - ῶ. Μ. ήσω - ομαι. gridare intorno. 2. divulgare, pubblicare, decantare. [illegible]

Περιβόητος (ὁ, ἡ) famoso, rinomato. [illegible] — *ήτως, ἐπίῤ.*

Περιβοθρόω - ῶ. Μ. ώσω. aprire intorno una fossa. [illegible]

Περιβόλαιον (τὸ) vestimento. [illegible]

Περιβολή (ἡ) il vestirsi, vestimento. 2. circuito. 3. abbracciamento. [illegible]

Περίβολος (ὁ) steccata, lizza, muraglia. [illegible]

Περιβομβέω - ῶ. Μ. ήσω. ronzare intorno. [illegible]

Περιβόσκω. Μ. βοσκήσω. pascersi, abitare intorno. [illegible]

Περίβουνος (ὁ, ἡ) circondato da' monti. [illegible]

Περιβραχιόνιον (τὸ) braccialetto. [illegible]

Περιβρέμω (καὶ μσ.) - βρέμομαι (Χ. Μ.) *καὶ*

Περιβρομέω - ῶ. Μ. ήσω. fremere intorno. [illegible]

Περιβρύχιος (ὁ, ἡ) che freme intorno. [illegible]

Περίβρωτος (ὁ, ἡ) mangiato d'intorno. [illegible]

Περιβύω. Μ. βύσω. turare d'intorno. [illegible]

Digitized by Google

Περιβώμιος (ὁ, ἡ) che sta intorno all' altare. [illegible]

Περιγανόω-ῶ. Μ. ώσω. rallegrare estremamente. [illegible]

Περίγειος (ὁ, ἡ) che sta vicino o intorno alla terra. [illegible] (*ὅθ. οὐδ.*) *Περίγειον* (τὸ) (*ἐνν. διάστημα*). perigeo. [illegible]

Περιγεννητικὸς-ἡ-όν. che ha la forza di vincere. [illegible]

Περιγηθὴς-έος (ὁ, ἡ) troppo allegro. [illegible]

Περιγίγνομαι (*γίνομαι*). *Μ. γενήσομαι.* eccedere, restare di più. 2. risultare. 3. sopravvivere, scappare, liberarsi. 4. superare, vincere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Περίγλυκυς-εος (*εῖα-υ*). dolcissimo. [illegible]

Περιγλύφω. Μ. γλύψω. scolpire d' intorno. [illegible]

Περίγλωσσος (ὁ, ἡ) eloquente. [illegible]

Περιγνάμπτω. Μ. γνάμψω. = *Περικάμπτω.*

Περίγραμμα (τὸ) termine, limite. [illegible] = *Περιφέρεια.*

Περίγραπτος (ὁ, ἡ) circonscritto. [illegible]

Περιγραφὴ (ἡ) circonscrizione, descrizione, diseguo. [illegible] 2. = *Περιορισμός.*

Περιγράφω. Μ. γράψω. circonscrivere, descrivere. 2. disegnare. 3. limitare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Περιγυρόω-ῶ. Μ. ώσω. rivolgere intorno. [illegible]

Περιδαίδαλος (ὁ, ἡ) molto artificioso. [illegible]

Περιδάκρυτος (ὁ, ἡ) molto lagrimevole. [illegible]

Περιδεὴς-έος (ὁ, ἡ) spaventato, sbigottito. [illegible]

Περιδείδω. Μ. δείσω ἢ δείσομαι. spaventarsi, sbigottire. [illegible]

Περίδειπνον (τὸ) cena funebre che si fà dopo i funerali. [illegible]

Περιδέξιος (ὁ, ἡ) = *Ἀμφιδέξιος.*

Περιδεξιότης (ἡ) destrezza. [illegible]

Περιδέραιος (ὁ, ἡ) che si mette intorno al collo. [illegible] (*ὅθ. οὐσ.*) *Περιδέραιον* (τὸ) collana. [illegible]

Περιδερὶς-ίδος (ἡ) = *Περιδέραιον.*

Περιδεσμεύω. Μ. εύσω καὶ

Περιδεσμέω-ῶ. Μ. ήσω. legare d' intorno. [illegible]

Περίδεσμος (ὁ) tutto ciò che si lega intorno. [illegible]

Περίδετος (ὁ, ἡ) legato d' intorno. [illegible]

Περιδέω. Μ. δήσω. legare intorno. [illegible]

Περίδηλος (ὁ, ἡ) molto chiaro. [illegible]

Περιδίδωμι. Μ. δώσω. (*μσ.*) scommettere. [illegible]

Περιδιείρω (*Χ. Μ.*) cucire intorno. [illegible]

Περιδινέω-ῶ. Μ. ήσω. rotolare, voltolare. [illegible]

Περιδινὴς-έος (ὁ, ἡ) che rotola. [illegible]

Περιδίνησις-εως (ἡ) rotolazione, giro. [illegible]

Περίδινος (ὁ, ἡ) = *Πειρατής.*

Περιδιώκω. Μ. ώξω. cacciare d' ogni parte. [illegible]

Περίδοσις-εως (ἡ) scommessa. [illegible]

Περιδουπέω-ῶ. Μ. ήσω risuonare intorno. [illegible]

Περίδραξις-εως (ἡ) pugnello. [illegible]

Περιδράσσομαι (*ττομαι*). *Μ. άξομαι.* impugnare. [illegible]

Περιδρομὰς-άδος (ἡ) cantoniera. (*Γαλλ.* coureuse). [illegible]

Περιδρομὴ (ἡ) corso periodico, giro circolare. [illegible]

Περίδρομος (ὁ, ἡ) che corre interno. 2. circolare, tondo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περίδρομος (ὁ) galleria, luogo di passeggio. [illegible] 2. = *Περιδρομή.*

Περιδρύπτω. Μ. δρύψω. lacerare d' intorno. [illegible]

Περιδύω. Μ. ύσω. spogliare. 2. privare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Περιδύω. M. *δύσω.* vestire, coprire. [illegible]

Περιεδρεύω. M. *εύσω.* = *Περικάθημαι.*

Περιέζομαι. M. *εδοῦμαι.* sedere intorno. [illegible]

Περιειλέω-ῶ. M. *ήσω.* inviluppare. [illegible]

Περιείλημα (τὸ) inviluppo. [illegible]

Περίειμι. M. *έσομαι.* essere superiore, superare, sorpassare. 2. sopravvivere. 3. risultare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Περίειμι. M. *ειμι.* andare intorno, girare, far il giro. [illegible]

Περιείργνυμι καὶ

Περιείργω. M. *είρξω.* serrare d'intorno. [illegible]

Περιείρω. M. *ερῶ.* attaccare intorno. [illegible]

Περιεκτικὸς-ή-όν. che contiene, capace, che comprende, collettivo. 2. generale, universale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — *κῶς*, *ἐπίῤ.*

Περιελαύνω. M. *ελάσω.* girare a carro od a cavallo. [illegible]

Περιέλευσις-εως (ἡ) il girare intorno. [illegible]

Περιελίσσω. M. *ίξω.* piegare, inviluppare intorno. [illegible]

Περιελκυσμὸς (ὁ) il tirare quà e là. [illegible]

Περιέλκω. M. *έλξω.* καὶ (*συχνότ.*) - *ελκύσω.* tirare quà e là. [illegible]

Περιέννυμι. M. *έσω.* = *Ἀμφιέννυμι.*

Περιέπω. M. *έψω* καὶ (*μσ.*) - *έψομαι.* seguire, accompagnare qualcuno per difenderlo. 2. trattare bene. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιεργάζομαι. M. *άσομαι.* osservare curiosamente. [illegible]

Περιέργεια (ἡ) curiosità. 2. affettazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιεργία (ἡ) = *Περιεργεία.*

Περίεργος (ὁ, ἡ) curioso. 2. affettato, ricercato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιέργως, *ἐπίῤ.* curiosamente. 2. con affettazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιερέσσω. (ττω) M. *ερέσω.* remigare a destra o a sinistra. [illegible]

Περίερκτος (ὁ, ἡ) inserrato d'intorno. [illegible]

Περιέρπω. M. *έρψω.* serpeggiare intorno. [illegible]

Περιέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* andare quà e là, girare intorno. [illegible]

Περιεσθίω. M. *έδομαι.* mangiare, rodere d'intorno. [illegible]

Περιεστικὸς-ή-όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - *κῶς.* che fà sperare della salute, salutare. [illegible]

Περιέχω. M. *έξω.* contenere, comprendere. [illegible]

Περιζάω-ῶ. M. *ζήσομαι.* = *Ἐπιζῶ.*

Περιζεύγνυμι. M. *ζεύξω.* cingere intorno. [illegible]

Περιζέω-ῶ. M. *ζέσω.* = *Περιβλύζω.*

Περίζωμα (τὸ) ciò che serve di cintura, perizoma. [illegible]

Περιζώννυμι. M. *ζώσω.* cingere. [illegible]

Περίζωσις-εως (ἡ) il cingere. [illegible]

Περιζώστρα-ας (ἡ) cingolo, cintura. [illegible]

Περιηγέομαι-οῦμαι. M. *ήσομαι.* condurre intorno. [illegible]

Περιήγησις-εως (ἡ) viaggio da luogo in luogo. 2. contorno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιηγητὴς-οῦ (ὁ) che conduce intorno. [illegible]

Περιηγητικὸς-ή-όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - *κῶς.* atto a condurre intorno, a far girare. [illegible] (*ουσ. θηλ.* ἢ *ουδ. πλθ.*) = *Ὁδοιπορικόν.*

Περιηθέω-ῶ. M. *ήσω.* passare a colatojo. [illegible]

Περιήκης-εος (ὁ, ἡ) molto acuto. [illegible]

Περιήκω. M. *ήξω.* arrivare a... toccare.

Digitized by Google

[illegible] ([illegible]) · [illegible] ([illegible]) :
Περιήλυσις - εως (ἡ) = Περιέλευσις.
Περιηχέω - ῶ. Μ. ήσω. risuonare intorno. [illegible]
Περιήχημα (τὸ) strepito. [illegible]
Περιθάλπω. Μ. άλψω. riscaldare bene [illegible]
Περιθαμβής - έος (ὁ, ἡ) attonito, stupefatto. [illegible]
Περιθαρσής - έος (ὁ, ἡ) pieno di coraggio. [illegible]
Περιθαρσύνω. Μ. υνῶ. incoraggiare. [illegible]
Περίθειος (ὁ, ἡ) tutto divino. [illegible]
Περιθειόω - ῶ. Μ. ώσω. profumare del zolfo. [illegible]
Περιθείωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.
Περίθεμα (τὸ) ciò che si mette intorno, corona ecc. [illegible]
Περίθερμος (ὁ, ἡ) estremamente caldo. [illegible]
Περίθεσις - εως (ἡ) l'azione di mettere intorno. [illegible]
Περίθετος (ὁ, ἡ) che si può mettere o messo intorno. [illegible] Περιθετή (ἐνν. κόμη.) capelli morti o posticci, parucca. [illegible]
Περιθέω. Μ. θεύσομαι. correre intorno. [illegible]
Περιθήκη (ἡ) = Περίθεμα.
Περίθλασις - εως (ἡ) contusione. [illegible] ([illegible]) :
Περιθρασύνω. Μ. υνῶ. = Περιθαρσύνω.
Περιθραύω. Μ. θραύσω. rompere del tutto. [illegible]
Περιθρηνέω - ῶ. Μ. ήσω. risuonare intorno con delle lamentazioni. [illegible]
Περιθριγκόω - ῶ. Μ. ώσω. attorniare di siepe. [illegible]
Περιθρομβόω - ῶ. Μ. ώσω. convertire in grumo. [illegible]
Περιθρόνιος - α - ον. che sta intorno al trono. [illegible]
Περιθρυλλέω - ῶ. Μ. ήσω. divulgare da per tutto, decantare. [illegible]
Περιθρύλλητος (ὁ, ἡ) divulgato da per tutto, decantato. [illegible]
Περίθυμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - θύμως. acceso d'ira, troppo irritato. [illegible]
Περιθύω. Μ. θύσω. immolare intorno. [illegible]
Περιθωρακίδιον (τὸ) sajone che si mette sulla corazza. [illegible]
Περιιδρόω - ῶ. Μ. ώσω. essere immerso nel sudore. [illegible]
Περιίδρωσις - εως (ἡ) sudore abbondante. [illegible]
Περιίζω καὶ (μσ.) - ίζομαι. Μ. ιζήσω. = Περικάθημαι.
Περιιππεύω. Μ. εύσω. girare intorno a cavallo. [illegible]
Περιίπταμαι. Μ. περιπτήσομαι. volare intorno. [illegible]
Περιίστημι. Μ. στήσω. collocare intorno. 2. ridurre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (μσ.) evitare, scansare. [illegible]
Περικαής - έος (ὁ, ἡ) ardente, infiammato. [illegible] — καῶς, ἐπίῤ.
Περικαθαίρω. Μ. αρῶ. purgare, nettare intorno. [illegible]
Περικαθάπτω. Μ. άψω. attaccare intorno. [illegible]
Περικαθαρίζω. Μ. ίσω. = Περικαθαίρω.
Περικάθαρμα (τὸ) = Κάθαρμα.
Περικαθέζομαι καὶ
Περικάθημα (τὸ) assedio. [illegible]
Περικάθημαι. Μ. εδοῦμαι. sedere intorno. [illegible]
Περικαθίζω. Μ. ίσω. mettere a sedere intorno. [illegible]
Περικάθισις - εως (ἡ) = Περικάθημα.
Περικαίω. Μ. καύσω. bruciare intorno. [illegible]
Περικακέω - ῶ. Μ. ήσω. essere al colmo delle disgrazie. [illegible]
Περίκακος (ὁ, ἡ) estremamente disgraziato. [illegible]
Περικαλινδέω - ῶ. Μ. ήσω. = Περικυλινδέω.
Περικαλίνδησις - εως (ἡ) = Περικυλίνδησις.
Περικαλλής - έος (ὁ, ἡ) bellissimo. [illegible] — λέως, ἐπίῤ.

Digitized by Google

Πειρατεία (ἡ) pirateria. [illegible]

Πειρατεύω. M. εύσω. esercitare la pirateria. [illegible]

Πειρατὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Πειρατής.*

Πειρατήριον (τὸ) tentativo, prova. 2. asilo de' corsari. [illegible]

Πειρατὴς - οῦ (ὁ) pirata, corsaro. [illegible]

Πειρατικὸς - ή - όν. di corsaro. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Πειράω - ῶ. (*καὶ μσ. ὅ καὶ εὐχρηστότ.*) *Πειράομαι - ῶμαι. M. άσω - ομαι.* provare, sperimentare, tentare. [illegible]

Πείρη (ἡ) *Ιων. ἀντὶ Πεῖρα.*

Πείρινθος μτγν. ἀντὶ —

Πείρινς - ινθος (ἡ) canestro di vimine. [illegible]

Πείρω. M. περῶ. trafiggere. 2. passare. [illegible]

Πεῖσα - ης (ἡ) ubbidienza, persuasione. [illegible]

Πεισάδικος (ὁ, ἡ) che persuade i giudici. [illegible]

Πεῖσις - εως (ἡ) = *Πειθώ.*

Πεῖσις - εως (ἡ) = *Πάθος.*

Πεῖσμα (τὸ) persuasione, fiducia. 2. ormeggio. [illegible]

Πεισμονὴ (ἡ) persuasione. [illegible]

Πειστήριος - α - ον. καὶ

Πειστικὸς - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* persuasivo. [illegible]

Πέκος - εος - ους (τὸ) = *Πόκος.*

Πεκτέω - ῶ. M. ήσω. = *Πείκω.*

Πεκτὸς - ή - όν. scardassato. 2. tosato. [illegible]

Πελάγειος - α - ον. = *Πελάγιος.*

Πελαγίζω. M. ίσω. rassomigliare al mare. 2. navigare in alto mare. [illegible]

Πελάγιος - α ἤ ος - ον. marino. 2. colui che si trova o naviga in alto mare. [illegible]

Πελαγισμὸς (ὁ) = *Ναυτία.*

Πελαγίτης - ου (ὁ) *καὶ Πελαγῖτις - ιδος* (ἡ) × *ἀντὶ Πελάγιος.*

Πελαγοδρομέω - ῶ. M. ήσω. correre in alto mare. [illegible]

Πελαγοδρόμος (ὁ, ἡ) che corre in alto mare. [illegible]

Πέλαγος - εος - ους (τὸ) pelago, alto mare. [illegible]

Πελαγόω - ῶ. M. ώσω. inondare. [illegible]

Πελάζω. M. άσω. avvicinare, accostare. [illegible]

Πέλανος (ὁ) focaccia fatta di fior di farina. 2. umore, sugo condensato. [illegible]

Πελαργιδεὺς - έως (ὁ) cicognino. [illegible]

Πελαργικὸς - ή - όν. proprio alle cicogne. [illegible]

Πελαργὸς (ὁ) cicogna (uccello). [illegible]

Πελαργώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla cicogna. [illegible]

Πέλας, ἐπίῤ. vicino, presso. [illegible]

Πελάστης - ου (ὁ) = *Πελάτης.*

Πελατεία (ἡ) clientela. [illegible]

Πελάτης - ου (ὁ) vicino. 2. servo, mercenario. 3. cliente. [illegible]

Πέλεθος - εος - ους (τὸ) merda. [illegible]

Πέλεθρον (τὸ) × *ἀντὶ Πλέθρον.*

Πέλεια - ας (ἡ) *καὶ*

Πελειὰς - άδος (ἡ) colombella, palombo. [illegible]

Πελεκὰν - ᾶνος (ὁ) picchio. 2. folaga. [illegible]

Πελεκάω - ῶ. M. ήσω. tagliare colla scure, asciare. [illegible]

Πελέκημα (τὸ) scheggia, coppone. [illegible]

Πελέκησις - εως (ἡ) l'azione di tagliare colla scure. [illegible]

Πελεκητὴς - οῦ (ὁ) colui che taglia colla scure. [illegible]

Πελεκητὸς - ή - όν. tagliato o che si può tagliare colla scure, asciato. [illegible]

Πελεκίζω. M. ίσω. tagliare colla scure, asciare. [illegible]

Πελεκῖνος (ὁ) fava di lupo, sena bastarda (erba). [illegible] 2. = *Πελεκάν.*

Πέλεκκον (τὸ) il manico della scure. [illegible]

Πελεκοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di scure. [illegible]

Πελεκύδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Πέλεκυς-εως ἢ υος (ὁ) scure, ascia. [illegible]

Πελεκύστερον (τὸ) = *Πέλεκκον.*

Πελεκυφόρος (ὁ, ἡ) che porta una scure. [illegible]

Πελεμίζω. M. ίξω. muovere, scuotere. [illegible]

Πελιδνὸς-ὴ-όν. livido, piombino. [illegible]

Πελιδνότης (ἡ) lividura. [illegible]

Πελιδνόω-ῶ. M. ώσω. render livido, piombino. [illegible]

Πελίδνωμα (τὸ) lividore. [illegible]

Πελίδνωσις-εως (ἡ) = *Πελιδνότης.*

Πελίκη (ἡ) = *Πέλιξ.*

Πέλιξ-ικος (ἡ) = *Πέλλα.*

Πελιὸς-ὰ-όν. = *Πελιδνός.*

Πελιότης (ἡ) = *Πελιδνότης.*

Πελιόω-ῶ. M. ώσω. = *Πελιδνόω.*

Πελίχνη (ἡ) = *Πελίκη.*

Πελίωμα (τὸ) = *Πελίδνωμα.*

Πελίωσις-εως (ἡ) = *Πελίδνωσις.*

Πέλλα-ης (ἡ) secchio dove si mugne il latte. 2. tinozza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πελλαντὴρ (ὁ) chi mugne il latte nel secchio. [illegible]

Πελλαστὴ (ἡ) = *Πέλυτρον.*

Πελλητὴρ (ὁ) = *Πελλαντήρ.*

Πέλλος-η-ον ἢ Πελλὸς-ὴ-όν. = *Πελιός.*

Πέλλωμα (τὸ) = *Πελίωμα.*

Πέλμα (τὸ) la pianta del piede. 2. suolo delle scarpe. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πελματώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla pianta del piede. [illegible]

Πέλομαι, ἴδε Πέλω.

Πελτάζω. M. άσω. tenere una rotella. [illegible]

Πελτάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πέλτη.*

Πελταστὴς-οῦ (ὁ) armato di rotella. [illegible]

Πελταστικὸς-ὴ-όν. che concerne la rotella. [illegible]

Πελταφόρος (ὁ, ἡ) = *Πελτοφόρος.*

Πέλτη (ἡ) rotella, targa. [illegible] 2. = *Παλτόν.*

Πελτοφόρος (ὁ, ἡ) = *Πελταστής.*

Πέλυντρον (τὸ) = *Πέλυτρον.*

Πέλυξ-υκος (ἡ) = *Πέλιξ.* 2. = *Πέλεκυς.*

Πέλυτρον (τὸ) coreggia con cui i corrieri si legano i piedi. [illegible]

Πέλω (μσ.) *Πέλομαι* (X. M.) essere, divenire. [illegible]

Πέλωρ (τὸ) (ἄκλ.) mostro. [illegible]

Πελώριος-α ἢ ος-ον. = *Τερατώδης.*

Πέλωρον (τὸ) = *Πέλωρ.*

Πέλωρος-α ἢ ος-ον. = *Πελώριος.*

Πέμμα (τὸ) pastume. [illegible]

Πεμμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πέμμα.*

Πεμματουργὸς (ὁ, ἡ) pasticciere. [illegible]

Πεμπαδάρχης καὶ

Πεμπάδαρχος (ὁ, ἡ) comandante di cinque soldati. [illegible]

Πεμπάζω καὶ (μσ.) *-άζομαι. M. άσω-ομαι.* contare a cinque a cinque. [illegible]

Πεμπὰς-άδος (ἡ) = *Πεντάς.*

Πέμπελος (ὁ) decrepito. [illegible]

Πεμπταῖος-α-ον. di cinque giorni. [illegible]

Πεμπτάμερος (ὁ, ἡ) *Δ. ἀντὶ Πενθήμερος.*

Πεμπτὰς-άδος (ἡ) = *Πεντάς.*

Πεμπτημόριον (τὸ) la quinta parte. [illegible]

Πεμπτὸς-ὴ-όν. mandato, spedito. [illegible]

Πέμπτος-η-ον. quinto. [illegible]

Πέμπω. M. πέμψω. mandare, spedire. [illegible]

Πεμπώβολον (τὸ) spiedo a cinque punte. [illegible]

Πεμφιγώδης καὶ Πεμφιδώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Φλυκταινώδης.*

Πέμφιξ-ιγος καὶ

Πεμφὶς-ίδος (ἡ) soffio. 2. goccia. 3. raggio. 4. bolla d' acqua. 5. pustula. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Πεμφρηδὼν-όνος (ὁ) = *Τενθρηδών.*

Πέμψις-εως (ἡ) spedizione, mandata. [illegible]

Πενέστης-ου (ὁ) servo. [illegible]

Πενεστικὸς-ὴ-όν. servile. [illegible]

Πένης-ητος (ὁ) povero, indigente. [illegible]

Πενητεύω. M. εύσω. essere povero. [illegible]

Πενητοκόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura de' poveri. [illegible]

Πενθαλέος-α-ον. deplorabile, lamentevole. [illegible]

Digitized by Google

Πενθερὰ (ἡ) suocera. զոքանչ, կեսուր. գայնանա:

Πενθερὸς (ὁ) suocero. սկեսրայր, աներ. գայնադա:

Πενθεροκτόνος καὶ

Πενθεροφθόρος (ὁ, ἡ) che uccide il suocero o la suocera. աները կամ զոքանչը մեռցընող. գայնաթասընը եա գայնանասընը էօլտիւրիճի:

Πενθέω - ῶ. Μ. ήσω. piangere, essere in lutto. լալ, սգալ. աղլամագ, եասդա օլմագ:

Πένθημα (τὸ) lutto. սուգ. եաս:

Πενθήμερος (ὁ, ἡ) di cinque giorni. Հինգ օրուան. պէշ կիւնլիք:

Πενθημιπόδιον (τὸ) estensione di due piedi e mezzo. երկուք ու կէս ոտնաչափ. իքի պուչուգ այագ էօլչիւսիւ:

Πενθήμων - ονος καὶ

Πενθήρης - εος (ὁ, ἡ) luttuoso, lugubre. սգաւոր. եասլը:

Πενθηρὸς - ὰ - όν. = *Πένθιμος.*

Πενθητὴρ (ὁ) piangente. լացօղ. աղլայան:

Πενθητήριος - α - ον. καὶ

Πενθητικὸς - ὴ - όν. lugubre. սգալից, թաղծագին. եասլը:

Πενθητικῶς, ἐπίῤ. luttuosamente. սգալ. եաս իլէ:

Πενθικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. = *Πενθητικός.*

Πένθιμος - η ἢ ος - ον. lugubre, luttoso. սգաւոր, սգալի. եասլը, գասաւէթլի:

Πένθος - εος - ους (τὸ) lutto. սուգ. եաս:

Πενία Ἰων. Πενίη (ἡ) povertà. աղքատութիւն. ֆագիրլիք:

Πενιχρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) = *Πτωχός.*

Πενιχρότης (ἡ) indigenza. կարօտութիւն. մուհթաճլըգ:

Πένομαι (παρτ. ἐπενόμην καὶ πλέον οὔ.) esser povero. 2. lavorare, travagliare. 3. fare. աղքատ ըլլալ. 2. աշխատիլ. 3. գործել, ընել. ֆագիր օլմագ. 2. չալըշմագ. 3. իշլեմէք, եափմագ:

Πεντάβιβλος (ὁ, ἡ) composto di cinque libri. Հինգ գրքէ բաղկացեալ. պէշ քիթապտան իպարէթ. *Πεντάβιβλος* (ἡ) = *Πεντάτευχος.*

Πεντάγραμμος (ὁ, ἡ) composto di cinque linee. Հինգ գծէ բաղադրեալ. պէշ չիզկիտեն իպարէթ:

Πεντάγωνος (ὁ, ἡ) pentagono, composto di cinque angoli. Հնգանկիւնի. պէշ քէօշէլի:

Πενταδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha cinque dita. 2. lungo cinque dita. Հինգ մատն ունեցօղ. 2. Հինգ մատնաչափ. պէշ պարմագլը. 2. պէշ պարմագ ուզուն:

Πενταδάρχης καὶ Πεντάδαρχος - ου (ὁ) = *Πεμπαδάρχης.*

Πενταδεκαέτης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) = *Πεντεκαιδεκαέτης.*

Πεντάδιον (τὸ) = *Πεντάς.*

Πεντάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale cinque dramme. Հինգ դրամեայ արժօղ. պէշ տիրհէմլիք տէյէր:

Πεντάδωρος (ὁ, ἡ) lungo cinque palmi. Հինգ թզաչափ. պէշ գարըշ ուզուն:

Πενταετηρία (ἡ) = *Πενταετηρίς.*

Πενταετηρικὸς - ὴ - όν. che si fà ogni cinque anni. Հինգ տարին մէկ անգամ մը եղօղ. պէշ սէնէտէ պիր տէֆա օլան:

Πενταετηρὶς - ίδος (ἡ) cinquennio. Հնգամեայ ժամանակ. պէշ եըլլըգ մուտտէթ:

Πενταέτης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di cinque anni. Հինգ տարուան. պէշ եըլլըգ:

Πένταθλον (τὸ) esercizio di cinque sorte di giuochi, de' pugni, della piastrella, della lotta, della corsa e del ballo. Երթութիւն հինգ խաղուց՝ այսինքն կռփամարտութեան՝ սահելի՝ ըմբշամարտութեան՝ ընթացից ու կաքաւի. պէշ օյուն թիւրլիւ՝ եումրուգ՝ եասսը թաշ՝ կիւրէշ՝ գոշու վէ րագս:

Πεντακέφαλος (ὁ, ἡ) che ha cinque teste. Հինգ գլուխ ունեցօղ. պէշ պաշլը:

Πεντάκις, ἐπίῤ. cinque volte. Հինգ անգամ. պէշ տէֆա:

Πεντακισμύριοι - αι - α. cinquanta mila. յիսուն հազար. էլլի պին (50,000):

Πεντακισχίλιοι - αι - α. cinque mila. Հինգ հազար. պէշ պին (5,000):

Πεντακοσιάρχης - ου (ὁ) comandante di 500 soldati. Հինգ հարիւր զինուորի հրամանօղ. պէշ եիւզ ասքէրէ գումանտար:

Πεντακοσίαρχος (ὁ) = *τῷ προηγ.*

Πεντακόσιοι - αι - α. cinque cento. Հինգ հարիւր. պէշ եիւզ (500):

Πεντακοσιοστὸς - ὴ - όν. cinque - centesimo. Հինգհարիւրերորդ. պէշ եիւզիւնճի:

Πεντακοσιοστὺς - ύος (ἡ) cinque - centinaja. Հինգ հարիւրակ. պէշ եիւզլիւ:

Πεντάλιθος (ὁ, ἡ) composto di cinque pietre. Հինգ քարէ բաղկացեալ. պէշ թաշտան իպարէթ:

Πενταμερὴς - έος (ὁ, ἡ) *(καὶ ἐπίῤ.) - μερῶς.* diviso in cinque parti. Հինգ մասի բաժանեալ. պէշ հիսսէյէ պէօլիւնմիւշ:

Πεντάμετρος (ὁ) *(ἐνν. στίχος.)* pentametro (verso composto di cinque piedi.) Հնգաչափեան ոտանաւոր. պէշ վէզինլի պէյթ:

Πεντάμηνος (ὁ, ἡ) di cinque mesi. Հինգ ամսուան. պէշ այլըք:

Πεντάμοιρος (ὁ, ἡ) composto di cinque porzioni. Հինգ մասէ բաղադրեալ. պէշ հիսսէտէն իպարէթ:

Πενταπάλαιστος (ὁ, ἡ) esteso cinque palmi. Հինգ թզաչափ երկայն. պէշ գարըշ ուզուն:

Πενταπετὲς - έος - οῦς (τὸ) = *Πεντάφυλλον.*

Πεντάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) lungo o alto cinque bracci. Հինգ կանգուն երկայն կամ բարձր. պէշ արշըն ուզուն եա եիւքսէք:

Πενταπλασιάζω. Μ. άσω. quintuplicare. Հնգապատկել. պէշ գաթ էթմէք:

Πενταπλάσιος - α - ον. καὶ

Πενταπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) *(καὶ ἐπίῤ.) - ίως.* quintuplo. Հնգապատիկ. պէշ գաթ

Πενταπλόος - οῦς, όη - ῆ, όον - οῦν. = *Πενταπλάσιος.*

Πεντάπολις - εως (ἡ) provincia continente cinque città. Հինգ քաղաք ունեցօղ գաւառ. պէշ շէհիրլի էյալէթ:

Πεντάπους - οδος (ὁ, ἡ) lungo cinque

Digitized by Google

piedi. [illegible]

Πενταρχία (ἡ) quinquevirato, pentarchia, governo di cinque persone. [illegible]

Πεντὰς - ἀδος (ἡ) cinquina. [illegible]

Πενταοπίθαμος (ὁ, ἡ) lungo cinque palmi. [illegible]

Πενταστάδιος (ὁ, ἡ) lungo cinque stadj. [illegible]

Πεντάστομος (ὁ, ἡ) che ha cinque imboccature. [illegible]

Πεντάσχημος (ὁ, ἡ) che ha cinque figure. [illegible]

Πεντάτευχος (ἡ) pentateuco. [illegible]

Πεντάφυλλος (ὁ, ἡ) che ha cinque foglie. [illegible] (οὐσ.) *Πεντάφυλλον* (τὸ) pentafilo, cinque foglio. [illegible]

Πεντάφωνος (ὁ, ἡ) che rende cinque suoni. [illegible]

Πενταχῆ, ἐπίῤ. in cinque luoghi. 2. in cinque maniere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πενταχιλιοστὸς - ἡ - όν. cinquemillesimo. [illegible]

Πεντάχορδος (ὁ, ἡ) che ha cinque corde. [illegible] (οὐσ.) *Πεντάχορδον* (τὸ) pentacordo (istrumento musicale). [illegible]

Πενταχοῦ, ἐπίῤ. in cinque luoghi. [illegible]

Πενταχῶς, ἐπίῤ. = *Πενταχῆ*.

Πέντε (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (5.) cinque. [illegible]

Πεντεκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (15.) quindici. [illegible]

Πεντεκαιδεκαέτης - ἔος ἢ εος (ὁ, ἡ) di quindici anni. [illegible]

Πεντεκαιδεκαταῖος - α - ον. di quindici giorni. [illegible]

Πεντεκαιδέκατος - η - ον. decimo quinto. [illegible]

Πεντεκαιδεχήμερος (ὁ, ἡ) di 15 giorni. [illegible]

Πεντεκαιείκοσι (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (25.) venticinque. [illegible]

Πεντεκαιεικοσιοστὸς - ἡ - όν. vigesimo quinto. [illegible]

Πεντεκαιτεσσαρακονθήμερος (ὁ, ἡ) di 45 giorni. 45 [illegible] 45 [illegible]

Πεντεσύριγγος (ὁ, ἡ) che ha cinque buchi. [illegible]

Πεντετηρὶς - ἴδος (ἡ) = *Πενταετηρίς*.

Πεντέτης - εος (ὁ, ἡ) = *Πενταέτης*.

Πεντηκονθήμερος (ὁ, ἡ) di 50 giorni. 50 [illegible] 50 [illegible]

Πεντήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (50) cinquanta. [illegible]

Πεντηκοντάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale 50 dramme. 50 [illegible] 50 [illegible]

Πεντηκονταετηρὶς - ἴδος (ἡ) spazio di cinquanta anni. [illegible]

Πεντηκονταέτης - ἔος ἢ εος (ὁ, ἡ) di 50 anni, quinquagenario. 50 [illegible] 50 [illegible] 50 [illegible]

Πεντηκονταετία (ἡ) cinquanta anni. [illegible]

Πεντηκονταήμερος (ὁ, ἡ) = *Πεντηκονθήμερος*.

Πεντηκοντακέφαλος (ὁ, ἡ) che ha cinquanta teste. [illegible]

Πεντηκοντάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di cinquanta bracci. [illegible]

Πεντηκόνταρχος (ὁ, ἡ) comandante di 50 soldati. 50 [illegible]

Πεντηκοντὰς - άδος (ἡ) cinquantina. [illegible]

Πεντηκοντατάλαντος (ὁ, ἡ) che vale 50 talenti. 50 [illegible]

Πεντηκοντατέσσαρες - ων (οἱ, αἱ, τὰ) cinquanta quattro. [illegible] (54)

Πεντηκοντήρης - εος (ἡ) = *Πεντηκόντορος*.

Πεντηκοντόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha cinquanta figli. [illegible]

Πεντηκόντορος (ἡ) galera a 50 remi. 50 [illegible]

Πεντηκοντούτης - ου (ὁ) καὶ *Πεντηκοντοῦτις - ιδος* (ἡ) = *Πεντηκονταέτης*. quinquagenario. [illegible]

Πεντηκοσταῖος - α - ον. che si fa in 50 giorni. [illegible]

Πεντηκοστὸς - ἡ - όν. cinquantesimo. [illegible] *Πεντηκοστὴ* (ἡ) (ἐνν. ἡμέρα.) le Pentecoste. [illegible]

Πεντηκοστὺς - ύος (ἡ) = *Πεντηκοντάς*.

Πεντήρης - εος (ὁ, ἡ) quinquereme. [illegible]

Πεντόβορον (τὸ) καὶ

Πεντόβορος (ἡ) peonia (erba.) [illegible]

Πεντώβολος (ὁ, ἡ) che vale cinque oboli. [illegible]

Πεντώνυχος (ὁ, ἡ) che ha cinque unghie. [illegible]

Digitized by Google

Πεντώροφος (ὁ, ἡ) (οἶκος.) (casa) a cinque piani. [illegible]

Πέξις - εως (ἡ) l' azione di tondere. [illegible]

Πέος - εος - ους (τὸ) cazzo, membro virile. [illegible]

Πεπαίνω. Μ. ανῶ. mollificare, maturare. 2. mitigare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πέπανος (ὁ, ἡ) ἢ *Πεπανὸς - ἡ - όν.* = *Πέπων.*

Πέπανσις - εως (ἡ) maturazione. [illegible]

Πεπαντικὸς - ἡ - όν. maturativo. [illegible]

Πεπασμὸς (ὁ) = *Πέπανσις.*

Πεπαστικὸς - ἡ - όν. = *Πεπαντικός.*

Πέπειρος (ὁ, ἡ) maturo. [illegible]

Πέπερι - εως ἢ *ιος* (τὸ) pepe. [illegible]

Πεπερίζω. Μ. ίσω. avere il gusto o l'odore del pepe. [illegible]

Πεπερίτης - ου (ὁ) καὶ *Πεπερῖτις - ιδος* (ἡ) simile al pepe. [illegible]

Πέπλιον (τὸ) porcellana selvatica (erba). [illegible]

Πέπλος (ὁ) peplo, sopravveste da donna. [illegible]

Πέπλωμα (τὸ) = τῷ προηγ.

Πέπνυμαι. × *πθ. πρκ.* (ἀντὶ ἐνεστ.) τ. *Πνέω* ἢ τ. *Πινύσκω.* essere prudente, sensato. [illegible]

Πεποίθησις - εως (ἡ) persuasione. [illegible]

Πεποιθία (ἡ) = τῷ προηγ.

Πεπτήριος - α - ον. = *Πεπτικός.*

Πεπτικὸς - ἡ - όν. digestivo. [illegible]

Πεπτὸς - ἡ - όν. digestibile. [illegible]

Πέπτω. Μ. πέψω. cuocere, maturare. 2. digerire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πέπων - ονος (ὁ, ἡ) cotto al sole, maturo. 2. molle. 3. codardo, infingardo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (καὶ εἰς τὴν κλητ.) amabile. [illegible] (οὐσ.) *Πέπων* (ἐνν. σίκυος.) mellone, popone. [illegible]

Περ. (μόρ. ἐγκλ.) quantunque. 2. troppo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πέρα, ἐπίῤ. al di là, oltre. 2. oltre misura, oltre modo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πέραθεν, ἐπίῤ. dalla parte dirimpetto. [illegible]

Περαίας - ου (ὁ) muggine (pesce.) [illegible]

Περαίνω. Μ. ανῶ. finire, terminare. 2. concludere. 3. fottere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Περαῖος - α - ον. ulteriore. [illegible]

Περαιόω - ῶ. Μ. ώσω. far passare, portare al di là. [illegible]

Περαίωσις - εως (ἡ) tragetto. [illegible]

Πέραν, ἐπίῤ. = *Πέρα.* alla parte di rimpetto. [illegible]

Περαντικὸς - ἡ - όν. effettore. 2. conchiudente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πέρας - ατος (τὸ) fine, termine. [illegible]

Περάσιμος (ὁ, ἡ) passabile, per cui si può passare. [illegible]

Πέρασις - εως (ἡ) passaggio. [illegible]

Περάτης - ου (ὁ) passeggiere. [illegible]

Πέρατος - η - ον. ulteriore. [illegible]

Περατὸς - ἡ - όν. = *Περάσιμος.*

Περατόω - ῶ. Μ. ώσω. finire. [illegible]

Περάτωσις - εως (ἡ) terminazione. [illegible]

Περάω - ῶ. Μ. άσω. passare o far passare, traversare. 2. traportare per vendere. 3. vendere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Περγαμηνὴ (ἡ) pergamena, cartapecora. [illegible]

Πέργαμον (τὸ) καὶ *Πέργαμος* (ἡ) = *Πύργος.*

Πέρδησις - εως (ἡ) l' azione di scoreggiare, di tirar peti. [illegible]

Περδικιδεὺς - έως (ὁ) perniciotto. [illegible]

Περδίκειος (ὁ, ἡ) καὶ

Περδικικὸς - ἡ - όν. pertinente alla pernice. [illegible]

Περδίκιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πέρδιξ.* perniciotto. 2. parietaria. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περδικοθήρας - ου (ὁ) cacciatore di pernici. [illegible]

Περδικοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce delle

Digitized by Google

perdici. [illegible]

Πέρδιξ - *ικος* (*ὁ*, *ἡ*) perdice (uccello). [illegible]

Πέρδω καὶ (*μσ. ὃ καὶ ευχρυστότ.*) *Πέρδομαι. Μ. παρδήσομαι.* scoreggiare, tirar peti. [illegible]

Περητήριον (*τὸ*) foratojo. [illegible]

Περὶ, *πρόθ.* intorno, di, del, verso, circa. [illegible]

Περιάγαμαι. Μ. αγαθήσομαι. ammirare eccessivamente. [illegible]

Περιαγαπάζω. Μ. άσω. καὶ

Περιαγαπάω - *ῶ. Μ. ήσω.* amare troppo. [illegible]

Περιαγγέλλω. Μ. ελῶ. annunziare da per tutto. [illegible]

Περιαγείρω. Μ. αγερῶ. radunare intorno. [illegible]

Περιαγὴ (*ἡ*) sinuosità. [illegible]

Περιαγὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) sinuoso. [illegible]

Περιαγκωνίζω. Μ. ίσω. legare le braccia. [illegible]

Περιαγνίζω. Μ. ίσω. purificare tutto intorno. [illegible]

Περιάγνυμι. Μ. άξω. rompere incurvando. [illegible]

Περιαγοραῖος - *α* - *ον.* che gira di piazza in piazza ciarlando. [illegible]

Περιάγχω. Μ. άγξω. strangolare. [illegible]

Περιάγω. Μ. άξω. portare intorno. [illegible]

Περιαγωγεὺς - *έως* (*ὁ*) = *Περιαγωγός.*

Περιαγωγὴ (*ἡ*) giro, rotazione. [illegible]

Περιαγωγὸς (*ὁ*, *ἡ*) che fà girare intorno. [illegible]

Περιᾴδω. Μ. ᾄσομαι. celebrare da per tutto. [illegible]

Περιαθρέω - *ῶ. Μ. ήσω.* guardare intorno. [illegible]

Περιάθρησις - *εως* (*ἡ*) il guardare intorno. 2. circonspezione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιαίρεσις - *εως* (*ἡ*) toglimento. [illegible]

Περιαιρετὸς - *ὴ* - *όν.* che si può togliere. [illegible]

Περιαιρέω - *ῶ. Μ. ήσω.* togliere. [illegible]

Περιακολουθέω - *ῶ. Μ. ήσω.* = *Παρακολουθῶ.*

Περιακοντίζω. Μ. ίσω. dardeggiare d'ogni lato. [illegible]

Περίακτος (*ὁ*, *ἡ*) girante, che rotola. [illegible]

Περιαλγέω - *ῶ. Μ. ήσω.* affliggersi estremamente. [illegible]

Περιαλγὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *αλγῶς.* afflitto estremamente. [illegible]

Περιαλείφω. Μ. αλείψω. ungere d'intorno. [illegible]

Περίαλλος (*ὁ*, *ἡ*) che eccede gli altri, superiore. [illegible] (*τὸ πλθ. οὐδ.*) *Περίαλλα*, *ἐπίῤ.* soprattutto. [illegible]

Περιαλουργὴς - *έος καὶ*

Περιαλουργὸς (*ὁ*, *ἡ*) tutto tinto di color di porpora. [illegible]

Περίαμμα (*τὸ*) = *Περίαπτον.*

Περιαμπέχω καὶ Περιαμπίσχω. Μ. αμφέξω. vestire, coprire d'intorno. [illegible]

Περιαμύνω. Μ. υνῶ. difendere qualcuno standogli attorno. [illegible]

Περιαμύσσω (*ττω.*) *Μ. ύξω.* lacerare d'ogni lato. [illegible]

Περιαμφιέννυμι. Μ. έσω. = *Περιαμπέχω.*

Περιάμφοδος (*ὁ*, *ἡ*) circondato da strade. [illegible]

Περιανθέω - *ῶ. Μ. ήσω.* fiorire intorno. [illegible]

Περιανθίζω. Μ. ίσω. ornare intorno di fiori. [illegible]

Περιανίσταμαι. Μ. στήσομαι. sorgere d'intorno. [illegible]

Περιαντλέω - *ῶ. Μ. ήσω.* spandere intorno. [illegible]

Περίαπτος (*ὁ*, *ἡ*) attaccato intorno. [illegible]

Περίαπτον (*τὸ*) amuleto. [illegible]

Περιάπτω. Μ. άψω. attaccare, appendere intorno. [illegible]

Περιάργυρος (*ὁ*, *ἡ*) argentato intorno. [illegible]

Digitized by Google

Περιαργυρόω - ῶ. Μ. ώσω. inargentare. [illegible]

Περιαρμόζω. Μ. όσω. attaccare, adattare intorno. [illegible]

Περιαρόω - ῶ. Μ. ώσω. arare intorno. [illegible]

Περιαρτάω - ῶ. Μ. ήσω. appendere intorno. [illegible]

Περιαστράπτω. Μ. άψω. brillare, risplendere intorno. [illegible]

Περιασχολέω - ῶ. Μ. ήσω. essere molto occupato. [illegible]

Περιαυγάζω. Μ. άσω. risplendere intorno. [illegible]

Περιαύγεια (ή) splendore d'ogn' intorno. [illegible]

Περιαυγέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Περιαυγάζω.*

Περιαυγή (ή) = *Περιαύγεια.*

Περιαυγής - έος (ό, ή) che risplende d'ogni lato. [illegible]

Περίαυγος (ό, ή) = τ. προηγ.

Περιαυθαδίζομαι. Μ. ίσομαι. comportarsi con troppa baldanza. [illegible]

Περιαυτολογέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare sempre di se, vantarsi da per tutto. [illegible]

Περιαυτολογία (ή) il parlare sempre di se, millanteria. [illegible]

Περιαυχένιον (τό) che si mette intorno al collo. [illegible]

Περιβάδην, *ἐπίῤ.* a cavalcioni. (*Γαλλ.* à califourchon). [illegible]

Περιβαίνω. Μ. βήσομαι. andare, stare intorno. 2. stare a cavalcioni, cavalciare. [illegible]

Περιβάλλω. Μ. αλῶ. mettere intorno. 2. vestire. 3. circondare, cingere. [illegible]

Περίβασις - εως (ή) l'azione di stare a cavalcioni, d'andare o stare intorno. [illegible]

Περιβιβρώσκω. Μ. βρώσομαι. rodere d'intorno. [illegible]

Περιβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. germogliare intorno. [illegible]

Περίβλεπτος (ό, ή) illustre, ammirabile. [illegible]

Περιβλέπω. Μ. βλέψω. guardare intorno. 2. ammirare. [illegible]

Περίβλεψις - εως (ή) ammirazione. [illegible]

Περίβλημα (τό) veste, abito. [illegible]

Περίβλητος (ό, ή) cinto, vestito all'intorno. [illegible]

Περιβλύζω. Μ. ύσω. *καί*

Περιβλύω. Μ. ύσω. sgorgare, scaturire all' intorno. [illegible]

Περιβοάω - ῶ. Μ. ήσω - ομαι. gridare intorno. 2. divulgare, pubblicare, decantare. [illegible]

Περιβόητος (ό, ή) famoso, rinomato. [illegible] — *ήτως*, *ἐπίῤ.* [illegible]

Περιβοθρέω - ῶ. Μ. ώσω. aprire intorno una fossa. [illegible]

Περιβόλαιον (τό) vestimento. [illegible]

Περιβολή (ή) il vestirsi, vestimento. 2. circuito. 3. abbracciamento. [illegible]

Περίβολος (ό) steccata, lizza, muraglia. [illegible]

Περιβομβέω - ῶ. Μ. ήσω. ronzare intorno. [illegible]

Περιβόσκω. Μ. βοσκήσω. pascersi, abitare intorno. [illegible]

Περίβουνος (ό, ή) circondato da' monti. [illegible]

Περιβραχιόνιον (τό) braccialetto. [illegible]

Περιβρέμω (*καί μσ.*) - *βρέμομαι* (Χ. Μ.) *καί*

Περιβρομέω - ῶ. Μ. ήσω. fremere intorno. [illegible]

Περιβρύχιος (ό, ή) che freme intorno. [illegible]

Περίβρωτος (ό, ή) mangiato d'intorno. [illegible]

Περιβύω. Μ. βύσω. turare d'intorno. [illegible]

Digitized by Google

Περιβώμιος (ὁ, ἡ) che sta intorno all' altare. [illegible]

Περιγανόω-ῶ. *M.* *ώσω*. rallegrare estremamente. [illegible]

Περίγειος (ὁ, ἡ) che sta vicino o intorno alla terra. [illegible] (*ὅθ. οὐδ.*) *Περίγειον* (τὸ) (*ἐνν. διάστημα*). perigeo. [illegible]

Περιγενητικός-ή-όν. che ha la forza di vincere. [illegible]

Περιγηθής-έος (ὁ, ἡ) troppo allegro. [illegible]

Περιγίγνομαι (*γίνομαι*). *M.* *γενήσομαι*. eccedere, restare di più. 2. risultare. 3. sopravvivere, scappare, liberarsi. 4. superare, vincere. [illegible]

Περίγλυκυς-εος (*εῖα-υ*). dolcissimo. [illegible]

Περιγλύφω. *M.* *γλύψω*. scolpire d' intorno. [illegible]

Περίγλωσσος (ὁ, ἡ) eloquente. [illegible]

Περιγνάμπτω. *M.* *γνάμψω*. = *Περικάμπτω*.

Περίγραμμα (τὸ) termine, limite. [illegible] = *Περιφέρεια*.

Περίγραπτος (ὁ, ἡ) circonscritto. [illegible]

Περιγραφή (ἡ) circonscrizione, descrizione, diseguo. [illegible] 2. = *Περιορισμός*.

Περιγράφω. *M.* *γράψω*. circonscrivere, descrivere. 2. disegnare. 3. limitare. [illegible]

Περιγυρόω-ῶ. *M.* *ώσω*. rivolgere intorno. [illegible]

Περιδαίδαλος (ὁ, ἡ) molto artificioso. [illegible]

Περιδάκρυτος (ὁ, ἡ) molto lagrimevole. [illegible]

Περιδεής-έος (ὁ, ἡ) spaventato, sbigottito. [illegible]

Περιδείδω. *M.* *δείσω* ἢ *δείσομαι*. spaventarsi, sbigottire. [illegible]

Περίδειπνον (τὸ) cena funebre che si fa dopo i funerali. [illegible]

Περιδέξιος (ὁ, ἡ) = *Ἀμφιδέξιος*.

Περιδεξιότης (ἡ) destrezza. [illegible]

Περιδέραιος (ὁ, ἡ) che si mette intorno al collo. [illegible] (*ὅθ. οὐσ.*) *Περιδέραιον* (τὸ) collana. [illegible]

Περιδερὶς-ίδος (ἡ) = *Περιδέραιον*.

Περιδεσμεύω. *M.* *εύσω* καὶ

Περιδεσμέω-ῶ. *M.* *ήσω*. legare d' intorno. [illegible]

Περίδεσμος (ὁ) tutto ciò che si lega intorno. [illegible]

Περίδετος (ὁ, ἡ) legato d' intorno. [illegible]

Περιδέω. *M.* *δήσω*. legare intorno. [illegible]

Περίδηλος (ὁ, ἡ) molto chiaro. [illegible]

Περιδίδωμι. *M.* *δώσω*. (*μσ.*) scommettere. [illegible]

Περιδιείρω (X. M.) cucire intorno. [illegible]

Περιδινέω-ῶ. *M.* *ήσω*. rotolare, voltolare. [illegible]

Περιδινής-έος (ὁ, ἡ) che rotola. [illegible]

Περιδίνησις-εως (ἡ) rotolazione, giro. [illegible]

Περίδινος (ὁ, ἡ) = *Πειρατής*.

Περιδιώκω. *M.* *ώξω*. cacciare d' ogni parte. [illegible]

Περίδοσις-εως (ἡ) scommessa. [illegible]

Περιδουπέω-ῶ. *M.* *ήσω* risuonare intorno. [illegible]

Περίδραξις-εως (ἡ) pugnello. [illegible]

Περιδράσσομαι (*ττομαι*). *M.* *άξομαι*. impugnare. [illegible]

Περιδρομάς-άδος (ἡ) cantoniera. (*Γαλλ.* coureuse). [illegible]

Περιδρομή (ἡ) corso periodico, giro circolare. [illegible]

Περίδρομος (ὁ, ἡ) che corre interno. 2. circolare, tondo. [illegible]

Περίδρομος (ὁ) galleria, luogo di passeggio. [illegible] 2. = *Περιδρομή*.

Περιδρύπτω. *M.* *δρύψω*. lacerare d' intorno. [illegible]

Περιδύω. *M.* *ύσω*. spogliare. 2. privare. [illegible]

Digitized by Google

Περιδύω. M. *δύσω.* vestire, coprire. [illegible]

Περιεδρεύω. M. *εύσω.* = *Περικάθημαι.*

Περιέζομαι. M. *εδοῦμαι.* sedere intorno. [illegible]

Περιειλέω-ῶ. M. *ήσω.* inviluppare. [illegible]

Περιείλημα (τὸ) inviluppo. [illegible]

Περίειμι. M. *έσομαι.* essere superiore, superare, sorpassare. 2. sopravvivere. 3. risultare. [illegible]

Περίειμι. M. *ειμι.* andare intorno, girare, far il giro. [illegible]

Περιείργνυμι καὶ

Περιείργω. M. *είρξω.* serrare d'intorno. [illegible]

Περιείρω. M. *ερῶ.* attaccare intorno. [illegible]

Περιεκτικὸς-ή-όν. che contiene, capace, che comprende, collettivo. 2. generale, universale. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Περιελαύνω. M. *ελάσω.* girare a carro od a cavallo. [illegible]

Περιέλιξις-εως (ἡ) il girare intorno. [illegible]

Περιελίσσω. M. *ίξω.* piegare, inviluppare intorno. [illegible]

Περιελκυσμὸς (ὁ) il tirare quà e là. [illegible]

Περιέλκω. M. *ίλξω.* καὶ (συχνότ.) - *ελκύσω.* tirare quà e là. [illegible]

Περιέννυμι. M. *έσω.* = *Ἀμφιέννυμι.*

Περιέπω. M. *έψω* καὶ (μσ.) - *έψομαι.* seguire, accompagnare qualcuno per difenderlo. 2. trattare bene. [illegible]

Περιεργάζομαι. M. *άσομαι.* osservare curiosamente. [illegible]

Περιεργεια (ἡ) curiosità. 2. affettazione. [illegible]

Περιεργία (ἡ) = *Περιεργεία.*

Περίεργος (ὁ, ἡ) curioso. 2. affettato, ricercato. [illegible]

Περιέργως, ἐπίῤ. curiosamente. 2. con affettazione. [illegible]

Περιερέσσω. (ττω) M. *ερέσω.* remigare a destra o a sinistra. [illegible]

Περίερκτος (ὁ, ἡ) inserrato d'intorno. [illegible]

Περιέρπω. M. *έρψω.* serpeggiare intorno. [illegible]

Περιέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* andare quà e là, girare intorno. [illegible]

Περιεσθίω. M. *έδομαι.* mangiare, rodere d'intorno. [illegible]

Περιεστικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -*ικῶς.* che fà sperare della salute, salutare. [illegible]

Περιέχω. M. *έξω.* contenere, comprendere. [illegible]

Περιζάω-ῶ. M. *ζήσομαι.* = *Ἐπιζῶ.*

Περιζεύγνυμι. M. *ζεύξω.* cingere intorno. [illegible]

Περιζέω-ῶ. M. *ζέσω.* = *Περιβλύζω.*

Περίζωμα (τὸ) ciò che serve di cintura, perizoma. [illegible]

Περιζώννυμι. M. *ζώσω.* cingere. [illegible]

Περίζωσις-εως (ἡ) il cingere. [illegible]

Περιζώστρα-ας (ἡ) cingolo, cintura. [illegible]

Περιηγέομαι-οῦμαι. M. *ήσομαι.* condurre intorno. [illegible]

Περιήγησις-εως (ἡ) viaggio da luogo in luogo. 2. contorno. [illegible]

Περιηγητὴς-οῦ (ὁ) che conduce intorno. [illegible]

Περιηγητικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -*ικῶς.* atto a condurre intorno, a far girare. [illegible] (ουσ. θηλ. ἡ ουδ. πλθ.) = *Ὁδοιπορικόν.*

Περιηθέω-ῶ. M. *ήσω.* passare a colatojo. [illegible]

Περιήκης-εος (ὁ, ἡ) molto acuto. [illegible]

Περιήκω. M. *ήξω.* arrivare a... toccare.

Digitized by Google

[illegible] (…) : [illegible] :

Περιήλυσις-εως (ἡ) = *Περιέλευσις.*

Περιηχέω-ῶ. Μ. ήσω. risuonare intorno. [illegible] :

Περιήχημα (τὸ) strepito. [illegible] :

Περιθάλπω. Μ. άλψω. riscaldare bene [illegible] :

Περιθαμβής-έος (ὁ, ἡ) attonito, stupefatto. [illegible] :

Περιθαρσής-έος (ὁ, ἡ) pieno di coraggio. [illegible] :

Περιθαρσύνω. Μ. υνῶ. incoraggiare. [illegible] :

Περίθειος (ὁ, ἡ) tutto divino. [illegible] :

Περιθειόω-ῶ. Μ. ώσω. profumare del zolfo. [illegible] :

Περιθείωσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Περίθεμα (τὸ) ciò che si mette intorno, corona ecc. [illegible] :

Περίθερμος (ὁ, ἡ) estremamente caldo. [illegible] :

Περίθεσις-εως (ἡ) l'azione di mettere intorno. [illegible] :

Περίθετος (ὁ, ἡ) che si può mettere o messo intorno. [illegible] *Περιθετή* (ἐνν. κόμη.) capelli morti o posticci, parucca. [illegible] :

Περιθέω. Μ. θεύσομαι. correre intorno. [illegible] :

Περιθήκη (ἡ) = *Περίθεμα.*

Περίθλασις-εως (ἡ) contusione. [illegible] :

Περιθρασύνω. Μ. υνῶ. = *Περιθαρσυνω.*

Περιθραύω. Μ. θραύσω. rompere del tutto. [illegible] :

Περιθρηνέω-ῶ. Μ. ήσω. risuonare intorno con delle lamentazioni. [illegible] :

Περιθριγκόω-ῶ. Μ. ώσω. attorniare di siepe. [illegible] :

Περιθρομβόω-ῶ. Μ. ώσω. convertire in grumo. [illegible] :

Περιθρόνιος-α-ον. che sta intorno al trono. [illegible] :

Περιθρυλλέω-ῶ. Μ. ήσω. divulgare da per tutto, decantare. [illegible] :

Περιθρύλλητος (ὁ, ἡ) divulgato da per tutto, decantato. [illegible] :

Περίθυμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-θύμως. acceso d'ira, troppo irritato. [illegible] :

Περιθύω. Μ. θύσω. immolare intorno. [illegible] :

Περιθωρακίδιον (τὸ) sajone che si mette sulla corazza. [illegible] :

Περιιδρόω-ῶ. Μ. ώσω. essere immerso nel sudore. [illegible] :

Περιίδρωσις-εως (ἡ) sudore abbondante. [illegible] :

Περιίζω καὶ (μσ.) *-ίζομαι. Μ. ιζήσω.* = *Περικάθημαι.*

Περιιππεύω. Μ. εύσω. girare intorno a cavallo. [illegible] :

Περιίπταμαι. Μ. περιπτήσομαι. volare intorno. [illegible] :

Περιίστημι. Μ. στήσω. collocare intorno. 2. ridurre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (μσ.) evitare, scansare. [illegible] :

Περικαής-έος (ὁ, ἡ) ardente, infiammato. [illegible] : — *καῶς, ἐπίῤ.*

Περικαθαίρω. Μ. αρῶ. purgare, nettare intorno. [illegible] :

Περικαθάπτω. Μ. άψω. attaccare intorno. [illegible] :

Περικαθαρίζω. Μ. ίσω. = *Περικαθαίρω.*

Περικάθαρμα (τὸ) = *Κάθαρμα.*

Περικαθέζομαι καὶ

Περικάθημα (τὸ) assedio. [illegible] :

Περικάθημαι. Μ. εδοῦμαι. sedere intorno. [illegible] :

Περικαθίζω. Μ. ίσω. mettere a sedere intorno. [illegible] :

Περικάθισις-εως (ἡ) = *Περικάθημα.*

Περικαίω. Μ. καύσω. bruciare intorno. [illegible] :

Περικακέω-ῶ. Μ. ήσω. essere al colmo delle disgrazie. [illegible] :

Περίκακος (ὁ, ἡ) estremamente disgraziato. [illegible] :

Περικαλινδέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Περικυλινδέω.*

Περικαλίνδησις-εως (ἡ) = *Περικυλίνδησις.*

Περικαλλής-έος (ὁ, ἡ) bellissimo. [illegible] — *λέως, ἐπίῤ.*

Digitized by Google

Περικάλυμμα (τὸ) velo. [illegible]

Περικαλύπτω. *M.* ὑψω. coprire intorno. [illegible]

Περικαλυφὴ (ἡ) καὶ

Περικάλυψις - εως (ἡ) copertura, coprimento. [illegible]

Περικαμπὴ (ἡ) = *Περίκαμψις.*

Περικάμπτω. *M.* κάμψω. girare intorno. [illegible]

Περίκαμψις - εως (ἡ) l'azione di girare intorno, evoluzione circolare. [illegible]

Περικάρδιον (τὸ) membrana che cuopre il cuore, pericardio. [illegible]

Περικάρπιον (τὸ) pericarpo, siliqua, bacello. 2. braccialetto, maniglia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περικαταβάλλω. *M.* αλῶ. gettare intorno. [illegible]

Περικατάγνυμι. *M.* ἀξω. rompere d'intorno. [illegible]

Περικατακλάω - ῶ. *M.* κλάσω. rompere interamente. [illegible]

Περικαταλαμβάνω. *M.* λήψομαι. sorprendere qualcuno d'ogni lato. [illegible]

Περικαταλείπω. *M.* λείψω. lasciare in parte, abbandonare. [illegible]

Περικατάληπτος (ὁ, ἡ) preso d'ogni lato. [illegible]

Περικαταπίπτω. *M.* πεσοῦμαι. cadere intorno. [illegible]

Περικαταῤῥέω. *M.* ῥεήσομαι. cascare in ruina d'ogni lato. [illegible]

Περικαταῤῥήγνυμι. *M.* ῥήξω. lacerare d'ogni lato. [illegible]

Περικαταστρέφω. *M.* στρέψω. sconvolgere dalle fondamenta. [illegible]

Περικατατίθημι. *M.* καταθήσω. collocare intorno. [illegible]

Περικαταχέω. *M.* χεύσω. versare intorno. [illegible]

Περικατέχω. *M.* καθέξω. tenere d'ogni lato. [illegible]

Περίκαυσις-εως (ἡ) abbruciamento d'ogni lato. [illegible]

Περίκαυστος (ὁ, ἡ) abbruciato da ogni parte. [illegible]

Περίκειμαι. *M.* κείσομαι. essere situato intorno, essere circonvicino. [illegible]

Περικείρω. *M.* κερῶ. tondere, tosare d'intorno. [illegible]

Περικεντέω - ῶ. *M.* ήσω. pungere d'ogni lato. [illegible]

Περικεφαλαία (ἡ) elmo, caschetto. [illegible]

Περικεφάλαιος (ὁ, ἡ) che sta intorno al capo. [illegible] (οὐσ.) *Περικεφάλαιον* (τὸ) = *Περικεφαλαία.*

Περίκηπος (ὁ) circondato d'un giardino. [illegible]

Περικινέω - ῶ. *M.* ήσω. muovere d'ogni lato. [illegible]

Περικίων - ονος (ὁ, ἡ) circondato di colonne. [illegible] (οὐσ.) = *Περιστύλιον.*

Περικλαίω. *M.* κλαύσομαι ἢ κλαυσοῦμαι. piangere intorno ad un morto. [illegible]

Περίκλασις - εως (ἡ) disuguaglianza di superficie, tortuosità. [illegible]

Περικλάω - ῶ. *M.* κλάσω. rompere piegando intorno. 2. girare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περικλεὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Περίφημος.*

Περικλείζω. *M.* ίσω. lodare in ogni dove. [illegible]

Περίκλεισμα (τὸ) luogo circondato di mura. [illegible]

Περίκλειστος (ὁ, ἡ) serrato da ogni parte. [illegible]

Περικλείω. *M.* κλείσω. serrare da tutte le parti. [illegible]

Περικλινὴς - έος (ὁ, ἡ) convesso. [illegible]

Περικλύδην, ἐπίῤ. lavando, bagnando d'ogni lato. [illegible]

Περικλύζω. *M.* ύσω. lavare, bagnare d'ogni lato. [illegible]

Περικλύμενον (τὸ) caprifoglio, madreselva. [illegible]

Περίκλυσις - εως (ἡ) = *Περικλυσμός.*

Digitized by Google

Περικλυσμος (ὁ) il bagnare d'ogni lato. [illegible]

Περίκλυστος (ὁ, ἡ) bagnato d'intorno dal mare, circondato dal mare. [illegible]

Περικλυτὸς - η - όν. = *Περικλεής.*

Περικλώθω. M. κλώσω. filare. [illegible]

Περικνημίς - ῖδος (ἡ) gambiera. [illegible]

Περικνίζω. M. ίσω. pizzicare d'ogni lato. [illegible]

Περικολλάω - ῶ. M. ήσω. incollare intorno. [illegible]

Περικομίζω. M. ίσω. portare intorno. [illegible]

Περίκομμα (τὸ) fricassea, piccatiglio. [illegible]

Περίκομος (ὁ, ἡ) comato, capelluto. 2. fronzuto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περικομπέω - ῶ. M. ήσω. vantarsi da pertutto. [illegible]

Περίκομψος (ὁ, ἡ) assai elegante. [illegible]

Περικοπὴ (ἡ) troncamento, mutilazione. 2. corredo, attiraglio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περίκοπος (ὁ, ἡ) molto stancato, affaticato. [illegible]

Περικόπτης - ου (ὁ) = *Ληστής.*

Περικόπτω. M. κόψω. troncare, mutilare. [illegible] 2. = *Λεηλατέω, Ληστεύω.*

Περικορέω - ῶ. M. ήσω. scopare d'intorno. [illegible]

Περικόρημα (τὸ) = *Περίψημα.*

Περικοσμέω - ῶ. M. ήσω. ornare diligentemente. [illegible]

Περικόσμιος - α ἢ ος - ον. che circonda il mondo. [illegible]

Περίκουρος (ὁ, ἡ) raso d'intorno. [illegible]

Περικράζω. M. άξω. gridare intorno. [illegible]

Περικράνιος - α - ον. che è intorno al cranio. [illegible] (ουσ. (θηλ.) *Περικρανία* (ἡ) pericraneo, membrana che avvolge il cranio. [illegible]

Περίκρανος (ὁ, ἡ) = *Περικεφάλαιος* (ουσ. ουδ.) = *Περικεφάλαιον.*

Περικρατέω - ῶ. M. ήσω. superare, vincere. [illegible]

Περικρεμάννυμι. M. κρεμάσω. appendere intorno. [illegible]

Περικρεμὴς - έος (ὁ, ἡ) appeso d'intorno. [illegible]

Περίκρημνος (ὁ, ἡ) precipitoso da pertutto. [illegible]

Περικροτέω - ῶ. M. ήσω. strepitare intorno. [illegible]

Περικρούω. M. κρούσω. battere intorno. [illegible]

Περικρύπτω. M. κρύψω. nascondere, coprire da tutte le parti. [illegible]

Περικτυπέω - ῶ. M. ήσω. = *Περικροτέω.*

Περικυκλεύω. M. εύσω. circolare. [illegible]

Περικυκλέω - ῶ. M. ήσω. = *Περικυκλόω.*

Περικύκλησις - εως (ἡ) circolazione. [illegible]

Περικυκλόω - ῶ. M. ώσω. (ἰδιατ. μσ.) cingere, circondare. [illegible]

Περικύκλωσις - εως (ἡ) circondamento. [illegible]

Περικυλινδέω - ῶ. M. ήσω. = *Περικυλίω.*

Περικυλίνδησις καὶ

Περικύλισις - εως (ἡ) l'azione di rotolare intorno. [illegible]

Περικυλίω. M. ίσω. rotolare intorno. [illegible]

Περικυμαίνω. M. ανῶ. ondeggiare intorno. [illegible]

Περίκυρτος (ὁ, ἡ) curvato da tutti i lati. [illegible]

Περικυρτόω-ῶ. M. ώσω. incurvare da tutti i lati. [illegible]

Περικωνίζω. M. ίσω. impeciare d'intorno. [illegible]

Περιλαλέω - ῶ. M. ήσω. parlare quà e là, cicalare. [illegible]

Περιλάλητος (ὁ, ἡ) = *Περίφημος, Περιθρύλλητος.*

Περιλαμβάνω. M. λήψομαι. comprendere, contenere. [illegible]

Περιλαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) troppo risplendente. [illegible]

Περίλαμπρος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) *- λάμπρως.* magnifico, splendido. [illegible]

Περιλάμπω. M. λάμψω. risplendere da ogni lato. [illegible]

Περίλαμψις - εως (ἡ) = *Περιαύγεια.*

Περιλέγω. M. λέξω. parlare con delle circonlocuzioni. [illegible]

Digitized by Google

Περίλειμμα (τὸ) il resto, rimasuglio. [illegible]

Περιλείπω. *Μ*. *λείψω*. lasciare in parte. [illegible] (*πθ*.) restare, rimanere di resto. [illegible]

Περιλείχω. *Μ*. *λείξω*. leccare intorno. [illegible]

Περίλεξις - *εως* (ἡ) circonlocuzione. 2. loquacità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιλεπίζω. *Μ*. *ίσω καὶ*

Περιλέπω. *Μ*. *λέψω*. scorticare. [illegible]

Περιλεσχήνευτος (ὁ, ἡ) = *Περιλάλητος*.

Περιλευκαίνω. *Μ*. *ανῶ*. imbiancare intorno. [illegible]

Περίλευκος (ὁ, ἡ) tutto bianco. [illegible]

Περίλημμα (τὸ) tutto ciò che è contenuto, compreso. [illegible]

Περιληπτικὸς - ἡ - *όν*. (*καὶ ἐπίῤ*.)-*κῶς*. collettivo. [illegible]

Περιληπτὸς - ἡ - *όν*. che si può contenere. 2. comprensibile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — *ληπτῶς*, *ἐπίῤ*.

Περίληψις - *εως* (ἡ) compreso, comprendimento. 2. comprensione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιλιπὴς - *έος* (ὁ, ἡ) = *Περίλοιπος*.

Περιλιχμάω - ῶ *καὶ* (*μσ*.) - *άομαι* - *ῶμαι*. *Μ*. *ήσω* - *ομαι*. = *Περιλείχω*.

Περιλιχνεύω. *Μ*. *εύσω*. tranguglare. [illegible]

Περίλοιπος (ὁ, ἡ) restante, rimanente. [illegible]

Περιλούω. *Μ*. *λούσω*. lavare ogni lato. [illegible]

Περιλυμαίνομαι. *Μ*. *ανοῦμαι*. maltrattare, manomettere. [illegible]

Περιλυπία (ἡ) afflizione grande. [illegible]

Περίλυπος (ὁ, ἡ) grandemente afflitto. [illegible]

Περιμάδαρος (ὁ, ἡ) tutto calvo. [illegible]

Περιμαθὴς - *έος* (ὁ, ἡ) = *Πολυμαθής*.

Περιμαίνομαι. *Μ*. *μανοῦμαι*. desiderare avidamente. 2. andare quà e là per il furore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιμανὴς - *έος* (ὁ, ἡ) estremamente furioso. [illegible] — *μανῶς*, *ἐπίῤ*.

Περιμαρμαίρω. *Μ*. *αρῶ*. raggiare intorno. [illegible]

Περιμάσσω (*ττω*). *Μ*. *άξω*. = *Περιμαθαίρω*.

Περιμάχητος (ὁ, ἡ) di cui si contende. 2. desiderabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιμάχομαι. *Μ*. *μαχέσομαι* ἢ *μαχήσομαι*. combattere intorno a qualcuno per difenderlo. [illegible]

Περιμένω. *Μ*. *μενῶ*. = *Προσμένω*.

Περίμεστος (ὁ, ἡ) ripieno. [illegible]

Περιμετρέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. misurare tutt'intorno. [illegible]

Περίμετρον (τὸ) = *Περίμετρος* (ἡ)

Περίμετρος (ὁ, ἡ) = *Υπέρμετρος*. 2. = *Περιφερής*. (*οὐσ*. *θηλ*.) *Περίμετρος* (ἡ) (*ἐνν*. *γραμμή*.) perimetro, circonferenza. [illegible]

Περιμήκετος καὶ

Περιμήκης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Ὑπερμήκης*.

Περιμήτρος (ὁ, ἡ) midolloso. [illegible]

Περιμηχανάομαι - *ῶμαι*. *Μ*. *ήσομαι*. macchinare intorno. [illegible]

Περιμυκάομαι-*ῶμαι*. *Μ*. *ήσομαι*. muggire intorno. [illegible]

Περίναιος (ὁ) = *Περίνεον*.

Περινενοημένως, *ἐπίῤ*. prudentemente. [illegible]

Περίνεον (τὸ) perineo, lo spazio ch'è fra l'ano e le parti vergognose. [illegible]

Περίνεος (ὁ) cazzo, membro virile. [illegible] 2. = *Περίνεον*.

Περινεύω. *Μ*. *εύσω*. chinare il capo quà e là. [illegible]

Περινέφελος (ὁ, ἡ) circondato di nuvole, nuvoloso. [illegible]

Περινέω. *Μ*. *νεύσομαι*. nuotare intorno. [illegible]

Περινέω. *Μ*. *ήσω*. = *Περινηέω*.

Περίνεως (ὁ, ἡ) passeggiere. [illegible]

Περινηέω. *Μ*. *ήσω*. ammucchiare intorno. [illegible]

Περινήχομαι. *Μ*. *νήξομαι*. nuotare intorno. [illegible]

Περινοέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. comprendere colla mente. [illegible]

Περινόησις - *εως* (ἡ) = *Περίνοια*.

Digitized by Google

Περινοητικὸς - ὴ - όν. intelligente. իմացական, մտաւոր, հանճարեղ. ֆէհմ էհլի զաքի խէլացին, աքըլլըյան, ուքիլ։
Περίνοια (ἡ) intelligenza. իմացութիւն, մտաց ըմբռնելը. աքըլլը, ֆէհմ էհլի զաքի լինելը։
Περίνοος - ους (ὁ, ἡ) prudente, ingegnoso. խոհեմ, խելք ունեցող. զաքէլէնէ, ուքիլ։
Περινοστέω - ῶ. M. ήσω. girare quà e là, errare. աստղին անդին պտըտիլ, թափառիլ. հոնն ուրէ տօլաշմաք, ավարէ կէզմէք։
Περινοτίζω. M. ίσω. inumidare intorno. բոլորտիքը խոնաւցընել. էթրաֆընը նէմլէթմէք։
Πέριξ, ἐπίῤ. intorno. բոլորտիքը. էթրաֆընտա։
Περιξέω. M. ξέσω. rastiare d'intorno. բոլորտիքը քերծուելով քերել. էթրաֆընը գազըմագ, ...։
Περιξηραίνω. M. ανῶ. disseccare totalmente. բոլորովին չորցընել. պիւթիւնիւն գուրութմագ։
Περίξηρος (ὁ, ἡ) disseccato d'ogni lato. ամէն դին չորցած. հէր եանը գուրումուշ։
Περιξυράω (έω) - ῶ. M. ήσω. radere intorno. բոլորը ածիլել. էթրաֆընը թըրաշ էթմէք։
Περιξύω. M. ξύσω. rastiare intorno. բոլորը քերծուլ. էթրաֆընը գազըմագ։
Περιοδεία (ἡ) giro, circuito. պտոյտ, շրջան. տէվր, տօլաշմա։
Περιόδευσις - εως (ἡ) = *Περιοδεία.*
Περιοδευτὴς - οῦ (ὁ) che gira da luogo in luogo. տեղէ տեղ պտըտող. պիր եէրտէն պիր եէրէ գօշան տօլաշան։
Περιοδεύω. M. εύσω. girare. 2. circonvenire, gabbare. շրջիլ, պտըտիլ. 2. խաբել. տօլաշմագ, տէվր էթմէք. 2. ալտաթմագ։
Περιοδία (ἡ) = *Περιοδεία.*
Περιοδίζω. M. ίσω. ritornare periodicamente. պարբերաբար կարգաւ դառնալ. տէվր իլէ նէօպէթլէ տէվրէտէն կէլմէք։
Περιοδικὸς - ὴ - όν. periodico. պարբերական. տէվրի, տէվրիյէլի։
Περιοδικῶς, ἐπίῤ. periodicamente. պարբերաբար, շրջանաբար կարգաւ. տէվր իլէ, նէօպէթլէ տէվրի իլէ։
Περίοδος (ἡ) periodo. պարբերութիւն, կարգ, շրջան. տէվր, նէօպէթ տէվրի։
Περιοικέω - ῶ. M. ήσω. abitare intorno. բոլորը բնակիլ. էթրաֆընտա օթուրմագ։
Περιοικία (ἡ) distretto. (*Γαλλ.* banlieue). շրջակայ սահման, երկիր, գաւառ. նահիյէ, քազա։
Περιοίκιον (τὸ) il contorno della casa. տանը բոլորտիքը. էվին էթրաֆը։
Περιοικὶς - ίδος (ἡ) città situata intorno ad un'altra. ուրիշ քաղաքի մը բոլորտիքը գտնուող քաղաք. պիր պաշգա շէհրին էթրաֆընտա պուլունան շէհիր։
Περιοικοδομέω - ῶ. M. ήσω. edificare intorno. բոլորտիքը շինել (շէնք). էթրաֆընտա պինա յափմագ (պինա)։
Περίοικος (ὁ, ἡ) che abita intorno, circonvicino. բոլորը բնակող, շրջակայ. գօնշու, ...
էթրաֆընտա օթուրան գօնշու, գօմ-շու։
Περιολισθαίνω (άνω). *M. ολισθήσω.* cadere sdrucciolando. սահելով իյնալ. քայըփ տիւշմէք։
Περιολίσθησις - εως (ἡ) sdrucciolamento e caduta. սահիլ ու իյնալը. քայըշ տիւշիւշ։
Περιολκὴ (ἡ) il tirare quà e là. 2. diversione. ասդին անդին քաշելը. 2. խոտորելը, խափանում (կամաց մէջ). հէր եանա չէքմէ. 2. պէօլէթէ, ...
Περιονυχίζω. M. ίσω. tagliare le unghia. եղունգները կտրել. թըրնագլարընը քէսմէք։
Περιοπάζω. M. άσω. perseguitare. ետեւէն իյնալ. գօվալամագ։
Περίοπτος (ὁ, ἡ) che si vede da per tutto. 2. rimarchevole, illustre. ամէն դիէն երեւցող. 3. երեւելի, նշանաւոր. հէր եանտան կէօրիւնիւր. 2. նամտար, մէշհուր։ — *όπτως, ἐπίῤ.*
Περιόρασις - εως (ἡ) circonspezione. շրջահայեցութիւն, զգուշութիւն. էթրաֆը եախշի գարաշտըրմագ, իհթիյաթ։
Περιοράω - ῶ. M. όψομαι. guardare intorno. 2. trascurare. բոլորտիքը նայիլ. 2. զանց առնել, անտես առնել. էթրաֆընա պագմագ. 2. իհմալ էթմէք, մուսամահա էթմէք։
Περιοργὴς - έος (ὁ, ἡ) molto irritato. խիստ զայրացած. չօգ հիտտէթլի, գըզգըն։
Περιοργίζομαι. M. οργισθήσομαι. irritarsi estremamente. խիստ զայրանալ. զիյատէ հիտտէթլէնմէք։
Περιοργῶς, ἐπίῤ. v. *Περιοργής.*
Περιόρθριον (τὸ) καὶ
Περίορθρον (τὸ) alba, aurora. (*Λατ.* diluculum). արշալոյս. շաֆագ։
Περιορίζω. M. ίσω. limitare. սահմանել, կարգ դնել. սընըր գօյմագ։
Περιόρισις - εως (ἡ) = *Περιορισμός.*
Περιορισμὸς (ὁ) limitazione. սահմանելը, սահմանադրութիւն, կարգ դնելը. սընըր գօյմա։
Περιόριστος (ὁ, ἡ) limitato. սահմանաւոր. սընըրլը, սընըր գօյուլմուշ։
Περιορμέω - ῶ. M. ήσω. essere approdato intorno. բոլորտիքը մօտենալ (նաւը). էթրաֆընտա եանաշմագ (կէմի)։
Περιορύσσω (ττω). *M. ορύξω.* scavare, aprire delle fosse intorno. բոլորտիքը փոս փորել. էթրաֆընը գազմագ, չուգուր աչմագ։
Περιορχέομαι οῦμαι. *M. ήσομαι.* danzare intorno. բոլորտիքը կաքաւել պարել. էթրաֆընտա հօփ օյնամագ։
Περίοσμος (ὁ, ἡ) fragrante. անուշահոտ. գօքուլու, խօշ գօքուլու։
Περιόστεον (τὸ) periostio. ոսկրամիզ. քէմիքլէրին իւզէրինտէ օլան զարը։
Περιόστεος (ὁ, ἡ) che è intorno alle ossa. ոսկորներու բոլորտիքը եղող. քէմիքլէրին էթրաֆընտա օլան։
Περιουσία (ἡ) fortuna, beni, averi. 2. abbondanza. ինչք, գոյք, առատութիւն,

2. [illegible] 2. [illegible]

Περιουσιάζω. M. *άσω.* abbondare di... [illegible]

Περιουσιασμὸς (ὁ) possessione di beni, di fortuna, abbondanza. [illegible]

Περιούσιος (ὁ, ἡ) ricco, abbondante. 2. scelto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιόφθαλμος (ὁ, ἡ) che è intorno all' occhio. [illegible]

Περιοχέω - ῶ. M. *ήσω.* trasportare sopra un carro. [illegible]

Περιοχὴ (ἡ) circuito. 2. inviluppo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Περίοδος.*

Περίοχος (ὁ, ἡ) circondato. [illegible]

Περιπαθέω - ῶ. M. *ήσω.* preoccuparsi di passione, appassionarsi. [illegible]

Περιπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - *παθῶς.* appassionato. [illegible]

Περιπάσσω (ττω). M. *πάσω.* spruzzare intorno. [illegible]

Περιπατέω - ῶ. M. *ήσω.* passeggiare, camminare. [illegible]

Περιπάτησις - εως (ἡ) passeggiata. [illegible]

Περιπατητὴς - οῦ (ὁ) passeggiante. [illegible]

Περιπατητικὸς - ἡ - όν. peripatetico, (filosofo) della setta di Aristotile. [illegible]

Περιπατητικῶς, ἐπίῤ. peripateticamente, da peripatetico. [illegible]

Περίπατος (ὁ) passeggiata. 2. passeggio, luogo da passeggiare. 3. disputazione filosofica che si faceva passeggiando. 4. la setta o la scuola d' Aristotile. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Περιπεδινὸς - ἡ - όν. circondato di pianure. [illegible]

Περιπέζιος - α - ον. (καὶ ἐπίῤ.) - *ίως.* basso. [illegible]

Περιπείρω. M. *ερῶ.* perforare, traffiggere. [illegible]

Περιπέλομαι (Χ. M.) circolare. [illegible] 2. = *Περίειμι.*

Περίπεμπτος (ὁ, ἡ) spedito dapertutto. [illegible]

Περιπέμπω. M. *πέμψω.* mandare da pertutto. [illegible]

Περιπέπτω καὶ Περιπέσσω. M. *πέψω.* coprire. 2. nascondere. 3. ingannare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Περιπετάννυμι. M. *πετάσω.* stendere intorno. [illegible]

Περιπέτασμα (τὸ) velo, cortina. [illegible] 2. = *Ἀλληγορία.*

Περιπεταστὸς - ἡ - όν. steso intorno. [illegible]

Περιπέτεια (ἡ) peripezia, avventura improvvisa. [illegible]

Περιπετὴς - έος (ὁ, ἡ) caduto intorno. [illegible]

Περιπέτομαι. M. *πτήσομαι.* = *Περιίπταμαι.*

Περίπετρος (ὁ, ἡ) circondato di pietre. [illegible]

Περιπευκὴς - έος (ὁ, ἡ) molto amaro. [illegible]

Περιπηγὴς - έος (ὁ, ἡ) congelato d' intorno. [illegible]

Περίπηγμα (τὸ) palizzata. [illegible]

Περιπηδάω - ῶ. M. *ήσω.* saltare intorno. [illegible]

Περίπηξις - εως (ἡ) congelazione. [illegible]

Περιπηχύνομαι. M. *υνοῦμαι.* abbracciare. [illegible]

Περίπικρος (ὁ, ἡ) molto amaro. [illegible]

Περιπίμπλημι. M. *περιπλήσω.* riempiere. [illegible]

Περιπίμπρημι. M. *περιπρήσω.* abbruciare d' intorno. [illegible]

Περιπίπτω. M. *πεσοῦμαι.* cadere intorno o sopra, cadere in ... [illegible]

Περιπλανάω - ῶ. M. *ήσω.* far errare quà e là. [illegible] (*μσ. ἢ πθ.*) errare quà e là, andar a zonzo. [illegible]

Digitized by Google

Περιπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) errante, vagabondo. [illegible]

Περιπλάνησις - εως (ἡ) l' errare quà e là. [illegible]

Περιπλάσσω. (ττω.) *M. πλάσω.* stuccare d' intorno. [illegible]

Περίπλαστος (ὁ, ἡ) stuccato d' intorno. [illegible]

Περιπλέγδην, ἐπίῤ. abbracciando. [illegible]

Περιπλεκὴς - έος (ὁ, ἡ) *καὶ Περίπλεκτος* (ὁ, ἡ) intrecciato. [illegible]

Περιπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. [illegible]

Περίπλεξις - εως (ἡ) intrecciamento. 2. abbracciamento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περίπλεος (ὁ, ἡ) ripieno. [illegible]

Περιπλευμονία, Περιπλευμονιάω, Περιπλευμονικός. Ἀττ. ἀντὶ Περιπνευμονία κτλ.

Περιπλευρίζω. M. ίσω. abbracciare. [illegible]

Περίπλευρος (ὁ, ἡ) laterale. [illegible]

Περιπλέω. M. πλεύσομαι ἢ πλευσοῦμαι. navigare intorno. 2. incrocciare (*Γαλλ.* croiser). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) ripieno. [illegible]

Περιπλήθω. M. πλήσω. riempiere. [illegible]

Περιπλίγδην ἢ Περιπλὶξ, ἐπίῤ. = Περιβάδην.

Περιπλίσσομαι. M. ίξομαι. prendere fra le ginocchia, aprire le ginocchia. [illegible]

Περιπλοκὴ (ἡ) abbracciamento. 2. intrecciamento. 3. coito. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Περίπλοκος (ὁ, ἡ) intrecciato, inviluppato. [illegible]

Περίπλοος - ους (ὁ) periplo, navigazione intorno. [illegible] 2. = *Περιτόναιον.*

Περίπλυμα (τὸ) lisciva. [illegible]

Περιπλύνω. M. πλυνῶ. lavare bene. [illegible]

Περίπλυσις - εως (ἡ) l' azione di lavare bene. [illegible]

Περιπνευμονία (ἡ) peripneumonia, infiammazione de' polmoni, polmonea. [illegible]

Περιπνευμονιάω - ῶ. M. άσω. essere attaccato di peripneumonia. [illegible]

Περιπνευμονικὸς - ὴ - όν. peripneumonico. [illegible]

Περιπνέω. M. πνεύσω - ομαι. soffiare intorno. [illegible]

Περιπνιγὴς - έος (ὁ, ἡ) soffogato. [illegible]

Περιπνίγω. M. πνίξω. soffogare. [illegible]

Περιπνοὴ καὶ Περίπνοια (ἡ) soffio d' intorno. [illegible]

Περίπνοος - ους (ὁ, ἡ) che soffia d' intorno. [illegible]

Περιπόθητος (ὁ, ἡ) molto desiderabile, amabile, carissimo. [illegible]

Περιποιέω - ῶ. M. ήσω. salvare, conservare. 2. apportare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (*μσ.*) *Περιποιοῦμαι.* procurarsi, appropriarsi. [illegible]

Περιποίησις - εως (ἡ) conservazione. 2. appropriamento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιποίκιλος (ὁ, ἡ) tutto biscolore, macchioso. [illegible]

Περιπολάρχης καὶ Περιπόλαρχος (ὁ) il capo della pattuglia. [illegible]

Περιπολεύω. M. εύσω. καὶ

Περιπολέω - ῶ. M. ήσω. girare intorno. 2. fare la ronda. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιπόλησις - εως (ἡ) il fare la pattuglia. [illegible]

Περιπολίζω. M. ίσω. girare le città. [illegible]

Περιπόλιος (ὁ, ἡ) che si trova intorno alla città. [illegible] (*ούσ.*) *Περιπόλιον* (τὸ) chiusa, veletta. [illegible]

Περίπολις - ιος (ὁ, ἡ) che gira per le città. [illegible]

Περιπολλοῦ, ἐπίῤ. troppo, assai. [illegible]

Περίπολος (ὁ, ἡ) che fà la ronda. [illegible] *Περίπολος* (ἡ) ronda, pattuglia. [illegible]

Περιπόνηρος (ὁ, ἡ) assai malvaggio.

Digitized by Google

[illegible]

Περιπορεύομαι. **M.** *εύσομαι.* girare intorno. [illegible]

Περιπόρφυρος (ἡ) toga senatoria, protesta. [illegible]

Περιποτάμιος - α - ον. che si trova intorno al fiume. [illegible]

Περίπου, ἐπίῤ. circa, incirca. [illegible]

Περιπρωκτιάω - ῶ. **M.** *άσω.* = *Σαυλοπρωκτιάω.*

Περίπτερος (ὁ, ἡ) che vola intorno. [illegible] 2. = *Περίστυλος.*

Περίπτισμα (τὸ) = *Πτίσμα.*

Περιπτίσσω. **M.** *πτίσω.* scorzare. [illegible]

Περιπτύσσω. **M.** *πτύξω.* inviluppare. [illegible] (*μσ.*) abbracciare. [illegible]

Περιπτυχής - ἑος (ὁ, ἡ) inviluppato. [illegible]

Περίπτωμα (τὸ) caso, accidente, disagio. [illegible]

Περίπτωσις - εως (ἡ) caso. 2. occasione, opportunità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιπτωτικός - ή - όν. casuale [illegible]

Περιπτωτικῶς, ἐπίῤ. per caso. [illegible]

Περίπυστος (ὁ, ἡ) = *Περίφημος.*

Περιπωμάζω. **M.** *άσω.* καὶ

Περιπωματίζω. **M.** *ίσω.* turare da tutte le parti. [illegible]

Περιῤῥαίνω. **M.** *ῥανῶ.* aspergere intorno. [illegible]

Περιῤῥανσις - εως (ἡ) aspersione. [illegible]

Περιῤῥαντήριον (τὸ) aspersorio. 2. vaso pieno d' acqua benedetta, d' acqua lustrale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιῤῥαντίζω. **M.** *ίσω.* = *Περιῤῥαίνω.*

Περιῤῥάπτω. **M.** *ῥάψω.* cucire intorno. [illegible]

Περιῤῥέω. **M.** *ῥεύσω ἢ ῥυήσομαι.* scorrere intorno. 2. ondeggiare intorno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιῤῥήγνυμι (*ῥηγνύω*). **M.** *ῥήξω.* rompere, spezzare d' intorno. 2. lacerare, stracciare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιῤῥήσσω. **M.** *ῥήξω.* = *τῷ προηγ.*

Περιῤῥογχάζω. **M.** *άσω.* deridere. [illegible]

Περιῤῥοή καὶ Περιῤῥοια (ἡ) lo scorrere intorno. [illegible]

Περίῤῥοος - ους (ὁ, ἡ) che scorre intorno. [illegible] 2. = *Περίῤῥυτος.*

Περιῤῥυής - ἑος (ὁ, ἡ) = *Περίῤῥυτος.*

Περιῤῥύπτω. **M.** *ῥύψω.* nettare d' ogni lato. [illegible]

Περίῤῥυτος (ὁ, ἡ) bagnato d' ogni lato, circondato dal mare. [illegible]

Περιῤῥώξ - ῶγος (ὁ, ἡ) discosceso d' ogni lato. [illegible]

Περισαίνω. **M.** *σανῶ.* accarezzare muovendo la coda. [illegible]

Περισαλπίζω **M.** *ίσω.* suonare la tromba intorno. [illegible]

Περίσαξις - εως (ἡ) ammucchiamento intorno a... [illegible]

Περισαρκίζω. **M.** *ίσω.* (*χειρουρ.*) fare una incisione circolare alla piaga. [illegible]

Περισαρκισμός (ὁ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Περίσαρκος (ὁ, ἡ) carnoso. [illegible]

Περισαρκόω - ῶ. **M.** *ώσω.* rendere carnoso. [illegible]

Περισάρκωσις - εως (ἡ) carnosità. [illegible]

Περισάρωμα (τὸ) spazzatura. [illegible]

Περισάττω. **M.** *σάξω.* ammucchiare intorno. [illegible]

Περισείω. **M.** *σείσω.* scuotere d' ogni lato. [illegible]

Περίσεμνος (ὁ, ἡ) molto rispettato, grave. [illegible]

Περίσεπτος (ὁ, ἡ) rispettabilissimo. [illegible]

Περίσημος (ὁ, ἡ) = *Περίφημος.*

Περισήπω. **M.** *σήψω.* putrefare intieramente. [illegible]

Περισίδηρος (ὁ, ἡ) coperto di ferro. [illegible]

Περισκαίρω. **M.** *σκαρῶ.* saltare intorno. [illegible]

Περισκάπτω. **M.** *σκάψω.* scavare intorno. [illegible]

Περισκαρίζω. **M.** *ίσω.* = *Περισκαίρω.*

Περισκελής - ἑος (ὁ, ἡ) assai duro, difficile. [illegible]

Περισκελής - ἑος (ὁ, ἡ) che attornia le gambe. [illegible] (*οὐθ. οὐσ. πληθ.*) *Περισκελῆ* (τὰ) calzoni, cosciale. [illegible]

Περισκέλιον (τὸ) καὶ
Περισκελὶς-ίδος (ἡ) = *Περισκελῆ*.
Περισκελῶς, ἐπίῤ. difficilmente. [illegible]
Περισκεπάζω. *M*. άσω. coprire d' intorno. [illegible]
Περισκεπὴς-έος (ὁ, ἡ) coperto d' intorno. [illegible]
Περισκέπτομαι. *M*. σκέψομαι. guardare intorno. 2. considerare, osservare con attenzione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Περίσκεπτος (ὁ, ἡ) circonspetto, attento, prudente. 2. che si può vedere d' ogni lato, alto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Περισκέπω. = *Περισκεπάζω*.
Περίσκεψις-εως (ἡ) circonspezione, attenzione, prudenza. [illegible]
Περισκήνιον (τὸ) = *Σκῆνος*.
Περισκήπτω. *M*. σκήψω. appoggiare d' ogni lato. [illegible]
Περισκιάζω. *M*. άσω. adombrare d' ogni lato. [illegible]
Περισκιασμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.
Περίσκιος (ὁ, ἡ) adombrato d' ogni lato. [illegible] *Περίσκιοι* (οἱ) (γεωγρ.) Perisci, gli abitanti della zona fredda. [illegible]
Περίσκληρος (ὁ, ἡ) troppo duro. [illegible]
Περισκοπέω-ῶ. *M*. ήσω. guardar intorno. [illegible]
Περισμαραγέω-ῶ. *M*. ήσω. strepitare intorno. [illegible]
Περισμάω-ῶ. *M*. σμήσω καὶ
Περισμήχω. *M*. σμήξω. nettare fregando. [illegible]
Περισμύχω. *M*. σμύξω. ardere di nascosto. 2. consumare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Περισοβέω-ῶ. *M*. ήσω. andar, girare intorno. 2. far girare intorno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Περισπαίρω. *M*. σπαρῶ. palpitare. [illegible]
Περισπασμὸς (ὁ) distrazione. 2. diversione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Περισπάω-ῶ, *M*. άσω. tirare quà e là. 2. distrarre. 3. accentare con circonflesso. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. (῀) [illegible]
Περισπείρω. *M*. ερῶ. spargere quà e là. [illegible]
Περισπερχὴς-έος (ὁ, ἡ) molto urgente. [illegible]
Περισπέρχω. (*X*. *M*.) mettere in un movimento veloce, pressare. [illegible]
Περισπεύδω. *M*. σπεύσω. perseguitare, sollecitare d' ogni parte. [illegible]
Περισπούδαστος (ὁ, ἡ) bramabile, ricercato. [illegible]
Περισπουδάστως, ἐπίῤ. a gran premura. [illegible]
Περίσπουδος (ὁ, ἡ) che ama le cose serie. 2. premuroso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Περισπωμένη (ἡ) l' accento circonflesso. [illegible] (῀) [illegible] — *μένως*, ἐπίῤ.
Περισσάκις, ἐπίῤ. καὶ
Περισσαχῶς, ἐπίῤ. in numero impari. [illegible]
Περισσεία (ἡ) abbondanza, superfluità. [illegible]
Περίσσευμα (τὸ) = *Περίττωμα*.
Περισσεύω. *M*. εύσω. abbondare, essere superfluo, avanzare. [illegible]
Περισσοδάκτυλος (ὁ, ἡ) cui avanza un dito, che ha un dito di più. [illegible]
Περισσοέπεια (ἡ) = *Περισσολογία*.
Περισσοεπέω-ῶ. *M*. ήσω. = *Περισσολογέω*.
Περισσοεπὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Περισσολόγος*.
Περισσολογέω-ῶ. *M*. ήσω. dire delle cose superflue, inutili. [illegible]
Περισσολογία (ἡ) discorso inutile, superfluità di parole. [illegible]
Περισσολόγος (ὁ, ἡ) che fà de' discorsi superflui, inutili. [illegible]
Περισσομελὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha delle membra superflue. [illegible]
Περισσόμυθος (ὁ, ἡ) = *Περισσολόγος*.
Περισσόνοος-ους (ὁ, ἡ) dotato d' un ingegno eccellente. [illegible]
Περισσόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha un pie-

Digitized by Google

de di più. [illegible] :

Περισσὸς - ὴ - όν. superfluo, che avanza, inutile. 2. abbondante, copioso. 3. eminente, eccellente. 4. molto, grande. 5. smisurato. 6. impari. [illegible] :

Περισσοσύλλαβος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - άβως. che ha o che avanza una sillaba di più. [illegible] :

Περισσότερος - α - ον. συγκρ. τ. Περισσός.

Περισσοτέρως, ἐπίῤ. molto più. [illegible] :

Περισσότης (ἡ) superfluità. [illegible] :

Περισσωματικὸς - ὴ - όν. = Περιττωματικός.

Περισσῶς, ἐπίῤ. eccessivamente, estremamente, troppo, assai. 2. abbondantemente. [illegible] :

Περίσσωσις - εως (ἡ) = Περισσεία.

Περισταδὸν, ἐπίῤ. stando intorno. [illegible] :

Περιστάζω. Μ. άξω. distillare intorno. [illegible] :

Περίστασις - εως (ἡ) circostanza. 2. turba circonfusa, adunanza tumultuosa. 3. evento, caso. 4. condizione, disposizione. 5. suppellettile. [illegible] :

Περιστατέω - ῶ. Μ. ήσω. stare intorno. [illegible] :

Περιστατικὸς - ὴ - όν. (-ικῶς, ἐπίῤ.) concernente le circostanze. 2. attivo. [illegible] :

Περίστατος (ὁ, ἡ) circondato intorno di gente, di turba. [illegible] :

Περισταυρόω - ῶ. Μ. ώσω. circondare di pali. [illegible] :

Περισταύρωμα (τὸ) palizzata, vallo, lizza. [illegible] :

Περιστέγω. Μ. στέξω. coprire da tutti i lati. [illegible] :

Περιστέλλω. Μ. στελῶ. coprire d'intorno. 2. inviluppare. 3. ornare, abbellire. 4. vestire. [illegible] = Περιέρπω.

Περιστενάζω. Μ. άξω. καὶ

Περιστεναχίζω. Μ. ίσω. gemere intorno. [illegible] :

Περιστένω. (Χ. Μ.) = Περιστενάζω.

Περίστεπτος (ὁ, ἡ) cinto intorno. [illegible] = Περιστεφής.

Περιστερὰ - ᾶς (ἡ) colomba. [illegible] :

Περιστερεὼν - ῶνος (ὁ, ἡ) colombaja. 2. verbena (erba.) [illegible] :

Περιστεριδεὺς - έως (ὁ) piccione. [illegible] :

Περιστερίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Περιστέριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Περιστερά.

Περιστέρνιος (ὁ, ἡ) che è intorno al petto. [illegible] :

Περιστεροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) colombino. [illegible] :

Περιστερὸς (ὁ) colombo. [illegible] :

Περιστεροτροφεῖον (τὸ) colombaja. [illegible] :

Περιστερώδης - εος (ὁ, ἡ) = Περιστεροειδής.

Περιστερὼν - ῶνος (ὁ) = Περιστερεών.

Περιστεφανόω - ῶ. Μ. ώσω. cingere di corona. 2. circondare. [illegible] :

Περιστεφὴς - έος (ὁ, ἡ) coronato. 2. circondato. [illegible] :

Περιστέφω. Μ. στέψω. = Περιστεφανόω.

Περιστήθιος (ὁ, ἡ) ch' è intorno al petto. [illegible] (οὐσ.) Περιστήθιον (τὸ) pettorale. [illegible] :

Περιστίζω. Μ. ίσω. punteggiare. [illegible] :

Περίστικτος (ὁ, ἡ) punteggiato, macchieso. [illegible] :

Περιστίλβω. Μ. στίλψω. brillare intorno. [illegible] :

Περιστοιχίζω. καὶ (μσ.) - ίζομαι. Μ. ίσω - σομαι. circondare, attorniare. [illegible] :

Περιστολὴ (ἡ) vestimento, abito. [illegible] :

Περιστόμιος (ὁ, ἡ) ch' è intorno alla bocca. [illegible] Περιστόμιον (τὸ) orlo, labbra. [illegible] :

Περίστομος (ὁ, ἡ) tagliente d'ogni lato. [illegible] :

Περίστοον (τὸ) = Περίστυλον.

Περιστρατοπεδεύω (μσ.) - εύομαι. Μ. εύσομαι. assediare. [illegible] :

Περιστρέφω. Μ. στρέψω. attorniare, vol-

Digitized by Google

tolare. [illegible]

Περιστροφὴ (ἡ) rivoltamento. 2. conversazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περίστροφος (ὁ, ἡ) che si può voltolare. [illegible] (οὐσ. ἀρσ.) il fune della rete da caccia. [illegible]

Περίστρωμα (τὸ) tutto ciò che si stende per terra, tappeto ecc. [illegible] 2. (μτνμ.) trincea. [illegible]

Περιστρώννυμι. *M.* στρώσω. distendere per terra. [illegible]

Περίστυλον (τὸ) galleria, portico. [illegible]

Περίστυλος (ὁ, ἡ) attorniato di colonne. [illegible]

Περιστύφω. *M.* στύψω. raggrinzare molto. [illegible]

Περίστῳον (τὸ) = *Περίστοον.*

Περισυλάω-ῶ. *M.* ήσω. spogliare intieramente. [illegible]

Περίσυρμα (τὸ) irrisione. [illegible]

Περισυρμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τοῦ

Περισύρω. *M.* συρῶ. tirare quà e là. 2. saccheggiare. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Διασύρω.*

Περισφαλὴς-ἐος (ὁ, ἡ) molto sdrucciolevole. [illegible]

Περισφάλλω. *M.* αλῶ. far sdrucciolare. [illegible]

Περισφηκόω-ῶ. *M.* ώσω. stringere d'intorno (colle cavicchie). [illegible]

Περισφηνόω-ῶ. *M.* ώσω. turare d'intorno. [illegible]

Περισφίγγω. *M.* σφίγξω. stringere d'intorno. [illegible]

Περισφύριον καὶ *-υρον* (τὸ) cordoncello di scarpe. [illegible]

Περίσχετος (ὁ, ἡ) circondato. [illegible]

Περισχιδὴς-ἐος (ὁ, ἡ) feso d'intorno. [illegible]

Περισχίζω. *M.* ίσω. fendere d'intorno. [illegible]

Περισχοινίζω. *M.* ίσω. attorniare di fune. [illegible]

Περισώζω. *M.* ώσω. salvare. [illegible]

Περισωρεύω. *M.* εύσω. ammucchiare intorno. [illegible]

Περίτασις-εως (ἡ) tensione forzata. [illegible]

Περιταφρεύω. *M.* εύσω. vallare intorno, trincerare, fare delle circonvallazioni. [illegible]

Περιτείνω. *M.* τενῶ. tendere fortemente. [illegible]

Περιτειχίζω. *M.* ίσω. attorniare di muraglie. [illegible]

Περιτείχισις-εως (ἡ) attorniamento di muraglie. [illegible]

Περιτείχισμα (τὸ) luogo attorniato di muraglie. [illegible]

Περιτειχισμὸς (ὁ) = *Περιτείχισις.*

Περιτέλλω (μσ.) *-έλλομαι.* (*X. M.*) fare il suo giro. [illegible]

Περιτέμνω. *M.* εμῶ. circoncidere. [illegible]

Περιτενὴς-έος (ὁ, ἡ) molto teso. [illegible]

Περιτεχνάομαι-ῶμαι. *M.* ήσομαι. macchinare in varj modi. [illegible]

Περιτέχνησις-εως (ἡ) macchinazione. [illegible]

Περίτηγμα (τὸ) scoria. [illegible]

Περιτήκω. *M.* τήξω. liquefare, diaciorre intieremente. [illegible]

Περιτίθημι. *M.* περιθήσω. mettere intorno. 2. vestire. 3. circondare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Περιτίλλω. *M.* τιλῶ. spelare intorno. [illegible]

Περιτιμάω-ῶ. *M.* ήσω. onorare, rispettare molto. [illegible]

Περιτιτραίνω καὶ *Περιτιτράω-ῶ.* *M.* ήσω. pertugiare d'intorno. [illegible]

Περίτμημα (τὸ) pezzo, fetta. [illegible]

Περιτομεὺς-έως (ὁ) chi fà la circoncisione. 2. instrumento che serve alla circoncisione. 2. coltello da calzolajo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Περιτομὴ (ἡ) circoncisione. [illegible]

Περίτομος (ὁ, ἡ) precipitoso d'ogni lato. 2. circonciso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιτόναιος-α-ον. teso intorno. [illegible] (οὐσ.) *Περιτόναιον* (τὸ) peritoneo, membrana che avvolge tutte le viscera del basso

Digitized by Google

- ventre. [illegible]

Περιτόνειος (-*νιος*)-*ον* (*ὁ*, *ἡ*) = *Περιτόναιος*.

Περίτονος (*ὁ*, *ἡ*) teso intorno. [illegible] (*ούσ. ουδ. πλθ.*) tolda (*Γαλλ.* tillac). [illegible]

Περιτοξεύω. *Μ*. *εύσω*. dardeggiare d'ogni lato. [illegible]

Περιτορεύω καὶ

Περιτορνεύω. *Μ*. *εύσω*. torniare. [illegible]

Περιτρανής-*έος* (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ*)-*ανῶς*. *καὶ*

Περίτρανος (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*)-*άνως*. troppo chiaro, evidente. [illegible]

Περιτραχήλιος (*ὁ*, *ἡ*) che si mette intorno al collo. [illegible] *Περιτραχήλιον* (*τὸ*) collana. [illegible]

Περιτρέμω (*Χ. Μ.*) tremare tutto. [illegible]

Περιτρέπω. *Μ*. *τρέψω*. rivoltare, rovesciare. [illegible]

Περιτρέχω. *Μ*. *δραμοῦμαι*. percorrere, scorrere, passare correndo. [illegible]

Περίτρητος (*ὁ*, *ἡ*) pertugiato intorno. [illegible]

Περιτρίβω. *Μ*. *τρίψω*. tritare, usare, logorare bene. [illegible]

Περίτριμμα (*τὸ*) uomo versato, perito. [illegible]

Περίτρομος (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*)-*τρόμως*. tutto tremante. [illegible]

Περιτροπάω (*έω*)-*ῶ*. (*Χ. Μ.*) circolare. [illegible]

Περιτροπὴ (*ἡ*) circolazione, circuizione. [illegible]

Περίτροπος (*ὁ*, *ἡ*) circuito, rivoltato. [illegible] (*ούσ.*) *Περίτροπος* (*ὁ*) vertigine, capogirlo. [illegible]

Περιτροχάζω. *Μ*. *άσω*. = *Περιτρέχω*.

Περιτρόχαλος (*ὁ*, *ἡ*) = *Περίτροχος*.

Περιτροχὰς-*άδος* (*ἡ*) cantoniera. [illegible]

Περίτροχος (*ὁ*, *ἡ*) che corre intorno. 2. rotondo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιτρώγω. *Μ*. *τρώξομαι*. rodere d'intorno. [illegible]

Περιττεύω. *Περιττὸς κτλ*. *Αττ*. *ἀντὶ Περισσεύω κτλ*.

Περίττωμα (*τὸ*) escremento. [illegible]

Περιττωματικὸς-*ή*-*όν*. escrementoso. [illegible]

Περιτυγχάνω. *Μ*. *τεύξομαι*. incontrare, capitare. [illegible]

Περιτύμβιος (*ὁ*, *ἡ*) ch' è intorno alla tomba. [illegible]

Περιτυμπανίζω. *Μ*. *ίσω*. battere il tamburo intorno. [illegible]

Περιυβρίζω. *Μ*. *ίσω*. maltrattare. [illegible]

Περιυφαίνω. *Μ*. *ανῶ*. tessere intorno. [illegible]

Περιφαίνομαι. *Μ*. *φανοῦμαι*. essere veduto, apparire d'ogni lato. [illegible]

Περιφάνεια (*ἡ*) apparenza. 2. celebrità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιφανὴς-*έος* (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*)-*φανῶς*. visibile d'ogni lato. 2. rimarchevole. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιφέγγεια (*ἡ*) splendore circonfuso. [illegible]

Περιφεγγὴς-*έος* (*ὁ*, *ἡ*) circondato di splendore. [illegible]

Περιφείδομαι. *Μ*. *φείσομαι*. risparmiare. [illegible]

Περιφέρεια (*ἡ*) circonferenza. [illegible]

Περιφερὴς-*έος* (*ὁ*, *ἡ*) orbicolare, rotondo. [illegible] — *φερῶς*, *ἐπίῤ*.

Περιφέρω. *Μ*. *περιοίσω*. portare intorno, trasportare. [illegible] (*βσ. ἡ ἀμτβτ.*) girare intorno. [illegible]

Περιφεύγω. *Μ*. *φεύξομαι*. scappare, sfuggire. [illegible]

Περίφημος (*ὁ*, *ἡ*) rinomato, famoso. [illegible]

Περιφθείρομαι. *Μ*. *φθαρήσομαι*. corrompersi, consumarsi. [illegible]

Περιφιλέω-*ῶ*. *Μ*. *ήσω*. amare molto. [illegible]

Περιφίλητος (*ὁ*, *ἡ*) amatissimo. [illegible]

Περιφλεγὴς-*έος* (*ὁ*, *ἡ*) ardentissimo. [illegible] — *εγῶς*, *ἐπίῤ*.

Περιφλέγω. *Μ*. *φλέξω*. ardere d'ogni par-

Digitized by Google

te. [illegible]

Περιφλοΐζω. *M.* ίσω. scorzare. [illegible]

Περιφλύω. *M.* φλύσω. = *Περιφλέγω.*

Περιφοβέομαι-οῦμαι. *M.* ήσομαι. sbigottire, spaventarsi. [illegible]

Περίφοβος (ὁ, ἡ) spaventato. [illegible] — φόβως, ἐπίῤ.

Περιφοιτάω-ῶ. *M.* ήσω. andare quà e là, girare. [illegible]

Περίφοιτος (ὁ, ἡ) vagabondo. [illegible]

Περιφορὰ (ἡ) giro, circuito. 2. agitazione, perturbazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιφορέω-ῶ. *M.* ήσω. = *Περιφέρω.*

Περιφόρητος (ὁ, ἡ) portatile, portativo. 2. commune, triviale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περίφορτος (ὁ, ἡ) troppo caricato. [illegible]

Περίφραγμα (τὸ) recinto, siepe. [illegible]

Περιφραγμὸς (ὁ) = *Περίφραξις.*

Περιφραδὴς-έος (ὁ, ἡ) assai prudente. [illegible] — αδέως, ἐπίῤ.

Περιφράζομαι. *M.* άσομαι. esaminare, considerare con attenzione. [illegible]

Περιφράζω. *M.* άσω. perifrasare, usare delle circonlocuzioni. [illegible]

Περίφρακτος (ὁ, ἡ) cinto di siepe. [illegible]

Περίφραξις-εως (ἡ) = *Περίφραγμα.*

Περίφρασις-εως (ἡ) perifrasi, circonlocuzione. [illegible]

Περιφράσσω (ττω.) *M.* φράξω. attorniare, cingere di siepe, di recinto. [illegible]

Περιφραστικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. perifrastico. [illegible]

Περιφρίσσω (ττω.) *M.* ίξω. inorridire. [illegible]

Περιφρονέω-ῶ. *M.* ήσω. disprezzare. [illegible]

Περιφρόνησις-εως (ἡ) dispreggio. [illegible]

Περιφρουρεύω. *M.* εύσω. καὶ

Περιφρουρέω-ῶ. *M.* ήσω. custodire stando intorno. [illegible]

Περιφρύγω. *M.* φρύξω. friggere bene. [illegible]

Περίφρων-ονος (ὁ, ἡ) molto prudente. [illegible]

Περιφυὴς-έος (ὁ, ἡ) che spunta, cresce intorno. [illegible]

Περιφυλάσσω (ττω.) *M.* άξω. custodire d'ogni lato. [illegible]

Περιφύρω. *M.* υρῶ. mescolare, confondere. [illegible]

Περιφυσάω-ῶ. *M.* ήσω. soffiare d'ogni lato. [illegible]

Περιφύσητος (ὁ, ἡ) soffiato d'ogn' intorno. [illegible]

Περίφυσις-εως (ἡ) il crescere intorno. [illegible]

Περιφυτεύω. *M.* εύσω. piantare intorno. [illegible]

Περίφυτος (ὁ, ἡ) piantato intorno. [illegible]

Περιφύω. *M.* φύσω. far germogliare intorno. [illegible] (μσ.) nascere, spuntare, crescere, germogliare intorno. 2. abbracciare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιφωνέω-ῶ. *M.* ήσω. risuonare intorno. [illegible]

Περίφωρος (ὁ, ἡ) sorpreso sul fatto. [illegible]

Περιφωτίζω. *M.* ίσω. illuminare d'ogn' intorno. [illegible]

Περιχαίνω. *M.* χανοῦμαι. stare colla bocca aperta. 2. divorare, trangugiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Περιχαίρω. *M.* χαιρήσω ἢ χαρήσομαι. rallegrarsi grandemente. [illegible]

Περίχαλκος (ὁ, ἡ) coperto di rame. [illegible]

Περιχαλκόω-ῶ. *M.* ώσω. coprire di rame. [illegible]

Περιχαρακόω-ῶ. *M.* ώσω. vallare, trincerare. [illegible]

Περιχαράκωμα (τὸ) vallo, palizzata. [illegible]

Περιχαράσσω (ττω.) *M.* άξω. incidere intorno. [illegible]

Περιχάρεια (ἡ) gioja eccessiva, immoderata. [illegible]

Περιχαρὴς-έος (ὁ) pieno di gioja. [illegible]

[illegible] — χαρῶς, ἐπίῤ.

Περιχάσκω (Χ. Μ.) = *Περιχαίνω*.

Περιχειρίδιον (τὸ) καὶ *Περιχείριον* (τὸ) braccialetto. [illegible]

Περιχείριος καὶ

Περίχειρος (ὁ, ἡ) che è intorno alle mani. [illegible] (οὐσ.) *Περίχειρον* (τὸ) = *Περιχείριον*.

Περιχέω. Μ. χεύσω. spandere, versare intorno. [illegible]

Περίχολος (ὁ, ἡ) billoso. 2. iracondo. [illegible]

Περιχορεύω. Μ. εύσω. danzare intorno. [illegible]

Περιχρήματος (ὁ, ἡ) ricchissimo. [illegible]

Περίχριστος (ὁ, ἡ) unto d'ogn' intorno. [illegible]

Περιχρίω. Μ. χρίσω. ungere d'ogni intorno. [illegible]

Περίχρυσος (ὁ, ἡ) indorato intorno. [illegible]

Περιχρυσόω-ῶ. Μ. ώσω. indorare intorno. [illegible]

Περίχυμα (τὸ) lisciva. [illegible]

Περίχυσις-εως (ἡ) l'azione di spandere intorno. [illegible]

Περιχωρέω-ῶ. Μ. ήσω. circuire. 2. ritornare dopo un corso periodico. [illegible]

Περιχώρησις-εως (ἡ) successione alternativa, ritorno dopo un corso periodico. [illegible]

Περίχωρος (ὁ, ἡ) circonvicino, limitrofo. [illegible]

Περιψαύω. Μ. αύσω. toccare intorno. [illegible]

Περιψάω-ῶ. Μ. ψήσω. nettare, asciugare intorno. [illegible]

Περίψημα (τὸ) lordura, sucidume. [illegible]

Περίψηφος (ὁ, ἡ) calcolatore. [illegible]

Περιψήχω. Μ. ψήξω. fregare d'ogni lato. [illegible]

Περιψιλόω-ῶ. Μ. ώσω. nudare, spogliare. [illegible]

Περιψοφέω-ῶ. Μ. ήσω. strepitare intorno. [illegible]

Περίψυκτος (ὁ, ἡ) refrigerato. [illegible]

Περίψυξις-εως (ἡ) raffreddamento. 2. raffreddore. [illegible]

Περίψυχρος (ὁ, ἡ) molto freddo. [illegible]

Περιψύχω. Μ. ύξω. raffreddare. 2. refrigerare. [illegible]

Περιῳδέω-ῶ. Μ. ήσω. incantare. [illegible]

Περιωδυνέω-ῶ. Μ. ήσω. sentire de' dolori acuti. [illegible]

Περιώδυνος (ὁ, ἡ) che sente o cagiona de' dolori acuti. [illegible] — *ύνως*, ἐπίῤ.

Περιωθέω-ῶ. Μ. ωθήσω ἢ ώσω. tormentare, vessare. [illegible]

Περιωθίζω. Μ. ίσω. = *Περιωθέω*.

Περιώμιος (ὁ, ἡ) che è intorno alle spalle. [illegible] (οὐσ.) *Περιώμιον* (τὸ) mantelletta, rocchetto (*Λατ.* supparum). [illegible]

Περιωμίς-ίδος (ἡ) = τῷ πρoηγ.

Περιώνυμος (ὁ, ἡ) = *Περίφημος*.

Περιωπή (ἡ) = *Περίσκεψις*. 2. luogo elevato. [illegible]

Περιωπίζομαι. Μ. ίσω καὶ *Περιωπέω*. guardar intorno. 2. spiare. [illegible]

Περιώσιος (ὁ, ἡ) eccessivo. [illegible] (*πάντοτε εἰς τὸ οὐδ. καὶ ἐπιῤῥηματικῶς*.)

Πέρκα-ης (ἡ) = *Πέρκη*.

Περκάζω. Μ. άσω. annerarsi, cominciare a maturarsi, a farsi vajo. [illegible]

Περκαίνω. Μ. ανῶ. annerare. [illegible]

Πέρκη (ἡ) peace persico. [illegible]

Περκίδιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ

Περκίς-ίδος (ἡ) = *Πέρκη*.

Περκνὸς-ή-όν. = *Πέρκος*. (οὐσ. ἀρσ.) = *Πέρκη*.

Περκνόω-ῶ. Μ. ώσω. = *Περκαίνω*.

Πέρκνωμα (τὸ) macchia nera, vajezza. [illegible]

Πέρκος-η-ον. macchiato di nero, vajo, vajato. [illegible]

Πέρνημι Χ ἀντὶ *Περάω*.

Περονάω-ῶ. Μ. ήσω. affibbiare. 2. pertugiare. [illegible]

Digitized by Google

Περόνη (ἡ) fibbia. 2. spilla. 3. forchetta. 4. peroneo. կոճակ. 2. գնդասեղ. 3. պատառաքաղ. 4. ոլոք. յօֆմա. 2. Թօփլու. 3. չաթալ. 4. ինճիք, թօփուզ։

Περόνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Περόνη*.

Περπερεία (ἡ) temerità, millanteria. յանդգնութիւն, պարծենկոտութիւն. փէհլէվանլըք, պէօպիւրլէնմէ։

Περπερεύομαι. *M*. *εύσομαι*. esser temerario, millantarsi, far il bello. ժպիրհ պարծենկոտ լինել, պարծիլ, անձնացոյց լինել. փէհլէվանլըք էյլէմէք, թագըլըր չալըմ սաթմաք, պէօպիւրլէնմէք։

Περπερία (ἡ) = *Περπερεία*.

Πέρπερος (ὁ, ἡ) (ὅθ. τὸ *Λατ*. perperam). temerario, vanaglorioso, millantatore. ժպիրհ, ամբարտաւան, պարծենկոտ. փէհլէվան, պէօպիւրլէնէն, թագըլը սաթան։

Περσία καὶ Περσέα (ἡ) persea (albero d'Egitto). Եգիպտոսի բուսնող ծառ մը. Մըսըրտա պիթէն պիր նէվ աղաճ։

Περσικὴ (ἡ) (*ἐνν*. *Μηλέα*.) persico. (*Γαλλ*. pêcher). դեղձենի. շէֆթալի աղաճը. *Περσικὸν* (τὸ) (*ἐνν*. *μῆλον*.) persica. դեղձ. շէֆթալի։

Πέρσις-εως (ἡ) devastazione. քաղաք մը թալլելը կործանելը. պիր վիլայէթի եաղմալամագ՝ ավրամագ՝ խարապ էթմէք։

Περσοδιώκτης-ου (ὁ) che persegnita i Persiani. Պարսիկները վանող. Աճէմլէրի գովալայան։

Περσοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide i Persiani. Պարսիկները սպաննող. Աճէմլէրի էօլտիւրէն։

Περσονομέομαι-οῦμαι. *M*. *ηθήσομαι*. esser governato dalle leggi Persiane. Պարսկաստանի օրէնքներով կառավարուիլ. Աճէմիստան քանունլարը հիւքիւմիւնտէ պուլունմագ։

Πέρυσι, *ἐπίῤ*. l'anno decorso. Հերու. պըլտըր։

Περυσίας-ου (ὁ) καὶ (*κυρ*. *οἶνος*).

Περυσινὸς-ὴ-όν. dell'anno passato. Հերուան, անցած տարուան. պըլտըրըն, կէչէն սէնէն։

Πέσημα (τὸ) × ἀντὶ *Πτῶσις*.

Πεσσεία (ἡ) giuoco di dama, le dame. 2. giuoco degli scacchi. տիկնախաղ. 2. սատրնջոյ խաղ. տամա օյունու. 2. սաթրանճ օյունու։

Πεσσειάω-ῶ. (X. M.) = *Πεσσεύω*.

Πεσσευτήριον (τὸ) scacchiere. սատրնջոյ տախտակ. սաթրանճ օյնայաճագ թախթա։

Πεσσευτὴς-οῦ (ὁ) chi giuoca alle dame o agli scacchi. տիկնախաղաց կամ սատրնջի խաղող. տամա խաղօր սաթրանճ օյնայան։

Πεσσεύω. *M*. *εύσω*. giuocare alle dame o agli scacchi. տիկնախաղաց կամ սատրնջի խաղալ. տամա խաղօր սաթրանճ օյնամագ։

Πεσσὸν (τὸ) = *Πεσσευτήριον*.

Πεσσὸς (ὁ) dame o scacchi. 2. pietra in forma cubica. տիկնախաղի կամ սատրնջոյ քարերը կամ արձանները. 2. խորանարդեան քար. տամա թաշը խաղօր սաթրանճ ֆիկիւրէսի. 2. տէրդ թաշ. (*ἰατρ*.) pessario. դեղի թաթխուած փիլթայ. էշաֆլը ֆիթիլ։

Πέτακνον (τὸ) = *Πέταχνον*.

Πετάλειον (τὸ) × ἀντὶ *Πέταλον*.

Πεταλίζω. *M*. *ίσω*. esiliare con de' suffragi di foglie. տերեւէ քուէներով աքսորել՝ քշել. եափրագլերին գաղըլարը իլէ նէֆի էթմէք՝ սիւրմէք։

Πεταλισμὸς (ὁ) sentenza data con de' suffragi di foglie, petalismo. տերեւէ քուէներով արուած վճիռ. եափրագլարըն գաղըթլարը իլէ վէրիլէն հիւքիւմ։

Πέταλον (τὸ) foglia. 2. lama di metallo. տերեւ. 2. մետաղէ թերթ. եափրագ. 2. մադէն թաղթասը՝ եափրագը։

Πέταλος-η-ον. largo, ampio. 2. abbastanza grande. լայն, ընդարձակ. 2. բաւականին մեծ. էնլի, կէնիշ. 2. էյիճէ պիւյիւք։

Πεταλόω-ῶ. *M*. *ώσω*. cangiare in foglia. 2. coprire con delle lame di metallo. տերեւի դարձնել. 2. մետաղի թերթերով պատել. եափրագա չէվիրմէք. 2. մադէն թաղթալարը իլէ գափլամագ։

Πεταλώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla foglia. տերեւի նման. եափրագա պէնզէր։

Πεταλωτὸς-ὴ-όν. coperto di lame di metallo. մետաղի թերթերով պատուած. մադէններին թաղթալարը իլէ գափլանմըշ. 2. = *Πεταλώδης*.

Πετάννυμι. *M*. *πετάσω*. spiegare, distendere. բանալ (ծալլած բանը), փռել. աչմագ (գոլը), եայմագ, սէրմէք։

Πετασίτης-ου (ὁ) petasite, erba da tignosi. բժշկական տունկ մըն է. պիր նէվ ֆիդան։

Πέτασμα (τὸ) spiegamento, distensione. բանալը, փռելը. աչմա, սէրմէ, եայմա. = *Περιπέτασμα* ἢ *Παραπέτασμα*.

Πέτασος (ὁ) parasole, ombrello. 2. fiore o foglia in forma d'ombrello, ombrella. հովանոց. 2. հովանոցի ձեւով ծաղիկ կամ տերեւ, հովանոց բուսոց. սայվան, չաթըր. 2. սայվան պիչիմինտէ չիչէք եահօտ եափրագ։

Πετασὼν-ῶνος (ὁ) presciutto. (*Λατ*. petaso). խոզի ապուխտ. փէսմէղ ճամպօնու։

Πεταυρίζω. *M*. *ίσω*. danzare sulla corda. չուանի վրայ ցատկել. իփ իւզէրինտէ օյնամագ։

Πεταυριστὴς-οῦ (ὁ) funambolo. լարախաղաց. իփ ճանպազը։

Πέταυρον (τὸ) stanga, sulla quale dormono le galline. 2. fune, sulla quale saltano i funamboli. 3. petauro, pertica. թառ, փայտ՝ որուն որ վրայ հաւերը կը քնանան. 2. չուան՝ որուն որ վրայ լարախաղացները կը ցատկեն. 3. ձող (խաղի). թիւնէք, թավուքլարըն իւզէրինտէ ույուդուգլարը օդուն. 2. ճանպազլարըն իւզէրինտէ օյնադըգլարը իփ. 3. սըրըգ (օյուն ագաճըդըր)։

Πέταχνον (τὸ) tazza. թաս, սկահ. թաս, չանաք։

Πεταχνόομαι-ῶμαι. *M*. *ωθήσομαι*. stendere le ale. թեւերը բանալ՝ տարածել. գանաթլարընը աչմագ՝ եայմագ։

Digitized by Google

Πετεινός-*ή*-*όν*. volatile. Թռչող, Թռչելի կրցող. Թռչուն. Թռչունիկեր. (*ουσ.*) *Πετεινά* (*τά*) i volatili. Թռչունք, Թեւաւորք. Թռչուններ, Թռչնոց հաւկիթներ։

Πέτηλον (*τό*) *'Ιων. ἀντὶ Πέταλον.*

Πέτηλος (*ὁ, ἡ*) *'Ιων. ἀντὶ Πέταλος.*

Πετηνός-*ή*-*όν*. = *Πετεινός.*

Πέτομαι. Μ. πτήσομαι. volare. Թռչիլ. Թռչիլ։

Πέτρα-*ας* (*ἡ*) pietra, sasso. 2. rupe. Քար, վէմ. 2. Ժայռ, պարիսպ. Թուրք. 2. Կայա։

Πετραῖος-*α*-*ον*. di pietra, di sasso. 2. che si trova fra i sassi. Քարէ. 2. Քարերու մէջ գտնուող. Թուրք. 2. Թուրք. Թաշլըքներու դգալուածս։

Πετρέλαιον (*τό*) petrolio. Քարաձէթ. Նէֆթ Եաղը։

Πέτρη (*ἡ*) *'Ιων. ἀντὶ Πέτρα.*

Πετρηδόν, *ἐπίῤ.* come la pietra. Քարի պէս. Թուրք. Թաշ կիպի։

Πετρήεις-*εσσα*-*εν*. *'Ιων. ἀντὶ Πετρώδης.*

Πετρίδιον (*τό*) sassolino, pietruzza. Պզտիկ քար. Թաշճըղազ։

Πέτρινος-*η*-*ον*. di pietra. Քարէ. Թաշտան։

Πετροβατέω-*ῶ*. *Μ. ήσω. Εἰμὶ —*

Πετροβάτης-*ου* (*ὁ*) che cammina, sale sulle pietre, sulle rupi. Քարերու՝ պարիսպներու վրայ պտըտող՝ ելլող. Թուրք. Կայալար իւզէրինտէ եւրիւյէն՝ չըքան։

Πετρόβλητος (*ὁ, ἡ*) colpito di pietra. Քարով զարնուած. Թուրք. Թաշ իլէ ուրուլմուշ։

Πετροβολέω-*ῶ*. *Μ. ήσω.* gettare delle pietre, lapidare. Քար նետել, քարկոծել. Թուրք. Ատմաք, Թաշլամաք։

Πετροβολία (*ἡ*) = *Λιθοβολία.*

Πετροβολισμός (*ὁ*) il gettare delle pietre. Քար նետելը. Թուրք. Ատմաղ. = *Πετροβολία.*

Πετροβολιστής-*οῦ* (*ὁ*) che getta delle pietre. Քար նետող. Թուրք. Ատան։

Πετροβόλος (*ὁ, ἡ*) che lancia delle pietre. Քար նետող. Թուրք. Ֆըրլատան. (*ουσ.*) catapulta. Բաբիդոր, Քար նետելու գործիք. Մանճընըք, Մանճընըք (Թուրք. Ֆըրլաթմաք Ալեթի)։

Πετροποιΐα (*ἡ*) costruzione di pietre. Քարէ շինելը. Թաշտան եափըլմըշ եափըլմաք։

Πετρορρίφης-*έος* (*ὁ, ἡ*) precipitato dalla cima d'una roccia. Պարիսպի մը գագաթէն վար իյնած. Կայա Թէփէսինտէն աշաղը եուվարլանմըշ։

Πέτρος (*ὁ καὶ ἡ*) sasso. Վէմ. Թաշ։

Πετροσέλινον (*τό*) petrosellino, petrosemolo. Կարոսն. Մաղդանոզ։

Πετροτόμος (*ὁ, ἡ*) taglia-pietre. Քարահատ. Թուրք. Թաշճը։

Πετροφυής-*έος* (*ὁ, ἡ*) che spunta sulle pietre. Քարերու վրայ բուսնող. Թաշլըքլար իւզէրինտէ պիթէն։

Πετρόω-*ῶ*. *Μ. ώσω.* pietrificare. Քարացնել, քար կտրել. Թուրք. Թաշ գեսմէք. 2. = *Λιθοβολῶ.*

Πετρώδης-*εος* (*ὁ, ἡ*) simile alla pietra. 2. pietroso. Քարի նման. 2. Քարոտ՝ լիք. Թաշա պենզեր. 2. Թաշլը։

Πέτρωμα (*τό*) lapidazione. Քարկոծելը կամ քարկոծումը. Թաշլամա եափմաք Թաշլամա։

Πετρών-*ῶνος* (*ὁ*) luogo pieno di pietre. Քարոտ տեղ. Թաշլը, Թաշլը եէր։

Πεττεία, *Πεττεύω κτλ. 'Αττ. ἀντὶ Πεσσεία, Πεσσεύω κτλ.*

Πευθήν-*ῆνος* (*ὁ*) colui che fa delle interrogazioni, spia, messo. Հարցմունքներ ընող, լրտես, մէկին պատգամը բերող, խմնտալու համար մէկին մէկալին հաղորդող. Թուրք. Սօրղուճը, Ճասուս, Գասըտ։

Πευκέδανον (*τό*) *καὶ Πευκέδανος* (*ὁ*) peucedano, finocchio marino. Ծովային սամիթ (Քննարեր ու լեղի աւելի մը). Թուրք. Տենիզ րէզէնէսի (պիր նէվ աճը պիթիրիւն Օթ ատը)։

Πευκεδανός-*ή*-*όν*. amaro. Լեղի. Աճը։

Πεύκη (*ἡ*) larice, picea, zampino, pino. Մայրի, Փիճի. Չամ, Չամ։

Πεύκινος-*η*-*ον*. di pino. Փիճիի. Չամ աղաճը։

Πεῦσις-*εως* (*ἡ*) domanda, interrogazione. 2. novella, fama. Հարցմունք. 2. Նոր լուր, Համբաւ. Սօրղու, Խապէր. 2. Շէօհրէթ, Չաւ։

Πευστήρ (*ὁ*) = *Πευθήν.*

Πευστικός-*ή*-*όν*. (*καὶ ἐπίῤ.*)-*κῶς*. interrogativo. Հարցական. Խաբէր Հարֆ։

Πευστός-*ή*-*όν*. che s'imparò o che si può imparare interrogando. Հարցնելով սորվուած կամ սորվելի կրցող. Սօրարագ եօյրէնիլմիշ եախօտ եօյրէնիլէպիլիր։

Πεφασμένως, *ἐπίῤ.* apertamente, manifestamente. Յայտնապէս. Աչըխ աչըխտան։

Πέψις-*εως* (*ἡ*) cozione. 2. digestione. Եփելը. 2. Մարսում. Փիշմէ. 2. Հազմ, Սինտիրմէ։

Πεώδης-*εος* (*ὁ, ἡ*) ben fornito di membro virile. Մեծ կերպ՝ վարեց ունեցող. Էրէ չէքիրլի։

Πῆ; *ἐπίῤ.* dove? in qual parte? Ո՞ւր, յո՞ր կողմ. Նէրէյէ, Նէ՞ յանա։

Πη καὶ (*ἐγκλτ.*) *Πη*; (*μόρ.*) come? in qual maniera? Ինչպէս, զի՞նչ. Նա՞սըլ, Նէ՞ թարզ իլէ. 2. = *Ποῖ.*

Πηγάζω. Μ. άσω. scaturire. Բղխել, ժայթքել. Ֆըշգըրմաք, Գայնամաք։

Πηγαῖος-*α*-*ον*. di fontana. Աղբիւրէն Ջուրէն. Փընարտան չըքան։

Πηγανέλαιον (*τό*) olio di ruta. Փեգենայի եղ. Սէտեֆ օթունտան եաղը։

Πήγανον (*τό*) ruta. Փեգենայ. Սէտեֆ օթու։

Πηγανώδης-*εος* (*ὁ, ἡ*) simile alla ruta. Փեգենայի նման. Սէտեֆ օթունա պենզէր։

Πηγάς-*άδος* (*ἡ*) ghiaccio. 2. roccia. Սառ. 2. Պարիսպ. Պուզ. 2. Կայա։

Πηγή (*ἡ*) fonte, fontana, scaturigine. 2. causa, origine. Աղբիւր, Աղբերակն. 2. Պատճառ, Սկիզբ. Փընար, Չէշմէ. 2. Սէպէպ, Ասըլ։

Πηγίδιον (*τό*) *ὑπκρ. τοῦ*

Πηγίον (*τό*) *ὑπκρ. τ. Πηγή.* fontanella. Աղբերակ. Չէշմէճիք։

Πῆγμα (*τό*) tavolato. Տախտակամած. Թախթա դէօշէմէ։

Πηγματώδης-*εος* (*ὁ, ἡ*) condensato. Թանձր, խտացեալ. Գոյու, Սըք։

Digitized by Google

Πήγνυμι. *M*. *πήξω*. ficcare. 2. condensare, congelare. 3. attaccare, incastonare, inserire. [illegible]

Πηγὸς - *ὴ* - *όν*. compatto, inserto, incastonato. 2. grasso. [illegible]

Πηδάλιον (*τὸ*) timone. [illegible]

Πηδαλιουχέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. tenere il timone. [illegible]

Πηδαλιοῦχος (*ὁ*) piloto, timoniere. [illegible]

Πηδαλιωτὸς - *ὴ* - *όν*. che ha il timone. [illegible]

Πηδάω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. saltare. [illegible]

Πήδημα (*τὸ*) *καὶ*

Πήδησις - *εως* (*ἡ*) salto. [illegible]

Πηδητὴς-*οῦ* (*ὁ*) saltatore. [illegible]

Πηδητικὸς - *ὴ* - *όν*. accostumato a saltare. [illegible]

Πηδητικῶς, *ἐπίῤ*. a salto. [illegible]

Πηδὸν (*τὸ*) la parte piana del remo, pala. [illegible] 2. = *Πηδάλιον*.

Πηκτὴ (*ἡ*) *ἴδε* *Πηκτός*.

Πηκτικὸς - *ὴ* - *όν*. che ha la forza di condensare, di congelare. [illegible]

Πηκτὶς - *ίδος* (*ἡ*) coagulo, presame. 2. lira (instrumento). [illegible] 3. = *Μάγαδις*.

Πηκτὸς - *ὴ* - *όν*. ficcato. 2. incastonato, inserto. 3. congelato, condensato. [illegible] 3. [illegible] (*ὅθ*. *οὐσ*. *θηλ*.) *Πηκτή*. formaggio fresco. [illegible]

Πηλαῖος - *α* - *ον*. di loto. [illegible]

Πήλαμυς - *ύδος* (*ἡ*) palamita (pesce). [illegible]

Πήληξ - *ηκος* (*ἡ*) = *Περικεφαλαία*.

Πηλίκος - *η* - *ον*. quanto grande? quanto? di quanti anni? [illegible]

Πηλικότης (*ἡ*) quantità. [illegible]

Πήλινος - *η* - *ον*. fatto d' argilla, di loto. [illegible]

Πηλόγονος (*ὁ*, *ἡ*) nato di loto. [illegible]

Πηλοδομέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. costruire di loto. [illegible]

Πηλόδομος (*ὁ*, *ἡ*) (*παροξ*.) che costruisce di loto. [illegible] (*προπαροξ*.) fatto di loto. [illegible]

Πηλοπλάθος (*ὁ*) = *Πηλουργός*.

Πηλόπλαστος (*ὁ*, *ἡ*) fatto, costruito di loto. [illegible]

Πηλοποιέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. fare, costruire una cosa di loto. [illegible]

Πηλοποιητικὸς *καὶ* *Πηλοποιϊκὸς* - *ὴ* - *όν*. che concerne il pentolajo. [illegible]

Πηλοποιὸς (*ὁ*) pentolajo. [illegible]

Πηλὸς (*ὁ*) loto, argilla, creta. [illegible]

Πηλουργία (*ἡ*) il mestiere del pentolajo. [illegible]

Πηλουργὸς (*ὁ*) pentolajo. [illegible]

Πηλοφορέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. portare del loto. [illegible]

Πηλοφόρος (*ὁ*, *ἡ*) che porta del loto, manovale. [illegible]

Πηλόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. impiastrare di loto. [illegible]

Πηλώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) lotoso, fangoso. [illegible]

Πήλωσις - *εως* (*ἡ*) l' azione d' impiastrare di loto. [illegible]

Πῆμα (*τὸ*) danno, perdita. [illegible]

Πημαίνω. *M*. *ανῶ*. nuocere. 2. trasgredire. [illegible] 2. [illegible]

Πημαντὸς - *ὴ* - *όν*. offeso, danneggiato. [illegible]

Πημονὴ (*ἡ*) = *Πῆμα*.

Πημοσύνη (*ἡ*) = *τῷ προηγ*.

Πήνη (*ἡ*) = *Πῆνος*.

Πηνίζω. *καὶ* (*μσ*.) - *ίζομαι*. *M*. *ίσω* - *ομαι*. avvolgere il filo sul fuso. 2. tessere. [illegible]

Πηνίκα, *ἐπίῤ*. quando? [illegible]

Πηνίκη (*ἡ*) perrucca, capelli posticci. [illegible]

Πηνικίζω. *M*. *ίσω*. gabbare, ingannare. [illegible]

Πηνίκισμα (*τὸ*) = *Ἀπάτη*.

Πηνίον (*τὸ*) fuso. 2. trama. [illegible]

Πήνισμα (*τὸ*) filo avvolto sul fuso. [illegible]

Πῆνος - *εος* - *ους* (*τὸ*) = *Πήνισμα*.

Πῆξις - *εως* (*ἡ*) congelazione. [illegible]

Πηὸς (*ὁ*) affine. [illegible]

Πηοσύνη (*ἡ*) affinità. [illegible]

Digitized by Google

Πήρα - *ας* (*ἡ*) **bisaccia, sacco.** պարկեղէն, պարկ · ճեկնակ, թորպա:

Πηρίδιον (*τὸ*) *ὑποκρ.* *τ.* *Πήρα.*

Πηρὶν - *ῖνος* (*ὁ*) *καὶ*

Πηρὶς - *ῖνος* (*ἡ*) = *Ὄσχεον.*

Πηρόδετος (*ὁ*) **cordone di bisaccie.** պարկեղէնի լար · ճեկնակ ասիճի:

Πηρομελὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) **storpio.** հաշմանդամ · սաքաթ:

Πηρὸς - *ὰ* - *όν.* **storpio.** հաշմ · սաքաթ:

Πηρότης (*ἡ*) **storpiatura.** հաշմութիւն · սաքաթլըգ:

Πηροφόρος (*ὁ*, *ἡ*) **che porta un sacco.** պարկ կրող · թորպա թաշըյան:

Πηρόω - *ῶ.* *Μ.* *ώσω.* **storpiare.** հաշմ ընել · սաքաթլամագ:

Πήρωμα (*τὸ*) **la parte storpiata del corpo.** մարմնոյն հաշմ մասը՝ կաղմը · վիճուտին սաքաթ թարաֆը:

Πήρωσις - *εως* (*ἡ*) **storpiamento.** հաշմութիւն · սաքաթլըգ:

Πήσσω (*ττω*). *Μ.* *πήξω.* *μτγν.* *ἀντὶ* *Πήγνυμι.*

Πηχυαῖος - *α* - *ον.* **lungo un cubito.** կանգնուն մը երկայն · պիր արշըն ուզուն:

Πῆχυς - *εως* (*ὁ*) **braccio, cubito.** կանգուն · արշըն, տիրսէկ:

Πιάζω. *Μ.* *άσω* *ἢ* *άξω.* *Δ.* *ἀντὶ* *Πιέζω.* (*συνεκδχ.*) **prendere fortemente.** ուժով բռնել · զօր իլէ թութմագ:

Πιαίνω. *Μ.* *ανῶ.* **ingrassare.** գիրցնել · սէմիզլէտմէք:

Πιαντήριος - *α* - *ον.* = *Πιαντικός.*

Πιαντικὸς-*ή*-*όν.* **che ha la forza d' ingrassare, nutritivo.** գիրցնող, պարարտացնող, սննդարար · սէմիզլէտիճի, պէսլէյիճի:

Πῖαρ (*τὸ*) (*ἄκλ.*) **il grasso. 2. fior di latte.** պարարտութիւն, պարարտ մասը · 2. սեր · եաղ, սէմիզլիք · 2. գայմագ:

Πιαρὸς - *ὰ* - *όν.* = *Πίων.*

Πίασμα (*τὸ*) **il grasso.** ճարպ, պարարտութիւն · եաղ, եաղը:

Πιασμὸς (*ὁ*) **ingrassamento.** պարարտում, գիրնալը · սէմիզլէնմէ:

Πιαστήριον *καὶ* *Πιατήριον* (*τὸ*) = *Πιεστήριον.*

Πιδακόεις - *εσσα* - *εν* *καὶ*

Πιδακώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) **pieno di fontane.** աղբիւրներով լեցուն · փընարլը եէր փօլու:

Πῖδαξ - *ακος* (*ὁ*) **scaturigine, fontana.** աղբերակն, աղբիւր · քայնագ, փընար, չէշմէ:

Πιέζω. *Μ.* *έσω.* **stringere, premere, comprimere. 2. molestare, opprimere.** սեղմել, ճմլել, կոխել, ճնշել · 2. նեղել, հարստահարել · սըգմագ, պասմագ, եզմէք · 2. ըզիճյը վէրմէք, էզիյէթ վէրմէք:

Πίεσις - *εως* (*ἡ*) **stringimento ecc.** ճմլումն եւ այլն · սըգըշդըրմա վէ սայրէ:

Πίεσμα (*τὸ*) **sugo estratto, colatura.** ելած հիւթ, քամած, մզած նիւթ · չըգան եօղ, սըգըլմըշ · 2. = *Πίεσις.*

Πιεστὴρ (*ὁ*) *καὶ*

Πιεστήριον (*τὸ*) **torchio, strettojo.** մամուլ · մէնկէնէ, ճէնտէրէ:

Πιεστὸς - *ή* - *όν.* **premuto.** ճմլուած · սըգըշմըշ:

Πίεστρον (*τὸ*) = *Πιεστήριον.*

Πιθάκνη (*ἡ*) **bariletta, bariotta.** ըմպանակ · չըֆթալըգ:

Πιθάκνιον (*τὸ*) *ὑποκρ.* *τ.* *Πιθάκνη.*

Πιθανεύομαι. *Μ.* *εύσομαι* *καὶ*

Πιθανολογέω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* **dire delle cose probabili.** հաւանական բաներ զրուցել · թանըգլը գանըթլը նէսնէլէր սէօյլէմէք, իլզամ էտիճի սէօզլէր սէօյլէմէք:

Πιθανολογία (*ἡ*) **discorso probabile.** հաւանական զրոյց · թանըգլը գանըթլը սէօզ:

Πιθανολόγος (*ὁ*, *ἡ*) **che parla delle cose probabili.** հաւանական բաներու վրայ խօսող · թանըգլը գանըթլը նէսնէլէր հագգընտա սէօյլէյէն:

Πιθανὸς - *η* - *όν.* **probabile. 2. persuasivo.** հաւանական · 2. համոզիչ · թանըգլը, մագպուլ, գանըթլը, մագուլ · 2. գանտըրըճը, իգնա էտիճի:

Πιθανότης (*ἡ*) **probabilità.** հաւանականութիւն · իհթիմալ, մագուլլուգ:

Πιθανόω - *ῶ.* *Μ.* *ώσω.* **rendere probabile.** հաւանական ընել · գանըթլը էթմէք:

Πιθανῶς, *ἐπίῤ.* **pròbabilmente.** հաւանականաբար · մագուլ իլէ, իհթիմալ օլարագ:

Πιθάριον (*τὸ*) *ὑποκρ.* *τ.* *Πίθος.* **botticino.** (*Λατ.* **doliolum**). տակառակ · ֆըչը:

Πιθαύλης - *ου* (*ὁ*) **suonatore di cornamusa.** տիկզար փչող · թուլում զուռնա չալըճը:

Πιθεὼν - *ῶνος* (*ὁ*) **celliere.** գինիի շտեմարան · շարապ մաղազասը, մառան:

Πιθήκειος - *α* - *ον.* **proprio alla scimia.** կապկի յատուկ · մայմունա մախսուս:

Πιθηκιδεὺς - *έως* (*ὁ*) **scimiotto.** կապիկ ձագ · մայմուն եավրուսու:

Πιθηκίζω. *Μ.* *ίσω.* **imitare la scimia.** կապիկի նմանիլ · մայմունա պենզէմէք:

Πιθηκισμὸς (*ὁ*) **buffonato, zannata** (*Γαλλ.* **singerie**). կապկութիւն ընել, կապկանալութիւն · մայմունլուգլար, թագլիտլէր:

Πιθηκοειδὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) **scimiatico.** կապիկի նման · մայմունա պենզէր:

Πιθηκόμορφος (*ὁ*, *ἡ*) **che ha la forma di scimia.** կապիկի ձեւով · մայմուն պիչիմինտէ:

Πίθηκος (*ὁ*) **scimia.** կապիկ · մայմուն:

Πιθηκοφαγέω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* **cibarsi della carne di scimie.** կապիկի միս ուտել · մայմուն էթի եէմէք:

Πιθηκώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) **simile alla scimia.** կապիկի նման · մայմունա պենզէր:

Πίθηξ - *ηκος* (*ὁ*, *ἡ*) *σπν.* *ἀντὶ* *Πίθηκος.*

Πιθίσκος (*ὁ*) *ὑποκρ.* *τ.* *Πίθος.*

Πιθίτης (*ὁ*) *καὶ* *Πιθῖτις* - *ιδος* (*ἡ*) **che ha la forma d' una botte.** տակառի ձեւով · ֆըչը պիչիմինտէ:

Πιθοκοίτης - *ου* (*ὁ*) **che dorme dentro una botte.** տակառի մէջ պառկող՝ քնացող · ֆըչը իչինտէ եաթան ատամ:

Πίθος (*ὁ*) **botte.** տակառ · ֆըչը:

Πιθώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) = *Πιθίτης.*

Πιθὼν - *ῶνος* (*ὁ*) = *Πιθεών.*

Πίθων - *ωνος* (*ὁ*) = *Πίθηκος.*

Πικέριον (*τὸ*) **butirro. 2. crema.** կարագ · 2. սեր · թէրէ եաղը · 2. գայմագ:

Digitized by Google

Πικραίνω. M. ανῶ. rendere amaro. 2. affliggere, molestare. լեղիացընել, դառնացընել. 2. ցաւցընել, նեղացընել. աճըլաշդըրմագ. 2. աճըթմագ, ուքէլէթ վէրմէք (*συνεκδχ.*) esacerbare. զայրացընել. ազդըրմագ:

Πικραντικὸς - ὴ - όν. che ha la facoltà d'esacerbare. զայրացընող, դառնացընող. ազդըրան, քըշքըրդան:

Πικρία (ἡ) amarezza. 2. rancore. լեղութիւն, դառնութիւն. 2. ոխ, քէն. աճըլըգ. 2. քին:

Πικρίδιος - α - ον. alquanto amaro, rancido. լեղիկեկ, քիչ մը լեղի. աճըմթըրագ:

Πικρίζω. M. ίσω. essere amaretto, rancido. լեղիկեկ ըլլալ. աճըմթըրագ օլմագ:

Πικρὶς - ίδος (ὁ, ἡ) cicoria selvaggia. վայրի՝ լեղի եղերդ. եապանի հինդիպա, (աճը րատիկա):

Πικρόγλωσσος (ὁ, ἡ) che ha una lingua pungente, maldicente. խայթող լեզու ունեցող, չարախօս. սօքուճու դիլի օլան, ղըյպեթ սէօյլէյիճի:

Πικρόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti amari. լեղի պտուղներ բերող. աճը մէյվէլէր հասըլ էտէն:

Πικρὸς - ὰ - όν. amaro. 2. acerbo. լեղի, դառն. 2. դժնդակ, դաժան. աճը. 2. սէրթ, խաշին:

Πικρότης (ἡ) amarezza. լեղութիւն, դառնութիւն. աճըլըգ. (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Πικρόω - ῶ. M. ώσω. rendere amaro. լեղի ընել, դառնացընել. աճըլաթմագ. (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Πικρῶς, ἐπίῤ. amaramente. դառնութեամբ. աճըլըգ իլէ. (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Πιλάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πῖλος.

Πιλέω - ῶ. M. ήσω. stipare la lana, feltrare. 2. condensare. բուրդը խտացընել, թաղիք գործել. 2. խտացընել, թանձրացընել. եափաղը պասմագ՝ գօյուլաշդըրմագ՝ սըգըշդըրմագ՝ քէչէ եափմագ. 2. գալընլաշդըրմագ, գօյուլաշդըրմագ:

Πίλημα (τὸ) lana condensata, feltro. թաղիք. քէչէ:

Πίλησις-εως (ἡ) l'azione di feltrare. թաղիք գործելը. քէչէ եափմասը:

Πιλητὴς - οῦ (ὁ) colui che feltra. թաղիք գործող. քէչէճի:

Πιλητικὸς - ὴ - όν. pertinente a feltrare. թաղիք գործելու պատկանած. քէչէ եափմայա մախսուս:

Πιλητὸς - ὴ - όν. feltrato. թաղիքի պէս թանձրացեալ. քէչէ կիպի եօղուն՝ եափըլ:

Πιλίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πιλίον.

Πίλινος - η - ον. fatto di feltro. թաղիքէ շինուած. քէչէտէն եափըլը:

Πιλίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πῖλος. foggia, berretta (di feltro). խոյր, արտախուրակ (թաղիքէ). (քէչէ) քիւլահ:

Πιλίσκος (ὁ) = Πιλίον.

Πίλναμαι (παρτ. Επιλνάμην.) avvicinarsi. մօտենալ. եագլաշմագ:

Πιλνάω - ῶ. (X. M.) avvicinare. մօտեցընել. եագլաշդըրմագ:

Πιλοποιέω - ῶ. M. ησω. fare del feltro o delle berrette, de' cappelli. թաղիք կամ խոյր՝ արտախուրակ շինել. քէչէ եափմագ՝ քիւլահ՝ շափգա եափմագ:

Πιλοποιΐα (ἡ) l'arte di far del feltro, delle berrette, de' cappelli. թաղիք կամ խոյր շինելու արհեստը. քէչէճիլիք, քիւլահճըլըգ, շափգաճըլըգ:

Πιλοποιὸς (ὁ) che fà del feltro, cappellajo. թաղիք շինող, խոյրարար. քէչէճի, շափգաճը:

Πῖλος (ὁ) feltro. 2. berretta, cappello. թաղիք. 2. արտախուրակ, խոյր. քէչէ. 2. քիւլահ, շափգա:

Πιλοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare una berretta in testa. գլուխը արտախուրակ կրել. պաշընտա քիւլահ թաշըմագ:

Πιλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta alla testa una berretta. գլուխը արտախուրակ կրող. քիւլահլը:

Πιλόω - ῶ. M. ώσω. = Πιλέω.

Πιλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al feltro. թաղիքի նման. քէչէյէ պէնզէր:

Πίλωσις - εως (ἡ) = Πίλησις.

Πιλωτὸς - ὴ - όν. = Πιλητός.

Πιμελὴ (ἡ) grasso, grassezza. ճարպ, պարարտութիւն. իչ եաղը, սէմիզլիք:

Πιμελὴς - έος (ὁ, ἡ) grasso. գէր, պարարտ. սէմիզ:

Πιμπλάνω καὶ Πιμπλάω - ῶ. × *καὶ*

Πιμπλέω καὶ

Πίμπλημι. M. πλήσω. empiere. լեցընել. դօլդուրմագ. (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Πιμπράω - ῶ × *καὶ*

Πίμπρημι. M. πρήσω. abbruciare, ardere. 2. gonfiare. վառել, էրել. 2. ուռեցընել. եագմագ, թութուշդուրմագ. 2. շիշիրմէք:

Πινακίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πινακὶς ἢ τοῦ

Πινάκιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πίναξ. tavoletta, scodella, catino. պզտիկ տախտակ՝ պնակիտ, պզտիկ սկուտեղ, պուտանարդ. քիւչիւք թախթա, թապագ, թապագ փիւյիւքճէ թապագչըգ, չանագ, չէօմլէք:

Πινακὶς - ίδος (ἡ) tavoletta da scrivere. (*Λατ.* pugillares). վրան գիր գրելու տախտակ, պնակիտ. եազը եազըլաճագ թախթա, եազը տէֆթէրի:

Πινακίσκιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Πινακίσκος (ὁ) ὑποκρ. τ. Πίναξ.

Πινακογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere o dipingere sopra una tavoletta. պնակիտի վրայ գրել կամ գծագրել. եազը թախթայի եազընըր եազմագ եախօտ թասվիր չէքմէք:

Πινακογραφία (ἡ) disegno della tavola geografica. աշխարհագրական տախտակաց գծագրութիւն. եէրին թասվիր խարիթալէրինի րէսմի (*συνεκδχ.*) carta geografica. աշխարհացոյց. խարիթա:

Πίναξ - ακος (ὁ) tavola. 2. tavoletta da scrivere o da dipingere. 3. tavola de' libri, indice. տախտակ. 2. գրելու կամ գծագրելու տախտակ, պնակ. 3. գրքի ցանկ. թախթա. 2. եազը եազըլաճագ եախօտ րէսիմ չէքիլէճէք թախթա, եազը թախթասը. 3. ֆիհրիսթ:

Πιναρὸς - ὰ - όν. sporco. աղտեղի. քիր, մուրտար, փիսլի:

Πιναρόω - ῶ. M. ώσω. sporcare. աղտեղել. քիրլէթմէք, փիսլէթմէք:

Πίννα ἢ Πίννη - ης (ἡ) pinna, penna marina (sorta di conchiglia). պինեայ (տե-

Digitized by Google

[illegible]

Πιννοτήρης - ου (ὁ) pinnotera (piccolo gambero, che si trova dentro la pinna). [illegible]

Πιννοφύλαξ - ακος (ὁ) = *Πιννοτήρης.*

Πιννώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla pinna. [illegible]

Πῖνον (τὸ) birra. [illegible]

Πίνος (ὁ) lordura. [illegible]

Πινόω - ῶ. Μ. ώσω. sporcare. [illegible]

Πινὺς - ύος καὶ

Πίνυσις - ιος (ἡ) prudenza. [illegible]

Πινύσκω ἢ Πινύσσω. Μ. πινύσω. ammonire, dare de' buoni consigli. [illegible]

Πινυτὴ ἢ Πινυτὴς - ῆτος (ἡ) sapienza, prudenza. [illegible]

Πινυτὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ντῶς. sensato, prudente. [illegible]

Πινύω. Μ. ύσω. = *Πινύσκω.*

Πίνω. Μ. πίομαι ἢ πιοῦμαι. bevere. [illegible]

Πινώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πιναρός.*

Πινωδία (ἡ) sporcizia. [illegible]

Πῖον (τὸ) grasso. 2. crema. 3. burro. [illegible]

Πιότης (ἡ) grassezza. [illegible]

Πίπερι (τὸ) = *Πέπερι.*

Πιπερὶς - ίδος (ἡ) l'albero che produce il pepe. [illegible]

Πιπίσκω. Μ. πίσω. dare a bere. [illegible]

Πιπλάω - ῶ καὶ Πίπλημι × ἀντὶ Πίμπλημι.

Πιππίζω. Μ. ίσω. pigolare. [illegible]

Πίππος (ὁ) pulcino. 2. piccione. [illegible]

Πίπρα (ἡ) = *Πιπώ.*

Πιπράσκω. Μ. περάσω. vendere. [illegible]

Πιπράω - ῶ καὶ Πίπρημι καὶ

Πιπρήσκω Ἰων. ἀντὶ Πιπράσκω.

Πίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere. 2. morire. [illegible]

Πιπὼ - όος - οῦς (ἡ) sorta d'uccello. [illegible]

Πίσον (τὸ) ἢ

Πίσος καὶ Πίσσος (ὁ) pisello. [illegible]

Πίσσα - ης (ἡ) pece. [illegible]

Πισσαλιφὴς - έος (ὁ, ἡ) impeciato. [illegible]

Πισσάσφαλτος (ἡ) pissasfalto. [illegible]

Πισσέλαιον (τὸ) olio di pece. [illegible] = *τῷ προηγ.*

Πισσήεις - εσσα - εν καὶ

Πισσήρης - εος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Πισσηρὸς - ὰ - όν. = *Πίσσινος ἢ Πισσώδης.*

Πισσίζω. Μ. ίσω. essere simile alla pece. [illegible]

Πίσσινος - η - ον. fatto di pece. [illegible]

Πισσοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla pece. [illegible]

Πισσόκηρος (ὁ) pissocero, pegola (una specie di cera colla quale le api incrostano al di dentro delle loro arnie). [illegible]

Πισσοκώνητος (ὁ, ἡ) impeciato. [illegible]

Πισσοκωνία (ἡ) impeciatura. [illegible]

Πίσσος (ὁ) = *Πίσος.*

Πισσοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce della pece. [illegible]

Πισσουργὸς (ὁ) che cuoce della pece. [illegible]

Πισσόω - ῶ. Μ. ώσω. impeciare. [illegible]

Πισσώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di pece. 2. simile alla pece. [illegible]

Πίσσωσις - εως (ἡ) impeciatura. [illegible]

Πισσωτὴς - οῦ (ὁ) impeciatore. [illegible]

Πισσωτὸς - ἡ - όν. impeciato. [illegible]

Πιστάκη (ἡ) pistacchio (albero). [illegible]

Πιστάκιον (τὸ) pistacchio. [illegible]

Πιστευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. credulo. [illegible]

Πιστευτὸς - ἡ - όν. creduto, consegnato. [illegible]

Πιστεύω. Μ. εύσω. credere, prestare fede. 2. confidare. 3. consegnare, affidare. [illegible]

Πιστὴρ (ὁ) = *Ποτιστήρ.*

Πιστήριον (τὸ) = *Ποτιστήριον.*

Πιστικὸς - ἡ - όν. persuasivo. 2. fedele. [illegible]

Πιστικὸς - ἡ - όν. liquido, potabile. [illegible]

Πίστις - εως (ἡ) fede, credenza. 2. sicurezza, confidenza. 3. credito, autorità. 4. giuramento, promessa. [illegible]

Digitized by Google

Πιστοποιέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* attestare. [illegible]

Πιστοποίησις-εως (ἡ) attestazione. [illegible]

Πιστοποιὸς (ὁ, ἡ) attestatore. [illegible]

Πιστὸς-ή-όν. fedele. 2. credibile, probabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (*ἐκκλησ.*) *Πιστοὶ* (οἱ) i fedeli, i Cristiani. [illegible]

Πιστὸς-ή-όν. potabile. [illegible]

Πιστότης (ἡ) fedeltà. [illegible]

Πιστόω-ῶ. *Μ.* *ώσω.* dimandare a qualcuno pegno, sicurtà della sua fede, far promettere la sua fede. [illegible] 2. = *Πιστοποιέω.*

Πίστωμα (τὸ) prova, testimonianza, conferma. [illegible]

Πιστῶς, *ἐπίῤ.* fedelmente. [illegible]

Πίστωσις-εως (ἡ) confermazione, attestazione. [illegible]

Πιστωτικὸς-ή-όν. confermativo. [illegible]

Πισύγγιον (τὸ) la bottega del ciabattiere. [illegible]

Πίσυγγος (*ἴσ.* *ὀρθότ.* *Πίσσυγγος*)-ου (ὁ) ciabattino. [illegible]

Πίσυνος (ὁ, ἡ) che si confida, confidente. [illegible]

Πιτνάω-ῶ καὶ *Πίτνημι* × ἀντὶ *Πετάννυμι.*

Πιτνέω-ῶ. × ἀντὶ *Πίπτω.*

Πίττα-ης (ἡ) *Ἀττ.* ἀντὶ *Πίσσα.*

Πιττάκιον (τὸ) empiastro. 2. indice, tavola d'un libro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πιττάσφαλτος, *Πιττουργός* κτλ. *Ἀττ.* ἀντὶ *Πισσάσφαλτος,* *Πισσουργός* κτλ.

Πιτυΐς-ίδος (ἡ) picea, zampino. 2. pinocchio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πιτυλεύω. *Μ.* *εύσω.* far dei rumore battendo le mani o i piedi. [illegible]

Πιτυλίζω. *Μ.* *ίσω.* = τῷ προηγ.

Πιτύλισμα (τὸ) = *Πίτυλος.*

Πίτυλος (ὁ) strepito, romore (dell'acqua agitata dai remi) scricchiolata. [illegible]

Πιτυοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce della picea. [illegible]

Πιτύρινος-η-ον καὶ

Πιτύριος-α-ον. fatto di crusca. [illegible]

Πίτυρον (τὸ) crusca (della farina). 2. forfora. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πιτυρώδης-εος (ἡ) simile alla crusca. [illegible]

Πίτυς-υος (ἡ) pino. [illegible]

Πιτυώδης-εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di pini. [illegible]

Πιτυὼν-ῶνος (ὁ) pineto. [illegible]

Πιφαύσκω (*Χ.* *Μ.*) manifestare, narrare, dire. [illegible]

Πίων-ονος (ὁ, ἡ) grasso. 2. fertile. 3. abbondante, ricco. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (*οὐσ.* *οὐδ.*) *Πίον* (τὸ) = *Πίαρ.*

Πλαγὰ-ᾶς (ἡ) *Δ.* ἀντὶ *Πληγή.*

Πλάγγος (ὁ) una specie d'aquila. [illegible]

Πλαγγὼν-όνος (ὁ) fantoccio, burattino (di cera ecc.). [illegible]

Πλαγιάζω. *Μ.* *άσω.* collocare obbliquamente. 2. obbliquare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πλάγιος-α ἢ ος-ον. obbliquo, traverso. [illegible]

Πλαγιότης (ἡ) obbliquità. [illegible]

Πλαγιοφύλαξ-ακος (ὁ) colui che custodisce i fianchi dell'armata. [illegible]

Πλαγιόω-ῶ. *Μ.* *ώσω.* = *Πλαγιάζω.*

Πλαγίως, *ἐπίῤ.* obbliquamente, a traverso. [illegible]

Πλαγκτὴρ (ὁ) vagabondo. [illegible]

Πλαγκτὸς-ή-όν. vagabondo. 2. incerto, instabile. 3. stolto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πλαγκτοσύνη (ἡ) = *Πλάνη.*

Πλαδαρὸς-ά-όν. molto umido, acquoso. 2. floscio, lasso, molle. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πλαδαρότης (ἡ) floscezza. [illegible]

Πλαδάρωμα (τὸ) = *Πλάδος.*

Digitized by Google

Πλαδάω ῶ. *M.* ήσω. essere troppo umido, cominciare a putrefarsi. [illegible]

Πλάδος-εος-ους (τὸ) umidità superflua. 2. floscezza. [illegible]

Πλάζω. *M.* πλάγξω. = ἀντὶ *Πλανάω.*

Πλαθάνη (ἡ) καὶ

Πλάθανον (τὸ) καὶ

Πλάθανος (ὁ) tavola rotonda, sulla quale si fanno i pastumi, padella. [illegible]

Πλαίσιον (τὸ) tutto ciò chè è in forma di mattone, quadrello. [illegible]

Πλακερὸς-ὰ-όν. largo, ampio. [illegible]

Πλακίτης-ου (ὁ) καὶ *Πλακῖτις*-ιδος (ἡ) = *Πλακώδης.*

Πλακουντάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πλακούντιον.*

Πλακούντιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πλακοῦς.*

Πλακουντοποιὸς (ὁ, ἡ) pasticciere. [illegible]

Πλακουντώδης-εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di focaccia. [illegible]

Πλακοῦς-οῦντος (ὁ) pizza, focaccia, torta. [illegible]

Πλακώδης-εος (ὁ, ἡ) piatto, piano. 2. incrostato. [illegible]

Πλακωτὴς-οῦ (ὁ) colui che incrosta. [illegible]

Πλακωτὸς-ὴ-όν. incrostato. [illegible]

Πλανάω-ῶ. *M.* ήσω. traviare, ingannare. [illegible] (παθ.) sviarsi, traviarsi, errare quà e là, sbagliarsi. [illegible]

Πλάνη (ἡ) traviamento. 2. inganno, errore. [illegible]

Πλάνημα (τὸ) errore. [illegible]

Πλάνης-ητος ἢ ῆτος (ὁ) errante. [illegible]

Πλάνησις-εως (ἡ) smarrimento di strada, sviamento. [illegible] = *Πλάνη.*

Πλανήτης-ου (ὁ) = *Πλανής.* *Πλανῆται* (οἱ) (ἐνν. ἀστέρες.) i pianeti. [illegible]

Πλανητὸς-ὴ-όν. errante, vagabondo. 2. indotto in errore. [illegible]

Πλανόδιος-α-ον. deviato. [illegible]

Πλάνος (ὁ, ἡ) vagabondo. [illegible] (οὐσ.) ingannatore, impostore. [illegible] 2. = *Πλάνη.*

Πλανύττω. *M.* ύξω. = *Πλανάομαι.*

Πλὰξ-ακὸς (ἡ) tavola piana (di pietra). 2. pianura. [illegible]

Πλάσις-εως (ἡ) formazione. [illegible]

Πλάσμα (τὸ) creatura. 2. finzione, invenzione. 3. trilli. [illegible]

Πλασματώδης-εος (ὁ, ἡ) fittizio. [illegible]

Πλάσσω (ττω). *M.* πλάσω. formare. 2. creare. 3. inventare, immaginare, simulare. [illegible]

Πλάστης-ου (ὁ) creatore. [illegible]

Πλάστιγξ-ιγγος (ἡ) il piatto della bilancia, lance. [illegible]

Πλαστικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη). la plastica. [illegible]

Πλαστογραφέω-ῶ. *M.* ήσω. contraffare una scrittura. [illegible]

Πλαστογραφία (ἡ) contraffazione di scrittura. 2. scritto falso, contraffatto. [illegible]

Πλαστογράφος (ὁ, ἡ) falsario, contraffattore di scritture. [illegible]

Πλαστοκόμης-ου (ὁ) che porta della parrucca. [illegible]

Πλαστολάλος (ὁ, ἡ) = *Πλαστολόγος.*

Πλαστολογέω-ῶ. *M.* ήσω. mentire, dir delle cose false. [illegible]

Πλαστολόγος (ὁ, ἡ) bugiardo. [illegible]

Πλαστὸς-ὴ-όν. formato. 2. finto, falso. [illegible]

Πλαστουργέω-ῶ. *M.* ήσω. contraffare. [illegible]

Πλαστουργὸς (ὁ) contraffattore. [illegible] 2. = *Πλάστης.*

Πλαστῶς, ἐπίῤ. fintamente, simulatamente, falsamente. [illegible]

Digitized by Google

Πλαταγέω-ῶ. M. *ήσω.* scoppiettare. [illegible] :

Πλαταγὴ (ἡ) castagnetta. [illegible] · (= *Κρόταλον.*) 2. = τῷ

Πλατάγημα (τὸ) strepito, scoppio. [illegible] :

Πλαταγὼν-ῶνος (ὁ) = *Πλαταγή* (2).

Πλαταμὼν-ῶνος (ὁ) pianura lungo la riva. [illegible] :

Πλατάνιος-α-ον. di platano. [illegible] :

Πλάτανος (ἡ) platano. [illegible] :

Πλατανώδης-εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di platani. [illegible] :

Πλατανὼν-ῶνος (ὁ) bosco di platani. [illegible] :

Πλάταξ-ακος (ὁ) pesce-corvo. [illegible] :

Πλατεῖα (ἡ) ἴδε *Πλατύς.*

Πλατειάζω. M. *άσω.* parlare colla bocca aperta. [illegible] :

Πλατειασμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Πλατεῖον (τὸ) tavoletta larga. [illegible] :

Πλατέως, ἐπίῤ. largamente. 2. abbondantemente. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible] :

Πλάτη (ἡ) la parte piana del remo, pala. 2. remo. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible] :

Πλάτιγξ-ιγγος (ἡ) = *Πλάτυγξ.*

Πλατίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πλάτη.*

Πλάτος-εος-ους (τὸ) larghezza. [illegible] :

Πλατόω-ῶ. M. *ώσω.* = *Πλατύνω.*

Πλάττω. M. *πλάσω.* = *Πλάσσω.*

Πλατυγάστωρ-ορος (ὁ, ἡ) che ha la pancia larga. [illegible] :

Πλατυγίζω. M. *ίσω.* batter l' acqua colla pala. 2. millantarsi. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible] :

Πλατύγλωσσος (ὁ, ἡ) che ha la lingua larga. [illegible] :

Πλάτυγξ-υγγος (ἡ) = *Πλάτη* (1).

Πλατύκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti ampj, larghi. [illegible] :

Πλατύκερκος (ὁ, ἡ) che ha la coda larga. [illegible] :

Πλατυκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa larga. [illegible] :

Πλατύνω. M. *υνῶ.* allargare, dilatare, estendere. [illegible] :

Πλατύνωτος (ὁ, ἡ) che ha il dorso largo. [illegible] :

Πλατύπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi larghi. [illegible] :

Πλατυπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia larga. [illegible] :

Πλατύπυγος (ὁ, ἡ) che ha le natiche larghe. [illegible] :

Πλατύῤῥυμος (ὁ, ἡ) che ha delle vie, calli larghe. [illegible] :

Πλατὺς-εῖα-ύ. largo, spazioso, ampio, vasto. [illegible] :

Πλάτυσμα (τὸ) tutto ciò che è largo, spazioso. [illegible] :

Πλατυσμὸς (ὁ) dilatazione, estensione. [illegible] :

Πλατυστομέω-ῶ. M. *ήσω.* = *Πλατειάζω.*

Πλατύστομος (ὁ, ἡ) che ha una bocca larga. [illegible] :

Πλατύτης (ἡ) larghezza, spaziosità. [illegible] :

Πλατύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie larghe. [illegible] :

Πλατυώνυξ-υχος καὶ

Πλατυώνυχος (ὁ, ἡ) che ha le unghie larghe. [illegible] :

Πλέγδην, ἐπίῤ. intrecciando. [illegible] :

Πλέγμα (τὸ) tutto ciò ch' è intrecciato, tessuto, treccia, canestro ecc. [illegible] :

Πλεγματεύω. M. *εύσω.* intrecciare. [illegible] :

Πλεγμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πλέγμα.*

Πλεθριαῖος-α-ον. d' un jugero. [illegible] :

Πλέθρον (τὸ) jugero (misura di 240 piedi di lunghezza, e di 120 piedi di larghezza). [illegible] (240 [illegible] 120 [illegible]) · [illegible] (240 [illegible] 120 [illegible]) :

Πλειὰς-άδος (ἡ) pliade (costellazione). [illegible] ([illegible]) · [illegible] :

Πλειονομοιρέω-ῶ. M. *ήσω.* aver più parte. [illegible] :

Πλειονότης (ἡ) la maggior parte. [illegible] :

Πλειόνως, ἐπίῤ. più. [illegible] :

Πλειότης (ἡ) = *Πλειονότης.*

Πλειστάκις ἢ *-στακι,* ἐπίῤ. più volte. [illegible] :

Πλεισταχόθεν, ἐπίῤ. da più parti. [illegible] :

Πλειστηριάζω (καὶ μσ.) *-άζομαι.* M. *άσω-ομαι.* aumentare il prezzo di qualche cosa messa all' incanto. [illegible] :

Πλειστηριασμὸς (ὁ) offerta di prezzo mag-

Digitized by Google

Πλαδάω ῶ. Μ. ήσω. essere troppo umido, cominciare a putrefarsi. խիստ խոնաւ ըլլալ, փտտելու սկսիլ. չօգ նէմ օլմագ, չիւրիւմէյէ պաշլամագ:

Πλάδος - εος - ους (τὸ) umidità superflua. 2. floscezza. աւելորդ խոնաւութիւն. 2. թուլութիւն. ֆազլա նէմլիք. 2. կէվշէքլիք:

Πλάζω. Μ. πλάγξω. = ἀντὶ Πλανάω.

Πλαθάνη (ἡ) καὶ

Πλάθανον (τὸ) καὶ

Πλάθανος (ὁ) tavola rotonda, sulla q[ua]le si fanno i pastumi, padella. տեղան որուն վրայ խմորեղէն կը բ[...] տապակ. [...] [...]

Πλαίσιον (τὸ) tutto ciò chè è [...] mattone, quadrello. աղիւս' [...] [a]vere mag[...] իրք, երկան քառակուսի. [...] [...]

Πλακερὸς - ὰ - όν. largo [...] [...]ssimo, massimo

Πλακίτης - ου (ὁ) κε[...]

= *Πλακώδης.*

Πλακουντάριον (τ[ὸ]) [...]

Πλακούντιον (τ[ὸ]) [...] fecondissimo. խիստ [...]

Πλακουντοποι[ὸς] [...] [...] (ὁ, ἡ) fertilissimo. խիստ [...]

Πλακουντ[...] (ὁ, ἡ) (συγκρ. τ. Πολύς). ma di[...]

[...] (ὁ) anno. տարի. [...]

Πλα[...] - ους (τὸ) = Πλέγμα. canestro. [...]

[...] (ἡ) intrecciatura. 2. branche di polipi. հիւսուած. 2. պողիպոդի [...]

[Πλε]κτὸς - ή - όν. intrecciato, tessuto. հիւսուած. [...] (οὐσ.) *Πλεκτὴ (ἡ) = Πλεκτάνη* (1).

Πλέκω. Μ. πλέξω. trecciare, tessere. հիւսել. [...]

Πλέξις - εως (ἡ) intrecciamento. հիւսելը. [...]

Πλέον, ἐπίῤ. più. աւելի. [...]

Πλεονάζω. Μ. άσω. avanzare, esser superfluo. 2. oltrepassare i limiti della moderazione, abusarsi, far un soverchio uso. աւելնալ, աւելորդ ըլլալ. 2. չափէ դուրս ելլել, գէշի' չարաչար գործածել. [...]

Πλεονάκις, ἐπίῤ. spesso, sovente. սաստ սաստ, յաճախագոյնս. [...]

Πλεονασμὸς (ὁ) superfluità, abbondanza. 2. pleonasmo (figura grammatica). աւելորդութիւն, առատութիւն. 2. աւելորդաբանութիւն (քերականական ձեւ մըն է). [...]

Πλεοναστικὸς - ή - όν. superfluo. աւելորդ. [...]

Πλεοναχῶς, ἐπίῤ. in più maniere. շատ կերպով. [...]

Πλεονεκτέω - ῶ. Μ. ήσω. avere di più, indotto in e[...] prevalere, superare. [...] [con]quistare più di quello che [...]

Πλανόδιος[...] [es]sere avaro. աւելի ունե[...] ունենալ, վրայ ելլել. 2. վայ[...]

Πλάνος[...] [...] չափէ դուրս [...] [...]

[...] [...]

[Πλεον]έκτημα (τὸ) prerogativa, privilegio. [ա]րտօնութիւն, [...]

Πλεονέκτης - ου (ὁ) avido, avaro, usurpatore. անյագ, ագահ, զրկող. [...]

Πλεονεκτικὸς - ή - όν. proprio ad un avaro. ագահի յատուկ. [...]

— *ικῶς, ἐπίῤ.*

Πλεονεξία (ἡ) avidità, avarizia. 2. prerogativa. անյագութիւն, ագահութիւն. 2. արտօնութիւն. [...]

Πλεόνως, ἐπίῤ. = Πλειόνως.

Πλέος - α καὶ α - ον. Πλήρης.

Πλευμονία, Πλεύμων κτλ. = Πνευμονία, Πνεύμων κτλ.

Πλευρὰ - ᾶς (ἡ) fianco, lato. կող, կուշ, քով, կողմն. [...]

Πλευρίτης - ου (ὁ) laterale. կողմնական. [...]

Πλευριτικὸς - ή - όν. pleuritico. կողացաւութեան ընկած. [...]

Πλευρῖτις - ιδος (ἡ) (ἐνν. νόσος). pleuritide, pleurisia, dolor di fianco. կողացաւութիւն. [...]

Πλευρόθεν, ἐπίῤ. dal fianco, d' un lato. քովէն. [...]

Πλευρὸν (τὸ) σπντρ. ἀντὶ Πλευρά.

Πλεύσιμος - η - ον. navigabile. նաւարկելի. [...]

Πλεῦσις - εως (ἡ) navigazione. նաւարկութիւն. [...]

Πλευστικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. = Πλεύσιμος.

Πλέω. Μ. πλεύσομαι. Ἀττ. πλευσοῦμαι. navigare. նաւել, նաւարկել. [...]

Πλέων - ονος (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Πλείων. (συγκτ. τ. Πολύς).

Πλέων - ουσα - ον. μτχ. τ. Πλέω.

Πλέως - ω (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Πλέος.

Πλήγανον (τὸ) bastone. գաւազան. [...]

Πληγὴ (ἡ) ferita, piaga. 2. colpo. խոց, վէրք. 2. հարուած. [...]

Πλῆγμα (τὸ) = Πληγή.

Πληγμὸς (ὁ) = Ἀποπληξία.

Πλῆθος - εος - ους (τὸ) moltitudine. բազմութիւն, ամբոխ. [...]

Πληθρίον (τὸ) timone d' un battello. 2. remo grande, che serve di timone a' battelli. նաւակի ղեկ. 2. [...]

Πληθυντικὸς - ή - όν. che può moltiplicare, aumentare. 2. plurale (numero).

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]) ։
pluralmente. [illegible]
'tiplicare, aumen- [illegible]
Πλῆθος. po-
licamen- [illegible]
μαι. Μ. ύσω-ομαι. [illegible]
. ἔπληθον καὶ πρκ. ἀντὶ
ληθα καὶ πλέον οὐ.) esser pie-
esser colmo. [illegible]

ηθώρα-ας (ἡ) pienezza. 2. pletora, abbondanza di umori e di sangue. [illegible]

Πληθωρέω-ῶ. καὶ Πληθωρέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. = Πλήθω.

Πληθώρη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Πληθώρα.

Πληθωρικὸς-ή-όν. pletorico. [illegible]

Πλήκτης-ου (ὁ) che batte. 2. pungente, maldicente. [illegible]

Πληκτίζομαι. Μ. ίσομαι. rissare, esser alle mani. 2. battersi il petto. [illegible]

Πληκτικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. piccante, pungente. [illegible]

Πληκτὸς-ή-όν. battuto, colpito. [illegible]

Πλῆκτρον (τὸ) frusta. 2. sprone. 3. sprone di gallo. 4. plettro, archetto. [illegible]

Πλήκτωρ-ορος (ὁ) × ἀντὶ Πλήκτης.

Πλημμέλεια (ἡ) difetto, errore, mancanza, peccato. [illegible]

Πλημμελέω-ῶ. Μ. ήσω. peccare, mancare. [illegible]

Πλημμέλημα (τὸ) peccato, delitto. [illegible]

Πλημμελὴς-έος (ὁ, ἡ) riprensibile, colpabile. 2. inconveniente, smoderato. [illegible] — ελῶς, ἐπίῤ.

Πλημμέλησις-εως (ἡ) il commettere un peccato, un delitto. [illegible]

Πλήμμυρα (ἡ) inondazione del mare. [illegible]

Πλημμυρέω-ῶ. Μ. ήσω. traboccare. [illegible]

Πλημμυρὶς-ίδος (ἡ) = Πλήμμυρα.

Πλημμύρω. Μ. υρῶ. = Πλημμυρέω.

Πλήμνη (ἡ) la buca ch' è al mezzo delle ruota. [illegible]

Πλήμυρα (καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ,) ἴδε Πλήμμυρα.

Πλὴν, ἐπίῤ. ἢ πρόθ. eccetto. 2. ma, però. [illegible]

Πλὴξ-ηγὸς (ὁ) = Βουπλήξ.

Πλῆξις-εως (ἡ) battitura, percossa. [illegible]

Πλήρης-εος (ὁ, ἡ) pieno, colmo. 2. completo. [illegible]

Πληρότης (ἡ) pienezza. [illegible]

Πληροφορέω-ῶ. Μ. ήσω. persuadere, convincere. [illegible] (συνήθ. εὔχρησ. τὸ μσ. ἢ πθ.) esser persuaso, informarsi, sapere di certo. [illegible]

Πληροφορία (ἡ) convincimento. [illegible]

Πληρόω-ῶ. Μ. ώσω empiere. 2. saziare. 3. supplire. 4. pagare. 5. effettuare. [illegible]

Πλήρωμα (τὸ) l'equipaggio d'una nave. 2. il contingente. [illegible] 3. = τῷ.

Πλήρωσις-εως (ἡ) l'azione d'empiere. 2. pienezza. 3. compimento. 4. pagamento. [illegible]

Πληρωτὴς-οῦ (ὁ) che empisce. 2. colui che effettua, adempisce. [illegible]

Πληρωτικὸς-ή-όν. proprio ad empiere, effettuare. [illegible]

Πλησία ἴδε Πλησίος.

Πλησιάζω. Μ. άσω. avvicinarsi. [illegible]

Πλησίαλος (ὁ, ἡ) = Παραθαλάσσιος.

Πλησιασμὸς (ὁ) avvicinamento. 2. coito, commercio carnale. [illegible]

Digitized by Google

Πλησιαστής - οῦ (ὁ) vicino. [illegible]

Πλησιόθεος (ὁ, ἡ) che s' avvicina a Dio, prossimo a Dio. [illegible]

Πλησίοικος (ὁ, ἡ) che abita vicino. [illegible]

Πλησίον, *ἐπίῤ.* vicino, appresso. [illegible]

Πλησίος - α - ον. vicino, prossimo. [illegible] *Πλησία*, *ἐπίῤ.* = *Πλησίον.*

Πλησιόχωρος (ὁ, ἡ) contiguo, finitimo. [illegible]

Πλησίστιος (ὁ, ἡ) che empie, gonfia le vele. [illegible]

Πλησιφαὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di lume, luminosissimo. [illegible]

Πλησίφωτος (ὁ, ἡ) = *Πλησιφαής.*

Πλῆσμα (τὸ) ciò che serve ad empiere. [illegible]

Πλήσμη (ἡ) = *Πλήμμυρα.*

Πλήσμιος - α ἡ ος - ον. che empie, sazia, sazievole. [illegible] — *ίως*, *ἐπίῤ.*

Πλησμονὴ (ἡ) sazietà. 2. abbondanza. [illegible] 2. [illegible]

Πλήσσω (ττω.) *M.* *πλήξω.* battere, percuotere, colpire, ferire. [illegible]

Πλίγμα (τὸ) passo. 2. salto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Πλιχάς.*

Πλινθεία (ἡ) costruzione di mattoni. [illegible]

Πλινθεῖον (τὸ) luogo ove si fanno i mattoni. [illegible]

Πλίνθευσις - εως (ἡ) l' azione di fare de' mattoni. [illegible]

Πλινθευτὴς - οῦ (ὁ) mattoniero. [illegible]

Πλινθεύω. *M.* *εύσω.* fare de' mattoni. 2. ammattonare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πλινθηδὸν, *ἐπίῤ.* in forma di mattone. [illegible]

Πλινθιακὸς - ἡ - όν. pertinente al mattone. [illegible]

Πλίνθινος - η - ον. di mattone. [illegible]

Πλινθίον (τὸ) tutto ciò che ha la forma d' un mattone, quadrato come il mattone. [illegible]

Πλινθὶς - ίδος (ἡ) ὑποκρ. τ. *Πλίνθος.*

Πλινθοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di mattone. [illegible]

Πλινθοποιία (ἡ) = *Πλινθεία.*

Πλίνθος (ἡ) mattone. [illegible] (*μτνμ.*) verga d' oro, d' argento. (*Γαλλ.* lingot). [illegible]

Πλινθουλκὸς (ὁ, ἡ) = *Πλινθουργός.*

Πλινθουργέω - ῶ. *M.* *ήσω.* fare, costruire de' mattoni. [illegible]

Πλινθουργία (ἡ) il mestiere del mattoniero. [illegible]

Πλινθουργὸς (ὁ, ἡ) mattoniero. [illegible]

Πλινθοφορέω - ῶ. *M.* *ήσω.* portare de' mattoni. [illegible]

Πλινθόω - ῶ. *M.* *ώσω.* costruire di mattoni. 2. ammattonare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πλινθωτὸς - ἡ - όν. quadrato come il mattone. [illegible]

Πλίξις - εως (ἡ) passo. [illegible]

Πλίσσω καὶ (*μσ.*) *Πλίσσομαι.* *M.* *πλίξομαι.* camminare a gran passo. [illegible]

Πλιχὰς - άδος (ἡ) quella parte del corpo, ch' è frà l' anguinaja e la coscia. [illegible]

Πλοιάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πλοῖον.* navicella. [illegible]

Πλοΐζομαι. *M.* *ίσομαι.* = *Πλωΐζομαι.*

Πλοῖον (τὸ) bastimento, nave. [illegible]

Πλοκαμὶς - ῖδος (ἡ) treccia di capelli. [illegible]

Πλόκαμος (ὁ) capelli trecciati, treccia di capelli. 2. fune. 3. branche di polpo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πλοκαμώδης - εος (ὁ, ἡ) increspato, trecciato. [illegible]

Πλόκανον (τὸ) = *Πλέγμα.*

Πλοκὰς - άδος (ἡ) = *Πλοκαμίς.*

Πλοκεὺς - έως (ὁ) intrecciatore. [illegible]

Πλοκὴ (ἡ) intrecciamento, treccia. 2. intrighi. 3. sofisma. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πλοκίζω. *M.* *ίσω.* = *Πλέκω.*

Πλόκιμος (ὁ, ἡ) che si può trecciare. [illegible]

Πλόκιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πλόκος.*

Πλόκος (ὁ) = *Πλόκαμος.*

Πλομίζω καὶ Πλόμος = *Φλομίζω καὶ Φλόμος.*

Πλόος - οῦς (ὁ) navigazione. [illegible]

Πλουθυγίεια (ἡ) ricchezza e sanità. Հարստութիւն ու առողջութիւն. զենգինլիք վէ սաղլըգ։

Πλουσιάζω. *Μ.* *άσω.* = *Πλουτίζω.*

Πλουσιακὸς-ή-όν. proprio ad un ricco. Հարուստի յատուկ. զենգինին մախսուս։

Πλουσιάω-ῶ. *Μ.* *άσω.* = *Πλουτῶ.*

Πλουσιόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. առատաձեռն. էլի աչըգ, ճոմերդ։

Πλούσιος-α-ον. ricco, opulente. Հարուստ. զենգին, փարալը, մալտար։

Πλουσίως, ἐπίῤ. riccamente. Հարստութեամբ. զենգինլիքիլէ։

Πλούταξ-ακος (ὁ) riccone. շատ հարուստ. պէկ զենգին։

Πλουτέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* essere ricco. Հարուստ ըլլալ. զենգին օլմագ։

Πλουτίζω. *Μ.* *ίσω.* arricchire. Հարստացընել. զենգինլեթմէք։

Πλουτίνδην, ἐπίῤ. scegliendo i più ricchi. ավելի հարուստներն ընտրելով. էն զենգինլերի սեչերէք։

Πλουτισμὸς (ὁ) arricchimento. Հարստացընելը կամ հարստանալը. զենգինլեթմէ եահօտ զենգինլենմէ։

Πλουτοδοτέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* dare delle ricchezze. Հարստութիւն տալ. զենգինլիք վերմէք։

Πλουτοδοτὴρ × *ἀντὶ* —

Πλουτοδότης-ου (ὁ) datore delle ricchezze. Հարստութիւն տուող. զենգինլիք վերիճի։

Πλουτοκρατέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* dominare per le ricchezze. Հարստութեամբ տիրել. զենգինլիք իլէ հիւքիւմ սիւրմէք։

Πλουτοκρατία (ἡ) dominio de' ricchi. Հարուստներու տէրութիւն իշխանութիւն. զենգինլէր հիւքիւմէթի։

Πλουτοποιὸς (ὁ, ἡ) che raduna delle ricchezze. 2. lucrativo. Հարստութիւն ժողովող. 2. շահաւէտ, վաստակ բերող. մալ դերլէյիճի. 2. ֆայտալը, գազանճլը։

Πλοῦτος (ὁ) ricchezze, opulenza. Հարստութիւն. զենգինլիք, մալտարլըգ, մալ։

Πλουτοφόρος (ὁ, ἡ) = *Πλουτοδότης.*

Πλόχανον (τὸ) = *Πλόκανον.*

Πλοχμὸς (ὁ) × *ἀντὶ Πλόκαμος.*

Πλύμα (τὸ) lavatura. Լուացուք. եըգանմըշ շէյին եըգանտըղը սույու։

Πλυνεὺς-έως (ὁ) = *Πλυντήρ.*

Πλυνὸς (ὁ) lavatojo. Լուացարան. եըգանաճագ եէր։

Πλυντὴρ (ὁ) lavandajo. Լուացող. եըգայըճը, չամաշըրճը։

Πλύντης-ου (ὁ) = *Πλυντήρ.*

Πλύντρια (ἡ) *θηλ. τ. Πλυντήρ.* lavandaja. Լաթ լուացող կնիկ. չամաշըրճը գարը։

Πλυντρὶς-ίδος (ἡ) = *Πλύντρια.* (*Γῆ*) argilla. Կաւ. կիլ։

Πλύντρον (τὸ) ciò che si paga per lavatura. Լուացքի վարձ. եըգաթմաք գիրասը։

Πλύνω *Μ.* *υνῶ.* lavare. 2. biasimare, rimproverare. Լուալ. 2. Նախատել, շարել. եըգամագ. 2. այըպլամագ, սէօյմէք։

Πλύσιμος (ὁ, ἡ) che si può lavare. Լուացուելու կրցող. եըգանաբիլիր։

Πλύσις-εως (ἡ) lavatura. Լուացք. եըգայմա, եըգանմա։

Πλυσμὸς (ὁ) = *τῷ προηγ.*

Πλύτης-ου (ὁ) = *Πλύντης.*

Πλυτὸς-ή-όν. lavato. Լուացուած. եըգանմըշ։

Πλωὰς-άδος (ἡ) che nuota. Լողացող. եիւզիճի։

Πλωΐζω καὶ -ίζομαι. *Μ.* *ίσω-ομαι.* = *Πλέω.*

Πλώϊμος (ὁ, ἡ) = *Πλεύσιμος.*

Πλώσιμος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Πλώϊμος.*

Πλωτὴρ (ὁ) navigatore. Նաւավար. կեմիճի։

Πλώτης-ου (ὁ) × *Ἰων. ἀντὶ Πλωτήρ.*

Πλωτικὸς-ή-όν. nautico. Նաւարկութեան պատկանած. կեմիճիլէրէ տաիր։

Πλωτὸς-ή-όν. navigabile. 2. che nuota. Նաւարկելի. 2. Լողացող. կեմի իլէ կիտիլիր. 2. եիւզիճի։

Πλώτωρ-ορος (ὁ) = *Πλωτήρ.*

Πλώω. *Μ.* *ώσω.* = *Πλέω.*

Πνείω × *ἀντὶ Πνέω.*

Πνεῦμα (τὸ) soffio, respiro. 2. vento. 3. spirito. Փչում, փչելը. շունչ. 2. Հով. 3. Հոգի. էֆիւրմէ, սոլուգ, նեֆէս. 2. րուզկեար. 3. ռուհ։

Πνευματίας-ου (ὁ) (*ἰατρ.*) che ha la respirazione frequente e forte. Սաստիկ սաստիկ ու յաճախ շունչ առնող. սըգ սըգ վէ գաթը իլէ նեֆէս ալըր օլան։

Πνευματίζω. *Μ.* *ίσω.* soffiare. Փչել. էֆիւրմէք։

Πνευματικὸς-ή-όν. spirituale. Հոգեւոր. ռուհանի. 2. = *Πνευματίας.*

Πνευματικῶς, ἐπίῤ. spiritualmente. Հոգեպէս. ռուհանիյէ։

Πνευμάτιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πνεῦμα.* venticello. Թեթեւ քամի. րուզկեարճըգ։

Πνευματοκήλη (ἡ) ernia ventosa, pneumatocele. Փքէ գոյացած փոշտանկութիւն. եէլտեն ... ։

Πνευματοκίνητος (ὁ, ἡ) mosso, inspirato dallo Spirito Santo. Հոգւոյն սրբոյն շարժեալ, ազդեալ. Ռուհուլգուտիւսին թեհրիքի իլէ օլմուշ։

Πνευματοκλήτωρ-ορος (τὸ) che invoca gli spiriti. Դեւերը՝ ոգիները կանչող (ոգեհմայութեամբ). Ճինլերի ... (եարդըմ)։

Πνευματόμφαλος (ὁ, ἡ) che ha l' ombelico gonfiato dal flato. Փքէ պորտը ուռած. եէլտեն կէօպէկի շիշմիշ։

Πνευματοποιέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* eccitare del vento. Հով հանել. րուզկեար չըգարմագ։

Πνευματοφορέομαι-οῦμαι. *Μ.* *ηθήσομαι.* agitarsi dal vento. 2. esser inspirato dallo Spirito Santo. Հովէն յուզուիլ՝ տարուբերիլ, Հոգւոյն լինել. 2. Հոգին Սուրբէն ազդուիլ ընդունիլ. րուզկեարտան ալթիւսթիւն օլմագ՝ սալլանմագ. 2. Ռուհուլ գուտիւսթեն ... ։

Πνευματοφόρος (ὁ, ἡ) agitato, portato via dal vento. 2. inspirato dallo Spirito Santo. Հովէն տարուբերուած, Հովէ տարուած. 2. Հոգին Սուրբէն ազդեալ. րուզկեարտան ալթիւսթիւն օլմուշ. 2. Ռուհուլ գուտիւսթեն ... ։

Πνευματόω-ῶ. *Μ.* *ώσω.* empiere di vento, cagionare de' flati. Հովով լեցընել, փորը փքութիւն պատճառել. րուզկեար իլէ տօլտուրմագ, եէլ հասըլ էթմէք։

Πνευματώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di vento, ventoso. 2. flatuoso. [illegible]

Πνευμάτωσις - εως (ἡ) pneumatosi, gonfiamento dello stomaco da' flati. [illegible]

Πνευματωτικὸς - ἡ - όν. flatuoso. [illegible]

Πνευμονία (ἡ) polmonea, peripneumonia. [illegible]

Πνευμονίας - ου (ὁ) *καὶ*

Πνευμονικὸς - ἡ - όν. polmonare. 2. attaccato di polmonea. [illegible]

Πνευμονὶς - ίδος (ἡ) = *Πνευμονία.*

Πνεύμων - ονος (ὁ) polmone. [illegible]

Πνεῦσις - εως (ἡ) soffio. [illegible]

Πνευστης - ου (ὁ) anelante. [illegible]

Πνευστιάω - ῶ. Μ. άσω. anelare, ansare. [illegible]

Πνευστικὸς - ἡ - όν. = *Πνευματωτικός.*

Πνέω. Μ. πνεύσω ἢ - ομαι ἢ - οῦμαι. soffiare. 2. respirare. [illegible]

Πνιγαλίων - ωνος (ὁ) incubo, pesarolo. [illegible]

Πνιγία (ἡ) stufa. [illegible]

Πνιγεὺς - έως (ὁ) fornello di cucina [illegible]

Πνιγηρὸς - ὰ - όν. soffocante. [illegible]

Πνίγμα (τὸ) *καὶ Πνιγμονὴ* (ἡ) *καὶ*

Πνιγμὸς (ὁ) soffocamento, strangolamento. [illegible]

Πνῖγος - εος - ους (τὸ) calore soffocante, eccessivo. [illegible]

Πνίγω. Μ. πνίξω ἢ πνίξομαι ἢ - οῦμαι. soffocare, strangolare, affogare. [illegible]

Πνιγώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πνιγηρός.*

Πνικτὸς - ἡ - όν. soffocato. [illegible]

Πνὶξ - πνιγὸς (ὁ) = *Πνιγμός.*

Πνίξις - εως (ἡ) soffocazione. [illegible]

Πνοὴ (ἡ) soffio, vento. 2. respiro. 3. esalazione d'odore. 4. fumo, vapore. [illegible]

Πνοιὴ (ἡ) *'Ιων. ἀντὶ Πνοή.*

Πνόος - οῦς (ἡ) × *'Ιων. ἀντὶ Πνοή.*

Πνὺξ - υκὸς (ἡ) luogo esposto ai vento in Atene dove si teneva l' assemblea del popolo. [illegible]

Πνυτὸς - ἡ - όν. = *Πινυτός.*

Πόα - ας (ἡ) erba, gramigna. [illegible]

Ποάζω. Μ. άσω. sarchiare. [illegible]

Ποάριον (τὸ) erbetta. [illegible]

Ποασμὸς (ὁ) sarchiatura. [illegible]

Ποάστρον (τὸ) sarchio. [illegible]

Ποδάγρα (ἡ) piedica, trappola, laccio. 2. podagra. [illegible]

Ποδαγράω - ῶ. Μ. ήσω. soffrire di podagra. [illegible]

Ποδαγρικὸς - ἡ - όν. καὶ

Ποδαγρὸς (ὁ, ἡ) podagrico, podagroso. [illegible]

Ποδαλγέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ποδαγράω.*

Ποδαλγὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Ποδαγρός.*

Ποδαλγία (ἡ) = *Ποδάγρα.*

Ποδαλγικὸς - ἡ - όν. = *Ποδαγρικός.*

Ποδανιπτὴρ (ὁ) bacino da lavar i piedi. [illegible]

Ποδανίπτρα (ἡ) = *Ποδανιπτήρ.*

Ποδάνιπτρον (τὸ) acqua in cui si lavano i piedi. [illegible]

Ποδαπὸς - ἡ - όν; di qual paese? di che sorta? [illegible]

Ποδαργία (ἡ) *'Αττ. ἀντὶ Ποδαλγία.*

Πόδαργος (ὁ, ἡ) che ha i piedi bianchi. 2. veloce, rapido. [illegible]

Ποδαρίζω. Μ. ίσω. = *Πυδαρίζω.*

Ποδάριον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Ποῦς.* piedino. [illegible]

Ποδάρκης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) veloce, rapido. [illegible]

Ποδεῖον (τὸ) pedule, scappino. [illegible]

Ποδεὼν - ῶνος (ὁ) il collo d'un otre. 2. orza. 3. promontorio. [illegible]

Ποδηγεσία (ἡ) guidamento. [illegible]

Ποδηγετέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ποδηγέω.*

Ποδηγέτης - ου (ὁ) = *Ποδηγός.*

Ποδηγέω - ῶ. Μ. ήσω. guidare. [illegible]

Ποδηγία (ἡ) = *'Οδηγία.*

Ποδηγὸς (ὁ, ἡ) guida, scorta. [illegible]

Ποδηνεκὴς - έος (ὁ, ἡ) che arriva fin' ai

Digitized by Google

piedi. [illegible]

Ποδήνεμος (ὁ, ἡ) veloce come il vento. [illegible]

Ποδήρης - εος (ὁ, ἡ) che scende, arriva fin' ai piedi. [illegible]

Ποδιαῖος - α - ον. lungo un piede. [illegible]

Ποδίζω. Μ. ίσω. impastojare. 2. misurare col piede. (*Γαλλ.* arpenter). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποδίκροτος (ὁ, ἡ) che fa dello strepito co' piedi. [illegible]

Πόδιον (τὸ) = *Ποδεῖον*. 2. *ὑποκ. τ. Ποῦς.*

Ποδίσκος (ὁ) *ὑποκ. τ. Ποῦς.*

Ποδισμὸς (ὁ) l'azione di misurare col piede. [illegible]

Ποδιστὴρ (ὁ) che s'intrica a' piedi. 2. pajuolo a piedi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποδίστρα (ἡ) piedica. [illegible]

Ποδοκάκη ἢ -κάκκη (ἡ) ceppo. [illegible]

Ποδοκρουστία (ἡ) battimento di piedi. [illegible]

Ποδονιπτὴρ ἢ -νίπτρα ἢ -νίπτρον. = *Ποδανιπτὴρ κτλ.*

Ποδοστράβη (ἡ) = *Ποδοκάκη ἢ Ποδίστρα.*

Ποδόστροφον (τὸ) = *Ποδοστράβη.*

Ποδόψηστρον (τὸ) stoja per nettarsi gli stivali. [illegible]

Ποδόω - ῶ. Μ. ώσω. stender le vele tirando le orze. [illegible]

Ποδώκεια (ἡ) velocità di piedi. [illegible]

Ποδώκης - εος (ὁ, ἡ) veloce a' piedi, rapido. [illegible]

Ποδωκία (ἡ) = *Ποδώκεια.*

Ποηλογέω - ῶ. Μ. ήσω. cogliere dell'erba. [illegible]

Ποηφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. cibarsi di erbe. [illegible]

Ποηφαγία (ἡ) il cibarsi di erbe. [illegible]

Ποηφάγος (ὁ, ἡ) che si ciba di erbe. [illegible]

Ποηφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' erba. [illegible]

Ποθεινὸς - ἡ - όν. bramabile, desiderabile. [illegible] — *εινῶς, ἐπίῤ.*

Πόθεν; ἐπίῤ. donde? come? [illegible]

Ποθέσπερος (ὁ, ἡ) *Δ. ἀντὶ Προσέσπερος.*

Τὰ Ποθέσπερα, ἐπίῤ. verso la sera. [illegible]

Ποθέω - ῶ. Μ. ήσω. desiderare, bramare. [illegible]

Πόθη (ἡ) × *ἀντὶ Πόθος.*

Πόθημα (τὸ) oggetto di desiderio, di brama. [illegible] 2. = *Πόθος.*

Πόθησις - εως (ἡ) l'azione di desiderare. [illegible] *Ἴδε καὶ Πόθος.*

Ποθητὸς - ἡ - όν. desiderato, bramabile. [illegible]

Πόθι; ἐπίῤ. dove? in qual parte? [illegible]

Ποθόβλητος (ὁ, ἡ) innamorato. [illegible]

Πόθοδος, Ποθοράω. κτλ. Δ. ἀντὶ Πρόσοδος κτλ.

Πόθος (ὁ) brama, desiderio, amore. 2. rammarico. (*Γαλλ.* regret). 3. aquilegia (pianta). (*Γαλλ.* amolie). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ποῖ; ἐπίῤ. dove? in qual parte? [illegible]

Ποιέω - ῶ. Μ. ήσω. fare. [illegible]

Ποίη (ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Πόα.* 2. *θηλ. τ. Ποῖος.*

Ποιήεις - εσσα - εν. erboso. [illegible]

Ποίημα (τὸ) opera. 2. poema. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποιηματικὸς - ἡ - όν. = *Ποιητικός.* (2).

Ποιημάτιον (τὸ) piccolo poema, poemetto. [illegible]

Ποιηρὸς - ὰ - όν. = *Ποιήεις.*

Ποίησις - εως (ἡ) operazione, costruzione. 2. poesia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποιητὴς - οῦ (ὁ) fattore. 2. poeta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποιητικὸς - ἡ - όν. efficiente. 2. poetico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποιητικῶς, ἐπίῤ. poeticamente. [illegible]

Ποιητὸς - ἡ - όν. fatto. 2. fittizio. 3. adottivo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ποιήτρια (ἡ) poetessa. [illegible]

Ποιηφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ποηφαγέω.*

Ποιηφάγος (ὁ, ἡ) = *Ποηφάγος.*

Ποικιλανθὴς - έος (ὁ, ἡ) variato di diversi fiori o colori, vajato. [illegible]

Digitized by Google

Ποικιλεὺς - έως (ὁ) = *Ποικιλτής.*

Ποικιλία (ἡ) brizzolatura. [illegible]

Ποικιλὶς - ίδος (ἡ) cardellino (uccello). [illegible]

Ποικίλλω. Μ. ιλῶ. indanajare, variare. [illegible]

Ποίκιλμα (τὸ) ricamo. [illegible]

Ποικιλόβοτρυς (ὁ, ἡ) di cui le uve sono vaje. [illegible]

Ποικιλόβουλος (ὁ, ἡ) scaltro, fino. [illegible]

Ποικιλόγραμμος (ὁ, ἡ) macchioso, vajo. [illegible]

Ποικιλόδερμος καὶ

Ποικιλοδέρμων - ονος (ὁ, ἡ) di cui la pelle è punzecchiata, indanajata. [illegible]

Ποικιλόδωρος (ὁ, ἡ) che fà diversi presenti, doni. [illegible]

Ποικιλόθρονος (ὁ, ἡ) assiso sopra un trono variato di diversi colori. [illegible]

Ποικιλομήτης - ου (ὁ) *καὶ*

Ποικιλόμητις - ιος (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόβουλος.*

Ποικιλομηχάνητος (ὁ, ἡ) che sà inventare varj artifizi, scaltro. [illegible]

Ποικιλομορφία (ἡ) varietà di forma. [illegible]

Ποικιλόμορφος (ὁ, ἡ) di varie forme, variforme. [illegible] 2. = *Ποικιλόχροος.*

Ποικιλόνωτος (ὁ, ἡ) di cui il dorso è vajato, macchioso. [illegible]

Ποικιλοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) che intraprende diversi affari. [illegible]

Ποικιλόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ale macchiate. [illegible]

Ποικίλος - η - ον. variato, macchioso, vajato, punzecchiato, indanajato. 2. vario, diverso. 3. scaltro, astuto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ποικιλόστερνος (ὁ, ἡ) che ha il petto macchioso. [illegible] 2. = *Ποικιλόφρων.*

Ποικιλόστικτος (ὁ, ἡ) punzecchiato, macchiato. [illegible]

Ποικιλόστολος (ὁ, ἡ) che porta un abito ricamato. [illegible]

Ποικιλοτέχνης - ου (ὁ) che conosce ed inventa diverse arti. [illegible]

Ποικιλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόβουλος.*

Ποικιλόφωνος (ὁ, ἡ) che tramanda varj suoni. [illegible]

Ποικιλόχροος - ους (ὁ, ἡ) variato di diversi colori, vario-pinto. [illegible]

Ποικιλόχρωμος καὶ

Ποικιλόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόχροος.*

Ποικιλτὴς - οῦ (ὁ) ricamatore. [illegible]

Ποικιλτικὸς - ἡ - όν. che concerne il ricamo. [illegible]

Ποικιλτὸς - ἡ - όν. ricamato. [illegible]

Ποικίλτρια (ἡ) *θηλ. τ. Ποικιλτής.*

Ποικιλῳδὸς (ὁ, ἡ) che canta diverse canzoni. [illegible]

Ποικίλως, ἐπίῤ. in varie maniere. 2. astutamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποιμαίνω. Μ. ανῶ. pascere, pascolare. [illegible]

Ποιμανεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. Μ. εύσομαι. = *Ποιμαίνω.*

Ποιμαντὴρ (ὁ) ✕ *ἀντὶ Ποιμήν.*

Ποιμαντικὸς - ἡ - όν. pastorale. [illegible]

Ποιμάντωρ - ορος (ὁ) = *Ποιμαντήρ.*

Ποιμάνωρ - ορος (ὁ) pastore d'uomini, sovrano. [illegible]

Ποιμενίδης - ου (ὁ) figlio d'un pastore. [illegible]

Ποιμενικὸς - ἡ - όν. pastorale. [illegible]

Ποιμένιος - α - ον. = *Ποιμενικός.*

Ποιμὴν - ένος (ὁ) pastore. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ*).

Ποιμναῖος - α - ον. pastorale. [illegible]

Ποίμνη (ἡ) gregge (di pecore). ([illegible]) [illegible]

Ποίμνηθεν, ἐπίῤ. dalla gregge. [illegible]

Ποίμνιον (τὸ) = *Ποίμνη.*

Ποιμνίτης - ου (ὁ) *καὶ Ποιμνῖτις - ιδος* (ἡ) = *Ποιμναῖος.*

Ποινὰ (ἡ) *Δ. ἀντὶ Ποινή.*

Ποιναῖος - α - ον. penale. 2. punitivo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποινάω - ῶ. Μ. άσω ἢ ήσω. punire. [illegible]

Ποινὴ (ἡ) pena, ammenda, multa. [illegible]

Digitized by Google

Ποινηλασία (ἡ) punizione. [illegible]

Ποινηλατέω-ῶ. M. ήσω. perseguitare un colpevole per punirlo. [illegible]

Ποινήλατος (ὁ, ἡ) perseguito per esser punito. [illegible]

Ποινήτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Ποινητὴρ (ὁ) punitore. [illegible]

Ποίνιμος-η ἢ ος-ον. punitivo. 2. penale. 3. degno di pena. [illegible]

Ποιολογέω-ῶ. M. ήσω. cogliere dell' erba. [illegible]

Ποιολόγος (ὁ, ἡ) che coglie dell' erba. [illegible]

Ποιονόμος (ὁ, ἡ) che si pasce d' erba. [illegible]

Ποῖος-α-ον; ἀντωμ. chi? quale? [illegible]

Ποιὸς-ὰ-όν. tale, di tale qualità. [illegible]

Ποιότης (ἡ) qualità. [illegible]

Ποιόω-ῶ. M. ώσω. qualificare. [illegible]

Ποιπνύω. M. ύσω. servire, operare con diligenza. [illegible]

Ποίφυγμα (τὸ) soffio, respiro forte. [illegible]

Ποίφυξις-εως (ἡ) τὸ σύσ. τοῦ

Ποιφύσσω. M. ύξω. respirare fortemente. [illegible]

Ποιώδης-εος (ὁ, ἡ) erboso. [illegible]

Ποιωτικὸς-ὴ-όν. qualificante. 2. qualificato. [illegible]

Πόκα; ἐπίῤ. Δ. ἀντὶ Πότε.

Ποκάζω. M. άσω. = Ποκίζω.

Ποκάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πόκος.

Ποκὰς-άδος (ἡ) capellatura. [illegible]

Ποκίζω. M. ίσω. tosare, tondere. [illegible]

Ποκοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al tosone. [illegible]

Πόκος (ὁ) tosone. [illegible]

Πολεμάρχειος (ὁ, ἡ) che concerne il generale, il capo della guerra. [illegible]

Πολεμαρχέω-ῶ. M. ήσω. dirigere la guerra, sovrastare all' esercito, essere generale. [illegible]

Πολεμάρχης-ου (ὁ) = Πολέμαρχος.

Πολεμαρχία (ἡ) la carica del generale. [illegible]

Πολέμαρχος (ὁ) generale d' armata, capo della guerra. [illegible]

Πολεμέω-ῶ. M. ήσω. combattere, guerreggiare. [illegible]

Πολεμησείω (Χ. Μ.) aver voglia di combattere. [illegible]

Πολεμητήριον (τὸ) luogo adattato per combattere. [illegible]

Πολεμήτωρ-ορος (ὁ) × ἀντὶ Πολεμιστής.

Πολεμίζω. M. ίσω ἢ ίξω. = Πολεμέω.

Πολεμικὸς-ὴ-όν guerresco. 2. bellicoso. 3. nemico. [illegible]

Πολεμικῶς, ἐπίῤ. da guerriero. [illegible]

Πολέμιος-α ἢ ος-ον. ostile, nemico. [illegible] — ίως, ἐπίῤ.

Πολεμιστὴρ (ὁ) × ἀντὶ Πολεμιστής.

Πολεμιστήριος-α-ον. guerresco. 2. bellicoso, combattente. [illegible]

Πολεμιστὴς-οῦ (ὁ) combattente. [illegible]

Πολεμίστρια (ἡ) θηλ. τ. Πολεμιστήρ.

Πολεμοχέλαδος (ὁ, ἡ) che ama la guerra. [illegible]

Πολεμόνδε, ἐπίῤ. alla guerra. [illegible]

Πολεμοποιέω-ῶ. M. ήσω. eccitare la guerra. 2. render nemico. [illegible]

Πολεμοποιὸς (ὁ, ἡ) che suscita la guerra. [illegible]

Πόλεμος (ὁ) guerra, battaglia, combattimento. [illegible]

Πολεμοτροφέω-ῶ. M. ήσω. fomentare la guerra. [illegible]

Πολεμόω-ῶ. M. ώσω. eccitare qualcuno alla guerra, render nemico. [illegible]

Πολεμώνιον (τὸ) polemonio, valeriana (erba). [illegible]

Πολεύω. M. εύσω καὶ

Πολέω-ῶ. M. ήσω. voltare, tornare. 2. frequentare. [illegible]

Πόλησις-εως (ἡ) rivolta. [illegible]

Digitized by Google

սակ մը ծովու խեցի)․ Կինեղ (պիր նէվ տէնիզտէն չըգար գաղաքէլը պէճէք)։

Πιννοτήρης-ου (ὁ) pinnotera (piccolo gambero, che si trova dentro la pinna). պինոտերա (պինայ խեցիին մէջ գտնուող պզտիկ խեչափառ)․ Կինէղ պէճէյի (կինէղին իչինտէ պուլունան ուֆագ պիր չէնկէլ)։

Πιννοφύλαξ-ακος (ὁ) = *Πιννοτήρης.*

Πιννώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla pinna. պինայի նման․ Կինէղէ պէնզէր։

Πῖνον (τὸ) birra. գարեջուր․ արփա սույու։

Πίνος (ὁ) lordura. Աղտեղութիւն, աղտ․ կիրլի, մուրտարլըգ, քիր։

Πινόω-ῶ. M. ώσω. sporcare. աղտեղել, Աղտել․ կիրլէթմէք, մուրտարլամագ։

Πινὺς-ύος καὶ

Πίνυσις-ιος (ἡ) prudenza. խոհեմութիւն․ ագըլլըլըգ, հուշեարլըգ։

Πινύσκω ἢ Πινύσσω. M. πινύσω. ammonire, dare de' buoni consigli. խրատել, բարի խրատներ տալ․ նասիհաթ էթմէք, էյի նասիհաթլէր վերմէք։

Πινυτὴ ἢ Πινυτὴς-ῆτος (ἡ) sapienza, prudenza. իմաստութիւն, խոհեմութիւն․ իլիմտարլըգ, հուշեարլըգ։

Πινυτὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -*υτῶς.* sensato, prudente. Հանճարեղ, խոհեմ․ աքըլլըշնաս-լը, ագըլլը։

Πινύω. M. ύσω. = *Πινύσκω.*

Πίνω. M. πίομαι ἢ πιοῦμαι. bevere. խմել․ իչմէք։

Πινώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Πιναρός.*

Πινωδία (ἡ) sporcizia. Աղտեղութիւն, աղտոտութիւն․․ կիրլի, մուրտարլըգ։

Πῖον (τὸ) grasso. 2. crema. 3. burro. պարարտ իւղ․ 2․ սեր․ 3․ կարագ․ եաղլը նէսնէ․ 2․ գայմագ․ 3․ թէրէ եաղը։

Πιότης (ἡ) grassezza. պարարտութիւն․ եաղլըլըգ, սէմիզլիք։

Πίπερι (τὸ) = *Πέπερι.*

Πιπερὶς-ίδος (ἡ) l'albero che produce il pepe. պղպեղի ծառ․ պիպէր աղաճը։

Πιπίσκω. M. πίσω. dare a bere. խմցնել․ իչիրմէք։

Πιπλάω-ῶ καὶ Πίπλημι × *ἀντὶ Πίμπλημι.*

Πιππίζω. M. ίσω. pigolare. Ճռուողել․ ճիվլի ճիվլի էթմէք։

Πίππος (ὁ) pulcino. 2. piccione. Թռչնոյ ձագ․ 2․ աղաւնեակ․ գուշ եավրուսու․ 2․ կիւկէրճին եավրուսու։

Πίπρα (ἡ) = *Πιπώ.*

Πιπράσκω. M. περάσω. vendere. ծախել․ սաթմագ։

Πιπράω-ῶ καὶ Πίπρημι καὶ

Πιπρήσκω *Ἰων. ἀντὶ Πιπράσκω.*

Πίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere. 2. morire. ինկնալ․ 2․ մեռնիլ․ տիւշմէք․ 2․ էօլմէք։

Πιπὼ-όος-οῦς (ἡ) sorta d'uccello. տեսակ մը թռչուն․ պիր նէվ գուշ։

Πίσον (τὸ) ἢ

Πίσος καὶ Πίσσος (ὁ) pisello. ոլոռն․ պեզելեա։

Πίσσα-ης (ἡ) pece. ձիւթ․ զաֆթրան։

Πισσαλειφὴς-έος (ὁ, ἡ) impeciato. ձիւթով ծեփուած․ զաֆթրանլանմըշ։

Πισσάσφαλτος (ἡ) pissasfalto. կուպրով խառնուած ձիւթ․ չէֆէր իլէ գարըշըգ զաֆթրան։

Πισσέλαιον (τὸ) olio di pece. ձիւթի եղ․ զաֆթրան եաղը․ = *τῷ προηγ.*

Πισσήεις-εσσα-εν καὶ

Πισσήρης-εος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Πισσηρὸς-ὰ-όν. = *Πίσσινος ἢ Πισσώδης.*

Πισσίζω. M. ίσω. essere simile alla pece. ձիւթի նմանիլ․ զաֆթրանա պէնզէմէք։

Πίσσινος-η-ον. fatto di pece. ձիւթէ շինուած․ զաֆթրանտան եափըլմըշ։

Πισσοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile alla pece. ձիւթի նման․ զաֆթրանա պէնզէր։

Πισσόκηρος (ὁ) pissocero, pegola (una specie di cera colla quale le api incrostano al di dentro delle loro arnie). այն մոմ (տեսակ մը մեղրամոմ, որով մեղուները փեթակին ներսը կը ծեփեն)․ Կէրագօլա, Կէրեգօլա (պիր նէվ գալ մումու՝ անը իլէ բի արըլար գովանըն իչինի սըվարլար)։

Πισσοκώνητος (ὁ, ἡ) impeciato. ձիւթով օծուած․ զաֆթրանլանմըշ։

Πισσοκωνία (ἡ) impeciatura. ձիւթով օծելը․ զաֆթրանլամա։

Πίσσος (ὁ) = *Πίσος.*

Πισσοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce della pece. ձիւթ բերող․ զաֆթրան հասըլ էտէն։

Πισσουργὸς (ὁ) che cuoce della pece. ձիւթ եփող․ զաֆթրան գայնադան։

Πισσόω-ῶ. M. ώσω. impeciare. ձիւթով օծել․ զաֆթրանլամագ։

Πισσώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di pece. 2. simile alla pece. ձիւթով լեցուն․ 2․ ձիւթի նման․ զաֆթրան իլէ տոլու․ 2․ զաֆթրանա պէնզէր։

Πίσσωσις-εως (ἡ) impeciatura. ձիւթով օծելը․ զաֆթրանլամա։

Πισσωτὴς-οῦ (ὁ) impeciatore. ձիւթով օծող․ զաֆթրանլայան։

Πισσωτὸς-ὴ-όν. impeciato. ձիւթով օծեալ․ զաֆթրանլանմըշ։

Πιστάκη (ἡ) pistacchio (albero). պիստակենի ծառ․ շամ ֆըստըղը աղաճը։

Πιστάκιον (τὸ) pistacchio. պիստակենի պտուղ․ շամ ֆըստըղը։

Πιστευτικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -*ικῶς.* credulo. դիւրահաւատ․ թէզ ինանըր։

Πιστευτὸς-ὴ-όν. creduto, consegnato. Հաւատացեալ, յանձնուած․ ինանըլմըշ, թէսլիմ օլունմուշ։

Πιστεύω. M. εύσω. credere, prestare fede. 2. confidare. 3. consegnare, affidare. Հաւատալ, Հաւատս ընծայել․ 2․ վստահիլ, ապաւինիլ․ 3․ յանձնել, Հաւատալ․ ինանմագ, ինամ էթմէք․ 2․ կիւվէնմէք, իթիմատ էթմէք․ 3․ թէսլիմ էթմէք, ինանմագ։

Πιστὴρ (ὁ) = *Ποτιστήρ.*

Πιστήριον (τὸ) = *Ποτιστήριον.*

Πιστικὸς-ὴ-όν. persuasive. 2. fedele. Համոզիչ․ 2․ Հաւատարիմ․ իգնա էթիճի․ 2․ ինանըգլը, սատըգ։

Πιστικὸς-ὴ-όν. liquido, potabile. Հեղուկ, խմելու․ սուլու, իչիլիր։

Πίστις-εως (ἡ) fede, credenza. 2. sicurezza, confidenza. 3. credito, autorità. 4. giuramento, promessa. Հաւատք․ 2․ ապահովութիւն, վստահութիւն կամ Հաւատարմութիւն․ 3․ Համարում, յարգ․ 4․ երդում, խոստում․ տին, իման․ 2․ էմնիյէթ, իթիմատ եախօտ ինանըգլըգ․ 3․ իթիպար․ 4․ եէմին, ահտ, եէմին։

Digitized by Google

Πιστοποιέω-ῶ. M. ήσω. **attestare.** վկայել. հաստատել կնքել։

Πιστοποίησις-εως (ἡ) **attestazione.** վկայութիւն. հաստատումն։

Πιστοποιὸς (ὁ, ἡ) **attestatore.** վկայօղ. հաստատիչ կնքիչ։

Πιστὸς-ή-όν. **fedele. 2. credibile, probabile.** հաւատարիմ. 2. հաւատալի, հաւանական. իմաստուն, ստոյգ. 2. ինքնալի, գաղտնի. (*ἐκκλησ.*) *Πιστοὶ (οἱ)* **i fedeli, i Cristiani.** հաւատացեալք, քրիստոնեայք. Հաւատացեալ խօսք իմաստնոյ, քրիստոնեաներ։

Πιστὸς-ή-όν. **potabile.** խմելու. կըլլայ խմուիլ։

Πιστότης (ἡ) **fedeltà.** հաւատարմութիւն. ինքնավստահութիւն, ստուգութիւն։

Πιστόω-ῶ. M. ώσω. **dimandare a qualcuno pegno, sicurtà della sua fede, far promettere la sua fede.** մէկէն գրաւական ուզել՝ խօսք առնել. պարտաւորել մէկին խոստանալ՝ ուխտ ընել. 2. = *Πιστοποιέω.*

Πίστωμα (τὸ) **prova, testimonianza, conferma.** փորձ, վկայութիւն, հաստատութիւն. ապացոյց, հաստատել, ճշմարտել։

Πιστῶς, ἐπίῤ. **fedelmente.** հաւատարմութեամբ. ինքնավստահ՝ ստուգութեամբ։

Πίστωσις-εως (ἡ) **confermazione, attestazione.** հաստատութիւն, վկայութիւն. ճշմարտել, հաստատել։

Πιστωτικὸς-ή-όν. **confermativo.** հաստատողական. ճշմարտելի։

Πισύγγιον (τὸ) **la bottega del ciabattiere.** հին հողաթափներ կարկատող կօշկակի. կօշկակար խանութ։

Πίσυγγος (ἴσ. ὀρθότ. Πίσσυγγος)-ου (ὁ) **ciabattino.** հին հողաթափներ կարկատող. կօշկակ։

Πίσυνος (ὁ, ἡ) **che si confida, confidente.** վստահացեալ, ապաւինեալ. կը վստահի, ապաւինի։

Πιτνάω-ῶ καὶ Πίτνημι × *ἀντὶ Πετάννυμι.*

Πιτνέω-ῶ. × *ἀντὶ Πίπτω.*

Πίττα-ης (ἡ) Ἀττ. αντί Πίσσα.

Πιττάκιον (τὸ) **empiastro. 2. indice, tavola d'un libro.** սպեղանի. 2. գրքի ցանկ. խազ. 2. ցուցակ։

Πιττάσφαλτος, Πιττουργός κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Πισσάσφαλτος, Πισσουργός κτλ.

Πιτυῒς-ΐδος (ἡ) **picea, zampino. 2. pinocchio.** մայրի. 2. կաղնի. եղևին ծառը. 2. սոճ ընկոյզ։

Πιτυλεύω. M. εύσω. **far del rumore battendo le mani o i piedi.** ձեռքերը կամ ոտքերը զարնելով փաղաղաց ընել. ծափահարել ձայն հանել։

Πιτυλίζω. M. ίσω. = τῷ προηγ.

Πιτύλισμα (τὸ) = Πίτυλος.

Πίτυλος (ὁ) **strepito, romore (dell' acqua agitata dai remi) scricchiolata.** շառաչիւն, շաչիւն, կարկաչիւն (որ թիակներով ջուրը խռովելու հանելու ատեն կ'ըլլայ), շփաչիւն. շխշխոց, ճռինչ, ճռճռոց։

Πιτυοτρόφος (ὁ, ἡ) **che produce della picea.** մայրի ծառը բուսցնող. եղևին ծառ հոգող։

Πιτύρινος-η-ον καὶ

Πιτύριος-α-ον. **fatto di crusca.** (ալիւրի) թեփէ շինուած. (ոսպ) թեփէն շինուած։

Πίτυρον (τὸ) **crusca (della farina). 2. forfora.** թեփ (ալիւրի). 2. գլխոյ թեփ. ոսպ թեփեայ. 2. գլուխ թեփեայ, գլուխ թեփ։

Πιτυρώδης-εος (ἡ) **simile alla crusca.** թեփի նման. թեփեայ պինդ։

Πίτυς-υος (ἡ) **pino.** փիճի. սոճ ծառ։

Πιτυώδης-εος (ὁ, ἡ) **simile o pieno di pini.** փիճիի նման կամ փիճիով լեցուն. սոճի ծառեր շատ եղած տեղը։

Πιτυὼν-ῶνος (ὁ) **pineto.** փիճիի անտառ. սոճուտ։

Πιφαύσκω (X. M.) **manifestare, narrare, dire.** յայտնել, պատմել, զրուցել. պէտքն՝ ծանուցանել, նախ՝ լսել, խօսել։

Πίων-ονος (ὁ, ἡ) **grasso. 2. fertile. 3. abbondante, ricco.** գէր, պարարտ. 2. բեղմնաւոր, արգասաւոր. 3. առատ, հարուստ. խոշոր, ճոխ. 2. հողը, պտղաբեր. 3. դրամ, չափ. շնորհ։ (*οὐσ. οὐδ.*) *Πίον (τὸ) = Πίαρ.*

Πλαγὰ-ᾶς (ἡ) Δ. ἀντὶ Πληγή.

Πλάγγος (ὁ) **una specie d'aquila.** արծուի մը տեսակ. պէտք է կարծել թռչուն։

Πλαγγὼν-όνος (ὁ) **fantoccio, burattino (di cera ecc.).** պաճուճապատկեր (մեղրամոմէ ու ուրիշ առոր նման բաներէ). խաղալիք, պուպրիկ։

Πλαγιάζω. M. άσω. **collocare obbliquamente. 2. obbliquare.** խոտորնակ դնել. 2. խոտորնակ երթալ. ծուռ՝ շեղել. 2. ծուռ կենալ, շեղիլ։

Πλάγιος-α ἢ ος-ον. **obbliquo, traverso.** խոտորնակ, շեղ. ծուռ, թեք, շեղուած։

Πλαγιότης (ἡ) **obbliquità.** խոտորնակութիւն. ծռութիւն, շեղութիւն։

Πλαγιοφύλαξ-ακος (ὁ) **colui che custodisce i fianchi dell'armata.** բանակին թևերը պահպանող. օրհասական կողմերը պահող։

Πλαγιόω-ῶ. M. ώσω. = Πλαγιάζω.

Πλαγίως, ἐπίῤ. **obbliquamente, a traverso.** խոտորնակի, ու ի շեղ. ծուռ, թեք, շեղակի։

Πλαγκτὴρ (ὁ) **vagabondo.** թափառական. ամուլ կեանք։

Πλαγκτὸς-ή-όν. **vagabondo. 2. incerto, instabile. 3. stolto.** թափառական, աստանդական. 2. անյայտ, անհաստատ. 3. յիմար, մոլոր. ամուլ կեանք. 2. պէտք չէ, պէտք է. 3. տխուր։

Πλαγκτοσύνη (ἡ) = Πλάνη.

Πλαδαρὸς-ά-όν. **molto umido, acquoso. 2. floscio, lasso, molle.** շատ խոնաւ, ջրոտ. 2. կթուցեալ, թուլցած, մեղկ. շատ ջրոտ. 2. թուլցեալ, կակուղ։

Πλαδαρότης (ἡ) **floscezza.** թուլութիւն, մեղկութիւն. կակղութիւն։

Πλαδάρωμα (τὸ) = Πλάδος.

85 *

Πλαδάω ῶ. *M.* *ήσω.* essere troppo umido, cominciare a putrefarsi. [illegible]

Πλάδος - εος - ους (τὸ) umidità superflua. 2. floscezza. [illegible]

Πλάζω. *M.* *πλάγξω.* = *ἀντὶ Πλανάω.*

Πλαθάνη (ἡ) *καὶ*

Πλάθανον (τὸ) *καὶ*

Πλάθανος (ὁ) tavola rotonda, sulla quale si fanno i pastumi, padella. [illegible]

Πλαίσιον (τὸ) tutto ciò chè è in forma di mattone, quadrello. [illegible]

Πλακερὸς - ὰ - όν. largo, ampio. [illegible]

Πλακίτης - ου (ὁ) *καὶ Πλακῖτις - ιδος* (ἡ) = *Πλακώδης.*

Πλακουντάριον (τὸ) *ὑποκ. τ. Πλακούντιον.*

Πλακούντιον (τὸ) *ὑποκ. τ. Πλακοῦς.*

Πλακουντοποιὸς (ὁ, ἡ) pasticciere. [illegible]

Πλακουντώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di focaccia. [illegible]

Πλακοῦς - οῦντος (ὁ) pizza, focaccia, torta. [illegible]

Πλακώδης - εος (ὁ, ἡ) piatto, piano. 2. incrostato. [illegible]

Πλακωτὴς - οῦ (ὁ) colui che incrosta. [illegible]

Πλακωτὸς - ὴ - όν. incrostato. [illegible]

Πλανάω - ῶ. *M.* *ήσω.* traviare, ingannare. [illegible] (*παθ.*) sviarsi, traviarsi, errare quà e là, sbagliarsi. [illegible]

Πλάνη (ἡ) traviamento. 2. inganno, errore. [illegible]

Πλάνημα (τὸ) errore. [illegible]

Πλάνης - ητος ἢ ῆτος (ὁ) errante. [illegible]

Πλάνησις - εως (ἡ) smarrimento di strada, sviamento. [illegible] = *Πλάνη.*

Πλανήτης - ου (ὁ) = *Πλανής. Πλανῆται* (οἱ) (*ἐνν. ἀστέρες.*) i pianeti. [illegible]

Πλανητὸς - ὴ - όν. errante, vagabondo. 2. indotto in errore. [illegible]

Πλανόδιος - α - ον. deviato. [illegible]

Πλάνος (ὁ, ἡ) vagabondo. [illegible] (*οὐσ.*) ingannatore, impostore. [illegible] 2. = *Πλάνη.*

Πλανύττω. *M.* *ύξω.* = *Πλανάομαι.*

Πλὰξ - ακὸς (ἡ) tavola piana (di pietra). 2. pianura. [illegible]

Πλάσις - εως (ἡ) formazione. [illegible]

Πλάσμα (τὸ) creatura. 2. finzione, invenzione. 3. trilli. [illegible]

Πλασματώδης - εος (ὁ, ἡ) fittizio. [illegible]

Πλάσσω (ττω). *M.* *πλάσω.* formare. 2. creare. 3. inventare, immaginare, simulare. [illegible]

Πλάστης - ου (ὁ) creatore. [illegible]

Πλάστιγξ - ιγγος (ἡ) il piatto della bilancia, lance. [illegible]

Πλαστικὴ (ἡ) (*ἐνν. τέχνη*). la plastica. [illegible]

Πλαστογραφέω - ῶ. *M.* *ήσω.* contraffare una scrittura. [illegible]

Πλαστογραφία (ἡ) contraffazione di scrittura. 2. scritto falso, contraffatto. [illegible]

Πλαστογράφος (ὁ, ἡ) falsario, contraffattore di scritture. [illegible]

Πλαστοκόμης - ου (ὁ) che porta della parrucca. [illegible]

Πλαστολάλος (ὁ, ἡ) = *Πλαστολόγος.*

Πλαστολογέω - ῶ. *M.* *ήσω.* mentire, dir delle cose false. [illegible]

Πλαστολόγος (ὁ, ἡ) bugiardo. [illegible]

Πλαστὸς - ὴ - όν. formato. 2. finto, falso. [illegible]

Πλαστουργέω - ῶ. *M.* *ήσω.* contraffare. [illegible]

Πλαστουργὸς (ὁ) contraffattore. [illegible] 2. = *Πλάστης.*

Πλαστῶς, *ἐπίῤ.* fintamente, simulatamente, falsamente. [illegible]

Digitized by Google

Πλαταγέω-ῶ. Μ. ήσω. scoppiettare. ճարճատել · ճայթիւն՝ փայտերու կրակին, ճայթըր-տալ :

Πλαταγὴ (ἡ) castagnetta. փայտէ թամբիրա · օրօրանոցան չալղարա · (= *Κρόταλον.*) 2. = *τῷ*

Πλατάγημα (τὸ) strepito, scoppio. ճարճատիւն · ճայթիւն, ճայթրտուք :

Πλαταγὼν-ῶνος (ὁ) = Πλαταγή (2).

Πλαταμὼν-ῶνος (ὁ) pianura lungo la riva. ծովու եզերք երկայն հարթ տեղ · դենիզ քըյըսընտա օլան դիւզ եէր :

Πλατάνιος-α-ον. di platano. սօսէ · չընար աղաճընտան :

Πλάτανος (ἡ) platano. սօսի (ծառ) · չընար աղաճը :

Πλατανώδης, -εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di platani. սօսիի նման կամ սօսիով լեցուն · չընարա պենզեր, եախօտ չընար իլէ տօլու :

Πλατανὼν-ῶνος (ὁ) bosco di platani. սօսիի անտառ · չընարլըք :

Πλάταξ-ακος (ὁ) pesce-corvo. ագռաւաձուկ · քարղա պալըղը :

Πλατεῖα (ἡ) ἴδε Πλατύς.

Πλατειάζω. Μ. άσω. parlare colla bocca aperta. բաց բերնով խօսիլ · եայվան աղըզ իլէ լաքըրտը էթմէք :

Πλατειασμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Πλατεῖον (τὸ) tavoletta larga. լայն տախտակի կտոր · ենլի թախթա փարչասը :

Πλατέως, ἐπίῤ. largamente. 2. abbondantemente. լայնութեամբ, ընդարձակ · 2· առատութեամբ · ենլիլիք իլէ · 2· պօլլուգ իլէ :

Πλάτη (ἡ) la parte piana del remo, pala. 2. remo. թիակին լայն կողմը · 2· թիակ · քիւրէյին ենլի եէրի՝ փալա · 2· քիւրէք :

Πλάτιγξ-ιγγος (ἡ) = Πλάτυγξ.

Πλατίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πλάτη.

Πλάτος-εος-ους (τὸ) larghezza. լայնութիւն · ենլիլիք :

Πλατόω-ῶ. Μ. ώσω. = Πλατύνω.

Πλάττω. Μ. πλάσω. = Πλάσσω.

Πλατυγάστωρ-ορος (ὁ, ἡ) che ha la pancia larga. լայն փորով · ենլի գարընլը :

Πλατυγίζω. Μ. ίσω. batter l' acqua colla pala. 2. millantarsi. թիակին լայն կողմը ջուրին զարնել · 2· պարծիլ · քիւրէյին փալասը իլէ սույու չարփմաք · 2· եօքսանմաք :

Πλατύγλωσσος (ὁ, ἡ) che ha la lingua larga. լայն լեզուով · ենլի տիլլի :

Πλάτυγξ-υγγος (ἡ) = Πλάτη (1).

Πλατύκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti ampj, larghi. լայն՝ հարթ պտուղներ բուսցընող · ենլի՝ եասը եէմիշլեր հասըլ էտէն :

Πλατύκερκος (ὁ, ἡ) che ha la coda larga. լայն պոչով · ենլի՝ եասը գույրուգլու :

Πλατυκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa larga. լայն գլխով · ենլի՝ եասը պաշլը :

Πλατύνω. Μ. υνῶ. allargare, dilatare, estendere. լայնցընել, փռել, տարածել · ենլիլէթմէք, եայմաք, սէրմէք, եասըլթմաք :

Πλατύνωτος (ὁ, ἡ) che ha il dorso largo. լայն կռնակ ունեցող · սըրթը՝ արգասը ենլի՝ եասը :

Πλατύπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi larghi. լայն ոտքերով · ենլի այագլը :

Πλατυπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia larga. լայն դէմք՝ երես ունեցող · ենլի՝ եասը եիւզլիւ :

Πλατύπυγος (ὁ, ἡ) che ha le natiche larghe. լայն երաստան՝ ու ունեցող · ենլի՝ եասը տէօշագլը՝ կէօթլիւ :

Πλατύῤῥυμος (ὁ, ἡ) che ha delle vie, calli larghe. լայն ճամբաներ՝ փողոցներ ունեցող · ենլի եօլլարը՝ սօգագլարը օլան :

Πλατὺς-εῖα-ύ. largo, spazioso, ampio, vasto. լայն, ընդարձակ · ենլի, կենիշ :

Πλάτυσμα (τὸ) tutto ciò che è largo, spazioso. լայն՝ ընդարձակ իրք · ենլի՝ եասը նէսնէ :

Πλατυσμὸς (ὁ) dilatazione, estensione. ընդարձակութիւն, լայնութիւն · կենիշլիք, ենլիլիք :

Πλατυστομέω-ῶ. Μ. ήσω. = Πλατειάζω.

Πλατύστομος (ὁ, ἡ) che ha una bocca larga. լայն բերան ունեցող · ենլի աղըզլը :

Πλατύτης (ἡ) larghezza, spaziosità. լայնութիւն, ընդարձակութիւն · ենլիլիք, կենիշլիք :

Πλατύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie larghe. լայն տերեւներով · ենլի եափրագլը :

Πλατυώνυξ-υχος καὶ

Πλατυώνυχος (ὁ, ἡ) che ha le unghie larghe. լայն եղունգներով · ենլի թըրնագլը :

Πλέγδην, ἐπίῤ. intrecciando. հիւսելով · էօրէրէք, էօրմէք իլէ :

Πλέγμα (τὸ) tutto ciò ch' è intrecciato, tessuto, treccia, canestro ecc. հիւսուած իրք, կողով եւ այլն · էօրիւլմիւշ նէսնէ, էօրկիւ, սէփէթ վէ սաիրէ :

Πλεγματεύω. Μ. εύσω. intrecciare. մէկ տեղ հիւսել · պիրպիրինէ էօրմէք :

Πλεγμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πλέγμα.

Πλεθριαῖος-α-ον. d' un jugero. մէկ լծավարի չափ · պիր տէօնիւմլիւք :

Πλέθρον (τὸ) jugero (misura di 240 piedi di lunghezza, e di 120 piedi di larghezza). լծավար, օրավար (240 ոտնաչափ երկայն ու 120 ոտնաչափ լայն չափ) · տէօնիւմ (240 այագ ուզունլուղու վէ 120 այագ ենի օլան պիր նէվ էօլչիւ) :

Πλειὰς-άδος (ἡ) pliade (costellazione). բոյլք, բազմաստեղք (համաստեղութիւնք) · էօլքէր եըլտըզը :

Πλειονομοιρέω-ῶ. Μ. ήσω. aver più parte. աւելի մաս ունենալ · չօգ հիսսէսի օլմաք :

Πλειονότης (ἡ) la maggior parte. աւելի մասը՝ կողմը · չօքտարը, չօղու :

Πλειόνως, ἐπίῤ. più. աւելի · չօգտը :

Πλειότης (ἡ) = Πλειονότης.

Πλειστάκις ἢ -στακι, ἐπίῤ. più volte. շատանգամ · չօք տէֆա :

Πλειστaχόθεν, ἐπίῤ. da più parti. շատ կողմերէ · չօք թարաֆտան :

Πλειστηριάζω (καὶ μσ.) -άζομαι. Μ. άσω-ομαι. aumentare il prezzo di qualche cosa messa all' incanto. աճուրդը դրուած բանի մը գինը աւելցընել · միւզայէտա զիհա արթըրմաք :

Πλειστηριασμὸς (ὁ) offerta di prezzo mag-

Digitized by Google

giore all' incanto. [illegible]

Πλειστηρίζομαι. M. *ίσομαι.* vantarsi· [illegible] 2· = *Πλειστηριάζομαι.*

Πλειστοβολέω - ῶ. M. *ήσω.* vincere qualcuno nel giuoco del girlo. [illegible]

Πλειστοβολίνδα, *έπίῤ.* (*ώς όνομα.*) giuoco del girlo. [illegible]

Πλειστοβόλος (*ό*, *ή*) colui che vince qualcuno nel giuoco del girlo. [illegible]

Πλειστοδυναμέω - ῶ. M. *ήσω.* avere maggiori forze, prevalere. [illegible]

Πλεῖστος - η - ον. assaissimo, massimo (*Λατ.* plurimus). [illegible]

Πλειστοτόκος (*ό*, *ή*) fecondissimo. [illegible]

Πλειστοφόρος (*ό*, *ή*) fertilissimo. [illegible]

Πλείων - ονος (*ό*, *ή*) (*συγκρ.* τ. *Πολύς*). più. [illegible]

Πλειών - ῶνος (*ό*) anno. [illegible]

Πλέκος - εος - ους (*τό*) = *Πλέγμα.* canestro. [illegible]

Πλεκτάνη (*ή*) intrecciatura. 2. branche di polipi. [illegible] 2· [illegible] 2· [illegible]

Πλεκτός - ή - όν. intrecciato, tessuto. [illegible] (*ούσ.*) *Πλεκτή* (*ή*) = *Πλεκτάνη* (1).

Πλέκω. M. *πλέξω.* trecciare, tessere. [illegible]

Πλέξις - εως (*ή*) intrecciamento. [illegible]

Πλέον, *έπίῤ.* più. [illegible]

Πλεονάζω. M. *άσω.* avanzare, esser superfluo. 2. oltrepassare i limiti della moderazione, abusarsi, far un soverchio uso. [illegible] 2· [illegible] 2· [illegible]

Πλεονάκις, *έπίῤ.* spesso, sovente. [illegible]

Πλεονασμός (*ό*) superfluità, abbondanza. 2. pleonasmo (figura grammatica). [illegible] 2· [illegible] 2· [illegible]

Πλεοναστικός - ή - όν. superfluo. [illegible]

Πλεοναχῶς, *έπίῤ.* in più maniere. [illegible]

Πλεονεκτέω - ῶ. M. *ήσω.* avere di più, esser superiore, prevalere, superare. 2. cercar d' acquistare più di quello che conviene, essere avaro. [illegible] 2· [illegible] 2· [illegible]

Πλεονέκτημα (*τό*) prerogativa, privilegio. [illegible]

Πλεονέκτης - ου (*ό*) avido, avaro, usurpatore. [illegible]

Πλεονεκτικός - ή - όν. proprio ad un avaro. [illegible] — *ικῶς*, *έπίῤ.*

Πλεονεξία (*ή*) avidità, avarizia. 2. prerogativa. [illegible] 2· [illegible] 2· [illegible]

Πλεόνως, *έπίῤ.* = *Πλειόνως.*

Πλέος - α καί α - ον. *Πλήρης.*

Πλευμονία, *Πλεύμων* *κτλ.* = *Πνευμονία*, *Πνεύμων* *κτλ.*

Πλευρά - ᾶς (*ή*) fianco, lato. [illegible]

Πλευρίτης - ου (*ό*) laterale. [illegible]

Πλευριτικός - ή - όν. pleuritico. [illegible]

Πλευρῖτις - ιδος (*ή*) (*ένν. νόσος*). pleuritide, pleurisia, dolor di fianco. [illegible]

Πλευρόθεν, *έπίῤ.* dal fianco, d' un lato. [illegible]

Πλευρόν (*τό*) *σπντρ.* *άντί* *Πλευρά.*

Πλεύσιμος - η - ον. navigabile. [illegible]

Πλεῦσις - εως (*ή*) navigazione. [illegible]

Πλευστικός - ή - όν. (*καί έπίῤ.*) *- ικῶς.* = *Πλεύσιμος.*

Πλέω. M. *πλεύσομαι.* *'Αττ.* *πλευσοῦμαι.* navigare. [illegible]

Πλέων - ονος (*ό*, *ή*) *'Αττ.* *άντί* *Πλείων.* (*συγκτ.* τ. *Πολύς*).

Πλέων - ουσα - ον. *μτχ.* τ. *Πλέω.*

Πλέως - ω (*ό*, *ή*) *'Αττ.* *άντί* *Πλέος.*

Πλήγανον (*τό*) bastone. [illegible]

Πληγή (*ή*) ferita, plaga. 2. colpo. [illegible] 2· [illegible] 2· [illegible]

Πλῆγμα (*τό*) = *Πληγή.*

Πληγμός (*ό*) = *'Αποπληξία.*

Πλῆθος - εος - ους (*τό*) moltitudine. [illegible]

Πληθρίον (*τό*) timone d' un battello. 2. remo grande, che serve di timone a' battelli. [illegible] 2· [illegible] 2· [illegible]

Πληθυντικός - ή - όν. che può moltiplicare, aumentare. 2. plurale (numero).

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] (Θ...). [illegible] 2. [illegible] (...) :

Πληθυντικῶς, ἐπίῤ. pluralmente. [illegible]

Πληθύνω. Μ. υνῶ. moltiplicare, aumentare. [illegible]

Πληθὺς-ύος (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Πλῆθος. popolo. [illegible]

Πληθυσμὸς (ὁ) aumento, moltiplicamento, abbondanza. [illegible]

Πληθύω (καὶ μσ.)-ύομαι. Μ. ύσω-ομαι. abbondare. [illegible]

Πλήθω (παρτ. ἔπληθον καὶ πρκ. ἀντὶ ἐνστ. Πέπληθα καὶ πλέον οὔ.) esser pieno, esser colmo. [illegible]

Πληθώρα-ας (ἡ) pienezza. 2. pletora, abbondanza di umori e di sangue. [illegible]

Πληθωρέω-ῶ. καὶ Πληθωρέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. = Πλήθω.

Πληθώρη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Πληθώρα.

Πληθωρικὸς-ὴ-όν. pletorico. [illegible]

Πλήκτης-ου (ὁ) che batte. 2. pungente, maldicente. [illegible]

Πληκτίζομαι. Μ. ίσομαι. rissare, esser alle mani. 2. battersi il petto. [illegible]

Πληκτικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. piccante, pungente. [illegible]

Πληκτὸς-ὴ-όν. battuto, colpito. [illegible]

Πλῆκτρον (τὸ) frusta. 2. sprone. 3. sprone di gallo. 4. plettro, archetto. [illegible]

Πλήκτωρ-ορος (ὁ) × ἀντὶ Πλήκτης.

Πλημμέλεια (ἡ) difetto, errore, mancanza, peccato. [illegible]

Πλημμελέω-ῶ. Μ. ήσω. peccare, mancare. [illegible]

Πλημμέλημα (τὸ) peccato, delitto. [illegible]

Πλημμελὴς-έος (ὁ, ἡ) riprensibile, colpabile. 2. inconveniente, smoderato. [illegible] — ελῶς, ἐπίῤ.

Πλημμέλησις-εως (ἡ) il commettere un peccato, un delitto. [illegible]

Πλήμμυρα (ἡ) inondazione del mare. [illegible]

Πλημμυρέω-ῶ. Μ. ήσω. traboccare. [illegible]

Πλημμυρὶς-ίδος (ἡ) = Πλήμμυρα.

Πλημμύρω. Μ. υρῶ. = Πλημμυρέω.

Πλήμνη (ἡ) la buca ch' è al mezzo delle ruota. [illegible]

Πλήμυρα (καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ,) ἴδε Πλήμμυρα.

Πλὴν, ἐπίῤ. ἢ πρόθ. eccetto. 2. ma, però. [illegible]

Πλὴξ-ηγὸς (ὁ) = Βουπλήξ.

Πλῆξις-εως (ἡ) battitura, percossa. [illegible]

Πλήρης-εος (ὁ, ἡ) pieno, colmo. 2. completo. [illegible]

Πληρότης (ἡ) pienezza. [illegible]

Πληροφορέω-ῶ. Μ. ήσω. persuadere, convincere. [illegible] (συνήθ. εὔχρησ. τὸ μσ. ἢ παθ.) esser persuaso, informarsi, sapere di certo. [illegible]

Πληροφορία (ἡ) convincimento. [illegible]

Πληρόω-ῶ. Μ. ώσω empiere. 2. saziare. 3. supplire. 4. pagare. 5. effettuare. [illegible]

Πλήρωμα (τὸ) l' equipaggio d' una nave. 2. il contingente. [illegible] 3. = τῷ.

Πλήρωσις-εως (ἡ) l' azione d' empiere. 2. pienezza. 3. compimento. 4. pagamento. [illegible]

Πληρωτὴς-οῦ (ὁ) che empisce. 2. colui che effettua, adempisce. [illegible]

Πληρωτικὸς-ὴ-όν. proprio ad empiere, effettuare. [illegible]

Πλησία ἴδε Πλησίος.

Πλησιάζω. Μ. άσω. avvicinarsi. [illegible]

Πλησίαλος (ὁ, ἡ) = Παραθαλάσσιος.

Πλησιασμὸς (ὁ) avvicinamento. 2. coito, commercio carnale. [illegible]

Digitized by Google

Πλησιαστὴς - οῦ (ὁ) vicino. [illegible]

Πλησιόθεος (ὁ, ἡ) che s' avvicina a Dio, prossimo a Dio. [illegible]

Πλησιοικος (ὁ, ἡ) che abita vicino. [illegible]

Πλησίον, *ἐπίῤ.* vicino, appresso. [illegible]

Πλησίος - α - ον. vicino, prossimo. [illegible] *Πλησία*, *ἐπίῤ.* = *Πλησίον.*

Πλησιόχωρος (ὁ, ἡ) contiguo, finitimo. [illegible]

Πλησίστιος (ὁ, ἡ) che empie, gonfia le vele. [illegible]

Πλησιφαὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di lume, luminosissimo. [illegible]

Πλησίφωτος (ὁ, ἡ) = *Πλησιφαής.*

Πλῆσμα (τὸ) ciò che serve ad empiere. [illegible]

Πλήσμη (ἡ) = *Πλήμμυρα.*

Πλησμιος - α ἡ ος - ον. che empie, sazia, sazievole. [illegible] — *ίως*, *ἐπίῤ.*

Πλησμονὴ (ἡ) sazietà. 2. abbondanza. [illegible]

Πλήσσω (ττω.) *Μ.* *πλήξω.* battere, percuotere, colpire, ferire. [illegible]

Πλίγμα (τὸ) passo. 2. salto. [illegible] 3. = *Πλιχάς.*

Πλινθεία (ἡ) costruzione di mattoni. [illegible]

Πλινθεῖον (τὸ) luogo ove si fanno i mattoni. [illegible]

Πλίνθευσις - εως (ἡ) l' azione di fare de' mattoni. [illegible]

Πλινθευτὴς - οῦ (ὁ) mattoniero. [illegible]

Πλινθεύω. *Μ.* *εύσω.* fare de' mattoni. 2. ammattonare. [illegible]

Πλινθηδὸν, *ἐπίῤ.* in forma di mattone. [illegible]

Πλινθιακὸς - ἡ - όν. pertinente al mattone. [illegible]

Πλίνθινος - η - ον. di mattone. [illegible]

Πλινθίον (τὸ) tutto ciò che ha la forma d' un mattone, quadrato come il mattone. [illegible]

Πλινθὶς - ίδος (ἡ) ὑποκρ. τ. *Πλίνθος.*

Πλινθοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di mattone. [illegible]

Πλινθοποιία (ἡ) = *Πλινθεία.*

Πλίνθος (ἡ) mattone. [illegible] (*μτνμ.*) verga d' oro, d' argento. (*Γαλλ.* lingot). [illegible]

Πλινθουλκὸς (ὁ, ἡ) = *Πλινθουργός.*

Πλινθουργέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* fare, costruire de' mattoni. [illegible]

Πλινθουργία (ἡ) il mestiere del mattoniero. [illegible]

Πλινθουργὸς (ὁ, ἡ) mattoniero. [illegible]

Πλινθοφορέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* portare de' mattoni. [illegible]

Πλινθόω - ῶ. *Μ.* *ώσω.* costruire di mattoni. 2. ammattonare. [illegible]

Πλινθωτὸς - ἡ - όν. quadrato come il mattone. [illegible]

Πλίξις - εως (ἡ) passo. [illegible]

Πλίσσω καὶ (*μσ.*) *Πλίσσομαι.* *Μ.* *πλίξομαι.* camminare a gran passo. [illegible]

Πλιχὰς - άδος (ἡ) quella parte del corpo, ch' è frà l' anguinaja e la coscia. [illegible]

Πλοιάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πλοῖον.* navicella. [illegible]

Πλοΐζομαι. *Μ.* *ίσομαι.* = *Πλωΐζομαι.*

Πλοῖον (τὸ) bastimento, nave. [illegible]

Πλοκαμὶς - ῖδος (ἡ) treccia di capelli. [illegible]

Πλόκαμος (ὁ) capelli trecciati, treccia di capelli. 2. fune. 3. branche di polpo. [illegible]

Πλοκαμώδης - εος (ὁ, ἡ) increspato, trecciato. [illegible]

Πλόκανον (τὸ) = *Πλέγμα.*

Πλοκὰς - άδος (ἡ) = *Πλοκαμίς.*

Πλοκεὺς - έως (ὁ) intrecciatore. [illegible]

Πλοκὴ (ἡ) intrecciamento, treccia. 2. intrighi. 3. sofisma. [illegible]

Πλοκίζω. *Μ.* *ίσω.* = *Πλέκω.*

Πλόκιμος (ὁ, ἡ) che si può trecciare. [illegible]

Πλόκιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πλόκος.*

Πλόκος (ὁ) = *Πλόκαμος.*

Πλομίζω καὶ Πλόμος = *Φλομίζω καὶ Φλόμος.*

Πλόος - οῦς (ὁ) navigazione. [illegible]

Digitized by Google

Πλουθυγίεια (ἡ) ricchezza e sanità. Հարստութիւն ու առողջութիւն · զէնկինլիք վէ սաղլըգ:

Πλουσιάζω. Μ. άσω. = *Πλουτίζω.*

Πλουσιακὸς - ή - όν. proprio ad un ricco. Հարուստի յատուկ · զէնկինէ մախսուս:

Πλουσιάω - ῶ. Μ. άσω. = *Πλουτῶ.*

Πλουσιόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. առատաձեռն · էլի աչըգ, ճէօմէրտ:

Πλούσιος - α - ον. ricco, opulente. Հարուստ · զէնկին, տովլէթլու, մալտար:

Πλουσίως, ἐπίῤ. riccamente. Հարստութեամբ · զէնկինլիք իլէ:

Πλούταξ - ακος (ὁ) riccone. շատ Հարուստ · փէք զէնկին:

Πλουτέω - ῶ. Μ. ήσω. essere ricco. Հարուստ ըլլալ · զէնկին օլմագ:

Πλουτίζω. Μ. ίσω. arricchire. Հարստացընել · զէնկինլէշտիրմէք:

Πλουτίνδην, ἐπίῤ. scegliendo i più ricchi. ամենէն Հարուստները ընտրելով · էն զէնկինլերի սէչէրէք:

Πλουτισμὸς (ὁ) arricchimento. Հարստացընելը կամ Հարստանալը · զէնկինլէշտիրմէ եահօտ զէնկինլէնմէ:

Πλουτοδοτέω - ῶ. Μ. ήσω. dare delle ricchezze. Հարստութիւն տալ · զէնկինլիք՝ մալ վէրմէք:

Πλουτοδοτὴρ × *ἀντὶ* —

Πλουτοδότης - ου (ὁ) datore delle ricchezze. Հարստութիւն տուող · զէնկինլիք՝ մալ վէրէն:

Πλουτοκρατέω - ῶ. Μ. ήσω. dominare per le ricchezze. Հարստութեանը տիրել · զէնկինլիք իլէ հիւքիւմ սիւրմէք:

Πλουτοκρατία (ἡ) dominio de' ricchi. Հարուստներու տէրութիւն՝ իշխանութիւն · զէնկինլէրին հիւքիւմէթի:

Πλουτοποιὸς (ὁ, ἡ) che raduna delle ricchezze. 2. lucrativo. Հարստութիւն ժողվող · 2 · շահաւէտ, վաստակ բերող · մալ պիրիքտիրէն · 2 · քազանչլը, ֆայտալը:

Πλοῦτος (ὁ) ricchezze, opulenza. Հարստութիւն · զէնկինլիք, մալտարլըգ, մալ:

Πλουτοφόρος (ὁ, ἡ) = *Πλουτοδότης.*

Πλόχανον (τὸ) = *Πλόκανον.*

Πλοχμὸς (ὁ) × *ἀντὶ Πλόκαμος.*

Πλύμα (τὸ) lavatura. լուացուք · էյնիտէ դէր նէսնէ եըգանտըղըն նէսնէ:

Πλυνεὺς - έως (ὁ) = *Πλυντήρ.*

Πλυνὸς (ὁ) lavatojo. լուացարան · եըգանաճագ եէր:

Πλυντὴρ (ὁ) lavandajo. լուացող · եըգայան, չամաշըրճը:

Πλύντης - ου (ὁ) = *Πλυντήρ.*

Πλύντρια (ἡ) *θηλ. τ. Πλυντήρ.* lavandaja. հաս լուացող կնիկ · չամաշըրճը գարը:

Πλυντρὶς - ίδος (ἡ) = *Πλύντρια.* (*Γῆ*) argilla. կաւ · քիլ:

Πλύντρον (τὸ) ciò che si paga per lavatura. լուացքի վարձ · եըգամագ գարասը:

Πλύνω Μ. υνῶ. lavare. 2. biasimare, rimproverare. լուալ · 2 · նախատել, չարել · եըգամագ · 2 · ազարլամագ, թէքտիր էթմէք:

Πλύσιμος (ὁ, ἡ) che si può lavare. լուացուիլ կրցող · եըգանըլապիլիր:

Πλύσις - εως (ἡ) lavatura. լուացք · եըգամա, եըգանմա:

Πλυσμὸς (ὁ) = *τῷ προηγ.*

Πλύτης - ου (ὁ) = *Πλύντης.*

Πλυτὸς - ή - όν. lavato. լուացուած · եըգանմըշ:

Πλωὰς - άδος (ἡ) che nuota. լողացող · եիւզէն:

Πλωΐζω καὶ - ΐζομαι. Μ. ίσω - ομαι. = *Πλέω.*

Πλώϊμος (ὁ, ἡ) = *Πλεύσιμος.*

Πλώσιμος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Πλώϊμος.*

Πλωτὴρ (ὁ) navigatore. նաւաստի · կէմիճի:

Πλώτης - ου (ὁ) × *'Ιων. ἀντὶ Πλωτήρ.*

Πλωτικὸς - ή - όν. nautico. նաւարկութեան պատկանած · կէմիճիլիյէ տաիր:

Πλωτὸς - ή - όν. navigabile. 2. che nuota. նաւարկելի · 2 · լողացող · կէմի իլէ կէտիլէպիլիր · 2 · եիւզէն:

Πλώτωρ - ορος (ὁ) = *Πλωτήρ.*

Πλώω. Μ. ώσω. = *Πλέω.*

Πνείω × *ἀντὶ Πνέω.*

Πνεῦμα (τὸ) soffio, respiro. 2. vento. 3. spirito. փչում, փչելը · շունչ · 2 · հով · 3 · հոգի · իւֆլէյիշ, սօլուգ, նէֆէս · 2 · րուզկեար · 3 · րուհ:

Πνευματίας - ου (ὁ) (*ἰατρ.*) che ha la respirazione frequente e forte. ստէպ ստէպ ու ձայնով շունչ առնող տուող · սըք սըք վէ սէս իլէ նէֆէս ալըր վէրէն:

Πνευματίζω. Μ. ίσω. soffiare. փչել · իւֆիւրմէք:

Πνευματικὸς - ή - όν. spirituale. հոգեղէն · րուհանի · 2 · = *Πνευματίας.*

Πνευματικῶς, ἐπίῤ. spiritualmente. հոգեպէս · րուհանիյէ:

Πνευμάτιον (τὸ) *ὑποκ. τ. Πνεῦμα.* venticello. թեթեւ քամի · րուզկեարճըգ:

Πνευματοκήλη (ἡ) ernia ventosa, pneumatocele. փքէ գոյացած փոշտանկութիւն · եէլտէն գասըգ էտէն դէդիլէդ:

Πνευματοκίνητος (ὁ, ἡ) mosso, inspirato dallo Spirito Santo. Հոգւոյն սրբոյն շարժեալ՝ ազդեալ · Րուհուլգուտուսդան թէհրիքին՝ իլհամ օլմուշ:

Πνευματοκλήτωρ - ορος (ὁ) che invoca gli spiriti. դեւերը՝ ոգիները կանչող (ոգեհարցութեան) · ճինլէրի չաղըրան (պիւյիւճիւ):

Πνευματόμφαλος (ὁ, ἡ) che ha l'ombelico gonfiato dal flato. փքէ պորտը ուռեցած · եէլտէն կէօպէկ շիշմիշ:

Πνευματοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. eccitare del vento. հով հանել · րուզկեար չըգարմագ:

Πνευματοφορέομαι - οῦμαι. Μ. ηθήσομαι. agitarsi dal vento. 2. esser inspirato dallo Spirito Santo. հովէն յուզիլ՝ տարուբերիլ, հողմավար ըլլալ · 2 · Հոգին Սուրբէն ազդուած ընդունիլ · րուզկեարդան չալգալանմագ՝ սէրթ սէլմէք · 2 · Րուհուլ գուտուսդան իլհամ օլմագ:

Πνευματοφόρος (ὁ, ἡ) agitato, portato via dal vento. 2. inspirato dallo Spirito Santo. հովէն տարուբերած, հողմավար · 2 · Հոգին Սուրբէն ազդեալ · րուզկեարդան չալգալանմըշ · 2 · Րուհուլ գուտուսդան իլհամ:

Πνευματόω - ῶ. Μ. ώσω. empiere di vento, cagionare de' flati. հովով լեցընել, փորը փքախտութիւն պատճառել · րուզկեար իլէ տօլտուրմագ, եէլ հասըլ էթմէք:

Digitized by Google

Πνευματώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di vento, ventoso. 2. flatuoso. [illegible]

Πνευμάτωσις-εως (ἡ) pneumatosi, gonfiamento dello stomaco da' flati. [illegible]

Πνευματωτικὸς-ή-όν. flatuoso. [illegible]

Πνευμονία (ἡ) polmonea, peripneumonia. [illegible]

Πνευμονίας-ου (ὁ) καὶ

Πνευμονικὸς-ή-όν. polmonare. 2. attaccato di polmonea. [illegible]

Πνευμονὶς-ίδος (ἡ) = *Πνευμονία*.

Πνεύμων-ονος (ὁ) polmone. [illegible]

Πνεῦσις-εως (ἡ) soffio. [illegible]

Πνεύστης-ου (ὁ) anelante. [illegible]

Πνευστιάω-ῶ. *M.* άσω. anelare, ansare. [illegible]

Πνευστικὸς-ή-όν. = *Πνευματωτικός*.

Πνέω. M. πνεύσω ἢ -ομαι ἢ -οῦμαι. soffiare. 2. respirare. [illegible]

Πνιγαλίων-ωνος (ὁ) incubo, pesarolo. [illegible]

Πνιγέα (ἡ) stufa. [illegible]

Πνιγεὺς-έως (ὁ) fornello di cucina [illegible]

Πνιγηρὸς-ὰ-όν. soffocante. [illegible]

Πνίγμα (τὸ) καὶ *Πνιγμονὴ* (ἡ) καὶ

Πνιγμὸς (ὁ) soffocamento, strangolamento. [illegible]

Πνῖγος-εος-ους (τὸ) calore soffocante, eccessivo. [illegible]

Πνίγω. M. πνίξω ἢ πνίξομαι ἢ -οῦμαι. soffocare, strangolare, affogare. [illegible]

Πνιγώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Πνιγηρός*.

Πνικτὸς-ή-όν. soffocato. [illegible]

Πνὶξ-πνιγὸς (ὁ) = *Πνιγμός*.

Πνίξις-εως (ἡ) soffocazione. [illegible]

Πνοὴ (ἡ) soffio, vento. 2. respiro. 3. esalazione d'odore. 4. fumo, vapore. [illegible]

Πνοιὴ (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Πνοή*.

Πνόος-οῦς (ἡ) × Ἰων. ἀντὶ *Πνοή*.

Πνὺξ-υκὸς (ἡ) luogo esposto al vento in Atene dove si teneva l' assemblea del popolo. [illegible]

Πνυτὸς-ή-όν. = *Πινυτός*.

Πόα-ας (ἡ) erba, gramigna. [illegible]

Ποάζω. M. άσω. sarchiare. [illegible]

Ποάριον (τὸ) erbetta. [illegible]

Ποασμὸς (ὁ) sarchiatura. [illegible]

Ποάστρον (τὸ) sarchio. [illegible]

Ποδάγρα (ἡ) piedica, trappola, laccio. 2. podagra. [illegible]

Ποδαγράω-ῶ. *M.* ήσω. soffrire di podagra. [illegible]

Ποδαγρικὸς-ή-όν. καὶ

Ποδαγρὸς (ὁ, ἡ) podagrico, podagroso. [illegible]

Ποδαλγέω-ῶ. *M.* ήσω. = *Ποδαγράω*.

Ποδαλγὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Ποδαγρός*.

Ποδαλγία (ἡ) = *Ποδάγρα*.

Ποδαλγικὸς-ή-όν. = *Ποδαγρικός*.

Ποδανιπτὴρ (ὁ) bacino da lavar i piedi. [illegible]

Ποδανίπτρα (ἡ) = *Ποδανιπτήρ*.

Ποδάνιπτρον (τὸ) acqua in cui si lavano i piedi. [illegible]

Ποδαπὸς-ή-όν; di qual paese? di che sorta? [illegible]

Ποδαργία (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ *Ποδαλγία*.

Πόδαργος (ὁ, ἡ) che ha i piedi bianchi. 2. veloce, rapido. [illegible]

Ποδαρίζω. M. ίσω. = *Πυδαρίζω*.

Ποδάριον (τὸ) ὑποκ. τ. *Πούς*. piedino. [illegible]

Ποδάρκης-έος ἢ εος (ὁ, ἡ) veloce, rapido. [illegible]

Ποδεῖον (τὸ) pedule, scappino. [illegible]

Ποδεὼν-ῶνος (ὁ) il collo d'un otre. 2. orza. 3. promontorio. [illegible]

Ποδηγεσία (ἡ) guidamento. [illegible]

Ποδηγετέω-ῶ. *M.* ήσω. = *Ποδηγέω*.

Ποδηγέτης-ου (ὁ) = *Ποδηγός*.

Ποδηγέω-ῶ. *M.* ήσω. guidare. [illegible]

Ποδηγία (ἡ) = *Ὁδηγία*.

Ποδηγὸς (ὁ, ἡ) guida, scorta. [illegible]

Ποδηνεκὴς-έος (ὁ, ἡ) che arriva fin' ai

Digitized by Google

piedi. [illegible]

Ποδήνεμος (ὁ, ἡ) veloce come il vento. [illegible]

Ποδήρης - εος (ὁ, ἡ) che scende, arriva fin' ai piedi. [illegible]

Ποδιαῖος - α - ον. lungo un piede. [illegible]

Ποδίζω. Μ. ίσω. impastojare. 2. misurare col piede. (*Γαλλ.* arpenter). [illegible] 2. [illegible]

Ποδίκροτος (ὁ, ἡ) che fa dello strepito co' piedi. [illegible]

Πόδιον (τὸ) = *Ποδεῖον.* 2. *ὑποκρ. τ. Ποῦς.*

Ποδίσκος (ὁ) *ὑποκρ. τ. Ποῦς.*

Ποδισμὸς (ὁ) l'azione di misurare col piede. [illegible]

Ποδιστὴρ (ὁ) che s'intrica a' piedi. 2. pajuolo a piedi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποδίστρα (ἡ) piedica. [illegible]

Ποδοκάκη ἢ *-κάκκη* (ἡ) ceppo. [illegible]

Ποδοκρουστία (ἡ) battimento di piedi. [illegible]

Ποδονιπτὴρ ἢ *-νίπτρα* ἢ *-νίπτρον.* = *Ποδανιπτήρ κτλ.*

Ποδοστράβη (ἡ) = *Ποδοκάκη* ἢ *Ποδίστρα.*

Ποδόστροφον (τὸ) = *Ποδοστράβη.*

Ποδόψηστρον (τὸ) stoja per nettarsi gli stivali. [illegible]

Ποδόω - ῶ. Μ. ώσω. stender le vele tirando le orze. [illegible]

Ποδώκεια (ἡ) velocità di piedi. [illegible]

Ποδώκης - εος (ὁ, ἡ) veloce a' piedi, rapido. [illegible]

Ποδωκία (ἡ) = *Ποδώκεια.*

Ποηλογέω - ῶ. Μ. ήσω. cogliere dell' erba. [illegible]

Ποηφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. cibarsi di erbe. [illegible]

Ποηφαγία (ἡ) il cibarsi di erbe. [illegible]

Ποηφάγος (ὁ, ἡ) che si ciba di erbe. [illegible]

Ποηφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' erba. [illegible]

Ποθεινὸς - ὴ - όν. bramabile, desiderabile. [illegible] — *εινῶς, ἐπίῤ.*

Πόθεν; *ἐπίῤ.* donde? come? [illegible]

Ποθέσπερος (ὁ, ἡ) *Δ. ἀντὶ Προσέσπερος.*

Τὰ Ποθέσπερα, ἐπίῤ. verso la sera. [illegible]

Ποθέω - ῶ. Μ. ήσω. desiderare, bramare. [illegible]

Πόθη (ἡ) × *ἀντὶ Πόθος.*

Πόθημα (τὸ) oggetto di desiderio, di brama. [illegible] 2. = *Πόθος.*

Πόθησις - εως (ἡ) l'azione di desiderare. [illegible] *ἴδε καὶ Πόθος.*

Ποθητὸς - ὴ - όν. desiderato, bramabile. [illegible]

Πόθι; *ἐπίῤ.* dove? in qual parte? [illegible]

Ποθόβλητος (ὁ, ἡ) innamorato. [illegible]

Πόθοδος, Ποθοράω. κτλ. Δ. ἀντὶ Πρόσοδος κτλ.

Πόθος (ὁ) brama, desiderio, amore. 2. rammarico. (*Γαλλ.* regret). 3. aquilegia (pianta). (*Γαλλ.* amolie). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ποῖ; *ἐπίῤ.* dove? in qual parte? [illegible]

Ποιέω - ῶ. Μ. ήσω. fare. [illegible]

Ποίη (ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Πόα.* 2. *θηλ. τ. Ποῖος.*

Ποιήεις - εσσα - εν. erboso. [illegible]

Ποίημα (τὸ) opera. 2. poema. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποιηματικὸς - ὴ - όν. = *Ποιητικός.* (2).

Ποιημάτιον (τὸ) piccolo poema, poemetto. [illegible]

Ποιηρὸς - ὰ - όν. = *Ποιήεις.*

Ποίησις - εως (ἡ) operazione, costruzione. 2. poesia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποιητὴς - οῦ (ὁ) fattore. 2. poeta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποιητικὸς - ὴ - όν. efficiente. 2. poetico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποιητικῶς, ἐπίῤ. poeticamente. [illegible]

Ποιητὸς - ὴ - όν. fatto. 2. fittizio. 3. adottivo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ποιήτρια (ἡ) poetessa. [illegible]

Ποιηφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ποηφαγέω.*

Ποιηφάγος (ὁ, ἡ) = *Ποηφάγος.*

Ποικιλανθὴς - έος (ὁ, ἡ) variato di diversi fiori o colori, vajato. [illegible]

Digitized by Google

Ποικιλεὺς - έως (ὁ) = *Ποικιλτής.*

Ποικιλία (ἡ) brizzolatura. [illegible]

Ποικιλὶς - ίδος (ἡ) cardellino (uccello). [illegible]

Ποικίλλω. M. ιλῶ. indanajare, variare. [illegible]

Ποίκιλμα (τὸ) ricamo. [illegible]

Ποικιλόβοτρυς (ὁ, ἡ) di cui le uve sono vaje. [illegible]

Ποικιλόβουλος (ὁ, ἡ) scaltro, fino. [illegible]

Ποικιλόγραμμος (ὁ, ἡ) macchioso, vajo. [illegible]

Ποικιλόδερμος καὶ

Ποικιλοδέρμων - ονος (ὁ, ἡ) di cui la pelle è punzecchiata, indanajata. [illegible]

Ποικιλόδωρος (ὁ, ἡ) che fà diversi presenti, doni. [illegible]

Ποικιλόθρονος (ὁ, ἡ) assiso sopra un trono variato di diversi colori. [illegible]

Ποικιλομήτης - ου (ὁ) *καὶ*

Ποικιλόμητις - ιος (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόβουλος.*

Ποικιλομηχάνητος (ὁ, ἡ) che sà inventare varj artifizi, scaltro. [illegible]

Ποικιλομορφία (ἡ) varietà di forma. [illegible]

Ποικιλόμορφος (ὁ, ἡ) di varie forme, variforme. [illegible] 2. = *Ποικιλόχροος.*

Ποικιλόνωτος (ὁ, ἡ) di cui il dorso è vajato, macchioso. [illegible]

Ποικιλοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) che intraprende diversi affari. [illegible]

Ποικιλόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ale macchiate. [illegible]

Ποικίλος - η - ον. variato, macchioso, vajato, punzecchiato, indanajato. 2. vario, diverso. 3. scaltro, astuto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ποικιλόστερνος (ὁ, ἡ) che ha il petto macchioso. [illegible] 2. = *Ποικιλόφρων.*

Ποικιλόστικτος (ὁ, ἡ) punzecchiato, macchiato. [illegible]

Ποικιλόστολος (ὁ, ἡ) che porta un abito ricamato. [illegible]

Ποικιλοτέχνης - ου (ὁ) che conosce od inventa diverse arti. [illegible]

Ποικιλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόβουλος.*

Ποικιλόφωνος (ὁ, ἡ) che tramanda varj suoni. [illegible]

Ποικιλόχροος - ους (ὁ, ἡ) variato di diversi colori, vario-pinto. [illegible]

Ποικιλόχρωμος καὶ

Ποικιλόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόχροος.*

Ποικιλτὴς - οῦ (ὁ) ricamatore. [illegible]

Ποικιλτικὸς - ἡ - όν. che concerne il ricamo. [illegible]

Ποικιλτὸς - ἡ - όν. ricamato. [illegible]

Ποικίλτρια (ἡ) *θηλ. τ. Ποικιλτής.*

Ποικιλῳδὸς (ὁ, ἡ) che canta diverse canzoni. [illegible]

Ποικίλως, ἐπίῤ. in varie maniere. 2. astutamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποιμαίνω. M. ανῶ. pascere, pascolare. [illegible]

Ποιμανεύω καὶ (*με.*) *- εύομαι. M. εύσομαι.* = *Ποιμαίνω.*

Ποιμαντὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Ποιμήν.*

Ποιμαντικὸς - ἡ - όν. pastorale. [illegible]

Ποιμάντωρ - ορος (ὁ) = *Ποιμαντήρ.*

Ποιμάνωρ - ορος (ὁ) pastore d' uomini, sovrano. [illegible]

Ποιμενίδης - ου (ὁ) figlio d' un pastore. [illegible]

Ποιμενικὸς - ἡ - όν. pastorale. [illegible]

Ποιμένιος - α - ον. = *Ποιμενικός.*

Ποιμὴν - ένος (ὁ) pastore. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ*).

Ποιμναῖος - α - ον. pastorale. [illegible]

Ποίμνη (ἡ) gregge (di pecore). [illegible]

Ποίμνηθεν, ἐπίῤ. dalla gregge. [illegible]

Ποίμνιον (τὸ) = *Ποίμνη.*

Ποιμνίτης - ου (ὁ) *καὶ Ποιμνῖτις - ιδος* (ἡ) = *Ποιμναῖος.*

Ποινὰ (ἡ) *Δ. ἀντὶ Ποινή.*

Ποιναῖος - α - ον. penale. 2. punitivo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποινάω - ῶ. M. άσω ἢ ήσω. punire. [illegible]

Ποινὴ (ἡ) pena, ammenda, multa. [illegible]

Digitized by Google

Ποινηλασία (ἡ) punizione. [illegible]

Ποινηλατέω-ῶ. *M.* *ήσω.* perseguitare un colpevole per punirlo. [illegible]

Ποινήλατος (ὁ, ἡ) perseguito per esser punito. [illegible]

Ποινήτειρα (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Ποινητὴρ (ὁ) punitore. [illegible]

Ποίνιμος-η ἢ ος-ον. punitivo. 2. penale. 3. degno di pena. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ποιολογέω-ῶ. *M.* *ήσω.* cogliere dell'erba. [illegible]

Ποιολόγος (ὁ, ἡ) che coglie dell'erba. [illegible]

Ποιονόμος (ὁ, ἡ) che si pasce d'erba. [illegible]

Ποῖος-α-ον; *ἀντων.* chi? quale? [illegible]

Ποιὸς-ὰ-όν. tale, di tale qualità. [illegible]

Ποιότης (ἡ) qualità. [illegible]

Ποιόω-ῶ. *M.* *ώσω.* qualificare. [illegible]

Ποιπνύω. *M.* *ύσω.* servire, operare con diligenza. [illegible]

Ποίφυγμα (τὸ) soffio, respiro forte. [illegible]

Ποίφυξις-εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Ποιφύσσω. *M.* *ύξω.* respirare fortemente. [illegible]

Ποιώδης-εος (ὁ, ἡ) erboso. [illegible]

Ποιωτικὸς-ὴ-όν. qualificante. 2. qualificato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πόκα; *ἐπίῤ.* *Δ.* *ἀντὶ Πότε.*

Ποκάζω. *M.* *άσω.* = *Ποκίζω.*

Ποκάριον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πόκος.*

Ποκὰς-άδος (ἡ) capellatura. [illegible]

Ποκίζω. *M.* *ίσω.* tosare, tondere. [illegible]

Ποκοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al tosone. [illegible]

Πόκος (ὁ) tosone. [illegible]

Πολεμάρχειος (ὁ, ἡ) che concerne il generale, il capo della guerra. [illegible]

Πολεμαρχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* dirigere la guerra, sovrastare all'esercito, essere generale. [illegible]

Πολεμάρχης-ου (ὁ) = *Πολέμαρχος.*

Πολεμαρχία (ἡ) la carica del generale. [illegible]

Πολέμαρχος (ὁ) generale d'armata, capo della guerra. [illegible]

Πολεμέω-ῶ. *M.* *ήσω.* combattere, guerreggiare. [illegible]

Πολεμησείω (*X. M.*) aver voglia di combattere. [illegible]

Πολεμητήριον (τὸ) luogo adattato per combattere. [illegible]

Πολεμήτωρ-ορος (ὁ) × *ἀντὶ Πολεμιστής.*

Πολεμίζω. *M.* *ίσω* ἢ *ίξω.* = *Πολεμέω.*

Πολεμικὸς-ὴ-όν guerresco. 2. bellicoso. 3. nemico. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πολεμικῶς, *ἐπίῤ.* da guerriero. [illegible]

Πολέμιος-α ἢ ος-ον. ostile, nemico. [illegible] — *ίως,* *ἐπίῤ.*

Πολεμιστὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Πολεμιστής.*

Πολεμιστήριος-α-ον. guerresco. 2. bellicoso, combattente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολεμιστὴς-οῦ (ὁ) combattente. [illegible]

Πολεμίστρια (ἡ) *θηλ. τ. Πολεμιστήρ.*

Πολεμοκέλαδος (ὁ, ἡ) che ama la guerra. [illegible]

Πολεμόνδε, *ἐπίῤ.* alla guerra. [illegible]

Πολεμοποιέω-ῶ. *M.* *ήσω.* eccitare la guerra. 2. render nemico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολεμοποιὸς (ὁ, ἡ) che suscita la guerra. [illegible]

Πόλεμος (ὁ) guerra, battaglia, combattimento. [illegible]

Πολεμοτροφέω-ῶ. *M.* *ήσω.* fomentare la guerra. [illegible]

Πολεμόω-ῶ. *M.* *ώσω.* eccitare qualcuno alla guerra, render nemico. [illegible]

Πολεμώνιον (τὸ) polemonio, valeriana (erba). [illegible]

Πολεύω. *M.* *εύσω καὶ*

Πολέω-ῶ. *M.* *ήσω.* voltare, tornare. 2. frequentare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πόλησις-εως (ἡ) rivolta. [illegible]

Digitized by Google

Πολιαίνομαι. M. *ανθήσομαι.* incanutirsi. [illegible]

Πολιανομέω-ῶ. M. *ήσω.* governare una città. [illegible]

Πολιανόμος (ὁ, ἡ) governatore d'una città. [illegible]

Πολιαρχέω-ῶ. M. *ήσω.* essere il capo, presidente della città. [illegible]

Πολίαρχος (ὁ, ἡ) il capo, il presidente della città. [illegible]

Πολίδιον (τὸ) *ὑποκρ.* τ. *Πόλις.* cittadella. [illegible]

Πολιεύς-έως (ὁ) protettore della città. [illegible]

Πολίζω. M. *ίσω.* fondare una città. [illegible]

Πολιήτωρ-ορος (ὁ) × *ἀντὶ Πολίτης.*

Πόλινδε, *ἐπίῤ.* alla città. [illegible]

Πολιόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli bianchi. [illegible]

Πόλιον (τὸ) polio, canutola (erba). [illegible]

Πολιορκέω-ῶ. M. *ήσω.* assediare. [illegible]

Πολιορκητής-οῦ (ὁ) assediatore. [illegible]

Πολιορκητικός-ή-όν. che concerne l'assedio. [illegible]

Πολιορκία (ἡ) assedio. [illegible]

Πολιός-ά-όν. canuto. 2. bianco. [illegible]

Πολιότης (ἡ) canutezza. [illegible]

Πολιότριχος (ὁ, ἡ) = *Πολιόθριξ.*

Πολιοῦχος (ὁ, ἡ) protettore della città. [illegible]

Πολιοφυλακέω-ῶ. M. *ήσω.* custodire la città. [illegible]

Πολιόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) bianco. [illegible]

Πολιόω-ῶ. M. *ώσω.* render bianco, canuto. [illegible]

Πολίπορθος (ὁ, ἡ) saccheggiatore delle città, conquistatore. [illegible]

Πόλις-εως (ἡ) città. [illegible]

Πόλισμα (τὸ) castello. [illegible]

Πολισμός (ὁ) fondazione d'una città. [illegible]

Πολισσόος (ὁ, ἡ) salvatore della città. [illegible]

Πολισσοῦχος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Πολιοῦχος.*

Πολιστής-οῦ (ὁ) fondatore d'una città. [illegible]

Πολιτάρχης-ου (ὁ) presidente della città, il capo de' cittadini. [illegible]

Πολίταρχος (ὁ) = *Πολιτάρχης.*

Πολιτεία (ἡ) stato, la costituzione della città, polizia. 2. i dritti della cittadinanza. [illegible]

Πολίτευμα (τὸ) = *Πολιτεία.*

Πολιτευτής-οῦ (ὁ) magistrato, amministratore della città, uomo di stato, funzionario. [illegible]

Πολιτεύω. M. *εύσω.* (*ἀμτβτ. ἢ μσ.*) vivere, comportarsi da cittadino. 2. (*ἐν. γεν.*) comportarsi (*Λατ.* se gerere), vivere, governare se stesso. [illegible]

Πολίτης-ου (ὁ) cittadino. [illegible]

Πολιτίζω. M. *ίσω.* maneggiare gli affari dello stato. [illegible]

Πολιτικός-ή-όν. civile. 2. politico, versato nella politica, uomo di stato, uomo civile, garbato. [illegible] *Πολιτική* (ἡ) la politica. [illegible]

Πολιτικῶς, *ἐπίῤ.* civilmente, da cittadino. [illegible]

Πολῖτις-ιδος (ἡ) *θηλ.* τ. *Πολίτης.*

Πολιτισμός (ὁ) amministrazione della città. [illegible]

Πολιτογραφέω-ῶ. M. *ήσω.* ascrivere al numero de' cittadini. [illegible]

Πολιτογραφία (ἡ) l'azione d'ascrivere al numero de' cittadini. [illegible]

Πολιτοφθόρος (ὁ, ἡ) pernicioso alla città. [illegible]

Πολιτοφυλακέω-ῶ. M. *ήσω.* custodire i cittadini, esser guardiano della città. [illegible]

Πολιτοφύλαξ-ακος (ὁ) guardiano della

Digitized by Google

città. [illegible]

Πολίχνιον (τὸ) cittadella, castello. [illegible]

Πολιώδης-εος (ὁ, ἡ) che incomincia ad incanutire. [illegible]

Πολίωσις-εως (ἡ) incanutimento. [illegible]

Πολλά, πλθ. οὐδ. τ. *Πολύς*.

Πολλάκις, ἐπίῤ. sovente, spesso. [illegible]

Πολλαπλασιάζω. Μ. άσω. moltiplicare. [illegible]

Πολλαπλασίασις-εως (ἡ) καὶ

Πολλαπλασιασμὸς (ὁ) moltiplicazione. [illegible]

Πολλαπλασιόνως, ἐπίῤ = *Πολλαπλασίως*.

Πολλαπλάσιος-α ἢ ος-ον. moltiplicato, moltiplice. [illegible]

Πολλαπλασιόω-ῶ. Μ. ώσω. = *Πολλαπλασιάζω*.

Πολλαπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) = *Πολλαπλάσιος*.

Πολλαπλασίως, ἐπίῤ. moltiplicatamente. [illegible]

Πολλαπλασίωσις-εως (ἡ) = *Πολλαπλασίασις*.

Πολλαπλόος-οῦς, όη-ῆ, όον-οῦν. = *Πολλαπλάσιος*.

Πολλαχῆ, ἐπίῤ. in molti luoghi. 2. in molte maniere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολλαχόθεν, ἐπίῤ. da molte parti. [illegible]

Πολλαχόθι, ἐπίῤ. = *Πολλαχοῦ*.

Πολλαχόσε, ἐπίῤ. a molte parti. [illegible]

Πολλαχοῦ, ἐπίῤ. in molte parti. [illegible]

Πολλαχῶς, ἐπίῤ. in molte maniere. [illegible]

Πολλὸς-ή-όν. Ἰων. × ἀντὶ *Πολύς*.

Πολλοστημόριον (τὸ) la minima parte d' un tutto. [illegible]

Πολλοστὸς-ή-όν. uno de'molti, minimo. [illegible] — οστῶς, ἐπίῤ.

Πόλος (ὁ) polo. 2. orbita. 3. perno (Γαλλ. pivot). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πολτάριον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Πολτίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πόλτος*.

Πολτοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. far della polenta. [illegible]

Πόλτος (ὁ) polenta, farinata. [illegible]

Πολὺ, οὐδ. τ. *Πολύς*.

Πολυαγάπητος (ὁ, ἡ) carissimo. [illegible]

Πολυάδελφος (ὁ, ἡ) che ha molti fratelli. [illegible]

Πολύαθλος (ὁ, ἡ) vincitore di molti combattimenti. [illegible]

Πολυαίματος (ὁ, ἡ) pieno di sangue. [illegible]

Πολυαιμέω-ῶ. Μ. ήσω. avere molto sangue. [illegible]

Πολύαιμος καὶ

Πολυαίμων-ονος (ὁ, ἡ) = *Πολυαίματος*.

Πολυάκανθος (ὁ, ἡ) pieno di spine. [illegible]

Πολυαλγὴς-έος (ὁ, ἡ) molestissimo, che apporta estremo dolore. [illegible]

Πολυαλθὴς-έος (ὁ, ἡ) che guarisce molte malattie. [illegible]

Πολυάλφιτος (ὁ, ἡ) che ha molta farina. [illegible]

Πολύαμμος (ὁ, ἡ) assai arenoso. [illegible]

Πολυάμπελος (ὁ, ἡ) pieno di vigne. [illegible]

Πολυαναγνωσία (ἡ) gran letteratura. [illegible]

Πολυανδρέω-ῶ καὶ (μσ.) *-έομαι-οῦμαι*. essere pieno di uomini, esser popolato. [illegible]

Πολυάνδριον (τὸ) cimiterio. [illegible]

Πολύανδρος (ὁ, ἡ) pieno di uomini, popolato. [illegible] (γυνή) donna che ebbe molti mariti. [illegible]

Πολυάνθεμος καὶ *Πολυανθὴς-έος* καὶ

Πολύανθος (ὁ, ἡ) pieno di fiori. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.).

Πολυάνθραξ-ακος (ὁ, ἡ) pieno di carboni. [illegible]

Πολυανθρωπία (ἡ) gran popolazione. [illegible]

Πολυάνθρωπος (ὁ, ἡ) popolato. [illegible]

Πολυάργυρος (ὁ, ἡ) pieno d'argento. 2. ricco. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολυάριθμος (ὁ, ἡ) numeroso. [illegible]

Πολυαρκὴς-έος (ὁ, ἡ) sufficientissimo. 2. che dura lungo tempo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — αρκῶς, ἐπίῤ.

Πολυάρματος (ὁ, ἡ) che ha molti carri. [illegible]

Digitized by Google

Πολυαρμόνιος (ὁ, ἡ) armoniosissimo. [illegible]

Πολύαρνος (ὁ, ἡ) che ha molti agnelli. [illegible]

Πολυάρουρος (ὁ, ἡ) che ha molti campi. [illegible]

Πολυαρχία (ἡ) poliarchia, dominio di molti. [illegible]

Πολύαρχον (τὸ) = *Πολυαρχία*.

Πολύαστρος (ὁ, ἡ) pieno di stelle. [illegible]

Πολυάσχολος (ὁ, ἡ) occupato in molti affari. [illegible]

Πολυαυξής-έος (ὁ, ἡ) che cresce molto. [illegible]

Πολυαχθής-έος (ὁ, ἡ) molestissimo. [illegible]

Πολυάχυρος (ὁ, ἡ) pieno di paglia. [illegible]

Πολύβατος (ὁ, ἡ) molto frequentato, battuto. [illegible]

Πολυβαφής-έος (ὁ, ἡ) tinto più volte. [illegible]

Πολύβιβλος (ὁ, ἡ) pieno di libri. [illegible]

Πολυβλαβής-έος (ὁ, ἡ) molto nocevole. [illegible]

Πολυβλαστής-έος (ὁ, ἡ) che germoglia molto. [illegible]

Πολυβόλος (ὁ, ἡ) che lancia molti dardi. [illegible]

Πολυβόρος (ὁ, ἡ) assai vorace. [illegible]

Πολυβότανος (ὁ, ἡ) pieno d'erbe. [illegible]

Πολύβοτρυς-υος (ὁ, ἡ) pieno di grappoli. [illegible]

Πολύβουλος (ὁ, ἡ) assai prudente. [illegible]

Πολύβροχος (ὁ, ἡ) molto bagnato. [illegible]

Πολύβωμος (ὁ, ἡ) che ha molti altari. [illegible]

Πολυγάλακτος (ὁ, ἡ) pieno di latte. [illegible]

Πολυγαμέω-ῶ. M. ήσω. contrarre molti matrimonj. [illegible]

Πολυγαμία (ἡ) poligamia, moltiplicità di matrimonj. [illegible]

Πολύγαμος (ὁ, ἡ) poligamo, colui che ha od ebbe molte donne, o colei che ha od ebbe molti mariti. [illegible]

Πολυγενής-έος (ὁ, ἡ) molto fecondo. 2. di molte specie, di diversi generi. [illegible]

Πολυγηρία (ἡ) decrepitezza. [illegible]

Πολύγηρως-ω (ὁ, ἡ) decrepito, vegliardo. [illegible]

Πολύγλευκος (ὁ, ἡ) che rende molto mosto. [illegible]

Πολύγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ) versato od scritto in molte lingue, poliglotto. [illegible]

Πολυγνώμων-ονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *γνωμόνως*. molto prudente, molto sensato, assai erudito. 2. volubile, incostante. [illegible]

Πολύγνωτος (ὁ, ἡ) assai conosciuto, rinomatissimo. [illegible]

Πολυγόνατος (ὁ, ἡ) che ha molti nodi. [illegible] *Πολυγόνατον* (τὸ) sigillo di Salomone (erba). [illegible]

Πολυγονέω-ῶ. M. ήσω. esser fecondo. [illegible]

Πολυγονία (ἡ) fecondità. [illegible]

Πολύγονος (ὁ, ἡ) fecondo, moltiparo. [illegible] (*οὐσ.*) *Πολύγονον* (τὸ) poligono, centonodi (pianta). [illegible]

Πολυγράμματος (ὁ, ἡ) molto letterato. [illegible]

Πολύγραμμος (ὁ, ἡ) composto di molte linee. [illegible]

Πολυγράφος (ὁ, ἡ) che scrive molte cose, poligrafo. [illegible]

Πολυγύμναστος (ὁ, ἡ) molto od in molte cose esercitato. [illegible]

Πολυγύναιος καὶ Πολυγύνης-ου ἡ-αιος (ὁ) che ha molte donne. [illegible]

Πολυγώνιος (ὁ, ἡ) che ha molti angoli. [illegible]

Πολύγωνος (ὁ, ἡ) = *Πολυγώνιος*. (*οὐσ.*) *Πολύγωνον* (τὸ) poligono (figura che ha molti angoli). [illegible]

Πολυδάκρυος καὶ

Πολύδακρυς-υος καὶ

Πολυδάκρυτος (ὁ, ἡ) molto lagrimevole.

Digitized by Google

[illegible] — ὑτως, ἐπίῤ.

Πολυδάπανος (ὁ, ἡ) molto spendioso. [illegible]

Πολυδέγμων-ονος (ὁ, ἡ) che contiene molte cose, ampio. [illegible]

Πολυδεής-έος (ὁ, ἡ) assai bisognoso. [illegible]

Πολυδέκτης-ου (ὁ, ἡ) = *Πολυδέγμων*.

Πολύδενδρος (ὁ, ἡ) pieno di alberi. [illegible]

Πολυδερκής-έος (ὁ, ἡ) molto perspicace. [illegible]

Πολύδημος καὶ

Πολυδημώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Πολυάνθρωπος*.

Πολυδικέω-ῶ. Μ. ήσω. far molti litigi. [illegible]

Πολύδικος (ὁ, ἡ) molto litigioso. [illegible]

Πολυδινής-έος καὶ Πολύδινος (ὁ, ἡ) che ha molti gorghi, vortici. [illegible]

Πολυδίψιος (ὁ, ἡ) molto assetato, sitibondo. [illegible]

Πολύδιψος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Πολύδοξος (ὁ, ἡ) celeberrimo, illustrissimo, gloriosissimo. [illegible]

Πολυδουλεία (ἡ) gran numero di servi. [illegible]

Πολύδουλος (ὁ, ἡ) che ha molti servi. [illegible]

Πολύδροσος (ὁ, ἡ) coperto di rugiada. [illegible]

Πολυδύναμος (ὁ, ἡ) assai potente. [illegible]

Πολυδωρία (ἡ) liberalità. [illegible]

Πολύδωρος (ὁ, ἡ) che dà molti doni, liberale. [illegible]

Πολύεδρος (ὁ, ἡ) poliedro, che ha molti lati. [illegible]

Πολυεθνής-έος (ὁ, ἡ) abitato da molte nazioni. [illegible]

Πολυειδήμων-ονος (ὁ, ἡ) molto erudito. [illegible]

Πολυειδής-έος (ὁ, ἡ) di molte sorti. [illegible]

Πολυειδῶς, ἐπίῤ. in molte, varie maniere. [illegible]

Πολυέλαιος (ὁ, ἡ) che produce molto olio. [illegible]

Πολυέλεος (ὁ, ἡ) assai misericordioso, pietoso. [illegible]

Πολυελκής-έος (ὁ, ἡ) coperto di piaghe. [illegible]

Πολυέξοδος (ὁ, ἡ) *μτγν. ἀντὶ Πολυδάπανος.*

Πολυεπαίνετος καὶ Πολυέπαινος (ὁ, ἡ) degno di gran lode. [illegible]

Πολυεπής-έος (ὁ, ἡ) = *Πολυλόγος.*

Πολυέραστος (ὁ, ἡ) amabilissimo. [illegible]

Πολυεργής-έος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Πολύεργος (ὁ, ἡ) molto laborioso. [illegible]

Πολυέταιρος (ὁ, ἡ) che ha molti compagni, amici. [illegible]

Πολυετής-έος (ὁ, ἡ) di molti anni, antico, vecchio. [illegible]

Πολύευκτος (ὁ, ἡ) molto desiderabile. [illegible]

Πολύευνος (ὁ, ἡ) = *Πολύγαμος.*

Πολύεφθος καὶ Πολυέψητος (ὁ, ἡ) ben cotto. [illegible]

Πολύζαλος (ὁ, ἡ) assai procelloso. [illegible]

Πολύζηλος (ὁ, ἡ) molto invidiato. [illegible]

Πολύζωος (ὁ, ἡ) che vive lungo tempo. [illegible]

Πολυηγόρος (ὁ, ἡ) = *Πολυλόγος.*

Πολυήκοος (ὁ, ἡ) che ha udito molte cose, perito, erudito. [illegible]

Πολυήμερος (ὁ, ἡ) di molti giorni. [illegible]

Πολυηχής-έος καὶ

Πολυήχητος (ὁ, ἡ) molto sonoro. [illegible]

Πολύηχος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ήχως.* = *Πολυηχής.*

Πολυθαρσής-έος (ὁ, ἡ) pieno di coraggio. [illegible]

Πολυθεάμων-ονος (ὁ, ἡ) che ha visto molte cose. [illegible]

Πολυθέατος (ὁ, ἡ) veduto da molti. [illegible] 2. = *Ἀξιοθέατος.*

Πολυθεΐα (ἡ) politeismo. [illegible]

Πολύθεος (ὁ, ἡ) politeista, che adora molte Deità. [illegible] — *θέως, ἐπίῤ.*

Πολυθεότης (ἡ) pluralità degli Dei. [illegible]

Πολύθερμος (ὁ, ἡ) assai caldo. [illegible]

Πολύθεστος (ὁ, ἡ) = *Πολυπόθητος.*

Πολυθηρία (ἡ) gran quantità di fiere, di belve. [illegible]

Πολύθηρος (ὁ, ἡ) pieno di fiere, di bel-

Digitized by Google

ve. [illegible]

Πυλύθραυστος (ὁ, ἡ) rotto in mille pezzi. [illegible]

Πολυθρέμματος καὶ

Πολυθρέμμων-ονος (ὁ, ἡ) ricco in greggie, in bestiami. [illegible]

Πολυθρήνητος (ὁ, ἡ) = *Πολύδακρυς.*

Πολύθρηνος (ὁ, ἡ) assai luttuoso. [illegible]

Πολύθριξ-ύτριχος (ὁ, ἡ) peloso. [illegible]

Πολυθρύλλητος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ήτως.* assai divolgato, celeberrimo, decantato. [illegible]

Πολύθυρος (ὁ, ἡ) che ha molte porte. [illegible]

Πολυθύσανος (ὁ, ἡ) che ha molte frangie. [illegible]

Πολύθυτος (ὁ, ἡ) ove si fanno molti sacrifizi. [illegible]

Πολυϊδρεία ἡ-ρία (ἡ) cognizione di molte cose. [illegible]

Πολύϊδρις-ιος (ὁ, ἡ) che conosce molte cose, molto erudito. [illegible]

Πολύϊππος (ὁ, ἡ) che ha molti cavalli. [illegible]

Πολυϊστόρητος καὶ

Πολυΐστωρ-ορος (ὁ, ἡ) = *Πολυειδήμων.*

Πολυΐχθυος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ*

Πολυΐχθυς-υος (ὁ, ἡ) pieno di pesci. [illegible]

Πολυκαγκής-έος (ὁ, ἡ) estremamente arido, secco. [illegible]

Πολυκάματος (ὁ, ἡ) molto faticoso. [illegible]

Πολυκαμπής-έος καὶ

Πολύκαμπτος (ὁ, ἡ) molto tortuoso. [illegible]

Πολύκαπνος (ὁ, ἡ) pien di fumo. [illegible]

Πολυκάρηνος (ὁ, ἡ) = *Πολυκέφαλος.*

Πολυκαρπέω-ῶ. Μ. ήσω. produrre molti frutti. [illegible]

Πολυκαρπία (ἡ) abbondanza di frutti. [illegible]

Πολύκαρπος (ὁ, ἡ) che produce molti frutti, fruttuoso. [illegible]

Πολυκέλαδος (ὁ, ἡ) assai strepitoso. [illegible]

Πολύκενος (ὁ, ἡ) molto vuoto. [illegible]

Πολυκέρδεια (ἡ) grand' astuzia. [illegible]

Πολυκερδής-έος (ὁ, ἡ) assai lucroso. 2. molto scaltro, astuto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολυκέρως-ω καὶ ωτος (ὁ, ἡ) che ha molte corna. [illegible]

Πολυκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha molte teste. [illegible]

Πολυκηδής-έος (ὁ, ἡ) che cagiona o che si trova in grand' afflizione, tristizia, cura. [illegible]

Πολυκίνδυνος (ὁ, ἡ) pericolosissimo. [illegible]

Πολυκίνητος (ὁ, ἡ) che si muove facilmente. [illegible]

Πολύκλαγγος (ὁ, ἡ) che rende varj suoni. [illegible]

Πολύκλαδος (ὁ, ἡ) che ha molti rami. [illegible]

Πολύκλαυστος καὶ Πολύκλαυτος (ὁ, ἡ) assai lagrimevole. [illegible]

Πολυκλεής-έος (ὁ, ἡ) = *Περικλεής.*

Πολύκλειστος (ὁ, ἡ) ben serrato. [illegible]

Πολύκλειτος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Πολυκλήεις-εσσα-εν. × *ἀντὶ Πολυκλεής.*

Πολύκληρος (ὁ, ἡ) ricco, opulento. [illegible]

Πολύκλινος (ὁ, ἡ) che contiene molti letti. [illegible]

Πολύκλυστος (ὁ, ἡ) molto agitato dalle onde. [illegible]

Πολύκλωνος (ὁ, ἡ) ramoso. [illegible]

Πολύκμητος (ὁ, ἡ) che costa molto travaglio. [illegible]

Πολύκνημος (ὁ, ἡ) che ha molte colline. [illegible]

Πολυκοίλιος (ὁ, ἡ) panciuto. [illegible]

Πολύκοινος (ὁ, ἡ) commune a molti, divolgato. [illegible]

Πολύκολπος (ὁ, ἡ) sinuoso. [illegible]

Πολυκόλυμβος (ὁ, ἡ) che nuota spesso. [illegible]

Πολύκομος (ὁ, ἡ) capelluto. [illegible]

Πολύκομπος (ὁ, ἡ) che si vanta molto. [illegible]

Πολύκρανος (ὁ, ἡ) = *Πολυκέφαλος.*

Πολυκρατής-έος (ὁ, ἡ) assai potente. [illegible]

Πολύκρημνος (ὁ, ἡ) pien di precipizi. [illegible]

Πολύκριθος (ὁ, ἡ) che produce molto orzo. [illegible]

Digitized by Google

Πολυκρόταλος (ὁ, ἡ) che fà molto romore. շատ շառաչող. չօք շամաթա էդէն։

Πολύκροτος (ὁ, ἡ) che fà molto strepito. 2. che risuona da grandi applausi. շատ փոթորկոտ ընող. 2. շատ ծափահարութեանց հնչող. չօք շամաթալը. 2. չօք էլ չըրփըմալըգլարընտան էօթէն։

Πολυκτημοσύνη (ἡ) possessione di molti beni, ricchezza. շատ ստացուածք ունենալը, հարստութիւն. մալտարլըք, զէնկինլիք։

Πολυκτήμων - ονος (ὁ, ἡ) dovizioso, ricco. ընչաւէտ, հարուստ. մալտար, զէնկին։

Πολύκτηνος (ὁ, ἡ) che ha molte greggie, gran bestiame. շատ հօտեր՝ անասուններ ունեցող. չօք քօյուն տավարլարը՝ պօլլուղ օլան։

Πολυκτησία (ἡ) = *Πολυκτημοσύνη*.

Πολυκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide molti. շատերը սպանող. չօքլարը էօլտիւրէն։

Πολυκύματος (ὁ, ἡ) καὶ *Πολυκύμων* - ονος (ὁ, ἡ) flluttuoso. բազմածուփ, ալէկոծ. տալղալանմըշ, ֆըրթընալը։

Πολύκωλος (ὁ, ἡ) composto di molte membra. շատ անդամներէ բաղկացեալ. չօք ազալարտան իպարէթ։

Πολύκωπος (ὁ, ἡ) che ha molti remi. շատ թիակներ ունեցող. չօք քիւրէքլի։

Πολυλαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) assai risplendente. շատ փայլուն. չօք փարլագ։

Πολύλαος (ὁ, ἡ) molto popolato. խիստ մարդաշատ. զիյատէ շէն։

Πολυλίμενος (ὁ, ἡ) che ha molti porti. շատ նաւահանգիստներ ունեցող. չօք լիմանլարը օլան։

Πολύλλιστος - ος ἢ η - ον. = *Πολυπόθητος*.

Πολυλογέω - ῶ. *Μ*. ήσω. parlare molto. շատ խօսիլ. չօք լաքըրտը էթմէք։

Πολυλογία (ἡ) loquacità, ciarle, moltiloquio. շաղակրատութիւն, շատ խօսիլը. լաքըրտընըլըք, չօք սէօյլէմէ։

Πολύλόγος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) che parla molto, cicalatore. շաղակրատ, շատ խօսող. լաքըրտըճը, չօք սէօյլէյէն. 2. (*προπαροξ.*) che richiede lunghi discorsi. շատ խօսքով եղող. չօք սէօզ իլէ օլան, չօք սէօհպէթլի գընըսը. — λόγως, ἐπίῤ.

Πολυμάθεια (ἡ) erudizione. գիտնականութիւն. օքումուշլուգ։

Πολυμαθὴς - έος (ὁ, ἡ) erudito. գիտնական. օքումուշ, գամիլ. — μαθῶς, ἐπίῤ.

Πολυμαθία (ἡ) = *Πολυμάθεια*.

Πολυμάντευτος (ὁ, ἡ) celebre pei suoi oracoli. աստուածային պատգամներուն՝ գուշակութիւններուն համար հռչակաւոր. այինի քէհանէթլէրի իլէ նամտար։

Πολυμάχητος (ὁ, ἡ) = *Περιμάχητος*.

Πολυμεθὴς - έος (ὁ, ἡ) imbriacone. արբեցօղ, շատ գինով. չօք սարհօշ, ճիւմպիւշ։

Πολυμελὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di molte membra. 2. armoniosissimo. շատ անդամներէ բաղկացեալ. 2. խիստ ներդաշնակաւոր. չօք ազալը. 2. զայէթ ահէնկլի. — μελῶς, ἐπίῤ.

Πολυμέρεια (ἡ) moltiplicità di parti. շատ մաս ունենալը, մասանց շատութիւն. չօք փարչալըլըք, բիրչօք չօքլուղ։

Πολυμερὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di molte parti. շատ մասերէ բաղկացեալ. չօք փարչալը, բիրչօք չօք։

Πολυμέριμνος (ὁ, ἡ) che ha molte cure. շատ մտմտուք ունեցող. տիւշիւնճէլի չօք։

Πολυμερῶς, ἐπίῤ. in molte maniere. շատ կերպով. չօք թարզ իլէ։

Πολυμετάβλητος καὶ *Πολυμετάβολος* (ὁ, ἡ) assai mutabile. խիստ փոփոխելի. զայէթ թէպտիլա տէյիշիր։

Πολυμήκετος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ

Πολυμήκης - εος (ὁ, ἡ) assai lungo. խիստ երկայն. փէք ուզուն։

Πολυμήτης-ου (ὁ) καὶ *Πολύμητις*-ιος (ὁ, ἡ) = *Πολύβουλος*.

Πολυμηχανία (ἡ) industria, sagacità. վարպետութիւն, խորագիտութիւն. ուստալըք, ֆէնտաքեարլըք։

Πολυμήχανος (ὁ, ἡ) industrioso, sagace. Ճարտար, հնարագէտ. ուստա, ասիլ քիօզ, ֆէնտաքեար։

Πολυμιγὴς - έος (ὁ, ἡ) mescolato di molte cose. շատ բաներով խառնըւած. չօք նէսնէլէր իլէ գարըշմըշ։

Πολύμικτος (ὁ, ἡ) = *Πολυμιγής*.

Πολύμισθος (ὁ, ἡ) che riceve gran paga. շատ վճար առնող. չօք էճր ալան։

Πολύμιτος (ὁ, ἡ) broccato. Ճամկուր, ոսկեճամուկ. ծաղկանկարահիւս. ընկինթօփ թէլլէր իլէ փօքմասմալ, ալթմալը։

Πολυμνήμων - ονος (ὁ, ἡ) che si ricorda di molte cose. շատ բան յիշող. չօք շէյ հաթըրտա կէթիրէն՝ ադամ։

Πολυμνήστευτος (ἡ) da molti ricercata in matrimonio. շատերէ ուզուած՝ փնտռուած (աղջիկ). չօքլարտան՝ խըթպէ իսթէնմիշ (քըզ)։

Πολύμνιος (ὁ, ἡ) pien d' alga. մամուռով լեցուն. եօսունպան՝ իթլանմիշ էտիլմիշ։

Πολύμορφος (ὁ, ἡ) di molte forme, moltiforme. շատ ձեւով. չօք շէքիլլի, չօք չէշիթլի. — μόρφως, ἐπίῤ.

Πολύμουσος (ὁ ἡ) assai letterato. շատ գիտուն. զայէթ օքումուշ։

Πολύμοχθος (ὁ, ἡ) molto penoso, laborioso. խիստ աշխատութեամբ եղող. չօք զահմէթլի։

Πολυμύελος (ὁ, ἡ) pien di midollo. ուղեղով լեցուն. իլիկլէրի՝ չօգ իլէ օլան։

Πολύμυθος (ὁ, ἡ) = *Πολύλόγος*.

Πολύναος (ὁ, ἡ) che ha molti tempj. շատ տաճարներ ունեցող. չօք մապէտխանէլէրի օլան։

Πολύνευρον (τὸ) piantaggine (erba). Չղախոտ. պիւյիւք օթ։

Πολυνέφελος (ὁ, ἡ) coperto di nuvole. ամպերով պատուած. պուլութլարտան քափլանմըշ։

Πολυνηνέμιος - α - ον. assai tranquillo, docile. խիստ հանդարտ՝ հեզ. զայէթ գուլայ՝ հալիմ։

Πολυνίκης - ου (ὁ, ἡ) che vinse spesso. շատ անգամ յաղթող գանուած. չօք տէֆա ղալիպ օլմուշ։

Πολυνιφὴς - έος καὶ

Digitized by Google

Πολύνιφος (ὁ, ἡ) pien di neve. [illegible]

Πολύνοια (ἡ) gran sagacità, somma prudenza. [illegible]

Πολύνομος (ὁ, ἡ) ben nudrito. [illegible]

Πολύνοος-ους (ὁ, ἡ) molto prudente, assai sagace. [illegible]

Πολύνοσος (ὁ, ἡ) malsano, valetudinario. [illegible]

Πολύνως, ἐπίῤ. (κατὰ κρ. ἀντὶ *Πολυνόως*). con grande prudenza. [illegible]

Πολύξεινος ἢ *ὕξενος* (ὁ, ἡ) molto ospitale. [illegible]

Πολυοδία (ἡ) lunghi viaggi. [illegible]

Πολυόδους-όδοντος (ὁ, ἡ) che ha molti denti. [illegible]

Πολύοζος (ὁ, ἡ) che ha molti nodi, lussuriante. [illegible]

Πολυοινία (ἡ) abbondanza di vino. [illegible]

Πολύοινος (ὁ, ἡ) che produce molto vino. 2. imbriacone, [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολυόλβιος × ἀντὶ

Πολύολβος (ὁ, ἡ) molto felice, ricchissimo. [illegible]

Πολυομβρία (ἡ) abbondanza di pioggie. [illegible]

Πολυόμματος (ὁ, ἡ) che ha molti occhi. [illegible]

Πολυόνειρος (ὁ, ἡ) che sogna spesso. [illegible]

Πολύοπος (ὁ, ἡ) pien di buchi. [illegible]

Πολυόρνιθος καὶ

Πολύορνις-ιθος (ὁ, ἡ) pien d'uccelli. [illegible]

Πολύοσμος (ὁ, ἡ) che spande molt' odore. [illegible]

Πολυόστεος (ὁ, ἡ) assai ossoso. [illegible]

Πολυόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Πολυόμματος*.

Πολυοχλέω-ῶ. καὶ (συνήθ. μσ. ἢ πθ.) -οχλέομαι-οῦμαι. Μ. ήσω-ομαι. esser popoloso, esser pieno di gente. [illegible]

Πολυοχλία (ἡ) popolazione. [illegible]

Πολύοχλος (ὁ, ἡ) popolato. [illegible]

Πολύοψος (ὁ, ἡ) pieno di companatico. [illegible]

Πολυπάθεια (ἡ) sofferenza di molte cose. [illegible]

Πολυπαθής-έος (ὁ, ἡ) che soffri o soffre molte cose. [illegible]

Πολυπαιδία (ἡ) gran numero di figli o servi. [illegible]

Πολύπαις-αιδος (ὁ, ἡ) che ha molti figli o servi. [illegible]

Πολυπάταγος (ὁ, ἡ) molto strepitoso. [illegible]

Πολυπάτητος (ὁ, ἡ) molto calcato, battuto, frequentato. [illegible]

Πολύπατρις-ιδος (ὁ, ἡ) che ha molte patrie. [illegible]

Πολυπειρία (ἡ) grand' esperienza. [illegible]

Πολύπειρος (ὁ, ἡ) assai esperto. [illegible]

Πολυπενθής-έος καὶ

Πολυπένθιμος (ὁ, ἡ) assai afflitto. [illegible]

Πολύπικρος (ὁ, ἡ) assai amaro. [illegible] — πίκρως, ἐπίῤ.

Πολύπιστος (ὁ, ἡ) fedelissimo. [illegible]

Πολύπλαγκτος (ὁ, ἡ) καὶ

Πολυπλανής-έος καὶ

Πολυπλάνητος (ὁ, ἡ) ch' erra quà e là, vagabondo. [illegible]

Πολύπλανος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -πλάνως. = *Πολυπλανής*.

Πολυπλασιάζω, *Πολυπλασιασμός* κτλ. = *Πολλαπλασιάζω*, *Πολλαπλασιασμός* κτλ.

Πολύπλεθρος (ὁ, ἡ) di molti jugeri. [illegible]

Πολύπλεκτος (ὁ, ἡ) = *Πολύπλοκος*.

Πολύπλευρος (ὁ, ἡ) = *Πολύεδρος*.

Πολυπλήθεια (ἡ) abbondanza. [illegible]

Πολυπληθέω-ῶ. Μ. ήσω. essere numerosissimo. 2. crescersi il numero. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολυπληθής-έος (ὁ, ἡ) numeroso. [illegible]

Πολυπληθία (ἡ) = *Πολυπλήθεια*.

Πολυπλοκία (ἡ) astuzia. [illegible]

Πολύπλοκος (ὁ, ἡ) implicato. 2. astuto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — πλόκως, ἐπίῤ.

Πολύπνοος-ους (ὁ, ἡ) che soffia con violenza. 2. che esala molt' odore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολυπόδης-ου (ὁ) = *Πολύπους*.

Πολυποδία (ἡ) molti piedi. [illegible]

Πολυπόδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πολύπους*. 2.

Digitized by Google

polipodio (pianta). [illegible]

Πολυποδώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al polpo. [illegible]

Πολυπόθητος (ὁ, ἡ) molto desiderato. [illegible]

Πολυποίκιλος (ὁ, ἡ) vajato, vario, di molte sorti. [illegible]

Πολύποινος (ὁ, ἡ) che impone molte pene. [illegible]

Πολύπολις-εος (ὁ, ἡ) che contiene molte città. [illegible]

Πολύπονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - *πόνως*. assai faticoso. [illegible]

Πολυπόρευτος (ὁ, ἡ) molto frequentato. [illegible]

Πολυποσία (ἡ) eccesso nel bevere. [illegible]

Πολυπόταμος (ὁ, ἡ) che ha molti fiumi. [illegible]

Πολυποτέω-ῶ. Μ. ήσω. bere molto, trincare. [illegible]

Πολυπότης-ου (ὁ, ἡ) gran bevitore. [illegible]

Πολυπότις-ιδος (ἡ) *θηλ. τ. προηγ.*

Πολύποτος (ὁ, ἡ) = *Πολυπότης*.

Πολύπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha molti piedi. [illegible] (*οὐσ.*) polpo (pesce). 2. polipo, ozena (ulcera che viene alle narici). [illegible]

Πολυπραγματέω-ῶ. Μ. ήσω. occuparsi in molte cose. [illegible]

Πολυπράγματος (ὁ, ἡ) = *Πολυπράγμων*.

Πολυπραγμονεύω. Μ. εύσω. καὶ

Πολυπραγμονέω-ῶ. Μ. ήσω. occuparsi in molte cose, ingerirsi in tutto, esser curioso. [illegible]

Πολυπραγμοσύνη (ἡ) faccenderia, affannoneria, curiosità. [illegible]

Πολυπράγμων-ονος (ὁ, ἡ) affannone, faccendiere, curioso. [illegible]

Πολυπρηγμονέω-ῶ. Μ. ήσω. Ἰων. ἀντὶ *Πολυπραγμονέω*.

Πολυπρόβατος (ὁ, ἡ) che ha molte pecore. [illegible]

Πολύπροικος (ὁ, ἡ) ch' ebbe una buona dote. [illegible]

Πολυπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha molte forme, moltiforme. [illegible]

Πολύπτερος (ὁ, ἡ) che ha molte piume. [illegible]

Πολύπτωτον (τὸ) poliptoto (figura rettorica). [illegible]

Πολύπυλος (ὁ, ἡ) che ha molte porte. [illegible]

Πολύπυργος (ὁ, ἡ) che ha molte torri. [illegible]

Πολυῤῥαγὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha molte fessure. 2. che schizza da molte fessure. [illegible]

Πολύῤῥαπτος καὶ

Πολυῤῥαφὴς-έος (ὁ, ἡ) rappezzato, tacconato. [illegible]

Πολυῤῥημονέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare molto. [illegible]

Πολυῤῥήμων-ονος (ὁ, ἡ) loquace, eloquente. [illegible]

Πολύῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha molte radici. [illegible]

Πολύῤῥοδος (ὁ, ἡ) pieno di rose. [illegible]

Πολύῤῥοος-ους (ὁ, ἡ) che scorre in abbondanza. [illegible]

Πολύῤῥυτος (ὁ, ἡ) = *Πολύῤῥοος*.

Πολὺς-πολλὴ-πολὺ (ἡ γεν. *Πολλοῦ, ῆς, οῦ*). molto, troppo. 2. abbondante. 3. forte. [illegible] (*τὸ οὐδ.*) *Πολὺ, Πολλὰ, ἐπίῤ.* troppo, assai. [illegible]

Πολύσαθρος (ὁ, ἡ) assai guasto, putrefatto. [illegible]

Πολυσαρκία (ἡ) corpulenza, carnosità. [illegible]

Πολύσαρκος (ὁ, ἡ) corpulento, carnoso. [illegible]

Πολυσέβαστος (ὁ, ἡ) molto rispettabile. [illegible]

Πολύσεμνος (ὁ, ἡ) καὶ

Πολύσεπτος (ὁ, ἡ) = *Πολυσέβαστος*.

Πολυσήμαντος (ὁ, ἡ) che ha molti significati. [illegible]

Πολυσιτία (ἡ) abbondanza di frumento, di viveri. [illegible]

Πολύσιτος (ὁ, ἡ) pieno di frumento. 2. che mangia molto, mangione. [illegible]

Πολύσκαλμος (ὁ, ἡ) che ha molti remi. [illegible]

Πολύσκεπτος (ὁ, ἡ) che si vede d'ogni

Digitized by Google

lato. [illegible] ։

Πολύσκιος (ὁ, ἡ) che fà molt' ombra. շատ շուք ընող. Ռմկ. [illegible] ։

Πολυσκώμμων-ονος (ὁ, ἡ) gran motteggiatore. շատ ծաղրածու. Ռմկ. [illegible] ։

Πολύσπαστον (τὸ) polispasto, taglia. (*Γαλλ.* moufle.) բազմաճախարակ (գործի). [illegible] ։

Πολύσπειρος (ὁ, ἡ) tortuoso. ծուռ ու մուռ. [illegible] ։

Πολυσπερμία (ἡ) abbondanza di seme. սերմանց առատութիւն. [illegible] ։

Πολύσπερμος (ὁ, ἡ) abbondante di seme. շատ սերմ ունեցող. [illegible] ։

Πολύσπορος (ὁ, ἡ) che produce molto seme. շատ սերմ բերող. Ռմկ. [illegible] ։

Πολυσταγὴς-έος (ὁ, ἡ) che distilla in abbondanza. առատ կաթող. [illegible] ։

Πολυσταγῶς καὶ

Πολυστακτὶ, ἐπίῤ. colando in abbondanza. առատ կաթելով. [illegible] ։

Πολυστάφυλος (ὁ, ἡ) che ha molte uve. շատ խաղող ունեցող. Ռմկ. [illegible] ։

Πολύσταχυς-υος (ὁ, ἡ) che produce molte spighe. շատ հասկ բերող. Ռմկ. [illegible] ։

Πολυστεγὴς-έος καὶ

Πολύστεγος (ὁ, ἡ) che ha molti pavimenti, piani. շատ [illegible] ունեցող. Ռմկ. [illegible] ։

Πολυστέλεχος (ὁ, ἡ) che ha molti tronchi. շատ բուն ունեցող (ծառ). Ռմկ. [illegible] ։

Πολυστέναχτος (ὁ, ἡ) colmo di gemiti, di sospiri. ողբալից, հեծեծեալ. [illegible] ։

Πολύστεπτος (ὁ, ἡ) più volte coronato. շատ անգամ պսակուած. Ռմկ. [illegible] ։

Πολυστέφανος (ὁ, ἡ) καὶ

Πολυστεφὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Πολύστεπτος*.

Πολύστικτος (ὁ, ἡ) marcato di molte macchie, macchioso. շատ բծերու նշան ունեցող, պիսակ. Ռմկ. [illegible] ։

Πολυστιχία (ἡ) moltitudine di versi. [illegible] ։

Πολύστιχος (ὁ, ἡ) composto di molti versi o linee. [illegible] ։

Πολύστοιχος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Πολύστολος (ὁ, ἡ) che ha una grande flotta. [illegible] ։

Πολύστομος (ὁ, ἡ) che ha molte bocche, o imboccature. 2. cicalatore. շատ բերան ունեցող. 2. շաղակրատ. Ռմկ. [illegible] ։

Πολύστονος (ὁ, ἡ) degno di molti sospiri. շատ հառաչանաց արժանի. Ռմկ. [illegible] ։

Πολύστρεπτος καὶ

Πολυστρεφὴς-έος καὶ

Πολύστροφος (ὁ, ἡ) volubile. [illegible] ։

Πολύστυλος (ὁ, ἡ) che ha molte colonne. շատ սիւներ ունեցող. Ռմկ. [illegible] ։

Πολυσύλλαβος (ὁ, ἡ) polisillabo, composto di molte sillabe. բազմավանկ. Ռմկ. [illegible] ։

Πολυσύνδετος (ὁ, ἡ) ben congiunto. աղէկ կապակցեալ. [illegible]. (οὐδ.) *Πολυσύνδετον* (τὸ) polisindeto (figura rettorica). բազմաշաղկապութիւն [illegible] ։

Πολυσφράγιστος (ὁ, ἡ) ben sigillato. աղէկ կնքուած. [illegible] ։

Πολύσχημος καὶ (ἐπίῤ.)-σχήμως.

Πολυσχήμων-ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-σχημόνως. che ha molte forme, moltiforme. շատ ձեւ ունեցող. Ռմկ. [illegible] ։

Πολυσχιδὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ιδῶς. fesso in molte parti. կտոր կտոր ճեղքուած. [illegible] ։

Πολυτάρακτος (ὁ, ἡ) messo in grande scompiglio. [illegible] ։

Πολυτάραχος (ὁ, ἡ) assai turbolento. շատ խառնակիչ. [illegible] ։

Πολυτεκνέω-ῶ. Μ. ήσω. avere molti figli. շատ զաւակ ունենալ. Ռմկ. [illegible] ։

Πολυτεκνία (ἡ) gran numero di figli. [illegible] ։

Πολύτεκνος (ὁ, ἡ) che ha molti figli. շատ զաւակ ունեցող. [illegible] ։

Πολυτέλεια (ἡ) sontuosità. 2. lusso. շքեղութիւն, փառաւորութիւն. 3. [illegible]. 2. [illegible] ։

Πολυτελὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-τελῶς. sontuoso, magnifico, spendioso. մեծածախ, շքեղ. Ռմկ. [illegible] ։

Πολύτεχνος (ὁ, ἡ) buon artefice. աղէկ արհեստաւոր. [illegible] ։

Πολυτίμητος (ὁ, ἡ) καὶ

Πολύτιμος (ὁ, ἡ) preziosissimo. թանկագին, ծանրագին. [illegible] ։

Πολύτλας-αντος (ὁ) καὶ

Πολυτλήμων-ονος (ὁ, ἡ) che ha sofferto molte cose. շատ բան քաշած. Ռմկ. [illegible] ։

Πολύτλητος (ὁ, ἡ) = *Πολύτλας*.

Πολύτμητος (ὁ, ἡ) tagliato in più pezzi. կտոր կտոր կտրուած. [illegible] ։

Πολυτοκέω-ῶ. Μ. ήσω. partorire molto. շատ ծնանիլ. Ռմկ. [illegible] ։

Πολυτοκία (ἡ) fecondità. [illegible] ։

Πολυτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce molti, fecondo, moltiparo. շատ ծնանող, [illegible] ։

Πολυτροφὴς-έος (ὁ, ἡ) che nutrisce molti, fertile. [illegible] ։

Πολύτρεπτος (ὁ, ἡ) che si volge facilmente. [illegible]

Πολύτρητος (ὁ, ἡ) pieno di buchi. [illegible]

Πολύτριπτος (ὁ, ἡ) molto usato, logorato. [illegible]

Πολύτριχος (ὁ, ἡ) peloso. [illegible] (οὐσ.) Πολύτριχον (τὸ) politrico, capelvenere. [illegible]

Πολυτροπία (ἡ) varietà. [illegible]

Πολύτροπος (ὁ, ἡ) vario. 2. astuto, furbo, sagace. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολυτρόπως, ἐπίῤ. in più maniere. [illegible]

Πολύτροφος (ὁ, ἡ) (παροξ.) molto nutritivo. [illegible] (προπαροξ.) ben nutrito. [illegible]

Πολυτρόχαλος (ὁ, ἡ) che corre con agilità. [illegible]

Πολυτρώκτης-ου (ὁ) che mangia molto. [illegible]

Πολύτυρος (ὁ, ἡ) pien di formaggio. [illegible]

Πολυυδρία (ἡ) abbondanza d' acqua. [illegible]

Πολύυδρος (ὁ, ἡ) che abbonda d' acqua. [illegible]

Πολυύμνητος (ὁ, ἡ) assai lodato. [illegible]

Πολύυπνος (ὁ, ἡ) che dorme molto. 2. che cagiona un profondo sonno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολυφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. mangiare molto. [illegible]

Πολυφαγία (ἡ) ghiottoneria. [illegible]

Πολυφάγος (ὁ, ἡ) ghiottone. [illegible]

Πολυφάρμακος (ὁ, ἡ) che conosce molti rimedj. 2. composto di molti rimedii. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολύφατος (ὁ, ἡ) = Περίφημος, Πολυθρύλλητος.

Πολυφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) molto brillante. [illegible]

Πολυφειδής-έος (ὁ, ἡ) molto risparmiatore. [illegible]

Πολύφημος (ὁ, ἡ) rinomatissimo, celeberrimo. [illegible]

Πολύφθογγος (ὁ, ἡ) che rende molti suoni. [illegible]

Πολυφθόρος (ὁ, ἡ) perniciosissimo. [illegible]

Πολυφιλία (ἡ) moltitudine d'amici. [illegible]

Πολύφιλος (ὁ, ἡ) che ha molti amici. [illegible] — φίλως, ἐπίῤ.

Πολύφλογος (ὁ, ἡ) molto infiammato. [illegible]

Πολύφλοιος (ὁ, ἡ) che ha molta corteccia. [illegible]

Πολύφονος (ὁ, ἡ) che uccide molti. [illegible]

Πολυφορέω-ῶ. Μ. ήσω. fruttare molto. [illegible]

Πολυφορία (ἡ) fruttuosità. [illegible]

Πολυφόρος (ὁ, ἡ) fertile, fecondo. [illegible]

Πολύφορτος (ὁ, ἡ) che porta gran peso, molto carico. [illegible]

Πολυφραδής-έος (ὁ, ἡ) assai prudente. 2. eloquente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολύφραστος (ὁ, ἡ) detto di più volte, di cui s' è parlato molto. 2. rinomato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολυφρόντιστος (ὁ, ἡ) assai prudente. 2. fatto con grande cura, diligenza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολυφροσύνη (ἡ) somma prudenza. [illegible]

Πολύφρων-ονος (ὁ, ἡ) molto prudente, sensato. [illegible]

Πολύφυλλος (ὁ, ἡ) pieno di foglie. [illegible]

Πολύφυλος (ὁ, ἡ) diviso in molte tribù. [illegible]

Πολύφωνος (ὁ, ἡ) che rende molti suoni. 2. cicalone. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολύφωτος (ὁ, ἡ) lucidissimo. [illegible]

Πολύχαλκος (ὁ, ἡ) che ha o che produce molto rame. [illegible]

Πολυχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) colmo di gioja, d' allegria. [illegible]

Πολύχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) che ha molte mani. [illegible]

Πολυχειρία (ἡ) moltitudine di mani. 2. moltitudine di lavoranti. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολύχειρος (ὁ, ἡ) = Πολύχειρ.

Πολυχεύμων-ονος (ὁ, ἡ) = Πολύῤῥυτος.

Πολυχίτων-ωνος (ὁ, ἡ) vestito di molte tonache. [illegible]

Πολυχοέω-ῶ. Μ. ήσω. esser fecondo,

Digitized by Google

fertile. [illegible]

Πολυχοΐα (ἡ) fertilità. [illegible]

Πολύχοος-ους (ὁ, ἡ) fertile. 2. abbondante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολυχορδία (ἡ) gran numero di corde. [illegible]

Πολύχορδος (ὁ, ἡ) che ha molte corde. [illegible]

Πολύχορτος (ὁ, ἡ) pieno d' erba. [illegible]

Πολυχρηματέω-ῶ. M. ήσω. avere molti quattrini, esser ricco. [illegible]

Πολυχρηματία (ἡ) ricchezza. [illegible]

Πολυχρηματίας-ου (ὁ) *καὶ*

Πολυχρήματος (ὁ, ἡ) danaroso, ricco. [illegible]

Πολυχρημοσύνη (ἡ) = *Πολυχρηματία.*

Πολυχρήμων-ονος (ὁ, ἡ) = *Πολυχρήματος.*

Πολύχρηστος (ὁ, ἡ) utilissimo. [illegible]

Πολύχροια (ἡ) varietà di colori. [illegible]

Πολυχρονίζω. M. ίσω. durare molto tempo. [illegible]

Πολυχρόνιος (ὁ, ἡ) che dura o che durò lungo tempo. 2. antico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολυχρονιότης (ἡ) diuturnità. [illegible]

Πολυχρονίως, ἐπίῤ. diuturnamente. [illegible]

Πολύχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha molti colori, vario, vajato. [illegible]

Πολύχρυσος (ὁ, ἡ) che ha molto oro. [illegible]

Πολυχρώματος καὶ Πολύχρωμος (ὁ, ἡ) tinto di molti colori. [illegible]

Πολύχρως-ωτος (ὁ, ἡ) = *Πολύχροος.*

Πολύχυλος καὶ

Πολύχυμος (ὁ, ἡ) che ha molto sugo, sugoso. [illegible]

Πολύχυτος (ὁ, ἡ) sparso, versato in molte parti o in abbondanza. [illegible]

Πολύχωρος (ὁ, ἡ) molto spazioso. [illegible]

Πολύχωστος (ὁ, ἡ) coperto d' un gran mucchio di terra. [illegible]

Πολυψάμαθος καὶ Πολύψαμμος (ὁ, ἡ) molto sabbioso. [illegible]

Πολύψεκτος (ὁ, ἡ) molto biasimato. [illegible]

Πολυψηφία (ἡ) moltitudine di suffragi. [illegible]

Πολύψηφος (ὁ, ἡ) che ha molti suffragi. [illegible]

Πολύψοφος (ὁ, ἡ) molto strepitoso. [illegible]

Πολυώδυνος (ὁ, ἡ) colmo d' afflizione, di dolore, di disgrazia. [illegible]

Πολυωνυμέω-ῶ. M. ήσω. avere molti nomi. [illegible]

Πολυωνυμία (ἡ) moltitudine di nomi. [illegible]

Πολυώνυμος (ὁ, ἡ) che ha molti nomi. [illegible] — *ύμως, ἐπίῤ.*

Πολυώνυχος (ὁ, ἡ) che ha molte unghie. [illegible]

Πολυωπής-έος καὶ Πολυωπὸς (ὁ, ἡ) X *ἀντὶ Πολυόμματος.* 2. = *τῷ*

Πολύωπος (ὁ, ἡ) che ha molti buchi. [illegible]

Πολυωρέω-ῶ. M. ήσω. avere, prendere molta cura di... [illegible]

Πολυωρητικὸς-ή-όν. che prende molta cura. [illegible]

Πολυωρία (ἡ) gran cura, gran riguardo. [illegible]

Πολύωρος (ὁ, ἡ) antico. [illegible]

Πολυώροφος (ὁ, ἡ) che ha molti solai, pavimenti. [illegible]

Πολύωτος (ὁ, ἡ) che ha molte orecchia. [illegible]

Πολυωφελής-έος (ὁ, ἡ) utilissimo. [illegible] — *ελῶς, ἐπίῤ.*

Πολυὼψ-ῶπος (ὁ, ἡ) = *Πολυωπὴς ἢ Πολύωπος.*

Πόμα (τὸ) bevanda. [illegible]

Πομπαῖος-α-ον. colui che conduce. [illegible]

Πομπεία (ἡ) pompa. 2. ingiuria, derisione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πομπεὺς-έως (ὁ) = *Πομπός.*

Πόμπευσις-εως (ἡ) pomposità. [illegible]

Πομπευτὴρ (ὁ) = *Πομπευτής.*

Πομπευτήριος (ὁ, ἡ) proprio alla pompa. [illegible]

Πομπευτὴς-οῦ (ὁ) direttore della pompa. 2. conduttore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πομπεύω. M. εύσω. condurre, mandare, trasportare. 2. accompagnare una pompa. 3. camminare con fasto, pompeggiare. 4. ingiuriare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Digitized by Google

Πομπὴ - ῆς (ἡ) missione, inspirazione. 2. scorta, corteggio. 3. processione. 4. pompa. 5. fasto, mostra. (*Γαλλ.* parade). [illegible]

Πομπικὸς - ή - όν. pomposo. [illegible] — *ικῶς*, *ἐπίῤ*.

Πόμπιμος - η ἤ ος - ον. che si può mandare. 2. mandato, spedito. [illegible]

Πόμπιος - α - ον. = *Πομπικός*.

Πομπὸς (ὁ, ἡ) conduttore, guida. 2. compagno di viaggio. 3. inviato. [illegible]

Πομποστολέω - ῶ. *Μ.* ήσω. condurre la flotta. [illegible]

Πομφολυγέω - ῶ. *Μ.* ήσω. far delle bolle. [illegible]

Πομφολυγηρὸς - ά - όν. = *Πομφολυγώδης*.

Πομφολυγίζω. *Μ.* ίσω. = *Πομφολυγέω*.

Πομφολυγόω - ῶ. *Μ.* ώσω. convertire in bolle. [illegible]

Πομφολυγώδης - εος (ὁ, ἡ) pien di bolle. [illegible]

Πομφολυγωτὸς - ή - όν. fatto in forma di bolla. [illegible]

Πομφολύζω. *Μ.* ύξω. bollire, far delle bolle. [illegible]

Πομφόλυξ - υγος (ἡ) bolla. [illegible]

Πομφὸς (ὁ) pustula, bolla, cosso. [illegible]

Πονέω - ῶ. *Μ.* ήσω ἢ έσω. affaticarsi, travagliare, stancarsi. 2. sentir del dolore, dolersi, soffrire. [illegible]

Πόνημα (τὸ) travaglio. 2. opera, libro. [illegible]

Πονημάτιον (τὸ) opuscolo. [illegible]

Πονήρευμα (τὸ) misfatto, scelleraggine. [illegible]

Πονηρεύω καὶ (*μσ.*) - εύομαι. *Μ.* εύσω - ομαι. essere scellerato, malizioso, far del male. [illegible]

Πονηρία (ἡ) scelleraggine, perversità. [illegible]

Πονηροδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro di perversità, cattivo precettore. [illegible]

Πονηροκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha un cuor maligno. [illegible]

Πονηροκρατέομαι - οῦμαι. *Μ.* ηθήσομαι. essere governato, trovarsi sotto il dominio de' cattivi. [illegible]

Πονηροκρατία (ἡ) dominio de' cattivi, de' perversi. [illegible]

Πονηρολογία (ἡ) maldicenza. 2. cattivo discorso. [illegible]

Πονηρόπολις - εως (ἡ) città de' cattivi. [illegible]

Πονηρὸς - ά - όν. cattivo, perverso, scellerato. 2. infelice, miserabile. [illegible] — *ηρῶς καὶ* - *ήρως*, *ἐπίῤ*.

Πονηρόφιλος (ὁ, ἡ) amico de' cattivi. [illegible]

Πόνησις - εως (ἡ) travaglio. [illegible]

Πονητικὸς - ή - όν. laborioso. [illegible]

Πονικὸς - ή - όν. = *Πονητικός*.

Πόνος (ὁ) travaglio, lavoro, stanchezza. 2. dolore, afflizione. [illegible]

Ποντίζω. *Μ.* ίσω. × *ἀντὶ Καταποντίζω*.

Ποντικὸς - ή - όν. marino. [illegible]

Πόντιος - α ἢ ος - ον. del mare, marittimo. [illegible]

Ποντοβαφὴς - έος καὶ

Ποντόβροχος (ὁ, ἡ) immerso nel mare. [illegible]

Ποντογένεια (ἡ) *θηλ.* τοῦ

Ποντογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato dal mare. [illegible]

Ποντόγονος (ὁ, ἡ) = *Ποντογενής*.

Ποντόθεν, *ἐπίῤ*. dal mare. [illegible]

Ποντοθήρης - ου (ὁ) pescatore. [illegible]

Ποντοκράτωρ - ορος (ὁ) = *Ποντομέδων*.

Ποντομέδουσα - ης (ἡ) *θηλ.* τοῦ

Ποντομέδων - οντος (ὁ) rè del mare. [illegible]

Ποντοπλάνητος (ὁ, ἡ) che va errando nel mare. [illegible]

Ποντόπλανος (ὁ, ἡ) = *Ποντοπλάνητος*.

Ποντοπορεύω. *Μ.* εύσω. καὶ

Ποντοπορέω - ῶ. *Μ.* ήσω. viaggiare per mare. [illegible]

Ποντοπόρος (ὁ, ἡ) che viaggia per mare. [illegible]

Πόντος (ὁ) mare. [illegible] (*ἰδιαιτ.*) Ponto eusino, il Mar nero.

Digitized by Google

[illegible]

Ποντοφάρυγξ - υγγος (ἡ) καὶ

Ποντοχάρυβδις - εως (ἡ) gorgo, voragine. [illegible]

Ποντόω - ῶ. Μ. ώσω. mutare, convertire in mare. [illegible]

Ποοφάγος (ὁ, ἡ) = *Ποηφάγος.*

Πόπανον (τὸ) = *Πέμμα.* focaccia. [illegible]

Πόπαξ, ἐπιφών. = *Πόποι.*

Πόποι, ἐπιφών. oh! ohi! [illegible]

Ποππύζω. Μ. ύσω. sibilare, fischiare (per chiamare qualcuno). [illegible]

Πόππυσμα (τὸ) καὶ

Ποππυσμὸς (ὁ) fischio, sibilo. [illegible]

Πορδὴ (ἡ) peto, coreggia. [illegible]

Πόρδων - ωνος (ὁ) lordo. [illegible]

Πορεία (ἡ) partenza, passaggio, viaggio. 2. strada. 3. regola di vivere, condotta. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πορεῖον (τὸ) vettovaglia. [illegible]

Πόρευμα (τὸ) viaggio. [illegible]

Πορεύομαι. Μ. εύσομαι. ἴδε Πορεύω.

Πορεὺς - έως (ὁ) = *Πορθμεύς.*

Πορεύσιμος (ὁ, ἡ) per cui si può passare. [illegible]

Πορευτικὸς - ὴ - όν. che può camminare. [illegible]

Πορευτὸς - ὴ - όν. = *Πορεύσιμος.*

Πορεύω. Μ. εύσω. far passare, mandare, condurre. [illegible] (*μσ.*) *Πορεύομαι. Μ. εύσομαι.* partire, camminare, andare. [illegible]

Πορθέω - ῶ. Μ. ήσω. saccheggiare. 2. rovinare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πόρθημα (τὸ) bottino. [illegible] 2. = τῷ

Πόρθησις - εως (ἡ) saccheggiamento. 2. devastazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πορθητὴς - οῦ (ὁ) saccheggiatore. 2. devastatore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πορθήτωρ - ορος (ὁ) × *ἀντὶ Πορθητής.*

Πορθμεία (ἡ) il mestiere del barcajuolo. [illegible]

Πορθμεῖον (τὸ) tragetto. 2. barca. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πορθμεὺς - έως καὶ

Πορθμευτὴς - οῦ (ὁ) barcarolo. (*Λατ.* Portitor). [illegible]

Πορθμευτικὸς - ὴ - όν. che concerne il barcarolo. [illegible]

Πορθμεύω. Μ. εύσω. far passare o passare, varcare, valicare un fiume con una barca. [illegible]

Πορθμίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πορθμεῖον.*

Πορθμίον (τὸ) = *Πορθμεῖον.*

Πορθμὶς - ίδος (ἡ) *ὑπκρ. τ. Πορθμεῖον.*

Πορθμὸς (ὁ) tragetto. 2. stretto di mare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πορίζω. Μ. ίσω. procurare, trovare. [illegible]

Πόριμος (ὁ, ἡ) per cui si può passare. 2. che può trovare de' mezzi, abile, destro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πόριον (τὸ) zatta, chiatta (*Γαλλ.* radeau, ponton). [illegible]

Πόρισμα (τὸ) corollario. 2. guadagno, lucro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πορισμὸς (ὁ) l'azione di trovare, di procurare. 2. guadagno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποριστὴς - οῦ (ὁ) che forniace, procura, acquista. 2. finanziere, questore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποριστικὸς - ὴ - όν. che trova de' mezzi, abile a procurarsi qualche cosa. [illegible]

Ποριστὸς - ὴ - όν. che si può acquistare. [illegible]

Πορκεὺς - έως (ὁ) pescatore. [illegible]

Πόρκος (ὁ) nassa. [illegible]

Πορνεία (ἡ) fornicazione, prostituzione. [illegible]

Πορνεῖον (τὸ) postribolo. [illegible]

Πορνεύω. Μ. εύσω, prostituire. [illegible] (*πθ.*) prostituirsi, fornicare. [illegible]

Πόρνη (ἡ) prostituita, puttana. [illegible]

Πορνίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πόρνη.* puttanella. [illegible]

Πορνικὸς - ὴ - όν. puttanesco. [illegible]

Πορνοβοσκεῖον (τὸ) = *Πορνεῖον.*

Digitized by Google

Πορνοβοσκέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. conservare delle puttane, puttaneggiare. [illegible]

Πορνοβοσκία (*ή*) ruffianesimo. [illegible]

Πορνοβοσκὸς (*ὁ καὶ ἡ*) ruffiano, puttaniere. [illegible]

Πορνογέννητος (*ὁ*, *ἡ*) nato d'una puttana, bastardo. [illegible]

Πορνοκόπος (*ὁ*, *ἡ*) ruffiano. [illegible]

Πορνομανὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) che ama appassionatamente le puttane. [illegible]

Πόρνος (*ὁ*) ruffiano. 2. bagascione. [illegible]

Πορνότριψ - *ιβος* (*ὁ*) = *Πορνοκόπος*.

Πορνοφίλας - *α*. *Δ*. *ἀντὶ*

Πορνόφιλος (*ὁ*) amatore delle puttane. [illegible]

Ποροποιέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. aprire, fare una strada, un passaggio. [illegible]

Πόρος (*ὁ*) passaggio, tragetto. 2. ponte. 3. guado, vado. 4. poro del corpo. 5. espediente, mezzo. 6. guadagno, acquisto, utilità, vantaggio. 7. finanze. [illegible]

Πόρπαξ - *ακος* (*ὁ*) il manico dello scudo. 2. testiera. [illegible]

Πορπάω - *ῶ*. *Μ*. *άσω* *ἢ* *ήσω*. affibbiare. [illegible]

Πόρπη (*ἡ*) fibbia. [illegible]

Πόῤῥω, *ἐπίῤ*. lungi, lontano. [illegible]

Πόῤῥωθεν, *ἐπίῤ*. di lontano. [illegible]

Πόῤῥωθι, *ἐπίῤ*. lontano, lungi. [illegible]

Ποῤῥωτάτος - *η* - *ον*. ch'è assai lontano. [illegible] — *τάτω*, *ἐπίῤ*.

Ποῤῥώτερος - *α* - *ον*. più lontano. [illegible] — *τέρω*, *ἐπίῤ*.

Πορσαίνω. *Μ*. *ανῶ*. = *Πορσύνω*.

Πόρσιον (*τὸ*) = *Ποῤῥωτέρω*.

Πόρσιστα, *ἐπίῤ*. = *Ποῤῥωτάτω*.

Πορσύνω. *Μ*. *υνῶ*. dare. 2. preparare. [illegible]

Πόρταξ - *ακος* (*ὁ καὶ ἡ*) = *τῷ*

Πόρτις - *ιος* (*ὁ*, *ἡ*) vitella o vitello. [illegible]

Πορφύρα (*ἡ*) porpora, murice (conchiglia marina). 2. porpora, scarlatto. [illegible]

Πορφυράνθεμος καὶ

Πορφυρανθὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) che ha de' fiori di color di porpora. [illegible]

Πορφύρειον *ἢ* *Πορφυρεῖον* (*τὸ*) luogo ove si lavora la porpora. [illegible]

Πορφύρειος - *α* - *ον*. *καὶ*

Πορφύρεος - *οῦς*. *έα* - *ᾶ*, *εον* - *οῦν*. porporino, di porpora, purpureo. [illegible]

Πορφυρεὺς - *έως καὶ*

Πορφυρευτὴς - *οῦ* (*ὁ*) pescatore delle murici. [illegible]

Πορφυρεύω καὶ (*μσ*.) - *εύομαι*. *Μ*. *εύσω* - *ομαι*. pescare la murice. 2. tingere di porpora. [illegible]

Πορφυρέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. = *τῷ προηγ*.

Πορφυρίζω. *Μ*. *ίσω*. esser quasi simile al color di porpora, rassomigliare un poco al color di porpora. [illegible]

Πορφύριον (*τὸ*) *ὑποκρ*. *τ*. *Πορφύρα*.

Πορφυρὶς - *ίδος* (*ἡ*) veste di color di porpora. 2. sorta d'uccello. [illegible]

Πορφυρίτης - *ου* (*ὁ*) *καὶ* *Πορφυρῖτις* - *ιδος* (*ἡ*) simile alla porpora. [illegible] — *λίθος*. porfido. [illegible]

Πορφυρίων - *ωνος* (*ὁ*) porfirione (uccello che ha il becco e i piedi rossi). [illegible]

Πορφυρόβαπτος (*ὁ*, *ἡ*) = *Πορφυροβαφής*.

Πορφυροβαφεῖον (*τὸ*) bottega del tintore di porpora. [illegible]

Πορφυροβαφὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) tinto di porpora, purpureo. [illegible]

Πορφυροβάφος (*ὁ*, *ἡ*) tintore di porpora. [illegible]

Πορφυροειδὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ*.) - *ειδῶς*. simile alla porpora. [illegible]

Πορφυρόεις - *εσσα* - *εν*. × *ἀντὶ* *Πορφύρεος*.

Πορφυρόζωνος (*ὁ*, *ἡ*) che ha la cintura di porpora. [illegible]

Πορφυροπώλης - *ου* (*ὁ*) *καὶ* *Πορφυρόπωλις* - *ιδος* (*ἡ*) venditore di porpora. [illegible]

Πορφυρόω - *ῶ*. *Μ*. *ώσω*. tingere di porpo-

88 *

Digitized by Google

ra. [illegible]

Πορφύρω. Μ. *ρῶ.* rassomigliare al color di porpora, arrossire, annerare. [illegible]

Πορφυρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πορφυροειδής.*

Ποσάκις; ἐπίῤ. quante volte? [illegible]

Ποσαπλάσιος; α; ον; καὶ

Ποσαπλασίων - ωνος; (ὁ, ἡ) quante volte duplicato? (Λατ. quotuplex?) [illegible]

Ποσαπλῶς; ἐπίῤ. in quante maniere? [illegible] 2. = *Ποσάκις.*

Ποσάπους - οδος (ὁ, ἡ) di quanti piedi? [illegible]

Ποσαχῆ; ἐπίῤ. in quanti luoghi? [illegible]

Ποσαχῶς; ἐπίῤ. in quante maniere? [illegible]

Πόσε; ἐπίῤ. dove? [illegible]

Ποσειδεωνὶς ἢ *Ποσειδωνὶς - ίδος* (ἡ) alcione. [illegible]

Πόσθη (ἡ) la pelle della ghianda. 2. cazzo, membro virile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποσθία (ἡ) porro che nasce sulle palpebre. [illegible]

Πόσθιον (τὸ) ὑποκ. τ. *Πόσθη.* piccolo cazzo, cece. [illegible]

Πόσθων - ωνος καὶ *Ποσθωνεύς - έως* (ὁ) che ha un gran cazzo, ben fornito di membro virile. [illegible]

Πόσιμος - η ἢ *ος - ον.* = *Πότιμος.*

Πόσις - ιος (ὁ) (ὅθ. τὸ Ἰταλ.) sposo. [illegible]

Πόσις - εως (ἡ) pozione. [illegible]

Ποσὸς - ἡ - όν. tanto, alquanto. [illegible]

Πόσος; η; ον; quanto? [illegible]

Ποσότης (ἡ) quantità. [illegible]

Ποσόω - ῶ. Μ. *ώσω.* fissare, determinare la quantità. [illegible]

Πόσσος; η; ον; × ἀντὶ *Πόσος.*

Ποσταῖος; α; ον; in quanti giorni? [illegible]

Ποστημόριος; α; ον; quale parte d'un tutto? [illegible]

Πόστος; η; ον; quale? (Λατ. quotus?) [illegible]

Ποσῶς, ἐπίῤ. alquanto. [illegible]

Ποτάγω. κτλ. Δ. ἀντὶ *Προσάγω.* κτλ.

Ποταινὶ, ἐπίῤ. di recente, poco fa. [illegible]

Ποταίνιος - α - ον. = *Πρόσφατος.*

Ποταμηδὸν, ἐπίῤ. come un fiume. [illegible]

Ποτάμιον (τὸ) (ὑποκ. τ. *Ποταμός.* fiumicello. [illegible]

Ποτάμιος - α ἢ *ος - ον.* di fiume. [illegible]

Ποταμίσκος (ὁ) ὑποκ. τ. *Ποταμός.*

Ποταμογείτων - ονος (ὁ, ἡ) vicino al fiume. [illegible]

Ποταμόνδε, ἐπίῤ. al fiume. [illegible]

Ποταμόῤῥυτος (ὁ, ἡ) che scorre come un fiume o in fiume. [illegible]

Ποταμὸς (ὁ) fiume. [illegible]

Ποταμοφόρητος (ὁ, ἡ) portato dal fiume. [illegible]

Ποτάομαι - ῶμαι. Μ. *ήσομαι.* = *Ἵπταμαι.*

Ποταπὸς; ἡ; όν; (καὶ ἐπίῤ.) - απῶς. = *Ποδαπός.*

Πότε; ἐπίῤ. quando? [illegible]

Ποτὲ ἢ (ἐγκλ.) *Ποτε,* ἐπίῤ. qualche volta, una volta (Λατ. aliquando), era. [illegible]

Πότερος; α; ον; quale de' due? (Λατ. uter). [illegible]

Ποτέρωθεν; ἐπίῤ. da quale delle due parti? [illegible]

Ποτέρωθι; ἐπίῤ. in quale delle due parti? [illegible]

Ποτέρως; ἐπίῤ. in quale delle due maniere? [illegible]

Ποτέρωσε; ἐπίῤ. a quale delle due parti? [illegible]

Ποτὴ (ἡ) × ἀντὶ *Πτῆσις.*

Πότημα (τὸ) = *Πόμα.*

Ποτηνὸς - ἡ - όν. = *Πτηνός.*

Ποτηρ (ὁ) × ἀντὶ *Πότης.* (συσ.) = *Ποτήριον.*

Ποτηρίδιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ

Ποτήριον (τὸ) bicchiere. [illegible]

Ποτηριοφόρος (ὁ, ἡ) che porta un bicchiere. [illegible]

Ποτηροθήκη (ἡ) buffetto, credenza. [illegible]

Πότης - ου (ὁ) bevitore. [illegible]

Ποτητὸς - ἡ - όν. volatile. [illegible]

Ποτὶ, πρόθ. Δ. ἀντὶ *Πρός.*

Ποτιάπτω κτλ. Δ. ἀντὶ *Προσάπτω* κτλ.

Ποτίζω. Μ. *ίσω.* dar a bere. 2. innaffiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποτικὸς - ἡ - όν. bevitore. [illegible] — *ικῶς,* ἐπίῤ.

Πότιμος - η - ον. bevibile. [illegible]

Digitized by Google

Πότισις - *εως* (*ἡ*) = *Ποτισμός*.

Πότισμα (*τὸ*) bevanda. [illegible] 2. = *τῷ*

Ποτισμὸς (*ὁ*) innaffiamento. 2. l'azione di dar a bere. [illegible]

Ποτιστὴς - *οῦ* (*ὁ*) irrigatore, colui che innaffia. [illegible]

Ποτίστρα (*ἡ*) abbeveratojo. [illegible]

Πότμος (*ὁ*) mala sorte, fato. 2. perdizione, morte. [illegible]

Πότνα × *ἀντὶ*

Πότνια × *θηλ.* *τ.* (*ἀχρ.*) *Πότνιος*. venerabile, augusta. 2. signora. [illegible]

Ποτνίασις - *εως* (*ἡ*) *καὶ*

Ποτνιασμὸς (*ὁ*) l' azione d' implorare, supplicazione. [illegible]

Ποτνιάω-*ῶ* *καὶ* (*μσ.*) - *άομαι* - *ῶμαι*. *M.* *άσω* -*άσομαι*. implorare, supplicare. [illegible]

Ποτὸν (*τὸ*) bevanda. [illegible] 2. = *Πόσις*. 3. = *Πότος*.

Ποτὸς - *ἡ* - *όν*. = *Πότιμος*.

Πότος - *ου* (*ὁ*) convito. [illegible]

Ποῦ; *ἐπίῤ*. dove? [illegible]

Ποῦ *ἢ* (*ἐγκλ.*) *Που*. in qualche luogo. 2. quasi, incirca. [illegible]

Ποὺς - *ποδὸς* (*ὁ*) piede. [illegible]

Ποώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) erboso. [illegible]

Πρᾶγμα (*τὸ*) cosa, affare, occupazione, negozio, travaglio. [illegible]

Πραγματεία (*ἡ*) occupazione. 2. negoziazione, traffico. [illegible]

Πραγματεύομαι. *M.* *εύσομαι*. occuparsi a qualche cosa. 2. negoziare, trafficare. 3. trattare, comporre. [illegible]

Πραγματευτὴς - *οῦ* (*ὁ*) negoziante. [illegible]

Πραγματευτικὸς - *ἡ* - *όν*. che concerne il traffico. 2. trafficante. [illegible]

Πραγματικὸς - *ἡ* - *όν*. reale. 2. pratico. [illegible] — *ικῶς*, *ἐπίῤ*.

Πραγμάτιον (*τὸ*) *ὑπκρ.* *τ.* *Πρᾶγμα*. piccola cosa, piccol' affare. [illegible]

Πραγματογραφέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. trattare una cosa con tutte le sue circostanze, circostanziare. [illegible]

Πραγματοκοπέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. impicciarsi, ingerirsi in ogni cosa. [illegible]

Πραγματολογέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. dire, raccontare delle cose, fare de' discorsi circostanziati. [illegible]

Πραγματομαθὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) esperto, versato negli affari. [illegible]

Πραγματώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) faticoso, laborioso. [illegible]

Πραέως, *ἐπίῤ*. = *Πράως*.

Πρακτὴρ (*ὁ*) × *ἀντὶ* *Πράκτης*.

Πράκτης - *ου* (*ὁ*) che agisce. 2. negoziante. 3. esattore. [illegible]

Πρακτικὸς - *ἡ* - *όν*. attivo, efficace. 2. pratico. [illegible]

Πρακτικῶς, *ἐπίῤ*. efficacemente, attivamente. [illegible]

Πρακτορεία (*ἡ*) agenzia. [illegible]

Πρακτὸς - *ἡ* - *όν*. fatto, operato. [illegible]

Πράκτωρ - *ορος* (*ὁ*) esecutore. 2. esattore. 3. agente. [illegible]

Πράμνειος (*ὁ*) (*οἶνος*) vino brusco. [illegible]

Πράμνιος (*ὁ*) = *Πράμνειος*.

Πράμος (*ὁ*) = *Πρύμος*.

Πραξικοπέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. concertare. [illegible]

Πράξιμος - *η* *ἢ* *ος* - *ον*. che si può esigere, esigibile. [illegible]

Πρᾶξις - *εως* (*ἡ*) azione, atto. 2. affare, negozio. 3. inganno concertato, intrighi. 4. esazione. [illegible]

Πραόνως, *ἐπίῤ*. con docilità, mansuetamente. [illegible]

Πρᾶος - *εία* - *ον*. = *Πραΰς*.

Digitized by Google

Πραότης (ἡ) docilità, mansuetudine. [illegible]

Πραπίδες (αἱ) diaframma, corata. [illegible] (ὅθ. μτφρ.) mente, prudenza, sagacità. [illegible]

Πρασιά (ἡ) quaderno d'un giardino, d'un orto. [illegible]

Πράσιμος (ὁ, ἡ) vendibile. [illegible]

Πράσινος (ὁ, ἡ) prassino, porraceo, verde. [illegible]

Πράσιον (τὸ) marrobbio, prassio (erba). 2. verderame (Γαλλ. vert-de-gris). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πράσιος (ὁ, ἡ) = Πράσινος.

Πρᾶσις-εως (ἡ) vendita. [illegible]

Πρασίτης-ου (ὁ) καὶ Πρασῖτις-ιδος (ἡ) simile al porro. [illegible]

Πρασοειδής-έος (ὁ, ἡ) simile al porro, porraceo. [illegible]

Πράσον (τὸ) porro (pianta). [illegible]

Πρασοφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. mangiare del porro. [illegible]

Πρασοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia del porro. [illegible]

Πρασόχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha il color del porro, porraceo. [illegible]

Πράσσω (ττω). Μ. πράξω. fare, agire, operare. 2. esigere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρασώδης-εος (ὁ, ἡ) = Πρασοειδής.

Πρατήρ (ὁ) = Πράτης.

Πρατήριον (τὸ) mercato. [illegible]

Πρατήριος-α-ον. vendibile. [illegible]

Πράτης-ου (ὁ) venditore. [illegible]

Πρατός-ή-όν. venduto. [illegible] 2. = Πράσιμος.

Πράτρια (ἡ) θηλ. τ. Πράτης.

Πραΰγελως-ωτος (ὁ, ἡ) che ride con dolcezza, con piacevolezza. [illegible]

Πραϋθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Πραΰθυμος (ὁ, ἡ) di bell' umore, mansueto. [illegible]

Πραϋμενής-έος (ὁ, ἡ) = Πραΰθυμος (-μενῶς, ἐπίῤ.)

Πραΰνοος-ους (ὁ, ἡ) = Πραΰθυμος.

Πράϋνσις-εως (ἡ) mitigazione, addolcimento. [illegible]

Πραϋντικός-ή-όν. proprio a mitigare. [illegible]

Πραΰνω. Μ. ὑνῶ. mitigare, calmare. [illegible]

Πραΰς-έος (εῖα-ύ). docile, mansueto, dolce. [illegible]

Πραΰτης (ἡ) = Πραότης.

Πραΰτροπος (ὁ, ἡ) di bell' umore, mansueto. [illegible]

Πράως, ἐπίῤ. con docilità, mansuetamente. [illegible]

Πρεμνίζω. Μ. ίσω. sradicare, svellere il tronco d'un albero. [illegible]

Πρέμνιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Πρέμνον (τὸ) il tronco d' un albero. [illegible]

Πρεμνώδης-εος (ὁ, ἡ) simile ad un tronco. [illegible]

Πρεπόντως, ἐπίῤ. (μτχ.) convenevolmente. [illegible]

Πρέπω. Μ. (σπνι.) πρέψω. essere rimarcabile, distinto, eccellere. 2. convenire, esser decente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρεπώδης-εος (ὁ, ἡ) conveniente, decente. [illegible]

Πρέσβα-ης (ἡ) θηλ. τ. Πρέσβυς.

Πρεσβεία (ἡ) legazione, ambasciata, deputazione. 2. preghiera, intercessione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Πρεσβεῖον.

Πρεσβεῖον (τὸ) onore, rispetto che si dà a' maggiori d'età, dritto di primogenitura, d'anzianità. [illegible]

Πρεσβεόω-ῶ. Μ. ώσω. rispettare. [illegible]

Πρέσβευσις-εως (ἡ) deputazione, delegazione. [illegible] = Πρεσβεία.

Πρεσβεύτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Πρεσβευτής-οῦ (ὁ) deputato, inviato. 2. interceditore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρεσβευτικός-ή-όν. che concerne la legazione. [illegible]

Πρεσβεύω. Μ. εύσω. esser maggiore d'età. 2. rispettare. 3. esser deputato, legato, esser mandato in qualità d' un ambasciadore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Digitized by Google

պիտոյ ունի. 2. բաղդին՝ ըմբոյժին երբեմն. 3. Եւլէ ունի, Եւլէլէն կէնտէ, Եւլէ տէյա էրօլ ունանդոյ:

Πρέσβις - ιδος (ἡ) ambasciatrice. 2. interceditrice. 3. vecchierella. դեսպանուհի. 2. բարեխօս՝ միջնորդ կնիկ. 3. պառաւ, խաթուն. Էլչիլիք էտէն գադըն. 2. Շէֆաաթճի գադըն. 3. Գօճա գարը, գարըճըգ:

Πρεσβυγένεια (ἡ) primogenitura, anzianità. անդրանկութիւն, երիցութիւն. Եաշչա պիւյիւքլիւք, պիւյիւկլիւք:

Πρεσβυγενὴς - έος (ὁ, ἡ) anziano, maggiore d'età. երիցագոյն, տարիքով մեծ. Եաշչա պիւյիւք:

Πρέσβυς - εως καὶ υος (*υια - υ*). vecchio, vegliardo. 2. persona rispettabile. 3. senatore. 4. ambasciatore. 5. interceditore. ծեր. 2. յարգելի անձ. 3. սինկղիտիկոս. 4. դեսպան. 5. միջնորդ. Իխթիյար. 2. Բաղդին շահօտ պէր չըխա. 3. Եճլի վէզիր. 4. Էլչի. 5. Շէֆաաթճի:

Πρεσβυτέριον (τὸ) l'assemblea de' vecchi, senato. 2. presbiterio, luogo destinato per li preti. ծերակոյտ. 2. ժամատուն, քահանայից սահմանեալ տեղ. Իխթիյարլէր մէճլիսի, էրգունը դիվանը. 2. Քիլիսէնին, քահանալարա մախսուս Եէրի:

Πρεσβύτερος - α - ον. (*συγκρ. τ. Πρέσβυς.*) anziano, più vecchio. երիցագոյն, աւելի ծեր. Եաշչա պիւյիւք, տահա իխթիյար. (*ἐκκλησ.*) prete. երէց, քահանայ. Քէշիշ, փափազ:

Πρεσβυτέρως, ἐπίῤ. più. աւելի. Զիյադէ:

Πρεσβύτης - ου (ὁ) vecchio. 2. presbita, colui che può discernere solamente gli oggetti lontani. ծեր, երէց. 2. հեռատես, միայն հեռատես, միայն հեռաւոր բաներն տեսնող. Իխթիյար, պիւյիւք. 2. Եալընըզ ուզագը նէսնէլէրի կէօրէն:

Πρεσβυτικὸς - ἡ - όν. senile, proprio a'vecchj. ծերոց յատուկ. Իխթիյարլարա մախսուս:

Πρεσβυτικῶς, ἐπίῤ. da vecchio. ծերի մը պէս. Իխթիյար կիպի:

Πρεσβῦτις - ιδος (ἡ) *θηλ. τ. Πρεσβύτης.*

Πρευμενὴς - έος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Πραϋμενής.*

Πρῆγμα (τὸ) *Ἰων. ἀντὶ Πρᾶγμα.*

Πρήθω. Μ. πρήσω. × *ἀντὶ Πίμπρημι.* 2. gonfiare. 3. soffiare. ուռեցընել. 3. փչել. Շիշիրմէք. 2. Իւֆիւրմէք:

Πρημαίνω. Μ. ανῶ. × *ἀντὶ Πρήθω.*

Πρηνηδὸν, ἐπίῤ. prostrandosi a terra. երեսի վրայ գետին ինկնալով. Եիւզ իւզէրինէ եէրէ գափանարագ:

Πρηνὴς - έος - οῦς (ὁ, ἡ) prostrato, chino. գետնատարած, ծռած. Եէրէ գափանմըշ, Եէյիլմիշ:

Πρηνίζω. Μ. ίσω. precipitare. գահավէժ նետել, գլորել. Եուվարլամագ, Թէփէրլէմէք:

Πρηνισμὸς (ὁ) precipitazione. գահավիժում. Թէփէրլէմէ, Եուվարլամա:

Πρῆσμα (τὸ) tumore. ուռեցք. Շիշգինլիկ, Շիշ:

Πρησμὸς (ὁ) = *Πρᾶσις καὶ Πρῆσμα.*

Πρηστὴρ (ὁ) fulmine, prestere. 2. dipsa (sorta di serpe). կայծակ, պրեստեր. 2. ծարաւ, խարամանի (տեսակ մը օձ). Եըլտըրըմ. 2. Եափըշըգ Եըլան:

Πρηστικὸς - ἡ - όν. ardente, abbruciante. վառօղ, էրօղ. Եագան, Թութուշտուրան:

Πρηΰγελως - ωτος κτλ. Ἰων. ἀντὶ Πραΰγελως κτλ.

Πρηὼν - ῶνος ἢ όνος (ὁ) cima d'una montagna. լերան գագաթ. Տաղ Թէփէսի:

Πρίαμαι. ἄχρ. θεματ. (*ὅθ. εὔχρησ. μόνον ὁ ἀόρ. Ἐπριάμην.*) comprare. գնել. Սաթըն ալմագ:

Πριαπισμὸς (ὁ) priapismo. վարոցին տեւական մը ախտը. Չէքէրէն պիր նէվ իլլէթի:

Πρίαπος (ὁ) cazzo, membro virile. վարոց. Չէքէր:

Πριαπώδης - εος (ὁ, ἡ) ben fornito di membro virile. (*Λατ.* mutoniatus). մեծ վարոց ունեցող. Իրի չէքէրլի:

Πρὶν, ἐπίῤ. prima, avanti. նախ, առաջ. Եվվէլ, մուգատտէմ:

Πρινίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πρῖνος.*

Πρίνινος - η - ον. di leccio. սղոցիէ. Փէրնար աղաճընդան:

Πρῖνος (ἡ) elce, leccio. սղոցի. Փէրնար աղաճը:

Πρινώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al leccio. սղոցիի նման. Փէրնար աղաճընա պէնզէր:

Πρινὼν - ῶνος (ὁ) bosco d'elce. սղոցիի անտառ. Փէրնարլըգ:

Πριόνιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πρίων.*

Πριονοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ειδῶς.* che ha la forma d'una sega. սղոցի ձեւով. Թեսթէրէ պէնզէյէն:

Πριονώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πριονοειδὴς καὶ*

Πριονωτὸς - ἡ - όν. fatto in forma di sega, dentato. սղոցի ձեւով, ատամնաւոր. Թեսթէրէ պէնզէյէն, տիշլի:

Πρίσις - εως (ἡ) segamento. սղոցում. Թեսթէրէ իլէ քեսմէ:

Πρίσμα (τὸ) segatura. 2. prisma (figura geometrica). սղոցածք. 2. հատուածակողմն. Թեսթէրէ թօզու. 2. Մէնշուր (էնտէ ճինտէսէյէ մէնսուպ պիր նէվ շէքիլ):

Πρισμάτιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πρίσμα.*

Πρισμὸς (ὁ) = *Πρίσις.*

Πριστὴρ (ὁ) segatore. 2. sega. սղոցօղ. 2. սղոց. Թեսթէրէ իլէ քեսէն. 2. Թեսթէրէ:

Πριστηροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Πριονοειδής.*

Πρίστης - ου (ὁ) = *Πριστήρ.* 2. = *Πρίστις.*

Πρίστις - εως (ἡ) pistrice (pesce monstruoso di mare). ծովու հրէշ մը, մեծ կէտ մը. Պիր նէվ իրի տէնիզ պալըղը:

Πριστὸς - ἡ - όν. segato. 2. che si può segare. սղոցուած. 2. սղոցուելու. Թեսթէրէ իլէ քեսիլմիշ. 2. Թեսթէրէ իլէ քեսիլէպիլիր:

Πρίω. Μ. πρίσω. segare. 2. fremere i denti, ringhiare. սղոցել. 2. ակռաներն կրճտել. Թեսթէրէ իլէ քեսմէք. 2. Տիշ կըճըրտաթմագ:

Πρίων - ονος (ὁ) sega. սղոց. Թեսթէրէ:

Πρὸ, πρόθ. avanti. 2. prima. առջեւը. 2. առաջ, նախ. Էօնինտէ. 2. Եվվէլ:

Προαγγελία (ἡ) = *Προάγγελσις ἢ Προάγγελμα.*

Digitized by Google

Προαγγέλλω. Μ. ελῶ. predire, prenunziare. [illegible]

Προάγγελμα (τὸ) ciò che fù predetto. [illegible]

Προάγγελος (ὁ, ἡ) colui che predice, presagisce. [illegible]

Προάγγελσις - εως (ἡ) predizione. [illegible]

Προάγνευσις - εως (ἡ) τὸ ούσ. τοῦ

Προαγνεύω. Μ. εύσω. purificare avanti. [illegible]

Προαγοράζω. Μ. άσω. comprare prima. [illegible]

Προαγόρευμα (τὸ) oracolo. [illegible]

Προαγόρευσις - εως (ἡ) predizione. [illegible]

Προαγορεύω. Μ. εύσω. predire, pronosticare. [illegible]

Προαγὸς (ὁ) condottiere. [illegible]

Προαγρυπνέω - ῶ. Μ. ήσω. vegliare prima. [illegible]

Προάγω. Μ. άξω. portare avanti, presentare. 2. condurre. 3. produrre. 4. eccitare. 5. prostituire. 6. avanzarsi, procedere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Προαγωγεία (ἡ) ruffianesimo. [illegible]

Προαγωγεῖον (τὸ) postribolo. [illegible]

Προαγωγεύω. Μ. εύσω. prostituire, far il ruffiano. [illegible]

Προαγωγὴ (ἡ) avanzamento, progresso. [illegible]

Προαγωγία (ἡ) = Προαγωγεία ἢ Προαγωγή.

Προαγωγικὸς - ἡ - όν. proprio al ruffianesimo. [illegible]

Προαγωγὸς (ὁ, ἡ) ruffiano. [illegible]

Προαγὼν - ῶνος (ὁ) preludio d' un combattimento. [illegible]

Προαγωνίζομαι. Μ. ίσομαι. combattere prima o avanti. [illegible]

Προαγωνιστὴς - οῦ (ὁ) = Πρόμαχος.

Προᾴδω. Μ. ᾄσομαι. cantare prima, far il preludio. [illegible]

Προαθρέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare prima. [illegible]

Προαθροίζω. Μ. οίσω. raccogliere, radunare prima. [illegible]

Προαιδέομαι - οῦμαι. Μ. αιδέσομαι. rispettare più degli altri. [illegible]

Προαίρεσις - εως (ἡ) proposito, risoluzione, piano, progetto. [illegible]

Προαιρετικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che si determina, si risolve a qualche cosa. [illegible]

Προαιρετὸς - ἡ - όν. preferito. 2. arbitrario. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προαιρέω - ῶ. Μ. ήσω. metter fuori. [illegible] (μσ.) preferire, risolvere. [illegible]

Προαίρω. Μ. αρῶ. partire prima. [illegible]

Προαισθάνομαι. Μ. αισθήσομαι. presentire. [illegible]

Προαίσθησις - εως (ἡ) presentimento. [illegible]

Προαιώνιος (ὁ, ἡ) che esiste prima de' secoli, eterno. [illegible]

Προακμάζω. Μ. άσω. entrare nell' adolescenza. [illegible]

Προακούω. Μ. ούσω. presentire. [illegible]

Προακτικὸς - ἡ - όν. progressivo. [illegible]

Προαλείφω. Μ. είψω. ungere prima. [illegible]

Προαλίζω. Μ. ίσω. = Προαθροίζω.

Προαλίσκομαι. Μ. αλώσομαι. esser preso prima. [illegible]

Προαλλοιόω - ῶ. Μ. ώσω. cangiare prima. [illegible]

Προάλλομαι. Μ. αλοῦμαι. saltare avanti. [illegible]

Προαμαρτάνω. Μ. αμαρτήσομαι. peccare prima. [illegible]

Προαμείβω (μσ.) - αμείβομαι. Μ. αμείψομαι. cangiare o rispondere prima. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Προαμύνομαι. M. *αμυνοῦμαι.* vendicarsi prima. [illegible]

Προαναβαίνω. M. *βήσομαι.* salire prima. [illegible]

Προαναβάλλομαι. M. *βαλοῦμαι.* far un preludio. [illegible]

Προαναβλέπω. M. *ἔψω.* vedere prima. [illegible]

Προαναγινώσκω. M. *γνώσομαι.* leggere prima. [illegible]

Προανάγω. M. *ἄξω.* partire dal porto prima degli altri. [illegible]

Προαναθρέω-ῶ. M. *ήσω.* = *Προαθρέω.*

Προαναθρώσκω. M. *θοροῦμαι.* lanciarsi sopra il primo. [illegible]

Προαναιρέω-ῶ. M. *ήσω.* uccidere prima. [illegible]

Προαναισιμόω-ῶ. M. *ώσω.* = *Προαναλίσκω.*

Προανακράζω. M. *κεκράξομαι.* gridare prima. [illegible]

Προανακρίνω. M. *κρινῶ.* esaminare prima. [illegible]

Προανάκρουσις-εως (ἡ) preludio. [illegible]

Προανακρούω. M. *κρούσω.* respingere prima. 2. far il preludio. [illegible]

Προαναλίσκω. M. *αλώσω.* consumare, sprecare prima. [illegible]

Προανάλωμα (τὸ) spesa che precede l'impresa dell' opera. [illegible]

Προαναμέλπω. M. *μέλψω.* cantare prima. [illegible]

Προαναπηδάω-ῶ. M. *ήσω.* = *Προαναθρώσκω.*

Προαναπνέω. M. *πνεύσω.* respirare prima. [illegible]

Προαναρπάζω. M. *άσω.* rapire prima. [illegible]

Προαναστέλλω. M. *στελῶ.* ritenere prima. [illegible]

Προανατέλλω. M. *τελῶ.* sorger, spuntare prima. [illegible]

Προαναφωνέω-ῶ. M. *ήσω.* predire. [illegible]

Προαναφώνησις-εως (ἡ) predizione. [illegible]

Προαναχωρέω-ῶ. M. *ήσω.* partire prima. [illegible]

Προαναχώρησις-εως (ἡ) partenza prima di... [illegible]

Προανέχω. M. *έξω.* alzare, elevare prima. [illegible]

Προανθέω-ῶ. M. *ήσω.* fiorire prima. [illegible]

Προανίσχω. = *Προανέχω.*

Προανύτω (*ανύω*). M. *ανύσω.* terminare prima. [illegible]

Προαπαγγέλλω. M. *ελῶ.* annunziare prima. [illegible]

Προαπαγορεύω. M. *εύσω* ἢ (ἀνμλ.) *ερῶ.* ricusare, rinunziare prima. [illegible] (ἀμτβτ.) = *Προαπαυδάω.*

Προαπαλλάσσω (*ττω*). M. *άξω.* riscattare prima. [illegible]

Προαπαντάω-ῶ. M. *ήσομαι.* incontrare prima. [illegible]

Προαπάντησις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Προαπαυδάω-ῶ. M. *ήσω.* stancarsi prima. [illegible]

Προάπειμι. M. *εἶμι.* = *Προαπέρχομαι.*

Προαπέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* partire prima. 2. morire prima. [illegible]

Προάπλωσις-εως (ἡ) spiegazione preliminare. [illegible]

Προαποδείκνυμι. M. *δείξω.* dimostrare prima. [illegible]

Προαπόδειξις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Προαποδίδωμι. M. *δώσω.* rendere prima. [illegible]

Προαποθνήσκω. M. *θανοῦμαι.* morire prima. [illegible]

Προαποικίζω. M. *ίσω.* mandare prima una colonia. [illegible]

Προαποκαλύπτω. M. *ύψω.* scoprire prima. [illegible]

Προαποκάμνω. M. *καμοῦμαι.* = *Προαπαυδῶ.*

Προαποκόπτω. M. *κόψω.* troncare la parte anteriore. [illegible]

Προαποκτείνω. M. *κτενῶ.* uccidere prima. [illegible]

Προαπολαύω. M. *λαύσομαι.* godere prima. [illegible]

Προαπόλλυμι. M. *ολέσω.* ridurre alla perdizione prima di . . . [illegible]

Προαποπίπτω. **M.** *πεσοῦμαι.* cadere prima. [illegible]

Προαπόπτωτος (ὁ, ἡ) caduto prima. [illegible]

Προαπορέω-ῶ (μσ.) *-έομαι-οῦμαι.* **M.** *ήσω-ομαι.* esitare prima. [illegible]

Προαποσβέννυμι. **M.** *σβέσω.* spegnere prima. [illegible]

Προαποστέλλω. **M.** *στελῶ.* mandare, inviare avanti. [illegible]

Προαποτέμνω. **M** *τεμῶ.* = *Προαποκόπτω.*

Προαποτίκτω. **M.** *τέξομαι.* partorire prima. [illegible]

Προαποφαίνω. **M.** *φανῶ.* dichiarare prima. [illegible] (μσ.) dire avanti la sua opinione. [illegible]

Προαπόφημι. **M.** *φήσω.* negare prima. [illegible]

Προαποφθέγγομαι. **M.** *φθέγξομαι.* predire, profetizzare. [illegible]

Προαποχωρέω-ῶ. **M.** *ήσω* partire prima, ritirarsi. [illegible]

Προαριθμέω-ῶ. **M.** *ήσω.* numerare prima. [illegible]

Προαριστάω-ῶ. **M.** *ήσω.* pranzare prima. [illegible]

Προαροτριάω-ῶ. **M.** *άσω.* arare prima. [illegible]

Προαρπαγή (ἡ) l'azione di rapire prima. [illegible]

Προαρπάζω. **M.** *άσω ἤ ἄξω.* rapire prima. [illegible]

Προαῤῥαβωνίζω. **M.** *ίσω.* caparrare. [illegible]

Προάρχομαι. **M.** *ἄρξομαι.* cominciare prima. [illegible]

Προασκέω-ῶ. **M.** *ήσω.* esercitare prima, preparare. [illegible]

Πρόασμα (τὸ) preludio. [illegible]

Προασπίζω. **M.** *ίσω.* tener lo scudo avanti... difendere. [illegible]

Προασπιστὴρ × *ἀντὶ* —

Προασπιστής-οῦ (ὁ) = *Πρόμαχος.*

Προάστειον (τὸ) sobborgo. [illegible]

Προάστειος (ὁ, ἡ) che abita nel sobborgo. [illegible]

Προαυδάω-ῶ. **M.** *ήσω.* × *ἀντὶ Προλέγω.*

Προαυλέω-ῶ. **M.** *ήσω.* far un preludio (col flauto). ([illegible]) [illegible]

Προαύλημα (τὸ) preludio. [illegible]

Προαυλίζομαι. **M.** *ίσομαι.* alloggiare avanti. [illegible]

Προαύλιον (τὸ) anticorte. [illegible]

Προαύλιον (τὸ) = *Προαύλημα.*

Προαυξάνω. **M.** *αυξήσω.* aumentare, accrescere prima. [illegible]

Προαυξής-έος (ὁ, ἡ) che cresce prima del tempo. [illegible]

Προαύξησις-εως (ἡ) crescimento intempestivo. [illegible]

Προαφαιρέω-ῶ. **M.** *ήσω.* togliere prima. [illegible]

Προαφανίζω. **M.** *ίσω.* distruggere, rovinare prima. [illegible]

Προαφηγέομαι-οῦμαι. **M.** *ήσομαι.* raccontare prima. [illegible]

Προαφικνέομαι. **M.** *αφίξομαι.* venire, arrivare prima. [illegible]

Προαφίστημι. **M.** *αποστήσω.* eccitare una ribellione. [illegible] (μσ.) separarsi, allontanarsi prima. [illegible]

Προβάδην, έπίῤ. avanzando. [illegible]

Προβαδίζω. **M.** *ίσομαι ἤ βαδιοῦμαι.* precedere, andar innanzi. [illegible]

Προβαίνω. **M.** *βήσομαι.* avanzare, procedere. 2. superare, eccedere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προβάλλω. **M.** *βαλῶ.* gettare innanzi. 2. proporre. 3. esporre, offrire, presentare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Προβαπτίζω. **M.** *ίσω.* battezzare prima. [illegible]

Προβασανίζω. **M.** *ίσω.* tormentare, provare prima. [illegible]

Προβασιλεύω. **M.** *εύσω.* regnare prima. [illegible]

Πρόβασις-εως (ἡ) progresso. [illegible]

Προβασκάνιον (τὸ) amuleto. [illegible]

Προβατεία (ἡ) nutrimento di greggie. [illegible]

Προβάτειος-α-ον. di pecora. [illegible]

Προβατεύς-έως (ὁ) = *Προβατευτής.*

Προβατεύσιμος (ὁ, ἡ) che serve alle pecore. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Προβάτευσις-εως (ἡ) = *Προβατεία.*

Προβατευτὴς-οῦ (ὁ) pastore di pecore. [illegible]

Προβατευτικὸς-ὴ-όν. pastorale. [illegible]

Προβατεύω. Μ. εύσω. pascere delle pecore. [illegible]

Προβατικὸς-ὴ-όν. di pecora. [illegible]

Προβάτιον (τὸ) *ὑποκ. τ. Πρόβατον.* pecorella. [illegible]

Προβατοβοσκὸς (ὁ) pastore di pecore, pecorajo. [illegible]

Προβατοκάπηλος (ὁ, ἡ) mercante di pecore. [illegible]

Πρόβατον (τὸ) pecora. [illegible]

Προβατοπώλης-ου (ὁ) venditore di pecore. [illegible]

Προβατόσχημος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una pecora. [illegible]

Προβατοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce delle pecore. [illegible]

Προβατώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla pecora. [illegible]

Προβεβουλευμένως, ἐπίῤ. prudentemente. [illegible]

Πρόβημα (τὸ) progresso. [illegible]

Προβιάζομαι. Μ. άσομαι. far violenza prima. [illegible]

Προβιβάζω. Μ. άσω. far avanzare, promuovere. [illegible]

Προβίβασις-εως (ἡ) *καὶ*

Προβιβασμὸς (ὁ) promozione. [illegible]

Προβιβρώσκω. Μ. βρώσομαι. mangiare prima. [illegible]

Προβιότης (ἡ) la vita trascorsa. [illegible]

Προβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. germogliare avanti tempo. [illegible]

Προβλάστημα (τὸ) germe intempestivo. [illegible]

Προβλεπτικὸς-ὴ-όν. che prevede il futuro. [illegible]

Προβλέπω. Μ. βλέψω. prevedere. [illegible]

Πρόβλημα (τὸ) problema, questione. 2. tutto ciò che si mette avanti per difesa. 3. barriera, steccato. 4. scoglio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Προβληματικὸς-ὴ-όν. problematico. [illegible]

Προβληματώδης-εος (ὁ, ἡ) controverso, problematico. [illegible]

Προβλὴς-ῆτος (ὁ καὶ ἡ) ✕ *ἀντὶ Πρόβολος.*

Προβλητικὸς-ὴ-όν. produttivo. [illegible]

Πρόβλητος (ὁ, ἡ) gettato avanti (*Λατ.* projectus). [illegible]

Προβοηθέω-ῶ. Μ. ήσω. soccorrere prima. [illegible]

Προβόλαιος (ὁ, ἡ) che si propone, si mette avanti. [illegible] *Προβόλαιον* (τὸ) = *Πρόβλημα.*

Προβολεὺς-έως (ὁ) produttore. [illegible]

Προβολὴ (ἡ) l'azione di metter avanti per difesa. 2. opposizione, resistenza. 3. barriera. 4. germogliamento. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. = *Πρόβλημα.*

Προβόλιον (τὸ) spiedo da caccia. [illegible]

Πρόβολος (ὁ, ἡ) elevato. [illegible] (*οὐδ. οὐσ.*) scoglio elevato alla superficie del mare. [illegible] 2. = *Προβόλιον.*

Προβοσκὶς-ίδος (ἡ) proboscide. [illegible]

Προβούλευμα (τὸ) ordinanza del senato, deliberazione senatoria. (*Λατ.* senatusconsultum). [illegible]

Προβουλεύω. Μ. εύσω. progettare, deliberare prima. [illegible]

Προβουλὴ (ἡ) premeditazione. [illegible]

Πρόβουλος (ὁ, ἡ) consigliere. [illegible]

Προβρέχω. Μ. βρέξω. bagnare prima. [illegible]

Προβύω. Μ. βύσω. tirar fuori il lucignolo della lanterna. [illegible]

Προβώμιος (ὁ, ἡ) che si trova avanti all'altare. [illegible]

Προγάμεια (τὰ) (*ἐνν. δῶρα*). regali, che si fanno prima delle nozze. [illegible]

Προγαμιαῖος-α-ον. che si fà prima del matrimonio. [illegible]

Digitized by Google

Προγαστρίδιον (τὸ) zinale, grembiale. [illegible]

Προγάστωρ-ορος (ὁ, ἡ) panciuto. [illegible]

Προγένειος (ὁ, ἡ) barbone. [illegible]

Προγενέστατος-η-ον. ὑπερθ. καὶ

Προγενέστερος-α-ον. (συγκρ. τ. Προγενής.) anziano, maggiore d'età. [illegible]

Προγεννάω-ῶ. Μ. ήσω. generare prima. [illegible]

Προγεννήτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Προγεννητὴρ καὶ

Προγεννήτωρ - ορος (ὁ) antenato. [illegible]

Πρόγευμα (τὸ) colazione. [illegible]

Προγευματίζω. Μ. ίσω. = Προγεύω.

Προγευστης-ου (ὁ) assaggiatore. [illegible]

Προγεύω. Μ. γεύσω. dare ad assaggiare. [illegible] (μσ.) assaggiare prima. [illegible]

Προγηράσκω. Μ. γηράσομαι. invecchiarsi prima del tempo. [illegible]

Πρόγηρος (ὁ, ἡ) invecchiato prima del tempo. [illegible]

Προγίγνομαι (γίνομαι.) Μ. γενήσομαι. nascere, essere prima. [illegible]

Προγιγνώσκω (γινώσκω). Μ. γνώσομαι. preconoscere. 2. preferire. [illegible]

Προγλωσσὶς (ττὶς)-ίδος (ἡ) l'estremità della lingua. [illegible]

Πρόγλωσσος (ὁ, ἡ) ciarlone. [illegible]

Πρόγνωσις-εως (ἡ) pronosticazione, prescienza. [illegible]

Προγνώστης - ου (ὁ) presciente, che prevede l'avvenire. [illegible]

Προγνωστικὸς - ή - όν. presciente, pronosticatore. [illegible] (οὐδ.) *Προγνωστικὸν* (τὸ) (ἐνν. σημεῖον). pronostico. [illegible]

Προγόνη (ἡ) θηλ. τ. *Πρόγονος*. figliastra (*Λατ.* privigna). [illegible]

Προγονικὸς - ή - όν. degli antenati. (*Λατ.* avitus). [illegible]

Πρόγονος (ὁ, ἡ) antenato. 2. figliastro o figliastra. [illegible] 2 · [illegible]

Πρόγραμμα (τὸ) cartello affisso, manifesto, programma. [illegible]

Προγραφὴ (ἡ) cartello di proscrizione affisso. [illegible]

Προγράφω. Μ. γράψω. scrivere prima. 2. proscrivere. [illegible]

Προγυμνάζω. Μ. άσω. esercitare prima. [illegible]

Προγυμνασία (ἡ) esercizio preparativo. [illegible]

Προγύμνασμα (τὸ) = *Προγυμνασία*.

Προγυμναστὴς - οῦ (ὁ) esercitatore. [illegible]

Προδανείζω. Μ. είσω. imprestare prima. [illegible]

Προδαπανάω - ῶ. Μ. ήσω. = *Προαναλίσκω*.

Προδείκνυμι (δεικνύω). Μ. δείξω. mostrare prima. 2. presentare, portar avanti. [illegible]

Προδειπνέω - ῶ. Μ. ήσω. cenare prima. [illegible]

Πρόδειπνος (ὁ, ἡ) che precede la cena. [illegible]

Προδέομαι. Μ. δεήσομαι. aver bisogno prima. [illegible]

Προδεσμέω - ῶ. Μ. ήσω. legare prima. [illegible]

Προδέχομαι. Μ. δέξομαι. ricevere prima. [illegible]

Πρόδηλος (ὁ, ἡ) evidente. [illegible] — δήλως, ἐπίρ.

Προδηλόω - ῶ. Μ. ώσω. manifestare prima. [illegible]

Προδήλωσις - εως (ἡ) manifestazione antecedente. [illegible]

Προδιαβαίνω. Μ. βήσομαι. passare prima. [illegible]

Προδιαβάλλω. Μ. αλῶ. calunniare prima. [illegible]

Προδιαγιγνώσκω. Μ. γνώσομαι. esaminare, discernere prima. [illegible]

Προδιάγνωσις - εως (ἡ) esame, riflessione fatta prima. [illegible]

Προδιαγράφω. Μ. άψω. designare prima. [illegible]

Προδιαγωγὴ (ἡ) acquidotto. [illegible]

Digitized by Google

Προδιαίτησις-εως (ἡ) preparazione con una dieta. կերակուրներէն ժուժկալելով եղած պատրաստութիւն. ֆիհրիզ թաաթ-բամ օլան հազըրլըգ։

Προδιαλαμβάνω. M. λήψομαι. concepire, comprendere, giudicare prima. առաջուց մտքով ըմբռնել՝ գատել. էվվէլճէն ֆիքր իլէ զապթ էթմէք՝ թէյսա էթմէք՝ ֆիքրէ էթմէք։

Προδιαλέγομαι. M. λέξομαι. abboccarsi prima. առաջ խօսակցիլ. էվվէլ սէօյլէշմէք։

Προδιαλύω. M. λύσω. disciogliere prima. առաջ քակել. էվվէլ չէօզմէք։

Προδιανοέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. pensare prima. առաջուց մտածել. էվվէլ տիւշիւնմէք. = *Προβλέπω.*

Προδιανυκτερεύω. M. εύσω. vegliare tutta la notte precedente, fare le vigilie. առջի գիշերը բոլոր արթուն կենալ, հըսկում ընել. էվ կէճէսի ուխուսուզ օյանըգ պուլունմագ։

Προδιαπέμπω. M. πέμψω. mandare prima. առաջուց խրկել. էվվէլ եօլլամագ։

Προδιασαφέω-ῶ. M. ήσω. spiegare prima. առաջուց պարզել՝ բացայայտել. էվվէլճէն թէֆսիր էթմէք։

Προδιαστέλλομαι. M. στελοῦμαι. informare prima. առաջուց իմացընել. էվվէլճէն անլաթմագ՝ պիլտիրմէք։

Προδιατάσσω (ττω.) M. τάξω. ordinare prima. առաջուց կարգադրել. էվվէլ նիզամ վէրմէք։

Προδιατίθημι. M. θήσω. disporre prima. առաջուց կարգաւորել՝ զետեղել. էվվէլճէն տիւզիւպ՝ եէրլէշտիրմէք։

Προδιαττάω-ῶ. M. ήσω. crivellare prima. առաջ մաղել. էվվէլ գալպուրլամագ։

Προδιαχρίω. M. ίσω. ungere prima. առաջուց օծել. էվվէլ եաղլամագ։

Προδιαχωρέω-ῶ. M. ήσω. ritirarsi prima. ամենէն առաջ ետ քաշուիլ. էն էվվէլ կէրի չէքիլմէք։

Προδιδάσκω. M. διδάξω. insegnare prima. առաջ սորվեցընել. էվվէլ էօյրէթմէք։

Προδίδωμι. M. δώσω. tradire. 2. dare anticipatamente. մատնել, ձեռք տալ. 2. կանխիկ տալ. խայինլամագ, էլէ վէրմէք. 2. փէշին վէրմէք։

Προδιέξειμι. M. ειμι. καὶ

Προδιεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. passare prima. ամենէն առաջ անցնիլ. էօնիւնտէն կէչմէք։

Προδιεξοδεύω. M. εύσω. = Προδιεξέρχομαι.

Προδιερευνάω-ῶ. M. ήσω. ricercare prima. առաջուց փնտռտել՝ քննել. էվվէլ արաշտըրմագ՝ թէֆթիշ էթմէք։

Προδιέρχομαι. M. ελεύσομαι. passare, traversare prima. 2. raccontare prima. առաջ անցնիլ. 2. առաջ պատմել. էօնիւնտէն կէչմէք. 2. էվվէլ լաֆ էթմէք։

Προδιευκρινέω-ῶ. M. ήσω. discernere prima. առաջուց որոշել՝ զանազանել. էվվէլ ֆէրգ էթմէք։

Προδιηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. raccontare prima. առաջ պատմել. էվվէլ նաքըլ՝ լաֆ էթմէք։

Προδιήγησις-εως (ἡ) preambolo d' una narrazione. պատմութեան մը նախերգանքը. պիր նաքլիյէնին մէտխէլի։

Προδιΐστημι. M. διαστήσω. separare prima. առաջ զատել. էվվէլ այըրմագ։

Προδικάζω. M. άσω. giudicare prima. առաջ դատել. էվվէլ շէրիաթ քէսմէք։

Προδικασία (ἡ) giudizio preliminare. նախընթաց դատաստան. շէրիաթի մուգատտէմ։

Προδικέω-ῶ. M. ήσω. essere avvocato, tutore. փաստաբան՝ պաշտպան ըլլալ. վէքիլլիք դավա՝ հիմայէթինտէ օլմագ։

Προδικία (ἡ) tutela, avvocaria. պաշտպանութիւն, փաստաբանութիւն. հիմայէթ, դավա վէքիլլիյի։

Πρόδικος (ὁ) avvocato, tutore, arbitro. փաստաբան, պաշտպան, միջնորդ դատաւոր. վէքիլի դավա, հիմայէթճի, հաքէմ։

Προδιοικέω-ῶ. M. ήσω. disporre, dirigere prima. առաջուց կարգադրել՝ կարգաւորել. էվվէլ նիզամ վէրմէք՝ տիւզիւյէ քօյմագ։

Προδιομολογέω-ῶ. M. ήσω. convenire prima. առաջ միաբանել. էվվէլ իթթիֆագ էթմէք։

Προδιορθόω-ῶ. M. ώσω. correggere, emendare prima. առաջ ուղղել, շտկել. էվվէլ իսլահ էթմէք, տիւզէլթմէք։

Προδιορίζω. M. ίσω. determinare prima. առաջ սահմանել. էվվէլ ուճուր՝ գարար քէսմէք՝ գօյմագ։

Προδιώκω. M. διώξομαι. perseguitare il nemico. թշնամին հալածել՝ վանել. տիւշմանի գովալամագ։

Προδοκεῖ. M. δόξει. pare a proposito, conviene. պատշաճ է, կը վայլէ. մունասիպ տիր, եագըշըր։

Προδοκή (ἡ) luogo stretto proprio a tenere un' imboscata. դարան դարձելու՝ ծածուկ լարելու յարմար նեղ տեղ. փուսու գուրմայա մունասիպ տար մահալ։

Πρόδομος (ὁ) cortile. գաւիթ. ավլու։

Προδοσία (ἡ) tradimento. մատնութիւն. խայնլըգ։

Προδότης-ου (ὁ) traditore. մատնիչ. խաին, խայըն։

Προδοτικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. proprio d' un traditore. մատնիչի յատուկ. խաինլէրէ լայըգ։

Προδότις-ιδος (ἡ) *θηλ. τ. Προδότης.*

Πρόδοτος (ὁ, ἡ) tradito. մատնուած. խայինլըգլանմըշ։

Προδρομή (ἡ) incursione. արշաւան (թշնամեաց), առաջապահութիւն. չէթէ, ագըն։

Πρόδρομος (ὁ, ἡ) che corre avanti, precursore, corriere. առջեւէ վազող, յառաջընթաց, թղթատար. էօնտէն գօշան, գօլճու, թաթար, սայը. (*στρατ.*) che volteggia a cavallo, velite (*Γαλλ.* voltigeur). ձիով մարտնող, թեթեւազէն զինուոր. ատ իլէ հարպլաշան, խաֆիֆ սիլահլը ասքէր։

Προδωμάτιον (τὸ) anticamera. դահլիճ. հայվէթխանէ։

Digitized by Google

lato. [illegible]

Πολύσκιος (ὁ, ἡ) che fà molt' ombra. [illegible]

Πολυσκώμμων-ονος (ὁ, ἡ) gran motteggiatore. [illegible]

Πολύσπαστον (τὸ) polispasto, taglia. (*Γαλλ.* moufle.) [illegible]

Πολύσπειρος (ὁ, ἡ) tortuoso. [illegible]

Πολυσπερμία (ἡ) abbondanza di seme. [illegible]

Πολύσπερμος (ὁ, ἡ) abbondante di seme. [illegible]

Πολύσπορος (ὁ, ἡ) che produce molto seme. [illegible]

Πολυσταγὴς-έος (ὁ, ἡ) che distilla in abbondanza. [illegible]

Πολυσταγῶς καὶ

Πολυστακτὶ, ἐπίῤ. colando in abbondanza. [illegible]

Πολυστάφυλος (ὁ, ἡ) che ha molte uve. [illegible]

Πολύσταχυς-υος (ὁ, ἡ) che produce molte spighe. [illegible]

Πολυστεγὴς-έος καὶ

Πολύστεγος (ὁ, ἡ) che ha molti pavimenti, piani. [illegible]

Πολυστέλεχος (ὁ, ἡ) che ha molti tronchi. [illegible]

Πολυστέναχτος (ὁ, ἡ) colmo di gemiti, di sospiri. [illegible]

Πολύστεπτος (ὁ, ἡ) più volte coronato. [illegible]

Πολυστέφανος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Πολυστεφὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Πολύστεπτος.*

Πολύστικτος (ὁ, ἡ) marcato di molte macchie, macchioso. [illegible]

Πολυστιχία (ἡ) moltitudine di versi. ([illegible]) [illegible]

Πολύστιχος (ὁ, ἡ) composto di molti versi o linee. [illegible]

Πολύστοιχος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Πολύστολος (ὁ, ἡ) che ha una grande flotta. [illegible]

Πολύστομος (ὁ, ἡ) che ha molte bocche, o imboccature. 2. cicalatore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολύστονος (ὁ, ἡ) degno di molti sospiri. [illegible]

Πολύστρεπτος καὶ

Πολυστρεφὴς-έος καὶ

Πολύστροφος (ὁ, ἡ) volubile. [illegible]

Πολύστυλος (ὁ, ἡ) che ha molte colonne. [illegible]

Πολυσύλλαβος (ὁ, ἡ) polisillabo, composto di molte sillabe. [illegible]

Πολυσύνδετος (ὁ, ἡ) ben congiunto. [illegible] (*οὐδ.*) *Πολυσύνδετον* (τὸ) polisindeto (figura rettorica). [illegible]

Πολυσφράγιστος (ὁ, ἡ) ben sigillato. [illegible]

Πολύσχημος καὶ (*ἐπίῤ.*)*-σχήμως.*

Πολυσχήμων-ονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)*-μόνως.* che ha molte forme, moltiforme. [illegible]

Πολυσχιδὴς-έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)*-ιδῶς.* fesso in molte parti. [illegible]

Πολυτάρακτος (ὁ, ἡ) messo in grande scompiglio. [illegible]

Πολυτάραχος (ὁ, ἡ) assai turbolento. [illegible]

Πολυτεκνέω-ῶ. Μ. ήσω. avere molti figli. [illegible]

Πολυτεκνία (ἡ) gran numero di figli. [illegible]

Πολύτεκνος (ὁ, ἡ) che ha molti figli. [illegible]

Πολυτέλεια (ἡ) sontuosità. 2. lusso. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible]

Πολυτελὴς-έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)*-τελῶς.* sontuoso, magnifico, spendioso. [illegible]

Πολύτεχνος (ὁ, ἡ) buon artefice. [illegible]

Πολυτίμητος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Πολύτιμος (ὁ, ἡ) preziosissimo. [illegible]

Πολύτλας-αντος (ὁ) *καὶ*

Πολυτλήμων-ονος (ὁ, ἡ) che ha sofferto molte cose. [illegible]

Πολύτλητος (ὁ, ἡ) = *Πολύτλας.*

Πολύτμητος (ὁ, ἡ) tagliato in più pezzi. [illegible]

Πολυτοκέω-ῶ. Μ. ήσω. partorire molto. [illegible]

Πολυτοκία (ἡ) fecondità. [illegible]

Πολυτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce molti, fecondo, moltiparo. [illegible]

Πολυτραφὴς-έος (ὁ, ἡ) che nutrisce molti, fertile. [illegible]

Digitized by Google

Πολύτρεπτος (ὁ, ἡ) che si volge facilmente. դիւրաւ դարձօղ. ծոլոյ դիւրին։
Πολύτρητος (ὁ, ἡ) pieno di buchi. ծակոտկէն. դիւլերէն խորոցին։
Πολύτριπτος (ὁ, ἡ) molto usato, logorato. շատ մաշեալ. լէ կիրառէլ, մաշեալ։
Πολύτριχος (ὁ, ἡ) peloso. մազոտ. մաղոյ. (ουσ.) *Πολύτριχον* (τὸ) politrico, capelvenere. Մազմոտ (շատ տերեւով խոտ մի է). մազմզուկ, դալլրըր. (լէ կատրանէ տէր օմուշ)։
Πολυτροπία (ἡ) varietà. պէսպիսութիւն. մօրդլը. լէ միռրլլըկ։
Πολύτροπος (ὁ, ἡ) vario. 2. astuto, furbo, sagace. պէսպէս, զանազան. 2. խորամանկ, Հնարիմաց. բիրլը տի միռրլը, կեռնկեռ. 2. ֆէրլէնտ, պէրէ։
Πολυτρόπως, ἐπίῤ. in più maniere. շատ կերպով. լէ միռլլ եէլ։
Πολύτροφος (ὁ, ἡ) (παροξ.) molto nutritivo. շատ սննդարար. լէ պէսլէյիճի. (προπαροξ.) ben nutrito. աղէկ սնած. էյի պէսլէնմիշ։
Πολυτρόχαλος (ὁ, ἡ) che corre con agilità. արագութեամբ վազող. եէլ գօշան։
Πολυτρώκτης-ου (ὁ) che mangia molto. շատ կերող. լէ եէյճի։
Πολύτυρος (ὁ, ἡ) pien di formaggio. պանրով լեցուն. փէնիրտէն խտալի։
Πολυυδρία (ἡ) abbondanza d' acqua. ջրառատութիւն. սու պօլլուղու։
Πολύυδρος (ὁ, ἡ) che abbonda d' acqua. առատ ջուր ունեցող. սույու պօլ։
Πολυύμνητος (ὁ, ἡ) assai lodato. շատ գովուած. լէ մէտհ օլունմուշ։
Πολύυπνος (ὁ, ἡ) che dorme molto. 2. che cagiona un profondo sonno. շատ քնացող. 2. խորին քուն բերող, պառակաղող. լէ ույույան. 2. աղըր ույգու կէթիրէն։
Πολυφαγέω-ῶ. M. ήσω. mangiare molto. շատ ուտել. լէ եէմէք։
Πολυφαγία (ἡ) ghiottoneria. շատակերութիւն. լէ եէմէքլիք, ոմ պօղազլըգլըգ։
Πολυφάγος (ὁ, ἡ) ghiottone. շատ կերող. լէ եէյճի։
Πολυφάρμακος (ὁ, ἡ) che conosce molti rimedj. 2. composto di molti rimedii. շատ դեղ ճանչցող. 2. շատ դեղերէ բաղադրեալ. լէ իլաճլար պիլիճի. 2. լէ իլաճլարտան պիրլէշ օլմուշ։
Πολύφατος (ὁ, ἡ) = *Περίφημος*, *Πολυθρύλλητος*.
Πολυφεγγής-έος (ὁ, ἡ) molto brillante. շատ փայլուն. լէ փարլագ։
Πολυφειδής-έος (ὁ, ἡ) molto risparmiatore. շատ խնայօղ. լէ հասիսթար, պախիլ։
Πολύφημος (ὁ, ἡ) rinomatissimo, celeberrimo. շատ անուանի, խիստ Հռչակաւոր. լէ նամտար, զայիֆ չոք օլունմուշ։
Πολύφθογγος (ὁ, ἡ) che rende molti suoni. շատ հնչմունք հանող. լէ սէս չըգարան։
Πολυφθόρος (ὁ, ἡ) perniciosisimo. խիստ վնասակար. զայիֆ զարարլը։
Πολυφιλία (ἡ) moltitudine d' amici. բարեկամաց շատութիւն. դօսթ չոգլուղու։
Πολύφιλος (ὁ, ἡ) che ha molti amici. շատ բարեկամ ունեցող. լէ դօսթու օլան, դօսթու լէ. — φίλως, ἐπίῤ.
Πολύφλογος (ὁ, ἡ) molto infiammato. շատ բռնկած. զայիֆ թութուշմուշ։
Πολύφλοιος (ὁ, ἡ) che ha molta corteccia. շատ կեղեւ ունեցող. լէ գաբուգլու։
Πολύφονος (ὁ, ἡ) che uccide molti. շատերը սպաննող. լէլերը էօլտիրէն։
Πολυφορέω-ῶ. M. ήσω. fruttare molto. շատ պտղաբերել. լէ մէյվէ հասըլ էթմէք։
Πολυφορία (ἡ) fruttuosità. արդյունաւորութիւն. պէրէքէթ, հասըլաթ։
Πολυφόρος (ὁ, ἡ) fertile, fecondo. պտղաբեր, արդյունաւոր. լէ հասըլլը, պէրէքէթլի։
Πολύφορτος (ὁ, ἡ) che porta gran peso, molto carico. շատ բեռ վերցնող. լէ եէւք գալդըրան։
Πολυφραδής-έος (ὁ, ἡ) assai prudente. 2. eloquente. շատ խոհեմ. 2. ճարտասան. լէ ագըլլը. 2. ֆէսահաթլը։
Πολύφραστος (ὁ, ἡ) detto di più volte, di cui s' è parlato molto. 2. rinomato. շատ անգամ գուշակուած, շատ խօսուած. 2. անուանի. լէ դէֆա սէօյլէնմիշ, լէ սէօյլէնմիշ. 2. նամտար։
Πολυφρόντιστος (ὁ, ἡ) assai prudente. 2. fatto con grande cura, diligenza. շատ խոհեմ. 2. շատ փութով խնամով շինուած. զայիֆ ագըլլը. 2. լէ դիգգաթ իլէ էտիլմիշ։
Πολυφροσύνη (ἡ) somma prudenza. շատ խոհեմութիւն. լէ մաալիբէթ հագընդա։
Πολύφρων-ονος (ὁ, ἡ) molto prudente, sensato. շատ խոհեմ՝ խելացի. լէ դագըրլը ագըլլը։
Πολύφυλλος (ὁ, ἡ) pieno di foglie. տերեւով լեցուն. եափրագտան խտալի։
Πολύφυλος (ὁ, ἡ) diviso in molte tribù. շատ ցեղերու բաժնուած. լէ գապիլէլէրէ պէօլիւնմիշ։
Πολύφωνος (ὁ, ἡ) che rende molti suoni. 2. cicalone. շատ հնչմունք հանող. 2. շատ խօսող. լէ սէս չըգարան. 2. չէնէպազ։
Πολύφωτος (ὁ, ἡ) lucidissimo. խիստ լուսաւոր. զայիֆ պարլագ, լէ ըշըգլը։
Πολύχαλκος (ὁ, ἡ) che ha o che produce molto rame. շատ պղինձ ունեցող կամ բերող. լէ պագըրը օլան եախօտ հասըլ էտէն։
Πολυχαρής-έος (ὁ, ἡ) colmo di gioja, d' allegria. խնդալից. լի, ծնծուն, լի զուարթութեամբ։
Πολύχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) che ha molte mani. շատ ձեռք ունեցող. լէ էլլի։
Πολυχειρία (ἡ) moltitudine di mani. 2. moltitudine di lavoranti. ձեռաց շատութիւն. 2. գործաւորներու շատութիւն. էլ չօգլուղու. 2. իշճի չօգլուղու։
Πολύχειρος (ὁ, ἡ) = *Πολύχειρ*.
Πολυχεύμων-ονος (ὁ, ἡ) = *Πολύῤῥυτος*.
Πολυχίτων-ωνος (ὁ, ἡ) vestito di molte tonache. շատ պատմուճաններ հագած. լէ ֆիստանլար կէյմիշ։
Πολυχοέω-ῶ. M. ήσω. esser fecondo,

Digitized by Google

fertile. [illegible]

Πολυχοΐα (ἡ) fertilità. [illegible]

Πολύχοος-ους (ὁ, ἡ) fertile. 2. abbondante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολυχορδία (ἡ) gran numero di corde. [illegible]

Πολύχορδος (ὁ, ἡ) che ha molte corde. [illegible]

Πολύχορτος (ὁ, ἡ) pieno d'erba. [illegible]

Πολυχρηματέω-ῶ. M. ήσω. avere molti quattrini, esser ricco. [illegible]

Πολυχρηματία (ἡ) ricchezza. [illegible]

Πολυχρηματίας-ου (ὁ) καὶ

Πολυχρήματος (ὁ, ἡ) danaroso, ricco. [illegible]

Πολυχρημοσύνη (ἡ) = *Πολυχρηματία.*

Πολυχρήμων-ονος (ὁ, ἡ) = *Πολυχρήματος.*

Πολύχρηστος (ὁ, ἡ) utilissimo. [illegible]

Πολύχροια (ἡ) varietà di colori. [illegible]

Πολυχρονίζω. M. ίσω. durare molto tempo. [illegible]

Πολυχρόνιος (ὁ, ἡ) che dura o che durò lungo tempo. 2. antico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πολυχρονιότης (ἡ) diuturnità. [illegible]

Πολυχρονίως, ἐπίῤ. diuturnamente. [illegible]

Πολύχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha molti colori, vario, vajato. [illegible]

Πολύχρυσος (ὁ, ἡ) che ha molto oro. [illegible]

Πολυχρώματος καὶ *Πολύχρωμος* (ὁ, ἡ) tinto di molti colori. [illegible]

Πολύχρως-ωτος (ὁ, ἡ) = *Πολύχροος.*

Πολύχυλος καὶ

Πολύχυμος (ὁ, ἡ) che ha molto sugo, sugoso. [illegible]

Πολύχυτος (ὁ, ἡ) sparso, versato in molte parti o in abbondanza. [illegible]

Πολύχωρος (ὁ, ἡ) molto spazioso. [illegible]

Πολύχωστος (ὁ, ἡ) coperto d'un gran mucchio di terra. [illegible]

Πολυψάμαθος καὶ *Πολύψαμμος* (ὁ, ἡ) molto sabbioso. [illegible]

Πολύψεκτος (ὁ, ἡ) molto biasimato. [illegible]

Πολυψηφία (ἡ) moltitudine di suffragi. [illegible]

Πολύψηφος (ὁ, ἡ) che ha molti suffragi. [illegible]

Πολύψοφος (ὁ, ἡ) molto strepitoso. [illegible]

Πολυώδυνος (ὁ, ἡ) colmo d'afflizione, di dolore, di disgrazia. [illegible]

Πολυωνυμέω-ῶ. M. ήσω. avere molti nomi. [illegible]

Πολυωνυμία (ἡ) moltitudine di nomi. [illegible]

Πολυώνυμος (ὁ, ἡ) che ha molti nomi. [illegible] — *ύμως, ἐπίῤ.*

Πολυώνυχος (ὁ, ἡ) che ha molte unghie. [illegible]

Πολυωπής-έος καὶ *Πολυωπὸς* (ὁ, ἡ) ✕ ἀντὶ *Πολυόμματος.* 2. = τῷ

Πολύωπος (ὁ, ἡ) che ha molti buchi. [illegible]

Πολυωρέω-ῶ. M. ήσω. avere, prendere molta cura di... [illegible]

Πολυωρητικὸς-ἡ-όν. che prende molta cura. [illegible]

Πολυωρία (ἡ) gran cura, gran riguardo. [illegible]

Πολύωρος (ὁ, ἡ) antico. [illegible]

Πολυώροφος (ὁ, ἡ) che ha molti solai, pavimenti. [illegible]

Πολύωτος (ὁ, ἡ) che ha molte orecchie. [illegible]

Πολυωφελής-έος (ὁ, ἡ) utilissimo. [illegible] — *ελῶς, ἐπίῤ.*

Πολυῶψ-ῶπος (ὁ, ἡ) = *Πολυωπὴς* ἢ *Πολύωπος.*

Πόμα (τὸ) bevanda. [illegible]

Πομπαῖος-α-ον. colui che conduce. [illegible]

Πομπεία (ἡ) pompa. 2. ingiuria, derisione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πομπεὺς-έως (ὁ) = *Πομπός.*

Πόμπευσις-εως (ἡ) pomposità. [illegible]

Πομπευτὴρ (ὁ) = *Πομπευτής.*

Πομπευτήριος (ὁ, ἡ) proprio alla pompa. [illegible]

Πομπευτής-οῦ (ὁ) direttore della pompa. 2. conduttore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πομπεύω. M. εύσω. condurre, mandare, trasportare. 2. accompagnare una pompa. 3. camminare con fasto, pompeggiare. 4. ingiuriare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Digitized by Google

Πομπὴ - *ῆς* (*ἡ*) missione, inspirazione. 2. scorta, corteggio. 3. processione. 4. pompa. 5. fasto, mostra. (*Γαλλ.* parade). [illegible]

Πομπικὸς - *ἡ* - *όν.* pomposo. [illegible] — *ικῶς*, *ἐπίῤ.*

Πόμπιμος - *η ἢ ος* - *ον.* che si può mandare. 2. mandato, spedito. [illegible]

Πόμπιος - *α* - *ον.* = *Πομπικός.*

Πομπὸς (*ὁ*, *ἡ*) conduttore, guida. 2. compagno di viaggio. 3. inviato. [illegible]

Πομποστολέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* condurre la flotta. [illegible]

Πομφολυγέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* far delle bolle. [illegible]

Πομφολυγηρὸς - *ὰ* - *όν.* = *Πομφολυγώδης.*

Πομφολυγίζω. *M.* *ίσω.* = *Πομφολυγέω.*

Πομφολυγόω - *ῶ.* *M.* *ώσω.* convertire in bolle. [illegible]

Πομφολυγώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) pien di bolle. [illegible]

Πομφολυγωτὸς - *ὴ* - *όν.* fatto in forma di bolla. [illegible]

Πομφολύζω. *M.* *ύξω.* bollire, far delle bolle. [illegible]

Πομφόλυξ - *υγος* (*ἡ*) bolla. [illegible]

Πομφὸς (*ὁ*) pustula, bolla, cosso. [illegible]

Πονέω - *ῶ.* *M.* *ήσω ἢ έσω.* affaticarsi, travagliare, stancarsi. 2. sentir del dolore, dolersi, soffrire. [illegible]

Πόνημα (*τὸ*) travaglio. 2. opera, libro. [illegible]

Πονημάτιον (*τὸ*) opuscolo. [illegible]

Πονήρευμα (*τὸ*) misfatto, scelleraggine. [illegible]

Πονηρεύω καὶ (*μσ.*) - *εύομαι.* *M.* *εύσω* - *ομαι.* essere scellerato, malizioso, far del male. [illegible]

Πονηρία (*ἡ*) scelleraggine, perversità. [illegible]

Πονηροδιδάσκαλος (*ὁ*, *ἡ*) maestro di perversità, cattivo precettore. [illegible]

Πονηροκάρδιος (*ὁ*, *ἡ*) che ha un cuor maligno. [illegible]

Πονηροκρατέομαι - *οῦμαι.* *M.* *ηθήσομαι.* essere governato, trovarsi sotto il dominio de' cattivi. [illegible]

Πονηροκρατία (*ἡ*) dominio de' cattivi, de' perversi. [illegible]

Πονηρολογία (*ἡ*) maldicenza. 2. cattivo discorso. [illegible]

Πονηρόπολις - *εως* (*ἡ*) città de' cattivi. [illegible]

Πονηρὸς - *ὰ* - *όν.* cattivo, perverso, scellerato. 2. infelice, miserabile. [illegible] — *ηρῶς* καὶ - *ήρως*, *ἐπίῤ.*

Πονηρόφιλος (*ὁ*, *ἡ*) amico de' cattivi. [illegible]

Πόνησις - *εως* (*ἡ*) travaglio. [illegible]

Πονητικὸς - *ὴ* - *όν.* laborioso. [illegible]

Πονικὸς - *ὴ* - *όν.* = *Πονητικός.*

Πόνος (*ὁ*) travaglio, lavoro, stanchezza. 2. dolore, afflizione. [illegible]

Ποντίζω. *M.* *ίσω.* × *ἀντὶ Καταποντίζω.*

Ποντικὸς - *ὴ* - *όν.* marino. [illegible]

Πόντιος - *α ἢ ος* - *ον.* del mare, marittimo. [illegible]

Ποντοβαφὴς - *έος* καὶ

Ποντόβροχος (*ὁ*, *ἡ*) immerso nel mare. [illegible]

Ποντογένεια (*ἡ*) *θηλ.* *τοῦ*

Ποντογενὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) nato dal mare. [illegible]

Ποντόγονος (*ὁ*, *ἡ*) = *Ποντογενής.*

Ποντόθεν, *ἐπίῤ.* dal mare. [illegible]

Ποντοθήρης - *ου* (*ὁ*) pescatore. [illegible]

Ποντοκράτωρ - *ορος* (*ὁ*) = *Ποντομέδων.*

Ποντομέδουσα - *ης* (*ἡ*) *θηλ.* *τοῦ*

Ποντομέδων - *οντος* (*ὁ*) rè del mare. [illegible]

Ποντοπλάνητος (*ὁ*, *ἡ*) che va errando nel mare. [illegible]

Ποντόπλανος (*ὁ*, *ἡ*) = *Ποντοπλάνητος.*

Ποντοπορεύω. *M.* *εύσω.* καὶ

Ποντοπορέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* viaggiare per mare. [illegible]

Ποντοπόρος (*ὁ*, *ἡ*) che viaggia per mare. [illegible]

Πόντος (*ὁ*) mare. [illegible] (*ἰδιαιτ.*) Ponto eusino, il Mar nero.

Digitized by Google

[illegible]

Ποντοφάρυγξ - υγγος (ἡ) καὶ

Ποντοχάρυβδις - εως (ἡ) gorgo, voragine. [illegible]

Ποντόω - ῶ. Μ. ώσω. mutare, convertire in mare. [illegible]

Ποοφάγος (ὁ, ἡ) = *Ποηφάγος.*

Πόπανον (τὸ) = *Πέμμα.* focaccia. [illegible]

Πόπαξ, ἐπιφών. = *Πόποι.*

Πόποι, ἐπιφών. oh! ohi! [illegible]

Ποππύζω. Μ. ύσω. sibilare, fischiare (per chiamare qualcuno). [illegible]

Πόππυσμα (τὸ) καὶ

Ποππυσμὸς (ὁ) fischio, sibilo. [illegible]

Πορδὴ (ἡ) peto, coreggia. [illegible]

Πόρδων - ωνος (ὁ) lordo. [illegible]

Πορεία (ἡ) partenza, passaggio, viaggio. 2. strada. 3. regola di vivere, condotta. [illegible]

Πορεῖον (τὸ) vettovaglia. [illegible]

Πόρευμα (τὸ) viaggio. [illegible]

Πορεύομαι. Μ. εύσομαι. Ἴδε Πορεύω.

Πορεὺς - έως (ὁ) = *Πορθμεύς.*

Πορεύσιμος (ὁ, ἡ) per cui si può passare. [illegible]

Πορευτικὸς - ἡ - όν. che può camminare. [illegible]

Πορευτὸς - ἡ - όν. = *Πορεύσιμος.*

Πορεύω. Μ. εύσω. far passare, mandare, condurre. [illegible] (*μσ.*) *Πορευομαι. Μ. εύσομαι.* partire, camminare, andare. [illegible]

Πορθέω - ῶ. Μ. ήσω. saccheggiare. 2. rovinare. [illegible]

Πόρθημα (τὸ) bottino. [illegible] 2. = *τῷ*

Πόρθησις - εως (ἡ) saccheggiamento. 2. devastazione. [illegible]

Πορθητὴς - οῦ (ὁ) saccheggiatore. 2. devastatore. [illegible]

Πορθήτωρ - ορος (ὁ) × *ἀντὶ Πορθητής.*

Πορθμεία (ἡ) il mestiere dei barcajuolo. [illegible]

Πορθμεῖον (τὸ) tragetto. 2. barca. [illegible]

Πορθμεὺς - έως καὶ

Πορθμευτὴς - οῦ (ὁ) barcarolo. (*Λατ.* Portitor). [illegible]

Πορθμευτικὸς - ἡ - όν. che concerne il barcarolo. [illegible]

Πορθμεύω. Μ. εύσω. far passare o passare, varcare, valicare un fiume con una barca. [illegible]

Πορθμίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πορθμεῖον.*

Πορθμίον (τὸ) = *Πορθμεῖον.*

Πορθμὶς - ίδος (ἡ) *ὑποκρ. τ. Πορθμεῖον.*

Πορθμὸς (ὁ) tragetto. 2. stretto di mare. [illegible]

Πορίζω. Μ. ίσω. procurare, trovare. [illegible]

Πόριμος (ὁ, ἡ) per cui si può passare. 2. che può trovare de' mezzi, abile, destro. [illegible]

Πόριον (τὸ) zatta, chiatta (*Γαλλ.* radeau, ponton). [illegible]

Πόρισμα (τὸ) corollario. 2. guadagno, lucro. [illegible]

Πορισμὸς (ὁ) l'azione di trovare, di procurare. 2. guadagno. [illegible]

Ποριστὴς - οῦ (ὁ) che fornisce, procura, acquista. 2. finanziere, questore. [illegible]

Ποριστικὸς - ἡ - όν. che trova de' mezzi, abile a procurarsi qualche cosa. [illegible]

Ποριστὸς - ἡ - όν. che si può acquistare. [illegible]

Πορκεὺς - έως (ὁ) pescatore. [illegible]

Πόρκος (ὁ) nassa. [illegible]

Πορνεία (ἡ) fornicazione, prostituzione. [illegible]

Πορνεῖον (τὸ) postribolo. [illegible]

Πορνεύω. Μ. εύσω, prostituire. [illegible] (*πθ.*) prostituirsi, fornicare. [illegible]

Πόρνη (ἡ) prostituita, puttana. [illegible]

Πορνίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πόρνη.* puttanella. [illegible]

Πορνικὸς - ἡ - όν. puttanesco. [illegible]

Πορνοβοσκεῖον (τὸ) = *Πορνεῖον.*

Digitized by Google

Πορνοβοσκέω - ῶ. Μ. ήσω. conservare delle puttane, puttaneggiare. բոզարած լինել, բոզ պահել. գահպէ կապամաք, քէօշէլէնկլիք էթմէք:

Πορνοβοσκία (ή) ruffianesimo. բոզաւանդութիւն. քէօշէլէնկլիք:

Πορνοβοσκὸς (ὁ καὶ ἡ) ruffiano, puttaniere. բոզարած, բոզաւանդ. գահպէ կապան, գահպէլեան, քէօշէլէնկ:

Πορνογέννητος (ὁ, ἡ) nato d' una puttana, bastardo. պոռնկէ ծնած, պոռնկորդի. հէրէսէ չըճա, փիճ:

Πορνοκόπος (ὁ, ἡ) ruffiano. բոզաւանդ. քէօշէլէնկ:

Πορνομανὴς - έος (ὁ, ἡ) che ama appassionatamente le puttane. բոզերու՝ պոռնկերու. սիրէն մոլի եղած. բօզգա՝ գահպէ ալէյհինա փէրվանա:

Πόρνος (ὁ) ruffiano. 2. bagascione. բոզաւանդ. 2. իգացեալ տղայ. քէօշէլէնկ. 2. ղուլամ:

Πορνότριψ - ιβος (ὁ) = *Πορνοκόπος.*

Πορνοφίλας - α. Δ. ἀντὶ

Πορνόφιλος (ὁ) amatore delle puttane. բոզերը սիրող. գահպէ սէվէր, բօզգա մէյլլի:

Ποροποιέω - ῶ. Μ. ήσω. aprire, fare una strada, un passaggio. ճամբայ՝ անցանելու տեղ բանալ. եօլ կէչիտ՝ կէչէճէք եէր եափմագ:

Πόρος (ὁ) passaggio, tragetto. 2. ponte. 3. guado, vado. 4. poro del corpo. 5. espediente, mezzo. 6. guadagno, acquisto, utilità, vantaggio. 7. finanze. անցք. 2. կամուրջ. 3. հուն. 4. ծակոտիք (մարմնոյ). 5. միջոց, հնարք. 6. վաստակ, շահ, օգուտ. 7. ելեւմուտ (արքունի). կէչիտ. 2. քէօփրի. 3. սու կէչիտի. 4. տէրի տէլիկլէրի, թէն տէլիկլէրի. 5. եօլ, չարէ, տարէ. 6. քեար, գազանճ, ֆայտա, ուղուրլու. 7. (տէվլէթ) կէլիրի:

Πόρπαξ - ακος (ὁ) il manico dello scudo. 2. testiera. վահանին կոթը. 2. ձիու գլխոց. գալքանըն սափը. 2. պաշլըգ:

Πορπάω - ῶ. Μ. άσω ἢ ήσω. affibbiare. ճարմանդել. թօքալամագ:

Πόρπη (ή) fibbia. ճարմանդ. թօքա:

Πόῤῥω, ἐπίῤ. lungi, lontano. հեռու. ուզագ, եըրագ:

Πόῤῥωθεν, ἐπίῤ. di lontano. հեռուանց. եըրագտան:

Πόῤῥωθι, ἐπίῤ. lontano, lungi. հեռու. եըրագտա, ուզագտա:

Ποῤῥωτάτος - η - ον. ch' è assai lontano. խիստ հեռու. չօք եըրագ: — *τάτω, ἐπίῤ.*

Ποῤῥώτερος - α - ον. più lontano. աւելի հեռու. դահա ուզագ: — *τέρω, ἐπίῤ.*

Πορσαίνω. Μ. ανῶ. = *Πορσύνω.*

Πόρσιον (τὸ) = *Ποῤῥωτέρω.*

Πόρσιστα, ἐπίῤ. = *Ποῤῥωτάτω.*

Πορσύνω. Μ. υνῶ. dare. 2. preparare. տալ. 2. պատրաստել. վէրմէք. 2. թէտարիք էթմէք:

Πόρταξ - ακος (ὁ καὶ ἡ) = *τῷ*

Πόρτις - ιος (ὁ, ἡ) vitella o vitello. երինջ կամ որթ. տանա եախօտ տանաճըգ:

Πορφύρα (ή) porpora, murice (conchiglia marina). 2. porpora, scarlatto. ծովու ծիրանի, կոնքիղոս. 2. ծիրանի կերպաս, ծիրանի. գըրմըզը պէօճէյի. 2. գըրմըզը:

Πορφυράνθεμος καὶ

Πορφυρανθὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha de' fiori di color di porpora. ծիրանագոյն ծաղիկ ունեցող. չիչէքլէրի գըրմըզը րէնկինտէ օլան:

Πορφύρειον ἢ Πορφυρεῖον (τὸ) luogo ove si lavora la porpora. ծիրանի շինելու՝ գործելու տեղ. գըրմըզը բօյանըր՝ իշլէնտիկի մահալ:

Πορφύρειος - α - ον. καὶ

Πορφύρεος - οῦς. έα - ᾶ, εον - οῦν. porporino, di porpora, purpureo. ծիրանագոյն. գըրմըզը րէնկինտէ, մօր գըրմըզը եախօտ ալ:

Πορφυρεὺς - έως καὶ

Πορφυρευτὴς - οῦ (ὁ) pescatore delle murici. ծովու կոնքիղոս որսացող. գըրմըզը պէօճէյի ավլայան:

Πορφυρεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. Μ. εύσω - ομαι. pescare la murice. 2. tingere di porpora. ծովու ծիրանի որսալ. 2. ծիրանի ներկել. գըրմըզը պէօճէյի ավլամագ. 2. մօր գըրմըզըյա՝ ալա պօյամագ:

Πορφυρέω - ῶ. Μ. ήσω. = *τῷ προηγ.*

Πορφυρίζω. Μ. ίσω. esser quasi simile al color di porpora, rassomigliare un poco al color di porpora. ծիրանի գունի մօտ բլլալ. մօր գըրմըզըյա՝ ալա չալմագ:

Πορφύριον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πορφύρα.*

Πορφυρὶς - ίδος (ή) veste di color di porpora. 2. sorta d' uccello. ծիրանագոյն լաթ. 2. անտառի մը թռչուն. մօր գըրմըզը՝ գըրմըզը րէնկինտէ՝ ալ էսվապ. 2. պիր նէվ գուշ:

Πορφυρίτης - ου (ὁ) *καὶ Πορφυρῖτις - ιδος* (ή) simile alla porpora. ծիրանիի նման. գըրմըզըյա պէնզէր. — *λίθος.* porfido. պորփիւրեան կիճ. սօմաքի մէրմէր:

Πορφυρίων - ωνος (ὁ) porfirione (uccello che ha il becco e i piedi rossi). սալամբ (կարմիր կտուց ու ոտք ունեցող թռչուն մը). գըրմըզը գագալը վէ այաքլը պիր նէվ գուշ:

Πορφυρόβαπτος (ὁ, ἡ) = *Πορφυροβαφής.*

Πορφυροβαφεῖον (τὸ) bottega del tintore di porpora. ծիրանի ներկողի կրպակ. գըրմըզը պօյաճըլար տիւքքեանը:

Πορφυροβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) tinto di porpora, purpureo. ծիրանիի ներկուած. մօր գըրմըզըյա պօյանմըշ, ալ:

Πορφυροβάφος (ὁ, ἡ) tintore di porpora. ծիրանի ներկող. գըրմըզը պօյաճը:

Πορφυροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) *- ειδῶς.* simile alla porpora. ծիրանիի նման. գըրմըզըյա պէնզէր:

Πορφυρόεις - εσσα - εν. × *ἀντὶ Πορφύρεος.*

Πορφυρόζωνος (ὁ, ἡ) che ha la cintura di porpora. ծիրանի գօտի ունեցող. գըրմըզը քուշագլը օլան:

Πορφυροπώλης - ου (ὁ) *καὶ Πορφυρόπωλις - ιδος* (ή) venditore di porpora. ծիրանի ծախող. գըրմըզը սաթան:

Πορφυρόω - ῶ. Μ. ώσω. tingere di porpo-

Digitized by Google

ra. [illegible]

Πορφύρω. M. *υρῶ.* rassomigliare al color di porpora, arrossire, annerare. [illegible]

Πορφυρώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Πορφυροειδής.*

Ποσάκις; ἐπίῤ. quante volte? [illegible]

Ποσαπλάσιος; α; ον; καὶ

Ποσαπλασίων-ωνος; (ὁ, ἡ) quante volte duplicato? (*Λατ.* quotuplex?) [illegible]

Ποσαπλῶς; ἐπίῤ. In quante maniere? [illegible] 2. = *Ποσάκις.*

Ποσάπους-οδος (ὁ, ἡ) di quanti piedi? [illegible]

Ποσαχῆ; ἐπίῤ. in quanti luoghi? [illegible]

Ποσαχῶς; ἐπίῤ. in quante maniere? [illegible]

Πόσε; ἐπίῤ. dove? [illegible]

Ποσειδεωνὶς ἡ Ποσειδωνὶς-ίδος (ἡ) alcione. [illegible]

Πόσθη (ἡ) la pelle della ghianda. 2. cazzo, membro virile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποσθία (ἡ) porro che nasce sulle palpebre. [illegible]

Πόσθιον (τὸ) *ὑποκ.* τ. *Πόσθη.* piccolo cazzo, cece. [illegible]

Πόσθων-ωνος καὶ Ποσθωνεὺς-έως (ὁ) che ha un gran cazzo, ben fornito di membro virile. [illegible]

Πόσιμος-η ἢ ος-ον. = *Πότιμος.*

Πόσις-ιος (ὁ) (ὅθ. τὸ Ἰταλ.) sposo. [illegible]

Πόσις-εως (ἡ) pozione. [illegible]

Ποσὸς-ἡ-όν. tanto, alquanto. [illegible]

Πόσος; η; ον; quanto? [illegible]

Ποσότης (ἡ) quantità. [illegible]

Ποσόω-ῶ. M. *ώσω.* fissare, determinare la quantità. [illegible]

Πόσσος; η; ον; × *ἀντὶ Πόσος.*

Ποσταῖος; α; ον; in quanti giorni? [illegible]

Ποστημόριος; α; ον; quale parte d'un tutto? [illegible]

Πόστος; η; ον; quale? (*Λατ.* quotus?) [illegible]

Ποσῶς, ἐπίῤ. alquanto. [illegible]

Ποτάγω. κτλ. Δ. ἀντὶ Προσάγω. κτλ.

Ποταινὶ, ἐπίῤ. di recente, poco fa. [illegible]

Ποταίνιος-α-ον. = *Πρόσφατος.*

Ποταμηδὸν, ἐπίῤ. come un fiume. [illegible]

Ποτάμιον (τὸ) (*ὑποκ.* τ. *Ποταμός.* fiumicello. [illegible]

Ποτάμιος-α ἢ ος-ον. di fiume. [illegible]

Ποταμίσκος (ὁ) *ὑποκ.* τ. *Ποταμός.*

Ποταμογείτων-ονος (ὁ, ἡ) vicino al fiume. [illegible]

Ποταμόνδε, ἐπίῤ. al fiume. [illegible]

Ποταμόῤῥυτος (ὁ, ἡ) che scorre come un fiume o in fiume. [illegible]

Ποταμὸς (ὁ) fiume. [illegible]

Ποταμοφόρητος (ὁ, ἡ) portato dal fiume. [illegible]

Ποτάομαι-ῶμαι. M. *ήσομαι.* = *Ἵπταμαι.*

Ποταπὸς; ἡ; όν; (*καὶ ἐπίῤ.*)-*απῶς.* = *Ποδαπός.*

Πότε; ἐπίῤ. quando? [illegible]

Ποτὲ ἢ (*ἐγκλ.*) *Ποτε, ἐπίῤ.* qualche volta, una volta (*Λατ.* aliquando), ora. [illegible]

Πότερος; α; ον; quale de' due? (*Λατ.* uter). [illegible]

Ποτέρωθεν; ἐπίῤ. da quale delle due parti? [illegible]

Ποτέρωθι; ἐπίῤ. in quale delle due parti? [illegible]

Ποτέρως; ἐπίῤ. in quale delle due maniere? [illegible]

Ποτέρωσε; ἐπίῤ. a quale delle due parti? [illegible]

Ποτὴ (ἡ) × *ἀντὶ Πτῆσις.*

Πότημα (τὸ) = *Πόμα.*

Ποτηνὸς-ἡ-όν. = *Πτηνός.*

Ποτὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Πότης.* (*οὐσ.*) = *Ποτήριον.*

Ποτηρίδιον (τὸ) *ὑποκ.* τοῦ

Ποτήριον (τὸ) bicchiere. [illegible]

Ποτηριοφόρος (ὁ, ἡ) che porta un bicchiere. [illegible]

Ποτηροθήκη (ἡ) buffetto, credenza. [illegible]

Πότης-ου (ὁ) bevitore. [illegible]

Ποτητὸς-ἡ-όν. volatile. [illegible]

Ποτὶ, πρόθ. Δ. ἀντὶ Πρός.

Ποτιάπτω κτλ. Δ. ἀντὶ Προσάπτω κτλ.

Ποτίζω. M. *ίσω.* dar a bere. 2. innaffiare. [illegible] 2. [illegible]

Ποτικὸς-ἡ-όν. bevitore. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Πότιμος-η-ον. bevibile. [illegible]

Digitized by Google

Πότισις - εως (ἡ) = Ποτισμός.

Πότισμα (τὸ) bevanda. [illegible] 2. = τῷ

Ποτισμὸς (ὁ) innaffiamento. 2. l' azione di dar a bere. [illegible]

Ποτιστὴς - οῦ (ὁ) irrigatore, colui che innaffia. [illegible]

Ποτίστρα (ἡ) abbeveratojo. [illegible]

Πότμος (ὁ) mala sorte, fato. 2. perdizione, morte. [illegible]

Πότνα × ἀντὶ

Πότνια × θηλ. τ. (ἀχρ.) Πότνιος. venerabile, augusta. 2. signora. [illegible]

Ποτνίασις - εως (ἡ) καὶ

Ποτνιασμὸς (ὁ) l' azione d' implorare, supplicazione. [illegible]

Ποτνιάω-ῶ καὶ (μσ.) - άομαι - ῶμαι. Μ. άσω - άσομαι. implorare, supplicare. [illegible]

Ποτὸν (τὸ) bevanda. [illegible] 2. = Πόσις. 3. = Πότος.

Ποτὸς - η - όν. = Πότιμος.

Πότος - ου (ὁ) convito. [illegible]

Ποῦ; ἐπίῤ. dove? [illegible]

Ποῦ ἢ (ἐγκλ.) Που. in qualche luogo. 2. quasi, incirca. [illegible]

Ποῦς - ποδὸς (ὁ) piede. [illegible]

Ποώδης - εος (ὁ, ἡ) erboso. [illegible]

Πρᾶγμα (τὸ) cosa, affare, occupazione, negozio, travaglio. [illegible]

Πραγματεία (ἡ) occupazione. 2. negoziazione, traffico. [illegible]

Πραγματεύομαι. Μ. εύσομαι. occuparsi a qualche cosa. 2. negoziare, trafficare. 3. trattare, comporre. [illegible]

Πραγματευτὴς - οῦ (ὁ) negoziante. [illegible]

Πραγματευτικὸς - ὴ - όν. che concerne il traffico. 2. trafficante. [illegible]

Πραγματικὸς - ὴ - όν. reale. 2. pratico. [illegible]
— ικῶς, ἐπίῤ.

Πραγμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πρᾶγμα. piccola cosa, piccol' affare. [illegible]

Πραγματογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. trattare una cosa con tutte le sue circostanze, circostanziare. [illegible]

Πραγματοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. impicciarsi, ingerirsi in ogni cosa. [illegible]

Πραγματολογέω - ῶ. Μ. ήσω. dire, raccontare delle cose, fare de' discorsi circostanziati. [illegible]

Πραγματομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) esperto, versato negli affari. [illegible]

Πραγματώδης - εος (ὁ, ἡ) faticoso, laborioso. [illegible]

Πραέως, ἐπίῤ. = Πράως.

Πρακτὴρ (ὁ) × ἀντὶ Πράκτης.

Πράκτης - ου (ὁ) che agisce. 2. negoziante. 3. esattore. [illegible]

Πρακτικὸς - ὴ - όν. attivo, efficace. 2. pratico. [illegible]

Πρακτικῶς, ἐπίῤ. efficacemente, attivamente. [illegible]

Πρακτορεία (ἡ) agenzia. [illegible]

Πρακτὸς - ὴ - όν. fatto, operato. [illegible]

Πράκτωρ - ορος (ὁ) esecutore. 2. esattore. 3. agente. [illegible]

Πράμνειος (ὁ) (οἶνος) vino brusco. [illegible]

Πράμνιος (ὁ) = Πράμνειος.

Πράμος (ὁ) = Πρύμος.

Πραξικοπέω - ῶ. Μ. ήσω. concertare. [illegible]

Πράξιμος - η ἢ ος - ον. che si può esigere, esigibile. [illegible]

Πρᾶξις - εως (ἡ) azione, atto. 2. affare, negozio. 3. inganno concertato, intrighi. 4. esazione. [illegible]

Πραόνως, ἐπίῤ. con docilità, mansuetamente. [illegible]

Πρᾶος - εῖα - ον. = Πραΰς.

Digitized by Google

Πραότης (ἡ) docilità, mansuetudine. [illegible]

Πραπίδες (αἱ) diaframma, corata. [illegible] (δθ. μτφρ.) mente, prudenza, sagacità. [illegible]

Πρασιὰ (ἡ) quaderno d'un giardino, d'un orto. [illegible]

Πράσιμος (ὁ, ἡ) vendibile. [illegible]

Πράσινος (ὁ, ἡ) prassino, porraceo, verde. [illegible]

Πράσιον (τὸ) marrobbio, prassio (erba). 2. verderame (*Γαλλ.* vert-de-gris). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πράσιος (ὁ, ἡ) = *Πράσινος*.

Πρᾶσις-εως (ἡ) vendita. [illegible]

Πρασίτης-ου (ὁ) καὶ *Πρασῖτις-ιδος* (ἡ) simile al porro. [illegible]

Πρασοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al porro, porraceo. [illegible]

Πράσον (τὸ) porro (pianta). [illegible]

Πρασοφαγέω-ῶ. *Μ.* ήσω. mangiare del porro. [illegible]

Πρασοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia del porro. [illegible]

Πρασόχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha il color del porro, porraceo. [illegible]

Πράσσω (ττω). *Μ.* πράξω. fare, agire, operare. 2. esigere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρασώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Πρασοειδής*.

Πρατὴρ (ὁ) = *Πράτης*.

Πρατήριον (τὸ) mercato. [illegible]

Πρατήριος-α-ον. vendibile. [illegible]

Πράτης-ου (ὁ) venditore. [illegible]

Πρατὸς-ὴ-όν. venduto. [illegible] 2. = *Πράσιμος*.

Πράτρια (ἡ) θηλ. τ. *Πράτης*.

Πραΰγελως-ωτος (ὁ, ἡ) che ride con dolcezza, con piacevolezza. [illegible]

Πραϋθυμέω-ῶ. *Μ.* ήσω. *Εἰμὶ* —

Πραΰθυμος (ὁ, ἡ) di bell'umore, mansueto. [illegible]

Πραϋμενὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Πραΰθυμος* (-μενῶς, ἐπίῤ.)

Πραΰνοος-ους (ὁ, ἡ) = *Πραΰθυμος*.

Πραΰνσις-εως (ἡ) mitigazione, addolcimento. [illegible]

Πραϋντικὸς-ή-όν. proprio a mitigare. [illegible]

Πραΰνω. *Μ.* ὑνῶ. mitigare, calmare. [illegible]

Πραῢς-έος (εῖα-ύ). docile, mansueto, dolce. [illegible]

Πραΰτης (ἡ) = *Πραότης*.

Πραΰτροπος (ὁ, ἡ) di bell'umore, mansueto. [illegible]

Πράων, ἐπίῤ. con docilità, mansuetamente. [illegible]

Πρεμνίζω. *Μ.* ίσω. aradicare, svellere il tronco d'un albero. [illegible]

Πρέμνιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Πρέμνον (τὸ) il tronco d'un albero. [illegible]

Πρεμνώδης-εος (ὁ, ἡ) simile ad un tronco. [illegible]

Πρεπόντως, ἐπίῤ. (μτχ.) convenevolmente. [illegible]

Πρέπω. *Μ.* (σπντ.) *πρέψω.* essere rimarcabile, distinto, eccellere. 2. convenire, esser decente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρεπώδης-εος (ὁ, ἡ) conveniente, decente. [illegible]

Πρέσβα-ης (ἡ) θηλ. τ. *Πρέσβυς*.

Πρεσβεία (ἡ) legazione, ambasciata, deputazione. 2. preghiera, intercessione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Πρεσβεῖον*.

Πρεσβεῖον (τὸ) onore, rispetto che si dà a' maggiori d'età, dritto di primogenitura, d'anzianità. [illegible]

Πρεσβεύω-ῶ. *Μ.* ώσω. rispettare. [illegible]

Πρέσβευσις-εως (ἡ) deputazione, delegazione. [illegible] = *Πρεσβεία*.

Πρεσβεύτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Πρεσβευτὴς-οῦ (ὁ) deputato, inviato. 2. interceditore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρεσβευτικὸς-ὴ-όν. che concerne la legazione. [illegible]

Πρεσβεύω. *Μ.* εύσω. esser maggiore d'età. 2. rispettare. 3. esser deputato, legato, esser mandato in qualità d'un ambasciadore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Digitized by Google

պէտայէտ օրէնք. 2. բողոքիմ՝ ըստ այսմ խնդրել. 3. ծերանալ, ծերանալ երկար, ծերանալ տեղոյն երկար օրէնսդրութ:

Πρέσβις - ιδος (ἡ) ambasciatrice. 2. interceditrice. 3. vecchierella. դեսպանուհի. 2. բարեխօս՝ միջնորդ կնիկ. 3. պառաւ, խաթուն. ծերանալ երեն կնոջ. 2. չէփայելին օրն ավելի. 3. փօն փարք, փարքն:

Πρεσβυγένεια (ἡ) primogenitura, anzianità. անդրանկութիւն, երիցութիւն. խօսքս պէտայէտելք, պէտքարեկը:

Πρεσβυγενὴς - έος (ὁ, ἡ) anziano, maggiore d'età. երիցագոյն, առաջնորդ ամն. խօսքս պէտայէտ:

Πρέσβυς - εως καὶ υος (υια - υ). vecchio, vegliardo. 2. persona rispettabile. 3. senatore. 4. ambasciatore. 5. interceditore. ծեր. 2. յարգելի անձ. 3. ծերակուտական. 4. դեսպան. 5. միջնորդ. ... 2. բողոքելի ... 3. ... 4. ծերանալ. 5. ...:

Πρεσβυτέριον (τὸ) l'assemblea de' vecchi, senato. 2. presbiterio, luogo destinato per li preti. ծերակոյտ. 2. ժամատուն, քահանայից սահմանեալ տեղ. ... 2. ...:

Πρεσβύτερος - α - ον. (συγκρ. τ. Πρέσβυς.) anziano, più vecchio. երիցագոյն, աւելի ծեր. ... (ἐκκλησ.) prete. երէց, քահանայ. ...:

Πρεσβυτέρως, ἐπίῤ. più. աւելի. ...:

Πρεσβύτης - ου (ὁ) vecchio. 2. presbita, colui che può discernere solamente gli oggetti lontani. ծեր, երէց. 2. հեռատես, միայն հեռատես, միայն հեռաւրանները տեսնող. ... 2. ...:

Πρεσβυτικὸς - ἡ - όν. senile, proprio a' vecchj. ծերոց յատուկ. ...:

Πρεσβυτικῶς, ἐπίῤ. da vecchio. ծերի պէս. ...:

Πρεσβῦτις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. Πρεσβύτης.

Πρευμενὴς - έος (ὁ, ἡ) ✕ ἀντὶ Πραϋμενής.

Πρῆγμα (τὸ) Ἰων. ἀντὶ Πρᾶγμα.

Πρήθω. Μ. πρήσω. ✕ ἀντὶ Πίμπρημι. 2. gonfiare. 3. soffiare. ուռեցնել. 3. փչել. ... 2. ...:

Πρημαίνω. Μ. ανῶ. ✕ ἀντὶ Πρήθω.

Πρηνηδὸν, ἐπίῤ. prostrandosi a terra. երեսի վրայ գետնին խոնարհելով. ...:

Πρηνὴς - έος - οῦς (ὁ, ἡ) prostrato, chino. գլխիվայր, ծռած. ...:

Πρηνίζω. Μ. ίσω. precipitare. գահավիժել, գլորել. ...:

Πρηνισμὸς (ὁ) precipitazione. գահավիժում. ...:

Πρῆσμα (τὸ) tumore. ուռեցք. ...:

Πρησμὸς (ὁ) = Πρᾶσις καὶ Πρῆσμα.

Πρηστὴρ (ὁ) fulmine, prestere. 2. dipsa (sorta di serpe). կայծակ, պրեստեր. 2. ...

... , ... (... մը ...). ...:

Πρηστικὸς - ἡ - όν. ardente, abbruciante. վառօղ, այրօղ. ...:

Πρηΰγελως - ωτος κτλ. Ἰων. ἀντὶ Πραΰγελως κτλ.

Πρηὼν - ῶνος ἢ όνος (ὁ) cima d'una montagna. լեռան գագաթ. ...:

Πρίαμαι. ἀχρ. θεματ. (ὅθ. εὔχρησ. μόνον ὁ ἀόρ. Ἐπριάμην.) comprare. գնել. ...:

Πριαπισμὸς (ὁ) priapismo. վարոցին ... մը ...:

Πρίαπος (ὁ) cazzo, membro virile. վարոց. ...:

Πριαπώδης - εος (ὁ, ἡ) ben fornito di membro virile. (Λατ. mutoniatus). ամծ վարոց ունեցող. ...:

Πρὶν, ἐπίῤ. prima, avanti. նախ, առաջ. ...:

Πρινίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πρῖνος.

Πρίνινος - η - ον. di leccio. ...:

Πρῖνος (ἡ) elce, leccio. ...:

Πρινώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al leccio. ...:

Πρινὼν - ῶνος (ὁ) bosco d'elce. ...:

Πριόνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πρίων.

Πριονοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ειδῶς. che ha la forma d'una sega. սղոցի ձեւով. ...:

Πριονώδης - εος (ὁ, ἡ) = Πριονοειδὴς καὶ

Πριονωτὸς - ἡ - όν. fatto in forma di sega, dentato. սղոցի ձեւով, ատամնաւոր. ...:

Πρίσις - εως (ἡ) segamento. սղոցում. ...:

Πρίσμα (τὸ) segatura. 2. prisma (figura geometrica). ... 2. ...:

Πρισμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πρίσμα.

Πρισμὸς (ὁ) = Πρίσις.

Πριστὴρ (ὁ) segatore. 2. sega. սղոցող. 2. սղոց. ... 2. ...:

Πριστηροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) = Πριονοειδής.

Πρίστης - ου (ὁ) = Πριστήρ. 2. = Πρίστις.

Πρίστις - εως (ἡ) pistrice (pesce monstruoso di mare). ծովու հրէշ մը, ... մը ...:

Πριστὸς - ἡ - όν. segato. 2. che si può segare. սղոցուած. 2. սղոցելու. ... 2. ...:

Πρίω. Μ. πρίσω. segare. 2. fremere i denti, ringhiare. սղոցել. 2. ակռաները կրճտել. ... 2. ...:

Πρίων - ονος (ὁ) sega. սղոց. ...:

Πρὸ, πρόθ. avanti. 2. prima. առջեւը. 2. առաջ, նախ. ... 2. ...:

Προαγγελία (ἡ) = Προάγγελσις ἢ Προάγγελμα.

Προαγγέλλω. M. *ελῶ.* predire, preannunziare. [illegible]

Προάγγελμα (*τὸ*) ciò che fù predetto. [illegible]

Προάγγελος (*ὁ*, *ἡ*) colui che predice, presagisce. [illegible]

Προάγγελσις - *εως* (*ἡ*) predizione. [illegible]

Προάγνευσις - *εως* (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Προαγνεύω. M. *εύσω.* purificare avanti. [illegible]

Προαγοράζω. M. *άσω.* comprare prima. [illegible]

Προαγόρευμα (*τὸ*) oracolo. [illegible]

Προαγόρευσις - *εως* (*ἡ*) predizione. [illegible]

Προαγορεύω. M. *εύσω.* predire, pronosticare. [illegible]

Προαγὸς (*ὁ*) condottiere. [illegible]

Προαγρυπνέω - *ῶ.* M. *ήσω.* vegliare prima. [illegible]

Προάγω. M. *άξω.* portare avanti, presentare. 2. condurre. 3. produrre. 4. eccitare. 5. prostituire. 6. avanzarsi, procedere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Προαγωγεία (*ἡ*) ruffianesimo. [illegible]

Προαγωγεῖον (*τὸ*) postribolo. [illegible]

Προαγωγεύω. M. *εύσω.* prostituire, far il ruffiano. [illegible]

Προαγωγὴ (*ἡ*) avanzamento, progresso. [illegible]

Προαγωγία (*ἡ*) = *Προαγωγεία ἢ Προαγωγή.*

Προαγωγικὸς - *ἡ* - *όν.* proprio al ruffianesimo. [illegible]

Προαγωγὸς (*ὁ*, *ἡ*) ruffiano. [illegible]

Προαγὼν - *ῶνος* (*ὁ*) preludio d' un combattimento. [illegible]

Προαγωνίζομαι. M. *ίσομαι.* combattere prima o avanti. [illegible]

Προαγωνιστὴς - *οῦ* (*ὁ*) = *Πρόμαχος.*

Προᾴδω. M. *ᾄσομαι.* cantare prima, far il preludio. [illegible]

Προαθρέω - *ῶ.* M. *ήσω.* osservare prima. [illegible]

Προαθροίζω. M. *οίσω.* raccogliere, radunare prima. [illegible]

Προαιδέομαι - *οῦμαι.* M. *αιδέσομαι.* rispettare più degli altri. [illegible]

Προαίρεσις - *εως* (*ἡ*) proposito, risoluzione, piano, progetto. [illegible]

Προαιρετικὸς - *ἡ* - *όν.* (*καὶ ἐπίῤ.*) - *κῶς.* che si determina, si risolve a qualche cosa. [illegible]

Προαιρετὸς - *ἡ* - *όν.* preferito. 2. arbitrario. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προαιρέω - *ῶ.* M. *ήσω.* metter fuori. [illegible] (*μσ.*) preferire, risolvere. [illegible]

Προαίρω. M. *αρῶ.* partire prima. [illegible]

Προαισθάνομαι. M. *αισθήσομαι.* presentire. [illegible]

Προαίσθησις - *εως* (*ἡ*) presentimento. [illegible]

Προαιώνιος (*ὁ*, *ἡ*) che esiste prima de' secoli, eterno. [illegible]

Προακμάζω. M. *άσω.* entrare nell' adolescenza. [illegible]

Προακούω. M. *ούσω.* presentire. [illegible]

Προακτικὸς - *ἡ* - *όν.* progressivo. [illegible]

Προαλείφω. M. *είψω.* ungere prima. [illegible]

Προαλίζω. M. *ίσω.* = *Προαθροίζω.*

Προαλίσκομαι. M. *αλώσομαι.* esser preso prima. [illegible]

Προαλλοιόω - *ῶ.* M. *ώσω.* cangiare prima. [illegible]

Προάλλομαι. M. *αλοῦμαι.* saltare avanti. [illegible]

Προαμαρτάνω. M. *αμαρτήσομαι.* peccare prima. [illegible]

Προαμείβω (*μσ.*) - *αμείβομαι.* M. *αμείψομαι.* cangiare o rispondere prima. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Προαμύνομαι. *M*. *αμυνοῦμαι*. vendicarsi prima. [illegible]

Προαναβαίνω. *M*. *βήσομαι*. salire prima. [illegible]

Προαναβάλλομαι. *M*. *βαλοῦμαι*. far un preludio. [illegible]

Προαναβλέπω. *M*. *ἑψω*. vedere prima. [illegible]

Προαναγινώσκω. *M*. *γνώσομαι*. leggere prima. [illegible]

Προανάγω. *M*. *άξω*. partire dal porto prima degli altri. [illegible]

Προαναθρέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. = *Προαθρέω*.

Προαναθρώσκω. *M*. *θοροῦμαι*. lanciarsi sopra il primo. [illegible]

Προαναιρέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. uccidere prima. [illegible]

Προαναισιμόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. = *Προαναλίσκω*.

Προανακράζω. *M*. *κεκράξομαι*. gridare prima. [illegible]

Προανακρίνω. *M*. *κρινῶ*. esaminare prima. [illegible]

Προανάκρουσις - *εως* (*ἡ*) preludio. [illegible]

Προανακρούω. *M*. *κρούσω*. respingere prima. 2. far il preludio. [illegible]

Προαναλίσκω. *M*. *αλώσω*. consumare, sprecare prima. [illegible]

Προανάλωμα (*τὸ*) spesa che precede l'impresa dell' opera. [illegible]

Προαναμέλπω. *M*. *μέλψω*. cantare prima. [illegible]

Προαναπηδάω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. = *Προαναθρώσκω*.

Προαναπνέω. *M*. *πνεύσω*. respirare prima. [illegible]

Προαναρπάζω. *M*. *άσω*. rapire prima. [illegible]

Προαναστέλλω. *M*. *στελῶ*. ritenere prima. [illegible]

Προανατέλλω. *M*. *τελῶ*. sorger, spuntare prima. [illegible]

Προαναφωνέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. predire. [illegible]

Προαναφώνησις - *εως* (*ἡ*) predizione. [illegible]

Προαναχωρέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. partire prima. [illegible]

Προαναχώρησις - *εως* (*ἡ*) partenza prima di . . . [illegible]

Προανέχω. *M*. *έξω*. alzare, elevare prima. [illegible]

Προανθέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. fiorire prima. [illegible]

Προανίσχω. = *Προανέχω*.

Προανύτω (*ανύω*). *M*. *ανύσω*. terminare prima. [illegible]

Προαπαγγέλλω. *M*. *ελῶ*. annunziare prima. [illegible]

Προαπαγορεύω. *M*. *εύσω ἢ* (*ἀνμλ.*) *ερῶ*. ricusare, rinunziare prima. [illegible] (*ἀμτβτ.*) = *Προαπαυδάω*.

Προαπαλλάσσω (*ττω*). *M*. *άξω*. riscattare prima. [illegible]

Προαπαντάω - *ῶ*. *M*. *ήσομαι*. incontrare prima. [illegible]

Προαπάντησις - *εως* (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Προαπαυδάω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. stancarsi prima. [illegible]

Προάπειμι. *M*. *ειμι*. = *Προαπέρχομαι*.

Προαπέρχομαι. *M*. *ελεύσομαι*. partire prima. 2. morire prima. [illegible]

Προάπλωσις - *εως* (*ἡ*) spiegazione preliminare. [illegible]

Προαποδείκνυμι. *M*. *δείξω*. dimostrare prima. [illegible]

Προαπόδειξις - *εως* (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Προαποδίδωμι. *M*. *δώσω*. rendere prima. [illegible]

Προαποθνήσκω. *M*. *θανοῦμαι*. morire prima. [illegible]

Προαποικίζω. *M*. *ίσω*. mandare prima una colonia. [illegible]

Προαποκαλύπτω. *M*. *ύψω*. scoprire prima. [illegible]

Προαποκάμνω. *M*. *καμοῦμαι*. = *Προαπαυδῶ*.

Προαποκόπτω. *M*. *κόψω*. troncare la parte anteriore. [illegible]

Προαποκτείνω. *M*. *κτενῶ*. uccidere prima. [illegible]

Προαπολαύω. *M*. *λαύσομαι*. godere prima. [illegible]

Προαπόλλυμι. *M*. *ολέσω*. ridurre alla perdizione prima di . . . [illegible]

Digitized by Google

Προαποπίπτω. **M.** *πεσοῦμαι.* cadere prima. [illegible]

Προαπόπτωτος (ὁ, ἡ) caduto prima. [illegible]

Προαπορέω-ῶ (*μσ.*) *-έομαι-οῦμαι.* **M.** *ήσω-ομαι.* esitare prima. [illegible]

Προαποσβέννυμι. **M.** *σβέσω.* spegnere prima. [illegible]

Προαποστέλλω. **M.** *στελῶ.* mandare, inviare avanti. [illegible]

Προαποτέμνω. **M** *τεμῶ.* = *Προαποκόπτω.*

Προαποτίκτω. **M.** *τέξομαι.* partorire prima. [illegible]

Προαποφαίνω. **M.** *φανῶ.* dichiarare prima. [illegible] (*μσ.*) dire avanti la sua opinione. [illegible]

Προαπόφημι. **M.** *φήσω.* negare prima. [illegible]

Προαποφθέγγομαι. **M.** *φθέγξομαι.* predire, profetizzare. [illegible]

Προαποχωρέω-ῶ. **M.** *ήσω* partire prima, ritirarsi. [illegible]

Προαριθμέω-ῶ. **M.** *ήσω.* numerare prima. [illegible]

Προαριστάω-ῶ. **M.** *ήσω.* pranzare prima. [illegible]

Προαροτριάω-ῶ. **M.** *άσω.* arare prima. [illegible]

Προαρπαγή (ἡ) l'azione di rapire prima. [illegible]

Προαρπάζω. **M.** *άσω* ἢ *αξω.* rapire prima. [illegible]

Προαῤῥαβωνίζω. **M.** *ίσω.* caparrare. [illegible]

Προάρχομαι. **M.** *άρξομαι.* cominciare prima. [illegible]

Προασκέω-ῶ. **M.** *ήσω.* esercitare prima, preparare. [illegible]

Προάσμα (τὸ) preludio. [illegible]

Προασπίζω. **M.** *ίσω.* tener lo scudo avanti... difendere. [illegible]

Προασπιστὴρ × *ἀντὶ* —

Προασπιστής-οῦ (ὁ) = *Πρόμαχος.*

Προάστειον (τὸ) sobborgo. [illegible]

Προάστειος (ὁ, ἡ) che abita nel sobborgo. [illegible]

Προαυδάω-ῶ. **M.** *ήσω.* × *ἀντὶ Προλέγω.*

Προαυλέω-ῶ. **M.** *ήσω.* far un preludio (col flauto). ([illegible]) [illegible]

Προαύλημα (τὸ) preludio. [illegible]

Προαυλίζομαι. **M.** *ίσομαι.* alloggiare avanti. [illegible]

Προαύλιον (τὸ) anticorte. [illegible]

Προαύλιον (τὸ) = *Προαύλημα.*

Προαυξάνω. **M.** *αυξήσω.* aumentare, accrescere prima. [illegible]

Προαυξὴς-έος (ὁ, ἡ) che cresce prima del tempo. [illegible]

Προαύξησις-εως (ἡ) crescimento intempestivo. [illegible]

Προαφαιρέω-ῶ. **M.** *ήσω.* togliere prima. [illegible]

Προαφανίζω. **M.** *ίσω.* distruggere, rovinare prima. [illegible]

Προαφηγέομαι-οῦμαι. **M.** *ήσομαι.* raccontare prima. [illegible]

Προαφικνέομαι. **M.** *αφίξομαι.* venire, arrivare prima. [illegible]

Προαφίστημι. **M.** *αποστήσω.* eccitare una ribellione. [illegible] (*μσ.*) separarsi, allontanarsi prima. [illegible]

Προβάδην, *ἐπίῤ.* avanzando. [illegible]

Προβαδίζω. **M.** *ίσομαι* ἢ *βαδιοῦμαι.* precedere, andar innanzi. [illegible]

Προβαίνω. **M.** *βήσομαι.* avanzare, procedere. 2. superare, eccedere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προβάλλω. **M.** *βαλῶ.* gettare innanzi. 2. proporre. 3. esporre, offrire, presentare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Προβαπτίζω. **M.** *ίσω.* battezzare prima. [illegible]

Προβασανίζω. **M.** *ίσω.* tormentare, provare prima. [illegible]

Προβασιλεύω. **M.** *εύσω.* regnare prima. [illegible]

Πρόβασις-εως (ἡ) progresso. [illegible]

Προβασκάνιον (τὸ) amuleto. [illegible]

Προβατεία (ἡ) nutrimento di greggie. [illegible]

Προβάτειος-α-ον. di pecora. [illegible]

Προβατεὺς-έως (ὁ) = *Προβατευτής.*

Προβατεύσιμος (ὁ, ἡ) che serve alle pecore. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Προβάτευσις-εως (ἡ) = *Προβατεία.*

Προβατευτὴς-οῦ (ὁ) pastore di pecore. [illegible]

Προβατευτικὸς-ὴ-όν. pastorale. [illegible]

Προβατεύω. Μ. εύσω. pascere delle pecore. [illegible]

Προβατικὸς-ὴ-όν. di pecora. [illegible]

Προβάτιον (τὸ) ὑποκ. τ. *Πρόβατον.* pecorella. [illegible]

Προβατοβοσκός (ὁ) pastore di pecore, pecorajo. [illegible]

Προβατοκάπηλος (ὁ, ἡ) mercante di pecore. [illegible]

Πρόβατον (τὸ) pecora. [illegible]

Προβατοπώλης-ου (ὁ) venditore di pecore. [illegible]

Προβατόσχημος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una pecora. [illegible]

Προβατοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce delle pecore. [illegible]

Προβατώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla pecora. [illegible]

Προβεβουλευμένως, ἐπίῤ. prudentemente. [illegible]

Πρόβημα (τὸ) progresso. [illegible]

Προβιάζομαι. Μ. άσομαι. far violenza prima. [illegible]

Προβιβάζω. Μ. άσω. far avanzare, promuovere. [illegible]

Προβίβασις-εως (ἡ) καὶ

Προβιβασμὸς (ὁ) promozione. [illegible]

Προβιβρώσκω. Μ. βρώσομαι. mangiare prima. [illegible]

Προβιότης (ἡ) la vita trascorsa. [illegible]

Προβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. germogliare avanti tempo. [illegible]

Προβλάστημα (τὸ) germe intempestivo. [illegible]

Προβλεπτικὸς-ὴ-όν. che prevede il futuro. [illegible]

Προβλέπω. Μ. βλέψω. prevedere. [illegible]

Πρόβλημα (τὸ) problema, questione. 2. tutto ciò che si mette avanti per difesa. 3. barriera, stèccato. 4. scoglio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Προβληματικὸς-ὴ-όν. problematico. [illegible]

Προβληματώδης-εος (ὁ, ἡ) controverso, problematico. [illegible]

Προβλὴς-ῆτος (ὁ καὶ ἡ) × ἀντὶ *Πρόβολος.*

Προβλητικὸς-ὴ-όν. produttivo. [illegible]

Πρόβλητος (ὁ, ἡ) gettato avanti (*Λατ.* projectus). [illegible]

Προβοηθέω-ῶ. Μ. ήσω. soccorrere prima. [illegible]

Προβόλαιος (ὁ, ἡ) che si propone, si mette avanti. [illegible] *Προβόλαιον* (τὸ) = *Πρόβλημα.*

Προβολεὺς-έως (ὁ) produttore. [illegible]

Προβολὴ (ἡ) l'azione di metter avanti per difesa. 2. opposizione, resistenza. 3. barriera. 4. germogliamento. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. = *Πρόβλημα.*

Προβόλιον (τὸ) spiedo da caccia. [illegible]

Πρόβολος (ὁ, ἡ) elevato. [illegible] (ὄθ. οὐσ.) scoglio elevato alla superficie del mare. [illegible] 2. = *Προβόλιον.*

Προβοσκὶς-ίδος (ἡ) proboscide. [illegible]

Προβούλευμα (τὸ) ordinanza del senato, deliberazione senatoria. (*Λατ.* senatusconsultum). [illegible]

Προβουλεύω. Μ. εύσω. progettare, deliberare prima. [illegible]

Προβουλὴ (ἡ) premeditazione. [illegible]

Πρόβουλος (ὁ, ἡ) consigliere. [illegible]

Προβρέχω. Μ. βρέξω. bagnare prima. [illegible]

Προβύω. Μ. βύσω. tirar fuori il lucignolo della lanterna. [illegible]

Προβώμιος (ὁ, ἡ) che si trova avanti all'altare. [illegible]

Προγάμεια (τὰ) (ἐνν. δῶρα). regali, che si fanno prima delle nozze. [illegible]

Προγαμιαῖος-α-ον. che si fa prima del matrimonio. [illegible]

Προγαστρίδιον (τὸ) zinale, grembiale. [illegible]

Προγάστωρ-ορος (ὁ, ἡ) panciuto. [illegible]

Προγένειος (ὁ, ἡ) barbone. [illegible]

Προγενέστατος-η-ον. ὑπερθ. καὶ

Προγενέστερος-α-ον. (συγκρ. τ. Προγενής.) anziano, maggiore d'età. [illegible]

Προγεννάω-ῶ. Μ. ήσω. generare prima. [illegible]

Προγεννήτειρα (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Προγεννητὴρ καὶ

Προγεννήτωρ-ορος (ὁ) antenato. [illegible]

Πρόγευμα (τὸ) colazione. [illegible]

Προγευματίζω. Μ. ίσω. = Προγεύω.

Προγευστής-ου (ὁ) assaggiatore. [illegible]

Προγεύω. Μ. γεύσω. dare ad assaggiare. [illegible] (*μσ.*) assaggiare prima. [illegible]

Προγηράσκω. Μ. γηράσομαι. invecchiarsi prima del tempo. [illegible]

Πρόγηρος (ὁ, ἡ) invecchiato prima del tempo. [illegible]

Προγίγνομαι (γίνομαι.) Μ. γενήσομαι. nascere, essere prima. [illegible]

Προγιγνώσκω (γινώσκω). Μ. γνώσομαι. preconoscere. 2. preferire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προγλωσσὶς (ττίς)-ίδος (ἡ) l'estremità della lingua. [illegible]

Πρόγλωσσος (ὁ, ἡ) ciarlone. [illegible]

Πρόγνωσις-εως (ἡ) pronosticazione, prescienza. [illegible]

Προγνώστης-ου (ὁ) presciente, che prevede l'avvenire. [illegible]

Προγνωστικὸς-ὴ-όν. presciente, pronosticatore. [illegible] (*οὐδ.*) *Προγνωστικὸν* (τὸ) (*ἐνν. σημεῖον*). pronostico. [illegible]

Προγόνη (ἡ) *θηλ. τ. Πρόγονος.* figliastra (*Λατ.* privigna). [illegible]

Προγονικὸς-ὴ-όν. degli antenati. (*Λατ.* avitus). [illegible]

Πρόγονος (ὁ, ἡ) antenato. 2. figliastro o figliastra. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρόγραμμα (τὸ) cartello affisso, manifesto, programma. [illegible]

Προγραφὴ (ἡ) cartello di proscrizione affisso. [illegible]

Προγράφω. Μ. γράψω. scrivere prima. 2. proscrivere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προγυμνάζω. Μ. άσω. esercitare prima. [illegible]

Προγυμνασία (ἡ) esercizio preparativo. [illegible]

Προγύμνασμα (τὸ) = *Προγυμνασία.*

Προγυμναστὴς-οῦ (ὁ) esercitatore. [illegible]

Προδανείζω. Μ. είσω. imprestare prima. [illegible]

Προδαπανάω-ῶ. Μ. ήσω. = Προαναλίσκω.

Προδείκνυμι (δεικνύω). Μ. δείξω. mostrare prima. 2. presentare, portar avanti. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προδειπνέω-ῶ. Μ. ήσω. cenare prima. [illegible]

Πρόδειπνος (ὁ, ἡ) che precede la cena. [illegible]

Προδέομαι. Μ. δεήσομαι. aver bisogno prima. [illegible]

Προδεσμέω-ῶ. Μ. ήσω. legare prima. [illegible]

Προδέχομαι. Μ. δέξομαι. ricevere prima. [illegible]

Πρόδηλος (ὁ, ἡ) evidente. [illegible] — *δήλως, ἐπίρ.*

Προδηλόω-ῶ. Μ. ώσω. manifestare prima. [illegible]

Προδήλωσις-εως (ἡ) manifestazione antecedente. [illegible]

Προδιαβαίνω. Μ. βήσομαι. passare prima. [illegible]

Προδιαβάλλω. Μ. αλῶ. calunniare prima. [illegible]

Προδιαγιγνώσκω. Μ. γνώσομαι. esaminare, discernere prima. [illegible]

Προδιάγνωσις-εως (ἡ) esame, riflessione fatta prima. [illegible]

Προδιαγράφω. Μ. άψω. designare prima. [illegible]

Προδιαγωγὴ (ἡ) acquidotto. [illegible]

Digitized by Google

Προδιαίτησις-εως (ἡ) preparazione con una dieta. *կերակուրներէն ժուժկալելով եղած պատրաստութիւն. փէհրիզ ըթա-րագ օլան հազըրլըգ։*

Προδιαλαμβάνω. M. λήψομαι. concepire, comprendere, giudicare prima. *առաջուց մտքով ըմբռնել՝ դատել. էվվէլտէն ֆիքր իլէ դավրայըշ էթմէք՝ թէլագգի էթմէք՝ հիւքմ էթմէք։*

Προδιαλέγομαι. M. λέξομαι. abboccarsi prima. *առաջ խօսակցիլ. էվվէլ սէօյլէշմէք։*

Προδιαλύω. M. λύσω. disciogliere prima. *առաջ քակել. էվվէլ չէօզմէք։*

Προδιανοέομαι-οῦμαι. M. ἤσομαι. pensare prima. *առաջուց մտածել. էվվէլ տիւշիւնմէք. = Προβλέπω.*

Προδιανυκτερεύω. M. εύσω. vegliare tutta la notte precedente, fare le vigilie. *առջի գիշերը բոլոր արթուն կենալ, հըսկում ընել. էվվէլքի կէճէյի ույգուսուզ օյանըգ գալմագ։*

Προδιαπέμπω. M. πέμψω. mandare prima. *առաջուց խրկել. էվվէլ եօլլամագ։*

Προδιασαφέω-ῶ. M. ήσω. spiegare prima. *առաջուց պարզել՝ բացայայտել. էվվէլտէն բէյան էթմէք։*

Προδιαστέλλομαι. M. στελοῦμαι. informare prima. *առաջուց իմացընել. էվվէլտէն անլաթմագ՝ պիլտիրմէք։*

Προδιατάσσω (ττω.) M. τάξω. ordinare prima. *առաջուց կարգադրել. էվվէլ նիզամ գօյմագ։*

Προδιατίθημι. M. θήσω. disporre prima. *առաջուց կարգաւորել՝ զետեղել. էվվէլտէն տիւզիւք՝ եէրլէշտիրմէք։*

Προδιαττάω-ῶ. M. ήσω. crivellare prima. *առաջ մաղել. էվվէլ գալպուրլամագ։*

Προδιαχρίω. M. ίσω. ungere prima. *առաջուց օծել. էվվէլ եաղլամագ։*

Προδιαχωρέω-ῶ. M. ήσω. ritirarsi prima. *դիմէն առաջ ետ քաշուիլ. էն էվվէլ կէրի չէքիլմէք։*

Προδιδάσκω. M. διδάξω. insegnare prima. *առաջ սորվեցընել. էվվէլ էօյրէթմէք։*

Προδίδωμι. M. δώσω. tradire. 2. dare anticipatamente. *մատնել, ձեռք տալ. 2. կանխիկ տալ. խայնլըգ էթմէք, էլէ վէրմէք. 2. փէշին վէրմէք։*

Προδιέξειμι. M. εἶμι. καὶ

Προδιεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. passare prima. *դիմաց առաջ անցնիլ. էօնիւնտէն կէչմէք։*

Προδιεξοδεύω. M. εύσω. = Προδιεξέρχομαι.

Προδιερευνάω-ῶ. M. ήσω. ricercare prima. *առաջ փնտռել՝ քննել. էվվէլ արաշտըրմագ՝ թէֆթիշ էթմէք։*

Προδιέρχομαι. M. ελεύσομαι. passare, traversare prima. 2. raccontare prima. *առաջ անցնիլ. 2. առաջ պատմել. էօնիւնտէն կէչմէք. 2. էվվէլ նագլ էթմէք։*

Προδιευκρινέω-ῶ. M. ήσω. discernere prima. *առաջուց որոշել՝ զանազանել. էվվէլ ֆէրգ էթմէք։*

Προδιηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. raccontare prima. *առաջ պատմել. էվվէլ նագլ էթմէք։*

Προδιήγησις-εως (ἡ) preambolo d'una narrazione. *պատմութեան մը նախերգանքը. պիր նագլիյաթըն մուգատտէմէսի։*

Προδιΐστημι. M. διαστήσω. separare prima. *առաջ զատել. էվվէլ այըրմագ։*

Προδικάζω. M. άσω. giudicare prima. *առաջ դատել. էվվէլ շէրիաթ քէսմէք։*

Προδικασία (ἡ) giudizio preliminare. *նախընթաց դատաստան. շէրիաթի մուգատտէմ։*

Προδικέω-ῶ. M. ήσω. essere avvocato, tutore. *փաստաբան՝ պաշտպան ըլլալ. վէքիլլիք տավա՝ հիմայէթճի օլմագ։*

Προδικία (ἡ) tutela, avvocaria. *պաշտպանութիւն, փաստաբանութիւն. հիմայէթ, տավա վէքիլլիյի։*

Πρόδικος (ὁ) avvocato, tutore, arbitro. *փաստաբան, պաշտպան, միջնորդ դատաւոր. վէքիլի տավա, հիմայէթճի, հաքէմ։*

Προδιοικέω-ῶ. M. ήσω. disporre, dirigere prima. *առաջուց կարգադրել՝ կառավարել. էվվէլ նիզամ վէրմէք՝ օրտայա գօյմագ։*

Προδιομολογέω-ῶ. M. ήσω. convenire prima. *առաջ միաբանիլ. էվվէլ իթթիֆագ էթմէք։*

Προδιορθόω-ῶ. M. ώσω. correggere, emendare prima. *առաջ ուղղել, շտկել. էվվէլ իսլահ էթմէք, տիւզէլթմէք։*

Προδιορίζω. M. ίσω. determinare prima. *առաջ սահմանել. էվվէլ ուճուր՝ գարար քէսմէք՝ գօյմագ։*

Προδιώκω. M. διώξομαι. perseguitare il nemico. *թշնամին հալածել՝ վանել. տիւշմանը գովալամագ։*

Προδοκεῖ. M. δόξει. pare a proposito, conviene. *պատշաճ է, կը վայլէ. մունասիպ տիր, եագըշըր։*

Προδοχή (ἡ) luogo stretto proprio a tenere un' imboscata. *դարան դործելու՝ ծուղակ լարելու յարմար նեղ տեղ. բուսու գուրմայա մունասիպ տար մահալ։*

Πρόδομος (ὁ) cortile. *գաւիթ. ավլու։*

Προδοσία (ἡ) tradimento. *մատնութիւն. խայնլըգ։*

Προδότης-ου (ὁ) traditore. *մատնիչ. խային, խայըն։*

Προδοτικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. proprio d'un traditore. *մատնիչի յատուկ. խայինէ եագըշըր։*

Προδότις-ιδος (ἡ) *θηλ. τ. Προδότης.*

Πρόδοτος (ὁ, ἡ) tradito. *մատնուած. խայինլէնմիշ։*

Προδρομή (ἡ) incursione. *արշաւան (թշնամեաց), ասպատակութիւն. չէթէ, ախըրամ։*

Πρόδρομος (ὁ, ἡ) che corre avanti, precursore, corriere. *առջեւէ վազող, յառաջընթաց, թղթատար. էօնտէն եիւրիւյէն, գօշան, ուլագ, ույը.* (*στρατ.*) che volteggia a cavallo, velite (*Γαλλ.* voltigeur). *ձիով մէն աւնող, թեթեւազէն զինուոր որ էլն հարմանըլանան, խաֆիֆ էնջիներ ատիր։*

Προδωμάτιον (τὸ) anticamera. *դահլիճ. հավլէթխանէ։*

Digitized by Google

Προεγείρω. *M.* *ερῶ.* svegliare, incitare prima. [illegible]

Προέγκειμαι. *M.* *κείσομαι.* trovarsi prima dentro... [illegible]

Προεδρεία (ἡ) = *Προεδρία.*

Προεδρεύω. *M.* *εύσω.* presiedere. [illegible]

Προεδρία (ἡ) presidenza. [illegible]

Πρόεδρος (ὁ) presidente. [illegible]

Προεθίζω. *M.* *ίσω.* accostumare, avvezzare prima. [illegible]

Προεικάζω. *M.* *άσω.* conghietturare. [illegible]

Πρόειμι. *M.* *έσομαι.* preesistere. [illegible]

Πρόειμι. *M.* *ειμι.* = *Προέρχομαι.*

Προείργω. *M.* *είρξω.* impedire stando avanti, ritenere. [illegible]

Προειρηνεύω. *M.* *εύσω.* pacificare prima. [illegible]

Προεισάγω. *M.* *άξω.* introdurre prima. [illegible]

Προεισαγωγή (ἡ) introduzione. [illegible]

Προεισβάλλω. *M.* *βαλῶ.* assalire prima. 2. gettar dentro per il primo. [illegible]

Προεισβολή (ἡ) primo assalto. [illegible]

Προεισέρχομαι. *M.* *εισελεύσομαι.* entrare prima. [illegible]

Προεισόδιον (τὸ) vestibolo. 2. preludio. [illegible]

Προεισπέμπω. *M.* *πέμψω.* introdurre con gran pompa. [illegible]

Προεισπίπτω. *M.* *πεσοῦμαι.* cader il primo dentro o sopra, lanciarsi il primo. [illegible]

Προεισφέρω. *M.* *εισοίσω.* portar dentro il primo. [illegible]

Προεκβάλλω. *M.* *αλῶ.* gettar fuori prima. [illegible]

Προεκβιβάζω. *M.* *άσω.* cavare fuori prima. [illegible]

Προεκδίδωμι. *M.* *δώσω.* pubblicare prima. [illegible]

Προέκδοσις-εως (ἡ) edizione precedente. [illegible]

Προεκδρομή (ἡ) scorreria, incursione. [illegible]

Προέκθεσις-εως (ἡ) esposizione preliminare. [illegible]

Προεκθέω. *M.* *θεύσομαι.* = *Προεκτρέχω.*

Προεκθρώσκω. *M.* *θοροῦμαι.* = *Προεκπηδάω.*

Προέκκειμαι. *M.* *κείσομαι.* essere esposto avanti. [illegible]

Προεκλέγω. *M.* *έξω.* scegliere, raccogliere prima. [illegible]

Προεκλείπω. *M.* *είψω.* abbandonare prima. [illegible]

Προεκμανθάνω. *M.* *μαθήσομαι.* imparare bene prima. [illegible]

Προεκπέμπω. *M.* *πέμψω.* mandar fuori prima. [illegible]

Προεκπηδάω-ῶ. *M.* *ήσω.* saltar fuori prima. [illegible]

Προεκπίπτω. *M.* *πεσοῦμαι.* cader fuori prima. 2. divolgarsi prima. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προεκπλέω. *M.* *εύσομαι.* sortire il primo dal porto. [illegible]

Προεκτήκω. *M.* *τήξω.* consumare prima. [illegible]

Προεκτίθημι. *M.* *εκθήσω.* esporre in primo luogo. [illegible]

Προεκτίκτω. *M.* *τέξομαι.* partorire prima. [illegible]

Προεκτρέχω. *M.* *δραμοῦμαι.* sortir fuori correndo prima degli altri. [illegible]

Προεκφέρω. *M.* *εξοίσω.* portar fuori prima. [illegible]

Προεκφεύγω. *M.* *φεύξομαι* ἢ *οῦμαι.* scappare prima. [illegible]

Προεκφοβέω-ῶ. *M.* *ήσω.* spaventare prima. [illegible]

Προεκφόβησις-εως (ἡ) terrore precedente. [illegible]

Προεκχέω. *M.* *χεύσω.* versar fuori prima. [illegible]

Προέλασις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Προελαύνω. *M.* *ελάσω.* avanzare a cavallo. [illegible]

Digitized by Google

Προελευθερόω - ῶ. Μ. ώσω. liberare prima. [illegible]

Προέλευσις - εως (ἡ) progresso, avanzamento. 2. processione, pompa. [illegible] · 2 · [illegible] · 2. [illegible]

Προελκύω καὶ Προέλκω. Μ. ύσω. tirar avanti. [illegible]

Προελπίζω. Μ. ίσω. sperare prima. [illegible]

Προεμβαίνω. Μ. βήσομαι. entrare prima. [illegible]

Προεμβάλλω. Μ. βαλῶ. gettare, mettere o gettarsi dentro per il primo. [illegible]

Προεμβάτης - ου (ὁ) che s' imbarca il primo. [illegible]

Προεμβιβάζω. Μ. άσω. imbarcare il primo. [illegible]

Προέμβολον (τὸ) la punta della prora d' un vascello, sprone. [illegible]

Προεμπίπλημι. Μ. πλήσω. empire prima. [illegible]

Προεμπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cader dentro prima. [illegible]

Προεμπλήθω. (Χ. Μ.) esser pieno d' avanti. [illegible]

Προεμπνέω. Μ. πνεύσομαι. inspirare prima. [illegible]

Προεμφαίνω. Μ. φανῶ. mostrare prima. [illegible]

Προεμφανίζομαι. Μ. ίσομαι. comparire il primo. [illegible]

Προενδείκνυμι. Μ. δείξω. dimostrare prima. [illegible]

Προενεργέω - ῶ. Μ. ήσω. agire, operare prima. [illegible]

Προενθυμέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. riflettere prima. [illegible]

Προεννοέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Προενθυμέομαι.*

Προενοικέω - ῶ. Μ. ήσω. abitare prima. [illegible]

Προεντυγχάνω. Μ. τεύξομαι. incontrare, abboccarsi prima. [illegible]

Προεξαγγέλλω. Μ. ελῶ. annunziare prima. [illegible]

Προεξάγω. Μ. άξω. portar fuori prima. [illegible] · (*ἐλλ. ἢ μσ.*) marciare il primo contro il nemico· [illegible]

Προεξαμαρτάνω. Μ. αμαρτήσομαι. peccare prima. [illegible]

Προεξανθέω - ῶ. Μ. ήσω. fiorire, spuntare prima. [illegible]

Προεξάνθημα (τὸ) germe. [illegible]

Προεξανίσταμαι. Μ αναστήσομαι. alzarsi prima. [illegible]

Προεξάρχω. Μ. άρξω. cominciare prima. [illegible]

Προεξέδρα (ἡ) balconata. [illegible]

Προέξειμι. Μ. ειμι. = *Προεξέρχομαι.*

Προεξελαύνω. Μ. ελάσω. montare sul cavallo, sulla nave prima. [illegible]

Προεξεργάζομαι. Μ. άσομαι. effettuare prima. [illegible]

Προεξέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. sortire prima. [illegible]

Προεξετάζω. Μ. άσω. esaminare prima. [illegible]

Προεξίσταμαι. Μ. προεκστήσομαι. sortir fuori, partire prima. [illegible]

Προεξοδεύω. Μ. εύσω. incamminarsi prima. [illegible]

Προεξορμάω - ῶ. Μ. ήσω. far sortire, cavar fuori prima. [illegible]

Προεορτάζω. Μ. άσω. festeggiar prima. [illegible]

Προεόρτιος (ὁ, ἡ) che precede la festa. [illegible]

Προεπαγγέλλω. Μ. ελῶ. annunziare prima. [illegible]

Προεπαινέω - ῶ. Μ. ήσω. lodare avanti. [illegible]

Προεπιβάλλω. Μ. αλῶ. gettar avanti sopra ... [illegible]

Προεπιβουλεύω. Μ. εύσω. concertare prima. [illegible]

Προεπιβουλὴ (ἡ) insidia preparata. [illegible]

Προεπιλογίζομαι. Μ. ίσομαι. contare, calcolare prima. [illegible]

Προεπινοέω - ῶ. Μ. ήσω. inventare prima. [illegible]

Προεπιπλήσσω (ττω.) Μ. πλήξω. rimproverare prima. [illegible]

Προεπίσταμαι. Μ. επιστήσομαι. sapere avanti. [illegible]

Προεπιχειρέω - ῶ. Μ. ήσω. intraprendere prima. 2. attaccare qualcuno il primo. [illegible] · 2 · [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Προεργάζομαι. M. *άσομαι.* operare, lavorare prima. [illegible]

Προερεθίζω. M. *ίσω.* eccitare prima. [illegible]

Προερευνάω-ῶ. M. *ήσω.* cercare prima. [illegible]

Προέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* avanzarsi, andar avanti, progredire. [illegible]

Προερωτάω-ῶ. M. *ήσω.* interrogare prima. [illegible]

Προεσθίω. M. *προέδομαι.* mangiare prima. [illegible]

Πρόεσις-εως (ἡ) sprecamento. [illegible]

Προέτειος (ὁ, ἡ) dell'anno scorso. [illegible]

Προετοιμάζω M. *άσω.* preparare. [illegible]

Προετοίμασις-εως (ἡ) preparazione. [illegible]

Προετοιμαστής-οῦ (ὁ) preparatore. [illegible]

Προευαγγελίζομαι. M. *ίσομαι.* dare prima una felice nuova. [illegible]

Προευεργετέω-ῶ. M. *ήσω.* beneficare prima. [illegible]

Προευκρινέω-ῶ. M. *ήσω.* ben discernere prima. [illegible]

Προευτρεπίζω. M. *ίσω.* ben disporre prima. [illegible]

Προεύχομαι. M. *εύξομαι.* pregare per qualcuno. [illegible]

Προεφοδιάζω. M. *άσω.* preparare la vettovaglia. [illegible]

Προεφορμάω-ῶ. M. *ήσω.* lanciarsi prima. [illegible]

Προεχής-έος (ὁ, ἡ) elevato, prominente, che sporge in fuori. [illegible]

Προέχω. M. *έξω.* tenere una cosa avanti. 2. avere una cosa prima d'un altro. 3. (*άμτβτ.*) esser elevato, prominente, sporgere in fuori, eccedere. [illegible]

Προέψω. M. *εψήσω.* cuocere prima. [illegible]

Προζητέω-ῶ. M. *ήσω.* cercare prima. [illegible]

Προηγεμών-όνος (ὁ) guida, condottiere. [illegible]

Προηγέομαι-οῦμαι. M. *ήσομαι.* guidare. [illegible] 2. (*συνεκδχ.*) superare. [illegible]

Προηγέτης (ὁ) *καὶ Προηγέτις-ιδος* (ἡ) = *Προηγητής.*

Προήγησις-εως (ἡ) progresso. [illegible]

Προηγητὴρ καὶ

Προηγητής-οῦ (ὁ) = *Προηγεμών.*

Προηγορέω-ῶ. M. *ήσω.* essere avvocato. [illegible]

Προήγορος (ὁ) avvocato. [illegible]

Προηγουμένως, *ἐπίῤ.* (*κτλ.*) antecedentemente. 2. principalmente. [illegible]

Προήδομαι. M. *ηθήσομαι.* dilettarsi prima. [illegible]

Προήκης-εος (ὁ, ἡ) acuto d'avanti. [illegible]

Προήκω. M. *ήξω.* avanzarsi. [illegible]

Προηλιάζω. M. *άσω.* esporre prima al sole. [illegible]

Προῆμαρ, *ἐπίῤ.* per tutta la giornata. [illegible]

Προήσθησις-εως (ἡ) diletto antecedente. [illegible]

Προθέλυμνα, *ἐπίῤ.* dal fondo. [illegible] = *Πρόῤῥιζα.*

Προθέλυμνος (ὁ, ἡ) = *Πρόῤῥιζος.*

Πρόθεμα (τὸ) manifesto, cartello. [illegible]

Προθεραπεύω. M. *εύσω.* curare prima. 2. preparare. [illegible]

Προθερμαίνω, M. *ανῶ.* riscaldare prima. [illegible]

Πρόθεσις-εως (ἡ) proposizione, esposizione. [illegible] (*γρμτ.*) preposizione. [illegible]

Προθέσμιος-α-ον. prefisso, determinato d'avanti. [illegible] *Προθεσμία* (ἡ) (*μετὰ καὶ χωρὶς τοῦ Ἡμέρα*) tempo prefisso, aggiornamento. [illegible]

Προθεσπίζω. M. *ίσω.* = *Προφητεύω.*

Προθετικός-ή-όν. proprio alla preposizione. [illegible]

Προθέω. M. *θεύσομαι,* = *Προτρέχω.*

Προθεωρέω-ῶ. M. *ήσω.* contemplare prima. [illegible]

Προθήκη (ἡ) proposta. 2. insegna delle

Digitized by Google

botteghe. [illegible]

Προθησαυρίζω. Μ. ίσω. accumulare prima de' tesori. [illegible]

Προθνήσκω. Μ. θανοῦμαι. morire prima. [illegible]

Πρόθυμα (τὸ) libamento avanti il sacrificio. [illegible]

Προθυμέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. essere pieno d'ardore, di premura, esser disposto a far qualche cosa. [illegible]

Προθυμία (ἡ) prontezza, ardore, premura. [illegible]

Πρόθυμος (ὁ, ἡ) pronto, disposto, pien d'ardore, premuroso. [illegible] — *θύμως, ἐπίῤ.*

Πρόθυρον (τὸ) antiporta, vestibolo. [illegible]

Προθύω. Μ. θύσω. sacrificare prima o in favore. [illegible]

Προθωράκιον (τὸ) scudo. [illegible]

Προϊάπτω. Μ. ἰάψω. mandare prima. [illegible]

Προΐημι. Μ. προήσω. mandare prima. 2. gettar lontano. 3. abbandonare. 4. permettere. [illegible] (*μσ.*) aprecare. 2. trascurare. 3. ricusare. [illegible]

Προῖκα, ἐπίῤ. gratuitamente, gratis. [illegible]

Προικίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Προίξ.*

Προικίζω. Μ. ίσω. dotare. [illegible]

Προικιμαῖος-α-ον. gratuito. [illegible]

Προίκιος (ὁ, ἡ) = *Προικιμαῖος.*

Προικὸς, ἐπίῤ. = *Προῖκα.*

Προικοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. dotare, dare della dote. [illegible]

Προικοφόρος (ὁ, ἡ) che da o riceve la dote. [illegible]

Προΐκτης-ου (ὁ) mendico. [illegible]

Προικῷος-α-ον. dotale. [illegible]

Προΐμος (ὁ, ἡ) = *Πρωΐμος.*

Προῖξ καὶ Προὶξ-οικὸς (ἡ) dono, regalo. 2. dote. [illegible]

Προϊππεύω. Μ. εύσω. montare il primo a cavallo. [illegible]

Προΐσσομαι. Μ. ἴξομαι. mendicare. [illegible]

Προΐστημι. Μ. προστήσω. mettere avanti. 2. stabilire un sovrastante. [illegible] (*μσ. αὐτπθ.*) sovrastare, difendere. [illegible]

Προϊστορέω-ῶ. Μ. ήσω. raccontare prima. [illegible]

Προΐστωρ-ορος (ὁ, ἡ) che sa d'avanti. [illegible]

Προΐσχω. = *Προέχω.*

Πρόκα, ἐπίῤ. subito. [illegible]

Προκαθαίρω. Μ. αρῶ. purgare prima. [illegible]

Προκαθάρσιον (τὸ) *καὶ*

Προκάθαρσις-εως (ἡ) purificazione, preparazione religiosa. [illegible]

Προκαθέζομαι. Μ. εδοῦμαι. = *Προκάθημαι.*

Προκαθεύδω. Μ. ευδήσω. dormire prima o avanti. [illegible]

Προκαθηγέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. andare d'avanti, precedere come guida. [illegible]

Προκαθηγητὴρ ἤ-τής (ὁ) = *Προηγεμών.*

Προκάθημαι (Χ. Μ.) sedere prima o avanti. 2. presiedere. [illegible]

Προκαθίζω. Μ. ίσω. metter a sedere prima. [illegible] (*ἀμτβτ. ἤ μσ.*) = *Προκάθημαι.*

Προκαθίημι. Μ. καθήσω. deporre, gettar abbasso prima. [illegible]

Προκαθίστημι. Μ. προκαταστήσω. porre, collocare avanti. [illegible]

Προκαίω. Μ. καύσω. ardere prima. [illegible]

Προκακόω-ῶ. Μ. ώσω. maltrattare prima. [illegible]

Προκαλέω-ῶ. Μ. καλέσω. provocare, sfidare. [illegible]

Προκάλυμμα (τὸ) copertura. 2. pretesto. [illegible]

Προκαλύπτω. Μ. ύψω. coprire. [illegible]

Digitized by Google

Προκάλυψις - εως (ἡ) l' azione di coprire. [illegible]

Προκάμνω. M. καμοῦμαι. affaticarsi prima. 2. soffrire prima. [illegible]

Προκαταβαίνω. M. βήσομαι. discendere prima. [illegible]

Προκαταβάλλω. M βαλῶ. mettere o gettare prima abbasso. 2. pagare anticipatamente. [illegible]

Προκατάβλημα (τὸ) pagamento anticipato. [illegible]

Προκαταβολή (ἡ) = *Προκατάβλημα.*

Προκαταγγέλλω. M. ελῶ. annunziare prima. [illegible]

Προκατάγγελσις - εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Προκαταγιγνώσκω. M. γνώσομαι. condannare prima. [illegible]

Προκατάγνωσις - εως (ἡ) condanna fatta prima d' aver giudicato. [illegible]

Προκατάγω. M. ἄξω. fare scendere prima. [illegible] (*μσ. ἢ πθ.*) arrivare al porto prima degli altri. [illegible]

Προκαταγωγή (ἡ) l' arrivare al porto prima degli altri. [illegible]

Προκαταδικάζω. M. άσω. condannare prima. [illegible]

Προκαταδύνω. = *Προκαταδύομαι.*

Προκαταδύω. M ύσω. sommergere ἢ (*μσ.*) immergersi prima. [illegible]

Προκαταθήγω. M. θήξω. ben aguzzare. [illegible]

Προκατάκειμαι. M. κείσομαι. essere sdrajato avanti. [illegible]

Προκατακλίνω. M. κλινῶ. metter a sedere prima degli altri (nella tavola). [illegible]

Προκατακλύζω. M. ύσω. inondare prima. [illegible]

Προκατακρίνω. M. κρινῶ. = *Προκαταγιγνώσκω.*

Προκαταλαμβάνω. M. λήψομαι. preoccupare. [illegible]

Προκαταλέγω. M. λέξω. numerare, contare prima. [illegible]

Προκαταλήγω. M. λήξω. cessare prima. [illegible]

Προκατάληψις - εως (ἡ) preoccupazione, prevenzione. [illegible]

Προκαταλύω. M. λύσω. terminare, compire prima. [illegible]

Προκαταμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparar bene prima. [illegible]

Προκαταμαντεύομαι. M. εύσομαι. = *Προμαντεύομαι.*

Προκατανοέω - ῶ. M. ήσω. apprender prima. [illegible]

Προκαταπίνω. M. πίομαι. trincare, trangugiare prima. [illegible]

Προκαταπίπτω M. πεσοῦμαι. cadere prima. [illegible]

Προκαταπλέω. M. πλεύσομαι. = *Προκατάγομαι.*

Προκαταπλήσσω. (*ττω.*) *M. πλήξω* spaventare, stupefare prima. [illegible]

Προκαταρκτικός - ή - όν. primitivo, primario. [illegible]

Προκάταρξις - εως (ἡ) principio, origine. [illegible]

Προκαταρτίζω. M. ίσω. disporre prima. [illegible]

Προκατάρχω. M. ἄρξω. precedere. 2. preesistere. [illegible]

Προκατασκευάζω. M. άσω. preparare, disporre d' avanti. [illegible]

Προκατασκευή (ἡ) preparazione. [illegible]

Προκατασκιῤῥόω - ῶ. M. ώσω. indurarsi troppo. [illegible]

Προκατάστασις - εως (ἡ) il preambolo d'una narrazione. [illegible]

Προκαταστέλλω. M. στελῶ. calmare, mitigare prima. [illegible]

Προκαταστρέφω. M. στρέψω. morire prima. [illegible]

Προκαταστροφή (ἡ) morte immatura. [illegible]

Προκατατίθημι. M. καταθήσω. depositare prima. [illegible]

Προκαταύλησις - εως (ἡ) prova d' un flauto nuovo. [illegible]

Προκαταφεύγω. M. φεύξω. rifuggire prima. [illegible]

Προκαταχράομαι - ῶμαι. M. χρήσομαι. abusarsi prima. [illegible]

Προκαταχρίω. M. ίσω. ungere prima. [illegible]

Digitized by Google

Προκατεργάζομαι. *M.* *άσομαι.* compire prima. առաջ լմնցընել. էվվէլ թէքմիլ էթմէք :

Προκατέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* discendere, arrivare, ritornare prima. 2. precedere. առաջ իջնալ՝ հասնիլ՝ դառնալ. 2. առաջեւէ երթալ. էվվէլ ինմէք՝ եէթիշմէք՝ աւդէթ էթմէք. 2. էօնտէն կիթմէք :

Προκατεύχομαι. *M.* *εύξομαι.* pregare prima. առաջ աղօթել. էվվէլ տուա էթմէք :

Προκατέχω. *M.* *έξω.* preoccupare. նախագրաւել. էվվէլ զապթ էթմէք՝ գափմաք :

Προκατηγορέω-ῶ. *M.* *ήσω.* accusare prima. առաջ ամբաստանել. էվվէլ շէքեա էթմէք :

Προκατηγορία (ή) accusa precedente. նախընթաց ամբաստանութիւն. մուգատտէմ օլան շէքեա :

Προκατηχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* insegnare prima. առաջ սորվեցընել. էվվէլ էօյրէթմէք :

Προκατήχησις-εως (ή) primi elementi, rudimenti. նախակրթութիւնք. շխարա, իլք էվվէլ էօյրէնիլէճէք տէրսլէր :

Πρόκειμαι. *M.* *κείσομαι.* essere posto avanti. 2. essere esposto, proposto. առջեւը դրուած ըլլալ. 2. դուրս դրուած, առաջարկուած ըլլալ. էօնտէ գօնուլմուշ օլմաք. 2. մէյտանա գօնուլմուշ՝ թէքլիֆ օլունմուշ օլմաք :

Προκέλευθος (ό, ή) precursore. առաջեւէ գացող, կարապետ. պէլտէճի. էօնտէն եիւրիւյէն :

Προκελεύω. *M.* *εύσω.* ordinare prima. առաջ հրամայել. էվվէլ պույուրմաք :

Προκενόω-ῶ. *M.* *ώσω.* vuotare prima. առաջ պարպել. էվվէլ պօշալթմաք :

Προκέντημα (τό) = *Προχάραγμα.*

Προκηρυκεύομαι. *M.* *εύσομαι.* promulgare. հրատարակել. շան իլան էթմէք :

Προκηρύσσω (ττω.) *M.* *ύξω.* pubblicare, divulgare prima. առաջուց հրատարակել. էվվէլճէն իլան՝ շան էթմէք :

Προκινδυνεύω. *M.* *εύσω.* esporsi al pericolo, arrischiarsi prima o in favore di... առաջ կամ մէկի մը համար իրեն զինքը վտանգի մէջ դնել. էվվէլ եա պաշգասը իչին քէնտի քէնտինի թէհլիքէյէ գօյմաք :

Προκινέω-ῶ. *M.* *ήσω.* promuovere. առաջ տանիլ, յառաջացընել. իլէրիլէթմէք :

Προκλαίω. *M.* *κλαύσομαι.* piangere prima. առաջ լալ. էվվէլ աղլամաք՝ ֆիղան էթմէք :

Προκληδονίζομαι. *M.* *ίσομαι.* indovinare. գուշակել, հմայել. էվվէլճէն պիլմէք գէօյլէմէք, ֆալ պաքմաք :

Πρόκλησις-εως (ή) provocazione. 2. sfidamento. գրգիռ. 2. կռուի հրաւէր, ասպարէզ կարդալը. թահրիք, քըշքըրթմա. 2. ճէնկ տավէթի, մէյտան օգումա :

Προκλητικός-ή-όν. provocativo. գրգռիչ. թահրիք էտիճի :

Πρόκλητος (ό, ή) provocato. գրգռեալ. թահրիք օլունմուշ :

Προκλίνω. *M.* *ινῶ.* inchinare, chinare alla parte d'avanti. դէպ ի առաջ ծռել. էօնէ տօղրու էյմէք :

Προκλύω. *M.* *κλύσομαι.* ascoltare prima. առաջ լսել. էվվէլ իշիթմէք :

Προκνήμιον (τό) l'osso esteriore della gamba, fibula, peroneo. սրունքին դուրսի ոսկրը. պաճաղըն տըշարը եիւզիւ՝ էօն քէմիկի :

Προκνημίς-ῖδος (ή) gambiera. սռնապան. թօզլուգ :

Προκοίλιος (ό, ή) = *Προγάστωρ.*

Πρόκοιλος (ό, ή) = *Προκοίλιος.*

Προκοιμάομαι-ῶμαι. *M.* *ήσομαι.* dormire, morire prima. առաջ քնանալ՝ մեռնիլ. էվվէլ ույումաք՝ էօլմէք :

Προκοιτέω-ῶ. *M.* *ήσω.* vegliare alla porta. դրան առջեւը հսկել. գափըտանըն էօնիւնտէ օյանըգ տուրմաք՝ պէքլէմէք :

Προκοιτία (ή) guardia, sentinella avanti la porta. դրան առջեւ եղած պահանորդութիւն. գափու էօնիւնտէ օլան նէօպէթ պէքչիլիք :

Προκοίτιον (τό) = *Προκοιτών.*

Πρόκοιτος (ό, ή) guardia di porta, sentinella. դրան պահանորդ, դիտապահ. գափու պէքճիսի, նէօպէթճի :

Προκοιτών-ῶνος (ό) anticamera. դահլիճ. հալվէթխանէ, թէհլիզ :

Προκολάζω. *M.* *άσω.* punire prima. առաջ պատժել. էվվէլ ճէզալանտըրմաք :

Προκολακεύω. *M.* *εύσω.* adulare prima. առաջ շողոքորթել. էվվէլ գօլթուգլանմաք՝ խօշամէտլիք էթմէք :

Προκόλπιον (τό) l'imboccatura d'un golfo. ծոցու խորշի մը բերանը. քէօրֆէզ պօղազը :

Προκομιδή (ή) esibizione. առաջ հանելը՝ հանդիսացընելը. մէյտանա չըգարմա :

Προκομίζω. *M.* *ίσω.* presentare, esibire. մատուցանել, առաջ բերել, հանդիսացընել. հազըր չըգարմաք, օրթայա քէթիրմէք :

Προκόμιον (τό) cernecchio. ցցունք, խոպոպիք. զիւլիւֆ, քէքիւլիւմ :

Προκοπή (ή) progresso. յառաջադիմութիւն. իլէրլէմէ :

Προκόπτω. *M.* *κόψω.* progredire, avanzarsi. առաջ երթալ, յառաջանալ, նկրտիլ. իլէրի կիթմէք, իլէրլէմէք :

Προκοσμέω-ῶ. *M.* *ήσω.* ornare prima. առաջուց զարդարել. էվվէլճէն տօնաթմաք՝ սիւսլէմէք :

Προκόσμημα (τό) tutto ciò che si mette avanti per ornamento. զարդարանքի համար առջեւը դրուած իրք. սիւսլէն իչին էօնիւնէ գօնուլան նէսնէ :

Προκόσμιος (ό, ή) che precede la creazione del mondo. աշխարհիս ստեղծուելէն առաջ եղող. տիւնեա եարատըլմազտան էվվէլ օլան :

Προκρατέω-ῶ. *M.* *ήσω.* occupare, dominare prima. առաջուց գրաւել, իշխել, տիրել. էվվէլ զապթ էթմէք՝ հիւքիւմ էթմէք :

Πρόκριμα (τό) pregiudizio. նախադատութիւն. սէպգաթ :

Προκρίνω. *M.* *κρινῶ.* preferire. նախադասել. մուգատտէմ թութմաք :

Πρόκρισις-εως (ή) preferenza. նախամեծարութիւն. մուգատտէմ թութմա :

Προκριτέος-α-ον. preferibile. նախադասելի. մուգատտէմ թութուլաճագ :

Digitized by Google

Προκάλυψις-εως (ἡ) l' azione di coprire. [illegible]

Προκάμνω. Μ. καμοῦμαι. affaticarsi prima. 2. soffrire prima. [illegible]

Προκαταβαίνω. Μ. βήσομαι. discendere prima. [illegible]

Προκαταβάλλω. Μ. βαλῶ. mettere o gettare prima abbasso. 2. pagare anticipatamente. [illegible]

Προκατάβλημα (τὸ) pagamento anticipato. [illegible]

Προκαταβολή (ἡ) = *Προκατάβλημα.*

Προκαταγγέλλω. Μ. ελῶ. annunziare prima. [illegible]

Προκατάγγελσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Προκαταγιγνώσκω. Μ. γνώσομαι. condannare prima. [illegible]

Προκατάγνωσις-εως (ἡ) condanna fatta prima d' aver giudicato. [illegible]

Προκατάγω. Μ. ἄξω. fare scendere prima. [illegible] (μσ. ἡ πθ.) arrivare al porto prima degli altri. [illegible]

Προκαταγωγή (ἡ) l' arrivare al porto prima degli altri. [illegible]

Προκαταδικάζω. Μ. άσω. condannare prima. [illegible]

Προκαταδύνω. = *Προκαταδύομαι.*

Προκαταδύω. Μ ύσω. sommergere ἡ (μσ.) immergersi prima. [illegible]

Προκαταθήγω. Μ. θήξω. ben aguzzare. [illegible]

Προκατάκειμαι. Μ. κείσομαι. essere sdrajato avanti. [illegible]

Προκατακλίνω. Μ. κλινῶ. metter a sedere prima degli altri (nella tavola). [illegible]

Προκατακλύζω. Μ. ύσω. inondare prima. [illegible]

Προκατακρίνω. Μ. κρινῶ. = *Προκαταγιγνώσκω.*

Προκαταλαμβάνω. Μ. λήψομαι. preoccupare. [illegible]

Προκαταλέγω. Μ. λέξω. numerare, contare prima. [illegible]

Προκαταλήγω. Μ. λήξω. cessare prima. [illegible]

Προκατάληψις-εως (ἡ) preoccupazione, prevenzione. [illegible]

Προκαταλύω. Μ. λύσω. terminare, compire prima. [illegible]

Προκαταμανθάνω. Μ. μαθήσομαι. imparar bene prima. [illegible]

Προκαταμαντεύομαι. Μ. εύσομαι. = *Προμαντεύομαι.*

Προκατανοέω-ῶ. Μ. ήσω. apprender prima. [illegible]

Προκατατρίνω. Μ. πίομαι. trincare, tracangugiare prima. [illegible]

Προκαταπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere prima. [illegible]

Προκαταπλέω. Μ. πλεύσομαι. = *Προκατάγομαι.*

Προκαταπλήσσω. (ττω.) Μ. πλήξω spaventare, stupefare prima. [illegible]

Προκαταρκτικός-ή-όν. primitivo, primario. [illegible]

Προκατάρξις-εως (ἡ) principio, origine. [illegible]

Προκαταρτίζω. Μ. ίσω. disporre prima. [illegible]

Προκατάρχω. Μ. ἄρξω. precedere. 2. preesistere. [illegible]

Προκατασκευάζω. Μ. άσω. preparare, disporre d'avanti. [illegible]

Προκατασκευή (ἡ) preparazione. [illegible]

Προκατασκιρρόω-ῶ. Μ. ώσω. indurarsi troppo. [illegible]

Προκατάστασις-εως (ἡ) il preambolo d'una narrazione. [illegible]

Προκαταστέλλω. Μ. στελῶ. calmare, mitigare prima. [illegible]

Προκαταστρέφω. Μ. στρέψω. morire prima. [illegible]

Προκαταστροφή (ἡ) morte immatura. [illegible]

Προκατατίθημι. Μ. καταθήσω. depositare prima. [illegible]

Προκατάυλησις-εως (ἡ) prova d' un flauto nuovo. [illegible]

Προκαταφεύγω. Μ. φεύξω. rifuggire prima. [illegible]

Προκαταχράομαι-ῶμαι. Μ. χρήσομαι. abusarsi prima. [illegible]

Προκαταχρίω. Μ. ίσω. ungere prima. [illegible]

Digitized by Google

Προκατεργάζομαι. M. *άσομαι.* compire prima. [illegible]

Προκατέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* discendere, arrivare, ritornare prima. 2. precedere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προκατεύχομαι. M. *εύξομαι.* pregare prima. [illegible]

Προκατέχω. M. *έξω.* preoccupare. [illegible]

Προκατηγορέω-ῶ. M. *ήσω.* accusare prima. [illegible]

Προκατηγορία (ἡ) accusa precedente. [illegible]

Προκατηχέω-ῶ. M. *ήσω.* insegnare prima. [illegible]

Προκατήχησις-εως (ἡ) primi elementi, rudimenti. [illegible]

Πρόκειμαι. M. *κείσομαι.* essere posto avanti. 2. essere esposto, proposto. [illegible] 2 [illegible] 2. [illegible]

Προκέλευθος (ὁ, ἡ) precursore. [illegible]

Προκελεύω. M. *εύσω.* ordinare prima. [illegible]

Προκενόω-ῶ. M. *ώσω.* vuotare prima. [illegible]

Προκέντημα (τὸ) = *Προχάραγμα.*

Προκηρυκεύομαι. M. *εύσομαι.* promulgare. [illegible]

Προκηρύσσω (ττω.) M. *ύξω.* pubblicare, divulgare prima. [illegible]

Προκινδυνεύω. M. *εύσω.* esporsi al pericolo, arrischiarsi prima o in favore di... [illegible]

Προκινέω-ῶ. M. *ήσω.* promuovere. [illegible]

Προκλαίω. M. *κλαύσομαι.* piangere prima. [illegible]

Προκληδονίζομαι. M. *ίσομαι.* indovinare. [illegible]

Πρόκλησις-εως (ἡ) provocazione. 2. sfidamento. [illegible] 2. [illegible]

Προκλητικός-ή-όν. provocativo. [illegible]

Πρόκλητος (ὁ, ἡ) provocato. [illegible]

Προκλίνω. M. *ινῶ.* inchinare, chinare alla parte d'avanti. [illegible]

Προκλύω. M. *κλύσομαι.* ascoltare prima. [illegible]

Προκνήμιον (τὸ) l'osso esteriore della gamba, fibula, peroneo. [illegible]

Προκνημὶς-ῖδος (ἡ) gambiera. [illegible]

Προκοίλιος (ὁ, ἡ) = *Προγάστωρ.*

Πρόκοιλος (ὁ, ἡ) = *Προκοίλιος.*

Προκοιμάομαι-ῶμαι. M. *ήσομαι.* dormire, morire prima. [illegible]

Προκοιτέω-ῶ. M. *ήσω.* vegliare alla porta. [illegible]

Προκοιτία (ἡ) guardia, sentinella avanti la porta. [illegible]

Προκοίτιον (τὸ) = *Προκοιτών.*

Πρόκοιτος (ὁ, ἡ) guardia di porta, sentinella. [illegible]

Προκοιτὼν-ῶνος (ὁ) anticamera. [illegible]

Προκολάζω. M. *άσω.* punire prima. [illegible]

Προκολακεύω. M. *εύσω.* adulare prima. [illegible]

Προκόλπιον (τὸ) l'imboccatura d'un golfo. [illegible]

Προκομιδὴ (ἡ) esibizione. [illegible]

Προκομίζω. M. *ίσω.* presentare, esibire. [illegible]

Προκόμιον (τὸ) cernecchio. [illegible]

Προκοπὴ (ἡ) progresso. [illegible]

Προκόπτω. M. *κόψω.* progredire, avanzarsi. [illegible]

Προκοσμέω-ῶ. M. *ήσω.* ornare prima. [illegible]

Προκόσμημα (τὸ) tutto ciò che si mette avanti per ornamento. [illegible]

Προκόσμιος (ὁ, ἡ) che precede la creazione del mondo. [illegible]

Προκρατέω-ῶ. M. *ήσω.* occupare, dominare prima. [illegible]

Πρόκριμα (τὸ) pregiudizio. [illegible]

Προκρίνω. M. *κρινῶ.* preferire. [illegible]

Πρόκρισις-εως (ἡ) preferenza. [illegible]

Προκριτέος-α-ον. preferibile. [illegible]

Digitized by Google

Πρόκριτος (ὁ, ἡ) preferito. [illegible]

Προκρούω. M. ούσω. fottere prima. 2. battere per allungare. [illegible] 3. = *Προανακρούω.*

Προκτάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. acquistare prima. [illegible]

Προκτίζω. M. ίσω. fabbricare prima. [illegible]

Προκυβερνάω - ῶ. M. ήσω. governare, dirigere, indirizzare la nave verso la parte d' avanti. [illegible]

Προκυλινδέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. prostrarsi a' piedi. [illegible]

Προκύλισις - εως (ἡ) prostrazione a' piedi di qualcuno. [illegible]

Προκυμαία καὶ - υμία (ἡ) *καὶ*

Προκύμαιον καὶ Προκυμάτιον (τὸ) molo. [illegible]

Προκυνέω - ῶ. M. ήσω. abbajare prima d' aver trovata la cacciagione. [illegible]

Προκύπτω. M. κύψω. chinare la testa verso la parte d' avanti, affacciarsi. [illegible]

Προκυρόω - ῶ. M. ώσω. sancire prima. [illegible]

Προκώμιον (τὸ) preludio. [illegible]

Προλαβή (ἡ) impugnatura della spada. [illegible]

Προλαλέω - ῶ. M. ήσω. parlare, dire prima. [illegible]

Πρόλαλος (ὁ, ἡ) = *Πρόλεσχος.*

Προλαμβάνω. M. λήψομαι. prendere prima. 2. prevenire, preoccupare. [illegible]

Προλέγω. M. λέξω. predire. [illegible]

Προλείπω. M. λείψω. lasciare, abbandonare prima. [illegible]

Προλεσχηνεύω (- ομαι.) M. εύσω - ομαι. abboccarsi prima. [illegible]

Πρόλεσχος (ὁ, ἡ) ciarlone. [illegible]

Πρόλημμα (τὸ) prerogativa, privilegio, avvantaggio. [illegible]

Πρόληψις - εως (ἡ) prevenzione. 2. nozioni, idee innate. [illegible]

Προλιμοκτονέω - ῶ. M. ήσω. far prima morire di fame. [illegible]

Πρόλοβος (ὁ) il gozzo degli uccelli. [illegible]

Προλογίζω. M. ίσω. recitare il preambolo. [illegible]

Πρόλογος (ὁ) preambolo, prefazione. [illegible]

Προλοχίζω. M. ίσω. preoccupare con delle insidie. [illegible]

Προλυμαίνομαι. M. ανοῦμαι. corrompere prima. [illegible]

Προμαλακτήριον (τὸ) quella parte del bagno, dove si ferma un poco per sudare prima d' esser lavato. [illegible]

Προμαλακύνω. M. υνῶ. καὶ

Προμαλάσσω. M. άξω. ammollire prima. [illegible]

Πρόμαλος (ἡ) tamarindo (frutice). [illegible]

Προμάμμη (ἡ) bisavola. [illegible]

Προμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare prima. [illegible]

Προμαντεία (ἡ) predizione, profezia. [illegible]

Προμαντεύομαι. M. εύσομαι. predire, profetizzare. 2. consultare prima degli altri l'oracolo. [illegible]

Πρόμαντις - εως (ὁ, ἡ) presago, indovino. [illegible]

Προμαρτύρομαι. M. υροῦμαι. attestare prima. [illegible]

Προμαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere prima o in favore. [illegible]

Προμαχεὼν - ῶνος (ὁ) = *Προμαχών.*

Προμάχομαι. M. μαχέσομαι ἢ μαχοῦμαι. = *Προμαχέω.* propugnare. [illegible]

Πρόμαχος (ὁ, ἡ) propugnatore, difensore. [illegible]

Προμαχὼν - ῶνος (ὁ) bastione, difesa. [illegible]

Προμεθύω (μεθυσκομαι). M. μεθυσθήσο-

μαι. imbriacarsi prima. [illegible]

Προμελετάω - ῶ. Μ. ήσω. premeditare. [illegible]

Προμελέτησις - εως (ἡ) premeditazione. [illegible]

Προμετρέω - ῶ. Μ. ήσω. misurare prima. [illegible]

Προμετρητής - οῦ (ὁ) colui che misura prima. [illegible]

Προμετρητὸς - ή - όν. misurato prima. [illegible]

Προμετωπίδιον (τὸ) frontale. [illegible]

Προμετωπὶς - ίδος (ἡ) = Προμετωπίδιον.

Προμήθεια (ἡ) provvisione, precauzione. [illegible]

Προμηθέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. provvedere, procurare prima. [illegible]

Προμηθεύομαι. Μ. εύσομαι.=Προμηθέομαι.

Προμηθευτικὸς - ὴ - όν. provido. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Προμηθὴς - έος (ὁ, ἡ) provido, circonspetto. [illegible]

Προμηθία (ἡ) = Προμήθεια.

Προμηθικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. = Προμηθευτικός.

Προμήκης - εος (ὁ, ἡ) bislungo. [illegible]

Προμηνύω. Μ. ύσω. preannunziare. [illegible]

Προμήτωρ - ορος (ἡ) avola, la prima madre. [illegible]

Προμίγνυμι. Μ. μίξω. mescolare prima. [illegible]

Προμιμνήσκω. Μ. προμνήσω. ricordare prima. [illegible]

Προμνάομαι - ῶμαι. Μ. μνήσομαι. esser pronubo, esser mezzano di matrimonio. [illegible]

Προμνηστεύομαι. Μ. εύσομαι. = Προμνάομαι.

Προμνήστρια (ἡ) θηλ. τ. Προμνήστωρ. pronuba. [illegible]

Προμνηστρὶς - ίδος (ἡ) = Προμνήστρια.

Προμνήστωρ - ορος (ὁ) pronubo. [illegible]

Πρόμοιρος (ὁ, ἡ) morto d'una morte immatura. [illegible]

Προμολὴ (ἡ) vestibolo. [illegible]

Πρόμος (ὁ) capo, condottiere, primo. [illegible]

Προμοσχεύω. Μ. εύσω. propagginare. [illegible]

Προμοχθέω - ῶ. Μ. ήσω. affaticarsi prima. [illegible]

Προμύθιον (τὸ) il senso morale, la moralità d'una favola. [illegible]

Προμυκτὴρ (ὁ) l'estremità della proboscide. [illegible]

Προμύσσω (ττω). Μ. μύξω. = Προβύω.

Πρόναος (ὁ, ἡ) situato avanti il tempio. [illegible] *Πρόναον (τὸ)* il cortile del tempio. [illegible]

Προναυμαχέω - ῶ. Μ. ήσω. far una battaglia navale in favore di... [illegible]

Προνέμω. Μ. νεμῶ. distribuire prima. [illegible] (*μσ.*) avanzarsi pascendo. [illegible]

Προνεύω. Μ. εύσω. chinarsi verso la parte d'avanti. [illegible]

Προνήχομαι. Μ. νήξομαι. nuotare prima. [illegible]

Προνικάω - ῶ. Μ. ήσω. vincere prima. [illegible]

Προνοέω - ῶ. Μ. ήσω. presentire, prevedere. 2. provvedere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προνοητὴς - οῦ (ὁ) provido. [illegible]

Προνοητικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che ha la facoltà di prevedere o provvedere. [illegible]

Πρόνοια (ἡ) provvidenza. 2. prevedimento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προνομαία (ἡ) = Προβοσκίς.

Προνόμευμα (τὸ) bottino. [illegible]

Προνομευτὴς - οῦ (ὁ) saccheggiatore. [illegible]

Προνομεύω. Μ. εύσω. saccheggiare, abbottinare. [illegible]

Προνομὴ (ἡ) saccheggiamento. [illegible] 2. = *Προνομαία.*

Προνομία (ἡ) = Προνόμιον (2).

Προνόμιον (τὸ) preludio. 2. prerogativa, privilegio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προνομοθετέω - ῶ. Μ. ήσω. sancire delle leggi prima di... [illegible]

Πρόνοος - ους (ὁ, ἡ) provido, prudente.

[illegible]

Προνοσέω-ῶ. M. *ήσω.* ammalarsi prima. [illegible]

Προνωπής-έος (ὁ, ἡ) chinato verso la parte d'avanti. 2. inclinato, pronto. [illegible]

Προνώπιος (ὁ, ἡ) che si presenta alla vista, che si trova fuori. [illegible]

Πρόξ-κός (ὁ καὶ ἡ) cerbiatto o piccolo daino. [illegible]

Προξενέω-ῶ. M. *ήσω.* cagionare, conciliare una cosa, esser agente, mezzano. [illegible]

Προξένησις-εως (ἡ) conciliamento, combinamento, il mestiere del mezzano, senseria. [illegible]

Προξενητής-οῦ (ὁ) interceditore, mezzano, sensale. [illegible]

Προξενήτρια (ἡ) θηλ. τ. *Προξενητής.* pronuba, mezzana d'un matrimonio. [illegible]

Προξενία (ἡ) la carica del residente, agenzia. [illegible]

Πρόξενος (ὁ, ἡ) ch'è la causa di qualche cosa. [illegible] (οὐσ.) agente, console, residente. 2. mezzano, sensale. [illegible]

Προόδευσις-εως (ἡ) progresso. [illegible]

Προοδεύω. M. *εύσω.* progredire. [illegible]

Προοδηγός (ὁ) guida, conduttore. [illegible]

Προοδοιπορέω-ῶ. M. *ήσω.* viaggiare d'avanti. [illegible]

Προοδοιπόρος (ὁ, ἡ) precursore. [illegible]

Προοδοποιέω-ῶ. M. *ήσω.* preparare, aprire la strada. [illegible]

Πρόοδος (ὁ, ἡ) = *Πρόδρομος.*

Πρόοδος (ἡ) progresso. [illegible]

Προοικέω-ῶ. M. *ήσω.* abitare prima. [illegible]

Προοικοδομέω-ῶ. M. *ήσω.* edificare prima o avanti. [illegible]

Προοικονομέω-ῶ. M. *ήσω.* regolare, disporre prima. [illegible]

Προοικονομία (ἡ) disposizione, preparazione. [illegible]

Προοιμιάζομαι. M. *άσομαι.* cantare il preludio. [illegible] 2. (ἐν γεν.) dar principio (Γαλλ. débuter). [illegible]

Προοιμιακός-ή-όν. che concerne il proemio, il preambolo, il preludio. [illegible]

Προοίμιον (τὸ) preludio. 2. proemio, preambolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (ἐν γεν.) principio (Γαλλ. début). [illegible]

Προοίχομαι. M. *οιχήσομαι.* precedere. [illegible]

Προόλλυμι. M. *ολέσω.* perdere prima. [illegible]

Προομαλίζω M. *ίσω.* καὶ

Προομαλύνω. M. *υνῶ.* appianare prima. [illegible]

Προόμνυμι. M. *ομόσω ἢ ομοῦμαι.* giurare avanti. [illegible]

Προομολογέω-ῶ. M. *ήσω.* promettere, convenire prima. [illegible]

Προονειδίζω. M. *ίσω.* ingiurare prima. [illegible]

Προονομάζω. M. *άσω.* nominare prima. [illegible]

Προόπτης-ου (ὁ) = *Προμηθής.*

Πρόοπτος (ὁ, ἡ) previsto, manifesto. [illegible]

Προορατικός-ή-όν. che ha la facoltà di prevedere. [illegible]

Προορατός-ή-όν. che si può prevedere. [illegible]

Προοράω-ῶ. M. *προόψομαι.* prevedere. [illegible]

Προορθρίζω. M. *ίσω.* alzarsi prima dello spuntar del giorno. [illegible]

Προορίζω. M. *ίσω.* determinare prima. [illegible]

Προορισμός (ὁ) predestinazione. [illegible]

Προορύσσω (ττω). M. *ύξω.* scavare prima. [illegible]

Προορχέομαι-οῦμαι. M. *ήσομαι.* ballare prima. [illegible]

Προοφείλω. M. *οφειλήσω.* esser debitore

Digitized by Google

d' avanti. [illegible]

Προοχεύω. M. εύσω. montare prima. [illegible]

Προοχὴ (ἡ) colle. [illegible]

Πρόοψις-εως (ἡ) prevedimento. [illegible]

Προπαγὴς-έος (ὁ, ἡ) prominente, che sporge in fuori. [illegible]

Προπαιδεία (ἡ) istruzione preliminare, rudimento. [illegible]

Προπαίδευμα (τὸ) = τῷ προηγ.

Προπαιδεύω. M. εύσω. istruire prima. [illegible]

Πρόπαις-αιδος (ὁ) ragazzo di cinque anni, d'un lustro. 2. ruffiano. [illegible] 2. [illegible]

Πρόπαλαι, ἐπίῤ. da molto tempo (*Λατ.* jam pridem). [illegible]

Προπάλαιος (ὁ, ἡ) antichissimo. [illegible]

Πρόπαππος (ὁ) bisavolo. [illegible]

Προπαραγγέλλω. M. ελῶ. preannunziare, promettere d' avanti. [illegible]

Προπαραλήγω. M. λήξω. essere antepenultimo. [illegible]

Προπαρασκευάζω. M. άσω. preparare d' avanti. [illegible]

Προπαρασκευαστικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. preparatorio. [illegible]

Προπαρασκευὴ (ἡ) preparazione. [illegible]

Προπαρατάσσω (ττω). M. άξω. schierare avanti. [illegible]

Προπάροιθε (θεν), ἐπίῤ. d'avanti. 2. innanzi, in presenza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προπαροξύνω. M. υνῶ καὶ

Προπαροξυτονέω-ῶ. M. ήσω. mettere un acuto accento sull' antepenultima sillaba. [illegible]

Προπαροξύτονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-τόνως. che ha l' accento sull' antepenultima sillaba. [illegible]

Πρόπας-πασα-παν. tutt'intiero. [illegible]

Προπάσχω. M. πείσομαι. soffrire prima. [illegible]

Προπατορικὸς-ἡ-όν. che concerne gli antenati. [illegible]

Προπάτωρ-ορος (ὁ) avo, antenato. [illegible]

Προπαύω. M. παύσω. far cessare prima. [illegible]

Πρόπειρα (ἡ) prova antecedente. [illegible]

Προπειράω-ῶ (μσ.)-άομαι-ῶμαι. M. άσομαι. provare, esperimentare prima. [illegible]

Προπέμπω. M. πέμψω. mandare, inviare avanti. 2. accompagnare, dar corteggio, corteggiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προπερισπασμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τοῦ

Προπερισπάω-ῶ. M. ήσω. mettere l' accento circonflesso sulla penultima sillaba. [illegible] (῀) [illegible]

Προπέρυσι (σιν), ἐπίῤ. due anni prima. [illegible]

Προπερύσινος (ὁ, ἡ) che fù due anni prima. [illegible]

Προπετάννυμι. M. πετάσω. estendere, spiegare avanti. [illegible]

Προπέτασμα (τὸ) = Παραπέτασμα.

Προπέτεια (ἡ) precipitazione, temerità. [illegible]

Προπετεύομαι. M. εύσομαι. portarsi con precipitazione, con temerità. [illegible]

Προπετὴς-έος (ὁ, ἡ) prominente, sporto. 2. portato, inclinato. 3. precipitoso, temerario. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] — *πετῶς, ἐπίῤ.*

Προπηδάω-ῶ. M. ήσω. saltare avanti. [illegible]

Προπηλακίζω. M. ίσω. insultare. [illegible]

Προπηλάκισις-εως (ἡ) καὶ

Προπηλακισμὸς (ὁ) insulto. [illegible]

Προπήχιον (τὸ) il grand' osso del cubito, ulna. [illegible]

Προπίνω. M. πίομαι. bere prima d' un altro. [illegible]

Προπιπράσκω. M. άσω. vendere prima. [illegible]

Προπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere o inclinarsi verso la parte d' avanti. [illegible]

Digitized by Google

Πρόπλασμα (τὸ) modello. գաղափար․ ձեւըն, եօրնէկ։

Προπλέω. *M*. *πλεύσομαι*. navigare d'avanti. առջեւէն նաւել․ էօնտէն կէմի իլէ կիտմէք։

Πρόπλοος - *ους* (ὁ, ἡ) che naviga d'avanti. առջեւէ նաւող․ էօնտէն կէմի իլէ կիտէն։

Προπλύνω. *M*. *υνῶ*. lavare prima. առաջ լուալ․ էվվէլ եըգամագ։

Προποδηγέτης - *ου* (ὁ) *καὶ*

Προποδηγὸς (ὁ, ἡ) guida. առաջնորդ․ գըլավուզ։

Προποδίζω. *M*. *ίσω*. progredire. առաջ երթալ․ իլերիլէմէք։

Προποδισμὸς (ὁ) progresso. յառաջադիմութիւն․ իլէրիլէմէ։

Προποδῶν, *ἐπίῤ*. avanti i piedi. 2. ora, in questo instante. ոտից առջեւը․ 2․ Հիմա, առ վայրկենիս մէջ․ այագլարըն էօնիւնտէ․ 2․ շիմտի, պու տագիգատէ։

Προποιέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. preparare. պատրաստել․ թէտարիկ էթմէք։

Προπολεμέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. combattere in favore, propugnare. մէկի մը համար կռուիլ, պաշտպանել․ պիրինին իչին ճէնկլէշմէք, գօրումագ, մուհաֆազա էթմէք։

Προπολεμητήριον (τὸ) = *Προμαχών*.

Προπολεύω. *M*. *εύσω* *καὶ*

Προπολέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. ministrare. սպասաւորել․ խըզմէթ էթմէք։

Πρόπολις - *εως* (ἡ) la parte anteriore della città presso la porta. քաղքին դրան քովերը եղած կողմը․ շէհրին գաբուսունուն եանըլարընտա օլան թարաֆ․ 2․ (μτνμ.) propoli, pegola. սկաւառնամոմ․ կիւլէգրի, քիրէթօլու։

Πρόπολος (ὁ, ἡ) servidore, ministro. ծառայ, պաշտօնեայ․ ուշագ, խըզմէթքեար։

Πρόπομα (τὸ) bevanda che si prende prima del pranzo per aguzzare l'appetito. Ճաշէ առաջ ախորժակ բանալու համար խմուած իրը․ թաամտան էվվէլ իշտահ աչմագ իչին իչիլէն նէսնէ։

Προπομπεία (ἡ) la dignità di procedere avanti una pompa. Հանդէսի մը առջեւէ երթալու պատիւը․ ալայ էօնիւնտէն կիտմէք շէրէֆի, ալայ գավուշլուգ։

Προπομπεύω. *M*. *εύσω*. procedere avanti una pompa. Հանդէսի մը առջեւէ երթալ․ ալայ էօնիւնտէն եիւրիւմէք։

Προπομπὴ (ἡ) processione, l'accompagnare una pompa. Թափօր, Հանդէսի մէկ տեղ երթալը, Հանդիսաւորութիւն․ թօփլանթը, ալայ իլէ կիտմէք։

Προπομπὸς (ὁ, ἡ) che procede o accompagna una pompa. 2. corteggiatore. Հանդէսի մը առջեւէն կամ քովէն մէկ տեղ գնացող․ 2․ ընթացակից (պատուոյ համար)․ ալայ գավուզ, էօնտէն ալայ իլէ կիտէն․ 2․ էօլտաշ, պէրապէր կիտէն (Հէօրմէթ իչին)։

Προπορεία (ἡ) procedimento. 2. vanguardia. առջեւէ երթալը․ 2․ առաջապահ գունդ․ իլերիտէն էօնտէն կիտմէ․ 2․ ասքէր էօնիւ։

Προπορεύομαι. *M*. *εύσομαι*. procedere. առջեւէն՝ երթալ․ էօնտէն կիտմէք։

Πρόποσις - *εως* (ἡ) l'azione di bere prima degli altri. ուրիշներէն առաջ խմելը․ ախէրլէրինտէն էվվէլ իչմէք։

Προποτίζω. *M*. *ίσω*. dar a bere prima. առաջ խմցնել․ էվվէլ իչիրմէք։

Πρόπους - *οδος* (ὁ, ἡ) che ha grandi piedi. մեծ ոտք ունեցող․ իրի այագլը։ (οὐσ πλθ.) *Πρόποδες* (οἱ) piedi anteriori. առջեւի ոտքերը․ էօն այագլար։

Προπράσσω (ττω). *M*. *άξω*. fare, operare prima. առաջ գործել․ էվվէլ իշլէմէք։

Προπρατὴρ *καὶ* *Προπράτης* - *ου* *καὶ* *Προπράτωρ* - *ορος* (ὁ) = *Προπώλης*.

Πρόπρυμνα, *ἐπίῤ*. sommergendosi colla prora. 2. interamente. դէպի ընկղմելով (նաւ մը)․ 2․ դիւրաւ, բոլորովին․ պաշը իլէ պատարագ (կէմի)․ 2․ պիւթիւն, պիւսպիւթիւն։

Προπτύω. *M*. *πτύσω*. sputare avanti. առջեւը թքնել․ էօնիւնէ թիւքիւրմէք։

Πρόπτωσις - *εως* (ἡ) = *Προπέτεια*.

Πρόπτωτος (ὁ, ἡ) = *Προπετής*.

Προπύλαιος (ὁ, ἡ) che si trova avanti la porta. դրան առջեւ գտնուող․ գաբու էօնիւնտէ պուլունան։ *Προπύλαιον* (τὸ) antiporta. նախադրուան․ դէհլիզ, առաջնուեր։

Προπυλὶς - *ίδος* (ἡ) *καὶ* *Πρόπυλον* (τὸ) = *Προπύλαιον*.

Προπυνθάνομαι. *M*. *πεύσομαι*. informarsi prima. առաջուց իմանալ՝ տեղեկ․ էվվէլ խապէր ալմագ։

Προπύργιον (τὸ) = *Προμαχών*.

Προπωλέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. essere rigattiere, rivenditore. փերեզակ ըլլալ․ մէզատչը օլմագ։

Προπώλης - *ου* (ὁ) rivenditore. փերեզակ․ մէզատչը, չէրչի։

Προῤῥέω. *M*. *ῥυήσομαι*. scorrere. վազել․ Հոսել․ ագմագ։

Πρόῤῥημα (τὸ) *καὶ*

Πρόῤῥησις - *εως* (ἡ) predizione. նախագուշակութիւն․ էվվէլտէն սէօյլէմէ, կէլէճէքի խապէր վէրմէ։

Προῤῥητικὸς - *ή* - *όν*. profetico. մարգարէական․ նէպիյէ միւթէալլիգ, նէպիվարի։

Πρόῤῥητος (ὁ, ἡ) predetto. առաջուց ըսուած․ էվվէլ սէօյլէնմիշ։

Πρόῤῥιζα, *ἐπίῤ*. radicalmente. արմատաքի․ քէօքիւնտէն։

Πρόῤῥιζος (ὁ, ἡ) sradicato. արմատէն ելած․ քէօքիւնտէն գօփարըլմըշ։ (οὐδ.) *Πρόῤῥιζον* *καὶ*

Προῤῥίπτω. *M*. *ῥίψω*. gettare fuori o avanti. դուրս կամ առջեւը նետել․ տըշարը եահօտ էօնիւնէ աթմագ։

Πρὸς, *πρόθ*. (col genitivo) verso. 2. per, in favore. 3. da, come. 4. avanti. դէպ ի․ 2․ յաղագս, վասն, համար․ 3․ ըստ․ 4․ առջեւը․ գարշը․ 2․ իչին, Հաքքընտա, Հաքքընը․ 3․ կիպի, դարաֆը․ 4․ էօնիւնտէ․ (col dativo). presso. 2. oltre. քովը․ 2․ ի բաց, զատ․ եանընտա․ 2․ մաատա․ (coll' accusativo.) a, da. 2. per. 3. contro. 4. secondo. 5. incirca. 6. a comparazione. ի, առ ի, ց․ 2․ համար, վասն, առ․ 3․ ընդդէմ․ 4․ ըստ․ 5․ իբրեւ․ 6․ առ․

Digitized by Google

[illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]. 6. [illegible]:

Προσάββατον (τὸ) la vigiglia del Sabbato. [illegible]:

Προσαγανακτέω-ῶ. M. ήσω. adirarsi vieppiù. [illegible]:

Προσαγάομαι-ῶμαι ἢ Προσάγαμαι. M. αγάσομαι. meravigliarsi vieppiù. [illegible]:

Προσαγγελία (ἡ) annunzio. [illegible]:

Προσαγγέλλω. M. ελῶ. annunziare. [illegible]. (ὅθ.) denunziare. [illegible]:

Προσαγγελτὴς-οῦ (ὁ) delatore. [illegible]:

Προσαγελάζω. M. άσω. aggreggiare. [illegible]:

Προσαγκαλίζομαι. M. ίσομαι. prendere nelle braccia, abbracciare. [illegible]:

Προσαγόρευμα (τὸ) complimento. [illegible]:

Προσαγόρευσις-εως (ἡ) salutazione. [illegible]:

Προσαγορευτικὸς-ἡ-όν. che appartiene alla salutazione. [illegible]:

Προσαγορεύω. M. εύσω. salutare. [illegible]:

Προσαγρυπνέω-ῶ. M. ήσω. vegliare, passar la notte occupandosi in qualche cosa. [illegible]:

Προσάγω. M. άξω. avvicinare. 2. presentare, offrire. 3. introdurre. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. (*άμτβ. ἢ ἑλλ.*) accostarsi. 2. approdare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Προσαγωγεὺς-έως (ὁ) introduttore, mezzano. [illegible]:

Προσαγωγὴ (ἡ) udienza, accesso. [illegible]:

Προσαγωγὸς (ὁ, ἡ) attrattivo, seducente. [illegible]:

Προσᾴδω. M. ᾴσω. cantare insieme, accompagnare il canto. [illegible]:

Προσαθροίζω. M. οίσω. ammucchiare ancora. [illegible]:

Προσαιθρίζω. M. ίσω. tramandare verso il cielo. [illegible]:

Προσαίνω. M. ανῶ. carezzare d'avanti. [illegible]:

Προσαιρέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. eleggere per sè. [illegible]:

Προσαιτέω-ῶ. M. ήσω. domandare di più, chiedere ancora. 2. mendicare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Προσαίτης-ου (ὁ) mendico. [illegible]:

Προσαιτιάομαι-ῶμαι. M. άσομαι. accusare inoltre. [illegible]:

Προσακονάω-ῶ. M. ήσω. aguzzare di più. [illegible]:

Προσακοντίζομαι M. ίσομαι. dardeggiare contro. [illegible]:

Προσακούω. M. ούσω. ascoltare con attenzione. [illegible]:

Προσαλείφω. M. αλείψω. ungere sopra. [illegible]:

Προσάλλομαι. M. αλοῦμαι. saltare sù. [illegible]:

Προσαλπιστὸς-ἡ-όν. annunziato a suono della tromba. [illegible]:

Προσαμύνω. M. υνῶ. correre in soccorso. [illegible]:

Προσαμφιέννυμι. M. ιέσω. vestire inoltre. [illegible]:

Προσαναβαίνω. M. βήσομαι. ascendere sopra. 2. inondare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Προσανάβασις-εως (ἡ) ascendimento. 2. inondazione. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Προσαναγκάζω. M. άσω. costringere vieppiù. [illegible]:

Προσαναγράφω. M. άψω. aggiungere una cosa in uno scritto. [illegible]:

Προσαναιρέω-ῶ. M. ήσω. uccidere di più. [illegible]:

Προσανακαλύπτω. M. ψω. scoprire vieppiù. [illegible]:

Προσανάκειμαι. M. κείσομαι. essere totalmente dedito, dedicato. [illegible]:

Προσανακλαίω. M. κλαύσομαι. piangere insieme. [illegible]:

Προσανακλίνομαι. M. κλινοῦμαι. esser posto, situato, assiso presso di . . . [illegible]:

Προσανακουφίζω. M. ίσω. alleggerire vieppiù. [illegible]:

Digitized by Google

Προσαναλαμβάνω. **M.** *λήψομαι.* prendere inoltre. [illegible]

Προσαναλέγομαι. **M.** *λέξομαι.* raccontare di più. [illegible]

Προσαναλίσκω. **M.** *αλώσω.* spendere inoltre. [illegible]

Προσαναλογίζομαι. **M.** *ίσομαι.* riflettere inoltre. [illegible]

Προσαναμιμνήσκω. **M.** *αναμνήσω.* ricordarsi inoltre. [illegible]

Προσανανεόω-ῶ. **M.** *ώσω.* rinnovare. [illegible]

Προσαναπειράομαι-ῶμαι. **M.** *άσομαι.* provare di nuovo. [illegible]

Προσαναπίπτω. **M.** *πεσοῦμαι.* = *Προσανακλίνομαι.*

Προσαναπλάσσω (ττω). **M.** *άσω.* aggiungere delle finzioni. [illegible]

Προσαναπληρόω-ῶ. **M.** *ώσω.* supplire. [illegible]

Προσανάπτω. **M.** *ψω.* = *Προσάπτω.*

Προσαναῤῥιπίζω. **M.** *ίσω.* eccitare vieppiù. [illegible]

Προσανατείνομαι. **M.** *τενοῦμαι.* minacciare a qualcuno. [illegible]

Προσανατέλλω. **M.** *τελῶ.* levarsi, alzarsi, sorgere. [illegible]

Προσανατίθημι. **M.** *αναθήσω.* commettere, rimettere a... [illegible]

Προσανατρέπω. **M.** *ψω.* rovesciare vieppiù. [illegible]

Προσαναφέρω. **M.** *ανοίσω.* riferire, rapportare a... [illegible]

Προσαναφωνέω-ῶ. **M.** *ήσω.* = *Προσφωνέω.*

Προσαναχρώννυμι. **M.** *χρώσω.* dare il colore d' un oggetto. [illegible] (μσ.) prender il colore di... [illegible]

Προσάνειμι. **M.** *ειμι.* montare, ascendere sopra. [illegible]

Προσανέρομαι. **M.** *ερήσομαι.* ridomandare. [illegible]

Προσανέχω. **M.** *έξω.* appoggiarsi sopra. 2. applicarsi, occuparsi a... [illegible]

Προσαντέχω. **M.** *ανθέξω.* resistere a... [illegible]

Προσαντιλαμβάνομαι. **M.** *λήψομαι.* tenersi scambievolmente. [illegible]

Προσαντιπεραίαν, *επίῤ.* di rimpetto. [illegible]

Προσαντλέω-ῶ. **M.** *ήσω.* attingere. [illegible]

Προσαξιόω-ῶ. **M.** *ώσω.* pretendere di più. [illegible]

Προσαπαγγέλλω. **M.** *ελῶ.* annunziare. [illegible]

Προσαπαιτέω-ῶ. **M.** *ήσω.* esigere inoltre. [illegible]

Προσαπαντάω-ῶ. **M.** *ήσω.* incontrare. [illegible]

Προσάπαξ, *επίῤ.* per una sola volta. [illegible]

Προσαπατάω-ῶ. **M.** *ήσω.* ingannare di nuovo. [illegible]

Προσαπειλέω-ῶ. **M.** *ήσω.* minacciare di più. [illegible]

Προσαπεκδύομαι. **M.** *δύσομαι.* spogliarsi di... [illegible]

Προσαπέρχομαι. **M.** *ελεύσομαι.* partire assieme cogli altri in compagnia. [illegible]

Προσαποβάλλω. **M.** *αλῶ.* perdere di più. [illegible]

Προσαποβλέπω. **M.** *βλέψω.* rivolgere lo sguardo verso... [illegible]

Προσαπογράφω. **M.** *άψω.* denunziare. [illegible]

Προσαποδίδωμι. **M.** *δώσω.* aggiungere. [illegible]

Προσαποδύομαι. **M.** *δύσομαι.* = *Προσαπεκδύομαι.*

Προσαποθλίβω. **M.** *θλίψω.* stringere in... [illegible]

Προσαποθνήσκω. **M.** *θανοῦμαι.* morire con degli altri. [illegible]

Προσαποκρίνομαι. **M.** *κρινοῦμαι.* rispondere di più. [illegible]

Προσαποκτείνω. **M.** *ενῶ.* uccidere con... [illegible]

Προσαπολείπω. **M.** *λείψω.* abbandonare. [illegible]

Προσαπόλλυμι. **M.** *ολέσω.* perdere insieme. [illegible]

Προσαποστέλλω. **M.** *ελῶ.* mandare verso o insieme. [illegible]

Προσαποστερέω-ῶ. **M.** *ήσω.* privare ancora di... [illegible]

Προσαποστρέφω. **M.** *ψω.* voltare in dietro. [illegible]

Προσαποσφάζω (σφάττω). **M.** *άξω.* scan-

Digitized by Google

nare ancora. [illegible]

Προσάπτω. M. *άψω.* attaccare, adattare. 2. attribuire, imputare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (*μσ.*) toccare leggiermente. [illegible]

Προσαπωθέω-ῶ. M. *ήσω.* respignere vieppiù. [illegible]

Προσαράσσω. M. *αράξω.* urtare contro. [illegible]

Προσάρδω. M. *άρσω.* innaffiare. [illegible]

Προσαρκέω-ῶ. M. *έσω.* soccorrere. [illegible]

Προσαρκτικὸς-ή-όν καὶ

Προσάρκτιος (*ὁ, ἡ*) settentrionale. [illegible]

Προσαρμόζω. M. *όσω.* adattare, accomodare. [illegible]

Προσαρπάζω. M. *άσω.* rapire inoltre. [illegible]

Προσαρτάω-ῶ. M. *ήσω.* appendere, attaccare a... [illegible] (*μσ.*) dipendere. [illegible]

Προσάρτημα (*τὸ*) appendice. [illegible]

Προσάρτησις-εως (*ἡ*) = *τῷ προηγ.*

Προσατιμόω-ῶ. M. *ώσω.* diffamare inoltre. [illegible]

Προσαυαίνω. M. *ανῶ.* seccare sopra... [illegible]

Προσαυγάζω. M. *άσω.* risplendere. [illegible]

Προσαύγασις-εως (*ἡ*) *καὶ*

Προσαυγὴ (*ἡ*) splendore. [illegible]

Προσαυλέω-ῶ. M. *ήσω.* accompagnare un canto col flauto. [illegible]

Προσαυλίζομαι. M. *ίσομαι.* abitare insieme. [illegible]

Προσαυξάνω. M. *αυξήσω.* aumentare vieppiù. [illegible]

Προσαύξησις-εως (*ἡ*) aumento. [illegible]

Προσαύξω. M *αυξήσω.* = *Προσαυξάνω.*

Προσαφαιρέω-ῶ. M. *ήσω.* togliere di più. [illegible]

Προσαφὴ (*ἡ*) tocco. [illegible]

Προσαφικνέομαι. M. *αφίξομαι.* arrivare a... [illegible]

Προσαφοδεύω. M. *εύσω.* cacare sopra o vicino. [illegible]

Προσβαίνω. M. *βήσομαι.* montare. 2. avvicinarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσβάλλω. M. *αλῶ.* gettare o gettarsi sopra. 2. attaccare, assalire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρόσβασις-εως (*ἡ*) accesso. [illegible]

Προσβατὸς-ή-όν. accessibile. [illegible]

Προσβιάζομαι. M. *άσομαι.* costringere, forzare. [illegible]

Προσβιβάζω. M. *άσω.* avvicinare. [illegible]

Προσβλέπω. M. *βλέψω.* fissare gli occhi sopra. [illegible]

Προσβλητὸς-ή-όν. gettato sopra. 2. che si può attaccare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσβοηθέω-ῶ. M. *ήσω.* correre in soccorso. [illegible]

Προσβολὴ (*ἡ*) attacco. 2. impeto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσβόρειος καὶ Προσβόρρειος καὶ Πρόσβορος καὶ Πρόσβορρος (*ὁ, ἡ*) rivolto verso il nord. [illegible]

Προσβρέχω. M. *έξω.* bagnare vieppiù. [illegible]

Πρόσγειος (*ὁ, ἡ*) vicino alla terra. [illegible]

Προσγελάω-ῶ. M. *άσομαι.* sorridere. [illegible]

Προσγενὴς-έος (*ὁ, ἡ*) parente. [illegible]

Προσγίγνομαι (*γίνομαι*). M. *γενήσομαι.* aggiungersi, unirsi a... [illegible]

Προσγραφὴ (*ἡ*) proscritto. [illegible] *Ἴδε καὶ Ἐγγραφή, Καταγραφή.*

Προσγράφω. M. *ψω.* ascrivere, aggiungere qualche cosa in qualche scritto. [illegible]

Προσδαπανάω-ῶ. M. *ήσω.* spendere di più. [illegible]

Προσδεὴς-έος (*ὁ, ἡ*) bisognoso, mancante. [illegible]

Προσδεῖ. M. *δεήσει.* bisogna, occorre di più. [illegible]

Προσδείκνυμι. M. *δείξω.* mostrare inoltre. [illegible]

Προσδεκτὸς-ή-όν. accetto, grato. [illegible]

Πρόσδεξις-εως (*ἡ*) ammissione. [illegible]

Προσδέομαι. M. *δεήσομαι.* aver bisogno di più. 2. pregare instantemente. [illegible] 2. [illegible]

[illegible] 2. [illegible]

Προσδεομεύω. Μ. εύσω καὶ

Προσδεσμέω-ῶ. Μ. ήσω. legare a... [illegible]

Πρόσδετος (ὁ, ἡ) legato a... [illegible]

Προσδέχομαι. Μ. δέξομαι. ricevere, accettare. 2. aspettare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσδέω. Μ. δήσω. legare a... [illegible]

Προσδιαβάλλω. Μ. αλῶ. calunniare inoltre. [illegible]

Προσδιαιρέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. suddividere. [illegible]

Προσδιαλέγομαι. Μ. ἔξομαι. abboccarsi con uno [illegible]

Προσδιάλεξις-εως (ἡ) conversazione, abboccamento. [illegible]

Προσδιανοέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. pensare inoltre. [illegible]

Προσδιαπορέω-ῶ. Μ. ήσω. dubitare inoltre. [illegible]

Προσδιαστέλλομαι. Μ. στελοῦμαι. accettare nominatamente, stipulare espressamente. [illegible]

Προσδιαστολή (ἡ) restrizione. [illegible]

Προσδιαστρέφω. Μ. έψω. depravare vieppiù. [illegible]

Προσδιαταράσσω (ττω). *Μ. άξω.* perturbare vieppiù. [illegible]

Προσδιατριβή (ἡ) lunga dimora, lungo trattenimento in un luogo o con qualche persona. [illegible]

Προσδιατρίβω. Μ. ίψω. dimorare, trattenersi per lungo tempo in un luogo o con qualche persona. [illegible]

Προσδίδωμι. Μ. δώσω. comunicare. [illegible]

Προσδιέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. = τῷ

Προσδιηγέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. raccontare inoltre. [illegible]

Προσδικάζω. Μ. άσω. aggiudicare. [illegible]

Προσδιορίζω. Μ. ίσω. determinare. [illegible]

Προσδιορισμός (ὁ) determinazione, restrizione. [illegible]

[illegible]

Προσδοκάω-ῶ. Μ. ήσω. sperare, aspettare a... [illegible]

Προσδοκέω-ῶ. Μ. δόξω. sembrare inoltre. [illegible]

Προσδόκημα (τὸ) l'oggetto della speranza. [illegible]

Προσδόκητος (ὁ, ἡ) che s'aspetta. [illegible]

Προσδοκία (ἡ) aspettazione, speranza. [illegible]

Πρόσδομα (τὸ) giunta (*Λατ.* mantissa). [illegible]

Προσδοχή (ἡ) = *Πρόσδεξις.*

Προσεάω-ῶ. Μ. εάσω. lasciare, permettere a... [illegible]

Προσεγγίζω. Μ. ίσω. avvicinarsi a... [illegible]

Προσεγγράφω. Μ. γράψω. ascrivere. [illegible]

Πρόσεγγυς, ἐπίῤ. incirca. [illegible]

Προσεγκαλέω-ῶ. Μ. έσω. accusare inoltre. [illegible]

Προσέγκειμαι. Μ. κείσομαι. applicarsi in... [illegible]

Προσεγκελεύομαι. Μ. εύσομαι. esortare, animare vieppiù. [illegible]

Προσεδαφίζω. Μ. ίσω. atterrare. [illegible]

Προσέδρεια (ἡ) assedio. 2. assiduità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσεδρευτικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-κῶς. assiduo. [illegible]

Προσεδρεύω. Μ. εύσω. assediare. 2. esser assiduo. 3. esser assessore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Προσεδρία (ἡ) = *Προσέδρεια.*

Πρόσεδρος (ὁ, ἡ) assiduo. [illegible] (συσ.) = *Πάρεδρος.*

Προσεθίζω. Μ. ίσω. accostumare a... [illegible]

Προσεικάζω. Μ. άσω. assimilare. 2. congetturare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρόσειλος (ὁ, ἡ) = *Προσήλιος.*

Πρόσειμι. Μ. έσομαι. esser unito insieme, trovarsi insieme. [illegible]

Πρόσειμι. Μ. ειμι. = *Προσέρχομαι.*

Προσείρω. Μ. έρσω. attaccare a... [illegible]

Digitized by Google

Προσεισάγω. M. *άξω.* introdurre inoltre. մուծանել եւս. դահա օթէյէ՝ կիրտիրմէք:

Προσσείω. M. *σείσω.* scuotere d'avanti. առջեւէն երերցընել. էօնիւնտէն սալլամագ:

Προσεκβαίνω. M. *βήσομαι.* saltare dalla sua nave a quella del nemico. իր նաւէն թշնամիին նաւը ցատկել. գէնտի կէմիսինտէն տիւշմանըն կէմիսինէ ատլամագ:

Προσεκβάλλω. M. *αλῶ.* prolungare, allungare. երկնցընել. ուզաթմագ:

Προσεκβοάω - ῶ. M. *ήσω.* gridare insieme. միասին պոռալ. պիրլիկտէ հայգըրմագ:

Προσεκλέγω. M. *λέξω.* scegliere inoltre. ընտրել եւս. դահա սէչմէք:

Προσεκπηδάω - ῶ. M. *ήσω.* lanciarsi verso. դէպ ի վրան ցատկել. իւզէրինէ դօղրու ատըլմագ:

Προσεκπυρόω - ῶ. M. *ώσω.* infiammare vieppiù. աւելի բռնկցնել. դահա զիյատէ թութուշտուրմագ:

Προσεκτικός - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* attento. մտադիր, միտ դնող. մուգայյէթ, դիքքաթ էտէն:

Προσεκτίλλω. M. *τιλῶ.* spelare insieme. միասին մազերը խլել. պիրլիկտէ գըլլարը գօփարմագ:

Προσεκτυφλόω - ῶ. M. *ώσω.* acciecare interamente. բոլորովին կուրացընել. պիւսպիւթիւն քէօրլէթմէք:

Προσεκχέω. M. *χεύσω.* versar inoltre fuori. դուրս ալ թափել. տըշարը դահա տէօքմէք:

Προσελασία (*ή*) *καὶ*

Προσέλασις - εως (*ή*) attacco di cavalleria o di vascelli da guerra. Հեծելոց զօրաց կամ պատերազմի նաւերու յարձակիլը՝ վրայ վազելը. աթլըհէյլէր եահօտ ճէնկ գէմիլէրինին հիւճիւմլէրի՝ ուրուշ էթմէք:

Προσελαύνω. M. *ελάσω.* lanciarsi a cavallo contro. 2. avvicinarsi. ձիով մէկու մը վրայ յարձակիլ՝ վազել՝ նետուիլ. 2. մօտենալ. աթ իլէ պիրինին իւզէրինէ ատըլմագ՝ վուրմագ. 2. եագլաշմագ:

Προσέλευσις - εως (*ή*) avvicinamento. մերձենալը. եագլաշմա:

Προσεληναῖος - α ή ος - ον. = *Προσέληνος.*

Προσέληνος (*ό, ή*) che esiste prima della luna. լուսինէն առաջ եղող. մահթապտան էվվէլ վար օլան:

Προσελκύω καὶ Προσέλκω. M. *ελκύσω.* attirarsi. (իրեն) քաշել. (կէնտիսինէ) չէքմէք:

Προσελώδης - εος (*ό, ή*) quasi paludoso. ճահճային պէս, իբր ճահճային. պաթագ գիպի, հէմէն պաթագլըգ կիպի:

Προσεμβαίνω, M. *βήσομαι.* camminare, marciare sopra. վրան քալել. իւզէրինտէ եիւրիւմէք:

Προσεμβάλλω. M. *αλῶ.* gettare o gettarsi dentro insieme. միասին մէջը նետել կամ նետուիլ. պիրլիկտէ իչինէ աթմագ եահօտ աթըլմագ:

Προσεμπίπτω. M. *πεσοῦμαι.* cadere dentro o sopra. մէջը կամ վրան իյնալ. իչինէ եահօտ իւզէրինէ տիւշմէք:

Προσεμπυρόω - ῶ. M. *ώσω.* infiammare vieppiù. աւելի բռնկցնել. դահա զիյատէ թութուշտուրմագ:

Προσεμφερής - έος (*ό, ή*) = *Παρόμοιος.* (*καὶ ἐπίῤ. - ερῶς*).

Προσεμφέρω. M. *οίσω.* = *Προσεμφορέω.* 2. (*μσ.*) esser quasi simile. իբր նման ըլլալ. պէնզէր կիպի օլմագ, անտըրմագ:

Προσεμφορέω - ῶ. M. *ήσω.* portare dentro insieme. միասին ներս տանիլ. պիրլիկտէ իչէրի կէթիրմէք:

Προσέναγχος, *ἐπίῤ.* testè (*Λατ.* nuper). քիչ մը առաջ. պիր աղ էվվէլ. հէնիւզ:

Προσενδείκνυμι. M. *δείξω.* dimostrare evidentemente. յայտնի ցուցընել. էյի ալէնէն կէօսթէրմէք:

Προσενεχυράζω. M. *άσω.* prendere da qualcuno del pegno. մէկէ մը գրաւ առնել. պիրինինտէն րէհին ալմագ:

Προσεννοέω - ῶ. M. *ήσω.* pensare inoltre. անկից ի զատ մտածել. օնտան մաատա տիւշիւնմէք:

Προσενόω - ῶ. M. *ώσω.* unire insieme. մէկտեղ միաւորել. պիրլիկտէ պիրլէշտիրմէք:

Προσεντείνω. M. *τενῶ.* tendere vieppiù. աւելի ձգել. դահա զիյատէ կէրմէք:

Προσεντέλλω. M. *τελοῦμαι.* ingiugnere inoltre. անկից ի զատ ապսպրել. օնտան մաատա ըսմարլամագ:

Προσεντυγχάνω. M. *τεύξομαι.* abboccarsi con qualcuno. մէկու մը հետ խօսակցիլ. պիրինի իլէ կէօրիւշմէք:

Προσεξαιρέω - ῶ. M. *ρήσω.* eccettuare inoltre. անկից ի զատ դուրս հանել. օնտան մաատա տըշարը չըգարմագ. (*μσ.*) scegliere inoltre. ընտրել եւս. դահա սէչմէք:

Προσεξαμαρτάνω. M. *αμαρτήσομαι.* peccare di nuovo. նորէն մեղանչել. թէքրար խաթա կիւնահ էթմէք:

Προσεξαπατάω - ῶ. M. *ήσω.* ingannare inoltre. վերստին խաբել. թէքրար ալտաթմագ:

Προσεξαποστέλλω. M. *ελῶ.* inviare insieme. միասին խրկել. պիրլիկտէ իրսալ էթմէք:

Προσεξάπτω. M. *άψω.* irritare vieppiù. աւելի գրգռել. դահա զիյատէ թահրիք էթմէք՝ քըշքըրթմագ:

Προσεξελαύνω. M. *ελάσω.* assaltare sopra. վրան վազել՝ յարձակիլ. իւզէրինէ գօշմագ՝ հիւճիւմ էթմէք:

Προσεξεργάζομαι. M. *άσομαι.* effettuare, compire insieme. միասին գործ մը կատարել. պիրլիկտէ պիր իշ պիթիրմէք:

Προσεξέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* sortire per andar da qualcuno. մէկու մը երթալու համար ելլել. պիրինինէ կիթմէք իչին չըգմագ:

Προσεξετάζω. M. *άσω.* esaminare inoltre. անկից ի զատ քննել. օնտան մաատա թէֆթիշ էթմէք:

Προσεξεύρεσις - εως (*ή*) nuova invenzione. նոր հնարք. եէնի իճատ:

Προσεξευρίσκω. M. *ευρήσω.* inventare una cosa nuova. նոր բան մը հնարել. եէնի պիր շէյ իճատ էթմէք:

Προσεξηγέομαι - οῦμαι. M. *ήσομαι.* raccon-

Digitized by Google

tare inoltre. [illegible]

Πρόσεξις-εως (ἡ) attenzione. [illegible]

Προσίοικα (πρκ. ἀντὶ ἐνεστ. τ. *Προσείκω.*) = *Παῤῥεμφέρω.* (2).

Προσεπαινέω-ῶ. M. ήσω. lodare inoltre. [illegible]

Προσεπανέρομαι. M. ερήσομαι. ridomandare. [illegible]

Προσεπαπειλέω-ῶ. M. ήσω. minacciare inoltre. [illegible]

Προσεπεμβαίνω. M. βήσομαι. insultare vieppiù. [illegible]

Προσεπεξεργάζομαι. M. άσομαι. ripulire di nuovo una opera. [illegible]

Προσεπεξεργασία (ἡ) ripulimento, lustro nuovo. [illegible]

Προσεπερωτάω-ῶ. M. ήσω. ridomandare. [illegible]

Προσεπεύχομαι. M. εὔξομαι. augurare inoltre. [illegible]

Προσεπιβάλλω. M. βαλῶ. aggiungere. [illegible]

Προσεπιβλέπω. M. ἐψω. osservare inoltre. [illegible]

Προσεπιγίγνομαι. M. γενήσομαι. avvenire, accadere inoltre. [illegible]

Προσεπιγράφω. M. γράψω. aggiungere una soprascrizione. [illegible]

Προσεπιδίδωμι. M. δώσω. dare di più. [illegible]

Προσεπιδοξάζω. M. άσω. ammettere l'opinione di qualcuno. [illegible]

Προσεπιζητέω-ῶ. M. ήσω. cercare di più. [illegible]

Προσεπικοσμέω-ῶ. M. ήσω. ornare vieppiù. [illegible]

Προσεπικτάομαι-ῶμαι. M. κτήσομαι. possedere inoltre. [illegible]

Προσεπιλαμβάνω. M. λήψομαι. prendere di più. [illegible] (μσ.) soccorrere. [illegible]

Προσεπιλέγω. M. λέξω. dire inoltre. [illegible]

Προσεπινοέω-ῶ. M. ήσω. = *Προσεφευρίσκω.*

Προσεπιπλήσσω (ττω.) *M.* πλήξω. rimproverare inoltre. [illegible]

Προσεπιῤῥώννυμι. M. ῥώσω. corroborare vieppiù. [illegible]

Προσεπιίσταμαι. M. επιστήσομαι. sapere inoltre. [illegible]

Προσεπιστέλλω. M. στελῶ. ingiugnere inoltre. [illegible]

Προσεπισφραγίζομαι. M. ίσομαι. confermare col suo sigillo. [illegible]

Προσεπισωρεύω. M. εύσω. ammassare vieppiù. [illegible]

Προσεπιτάσσω (ττω.) *M.* άξω. ordinare inoltre. [illegible]

Προσεπιτέρπομαι. M. τέρψομαι. dilettarsi vieppiù. [illegible]

Προσεπιτυγχάνω. M. τεύξομαι. ottenere inoltre. [illegible]

Προσεπιφέρω. M. εποίσω. aggiungere. [illegible]

Προσεπιφοιτάω-ῶ. M. ήσω. frequentare. [illegible]

Προσεπιφύομαι. M. ύσομαι. soprannascere. [illegible]

Προσεπιφωνέω-ῶ. M. ήσω. esclamare. [illegible]

Προσεπιχειρέω-ῶ. M. ήσω. intraprendere inoltre. [illegible]

Προσεπιχέω. M. εύσω. versare di più di sopra. [illegible]

Προσεργάζομαι. M. άσομαι. acquistare, guadagnare di più. [illegible]

Προσερείδω. M. ερείσω. appoggiare sopra. [illegible]

Προσερεύγομαι. M. ερεύξομαι. ruttare in faccia. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ).

Προσέρομαι. M. ερήσομαι. = *Προσερωτάω.*

Προσερπύζω. M. ύσω. καὶ

Προσέρπω. M. ἕρψω. avvicinarsi serpeggiando. [illegible]

Προσέρχομαι. M. ελεύσομαι. venire o andare da qualcuno, avvicinarsi. 2. far un commercio carnale. 3. andare a pregare, a supplicare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Προσερωτάω-ῶ. M. ήσω. interrogare inoltre. [illegible]

Προσεσθίω. M. ἔδομαι. mangiare insieme. [illegible]

Προσεσπέριος καὶ *Προσέσπερος* (ὁ, ἡ) occidentale. 2. della sera. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Προσεταιρίζω. M. *ίσω.* associarsi con qualcuno. [illegible]

Προσεταιριστὸς (ὁ, ἡ) preso per compagno, socio. [illegible]

Προσέτι, ἐπίῤ. inoltre, ancora, di più. [illegible]

Προσευκτήριον (τὸ) oratorio. [illegible] 2. = *Προσευχή.*

Προσευκτικὸς-ή-όν. che ama a far orazione. [illegible]

Προσευνάζω. M. *άσω.* adrajarsi appresso. [illegible]

Πρόσευξις-εως (ἡ) = *Προσευχή.*

Προσευρίσκω. M. *ευρήσω.* trovare inoltre. [illegible]

Προσευχή (ἡ) orazione, preghiera. [illegible]

Προσεύχομαι. M. *εύξομαι.* pregare, orare. [illegible]

Προσεφευρίσκω. M. *ευρήσω.* = *Προσευρίσκω.*

Προσέχεια (ἡ) contiguità. [illegible] 2. = *Προσοχή.*

Προσεχὴς-έος (ὁ, ἡ) contiguo. 2. attento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσεχόντως, ἐπίῤ. attentamente. [illegible]

Προσέχω. M. *έξω.* attendere. 2. approdare, abbordare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσεχῶς, ἐπίῤ. d'appresso. [illegible] 2. = *Προσεχόντως.*

Προσέψω. M. *ήσω.* cuocere insieme. [illegible]

Προσζημιόω-ῶ. M. *ώσω.* punire inoltre. [illegible]

Πρόσηβος (ὁ, ἡ) adolescente. [illegible]

Προσηγορέω-ῶ. M. *ήσω.* = *Προσαγορεύω.*

Προσηγορία (ἡ) = *Προσαγόρευσις.* 2. appellazione, nomenclatura. [illegible]

Προσηγορικὸς-ή-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)-*ικῶς.* appellativo. [illegible]

Προσήγορος (ὁ, ἡ) che saluta. 2. proprio, analogo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσήδομαι. M. *ησθήσομαι.* dilettarsi di... [illegible]

Προσηκόντως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) convenientemente. [illegible]

Προσήκω. M. *ήξω.* arrivare, venire a... [illegible] 2. (*συνηθ. μτφ. καὶ τρτπρσ.*) appartenere, convenire. [illegible]

Προσηλιάζω. M. *άσω.* esporre al sole. [illegible]

Προσήλιος (ὁ, ἡ) esposto al sole. [illegible]

Προσηλόω-ῶ. M. *ώσω.* inchiodare. 2. crocifiggere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσήλυτος (ὁ, ἡ) forestiere, straniero. [illegible] (*εἰς τὴν Π. Γρφ.*) proselito, gentile convertito e fattosi Giudeo. [illegible]

Προσήλωσις-εως (ἡ) inchiodamento. [illegible]

Προσημαίνω. M. *ανῶ.* presagire. [illegible]

Προσημειόω-ῶ. M. *ώσω.* = *Προσημαίνω.*

Προσήμερος (ὁ, ἡ) che dura un sol giorno. [illegible]

Προσήνεια (ἡ) docilità, benignità. [illegible]

Προσήνεμος (ὁ, ἡ) esposto al vento. [illegible]

Προσηνὴς-έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)-*ηνῶς.* docile, benigno. 2. giocondo. 3. adatto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Προσηχέω-ῶ. M. *ήσω.* = *Παραβομβέω.*

Προσηχὴς-έος (ὁ, ἡ) risonante. [illegible]

Προσθάλπω. M. *θάλψω.* applicare de' fomenti, fomentare. [illegible]

Πρόσθεμα (τὸ) aggiunta. 2. cataplasma o fomento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρόσθεν (*θε*) *ἐπίῤ.* innanzi, in presenza. 2. prima, avanti. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρόσθεσις-εως (ἡ) aggiunta, addizione. [illegible]

Πρόσθετὸς-ή ἢ ος-ὸν ἢ ον. aggiunto. 2. posticcio. [illegible] 2. [illegible]

Προσθέω. M. *θεύσομαι.* correre a... [illegible]

Προσθήκη (ἡ) aggiunta, aumento. 2. particella. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρόσθημα (τὸ) = *Πρόσθεμα.*

Προσθιγγάνω. M. *θίξομαι.* toccare. [illegible]

Προσθίδιος × *ἀντὶ*

Πρόσθιος-α ἢ ος-ον. anteriore. [illegible]

Προσιζάνω καὶ Προσίζω. M. *ιζήσω.* met-

Digitized by Google

tersi a sedere accanto o sopra. [illegible]

Προσίημι. *Μ.* *προσήσω.* mandare a... [illegible] (*συνήθ. μσ.*) ammettere, ricevere, permettere. [illegible]

Προσικνέομαι - οῦμαι. *Μ.* *ἵξομαι.* andare da... arrivare. [illegible]

Προσίκτωρ - ορος (*ὁ*) supplicante. [illegible]

Προσίστημι. *Μ.* *στήσω.* mettere, (*καὶ μσ.*) stare accanto. 2. soccorrere, assistere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσιστορέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* fare delle nuove interrogazioni. 2. raccontare inoltre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσιτὸς - ή - όν. accessibile. [illegible]

Προσκαθίζομαι. *Μ.* *εδοῦμαι.* = *Προσκάθημαι.*

Προσκαθηλόω - ῶ. *Μ.* *ώσω.* = *Προσηλόω.*

Προσκάθημαι (*Χ. Μ.*) sedere accanto. 2. assediare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσκαθίζω. *Μ.* *ίσω.* mettere o mettersi a sedere appresso. [illegible]

Προσκαθίστημι. *Μ.* *στήσω.* stabilire, collocare appresso. [illegible]

Πρόσκαιρος (*ὁ, ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *καίρως.* temporaneo, passeggiero. [illegible]

Προσκαλέω - ῶ. *Μ.* *έσω.* provocare, appellare, invitare. [illegible] 2. (*μσ.*) denunziare, accusare. [illegible]

Προσκαρτερέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* perseverare. [illegible]

Προσκαρτέρησις - εως (*ἡ*) perseveranza. [illegible]

Προσκαταβαίνω. *Μ.* *βήσομαι.* discendere poco a poco. [illegible]

Προσκατάβλημα (*τὸ*) pagamento per supplire a quel che manca. [illegible]

Προσκαταβολὴ (*ἡ*) = *τῷ προηγ.*

Προσκαταγελάω - ῶ. *Μ.* *άσω.* farsi beffe di..., coglionare. [illegible]

Προσκαταγιγνώσκω (*γνώσκω.*) *Μ.* *γνώσομαι.* aggiudicare. [illegible]

Προσκαταδύζω. *Μ.* *ύσω.* sommergere in... [illegible]

Προσκαταλαλέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* importunare con delle ciarle. [illegible]

Προσκαταλλάσσω (*ττω.*) *Μ.* *λάξω.* riconciliare. [illegible]

Προσκατανέμω. *Μ.* *νεμῶ.* distribuire inoltre. [illegible]

Προσκατανοέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* pensare inoltre. [illegible]

Προσκατασκευάζω. *Μ.* *άσω.* costruire, preparare inoltre. [illegible]

Προσκατατίθημι *Μ.* *καταθήσω.* pagare inoltre. [illegible]

Προσκαταφεύγω. *Μ.* *φεύξω.* rifuggire presso qualcuno. [illegible]

Προσκαταχράομαι - ῶμαι. *Μ.* *χρήσομαι.* uccidere inoltre. [illegible]

Προσκατεσθίω *Μ.* *ἔδομαι.* mangiare insieme. [illegible]

Προσκατέχω. *Μ.* *καθέξω.* ritenere appresso. [illegible]

Πρόσκειμαι. *Μ.* *κείσομαι.* essere situato, collocato appresso. 2. applicarsi, occuparsi in... 3. opprimere, pressare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Προσκειμένως, ἐπίῤ. assiduamente. [illegible]

Προσκέπτομαι. *Μ.* *σκέψομαι.* considerare, riflettere prima. [illegible]

Προσκεφάλαιον (*τὸ*) guanciale, capezzale. [illegible]

Προσκηδὴς - έος (*ὁ, ἡ*) affine. [illegible]

Προσκήνιον (*τὸ*) proscenio, luogo avanti la scena dove si mostravano gli attori. [illegible]

Προσκήπτω. *Μ.* *σκήψω.* = *Προλέγω.*

Προσκηρυκεύομαι. *Μ.* *εύσομαι.* mandare un araldo a... [illegible]

Προσκίασμα (*τὸ*) parasole. [illegible]

Προσκιρτάω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* saltare per allegria, esultare avanti. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Προσκλαίω. *Μ.* *κλαύσομαι.* lamentarsi a.. [illegible]

Πρόσκλησις - *εως* (*ἡ*) citazione. [illegible]

Προσκλίνω. *Μ.* *κλινῶ.* inclinare verso... [illegible]

Πρόσκλισις - *εως* (*ἡ*) inclinazione, propensione. [illegible]

Προσκλύζω. *Μ.* *ύσω.* bagnare, battere colle onde. [illegible]

Προσκνυζάομαι - *ῶμαι.* *Μ.* *ήσομαι.* gagnolare appresso. [illegible]

Προσκοιμίζομαι. *Μ.* *ίσομαι.* dormire sopra... [illegible]

Προσκολλάω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* incollare. [illegible] 2. (*ὀθ.*) attaccare. [illegible]

Προσκόλλησις - *εως* (*ἡ*) incollamento, attaccamento. [illegible]

Προσκομιδή - *ῆς* (*ἡ*) trasportazione, trasporto. [illegible]

Προσκομίζω. *Μ.* *ίσω.* trasportare, offrire. [illegible]

Πρόσκομμα (*τὸ*) impedimento, imciampo. 2. scandalo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσκοπέω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* osservare, esaminare d'avanti. [illegible]

Προσκόπησις - *εως* (*ἡ*) osservazione fatta d'avanti. [illegible]

Προσκόπιον (*τὸ*) visiera. [illegible]

Πρόσκοπος (*ὁ*, *ἡ*) spione. [illegible]

Προσκόπτω. *Μ.* *ψω.* urtare contro, inciampare. 2. offendere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσκορέννυμι. *Μ.* *κορέσω.* saziare ben bene. [illegible]

Προσκορής - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) sazievole. 2. ben satollo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρόσκορος (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *κόρως.* = *Προσκορής.*

Προσκοσμέω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* ornare vieppiù. [illegible]

Προσκρίνω. *Μ.* *ινῶ.* = *Προσδικάζω.*

Πρόσκρουμα (*τὸ*) inciampo, intoppo. [illegible] = *Πρόσκομμα.*

Πρόσκρουσις - *εως* (*ἡ*) intoppamento, urto. [illegible]

Πρόσκρουσμα (*τὸ*) = *Πρόσκρουμα.*

Προσκρουσμὸς (*ὁ*) = *Πρόσκρουσις.*

Προσκρουστικὸς - *ή* - *όν.* sensibile. (*Γαλλ.* susceptible). [illegible]

Προσκρούω. *Μ.* *κρούσω.* inciampare, intoppare, urtare. 2. inimicarsi, offendersi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσκτάομαι - *ῶμαι.* *Μ.* *κτήσομαι.* acquistare in oltre. [illegible]

Πρόσκτησις - *εως* (*ἡ*) accrescimento di possessioni. [illegible]

Πρόσκτητος (*ὁ*, *ἡ*) acquistato. [illegible]

Προσκτίζω. *Μ.* *ίσω.* costruire inoltre. [illegible]

Προσκυμαίνω. *Μ.* *ανῶ.* = *Προσκλύζω.*

Προσκυνέω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* adorare. 2. salutare con rispetto, inchinarsi a uno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσκύνημα (*τὸ*) oggetto d'adorazione. [illegible] 2. = *τῷ*

Προσκύνησις - *εως* (*ἡ*) adorazione. 2. inchino, saluto rispettoso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσκυνητὴς - *οῦ* (*ὁ*) adoratore. [illegible]

Προσκυνητὸς - *ή* - *όν.* adorato. 2. adorabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσκύπτω. *Μ.* *ύψω.* inchinarsi verso. [illegible]

Προσκυρόω - *ῶ.* *Μ.* *ώσω.* ratificare. 2. aggiudicare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσκύρωσις - *εως* (*ἡ*) ratificazione. 2. aggiudicazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρόσκωπος (*ὁ*, *ἡ*) rematore. [illegible]

Προσλαλέω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* parlare a qualcheduno. (*Λατ.* alloquor). qualcuno. [illegible]

Προσλαμβάνω. *Μ.* *λήψομαι.* ricevere, prendere inoltre. 2. prender insieme. 3. prendere a se, ricevere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Προσλάμπω. *M.* *λάμψω.* raggiare, spargere de' lampi sopra. [illegible]

Προσλέγω. *M.* *λέξω.* dire inoltre. [illegible] (*μσ.*) parlare a qualcheduno (*Λατ.* alloquor). [illegible]

Πρόσλημμα (*τὸ*) ciò che s'assume di fuori. [illegible]

Πρόσληψις-εως (*ἡ*) l'azione di prender con se. 2. assunzione, la minore del sillogismo. [illegible]

Προσλιπαίνω. *M.* *ανῶ.* ingrassare vieppiù. [illegible]

Προσλιπαρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* esser assiduo in qualche cosa. 2. instare. [illegible]

Προσλιπάρησις-εως (*ἡ*) assiduità. 2. instanza. [illegible]

Προσλογίζομαι. *M.* *ίσομαι.* passare nel conto, contare insieme. [illegible]

Προσλυμαίνομαι. *M.* *ανοῦμαι.* cagionare la perdita di ..., ridurre alla perdizione. [illegible]

Προσλυσσάω-ῶ. *M.* *ήσω.* arrabbiare contro. [illegible]

Προσμανθάνω. *M.* *μαθήσομαι.* imparare inoltre. [illegible]

Προσμαρτυρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* attestare. [illegible]

Προσμαρτύρομαι. *M.* *οῦμαι.* citare in testimonianza. [illegible]

Προσμάσσω. *M.* *μάξω.* attaccare. [illegible]

Προσμάχομαι. *M.* *μαχέ* (*χή*) *σομαι.* oppugnare, attaccare. [illegible]

Προσμειδιάω-ῶ. *M.* *άσω.* sorridere a ... [illegible]

Προσμένω. *M.* *μενῶ.* restare appresso, trattenersi. 2. aspettare, attendere. 3. perseverare. [illegible]

Προσμετρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* misurare di più. [illegible]

Προσμηχανάομαι-ῶμαι. *M.* *ήσομαι.* macchinare, concertare. [illegible]

Προσμηχανεύω. *M.* *εύσω.* = *τ.* *προηγ.*

Προσμίγνυμι. *M.* *μίξω.* mescolare, unire con. 2. attaccare. [illegible] (*ἐλλ.* *ἤ* *μσ.*) avvicinarsi. 2. venire alle mani. [illegible]

Προσμιξία (*ἡ*) *καὶ*

Πρόσμιξις-εως (*ἡ*) mescolanza. 2. mischia, baruffa. [illegible]

Προσμονή (*ἡ*) dimora. 2. assiduità. [illegible]

Προσμυθεύω. *M.* *εύσω.* aggiungere una favola ad un discorso. [illegible]

Προσμυθοποιέω-ῶ. *M.* *ήσω.* = *τ.* *προηγ.*

Προσναυπηγέω-ῶ. *M.* *ήσω.* costruire una nuova flotta. [illegible]

Προσνέμω. *M.* *νεμῶ.* attribuire, assegnare. [illegible]

Πρόσνευσις-εως (*ἡ*) assenso. [illegible]

Προσνεύω. *M.* *νεύσω.* far cenno a qualcheduno, acconsentire. [illegible]

Προσνήχομαι. *M.* *νήξομαι.* nuotare verso ... [illegible] 2. = *Προσκλύζω.*

Προσνοέω-ῶ. *M.* *ήσω.* considerare, pensare a qualche cosa. [illegible]

Προσογκής-έος (*ὁ*, *ἡ*) assai voluminoso. [illegible]

Προσοδεύω. *M.* *εύσω.* dare (*καὶ* *μσ.*) prendere la rendita, il frutto. [illegible]

Προσοδικός-ή-όν. lucrativo. [illegible]

Προσόδιος (*ὁ*, *ἡ*) che concerne le supplicazioni che si facevano nelle feste solenni. [illegible]

Πρόσοδος (*ἡ*) arrivo. 2. attacco, assalto. 3. supplicazione che si fà nelle feste solenni. 4. rendita, entrata. [illegible]

Προσόζω. *M.* *οζήσω* *καὶ* *οζέσω.* traman-

Digitized by Google

dare dell' odore. [illegible]

Προσοικειόω-ῶ. M. ώσω. appropriare. [illegible]

Προσοικέω-ῶ. M. ήσω. abitare appresso. [illegible]

Προσοικίζω. M. ίσω. far abitare, collocare appresso. [illegible]

Προσοικοδομέω-ῶ. M. ήσω. ingrandire un edificio. [illegible]

Πρόσοικος (ὁ, ἡ) prossimo, contiguo. [illegible]

Προσοίχομαι. M. οιχήσομαι. avvicinarsi. [illegible]

Προσοκέλλω. M. οκελῶ. spingere contro. [illegible]

Προσομιλέω-ῶ. M. ήσω. abboccarsi, conversare con qualcuno. 2. occuparsi in ... [illegible]

Προσομιλητικός-ή-όν. trattabile. [illegible]

Προσομιλία (ἡ) conversazione, colloquio. [illegible]

Προσόμοιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-οίως. quasi simile. [illegible]

Προσομολογέω-ῶ. M. ήσω. confessare, consentire. [illegible]

Προσομολογία (ἡ) assenso. [illegible]

Προσονομάζω. M. άσω. = *Ἐπονομάζω.*

Προσονομασία (ἡ) = *Ἐπονομασία.*

Προσοράω-ῶ. M. προσόψομαι. guardare in faccia. [illegible]

Προσορίζω. M. ίσω. limitare, determinare. [illegible]

Προσορμάω-ῶ. M. ήσω. lanciarsi con impeto sopra. [illegible]

Προσορμέω-ῶ. M. ήσω. essere approdato appresso. [illegible]

Προσορμίζω. M. ίσω. portare la nave nel porto. [illegible]

Προσόρμισις-εως (ἡ) l' approdare, abbordo. [illegible]

Πρόσορμος (ὁ) luogo d' approdare, darsena, rada. [illegible]

Προσουδίζω. M. ίσω. atterrare. [illegible]

Προσουρέω-ῶ. M. ήσω. scompisciare. [illegible]

Προσούριος (ὁ, ἡ) = *Οὔριος.*

Προσουσία (ἡ) = *Συνουσία.*

Προσοφείλω. M. οφειλήσω. rimanere inoltre debitore. [illegible]

Προσοφλισκάνω καὶ (Προσόφλω.) M. οφλήσω. = *Προσοφείλω.*

Προσοχή (ἡ) attenzione. 2. osservanza. [illegible]

Προσοχυρόω-ῶ. M. ώσω. fortificare vieppiù. [illegible]

Προσόψημα (τὸ) companatico. [illegible]

Πρόσοψις-εως (ἡ) aspetto, aria, viso. [illegible]

Προσπάθεια (ἡ) trasporto, inclinazione, affezione. [illegible]

Προσπαθέω-ῶ. M. ήσω. aver trasporto, essere inclinato, affezionarsi. [illegible]

Προσπαθής-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-αθῶς. inclinato, trasportato, affezionato. [illegible]

Προσπαίζω. M. παίξομαι. giocare con. [illegible]

Πρόσπαιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-παίως. recente, improvviso. [illegible]

Προσπαλαίω. M. αίσω. lottare con. [illegible]

Προσπαραγράφω. M. ψω. ascrivere al numero di ... [illegible]

Προσπαρακαλέω-ῶ. M. έσω. esortare inoltre. [illegible]

Προσπαρασκευάζω. M. άσω. preparare con. [illegible]

Προσπαρατίθημι. M. θήσω. aggiungere ancora. [illegible]

Προσπασσαλεύω. M. εύσω. καὶ

Προσπασσαλόω-ῶ. M. ώσω. attaccare con de' pali. [illegible]

Προσπάσσω. M. άσω. spruzzare sopra. [illegible]

Προσπέμπω. M. πέμψω. mandare a ... [illegible]

Προσπεποιημένως, ἐπίῤ. fintamente. [illegible]

Προσπεριβάλλω. M. βαλῶ. attorniare. [illegible]

Προσπεριγίγνομαι. M. γενήσομαι. risultare. [illegible]

Προσπεριλαμβάνω. M. λήψομαι. abbracciare insieme. [illegible]

Προσπίταμαι καὶ

Προσπέτομαι. M. πτήσομαι. volare verso. [illegible]

Digitized by Google

Προσπήγνυμι. M. *πήξω*. inchiodare sopra. [illegible]

Προσπηδάω-ῶ. M. *ήσω*. saltare sopra o verso. [illegible]

Προσπιπράσκω. M. *πράσω*. vendere insieme. [illegible]

Προσπίπτω. M. *πεσοῦμαι*. cadere sopra o avanti. 2. prostrarsi a' piedi. 3. accadere, avvenire. [illegible]

Προσπλάσσω (ττω.) M. *πλάσω*. attaccare, impiastrare. 2. aggiungere delle finzioni in un discorso. [illegible]

Προσπλέκω. M. *πλέξω*. intrecciare. [illegible]

Προσπλέω. M. *πλεύσω*. navigare verso. [illegible]

Προσπληρόω-ῶ. M. *ώσω*. supplire. [illegible]

Προσπλωτός-ή-όν. navicabile. [illegible]

Πρόσπνευμα (τὸ) *καὶ*

Πρόσπνευσις-εως (ἡ) il soffiare sopra. 2. aspirazione. [illegible]

Προσπνέω. M. *πνεύσω*. soffiare sopra o verso. [illegible]

Προσποιέω-ῶ. M. *ήσω*. appropriare. [illegible] (*μσ.*) appropriarsi. 2. fingere, simulare. [illegible]

Προσποίημα (τὸ) ciò che s' appropria, ciò che si simula, si finge, finzione. [illegible]

Προσποίησις-εως (ἡ) appropriamento. 2. simulazione, finzione. [illegible]

Προσποιητικός-ή-όν. simulatore. [illegible]

Προσποιητός-ή-όν. (*καὶ ἐπίῤ*.)-*ητῶς*. finto, simulato. [illegible]

Προσπολεμέω-ῶ. M. *ήσω*. combattere con. [illegible]

Προσπολεμόω-ῶ. M. *ώσω*. suscitare di nuovo de' nemici contro qualcuno. [illegible]

Πρόσπολος (ὁ, ἡ) servidore. [illegible]

Προσπορεύομαι. M. *εύσομαι*. andar verso, avvicinarsi. [illegible]

Προσπορίζω. M. *ίσω*. fornire, procacciare inoltre. [illegible]

Πρόσπταισμα (τὸ) inciampo, intoppo. [illegible]

Προσπταίω. M. *πταίσω*. inciampare, intoppare. 2. errare. 3. offendere, dar motivo di dispiacere. [illegible]

Προσπτύσσω. M. *πτύξω*. piegare sopra, attaccare. [illegible] (*ὡς ἐπὶ τ. πλ. μσ.*) abbracciare. 2. salutare. 3. rispettare. [illegible]

Προσπτύω. M. *ύσω*. sputare in faccia. 2. disprezzare. [illegible]

Πρόσπτωσις-εως (ἡ) lo scagliarsi sopra, impeto. 2. caso, evento. [illegible]

Προσπυνθάνομαι. M. *πεύσομαι*. interrogare per sapere. [illegible]

Προσράπτω. M. *ῥάψω*. cucire sopra o insieme. [illegible]

Προσρέω. M. *ῥεύσω ἢ ῥυήσομαι*. colare sopra. [illegible]

Προσρήγνυμι. M. *ῥήξω*. rompere percuotendo sopra. [illegible]

Πρόσρημα (τὸ) saluto. [illegible]

Πρόσρησις-εως (ἡ) salutazione. [illegible]

Πρόσριζος (ὁ, ἡ) = *Πρόῤῥιζος*.

Προσρίπτω. M. *ῥίψω*. gettare a... [illegible]

Προσσαίνω. M. *ανῶ*. carezzare, adulare. [illegible]

Προσσημαίνω. M. *ανῶ*. significare inoltre. [illegible]

Προσσημαντικός-ή-όν. che significa inoltre. [illegible]

Προσσημασία (ἡ) significato aggiunto. [illegible]

Προσσιαλίζω (σιελίζω). M. *ίσω*. = *Προσπτύω*.

Προσσταυρόω-ῶ. M. *ώσω*. attorniare di palizzate. [illegible]

Προσσωρεύω. *M.* *εύσω.* ammucchiare sopra. [illegible]

Προσταγὴ (*ἡ*) *καὶ*

Πρόσταγμα (*τὸ*) comando, ordine. [illegible]

Προστακτικὸς - ὴ - όν. imperativo. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Πρόσταξις - εως (*ἡ*) = *Προσταγή.*

Προσταράσσω (*ττω*). *M.* *άξω.* scompigliare inoltre. [illegible]

Προστὰς - άδος (*ἡ*) portico. 2. prostituita. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προστασία (*ἡ*) dignità, autorità. 2. protezione, patrocinio. 3. collusione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πρόστασις-εως (*ἡ*) principato, eccellenza. [illegible]

Προστάσσω (*ττω*). *M.* *τάξω.* ordinare, comandare, imporre. [illegible]

Προστατεία (*ἡ*) = *Προστασία.*

Προστατεύω. *M.* *εύσω.* *καὶ*

Προστατέω - ῶ. *M.* *ήσω,* esser prefetto, presidente. 2. proteggere, difendere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Προΐσταμαι.*

Προστατήριος - α - ον. tutelare. [illegible]

Προστάτης - ου (*ὁ*) protettore, difensore. 2. prefetto, presidente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προστατικῶς, ἐπίῤ. con dignità, magnificenza. [illegible]

Προστάτις - ιδος (*ἡ*) *θηλ. τ. Προστάτης.*

Προστάττω. *M.* *τάξω.* *Ἀττ.* *ἀντὶ Προστάσσω.*

Προστέγιον (*τὸ*) *καὶ*

Προστέγισμα (*τὸ*) grondatojo. [illegible]

Προστειχίζω. *M.* *ίσω.* attorniare d'un'altra muraglia. [illegible]

Προστελειόω - ῶ. *M.* *ώσω.* perfezionare. [illegible]

Προστελέω - ῶ. *M.* *έσω.* pagare di più. [illegible]

Προστέλλω. *M.* *στελῶ.* mandare avanti. 2. coprire d'avanti. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προστερνίδιος (*ὁ, ἡ*) che cuopre il petto. [illegible] (*οὐσ.*) *Προστερνίδιον* (*τὸ*) pettorale. [illegible]

Προστηθίδιος (*ὁ, ἡ*) = *Προστερνίδιος.*

Προστήκω. *M.* *τήξω.* liquefare e versar sopra. [illegible] 2. = *Προσκολλῶ.*

Προστίθημι. *M.* *προσθήσω.* mettere accanto. 2. aggiungere. 3. unire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Προστιμάω - ῶ. *M.* *ήσω.* imporre un' ammenda. [illegible]

Προστίμημα (*τὸ*) ammenda, multa. [illegible]

Πρόστιμον (*τὸ*) = *Προστίμημα.*

Προστόμιον (*τὸ*) = *Στόμιον.*

Πρόστομος (*ὁ, ἡ*) acuto, puntato. [illegible]

Προστοχαστικὸς - ὴ - όν. = *Προμηθής, Προβλεπτικός.*

Προστρατοπεδεύω. *M.* *εύσω.* accamparsi innanzi a ... [illegible]

Προστρέπω. *M.* *ψω.* supplicare. [illegible]

Προστρέχω. *M.* *δραμοῦμαι.* correre verso, accorrere. 2. ricorrere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προστρίβω. *M.* *τρίψω.* fregare sopra. [illegible] (*συνηθ. μσ. συνεκδχ.*) imprimere sopra. [illegible] 2. (*δθ.*) attaccare. [illegible]

Πρόστριμμα (*τὸ*) macchia. 2. aventura. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προστρόπαιος (*ὁ, ἡ*) supplicante. [illegible]

Προστροπὴ (*ἡ*) supplicazione. 2. piacolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρόστροπος (*ὁ, ἡ*) supplicante. [illegible]

Προστυγχάνω. *M.* *τεύξομαι.* incontrarsi. [illegible]

Πρόστυλον (*τὸ*) portico. [illegible]

Πρόστυπος (*ὁ, ἡ*) impresso, attaccato sopra. 2. di mezzo o di basso rilievo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προστυπόω - ῶ. *M.* *ώσω.* imprimere sopra. [illegible]

Προστύπωσις - εως (*ἡ*) impressione fatta sopra ... [illegible]

Προστυχὴς - έος (*ὁ, ἡ*) casuale, fortuito. 2. versato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσυβρίζω. *M.* *ίσω.* ingiuriare vieppiù.

Digitized by Google

[illegible]

Προσυγγίγνομαι (*γίνομαι*). *M.* *γενήσομαι.* abboccarsi prima. [illegible]

Προσυγχέω. *M.* *χεύσω.* confondere prima. [illegible]

Προσυλλέγω. *M.* *λέξω.* raccogliere prima. [illegible]

Προσύμβολον (*τὸ*) segno antecedente. [illegible]

Προσυμμίγνυμι. *M.* *μίξω.* meacolare prima. [illegible]

Προσυναθροίζω. *M.* *οίσω.* radunare prima. [illegible]

Προσυνάπτω. *M.* *ἅψω.* congiungere prima. [illegible]

Προσυνίστημι. *M.* *συστήσω.* stabilire prima. [illegible]

Προσυνοικέω - ῶ. *M.* *ήσω.* coabitare prima. [illegible]

Προσυντελέω - ῶ. *M.* *τελέσω.* effettuare prima. [illegible]

Προσυντίθεμαι. *M.* *συνθήσομαι.* pattuire prima. [illegible]

Προσυπακούω. *M.* *ακούσομαι.* sottintendere. [illegible]

Προσυπαντάω - ῶ. *M.* *ήσω.* andare ad incontrare. [illegible]

Προσυπογράφω. *M.* *ψω.* sottoscrivere prima. [illegible]

Προσυποδείκνυμι. *M.* *δείξω.* mostrare chiaramente. [illegible]

Προσυπολαμβάνω. *M.* *λήψομαι.* credere, supporre inoltre. [illegible]

Προσυπομιμνήσκω. *M.* *υπομνήσω.* ricordare inoltre. [illegible]

Προσυποπτεύω. *M.* *εύσω.* sospettare inoltre. [illegible]

Προσυποτάσσω (*ττω*). *M.* *τάξω.* sottomettere inoltre. [illegible]

Προσυποτίθεμαι. *M.* *υποθήσω.* supporre insieme. [illegible]

Προσυρίζω (*συρίττω*). *M.* *συρίξω.* fischiare prima. [illegible]

Προσυφαίνω. *M.* *ανῶ.* tessere insieme, contessere. [illegible]

Προσυφίσταμαι. *M.* *προσυποστήσομαι.* essere, trovarsi accanto. [illegible]

Προσυψόω - ῶ. *M.* *ώσω.* elevare vieppiù. [illegible]

Προσφάγημα καὶ

Προσφάγιον (*τὸ*) = *Προσόψημα.*

Προσφάζω (*σφάττω*). *M.* *σφάξω.* scannare, sacrificare prima. [illegible]

Προσφαίνομαι. *M.* *φανήσομαι.* apparire. [illegible]

Πρόσφατος (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-φάτως.* poco fa ucciso. 2. recente, fresco. [illegible]

Προσφέρω. *M.* *οίσω.* offrire, presentare. [illegible]

Προσφεύγω. *M.* *φεύξω.* rifuggire. [illegible]

Πρόσφημι. *M.* *φήσω.* parlare a... [illegible]

Προσφθέγγομαι. *M.* *φθέγξομαι.* = *Προσφωνῶ*, *Προσαγορεύω.*

Προσφθεγκτήριος (*ὁ*, *ἡ*) appartenente al saluto. [illegible] *Προσφθεγκτήρια* (*τὰ*) presenti che fà lo sposo alla sposa la prima volta che la vede. [illegible]

Προσφθεγκτικὸς - ἡ - όν. cortese, garbato. [illegible] 2. = *Προσφθεγκτήριος.*

Πρόσφθεγκτος - ἡ ἢ ος - ὸν ἢ ον. cui s' indirizza il discorso. [illegible]

Πρόσφθεγμα (*τὸ*) saluto. [illegible]

Πρόσφθεγξις - εως (*ἡ*) salutazione. [illegible]

Προσφίλεια (*ἡ*) amicizia. [illegible]

Προσφιλὴς - έος (*ὁ*, *ἡ*) amato, caro. [illegible] — *φιλῶς*, *ἐπίῤ.*

Προσφιλονεικέω - ῶ. *M.* *ήσω.* disputare vieppiù. [illegible]

Προσφιλοσοφέω-ῶ. *M.* *ήσω.* filosofare di... o con qualcuno. [illegible]

Προσφοιτάω - ῶ. *M.* *ήσω.* frequentare. [illegible]

Προσφορὰ (*ἡ*) offerta. 2. nutritura. [illegible]

Προσφόρημα (*τὸ*) alimento. [illegible]

Πρόσφορος (*ὁ*, *ἡ*) conveniente, atto, competente. 2. utile. [illegible] — *φόρως*, *ἐπίῤ.*

Προσφυγὴ (*ἡ*) rifugio. [illegible]

Digitized by Google

Πρόσφυγος (ὁ, ἡ) = *Πρόσφυξ.*

Προσφυὴς - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *φυῶς.* unito. 2. adattato, proprio. 3. innato. [illegible]

Πρόσφυξ - υγος (ὁ, ἡ) rifuggente. [illegible]

Προσφύω. Μ. φύσω. far nascere, spuntare insieme. 2. attaccare, adattare, accomodare. [illegible]

Προσφωνέω - ῶ. Μ. ήσω. gridare a qualcuno. 2. dedicare. [illegible] 3. = *Προσηγορέω, Προσλαλῶ.*

Προσφώνημα (τὸ) parola o discorso indirizzato a qualcuno. [illegible]

Προσφώνησις - εως (ἡ) l' azione di parlare a qualcheduno (*Γαλλ.* allocution). 2. dedicazione. [illegible]

Προσχαίνω. Μ. χανοῦμαι. guardare o ascoltare colla bocca aperta. [illegible]

Προσχαρίζομαι. Μ. ίσομαι. parlare, dire in favore di... [illegible]

Προσχέω. Μ. χεύσω. versare sopra. [illegible]

Πρόσχημα (τὸ) pretesto. 2. ornamento, dignità. [illegible]

Προσχίζω. Μ. ίσω. fendere d' avanti o prima. [illegible]

Πρόσχορδος (ὁ, ἡ) accordante, accordato. [illegible]

Προσχράομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. servirsi di... usare. [illegible]

Προσχρῄζω. Μ. χρῄσω. aver bisogno inoltre di... [illegible]

Πρόσχρησις - εως (ἡ) uso. [illegible]

Προσχρίω. Μ. χρίσω. ungere sopra. [illegible]

Πρόσχυσις - εως (ἡ) effusione. [illegible]

Πρόσχωμα (τὸ) ammasso di sabbia o di fango, che portano i fiumi. [illegible]

Προσχώννυμι. Μ. χώσω. ammassare della terra. [illegible]

Προσχωρέω - ῶ. Μ. ήσω. avvicinarsi. 2. passare al partito di... [illegible] 2. [illegible]

Πρόσχωρος (ὁ, ἡ) vicino, limitrofo. [illegible]

Πρόσχωσις - εως (ἡ) alluvione. (*Γαλλ.* atterrissement). [illegible]

Προσψαύω. Μ. ψαύσω. toccare leggiermente, lambire. [illegible]

Προσψιθυρίζω. Μ. ίσω. susurrare alle orecchia. [illegible]

Πρόσω, ἐπίῤ. avanti. 2. al di là. [illegible]

Προσώδης - εος (ὁ, ἡ) puzzolente. [illegible]

Προσῳδία (ἡ) prosodia. [illegible]

Προσῳδιακὸς - ἡ - όν καὶ

Προσῳδικὸς - ἡ - όν. prosodiaco, di prosodia. [illegible]

Προσῳδὸς (ὁ, ἡ) concordante. 2. conforme, analogo. [illegible]

Πρόσωθεν, ἐπίῤ. di lontano. [illegible]

Προσωθέω - ῶ. Μ. ήσω. spingere verso. [illegible]

Προσωνυμία (ἡ) = *Ἐπωνυμία.*

Προσωπεῖον (τὸ) maschera. [illegible] 2. = *Πρόσχημα* (1)

Προσωπίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Προσώπιον.*

Προσωπικὸς - ἡ - όν. personale. [illegible]

Προσώπιον (τὸ) *ὑποκρ. τοῦ*

Προσωπὶς - ίδος (ἡ) *ὑποκρ. τ. Πρόσωπον.*

Πρόσωπον (τὸ) viso, faccia, aspetto, volto. 2. apparenza. 3. persona. 4. frontispizio. [illegible] 4. = *Προσωπεῖον.* 5. = *Πρόσχημα.*

Προσωποποιέω-ῶ. Μ. ήσω. fare della prosopopeja. [illegible]

Προσωποποιΐα (ἡ) prosopopeja (figura rettorica). [illegible]

Προσωποποιὸς (ὁ, ἡ) che fà delle maschere. [illegible]

Προσωφελέω - ῶ. Μ. ήσω. esser utile inoltre. 2. ajutare, soccorrere. [illegible]

Προσωφέλημα (τὸ) *καὶ*

Digitized by Google

Προσωφέλησις - εως (ἡ) ajuto, soccorso. 2. utilità. օգնութիւն. 2. օգուտ. խորհուրդ. 2. ծառայել։

Πρόταγμα (τὸ) vanguardia. յառաջապահ զօրք. առաջին կողմն, կամ ճակատ։

Προτακτικὸς - ἡ - όν. prepositivo. Նախադասական. կանխ դասելի։

Πρόταχτος (ὁ, ἡ) preordinato. առաջուց կարգեալ՝ սահմանեալ. Անկեալն ճակատ ճակատու, նախանչ ճակատու։

Πρόταξις - εως (ἡ) la fronte dell' armata, vanguardia. զօրաց ճակատք, յառաջապահ զօրք. ճակատ, առաջին կողմն։

Πρότασις - εως (ἡ) proposizione. առաջարկութիւն. ճակատ. 2. = *Λῆμμα.*

Προτάσσω (ττω). *M. τάξω.* porre, collocare alla prima fila. 2. preordinare. առաջի կարգել դնել զառաջադասել. 2. առաջուց կարգել սահմանել. կամ որպէս ասեմք՝ ճակատ. 2. առաջ դասել, նախ կարգել։

Προτείνω. M. τενῶ. stendere avanti. 2. presentare, offrire. 3. proporre. առաջի տարածել. 2. առաջի բերել, մատուցանել. 3. առաջարկել. ճակատ առաջ. 2. հանդէպ. 3. ճակատ ևս։

Προτειχίζω. M. ίσω. fortificare con bastioni. պատուարներով ամրացնել. պարսպել ևս։

Προτείχισμα (τὸ) bastione. (*Γαλλ.* rempart). պատուար, մարտկոց. պարիսպ։

Προτέλειος (ὁ, ἡ) che si fà avanti la celebrazione delle nozze. հարսանիքի հանդէսէն առաջ եղած. զոհերն նախ ընծայեալ հարսանեաց։

Προτελειόω - ῶ. M. ώσω. iniziare prima. առաջ խորհրդական ընել. կանխել նախընտրել։

Προτελευτάω - ῶ. M. ήσω. morire prima. առաջ մեռնիլ. կանխել մեռանել։

Προτελέω - ῶ. M. τελέσω. pagare prima, anticipatamente. առաջ՝ կանխիկ վճարել. կանխել տալ գինն. 2. = *Προτελειόω.*

Προτεμένισμα (τὸ) il portico d' un tempio. տաճարի մէջ մուտքը. ճակատ տաճարի։

Προτενής - έος (ὁ, ἡ) proteso. երկարեալ. տարածեալ։

Προτεραία (ἡ) (*ἐνν. ἡμέρα*) vigiglia. Նախատօնակ. տօնի առաջին օրը։

Προτερεύω. M. εύσω. καὶ

Προτερέω - ῶ. M. ήσω. essere il primo, occupare il primo posto, prevalere. առաջին ըլլալ, գահերէցութիւն ունել. յառաջանալ. առաջ դառնալ. յառաջ լինել։

Προτέρημα (τὸ) prerogativa, primato, superiorità. (*Γαλλ.* avantage). առանձնաշնորհութիւն, գերազանցութիւն. իշխանութիւն, առաւելութիւն։

Προτέρησις - εως (ἡ) preeminenza. գերազանցութիւն, գերակայութիւն. իշխանութիւն։

Πρότερος - α - ον. anteriore. յառաջագոյն, նախընթաց, առաջի. առաջ. (τὸ οὐδ.) *Πρότερον, ἐπίῤ.* prima. նախ, առաջ. կանխ։

Προτέρω, ἐπίῤ. più avanti, al di là. առաջ, անդին. առաջ. անդր։

Προτέρως, ἐπίῤ. alla prima maniera. առաջին եղանակաւ. կամ առաջին ձևով։

Προτίθημι. M. προθήσω. mettere avanti. 2. proporre, esporre. 3. anteporre, preferire. 4. pubblicare. առջևը դնել. 2. առաջարկել, արտայայտել. 3. նախադասել. 4. հրատարակել. կանխել դնել. 2. ճակատ առաջ. 3. հրատարակել. 4. իմաստ կարծել. (μσ.) proporsi. առաջադրել. նախ դնել։

Προτίκτω. M. τέξομαι. partorire prima. առաջ ծննդել. կանխել ծնանել։

Προτίλλω. M. τιλῶ. spelare prima. առաջ մազերը փետել. կանխել փետել։

Προτιμάω - ῶ. M. ήσω. stimare più, preferire. աւելի յարգել, նախադասել. գերապատիւ համարել։

Προτίμησις - εως (ἡ) preferenza. նախապատւութիւն, նախադասութիւն. համարում։

Προτιμία (ἡ) preeminenza. գերազանցութիւն. իշխանութիւն։

Προτίμιον (τὸ) caparra. գրաւ. կալ։

Πρότιμος (ὁ, ἡ) preferibile. նախադասելի, աւելի յարգելի. գերապատիւ համարելի։

Προτολμάω - ῶ. M. ήσω. osare il prima. առաջ համարձակիլ. կանխել համարձակել։

Προτομή (ἡ) busto. կիսանդրի. կիսանդրի։

Πρότονον (τὸ) καὶ

Πρότονος (ὁ) sarte (*Γαλλ.* haubans). առագաստի պարանները. ճակատ պարանք։

Προτοῦ (ἀντὶ Πρὸ τοῦ), *ἐπίῤ.* prima, avanti. նախ, առաջ. կանխել։

Προτρέπω. M. τρέψω. eccitare, provocare, indurre, esortare. գրգռել, յորդորել. խրախուսել. (μσ.) fuggire a gran fretta. փախչել. կանխել փախչել։

Προτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre d' avanti. առջևէն վազել. կանխել ընթանալ։

Πρότριτα, ἐπίῤ. tre giorni prima. երեք օր առաջ. կամ երեք աւուրբ կանխել։

Προτροπάδην, ἐπίῤ. a gran fretta. փութապէս, շտապաւ. ճակատ կանխել։

Προτροπή (ἡ) esortazione, eccitazione. յորդոր, գրգռում. խրախուսանք. խրախուսանք։

Προτρώγω. M. τρώξω. mangiare prima. առաջ ուտել. կանխել ուտել։

Προτυγχάνω. M. τεύξομαι. essere, esistere prima. առաջ ըլլալ՝ գոլ. կանխել գոլ՝ լինել։

Πρότυπος (ὁ, ἡ) formato prima. առաջ ձևացուած՝ կերպարանեալ. կանխել ձևացեալ. (οὐσ.) *Πρότυπον* (τὸ) modello, originale. նախատիպ, օրինակ. ձևաւոր, կաղապար։

Προτυπόω - ῶ. M. ώσω. formare prima, abbozzare. առաջ ձևել՝ կերպարանել.

Digitized by Google

[illegible]

Προτύπτω. *M.* *τύψω.* battere prima. [illegible] (*συνήθ.* *ἑλλ.*) = *Προκύπτω*, *Προβαίνω.*

Προτύπωμα (*τὸ*) - *Πρότυπον.*

Προϋπάγω. *M* *ἄξω.* condurre prima. [illegible] (*ἀμτβ.*) partire prima. [illegible]

Προϋπαντάω-ῶ. *M.* *αντήσομαι.* incontrare il primo. [illegible]

Προϋπαντιάζω (*αντιάω-ῶ*). *M.* *άσω.* = *τ.* *προηγ.*

Προϋπαρξις-εως (*ἡ*) preesistenza. [illegible]

Προϋπαρχὴ (*ἡ*) beneficenza preveniente. [illegible]

Προϋπάρχω. *M.* *ἄρξω.* preesistere. 2. cominciare il primo, dar principio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προϋπεργάζομαι. *M.* *άσομαι.* operare, agire prima di nascosto. [illegible]

Προϋπισχνέομαι-οῦμαι. *M.* *ὑποσχήσομαι.* promettere prima. [illegible]

Προϋπογράφω. *M.* *ψω.* disegnare. [illegible]

Προϋπόκειμαι. *M.* *κείσομαι.* preesistere. [illegible]

Προϋπολαμβάνω. *M.* *λήψομαι.* credere, stimare prima, conghietturare. [illegible]

Προϋπομιμνήσκω. *M.* *ὑπομνήσω.* ricordare prima. [illegible]

Προϋποπτεύω. *M.* *εύσω.* sospettare prima. [illegible]

Προϋποτίθημι. *M.* *ὑποθήσω.* presupporre. [illegible]

Προυργιαίτατος-η-ον. *ὑπερθ.* *καὶ*

Προυργιαίτερος-α-ον. *συγκρ.* *τ.* *Προὔργου.* migliore, più utile. [illegible]

Προὔργου, *ἐπίῤ.* utilmente, a proposito. [illegible]

Προϋφαρπάζω. *M.* *άσω.* rapire di nascosto prima. [illegible]

Προϋφίστημι. *M.* *ὑποστήσω.* far esistere prima. [illegible] (*μσ.*) preesistere. [illegible]

Προφαίνω. *M.* *φανῶ.* brillare, risplendere avanti. 2. mostrare (*καὶ μσ.*) apparire avanti o di lontano. 3. presagire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible]

[illegible] 3. [illegible]

Προφάνεια (*ἡ*) evidenza. [illegible]

Προφανής-έος (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) -*φανῶς.* evidente, chiaro. [illegible]

Πρόφαντος (*ὁ*, *ἡ*) predetto, presagito. [illegible] (*οὐσ.*) *Πρόφαντον* (*τὸ*) = *Χρησμός*, *Προφητεία.*

Προφάντωρ (*ὁ*) = *Προφήτης.*

Προφασίζομαι. *M.* *ίσομαι.* scusarsi, fingere de' pretesti. [illegible]

Πρόφασις-εως (*ἡ*) pretesto. [illegible]

Προφασιστικὸς-ή-όν. che serve di pretesto. [illegible]

Προφερὴς-έος (*ὁ*, *ἡ*) avanzato in età. [illegible]

Προφέρω. *M.* *προοίσω.* portar avanti, presentare. 2. proferire, pronunziare. 3. rinfacciare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (*ἑλλ.* *ἢ* *ἀμτβ.*) occupare il primo posto, superare. [illegible]

Προφητεία (*ἡ*) profezia, predizione. 2. interpretazione della sacra scrittura. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προφητεύω. *M.* *εύσω.* profetizzare. 2. interpretare le sacre scritture. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προφήτης-ου (*ὁ*) profeta. [illegible]

Προφητίζω. *M.* *ίσω.* = *Προφητεύω.*

Προφητικὸς-ή-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) -*ικῶς.* profetico. [illegible]

Προφῆτις-ιδος (*ἡ*) *θηλ.* *τ.* *Προφήτης.* profetessa. [illegible]

Προφητοκτόνος (*ὁ*, *ἡ*) uccisore de' profeti. [illegible]

Προφητόφθεγκτος (*ὁ*, *ἡ*) predetto da' profeti. [illegible]

Προφθάνω. *M.* *φθάσω.* prevenire, arrivare prima. [illegible]

Προφθασία *καὶ*

Πρόφθασις-εως (*ἡ*) preoccupazione. [illegible]

Προφοιβάζω. *M.* *άσω.* purificare prima.

93

Digitized by Google

[illegible] 2. = *Προφητεύω.*

Προφορὰ (ἡ) pronunzia. [illegible]

Προφορέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. correre quà e là. [illegible]

Προφορικὸς - ἡ - όν. pronunziativo. [illegible]

Πρόφραγμα (τὸ) recinto. 2. bastione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προφράζω. *M.* άσω. predire, preannunziare. [illegible]

Προφράσσω (φράττω). *M.* φράξω. fortificare con un recinto, con un bastione. [illegible]

Προφρόνως, ἐπίῤ. = *Προθύμως.*

Πρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) = *Πρόθυμος.*

Προφυλακὴ (ἡ) vanguardia. 2. precauzione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προφυλακτικὸς - ἡ - όν. preservativo. [illegible]

Προφύλαξ - ακος (ὁ) soldato collocato nella vanguardia. [illegible]

Προφυλάσσω (ττω). *M.* άξω. far la guardia avanti, vegliare alla difesa di... 2. prendere delle precauzioni. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προφυτεύω. *M.* εύσω. piantare prima. [illegible]

Προφύω. *M.* φύσω. produrre prima. [illegible] (μσ.άμτβτ.) = *Προϋπάρχω.*

Προφωνέω - ῶ. *M.* ήσω. avvertire prima. [illegible]

Προχάραγμα (τὸ) abbozzo. [illegible]

Προχαράσσω (ττω). *M.* άξω. abbozzare. [illegible]

Προχαρίομαι. *M.* ίσομαι. gratificare prima. [illegible]

Προχειλὴς - ίος (ὁ, ἡ) = *Πρόχειλος.*

Προχειλίδιον (τὸ) καὶ

Πρόχειλον (τὸ) la prominente parte del labbro. [illegible]

Πόρχειλος (ὁ, ἡ) che ha grandi, grosse labbra. [illegible]

Προχειρίζομαι. *M.* ίσομαι. prendere in mano. 2. esporre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρόχειρος (ὁ, ἡ) pronto, facile a prendersi. [illegible] (στσ.)

Πρόχειρον (τὸ) (ἐνν. βιβλίον.) manuale. [illegible]

Προχειροτονέω - ῶ. *M.* ήσω. creare, scegliere prima. [illegible]

Προχείρως, ἐπίῤ. prontamente, facilmente. [illegible]

Προχέω. *M.* χεύσω. versare prima o fuori o avanti. [illegible]

Πρόχθες, ἐπίῤ. l'altro jeri. [illegible]

Προχθεσινὸς - ἡ - όν. dell'altro jeri. [illegible]

Πρόχνυ, ἐπίῤ. ingimocchioni. 2. dal fondo, radicalmente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προχοὴ (ἡ) imboccatura d'un fiume. [illegible]

Προχόη (ἡ) = *Πρόχοος.*

Προχοΐδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Προχοῒς - ίδος (ἡ) ὑπκρ. τ. *Πρόχοος.* orinale, pisciatojo. [illegible]

Πρόχοος - ους (ἡ) cocoma. [illegible]

Προχορεύω. *M.* εύσω. ballare avanti. [illegible]

Προχρίω. *M.* χρίσω. ungere prima. [illegible]

Προχρονέω - ῶ. *M.* ήσω. *Εἰμὶ* —

Πρόχρονος (ὁ, ἡ) antico. 2. prematuro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρόχυμα (τὸ) ciò che si versa prima. [illegible]

Πρόχυσις - εως (ἡ) terra d'alluvione. [illegible]

Προχύτης - ου (ὁ) = *Πρόχοος.*

Πρόχωμα (τὸ) argine, diga. [illegible]

Προχωρέω - ῶ. *M.* ήσω. avanzarsi, progredire. 2. riuscire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προχώρησις - εως (ἡ) avanzamento, progresso. 2. riuscita. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προψηφίζω. *M.* ίσω. decretare prima. [illegible]

Προῳδὸς (ἡ) preludio. [illegible]

Προωθέω - ῶ. *M.* ωθήσω καὶ ώσω. spingere fuori. [illegible]

Προωνύμιον (τὸ) prenome. [illegible]

Προώριος × καὶ

Πρόωρος (ὁ, ἡ) prematuro. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Πρύμνα (ἡ) la poppa della nave. [illegible]

Πρυμναῖος - α - ον. che si trova nella poppa della nave. [illegible]

Πρύμνη (ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Πρύμνα.*

Πρύμνηθεν, ἐπίῤ. dalla poppa. [illegible]

Πρυμνήσιος - α - ον. = Πρυμναῖος.

Πρυμνητὴς - οῦ (ὁ) timoniere, piloto. [illegible]

Πρυμνητικὸς - ἡ - όν. = Πρυμναῖος.

Πρυμνὸς - ἡ - όν. che sta all'estremità. [illegible]

Πρυμνώρεια (ἡ) = *Ὑπώρεια.*

Πρυτανεία (ἡ) presidenza. [illegible]

Πρυτανεῖον (τὸ) tribunale. [illegible]

Πρυτανεὺς - έως (ὁ) = *Πρύτανις.*

Πρυτανεύω. Μ. εύσω. governare, amministrare. [illegible]

Πρυτανικὸς - ἡ - όν. appartenente ad un presidente. [illegible]

Πρύτανις - εως (ὁ) amministratore, governatore, presidente. [illegible]

Πρώην, ἐπίῤ. = Πρόχθες.

Πρωθήβης καὶ Πρώθηβος - ου (ὁ, ἡ) adolescente. [illegible]

Πρωΐ, ἐπίῤ. a buon'ora, di buon mattino, per tempissimo. [illegible]

Πρωΐα (ἡ) *θηλ. τ. Πρώϊος.*

Πρωϊαίτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ

Πρωϊαίτερος - α - ον. συγκρ. τ. Πρώϊος. (*τὸ οὐδ.*) *Πρωϊαίτερον - αίτατα, ἐπίῤ.* più o molto a buon'ora. [illegible]

Πρωϊανθὴς - έος (ὁ, ἡ) che fiorisce prematuramente. [illegible]

Πρωϊβλαστέω - ῶ. Μ. ησω. Εἰμὶ —

Πρωϊβλαστὴς - έος (ὁ, ἡ) che germoglia prematuramente. [illegible]

Πρωΐθεν, ἐπίῤ. dalla mattina. [illegible]

Πρωϊκαρπέω - ῶ. Μ. ήσω. fruttare prematuramente. [illegible]

Πρωΐκαρπος (ὁ, ἡ) che fruttua prematuramente. [illegible]

Πρώϊμος (ὁ, ἡ) prematuro, intempestivo. [illegible]

Πρωϊνὸς - ἡ - όν. mattutino. [illegible]

Πρώϊος - α - ον. = Πρωϊνὸς καὶ Πρώϊμος.

Πρωϊσπορέω - ῶ. Μ. ήσω. seminare prima del tempo. [illegible]

Πρωΐτερον, ἐπίῤ. = Πρωϊαίτερον.

Πρωκτὸς (ὁ) culo. [illegible]

Πρωκτοτηρέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare il culo. [illegible]

Πρὼν - ωνὸς ἢ ῶνος (ὁ) = *Πρηών.*

Πρῷρα - ας (ἡ) prora. [illegible]

Πρῴραθεν, ἐπίῤ. dalla prora. [illegible]

Πρωράτης - ου (ὁ) piloto. [illegible]

Πρωρεὺς - έως (ὁ) = *τ. προηγ.*

Πρωτάγγελος (ὁ, ἡ) che annunzia il primo. [illegible]

Πρωταγωνιστέω - ῶ. Μ. ήσω. superare, eccelleer in qualunque combattimento. [illegible]

Πρωταγωνιστὴς - οῦ (ὁ) superiore, eccellente in qualunque combattimento. [illegible]

Πρώταθλος (ὁ, ἡ) primo atleta. [illegible] = *Πρωτομάρτυς.*

Πρωτάρχης - ου (ὁ) generalissimo. [illegible]

Πρώταρχος (ὁ) = *τ. προηγ.*

Πρωτεῖον(τὸ) (*ὡς ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὸ πλθ.*) la palma della vittoria. 2. primato, preeminenza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρωτεύω. Μ. εύσω. tener il primato, eccellere. [illegible]

Πρώτιστος - η - ον. il primo di tutti. [illegible]

Πρωτοβαθρέω - ῶ. Μ. ήσω. dare a uno il primo posto. [illegible]

Πρωτόβαθρος (ὁ, ἡ) presidente. [illegible]

Πρωτοβόλος (ὁ, ἡ) (puledro di cavallo) che muta i primi suoi denti. [illegible]

Πρωτόβολος (ὁ, ἡ) colpito prima. [illegible]

Πρωτόγαμος (ὁ, ἡ) la prima volta sposato. [illegible]

Πρωτογενὴς - έος (ὁ, ἡ) primogenito. [illegible]

Πρωτογέννημα (τὸ) primizie. [illegible]

Πρωτογέννητος (ὁ, ἡ) = *Πρωτογενής.*

Πρωτόγονος (ὁ, ἡ) = *Πρωτότοκος.*

Πρωτόθρονος (ὁ, ἡ) presidente. [illegible]

Πρωτόκλητος (ὁ, ἡ) chiamato prima. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]. 2. = Προφητεύω.

Προφορὰ (ἡ) pronunzia. [illegible]

Προφορέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. correre quà e là. [illegible]

Προφορικὸς - ή - όν. pronunziativo. [illegible]

Πρόφραγμα (τὸ) recinto. 2. basti[illegible]ore. [illegible]

Προφράζω. Μ. άσω. predire [illegible] re. [illegible] bottino). [illegible]

Προφράσσω (φράττω). [illegible] care con un recint[illegible] dire, parlare [illegible]

Προφρόνως, ἐπίῤ. [illegible] - νρος (ὁ) pro-

Πρόφρων - ονος [illegible]

Προφυλακὴ (ἡ) [illegible] ne. [illegible] campione. [illegible]

Προφυλα[illegible] καὶ Πρωτόνυμφος (ὁ, ἡ) [illegible]

Προφ[illegible] - ίος (ὁ, ἡ) costruito la prima [illegible] volta. [illegible]

Π[illegible] (ὁ, ἡ) novizio. [illegible]

Πρωτόπλαστος (ὁ, ἡ) creato il primo. [illegible]

Πρωτόπλοος - ους (ὁ, ἡ) che naviga la prima volta. [illegible]

Πρωτοπορεία ἡ - ρία (ἡ) la dignità di camminare d'avanti, onore di passo. 2. vanguardia. [illegible]. 2. [illegible]

Πρῶτος-η-ον. primo. [illegible] (οὐδ.) Πρῶτον, Πρῶτα, ἐπίῤ. la prima volta, avanti, prima, primieramente. [illegible]

Πρωτόσπορος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che ha seminato il primo. [illegible] (προπαροξ.) seminato il primo. [illegible]

Πρωτοστάσιον (τὸ) il primo posto. [illegible]

Πρωτοστατέω - ῶ. Μ. ήσω. stare al primo posto. [illegible]

Πρωτοστάτης - ου (ὁ) presidente. [illegible]

Πρωτόσφακτος (ὁ, ἡ) scannato il primo. [illegible]

Πρωτοτοκεῖα (τὰ) diritto di primogenitura. [illegible]

Πρωτοτοκέω - ῶ. Μ. ήσω. partorire la prima volta. [illegible]

[illegible]si. [illegible] (ὁ, ἡ) (παροξ.) che partori[illegible] prima volta. [illegible]

Πρό[illegible] (προπαροξ.) [illegible]ogenito. [illegible]

[illegible]ωτότυπος (ὁ, ἡ) originale, primitivo. [illegible] (οὐδ.)

Πρωτότυπον (τὸ) prototipo, originale. [illegible]

Πρωτοτύπως, ἐπίῤ. secondo l'originale. [illegible]

Πρωτοῦπνιον (τὸ) il primo sonno. [illegible]

Πρωτουργὸς (ὁ, ἡ) che opera il primo. [illegible]

Πρωτοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portare il primo. [illegible]

Πρωτοφυὴς - έος καὶ

Πρωτόφυτος (ὁ, ἡ) germogliato, nato il primo. [illegible]

Πρωτόχνοος - ους (ὁ, ἡ) che ha ancora la prima lanugine. [illegible]

Πρώτως, ἐπίῤ. primieramente. [illegible]

Πταῖσμα (τὸ) intoppo, inciampo. 2. mancanza, colpa. 3. infortunio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πταισμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πταῖσμα.

Πταίω. Μ. πταίσω. inciampare. 2. errare, sbagliare, fallire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πτὰξ - ακὸς (ὁ καὶ ἡ) timido. [illegible]

Πταρμικὸς - ή - όν. che eccita lo starnuto. [illegible]

Πταρμὸς (ὁ) starnuto. [illegible]

Πτάρνυμαι. Μ. πταρήσομαι. starnutire. [illegible]

Πταρτικὸς - ή - όν. starnutente. [illegible] 2. = Πταρμικός.

Πτελέα (ἡ) olmo (albero). [illegible]

Πτελέϊνος - η - ον. d'olmo. [illegible]

Πτελεώδης - εος (ὁ, ἡ) simile all' olmo. [illegible]

Πτελεὼν-ῶνος (ὁ) olmeti. [illegible]

Πτέρινος - η - ον. fatto di piume, piumato. [illegible] 2. = Πτερωτός.

Πτέρις - ιδος (ἡ) felce (erba). [illegible]

Πτέρνα - ης (ἡ) tallone, calcagno. [illegible]

Πτερνίζω. Μ. ίσω. calcitrare. 2. soppiantare, dar il gambetto. 3. ingannare.

Digitized by Google

․ առաջով գթել առաւ․ 3․ խա– 2․ այլայլել չեղել, զայրանալ․

ρ. τ. Πτέρνα.

ιο. 2. l'azione di sop-
ο. առաջնել․ 2․ առ–
խարէութիւն․ հէ–
ւլան․ 3․ ախտանի,

τὶ —
(ὁ) calcitrante. 2. chi dà
.. 3. ingannatore. առաջօղ․ գթեցընող․ 3․ խաբեբայ․ հէ– չեղեն, զաղրայան․ 3․ հիլէճի, չէ՜․

ϱβάτης - ου (ὁ) chi cammina sui calcagni. կրունկի վրայ քալող․ եօփիւք իւր ըփսրփայէն․

Πτερνοκοπέω - ῶ. M. ήσω. battere coi talloni contro la terra. կռնով գետնին զարնել․ թէփմէ–ջէմբէ եէրէ վուրմագ․

Πτερνοτρώκτης - ου καὶ

Πτερνοφάγος (ὁ) che mangia del presciutto. խոզի ապուխտ կերող․ փօմուզ ջամ– պըրմուր եէյէն․

Πτερὸν (τὸ) piuma, penna. 2. ala. 3. uccello. 4. sorte, augurio. 5. remo o vela. Թեպուր, փետուր․ 2․ Թեւ․ 3․ Թռչուն․ 4․ բաղդ, հաւահմայք․ 5․ Թի, առագաստ․ հէյ, թիւյ․ 2․ գանատ․ 3․ գուշ․ 4․ պախթ, ֆալ․ 5․ քիւրէք, եէլքէն․

Πτεροποίκιλος (ὁ, ἡ) che ha le penne biscolori. գոյնզգոյն Թեպուրներ ունեցող․ բէնքլի–թիւյլէրի օլան․

Πτερόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi alati. Թեւաւոր ոտքեր ունեցող․ այագը գանատլը․

Πτεροῤῥοέω καὶ Πτεροῤῥυέω - ῶ. M. ήσω. perder le piume, mudare. Թեպուրներ Թափուիլ, Թեպուր փոխել․ թիւյլերի տէօքիւլմէք, թիւյ տէյիշտիրմէք․

Πτεροῤῥύησις - εως (ἡ) muda. փետրափոխութիւն․ գուրնուզը, թիւյ տէյիշտիրմէ․

Πτεροφόρος (ὁ, ἡ) alato. Թեւաւոր․ գանատլը․

Πτεροφυέω - ῶ. M. ήσω. far piume, alare. Թեպուր հանել, Թեւաւորիլ․ թիւյ չըգարմագ, թիւյլէնմէք, գանատլանմագ․

Πτεροφυής - έος (ὁ, ἡ) alato. Թեւաւոր․ գանատլը․

Πτεροφύησις - εως καὶ

Πτεροφυΐα (ἡ) lo spuntare delle ali, delle penne. Թեւերու՝ Թեպուրներու բուսնիլը․ գանատլարըն՝ թիւյլէրին պիթմէսի․

Πτερόφυτος (ὁ, ἡ) = Πτεροφυής.

Πτερόω - ῶ. M. ώσω. fornire di ali, render alato. 2. far vela. Թեւաւորել․ 2․ առագաստ բանալ․ գանատլանտըրմագ, գանատ վերմէք․ 2․ եէլքէն աչմագ․

Πτερυγίζω. M. ίσω. svolazzare. 2. nettare le piume col becco. Թեւածել, Թեւերը զարնել․ 2․ կտուցով Թեպուրները մաքրել․ գանատլարընը չըրփմագ՝ չըրփմագ․ 2․ կագա իլէ թիւյլէրինի թէմիզլէմէք, աքթըլամագ․

Πτερύγιον (τὸ) ὑποκρ. τ. πτέρυξ. 2. frangia, lembo. 3. pinacolo. 4. pinna di pesci (Γαλλ. nageoire). Թեւիկ․ քղանցք․ 2․ կատար, աշտարակաց ատամբք․ 3․ ձկանց Թեւերը, լողարան․ սաչագ, եէնէ․ 2․ չէօրփէ, քէնարլըգ․ 3․ գուլէլէրին գանատը, ճէնահ․

Πτερυγοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alle ali. Թեւի նման․ գանատա պէնզէր․

Πτερυγοφόρος (ὁ, ἡ) alato. Թեւաւոր․ գանատլը․

Πτερυγόω - ῶ. M. ώσω. render alato. Թեւաւորել․ գանատ վէրմէք․

Πτερυγώδης - εος (ὁ, ἡ) = Πτερυγοειδής.

Πτερυγωτὸς - ἡ όν. alato. Թեւաւոր․ գանատլը․

Πτέρυξ - υγος (ἡ) ala. 2. penna, piuma. Թեւ․ 2․ Թեպուր․ գանատ․ 2․ թիւյ․ 3. = Πτερύγιον. 4. = Οἰωνός.

Πτέρυξις - εως (ἡ) svolazzamento. Թեւերը զարնելը․ գանատլարընը չըրփմա՝ չըրփմա․

Πτέρυσμα (τὸ) = τ. προηγ.

Πτερύσσομαι. M. ύξομαι. svolazzare. Թեւածել, Թեւերը զարնել․ գանատլարընը չըրփմագ՝ չըրփմագ․

Πτέρωμα (τὸ) le piume. Թեպուրք․ թիւյլէր․

Πτέρωσις - εως (ἡ) = τ. προηγ.

Πτερωτὴς - οῦ (ὁ) chi dà delle ali. Թեւատու․ գանատ վէրէն․

Πτερωτὸς - ἡ - όν. alato. Թեւաւոր․ գանատլը․

Πτηνὸς - ἡ - όν. volatile. Թռչական, Թըռչող․ ուչան․ (συνήθ. πλ.) Πτηνὰ (τὰ) i volatili. Թեւաւորք, Թռչունք․ գանատլը հայվանլար, գուշլար․

Πτῆσις - εως (ἡ) volo. Թռչիլը․ ուչմա․

Πτήσσω. M. πτήξω. sbigottire, spaventarsi. զարհուրել, սարսափել․ գորգմագ, դիթրէմէք․

Πτητικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. volatile. Թռչական․ ուչան․

Πτίλον (τὸ) piuma. 2. ala. 3. pennacchio. Թեպուր․ 2․ Թեւ․ 3․ Թեպուրով զարդ․ թիւյ․ 2․ գանատ․ 3․ սօրգուճ․

Πτίλος - η ή ος - ον. che ha perduto le ciglia. աչաց Թարթիչները մազերը Թափած․ գիրփիքլէրի դէօքիւլմիւշ․

Πτίλωσις - εως (ἡ) muda. փետրափոխութիւն, Թեպուր փոխելը․ թիւյ դէյիշդիրմէ․ 2․ = Πτέρωσις. 3. (ἰατρ.) ptilosi, caduta delle ciglia. աչաց Թարթիչներու մազերուն Թափուիլը․ գիրփիքլէրին դէօքիւլմէսի․

Πτιλωτὸς - ἡ - όν. coperto di piume. Թեպուրով ծածկուած․ թիւյ իլէ օրթիւլմիւշ․ 2․ = Πτερωτός.

Πτισάνη (ἡ) farro. 2. tisana, orzata. մաքուր՝ կեղեւը եւած գարի․ 2․ մաքուր գարիէ շինուած խմելիք․ գաբուգսուզ արփա․ 2․ արփա սուլուէուտ․

Πτίσμα (τὸ) = τῷ προηγ. (1).

Πτισμὸς (ὁ) pestamento. 2. scortecciamento. ծեծում․ 2․ կեղեւում․ դէօյմէ, սօյմա․ 2․ գաբուգունու սօյմա․

Πτίσσω. M. πτίσω. pestare (nel mortajo). 2. scorticare. ծեծել, մանրել (աղանդի մէջ)․ 2․ կեղեւը հանել․ դէօյմէք (հավանդա)․ 2․ գաբուգունու չըգարմագ․

Πτοέω - ῶ. M. ήσω. spaventare. Սարսափեցընել, զարհուրեցընել․ գօրգութմագ, դիթրէթմէք․ (συνήθ. μσ. ἢ πθ.) sbigottire,

Digitized by Google

spaventarsi. 2. esser sorpreso, impadronito, trasportato di qualche passione. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Πτόησις - *εως* (*ἡ*) terrore, spavento. 2. passione sfrenata. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Πτοία (*ἡ*) terrore, spavento. 2. trasporto d' amore. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Πτοιαλέος - *α* - *ον*. sorpreso di timore. 2. trasportato d' amore. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Πτοιάω (- *έω*) - *ῶ*. × *ἀντὶ Πτοέω*.

Πτόλεμος (*ὁ*) *καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ*. × *ἀντὶ Πόλεμος κτλ.*

Πτόλις - *ιος* (*ἡ*) *καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ*. × *ἀντὶ Πόλις κτλ.*

Πτόρθος (*ὁ*) ramo, rampollo. [illegible]

Πτοώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) timido. [illegible]

Πτυαλίζω. *Μ*. *ίσω*. sputare spesso. [illegible]

Πτύαλον (*τὸ*) = *Ζύαλον*.

Πτυάριον (*τὸ*) *ὑπκρ. τ. Πτύον*.

Πτύγμα (*τὸ*) piumacciuolo (*Γαλλ.* compresse). [illegible]

Πτυκτὸς - *ὴ* - *όν*. piegato. [illegible]

Πτὺξ - *πτυχὸς* (*ἡ*) piegatura. [illegible]

Πτύξις - *εως* (*ἡ*) piegamento. [illegible]

Πτύον (*τὸ*) pala, badile. [illegible]

Πτύρμα (*τὸ*) *καὶ*

Πτυρμὸς (*ὁ*) terrore. [illegible]

Πτυρτικὸς - *ὴ* - *όν*. timido. [illegible]

Πτύρω. *Μ*. *υρῶ*. spaventare. [illegible]

Πτύσις - *εως* (*ἡ*) lo sputare. [illegible]

Πτύσμα (*τὸ*) sputacchio. [illegible]

Πτύσσω. *Μ*. *πτύξω*. piegare. [illegible]

Πτυχὴ (*ἡ*) piegatura. [illegible]

Πτύω. *Μ*. *πτύσω*. sputare. [illegible]

Πτῶμα (*τὸ*) caduta. 2. cadavere. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]. 3. = *Πταῖσμα*, (2).

Πτωματίζω. *Μ*. *ίσω*. far cadere. [illegible]

Πτὼξ - *ωκὸς* (*ὁ καὶ ἡ*) timido. [illegible] (*οὐσ.*) lepre. [illegible]

Πτώσιμος - *η* - *ον*. cadevole. [illegible]

Πτῶσις - *εως* (*ἡ*) caduta. 2. rovina. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]. (*γρμτ.*) caso. [illegible]

Πτωσκάζω. *Μ*. *άσω*. × = *τῷ*

Πτώσσω. *Μ*. *πτώξω*. = *Πτήσσω*. 2. mendicare. [illegible]

Πτωτικὸς - *ὴ* - *όν*. (*γρμτ.*) che concerne i casi, declinabile. [illegible]

Πτωτὸς - *ὴ* - *όν*. = *Πτώσιμος*.

Πτωχαλαζὼν - *όνος* (*ὁ*, *ἡ*) povero e arrogante. [illegible]

Πτωχεία (*ἡ*) povertà, mendicità. [illegible]

Πτωχεῖον (*τὸ*) = *Πτωχοτροφεῖον*.

Πτωχεύω. *Μ*. *εύσω*. mendicare. [illegible]

Πτωχίζω. *Μ*. *ίσω*. render povero, impoverire. [illegible]

Πτωχικὸς - *ὴ* - *όν*. di mendico, di povero. [illegible]

Πτωχοδοχεῖον (*τὸ*) = *Πτωχεῖον*.

Πτωχὸς - *ὴ* - *όν*. povero, mendico. [illegible]

Πτωχοτροφεῖον (*τὸ*) spedale di poveri. [illegible]

Πτωχοτροφέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. nutrire de' poveri. [illegible]

Πτωχοτροφία (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Πτωχοτρόφος (*ὁ*, *ἡ*) che nutrisce de' poveri. [illegible]

Πυανεψιὼν - *ῶνος* (*ὁ*) il quarto mese degli Ateniesi. (15 Ottob.—15. Novemb.) [illegible] (15 [illegible] — 15 [illegible]) [illegible] (15 [illegible] — 15 [illegible]).

Πυάνιος - *α* - *ον*. di fava. [illegible]

Πύανον (*τὸ*) *καὶ*

Πύανος (*ὁ*) fava. [illegible]

Πῦαρ - *ατος* (*τὸ*) = *Πύος*. 2. gaglio, presame. [illegible]

Πυγαῖος - *α* - *ον*. di culo, delle natiche. [illegible]. 2. (*ὄθ.*) bagascione. [illegible]

Πυγὴ (*ἡ*) culo, natiche. [illegible]

Πυγηδὸν, *ἐπίρ.* culo in culo. [illegible]

Πυγίδιον (*τὸ*) *ὑπκρ. τ. Πυγή*.

Πυγίζω. *Μ*. *ίσω*. soddomitare. (*Λατ.* paedico). 2. batter a qualcuno il culo. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Πύγισμα (*τὸ*) soddomia. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Πυγιστὴς - οῦ (ὁ) soddomito. [illegible]

Πυγμαῖος - α - ον. pigmeo, nano. [illegible]

Πυγμαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere a colpo di pugni. [illegible]

Πυγμαχία (ἡ) pugillato. [illegible]

Πυγμάχος (ὁ, ἡ) pugile (*Ἀγγλ.* Boxeur). [illegible]

Πυγμὴ (ἡ) pugno. [illegible] 2. = *Πυγμαχία.*

Πυγολαμπὰς - άδος καὶ

Πυγολαμπὶς - ίδος (ἡ) lucciola (*Λατ.* cicindela). [illegible]

Πυγὼν - όνος (ἡ) misura di 18 dita. 18 [illegible] 18 [illegible] 2. = *Πῆχυς.*

Πυγωνιαῖος - α - ον. lungo 18 dita. 18 [illegible] 18 [illegible]

Πυδαρίζω. Μ. ίσω. calcitrare. [illegible]

Πυέλιον (τὸ) ὑποκρ. *Πύελος.*

Πυελὶς - ίδος (ἡ) castone. [illegible]

Πύελος (ἡ) bacino, mastello. [illegible]

Πυελώδης - εος (ὁ, ἡ) concavo. [illegible]

Πυετία (ἡ) = *Πυτία.*

Πυέω - ῶ. Μ. ήσω. suppurare. [illegible]

Πύη καὶ

Πύησις - εως (ἡ) suppurazione. [illegible]

Πυθεδὼν - όνος (ἡ) putredine. [illegible]

Πυθεῖον (τὸ) oracolo. [illegible]

Πυθμενόθεν, ἐπίῤ. dal fondo. [illegible]

Πυθμὴν - ένος (ὁ) fondo. 2. radice. 3. ceppo. 4. stipite (*Γαλλ.* souche). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Πυθόληπτος (ὁ, ἡ) inspirato d' Apollo. [illegible]

Πυθόχρηστος (ὁ, ἡ) approvato dall' oracolo d' Apollo. [illegible]

Πύθω. Μ. πύσω. putrefare. [illegible]

Πύθων - ωνος (ὁ) il dragone ucciso d' Apollo. 2. pitone. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πύκα, ἐπίῤ. × *ἀντὶ Πυκνά.*

Πυκάζω. Μ. άσω. condensare. 2. coprire. 3. fortificare. 4. ornare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Πυκιμήδης - εος ἢ εος (ὁ, ἡ) = *Πυκινόφρων.*

Πυκινὸς - ὴ - όν. Ἰων. × *ἀντὶ Πυκνός.* (*οὐδ.*) *Πυκινὸν, Πυκινὰ, ἐπίῤ.* = *Πυκινῶς.*

Πυκινόφρων - ονος (ὁ, ἡ) sensato. [illegible]

Πυκινῶς, ἐπίῤ. = *Πυκνῶς.*

Πυκνὰ, ἐπίῤ. = *Πυκνῶς.*

Πυκνάκις, ἐπίῤ. sovente, spesso. [illegible]

Πυκνόβλαστος (ὁ, ἡ) che manda fuori de' germi densi. [illegible]

Πυκνόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli densi. [illegible]

Πυκνόκαρπος (ὁ, ἡ) pieno di frutti [illegible]

Πυκνοκίνδυνος (ὁ, ἡ) che s' espone spesso a de' pericoli. [illegible]

Πυκνόκομος (ὁ, ἡ) che ha una capellatura folta. [illegible]

Πυκνόπορος (ὁ, ἡ) poroso. [illegible]

Πυκνόῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha delle radici folte. [illegible]

Πυκνὸς - ὴ - όν. folto, denso, spesso. 2. duro. 3. prudente. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πυκνοσπορέω - ῶ. Μ. ήσω. seminare foltamente. [illegible]

Πυκνόσπορος (ὁ, ἡ) seminato foltamente. [illegible]

Πυκνόστικτος (ὁ, ἡ) macchioso. [illegible]

Πυκνόστυλος (ὁ, ἡ) che ha molte colonne. [illegible]

Πυκνότης (ἡ) densità. 2. prudenza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πυκνόφυλλος (ὁ, ἡ) fronzuto. [illegible]

Πυκνόω - ῶ. Μ. ώσω. densare. [illegible]

Πύκνωμα (τὸ) = *Πυκνότης.*

Πυκνῶς, ἐπίῤ. foltamente. 2. spesso, sovente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πύκνωσις - εως (ἡ) condensazione. [illegible]

Πυκνωτικὸς - ὴ - όν. atto a condensare. [illegible]

Πύκτευσις - εως (ἡ) = *Πυγμαχία.*

Πυκτευτὴς - οῦ (ὁ) = *Πύκτης.*

Πυκτεύω. Μ. εύσω. combattere a colpo di pugni. [illegible]

Πύκτης - ου (ὁ) pugile. [illegible]

Πυκτικὸς - ὴ - όν. che concerne il pugillato. [illegible]

Digitized by Google

Πυκτομαχέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Πυκτεύω.*
Πυκτοσύνη (ἡ) = *Πυγμαχία.*
Πυλαία (ἡ) (ἐνν. σύνοδος.) assemblea degli Amfittioni in Termopila. [illegible]
Πυλαιαστὴς-οῦ (ὁ) minchione, pippione, ciarlatano, ingannatore. [illegible]
Πύλαιος-α-ον. che sta avanti la porta. [illegible]
Πυλαϊστὴς-οῦ (ὁ) = *Πυλαιαστής.*
Πυλαΐτης-ου (ὁ) καὶ Πυλαΐτις ἢ Πυλαΐτις-ιδος (ἡ) portinaro. [illegible]
Πυλαωρὸς (ὁ, ἡ) = *Πυλωρός.*
Πύλη (ἡ) porta. 2. battitojo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. (*ὀθ.*) stretta (*Γαλλ.* défilé). [illegible]
Πυληδόκος (ὁ, ἡ) = *Πυλωρός.*
Πυλὶς-ίδος (ἡ) ὑποκρ. τ. Πύλη. sportello. [illegible]
Πυλουρὸς (ὁ, ἡ) *Πυλωρός.*
Πυλοῦχος (ὁ, ἡ) che sostiene le porte. [illegible]
Πυλόω-ῶ. Μ. ώσω. mettere delle porte. [illegible]
Πυλὼν-ῶνος (ὁ) portone. 2. portico [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Πυλωρέω-ῶ. Μ. ήσω. esser portinaro. [illegible]
Πυλώριον (τὸ) la cella del portinaro. [illegible]
Πυλωρὸς (ὁ, ἡ) portiere, portinaro. 2. piloro (l'orificio inferiore dello stomaco, per cui gli alimenti digeriti passano nelle budella) [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Πύματος-η-ον. ultimo. [illegible]
Πύνδαξ-ακος (ὁ) = *Πυθμήν.*
Πυνθάνομαι. Μ. πεύσομαι. interrogare dimandare. 2. imparare, informarsi, apprendere, sapere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Πὺξ, ἐπίῤ. col pugno. [illegible]
Πυξίνεος-α-ον. καὶ
Πύξινος-η-ον. fatto di bussolo. [illegible]
Πυξίον (τὸ) tavoletta da scrivere fatta di bossolo. [illegible]
Πυξὶς-ίδος (ἡ) scatola, bossolo. [illegible]
Πυξοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al bossolo. [illegible]
Πύξος (ἡ) bossolo, bosso. [illegible]
Πυξώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Πυξοειδής.*
Πυοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) marcioso. [illegible]
Πῦον (τὸ) marcia. [illegible]
Πυοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. far suppurare. [illegible]
Πυοποιὸς (ὁ, ἡ) suppurativo. [illegible]
Πυόῤῥοια (ἡ) effusione di marcia. [illegible]
Πῦος καὶ Πύος (ὁ) il primo latte, che viene alle donne di parto. (*Λατ.* colastrum). [illegible] 2. = *Πῦον.*
Πυουλκὸς (ὁ, ἡ) che estrae la marcia. [illegible]
Πυόω-ῶ. Μ. ώσω. = *Πυοποιέω.*
Πυπάζω. Μ. άσω. = *Πυππάζω.*
Πύπαξ. = *Πύππαξ.*
Πυππάζω. Μ. άσω. gridare per meraviglia. [illegible]
Πύππαξ, ἐπίῤ. ἢ ἐπιφών. bravo, cappéri! [illegible]
Πῦρ-πυρὸς (τὸ) fuoco. 2. febbre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Πυρὰ (ἡ) rogo, pira (*Γαλλ.* bûcher). [illegible]
Πυράγρα (ἡ) molle. [illegible]
Πυραιθὴς-έος (ὁ, ἡ) ardente. [illegible]
Πυράκανθα-ης (ἡ) licio (*Γαλλ.* buisson ardent). [illegible]
Πυρακτέω-ῶ. Μ. ήσω. καὶ
Πυρακτόω-ῶ. Μ. ώσω. voltare, girare sul fuoco per arrossare. 2. infiammare, abbruciare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Πυραλὶς-ίδος (ἡ) pettirosso, spinturnice (uccello). [illegible]
Πυράμη (ἡ) falce. [illegible]
Πυραμητὸς (ὁ) messe. [illegible]
Πυραμιδικὸς-ή-όν. piramidale. [illegible]
Πυραμικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. = *Πυραμιδικός.*
Πυραμὶς-ίδος (ἡ) piramide. 2. focaccia. [illegible] 2. [illegible]
Πυραμοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una piramide. [illegible]
Πυραμοῦς-οῦντος (ὁ) = *Πλακοῦς.*
Πυραυγὴς-έος (ὁ, ἡ) brillante come il fuoco. [illegible]
Πύραυνον (τὸ) focolare. [illegible]

Digitized by Google

Πυραύστης - ου (ὁ) pirale, farfalla, che svolazza intorno il lume e finalmente vi si brucia. [illegible]

Πυρβόλος (ὁ, ἡ) che getta del fuoco, della fiamma. [illegible]

Πυργηδὸν, *ἐπίῤ.* in forma di torre. [illegible]

Πυργηρέω - ῶ. M. ήσω. tener chiuso (*καὶ πθ.*) esser chiuso dentro una torre. [illegible]

Πυργίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πυργίον.*

Πυργίον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πύργος.* torricella. [illegible]

Πυργισκάριον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πυργίσκιον.*

Πυργίσκιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πυργίσκος.*

Πυργίσκος (ὁ) *ὑπκρ. τ. Πύργος.*

Πυργίτης - ου (ὁ) che fà il suo nido nelle torri. [illegible]

Πυργοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una torre. [illegible]

Πυργομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere da una torre. [illegible]

Πυργοποιέω - ῶ. M. ήσω. costruire una torre. [illegible]

Πυργοποιΐα (ἡ) costruzione d'una torre. [illegible]

Πύργος (ὁ) torre. 2. castello. 3. rifugio, asilo. 4. battaglione quadrato. 5. bossolo da giocare a' dadi. (*Λατ.* fritillus.) (*Γαλλ.* cornet.) [illegible]

Πυργοφύλαξ - ακος (ὁ) guardiano d'una torre. [illegible]

Πυργόω - ῶ. M. ώσω. fortificare di torri. 2. ergere in forma d'una torre. [illegible]

Πυργώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πυργοειδής.*

Πύργωμα (τὸ) torre. [illegible]

Πύργωσις - εως (ἡ) fortificazione con delle torri. [illegible]

Πυργωτὸς - ἡ - όν. fortificato di torri. 2. fatto in forma di torre. [illegible]

Πύρδαλον καὶ Πύρδανον (τὸ) = *Πυρεῖον.*

Πύρεθρον (τὸ) piretro, pilatro, perforata (erba). [illegible]

Πυρεῖον (τὸ) cammino, focolare. 2. fucile, battifuoco. [illegible]

Πυρεκβόλος (ὁ, ἡ) che getta del fuoco, delle scintille, scintillante. [illegible]

Πυρεκτικὸς - ἡ - όν. febbrile. [illegible]

Πύρεξις - εως (ἡ) accessione della febbre. [illegible]

Πυρέσσω (ττω.) *M ἔξω.* febbricitare. [illegible]

Πυρεταίνω. M. ανῶ. καὶ Πυρετιάω - ῶ. M. άσω = *Πυρέσσω.*

Πυρέτιον (τὸ) *ὑπκρ.* τοῦ

Πυρετὸς (ὁ) febbre. [illegible]

Πυρετώδης - εος (ὁ, ἡ) febbrile. [illegible]

Πυρευς - έως (ὁ) incendiario. [illegible] 2. = *Πυρεῖον.*

Πυρευτὴς - οῦ (ὁ) pescatore a fuoco. [illegible]

Πυρεύω. M. εύσω. far fuoco. 2. incendiare. [illegible]

Πυρὴν - ῆνος (ὁ) coccola, nocciolo. 2. specie di gemma preziosa. 3. spina di pesce. [illegible]

Πυρηνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di coccola. [illegible]

Πυρηνώδης - εος (ὁ, ἡ) noccioluto. [illegible] 2. = *Πυρηνοειδής.*

Πυρηφόρος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Πυροφόρος.*

Πυρία (ἡ) stufa, sudatojo. [illegible]

Πυρίαμα (τὸ) *καὶ*

Πυρίασις - εως (ἡ) fomentazione (nel sudatojo.) [illegible]

Πυριατήριον (τὸ) stufa, scaldatojo, sudatojo. [illegible]

Πυριατὸς - ἡ - όν. riscaldato. [illegible]

Πυριάω - ῶ. M. άσω. riscaldare. 2. far sudare in un sudatojo. [illegible]

Πυρίβιος (ὁ, ἡ) che vive nel fuoco. [illegible]

Πυρίβρωτος (ὁ, ἡ) divorato dal fuoco. [illegible]

Πυριγενίτης - ου (ὁ) × *ἀντὶ* —

Πυριγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato dal fuoco o nel fuoco. [illegible]

Πυρίγληνος (ὁ, ἡ) che ha le pupille scintillanti. [illegible]

[illegible]

Πυρίγονος (ὁ, ἡ) = *Πυριγενής*.

Πυρίεφθος (ὁ, ἡ) cotto al fuoco. [illegible]

Πυριθαλπὴς - *έος* (ὁ, ἡ) riscaldato al fuoco. [illegible]

Πυρίκαυστος καὶ *Πυρίκαυτος* (ὁ, ἡ) abbruciato al fuoco. [illegible]

Πυριλαμπὴς - *έος* (ὁ, ἡ) brillante, rilucente come il fuoco. [illegible]

Πυριλαμπὶς - *ίδος* (ἡ) = *Λαμπυρίς*.

Πυρίληπτος (ὁ, ἡ) focoso, infocato. [illegible]

Πυρίμαχος (ὁ, ἡ) fervente guerriero. [illegible]

Πυρίμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di fuoco, focoso. [illegible]

Πυρίνη (ἡ) = *Πυρήν*.

Πύρινος - η - ον. di fuoco, focoso. [illegible] (τὸ υ βραχύ.)

Πύρινος - η - ον. di grano. [illegible] (τὸ υ μακρ.)

Πυρίον (τὸ) = *Πυρεῖον*. 2. turibolo. [illegible]

Πυριπνείων - ουσα - ον. καὶ

Πυρίπνευστος (ὁ, ἡ) καὶ

Πυριπνίων - ουσα - ον. × ἀντὶ

Πυρίπνοος - ους (ὁ, ἡ) che schizza del fuoco, scintillante. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.)

Πυρίσπαρτος καὶ *Πυρίσπορος* (ὁ, ἡ) che sparge del fuoco. [illegible]

Πυρίτης - ου (ὁ) di grano. [illegible] (τὸ υ μακρ).

Πυρίτης - ου (ὁ) καὶ *Πυρῖτις* - ιδος (ἡ) focoso, di fuoco. [illegible] (ουσ. ἐνν. λίθος.) fucile, battifuoco, pietra focaja. 2. marcassita (minerale). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (τὸ υ βραχύ).

Πυριφλεγής - *έος* (ὁ, ἡ) che brucia come il fuoco. [illegible]

Πυρίφλεκτος (ὁ, ἡ) abbruciato dal fuoco. [illegible]

Πυρίχρως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha il color del fuoco. [illegible]

Πυρκαεὺς - *έως* (ὁ) incendiatore. [illegible]

Πυρκαϊὰ - ᾶς (ἡ) Incendio. 2. pira, rogo (*Γαλλ.* bûcher). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πυρναῖος - α - ον. maturo. [illegible]

Πύρνος (ὁ) × ἀντὶ *Πύρινος*. (ὅθ. ἐνν. ἄρτος). boccone di pane, tozzo di pane. [illegible]

Πυρόβιος (ὁ, ἡ) = *Πυρίβιος*.

Πυροβόλος (ὁ, ἡ) che getta, lancia del fuoco. [illegible]

Πυροειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) simile al grano. [illegible] (τὸ υ μακρ.)

Πυροειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - ειδῶς. simile al fuoco. [illegible] (τὸ υ βραχύ).

Πυρόεις - εσσα - εν. = *Πυρώδης*.

Πυροκαπηλεύω. M. ευσω. esser mercante di frumento. [illegible]

Πυρολαβὶς - *ίδος* (ἡ) = *Πυράγρα*.

Πυρολαμπὶς - *ίδος* (ἡ) = *Πυριλαμπίς*.

Πυρολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie del frumento. [illegible]

Πυρομαντεία (- *μαντία*) (ἡ) piromanzia, indovinazione fatta per mezzo del fuoco. [illegible]

Πυρόμαντις - εως (ὁ, ἡ) piromanta, indovinatore per mezzo del fuoco. [illegible]

Πυρομετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare il frumento. [illegible]

Πυρομέτρης - ου (ὁ) misuratore del frumento. [illegible]

Πυροπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vende il grano. [illegible]

Πυροπωλέω - ῶ. M. ήσω. vender del grano. [illegible]

Πυροπώλης - ου (ὁ) venditore di grano. [illegible]

Πυρὸς (ὁ) frumento, grano. [illegible]

Πυροφεγγὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che risplende, brilla come il fuoco. [illegible]

Πυροφόρος (ὁ, ἡ) (τὸ υ βραχύ.) = *Πυρφόρος*.

Πυροφόρος (ὁ, ἡ) (τὸ υ μακρ.) che produce del frumento. [illegible]

Πυρόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) = *Πυρίχρως*.

Πυρόω - ῶ. M. ώσω. infocare, abbruciare, accendere. 2. provare nel fuoco, nel crogiuolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πυρπολέω - ῶ. M. ήσω. accendere, fare fuoco. 2. incendiare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πυρπόλησις - εως (ἡ) incendio. [illegible]

Πυρπόλος (ὁ, ἡ) Incendiario. [illegible]

Πυῤῥάζω. M. άσω. esser rosso, rubro, rubicondo. [illegible]

Πυῤῥαλλὶς - *ίδος* (ἡ) = *Πυραλίς*.

Πυῤῥιάω - ῶ. M. άσω. καὶ

Digitized by Google

Πυῤῥίζω. **M.** *ίσω.* = *Πυῤῥάζω.*
Πυῤῥίχιος (ὁ) pirrichio (piede metrico composto di due brevisillabe). անդայա (երկու սուղ վանկէ բաղկացեալ տաղաչափական ոտք)․ եւէ երգոյ Հելլէնեան եղանակին պնդաւոր կէնօք ։
Πυῤῥόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli rubicondi. շէկ մազերով․ կարմիր մազեր, կարմրաւ մազեր ։
Πυῤῥὸς-ὰ-όν. rubro, rubicondo. (դեղնագոյն) կարմիր, շէկ․ կարմիր, կարմրաւ ։
Πυῤῥότριχος (ὁ, ἡ) = *Πυῤῥόθριξ.*
Πυῤῥόω-ῶ. **M.** *ώσω.* render rubro. շէկ ընել․ կարմիր ընել, կարմրցընել ։
Πυῤῥώδης-εος (ὁ, ἡ) rosseggiante. կարմրին զարնող․ կարմրելոյ նման ։
Πυρσαίνω. **M.** *ανῶ.* render rubro. շէկ կարմիր ընել․ կարմիր ընել ։
Πυρσεία (ἡ) segnale dato con una fiaccola accesa. ջահով տրուած նշան․ ջահով մը տրուած նշան ։
Πυρσεύω. **M.** *εύσω.* dar un segno colla fiaccola. 2. abbruciare. ջահով նշան տալ. 2. այրել․ ջահով մը նշան տալ․ 2. այրել ։
Πυρσὸς (ὁ) fiaccola, face. ջահ․ ջահ ։
Πυρσοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una fiaccola. ջահակիր․ ջահ բռնող ։
Πυρφόρος (ὁ, ἡ) che porta del fuoco. հրակիր․ կրակ բռնող ։
Πυρώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Πυροειδής.*
Πυρωπὸς (ὁ, ἡ) che ha la faccia, l'aspetto rosso come il fuoco. հրակերպ, կարմիր․ կրակի պէս կարմիր երեսով ։ (*οὐσ. ἐνν. λίθος.*) piropo, carbonchio. կարկեհան (պատուական քար մըն է)․ կարկեհան ։
Πύρωσις-εως (ἡ) abbruciamento, infiammazione, cociore. այրումն, բորբոքումն, խանձում, խարխում ։
Πυρωτικὸς-ή-όν. caustico. այրող․ այրող ։
Πύσμα (τὸ) domanda, questione. հարցումն, խնդիր․ հարցում, խնդիր ։
Πυσματικὸς-ή-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) -*ικῶς.* interrogativo. հարցական․ հարցման նման ։
Πυστιάομαι-ῶμαι. = *Πυνθάνομαι.*
Πύστις-εως (ἡ) domanda, interrogazione. 2. fama. հարցումն․ 2. համբաւ․ հարցում, խնդիր. 2. համբաւ ։
Πυτία (ἡ) coagulo. կաթնամակարդ, մակարդ․ խմորուած կաթ, մակարդ ։
Πυτιάζω. **M.** *άσω.* coagulare. մակարդել․ մակարդել, կաթ մակարդել ։
Πυτίζω. **M.** *ίσω.* sputare spesso. 2. schizzare colla bocca. յաճախ թքնել. 2. բերանով ցայտել․ թուք թուք թքնել․ 2. ջուր ցայտել ։
Πυτίνη (ἡ) damigiana. վռայ կնքուն հիւսուած ամանի․ վռայ ։
Πυτινοπλόκος (ὁ, ἡ) che fà delle damigiane. ամանի վռայ կնքուն հիւսող․ վռայ հիւսող ։
Πυώδης-εος (ὁ, ἡ) marcioso. շարաւոտ․ թարախոտ ։
Πύωσις-εως (ἡ) suppurazione. շարաւահոսութիւն․ թարախոտութիւն ։
Πῶ ; ἐπίῤ. *Δ.* *ἀντὶ Ποῦ ;*

Πω, μόρ. (*ἐγκλ. ἢ ἐπίῤ.*) ancora. դեռ, տակաւին․ դեռ, մինչեւ հիմա ։
Πώγων-ωνος (ὁ) barba. մօրուք․ մօրուք ։
Πωγωνίας-ου (ὁ) barbato. մօրուքաւոր․ մօրուքաւոր ։
Πωγωνιάτης-ου (ὁ) *καὶ Πωγωνιᾶτις-ιδος* (ἡ) = *Πωγωνοφόρος.*
Πωγώνιον (τὸ) *ὑπκρ.* *τ.* *Πώγων.* barbetta. պզտիկ մօրուք․ մօրուք ։
Πωγωνίτης-ου (ὁ) *καὶ Πωγωνῖτις-ιδος* (ἡ) = *Πωγωνιάτης.*
Πωγωνοφόρος (ὁ, ἡ) barbato. մօրուքաւոր․ մօրուքաւոր ։
Πωλάριον (τὸ) *ὑπκρ.* *τ.* *Πωλίον.*
Πωλεία (ἡ) la cura d'allevare de' puledri. (ձիոց) մտրուկ պահելը՝ մեծցնելը․ ձիոյ մտրուկներուն պահպանութիւն ։
Πωλευτὴς-οῦ (ὁ) che ha la cura de' puledri. (ձիոց) մտրուկ պահող՝ նայող․ ձիոյ մտրուկներուն պահող ։
Πωλεύω. **M.** *εύσω.* conservare, esercitare de' puledri. (ձիոց) մտրուկ պահել՝ կրթել․ ձիոյ մտրուկ պահել, կրթել ։
Πωλέω-ῶ. **M.** *ήσω.* vendere. ծախել․ վաճառել ։
Πώλημα (τὸ) merce. վաճառք․ ապրանք ։
Πώλησις-εως (ἡ) vendita. ծախելը․ վաճառում ։
Πωλητήριον (τὸ) mercato. վաճառանոց, շուկայ․ վաճառատեղ ։
Πωλητὴς-οῦ (ὁ) venditore. ծախող․ վաճառող ։
Πωλικὸς-ή-όν. di puledro. (ձիոց) մտրուկի յատուկ․ ձիոյ քուռակի ։
Πωλίον (τὸ) *ὑπκρ.* *τ.* *Πῶλος.* puledrino. պզտիկ մտրուկ (ձիոց)․ քուռակ ։
Πωλοδαμαστὴς-οῦ (ὁ) = *Πωλοδάμνης.*
Πωλοδαμνέω-ῶ. **M.** *ήσω.* esercitare de' puledri. (ձիոց) մտրուկ կրթել․ ձիոյ մտրուկներուն կրթել ։
Πωλοδάμνης-ου (ὁ) esercitatore de' puledri. (ձիոց) մտրուկ կրթող․ ձիոյ մտրուկներուն կրթող ։
Πωλοκόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura de' puledri. (ձիոց) մտրուկ պահող՝ նայող․ ձիոյ մտրուկներուն պահող ։
Πῶλος (ὁ *καὶ* ἡ) puledro. մտրուկ (ձիու էշու ուղտու)․ քուռակ, ուրիշ կենդանեաց նոյնպէս հասակաւ ձագերն ։
Πωλοτρόφος (ὁ, ἡ) che nudrisce de' puledri. (ձիոց) մտրուկ սնուցանող․ քուռակ սնուցանող ։
Πῶμα (τὸ) × *ἀντὶ Πόμα.*
Πῶμα (τὸ) coperchio. խուփ, կափարիչ․ կափարիչ ։
Πωμάζω. **M.** *άσω.* coperchiare. խփել․ կափարել, կափարիչ դնել ։
Πωμαστήριον (τὸ) coperchio. խուփ․ կափարիչ ։
Πωμάτιον (τὰ) *ὑπκρ.* *τ.* *Πῶμα.*
Πώποτε, ἐπίῤ. mai, giammai. 2. mai, fin' ad ora (*Λατ.* unquam). ոչ երբեք. 2. երբեք, երբեմն, մինչեւ հիմայ․ բնաւ, երբեք. 2. մինչեւ հիմա, երբեք ։
Πῶρος (ὁ) tufo (specie di pietra bianca e piena di pori). 2. callo. ճերմակ ու ծակոտկէն քար մը. 2. մարմնոյ կոշտ․

Digitized by Google

Προσωφέλησις - εως (ἡ) ajuto, soccorso. 2. utilità. [illegible] 2. [illegible]

Πρόταγμα (τὸ) vanguardia. [illegible]

Προτακτικὸς - ή - όν. prepositivo. [illegible]

Πρόταχτος (ὁ, ἡ) preordinato. [illegible]

Πρόταξις - εως (ἡ) la fronte dell' armata, vanguardia. [illegible]

Πρότασις - εως (ἡ) proposizione. [illegible] 2. = *Λῆμμα.*

Προτάσσω (ττω). *M. τάξω.* porre, collocare alla prima fila. 2. preordinare. [illegible] 2. [illegible]

Προτείνω. M. τενῶ. stendere avanti. 2. presentare, offrire. 3. proporre. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Προτειχίζω. M. ίσω. fortificare con bastioni. [illegible]

Προτείχισμα (τὸ) bastione. (*Γαλλ.* rempart). [illegible]

Προτέλειος (ὁ, ἡ) che si fà avanti la celebrazione delle nozze. [illegible]

Προτελειόω - ῶ. M. ώσω. iniziare prima. [illegible]

Προτελευτάω - ῶ. M. ήσω. morire prima. [illegible]

Προτελέω - ῶ. M. τελέσω. pagare prima, anticipatamente. [illegible] 2. = *Προτελειόω.*

Προτεμένισμα (τὸ) il portico d' un tempio. [illegible]

Προτενὴς - έος (ὁ, ἡ) proteso. [illegible]

Προτεραία (ἡ) (*ἐνν.* ἡμέρα) vigiglia. [illegible]

Προτερεύω. M. εύσω. καὶ

Προτερέω - ῶ. M. ήσω. essere il primo, occupare il primo posto, prevalere. [illegible]

Προτέρημα (τὸ) prerogativa, primato, superiorità. (*Γαλλ.* avantage). [illegible]

Προτέρησις - εως (ἡ) preeminenza. [illegible]

Πρότερος - α - ον. anteriore. [illegible] (τὸ *οὐδ.*) *Πρότερον, ἐπίῤ.* prima. [illegible]

Προτέρω, ἐπίῤ. più avanti, al di là. [illegible]

Προτέρως, ἐπίῤ. alla prima maniera. [illegible]

Προτίθημι. M. προθήσω. mettere avanti. 2. proporre, esporre. 3. anteporre, preferire. 4. pubblicare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] (*μσ.*) proporsi. [illegible]

Προτίκτω. M. τέξομαι. partorire prima. [illegible]

Προτίλλω. M. τιλῶ. spelare prima. [illegible]

Προτιμάω - ῶ. M. ήσω. stimare più, preferire. [illegible]

Προτίμησις - εως (ἡ) preferenza. [illegible]

Προτιμία (ἡ) preeminenza. [illegible]

Προτίμιον (τὸ) caparra. [illegible]

Πρότιμος (ὁ, ἡ) preferibile. [illegible]

Προτολμάω - ῶ. M. ήσω. osare il primo. [illegible]

Προτομὴ (ἡ) busto. [illegible]

Πρότονον (τὸ) καὶ

Πρότονος (ὁ) sarte (*Γαλλ.* haubans). [illegible]

Προτοῦ (ἀντὶ *Πρὸ τοῦ*), *ἐπίῤ.* prima, avanti. [illegible]

Προτρέπω. M. τρέψω. eccitare, provocare, indurre, esortare. [illegible] (*μσ.*) fuggire a gran fretta. [illegible]

Προτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre d'avanti. [illegible]

Πρότριτα, ἐπίῤ. tre giorni prima. [illegible]

Προτροπάδην, ἐπίῤ. a gran fretta. [illegible]

Προτροπὴ (ἡ) esortazione, eccitazione. [illegible]

Προτρώγω. M. τρώξω. mangiare prima. [illegible]

Προτυγχάνω. M. τεύξομαι. essere, esistere prima. [illegible]

Πρότυπος (ὁ, ἡ) formato prima. [illegible] (*οὐσ.*) *Πρότυπον* (τὸ) modello, originale. [illegible]

Προτυπόω - ῶ. M. ώσω. formare prima, abbozzare. [illegible]

Digitized by Google

գաղափարը շինել. Եվվել նաքշմագ՝ ֆօռ-մաք՝ շեքիլլենմէք, Թասվիրլէնմէք ալմագ:

Προτύπτω. M. τύψω. battere prima. առաջ զարնել. Եվվել վուրմագ. *(συνήθ. ἑλλ.) = Προκύπτω, Προβαίνω.*

Προτύπωμα (τὸ) . Πρότυπον.

Προϋπάγω. M ἄξω. condurre prima. առաջ տանիլ. Եվվել կեօթիւրմէք. *(ἀμτβ.)* partire prima. առաջ չուել՝ երթալ. Եվվել կիթմէք՝ ռովան օլմագ:

Προϋπαντάω-ῶ. M. αντήσομαι. incontrare il primo. պիտոն առաջ դիմաւորել. իլք Եվվել գարշըլամագ:

Προϋπαντιάζω (αντιάω-ῶ). M. άσω. = τ. προηγ.

Προϋπαρξις-εως (ἡ) preesistenza. նախագոյութիւն. Եվվելդեն վար օլմագլըգ:

Προϋπαρχὴ (ἡ) beneficenza preveniente. առաջուց եղած բարերարութիւն. Եվվելի իհսան օլան նիմեթ:

Προϋπάρχω. M. ἀρξω. preesistere. 2. cominciare il primo, dar principio. առաջ գալ. 2. պիտոն առաջ սկսիլ. Եվվելդեն վար օլմագ. 2. իլք Եվվել պաշլամագ:

Προϋπεργάζομαι. M. άσομαι. operare, agire prima di nascosto. առաջուց գաղտնի գործել. Եվվելդեն գիզլիճէ իշլեմէ՝ պաշարմագ:

Προϋπισχνέομαι-οῦμαι. M. ὑποσχήσομαι. promettere prima. առաջ խոստանալ. Եվվել սէօզ վերմէք:

Προϋπογράφω. M. ψω. disegnare. գծագրել, ստուերագրել. ռէսմ ալմագ:

Προϋπόκειμαι. M. κείσομαι. preesistere. առաջ գալ. Եվվելդեն վար օլմագ:

Προϋπολαμβάνω. M. λήψομαι. credere, stimare prima, conghietturare. առաջ կարծել, կարծիք ընել. Եվվելդեն քըյաս էթմէք, թախմին էթմէք:

Προϋπομιμνήσκω. M. ὑπομνήσω. ricordare prima. առաջ միտքը ձգել. Եվվել հաթըրա գէթիրմէք՝ վէրմէք:

Προϋποπτεύω. M. εύσω. sospettare prima. առաջ կասկածել. Եվվել շիւփհէլէնմէք:

Προϋποτίθημι. M. ὑποθήσω. presupporre. առաջուց ենթադրել. մուգատտէմ ֆարզ էթմէք:

Προὐργιαίτατος-η-ον. ὑπερθ. καὶ

Προὐργιαίτερος-α-ον. συγκρ. τ. Προὔργου. migliore, più utile. լաւագոյն, աւելի օգտակար. ֆայտա ալը, ֆայտա ֆայտալը:

Προὔργου, ἐπίῤ. utilmente, a proposito. օգտաւ, ըստ պատշաճի, յարմարապէս. ֆայտա իլէ, մունասիպ իւզրէ:

Προϋφαρπάζω. M. άσω. rapire di nascosto prima. առաջ գաղտուկ յափշտակել. Եվվել կիզլիճէ գափմագ:

Προϋφίστημι. M. ὑποστήσω. far esistere prima. առաջ գոյացընել. Եվվել վարլը-ղա գօյմագ՝ վար էթմէք. *(μσ.)* preesistere. առաջ գոյանալ. Եվվել վար օլմագ:

Προφαίνω. M. φανῶ. brillare, risplendere avanti. 2. mostrare *(καὶ μσ.)* apparire avanti o di lontano. 3. presagire. առջեւը փայլել. 2. առջեւը կամ հեռուանց ցուցընել կամ երեւնալ, 3. նախագուշակել. Էօնճէտէն փարլամագ. 2. Էօնճէտէն գէօսթէրմէք Էօնճէտէն կէօրիւնմէք. 3. թէլէմլէթ էթմէք:

Προφάνεια (ἡ) evidenza. բացերեւութիւն, բացայայտութիւն. աշիքեարլըք, վազըհ:

Προφανὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-φανῶς. evidente, chiaro. բացայայտ, յայտնի. այան աշիքեար, պէլլի, ֆաշ, աշիքեար:

Πρόφαντος (ὁ, ἡ) predetto, presagito. նախագուշակեալ. թէլէմլէթ օլմուշ, Եվվել-լէնտէն հապէր վէրիլմիշ: *(οὐσ.) Πρόφαντον (τὸ) = Χρησμός, Προφητεία.*

Προφάντωρ (ὁ) = Προφήτης.

Προφασίζομαι. M. ίσομαι. scusarsi, fingere de' pretesti. ինքզինքը արդարացընել, պատճառանքներ շինել. քէնտինի աղըլմագ, Պահանէ տէ ստէ... մահանալուր արդարանալ:

Πρόφασις-εως (ἡ) pretesto. պատճառանք. մահանա, վէսիլէ:

Προφασιστικὸς-ή-όν. che serve di pretesto. պատճառանքի տեղ գործածուող. մահանա եէրինէ կէչէն, մահանա օլան:

Προφερὴς-έος (ὁ, ἡ) avanzato in età. տարիքով. եաշլը:

Προφέρω. M. προοίσω. portar avanti, presentare. 2. proferire, pronunziare. 3. rinfacciare. առջեւը բերել, մատուցանել. 2. արտաբերել, արտասանել. 3. երեսը զարնել. Էօնիւնէ հազըր էթմէք, սունմագ. 2. թէլէֆֆուզ էթմէք. 3. եիւզինէ վուրմագ: *(ἐλλ. ἢ ἀμτβ.)* occupare il primo posto, superare. գահագլուխ ըլլալ, գերազանցել, վեր ելլել. իլերի օլմագ, իլեր օլմագ:

Προφητεία (ἡ) profezia, predizione. 2. interpretazione della sacra scrittura. մարգարէութիւն, գուշակութիւն. 2. սուրբ գրոց մեկնութիւն. փէյղամպէրլիք, նեպիլիք. 2. Աչիք Թէվրաթ մանասը վերմէ:

Προφητεύω. M. εύσω. profetizzare. 2. interpretare le sacre scritture. մարգարէանալ, գուշակել. 2. սուրբ գրոց մեկնութիւն տալ. փէյղամպէրլիք էթմէք. 2. Աչիք Թէվրաթ մանասը վերմէք:

Προφήτης-ου (ὁ) profeta. մարգարէ. փէյղամպէր, նեպի:

Προφητίζω. M. ίσω. = Προφητεύω.

Προφητικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. profetico. մարգարէական. նեպիլէ:

Προφῆτις-ιδος (ἡ) θηλ. τ. Προφήτης. profetessa. մարգարէուհի. նեպիյէ, փէյղամպէրէ:

Προφητοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore de' profeti. մարգարէները սպաննող. փէյղամպէր լերի գաթիլի:

Προφητόφθεγκτος (ὁ, ἡ) predetto da' profeti. մարգարէներէ գուշակեալ. մաքտում փէյղամպէրլէրտէն հապէր վերիլմիշ:

Προφθάνω. M. φθάσω. prevenire, arrivare prima. կանխել, առաջ հասնիլ. Եվվել եէթիշմէք, Էօնճէ ետիշմէք:

Προφθασία καὶ

Πρόφθασις-εως (ἡ) preoccupazione. կանխելը, առաջ հասնիլը. Եվվել եէթիշ Եթիշմէ:

Προφοιβάζω. M. άσω. purificare prima.

Digitized by Google

[illegible] 2. = *Προφητεύω*.

Προφορὰ (ἡ) pronunzia. [illegible]

Προφορέομαι - *οῦμαι*. *M*. *ήσομαι*. correre quà e là. [illegible]

Προφορικὸς - *ή* - *όν*. pronunziativo. [illegible]

Πρόφραγμα (τὸ) recinto. 2. bastione. [illegible] 2. [illegible]

Προφράζω. *M*. *άσω*. predire, preannunziare. [illegible]

Προφράσσω (*φράττω*). *M*. *φράξω*. fortificare con un recinto, con un bastione. [illegible]

Προφρόνως, *ἐπίῤ*. = *Προθύμως*.

Πρόφρων - *ονος* (ὁ, ἡ) = *Πρόθυμος*.

Προφυλακὴ (ἡ) vanguardia. 2. precauzione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προφυλακτικὸς - *ή* - *όν*. preservativo. [illegible]

Προφύλαξ - *ακος* (ὁ) soldato collocato nella vanguardia. [illegible]

Προφυλάσσω (*ττω*). *M*. *άξω*. far la guardia avanti, vegliare alla difesa di... 2. prendere delle precauzioni. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προφυτεύω. *M*. *εύσω*. piantare prima. [illegible]

Προφύω. *M*. *φύσω*. produrre prima. [illegible] (*μσ.ἀμτβτ.*) = *Προϋπάρχω*.

Προφωνέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. avvertire prima. [illegible]

Προχάραγμα (τὸ) abbozzo. [illegible]

Προχαράσσω (*ττω*). *M*. *άξω*. abbozzare. [illegible]

Προχαρίομαι. *M*. *ίσομαι*. gratificare prima. [illegible]

Προχειλὴς - *έος* (ὁ, ἡ) = *Πρόχειλος*.

Προχειλίδιον (τὸ) *καὶ*

Πρόχειλον (τὸ) la prominente parte del labbro. [illegible]

Πόρχειλος (ὁ, ἡ) che ha grandi, grosse labbra. [illegible]

Προχειρίζομαι. *M*. *ίσομαι*. prendere in mano. 2. esporre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρόχειρος (ὁ, ἡ) pronto, facile a prendersi. [illegible] (*ούσ*.)

Πρόχειρον (τὸ) (*ἐνν*. *βυβλίον*.) manuale. [illegible]

Προχειροτονέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. creare, scegliere prima. [illegible]

Προχείρως, *ἐπίῤ*. prontamente, facilmente. [illegible]

Προχέω. *M*. *χεύσω*. versare prima o fuori o avanti. [illegible]

Πρόχθες, *ἐπίῤ*. l'altro jeri. [illegible]

Προχθεσινὸς - *ή* - *όν*. dell'altro jeri. [illegible]

Πρόχνυ, *ἐπίῤ*. ingmocchioni. 2. dal fondo, radicalmente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προχοὴ (ἡ) imboccatura d'un fiume. [illegible]

Προχοὴ (ἡ) = *Πρόχοος*.

Προχοΐδιον (τὸ) *ὑπκρ*. *τοῦ*

Προχοΐς - *ΐδος* (ἡ) *ὑπκρ*. *τ*. *Πρόχοος*. orinale, pisciatojo. [illegible]

Πρόχοος - *ους* (ἡ) cocoma. [illegible]

Προχορεύω. *M*. *εύσω*. ballare avanti. [illegible]

Προχρίω. *M*. *χρίσω*. ungere prima. [illegible]

Προχρονέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Πρόχρονος (ὁ, ἡ) antico. 2. prematuro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρόχυμα (τὸ) ciò che si versa prima. [illegible]

Πρόχυσις - *εως* (ἡ) terra d'alluvione. [illegible]

Προχύτης - *ου* (ὁ) = *Πρόχοος*.

Πρόχωμα (τὸ) argine, diga. [illegible]

Προχωρέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. avanzarsi, progredire. 2. riuscire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προχώρησις - *εως* (ἡ) avanzamento, progresso. 2. riuscita. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προψηφίζω. *M*. *ίσω*. decretare prima. [illegible]

Προῳδὸς (ἡ) preludio. [illegible]

Προωθέω - *ῶ*. *M*. *ωθήσω καὶ ώσω*. spingere fuori. [illegible]

Προωνύμιον (τὸ) prenome. [illegible]

Προώριος × *καὶ*

Πρόωρος (ὁ, ἡ) prematuro. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Πρύμνα (ἡ) la poppa della nave. [illegible]

Πρυμναῖος - α - ον. che si trova nella poppa della nave. [illegible]

Πρύμνη (ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Πρύμνα.*

Πρύμνηθεν, ἐπίῤ. dalla poppa. [illegible]

Πρυμνήσιος - α - ον. = Πρυμναῖος.

Πρυμνητὴς - οῦ (ὁ) timoniere, piloto. [illegible]

Πρυμνητικὸς - ὴ - όν. = Πρυμναῖος.

Πρυμνὸς - ὴ - όν. che sta all' estremità. [illegible]

Πρυμνώρεια (ἡ) *= Ὑπώρεια.*

Πρυτανεία (ἡ) presidenza. [illegible]

Πρυτανεῖον (τὸ) tribunale. [illegible]

Πρυτανεὺς - έως (ὁ) *= Πρύτανις.*

Πρυτανεύω. Μ. εύσω. governare, amministrare. [illegible]

Πρυτανικὸς - ὴ - όν. appartenente ad un presidente. [illegible]

Πρύτανις - εως (ὁ) amministratore, governatore, presidente. [illegible]

Πρώην, ἐπίῤ. = Πρόχθες.

Πρωθήβης καὶ Πρώθηβος - ου (ὁ, ἡ) adolescente. [illegible]

Πρωΐ, ἐπίῤ. a buon' ora, di buon mattino, per tempissimo. [illegible]

Πρωΐα (ἡ) *θηλ. τ. Πρώϊος.*

Πρωϊαίτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ

Πρωϊαίτερος - α - ον. συγκρ. τ. Πρώϊος. (*τὸ οὐδ.*) *Πρωϊαίτερον - αίτατα, ἐπίῤ.* più o molto a buon' ora. [illegible]

Πρωϊανθὴς - έος (ὁ, ἡ) che fiorisce prematuramente. [illegible]

Πρωϊβλαστέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Πρωϊβλαστὴς - έος (ὁ, ἡ) che germoglia prematuramente. [illegible]

Πρωΐθεν, ἐπίῤ. dalla mattina. [illegible]

Πρωϊκαρπέω - ῶ. Μ. ήσω. fruttare prematuramente. [illegible]

Πρωΐκαρπος (ὁ, ἡ) che fruttua prematuramente. [illegible]

Πρώϊμος (ὁ, ἡ) prematuro, intempestivo. [illegible]

Πρωϊνὸς - ὴ - όν. mattutino. [illegible]

Πρώϊος - α - ον. = Πρωϊνὸς καὶ Πρώϊμος.

Πρωϊσπορέω - ῶ. Μ. ήσω. seminare prima del tempo. [illegible]

Πρωΐτερον, ἐπίῤ. = Πρωϊαίτερον.

Πρωκτὸς (ὁ) culo. [illegible]

Πρωκτοτηρέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare il culo. [illegible]

Πρὼν - ωνὸς ἢ ῶνος (ὁ) *= Πρηών.*

Πρῷρα - ας (ἡ) prora. [illegible]

Πρῴραθεν, ἐπίῤ. dalla prora. [illegible]

Πρωράτης - ου (ὁ) piloto. [illegible]

Πρωρεὺς - έως (ὁ) *= τ. προηγ.*

Πρωτάγγελος (ὁ, ἡ) che annunzia il primo. [illegible]

Πρωταγωνιστέω - ῶ. Μ. ήσω. superare, eccelier in qualunque combattimento. [illegible]

Πρωταγωνιστὴς - οῦ (ὁ) superiore, eccellente in qualunque combattimento. [illegible]

Πρώταθλος (ὁ, ἡ) primo atleta. [illegible] *= Πρωτομάρτυς.*

Πρωτάρχης - ου (ὁ) generalissimo. [illegible]

Πρώταρχος (ὁ) *= τ. προηγ.*

Πρωτεῖον (τὸ) (*ὡς ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὸ πληθ.*) la palma della vittoria. 2. primato, preeminenza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πρωτεύω. Μ. ευσω. tener il primato, eccellere. [illegible]

Πρώτιστος - η - ον. il primo di tutti. [illegible]

Πρωτοβαθρέω - ῶ. Μ. ήσω. dare a uno il primo posto. [illegible]

Πρωτόβαθρος (ὁ, ἡ) presidente. [illegible]

Πρωτοβόλος (ὁ, ἡ) (puledro di cavallo) che muta i primi suoi denti. [illegible]

Πρωτόβολος (ὁ, ἡ) colpito prima. [illegible]

Πρωτόγαμος (ὁ, ἡ) la prima volta sposato. [illegible]

Πρωτογενὴς - έος (ὁ, ἡ) primogenito. [illegible]

Πρωτογέννημα (τὸ) primizie. [illegible]

Πρωτογέννητος (ὁ, ἡ) *= Πρωτογενής.*

Πρωτόγονος (ὁ, ἡ) *= Πρωτότοκος.*

Πρωτόθρονος (ὁ, ἡ) presidente. [illegible]

Πρωτόκλητος (ὁ, ἡ) chiamato prima. [illegible]

Digitized by Google

Πρωτοκλισία (ἡ) presidenza. [illegible]

Πρωτόκουρος (ὁ, ἡ) tosato la prima volta. [illegible]

Πρωτόκτιστος (ὁ, ἡ) creato prima degli altri. [illegible]

Πρωτοκτόνος (ὁ, ἡ) il primo uccisore. [illegible]

Πρωτόκτονος (ὁ, ἡ) ucciso il primo. [illegible]

Πρωτόλειον (τὸ) primizie (d'un bottino). [illegible]

Πρωτολογέω-ῶ. Μ. ήσω. dire, parlare prima. [illegible]

Πρωτομάρτυρ (-μάρτυς) -υρος (ὁ) protomartire. [illegible]

Πρωτόμαχος (ὁ, ἡ) campione. [illegible]

Πρωτονύμφευτος καὶ Πρωτόνυμφος (ὁ, ἡ) = *Πρωτόγαμος.*

Πρωτοπαγής-έος (ὁ, ἡ) costruito la prima volta. [illegible]

Πρωτόπειρος (ὁ, ἡ) novizio. [illegible]

Πρωτόπλαστος (ὁ, ἡ) creato il primo. [illegible]

Πρωτόπλοος-ους (ὁ, ἡ) che naviga la prima volta. [illegible]

Πρωτοπορεία ἡ-ρία (ἡ) la dignità di camminare d'avanti, onore di passo. 2. vanguardia. [illegible]

Πρῶτος-η-ον. primo. [illegible] (*οὐδ.*) *Πρῶτον, Πρῶτα, ἐπίῤ.* la prima volta, avanti, prima, primieramente. [illegible]

Πρωτόσπορος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) che ha seminato il primo. [illegible] (*προπαροξ.*) seminato il primo. [illegible]

Πρωτοστάσιον (τὸ) il primo posto. [illegible]

Πρωτοστατέω-ῶ. Μ. ήσω. stare al primo posto. [illegible]

Πρωτοστάτης-ου (ὁ) presidente. [illegible]

Πρωτόσφακτος (ὁ, ἡ) scannato il primo. [illegible]

Πρωτοτοκεῖα (τὰ) diritto di primogenitura. [illegible]

Πρωτοτοκέω-ῶ. Μ. ήσω. partorire la prima volta. [illegible]

Πρωτοτόκος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) che partori per la prima volta. [illegible] (*προπαροξ.*) primogenito. [illegible]

Πρωτότυπος (ὁ, ἡ) originale, primitivo. [illegible] (*οὐδ.*) *Πρωτότυπον* (τὸ) prototipo, originale. [illegible]

Πρωτοτύπως, ἐπίῤ. secondo l'originale. [illegible]

Πρωτοΰπνιον (τὸ) il primo sonno. [illegible]

Πρωτουργὸς (ὁ, ἡ) che opera il primo. [illegible]

Πρωτοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portare il primo. [illegible]

Πρωτοφυής-έος καὶ

Πρωτόφυτος (ὁ, ἡ) germogliato, nato il primo. [illegible]

Πρωτόχνοος-ους (ὁ, ἡ) che ha ancora la prima lanugine. [illegible]

Πρώτως, ἐπίῤ. primieramente. [illegible]

Πταῖσμα (τὸ) intoppo, inciampo. 2. mancanza, colpa. 3. infortunio. [illegible]

Πταισμάτιον (τὸ) *ὑποκρ.* τ. *Πταῖσμα.*

Πταίω. Μ. πταίσω. inciampare. 2. errare, sbagliare, fallire. [illegible]

Πτὰξ-ακός (ὁ καὶ ἡ) timido. [illegible]

Πταρμικὸς-ή-όν. che eccita lo starnuto. [illegible]

Πταρμὸς (ὁ) starnuto. [illegible]

Πτάρνυμαι. Μ. πταρήσομαι. starnutire. [illegible]

Παρτικὸς-ή-όν. starnutente. [illegible] 2. = *Πταρμικός.*

Πτελέα (ἡ) olmo (albero). [illegible]

Πτελέϊνος-η-ον. d'olmo. [illegible]

Πτελεώδης-εος (ὁ, ἡ) simile all' olmo. [illegible]

Πτελεὼν-ῶνος (ὁ) olmeti. [illegible]

Πτέρινος-η-ον. fatto di piume, piumato. [illegible] 2. = *Πτερωτός.*

Πτέρις-ιδος (ἡ) felce (erba). [illegible]

Πτέρνα-ης (ἡ) tallone, calcagno. [illegible]

Πτερνίζω. Μ. ίσω. calcitrare. 2. soppiantare, dar il gambetto. 3. ingannare.

Digitized by Google

աքացել. 2. ոտքով գթել տալ. 3. խաբել. Թեփմէք. 2. Այաղընը չելմէք, պողդրամագ. 3. Ալդաթմագ:

Πτερνίον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πτέρνα.*

Πτερνισμὸς (ὁ) calcio. 2. l' azione di soppiantare. 3. inganno. աքացելը. 2. ոտքով գթեցընելը. 3. խաբէութիւն. Թեփմէ. 2. Չելմէ, պողդրամա. 3. Ալդաթմա, Թելլիֆալըք:

Πτερνιστὴρ × *ἀντὶ* —

Πτερνιστὴς - οῦ (ὁ) calcitrante. 2. chi dà il gambetto. 3. ingannatore. աքացօղ. 2. ոտքով գթեցընօղ. 3. խաբեբայ. Թեփէն. 2. Չելէն, պողդրայան. 3. Թելլիֆէ, ալդադըճը:

Πτερνοβάτης - ου (ὁ) chi cammina sui calcagni. կրունկի վրայ քալօղ. Էօքճէսի իլէ եիւրիւյէն:

Πτερνοκοπέω - ῶ. M. ήσω. battere coi talloni contro la terra. կռնկով գետինը զարնել. Թօփուգլարընը եէրէ վուրմագ:

Πτερνοτρώκτης - ου καὶ

Πτερνοφάγος (ὁ) che mangia del presciutto. խոզի ապուխտ կերօղ. Տօմուզ փասթըրմասը եէյէն:

Πτερὸν (τὸ) piuma, penna. 2. ala. 3. uccello. 4. sorte, augurio. 5. remo o vela. Թեւպուր, փետուր. 2. Թեւ. 3. Թռչուն. 4. բաղդ, հաւահմայք. 5. Թի, առագաստ. Թիւյ, Գալէմ. 2. Գանատ. 3. Գուշ. 4. Թալիհ, Ֆալ. 5. Քիւրէք, Եէլքէն:

Πτεροποίκιλος (ὁ, ἡ) che ha le penne biscolori. գոյնզգոյն Թեւպուրներ ունեցօղ. Րէնկեարէնկ Թիւյլերի օլան:

Πτερόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi alati. Թեւաւոր ոտքեր ունեցօղ. Այաքլարը գանատլը:

Πτερορρoέω καὶ Πτερορρυέω - ῶ. M. ήσω. perder le piume, mudare. Թեւպուրները Թափուիլ, Թեւպուր փոխել. Թիւյլերի տէօքիւլմէք, Թիւյ տէյիշտիրմէք:

Πτερορρύησις - εως (ἡ) muda. փետրափոխութիւն. Գարնալըք, Թիւյ տէյիշտիրմէ:

Πτεροφόρος (ὁ, ἡ) alato. Թեւաւոր. Գանատլը:

Πτεροφυέω - ῶ. M. ήσω. far piume, alare. Թեւպուր հանել, Թեւաւորիլ. Թիւյ չըգարմագ, Թիւյլենմէք, գանատլանմագ:

Πτεροφυὴς - έος (ὁ, ἡ) alato. Թեւաւոր. Գանատլը:

Πτεροφύησις - εως καὶ

Πτεροφυΐα (ἡ) lo spuntare delle ali, delle penne. Թեւերու՝ Թեւպուրներու բուսնիլը. Գանատլարըն՝ Թիւյլերին պիթմէսի:

Πτερόφυτος (ὁ, ἡ) = *Πτεροφυής.*

Πτερόω - ῶ. M. ώσω. fornire di ali, render alato. 2. far vela. Թեւաւորել. 2. առագաստ բանալ. Գանատլանտըրմագ, գանատ վերմէք. 2. Եէլքէն աչմագ:

Πτερυγίζω. M. ίσω. svolazzare. 2. nettare le piume col becco. Թեւահարել, Թեւերը զարնել. 2. կտուցով Թեւպուրները մաքրել. Գանատլարընը վուրմագ՝ չըրփմագ. 2. Կագագ իլէ Թիւյլերինի Թէմիզլէմէք, այըքլամագ:

Πτερύγιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. πτέρυξ.* 2. frangia, lembo. 3. pinacolo. 4. pinna di pesci (*Γαλλ.* nageoire). Վերիք. Քղանցք. 2. կատար, արտեւան աշտարակի. 3. Ձկանց Թեւերը, լողաքան. Էթէք, Եէնիլ. 2. Չիւրփէ, Թէպէթէփէսի. 3. Պալըքլարըն գանատը, ճինահ:

Πτερυγοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alle ali. Թեւի նման. Գանատա պէնզէր:

Πτερυγοφόρος(ὁ,ἡ)alato.Թեւաւոր.Գանատլը:

Πτερυγόω - ῶ. M. ώσω. render alato. Թեւաւորել. Գանատ վերմէք:

Πτερυγώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πτερυγοειδής.*

Πτερυγωτὸς - ἡ όν. alato. Թեւաւոր. Գանատլը:

Πτέρυξ-υγος (ἡ) ala. 2. penna, piuma. Թեւ. 2. Թեւպուր. Գանատ. 2. Թիւյ. 3. = *Πτερύγιον.* 4. = *Οἰωνός.*

Πτέρυξις - εως (ἡ) svolazzamento. Թեւերը զարնելը. Գանատլարընը վուրմա՝ չըրփմա:

Πτέρυσμα (τὸ) = *τ. προηγ.*

Πτερύσσομαι. M. ύξομαι. svolazzare. Թեւածել, Թեւերը զարնել. Գանատլարընը վուրմագ՝ չըրփմագ:

Πτέρωμα (τὸ) le piume. Թեւպուրք. Թիւյլէր:

Πτέρωσις - εως (ἡ) = *τ. προηγ.*

Πτερωτὴς - οῦ (ὁ) chi dà delle ali. Թեւատօղ. Գանատ վէրէն:

Πτερωτὸς - ἡ - όν. alato. Թեւաւոր. Գանատլը:

Πτηνὸς - ἡ - όν. volatile. Թռչական, Թըռչօղ. օտչան. (*συνήθ. πλ.*) *Πτηνὰ* (τὰ) i volatili. Թեւաւորք, Թռչունք. Գանատլը հայվանլար, գուշլար:

Πτῆσις - εως (ἡ) volo. Թռչիլը. Ուչմա:

Πτήσσω. M. πτήξω. sbigottire, spaventarsi. պապնչել, սարսափել. Իւրքմէք, գօրգմագ:

Πτητικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* volatile. Թռչական. Ուչան:

Πτίλον (τὸ) piuma. 2. ala. 3. pennacchio. Թեւպուր. 2. Թեւ. 3. Թեւպուրով զարդ. Թիւյ. 2. Գանատ. 3. Սօրղուճ:

Πτίλος - η ἢ ος - ον. che ha perduto le ciglia. աչաց Թարթիչներուն մազերը Թափած. Կիրփիքլերի տէօքիւլմիւշ:

Πτίλωσις - εως (ἡ) muda. փետրափոխութիւն, Թեւպուր փոխելը. Թիւյ տէյիշտիրմէ. 2. = *Πτέρωσις.* 3. (*ἰατρ.*) ptilosi, caduta delle ciglia. աչաց Թարթիչներու մազերուն Թափուիլը. Կիրփիքլերին տէօքիւլմէսի:

Πτιλωτὸς - ἡ - όν. coperto di piume. Թեւպուրով ծածկուած. Թիւյ իլէ օրթիւլմիւշ. 2. = *Πτερωτός.*

Πτισάνη (ἡ) farro. 2. tisana, orzata. մաքուր՝ կեղեւը ելած գարի. 2. մաքուր գարիէ շինուած խմելիք. Գապուգսուզ արփա. 2. արփա գահվէսի:

Πτίσμα (τὸ) = *τῷ προηγ.* (1).

Πτισμὸς (ὁ) pestamento. 2. scortecciamento. ծեծումն. 2. կեղեւումն. Տէօկմէ, ... 2. Գապուգունու սոյմա:

Πτίσσω. M. πτίσω. pestare (nel mortajo). 2. scorticare. ծեծել, մանրել (սանդի մէջ). 2. կեղեւը հանել. Տէօկմէք (հավանտա). 2. Գապուգունու չըգարմագ:

Πτοέω - ῶ. M. ήσω. spaventare. Վախեցընել, պապուցանել. Գօրգութմագ, իւրքիւթմէք. (*συνήθ. μσ. ἢ πθ.*) sbigottire,

Digitized by Google

spaventarsi. 2. esser sorpreso, impadronito, trasportato di qualche passione. [illegible]

Πτόησις - εως (ἡ) terrore, spavento. 2. passione sfrenata. [illegible]

Πτοία (ἡ) terrore, spavento. 2. trasporto d' amore. [illegible]

Πτοιαλέος - α - ον. sorpreso di timore. 2. trasportato d' amore. [illegible]

Πτοιάω (- έω) - ῶ. × ἀντὶ Πτοέω.

Πτόλεμος (ὁ) καὶ τὰ ἀπ' ἀυτοῦ. × ἀντὶ Πόλεμος κτλ.

Πτόλις - ιος (ἡ) καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ. × ἀντὶ Πόλις κτλ.

Πτόρθος (ὁ) ramo, rampollo. [illegible]

Πτοώδης - εος (ὁ, ἡ) timido. [illegible]

Πτυαλίζω. Μ. ίσω. sputare spesso. [illegible]

Πτύαλον (τὸ) = *Ζύαλον.*

Πτυάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πτύον.*

Πτύγμα (τὸ) piumacciuolo (*Γαλλ.* compresse). [illegible]

Πτυκτὸς - ἡ - όν. piegato. [illegible]

Πτὺξ - πτυχὸς (ἡ) piegatura. [illegible]

Πτύξις - εως (ἡ) piegamento. [illegible]

Πτύον (τὸ) pala, badile. [illegible]

Πτύρμα (τὸ) καὶ

Πτυρμὸς (ὁ) terrore. [illegible]

Πτυρτικὸς - ἡ - όν. timido. [illegible]

Πτύρω. Μ. υρῶ. spaventare. [illegible]

Πτύσις - εως (ἡ) lo sputare. [illegible]

Πτύσμα (τὸ) sputacchio. [illegible]

Πτύσσω. Μ. πτύξω. piegare. [illegible]

Πτυχὴ (ἡ) piegatura. [illegible]

Πτύω. Μ. πτύσω. sputare. [illegible]

Πτῶμα (τὸ) caduta. 2. cadavere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Πταῖσμα.* (2).

Πτωματίζω. Μ. ίσω. far cadere. [illegible]

Πτὼξ - ωκὸς (ὁ καὶ ἡ) timido. [illegible] (ουσ.) lepre. [illegible]

Πτώσιμος - η - ον. cadevole. [illegible]

Πτῶσις - εως (ἡ) caduta. 2. rovina. [illegible] (γραμ.) caso. [illegible]

Πτωσκάζω. Μ. άσω. × = τῷ

Πτώσσω. Μ. πτώξω. = *Πτήσσω.* 2. mendicare. [illegible]

Πτωτικὸς - ἡ - όν. (γραμ.) che concerne i casi, declinabile. [illegible]

Πτωτὸς - ἡ - όν. = *Πτώσιμος.*

Πτωχαλαζὼν - όνος (ὁ, ἡ) povero e arrogante. [illegible]

Πτωχεία (ἡ) povertà, mendicità. [illegible]

Πτωχεῖον (τὸ) = *Πτωχοτροφεῖον.*

Πτωχεύω. Μ. εύσω. mendicare. [illegible]

Πτωχίζω. Μ. ίσω. render povero, impoverire. [illegible]

Πτωχικὸς - ἡ - όν. di mendico, di povero. [illegible]

Πτωχοδοχεῖον (τὸ) = *Πτωχεῖον.*

Πτωχὸς - ἡ - όν. povero, mendico. [illegible]

Πτωχοτροφεῖον (τὸ) spedale di poveri. [illegible]

Πτωχοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrire de' poveri. [illegible]

Πτωχοτροφία (ἡ) τὸ ουσ. τ. προηγ.

Πτωχοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce de' poveri. [illegible]

Πυανεψιὼν - ῶνος (ὁ) il quarto mese degli Ateniesi. (15 Ottob.—15. Novemb.) [illegible] (15 [illegible] — 15 [illegible]) [illegible] (15 [illegible] — 15 [illegible]).

Πυάνιος - α - ον. di fava. [illegible]

Πύανον (τὸ) καὶ

Πύανος (ὁ) fava. [illegible]

Πύαρ - ατος (τὸ) = *Πύος.* 2. gaglio, presame. [illegible]

Πυγαῖος - α - ον. di culo, delle natiche. [illegible] 2. (ὀθ.) bagascione. [illegible]

Πυγὴ (ἡ) culo, natiche. [illegible]

Πυγηδὸν, ἐπίρ. culo in culo. [illegible]

Πυγίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πυγή.*

Πυγίζω. Μ. ίσω. soddomitare. (*Λατ.* paedico). 2. batter a qualcuno il culo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Πύγισμα (τὸ) soddomia. [illegible]

Digitized by Google

թիւն, որուն հետ պառկիլը. լէժլոբա, ղուլամփարէլիք:

Πυγιστὴς - οῦ (ὁ) soddomito. արուագէտ. ղուլամփարէ:

Πυγμαῖος - α - ον. pigmeo, nano. գաճաճ, կարճահասակ. ճիւճէ:

Πυγμαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere a colpo di pugni. կռփամարտել. եումրուգ իլէ դէօյիւշմէք:

Πυγμαχία (ἡ) pugillato. կռփամարտութիւն. եումրուգ դէօյիւշիւ:

Πυγμάχος (ὁ, ἡ) pugile (*Ἀγγλ.* Boxeur). կռփամարտիկ. եումրուգ իլէ դէօյիւշէն:

Πυγμὴ (ἡ) pugno. կռուփ. եումրուգ. 2. = *Πυγμαχία.*

Πυγολαμπὰς - άδος καὶ

Πυγολαμπὶς - ίδος (ἡ) lucciola (*Λατ.* cicindela). կայծոռիկ. աթէշ պէօճէյի:

Πυγὼν - όνος (ἡ) misura di 18 dita. 18 մատնաչափ. 18 պարմագ էօլչիւսիւ. 2. = *Πῆχυς.*

Πυγωνιαῖος - α - ον. lungo 18 dita. 18 մատնաչափ երկան. 18 պարմագ ուզուն:

Πυδαρίζω. Μ. ίσω. calcitrare. աքացել. թէփմէք:

Πυέλιον (τὸ) ὑποκρ. *Πύελος.*

Πυελὶς - ίδος (ἡ) castone. մատանիի ակնակապին. գաշ եէրի:

Πύελος (ἡ) bacino, mastello. կոնք, տաշտ. լէյէն, թէքնէ:

Πυελώδης - εος (ὁ, ἡ) concavo. գոգաւոր. չուքուր, գօվուգ:

Πυετία (ἡ) = *Πυτία.*

Πυέω - ῶ. Μ. ήσω. suppurare. շարաւնալ, խղխայթիլ. իրինլէնմէք:

Πύη καὶ

Πύησις - εως (ἡ) suppurazione. խղխայթում. իրինլէնմէ:

Πυθεδὼν - όνος (ἡ) putredine. նեխութիւն. փտտելը. չիւրիւմէ:

Πυθεῖον (τὸ) oracolo. պատգամ (շատաստուածոց). այէթի թէրճէմէ:

Πυθμενόθεν, ἐπίῤ. dal fondo. յատակէն. տիպինտէն:

Πυθμὴν - ένος (ὁ) fondo. 2. radice. 3. ceppo. 4. stipite (*Γαλλ.* souche). յատակ. 2. արմատ. 3. արմն, կոճղ. 4. ազգատոհմի արմ, արմատ. տիպ. 2. քէօք. 3. աղաճ քիւթիւյիւ. 4. ճինս, սօյ, օճագ:

Πυθόληπτος (ὁ, ἡ) inspirato d' Apollo. Ապողոնէ ազդեալ. Աբօլլօնտան իլհամ օլմուշ:

Πυθόχρηστος (ὁ, ἡ) approvato dall' oracolo d' Apollo. Ապողոնի պատգամէն հաստատուած. Աբօլլօնուն այէթի թէրճէմէսինտէն թասդիգ օլունմուշ:

Πύθω. Μ. πύσω. putrefare. նեխել, փտեցնել. չիւրիւթմէք:

Πύθων - ονος (ὁ) il dragone ucciso d' Apollo. 2. pitone. Ապողոնին սպաննած վիշապը. 2. հարցուկ, պիւթոնե. որովայնախօս. Աբօլլօնուն էօլտիւրտիւյիւ էժտէր. 2. ֆալճը, պիւյիւճիւ:

Πύκα, ἐπίῤ. × ἀντὶ *Πυκνά.*

Πυκάζω. Μ. άσω. condensare. 2. coprire. 3. fortificare. 4. ornare. խտացնել. 2. ծածկել. 3. ամրցնել. 4. զարդարել. սըգլաշտըրմագ, գալընլաշտըրմագ. 2. եօրթմէք. 3. մէթանէթ վէրմէք. 4. դօնաթմագ:

Πυκιμήδὴς - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) = *Πυκινόφρων.*

Πυκινὸς - ἡ - όν. Ἰων. × ἀντὶ *Πυκνός.* (οὐδ.) *Πυκινὸν, Πυκινὰ, ἐπίῤ.* = *Πυκινῶς.*

Πυκινόφρων - ονος (ὁ, ἡ) sensato. խելացի. ագըլլը:

Πυκινῶς, ἐπίῤ. = *Πυκνῶς.*

Πυκνὰ, ἐπίῤ. = *Πικνῶς.*

Πυκνάκις, ἐπίῤ. sovente, spesso. յաճախ. սըգ, չօգ դէֆա:

Πυκνόβλαστος (ὁ, ἡ) che manda fuori de' germi densi. հոծ ծիլ արձակող. սըգ ֆիլիզ վէրէն:

Πυκνόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli densi. հոծ մազ ունեցող. սըգ սաչլը:

Πυκνόκαρπος (ὁ, ἡ) pieno di frutti պտղով լեցուն. մէյվէ իլէ դօլու:

Πυκνοκίνδυνος (ὁ, ἡ) che s' espone spesso a de' pericoli. յաճախ ինքը զինքը վտանգի դնող. սըգ սըգ քէնտիսինի թէհլիքէյէ գօյան:

Πυκνόκομος (ὁ, ἡ) che ha una capellatura folta. հոծ մազերով. սըգ սաչլը:

Πυκνόπορος (ὁ, ἡ) poroso. ծակոտկէն. դէլիքլի:

Πυκνόῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha delle radici folte. հոծ արմատ ունեցող. սըգ քէօքլիւ:

Πυκνὸς - ἡ - όν. folto, denso, spesso. 2. duro. 3. prudente. խիտ, հոծ. 2. պինդ. 3. խոհեմ. սըգ. 2. քաթը. 3. ֆէրասէթլի:

Πυκνοσπορέω - ῶ. Μ. ήσω. seminare foltamente. հոծ ցանել՝ սերմանել. սըգ էքմէք (թօհում):

Πυκνόσπορος (ὁ, ἡ) seminato foltamente. հոծ ցանուած. սըգ էքիլմիշ:

Πυκνόστικτος (ὁ, ἡ) macchioso. պիսակոտ. պէնէքլի:

Πυκνόστυλος (ὁ, ἡ) che ha molte colonne. շատ սիւներ ունեցող. չօգ դիրէքլի:

Πυκνότης (ἡ) densità. 2. prudenza. խտութիւն, հոծութիւն. 2. խոհեմութիւն. սըգլըգ. 2. ագըլլըլըգ:

Πυκνόφυλλος (ὁ, ἡ) fronzuto. տերեւախիտ. սըգ եափրագլը:

Πυκνόω - ῶ. Μ. ώσω. densare. խտացնել. սըգլաշտըրմագ:

Πύκνωμα (τὸ) = *Πυκνότης.*

Πυκνῶς, ἐπίῤ. foltamente. 2. spesso, sovente. խտութեամբ. 2. ստէպ, յաճախ. սըգ օլարագ. 2. սըգ սըգ, չօգ դէֆա:

Πύκνωσις - εως (ἡ) condensazione. խտացնելը. սըգլաշտըրմա:

Πυκνωτικὸς - ή - όν. atto a condensare. խտացնելու յարմար. սըգլաշտըրմաղա ույղուն:

Πύκτευσις - εως (ἡ) = *Πυγμαχία.*

Πυκτευτὴς - οῦ (ὁ) = *Πύκτης.*

Πυκτεύω. Μ. εύσω. combattere a colpo di pugni. կռուփով կռուել. եումրուգ իլէ դէօյիւշմէք՝ չաթըշմագ:

Πύκτης - ου (ὁ) pugile. կռփամարտիկ. եումրուգ իլէ դէօյիւշէն:

Πυκτικὸς - ἡ - όν. che concerne il pugillato. կռփամարտութեան պատկանած. եումրուգ դէօյիւշիւնէ դայիր:

Digitized by Google

Πυκτομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Πυκτεύω.*
Πυκτοσύνη (ἡ) = *Πυγμαχια.*
Πυλαία (ἡ) (ἐνν. σύνοδος.) assemblea degli Amfittioni in Termopila. [illegible]
Πυλαιαστὴς - οῦ (ὁ) minchione, pippione, ciarlatano, ingannatore. [illegible]
Πύλαιος - α - ον. che sta avanti la porta. [illegible]
Πυλαϊστὴς - οῦ (ὁ) = *Πυλαιαστής.*
Πυλαΐτης - ου (ὁ) καὶ Πυλαΐτις ἢ Πυλαΐτις - ιδος (ἡ) portinaro. [illegible]
Πυλαωρὸς (ὁ, ἡ) = *Πυλωρός.*
Πύλη (ἡ) porta. 2. battitojo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. (*ὀθ.*) stretta (*Γαλλ.* défilé). [illegible]
Πυληδόκος (ὁ, ἡ) = *Πυλωρός.*
Πυλὶς - ίδος (ἡ) ὑποκρ. τ. Πύλη. sportello. [illegible]
Πυλουρὸς (ὁ, ἡ) Πυλωρός.
Πυλοῦχος (ὁ, ἡ) che sostiene le porte. [illegible]
Πυλόω - ῶ. Μ. ώσω. mettere delle porte. [illegible]
Πυλὼν - ῶνος (ὁ) portone. 2. portico [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Πυλωρέω - ῶ. Μ. ήσω. esser portinaro. [illegible]
Πυλώριον (τὸ) la cella del portinaro. [illegible]
Πυλωρὸς (ὁ, ἡ) portiere, portinaro. 2. piloro (l' orificio inferiore dello stomaco, per cui gli alimenti digeriti passano nelle budella) [illegible] 2. [illegible] ([illegible]). [illegible] 2. [illegible]
Πύματος - η - ον. ultimo. [illegible]
Πύνδαξ - ακος (ὁ) = *Πυθμήν.*
Πυνθάνομαι. Μ. πεύσομαι. interrogare dimandare. 2. imparare, informarsi, apprendere, sapere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Πὺξ, ἐπίῤ. col pugno. [illegible]
Πυξίνεος - α - ον. καὶ
Πύξινος - η - ον. fatto di bussolo. [illegible]
Πυξίον (τὸ) tavoletta da scrivere fatta di bossolo. [illegible]
Πυξὶς - ίδος (ἡ) scatola, bossolo. [illegible]
Πυξοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al bossolo. [illegible]
Πύξος (ἡ) bossolo, bosso. [illegible]
Πυξώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πυξοειδής.*
Πυοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) marcioso. [illegible]
Πῦον (τὸ) marcia. [illegible]
Πυοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. far suppurare. [illegible]
Πυοποιὸς (ὁ, ἡ) suppurativo. [illegible]
Πυόῤῥοια (ἡ) effusione di marcia. [illegible]
Πῦος καὶ Πύος (ὁ) il primo latte, che viene alle donne di parto. (*Λατ.* colastrum). [illegible] 2. = *Πῦον.*
Πυουλκὸς (ὁ, ἡ) che estrae la marcia. [illegible]
Πυόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Πυοποιέω.*
Πυπάζω. Μ. άσω. = *Πυππάζω.*
Πύπαξ. = *Πύππαξ.*
Πυππάζω. Μ. άσω. gridare per meraviglia. [illegible]
Πύππαξ, ἐπίῤ. ἢ ἐπιφών. bravo, cappe-ri! [illegible]
Πῦρ - πυρὸς (τὸ) fuoco. 2. febbre. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Πυρὰ (ἡ) rogo, pira (*Γαλλ.* bûcher). [illegible]
Πυράγρα (ἡ) molle. [illegible]
Πυραιθὴς - έος (ὁ, ἡ) ardente. [illegible]
Πυράκανθα - ης (ἡ) licio (*Γαλλ.* buisson ardent). [illegible]
Πυρακτέω - ῶ. Μ. ήσω. καὶ
Πυρακτόω - ῶ. Μ. ώσω. voltare, girare sul fuoco per arrossare. 2. infiammare, abbruciare. [illegible] 2. [illegible] ([illegible]). 2. [illegible]
Πυραλὶς - ίδος (ἡ) pettirosso, spinturnice (uccello). [illegible]
Πυράμη (ἡ) falce. [illegible]
Πυραμητὸς (ὁ) messe. [illegible]
Πυραμιδικὸς - ή - όν. piramidale. [illegible]
Πυραμικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. = *Πυραμιδικός.*
Πυραμὶς - ίδος (ἡ) piramide. 2. focaccia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Πυραμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una piramide. [illegible]
Πυραμοῦς - οῦντος (ὁ) = *Πλακοῦς.*
Πυραυγὴς - έος (ὁ, ἡ) brillante come il fuoco. [illegible]
Πύραυνον (τὸ) focolare. [illegible]

Digitized by Google

Πυραύστης - ου (ὁ) pirale, farfalla, che svolazza intorno il lume e finalmente vi si brucia. [illegible]

Πυρβόλος (ὁ, ἡ) che getta del fuoco, della fiamma. [illegible]

Πυργηδὸν, ἐπίῤ. in forma di torre. [illegible]

Πυργηρέω - ῶ. Μ. ήσω. tener chiuso (*καὶ πθ.*) esser chiuso dentro una torre. [illegible]

Πυργίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πυργίον.*

Πυργίον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πύργος.* torricella. [illegible]

Πυργισκάριον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πυργίσκιον.*

Πυργίσκιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πυργίσκος.*

Πυργίσκος (ὁ) *ὑποκρ. τ. Πύργος.*

Πυργίτης - ου (ὁ) che fà il suo nido nelle torri. [illegible]

Πυργοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una torre. [illegible]

Πυργομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere da una torre. [illegible]

Πυργοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. costruire una torre. [illegible]

Πυργοποιΐα (ἡ) costruzione d' una torre. [illegible]

Πύργος (ὁ) torre. 2. castello. 3. rifugio, asilo. 4. battaglione quadrato. 5. bossolo da giocare a' dadi. (*Λατ.* fritillus.) (*Γαλλ.* cornet.) [illegible]

Πυργοφύλαξ - ακος (ὁ) guardiano d' una torre. [illegible]

Πυργόω - ῶ. Μ. ώσω. fortificare di torri. 2. ergere in forma d' una torre. [illegible]

Πυργώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πυργοειδής.*

Πύργωμα (τὸ) torre. [illegible]

Πύργωσις - εως (ἡ) fortificazione con delle torri. [illegible]

Πυργωτὸς - ὴ - όν. fortificato di torri. 2. fatto in forma di torre. [illegible]

Πύρδαλον καὶ Πύρδανον (τὸ) = *Πυρεῖον.*

Πύρεθρον (τὸ) piretro, pilatro, perforata (erba). [illegible]

Πυρεῖον (τὸ) cammino, focolare. 2. fucile, battifuoco. [illegible]

Πυρεκβόλος (ὁ, ἡ) che getta del fuoco, delle scintille, scintillante. [illegible]

Πυρεκτικὸς - ὴ - όν. febbrile. [illegible]

Πύρεξις - εως (ἡ) accessione della febbre. [illegible]

Πυρέσσω (ττω.) *Μ έξω.* febbricitare. [illegible]

Πυρεταίνω. Μ. ανῶ. καὶ Πυρετιάω - ῶ. Μ. άσω = Πυρέσσω.

Πυρέτιον (τὸ) *ὑποκρ. τοῦ*

Πυρετὸς (ὁ) febbre. [illegible]

Πυρετώδης - εος (ὁ, ἡ) febbrile. [illegible]

Πυρεὺς - έως (ὁ) incendiario. [illegible] 2. = *Πυρεῖον.*

Πυρευτὴς - οῦ (ὁ) pescatore a fuoco. [illegible]

Πυρεύω. Μ. εύσω. far fuoco. 2. incendiare. [illegible]

Πυρὴν - ῆνος (ὁ) coccola, nocciolo. 2. specie di gemma preziosa. 3. spina di pesce. [illegible]

Πυρηνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di coccola. [illegible]

Πυρηνώδης - εος (ὁ, ἡ) nocciolato. [illegible] 2. = *Πυρηνοειδής.*

Πυρηφόρος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Πυροφόρος.*

Πυρία (ἡ) stufa, sudatojo. [illegible]

Πυρίαμα (τὸ) *καὶ*

Πυρίασις - εως (ἡ) fomentazione (nel sudatojo.) [illegible]

Πυριατήριον (τὸ) stufa, scaldatojo, sudatojo. [illegible]

Πυριατὸς - ὴ - όν. riscaldato. [illegible]

Πυριάω - ῶ. Μ. άσω. riscaldare. 2. far sudare in un sudatojo. [illegible]

Πυρίβιος (ὁ, ἡ) che vive nel fuoco. [illegible]

Πυρίβρωτος (ὁ, ἡ) divorato dal fuoco. [illegible]

Πυριγενέτης - ου (ὁ) × *ἀντὶ* —

Πυριγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato dal fuoco o nel fuoco. [illegible]

Πυρίγληνος (ὁ, ἡ) che ha le pupille scintillanti. [illegible]

Digitized by Google

ներգող · Սուրբ Հոգւոյն զօրութեամբ երեւեցեր` տաշըն` խալղէտտայըն :

Πυρίγονος (ὁ, ἡ) = *Πυριγενής*.

Πυρίεφθος (ὁ, ἡ) cotto al fuoco. կրակի վրայ եփուած · աթեշտե փիշմիշ :

Πυριθαλπὴς-έος (ὁ, ἡ) riscaldato al fuoco. կրակի վրայ տաքցած · աթեշտե ըսընմըշ :

Πυρίκαυστος καὶ *Πυρίκαυτος* (ὁ, ἡ) abbruciato al fuoco. կրակի մէջ էրած · աթեշտե եանմըշ :

Πυριλαμπὴς-έος (ὁ, ἡ) brillante, rilucente come il fuoco. կրակի պէս փայլուն` շողուն · աթեշ կիպի փարլայան` խալըլտայան :

Πυριλαμπὶς-ίδος (ἡ) = *Λαμπυρίς*.

Πυρίληπτος (ὁ, ἡ) focoso, infocato. կրակ դարձած, Հրաշէկ · աթեշ քեսիլմիշ, գըզգըն :

Πυρίμαχος (ὁ, ἡ) fervente guerriero. խանդոտ` սաստիկ պատերազմող · գըզգըն` ճէնկճի :

Πυρίμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di fuoco, focoso. կրակի տեսք ունեցող, կրակոտ · աթեշ թարզընտա, աթեշլի :

Πυρίνη (ἡ) = *Πυρήν*.

Πύρινος-η-ον. di fuoco, focoso. կրակէ, կրակոտ · աթեշտեն, աթեշլի · (τὸ υ βραχύ.)

Πύρινος-η-ον. di grano. ցորենէ · պուղտայտան · (τὸ υ μακρ.)

Πυρίον (τὸ) = *Πυρεῖον*. 2. turibolo. բուրվառ · պուխուրտան :

Πυριπνείων-ουσα-ον. καὶ

Πυρίπνευστος (ὁ, ἡ) καὶ

Πυριπνέων-ουσα-ον. × ἀντὶ

Πυρίπνοος-ους (ὁ, ἡ) che schizza del fuoco, scintillante. կրակ ցայտող, կայծ ցայտող · աթեշ` գըվըլճըմ ֆըշգըրան · (κυρ. καὶ μτφρ.)

Πυρίσπαρτος καὶ *Πυρίσπορος* (ὁ, ἡ) che sparge del fuoco. կրակ ցանող · աթեշ սաչըճը :

Πυρίτης-ου (ὁ) di grano. ցորենէ · պուղտայտան · (τὸ υ μακρ).

Πυρίτης-ου (ὁ) καὶ *Πυρῖτις-ιδος* (ἡ) focoso, di fuoco. կրակոտ, կրակէ · աթեշլի, աթեշլի, չագմագ · (οὐσ. ἐνν. λίθος.) fucile, battifuoco, pietra focaja. 2. marcassita (minerale). գայլախազ · 2 · Հանքային նիւթ մըն է · չագմագ թաշը · 2 · մագնէզիթ թաշը · (τὸ υ βραχύ).

Πυριφλεγὴς-έος (ὁ, ἡ) che brucia come il fuoco. կրակի պէս էրող · աթեշ կիպի եագան :

Πυρίφλεκτος (ὁ, ἡ) abbruciato dal fuoco. կրակէ էրած` վառուած · աթեշտեն եանմըշ :

Πυρίχρως-ωτος (ὁ, ἡ) che ha il color del fuoco. կրակի գունաւոր · աթեշ ռենքլի :

Πυρκαεὺς-έως (ὁ) incendiatore. կրակ ընող, Հրդեհարկու · խանէլէր եագըճը, եանկընճը :

Πυρκαϊά-ᾶς (ἡ) incendio. 2. pira, rogo (*Γαλλ*. bûcher). կրակ, Հրդեհ · 2 · փայտակոյտ (էրելու Համար), խարոյկ · եանկըն · 2 · օդունլուգ :

Πυραῖος-α-ον. maturo. Հասուն · եեթիշմիշ, օլմուշ :

Πύρνος (ὁ) × ἀντὶ *Πύρινος*. (ὅθ. ἐνν. ἄρτος). boccone di pane, tozzo di pane. Հացի պատառ · էքմէք փարչասը` տիլիմի :

Πυρόβιος (ὁ, ἡ) = *Πυρίβιος*.

Πυροβόλος (ὁ, ἡ) che getta, lancia del fuoco. կրակ նետող · աթեշ աթան :

Πυροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al grano. ցորենի նման · պուղտայա պենզեր · (τὸ υ μακρ.)

Πυροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -ειδῶς. simile al fuoco. կրակի նման · աթեշէ պենզեր · (τὸ υ βραχύ).

Πυρόεις-εσσα-εν. = *Πυρώδης*.

Πυροκαπηλεύω. *Μ*. ευσω. esser mercante di frumento. ցորենի վաճառականութիւն ընել · պուղտայ թիճարեթի էթմեք :

Πυρολαβὶς-ίδος (ἡ) = *Πυράγρα*.

Πυρολαμπὶς-ίδος (ἡ) = *Πυριλαμπίς*.

Πυρολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie del frumento. ցորեն ժողվող · պուղտայ տէվշիրէն :

Πυρομαντεία (-*μαντία*) (ἡ) piromanzia, indovinazione fatta per mezzo del fuoco. Հրահմայութիւն, կրակով եղած կախարդութիւն · աթեշ իլէ օլան ֆալճըլըգ` ըլմանճըլըգ :

Πυρόμαντις-εως (ὁ, ἡ) piromanta, indovinatore per mezzo del fuoco. Հրահմայ, կրակով կախարդութիւն ընող · աթեշ իլէ ֆալճըլըգ` ըլմանճըլըգ էտէն :

Πυρομετρέω-ῶ. *Μ*. ήσω. misurare il frumento. ցորեն չափել · պուղտայ օլչմէք :

Πυρομέτρης-ου (ὁ) misuratore del frumento. ցորեն չափող · պուղտայ օլչիճի :

Πυροπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vende il grano. ցորենի վաճառանոց · պուղտայ սաթըլաճագ մահալ :

Πυροπωλέω-ῶ. *Μ*. ήσω. vender del grano. ցորեն ծախել · պուղտայ սաթմագ :

Πυροπώλης-ου (ὁ) venditore di grano. ցորեն ծախող · պուղտայ սաթան :

Πυρὸς (ὁ) frumento, grano. ցորեն · պուղտայ :

Πυροφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) che risplende, brilla come il fuoco. կրակի պէս փայլուն` շողշողուն · աթեշ կիպի փարլար :

Πυροφόρος (ὁ, ἡ) (τὸ υ βραχύ.) = *Πυρφόρος*.

Πυροφόρος (ὁ, ἡ) (τὸ υ μακρ.) che produce del frumento. ցորեն բերող · պուղտայ Հասըլ էտէն :

Πυρόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) = *Πυρίχρως*.

Πυρόω-ῶ. *Μ*. ώσω. infocare, abbruciare, accendere. 2. provare nel fuoco, nel crogiuolo. կրակ դարձնել, էրել, վառել · 2 · կրակի Հալոցի մէջ փորձել · աթեշլէնտիրմէք, եագմագ, թութուշտուրմագ · 2 · աթեշտէ սընամագ :

Πυρπολέω-ῶ. *Μ*. ήσω. accendere, fare fuoco. 2. incendiare. կրակ վառել · 2 · էրել, Հրդեհել · աթեշ եագմագ · 2 · եագմագ, եագըպ եըգմագ :

Πυρπόλησις-εως (ἡ) incendio. կրակ, Հրդեհ · եանկըն, եագմա :

Πυρπόλος (ὁ, ἡ) incendiario. Հրդեհարկու · խանէլէր եագըճը, եանկընճը :

Πυῤῥάζω. *Μ*. άσω. esser rosso, rubro, rubicondo. կարմիր` շէկ ըլլալ · գըզըլ գըրմըզը օլմագ :

Πυῤῥαλλὶς-ίδος (ἡ) = *Πυραλίς*.

Πυῤῥιάω-ῶ. *Μ*. άσω. καὶ

Digitized by Google

Πυῤῥίζω. **M.** *ίσω.* = *Πυῤῥάζω.*
Πυῤῥίχιος (ὁ) pirrichio (piede metrico composto di due brevisillabe). անդայա (երկու սուղ վանկէ բաղկացեալ տաղաչափական ոտք)· իւր երկու վանկերն կարճ են ձայնաւոր վանկեր։
Πυῤῥόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli rubicondi. շէկ մազերով· կըլըլ մազեր, կարմրակ մազեր։
Πυῤῥὸς - ὰ - όν. rubro, rubicondo. (գեղ- նագոյն) կարմիր, շէկ· կըլըլ, կարմրակ։
Πυῤῥότριχος (ὁ, ἡ) = *Πυῤῥόθριξ.*
Πυῤῥόω - ῶ. **M.** *ώσω.* render rubro· շէկ ընել· կըլըլ ընել, կարմրացնել։
Πυῤῥώδης - εος (ὁ, ἡ) rosseggiante. կարմրի զարնող· կըրմըրցող գոյն։
Πυρσαίνω. **M.** *ανῶ.* render rubro. շէկա- կարմիր ընել· կըլըլ ընել։
Πυρσεία (ἡ) segnale dato con una fiaccola accesa. ջահով տրուած նշան· ջահով իւր լեռներն դիտութիւն։
Πυρσεύω. **M.** *εύσω.* dar un segno colla fiaccola. 2. abbruciare. ջահով նշան տալ· 2· երել· ջահով իւր դիտութիւն ընել· 2· խորովել։
Πυρσὸς (ὁ) fiaccola, face. ջահ· ջահալ։
Πυρσοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una fiaccola. ջահակիր· ջահալ բռնողն։
Πυρφόρος (ὁ, ἡ) che porta del fuoco. հրակ կրօղ· աթէշ բռնողն։
Πυρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πυροειδής.*
Πυρωπὸς (ὁ, ἡ) che ha la faccia, l'aspetto rosso come il fuoco. հրակէ պէս երեսը՝ տեսքը կարմիր· աթէշ գոյնի նմա- նէն՝ ծեծէլէն կըրմըլըլ· (ούσ. ἐνν. λίθος.) piropo, carbonchio. կարկեհան (պատուական քար մըն է)· շէզէրող թաշը։
Πύρωσις - εως (ἡ) abbruciamento, infiammazione, cociore. երելը, բռնկիլը, վառելը· խանձ, թափթաշը։
Πυρωτικὸς - ὴ - όν. caustico. երող· խաշլեմ։
Πύσμα (τὸ) domanda, questione. հարցմունք, խնդիր· սօրւալ, սիւալ։
Πυσματικὸς - η - όν. (καὶ ἐπίῤ.) *-ικῶς.* interrogativo. հարցական· սօրւալայ գայիր։
Πυστιάομαι - ῶμαι. = *Πυνθάνομαι.*
Πύστις - εως (ἡ) domanda, interrogazione. 2. fama. հարցմունք· 2· համբաւ· սօրւալ, սիւալ· 2· նամ։
Πυτία (ἡ) coagulo. փաթիլ մակարդ, խախալ· խօշարը՝ սէտ՝ կէյնեկ մայալը։
Πυτιάζω. **M.** *άσω.* coagulare. մակարդել· կէսաթեալնալ, խօշորցնալ։
Πυτίζω. **M.** *ίσω.* sputare spesso. 2. schizzare colla bocca. յաճախ թքնել· 2· բերնովը ցայտել· օրէ օրէ թիւքիւրմէք· 2· աղըը իւր փէսէրքիւրմէք։
Πυτίνη (ἡ) damigiana. վրան կնիւն հիւսուած ապակի· դամիճանա։
Πυτινοπλόκος (ὁ, ἡ) che fà delle damigiane. ապակիին վրայ կնիւն հիւսող· դամիճանա խափան։
Πυώδης - εος (ὁ, ἡ) marcioso. շարաւոտ· իրինլի, իրինլը։
Πύωσις - εως (ἡ) suppurazione. շարաւանալը, խըշկալթելը· իրինլէնմէ, իրինլանմա։
Πῶ; *ἐπίῤ. Δ.* ἀντὶ *Ποῦ;*
Πω, *μόρ.* (*ἐγκλ.* ἢ *ἐπίῤ.*) ancora. դեռ, առակուբին· փաճա, չիմտիյէտէք, հալա։
Πώγων - ωνος (ὁ) barba. մօրուք· սաքալ։
Πωγωνίας - ου (ὁ) barbato. մօրուքաւոր· սաքալլը։
Πωγωνιάτης - ου (ὁ) καὶ *Πωγωνιᾶτις - ιδος* (ἡ) = *Πωγωνοφόρος.*
Πωγώνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πώγων.* barbetta. պզտիկ մօրուք· սաքալճըք։
Πωγωνίτης - ου (ὁ) καὶ *Πωγωνῖτις - ιδος* (ἡ) = *Πωγωνιάτης.*
Πωγωνοφόρος (ὁ, ἡ) barbato. մօրուքաւոր· սաքալլը։
Πωλάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πωλίον.*
Πωλεία (ἡ) la cura d'allevare de' puledri. (Ձիու) մտրուկ պահելը՝ մեծցընելը· թայ սաքլամաք՝ պէսլէմէք։
Πωλευτὴς - οῦ (ὁ) che ha la cura de' puledri. (Ձիու) մտրուկ պահօղ՝ նայօղ· թայ սաքլայան՝ պաքան։
Πωλεύω. **M.** *εύσω.* conservare, esercitare de' puledri. (Ձիու) մտրուկ պահել՝ կրթել· թայ պէսլէմէք՝ թալիմ էթմէք։
Πωλέω - ῶ. **M.** *ήσω.* vendere. ծախել· սաթմաք։
Πώλημα (τὸ) merce. վաճառք· մալ, մալ։
Πώλησις - εως (ἡ) vendita. ծախելը· սաթմաքլըք։
Πωλητήριον (τὸ) mercato. վաճառանոց, շուկայ· պազար, չարշը։
Πωλητὴς - οῦ (ὁ) venditore. ծախօղ· սաթըճը։
Πωλικὸς - ὴ - όν. di puledro. (Ձիու) մտրուկի յարմար· թայա գայիր։
Πωλίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πῶλος.* puledrino. պզտիկ մտրուկ (Ձիու)· թայճըք։
Πωλοδαμαστὴς - οῦ (ὁ) = *Πωλοδάμνης.*
Πωλοδαμνέω - ῶ. **M.** *ήσω.* esercitare de' puledri. (Ձիու) մտրուկ կրթել· թայլարը թալիմ՝ թէրպիյէ էթմէք։
Πωλοδάμνης - ου (ὁ) esercitatore de' puledri. (Ձիու) մտրուկ կրթօղ· թայլարը թալիմ՝ թէրպիյէ էտէն։
Πωλοκόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura de' puledri. (Ձիու) մտրուկ պահօղ՝ նայօղ· թայ սաքլայան՝ պաքան։
Πῶλος (ὁ καὶ ἡ) puledro. մտրուկ (Ձիու իշու եւ այլն)· թայ, օրթա էլի սայըլը պաշ. քէսէմէ հայվանըն խավըռտասը։
Πωλοτρόφος (ὁ, ἡ) che nudrisce de' puledri. (Ձիու) մտրուկ սնուցանող· թայ պէսլէյէն։
Πῶμα (τὸ) × ἀντὶ *Πόμα.*
Πῶμα (τὸ) coperchio. խուփ, կափարիչ· գափագ։
Πωμάζω. **M.** *άσω.* coperchiare. խփել· գափամաք, գափաղը գօյմաք։
Πωμαστήριον (τὸ) coperchio. խուփ· գափագ։
Πωμάτιον (τὰ) ὑπκρ. τ. *Πῶμα.*
Πώποτε, *ἐπίῤ.* mai, giammai. 2. mai, fin' ad ora (*Λατ.* unquam). ոչ երբեք· 2· երբեք, երբէք, մինչեւ հիմայ· ասլա, հէչ· 2· պիր զաման, փաճա, հէչ։
Πῶρος (ὁ) tufo (specie di pietra bianca e piena di pori). 2. callo. ճերմակ ու ծակոտկէն քար մը· 2· մարմնոյ կոշտ·

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]

Πωρόω-ῶ. *M.* *ώσω.* indurare (come il callo). [illegible]

Πωρώδης-εος (ὁ, ἡ) calloso. [illegible]

Πώρωσις-εως (ἡ) durezza. [illegible]

Πῶς; ἐπίῤ. come? in qual maniera? [illegible]

Πως, ἐγκλιτ. in qualche modo, in qualche maniera. [illegible]

Πωτάομαι-ῶμαι. *M.* *ήσομαι.* volare, scagliarsi. [illegible]

Πῶϋ-εος (τὸ) gregge. [illegible]

Πώϋγξ καὶ Πώϋξ-υγος (ἡ) folaga. [illegible]

P.

P, ρ, ῥῶ (τὸ) ἄκλ. Ro. La decima settima lettera dell' alfabeto greco. In senso numerico coll' accento di sopra (ρ́) significa cento o centesimo, e coll' accento di sotto (͵ρ) cento mila. [illegible] (ρ́) [illegible] (͵ρ) [illegible] (ρ́) [illegible] (͵ρ) [illegible] (100,000).

'Ρά. μόρ. ἐγκλ. ἀντὶ Ἄρα.

'Ρᾶ (τὸ) (ἄκλ.) rabarbaro. [illegible]

'Ραβάσσω (ττω.) *M.* *άξω.* correre quà e là, strepitare. [illegible]

'Ραβδεύω. *M.* *εύσω.* pescare colla verga. [illegible] 2. = *'Ραβδίζω.*

'Ραβδίζω. *M.* *ίσω.* battere con una bacchetta. [illegible]

'Ράβδινος-η-ον. fatto di verghe. [illegible]

'Ραβδίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *'Ράβδος.* bacchettino. [illegible]

'Ραβδοειδής-έος (ὁ, ἡ) simile alla bacchetta. [illegible]

'Ραβδομαντεία (ἡ) indovinazione fatta per mezzo delle bacchette. [illegible]

'Ραβδομαχία (ἡ) combattimento colle zaglie. [illegible]

'Ραβδονόμος (ὁ) = *'Ραβδοῦχος.*

'Ράβδος (ἡ) verga, bastone, bacchetta. 2. verga da pescare. 3. caduceo, scettro. 4. stria. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

'Ραβδουχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* tener un bastone, esser littore. [illegible]

'Ραβδουχία (ἡ) la carica del littore. [illegible]

'Ραβδοῦχος (ὁ, ἡ) littore. [illegible]

'Ραβδοφορέω-ῶ. *M.* *ήσω.* portare una bacchetta. [illegible]

'Ραβδοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una bacchetta. [illegible] = *'Ραβδοῦχος.*

'Ράβδωσις-εως (ἡ) scanalatura. [illegible]

'Ραβδωτός-ή-όν. fatto di verghe. 2. scanalato, vergato, striato. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Ραγάς-άδος (ἡ) fessura. [illegible]

'Ραγδαῖος-α-ον. impetuoso. [illegible] — *αίως, ἐπίῤ.*

'Ράγδην, ἐπίῤ. impetuosamente. [illegible]

'Ραγή (ἡ) = *'Ρῆγμα.*

'Ραγίζω. *M.* *ίσω.* cogliere de' granelli d'uva, mangiare l' uva grano a grano. [illegible]

'Ραγίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *'Ράξ.*

'Ραγολογέω-ῶ. *M.* *ήσω.* raccogliere degli acini. [illegible]

'Ραγολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie degli acini. [illegible]

'Ραγόω-ῶ. *M.* *ώσω.* = *'Ρακόω καὶ 'Ρήγνυμι.*

'Ράδαμνος (ὁ) germe. [illegible]

'Ραδινός-ή-όν. tenero, molle. 2. agile, movibile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Ράδιξ-ικος (ἡ) ramo. [illegible]

'Ράδιος-α ἡ ος-ον. facile. 2. accomodato. 3. inconsiderato. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Ραδιουργέω-ῶ. *M.* *ήσω.* esser pronto a commetter un delitto, a far del male. 2. occuparsi a delle cose inutili, facili.

Digitized by Google

3. agire senza scrupolo, trascuratamente. [illegible]

Ῥᾳδιούργημα (τὸ) scelleraggine, astuzia. [illegible]

Ῥᾳδιουργία (ἡ) = Κακουργία, Πανουργία.

Ῥᾳδιουργὸς-ἡ-όν. furbo, astuto. 2. scellerato, malfattore. 3. negligente. [illegible]

Ῥᾳδίως, ἐπίῤ. facilmente. 2. trascuratamente, sconsideratamente. 3. senza scrupolo. [illegible]

Ῥάζω. Μ. ῥάξω. = Ῥύζω.

Ῥαθάμιγξ-ιγγος (ἡ) × ἀντὶ Ῥανίς.

Ῥαθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. trascurare, esser pigro. [illegible]

Ῥαθυμία (ἡ) trascuranza, pigrizia. [illegible]

Ῥάθυμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-θύμως. negligente, pigro, infingardo. [illegible]

Ῥαΐα (ἡ) sanità. [illegible]

Ῥαιβοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) curvo. [illegible]

Ῥαιβὸς-ἡ-όν. varo, strambo, sbilenco. 2. curvo. [illegible]

Ῥαιβόω-ῶ. Μ. ώσω. storcere. [illegible]

Ῥαΐζω. Μ. ίσω. migliorarsi. [illegible]

Ῥαίνω. Μ. ῥανῶ. spargere, spruzzare. [illegible]

Ῥαιστὴρ (ὁ) martello. [illegible]

Ῥαίστης-ου (ὁ) distruttore. [illegible] (οὐσ.) = Ῥαιστήρ.

Ῥαιστὸς-ἡ-όν. distrutto. [illegible]

Ῥαίω. Μ. ῥαίσω. guastare, rovinare, distruggere. [illegible]

Ῥακενδύτης-ου (ὁ) vestito di cenci, d'abiti stracciati. [illegible]

Ῥάκιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ῥάκος. cencio. [illegible]

Ῥακοδυτέω-ῶ. Μ. ήσω. esser vestito di cenci. [illegible]

Ῥακοδύτης-ου (ὁ) καὶ

Ῥακόδυτος (ὁ, ἡ) = Ῥακενδύτης.

Ῥάκος-εος-ους (τὸ) cencio. [illegible]

Ῥακοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ῥακοδυτέω.

Ῥακόω-ῶ. Μ. ώσω. lacerare. [illegible]

Ῥακτήριος-α-ον. strepitoso. [illegible]

Ῥακτὸς-ἡ-όν. scosceso, precipitoso. [illegible]

Ῥακώδης-εος (ὁ, ἡ) stracciato. [illegible]

Ῥάκωμα (τὸ) = Ῥάκιον.

Ῥάκωσις-εως (ἡ) ruga. [illegible]

Ῥάμα (καὶ ὄχι Ῥάμμα) (τὸ) = Ῥάσμα.

Ῥάμμα (τὸ) cucitura. 2. filo. [illegible]

Ῥάμνος (ἡ) arbusto, macchia (Γαλλ. brande). [illegible]

Ῥαμφὴ (ἡ) spada. [illegible]

Ῥαμφηστὴς-οῦ (ὁ) ragana, dragone marino. [illegible]

Ῥαμφὶς-ίδος (ἡ) uncino. [illegible]

Ῥάμφος-εος-ους (τὸ) becco. [illegible]

Ῥανὶς-ίδος (ἡ) goccia. [illegible]

Ῥαντὴρ (ὁ) innaffiatore. [illegible]

Ῥαντίζω. Μ. ίσω. innaffiare. [illegible]

Ῥάντισμα (τὸ) καὶ

Ῥαντισμὸς (ὁ) innaffiamento. [illegible]

Ῥαντιστρον (τὸ) innaffiatojo, aspersorio. [illegible]

Ῥὰξ (ἡ) acino, granello d'uva. [illegible]

Ῥάξις-εως (ἡ) conflitto, attacco di battaglia. [illegible]

Ῥᾷον, καὶ Ῥᾳόνως, ἐπίῤ. più facilmente. [illegible]

Ῥαπίζω. Μ. ίσω. bastonare. 2. schiaffeggiare, dare uno scappellotto. [illegible]

Ῥαπὶς ἢ Ῥάπις-ιδος (ἡ) bacchetta. [illegible]

Ῥάπισμα (τὸ) bastonata. 2. schiaffo, scappellotto. [illegible]

Ῥαπισμὸς (ὁ) l'azione di bastonare o di dare degli schiaffi. [illegible]

Ῥάπτης-ου (ὁ) sarto. [illegible]

Ῥαπτικὸς-ἡ-όν. che concerne il sarto. [illegible]

Ῥαπτὸς-ἡ-όν. cucito. [illegible]

Ῥάπτρια (ἡ) θηλ. τ. Ῥάπτης.

Ῥάπτω. Μ. ψω. cucire. [illegible]

Ῥάσμα (τὸ) = Ῥάντισμα.

Ῥάσσω. Μ. ῥάξω. rompere, fracassare. 2.

Digitized by Google

percuotere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ῥᾷστα, *ἐπίῤ.* facilissimamente. [illegible]

Ῥᾷστος-η-ον. (*ὑπερθ. ἀνωμ. τ. Ῥάδιος*). facilissimo. [illegible]

Ῥαστωνεύω. Μ. εύσω καὶ Ῥαστωνέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Ῥαθυμέω.*

Ῥαστώνη (*ἡ*) facilità. 2. riposo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] *Ἴδε καὶ Ῥαθυμία.*

Ῥαφανέλαιον (*τὸ*) olio estratto dal seme di rafano. [illegible]

Ῥαφάνη (*ἡ*) = *Ῥαφανίς.*

Ῥαφανίδιον (*τὸ*) *ὑποκρ. τ. Ῥαφανίς.*

Ῥαφανιδόω-ῶ. Μ. ώσω. gastigare un adultero ficcandogli nel culo un rafano. [illegible]

Ῥαφανιδώδης-εος (*ὁ, ἡ*) simile al rafano. [illegible]

Ῥαφανίδωσις-εως (*ἡ*) *τὸ οὐσ. τ. Ῥαφανιδόω.*

Ῥαφανὶς-ίδος (*ἡ*) rafano. [illegible]

Ῥάφανος (*ἡ*) = *Ῥαφανίς.*

Ῥαφανώδης-εος (*ὁ, ἡ*) simile al rafano. [illegible]

Ῥαφεῖον (*τὸ*) bottega di sartore. [illegible]

Ῥαφεὺς-έως (*ὁ*) = *Ῥαπτής.*

Ῥαφὴ (*ἡ*) cucitura. [illegible]

Ῥαφιδεὺς-έως καὶ

Ῥαφιδευτὴς-οῦ (*ὁ*) ricamatore. [illegible]

Ῥαφιδεύω. Μ. εύσω. ricamare. [illegible]

Ῥαφιδοθήκη (*ἡ*) agorajo. [illegible]

Ῥαφὶς-ίδος (*ἡ*) ago. [illegible]

Ῥαχία (*ἡ*) spiaggia pietrosa. 2. il fracasso delle onde, che si spezzano nella spiaggia. 3. riflusso. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ῥαχιαῖος-α-ον. dorsale. [illegible]

Ῥαχίζω. Μ. ίσω. fendere, recidere il dorso. 2. scannare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ῥάχις-εως (*ἡ*) spina dorsale, dorso, schiena. [illegible]

Ῥαχιστὴρ καὶ

Ῥαχιστὴς-οῦ (*ὁ*) scannatore. 2. malfattore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ῥαχίτης-ου (*ὁ*) *καὶ Ῥαχῖτις-ιδος* (*ἡ*) dorsale. [illegible]

Ῥάχος (*ἡ*) verga spinosa. 2. siepe. [illegible] 2. [illegible]

Ῥάψις-εως (*ἡ*) cucitura. [illegible]

Ῥαψῳδέω-ῶ. Μ. ήσω. recitare i versi di qualche poeta. 2. ciarlare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ῥαψῴδημα (*τὸ*) finzione. [illegible]

Ῥαψῳδία (*ἡ*) rapsodia, frammenti de' versi d'Omero. [illegible]

Ῥαψῳδικὸς-ή-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ῶς.* da rapsodo. [illegible]

Ῥαψῳδὸς (*ὁ*) rapsodo, colui che recita alcuni pezzi de' poemi d'Omero. [illegible]

Ῥάων-ονος (*ὁ, ἡ*) *συγκρ. ἀνωμ. τ. Ῥάδιος.* più facile. [illegible]

Ῥέα, ἐπίῤ. = *Ῥαδίως.*

Ῥεγεὺς-έως καὶ Ῥεγιστὴρ καὶ Ῥεγιστὴς-οῦ (*ὁ*) tintore. [illegible]

Ῥέγκος-εος-ους (*τὸ*) russo. [illegible]

Ῥέγκω καὶ (*μσ.*) *Ῥέγκομαι. Μ. ῥέγξω-ομαι.* russare. [illegible]

Ῥέγξις-εως (*ἡ*) = *Ῥέγκος.*

Ῥέγος-εος-ους (*τὸ*) = *Ῥῆγος.*

Ῥέγχος-εος-ους (*τὸ*) = *Ῥέγκος.*

Ῥέγχω. Μ. ῥέγξω. russare. [illegible]

Ῥέζω. Μ. ῥέξω. fare, operare, agire (temerariamente). [illegible]

Ῥέθος-εος-ους (*τὸ*) qualunque membro del corpo. 2. faccia. 3. guancie. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ῥεῖα, ἐπίῤ. = *Ῥέα.*

Ῥεῖθρον (*τὸ*) fiume, torrente. [illegible]

Ῥεμβάζομαι. Μ. άσομαι. esser distratto. [illegible]

Ῥεμβὸς-ή-όν. vagabondo. 2. distratto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ῥέμβος (*ὁ*) distrazione. [illegible]

Ῥέμβω (*Χ. Μ.*) girare. [illegible] (*συνήθ. μσ. ἡ παθ.*) = *Ῥεμβάζομαι.*

Ῥέπω. Μ. ῥέψω. inclinarsi. [illegible]

Digitized by Google

Ῥεῦμα (τὸ) torrente. 2. reuma. [illegible]

Ῥευματίζομαι. Μ. ίσομαι. inondare. 2. esser attaccato di reuma. [illegible]

Ῥευματικὸς-ή-όν. reumatico. [illegible]

Ῥευμάτιον (τὸ) ὑποκ. τ. Ῥεῦμα. ruscello. [illegible]

Ῥευματισμὸς (ὁ) reumatismo. [illegible]

Ῥεῦσις-εως (ἡ) effusione. [illegible]

Ῥευστικὸς-ή-όν. καὶ

Ῥευστὸς-ή-όν. fluido. [illegible]

Ῥέω. Μ. ῥεύσομαι ἢ ῥυήσομαι. scorrere. 2. cadere. [illegible]

Ῥέω-ῶ. Μ. ῥήσω. (ἀχρ.) dire, parlare. [illegible]

Ῥῆγμα (τὸ) frattura, fessura. [illegible]

Ῥηγματώδης-εος (ὁ, ἡ) fracassato. [illegible]

Ῥηγμὶν ἢ Ῥηγμὶς-ῖνος (ἡ) spiaggia pietrosa. [illegible]

Ῥήγνυμι. Μ. ῥήξω. rompere, spezzare, fendere. 2. scoppiare. [illegible]

Ῥῆγος-εος-ους (τὸ) veste tinta. [illegible]

Ῥήδιος. Ἰων. ἀντὶ Ῥᾴδιος.

Ῥήκτης-ου (ὁ) che fende. [illegible]

Ῥῆμα (τὸ) detto, parola, verbo. [illegible]

Ῥηματικὸς-ή-όν. verbale. [illegible]

Ῥὴν-ῥηνὸς (ἡ) pecora. [illegible]

Ῥῆξις-εως (ἡ) l'azione di fendere, di rompere. [illegible]

Ῥῆον (τὸ) = Ῥᾶ.

Ῥῆσις-εως (ἡ) detto, discorso, sentenza. [illegible]

Ῥήσσω. Μ. ῥήξω. = Ῥήγνυμι.

Ῥητίνη (ἡ) resina, ragia. [illegible]

Ῥητινίτης-ου (ὁ) (οἶνος.) vino di ragia. [illegible]

Ῥητινώδης-εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di ragia. [illegible]

Ῥητὸν (τὸ) = Ῥῆσις.

Ῥητορεία (ἡ) la professione dell'oratore. [illegible]

Ῥητορεύω. Μ. εύσω. aringare. [illegible]

Ῥητορικὸς-ή-όν. oratorio, rettorio. [illegible] Ῥητορικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) arte oratoria, rettorica. [illegible]

Ῥητορικῶς, ἐπίῤ. da oratore, rettoricamente. [illegible]

Ῥητὸς-ή-όν. detto, fissato, determinato. 2. dicibile. 3. rinomato. [illegible]

Ῥήτρα (ἡ) convenzione, trattato. 2. oracolo. [illegible] 3. = Ῥητορεία.

Ῥήτωρ-ορος (ὁ) oratore, rettorico. [illegible]

Ῥητῶς, ἐπίῤ. espressamente, formalmente. [illegible]

Ῥιγέω-ῶ. Μ. ήσω. inorridire, tremare. [illegible] Ἴδε Ῥιγόω.

Ῥιγηλὸς (ὁ, ἡ) orribile. [illegible]

Ῥῖγος καὶ Ῥίγος-εος-ους (τὸ) rigore del freddo. 2. orrore. [illegible]

Ῥιγόω-ῶ. Μ. ώσω. infrigidire. [illegible] = Ῥιγέω.

Ῥίζα-ης (ἡ) radice. [illegible]

Ῥιζηδὸν, ἐπίῤ. in forma di radice. [illegible]

Ῥίζηθεν, ἐπίῤ. radicalmente. [illegible]

Ῥιζικὸς-ή-όν. radicale. [illegible]

Ῥιζόθεν, ἐπίῤ. = Ῥίζηθεν.

Ῥιζολογέω-ῶ. Μ. ήσω. cogliere delle radici. [illegible]

Ῥιζοπώλης-ου (ὁ) venditore delle radici. [illegible]

Ῥιζοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. tagliare radici. [illegible]

Ῥιζοτόμος (ὁ, ἡ) che taglia delle radici, erbolajo. [illegible]

Ῥιζοῦχος (ὁ, ἡ) radicato. [illegible]

Ῥιζοφαγέω-ῶ. Μ. ώσω. mangiare delle radici. [illegible]

Ῥιζοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia delle radici. [illegible]

Ῥιζοφυέω-ῶ. Μ. ήσω. radicare. [illegible]

Ῥιζόω-ῶ. Μ. ώσω. far radicare. [illegible] (ἀμτβτ. ἢ παθ. ἢ μσ.) radicare. [illegible]

Ῥιζώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla radice. [illegible]

Digitized by Google

ʽΡίζωμα (τὸ) tutto ciò ch' è radicato. 2. radice. [illegible]

ʽΡιζωρυχέω - ῶ. Μ. ήσω. scavare per trovare la radice. [illegible]

ʽΡίζωσις - εως (ἡ) radicazione. [illegible]

ʽΡικνόομαι - οῦμαι. Μ. ωθήσομαι. aggrinzare, increspare. 2. incurvarsi. [illegible]

ʽΡικνὸς - ἡ - όν. aggrinzato. 2. curvo. [illegible]

ʽΡικνότης (ἡ) curvatura. [illegible]

ʽΡικνώδης - εος (ὁ, ἡ) aggrinzato, rugoso. [illegible]

ʽΡίμμα (τὸ) getto. [illegible]

ʽΡίμφα, ἐπίῤ. rapidamente. [illegible]

ʽΡὶν - ῥινός (ἡ) μτγν. ἀντὶ ʽΡίς.

ʽΡινάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. ʽΡίς. nasetto. [illegible]

ʽΡινάω - ῶ. Μ. ήσω. deridere. [illegible] 2. = ʽΡινίζω.

ʽΡινεγχυτέω - ῶ. Μ. ήσω. distillare nel naso. [illegible]

ʽΡινεγχύτης - ου (ὁ) instrumento chirurgico per distillare nel naso qualche liquido. [illegible]

ʽΡινέω - ῶ Μ. ήσω. limare. [illegible]

ʽΡίνη (ἡ) lima. 2. lima, squatina (sorta di pesce). [illegible]

ʽΡινηλασία (ἡ) ricerca coll' odorato. [illegible]

ʽΡινηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. ricercare coll' odorato, col fiuto. [illegible]

ʽΡινηλάτης - ου (ὁ) che ricerca coll' odorato. [illegible]

ʽΡίνημα (τὸ) limatura. [illegible]

ʽΡινίζω. Μ. ίσω. = ʽΡινέω.

ʽΡινίον (τὸ) ὑποκρ. τ. ʽΡίνη καὶ ʽΡίς.

ʽΡίνισμα (τὸ) = ʽΡίνημα.

ʽΡινόβολος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che getta dal naso. [illegible] (προπαροξ.) gettato dal naso. [illegible]

ʽΡινόκερως - ωτος καὶ ω (ὁ) rinoceronte, porta-corno. [illegible]

ʽΡινοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. troncare a uno il naso. [illegible]

ʽΡινόμακτρον (τὸ) fazzoletto da naso. [illegible]

ʽΡινὸς (ὁ καὶ ἡ) pelle. [illegible]

ʽΡινόσιμος (ὁ, ἡ) camoscio. [illegible]

ʽΡινότμητος (ὁ, ἡ) che ha il naso troncato. [illegible]

ʽΡινοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. = ʽΡινοκοπέω.

ʽΡινοῦχος (ὁ) fogna, chiavica. [illegible]

ʽΡίον (τὸ) promontorio. [illegible]

ʽΡιπὴ (ἡ) impeto, getto. [illegible] 2. = ʽΡιπίς.

ʽΡιπίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. ʽΡιπίς.

ʽΡιπίζω. Μ. ίσω. ventilare. 2. soffiare. 3. infiammare. [illegible]

ʽΡιπὶς - ῖδος καὶ ίδος (ἡ) soffietto, ventola. [illegible]

ʽΡίπισμα (τὸ) = τῷ πρoηγ.

ʽΡῖπος (ὁ) καὶ ʽΡῖπος - εος - ους (τὸ) stoja. [illegible]

ʽΡιπτάζω. Μ. άσω. gettare quà e là. [illegible] (πθ.) cadere quà e là. [illegible]

ʽΡιπτασμὸς (ὁ) l' azione di gettare o cadere quà e là. [illegible]

ʽΡιπτὸς - ἡ - όν. gettato. 2. che si può gettare. [illegible]

ʽΡίπτω. Μ. ῥίψω. gettare. [illegible]

ʽΡὶς - ῥινὸς (ἡ) naso. 2. odorato, fiuto. [illegible] (πλθ.) le narici. [illegible]

ʽΡίσκος (ὁ) valigia. [illegible]

ʽΡιφὴ (ἡ) = ʽΡίψις.

ʽΡὶψ - ῥιπος (ἡ) vinco, vimine. [illegible] 2. = ʽΡῖπος.

ʽΡιψαύχην - ενος (ὁ, ἡ) = ʽΥψαύχην.

ʽΡίψις - εως (ἡ) getto. [illegible]

ʽΡιψοκινδυνεύω. Μ. εύσω. precipitarsi nel pericolo, pericolarsi, arrischiarsi. [illegible]

ʽΡιψοκίνδυνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ύνως. che si precipita nel pericolo, temerario. [illegible]

ʽΡιψοφθαλμία (ἡ) occhiata amorosa, cupidigia. [illegible]

ʽΡοὰ (ἡ) Δ. ἀντὶ ʽΡοή.

ʽΡόα (ἡ) = ʽΡοιά.

ʽΡοὰς - άδος (ἡ) l' intristir dell' uva (Gall. coulure). [illegible]

ʽΡογκιάω - ῶ. Μ. άσω. = ʽΡέγχω.

ʽΡόγκος (ὁ) = ʽΡέγκος.

ʽΡόγχος (ὁ) = ʽΡόγκος.

ʽΡοδάκινον (τὸ) (νλγ.) pesca, persica. [illegible]

ʽΡοδάνη (ἡ) filo. [illegible]

Digitized by Google

'Ρόδαξ-ακος (ὁ) ὑπκρ. τ. 'Ρόδον. rosetta. պզտիկ վարդ. կօճիկ:

'Ρόδειος καὶ 'Ρόδεος-α-ον. di rosa, simile alla rosa. վարդէ, վարդի նման. կուլ-տին, կուլէ գիբիւնէր, կուլլիւլի:

'Ροδῆ (ἡ) rosario (pianta). վարդենի. կուլ, կուլ ֆիդանը:

'Ροδίζω. Μ. ίσω. aver il colore o l'odore di rosa. 2. tingere di color rosaceo. վարդի գոյն կամ հոտ ունենալ. 2. վարդի գունով ներկել. կուլ րէնկի եախօտ գօգուսու օլմագ. 2. կուլ րէնկինէ պօյամագ:

'Ρόδινος-η-ον. di rosa. վարդէ. կիւլտէն:

'Ρόδιος-α-ον. = 'Ρόδινος καὶ 'Ρόδεος. (οὐσ.) 'Ροδία (ἡ) (ἐνν. σταφυλή). sorta d'uva di color rosaceo. տեսակ մը վարդագոյն խաղող. բաղձ նիկհար (կուլ րէնկինտէ պիր նէվ իւզիւմ):

'Ροδίτης-ου (ὁ) (οἶνος) vino condito di rosa. վարդի գինի. կուլ շարապը:

'Ροδοδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita di color rosaceo. վարդագոյն մատուըներ ունեցող. կուլկուլի պարմագլը:

'Ροδοδάφνη (ἡ) oleandro, rododendro, nerio. մնադափնաբար տունկ մը, վարդադափն. զագզըմ (ֆիդանը):

'Ροδόδενδρον (τὸ) = 'Ροδοδάφνη.

'Ροδοειδής-έος (ὁ, ἡ) simile alla rosa. վարդի նման. կուլէ պենզէր:

'Ροδόεις-εσσα-εν. = 'Ρόδινος.

'Ροδόμελι-ιτος (τὸ) mele rosato. վարդով համեմուած մեղր. կուլ բաճէկէսի օլան պալ:

'Ρόδον (τὸ) rosa. 2. conno. վարդ. 2. իգական անդամը. կուլ, կիւլ. 2. ֆէրճ:

'Ροδόπνοος-ους (ὁ, ἡ) che esala un odore di rosa. վարդի հոտ բուրող. կուլ գօգուսու կէլէն:

'Ροδόσταγμα καὶ 'Ροδόσταχτον (τὸ) sciroppo di rosa. վարդի շարբաթ. կուլ շէրպէթի:

'Ροδοστεφής-έος (ὁ, ἡ) coronato di rose. վարդով պսակուած. կուլ իլէ թաճլանմըշ:

'Ροδοφόρος (ὁ, ἡ) che porta della rosa. վարդ բերող. կուլ կէթիրէն:

'Ροδόχροος-ους (ὁ, ἡ) rosaceo. վարդագոյն. կուլկուլի:

'Ροδὼν-ῶνος (ὁ) roseto. վարդաստան. կուլլիք, կուլիսթան:

'Ροδωνιὰ (ἡ) rosajo. 2. conno. 3. membro virile. վարդենի. 2. իգական անդամը. 3. առնական. կուլ ֆիդանը, կուլ պահչէսի. 2. ֆէրճ. 3. զէքէր:

'Ροδῶπις-ιδος (ἡ) θηλ. τοῦ

'Ροδωπὸς-ὴ-όν. che ha l'aria di color rosaceo. վարդագոյն տեսք ունեցող. կուլ րէնկինտէ կիւլիւլի օլան:

'Ροδωτός-η-όν. rosato. վարդէ շինուած. կուլտէն եափըլմըշ:

'Ροὴ (ἡ) = 'Ρύσις. 2. = 'Ρεῖθρον.

'Ροθέω-ῶ. Μ. ήσω. = 'Ροχθέω.

'Ρόθιος-α-ον. impetuoso. ուժգին, բուռն. շիտտէթլի, եէլլի: (οὐσ.) 'Ρόθιον (τὸ) l'impeto, lo strepito delle onde. ալիքներուն բախումն՝ շառաչիւնը. դալղաներին եէլլէ՝ շամաթասը: — ίως, ἐπίῤ.

'Ρόθος (ὁ) lo strepito delle onde, de' remi. 2. tumulto. ալեաց՝ թիակաց շառաչիւնը. 2. խառնակութիւն, ալիքներու ձայն, բռնէ լըսանր. 2. ինք. գողտ. միւէ տիշման. 2. տաղ. 4: մկ. տապաճէ ... 2. ղարմաշա:

'Ροιὰ (ἡ) melagrano o melagrana. նռնենի կամ նուռ. նար աղաճը եախօտ նար:

'Ροιβδέω-ῶ. Μ. ήσω. = 'Ροιζέω. = 'Ροφέω.

'Ροιζέω-ῶ. Μ. ήσω. fischiare. շչել, սուլել. ֆըսըլտամագ, ըսլըգ չալմագ:

'Ροῖζος (ὁ καὶ ἡ) sibilo, fischio. շչիւն. ըսլըգ:

'Ροιζώδης-εος (ὁ, ἡ) sibilante, fischiante. շչող, սուլող. ֆըսըլտայան. ըսլըգ չալան. ըսլըգ ...:

'Ροικὸς-ὴ-όν. curvo. ծուռ. էյրի:

'Ροϊκὸς-ὴ-όν. = 'Ρευστὸς.

'Ροΐσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. 'Ρόα ἢ 'Ροιά.

'Ρομβέω-ῶ. Μ. ήσω. voltolare. գլորել. եուվարլամագ:

'Ρομβοειδής-έος (ὁ, ἡ) romboidale, che ha la forma di rombo. ապառնակիւնագին. ...դեղին ..., ..գլուխ ...:

'Ρόμβος (ὁ) trottola, paleo, fattore. 2. rombo (Γαλλ. losange). (figura geometrica ◊). 3. rombo (pesce). (Γαλλ. turbot). կառ, խաղալիկ ...կ. 2. տարանկիւն (երկըրաչափական ձեւ մըն է ◊). 3. վահանաձուկ. փօրաճ, ֆըրըլտագ. 2. բարտըլ ... (եւք ...ի ...ն ... ◊). 3. ...ն ...ը. 4. = Τόρνος.

'Ρομβώδης-εος (ὁ, ἡ) = 'Ρομβοειδής.

'Ρομβωτός-ὴ-όν. = τῷ προηγ.

'Ρομφαία (ἡ) spada. Թուր, սուսեր. գըլըճ:

'Ρόος (ὁ) (ἀσυναιρ.) ἀντὶ 'Ροῦς.

'Ροπαλίζω. Μ. ίσω. battere con una clava. լախտով ծեծել. ... ...:

'Ροπαλικὸς-ὴ-όν. che ha la forma d'una clava. մերի լախտի ձեւով. ... ...:

'Ροπαλισμὸς (ὁ) mazzata. լախտի հարուած. ... ...:

'Ροπαλοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una clava. լախտի ձեւով. ...:

'Ρόπαλον (τὸ) clava, mazza, scotola. 2. il membro virile. լախտ, մահակ, տափիկ. 2. վարոց. ..., ..., ... 2. ...: 3. 'Ρόπτρον.

'Ροπὴ (ἡ) propensione, inclinazione, impulsione. միտում, հակում, մղում. ..., ..., ...:

'Ρόπτρον (τὸ) martello della porta, battitore della porta (Γαλλ. heurtoir). դրան մուրճ, դրան տափիկ. ... . 2. = 'Ρόπαλον.

'Ροῦς (ὁ) flusso, corrente. հոսում, հոսանք, յորձանք. ..., ...:

'Ροῦς-ῥοῦ καὶ ῥόος (ὁ) sommaco. աղտոր. ...:

'Ροφάω (-έω)-ῶ. Μ. ήσομαι. assorbire, inghiottire. (Γαλλ. humer). ծծել, կլլել. ..., ..., ...:

'Ρόφημα (τὸ) cibo liquido. ջրով կերակուր. ...:

'Ρόφησις-εως (ἡ) assorbimento. կլլելը. ..., ...:

'Ροφητὸς-ὴ-όν. che si può assorbire. կլլելի ... ..., ...:

Digitized by Google

'Ροχθέω-ῶ. Μ. ήσω. mormorare. 2. strepitare. [illegible]

'Ροχθίζω. Μ. ίσω. = 'Ροχθέω.

'Ρόχθος (ὁ) mormorio. 2. strepito. [illegible]

'Ροώδης-εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-δῶς. fluido. 2. che scorre rapidamente. [illegible]

'Ρύαξ-ακος (ὁ) ruscello. 2. torrente. [illegible]

'Ρυὰς-άδος (ὁ, ἡ, τὸ) che scorre, fluido. [illegible]

'Ρυγχίον (τὸ) ὑποκ. τ. 'Ρύγχος.

'Ρύγχος-εος-ους (τὸ) ceffo, griffo, muso. 2. becco, rostro. [illegible]

'Ρύδην, ἐπίῤ. scorrendo. 2. abbondantemente. [illegible]

'Ρύζω (Χ. Μ.) urlare come il cane. [illegible]

'Ρυθμίζω. Μ. ίσω. regolare secondo il ritmo, metter in misura. 2. scandire. 3. disporre, aggiustare. [illegible]

'Ρυθμικὸς-η-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. ritmico, regolare. [illegible]

'Ρυθμοποιΐα (ἡ) modulazione. [illegible]

'Ρυθμοποιὸς (ὁ, ἡ) modulatore. [illegible]

'Ρυθμὸς (ὁ) ritmo, tempo, cadenza, misura, rima. [illegible]

'Ρυκάνη (ἡ) pialla. [illegible]

'Ρυκανίζω. Μ. ίσω. piallare. [illegible]

'Ρῦμα (τὸ) tiro, tratta, getto. [illegible] 2. = 'Ρῦσις.

'Ρύμβος (ὁ) 'Αττ. ἀντὶ 'Ρόμβος.

'Ρυμβὼν-όνος (ἡ) rotolazione. [illegible]

'Ρύμη (ἡ) impetuosità. 2. calle, quartiere. [illegible]

'Ρυμηδὸν, ἐπίῤ. impetuosamente. [illegible]

'Ρύμμα (τὸ) immondezza. [illegible]

'Ρυμὸς (ὁ) il timone del carro. [illegible] 2. = 'Ρύμη. 3. = 'Ολκός. 4. = 'Ρυτήρ.

'Ρυμοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. dividere la città in quartieri. [illegible]

'Ρυμουλκέω-ῶ. Μ. ήσω. rimorchiare. [illegible]

'Ρύομαι. Μ. ῥύσομαι. tirare, ritenere. 2. salvare, riscattare. 3. proteggere, difendere. [illegible]

'Ρυπαίνω. Μ. ανῶ. lordare. 2. diffamare. [illegible]

'Ρυπαρία (ἡ) lordura, sporcizia. 2. spilorceria. [illegible]

'Ρυπαρὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-αρῶς. lordo, sporco. 2. spilorcio. [illegible]

'Ρυπαρότης (ἡ) = 'Ρυπαρία.

'Ρυπάω-ῶ (Χ. Μ.) esser lordo, sporco. [illegible]

'Ρυπόεις-εσσα-εν. = 'Ρυπαρός.

'Ρύπος (ὁ) lordura. [illegible] ἴδε καὶ 'Ρυπαρία.

'Ρυπόω-ῶ. Μ. ώσω. lordare, sporcare. [illegible]

'Ρυπτὴρ (ὁ) cavamacchie. (Γαλλ. dégraisseur). [illegible]

'Ρυπτικὸς-ἡ-όν. proprio a cavare le macchie. [illegible]

'Ρύπτω. Μ. ῥύψω. cavare le macchie, nettare, pulire. [illegible]

'Ρυπώδης-εος (ὁ, ἡ) lordo, sporco. [illegible]

'Ρυσιάζω. Μ. άσω. prendere, tenere per pegno. 2. avellere. [illegible]

'Ρυσίδιφρος (ὁ, ἡ) che dirige il carro. [illegible]

'Ρύσιος-α ἡ ος-ον. salvatore. difensore. [illegible] (οὐδ.) 'Ρύσιον (τὸ) rappresaglia. 2. bottino. [illegible]

'Ρύσις-εως (ἡ) = 'Ρεῦσις.

'Ρῦσις-εως (ἡ) salvezza, liberazione. [illegible]

'Ρυσὸς-ἡ-όν. increspato, rugoso. [illegible]

'Ρυσότης (ἡ) increspatura, ruga. [illegible]

'Ρυσόω-ῶ. Μ. ώσω. increspare. [illegible]

'Ρυσσὸς κτλ. = 'Ρυσὸς κτλ.

Digitized by Google

'Ρύσταγμα (τὸ) il tirare con violenza. 2. violenza fatta ad una donna. [illegible]

'Ρυστάζω. M. άξω. tirare per violenza. 2. forzare una femmina. [illegible]

'Ρύστης - ου (ὁ) salvatore. [illegible]

'Ρυταγωγεὺς - έως (ὁ) bridone (sorta di filetto). [illegible]

'Ρυτή (ἡ) ruta. [illegible]

'Ρυτὴρ (ὁ) che tira. 2. briglia. [illegible]

'Ρυτιδόω - ῶ. M. ώσω. raggrinzare, render rugoso. [illegible]

'Ρυτιδώδης - εος (ὁ, ἡ) rugoso. [illegible]

'Ρυτίδωμα (τὸ) pelle rugosa. [illegible]

'Ρυτὶς - ίδος (ἡ) ruga, grinza. [illegible]

'Ρυτὸς - ὴ - όν. (τὸ υ βρχ.) × ἀντὶ 'Ρευστός.

'Ρυτὸς - ὴ - όν. (τὸ υ μακρ.) tirato. [illegible]

'Ρύτρον (τὸ) = Λύτρον.

'Ρύτωρ - ορος (ὁ) = 'Ρυτήρ.

'Ρωβικὸς - ὴ - όν. = 'Ρωπικός.

'Ρωγαλέος - η - ον. feso, stracciato. [illegible]

'Ρωγὰς - άδος (ὁ, ἡ) feso, lacero. [illegible] (οὐσ. ἐνν. γῆ ἢ πέτρα). fossa. 2. grotta. 3. rupe, roccia. [illegible]

'Ρωγὴ (ἡ) fessura. [illegible]

'Ρωγμὴ (ἡ) καὶ

'Ρωγμὸς (ὁ) = 'Ρωγὴ καὶ 'Ρωχμός.

'Ρώθων - ωνος (ὁ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) le narici. [illegible]

'Ρωμαλέος - α - ον. robusto. [illegible]

'Ρωμαλεότης (ἡ) vigore, robustezza. [illegible]

'Ρωμαλεόω - ῶ. M. ώσω. rendere robusto. [illegible]

'Ρωμαλέως, ἐπίῤ. robustamente. [illegible]

'Ρώμη (ἡ) forza, vigore, robustezza, fortezza. [illegible]

'Ρώννυμι καὶ 'Ρωννύω. M. ῥώσω. corroborare, rinforzare. [illegible] (συνήθ. μσ. ἢ πθ.) esser robusto, sano, star bene. [illegible]

'Ρὼξ - ῥωγὸς (ὁ καὶ ἡ) fessura. 2. corridore. [illegible] 3. = 'Ράξ.

'Ρώομαι. M. ῥώσομαι. aver fretta, far prescia. [illegible]

'Ρωπὰς - άδος (ἡ) = 'Ρώψ.

'Ρωπήϊον (τὸ) macchia, luogo pieno di virgulti. [illegible]

'Ρωπικὸς - ὴ - όν. di poco valore, ordinario. [illegible]

'Ρωπογραφία (ἡ) = Τοπογραφία.

'Ρωποπερπερήθρα (ἡ) ciarleria, ciancia. (Γαλλ. caquet, commérage). [illegible]

'Ρωποπωλέω - ῶ. M. ήσω. esser rigattiere, ferravecchio. [illegible]

'Ρωποπώλης - ου (ὁ) rigattiere, ferravecchio, chincagliere. [illegible]

'Ρῶπος (ὁ) merci di poco valore, chincaglia, merceria. [illegible]

'Ρῶσις - εως (ἡ) sanità. 2. robustezza. [illegible]

'Ρώσταξ - ακος (ὁ) appoggio. [illegible]

'Ρωστὴρ (ὁ) corroborante. [illegible]

'Ρωστήριος - α - ον καὶ

'Ρωστικὸς - ὴ - όν. corroborativo. [illegible]

'Ρωτακισμὸς (ὁ) uso frequente della lettera P (ró). P (ռօ) [illegible] P (րօ) [illegible]

'Ρωχμὴ (ἡ) καὶ

'Ρωχμος (ὁ) × ἀντὶ 'Ρωγμός. 2. = 'Ρυτίς.

'Ρὼψ - ῥωπὸς (ἡ) (σὔχρ. μονον εἰς τὸ πλθ.) virgulti. [illegible]

Σσ

Σ, σ, ς. σῖγμα ἢ σίγμα (τὸ) (κλιτ. καὶ ἀκλ.) Sigma. La decima ottava lettera dell'alfabeto greco. In senso numerico coll'accento di sopra (σ') significa dugento o ducentesimo, e coll'accento al di sotto (͵σ) dugento mila. [illegible] (σ') [illegible] (͵σ) [illegible] (σ') [illegible] (͵σ) [illegible] (200,000):

Digitized by Google

Σ', κατ' ἀποστροφ. ἀντὶ Σὲ, Σά.
Σὰ (τὸ α βραχ.) πλθ. οὐδ. καὶ
Σὰ (τὸ α μακρ.) δυϊκ. θηλ. τ. Σός.
Σαβακὸς-ή-όν. fragile. 2. molle. [illegible] 2. [illegible]
Σάβανον (τὸ) tela grossa per asciugarsi sortendo dal bagno. [illegible]
Σαββατίζω. Μ. ίσω. celebrare il giorno di sabbato, riposare. [illegible]
Σαββατικὸς-ή-όν. che concerne il sabbato. [illegible]
Σαββατισμὸς (ὁ) celebrazione del giorno di sabbato. [illegible]
Σάββατον (τὸ) sabbato. 2. settimana. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σαγάπηνον (τὸ) sagapeno, gomma serafica. [illegible]
Σάγαρις-εως (ἡ) scure, mannaja. [illegible]
Σαγὴ ἢ Σάγη (ἡ) gualdrappa, bardatura, attrezzo di cavallo ecc. 2. bagaglio. [illegible] 2. [illegible]
Σαγηνεία (ἡ) pesca colla scorticaria, colla sagena. [illegible]
Σαγηνεὺς-έως καὶ
Σαγηνευτὴρ X ἀντὶ
Σαγηνευτὴς-οῦ (ὁ) pescatore alla sagena. [illegible]
Σαγηνεύω. Μ. εύσω. pescare colla sagena. [illegible]
Σαγήνη (ἡ) sagena, scorticaria, rete. (Γαλλ. reine). [illegible]
Σαγηφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portare un sajone. [illegible]
Σάγμα (τὸ) sella, basto. 2. soma. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σάγος (ὁ) sajo, sajone. [illegible]
Σαθέριον (τὸ) lontra. [illegible]
Σάθη (ἡ) membro virile, cazzo. [illegible]
Σαθρὸς-ὰ-όν. fragile. 2. marcito. 3. debole, fiacco. 4. corruttibile. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]
Σαθρότης (ἡ) fragilità ecc. [illegible] [illegible]
Σαθρόω-ῶ. Μ. ώσω. putrefare. [illegible]
Σαθρῶς, ἐπίῤ. con fiacchezza ecc. [illegible]
Σάθων-ωνος (ὁ) = Πόσθων.
Σαινίδωρος (ὁ, ἡ) che si cattiva la grazia di qualcuno con de' regali. [illegible]
Σαίνουρος (ὁ, ἡ) che carezza muovendo la coda. [illegible]
Σαίνω. Μ. σανῶ. carezzare muovendo la coda. [illegible] 2. (μτφρ.) = Ταράττω.
Σαίρω. Μ. σαρῶ. scopare. 2. aprire la bocca e mostrar i denti. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σάκανδρος (ὁ) conno. [illegible]
Σακεσφόρος (ὁ, ἡ) = Ἀσπιδοφόρος. 2. = Πωγωνοφόρος.
Σακκελίζω. Μ. ίσω. = Σακκίζω.
Σακκέλισμα (τὸ) colatura. [illegible]
Σακκελιστήριον (τὸ) colatojo. [illegible]
Σακκεύω. Μ. εύσω καὶ Σακκέω-ῶ. Μ. ήσω. colare. [illegible]
Σακκίζω. Μ. ίσω. = Σακκεύω.
Σάκκινος-η-ον. di sacco. [illegible]
Σακκίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Σάκκος.
Σακκοπήρα (ἡ) bisaccia. [illegible]
Σάκκος (ὁ) cilicio. 2. sacco. 3. colatojo, staccio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2 [illegible] 3. [illegible]
Σακκοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portare un sacco. 2. vestirsi di cilicio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σακκοφόρος (ὁ, ἡ) che porta un sacco. 2. vestito di cilicio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σάκος (ὁ) = Σάκκος.
Σάκος-εος-ους (τὸ) scudo. [illegible]
Σάκτας-ου (ὁ) καὶ Σακτὴρ (ὁ) = Σάκκος.
Σακτὸς-ή-όν. accumulato. [illegible]
Σάκχαρ-αρος καὶ
Σάκχαρι (ἀκλ.) καὶ
Σάκχαρον (τὸ) zucchero. [illegible]
Σακχυφάντης-ου (ὁ) tessitore di sacchi. [illegible]
Σαλαγέω-ῶ. Μ. ήσω. romoreggiare. 2. scuotere. 3. turbare, scompigliare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]։

Σαλάγη (ἡ) strepito, scompiglio. [illegible]։

Σαλαΐζω. *M.* ἴσω. lamentarsi. [illegible]։

Σαλαϊσμός (ὁ) lamentazione. [illegible]։

Σαλάκων-ωνος (ὁ) orgoglioso, arrogante, ostentatore. [illegible]։

Σαλακωνεία (ἡ) ostentazione, fasto. [illegible]։

Σαλακωνεύω. *M.* εύσω. ostentare. [illegible]։

Σαλακωνία (ἡ) = *Σαλακωνεία.*

Σαλακωνίζω. *M.* ίσω. = *Σαλακωνεύω.*

Σαλαμάνδρα (ἡ) salamandra. [illegible]։

Σαλάμβη (ἡ) abbaino. [illegible]։

Σαλάσσω (ττω.) *M.* άξω. scuotere. [illegible]. 2. = *Σάττω.*

Σάλευμα (τὸ) salto. [illegible]։

Σαλευτὸς-ὴ-όν. crollante. [illegible]։

Σαλεύω. *M.* εύσω. agitare, scuotere. [illegible]. (ἀμτβ. ἢ ἐλλ.) esser agitato dalle onde, ondeggiare. [illegible]։

Σάλος (ὁ) ondeggiamento, moto del vascello (*Γαλλ.* roulis), ondata (*Γαλλ.* houlle). [illegible]։

Σαλπιγκτὴς-οῦ (ὁ) trombettiere. [illegible]։

Σάλπιγξ-ιγγος (ἡ) tromba, trombetta. [illegible]։

Σαλπίζω. *M.* ίγξω ἢ ίσω. suonare la tromba. [illegible]։

Σαλπικτὴς-οῦ (ὁ) = *Σαλπιγκτής.*

Σάλπισμα (τὸ) il suono della tromba. [illegible]։

Σαλπιστὴς-οῦ (ὁ) = *Σαλπιγκτής.*

Σαλπιστικὸς-ὴ-όν. di tromba. [illegible]։

Σαμάρδακος (ὁ) ciarlatano, impostore. [illegible]։

Σαμβύκη (ἡ) sambuca, arpa (instrumento musicale.) [illegible]։

Σαμβύκης-ου (ὁ) = *Σαμβυκιστής.*

Σαμβυκίζω. *M.* ίσω. suonare la sambuca, l' arpa. [illegible]։

Σαμβυκιστὴς-οῦ (ὁ) suonatore di sambuca, d' arpa. [illegible]։

Σάμος (ἡ) duna. [illegible]։

Σαμψυχίζω. *M.* ίσω. aver l' odore di sambuco. [illegible]։

Σαμψύχινος-η-ον. fatto di sambuco. [illegible]։

Σάμψυχον (τὸ) sambuco o maggiorana, amaraco. [illegible]։

Σανδάλιον (τὸ) καὶ

Σανδαλίσκος (ὁ) ὑπκρ. τοῦ

Σάνδαλον (τὸ) sandalo, pantofola. [illegible]։

Σανδαράκη (ἡ) sandaraca, risgallo. 2. sandracca. (gomma di cui si forma la vernice.) [illegible] 2. [illegible]։

Σανδαρακίζω. *M.* ίσω. aver il colore di risgallo. [illegible]։

Σανδαράκινος-η-ον. di risgallo. [illegible]։

Σανδαράχη κτλ. = *Σανδαράκη* κτλ.

Σάνδυξ-υκος (ἡ) sandice, cerussa o biacca rossa, minio. [illegible]։

Σανίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Σανίς.*

Σανιδόω-ῶ. *M.* ώσω. intavolare, incrostare di tavole. [illegible]։

Σανίδωμα (τὸ) tavolato. [illegible]։

Σανιδωτὸς-ὴ-όν. intavolato. [illegible]։

Σανὶς-ίδος (ἡ) tavola. [illegible]. 2. = *Σανίδωμα.* 3. = *Πίναξ.*

Σαντόνιον (τὸ) santonico, erba giulia. [illegible]։

Σαπέρδης-ου (ὁ) saperda, aringa. [illegible]։

Σαπέρδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Σαπέρδης.*

Σαπρία (ἡ) = *Σαπρότης.*

Σαπρίας-ου (ὁ) (κυρ. οἶνος.) vino vecchio. [illegible]։

Σαπρίζω. *M.* ίσω. aver muffa. [illegible]։

Σαπρὸς-ὰ-όν. putrefatto, tarlato, muffato. 2. vecchio, stantio. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]։

Σαπρόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca puzzolente. [illegible]։

Σαπρότης (ἡ) putredine, muffa. [illegible]։

Σαπρύνω. *M.* υνῶ. putrefare, render muffato. [illegible]։

Σάπφειρος (ἡ) (*Ἑβρ.*) zaffiro (pietra preziosa). [illegible]։

Σάπων-ωνος (ὁ) (*Κελτ.* ἢ *Γερμ.*) sapone. [illegible]։

Σαράβαλλα καὶ *Σαράβαρα* καὶ *Σαράπαρα*

Digitized by Google

(τὰ) brache larghe. [illegible]

Σαργάνη (ἡ) sporta. 2. stramba. [illegible]

Σαργὸς (ὁ) sargo (pesce.) [illegible]

Σαρδίνη (ἡ) καὶ

Σαρδῖνος (ὁ) sardella, sardina. [illegible]

Σάρδιος (ὁ) καὶ **Σάρδιον** (τὸ) sarda. (Γαλλ. cornaline). [illegible]

Σαρδόνιος - α - ον. (κυρ. γέλως). riso forzato, riso sardonico. [illegible]

Σαρδόνυξ - υχος (ὁ) sardonico (pietra preziosa). [illegible]

Σάρισσα - ης (ἡ) asta lunga. [illegible]

Σαρκάζω. Μ. άσω. mostrare i denti come il cane. 2. deridere, motteggiare. [illegible]

Σαρκασμὸς (ὁ) sarcasmo, derisione amara. [illegible]

Σαρκίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σαρκίον.

Σαρκίζω. Μ. ίσω. svellere la carne, scarnare. [illegible]

Σαρκικὸς - η - ον. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. carnale. [illegible]

Σάρκινος - η - ον. di carne. 2. corpulento. [illegible]

Σαρκίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σάρξ.

Σαρκοβορέω - ῶ. Μ. ήσω. cibarsi di carne. [illegible]

Σαρκοβόρος (ὁ, ἡ) che si ciba di carne, carnivoro. [illegible]

Σαρκοβρὼς - ῶτος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Σαρκοβόρος.

Σαρκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla carne. [illegible]

Σαρκόθλασις - εως (ἡ) contusione. [illegible]

Σαρκοκήλη (ἡ) sarcocele, ernia carnosa. [illegible]

Σαρκοκόλλα - ης (ἡ) sarcocolla (sorta di gomma). [illegible]

Σαρκόλατρις - ιδος (ὁ, ἡ) adoratore della carne. [illegible]

Σαρκοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. convertire in carne. [illegible]

Σαρκοφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. cibarsi di carne. [illegible]

Σαρκοφαγία (ἡ) il cibarsi di carne. [illegible]

Σαρκοφάγος (ὁ, ἡ) carnivoro, sarcofago. [illegible]

Σαρκοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. esser investito di carne. [illegible]

Σαρκοφόρος (ὁ, ἡ) incarnato. [illegible]

Σαρκόω - ῶ. Μ. ώσω. render carnoso, incarnare. [illegible] (πθ.) incarnarsi. [illegible]

Σαρκώδης - εος (ὁ, ἡ) carnoso. [illegible]

Σάρκωμα (τὸ) sarcoma, gozzo. [illegible]

Σάρκωσις - εως (ἡ) crescimento di carne. 2. incarnazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Σάρκωμα.

Σαρκωτικὸς - ἡ - όν. sarcotico, incarnativo. [illegible]

Σαρμὸς (ὁ) mucchio di terra o di polvere. [illegible]

Σάρξ - σαρκὸς (ἡ) carne. 2. corpo. [illegible]

Σάρος (ὁ) = Σάρωθρον.

Σαρόω - ῶ. Μ. ώσω. scopare, spazzare. [illegible]

Σαρπίον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Σάρπος (ὁ) casa di legno. [illegible]

Σάρωθρον (τὸ) scopa. [illegible]

Σάρωμα (τὸ) mondiglia, spazzatura. [illegible]

Σάρων - ωνος (ὁ) conno, potta. [illegible]

Σάρωσις - εως (ἡ) lo scopare, spazzamento. [illegible]

Σατραπεία (ἡ) satrapia, Bassato. [illegible]

Σατραπεύω. Μ. εύσω. governare una provincia, esser satrapo. [illegible]

Σατράπης - ου (ὁ) satrapo, Bassà, governatore d' una provincia. [illegible]

Σατραπικὸς - ἡ - όν. satrapico, proprio d' un governatore di provincia. [illegible]

Σάττω. Μ. σάξω. caricare. 2. empir bene, rinfarciare, turare. 3. preparare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Σατυρίας - ου (ὁ) καὶ

Σατυρίασις - εως (ἡ) καὶ

Σατυριασμὸς (ὁ) satiriasi, priapismo. [illegible]

Σατυρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σάτυρος.

Σατυρίζω. Μ. ίσω. satireggiare. [illegible]

Digitized by Google

Σατυρικὸς - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* satiresco. 2. satirico. երգիծաբանական. 2. երգիծաբան. [illegible]

Σατύριον (*τὸ*) satirio (pianta). [illegible]

Σατυρισμὸς - (ὁ) = *Σατυριασμός.*

Σατυριστὴς - οῦ (*ὁ*) satirico. երգիծաբան. [illegible]

Σατυρογράφος (*ὁ*) compositore di satire. երգիծաբանութիւն [illegible]

Σάτυρος (*ὁ*) satiro. 2. uomo lascivo. [illegible] (*πλθ.*) satira. երգիծաբանութիւն. [illegible]

Σαυκρὸς - ὰ - όν. = *Σαῦλος.*

Σαυλόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. far delle smorfie, far il lezioso. [illegible]

Σαυλοπρωκτιάω - ῶ. M. άσω. camminare muovendo il culo. [illegible]

Σαῦλος - η - ον. molle, delicato, effeminato. [illegible] — *λῶς, ἐπίῤ.*

Σαύλωμα (*τὸ*) smorfie, lezio [illegible]

Σαυνίον (*τὸ*) zagaglia. [illegible]

Σαύρα (*ή*) lucertola. 2. lucerta di mare. 3. cece, il membro de' fanciulli. [illegible]

Σαυρίδιον (*τὸ*) nasturzio. [illegible]

Σαυσαρισμὸς (*ὁ*) imbarazzo della lingua. [illegible]

Σαυτοῦ, Σαυτῆς κτλ. κατ' ἀφαίρ. ἀντὶ Σεαυτοῦ κτλ.

Σάφα καὶ Σαφέως, ἐπίῤ. = *Σαφῶς.*

Σαφήγορος (*ὁ, ή*) che parla esplicitamente. [illegible]

Σαφήνεια (*ή*) chiarezza dello stile, parlare chiaro. [illegible]

Σαφηνέως, ἐπίῤ. = *Σαφηνῶς.*

Σαφηνὴς - έος (*ὁ, ή*) = *Σαφής.*

Σαφηνίζω. M. ίσω. schiarire, spiegare, esprimere. [illegible]

Σαφηνισμὸς (*ὁ*) dichiarazione, schiarimento. [illegible]

Σαφηνιστικὸς - ή - όν. esplicativo. [illegible]

Σαφηνῶς, ἐπίῤ. = *Σαφῶς.*

Σαφὴς - έος (*ὁ, ή*) chiaro, manifesto, certo. [illegible]

Σαφήτωρ - ορος (*ὁ*) interprete. [illegible]

Σαφῶς, ἐπίῤ. chiaramente, certamente. [illegible]

Σβέννυμι καὶ Σβεννύω. M. σβέσω. smorzare, spegnere, estinguere. [illegible]

Σβέσις - εως (*ή*) estinzione. [illegible]

Σβεστὴρ (*ὁ*) estinguitore. [illegible]

Σβεστήριος - α - ον. estintivo. [illegible]

Σβεστὴς - οῦ (*ὁ*) = *Σβεστήρ.*

Σβεστικὸς - ή - όν. = *Σβεστήριος.*

Σὲ. αἰτ. ἑν. τ. πρωτοτ. ἀντωμ. Σύ.

Σεαυτοῦ καὶ Σαυτοῦ - ῆς - ῆ. κτλ. di te stesso. [illegible]

Σεβάζομαι. M. άσομαι. = *Σέβομαι.*

Σέβας (*τὸ*) (*ἀκλ.*) rispetto. [illegible]

Σεβάσμιος - α ἢ ος - ον. rispettabile. [illegible] — *ίως, ἐπίῤ.*

Σεβασμιότης (*ή*) reverenza, santità, maestà. [illegible]

Σεβασμὸς (*ὁ*) venerazione. [illegible]

Σεβαστικὸς - ή - όν. = *Σεβάσμιος.*

Σεβαστὸς - ή - όν. venerabile. [illegible]

Σεβένιον καὶ Σεβέννιον (*τὸ*) l'involucro del dattero. [illegible]

Σεβίζω (*μσ.*) *- ίζομαι. M. ίσω - ομαι.* = *Σέβω.*

Σέβω καὶ (*μσ.*) *Σέβομαι* (*X. M.*) rispettare, venerare. 2. adorare. [illegible]

Σειρὰ (*ή*) catena. 2. fune. 3. linea, fila, serie. [illegible]

Σειράζω. M. άσω. disseccare. [illegible]

Σειραῖος - α - ον. tirato con un fune. [illegible]

Σειρὰς - άδος (*ή*) = *Σειρά.*

Σειρασφόρος καὶ Σειραφόρος (*ὁ*) (*ἵππος*) cavallo a mano, rilasso. [illegible]

Σειρὴν - ῆνος (*ή*) sirena. [illegible]

Σειριάω - ῶ. M. άσω. brillare, risplendere. [illegible]

Σείρινος - η - ον. = *Θερινός.*

Σειριόεις - εσσα - εν. caldo come il sirio. [illegible]

Digitized by Google

Σείριος (ὁ) sirio, canicola. Շնիկ աստղ · Խոյակ Խայտաղ։
Σειρομάστης-ου (ὁ) spiedo. շամփուր · շիշ։
Σειρὸς (ὁ) = Σιρός.
Σειρὸς-ὰ-όν. = Σείριος.
Σεῖσις-εως (ἡ) scossa, agitazione. ցնցում, երերցմունք · սասանումն, տատանումն։
Σεισμὸς (ὁ) = Σεῖσις. terremoto. գետնաշարժ · շարժումն։
Σειστὴς-οῦ (ὁ) che crolla, scuote. ցնցող, երերցնող · սասանող, տատանող։
Σειστὸς-ὴ-όν. crollante. երերուն, ցնցական · տատանական, սասանելի · (ουσ.) Σειστὸν (τὸ) vermiglia lucida, canutiglia, granone. ոսկի կամ արծաթի թրթռուն թել · Բըլթըլ (ոսկեան եւ արծաթեան)։
Σεῖστρον (τὸ) sistro. Ծնծղայի նման նուագարան մը · ձեռաց պատուական գործի մը նման։
Σείω. M. σείσω. muovere, crollare. շարժել, երերցնել · տատանել, սասանել։
Σέλας-αος (τὸ) splendore, fiamma. փայլումն, բոց · լոյս, շող։
Σέλασμα (τὸ) καὶ
Σελασμὸς (ὁ) splendore. պայծառութիւն · լուսաւորութիւն։
Σελασφόρος (ὁ, ἡ) splendido. պայծառ · լուսաւոր, փայլուն։
Σελάχιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Σέλαχος-εος-ους (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) specie di pesci cartilaginosi. տեսակ մը աճառամորթ ձուկեր · որոնց ոսկորները կակուղ են։
Σελαχώδης-εος (ὁ, ἡ) cartilaginoso. աճառային · կռճիկաւոր։
Σελάω (Χ. Μ.) brillare. փայլել, շողալ · լուսաւորել։
Σεληναῖος-α-ον. lunare. լուսնական · լուսնի։
Σελήνη (ἡ) luna. 2. focaccia tonda. լուսին · 2 · կլոր բլիթ · 2 · լուսնային պատկեր։
Σεληνιάζω καὶ (πθ.) Σεληνιάζομαι. M. άσω-ομαι. esser lunatico. լուսնոտ ըլլալ · լուսնահար ըլլալ։
Σεληνιακὸς-ὴ-όν. lunare. 2. lunatico. լուսնական · 2 · լուսնոտ · լուսնահար։
Σεληνιασμὸς (ὁ) epilessia. լուսնոտութիւն · լուսնահարութիւն։
Σεληνιάω-ῶ. M. άσω. = Σεληνιάζω.
Σελήνιον (τὸ) lunetta. 2. amuleto. լուսնակ · 2 · յուսանկար · հմայիլ։
Σεληνὶς-ίδος (ἡ) καὶ
Σεληνίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Σελήνη.
Σεληνίτης-ου (ὁ) καὶ Σεληνῖτις-ιδος (ἡ) lunare. լուսնական · լուսնի։
Σεληνόβλητος (ὁ, ἡ) = Σεληνιακός. (2).
Σεληνοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di luna. լուսնի ձեւով · լուսնաձեւ։
Σεληνόφως-ωτος (τὸ) il chiarore della luna. լուսնի լոյս · լուսնափայլ։
Σελίνινος-η-ον. fatto d'appio. նեխուրէ · նեխուրեայ։
Σελινοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile all' appio. նեխուրի նման · նեխուրի պէս։
Σέλινον (τὸ) appio. նեխուր · նեխուրիկ։
Σελὶς-ίδος (ἡ) pagina. 2. margine. էջ · 2 · լուսանցք · 2 · հորիզոն։
Σέλμα (τὸ) banco de' remiganti. 2. nave. թիավարաց նստարան · 2 · նաւ · նաւակ · 2 · լեռ, լեռնակ։
Σεμίδαλις-εως (ἡ) fior di farina. նաշիհ · ալիւր ընտիր։
Σεμιδαλίτης-ου (ὁ) (κυρ. ἄρτος.) pane fatto di fior di farina. նաշիհէ շինուած հաց · ալիւր ընտիրով եփուած։
Σεμνεῖον (τὸ) luogo sacro, santuario, tempio. 2. monastero. սուրբ տեղ, սրբարան · 2 · մենաստան, վանք · ճգնաւորաց կացարան։
Σεμνηγορέω, Σεμνηγορία, Σεμνηγόρος (ὁ, ἡ) = Σεμνολογέω κτλ.
Σεμνολογέω-ῶ. καὶ (μσ.)-έομαι-οῦμαι. M. ήσω-ομαι. parlare con gravità. ծանրութեամբ մը խօսիլ · պատուական խօսք ունենալ։
Σεμνολογία (ἡ) gravità di discorrere, ostentazione. ծանրութեամբ մը խօսք · պարծենկոտութիւն · պատուական խօսք ընել։
Σεμνολόγος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.)-λόγως. che parla con gravità, millantatore. ծանրութեամբ խօսող, պարծենկոտ · պատուական խօսք ընող։
Σεμνομυθέω-ῶ. M. ήσω. = Σεμνολογέω.
Σεμνομυθία (ἡ) = Σεμνολογία.
Σεμνοποιέω-ῶ. M. ήσω. = Σεμνόω.
Σεμνοπρέπεια (ἡ) dignità, maestà. շքեղութիւն, մեծութիւն, վեհափառութիւն · պատուելի լինել։
Σεμνοπρεπὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.)-πρεπῶς. maestoso. վեհափառ · մեծապատիւ · պատուելի։
Σεμνοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha un' aria grave, serio. երեսը կախած, ծանր մէկ մարդ մը ունեցող, ծանրաբարոյ · պատուասիրելի։
Σεμνὸς-ὴ-όν. serio, grave. 2. rispettabile, venerabile. 3. maestoso. ծանր · 2 · յարգելի · 3 · փառաւոր · պատուելի · 2 · բարեպաշտ · 3 · վեհանձն։ — -νῶς, ἐπίρ.
Σεμνότης (ἡ) gravità, serietà. 2. riverenza. 3. maestà. ծանրութիւն · 2 · յարգութիւն · 3 · վեհափառութիւն · պատուելի · 2 · բարեպաշտութիւն · 3 · մեծութիւն։
Σεμνόω-ῶ. M. ώσω. adornare, glorificare. զարդարել, փառաւորել · պանծացնել, մեծցնել։
Σεμνύνω. M. υνῶ. = Σεμνόω. (συνήθ. μσ.) insuperbirsi. հպարտանալ · պարծենալ։
Σεπτήριος-α-ον. καὶ
Σεπτικὸς-ὴ-όν. rispettabile, divino. յարգելի, աստուածային · պատուելի · աստուածային։
Σεπτὸς-ὴ-όν. = Σεβαστός.
Σερίφη (ἡ) = Σέριφος.
Σερίφιον καὶ **Σέριφον** (τὸ) assenzio marino. ծովային օշինդր · որթի տերեւ։
Σέριφος (ἡ) = Σέριφον. 2. = τῷ
Σέρφος (ὁ) moscherino. մժղուկ · մանր ճանճ։

Digitized by Google

Σέσελι-εως (τὸ) *καὶ*
Σέσελις-εως (ἡ) seseli (erba). խոտ մըն է․ դեղ նեղ օծելու է։
Σεσελίτης-ου καὶ
Σέσιλος (ὁ) lumacone ignudo. Լերկ խխունջ․ օձաձուկեան դեռմեր։
Σεσωφρονισμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) prudentemente. խոհեմութեամբ․ գիտնահանար էլլէ։
Σευτλὶς-ίδος (ἡ) *ὑπκρ. τοῦ*
Σεῦτλον (τὸ) bietola. Ճակնդեղ․ բանճար։
Σεύω. M .... spingere. 2. scuotere, muovere. 3. eccitare. 4. cacciare, mettere in fuga. Հրել․ 2․ ցնցել, շարժել․ 3․ գրգռել․ 4․ վանել, փախուցանել․ իտել․ 2․ սարսափել, խեթելել․ 3․ թաւհրել իտել․ 4․ քշել, փախցնել։
Σήθω. M. σησω. crivellare. մաղել․ եռելել։
Σηκίτης-ου (ὁ) agnello lattante. կաթ կերող գառն․ ուտող եղջեր քառաւոր։
Σηκὸς (ὁ) mandra. 2. stalla. 3. nido. 4. piccolo tempio, cappella. 5. nicchia (*Λατ.* loculamentum). փարախ․ 2․ ախոռ․ 3․ բոյն․ 4․ փոքրիկ տաճար, մատուռ․ 5․ արձանաց կայան, արձանեաց մանվորս․ 2․ ախոռ․ 3․ բոյն․ 4․ փոքրիկ Հեյկել, մատուռ․ 5․ կոշկերտ։
Σηκόω-ῶ. M. ώσω. bilanciare. կշռել․ թարթելել։
Σήκωμα (τὸ) contrappeso. 2. ricompensa. Հակակշիռ․ 2․ արդիւնք, փոխարէն․ մասնակցելել․ 2․ մասնաւորել։
Σῆμα (τὸ) segno. 2. prodigio. 3. avello, monumento. Նշան․ 2․ զարմանալիք․ 3․ գերեզման, գամբան․ ուշադրութիւն, նիշան․ 2․ Հիմքել․ 3․ թիւրեր, մաքսակել։
Σημαία (ἡ) stendardo, bandiera. դրօշ, դրօշակ․ պայրաք, սանճաք։
Σημαίνω. M. ανῶ. dar il segnale, segnare, indicare. 2. ordinare. 3. significare. նշան տալ, նշանել, ցուցընել․ 2․ Հրամայել․ 3․ նշանակել․ նիշան վերել, նիշանլամաք, իշարեթ էթմեք․ 2․ էմր էթմեք․ 3․ մանէնեալ ըլլալ․ (μσ.) conghietturare, dedurre. կարծիքով գիտնալ, մակաբերել․ թախմին պահօ էթմեք։
Σημαιοφόρος (ὁ, ἡ) alfiere. դրօշակակիր․ պայրաքտար։
Σήμανσις-εως (ἡ) indicazione, significazione. ցուցընելը, նշանակելը․ տելալեթ էթմեք, իշարեթ էթմեք։
Σημαντὴρ (ὁ) = *Σημάντωρ.*
Σημαντήριον (τὸ) punzone, sigillo. դրոշմ (դրոշմող), կնիք․ մուհուր, մոհր։
Σημαντικὸς-ὴ-όν. significativo. նշանական, նշանակիչ․ իշարեթլի, տելալեթ էտիճի։
Σημαντικῶς, ἐπίῤ. espressamente. յայտնապէս․ աչըքտան, զահիրա։
Σήμαντρον (τὸ) = *Σημαντήριον.*
Σημάντωρ-ορος (ὁ) chi dà il segnale, chi ordina, comandante, conduttore, capo. նշան տուող, Հրամայող, առաջնորդ, գլուխ․ նիշան վերէն, պույուրուճու, պաշլըգ, պաշ։
Σημασία (ἡ) annunzio dato per un segnale. 2. significazione, significato. նշանով մը տրուած պատգամ՝ լուր․ 2․ նշա-
նակութիւն, իմաստ․ տելալեթ իլէ վերիլեն հապեր․ 2․ մանա։
Σημειογράφος (ὁ, ἡ) tachigrafo, chi si serve di certi segni invece di lettere. արագագիր, տառերու տեղ քանի մը նշաններ գործածող․ չապուք եազըճը էլլէն եազը եերինե նիշանլար գուլլանան։
Σημεῖον (τὸ) segno, segnale. 2. sigillo. 3. prodigio. 4. punto. նշան, նշանակ․ 2․ կնիք․ 3․ նշանք, զարմանալիք․ 4․ կէտ․ նիշան, իշարեթ, տելալեթ․ 2․ մուհր․ 3․ Հիքմեթ․ 4․ նօքթա։
Σεμειόω-ῶ. M. ώσω. segnare, marcare, notare. նշանել, նշանակել, նշան դնել․ նիշանլամաք, նիշան քօմաք։
Σημείωσις-εως (ἡ) nota, annotazione, postilla. ծանօթութիւն, բացատրութիւն․ շերհ, հաշիյէ։
Σημειωτὸς-ὴ-όν. rimarcabile. նշանաւոր, երեւելի․ իշարեթ պուլլուր, նամտար։
Σήμερον, ἐπίῤ. oggi. այսօր․ պու կիւն։
Σημύδα (ἡ) betulla (albero.) Կեչենի ծառ մըն է․ քէյին աղաճը։
Σηπηδὼν-όνος (ἡ) putredine. 2. ulcera marcita. Նեխութիւն․ 2․ խղխայթ, շարաւոտ փտած կեղ․ չիւրիւքլիւք․ 2․ չիւրիւմիւշ իրինլենմիշ եարալըր։
Σηπία (ἡ) seppia (pesce). սպիտ ձուկ․ մելանի պալըգը։
Σηπιὰς-άδος (ἡ) = *Σηπίον.*
Σηπιδάριον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*
Σηπίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Σηπία. ἢ τοῦ*
Σηπίον (τὸ) l'osso della seppia. սպիտ ձուկին ոսկրը․ մելանի պալըղընըն քէ-միյի։
Σηποποιὸς (ὁ, ἡ) che cagiona della putredine, putrefattivo. փտեցընող․ չիւրիւտէն։
Σηπτήριος-α-ον. καὶ
Σηπτικὸς-ὴ-όν. = *Σηποποιός.*
Σηπτὸς-ὴ-όν. putrefatto, putrido. փտած․ չիւրիւմիւշ։
Σήπω. M. σήψω. putrefare. փտեցընել, նեխել․ չիւրիւթմէք։
Σηραγγόω-ῶ. M. ώσω. scavare, perforare in forma di grotta. քարայրի ձեւով փորել, ծակել․ մաղարա գիպի օյմաք տելմէք։
Σηραγγώδης-εος (ὁ, ἡ) cavernoso. քարայրով լեցուն, խոռոչ ունեցող․ մաղարալը, օյուքլու։
Σήραγξ-αγγος (ἡ) caverna, grotta, antro. այր, քարայր, խոռոչ․ մաղարա, օյուք։
Σηρικὸν (τὸ) (*νῆμα*). seta. մետաքս․ իփէք։
Σὴς-σεὸς καὶ σητὸς (ὁ) tignuola, tarma. ցեց, ուտիճ․ կիւվէ։
Σησαμαῖος-α-ον. fatto di sesamo. շուշմայէ շինուած․ սուսամտան եափըլմըշ։
Σησάμη (ἡ) sisamo, giuggiolena (pianta). շուշմայ, կնճիթ (տունկ)․ սուսամ (ֆիտան)։
Σησάμινος-η-ον. di sisamo. շուշմայէ․ սուսամտան։
Σησαμίτης-ου (ὁ) (*ἄρτος*). pane fatto di sisamo. շուշմայէ Հաց․ սուսամտան եափըլմըշ էքմէք։

Digitized by Google

Σησαμοειδής-έος (ὁ, ἡ) simile al sisamo. [illegible]

Σήσαμον (τὸ) seme di sisamo. [illegible]

Σήσαμος (ὁ) = *Σήσαμον*.

Σησαμοῦς-οῦντος (ὁ) (*ἐνν. πλακοῦς.*) focaccia fatta di sisamo. [illegible]

Σῆσις-εως (ἡ) l'azione di crivellare. [illegible]

Σηστὸς-ἡ-όν. crivellato. [illegible]

Σῆστρον (τὸ) crivello, vaglio. [illegible]

Σητάνειος-α-ον. καὶ

Σητάνιος (ὁ, ἡ) crivellato. 2. d'un anno (*Λατ.* hornus). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σητόβρωτος καὶ

Σητόκοπος (ὁ, ἡ) roso, tagliato di tignuola. [illegible]

Σήψ-σηπὸς (ὁ καὶ ἡ) sepe (specie di serpe). [illegible]

Σῆψις-εως (ἡ) putredine. [illegible]

Σθεναρὸς-ὰ-όν. forte, robusto. [illegible]

Σθένος-εος-ους (τὸ) forza, vigore, potenza. [illegible]

Σθένω (*παρτ. ἔσθενον καὶ πλέον οὔ.*) aver forza, potere. [illegible]

Σιαγόνιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Σιαγών*.

Σιαγὼν-όνος (ὁ) mascella. 2. guancia. [illegible] 2. [illegible]

Σιαλίζω. Μ. ίσω. salivare. [illegible]

Σίαλον (τὸ) saliva, bava. [illegible]

Σιαλοχοέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Σιαλίζω*.

Σιαλόω-ῶ. Μ. ώσω. ingrassare. [illegible]

Σιαλώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di saliva. 2. grasso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σῖγα, ἐπίῤ. in silenzio. [illegible]

Σιγάζω. Μ. άσω. far tacere, imporre silenzio. [illegible]

Σιγαλέος-α-ον. taciturno. [illegible]

Σιγαλόεις-εσσα-εν. molle, tenero. 2. brillante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σιγαλὸς-ἡ-όν. Δ. ἀντὶ Σιγηλός.

Σιγάω-ῶ. Μ. ήσομαι. tacere. [illegible]

Σιγὴ (ἡ) silenzio. [illegible]

Σιγηλὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ηλῶς.* καὶ

Σιγηρὸς-ὰ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ηρῶς.* silenzioso. [illegible]

Σιγητικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* taciturno. [illegible]

Σίγλος (ὁ) *ἴδε Σίκλος.*

Σιγμὸς (ὁ) fischio. [illegible]

Σιγύνη (ἡ) καὶ *Σιγύνης-ου* (ὁ) καὶ

Σίγυνον (τὸ) καὶ *Σίγυνος* (ὁ) spiedo da caccia (*Λατ.* venabulum). [illegible]

Σιδηρεία (ἡ) l'azione di lavorar il ferro. [illegible]

Σιδηρεῖον (τὸ) bottega di fabbro, fucina. [illegible]

Σιδήρειος-α-ον. καὶ

Σιδήρεος-οῦς, έα-ᾶ, εον-οῦν. ferreo. [illegible]

Σιδηρεὺς-έως (ὁ) = *Σιδηρουργός*.

Σιδηρεύω. Μ. εύσω. lavorar il ferro. [illegible]

Σιδηρίζω. Μ. ίσω. esser simile al ferro. [illegible]

Σιδήριον (τὸ) ferramento. [illegible]

Σιδηρίτης-ου (ὁ) καὶ *Σιδηρῖτις-ιδος* (ἡ) ferreo. [illegible] (*λίθος.*) calamita. [illegible]

Σιδηροβόρος (ὁ, ἡ) = *Σηδηροβρώς*.

Σιδηροβριθὴς-έος (ὁ, ἡ) pesante come il ferro. [illegible]

Σιδηροβρὼς-ῶτος (ὁ, ἡ) che morde il ferro. [illegible]

Σιδηροδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita di ferro. [illegible]

Σιδηροδέσμιος καὶ *Σιδηρόδεσμος* (ὁ, ἡ) = *Σιδηρόδετος*.

Σιδηροδετέω-ῶ. Μ. ήσω. metter in ferri, incatenare, inferrare. [illegible]

Σιδηρόδετος (ὁ, ἡ) legato di ferro inferrato, incatenato. [illegible]

Σίδηρον (τὸ) = *Σίδηρος*.

Σιδηρόπλοκος (ὁ, ἡ) tessuto di ferro. [illegible]

Σιδηρόπτερος καὶ

Σιδηροπτέρυξ-υγος (ὁ, ἡ) che ha le ale di ferro. [illegible]

Σιδηροπώλης-ου (ὁ) venditore di ferro. [illegible]

Σίδηρος (ὁ) ferro. 2. arme. 3. instrumento di ferro, ferramento, spada. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Σιδηροτέκτων-ονος (ὁ) = *Σιδηρουργός*.

Σιδηρότευκτος (ὁ, ἡ) fatto di ferro. [illegible]

Σιδηροτόκος (ὁ, ἡ) che produce del ferro. [illegible]

Σιδηροτομέω-ῶ. Μ. ήσω. tagliare col ferro. [illegible]

Σιδηρουργεῖον (τὸ) bottega del fabbro, fucina. [illegible]

Σιδηρουργία (ἡ) arte fabbrile, l'arte del

Digitized by Google

ferrajo. դարբնութիւն, երկաթագործութիւն. չիլինկիրլիք, տէմիրճիլիք:

Σιδηρουργὸς (ὁ) fabbro, ferrajo. դարբին, երկաթագործ. չիլինկիր, տէմիրճի:

Σιδηροῦς - ᾶ - οῦν. κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Σιδήρεος.

Σιδηροφορέω - ῶ. καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. Μ. ήσω - ομαι. esser armato, portare armi. զէնք կրել, զինեալ լինել. սիլահ թաշըմագ, սիլահլը օլմագ:

Σιδηροφόρος (ὁ, ἡ) armato. զինեալ. սիլահլը. 2. = *Σιδηροτόκος.*

Σιδηρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha il cuor ferreo, duro. երկաթէ՝ խիստ սիրտ ունեցող. տէմիր՝ գիբի եիւրէքլի:

Σιδηρόω - ῶ. Μ. ώσω. ferrare. երկաթով պատել. տէմիրլէմէք, տէմիր գաբլամագ:

Σιδήρωμα (τὸ) ferramento. երկաթէ գործիք. տէմիր ալաթ:

Σιδηρωρυχεῖον (τὸ) miniera di ferro. երկաթի հանք. տէմիր մաատէնի:

Σίδιον (τὸ) la corteccia della melagrana. նռան կեղեւ. նար գաբուղու:

Σίζω. Μ. σίξω ἢ σίσω. sibilare, fischiare. շշել. ֆըսլամագ:

Σίκερα (Ἑβρ.) (τὸ) sidro, siccera, birra, acquavite. խնձորի ու տանձի հիւթէ հանուած ըմպելի. գարեջուր, օղի. էլմա վէ արմուտ սույունտան եափըլմըշ իչքի, արփա սույու, րաքը:

Σικίννη καὶ

Σίκιννις - ιδος (ἡ) danza satirica. այծամարդ շատատուածներու կաքաւ. խօրօզ օյուն ...:

Σίκλος (ὁ) (Ἑβρ.) siclo. սիկղ. ...:

Σικύα (ἡ) zucca. 2. ventosa, coppetta. դդում. 2. արուն արուակ. գաբագ. 2. հաճամաթ շիշէսի:

Σικυάζω. Μ. άσω. ventosare, attaccar le ventose. արուակաւ արիւն առնել. հաճամաթ շիշէսի գօյմագ, շիշէ իլէ հաճամաթ էթմէք:

Σικύδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Σίκυς.*

Σικυηδὸν, *ἐπίῤ.* in forma di zucca. դդումի ձեւով. գաբագ պիչիմինտէ:

Σίκυον (τὸ) seme di zucca, di cocomero. դդումի՝ վարունգի սերմ. գաբագ՝ խըյար թօխումու:

Σίκυὸς καὶ

Σίκυς - υος (ὁ) cocomero. վարունգ. խըյար:

Σικυὼν - ῶνος (ὁ) orto di cocomeri. վարունգի պարտէզ. խըյար պօսթանը:

Σικυώνη καὶ Σικυωνία (ἡ) = *Σικύα.*

Σικχαίνω. Μ. ανῶ. schifare, fastidiare. տաղտկալ, ձանձրանալ. իկրահ էթմէք, իկրէնմէք, զըհլէմէք:

Σικχαντὸς - ή - όν. nojoso, schifoso. տաղտկալի, ձանձրութիւն բերող. իկրահ օլունաճագ, զէհլէլի:

Σικχασία (ἡ) schifo, noja, fastidio, disgusto. տաղտկութիւն, ձանձրութիւն. իկրահ, ...:

Σικχὸς - ή - όν. fastidioso, bisbetico. դժխեմ. թիթիզ, նազլը:

Σίλιγνις - εως (ἡ) segala, siligine. հաճար. չավդար:

Σιλιγνίτης - ου (ὁ) (κυρ. ἄρτος.) pane di segala. հաճարէ հաց. չավդար էքմէյի:

Σιλλογραφία (ἡ) composizione di versi satirici. երգիծաբանական ոտանաւորներ շարադրելը. հէճվ ... եազմագ:

Σιλλογράφος (ὁ, ἡ) compositore di versi satirici. երգիծաբանական ոտանաւորներ շարադրող. հէճվ ... եազան:

Σίλλος (ὁ) versi satirici. երգիծաբանական ոտանաւոր. հէճվ ...:

Σίλουρος (ὁ) storione, siluro (pesce). սիղուրոս (ձուկ). մէրսին պալըգը ...:

Σίλφη (ἡ) tignuola, tarlo. ցեց, փայտի որդ. կիւվէ, աղաչ գուրդու:

Σίλφιον (τὸ) silfio (pianta). սիղփիոն (կերակուրի համեմելու ըմպելու ու դեղի յարմար տունկ մը). ..., ..., ... (...):

Σιλφιοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il silfio. սիղփիոն տունկը բուսցընող. ...:

Σίμβλος (ὁ) alveare, arnia. փեթակ. արը գովանը:

Σιμὸς - ή - όν. camoscio, simo. 2. repente, che ha pendio. տափակաքիթ. 2. զառ ի վայր ունեցող. ... . 2. ...:

Σιμότης (ἡ) simità. քթի տափակութիւն. ...:

Σιμόω - ῶ. Μ. ώσω. schiacciare, curvare verso sù. տափարակ ընել, ճզմել, դէպ ի վեր ծռել. ...:

Σιναμωρέω - ῶ. Μ. ήσω. danneggiare, nuocere. 2. lussureggiare. վնասել. 2. անառակիլ, պաճուճիլ. զարար՝ ... . 2. ...:

Σινάμωρος (ὁ, ἡ) danneggiatore 2. lussurioso. վնասակար. 2. պաճուճոտ, վաւաշ. զարար ... . 2. ...:

Σιναπέλαιον (τὸ) olio di senapa. մանանեխոյ իւղ. հարտալ եաղը:

Σίναπι - εως (τὸ) senapa. մանանեխ. հարտալ:

Σινάπινος - η - ον. di senapa. մանանեխէ. հարտալլը:

Σινάπιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Σίναπι.*

Σιναρὸς - ά - όν. = *Βλαβερός.*

Σινδόνιον (τὸ) *καὶ*

Σινδονίσκη (ἡ) ὑποκρ. τ. *Σινδών.*

Σινδονίτης - ου (ὁ) *καὶ Σινδονῖτις - ιδος* (ἡ) = τῷ

Σινδονοφόρος (ὁ, ἡ) vestito di pannolino sottile. բարակ կտաւ հագուած. ...:

Σινδὼν - όνος (ἡ) pannolino sottile, mossolina. բարակ կտաւ, պաստառ. ...:

Σίνηπι (πυ) - εως ἢ υος (τὸ) *καὶ Σίνηπυς - υος* (ἡ) = *Σίναπι.*

Σινίον (τὸ) crivello. մաղ. էլէք:

Σίνομαι. Μ. σινοῦμαι. danneggiare, nuocere, offendere. վնասել. զարար՝ ... վէրմէք, ...:

Σίνος καὶ Σῖνος - εος - ους (τὸ) danno, pregiudizio. վնաս. ..., զարար:

Digitized by Google

Σινόω-ῶ. Μ. ώσω. = Σίνομαι.
Σινωπὶς-ίδος (ἡ) rubrica, sinopia. [illegible]
Σῖξις-εως (ἡ) = Σιγμός.
Σίον (τὸ) sio, gorgolestro. (Γαλλ. berle). [illegible]
Σιπύα καὶ Συπύη (ἡ) sacco. [illegible]
Σίραιον (τὸ) vino cotto, sapa. [illegible]
Σισάριον (τὸ) ornamento di donna. 2. collana. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σίσαρον (τὸ) appio. [illegible]
Σισύμβριον καὶ Σίσυμβρον (τὸ) sisimbro (erba). [illegible] ([illegible])
Σισύρα (ἡ) veste fatta di pelle pecorina. [illegible]
Σισύρνα (ἡ) = Σισύρα.
Σισυρνοφόρος καὶ
Σισυροφόρος (ὁ, ἡ) vestito di pelle pecorina. [illegible]
Σιταγωγέω-ῶ. Μ. ήσω. trasportare del grano. [illegible]
Σιταγωγία (ἡ) trasportazione di grano. [illegible]
Σιταγωγὸς (ὁ, ἡ) che trasporta del grano. [illegible]
Σιτάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σῖτος.
Σιταρκέω-ῶ. Μ. ήσω. fornire di viveri, di foraggio. [illegible]
Σιταρκία (ἡ) provvisione di viveri, di foraggio. [illegible]
Σιταρχέω-ῶ. Μ. ήσω. presiedere all' amministrazione de' viveri. [illegible]
Σιτάρχης-ου (ὁ) che presiede all' amministrazione de' viveri. [illegible]
Σιταρχία (ἡ) la carica di colui che presiede all' amministrazione de' viveri. [illegible]
Σίταρχος (ὁ) = Σιτάρχης.
Σιτεία (ἡ) nutritura, pascolo, foraggio. [illegible]
Σιτευτὸς-ή-όν. nutrito, grasso. [illegible]
Σιτεύω. Μ. εύσω. nutrire, ingrassare. [illegible]
Σιτέω-ῶ. Μ. ήσω. nutrire. [illegible] (συνήθ. μσ. ἢ πθ.) mangiare. [illegible]
Σιτηγέω-ῶ. Μ. ήσω. = Σιταγωγέω.
Σιτηγὸς (ὁ, ἡ) = Σιταγωγός.
Σιτηρεσιάζω. Μ. άσω. pagare la pensione. [illegible]
Σιτηρέσιον (τὸ) pensione. [illegible]

Σίτησις-εως (ἡ) nutritura. [illegible]
Σιτίζω. Μ. ίσω. nutrire. [illegible]
Σιτικὸς-ή-όν. di grano. [illegible]
Σιτίον (τὸ) alimento. [illegible]
Σίτισις-εως (ἡ) καὶ
Σιτισμὸς (ὁ) nutritura. [illegible]
Σιτιστὸς-ή-όν. = Σιτευτός.
Σιτοβόλειον (λιον) καὶ **Σιτόβολον** (τὸ) καὶ
Σιτοβολὼν-ῶνος (ὁ) granajo. [illegible]
Σιτοδεία (ἡ) mancanza di viveri, carestia. [illegible]
Σιτοδόχη (ἡ) = Σιτοδοχεῖον.
Σιτοδοσία (ἡ) distribuzione di frumento. [illegible]
Σιτοδοτέω-ῶ. Μ. ήσω. distribuire del frumento. [illegible]
Σιτοδότης-ου (ὁ) distributore di frumento. [illegible]
Σιτοδοχεῖον (τὸ) = Σιτοβόλειον.
Σιτολογέω-ῶ. Μ. ήσω. raccogliere del grano. [illegible]
Σιτολογία (ἡ) raccolta di grano. [illegible]
Σιτολόγος (ὁ, ἡ) chi raccoglie del grano. [illegible]
Σιτομετρέω-ῶ. Μ. ήσω. distribuire del grano con una certa misura. [illegible]
Σιτομέτρης-ου (ὁ) colui che distribuisce del grano con una certa misura. [illegible]
Σιτομετρία (ἡ) misurazione e distribuzione di grano. [illegible]
Σιτομέτριον καὶ Σιτόμετρον (τὸ) quantità di grano che si dava a soldati. 2. pensione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σιτονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce i viveri. [illegible]
Σιτοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. far del pane. [illegible]
Σιτοποιΐα (ἡ) = Ἀρτοποιΐα.
Σιτοποιὸς (ὁ, ἡ) = Ἀρτοποιός.
Σιτοπομπεία (ἡ) trasportazione di frumento. [illegible]
Σιτοπομπὸς (ὁ, ἡ) che manda o trasporta del frumento. [illegible]
Σιτοπράτης-ου (ὁ) = Σιτοπώλης.
Σιτοπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vende del frumento. [illegible]
Σιτοπωλέω-ῶ. Μ. ήσω. vendere del grano. [illegible]
Σιτοπώλης-ου (ὁ) venditore di frumento. [illegible]

Digitized by Google

Σῖτος (ὁ) grano, frumento. 2. pane. 3. fraggio, viveri, vettovaglia, annona, granaglia. 4. nutritura, alimento. ցորեն. 2. հաց. 3. պաշար, համբար. 4. սնունդ. զախիրայ. 2. էքմէք. 3. զահրէ. 4. գըտա, նաֆագա։

Σιτοφάγος (ὁ, ἡ) che si ciba del pane. հաց կերող. էքմէք եէյէն։

Σιτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce o trasporta del grano. ցորեն բուսուցանող կամ կրող. զախիրայ հասըլ էտէն եահօտ թաշըյան։

Σιτοφυλακεῖον (τὸ) granajo. համբարանոց. զախիրայ ամպարը։

Σιτοφυλακέω-ῶ. M. ήσω. esser custode del frumento. ցորենի պահապան ըլլալ. զախիրայ պէքճիլիք՝ կէօզճիլիւք էթմէք։

Σιτοφυλάκιον (τὸ) = *Σιτοφυλακεῖον.*

Σιτοφύλαξ-ακος (ὁ) custode del frumento. ցորենի պահապան. զախիրայ պէքճիսի՝ կէօզճիւսի։

Σιτόχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha il color del grano. ցորենի գունով. զախիրայ րէնկինտէ։

Σιττάκη (ἡ) *καὶ*

Σιττακὸς (ὁ) = *Ψιττακός.*

Σιτὼν-ῶνος (ὁ) = *Σιτοβολών.*

Σιτωνέω-ῶ. M. ήσω. comprare del grano. ցորեն գնել. զախիրայ սաթըն ալմագ։

Σιτώνης-ου (ὁ) mercante di frumento. ցորենի վաճառական. զախիրայ պազըրկեանը։

Σιφλὸς-ὴ-όν. vuoto. 2. vorace, mangione. 3. languido, deboie. 4. storpio. 5. brutto. 6. ridicolo. պարապ. 2. որկրամոլ. 3. վատուժ, տկար. 4. հաշմ. 5. տգեղ. 6. ծիծաղելու. պօշ. 2. չէշ պօղազ. 3. թաքաթսըզ, զայիֆ. 4. սաքաթ. 5. չիրքին. 6. կիւլիւնճիւք, մասխարա։

Σιφνεύς-έως (ὁ) talpa. խլուրդ. եէր սըչանը, քէօսթէպէկ։

Σιφνὸς-ὴ-όν. = *Σιφλός.*

Σίφων-ωνος (ὁ) sifone, tubo, tromba. սիֆոն, խողովակ, ջրհան. ալըր թուլումպասը, օլուք, պօրու, թուլումպա։

Σιωπάω-ῶ. M. ήσομαι. tacere. լռել. սուս օլմաք։

Σιωπὴ (ἡ) silenzio. լռութիւն. սուսգունլուգ։

Σιωπηλὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ηλῶς.* taciturno. լուռ. սուսգուն։

Σιωπηρὸς-ὰ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ηρῶς.* = *τῷ προηγ.*

Σκάζω. M. σκάσω. zoppicare. կաղ գնալ, կաղալ. աքսամաք։

Σκαιόθεν, ἐπίῤ. dalla parte sinistra. ձախ դիէն. սօլ թարաֆտան։

Σκαιὸς-ὰ-όν. manco, sinistro. 2. malauguroso. 3. stupido, goffo. ձախ. 2. անբախտ, չարագուշակ. 3. ապուշ, բիրտ. սօլ. 2. ուղուրսըզ. 3. չիւքէն, պէօն, խօդան։

Σκαιότης (ἡ) goffaggine. բրտութիւն, ապշութիւն. պէօնլիւք, խօդանլըգ։

Σκαίρω. M. αρῶ. saltare. ցատկել. օյնամագ. = *Σκαρίζω.*

Σκαιῶς, ἐπίῤ. goffamente. բրտութեամբ, ապշութեամբ. պէօնլիւքլէ՝ խօդանլըգ իլէ։

Σκαλεία (ἡ) sarchiatura. քաղհան. այըրթըլմա (օթլարը)։

Σκάλευθρον (τὸ) sarchio. խոտ հանելու քերոց. չափա։

Σκαλεὺς-έως (ὁ) sarchiatore. պարտէզ խոտերը հանող. սօլ օթլուգլարը այըրթըճը, պահչըվան։

Σκάλευσις-εως (ἡ) = *Σκαλεία.*

Σκαλευτὴς-οῦ (ὁ) = *Σκαλεύς.*

Σκαλεύω. M. εύσω. sarchiare. փուշ խոտերը հանել՝ փրցնել. սօլ օթլուգլարը չըգարմագ՝ փօփարմագ։

Σκαληνὸς-ὴ-όν. obbliquo, ineguale. խոտորնակ, շեղ, անհաւասար. էյրի, այքըրը, չարփըգ։ (*συνήθ.*) *Τρίγωνον σκαληνὸν* (τὸ) scaleno (triangolo di cui i fianchi sono ineguali). անհաւասար կողմերով եռանկիւն. եանլարը նաճէմտար միւսէլլէս։

Σκαληνόω-ῶ. M. ώσω. render obbliquo. շեղել, խոտորնակ ընել. էյրիլէթմէք, չարպըթմագ։

Σκαλιδεύω. M. εύσω. καὶ

Σκαλίζω. M. ίσω. sarchiare. քաղհան ընել. այըրթլամագ։

Σκάλισις-εως (ἡ) *καὶ Σκαλισμὸς* (ὁ) = *Σκάλευσις.*

Σκάλλω. M. σκαλῶ. zappare. ճանկով բրել. չափալամագ։

Σκαλμὸς (ὁ) scarmo. թի կապելու սեպ. փըրըօդօն (չօքարմօզ)։

Σκάλοψ-οπος (ὁ) talpa. խլուրդ. եէր սըչանը, քէօսթէպէկ։

Σκαμβὸς-ὴ-όν. storto, strambo. ծուռ ումուռ, ծուռ սրունքներով. խաչըգ, էյրի պաճագլը։

Σκάμμα (τὸ) fossa. փոս. չուգուր, հէնտէկ։

Σκαμμωνία ἢ *Σκαμωνία* (ἡ) scamonea (pianta). սկամոնիա (տունկ). մահմուտիէ, սագմունիա ֆիդանը։

Σκαμμώνιον καὶ Σκαμώνιον (τὸ) = *τ. προηγ.*

Σκανδάλα ἢ *Σκανδάλη* (ἡ) *καὶ*

Σκανδάληθρον (τὸ) trappola. ակնատ. թուզագ։

Σκανδαλίζω. M. ίσω. (*Γρφ.*) scandalizzare. գայթակղեցնել, գայթակղութիւն տալ. ֆիթնա էնկէլի վէրմէք։

Σκάνδαλον (τὸ) = *Σκανδάλη.* 2. (*μτφρ.*) scandalo. գայթակղութիւն. ֆիթնա էնկէլի։

Σκάνδιξ-ικος (ὁ) cerfoglio. վայրի կաղամբ. եապանի լահանա։

Σκαπανεὺς-έως (ὁ) = *Σκαφεύς.*

Σκαπάνη (ἡ) zappa. բրելու ճանկ. չափա։

Σκαπτὴρ (ὁ) = *Σκαφεύς.*

Σκαπτὸς-ὴ-όν. scavato. բրուած. գազըլմըշ։

Σκάπτω. M. άψω. scavare. բրել, պեղել. գազմագ, էշմէք։

Σκαρδαμυγμὸς (ὁ) il batter degli occhi. աչքը քթթելը. կէօզ գըրփմասը։

Σκαρδαμυκτέω-ῶ. M. ήσω. = *Σκαρδαμύσσω.*

Σκαρδαμυκτὴς-οῦ (ὁ) chi batte spesso gli occhi. աչքերը շատ քթթող. կէօզլէրինի չօգ չօգ գըրփան։

Σκαρδαμυκτὶ, ἐπίῤ. in un batter d'occhio. ի քթթել ական, ակնթարթի մէջ. կէօզ աչըփ գափայընճա։

Σκαρδαμύσσω (ττω). *M. ύξω.* batter spes-

Digitized by Google

so gli occhi. [illegible]

Σκαρθμὸς (ὁ) scambietto. [illegible]

Σκαρίζω. M. ίσω. scambiettare. [illegible]

Σκαρίτης - ου (ὁ) scarite (pietra preziosa che ha il color del pesce scaro). [illegible]

Σκαριφάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. scalpire, graffiare, scavare. [illegible]

Σκαρίφευμα καὶ *Σκαρίφημα* (τὸ) καὶ *Σκαριφισμὸς* καὶ *Σκάριφος* (ὁ) abbozzo. [illegible]

Σκάρος (ὁ) scaro (pesce). [illegible]

Σκασμὸς (ὁ) zoppicamento. [illegible]

Σκαφεία (ἡ) scavamento. [illegible]

Σκαφεῖον (τὸ) zappa. [illegible]

Σκαφεὺς - έως (ὁ) zappatore, scavatore. [illegible]

Σκαφευτὴς - οῦ (ὁ) = τ. προηγ.

Σκαφεύω. M. εύσω. = *Σκάπτω.*

Σκαφὴ (ἡ) = *Σκαφεία.*

Σκάφη (ἡ) scafa, paliscalmo, burchio, schifo, barca. 2. tinozza, truogolo, pila. [illegible]

Σκαφίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Σκάφιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Σκαφίς.* 2. orinale, piscatojo. [illegible]

Σκαφὶς - ίδος (ἡ) ὑποκρ. τ. *Σκάφη.* 2. = *Σκάφιον.*

Σκαφοειδὴς - ίος (ὁ, ἡ) che ha la forma di schifo. [illegible]

Σκάφος - εος - ους (τὸ) ogni cosa concava. 2. il concavo del vascello, carena. 3. il concavo dell'orecchio. [illegible]

Σκεδάννυμι. M. σκεδάσω. dissipare. [illegible]

Σκέδασις - εως (ἡ) καὶ

Σκεδασμὸς (ὁ) dissipamento, dispersione. [illegible]

Σκεδαστικὸς - ή - όν. dissipatore. [illegible]

Σκεδαστὸς - ή - όν. disperso, dissipato. [illegible]

Σκεθρὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ρῶς. esatto, accurato. [illegible]

Σκειρὸς (ὁ) = *Σκῖρος* ἢ *Σκίῤῥος.*

Σκελέα (ἡ) = *Περισκελίς.*

Σκελετεύω. M. εύσω. disseccare. [illegible]

Σκελετὸς - ή - όν. disseccato. [illegible] (οὐσ. ἀρσ. καὶ οὐδ.) scheletro, carcame. [illegible]

Σκελετώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad uno scheletro. [illegible]

Σκελίζω. M. ίσω. camminare a gran passo. [illegible] 2. = *Ὑποσκελίζω.*

Σκελὶς - ίδος (ἡ) coscia di castrato o di porco scannato. [illegible]

Σκελλίζω. M. ίσω. Εἰμὶ —

Σκελλὸς - ή - όν. = *Ῥαιβός.*

Σκέλλω. M. - ελῶ. disseccare, indurare, emaciare, render magro. [illegible]

Σκέλος - εος - ους (τὸ) l'osso della gamba, tibia, fucile. 2. gamba. 3. piede. [illegible]

Σκέμμα (τὸ) consiglio, progetto. [illegible]

Σκενδύλη (ἡ) = *Σχενδύλη.*

Σκεπάζω. M. άσω. cuoprire. 2. proteggere. [illegible]

Σκέπανον (τὸ) ✕ ἀντὶ *Σκέπασμα.*

Σκεπαρνίζω. M. ίσω. asciare. [illegible]

Σκέπαρνον (τὸ) asce. [illegible]

Σκέπασμα (τὸ) coperchio, coperta. [illegible]

Σκεπαστήριος - α - ον. καὶ

Σκεπαστικὸς - ή - όν. adatto a coprire. [illegible]

Σκεπαστὸς - ή - όν. coperto. [illegible]

Σκέπαστρον (τὸ) = *Σκέπασμα.*

Σκεπάω - ῶ. ✕ ἀντὶ *Σκεπάζω.*

Σκέπη (ἡ) coperchio, coperta. 2. protezione, difesa. [illegible]

Σκεπτικὸς - ή - όν. chi pensa, osserva, rifletta. [illegible] (ὅθ.) *Σκεπτικοὶ* (οἱ) Scettici, filosofi che dubitavano d' ogni cosa. [illegible]

Σκέπτομαι. M. σκέψομαι. considerare, riflettere, pensare, esaminare. [illegible]

Σκερβολέω - ῶ καὶ *Σκερβόλλω. M. ήσω.* insultare. [illegible]

Σκευαγωγέω - ῶ. M. ήσω. imballare e trasportare gli utensili. [illegible]

Digitized by Google

Σκευαγωγός (ὁ, ἡ) chi trasporta gli utensili. կահը կարասիքը կրօղ. էշյալարըը թաշըյըճը։

Σκευάζω. M. άσω. vestire, armare. 2. disporre, accomodare. 3. preparare. հագուցանել, զինել. 2. յարդարել, շտկել. 3. պատրաստել. կէյտիրմէք, տօնաթմաք, սիլահլանտըրմաք. 2. տիւզմէք, տիւզէլթմէք. 3. թէտարիք էթմէք։

Σκευάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Σκεῦος.

Σκευασία (ἡ) preparazione, preparativo. պատրաստութիւն. թէտարիք, հազըրլըք. 2. = *Σκευή.*

Σκεύασμα (τὸ) preparativo. 2. confezione, composizione d'un medicamento. պատրաստութիւն. 2. դեղի մը բաղադրութիւն. թէտարիք. 2. իլաճ մաճունի թէրքիպի։

Σκευαστὸς - ἡ - όν. preparato, aggiustato. պատրաստուած, յարդարուած. թէտարիք օլունմուշ, տիւզէլմիշ։

Σκευὴ (ἡ) arnese, bagaglio. 2. armatura. 3. vestimento. 4. addobbo. աղխ, կազմած. 2. պատերազմի անօթք. 3. հագուստ. 4. կահ, կարասիք. թաքըմ. 2. սիլահ, ճէպէ. 3. էսվապ, ռուպա թաքըմը. 4. թէճհիզլերի։

Σκευηφορέω καὶ Σκευηφόρος. = Σκευοφορέω, Σκευοφόρος.

Σκευοθήκη (ἡ) armadio degli arnesi. աղխերու կահերու զգրոց. թաքըմ թէճհիզլերի տօլապը։

Σκευοποιέω - ῶ καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. M. ήσω - ομαι. = Σκευάζω. 2. = Σκευωρέομαι (3).

Σκευοποίημα (τὸ) abito, decorazione di teatro. 2. inganno, frode. թատրոնի հագուստ. 2. դաւ, նենգ. թիյաթրօխանէ էսվապը. 2. ֆէնդ, հիլլէ։

Σκευοποιΐα (ἡ) = Σκευουργία.

Σκευοποιὸς (ὁ) fabbricatore d'utensili, di arnesi. կահ աղխ շինօղ. թէճհիզլերի՝ թաքըմ եափան։

Σκευοπώλης - ου (ὁ) venditore d'utensili, di arnesi. կահ աղխ ծախօղ. թէճհիզլերի՝ թաքըմ սաթան։

Σκεῦος - εος - ους (τὸ) vasi, utensili, arnesi, corredo, attrezzo, bagaglio. 2. maschera. ամաններ, կահք, կարասիք, կազմած. 2. դիմակ. գապ, թէճհիզլերի, թաքըմ. 2. մասքարա, օսուրթի։

Σκευουργία (ἡ) fabbrica d'utensili, d'arnesi, di maschere. կահ աղխ՝ դիմակ շինելը. թէճհիզլերի՝ թաքըմ օսուրթի եափմասը։

Σκευουργὸς (ὁ) = Σκευοποιός.

Σκευοφορεῖον (τὸ) manovella, lieva. (բեռներ) ձող. (համալ) սըրըգը։

Σκευοφορέω - ῶ. M. ήσω. trasportare de' vasi, degli utensili. ամանները՝ կահերը կրել. գապլարը՝ թաքըմլարը թաշըմաք։

Σκευοφορία (ἡ) trasportazione d'utensili. կահ կարասիք կրելը. թաքըմ թաշըմասը։

Σκευοφόρος (ὁ, ἡ) che porta gli utensili, gli arnesi. կահերը՝ աղխերը կրօղ. թէճհիզլերի՝ թաքըմ թաշըյըճը. (οὐσ.) saccardo, galuppo (*Γαλλ.* goujat), (*Λατ.* lixa). զօրաց բեռները կրօղ, զօրաց ծառայ. կէօչէք, աթէր էշէկճիլերը։

Σκευοφυλάκιον (τὸ) = Σκευοθήκη.

Σκευοφύλαξ - ακος (ὁ) custode degli arnesi, degli utensili. կարասեաց՝ աղխից պահապան. թէճհիզլերինին՝ թաքըմլարը պէքճիսի։

Σκευόω - ῶ. M. ώσω. = Σκευάζω.

Σκευωρέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. custodire gli arnesi. 2. esaminare curiosamente, ricercare, scrutinare. 3. macchinare, concertare, insidiare. կահերը՝ աղխերը պահել. 2. հետաքրքրութեամբ՝ ճշդիւ փնտռել՝ քննել. 3. նիւթել, մեքենայել, ծուղակ լարել. թաքըմլարը սախլամաք. 2. մերագլը՝ տիքքաթ իլէ արամաք՝ թէֆթիշ էթմէք. 3. տօլապ՝ չէվիրմէք, տուզաք գուրմաք։

Σκευωρία (ἡ) ricerca, occupazione profonda, curiosità. 2. malizia, astuzia, insidia. փընտռըրտուք, բանի մը խիստ պարապիլը, հետաքրքրութիւն. 2. նենգամտութիւն, ծուղակ, դարանակալութիւն. արաշդըրմա, պիր նէսնէյէ էֆրաթ մէշկուլ օլմա, մերագլանմագ. 2. ֆէսատըլըք, տուզաք, հիլէ։

Σκευωρὸς - οῦ (ὁ) = Σκευοφύλαξ.

Σκέψις - εως (ἡ) considerazione, meditazione, ricerca. մտածութիւն, խոկում, քննին. մուլահազա, թէֆէքքիւր, թէճէսսիւս։

Σκηνάω (έω) - ῶ. M. ήσω. = Σκηνόω.

Σκηνὴ (ἡ) tenda, padiglione. 2. tugurio, capanna. 3. scena. վրան, խորան. 2. տաղաւար, հիւղ. 3. տեսարան, տեսիլ, տեսլեան տեղ. չատըր. 2. գուլիպէ, չարդագ. 3. թիյաթրօ, մանզար, ֆէրճահ. (ὅθ.) teatro. թատրոն. թիյաթրօխանէ։

Σκήνημα (τὸ) = Σκήνωμα.

Σκηνήτης - ου (ὁ) che abita ne'padiglioni. վրաններու տակ բնակօղ. չատըր ալթընտա օթուրան օլան. 2. = *Σκηνικός.*

Σκηνίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Σκήνη.

Σκηνικὸς - ἡ - όν. scenico, teatrale. 2. attore di commedia. թատերական. 2. դերասան. թիյաթրօյէ, թիյաթրօխանէ տաիր. 2. մասխարալըգ, գօմետյան։ — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Σκηνοβατέω - ῶ. M. ήσω. montare sulla scena. 2. esporre, rappresentare sulla scena. տեսլեան տեղը ելլել. 2. տեսարանին վրան դնել՝ ցուցընել. թիյաթրօյա չըքմագ. 2. ֆէրահլենտիրմէք կէօսթէրմէք։

Σκηνογραφέω - ῶ. M. ήσω. far una scenografia, dipingere in prospettiva. տեսլագրութիւն մը շինել, երեւոյթ մը նկարել. նագշ ըսմագ չէքմէք, էվվէլ վիրալէթի նիկեարլէմէք։

Σκηνογραφία (ἡ) scenografia, prospettiva. 2. illusione. տեսլագրութիւն, նմանահանութիւն. 2. պատրանք, խաբէութիւն. նագշ ըսմագ մաքէֆթիլի, էվվէլ վիրալէթ. 2. խաեալ, ալտանմա։

Σκηνογράφος (ὁ, ἡ) scenografo, prospettivista. տեսլագիր, նմանահան. վիրալէթ վէսսաֆ։

Σκηνοπηγέω - ῶ. M. ήσω. costruire una capanna, un padiglione. հիւղ՝ վրան շինել. չերգի՝ չատըր եափմագ։

Digitized by Google

Σκηνοπηγία (ἡ) costruzione di padiglioni, di capanne. 2. scenopeja. [illegible]

Σκηνοποιέω-ῶ. M. ήσω. = Σκηνοπηγέω.

Σκηνοποιΐα (ἡ) = Σκηνοπηγία.

Σκηνοποιὸς (ὁ) costruttore di padiglioni, di capanne. [illegible]

Σκηνοῤῥάφος (ὁ, ἡ) colui che cucisce delle tende. [illegible]

Σκῆνος-εος-ους (τὸ) = Σκηνή.

Σκηνοφύλαξ-ακος (ὁ) custode, guardiano di padiglione. [illegible]

Σκηνόω-ῶ. M. ώσω. alzare una tenda. 2. alloggiare, abitare. [illegible]

Σκήνωμα (τὸ) tenda. 2. abitazione. [illegible]

Σκήνωσις-εως (ἡ) abitazione. [illegible]

Σκηπτὸς (ὁ) fulmine che si scaglia con impeto sulla terra. 2. turbine. [illegible]

Σκηπτοῦχος (ὁ, ἡ) = Σκηπτροφόρος.

Σκῆπτρον (τὸ) scettro. [illegible]

Σκηπτροφορέω-ῶ. M. ήσω. tenere lo scettro, regnare. [illegible]

Σκηπτροφόρος (ὁ, ἡ) che tiene lo scettro, rè. [illegible]

Σκήπτω. M. σκήψω. appoggiarsi. 2. gettare o cadere con impeto. [illegible] (μσ.) fingere, scusarsi, trovare de' pretesti. [illegible]

Σκήπων-ωνος (ὁ) bastone. [illegible]

Σκηρίπτω. M. ίψω. = Σκήπτω.

Σκῆψις-εως (ἡ) pretesto. [illegible]

Σκιὰ (ἡ) ombra, rezzo. [illegible]

Σκιαγραφέω-ῶ. M. ήσω. adombrare, abbozzare, disegnare. [illegible]

Σκιαγράφημα (τὸ) disegno, abbozzo. [illegible]

Σκιαγραφία (ἡ) adombrazione. [illegible]

Σκιαγράφος (ὁ) adombratore. [illegible]

Σκιάδειον (τὸ) = Σκιάδιον.

Σκιαδηφόρος (ὁ, ἡ) ombrellifero. [illegible]

Σκιάδιον (τὸ) parasole, ombrello. [illegible]

Σκιάζω. M. άσω. adombrare, far ombra, ombreggiare. [illegible]

Σκιαμαχέω-ῶ. M. ήσω. combattere in ombra o coll'ombra. [illegible]

Σκιαμαχία (ἡ) combattimento contro la propria ombra. [illegible]

Σκιὰς-άδος (ἡ) padiglione. 2. capanna. 3. ombrella delle piante. [illegible]

Σκίασμα (τὸ) ombracolo, frascato. [illegible]

Σκιασμὸς (ὁ) ombramento. [illegible]

Σκιατραφέω-ῶ. M. ήσω. allevare od allevarsi sempre nell'ombra. 2. menare una vita molle. [illegible]

Σκιατραφὴς-έος (ὁ, ἡ) allevato all'ombra. 2. molle. [illegible]

Σκιατροφέω καὶ Σκιατροφίας. = Σκιατραφέω, Σκιατραφής.

Σκιαυγέω-ῶ. M. ήσω. vedere gli oggetti come adombrati, essere mezzo cieco. [illegible]

Σκιερὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ρῶς. ombroso, opaco. [illegible]

Σκίλλα-ης (ἡ) scilla. [illegible]

Σκιλλώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla squilla. [illegible]

Σκίμπους-οδος (ὁ) sedia a bracciuoli (Γαλλ. fauteuil). [illegible] ἴδε καὶ Ὀκλαδίας.

Σκινδάλαμος (ὁ) scheggia. [illegible]

Σκιόεις-εσσα-εν. = Σκιερός.

Σκιολογέω-ῶ. M. ήσω. parlare dell'ombra cioè bagatelle. [illegible]

Σκίουρος (ὁ) scojattolo. (Λατ. sciurus). [illegible]

Σκιύφως-ωτος (τὸ) crepuscolo. [illegible]

Σκίπων-ωνος (ὁ) = Σκήπων.

Σκιραφευτὴς-οῦ (ὁ) = Κυβευτής.

Σκιραφεύω. M. εύσω. = Κυβεύω.

Σκίραφος (ὁ) bossolo (Γαλλ. cornet). [illegible]

Σκῖρος καὶ Σκίρος (ὁ) corpo duro. 2. pezzo di marmo. 3. gesso. [illegible]

Σκίῤῥος (ὁ) = Σκῖρος. 2. (ἰατρ.) callo. [illegible]

Σκιῤῥώδης-εος (ὁ, ἡ) duro come il callo.

Digitized by Google

[illegible]

Σκιρτάω-ῶ. M. ήσω. saltare, saltellare. [illegible]

Σκίρτημα (τὸ) salto. [illegible]

Σκίρτησις-εως (ἡ) saltazione. [illegible]

Σκιρτητὴς-οῦ (ὁ) saltatore. [illegible]

Σκίφος-εος (τὸ) spada. 2. palma. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σκιώδης-εος (ὁ, ἡ) ombroso. [illegible] — ωδῶς, ἐπίῤ.

Σκιωτὸς-ἡ-όν. oscuro. [illegible]

Σκληραγωγέω-ῶ. M. ήσω. trattare, educare con durezza. [illegible]

Σκληραγωγία (ἡ) educazione rigorosa. [illegible]

Σκληραύχην-ενος (ὁ, ἡ) che ha la cervice dura, ostinato. [illegible]

Σκληρόβιος καὶ Σκληροβίοτος (ὁ, ἡ) = Σκληροδίαιτος.

Σκληρόγεως (ὁ, ἡ) che ha la terra dura. [illegible]

Σκληρόδερμος (ὁ, ἡ) che ha la pelle dura. [illegible]

Σκληροδίαιτος (ὁ, ἡ) che mena una vita austera. [illegible]

Σκληροκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha il cuor duro. [illegible]

Σκληροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa dura. [illegible]

Σκληρόω-ῶ. M. ώσω. indurare. [illegible]

Σκληροποιὸς (ὁ, ἡ) che indura. [illegible]

Σκληρὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ηρῶς. duro. 2. rigido, rigoroso. 3. crudele. 4. pertinace. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4 [illegible]

Σκληρόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca dura. [illegible]

Σκληρότης (ἡ) durezza. 2. crudeltà. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σκληροτραχηλέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Σκληροτράχηλος (ὁ, ἡ) che ha il collo duro, ostinato. [illegible]

Σκληρόψυχος (ὁ, ἡ) di duro animo, crudele. [illegible]

Σκληρόω-ῶ. M. ώσω. = Σκληρύνω.

Σκληρυντικὸς-ἡ-όν. che ha la forza d'indurare. [illegible]

Σκληρύνω. M. υνῶ. indurare. [illegible]

Σκνιφὸς-ἡ-όν. oscuro. 2. che ha la vista debole. 3. avaro. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Σκνὶψ-ιπὸς ἢ ιφὸς (ὁ) tarlo, zenzara, gorgoglione, tonchio. 2. avaro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σκολιάζω. M. άσω. esser tortuoso. [illegible]

Σκολιαίνω. M. ανῶ. = Σκολιόω.

Σκολιοδρομέω-ῶ. M. ήσω. andare obbliquamente. [illegible]

Σκολιοδρόμος (ὁ, ἡ) vagabondo, errante. [illegible]

Σκολιοπόρος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Σκολιὸς-ὰ-όν. tortuoso, obbliquo. 2. difficile. 3. furbo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] — ιῶς, ἐπίῤ.

Σκολιότης (ἡ) tortuosità ecc. [illegible]

Σκολιόω-ῶ. M. ώσω. render tortuoso, obbliquo. [illegible]

Σκολίωμα (τὸ) tortuosità. [illegible]

Σκόλλυς-υος (ὁ) treccia di capelli che si lascia nella cima della testa. [illegible]

Σκολόπαξ-ακος (ὁ) beccaccia. [illegible]

Σκολόπενδρα-ας (ἡ) scolopendra (insetto). 2. citracca, fillitide (erba). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σκολοπένδριον (τὸ) = Σκολόπενδρα (2).

Σκολοπία (ἡ) = Σκολόπενδρα.

Σκολοπίζω. M. ίσω. impalare. [illegible]

Σκόλοψ-οπος (ὁ) palo. [illegible]

Σκομβρὶς-ίδος (ἡ) ὑπκρ. τοῦ

Σκόμβρος (ὁ) scombro (pesce). [illegible]

Σκοπάρχης καὶ Σκόπαρχος (ὁ) comandante della vanguardia. [illegible]

Σκόπελος (ὁ) roccia, rupe, scoglio. 2. promontorio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σκοπεύω. M. εύσω. καὶ

Σκοπέω-ῶ καὶ (μσ.)-έομαι-οῦμαι. M. σκέψομαι. mirare, osservare. 2. contemplare, esaminare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σκοπὴ (ἡ) = Σκοπιά. 2. = τῷ

Σκόπησις-εως (ἡ) osservazione, contem-

Digitized by Google

plasione. [illegible]

Σκοπιά (ἡ) luogo elevato. 2. torre. [illegible]

Σκόπιμος (ὁ, ἡ) che serve di scopo. [illegible]

Σκοπὸς (ὁ) mira, bersaglio. 2. scopo, fine. 3. sentinella, guardiano. [illegible]

Σκορακίζω. Μ. ίσω. rigettare con disprezzo. [illegible]

Σκορακισμὸς (ὁ) rigetto con disprezzo. [illegible]

Σκορδάλμη (ἡ) savore. [illegible]

Σκόρδον (τὸ) κατὰ συγκ. ἀντὶ *Σκόροδον*.

Σκορδύλη (ἡ) = *Κορδύλη*.

Σκορόδιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ

Σκόροδον (τὸ) aglio. [illegible]

Σκοροδοπώλης - ου (ὁ) venditore d' aglio. [illegible]

Σκοροδοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia dell' aglio. [illegible]

Σκοροδοφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' aglio. [illegible]

Σκορπίζω. Μ. ίσω. = *Σκεδάννυμι*.

Σκορπιοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile ad uno scorpione. [illegible]

Σκορπίος (ὁ) scorpione. 2. scorpena (pesce). 3. scorpione (costellazione). [illegible]

Σκορπιόω - ῶ. Μ. ώσω. irritare. [illegible]

Σκορπισμὸς (ὁ) dissipazione. [illegible]

Σκοταῖος - α - ον. che fà, opera di notte. [illegible]

Σκοτασμὸς (ὁ) oscuramento. [illegible]

Σκοτεινὸς-ή-όν. tenebroso, oscuro. [illegible] — *εινῶς, ἐπίῤ.*

Σκοτεινότης (ἡ) oscurità. [illegible]

Σκοτέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Σκοτόω.*

Σκοτία (ἡ) tenebre. [illegible]

Σκοτίζω. Μ. ίσω. oscurare. [illegible]

Σκότιος - α ἢ ος - ον. tenebroso, oscuro. [illegible]

Σκοτισμὸς (ὁ) oscuramento. 2. vertigine. [illegible]

Σκοτοδινέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Σκοτοδινιάω.*

Σκοτοδινία καὶ

Σκοτοδινίασις - εως (ἡ) vertigine. [illegible]

Σκοτοδινιάω - ῶ. Μ. άσω. soffrire di vertigine, di capogiro. [illegible]

Σκοτοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) tenebroso. [illegible]

Σκοτόεις - εσσα - εν. = τ. προηγ.

Σκοτομήνιος (ὁ, ἡ) privo di luna. [illegible]

Σκότος - ου (ὁ) καὶ *Σκότος - εος - ους* (τὸ) tenebre. [illegible]

Σκοτόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Σκοτίζω.*

Σκοτώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Σκοτοειδής.*

Σκότωμα (τὸ) capogiro, vertigine. [illegible]

Σκότωσις - εως (ἡ) oscuramento. [illegible] 2. = *Σκότωμα.*

Σκυβαλίζω. Μ. ίσω. rigettare con disprezzo, vilipendere, dispregiare. [illegible]

Σκυβαλικὸς-ή-όν. vile, dispregevole. [illegible]

Σκυβαλισμὸς (ὁ) rigetto con disprezzo. [illegible]

Σκύβαλον (τὸ) ciò che si rigetta. 2. sporcizia, lordura, spazzatura. 2. cescio. [illegible]

Σκυβαλώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Σκυβαλικός.*

Σκύζα - ης (ἡ) calore, frega (Λατ. catulitio). [illegible]

Σκυζάω - ῶ. Μ. ήσω. andar in frega, esser in calore (Λατ. catulio). [illegible]

Σκυθρὸς - ά - όν. = *Σκυθρωπός.*

Σκυθρωπάζω. Μ. άσω. avere un' aria severa, trista, esser mesto. [illegible]

Σκυθρωπέω - ῶ. Μ. ήσω. = τ. προηγ.

Σκυθρωπὸς - ὴ ἢ - ος - ον. mesto, malinconico, d'una aria severa. [illegible] — *ωπῶς, ἐπίῤ.*

Σκυθρωπότης (ἡ) aria severa, malinconia, tristezza. [illegible]

Σκυλάκειος - α - ον. di cagnolino. [illegible]

Σκυλακηδὸν, ἐπίῤ. da cagnolino. [illegible]

Σκυλάκιον (τὸ) ὑποκ. τ. *Σκύλαξ.*

Σκυλακώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad un cagnolino. [illegible]

Σκύλαξ - ακος (ὁ καὶ ἡ) cagnolino. [illegible]

Digitized by Google

Σκυλεία (ἡ) = Σκύλευσις.
Σκύλευμα (τὸ) bottino. [illegible]
Σκύλευσις-εως (ἡ) spogliamento. [illegible]
Σκυλευτὴς-οῦ (ὁ) spogliatore. [illegible]
Σκυλεύω. M. εύσω. spogliare, predare. 2. rapire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σκύλλω. M. υλῶ. toglier, levare la pelle. 2. lacerare. 3. molestare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]
Σκυλοδεψέω-ῶ. M. ήσω. conciare le pelli. [illegible]
Σκυλοδέψης καὶ Σκυλοδεψὸς-οῦ (ὁ) = Σκυτοδέψης.
Σκῦλον καὶ Σκύλον (τὸ) spoglia, bottino, preda. 2. pelle d' animali. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σκυμναγωγέω-ῶ. M. ήσω. καὶ
Σκυμνεύω. M. εύσω. allevare i suoi polli. [illegible]
Σκυμνίον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ
Σκύμνος (ὁ καὶ ἡ) il piccolo d' ogni quadrupedo e propriamente di leone. [illegible]
Σκυρώδης-εος (ὁ, ἡ) petroso. [illegible]
Σκυρωτὸς-ὴ-όν. lastrico. [illegible]
Σκυτάλη (ἡ) sferza di nervo di bove. 2. clava, mazza. 3. manovella. 4. scittalo (sorta di corrispondenza segreta). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]
Σκυταληφορέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —
Σκυταληφόρος (ὁ, ἡ) che porta una clava, una mazza. [illegible]
Σκυταλίας-ου (ὁ) lungo come una mazza. [illegible]
Σκυτάλιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Σκύταλον.
Σκυταλὶς-ίδος (ἡ) ὑποκρ. τ. Σκυτάλη.
Σκύταλον (τὸ) = Σκυτάλη.
Σκυταλόω-ῶ. M. ώσω. dar un colpo di mazza. 2. sferzare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σκυτεῖον (τὸ) bottega di calzolajo. [illegible]
Σκυτεὺς-έως (ὁ) calzolajo. [illegible]
Σκυτεύω. M. εύσω. esser calzolaro. [illegible]
Σκυτικὸς-η-όν. che concerne il calzolaro. [illegible]
Σκύτινος-η-ον. fatto di cuojo. [illegible]
Σκυτοδεψέω-ῶ. M. ήσω. conciare le pelli. [illegible]
Σκυτοδέψης-ου (ὁ) conciatore di pelli. [illegible]
Σκυτοδεψὸς (ὁ) = τ. προηγ.
Σκυτοῤῥάφος (ὁ) = Σκυτεύς.
Σκῦτος-εος-ους (τὸ) cuojo, pelle. [illegible]
Σκυτοτομέω-ῶ M. ήσω. tagliare il cuojo, esser calzolaro. [illegible]
Σκυτοτομία (ἡ) il mestiere del calzolajo. [illegible]
Σκυτοτομικὸς-ὴ-όν. che concerne il calzolajo. [illegible]
Σκυτοτόμιον (τὸ) = Σκυτεῖον.
Σκυτοτόμος (ὁ, ἡ) calzolajo. [illegible]
Σκυτόω-ῶ. M. ώσω. coprire di cuojo. [illegible]
Σκυτώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al cuojo. [illegible]
Σκύφος (ὁ) καὶ Σκύφος-εος-ους (τὸ) tazza di legno, tinozza. [illegible]
Σκωληκιάω-ῶ. M. άσω. invermire, esser pieno di vermi. [illegible]
Σκωλήκιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Σκώληξ. vermicello. [illegible]
Σκωληκόβρωτος (ὁ, ἡ) roso da' vermi. [illegible]
Σκωληκοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un verme. [illegible]
Σκωληκόω-ῶ. M. ώσω. infestare di vermi. [illegible]
Σκωληκώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di vermi. [illegible] 2. = Σκωληκοειδής.
Σκώληξ-ηκος (ὁ) verme. [illegible]
Σκῶλος (ὁ) = Σκόλοψ.
Σκῶμμα (τὸ) motteggio. [illegible]
Σκώπτης-ου (ὁ) motteggiatore, derisore. [illegible]
Σκωπτικὸς-ὴ-όν. motteggioso. [illegible]
Σκώπτω. M. σκώψω καὶ σκώψομαι. motteggiare, scherzare. [illegible]

Digitized by Google

Σκῶρ · σκατὸς (τὸ) merda. [illegible]

Σκωρία (ἡ) scoria. [illegible]

Σκῶψις - εως (ἡ) motteggiamento. [illegible]

Σμαράγδειος - α - ον. = Σμαράγδινος.

Σμαραγδίζω. Μ. ίσω. rassomigliare lo smeraldo. [illegible]

Σμαράγδινος - η - ον. smeraldino. [illegible]

Σμαράγδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Σμάραγδος (ὁ καὶ ἡ) smeraldo (pietra preziosa). [illegible]

Σμαραγέω - ῶ. Μ. ήσω. risuonare, rimbombare. [illegible]

Σμαραγή (ἡ) rimbombo. [illegible]

Σμαρὶς - ίδος ἢ ιδος (ἡ) smaride, girolo (pesce di mare). [illegible]

Σμάω. Μ. σμήσω. pulire, astergere. [illegible]

Σμερδαλέος - α - ον. καὶ

Σμερδνὸς - ή - όν. orribile. [illegible]

Σμῆγμα (τὸ) ogni materia astersiva, sapone. [illegible]

Σμηκτὸς - ή - όν. asterso. [illegible]

Σμηνίον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Σμῆνος - εος - ους (τὸ) sciame. [illegible] 2. = Κυψέλη.

Σμῆξις - εως (ἡ) strofinamento. [illegible]

Σμήχω. Μ. σμήξω. strofinare, detergere, purgare. [illegible]

Σμικρογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) = Μικρόψυχος.

Σμικρος, κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Μικρὸς κτλ.

Σμῖλαξ - ακος (ἡ) tasso (albero). 2. smilace, edera spinosa, rovo cervino. (frutice), [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σμιλεύω. Μ. εύσω. scarpellare. [illegible]

Σμίλη (ἡ) scarpello (Γαλλ. ciseau). [illegible]

Σμιλίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Σμίλη.

Σμινύδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Σμινύη (ἡ) sarchio, marrone. [illegible]

Σμυγερὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ρῶς. disgraziato, infelice. [illegible]

Σμυρίζω. Μ. ίσω. smerigliare. [illegible]

Σμύρις - ιδος (ἡ) smeriglio (pietra). [illegible]

Σμυρίτης - ου (ὁ) (κυρ. λίθος) = Σμύρις.

Σμύρνα - ης (ἡ) = Μύῤῥα.

Σμυρνιάζω. Μ. άσω. καὶ

Σμυρνίζω. Μ. ίσω. mirrare. [illegible]

Σμύρνινος - η - ον. fatto di mirra. [illegible]

Σμυρνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla mirra. [illegible]

Σμυρνοφόρος (ὁ, ἡ) che produce la mirra. [illegible]

Σμύχω. Μ. σμύξω. ardere a lento fuoco, consumare. [illegible]

Σμῶδιξ - ιγγος (ἡ) lividura. [illegible]

Σμώχω. Μ. σμώξω. = Σμήχω.

Σοβαρεύομαι. Μ. εύσομαι. portarsi con fasto, con arroganza. [illegible]

Σοβαρὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ρῶς. fastoso, arrogante, altiero. [illegible]

Σοβέω - ῶ. Μ. ήσω. cacciare, mettere in fuga. 2. muovere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (ἀμτβτ. ἢ ἐλλ.) camminare con fasto, con arroganza. [illegible]

Σόβη (ἡ) la coda del cavallo. [illegible]

Σόγκος καὶ Σόγχος. (ὁ) cicerbita, grispignolo (erba). [illegible]

Σολοικία (ἡ) = Σολοικισμός.

Σολοικίζω. Μ. ίσω. fare de' solecismi. [illegible]

Σολοικισμὸς (ὁ) solecismo. [illegible]

Σολοικιστὴς - οῦ (ὁ) che fà de' solecismi. [illegible]

Σομφὸς - ή - όν. vuoto, spugnoso. [illegible]

Σοροεργὸς καὶ

Σοροπηγὸς (ὁ) fabbricatore di bara. [illegible]

Σορὸς (ὁ) bara, feretro. [illegible]

Σὸς - ή - όν. tuo, tua. [illegible]

Σοῦς - οῦ (ὁ) sbalzo (Γαλλ. élan). [illegible]

Σοφία (ἡ) sapienza, saggiezza. [illegible]

Σοφίζω. Μ. ίσω. render sapiente, saggio. [illegible] (συνήθ. μσ.) sofisticare. 2. inventare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Σόφισμα (τὸ) sofisma. խաբէական ձեռնարկութիւն · [illegible] :

Σοφισματικὸς - ή - όν. = *Σοφιστικός*.

Σοφιστεία (ή) sofisticheria. իմաստակութիւն · [illegible] :

Σοφιστεύω. M. εύσω. sofisticare. խաբէական ձեռնարկութիւններ ընել · [illegible] :

Σοφιστήριον (τὸ) scuola di sofista, d'oratore. իմաստակի՝ ատենաբանի դպրոց · [illegible] :

Σοφιστὴς - οῦ (ὁ) rettorico. 2. sofista, ingannatore, impostore. Ճարտասան . 2 . իմաստակ, սոփեստես, խաբեբայ · [illegible] . 2 · [illegible] :

Σοφιστικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. sofistico. իմաստակական · [illegible] :

Σοφὸς - ή - όν. saggio, sapiente. իմաստուն, խելացի · [illegible] :

Σοφῶς, ἐπίῤ. sapientemente. իմաստութեամբ · [illegible] :

Σπάδιξ - ικος (ή) ramo di palma. արմաւենիի ոստ · [illegible] :

Σπαδονίζω. M. ίσω. = *Σπαράττω*. stirare. քաշքշել · [illegible] :

Σπάδων - ωνος καὶ οντος (ὁ) eunuco. ներքինի · [illegible] :

Σπαθάω - ῶ. M. ήσω. sprecare. վատնել · [illegible] :

Σπάθη (ή) spatola. 2. spola. 3. spada. 4. spalla. 5. stregghia. գեղագործաց գործիք մը · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 4 · [illegible] · 5 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 4 · [illegible] · 5 · [illegible] :

Σπάθιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Σπάθη*.

Σπαθὶς - ίδος (ή) ὑποκρ. τ. *Σπάθη*.

Σπαίρω (παρτ. Ἤπαιρον.) scambiettare. [illegible] :

Σπανανδρία (ή) = *Λειψανδρία*.

Σπανιάκις, ἐπίῤ. = *Σπανίως*.

Σπανίζω καὶ (μσ.) - ίζομαι. M. ίσω - ομαι. essere raro. 2. mancare. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible] :

Σπάνιος - α - ον. raro. [illegible] :

Σπανιότης (ή) rarità. [illegible] :

Σπάνις - εως (ή) = *Σπανιότης*.

Σπανίως, ἐπίῤ. raramente, di raro. [illegible] :

Σπανοκαρπία (ή) rarità di frutti. [illegible] :

Σπανοπώγων - ωνος (ὁ) barbucino. [illegible] :

Σπανὸς - ή - όν. = *Σπάνιος*.

Σπανοσιτία (ή) carestia di frumento. [illegible] :

Σπανότεκνος (ὁ, ή) che ha pochi figli. [illegible] :

Σπανόφυλλος (ὁ, ή) che ha poche foglie. [illegible] :

Σπάνυδρος (ὁ, ή) che ha poca acqua. [illegible] :

Σπάραγμα (τὸ) straccio. [illegible] · 2 · = τῷ

Σπαραγμὸς (ὁ) stracciamento. պատառումն · [illegible] :

Σπάραξις - εως (ή) = *Σπαραγμός*.

Σπαράσσω (ττω.) M. άξω. stirare, stracciare, lacerare. քաշել, քաշքշել, պատառել, կեղեքել · [illegible] :

Σπαργανάω - ῶ. M. ήσω καὶ

Σπαργανίζω. M. ίσω. = *Σπαργανόω*.

Σπαργάνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Σπάργανον*. 2. sparganio (erba). [illegible] :

Σπάργανον (τὸ) fasce. խանձարուրք · [illegible] :

Σπαργανόω - ῶ. M. ώσω. fasciare. խանձարրով պատել · [illegible] :

Σπαργάνωμα (τὸ) = *Σπάργανον*.

Σπαργάνωσις - εως (ή) l'azione di fasciare. խանձարրով պատելը · [illegible] :

Σπαργάω - ῶ. M. ήσω. gonfiarsi (le mammelle), aver bisogno di sfogo. (ծիծեր) ուռենալ, [illegible] (Հեշտու-թե) · [illegible] · 2 · = *Ὀργάω*.

Σπαργὴ (ή) gonfiamento delle mammelle. ծծերուն ուռենալը · [illegible] · 2 · = *Ὀργασμός*.

Σπάρος (ὁ) sorta di pesce del mare. [illegible] :

Σπάρτη (ή) stramba. [illegible] :

Σπαρτὸς - ή - όν. seminato. ցանուած · [illegible] :

Σπάρτος (ή) sorta di giunco. [illegible] · 2 · = *Σπάρτη*.

Σπάσις - εως (ή) tratto. ձգելը, քաշելը · [illegible] :

Σπάσμα (τὸ) straccio, squarcio. պատառումն կտոր · [illegible] · 2 · = τῷ

Σπασμὸς (ὁ) convulsione, spasimo. ջղաց ձգումն · [illegible] · 2 · = *Σπάσις*.

Σπαταλάω - ῶ. M. ήσω. scialacquare, sprecare. վատնել, շռայլել · [illegible] :

Σπατάλη (ή) scialacquo. շռայլութիւն · [illegible] :

Σπατάλιον (τὸ) braccialetto. ապարանջան · [illegible] :

Σπαταλὸς - ή - όν. prodigo, scialacquatore. վատնող, շռայլ · [illegible] :

Σπατίλη (ή) escremento liquido. [illegible] :

Σπάω - ῶ. M. σπάσω. tirare. 2. strappare, stracciare. 3. sradicare. 4. prendere. քաշել · 2 · պատառել · 3 · արմատախիլ ընել · 4 · առնել · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 4 · [illegible] :

Σπεῖρα ἢ *Σπεῖρα* - ας (ή) linea spirale, elica. 2. gomena. 3. coorte. պարուրաձեւ գիծ, ոլորապտոյտ · 2 · [illegible] · 3 · Հռոմէական զօրաց գունդ · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] :

Digitized by Google

Σπείραμα (τὸ) spira di serpe. [illegible]

Σπειράω-ῶ. M. ήσω. formare una spira, mettere in forma spirale. [illegible]

Σπειρηδὸν, ἐπίῤ. spiralmente. [illegible]

Σπειροειδής-έος (ὁ, ἡ) spirale. [illegible]

Σπεῖρον (τὸ) fascia, veste (lacera). [illegible]

Σπειρόω-ῶ. M. ώσω. = Σπειράω. 2. = Σπαργανόω.

Σπείρω. M. σπερῶ. seminare. [illegible] = Τεκνοποιέω.

Σπένδω. M. σπείσω. far delle libagioni. 2. sacrificare. [illegible]

Σπέργδην, ἐπίῤ. impetuosamente. [illegible]

Σπέρμα (τὸ) semenza, seme, sperma. 2. figlio, posteri. [illegible]

Σπερμαίνω. M. ανῶ. = Σπείρω.

Σπερματίζω. M. ίσω andar in semenza. [illegible]

Σπερματικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-κῶς. spermatico. [illegible]

Σπερματὶς-ίδος (ἡ) (φλέψ.) vena spermatica. [illegible]

Σπερματισμὸς (ὁ) emissione, ejaculazione di seme. [illegible]

Σπερματολογέω-ῶ. M. ήσω. = Σπερμολογέω.

Σπερματολόγος (ὁ, ἡ) = Σπερμολόγος.

Σπερματόω-ῶ. M. ώσω. seminare. [illegible]

Σπερματώδης-εος (ὁ, ἡ) seminale. [illegible]

Σπερμάτωσις-εως (ἡ) seminamento. [illegible]

Σπερμοβολέω-ῶ. M. ήσω. sparger il seme. [illegible]

Σπερμογονέω-ῶ. M. ήσω. produrre della semenza. [illegible]

Σπερμογόνος (ὁ, ἡ) che produce della semenza. [illegible]

Σπερμολογέω-ῶ. M. ήσω. raccogliere della semente. 2. cicalare. [illegible]

Σπερμολογία (ἡ) cicaleria. [illegible]

Σπερμολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie del seme. 2. cicalone. [illegible]

Σπερμοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce del seme. [illegible]

Σπερμοφυής-έος (ὁ, ἡ) che nasce, spunta dalla semenza. [illegible]

Σπερχνὸς-ἡ-όν. rapido, veloce, impetuoso. [illegible]

Σπέρχω. M. σπέρξω. pressare, sollecitare. [illegible] (ἀμτβ. ἢ πθ.) far prescia, incitarsi. [illegible]

Σπεύδω. M. σπεύσω. sollecitare, affrettarsi, accelerare. [illegible] Ἴδε καὶ Σπουδάζω.

Σπευστικὸς-ἡ-όν. sollecito, frettoloso. [illegible]

Σπήλαιον (τὸ) grotta, spelonca. [illegible]

Σπηλαιώδης-εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di spelonca. [illegible]

Σπηλυγγώδης-εος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Σπῆλυγξ-υγγος (ἡ) = Σπήλαιον.

Σπιδὴς-έος (ὁ, ἡ) vasto, ampio. [illegible]

Σπιδόεις-εσσα-εν. = Σπιδής.

Σπίζα-ης (ἡ) = Σπίνος.

Σπίζω. M. σπίσω. = Πιππίζω.

Σπιθαμὴ (ἡ) palmo, spanna. [illegible]

Σπιθαμιαῖος-α-ον. lungo un palmo. [illegible]

Σπιλὰς-άδος (ἡ) scoglio, roccia. [illegible]

Σπῖλος (ὁ) macchia. [illegible]

Σπιλόω-ῶ. M. ώσω. macchiare. [illegible]

Σπιλωτὸς-ἡ-όν. macchiato. [illegible]

Σπινθὴρ-ῆρος (ὁ) scintilla. [illegible]

Σπινθηρακίζω καὶ

Σπινθηροβολέω-ῶ. M. ήσω. scintillare. [illegible]

Σπινθηροβόλος (ὁ, ἡ) scintillante. [illegible]

Σπινθηρόπομπος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Σπίνος (ὁ) fringuello, pincione (uccello). [illegible]

Σπλαγχνεύω καὶ (μσ.)-εύομαι. M. εύσομαι. indovinare osservando le viscera delle vittime. [illegible]

Σπλαγχνικὸς-ἡ-όν. che concerne le viscere. [illegible]

Σπλάγχνον (τὸ) viscere. 2. misericordia. [illegible]

Σπλαγχνοσκόπος (ὁ) aruspice, che osserva le interiora delle vittime. զոհերուն փորոտիքը զննող, ընդերահմայ. քուրպանլարըն պաղըրսաքլարընը թեֆթիշ էտէն ֆալճը:

Σπλαγχνοτόμος (ὁ, ἡ) che taglia in pezzi le interiora delle vittime. զոհերուն փորոտիքը կտրտող. քուրպանլարըն պաղըրսաքլարընը թիքէ թիքէ փարչալայան:

Σπλαγχνοφάγος (ὁ, ἡ) che si ciba delle interiora. փորոտիք ուտող. պաղըրսաքլար եյէն:

Σπλεκόω-ῶ. M. ώσω. fottersi, goder carnalmente. զուգւիլ, շաղաշարիլ. ճիմա էթմէք:

Σπλὴν-ηνὸς (ὁ) milza. փայծաղն. տալագ. 2. = *Σπλήνιον.*

Σπληνιάω-ῶ. M. άσω. καὶ

Σπληνίζομαι. M. ίσομαι. essere splenico, aver male di milza. փայծաղի ցաւ ունենալ. տալագ օլմագ, տալագ խասթալըղընա տութուլմագ:

Σπληνικὸς-ἡ-όν. splenico. փայծաղնացաւ. տալագլը, տալագ խասթալըղընա ուղրամըշ:

Σπλήνιον (τὸ) splenio (erba). 2. pezzetta di panno lino impiastricciata, piumacciuolo. փայծեղան օգտակար խոտ մը. 2. վրան մլհամ քսուած կտաւի կտոր. քէթէ-լին (օթլուգ). 2. մէլհէմլի պէզ քոմ-լուգ:

Σπληνίτης-ου (ὁ) *καὶ Σπληνῖτις-ιδος* (ἡ) della milza. փայծեղի յատուկ. տալագա տայիր:

Σπληνώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Σπληνικός.*

Σπογγάριον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Σπογγίον.*

Σπογγεὺς-έως (ὁ) chi cerca della spugna. սպունգ փնտռող. սիւնկէր արայան, սիւնկէրճի:

Σπογγίζω. M. ίσω. asciugare con una spugna. սպունգով մաքրել՝ սրբել. սիւնկէր իլէ թէմիզլէմէք՝ սիլմէք:

Σπογγίον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Σπόγγος.*

Σπόγγισμα (τὸ) lordura che si raccoglie colla spugna. սպունգով ժողվուած աղբ. սիւնկէր իլէ թօփլանան քիրլիք:

Σπογγιστικὸς-ἡ-όν. che serve ad asciugare. սրբելու յարմար. սիլմէյէ եարայան:

Σπογγολογέω-ῶ. M. ήσω. raccogliere delle spugne. սպունգ ժողվել. սիւնկէր թօփլամաք:

Σπόγγος (ὁ) spugna. սպունգ, սպունգ. սիւնկէր:

Σπογγώδης-εος (ὁ, ἡ) spugnoso. սպունգանման. սիւնկէր կիպի:

Σποδέω-ῶ. M. ήσω. = *Σποδόω.*

Σποδίζω. M. ίσω. coprire di cenere, cuocere colla cenere. մոխիրով ծածկել՝ եփել. քիւլ իլէ էօրթմէք՝ քիւլտէ պիշիրմէք:

Σπόδιον (τὸ) cenere. 2. spodio. մոխիր. 2. երած մետաղներուն մնացորդը. քիւլ. 2. մատէնլէրին քիւլիւնը, թութիա:

Σπόδιὸς-ὰ-όν. cenerino. մոխրագոյն, գորշ. քիւլ ռէնկլի, պօզ:

Σποδίτης-ου (ὁ) (ἄρτος.) pane succenericcio. նկան, մոխրոյ մէջ եփած հաց. քիւլ իչինտէ փիշմիշ էքմէք:

Σποδιώδης-εος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Σποδοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile alla cenere. 2. ceneroso. մոխրոյ նման. 2. մոխրոտ. քիւլէ պէնզէր. 2. քիւլլիւ:

Σποδὸς (ἡ) cenere (calda). 2. polvere. (տաք) մոխիր. 2. փոշի. (ոսկոր) քիւլ. 2. թօզ. 3. = *Σπόδιον.*

Σποδόω-ῶ. M. ώσω. ridurre in cenere, incenerire. 2. coprire di cenere, incenerare. 3. spolverare. 4. battere, percuotere. մոխիր դարձնել. 2. մոխրով ծածկել, մոխրել. 2. փոշին ածել, մաքրել. 4. զարնել. քիւլէ չէվիրմէք. 2. քիւլ իլէ էօրթմէք, քիւլլէմէք. 3. թօզլարընը ալմագ, թէմիզլէմէք. 4. վուրմագ, չարփմագ:

Σποδώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Σποδοειδής.*

Σπονδαρχία (ἡ) presidenza alle libagioni. շառաւանդներուն՝ զոհերուն վրայ հեղանութիւններ թափելով եղած նուէրին վերակացու ըլլալը. խիւքիւմէթ տաճարներուն քահինլէրինին տօքիւլէն շարապ տէօքիւլմէսինին նէզարէթի:

Σπονδειακὸς-ἡ-όν. spondaico. համբարբառական (տաղաչափական ոտք). ըսփօնտիօ անըլան կէմիշ օլունմուշ տայիր:

Σπονδεῖον (τὸ) vaso di libagione. զոհերուն վրայ հեղանութիւն թափելու աման. քահինլէրին տօքիւլէն շարապ նէսնէլէր տէօքիւլէն քափ:

Σπονδεῖος-α-ον. pertinente alle libagioni. զոհերուն վրայ հեղանութիւններ թափելու պատկանած. քահինլէրին տօքիւլէն շարապ նէսնէլէր տէօքմէյէ տայիր:

Σπονδεῖος (ὁ) (*μετὰ καὶ χωρὶς τ. ποῦς*). spondeo (piede metrico composto di due sillabe lunghe). համբայր (երկու երկան վանկէ բաղկացեալ տաղաչափական ոտք). ըսփօնտիօ (իքի ուզուն հէճէտէն իպարէթ շիիր նէվի կէմիշ միզանը):

Σπονδὴ (ἡ) libamento. նուէր (այսինքն զոհերուն վրայ թափուած հեղանութիւն). իհտա (խանի քահինլէրին տօքիւլէն շարապ նէսնէլէր). 2. = *Συνθήκη.*

Σπονδοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta i necessarj alla libagione. զոհերուն վրայ հեղանութիւններ թափելու հարկաւոր եղած բաները կրող. քահինլէրին տօքիւլէն շարապ նէսնէլէր տէօքմէյէ լազըմ օլան նէսնէլէրի թաշըյան:

Σπονδύλη (ἡ) ἴδε *Σφονδύλη.*

Σπονδύλιον (τὸ) *ὑποκρ. τοῦ*

Σπόνδυλος (ὁ) vertebra. 2. fusajolo. ող, փշողին ողնաբը. 2. իլիկին կլոճը. օմուրղա կէմիկի. 2. աղըրշագ. 3. = *Ψῆφος.*

Σπορὰ (ἡ) semenza. 2. seminazione. հունտ. 2. ցանելու ատեն. թօխում. 2. էքին չէքմէսը. 3. = *Σπέρμα.*

Σποράδην, ἐπίῤ. quà e là. աստին անդին. էօթէ պէրի:

Σποραδικὸς-ἡ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* disperso quà e là. աստին անդին ցրուած՝ տարտղնած. էօթէ պէրի տաղըլմըշ:

Σποράς-άδος (ὁ, ἡ) sparso. ցրուեալ. տաղընըք:

Σπορεὺς-έως (ὁ) seminatore. ցանող. էքինճի:

Σπορευτὸς-ἡ-όν. seminato. ցանուած. էքիլմիշ:

Σπορητὸς - ἡ - όν. = Σπορευτός.

Σπόριμος - η - ον. proprio ad esser seminato. [illegible]

Σπορολογέω - ῶ. Μ. ήσω. raccogliere la semente. [illegible]

Σπόρος (ὁ) = Σπέρμα.

Σπουδάζω. Μ. άσω. καὶ άσομαι. applicarsi a... studiarsi, fare con molta premura, serietà, procurare, accelerare. [illegible]

Σπουδαιολογέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare seriosamente o di cose serie. [illegible]

Σπουδαῖος - α - ον. importante, interessante. 2. attivo, premuroso, diligente, serio, buono. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — αίως, ἐπίῤ.

Σπουδαιότης (ἡ) attività. [illegible]

Σπουδαρχέω - ῶ. Μ. ήσω. far broglio, fare ogni sforzo per occupare qualche posto. [illegible]

Σπουδάρχης - ου (ὁ) candidato, colui che ambisce la magistratura. [illegible]

Σπουδαρχία (ἡ) ambizione, broglio. [illegible]

Σπούδασμα (τὸ) cosa fatta o che si fà con gran diligenza, con molta cura. [illegible]

Σπουδαστης - οῦ (ὁ) partigiano, fautore. [illegible]

Σπουδαστικὸς - ἡ - όν. attivo, diligente. [illegible]

Σπουδὴ (ἡ) fretta, prescia. 2. diligenza, attività, premura, studio. 3. gravità, serietà. 4. broglio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Σπυράθιον (τὸ) καὶ

Σπύραθος (ὁ καὶ ἡ) pecorina, sterco di capra. [illegible]

Σπυρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Σπυρὶς - ίδος (ἡ) sporta, canestro. [illegible]

Στάγδην, ἐπίῤ. a goccia a goccia. [illegible]

Στάγμα (τὸ) stilla. [illegible]

Σταγὼν - όνος (ἡ) goccia. [illegible]

Σταδαῖος - α - ον. ritto, stante. [illegible]

Στάδην, ἐπίῤ. stando in piedi. [illegible]

Σταδιαῖος - α - ον. lungo uno stadio. [illegible]

Σταδιεὺς - έως (ὁ) = Σταδιοδρόμος.

Σταδιεύω. Μ. εύσω. correre nello stadio. [illegible]

Σταδιοδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre a gara nello stadio. [illegible]

Σταδιοδρόμος - ου (ὁ) chi corre a gara nello stadio. [illegible]

Στάδιον (τὸ) stadio (l' ottava parte d' un miglio). 2. stadio, luogo di corsa. [illegible] (600 [illegible] 125 [illegible]) [illegible] 2. [illegible]

Στάδιος - α - ον. ritto. 2. fermo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στάζω. Μ. στάξω. distillare, gocciolare. [illegible]

Σταθερὸς - ά - όν. stabile, fermo. [illegible]

Σταθερότης (ἡ) fermezza, costanza. [illegible]

Σταθμάω - ῶ. καὶ (μσ.) - άομαι - ῶμαι. Μ. ήσω - ομαι. livellare. 2. pesare, librare, bilanciare. 3. conghietturare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Σταθμεύω. Μ. εύσω. albergare, alloggiare. [illegible]

Στάθμη (ἡ) livella, traguardo, archipenzolo. (Λατ. amussis.) (Γαλλ. niveau.) [illegible]

Στάθμησις - εως (ἡ) l' azione di livellare o di bilanciare. [illegible]

Σταθμητὸς - ή - όν. livellato. 2. bilanciato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σταθμίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Σταθμίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Σταθμός.

Σταθμιστὴς - οῦ (ὁ) chi livella, bilancia. [illegible]

Σταθμοδότης - ου (ὁ) quartiermastro. [illegible]

Digitized by Google

Σταθμὸς (ὁ) stazione, albergo. (*Γαλλ.* couchée). 2. stalla. 3. una giornata del cammino. 4. bilancia 5. peso. [illegible] 6. = *Σταθμών.*

Σταθμόω - ῶ. Μ. ώσω. albergare (*μσ.*) alloggiare. [illegible]

Σταθμὼν - ῶνος (ὁ) imposta di porta. [illegible]

Σταὶς - αιτὸς (τὸ) = *Στέαρ.* (2).

Στακτὴ (ἡ) *Ζ. Στακτός.*

Στακτὸς - ή - όν. gocciolante. [illegible] (*ἰδιαιτ. οὐσ.*) *Στακτὴ* (ἡ) statte, olio che suda il cinnamomo e la mirra. [illegible]

Στάλαγμα (τὸ) goccia. [illegible]

Σταλαγμὸς (ὁ) distillazione. [illegible] 2. = *Σταγών.*

Σταλάζω. Μ. άξω. = *Στάζω.*

Σταλακτικὸς - ή - όν. gocciolante. [illegible]

Σταλακτὸς - ή - όν. = *Στακτός.*

Σταλάσσω (ττω.) *Μ. άξω. καὶ*

Σταλάω × *ἀντὶ Σταλάζω.*

Σταλὶς - ίδος (ἡ) i bastoni della rete da caccia. [illegible]

Σταλτικὸς - ή - όν. restrittivo. [illegible] *Ἴδε καὶ Στυπτικός.*

Σταμνάριον (τὸ) *ὑποκρ. τοῦ*

Σταμνίον (τὸ) *καὶ Σταμνίσκος* (ὁ) *ὑποκρ. τοῦ*

Στάμνος (ὁ) brocca. [illegible]

Στάξις - εως (ἡ) gocciolamento (del sangue dalle narici). [illegible]

Στασιάζω. Μ. άσω. ribellarsi, sollevarsi, dissentire. [illegible]

Στασιάρχης καὶ Στασίαρχος - ου (ὁ) autore di ribellione, di fazione. [illegible]

Στασιασμὸς (ὁ) sedizione, fazione, ribellione. [illegible]

Στασιαστὴς - οῦ (ὁ) fazioso, ribello. [illegible]

Στασιαστικὸς - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* sedizioso. [illegible]

Στάσιμος - η ἢ ος - ον. stabile, fermo, costante. 2. quieto, posato. 3. lento. [illegible]

Στάσις - εως (ἡ) posizione. 2. sedizione, fazione. 3. inerzia, immobilità. [illegible] (*ῥητ.*) stato della questione. [illegible]

Στασιώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Στασιαστικός.*

Στασιωτικὸς - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* fazioso, sedizioso. [illegible]

Στατὴρ - ῆρος (ὁ) stadera. [illegible] 2. (*ἰδιαιτ.*) statere. [illegible]

Στατίζω. Μ. ίσω. fermare, ritenere. [illegible]

Στατικὸς - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* che ha la forza di ritenere, di fermare. [illegible] 2. = *Σταλτικός.* 3. (*μτνμ.*) che appartiene a pesare. [illegible] (*ὅθ.*) *Στατικὴ* (ἡ) (*ἐνν. ἐπιστήμη.*) ta statica. [illegible]

Στατὸς - ή - όν. stante. [illegible]

Σταυροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)*-ειδῶς.* che ha la forma di croce. [illegible]

Σταυρὸς (ὁ) palo. 2. croce. [illegible]

Σταυροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una croce. [illegible]

Σταυρόω - ῶ. Μ. ώσω. crocifiggere. 2. far una palizzata. [illegible]

Σταύρωμα (τὸ) palizzata. [illegible]

Σταυρώσιμος (ὁ, ἡ) che appartiene alla croce. [illegible]

Σταύρωσις - εως (ἡ) crocifissione. [illegible]

Σταυρωτὴρ - ῆρος καὶ

Σταυρωτὴς - οῦ (ὁ) crocifissore. [illegible]

Σταφίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Σταφίς.*

Σταφίδιος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Σταφιδίτης - ου (ὁ) *καὶ Σταφιδῖτις - ιδος* (ἡ) fatto d' uva passa. [illegible]

Σταφιδόω - ῶ. Μ. ώσω. disseccare le uve al sole. [illegible]

Σταφὶς - ίδος (ἡ) uva passa. [illegible]

Σταφυλὴ (ἡ) uva. [illegible]

Σταφύλη (ἡ) il piombo dell' archipenzolo. [illegible]

Σταφυλίζω. Μ. ίσω. livellare. [illegible]

Σταφύλινος - η - ον. d' uva. [illegible]

Digitized by Google

Σταφυλῖνος (ὁ καὶ ἡ) pastinaca. [illegible]

Σταφύλιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Σταφυλίς.

Σταφυλὶς-ίδος (ἡ) Σταφύλη. 2. = Σταφίς.

Σταφυλοφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' uva. [illegible]

Σταφύλωμα (τὸ) stafiloma (tumore in forma d'acino che viene sulle pupille degli occhi). [illegible]

Σταχυοβολέω-ῶ. *M.* ήσω. spigare. [illegible]

Σταχυολογέω-ῶ. *M.* ήσω. spigolare. [illegible]

Σταχυολογία (ἡ) spigolatura. [illegible]

Σταχυολόγος (ὁ, ἡ) spigolatore. [illegible]

Σταχυόομαι-οῦμαι. *M.* ήσομαι. spigare. [illegible]

Σταχυοστέφανος (ὁ, ἡ) coronato di spighe. [illegible]

Σταχυοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle spighe. [illegible]

Στάχυς-υος (ὁ) spiga. 2. spiga della vergine (costellazione). [illegible]

Σταχυώδης-εος (ὁ, ἡ) spigoso. [illegible]

Στέαρ-ατος (τὸ) sevo. 2. fermento. [illegible]

Στεατόω-ῶ. *M.* ώσω. ingrassare. [illegible]

Στεγάζω. *M.* άσω. coprire di tetto. [illegible]

Στεγανὸς-ἡ-όν. coperto di tetto. 2. coperto, denso, nascosto. [illegible] — γανῶς, ἐπίῤ.

Στέγασις-εως (ἡ) l'azione di coprire con un tetto. [illegible]

Στέγασμα (τὸ) tetto. [illegible]

Στεγαστὴς-οῦ (ὁ) chi copre con un tetto. [illegible]

Στεγαστὸς-ἡ-όν. coperto di tetto. [illegible]

Στέγη (ἡ) tetto. 2. casa. [illegible]

Στεγνὸς-ἡ-όν ben coperto, denso. [illegible] 2. (συνεκδχ.) secco. [illegible]

Στεγνότης (ἡ) densità. 2. siccità. [illegible]

Στεγνόω-ῶ. *M.* ώσω. ben coprire. 2. condensare. [illegible]

Στέγος-εος-ους (τὸ) = Στέγη. (κατ' εὐφημ.) bordello. [illegible]

Στέγω. *M.* στέξω. coprire. 2. proteggere. 3. tener in segreto. 4. sostenere, sopportare. [illegible]

Στείβω. *M.* στείψω. calcare, calpestare. [illegible]

Στεινὸς-η-όν. κτλ. Ἰων. ἀντὶ Στενός. κτλ.

Στείνω. *M.* στενῶ. render angusto, stretto, angustiare. [illegible]

Στεῖρα (ἡ) la carena della nave. [illegible]

Στεῖρα (ἡ) (θηλ. τ. ἀχρ. Στεῖρος.) sterile. [illegible]

Στεῖρος-α ἡ ος-ον. = Στερεός. (ὀθ.) sterile. [illegible]

Στείρωσις-εως (ἡ) sterilità. [illegible]

Στείχω. *M.* στείξω. andare. [illegible]

Στελγὶς κτλ. = Στλεγγίς. κτλ

Στελεόω-ῶ. *M.* ώσω. = Στειλεόω.

Στελεὸν (τὸ) καὶ

Στελεὸς (ὁ) il manico della scure. [illegible]

Στελεόω-ῶ. *M.* ώσω. attaccare, mettere un manico alla scure. [illegible]

Στελεχιαῖος-α-ον. simile al tronco d'un albero. [illegible]

Στέλεχος-εος-ους (τὸ) tronco dell'albero, ceppo. [illegible]

Στέλλω. *M.* ελῶ. mandare, spedire, inviare. 2. arrestare, ritenere. 3. equipaggiare, guernire. [illegible]

Στέμμα (τὸ) corona. [illegible]

Στεμματίας-ου (ὁ) coronata. [illegible]

Στεμμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Στέμμα.

Στεμματιόω-ῶ. *M.* ώσω. coronare. [illegible]

Στεμφυλίτης-ου (ὁ) καὶ **Στεμφυλῖτις-ιδος** (ἡ) (κυρ. οἶνος.) vino fatto di vinaccia. [illegible]

Στέμφυλον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) vinaccia. [illegible]

Στέναγμα (τὸ) καὶ

Στεναγμὸς (ὁ) sospiro, gemito. [illegible]

Στενάζω. *M.* άξω. = Στένω.

Στενακτικὸς-ἡ-όν. sospiroso. (*Λατ.* gemebundus). [illegible]

Στεναύχην-ενος (ὁ, ἡ) che ha il collo stretto. [illegible]

Digitized by Google

Στενολεσχέω-ῶ. M. ήσω. = Λεπτολογῶ.
Στενολέσχης-ου (ὁ) = Λεπτολόγος.
Στενολεσχία (ἡ) = Λεπτολογία.
Στενολογέω-ῶ. M. ήσω = Στενολεσχέω.
Στενολόγος (ὁ, ἡ) = Στενολέσχης.
Στενόπορθμος (ὁ, ἡ) che ha uno stretto angusto. նեղ նեղուց ունեցօղ · տար պօղազլը՝ տէնիզլի ։
Στενόπορος (ὁ, ἡ) che ha il passaggio stretto. նեղ անցք ունեցօղ · տար կէչիտլի ։
Στενόῤῥινος (ὁ, ἡ) che ha il naso tenue, sottile. բարակ քիթ ունեցօղ · ինճէ պուրունլու ։
Στενὸς-ὴ-όν. stretto. նեղ · տար · (συνεκδχ.) tenue, sottile, piccolo. բարակ, մանր, պզտիկ · ինճէ, ուֆագ · (εἰς τὸ οὐδ.) Στενὰ (ἐνν. χωρία). stretta, passaggio stretto. կիրճ, նեղ տեղ՝ անցք · տէրպէնտ, տարաճըք եէր՝ կէչիտ ։
Στενότης (ἡ) strettezza. նեղութիւն · տարլըք · (κυρ. καὶ μτνμ).
Στενοτράχηλος (ὁ, ἡ) che ha il collo stretto. նեղ վիզ ունեցօղ · տար պօյունլու ։
Στενόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie strette. նեղ տերեւներ ունեցօղ · տար եափրագլը ։
Στενόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce debole. տկար ձայն ունեցօղ · զայիֆ սէսլի ։
Στενοχωρέω-ῶ. καὶ (πθ.)-έομαι-οῦμαι. M. ήσω-ηθήσομαι. venir stretto, trovarsi alle strette. նեղը գտնուիլ, նեղը մտնել · տարտա գալմագ, տարտա կիրմէք · (κυρ. καὶ μτνμ.).
Στενοχωρὴς-έος (ὁ, ἡ) = Στενόχωρος.
Στενοχωρία (ἡ) luogo stretto, strettezza. 2. angoscio, sollecitudine. նեղ տեղ, նեղութիւն · 2 · անձկութիւն, տագնապ, հոգ · տար եէր, տարլըք · 2 · իւզիւնթի, իւզկիւնլիւք ։
Στενόχωρος (ὁ, ἡ) ristretto, che si trova in un luogo angusto. նեղ տեղ մը գտնուօղ, նեղը մտած · տար եէրտէ պուլունան, տարտա գալմըշ ։
Στενόω-ῶ. M. ώσω. render angusto, stretto, restringere. 2. angosciare, angustiare. նեղ ընել, նեղացընել, սղմել · 2 · նեղել, նեղութիւն տալ · տարալթմագ, սըգմագ · 2 · իւզմէք՝ իւզիւնթի վէրմէք ։
Στένω. (παρτ. Ἔστενον καὶ πλέον οὔ.) gemere, sospirare. 2. deplorare, piangere. հեծել, հառաչել · 2 · ողբալ, լալ · ախ-վախ՝ ինլէմէք էթմէք · 2 · աղլամագ, տէօվիւնմէք ։
Στένωμα (τὸ) passaggio stretto. նեղ անցք, կիրճ · տար կէչիտ ։
Στενωπὸς-ὴ-όν. = Στενός. (οὐσ. ἐνν. ὁδός.) viottola, chiassetto. նեղ փողոց · տար սօգագ ։
Στενῶς, ἐπίῤ. strettamente. նեղ · տար ։
Στένωσις-εως (ἡ) restringimento. սղմելը, նեղելը · սըգմա, տարալթմա ։
Στεπτήριος (ὁ, ἡ) che serve all' incoronazione. թագ դնելու յարմար · թաճ կիյմայա ույղուն ։
Στεπτὸς-ὴ-όν. coronato. պսակուած · թաճլանմըշ ։

Στέργηθρον καὶ Στέργημα (τὸ) = Θέλγητρον. 2. = Στοργή.
Στέργω. M. στέρξω. amare con tenerezza, affezionarsi. 2. sostenere, tollerare, contentarsi, consentire. կաթողին սիրով սիրել, սէր կապել · 2 · դիմանալ, քաշել, գոհ ըլլալ, հաւանիլ · սէվկի իլէ սէվմէք, կէօնիւլ պաղլամագ, տօսթ էթմէք · 2 · տայանմագ, չէքմէք, գանաաթ էթմէք, պէյէնմէք ։
Στερεογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) fermo nelle sue risoluzioni, ostinato. տարապնդութեանց մէջ հաստատ, յամառ · նիյէթինտէ գավի, ինատչը ։
Στερεοκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha il cuor duro. խստասիրտ, գաթը եիւրէքլի ։
Στερεομετρέω-ῶ. M. ήσω. misurare i corpi solidi. հաստատուն մարմիններն չափել · գաթը ճիսիմլէրի էօլչմէք ։
Στερεομέτρης-ου (ὁ) stereometra, chi misura i corpi solidi. հաստատուն մարմիններն չափօղ · գաթը ճիսիմլէրի էօլչէն ։
Στερεομετρία (ἡ) stereometria, misura de' corpi solidi. հաստատաչափութիւն, հաստատուն մարմիններն չափելը · գաթը ճիսիմլէրի էօլչմէքլիք ։
Στερεομετρικὸς-ὴ-όν. stereometrico. հաստատաչափական · գաթը ճիսիմլէրի էօլչմէյէ տայիր ։
Στερεοποιέω-ῶ. M. ήσω. consolidare. պնդացընել · գաթըլաշտըրմագ, գավիլէշտիրմէք, պէրքիթմէք ։
Στερεὸς-ὰ-όν. solido, fermo, duro. հաստատուն, պինդ, կարծր, խիստ · գավի, գաթը, պէրք ։
Στερεότης (ἡ) solidità, durezza, fermezza. հաստատունութիւն, պնդութիւն, կարծրութիւն · գավիլիք, պէրքլիք, գաթըլըք ։
Στερεόφρων-ονος (ὁ, ἡ) = Στερεογνώμων.
Στερεόω-ῶ. M. ώσω. consolidare. պնդացընել · գաթըլաշտըրմագ, պէրքլէշտիրմէք ։
Στερέω-ῶ. M. ήσω. privare. զրկել · մահրում էթմէք ։
Στερέωμα (τὸ) tutto ciò ch' è fermo, solido. 2. fondamento, appoggio, firmamento. հաստատուն՝ ամուր իրք · 2 · հիմն, մոյթ, հաստատութիւն (երկնից) · գավի՝ պէրք գաթը նէսնէ · 2 · թէմէլ, տիրէկ, ֆէլէք տայիրէսի ։
Στερεῶς, ἐπίῤ. solidamente, fermamente. հաստատութեամբ, ամրութեամբ · գավիլէ՝ պէրք իլէ ։
Στερέωσις-εως (ἡ) consolidazione. պնդացընելը · պէրքլէշտիրմէ, գավիլէշտիրմէ ։
Στέρησις-εως (ἡ) privazione. զրկում · մահրումիյէթ ։
Στερητικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. privativo. զրկողական · մահրում էտիճի ։
Στερίζω. M. ίσω. καὶ Στερίσκω. M. στερήσω. = Στερέω.
Στεριφοποιέω-ῶ. M. ήσω. = Στερεοποιέω.
Στέριφος-η-ον. = Στερεός. 2. = Στεῖρος.
Στερκτικὸς-ὴ-όν. portato d' amore, di tenerezza. 2. che si contenta di qualunque cosa, chi contenta. խանդաղակաթ, խանդաղատակաթ · 2 · ամէն բանէ հաճոյ ե-

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]

Στερκτὸς - ή - όν. amabile. [illegible]

Στερνίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Στέρνον.

Στερνοκοπέομαι (κτυπέομαι) - οῦμαι. Μ. ήσομαι. = Στερνοτυπέομαι.

Στέρνον (τὸ) petto. 2. mente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στερνοτυπέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. battersi, percuotersi il petto. [illegible]

Στερνοτυπὴς - έος (ὁ, ἡ) chi si batte il petto. [illegible]

Στερνοτυπία (ἡ) il percuotersi il petto. [illegible]

Στέρξις - εως (ἡ) tenerezza. 2. condiscendenza, consentimento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στέρομαι. Μ. στερήσομαι. privarsi. [illegible]

Στεροπὴ (ἡ) = Ἀστεροπή.

Στεῤῥοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = Στερεοποιέω.

Στεῤῥὸς - ὰ ἢ ὸς - όν. κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Στερεὸς κτλ.

Στέρφος - εος - ους (τὸ) cuojo, pelle. [illegible]

Στερφόω - ῶ. Μ. ώσω. foderare di pelle. [illegible]

Στερφωτὴρ (ὁ) coperto di pelle. [illegible]

Στεφάνη (ἡ) cornice. 2. elmo. 3. orlo. 4. corona d'unghia. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. = Στέφανος.

Στεφανηδὸν, ἐπίῤ. in forma di corona. [illegible]

Στεφανηπλοκέω - ῶ. Μ. ήσω. tessere delle corone. [illegible]

Στεφανηπλόκος (ὁ, ἡ) tessitore di corone. [illegible]

Στεφανηφόρος (ὁ, ἡ) coronato. [illegible]

Στεφανιαῖος - α - ον. coronale. [illegible]

Στεφάνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Στέφανος.

Στεφανὶς - ίδος (ἡ) = Στέφανος.

Στεφανίτης - ου (ὁ) καὶ **Στεφανῖτις - ιδος** (ἡ) coronato. 2. vincitore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στεφανοπλοκέω, - πλόκος = Στεφανηπλοκέω, - πλόκος.

Στεφανοποιὸς (ὁ, ἡ) chi fa delle corone. [illegible]

Στεφανοπώλης - ου (ὁ) venditore di corone. [illegible]

Στεφανοπωλήτρια καὶ **Στεφανοπῶλις - ιδος** (ἡ) θηλ. τ. Στεφανοπώλης.

Στέφανος (ὁ) corona, ghirlanda. 2. cerchio, circolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στεφανοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portar una corona, esser coronato. [illegible]

Στεφανοφόρος (ὁ, ἡ) = Στεφανηφόρος.

Στεφανόω - ῶ. Μ. ώσω. coronare. [illegible]

Στεφάνωμα (τὸ) corona. [illegible]

Στεφάνωσις - εως (ἡ) incoronazione. [illegible]

Στεφανωτὴς - οῦ (ὁ) colui che incorona. [illegible]

Στεφανωτικὸς - ή - όν. adatto a far corone. [illegible]

Στεφηφορέω - φόρος. = Στεφανοφορέω, - φόρος.

Στέφος - εος - ους (τὸ) × ἀντὶ Στέμμα.

Στέφω. Μ. στέψω. incoronare. [illegible]

Στέψις - εως (ἡ) incoronazione. [illegible]

Στηθίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Στῆθος.

Στηθικὸς - ή - όν. pettorale. [illegible]

Στηθοδέσμη καὶ **Στηθοδεσμὶς** (ἡ) καὶ

Στηθοδέσμιον καὶ **Στηθόδεσμον** (τὸ) καὶ

Στηθόδεσμος (ὁ) pettorale. [illegible]

Στῆθος - εος - ους (τὸ) petto. [illegible]

Στήλη (ἡ) colonna. 2. ceppo, colonna innalzata. 3. scoglio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Στηλήτης - ου (ὁ) καὶ **Στηλῆτις - ιδος** (ἡ) = Στηλίτης, - ῖτις.

Στηλίδιον (τὸ) καὶ

Στηλὶς - ίδος (ἡ) ὑποκρ. τ. Στήλη.

Στηλίτευμα (τὸ) καὶ

Στηλίτευσις - εως (ἡ) l'azione di inscrivere sopra un ceppo il nome e il delitto di qualcheduno. [illegible]

Στηλιτεύω. Μ. εύσω. inscrivere sopra un ceppo il nome e il delitto di qualcuno. [illegible]

Στηλίτης - ου (ὁ) καὶ **Στηλῖτις - ιδος** (ἡ) di colonna. 2. inscritto sopra un ceppo. 3. che abita sopra una colonna. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Στηλογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere sopra una colonna. [illegible]

Στηλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di colonna. [illegible]

Στηλοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. intagliare, scolpire sopra una colonna. [illegible]

Digitized by Google

քանդակելի՝ փորագրելու. Թող տեղեր կանգնե- ցնենք օգնաք։

Στηλόω - ῶ. Μ. ώσω. innalzare, elevare una colonna o in forma di colonna. սիւն մը կամ սեան պէս կանգնել. Թող տեղեր տեղերը կանգնէ. Թող տեղեր ձեւը էջը- դըրմաք։

Στῆμα (τὸ) = Στήμων.

Στημονητικὸς - ὴ - όν. che appartiene allo stame. կտաւի հենքի պատկանած. շեղջ- կեալ՝ տեղերուն ձեւատող։

Στημονίζομαι. Μ. ίσομαι. ordire. հենել. շեղջկա ենթեր, տեղեր շեղջեր։

Στημονικὸς - ὴ - όν. = Στημονητικός.

Στημόνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Στήμων.

Στήμων - ονος (ὁ) stame, ordito. կտաւուն հենքը. շեղջկա, տեղեր։

Στήριγμα (τὸ) appoggio, sostegno. մայթ, նեցուկ, յենարան. փոխեր, պայտ, պեր- ատ։

Στηριγμὸς (ὁ) l'azione di appoggiarsi. 2. fermezza. կաթնիլը. 2. հաստատութիւն. պայմանաւ. 2. կոմսերլ։

Στῆριγξ - ιγγος (ἡ) = Στήριγμα.

Στηρίζω. Μ. ίξω. appoggiare. 2. confermare. կանթնցնել, յենուլ. 2. հաստատ- ատել. պայտնել, նահանգեցնել. 2. կո- կնութեր, ասողի եղերեր։

Στία (ἡ) sassolino. պզտիկ քար. Թանչեր։

Στιβάδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Στιβάς.

Στιβαδοκοιτέω - ῶ. Μ. ήσω. dormire sù un letto fatto d'erbe, sù un strame. խոտերով չինուած անկողնի վրայ պառկիլ՝ քնանալ. Օրդան կախեր պեղեստր կախ- ման՝ ասյամանք։

Στιβάζω καὶ (μσ.) - άζομαι. Μ. άσω - ομαι. calcare, calpestare, stivare. կոխել, դիզել. շեղջանալ, պառամաք, խոժոր եղեր։

Στιβαρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - αρῶς. stivato, spesso, denso. կոխուած, դիզուած, հոծ. պառքալի, խոժոր, խոժոր օձեալ, ոչը։

Στιβὰς - άδος (ἡ) letto fatto d'erbe, strame. խոտերէ չինուած անկողին. Օձեալ- կարգան կախեր տեղեր։

Στιβεύω. Μ. εύσω καὶ Στιβέω - ῶ. Μ. ήσω. = Στείβω.

Στίβη (ἡ) brina. եղեամն. եղեակ։

Στίβι (τὸ) (ἄκλ.) stibio, antimonio. ծա- րիր, անդրիմոն, յունական. բառերէ Թուղը։

Στίβος (ὁ) strada battuta. 2. vestigia. վարուն ճամբայ. 2. հետք, շաւիղ. եղեր՝ կերպեր եղ. 2. եղ։

Στίγμα (τὸ) segno, bolla, marca, cauterio. նշան, դրոշմ, կնիք, խարան. նշան, մեօհր, փախ, փող։

Στιγματίας - ου (ὁ) marcato, bollato. նը- շան՝ դրոշմ՝ կնիք ունեցող. պոռնիկ։

Στιγματίζω. Μ. ίσω. = Στίζω. 2. *(συνεκδχ.)* diffamare. *(Γαλλ.* flètrir). վա- տահամբաւ ընել. պիղծեամ եղեր։

Στιγμὴ (ἡ) punto. 2. momento, istante. կէտ. 2. վայրկեան. նոքտա. 2. պահիկ։

Στιγμιαῖος - α - ον. instantaneo, momentaneo. վայրկենական. պահիկեալ։

Στίζω. Μ. στίξω. marcare col ferro infuocato, bollare. 2. punteggiare. խա- րել, տաք երկաթով դրոշմել, նշան քար- նել. 2. կէտ դնել. պատուանք, պահուս- մաք, նշան կարմաք. 2. նոքտացնմաք. 3. = *Στιγματίζω.*

Στικτὸς - ὴ - όν. puntato. կէտանիշ. նոք- տուը։

Στίλβη (ἡ) splendore, lustro. 2. specchio. 3. lampana. պայծառութիւն, փայլուն, ողորկում. 2. Հայլի. 3. կանթեղ, ղամ- պար. Լէֆոֆ, բըլըք, ծիլա, ֆեբրաճ. 2. այնա. 3. ֆանտիլ։

Στιλβηδὼν - όνος (ἡ) lustro. փայլուն, փայ- փայլուն, ողորկում. ֆարլաջըլը շաւք, ֆեր- աճ, ծիլա։

Στιλβὸς - ὴ - όν. = Στιλπνός.

Στιλβόω - ῶ. Μ. ώσω. lustrare. փայլեցը- նել, ողորկել. ֆարլաթմաք, ֆերաճլամաք, ծիլալամաք։

Στίλβω. Μ. στίλψω. risplendere, brillare. փայլիլ. շողալ. ֆարլամաք, շեօլէ ասմաք, խալըլդըրամաք։

Στίλβωσις - εως (ἡ) lustratura. փայլեցը- նելը, ողորկելը. ֆարլաթմաք, ֆերաճլամա, ծիլալամա։

Στιλβωτὴς - οῦ (ὁ) lustratore. փայլեցընող. ֆարլադան։

Στιλπνὸς - ὴ - όν. brillante, rilucente, lustrato. փայլուն, շողուն, ողորկ. ֆար- լագ, խալըլդըրայան, ֆերաճլը։

Στιλπνότης (ἡ) splendore. պայծառութիւն. ֆարլագլըգ։

Στίμμι - εως (τὸ) antimonio. յունական, ծարիր. բառերէ Թուղը, ստորին Թուղը։

Στιμμίζω. Μ. ίσω. tingere gli occhj con dell'antimonio. աչքը ծարիր քսել. կեօ- զէ ստորին շէքմէք։

Στίξις - εως (ἡ) l'azione di bollare, di marcare, di punteggiare. դրոշմելը, նը- շան դարնելը, կէտ դնելը. պասմալամա, նշան վուրմա, նոքթալամա։

Στιπτὸς - ὴ - όν. calpestato, stivato, denso. կոխուած, հոծ. չիյնենմիշ, սըք։

Στῖφος - εος - ους (τὸ) squadra. գունդ, խումբ. պեօլիւք։

Στιφρὸς - ὰ - όν. denso, stivato. հոծ, խիտ. սըք, գոյու, գաթը։

Στιφρόω - ῶ. Μ. ώσω. condensare. խտա- ցընել. սըքլաշտըրմաք, գաթըլամաք։

Στιχηδὸν, ἐπίῤ. in fila. 2. in versi. կար- գաւ, ըստ կարգի. 2. ոտանաւոր չափ- մամբ. սըրա՝ նիզամ իւզրէ. 2. պէյիթ՝ նազմ իւզրէ։

Στιχήρης - εος (ὁ, ἡ) καὶ

Στιχηρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ηρῶς. scritto in versi. ոտանաւոր չափմամբ գրուած. նազմ իւզրէ եազը՝ Թահրիր օլունմուշ։

Στιχίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Στίχος.

Στιχογράφος (ὁ, ἡ) = Στιχουργός.

Στιχολογέω - ῶ. Μ ήσω. recitar versi. ոտանաւոր ըսուցել՝ կարդալ. պէյիթ օխու- մագ՝ օգումաք։

Στιχολογία (ἡ) recitazione di versi. ո- տանաւոր ըսուցելը՝ կարդալը. պէյիթ օխու- մագ՝ օգուման։

Στιχομυθέω - ῶ. Μ. ήσω. rispondere in versi. ոտանաւորով պատասխանել. պէյիթ իլէ՝ նազմ իւզրէ ճէվապ վերմէք։

Στιχομυθία (ἡ) dialogo in versi. ոտանա- ւորով եղած խօսակցութիւն. պէյիթ իլէ օլան մուքալէմէ։

Digitized by Google

Στιχοποιΐα (ἡ) = Στιχουργία.
Στιχοποιός (ὁ, ἡ) = Στιχουργός.
Στίχος (ὁ) fila, linea. 2. verso. [illegible]
Στιχουργέω-ῶ. *M.* ήσω. comporre de' versi. [illegible]
Στιχουργία (ἡ) versificazione. [illegible]
Στιχουργός (ὁ, ἡ) versificatore. [illegible]
Στλεγγίζω. *M.* ίσω. stregghiare. [illegible]
Στλεγγίον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ
Στλεγγὶς-ίδος (ἡ) stregghia. [illegible]
Στλέγγιστρον (τὸ) καὶ
Στλέγγος-εος-ους (τὸ) = Στλεγγίς.
Στοὰ (ἡ) portico, galleria. 2. magazzino, celliere. [illegible]
Στοβέω-ῶ. *M.* ήσω. oltraggiare. [illegible]
Στοιβάζω. *M.* άσω. stivare, stipare. [illegible]
Στοιβασμὸς (ὁ) stivamento. [illegible]
Στοιβὴ (ἡ) poterio spinoso (erba). [illegible] 2. = Στιβάς.
Στοιχάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Στοῖχος.
Στοιχειακὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ακῶς. = Στοιχειώδης.
Στοιχεῖον (τὸ) elemento. 2. gli elementi, i principi di qualche scienza. 3. le lettere dell' alfabeto. [illegible]
Στοιχειόω-ῶ. *M.* ώσω. insegnare gli elementi di qualche scienza. [illegible]
Στοιχειώδης-εος (ὁ, ἡ) elementare. [illegible] — ωδῶς, ἐπίῤ.
Στοιχείωμα (τὸ) rudimento. [illegible]
Στοιχειωματικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. = Στοιχειώδης.
Στοιχέω-ῶ. *M.* ήσω. andar in fila. 2. seguire. [illegible]
Στοιχηδὸν, ἐπίῤ. in fila. [illegible]
Στοίχημα (τὸ) pegno, scommessa. [illegible]
Στοῖχος (ὁ) fila, ordine. [illegible]
Στολάρχης-ου (ὁ) = Στόλαρχος.
Στολαρχία (ἡ) ammiragliato. [illegible]
Στόλαρχος (ὁ) ammiraglio. [illegible]
Στολὴ (ἡ) stola, vestimento. 2. armatura. [illegible] 3. = Στόλος.
Στολιδωτὸς-ἡ-όν. fatto con delle pieghe, pieno di piegature. [illegible]
Στολίζω. *M.* ίσω. vestire, allestire, equipaggiare, guernire. [illegible]
Στόλιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ
Στολὶς-ίδος (ἡ) piega degli abiti. [illegible] (κυρ. ὑποκρ. τ. Στολή.)
Στόλισμα (τὸ) vestimento. [illegible]
Στολισμὸς (ὁ) vestitura. [illegible]
Στολιστὴς-οῦ (ὁ) guardaroba (ufficiale). [illegible]
Στόλος (ὁ) flotta. 2. convoglio. 3. partenza, viaggio. [illegible] 4. = Στολή.
Στόμα (τὸ) bocca. 2. buca. 3. la fronte dell' esercito. [illegible]
Στομακάκη (ἡ) scorbuto. [illegible]
Στομαλγὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha dolor di bocca. 2. cicalone. [illegible]
Στοματικὸς-ἡ-όν. della bocca. 2. che ha mal di bocca. [illegible]
Στομαχικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. stomacale. [illegible]
Στόμαχος (ὁ) stomaco. [illegible]
Στομίας-ου (ὁ) che ha grande o dura bocca. [illegible]
Στόμιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Στόμα (ἰδίως.) orifizio. [illegible]
Στομὶς-ίδος (ἡ) = Στόμιον.
Στομόω-ῶ. *M.* ώσω. chiudere a qualcuno la bocca. 2. aprire un orifizio. 3. temperare il ferro. [illegible]
Στομφάζω. *M.* άσω. = Στομφολογέω.
Στομφασμὸς (ὁ) ampollosità. [illegible]
Στομφαστικὸς-ἡ-όν. ampolloso. [illegible]
Στομφολογέω-ῶ. *M.* ήσω. parlare con ampollosità. [illegible]

Digitized by Google

Στόμφος (ὁ, ἡ) ampolloso. [illegible]

Στόμωμα (τὸ) taglio. 2. acciajo. [illegible] 2. [illegible] 3. = Στόμα.

Στόμωσις - εως (ἡ) tempra. [illegible]

Στομωτὴρ × ἀντὶ

Στομωτής - οῦ (ὁ) chi dà la tempra al ferro. [illegible]

Στόνος (ὁ) = Στεναγμός.

Στόνυξ - υχος (ὁ) la punta, il taglio delle unghie. [illegible]

Στοργὴ (ἡ) tenerezza, affezione. [illegible]

Στορέννυμι. M. στορέσω. distendere per terra. 2. umiliare, mitigare. [illegible] 2. [illegible]

Στοχάζομαι. M. άσομαι. prendere la mira, osservare, mirare. 2. conghietturare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στόχασις - εως (ἡ) καὶ **Στοχασμὸς** (ὁ) il mirare, l'osservare, il prender la mira. 2. conghiettura. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στοχαστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che osserva con attenzione. [illegible]

Στόχος (ὁ) = Στοῖχος. 2. = Σκοπός.

Στραβίζω. M. ίσω. esser guercio. [illegible]

Στραβὸς - ἡ - όν. guercio. [illegible]

Στραγγάλη (ἡ) laccio. [illegible]

Στραγγαλίζω. M. ίσω. strangolare. [illegible]

Στραγγαλὶς - ίδος (ἡ) = Στραγγάλη.

Στραγγαλισμὸς (ὁ) strangolazione. [illegible]

Στραγγαλόω - ῶ. M. ώσω. strangolare. [illegible]

Στραγγεία (ἡ) dimora, tardanza, indugio. [illegible]

Στράγγευμα (τὸ) = τ. προηγ.

Στραγγεύω. M. εύσω. = Στρέφω καὶ (συνεκδχ.) = Στραγγίζω. (συνήθ. μσ.) indugiare, ritardare. [illegible]

Στραγγίζω. M. ίσω. colare, scolare. [illegible]

Στραγγουρία (ἡ) stranguria, ritenzione d' orina. [illegible]

Στραγγουρικὸς - ἡ - όν. strangurico, stranguriato, che soffre di ritenzione d'orina. [illegible]

Στρὰγξ - στραγγὸς (ἡ) goccia. [illegible]

Στραταρχέω - ῶ. M. ήσω. esser generale. [illegible]

Στρατάρχης - ου (ὁ) generale, comandante dell'armata. [illegible]

Στραταρχία (ἡ) generalato. [illegible]

Στράταρχος (ὁ) = Στρατάρχης.

Στρατεία (ἡ) spedizione militare. 2. esercito, campagna. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στράτευμα (τὸ) esercito. [illegible]

Στρατευματικὸς - ἡ - όν. militare. [illegible]

Στρατευσείω (X. M.) aver voglia di fare una spedizione. [illegible]

Στρατεύσιμος (ὁ, ἡ) ch' è in istato di portare le armi. [illegible]

Στράτευσις - εως (ἡ) spedizione militare. [illegible]

Στρατεύω. M. εύσω. intraprendere una spedizione militare, marciare contro. [illegible]

Στρατηγεῖον (τὸ) la tenda del generale. (Γαλλ. le quartier - général). [illegible]

Στρατηγέτης - ου (ὁ) καὶ — γέτις - ιδος (ἡ) = Στρατηγός.

Στρατηγέω - ῶ. M. ήσω. comandare, condurre l'armata. 2. vincere con degli stratagemmi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στρατήγημα (τὸ) operazione militare. 2. stratagemma, astuzia militare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στρατηγία (ἡ) generalato. [illegible]

Στρατηγιάω - ῶ. M. άσω. aspirare al generalato. [illegible]

Στρατηγικὸς - ἡ - όν. concernente il generale. 2. versato nell'arte di comandare l'armata. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στρατηγικῶς, ἐπίῤ. da generale. [illegible]

Στρατήγιον (τὸ) = Στρατηγεῖον.

Στρατηγὸς (ὁ) generale. [illegible]

Στρατηλασία (ἡ) = Στρατεία.

Στρατηλατέω - ῶ. M. ήσω. condurre un'armata. [illegible]

Digitized by Google

Στιχοποιία (ἡ) = Στιχουργία.
Στιχοποιὸς (ὁ, ἡ) = Στιχουργός.
Στίχος (ὁ) fila, linea. 2. verso. [illegible] 2. [illegible]
Στιχουργέω-ῶ. Μ. ήσω. comporre de' versi. [illegible]
Στιχουργία (ἡ) versificazione. [illegible]
Στιχουργός (ὁ, ἡ) versificatore. [illegible]
Στλεγγίζω. Μ. ίσω. streggbiare. [illegible]
Στλεγγίον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ
Στλεγγὶς-ίδος (ἡ) stregghia. [illegible]
Στλέγγιστρον (τὸ) καὶ
Στλέγγος-εος-ους (τὸ) = Στλεγγίς.
Στοὰ (ἡ) portico, galleria. 2. magazzino, celliere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Στοβέω-ῶ. Μ. ήσω. oltraggiare. [illegible]
Στοιβάζω. Μ. άσω. stivare, stipare. [illegible]
Στοιβασμὸς (ὁ) stivamento. [illegible]
Στοιβὴ (ἡ) poterio spinoso (erba). [illegible] 2. = Στιβάς.
Στοιχάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Στοῖχος.
Στοιχειακὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ακῶς. = Στοιχειώδης.
Στοιχεῖον (τὸ) elemento. 2. gli elementi, i principii di qualche scienza. 3. le lettere dell' alfabeto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]
Στοιχειόω-ῶ. Μ. ώσω. insegnare gli elementi di qualche scienza. [illegible]
Στοιχειώδης-εος (ὁ, ἡ) elementare. [illegible] — ωδῶς, ἐπίῤ.
Στοιχείωμα (τὸ) rudimento. [illegible]
Στοιχειωματικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. = Στοιχειώδης.
Στοιχέω-ῶ. Μ. ήσω. andar in fila. 2. seguire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Στοιχηδὸν, ἐπίῤ. in fila. [illegible]
Στοίχημα (τὸ) pegno, scommessa. [illegible]
Στοῖχος (ὁ) fila, ordine. [illegible]
Στολάρχης-ου (ὁ) = Στόλαρχος.
Στολαρχία (ἡ) ammiragliato. [illegible]
Στόλαρχος (ὁ) ammiraglio. [illegible]
Στολὴ (ἡ) stola, vestimento. 2. armatura. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Στόλος.
Στολιδωτὸς-ἡ-όν. fatto con delle pieghe, pieno di piegature. [illegible]
Στολίζω. Μ. ίσω. vestire, allestire, equipaggiare, guernire. [illegible]
Στόλιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ
Στολὶς-ίδος (ἡ) piega degli abiti. [illegible] (κυρ. ὑποκρ. τ. Στολή.)
Στόλισμα (τὸ) vestimento. [illegible]
Στολισμὸς (ὁ) vestitura. [illegible]
Στολιστὴς-οῦ (ὁ) guardaroba (ufficiale). [illegible]
Στόλος (ὁ) flotta. 2. convoglio. 3. partenza, viaggio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = Στολή.
Στόμα (τὸ) bocca. 2. buca. 3. la fronte dell' esercito. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]
Στομακάκη (ἡ) scorbuto. [illegible]
Στομαλγὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha dolor di bocca. 2. cicalone. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Στοματικὸς-ἡ-όν. della bocca. 2. che ha mal di bocca. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Στομαχικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. stomacale. [illegible]
Στόμαχος (ὁ) stomaco. [illegible]
Στομίας-ου (ὁ) che ha grande o dura bocca. [illegible]
Στόμιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Στόμα (ἰδίως.) orifizio. [illegible]
Στομὶς-ίδος (ἡ) = Στόμιον.
Στομόω-ῶ. Μ. ώσω. chiudere a qualcuno la bocca. 2. aprire un orifizio. 3. temperare il ferro. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]
Στομφάζω. Μ. άσω. = Στομφολογέω.
Στομφασμὸς (ὁ) ampollosità. [illegible]
Στομφαστικὸς-ἡ-όν. ampolloso. [illegible]
Στομφολογέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare con ampollosità. [illegible]

Digitized by Google

Στόμφος (ὁ, ἡ) ampolloso. [illegible]

Στόμωμα (τὸ) taglio. 2. acciajo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Στόμα.

Στόμωσις - εως (ἡ) tempra. [illegible]

Στομωτὴρ × ἀντὶ

Στομωτής - οῦ (ὁ) chi dà la tempra al ferro. [illegible]

Στόνος (ὁ) = Στεναγμός.

Στόνυξ - υχος (ὁ) la punta, il taglio delle unghie. [illegible]

Στοργὴ (ἡ) tenerezza, affezione. [illegible]

Στορέννυμι. Μ. στορέσω. distendere per terra. 2. umiliare, mitigare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στοχάζομαι. Μ. άσομαι. prendere la mira, osservare, mirare. 2. conghietturare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στόχασις - εως (ἡ) καὶ **Στοχασμὸς** (ὁ) il mirare, l'osservare, il prender la mira. 2. conghiettura. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στοχαστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che osserva con attenzione. [illegible]

Στόχος (ὁ) = Στοῖχος. 2. = Σκοπός.

Στραβίζω. Μ. ίσω. esser guercio. [illegible]

Στραβὸς - ἡ - όν. guercio. [illegible]

Στραγγάλη (ἡ) laccio. [illegible]

Στραγγαλίζω. Μ. ίσω. strangolare. [illegible]

Στραγγαλὶς - ίδος (ἡ) = Στραγγάλη.

Στραγγαλισμὸς (ὁ) strangolazione. [illegible]

Στραγγαλόω - ῶ. Μ. ώσω. strangolare. [illegible]

Στραγγεία (ἡ) dimora, tardanza, indugio. [illegible]

Στράγγευμα (τὸ) = τ. προηγ.

Στραγγεύω. Μ. εύσω. = Στρέφω καὶ (συνεκδχ.) = Στραγγίζω. (συνήθ. μσ.) indugiare, ritardare. [illegible]

Στραγγίζω. Μ. ίσω. colare, scolare. [illegible]

Στραγγουρία (ἡ) stranguria, ritenzione d' orina. [illegible]

Στραγγουρικὸς - ἡ - όν. strangurico, stranguriato, che soffre di ritenzione d'orina. [illegible]

Στρὰγξ - στραγγὸς (ἡ) goccia. [illegible]

Στραταρχέω - ῶ. Μ. ήσω. esser generale. [illegible]

Στρατάρχης - ου (ὁ) generale, comandante dell'armata. [illegible]

Στραταρχία (ἡ) generalato. [illegible]

Στράταρχος (ὁ) = Στρατάρχης.

Στρατεία (ἡ) spedizione militare. 2. esercito, campagna. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στράτευμα (τὸ) esercito. [illegible]

Στρατευματικὸς - ἡ - όν. militare. [illegible]

Στρατευσείω (Χ. Μ.) aver voglia di fare una spedizione. [illegible]

Στρατεύσιμος (ὁ, ἡ) ch' è in istato di portare le armi. [illegible]

Στράτευσις - εως (ἡ) spedizione militare. [illegible]

Στρατεύω. Μ. εύσω. intraprendere una spedizione militare, marciare contro. [illegible]

Στρατηγεῖον (τὸ) la tenda del generale. (Γαλλ. le quartier - général). [illegible]

Στρατηγέτης - ου (ὁ) καὶ — γέτις - ιδος (ἡ) = Στρατηγός.

Στρατηγέω - ῶ. Μ. ήσω. comandare, condurre l'armata. 2. vincere con degli stratagemmi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στρατήγημα (τὸ) operazione militare. 2. stratagemma, astuzia militare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στρατηγία (ἡ) generalato. [illegible]

Στρατηγιάω - ῶ. Μ. άσω. aspirare al generalato. [illegible]

Στρατηγικὸς - ἡ - όν. concernente il generale. 2. versato nell'arte di comandare l'armata. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Στρατηγικῶς, ἐπίῤ. da generale. [illegible]

Στρατήγιον (τὸ) = Στρατηγεῖον.

Στρατηγὸς (ὁ) generale. [illegible]

Στρατηλασία (ἡ) = Στρατεία.

Στρατηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. condurre un'armata. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. = Στρατεύω.

Στρατηλάτης - ου (ὁ) = Στρατηγός.

Στρατηλατικὸς - ἡ - όν. = Στρατηγικός.

Στρατιὰ (ἡ) esercito in campo, truppe di guerra. [illegible]

Στρατιάρχης καὶ Στρατίαρχος (ὁ) = Στρατάρχης.

Στράτιος - α - ον. militare. [illegible]

Στρατιώτης - ου (ὁ) soldato. (Λατ. miles). [illegible]

Στρατιωτικὸς - ἡ - όν. militare. [illegible] (οὐδ.) Στρατιωτικὸν (τὸ) la soldatesca. [illegible]

Στρατιωτικῶς, ἐπίῤ. militarmente. [illegible]

Στρατοκήρυξ - υκος (ὁ) araldo. [illegible]

Στρατολογέω - ῶ. Μ. ήσω. reclutare. [illegible]

Στρατολογία (ἡ) recluta. [illegible]

Στρατολόγος (ὁ, ἡ) chi fà reclute. [illegible]

Στρατοπεδάρχης - ου (ὁ) generale in campo, prefetto degli accampamenti. [illegible]

Στρατοπεδαρχία (ἡ) la dignità del generale in campo, del prefetto degli accampamenti. [illegible]

Στρατοπεδεία (ἡ) = Στρατοπέδευσις καὶ Στρατοπέδευμα (τὸ) accampamento, esercito accampato. [illegible]

Στρατοπέδευσις - εως (ἡ) accampamento. [illegible]

Στρατοπεδεύω. Μ. εύσω. (μσ.) - εύομαι - εύσομαι. accamparsi. [illegible]

Στρατόπεδον (τὸ) campo di guerra. [illegible] 2. = Στρατοπέδευμα.

Στρατὸς (ὁ) esercito. [illegible]

Στρέβλη (ἡ) = Στρεβλωτήριον.

Στρεβλὸς - ἡ - όν. storto, curvo. 2. guercio. 3. perverso, scaltro. [illegible]

Στρεβλότης (ἡ) tortuosità. 2. perversità. [illegible]

Στρεβλόω - ῶ. Μ. ώσω. torcere, storcere. 2. tormentare, torturare. 3. pervertire, depravare. [illegible]

Στρέβλωσις - εως (ἡ) tortura. [illegible]

Στρεβλωτὴρ (ὁ) = Στρεβλωτής.

Στρεβλωτήριον (τὸ) tortura, eculeo. [illegible]

Στρεβλωτὴς - οῦ (ὁ) che mette nella tortura. [illegible]

Στρέμμα (τὸ) osso lussato. [illegible]

Στρεπτὸς - ἡ - όν. attorto. 2. che si può torcere facilmente, voltabile, flessibile. 3. volubile. [illegible]

Στρέφω. Μ. στρέψω. tornare, voltare, girare, torcere. [illegible]

Στρέψις - εως (ἡ) l'azione di volgere, di storcere. [illegible]

Στρεψοδικέω - ῶ. Μ. ήσω. cavillare, litigar con rigiri. (Γαλλ. chicaner). [illegible]

Στρηνὴς - έος (ὁ, ἡ) acuto (parlandosi di voce). [illegible] Στρηνὲς, ἐπίῤ.

Στρῆνος - εος - ους (τὸ) orgasmo, cupidigia, perversità di costumi. [illegible]

Στρίγξ - ιγγὸς (ἡ) strige (uccello notturno). 2. stria di colonna. [illegible]

Στρίφνος (ὁ) carne nervosa. [illegible]

Στριφνὸς - ἡ - όν. = Στιφρός.

Στρόβιλος (ὁ) turbine. 2. pinocchio. [illegible]

Στρόβος (ὁ) = Δίνη. 2. = Στρόφος. 3. = Στρόμβος.

Στρογγυλαίνω. Μ. ανῶ. = Στρογγυλόω.

Στρογγυλίζω. Μ. ίσω. καὶ

Στρογγύλλω. Μ. υλῶ. = Στρογγυλόω.

Στρογγυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ειδῶς. = Στρογγύλος.

Στρογγύλος - η - ον. rotondo. [illegible] — ύλως, ἐπίῤ.

Στρογγυλότης (ἡ) rotondità. [illegible]

Στρογγυλόω - ῶ. Μ. ώσω. rotondare. [illegible]

Στρογγύλωμα (τὸ) corpo rotondo. [illegible]

Στρογγύλωσις - εως (ἡ) l'azione di rotondare. [illegible]

Στρόμβος (ὁ) ogni corpo conico. 2. trottola, paleo. 3. turbine. [illegible]

Digitized by Google

Στρομβόω-ῶ. *M.* *ώσω.* voltolare. [illegible]

Στρουθάριον (τὸ) *ὑποκρ.* τοῦ

Στρουθίον (τὸ) passere (uccello). 2. radietta, erba lanaria, saponaja. [illegible]

Στρουθίων-ωνος (ὁ) καὶ

Στρουθοκάμηλος (ὁ καὶ ἡ) struzzo. [illegible]

Στρουθὸς (ὁ καὶ ἡ) = *Στρουθίον.*

Στροφάλιγξ-ιγγος (ἡ) × ἀντὶ *Στροφή.* 2. = *Στροφεύς.*

Στροφαλίζω. *M.* *ίσω.* × ἀντὶ *Στρέφω.*

Στροφὰς-άδος (ἡ) che gira, girante, che si voltola. [illegible]

Στροφεῖον (τὸ) argano, burbera. 2. una parte del teatro. [illegible]

Στροφεὺς-έως (ὁ) cardine, arpione. [illegible] ἴδε καὶ *Στρόφιγξ.*

Στροφέω-ῶ. *M.* *ήσω.* = *Στρέφω.*

Στροφὴ (ἡ) gira, volta. 3. strofe (canto che cantava il coro tornando verso gli spettatori). 3. raggiro, frode. [illegible]

Στρόφιγξ-ιγγος (ὁ ἢ ἡ) vertebra. [illegible] 2. = *Στροφεύς.*

Στρόφιον (τὸ) turbante. 2. cingolo. [illegible]

Στρόφις-ιος (ὁ) (*Κωμ.*) scaltro. [illegible]

Στρόφος (ὁ) corda. 2. colica. [illegible]

Στρυφνὸς-ή-όν. = *Στυφός.* duro, acre. [illegible]

Στρυφνότης (ἡ) acrimonia. [illegible]

Στρύχνος (ὁ) solatro, morella. [illegible]

Στρῶμα (τὸ) ciò che si stende per terra. 2. materassa. 3. sostegno d'un ponte (*Λατ.* sublica). [illegible] (*πλθ.*) opera che tratta di varie materie. [illegible]

Στρωματεὺς-έως (ὁ) = *Στρῶμα.* 2. = τῷ

Στρωματόδεσμον (τὸ) καὶ *-δεσμος* (ὁ) sacco di pelle o di tela, in cui si mettevano i materassi. [illegible]

Στρωμνὴ (ἡ) letto. [illegible]

Στρώννυμι καὶ *Στρωννύω.* *M.* *στρώσω.* stendere per terra, spiegare. [illegible]

Στρωτὸς-ή-όν. disteso per terra. [illegible]

Στυγερὸς-ὰ-όν. odioso. 2. orribile. [illegible]

Στυγερῶς, *ἐπίῤ.* orribilmente. [illegible]

Στυγέω-ῶ. *M.* *ήσω.* odiare, inorridirsi, aver in orrore. [illegible]

Στυγητὸς-ή-όν. odioso. [illegible]

Στυγνάζω. *M.* *ασω.* esser tristo, far il grugno, far viso arcigno. [illegible]

Στυγνὸς-ή-όν. tristo, malinconico. 2. orribile, fiero. [illegible]

Στυγνότης (ἡ) tristezza. 2. fierezza. [illegible]

Στυγνόω-ῶ. *M.* *ώσω.* render tristo, attristare. [illegible]

Στύγος-εος-ους (τὸ) odio. 2. tristezza, afflizione. [illegible]

Στυλὶς-ίδος (ἡ) καὶ *Στυλίσκος* (ὁ) *ὑποκρ.* τ. *Στύλος.*

Στυλοβάτης-ου (ὁ) piedestallo. [illegible]

Στυλοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una colonna. [illegible]

Στῦλος καὶ *Στύλος* (ὁ) colonna. 2. sostegno. 3. stile, stiletto. [illegible]

Στυλόω-ῶ. *M.* *ώσω.* appoggiare con delle colonne. [illegible]

Στῦμα (τὸ) prurito di libidine. (*Λατ.* tentigo). [illegible]

Στὺξ-υγὸς (ἡ) freddo eccessivo. [illegible]

Στυπεῖον (τὸ) stoppa. [illegible]

Στύπειος-α-ον. = *Στύπινος.*

Στύπη (ἡ) = *Στυπεῖον.*

Στύπινος-η-ον. fatto di stoppa. [illegible]

Στύπος-εος-ους (τὸ) stipite, tronco. 2. mazza. [illegible]

Στυππεῖον, Στύππινος κτλ. = *Στυπεῖον* κτλ.

Στυπτηρία (ἡ) (*ἐνν.* γῆ) allume. [illegible]

Digitized by Google

Στυπτήριος - α - ον. καὶ
Στυπτικός - ή - όν. stitico, astringente. պնդացուցիչ (որովայնի)· կապող փորին:
Στύραξ-ακος (ὁ) la punta dell' asta. 2. picca, lancia. 3. storace (albero). 4. storace (gomma odorifera). Նիզակի ծայրը· 2· նիզակ, տէգ· 3· ստորաքսի ծառ· 4· ստորաքս (անուշահոտ խէժ մը)· մըզրաղըն ուճու· 2· մըզրագ· 3· գարա գունլուգ աղաճը· 3· գունլուգ ձըղըրըմ, գարա գունլուգ:
Στῦσις - εως (ἡ) prurito di libidine. (*Λατ.* tentigo). ցանկութեան մարմնոյ· շէհվէթ ազմէղի:
Στυτικός - ή - όν. che cagiona il prurito di libidine. ցանկութեան մարմնոյ պատճառ· շէհվէթ ազմէղինի ուեանտըրըճը:
Στυφελίζω. Μ. ίσω. spingere, scuotere. 2. maltrattare, sgridare. Հրել, ցնցել· 2· անարգել, չարչարել· իթմէք, սարսմագ· 2· խօր գօրմէք, ազարլամագ:
Στυφός - ή - όν. condensato. 2. acerbo. 3. astringente. խիտ, խտացեալ· 2· տտտիկ, դաժան· 3· պնդացուցիչ (որովայնի)· գօյու, սըգը, գաթը· 2· էքշի, գէսգին, գէքրէք· 3· գապըզ էտէն: Ἴδε καὶ Στρυφνός.
Στυφότης (ἡ) acerbezza, densità. տտտկութիւն, խտութիւն· էքշիլիք, սըգըլըգ:
Στύφω. Μ. στύψω. restringere, raggricchiare. 2. (ἀμτβτ.) esser acido, acerbo. կծկել, սխմել· 2· կծու, տտտիկ ըլլալ· պուզմագ, սըգմագ· 2· էքշի պիր օլմագ:
Στύψις - εως (ἡ) raggricchiamento, restringimento. կծկումն, սխմումն· պուզուլմագ, սըգըլմագ:
Στύω. Μ. στύσω. cagionare il prurito di libidine. ցանկութեան մարմնոյ պատճառել· շէհվէթ ազմէղինի ուեանտըրմագ· (συνήθ. μσ.) aver il prurito di libidine. (*Λατ.* tentigine laboro). ցանկութեան մարմնոյ ունենալ· շէհվէթի ուեանմագ, էվլէնմէյէ գալգըշմագ:
Στωμυλεύω. Μ. εύσω καὶ *Στωμυλέω - ῶ. Μ. ήσω.* = *Στωμύλλω.*
Στωμυλία (ἡ) eloquenza. 2. loquacità. ճարտարախօսութիւն· 2· շաղակրատութիւն· բէլաղաթլըգ· 2· չէնէպազլըգ:
Στωμύλλω καὶ (μσ.) *- ύλλομαι. Μ. υλῶ - οῦμαι.* parlare con eleganza o prestezza. 2. ciarlare, cicalare. պերճաբար կամ արագութեամբ խօսել· 2· շաղակրատել· չէշմէլի լաքըրտը իլէ սէօյլէմէք· 2· չէնէպազլըգ էթմէք, չօք սէօյլէմէք:
Στωμύλος (ὁ, ἡ) eloquente. 2. loquace. պերճաբան, ճարտարախօս· 2· շաղակրատ· ֆէսահաթլը, դիլլի· 2· չէնէպազ:
Σύ - σοῦ (ἀντνμ. πρσ.) tu. դու· սէն:
Συάγρειος καὶ
Συάγριος (ὁ, ἡ) cinghialino. վարազային· եապան տօմուզունա տայիր:
Σύαγρος (ὁ, ἡ) cacciatore di cinghiali. վարազ որսացող· եապան տօմուզու աւճըսը· (οὐσ.) cinghiale. (*Λατ.* aper). վարազ· եապան տօմուզու:
Συβήνη ἢ Συβίνη (ἡ) fodero fatto della pelle di porco. խոզի մորթէ շինուած պատեան· տօմուզ տէրիսինտէն եափըլմըշ գըլըֆ:
Συβόσιον (τὸ) porcile. խոզանոց· տօմուզ խանէ:
Συβώτης - ου (ὁ) porcajo. խոզարած· տօմուզ չօպանը:
Συγγάλακτος (ὁ, ἡ) = *Ὁμογάλακτος.*
Σύγγαμος (ὁ, ἡ) conjuge, consorte. ընկերակից, ամուսնակից· էշ:
Συγγελάω - ῶ. Μ. άσομαι. ridere insieme. միասին խնդալ՝ ծիծաղել· պիրլիքտէ կիւլմէք:
Συγγένεια (ἡ) parentela. ազգականութիւն· խըսըմլըգ:
Συγγενής - έος (ὁ, ἡ) parente. ազգական· խըսըմ:
Συγγένησις - εως (ἡ) = *Συνουσία.*
Συγγενικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) *- ικῶς.* parentesco, di parente. ազգակցական, ազգականի յատուկ· խըսըմա տայիր՝ ...:
Συγγεννάω - ῶ. Μ. ήσω. generare insieme. միասին ծնանիլ· պիրլիքտէ տօղուրմագ:
Συγγεννήτωρ - ορος (ὁ) il commun padre. հասարակաց՝ ամենուն հայրը· ...:
Συγγηράσκω (γηράω - ῶ). *Μ. γηράσομαι.* invecchiarsi insieme. միասին ծերանալ· պիրլիքտէ իխթիյարլանմագ,
Συγγίγνομαι (γίνομαι). *Μ. γενήσομαι.* essere, trovarsi insieme. 2. abboccarsi. 3. aver commercio carnale con... մէկ տեղ ըլլալ, գտնուիլ· 2· խօսակցիլ· 3· զուգիլ· պիրլիքտէ օլմագ, պուլունմագ· 2· գօնուշմագ էթմէք· 3· ... էթմէք, ...:
Συγγιγνώσκω (γινώσκω). *Μ. γνώσομαι.* convenire, consentire. 2. perdonare. համաձայնիլ, համամիտ ըլլալ· 2· թողութիւն տալ, թողուլ· ... էթմէք, ...· 2· աֆ էթմէք:
Συγγνώμη (ἡ) perdono, rimessione. թողութիւն· աֆ, մաղֆիրէթ:
Συγγνωμονέω - ῶ. Μ. ήσω. perdonare. թողութիւն տալ, ներել· աֆ էթմէք:
Συγγνωμονικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) *- ικῶς.* pronto a perdonare. 2. veniale. ներելու պատրաստ· 2· ներելի· աֆ էթմէյէ հազըր· 2· աֆ օլունուր:
Συγγνωμοσύνη (ἡ) indulgenza, condiscendenza. ներողամտութիւն· ...:
Συγγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) concorde. 2. indulgente, clemente. համամիտ, համախոհ· 2· ներողամիտ, գթած· ...· 2· աֆ էտէն, ...:
Σύγγνωσις - εως (ἡ) = *Συνείδησις.*
Συγγνωστός - ή - όν. perdonabile. ներելի· աֆ օլունուր, մաղֆիրէթէ լայըգ:
Σύγγονος (ὁ, ἡ) nato insieme. մէկ տեղ ծնած· պիրլիքտէ տօղմուշ· (οὐσ.) fratello o sorella. եղբայր կամ քոյր· գարտաշ ...:
Σύγγραμμα (τὸ) opera, scritto, libro. գործ· գրուած, գիրք· քիթապ:
Συγγραμμάτιον (τὸ) ὑποκ. τ. *Σύγγραμμα.*

Digitized by Google

opuscolo. [illegible]

Συγγραφεὺς-έως (ὁ) autore, scrittore. [illegible]

Συγγραφὴ (ἡ) composizione d'una opera. 2. opera, trattato. 3. contratto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συγγραφικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. concernente il contratto. [illegible]

Συγγράφω. *M.* ψω. comporre, scrivere un' opera. [illegible] (μσ.) far una convenzione scritta, contrattare in iscritto. [illegible]

Συγγυμνάζω. *M.* άσω. esercitare insieme. [illegible]

Συγγυμναστὴς-οῦ (ὁ) che s'esercita insieme. [illegible]

Συγκάθεδρος (ὁ, ἡ) = *Σύνεδρος.*

Συγκαθέζομαι. *M.* εδοῦμαι. = *Συγκάθημαι.*

Συγκαθέλκω. *M.* ἑλξω καὶ ελκύσω. strascinare insieme. [illegible]

Συγκαθεύδω. *M.* ευδήσω. = *Συγκοιμῶμαι.*

Συγκάθημαι (Χ. Μ.) sedere insieme. [illegible]

Συγκαθίζω. *M.* ίσω. collocare insieme. [illegible] (μσ. ἢ ἀμτβτ.) = *Συγκάθημαι.*

Συγκαθίημι. *M.* καθήσω. far discendere insieme. [illegible] (μσ. ἢ ἐλλ.) abbassarsi, nascondersi. 2. sottomettersi, cedere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σύγκαιρος (ὁ, ἡ) opportuno. [illegible]

Συγκαίω. *M.* καύσω. abbruciare insieme. [illegible]

Συγκακοπαθέω-ῶ. *M.* ησω. soffrire le medesime afflizioni insieme. [illegible]

Συγκακουργέω-ῶ. *M.* ήσω. esser complice d'un delitto, d'un misfatto. [illegible]

Συγκαλέω-ῶ. *M.* έσω. convocare. [illegible]

Συγκαλύπτω. *M.* ψω. coprire bene. [illegible]

Συγκάμνω. *M.* καμοῦμαι. lavorare insieme. [illegible]

Συγκαταβαίνω. *M.* βήσομαι. discendere insieme. 2. condiscendere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συγκαταβάλλω. *M.* αλῶ. pagare insieme. [illegible]

Συγκατάβασις-εως (ἡ) condiscendenza. [illegible]

Συγκαταβατικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. condiscendente. [illegible]

Συγκαταγιγνώσκω (γινώσκω). *M.* γνώσομαι. condannare insieme. [illegible]

Συγκαταδικάζω. *M.* άσω. = τ. προηγ.

Συγκαταζάω-ῶ. *M.* ζήσομαι ἢ βιώσομαι. vivere insieme. [illegible]

Συγκαταζεύγνυμι. *M.* ζεύξω. congiungere. [illegible]

Συγκαταθάπτω. *M.* θάψω. seppellire insieme. [illegible]

Συγκατάθεσις-εως (ἡ) consentimento, accordo, assenso, approvazione. [illegible]

Συγκαταθετικὸς-ή-όν. approvativo. [illegible]

Συγκαταθνήσκω. *M.* θανοῦμαι. morire insieme. [illegible]

Συγκαταίθω (Χ. Μ.) = *Συγκατακαίω.*

Συγκαταίνεσις-εως (ἡ) = *Συναίνεσις.*

Συγκαταινέω-ῶ. *M.* ήσω. = *Συναινῶ.*

Συγκάταινος (ὁ, ἡ) consenziente, concorde. [illegible]

Συγκατακαίω. *M.* καύσω. abbruciare insieme. [illegible]

Συγκατακοιμάω-ῶ. *M.* ήσω. metter a dormire insieme. [illegible] (μσ.) dormire insieme. (Λατ. concumbo). [illegible]

Συγκατακτείνω. *M.* κτενῶ. uccidere insieme. [illegible]

Συγκαταλέγω. *M.* λέξω. annoverare insieme, inserire insieme nello stesso catalogo. [illegible]

Συγκαταλλάσσω (ττω). *M.* αλλάξω. conciliare insieme. [illegible]

Συγκαταμίγνυμι. *M.* μίξω. mescolare insieme. [illegible]

Συγκατάνευσις-εως (ἡ) = *Συγκατάθεσις.*

Συγκατανεύω. *M.* εύσω. acconsentire, convenire. [illegible]

Συγκαταπίπτω. *M.* πεσοῦμαι. cadere insieme. [illegible]

Συγκαταπράσσω (ττω). *M.* άξω. cooperare. [illegible]

Συγκαταριθμέω-ῶ. Μ. ήσω. annoverare insieme. [illegible]

Συγκατασκεδάζω (σκεδάννυμι). Μ. σκεδάσω. versare, vuotare insieme. [illegible]

Συγκατασπείρω. Μ. σπερῶ. seminare insieme. [illegible]

Συγκατατάσσω (ττω). Μ. τάξω. collocare, disporre insieme. [illegible]

Συγκατατήκομαι. Μ. τήξομαι. consumarsi insieme. [illegible]

Συγκατατίθημι. Μ. θήσω. deporre assieme. 2. (μσ.) acconsentire, assentire. [illegible]

Συγκαταψηφίζομαι. Μ. ίσομαι. condannare insieme. [illegible]

Συγκάτειμι. Μ. ειμι καὶ

Συγκατέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. ritornar insieme. [illegible]

Συγκατεσθίω. Μ. έδομαι. mangiare insieme. [illegible]

Συγκατέχω. Μ. καθέξω. contenere insieme. [illegible]

Συγκατοικέω-ῶ. Μ. ήσω. coabitare. [illegible]

Συγκαττύω. Μ. ύσω. cucir insieme. [illegible]

Σύγκαυσις-εως (ἡ) combustione. [illegible]

Σύγκειμαι. Μ. κείσομαι. esser posto, collocato insieme. 2. esser composto. 3. convenire, comporsi, consentire. [illegible]

Συγκεκραμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) con temperanza. [illegible]

Συγκεράννυμι. Μ. κεράσω. mescolare insieme. 2. temperare. 3. contrarre (amicizia). [illegible]

Συγκερασμός (ὁ) temperatura. [illegible]

Συγκεραστὸς-ή-όν. temperato. [illegible]

Συγκεφαλαιόω-ῶ. Μ. ώσω. sommare, ricapitolare. (Γαλλ. résumer). [illegible]

Συγκεφαλαίωσις-εως (ἡ) ricapitolazione, somma. (Γαλλ. le résumé). [illegible]

Συγκεχυμένως, ἐπίῤ. confusamente. [illegible]

Συγκηδεστὴς-οῦ (ὁ) cognato. [illegible]

Συγκινδυνεύω. Μ. εύσω. azzardare, arrischiarsi insieme. [illegible]

Συγκινέω-ῶ. Μ. ήσω. muovere insieme. 2. commuovere. [illegible]

Συγκίνημα (τὸ) καὶ

Συγκίνησις-εως (ἡ) commozione. [illegible]

Συγκιρνάω-ῶ (-κίρνημι) = Συγκεράννυμι.

Συγκλαίω. Μ. κλαύσομαι. compiangere. [illegible]

Συγκλείω. Μ. είσω. serrare insieme o da tutti i lati. 2. opprimere. [illegible]

Συγκληρονομέω-ῶ. Μ. ήσω. esser coerede. [illegible]

Συγκληρονόμος (ὁ, ἡ) coerede. [illegible]

Σύγκληρος (ὁ, ἡ) partecipe, consorto. [illegible]

Συγκληρόω-ῶ. Μ. ώσω. render consorte, partecipe, socio. [illegible]

Συγκλήρωσις-εως (ἡ) consorzio. [illegible]

Συγκλητικὸς-ή-όν. senatorio. [illegible] (ούσ.) senatore. [illegible]

Σύγκλητος (ἡ) (ἐνν. βουλή.) senato. [illegible]

Συγκλίνω. Μ. ινῶ. metter a sedere insieme. [illegible]

Συγκλίτης-ου (ὁ) commensale. [illegible]

Συγκλύζω. Μ. ύσω. inondare ad un tratto o da tutte le parti. [illegible]

Συγκλυσμός (ὁ) inondazione. [illegible]

Συγκλώθω. Μ. κλώσω. filare insieme. [illegible]

Συγκοιμάομαι-ῶμαι. Μ. ηθήσομαι. dormire insieme. [illegible]

Συγκοίμημα (τὸ) καὶ

Συγκοίμησις-εως (ἡ) concubito. [illegible]

Σύγκοινος (ὁ, ἡ) comune a molti. [illegible]

Συγκοινωνέω-ῶ. Μ. ήσω. partecipare. [illegible]

Digitized by Google

Συγκοινωνὸς (ὁ, ἡ) partecipe. [illegible]

Συγκοίτιον (τὸ) la mercede che si dà alla meretrice. [illegible]

Σύγκοιτις - ιδος (ἡ) concubina. [illegible]

Σύγκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme nell' istesso letto. [illegible] ἴδε καὶ *Σύνευνος*.

Συγκολλάω - ῶ. *M.* ήσω. incollare, attaccare insieme. [illegible]

Συγκομιδὴ (ἡ) raccolta. 2. funerale. [illegible]

Συγκομίζω. *M.* ίσω. portar insieme. 2. raccogliere. 3. far il funerale. [illegible]

Συγκομιστὸς - ἡ - όν. portato, raccolto di quà di là. [illegible]

Συγκοπὴ (ἡ) svenimento. 2. sincope. [illegible]

Σύγκοπος (ὁ, ἡ) svenuto, venuto meno. [illegible]

Συγκοπτικὸς - ἡ - όν. che cagiona dello svenimento. [illegible]

Σύγκυπτος (ὁ, ἡ) troncato. [illegible]

Συγκόπτω. *M.* κόψω. troncare, tagliare. 2. bastonare. 3. snervare. [illegible]

Συγκορυφόω - ῶ. *M.* ώσω. = *Συγκεφαλαιόω*.

Σύγκρασις - εως (ἡ) mescolanza, temperatura. [illegible]

Σύγκριμα (τὸ) tutto ciò che è concreto. [illegible]

Συγκριματικὸς - ἡ - όν. concreto. [illegible]

Συγκρίνω. *M.* ινῶ. comparare, confrontare. 2. interpretare. [illegible]

Σύγκρισις - εως (ἡ) comparazione, confronto. 2. concrezione. 3. interpretazione. [illegible]

Συγκριτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. comparativo. [illegible]

Σύγκριτος (ὁ, ἡ) comparabile. [illegible]

Συγκροτέω - ῶ. *M.* ήσω. applaudire. 2. comporre, unire. 3. radunare. 4. esercitare. [illegible]

Συγκρότημα (τὸ) assemblea. [illegible] 2. = *Σκευωρία* (2).

Συγκρότησις - εως (ἡ) radunanza, unione. 2. esercizio. [illegible]

Σύγκρουσις - εως (ἡ) collisione. 2. conflitto, attacco di guerra. 3. dissensione. [illegible]

Συγκρουσμὸς (ὁ) = τ. *προηγ.*

Συγκρούω. *M.* κρούσω. collidere. 2. irritare. [illegible]

Συγκτάομαι - ῶμαι. *M.* κτήσομαι. acquistare insieme. [illegible]

Συγκτήτωρ - ορος (ὁ) corrispondente. [illegible]

Συγκυβεύω. *M.* εύσω. giuocare a' dadi con qualcheduno. [illegible]

Συγκυλινδέω - ῶ. *M.* ήσω. καὶ

Συγκυλίω. *M.* ίσω. voltolare insieme. [illegible]

Συγκυνηγέτης - ου (ὁ) καὶ

Συγκυνηγὸς (ὁ, ἡ) compagno di caccia. [illegible]

Συγκύπτω. *M.* κύψω. conspirare. [illegible]

Σύγκωλος (ὁ, ἡ) = *Στιφρός*.

Συγχαίρω. *M.* χαρήσω - ομαι. congratulare. [illegible]

Συγχαρητικὸς - ἡ - όν. congratulatore. [illegible]

Συγχειμάζω. *M.* άσω. invernare insieme. [illegible]

Συγχέω. *M.* χεύσω. mischiare insieme, confondere. [illegible]

Συγχορδία (ἡ) concordia, concerto. [illegible]

Σύγχορδος (ὁ, ἡ) concorde, accordante. [illegible]

Συγχορευτὴς - οῦ (ὁ) *Συγχορεύτρια* (ἡ) compagno di ballo. [illegible]

Συγχορεύω. *M.* εύσω. ballare insieme. [illegible]

Συγχράομαι - ῶμαι. *M.* χρήσομαι. usar insieme. 2. aver relazione con qualcuno, conversare. [illegible]

Digitized by Google

Συγκαταριθμέω - ῶ. M. ήσω. ᵛ re insieme. [illegible]

Συγκατασκεδάζω (σκεδ σω. versare, vuote [illegible]

Συγκατασπείρω. sieme. [illegible]

Συγκατατάσσω disporre in [illegible]

Συγκατατι insieme [illegible]

Συγκατ me. [illegible]

[illegible] approvare, acconsentire. 2. perdonare, ri... [illegible]

[illegible] concessione. 2. perdono, rimessione. [illegible]

[illegible] - ή - όν. = Συγκαταβατικός.

[illegible] impetuosamente. [illegible]

[illegible] M. ήσω ή βιώσομαι. convivere. [illegible]

[illegible] M. ζεύξω. congiungere. [illegible]

[illegible] - εως (ή) congiunzione. [illegible]

[illegible] - ῶ. M. ήσω. discutere, disputare. [illegible]

[illegible]ήτησις - εως (ή) discussione. [illegible]

Συζητητής - οῦ (ὁ) chi fà delle discussioni. [illegible]

Συζυγία (ή) congiunzione, unione conjugale. 2. conjugazione. [illegible] 2. [illegible]

Σύζυγος (ὁ, ή) congiunto, unito, compagno, consorte, conjuge. [illegible]

Συκαλίς - ίδος (ή) beccafico. [illegible]

Συκαμινέα (ή) moro, gelso. [illegible]

Συκάμινον (τὸ) gelsa, mora. [illegible]

Συκάμινος (ή) = Συκαμινέα.

Συκαμινώδης - εος (ὁ, ή) simile alla gelsa. [illegible]

Συκάς - άδος (ή) fico novello (albero). [illegible]

Συκέα καὶ Ἰων. Συκέη - ῆ (ὁ) fico (albero). [illegible]

Συκηγορία (ή) = Συκοφαντία.

Συκίδιον (τὸ) ὑποκ. τ. Συκῆ ή Σῦκον.

Σύκινος - η - ον. di fico. 2. molle, debole. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συκίς - ίδος (ή) = Συκάς.

Συκολογέω - ῶ. M. ήσω. cogliere de' fichi. [illegible]

[illegible]λόγος (ὁ, ή) chi coglie de' fichi. [illegible]

Συκομορέα (ή) sicomoro (albero). [illegible]

Συκόμορον (τὸ) sicomoro (frutto). [illegible]

Συκόμορος (ή) = Συκομορέα.

Σῦκον (τὸ) fico (frutto). 2. fico, cresta, tattera. 3. conno, fregna. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συκοτράγος καὶ Συκοτρώκτης - ου (ὁ) che mangia fichi. [illegible]

Συκοφαντέω - ῶ. M. ήσω. calunniare. [illegible]

Συκοφάντημα (τὸ) calunnia. [illegible]

Συκοφάντης - ου (ὁ) sicofante, calunniatore. [illegible]

Συκοφαντία (ή) calunnia. [illegible]

Συκοφαντικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. calunnioso. [illegible]

Συκοφάντρια (ή) θηλ. τ. Συκοφάντης.

Συκοφαντώδης - εος (ὁ, ή) = Συκοφαντικός.

Συκοφορέω - ῶ. M. ήσω. produrre de' fichi. [illegible]

Σύκωμα (τὸ) = Σῦκον (2).

Συκὼν - ῶνος (ὁ) ficheto. [illegible]

Συλάω - ῶ. M. ήσω. predare, rapire. [illegible]

Σύλη (ή) preda, spoglio, bottino. [illegible]

Σύλημα (τὸ) bottino. [illegible]

Σύλησις - εως (ή) predamento. [illegible]

Συλήτειρα (ή) θηλ. τοῦ

Συλητὴρ (ὁ) × ἀντὶ —

Συλήτης - ου (ὁ) predatore. [illegible]

Συλήτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Συλήτης.

Συλλαβὴ (ή) sillaba. [illegible]

Συλλαβίζω. M. ίσω. sillabare. [illegible]

Συλλαβικὸς - ή - όν. sillabico. [illegible] — κῶς, ἐπίῤ.

Συλλαγχάνω. M. λήξομαι. ottener a sorte, sortire insieme. [illegible]

Συλλαλέω - ῶ. M. ήσω. abboccarsi. [illegible]

Συλλαμβάνω. M. λήψομαι. prendere fortemente. 2. prender insieme. 3. comprendere, percepire. 4. concepire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Συλλατρεύω. M. εύσω. adorare insieme. [illegible]

Digitized by Google

'έγω. M. λέξω. raccogliere, radunare. [illegible]

[..]ιτουργὸς (ὁ, ἡ) che esercita le medesime funzioni. [illegible]

[Σ]ύλλεκτος (ὁ, ἡ) raccolto, radunato. [illegible]

Σύλλεκτρος (ὁ, ἡ) = Ὁμόλεκτρος.

Σύλλεξις-εως (ἡ) riunione, collezione. [illegible]

Συλλήβδην, ἐπίῤ. = Συλληπτικῶς.

Συλληπτικὸς-ή-όν. collettivo. [illegible]

Συλληπτικῶς, ἐπίῤ. in breve, in ristretto, succintamente. [illegible]

Συλλήπτωρ-ορος (ὁ) assistente. [illegible]

Σύλληψις-εως (ἡ) comprensione. 2. concezione. 3. assistenza. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συλλογεὺς-έως (ὁ) collettore, esattore. [illegible]

Συλλογὴ (ἡ) collezione, riunione. [illegible]

Συλλογίζομαι. M. ίσομαι. calcolare insieme. 2. far un sillogismo, sillogizzare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συλλογισμὸς (ὁ) sillogismo. [illegible]

Συλλογιστικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. sillogistico. [illegible]

Σύλλογος (ὁ) = Σύλλεξις.

Συλλούω. M. ούσω. lavare insieme. [illegible]

Συλλυπέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. condolersi. [illegible]

Συμβαίνω. M. βήσομαι. camminare, andare insieme. 2. convenire, esser d'accordo. 3. avvenire, accadere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συμβάλλω. M. βαλῶ. gettar insieme. 2. unire. 3. contribuire, servire. 4. conghietturare. 5. comparare, confrontare. 6. esser d'accordo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Σύμβαμα (τὸ) evento, caso. [illegible]

Συμβασιλεύω. M. εύσω. regnare insieme. [illegible]

Σύμβασις-εως (ἡ) riconciliazione, pace. [illegible]

Συμβαστάζω. M. άσω. portare insieme. [illegible]

Συμβιβάζω. M. άσω. riconciliare. 2. accomodare, adattare. 3. conghietturare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συμβίβασις-εως (ἡ) καὶ

Συμβιβασμὸς (ὁ) riconciliazione. [illegible]

Σύμβιος (ὁ, ἡ) chi vive insieme, consorte. [illegible]

Συμβιοτεύω. M. εύσω. καὶ

Συμβιόω-ῶ. M. ώσομαι. convivere. [illegible]

Συμβίωσις-εως (ἡ) convivio, il vivere insieme. [illegible]

Συμβιωτὴς-οῦ (ὁ) = Σύμβιος (Λατ. contubernalis).

Σύμβλησις-εως (ἡ) commessura, giuntura. 2. comparazione. 3. arpione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συμβλητὸς-ή-όν. comparabile. [illegible]

Συμβοηθέω-ῶ. M. ήσω. soccorrere, correre a soccorso. [illegible]

Συμβοηθὸς (ὁ, ἡ) che corre a soccorso, ausiliare. [illegible]

Συμβόλαιον (τὸ) contratto. [illegible]

Συμβολὴ (ἡ) giuntura, commessura. 2. attacco. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (συνήθ.) scotto, quota. [illegible] 4. = Σύμβλησις (3).

Συμβολικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. simbolico, allegorico. [illegible]

Σύμβολον (τὸ) presagio. 2. simbolo. 3. patto. 4. caparra. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Σύμβολος (ὁ, ἡ) che s' incontra con qualcuno. [illegible]

Συμβούλευμα (τὸ) consiglio dato. [illegible]

Συμβουλευτὴς-οῦ (ὁ) consigliere. [illegible]

Συμβουλευτικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. proprio a consigliare. [illegible]

Συμβουλεύω. M. εύσω. consigliare. [illegible] (μσ.) consultare, consigliarsi. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Συμβουλή καὶ *Συμβουλία* (ἡ) consiglio. 2. consulta. [illegible]

Συμβούλιον (τὸ) il consiglio, assemblea. [illegible]

Σύμβουλος (ὁ, ἡ) consigliere. [illegible]

Συμμαθητής - οῦ (ὁ) condiscepolo. [illegible]

Συμμανθάνω. M. *μαθήσομαι*. imparare insieme. [illegible]

Συμμάρτυρ - υρος (ὁ, ἡ) compagno di testimonianza. [illegible]

Συμμαρτυρέω - ῶ. M. *ήσω*. attestare insieme. [illegible]

Συμμαχέω - ῶ. M. *ήσω*. far alleanza, esser alleato. [illegible]

Συμμαχία (ἡ) alleanza, confederazione. [illegible]

Συμμαχικός - ή - όν. che concerne l'alleanza. [illegible] — *κῶς*, *ἐπίῤ*.

Συμμάχομαι. M. *μαχοῦμαι*. combattere con uno contro qualcun' altro, ajutare qualcuno nella guerra. [illegible]

Σύμμαχος (ὁ, ἡ) commilitone, compagno di guerra, confederato, alleato. [illegible]

Συμμένω. M. *μενῶ*. durare. [illegible]

Συμμερίζω. M. *ίσω*. partecipare. [illegible]

Συμμεταδίδωμι. M. *μεταδώσω*. comunicare. [illegible]

Συμμετέχω. M. *μεθέξω*. partecipare. [illegible]

Συμμέτοχος (ὁ, ἡ) partecipe. [illegible]

Συμμετρέω - ῶ. M. *ήσω*. misurare coll' istessa misura. [illegible]

Συμμετρία (ἡ) simmetria, proporzione. [illegible]

Σύμμετρος (ὁ, ἡ) che è della medesima misura, proporzionato. [illegible] — *μέτρως*, *ἐπίῤ*.

Συμμηνία (ἡ) interlunio. [illegible]

Σύμμιγα καὶ *Συμμίγδην*, *ἐπίῤ*. = *Συμμίκτως*.

Συμμιγής - έος (ὁ, ἡ) = *Σύμμικτος*.

Σύμμιγμα (τὸ) mescuglio, mistura. [illegible]

Συμμίγνυμι. M. *μίξω*. commischiare. [illegible] (*μθ.* ἢ *πθ.*) congiungersi, unirsi, conversare, abboccarsi, venir alle mani, azzuffarsi. [illegible]

Σύμμικτος (ὁ, ἡ) commischiato. [illegible]

Συμμίκτως, *ἐπίῤ*. mescolatamente. [illegible]

Σύμμιξις - εως (ἡ) mescolanza, mistura. [illegible] κτλ. (ἴδε τὸ ῥῆμα).

Συμμορία (ἡ) società, compagnia. [illegible]

Σύμμορος (ὁ, ἡ) = *Συντελής*.

Σύμμορφος (ὁ, ἡ) conforme. [illegible]

Συμμορφόω - ῶ. M. *ώσω*. conformare. [illegible]

Συμπαγής - έος (ὁ, ἡ) compatto. [illegible]

Συμπάθεια (ἡ) simpatia, compassione. [illegible]

Συμπαθέω - ῶ. M. *ήσω*. compatire. [illegible]

Συμπαθής - έος (ὁ, ἡ) colui che compatisce, compassionante. [illegible] — *παθῶς*, *ἐπίῤ*.

Συμπαθητικός - ή - όν. (καὶ *ἐπίῤ*.) - *κῶς*. compassionante, misericordioso. [illegible]

Συμπαίζω. M. *παίξομαι*. giuocar insieme. [illegible]

Συμπαίκτης - ου (ὁ) καὶ

Συμπαίκτωρ - ορος (ὁ) compagno di giuoco. [illegible]

Συμπαλαίω. M. *αίσω*. lottare insieme. [illegible]

Συμπανηγυρίζω. M. *ίσω*. festeggiare insieme. [illegible]

Συμπαραβάλλω. M. *αλῶ*. comparare insieme. [illegible]

Συμπαραλαμβάνω. M. *λήψομαι*. prender insieme. [illegible]

Συμπαρασκευάζω. M. *άσω*. preparare insieme. [illegible]

Συμπαρατάσσομαι (*τάττομαι*). M. *τάξομαι*. schierarsi insieme. [illegible]

Συμπάρειμι. M. *έσομαι*. trovarsi presente con qualcuno nel medesimo tempo. [illegible]

Συμπάρειμι. M. *ειμι*. passare insieme. [illegible]

Συμπαρέπομαι. *M.* ἕψομαι. seguire qualcuno da vicino. քովէն երթալ. եանը սըրա վարմաք։

Συμπαρίσταμαι. *M.* στήσομαι. assistere. օգնել. եարտըմ սունմաք։

Συμπάροικος (ὁ, ἡ) coabitatore. բնակակից. պիրլէ եէրի օլան։

Σύμπας - αντος (- πασα, - παν.) tutto insieme ամէնքը միատեղ. հեփսի պէրապէր։

Συμπάσχω. *M.* πείσομαι. compatire. կարեկցիլ. տէրտտաշ օլմաք, եանըքլանմաք։

Συμπατριώτης - ου (ὁ) compatriota. Հայրենակից. Հէմշէհրի։

Συμπέμπω. *M.* πέμψω. mandare insieme. միատեղ խրկել. պէրապէր եօլլամաք։

Συμπενθέω - ῶ. *M.* ήσω. compatire. ցաւակից ըլլալ. տէրտտաշ օլմաք։

Συμπεραίνω. *M.* ανῶ. terminar insieme. 2. conchiudere. միատեղ լմնցնել՝ կատարել. 2. եզրակացութիւն հանել. պէրապէր պիթիրմէք՝ թէքմիլ էթմէք. 2. նէթիճէ չըքարմաք։

Συμπέρασμα (τὸ) conchiusione. եզրակացութիւն. նէթիճէ։

Συμπερασματικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. conchiudente. եզրակացուցիչ. նէթիճէ չըքարան։

Συμπερασμὸς (ὁ) conchiusione. եզրակացութիւն, հետեւութիւն. նէթիճէ, սօն։

Συμπερίειμι. *M.* ειμι. καὶ

Συμπεριέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. girar intorno assieme. միատեղ բոլորտիքը պտըտիլ. պէրապէր էթրաֆընը տօլաշմաք։

Συμπεριέχω. *M.* ἕξω. comprendere insieme. միատեղ պարունակել. պէրապէր իհաթա էթմէք։

Συμπεριθέω. *M.* θεύσομαι. = Συμπεριτρέχω.

Συμπεριλαμβάνω. *M.* λήψομαι. comprendere insieme. միատեղ բովանդակել. պիրլէ իհթիվա էթմէք։

Συμπεριοδεύω. *M.* εύσω. = Συμπεριέρχομαι.

Συμπεριπατέω - ῶ. *M.* ήσω. passeggiare assieme. միատեղ ման գալ. պէրապէր կէզինմէք։

Συμπεριτρέχω. *M.* δραμοῦμαι. correre intorno assieme. միատեղ բոլորտիքը վազել. պիրլիքթէ էթրաֆընտա քօշմաք։

Συμπεριφέρω. *M.* περιοίσω. portar insieme intorno. միատեղ բոլորտիքը տանիլ. պիրլիքթէ էթրաֆընտա կէզտիրմէք. (συνήθ. παθ. ἢ μσ.) girare intorno assieme. 2. conformarsi alla volontà di... condiscendere. միատեղ բոլորտիքը պտըտիլ. 2. մէկու մը կամացը յարմարիլ, զիջանիլ. պիրլիքթէ էթրաֆընը տօլաշմաք. 2. պիրինին խաթըրընը սայմաք, թէնէզզիւլ էթմէք։

Συμπεριφορὰ (ἡ) condiscendenza, compiacenza. ներողամտութիւն, զիջանիլը. չէֆքաթ, թէնէզզիւլ։

Συμπέτομαι. *M.* πτήσομαι. volare insieme. միատեղ թռչիլ. պէրապէր ուչմաք։

Σύμπηκτος (ὁ, ἡ) compatto. Հոծ, կուռ. սըքը, քօյու, քաթը։

Συμπιέζω. *M.* έσω. comprimere. ճմլել, ճզմել. սըքմաք, պասմաք, էզմէք։

Συμπίεσις - εως (ἡ) compressione. ճմլում, ճզմում. սըքմա, պասմա, էզմէ։

Συμπιεσμὸς (ὁ) = τ. προηγ.

Συμπίνω. *M.* πίομαι. bevere insieme. միատեղ խմել. պէրապէր իչմէք։

Συμπιπράσκω. *M.* περάσω. vendere insieme. միատեղ ծախել. պէրապէր սաթմաք։

Συμπίπτω. *M.* πεσοῦμαι. cader assieme, coincidere. 2. succedere, accadere. միատեղ իյնալ. 2. հանդիպիլ, պատահիլ. պէրապէր տիւշմէք. 2. ռաստ կէլմէք, վաքը օլմաք։

Συμπλανάομαι - ῶμαι. *M.* ήσομαι. errare insieme. միատեղ թափառիլ. պիրլիքթէ ավարէ կէզմէք։

Συμπλεκὴς - έος (ὁ, ἡ) intrecciato. միատեղ հիւսուած. պէրապէր էօրիւլմիւշ։

Σύμπλεκτος - η - ον. = τ. προηγ.

Συμπλέκω. *M.* πλέξω. intrecciare. միատեղ հիւսել. պէրապէր էօրմէք. (συνήθ. μσ.) venir alle mani. 2. congiungersi, far l'atto venereo. ձեռք ձեռքի գալ. 2. զուգիլ, շաղաշարիլ. եւլէնմէք. 2. ճիմա էթմէք։

Σύμπλεξις - εως (ἡ) complicazione. յարակցութիւն, զուգաւորութիւն. պիրլէշմէ, ասըլմա։

Συμπλέω. *M.* πλεύσομαι. navigare insieme. միատեղ նաւել. պէրապէր կէմի իլէ կիթմէք։

Συμπλήρης - εος (ὁ, ἡ) ripieno. Թաթաղուն, լեփ լեցուն. տօփ տօլու։

Συμπληρόω - ῶ. *M.* ώσω. riempiere. լեցնել, ամբողջ լեցընել. տօփ տօլու էթմէք, էյի տօլտուրմաք. (μτνμ.) = Ἐκπληρῶ.

Συμπλήρωμα (τὸ) compimento. կատարում, լրում. թէքմիլլէշմէ, թամամլըք։

Συμπλήρωσις - εως (ἡ) l'azione di riempiere, di compire. լեցում, կատարում. տօլտուրմա, թէքմիլ էթմէ։

Συμπληρωτικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. completivo. աւարտիչ. թէքմիլ էտէն։

Συμπλοκὴ (ἡ) conflitto, attacco di battaglia. 2. complicazione, connessione. 3. coito. ձեռք ձեռքի գալը, բաղխումն պատերազմի. 2. կցորդութիւն, յօդաւորութիւն. 3. միաւորութիւն, խառնակ. եւլէշմէ, տէօյիւշ. 2. ասըլմա, ալաքա. 3. ճիմաա։

Σύμπλοος - ους (ὁ, ἡ) chi naviga insieme. միատեղ նաւորդող. պէրապէր կէմի եօլճուլուղու էտէն։

Συμπνέω. *M.* εύσω. conspirare. համաձայնութիւն ըլլալ, խորք ընել. ահտ ու փէյման էթմէք, [illegible] պիրլէշիք էթմէք։

Σύμπνοια (ἡ) conspirazione. միաբանութիւն, խորքը մէկ ընելը. մուամէլէ, [illegible] պիրլէշիք, ահտ ու փէյման։

Σύμπνοος - ους (ὁ, ἡ) conspiratore. համաձայնեալ, խորք ընող. [illegible], [illegible] պիրլէշիք էտէն։

Συμπολεμέω - ῶ. *M.* ήσω. combattere insieme. միատեղ պատերազմիլ. պէրապէր ճէնկլէշմէք։

Συμπολεμίζω. *M.* ίσω. = τ. προηγ.

Συμπολιορκέω - ῶ. *M.* ήσω. assediare insieme. միատեղ պաշարել. պէրապէր մուհասարա էթմէք։

Digitized by Google

Συμπολιτεία (ἡ) unione di più città o stati, stati uniti. [illegible]

Συμπολιτεύω. *M.* *εύσω.* governare assieme lo stato. [illegible]

Συμπολίτης - *ου* (ὁ) concittadino. [illegible]

Συμπορεύομαι. *M.* *εύσομαι.* andare assieme. [illegible]

Συμπορισμὸς (ὁ) provvisione di cose procurate da più parti. [illegible]

Συμποσία (ἡ) = *Σύμποσις.*

Συμποσιάζω. *M.* *άσω.* convivare, mangiare e bere assieme, esser commensale. [illegible]

Συμποσιακὸς - *ή* - *όν.* convivale. [illegible]

Συμποσιάρχης - *ου* καὶ *Συμποσίαρχος* (ὁ) il capo, il presidente d'un banchetto. [illegible]

Συμποσιαστὴς - *οῦ* (ὁ) commensale. [illegible]

Συμπόσιον (τὸ) banchetto, convito, pasto. [illegible]

Σύμποσις - *εως* (ἡ) l'azione di bere insieme. [illegible] 2. = *Συμπόσιον.*

Συμπότης - *ου* (ὁ) conviva. [illegible]

Συμπραγματεύομαι. *M.* *εύσομαι.* occuparsi insieme in qualche cosa. [illegible]

Συμπράκτωρ - *ορος* (ὁ) cooperante. [illegible]

Σύμπραξις - *εως* (ἡ) cooperazione. [illegible]

Συμπράσσω (ττω.) *M.* *άξω.* cooperare. [illegible]

Συμπρεσβευτὴς - *οῦ* (ὁ) compagno d'ambasciata. [illegible]

Συμπρεσβεύω. *M.* *εύσω.* esser compagno d'ambasciata. [illegible]

Συμπρέσβυς - *εως* (ὁ) = *Συμπρεσβευτής.*

Συμπρόσειμι. *M.* *έσομαι.* esser presente assieme. [illegible]

Συμπροσέχω. *M.* *έξω.* attendere insieme. [illegible]

Συμπροφητεύω. *M.* *εύσω.* profetizzare insieme. [illegible]

Συμπτύσσω. *M.* *πτύξω.* piegare strettamente. [illegible]

Σύμπτωμα (τὸ) accidente, caso. 2. sintomo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συμπτωματικὸς - *ή* - *όν.* (καὶ ἐπίῤ.) - *κῶς.* sintomatico. 2. fortuito. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σύμπτωσις - *εως* (ἡ) coincidenza. 2. conflitto, attacco di battaglia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συμπυκνόω - *ῶ.* *M.* *ώσω.* condensare. [illegible]

Συμφέρον. *οὐδ.* *τ.* *μτχ.* *τ.* *Συμφέρω.* (*συντήθ.* *ὡς* *οὐσ.*) interesse. [illegible]

Συμφέρω. *M.* *συνοίσω.* portar insieme. 2. sopportar insieme. 3. radunare, ammassare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (τρτπρσ.) esser utile, giovare. 2. convenire. 3. consentire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συμφεύγω. *M.* *φεύξομαι.* fuggire insieme. [illegible]

Σύμφημι. *M.* *φήσω.* convenire, consentire. [illegible]

Συμφθέγγομαι. *M.* *φθέγξομαι.* = *Συμφωνῶ.*

Συμφιλέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* amarsi vicendevolmente. [illegible]

Συμφιλοσοφέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* disputare con qualcuno delle questioni filosofiche. [illegible]

Συμφοιτάω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* esser condiscepolo. [illegible]

Συμφοιτητὴς - *οῦ* (ὁ) condiscepolo. [illegible]

Συμφορὰ (ἡ) ammassamento. 2. avvenimento. 3. disgrazia, calamità. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συμφορέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* ammassare, ammucchiare. [illegible]

Συμφόρημα (τὸ) mucchio. [illegible]

Σύμφορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - *φόρως.* utile, vantaggioso. 2. adattato, convenevole. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συμφράζομαι. *M* *φράσομαι.* consigliarsi, meditare. [illegible]

Συμφράσσω (ττω.) *M.* *άξω.* cingere, serrare d'intorno. [illegible]

Συμφρονέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* esser d'accordo, conspirare. 2. conghietturare. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] ընդ իրեար կամ։ 2. [illegible]

Συμφρόνησις - εως (ἡ) consenso, accordo. համաձայնութիւն, համախոհութիւն. [illegible]

Συμφροσύνη (ἡ) = τ. προηγ.

Σύμφρων - ονος (ὁ, ἡ) consenziente, concorde. համաձայն, համամիտ. [illegible]

Συμφυής - έος (ὁ, ἡ) connaturale, innato. համաբնական, բնածին. [illegible] — φυῶς, ἐπίῤ.

Συμφυλέτης - ου (ὁ) ch' è dell' istessa tribù. նոյն ցեղէ եղող. [illegible] 2. (ἐπμ.) connazionale. համազգի. [illegible]

Σύμφυλος (ὁ, ἡ) ch' è dell' istessa tribù. նոյն ցեղէ եղող. [illegible]

Συμφύρδην, ἐπίῤ. mescolatamente. խառն ի խառն. [illegible]

Συμφυρμὸς (ὁ) mescolanza. խառնուրդ. [illegible]

Σύμφυρτος (ὁ, ἡ) mescolato. խառնափնդոր. [illegible]

Συμφύρω. Μ. φύρσω. mescolare. խառնել. [illegible]

Σύμφυτος (ὁ, ἡ) innato, naturale. բնածին, բնական. [illegible]

Συμφύω. Μ. φύσω. incorporare, unire. միել ընդ, միաւորել. [illegible] (μσ.) nascere insieme, essere connaturale. 2. unirsi, congiungersi. միասին ծնանիլ, բնական ըլլալ. 2. միաւորիլ, [illegible]

Συμφωνέω - ῶ. Μ. ήσω. consonare. 2. esser d' accordo. համաձայնիլ. 2. համաձայն ըլլալ. [illegible] 2. [illegible]

Συμφώνησις - εως (ἡ) consonanza. 2. concordia. համաձայնութիւն, [illegible] 2. միաբանութիւն. [illegible]

Συμφωνία (ἡ) = *Συμφώνησις*. concerto. [illegible]

Σύμφωνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φώνως. concorde. 2. consonante. համաձայն, միաբան. 2. բաղաձայն. [illegible] 2. [illegible]

Συμψηφίζω. Μ. ίσω. calcolare insieme. միասին համրել. [illegible]

Σύμψηφος (ὁ, ἡ) che dà l'istesso suffragio, concorde, նոյն քուէն տուող, համաձայն. [illegible]

Συμψυχέω, *Συμψυχία*, *Σύμψυχος*. = Ὁμοψυχέω κτλ.

Σὺν καὶ Ἀττ. *Ξὺν*. προθ. con, insieme. հետ, միասին, ընդ. [illegible]

Συναγγέλλω. Μ. ελῶ. annunziare assieme. միասին իմացընել պատգամ տալ. [illegible]

Συναγορεύω. Μ. εύσω. difender la causa di... esser l'avvocato di... մէկին դատը պաշտպանել, փաստաբան ըլլալ.

[illegible] [illegible]

Συνάγχη (ἡ) squinanzia, angina. [illegible]

Συνάγω. Μ. άξω. congregare, raccogliere. 2. unire. 3. accogliere. 4. conchiudere. հաւաքել, ժողովել. 2. միաւորել. 3. ընդունիլ ընդունել. 4. եզրակացութիւն հանել. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Συναγωγὴ (ἡ) radunanza, congregazione, assemblea. 2. conchiusione. ժողով. 2. եզրակացութիւն. [illegible] 2. [illegible]

Συναγώγιον (τὸ) scotto, quota. համեղամանք. [illegible]

Συναγωνίζομαι. Μ. ίσομαι. combattere insieme, ajutare, soccorrere. միասին կռուել, օգնել. [illegible]

Συναγώνισμα (τὸ) concorso. օգնութիւն. [illegible]

Συναγωνιστὴς - οῦ (ὁ) = *Σύμμαχος*.

Συνάδελφος (ὁ, ἡ) confratello. եղբայրակից. [illegible]

Συναδικέω - ῶ. Μ. ήσω. esser complice d'un' ingiustizia. անիրաւութեան մէջ կցորդ ըլլալ. [illegible]

Συνᾴδω, Μ. ᾄσομαι. cantar assieme. միասին երգել. 2. = *Συμφωνῶ* (2).

Συναθροίζω. Μ. οίσω. ammassare. կուտակել. [illegible]

Συνάθροισις - εως (ἡ) = *Συναθροισμός*.

Συνάθροισμα (τὸ) mucchio. դէզ, կոյտ. [illegible]

Συναθροισμὸς (ὁ) accumulazione. դիզելը. [illegible]

Συναίνεσις - εως (ἡ) assenso, approvazione. հաւանութիւն, հաճութիւն. [illegible]

Συναινέτης - ου (ὁ) partigiano. կուսակից, համախոհ. [illegible]

Συναινέω - ῶ. Μ. αινέσω. acconsentire, approvare. հաւանիլ, ընդունիլ. [illegible]

Σύναινος (ὁ, ἡ) = *Σύμφωνος* (2).

Συναίρεσις - εως (ἡ) (Γρμτ.) contrazione, riduzione di due sillabe in una sineresi. երկու վանկը մէկ ընելը. [illegible]

Συναιρέω - ῶ. Μ. ήσω. prender assieme, 2. restringere, abbreviare. միասին բռնել. 2. սեղմել, կարճել. [illegible] 2. [illegible]

Συναίρω. Μ. αρῶ. elevare assieme. 2. soccorrere, ajutare. միասին վերցընել. 2. օգնել. [illegible] 2. [illegible]

Συναισθάνομαι. Μ. αισθήσομαι. sentire assieme. միասին զգալ. [illegible]

Συναίσθησις - εως (ἡ) sentimento interiore. ներքին զգայութիւն. [illegible]

Συναιτιάομαι - ῶμαι. Μ. άσομαι. accusare insieme. միասին ամբաստանել. [illegible]

Digitized by Google

Συναίτιος (ὁ, ἡ) complice. [illegible]

Σύναιχμος (ὁ, ἡ) = *Σύμμαχος*.

Συνακμάζω. *M.* *άσω*. fiorire nell' età insieme. 2. infiammarsi assieme. [illegible] 2. [illegible]

Συνακολουθέω - ῶ. *M.* *ήσω*. accompagnare, seguire. [illegible]

Συνακόλουθος (ὁ, ἡ) accompagnatore. [illegible]

Συνακούω. *M.* *ακούσομαι*. udire assieme. [illegible]

Συνακτήριον (τὸ) luogo di radunanza. [illegible]

Συνακτικὸς - ἡ - όν. collettivo. [illegible]

Συναλαλάζω. *M.* *άσω*. gridare assieme. [illegible]

Συναλγέω - ῶ. *M.* *ήσω*. condolersi. [illegible]

Συναλλαγὴ (ἡ) commercio, conversazione, convenzione, contrattamento. 2. conciliazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συνάλλαγμα (τὸ) cambio. [illegible]

Συναλλαγματικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. commerciale. [illegible]

Συναλλακτὴς - οῦ (ὁ) conciliatore. 2. contrattante. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συναλλακτικὸς - ἡ - όν. conciliatorio. [illegible] ἴδε καὶ *Συναλλαγματικός*.

Συνάλλαξις - εως (ἡ) = *Συναλλαγή*.

Συναλλάσσω (ττω). *M.* *άξω*. far un cambio. 2. conciliare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (ἐλλ. ἡ μσ. καὶ πθ.) contrattare, aver commercio con qualcuno, negoziare. [illegible]

Συναλοιφὴ (ἡ) riduzione di due vocali in una. [illegible]

Συναμαρτάνω. *M.* *ήσομαι*. peccare con qualcuno. [illegible]

Σύναμμα (τὸ) nodo. [illegible]

Συναμύνω. *M.* *υνῶ*. = *Συμβοηθῶ*.

Συναμφότερος - α - ον. (κυρ εἰς τὸ πλθ.) tutti e due insieme. [illegible]

Συνάμφω (ἀνάρθ.) tutti e due insieme. [illegible]

Συναναβαίνω. *M.* *βήσομαι*. salire assieme. [illegible]

Συναναγινώσκω. *M* *γνώσομαι*. leggere assieme. [illegible]

Συνανάγω. *M.* *άξω*. portare sopra assieme. [illegible]

Συναναλαμβάνω. *M.* *λήψομαι*. ricevere insieme. [illegible]

Συναναλίσκω. *M.* *αλώσω*. spender insieme. [illegible]

Συναναμιμνήσκω. *M.* *αναμνήσω*. ricordare in pari tempo. [illegible]

Συναναπαύομαι. *M.* *παύσομαι*. riposare insieme. [illegible]

Συναναπληρόω - ῶ. *M.* *ώσω*. riempiere, compire insieme. [illegible]

Συναναπράσσω (ττω). *M.* *πράξω*. esigere insieme. [illegible]

Συνάναρχος (ὁ, ἡ) coeterno. [illegible]

Συναναστρέφω. *M.* *ψω*. tornar insieme. [illegible] (μσ.) conversare. [illegible]

Συναναστροφὴ (ἡ) conversazione. [illegible]

Συνανατέλλομαι. *M.* *τελοῦμαι* sorger, spuntare insieme. [illegible]

Συνανατρέφω. *M.* *θρέψω*. allevare insieme. [illegible]

Συναναχορεύω. *M.* *εύσω*. danzare insieme. [illegible]

Συναναχωρέω - ῶ. *M.* *ήσω*. partire insieme. [illegible]

Συνάνειμι. *M.* *ειμι*. καὶ

Συνανέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι*. ascendere assieme. [illegible]

Συνανθέω - ῶ. *M.* *ήσω*. fiorire assieme. [illegible]

Συνανθρωπεύω καὶ (συχντρ.) - εύομαι. *M.* *εύσω - ομαι*. vivere frà gli uomini. [illegible]

Συνανθρωπέω - ῶ. *M.* *ήσω* καὶ

Συνανθρωπίζω. *M.* *ίσω*. = *Συνανθρωπεύω*.

Συνανίστημι. *M.* *αναστήσω*. levare, alzare insieme. [illegible]

Συνανοίγνυμι (- οίγω). *M.* *ανοίξω*. aprire insieme. [illegible]

Συναντάω (- έω) - ῶ. *M.* *ήσω*. incontrare. [illegible]

Συνάντημα (τὸ) incontro, avvenimento. [illegible]

Συνάντησις - εως (ἡ) scontro. [illegible]

Συναντιλαμβάνομαι. M. λήψομαι. ajutare, soccorrere. [illegible]

Συναντίληψις - εως (ἡ) soccorso, assistenza. [illegible]

Σύναξις - εως (ἡ) radunanza, assemblea. [illegible]

Συναπάγω. M. άξω. trasportar assieme. [illegible]

Συναπαντάω - ῶ. M. ήσω καὶ

Συναπαντίζω. M. ίσω. = *Συναντάω.*

Συναπαρτίζω. M. ίσω. perfezionare insieme. [illegible]

Συνάπας - ασα - αν. = *Σύμπας.*

Συνάπειμι. M. ἔσομαι. esser assente nel medesimo tempo. [illegible]

Συνάπειμι. M. εἶμι. = *Συναπέρχομαι.*

Συναπελαύνω. M. ελάσω. cacciare assieme. [illegible]

Συναπέρχομαι. M. ελεύσομαι. partire insieme. [illegible]

Συναποβαίνω. M. βήσομαι. sbarcarsi assieme. [illegible]

Συναποβάλλω. M. βαλῶ. perdere o gettare assieme. [illegible]

Συναποδημέω - ῶ. M. ήσω. pellegrinare assieme. [illegible]

Συναπόδημος (ὁ, ἡ) compagno nel pellegrinaggio. [illegible]

Συναποθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire insieme. [illegible]

Συναποκινδυνεύω. M. εύσω. pericolare insieme. [illegible]

Συναποκρίνομαι. M. κρινοῦμαι. risponder assieme. [illegible]

Συναποκτείνω (κτίννυμι). M. κτενῶ. uccidere insieme. [illegible]

Συναπολογέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. difender assieme. [illegible]

Συναποσβέννυμι. M. σβέσω. spegnere insieme. [illegible]

Συναποστάτης - ου (ὁ) compagno d' una ribellione. [illegible]

Συναποστέλλω. M. ελῶ. mandar insieme. [illegible]

Συναποφαίνω. M. φανῶ. mostrare insieme. [illegible]

Συναπτικὸς - ὴ - όν. che ha la forza d' attaccare. [illegible]

Συναπτὸς - ὴ - όν. attaccato, unito. [illegible]

Συνάπτω. M. άψω. attaccare, unire insieme. 2. contrarre. [illegible]

Συναρέσκω. M. αρέσω. approvare. [illegible]

Συναρθρόω - ῶ. M. ώσω. articolare. [illegible]

Συνάρθρωσις - εως (ἡ) articolazione. [illegible]

Συναριθμέω - ῶ. M. ήσω. annoverare insieme. [illegible]

Συνάριθμος (ὁ, ἡ) annoverato assieme. [illegible]

Συναριστάω - ῶ. M. ήσω. pranzare insieme. [illegible]

Συναρμογὴ (ἡ) connessione. [illegible]

Συναρμόζω. M. όσω. connettere, attaccare insieme, adattare. [illegible]

Σύναρμος (ὁ, ἡ) connesso, adatto. [illegible]

Συναρμόττω. M. όσω. = *Συναρμόζω.*

Συναρπαγὴ (ἡ) il rapire assieme. [illegible]

Συναρπάζω. M. άσω. rapire assieme. [illegible]

Συναρτάω - ῶ. M. ήσω. appender assieme. [illegible] (*συνεκδχ.*) connettere. [illegible]

Συνάρτησις - εως (ἡ) connessione. [illegible]

Συναρτίζω. M. ίσω. = *Συναπαρτίζω.*

Συναρχία (ἡ) radunanza de' magistrati. [illegible]

Σύναρχος (ὁ) collega. [illegible]

Συνάρχω. M. άρξω. comandare, dominare insieme. [illegible]

Συνασκέω - ῶ. M. ήσω. esercitar insieme. [illegible]

Συνασπάζομαι. M. άσομαι. salutare assieme. [illegible]

Συνασπιδόω - ῶ. M. ώσω καὶ

Συνασπίζω. M. ίσω. prender lo scudo vicino a quello d' un altro. [illegible] (*ἐν γεν.*) = *Συμπολεμῶ.*

Συνασπιστὴς - οῦ (ὁ) = *Σύμμαχος.*

Συνασχολέω - ῶ. M. ήσω. occuparsi insieme. [illegible]

Συνατιμάζω. M. άσω. disonorare assieme.

Digitized by Google

Συγκαταριθμέω-ῶ. *Μ.* ἤσω. annoverare insieme. [illegible]

Συγκατασκεδάζω (σκεδάννυμι). *Μ.* σκεδάσω. versare, vuotare insieme. [illegible]

Συγκατασπείρω. *Μ.* σπερῶ. seminare insieme. [illegible]

Συγκατατάσσω (ττω). *Μ.* τάξω. collocare, disporre insieme. [illegible]

Συγκατατήκομαι. *Μ.* τήξομαι. consumarsi insieme. [illegible]

Συγκατατίθημι. *Μ.* θήσω. deporre assieme. 2. (μσ.) acconsentire, assentire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συγκαταψηφίζομαι. *Μ.* ίσομαι. condannare insieme. [illegible]

Συγκάτειμι. *Μ.* ειμι καὶ

Συγκατέρχομαι. *Μ.* ελεύσομαι. ritornar insieme. [illegible]

Συγκατεσθίω. *Μ.* ἔδομαι. mangiare insieme. [illegible]

Συγκατέχω. *Μ.* καθέξω. contenere insieme. [illegible]

Συγκατοικέω-ῶ. *Μ.* ήσω. coabitare. [illegible]

Συγκαττύω. *Μ.* ύσω. cucir insieme. [illegible]

Σύγκαυσις-εως (ἡ) combustione. [illegible]

Σύγκειμαι. *Μ.* κείσομαι. esser posto, collocato insieme. 2. esser composto. 3. convenire, comporsi, consentire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συγκεκραμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) con temperanza. [illegible]

Συγκεράννυμι. *Μ.* κεράσω. mescolare insieme. 2. temperare. 3. contrarre (amicizia). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συγκερασμὸς (ὁ) temperatura. [illegible]

Συγκεραστὸς-ὴ-όν. temperato. [illegible]

Συγκεφαλαιόω-ῶ. *Μ.* ώσω. sommare, ricapitolare. (Γαλλ. résumer). [illegible]

Συγκεφαλαίωσις-εως (ἡ) ricapitolazione, somma. (Γαλλ. le résumé). [illegible]

Συγκεχυμένως, ἐπίῤ. confusamente. [illegible]

Συγκηδεστὴς-οῦ (ὁ) cognato. [illegible]

Συγκινδυνεύω. *Μ.* εύσω. azzardare, arrischiarsi insieme. [illegible]

Συγκινέω-ῶ. *Μ.* ήσω. muovere insieme. 2. commuovere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συγκίνημα (τὸ) καὶ

Συγκίνησις-εως (ἡ) commozione. [illegible]

Συγκιρνάω-ῶ (-κίρνημι) = Συγκεράννυμι.

Συγκλαίω. *Μ.* κλαύσομαι. compiangere. [illegible]

Συγκλείω. *Μ.* είσω. serrare insieme o da tutti i lati. 2. opprimere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συγκληρονομέω-ῶ. *Μ.* ήσω. esser coerede. [illegible]

Συγκληρονόμος (ὁ, ἡ) coerede. [illegible]

Σύγκληρος (ὁ, ἡ) partecipe, consorto. [illegible]

Συγκληρόω-ῶ. *Μ.* ώσω. render consorte, partecipe, socio. [illegible]

Συγκλήρωσις-εως (ἡ) consorzio. [illegible]

Συγκλητικὸς-ὴ-όν. senatorio. [illegible] (οὐσ.) senatore. [illegible]

Σύγκλητος (ἡ) (ἐνν. βουλή.) senato. [illegible]

Συγκλίνω. *Μ.* ινῶ. metter a sedere insieme. [illegible]

Συγκλίτης-ου (ὁ) commensale. [illegible]

Συγκλύζω. *Μ.* ύσω. inondare ad un tratto o da tutte le parti. [illegible]

Συγκλυσμὸς (ὁ) inondazione. [illegible]

Συγκλώθω. *Μ.* κλώσω. filare insieme. [illegible]

Συγκοιμάομαι-ῶμαι. *Μ.* ηθήσομαι. dormire insieme. [illegible]

Συγκοίμημα (τὸ) καὶ

Συγκοίμησις-εως (ἡ) concubito. [illegible]

Σύγκοινος (ὁ, ἡ) comune a molti. [illegible]

Συγκοινωνέω-ῶ. *Μ.* ήσω. partecipare. [illegible]

Digitized by Google

Συγκοινωνὸς (ὁ, ἡ) partecipe. [illegible]

Συγκοίτιον (τὸ) la mercede che si dà alla meretrice. [illegible]

Σύγκοιτις -ιδος (ἡ) concubina. [illegible]

Σύγκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme nell' istesso letto. [illegible] Ἴδε καὶ Σύνευνος.

Συγκολλάω -ῶ. *M.* ήσω. incollare, attaccare insieme. [illegible]

Συγκομιδὴ (ἡ) raccolta. 2. funerale. [illegible]

Συγκομίζω. *M.* ίσω. portar insieme. 2. raccogliere. 3. far il funerale. [illegible]

Συγκομιστὸς -η -όν. portato, raccolto di quà di là. [illegible]

Συγκοπὴ (ἡ) svenimento. 2. sincope. [illegible]

Σύγκοπος (ὁ, ἡ) svenuto, venuto meno. [illegible]

Συγκοπτικὸς -η -όν. che cagiona dello svenimento. [illegible]

Σύγκοπτος (ὁ, ἡ) troncato. [illegible]

Συγκόπτω. *M.* κόψω. troncare, tagliare. 2. bastonare. 3. snervare. [illegible]

Συγκορυφόω -ῶ. *M.* ώσω. = Συγκεφαλαιόω.

Σύγκρασις -εως (ἡ) mescolanza, temperatura. [illegible]

Σύγκριμα (τὸ) tutto ciò che è concreto. [illegible]

Συγκριματικὸς -η -όν. concreto. [illegible]

Συγκρίνω. *M.* ινῶ. comparare, confrontare. 2. interpretare. [illegible]

Σύγκρισις -εως (ἡ) comparazione, confronto. 2. concrezione. 3. interpretazione. [illegible]

Συγκριτικὸς -ή -όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. comparativo. [illegible]

Σύγκριτος (ὁ, ἡ) comparabile. [illegible]

Συγκροτέω -ῶ. *M.* ήσω. applaudire. 2. comporre, unire. 3. radunare. 4. esercitare. [illegible]

Συγκρότημα (τὸ) assemblea. [illegible] 2. = Σκευωρία (2).

Συγκρότησις -εως (ἡ) radunanza, unione. 2. esercizio. [illegible]

Σύγκρουσις -εως (ἡ) collisione. 2. conflitto, attacco di guerra. 3. dissensione. [illegible]

Συγκρουσμὸς (ὁ) = τ. προηγ.

Συγκρούω. *M.* κρούσω. collidere. 2. irritare. [illegible]

Συγκτάομαι -ῶμαι. *M.* κτήσομαι. acquistare insieme. [illegible]

Συγκτήτωρ -ορος (ὁ) corrispondente. [illegible]

Συγκυβεύω. *M.* εύσω. giuocare a' dadi con qualcheduno. [illegible]

Συγκυλινδέω -ῶ. *M.* ήσω. καὶ

Συγκυλίω. *M.* ίσω. voltolare insieme. [illegible]

Συγκυνηγέτης -ου (ὁ) καὶ

Συγκυνηγὸς (ὁ, ἡ) compagno di caccia. [illegible]

Συγκύπτω. *M.* κύψω. conspirare. [illegible]

Σύγκωλος (ὁ, ἡ) = Στιφρός.

Συγχαίρω. *M.* χαρησω -ομαι. congratulare. [illegible]

Συγχαρητικὸς -ή -όν. congratulatore. [illegible]

Συγχειμάζω. *M.* άσω. invernare insieme. [illegible]

Συγχέω. *M.* χεύσω. mischiare insieme, confondere. [illegible]

Συγχορδία (ἡ) concordia, concerto. [illegible]

Σύγχορδος (ὁ, ἡ) concorde, accordante. [illegible]

Συγχορευτὴς -οῦ (ὁ) **Συγχορεύτρια** (ἡ) compagno di ballo. [illegible]

Συγχορεύω. *M.* εύσω. ballare insieme. [illegible]

Συγχράομαι -ῶμαι. *M.* χρήσομαι. usar insieme. 2. aver relazione con qualcuno, conversare. [illegible]

Digitized by Google

Σύγχρησις-εως (ἡ) relazione, conversazione. [illegible]

Συγχρονέω. M. ήσω. esser contemporaneo. [illegible]

Συγχρονισμὸς (ὁ) sincronismo. [illegible]

Σύγχρονος (ὁ, ἡ) contemporaneo. [illegible]

Σύγχυσις-εως (ἡ) confusione. [illegible]

Συγχωρέω-ῶ. M. ήσω. approvare, acconsentire, accordare. 2. perdonare, rimettere. [illegible]

Συγχώρησις-εως (ἡ) concessione. 2. perdono, rimessione. [illegible]

Συγχωρητικὸς-ή-όν. = Συγκαταβατικός.

Σύδην, ἐπίῤ. impetuosamente. [illegible]

Συζάω-ῶ. M. ήσω ἢ βιώσομαι. convivere. [illegible]

Συζεύγνυμι. M. ζεύξω. congiungere. [illegible]

Σύζευξις-εως (ἡ) congiunzione. [illegible]

Συζητέω-ῶ. M. ήσω. discutere, disputare. [illegible]

Συζήτησις-εως (ἡ) discussione. [illegible]

Συζητητὴς-οῦ (ὁ) chi fà delle discussioni. [illegible]

Συζυγία (ἡ) congiunzione, unione conjugale. 2. conjugazione. [illegible]

Σύζυγος (ὁ, ἡ) congiunto, unito, compagno, consorte, conjuge. [illegible]

Συκαλὶς-ίδος (ἡ) beccafico. [illegible]

Συκαμινέα (ἡ) moro, gelso. [illegible]

Συκάμινον (τὸ) gelsa, mora. [illegible]

Συκάμινος (ἡ) = Συκαμινέα.

Συκαμινώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla gelsa. [illegible]

Συκὰς-άδος (ἡ) fico novello (albero). [illegible]

Συκέα καὶ Ἰων. **Συκέη**-ῆ (ὁ) fico (albero). [illegible]

Συκηγορία (ἡ) = Συκοφαντία.

Συκίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Συκῆ ἢ Σῦκον.

Σύκινος-η-ον. di fico. 2. molle, debole. [illegible]

Συκὶς-ίδος (ἡ) = Συκάς.

Συκολογέω-ῶ. M. ήσω. cogliere de' fichi. [illegible]

Συκολόγος (ὁ, ἡ) chi coglie de' fichi. [illegible]

Συκομορέα (ἡ) sicomoro (albero). [illegible]

Συκόμορον (τὸ) sicomoro (frutto). [illegible]

Συκόμορος (ἡ) = Συκομορέα.

Σῦκον (τὸ) fico (frutto). 2. fico, cresta, tattera. 3. conno, fregna. [illegible]

Συκοτράγος καὶ **Συκοτρώκτης**-ου (ὁ) che mangia fichi. [illegible]

Συκοφαντέω-ῶ. M. ήσω. calunniare. [illegible]

Συκοφάντημα (τὸ) calunnia. [illegible]

Συκοφάντης-ου (ὁ) sicofante, calunniatore. [illegible]

Συκοφαντία (ἡ) calunnia. [illegible]

Συκοφαντικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-κῶς. calunnioso. [illegible]

Συκοφάντρια (ἡ) θηλ. τ. Συκοφάντης.

Συκοφαντώδης-εος (ὁ, ἡ) = Συκοφαντικός.

Συκοφορέω-ῶ. M. ήσω. produrre de' fichi. [illegible]

Σύκωμα (τὸ) = Σῦκον (2).

Συκὼν-ῶνος (ὁ) ficheto. [illegible]

Συλάω-ῶ. M. ήσω. predare, rapire. [illegible]

Σύλη (ἡ) preda, spoglio, bottino. [illegible]

Σύλημα (τὸ) bottino. [illegible]

Σύλησις-εως (ἡ) predamento. [illegible]

Συλήτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Συλητὴρ (ὁ) × ἀντὶ —

Συλήτης-ου (ὁ) predatore. [illegible]

Συλήτωρ-ορος (ὁ) × ἀντὶ Συλήτης.

Συλλαβὴ (ἡ) sillaba. [illegible]

Συλλαβίζω. M. ίσω. sillabare. [illegible]

Συλλαβικὸς-ή-όν. sillabico. [illegible] — κῶς, ἐπίῤ.

Συλλαγχάνω. M. λήξομαι. ottener a sorte, sortire insieme. [illegible]

Συλλαλέω-ῶ. M. ήσω. abboccarsi. [illegible]

Συλλαμβάνω. M. λήψομαι. prendere fortemente. 2. prender insieme. 3. comprendere, percepire. 4. concepire. [illegible]

Συλλατρεύω. M. εύσω. adorare insieme. [illegible]

Digitized by Google

Συλλέγω. *M.* λέξω. raccogliere, radunare. ժողովել, գումարել. թօփլամագ, պիր էթմէք, տէրիշտիրմէք:

Συλλειτουργός (ὁ, ἡ) che esercita le medesime funzioni. պաշտօնակից. պիր իշ կէօրիւր օլան, մանսըպտաշ:

Σύλλεκτος (ὁ, ἡ) raccolto, radunato. ժողովուած, գումարուած. թօփլանմըշ, տէրիշտիրիլ-միշ:

Σύλλεκτρος (ὁ, ἡ) = Ὁμόλεκτρος.

Σύλλεξις-εως (ἡ) riunione, collezione. Հաւաքում. պիր էթմէ, տէրիշտիրմէ, թօփլամա:

Συλλήβδην, ἐπίῤ. = Συλληπτικῶς.

Συλληπτικὸς-ή-όν. collettivo. Հաւաքական. միւճմէլ:

Συλληπτικῶς, ἐπίῤ. in breve, in ristretto, succintamente. կարճօրէն, համառօտիւ. գըսաճա, մուխթասարճա:

Συλλήπτωρ-ορος (ὁ) assistente. օգնիչ. եարտըմճը:

Σύλληψις-εως (ἡ) comprensione. 2. concezione. 3. assistenza. ըմբռնում, մտաց բովանդակելը. 2. յղութիւն. 3. օգնութիւն. ֆէհմ իլէ զապթ էթմէք, անլամագ. 2. համիլէ գալմագ. 3. եարտըմ:

Συλλογεὺς-έως (ὁ) collettore, esattore. Հաւաքիչ (մաքսերը). վէրկիլէրի թօփլայան:

Συλλογή (ἡ) collezione, riunione. Հաւաքում. թօփլամա, պիր էթմէ:

Συλλογίζομαι. *M.* ίσομαι. calcolare insieme. 2. far un sillogismo, sillogizzare. Միասին հաշուել. 2. հաւաքաբանութիւն ընել. պիրլիքտէ հէսապլամագ. 2. տէլիլ էթմէք:

Συλλογισμὸς (ὁ) sillogismo. Հաւաքաբանութիւն. տէլիլ:

Συλλογιστικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. sillogistico. Հաւաքաբանական. տէլիլէ մէնսուպ:

Σύλλογος (ὁ) = Σύλλεξις.

Συλλούω. *M.* ούσω. lavare insieme. Միասին լուալ. պիրլիքտէ եըգամագ:

Συλλυπέομαι-οῦμαι. *M.* ήσομαι. condolersi. ցաւակցել. տէրտլէշմէք:

Συμβαίνω. *M.* βήσομαι. camminare, andare insieme. 2. convenire, esser d'accordo. 3. avvenire, accadere. Միասին քալել, երթալ. 2. միաբանիլ, գաշնակցել. 3. Հանդիպիլ. պիրլիքտէ եիւրիւմէք՝ կիթմէք. 2. իթթիֆագ էթմէք, ույուշմագ. 3. վագը կէլմէք, զուհուր էթմէք:

Συμβάλλω. *M.* βαλῶ. gettar insieme. 2. unire. 3. contribuire, servire. 4. conghietturare. 5. comparare, confrontare. 6. esser d'accordo. Միասին նետել. 2. միաւորել. 3. Հանգանակել, օգնել. 4. կարծիք ընել. 5. բաղդատել. 6. միաբանիլ. պիրլիքտէ աթմագ. 2. պիրլէշտիրմէք. 3. իմտատ էթմէք, եարամագ. 4. թահմին էթմէք. 5. գըյաս էթմէք. 6. իթթիֆագ էթմէք:

Σύμβαμα (τὸ) evento, caso. դիպուած. վագըա:

Συμβασιλεύω. *M.* ευσω. regnare insieme. Միասին թագաւորել. պիրլիքտէ տէվլէթի սիւրմէք:

Σύμβασις-εως (ἡ) riconciliazione, pace. Հաշտութիւն, խաղաղութիւն. պարըշ, սալահ:

Συμβαστάζω. *M.* άσω. portare insieme. Միասին կրել. պիրլիքտէ թաշըմագ:

Συμβιβάζω. *M.* άσω. riconciliare. 2. accomodare, adattare. 3. conghietturare. Հաշտեցընել. 2. յարդարել, շտկել. 3. կարծիք ընել. պարըշտըրմագ. 2. տիւզէլթմէք, ույտուրմագ. 3. թահմին էթմէք:

Συμβίβασις-εως (ἡ) καὶ

Συμβιβασμὸς (ὁ) riconciliazione. Հաշտութիւն. պարըշ:

Σύμβιος (ὁ, ἡ) chi vive insieme, consorte. Միասին ապրող, կենակից, ընկերակից. պիրլիքտէ եաշայան, էշ:

Συμβιοτεύω. *M.* εύσω. καὶ

Συμβιόω-ῶ. *M.* ώσομαι. convivere. Միասին ապրել. պիրլէ եաշամագ:

Συμβίωσις-εως (ἡ) convivio, il vivere insieme. կենակցութիւն. պիրլէ եաշամագլըգ:

Συμβιωτὴς-οῦ (ὁ) = Σύμβιος (*Λατ.* contubernalis).

Σύμβλησις-εως (ἡ) commessura, giuntura. 2. comparazione. 3. arpione. յեղում, յօդ, կցորդութիւն. 2. բաղդատութիւն. 3. ծղխնիք. գաթմա, չէյրէկ, աթք. 2. թէշպիհ. 3. րէզէ:

Συμβλητὸς-ή-όν. comparabile. բաղդատելի. թէշպիհ օլունաբիլիր:

Συμβοηθέω-ῶ. *M.* ήσω. soccorrere, correre a soccorso. օգնել, օգնութեան վազել. եարտըմ էթմէք, եարտըմա գօշմագ:

Συμβοηθὸς (ὁ, ἡ) che corre a soccorso, ausiliare. օգնութեան վազող, օգնիչ. եարտըմա գօշան, եարտըմճը:

Συμβόλαιον (τὸ) contratto. պայմանագիր, դաշնագրութիւն. գավլ շարթ նամէսի:

Συμβολή (ἡ) giuntura, commessura. 2. attacco. յօդաւորութիւն, կցորդութիւն. 2. մէկ մէկու դալը, կռիւ. գաթմա, պիրլէշմէ, աթք. 2. էլլէշմէ, տէօյիւշ. (συνήθ.) scotto, quota. Հանգանակ, վճար ճաշու. աըթիշանը, հէրքէսին իլէ օլան թահսիլ հէր քէսէ տիւշէն հիսսէ. 4. = Σύμβλησις (3).

Συμβολικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. simbolico, allegorico. նշանակական, այլաբանական. նիշանի թարզ, գինայէթլի, մէճազի:

Σύμβολον (τὸ) presagio. 2. simbolo. 3. patto. 4. caparra. նշան (ապագային). 2. Հանգանակ. 3. դաշն. 4. գրաւական. տէլալէթ, ալամէթ. 2. ագիտէ. 3. շարթ, գավլ. 4. փէյ:

Σύμβολος (ὁ, ἡ) che s' incontra con qualcuno. Մէկի մը դիմաց ելլող. պիրինին գարշըսընա չըգան:

Συμβούλευμα (τὸ) consiglio dato. տուեալ խորհուրդ. վէրիլմիշ նասիհաթ, վէրիլէն նասիհաթ:

Συμβουλευτὴς-οῦ (ὁ) consigliere. խորհրդական. մաշավէրէթճի:

Συμβουλευτικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. proprio a consigliare. խորհուրդ տալու յարմար. նասիհաթ վէրմէյէ եարար:

Συμβουλεύω. *M.* εύσω. consigliare. խորհուրդ տալ. նասիհաթ վէրմէք. (μσ.) consultare, consigliarsi. խորհուրդ ընել,

Digitized by Google

Σύγχρησις - εως ... zione. [illegible]

Συγχρονέω. ... neo. [illegible]

Συγχρονισ... [illegible]

Σύγχρονι... [illegible]

Σύγχυσ... [illegible]

Συγχ... se ... [illegible] ... assemblea. [illegible]

... condiscepolo. [illegible]

... μανθάνομαι. imparare [illegible]

Συμμαθητής ... (ὁ, ἡ) compagno di te... [illegible]

... M. ήσω. attestare insieme. [illegible]

... M. ήσω. far alleanza, esser alleato. [illegible]

Συμμαχία (ἡ) alleanza, confederazione. [illegible]

Συμμαχικός - ή - όν. che concerne l'alleanza. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Συμμάχομαι. M. μαχοῦμαι. combattere con uno contro qualcun' altro, ajutare qualcuno nella guerra. [illegible]

Σύμμαχος (ὁ, ἡ) commilitone, compagno di guerra, confederato, alleato. [illegible]

Συμμένω. M. μενῶ. durare. [illegible]

Συμμερίζω. M. ίσω. partecipare. [illegible]

Συμμεταδίδωμι. M. μεταδώσω. comunicare. [illegible]

Συμμετέχω. M. μεθέξω. partecipare. [illegible]

Συμμέτοχος (ὁ, ἡ) partecipe. [illegible]

Συμμετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare coll' istessa misura. [illegible]

Συμμετρία (ἡ) simmetria, proporzione. [illegible]

Σύμμετρος (ὁ, ἡ) che è della medesima misura, proporzionato. [illegible] — μέτρως, ἐπίῤ.

Συμμηνία (ἡ) interlunio. [illegible]

Σύμμιγα καὶ Συμμίγδην, ἐπίῤ. = Συμμίκτως.

Συμμιγὴς - έος (ὁ, ἡ) = Σύμμικτος.

Σύμμιγμα (τὸ) mescuglio, mistura. [illegible]

Συμμίγνυμι. M. μίξω. commischiare. [illegible] (μέ. ἢ πθ.) congiungersi, unirsi, conversare, abboccarsi, venir alle mani, azzuffarsi. [illegible]

Σύμμικτος (ὁ, ἡ) commischiato. [illegible]

Συμμίκτως, ἐπίῤ. mescolatamente. [illegible]

Σύμμιξις - εως (ἡ) mescolanza, mistura. [illegible] κτλ. (ἴδε το ῥῆμα).

Συμμορία (ἡ) società, compagnia. [illegible]

Σύμμορος (ὁ, ἡ) = Συντελής.

Σύμμορφος (ὁ, ἡ) conforme. [illegible]

Συμμορφόω - ῶ. M. ώσω. conformare. [illegible]

Συμπαγὴς - έος (ὁ, ἡ) compatto. [illegible]

Συμπάθεια (ἡ) simpatia, compassione. [illegible]

Συμπαθέω - ῶ. M. ήσω. compatire. [illegible]

Συμπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) colui che compatisce, compassionante. [illegible] — παθῶς, ἐπίῤ.

Συμπαθητικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. compassionante, misericordioso. [illegible]

Συμπαίζω. M. παίξομαι. giuocar insieme. [illegible]

Συμπαίκτης - ου (ὁ) καὶ

Συμπαίκτωρ - ορος (ὁ) compagno di giuoco. [illegible]

Συμπαλαίω. M. αίσω. lottare insieme. [illegible]

Συμπανηγυρίζω. M. ίσω. festeggiare insieme. [illegible]

Συμπαραβάλλω. M. αλῶ. comparare insieme. [illegible]

Συμπαραλαμβάνω. M. λήψομαι. prender insieme. [illegible]

Συμπαρασκευάζω. M. άσω. preparare insieme. [illegible]

Συμπαρατάσσομαι (τάττομαι). M. τάξομαι. schierarsi insieme. [illegible]

Συμπάρειμι. M. ἔσομαι. trovarsi presente con qualcuno nel medesimo tempo. [illegible]

Συμπάρειμι. M. εἶμι. passare insieme. [illegible]

Digitized by Google

Συμπαρέπομαι. M. ἕψομαι. seguire qualcuno da vicino. [illegible]

Συμπαρίσταμαι. M. στήσομαι. assistere. [illegible]

Συμπάροικος (ὁ, ἡ) coabitatore. [illegible]

Σύμπας - αντος (- πασα, - παν.) tutto insieme [illegible]

Συμπάσχω. M. πείσομαι. compatire. [illegible]

Συμπατριώτης - ου (ὁ) compatriota. [illegible]

Συμπέμπω. M. πέμψω. mandare insieme. [illegible]

Συμπενθέω - ῶ. M. ἥσω. compatire. [illegible]

Συμπεραίνω. M. ανῶ. terminar insieme. 2. conchiudere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συμπέρασμα (τὸ) conchiusione. [illegible]

Συμπερασματικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. conchiudente. [illegible]

Συμπερασμὸς (ὁ) conchiusione. [illegible]

Συμπερίειμι. M. ειμι. καὶ

Συμπεριέρχομαι. M. ελεύσομαι. girar intorno assieme. [illegible]

Συμπεριέχω. M. ἕξω. comprendere insieme. [illegible]

Συμπεριθέω. M. θεύσομαι. = Συμπεριτρέχω.

Συμπεριλαμβάνω. M. λήψομαι. comprendere insieme. [illegible]

Συμπεριοδεύω. M. εύσω. = Συμπεριέρχομαι.

Συμπεριπατέω - ῶ. M. ἥσω. passeggiare assieme. [illegible]

Συμπεριτρέχω. M. δραμοῦμαι. correre intorno assieme. [illegible]

Συμπεριφέρω. M. περιοίσω. portar insieme intorno. [illegible] (συνήθ. πθ. ἢ μσ.) girare intorno assieme. 2. conformarsi alla volontà di... condiscendere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συμπεριφορὰ (ἡ) condiscendenza, compiacenza. [illegible]

Συμπέτομαι. M. πτήσομαι. volare insieme. [illegible]

Σύμπηκτος (ὁ, ἡ) compatto. [illegible]

Συμπιέζω. M. έσω. comprimere. [illegible]

Συμπίεσις - εως (ἡ) compressione. [illegible]

Συμπιεσμὸς (ὁ) = τ. προηγ.

Συμπίνω. M. πίομαι. bevere insieme. [illegible]

Συμπιπράσκω. M. περάσω. vendere insieme. [illegible]

Συμπίπτω. M. πεσοῦμαι. cader assieme, coincidere. 2. succedere, accadere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συμπλανάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. errare insieme. [illegible]

Συμπλεκὴς - έος (ὁ, ἡ) intrecciato. [illegible]

Σύμπλεκτος - η - ον. = τ. προηγ.

Συμπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. [illegible] (συνήθ. μσ.) venir alle mani. 2. congiungersi, far l'atto venereo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σύμπλεξις - εως (ἡ) complicazione. [illegible]

Συμπλέω. M. πλεύσομαι. navigare insieme. [illegible]

Συμπλήρης - εος (ὁ, ἡ) ripieno. [illegible]

Συμπληρόω - ῶ. M. ώσω. riempiere. [illegible] (μτνμ.) = Ἐκπληρῶ.

Συμπλήρωμα (τὸ) compimento. [illegible]

Συμπλήρωσις - εως (ἡ) l'azione di riempiere, di compire. [illegible]

Συμπληρωτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. completivo. [illegible]

Συμπλοκὴ (ἡ) conflitto, attacco di battaglia. 2. complicazione, connessione. 3. coito. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Σύμπλοος - ους (ὁ, ἡ) chi naviga insieme. [illegible]

Συμπνέω. M. ευσω. conspirare. [illegible]

Σύμπνοια (ἡ) conspirazione. [illegible]

Σύμπνοος - ους (ὁ, ἡ) conspiratore. [illegible]

Συμπολεμέω - ῶ. M. ήσω. combattere insieme. [illegible]

Συμπολεμίζω. M. ίσω. = τ. προηγ.

Συμπολιορκέω - ῶ. M. ήσω. assediare insieme. [illegible]

Digitized by Google

Συμπολιτεία (ἡ) unione di più città o stati, stati uniti. [illegible]

Συμπολιτεύω. *M.* εύσω. governare assieme lo stato. [illegible]

Συμπολίτης - ου (ὁ) concittadino. [illegible]

Συμπορεύομαι. *M.* εύσομαι. andare assieme. [illegible]

Συμπορισμὸς (ὁ) provvisione di cose procurate da più parti. [illegible]

Συμποσία (ἡ) = Σύμποσις.

Συμποσιάζω. *M.* άσω. convivare, mangiare e bere assieme, esser commensale. [illegible]

Συμποσιακὸς - ή - όν. convivale. [illegible]

Συμποσιάρχης - ου καὶ Συμποσίαρχος (ὁ) il capo, il presidente d' un banchetto. [illegible]

Συμποσιαστὴς - οῦ (ὁ) commensale. [illegible]

Συμπόσιον (τὸ) banchetto, convito, pasto. [illegible]

Σύμποσις - εως (ἡ) l' azione di bere insieme. [illegible] 2. = Συμπόσιον.

Συμπότης - ου (ὁ) conviva. [illegible]

Συμπραγματεύομαι. *M.* εύσομαι. occuparsi insieme in qualche cosa. [illegible]

Συμπράκτωρ - ορος (ὁ) cooperante. [illegible]

Σύμπραξις - εως (ἡ) cooperazione. [illegible]

Συμπράσσω (ττω.) *M.* άξω. cooperare. [illegible]

Συμπρεσβευτὴς - οῦ (ὁ) compagno d' ambasciata. [illegible]

Συμπρεσβεύω. *M.* εύσω. esser compagno d' ambasciata. [illegible]

Σύμπρεσβυς - εως (ὁ) = Συμπρεσβευτής.

Συμπρόσειμι. *M.* έσομαι. esser presente assieme. [illegible]

Συμπροσέχω. *M.* έξω. attendere insieme. [illegible]

Συμπροφητεύω. *M.* εύσω. profetizzare insieme. [illegible]

Συμπτύσσω. *M.* πτύξω. piegare strettamente. [illegible]

Σύμπτωμα (τὸ) accidente, caso. 2. sintomo. [illegible] 2. [illegible]

Συμπτωματικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. sintomatico. 2. fortuito. [illegible] 2. [illegible]

Σύμπτωσις - εως (ἡ) coincidenza. 2. conflitto, attacco di battaglia. [illegible] 2. [illegible]

Συμπυκνόω - ῶ. *M.* ώσω. condensare. [illegible]

Συμφέρον. οὐδ. τ. μτχ. τ. Συμφέρω. (συνήθ. ὡς οὐσ.) interesse. [illegible]

Συμφέρω. *M.* συνοίσω. portar insieme. 2. sopportar insieme. 3. radunare, ammassare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (τρτπρσ.) esser utile, giovare. 2. convenire. 3. consentire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συμφεύγω. *M.* φεύξομαι. fuggire insieme. [illegible]

Σύμφημι. *M.* φήσω. convenire, consentire. [illegible]

Συμφθέγγομαι. *M.* φθέγξομαι. = Συμφωνῶ.

Συμφιλέω - ῶ. *M.* ήσω. amarsi vicendevolmente. [illegible]

Συμφιλοσοφέω - ῶ. *M.* ήσω. disputare con qualcuno delle questioni filosofiche. [illegible]

Συμφοιτάω - ῶ. *M.* ήσω. esser condiscepolo. [illegible]

Συμφοιτητὴς - οῦ (ὁ) condiscepolo. [illegible]

Συμφορὰ (ἡ) ammassamento. 2. avvenimento. 3. disgrazia, calamità. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συμφορέω - ῶ. *M.* ήσω. ammassare, ammucchiare. [illegible]

Συμφόρημα (τὸ) mucchio. [illegible]

Σύμφορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φόρως. utile, vantaggioso. 2. adattato, convenevole. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συμφράζομαι. *M* φράσομαι. consigliarsi, meditare. [illegible]

Συμφράσσω (ττω.) *M.* άξω. cingere, serrare d' intorno. [illegible]

Συμφρονέω - ῶ. *M.* ησω. esser d' accordo, conspirare. 2. conghietturare. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Բեֆիք՝ ետէին ետէքիէր օլմագ · 2 · Բուհքն եթմէք ։

Συμφρόνησις - εως (ἡ) consenso, accordo. Համաձայնութիւն, Համախոհութիւն · Իթթի֊ֆագ, ետէին ետէքիէր օլմագ ։

Συμφροσύνη (ἡ) = τ. προηγ.

Σύμφρων - ονος (ὁ, ἡ) consenziente, concorde. Համախոհ, Համաձայնեալ · Գաթթեֆիք, ետէնտէն, ետէքիէր ։

Συμφυης - έος (ὁ, ἡ) connaturale, innato. Համաբնական, բնածին · Զաթի, Բաղքի, Մադտէրզատ ։ — φυῶς, ἐπίῤ.

Συμφυλέτης - ου (ὁ) ch' è dell' istessa tribù. Նոյն ցեղէ եղող · պէր քապիլէտէն օ֊լան · 2 · (ἐπμ.) connazionale. Համազգի · պէր միլլէթտէն օլան ։

Σύμφυλος (ὁ, ἡ) ch' è dell' istessa tribù. Նոյն ցեղէ եղող · պէր քապիլէտէն ։

Συμφύρδην, ἐπίῤ. mescolatamente. Խառն ի խուռն · Քարմաքարըշ ։

Συμφυρμὸς (ὁ) mescolanza. Խառնուրդ · Քարըշըգլըգ ։

Σύμφυρτος (ὁ, ἡ) mescolato. Խառնափնդոր · Քարմաքարըշ ։

Συμφύρω. *M.* φύρσω. mescolare. Խառնել · Քարըշտըրմագ ։

Σύμφυτος (ὁ, ἡ) innato, naturale. Բնածին, բնական · Բաղքի, Ճիպիլլի, Մադտէր֊զատ ։

Συμφύω. *M.* φύσω. incorporare, unire. Մէկ ընել, միաւորել · պէր էթմէք, պիրլէշ֊տիրմէք, գաւուշտուրմագ · (μσ.) nascere insieme, essere connaturale. 2. unirsi, congiungersi. Միասին ծնանիլ, բնական ըլլալ · 2 · միաւորիլ, զուգիլ · պիրի տօղ֊մագ, Բաղքի զաթի օլմագ · 2 · պիրլէշմէք, գա֊վուշմագ ։

Συμφωνέω - ῶ. *M.* ήσω. consonare. 2. esser d' accordo. Համաձայնիլ · 2 · Համաձայն միաբան ըլլալ · Ահէնկ էթմէք · 2 · Իթթի֊ֆագ՝ ետէին օլմագ ։

Συμφώνησις - εως (ἡ) consonanza. 2. concordia. Համաձայնութիւն, ներդաշնակու֊թիւն · 2 · միաբանութիւն · Ահէնկ · 2 · Իթ֊թիֆագ, պիրլիք ։

Συμφωνία (ἡ) = *Συμφώνησις*. concerto. Ներդաշնակութիւն · Ահէնկ ։

Σύμφωνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φώνως. concorde. 2. consonante. Համաձայն, միա֊բան · 2 · բաղաձայն · Գաթթեֆիք, ետէնտէն · 2 · Հուրուֆ ։

Συμψηφίζω. *M.* ίσω. calcolare insieme. Միասին Համրել · պիրլէ Հեսապ էթմէք ։

Σύμψηφος (ὁ, ἡ) che dà l' istesso suffragio, concorde, նոյն քուէն տուող, Համաձայն · պէր օյի վէրէն, Գաթթեֆիք ։

Συμψυχέω, *Συμψυχία*, *Σύμψυχος*. = *Ὁμοψυχέω* κτλ.

Σὺν καὶ *Ἀττ.* *Ξὺν*. *προθ.* con, insieme. Հետ, միասին, ընդ · պիրլէ, պիրապէր, իլէ ։

Συναγγέλλω. *M.* ελῶ. annunziare assieme. Միասին իմացընել պատգամ տալ · պիր֊ապէր խապէր վէրմէք ։

Συναγορεύω. *M.* εύσω. difender la causa di... esser l' avvocato di... Մէկին ջատագովել, փաստաբան ըլլալ · պէրինին տավասընը կէօրմէք, վէքիլլիք֊թագըմ օլմագ ։

Συνάγχη (ἡ) squinanzia, angina. Փողա֊ցաւ · Հէնանգ ։

Συνάγω. *M.* άξω. congregare, raccogliere. 2. unire. 3. accogliere. 4. conchiudere. Համախմբել, ժողովել · 2 · միաւորել · 3 · ընդունիլ ընդունել · 4 · եզրակացութիւն Հանել · պիրիքտիրմէք, ճէմ էթմէք, թօփլամագ · 2 · պիր էթմէք · 3 · Մուսաֆիրլիկ Հօշ կէլ֊մէք · 4 · Նէթիճէ չըգարմագ ։

Συναγωγὴ (ἡ) radunanza, congregazione, assemblea. 2. conchiusione. Ժո֊ղովք · 2 · եզրակացութիւն · Ճամիա, ճէ֊մահ, ... 2 · Նէթիճէ ։

Συναγώγιον (τὸ) scotto, quota. Համագումարձ · ըրքէնէ ։

Συναγωνίζομαι. *M.* ίσομαι. combattere insieme, ajutare, soccorrere. Միասնեալ կռուել, օգնել · պիրապէր ..., եար֊տըմ ...

Συναγώνισμα (τὸ) concorso. Օգնութիւն · եարտըմ ։

Συναγωνιστὴς - οῦ (ὁ) = *Σύμμαχος*.

Συνάδελφος (ὁ, ἡ) confratello. Եղբայրա֊կից · եօլտաշ ։

Συναδικέω - ῶ. *M.* ήσω. esser complice d'un' ingiustizia. անիրաւութեան մէջ կը֊ցորդ ըլլալ · պէր Նէհաքլըգտա եէլմէ օլմագ ։

Συνᾴδω. *M.* ᾄσομαι. cantar assieme. Միա֊սին երգել · 2 · = *Συμφωνῶ* (2).

Συναθροίζω. *M.* οίσω. ammassare. Կու֊տել · Եըղմագ ։

Συνάθροισις - εως (ἡ) = *Συναθροισμός*.

Συνάθροισμα (τὸ) mucchio. Դէզ, կոյտ · Եըղըն ։

Συναθροισμὸς (ὁ) accumulazione. Դիզե֊լը · եըղմա, պիրիքտիրմէ ։

Συναίνεσις - εως (ἡ) assenso, approvazione. Հաւանութիւն, Հաճութիւն · Ըզըն, Գապուլլիք ։

Συναινέτης - ου (ὁ) partigiano. Կուսակից, Համախոհ · Թարաֆտար, Բաղփ ։

Συναινέω - ῶ. *M.* αινέσω. acconsentire, approvare. Հաւանիլ, ընդունիլ · ըզըն վէր֊մէք, գապուլ օլմագ, Թասդիգ էթմէք ։

Σύναινος (ὁ, ἡ) = *Σύμφωνος* (2).

Συναίρεσις - εως (ἡ) (*Γρμτ.*) contrazione, riduzione di due sillabe in una sineresi. Երկու վանկը մէկ ընել · իքի Հէճէյի պէր Հէճէ էթմէք ։

Συναιρέω - ῶ. *M.* ήσω. prender assieme. 2. restringere, abbreviare. Միասին բռնել · 2 · սեղմել, կարճել · պիրապէր ալ֊մագ · 2 · սըգմագ, գըսալթմագ ։

Συναίρω. *M.* αρῶ. elevare assieme. 2. soccorrere, ajutare. Միասին վերցընել · 2 · օգնել · պիրապէր գալտըրմագ · 2 · եար֊տըմ էթմէք ։

Συναισθάνομαι. *M.* αισθήσομαι. sentire assieme. Միասին զգալ · պիրապէր դույ֊մագ ։

Συναίσθησις - εως (ἡ) sentimento interiore. Ներքին զգայութիւն · Հիսսի պաթընի ։

Συναιτιάομαι - ῶμαι. *M.* άσομαι. accusare insieme. Միասին ամբաստանել · պիրլէ֊տէ չէքիլ էթմէք՝ խըսմլամագ ։

Digitized by Google

Συναίτιος (ὁ, ἡ) complice. [illegible]

Σύναιχμος (ὁ, ἡ) = Σύμμαχος.

Συνακμάζω. M. άσω. fiorire nell'età insieme. 2. infiammarsi assieme. [illegible]

Συνακολουθέω-ῶ. M. ήσω. accompagnare, seguire. [illegible]

Συνακόλουθος (ὁ, ἡ) accompagnatore. [illegible]

Συνακούω. M. ακούσομαι. udire assieme. [illegible]

Συνακτήριον (τὸ) luogo di radunanza. [illegible]

Συνακτικὸς-ή-όν. collettivo. [illegible]

Συναλαλάζω. M. άσω. gridare assieme. [illegible]

Συναλγέω-ῶ. M. ήσω. condolersi. [illegible]

Συναλλαγὴ (ἡ) commercio, conversazione, convenzione, contrattamento. 2. conciliazione. [illegible]

Συνάλλαγμα (τὸ) cambio. [illegible]

Συναλλαγματικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. commerciale. [illegible]

Συναλλακτὴς-οῦ (ὁ) conciliatore. 2. contrattante. [illegible]

Συναλλακτικὸς-ή-όν. conciliatorio. [illegible] Ἴδε καὶ Συναλλαγματικός.

Συνάλλαξις-εως (ἡ) = Συναλλαγή.

Συναλλάσσω (ττω). M. άξω. far un cambio. 2. conciliare. [illegible] (ἐλλ. ἡ μσ. καὶ πθ.) contrattare, aver commercio con qualcuno, negoziare. [illegible]

Συναλοιφὴ (ἡ) riduzione di due vocali in una. [illegible]

Συναμαρτάνω. M. ήσομαι. peccare con qualcuno. [illegible]

Σύναμμα (τὸ) nodo. [illegible]

Συναμύνω. M. υνῶ. = Συμβοηθῶ.

Συναμφότερος-α-ον. (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) tutti e due insieme. [illegible]

Συνάμφω (ἀνάρθ.) tutti e due insieme. [illegible]

Συναναβαίνω. M. βήσομαι. salire assieme. [illegible]

Συναναγινώσκω. M γνώσομαι. leggere assieme. [illegible]

Συνανάγω. M. άξω. portare sopra assieme. [illegible]

Συναναλαμβάνω. M. λήψομαι. ricevere insieme. [illegible]

Συναναλίσκω. M. αλώσω. spender insieme. [illegible]

Συναναμιμνήσκω. M. αναμνήσω. ricordare in pari tempo. [illegible]

Συναναπαύομαι. M. παύσομαι. riposare insieme. [illegible]

Συναναπληρόω-ῶ. M. ώσω. riempiere, compire insieme. [illegible]

Συναναπράσσω (ττω). M. πράξω. esigere insieme. [illegible]

Συνάναρχος (ὁ, ἡ) coeterno. [illegible]

Συναναστρέφω. M. ψω. tornar insieme. [illegible] (μσ.) conversare. [illegible]

Συναναστροφὴ (ἡ) conversazione. [illegible]

Συνανατέλλομαι. M. τελοῦμαι sorger, spuntare insieme. [illegible]

Συνανατρέφω. M. θρέψω. allevare insieme. [illegible]

Συναναχορεύω. M. εύσω. danzare insieme. [illegible]

Συναναχωρέω-ῶ. M. ήσω. partire insieme. [illegible]

Συνάνειμι. M. ειμι. καὶ

Συνανέρχομαι. M. ελεύσομαι. ascendere assieme. [illegible]

Συνανθέω-ῶ. M. ήσω. fiorire assieme. [illegible]

Συνανθρωπεύω καὶ (συγχρ.)-εύομαι. M. εύσω-ομαι. vivere frà gli uomini. [illegible]

Συνανθρωπέω-ῶ. M. ήσω καὶ

Συνανθρωπίζω. M. ίσω. = Συνανθρωπεύω.

Συνανίστημι. M. αναστήσω. levare, alzare insieme. [illegible]

Συνανοίγνυμι (-οίγω). M. ανοίξω. aprire insieme. [illegible]

Συναντάω (-έω)-ῶ. M. ήσω. incontrare. [illegible]

Συνάντημα (τὸ) incontro, avvenimento. [illegible]

Digitized by Google

Συνάντησις - *εως* (ἡ) scontro. [illegible]

Συναντιλαμβάνομαι. *M*. *λήψομαι*. ajutare, soccorrere. [illegible]

Συναντίληψις - *εως* (ἡ) soccorso, assistenza. [illegible]

Σύναξις - *εως* (ἡ) radunanza, assemblea. [illegible]

Συναπάγω. *M*. *ἄξω*. trasportar assieme. [illegible]

Συναπαντάω - *ῶ*. *M*. *ήσω καὶ*

Συναπαντίζω. *M*. *ίσω*. = *Συναντάω*.

Συναπαρτίζω. *M*. *ίσω*. perfezionare insieme. [illegible]

Συνάπας - *ασα* - *αν*. = *Σύμπας*.

Συνάπειμι. *M*. *ἔσομαι*. esser assente nel medesimo tempo. [illegible]

Συνάπειμι. *M*. *εἶμι*. = *Συναπέρχομαι*.

Συναπελαύνω. *M*. *ελάσω*. cacciare assieme. [illegible]

Συναπέρχομαι. *M*. *ελεύσομαι*. partire insieme. [illegible]

Συναποβαίνω. *M*. *βήσομαι*. sbarcarsi assieme. [illegible]

Συναποβάλλω. *M*. *βαλῶ*. perdere o gettare assieme. [illegible]

Συναποδημέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. pellegrinare assieme. [illegible]

Συναπόδημος (ὁ, ἡ) compagno nel pellegrinaggio. [illegible]

Συναποθνήσκω. *M*. *θανοῦμαι*. morire insieme. [illegible]

Συναποκινδυνεύω. *M*. *εύσω*. pericolare insieme. [illegible]

Συναποκρίνομαι. *M*. *κρινοῦμαι*. risponder assieme. [illegible]

Συναποκτείνω (*κτίννυμι*). *M*. *κτενῶ*. uccidere insieme. [illegible]

Συναπολογέομαι - *οῦμαι*. *M*. *ήσομαι*. difender assieme. [illegible]

Συναποσβέννυμι. *M*. *σβέσω*. spegnere insieme. [illegible]

Συναποστάτης - *ου* (ὁ) compagno d'una ribellione. [illegible]

Συναποστέλλω. *M*. *ελῶ*. mandar insieme. [illegible]

Συναποφαίνω. *M*. *φανῶ*. mostrare insieme. [illegible]

Συναπτικὸς - *ή* - *όν*. che ha la forza d'attaccare. [illegible]

Συναπτὸς - *ή* - *όν*. attaccato, unito. [illegible]

Συνάπτω. *M*. *ἄψω*. attaccare, unire insieme. 2. contrarre. [illegible] 2. [illegible]

Συναρέσκω. *M*. *αρέσω*. approvare. [illegible]

Συναρθρόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. articolare. [illegible]

Συνάρθρωσις - *εως* (ἡ) articolazione. [illegible]

Συναριθμέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. annoverare insieme. [illegible]

Συνάριθμος (ὁ, ἡ) annoverato assieme. [illegible]

Συναριστάω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. pranzare insieme. [illegible]

Συναρμογή (ἡ) connessione. [illegible]

Συναρμόζω. *M*. *όσω*. connettere, attaccare insieme, adattare. [illegible]

Σύναρμος (ὁ, ἡ) connesso, adatto. [illegible]

Συναρμόττω. *M*. *όσω*. = *Συναρμόζω*.

Συναρπαγή (ἡ) il rapire assieme. [illegible]

Συναρπάζω. *M*. *άσω*. rapire assieme. [illegible]

Συναρτάω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. appender assieme. [illegible] (*συνεκδχ*.) connettere. [illegible]

Συνάρτησις - *εως* (ἡ) connessione. [illegible]

Συναρτίζω. *M*. *ίσω*. = *Συναπαρτίζω*.

Συναρχία (ἡ) radunanza de' magistrati. [illegible]

Σύναρχος (ὁ) collega. [illegible]

Συνάρχω. *M*. *ἄρξω*. comandare, dominare insieme. [illegible]

Συνασκέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. esercitar insieme. [illegible]

Συνασπάζομαι. *M*. *άσομαι*. salutare assieme. [illegible]

Συνασπιδόω - *ῶ*. *M*. *ώσω καὶ*

Συνασπίζω. *M*. *ίσω*. prender lo scudo vicino a quello d'un altro. [illegible] (*ἐν γεν*.) = *Συμπολεμῶ*.

Συνασπιστής - *οῦ* (ὁ) = *Σύμμαχος*.

Συνασχολέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. occuparsi insieme. [illegible]

Συνατιμάζω. *M*. *άσω*. disonorare assieme.

Digitized by Google

Σύγχρησις-εως (ἡ) relazione, conversazione. [illegible]

Συγχρονέω. *M.* ήσω. esser contemporaneo. [illegible]

Συγχρονισμὸς (ὁ) sincronismo. [illegible]

Σύγχρονος (ὁ, ἡ) contemporaneo. [illegible]

Σύγχυσις-εως (ἡ) confusione. [illegible]

Συγχωρέω-ῶ. *M.* ήσω. approvare, acconsentire, accordare. 2. perdonare, rimettere. [illegible]

Συγχώρησις-εως (ἡ) concessione. 2. perdono, rimessione. [illegible]

Συγχωρητικὸς-ἡ-όν. = Συγκαταβατικός.

Σύδην, ἐπίῤ. impetuosamente. [illegible]

Συζάω-ῶ. *M.* ήσω ἢ βιώσομαι. convivere. [illegible]

Συζεύγνυμι. *M.* ζεύξω. congiungere. [illegible]

Σύζευξις-εως (ἡ) congiunzione. [illegible]

Συζητέω-ῶ. *M.* ήσω. discutere, disputare. [illegible]

Συζήτησις-εως (ἡ) discussione. [illegible]

Συζητητὴς-οῦ (ὁ) chi fà delle discussioni. [illegible]

Συζυγία (ἡ) congiunzione, unione conjugale. 2. conjugazione. [illegible]

Σύζυγος (ὁ, ἡ) congiunto, unito, compagno, consorte, conjuge. [illegible]

Συκαλὶς-ίδος (ἡ) beccafico. [illegible]

Συκαμινέα (ἡ) moro, gelso. [illegible]

Συκάμινον (τὸ) gelsa, mora. [illegible]

Συκάμινος (ἡ) = Συκαμινέα.

Συκαμινώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla gelsa. [illegible]

Συκὰς-άδος (ἡ) fico novello (albero). [illegible]

Συκέα καὶ Ἰων. **Συκέη-ῆ** (ὁ) fico (albero). [illegible]

Συκηγορία (ἡ) = Συκοφαντία.

Συκίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Συκῆ ἢ Σῦκον.

Σύκινος-η-ον. di fico. 2. molle, debole. [illegible]

Συκὶς-ίδος (ἡ) = Συκάς.

Συκολογέω-ῶ. *M.* ήσω. cogliere de' fichi. [illegible]

Συκολόγος (ὁ, ἡ) chi coglie de' fichi. [illegible]

Συκομορέα (ἡ) sicomoro (albero). [illegible]

Συκόμορον (τὸ) sicomoro (frutto). [illegible]

Συκόμορος (ἡ) = Συκομορέα.

Σῦκον (τὸ) fico (frutto). 2. fico, cresta, tattera. 3. conno, fregna. [illegible]

Συκοτράγος καὶ **Συκοτρωκτης-ου** (ὁ) che mangia fichi. [illegible]

Συκοφαντέω-ῶ. *M.* ήσω. calunniare. [illegible]

Συκοφάντημα (τὸ) calunnia. [illegible]

Συκοφάντης-ου (ὁ) sicofante, calunniatore. [illegible]

Συκοφαντία (ἡ) calunnia. [illegible]

Συκοφαντικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -κῶς. calunnioso. [illegible]

Συκοφάντρια (ἡ) θηλ. τ. Συκοφάντης.

Συκοφαντώδης-εος (ὁ, ἡ) = Συκοφαντικός.

Συκοφορέω-ῶ. *M.* ήσω. produrre de' fichi. [illegible]

Σύκωμα (τὸ) = Σῦκον (2).

Συκὼν-ῶνος (ὁ) ficheto. [illegible]

Συλάω-ῶ. *M.* ήσω. predare, rapire. [illegible]

Σύλη (ἡ) preda, spoglio, bottino. [illegible]

Σύλημα (τὸ) bottino. [illegible]

Σύλησις-εως (ἡ) predamento. [illegible]

Συλήτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Συλητὴρ (ὁ) × ἀντὶ —

Συλήτης-ου (ὁ) predatore. [illegible]

Συλήτωρ-ορος (ὁ) × ἀντὶ Συλήτης.

Συλλαβὴ (ἡ) sillaba. [illegible]

Συλλαβίζω. *M.* ίσω. sillabare. [illegible]

Συλλαβικὸς-ἡ-όν. sillabico. [illegible] — κῶς, ἐπίῤ.

Συλλαγχάνω. *M.* λήξομαι. ottener a sorte, sortire insieme. [illegible]

Συλλαλέω-ῶ. *M.* ήσω. abboccarsi. [illegible]

Συλλαμβάνω. *M.* λήψομαι. prendere fortemente. 2. prender insieme. 3. comprendere, percepire. 4. concepire. [illegible]

Συλλατρεύω. *M.* εύσω. adorare insieme. [illegible]

Digitized by Google

Συλλέγω. M. *λέξω.* raccogliere, radunare. [illegible]

Συλλειτουργός (ὁ, ἡ) che esercita le medesime funzioni. [illegible]

Σύλλεκτος (ὁ, ἡ) raccolto, radunato. [illegible]

Σύλλεκτρος (ὁ, ἡ) = *Ὁμόλεκτρος.*

Σύλλεξις-εως (ἡ) riunione, collezione. [illegible]

Συλλήβδην, ἐπίῤ. = *Συλληπτικῶς.*

Συλληπτικός-ή-όν. collettivo. [illegible]

Συλληπτικῶς, ἐπίῤ. in breve, in ristretto, succintamente. [illegible]

Συλλήπτωρ-ορος (ὁ) assistente. [illegible]

Σύλληψις-εως (ἡ) comprensione. 2. concezione. 3. assistenza. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συλλογεύς-έως (ὁ) collettore, esattore. [illegible]

Συλλογή (ἡ) collezione, riunione. [illegible]

Συλλογίζομαι. M. *ίσομαι.* calcolare insieme. 2. far un sillogismo, sillogizzare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συλλογισμός (ὁ) sillogismo. [illegible]

Συλλογιστικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. sillogistico. [illegible]

Σύλλογος (ὁ) = *Σύλλεξις.*

Συλλούω. M. *ούσω.* lavare insieme. [illegible]

Συλλυπέομαι-οῦμαι. M. *ήσομαι.* condolersi. [illegible]

Συμβαίνω. M. *βήσομαι.* camminare, andare insieme. 2. convenire, esser d'accordo. 3. avvenire, accadere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συμβάλλω. M. *βαλῶ.* gettar insieme. 2. unire. 3. contribuire, servire. 4. conghietturare. 5. comparare, confrontare. 6. esser d'accordo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Σύμβαμα (τό) evento, caso. [illegible]

Συμβασιλεύω. M. *εύσω.* regnare insieme. [illegible]

Σύμβασις-εως (ἡ) riconciliazione, pace. [illegible]

Συμβαστάζω. M. *άσω.* portare insieme. [illegible]

Συμβιβάζω. M. *άσω.* riconciliare. 2. accomodare, adattare. 3. conghietturare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συμβίβασις-εως (ἡ) καὶ

Συμβιβασμός (ὁ) riconciliazione. [illegible]

Σύμβιος (ὁ, ἡ) chi vive insieme, consorte. [illegible]

Συμβιοτεύω. M. *εύσω.* καὶ

Συμβιόω-ῶ. M. *ώσομαι.* convivere. [illegible]

Συμβίωσις-εως (ἡ) convivio, il vivere insieme. [illegible]

Συμβιωτής-οῦ (ὁ) = *Σύμβιος* (*Λατ.* contubernalis).

Σύμβλησις-εως (ἡ) commessura, giuntura. 2. comparazione. 3. arpione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συμβλητός-ή-όν. comparabile. [illegible]

Συμβοηθέω-ῶ. M. *ήσω.* soccorrere, correre a soccorso. [illegible]

Συμβοηθός (ὁ, ἡ) che corre a soccorso, ausiliare. [illegible]

Συμβόλαιον (τό) contratto. [illegible]

Συμβολή (ἡ) giuntura, commessura. 2. attacco. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (συνήθ.) scotto, quota. [illegible] 4. = *Σύμβλησις* (3).

Συμβολικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. simbolico, allegorico. [illegible]

Σύμβολον (τό) presagio. 2. simbolo. 3. patto. 4. caparra. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Σύμβολος (ὁ, ἡ) che s'incontra con qualcuno. [illegible]

Συμβούλευμα (τό) consiglio dato. [illegible]

Συμβουλευτής-οῦ (ὁ) consigliere. [illegible]

Συμβουλευτικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. proprio a consigliare. [illegible]

Συμβουλεύω. M. *εύσω.* consigliare. [illegible] (μσ.) consultare, consigliarsi. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Συμβουλὴ καὶ Συμβουλία (ἡ) consiglio. 2. consulta. [illegible]

Συμβούλιον (τὸ) il consiglio, assemblea. [illegible]

Σύμβουλος (ὁ, ἡ) consigliere. [illegible]

Συμμαθητής - οῦ (ὁ) condiscepolo. [illegible]

Συμμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare insieme. [illegible]

Συμμάρτυρ - υρος (ὁ, ἡ) compagno di testimonianza. [illegible]

Συμμαρτυρέω - ῶ. M. ήσω. attestare insieme. [illegible]

Συμμαχέω - ῶ. M. ήσω. far alleanza, esser alleato. [illegible]

Συμμαχία (ἡ) alleanza, confederazione. [illegible]

Συμμαχικός - ή - όν. che concerne l'alleanza. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Συμμάχομαι. M. μαχοῦμαι. combattere con uno contro qualcun' altro, ajutare qualcuno nella guerra. [illegible]

Σύμμαχος (ὁ, ἡ) commilitone, compagno di guerra, confederato, alleato. [illegible]

Συμμένω. M. μενῶ. durare. [illegible]

Συμμερίζω. M. ίσω. partecipare. [illegible]

Συμμεταδίδωμι. M. μεταδώσω. comunicare. [illegible]

Συμμετέχω. M. μεθέξω. partecipare. [illegible]

Συμμέτοχος (ὁ, ἡ) partecipe. [illegible]

Συμμετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare coll' istessa misura. [illegible]

Συμμετρία (ἡ) simmetria, proporzione. [illegible]

Σύμμετρος (ὁ, ἡ) che è della medesima misura, proporzionato. [illegible] — μέτρως, ἐπίῤ.

Συμμηνία (ἡ) interlunio. [illegible]

Σύμμιγα καὶ Συμμίγδην, ἐπίῤ. = Συμμίκτως.

Συμμιγής - έος (ὁ, ἡ) = Σύμμικτος.

Σύμμιγμα (τὸ) mescuglio, mistura. [illegible]

Συμμίγνυμι. M. μίξω. commischiare. [illegible] (μέ. ἢ πθ.) congiungersi, unirsi, conversare, abboccarsi, venir alle mani, azzuffarsi. [illegible]

Σύμμικτος (ὁ, ἡ) commischiato. [illegible]

Συμμίκτως, ἐπίῤ. mescolatamente. [illegible]

Σύμμιξις - εως (ἡ) mescolanza, mistura. [illegible] κτλ. (ἴδε το ῥῆμα).

Συμμορία (ἡ) società, compagnia. [illegible]

Σύμμορος (ὁ, ἡ) = Συντελής.

Σύμμορφος (ὁ, ἡ) conforme. [illegible]

Συμμορφόω - ῶ. M. ώσω. conformare. [illegible]

Συμπαγής - έος (ὁ, ἡ) compatto. [illegible]

Συμπάθεια (ἡ) simpatia, compassione. [illegible]

Συμπαθέω - ῶ. M. ήσω. compatire. [illegible]

Συμπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) colui che compatisce, compassionante. [illegible] — παθῶς, ἐπίῤ.

Συμπαθητικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. compassionante, misericordioso. [illegible]

Συμπαίζω. M. παίξομαι. giuocar insieme. [illegible]

Συμπαίκτης - ου (ὁ) καὶ

Συμπαίκτωρ - ορος (ὁ) compagno di gioco. [illegible]

Συμπαλαίω. M. αίσω. lottare insieme. [illegible]

Συμπανηγυρίζω. M. ίσω. festeggiare insieme. [illegible]

Συμπαραβάλλω. M. αλῶ. comparare insieme. [illegible]

Συμπαραλαμβάνω. M. λήψομαι. prender insieme. [illegible]

Συμπαρασκευάζω. M. άσω. preparare insieme. [illegible]

Συμπαρατάσσομαι (τάττομαι). M. τάξομαι. schierarsi insieme. [illegible]

Συμπάρειμι. M. ἔσομαι. trovarsi presente con qualcuno nel medesimo tempo. [illegible]

Συμπάρειμι. M. εἶμι. passare insieme. [illegible]

Digitized by Google

Συμπαρέπομαι. *M.* *ἕψομαι.* seguire qualcuno da vicino. քովէն երթալ · եանըն [illegible] կալմաք ։

Συμπαρίσταμαι. *M.* *στήσομαι.* assistere. օգնել · եարտըմ էթմէք ։

Συμπάροικος (ὁ, ἡ) coabitatore. բնակակից · պիրլէ օթուրան օլան ։

Σύμπας-αντος (*-πασα, -παν.*) tutto insieme ամէնքը միատեղ · հէփսի պիրտէն ։

Συμπάσχω. *M.* *πείσομαι.* compatire. կարեկցիլ · տէրտտաշ օլմաք, [illegible] ։

Συμπατριώτης-ου (ὁ) compatriota. հայրենակից · հէմշէհրի ։

Συμπέμπω. *M.* *πέμψω.* mandare insieme. միատեղ խրկել · պիրպիրլէ եօլլամաք ։

Συμπενθέω-ῶ. *M.* *ήσω.* compatire. ցաւակից ըլլալ · տէրտտաշ օլմաք ։

Συμπεραίνω. *M.* *ανῶ.* terminar insieme. 2. conchiudere. միատեղ լմնցնել՝ կատարել · 2 · եզրակացութիւն հանել · պիրպիրլէ պիթիրմէք՝ թէքմիլ էթմէք · 2 · նէթիճէ չըքարմաք ։

Συμπέρασμα (τὸ) conchiusione. եզրակացութիւն · նէթիճէ ։

Συμπερασματικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.) *-ικῶς.* conchiudente. եզրակացուցիչ · նէթիճէ չըքարան ։

Συμπερασμὸς (ὁ) conchiusione. եզրակացութիւն, հետեւութիւն · նէթիճէ, սօն ։

Συμπερίειμι. *M.* *ειμι.* καὶ

Συμπεριέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* girar intorno assieme. միատեղ բոլորտիքը պտըտիլ · պիրպիրլէ էթրաֆընը տօլաշմաք ։

Συμπεριέχω. *M.* *ἕξω.* comprendere insieme. միատեղ պարունակել · պիրպիրլէ իհաթա էթմէք ։

Συμπεριθέω. *M.* *θεύσομαι.* = *Συμπεριτρέχω.*

Συμπεριλαμβάνω. *M.* *λήψομαι.* comprendere insieme. միատեղ բովանդակել · պիրլէ իհթիվա էթմէք ։

Συμπεριοδεύω. *M.* *εύσω.* = *Συμπεριέρχομαι.*

Συμπεριπατέω-ῶ. *M.* *ήσω.* passeggiare assieme. միատեղ շրջան գալ · պիրպիրլէ կէզինմէք ։

Συμπεριτρέχω. *M.* *δραμοῦμαι.* correre intorno assieme. միատեղ բոլորտիքը վազել · պիրլիկտէ էթրաֆընտա քօշմաք ։

Συμπεριφέρω. *M.* *περιοίσω.* portar insieme intorno. միատեղ բոլորտիքը տանիլ · պիրլիկտէ էթրաֆընտա կէզտիրմէք · (*συνήθ. πθ.* ἢ *μσ.*) girare intorno assieme. 2. conformarsi alla volontà di... condiscendere. միատեղ բոլորտիքը պտըտիլ · 2 · մէկու մը կամացը յարմարիլ, զիջանիլ · պիրլիկտէ էթրաֆը տօլաշմաք · 2 · պիրինին րաղպէթինէ ույմաք, թէնէզզիւլ էթմէք ։

Συμπεριφορά (ἡ) condiscendenza, compiacenza. ներողամտութիւն, զիջանիլը · չէֆքաթ, թէնէզզիւլ ։

Συμπέτομαι. *M.* *πτήσομαι.* volare insieme. միատեղ թռչիլ · պիրպիրլէ ուչմաք ։

Σύμπηκτος (ὁ, ἡ) compatto. հոծ, կուռ · սըքը, քօյու, սիք ։

Συμπιέζω. *M.* *έσω.* comprimere. ճմլել, ճզմել · սըգմաք, պասմաք, էզմէք ։

Συμπίεσις-εως (ἡ) compressione. ճնշում, ճզմում · սըգմա, պասմա, էզմէ ։

Συμπιεσμὸς (ὁ) = *τ. προηγ.*

Συμπίνω. *M.* *πίομαι.* bevere insieme. միատեղ խմել · պիրպիրլէ իչմէք ։

Συμπιπράσκω. *M.* *περάσω.* vendere insieme. միատեղ ծախել · պիրպիրլէ սաթմաք ։

Συμπίπτω. *M.* *πεσοῦμαι.* cader assieme, coincidere. 2. succedere, accadere. միատեղ իյնալ · 2 · հանդիպիլ, պատահիլ · պիրպիրլէ տիւշմէք · 2 · վուքուհ էթմէք, վաքը օլմաք ։

Συμπλανάομαι-ῶμαι. *M.* *ήσομαι.* errare insieme. միատեղ թափառիլ · պիրլիկտէ ավարէ կէզմէք ։

Συμπλεκής-έος (ὁ, ἡ) intrecciato. միատեղ հիւսուած · պիրպիրլէ էօրիւլմիւշ ։

Σύμπλεκτος-η-ον. = *τ. προηγ.*

Συμπλέκω. *M.* *πλέξω.* intrecciare. միատեղ հիւսել · պիրպիրլէ էօրմէք · (*συνήθ. μσ.*) venir alle mani. 2. congiungersi, far l'atto venereo. ձեռք ձեռքի գալ · 2 · զուգիլ, շաղաշարիլ · էլլէշմէք · 2 · ջիմաա էթմէք ։

Σύμπλεξις-εως (ἡ) complicazione. յարակցութիւն, զուգաւորութիւն · պիրլէշմէ, ալըշմա ։

Συμπλέω. *M.* *πλεύσομαι.* navigare insieme. միատեղ նաւել · պիրպիրլէ կէմի իլէ կիթմէք ։

Συμπλήρης-εος (ὁ, ἡ) ripieno. թաթաղուն, լեփ լեցուն · տօլ տօլու ։

Συμπληρόω-ῶ. *M.* *ώσω.* riempiere. զեղուլ, ամառն լեցընել · տօլ տօլու էթմէք, էյի տօլտուրմաք · (*μτνμ.*) = *Ἐκπληρῶ.*

Συμπλήρωμα (τὸ) compimento. կատարում, լրում · թէքմիլլէմէ, թամամլըք ։

Συμπλήρωσις-εως (ἡ) l'azione di riempiere, di compire. զեղում, կատարում · տօլտուրմա, թէքմիլ էթմէ ։

Συμπληρωτικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.) *-ικῶς.* completivo. աւարտիչ · թէքմիլ էտէն ։

Συμπλοκή (ἡ) conflitto, attacco di battaglia. 2. complicazione, connessione. 3. coito. ձեռք ձեռքի գալը, բաղխում պատերազմի · 2 · կցորդութիւն, յօդաւորութիւն · 3 · մերձաւորութիւն, խառնք · էլլէշմէ, տէօյիւշ · 2 · ալըշմա, աքտ · 3 · ջիմաա ։

Σύμπλοος-ους (ὁ, ἡ) chi naviga insieme. միատեղ նաւարկող · պիրպիրլէ կէմի իլէ եօլճուլուգ էտէն ։

Συμπνέω. *M.* *εύσω.* conspirare. համաշունչ ըլլալ, խորք ընել · ահտ ու փէյման էթմէք, [illegible] պիրլէշիք էթմէք ։

Σύμπνοια (ἡ) conspirazione. միաբանութիւն, խորք մէկ ընելը · մուաֆագաթ, [illegible] պիրլէշիք, ահտ ու փէյման ։

Σύμπνοος-ους (ὁ, ἡ) conspiratore. համաշունչ, խորք ընող · [illegible], [illegible] պիրլէշիք էտէն ։

Συμπολεμέω-ῶ. *M.* *ήσω.* combattere insieme. միատեղ պատերազմիլ · պիրպիրլէ ճէնկլէշմէք ։

Συμπολεμίζω. *M.* *ίσω.* = *τ. προηγ.*

Συμπολιορκέω-ῶ. *M.* *ήσω.* assediare insieme. միատեղ պաշարել · պիրպիրլէ մուհասէրէյէ ալմաք ։

Digitized by Google

Συμπολιτεία (ἡ) unione di più città o stati, stati uniti. [illegible]

Συμπολιτεύω. M. εύσω. governare assieme lo stato. [illegible]

Συμπολίτης - ου (ὁ) concittadino. [illegible]

Συμπορεύομαι. M. εύσομαι. andare assieme. [illegible]

Συμπορισμὸς (ὁ) provvisione di cose procurate da più parti. [illegible]

Συμποσία (ἡ) = *Σύμποσις*.

Συμποσιάζω. M. άσω. convivare, mangiare e bere assieme, esser commensale. [illegible]

Συμποσιακὸς - ή - όν. convivale. [illegible]

Συμποσιάρχης - ου καὶ *Συμποσίαρχος* (ὁ) il capo, il presidente d' un banchetto. [illegible]

Συμποσιαστὴς - οῦ (ὁ) commensale. [illegible]

Συμπόσιον (τὸ) banchetto, convito, pasto. [illegible]

Σύμποσις - εως (ἡ) l' azione di bere insieme. [illegible] 2. = *Συμπόσιον*.

Συμπότης - ου (ὁ) conviva. [illegible]

Συμπραγματεύομαι. M. εύσομαι. occuparsi insieme in qualche cosa. [illegible]

Συμπράκτωρ - ορος (ὁ) cooperante. [illegible]

Σύμπραξις - εως (ἡ) cooperazione. [illegible]

Συμπράσσω (ττω.) M. άξω. cooperare. [illegible]

Συμπρεσβευτὴς - οῦ (ὁ) compagno d' ambasciata. [illegible]

Συμπρεσβεύω. M. εύσω. esser compagno d' ambasciata. [illegible]

Σύμπρεσβυς - εως (ὁ) = *Συμπρεσβευτής*.

Συμπρόσειμι. M. έσομαι. esser presente assieme. [illegible]

Συμπροσέχω. M. έξω. attendere insieme. [illegible]

Συμπροφητεύω. M. εύσω. profetizzare insieme. [illegible]

Συμπτύσσω. M. πτύξω. piegare strettamente. [illegible]

Σύμπτωμα (τὸ) accidente, caso. 2. sintomo. [illegible] 2. [illegible]

Συμπτωματικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. sintomatico. 2. fortuito. [illegible]

Σύμπτωσις - εως (ἡ) coincidenza. 2. conflitto, attacco di battaglia. [illegible]

Συμπυκνόω - ῶ. M. ώσω. condensare. [illegible]

Συμφέρον. οὐδ. τ. μτχ. τ. *Συμφέρω*. (συνήθ. ὡς οὐσ.) interesse. [illegible]

Συμφέρω. M. συνοίσω. portar insieme. 2. sopportar insieme. 3. radunare, ammassare. [illegible] (τρτπρσ.) esser utile, giovare. 2. convenire. 3. consentire. [illegible]

Συμφεύγω. M. φεύξομαι. fuggire insieme. [illegible]

Σύμφημι. M. φήσω. convenire, consentire. [illegible]

Συμφθέγγομαι. M. φθέγξομαι. = *Συμφωνῶ*.

Συμφιλέω - ῶ. M. ήσω. amarsi vicendevolmente. [illegible]

Συμφιλοσοφέω - ῶ. M. ήσω. disputare con qualcuno delle questioni filosofiche. [illegible]

Συμφοιτάω - ῶ. M. ήσω. esser condiscepolo. [illegible]

Συμφοιτητὴς - οῦ (ὁ) condiscepolo. [illegible]

Συμφορὰ (ἡ) ammassamento. 2. avvenimento. 3. disgrazia, calamità. [illegible]

Συμφορέω - ῶ. M. ήσω. ammassare, ammucchiare. [illegible]

Συμφόρημα (τὸ) mucchio. [illegible]

Σύμφορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φόρως. utile, vantaggioso. 2. adattato, convenevole. [illegible]

Συμφράζομαι. M φράσομαι. consigliarsi, meditare. [illegible]

Συμφράσσω (ττω.) M. άξω. cingere, serrare d' intorno. [illegible]

Συμφρονέω - ῶ. M. ησω. esser d' accordo, conspirare. 2. conghietturare. [illegible]

Նէֆիէ՝ եէկտիլ եէկֆիէր օլմագ. 2. Թաքլիտ էթմէք։

Συμφρόνησις - εως (ἡ) consenso, accordo. համաձայնութիւն, համակամութիւն. Իթթի-ֆագ, եէկտիլ եէկֆիէր օլմագ։

Συμφροσύνη (ἡ) = *τ. προηγ.*

Σύμφρων - ονος (ὁ, ἡ) consenziente, concorde. համակամ, համաձայնեալ. Մութթէֆիգ, եէկտիլ, եէկֆիէր։

Συμφυής - έος (ὁ, ἡ) connaturale, innato. համաբնական, բնածին. Զաթի, Թապիի, մատէրզատ։ — *φυῶς, ἐπίῤ.*

Συμφυλέτης - ου (ὁ) ch' è dell' istessa tribù. նոյն ցեղէ եղող. պիր գապիլէտէն օլան. 2. (*ἐπμ.*) connazionale. համազգի. պիր միլլէթտէն օլան։

Σύμφυλος (ὁ, ἡ) ch' è dell' istessa tribù. նոյն ցեղէ եղող. պիր գապիլէտէն։

Συμφύρδην, ἐπίῤ. mescolatamente. խառն ի խառն. գարըշըգ։

Συμφυρμὸς (ὁ) mescolanza. խառնուրդ. գարըշըգլըգ։

Σύμφυρτος (ὁ, ἡ) mescolato. խառնափնդոր. գարըշըգ։

Συμφύρω. M. φύρσω. mescolare. խառնել. գարըշթըրմագ։

Σύμφυτος (ὁ, ἡ) innato, naturale. բնածին, բնական. Թապիի, Ճիպիլլի, մատէրզատ։

Συμφύω. M. φύσω. incorporare, unire. մէկ ընել, միաւորել. պիր էթմէք, պիրլէշտիրմէք, պիթիշտիրմէք. (*μσ.*) nascere insieme, essere connaturale. 2. unirsi, congiungersi. միասին ծնանիլ, բնական ըլլալ. 2. միաւորիլ, զուգիլ. պիրլէ տողմագ, Թապիի զաթի օլմագ. 2. պիրլէշմէք, պիթիշմէք։

Συμφωνέω - ῶ. M. ήσω. consonare. 2. esser d' accordo. համաձայնիլ. 2. համաձայն միաբան ըլլալ. ահէնկ էթմէք. 2. Մութթէֆիգ եէկտիլ օլմագ։

Συμφώνησις - εως (ἡ) consonanza. 2. concordia. համաձայնութիւն, ներդաշնակութիւն. 2. միաբանութիւն. ահէնկ. 2. Իթթիֆագ, պիրլիք։

Συμφωνία (ἡ) = *Συμφώνησις.* concerto. ներդաշնակութիւն. ահէնկ։

Σύμφωνος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *φώνως.* concorde. 2. consonante. համաձայն, միաբան. 2. բաղաձայն. Մութթէֆիգ, եէկտիլ. 2. սամիթ։

Συμψηφίζω. M. ίσω. calcolare insieme. միասին համրել. պիրլիկտէ հէսապ էթմէք։

Σύμψηφος (ὁ, ἡ) che dà l' istesso suffragio, concorde, նոյն քուէն տուող, համակամ. պիր ռէյի վէրէն, Մութթէֆիգ։

Συμψυχέω, Συμψυχία, Σύμψυχος. = *Ὁμοψυχέω κτλ.*

Σὺν καὶ Ἀττ. Ξὺν. προθ. con, insieme. հետ, միասին, ընդ. պիրլէ, պիրլիկտէ, իլէ։

Συναγγέλλω. M. ελῶ. annunziare assieme. միասին խմբովին պատգամ տալ. պիրլիկտէ խապէր վէրմէք։

Συναγορεύω. M. εύσω. difender la causa di ... esser l' avvocato di ... միասին պաշտպանել, փաստաբան ըլլալ. [illegible]

[illegible] վէքիլ օլմագ։

Συνάγχη (ἡ) squinanzia, angina. փողացաւ. հէլաննագ։

Συνάγω. M. άξω. congregare, raccogliere. 2. unire. 3. accogliere. 4. conchiudere. հաւաքել, ժողովել. 2. միաւորել. 3. սիրով ընդունիլ. 4. եզրակացութիւն հանել. պիրիքտիրմէք, ճէմ էթմէք, թօփլամագ. 2. պիր էթմէք. 3. մուհապպէթլէ գապուլ էթմէք. 4. նէթիճէ չըգարմագ։

Συναγωγὴ (ἡ) radunanza, congregazione, assemblea. 2. conchiusione. ժողով. 2. եզրակացութիւն. ճէմաաթ, մէճլիս, մէճլիս. 2. նէթիճէ։

Συναγώγιον (τὸ) scotto, quota. հանգանակ. բէշքէշ։

Συναγωνίζομαι. M. ίσομαι. combattere insieme, ajutare, soccorrere. միասին կռուել, օգնել. պիրլիկտէ տէօյիւշմէք, եարտըմ էթմէք։

Συναγώνισμα (τὸ) concorso. օգնութիւն. եարտըմ։

Συναγωνιστής - οῦ (ὁ) = *Σύμμαχος.*

Συνάδελφος (ὁ, ἡ) confratello. եղբայրակից. գարտաշ։

Συναδικέω - ῶ. M. ήσω. esser complice d'un' ingiustizia. անիրաւութեան մէջ կցորդ ըլլալ. պիր հագսըզլըգտա շէրիք օլմագ։

Συνᾴδω. M. ᾄσομαι. cantar assieme. միասին երգել. 2. = *Συμφωνῶ* (2).

Συναθροίζω. M. οίσω. ammassare. կուտել. ըգմագ։

Συνάθροισις - εως (ἡ) = *Συναθροισμός.*

Συνάθροισμα (τὸ) mucchio. դէզ, կոյտ. եըղըն։

Συναθροισμὸς (ὁ) accumulazione. դիզումն. եըղըմ, պիրիքտիրմէ։

Συναίνεσις - εως (ἡ) assenso, approvazione. հաւանութիւն, հաճութիւն. ըրզա, գապուլլէթ։

Συναινέτης - ου (ὁ) partigiano. կուսակից, համախոհ. Թարաֆտար, Թարաֆ։

Συναινέω - ῶ. M. αινέσω. acconsentire, approvare. հաւանիլ, ընդունիլ. ըրզա վէրմէք, գապուլ օլմագ, գապուլլանմագ։

Συναινος (ὁ, ἡ) = *Σύμφωνος* (2).

Συναίρεσις - εως (ἡ) (*Γραμτ.*) contrazione, riduzione di due sillabe in una sineresi. երկու վանկը մէկ ընելը. իքի հէճէյի պիր հէճէ էթմէ։

Συναιρέω - ῶ. M. ήσω. prender assieme. 2. restringere, abbreviare. միասին բռնել. 2. սեղմել, կարճել. պիրլիկտէ թութմագ. 2. գըսալթմագ։

Συναίρω. M. αρῶ. elevare assieme. 2. soccorrere, ajutare. միասին վերցնել. 2. օգնել. պիրլիկտէ գալտըրմագ. 2. եարտըմ էթմէք։

Συναισθάνομαι. M. αισθήσομαι. sentire assieme. միասին զգալ. պիրլիկտէ դույմագ։

Συναίσθησις - εως (ἡ) sentimento interiore. ներքին զգայութիւն. հիսսի պաթինի։

Συναιτιάομαι - ῶμαι. M. άσομαι. accusare insieme. միասին ամբաստանել. պիրլիկտէ շիքեայէթ էթմէք։

Digitized by Google

Συναίτιος (ὁ, ἡ) complice. [illegible]

Σύναιχμος (ὁ, ἡ) = *Σύμμαχος*.

Συνακμάζω. *M*. *άσω*. fiorire nell'età insieme. 2. infiammarsi assieme. [illegible] (...) · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Συνακολουθέω - ῶ. *M*. *ήσω*. accompagnare, seguire. [illegible]

Συνακόλουθος (ὁ, ἡ) accompagnatore. [illegible]

Συνακούω. *M*. *ακούσομαι*. udire assieme. [illegible]

Συνακτήριον (τὸ) luogo di radunanza. [illegible]

Συνακτικὸς - ή - όν. collettivo. [illegible]

Συναλαλάζω. *M*. *άσω*. gridare assieme. [illegible]

Συναλγέω - ῶ. *M*. *ήσω*. condolersi. [illegible]

Συναλλαγὴ (ἡ) commercio, conversazione, convenzione, contrattamento. 2. conciliazione. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Συνάλλαγμα (τὸ) cambio. [illegible]

Συναλλαγματικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. commerciale. [illegible]

Συναλλακτὴς - οῦ (ὁ) conciliatore. 2. contrattante. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Συναλλακτικὸς - ή - όν. conciliatorio. [illegible] *Ἴδε καὶ Συναλλαγματικός*.

Συνάλλαξις - εως (ἡ) = *Συναλλαγή*.

Συναλλάσσω (ττω). *M*. *άξω*. far un cambio. 2. conciliare. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible] · (*ἐλλ. ἢ μσ. καὶ πθ.*) contrattare, aver commercio con qualcuno, negoziare. [illegible]

Συναλοιφὴ (ἡ) riduzione di due vocali in una. [illegible]

Συναμαρτάνω. *M*. *ήσομαι*. peccare con qualcuno. [illegible]

Σύναμμα (τὸ) nodo. [illegible]

Συναμύνω. *M*. *υνῶ*. = *Συμβοηθῶ*.

Συναμφότερος - α - ον. (*χυρ εἰς τὸ πλθ*.) tutti e due insieme. [illegible]

Συνάμφω (*ἀνάρθ*.) tutti e due insieme. [illegible]

Συναναβαίνω. *M*. *βήσομαι*. salire assieme. [illegible]

Συναναγινώσκω. *M* *γνώσομαι*. leggere assieme. [illegible]

Συνανάγω. *M*. *άξω*. portare sopra assieme. [illegible]

Συναναλαμβάνω. *M*. *λήψομαι*. ricevere insieme. [illegible]

Συναναλίσκω. *M*. *αλώσω*. spender insieme. [illegible]

Συναναμιμνήσκω. *M*. *αναμνήσω*. ricordare in pari tempo. [illegible]

Συναναπαύομαι. *M*. *παύσομαι*. riposare insieme. [illegible]

Συναναπληρόω - ῶ. *M*. *ώσω*. riempiere, compire insieme. [illegible]

Συναναπράσσω (ττω). *M*. *πράξω*. esigere insieme. [illegible]

Συνάναρχος (ὁ, ἡ) coeterno. [illegible]

Συναναστρέφω. *M*. *ψω*. tornar insieme. [illegible] · (*μσ*.) conversare. [illegible]

Συναναστροφὴ (ἡ) conversazione. [illegible]

Συνανατέλλομαι. *M*. *τελοῦμαι* sorger, spuntare insieme. [illegible]

Συνανατρέφω. *M*. *θρέψω*. allevare insieme. [illegible]

Συναναχορεύω. *M*. *εύσω*. danzare insieme. [illegible]

Συναναχωρέω - ῶ. *M*. *ήσω*. partire insieme. [illegible]

Συνάνειμι. *M*. *ειμι*. *καὶ*

Συνανέρχομαι. *M*. *ελεύσομαι*. ascendere assieme. [illegible]

Συνανθέω - ῶ. *M*. *ήσω*. fiorire assieme. [illegible]

Συνανθρωπεύω καὶ (*συγχρτρ*.) - *εύομαι*. *M*. *εύσω - ομαι*. vivere frà gli uomini. [illegible]

Συνανθρωπέω - ῶ. *M*. *ήσω καὶ*

Συνανθρωπίζω. *M*. *ίσω*. = *Συνανθρωπεύω*.

Συνανίστημι. *M*. *αναστήσω*. levare, alzare insieme. [illegible]

Συνανοίγνυμι (- *οίγω*). *M*. *ανοίξω*. aprire insieme. [illegible]

Συναντάω (- *έω*) - *ῶ*. *M*. *ήσω*. incontrare. [illegible]

Συνάντημα (τὸ) incontro, avvenimento. [illegible]

Digitized by Google

Συνάντησις - εως (ἡ) scontro. [illegible]

Συναντιλαμβάνομαι. *M.* λήψομαι. ajutare, soccorrere. [illegible]

Συναντίληψις - εως (ἡ) soccorso, assistenza. [illegible]

Σύναξις - εως (ἡ) radunanza, assemblea. [illegible]

Συναπάγω. *M.* ἄξω. trasportar assieme. [illegible]

Συναπαντάω - ῶ. *M.* ησω καὶ

Συναπαντίζω. *M.* ίσω. = *Συναντάω.*

Συναπαρτίζω. *M.* ίσω. perfezionare insieme. [illegible]

Συνάπας - ασα - αν. = *Σύμπας.*

Συνάπειμι. *M.* ἔσομαι. esser assente nel medesimo tempo. [illegible]

Συνάπειμι. *M.* εἶμι. = *Συναπέρχομαι.*

Συναπελαύνω. *M.* ελάσω. cacciare assieme. [illegible]

Συναπέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. partire insieme. [illegible]

Συναποβαίνω. *M.* βήσομαι. sbarcarsi assieme. [illegible]

Συναποβάλλω. *M.* βαλῶ. perdere o gettare assieme. [illegible]

Συναποδημέω - ῶ. *M.* ήσω. pellegrinare assieme. [illegible]

Συναπόδημος (ὁ, ἡ) compagno nel pellegrinaggio. [illegible]

Συναποθνήσκω. *M.* θανοῦμαι. morire insieme. [illegible]

Συναποκινδυνεύω. *M.* εύσω. pericolare insieme. [illegible]

Συναποκρίνομαι. *M.* κρινοῦμαι. risponder assieme. [illegible]

Συναποκτείνω (κτίννυμι). *M.* κτενῶ. uccidere insieme. [illegible]

Συναπολογέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. difender assieme. [illegible]

Συναποσβέννυμι. *M.* σβέσω. spegnere insieme. [illegible]

Συναποστάτης - ου (ὁ) compagno d'una ribellione. [illegible]

Συναποστέλλω. *M.* ελῶ. mandar insieme. [illegible]

Συναποφαίνω. *M.* φανῶ. mostrare insieme. [illegible]

Συναπτικὸς - ή - όν. che ha la forza d'attaccare. [illegible]

Συναπτὸς - ή - όν. attaccato, unito. [illegible]

Συνάπτω. *M.* ἄψω. attaccare, unire insieme. 2. contrarre. [illegible] 2. [illegible]

Συναρέσκω. *M.* αρέσω. approvare. [illegible]

Συναρθρόω - ῶ. *M.* ώσω. articolare. [illegible]

Συνάρθρωσις - εως (ἡ) articolazione. [illegible]

Συναριθμέω - ῶ. *M.* ήσω. annoverare insieme. [illegible]

Συνάριθμος (ὁ, ἡ) annoverato assieme. [illegible]

Συναριστάω - ῶ. *M.* ήσω. pranzare insieme. [illegible]

Συναρμογή (ἡ) connessione. [illegible]

Συναρμόζω. *M.* όσω. connettere, attaccare insieme, adattare. [illegible]

Σύναρμος (ὁ, ἡ) connesso, adatto. [illegible]

Συναρμόττω. *M.* όσω. = *Συναρμόζω.*

Συναρπαγή (ἡ) il rapire assieme. [illegible]

Συναρπάζω. *M.* άσω. rapire assieme. [illegible]

Συναρτάω - ῶ. *M.* ήσω. appender assieme. [illegible] (συνεκδχ.) connettere. [illegible]

Συνάρτησις - εως (ἡ) connessione. [illegible]

Συναρτίζω. *M.* ίσω. = *Συναπαρτίζω.*

Συναρχία (ἡ) radunanza de' magistrati. [illegible]

Σύναρχος (ὁ) collega. [illegible]

Συνάρχω. *M.* ἄρξω. comandare, dominare insieme. [illegible]

Συνασκέω - ῶ. *M.* ήσω. esercitar insieme. [illegible]

Συνασπάζομαι. *M.* άσομαι. salutare assieme. [illegible]

Συνασπιδόω - ῶ. *M.* ώσω καὶ

Συνασπίζω. *M.* ίσω. prender lo scudo vicino a quello d'un altro. [illegible] (ἐν γεν.) = *Συμπολεμῶ.*

Συνασπιστής - οῦ (ὁ) = *Σύμμαχος.*

Συνασχολέω - ῶ. *M.* ήσω. occuparsi insieme. [illegible]

Συνατιμάζω. *M.* άσω. disonorare assieme.

Digitized by Google

[illegible]

Συνατυχέω-ῶ. *M.* ἡσω. esser compagno d' un infortunio. [illegible]

Συναυλία (ἡ) concerto. [illegible] 2. = Συναυλισμός.

Συναυλίζομαι. *M.* ίσομαι. coabitare. [illegible]

Συναυλισμὸς (ὁ) coabitazione. [illegible]

Σύναυλος (ὁ, ἡ) che fà concerto. 2. coabitatore. [illegible]

Συναφαιρέω-ῶ. *M.* ήσω. toglier assieme. [illegible]

Συνάφεια (ἡ) connessione. [illegible]

Συναφὴ (ἡ) = τ. προηγ.

Συναφης-έος (ὁ, ἡ) connesso. [illegible]

Σύναψις-εως (ἡ) contatto, connessione. 2. il venir alle mani, attacco. [illegible]

Συνδακρύω. *M.* δακρύσω. pianger assieme, compiangere. [illegible]

Συνδαπανάω-ῶ. *M.* ήσω. spender assieme. [illegible]

Συνδειπνέω-ῶ. *M.* ήσω. cenare insieme. [illegible]

Συνδείπνιον καὶ **Σύνδειπνον** (τὸ) convivio, convito. [illegible]

Σύνδειπνος (ὁ, ἡ) commensale, conviva. [illegible]

Σύνδενδρος (ὁ, ἡ) pieno d' alberi. [illegible]

Σύνδεσις-εως (ἡ) connessione. [illegible]

Συνδεσμεύω. *M.* εύσω. legare assieme, connettere. [illegible]

Σύνδεσμος (ὁ) vincolo, legame. 2. congiunzione. [illegible]

Συνδετικός-ή-όν. copulativo. [illegible]

Συνδέω. *M.* δήσω. collegare. [illegible]

Συνδιαβάλλω. *M.* βαλῶ. calunniare assieme. [illegible]

Συνδιάγω. *M.* άξω. convivere. [illegible]

Συνδιαιτάομαι-ῶμαι. *M.* ήσομαι. coabitare, convivere. [illegible]

Συνδιαίτησις-εως (ἡ) coabitazione. [illegible]

Συνδιαιτητὴς-οῦ (ὁ) coabitatore. [illegible]

Συνδιαλέγομαι. *M.* λέξομαι. abboccarsi. [illegible]

Συνδιαλλαγὴ (ἡ) riconciliazione. [illegible]

Συνδιαλλάσσω (ττω). *M.* άξω. riconciliare. [illegible]

Συνδιανέμω. *M.* νεμῶ. distribuire assieme. [illegible]

Συνδιαρκέω-ῶ. *M.* ήσω. durar insieme. [illegible]

Συνδιατελέω-ῶ. *M.* τελέσω. terminar assieme. [illegible]

Συνδιατρίβω. *M.* ψω. conversare. [illegible]

Συνδιαφέρω. *M.* συνδιοίσω. sostener assieme. [illegible]

Συνδιαφθείρω. *M.* φθερῶ. corrompere insieme. [illegible]

Συνδιδάσκω. *M.* δάξω. insegnare insieme. [illegible]

Συνδίδωμι. *M.* συνδώσω. dar assieme, radunare. [illegible]

Συνδιέξειμι. *M.* ειμι καὶ

Συνδιεξέρχομαι. *M.* ελεύσομαι. raccontare o leggere assieme. [illegible]

Συνδιημερεύω. *M.* εύσω. passare la giornata assieme. [illegible]

Συνδικάζω. *M.* άσω. giudicare insieme. [illegible]

Συνδικαστὴς-οῦ (ὁ) chi giudica assieme. [illegible]

Συνδικέω-ῶ. *M.* ήσω. difender la causa di qualcuno. [illegible]

Σύνδικος (ὁ) avvocato. [illegible]

Συνδιοικέω-ῶ. *M.* ήσω. reggere assieme. [illegible]

Συνδιώκω. *M.* διώξω. cacciare, perseguitare assieme. [illegible]

Συνδοκέω-ῶ. *M.* δόξω. consentire. [illegible]

Συνδοξάζω. *M.* άσω. glorificare, onorare insieme. [illegible]

Συνδουλεύω. *M.* εύσω. esser conservo. [illegible]

Σύνδουλος (ὁ, ἡ) conservo. [illegible]

Συνδρομὴ (ἡ) concorso, concorrenza. [illegible]

Digitized by Google

Σύνδρομος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *δρόμως*. concorrente. [illegible]

Συνδυάζω. *M.* *άσω*. congiungere, accoppiare. [illegible]

Συνδυασμὸς (ὁ) accoppiamento. 2. collusione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σύνδυο (οἱ, αἱ, τὰ) (*ἄκλ.*) due insieme. [illegible]

Σύνεγγυς, *ἐπίῤ*. vicino, presso. [illegible]

Συνεδρεία (ἡ) = *Συνεδρία*.

Συνεδρεύω. *M.* *εύσω*. seder assieme, esser membro, d'un' assemblea, d'un consesso, esser collega. [illegible]

Συνεδρία (ἡ) consesso, assemblea. [illegible]

Συνεδριάζω. *M.* *άσω*. = *Συνεδρεύω*.

Συνέδριον (τὸ) assemblea, consiglio, consesso. [illegible]

Σύνεδρος (ὁ, ἡ) membro d' un consesso, collega. [illegible]

Συνεθίζω. *M.* *ίσω*. accostumare. [illegible]

Συνεθισμὸς (ὁ) consuetudine. [illegible]

Συνείδησις - *εως* (ἡ) coscienza. [illegible]

Σύνειμι. *M.* *ἔσομαι*. esser assieme, aver delle relazioni con ... 2. aver commercio carnale con ... [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σύνειμι. *M.* *ειμι*. = *Συνέρχομαι*.

Συνείργω. *M.* *είρξω*. serrare, legare, stringere con ... [illegible]

Συνειρμὸς (ὁ) = *Συνάφεια*.

Συνείρω. *M.* *έρσω*. connettere, collegare. 2. continuare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συνεισάγω. *M.* *άξω*. introdurre assieme. [illegible]

Συνεισβάλλω. *M.* *βαλῶ*. avventarsi, assalire in pari tempo. [illegible]

Συνείσειμι. *M.* *ειμι καὶ*

Συνεισέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι*. entrare insieme. [illegible]

Συνεισφέρω. *M.* *εισοίσω*. contribuire. [illegible]

Συνεισφορὰ (ἡ) contribuzione. [illegible] ([illegible]). [illegible]

Συνεκδέχομαι. *M.* *δέξομαι*. ricevere assieme. [illegible]

Συνέκδημος (ὁ, ἡ) compagno di pellegrinaggio. [illegible]

Συνεκδοχὴ (ἡ) sineddoche. (figura rettorica). [illegible] ([illegible]). [illegible] ([illegible]).

Συνεκδύομαι. *M.* *δύσομαι*. spogliarsi assieme. [illegible]

Συνεκθνήσκω. *M.* *θανοῦμαι*. morire assieme. [illegible]

Συνεκλέγω. *M.* *λέξω*. scegliere insieme. [illegible]

Συνεκπλέω. *M.* *πλεύσομαι*. partir dal porto insieme. [illegible]

Συνεκπνέω. *M.* *πνεύσω*. esalare, morire assieme. [illegible]

Συνεκπονέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. cooperare, lavorare assieme. [illegible]

Συνεκπορεύομαι. *M.* *εύσομαι*. sortir fuori insieme. [illegible]

Συνεκτάσσω (*ττω*). *M.* *τάξω*. schierare assieme. [illegible]

Συνεκτελέω - *ῶ*. *M.* *τελέσω*. eseguire insieme. [illegible]

Συνεκτικὸς - *ή* - *όν*. che contiene in se, capace. [illegible]

Συνεκτικῶς, *ἐπίῤ*. sommariamente. [illegible]

Συνεκτρέχω. *M.* *δραμοῦμαι*. concorrere, soccorrere. [illegible]

Συνεκχέω. *M.* *χεύσω*. versar fuori assieme. [illegible]

Συνελαύνω. *M.* *ελάσω καὶ Ἀττ. ελῶ*. restringere, dare la stretta. [illegible]

Συνέλευσις - *εως* (ἡ) assemblea, congresso. [illegible]

Συνελπίζω. *M.* *ίσω*. sperare del pari. [illegible]

Συνεμβαίνω. *M.* *βήσομαι*. entrare assieme. [illegible]

Συνεμβολὴ (ἡ) impeto fatto nell' istesso tempo. [illegible]

Συνεμπίπτω. *M.* *πεσοῦμαι*. coincidere, ac-

Digitized by Google

cadere nel medesimo tempo. [illegible]

Συνεμπλέκω. *M.* *πλέξω.* intrecciare. [illegible]

Συνεμφαίνω. *M.* *φανῶ.* mostrare insieme o nell'istesso tempo, alludere. [illegible]

Συνέμφασις - εως (ἡ) allusione. [illegible]

Συνενόω - ῶ. *M.* *ώσω.* unire assieme, connettere. [illegible]

Συνεξαμαρτάνω *M.* *αμαρτήσομαι.* errare, peccare insieme. [illegible]

Συνεξανίστημι. *M.* *αναστήσω.* alzare, levare nell' istesso tempo, assieme. [illegible]

Συνέξειμι. *M.* *ειμι.* = *Συνεξέρχομαι.*

Συνεξεμέω - ῶ. *M.* *εμέσω.* vomitar insieme. [illegible]

Συνεξέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* sortir fuori assieme. [illegible]

Συνεξισόω - ῶ. *M.* *ώσω.* uguagliare. [illegible]

Συνεξομοιόω - ῶ. *M.* *ώσω.* assimilare perfettamente. [illegible]

Συνεορτάζω. *M.* *άσω.* festeggiare insieme. [illegible]

Συνεπάδω. *M.* *άσομαι.* cantar assieme. [illegible]

Συνεπαινέω - ῶ. *M.* *αινέσω.* = *Συναινῶ.*

Συνέπαινος (ὁ, ἡ) = *Σύναινος.*

Συνεπαιτιάομαι - ῶμαι. *M.* *άσομαι.* accusare assieme. [illegible]

Συνεπακολουθέω - ῶ. *M.* *ήσω.* seguire assieme. [illegible]

Συνεπανίστημι. *M.* *αναστήσω.* sollevare assieme. [illegible]

Συνέπεια (ἡ) conseguenza, serie, connessione, concatenazione d'un discorso. [illegible]

Συνεπεμβαίνω. *M.* *βήσομαι.* = *Ἐπεμβαίνω.*

Συνεπευφημέω - ῶ. *M.* *ήσω.* acclamare assieme. [illegible]

Συνεπηχέω - ῶ. *M.* *ήσω.* suonare assieme. [illegible]

Συνεπιγράφω. *M.* *γράψω.* ascrivere, attribuire insieme. [illegible]

Συνεπιθρηνέω - ῶ. *M.* *ήσω.* lamentarsi assieme. [illegible]

Συνεπιθυμέω - ῶ. *M.* *ήσω.* desiderare assieme. [illegible]

Συνεπιθυμητής - οῦ (ὁ) competitore. [illegible]

Συνεπικρίνω. *M.* *κρινῶ.* giudicar assieme. [illegible]

Συνεπικροτέω - ῶ. *M.* *ήσω.* applaudire assieme. [illegible]

Συνεπικυρόω - ῶ. *M.* *ώσω.* ratificare assieme. [illegible]

Συνεπιμελέομαι - οῦμαι. *M.* *ήσομαι.* aver cura, curare assieme. [illegible]

Συνεπινοέω - ῶ. *M.* *ήσω.* inventare, immaginare insieme. [illegible]

Συνεπίσκοπος (ὁ) coadjutore del vescovo. [illegible]

Συνεπισπεύδω. *M.* *εύσω.* affrettare o affrettarsi assieme. [illegible]

Συνεπίσταμαι. *M.* *επιστήσομαι.* saper insieme. [illegible]

Συνεπιστρέφω. *M.* *στρέψω.* volgere o ritornare insieme. [illegible]

Συνεπιταχύνω. *M.* *υνῶ.* = *Συνεπισπεύδω.*

Συνεπιτείνω. *M.* *τενῶ.* aumentare insieme. [illegible]

Συνεπιφέρω. *M.* *συνεποίσω.* portare, arrecare assieme. [illegible]

Συνεπιφορτίζω. *M.* *ίσω.* caricare assieme. [illegible]

Συνεπιχειρέω - ῶ. *M.* *ήσω.* assalire assieme. [illegible]

Συνέπομαι. *M.* *ἕψομαι.* seguire di dietro. [illegible]

Συνεπτυγμένως, *ἐπίῤ.* succintamente. [illegible]

Συνερανίζω. *M.* *ίσω.* radunare. 2. contribuire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συνεραστής - οῦ (ὁ) rivale. [illegible]

Συνεράω - ῶ. *M.* *ερασθήσομαι.* amare assieme, esser rivale. [illegible]

Digitized by Google

Συνεργάζομαι. M. *άσομαι.* travagliare, lavorare insieme. [illegible] (*ἐν γέν.*) = *Ἐξεργάζομαι.*

Συνεργαστὴς - *οῦ* καὶ

Συνεργάτης - *ου* (ὁ) cooperante. [illegible]

Συνεργέω - *ῶ.* M. *ήσω.* cooperare. [illegible]

Συνεργία (ἡ) cooperazione. [illegible]

Συνεργὸς (ὁ, ἡ) cooperatore. [illegible]

Συνερέσσω. M. *ερέσω.* remigare assieme. [illegible]

Συνερίζω. M. *ίσω.* litigare assieme. [illegible]

Σύνερξις - *εως* (ἡ) congiunzione, accoppiamento. [illegible]

Συνέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* radunarsi, riunirsi insieme. 2. acconsentire. 3. avvenire. 4. congiungersi, accoppiarsi. [illegible]

Συνερωτάω - *ῶ.* M. *ήσω.* dimandare, interrogare assieme. [illegible]

Συνεσθίω. M. *έδομαι.* mangiar assieme. [illegible]

Σύνεσις - *εως* (ἡ) intelligenza, prudenza, sapienza. 2. coscienza. [illegible]

Συνεσταλμένως, ἐπίῤ. parcamente. [illegible]

Συνεστηκότως, ἐπίῤ costantemente. [illegible]

Συνέστιος (ὁ, ἡ) coabitante. 2. commensale. [illegible]

Συνεστραμμένως, ἐπίῤ. con un parlare breve ed energico. [illegible]

Συνέταιρος (ὁ) compagno. [illegible]

Συνετὸς - *η* - *όν.* prudente, intelligente. [illegible]

Συνετῶς, ἐπίῤ. prudentemente. [illegible]

Συνευδαιμονέω - *ῶ.* M. *ήσω.* partecipare della felicità. [illegible]

Συνευδοκέω - *ῶ.* M. *ήσω.* comprovare. [illegible]

Συνευνέτης-*ου* (ὁ) καὶ *Συνευνέτις*-*ιδος*(ἡ) καὶ

Σύνευνος (ὁ, ἡ) chi dorme nell'istesso letto, consorte. [illegible]

Συνευρίσκω. M. *ευρήσω.* trovar assieme. [illegible]

Συνευφραίνομαι. M. *ευφρανθήσομαι.* rallegrarsi assieme. [illegible]

Συνεύχομαι. M. *εύξομαι.* pregar assieme. [illegible]

Συνευωχέω - *ῶ.* M. *ήσω.* banchettare assieme. [illegible]

Συνέφηβος (ὁ, ἡ) coetaneo in pubertà. [illegible]

Συνεφίσταμαι. M. *επιστήσομαι.* sollevarsi insieme contro. [illegible]

Συνέχεια (ἡ) continuazione, assiduità. [illegible]

Συνεχὴς - *έος* (ὁ, ἡ) continuo, assiduo, perpetuo. 2. coerente. 3. frequente. [illegible]

Συνέχω. M. *συνέξω.* tenere assieme. 2. contenere, racchiudere. 3. opprimere, affliggere. [illegible]

Συνεχῶς, ἐπίῤ. continuamente. 2. frequentemente. [illegible]

Σύνηβος (ὁ, ἡ) = *Συνέφηβος.*

Συνηγορέω - *ῶ.* M. *ήσω.* difendere la causa di qualcuno, avvocare. [illegible]

Συνηγόρημα (τὸ) καὶ

Συνηγορία (ἡ) avvocaria, patrocinio. [illegible]

Συνήγορος (ὁ, ἡ) avvocato. [illegible]

Συνήδομαι. M. *ησθήσομαι.* = *Συγχαίρω.*

Συνηδύνω. M. *υνῶ.* dilettare assieme. [illegible]

Συνήθεια (ἡ) consuetudine. 2 famigliarità. [illegible]

Συνήθης - *εος* (ὁ, ἡ) consueto. 2. famigliare, accostumato, domestico. [illegible]

Συνήθως, ἐπίῤ. secondo il costume. 2. ordinariamente, per lo più. [illegible]

Συνηκω. M. *ήξω.* = *Συνέρχομαι.*

Συνηλικιώτης-ου (ὁ) καὶ **Συνηλικιῶτις**-ιδος (ἡ) = τῷ

Συνήλικος καὶ **Συνῆλιξ**-ικος (ὁ, ἡ) coetaneo. [illegible]

Σύνηλυς-υδος (ὁ, ἡ) venuto assieme. [illegible]

Συνημμένως, ἐπίῤ (μτ.) congiuntamente. [illegible]

Συνηρεφής-έος (ὁ, ἡ) opaco, ombroso. [illegible]

Συνῃρημένως, ἐπίῤ. per sineresi. [illegible]

Σύνθακος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Συγκάθεδρος.

Συνθάπτω. Μ. θάψω. seppellire insieme. [illegible]

Σύνθεμα (τὸ) = Σύνθημα.

Συνθερίζω. Μ. ίσω. mietere assieme. [illegible]

Σύνθεσις-εως (ἡ) composizione. 2. sintesi. [illegible]

Συνθέτης-ου (ὁ) compositore. [illegible]

Συνθετικὸς-ή-όν. sintetico. [illegible]

Σύνθετος (ὁ, ἡ) composto. [illegible] — θέτως, ἐπίῤ.

Συνθετὸς-ή-όν. = Σύνθετος. 2. suscettibile di composizione. [illegible]

Συνθέω. Μ. θεύσομαι. concorrere. [illegible]

Συνθήκη (ἡ) contratto, convenzione. [illegible]

Σύνθημα (τὸ) segno, segnale, contrassegno. 2. cifra. 3. convenzione. [illegible]

Συνθηματικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. scritto in cifra. [illegible]

Συνθηρευτής-οῦ (ὁ) καὶ

Σύνθηρος (ὁ, ἡ) compagno di caccia. [illegible]

Συνθλάω-ῶ. Μ. θλάσω. fracassare. [illegible]

Συνθλίβω. Μ. θλίψω. comprimere. [illegible]

Σύνθλιψις-εως (ἡ) compressione. [illegible]

Συνθνήσκω. Μ. θανοῦμαι. morire insieme. [illegible]

Σύνθοινος (ὁ, ἡ) = Σύνδειπνος.

Συνθρηνέω-ῶ. Μ. ήσω. lamentarsi assieme, compiangere. [illegible]

Σύνθρονος (ὁ, ἡ) chi partecipa del medesimo trono, del medesimo regno. [illegible]

Συνθύω. Μ. θύσω. sacrificare assieme. [illegible]

Συνιερεὺς-έως (ὁ) compagno in sacerdozio. [illegible]

Συνίημι. Μ. συνήσω. comprendere, intendere, sentire. 2. convenire, far un patto. [illegible]

Συνίστημι. Μ. συστήσω. costituire, stabilire. 2. unire, costruire, formare, creare. 3. raccomandare. 4. conciliare. [illegible] (μσ.) esser composto. 2. associarsi. 3. cospirare. [illegible]

Συνίστωρ-ορος (ὁ, ἡ) conscio, testimonio. [illegible]

Σύνναος (ὁ, ἡ) adorato nel medesimo tempio. [illegible]

Συννέμω. Μ. νεμῶ. pascere (μσ.) pascersi assieme. [illegible]

Συννεύω. Μ. εύσω. inchinare assieme. 2. acconsentire. 3. cospirare. [illegible]

Συννέφεια (ἡ) nuvolato. [illegible]

Συννεφέω-ῶ. Μ. ήσω. annuvolare. [illegible]

Συννεφής-έος (ὁ, ἡ) nuvoloso. [illegible]

Συννεφόω-ῶ. Μ. ώσω. = Συννεφέω.

Συννοέω-ῶ. Μ. ήσω. pensare, considerare frà se, meditare. 2. intendere. [illegible]

Σύννοια (ἡ) riflessione. [illegible]

Σύννομος (ὁ, ἡ) che si pasce assieme. 2. compagno, amico, consorte. [illegible]

Σύννοος-ους (ὁ, ἡ) pensieroso, cogitabondo. [illegible]

Συννοσέω-ῶ. *M.* *ήσω.* ammalarsi insieme. միատեղ հիւանդանալ. պէրապէր խասթալանմագ:

Συνοδεύω. *M.* *εύσω.* accompagnare. ուղեկցել. եօլտաշլըգ էթմէք:

Συνοδία (ἡ) accompagnamento. 2. carovana. ուղեկցութիւն. 2. կարաւան. եօլտաշլըգ. 2. քէրվան:

Συνοδικός-ή-όν. sinodico. ուղեկցական, զուգընթացական (մոլորակ). պէրապէր եօլ ալան (սէյյարէ):

Συνόδιον (τὸ) congiunzione della luna. լուսնին արեւուն հետ միատեղ ճամբայ ընելը. իքթիրան, քըրան, (գամէրին աֆիթապ իլէ պէրապէր եօլ ալմասը):

Συνοδίτης-ου (ὁ) compagno di viaggio. ուղեկից. եօլտաշ:

Συνοδοιπορέω-ῶ. *M.* *ήσω.* viaggiare insieme. միատեղ ճամբորդութիւն ընել. պէրապէր եօլճուլուգ էթմէք:

Συνοδοιπόρος (ὁ, ἡ) = *Συνοδίτης.*

Σύνοδος (ἡ) congresso, concilio, sinodo. դումար, ժողովք, սիւնհոդոս. ճէմահիյէթ, մէճլիս, ճամիւն:

Σύνοδος (ὁ, ἡ) = *Συνοδίτης.*

Συνοδύρομαι. *M.* *οδυροῦμαι.* = *Συνθρηνῶ.*

Σύνοιδα. *M.* *συνείσομαι.* esser conscio, consapevole. գիտակից՝ գիտակ ըլլալ. հապէրտար օլմագ. (ὡς οὐσ.) *Τὸ συνειδός* = *Συνείδησις.*

Συνοικειόω-ῶ. *M.* *ώσω.* famigliarizzare. ընտանեցընել. ալըշտըրմագ, իւլֆէթլէնտիրմէք:

Συνοικέσιον (τὸ) = *Συνοίκησις.*

Συνοικέτης-ου (ὁ) coabitante. բնակակից. պիրլէ օթուրան:

Συνοικέω-ῶ. *M.* *ήσω.* coabitare. միատեղ բնակիլ. պիրլէ օթուրմագ:

Συνοίκησις-εως (ἡ) coabitazione. 2. matrimonio, connubio. բնակակցութիւն. 2. ամուսնութիւն. պիրլէ օթուրմա. 2. նիքեահ, էվլէնմէ:

Συνοικητὴρ-ῆρος καὶ *Συνοικητὴς-οῦ* καὶ *Συνοικήτωρ-ορος* (ὁ) = *Σύνοικος.*

Συνοικία (ἡ) = *Συνοίκησις.* 2. rione. 3. albergo թաղ (քաղքի). 3. օթեւան, միատեղ բնակելու տեղ. մահալլէ. 3. խան, գօնագ:

Συνοικίζω. *M.* *ίσω.* maritare. 2. popolarizzare la città. կարգել, ամուսնացընել. 2. քաղաք մը մարդաշատ ընել. էվլէնտիրմէք. 2. պիր շէհիրի շէնլէնտիրմէք:

Συνοίκισις-εως (ἡ) καὶ

Συνοικισμὸς (ὁ) = *Συνοίκησις.*

Σύνοικος (ὁ, ἡ) coabitante. 2. consorte. բնակակից. 2. ամուսնակից. պիրլէ էվտէշ էտէն. 2. էշ:

Συνολκὴ (ἡ) restrinzione. սեղմելը, կծկելը. սըգմա, պիւզիւլմէ:

Σύνολον, *ἐπίῤ.* tutt' assieme. ամէնքը մէկէն. հէփսի պիրտէն:

Συνολοφύρομαι. *M.* *υροῦμαι.* = *Συνοδύρομαι.*

Συνόλως, *ἐπίῤ.* = *Σύνολον.*

Συνομιλέω-ῶ. *M.* *ήσω.* abboccarsi. խօսակցել. սօհպէթլէշմէք, մուսահապէթ էթմէք:

Συνόμιλος (ὁ, ἡ) compagno di ricreazione, di conversazione. խօսակից, կենակից, խօսակցութիւն ընող. սօհպէթճին, մուսահիպ էտէն:

Συνόμνυμι (-ομνύω.) *M.* *ομόσω* ἢ *ομοῦμαι.* congiurare, conspirare. երդմնակից ըլլալ. դաւակից ըլլալ. անտլաշմագ, եւ պէր էթմէք, պիրլէ ֆէսատ էթմէք:

Συνομολογέω-ῶ. *M.* *ήσω.* confessare assieme. 2. patteggiare. միատեղ խոստովանիլ՝ դաւանել. 2. դաշինք ընել. պիրլէ իքրար էթմէք. 2. ահտլաշմագ:

Συνομολογία (ἡ) convenzione, patto. դաշնադրութիւն, պայման. ահտլաշմա, գավլ:

Συνόμορος (ὁ, ἡ) contiguo, confinante. յարակից, սահմանակից. պիթիշիք, սինօրտաշ:

Συνομώνυμος (ὁ, ἡ) = *Συνώνυμος.*

Συνονομάζω. *M.* *άσω.* nominare collo stesso nome. նոյն անունով կանչել. պիր ատը իլէ չաղըրմագ:

Σύνοπλος (ὁ, ἡ) compagno d'armi. զինակից. սիլահտաշ:

Συνοπτικὸς-ή-όν. perspicace. 2. di sottile ingegno. սրատես. 2. սրամիտ. քէս-քին գէօզլիւ. 2. ինճէ աքըլլը:

Συνοπτικῶς, *ἐπίῤ.* compendiosamente. համառօտիւ, կարճօրէն. մուխթասարճա:

Σύνοπτος (ὁ, ἡ) che si può vedere o intendere facilmente. դիւրաւ տեսնուիլ կամ իմացուիլ կրցող. գօլայլըգ իլէ կէօրիւնիւբ ֆիքրէ անլաշըլան:

Συνοράω-ῶ. *M.* *όψομαι.* vedere molte cose insieme. 2. intendere. շատ բանը մէկէն տեսնալ. 2. իմանալ. չօգ նէսնէլէրի պիրլիկտէ կէօրմէք. 2. անլամագ:

Συνοργίζομαι. *M.* *ίσομαι.* sdegnarsi insieme. միատեղ բարկանալ. պէրապէր էօֆքէլէնմէք:

Συνορέω-ῶ. *M.* *ήσω.* confinare, esser limitrofo. սահմանակից ըլլալ. սինօրտաշ օլմագ:

Συνορία (ἡ) contiguità. յարակցութիւն, մերձակայութիւն. պիթիշիքլիք:

Σύνορκος (ὁ, ἡ) congiurato. երդմնակից. անտտաշ, ֆէսատճի:

Σύνορος (ὁ, ἡ) contiguo, limitrofo, confinante. 2. simile. յարակից, սահմանակից. 2. նման. պիթիշիք, սինօրտաշ. 2. պէնզէր, շէպիհ:

Συνουλόω-ῶ. *M.* *ώσω.* cicatrizzare. սպիացընել, վէրքը չորցնել. եարայը գափամագ՝ տէավալէթմէք:

Συνουλωτικὸς-ή-όν. cicatrizzante. սպիացընող, վէրքը չորցնող. եարայը պիթիշտիրէն՝ տէավալէյէն:

Συνουσία (ἡ) conversazione, colloquio, conferenza. 2. convivio. 3. commercio carnale, coito, concubito. կենցաղավարութիւն, խօսակցութիւն. 2. կոչունք. 3. մարմնական զուգաւորութիւն, խառնք. քէօրիւշմէ, սօհպաշմա, սօհպէթլէշմէ, մուսահապէթ. 2. զիյաֆէթ. 3. ճիմա, մուճամէաթ:

Συνουσιάζω. *M.* *άσω.* conversare, trovarsi nell' istessa conversazione. 2. aver un commercio carnale. կենցաղել. նոյն ընկերութեան մէջ գտնուիլ. 2. մարմնապէս զուգուիլ, շաղաշարիլ. սօհպէթլէշմէք, պիր աշնի մէճլիստէ պուլունմագ. 2. ճիմա էթմէք, մուճամէաթ էթմէք, չիֆթլէշմէք:

Digitized by Google

Συνουσίασις - *εως* (ἡ) καὶ
Συνουσιασμὸς (ὁ) coito, concubito. [illegible]
Συνουσιαστὴς - *οῦ* (ὁ) famigliare. 2. discepolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Συνοφρυόομαι - *οῦμαι*. *M*. *ώσομαι*. accigliarsi. [illegible]
Σύνοφρυς - *υος* (ὁ, ἡ) di ciglia congiunte o attaccate. 2. accigliato, chi fà il grugno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Συνοφρύωμα (τὸ) accigliamento. [illegible]
Συνοχὴ (ἡ) continuazione, unione. 2. ritenzione. 3. conflitto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]
Σύνοψις - *εως* (ἡ) l' azione di vedere molte cose assieme. 2. compendio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Συνταγὴ (ἡ) ricetta. 2. ordine, imposizione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σύνταγμα (τὸ) costituzione. 2. reggimento, corpo di truppe, colonella. 3. libro, sintagma. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = *Σύνταξις*. (2).
Συνταγματάρχης - *ου* (ὁ) comandante d'un reggimento, colonnello. [illegible]
Συνταγματικὸς - *ή* - *όν*. metodico. [illegible]
Συντακτήριος (ὁ, ἡ) καὶ
Συντακτικὸς - *ή* - *όν*. compositore. 2. proprio di salutazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σύνταξις - *εως* (ἡ) regolamento. 2. contribuzione, sussidio, contingente. 3. tassa. 4. pensione, soldo. 5. opera, libro. 6. organizzazione politica, costituzione. 7. convenzione. 8. costruzione, sintassi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 8. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 8. [illegible]
Συνταράσσω. (ττω.) *M*. *άξω*. scompigliare. [illegible]
Σύντασις - *εως* (ἡ) distensione. 2. contenzione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Συντάσσω. (ττω.) *M*. *άξω*. disporre, regolare, ordinare, stabilire. 2. schierare. 3. comporre un libro. 4. costruire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]
Συντείνω. *M*. *τενῶ*. sforzarsi, far ogni sforzo. [illegible]
Συντέλεια (ἡ) contribuzione, taglia comune. 2. associazione. 3. fine, termine. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3 [illegible]
Συντέλεσμα (τὸ) taglia. [illegible]
Συντελεστὴς - *οῦ* (ὁ) contribuente. [illegible]
Συντελεστικὸς - *ή* - *όν*. = *Συντελικός*.
Συντελευτάω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. morire assieme. [illegible]
Συντελέω - *ῶ*. *M*. *τελέσω*. terminare assieme. 2. contribuire. 2. esser membro d' una lega, esser associato a... [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]
Συντελὴς - *οῦ* (ὁ) tributario. 2. che tende allo stesso fine. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Συντελικὸς - *ή* - *όν*. proprio di contribuzione. 2. perfetto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Συντέμνω. *M*. *τεμῶ*. abbreviare, scorciare, render conciso. [illegible]
Σύντευξις - *εως* (ἡ) = *Συντυχία*.
Συντεχνίτης - *ου* (ὁ) καὶ
Σύντεχνος (ὁ, ἡ) compagno di mestiere, d' arte. [illegible]
Σύντηγμα (τὸ) = *Σύντηξις*.
Συντήκω. *M*. *τήξω*. intisichire, consumare. [illegible]
Σύντηξις - *εως* (ἡ) marasmo, consunzione. [illegible]
Συντηρέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. conservare. 2. osservare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Συντήρησις - *εως* (ἡ) conservazione. 2. osservazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Συντηρητικὸς - *ή* - *όν*. conservativo. [illegible]
Συντίθημι. *M*. *συνθήσω*. mettere assieme. 2. comporre. 3. consegnare. 4. (*μσ*.)

Digitized by Google

convenire. 5. promettere. միատեղ դնել. 2. բաղադրել. 3. յանձնել. 4. դաշնակցել. 5. խոստանալ. պիրարայա գօյմագ. 2. պիրլէշտիրմէք. 3. թէսլիմ էթմէք. 4. անլաշմագ. 5. սէօզ վէրմէք։

Συντομία (ἡ) concisione, compendio. համառօտութիւն. մուխթասարլըգ։

Σύντομος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -τόμως. conciso, breve, corte. կարճ, համառօտ. քըսա, մուխթասար։

Συντονία (ἡ) distensione. 2. sostenenza, permanenza. ձգտիլը. 2. տոկալը, դիմանալը. կէրիլմէ. 2. դայանմա, պէրգարարլըգ։

Σύντονος (ὁ, ἡ) continuo, sostenuto. հանապազորդ, միօրինակ ուժով դիմացող. պիր գարար, պիր էօսլուպ իւզրէ տուրան՝ դայանան։ — τόνως, ἐπίῤ.

Συντράπεζος (ὁ, ἡ) commensale. սեղանակից. հէմսօֆրա։

Σύντρεις -τρεις -τρια. tutti e tre assieme. երեքն ալ մէկէն. իւչիւ պիրտէն։

Συντρέχω. M. θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι. concorrere. միատեղ վազել, ընթացակից ըլլալ. պիլէ գօշմագ, պիրարայա եէթիշմէք։

Συντρίβω. M. τρίψω. rompere, spezzare, fracassare, contritare. կոտրել, կոտրըտել, կոտր կոտր ընել, մանրել, փշրել. գըրմագ, գըրդալամագ, ուֆալամագ. (Γρφ.) contrirsi. զղջալ. փիշման օլմագ։

Σύντριμμα (τὸ) rotto, rottura. բեկոր. գըրըգ փարչա. 2. = τῷ

Σύντριψις -εως (ἡ) spezzamento. 2. contrizione. կոտրատելը. 2. զղջումն. գըրըլըմ. 2. փիշմանլըգ։

Συντροφία (ἡ) compagnia. ընկերութիւն. եօլտաշլըգ։

Σύντροφος (ὁ, ἡ) compagno, socio. ընկեր. եօլտաշ, արգատաշ, շէրիք։

Συντυγχάνω. M. τεύξομαι. incontrare. 2. abboccarsi. դիմաւորել, հանդիպիլ. 2. խօսակցիլ. գարշըլամագ, րասթ կէլմէք. 2. սէօզլէշմէք։

Συντυχία (ἡ) incontro, caso. 2. abboccamento. հանդիպիլը, դիպուած. 2. խօսակցութիւն. րասթ կէլմէ, թէսատիւֆ. 2. սէօզլէշմէ։

Συνυπακούω. M. ούσω. sottintendere. զօրութեամբ իմանալ. սէօզիւն կիզլիսինտէն անլաշըլմագ։

Συνύπαρκτος (ὁ, ἡ) coesistente. համագոյ. պիլէ վար օլան։

Συνύπαρξις -εως (ἡ) coesistenza. համագոյութիւն. պիլէ վար օլմագ։

Συνυπάρχω. M. άρξω. coesistere. միատեղ գոյանալ. պիրարայա վար օլմագ։

Συνυπατεύω. M. εύσω. Εἰμὶ —

Συνύπατος (ὁ) collega in un consolato. հիւպատոսութեան ընկեր. գօնսօլօզ արգատաշը։

Συνυπηρετέω -ῶ. M. ήσω. servire insieme. միատեղ ծառայել. պիրարայա խիզմէթ էթմէք։

Συνυπουργέω -ῶ. M. ήσω. = τ. προηγ.

Συνυφαίνω. M. ανῶ. contessere. միատեղ հիւսել. պիրարայա եօրմէք։

Συνῳδὴ καὶ *Συνῳδία* (ἡ) concerto. ներդաշնակութիւն. ահէնկ։

Συνῳδὸς (ὁ, ἡ) = *Σύμφωνος*.

Συνωμοσία (ἡ) congiura (Γαλλ. complot). երդմնակցութիւն, դաւակցութիւն. անտլաշմա, ֆէսատ գարարմա, մուահէտէ։

Συνωμότης -ου (ὁ) congiurato. երդմնակից. անտլը, հալիֆ։

Συνώμοτος (ὁ, ἡ) congiurato. երդմնակցեալ. անտլաշմըշ, հալիֆլէրի։

Συνωνυμία (ἡ) identità di significato. նոյնանշան ըլլալը. ուէֆլիք, էյնի մանալը օլմագ։

Συνώνυμος (ὁ, ἡ) sinonimo. նոյնանշան. էյնի մանալը, մէֆ։ — νύμως, ἐπίῤ.

Συνωρίζω. M. ίσω. = *Συζεύγνυμι*.

Συνωρὶς -ίδος (ἡ) un pajo di cavalli. երկու ձի, զոյգ մի՝ ամուլք ձիոց. եէքի աթ, պիր չիֆթ աթ։

Συοφόρβειον (τὸ) porcile. խոզի գոմ. տօմուզխանէ։

Συοφορβὸς (ὁ) porcajo. խոզարած. տօմուզ չօպանը։

Σύρβη (ἡ) = *Τύρβη*.

Συρίγγιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Σύριγξ*.

Σύριγμα (τὸ) καὶ

Συριγμὸς (ὁ) fischio, sibilo. շչիւն. ըսլըգ։

Σύριγξ -ιγγος (ἡ) zampogna. 2. cuniculo, mina. 3. catacomba. 4. corridore. 5. fistola. սրինգ. 2. ական. 3. գետնի տակ եղած գերեզմանն. 4. խուցերուն առջեւը երկան բարակ պատըշտելու տեղ. 5. խըղխայթ. չօպան նէյի, գավալ, տիւտիւք, մըզըգալ. 2. լաղըմ. 3. եէր ալթընտա մէզար. 4. էնձէ օտալարը կէչիրէն տէհլիզ. 5. նասուր։

Συρίζω. M. ίξω. sibilare, fischiare. 2. suonare la zampogna. սուլել, շչել. 2. սրինգ փչել. ըսլըգ չալմագ. 2. տիւտիւք՝ մըզըգալ գավալ չալմագ։

Συρικτὴρ -ῆρος (ὁ) × ἀντὶ

Συρικτὴς -οῦ (ὁ) sibilante. 2. chi suona la zampogna. սուլիչ. 2. սրինգ փչող. ըսլըգ չալան. 2. տիւտիւք՝ մըզըգալ չալան։

Σύρισμα (τὸ) = *Σύριγμα*.

Συρισμὸς (ὁ) = *Συριγμός*.

Συριστὴς -οῦ (ὁ) = *Συρικτής*.

Συρίττω. M. ίξω, -ομαι. Ἀττ. ἀντὶ *Συρίζω*.

Σύρμα (τὸ) veste lunga con istrascico. երկան փէշերով հանդերձ. ուզուն էթէքլի րօպա. 2. = *Συρφετός*.

Συρμαία (ἡ) rafano. բողկ. թուրփ։

Συρμὸς (ὁ) impeto, tratto. թափ, ուժգնութիւն. հիւճում, խըզ. 2. = Ὁλκός.

Συῤῥάπτω. M. ῥάψω. cucir assieme. միատեղ կարել. պիրարայա տիքմէք։

Συῤῥαφὴ (ἡ) l'azione di cucir assieme. 2. macchinazione. միատեղ կարելը. 2. դաւադրութիւն. պիրարայա տիքմէք. 2. ֆէնտ՝ տօլապ գուրմագ։

Συῤῥευσις -εως (ἡ) = *Σύῤῥοια*.

Συῤῥέω. M. ῥεύσομαι ἢ ῥυήσομαι. scorrere assieme. 2. accorrere in folla. միատեղ հոսել. 2. խմբովին վազել. պիրարայա ագմագ. 2. ուշէրէ կէլէ գօշմագ։

Σύῤῥηγμα (τὸ) zuffa, urto. (Γαλλ. choc). ձեռք ձեռքի գալը, կռիւ, բաղխումն. կիւրէշ, տէօյիւշ, չարպըշմա։

Συῤῥήγνυμι. M. ῥήξω. spezzare urtando. բաղխելով զարնելով կոտրել. չարպըպ գըրդալամագ։

Digitized by Google

Σύῤῥηξις-εως (ἡ) = *Σύῤῥηγμα*.
Συῤῥίπτω. *M*. ῥίψω. gettar insieme. [illegible]
Συῤῥοή καὶ
Σύῤῥοια (ἡ) confluente. 2. affluenza. [illegible]
Σύῤῥοος-ους (ὁ, ἡ) confluente. [illegible]
Σύρτης-ου (ὁ) fune con cui vien tirata qualche cosa, tirella. [illegible]
Σύρτις-ιδος (ἡ) sirte. [illegible]
Συρτός-ή-όν. tirato, menato assieme. 2. che si può tirare. [illegible]
Συρφετός (ὁ) mondiglia, scopatura, spazzatura. 2. canaglia, la feccia del popolo. [illegible]
Σύρφος (ὁ) = *Σύρμα*.
Σύρω. *M*. συρῶ. tirare, strascinare, menare assieme. 2. scopare. [illegible]
Σῦς-συός (ὁ καὶ ἡ) (ὅθ. τὸ *Λατ*. sus). porco. [illegible]
Συσκευάζω. *M*. άσω. affardellare. 2. preparare, allestire. [illegible] (μσ.) far bagaglio, far fagotto, prepararsi. [illegible]
Συσκευασία (ἡ) preparativo. [illegible]
Συσκευή (ἡ) illusione. [illegible]
Συσκηνάω (έω)-ῶ. *M*. ήσω. abitare nell' istesso padiglione. [illegible]
Συσκήνιον (τὸ) = *Συσσίτιον*.
Σύσκηνος (ὁ, ἡ) ch' è del medesimo padiglione (*Λατ*. contubernalis). [illegible]
Συσκιάζω. *M*. άσω. adombrare d' ogni lato. [illegible]
Σύσκιος (ὁ, ἡ) opaco, ombroso. [illegible]
Συσπεύδω. *M*. σπεύσομαι. affrettarsi assieme, soccorrere. [illegible]
Συσπουδάζω. *M*. άσω. = *Συσπεύδω*.
Συσσείω. *M*. σείσω. concussare. [illegible]
Σύσσημον (τὸ) segno, bollo, marco. [illegible]
Συσσιτέω-ῶ. *M*. ήσω. esser commensale, mangiare assieme. [illegible]

Συσσιτία (ἡ) convitto. [illegible]
Συσσίτιον (τὸ) convivio. [illegible]
Σύσσιτος (ὁ, ἡ) commensale. [illegible]
Συσσωρεύω. *M*. εύσω. accumulare. [illegible]
Συσταθμία (ἡ) equilibrio. [illegible]
Σύσταθμος (ὁ, ἡ) equilibrato. [illegible]
Συσταλτικός-ή-όν. restrittivo. [illegible]
Συστασιάζω. *M*. άσω. ribellare. [illegible]
Σύστασις-εως (ἡ) costituzione, stabilimento. 2. composizione, concrezione. 3. principio. 4. sostanza, natura. 5. conflitto. 6. prova. 7. raccomandazione. [illegible] 8. (κατ' ἐκτ.) confederazione. 9. (ἐπὶ κακοῦ.) congiura. [illegible]
Συστασιώτης-ου (ὁ) ribelle, congiurato. [illegible]
Συστατικός-ή-όν. costituente. 2. di raccomandazione. [illegible]
Συστέλλω. *M*. στελῶ. restringere, concentrare. 2. abbreviare una sillaba, cangiare una sillaba lunga in breve. [illegible]
Σύστημα (τὸ) composto, concrezione. 2. sistema. [illegible]
Συστηματικός-ή-όν. sistematico. [illegible]
Συστολή (ἡ) restrizione, coartazione. 2. sistole, abbreviazione d' una sillaba lunga in breve. [illegible]
Συστρατεύω καὶ (μσ.)-εύομαι. *M*. εύσομαι. intraprendere una spedizione assieme, militare insieme. [illegible]
Συστρατηγέω-ῶ. *M*. ήσω. comandar l'armata assieme. [illegible]
Συστράτηγος (ὁ) compagno in generalato. [illegible]

Digitized by Google

Συστρατιώτης - ου (ὁ) commilitone. [illegible]

Σύστρεμμα (τὸ) concrezione, globo, involucro. 2. tumore. [illegible] 2. [illegible] 3. = Σύνταγμα.

Συστρέφω. *M.* στρέψω. concentrare, coartare, restringere, involgere. [illegible]

Συστροφή (ἡ) involgimento, conglobazione. [illegible] 2. = Σύστρεμμα.

Συσφίγγω. *M.* σφίγξω. restringere. [illegible]

Συσχολαστής - οῦ (ὁ) condiscepolo. [illegible]

Σῦφαρ (τὸ) (ἄκλ.) spoglia di serpe. 2. pellicola rugosa che viene alla superficie del latte. 3. (συνεκδχ.) decrepito. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Συφόρβιον (τὸ) porcile. [illegible]

Συφορβός (ὁ) porcajo. [illegible]

Συχνάζω. *M.* άσω. fare spesso. 2. condensare. 3. (ἀμτβτ.) frequentare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Συχνάκις, ἐπίῤ. spesso, frequentemente. [illegible]

Συχνὸς - ἡ - όν. frequente, spesso. [illegible] = Συνεχής. (τὸ οὐδ.) Συχνὸν καὶ Συχνὰ, ἐπίῤ. ἀντὶ —

Συχνῶς, ἐπίῤ. = Συχνάκις.

Συώδης - εος (ὁ, ἡ) porcino. [illegible]

Σφαγεῖον (τὸ) vaso da ricevere il sangue della vittima. [illegible]

Σφαγεὺς - έως (ὁ) scannatore. [illegible]

Σφαγὴ (ἡ) scannamento. 2. massacro, strage. 3. strozza. 4. vittima. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Σφαγιάζω (μσ.) - άζομαι. *M.* άσω. - άσομαι. scannare, immolare. [illegible]

Σφαγιασμὸς (ὁ) scannamento, immolazione. [illegible]

Σφάγιον (τὸ) vittima. [illegible]

Σφαγὶς - ίδος (ἡ) secespita. [illegible]

Σφαδάζω. *M.* άσω. batter coi piedi contro la terra, razzare. 2. palpitare. 3. desiderare ansiosamente. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Σφάζω. *M.* σφάξω. scannare. [illegible]

Σφαῖρα (ἡ) sfera, globo, palla. [illegible]

Σφαιρηδὸν, ἐπίῤ. in forma di palla. [illegible]

Σφαιρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σφαιρίον.

Σφαιρίζω. *M.* ίσω. giuocar alla palla. [illegible]

Σφαιρικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. sferico, tondo. [illegible]

Σφαιρίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σφαῖρα.

Σφαιροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di palla. [illegible]

Σφαιροειδῶς, ἐπίῤ. = Σφαιρηδόν.

Σφαιροπαικτέω - ῶ. *M.* ήσω. = Σφαιρίζω.

Σφαιρόπαικτον (τὸ) giuoco di palla. [illegible]

Σφαιρόω - ῶ. *M.* ώσω. rotondare in forma di palla. [illegible]

Σφαιρωτὸς - ἡ - όν. fatto in forma di palla. [illegible]

Σφακελίζω. *M.* ίσω. soffrir di cancrena. [illegible]

Σφάκελος (ὁ) cancrena, carie. [illegible]

Σφάκος (ὁ) salvia (erba). [illegible]

Σφακτὸς - ἡ - όν. scannato. [illegible]

Σφαλερὸς - ὰ - όν. sdrucciolevole. 2. incostante, ingannatore, fallace, pericoloso. 3. soggetto a errare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] — ρῶς, ἐπίῤ.

Σφάλλω. *M.* αλῶ. far sdrucciolare. 2. fallare. 2. soppiantare, ingannare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Σφάλμα (τὸ) fallo, mancanza, errore. 2. disgrazia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σφαλμὸς (ὁ) ceppo. [illegible]

Σφαραγέω - ῶ. *M.* ήσω. romoreggiare. [illegible] 2. (μσ.) = Σπαργάω.

Σφαραγίζω. *M.* ίσω. alzare, suscitare con dello strepito. [illegible]

Σφάραγος (ὁ) rumore, strepito, mormorio. [illegible]

Σφάττω. *M.* σφάξω. Ἀττ. ἀντὶ Σφάζω.

Σφὲ Ἰων. ἀντὶ Σφᾶς.

Σφεδανὸς - ἡ - όν. impetuoso. [illegible]

Digitized by Google

Σφεῖς (κατὰ κρ. ἐκ τ. ἀχρ. Σφέες.) - σφέων - ῶν. ἀντνμ. πλθ. τ. γ'. προ. ἀντὶ Αὐτοὶ - αἱ - ὰ ἢ Ἑαυτῶν.
Σφένδαμνος (ἡ) acero (albero). (Γαλλ. érable). [illegible]
Σφενδονάω - ῶ. Μ. ήσω. frombolare. [illegible]
Σφενδόνη (ἡ) frombola. 2. castone. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σφενδονήτης - ου (ὁ) frombolatore. [illegible]
Σφενδονίζω. Μ. ίσω. = Σφενδονάω.
Σφενδονοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di fionda. [illegible]
Σφετερίζω. (μσ.) - ίζομαι. Μ. ίσω - ομαι. usurpare, arrogarsi. [illegible]
Σφετερισμὸς (ὁ) usurpazione, concussione. [illegible]
Σφετεριστὴς - οῦ (ὁ) usurpatore, concussionario. [illegible]
Σφέτερος - α - ον. (ἀντνμ. κτητ. γ'. προ.) loro. [illegible]
Σφηκιὰ ἢ **Σφηκία** (ἡ) vespajo. (Γαλλ. guêpier). [illegible]
Σφηκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di vespa. [illegible]
Σφηκόω - ῶ. Μ. ώσω. stringere il mezzo, legare fortemente, chiudere bene. [illegible]
Σφηκώδης - εος (ὁ, ἡ) = Σφηκοειδής.
Σφηκὼν - ῶνος (ὁ) = Σφηκιά.
Σφὴν - ηνὸς (ὁ) conio, caviglia. [illegible]
Σφηνόω - ῶ. Μ. ώσω. fendere o attaccare con del conio. 2. serrar bene, turare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σφήνωσις - εως (ἡ) turamento. [illegible]
Σφὴξ - ηκὸς (ὁ) vespa. [illegible]
Σφιγγίον (τὸ) maniglia. [illegible]
Σφίγγω. Μ. ξω. stringere. [illegible]
Σφιγκτὴρ (ὁ) che stringe. [illegible] (ἰδιαιτ. ἀνατομ.) sfintere. [illegible]
Σφιγκτὸς - ὴ - όν. stretto. [illegible]
Σφὶγξ - σφιγγὸς (ἡ) sfinge (mostro favoloso). [illegible]
Σφίγξις - εως (ἡ) restrizione. [illegible]

Σφόδρα, ἐπιῤ. troppo, assai. 2. con veemenza, fortemente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σφοδρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπιῤ.) - ῶς. veemente, impetuoso, forte. [illegible]
Σφοδρότης (ἡ) veemenza. [illegible]
Σφονδύλειον (τὸ) sfondilio (pianta). (Γαλλ. berce). [illegible]
Σφονδύλιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σφόνδυλος. 2. = Σφονδύλειον.
Σφονδύλιος (ὁ) καὶ
Σφόνδυλος (ὁ καὶ σπν. ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Σπόνδυλος.
Σφραγίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σφραγίς.
Σφραγιδοφυλάκιον (τὸ) astuccio da mettervi i sigilli. [illegible]
Σφραγιδοφύλαξ - ακος (ὁ) custode del sigillo, guardasigilli. [illegible]
Σφραγίζω. Μ. ίσω. sigillàre. [illegible]
Σφραγὶς - ῖδος (ἡ) sigillo. 2. marca, bolla. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (κατ' ἐκτ.) anello. [illegible]
Σφράγισμα (τὸ) bolla. [illegible]
Σφραγιστὴς - οῦ (ὁ) colui che sigilla. [illegible]
Σφραγιστὸς - ὴ - όν. sigillato, bollato. [illegible]
Σφρηγίζω, **Σφρηγίς**. = Σφραγίζω, Σφραγίς.
Σφριγάω - ῶ. Μ. ήσω. = Σπαργάω.
Σφρῖγος - εος - ους (τὸ) = Ὀργασμός, Σπαργή.
Σφριγώδης - εος (ὁ, ἡ) vegeto, vigoroso. [illegible]
Σφύγμα (τὸ) καὶ
Σφυγμὸς (ὁ) polso. [illegible]
Σφύζω. Μ. σφύξω. palpitare. [illegible]
Σφύξις - εως (ἡ) = Σφυγμός.
Σφῦρα ἢ **Σφύρα** - ας (ἡ) martello. [illegible] 2. = τῷ
Σφύραινα - ης (ἡ) sfirena, luccio. [illegible]
Σφυρηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. martellare. [illegible]
Σφυρηλάτησις - εως (ἡ) martellata. [illegible]
Σφυρήλατος (ὁ, ἡ) martellato, lavorato col martello. 2. solido, compatto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Σφύριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σφῦρα. martelletto. [illegible]
Σφυρὶς - ίδος (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Σπυρίς.
Σφυροκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. martellare. [illegible]
Σφυροκοπία (ἡ) = Σφυρηλάτησις.
Σφυρόκοπος (ὁ, ἡ) = Σφυρήλατος.
Σφυρὸν (τὸ) tallone. 2. piede. 3. estre-

Digitized by Google

mità. կոչ. 2. սուր. 3. ծայր, ճակատ. խօ-
սուն. 2. սուր. 3. ուժ։
Σφυρωτὸς-ή-όν. martellato. մրճով ծե-
ծեալ. չեքիճլենմիշ։
Σφωΐτερος-α-ον. (*ἀντωνυμ. κτητ. β΄. προσπ.*) di voi due. ձեր երկուքեան. սիզ իքինիզին։
Σχάζω. Μ. σχάσω segnare, cavar sangue. 2. gettar abbasso, abbassare. արիւն առնել. 2. վար նետել, ցածուցանել. քան ալմագ. 2. աշաղը աթմագ, ալչալթմագ։
Σχάσις-εως (ἡ) salasso. երակահատութիւն. քան ալմա։
Σχαστήριον (τὸ) lancetta. նշդարակ. նեշ-թեր։
Σχεδάριον (τὸ) libretto. գրքոյկ. քիթապ-ճըք։
Σχέδην, ἐπίρ. lentamente, a passo a passo, lemme lemme (*Λατ.* pedetentim). կամաց կամաց, յուշիկ, ոտք ոտք. եավաշ եավաշ, եափա եափա։
Σχεδία (ἡ) zatta (*Γαλλ.* radeau). լաստ. սալ։
Σχεδιάζω. Μ. άσω. fare o parlare precipitosamente. առանց պատրաստութեան՝ մտածելու ընել կամ խօսել. օփանըզըն՝ տա-լըհալը էյլէմէք իլէրիք եախօտ սէօյլէ-մէք. 2. = *Ἐγγίζω.*
Σχεδίασμα (τὸ) = *Σχέδιον.*
Σχεδιαστικῶς, ἐπίρ. all' improvviso, precipitosamente. յեկէն ի յեկ, յանպատրաստից, առանց մտածելու. օփանըզըն, ալէլ ըշքէն, տալըհալը էյլէմէք։
Σχέδιον (τὸ) abbozzo, piano. գծագիր, նախագրութիւն. թասլաք, տասլէմէք։
Σχέδιος-α ἢ ος-ον. che si fà da vicino. 2. improvviso. մօտէն եղող. 2. յանկարծ. եաքընտան օլան. 2. ըշքէն։
Σχεδίως, ἐπίρ. da vicino. 2. all' improvviso. մօտէն. 2. յեկէն ի յեկ, յանկարծ. եաքընտան. 2. ալէլ ըշքէն։
Σχεδὸν, ἐπίρ. quasi. գրեթէ, իբրեւ. ատէթա, հէմէն։
Σχέθω (Χ. Μ.) ottenere. ստանալ. էտինմէք։
Σχένδυλα-ης (ἡ) tanaglia (*Λατ.* forceps). ագցան. քէլպէթին։
Σχενδύλη (ἡ) = τ. *προηγ.*
Σχέσις-εως (ἡ) relazione, rapporto. յարաբերութիւն, առնչութիւն. տահիլ օլմա, ալաքա։
Σχετικὸς-ή-όν. relativo. առնչական, յարաբերական. տահիլ, տահիլ օլան։
Σχετικῶς, ἐπίρ. relativamente. յարաբերութեամբ, նայելով. պինայէն, պաքարաք, նազարէն։
Σχετλιάζω. Μ. άσω. lamentarsi, querelarsi. կոծել, գանգատել. ֆիղան՝ ֆիղան թիշէքի էթմէք։
Σχετλιασμὸς (ὁ) lamentazione, querela. կոծ, գանգատ. ֆիղան, թիշէքի։
Σχετλιαστικὸς-ή-όν. di lamentazione, di querela. ողբական, գանգատոյ. ֆիղանի թիշէքէյէ տահիլ։
Σχέτλιος-α-ον. audace, ardito, fermo nelle sue imprese, pertinace. 2. cattivo, scellerato. 3. infelice, miserabile. 4. ingiusto, orribile. 5. pernicioso. յանդուգն, ժպիրհ, յամառ, կամապաշտ. 2. չար, ապիրատ. 3. խեղճ, ողորմելի. 4. անիրաւ, զարշելի. 5. վնասակար. քէտա-իա, պիէխրքամ, պայամբէն պատըրան, իսրաֆը. 2. ֆէնա, պէտպախտ. 3. սէֆիլ, ճանաւարի-լի. 4. նեհագ, էդրա էտէնէր. 5. զարարլը։
— *λίως, ἐπίρ.*
Σχῆμα (τὸ) forma, figura. 2. ornamento. կերպ, ձեւ. 2. զարդ. պէչիմ, շէքլ. 2. պէզէք. 3. = *Πλάσμα.*
Σχηματίζω. Μ. ίσω. formare, figurare. 2. ornare. ձեւացընել, կերպաւորել. 2. զարդարել. պէչիմ վէրմէք, շէքիլլէմէք. 2. պէզէմէք, տօնաթմագ։
Σχημάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Σχῆμα.*
Σχημάτισις-εως (ἡ) καὶ
Σχηματισμὸς (ὁ) formazione, figuramento. ձեւակերպութիւն. շէքիլլէմէ։
Σχίδαξ-ακος (ὁ) καὶ
Σχίδη (ἡ) scheggia, verza, piuolo. փայտի շերտ, սեպ. օդուն եարըղը, եօնգա, չիվի։
Σχίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Σχίδη.* 2. talea. անկելու համար երկու ծայրէն կտրուած մատղաշ ոստ, շառաւիղ. նիհալ, ֆիտան, ֆիթան։
Σχίζα-ης (ἡ) scheggia. տաշեղ. եօնգա։
Σχιζόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha l' unghia divisa in due. թաթահերձ, ոտնակը երկուքի ճեղքուած. թըրնաղը իքիյէ պէօլիւնմիւշ (հայվան)։
Σχίζω. Μ. ίσω. fendere, discindere. ճեղքել. եարմագ։
Σχινέλαιον (τὸ) olio di lentisco. հերձիի իւղ. սագըզ աղաճընըն եաղը։
Σχίνινος-η-ον. di lentischio. հերձիէ. սագըզ աղաճընտան։
Σχῖνος (ἡ) lentischio. 2. scilla. հերձի. 2. մխանոխ. սագըզ աղաճը. 2. ադա սօղանը։
Σχινώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al lentischio. հերձիի նման. սագըզ աղաճընա պենզէր։
Σχίσις-εως (ἡ) fessura, scissura. ճեղքուած. եարըգ։
Σχίσμα (τὸ) fessura. 2. scisma. ճեղք. 2. հերձուած. եարըգ. 2. իֆթիրաք։
Σχισματικὸς-ή-όν. scismatico. հերձուածող. էհլի իֆթիրաք։
Σχισμὸς (ὁ) = *Σχίσις* ἢ *Σχίσμα.*
Σχοινιὰ (ἡ) = *Σχοῖνος.* 2. fune di giunco, stramba. կնիւնէ չուան, կեռմղէն. սազլան իփ, օրկանա։
Σχοινίζω. Μ. ίσω. misurare colla corda, livellare (*Γαλλ.* arpenter). չուանով չափել, հարթաչափել. իփ իլէ էօլչմէք, չէքիլամաք։
Σχοίνινος-η-ον. di giunco. կնիւնէ. սազլան։
Σχοινίον (τὸ) corda di giunco, stramba. կնիւնէ չուան, կեռմղէն. սազլան իփ, օրկանա։
Σχοίνιος-α ἢ ος-ον. = *Σχοίνινος.*
Σχοινίτης-ου (ὁ) καὶ *Σχοινῖτις-ιδος* (ἡ) fatto di giunco. կնիւնէ շինուած. սազլան եափըլմըշ։
Σχοινοβατέω-ῶ. Μ. ήσω. camminare, danzare sulla corda. չուանի վրայ քալել՝ պարել. իփ իւզէրինտէ էյլէնմէք՝ օյնամագ։
Σχοινοβάτης-ου (ὁ) ballerino da corda, funambolo. լարախաղաց. իփ ճանպազը։

Digitized by Google

Σχοινοβατία (ἡ) il mestiere del funambolo. [illegible]

Σχοινόδετος (ὁ, ἡ) legato con del giunco. [illegible]

Σχοινοδρόμος (ὁ, ἡ) = Σχοινοβάτης.

Σχοινόπλεκτος (ὁ, ἡ) trecciato di giunco. [illegible]

Σχοῖνος (ὁ) giunco. 2. giuncheto. 3. fune (di giunco), stramba. [illegible]

Σχοινοτενής-έος (ὁ, ἡ) teso come la fune. [illegible] 2. (μτφ.) = Μακρύς.

Σχολάζω. Μ. άσω. esser in ozio, vacare. 2. applicarsi, occuparsi, vacare a.... 3. frequentare la scuola di... esser discepolo. [illegible]

Σχολαῖος-α-ον. ozioso, lento. [illegible] — αίως, ἐπιῤ.

Σχολαρχέω-ῶ. Μ. ήσω. esser capo d'una scuola. [illegible]

Σχολάρχης-ου (ὁ) capo, direttore d'una scuola. [illegible]

Σχολαστήριον (τὸ) gabinetto di studii. [illegible]

Σχολαστής-οῦ (ὁ) ozioso. [illegible]

Σχολαστικός-ή-όν. ozioso. 2. scolastico. 3. diligente, studioso. [illegible] (ἐπμ.) pedante, sciolo. [illegible]

Σχολεῖον (τὸ) scuola. [illegible]

Σχολή (ἡ) ozio, riposo. 2. studio, applicazione. 3. indugio, dilazione. [illegible] 4. = Σχολεῖον. (δοτ.) Σχολῇ (ἐλλ. πρόθ.) pian piano, lemmi lemmi. 2. tardi. 3. a stento. [illegible]

Σχολικός-ή-όν. (καὶ ἐπιῤ.) -ικῶς. proprio delle scuole. [illegible]

Σχολιογραφέω-ῶ. Μ. ήσω. scrivere, fare delle postille, degli scolii. [illegible]

Σχολιογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di scolii, di postille. [illegible]

Σχόλιον (τὸ) scolio, postilla. [illegible]

[illegible]

Σώζω. Μ. σώσω. salvare, conservare. [illegible]

Σωλήν-ῆνος (ὁ) canale, acquidotto. 2. stria. [illegible] 3. (ὀθ.) solene, cappa lunga, canolicchio (sorta di conchiglia). [illegible]

Σωληνάριον (τὸ) καὶ

Σωληνίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Σωλήν.

Σῶμα (τὸ) corpo. 2. cadavere. 3. uomo. 4. volume, massa. [illegible]

Σωμασκέω-ῶ. Μ. ήσω. esercitare il corpo. [illegible]

Σωμασκία (ἡ) esercizio del corpo. [illegible]

Σωματεῖον (τὸ) = Σωμάτιον. 2. comunità, società. [illegible]

Σωματεμπορέω-ῶ. Μ. ήσω. far il commercio degli schiavi. [illegible]

Σωματεμπορία (ἡ) il commercio degli schiavi. [illegible]

Σωματέμπορος (ὁ, ἡ) mercante di schiavi. [illegible]

Σωματικός-ή-όν. corporale. [illegible] — ικῶς, ἐπιῤ.

Σωμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σῶμα. corpuscolo. [illegible] 2. = Σωματεῖον. 3. libretto, piccolo volume. [illegible]

Σωματοκάπηλος (ὁ, ἡ) = Σωματέμπορος.

Σωματοποιέω-ῶ. Μ. ησω. riunire, ridurre in un corpo, incorporare. [illegible]

Σωματότης (ἡ) corporeità. [illegible]

Σωματοφυλάκιον (τὸ) cimiterio. [illegible]

Σωματοφύλαξ-ακος (ὁ) guardia del corpo. [illegible]

Σωματόω-ῶ. Μ. ώσω. incorporare. [illegible]

Σωματώδης-εος (ὁ, ἡ) corpulento. [illegible] — δῶς, ἐπιῤ.

Σωμάτωσις-εως (ἡ) incorporazione. [illegible]

Σώρακος (ὁ) paniere, canestro. [illegible]

Σωρεία (ἡ) = Σώρευμα ἢ Σώρευσις.

Σωρείτης-ου (ὁ) sorite, gradazione (sorta di sillogismo). [illegible]

Digitized by Google

[illegible] ἐ). [illegible]

Σώρευμα (τὸ) cumulo, mucchio. [illegible]

Σώρευσις - εως (ἡ) accumulazione. [illegible]

Σωρευτὸς - η - όν. accumulato, ammucchiato. [illegible]

Σωρεύω. Μ. εύσω. ammucchiare, accumulare. [illegible]

Σωρηδὸν, ἐπίῤ. In folla. [illegible]

Σωρὸς (ὁ) mucchio, ammasso, bica. [illegible]

Σῶς (ὁ, ἡ) sano, salvo. [illegible]

Σωσίβιος (ὁ, ἡ) conservatore della vita. [illegible]

Σωσίκοσμος (ὁ, ἡ) conservatore del mondo. [illegible]

Σωσίπολις - ιδος (ὁ, ἡ) conservatore della città. [illegible]

Σωστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. conservatore. [illegible]

Σῶστρον (τὸ) l' onorario del medico. 2. riscatto, ciò che si offre per la salvazione di . . . [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σώτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Σωτὴρ (ὁ) salvatore, liberatore. [illegible] 2. = *Σωτήριος*.

Σωτηρία (ἡ) salvazione, liberazione. [illegible]

Σωτήριος (ὁ, ἡ) salutare. [illegible]

Σωτηριώδης - εος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Σωτηριωδῶς καὶ *Σωτηρίως*, ἐπίῤ. salutevolmente. [illegible]

Σῶτρον (τὸ) il cerchio di legno d' una ruota, quarto d' una ruota (Γαλλ. jante). [illegible]

Σωφρονέω - ῶ. Μ. ήσω. esser prudente, moderato, modesto, casto. [illegible]

Σωφρόνημα (τὸ) tratto di prudenza o di castità. [illegible]

Σωφρονητικὸς - η - όν. = *Σωφρονικός*.

Σωφρονίζω. Μ. ίσω. render prudente, moderato, casto. [illegible] Ἴδε καὶ *Νουθετῶ*.

Σωφρονικὸς - η - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. di natura modesto, prudente, casto. [illegible]

Σωφρόνισις - εως (ἡ) καὶ

Σωφρονισμὸς (ὁ) ammonizione, emendazione. [illegible]

Σωφρονιστὴρ (ὁ) × ἀντὶ *Σωφρονιστής*.

Σωφρονιστῆρες (ἐνν. ὀδόντες.) denti di sapienza. [illegible]

Σωφρονιστήριον (τὸ) luogo e mezzo di emendazione. [illegible]

Σωφρονιστὴς - οῦ (ὁ) moderatore, emendatore, monitore. [illegible]

Σωφρονούντως, ἐπίῤ. (μτχ.) ἀντὶ

Σωφρόνως, ἐπίῤ. prudentemente, moderatamente, modestamente, castamente. [illegible]

Σωφροσύνη (ἡ) prudenza, modestia, moderazione, temperanza, castità. [illegible]

Σώφρων - ονος (ὁ, ἡ) prudente, modesto, moderato, sobrio, casto. [illegible]

Σώω. Μ. σώσω. × ἀντὶ *Σώζω*.

T.

T, τ. ταῦ (τὸ) (ἄκλ.) Tau. La decima nona lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (τ') significa trecento o trecentesimo, e coll' accento di sotto (͵τ) trecento mila. [illegible] (τ') [illegible] (͵τ) [illegible] (τ') [illegible] (͵τ) [illegible] (300,000).

Τὰ (τὸ α βραχὺ) οὐδ. πλθ. τ. Ὁ.

Τὰ (τὸ α μκρ.) δυϊκ. θηλ. τ. Ὁ.

Ταβαίτας - ου (ὁ) tazza di legno, tinozza. [illegible]

Τἀγαθὸν, *Τἀγαθὰ*, Ἀττ. κατὰ συνλφ. ἀντὶ *Τὸ ἀγαθὸν*, *Τὰ ἀγαθά*.

Ταγγὴ (ἡ) rancidume. [illegible]

Ταγγίζω. Μ. ίσω. divenire rancido. [illegible]

Ταγγὸς - η - όν. rancido. [illegible]

Τάγγω. = *Ταγγίζω*.

Digitized by Google

Ταγεία (ἡ) principato, satrapia. [illegible]

Ταγεύω. *Μ*. *εύσω καὶ*

Ταγέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. aver supremo comando, esser satrapo, comandare. [illegible]

Ταγὴ (ἡ) = *Τάξις*. 2. = *Σύνταξις*.

Ταγηνίζω. *Μ*. *ίσω*. friggere. [illegible]

Τάγηνον (τὸ) = *Τήγανον*.

Τάγμα (τὸ) squadrone, battaglione, legione, truppa, coorte. 2. voto. [illegible] 2. [illegible]

Ταγματαρχέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Ταγματάρχης-ου (ὁ) capo, colonnello d'una legione, d'uno squadrone. [illegible]

Ταγματικὸς-ή-όν. legionario. [illegible]

Ταγὸς (ὁ) governatore, satrapo, il primo ministro dello stato. [illegible]

Ταινία (ἡ) cordella, benda. 2. tenia. [illegible] 2. [illegible]

Ταινιάζω. *Μ*. *άσω καὶ*

Ταινιόω-ῶ. *Μ*. *ώσω*. cinger d'una benda, abbendare. [illegible]

Τακερὸς-ὰ-όν. liquefatto, tenero, molle, macerato. [illegible] — *ερῶς*, *ἐπίῤ*.

Τακερόω-ῶ. *Μ*. *ώσω*. liquefare, macerare. [illegible]

Τακτικὸς-ή-όν. versato nell'arte militare, abile a disporre in ordine militare le truppe, chi sa la maniera di schierare l'esercito. 2. regolare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] *Τακτικὴ* (ἡ) (*ἐνν*. *τέχνη*.) la tattica, l'arte militare. [illegible]

Τακτικῶς, *ἐπίῤ*. regolarmente. [illegible]

Τακτὸς-ή-όν. ordinato, determinato. [illegible]

Ταλαιπωρέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. esser miserabile, soffrir delle pene, de' travagli, de' disastri, travagliarsi. [illegible]

Ταλαιπώρημα (τὸ) pena, disastro, fatica. [illegible]

Ταλαιπωρία (ἡ) miseria, infortunio. [illegible]

Ταλαίπωρος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ*.) -*πώρως*. miserabile, infelice. [illegible]

Ταλακάρδιος (ὁ, ἡ) magnanimo. [illegible]

Ταλανίζω. *Μ ίσω*. deplorare. [illegible]

Ταλαντεύω. *Μ*. *εύσω*. bilanciare, pesare. [illegible] (*συνήθ*. *μσ*. ἡ *πθ*.) inclinarsi quà e là, barcollare. 2. esser incerto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ταλαντιαῖος-α-ον. che vale o pesa un talento. [illegible]

Τάλαντον (τὸ) bilancia. 2. talento (peso di 125 libre). 3. talento (somma di 6,000 dramme). [illegible] 2. [illegible] (125 [illegible]) 3. [illegible] (6,000 [illegible]) [illegible] 2. [illegible] (125 [illegible]) 3. [illegible] (6,000 [illegible])

Ταλαντόω-ῶ. *Μ*. *ώσω*. = *Ταλαντεύω*.

Ταλάντωσις-εως (ἡ) bilanciamento. 2. barcollamento. (*Γαλλ*. balancement). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τάλαρος (ὁ) paniere, cofano. [illegible]

Τάλας-αινα-αν. = *Τλήμων*.

Ταλασιουργέω-ῶ. *Μ*. *ήσω*. filar la lana. [illegible]

Ταλασιουργία (ἡ) lanificio. [illegible]

Ταλασιουργικὸς-ή-όν. che concerne il lanificio. [illegible]

Ταλασιουργὸς (ὁ, ἡ) lanajuolo. [illegible]

Τάλις-ιδος (ἡ) nubile. [illegible]

Τἄλλα ἡ *Τἀλλα ἀντὶ Τὰ ἄλλα*.

Ταμάλιστα, *ἐπίῤ*. sopratutto, principalmente, per lo più. [illegible]

Ταμεῖον (τὸ) *ἀντὶ Ταμιεῖον*.

Ταμία (ἡ) *θηλ*. τ. *Ταμίας*.

Ταμιακὸς-ή-όν. concernente il fisco. [illegible]

Ταμίας-ου (ὁ) amministratore, dispensatore, dispensiere. 2. tesoriere, questore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ταμιεία (ἡ) questura, tesoreria. [illegible]

Ταμιεῖον (τὸ) dispensa (*Λατ.* promptuarium). 2. fisco. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ταμίευμα (τὸ) καὶ

Ταμίευσις - εως (ἡ) amministrazione, dispensazione, parsimonia. [illegible]

Ταμιευτήριον (τὸ) = *Ταμιεῖον*.

Ταμιευτικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. abile dispensatore. [illegible]

Ταμιεύω. *M.* εύσω. esser questore. 2. esser dispensiere. 3. amministrare, dirigere. 4. riservare. (*Λατ.* recondo). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. (ὅθ.) distribuire, dispensare. [illegible] 6. (ἐνίοτε.) confiscare. [illegible] (μσ.) risparmiare, sparagnare. [illegible]

Τάμνω. = *Τέμνω*.

Τὰν ἢ *Τᾶν* (μόνον εἰς τὴν φρ.) Ὦ τὰν ἢ Ὦ τάν. o amico. [illegible]

Ταναὸς - ἡ ἢ ὸς - όν. lungo. 2. alto. 3. sottile. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ταντολεύω. *M.* εύσω καὶ

Ταντολίζω. *M.* ίσω. barcollare. [illegible]

Τανύγληνος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi grandi. [illegible]

Τανύθριξ - ύτριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli o peli lunghi. [illegible]

Τανῦν, ἐπίῤ. ora, al presente. [illegible]

Τανύπτερος καὶ *Τανυπτέρυξ* - υγος καὶ

Τανυπτέρυγος (ὁ, ἡ) che ha le ale grandi, spiegate. [illegible]

Τανύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie larghe. [illegible]

Τανύω. *M.* ύσω. stendere, spiegare. [illegible]

Ταξιαρχέω - ῶ. *M.* ήσω. *Εἰμὶ* —

Ταξιάρχης - ου (ὁ) = *Ταξίαρχος*.

Ταξιαρχία (ἡ) la carica del centurione. [illegible]

Ταξίαρχος (ὁ) centurione. [illegible]

Τάξις - εως (ἡ) ordine, fila, serie. 2. rango, condizione, stato. 3. schiera. 4. esercito, centuria. 5. tassa. 6. corteggio, seguito. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Ταπεινολογία (ἡ) καὶ

Ταπεινοῤῥημοσύνη (ἡ) stile, parlare basso. [illegible]

Ταπεινὸς - ή - όν. basso. 2. umile, sommesso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ταπεινότης (ἡ) bassezza. 2. umiltà, sommissione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ταπεινοφρονέω - ῶ. *M.* ήσω. aver l'animo, i sentimenti umili, esser umile. [illegible]

Ταπεινοφροσύνη (ἡ) umiltà. [illegible]

Ταπεινόφρων - ονος (ὁ, ἡ) umile. [illegible]

Ταπεινόω - ῶ. *M.* ώσω. abbassare, umiliare. [illegible]

Ταπεινῶς, ἐπίῤ. umilmente. [illegible]

Ταπείνωσις - εως (ἡ) umiliazione. [illegible]

Τάπης - ητος (ὁ) tappeto. [illegible]

Ταπὶς - ίδος (ἡ) = τ. προηγ.

Ταπολλά, ἐπίῤ. per lo più. [illegible]

Ταπρῶτα, ἐπίῤ. sul principio. [illegible]

Τάραγμα (τὸ) καὶ

Ταραγμὸς (ὁ) = *Τάραξις*.

Ταράκτης - ου (ὁ) turbatore. [illegible]

Ταρακτικὸς - ή - όν. turbolente, sedizioso. [illegible]

Ταρακτὸς - ή - όν. turbolente. [illegible]

Τάρανδος (ὁ) renna. [illegible]

Ταραξίας - ου (ὁ) perturbatore, fazioso. [illegible]

Τάραξις - εως (ἡ) turbolenza, scompiglio. [illegible]

Ταράσσω (ττω). *M.* άξω. scompigliare, perturbare, confondere. [illegible]

Ταραχὴ (ἡ) tumulto, scompiglio, turbolenza. [illegible]

Ταραχώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ωδῶς. turbolento, tumultuoso. [illegible]

Ταρβαλέος - α - ον. terribile. [illegible]

Ταρβέω - ῶ. *M.* ήσω. temere, spaventarsi. [illegible]

Τάρβος - εος - ους (τὸ) timore, spavento. [illegible]

Τάργανον (τὸ) = *Δευτερίας* ἢ *Στεμφυλίτης*.

Digitized by Google

Ταριχέμπορος (ὁ, ἡ) pizzicagnolo. (*Λατ.* salsamentarius). [illegible]

Ταρίχευσις - εως (ἡ) insalatura. [illegible]

Ταριχευτής - οῦ (ὁ) pizzicagnolo. [illegible]

Ταριχευτός - ή - όν. insalato. [illegible]

Ταριχεύω. *M.* εύσω. insalare. [illegible]

Ταριχοπώλης - ου (ὁ) = *Ταριχέμπορος*.

Τάριχος (ὁ) καὶ *Τάριχος* - εος - ους (τὸ) salsume. [illegible]

Ταρσός (ὁ) cesta. 2. la parte piana del remo. 3. ala. 4. la pianta del piede. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ταρτάρειος - α - ον. tartareo, infernale. [illegible]

Ταρταρίζω. *M.* ίσω. tremare di freddo, gricciolare. [illegible]

Τάρταρος (ὁ). tartaro. [illegible]

Ταρταρόω - ῶ. *M.* ώσω. precipitare nel tartaro. [illegible]

Ταρφύς - ίος (ὁ, ἡ) denso. [illegible]

Τάσις - εως (ἡ) tensione, tesa. [illegible]

Τάσσω (ττω). *M.* τάξω. ordinare, disporre, collocare. 2. schierare. 3. assegnare, destinare. 4. tassare. 5. comandare, ordinare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Ταταὶ, ἐπιφών. *Τχετλ.* = *Παπαί*.

Ταυρέα (έη) - ῆ, έης - ῆς (ἡ) pelle di toro. [illegible]

Ταύρειος - α ἡ ος - ον. del toro, taurino. [illegible]

Ταύρεος - α - ον. = τ. προηγ.

Ταυρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Ταῦρος*. torello. [illegible]

Ταυρικός - ή - όν. = *Ταύρειος*.

Ταυροειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma del toro. [illegible]

Ταυροκέρως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha le corna del toro. [illegible]

Ταυροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha testa del toro. [illegible]

Ταυροκτόνος (ὁ, ἡ) tauricida. [illegible]

Ταυρόκτονος (ὁ, ἡ) ucciso da un toro. [illegible]

Ταυρομέτωπος (ὁ, ἡ) che ha la fronte taurina. [illegible]

Ταυροπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia d'un toro. [illegible]

Ταῦρος (ὁ) toro. 2. toro (segno celeste). 3. membro virile. 4. perineo, lo spazio frà l' ano e la coglia. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ταυροσφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. scannare un toro. [illegible]

Ταυροσφάγος (ὁ, ἡ) = *Ταυρόκτονος*.

Ταυροφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i tori. [illegible]

Ταυρόω - ῶ. *M.* ώσω. cangiare in toro, render furioso. [illegible]

Ταῦτα, πλθ. οὐδ. τ. *Οὗτος*.

Ταυτολογέω - ῶ. *M.* ήσω. ripetere, dire le medesime cose. [illegible]

Ταυτολογία (ἡ) ripetizione delle medesime cose, tautologia. [illegible]

Ταυτολόγος (ὁ, ἡ) chi dice, ripete le medesime cose. [illegible]

Ταυτότης (ἡ) identità. [illegible]

Ταφεύς - έως (ὁ) beccamorti. [illegible]

Ταφή (ἡ) sepoltura. [illegible]

Τάφος (ὁ) sepolcro, tomba. [illegible]

Τάφρευμα (τὸ) = *Τάφρος*.

Ταφρεύω. *M.* εύσω. scavare, fare una fossa, trincerare. [illegible]

Ταφροειδής - έος (ὁ, ἡ) simile ad una fossa. [illegible]

Τάφρος (ἡ) fossa, trincea. [illegible]

Ταφρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Ταφροειδής*.

Τάχα, ἐπίῤ. forse. [illegible] 2. (χρον.) = *Ταχέως*.

Ταχέως, ἐπίῤ. velocemente, con celerità. [illegible]

Ταχινά, ἐπίῤ. = τ. προηγ.

Ταχίνης - ου (ὁ) καὶ

Ταχινός - ή - όν. × ἀντὶ *Ταχύς*.

Ταχινῶς, ἐπίῤ. × ἀντὶ *Ταχέως*.

Τάχος - εος - ους (τὸ) = *Ταχυτής*.

Ταχύ, ἐπίῤ. = *Ταχέως*.

Ταχυβάμων - ονος (ὁ, ἡ) καὶ

Ταχυβάτης - ου (ὁ) che cammina con celerità. [illegible]

Ταχύβουλος (ὁ, ἡ) precipitoso nelle sue risoluzioni. [illegible]

Ταχύγλωσσος (ὁ, ἡ) chi parla con celerità.

Digitized by Google

արագութեամբ խօսօղ · սուրաթ իլէ սէօհպէթ էտէն ։

Ταχυγραφέω-ῶ. M. ήσω. scrivere velocemente. արագ գրել · թէզճէ եազմագ ։

Ταχυγράφος (ὁ, ἡ) chi scrive con celerità, tachigrafo. արագագիր · թէզճէ եազան, չապուք թահրիր էտէն ։

Ταχυδρομέω-ῶ. M. ήσω. correr velocemente. շուտով վազել · չապուգ գօշմագ, սէյիրթմէք ։

Ταχυδρόμος (ὁ, ἡ) che corre velocemente, lacchè. արագ վազօղ, արագընթաց, սուրհանդակ · չապուգ գօշան, չաթըր, սայը ։

Ταχυεργὴς-έος καὶ

Ταχύεργος (ὁ, ἡ) speditivo, destro. շուտով գործօղ, ժրաջան · չէվիք, չէրիք ։

Ταχυκίνητος (ὁ, ἡ) chi si muove velocemente. շուտով շարժօղ · սուրաթ իլէ թէփրէնէն ։

Ταχυλόγος (ὁ, ἡ) chi parla con celerità. շուտով խօսօղ · սուրաթ իլէ սէօհպէթ էտէն ։

Ταχυμαθὴς-έος (ὁ, ἡ) chi impara con prestezza. շուտով ուսանօղ · թէզ էօյրէնէն ։

Ταχύνω. M. υνῶ. accelerare. երագել, փութացընել · իճիթլէնտիրմէք ։

Ταχυπειθὴς-έος (ὁ, ἡ) credulo. դիւրահաւատօղ · գօլայ ինանըր ։

Ταχυπλοέω-ῶ. M. ήσω. navigare con celerità. արագ նաւել · թէզճէ կէմի իլէ կիթմէք ։

Ταχύπλοος-ους (ὁ, ἡ) chi naviga con celerità. շուտով արագ նաւօղ · թէզճէ կէմի իլէ կիտէն ։

Ταχύπους-οδος (ὁ, ἡ) veloce al corso. արագոտն, արագ վազօղ · եէլտան, եէլկէն ։

Ταχύπτερος (ὁ, ἡ) che vola rapidamente. արագ թռչօղ · թէզ ուչան ։

Ταχὺς-έος (εῖα-ύ) veloce, rapido, celere. արագ, շուտ · թէզ, չէապուք, չապիկ ։

Ταχυσκελὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ταχύπους.

Ταχύτης-ῆτος (ἡ) celerità, velocità. շուտութիւն, արագութիւն · թէզլիք, չապըգլըգ, սուրաթ ։

Ταχύχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) = Ταχύεργος.

Ταχυχειρία (ἡ) destrezza. արագութիւն (ի գործս), յաջողակութիւն · չէվիքլիք, եւ չապըգլըգ ։

Ταων-ῶνος καὶ

Ταὼς-ὼ (ὁ) pavone. սիրամարգ · թավուզ գուշու ։

Τε, μόρ. ἐγκλιτ. ἢ Σύνδ. e, ed. ու, ալ · վէ, տէ, տա ։

Τέγγω. M. τέγξω. bagnare, inumidire, macerare. 2. muover a compassione. թրջել, խոնաւացընել, լթել · 2 · ի գութ շարժել · ըսլաթմագ, նէմլէնտիրմէք, եաշարթմագ · 2 · եէրէկէ թէսիր էթմէք, մէրհամէթէ կէթիրմէք ։

Τεγκτὸς-ἡ-όν. bagnato. թրջած · ըսլանմըշ ։

Τέγος-εος-ους (τὸ) tetto. 2. casa. 3. postribolo. յարկ · 2 · տուն · 3 · պոռնկոց · տամ · 2 · էվ · 3 · պօրօսլըխանէ ։

Τεθρήμερον (τὸ) lo spazio di quattro giorni. չորս օրուան ատեն՝ միջոց · տէօրթ կիւնլիւք վագթ՝ միգտար ։

Τέθριππον (τὸ) quadrige. չորս ձիով կառք · տէօրթ աթլը արապա ։

Τεθρυλλημένως, ἐπίῤ. (μτχ.) notoriamente. հրապարակաւ, յայտնապէս · էշքեարէ, ալէնիյէթլէ ։

Τεθρυμμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) mollemente, effeminatamente. մեղկութեամբ, իգօրէն · կէվշէքլիք՝ նազիքլիք իլէ, չէլէպի գադըն ։

Τεινεσμὸς (ὁ) tenesmo (sorta di male). որքանի խիթ (ախտ մի է) · նէֆ (տէյր նէվ մարազ) ։

Τείνω. M. τενῶ. tendere, stendere, distendere. 2. (ἀμτβτ.) dirigersi verso... tendere. ձգել, փռել, տարածել · 2 · ուղղել, դիմել, ձգել, հասել · կէրմէք, եայմագ, ուզաթմագ · 2 · պագմագ, տօղրու օլմագ ։

Τειχήρης-εος-ους (ὁ, ἡ) circondato di muraglie. 2. assediato. չորս դին պատ քաշուած · 2 · պաշարուած · տէօրթ եանը տուվար չէվրիլմիշ · 2 · մուհասարա օլունմուշ ։

Τειχίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Τειχίον.

Τειχίζω. M. ίσω. attorniare di mura, di bastione, di fortezze. չորս դին պատ քաշել՝ մարտկոց՝ բերդ շինել · էթրաֆընը տուվար չէվիրմէք, մէթէրիզ գուրմագ, գալէ եափմագ ։

Τειχικὸς-ἡ-όν. murale. որմնական · տուվարա տայիր ։

Τειχίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Τεῖχος. muro di casa. 2. casa. տան պատ · 2 · տուն · էվ տուվարը · 2 · էվ ։

Τείχισις-εως (ἡ) = Τειχισμός.

Τείχισμα (τὸ) fortezza. ամրոց, բերդ · գալէ ։

Τειχισμὸς (ὁ) costruzione di muraglie. պատուար շինելը · հիսար եափմասը ։

Τειχομαχέω-ῶ. M. ήσω. attaccare, assalire o difendere le mura, le muraglie. պատուարներուն վրայ վազել՝ յարձակիլ կամ պաշտպանել · հիսարլարըն եաղմասընա եա գօրունմասընա ասքէր թօփլանմագ եահուտ խըֆզ էթմէք ։

Τειχομαχία (ἡ) attacco, assalto o difesa delle muraglie. պատուարի մը վրայ յարձակիլը կամ պաշտպանելը · գալէ եաղմասընա ասքէր եահուտ գալէյի խըֆզ էթմէ ։

Τειχομάχος (ὁ, ἡ) colui che attacca o difende le muraglie della città. քաղաքին պատերուն վրայ յարձակօղ կամ պաշտպանօղ · գալէ տուվարլարընը պասան եահուտ խըֆզ էտէն ։

Τειχοποιέω-ῶ. M. ήσω. fabbricare o ristorare le muraglie. ամրոցներ՝ բերդեր շինել կամ նորոգել · հիսարլար՝ գալէլէր եափմագ եահուտ մէրէմմէթ էթմէք ։

Τειχοποιΐα (ἡ) costruzione o riparazione delle muraglie. ամրոցներ՝ բերդեր շինելը կամ նորոգելը · հիսարլար՝ գալէլէր եափմասը եահուտ մէրէմմէթ էթմէսի ։

Τεῖχος-εος-ους (τὸ) muro, muraglie, fortezza, castello. պատ, պատուար, ամրոց, բերդ · տուվար, հիսար, գալէ, մէթէրիզ ։

Τειχοφυλακέω-ῶ. M. ήσω. far la guardia delle muraglie. բերդերու պահնորդ ըլլալ · գալէ պէքճիլիյի էթմէք ։

Τειχοφύλαξ-ακος (ὁ) guardia delle muraglie. բերդի՝ պատուարներու պահնորդ · գալէ պէքճիսի ։

Τεκμαίρομαι. M. τεκμαροῦμαι. terminare, effettuare. 2. congnietturare, dedurre

Digitized by Google

Σύῤῥηξις-εως (ἡ) = *Σύῤῥηγμα*.
Συῤῥίπτω. M. ῥίψω. gettar insieme. [illegible]
Σύῤῥοη καὶ
Σύῤῥοια (ἡ) confluente. 2. affluenza. [illegible]
Σύῤῥοος-ους (ὁ, ἡ) confluente. [illegible]
Σύρτης-ου (ὁ) fune con cui vien tirata qualche cosa, tirella. [illegible]
Σύρτις-ιδος (ἡ) sirte. [illegible]
Συρτός-η-όν. tirato, menato assieme. 2. che si può tirare. [illegible]
Συρφετός (ὁ) mondiglia, scopatura, spazzatura. 2. canaglia, la feccia del popolo. [illegible]
Σύρφος (ὁ) = *Σύρμα*.
Σύρω. M. συρῶ. tirare, strascinare, menare assieme. 2. scopare. [illegible]
Σῦς-συός (ὁ καὶ ἡ) (ὅθ. τὸ Λατ. sus). porco. [illegible]
Συσκευάζω. M. άσω. affardellare. 2. preparare, allestire. [illegible] (μσ.) far bagaglio, far fagotto, prepararsi. [illegible]
Συσκευασία (ἡ) preparativo. [illegible]
Συσκευή (ἡ) illusione. [illegible]
Συσκηνάω (έω)-ῶ. M. ήσω. abitare nell' istesso padiglione. [illegible]
Συσκήνιον (τὸ) = *Συσσίτιον*.
Σύσκηνος (ὁ, ἡ) ch' è del medesimo padiglione (Λατ. contubernalis). [illegible]
Συσκιάζω. M. άσω. adombrare d' ogni lato. [illegible]
Σύσκιος (ὁ, ἡ) opaco, ombroso. [illegible]
Συσπεύδω. M. σπεύσομαι. affrettarsi assieme, soccorrere. [illegible]
Συσπουδάζω. M. άσω. = *Συσπεύδω*.
Συσσείω. M. σείσω. concussare. [illegible]
Σύσσημον (τὸ) segno, bollo, marco. [illegible]
Συσσιτέω-ῶ. M. ήσω. esser commensale, mangiare assieme. [illegible]
Συσσιτία (ἡ) convitto. [illegible]
Συσσίτιον (τὸ) convivio. [illegible]
Σύσσιτος (ὁ, ἡ) commensale. [illegible]
Συσσωρεύω. M. εύσω. accumulare. [illegible]
Συσταθμία (ἡ) equilibrio. [illegible]
Σύσταθμος (ὁ, ἡ) equilibrato. [illegible]
Συσταλτικός-ή-όν. restrittivo. [illegible]
Συστασιάζω. M. άσω. ribellare. [illegible]
Σύστασις-εως (ἡ) costituzione, stabilimento. 2. composizione, concrezione. 3. principio. 4. sostanza, natura. 5. conflitto. 6. prova. 7. raccomandazione. [illegible] 8. (κατ' ἐξ.) confederazione. 9. (ἐπὶ κακοῦ.) congiura. [illegible]
Συστασιώτης-ου (ὁ) ribelle, congiurato. [illegible]
Συστατικός-ή-όν. costituente. 2. di raccomandazione. [illegible]
Συστέλλω. M. στελῶ. restringere, concentrare. 2. abbreviare una sillaba, cangiare una sillaba lunga in breve. [illegible]
Σύστημα (τὸ) composto, concrezione. 2 sistema. [illegible]
Συστηματικός-ή-όν. sistematico. [illegible]
Συστολή (ἡ) restrizione, coartazione. 2. sistole, abbreviazione d' una sillaba lunga in breve. [illegible]
Συστρατεύω καὶ (μσ.)-εύομαι. M. εύσομαι. intraprendere una spedizione assieme, militare insieme. [illegible]
Συστρατηγέω-ῶ. M. ήσω. comandar l'armata assieme. [illegible]
Συστράτηγος (ὁ) compagno in generalato. [illegible]

Digitized by Google

Συστρατιώτης -ου (ὁ) commilitone. [illegible]

Σύστρεμμα (τὸ) concrezione, globo, involucro. 2. tumore. [illegible] 3. = *Σύνταγμα*.

Συστρέφω. *M.* *στρέψω*. concentrare, coartare, restringere, involgere. [illegible]

Συστροφή (ἡ) involgimento, conglobazione. [illegible] 2. = *Σύστρεμμα*.

Συσφίγγω. *M.* *σφίγξω*. restringere. [illegible]

Συσχολαστὴς -οῦ (ὁ) condiscepolo. [illegible]

Σῦφαρ (τὸ) (ἀκλ.) spoglia di serpe. 2. pellicola rugosa che viene alla superficie del latte. 3. (*συνεκδχ.*) decrepito. [illegible]

Συφόρβιον (τὸ) porcile. [illegible]

Συφορβὸς (ὁ) porcajo. [illegible]

Συχνάζω. *M.* *άσω*. fare spesso. 2. condensare. 3. (*ἀμτβτ.*) frequentare. [illegible]

Συχνάκις, *ἐπίῤ.* spesso, frequentemente. [illegible]

Συχνὸς -ὴ -όν. frequente, spesso. [illegible] = *Συνεχής*. (*τὸ οὐδ.*) *Συχνὸν καὶ Συχνὰ*, *ἐπίῤ.* ἀντὶ —

Συχνῶς, *ἐπίῤ.* = *Συχνάκις*.

Συώδης -εος (ὁ, ἡ) porcino. [illegible]

Σφαγεῖον (τὸ) vaso da ricevere il sangue della vittima. [illegible]

Σφαγεὺς -έως (ὁ) scannatore. [illegible]

Σφαγὴ (ἡ) scannamento. 2. massacro, strage. 3. strozza. 4. vittima. [illegible]

Σφαγιάζω (*μσ.*) -άζομαι. *M.* *άσω*. -άσομαι. scannare, immolare. [illegible]

Σφαγιασμὸς (ὁ) scannamento, immolazione. [illegible]

Σφάγιον (τὸ) vittima. [illegible]

Σφαγὶς -ίδος (ἡ) secespita. [illegible]

Σφαδάζω. *M.* *άσω*. batter col piedi contro la terra, razzare. 2. palpitare. 3. desiderare ansiosamente. [illegible]

Σφάζω. *M.* *σφάξω*. scannare. [illegible]

Σφαῖρα (ἡ) sfera, globo, palla. [illegible]

Σφαιρηδὸν, *ἐπίῤ.* in forma di palla. [illegible]

Σφαιρίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Σφαιρίον*.

Σφαιρίζω. *M.* *ίσω*. giuocar alla palla. [illegible]

Σφαιρικὸς -ὴ -όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) -ικῶς. sferico, tondo. [illegible]

Σφαιρίον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Σφαῖρα*.

Σφαιροειδὴς -έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di palla. [illegible]

Σφαιροειδῶς, *ἐπίῤ.* = *Σφαιρηδόν*.

Σφαιροπαικτέω -ῶ. *M.* *ήσω*. = *Σφαιρίζω*.

Σφαιρόπαικτον (τὸ) giuoco di palla. [illegible]

Σφαιρόω -ῶ. *M.* *ώσω*. rotondare in forma di palla. [illegible]

Σφαιρωτὸς -ὴ -όν. fatto in forma di palla. [illegible]

Σφακελίζω. *M.* *ίσω*. soffrir di cancrena. [illegible]

Σφάκελος (ὁ) cancrena, carie. [illegible]

Σφάκος (ὁ) salvia (erba). [illegible]

Σφακτὸς -ὴ -όν. scannato. [illegible]

Σφαλερὸς -ὰ -όν. sdrucciolevole. 2. incostante, ingannatore, fallace, pericoloso. 3. soggetto a errare. [illegible] — ρῶς, *ἐπίῤ.*

Σφάλλω. *M.* *αλῶ*. far sdrucciolare. 2. fallare. 2. soppiantare, ingannare. [illegible]

Σφάλμα (τὸ) fallo, mancanza, errore. 2. disgrazia. [illegible]

Σφαλμὸς (ὁ) ceppo. [illegible]

Σφαραγέω -ῶ. *M.* *ήσω*. romoreggiare. [illegible] 2. (*μσ.*) = *Σπαργάω*.

Σφαραγίζω. *M.* *ίσω*. alzare, suscitare con dello strepito. [illegible]

Σφάραγος (ὁ) rumore, strepito, mormorio. [illegible]

Σφάττω. *M.* *σφάξω*. *Ἀττ.* ἀντὶ *Σφάζω*.

Σφὲ *Ἰων.* ἀντὶ *Σφᾶς*.

Σφεδανὸς -ὴ -όν. impetuoso. [illegible]

Digitized by Google

Σφεῖς (κατὰ κρ. ἐκ τ. ἀχρ. Σφέες.) - σφέων - ὧν. ἀντνμ. πλθ. τ. γ΄. προ. ἀντὶ Αὐτοὶ - αἱ - ἁ ἢ Ἑαυτῶν.

Σφένδαμνος (ἡ) acero (albero). (Γαλλ. érable). [illegible]

Σφενδονάω - ῶ. Μ. ήσω. frombolare. [illegible]

Σφενδόνη (ἡ) frombola. 2. castone. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σφενδονήτης - ου (ὁ) frombolatore. [illegible]

Σφενδονίζω. Μ. ίσω. = Σφενδονάω.

Σφενδονοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di fionda. [illegible]

Σφετερίζω. (μσ.) - ίζομαι. Μ. ίσω - ομαι. usurpare, arrogarsi. [illegible]

Σφετερισμὸς (ὁ) usurpazione, concussione. [illegible]

Σφετεριστὴς - οῦ (ὁ) usurpatore, concussionario. [illegible]

Σφέτερος - α - ον. (ἀντνμ. κτητ. γ΄. προ.) loro. [illegible]

Σφηκιὰ ἢ **Σφηκία** (ἡ) vespajo. (Γαλλ. guêpier). [illegible]

Σφηκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di vespa. [illegible]

Σφηκόω - ῶ. Μ. ώσω. stringere il mezzo, legare fortemente, chiudere bene. [illegible]

Σφηκώδης - εος (ὁ, ἡ) = Σφηκοειδής.

Σφηκὼν - ῶνος (ὁ) = Σφηκιά.

Σφὴν - ηνὸς (ὁ) conio, caviglia. [illegible]

Σφηνόω - ῶ. Μ. ώσω. fendere o attaccare con del conio. 2. serrar bene, turare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σφήνωσις - εως (ἡ) turamento. [illegible]

Σφὴξ - ηκὸς (ὁ) vespa. [illegible]

Σφιγγίον (τὸ) maniglia. [illegible]

Σφίγγω. Μ. ξω. stringere. [illegible]

Σφιγκτὴρ (ὁ) che stringe. [illegible] (ἰδιαιτ. ἀνατομ.) sfintere. [illegible]

Σφιγκτὸς - ἡ - όν. stretto. [illegible]

Σφὶγξ - σφιγγὸς (ἡ) sfinge (mostro favoloso). [illegible]

Σφίγξις - εως (ἡ) restrizione. [illegible]

Σφόδρα, ἐπίῤ. troppo, assai. 2. con veemenza, fortemente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σφοδρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ῶς. veemente, impetuoso, forte. [illegible]

Σφοδρότης (ἡ) veemenza. [illegible]

Σφονδύλειον (τὸ) sfondilio (pianta). (Γαλλ. berce). [illegible]

Σφονδύλιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σφόνδυλος. 2. = Σφονδύλειον.

Σφονδύλιος (ὁ) καὶ

Σφόνδυλος (ὁ καὶ σπν. ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Σπόνδυλος.

Σφραγίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σφραγίς.

Σφραγιδοφυλάκιον (τὸ) astuccio da mettervi i sigilli. [illegible]

Σφραγιδοφύλαξ - ακος (ὁ) custode del sigillo, guardasigilli. [illegible]

Σφραγίζω. Μ. ίσω. sigillare. [illegible]

Σφραγὶς - ῖδος (ἡ) sigillo. 2. marca, bolla. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (κατ' ἐξ.) anello. [illegible]

Σφράγισμα (τὸ) bolla. [illegible]

Σφραγιστὴς - οῦ (ὁ) colui che sigilla. [illegible]

Σφραγιστὸς - ἡ - όν. sigillato, bollato. [illegible]

Σφρηγίζω, **Σφρηγίς**. = Σφραγίζω, Σφραγίς.

Σφριγάω - ῶ. Μ. ήσω. = Σπαργάω.

Σφρῖγος - εος - ους (τὸ) = Ὀργασμός, Σπαργή.

Σφριγώδης - εος (ὁ, ἡ) vegeto, vigoroso. [illegible]

Σφύγμα (τὸ) καὶ

Σφυγμὸς (ὁ) polso. [illegible]

Σφύζω. Μ. σφύξω. palpitare. [illegible]

Σφύξις - εως (ἡ) = Σφυγμός.

Σφῦρα ἢ **Σφύρα - ας** (ἡ) martello. [illegible] 2. = τφ

Σφύραινα - ης (ἡ) sfirena, luccio. [illegible]

Σφυρηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. martellare. [illegible]

Σφυρηλάτησις - εως (ἡ) martellata. [illegible]

Σφυρήλατος (ὁ, ἡ) martellato, lavorato col martello. 2. solido, compatto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σφύριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σφῦρα. martelletto. [illegible]

Σφυρὶς - ίδος (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Σπυρίς.

Σφυροκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. martellare. [illegible]

Σφυροκοπία (ἡ) = Σφυρηλάτησις.

Σφυρόκοπος (ὁ, ἡ) = Σφυρήλατος.

Σφυρὸν (τὸ) tallone. 2. piede. 3. estre-

Digitized by Google

mità. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Σφυρωτὸς - ή - όν. martellato. [illegible]

Σφωΐτερος - α - ον. (ἀντωνυμ. κτητ. β'. προσ.) di voi due. [illegible]

Σχάζω. Μ. σχάσω segnare, cavar sangue. 2. gettar abbasso, abbassare. [illegible] 2. [illegible] 2 — [illegible]

Σχάσις - εως (ἡ) salasso. [illegible]

Σχαστήριον (τὸ) lancetta. [illegible]

Σχεδάριον (τὸ) libretto. [illegible]

Σχέδην, ἐπίῤ. lentamente, a passo a passo, lemme lemme (Λατ. pedetentim). [illegible]

Σχεδία (ἡ) zatta (Γαλλ. radeau). [illegible]

Σχεδιάζω. Μ. άσω. fare o parlare precipitosamente. [illegible] 2. = Ἐγγίζω.

Σχεδίασμα (τὸ) = Σχέδιον.

Σχεδιαστικῶς, ἐπίῤ. all' improvviso, precipitosamente. [illegible]

Σχέδιον (τὸ) abbozzo, piano. [illegible]

Σχέδιος - α ἢ ος - ον. che si fà da vicino. 2. improvviso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σχεδίως, ἐπίῤ. da vicino. 2. all' improvviso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σχεδὸν, ἐπίῤ. quasi. [illegible]

Σχέθω (Χ. Μ.) ottenere. [illegible]

Σχένδυλα - ης (ἡ) tanaglia (Λατ. forceps). [illegible]

Σχενδύλη (ἡ) = τ. προηγ.

Σχέσις - εως (ἡ) relazione, rapporto. [illegible]

Σχετικὸς - ἡ - όν. relativo. [illegible]

Σχετικῶς, ἐπίῤ. relativamente. [illegible]

Σχετλιάζω. Μ. άσω. lamentarsi, querelarsi. [illegible]

Σχετλιασμὸς (ὁ) lamentazione, querela. [illegible]

Σχετλιαστικὸς - ἡ - όν. di lamentazione, di querela. [illegible]

Σχέτλιος - α - ον. audace, ardito, fermo nelle sue imprese, pertinace. 2. cattivo, scellerato. 3. infelice, miserabile. 4. ingiusto, orribile. 5. pernicioso. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]
— λίως, ἐπίῤ.

Σχῆμα (τὸ) forma, figura. 2. ornamento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Πλάσμα.

Σχηματίζω. Μ. ίσω. formare, figurare. 2. ornare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σχημάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Σχῆμα.

Σχημάτισις - εως (ἡ) καὶ

Σχηματισμὸς (ὁ) formazione, figuramento. [illegible]

Σχίδαξ - ακος (ὁ) καὶ

Σχίδη (ἡ) scheggia, verza, piuolo. [illegible]

Σχίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Σχίδη. 2. talea. [illegible]

Σχίζα - ης (ἡ) scheggia. [illegible]

Σχιζόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha l' unghia divisa in due. [illegible]

Σχίζω. Μ. ίσω. fendere, discindere. [illegible]

Σχινέλαιον (τὸ) olio di lentisco. [illegible]

Σχίνινος - η - ον. di lentischio. [illegible]

Σχῖνος (ἡ) lentischio. 2. scilla. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σχινώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al lentischio. [illegible]

Σχίσις - εως (ἡ) fessura, scissura. [illegible]

Σχίσμα (τὸ) fessura. 2. scisma. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Σχισματικὸς - ἡ - όν. scismatico. [illegible]

Σχισμὸς (ὁ) = Σχίσις ἢ Σχίσμα.

Σχοινιὰ (ἡ) = Σχοῖνος. 2. fune di giunco, stramba. [illegible]

Σχοινίζω. Μ. ίσω. misurare colla corda, livellare (Γαλλ. arpenter). [illegible]

Σχοίνινος - η - ον. di giunco. [illegible]

Σχοινίον (τὸ) corda di giunco, stramba. [illegible]

Σχοίνιος - α ἢ ος - ον. = Σχοίνινος.

Σχοινίτης - ου (ὁ) καὶ Σχοινῖτις - ιδος (ἡ) fatto di giunco. [illegible]

Σχοινοβατέω - ῶ. Μ. ήσω. camminare, danzare sulla corda. [illegible]

Σχοινοβάτης - ου (ὁ) ballerino da corda, funambolo. [illegible]

Digitized by Google

Σχοινοβατία (ἡ) il mestiere del funambolo. լարախաղացին արհեստը. [illegible]:

Σχοινόδετος (ὁ, ἡ) legato con del giunco. կնիւնով կապուած. [illegible]:

Σχοινοδρόμος (ὁ, ἡ) = Σχοινοβάτης.

Σχοινόπλεκτος (ὁ, ἡ) trecciato di giunco. կնիւնով հիւսուած. [illegible]:

Σχοῖνος (ὁ) giunco. 2. giuncheto. 3. fune (di giunco), stramba. կնիւն, [illegible]. 2. կնիւնով լեցուն տեղ. 3. (կնիւնէ) չուան, [illegible]. 2. [illegible]. 3. ([illegible]) [illegible]:

Σχοινοτενὴς - έος (ὁ, ἡ) teso come la fune. չուանի պէս լարուած. [illegible]. 2. (μτνμ.) = Μακρύς.

Σχολάζω. Μ. άσω. esser in ozio, vacare. 2. applicarsi, occuparsi, vacare a .... 3. frequentare la scuola di ... esser discepolo. պարապ կենալ, անգործ կենալ, պարապ ըլլալ. 2. պարապիլ, զբաղիլ. 3. [illegible] ըլլալ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Σχολαῖος - α - ον. ozioso, lento. պարապ, [illegible], դանդաղ. [illegible]: — αίως, ἐπίῤ.

Σχολαρχέω - ῶ. Μ. ήσω. esser capo d' una scuola. դպրոցի մը գլուխ պետ ըլլալ. [illegible]:

Σχολάρχης - ου (ὁ) capo, direttore d' una scuola. դպրոցի մը պետ [illegible]. [illegible]:

Σχολαστήριον (τὸ) gabinetto di studii. ուսումնարան. [illegible]:

Σχολαστὴς - οῦ (ὁ) ozioso. պարապ կեցող. [illegible]:

Σχολαστικὸς - ὴ - όν. ozioso. 2. scolastico. 3. diligente, studioso. պարապ, պարապ կեցող. 2. դպրոցական. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] (ἐπμ.) pedante, sciolo. [illegible]:

Σχολεῖον (τὸ) scuola. դպրոց. [illegible]:

Σχολὴ (ἡ) ozio, riposo. 2. studio, applicazione. 3. indugio, dilazione. պարապութիւն, հանգիստ. 2. ուսումնասիրութիւն, [illegible]. 3. յապաղում. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. = Σχολεῖον. (δοτ.) Σχολῇ (ἐλλ. πρόθ.) pian piano, lemmi lemmi. 2. tardi. 3. a stento. կամաց կամաց. 2. ուշ. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Σχολικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. proprio delle scuole. դպրոցներուն յատուկ. [illegible]:

Σχολιογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere, fare delle postille, degli scolii. ծանօթութիւններ՝ բացատրութիւններ գրել. [illegible]:

Σχολιογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di scolii, di postille. ծանօթութիւններ՝ բացատրութիւններ գրող. [illegible]:

Σχόλιον (τὸ) scolio, postilla. ծանօթութիւն, բացատրութիւն, ծանօթ [illegible]. [illegible]:

Σώζω. Μ. σώσω. salvare, conversare. ազատել, [illegible], պահել, պահպանել. [illegible]:

Σωλὴν - ῆνος (ὁ) canale, acquidotto. 2. stria. խողովակ, ջրմուղ. 2. [illegible]. 2. [illegible]. 3. (ὀθ.) solene, cappa lunga, canolicchio (sorta di conchiglia). [illegible]:

Σωληνάριον (τὸ) καὶ

Σωληνίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Σωλήν.

Σῶμα (τὸ) corpo. 2. cadavere. 3. uomo. 4. volume, massa. մարմին. 2. դի. 3. մարդ. 4. գանգուած. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]:

Σωμασκέω - ῶ. Μ. ήσω. esercitare il corpo. մարմինը կրթել. [illegible]:

Σωμασκία (ἡ) esercizio del corpo. մարմնոյ կրթութիւն. [illegible]:

Σωματεῖον (τὸ) = Σωμάτιον. 2. comunità, società. համայնութիւն, ընկերութիւն. [illegible]:

Σωματεμπορέω - ῶ. Μ. ήσω. far il commercio degli schiavi. գերիներու վաճառականութիւն ընել. [illegible]:

Σωματεμπορία (ἡ) il commercio degli schiavi. գերի ծախել ծախելը. [illegible]:

Σωματέμπορος (ὁ, ἡ) mercante di schiavi. գերի ծախող վաճառ. [illegible]:

Σωματικὸς - ὴ - όν. corporale. մարմնական. [illegible]: — ικῶς, ἐπίῤ.

Σωμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σῶμα. corpuscolo. մարմնիկ. [illegible]. 2. = Σωματεῖον. 3. libretto, piccolo volume. գրքուկ, պզտիկ հատոր. [illegible]:

Σωματοκάπηλος (ὁ, ἡ) = Σωματέμπορος.

Σωματοποιέω - ῶ. Μ. ησω. riunire, ridurre in un corpo, incorporare. մէկ մարմին ընել. [illegible]:

Σωματότης (ἡ) corporeità. մարմնաւորութիւն. [illegible]:

Σωματοφυλάκιον (τὸ) cimiterio. գերեզման. [illegible]:

Σωματοφύλαξ - ακος (ὁ) guardia del corpo. թիկնապահ զօրք, անձնապահ զինուոր. [illegible]:

Σωματόω - ῶ. Μ. ώσω. incorporare. մէկ մարմին՝ մէկ գանգուած ընել. [illegible]:

Σωματώδης - εος (ὁ, ἡ) corpulento. [illegible]: — δῶς, ἐπίῤ.

Σωμάτωσις - εως (ἡ) incorporazione. մէկ գանգուած ընելը. [illegible]:

Σώρακος (ὁ) paniere, canestro. կողով. [illegible]:

Σωρεία (ἡ) = Σώρευμα ἢ Σώρευσις.

Σωρείτης - ου (ὁ) sorite, gradazione (sorta di sillogismo). համաբարդութիւն ([illegible]

Digitized by Google

ճարտարապետութեան մէջ կերպն է)· Թերեւ-րեւս եղեւ օրն դնել:

Σώρευμα (τὸ) cumulo, mucchio. կոյտ, դէզ. Եղջն:

Σώρευσις -εως (ἡ) accumulazione. կուտե-լը. Եղջնելը:

Σωρευτὸς - η - όν. accumulato, ammucchiato. կուտուած, դիզուած. Եղջնած, դերիժել:

Σωρεύω. M. εύσω. ammucchiare, accumulare. դիզել, կուտել. Եղջնել, դերիժերել:

Σωρηδὸν, ἐπίῤ. in folla. խմբովին. Եղջնով:

Σωρὸς (ὁ) mucchio, ammasso, bica. կոյտ, դէզ. Եղջն, դերիժ:

Σῶς (ὁ, ἡ) sano, salvo. ողջ, առողջ. սաղ, սելեմ:

Σωσίβιος (ὁ, ἡ) conservatore della vita. կենացը պահպանող. եօմրիւն սախլայան, գօրույան, իշիմ եդեն:

Σωσίκοσμος (ὁ, ἡ) conservatore del mondo. աշխարհքը պահօղ՝ խնամօղ. դիւնեայը սախլայան՝ իշին եդեն:

Σωσίπολις -ιδος (ὁ, ἡ) conservatore della città. քաղաքը պահօղ. շեհիրի գօրույան՝ սախլայան:

Σωστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) *- ικῶς.* conservatore. պահպանօղ. սախլայան, գօրույան:

Σῶστρον (τὸ) l' onorario del medico. 2. riscatto, ciò che si offre per la salvazione di ... բժշկին վարձը. 2. փրկութեանը համար տրուածնուեր՝ վարձք, փրկանք. հեքիմին այլըք Թէրէսի. 2. գուրթուլմագ իչուն վերիլէն սատաքալըն նեսնէ, ֆէտիէհաներ:

Σώτειρα (ἡ) *θηλ.* τοῦ

Σωτὴρ (ὁ) salvatore, liberatore. փրկիչ, ազատիչ. գուրթարըճը, խալասեյլէյի. 2. = *Σωτήριος*.

Σωτηρία (ἡ) salvazione, liberazione. ազատութիւն, փրկութիւն. գուրթուլուշ, նեճաթ, գուրթուլմագ:

Σωτήριος (ὁ, ἡ) salutare. փրկարար, առողջարար. Թէֆայէթլի, շիֆալը, մալուլէն, մենֆաաթլը:

Σωτηριώδης -εος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.*

Σωτηριωδῶς καὶ Σωτηρίως, ἐπίῤ. salutevolmente. փրկութեամբ, ազատաբար. գուրթուլմագ իլէ, գուրթուլուրաք:

Σῶτρον (τὸ) il cerchio di legno d' una ruota, quarto d' una ruota (*Γαλλ.* jante). անուին փայտէ շրջանակը. Թէքէրլէյին օտտան չէմպերի պայէսի:

Σωφρονέω - ῶ. M. ήσω. esser prudente, moderato, modesto, casto. խոհեմ՝ ըզգաստ՝ համեստ՝ ողջախոհ ըլլալ. ագըլլը՝ օլմագ՝ իֆֆէթլի՝ էտէպլի օլմագ:

Σωφρόνημα (τὸ) tratto di prudenza o di castità. խոհեմութեան կամ ողջախոհութեան գործ. ագըլ գագըլը իշի եահուտ էտէպլի իլէ էդիլէն իշ:

Σωφρονητικὸς - η - όν. = *Σωφρονικός.*

Σωφρονίζω. M. ίσω. render prudente, moderato, casto. խոհեմ՝ զգաստ՝ ողջախոհ ընել. ագըլլը էթմէք, իֆֆէթլի գըլմագ, իֆֆէթլի էթմէք. *ἴδε καὶ Νουθετῶ.*

Σωφρονικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) *- ικῶς.* di natura modesto, prudente, casto. ի բնէ համեստ՝ խոհեմ՝ ողջախոհ. ասլընտան իֆֆէթլի՝ ագըլլը՝ էտէպ:

Σωφρόνισις -εως (ἡ) καὶ

Σωφρονισμὸς (ὁ) ammonizione, emendazione. խրատելը, յորդորելը, ուղղելը. նասիհաթ՝ էյլէմէ վերմէ, իսլահ էթմէ, էտէպ վերմէ:

Σωφρονιστηρ (ὁ) × ἀντὶ *Σωφρονιστής.*
Σωφρονιστῆρες (ἐνν. ὀδόντες.) denti di sapienza. չորս կողմնակի ատամները. դէօրթ թանէ աղըլ դիշլէրի:

Σωφρονιστήριον (τὸ) luogo e mezzo di emendazione. ուղղութեան տեղ կամ մի-ջոց. իսլահ էթմէյէ էտէպ վերմէ:

Σωφρονιστὴς - οῦ (ὁ) moderatore, emendatore, monitore. չափաւորօղ, զգաստօղ, ուղղիչ, խրատիչ. իսլահ էթմէյէն, էտէպ վէրէն, իսլահ էտէն, նասիհաթ վէրէն:

Σωφρονούντως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) *ἀντὶ*

Σωφρόνως, ἐπίῤ. prudentemente, moderatamente, modestamente, castamente. խոհեմութեամբ, զգաստութեամբ, համեստութեամբ, ողջախոհութեամբ. ագըլ պաշլը օլարագ, էտէպլի օլարագ, իֆֆէթլի օլարագ:

Σωφροσύνη (ἡ) prudenza, modestia, moderazione, temperanza, castità. խոհեմութիւն, համեստութիւն, զգաստութիւն, չափաւորութիւն, ողջախոհութիւն. ագըլլըք, հայալըլըք, էտէպ, իֆֆէթ, օրան, Թաքուա:

Σώφρων - ονος (ὁ, ἡ) prudente, modesto, moderato, sobrio, casto. խոհեմ, համեստ, զգաստ, ողջախոհ. ագըլլը, հայալը, էտէպլի, օրանլը, իֆֆէթլի, Թաքուա:

Σώω. M. σώσω. × ἀντὶ *Σώζω.*

T.

T, τ. ταῦ (τὸ) (ἄκλ.) Tau. La decima nona lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (τ́) significa trecento o trecentesimo, e coll' accento di sotto (͵τ) trecento mila. Դաւ. Յունաց այբուբենից տասնուիններորդ գիրն է: Համրանքի կողմանէ վրայի շեշտովը (τ́) կը նշանակէ երեք հարիւր կամ երեք հարիւրերորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (͵τ) երեք հարիւր հազար. Թուրք. Եունանի հարֆլէրին օն տօգուզունճու հարֆը տըր: Սայը Թարաֆընտան իւստիւնտէ իշարէթի օլտուգտա (τ́) իւչ եիւզ, վէ աշաղըսընտա օլտուգտա (͵τ) իւչ եիւզ պին (300,000).

Τὰ (τὸ α βραχύ) *οὐδ. πλθ. τ.* Ὁ.

Τὰ (τὸ α μκρ.) *δυϊκ. θηλ. τ.* Ὁ.

Ταβαίτας - ου (ὁ) tazza di legno, tinozza. փայտէ ըմպանակ՝ գաւաթ. օդունտան թաս:

Τἀγαθὸν, Τἀγαθὰ, Ἀττ. κατὰ συνλφ. ἀντὶ *Τὸ ἀγαθὸν, Τὰ ἀγαθά.*

Ταγγὴ (ἡ) rancidume. ծթառում. աճըմըգ-րաքլըգ:

Ταγγίζω. M. ίσω. divenire rancido. ծըթ-առիլ. աճըմըգլաշմագ:

Ταγγὸς - ή - όν. rancido. ծթառած. աճըմըգլըգլը.

Τάγγω. = *Ταγγίζω.*

Digitized by Google

Ταγεία (ἡ) principato, satrapia. [illegible]

Ταγεύω. *M.* *εύσω* *καὶ*

Ταγέω - ῶ. *M.* *ήσω.* aver supremo comando, esser satrapo, comandare. [illegible]

Ταγή (ἡ) = *Τάξις.* 2. = *Σύνταξις.*

Ταγηνίζω. *M.* *ίσω.* friggere. [illegible]

Τάγηνον (τὸ) = *Τήγανον.*

Τάγμα (τὸ) squadrone, battaglione, legione, truppa, coorte. 2. voto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ταγματαρχέω - ῶ. *M.* *ήσω.* *Εἰμὶ* —

Ταγματάρχης-ου (ὁ) capo, colonnello d'una legione, d'uno squadrone. [illegible]

Ταγματικὸς - ἡ - όν. legionario. [illegible]

Ταγὸς (ὁ) governatore, satrapo, il primo ministro dello stato. [illegible]

Ταινία (ἡ) cordella, benda. 2. tenia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ταινιάζω. *M.* *άσω* *καὶ*

Ταινιόω - ῶ. *M.* *ώσω.* cinger d'una benda, abbendare. [illegible]

Τακερὸς - ὰ - όν. liquefatto, tenero, molle, macerato. [illegible] — *ερῶς*, *ἐπίῤ.*

Τακερόω-ῶ. *M.* *ώσω.* liquefare, macerare. [illegible]

Τακτικὸς - ἡ - όν. versato nell'arte militare, abile a disporre in ordine militare le truppe, chi sa la maniera di schierare l'esercito. 2. regolare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] *Τακτικὴ* (ἡ) (*ἐνν.* *τέχνη.*) la tattica, l'arte militare. [illegible]

Τακτικῶς, *ἐπίῤ.* regolarmente. [illegible]

Τακτὸς - ἡ - όν. ordinato, determinato. [illegible]

Ταλαιπωρέω - ῶ. *M.* *ήσω.* esser miserabile, soffrir delle pene, de' travagli, de' disastri, travagliarsi. [illegible]

Ταλαιπώρημα (τὸ) pena, disastro, fatica. [illegible]

Ταλαιπωρία (ἡ) miseria, infortunio. [illegible]

Ταλαίπωρος (ὁ, ἡ) (*καὶ* *ἐπίῤ.*) - *πώρως.* miserabile, infelice. [illegible]

Ταλακάρδιος (ὁ, ἡ) magnanimo. [illegible]

Ταλανίζω. *M* *ίσω.* deplorare. [illegible]

Ταλαντεύω. *M.* *εύσω.* bilanciare, pesare. [illegible] (*συνήθ.* *μσ.* *ἡ* *πθ.*) inclinarsi quà e là, barcollare. 2. esser incerto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ταλαντιαῖος - α - ον. che vale o pesa un talento. [illegible]

Τάλαντον (τὸ) bilancia. 2. talento (peso di 125 libre). 3. talento (somma di 6,000 dramme). [illegible] 2. [illegible] (125 [illegible]) 3. [illegible] (6,000 [illegible]) [illegible] 2. [illegible] (125 [illegible]) 3. [illegible] (6,000 [illegible])

Ταλαντόω - ῶ. *M.* *ώσω.* = *Ταλαντεύω.*

Ταλάντωσις - εως (ἡ) bilanciamento. 2. barcollamento. (*Γαλλ.* balancement). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τάλαρος (ὁ) paniere, cofano. [illegible]

Τάλας - αινα - αν. = *Τλήμων.*

Ταλασιουργέω - ῶ. *M.* *ήσω.* filar la lana. [illegible]

Ταλασιουργία (ἡ) lanificio. [illegible]

Ταλασιουργικὸς - ἡ - όν. che concerne il lanificio. [illegible]

Ταλασιουργὸς (ὁ, ἡ) lanajuolo. [illegible]

Τᾶλις - ιδος (ἡ) nubile. [illegible]

Τἄλλα ἢ *Τάλλα* ἀντὶ *Τὰ ἄλλα.*

Ταμάλιστα, *ἐπίῤ.* sopratutto, principalmente, per lo più. [illegible]

Ταμεῖον (τὸ) ἀντὶ *Ταμιεῖον.*

Ταμία (ἡ) *θηλ.* *τ.* *Ταμίας.*

Ταμιακὸς - ἡ - όν. concernente il fisco. [illegible]

Ταμίας - ου (ὁ) amministratore, dispensatore, dispensiere. 2. tesoriere, questore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ταμιεία (ἡ) questura, tesoreria. [illegible]

Digitized by Google

Ταμιεῖον (τὸ) dispensa (*Λατ.* promptuarium). 2. fisco. [illegible]

Ταμίευμα (τὸ) καὶ

Ταμίευσις - εως (ἡ) amministrazione, dispensazione, parsimonia. [illegible]

Ταμιευτήριον (τὸ) = *Ταμιεῖον*.

Ταμιευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. abile dispensatore. [illegible]

Ταμιεύω. *M.* εύσω. esser questore. 2. esser dispensiere. 3. amministrare, dirigere. 4. riservare. (*Λατ.* recondo). [illegible] 5. (ὅθ.) distribuire, dispensare. [illegible] 6. (ἐνίοτε.) confiscare. [illegible] (μσ.) risparmiare, sparagnare. [illegible]

Τάμνω. = *Τέμνω*.

Τὰν ἢ *Τᾶν* (μόνον εἰς τὴν φρ.) Ὦ τὰν ἢ Ὦ τᾶν. o amico. [illegible]

Ταναὸς - ἡ ἢ ὸς - όν. lungo. 2. alto. 3. sottile. [illegible]

Ταντανεύω. *M.* εύσω καὶ

Ταντανίζω. *M.* ίσω. barcollare. [illegible]

Τανύγληνος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi grandi. [illegible]

Τανύθριξ - ύτριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli o peli lunghi. [illegible]

Τανῦν, ἐπίῤ. ora, al presente. [illegible]

Τανύπτερος καὶ *Τανυπτέρυξ* - υγος καὶ

Τανυπτέρυγος (ὁ, ἡ) che ha le ale grandi, spiegate. [illegible]

Τανύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie larghe. [illegible]

Τανύω. *M.* ύσω. stendere, spiegare. [illegible]

Ταξιαρχέω - ῶ. *M.* ήσω. *Εἰμὶ* —

Ταξιάρχης - ου (ὁ) = *Ταξίαρχος*.

Ταξιαρχία (ἡ) la carica del centurione. [illegible]

Ταξίαρχος (ὁ) centurione. [illegible]

Τάξις - εως (ἡ) ordine, fila, serie. 2. rango, condizione, stato. 3. schiera. 4. esercito, centuria. 5. tassa. 6. corteggio, seguito. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Ταπεινολογία (ἡ) καὶ

Ταπεινοῤῥημοσύνη (ἡ) stile, parlare basso. [illegible]

Ταπεινὸς - ἡ - όν. basso. 2. umile, sommesso. [illegible]

Ταπεινότης (ἡ) bassezza. 2. umiltà, sommissione. [illegible]

Ταπεινοφρονέω - ῶ. *M.* ήσω. aver l'animo, i sentimenti umili, esser umile. [illegible]

Ταπεινοφροσύνη (ἡ) umiltà. [illegible]

Ταπεινόφρων - ονος (ὁ, ἡ) umile. [illegible]

Ταπεινόω - ῶ. *M.* ώσω. abbassare, umiliare. [illegible]

Ταπεινῶς, ἐπίῤ. umilmente. [illegible]

Ταπείνωσις - εως (ἡ) umiliazione. [illegible]

Τάπης - ητος (ὁ) tappeto. [illegible]

Ταπὶς - ίδος (ἡ) = τ. προηγ.

Ταπολλὰ, ἐπίῤ. per lo più. [illegible]

Ταπρῶτα, ἐπίῤ. sul principio. [illegible]

Τάραγμα (τὸ) καὶ

Ταραγμὸς (ὁ) = *Τάραξις*.

Ταράκτης - ου (ὁ) turbatore. [illegible]

Ταρακτικὸς - ἡ - όν. turbolente, sedizioso. [illegible]

Ταρακτὸς - ἡ - όν. turbolente. [illegible]

Τάρανδος (ὁ) renna. [illegible]

Ταραξίας - ου (ὁ) perturbatore, fazioso. [illegible]

Τάραξις - εως (ἡ) turbolenza, scompiglio. [illegible]

Ταράσσω (ττω). *M.* άξω. scompigliare, perturbare, confondere. [illegible]

Ταραχὴ (ἡ) tumulto, scompiglio, turbolenza. [illegible]

Ταραχώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ωδῶς. turbolento, tumultuoso. [illegible]

Ταρβαλέος - α - ον. terribile. [illegible]

Ταρβέω - ῶ. *M.* ήσω. temere, spaventarsi. [illegible]

Τάρβος - εος - ους (τὸ) timore, spavento. [illegible]

Τάργανον (τὸ) = *Δευτερίας* ἢ *Στεμφυλίτης*.

Digitized by Google

Ταριχέμπορος (ὁ, ἡ) pizzicagnolo. (*Λατ.* salsamentarius). [illegible]

Ταρίχευσις - *εως* (ἡ) insalatura. [illegible]

Ταριχευτὴς - *οῦ* (ὁ) pizzicagnolo. [illegible]

Ταριχευτὸς - *η* - *όν*. insalato. [illegible]

Ταριχεύω. *M.* *εύσω*. insalare. [illegible]

Ταριχοπώλης - *ου* (ὁ) = *Ταριχέμπορος*.

Τάριχος (ὁ) *καὶ* *Τάριχος* - *εος* - *ους* (τὸ) salsume. [illegible]

Ταρσὸς (ὁ) cesta. 2. la parte piana del remo. 3. ala. 4. la pianta del piede. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ταρτάρειος - *α* - *ον*. tartareo, infernale. [illegible]

Ταρταρίζω. *M.* *ίσω*. tremare di freddo, gricciolare. [illegible]

Τάρταρος (ὁ). tartaro. [illegible]

Ταρταρόω - *ῶ*. *M.* *ώσω*. precipitare nel tartaro. [illegible]

Ταρφὺς - *έος* (ὁ, ἡ) denso. [illegible]

Τάσις - *εως* (ἡ) tensione, tesa. [illegible]

Τάσσω (ττω). *M.* *τάξω*. ordinare, disporre, collocare. 2. schierare. 3. assegnare, destinare. 4. tassare. 5. comandare, ordinare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Ταταὶ, *ἐπιφών*. *Τχετλ*. = *Παπαί*.

Ταυρέα (*έη*) - *ῆ*, *έης* - *ῆς* (ἡ) pelle di toro. [illegible]

Ταύρειος - *α* *ἡ* *ος* - *ον*. del toro, taurino. [illegible]

Ταύρεος - *α* - *ον*. = *τ*. *προηγ*.

Ταυρίδιον (τὸ) *ὑποκρ*. *τ*. *Ταῦρος*. torello. [illegible]

Ταυρικὸς - *ἡ* - *όν*. = *Ταύρειος*.

Ταυροειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che ha la forma del toro. [illegible]

Ταυροκέρως - *ωτος* (ὁ, ἡ) che ha le corna del toro. [illegible]

Ταυροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha testa del toro. [illegible]

Ταυροκτόνος (ὁ, ἡ) tauricida. [illegible]

Ταυρόκτονος (ὁ, ἡ) ucciso da un toro. [illegible]

Ταυρομέτωπος (ὁ, ἡ) che ha la fronte taurina. [illegible]

Ταυροπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia d'un toro. [illegible]

Ταῦρος (ὁ) toro. 2. toro (segno celeste). 3. membro virile. 4. perineo, lo spazio frà l' ano e la coglia. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ταυροσφαγέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. scannare un toro. [illegible]

Ταυροσφάγος (ὁ, ἡ) = *Ταυρόκτονος*.

Ταυροφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i tori. [illegible]

Ταυρόω - *ῶ*. *M.* *ώσω*. cangiare in toro, render furioso. [illegible]

Ταῦτα, *πλθ*. *οὐδ*. *τ*. *Οὗτος*.

Ταυτολογέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. ripetere, dire le medesime cose. [illegible]

Ταυτολογία (ἡ) ripetizione delle medesime cose, tautologia. [illegible]

Ταυτολόγος (ὁ, ἡ) chi dice, ripete le medesime cose. [illegible]

Ταυτότης (ἡ) identità. [illegible]

Ταφεὺς - *έως* (ὁ) beccamorti. [illegible]

Ταφὴ (ἡ) sepoltura. [illegible]

Τάφος (ὁ) sepolcro, tomba. [illegible]

Τάφρευμα (τὸ) = *Τάφρος*.

Ταφρεύω. *M.* *εύσω*. scavare, fare una fossa, trincerare. [illegible]

Ταφροειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) simile ad una fossa. [illegible]

Τάφρος (ἡ) fossa, trincea. [illegible]

Ταφρώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Ταφροειδής*.

Τάχα, *ἐπίῤ*. forse. [illegible] 2. (*χρον*.) = *Ταχέως*.

Ταχέως, *ἐπίῤ*. velocemente, con celerità. [illegible]

Ταχινὰ, *ἐπίῤ*. = *τ*. *προηγ*.

Ταχίνης - *ου* (ὁ) *καὶ*

Ταχινὸς - *ἡ* - *όν*. × *ἀντὶ* *Ταχύς*.

Ταχινῶς, *ἐπίῤ*. × *ἀντὶ* *Ταχέως*.

Τάχος - *εος* - *ους* (τὸ) = *Ταχυτής*.

Ταχὺ, *ἐπίῤ*. = *Ταχέως*.

Ταχυβάμων - *ονος* (ὁ, ἡ) *καὶ*

Ταχυβάτης - *ου* (ὁ) che cammina con celerità. [illegible]

Ταχύβουλος (ὁ, ἡ) precipitoso nelle sue risoluzioni. [illegible]

Ταχύγλωσσος (ὁ, ἡ) chi parla con celerità.

Digitized by Google

արագութեամբ խօսօղ · սիւրաաթ իլէ սօհպէթ էտէն ։
Ταχυγραφέω-ῶ. M. ήσω. scrivere velocemente. արագ գրել · թէզ եազը եազմագ ։
Ταχυγράφος (ὁ, ἡ) chi scrive con celerità, tachigrafo. արագագիր · թէզ եազը եազան, չապուք թահրիր էտէն ։
Ταχυδρομέω-ῶ. M. ήσω. correr velocemente. շուտով վազել · չափուք գօշմագ, սէյիրթմէք ։
Ταχυδρόμος (ὁ, ἡ) che corre velocemente, lacchè. արագ վազօղ, արագընթաց, սուրհանդակ · չափուք գօշան, չաթըր, սայըս ։
Ταχυεργὴς-έος καὶ
Ταχύεργος (ὁ, ἡ) speditivo, destro. շուտով գործօղ, ճարպիկ · չէվիք, չալաք ։
Ταχυκίνητος (ὁ, ἡ) chi si muove velocemente. շուտով շարժօղ · սիւրաաթ իլէ թէփրէնէն ։
Ταχυλόγος (ὁ, ἡ) chi parla con celerità. շուտով խօսօղ · սիւրաաթ իլէ սօհպէթ էտէն ։
Ταχυμαθὴς-έος (ὁ, ἡ) chi impara con prestezza. շուտով սորվօղ · թէզ էօյրէնէն ։
Ταχύνω. M. υνῶ. accelerare. երագել, փութացընել · իվէտիլէնտիրմէք ։
Ταχυπειθὴς-έος (ὁ, ἡ) credulo. դիւրահաւատացօղ · գօլայ ինանըր ։
Ταχυπλοέω-ῶ. M. ήσω. navigare con celerità. արագ նաւել · թէզ վարըր գէմի իլէ գիթմէք ։
Ταχύπλοος-ους (ὁ, ἡ) chi naviga con celerità. շուտով արագ նաւօղ · թէզ վարըր գէմի իլէ գիտէն ։
Ταχύπους-οδος (ὁ, ἡ) veloce al corso. արագոտն, արագ վազօղ · եէյրէք, եէլքէն ։
Ταχύπτερος (ὁ, ἡ) che vola rapidamente. արագ թռչօղ · թէզ ուչան ։
Ταχὺς-έος (εῖα-ύ) veloce, rapido, celere. արագ, շուտ · թէզ, չէվիք, չապուք ։
Ταχυσκελὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ταχύπους.
Ταχύτης-ῆτος (ἡ) celerità, velocità. շուտութիւն, արագութիւն · թէզլիք, չապուքլուք, սիւրաաթ ։
Ταχύχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) = Ταχύεργος.
Ταχυχειρία (ἡ) destrezza. արագութիւն (ի գործս), յաջողակութիւն · չէվիկլիք, էլ չապուքլուղու ։
Ταὼν-ῶνος καὶ
Ταὼς-ὼ (ὁ) pavone. սիրամարգ · թավուս գուշու ։
Τε, μόρ. ἐγκλιτ. ἢ Σύνδ. e, ed. ու, ալ · վէ, տէ, տա ։
Τέγγω. M. τέγξω. bagnare, inumidire, macerare. 2. muover a compassione. թրջել, խոնաւցընել, լնել · 2 · ի գութ շարժել · ըսլաթմագ, նէմլէտմէք, եաշարթմագ · 2 · եիւրէք թիթրէթմէք, մէրհամէթէ կէթիրմէք ։
Τεγκτὸς-ὴ-όν. bagnato. թրջած · ըսլանմըշ ։
Τέγος-εος-ους (τὸ) tetto. 2. casa. 3. postribolo. յարկ · 2 · տուն · 3 · պոռնկոց · տամ · 2 · էվ · 3 · պօզգունլուխանէ ։
Τεθρήμερον (τὸ) lo spazio di quattro giorni. չորս օրուան տեւն՝ միջոց · տէօրթ կիւնլիւք վագթ՝ միգտար ։
Τέθριππον (τὸ) quadrige. չորս ձիով կառք · տէօրթ աթլը արապա ։
Τεθρυλλημένως, ἐπίῤ. (μτχ.) notoriamente. հրապարակաւ, յայտնապէս · աշիքեարէ, ալէնիյէթէն ։
Τεθρυμμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) mollemente, effeminatamente. մեղկութեամբ, իգօրէն · կէվշէքլիք՝ նազիքլիք իլէ, գադըն գիպի ։
Τεινεσμὸς (ὁ) tenesmo (sorta di male). որովայնի խիթ (ախտ մի է) · նէֆ (պէր նէվ մարազ) ։
Τείνω. M. τενῶ. tendere, stendere, distendere. 2. (ἀμτβτ.) dirigersi verso... tendere. ձգտել, փռել, տարածել · 2 · ուղղել, դիմել, ձգիլ, հասնել · կէրմէք, եայմագ, օրթմէք · 2 · կիթմէք, ուզանմագ ։
Τειχήρης-εος-ους (ὁ, ἡ) circondato di muraglie. 2. assediato. շուրջ զին պարսպաւած · 2 · պաշարուած · պէօյլէ խանէ տիվար չէվրիլմիշ · 2 · մուհասարա օլունմուշ ։
Τειχίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Τειχίον.
Τειχίζω. M. ίσω. attorniare di mura, di bastione, di fortezze. շուրջ զին պատել՝ մարտկոց՝ բերդ շինել · իթրաֆընը տիվար չէվիրմէք, մէթերիզ գազմագ, գալէ եափմագ ։
Τειχικὸς-ὴ-όν. murale. որմնական · տիվարա տայիր ։
Τειχίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Τεῖχος. muro di casa. 2. casa. տան պատ · 2 · տուն · էվ տիվարը · 2 · էվ ։
Τείχισις-εως (ἡ) = Τειχισμός.
Τείχισμα (τὸ) fortezza. ամրոց, բերդ · գալէ ։
Τειχισμὸς (ὁ) costruzione di muraglie. պարսպաց շինելը · հիսար եափմասը ։
Τειχομαχέω-ῶ. M. ήσω. attaccare, assalire o difendere le mura, le muraglie. պարսպամարտութեան վրայ վազել՝ յարձակիլ կամ պաշտպանել · հիսարլարըն եաղմալարինի հիւճում էթմէք՝ եա խօտ գալէյի մուհաֆազա էթմէք ։
Τειχομαχία (ἡ) attacco, assalto o difesa delle muraglie. պարսպամարտ մը վրայ յարձակիլը կամ պաշտպանելը · գալէ եաղմալարինի հիւճում եա խօտ գալէյէ մուհաֆազա էթմէք ։
Τειχομάχος (ὁ, ἡ) colui che attacca o difende le muraglie della città. քաղքին պատերուն վրայ յարձակօղ կամ պաշտպանօղ · գալէ տիվարլարընը հիւճում եա խօտ մուհաֆազա էտէն ։
Τειχοποιέω-ῶ. M. ήσω. fabbricare o ristorare le muraglie. ամրոցներ՝ բերդեր շինել կամ նորոգել · հիսարլար՝ գալէլէր եափմագ եա խօտ մէրէմմէթ էթմէք ։
Τειχοποιΐα (ἡ) costruzione o riparazione delle muraglie. ամրոցներ՝ բերդեր շինելը կամ նորոգելը · հիսարլար՝ գալէլէր եափմասը եա խօտ մէրէմմէթ էթմէսի ։
Τεῖχος-εος-ους (τὸ) muro, muraglie, fortezza, castello. պատ, պարիսպ, ամրոց, բերդ · տիվար, հիսար, գալէ, պէտէն ։
Τειχοφυλακέω-ῶ. M. ήσω. far la guardia delle muraglie. բերդերու պահնորդ ըլլալ · գալէ պէքճիլիյի էթմէք ։
Τειχοφύλαξ-ακος (ὁ) guardia delle muraglie. բերդի՝ պարիսպներու պահնորդ · գալէ պէքճիսի ։
Τεκμαίρομαι. M. τεκμαροῦμαι. terminare, effettuare. 2. conghietturare, dedurre

Digitized by Google

per conghiettura. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible].

Τέκμαρ (τὸ) (ἄκλ.) = *Τέρμα*. 2. segno, prodigio. [illegible].

Τέκμαρσις - εως (ἡ) l'azione di dedurre per conghiettura. [illegible].

Τεκμήριον (τὸ) certo segno, prova, contrassegno. [illegible].

Τέκμωρ (τὸ) (ἄκλ.) = *Τέκμαρ*.

Τεκνίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Τεκνίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Τέκνον*. figliolino-a. [illegible].

Τεκνογονέω - ῶ. Μ. ήσω. procrear figli, figliolare. [illegible].

Τεκνογονία (ἡ) procreazione di figli. [illegible].

Τεκνογόνος (ὁ, ἡ) che procrea figli. [illegible].

Τεκνοκτονέω-ῶ. Μ. ήσω. uccidere i proprii figli. [illegible].

Τεκνοκτονία (ἡ) infanticidio, uccisione di proprii figli. [illegible].

Τεκνοκτόνος (ὁ, ἡ) infanticida, uccisore de' proprii figli. [illegible].

Τέκνον (τὸ) figlio o figlia. [illegible].

Τεκνοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. procreare figli. [illegible].

Τεκνοποιΐα (ἡ) procreazione di figli. [illegible].

Τεκνοποιὸς (ὁ, ἡ) che procrea de' figli. [illegible].

Τεκνοσφαγία (ἡ) = *Τεκνοκτονία*.

Τεκνοτρόφος (ὁ, ἡ) che nudrisce i proprii figli. [illegible].

Τεκνουργέω, *Τεκνουργία*, *Τεκνουργός*. = *Τεκνοποιέω* κτλ.

Τεκνοφάγος (ὁ, ἡ) che divora i proprii figli. [illegible].

Τεκνοφονέω, *Τεκνοφόνος*. = *Τεκνοκτονέω*, *Τεκνοκτόνος*.

Τεκνόω - ῶ. Μ. ώσω. procrear figli, figliolare. 2. adottare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible].

Τέκνωσις - εως (ἡ) procreazione di figli. 2. adozione. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible].

Τεκταίνομαι. Μ. ανοῦμαι. costruire, fabbricare. [illegible].

Τεκτονεῖον (τὸ) fabbrica. [illegible].

Τεκτονία καὶ -νεία (ἡ) il mestiere del falegname. [illegible].

Τεκτονικὸς - ἡ - όν. che concerne l'arte di marangone, di falegname. [illegible]. *Τεκτονικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) l'arte del falegname. [illegible].

Τεκτονικῶς, ἐπίῤ. artificiosamente. [illegible].

Τεκτοσύνη (ἡ) = *Τεκτονία*.

Τέκτων - ονος (ὁ) falegname, marangone, legnajuolo. 2. artefice, artigiano. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible].

Τελαμὼν - ῶνος (ὁ) budriere. 2. cordone. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible].

Τελέθω (Χ. Μ.) Χ ἀντὶ *Τέλλω*.

Τελειοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. perfezionare. [illegible].

Τελειοποιὸς (ὁ, ἡ) che perfeziona. [illegible].

Τέλειος - α ἢ ος - ον. finale. 2. perfetto, intiero. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible].

Τελειότης (ἡ) perfezione, integrità. [illegible].

Τελειόω - ῶ. Μ. ώσω. terminare, finire, perfezionare. [illegible].

Τελείωμα (τὸ) (Γρφ.) ἀντὶ *Τελείωσις*.

Τελείως, ἐπίῤ. perfettamente, interamente. [illegible].

Τελείωσις - εως (ἡ) terminazione, perfezione. [illegible].

Τελειωτὴς - οῦ (ὁ) perfezionatore. [illegible].

Τελειωτικὸς - ἡ - όν. perfezionativo. [illegible].

Τελέσιος (ὁ, ἡ) ultimo. [illegible].

Τελεσιουργέω - ῶ. Μ. ήσω. effettuare, terminare. 2. iniziare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible].

Τελεσιούργημα (τὸ) opera perfetta, compita. [illegible].

Τελεσιουργία (ἡ) perfezione. [illegible].

Τελεσιουργικὸς - ἡ - όν. perfezionativo. [illegible].

Τελεσιουργὸς (ὁ, ἡ) perfezionante. [illegible].

Τέλεσις - εως (ἡ) compimento. 2. iniziazione. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible].

Τέλεσμα (τὸ) tributo. 2. talismano. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible].

Τελεστήριον (τὸ) sacrario, luogo d'iniziazione. [illegible].

Digitized by Google

[illegible]

Τελεστής - οῦ (ὁ) = *Τελεστής*. 2. iniziatore. [illegible]

Τελεστικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - *ικῶς*. mistico. [illegible] 2. = *Τελεσιουργικός*.

Τελεστὸς - ή - όν. iniziato. [illegible]

Τελεσφορέω - ῶ. Μ. ήσω. condurre alla fine, effettuare. 2. maturare. 3. giovare. (*Λατ.* prosum). [illegible]

Τελεσφόρησις - εως (ἡ) καὶ

Τελεσφορία (ἡ) l'azione d'effettuare. 2. fruttuazione. 3. utilità, profitto. 4. contribuzione, tributo. 5. sacrificio. 6. iniziazione. [illegible]

Τελεσφόρος (ὁ, ἡ) effettivo. 2. utile. 3. perfetto, compito. [illegible]

Τελετάρχης - ου (ὁ) ceremoniere. [illegible]

Τελεταρχία (ἡ) la carica del ceremoniere. [illegible]

Τελετή (ἡ) ceremonia, rito. 2. sacrifizio. 3. iniziazione. 4. sacerdozio. 5. espiazione. [illegible] (ὀθ.) consacrazione. [illegible]

Τελετουργέω - ῶ. Μ. ήσω, consacrare, dedicare, iniziare. [illegible]

Τελετουργία (ἡ) consacrazione, iniziazione. [illegible]

Τελευταῖον, *ἐπίῤ.* finalmente. [illegible]

Τελευταῖος - α - ον. ultimo. [illegible]

Τελευτάω - ῶ. Μ. ήσω. finire, terminare. [illegible] (ἀμτβτ. ἢ ἐλλ.) morire. [illegible]

Τελευτή (ἡ) fine, termine. 2. morte. [illegible]

Τελέω - ῶ. Μ. τελέσω. finire, terminare, effettuare. 2. celebrare. 3. pagare. 4. spendere. [illegible]

Τελέως, *ἐπίῤ.* = *Τελείως*.

Τελέωσις - εως (ἡ) = *Τελείωσις*.

Τελήεις - εσσα - εν. = *Τέλειος*.

Τελικὸς - ή - όν. finale. [illegible]

Τέλλη ἢ *Τελλίνη* (ἡ) tellina. [illegible]

Τέλλω. Μ. τελῶ × ἀντὶ *Τελέω*.

Τέλμα (τὸ) palude, pantano. 2. loto. [illegible]

Τελμὶς - ῖνος (ὁ) loto. [illegible]

Τέλος - εος - ους (τὸ) fine, termine. 2. imposta, tributo, dazio. 3. posto, carica, dignità. 4. legione, squadrone. [illegible]

Τελωνάρχης - ου (ὁ) capo della dogana, capo daziere. [illegible] (*Γαλλ.* fermier général).

Τελωνεία (ἡ) il mestiere del daziere. [illegible]

Τελωνεῖον (τὸ) dogana. [illegible]

Τελωνέω - ῶ. Μ. ήσω. esser daziere. [illegible]

Τελώνης - ου (ὁ) daziere, doganiere, pubblicano. [illegible]

Τελωνία (ἡ) = *Τελωνεία*.

Τελωνικὸς - ή - όν. della dogana. [illegible]

Τελώνιον (τὸ) dazio, gabella. [illegible] 2. = *Τελωνεῖον*.

Τεμαχίζω. Μ. ίσω. tagliar in pezzi. [illegible]

Τεμάχιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ

Τέμαχος-εος-ους (τὸ) pezzo. [illegible]

Τέμενος - εος - ους (τὸ) bosco sacro. 2. tempio. [illegible]

Τέμνω. Μ. τεμῶ. tagliare. 2. fendere. [illegible]

Τέναγος - εος - ους (τὸ) palude, pantano. [illegible]

Τένθης - ου (ὁ) goloso. [illegible]

Τενθρηδὼν - όνος (ἡ) sorta di vespa. [illegible]

Τένων - οντος (ὁ) tendine. [illegible]

Τεὸς - η - όν. × ἀντὶ *Σός*.

Τέραμνος (ὁ, ἡ) καὶ

Τεράμων - ονος (ὁ, ἡ) molle, cocitojo, cottojo (legume). [illegible]

Digitized by Google

Τέρας - ατος (τὸ) prodigio, portento, mostro. [illegible]

Τεράστιος - α - ον. mirabile, stupendo, portentoso, mostruoso. [illegible] — *τίως*, *ἐπίῤ.*

Τερατεύομαι. M. *εύσομαι.* fare o raccontare de' prodigii, de' portenti. [illegible]

Τερατίας - ου (ὁ) = *Τερατουργός.*

Τερατικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - *ικῶς.* = *Τεράστιος.*

Τερατογραφέω - ῶ. M. *ήσω.* scrivere delle cose mirabili. [illegible]

Τερατολογέω - ῶ. M. *ήσω.* raccontare de' fatti prodigiosi. [illegible]

Τερατολόγημα (τὸ) καὶ

Τερατολογία (ἡ) narrazione, racconto de fatti prodigiosi. [illegible]

Τερατολόγος (ὁ, ἡ) colui che racconta de'fatti prodigiosi. [illegible]

Τερατοποιέω, *Τερατοποιΐα*, *Τερατοποιός.* = *Τερατουργέω* κτλ.

Τερατοτοκέω - ῶ. M. *ήσω.* partorire un mostro. [illegible]

Τερατοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce un mostro. [illegible]

Τερατουργέω - ῶ. M. *ήσω.* far de' prodigi. [illegible]

Τερατούργημα (τὸ) καὶ

Τερατουργία (ἡ) operazione di prodigi. il fare de' miracoli. [illegible]

Τερατουργός (ὁ, ἡ) chi fà de' prodigi, taumaturgo. [illegible]

Τερατώδης - εος (ὁ, ἡ) mostruoso, prodigioso. [illegible] — *ωδῶς*, *ἐπίῤ.*

Τερεβινθίνη (ἡ) (ἐνν. ῥητίνη). trementina. [illegible]

Τερέβινθος (ἡ) terebinto (albero). [illegible]

Τερετίζω. M. *ίσω.* gorgheggiare, trillare. (*Γαλλ.* fredonner). [illegible]

Τερετισμός (ὁ) gorgheggiamento, trillo. [illegible]

Τερηδών - όνος (ἡ) teredine. [illegible] 2. = *Σφάκελος.*

Τέρην - ενος (τέρεινα, τέρεν). tenero. [illegible]

Τερθρεύομαι. M. *εύσομαι.* = *Τερατεύομαι.*

Τέρθρον (τὸ) la sommità dell' antenna. [illegible]

Τέρμα (τὸ) termine, fine, estremità. 2. scopo, bersaglio. [illegible] 2. [illegible]

Τερματίζω. M. *ίσω.* terminare. [illegible]

Τέρμων - ονος (ὁ) × *ἀντὶ Τέρμα.*

Τερπνός - ή - όν. giocondo, dilettevole. [illegible] — *νῶς*, *ἐπίῤ.*

Τερπνότης (ἡ) giocondità. [illegible]

Τέρπω. M. *τέρψω.* dilettare, rallegrare. [illegible] (*μσ.*) dilettarsi, gioire. [illegible]

Τερσαίνω. M. *ανῶ.* } diseccare. [illegible]
Τέρσω (παρτ. Ἔτερσον). }

Τερψίνοος (ὁ, ἡ) che diletta l'anima. [illegible]

Τέρψις - εως (ἡ) dilettazione, piacere. [illegible]

Τέσσαρα, οὐδ. τ. *Τέσσαρες.*

Τεσσαρακαίδεκα, οὐδ. τ. *Τεσσαρεσκαίδεκα.*

Τεσσαρακαιδεκέτης - ου (ὁ) - *κέτις - ιδος* (ἡ) di quatordici anni. [illegible]

Τεσσαρακονθήμερος (ὁ, ἡ) di quaranta giorni. [illegible]

Τεσσαράκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) ἀκλ. (ἀριθμ.) 40. quaranta. [illegible]

Τεσσαρακονταέτης - εος ἢ *έος - οῦς* (ὁ, ἡ) quadragenario. [illegible]

Τεσσαρακοντάκις, *ἐπίῤ.* quaranta volte. [illegible]

Τεσσαρακοντὰς - άδος (ἡ) quarentina. [illegible]

Τεσσαρακοντούτης - ου (ὁ) = *Τεσσαρακονταέτης.*

Τεσσαρακοσταῖος - α - ον. che si fà in 40 giorni. 40 [illegible]

Τεσσαρακοστός - ή - όν. quarantesimo. [illegible] *Τεσσαρακοστή* (ἡ) (ἐν. ἡμέρα.) quaresima. [illegible]

Τέσσαρες - ες - α (ἡ γεν.) - *σάρων.* (ἀριθμ.) 4. quattro. [illegible]

Τεσσαρεσκαίδεκα (οἱ, αἱ, τα) (ἀριθμ.) 14. quattordici. [illegible]

Τεσσαρεσκαιδέκατος - η - ον. decimo-quarto. [illegible]

Τετανός - ή - όν. teso. 2. liscio, piano. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τέτανος (ὁ) tetano, convulsione perpetua di tutto il corpo. [illegible]

Τεταραγμένως, *ἐπίῤ.* confusamente. [illegible]

Τεταρταῖος - α - ον. che si fà in 4 giorni. [illegible] (*ἰδιαιτ.*) καὶ χωρὶς τοῦ πυρετός.) febbre quartana. [illegible]

Digitized by Google

Τεταρτημόριον (τὸ) la quarta parte. [illegible]

Τέταρτος - η - ον. quarto. [illegible]

Τετράγλωσσος (ὁ, ἡ) chi parla o scritto in quattro lingue. [illegible]

Τετραγράμματος (ὁ, ἡ) composto di quattro lettere. [illegible] (καθὼς π. χ. τὸ ὄνομα Θεός.)

Τετραγωνέω - ῶ. M. ήσω. aver quattro angoli. [illegible]

Τετραγωνίζω. M. ίσω. quadrare. [illegible]

Τετραγωνισμός (ὁ) quadratura. [illegible]

Τετράγωνος (ὁ, ἡ) tetragono, quadrangolare, quadrato. [illegible]

Τετραδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha quattro dita. [illegible]

Τετραδεῖον ἢ *Τετράδιον* (τὸ) quaderno, foglio quadrato. [illegible]

Τετραετηρία καὶ

Τετραετηρὶς - ίδος (ἡ) lo spazio di 4 anni, quadriennio. [illegible]

Τετραέτηρος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ

Τετραέτης - εος ἢ *ἐος - οῦς* (ὁ, ἡ) di quattro anni. [illegible]

Τετραήμερος (ὁ, ἡ) di quattro giorni. [illegible]

Τετράθυρος (ὁ, ἡ) che ha quattro porte. [illegible]

Τετρακέρατος καὶ

Τετράκερως - ω ἢ *ωτος* (ὁ, ἡ) che ha quattro corna. [illegible]

Τετρακέφαλος (ὁ, ἡ) che ha quattro teste. [illegible]

Τετράκις, ἐπίῤ. quattro volte. [illegible]

Τετρακισμύριοι - αι - α. quaranta mila. [illegible] (40,000).

Τετρακισχίλιοι - αι - α. quattro mila. [illegible] (4,000).

Τετρακόσιοι - αι - α. quattro cento. [illegible] (400).

Τετρακοσιοστὸς - ή - όν. quattro centesimo. [illegible]

Τετρακτὺς - ύος (ἡ) = *Τετράς.*

Τετράκυκλος (ὁ, ἡ) che ha quattro ruote. [illegible]

Τετραμερής-έος (ὁ, ἡ) composto da o diviso in quattro parti. [illegible] — μερῶς, ἐπίῤ.

Τετραμηνιαῖος - α - ον. di quattro mesi. [illegible]

Τετράμηνος (ἡ) καὶ *Τετράμηνον* (τὸ) lo spazio di quattro mesi, quadrimestre. [illegible]

Τετραμοιρία (ἡ) il quadruplo. [illegible]

Τετράμοιρος (ὁ, ἡ) = *Τετραμερής.*

Τετράμορφος (ὁ, ἡ) che ha quattro forme, quadriforme. [illegible]

Τετράοδος (ἡ) quatrivio. [illegible]

Τετράπεδος (ὁ, ἡ) quadrato, quadrilatero. [illegible]

Τετραπηχυαῖος - α - ον. καὶ

Τετράπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di quattro bracci. [illegible]

Τετραπλασιάζω. M. άσω. quadruplicare. [illegible]

Τετραπλασιασμὸς (ὁ) quadruplicazione. [illegible]

Τετραπλάσιος - α - ον. καὶ

Τετραπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) quadruplo. [illegible] — πλασίως, ἐπίῤ.

Τετράπλευρος (ὁ, ἡ) quadrilatero. [illegible]

Τετραπλῆ ἢ *Τετραπλῆ*, *Τετραπλῶς*, ἐπίῤ. = *Τετραπλασίως.*

Τετραποδηδὸν καὶ

Τετραποδητὶ, ἐπίῤ. come i quadrupedi. [illegible]

Τετραποδίζω. M. ίσω. camminare con quattro piedi. [illegible]

Τετραποδιστὶ, ἐπίῤ. = *Τετραποδητί.*

Τετράποδος (ὁ, ἡ) = *Τετράπους.* 2. = *Τετράπεδος.*

Τετράπους - οδος (ὁ, ἡ) quadrupedo. [illegible]

Τετράπυλος (ὁ, ἡ) che ha quattro porte. [illegible]

Τετραρχέω - ῶ. M. ήσω. esser tetrarca. [illegible]

Τετράρχης - ου (ὁ) tetrarca. [illegible]

Τετραρχία (ἡ) tetrarchia. [illegible]

Τετραρχικὸς - ή - όν. tetrarchico. [illegible]

Τετρὰς - άδος (ἡ) quaternità. [illegible]

Τετράστιχος (ὁ, ἡ) composto di quattro filo o versi. [illegible]

Τετραστοιχία (ἡ) quaderaaro. [illegible]

Τετράστοιχος (ὁ, ἡ) = *Τετράστιχος.*

Τετρασύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di quattro sillabe, quadrisillabo. [illegible]

Τετράφυλος (ὁ, ἡ) diviso o composto di quattro tribù. [illegible]

Τετράχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha quattro mani. [illegible]

Τετραχῆ, ἐπίῤ. = *Τετραχῶς.*

Digitized by Google

Τετράχορδος (ὁ, ἡ) che ha quattro corde. [illegible] (οὐσ.) *Τετράχορδον* (τὸ) tetracordo, instrumento a quattro corde. [illegible]

Τετραχῶς, ἐπίῤ. in quattro maniere. [illegible]

Τέτταρα, *Τετταράκοντα* κτλ. Ἀττ. ἀντὶ *Τέσσαρα*, *Τεσσαράκοντα* κτλ.

Τέττιξ - ιγος (ὁ) cicada. [illegible]

Τευθὶς - ίδος (ἡ) lolligine, totano, calamajo (pesce di mare). [illegible]

Τευκτήρ (ὁ) fabbricatore. [illegible]

Τευκτικὸς - ή - όν. che può ottenere. [illegible]

Τεύκτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ *Τευκτήρ*.

Τεῦξις - εως (ἡ) ottenimento. [illegible]

Τευχήεις - εσσα - εν. καὶ

Τευχήρης - εος (ὁ, ἡ) armato. [illegible]

Τευχηστήρ καὶ

Τευχηστης - οῦ (ὁ) καὶ

Τευχήτης - ου καὶ

Τευχήτωρ - ορος (ὁ) armato, soldato. [illegible]

Τεῦχος - εος - ους (τὸ) vaso. 2. instrumento. 3. arma. 4. libro. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Τεύχω. Μ. *τεύξω*. fare, apparecchiare, fabbricare. [illegible] (πθ.) esistere, essere. [illegible]

Τέφρα - ας (ἡ) cenere. [illegible]

Τεφραῖος - α - ον. = *Τεφρώδης*.

Τεφροειδής - έος (ὁ, ἡ) cenerino. [illegible]

Τεφρόω - ῶ. Μ. *ώσω*. ridurre in cenere, incenerire. [illegible]

Τεφρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Τεφροειδής*.

Τεχνάζομαι. Μ. *άσομαι*. = *Τεχνάομαι - ῶμαι*.

Τέχνασμα (τὸ) artifizio. 2. dolo, macchinamento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τεχναστὴς - οῦ (ὁ) = *Μηχανοῤῥάφος*.

Τεχνάω - ῶ καὶ (συχνότ. μσ.) *- άομαι - ῶμαι*. Μ. *ήσω - ομαι*. inventare, macchinare, usare degli artifizi. [illegible]

Τέχνη (ἡ) arte, professione, mestiere. 2. opera artificiosa. 3. dolo, frode. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Τεχνηέντως, ἐπίῤ. artificiosamente. [illegible]

Τέχνημα (τὸ) opera artefatta. [illegible] 2. = *Τέχνασμα*.

Τεχνητὸς - ή - όν. artificiale, artefatto. [illegible]

Τεχνικὸς - ή - όν. artificioso. 2. appartenente all' arte, tecnico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τεχνικῶς, ἐπίῤ. artificiosamente. [illegible]

Τεχνίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Τέχνη*.

Τεχνιτεία (ἡ) artificiosità. [illegible]

Τεχνίτης - ου (ὁ) καὶ *Τεχνῖτις - ιδος* (ἡ) artefice, artigiano. [illegible]

Τεχνογραφικὸς - ή - όν. = τοῦ

Τεχνογράφος (ὁ, ἡ) chi dà i precetti d'un' arte in iscritto. [illegible]

Τεχνολογέω - ῶ. Μ. *ήσω*. trattare d'un' arte, darne i precetti, discutere secondo le regole d' un' arte, con sottigliezza. [illegible]

Τεχνολογία (ἡ) trattato su un' arte, sui precetti d' un' arte, discorso artificioso, discussione fina. [illegible]

Τεχνολόγος (ὁ, ἡ) chi tratta su un' arte, ne dà i precetti, che fà delle discussioni sottili. [illegible]

Τεχνουργέω - ῶ. Μ. *ήσω*. fare, operare, lavorare con arte. [illegible]

Τεχνούργημα (τὸ) opera artefatta. [illegible] 2. = *Τέχνασμα*.

Τεχνουργία (ἡ) artificio. [illegible] 2. = *Μηχανοῤῥαφία*.

Τέως, ἐπίῤ. finchè, fino a tanto che. 2. frattanto, intanto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τῆ, × τ. (ἀχρ.) *Τάω*. prendi (*Fall.* tenez). [illegible]

Τῇ, δοτ. θηλ. τ. Ὁ. 2. (ἐπίῤ.) quà e là. [illegible]

Τήβεννα - ης (ἡ) toga. [illegible]

Τηβέννειος (ὁ, ἡ) καὶ

Τηβεννικὸς - ή - όν. togale. [illegible]

[illegible]

Τηβεννὶς-ίδος καὶ Τήβεννος (ἡ) = *Τήβεννα.*

Τηβεννοφόρος (ὁ, ἡ) togato. [illegible]

Τηγανίζω. M. ίσω. friggere. [illegible]

Τηγάνιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Τήγανον.*

Τηγανιστὸς-ὴ-όν. fritto. [illegible]

Τήγανον (τὸ) padella. [illegible]

Τῆδε, ἐπίῤ. qui. [illegible]

Τηδὶ, ἐπίῤ. Ἀττ. ἀντὶ Τῆδε.

Τήθη (ἡ) = *Τίτθη.* bália. 2. avola. [illegible]

Τηθὶς-ίδος (ἡ) zia. [illegible]

Τηθὺς-ύος (ἡ) la terra. [illegible]

Τηκτικὸς-ὴ-όν. che ha la proprietà di liquefare, consuntivo. [illegible]

Τηκτὸς-ὴ-όν. liquativo. [illegible]

Τήκω. M. τήξω. liquefare, disciogliere. 2. consumare, emaciare. [illegible]

Τηλαυγέω-ῶ. M. ήσω. brillare di lontano. [illegible]

Τηλαυγὴς-έος (ὁ, ἡ) che risplende di lontano. [illegible]

Τῆλε, ἐπίῤ. lungi, di lontano. [illegible]

Τηλέβολος (ὁ, ἡ) che lancia o che si lancia di lontano. [illegible]

Τηλεθάω. (X. M.) × *ἀντὶ Θάλλω.*

Τηλέσκοπος (ὁ, ἡ) che vede o che si vede di lontano. [illegible]

Τηλεφανὴς-έος καὶ

Τηλέφαντος (ὁ, ἡ) che si vede o si sente di lontano. [illegible]

Τηλία (ἡ) il cerchio del crivello. 2. tavoliere. [illegible]

Τηλίκος-η-ον. tanto, di tanta età. [illegible]

Τηλικόσδε-ήδε-όνδε. = *Τηλίκος ἢ —*

Τηλικοῦτος-αύτη-οῦτο καὶ (*Ἀττ.*) *-οῦτον.* tanto grande. [illegible]

Τήλινος-η-ον. fatto di fiengreco. [illegible]

Τῆλις-εως ἢ ιδος (ἡ) fiengreco. [illegible]

Τηλόθε (*-θεν*). *ἐπίῤ.* di lontano. [illegible]

Τηλόθι, ἐπίῤ. = *Τηλοῦ.*

Τηλόσε, ἐπίῤ. lungi. [illegible]

Τηλοῦ, ἐπίῤ. = *Τῆλε.*

Τηλύγετος-η-ον. nato nella vecchiaja de' suoi genitori. 2. caro a' suoi genitori. [illegible]

Τημέλεια (ἡ) diligenza, cura. [illegible]

Τημελέω-ῶ. M. ήσω. aver cura. [illegible]

Τημελὴς-έος (ὁ, ἡ) diligente, che ha la cura di... [illegible]

Τημερα-μερον. Ἀττ. ἀντὶ Σήμερον.

Τῆμος, ἐπίῤ. allora. [illegible]

Τηνάλλως, ἐπίῤ. inutilmente, in vano. [illegible]

Τηνίκα, ἐπίῤ. allora. [illegible]

Τηνικαῦτα, ἐπίῤ. allora. [illegible]

Τῆξις-εως (ἡ) discioglimento, consumazione. [illegible]

Τηρέω-ῶ. M. ήσω. guardare, osservare, conservare. [illegible]

Τήρησις-εως (ἡ) osservazione, conservazione. 2. carcere. [illegible]

Τηρητὴς-οῦ (ὁ) custode. [illegible]

Τηρὸς (ὁ) = *τ. προηγ.*

Τητάω-ῶ. M. ήσω. privare. [illegible]

Τῆτες, ἐπίῤ. in quest' anno. [illegible]

Τί; ἢ (*ἐγκλιτ.*) *Τὶ καὶ Τι, οὐδ. τ. Τίς; ἢ Τίς.*

Τιάρα (ἡ) tiara, berretta (de' Persiani). [illegible]

Τιβὴν-ῆνος καὶ Τίβηνος-ου (ὁ) = *Λέβης.*

Τίγρις-ιος καὶ ιδος (ὁ καὶ ἡ) tigre. [illegible]

Τιθασεία, Τιθασεύω, Τιθασός. Ἀττ. ἀντὶ Τιθασσεία κτλ.

Τιθασσεία (ἡ) dimesticamento. [illegible]

Τιθάσσευσις-εως (ἡ) = *τ. προηγ.*

Τιθασσευτὴρ × *ἀντὶ —*

Τιθασσευτὴς-οῦ (ὁ) colui che addimestica. [illegible]

Τιθασσευτὸς-ή-όν. addimesticato. [illegible]

Τιθασσεύω. M. εύσω. addimesticare. [illegible]

Τιθασσὸς (ὁ, ἡ) ammansato, addimesticato. [illegible]

Τιθὴ (ἡ) = *Τίτθη.*

Τίθημι. M. θήσω. mettere; porre, collocare. 2. proporre. 3. dedicare. 4.

Digitized by Google

supporre. 5. giudicare, stimare. 6. assegnare, attribuire. 7. impegnare, depositare. 8. rendere. [illegible]

Τιθηνίομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. allattare, nudrire. [illegible]

Τιθήνη (ἡ) bália. [illegible]

Τιθυμαλὶς - ίδος (ἡ) *καὶ*

Τιθύμαλλος καὶ Τιθύμαλος (ὁ) titimaglio. [illegible]

Τίκτω. Μ. τέξω ἢ τέξομαι. partorire. [illegible]

Τίλλω. Μ. τιλῶ. spelare. [illegible]

Τίλμα (τὸ) = *Σπασμός.* 2. = τῷ

Τίλσις - εως (ἡ) lo spelare. [illegible]

Τιλτὸς - ἡ - όν. spelato. [illegible]

Τιμαλφέω - ῶ. Μ. ήσω. × *ἀντὶ Τιμάω.*

Τιμαλφὴς - έος (ὁ, ἡ) prezioso. [illegible]

Τιμάω - ῶ. Μ. ήσω. onorare, rispettare, stimare. 2. valutare, estimare. 3. punire. [illegible]

Τιμὴ (ἡ) onore, rispetto. 2. prezzo, valore. 3. pena, ammenda. [illegible]

Τιμήεις - εσσα - εν. × *ἀντὶ Τίμιος.*

Τίμημα (τὸ) prezzo, valore. 2. ammenda. [illegible] 3. = *Τίμησις.* (1).

Τιμήσιος (ὁ, ἡ) = *Τίμιος.*

Τίμησις (ἡ) censo. 2. sostanza, averi, entrate. 3. imposizione d' un' ammenda. [illegible]

Τιμητὴς - οῦ (ὁ) estimatore. 2. censore. [illegible]

Τιμητικὸς - ἡ - όν. censorio. [illegible]

Τιμητὸς - ἡ - όν. onorato, onorevole. [illegible]

Τίμιος - α ἢ ος - ον. onorando, rispettabile, prezioso. [illegible] — *μίως, ἐπίῤ.*

Τιμιότης (ἡ) onorevolezza, preziosità. [illegible]

Τιμωρέω - ῶ. Μ. ήσω. punire. 2. (μὲ δοτ.) ajutare, soccorrere. [illegible]

Τιμώρημα (τὸ) pena, supplizio. [illegible]

Τιμώρησις - εως (ἡ) punizione. [illegible]

Τιμωρητὴρ καὶ - τὴς (ὁ) = *Τιμωρός.*

Τιμωρητικὸς - ἡ - όν. punitivo. [illegible]

Τιμωρία (ἡ) pena, supplizio. 2. soccorso. [illegible]

Τιμωρὸς (ὁ, ἡ) punitore. 2. ajutante. [illegible]

Τίναγμα (τὸ) *καὶ*

Τιναγμὸς (ὁ) scossa, agitazione. [illegible]

Τινάσσω. Μ. άξω. scuotere, agitare. [illegible]

Τίνω. Μ. τίσω. pagare (*Λατ.* pendo). [illegible] (μσ.) punire, vendicarsi. [illegible]

Τίποτε; che dunque? (*Λατ.* quidnam?) perchè mai? [illegible]

Τις (τὸ οὐδ. *Τι*) - *τινός.* *ἀντων.* *Ἀόριστ.* qualche, qualcuno (*Λατ.* quidam). [illegible]

Τίς (τὸ οὐδ. *Τί*) - *τίνος;* *ἀντων.* *Ἐρωτ.* chi? quale? [illegible]

Τίσις - εως (ἡ) pagamento. 2. pena, vendetta. [illegible]

Τιταίνω. Μ. ανῶ. × *ἀντὶ Τείνω.*

Τιταίνω. × *ἀντὶ Τίνω.*

Τίτανος (ἡ) calce. 2. gesso. [illegible]

Τιτανόω - ῶ. Μ. ώσω. incalcinare. [illegible]

Τιτανωτὸς - ἡ - όν. incalcinato. [illegible]

Τιτθεία (ἡ) allattamento. [illegible]

Τιτθεύω. Μ. εύσω. allattare, nutrire. [illegible]

Τίτθη (ἡ) bália. [illegible]

Τιτθὴ (ἡ) tetta, poppa. [illegible]

Τιτθίον (τὸ) ὑποκ. τ. *Τιτθή.* tettola. [illegible]

Τιτθὸς (ὁ) mammella. [illegible]

Τιτίζω. Μ. ίσω. garrire. [illegible]

Τιτραίνω καὶ Τιτράω. Μ. τρήσω. pertugiare. [illegible]

Τιτρώσκω. Μ. τρώσω. ferire. [illegible]

Digitized by Google

Τίτυρος (ὁ) caprone. 2. pastorello. [illegible] 3. = *Σάτυρος.*
Τιτύσκομαι (Χ. Μ.) = *Τεύχω.* apparecchiare. [illegible]
Τῖφος - εος - ους (τὸ) palude. [illegible]
Τίω. Μ. τίσω. × *ἀντὶ Τιμῶ.*
Τλάω, ἀχρ. θεμ. τ. Τέτληκα. Μ. τλήσω. sopportare. [illegible]
Τλήθυμος (ὁ, ἡ) paziente, coraggioso. [illegible]
Τλημοσύνη (ἡ) pazienza, costanza. 2. avversità, disgrazia. [illegible]
Τλήμων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - *μόνως.* paziente, coraggioso. 2. misero, infelice. [illegible] (*ἐπὶ κακοῦ.*) audace. [illegible]
Τλῆσις - εως (ἡ) tolleranza. 2. audacia. [illegible]
Τλητικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - *ικῶς.* paziente. [illegible]
Τλητὸς - ἡ - όν. soffribile. [illegible]
Τμήγω. Μ. τμήξω. × *ἀντὶ Τέμνω.*
Τμῆμα (τὸ) pezzo, frammento, parte, sezione. [illegible]
Τμῆσις - εως (ἡ) tagliatura, sezione, incisione, separazione. [illegible]
Τμητικὸς - ἡ - όν. incisivo. [illegible]
Τμητὸς - ἡ - όν. tagliato. 2. che si può tagliare. [illegible]
Τὸ, οὐδ. τ. Ὁ.
Τόθεν, ἐπίῤ. di lì. [illegible]
Τόθι, ἐπίῤ. lì. [illegible]
Τοι, μόρ. ἐγκλ. καθὼς. π. χ. Καίτοι. Τοίνυν, Ἤτοι κτλ. (ἴδε).
Τοιγὰρ × *ἀντὶ* —
Τοιγαροῦν καὶ Τοιγάρτοι, σύνδ. adunque. [illegible]
Τοίνυν, σύνδ. dunque. [illegible]
Τοῖος - α - ον. tale, siffatto. [illegible]
Τοιόσδε - τοιάδε - τοιόνδε. = *Τοῖος.*
Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο (Ἀττ.) *τοιοῦτον.* tale (*Λατ.* hujus - ejusmodi.) [illegible]
Τοιουτοσὶ, τοιαυτηί, τοιουτοί ἢ τοιουτονὶ καὶ τοιουτί. Ἀττ. ἀντὶ Τοιοῦτος.
Τοιουτότροπος (ὁ, ἡ) tale (*Λατ.* hujusmodi). [illegible]
Τοιουτοτρόπως, ἐπίῤ. talmente, così, in questa maniera. [illegible]
Τοίχιον (τὸ) *ὑποκ. τοῦ*

Τοῖχος (ὁ) muro. 2. i fianchi d'una nave. [illegible]
Τοιχωρυχέω - ῶ. Μ. ήσω. forare il muro. [illegible]
Τοιχωρύχημα (τὸ) buco fatto nel muro. [illegible]
Τοιχωρυχία (ἡ) l'azione di forare il muro. [illegible]
Τοιχωρύχος (ὁ) colui che pertugia i muri. 2. ladro. [illegible]
Τοίως, ἐπίῤ. = *Οὕτω.*
Τοκὰς - άδος (ἡ) puerpera, o donna di parto. [illegible]
Τοκάω (Χ. Μ.) esser in pena di partorire, in doglie. [illegible]
Τοκετὸς (ὁ) puerperio. [illegible]
Τοκεὺς - έως (ὁ) genitore. [illegible]
Τοκίζω. Μ. ίσω. dare in usura, prestare ad usura. [illegible]
Τοκισμὸς (ὁ) il prestare ad usura. [illegible]
Τοκιστὴς - οῦ (ὁ) usurajo. [illegible]
Τοκογλυφέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —
Τοκογλύφος (ὁ) avido usurajo. [illegible]
Τόκος (ὁ) parto. 2. usura, interesse (*Λατ.* fœnus). [illegible]
Τοκοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. pagare l'interesse. [illegible]
Τόλμα (ἡ) audacia. [illegible]
Τολμάω - ῶ. Μ. ήσω. ardire, osare. [illegible]
Τόλμημα (τὸ) attentato, impresa ardita. [illegible]
Τολμηρία (ἡ) baldanza, tracotanza. [illegible]
Τολμηρὸς - ὰ - όν. ardito, temerario. [illegible]
Τολμηρῶς, ἐπίῤ. arditamente, audacemente. [illegible]
Τολμητὴς - οῦ (ὁ) = *Τολμηρός.*
Τολμητίας - ου (ὁ) = *Τολμηρός.*
Τολυπεύω. Μ. εύσω. aggomitolare. 2. tramare, concertare. [illegible]
Τολύπη (ἡ) gomitolo. 2. matassa. 3. sorta di zucca rotonda. [illegible]
Τομάριον (τὸ) *ὑποκ. τ. Τόμος.*

Digitized by Google

Τομεῖον (τὸ) forbici o coltello. [illegible]

Τομεὺς - έως (ὁ) segmento. [illegible] (...). [illegible] 2. = *ΤοΤομεῖον*.

μὴ (ἡ) tagliatura, troncamento, taglio, sezione. [illegible]

Τομίας - ου (ὁ) = *Ἐκτομίας*.

Τομὶς - ίδος (ἡ) forbici. [illegible]

Τομὸς - ἡ - όν. tagliente. [illegible]

Τόμος (ὁ) = *Τμῆμα*. 2. tomo, volume. [illegible]

Τονθορύζω καὶ Τονθρύζω (ίζω.) *Μ. ύσω*. brontolare. [illegible]

Τόνος (ὁ) vigore, empito, sforzo. 2. tuono. 3. accento. 4. corda tesa. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. = *Τάσις*.

Τονοω - ῶ. Μ. ώσω. dar della forza, invigorire. 2 accentare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τονώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha del tuono. [illegible]

Τοξάζομαι. Μ. άσομαι. = *Τοξεύω*.

Τοξάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Τόξον*.

Τοξεία (ἡ) arte, professione d'arciere. [illegible]

Τόξευμα (τὸ) dardo, freccia. 2. tratta d'arco. 3. ferita cagionata dalla freccia, colpo di freccia. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Τοξευτὴρ × ἀντὶ —

Τοξευτὴς - οῦ (ὁ) arciere. [illegible]

Τοξευτὸς - ἡ - όν. colpito dal dardo. [illegible]

Τοξεύω. Μ. εύσω. frecciare, dardeggiare. [illegible] (ἐν γεν). lanciare. [illegible]

Τοξήρης - εος (ὁ, ἡ) = *Τοξοφόρος*.

Τοξικὸς - ἡ - όν. dell' arco. [illegible] *Τοξικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη). professione d' arciere. [illegible] *Τοξικὸν* (τὸ) (ἐνν. φάρμακον.) tossico, veleno. [illegible]

Τοξοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' arco. [illegible]

Τόξον (τὸ) arco. 2. strale, freccia. 3. arcobaleno. 4. arcale, volta. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Τοξοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. fare degli archi. 2. inarcare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τοξοποιία (ἡ) costruzione d' archi. [illegible]

Τοξοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore d' archi. [illegible]

Τοξότης - ου (ὁ) arciere. [illegible]

Τοξοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Τοξοφόρος (ὁ, ἡ) = *Τοξότης*.

Τοξόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Τοξεύω*.

Τοπάζιον (τὸ) καὶ

Τοπάζιος (ὁ) (ἐνν. λίθος.) topazio (pietra preziosa). [illegible]

Τοπάζω. Μ. άσω. collocare. 2. congetturare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τοπὰν, Τοπαράπαν, ἐπίῤ. totalmente. [illegible]

Τοπάρχης - ου (ὁ) prefetto, governatore. [illegible]

Τοπαρχία (ἡ) prefettura, toparchia. [illegible]

Τοπικὸς - ἡ - όν. locale. [illegible]

Τοπικῶς, ἐπίῤ. localmente. [illegible]

Τοπογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. descrivere un luogo. [illegible]

Τοπογραφία (ἡ) topografia, descrizione d' un luogo. [illegible]

Τοπογράφος (ὁ, ἡ) descrittore d' un luogo. [illegible]

Τοποθεσία (ἡ) situazione. [illegible]

Τοποθετέω - ῶ Μ. ήσω. situare, collocare. [illegible]

Τόπος (ὁ) luogo, sito. 2. paese. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τοπρὶν, Τοπρόσθεν κτλ. ἀντὶ *Τὸ πρὶν, Τὸ πρόσθεν κτλ.*

Τορεία (ἡ) = *Τόρευσις*.

Τόρευμα (τὸ) intaglio. [illegible]

Τορεὺς - έως (ὁ) intagliatore. [illegible] (οὐσ.) cesello. [illegible]

Τόρευσις - εως (ἡ) intagliatura. [illegible]

Τορευτὴς - οῦ (ὁ) = *Τορεύς*.

Τορευτός-ἡ-όν. intagliato, cesellato. [illegible]

Τορεύω. Μ. εύσω. cesellare, intagliare. [illegible] (κυρ. δὲ) pertugiare. [illegible]

Τόρμος (ὁ) forame, buca. [illegible]

Τορνεία (ἡ) l' azione di torniare. [illegible]

Τόρνευμα (τὸ) opera fatta al tornio. [illegible]

Τορνευτήριον (τὸ) tornio. [illegible]

Digitized by Google

Τορνευτὴς - οῦ (ὁ) torniajo. [illegible]

Τορνευτὸς - ή - όν. tornito. [illegible]

Τορνεύω. Μ. εύσω. torniare. [illegible]

Τόρνος (ὁ) tornio. [illegible]

Τορνόω - ῶ. Μ. ώσω. tornire. [illegible]

Τόρος (ὁ) cesello. [illegible]

Τορὸς - ὰ - όν. acuto. [illegible] — *ρῶς, ἐπίῤ.*

Τορύνη (ἡ) cucchiajo di legno, mestola. [illegible]

Τοσάκις, ἐπίῤ. tante volte. [illegible]

Τοσαυτάκις, ἐπίῤ. = *τ. προηγ.*

Τοσαυταπλάσιος - α - ον. καὶ

Τοσαυταπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) tante volte moltiplicato. [illegible]

Τόσος - η - ον. tanto. [illegible]

Τοσόσδε, ήδε, όνδε, ἀντὶ Τόσος.

Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο ἢ - οῦτον. tanto. [illegible] (*οὐδ.*) *Τοσοῦτον, ἐπίῤ.* tanto, talmente. [illegible]

Τόσσος - η - ον. Τοσσοῦτος × *ἀντὶ Τόσος, Τοσοῦτος.*

Τότε, ἐπίῤ. χρ. allora. [illegible]

Τοτὲ, ἐπίῤ. ἀντὶ Ποτέ.

Τοὔδαφος Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ἔδαφος.

Τοὐλάχιστον. Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ἐλάχιστον.

Τοὐμὸν. Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ἐμόν.

Τοὔμπαλιν. Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ἔμπαλιν.

Τοὐναντίον. Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ἐναντίον.

Τοὔνομα. Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ὄνομα.

Τουτάκι καὶ Τουτάκις, ἐπίῤ. × *ἀντὶ Τοσάκις.*

Τουτέστι, Ἀττ. ἀντὶ Τοῦτ' ἔστι. cioè. [illegible]

Τουτὶ, Ἀττ. ἀντὶ —

Τοῦτο, οὐδ. τ. Οὗτος.

Τουτονὶ, Ἀττ. ἀντὶ Τοῦτον.

Τοὔψον, Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ὄψον.

Τόφρα, ἐπίῤ. allora. 2. finchè. [illegible]

Τραγανὸς - ή - όν. cartilaginoso. [illegible] (*οὐσ.*) *Τραγανὸν* (τὸ) cartilagine. [illegible]

Τράγειος - α - ον. di becco, caprigno. [illegible]

Τράγημα (τὸ) frutti dopo pasto. (*Λατ.* bellaria) manicaretto, pospasto. [illegible]

Τραγίζω. Μ. ίσω. sentir di becco. 2. entrare nell' età della pubertà. 3. cominciare ad esperimentar il fuoco dell' amore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Τραγικὸς - ή - όν. = *Τράγειος.* 2. tragico. [illegible] (*οὐσ.*) tragico. [illegible]

Τραγικῶς, ἐπίῤ. tragicamente. [illegible]

Τράγινος - η - ον. = *Τράγειος.*

Τραγίσκος (ὁ) *ὑποκρ. τ. Τράγος.*

Τραγοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al becco. [illegible]

Τραγόκερως - ω (ὁ, ἡ) che ha le corna del becco. [illegible]

Τραγοπώγων - ωνος (ὁ) che ha la barba da becco. [illegible] (*οὐσ*) scorzonera, sassefrica. [illegible]

Τράγος (ὁ) becco. (*Λατ.* hircus). 2. lezzo caprigno. 3. libidine. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Τραγῳδέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare, raccontare con enfasi, esagerare, far dell' ampollosità. 2. cantare ad alta voce. 3. deplorare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Τραγῳδία (ἡ) tragedia. [illegible]

Τραγῳδικὸς - ή - όν. tragico. [illegible]

Τραγῳδιογράφος (ὁ) scrittore di tragedie. [illegible]

Τραγῳδοποιὸς (ὁ) tragedo. [illegible]

Τραγῳδὸς (ὁ) tragedo. [illegible]

Τράμις - εως (ἡ) = *Περίνεον.*

Τρανὴς - έος (ὁ, ἡ) chiaro, manifesto. [illegible]

Τρανὸς - ή - όν. = *τ. προηγ.*

Τρανότης (ἡ) chiarezza. [illegible]

Τρανῶς, ἐπίῤ. chiaramente. [illegible]

Τράπεζα - ης (ἡ) tavola, banco. [illegible]

Τραπέζιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Τράπεζα.*

Τραπεζιτεύω. Μ. εύσω. Εἰμὶ —

Τραπεζίτης - ου (ὁ) banchiere. [illegible]

Τραπεζιτικὸς - ή - όν. concernente il ban-

104

Digitized by Google

chiere. [illegible]

Τραπεζοκόμος καὶ

Τραπεζοποιὸς (ὁ) che fornisce, prepara la tavola. [illegible]

Τραπεζοφόρον (τὸ) credenza. (*Γαλλ.* buffet). [illegible]

Τραπεζόω - ῶ. M. ώσω. mettere sulla tavola. [illegible]

Τραπέζωμα (τὸ) tutto ciò che si mette sulla tavola. [illegible]

Τραπέω - ῶ. M. ήσω. pigiare l'uva. [illegible]

Τραπητὴς - οῦ (ὁ) pigiatore d'uve. [illegible]

Τραυλίζω. M. ίσω. balbettare. [illegible]

Τραυλισμὸς (ὁ) balbuzie. [illegible]

Τραυλὸς - ὴ - όν. balbuziente, scilinguatello. [illegible]

Τραυλότης (ἡ) balbuzie. [illegible]

Τραῦμα (τὸ) ferita. 2. strage. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τραυματίας - ου (ὁ) ferito. [illegible]

Τραυματίζω. M. ίσω. ferire. [illegible]

Τραυματικὸς - ὴ - όν. vulnerario. [illegible]

Τραυμάτιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Τραῦμα.*

Τραφερὸς - ὰ - όν. denso. 2. secco, arido. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τραχέως, ἐπίῤ. aspramente. [illegible]

Τραχηλίζω. M. ίσω. stringere o tirare qualcuno pel collo, far voltare, torcere il collo. 2. scoprire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τραχηλισμὸς (ὁ) il torcere il collo di ... [illegible]

Τραχηλοκοπέω - ῶ. M. ήσω. decollare. [illegible]

Τράχηλος (ὁ) collo. [illegible]

Τραχυντικὸς - ὴ - όν. che ha la forza d'inasprire. [illegible]

Τραχύνω. M. υνῶ. inasprire. [illegible]

Τραχὺς - έος (εῖα - ύ) scabroso. 2. aspro, duro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τραχύστομος (ὁ, ἡ) che ha la pronunzia aspra, dura. [illegible]

Τραχύτης (ἡ) asprità, durezza. [illegible]

Τραχύφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce aspra, dura. [illegible]

Τραχὼν - ῶνος (ὁ) luogo scabroso. [illegible]

Τρεῖς (οἱ, αἱ) (*οὐδ. τρία*) *ἀριθμ.* (3.) trè. [illegible]

Τρέμω (*παρτ.* Ἔτρεμον *καὶ πλέον οὔ*) tremare. [illegible]

Τρεπτικὸς - ή - όν. mutabile. [illegible]

Τρεπτὸς - ὴ - όν. mutato. 2. cangiabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τρέπω. M. τρέψω. tornare, voltare. 2. perseguitare, metter in fuga. 3. cangiare, mutare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Τρέφω. M. θρέψω. nudrire, allevare, alimentare. [illegible]

Τρέχω. M. θρέξομαι καὶ (εὐχρηστότ.) δραμοῦμαι. correre. [illegible]

Τρέω. M. τρέσω. × *ἀντὶ Τρέμω.*

Τρῆμα (τὸ) buca. [illegible]

Τρηματιστὴς - οῦ (ὁ) giocatore a' dadi. [illegible]

Τρήμη (ἡ) = *Τρῆμα.*

Τρηρὸς - ά - όν. timido. [illegible]

Τρήρων - ωνος (ὁ) = *Τρηρός.*

Τρητὸς - ὴ - όν. pertugiato. [illegible]

Τρηχύνω, Τρηχὺς, Ἰων. ἀντὶ Τραχύνω, Τραχύς.

Τρία, οὐδ. τ. Τρεῖς.

Τριάζω. M. άσω. vincere trè volte. 2. triplicare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τρίαινα - ης (ἡ) tridente. [illegible]

Τριαινόω - ῶ. M. ώσω. occare, erpicare. [illegible]

Τριακὰς - άδος (ἡ) una trentina. [illegible]

Τριακονθήμερος (ὁ, ἡ) di trenta giorni. [illegible]

Τριάκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) (*ἄκλ.*) *ἀριθμ.* (30.) trenta. [illegible]

Τριακονταετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio di trent' anni. [illegible]

Τριακονταέτης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di trent' anni. [illegible]

Τριακονταετία (ἡ) trent' anni. [illegible]

Τριακοντάκις, ἐπίῤ. trenta volte. [illegible]

Digitized by Google

Τριακοντάμηνος (ὁ, ἡ) di trenta mesi. [illegible]

Τριακοντάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di trenta bracci. [illegible]

Τριακοντάπους-οδος (ὁ, ἡ) di trenta piedi. [illegible]

Τριακοντήρης-εος (ὁ, ἡ) (*ναῦς*). nave a trenta remi. [illegible]

Τριακόντορος (ὁ, ἡ) = τ. *πρoηγ.*

Τριακοντούτης-ου καὶ εος (ὁ) *Ἀττ. ἀντὶ Τριακονταέτης.*

Τριακόσιοι-αι-α. (ἀριθμ.) 300. trecento. [illegible]

Τριακοσταῖος-α-ον. che fà o che si fà in trenta giorni. [illegible]

Τριακοστὸς-ή-όν. trentesimo. [illegible]

Τριάρμενος (ὁ, ἡ) (*ναῦς.*) nave a trè vele. [illegible] ([illegible])

Τριαρχία (ἡ) triunvirato. [illegible]

Τριὰς-άδος (ἡ) ternario. 2. la ss. Trinità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τριβακὸς-ή-όν. usato, logorato. 2. furbo. [illegible] 2. [illegible]

Τριβὰς-άδος (ἡ) tribata. [illegible]

Τριβή (ἡ) = *Τρίψις.* (*μτφρ.*) abitudine, uso. 2. occupazione. 3. indugio, ritardo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Τρίβολος (ὁ) tribolo (erba). 2. trebbia, coreggiato. 3. parole piccanti. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Τρίβος (ἡ) strada battuta. [illegible]

Τρίβω. M. ψω. fregare, tritare. 2. far un uso soverchio. 3. esercitare. 4. consumare, usare, logorare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Τρίβων-ωνος (ὁ, ἡ) versato, esperto, furbo. [illegible] (*οὐσ.*) abito usato. [illegible]

Τριβώνιον (τὸ) *ὑποκ.* τ. *Τρίβων.*

Τριγαμία (ἡ) terzo matrimonio. [illegible]

Τρίγαμος (ὁ, ἡ) trè volte maritato. [illegible]

Τριγερήνιος (ὁ, ἡ) καὶ

Τριγέρων-οντος (ὁ) attempato, decrepito. [illegible]

Τρίγλα ἢ Τρίγλη (ἡ) triglia, pesce cappone. [illegible]

Τριγμὸς (ὁ) stridore. [illegible]

Τριγονία (ἡ) terza generazione. [illegible]

Τριγράμματος (ὁ, ἡ) composto di trè lettere. [illegible]

Τριγωνίζω. M. ίσω. dar la forma triangolare. [illegible]

Τριγωνικὸς-ή-όν. triangolare. [illegible]

Τριγωνοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) di forma triangolare. [illegible] — *ειδῶς, ἐπίρ.*

Τρίγωνος (ὁ, ἡ) triangolare. [illegible] (*οὐσ.*) *Τρίγωνον* (τὸ) triangolo. 2. arpa. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τριδάκτυλος (ὁ, ἡ) che tiene trè dita. [illegible]

Τρίδραχμος (ὁ, ἡ) che vale o pesa trè dramme. [illegible]

Τρίενος (ὁ, ἡ) = *Τριετής.*

Τριετηρικὸς-ή-όν. triennale. [illegible]

Τριετηρὶς-ίδος (ἡ) triennio. [illegible]

Τριέτηρος καὶ

Τριέτης-έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di trè anni. [illegible]

Τριετία (ἡ) trè anni. [illegible]

Τρίζω. M. τρίξω. stridere. [illegible]

Τρίηκοντα, Τριηκόσιοι κτλ. Ἰων. ἀντὶ Τριάκοντα κτλ.

Τριημερίζω. M. ίσω. durare per trè giorni. [illegible]

Τριήμερος (ὁ, ἡ) di trè giorni. [illegible]

Τριηραρχέω-ῶ. M. ήσω. comandare, governare una galera. [illegible]

Τριηράρχης-ου (ὁ) = *Τριήραρχος.*

Τριηραρχία (ἡ) governo, comando d' una galera. [illegible]

Τριήραρχος (ὁ) comandante d' una galera. [illegible]

Τριηρετεύω. M. εύσω. Εἰμὶ —

Τριηρέτης-ου (ὁ) rematore in una galera. [illegible]

Τριήρης-εος (ἡ) (*ἐνν. ναῦς.*) trireme, galera. [illegible] ([illegible]) [illegible]

Τριηρικὸς-ή-όν. concernente la galera. [illegible]

Τριηρίτης-ου (ὁ) = *Τριηρέτης.*

Digitized by Google

Τριηροποιὸς (ὁ) fabbricatore di triremi. [illegible]

Τριθάλασσος (ττος) - ου (ὁ, ἡ) circondato da trè mari. [illegible]

Τριθεῖται (οἱ) triteisti, settarj che ammettevano trè Dei. [illegible]

Τρίκαρπος (ὁ, ἡ) che fruttifica trè volte all' anno. [illegible]

Τρίκερως - ω ἢ ωτος (ὁ, ἡ) che ha trè corna. [illegible]

Τρικέφαλος (ὁ, ἡ) che ha trè teste. [illegible]

Τρίκληνος (ὁ, ἡ) che contiene trè letti o coltrici. [illegible] (οὐσ.) *Τρίκλινον* (τὸ) triclino, refettorio. [illegible]

Τρικόρυφος (ὁ, ἡ) che ha trè estremità. [illegible]

Τρικυμία (ἡ) onda decumana. 2. tempesta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τριμελὴς-έος (ὁ, ἡ) composto di tre membra, trimembre. [illegible]

Τριμέρεια (ἡ) divisione in trè parti. [illegible]

Τριμερὴς - έος (ὁ, ἡ) composto o diviso in trè parti. [illegible] — ρῶς, ἐπίῤ.

Τρίμετρος (ὁ, ἡ) composto di trè misure, trimetro. [illegible]

Τριμηνιαῖος - α - ον. di tre mesi. [illegible]

Τρίμηνος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ. (οὐσ.) trimestre. [illegible]

Τρίμμα (τὸ) tutto ciò ch' è pestato. 2. savore, intingolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Τρίβων*.

Τριμμὸς (ὁ) = *Τρίψις*. 2. = *Τρίβος*.

Τριμοιρία (ἡ) triplice porzione, tre parti. [illegible]

Τριμοιρίτης - ου (ὁ) che prende tre porzioni. [illegible]

Τρίμοιρος (ὁ, ἡ) = *Τριμερής*.

Τρίμορφος (ὁ, ἡ) triforme. [illegible]

Τριοδέω - ῶ. Μ. ήσω. triplicare. [illegible]

Τριοδία (ἡ) = *Τρίοδος*.

Τριοδίτης - ου (ὁ) καὶ *Τριοδῖτις* - ιδος (ἡ) posto nel trivio. [illegible]

Τρίοδος (ἡ) trivio. [illegible]

Τριόδους - οντος (ὁ) tridente. [illegible]

Τριόρχης καὶ *Τρίορχος* (ὁ) che ha tre coglioni. 2. bozzago (spezie di sparviere). (*Γαλλ.* buse). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τριόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha tre occhi. [illegible]

Τρίπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha tre figli. [illegible]

Τριπάλαιος (ὁ, ἡ) antichissimo. [illegible]

Τρίπαππος (ὁ, ἡ) trisavolo. [illegible]

Τρίπατρος (ὁ, ἡ) che ha tre padri. [illegible]

Τριπέτηλον (τὸ) = *Τρίφυλλον*.

Τρίπηχυς - εος (ὁ, ἡ) lungo tre cubiti. [illegible]

Τριπλασιάζω. Μ. άσω. triplicare. [illegible]

Τριπλάσιος - α - ον. καὶ

Τριπλασίων - ωνος (ὁ, ἡ) triplice, triplicato. [illegible] — σίως, ἐπίῤ.

Τρίπλευρος (ὁ, ἡ) trilatero. [illegible]

Τριπλόος - οῦς, όη - ῆ, όον - οῦν. triplo, triplice. [illegible] *Τριπλῆ* καὶ *Τριπλῶς*, ἐπίῤ. triplicatamente. [illegible]

Τριπόδιον (τὸ) ὑποκ. τ. *Τρίπους*.

Τριποδίσκιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ

Τριποδίσκος (ὁ) = *Τριπόδιον*.

Τριπόθητος (ὁ, ἡ) vivamente desiderato. [illegible]

Τριπόλιον (τὸ) piombaggine (erba). [illegible]

Τρίπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha tre piedi. [illegible] (συνήθ. οὐδ.) pajuolo a tre piedi. 2. scanno a tre piedi, treppiede. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τρίπρατος (ὁ, ἡ) trè volte venduto. [illegible]

Τριπτὴρ (ὁ) torchio. 2. mortajo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = τῷ

Τριπτήριον (τὸ) pestello. [illegible]

Τρίπτης - ου (ὁ) garzone di bagno. [illegible]

Τριπτὸς - ή - όν. trito, trebbiato. [illegible]

Τρίῤῥυθμος (ὁ, ἡ) = *Τρίμετρος*.

Τρὶς, ἐπίῤ. tre volte. [illegible]

Τρισάγιος - α ἢ ος - ον. santissimo. [illegible]

Τρισάθλιος - α ἢ ος - ον. miserabilissimo.

[illegible] :

Τρισδείλαιος καὶ

Τρισδύστηνος (ὁ, ἡ) = *Τρισάθλιος*.

Τρισευδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) felicissimo. [illegible] :

Τρισκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) ἄκλ. ἀριθμ. (13). tredici. [illegible] :

Τρισκαιδεκαέτης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di tredici anni. [illegible] :

Τρισκαιδεκάμηνος (ὁ, ἡ) di tredici mesi. [illegible] :

Τρισκαιδέκατος - η - ον. decimoterzo. [illegible] :

Τρισκακοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) sfortunatissimo. [illegible] :

Τρισκελής - έος (ὁ, ἡ) che ha tre gambe. [illegible] :

Τρισμάκαρ - αρος (ὁ) καὶ

Τρισμακάριος (ὁ, ἡ) beatissimo. [illegible] :

Τρισμακάριστος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Τρισμέγιστος (ὁ, ἡ) grandissimo, decumano. [illegible] :

Τρισμύριοι - αι - α. trenta mila. [illegible] (30,000):

Τρισόλβιος - α ἢ ος - ον. = *Τρισευδαίμων*.

Τρισπίθαμος (ὁ, ἡ) lungo tre palmi. [illegible] :

Τρισσάκις, ἐπίῤ. tre volte. [illegible] :

Τρισσαχῆ, ἐπίῤ. in tre parti. [illegible] :

Τρισσόθεν, ἐπίῤ. da tre luoghi. [illegible] :

Τρισσὸς (ττὸς) - *ἡ - όν.* triplice. [illegible] :

Τρισσύλλαβος (ὁ, ἡ) trisillabo. [illegible] : — λάβως, ἐπίῤ.

Τρίστιχος (ὁ, ἡ) composto di tre linee. [illegible] :

Τρίστομος (ὁ, ἡ) a tre tagli. [illegible] :

Τρισύλλαβος (ὁ, ἡ) = *Τρισσύλλαβος*.

Τρισυπόστατος (ὁ, ἡ) (θλγ.) che ha tre ipostasi, tre persone. [illegible] :

Τρισχίλιοι - αι - α. tre mila. [illegible] (3,000):

Τρίσχιστος (ὁ, ἡ) trifido. [illegible] :

Τριταῖος - α - ον. che fà o che si fà in tre giorni. [illegible] (χυρ. μετὰ καὶ ἄνευ τοῦ πυρετός). febbre terzana. [illegible] :

Τριτάλας - τάλαινα - τάλαν. = *Τρισάθλιος*.

Τριτεύω. Μ. εύσω. esser il terzo, occupar il terzo posto. [illegible] :

Τριτημόριον (τὸ) terzeria. [illegible] :

Τρίτονος (ὁ, ἡ) che ha tre tuoni. [illegible] :

Τριτοπατρεὺς - έως καὶ

Τριτοπάτωρ - ορος (ὁ) bisavolo. [illegible] :

Τρίτος - η - ον. terzo. [illegible] :

Τριτοστάτης - ου (ὁ) καὶ *Τριτοστάτις - ιδος* (ἡ) che si trova nel terzo posto. 2. prefetto. [illegible] . 2. [illegible] . 2. [illegible] :

Τριτόω - ῶ. Μ. ώσω. ridurre una cosa ad una terza parte. [illegible] :

Τριττὸς - ἡ - όν. Ἀττ. ἀντὶ *Τρισσός*.

Τριττὺς - ύος (ἡ) = *Τριάς* (1).

Τριφίλητος (ὁ, ἡ) carissimo [illegible] :

Τριφορέω - ῶ. Μ. ήσω. fruttuare tre volte all' anno. [illegible] :

Τριφόρος (ὁ, ἡ) che fruttifica tre volte all' anno. [illegible] :

Τρίφυλλος (ὁ, ἡ) che ha tre foglie. [illegible] : (οὐσ.) *Τρίφυλλον* (τὸ) trifoglio. [illegible] :

Τρίφυλος (ὁ, ἡ) composto o diviso in tre tribù. [illegible] :

Τρίχα, ἐπίῤ. × ἀντὶ *Τριχῆ*.

Τρίχαπτον (τὸ) veste fatta di tela sottile, di mosellina. [illegible] :

Τριχῆ, ἐπίῤ. in tre luoghi. 2. in tre maniere. [illegible] . 2. [illegible] . 2. [illegible] :

Τριχίας - ου (ὁ) = *Τριχωτός*. (οὐσ.) = *Τριχίς*.

Τριχίασις - εως (ἡ) trichiasi, malattia degli occhi cagionata dal crescimento de' cigli. [illegible] :

Τριχίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Τριχίς*.

Τρίχινος - η - ον. fatto di peli. [illegible] :

Τριχὶς - ίδος (ἡ) sardella. [illegible] :

Τριχόθεν, ἐπίῤ. da trè luoghi. [illegible] :

Τριχολάβιον (τὸ) καὶ

Τριχολαβὶς - ίδος (ἡ) mollette. (*Λατ.* volsella). [illegible] :

Τριχομανὲς - έος (τὸ) felce quercina, polipodio (erba). [illegible]

Digitized by Google

(... [illegible]) [illegible] ([illegible]) :

Τρίχορδος (ὁ, ἡ) tricorde. [illegible]

Τριχοτομέω-ῶ. *M* *ήσω.* tagliare i peli. [illegible]

Τριχοῦ, *ἐπίῤ.* in trè luoghi. [illegible]

Τριχόω-ῶ. *M.* *ώσω.* render peloso, capelluto. [illegible]

Τριχρώματος καὶ Τρίχρωμος (ὁ, ἡ) che ha tre colori. [illegible]

Τρίχρως-ωτος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.*

Τριχώδης-εος (ὁ, ἡ) peloso. [illegible]

Τρίχωμα (τὸ) capellatura. [illegible]

Τρίχωσις-εως (ἡ) crescimento di peli. [illegible] 2. = *Τρίχωμα.*

Τριχωτὸς-ή-όν. peloso, capelluto. [illegible]

Τρίψις-εως (ἡ) fregamento, tritamento. [illegible]

Τριώνυμος (ὁ, ἡ) che ha trè nomi. [illegible]

Τρομερὸς-ὰ-όν. pavido, timido. [illegible]

Τρομέω (μσ.)-*έομαι* × *ἀντὶ Τρέμω.*

Τρόμος (ὁ) tremore. [illegible]

Τρόπαιον καὶ (ἀρχ. *Ἀττ.* καὶ *Ἰων.*) *Τροπαῖον* (τὸ) trofeo. 2. vittoria. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τρόπαῖος-α-ον. che mette in fuga, che fà fuggire. [illegible]

Τροπαιοῦχος καὶ

Τροπαιοφόρος (ὁ, ἡ) che porta il trofeo. 2. vincitore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τροπὴ (ἡ) ritorno. 2. fuga. 3. mutazione. 4. solstizio. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Τροπίας-ου (ὁ) (*κυρ. οἶνος.*) vin guasto. [illegible]

Τροπικὸς-ή-όν. metaforico. [illegible] (*ἀστρ.*) *Τροπικὰ* (*ἐνν. σημεῖα*). il tropico. [illegible]

Τροπικῶς, *ἐπίῤ.* metaforicamente, figuratamente. [illegible]

Τρόπις-εως ἢ ιδος (ἡ) la carena della nave. [illegible]

Τροπολογέω-ῶ. *M.* *ήσω.* parlare figuratamente. [illegible]

Τροπολογία (ἡ) discorso figurato, stile figurato. [illegible]

Τρόπος (ὁ) modo, maniera. 2. costume, indole. 3. tropo, allegoria. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Τροπόω-ῶ (μσ.)-*όομαι-οῦμαι.* *M.* *ώσω-ομαι.* metter in fuga. 2. attaccare il remo allo scarmo con della coreggia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τροπωτὴρ (ὁ) la coreggia, con cui il remo s'attacca allo scarmo. [illegible]

Τροφαλὶς-ίδος (ἡ) formaggio fresco, caciuola. [illegible]

Τροφεῖον (τὸ) la mercede della bàlia. [illegible]

Τροφεὺς-έως (ὁ) ajo. [illegible]

Τροφὴ (ἡ) nutritura, alimento. 2. allevamento. [illegible] 2. [illegible]

Τρόφημα (τὸ) *Ἰων. ἀντὶ Τροφή* (1).

Τροφίας-ου (ὁ) nutrito. [illegible]

Τρόφιμος-η ἢ ος-ον. nutritivo. 2. nutritore 3. allievo (*Λατ.* alumnus). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Τρόφιος-α-ον. = *Τρόφιμος.*

Τροφὸς (ὁ, ἡ) che nutrisce, nutritore. [illegible] (*οὐσ. ἀρσ.*) = *Τροφεύς.*

Τροφώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Θρεπτικός.*

Τροχάδην, *ἐπίῤ.* corrente, correndo. [illegible]

Τροχάζω. *M.* *άσω.* correre. [illegible]

Τροχαϊκὸς-ή-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)-*ικῶς.* trocaico. [illegible]

Τροχαῖος-α-ον. che corre velocemente. [illegible] *Τροχαῖος* (ὁ) (*ἐνν. πούς*). trocheo (piede metrico di due sillabe una lunga e l'altra breve). [illegible]

Τροχαλεῖον (τὸ) globo, sfera. [illegible]

Τροχαλία (ἡ) carrucola. [illegible]

Τροχαλὸς-ή-όν. rotondo, circolare. 2. rapido, veloce. 3. curvato. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]
'ροχαλῶς, *ἐπίῤ.* = *Τροχάδην.*
'ροχάω-ῶ. *Μ.* *άσω.* = *Τροχάζω.*
'ροχερὸς-ὰ-όν. rotondo. 2. veloce. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
'ροχηλάτης-ου (ὁ) = *Ἁρματηλάτης.*
'ροχιὰ (ἡ) rotaja, orbita. 2. ruota. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
'ροχῖλος ἢ -χίλος (ὁ) scricciolo, forasiepe. [illegible]
'ρόχις-ιος (ὁ) = *Δρομεύς.*
ροχίσκος (ὁ) ὑποκρ. τ. *Τροχός.* (*ἰατρ.*) pillola. [illegible]
'ροχοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) orbicolare, rotondo. [illegible]
'ροχὸς (ὁ) ruota. 2. eculeo, cavalletto, ruota. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
'ρόχος (ὁ) = *Τρόχις.* 2. stadio. [illegible]
'ρυβλίον (τὸ) piatto, tondino. [illegible]
'ρυγάω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* vendemmiare. [illegible]
'ρύγη (ἡ) vendemmia. [illegible]
'ρυγητὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Τρυγητής.*
'ρυγητήριον (τὸ) strettojo delle uve. [illegible]
'ρυγητὴς-οῦ (ὁ) vendemmiatore. [illegible]
'ρυγητικὸς-ἡ-όν. vendemmiale. [illegible]
ρυγητὸς (ὁ) vendemmia. 2. il tempo della vendemmia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
ρυγηφάνιος (ὁ) (*κυρ. οἶνος*). = *Στεμφυλίτης.*
ρυγίας-ου (ὁ) (*οἶνος*). vino feccioso. [illegible]
ρυγόνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Τρυγών.* tortorella. [illegible]
ρυγῳδία (ἡ) = *Κωμῳδία.*
ρυγὼν-όνος (ἡ) tortora. [illegible]
ρύζω. *Μ.* *τρύξω.* mormorare, gemere. [illegible]
ρῦμα (τὸ) *καὶ*
ρύμη (ἡ) buca. [illegible]
ρὺξ-υγὸς (ἡ) feccia, fondaccio. 2. mosto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
ρυπάνη (ἡ) = *Τρύπανον.*
ρυπανίζω. *Μ.* *ίσω.* trapanare, trivellare. [illegible]
ρυπάνιον (τὸ) ὑποκρ. *τοῦ*
ρύπανον (τὸ) succhiello, trivella, trapano. [illegible]

Τρυπάω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* succhiellare. [illegible] (*ἐπὶ ἀσελ. ἐνν.*) fottere. [illegible]
Τρύπημα (τὸ) buca. [illegible]
Τρύπησις-εως (ἡ) perforamento. [illegible]
Τρυπητὴς-οῦ (ὁ) colui che perfora. [illegible]
Τρυσμὸς (ὁ) mormorio. [illegible]
Τρυτάνη (ἡ) stadera, bilancia (*Λατ.* trutina). [illegible]
Τρυφάω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* viver nelle delizie, menar una vita molle, delicata. [illegible]
Τρυφερόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita molle, delicata. [illegible]
Τρυφερὸς-ὰ-όν. tenero, delicato, molle, voluttuoso. [illegible]
Τρυφερότης (ἡ) delicatezza, mollezza. [illegible]
Τρυφερῶς, *ἐπίῤ.* mollemente. [illegible]
Τρυφὴ (ἡ) delizia, mollezza. 2. fasto, arroganza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Τρυφηλὸς-ἡ-όν. = *Τρυφερός.*
Τρυφηλότης (ἡ) = *Τρυφερότης.*
Τρύφημα (τὸ) delizie. [illegible]
Τρυφητὴς-οῦ (ὁ) voluttuoso. [illegible]
Τρυφητικὸς-ἡ-όν. = *τ. προηγ.*
Τρύφος-εος-ους (τὸ) tozzo di pane. [illegible]
Τρῦχος-εος-ους (τὸ) veste usata, lacera, straccio. [illegible]
Τρυχόω-ῶ. *Μ.* *ώσω.* *καὶ*
Τρύχω. *Μ.* *τρύξω* ἢ *τρύσω.* logorare, consumare. 2. molestare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
Τρώγλη (ἡ) buca. [illegible]
Τρωγλοδυτέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* vivere nelle buche. [illegible]
Τρωγλοδύτης-ου (ὁ) che vive nelle buche. [illegible]
Τρωγλόδυτος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.*
Τρώγω. *Μ.* *τρώξομαι.* mangiare, rodere. [illegible]
Τρώκτης-ου (ὁ) mangione, ghiottone. 2. rapace, avido. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

Τυχηρῶς, *ἐπίῤ.* = *Τηχαίως*.
Τυχικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς*. fortunale, fortuito. [illegible]
Τυχὸν. (*οὐδ. τ. Τυχών.*) (*συνήθ. ὡς ἐπίῤ.*) forse. [illegible]
Τυχόντως, *ἐπίῤ.* comunque succeda. [illegible]
Τύψις - εως (*ἡ*) colpo, battuta. [illegible]
Τὼ, *δυϊκ. τ.* *Ὁ*.
Τῷ, *δοτ. ἑν. τ.* *Ὁ καὶ Τὸ*.
Τῷ; *ἢ* (*ἐγκλιτ.*) *τφ.* *Ἀττ. ἀντὶ Τίνι;*
Τὤγαλμα. × *Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ἄγαλμα.*
Τωθάζω. Μ. άσω. deridere, beffarsi. [illegible]
Τωθασμὸς (*ὁ*) derisione, beffa. [illegible]
Τωθαστὴς - οῦ (*ὁ*) beffardo, irrisore. [illegible]
Τωθαστὶ, *ἐπίῤ.* con derisione. [illegible]
Τωθαστικὸς - η - όν. schernevole, mordace. [illegible] — *ικῶς*, *ἐπίῤ.*
Τὼς. Δ. ἀντὶ Τοὺς ἢ Οὓς.
Τὼς, *ἐπίῤ. Δ. ἀντὶ Οὕτως.*
Τωὐτὸ, *Τωὐτίου* *Ἰων. ἀντὶ Τὸ αὐτὸ, Του αὐτοῦ.*

Υ.

Υ, *υ*, *ὑψιλὸν* (*τὸ*) *ἀκλ.* Ipsilon. La ventesima lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (*ύ*) significa cento o centesimo, e coll' accento di sotto (*ͺυ*) quattrocento-mila. [illegible] (*ύ*) [illegible] (*ͺυ*) [illegible] (*ύ*) [illegible] (*ͺυ*) [illegible] (400,000).
Ὑάγχη (*ἡ*) squinanzia porcina. [illegible]
Ὑάδες (*αἱ*) Iadi (costellazione). [illegible]
Ὕαινα - ης (*ἡ*) porca. 2. iena (sorta di fiera). [illegible]
Ὑακινθίζω. Μ. ίσω. rassomigliare al giacinto. [illegible]
Ὑακίνθινος - η - ον. che ha il color di giacinto. [illegible]
Ὑάκινθος (*ὁ καὶ ἡ*) giacinto (fiore). 2. giacinto (pietra preziosa). [illegible]
Ὑακινθώδης - εος (*ὁ*, *ἡ*) simile al giacinto. [illegible]
Ὑάλεος - οῦς, *έη - ῆ*, *εον - οῦν.* fatto di vetro. [illegible]
Ὑαλίζω. Μ. ίσω. rassomigliare al vetro. [illegible]
Ὑάλινος - η - ον. vitreo. [illegible]
Ὑαλοειδὴς - έος (*ὁ*, *ἡ*) lucido come il vetro. [illegible]
Ὑαλόεις - εσσα - εν. = *Ὑάλινος.*
Ὕαλος (*ἡ*) vetro. 2. cristallo. [illegible]
Ὑαλοτέχνης - ου (*ὁ*) vetrajo. [illegible]
Ὑαλουργεῖον (*τὸ*) vetraja. [illegible]
Ὑαλουργὸς (*ὁ*) vetrajo. [illegible]
Ὑαλόχροος - ους (*ὁ*, *ἡ*) che ha il color del vetro. [illegible]
Ὑαλόω - ῶ. Μ. ώσω. vetrificare. [illegible]
Ὑαλώδης - εος (*ὁ*, *ἡ*) = *Ὑαλοειδής.*
Ὑάλωμα (*τὸ*) occhio vajato. [illegible]
Ὑὰς - άδος (*ἡ*) *ἴδε Ὑάδες.*
Ὑβὸς - ἡ - όν. curvo. [illegible]
Ὕβος (*ὁ*) gobba. [illegible]
Ὑβόω - ῶ. Μ. ώσω. curvare. [illegible]
Ὑβρίζω. Μ. ίσω. ingiuriare, insultare, maltrattare, oltraggiare, manomettere. 2. violare. [illegible]
Ὕβρις - εως (*ἡ*) fasto, orgoglio, superbia. 2. ingiuria, insulto, oltraggio. 3. violazione. [illegible]
Ὕβρισμα (*τὸ*) oltraggio, insulto. [illegible]
Ὑβρισμὸς (*ὁ*) = *τ. προηγ.*
Ὑβριστὴρ × *ἀντὶ* —
Ὑβριστὴς - οῦ (*ὁ*) ingiuriatore, insultatore. 2. insolente, arrogante. [illegible]
Ὑβριστικὸς - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς*. ingiurioso. [illegible]
Ὑβριστὸς - ή - όν. ingiuriato, oltraggiato. [illegible]
Ὕβωμα (*τὸ*) = *Ὕβος*.

Digitized by Google

'Υγεία (ἡ) κοιν. ἀντὶ τοῦ 'Αττ. 'Υγίεια.

'Υγιάζω. Μ. άσω. sanare, guarire. առողջացընել, բժշկացընել. առողջացնեմ, դեղ-ձելեմ։

'Υγιαίνω. Μ. ανῶ. portarsi bene, esser sano, esser in buona salute. առողջ՝ ողջ ըլլալ. էջի՝ առողջ ըլլալ. 'Υγίαινε (προσφών). portatevi bene, addio. ողջ եղիր, Մնաս բարով. առողջ ըլլաս, խաղաղ եղիր. Աստուծոյ ընկերակցութեամբ։

'Υγίανσις-εως (ἡ) guarigione. առողջացընելը կամ առողջանալը. առողջանալու կարօտ ըլլալ։

'Υγιαντὸς-ὴ-όν. sanabile. բժշկելի. դեղ-ձելի, առողջելի։

'Υγίασις-εως (ἡ) = 'Υγίανσις.

'Υγιαστικὸς-ὴ-όν. sanativo. առողջացը-նող. առողջարան։

'Υγίεια (ἡ) salute, sanità. առողջութիւն. առողջէ։

'Υγιεινὸς-ὴ-όν. sano. 2. salubre. ողջ. 2. առողջարար. առող. 2. լիքը կերպն։ — ει-νῶς, ἐπίῤ.

'Υγιηρὸς-ὰ-όν. sano e salvo. ողջ ու ա-ռողջ, առող մնալէն։ — ηρῶς, ἐπίῤ.

'Υγιὴς-έος (ὁ, ἡ) sano. 2. vero, sincero. ողջ. 2. ճշմարիտ, անկեղծ, ուղիղ. առող. 2. փորձուած, առաջին, առողջակերպ։

'Υγιοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. καὶ

'Υγιόω-ῶ. Μ. ώσω. = 'Υγιάζω.

'Υγιῶς, ἐπίῤ. sanamente. 2. sinceramente. առողջութեամբ. 2. անկեղծութեամբ. առողջ ըլլալ. 2. առողջաբար ըլլալ։

'Υγραίνω. Μ. ανῶ. inumidire, bagnare. խոնաւցընել, թրջել. նեխինչեմ, շուշա-նեմ։

'Υγρανσις-εως (ἡ) l' azione d' inumidire. խոնաւցընելը, թրջելը. նեխինչեմ, շուշանեմ։

'Υγρασία (ἡ) umidità. խոնաւութիւն. նեխ-ւել։

'Υγρασμα (τὸ) καὶ

'Υγρηδὼν-όνος (ἡ) = 'Υγρασία.

'Υγροβάτης-ου (ὁ) che cammina, vive nelle acque. ջրի մէջ պտըտող՝ ապրող. առասպել վիշապն՝ խոշոյան։

'Υγρόβιος (ὁ, ἡ) che vive nelle acque. 2. pescatore. ջրի մէջ ապրող. 2. ձկնորս. առասպ խոշոյան. 2. դաւեճե։

'Υγρονόμος (ὁ, ἡ) = 'Υγρόβιος.

'Υγρόπισσον (τὸ) catrame. ձիւթ, զաղի-խէժ. ձանբրան։

'Υγροποιὸς (ὁ, ἡ) umettativo. խոնաւցը-նող. նեխինչիչն։

'Υγροπόρος (ὁ, ἡ) = 'Υγροβάτης.

'Υγρὸς-ὰ-όν. umido, bagnato, acquatico. 2. liquido. 3. tenero, molle. 4. flessibile. 5. mutabile. 6. docile, umano. խոնաւ, թրջած, ջրային. 2. հեղուկ. 3. փափուկ, կակուղ. 4. դիւրաւ ծառուող. 5. փոփոխական. 6. հեզ. նեմ, ըսուն, աղէ. 2. առողջ. 3. նողէ, խասմողէ. 4. ձօղոյ եկեկը. 5. ալէ ձարող. 6. ձա-ղայեմ։

'Υγρότης (ἡ) umidità, mollezza ecc. խո-նաւութիւն, կակղութիւն եւ այլն. նեմ-լէ. խաշշահելէ եր ապյըը։

'Υγροφόρος (ὁ, ἡ) = 'Υδροφόρος.

'Υγροφυὴς-έος (ἡ) di natura umido. ի բնէ խոնաւ. առլընթան նեմ։

'Υγρῶς, ἐπίῤ. umidamente ecc. խոնաւու-թեամբ եւ այլն. նեխինչէ ըլլա մր ապյըը։

'Υδαλέος-α-ον. = 'Υδατώδης.

'Υδαρὴς-έος (ὁ, ἡ) acquoso. ջրոտ. առա-ւոտ։

'Υδαρὸς-ὰ-όν. = 'Υδαρής.

'Υδαταίνω καὶ (μσ.)-αίνομαι. esser acquoso. ջրոտ ըլլալ. առատ ըլլալ. (ἰατρ.) soffrire d' idropisia. ջրգողութիւն ունե-նալ. տառապ՝ խեղճանալը ըլլալ։

'Υδάτινος-η-ον. acquatile, acquoso. ջրային, ջրոտ. ալի, առատ։

'Υδάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. "Υδωρ.

'Υδατὶς-ίδος (ἡ) goccia. 2. vescica, puliga. կաթիլ. 2. պալար, խաղաղարա. փամփ. 2. փամփուշտ, ուռեցք։

'Υδατόεις-εσσα-εν. = 'Υδατώδης.

'Υδατοποτέω-ῶ. Μ. ήσω. = 'Υδροποτέω.

'Υδατοπότης-ου (ὁ) = 'Υδροπότης.

'Υδατόω-ῶ. Μ. ώσω. convertire in acqua, render acquoso. ջրի դարձընել, ջրոտ ընել. առայս շինելէ, առատ ալի եղնէ։

'Υδατώδης-εος (ὁ, ἡ) acquoso, acquatico. ջրոտ, ջրային. առատ, ալի։

'Υδεραίνω καὶ 'Υδεράω-ῶ. καὶ

'Υδεριάω-ῶ. Μ. άσω. dar nell' idropico. ջրգողել. տառապ ըլլալ։

'Υδερικὸς-ὴ-όν. idropico. ջրգող. խեղճա-նալը։

"Υδερος (ὁ) = "Υδρωψ.

'Υδερόω-ῶ. (μσ. ἢ πθ.)-όομαι-οῦμαι. Μ. ώσω-ομαι. = 'Υδεραίνω.

"Υδνον (τὸ) tartufo. գետնի տակ բուսնող խորտաբորբ ասուն մը. փոխանց երկրաց։

"Υδρα (ἡ) = "Υδρος.

'Υδραγωγεῖον (τὸ) acquidotto. ջրմուղ, ջրի ճանապարհ. առու խողան։

'Υδραγωγέω-ῶ. Μ. ήσω. condurre l' acqua. ջուր բերել. առու քաշել։

'Υδραγώγιον (τὸ) = 'Υδραγωγεῖον.

'Υδραγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce l' acqua. ջուր բերող. առու քաշող. (οὐσ.) = 'Υδραγωγεῖον.

'Υδραῖος-α-ον. acquatico. ջրային. ալի։

'Υδράλμη (ἡ) salamoja. աղջուր. թթուագա-նուն, ապուխտարան։

'Υδράργυρος (ὁ) argento-vivo, mercurio. սնդիկ. ծիբա։

'Υδραύλαξ-ακος (ἡ) canale d' acqua. ջրի խողովակ. առու քանդիկա՝ ջուղեղ։

"Υδραυλις-εως (ἡ) καὶ

"Υδραυλος (ὁ) instrumento, organo da acqua. ջրով նուագարան. առու ըլլա շուշ-նըր շուշե։

'Υδρεία (ἡ) il provvedersi l' acqua. 2. innaffiamento. ջուր առնելը՝ ճարելը. 2. ջրելը. առու ալմոռ՝ պիղծերկելն. 2. առա-ւոտն։

'Υδρεῖον (τὸ) idria, mezzina. սափոր. դեւրիթ, ձանեքա։

'Υδρέλαιον (τὸ) idreleo. ջրաձէթ. խառնը-ատն։

"Υδρευσις-εως (ἡ) innaffiamento, irrigazione. ջրելը. առուղան։

'Υδρεύω. Μ. εύσω. innaffiare. ջրել. առու-

[illegible] · (συνηθ. μσ.) prender dell' acqua, provvedersi l' acqua. [illegible]

Ὑδρία (ἡ) idria, mezzina. [illegible]

Ὑδρίον (τὸ) ὑποκ. τ. Ὕδωρ. 2. = Ὑδρεῖον.

Ὑδρογάστωρ-ορος (ὁ, ἡ) = Ὑδρωπικός.

Ὑδροδοχεῖον (τὸ) ricettacolo d' acqua, vasca. [illegible]

Ὑδρόεις-εσσα-εν. acquoso. [illegible]

Ὑδροθήκη (ἡ) cisterna. [illegible]

Ὑδροθήρας-ου (ὁ) pescatore. [illegible]

Ὑδροκέφαλος (ὁ) καὶ-κέφαλον (τὸ) idrocefalo. [illegible]

Ὑδροκήλη (ἡ) idrocele, ernia acquosa. [illegible]

Ὑδρολόγιον (τὸ) oriuolo a acqua. [illegible]

Ὑδρόμαντις-εως (ὁ, ἡ) idromante. [illegible]

Ὑδρόμελι-ιτος (τὸ) idromele, acqua melata. [illegible]

Ὑδροπόρος (ὁ, ἡ) = Ὑγροπόρος.

Ὑδροποσία (ἡ) il bere dell' acqua. [illegible]

Ὑδροποτέω-ῶ. M. ήσω. ber dell' acqua. [illegible]

Ὑδροπότης-ου (ὁ) bevitor dell' acqua. [illegible]

Ὕδρος (ὁ) natrice (serpe d' acqua). [illegible]

Ὑδροσκοπέω-ῶ. M. ήσω. cercare delle sorgenti d' acqua. [illegible]

Ὑδροστάσιον (τὸ) stagno. [illegible]

Ὑδροστάτης-ου (ὁ) livella. [illegible]

Ὑδροτόκος (ὁ, ἡ) che produce dell' acqua. [illegible]

Ὑδροφοβία (ἡ) idrofobia, male cagionato dal morso d' un cane arrabbiato. [illegible]

Ὑδροφοβιάω-ῶ. M. άσω. soffrir d' idrofobia. [illegible]

Ὑδροφόβος (ὁ, ἡ) idrofobo. [illegible]

Ὑδροφορέω-ῶ. M. ήσω. portare dell' acqua. [illegible]

Ὑδροφόρησις-εως καὶ

Ὑδροφορία (ἡ) l' azione di portare dell' acqua. [illegible]

Ὑδροφόρος (ὁ, ἡ) che porta dell' acqua. [illegible]

Ὑδροχόη (ἡ) canale d' acqua. [illegible]

Ὑδροχόος (ὁ, ἡ) che versa dell' acqua. [illegible]

Ὑδρόχυτος (ὁ, ἡ) bagnato d' acqua. [illegible]

Ὑδρώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὑδαρής.

Ὑδρωπιάω-ῶ. M. άσω. esser idropico, dar nell' idropico. [illegible]

Ὑδρωπικὸς-ἡ-όν. idropico. [illegible]

Ὕδρωψ-ωπος (ὁ) idropisia. [illegible]

Ὕδωρ-ὕδατος (τὸ) acqua. 2. pioggia. 3. liquido. 4. idropisia. [illegible] · 2. [illegible] · 3. [illegible] · 4. [illegible] · 2. [illegible] · 3. [illegible] · 4. [illegible]

Ὕειος-α-ον. porcino. [illegible]

Ὑελέος = Ὑαλέος.

Ὑελίζω, Ὑέλινος κτλ. Ὑαλίζω, Ὑάλινος κτλ.

Ὑετίζω. M. ίσω. piovere. [illegible]

Ὑέτιος-α-ον. piovoso. [illegible]

Ὑετὸς (ὁ) pioggia. [illegible]

Ὑετώδης-εος (ὁ, ἡ) piovoso. [illegible]

Ὑηνέω-ῶ. M. ήσω. vivere da porco. [illegible]

Ὑηνία (ἡ) porcheria. [illegible]

Ὑηνὸς-ἡ-όν. porcino. [illegible] · (συνεκδχ.) sporco. [illegible]

Ὑθλέω-ῶ. M. ήσω. ciarlare. [illegible]

Ὕθλημα (τὸ) καὶ

Ὕθλος (ὁ) ciarle. [illegible]

Υἱδεὺς-έως (ὁ) = Υἱδοῦς.

Υἱδῆ (ἡ) la nepote. [illegible]

Υἵδιον (τὸ) ὑποκ. τ. Ὗς. 2. ὑποκ. τ. Υἱός.

Υἱδοῦς (ὁ) nepote, il figlio del figlio. [illegible]

Ὑίζω. M. ίσω. grugnare. [illegible]

Ὑϊκὸς-ἡ-όν. porcino. [illegible]

Ὕινος-η-ον. = Ὕειος.

Υἱοθεσία (ἡ) adozione. [illegible]

Υἱοθετέω-ῶ. M. ήσω. adottare. [illegible]

Υἱόθετος (ὁ, ἡ) adottato, adottivo. [illegible]

Υἱοποιέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. = Υἱοθετέω.

Υἱοποίησις-εως (ἡ) = Υἱοθεσία.

Υἱοποίητος (ὁ, ἡ) = Υἱόθετος.

Υἱὸς-οῦ (ὁ) figlio. [illegible]

Υἱότης (ἡ) figliuolanza, figliolaggio. [illegible]

Υἱόω-ῶ. M. άσω. adottare. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Ὑισμός (ὁ) grugnito. [illegible]

Ὑιωνεύς-έως (ὁ) = Ὑιωνός.

Ὑιωνή (ἡ) = Ὑϊδῆ.

Ὑιωνός (ὁ) = Ὑϊδοῦς.

Ὑίωσις-εως (ἡ) adozione. [illegible]

Ὑκελος-η-ον. sano. [illegible]

Ὕλαγμα (τό) καί

Ὑλαγμός (ὁ) latrato. [illegible]

Ὑλαῖος-α-ον. silvestre. 2. materiale. [illegible]

Ὑλακή (ἡ) = Ὑλαγμός.

Ὑλακτέω-ῶ. M. ήσω. latrare, abbajare. [illegible]

Ὑλακτικός-ή-όν. latrante. [illegible]

Ὑλάω-ῶ. (μσ.)-άομαι-ῶμαι. (Χ. Μ.) × ἀντὶ τ. Ὑλακτέω.

Ὕλη (ἡ) selva. 2. frutici, frasconi. 3. materiale. 4. materia. [illegible]

Ὕλημα (τό) frutici, frasconi. [illegible]

Ὑληουργία, Ὑληουργός. × ἀντὶ Ὑλουργία, Ὑλουργός.

Ὑλητόμος (ὁ, ἡ) = Ὑλοτόμος.

Ὑλικός-ή-όν. materiale. [illegible]

Ὑλόβιος (ὁ, ἡ) che vive nelle selve. [illegible]

Ὑλοδίαιτος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Ὑλοκοπέω-ῶ. M. ήσω. = Ὑλοτομέω.

Ὑλομανέω-ῶ. M. ήσω. lussuriare. [illegible]

Ὑλομανής-έος (ὁ, ἡ) lussuriante. [illegible]

Ὑλομαχέω-ῶ. M. ήσω. combattere nelle selve. [illegible]

Ὑλοτομέω-ῶ. M. ήσω. tagliar del legname. [illegible]

Ὑλοτόμος (ὁ, ἡ) taglialegna. 2. atto a tagliare del legno. [illegible]

Ὑλουργία (ἡ) il mestiere del legnajuolo. [illegible]

Ὑλουργός (ὁ, ἡ) legnajuolo. [illegible]

Ὑλοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta del legname, saccardo, bagaglione. [illegible]

Ὑλώδης-εος (ὁ, ἡ) selvoso. [illegible]

Ὑλωρός (ὁ, ἡ) guardaboschi. [illegible]

Ὑμεδαπός-ή-όν. del vostro paese. (Λατ. vestras). [illegible]

Ὑμεῖς-ὑμῶν. πλθ. τ. Σύ. voi. [illegible]

Ὑμέναιος (ὁ) carme nuziale. 2. nozze. [illegible]

Ὑμεναιόω-ῶ. M. ώσω. cantar il carme nuziale. 2. sposarsi. [illegible]

Ὑμένιον (τό) ὑποκ. τ. Ὑμήν.

Ὑμενοειδής-έος (ὁ, ἡ) simile alla membrana. [illegible]

Ὑμενόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali di membrana. [illegible]

Ὑμενώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὑμενοειδής. membranoso. [illegible]

Ὑμέτερος-α-ον. vostro, vostra. [illegible]

Ὑμήν-ένος (ὁ) membrana, pellicola. [illegible]

Ὑμνείω × ἀντὶ —

Ὑμνέω-ῶ. M. ήσω. inneggiare, cantar degli inni, celebrare, encomiare. [illegible]

Ὑμνηπολέω-ῶ. M. ήσω. occuparsi alla composizione d' inni. [illegible]

Ὑμνηπόλος (ὁ, ἡ) occupato alla composizione d' inni. [illegible]

Ὑμνήσιος (ὁ, ἡ) degno d' inni, di lode. [illegible]

Ὕμνησις-εως (ἡ) l' azione di celebrare con degli inni. [illegible]

Ὑμνητήρ (ὁ) = Ὑμνητής.

Ὑμνητήριος (ὁ, ἡ) encomiastico. [illegible]

Ὑμνητής-οῦ (ὁ) che canta degli inni, encomiaste. [illegible]

Ὑμνητός-ή-όν. lodevole. [illegible]

Ὑμνήτρια καί Ὑμνητρίς-ίδος (ἡ) θηλ. τ. Ὑμνητήρ.

Ὑμνογράφος (ὁ, ἡ) scrittore d' inni. [illegible]

Ὑμνοθετήρ καί

Ὑμνοθέτης-ου (ὁ) compositore d' inni. [illegible]

Ὑμνολογέω-ῶ. M. ήσω. celebrare con degli inni, inneggiare. [illegible]

Ὑμνολογία (ἡ) celebrazione, il cantare degli inni. [illegible]

Ὑμνολόγος (ὁ, ἡ) encomiaste. [illegible]

Ὑμνοποιός (ὁ, ἡ) = Ὑμνοθέτης.

Ὑμνοπολεύω. M. εύσω. καί

Digitized by Google

ʽΥμνοπολέω-ῶ. Μ. ήσω. = ʽΥμνηπολέω.
ʽΥμνος (ὁ) inno. 2. lode, encomio. [illegible]
ʽΥμνῳδέω-ῶ. Μ. ήσω. cantar degli inni. [illegible]
ʽΥμνῳδία (ἡ) canto d' inni. [illegible]
ʽΥμνῳδὸς (ὁ, ἡ) cantatore d' inni. [illegible]
ʽΥνις ἢ ʽΥννις-εως (ἡ) vomero. [illegible]
ʽΥοβοσκὸς (ὁ, ἡ) porcajo. [illegible]
ʽΥοβότης-ου (ὁ) = τ. προηγ.
ʽΥοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) porcino. [illegible]
ʽΥοπόλος (ὁ, ἡ) = ʽΥοβοσκός.
ʽΥοσκυαμάω-ῶ. Μ. ήσω. delirare, vaneggiare. [illegible]
ʽΥοσκύαμος (ὁ) giusquiamo, fava porcina. (Λατ. alterum). [illegible]
ʽΥοφορβεῖον (τὸ) porcile. [illegible]
ʽΥοφόρβιον (τὸ) gregge di porci. [illegible]
ʽΥοφορβὸς (ὁ) = ʽΥοβοσκός.
ʽΥπαγγέλλω. Μ. αγγελῶ. annunziare di nascosto. 2. tradire. [illegible]
ʽΥπάγγελτος (ὁ, ἡ) tradito. [illegible]
ʽΥπαγκώνιον (τὸ) cuscino, origliere. [illegible]
ʽΥπαγόρευσις-εως (ἡ) il suggerire, dettatura. [illegible]
ʽΥπαγορεύω. Μ. εύσω. suggerire. [illegible]
ʽΥπάγω. Μ. άξω. sottomettere. 2. assoggettare. 3. accusare, convenire. 4. attirarsi, ingannare. 5. avanzarsi, andare, partire. [illegible] 6. = Προάγω.
ʽΥπαγωγεὺς-έως (ὁ) conca da fango. 2. ponticello. [illegible]
ʽΥπαγωγὴ (ἡ) partenza, andata. 2. fuga. 3. inganno. [illegible]
ʽΥπᾴδω. Μ. ᾄσομαι. cantare dopo un altro. (Λατ. succino). [illegible]
ʽΥπαιθα, ἐπίῤ. obbliquamente. 2. avanti. [illegible]
ʽΥπαιθριάζω. Μ. άσω. vivere a ciel sereno. [illegible]
ʽΥπαίθριος καὶ
ʽΥπαιθρος (ὁ, ἡ) che si trova a ciel sereno. 2. evidente. [illegible]
ʽΥπαινίσσομαι (ττομαι). Μ. ίξομαι. dar a intendere alquanto oscuramente. [illegible]
ʽΥπαίτιος (ὁ, ἡ) delinquente, complice. [illegible]
ʽΥπακοὴ (ἡ) ubbidienza. [illegible]
ʽΥπακολουθέω-ῶ. Μ. ήσω. seguire d' appresso. [illegible]
ʽΥπάκουσις-εως (ἡ) = ʽΥπακοή.
ʽΥπακούω. Μ. ακούσομαι. ubbidire. 2. sottintendere. [illegible]
ʽΥπαλείφω. Μ. αλοίψω. ungere. [illegible]
ʽΥπαλλαγὴ (ἡ) cangiamento, permuta. 2. ipallage. (figura grammatica). [illegible]
ʽΥπάλλαγμα (τὸ) ciò che vien permutato, pegno. [illegible]
ʽΥπαλλάσσω (ττω). Μ. αλλάξω. permutare, far cambio. [illegible]
ʽΥπάλληλος (ὁ, ἡ) alternativo. [illegible]
ʽΥπαναγινώσκω. Μ. αναγνώσομαι. recitare. [illegible]
ʽΥπαναλίσκω. Μ. αλώσω. consumare piano piano. [illegible]
ʽΥπαναστρέφω. Μ. στρέψω. far ritornare. [illegible]
ʽΥπανδρος (ἡ) maritata (donna). [illegible]
ʽΥπανεμόω-ῶ. Μ. ώσω. ventilare. [illegible]
ʽΥπανίστημι. Μ. αναστήσω. alzare (μσ.) alzarsi in piedi per rispetto, cedere il suo posto. [illegible]
ʽΥπανοίγω. Μ. οίξω. aprire di soppiatto. [illegible]
ʽΥπαντάω (έω)-ῶ. Μ. ήσομαι. andare all' incontro, incontrare. 2. opporsi. [illegible]

Digitized by Google

'Υπάντησις-εως (ἡ) incontro. դիմաւորութիւն. գարշըլամա:

'Υπαντρος (ὁ, ἡ) fatto in forma di spelonca. քարանձաւի ձեւով շինուած. մաղարայա պէնզէյէն եափըլը:

'Υπάπειμι. M. ειμι. καὶ

'Υπαπέρχομαι. M. ελεύσομαι. partire di nascosto. գաղտուկ չուել. կիզլի այրըլմագ:

'Υποκρύπτω. M. κρύψω. nascondere al di sotto. տակը պահել. ալթընտա կիզլէմէք:

'Υπαρ (τὸ) (ἄκλ.) visione vera. ճշմարիտ տեսիլ. աշիքեար րիւեա՝ տիւշ:

'Υπαργμα (τὸ) sostanza. գոյացութիւն. զաթ, վարլըգ:

Ὑπάργυρος (ὁ, ἡ) che contiene dell' argento. արծաթ ունեցող. կիւմիւշլիւ. (οὐσ) 'Υπάργυρον (τὸ) cinnamomo. կինամոմոն. թարչըն:

Ὑπαρκτικὸς-ἡ-όν. sostantivo. գոյացական, գոյական. [illegible], զաթի:

Ὑπαρκτὸς-ἡ-όν. esistente, sussistente. գոյաւոր. վար օլան, զաթը օլան:

'Υπαρξις-εως (ἡ) esistenza, sussistenza. 2. averi, beni, sostanze. գոյութիւն, գոյացութիւն. 2. ինչք, ստացք. վարլըգ. մէվճուտ. 2. մալ, միւլք:

Ὑπαρχὴ (ἡ) principio, origine. սկիզբն. պաշլանղըճ, էսլ, ասըլ:

Ὑπαρχία (ἡ) iparchia, la dignità del luogotenente, luogotenenza. տեղակալութիւն. վէքիլլիք, գայմագամլըգ, խալիֆալըգ:

Ὕπαρχος (ὁ, ἡ) iparco, luogotenente. տեղակալ. վէքիլ, գայմագամ, խալիֆա:

Ὑπάρχω. M. ἄρξω. cominciare il primo. 2. esistere, sussistere. 3. esser presente. առաջ սկսիլ. 2. գոյանալ, էնթակայանալ. 3. առաջիկայ ըլլալ. իլք էվվէլ պաշլամագ. 2. վար օլմագ, տուրմագ. 3. հազըր պուլունմագ:

Ὑπασπίδια, ἐπίῤ. sotto lo scudo. վահանին տակը. գալգանըն ալթընտա:

Ὑπασπίζω. M. ίσω. esser sotto lo scudo di qualcuno. 2. esser lo scudiere di qualcuno. մէկու մը վահանին տակը պահուիլ. 2. մէկու մը վահանակիրը՝ զինակիրը ըլլալ. պիրինին գալգանընըն ալթընտա պուլունմագ. 2. պիրինին սիլահտարը օլմագ:

Ὑπασπιστὴρ × ἀντὶ —

Ὑπασπιστής-οῦ (ὁ) che porta uno scudo, scudiere. 2. difensore. վահան կրող, զինակիր. 2. պաշտպան. գալգան թաշըյան, սիլահտար. 2. հիմայէթճի, քօրույան, սախլայան:

Ὑπατεία (ἡ) consolato. հիւպատոսութիւն, բդեշխութիւն. քօնսօլօսլուգ:

Ὑπατεύω. M. εύσω. esser console. բդեշխ ըլլալ. քօնսօլօս օլմագ:

Ὑπάτη (ἡ) = Ὕπατος.

Ὑπατικὸς-ἡ-όν καὶ

Ὑπάτιος-α-ον. consolare, di console. հիւպատոսական. քօնսօլօսա մախսուս:

Ὕπατος-η-ον. sommo, supremo. գերագոյն, վեհագոյն. էն եիւքսէք, ալի, եիւճէ. (οὐσ.) Ὕπατος (ἐνν. ἄρχων.) console. հիւպատոս, բդեշխ. քօնսօլօս. 'Υπάτη (ἐνν. χορδή.) l'ultima corda d'un instrumento che ha il suono grave. նուագարանին հաստ ձայն ունեցող վերջին լարը. չալղըների քալըն սէսլի սօն թէլի:

'Υπαυγάζω. M. άσω. cominciar a schiarire. փայլելու՝ լուսաւորելու սկսիլ. ճաղլամայա՝ պաշլամագ:

'Υπαυχένιον (τὸ) capezzale. գլխոյ բարձ. պաշ եասթըղը:

'Υπέγγυος (ὁ, ἡ) responsabile. երաշխաւոր. քէֆիլ: — γύως, ἐπίῤ.

'Υπεγχέω. M. χεύσω. versare poco a poco. քիչ քիչ թափել. ազար ազար տէօքմէք:

'Υπείκω. M. είξω. ritirarsi. 2. cedere. 3. ubbidire. ետ քաշուիլ. 2. անձն տալ. 3. հնազանդիլ. կէրի չէքիլմէք. 2. եէր վէրմէք. 3. ֆարմանպէր օլմագ:

'Υπειμι. M. ἔσομαι. esser al di sotto. 2. nascondersi. տակը ըլլալ. 2. պահուըտիլ. ալթընտա օլմագ. 2. կիզլէնմէք:

'Υπείσειμι. M. ειμι. καὶ

'Υπεισέρχομαι. M. ελεύσομαι. insinuarsi. սպրդիլ, սողոսկիլ. սէզտիրմէէ կիրմէք, սօքուլմագ:

'Υπεκβαίνω. M. βήσομαι. uscire di sotto. տակէն ելլել. ալթընտան չըգմագ:

'Υπεκβάλλω. M. βαλῶ. cacciare, cavare fuori pian piano. կամաց կամաց դուրս վռնտել՝ հանել. եավաշ եավաշ տըշարը քօվմագ՝ չըգարմագ:

'Υπεκδιδράσκω. M. δράσομαι, sotterfuggere. խուսել, գաղտուկ փախչիլ. սըվըշմագ, կիզլի գաչմագ:

'Υπεκδύω. M. δύσω. spogliare di nascosto. գաղտուկ մերկացընել. կիզլի սօյմագ:

'Υπέκκαυμα (τὸ) incentivo. առիթ, դրդիչ. սեբեպ, թահրիք:

'Υπεκκομίζω. M. ίσω portare fuori di soppiatto. գաղտուկ դուրս կրել. կիզլի տըշարը թաշըմագ:

'Υπεκπροφεύγω. M. φεύξομαι. scappare. ճողոպրել, զերծիլ. գաճըպ էլտէն գուրթուլմագ, սըվըշմագ:

'Υπεκρέω M. ρυήσομαι. scorrere pian piano, poco a poco. կամաց կամաց՝ քիչ քիչ վազել. եավաշ եավաշ՝ ազար ազար ագմագ:

'Υπεκτίθημι. M. εκθήσω. trasportare in un luogo sicuro. ապահով տեղ մը կրել. էմին պիր մահալլէ թաշըմագ:

'Υπεκτρέχω. M. εκδραμοῦμαι. evitare. խորշիլ, խուսել. սագընմագ, սըվըշմագ:

'Υπεκφέρω. M. εξοίσω. portare fuori, cavare pian piano. 2. temporeggiare. 3. sottrarre. կամաց կամաց դուրս տանիլ՝ հանել. 2. ուշանալ, յապաղել. 3. առանձին հանել, զատել. եավաշ եավաշ տըշարը կէթիրմէք, չըգարմագ. 2. կէճիքմէք. 3. ալթընտան չըգարմագ, գօփարմագ:

'Υπεκφεύγω. M. φεύξομαι. scappare, evitare. խուսել, ճողոպրել, զերծիլ. սըվըշմագ, սագընմագ:

'Υπελαύνω. M. ελάσω ἢ ελῶ. passar vicino a cavallo. 2. spingere, menar avanti il cavallo od il cocchio. ձիով մօտէն անցնիլ. 2. ձին կամ կառքը առաջ քշել.

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]

Ὑπεμφαίνω. *Μ. φανῶ.* mostrare oscuramente. [illegible]. *Ἴδε καὶ Ὑπαινίττομαι.*

Ὑπεναντίος (ὁ, ἡ) opposto, contrario, avversario, nemico. [illegible] — *τίως, ἐπίῤ.*

Ὑπεναντίωσις - εως (ἡ) contrarietà. [illegible]

Ὑπενδίδωμι. *Μ. ενδώσω.* cedere, ritirarsi poco a poco. [illegible]

Ὑπένδυμα (τὸ) *καὶ*

Ὑπενδύτης - ου (ὁ) camicia. [illegible]

Ὑπεννοέω - ῶ. *Μ. ήσω.* meditare frà se stesso. [illegible]

Ὑπεξάγω. *Μ.* [illegible]. sottrarre. [illegible]

Ὑπεξαγωγή (ἡ) sottrazione. [illegible]

Ὑπεξαίρεσις - εως (ἡ) = *τ. προηγ.*

Ὑπεξαιρέω - ῶ. *Μ. ήσω.* sottrare, toglier di nascosto. [illegible]

Ὑπεξαναδύομαι. *Μ. ύσομαι.* sortir fuori all' improvviso. [illegible]

Ὑπεξανίσταμαι. *Μ. αναστήσομαι.* = *Ὑπανίσταμαι.*

Ὑπέξειμι. *Μ. ειμι.* = *Ὑπεξέρχομαι.*

Ὑπεξερύω. *Μ. ύσω.* sottrarre. [illegible]

Ὑπεξέρχομαι. *Μ. ελεύσομαι.* evadere, scappare. [illegible]

Ὑπεξέχω (*παρτ. Ὑπεξέσχον καὶ πλίον οὔ.*) sotterfugere. [illegible]

Ὑπεξηγητικὸς - η - όν. esplicativo. [illegible]

Ὑπεξίσταμαι. *Μ. στήσομαι.* evitare, scansare. [illegible]

Ὑπὲρ, *πρόθ.* (*μετὰ γεν*). sopra, sù, al di sopra. 2. per difesa, a favore. 3. per. 4. in vece. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] (*μετὰ αἰτ.*) oltre, al di là, al di sopra. 2. più. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑπεράγαθος (ὁ, ἡ) buono all' eccesso, ottimo. [illegible]

Ὑπεραγαθότης (ἡ) bontà eccessiva. [illegible]

Ὑπεράγαν, *ἐπίῤ.* eccessivamente. [illegible]

Ὑπεραγαπάω - ῶ. *Μ. ήσω.* amare eccessivamente. [illegible]

Ὑπεραγόντως, *ἐπίῤ,* (*μτχ.*) = *Ὑπερβαλλόντως.*

Ὑπεραγορεύω. *Μ. εύσω.* parlare in difesa di... [illegible]

Ὑπεράγω. *Μ. άξω.* superare, prevalere. [illegible]

Ὑπεραγωνίζομαι. *Μ. ίσομαι.* combattere in favore di... difendere. [illegible]

Ὑπεραθλέω - ῶ. *Μ. ήσω.* lottare in difesa di... [illegible]

Ὑπεραινετὸς - ή - όν. lodevolissimo. [illegible]

Ὑπεραίρω. *Μ. αρῶ.* innalzare. [illegible] (*ἐλλ.*) eccellere, superare. [illegible] (*μσ.*) insuperbirsi. [illegible]

Ὑπέραισχρος (ὁ, ἡ) turpissimo. [illegible]

Ὑπεραιωρέω-ῶ. *Μ. ήσω.* appendere. [illegible] (*μσ. ἢ πθ.*) stare in un luogo alto, restar sospeso. [illegible]

Ὑπέρακμος (ὁ, ἡ) decaduto nell' età, che passò il vigore dell' età. [illegible]

Ὑπερακράτως, *ἐπίῤ.* con troppa intemperanza. [illegible]

Ὑπερακριβὴς - οῦ (ὁ) all' eccesso accurato, scrupolosissimo. [illegible]

Ὑπερακρίζω. *Μ. ίσω.* sormontare, sorpassare. [illegible]

Ὑπεραλγέω - ῶ. *Μ. ήσω.* dolersi grandemente. [illegible]

Ὑπεράλλομαι. *Μ. αλοῦμαι.* saltare al di là. [illegible]

Ὑπεραναίσχυντος (ὁ, ἡ) impudentissimo. [illegible]

Ὑπερανέχω. *Μ. έξω.* = *Ὑπέρκειμαι.*

Ὑπεράνθρωπος (ὁ, ἡ) sovrumano. [illegible]

Ὑπερανίσταμαι. *Μ. αναστήσομαι.* elevarsi al di sopra, eccellere. [illegible]

Ὑπεράνω, *ἐπίῤ.* al di sopra. [illegible]

Ὑπεράνωθεν, *ἐπίῤ.* di sopra. [illegible]

Digitized by Google

Υπεραποθνήσκω. Μ. *θανοῦμαι.* morire per... [illegible]

Ὑπεραποχρώντως, *ἐπίῤ.* più di quel che occorre, all' eccesso. [illegible]

Ὑπεραρέσκω. Μ. *αρέσω.* piacere grandemente. [illegible]

Ὑπεράριθμος (ὁ, ἡ) soprannumerario. [illegible]

Ὑπέραρσις-εως (ἡ) elevazione. 2. preeminenza. [illegible]

Ὑπερασθενής-έος (ὁ, ἡ) assai debole. [illegible]

Ὑπερασπάζομαι. Μ. *άσομαι.* abbracciare, salutare teneramente. [illegible]

Ὑπερασπίζω. Μ. *ίσω.* tenere sotto lo scudo, coprire collo scudo. 2. difendere, proteggere. [illegible]

Ὑπερασπισμὸς (ὁ) difesa, protezione. [illegible]

Ὑπερασπιστὴρ × *ἀντὶ*

Ὑπερασπιστής-οῦ (ὁ) difensore, protettore. [illegible]

Ὑπερασπίστρια (ἡ) *θηλ. τ. προηγ.*

Ὑπεραστράπτω. Μ. *ψω.* folgoreggiare troppo. [illegible]

Ὑπεραυγάζω. Μ. *άσω.* brillare grandemente. [illegible]

Ὑπεραυγής-έος (ὁ, ἡ) = *Ὑπέρλαμπρος.*

Ὑπεραυξάνω. Μ. *αυξήσω.* crescere oltre misura. [illegible]

Ὑπεραύξησις-εως (ἡ) crescimento eccessivo. [illegible]

Ὑπεραυχέω-ῶ. Μ. *ήσω.* millantarsi grandemente. [illegible]

Ὑπεραυχής-έος *καὶ*

Ὑπέραυχος (ὁ, ἡ) gran millantatore. [illegible]

Ὑπεραχθής-έος (ὁ, ἡ) troppo caricato. [illegible]

Ὑπερβαίνω. Μ. *βήσομαι.* sormontare, sorpassare. 2. eccellere, prevalere, superare. [illegible] 3. = *Παραβαίνω.*

Ὑπερβαλλόντως, *ἐπίῤ.* oltre misura, oltre modo. 2. eccellentemente. [illegible]

Ὑπερβάλλω. Μ. *βαλῶ.* gettare al di là. 2. superare, oltrapassare. 3. eccellere. 4. eccedere. [illegible]

Ὑπερβαρής-έος (ὁ, ἡ) troppo pesante. [illegible]

Ὑπερβασία καὶ

Ὑπέρβασις-εως (ἡ) trasgressione. [illegible]

Ὑπερβατὸς-ή-όν. che si può sormontare. 2. eccedente. [illegible] — *βατῶς*, *ἐπίῤ.* *Ὑπερβατὸν* (τὸ) iperbato (figura rettorica). [illegible]

Ὑπερβιβάζω. Μ. *άσω.* trasportare. [illegible]

Ὑπερβολή (ἡ) eccesso, iperbola, esagerazione. [illegible]

Ὑπερβολικὸς-ή-όν. iperbolico, esagerativo. [illegible]

Ὑπερβολικῶς, *ἐπίῤ.* iperbolicamente, con esagerazione. [illegible]

Ὑπερβόρειος καὶ Ὑπερβόρεος (ὁ, ἡ) che si trova o abita al di là del settentrione. [illegible]

Ὑπερβρύω. Μ. *βρύσω.* abbondare all' eccesso. [illegible]

Ὑπεργάζομαι. Μ. *άσομαι.* lavorare di nascosto, concertare. 2. servire. [illegible]

Ὑπέργειος (ὁ, ἡ) che è sulla terra. [illegible]

Ὑπεργεμίζω. Μ. *ίσω.* empiere all' eccesso. [illegible]

Ὑπεργέμω. (Χ. Μ.) esser ripieno. [illegible]

Ὑπέργηρος ἢ (*ὀρθτρ. Ἀττ.*) *Ὑπέργηρως* (ὁ, ἡ) decrepito. [illegible]

Ὑπερδεής-έος (ὁ, ἡ) che non teme niente, intrepido. [illegible]

Ὑπερδέξιος (ὁ, ἡ) (luogo) adatto a far qualche cosa. [illegible]

Ὑπερδικέω-ῶ. Μ. *ήσω.* difendere la cau-

[illegible] 2. [illegible] (συσ.) trota (pesce noto). [illegible] ([illegible]). [illegible]

Τρῶμα (τὸ) *Ἰων. ἀντὶ Τραῦμα.*

Τρωματίζω. Μ. ίσω, Ἰων. ἀντὶ Τραυματίζω.

Τρὼξ-τρωγὸς (ὁ) = *Τρώκτης.* (*ἰδιωτ.*) gorgoglione, tonchio. [illegible]

Τρώξιμος (ὁ, ἡ) commestibile. [illegible]

Τρῶξις-εως (ἡ) l'azione di mangiare, di rodere. [illegible]

Τρωπάω-ῶ. Μ. ήσω. × *ἀντὶ Τρέπω.*

Τρῶσις-εως (ἡ) ferita, ferimento. (*Λατ.* vulneratio). [illegible]

Τρωσμὸς (ὁ) *Ἰων. ἀντὶ Τρῶσις.*

Τρωτὸς-η-όν. suscettibile di ferita. [illegible]

Τὺ Δ. ἀντὶ Σύ.

Τυγχάνω. Μ. τεύξομαι. trovare o trovarsi, capitare, incontrare per caso. 2. ottenere lo scopo, riuscire, godere. 3. essere. 4. avvenire, accadere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Τυκίζω. Μ. ίσω. scarpellare. [illegible]

Τύκος (ὁ) scarpello. [illegible]

Τύλη (ἡ) = *Τύλος.* (*ἰδιωτ.*) gobba. 2. coltrice. 3. basto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Τυλίσσω. Μ. ίξω. invilluppare, aggomitolare. 2. incurvare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τύλος (ὁ) callo. [illegible]

Τυλόω-ῶ. Μ. ώσω. render calloso. [illegible]

Τυλώδης-εος (ὁ, ἡ) calloso. [illegible]

Τύλωσις-εως (ἡ) incallimento. [illegible]

Τυλωτὸς-η-όν. calloso. [illegible]

Τυμβεῖος-α-ον. sepolcrale. [illegible]

Τύμβευμα (τὸ) cadavere. [illegible] 2. = *Τύμβος.*

Τυμβεύω. Μ. εύσω. seppellire. [illegible]

Τυμβίον (τὸ) *ὑποκ. τοῦ*

Τύμβος (ὁ) tomba, sepolcro. [illegible]

Τυμβωρυχέω-ῶ. Μ. ήσω. scavare i sepolcri. [illegible]

Τυμβωρυχία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Τυμβώρυχος (ὁ, ἡ) scavatore de' sepolcri, spogliatore de' morti. [illegible]

Τυμπανίζω. Μ. ίσω. suonare il tamburo. 2. bastonare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τυμπάνιον (τὸ) *ὑποκ. τ. Τύμπανον.*

Τυμπανισμὸς (ὁ) il suonare il tamburo. 2. bastonata. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τυμπανιστής-οῦ (ὁ) tamburino. [illegible]

Τύμπανον (τὸ) tamburo. 2. bastone, palo (pei malfattori). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τυμπανοφορέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. portare il tamburo. [illegible]

Τύντλος (ὁ) loto. [illegible] (*μτφρ.*) = *Τύρβη.*

Τυπὰς-άδος (ἡ) martello. [illegible]

Τυπετὸς (ὁ) il percuotersi il petto. (*Λατ.* planctus). [illegible]

Τυπὴ (ἡ) colpo, ferita. [illegible]

Τυπικὸς-ή-όν. figurato, simbolico. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Τυπὶς-ίδος (ἡ) = *Τυπάς.*

Τύπος (ὁ) colpo. 2. marca, segno, stampa. 3. impronto. 4. vestigia. 5. immagine, effigie. 6. forma. 7. modello. 8. simbolo, allegoria. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 8. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 8. [illegible]

Τυπόω-ῶ. Μ. ώσω. imprimere, improntare, marcare. 2. formare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τύπτω. Μ. τύψω. battere. 2. bastonare. 3. ferire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Τύπωμα (τὸ) impronta. [illegible]

Τύπωσις-εως (ἡ) formazione. 2. l'azione d'imprimere, d'improntare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τυπωτὸς-ή-όν. formato. 2. impresso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Τυραννεύω. Μ. εύσω. καὶ

Τυραννέω-ῶ. Μ. ήσω. tiranneggiare, esser tiranno. [illegible]

Τυραννιάω-ῶ. Μ. άσω, aspirare alla tiran-

Digitized by Google

nia. բռնակալութեան փափագել. Ճէպպար-լըղա հավէսինէ չէքմէք:
Τυραννίζω. *M.* *ίσω.* esser tiranno. բռնաւոր ըլլալ. ճէպպար օլմագ:
Τυραννικὸς-ή-όν. tirannico. բռնաւորական, խժական. զալիմ, ճէպպարճէ:
Τυραννικῶς, *ἐπίῤ.* tirannicamente. բռնաւորաբար, խէժաբար. զօրլըգըն:
Τυραννὶς-ίδος (ἡ) tirannide, tirannia. բռնակալութիւն, բռնաւորութիւն. զուլմ, թէղալլուպ. ճէպպարլըգ:
Τυραννοκτονέω-ῶ. *M.* *ήσω.* uccidere un tiranno. բռնակալ մը սպաննել. մէկ ճէպպար էօլտիւրմէք:
Τυραννοκτονία (ἡ) tirannicidio. բռնաւոր մը սպաննելը. զալիմլերի էօլտիւրմէ:
Τυραννοκτόνος (ὁ, ἡ) tirannicida. բռնաւոր մը սպաննող. զալիմլերի էօլտիւրէն:
Τυραννοποιὸς (ὁ, ἡ) che rende tiranno. բռնաւոր ընող. ճէպպար էտէն:
Τύραννος (ὁ, ἡ) tiranno. բռնակալ, բռնաւոր. զալիմլիւ, ճէպպար:
Τυραννοφόνος (ὁ, ἡ) = *Τυραννοκτόνος.*
Τυραννόφρων-ονος, (ὁ, ἡ) che ha de' sentimenti tirannici. բռնաւորական հոգի՝ միտք ունեցող. ճէպպար գալպլը՝ էօյլէ՝ ֆիքիրլի:
Τυρβάζω. *M.* *άσω.* far del tumulto, tumultuare. խռովել, աղմկել, վրդովել. ալթ-իւսթ՝ ղավղա էթմէք:
Τύρβη (ἡ) tumulto, scompiglio. աղմուկ, աղաղակ, խռովութիւն, շփոթութիւն. ղավղա, կիւրիւլտիւ, ալթիւսթլիւք, գարըշըգ:
Τυρεία (ἡ) = *Τύρευσις.*
Τύρευμα (τὸ) cascio. պանիր. փէյնիր:
Τύρευσις-εως (ἡ) coagulazione di latte, confezione di formaggio. կաթ մակարդելը, պանիր շինելը. սիւթ մայալամա, փէյնիր եափմագ:
Τυρεύω. *M.* *εύσω.* καὶ
Τυρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* fare del formaggio. պանիր շինել. փէյնիր եափմագ:
Τυρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Τυρίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Τυρός.*
Τυροκομεῖον (τὸ) cascina. պանրատուն. փէյնիրխանէ:
Τυροκομέω-ῶ. *M.* *ήσω.* far del formaggio. պանիր շինել. փէյնիր եափմագ:
Τυροποιέω-ῶ. *M.* *ήσω.* far del formaggio. պանիր շինել. փէյնիր եափմագ:
Τυροποιΐα (ἡ) = *Τυρεία.*
Τυροπωλέω-ῶ. *M.* *ήσω.* vender del formaggio. պանիր ծախել. փէյնիր սաթմագ:
Τυροπώλης-ου (ὁ) formaggiajo. պանիր ծախող. փէյնիրճի:
Τυρὸς (ὁ) formaggio, cascio. պանիր. փէյնիր:
Τυροφόρος (ὁ, ἡ) che contiene del formaggio. պանրաբեր. փէյնիրլի:
Τυρόω-ῶ. *M.* *ώσω.* rappigliare del formaggio. 2. scompigliare. պանիր բանել, մակարդել. 2. տակնուվրայ ընել. փէյնիր թութմագ. 2. ալթիւսթ էթմէք:
Τυρώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al formaggio. պանրոյ նման. փէյնիրէ պէնզէր:

Τυρωτὸς-ή-όν. fatto di formaggio. պանրէ շինուած. փէյնիրտէն եափըլը:
Τυτθὸς-ή-όν. piccolo. պզտիկ. քիւչիւք, ազաճըգ. (τὸ οὐδ.) *Τυτθὸν καὶ Τυτθὰ,* *ἐπίῤ.* un poco. քիչ մը. պիր ազ:
Τυφλίνη (ἡ) καὶ *Τυφλῖνος* (ὁ) cicigna (spezie di serpe). կոյր օձ մի է. քէօր եըլան:
Τυφλογενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato cieco. կոյր ծնած. քէօր տօղմուշ:
Τυφλὸς-ή-όν. cieco, orbo. 2. oscuro, nascosto. 3. privo. կոյր. 2. մութ, գաղտնի. 3. զուրկ. քէօր, ալիլ. 2. գարանլըգ, կիզլի. 3. մահրում:
Τυφλότης (ἡ) cecità. կուրութիւն. քէօրլիւք, ալիլլիք:
Τυφλόω-ῶ. *M.* *ώσω.* acciecare. կուրացընել. քէօրլէթմէք:
Τύφλωσις-εως (ἡ) acciecamento. կուրացընելը. քէօրլէթմէ. 2. = *Τυφλότης.*
Τυφλώττω (X. M.) esser cieco. կոյր ըլլալ. քէօր օլմագ:
Τυφομανὴς-έος (ὁ, ἡ) appassionato al fasto, alla vanità. փառամոլ, շքասէր. թաֆրա՝ թավուր սէվիճի, հաթըրըն սէվէր զուլմ սէվէն:
Τυφομανία (η) amore appassionato al fasto. փառամոլութիւն, պերճութեան՝ գոռոզութեան համար մոլիլը. զուլմ՝ թաֆրա սէվէ:
Τῦφος (ὁ) fumo. 2. fasto, arroganza. 3. litargia, stupore. ծուխ. 2. պերճութիւն, գոռոզութիւն. 3. քնափութիւն, թմրածութիւն, թմրութիւն. թիւթիւն. 2. զուլմ, թաֆրա. 3. տէրին ույգու, ագըլսըզլըգ:
Τυφόω-ῶ. *M.* *ώσω.* affumicare, soffocare nel fumo. ծխել, ծխի մէջ խեղդել. թիւթիւն վէրմէք, թիւթիւնլէմէք, թիւթիւնտէն պօղմագ. (πθ.) inspirare del fasto, vanagloriarsi. գոռոզանալ, մեծապարծիլ. թաֆրա՝ թավուր սաթմագ, մաղրուրլանմագ:
Τύφω. *M.* *θύψω.* eccitar molto fumo. շատ ծուխ հանել. չօք թիւթիւն չըգարմագ, թիւթէթմէք. (πθ.) fumare. 2. (μτφρ.) brucciare insensibilmente. ծխել. 2. կամաց կամաց էրել. թիւթէր. 2. եավաշ եավաշ եագմագ:
Τυφώδης-εος (ὁ, ἡ) fastoso, vanaglorioso. պերճասէր, գոռոզ. թաֆրալը, զուրլու:
Τυφῶν-ῶνος (ὁ) tifone, turbine. մրրիկ, հողմ փոթորկի. կէրտի պատ, չէվրիլմիշ եէլ:
Τύχα-ας (ἡ) Δ. ἀντὶ *Τύχη.*
Τύχαιος-α-ον. fortuito. դիպուածական, պատահական. օրըշ, օրըշէ, իթիֆագը:
Τυχαίως, *ἐπίῤ.* fortuitamente. դիպուածով մը. օրըշտան, գազարա:
Τύχη (ἡ) fortuna, sorte, fato, destino. 2. caso fortuito. 3. felicità. 4. calamità. բաղդ, ճակատագիր. 2. դիպուած. 3. բարեբաղդութիւն, յաջողուած. 4. աղէտ, ձախորդութիւն. թալիհ, կէտալ, ալնը, գատէր. 2. թէսատիւֆ, զուհուրաթ. 3. սաատէթ, մուվաֆագըյէթ. 4. պէլա, մուսիպէթլիք:
Τυχηρὸς-ά-όν. = *Τύχαιος.*

Digitized by Google

Τυχηρῶς, ἐπίῤ. = *Τυχαίως*.
Τυχικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - *κῶς*. fortunale, fortuito. [illegible]
Τυχὸν. (οὐδ. τ. *Τυχών*.) (συνήθ. ὡς ἐπίῤ.) forse. [illegible]
Τυχόντως, ἐπίῤ. comunque succeda. [illegible]
Τύψις - εως (ἡ) colpo, battuta. [illegible]
Τὼ, δυϊκ. τ. *Ὁ*.
Τῷ, δοτ. ἑν. τ. *Ὁ* καὶ *Τὸ*.
Τῷ; ἢ (ἐγκλιτ.) τφ. Ἀττ. ἀντὶ *Τίνι*;
Τὤγαλμα. × Ἀττ. ἀντὶ *Τὸ ἄγαλμα*.
Τωθάζω. Μ. άσω. deridere, beffarsi. [illegible]
Τωθασμὸς (ὁ) derisione, beffa. [illegible]
Τωθαστὴς - οῦ (ὁ) beffardo, irrisore. [illegible]
Τωθαστὶ, ἐπίῤ. con derisione. [illegible]
Τωθαστικὸς - η - όν. schernevole, mordace. [illegible] — *κῶς*, ἐπίῤ.
Τὼς. Δ. ἀντὶ *Τοὺς* ἢ *Οὕς*.
Τὼς, ἐπίῤ. Δ. ἀντὶ *Οὕτως*.
Τωὐτὸ, *Τωὐτίου* Ἰων. ἀντὶ *Τὸ αὐτὸ*, *Του αὐτοῦ*.

Υ.

Υ, υ, ὑψιλὸν (τὸ) ἄκλ. Ipsilon. La ventesima lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (ὑ') significa cento o centesimo, e coll' accento di sotto (͵υ) quattrocento-mila. [illegible] (ὑ) [illegible] (͵υ) [illegible] (400,000).
Ὑάγχη (ἡ) squinanzia porcina. [illegible]
Ὑάδες (αἱ) Iadi (costellazione). [illegible]
Ὕαινα - ης (ἡ) porca. 2. iena (sorta di fiera). [illegible]
Ὑακινθίζω. Μ. ίσω. rassomigliare al giacinto. [illegible]
Ὑακίνθινος - η - ον. che ha il color di giacinto. [illegible]
Ὑάκινθος (ὁ καὶ ἡ) giacinto (fiore). 2. giacinto (pietra preziosa). [illegible]
Ὑακινθώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al giacinto. [illegible]
Ὑαλέος - οῦς, *έη - ῆ*, *έον - οῦν*. fatto di vetro. [illegible]
Ὑαλίζω. Μ. ίσω. rassomigliare al vetro. [illegible]
Ὑάλινος - η - ον. vitreo. [illegible]
Ὑαλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) lucido come il vetro. [illegible]
Ὑαλόεις - εσσα - εν. = *Ὑάλινος*.
Ὕαλος (ἡ) vetro. 2. cristallo. [illegible]
Ὑαλοτέχνης - ου (ὁ) vetrajo. [illegible]
Ὑαλουργεῖον (τὸ) vetraja. [illegible]
Ὑαλουργὸς (ὁ) vetrajo. [illegible]
Ὑαλόχροος - ους (ὁ, ἡ) che ha il color del vetro. [illegible]
Ὑαλόω - ῶ. Μ. ώσω. vetrificare. [illegible]
Ὑαλώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Ὑαλοειδής*.
Ὕαλωμα (τὸ) occhio vajato. [illegible]
Ὑὰς - άδος (ἡ) ἴδε *Ὑάδες*.
Ὑβὸς - ἡ - όν. curvo. [illegible]
Ὕβος (ὁ) gobba. [illegible]
Ὑβόω - ῶ. Μ. ώσω. curvare. [illegible]
Ὑβρίζω. Μ. ίσω. ingiuriare, insultare, maltrattare, oltraggiare, manomettere. 2. violare. [illegible]
Ὕβρις - εως (ἡ) fasto, orgoglio, superbia. 2. ingiuria, insulto, oltraggio. 3. violazione. [illegible]
Ὕβρισμα (τὸ) oltraggio, insulto. [illegible]
Ὑβρισμὸς (ὁ) = τ. προηγ.
Ὑβριστὴρ × ἀντὶ —
Ὑβριστὴς - οῦ (ὁ) ingiuriatore, insultatore. 2. insolente, arrogante. [illegible]
Ὑβριστικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - *κῶς*. ingiurioso. [illegible]
Ὑβριστὸς - ή - όν. ingiuriato, oltraggiato. [illegible]
Ὕβωμα (τὸ) = *Ὕβος*.

'Υγεία (ἡ) κοιν. ἀντὶ τοῦ 'Αττ. 'Υγίεια.
'Υγιάζω. Μ. άσω. sanare, guarire. [illegible]
'Υγιαίνω. Μ. ανῶ. portarsi bene, esser sano, esser in buona salute. [illegible] 'Υγίαινε (πρόσφθεγμα). portatevi bene, addio. [illegible]
'Υγίανσις - εως (ἡ) guarigione. [illegible]
'Υγιαντὸς - ἡ - όν. sanabile. [illegible]
'Υγίασις - εως (ἡ) = 'Υγίανσις.
'Υγιαστικὸς - ἡ - όν. sanativo. [illegible]
'Υγίεια (ἡ) salute, sanità. [illegible]
'Υγιεινὸς - ἡ - όν. sano. 2. salubre. [illegible] 2. [illegible] — εινῶς, ἐπίῤ.
'Υγιηρὸς - ά - όν. sano e salvo. [illegible] — ηρῶς, ἐπίῤ.
'Υγιὴς - έος (ὁ, ἡ) sano. 2. vero, sincero. [illegible] 2. [illegible]
'Υγιοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. καὶ
'Υγιόω - ῶ. Μ. ώσω. = 'Υγιάζω.
'Υγιῶς, ἐπίῤ. sanamente. 2. sinceramente. [illegible] 2. [illegible]
'Υγραίνω. Μ. ανῶ. inumidire, bagnare. [illegible]
'Υγρανσις - εως (ἡ) l' azione d' inumidire. [illegible]
'Υγρασία (ἡ) umidità. [illegible]
'Υγρασμα (τὸ) καὶ
'Υγρηδὼν - όνος (ἡ) = 'Υγρασία.
'Υγροβάτης - ου (ὁ) che cammina, vive nelle acque. [illegible]
'Υγρόβιος (ὁ, ἡ) che vive nelle acque. 2. pescatore. [illegible] 2. [illegible]
'Υγρονόμος (ὁ, ἡ) = 'Υγρόβιος.
'Υγρόπισσον (τὸ) catrame. [illegible]
'Υγροποιὸς (ὁ, ἡ) umettativo. [illegible]
'Υγροπόρος (ὁ, ἡ) = 'Υγροβάτης.
'Υγρὸς - ά - όν. umido, bagnato, acquatico. 2. liquido. 3. tenero, molle. 4. flessibile. 5. mutabile. 6. docile, umano. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]
'Υγρότης (ἡ) umidità, mollezza ecc. [illegible]
'Υγροφόρος (ὁ, ἡ) = 'Υδροφόρος.
'Υγροφυὴς - έος (ἡ) di natura umido. [illegible]
'Υγρῶς, ἐπίῤ. umidamente ecc. [illegible]
'Υδαλέος - α - ον. = 'Υδατώδης.
'Υδαρὴς - έος (ὁ, ἡ) acquoso. [illegible]
'Υδαρὸς - ὰ - όν. = 'Υδαρής.
'Υδαταίνω καὶ (μσ.) - αίνομαι. esser acquoso. [illegible] (ἰατρ.) soffrire d' idropisia. [illegible]
'Υδάτινος - η - ον. acquatile, acquoso. [illegible]
'Υδάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. 'Υδωρ.
'Υδατὶς - ίδος (ἡ) goccia. 2. vescica, puliga. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
'Υδατόεις - εσσα - εν. = 'Υδατώδης.
'Υδατοποτέω - ῶ. Μ. ήσω. = 'Υδροποτέω.
'Υδατοπότης - ου (ὁ) = 'Υδροπότης.
'Υδατόω - ῶ. Μ. ώσω. convertire in acqua, render acquoso. [illegible]
'Υδατώδης - εος (ὁ, ἡ) acquoso, acquatico. [illegible]
'Υδεραίνω καὶ 'Υδεράω - ῶ. καὶ
'Υδεριάω - ῶ. Μ. άσω. dar nell' idropico. [illegible]
'Υδερικὸς - ἡ - όν. idropico. [illegible]
'Υδερος (ὁ) = 'Υδρωψ.
'Υδερόω - ῶ. (μσ. ἢ πθ.) - όομαι - οῦμαι. Μ. ώσω - ομαι. = 'Υδεραίνω.
'Υδνον (τὸ) tartufo. [illegible]
'Υδρα (ἡ) = 'Υδρος.
'Υδραγωγεῖον (τὸ) acquidotto. [illegible]
'Υδραγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. condurre l' acqua. [illegible]
'Υδραγώγιον (τὸ) = 'Υδραγωγεῖον.
'Υδραγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce l' acqua. [illegible] (οὐσ.) = 'Υδραγωγεῖον.
'Υδραῖος - α - ον. acquatico. [illegible]
'Υδράλμη (ἡ) salamoja. [illegible]
'Υδράργυρος (ὁ) argento - vivo, mercurio. [illegible]
'Υδραύλαξ - ακος (ἡ) canale d' acqua. [illegible]
'Υδραυλις - εως (ἡ) καὶ
'Υδραυλος (ὁ) instrumento, organo da acqua. [illegible]
'Υδρεία (ἡ) il provvedersi l' acqua. 2. innaffiamento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]
'Υδρεῖον (τὸ) idria, mezzina. [illegible]
'Υδρέλαιον (τὸ) idreleo. [illegible]
'Υδρευσις - εως (ἡ) innaffiamento, irrigazione. [illegible]
'Υδρεύω. Μ. εύσω. innaffiare. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]. (συνηθ. μσ.) prender dell' acqua, provvedersi l' acqua. [illegible]

'Υδρία (ἡ) idria, mezzina. [illegible]

'Υδρίον (τὸ) ὑποκρ. τ. 'Ὕδωρ. 2. = 'Υδρεῖον.

'Υδρογάστωρ-ορος (ὁ, ἡ) = 'Υδρωπικός.

'Υδροδοχεῖον (τὸ) ricettacolo d' acqua, vasca. [illegible]

'Υδρόεις-εσσα-εν. acquoso. [illegible]

'Υδροθήκη (ἡ) cisterna. [illegible]

'Υδροθήρας-ου (ὁ) pescatore. [illegible]

'Υδροκέφαλος (ὁ) καὶ-κέφαλον (τὸ) idrocefalo. [illegible]

'Υδροκήλη (ἡ) idrocele, ernia acquosa. [illegible]

'Υδρολόγιον (τὸ) oriuolo a acqua. [illegible]

'Υδρόμαντις-εως (ὁ, ἡ) idromante. [illegible]

'Υδρόμελι-ιτος (τὸ) idromele, acqua melata. [illegible]

'Υδροπόρος (ὁ, ἡ) = 'Υγροπόρος.

'Υδροποσία (ἡ) il bere dell' acqua. [illegible]

'Υδροποτέω-ῶ. M. ήσω. ber dell' acqua. [illegible]

'Υδροπότης-ου (ὁ) bevitor dell' acqua. [illegible]

'Ὕδρος (ὁ) natrice (serpe d' acqua). [illegible]

'Υδροσκοπέω-ῶ. M. ήσω. cercare delle sorgenti d' acqua. [illegible]

'Υδροστάσιον (τὸ) stagno. [illegible]

'Υδροστάτης-ου (ὁ) livella. [illegible]

'Υδροτόκος (ὁ, ἡ) che produce dell' acqua. [illegible]

'Υδροφοβία (ἡ) idrofobia, male cagionato dal morso d' un cane arrabbiato. [illegible]

'Υδροφοβιάω-ῶ. M. άσω. soffrir d' idrofobia. [illegible]

'Υδροφόβος (ὁ, ἡ) idrofobo. [illegible]

'Υδροφορέω-ῶ. M. ήσω. portare dell' acqua. [illegible]

'Υδροφόρησις-εως καὶ

'Υδροφορία (ἡ) l' azione di portare dell' acqua. [illegible]

'Υδροφόρος (ὁ, ἡ) che porta dell' acqua. [illegible]

'Υδροχόη (ἡ) canale d' acqua. [illegible]

'Υδροχόος (ὁ, ἡ) che versa dell' acqua. [illegible]

'Υδρόχυτος (ὁ, ἡ) bagnato d' acqua. [illegible]

'Υδρώδης-εος (ὁ, ἡ) = 'Υδαρής.

'Υδρωπιάω-ῶ. M. άσω. esser idropico, dar nell' idropico. [illegible]

'Υδρωπικὸς-ὴ-όν. idropico. [illegible]

'Ὕδρωψ-ωπος (ὁ) idropisia. [illegible]

'Ὕδωρ-ὕδατος (τὸ) acqua. 2. pioggia. 3. liquido. 4. idropisia. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] 4. [illegible]

'Ὕειος-α-ον. porcino. [illegible]

'Υελέος = 'Υαλέος.

'Υελίζω, 'Ύελινος κτλ. 'Υαλίζω, 'Ύαλινος κτλ.

'Υετίζω. M. ίσω. piovere. [illegible]

'Υέτιος-α-ον. piovoso. [illegible]

'Υετὸς (ὁ) pioggia. [illegible]

'Υετώδης-εος (ὁ, ἡ) piovoso. [illegible]

'Υηνέω-ῶ. M. ήσω. vivere da porco. [illegible]

'Υηνία (ἡ) porcheria. [illegible]

'Υηνὸς-ὴ-όν. porcino. [illegible] (συνεκδχ.) sporco. [illegible]

'Υθλέω-ῶ. M. ήσω. ciarlare. [illegible]

'Ὕθλημα (τὸ) καὶ

'Ὕθλος (ὁ) ciarle. [illegible]

Υἰδευς-έως (ὁ) = 'Υἰδοῦς.

Υἰδῆ ἰ(ἡ) la nepote. [illegible]

'Υἴδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. 'Ὗς. 2. ὑποκρ. τ. Υἱός.

'Υἰδοῦς (ὁ) nepote, il figlio del figlio. [illegible]

'Υΐζω. M. ίσω. grugnare. [illegible]

'Υϊκὸς-ὴ-όν. porcino. [illegible]

'Ὕϊνος-η-ον. = 'Ὕειος.

Υἱοθεσία (ἡ) adozione. [illegible]

Υἱοθετέω-ῶ. M. ήσω. adottare. [illegible]

Υἱόθετος (ὁ, ἡ) adottato, adottivo. [illegible]

Υἱοποιέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. = Υἱοθετέω.

Υἱοποίησις-εως (ἡ) = Υἱοθεσία.

Υἱοποίητος (ὁ, ἡ) = Υἱόθετος.

Υἱὸς-οῦ (ὁ) figlio. [illegible]

Υἱότης (ἡ) figliuolanza, figliolaggio. [illegible]

Υἱόω-ῶ. M. ώσω. adottare. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

'ισμός (ὁ) grugnito. [illegible]

'ιωνεὺς - έως (ὁ) = Υἱωνός.

'ιωνὴ (ἡ) = 'Υϊδῆ.

'ιωνός (ὁ) = 'Υϊδοῦς.

'ίωσις - εως (ἡ) adozione. [illegible]

'κελος - η - ον. sano. [illegible]

'λαγμα (τὸ) καὶ

'λαγμός (ὁ) latrato. [illegible]

'λαῖος - α - ον. silvestre. 2. materiale. [illegible]

'λακὴ (ἡ) = 'Υλαγμός.

'λακτέω - ῶ. M. ήσω. latrare, abbajare. [illegible]

'λακτικὸς - ὴ - όν. latrante. [illegible]

'λάω - ῶ, (μσ.) - άομαι - ῶμαι. (X. M.) × ἀντὶ τ. 'Υλακτέω.

'λη (ἡ) selva. 2. frutici, frasconi. 3. materiale. 4. materia. [illegible]

'λημα (τὸ) frutici, frasconi. [illegible]

'λημουργία, 'Υλημουργός. × ἀντὶ 'Υλουργία, 'Υλουργός.

'λητόμος (ὁ, ἡ) = 'Υλοτόμος.

'λικὸς - ὴ - όν. materiale. [illegible]

'λόβιος (ὁ, ἡ) che vive nelle selve. [illegible]

'λοδίαιτος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

'λοκοπέω - ῶ. M. ήσω. = 'Υλοτομέω.

'λομανέω - ῶ. M. ήσω. lussuriare. [illegible]

'λομανὴς - έος (ὁ, ἡ) lussuriante. [illegible]

λομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere nelle selve. [illegible]

λοτομέω - ῶ. M. ήσω. tagliar del legname. [illegible]

λοτόμος (ὁ, ἡ) taglialegna. 2. atto a tagliare del legno. [illegible]

λουργία (ἡ) il mestiere del legnajuolo. [illegible]

λουργὸς (ὁ, ἡ) legnajuolo. [illegible]

λοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta del legname, saccardo, bagaglione. [illegible]

λώδης - εος (ὁ, ἡ) selvoso. [illegible]

ωρὸς (ὁ, ἡ) guardaboschi. [illegible]

μεδαπὸς - ὴ - όν. del vostro paese. (Λατ. vestras). [illegible]

μεῖς - ὑμῶν. πλθ. τ. Σύ. voi. [illegible]

μέναιος (ὁ) carme nuziale. 2. nozze. [illegible]

'Υμεναιόω - ῶ. M. ώσω. cantar il carme nuziale. 2. sposarsi. [illegible]

'Υμένιον (τὸ) ὑπκρ. τ. 'Υμήν.

'Υμενοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla membrana. [illegible]

'Υμενόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali di membrana. [illegible]

'Υμενώδης - εος (ὁ, ἡ) = 'Υμενοειδής. membranoso. [illegible]

'Υμέτερος - α - ον. vostro, vostra. [illegible]

'Υμὴν - ένος (ὁ) membrana, pellicola. [illegible]

'Υμνείω × ἀντὶ —

'Υμνέω - ῶ. M. ήσω. inneggiare, cantar degli inni, celebrare, encomiare. [illegible]

'Υμνηπολέω - ῶ. M. ήσω. occuparsi alla composizione d'inni. [illegible]

'Υμνηπόλος (ὁ, ἡ) occupato alla composizione d'inni. [illegible]

'Υμνήσιος (ὁ, ἡ) degno d'inni, di lode. [illegible]

"Υμνησις - εως (ἡ) l'azione di celebrare con degli inni. [illegible]

'Υμνητὴρ (ὁ) = 'Υμνητής.

'Υμνητήριος (ὁ, ἡ) encomiastico. [illegible]

'Υμνητὴς - οῦ (ὁ) che canta degli inni, encomiaste. [illegible]

'Υμνητὸς - ὴ - όν. lodevole. [illegible]

'Υμνήτρια καὶ 'Υμνητρὶς - ίδος (ἡ) θηλ. τ. 'Υμνητήρ.

'Υμνογράφος (ὁ, ἡ) scrittore d'inni. [illegible]

'Υμνοθετὴρ καὶ

'Υμνοθέτης - ου (ὁ) compositore d'inni. [illegible]

'Υμνολογέω - ῶ. M. ήσω. celebrare con degli inni, inneggiare. [illegible]

'Υμνολογία (ἡ) celebrazione, il cantare degli inni. [illegible]

'Υμνολόγος (ὁ, ἡ) encomiaste. [illegible]

'Υμνοποιὸς (ὁ, ἡ) = 'Υμνοθέτης.

'Υμνοπολεύω. M. εύσω. καὶ

Digitized by Google

Ὑμνοπολέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ὑμνηπολέω.

Ὕμνος (ὁ) inno. 2. lode, encomio. [illegible]

Ὑμνῳδέω-ῶ. Μ. ήσω. cantar degli inni. [illegible]

Ὑμνῳδία (ἡ) canto d' inni. [illegible]

Ὑμνῳδὸς (ὁ, ἡ) cantatore d' inni. [illegible]

Ὕνις ἢ Ὕννις-εως (ἡ) vomero. [illegible]

Ὑοβοσκὸς (ὁ, ἡ) porcajo. [illegible]

Ὑοβότης-ου (ὁ) = τ. προηγ.

Ὑοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) porcino. [illegible]

Ὑοπόλος (ὁ, ἡ) = Ὑοβοσκός.

Ὑοσκυαμάω-ῶ. Μ. ήσω. delirare, vaneggiare. [illegible]

Ὑοσκύαμος (ὁ) giusquiamo, fava porcina. (Λατ. alterum). [illegible]

Ὑοφορβεῖον (τὸ) porcile. [illegible]

Ὑοφόρβιον (τὸ) gregge di porci. [illegible]

Ὑοφορβὸς (ὁ) = Ὑοβοσκός.

Ὑπαγγέλλω. Μ. αγγελῶ. annunziare di nascosto. 2. tradire. [illegible]

Ὑπάγγελτος (ὁ, ἡ) tradito. [illegible]

Ὑπαγκώνιον (τὸ) cuscino, origliere. [illegible]

Ὑπαγόρευσις-εως (ἡ) il suggerire, dettatura. [illegible]

Ὑπαγορεύω. Μ. εύσω. suggerire. [illegible]

Ὑπάγω. Μ. άξω. sottomettere. 2. assoggettare. 3. accusare, convenire. 4. attirarsi, ingannare. 5. avanzarsi, andare, partire. [illegible] 6. = Προάγω.

Ὑπαγωγεὺς-έως (ὁ) conca da fango. 2. ponticello. [illegible]

Ὑπαγωγὴ (ἡ) partenza, andata. 2. fuga. 3. inganno. [illegible]

Ὑπᾴδω. Μ. ᾄσομαι. cantare dopo un altro. (Λατ. succino). [illegible]

Ὕπαιθα, ἐπίῤ. obbliquamente. 2. avanti. [illegible]

Ὑπαιθριάζω. Μ. άσω. vivere a ciel sereno. [illegible]

Ὑπαίθριος καὶ

Ὕπαιθρος (ὁ, ἡ) che si trova a ciel sereno. 2. evidente. [illegible]

Ὑπαινίσσομαι (ττομαι). Μ. ίξομαι. dar a intendere alquanto oscuramente. [illegible]

Ὑπαίτιος (ὁ, ἡ) delinquente, complice. [illegible]

Ὑπακοὴ (ἡ) ubbidienza. [illegible]

Ὑπακολουθέω-ῶ. Μ. ήσω. seguire d'appresso. [illegible]

Ὑπάκουσις-εως (ἡ) = Ὑπακοή.

Ὑπακούω. Μ. ακούσομαι. ubbidire. 2. sottintendere. [illegible]

Ὑπαλείφω. Μ. αλοίψω. ungere. [illegible]

Ὑπαλλαγὴ (ἡ) cangiamento, permuta. 2. ipallage. (figura grammatica). [illegible]

Ὑπάλλαγμα (τὸ) ciò che vien permutato, pegno. [illegible]

Ὑπαλλάσσω (ττω). Μ. αλλάξω. permutare, far cambio. [illegible]

Ὑπάλληλος (ὁ, ἡ) alternativo. [illegible]

Ὑπαναγινώσκω. Μ. αναγνώσομαι. recitare. [illegible]

Ὑπαναλίσκω. Μ. αλώσω. consumare piano piano. [illegible]

Ὑπαναστρέφω. Μ. στρέψω. far ritornare. [illegible]

Ὕπανδρος (ἡ) maritata (donna). [illegible]

Ὑπανεμόω-ῶ. Μ. ώσω. ventilare. [illegible]

Ὑπανίστημι. Μ. αναστήσω. alzare (μτ.) alzarsi in piedi per rispetto, cedere il suo posto. [illegible]

Ὑπανοίγω. Μ. οίξω. aprire di soppiatto. [illegible]

Ὑπαντάω (έω)-ῶ. Μ. ήσομαι. andare all' incontro, incontrare. 2. opporsi. [illegible]

Digitized by Google

Ὑπάντησις-εως (ἡ) incontro. դիմաւորելը. կարշըլամա:

Ὕπαντρος (ὁ, ἡ) fatto in forma di spelonca. քարանձաւի ձեւով շինուած. մաղարա շէքլինտէ եափըլըը:

Ὑπάπειμι. M. εἶμι. καὶ

Ὑπαπέρχομαι. M. ἐλεύσομαι. partire di nascosto. գաղտուկ չուել. կիզլի սավուշմաք:

Ὑπαποκρύπτω. M. κρύψω. nascondere al di sotto. տակը պահել. ալթընտա կիզլեմէք:

Ὕπαρ (τὸ) (ἄκλ.) visione vera. Ճշմարիտ տեսիլ. սահիհ րիւյա՝ տէյիր:

Ὕπαργμα (τὸ) sostanza. գոյացութիւն. զաթ, վարլըգ:

Ὑπάργυρος (ὁ, ἡ) che contiene dell' argento. արծաթ ունեցող. կիւմիւշլիւ. (οὐσ) Ὑπάργυρον (τὸ) cinnamomo. կինամոմոն. թարչըն:

Ὑπαρκτικὸς-ἡ-όν. sostantivo. գոյացական, գոյական. մուսթագիլ, զաթի:

Ὑπαρκτὸς-ἡ-όν. esistente, sussistente. գոյաւոր. վար օլան, զաթը օլան:

Ὕπαρξις-εως (ἡ) esistenza, sussistenza. 2. averi, beni, sostanze. գոյութիւն, գոյացութիւն. 2. ինչք, գոյք. վարլըգ. մէվճուտ. 2. մալ, միւլք:

Ὑπαρχὴ (ἡ) principio, origine. սկիզբն. էվվէլ, պաշլանկըճ, էվէ, ասլ:

Ὑπαρχία (ἡ) iparchia, la dignità del luogotenente, luogotenenza. տեղակալութիւն. վէքիլլիք, գայիմմագամլըգ, գայմագամլըգ:

Ὕπαρχος (ὁ, ἡ) iparco, luogotenente. տեղակալ. վէքիլ, գայիմմագամ, քեհեա:

Ὑπάρχω. M. ἄρξω. cominciare il primo. 2. esistere, sussistere. 3. esser presente. զինքը առաջ սկսել. 2. գոյանալ, ենթակայանալ. 3. առաջիկայ ըլլալ. էվվէլիւ պաշլամաք. 2. վար օլմաք, տուրմաք. 3. հազըր պուլունմաք:

Ὑπασπίδια, ἐπίῤ. sotto lo scudo. վահանին տակը. գալգանըն ալթընտա:

Ὑπασπίζω. M. ίσω. esser sotto lo scudo di qualcuno. 2. esser lo scudiere di qualcuno. մէկու մը վահանին տակը պաշտպանուել. 2. մէկու մը վահանակիրը՝ զինակիրը ըլլալ. պիրինին գալգանընըն ալթընտա պուլունմաք. 2. պիրինին սիլահտարը օլմաք:

Ὑπασπιστὴρ × ἀντὶ —

Ὑπασπιστὴς-οῦ (ὁ) che porta uno scudo, scudiere. 2. difensore. վահան կրող, զինակիր. 2. պաշտպան. գալգան թաշըյան, սիլահտար. 2. հիմայէթճի, գօրույան, [illegible]:

Ὑπατεία (ἡ) consolato. Հիւպատոսութիւն, ըդեշխութիւն. գօնսօլօսլուգ:

Ὑπατεύω. M. εύσω. esser console. ըդեշխ ըլլալ. գօնսօլօս օլմաք:

Ὑπάτη (ἡ)=Ὕπατος.

Ὑπατικὸς-ἡ-όν καὶ

Ὑπάτειος-α-ον. consolare, di console. Հիւպատոսական. գօնսօլօսա մախսուս:

Ὕπατος-η-ον. sommo, supremo. գերագոյն, վեհագոյն. էն եիւճէ, ալիյ, էալիյ. (σὺσ.) Ὕπατος (ἐνν. ἄρχων.) console. Հիւպատոս, ըդեշխ. գօնսօլօս. Ὑπάτη (ἐνν. χορδή.) l' ultima corda d' un instrumento che ha il suono grave. Նուագարանին հաստը ձայն ունեցող վերջին լարը. չալկըճըն գալըն սէսլի սօն թելի:

Ὑπαυγάζω. M. άσω. cominciar a schiarire. փայլելու՝ լուսանալու սկսիլ. գարանլըգյա՝ ըշըգլայա պաշլամաք:

Ὑπαυχένιον (τὸ) capezzale. գլխոյ բարձ. պաշ եասթըղը:

Ὑπέγγυος (ὁ, ἡ) responsabile. երաշխաւոր. քէֆիլ: — γύως, ἐπίῤ.

Ὑπεγχέω. M. χεύσω. versare poco a poco. քիչ քիչ թափել. ազար ազար տէօքմէք:

Ὑπείκω. M. είξω. ritirarsi. 2. cedere. 3. ubbidire. ետ քաշուիլ. 2. տեղի տալ. 3. հնազանդիլ. կէրի չէքիլմէք. 2. եէր վերմէք. 3. մուտի օլմաք:

Ὕπειμι. M. ἔσομαι. esser al di sotto. 2. nascondersi. տակը ըլլալ. 2. պահուըտիլ. ալթընտա օլմաք. 2. կիզլէնմէք:

Ὑπείσειμι. M. εἶμι. καὶ

Ὑπεισέρχομαι. M. ελεύσομαι. insinuarsi. սպրդել, սողոսկել. սօքուլուպ կիրմէք, սօգուլմագ:

Ὑπεκβαίνω. M. βήσομαι. uscire di sotto. տակէն ելլել. ալթընտան չըգմագ:

Ὑπεκβάλλω. M. βαλῶ. cacciare, cavare fuori pian piano. կամաց կամաց դուրս վռնտել՝ հանել. եավաշ եավաշ տըշարը գովմագ՝ չըգարմագ:

Ὑπεκδιδράσκω. M. δράσομαι, sotterfuggere. խուսել, գաղտուկ փախչիլ. սըվըշմագ, կիզլի գաչմագ:

Ὑπεκδύω. M. δύσω. spogliare di nascosto. գաղտուկ մերկացընել. կիզլի սօյմագ:

Ὑπέκκαυμα (τὸ) incentivo. առիթ, գրգիռ. սեպէպ, թահրիք:

Ὑπεκκομίζω. M. ίσω portare fuori di soppiatto. գաղտուկ դուրս կրել. կիզլի տըշարը թաշըմագ:

Ὑπεκπροφεύγω. M. φεύξομαι. scappare. Ճողոպրել, պրծիլ. գաչ գուրթուլմագ, սըվըշմագ:

Ὑπεκρέω M. ῥυήσομαι. scorrere pian piano, poco a poco. կամաց կամաց՝ քիչ քիչ վազել. եավաշ եավաշ՝ ազար ազար ագմագ:

Ὑπεκτίθημι. M. εκθήσω. trasportare in un luogo sicuro. ապահով տեղ մը կրել. էմին պիր մահալլէ թաշըմագ:

Ὑπεκτρέχω. M. εκδραμοῦμαι. evitare. խորշել, խուսել. սագընմագ, սըվըշմագ:

Ὑπεκφέρω. M. εξοίσω. portare fuori, cavare pian piano. 2. temporeggiare. 3. sottrarre. կամաց կամաց դուրս տանել՝ հանել. 2. ուշանալ, յապաղել. 3. տակէն հանել, ազատել. եավաշ եավաշ տըշարը կէթիրմէք, չըգարմագ. 2. կէճիքմէք. 3. ալթընտան չըգարմագ, գուրթարմագ:

Ὑπεκφεύγω. M. φεύξομαι. scappare, evitare. խուսել, Ճողոպրել, պրծիլ. սըվըշմագ, սագընմագ:

Ὑπελαύνω. M. ελάσω ἤ ελῶ. passar vicino a cavallo. 2. spingere, menar avanti il cavallo od il cocchio. ձիով մօտէն անցնիլ. 2. ձին կամ կառքը առաջ քշել.

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]

ʻΥπεμφαίνω. Μ. φανῶ. mostrare oscuramente. [illegible]. Ἴδε καὶ ʻΥπαινίττομαι.

ʻΥπεναντίος (ὁ, ἡ) opposto, contrario, avversario, nemico. [illegible] — τίως, ἐπίῤ.

ʻΥπεναντίωσις-εως (ἡ) contrarietà. [illegible]

ʻΥπενδίδωμι. Μ. ενδώσω. cedere, ritirarsi poco a poco. [illegible]

ʻΥπένδυμα (τὸ) καὶ

ʻΥπενδύτης-ου (ὁ) camicia. [illegible]

ʻΥπεννοέω-ῶ. Μ. ήσω. meditare frà se stesso. [illegible]

ʻΥπεξάγω. Μ. [illegible]ω. sottrarre. [illegible]

ʻΥπεξαγωγή (ἡ) sottrazione. [illegible]

ʻΥπεξαίρεσις-εως (ἡ) = τ. προηγ.

ʻΥπεξαιρέω-ῶ. Μ. ήσω. sottrare, toglier di nascosto. [illegible]

ʻΥπεξαναδύομαι. Μ. ύσομαι. sortir fuori all' improvviso. [illegible]

ʻΥπεξανίσταμαι. Μ. αναστήσομαι. = ʻΥπανίσταμαι.

ʻΥπέξειμι. Μ. ειμι. = ʻΥπεξέρχομαι.

ʻΥπεξερύω. Μ. ύσω. sottrarre. [illegible]

ʻΥπεξέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. evadere, scappare. [illegible]

ʻΥπεξέχω (παρτ. ʻΥπεξέσχον καὶ πλέον οὔ.) sotterfugere. [illegible]

ʻΥπεξηγητικός-η-όν. esplicativo. [illegible]

ʻΥπεξίσταμαι. Μ. στήσομαι. evitare, scansare. [illegible]

ʻΥπέρ, πρόθ. (μετὰ γεν). sopra, sù, al di sopra. 2. per difesa, a favore. 3. per. 4. in vece. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] (μετὰ αἰτ.) oltre, al di là, al di sopra. 2. più. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

ʻΥπεράγαθος (ὁ, ἡ) buono all' eccesso, ottimo. [illegible]

ʻΥπεραγαθότης (ἡ) bontà eccessiva. [illegible]

ʻΥπεράγαν, ἐπίῤ. eccessivamente. [illegible]

ʻΥπεραγαπάω-ῶ. Μ. ήσω. amare eccessivamente. [illegible]

ʻΥπεραγόντως, ἐπίῤ, (μτχ.) = ʻΥπερβαλλόντως.

ʻΥπεραγορεύω. Μ. εύσω. parlare in difesa di ... [illegible]

ʻΥπεράγω. Μ. άξω. superare, prevalere. [illegible]

ʻΥπεραγωνίζομαι. Μ. ίσομαι. combattere in favore di ... difendere. [illegible]

ʻΥπεραθλέω-ῶ. Μ. ήσω. lottare in difesa di ... [illegible]

ʻΥπεραινετός-ή-όν. lodevolissimo. [illegible]

ʻΥπεραίρω. Μ. αρῶ. innalzare. [illegible] (ἐλλ.) eccellere, superare. [illegible] (μσ.) insuperbirsi. [illegible]

ʻΥπέραισχρος (ὁ, ἡ) turpissimo. [illegible]

ʻΥπεραιωρέω-ῶ. Μ. ήσω. appendere. [illegible] (μσ. ἢ πθ.) stare in un luogo alto, restar sospeso. [illegible]

ʻΥπέρακμος (ὁ, ἡ) decaduto nell' età, che passò il vigore dell' età. [illegible]

ʻΥπερακρατῶς, ἐπίῤ. con troppa intemperanza. [illegible]

ʻΥπερακριβής-οῦ (ὁ) all' eccesso accurato, scrupolosissimo. [illegible]

ʻΥπερακρίζω. Μ. ίσω. sormontare, sorpassare. [illegible]

ʻΥπεραλγέω-ῶ. Μ. ήσω. dolersi grandemente. [illegible]

ʻΥπεράλλομαι. Μ. αλοῦμαι. saltare al di là. [illegible]

ʻΥπεραναίσχυντος (ὁ, ἡ) impudentissimo. [illegible]

ʻΥπερανέχω. Μ. ἕξω. = ʻΥπέρκειμαι.

ʻΥπεράνθρωπος (ὁ, ἡ) sovrumano. [illegible]

ʻΥπερανίσταμαι. Μ. αναστήσομαι. elevarsi al di sopra, eccellere. [illegible]

ʻΥπεράνω, ἐπίῤ. al di sopra. [illegible]

ʻΥπεράνωθεν, ἐπίῤ. di sopra. [illegible]

Digitized by Google

ʽΥπεραποθνήσκω. *M.* θανοῦμαι. morire per... [illegible]

ʽΥπεραποχρώντως, ἐπίῤ. più di quel che occorre, all' eccesso. [illegible]

ʽΥπεραρέσκω. *M.* αρέσω. piacere grandemente. [illegible]

ʽΥπεράριθμος (ὁ, ἡ) soprannumerario. [illegible]

ʽΥπέραρσις-εως (ἡ) elevazione. 2. preeminenza. [illegible]

ʽΥπερασθενὴς-έος (ὁ, ἡ) assai debole. [illegible]

ʽΥπερασπάζομαι. *M.* άσομαι. abbracciare, salutare teneramente. [illegible]

ʽΥπερασπίζω. *M.* ίσω. tenere sotto lo scudo, coprire collo scudo. 2. difendere, proteggere. [illegible]

ʽΥπερασπισμὸς (ὁ) difesa, protezione. [illegible]

ʽΥπερασπιστὴρ ✕ ἀντὶ

ʽΥπερασπιστης-οῦ (ὁ) difensore, protettore. [illegible]

ʽΥπερασπίστρια (ἡ) θηλ. τ. προηγ.

ʽΥπεραστράπτω. *M.* ψω. folgoreggiare troppo. [illegible]

ʽΥπεραυγάζω. *M.* άσω. brillare grandemente. [illegible]

ʽΥπεραυγὴς-έος (ὁ, ἡ) = ʽΥπέρλαμπρος.

ʽΥπεραυξάνω. *M.* αυξήσω. crescere oltre misura. [illegible]

ʽΥπεραύξησις-εως (ἡ) crescimento eccessivo. [illegible]

ʽΥπεραυχέω-ῶ. *M.* ήσω. millantarsi grandemente. [illegible]

ʽΥπεραυχὴς-έος καὶ

ʽΥπέραυχος (ὁ, ἡ) gran millantatore. [illegible]

ʽΥπεραχθὴς-έος (ὁ, ἡ) troppo caricato. [illegible]

ʽΥπερβαίνω. *M.* βήσομαι. sormontare, sorpassare. 2. eccellere, prevalere, superare. [illegible] 3. = *Παραβαίνω.*

ʽΥπερβαλλόντως, ἐπίῤ. oltre misura, oltre modo. 2. eccellentemente. [illegible]

ʽΥπερβάλλω. *M.* βαλῶ. gettare al di là. 2. superare, oltrapassare. 3. eccellere. 4. eccedere. [illegible]

ʽΥπερβαρὴς-έος (ὁ, ἡ) troppo pesante. [illegible]

ʽΥπερβασία καὶ

ʽΥπέρβασις-εως (ἡ) trasgressione. [illegible]

ʽΥπερβατὸς-ή-όν. che si può sormontare. 2. eccedente. [illegible] — βατῶς, ἐπίῤ. ʽΥπερβατὸν (τὸ) iperbato (figura rettorica). [illegible]

ʽΥπερβιβάζω. *M.* άσω. trasportare. [illegible]

ʽΥπερβολὴ (ἡ) eccesso, iperbola, esagerazione. [illegible]

ʽΥπερβολικὸς-ή-όν. iperbolico, esagerativo. [illegible]

ʽΥπερβολικῶς, ἐπίῤ. iperbolicamente, con esagerazione. [illegible]

ʽΥπερβόρειος καὶ ʽΥπερβόρεος (ὁ, ἡ) che si trova o abita al di là del settentrione. [illegible]

ʽΥπερβρύω. *M.* βρύσω. abbondare all' eccesso. [illegible]

ʽΥπεργάζομαι. *M.* άσομαι. lavorare di nascosto, concertare. 2. servire. [illegible]

ʽΥπέργειος (ὁ, ἡ) che è sulla terra. [illegible]

ʽΥπεργεμίζω. *M.* ίσω. empiere all' eccesso. [illegible]

ʽΥπεργέμω. (*X. M.*) esser ripieno. [illegible]

ʽΥπέργηρος ἢ (ὀρθτρ. Ἀττ.) ʽΥπέργηρως (ὁ, ἡ) decrepito. [illegible]

ʽΥπερδεὴς-έος (ὁ, ἡ) che non teme niente, intrepido. [illegible]

ʽΥπερδέξιος (ὁ, ἡ) (luogo) adatto a far qualche cosa. [illegible]

ʽΥπερδικέω-ῶ. *M.* ήσω. difendere la cau-

sa di qualcuno. [illegible]

'Υπέρδικος (ὁ, ἡ) giustissimo. 2. avvocato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υπερδισύλλαβος (ὁ, ἡ) che ha più di due sillabe. [illegible]

'Υπερδοκέω-ῶ (κυρ. τρτπρσ.) sembrare molto a proposito. [illegible]

'Υπερδοξάζω. M. άσω. rispettare troppo. [illegible]

'Υπερέκεινα, ἐπίῤ. al di là. [illegible]

'Υπερεκπίπτω. M. πεσοῦμαι. superare, eccellere. [illegible]

'Υπερεκτείνω. M. τενῶ. tendere oltre modo. [illegible]

'Υπερεκχέω. M. χεύσω. empire a trabocco. [illegible]

Υπερέκχυσις-εως (ἡ) trabocco. [illegible]

'Υπερεμπίπλημι. M. εμπλήσω. empire oltre misura. [illegible] (μσ. ἢ πθ.) mangiare con avidità. [illegible]

'Υπερένδοξος (ὁ, ἡ) gloriosissimo. [illegible]

'Υπερεξηκοντέτης-εος (ὁ, ἡ) καὶ

'Υπερεξηκοντούτης-ου (ὁ) καὶ 'Υπερεξηκοντοῦτις-ιδος (ἡ) chi passò l'età di sessanta anni. [illegible]

'Υπερεπαινέω-ῶ. M. ήσω. lodare oltre misura. [illegible]

'Υπερεσθίω. M. ἔδομαι. mangiare più di quel che si deve. [illegible]

'Υπερευδαιμονέω-ῶ. M. ήσω. essere al colmo della felicità. [illegible]

'Υπερευδοκέω καὶ

'Υπερευδοκιμέω-ῶ. M. ήσω. aver gran riputazione. [illegible]

'Υπερευκαιρέω-ῶ. M. ήσω. esser assai comodo. [illegible]

'Υπερευπρεπῶς, ἐπίῤ. decentissimamente. [illegible]

'Υπερευφραίνω. M. φρανῶ. colmar di gioja. [illegible]

'Υπερεύχομαι. M. εὔξομαι. pregare per qualcuno. [illegible]

'Υπερεχόντως, ἐπίῤ. (μτχ.) soprattutto, principalmente. [illegible]

'Υπερέχω. M. ἕξω. tener al di sopra. 2. (ἀμτβτ. ἢ ἐλλ.) esser al di sopra, soprastare (Λατ. supereminеo). 3. eccellere, superare, sorpassare, prevalere. [illegible]

'Υπέρζεσις-εως (ἡ) effervescenza eccessiva. [illegible]

'Υπερζέω. M. ζέσω. bollire all'eccesso. [illegible]

'Υπερηγορία (ἡ) apologia. [illegible]

'Υπερήδω. M. ήσω. dilettare (πθ. ἢ μσ.) dilettarsi all'eccesso. [illegible]

'Υπέρημαι (Χ. Μ.) = 'Υπερκάθημαι.

'Υπερημερία (ἡ) trascorso dell'aggiornamento fissato pel pagamento d'un debito. [illegible]

'Υπερήμερος (ὁ, ἡ) chi non paga il suo debito al giorno fissato. [illegible]

'Υπερήμισυς-εος (εια-υ) che eccede la metà. [illegible]

'Υπερηφανεύομαι. M. εύσομαι καὶ

'Υπερηφανέω-ῶ. M. ήσω. insuperbirsi, ostentarsi, millantarsi. [illegible]

'Υπερηφανία (ἡ) superbia, orgoglio, arroganza. [illegible]

'Υπερήφανος (ὁ, ἡ) superbo, arrogante. [illegible]

'Υπερηφάνως, ἐπίῤ. superbamente, arrogantemente. [illegible]

'Υπερθαυμάζω. M. άσω. meravigliarsi grandemente. [illegible]

'Υπερθε (θεν) al di sopra, di sopra. [illegible]

'Υπέρθεμα (τὸ) aumento del prezzo nell'incanto. [illegible]

'Υπερθεματίζω. M. ίσω. offerire maggior prezzo all'incanto. [illegible]

'Υπερθεμάτισις-εως καὶ

'Υπερθεματισμὸς (ὁ) offerta all'incanto, l'accrescere il prezzo all'incanto. [illegible]

'Υπερθεματιστὴς-οῦ (ὁ) il maggior offe-

Digitized by Google

rente, colui che accresce il prezzo all' incanto. (Γαλλ. enchérisseur). (Λατ. licitator). [illegible]

Ὑπερθεραπεύω. Μ. εύσω. curare, coltivare all'eccesso. [illegible]

Ὑπερθερμαίνω. Μ. ανῶ. riscaldare troppo. [illegible]

Ὑπέρθερμος (ὁ, ἡ) troppo caldo. [illegible]

Ὑπέρθεσις-εως (ἡ) eccedenza, trascendenza. 2. ritardo, dilazione. 3. grado superlativo, superlazione. [illegible]

Ὑπερθετικός - ή - όν. superlativo. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Ὑπερθέω. Μ. θεύσομαι. = Ὑπερτρέχω.

Ὑπερθνήσκω. Μ. θανοῦμαι. = Ὑπεραποθνήσκω.

Ὑπερθορυβέω - ῶ. Μ. ήσω. far gran rumore. [illegible]

Ὑπέρθυμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - θύμως. pien di coraggio. 2. pieno di sè, arrogante. [illegible]

Ὑπερθύριον (τὸ) καὶ Ὑπερθυρὶς - ίδος (ἡ) καὶ Ὑπέρθυρον (τὸ) la soglia superiore della porta, l'architrave della porta. [illegible]

Ὑπέρικον (τὸ) iperico, erba di s. Giovanni. perforata. (Γαλλ. millepertuis.) [illegible]

Ὑπερίπταμαι. Μ. ὑπερπτήσομαι. volare di sopra, travolare. [illegible]

Ὑπερίσταμαι. Μ. ὑπερστήσομαι. proteggere. [illegible]

Ὑπέρισχος (ὁ, ἡ) troppo magro. [illegible]

Ὑπερίσχυρος (ὁ, ἡ) fortissimo. [illegible]

Ὑπερισχύω. Μ. ύσω. prevalere. [illegible]

Ὑπέρκαιρος (ὁ, ἡ) = Παράκαιρος.

Ὑπερκαλλὴς - έος καὶ

Ὑπέρκαλλος (ὁ, ἡ) bellissimo. [illegible]

Ὑπερκάμνω. Μ. καμοῦμαι. stancarsi troppo. [illegible]

Ὑπερκαταγέλαστος (ὁ, ἡ) troppo ridicolo. [illegible]

Ὑπερκατάληκτος (ὁ, ἡ) che ha alla fine una sillaba di più. [illegible]

Ὑπερκατηφὴς - έος (ὁ, ἡ) troppo tristo. [illegible]

Ὑπέρκειμαι. Μ. κείσομαι. esser posto al di sopra. 2. sorpassare, eccellere. [illegible]

Ὑπερκινδυνεύω. Μ. εύσω. esporsi ad un pericolo, arrischiarsi per qualcheduno. [illegible]

Ὑπερκολακεύω. Μ. εύσω. adulare troppo. [illegible]

Ὑπέρκομπος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κόμπως. gran millantatore. [illegible] = Ὑπερήφανος.

Ὑπερκορέννυμι καὶ (Ἰων.) - κορέω. Μ. κορέσω. saziare di... [illegible]

Ὑπερκορὴς - έος καὶ

Ὑπέρκορος (ὁ, ἡ) troppo satollo. [illegible] — κόρως, ἐπίῤ.

Ὑπερκρατέω - ῶ. Μ. ήσω. prevalere. [illegible]

Ὑπέρλαμπρος (ὁ, ἡ) splendidissimo. [illegible]

Ὑπερλάμπω. Μ. λάμψω. risplendere più. [illegible]

Ὑπέρλεπτος (ὁ, ἡ) sottilissimo. [illegible]

Ὑπέρλευκος (ὁ, ἡ) bianchissimo. [illegible]

Ὑπερλίαν, ἐπίῤ. = Ὑπεράγαν.

Ὑπερμαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere per un altro, propugnare. [illegible] = Ὑπερασπίζομαι (2).

Ὑπερμάχησις - εως (ἡ) propugnazione. [illegible]

Ὑπερμαχητικός - ή - όν. difensivo. [illegible]

Ὑπερμάχομαι. Μ. μαχὴ (χέ) - σομαι. = Ὑπερμαχῶ.

Ὑπέρμαχος (ὁ, ἡ) propugnatore, difensore. [illegible]

Ὑπερμεγέθης-εος (ὁ, ἡ) smisurato, troppo grande. [illegible]

Ὑπέρμετρος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - μέτρως. smisurato, eccessivo. [illegible]

Ὑπερμήκης - εος (ὁ, ἡ) troppo lungo. [illegible]

Ὑπερνέφελος (ὁ, ἡ) ch'è al di sopra delle nuvole. [illegible]

Ὑπερνεφέω - ῶ. Μ. ήσω. alzarsi al di sopra delle nuvole [illegible]

Ὑπερνεφὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ὑπερνέφελος.

Ὑπερνικάω - ῶ. Μ. ήσω. prevalere, superare. [illegible]

Ὑπερνότιος (ὁ, ἡ) ch'è al di là del mezzodì. [illegible]

Ὑπέρξηρος (ὁ, ἡ) troppo secco. [illegible]

Ὑπέρογκος (ὁ, ἡ) smisurato. [illegible] Ἴδε καὶ Ὑπέρμετρος, Ὑπερήφανος.

Digitized by Google

'Υπεροικέω-ῶ. Μ. ήσω. abitare al di là di... [illegible]

'Υπερομβρία (ἡ) squasso di pioggia, nembo. [illegible]

"Υπερον (τὸ) = "Υπερος.

'Υπέροξυς-εος (ὁ, ἡ) acutissimo. [illegible]

'Υπερόπτης-ου (ὁ) disprezzatore, arrogante. [illegible]

'Υπεροπτικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. solito a disprezzare. [illegible]

'Υπέροπτος (ὁ, ἡ) = 'Υπερόπτης.

'Υπερορατικὸς-ἡ-όν. = 'Υπεροπτικός.

'Υπεροράω-ῶ. Μ. ὄψομαι. guardare di sopra. 2. disprezzare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υπερoργίζομαι. Μ. ίσομαι. sdegnarsi grandemente. [illegible]

'Υπερορίζω. Μ. ίσω. esiliare. [illegible]

'Υπερόριος-α ἡ ος-ον. forestiere, straniero. 2. bandito. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υπερορισμὸς (ὁ) esilio. [illegible]

'Υπερορρωδέω-ῶ. Μ. ήσω. spaventarsi. [illegible]

'Υπερος (ὁ) pestello. 2. saliscendo o martello di porta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υπερουράνιος (ὁ, ἡ) ch' è al di sopra del cielo. 2. celeste. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υπεροφρυόομαι-οῦμαι. Μ. ώσομαι. accigliarsi. [illegible] 2. = 'Υπερηφανεύομαι.

'Υπέροφρυς-υος (ὁ, ἡ) accigliato. [illegible] 2. = 'Υπερήφανος.

'Υπεροχέω-ῶ. Μ. ήσω. gonfiarsi. [illegible]

'Υπεροχὴ (ἡ) superiorità, preeminenza, eccellenza. [illegible]

'Υπέροχος (ὁ, ἡ) preeminente, eccellente. [illegible]

'Υπεροψία (ἡ) disprezzo. [illegible] 2. = 'Υπερηφανία.

'Υπερπαγὴς-έος (ὁ, ἡ) assai gelato. [illegible]

'Υπερπαχύνω. Μ. υνῶ. ingrassare troppo. [illegible]

'Υπέρπαχυς-εος (εῖα-υ) troppo grasso. [illegible]

'Υπερπερισσὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ισσῶς. soprabbondante. [illegible]

'Υπερπετὴς-έος (ὁ, ἡ) che vola al di sopra, che travola. [illegible]

'Υπερπέτομαι. = 'Υπερίπταμαι.

'Υπερπηδάω-ῶ. Μ. ήσω. saltare di sopra. [illegible] 2. = Παραβαίνω.

'Υπερπιαίνω. Μ. ανῶ. = 'Υπερπαχύνω.

'Υπέρπικρος (ὁ, ἡ) troppo amaro. [illegible]

'Υπερπίμπλημι. Μ. ὑπερπλήσω. riempiere oltre misura. [illegible]

'Υπερπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere di sopra. 2. passare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υπερπλεονάζω. Μ. άσω. soprabbondare. [illegible]

'Υπερπλέω-ῶ. Μ. πλεύσομαι ἡ πλευσοῦμαι. passare navigando. [illegible]

'Υπέρπλεως-ω (ὁ, ἡ) ripieno, pienissimo. [illegible]

'Υπερπληρόω-ῶ. Μ. ώσω. = 'Υπερπίμπλημι.

'Υπερπλούσιος (ὁ, ἡ) = 'Υπέρπλουτος.

'Υπερπλουτέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

'Υπέρπλουτος (ὁ, ἡ) ricchissimo. [illegible]

'Υπερποθέω-ῶ. Μ. ήσω. desiderare, bramare vivamente. [illegible]

'Υπέρπολυς-πόλλη-πολυ. mollissimo. [illegible]

'Υπερπονέω-ῶ. Μ. ήσω. faticarsi troppo. [illegible]

'Υπέρπτωχος (ὁ, ἡ) poverissimo. [illegible]

'Υπέρπυκνος (ὁ, ἡ) densissimo. [illegible]

'Υπερσαρκέω-ῶ. Μ. ήσω. divenir troppo carnoso. [illegible]

'Υπέρσεμνος (ὁ, ἡ) rispettabilissimo. [illegible] Ἴδε καὶ 'Υπερήφανος.

'Υπερσεμνύνομαι. Μ. υνοῦμαι. gloriarsi, vantarsi troppo. [illegible]

'Υπέρσκληρος (ὁ, ἡ) durissimo. [illegible]

'Υπέρσοφος (ὁ, ἡ) sapientissimo. [illegible]

'Υπερστίλβω. Μ. στίλψω. brillare, risplendere troppo. [illegible]

'Υπερσυντελικὸς-ἡ-όν. più che perfetto. [illegible]

'Υπέρτατος-η-ον. supremo. [illegible]

'Υπερτείνω. Μ. τενῶ. stendere assai. 2. sorpassare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υπερτέλλω. Μ. τελῶ. spuntare verso sù, soprastare. [illegible]

Digitized by Google

Ὑπερτερέω - ῶ. *M.* ήσω. esser superiore, prevalere. վերնագոյն՝ վեհագոյն ըլլալ, գերազանցել. [illegible]

Ὑπερτερία (ἡ) = Ὑπεροχή.

Ὑπέρτερος - α - ον superiore, che prevale. վերնագոյն, վեհագոյն. [illegible]

Ὑπερτίθημι. *M.* ὑπερθήσω. mettere, porre al di sopra. 2. preporre, preferire. վրան դնել. 2. նախադասել. [illegible]. 2. [illegible]. (ἐλλ. ἢ ἀμτβ.) sorpassare. անցնիլ, զանցանել. [illegible]. (μσ.) differire, rimettere. [illegible]

Ὑπερτιμάω - ῶ. *M.* ήσω. onorare, rispettare grandemente. շատ պատուել՝ յարգել. [illegible]

Ὑπερτίμιος καὶ (νλγ.) Ὑπέρτιμος (ὁ, ἡ) preziosissimo. շատ պատուական՝ [illegible]

Ὑπέρτολμος (ὁ, ἡ) assai temerario. շատ յանդուգն. [illegible]

Ὑπερτρέχω. *M.* θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι. passar correndo, trascorrere. վազելով անցնիլ. [illegible]. 2. = Παραβαίνω.

Ὑπερτρισύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di più di tre sillabe. երեք վանկէ աւելի [illegible]

Ὑπερυβρίζω. *M.* ίσω. ingiuriare oltre modo. չափէ դուրս [illegible]

Ὑπερύψηλος (ὁ, ἡ) altissimo. խիստ բարձր. [illegible]

Ὑπερυψόω - ῶ. *M.* ώσω. elevare al più alto grado. գերագոյն աստիճանը հանել, խիստ բարձրացնել. [illegible]

Ὑπερφαής καὶ

Ὑπερφανής - έος (ὁ, ἡ) = Ὑπέρφατος.

Ὑπέρφατος (ὁ, ἡ) = Ἀνέκφραστος.

Ὑπερφέρεια (ἡ) = Ὑπεροχή. 2. = Ὑπερηφανία.

Ὑπερφέρω. *M.* ὑπεροίσω. portar sopra od oltre. 2. (ἀμτβτ. ἢ ἐλλ.) sorpassare, eccellere. վեր կամ անդին տանիլ. 2. անցնիլ. գերազանցել. [illegible]. 2. [illegible]

Ὑπέρφευ, ἐπίῤ. = Ὑπεράγαν.

Ὑπερφεύγω. *M.* φεύξομαι. fuggire, scappare. փախչիլ. [illegible]

Ὑπερφίαλος (ὁ, ἡ) soprabbondante. 2. smisurato. շատ յորդ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. = Ὑπερήφανος. (- φιάλως, ἐπίῤ.)

Ὑπερφιλέω - ῶ. *M.* ήσω. = Ὑπεραγαπῶ.

Ὑπέρφιλος (ὁ) intimo amico. մտերիմ բարեկամ. [illegible]

Ὑπερφοβέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. spaventarsi. զարհուրիլ, խիստ վախնալ. [illegible]

Ὑπέρφοβος (ὁ, ἡ) troppo timido. շատ վախկոտ. [illegible]

Ὑπερφρονέω - ῶ. *M.* ήσω. esser pieno di se, insuperbirsi. 2. disprezzare. 3. avere maggior cognizione che gli altri. գոռոզանալ, հպարտանալ. 2. արհամարհել. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Ὑπερφρόνησις - εως (ἡ) orgoglio, superbia. 2. disprezzo. հպարտութիւն. 2. արհամարհանք. [illegible]

Ὑπέρφρων - ονος (ὁ, ἡ) altiero, superbo, pieno di se. գոռոզ, հպարտ. [illegible] — φρόνως, ἐπίῤ.

Ὑπερφυής - έος (ὁ, ἡ) soprannaturale. գերբնական. [illegible] — φυῶς, ἐπίῤ.

Ὑπερχαίρω. *M.* χαιρήσω ἢ χαρήσομαι. gioire sommamente. շատ ուրախանալ, զուարճանալ. [illegible]

Ὑπερχαρής - έος (ὁ, ἡ) assai allegro, lieto. շատ ուրախ՝ զուարթ. [illegible]

Ὑπερχειλής - έος καὶ

Ὑπέρχειλος (ὁ, ἡ) traboccante. զեղուն, [illegible]

Ὑπερχέω. *M.* χεύσω. versar di sopra o abbondantemente, inondare. վերէն կամ առատ լեցնել, յորդել. [illegible]

Ὑπέρχομαι. *M.* ἐλεύσομαι. venire, entrare di sotto, insinuarsi. 2. ingannare. տակէն գալ՝ մտնալ, սպրդել, սողոսկել. 2. խաբել. [illegible]. 2. [illegible]

Ὑπερχρονίζω. *M.* ίσω. tardare. ուշանալ. [illegible]

Ὑπερχρόνιος (ὁ, ἡ) eterno. յաւիտենական. [illegible]

Ὑπέρχυσις - εως (ἡ) inondazione. 2. soprabbondanza. ջրհեղ յորդութիւն, հեղեղ. 2. առատութիւն. [illegible]. 2. [illegible]

Ὑπέρψυχρος (ὁ, ἡ) eccessivamente freddo. սաստիկ ցուրտ. [illegible]

Ὑπερψύχω. *M.* ψύξω. raffreddare troppo. սաստիկ պաղեցնել. [illegible]

Ὑπερῴα (ἡ) il palato. քիմք. [illegible]

Ὑπερωδυνία (ἡ) eccessivo dolore. սաստիկ ցաւ. [illegible]

Ὑπερώϊον (τὸ) = Ὑπερῷον.

Ὑπερωνέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. comprare a caro prezzo. սուղ ծախու առնել. [illegible]

Ὑπερῷον (τὸ) il più alto, l'ultimo piano della casa. տան վերնագոյն դստիկոնը. [illegible]

Ὑπερῷος - α - ον. che si trova nel più alto piano della casa. տան վերնագոյն դստիկոնը գտնուող. [illegible]

Ὑπερωτάω - ῶ. *M.* ήσω. interrogare di nascosto. գաղտուկ հարցնել. [illegible]

Ὑπεσθίω. M. ὑπέδομαι. mangiar di nascosto. գաղտուկ ուտել. [illegible]:

Ὑπεύθυνος (ὁ, ἡ) responsabile. երաշխաւոր. քէֆիլ:

Ὑπέχω. M. ὑφέξω. mettere o prendere, tenere di sotto. 2. consegnare, lasciare, dare alla discrezione di... տակը դնել կամ տակէն բռնել. 2. յանձնել, ձեռքը տալ. [illegible]. 2. [illegible]:

Ὑπήκοος (ὁ, ἡ) ubbidiente, sommesso. 2. suddito. հնազանդ, հլու. 2. հպատակ. [illegible]. 2. [illegible]:

Ὑπηνέμιος (ὁ, ἡ) pieno di vento, vuoto. 2. instabile, frivolo. հողմով լեցուն, պարապ. 2. փոփոխ, անհիմն, փուճ. [illegible]. 2. [illegible]: — Ὠόν. uovo che non si può mettere in covatura. [illegible]:

Ὑπήνεμος (ὁ, ἡ) non esposto al vento. հովի չհասնող, հովի դէմ չեղող. [illegible]:

Ὑπήνη (ἡ) barba. մօրուք. [illegible]:

Ὑπηρεσία (ἡ) ministerio, officio, servizio. պաշտօն, սպասաւորութիւն, ծառայութիւն. [illegible]:

Ὑπηρετέω-ῶ. M. ήσω. servire. ծառայել, պաշտել. [illegible]:

Ὑπηρέτημα (τὸ) servizio. պաշտօն. [illegible]:

Ὑπηρέτης-ου (ὁ) servo, fante, servidore. 2. sergente, littore. ծառայ, սպասաւոր. 2. պաշտօնեայ, [illegible]. 2. [illegible]:

Ὑπηρέτησις-εως (ἡ) funzione. պաշտօնը կատարելը. [illegible]:

Ὑπηρετικὸς-η-όν. servile, proprio del servo. 2. ossequioso. ծառայական. 2. [illegible]. 2. [illegible]:

Ὑπηρέτις-ιδος (ἡ) θηλ. τ. Ὑπηρέτης. fantesca. աղախին. [illegible]:

Ὑπισχνέομαι-οῦμαι. M. ὑποσχήσομαι. promettere. խոստանալ, [illegible]:

Ὕπισχνος (ὁ, ἡ) alquanto magro. [illegible]:

Ὑπίσχομαι, Ἰων. ἀντὶ Ὑπισχνέομαι.

Ὑπναλέος-α-ον. dormiglione. քնէած, [illegible]:

Ὑπνηλὸς-ή-όν. = τ. προηγ.

Ὑπνητικὸς-ή-όν. = τ. προηγ.

Ὑπνίζω. M. ίσω. sopire. քնացընել. [illegible]:

Ὕπνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὕπνος.

Ὑπνοδοτὴρ (ὁ) X ἀντὶ —

Ὑπνοδότης-ου (ὁ) καὶ Ὑπνοδότις-ιδος (ἡ) che dà, cagiona il sonno, sonnifero. քուն տուող, բերող. ույխու [illegible]:

Ὑπνοδώτης-ου (ὁ) καὶ Ὑπνοδῶτις-ιδος (ἡ) = Ὑπνοδότης.

Ὑπνομαχέω-ῶ. M. ήσω. combattere contro il sonno. քունի հետ կռուել. ույխու իլէ [illegible]:

Ὑπνοποιέω-ῶ. M. ήσω. cagionare del sonno. քուն բերել. ույխու [illegible]:

Ὑπνοποιὸς (ὁ, ἡ) sonnifero. քուն բերող. ույխու [illegible]:

Ὕπνος (ὁ) sonno. քուն. ույխու, [illegible]:

Ὑπνοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) apparso nel sonno. քունի մէջ երեւցած. [illegible]:

Ὑπνοφόβης-εος (ὁ, ἡ) che spaventa nel sonno. քունի մէջ վախցընող. [illegible]:

Ὑπνοφόρος (ὁ, ἡ) sonnifero. քուն բերող. ույխու [illegible]:

Ὑπνόω-ῶ. M. ώσω. sopire o dormire. քնացընել կամ քնանալ. [illegible]:

Ὑπνώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὑπνηλός.

Ὑπνωδία (ἡ) sonnolenza. քնէութիւն. [illegible]:

Ὑπνώσσω (ττω.) (X. M.) sonnecchiare. նիրհել, մրափել. [illegible]:

Ὑπνωτικὸς-ή-όν. = Ὑπνητικός. 2. = Ὑπνοποιός. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς.

Ὑπὸ, πρόθ. (μετὰ γεν.) sotto. 2. da, dai. 3. con, dietro. տակը. 2. ի, յ (բացառ.). 3. ընդ, [illegible]. 2... [illegible]. 3. [illegible]. (μετα δοτ.) sotto. 2. da. 3. con, insieme. տակը. 2. ի, յ (բացառ.). 3. ընդ, [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. (μετὰ αἰτ.) sotto. 2. dietro. տակը. 2. [illegible]. 2. [illegible]. nella composizione significa sommissione, occultezza, diminuzione ecc. բաղադրութեան մէջ կը նշանակէ հնազանդութիւն, գաղտնի ըլլալը, նուազում եւ այլն. [illegible]:

Ὑποβάθρα (ἡ) καὶ

Ὑπόβαθρον (τὸ) sostegno, base, fondamento. նեցուկ, մայթ, հիմ. [illegible]:

Ὑποβαίνω. M. βήσομαι. andare disotto. 2. discendere. 3. esser inferiore, minore. 4. diminuire. տակը կամ տակէն երթալ. 2. իջնալ. 3. [illegible]. 4. նուազիլ, [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]:

Ὑποβάλλω. M. βαλῶ. sottomettere, assoggettare. 2. rassegnare. 3. rompere il parlare, interrompere uno che discorre. տակը դնել, հպատակ ընել. 2. յանձնել. 3. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ὑπόβασις-εως (ἡ) discesa. իջնալը. [illegible]:

Ὑποβαστάζω. M. άσω. sostenere. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

ποβάτης - ου (ὁ) = Ὑπόβαθρον. sgabello, predella. [illegible]

ποβιβάζω. Μ. άσω. far discendere. [illegible] (μτφρ.) diminuire. [illegible]

ποβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. germogliare di sotto. [illegible]

πόβλεμμα (τὸ) sguardo traverso, minaccioso, fiero. [illegible]

ποβλεπτικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. minacciante. [illegible]

ποβλέπω. Μ. βλέψομαι. guardare di nascosto, di sotto, di traverso, fieramente. [illegible]

πόβλεψις - εως (ἡ) il guardare di sotto, di traverso. [illegible] = Ὑπόβλεμμα.

πόβλημα (τὸ) tutto ciò che si mette di sotto. [illegible] Ἴδε καὶ Ὑποβολή. (6.)

πόβλητος (ὁ, ἡ) supposto, finto. [illegible] — βλήτως, ἐπίῤ.

ποβολεὺς - έως (ὁ) suggeritore. (Γαλλ. souffleur). [illegible]

ποβολή (ἡ) l'azione di mettere di sotto. 2. frode. 3. interruzione del discorso, replica. 4. esortazione. 5. imboscata. 6. strame. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

πυβολιμαῖος - α - ον. supposto, finto. [illegible]

πόβολος (ὁ, ἡ) impegnato. [illegible]

ποβόρβορος (ὁ, ἡ) fangoso. [illegible]

ποβρέχω. Μ. βρέξω. bagnare leggiermente. [illegible]

πόβρυχα, ἐπίῤ. sotto l'acqua. [illegible]

ποβρύχιος - α - ον. sommerso. [illegible]

ποβύθιος (ὁ, ἡ) = Ὑποβρύχιος.

πογαιος (ὁ, ἡ) = Ὑπόγειος.

πογαστρίζομαι. Μ. ίσομαι. empirsi il ventre, [illegible]

πογάστριον (τὸ) il basso ventre. [illegible]

πογάστριος (ὁ, ἡ) ch' è al disotto del ventre. [illegible]

Ὑπόγειος (ὁ, ἡ) sotterraneo. [illegible]

Ὑπογελάω - ῶ. Μ. γελάσομαι. sorridere. [illegible]

Ὑπογέμω (Χ. Μ.) esser quasi pieno. [illegible]

Ὑπογενειάσκω. Μ. άσω. cominciar ad avere la barba, impelare. [illegible]

Ὑπόγεως (ὁ, ἡ) = Ὑπόγειος.

Ὑπογίγνομαι (γίνομαι). Μ. γενήσομαι. incontrare, presentarsi. 2. cadere nella mente di qualcuno, esser ricordato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑπόγλαυκος (ὁ, ἡ) verdiccio. [illegible]

Ὑπογλυκαίνω. Μ. ανῶ. addolcire alquanto. [illegible]

Ὑπόγλυκυς - εος (ὁ, ἡ) dolcigno. [illegible]

Ὑπογλώσσιον (τὸ) pipita, male sotto la lingua. [illegible]

Ὑπογλώσσιος (ὁ, ἡ) ch'è sotto la lingua. [illegible]

Ὑπογλωσσὶς - ίδος (ἡ) = Ὑπογλώσσιον. la radice della lingua. [illegible]

Ὑπογνάμπτω. Μ. γνάμψω. incurvare. 2. soggiogare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑπογογγύζω. Μ. ύσω. borbottare. [illegible]

Ὑπογονάτιον (τὸ) cuscino che si mette sotto le ginocchia. [illegible]

Ὑπόγραμμα (τὸ) tutto ciò ch'è sottoscritto. [illegible] 2. = Στίμμι.

Ὑπογραμματεία (ἡ) la carica del sottosegretario. [illegible]

Ὑπογραμματεὺς - έως (ὁ) sotto-segretario. [illegible]

Ὑπογραμματεύω. Μ. εύσω. essere sottosegretario. [illegible]

Ὑπόγραμμος (ὁ) modello, esemplare. [illegible]

Ὑπογραφεὺς - έως (ὁ) scrivano, copista (Λατ. amanuensis). [illegible]

Ὑπογραφή (ἡ) sottoscrizione, firma. 2. disegno, abbozzo. 3. giuoco di parole, freddura (Γαλλ. calembour). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὑπογράφω. *M.* γράψω. sottoscrivere, firmare. 2. abbozzare. 3. imbellettare. [illegible]

Ὑπόγυιος (ὁ, ἡ) ch'è sotto mano, pronto. [illegible] — γυίως, ἐπίῤ.

Ὑπόγυος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Ὑπόγυρος (ὁ, ἡ) alquanto curvo, curvetto. [illegible]

Ὑπογυρόω-ῶ. *M.* ώσω. curvare un poco. [illegible]

Ὑποδάκνω. *M.* δήξομαι. mordere leggiermente. [illegible]

Ὑποδακρύω. *M.* ύσω. piangere, lagrimare un poco. [illegible]

Ὑποδαμάζω (δαμάω-ῶ). *M.* άσω. soggiogare, sottomettere. [illegible]

Ὑποδεής-έος (ὁ, ἡ) inferiore, minore. [illegible]

Ὑπόδειγμα (τὸ) esempio, modello, segno. [illegible]

Ὑποδείελος (ὁ, ἡ) che si fà verso sera. [illegible]

Ὑποδείκνυμι. *M.* δείξω. mostrare alquanto. 2. insegnare. [illegible] 2. [illegible]

Ὑποδείκτης-ου (ὁ) maestro, precettore. [illegible]

Ὑποδεκτήριον (τὸ) ricettacolo. 2. asilo, rifugio. [illegible] 2. [illegible]

Ὑποδέκτης-ου (ὁ) ricevitore. [illegible]

Ὑποδεκτικός-ή-όν. ospitale. [illegible]

Ὑποδεξίη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ὑποδοχή.

Ὑποδέξιος-α ἢ ος-ον. proprio a ricevere. [illegible]

Ὑπόδεξις-εως (ἡ) = Ὑποδοχή.

Ὑποδέομαι. *M.* δεήσομαι. pregare umilmente. [illegible]

Ὑποδέραιον (τὸ) collana. [illegible]

Ὑποδερίς-ίδος (ἡ) la parte inferiore del collo. 2. collana. [illegible] 2. [illegible]

Ὑποδέρω. *M.* δερῶ. scorticare. [illegible]

Ὑπόδεσμα (τὸ) pegno. [illegible]

Ὑποδεσμεύω. *M.* εύσω καὶ

Ὑποδεσμέω-ῶ. *M.* ήσω. = Ὑποδέω.

Ὑποδέσμιος (ὁ, ἡ) impegnato. [illegible]

Ὑποδεσμίς-ίδος (ἡ) ὑπκρ. τοῦ

Ὑπόδεσμος (ὁ) fascia. (Γαλλ. écharpe). [illegible]

Ὑποδέχομαι. *M.* δέξομαι. accogliere. 2. sostenere. 3. promettere. 4. approvare, acconsentire. 5. concepire. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Ὑποδέω. *M.* δήσω. legar di sotto. 2. impegnare. [illegible] 2. [illegible] (κυρ. μσ.) calzarsi. [illegible]

Ὑπόδηλος (ὁ, ἡ) assai manifesto, sufficientemente chiaro. [illegible]

Ὑποδηλόω-ῶ. *M.* ώσω. dichiarare, manifestare a sufficienza, indicare. [illegible]

Ὑποδήλωσις-εως (ἡ) dichiarazione. [illegible]

Ὑπόδημα (τὸ) calzamento, scarpa, stivale. [illegible]

Ὑποδημάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὑπόδημα.

Ὑποδηματοῤῥάφος (ὁ, ἡ) calzolajo. [illegible]

Ὑπόδησις-εως (ἡ) = Ὑπόδημα. 2. = Ὑπόδεσμος.

Ὑποδιαβάλλω. *M.* βαλῶ. calunniare di nascosto. [illegible]

Ὑποδιαίρεσις-εως (ἡ) suddivisione. [illegible]

Ὑποδιαιρέω-ῶ. *M.* ήσω. suddividere. [illegible]

Ὑποδιακονέω-ῶ. καὶ (μσ.)-έομαι-οῦμαι. *M.* ήσω-ομαι. Εἰμὶ —

Ὑποδιάκονος (ὁ) suddiacono. [illegible]

Ὑποδιαστολή (ἡ) virgola. [illegible] (,) [illegible]

Ὑποδιαφθείρω. *M.* φθερῶ. corrompere insensibilmente. [illegible]

Ὑποδιδάσκαλος (ὁ) sottomaestro, ripetitore. [illegible]

Ὑποδιδράσκω. *M.* ὑποδράσομαι. sottofuggere, scappare. [illegible]

Ὑποδίδωμι. *M.* ὑποδώσω. cedere. [illegible]

Ὑπόδικος (ὁ, ἡ) reo, delinquente, accusato. [illegible]

Ὑποδιοικητής-οῦ (ὁ) vice-governatore. [illegible]

Digitized by Google

πόδουλος (ὁ, ἡ) soggetto, ch' è sotto il potere altrui. [illegible]

ποδοχεῖον (τὸ) ospizio. [illegible]

ποδοχεύς-έως (ὁ) oste, ostiere. [illegible]

ποδοχή (ἡ) accoglienza. 2. ricettacolo. 3. asilo, rifugio. 4. approvazione. [illegible]

ποδράω-ῶ. Μ. δράσω. = 'Υπουργῶ.

ποδρήστειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

ποδρηστήρ (ὁ) × ἀντὶ 'Υπηρέτης.

ποδρομή (ἡ) asilo, rifugio, porto. [illegible]

πόδρομος (ὁ) = 'Υποδρομή.

ποδύνω ἤ (συχνότ.)

ποδύομαι. Μ δύσομαι. sottentrare, insinuarsi. 2. incaricarsi. 3. vestirsi. [illegible] 3. [illegible] (μτφ.) rifuggire. [illegible]

πόδυσις-εως (ἡ) rifugio. [illegible]

ποδύσκολος (ὁ, ἡ) difficiletto. [illegible]

'ποδύτης-ου (ὁ) sottana. [illegible]

'ποζακορεύω. Μ. εύσω. esser sotto-sagrestano. [illegible]

'ποζάκορος (ὁ, ἡ) sotto-sagrestano. [illegible]

'ποζεύγνυμι. Μ. ζεύξω. soggiogare, sottomettere. [illegible]

'πόζευξις-εως (ἡ) soggiogazione, soggezione. [illegible]

ποζύγιος (ὁ, ἡ) messo sotto il giogo. [illegible] (οὐσ.) 'Υποζύγιον (ἐνν. κτῆνος). bestia da soma. [illegible]

ποζυγέω-ῶ. Μ. ώσω. = 'Υποζεύγνυμι.

πόζωμα (τὸ) diafragma. 2. il banco de' remiganti. [illegible]

ποζώνιον (τὸ) sotto-cingolo. [illegible]

ποζώννυμι (ζωννύω). Μ ζώσω. cingere. 2. (μσ.) succingere. 3. preparare, allestire. [illegible]

'Υπόζωσμα (τὸ) = 'Υπόζωμα.

'Υπόθεμα (τὸ) base, fondamento. [illegible]

'Υποθερμαίνω. Μ. ανῶ. riscaldar alquanto, intiepidare. [illegible]

'Υπόθερμος (ὁ, ἡ) tiepido. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ.)

'Υπόθεσις-εως (ἡ) il metter di sotto. 2. fondamento. 3. argomento, proposta. 4. ipotesi, supposizione, condizione. [illegible]

'Υποθετικός-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. ipotetico, condizionale. [illegible]

'Υπόθετος (ὁ, ἡ) supposto. [illegible] (κυρ.) messo di sotto. [illegible] (οὐσ.) 'Υπόθετον (ἐνν φάρμακον.) suppositorio. [illegible]

'Υποθέω. Μ. θεύσομαι. = 'Υποτρέχω.

'Υποθεωρέω-ῶ. Μ. ήσω. osservare di sotto. [illegible]

'Υποθήγω. Μ. θήξω. aguzzare alquanto. [illegible]

'Υποθήκη (ἡ) = 'Υπόθεμα. 2. ipoteca, pegno, 3. precetto, ammonizione. [illegible]

'Υποθηκιμαῖος-α-ον. impegnato, messo in ipoteca. [illegible]

'Υποθορυβέω-ῶ. Μ. ήσω. cominciare a tumultuare. [illegible]

'Υποθρύπτομαι. Μ. θρύψομαι. darsi alle delizie. [illegible]

'Υποθυμίαμα (τὸ) καὶ

'Υποθυμίασις-εως (ἡ) suffumigio, la fragranza de' profumi. [illegible]

'Υποθυμιάω-ῶ. Μ. άσω. profumare, suffumicare. [illegible]

'Υποικέω-ῶ. Μ. ήσω. abitare, esser nascosto sotto. [illegible]

'Υποικουρέω-ῶ. Μ. ήσω. nascondersi (in casa). 2. tramare, macchinare. [illegible]

'Υποινος (ὁ, ἡ) pieno di vino. 2. mezzo ubbriaco, cotticcio. [illegible]

'Υποκαθαίρω. Μ. αρῶ. purgare, nettare di sotto o leggiermente. [illegible]

'Υποκάθαρσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ὑποκαθίζομαι. *M.* *ἑδοῦμαι.* imboscare. [illegible]

Ὑποκαθεύδω. *M.* *ευδήσω.* dormire alquanto. [illegible]

Ὑποκάθημαι. (*παρτ.* Ὑπεκαθήμην.) sedere sotto. 2. star ozioso. 3. imboscare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὑποκαθίημι. *M.* *καθήσω.* abbassare. [illegible]

Ὑποκαθίστημι. *M.* *καταστήσω.* sostituire, surrogare. [illegible]

Ὑποκαίω. *M.* *καύσω.* ardere metter il fuoco di sotto. [illegible]

Ὑποκαλύπτω. *M.* *καλύψω.* coprire di sotto. [illegible]

Ὑποκάμνω. *M.* *καμοῦμαι.* stancarsi alquanto. [illegible]

Ὑποκάμπτω. *M.* *κάμψω.* curvare alquanto. [illegible] (*ἀμτβτ.*) ritornare di nuovo. [illegible]

Ὑποκάπηλος (ὁ, ἡ) incettatore, rivenditore. [illegible]

Ὑποκαπνίζω. *M.* *ίσω.* suffumicare di sotto. [illegible]

Ὑποκάρδιος (ὁ, ἡ) nascosto nel cuore. [illegible]

Ὑποκαταβαίνω. *M.* *βήσομαι.* discendere gradatamente. [illegible]

Ὑποκατάβασις - εως (ἡ) l'azione di discendere gradatamente. [illegible] (*μτντ.*) diminuzione. [illegible]

Ὑποκατακλίνω. *M.* *κλινῶ.* far sedere all' ultimo posto. 2. cedere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑποκατάκλισις - εως (ἡ) collocamento nell' ultimo posto. 2. sommissione, soggezione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑποκαταμένω. *M.* *μενῶ.* restare un poco indietro. [illegible]

Ὑποκατασκευάζω. *M.* *άσω.* preparare di nascosto. [illegible]

Ὑποκατάστασις - εως (ἡ) sostituzione. [illegible]

Ὑποκατάστατος (ὁ, ἡ) sostituito, surrogato. [illegible]

Ὑποκάτω, *ἐπίῤ.* dissotto, sotto. [illegible]

Ὑποκάτωθεν, *ἐπίῤ.* dal dissotto. [illegible]

Ὑπόκαυμα (τὸ) ciò che serve per accender del fuoco. [illegible]

Ὑπόκαυσις - εως (ἡ) l'azione d' accendere, di mettere sotto del fuoco. [illegible] 2. = Ὑποκαύστρα.

Ὑποκαύστρα (ἡ) fornace di bagno. [illegible]

Ὑπόκαυστρον (τὸ) stufa, fornello. [illegible]

Ὑπόκειμαι. *M.* *κείσομαι.* soggiacere. [illegible] (*ὡς οὐσ.*) Ὑποκείμενον (τὸ) soggetto. [illegible]

Ὑπόκενος (ὁ, ἡ) vuoto, vano. [illegible]

Ὑποκενόω - ῶ. *M.* *ώσω.* vuotare, evacuare. [illegible]

Ὑποκεντέω - ῶ. *M.* *ήσω.* pungere, spronare dissotto. [illegible]

Ὑποκευθής - έος (ὁ, ἡ) nascosto dissotto. [illegible]

Ὑποκεύθω. *M.* *κεύσω.* nascondere dissotto. [illegible]

Ὑποκεφάλαιον (τὸ) guanciale. [illegible]

Ὑποκηρύσσω (ττω.) *M.* *ύξω.* imporre del silenzio per un banditore. [illegible]

Ὑποκιθαρίζω. *M.* *ίσω.* accompagnare il canto colla cetra. [illegible]

Ὑποκίνδυνος (ὁ, ἡ) esposto al pericolo, arrischiato. [illegible]

Ὑποκινέω - ῶ. *M.* *ήσω.* muovere dissotto, sommuovere. [illegible]

Ὑποκλάζω. *M.* *άσω.* inginocchiarsi alquanto. [illegible]

Ὑποκλάω - ῶ. *M.* *κλάσω.* rompere dissotto o leggiermente. [illegible]

Ὑποκλέπτω. *M.* *κλέψω.* rubare dissotto. [illegible] 2. = Ὑποκρύπτω.

Ὑποκλίνω. *M.* *κλινῶ.* abbassare, chinare. 2. sottomettere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑποκλονέω - ῶ. *M.* *ήσω.* agitare dalle fondamenta. [illegible]

Ὑποκλύζω. *M.* *κλύσω.* purgare dissotto. [illegible]

Ὑποκνίζω. *M.* *ίσω.* solleticare, titillare. [illegible]

Ὑποκοιλαίνω. *M.* *ανῶ.* render concavo, scavare dissotto. [illegible]

Ὑποκοίλιον (τὸ) = Ὑπογάστριον.

Digitized by Google

'Υπόκοιλος (ὁ, ἡ) concavo di sotto. տակը գոգաւոր. ներքը փոսոտ:

'Υποκολπίδιος καὶ 'Υποκόλπιος καὶ

'Υπόκολπος (ὁ, ἡ) che si trova nel seno. 2. amabile. 3. nascosto. գիրկը գտնըւող. 2. սիրելի. 3. ծածուկ. ծոցաբնակ պատսպարուած. 2. սիրելիկ. 3. ծածուկ:

'Υποκολυμβάω-ῶ. M. ήσω. nuotare sott' acqua, attuffarsi. ջրի տակէն լողալ. սուզուիլ ներքնապէս ծածկուիլ:

'Υπόκομψος (ὁ, ἡ) elegante. վայելուչ. նրբին, նրբաշինուած:

'Υπόκοπρος (ὁ, ἡ) mescolato collo sterco. աղբով խառնուած. աղտեղացեալ, աղբ եղած փորձուած:

'Υποκορίζομαι. M. ίσομαι. parlare come gl' infanti, servirsi delle espressioni carezzanti, vezzeggiare, diminuire i termini. մանկանց պէս խօսիլ, գգուանք արտայայտութիւններ գործածել, բառերը նուազեցընել. լեզուով մանկան ձեւով խօսիլ, փաղաքշական խօսքեր գործածել, նուազական բառեր գործել:

'Υποκόρισμα (τὸ) espressione carezzante, vezzeggiativa. գգուանք՝ փաղաքշական արտայայտութիւն. փաղաքշական բառ:

'Υποκορισμὸς (ὁ) vezzeggiamento, diminuzione de' termini. բառերը փաղաքշելը՝ նուազեցընելը. նուազական բառ:

'Υποκοριστικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. vezzeggiativo, diminutivo. փաղաքշական, նուազական (անուն). խօսք նուազական:

'Υποκουφίζω. M. ίσω. alleggerire alquanto. քիչ մը թեթեւցընել. քիչ մը թեթեւացնել:

'Υπόκουφος (ὁ, ἡ) alquanto leggiero. քիչ մը թեթեւ. թեթեւկեկ:

'Υποκρατήριον (τὸ) la base del bicchiere. բաժակակալ, սկիհին տակը. բաժակին ստորոտը:

'Υπόκρημνος (ὁ, ἡ) un poco precipitoso. քիչ մը զառիվայր՝ սեպացեալ. քիչ մը ապառաժոտ:

'Υποκρίνομαι. M. κρινοῦμαι. fingere, simulare. 2. rispondere. 3. interpretare. կեղծել, կեղծաւորել. 2. պատասխանել. 3. մեկնել. կեղծ ըլլալ, կեղծաւոր ըլլալ. 2. պատասխան տալ. 3. մեկնիչ ըլլալ:

'Υποκρισία × ἀντὶ

'Υπόκρισις-εως (ἡ) risposta. 2. finzione, simulazione, ipocrisia. պատասխան. 2. կեղծիք, կեղծաւորութիւն. պատրանք. 2. կեղծաւորութիւն:

'Υποκριτὴρ × ἀντὶ

'Υποκριτής-οῦ (ὁ) attore del teatro. 2. ipocrita, simulatore. 3. interprete. դերասան. 2. կեղծաւոր. 3. մեկնիչ. կեղծաւոր. 2. կեղծաւոր, կեղծաւոր մարդ. 3. մեկնիչ:

'Υποκριτικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. che concerne l' attore del teatro. դերասանի պատկանած. կեղծաւորաբար:

'Υποκρούω. M. ούσω. battere di sotto o leggiermente. 2. far l' accordo di musica. 3. interrompere il discorso. տակէն կամ կամաց զարնել. 2. ներդաշնակութիւն ընել. 3. մէկուն խօսքը կտրել, ընդհատել. ստորին կողմէն կամ կամաց զարնել. 2. ձայնակցել. 3. ուրիշի խօսքը կտրել:

'Υποκρύπτω. M. κρύψω. nascondere, celare. պահել, թաքուցանել. ծածկել. 1. ծածկել. (μσ.) dissimulare. կեղծել. կեղծաւոր ըլլալ:

'Υπόκρυψις-εως (ἡ) occultazione. պահելը. ծածկում:

'Υποκυμαίνω. M. ανῶ. ondeggiare. ծածանիլ. ալեկոծիլ:

'Υπόκυρτος (ὁ, ἡ) curvetto. ծռեկեկ. կորիկ:

'Υποκυρτόω-ῶ. M. ώσω. curvare alquanto. քիչ մը ծռել. քիչ մը կորել:

'Υποκώλιον (τὸ) la parte di dietro della coscia. ազդրի ետեւի կողմը. ազդրին ետեւի մասը:

'Υπόκωφος (ὁ, ἡ) sordastro. խլկեկ, դժուարալուր. ականջը ծանր:

'Υπολαΐς-ΐδος (ἡ) capinera (Γαλλ. fauvette). սեւագլուխ (սեւ գագաթ ունեցող թռչուն մը). պզտիկ թռչուն (որ կը թխսէ կկուին ձուերը):

'Υπολαμβάνω. M. λήψομαι. caricarsi. 2. prendere di sotto, di soppiatto. 3. tener in dietro, soffermare. 4. ritenere, arrestare. 5. succedere. 6. interrompere il discorso. 7. opinare, stimare, operare. բեռը կռնակը առնել. 2. տակէն՝ գաղտուկ ընել՝ գործել. 3. ետ բռնել, քիչ մը կեցընել. 4. զսպել, կասեցընել. 5. յաջորդել, անընդմիջաբար հանդիպիլ. 6. մէկուն խօսքը կտրել՝ ընդհատել. 7. կարծել, յուսալ. կրելու չափ ունենալ. 2. ստորին կողմէն առնել. 3. ետ դարձնել, ետ դարձնել. 4. զսպել, ետ պահել. 5. յաջորդել, որ մէկը մէկուն յաջորդէ. 6. ուրիշին խօսքը կտրել. 7. կարծել, սեպել:

'Υπολαμπὴς-έος (ὁ, ἡ) alquanto brillante. քիչ մը փայլուն. փայլփլուն:

'Υπολάμπω. M. ψω. cominciar a brillare. փայլելու սկսիլ. փայլփլել:

'Υπόλαμψις-εως (ἡ) splendore debole, lento. քիչ փայլուն. փայլկտուն:

'Υπολανθάνω. M. λήσω. occultarsi sotto. տակը պահուըտիլ. ծածուկ կենալ:

'Υπολαπάζω. M. άσω. evacuare. պարպել (փորը). դատարկել (փորը):

'Υπολέγω. M. λέξω. dettare. թելադրել, դասաւորելով կրկնել տալ. գրելու համար թելադրել: = 'Υπαγορεύω

'Υπόλειμμα (τὸ) il resto, residuo. մնացուած, մնացորդ. պակաս մնացած նշխար:

'Υπολείπω. M. λείψω. lasciare (πθ.) restare dietro, rimanere. 2. mancare. ետ ձգել կամ մնալ. 2. պակսիլ. ետ մնալ, պակաս ըլլալ. 2. պակսիլ:

'Υπόλευκος (ὁ, ἡ) bianchetto. ճերմըկկեկ. սպիտակագոյն:

'Υπολήγω. M. λήξω. cessare, diminuire poco a poco. քիչ քիչ դադրիլ՝ պակսիլ. պակսիլ:

'Υπόλημμα (τὸ) = Κύημα.

'Υποληπτικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. opi-

Digitized by Google

nabile. [illegible]

'Υπόληψις - εως (ἡ) opinione, parere. [illegible]

'Υπολιμώδης - εος (ὁ, ἡ) alquanto affamato. [illegible]

'Υπολιπαίνω. M. ανῶ. ingrassare poco a poco. [illegible]

'Υπολίπαρος (ὁ, ἡ) alquanto grasso, flacco, floscio. [illegible]

'Υπολισθαίνω (άνω.) M. ολισθήσω. sdrucciolarsi poco a poco. [illegible]

'Υπολογίζομαι. M. ίσομαι. calcolare, supputare, far conto. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ).

'Υπολογισμὸς (ὁ) conto. [illegible] (κυρ. καὶ μτφρ).

'Υπόλογος (ὁ, ἡ) responsabile. [illegible]

'Υπόλοιπος (ὁ, ἡ) rimanente. [illegible]

'Υπολοχαγὸς (ὁ) luogotenente. [illegible]

'Υπόλυσις - εως (ἡ) τὸ ὑπό. τοῦ

'Υπολύω. M. ύσω. sciogliere, slegare. 2. scalzare. 3. snervare. 4. liberare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

'Υπολωφάω - ῶ. M. ήσω. cessare poco a poco. [illegible]

'Υπομάζιος (ὁ, ἡ) lattante. [illegible]

'Υπόμακρος (ὁ, ἡ) lunghetto. [illegible]

'Υπομαλάσσω. M. άξω. mollificare poco a poco. [illegible]

'Υπομαραίνομαι. M. μαρανθήσομαι. appassire poco a poco. [illegible]

'Υπομάσθιος (ὁ, ἡ) = 'Υπομάζιος.

'Υπόμαυρος (ὁ, ἡ) oscuro. [illegible]

'Υπομβρος (ὁ, ἡ) piovoso. [illegible]

'Υπομειδιάω - ῶ. M. άσω. sorridere. [illegible]

'Υπομείων - ονος (ὁ, ἡ) inferiore. [illegible]

'Υπόμελας - ανος (ανα - αν). [illegible]

'Υπομενετικὸς - ἡ - όν. paziente. [illegible]

'Υπομενητικὸς - ἡ - όν. = τ. προηγ.

'Υπομενητὸς - ἡ - όν. tollerabile. [illegible]

'Υπομένω. M. μενῶ. rimanere, restare, sostenere, perseverare. 2. soffrire, sopportare. [illegible] 2. [illegible]

[illegible] 2. [illegible]

'Υπομερίζω. M. ίσω. = 'Υποδιαιρῶ.

'Υπομερισμὸς (ὁ) = 'Υποδιαίρεσις.

'Υπομήκης - εος (ὁ, ἡ) lunghetto. [illegible]

'Υπομήτριος (ὁ, ἡ) che sta ancora nell' utero della sua madre. [illegible]

'Υπομίγνυμι. M. μίξω. mescolare poco a poco. [illegible]

'Υπομιμνήσκω. M. ὑπομνήσω. ricordare, suggerire. [illegible]

'Υπόμισθος (ὁ, ἡ) = Μισθωτός.

'Υπομνάομαι - ῶμαι. M. μνήσομαι. = 'Υπομιμνήσκομαι. 2. incitare la femmina all' adulterio. [illegible]

'Υπόμνημα (τὸ) comentario, giornale. [illegible]

'Υπομνηματίζω. M. ίσω. passare nel giornale. 2. comentare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υπομνημάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. 'Υπόμνημα.

'Υπομνηματισμὸς (ὁ) comentazione. [illegible]

'Υπομνηματιστὴς - οῦ (ὁ) comentatore. [illegible]

'Υπομνηματογραφέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

'Υπομνηματογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di comentari. [illegible]

'Υπόμνησις - εως (ἡ) commemorazione. [illegible]

'Υπομνηστεύομαι. M. εύσομαι. fidanzare. [illegible]

'Υπόμνυμαι. M. ομοῦμαι. dimandare nel tribunale la dilazione del suo aggiornamento. [illegible]

'Υπομονὴ (ἡ) pazienza. [illegible]

'Υπομονητικὸς, 'Υπομονητός. = 'Υπομενητικός, 'Υπομενητός.

'Υπομόχλιον (τὸ) ipomoclio. [illegible]

'Υπομύσαρος (ὁ, ἡ) alquanto fetido. [illegible]

'Υπομύω. M. μύσω. sorchiudere. [illegible]

'Υπόμωρος (ὁ, ἡ) scioccherello. [illegible]

'Υπονέμομαι. M. νεμοῦμαι. pascersi di sotto. 2. minare. 3. ingannare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Υπονεύω. M. εύσω. far cenno, ammiccare. [illegible]

Digitized by Google

'Υπονέφελος (ὁ, ἡ) coperto di nuvole. ամպերով զգածեալ. պատալուածոյ ելն ֆոփ-լանմըլ:

'Υπονέω. M. νεύσομαι ἢ νευσοῦμαι. nuotare sott'acqua. ջրի տակը լողալ. ասայման ալթընփան ենաղել, փալմաք:

'Υπονήχομαι. M. νήξομαι. = τ. προηγ.

'Υπονίζω (νίπτω). M. νίψω. lavarsi (i piedi). (ոտւընեքը) լուալ. (այաքըրըը) եայ-քամաք:

'Υπονοέω-ῶ. M. ήσω. congetturare. 2. sospettare. կարծիք ընել. 2. երկբայել. թաշգըն եթմեք. 2. շէափէլենդեք:

'Υπονόημα (τὸ) congettura. 2. sospetto. կարծիք, կշռադատութիւն. 2. կասկած. թաշգըն. 2. շէափէ:

'Υπονοητής-οῦ (ὁ) sospettoso. կասկածոտ. շէֆէլի, էշիէլլի:

'Υπονοθεύω. M. εύσω. falsare, corrompere di soppiatto. ծածուկ խարդախել՝ աւրել. ճշլի գալպ էթմեք՝ պօզմաք:

'Υπόνοια (ἡ) sospetto. 2. allegoria. կասկած. 2. այլաբանութիւն. շէֆէ, շէափէ. 2. մեզալ, իսթիարէ:

'Υπονομεύω. M. εύσω. minare. ական հատանել. լաղըմ ազմաք:

'Υπονομὴ (ἡ) mina. ական. լաղըմ:

'Υπόνομος (ὁ) = τ. προηγ.

'Υπονος (ὁ) argano. անուարդ. պըծարքար:

'Υπόνοσος (ὁ, ἡ) ammalaticcio. հիւանդոտ. խասթէ գըլըխ:

'Υπονοστέω-ῶ. M. ήσω. ritornare indietro. ետ դառնալ. կէրի փէօնմեք:

'Υπονόστημα (τὸ) ritorno. դարձ. ավտէթ:

'Υπονοτίζω. M. ίσω. inumidire alquanto. քիչ մը խոնաւցընել. պիր ազ նէմլէթմեք:

'Υπονυμφὶς-ίδος (ἡ) = Παράνυμφος.

'Υπόξανθος (ὁ, ἡ) biondetto. խարտեաշի նման. քամըրաշըմ, սարըմթըրագ:

'Υποξηραίνω. M. ανῶ. disseccare alquanto. քիչ մը չորցընել. պիր ազ գուրութմաք:

'Υπόξηρος (ὁ, ἡ) alquanto arido. քիչ մը չոր. գուրուճա:

'Υπόξυλος (ὁ, ἡ) ch'è di legno dissotto. տակը փայտէ. ալթը օդունտան:

'Υποξυς-εος (ὁ, ἡ) alquanto acuto. քիչ մը սուր. սիվրիճէ:

'Υποπάσσω. M. πάσω. spruzzare, spargere dissotto. տակը ցանել՝ փռել. ալթընտան էքմէք՝ սէրփմէք:

'Υπόπαχυς (ὁ, ἡ) grassetto. քիչ մը գէր. սէմիզճէ:

'Υποπεινάω-ῶ. M. ήσω. cominciar ad affamarsi. անօթենալու սկսիլ. աճըքմայա պաշլամաք:

'Υποπέλιδνος καὶ

'Υποπέλιος (ὁ, ἡ) alquanto livido. քիչ մը կապուտակ, կապտարադոյն. պիր ազ մօրարմըշ, մօրամսը:

'Υπόπεμπτος (ὁ, ἡ) spedito di nascosto. գաղտուկ խրկուած. կիզլի եօլլանմըշ:

'Υποπέμπω. M. πέμψω. mandare di nascosto. գաղտուկ խրկել. կիզլի եօլլամաք:

'Υποπεράτωσις-εως (ἡ) compimento, terminazione. կատարելը, աւարտում. թէքմիլ էթմէ, թիմամլըգ:

'Υποπετάννυμι. M. πετάσω. stendere dissotto. տակը փռել. ալթընա եայմաք:

'Υποπέτασμα (τὸ) tappeto. օթոց. խալը:

'Υποπιθηκίζω. M. ίσω. imitare la scimia. կապիկի նմանիլ. մայմունա պէնզէթմեք:

'Υπόπικρος (ὁ, ἡ) amaretto. լեղկեկ. աճըմթըրագ:

'Υποπίμπλημι. M. ὑποπλήσω. empiere abbastanza. բաւականաչափ լեցընել. եէթէրի տօլտուրմաք:

'Υποπίμπρημι. M. ὑποπρήσω. = 'Υποκαίω.

'Υποπίνω. M. πίομαι. bevere alquanto. քիչ մը խմել. պիր ազ իչմեք:

'Υποπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere sotto. 2. prostrarsi a'piedi. տակը իյնալ. 2. ոտքը իյնալ. ալթընա տիւշմեք. 2. այաղընա քափանմաք. Ἴδε καὶ 'Υπόκειμαι.

'Υποπλέκω. M. πλέξω. trecciare disotto. տակէն հիւսել. ալթընտան էօրմեք:

'Υποπληρόω-ῶ. M. ώσω. = 'Υποπίμπλημι.

'Υποπνέω. M. πνεύσομαι. soffiare di sotto. տակէն փչել. ալթընտան իւֆիւրմեք:

'Υποποδίζω. M. ίσω. retrocedere. ետ քաշել՝ երթալ. կէրի կէրի եիւրիւմեք՝ չեքիլմեք:

'Υποπόδιον (τὸ) predella. պատուանդան. պասամագ, իսքեմլէ:

'Υποπόδιος (ὁ, ἡ) posto sotto i piedi. ոտից տակ դրուած. այագ ալթընա գօնուլմուշ:

'Υπόποδος (ὁ, ἡ) = 'Υποπόδιος. 2. = 'Υπόπους.

'Υποποιέω-ῶ. M. ήσω. metter disotto. 2. eccitare pian piano. տակը դնել. 2. կամաց կամաց գրգռել՝ զրգել. ալթընա գօյմաք. 2. աղըր աղըր թահրիք էթմեք. (συχνότ. μσ.) adulare, cattivarsi l'animo di qualcuno. շողոքորթել, մէկուն սիրտը ձեռք բերել՝ իրեն քաշել. թէլթիգօզլուգ էթմեք, պիրինին կէօնլիւնի էլէ կէթիրիպ քէնտի թարաֆընա չեքմեք:

'Υποπόλιος (ὁ, ἡ) di cui i capelli cominciano ad incanutire. մազերը ճերմկնալու սկսող. սաչը աղարմայա պաշլայան:

'Υποπομπη (ἡ) ordine. պատուէր. եմր, թէմպիհ:

'Υποπορεύομαι. M. εύσομαι. = 'Υπέρχομαι.

'Υποπόρευσις-εως (ἡ) insinuazione. սպրդելը. սօգուլմա, կիրիշ, սիզիշ:

'Υποπόρφυρος (ὁ, ἡ) che inclina al color purpureo. ծիրանագունի մօտ. ալ ռենկե եագըն, գըրմըզըմսը:

'Υπόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha de'piedi dissotto. տակը ոտքեր ունեցող. ալթընտա այագլարը օլան:

'Υπόπρωρος (ὁ, ἡ) che ha la prora bassa. առջեւի կողմը ցած եղող (նաւ). պաշը ալչագ (կէմի):

'Υπόπτερος (ὁ, ἡ) alato. 2. veloce. թեւաւոր. 2. արագ. գանաթլը. 2. չապըգ, թիզ:

'Υποπτεύω. M. εύσω. sospettare, dubitare. 2. congetturare. 3. spiare. երկբայել, կասկածել. 2. կշռադատել, կարծիք ընել. 3. լրտեսել. շէափէլենմեք, էշիէլլենմեք. 2. թահմին գայաս էթմեք. 3 կիօզլեմեք:

'Υπόπτης (ὁ) sospettoso. կասկածոտ.

Digitized by Google

[illegible] (ἐπὶ ἵππου.) ombroso (cavallo). [illegible] (ἐ). [illegible] (—):

Ὕποπτος (ὁ, ἡ) sospetto, sospettoso. [illegible]

Ὑπόπτως, ἐπίῤ. sospettosamente. [illegible]

Ὑποπυῤῥίζω. M. ίσω. Εἰμὶ —

Ὑπόπυῤῥος (ὁ, ἡ) rossiccio. [illegible]

Ὑπόρθριος (ὁ, ἡ) mattutino. [illegible]

Ὑποῤῥάπτω. M. ῥάψω. cucire dissotto. [illegible]

Ὑποῤῥέω. M. ῥυήσομαι. colare dissotto. 2. cadere pian piano. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑπόῤῥιζος (ὁ, ἡ) ch'è sotto la radice. 2. che ha della radice, radicato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑπόῤῥινος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il naso. 2. che parla col naso. (Γαλλ. nasillard). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (ουσ.)

Ὑπόῤῥινα (τὰ) mustacchi. [illegible]

Ὑποῤῥίπτω. M. ῥίψω. gettare al dissotto. 2. soggettare, sottomettere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑπόῤῥυσις - εως (ἡ) lo scorrere, il colare dissotto, deflusso. 2. canale sotterraneo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑποῤῥωδέω - ῶ. M. ήσω. temere alquanto. [illegible]

Ὑπορύσσω (ττω). M. ορύξω. = Ὑποσκάπτω.

Ὑπορχέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. ballare al suono d'un instrumento musicale. [illegible]

Ὑπόρχημα (τὸ) canto che regolava i passi de' ballerini. [illegible]

Ὑποσαγής - έος (ὁ, ἡ) che porta basto. (Λατ. clitellarius). [illegible]

Ὑποσαλεύω. M. εύσω. agitare alquanto, smuovere. [illegible]

Ὑπόσαπρος (ὁ, ἡ) alquanto marcito. [illegible]

Ὑποσέληνος (ὁ, ἡ) sullunare. [illegible]

Ὑποσημαίνω. M. ανῶ. segnare dissotto, sottoscrivere. 2. indicare, mostrare in una maniera oscura. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑποσημειόω - ῶ καὶ (μσ. ὃ καὶ εὐχρηστότ.) όομαι - οῦμαι. M. ώσω - ομαι. notare di sotto. [illegible]

Ὑποσημείωσις - εως (ἡ) annotazione. [illegible]

Ὑποσήπω. M. σήψω. cominciare a marcire. [illegible]

Ὑποσιγάω - ῶ. M. σιγήσομαι. tacere, non rispondere. [illegible]

Ὑποσίδηρος (ὁ, ἡ) ch'è di ferro al dissotto. [illegible]

Ὑποσιωπάω - ῶ. M. ήσομαι. tacere. (Λατ. reticeo). [illegible]

Ὑποσιώπησις - εως (ἡ) reticenza. [illegible]

Ὑποσκάπτω. M. σκάψω. minare. [illegible]

Ὑποσκαφὴ (ἡ) mina. [illegible]

Ὑποσκελίζω. M. ίσω. dar il gambetto soppiantare. 2. ingannare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑποσκέλισμα (τὸ) gambetto, caduta cagionata dal gambetto. 2. frode. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑποσκελισμὸς (ὁ) l'azione di dar il gambetto, di soppiantare. [illegible]

Ὑποσκέπτομαι. M. σκέψομαι. congetturare. [illegible]

Ὑποσκιάζω. M. άσω. adombrare, oscurare. [illegible]

Ὑποσκίασις - εως (ἡ) adombramento. [illegible]

Ὑπόσκιος (ὁ, ἡ) adombrato. [illegible]

Ὑπόσκληρος (ὁ, ἡ) duretto. [illegible]

Ὑποσκότεινος (ὁ, ἡ) oscuretto. [illegible]

Ὑπόσμος (ὁ, ἡ) che ha un po' d'odore. 2. che ha qualche sentore di... [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑποσμύχω. M. σμύξω. consumare con fuoco lento. [illegible]

Ὑπόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo. [illegible]

Ὑποσπάω - ῶ. M. σπάσω. tirare dissotto. [illegible]

Ὑποσπείρω. M. σπερῶ. seminare di nascosto. [illegible] (…). [illegible] (…):

Ὑποσπογγίζω. M. ίσω. asciugare leggier-

Digitized by Google

mente con una spugna. [illegible]

Ὑπόσπονδος (ὁ, ἡ) che fà o che si fà dietro un patto. [illegible]

Ὑποστάζω. M. στάξω. distillare. [illegible]

Ὑποστάθμη (ἡ) feccia. 2. fondamento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑπόστασις-εως (ἡ) = Ὑποστάθμη. 2. ipostasi, persona. 3. coraggio, fiducia. 4. beni, averi. 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ὑποστάτης-ου (ὁ) che ha prodotto la natura delle cose. [illegible]

Ὑποστατικῶς, ἐπίῤ. coraggiosamente. 2. ipostaticamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑπόστατος (ὁ, ἡ) tollerabile. [illegible]

Ὑπόστεγος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il tetto. [illegible]

Ὑποστέγω. M. στέξω. = Ὑποκρύπτω.

Ὑποστέλλω. M. στελῶ. tirar abbasso, abbassare. 2. diminuire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (μσ.) raggrinzarsi pel timore. [illegible]

Ὑποστενάζω. M. άσω. gemere in segreto. [illegible]

Ὑπόστενος (ὁ, ἡ) un poco stretto. [illegible]

Ὑποστένω (X. M.) = Ὑποστενάζω.

Ὑπόστερνος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il petto. [illegible]

Ὑπόστημα (τὸ) appoggio, sostegno. 2. corpo di guardia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Ὑποστάθμη. 4. = Ὑπόστασις.

Ὑποστήριγμα (τὸ) = τ. προηγ. (1).

Ὑποστηρίζω. M. ίσω. appoggiare. [illegible]

Ὑποστιγμὴ (ἡ) virgola. [illegible] (,) [illegible]

Ὑποστίζω. M. ίσω. virgolare, separare con delle virgole. [illegible]

Ὑποστίλβω. M. στίλψω. brillare alquanto. [illegible]

Ὑποστολὴ (ἡ) abbassamento. 2. timidità. 3. fuga. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὑποστόμια (τὰ) morso di briglia. [illegible]

Ὑποστορέννυμι καὶ Ὑποστόρνυμι. M. ὑποστορέσω. stendere al dissotto. [illegible]

Ὑποστρατηγέω-ῶ. M. ήσω. essere luogotenente-generale. [illegible]

Ὑποστράτηγος (ὁ, ἡ) luogotenente-generale. [illegible]

Ὑποστρατοφύλαξ-ακος (ὁ) = τ. προηγ.

Ὑποστρέφω. M. στρέψω. far ritornare indietro. 2. mutar parere. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑποστρόγγυλος (ὁ, ἡ) tondetto, un poco rotondo. [illegible]

Ὑποστροφὴ (ἡ) ritorno. [illegible]

Ὑπόστρωμα (τὸ) ciò che si stende al dissotto. [illegible]

Ὑποστρώννυμι. M. στρώσω. = Ὑποστορέννυμι.

Ὑπόστυλος (ὁ, ἡ) sostenuto sù delle colonne. [illegible]

Ὑποστυλόω-ῶ. M. ώσω. appoggiare sù delle colonne. [illegible]

Ὑποσυγχέω (συγχύνω.) M. χεύσω. mescolare alquanto. [illegible]

Ὑποσύρω. M. συρῶ. tirare giù. [illegible] 2. = Δελεάζω.

Ὑπόσφαγμα (τὸ) il sangue della vittima. 2. l'inchiostro della seppia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑποσφάζω. M. άσω. scannare. [illegible]

Ὑποσφάττω. M. σφάξω. Ἀττ. ἀντὶ Ὑποσφάζω.

Ὑποσφίγγω. M. σφίγξω. stringere, legare di sotto strettamente. [illegible]

Ὑποσφραγίζω. M. ίσω. sigillare dissotto. [illegible]

Ὑπόσχεσις-εως (ἡ) promessa. [illegible]

Ὑποσχετικὸς-ὴ-όν. chi promette facilmente. [illegible]

Ὑποσχίζω. M. σχίσω. fendere dissotto. [illegible]

Ὑποσωρεύω. M. εύσω. accumulare poco a poco. [illegible]

Ὑποταγὴ (ἡ) subordinazione, soggezione. [illegible]

Ὑποτακτικὸς-ὴ-όν. che ha la facoltà di sottomettere. [illegible] (Γρμτ.) Ὑποτακτικὴ (ἡ) (ἐνν. ἔγκλισις.) (modo) soggiuntivo. [illegible] ([illegible]) [illegible]

Digitized by Google

ʽΥπόταξις-εως (ἡ) soggiogamento. [illegible]

ʽΥποτάσσω (ττω.) M. τάξω. sottomettere, soggiogare, subordinare. [illegible]

ʽΥποταύριον (τὸ) = Περίνεον.

ʽΥποταφρεύω. M. εύσω. = ʽΥποσκάπτω.

ʽΥποτείνω. M. τενῶ. stendere dissotto. [illegible] (ὀθ.) ʽΥποτείνουσα (ἡ) ipotenusa, linea opposta all'angolo retto in un triangolo. [illegible] (συνωδχ.) promettere. 2. eccitare. [illegible]

ʽΥποτειχίζω. M. ίσω. costruire un muro dissotto. [illegible]

ʽΥποτελέω-ῶ. M. τελέσω. pagare (il tributo). [illegible]

ʽΥποτελής-έος (ὁ, ἡ) tributario. [illegible]

ʽΥποτέμνω. M. τεμῶ. tagliare, troncare di sotto. 2. tagliar di mezzo, sorprendere. [illegible]

ʽΥποτηρέω-ῶ. M. ήσω. spiare. [illegible]

ʽΥποτίθημι. M. ὑποθήσω. mettere, porre al dissotto, sottoporre. 2. metter per base, per fondamento. 3. supporre. 4. suggerire. 5. impegnare. 6. (μσ.) consigliare. [illegible]

ʽΥποτιμάω-ῶ. M. ήσω. valutare di meno. [illegible] (ἰδιατ. μσ.) arbitrare un' ammenda minore di quella che s'è imposta dal giudice. [illegible]

ʽΥποτίμησις-εως (ἡ) diminuzione d'una ammenda. 2. pretesto. [illegible]

ʽΥποτίτθιος καὶ ʽΥπότιτθος (ὁ, ἡ) lattante. [illegible]

ʽΥποτομεύς-έως (ὁ) coltello. 2. falce. [illegible]

ʽΥποτομή (ἡ) l'azione di tagliare dissotto. 2. privazione. [illegible]

ʽΥποτοξεύω. M. εύσω. dardeggiare da basso all' alto. [illegible]

ʽΥποτραυλίζω. M. ίσω. Εἰμὶ —

ʽΥπότραυλος (ὁ, ἡ) un poco balbo, scilinguatello. [illegible]

ʽΥποτραχήλιον (τὸ) la parte al dissotto del collo. 2. collarino della collana. (Γαλλ. gorgerin). [illegible]

ʽΥπότραχυς-εος (ὁ, ἡ) un poco aspro, duro. [illegible]

ʽΥποτρέπομαι. M. τραπήσομαι. ritornar indietro. [illegible]

ʽΥποτρέφω. M. θρέψω nudrire di nascosto. [illegible]

ʽΥποτρέχω. M. θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι. correre di sotto. 2. insinuarsi. 3. arrestare colui che fugge, sorprendere per una traversa. 4. cattivarsi il favore di qualcuno. [illegible]

ʽΥποτρίβω. M. τρίψω. logorare dissotto. [illegible]

ʽΥποτροπή (ἡ) ritorno. 2. accesso d'una malattia. [illegible]

ʽΥποτροπιάζω. M. άσω. avere degli accessi. [illegible]

ʽΥποτροπικός-ή-όν. che ha degli accessi (malattia). [illegible]

ʽΥπότροπος (ὁ, ἡ) che ritorna indietro. [illegible] 2. [illegible]

ʽΥπότροχος (ὁ, ἡ) che ha delle ruote di sotto. [illegible]

ʽΥπότρυγος (ὁ, ἡ) piena di feccia. [illegible]

ʽΥποτρύζω M. τρύξω. brontolare. [illegible]

ʽΥποτρώγω. M. τρώξομαι. mangiare di nascosto, o poco oppure prima. [illegible]

ʽΥποτυγχάνω. M. τεύξομαι. rispondere con prontezza, replicare. (Γαλλ. répartir). 2. incontrare. [illegible]

ʽΥποτυπόω-ῶ. M. ώσω. delineare, abbozzare, descrivere. [illegible]

ʽΥποτύπτω. M. ψω. battere giù o dissotto. [illegible]

ʽΥποτύπωσις-εως (ἡ) modello, esempla-

re. 2. abbozzo, disegno. 3. ipotiposi, descrizione (figura rettorica). յարմարութիւն, օրինակ. 2. գծագիր, գաղափար. 3. նկարագրութիւն (ճարտասանական ձեւ մի է). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὑπότυφλος (ὁ, ἡ) losco. [illegible]

Ὑποτύφω. M. θύψω. abbruciare a lento fuoco. 2. eccitare, infiammare. [illegible] 2. [illegible]

Ὑπουδαῖος - α - ον. = Ὑπόγειος.

Ὕπουλος (ὁ, ἡ) (piaga) nascosta sotto la cicatrice, che non è intieramente guarita. 2. ipocrita, furbo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — ούλως, ἐπίῤ.

Ὑπουλότης (ἡ) ipocrisia, furberia. [illegible]

Ὑπουραῖος - α - ον. ch' è sotto la coda. [illegible]

Ὑπουράνιος - α ἢ ος - ον. ch' è sotto il cielo. [illegible]

Ὑπουργέω - ῶ. M. ήσω. servire, ajutare. 2. accordare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑπούργημα (τὸ) ministero, servizio. [illegible]

Ὑπούργησις - εως καὶ

Ὑπουργία (ἡ) ministero. 2. officiosità, ossequio. [illegible] 2. [illegible]

Ὑπουργικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. ministeriale. [illegible]

Ὑπουργὸς (ὁ, ἡ) ministro. [illegible]

Ὑπουρὶς - ίδος (ἡ) groppiera, posolina. [illegible]

Ὑποφαίνω. M. φανῶ. mostrare per metà. [illegible]

Ὑποφαύσκω. M. φαύσω. cominciare a brillare. [illegible]

Ὑποφέρω. M. ὑποίσω. sopportare, sostenere, soffrire, tollerare. [illegible] 2. = Προφασίζομαι.

Ὑποφεύγω. M. φεύξομαι. = Ὑπεκφεύγω.

Ὑποφητεύω. M. εύσω. interpretare gli oracoli. [illegible]

Ὑποφήτης - ου (ὁ) interprete degli oracoli, profeta, indovino. [illegible]

Ὑποφητικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. profetico. [illegible]

Ὑποφήτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Ὑποφήτης.

Ὑποφθάλμιος (ὁ, ἡ) posto al dissotto degli occhi. [illegible]

Ὑποφθάνω. M. φθάσω, φθήσομαι. = Προφθάνω.

Ὑποφθέγγομαι. M. φθέγξομαι. replicare. [illegible] = Ὑπολαμβάνω.

Ὑποφθείρω. M. φθερῶ. corrompere (πθ.) corrompersi, consumarsi pian piano. [illegible]

Ὑποφθόνως, ἐπίῤ. con qualche invidia. [illegible]

Ὑποφλέγω. M. φλέξω. ardere di sotto. [illegible]

Ὑποφόνια (τὰ) ammenda che si paga per una uccisione, prezzo del sangue. [illegible]

Ὑποφορὰ (ἡ) obbiezione. 2. tributo, imposto. 3. mina. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὑπόφορος (ὁ, ἡ) tributario. [illegible]

Ὑποφυγὴ (ἡ) sotterfugio. 2. rifugio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὑποφυσάω - ῶ. M. ήσω. soffiare di sotto. [illegible]

Ὑποφυτεύω. M. εύσω. piantare dissotto. [illegible]

Ὑποφώνησις - εως (ἡ) incoraggiamento con delle grida. [illegible]

Ὑποχαίνω. M. χανοῦμαι. stare colla bocca aperta. [illegible]

Ὑποχαίρω. M. χαρήσομαι. rallegrarsi nel fondo del cuore, gioire frà sè. [illegible]

Ὑπόχαλκος (ὁ, ἡ) mischiato di rame. [illegible]

Ὑποχαλκόω - ῶ. M. ώσω. mischiare di rame. [illegible]

Ὑποχαράσσω (ττω). M. άξω. scolpire al dissotto. [illegible]

Ὑποχάσκω. = Ὑποχαίνω.

Ὑποχείριος - α ἢ ος - ον. = Ὑπόδουλος, Ὑπεξούσιος.

Ὑποχέω. M. χεύσω. versare, spargere, spandere al dissotto. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

'Υποχὴ (ἡ) vangajuole. [illegible]

'Υποχθόνιος καὶ 'Υπόχθων-ονος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ 'Υπόγειος.

'Υποχίτων-ωνος (ὁ, ἡ) ch'è sotto la tonaca. [illegible] (οὐσ. ἀρσ.) sottabito, sottana o camicia. [illegible]

'Υποχλιαίνω. M. ανῶ. riscaldare alquanto, intiepidare. [illegible]

'Υπόχλωρος (ὁ, ἡ) verdiccio. [illegible]

'Υποχονδριακός-ή-όν. ipocondriaco, ipocondrico. [illegible]

'Υποχόνδριον (τὸ) καὶ 'Υποχόνδρια (τὰ) ipocondro. [illegible]

'Υποχόνδριος (ὁ, ἡ) ch'è sotto la cartilagine. [illegible]

'Υποχορηγέω-ῶ. M. ήσω. somministrare, fornire sotto mano. [illegible]

'Υποχορηγία (ἡ) somministrazione sotto mano, l'azione di fornire di nascosto. [illegible]

'Υποχος (ὁ, ἡ) soggetto, dipendente. 2. complice. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υπόχρεως. 'Αττ. ἀντὶ 'Υπόχρεος (ὁ, ἡ) debitore. 2. obbligato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υποχρίω. M. χρίσω. unger dissotto. [illegible] (μσ.) tinger gli occhi col nero di stibio. [illegible]

'Υπόχρυσος (ὁ, ἡ) leggiermente dorato. 2. ricchissimo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υποχρωματίζω. M. ίσω. colorire di sotto. [illegible]

'Υπόχυμα (τὸ) albugine, suffusione. [illegible]

'Υπόχυσις-εως (ἡ) l'azione di versare goccia a goccia. [illegible] 2. = 'Υπόχυμα.

'Υπόχυτος (ὁ, ἡ) suffuso. 2. falsato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υποχωρέω-ῶ. M. ήσω. cedere, ritirarsi. [illegible]

'Υποχώρησις-εως (ἡ) l'azione di cedere, di ritirarsi. [illegible]

'Υποψάλλω. M. ψαλῶ. toccare leggiermente le corde d'un instrumento musicale. [illegible]

'Υπόψαμμος (ὁ, ἡ) arenoso. [illegible]

'Υπόψαρος (ὁ, ἡ) moscato. [illegible]

'Υποψηφίζομαι. M. ίσομαι. supputare. [illegible]

'Υποψήφιος (ὁ, ἡ) scelto segretamente. [illegible] 2. = 'Υπόψηφος.

'Υποψήφισις-εως (ἡ) supputazione. [illegible]

'Υποψηφιστής-οῦ (ὁ) calcolatore. [illegible]

'Υπόψηφος (ὁ, ἡ) candidato. [illegible]

'Υποψία (ἡ) sospetto. [illegible]

'Υποψιαστικός-ή-όν. sospettoso. [illegible]

'Υποψιθυρίζω. M. ίσω. brontolare. [illegible]

'Υπόψιος (ὁ, ἡ) sospettoso. [illegible]

'Υπόψυχρος (ὁ, ἡ) fresco. [illegible]

'Υποψύχω. M. ψύξω. raffreddare alquanto, rinfrescare. [illegible]

'Υπτιάζω. M. άσω. supinarsi, cader supino. 2. (μτφρ.) trascurare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υπτιος-α-ον. supino. 2. basso. 3. trascurante. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Υπωμαιος-α ἡ ος-ον. ch'è sotto le spalle. [illegible]

'Υπωπιάζω. M. άσω. battere a qualcuno la faccia, fare delle lividure. 2. mortificare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υπωπιασμὸς (ὁ) mortificazione. [illegible]

'Υπώπιον (τὸ) la parte di sotto degli occhi. [illegible] 2. (συνήθ.) tumore, lividezza della faccia. [illegible]

'Υπώρεια (ἡ) il piede d'una montagna, falda. [illegible]

Digitized by Google

Ὑπωρόφιος-α ἢ ος-ον. ch'è sotto il tetto della casa. [illegible]

Ὑπώροφος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Ὑπωρυχία (ἡ) mina. [illegible]

Ὕπωχρος (ὁ, ἡ) pallidetto. [illegible]

Ὗς-ὑός (ὁ καὶ ἡ) porco, majale o scrofa. [illegible]

Ὕσγινον (τὸ) isgino (sorta di pianta che serve a tingere la lana). [illegible]

Ὗσις-εως (ἡ) caduta della pioggia. [illegible]

Ὕσκλος καὶ Ὕσχλος (ὁ) fibbia della scarpa, dello stivale. [illegible]

Ὗσμα (τὸ) pioggia. [illegible]

Ὑσμίνη (ἡ) conflitto. [illegible]

Ὑσπέλεθος (ὁ) sterco di porco (*Λατ.* sucerda). [illegible]

Ὕσπληξ-ηγος (ἡ) sferza, flagello. [illegible]

Ὑσπολέω-ῶ. *Μ.* ήσω. pascere de' porci. [illegible]

Ὑσπόλος (ὁ) porcajo. [illegible]

Ὑσσὸς (ὁ) giavellotto. [illegible]

Ὕσσωπος (ἡ) issopo (pianta). [illegible]

Ὕστατος-η-ον. ultimo, estremo. [illegible] (τὸ οὐδ.) Ὕστατον, καὶ Ὕστατα, ἐπίῤ. finalmente. [illegible]

Ὑστέρα (ἡ) matrice (*Λατ.* uterus). [illegible]

Ὑστεραῖος-α-ον. posteriore, seguente. 2. del giorno seguente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] Ὑστεραία (ἡ) (μετὰ καὶ χωρὶς τ. ἡμέρα) il giorno seguente, il giorno appresso. [illegible]

Ὑστερεύω. *Μ.* εύσω καὶ

Ὑστερέω-ῶ. *Μ.* ήσω. esser posteriore, venire l'ultimo, restar indietro, mancare, privarsi. [illegible]

Ὑστέρημα (τὸ) mancanza, disavvantaggio. [illegible]

Ὑστέρησις-εως (ἡ) il restare indietro. [illegible] 2. = τ. προηγ.

Ὑστερίζω. *Μ.* ίσω. = Ὑστερέω.

Ὑστερικὸς-ή-όν. della matrice, isterico. [illegible]

Ὑστεροβουλέω-ῶ. *Μ.* ήσω. pensare dopo il fatto. [illegible]

Ὑστεροβουλία (ἡ) (το οὐσ. τ. προηγ).

Ὑστερόβουλος (ὁ, ἡ) chi riflette, pensa dopo il fatto. [illegible]

Ὑστερογενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato appresso. [illegible]

Ὑστερογονία (ὁ, ἡ) posterità. [illegible]

Ὑστερολογέω-ῶ. *Μ.* ήσω. parlare l'ultimo. [illegible]

Ὑστερολόγος (ὁ, ἡ) colui che parla l'ultimo. [illegible]

Ὕστερον, ἐπίῤ. καὶ Ὕστερον (τὸ) καὶ Ὕστερα (τὰ) = Ὕστερος.

Ὕστερος-α-ον. posteriore, inferiore, ultimo, seguente, prossimo. [illegible] (τὸ οὐσ.) Ὕστερον καὶ (πλθ.) Ὕστερα, ἐπίῤ. ἀντὶ Ὑστέρως. dopo, più tardi. [illegible] (οὐσ.) Ὑστέρα (ἡ) matrice. [illegible] καὶ Ὕστερον καὶ (πλθ.) Ὕστερα. secondina. [illegible]

Ὑστέρω καὶ Ὑστέρως, ἐπίῤ. = Ὕστερον.

Ὕστριξ-ιχος (ὁ καὶ ἡ) istrice, porco spinoso. [illegible]

Ὑφαίνω. *Μ.* ανῶ. tessere, ordire, tramare. [illegible] (ἐπὶ κακοῦ) macchinare. [illegible]

Ὑφαίρεσις-εως (ἡ) sottrazione. [illegible]

Ὑφαιρέτρια (ἡ) = Μαῖα.

Ὑφαιρέω-ῶ. *Μ.* αιρήσω. (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. μσ.) prender di nascosto, sottrarre, diminuire. [illegible]

Ὑφάλμυρος (ὁ, ἡ) un poco salato. [illegible]

Ὕφαλος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il mare. [illegible]

Ὕφαμμος (ὁ, ἡ) = Ὑπόψαμμος.

Ὕφανσις-εως (ἡ) tessitura. [illegible]

Ὑφάντης-ου (ὁ) tessitore. [illegible]

Ὑφαντικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. che concerne la tessitura. [illegible]

Ὑφαντὸς-ή-όν. tessuto. [illegible]

Ὑφάντρια (ἡ) θηλ. τ. Ὑφάντης.

Ὑφάπτω. *Μ.* άψω. metter del fuoco al dissotto. [illegible]

Ὑφαρπάζω. *Μ.* άσω. rapire, prendere di sotto o di soppiatto. [illegible]

Ὑφάρπασις-εως (ἡ) il rapire dissotto. [illegible] ἴδε καὶ Ὑφαίρεσις.

Digitized by Google

Ὑφασία καὶ Ὕφασις-εως (ἡ) = Ὕφανσις.

Ὕφασμα (τὸ) tessuto, tela. 2. trama. [illegible]

Ὑφεδρεύω. Μ. εύσω. imboscare. [illegible]

Ὑφεδρία (ἡ) posto inferiore. [illegible]

Ὑφεκτὸς-ή-όν. soffribile. [illegible]

Ὑφελκυσμὸς (ὁ) = Ὑφαίρεσις.

Ὑφέλκω. Μ. ἕλξω. sottrarre. [illegible]

Ὑφὲν ἢ Ὑφ ἕν, ἐπίρ. assieme, in un tratto. [illegible]

Ὑφὲν (ἡ) (ἐνν. γραμμὴ) segno d'unione di due sillabe (‿). [illegible] (‿). [illegible] (‿).

Ὑφερπύζω. Μ. ύσω καὶ

Ὑφέρπω. Μ. ἕρψω. serpeggiare di sotto. 2. insinuarsi. [illegible]

Ὕφεσις-εως (ἡ) diminuzione. [illegible]

Ὑφέσπερα, ἐπίρ. verso sera. [illegible]

Ὑφέστιος (ὁ, ἡ) che si trova in casa. [illegible]

Ὑφὴ (ἡ) = Ὕφανσις.

Ὑφηγέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. procedere, guidare. 2. consigliare, insegnare. [illegible]

Ὑφήγησις-εως (ἡ) guidamento, condotta. 2. consiglio, insegnamento. [illegible]

Ὑφηγητὴρ × ἀντὶ —

Ὑφηγητὴς-οῦ (ὁ) guida. 2. consigliere, maestro, precettore. [illegible]

Ὑφηνίοχος (ὁ, ἡ) ajutante del cocchiere. [illegible]

Ὑφίημι. Μ. ὑφήσω. abbassare. 2. sottomettere, metter al dissotto. [illegible] (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. μσ.) cedere, lasciare, abbandonare. 2. permettere, accordare. [illegible]

Ὑφίστημι. Μ. ὑποστήσω. metter al dissotto. 2. produrre, far esistere. 3. (μσ.) proporre. 4. promettere. 5. sostituire. 6. tollerare, sostenere. 7. restar indietro, ritirarsi, cedere. 8. restare sotto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 8. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 8. [illegible]

Ὑφόρασις-εως (ἡ) = Ὑποψία.

Ὑφοράω-ῶ. (μσ.) - άομαι-ῶμαι. Μ. ὑπόψομαι. sospettare, diffidarsi. [illegible]

Ὑφορβὸς (ὁ) = Συφορβός.

Ὑφορμέω-ῶ. Μ. ήσω. star in agguato (parlandosi de' corsari). [illegible]

Ὑφορμίζω. Μ. ίσω. condurre il vascello in un porto, in una rada. [illegible]

Ὑφόρμισις-εως (ἡ) l'approdare, abbordo. 2. porto, cala, calanca, baja. [illegible]

Ὕφορμος (ὁ) = τ. προηγ. (2).

Ὕφος-εος-ους (τὸ) = Ὑφή. 2. stile. [illegible]

Ὕφυγρος (ὁ, ἡ) umidetto, un poco umido. [illegible]

Ὕφυδρος (ὁ, ἡ) ch' è sott' acqua. [illegible]

Ὑψαγόρας-ου (ὁ) millantatore. [illegible]

Ὑψαγορέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ὑψηγορέω.

Ὑψαυχενέω-ῶ. Μ. ήσω. alzare la testa, insuperbirsi. [illegible]

Ὑψαυχενίζω. Μ. ίσω. καὶ

Ὑψαυχέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ὑψαυχενέω.

Ὑψαύχην-ενος (ὁ, ἡ) che tiene la testa alzata, orgoglioso, superbo. [illegible]

Ὑψηγορέω-ῶ. Μ. ήσω. millantarsi. [illegible]

Ὑψηγορία (ἡ) ostentazione. [illegible]

Ὑψηγόρος (ὁ, ἡ) = Ὑψαγόρας.

Ὑψηλαύχην-ενος (ὁ, ἡ) = Ὑψαύχην.

Ὑψηλοβατέω-ῶ. Μ. ήσω. camminare alto. [illegible]

Ὑψηλογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) superbo. [illegible]

Ὑψηλολογέω-ῶ. (μσ.) - έομαι-οῦμαι. Μ. ήσω-ομαι. parlare con uno stile alto. 2. millantarsi. [illegible]

Ὑψηλολογία (ἡ) sublimità di stile. 2. ostentazione. [illegible]

Ὑψηλόλογος (ὁ, ἡ) chi parla con enfasi. [illegible] 2. = Ὑψαγόρας.

Ὑψηλόνοος-ους (ὁ, ἡ) = Ὑψίνους ἢ Ὑψηλόφρων.

Digitized by Google

ʽΥψηλοπέτης - ου (ὁ, ἡ) che vola alto. բարձր թռչող. եիւքսէք ուչան։
ʽΥψηλὸς - ή - όν. alto, eccelso, elevato. բարձր. եիւճէ, պալա. (κυρ. καὶ μτφρ.)
ʽΥψηλότης (ἡ) altezza, elevazione. բարձրութիւն. եիւքսէքլիք, պալալըք. (κυρ. καὶ μτφρ).
ʽΥψηλοφρονέω - ῶ. Μ. ήσω. essere pieno di sè, esser superbo. բարձրամտիլ, հպարտ ըլլալ. քօփաուլ՝ խօտպին օլմագ։
ʽΥψηλοφροσύνη (ἡ) superbia, alterigia. բարձրամտութիւն, հպարտութիւն. քօփաուլլուգ, խօտպինլիք։
ʽΥψηλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) superbo, arrogante. բարձրամիտ, հպարտ. քօփաուլ, խօտպին։
ʽΥψηλῶς, ἐπίῤ. alto, altamente. բարձր, բարձրութեամբ. պալա, եիւքսէք։
ʽΥψι, ἐπίῤ. = ʽΥψοῦ.
ʽΥψιβάμων - ονος. καὶ
ʽΥψίβατος (ὁ, ἡ) che cammina alto. բարձրերը պտըտող. եիւքսէքտէ կէզէն. 2. = ʽΥψηλός.
ʽΥψιβόας - ου (ὁ) che grida ad alta voce. բարձր ձայնով պոռացող. եիւքսէք սէսիլէ պաղըրան։
ʽΥψιβρεμέτης - ου (ὁ) καὶ
ʽΥψίβρομος (ὁ, ἡ) che tuona in alto. բարձրէն որոտացող. եիւքսէքտէն կիւրլէյէն։
ʽΥψίδρομος (ὁ, ἡ) che corre in alto. բարձրէն ընթացող. պալատա քօշան։
ʽΥψικάρηνος (ὁ, ἡ) che ha la sommità elevata. բարձր գագաթ ունեցող. եիւքսէք տօրուգ՝ թէփէլի։
ʽΥψικέραυνος (ὁ, ἡ) che fulmina dall' alto. բարձրէն կայծակ նետող. պալատան եըլտըրըմ ֆըրլատան։
ʽΥψικράτης - ου (ὁ) che regna nel cielo. երկինքը տիրող. կէօքլէրտէ հիւքմ սիւրէն։
ʽΥψικρεμής - έος (ὁ, ἡ) sospeso in alto. բարձրը կախուած. եիւքսէքտէ ասըլը։
ʽΥψίκρημνος (ὁ, ἡ) precipitoso. գահավէժ, սեպացեալ. ուչուրումլու։
ʽΥψίλοφος (ὁ, ἡ) elevato. բարձր. պալա, եիւքսէք։
ʽΥψινεφής - έος (ὁ, ἡ) che abita nelle nuvole. ամպերու մէջ բնակող. պուլութլար արասընտա օլան։
ʽΥψίνοος - ους (ὁ, ἡ) che ha lo spirito elevato, profondo. բարձր՝ խոր միտք ունեցող. եիւճէ՝ տէրին աքըլլը՝ ֆիքիրլի։
ʽΥψιπετής - έος (ὁ, ἡ) caduto dall' alto. բարձրէն ընկած. եիւքսէքտէն տիւշմիւշ։
ʽΥψιπέτης - ου (ὁ) che vola in alto. բարձր թռչող. եիւքսէք ուչան։
ʽΥψίπρυμνος (ὁ, ἡ) che ha la poppa elevata. բարձր գլուխ՝ խելս ունեցող (նաւ). եիւքսէք գուռուգ (կէմի)։
ʽΥψίπυλος (ὁ, ἡ) che ha delle alte porte. բարձր դուռներ ունեցող. եիւքսէք գափուլարը օլան։
ʽΥψίπυργος (ὁ, ἡ) che ha delle alte torri. բարձր աշտարակներ ունեցող. եիւքսէք գուլէլէրի օլան։
῞Υψιστος - η - ον. (ὑπερθ. ἀνμλ. ἐκ τοῦ ῞Υψι.) altissimo. 2. l' Altissimo, Iddio. ամենաբարձր, խիստ բարձր. 2. Բարձրեալն, Աստուած. էն եիւքսէք. 2. Հագ Թէալա։

ʽΥψιτένων - οντος (ὁ, ἡ) = ʽΥψαύχην.
ʽΥψίτερος - α - ον. (συγκρ. ἀνμλ. ἐκ τοῦ ῞Υψι). più alto. բարձրագոյն. դահա եիւքսէք։
ʽΥψιφάεννος. καὶ
ʽΥψιφαής - έος (ὁ, ἡ) che risplende dall' alto. բարձրէն փայլող. եիւքսէքտէն բարլայան։
ʽΥψιφανής - έος (ὁ, ἡ) che si vede in alto. բարձրը երեւցող. եիւքսէքտէ կէօրիւնէն։
ʽΥψίφρων - ονος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ ʽΥψηλόφρων.
ʽΥψόθι καὶ ʽΥψόθεν, ἐπίῤ. dall' alto. ի բարձուստ, բարձրէն. եիւքսէքտէն։
ʽΥψόθι, ἐπίῤ. = ʽΥψοῦ.
ʽΥψόπρυμνος (ὁ, ἡ) = ʽΥψίπρυμνος.
῞Υψος - εος - ους (τὸ) altezza. 2. cielo. բարձրութիւն. 2. երկինք. եիւքսէքլիք. 2. կէօք։
ʽΥψοῦ, ἐπίῤ. alto, in alto. բարձրը, ի բարձունս. եիւքսէքտէ, պալատա։
ʽΥψόω - ῶ. Μ. ώσω. innalzare, elevare. 2. esaltare. բարձրացընել. 2. փառաւորել. եիւքսէլթմէք. 2. էհէմմիյէթլէնմէք։
῞Υψωμα (τὸ) tutto ciò ch' è elevato, innalzato. 2. altura. բարձրացեալ իրք. 2. կատար, գագաթ. եիւքսէլմիշ նէսնէ. 2. թէփէ։
ʽΥψωσις - εως (ἡ) innalzamento. 2. esaltazione. բարձրացընելը. 2. փառաւորելը. եիւքսէլթմէ. 2. էհէմմիյէթլէնմէ։
῞Υω. Μ. ὕσω. piovere. անձրեւել, անձրեւ գալ. եաղմագ, եաղմուր կէլմէք։
ʽΥώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al porco, sporco, stupido. խոզի նման, աղտեղի, ապուշ. տօնուզա պէնզէր, քիր, շաշքըն։
ʽΥωδία (ἡ) porcheria, stupidità. գարշութիւն, ապշութիւն. քիրլիք, շաշքընլըք։
ʽΥῶν. γεν. πλθ. τ. ʽΥς.

Φ

Φ, φ, φῖ (τὸ) ἄκλ. Fi. La vigesima prima lettera dell' alfabeto greco. In senso numerico coll' accento di sopra (φ´) significa cinque cento o cinque centesimo, e coll' accento di sotto (͵φ) cinque cento mila. Փի. Յունաց այբուբենից քսաներորդ առաջիներորդ գիրն է։ Համրանքի կողմանէ վրայի շեշտովը (φ´) կընշանակէ հինգ հարիւր կամ հինգ հարիւրերորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (͵φ) հինգ հարիւր հազար։ Փի. Եունանի հուրուֆիւլ հէճանըն եիրմի պիրինճի հարֆի տըր։ Ատէտ թարաֆընտան եուգարըտա իշարէթլի (φ´) պէշ եիւզ եա պէշ եիւզիւնճիւ, ամմա աշաղըտա իշարէթլի (͵φ) պէշ եիւզ պին (500,000)։
Φᾶ. × Δ. ἀντὶ ῎Εφη.
Φαβοκτόνος (ὁ, ἡ) καὶ
Φαβοτύπος (ὁ, ἡ) che uccide i palombi. վայրի աղաւնիները մեռցընող. եապանի կիւվէրճինլէրի էօլտիւրէն։
Φάγαινα - ης (ἡ) = Φαγέδαινα.

Digitized by Google

Φαγὰς καὶ **Φαγᾶς**-ᾶ (ὁ) = **Φαγός**.
Φαγέδαινα-ης (ἡ) fame insaziabile. 2. cangrena. [illegible]
Φαγέσωρος (ὁ, ἡ) = Φαγός.
Φάγιλος (ὁ) agnello buono a mangiare. [illegible]
Φαγὸς (ὁ) vorace, mangione. [illegible]
Φαίϑω (Χ. Μ.) brillare. [illegible]
Φαεινὸς-ἡ-όν. brillante. 2. bello. [illegible]
Φαείνω × ἀντὶ Φαίνω.
Φαεσίμβροτος (ὁ, ἡ) che illumina gli uomini. [illegible]
Φαεσφορία καὶ **Φαεσφόρος**. × ἀντὶ Φωσφορία, Φωσφόρος.
Φαίδιμος (ὁ, ἡ) bello. 2. illustre. [illegible]
Φαιδρόνοος-ους (ὁ, ἡ) gajo, allegro. [illegible]
Φαιδρὸς-ὰ-όν. brillante, splendido. 2. pulito. 3. gajo, lieto, giocondo. [illegible] — ῶς, ἐπίῤ.
Φαιδρότης (ἡ) splendore. 2. ilarità, giocondità. [illegible]
Φαιδρόω-ῶ. Μ. ώσω. = Φαιδρύνω.
Φαιδρυντὴς-οῦ (ὁ) che pulisce, che rende splendido, brillante. [illegible]
Φαιδρύνω. Μ. υνῶ. render splendido, lucido, pulire. 2. rallegrare, render gajo, giocondo. [illegible]
Φαίδρυσμα (τὸ) ornamento. [illegible]
Φαιδρωπὸς (ὁ, ἡ) che ha l'aria gioconda, il volto allegro. [illegible]
Φαινίνδα, ἐπίῤ. (ὡς ὄνομα.) giuoco di palla. [illegible]
Φαινόλης-ου (ὁ) tabarro, gabbano (Λατ. penula). [illegible]
Φαινολοϑήκη (ἡ) guardaroba da tabarri. [illegible]
Φαινοπροσωπέω-ῶ. Μ. ήσω. farsi vedere, mostrarsi. [illegible]
Φαίνω. Μ. φανῶ. mostrare, far vedere, dichiarare. [illegible] 2. (ἰδιατ.) accusare, denunziare. 2. render splendido, brillante, illuminare. [illegible] (μσ. αὐτπϑ. ἢ ἀμτβτ) apparire, comparire. 2. brillare, risplendere. 3. essere, esistere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (μσ. ἢ πϑ. ὡς ἐπὶ τὸ πλ. τρτπρσ.) sembrare, parere. [illegible]
Φαιὸς-ὰ-όν. bruno, oscuro. [illegible]
Φαιουρὸς-ὰ-όν. che ha la coda bruna. [illegible]
Φαιοχίτων-ωνος (ὁ, ἡ) che si veste di bruno. [illegible]
Φάκελλος καὶ **Φάκελος** (ὁ) fagotto, fascio. 2. plico. [illegible]
Φακελόω-ῶ. Μ. ώσω. legar in fascio. [illegible]
Φακῆ (ἡ) lente. [illegible]
Φάκινος-η-ον. fatto di lente. [illegible]
Φακοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) lenticolare. [illegible]
Φακὸς (ὁ) = Φακῆ. lenticchia. 2. lentiggine. 3. boccia, fiala. [illegible]
Φακώδης-εος (ὁ, ἡ) = Φακοειδής. 2. lentigginoso. [illegible]
Φακωτὸς-ἡ-όν. = Φακοειδής.
Φαλαγγάρχης-ου (ὁ) comandante d'una falange. [illegible]
Φαλαγγηδὸν, ἐπίῤ. in forma di falange. [illegible]
Φαλάγγιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φάλαγξ. (ἰδιατ.) falangio, tarantola. [illegible]
Φαλαγγίτης-ου (ὁ) soldato d'una falange, falangiario, legionario. [illegible]
Φαλαγγιτικὸς-ἡ-όν. che appartiene alla falange. [illegible]
Φαλαγγομαχέω-ῶ. Μ. ήσω. combattere per falangi. [illegible]
Φάλαγξ-αγγος (ἡ) palanca, pezzo di legno lungo, curro. 2. falange, legione. 3. tarantola. [illegible]
Φάλαινα-ης (ἡ) balena. 2. farfalla, pirale. [illegible]
Φαλάκρα (ἡ) calvezza. [illegible]
Φαλακράω καὶ **Φαλακριάω**-ῶ. Μ. άσω. esser calvo. [illegible]

Digitized by Google

Φαλακροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile ad un calvo. [illegible]

Φαλακρὸς - ὰ - όν. calvo. [illegible]

Φαλακρότης (ἡ) calvizie. [illegible]

Φαλάκρωσις - εως (ἡ) calvezza. [illegible]

Φαλαρὶς - ίδος (ἡ) falaride (uccello acquatico). [illegible]

Φάλαρον (τὸ) cimiero. [illegible]

Φαλαρὸς - ὰ - όν. = *Φαληρός.*

Φάλη (ἡ) = *Φάλαινα.*

Φαληριάω - ῶ. Μ. άσω. biancheggiare. [illegible]

Φαληρὸς - ὰ - όν. bianco. [illegible]

Φάλιος - α - ον. = *τ. προηγ.*

Φαλλὸς (ὁ) pezzo di legno il quale portavano i Baccanti. [illegible]

Φαλὸς - ἡ - όν. = *Λαμπρός.*

Φάλος (ὁ) = *Φάλαρον.*

Φανάριον (τὸ) *ὑπκρ. Φανός.*

Φανεροποιέω - ῶ. Μ. ήσω notificare, manifestare. [illegible]

Φανεροποίησις - εως καὶ

Φανεροποιία (ἡ) manifestazione. [illegible]

Φανερὸς - ὰ - όν. manifesto, chiaro, noto. 2. illustre. [illegible]

Φανερόω - ῶ. Μ. ώσω. manifestare, dichiarare, mostrare. [illegible]

Φανερῶς, ἐπίῤ. manifestamente. [illegible]

Φανέρωσις - εως (ἡ) manifestazione. [illegible]

Φανὴ (ἡ) torcia. [illegible]

Φανηφόρος (ὁ, ἡ) che porta una torcia. [illegible]

Φανίον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Φανός.*

Φανὸς - ἡ - όν. lucido, luminoso, chiaro. [illegible] (*οὐσ.*) fanale, lanterna. [illegible]

Φαντάζω. Μ. άσω. mostrare, rappresentare. [illegible] (*συνήθ. παθ. ἢ μσ.*) apparire. 2. immaginarsi, figurarsi. [illegible]

Φαντασία (ἡ) immaginazione, fantasia. 2. illusione. 3. ostentazione. [illegible]

Φαντασιαστικὸς - ἡ - όν. = *Φανταστικός.*

Φαντασιόομαι - οῦμαι. Μ. ώσομαι. immaginarsi. [illegible]

Φαντασιώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Φανταστικός.* (2).

Φάντασμα (τὸ) fantasma, larva, illusione, spettro. [illegible]

Φαντασμάτιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Φάντασμα.*

Φανταστικὸς - ἡ - όν. dotato dell' immaginativa. 2. fantastico. immaginario. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Φανταστὸς - ἡ - όν. immaginabile. [illegible]

Φάος - εος - ους (τὸ) = *Φῶς.* luce. 2. giorno. 3. gloria. 4. occhio. [illegible]

Φαράγγιον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Φάραγξ - αγγος (ἡ) valle. 2. voragine, baratro. 3. precipizio. [illegible]

Φαρέτρα - ας (ἡ) faretra, turcasso. [illegible]

Φαρέτριον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Φαρέτρα.*

Φαρετροφόρος (ὁ, ἡ) chi porta la faretra. [illegible]

Φαρκιδόω - ῶ. Μ. ώσω. increspare. [illegible]

Φαρκιδώδης - εος (ὁ, ἡ) ruguso. [illegible]

Φαρκὶς - ίδος (ἡ) ruga. [illegible]

Φαρμακεία (ἡ) farmacia. 2. medicamento. 3. magia. [illegible]

Φαρμακεῖον (τὸ) spezieria. [illegible]

Φαρμάκευμα (τὸ) = *Φάρμακον.*

Φαρμακεὺς - έως (ὁ) speziale. 2. mago. [illegible]

Φαρμάκευσις - εως (ἡ) = *Φαρμακεία.*

Φαρμακευτὴς - οῦ (ὁ) = *Φαρμακεύς.*

Φαρμακευτικὸς - ἡ - όν. medicinale. [illegible]

Φαρμακεύτρια (ἡ) *θηλ. τ. Φαρμακευτής.*

Φαρμακεύω. Μ. εύσω. avvelenare. 2. preparare de' medicinali. 3. ammaliare. [illegible]

Φαρμακία (ἡ) × *ἀντὶ Φαρμακεία.*

Φαρμάκιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Φάρμακον.*

Φαρμακὶς - ίδος (ἡ) strega, ammaliatrice. [illegible]

Φαρμακίστρια (ἡ) = *Φαρμακεύτρια.*

Φαρμακίτης - ου (ὁ, καὶ *Φαρμακῖτις - ιδος.* fatto con de' medicinali. [illegible]

Φάρμακον (τὸ) medicamento, rimedio. 2. veleno. [illegible]

Digitized by Google

Φαρμακοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. preparare de' medicinali. [illegible]

Φαρμακοποιία (ἡ) composizione, preparazione de medicinali. [illegible]

Φαρμακοποιὸς (ὁ, ἡ) speziale. [illegible]

Φαρμακοποτέω - ῶ. Μ. ήσω. prender una medicina. [illegible]

Φαρμακοπωλέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Φαρμακοπώλης - ου (ὁ) speziale, droghiere. [illegible]

Φαρμακὸς (ὁ, ἡ) = Φαρμακεύς.

Φαρμακουργὸς (ὁ) = Φαρμακοποιός.

Φαρμακόω - ῶ. Μ. ώσω. = Φαρμάσσω, Φαρμακεύω.

Φαρμάκτης - οῦ ἢ ου (ὁ) = Φαρμακεύς.

Φαρμακτὸς - ἡ - όν. velenoso. [illegible]

Φαρμακώδης - εος (ὁ, ἡ) medicinale. 2. velenoso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φαρμάσσω. Μ. άξω. = Φαρμακεύω.

Φάρος (ἡ καὶ ὁ) faro. [illegible]

Φᾶρος καὶ **Φάρος - εος - ους** (τὸ) manto. [illegible]

Φάρσος - εος - ους (τὸ) pezzo di tela. 2. quartiere, rione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φαρυγγίζω. Μ. ίσω. = Λαρυγγίζω.

Φάρυγξ - υγγος (ἡ) gozzo. [illegible]

Φάσγανον (τὸ) spada. coltello. [illegible]

Φάσηλος (ὁ) fagiuolo. [illegible]

Φασιανὸς (ὁ) (ἐνν. ὄρνις.) fagiano (uccello). [illegible]

Φασίολος (ὁ) = Φάσηλος.

Φάσις - εως (ἡ) (φαίνω.) apparizione, fasi. 2. denunziazione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Φάσις - εως (ἡ) (φημί) parola, detto, sentenza, proposizione. 2. affermazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φάσκω (παρτ. Ἔφασκον.) = Φημί.

Φασκώλιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Φάσκωλον (τὸ) καὶ **Φασκόλος** (ὁ) valigia. [illegible]

Φάσμα (τὸ) fantasma, spettro. [illegible]

Φάσσα - ης (ἡ) palombo. [illegible]

Φασσοφόνος (ὁ, ἡ) uccisore de' palombi. [illegible]

Φατίζω. Μ. ίσω καὶ ίξω. dire. [illegible]

Φάτις - ιος καὶ εως (ἡ) fama. 2. detto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φάτνη (ἡ) presepio, stalla. [illegible]

Φατὸς - ἡ - όν. = Ῥητός.

Φατὸς - ἡ - όν. ucciso. [illegible]

Φάττα - ης (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Φάσσα.

Φάττιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Φάττα.

Φαυλίζω. Μ. ίσω. avvilire, vilipendere. [illegible]

Φαύλισμα (τὸ) Γρφ. ἀντὶ —

Φαυλισμὸς (ὁ) disprezzo. [illegible]

Φαυλόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita cattiva [illegible]

Φαῦλος - η - ον. vile, lasso, abbietto, cattivo. [illegible] — φαύλως, ἐπίῤ.

Φαυλότης (ἡ) viltà, bassezza, cattiveria. [illegible]

Φάψ - αβὸς (ἡ) = Φάσσα.

Φάω. Μ. φαήσομαι. risplendere, apparire. [illegible]

Φεγγίτης - ου (ὁ) (ἐνν. λίθος.) fengite, pietra bianca e trasparente. [illegible]

Φεγγοβολέω - ῶ. Μ. ήσω. = Φέγγω.

Φέγγος - εος - ους (τὸ) splendore, lume. [illegible]

Φέγγω. (παρτ. Ἔφεγγον.) risplendere. [illegible]

Φεγγώδης - εος (ὁ, ἡ) risplendente. [illegible]

Φείδομαι. Μ. φείσομαι. risparmiare, sparagnare. [illegible]

Φειδομένως, ἐπίῤ. parcamente. [illegible]

Φειδὸς - ἡ - όν. = Φειδωλός.

Φειδὼ - όος - οῦς (ἡ) parsimonia, parcità. [illegible]

Φειδωλὴ καὶ **Φειδωλία** (ἡ) = Φειδώ.

Φειδωλὸς - ἡ - όν. parco, risparmiatore. [illegible]

Φειδωλῶς, ἐπίῤ. = Φειδομένως.

Φειδὼν - ῶνος ἢ ωνος (ὁ) = Φειδωλός.

Φεισμοσύνη (ἡ) = Φειδώ.

Φελλεὺς - έως (ὁ) luogo petroso. [illegible]

Φελλεὼν - ῶνος (ὁ) = τ. προηγ.

Φέλλινος - η - ον. fatto di sughero. [illegible]

Φελλόδρυς - υος (ἡ) sorta di quercia. [illegible]

Φελλὸς (ὁ) sughero. [illegible]

Φενάκη (ἡ) perruca. [illegible]

Φενακίζω. Μ. ίσω. ingannare. [illegible]

Φενάκισμα (τὸ) = τῷ

Φενακισμὸς (ὁ) inganno. [illegible]

Φενακιστὴς - οῦ (ὁ) ingannatore. [illegible]

Digitized by Google

Φεναχιστικὸς-ή-όν (καὶ ἐπίῤ.)-κῶς. fraudolente. [illegible]

Φέναξ-ακος (ὁ) ingannatore, impostore. [illegible]

Φεραυγὴς-έος (ὁ, ἡ) lucido. [illegible]

Φέρβω (παρτ. Ἔφερβον). pascere, nutrire. [illegible]

Φέρε (κυρ.) β. πρσ. τ. προστ. τ. Φέρω. (ὡς, ἐπίῤ. ἢ ἐπιφών.) sù, orsù. [illegible]

Φερέγγυος (ὁ, ἡ) mallevadore degno di fede. 2. sicuro. [illegible] 2. [illegible]

Φερέκακος (ὁ, ἡ) che apporta de' mali, de' malanni. 2. che sopporta, soffre de' mali. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φερέκαρπος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Καρποφόρος.

Φερέοικος (ὁ, ἡ) che porta seco la casa. [illegible]

Φερέπονος (ὁ, ἡ) che soffre delle pene, de' travagli. [illegible]

Φέρετρον (τὸ) = Φορεῖον.

Φέρμα (τὸ) feto. [illegible]

Φερνὴ (ἡ) dote. [illegible]

Φερνίον (τὸ) cesta. [illegible]

Φερνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta la dote. [illegible]

Φέροικος (ὁ, ἡ) = Φερέοικος.

Φερτάζω. Μ. άσω. portare spesso. [illegible]

Φέρτατος-η-ον. (ὑπερθ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός.) valorosissimo. 2. ottimo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φέρτερος-α-ον. (συγκρ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός.) più forte. 2. migliore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φερτὸς-ή-όν. portabile. 2. soffribile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φέρτρον (τὸ) = Φέρετρον.

Φέρω. Μ. οἴσω. portare, tenere, condurre. 2. sopportare, soffrire. 3. offrire. 4. presentare. 5. produrre, apportare. 6. ottenere. 7. portarsi, tendere, tirare a. 8. (μσ.) portarsi (bene o male). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 8. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 8. [illegible]

Φερωνυμέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. contenere in sè la verità di quella cosa, di cui il nome porta in se. [illegible]

Φερωνυμία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Φερώνυμος (ὁ, ἡ) che contiene in se la verità di quella cosa di cui porta in se il nome. [illegible]

Φεῦ! ἐπίῤ. ἢ ἐπιφών. oh! oimè! [illegible]

Φεύγω. Μ. φεύξομαι καὶ φευξοῦμαι. fuggire. 2. evitare. 3. esser bandito. 4. venir accusato, esser convenuto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Φευκτιάω-ῶ. Μ. άσω. star per fuggire, attender la fuga. [illegible]

Φευκτὸς-ή-όν. evitabile, che si può fuggire. [illegible]

Φεύξιμος-η ἢ ος-ον. che si può evitare. [illegible]

Φεῦξις-εως (ἡ) = Φυγή.

Φέψαλος (ὁ) scintilla. [illegible]

Φῆ × ἀντὶ Φησί.

Φῆ × ἀντὶ Ἔφη.

Φηγὸς (ἡ) faggio (albero). [illegible]

Φήληξ-ηκος (ὁ) fico immaturo (Λατ. grossus). [illegible]

Φηλήτης-ου ἢ οῦ (ὁ) impostore, ladro. [illegible]

Φηλόω-ῶ. Μ. ώσω. ingannare. [illegible]

Φήμη (ἡ) fama, riputazione, opinione. [illegible]

Φημί. Μ. φήσω. dire, affermare. [illegible]

Φημίζω. Μ. ίσω. divolgare. 2. nominare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φῆμις-ιος (ἡ) × ἀντὶ Φήμη.

Φήνη (ἡ) frosone (uccello). [illegible]

Φθάνω. Μ. φθήσομαι καὶ φθάσω. prevenire, anticipare, fare prima di... [illegible]

Φθάρμα (τὸ) corruttela, cosa corrotta. [illegible]

Φθαρτικὸς-ή-όν. corruttore. [illegible]

Φθαρτὸς-ή-όν. corruttibile. [illegible]

Φθέγγομαι. Μ. φθέγξομαι. render un suono, gridare, risuonare, parlare, dire, proferire. 2. lodare. [illegible]

Digitized by Google

2. [illegible]. 2. [illegible]

Φθεγκτὸς - ἡ - όν. vocale, che rende suono. [illegible]

Φθέγμα (τὸ) suono, voce. [illegible]

Φθεὶρ - φθειρὸς (ὁ) pidocchio. [illegible]

Φθειρίασις - εως (ἡ) la malattia de' pidocchi. [illegible]

Φθειριάω - ῶ. M. άσω. esser pidocchioso. [illegible]

Φθειρίζομαι. M. ίσομαι. spidocchiarsi. [illegible]

Φθειρικὸς - ἡ - όν. di pidocchio. [illegible]

Φθειροκτονέω - ῶ. M. ήσω. uccidere i pidocchi. [illegible]

Φθειροποιὸς (ὁ, ἡ) che produce de' pidocchi. [illegible]

Φθειροφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i pidocchi. [illegible]

Φθείρω. M. φθερῶ. corrompere, guastare. [illegible]

Φθειρώδης - εος (ὁ, ἡ) pidocchioso. [illegible]

Φθίνα - ης (ἡ) ruggine, robigine. [illegible]

Φθίνασμα (τὸ) = Φθίσις.

Φθινάω (ίω) **- ῶ.** M. ήσω. soffrire o morire di tisica. [illegible]

Φθινοπωρινὸς - ἡ - όν. autunnale. [illegible]

Φθινόπωρον (τὸ) autunno. [illegible]

Φθίνω. M. φθίσω. (σπν.) ἀντὶ Φθίω. (συνήθ.) ἀντὶ Φθίομαι. consumarsi, languire. 2. finire. [illegible] 2. [illegible]

Φθινώδης - εος (ὁ, ἡ) tisico. [illegible]

Φθισιάω - ῶ. M. άσω. soffrire di tisica, esser etico. [illegible]

Φθισικὸς - ἡ - όν. tisico, etico. [illegible]

Φθίσις - εως (ἡ) tisica, marasmo, etica. [illegible]

Φθίω. M. φθίσω. × ἀντὶ Φθείρω. perire, perdere. [illegible] (ἑλλ. ἢ συχνότ. μσ.) corrompersi, perire, consumarsi, morire. [illegible]

Φθογγάζομαι. M. άσομαι. = Φθέγγομαι.

Φθογγὴ (ἡ) καὶ

Φθόγγος (ὁ) suono, voce. [illegible]

Φθόη (ἡ) = Φθίσις.

Φθονερία (ἡ) invidia. [illegible]

Φθονερὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ερῶς. invidioso. [illegible]

Φθονέω - ῶ. M. ήσω. invidiare. [illegible]

Φθόνος (ὁ) invidia. [illegible]

Φθορὰ (ἡ) corruzione, guasto. 2. stupro. 3. peste. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Φθορεὺς - έως (ὁ) corruttore, guastatore. [illegible]

Φθορικὸς - ἡ - όν. = Φθαρτικός.

Φθόριος (ὁ, ἡ) = Φθορικός.

Φθοροποιέω - ῶ. M. ήσω. corrompere, sterminare. [illegible]

Φθοροποιὸς (ὁ, ἡ) pernicioso, sterminatore. [illegible]

Φθόρος (ὁ) = Φθορά.

Φθορώδης - εος (ὁ, ἡ) = Φθοροποιός.

Φιάλη (ἡ) guastada, fiala. [illegible]

Φιάλιον (τὸ) καὶ **Φιαλὶς - ίδος** (ἡ) ὑποκ. τ. Φιάλη.

Φιαλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla guastada. [illegible]

Φιαλώδης - εος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Φιαλωτὸς - ἡ - όν. che ha la forma della guastada. [illegible]

Φιδὸς - ἡ - όν. = Φειδωλός.

Φίλαβρος (ὁ, ἡ) delicato, molle. [illegible]

Φιλαγαθία (ἡ) benevolenza. [illegible]

Φιλάγαθος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - αγάθως. benevolo, benigno. [illegible]

Φιλαγραυλος (ὁ, ἡ) = Φίλαγρος.

Φιλαγρέτης - ου (ὁ) καὶ **Φιλαγρέτις - ιδος** (ἡ) amatore della caccia. [illegible]

Φίλαγρος (ὁ, ἡ) chi ama la campagna, la villa. [illegible]

Φιλάγρυπνος (ὁ, ἡ) che ama la veglia. [illegible]

Φιλαδελφία (ἡ) amore verso i fratelli, carità fraterna. [illegible]

Φιλάδελφος (ὁ, ἡ) che ama i suoi fratelli. [illegible]

Φιλαθλητὴς - οῦ (ὁ) καὶ

Φίλαθλος (ὁ, ἡ) che ama la lotta. [illegible]

Φιλαίματος (ὁ, ἡ) avido di sangue, sanguinario. [illegible]

Digitized by Google

Φίλαιμος καὶ **Φιλαίμων-ονος** (ὁ, ἡ) = Φιλαίματος.

Φιλαίτατος-η-ον. ὑπερθ. καὶ

Φιλαίτερος-α-ον. συγκρ. ἀνμν. τ. Φίλος.

Φιλαίτιος (ὁ, ἡ) querulo. գանգատաւոր, գժգոհ. թնթնջեղ էրեն, հոգնատանջող:

Φιλακόλουθος (ὁ, ἡ) chi siegue volontieri. կամաւ հետեւող. խոտելեալ՝ հոգնաստաւոր էլն որոց ուրա կարան:

Φιλαλήθεια (ἡ) amore della verità. ճշմարտասիրութիւն, ճշմարտութեան սէր. դօղրուլուղու սէվմէքլիք:

Φιλαληθής-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ληθῶς. amatore della verità. ճշմարտասէր. դօղրուլուղու սէվէն:

Φιλαλληλία (ἡ) mutuo amore. փոխադարձակի սէր. պիրպիրինի սէվմէքլիք՝ սէվիշ:

Φιλάλληλος (ὁ, ἡ) che s' amano reciprocamente. փոխադարձակի սիրով սիրող. պիրի պիրիւնիւ սէվէն:

Φιλαναγνώστης-ου (ὁ) amatore della lettura. կարդալ սիրող. օգումայը սէվէն:

Φίλανδρος (ὁ, ἡ) che ama il suo marito o gli uomini. էրիկը կամ էրիկ մարդերը սիրող. գօճասընը եահօտ էրքէքլէրի սէվէն:

Φιλανθής-έος (ὁ, ἡ) amatore de' fiori. ծաղիկ սիրող. չիչէք սէվէն:

Φιλανθρώπευμα (τὸ) tratto d' umanità, beneficio. մարդասիրութեան գործ, բարերարութիւն. հէօրմէթ, էյիլիք, նիմէթ:

Φιλανθρωπεύομαι. Μ. εύσομαι. καὶ

Φιλανθρωπεύω. Μ. εύσω. esser umano, comportarsi con umanità. մարդասէր ըլլալ, մարդասիրութեամբ վարուիլ. ինսանիյէթլի օլմագ, ինսանիյէթ իլէ դավրանմագ:

Φιλανθρωπία (ἡ) filantropia, umanità. մարդասիրութիւն, մարդավարութիւն. ինսան սէվմէքլիք, ինսանիյէթ, իլթիֆաթ:

Φιλανθρωπικὸς-ή-όν. καὶ

Φιλανθρώπινος-η-ον. (καὶ ἐπίῤ.)-ίνως. concernente l'umanità. մարդասիրութեան պատկանած. իլթիֆաթէ մէնսուպ:

Φιλάνθρωπος (ὁ, ἡ) umano, benigno, benevolo. մարդասէր, մարդավար, բարեսէր. ինսանիյէթլի, իլթիֆաթլը, խայըրխահ:

Φιλανθρώπως, ἐπίῤ. umanamente, con benevolenza. մարդասիրութեամբ, մարդավարութեամբ, բարերարութեամբ. ինսանիյէթ՝ իլթիֆաթ՝ խայըրխահլըգ իլէ:

Φιλάνωρ-ορος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Φιλάνθρωπος.

Φιλαργυρέω-ῶ. Μ. ήσω. esser avaro, amare il danaro. ագահ՝ արծաթասէր ըլլալ. թամահքեարլըգ՝ փարա ճանլը օլմագ:

Φιλαργυρία (ἡ) avarizia. ագահութիւն, արծաթսիրութիւն. թամահքեարլըգ, խըսըսլըգ, փարա ճանլըլըգ:

Φιλάργυρος (ὁ, ἡ) avaro. ագահ, արծաթասէր. թամահքեար, դախիլ, փարա ճանլը:

Φιλάρετος (ὁ, ἡ) amatore della virtù. առաքինասէր. ֆազիլէթի սէվէն:

Φιλαρχέω-ῶ. Μ. ήσω. amare di comandare, esser ambizioso, ambire. պատուասէր ըլլալ, իշխանութեան բաղձալ. հիւքիւմ մանսըպ օլմագ, հէվէսի հէվէսքեարլըգ աղալլըլը:

Φιλαρχία (ἡ) ambizione. պատուասիրութիւն, իշխանութեան սէր. մանսուպ հէվէսի, հէվէս հէվէսքեարլըգ:

Φιλαρχικὸς-ή-όν. = τῷ

Φίλαρχος (ὁ, ἡ) ambizioso. պատուասէր, իշխանասէր. թուլիւմ նագըշ, հուքուք մանսուպ:

Φιλάσωτος (ὁ, ἡ) amatore de' dissoluti. անառակներու՝ շռայլներու սիրող. սէֆահէթճիլէրի սէվէն:

Φιλαυτέω-ῶ. Μ. ήσω. amare se stesso. ինքը զինքը սիրել. քէնտի քէնտինի սէվմէք:

Φιλαυτία (ἡ) amor proprio. անձնասիրութիւն. խօտ պէսէնդլիք, քէնտի քէնտինի սէվմէքլիք:

Φίλαυτος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-αύτως chi ama se stesso, egoista. անձնասէր. խոտպին, քէնտի քէնտինի սէվէն:

Φιλέκδημος (ὁ, ἡ) che ama il viaggio. ճամբորդութիւն սիրող. եօլճուլուղու սէվէն:

Φιλελεήμων-ονος (ὁ, ἡ) misericordioso. գթած. մէրհամէթլի:

Φιλέλεος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Φιλελευθέριος (ὁ, ἡ) che ama la generosità. առատաձեռնութիւն սիրող. ալիճէնապլըգը սէվէն:

Φιλελεύθερος (ὁ, ἡ) amatore della libertà. ազատութիւն սիրող. ազատլըգը սէվէն:

Φιλένδοξος (ὁ, ἡ) = Φιλόδοξος.

Φιλεπιστήμων-ονος (ὁ, ἡ) amatore delle scienze. գիտութիւն սիրող. իլիմ սէվէն:

Φιλεραστὴς-οῦ (ὁ) amoroso. տարփաւոր. շէհվէթլի, աշըգ. Ἴδε καὶ Φίλερως.

Φιλέραστος (ὁ, ἡ) = Φιλεραστής. 2. grato a' suoi amatori. զինքը սիրողներուն հաճոյ. քէնտինի սէվէնլէրէ մագպուլ:

Φιλεργέω-ῶ. Μ. ήσω. esser laborioso, attivo. աշխատասէր՝ փութաջան ըլլալ. չալըշգան՝ հէմմէթլի օլմագ:

Φιλεργία (ἡ) attività, amore del lavoro. աշխատասիրութիւն, ժրաջանութիւն. չալըշգանլըգ, հէմմէթլիլիք:

Φιλεργὸς (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-γῶς. laborioso, attivo. աշխատասէր, ժրաջան. չալըշգան, հէմմէթլի:

Φιλέρημος (ὁ, ἡ) amatore della solitudine. առանձնութիւնը սիրող. եալընըզլըգը սէվէն:

Φίλερις-ιδος (ὁ, ἡ) amatore delle risse, rissoso. կռուասէր. գավկաճը, նիզաճը.

Φιλεριστέω-ῶ. Μ. ήσω. amare le risse. կռիւ սիրել. գավկա՝ նիզա սէվմէք:

Φιλεριστὴς-οῦ (ὁ) καὶ **Φιλεριστικὸς-ή-όν** καὶ **Φιλέριστος** (ὁ, ἡ) = Φίλερις.

Φίλερως-ωτος (ὁ, ἡ) dedito all' amore, amoroso. ինքը զինքը ցանկութեան տուած, տարփաւոր. շէհվէթէ դուշգուն, աշըգ:

Φιλέταιρος (ὁ, ἡ) amatore de' suoi compagni. ընկերները սիրող. արգադաշլարընը սէվէն:

Φιλευλαβὴς-έος (ὁ, ἡ) religioso. պաշտօնասէր, բարեպաշտ. տինտար, սօֆու:

Φιλέφηβος (ὁ, ἡ) amatore de' giovani. պատանիները՝ երիտասարդները սիրող. օղլանլարը՝ դէլիգանլըլարը սէվէն:

Φιλεχθὴς-έος καὶ

Digitized by Google

2. [illegible]. 2. [illegible]

Φθεγκτός - ή - όν. vocale, che rende suono. [illegible]

Φθέγμα (τὸ) suono, voce. [illegible]

Φθείρ - φθειρὸς (ὁ) pidocchio. [illegible]

Φθειρίασις - εως (ἡ) la malattia de' pidocchi. [illegible]

Φθειριάω - ῶ. M. άσω. esser pidocchioso. [illegible]

Φθειρίζομαι. M. ίσομαι. spido[illegible] [illegible]

Φθειρικός - ή - όν. di pidocchi[illegible] [illegible]

Φθειροκτονέω - ῶ. M. ήσω. [illegible] docchi. [illegible] dedito a' [illegible]

Φθειροποιός (ὁ, ἡ) [illegible] docchi. [illegible] = Φιλο-

Φθειροφάγος (ὁ, [illegible] chi. [illegible]

Φθείρω. M. φθ[illegible] re. [illegible] ὑπκρ. τ. προηγ.

[illegible] (ἡ) = Φιλοφροσύνη.

Φθειρώδης [illegible] (ἡ) = Φιλόφρων.

[illegible] (ὁ, ἡ) = Φίλιος.

Φθίνα - [illegible] (ἡ) dilezione. [illegible]

[illegible] (ὁ, ἡ) amatore della pace. [illegible]

[illegible] - οῦ (ὁ) amatore. [illegible]

[illegible] - ικός - ή - όν. portato all' amore, pronto ad amare. [illegible]

Φιλητός - ή - όν. amato, diletto. 2. amabile. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Φίλητρον (τὸ) = Φίλτρον.

Φιλία (ἡ) amicizia, amore. [illegible]

Φιλίατρος (ὁ, ἡ) amatore dell' arte medica. [illegible]

Φιλικός - ή - όν. amichevole. [illegible]

Φιλικῶς, ἐπίῤ. amichevolmente. [illegible]

Φίλιος - α ἢ ος - ον. = Φιλικός. 2. amabile. [illegible]

Φιλιόω - ῶ. M. ώσω. amicare, rendere amico, riconciliare. [illegible]

Φίλιππος (ὁ, ἡ) amatore de' cavalli. 2. bellicoso. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Φιλιστορέω - ῶ. M. ήσω. amare d' imparare, amare le istorie. [illegible]

Φθογγή (ἡ) [illegible]

Φθόγγος (ὁ [illegible]

Φθόη (ἡ [illegible]

Φθονε[illegible]

Φθ[illegible]

[illegible] τ. Φίλος. amabile. [illegible]

[illegible] amatore delle istorie. [illegible]

[illegible] ἰ) chi ama i pesci. [illegible]

[illegible] λιεύς. conciliazione. [illegible]

[illegible] conciliatore. [illegible]

[illegible] ος (ὁ) amatore de' re. [illegible]

[illegible] λος (ὁ, ἡ) amatore de' libri. [illegible]

[illegible] ιλόβορος καὶ

Φιλόβρως - ωτος (ὁ, ἡ) mangione. [illegible]

Φιλόγαμος (ὁ, ἡ) che ama le nozze, il matrimonio. [illegible]

Φιλογέλοιος (ὁ, ἡ) buffone, giocolare. [illegible]

Φιλόγελως - ωτος (ὁ, ἡ) chi ama di ridere. [illegible]

Φιλογέωργος (ὁ, ἡ) amatore dell' agricoltura. [illegible]

Φιλογονία (ἡ) amore verso i proprii figli. [illegible]

Φιλόγονος (ὁ, ἡ) amatore de' proprii figli. [illegible]

Φιλογράμματος (ὁ, ἡ) amico delle lettere, della lettura. [illegible]

Φιλογραφέω - ῶ. M. ήσω. amare la pittura. [illegible]

Φιλογρήγορος (ὁ, ἡ) = Φιλάγρυπνος.

Φιλογυμναστέω - ῶ. M. ήσω. amare l' esercizio. [illegible]

Φιλογυμναστής - οῦ (ὁ) chi ama l' esercizio. [illegible]

Φιλογύμναστος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Φιλογύναιος καὶ

Φιλογύνης - ου καὶ αιος (ὁ) amatore, amico delle donne. [illegible]

Φιλογυνία (ἡ) amore verso le donne. [illegible]

Φιλόγυνος (ὁ) = Φιλογύνης.

Φιλοδάκρυος καὶ

Φιλόδακρυς - υος (ὁ, ἡ) chi ama le lagrime, pronto a piangolare. [illegible]

Φιλόδειπνος (ὁ, ἡ) chi ama i pasti, i conviti. [illegible]

Φιλοδέσποινος (ὁ, ἡ) che ama il suo padrone. [illegible]

Φιλοδημία (ἡ) popolarità, amore del popolo. [illegible]

Digitized by Google

ἡ) popolare, amico del popolo. [illegible] — δή-

προσηγ.

... della giusti- [illegible]

... e liti. [illegible]

... are la gloria, [illegible]

... della gloria, ambi- [illegible]

..., ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - δόξως. avi- ...oria, ambizioso. [illegible]

...ουλος (ὁ, ἡ) amatore de' servi. [illegible]

Φιλόδυρτος (ὁ, ἡ) lugubre, lamentatore. [illegible]

Φιλοδωρία (ἡ) generosità. [illegible]

Φιλόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. [illegible] — δώρως, ἐπίῤ.

Φιλοεργός (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Φιλεργός.

Φιλοζωέω-ῶ. Μ. ήσω. amare la vita. [illegible]

Φιλοζωΐα (ἡ) amore della vita. [illegible]

Φιλόζωος (ὁ, ἡ) che ama la vita. 2. amatore degli animali. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φιλοθεάμων - ονος (ὁ, ἡ) chi desidera di vedere, curioso. [illegible]

Φιλόθεος (ὁ, ἡ) che ama Iddio. 2. amato da Dio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — θέως, ἐπίῤ.

Φιλόθερμος (ὁ, ἡ) chi ama il caldo. [illegible]

Φιλόθηλυς - εος (ὁ, ἡ) chi ama le femmine. [illegible]

Φιλόθηρος (ὁ, ἡ) amante della caccia. [illegible]

Φιλοθόρυβος (ὁ, ἡ) chi ama il tumulto, tumultuante. [illegible]

Φιλοθρηνής - έος (ὁ, ἡ) = Φιλόδυρτος.

Φιλόθρησκος (ὁ, ἡ) spigolista, graffiasanti, bacchettone. (Γαλλ. bigot). [illegible]

Φιλοθύτης-ου (ὁ) καὶ **Φιλόθυτος** (ὁ, ἡ) chi ama di sacrificare. [illegible]

Φιλοίκειος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi domestici, affini. [illegible]

Φιλοικτίρμων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ιρμόνως. = Συμπαθής.

Φιλοινία (ἡ) amore del vino. [illegible]

Φίλοινος (ὁ, ἡ) amante del vino. [illegible]

Φιλοκαθάριος καὶ **Φιλοκάθαρος** (ὁ, ἡ) amante della pulizia. [illegible]

Φιλόκαινος (ὁ, ἡ) amante delle novità. [illegible]

Φιλόκακος (ὁ, ἡ) chi ama i cattivi o la cattiveria. [illegible]

Φιλοκαλέω - ῶ. Μ. ήσω. amare il bene o il bello. [illegible]

Φιλοκαλία (ἡ) amore della bontà o bellezza. [illegible]

Φιλόκαλος (ὁ, ἡ) chi ama il bene o il bello. [illegible] — κάλως, ἐπίῤ.

Φιλοκάματος (ὁ, ἡ) = Φιλόπονος.

Φιλοκέρδεια (ἡ) avidità del guadagno, avarizia. [illegible]

Φιλοκερδέω - ῶ. Μ. ήσω. amare il lucro, il guadagno. [illegible]

Φιλοκερδής - έος (ὁ, ἡ) avido di guadagno, avaro. [illegible] — κερδῶς, ἐπίῤ.

Φιλοκηδεμονικός - ή - όν. καὶ

Φιλοκηδεμών - όνος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi congiunti. [illegible]

Φιλόκηπος (ὁ, ἡ) chi ama gli orti. [illegible]

Φιλοκίνδυνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - δύνως. temerario, ardito. [illegible]

Φιλόκλαυτος (ὁ, ἡ) = Φιλόδακρυς.

Φιλόκοινος (ὁ, ἡ) chi ama, desidera il commun bene. [illegible]

Φιλοκόλαξ - ακος (ὁ, ἡ) amante degli adulatori. [illegible]

Φιλοκομπέω-ῶ. Μ. ησω. amare di vantarsi, amar il fasto. [illegible]

Φιλοκομπία (ἡ) ostentazione, vanità. [illegible]

Φιλόκομπος (ὁ, ἡ) fastoso, vanaglorioso. [illegible]

Digitized by Google

Φίλεχθρος (ὁ, ἡ) amatore dell' inimicizia. [illegible]

Φιλέω - ῶ. *Μ.* ἡσω. amare. 2. trattar amichevolmente. 3. bacciare. 4. esser solito. [illegible]

Φίλη, θηλ. τ. Φίλος. 2. amica, amata. [illegible]

Φίληβος (ὁ, ἡ) = Φιλέφηβος.

Φιληδέω - ῶ. *Μ.* ήσω. amare, dilettarsi de' piaceri. [illegible]

Φιληδής - έος (ὁ, ἡ) = Φιλήδονος.

Φιληδία (ἡ) = Φιληδονία.

Φιληδονέω - ῶ. *Μ.* ήσω. = Φιληδέω.

Φιληδονία (ἡ) amore de' piaceri, voluttà. [illegible]

Φιλήδονος (ὁ, ἡ) voluttuoso, dedito a' piaceri. [illegible]

Φιλήκοος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κόως. = Φιλομαθής.

Φίλημα (τὸ) bacciu. [illegible]

Φιλημάτιον (τὸ) ὑποκ. τ. προηγ.

Φιλημοσύνη (ἡ) = Φιλοφροσύνη.

Φιλήμων - ονος (ἡ) = Φιλόφρων.

Φιλήσιος (ὁ, ἡ) = Φίλιος.

Φίλησις - εως (ἡ) dilezione. [illegible]

Φιλήσυχος (ὁ, ἡ) amatore della pace. [illegible]

Φιλητὴς - οῦ (ὁ) amatore. [illegible]

Φιλητικὸς - ὴ - όν. portato all' amore, pronto ad amare. [illegible]

Φιλητὸς - ὴ - όν. amato, diletto. 2. amabile. [illegible]

Φίλητρον (τὸ) = Φίλτρον.

Φιλία (ἡ) amicizia, amore. [illegible]

Φιλίατρος (ὁ, ἡ) amatore dell' arte medica. [illegible]

Φιλικὸς - ὴ - όν. amichevole. [illegible]

Φιλικῶς, ἐπίῤ. amichevolmente. [illegible]

Φίλιος - α ἡ ος - ον. = Φιλικός. 2. amabile. [illegible]

Φιλιόω - ῶ. *Μ.* ώσω. amicare, rendere amico, riconciliare. [illegible]

Φίλιππος (ὁ, ἡ) amatore de' cavalli. 2. bellicoso. [illegible]

Φιλιστορέω - ῶ. *Μ.* ήσω. amare d' imparare, amare le istorie. [illegible]

Φίλιστος - η - ον. ὑπερθ. τ. Φίλος. amabilissimo. [illegible]

Φιλίστωρ - ορος (ὁ, ἡ) amatore delle istorie. [illegible]

Φίλιχθυς - υος (ὁ, ἡ) chi ama i pesci. [illegible]

Φιλίως, ἐπίῤ. = Φιλικῶς.

Φιλίωσις - εως (ἡ) riconciliazione. [illegible]

Φιλιωτὴς - οῦ (ὁ) conciliatore. [illegible]

Φιλοβασιλεὺς - έως (ὁ) amatore de' re. [illegible]

Φιλόβιβλος (ὁ, ἡ) amatore de' libri. [illegible]

Φιλόβορος καὶ

Φιλόβρως - ωτος (ὁ, ἡ) mangione. [illegible]

Φιλόγαμος (ὁ, ἡ) che ama le nozze, il matrimonio. [illegible]

Φιλογέλοιος (ὁ, ἡ) buffone, giocolare. [illegible]

Φιλόγελως - ωτος (ὁ, ἡ) chi ama di ridere. [illegible]

Φιλογεώργος (ὁ, ἡ) amatore dell' agricoltura. [illegible]

Φιλογονία (ἡ) amore verso i proprii figli. [illegible]

Φιλόγονος (ὁ, ἡ) amatore de' proprii figli. [illegible]

Φιλογράμματος (ὁ, ἡ) amico delle lettere, della lettura. [illegible]

Φιλογραφέω - ῶ. *Μ.* ήσω. amare la pittura. [illegible]

Φιλογρήγορος (ὁ, ἡ) = Φιλάγρυπνος.

Φιλογυμναστέω - ῶ. *Μ.* ήσω. amare l' esercizio. [illegible]

Φιλογυμναστὴς - οῦ (ὁ) chi ama l' esercizio. [illegible]

Φιλογύμναστος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Φιλογύναιος καὶ

Φιλογύνης - ου καὶ αιος (ὁ) amatore, amico delle donne. [illegible]

Φιλογυνία (ἡ) amore verso le donne. [illegible]

Φιλόγυνος (ὁ) = Φιλογύνης.

Φιλοδάκρυος καὶ

Φιλόδακρυς - υος (ὁ, ἡ) chi ama le lagrime, pronto a piangolare. [illegible]

Φιλόδειπνος (ὁ, ἡ) chi ama i pasti, i conviti. [illegible]

Φιλοδέσποινος (ὁ, ἡ) che ama il suo padrone. [illegible]

Φιλοδημία (ἡ) popolarità, amore del popolo. [illegible]

Digitized by Google

Φιλόδημος (ὁ, ἡ) popolare, amico del popolo. [illegible] սիրող, [illegible] — δήμως, ἐπίῤ.

Φιλοδημοτικὸς - ἡ - όν. = τ. προηγ.

Φιλοδίκαιος (ὁ, ἡ) amatore della giustizia. [illegible] սիրող. [illegible]

Φιλοδικέω-ῶ. *M.* ήσω. amare le liti. [illegible]

Φιλοδικία (ἡ) l'amare le liti. [illegible]

Φιλόδικος (ὁ, ἡ) litigioso, chi ama le liti. (*Γαλλ.* chicaneur). [illegible] սիրող. [illegible]

Φιλοδοξέω - ῶ. *M.* ήσω. amare la gloria, ambire. [illegible]

Φιλοδοξία (ἡ) amore della gloria, ambizione. [illegible]

Φιλόδοξος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - δόξως. avido di gloria, ambizioso. [illegible]

Φιλόδουλος (ὁ, ἡ) amatore de' servi. [illegible] սիրող. [illegible]

Φιλόδυρτος (ὁ, ἡ) lugubre, lamentatore. [illegible]

Φιλοδωρία (ἡ) generosità. [illegible]

Φιλόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. [illegible] — δώρως, ἐπίῤ.

Φιλοεργὸς (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Φιλεργός.

Φιλοζωέω-ῶ. *M.* ήσω. amare la vita. [illegible]

Φιλοζωία (ἡ) amore della vita. [illegible]

Φιλόζωος (ὁ, ἡ) che ama la vita. 2. amatore degli animali. [illegible] սիրող. 2. [illegible] սիրող. [illegible] 2. [illegible]

Φιλοθεάμων - ονος (ὁ, ἡ) chi desidera di vedere, curioso. [illegible]

Φιλόθεος (ὁ, ἡ) che ama Iddio. 2. amato da Dio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — θέως, ἐπίῤ.

Φιλόθερμος (ὁ, ἡ) chi ama il caldo. [illegible] սիրող. [illegible]

Φιλόθηλυς - εος (ὁ, ἡ) chi ama le femmine. [illegible] սիրող. [illegible]

Φιλόθηρος (ὁ, ἡ) amante della caccia. [illegible] սիրող. [illegible]

Φιλοθόρυβος (ὁ, ἡ) chi ama il tumulto, tumultuante. [illegible] սիրող. [illegible]

Φιλοθρηνὴς - έος (ὁ, ἡ) = Φιλόδυρτος.

Φιλόθρησκος (ὁ, ἡ) spigolista, graffiasanti, bacchettone. (*Γαλλ.* bigot). [illegible]

Φιλοθύτης-ου (ὁ) καὶ **Φιλόθυτος** (ὁ, ἡ) chi ama di sacrificare. [illegible] սիրող. [illegible]

Φιλοίκειος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi domestici, affini. [illegible] սիրող. [illegible]

Φιλοικτίρμων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ιρμόνως. = Συμπαθής.

Φιλοινία (ἡ) amore del vino. [illegible]

Φίλοινος (ὁ, ἡ) amante del vino. [illegible]

Φιλοκαθάριος καὶ **Φιλοκάθαρος** (ὁ, ἡ) amante della pulizia. [illegible] սիրող. [illegible]

Φιλόκαινος (ὁ, ἡ) amante delle novità. [illegible] սիրող. [illegible]

Φιλόκακος (ὁ, ἡ) chi ama i cattivi o la cattiveria. [illegible]

Φιλοκαλέω - ῶ. *M.* ήσω. amare il bene o il bello. [illegible]

Φιλοκαλία (ἡ) amore della bontà o bellezza. [illegible]

Φιλόκαλος (ὁ, ἡ) chi ama il bene o il bello. [illegible] սիրող. [illegible] — κάλως, ἐπίῤ.

Φιλοκάματος (ὁ, ἡ) = Φιλόπονος.

Φιλοκέρδεια (ἡ) avidità del guadagno, avarizia. [illegible]

Φιλοκερδέω - ῶ. *M.* ήσω. amare il lucro, il guadagno. [illegible]

Φιλοκερδὴς - έος (ὁ, ἡ) avido di guadagno, avaro. [illegible] — κερδῶς, ἐπίῤ.

Φιλοκηδεμονικὸς - ἡ - όν. καὶ

Φιλοκηδεμὼν - όνος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi congiunti. [illegible] սիրող. [illegible]

Φιλόκηπος (ὁ, ἡ) chi ama gli orti. [illegible] սիրող. [illegible]

Φιλοκίνδυνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - δύνως. temerario, ardito. [illegible]

Φιλόκλαυτος (ὁ, ἡ) = Φιλόδακρυς.

Φιλόκοινος (ὁ, ἡ) chi ama, desidera il commun bene. [illegible] սիրող [illegible]

Φιλοκόλαξ - ακος (ὁ, ἡ) amante degli adulatori. [illegible] սիրող. [illegible]

Φιλοκομπέω-ῶ. *M.* ησω. amare di vantarsi, amar il fasto. [illegible]

Φιλοκομπία (ἡ) ostentazione, vanità. [illegible]

Φιλόκομπος (ὁ, ἡ) fastoso, vanaglorioso. [illegible]

Digitized by Google

Φιλοκοσμία (ἡ) amore, attaccamento agli ornamenti. [illegible]

Φιλόκοσμος (ὁ, ἡ) chi ama gli ornamenti. 2. mondano, attaccato alle cose mondane. [illegible]

Φιλοκρινέω-ῶ. *M.* ήσω. amare d'esaminare le cose. [illegible]

Φιλόκροτος (ὁ, ἡ) chi ama gli applausi. [illegible]

Φιλοκτέανος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Φιλοκτήματος (ὁ, ἡ) = Φιλοκτήμων.

Φιλοκτημοσύνη (ἡ) desiderio di possessione, avarizia. [illegible]

Φιλοκτήμων-ονος (ὁ, ἡ) avido di possessioni, avaro. [illegible]

Φιλοκτησία (ἡ) = Φιλοκτημοσύνη.

Φιλοκυδής-έος (ὁ, ἡ) amatore della gloria. [illegible]

Φιλοκυνηγέτης-ου (ὁ) καὶ Φιλοκύνηγος (ὁ, ἡ) chi ama la caccia. [illegible]

Φιλοκύων-κυνος (ὁ, ἡ) chi ama i cani. [illegible]

Φιλόκωμος (ὁ, ἡ) chi ama i festini, i pasti. [illegible]

Φιλόλαλος (ὁ, ἡ) loquace. [illegible]

Φιλολογέω-ῶ. *M.* ήσω. amare la letteratura. [illegible]

Φιλολογία (ἡ) filologia, letteratura. [illegible]

Φιλόλογος (ὁ, ἡ) filologo, amante della letteratura. [illegible] — λόγως, ἐπίῤ.

Φιλολοίδορος (ὁ, ἡ) chi ama d'ingiuriare. [illegible] — δόρως, ἐπίῤ.

Φιλόλουτρος (ὁ, ἡ) amante de'bagni. [illegible]

Φιλόλυρος (ὁ, ἡ) amante della lira. [illegible]

Φιλομάθεια (ἡ) amore d'istruzione, d'erudizione, di studio. [illegible]

Φιλομαθέω-ῶ. *M.* ήσω. amare d'istruirsi, darsi agli studi. [illegible]

Φιλομαθής-έος (ὁ, ἡ) chi ama d'istruirsi, studioso. [illegible] — μαθῶς.

Φιλομαθία (ἡ) = Φιλομάθεια.

Φιλομαχέω-ῶ. *M.* ήσω. amare di combattere. [illegible]

Φιλόμαχος (ὁ, ἡ) bellicoso. [illegible]

Φιλομεμφής-έος (ὁ, ἡ) = Φιλαίτιος.

Φιλομήλα-ας (ἡ) filomela, rosignuolo. [illegible]

Φιλόμηλος (ὁ, ἡ) chi ama i pomi. [illegible]

Φιλομήτωρ-ορος (ὁ, ἡ) chi ama sua madre. [illegible]

Φιλόμολπος (ὁ, ἡ) amante del canto, de' versi. [illegible]

Φιλομουσέω-ῶ. *M.* ήσω. amare le belle lettere, la letteratura, le belle arti. [illegible]

Φιλομουσία (ἡ) amore, studio delle belle lettere. [illegible]

Φιλόμουσος (ὁ, ἡ) amante delle belle lettere, dato allo studio delle belle arti. [illegible]

Φιλόμοχθος (ὁ, ἡ) = Φιλόπονος.

Φιλομυθέω-ῶ. *M.* ήσω. amare le favole, la conversazione. [illegible]

Φιλομυθία (ἡ) amore delle favole, della conversazione. [illegible]

Φιλόμυθος (ὁ, ἡ) amante delle favole, della conversazione. [illegible]

Φιλονεικέω-ῶ. *M.* ήσω. disputare, questionare, emulare, gareggiare. [illegible]

Φιλονεικία (ἡ) disputa, emulazione. [illegible]

Φιλόνεικος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-νείκως. disputatore, emulatore. [illegible]

Φιλόνεος (ὁ, ἡ) amante de' giovani. [illegible]

Φιλονικέω-ῶ. *M.* ήσω. cercare, desiderar di vincere. [illegible]

Φιλοξενέω-ῶ. *M.* ήσω. amare i forestieri, gli ospiti. [illegible]

Φιλοξενία (ἡ) ospitalità. [illegible]

Φιλόξενος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ξένως. ospitale. [illegible]

Φιλοπαίγμων-ονος (ὁ, ἡ) amante de' giuochi. [illegible]

Φιλοπαίκτης-ου (ὁ) = Φιλοπαίγμων.

Φιλόπαις-αιδος (ὁ, ἡ) chi ama i fanciulli. [illegible]

Φιλοπαίσμων-ονος (ὁ, ἡ) καὶ Φιλοπαίστης-ου (ὁ) = Φιλοπαίκτης.

Digitized by Google

Φιλοπάρθενος (ὁ, ἡ) amante delle vergini. [illegible]

Φιλοπατορία (ἡ) amore verso il padre. [illegible]

Φιλοπατρία (ἡ) patriotismo. [illegible]

Φιλόπατρις-ιδος (ὁ, ἡ) chi ama la sua patria, patriotto. [illegible]

Φιλοπάτωρ-ορος (ὁ, ἡ) chi ama il suo padre. [illegible]

Φιλοπευθής-έος (ὁ, ἡ) καὶ Φιλοπεύστης-ου (ὁ) curioso. [illegible]

Φίλοπλος (ὁ, ἡ) chi ama le armi. [illegible]

Φιλοπλούσιος καὶ Φιλόπλουτος (ὁ, ἡ) amante delle ricchezze. [illegible]

Φιλοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. amicare, render amico, conciliare. [illegible]

Φιλοποίησις-εως (ἡ) conciliazione. [illegible]

Φιλοποιητὴς-οῦ (ὁ) amante de' poeti. [illegible]

Φιλοποίμνιος (ὁ, ἡ) che ama le gregge. [illegible]

Φιλοποιὸς (ὁ, ἡ) che rende, concilia degli amici. [illegible]

Φιλοπόλεμος (ὁ, ἡ) amante della guerra, bellicoso. [illegible]

Φιλόπολις-ιδος (ὁ, ἡ) = Φιλόπατρις.

Φιλοπολίτης-ου (ὁ) chi ama i suoi concittadini. [illegible]

Φιλοπονέω-ῶ. Μ. ήσω. amare il travaglio, esser laborioso. [illegible]

Φιλοπόνηρος (ὁ, ἡ) amante de' scellerati. [illegible]

Φιλοπονία (ἡ) attività, amore del lavoro, del travaglio. [illegible]

Φιλόπονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-πόνως. laborioso, attivo. [illegible]

Φιλόπορνος (ὁ, ἡ) amante delle puttana. [illegible]

Φιλοποσία (ἡ) passione del vino. [illegible]

Φιλοποτέω-ῶ. Μ. ήσω. amare di bere, darsi alle beverie, alle gazzoviglie. [illegible]

Φιλοπότης-ου (ὁ) avido di bere, gran bevitore. [illegible]

Φιλοποτία (ἡ) = Φιλοποσία.

Φιλοπότις-ιδος (ἡ) θηλ. τ. Φιλοπότης.

Φιλοπραγματίας-ου (ὁ) = Φιλοπράγμων.

Φιλοπραγμονέω-ῶ. Μ. ήσω. esser curioso, ingerirsi in ogni affare. [illegible]

Φιλοπραγμοσύνη (ἡ) curiosità, l'ingerirsi in affari altrui. [illegible]

Φιλοπράγμων-ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-μόνως. curioso, che ama d'ingerirsi in altrui affari. [illegible]

Φιλόπρακτος (ὁ, ἡ) = Φιλόπονος.

Φιλοπρεπὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-πρεπῶς. amante della decenza, che ha buon gusto. [illegible]

Φιλοπροσηγορία (ἡ) affabilità. [illegible]

Φιλοπροσήγορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-γορως. affabile. [illegible]

Φιλοπρωτεία (ἡ) desiderio di occupare il primo posto. [illegible]

Φιλοπρωτεύω. Μ. εύσω. desiderare il primato. [illegible]

Φιλόπρωτος (ὁ, ἡ) chi ama il primato, la superiorità. [illegible]

Φιλοργὴς-έος καὶ Φιλοργὸς (ὁ, ἡ) iracondo. [illegible]

Φιλόρνις-ιθος (ὁ, ἡ) che ama gli uccelli. 2. amato dagli uccelli. [illegible]

Φιλορχήμων-ονος (ὁ, ἡ) καὶ Φιλορχηστὴς-οῦ (ὁ) chi ama il ballo. [illegible]

Φίλος-η-ον. caro, amico, benevolo, grato. [illegible]

Φιλοσαρκέω-ῶ. Μ. ησω. amare la carne, esser attaccato alle voluttà carnali. [illegible]

Φιλόσκηπτρος (ὁ, ἡ) chi ama lo scettro. [illegible]

Φιλοσκύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) chi ama i cani. [illegible]

Φιλοσκώμμων-ονος (ὁ, ἡ) καὶ

Φιλοσκώπτης-ου (ὁ) motteggiatore. [illegible]

Φιλοσοφέω-ῶ. Μ. ησω. amare la sapienza, applicarsi alla filosofia, filosofare. [illegible]

Φιλοσόφημα (τὸ) questione, teorema filosofico. [illegible]

Digitized by Google

- [illegible]

'Υποχὴ (ἡ) vangajuole. [illegible]

'Υποχθόνιος καὶ 'Υπόχθων-ονος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ 'Υπόγειος.

'Υποχίτων-ωνος (ὁ, ἡ) ch' è sotto la tonaca. [illegible] (οὐσ. ἀρσ.) sottabito, sottana o camicia. [illegible]

'Υποχλιαίνω. M. ανῶ. riscaldare alquanto, intiepidare. [illegible]

'Υπόχλωρος (ὁ, ἡ) verdiccio. [illegible]

'Υποχονδριακὸς-ἡ-όν. ipocondriaco, ipocondrico. [illegible]

'Υποχόνδριον (τὸ) καὶ 'Υποχόνδρια (τὰ) ipocondro. [illegible]

'Υποχόνδριος (ὁ, ἡ) ch' è sotto la cartilagine. [illegible]

'Υποχορηγέω-ῶ. M. ήσω. somministrare, fornire sotto mano. [illegible]

'Υποχορηγία (ἡ) somministrazione sotto mano, l' azione di fornire di nascosto. [illegible]

'Υποχος (ὁ, ἡ) soggetto, dipendente. 2. complice. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υπόχρεως. 'Αττ. ἀντὶ 'Υπόχρεος (ὁ, ἡ) debitore. 2. obbligato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υποχρίω. M. χρίσω. unger dissotto. [illegible] (μσ.) tinger gli occhi col nero di stibio. [illegible]

'Υπόχρυσος (ὁ, ἡ) leggiermente dorato. 2. ricchissimo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υποχρωματίζω. M. ίσω. colorire di sotto. [illegible]

'Υπόχυμα (τὸ) albugine, suffusione. [illegible]

'Υπόχυσις-εως (ἡ) l' azione di versare goccia a goccia. [illegible] 2. = 'Υπόχυμα.

'Υπόχυτος (ὁ, ἡ) suffuso. 2. falsato. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υποχωρέω-ῶ. M. ήσω. cedere, ritirarsi. [illegible]

'Υποχώρησις-εως (ἡ) l' azione di cedere, di ritirarsi. [illegible]

'Υποψάλλω. M. ψαλῶ. toccare leggiermente le corde d' un instrumento musicale. [illegible]

'Υπόψαμμος (ὁ, ἡ) arenoso. [illegible]

'Υπόψαρος (ὁ, ἡ) moscato. [illegible]

'Υποψηφίζομαι. M. ίσομαι. supputare. [illegible]

'Υποψήφιος (ὁ, ἡ) scelto segretamente. [illegible] 2. = 'Υπόψηφος.

'Υποψήφισις-εως (ἡ) supputazione. [illegible]

'Υποψηφιστὴς-οῦ (ὁ) calcolatore. [illegible]

'Υπόψηφος (ὁ, ἡ) candidato. [illegible]

'Υποψία (ἡ) sospetto. [illegible]

'Υποψιαστικὸς-ἡ-όν. sospettoso. [illegible]

'Υποψιθυρίζω. M. ίσω. brontolare. [illegible]

'Υπόψιος (ὁ, ἡ) sospettoso. [illegible]

'Υπόψυχρος (ὁ, ἡ) fresco. [illegible]

'Υποψύχω. M. ψύξω. raffreddare alquanto, rinfrescare. [illegible]

'Υπτιάζω. M. άσω. supinarsi, cader supino. 2. (μτφρ.) trascurare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

'Υπτιος-α-ον. supino. 2. basso. 3. trascurante. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

'Υπωμαιος-α ἡ ος-ον. ch'è sotto le spalle. [illegible]

'Υπωπιάζω. M. άσω. battere a qualcuno la faccia, fare delle lividure. 2. mortificare. [illegible] 2. [illegible] ([illegible]). [illegible] 2. [illegible]

'Υπωπιασμὸς (ὁ) mortificazione. [illegible] 2. [illegible]

'Υπώπιον (τὸ) la parte di sotto degli occhi. [illegible] 2. (συνήθ.) tumore, lividezza della faccia. [illegible]

'Υπώρεια (ἡ) il piede d' una montagna, falda. [illegible]

Digitized by Google

Ὑπωρόφιος-α ἢ ος-ον. ch'è sotto il tetto della casa. [illegible]

Ὑπώροφος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Ὑπωρυχία (ἡ) mina. [illegible]

Ὕπωχρος (ὁ, ἡ) pallidetto. [illegible]

Ὗς-ὑός (ὁ καὶ ἡ) porco, majale o scrofa. [illegible]

Ὕσγινον (τὸ) isgino (sorta di pianta che serve a tingere la lana). [illegible]

Ὗσις-εως (ἡ) caduta della pioggia. [illegible]

Ὕσκλος καὶ Ὕσχλος (ὁ) fibbia della scarpa, dello stivale. [illegible]

Ὗσμα (τὸ) pioggia. [illegible]

Ὑσμίνη (ἡ) conflitto. [illegible]

Ὑσπέλεθος (ὁ) sterco di porco (Λατ. sucerda). [illegible]

Ὕσπληξ-ηγος (ἡ) sferza, flagello. [illegible]

Ὑσπολέω-ῶ. Μ. ήσω. pascere de' porci. [illegible]

Ὑσπόλος (ὁ) porcajo. [illegible]

Ὑσσὸς (ὁ) giavellotto. [illegible]

Ὕσσωπος (ἡ) issopo (pianta). [illegible]

Ὕστατος-η-ον. ultimo, estremo. [illegible] (τὸ σύδ.) Ὕστατον, καὶ Ὕστατα, ἐπίῤ. finalmente. [illegible]

Ὑστέρα (ἡ) matrice (Λατ. uterus). [illegible]

Ὑστεραῖος-α-ον. posteriore, seguente. 2. del giorno seguente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] Ὑστεραία (ἡ) (μετὰ καὶ χωρὶς τ. ἡμέρα) il giorno seguente, il giorno appresso. [illegible]

Ὑστερεύω. Μ. εύσω καὶ

Ὑστερέω-ῶ. Μ. ήσω. esser posteriore, venire l'ultimo, restar indietro, mancare, privarsi. [illegible]

Ὑστέρημα (τὸ) mancanza, disavvantaggio. [illegible]

Ὑστέρησις-εως (ἡ) il restare indietro. [illegible] 2. = τ. προηγ.

Ὑστερίζω. Μ. ίσω. = Ὑστερέω.

Ὑστερικὸς-ή-όν. della matrice, isterico. [illegible]

Ὑστεροβουλέω-ῶ. Μ. ήσω. pensare dopo il fatto. [illegible]

Ὑστεροβουλία (ἡ) (το οὐσ. τ. προηγ).

Ὑστερόβουλος (ὁ, ἡ) chi riflette, pensa dopo il fatto. [illegible]

Ὑστερογενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato appresso. [illegible]

Ὑστερογονία (ὁ, ἡ) posterità. [illegible]

Ὑστερολογέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare l'ultimo. [illegible]

Ὑστερολόγος (ὁ, ἡ) colui che parla l' ultimo. [illegible]

Ὕστερον, ἐπίῤ. καὶ Ὕστερον (τὸ) καὶ Ὕστερα (τὰ) = Ὕστερος.

Ὕστερος-α-ον. posteriore, inferiore, ultimo, seguente, prossimo. [illegible] (τὸ οὐσ.) Ὕστερον καὶ (πλθ.) Ὕστερα, ἐπίῤ. ἀντὶ Ὑστέρως. dopo, più tardi. [illegible] (οὐσ.) Ὑστέρα (ἡ) matrice. [illegible] καὶ Ὕστερον καὶ (πλθ.) Ὕστερα. secondina. [illegible]

Ὑστέρω καὶ Ὑστέρως, ἐπίῤ. = Ὕστερον.

Ὕστριξ-ιχος (ὁ καὶ ἡ) istrice, porco spinoso. [illegible]

Ὑφαίνω. Μ. ανῶ. tessere, ordire, tramare. [illegible] (ἐπὶ κακοῦ) macchinare. [illegible]

Ὑφαίρεσις-εως (ἡ) sottrazione. [illegible]

Ὑφαιρέτρια (ἡ) = Μαῖα.

Ὑφαιρέω-ῶ. Μ. αιρήσω. (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. μσ.) prender di nascosto, sottrarre, diminuire. [illegible]

Ὑφάλμυρος (ὁ, ἡ) un poco salato. [illegible]

Ὕφαλος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il mare. [illegible]

Ὕφαμμος (ὁ, ἡ) = Ὑπόψαμμος.

Ὕφανσις-εως (ἡ) tessitura. [illegible]

Ὑφάντης-ου (ὁ) tessitore. [illegible]

Ὑφαντικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. che concerne la tessitura. [illegible]

Ὑφαντὸς-ὴ-όν. tessuto. [illegible]

Ὑφάντρια (ἡ) θηλ. τ. Ὑφάντης.

Ὑφάπτω. Μ. άψω. metter del fuoco al dissotto. [illegible]

Ὑφαρπάζω. Μ. άσω. rapire, prendere di sotto o di soppiatto. [illegible]

Ὑφάρπασις-εως (ἡ) il rapire dissotto. [illegible] ἴδε καὶ Ὑφαίρεσις.

Digitized by Google

Ὑφασία καὶ Ὕφασις-εως (ἡ) = Ὕφανσις.

Ὕφασμα (τὸ) tessuto, tela. 2. trama. [illegible]

Ὑφεδρεύω. M. εύσω. imboscare. [illegible]

Ὑφεδρία (ἡ) posto inferiore. [illegible]

Ὑφεκτὸς-ή-όν. soffribile. [illegible]

Ὑφελκυσμὸς (ὁ) = Ὑφαίρεσις.

Ὑφέλκω. M. έλξω. sottrarre. [illegible]

Ὑφέν ἢ Ὑφ' ἕν, ἐπίῤ. assieme, in un tratto. [illegible]

Ὑφὲν (ἡ) (ἐνν. γραμμὴ) segno d'unione di due sillabe (‿). [illegible] (‿). [illegible] (‿).

Ὑφερπύζω. M. ύσω καὶ

Ὑφέρπω. M. έρψω. serpeggiare di sotto. 2. insinuarsi. [illegible]

Ὕφεσις-εως (ἡ) diminuzione. [illegible]

Ὑφέσπερα, ἐπίῤ. verso sera. [illegible]

Ὑφέστιος (ὁ, ἡ) che si trova in casa. [illegible]

Ὑφὴ (ἡ) = Ὕφανσις.

Ὑφηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. procedere, guidare. 2. consigliare, insegnare. [illegible]

Ὑφήγησις-εως (ἡ) guidamento, condotta. 2. consiglio, insegnamento. [illegible]

Ὑφηγητὴρ × ἀντὶ —

Ὑφηγητὴς-οῦ (ὁ) guida. 2. consigliere, maestro, precettore. [illegible]

Ὑφηνίοχος (ὁ, ἡ) ajutante del cocchiere. [illegible]

Ὑφίημι. M. ὑφήσω. abbassare. 2. sottomettere, metter al dissotto. [illegible] (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. μσ.) cedere, lasciare, abbandonare. 2. permettere, accordare. [illegible]

Ὑφίστημι. M. ὑποστήσω. metter al dissotto. 2. produrre, far esistere. 3. (μσ.) proporre. 4. promettere. 5. sostituire. 6. tollerare, sostenere. 7. restar indietro, ritirarsi, cedere. 8. restare sotto. [illegible]

Ὑφόρασις-εως (ἡ) = Ὑποψία.

Ὑφοράω-ῶ. (μσ.)-άομαι-ῶμαι. M. ὑπόψομαι. sospettare, diffidarsi. [illegible]

Ὑφορβὸς (ὁ) = Συφορβός.

Ὑφορμέω-ῶ. M. ήσω. star in agguato (parlandosi de' corsari). [illegible]

Ὑφορμίζω. M. ίσω. condurre il vascello in un porto, in una rada. [illegible]

Ὑφόρμισις-εως (ἡ) l'approdare, abbordo. 2. porto, cala, calanca, baja. [illegible]

Ὕφορμος (ὁ) = τ. προηγ. (2).

Ὕφος-εος-ους (τὸ) = Ὑφή. 2. stile. [illegible]

Ὕφυγρος (ὁ, ἡ) umidetto, un poco umido. [illegible]

Ὕφυδρος (ὁ, ἡ) ch' è sott' acqua. [illegible]

Ὑψαγόρας-ου (ὁ) millantatore. [illegible]

Ὑψαγορέω-ῶ. M. ήσω. = Ὑψηγορέω.

Ὑψαυχενέω-ῶ. M. ήσω. alzare la testa, insuperbirsi. [illegible]

Ὑψαυχενίζω. M. ίσω. καὶ

Ὑψαυχέω-ῶ. M. ήσω. = Ὑψαυχενέω.

Ὑψαύχην-ενος (ὁ, ἡ) che tiene la testa alzata, orgoglioso, superbo. [illegible]

Ὑψηγορέω-ῶ. M. ήσω. millantarsi. [illegible]

Ὑψηγορία (ἡ) ostentazione. [illegible]

Ὑψηγόρος (ὁ, ἡ) = Ὑψαγόρας.

Ὑψηλαύχην-ενος (ὁ, ἡ) = Ὑψαύχην.

Ὑψηλοβατέω-ῶ. M. ήσω. camminare alto. [illegible]

Ὑψηλογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) superbo. [illegible]

Ὑψηλολογέω-ῶ. (μσ.)-έομαι-οῦμαι. M. ήσω-ομαι. parlare con uno stile alto. 2. millantarsi. [illegible]

Ὑψηλολογία (ἡ) sublimità di stile. 2. ostentazione. [illegible]

Ὑψηλολόγος (ὁ, ἡ) chi parla con enfasi. [illegible] 2. = Ὑψαγόρας.

Ὑψηλόνοος-ους (ὁ, ἡ) = Ὑψίνους ἢ Ὑψηλόφρων.

Digitized by Google

Ὑψηλοπέτης - ου (ὁ, ἡ) che vola alto. բարձր թռչող · եիւքսէք ուչան ։

Ὑψηλὸς - ὴ - όν. alto, eccelso, elevato. բարձր · վեհ, ուլու · (κυρ. καὶ μτφρ.)

Ὑψηλότης (ἡ) altezza, elevazione. բարձրութիւն · եիւքսէքլիք, ուլուլուք · (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὑψηλοφρονέω - ῶ. Μ. ήσω. essere pieno di sè, esser superbo. բարձրամտիլ, հպարտ ըլլալ · ֆօտուլ՝ [illegible] օլմաք ։

Ὑψηλοφροσύνη (ἡ) superbia, alterigia. բարձրամտութիւն, հպարտութիւն · ֆօտուլլուգ, [illegible] ։

Ὑψηλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) superbo, arrogante. բարձրամիտ, հպարտ · ֆօտուլ, [illegible] ։

Ὑψηλῶς, ἐπίῤ. alto, altamente. բարձր, բարձրութեամբ · ուլու, եիւքսէք ։

Ὕψι, ἐπίῤ. = Ὑψοῦ.

Ὑψιβάμων - ονος. καὶ

Ὑψίβατος (ὁ, ἡ) che cammina alto. բարձրերը [illegible] · եիւքսէքտէ կէզէն · 2 · = Ὑψηλός.

Ὑψιβόας - ου (ὁ) che grida ad alta voce. բարձր ձայնով աղաղակող · եիւքսէք սէս իլէ չաղըրան ։

Ὑψιβρεμέτης - ου (ὁ) καὶ

Ὑψίβρομος (ὁ, ἡ) che tuona in alto. բարձրէն որոտացող · եիւքսէքտէն կիւրլէյէն ։

Ὑψίδρομος (ὁ, ἡ) che corre in alto. բարձրէն ընթացող · ուլուտան քօշան ։

Ὑψικάρηνος (ὁ, ἡ) che ha la sommità elevata. բարձր գագաթ ունեցող · եիւքսէք [illegible] ։

Ὑψικέραυνος (ὁ, ἡ) che fulmina dall' alto. բարձրէն կայծակ նետող · ուլուտան եըլտըրըմ ֆըրլատան ։

Ὑψικράτης - ου (ὁ) che regna nel cielo. երկինքը տիրող · կէօքլէրտէ հիւքիւմ սիւրէն ։

Ὑψικρεμὴς - έος (ὁ, ἡ) sospeso in alto. բարձրը կախուած · եիւքսէքտէ ասըլը ։

Ὑψίκρημνος (ὁ, ἡ) precipitoso. գահավէժ, սեպացեալ · ուչուրումլու ։

Ὑψίλοφος (ὁ, ἡ) elevato. բարձր · ուլու, եիւքսէք ։

Ὑψινεφὴς - έος (ὁ, ἡ) che abita nelle nuvole. ամպերու մէջ բնակող · [illegible] օլան ։

Ὑψίνοος - ους (ὁ, ἡ) che ha lo spirito elevato, profondo. բարձր՝ խոր միտք ունեցող · [illegible] ։

Ὑψιπετὴς - έος (ὁ, ἡ) caduto dall' alto. բարձրէն ընկած · եիւքսէքտէն տիւշմիւշ ։

Ὑψιπέτης - ου (ὁ) che vola in alto. բարձր թռչող · եիւքսէք ուչան ։

Ὑψίπρυμνος (ὁ, ἡ) che ha la poppa elevata. բարձր [illegible] ունեցող (նաւ). եիւքսէք [illegible] (կէմի) ։

Ὑψίπυλος (ὁ, ἡ) che ha delle alte porte. բարձր դուռներ ունեցող · եիւքսէք գափուլարը օլան ։

Ὑψίπυργος (ὁ, ἡ) che ha delle alte torri. բարձր աշտարակներ ունեցող · եիւքսէք գուլէլէրի օլան ։

Ὕψιστος - η - ον. (ὑπερθ. ἀνμλ. ἐκ τοῦ Ὕψι.) altissimo. 2. l' Altissimo, Iddio. ամենաբարձր, խիստ բարձր · 2 · Բարձրեալն, Աստուած · [illegible] եիւքսէք · 2 · Հագգ Թէալա ։

Ὑψιτένων - οντος (ὁ, ἡ) = Ὑψαύχην.

Ὑψίτερος - α - ον. (συγκρ. ἀνμλ. ἐκ τοῦ Ὕψι). più alto. բարձրագոյն · դահա եիւքսէք ։

Ὑψιφάεννος. καὶ

Ὑψιφαὴς - έος (ὁ, ἡ) che risplende dall' alto. բարձրէն փայլող · եիւքսէքտէն բարլայան ։

Ὑψιφανὴς - έος (ὁ, ἡ) che si vede in alto. բարձրը երևցող · եիւքսէքտէ կէօրիւնէն ։

Ὑψίφρων - ονος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ὑψηλόφρων.

Ὑψόθε καὶ Ὑψόθεν, ἐπίῤ. dall' alto. ի բարձանց, բարձրէն · եիւքսէքտէն ։

Ὑψόθι, ἐπίῤ. = Ὑψοῦ.

Ὑψόπρυμνος (ὁ, ἡ) = Ὑψίπρυμνος.

Ὕψος - εος - ους (τὸ) altezza. 2. cielo. բարձրութիւն · 2 · երկինք · եիւքսէքլիք · 2 · կէօք ։

Ὑψοῦ, ἐπίῤ. alto, in alto. բարձրը, ի բարձունս · եիւքսէքտէ, ուլուտա ։

Ὑψόω - ῶ. Μ. ώσω. innalzare, elevare. 2. esaltare. բարձրացնել · 2 · փառաւորել · եիւքսէլթմէք · 2 · [illegible] ։

Ὕψωμα (τὸ) tutto ciò ch' è elevato, innalzato. 2. altura. բարձրացեալ իրք · 2 · հասար, գագաթ · եիւքսէլմիշ նէսնէ · 2 · թէփէ ։

Ὕψωσις - εως (ἡ) innalzamento. 2. esaltazione. բարձրացնելը · 2 · փառաւորելը · եիւքսէլթմէ · 2 · [illegible] ։

Ὕω. Μ. ὕσω. piovere. անձրեւել, անձրեւ գալ · եաղմաք, եաղմուր կէլմէք ։

Ὑώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al porco, sporco, stupido. խոզի նման, աղտեղի, ապուշ · տօնուզ [illegible], քիր, ճահիլ ։

Ὑωδία (ἡ) porcheria, stupidità. աղտեղութիւն, ապշութիւն · քիրլիք, ճահիլլիք ։

Ὑῶν. γεν. πλθ. τ. Ὕς.

Φ

Φ, φ, φῖ (τὸ) ἄκλ. Fi. La vigesima prima lettera dell' alfabeto greco. In senso numerico coll' accento di sopra (φ') significa cinque cento o cinque centesimo, e coll' accento di sotto (,φ) cinque cento mila. Ֆի · Յունաց այբուբենին քսանևմէկերորդ տառն է ։ Համրանքի կողմանէ վրայի շեշտովը (φ') կը նշանակէ հինգ հարիւր կամ հինգ հարիւրերորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (,φ) հինգ հարիւր հազար · Ֆի · Եունանի հուրուֆի հէճասընըն եիրմի պիրինճի հարֆի տըր ։ Սայը թարաֆընտան իւսթիւնտէ իմալէ իլէ (φ') կէօստէրիլիր պէշ եիւզ եախօտ պէշ եիւզիւնճիւ, ալթընտա օլտուգտա (,φ) պէշ եիւզ պին (500,000) ։

Φᾶ. × Δ. ἀντὶ Ἔφη.

Φαβοκτόνος (ὁ, ἡ) καὶ

Φαβοτύπος (ὁ, ἡ) che uccide i palombi. վայրի աղաւնիները մեռցնող · եապանի կիւվէրճինլէրի էօլտիւրէն ։

Φαγαινα - ης (ἡ) = Φαγέδαινα.

Digitized by Google

Φαγὰς καὶ Φαγᾶς - ᾶ (ὁ) = Φαγός.
Φαγέδαινα - ης (ἡ) fame insaziabile. 2. cangrena. անյագ քաղց. 2. խլիրդենի. փայտող ախտ. 2. ախտ, խոց։
Φαγέσωρος (ὁ, ἡ) = Φαγός.
Φάγιλος (ὁ) agnello buono a mangiare. ուտելու յարմար ու ուտելու գառն. [illegible]
Φαγὸς (ὁ) vorace, mangione. շատակեր. շատ ուտող։
Φαίθω (Χ. Μ.) brillare. փայլել. փայլիլ։
Φαεινὸς - ἡ - όν. brillante. 2. bello. փայլուն. 2. աղւոր. փառաւոր. 2. գեղեցիկ։
Φαείνω Χ ἀντὶ Φαίνω.
Φαεσίμβροτος (ὁ, ἡ) che illumina gli uomini. մարդկանց լուսաւորող. [illegible]
Φαεσφορία καὶ Φαεσφόρος. Χ ἀντὶ Φωτοφορία, Φωσφόρος.
Φαίδιμος (ὁ, ἡ) bello. 2. illustre. աղւոր. 2. երեւելի. գեղեցիկ. 2. [illegible]
Φαιδρόνοος - ους (ὁ, ἡ) gajo, allegro. զուարթամիտ, [illegible]
Φαιδρὸς - ὰ - όν. brillante, splendido. 2. pulito. 3. gajo, lieto, giocondo. փայլուն, պայծառ. 2. մաքուր. 3. զուարթ. փառաւոր. 2. [illegible] — ῶς, ἐπίῤ.
Φαιδρότης (ἡ) splendore. 2. ilarità, giocondità. պայծառութիւն. 2. զուարթութիւն. փառաւորութիւն. 2. [illegible]
Φαιδρόω - ῶ. Μ. ώσω. = Φαιδρύνω.
Φαιδρυντὴς - οῦ (ὁ) che pulisce, che rende splendido, brillante. մաքրող, փայլեցնող. [illegible]
Φαιδρύνω. Μ. υνῶ. render splendido, lucido, pulire. 2. rallegrare, render gajo, giocondo. փայլեցընել, պայծառացընել, մաքրել. 2. ուրախացընել, զուարճացընել. [illegible]
Φαίδρυσμα (τὸ) ornamento. զարդ. [illegible]
Φαιδρωπὸς (ὁ, ἡ) che ha l'aria gioconda, il volto allegro. զուարթերես. [illegible]
Φαινίνδα, ἐπίῤ. (ὡς ὄνομα.) giuoco di palla. գնդակի խաղ. [illegible]
Φαινόλης - ου (ὁ) tabarro, gabbano (Λατ. penula). վերարկու, [illegible]
Φαινολοθήκη (ἡ) guardaroba da tabarri. վերարկուի կախելու Հանդերձատուն. [illegible]
Φαινοπροσωπέω - ῶ. Μ. ήσω. farsi vedere, mostrarsi. տեսնուիլ, [illegible]
Φαίνω. Μ. φανῶ. mostrare, far vedere, dichiarare. ցուցնել, երեւցնել, յայտնել. [illegible] 2. (ἰδιατ.) accusare, denunziare. 2. render splendido, brillante, illuminare. [illegible] 2. փայլեցընել, լուսաւորել. [illegible] (μσ. αὐτπθ. ἡ ἀμτβτ.) apparire, comparire. 2. brillare, risplendere. 3. essere, esistere. երեւնալ, [illegible] 2. փայլիլ. 3. [illegible] (μσ. ἡ πθ. ὡς ἐπὶ τὸ πλ. τρτπρσ.) sembrare, parere. Թուիլ, [illegible]
Φαιὸς - ὰ - όν. bruno, oscuro. [illegible]
Φαιουρὸς - ὰ - όν. che ha la coda bruna. [illegible]
Φαιοχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) che si veste di bruno. [illegible]
Φάκελλος καὶ Φάκελος (ὁ) fagotto, fascio. 2. plico. [illegible]
Φακελόω - ῶ. Μ. ώσω. legar in fascio. [illegible]
Φακῆ (ἡ) lente. ոսպն. [illegible]
Φάκινος - η - ον. fatto di lente. [illegible]
Φακοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) lenticolare. [illegible]
Φακὸς (ὁ) = Φακῆ. lenticchia. 2. lentiggine. 3. boccia, fiala. ոսպն. 2. [illegible] 3. [illegible]
Φακώδης - εος (ὁ, ἡ) = Φακοειδής. 2. lentigginoso. [illegible]
Φακωτὸς - ἡ - όν. = Φακοειδής.
Φαλαγγάρχης - ου (ὁ) comandante d'una falange. փաղանգի մը Հրամանատար. [illegible]
Φαλαγγηδὸν, ἐπίῤ. in forma di falange. [illegible]
Φαλάγγιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φάλαγξ. (ἰδιατ.) falangio, tarantola. [illegible]
Φαλαγγίτης - ου (ὁ) soldato d'una falange, falangiario, legionario. [illegible]
Φαλαγγιτικὸς - ἡ - όν. che appartiene alla falange. [illegible]
Φαλαγγομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere per falangi. [illegible]
Φάλαγξ - αγγος (ἡ) palanca, pezzo di legno lungo, curro. 2. falange, legione. 3. tarantola. [illegible]
Φάλαινα - ης (ἡ) balena. 2. farfalla, pirale. [illegible]
Φαλάκρα (ἡ) calvezza. [illegible]
Φαλακράω καὶ Φαλακριάω - ῶ. Μ. άσω. esser calvo. [illegible]

Digitized by Google

Φαλακροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile ad un calvo. կնտակի նման. փողլա պէնզէր:
Φαλακρὸς-ὰ-όν. calvo. կնտակ. փողլ:
Φαλακρότης (ἡ) calvizie. կնդութիւն. փողլլըք:
Φαλάκρωσις-εως (ἡ) calvezza. կնդութիւն. փողլլըք:
Φαλαρὶς-ίδος (ἡ) falaride (uccello acquatico). Ջրային թռչուն մը. պէր նէվ սու քուշու:
Φάλαρον (τὸ) cimiero. կատար, ցցունք (սաղաւարտից). սօրղուճ:
Φαλαρὸς-ὰ-όν, = *Φαληρός*.
Φάλη (ἡ) = *Φάλαινα*.
Φαληριάω-ῶ. *M*. *άσω*. biancheggiare. Ճերմըկնալ. պէյազլանմագ:
Φαληρὸς-ὰ-όν. bianco. Ճերմակ. պէյազ:
Φάλιος-α-ον. = *τ. προηγ*.
Φαλλὸς (ὁ) pezzo di legno il quale portavano i Baccanti. փայտի կտոր զոր Բաքոս չաստուածին Հանդէսը կատարողները ձեռքերնին կրտանէին. օդուն փարչասը, գի Բաքոս փաշիան եօրթասանտան Բաշիան- լար եւլերինտէ Բուլունտուրուրլարտը:
Φαλὸς-ὴ-όν. = *Λαμπρός*.
Φάλος (ὁ) = *Φάλαρον*.
Φανάριον (τὸ) *ὑπκρ*. *Φανός*.
Φανεροποιέω-ῶ. *M*. *ήσω* notificare, manifestare. յայտնել, բացայայտել. պէյան՝ աշիքեար՝ Թէպլիյէ էթմէք, էյհար էթմէք:
Φανεροποίησις-εως καὶ
Φανεροποιΐα (ἡ) manifestazione. յայտնութիւն, յայտարարութիւն. էյհար:
Φανερὸς-ὰ-όν. manifesto, chiaro, noto. 2. illustre. յայտնի, բացայայտ, ծանօթ. 2. երեւելի. պէյան, աշիքեար, մէյտանտա, պէլլի. 2. մէշհուր, մէմթազ:
Φανερόω-ῶ. *M*. *ώσω*. manifestare, dichiarare, mostrare. յայտնել, ցուցնել. պէյան՝ էյհար էթմէք, կէօստէրմէք:
Φανερῶς, *ἐπίρ*. manifestamente. յայտնապէս, յայտնի. աշիքեարէ, աշիքեարէ, այանէն:
Φανέρωσις-εως (ἡ) manifestazione. յայտնութիւն. էյհար, աշիքեարլըք:
Φανὴ (ἡ) torcia. ջահ. եէլ մումու, Թօրչա:
Φανηφόρος (ὁ, ἡ) che porta una torcia. ջահ կրող. եէլ մումու Թութան:
Φανίον (τὸ) *ὑπκρ*. *τ. Φανός*.
Φανὸς-ὴ-όν. lucido, luminoso, chiaro. պայծառ, լոյս տուող, փայլուն. փարլագ, փանեէլլէր. (*οὐσ*.) fanale, lanterna. լապտեր, կանթեղ. ֆէնէր, ֆանօս, ֆանուզ:
Φαντάζω. *M*. *άσω*. mostrare, rappresentare. ցուցնել, յանդիման ածել. կէօստէրմէք, հազըր էթմէք. (*συνήθ. παθ. ἢ μσ.*) apparire. 2. immaginarsi, figurarsi. երեւել. 2. երեւակայել. կէօրիւնմէք. 2. խէյալլանմագ, ֆիքր էթմէք:
Φαντασία (ἡ) immaginazione, fantasia. 2. illusione. 3. ostentazione. երեւակայութիւն. 2. պատիր երեւոյթ, ցնորք. 3. ցոյց, պարծանք. խէյալլանմա, Թախէյյէլ. 2. խէյալ, սուրէթի զէհուր. 3. կէօսթէրիշ, Թասլըմա, չալըմ:
Φαντασιαστικὸς-ὴ-όν. = *Φανταστικός*.
Φαντασιόομαι-οῦμαι. *M*. *ώσομαι*. immaginarsi. երեւակայել. խէյալլանմագ:
Φαντασιώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Φανταστικός*. (2).
Φάντασμα (τὸ) fantasma, larva, illusione, spettro. պատիր երեւոյթ, ցնորք, ուրու՝ անդրոյ ուրուլ. խէյալ, սուրէթի զէհուր:
Φαντασμάτιον (τὸ) *ὑπκρ*. *τ. Φάντασμα*.
Φανταστικὸς-ὴ-όν. dotato dell' immaginativa. 2. fantastico. immaginario. երեւակայական կարողութիւն ունեցող. 2. երեւակայական, մտացածին. քուվվէի խէյալիյէ օլան. 2. խէյալի, վէհմի: — *ικῶς*, *ἐπίρ*.
Φανταστὸς-ὴ-όν. immaginabile. երեւակայելի. խէյալ օլունապիլիր, ֆիքր օլունապիլիր:
Φάος-εος-ους (τὸ) = *Φῶς*. luce. 2. giorno. 3. gloria. 4. occhio. լոյս. 2. օր. 3. փառք. 4. աչք. ըշըգ. 2. կիւն. 3. իհթիշամ. 4. կէօզ, կէօզ:
Φαράγγιον (τὸ) *ὑπκρ*. *τοῦ*
Φάραγξ-αγγος (ἡ) valle. 2. voragine, baratro. 3. precipizio. ձոր. 2. վիհ, վիրապ. 3. դար ատեղ, գահաւանդ, վակք. տէրէ. 2. կիրտապ, ուչուրում. 3. ուչուրում:
Φαρέτρα-ας (ἡ) faretra, turcasso. կապարճ. Թիրքէշ, Թիրքաշ:
Φαρέτριον (τὸ) *ὑπκρ*. *τ. Φαρέτρα*.
Φαρετροφόρος (ὁ, ἡ) chi porta la faretra. կապարճակիր. Թիրքէշ կէթիրիճի:
Φαρκιδόω-ῶ. *M*. *ώσω*. increspare. խորշոմեցընել, կնճռել. պուրուշթուրմագ:
Φαρκιδώδης-εος (ὁ, ἡ) rugoso. խորշոմեալ. պուրուշուգ:
Φαρκὶς-ίδος (ἡ) ruga. կնճիռ. պուրուշուգ:
Φαρμακεία (ἡ) farmacia. 2. medicamento. 3. magia. դեղագործութիւն. 2. դեղ. 3. մոգութիւն, դիւթութիւն. էճզաճըլըք, իլաճ եափմագլըք. 2. իլաճ. 3. պիւյիւճիւլիւք:
Φαρμακεῖον (τὸ) spezieria. դեղավաճառի կրպակ. էճզաճը Թիւքեանը:
Φαρμάκευμα (τὸ) = *Φάρμακον*.
Φαρμακεὺς-έως (ὁ) speziale. 2. mago. դեղագործ. 2. մոգ, կախարդ. էճզաճը. 2. պիւյիւճիւ:
Φαρμάκευσις-εως (ἡ) = *Φαρμακεία*.
Φαρμακευτὴς-οῦ (ὁ) = *Φαρμακεύς*.
Φαρμακευτικὸς-ὴ-όν. medicinale. բժշկական. Թըպպի:
Φαρμακεύτρια (ἡ) *θηλ. τ. Φαρμακευτής*.
Φαρμακεύω. *M*. *εύσω*. avvelenare. 2. preparare de' medicinali. 3. ammaliare. Թունաւորել. 2. դեղ շինել. 3. կախարդել. զէհիրլէմէք. 2. իլաճ եափմագ. 3. պիւյիւլէմէք:
Φαρμακία (ἡ) × *ἀντὶ Φαρμακεία*.
Φαρμάκιον (τὸ) *ὑπκρ*. *τ. Φάρμακον*.
Φαρμακὶς-ίδος (ἡ) strega, ammaliatrice. վհուկ, կախարդ կնիկ. ճատը գարը:
Φαρμακίστρια (ἡ) = *Φαρμακεύτρια*.
Φαρμακίτης-ου (ὁ, *καὶ Φαρμακῖτις-ιδος*. fatto con de' medicinali. դեղերով շինուած. մաաճիւնլէր իլէ եափըլը:
Φάρμακον (τὸ) medicamento, rimedio. 2. veleno. դեղ. 2. Թոյն. իլաճ, մաաճիւն. 2. զէհիր:

Digitized by Google

Φαρμακοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. preparare de' medicinali. [illegible]

Φαρμακοποιία (ἡ) composizione, preparazione de medicinali. [illegible]

Φαρμακοποιὸς (ὁ, ἡ) speziale. [illegible]

Φαρμακοποτέω - ῶ. Μ. ήσω. prender una medicina. [illegible]

Φαρμακοπωλέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Φαρμακοπώλης - ου (ὁ) speziale, droghiere. [illegible]

Φαρμακὸς (ὁ, ἡ) = Φαρμακεύς.

Φαρμακουργὸς (ὁ) = Φαρμακοποιός.

Φαρμακόω - ῶ. Μ. ώσω. = Φαρμάσσω, Φαρμακεύω.

Φαρμάκτης - οῦ ἢ ου (ὁ) = Φαρμακεύς.

Φαρμακτὸς - ἡ - όν. velenoso. [illegible]

Φαρμακώδης - εος (ὁ, ἡ) medicinale. 2. velenoso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φαρμάσσω. Μ. άξω. = Φαρμακεύω.

Φάρος (ἡ καὶ ὁ) faro. [illegible]

Φᾶρος καὶ Φάρος - εος - ους (τὸ) manto. [illegible]

Φάρσος - εος - ους (τὸ) pezzo di tela. 2. quartiere, rione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φαρυγγίζω. Μ. ίσω. = Λαρυγγίζω.

Φάρυγξ - υγγος (ἡ) gozzo. [illegible]

Φάσγανον (τὸ) spada. coltello. [illegible]

Φάσηλος (ὁ) faguiolo. [illegible]

Φασιανὸς (ὁ) (ἐνν. ὄρνις.) fagiano (uccello). [illegible]

Φασίολος (ὁ) = Φάσηλος.

Φάσις - εως (ἡ) (φαίνω.) apparizione, fasi. 2. denunziazione. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Φάσις - εως (ἡ) (φημί) parola, detto, sentenza, proposizione. 2. affermazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φάσκω (παρτ. Ἔφασκον.) = Φημί.

Φασκώλιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Φάσκωλον (τὸ) καὶ Φασκόλος (ὁ) valigia. [illegible]

Φάσμα (τὸ) fantasma, spettro. [illegible]

Φάσσα - ης (ἡ) palombo. [illegible]

Φασσοφόνος (ὁ, ἡ) uccisore de' palombi. [illegible]

Φατίζω. Μ. ίσω καὶ ίξω. dire. [illegible]

Φάτις - εος καὶ εως (ἡ) fama. 2. detto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φάτνη (ἡ) presepio, stalla. [illegible]

Φατὸς - ἡ - όν. = Ῥητός.

Φατὸς - ἡ - όν. ucciso. [illegible]

Φάττα - ης (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Φάσσα.

Φάττιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φάττα.

Φαυλίζω. Μ. ίσω. avvilire, vilipendere. [illegible]

Φαύλισμα (τὸ) Γρφ. ἀντὶ —

Φαυλισμὸς (ὁ) disprezzo. [illegible]

Φαυλόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita cattiva [illegible]

Φαῦλος - η - ον. vile, lasso, abbietto, cattivo. [illegible] — φαύλως, ἐπίῤ.

Φαυλότης (ἡ) viltà, bassezza, cattiveria. [illegible]

Φαψ - αβὸς (ἡ) = Φάσσα.

Φάω. Μ. πεφήσομαι. risplendere, apparire. [illegible]

Φεγγίτης - ου (ὁ) (ἐνν. λίθος.) fengite, pietra bianca e trasparente. [illegible]

Φεγγοβολέω - ῶ. Μ. ήσω. = Φέγγω.

Φέγγος - εος - ους (τὸ) splendore, lume. [illegible]

Φέγγω. (παρτ. Ἔφεγγον.) risplendere. [illegible]

Φεγγώδης - εος (ὁ, ἡ) risplendente. [illegible]

Φείδομαι. Μ. φείσομαι. risparmiare, sparagnare. [illegible]

Φειδομένως, ἐπίῤ. parcamente. [illegible]

Φειδὸς - ἡ - όν. = Φειδωλός.

Φειδὼ - όος - οῦς (ἡ) parsimonia, parcità. [illegible]

Φειδωλὴ καὶ Φειδωλία (ἡ) = Φειδώ.

Φειδωλὸς - ἡ - όν. parco, risparmiatore. [illegible]

Φειδωλῶς, ἐπίῤ. = Φειδομένως.

Φείδων - ωνος ἢ ωνος (ὁ) = Φειδωλός.

Φεισμοσύνη (ἡ) = Φειδώ.

Φελλεὺς - έως (ὁ) luogo petroso. [illegible]

Φελλεὼν - ῶνος (ὁ) = τ. προηγ.

Φέλλινος - η - ον. fatto di sughero. [illegible]

Φελλόδρυς - υος (ἡ) sorta di quercia. [illegible]

Φελλὸς (ὁ) sughero. [illegible]

Φενάκη (ἡ) perruca. [illegible]

Φενακίζω. Μ. ίσω. ingannare. [illegible]

Φενάκισμα (τὸ) = τῷ

Φενακισμὸς (ὁ) inganno. [illegible]

Φενακιστὴς - οῦ (ὁ) ingannatore. [illegible]

Digitized by Google

Φεναχιστικὸς - ή - όν (καὶ ἐπίῤ.) - ιχῶς. fraudolente. [illegible]

Φέναξ - αχος (ὁ) ingannatore, impostore. [illegible]

Φεραυγὴς - έος (ὁ, ἡ) lucido. [illegible]

Φέρβω (παρτ. Ἔφερβον). pascere, nutrire. [illegible]

Φέρε (κυρ.) β. προ. τ. προστ. τ. Φέρω. (ὡς, ἐπίῤ. ἡ ἐπιφών.) sù, orsù. [illegible]

Φερέγγυος (ὁ, ἡ) mallevadore degno di fede. 2. sicuro. [illegible] 2. [illegible]

Φερέκακος (ὁ, ἡ) che apporta de' mali, de' malanni. 2. che sopporta, soffre de' mali. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φερέκαρπος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Καρποφόρος.

Φερέοικος (ὁ, ἡ) che porta seco la casa. [illegible]

Φερέπονος (ὁ, ἡ) che soffre delle pene, de' travagli. [illegible]

Φέρετρον (τὸ) = Φορεῖον.

Φέρμα (τὸ) feto. [illegible]

Φερνὴ (ἡ) dote. [illegible]

Φερνίον (τὸ) cesta. [illegible]

Φερνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta la dote. [illegible]

Φέροικος (ὁ, ἡ) = Φερέοικος.

Φερτάζω. Μ. άσω. portare spesso. [illegible]

Φέρτατος - η - ον. (ὑπερθ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός.) valorosissimo. 2. ottimo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φέρτερος - α - ον. (συγκρ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός.) più forte. 2. migliore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φερτὸς - ή - όν. portabile. 2. soffribile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φέρτρον (τὸ) = Φέρετρον.

Φέρω. Μ. οἴσω. portare, tenere, condurre. 2. sopportare, soffrire. 3. offrire. 4. presentare. 5. produrre, apportare. 6. ottenere. 7. portarsi, tendere, tirare a. 8. (μσ.) portarsi (bene o male). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 8. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible] 8. [illegible]

Φερωνυμέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. contenere in sè la verità di quella cosa, di cui il nome porta in se. [illegible]

Φερωνυμία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Φερώνυμος (ὁ, ἡ) che contiene in se la verità di quella cosa di cui porta in se il nome. [illegible]

Φεῦ! ἐπίῤ. ἡ ἐπιφών. oh! oimè! [illegible]

Φεύγω. Μ. φεύξομαι καὶ φευξοῦμαι. fuggire. 2. evitare. 3. esser bandito. 4. venir accusato, esser convenuto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Φευκτιάω - ῶ. Μ. άσω. star per fuggire, attender la fuga. [illegible]

Φευκτὸς - ή - όν. evitabile, che si può fuggire. [illegible]

Φεύξιμος - η ἢ ος - ον. che si può evitare. [illegible]

Φεῦξις - εως (ἡ) = Φυγή.

Φέψαλος (ὁ) scintilla. [illegible]

Φῆ × ἀντὶ Φησί.

Φῆ × ἀντὶ Ἔφη.

Φηγὸς (ἡ) faggio (albero). [illegible]

Φῆληξ - ηκος (ὁ) fico immaturo (Λατ. grossus). [illegible]

Φηλήτης - ου ἢ οῦ (ὁ) impostore, ladro. [illegible]

Φηλόω - ῶ. Μ. ώσω. ingannare. [illegible]

Φήμη (ἡ) fama, riputazione, opinione. [illegible]

Φημί. Μ. φήσω. dire, affermare. [illegible]

Φημίζω. Μ. ίσω. divolgare. 2. nominare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φῆμις - ιος (ἡ) × ἀντὶ Φήμη.

Φηνη (ἡ) frosone (uccello). [illegible]

Φθάνω. Μ. φθήσομαι καὶ φθάσω. prevenire, anticipare, fare prima di... [illegible]

Φθάρμα (τὸ) corruttela, cosa corrotta. [illegible]

Φθαρτικὸς - ή - όν. corruttore. [illegible]

Φθαρτὸς - η - όν. corruttibile. [illegible]

Φθέγγομαι. Μ. φθέγξομαι. render un suono, gridare, risuonare, parlare, dire, proferire. 2. lodare. [illegible]

Digitized by Google

2. [illegible]. 2. [illegible]

Φθεγκτὸς - ὴ - όν. vocale, che rende suono. [illegible]

Φθέγμα (τὸ) suono, voce. [illegible]

Φθεὶρ - φθειρὸς (ὁ) pidocchio. [illegible]

Φθειρίασις - εως (ἡ) la malattia de' pidocchi. [illegible]

Φθειριάω - ῶ. *M.* άσω. esser pidocchioso. [illegible]

Φθειρίζομαι. *M.* ίσομαι. spidocchiarsi. [illegible]

Φθειρικὸς - ὴ - όν. di pidocchio. [illegible]

Φθειροκτονέω - ῶ. *M.* ήσω. uccidere i pidocchi. [illegible]

Φθειροποιὸς (ὁ, ἡ) che produce de' pidocchi. [illegible]

Φθειροφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i pidocchi. [illegible]

Φθείρω. *M.* φθερῶ. corrompere, guastare. [illegible]

Φθειρώδης - εος (ὁ, ἡ) pidocchioso. [illegible]

Φθίνα - ης (ἡ) ruggine, robigine. [illegible]

Φθίνασμα (τὸ) = Φθίσις.

Φθινάω (ίω) **- ῶ.** *M.* ήσω. soffrire o morire di tisica. [illegible]

Φθινοπωρινὸς - ὴ - όν. autunnale. [illegible]

Φθινόπωρον (τὸ) autunno. [illegible]

Φθίνω. *M.* φθίσω. (σπν.) ἀντὶ Φθίω. (συνήθ.) ἀντὶ Φθίομαι. consumarsi, languire. 2. finire. [illegible] 2. [illegible]

Φθινώδης - εος (ὁ, ἡ) tisico. [illegible]

Φθισιάω - ῶ. *M.* άσω. soffrire di tisica, esser etico. [illegible]

Φθισικὸς - ὴ - όν. tisico, etico. [illegible]

Φθίσις - εως (ἡ) tisica, marasmo, etica. [illegible]

Φθίω. *M.* φθίσω. × ἀντὶ Φθείρω. perire, perdere. [illegible] (ἐλλ. ἡ συχνότ. μα.) corrompersi, perire, consumarsi, morire. [illegible]

Φθογγάζομαι. *M.* άσομαι. = Φθέγγομαι.

Φθογγὴ (ἡ) καὶ

Φθόγγος (ὁ) suono, voce. [illegible]

Φθοὴ (ἡ) = Φθίσις.

Φθονερία (ἡ) invidia. [illegible]

Φθονερὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ερῶς. invidioso. [illegible]

Φθονέω - ῶ. *M.* ήσω. invidiare. [illegible]

Φθόνος (ὁ) invidia. [illegible]

Φθορὰ (ἡ) corruzione, guasto. 2. stupro. 3. peste. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Φθορεὺς - έως (ὁ) corruttore, guastatore. [illegible]

Φθορικὸς - ὴ - όν. = Φθαρτικός.

Φθόριος (ὁ, ἡ) = Φθορικός.

Φθοροποιέω - ῶ. *M.* ήσω. corrompere, sterminare. [illegible]

Φθοροποιὸς (ὁ, ἡ) pernicioso, sterminatore. [illegible]

Φθόρος (ὁ) = Φθορά.

Φθορώδης - εος (ὁ, ἡ) = Φθοροποιός.

Φιάλη (ἡ) guastada, fiala. [illegible]

Φιάλιον (τὸ) καὶ **Φιαλὶς - ίδος** (ἡ) ὑποκ. τ. Φιάλη.

Φιαλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla guastada. [illegible]

Φιαλώδης - εος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Φιαλωτὸς - ὴ - όν. che ha la forma della guastada. [illegible]

Φιδὸς - ὴ - όν. = Φειδωλός.

Φίλαβρος (ὁ, ἡ) delicato, molle. [illegible]

Φιλαγαθία (ἡ) benevolenza. [illegible]

Φιλάγαθος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - αγάθως. benevolo, benigno. [illegible]

Φιλαγραυλος (ὁ, ἡ) = Φίλαγρος.

Φιλαγρέτης - ου (ὁ) καὶ **Φιλαγρέτις - ιδος** (ἡ) amatore della caccia. [illegible]

Φίλαγρος (ὁ, ἡ) chi ama la campagna, la villa. [illegible]

Φιλάγρυπνος (ὁ, ἡ) che ama la veglia. [illegible]

Φιλαδελφία (ἡ) amore verso i fratelli, carità fraterna. [illegible]

Φιλάδελφος (ὁ, ἡ) che ama i suoi fratelli. [illegible]

Φιλαθλητὴς - οῦ (ὁ) καὶ

Φίλαθλος (ὁ, ἡ) che ama la lotta. [illegible]

Φιλαίματος (ὁ, ἡ) avido di sangue, sanguinario. [illegible]

Digitized by Google

Φίλαιμος καὶ *Φιλαίμων-ονος* (ὁ, ἡ) = *Φιλαίματος*.

Φιλαίτατος-η-ον. ὑπερθ. καὶ

Φιλαίτερος-α-ον. συγκρ. ἀνμν. τ. *Φίλος*.

Φιλαίτιος (ὁ, ἡ) querulo. գանգատաւոր, գժգոհ. Թնչեցեալ եղեն, հօլնոտառող։

Φιλακόλουθος (ὁ, ἡ) chi siegue volontieri. կամաւ հետեւօղ. խոտելեալ՝ հօլնոտպըտի եւն որոց ուրս կարան։

Φιλαλήθεια (ἡ) amore della verità. ճշմարտասիրութիւն, ճշմարտութեան սէր. փօղըտերուդը ունենեւլն։

Φιλαληθής-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ληθῶς. amatore della verità. ճշմարտասէր. փօղըտերուդը ունենն։

Φιλαλληλία (ἡ) mutuo amore. փոխադարձ սէր. զիրերզիրենի ունենեւլն՝ ունենել։

Φιλάλληλος (ὁ, ἡ) che s' amano reciprocamente. փոխադարձ սիրով սիրող. զիրերզիրենի ունենն։

Φιλαναγνώστης-ου (ὁ) amatore della lettura. կարդալ սիրող. գրոց ընթերցող ունենն։

Φίλανδρος (ὁ, ἡ) che ama il suo marito o gli uomini. երիկը կամ երիկ մարդերը սիրող. փնտռողներ ըսելու եղեւեալեր ունենն։

Φιλανθής-έος (ὁ, ἡ) amatore de' fiori. ծաղիկ սիրող. ծաղիկ ունենն։

Φιλανθρώπευμα (τὸ) tratto d' umanità, beneficio. մարդասիրութեան գործ, բարերարութիւն. հեշտ, եղել, ննշն։

Φιλανθρωπεύομαι. *M*. εύσομαι. καὶ

Φιλανθρωπεύω. *M*. εύσω. esser umano, comportarsi con umanità. մարդասէր ըլլալ, մարդասիրութեամբ վարուիլ. էլինեփոլը ըլալ, խօնօլայի՝ էլինեփոլ եւն պաւեւելը։

Φιλανθρωπία (ἡ) filantropia, umanità. մարդասիրութիւն, մարդավարութիւն. ինսան ունենել, խօնօլայի, էլինեփոլ։

Φιλανθρωπικὸς-ὴ-όν. καὶ

Φιλανθρώπινος-η-ον. (καὶ ἐπίῤ.)-ίνως. concernente l'umanità. մարդասիրութեան պատկանեալ. էլինեփոլի ոննոնդ։

Φιλάνθρωπος (ὁ, ἡ) umano, benigno, benevolo. մարդասէր, մարդավար, բարեսէր. ինսանիյէթլի, էլինեփոլը, խօյըրխօն։

Φιλανθρώπως, ἐπίῤ. umanamente, con benevolenza. մարդասիրութեամբ, մարդավարութեամբ, բարեսիրութեամբ. ինսանիյէթ՝ էլինեփոլ խօյըրխօհլըր եւն։

Φιλάνωρ-ορος (ὁ, ἡ) *Δ*. ἀντὶ *Φιλάνθρωπος*.

Φιλαργυρέω-ῶ. *M*. ήσω. esser avaro, amare il danaro. ագահ արծաթասէր ըլլալ. խասիսլիք՝ փարա սէվմէք օլմաք։

Φιλαργυρία (ἡ) avarizia. ագահութիւն, արծաթսիրութիւն. խասիսլըք, խասիսլըք, փարա սէվմէք։

Φιλάργυρος (ὁ, ἡ) avaro. ագահ, արծաթասէր. խասիսլի, պախըլ, փարա սէվէն։

Φιλάρετος (ὁ, ἡ) amatore della virtù. առաքինասէր. ֆազիլէթ սէվէն։

Φιλαρχέω-ῶ. *M*. ήσω. amare di comandare, esser ambizioso, ambire. պատուասէր ըլլալ, իշխանութեան բաղձալ. հէրըս մանսըպ օլմագ, հիւքմ հիւքիւմէթ արզուլանմագ։

Φιλαρχία (ἡ) ambizione. պատուասիրութիւն, իշխանութեան սէր. մանսըպ հէրըսը, հիւքմ հիւքիւմէթ արզուսու։

Φιλαρχικὸς-ὴ-όν. = τῷ

Φίλαρχος (ὁ, ἡ) ambizioso. պատուասէր, իշխանասէր. մանսըպ մէրագլը, հէրըսլը մանսըպ։

Φιλάσωτος (ὁ, ἡ) amatore de' dissoluti. անառակները՝ զեղխները սիրող. եարամազլըգլարը սէվէն։

Φιλαυτέω-ῶ. *M*. ήσω. amare se stesso. ինքը զինքը սիրել. քէնտինի սէվմէք։

Φιλαυτία (ἡ) amor proprio. անձնասիրութիւն. խոտ փէնտէրլիք, քէնտինի սէվմէք։

Φίλαυτος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-αύτως chi ama se stesso, egoista. անձնասէր. խոտպին, քէնտինի սէվէն։

Φιλέκδημος (ὁ, ἡ) che ama il viaggio. ճանապարհութիւն սիրող. եօլճուլուգ սէվէն։

Φιλελεήμων-ονος (ὁ, ἡ) misericordioso. գթած. մէրհամէթլի։

Φιλέλεος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Φιλελευθέριος (ὁ, ἡ) che ama la generosità. առատաձեռնութիւն սիրող. ալճագ գօնիւլլիւլիւք սէվէն։

Φιλελεύθερος (ὁ, ἡ) amatore della libertà. ազատութիւն սիրող. ազատլըգ սէվէն։

Φιλένδοξος (ὁ, ἡ) = *Φιλόδοξος*.

Φιλεπιστήμων-ονος (ὁ, ἡ) amatore delle scienze. գիտութիւն սիրող. իլիմ սէվէն։

Φιλεραστὴς-οῦ (ὁ) amoroso. սիրահար. չէնկէլլի, աշըգ. Ἴδε καὶ *Φίλερως*.

Φιλέραστος (ὁ, ἡ) = *Φιλεραστής*. 2. grato a' suoi amatori. զինքը սիրողներուն հաճոյ. սէվէնլէրինէ մագպուլ։

Φιλεργέω-ῶ. *M*. ήσω. esser laborioso, attivo. աշխատասէր՝ փութաջան ըլլալ. չալըշգան հալաքէթ օլմագ։

Φιλεργία (ἡ) attività, amore del lavoro. աշխատասիրութիւն, ժրաջանութիւն. չալըշգանլըգ, հալաքէթլիք։

Φιλεργὸς (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-γῶς. laborioso, attivo. աշխատասէր, ժրաջան. չալըշգան, հալաքէթլի։

Φιλέρημος (ὁ, ἡ) amatore della solitudine. առանձնութիւնը սիրող. եալընըզլըգը սէվէն։

Φίλερις-ιδος (ὁ, ἡ) amatore delle risse, rissoso. կռուասէր. գավղաճը, նիզաճը։

Φιλεριστέω-ῶ. *M*. ήσω. amare le risse. կռիւ սիրել. գավղա՝ նիզա սէվմէք։

Φιλεριστὴς-οῦ (ὁ) καὶ *Φιλεριστικὸς-ὴ-όν* καὶ *Φιλέριστος* (ὁ, ἡ) = *Φίλερις*.

Φίλερως-ωτος (ὁ, ἡ) dedito all' amore, amoroso. սիրոյ զինքը ցանկութեան տուած, սիրահար. չէնկէլլի, իշգլի, աշըգ։

Φιλέταιρος (ὁ, ἡ) amatore de' suoi compagni. ընկերները սիրող. արգատաշլարըը սէվէն։

Φιλευλαβὴς-έος (ὁ, ἡ) religioso. պաշտօնասէր, բարեպաշտ. տինտար, սոֆու։

Φιλέφηβος (ὁ, ἡ) amatore de' giovani. պատանիները երիտասարդները սիրող. օղլանլարը՝ դէլի գանլըլարը սէվէն։

Φιλεχθὴς-έος καὶ

Digitized by Google

Φίλεχθρος (ὁ, ἡ) amatore dell' inimicizia. [illegible]

Φιλέω-ῶ. *M.* *ήσω.* amare. 2. trattar amichevolmente. 3. bacciare. 4. esser solito. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]

Φίλη, *θηλ.* *τ.* *Φίλος.* 2. amica, amata. [illegible]

Φίληβος (ὁ, ἡ) = *Φιλέφηβος.*

Φιληδέω-ῶ. *M.* *ήσω.* amare, dilettarsi de' piaceri. [illegible]

Φιληδής-έος (ὁ, ἡ) = *Φιλήδονος.*

Φιληδία (ἡ) = *Φιληδονία.*

Φιληδονέω-ῶ. *M.* *ήσω.* = *Φιληδέω.*

Φιληδονία (ἡ) amore de' piaceri, voluttà. [illegible]

Φιλήδονος (ὁ, ἡ) voluttuoso, dedito a' piaceri. [illegible]

Φιλήκοος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)-*κόως.* = *Φιλομαθής.*

Φίλημα (τὸ) bacciu. [illegible]

Φιλημάτιον (τὸ) *ὑποκ.* *τ.* *προηγ.*

Φιλημοσύνη (ἡ) = *Φιλοφροσύνη.*

Φιλήμων-ονος (ἡ) = *Φιλόφρων.*

Φιλήσιος (ὁ, ἡ) = *Φίλιος.*

Φίλησις-εως (ἡ) dilezione. [illegible]

Φιλήσυχος (ὁ, ἡ) amatore della pace. [illegible]

Φιλητὴς-οῦ (ὁ) amatore. [illegible]

Φιλητικὸς-ἡ-όν. portato all' amore, pronto ad amare. [illegible]

Φιλητὸς-ἡ-όν. amato, diletto. 2. amabile. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Φίλητρον (τὸ) = *Φίλτρον.*

Φιλία (ἡ) amicizia, amore. [illegible]

Φιλίατρος (ὁ, ἡ) amatore dell' arte medica. [illegible]

Φιλικὸς-ἡ-όν. amichevole. [illegible]

Φιλικῶς, *ἐπίῤ.* amichevolmente. [illegible]

Φίλιος-α ἡ ος-ον. = *Φιλικός.* 2. amabile. [illegible]

Φιλιόω-ῶ. *M.* *ώσω.* amicare, rendere amico, riconciliare. [illegible]

Φίλιππος (ὁ, ἡ) amatore de' cavalli. 2. bellicoso. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]

Φιλιστορέω-ῶ. *M.* *ήσω.* amare d' imparare, amare le istorie. [illegible]

Φίλιστος-η-ον. *ὑπερθ.* *τ.* *Φίλος.* amabilissimo. [illegible]

Φιλίστωρ-ορος (ὁ, ἡ) amatore delle istorie. [illegible]

Φίλιχθυς-υος (ὁ, ἡ) chi ama i pesci. [illegible]

Φιλίως, *ἐπίῤ.* = *Φιλικῶς.*

Φιλίωσις-εως (ἡ) riconciliazione. [illegible]

Φιλιωτής-οῦ (ὁ) conciliatore. [illegible]

Φιλοβασιλεὺς-έως (ὁ) amatore de' rè. [illegible]

Φιλόβιβλος (ὁ, ἡ) amatore de' libri. [illegible]

Φιλόβορος καὶ

Φιλόβρως-ωτος (ὁ, ἡ) mangione. [illegible]

Φιλόγαμος (ὁ, ἡ) che ama le nozze, il matrimonio. [illegible]

Φιλογέλοιος (ὁ, ἡ) buffone, giocolare. [illegible]

Φιλόγελως-ωτος (ὁ, ἡ) chi ama di ridere. [illegible]

Φιλογέωργος (ὁ, ἡ) amatore dell' agricoltura. [illegible]

Φιλογονία (ἡ) amore verso i proprii figli. [illegible]

Φιλόγονος (ὁ, ἡ) amatore de' proprii figli. [illegible]

Φιλογράμματος (ὁ, ἡ) amico delle lettere, della lettura. [illegible]

Φιλογραφέω-ῶ. *M.* *ήσω.* amare la pittura. [illegible]

Φιλογρήγορος (ὁ, ἡ) = *Φιλάγρυπνος.*

Φιλογυμναστέω-ῶ. *M.* *ήσω.* amare l' esercizio. [illegible]

Φιλογυμναστής-οῦ (ὁ) chi ama l' esercizio. [illegible]

Φιλογύμναστος (ὁ, ἡ) = *τ.* *προηγ.*

Φιλογύναιος καὶ

Φιλογύνης-ου καὶ αιχος (ὁ) amatore, amico delle donne. [illegible]

Φιλογυνία (ἡ) amore verso le donne. [illegible]

Φιλόγυνος (ὁ) = *Φιλογύνης.*

Φιλοδάκρυος καὶ

Φιλόδακρυς-υος (ὁ, ἡ) chi ama le lagrime, pronto a piangolare. [illegible]

Φιλόδειπνος (ὁ, ἡ) chi ama i pasti, i conviti. [illegible]

Φιλοδέσποινος (ὁ, ἡ) che ama il suo padrone. [illegible]

Φιλοδημία (ἡ) popolarità, amore del popolo. [illegible]

Digitized by Google

Φιλόδημος (ὁ, ἡ) popolare, amico del popolo. [illegible] — δήμως, ἐπίῤ.

Φιλοδημοτικὸς - ἡ - όν. = τ. προηγ.

Φιλοδίκαιος (ὁ, ἡ) amatore della giustizia. [illegible]

Φιλοδικέω-ῶ. Μ. ήσω. amare le liti. [illegible]

Φιλοδικία (ἡ) l'amare le liti. [illegible]

Φιλόδικος (ὁ, ἡ) litigioso, chi ama le liti. (Γαλλ. chicaneur). [illegible]

Φιλοδοξέω-ῶ. Μ. ήσω. amare la gloria, ambire. [illegible]

Φιλοδοξία (ἡ) amore della gloria, ambizione. [illegible]

Φιλόδοξος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - δόξως. avido di gloria, ambizioso. [illegible]

Φιλόδουλος (ὁ, ἡ) amatore de' servi. [illegible]

Φιλόδυρτος (ὁ, ἡ) lugubre, lamentatore. [illegible]

Φιλοδωρία (ἡ) generosità. [illegible]

Φιλόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. [illegible] — δώρως, ἐπίῤ.

Φιλοεργὸς (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Φιλεργός.

Φιλοζωέω-ῶ. Μ. ήσω. amare la vita. [illegible]

Φιλοζωία (ἡ) amore della vita. [illegible]

Φιλόζωος (ὁ, ἡ) che ama la vita. 2. amatore degli animali. [illegible] 2. [illegible]

Φιλοθεάμων - ονος (ὁ, ἡ) chi desidera di vedere, curioso. [illegible]

Φιλόθεος (ὁ, ἡ) che ama Iddio. 2. amato da Dio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] — θέως, ἐπίῤ.

Φιλόθερμος (ὁ, ἡ) chi ama il caldo. [illegible]

Φιλόθηλυς - εος (ὁ, ἡ) chi ama le femmine. [illegible]

Φιλόθηρος (ὁ, ἡ) amante della caccia. [illegible]

Φιλοθόρυβος (ὁ, ἡ) chi ama il tumulto, tumultuante. [illegible]

Φιλοθρηνὴς - έος (ὁ, ἡ) = Φιλόδυρτος.

Φιλόθρησκος (ὁ, ἡ) spigolista, graffiasanti, bacchettone. (Γαλλ. bigot). [illegible]

Φιλοθύτης-ου (ὁ) καὶ **Φιλόθυτος** (ὁ, ἡ) chi ama di sacrificare. [illegible]

Φιλοίκειος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi domestici, affini. [illegible]

Φιλοικτίρμων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ιρμόνως. = Συμπαθής.

Φιλοινία (ἡ) amore del vino. [illegible]

Φίλοινος (ὁ, ἡ) amante del vino. [illegible]

Φιλοκαθάριος καὶ **Φιλοκάθαρος** (ὁ, ἡ) amante della pulizia. [illegible]

Φιλόκαινος (ὁ, ἡ) amante delle novità. [illegible]

Φιλόκακος (ὁ, ἡ) chi ama i cattivi o la cattiveria. [illegible]

Φιλοκαλέω - ῶ. Μ. ήσω. amare il bene o il bello. [illegible]

Φιλοκαλία (ἡ) amore della bontà o bellezza. [illegible]

Φιλόκαλος (ὁ, ἡ) chi ama il bene o il bello. [illegible] — κάλως, ἐπίῤ.

Φιλοκάματος (ὁ, ἡ) = Φιλόπονος.

Φιλοκέρδεια (ἡ) avidità del guadagno, avarizia. [illegible]

Φιλοκερδέω - ῶ. Μ. ήσω. amare il lucro, il guadagno. [illegible]

Φιλοκερδὴς - έος (ὁ, ἡ) avido di guadagno, avaro. [illegible] — κερδῶς, ἐπίῤ.

Φιλοκηδεμονικὸς - ἡ - όν. καὶ

Φιλοκηδεμὼν - όνος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi congiunti. [illegible]

Φιλόκηπος (ὁ, ἡ) chi ama gli orti. [illegible]

Φιλοκίνδυνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - δύνως. temerario, ardito. [illegible]

Φιλόκλαυτος (ὁ, ἡ) = Φιλόδακρυς.

Φιλόκοινος (ὁ, ἡ) chi ama, desidera il commun bene. [illegible]

Φιλοκόλαξ - ακος (ὁ, ἡ) amante degli adulatori. [illegible]

Φιλοκομπέω-ῶ. Μ. ησω. amare di vantarsi, amar il fasto. [illegible]

Φιλοκομπία (ἡ) ostentazione, vanità. [illegible]

Φιλόκομπος (ὁ, ἡ) fastoso, vanaglorioso. [illegible]

Digitized by Google

Φιλοκοσμία (ἡ) amore, attaccamento agli ornamenti. [illegible]

Φιλόκοσμος (ὁ, ἡ) chi ama gli ornamenti. 2. mondano, attaccato alle cose mondane. [illegible]

Φιλοκρινέω-ῶ. *M.* ήσω. amare d'esaminare le cose. [illegible]

Φιλόκροτος (ὁ, ἡ) chi ama gli applausi. [illegible]

Φιλοκτέανος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Φιλοκτήματος (ὁ, ἡ) = Φιλοκτήμων.

Φιλοκτημοσύνη (ἡ) desiderio di possessione, avarizia. [illegible]

Φιλοκτήμων-ονος (ὁ, ἡ) avido di possessioni, avaro. [illegible]

Φιλοκτησία (ἡ) = Φιλοκτημοσύνη.

Φιλοκυδὴς-έος (ὁ, ἡ) amatore della gloria. [illegible]

Φιλοκυνηγέτης-ου (ὁ) καὶ Φιλοκύνηγος (ὁ, ἡ) chi ama la caccia. [illegible]

Φιλοκύων-κυνος (ὁ, ἡ) chi ama i cani. [illegible]

Φιλόκωμος (ὁ, ἡ) chi ama i festini, i pasti. [illegible]

Φιλόλαλος (ὁ, ἡ) loquace. [illegible]

Φιλολογέω-ῶ. *M.* ήσω. amare la letteratura. [illegible]

Φιλολογία (ἡ) filologia, letteratura. [illegible]

Φιλόλογος (ὁ, ἡ) filologo, amante della letteratura. [illegible] — λόγως, ἐπίῤ.

Φιλολοίδορος (ὁ, ἡ) chi ama d'ingiuriare. [illegible] — δόρως, ἐπίῤ.

Φιλόλουτρος (ὁ, ἡ) amante de'bagni. [illegible]

Φιλόλυρος (ὁ, ἡ) amante della lira. [illegible]

Φιλομάθεια (ἡ) amore d'istruzione, d'erudizione, di studio. [illegible]

Φιλομαθέω-ῶ. *M.* ήσω. amare d'istruirsi, darsi agli studi. [illegible]

Φιλομαθὴς-έος (ὁ, ἡ) chi ama d'istruirsi, studioso. [illegible] — μαθῶς.

Φιλομαθία (ἡ) = Φιλομάθεια.

Φιλομαχέω-ῶ. *M.* ήσω. amare di combattere. [illegible]

Φιλόμαχος (ὁ, ἡ) bellicoso. [illegible]

Φιλομεμφὴς-έος (ὁ, ἡ) = Φιλαίτιος.

Φιλομήλα-ας (ἡ) filomela, rosignuolo. [illegible]

Φιλόμηλος (ὁ, ἡ) chi ama i pomi. [illegible]

Φιλομήτωρ-ορος (ὁ, ἡ) chi ama sua madre. [illegible]

Φιλόμολπος (ὁ, ἡ) amante del canto, de' versi. [illegible]

Φιλομουσέω-ῶ. *M.* ήσω. amare le belle lettere, la letteratura, le belle arti. [illegible]

Φιλομουσία (ἡ) amore, studio delle belle lettere. [illegible]

Φιλόμουσος (ὁ, ἡ) amante delle belle lettere, dato allo studio delle belle arti. [illegible]

Φιλόμοχθος (ὁ, ἡ) = Φιλόπονος.

Φιλομυθέω-ῶ. *M.* ήσω. amare le favole, la conversazione. [illegible]

Φιλομυθία (ἡ) amore delle favole, della conversazione. [illegible]

Φιλόμυθος (ὁ, ἡ) amante delle favole, della conversazione. [illegible]

Φιλονεικέω-ῶ. *M.* ήσω. disputare, questionare, emulare, gareggiare. [illegible]

Φιλονεικία (ἡ) disputa, emulazione. [illegible]

Φιλόνεικος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - νείκως. disputatore, emulatore. [illegible]

Φιλόνεος (ὁ, ἡ) amante de' giovani. [illegible]

Φιλονικέω-ῶ. *M.* ήσω. cercare, desiderar di vincere. [illegible]

Φιλοξενέω-ῶ. *M.* ήσω. amare i forestieri, gli ospiti. [illegible]

Φιλοξενία (ἡ) ospitalità. [illegible]

Φιλόξενος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ξένως. ospitale. [illegible]

Φιλοπαίγμων-ονος (ὁ, ἡ) amante de' giuochi. [illegible]

Φιλοπαίκτης-ου (ὁ) = Φιλοπαίγμων.

Φιλόπαις-αιδος (ὁ, ἡ) chi ama i fanciulli. [illegible]

Φιλοπαίδμων-ονος (ὁ, ἡ) καὶ Φιλοπαίστης-ου (ὁ) = Φιλοπαίκτης.

Digitized by Google

Φιλοπάρθενος (ὁ, ἡ) amante delle vergini. կուսերը սիրող. ղըզլարը սէվէն:

Φιλοπατορία (ἡ) amore verso il padre. Հօրը ունեցած սէր. պէտէրինէ օլան մուհապպէթ:

Φιλοπατρία (ἡ) patriotismo. Հայրենասիրութիւն. վաթան մուհապպէթի:

Φιλόπατρις-ιδος (ὁ, ἡ) chi ama la sua patria, patriotto. Հայրենասէր. վաթանը սէվէն:

Φιλοπάτωρ-ορος (ὁ, ἡ) chi ama il suo padre. Հայրը սիրող. պէտէրինի սէվէն:

Φιλοπευθής-έος (ὁ, ἡ) καὶ **Φιλοπεύστης-ου** (ὁ) curioso. Հետաքրքիր. մերաքլը:

Φίλοπλος (ὁ, ἡ) chi ama le armi. զէնք սիրող. սիլահ սէվէն:

Φιλοπλούσιος καὶ **Φιλόπλουτος** (ὁ, ἡ) amante delle ricchezze. Հարստութիւն սիրող. զէնկինլիյի սէվէն:

Φιλοποιέω-ῶ. *M.* ἤσω. amicare, render amico, conciliare. բարեկամացընել, Հաշտեցընել. տօստլաշտըրմագ, պարըշտըրմագ:

Φιλοποίησις-εως (ἡ) conciliazione. Հաշտութիւն. պարըշ:

Φιλοποιητής-οῦ (ὁ) amante de' poeti. բանաստեղծները սիրող. շաիրլարը սէվէն:

Φιλοποίμνιος (ὁ, ἡ) che ama le gregge. Հօտերը սիրող. (խօյուն՝ քուզու) սիւրիւլէրինի սէվէն:

Φιλοποιός (ὁ, ἡ) che rende, concilia degli amici. բարեկամացընօղ. տօստլաշտըրան:

Φιλοπόλεμος (ὁ, ἡ) amante della guerra, bellicoso. պատերազմասէր, գոռ. ճէնկ սէվէն, ճէնկճիլէր:

Φιλόπολις-ιδος (ὁ, ἡ) = Φιλόπατρις.

Φιλοπολίτης-ου (ὁ) chi ama i suoi concittadini. քաղաքակիցները սիրող. հէմշէհրիլէրինի սէվէն:

Φιλοπονέω-ῶ. *M.* ἤσω. amare il travaglio, esser laborioso. աշխատասէր ըլլալ. չալըշմաքը սէվմէք, իշլէմէ՝ չալըշգան օլմագ:

Φιλοπόνηρος (ὁ, ἡ) amante de' scellerati. ապիրատները սիրող. ղէտտարլարը սէվէն:

Φιλοπονία (ἡ) attività, amore del lavoro, del travaglio. աշխատասիրութիւն, ժրաջանութիւն. իշլէմէքլիք, չալըշգանլըգ, համարալըգ:

Φιλόπονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-πόνως. laborioso, attivo. աշխատասէր, փութաջան. իշլէմէր, չալըշգան, համարալ:

Φιλόπορνος (ὁ, ἡ) amante delle puttana. պոռնիկները՝ բոզերը սիրող. գահպէլէրի սէվէն, գահպէճի:

Φιλοποσία (ἡ) passione del vino. գինեմոլութիւն. իչքիճիլիք:

Φιλοποτέω-ῶ. *M.* ἤσω. amare di bere, darsi alle beverie, alle gazzoviglie. խմելու եռանդ ունենալ, զեղխիլ ի գինարբուս. իչքիճիլիք էտմէք:

Φιλοπότης-ου (ὁ) avido di bere, gran bevitore. արբեցօղ, գինեմոլ. իչքիճի, սարհօշ:

Φιλοποτία (ἡ) = Φιλοποσία.

Φιλοπότις-ιδος (ἡ) θηλ. τ. Φιλοπότης.

Φιλοπραγματίας-ου (ὁ) = Φιλοπράγμων.

Φιλοπραγμονέω-ῶ. *M.* ἤσω. esser curioso, ingerirsi in ogni affare. Հետաքրքիր ըլլալ, ամէն գործի մէջ մտնալ. ֆուզուլիճա օլմագ, հէր իշէ մուտախալէ էյլէմէք:

Φιλοπραγμοσύνη (ἡ) curiosità, l'ingerirsi in affari altrui. Հետաքրքրութիւն, ուրիշին բանին գործքին խառնուիլը. ֆուզուլիճալըգ, էլլէրին մուտախալէտ էտմէսի:

Φιλοπράγμων-ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-μόνως. curioso, che ama d'ingerirsi in altrui affari. Հետաքրքիր, ուրիշին գործքին խառնուօղ. ֆուզուլիճա, էլլէրին մուտախալէտէ՝ իշլէրէ գարըշան՝ քիշիլէր:

Φιλόπρακτος (ὁ, ἡ) = Φιλόπονος.

Φιλοπρεπής-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-πρεπῶς. amante della decenza, che ha buon gusto. վայելուչը սիրող, վայելչութիւն սիրող, բանէ Հասկցօղ. չիրքինի սէվէն, զէվգլի՝ էտէպ՝ էտէպլիյի սէվէն:

Φιλοπροσηγορία (ἡ) affabilità. քաղցրաբարութիւն. մուլայիմլիք, հալիմլիք, թաթլըլըգ:

Φιλοπροσήγορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-γόρως. affabile. քաղցրախօսեցող, անուշ բնութիւն ունեցօղ. թաթլը դիլլի, մուլայիմ, հալիմ:

Φιλοπρωτεία (ἡ) desiderio di occupare il primo posto. նախագահութեան փափաք. աւալ մէվքի արզուսու:

Φιλοπρωτεύω. *M.* εύσω. desiderare il primato. նախագահութեան փափաքիլ. աւալ մէվքի հէվէս էթմէք:

Φιλόπρωτος (ὁ, ἡ) chi ama il primato, la superiorità. նախագահութիւնը՝ գերազանցութիւնը սիրող. աւալ մէվքի սէվէն:

Φιλοργής-έος καὶ **Φιλοργός** (ὁ, ἡ) iracondo. բարկացկոտ, դիւրաւ բարկացօղ. էօֆքէլի, թիզ ճօշգուն:

Φίλορνις-ιθος (ὁ, ἡ) che ama gli uccelli. 2. amato dagli uccelli. թռչունները սիրող. 2. թռչուններէն սիրուած. գուշլարը սէվէն. 2. գուշլարտան սէվիլմիշ:

Φιλορχήμων-ονος (ὁ, ἡ) καὶ **Φιλορχηστής-οῦ** (ὁ) chi ama il ballo. պարել սիրող. խօրա՝ րաքս սէվէն:

Φίλος-η-ον. caro, amico, benevolo, grato. սիրելի, բարեկամ, բարեսէր, բարեբար, ընդունելի, ախորժելի. սէվիմլի, տօստ, հալիմ, խայըրխահ, մագպուլ:

Φιλοσαρκέω-ῶ. *M.* ήσω. amare la carne, esser attaccato alle voluttà carnali. մարմնասէր ըլլալ, մարմնոյ Հեշտութեանց կապուիլ. նէֆսինի սէվմէք, շէհվէթլէրէ տալմագ:

Φιλόσκηπτρος (ὁ, ἡ) chi ama lo scettro. արքունի գաւազանը սիրող. ասա սէվէն:

Φιλοσκύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) chi ama i cani. շուները սիրող. քէօփէքլէրի սէվէն:

Φιλοσκώμμων-ονος (ὁ, ἡ) καὶ

Φιλοσκώπτης-ου (ὁ) motteggiatore. ծաղրասէր. շագաճը, շէնլիքճի:

Φιλοσοφέω-ῶ. *M.* ήσω. amare la sapienza, applicarsi alla filosofia, filosofare. իմաստութիւնը սիրել, փիլիսոփայութեան պարապիլ, իմաստասիրել. իլիմ տօսթլուղու էթմէք, իլմ հիքմէթէ մէշղուլ օլմագ, ֆէլսէֆէ էթմէք:

Φιλοσόφημα (τὸ) questione, teorema filosofico. իմաստասիրական խնդիր՝ Հայեցա-

Digitized by Google

[illegible]

Φιλοσοφία (ἡ) amore, studio del sapere, filosofia. [illegible]

Φιλόσοφος (ὁ, ἡ) amante della sapienza, filosofo, sapiente. [illegible]

Φιλοσόφως, *ἐπίῤ.* da filosofo. [illegible]

Φιλόσπουδος (ὁ, ἡ) studioso, diligente. [illegible]

Φιλοστάφυλος (ὁ, ἡ) che ama le uve. [illegible]

Φιλοστοργέω - ῶ. *M.* ἡσω. amare teneramente (i figli, i genitori, i fratelli). [illegible]

Φιλοστοργία (ἡ) tenerezza, amore tenero (filiale, paterno, fraterno). [illegible]

Φιλόστοργος (ὁ, ἡ) tenero, chi ama con tenerezza, con amore (filiale, paterno, fraterno). [illegible] — στόργως, *ἐπίῤ.*

Φιλοστρατιώτης - ου (ὁ) amatore de' soldati. [illegible]

Φιλοσυγγενής - έος (ὁ, ἡ) che ama i suoi congiunti. [illegible]

Φιλοσύντομος (ὁ, ἡ) chi ama la brevità. [illegible]

Φιλοσώματος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - σωμάτως. troppo attaccato al suo corpo, alle delizie corporali. [illegible]

Φιλοσώφρων - ονος (ὁ, ἡ) amante della prudenza, della castità. [illegible]

Φιλοτεκνία (ἡ) amore verso i proprii figli. [illegible]

Φιλότεκνος (ὁ, ἡ) chi ama i proprii figli. [illegible]

Φιλοτεχνέω - ῶ. *M.* ἡσω. amare le arti, occuparsi nelle arti. 2. trattare d'una arte. [illegible]

Φιλοτέχνημα (τὸ) opera fatta con arte. [illegible]

Φιλοτεχνήμων - ονος (ὁ, ἡ) καὶ **Φιλοτέχνης-ου** (ὁ) = **Φιλότεχνος**.

Φιλοτεχνία (ἡ) amore, trasporto alle arti. 2. destrezza, finezza. [illegible]

Φιλότεχνος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - τέχνως. amante, trasportato alle arti. 2. destro, fino, furbo. [illegible]

Φιλότης (ἡ) amicizia. [illegible]

Φιλοτιμέομαι - οῦμαι. *M.* ἡσομαι. amare l'onore, ambire. 2. emulare, gareggiare. 3. ingegnarsi, interessarsi, donare largamente. 4. gloriarsi. [illegible]

Φιλοτιμία (ἡ) desiderio, passione, trasporto all'onore, ambizione. 2. generosità. 3. emulazione. [illegible]

Φιλότιμος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - τίμως. avido d'onore, ambizioso. 2. generoso, liberale. [illegible]

Φιλοτύραννος (ὁ, ἡ) amico de' tiranni. [illegible]

Φιλόφθονος (ὁ, ἡ) chi ama d'invidiare. [illegible]

Φιλοφιλία (ἡ) amore verso gli amici. [illegible]

Φιλόφιλος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi amici. [illegible]

Φιλοφρονέομαι - οῦμαι. *M.* ἡσομαι. comportarsi, trattare amichevolmente, benignamente, accogliere. [illegible]

Φιλοφρόνημα (τὸ) complimento, tratto d'amicizia. [illegible]

Φιλοφρόνησις - εως (ἡ) benevolenza, benignità, accoglienza. [illegible]

Φιλοφρονητικός - ή - όν. obbligante. [illegible]

Φιλοφροσύνη (ἡ) benevolenza, benignità, affabilità. [illegible]

Φιλόφρων-ονος (ὁ, ἡ) benevolo, benigno, obbligante, amico. [illegible] — φρόνως, ἐπίῤ [illegible]

Φιλόχλος (ὁ, ἡ) popolare, chi ama il volgo. [illegible]

Φιλοχρηματέω-ῶ. *Μ.* ήσω. amare il danaro, esser avaro. [illegible]

Φιλοχρηματία (ἡ) amore del danaro, avarizia. [illegible]

Φιλοχρήματος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -μάτως. avido di moneta, avaro. [illegible]

Φιλοχρημονέω, Φιλοχρημοσύνη, Φιλοχρήμων. = Φιλοχρηματέω κτλ.

Φιλόχρηστος (ὁ, ἡ) amante della probità. [illegible]

Φιλοχρυσία (ἡ) amore dell'oro. [illegible]

Φιλόχρυσος (ὁ, ἡ) avido dell'oro, avaro. [illegible]

Φιλοχωρέω-ῶ. *Μ.* ήσω. amare di restare in un luogo. [illegible]

Φιλόχωρος (ὁ, ἡ) che ama di restare in un luogo. [illegible]

Φιλοψευδής-έος (ὁ, ἡ) καὶ **Φιλοψεύστης-ου** (ὁ) chi ama la menzogna. [illegible]

Φιλοψία (ἡ) ghiottornia, leccornia. (Γαλλ. friandise). [illegible]

Φίλοψος (ὁ, ἡ) leccardo, amante di buoni bocconi. (Γαλλ. friande). [illegible]

Φιλοψυχέω-ῶ. *Μ.* ήσω. amare la vita. [illegible]

Φιλοψυχία (ἡ) amore, attaccamento alla vita. [illegible]

Φιλόψυχος (ὁ, ἡ) amante, attaccato alla vita. [illegible]

Φιλόω-ῶ. *Μ.* ώσω. = Φιλιόω.

Φίλτατος-η-ον. ὑπερθ. καὶ

Φίλτερος-α-ον. συγκρ. τ. Φίλος.

Φίλτρον (τὸ) filtro, bevanda che induce ad amare. 2. amore. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. (ἐν γεν.) = Θέλγητρον.

Φίλυβρις-ιος (ὁ, ἡ) καὶ

Φιλυβριστής-οῦ (ὁ) ingiurioso, oltraggioso. [illegible]

Φιλύδρηλος καὶ **Φίλυδρος** (ὁ, ἡ) che ama l'acqua. [illegible]

Φιλυπήκοος (ὁ, ἡ) ubbidiente, docile. [illegible]

Φίλυπνος (ὁ, ἡ) amante del sonno, dormiglione. [illegible]

Φίλυρα-ας (ἡ) tiglio (albero). 2. stramba. [illegible] 2. [illegible]

Φιλύρινος (ὁ, ἡ) fatto di tiglio. [illegible]

Φίλως, ἐπίῤ. da amico, amichevolmente. [illegible]

Φιμός (ὁ) capestro. 2. bossolo de' dadi. 3. musoliera. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Φιμόω-ῶ. *Μ.* ώσω. incapestrare. 2. (συνεκδχ.) stringere, legare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φίμωσις-εως (ἡ) fimosi (male che avviene al prepuzio). [illegible]

Φίμωτρον (τὸ) capestro. [illegible]

Φιτρός (ὁ) tronco dell'albero. [illegible]

Φῖτυς-υος (ὁ) genitore. [illegible]

Φιτύω. *Μ.* ύσω. × ἀντὶ Φιτεύω. 2. (μτφ.) generare. [illegible]

Φλάσις, Φλάσμα. Ἰων. ἀντὶ Θλάσις, Θλάσμα.

Φλαυρίζω, Φλαῦρος κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Φαυλίζω, Φαῦλος κτλ.

Φλάω. *Μ.* φλάσω. Ἰων. ἀντὶ Θλάω.

Φλεβικός-ή-όν. concernente le vene. [illegible]

Φλέβιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Φλέψ.

Φλεβοτομέω-ῶ. *Μ.* ήσω. segnare, cavar sangue, far un salasso. [illegible]

Φλεβοτομία (ἡ) flebotomia, salasso. [illegible]

Φλεβοτόμος (ὁ, ἡ) colui che cava sangue. [illegible] (ὅθ. οὐσ.) Φλεβότομον (τὸ) (ἐνν. σμελίον.) lancetta. [illegible]

Φλεβώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di vene. [illegible]

Φλεγέθω καὶ (μσ.) -έθομαι. (Χ. Μ.) × ἀντὶ Φλέγω.

Φλέγμα (τὸ) infiammazione. 2. flemma, pituita. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φλεγμαίνω. *Μ.* ανῶ. infiammarsi. 2. gonfiarsi. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φλέγμανσις-εως καὶ

Φλεγμασία (ἡ) = Φλεγμονή.

Digitized by Google

Φλεγματικός-ή-όν. flemmatico. [illegible]

Φλεγματώδης-εος (ὁ, ἡ) pituitoso. [illegible]

Φλεγμονή (ἡ) infiammazione. 2. flemmone, tumore. [illegible]. 2. [illegible]

Φλεγμονώδης-εος (ὁ, ἡ) accompagnato con infiammazione. [illegible]

Φλεγυρός-ά-όν. × ἀντὶ Φλογερός.

Φλέγω. *M.* φλέξω. ardere, infiammare. 2. illuminare, illustrare. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible] (καὶ ἀμτβτ. οὐδ. αὐτπθ.):

Φλεδονεία (ἡ) = Φλυαρία.

Φλεδονεύω καὶ (μσ.) -εύομαι. *M.* εύσω-ομαι. = Φλυαρέω.

Φλεδών-ῶνος (ἡ) = Φλυαρία.

Φλέδων-ονος (ὁ, ἡ) = Φλύαρος.

Φλέξις-εως (ἡ) abbruciamento. [illegible]

Φλέψ-φλεβὸς (ἡ) vena. [illegible] (κυρ. καὶ μτνμ.)

Φλέω (X. M.) esser ripieno, traboccare. [illegible]

Φληναφάω (έω)-ῶ. Φληναφία, Φλήναφος. = Φλυαρῶ, Φλυαρία, Φλύαρος.

Φληνάω (έω)-ῶ καὶ Φληνεύω. = Φληναφάω.

Φλῆνος-εος-ους (τὸ) = Φλυάρημα.

Φλιὰ (ἡ) stipite della porta. [illegible]

Φλιδάω-ῶ. *M.* ήσω. putrefarsi. [illegible]

Φλόγεος-α-ον. × ἀντὶ —

Φλογερὸς-ά-όν. ardente, infiammante, fiammesco. [illegible]

Φλογιάω-ῶ. *M.* άσω. divenir rosso, arrossare come la fiamma. [illegible]

Φλογίζω. *M.* ίσω. = Φλέγω.

Φλόγισις-εως (ἡ) καὶ

Φλογισμὸς (ὁ) = Φλογμός.

Φλογιστὸς-ή-όν. infiammato, abbruciato. [illegible]

Φλογμὸς (ὁ) ardore, infiammazione. [illegible]

Φλογοειδής-έος (ὁ, ἡ) simile alla fiamma. [illegible]

Φλογόεις-εσσα-εν. × ἀντὶ Φλογερός.

Φλογόω-ῶ. *M.* ώσω. = Φλέγω.

Φλογώδης-εος (ὁ, ἡ) infiammato. [illegible]

Φλόγωμα (τὸ) tutto ciò ch'è abbruciato nella fiamma. [illegible]

Φλόγωσις-εως (ἡ) infiammazione. [illegible]

Φλοιάξ-ακος (ὁ) = Φλύαξ.

Φλοιάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φλοιός.

Φλοιΐζω. *M.* ίσω. scorticare. [illegible]

Φλοΐνος (ὁ, ἡ) fatto di corteccia. [illegible]

Φλοιὸς (ὁ) corteccia, buccia. [illegible]

Φλοίσβος (ὁ) mormorio. [illegible]

Φλοϊσμὸς (ὁ) scortecciamento. [illegible]

Φλοιώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla corteccia. [illegible]

Φλομὶς-ίδος (ἡ) καὶ

Φλόμος (ὁ) tassobarbasso, verbasco (erba). [illegible]

Φλὸξ-φλογὸς (ἡ) fiamma. [illegible]

Φλόος-οῦς, όου-οῦ (ὁ) = Φλοιός.

Φλύαξ-ακος (ὁ) ciarlone. [illegible]

Φλυαρέω-ῶ. *M.* ήσω. ciarlare, cicalare. [illegible]

Φλυάρημα (τὸ) ciarla. [illegible]

Φλυαρία (ἡ) cicalamento, ciarleria. [illegible]

Φλυαρολογία (ἡ) = Φλυαρία.

Φλυαρολόγος (ὁ, ἡ) = τῷ

Φλύαρος (ὁ, ἡ) ciarlone, cicalatore. [illegible]. 2. (οὐσ. ἀρσ.) = Φλυαρία.

Φλυδάω-ῶ. *M.* ήσω. putrefarsi. [illegible]

Φλύδδω καὶ **Φλύζω.** = Φλύω.

Φλύκταινα-ης (ἡ) vescica, puliga, pustula. [illegible]

Φλυκταινίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φλύκταινα.

Φλυκταινόομαι-οῦμαι. *M.* ωθήσομαι. far delle pustule. [illegible]

Φλυκταινώδης-εος (ὁ, ἡ) pien di pustole. [illegible]

Φλυκταίνωσις-εως (ἡ) eruzione di pustule. [illegible]

Φλυκτὶς-ίδος (ἡ) = Φλύκταινα.

Φλύω. *M.* ύσω. bollire, fervere, traboccare, scaturire. [illegible]. 2. (μτνμ.) = Φλυαρῶ.

Φοβερίζω. *M.* ίσω. intimorire, spaventare. [illegible]

Φοβερισμὸς (ὁ) l' azione d' intimorire, terrore. [illegible]

Φοβερὸς-ά-όν. orribile, terribile, spaventevole. 2. timido. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible] — ρῶς, ἐπίῤ.

Φοβερότης (ἡ) terrore, terribilità. [illegible]

Φοβέω-ῶ. *M.* ήσω καὶ πθ. ηθήσομαι καὶ

Digitized by Google

μσ. ήσομαι. intimorire. [illegible] (συχνότ. πθ. ἢ μσ. αὐτπθ) temere, aver paura. [illegible]

Φόβη (ἡ) crine di cavallo o di leone. 2. chioma. [illegible]

Φόβημα (τὸ) = Φόβητρον.

Φοβητικὸς - ἡ - όν. terribile. 2. timido. [illegible]

Φόβητρον (τὸ) spauracchio. [illegible]

Φοβόδιψος (ὁ, ἡ) = Ὑδροφόβος.

Φόβος (ὁ) timore, spavento, terrore. [illegible]

Φοιβάζω. Μ. άσω. = Φοιβάω. 2. inspirare. 2. profetizzare. [illegible]

Φοιβὰς-άδος (ἡ) profetessa. [illegible]

Φοιβαστὴρ καὶ Φοιβαστής - οῦ (ὁ) profeta. [illegible]

Φοιβαστικὸς - ἡ - όν. profetico. [illegible]

Φοιβάω - ῶ. Μ. ήσω. pulire. [illegible]

Φοῖβος - η - ον. chiaro, puro, brillante. [illegible]

Φοίνιγμα (τὸ) rossore. [illegible]

Φοινίκειος - α - ον. = Φοινίκινος.

Φοινίκεος - οῦς, έα - ῆ, εον - οῦν. = Φοινίκινος. 2. di color rosso. [illegible]

Φοινικίας - ου (ὁ) scirocco - levante, vento frà il levante e il mezzogiorno. [illegible]

Φοινίκινος - η - ον. fatto di datteri o di palma. [illegible] 2. = Φοινίκεος (2).

Φοινίκιος - α - ον. = Φοινίκεος.

Φοινικὶς - ίδος (ἡ) porpora (veste). [illegible]

Φοινικιστὴς - οῦ (ὁ) vestito di porpora, porporato. [illegible]

Φοινικοβάλανος (ἡ) dattero. [illegible]

Φοινικόεις - εσσα - εν. = Φοινίκεος.

Φοινικοπάρειος καὶ πάρηος (ὁ, ἡ) che ha le guancie rosse. [illegible]

Φοινικόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali rosse. [illegible]

Φοινικοσκελὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha le gambe rosse. [illegible]

Φοινίκουρος (ὁ) coda - rossa (uccello). [illegible]

Φοινικὼν - ῶνος (ὁ) palmeto. [illegible]

Φοῖνιξ ἢ Φοίνιξ - ικος (ὁ) fenice (uccello). 2. palmizio. 3. dattero. 4. color rosso. [illegible]

Φοινίσσω. Μ. ίξω. far rosso, arrubinare. [illegible]

Φοιτάζω. Μ. άσω. × ἀντὶ Φοιτάω.

Φοιταλέος - α ἢ ος - ον. errante, vagabondo. 2. furioso. 3. periodico. [illegible]

Φοιτὰς - άδος (ὁ, ἡ, τὸ) = Φοιταλέος.

Φοιτάω (- έω) - ῶ. Μ. ήσω. frequentare, andare e venire. [illegible]

Φοίτησις - εως (ἡ) frequentazione. [illegible] (συνεκδχ.) = Σχολεῖον.

Φοιτητὴρ × ἀντὶ —

Φοιτητὴς - οῦ (ὁ) chi frequenta, discepolo. [illegible]

Φοίτισις - εως (ἡ) = Φοίτησις.

Φοῖτος (ὁ) vagamento. 2. furore. [illegible]

Φολιδώδης - εος (ὁ, ἡ) καὶ

Φολιδωτὸς - ἡ - όν. scaglioso. [illegible]

Φολὶς - ίδος (ἡ) scaglia. [illegible]

Φολκὸς (ὁ) guercio. 2. strombo. [illegible]

Φόλλιξ - ικος (ἡ) = Φολίς.

Φονάω - ῶ. (Χ. Μ.) esser avido di sangue. [illegible]

Φόνευμα (τὸ) cadavero. [illegible]

Φονεὺς - έως (ὁ) assassino, sicario. [illegible]

Φονευτὴς - οῦ (ὁ) = Φονεύς.

Φονεύω. Μ. εύσω. uccidere, ammazzare. [illegible]

Φονὴ (ἡ) = Φόνος.

Φονικὸς - ἡ - όν. che concerne l'omicidio, micidiale, mortifero. [illegible]

Φονικῶς, ἐπίῤ. da assassino. [illegible]

Φόνιος - α ἢ ος - ον. = Φονικος.

Φόνος (ὁ) uccisione, strage, massacro. (Γαλλ. carnage). 2. degno di morte, assassino. 3. sangue d'un ucciso. [illegible]

Φοξὸς - ἡ - όν. acuto. [illegible]

Φοξότης (ἡ) acutezza. [illegible]

Digitized by Google

Φορὰ (ἡ) trasportazione. 2. impeto. 3. fertilità. [illegible]

Φορὰς - άδος (ἡ) incinta, gravida. [illegible]

Φορβαῖος - α - ον. abbondante di pascolo. [illegible]

Φορβὰς - άδος (ὁ, ἡ) pascente. [illegible]

Φορβιὰ καὶ

Φορβειὰ (ἡ) capestro. [illegible]

Φορβὴ (ἡ) pascolo, pastura, alimento. [illegible]

Φορεῖον (τὸ) lettiga, portantina. [illegible]

Φορεὺς - έως (ὁ) portatore. [illegible]

Φορέω - ῶ. Μ. ήσω. = Φέρω.

Φορὴ (ἡ) = Φορά.

Φορηδὸν, ἐπίῤ. portando. [illegible]

Φόρημα (τὸ) soma. [illegible]

Φόρησις - εως (ἡ) portamento, trasportazione. [illegible]

Φορητὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ητῶς. portato. 2. tollerabile. [illegible]

Φόριμος - η ἡ ος - ον. fertile, fecondo. 2. utile. [illegible]

Φορίνη (ἡ) pelle porcina. [illegible]

Φορμηδὸν, ἐπίῤ. in forma di treccia, di stoja. [illegible]

Φορμιγκτὴς - οῦ (ὁ) = Φορμικτής.

Φόρμιγξ - ιγγος (ἡ) liuto. [illegible]

Φορμίζω. Μ. ίσω. suonare il liuto. [illegible]

Φορμικτὴς - οῦ (ὁ) suonatore di liuto. [illegible]

Φορμίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φορμός. sportella. [illegible]

Φορμὶς - ίδος (ἡ) = Φορμίσκος.

Φορμίσκιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Φορμίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Φορμός.

Φορμοκοιτέω - ῶ. Μ. ήσω. dormire sopra una stoja. [illegible]

Φορμοραφὶς - ίδος (ἡ) ago di cucire le stoje. [illegible]

Φορμὸς (ὁ) canestro, paniere, sporta. 2. stoja. [illegible]

Φοροθετέω - ῶ. Μ. ήσω. imporre un tributo, tassare. [illegible]

Φορολογέω - ῶ. Μ. ήσω. esigere il tributo. [illegible]

Φορολογία (ἡ) esazione del tributo. [illegible]

Φορολόγος (ὁ, ἡ) collettore, esattore. [illegible]

Φορὸς (ὁ, ἡ) portante, latore. 2. fertile. [illegible]

Φόρος (ὁ) imposta, tributo. [illegible]

Φορταγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. portare del peso, del carico. [illegible]

Φορταγωγὸς (ὁ, ἡ) che porta del peso, facchino. [illegible]

Φορτηγέω - ῶ. Μ. ήσω. = Φορταγωγέω.

Φορτηγικὸς - ἡ - όν. proprio a portar del peso. [illegible]

Φορτηγὸς (ὁ, ἡ) = Φορταγωγός.

Φορτίζω. Μ. ίσω. caricare. [illegible]

Φορτικὸς - ἡ - όν. grave, pesante. [illegible] — κῶς, ἐπίῤ.

Φορτίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φόρτος. carico. [illegible]

Φορτοβαστάκτης - ου (ὁ) facchino. [illegible]

Φόρτος (ὁ) carico, peso. [illegible]

Φορτοφόρος (ὁ, ἡ) = Φορταγωγός.

Φορτόω - ῶ. Μ. ώσω. = Φορτίζω.

Φορυκτὸς - ἡ - όν. imbrattato. [illegible]

Φορύνω. Μ. υνῶ. × καὶ

Φορύσσω. Μ. ύξω. imbrattare. [illegible]

Φοῦ (τὸ) (ἄκλ.) valeriana, fu (erba). [illegible]

Φράγμα (τὸ) siepe, fratta. 2. trincea. [illegible]

Φραγμὸς (ὁ) siepe, fratta. [illegible]

Φράγνυμι. Μ. φράξω. = Φράσσω.

Φραδάω - ῶ. Μ. άσω. esprimersi. [illegible]

Φραδὴ (ἡ) consiglio. 2. prudenza. [illegible]

Φραδὴς - έος (ὁ, ἡ) = Φράδμων.

Φραδμοσύνη (ἡ) prudenza. [illegible]

Φράδμων - ονος (ὁ, ἡ) prudente. [illegible]

Φράζω. Μ. φράσω. esprimere, dire, esporre, spiegare, interpretare. 2. insegnare, consigliare. 3. ordinare, ingiugnere. [illegible]

Φρακτὴρ καὶ **Φράκτης** - ου (ὁ) = Φραγμός.

Φρακτὸς - ἡ - όν. trincierato, assiepato.

Digitized by Google

[illegible]

Φράσις - εως (ἡ) frase, dicitura, espressione. [illegible]

Φράσσω. M. φράξω. assiepare. 2. fortificare. 3. trincerare. 4. serrare. [illegible]

Φραστὴρ (ὁ) interprete, spiegatore. [illegible]

Φράστης - ου (ὁ) = τ. προηγ.

Φραστικὸς - ἡ - όν. eloquente. [illegible]

Φρατορικὸς - ἡ - όν. = *Φρατρικός.*

Φρατόριος (ὁ, ἡ) = *Φράτριος.*

Φρατρία (ἡ) curia. 2. società, compagnia, partito. [illegible]

Φρατριάζω. M. άσω. esser del medesimo partito, della medesima compagnia. [illegible]

Φρατριακὸς - ἡ - όν. curiale. [illegible]

Φρατριαστὴς - οῦ (ὁ) = *Φράτωρ.*

Φρατριαστικὸς καὶ *Φρατριατικὸς - ἡ - όν.* = *Φρατριακός.*

Φρατρικεὺς - έως (ὁ) = *Φράτωρ.*

Φρατρικὸς - ἡ - όν. = *Φρατριακός.*

Φράτριος - α ἢ ος - ον. = *Φρατρικός.*

Φράτωρ - ορος (ὁ) curiale. 2. confratello. 3. della medesima tribù. [illegible]

Φρέαρ - φρέατος (τὸ) pozzo. [illegible]

Φρεάτειος - α - ον. di pozzo. [illegible]

Φρεατία (ἡ) cisterna. [illegible]

Φρεατίας - ου (ὁ) che ha la forma di pozzo. [illegible]

Φρεάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Φρέαρ.*

Φρεατωρυχέω, *Φρεατωρύχος.* = *Φρεωρυχέω*, *Φρεωρύχος.*

Φρεναπατάω - ῶ. M. ήσω. ingannare, sedurre. [illegible]

Φρεναπάτης - ου (ὁ) seduttore. [illegible]

Φρενετίασις - εως (ἡ) καὶ *Φρενετισμὸς* (ὁ) = *Φρενῖτις.*

Φρενήρης - εος (ὁ, ἡ) prudente. [illegible]

Φρενιτιαῖος - α - ον. = *Φρενιτικός.*

Φρενετίασις - εως (ἡ) = *Φρενῖτις.*

Φρενετιάω - ῶ. M. άσω. delirare, aver un accesso di frenesia. [illegible]

Φρενετίζω. M. ίσω. = τ. προηγ.

Φρενετικὸς - ἡ - όν. frenetico, delirante. [illegible]

Φρενῖτις - ιδος (ἡ) (ἐνν. νόσος.) delirio, frenesia. [illegible]

Φρενοβλάβεια (ἡ) alienazione di mente, demenza. [illegible]

Φρενοβλαβὴς - έος (ὁ, ἡ) mentecatto, folle. [illegible]

Φρενοβλαβῶς, ἐπίῤ. follemente. [illegible]

Φρενόθεν, ἐπίῤ. di cuore. [illegible]

Φρενοχλόπος (ὁ, ἡ) = *Φρεναπάτης.*

Φρενοληψία (ἡ) = *Φρενοβλάβεια.*

Φρενόμωρος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - μώρως. = *Φρενοβλαβής.*

Φρενοπληγὴς - έος καὶ *Φρενόπληκτος* καὶ *Φρενοπλὴξ - ῆγος* (ὁ, ἡ) = *Φρενοβλαβής.*

Φρενόω - ῶ. M. ώσω. rendere prudente, metter in buon senno, emendare. [illegible]

Φρένωσις - εως (ἡ) l'azione di metter in buon senno, emendazione. [illegible]

Φρεωρυχέω - ῶ. M. ήσω. = *Φρεωρυχέω.*

Φρεωρύκτης - ου (ὁ) = *Φρεωρύχος.*

Φρεωρυχέω - ῶ. M. ήσω. scavare un pozzo. [illegible]

Φρεωρύχος (ὁ, ἡ) scavatore de' pozzi. [illegible]

Φρὴν - φρενὸς (ἡ) mente, spirito, senno, prudenza. [illegible]

Φρικάζω. M. άσω. arricciarsi, tremare, inorridire. [illegible]

Φρικαλέος - α - ον. terribile, orribile. [illegible]

Φρίκια (τὰ) καὶ *Φρικίαι* (αἱ) orrore, terrore, arricciamento. [illegible]

Φρικίασις - εως (ἡ) καὶ *Φρικιασμὸς* (ὁ) tremore, arricciamento. [illegible]

Φρικιάω - ῶ. M. άσω. inorridire, arricciarsi. [illegible]

Φρικτὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ῶς. orribile. [illegible]

Φρικώδης - εος (ὁ, ἡ) orribile, terribile. [illegible]

Φρὶξ - ικὸς (ἡ) agitazione delle onde. [illegible]

Φριξόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i peli arricciati. [illegible]

Φριξὸς - ἡ - ον. arricciato. [illegible]

Φρίσσω. M. φρίξω. arricciarsi. 2. inorridire. [illegible]

Φρονέω - ῶ. M. ήσω. pensare, meditare,

Digitized by Google

giudicare, deliberare. 2. esser sensato, aver del senno. [illegible]

Φρόνημα (τὸ) pensiero, intelligenza, sentimento. 2. arroganza, elevazione di spirito. [illegible]

Φρονηματίας - ου (ὁ) arrogante, pieno di se. [illegible]

Φρονηματίζομαι. M. *ίσομαι*. esser arrogante, presumere. [illegible]

Φρονηματισμός (ὁ) arroganza, presunzione. [illegible]

Φρονηματώδης - εος (ὁ, ἡ) ± *Φρονηματίας*.

Φρόνησις - εως (ἡ) prudenza, senno. [illegible]

Φρόνιμος (ὁ, ἡ) prudente, saggio. [illegible]

Φρονίμως, *ἐπίῤ*. prudentemente, saggiamente. [illegible]

Φρόνις - εως (ἡ) × *ἀντὶ Φρόνησις*.

Φρονούντως, *ἐπίῤ*. (*μτχ.*) = *Φρονίμως*.

Φροντίζω. M. *ίσω*. pensare, meditare, curarsi, far caso, far conto. [illegible]

Φροντὶς - ίδος (ἡ) pensiero, cura, sollecitudine. [illegible]

Φρόντισμα (τὸ) l' oggetto delle cure, della sollecitudine. [illegible]

Φροντιστήριον (τὸ) scuola. 2. convento. [illegible]

Φροντιστής - οῦ (ὁ) curatore, curante, tutore. 2. monaco. 3. filosofo, idealista. [illegible]

Φροντιστικός - ή - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς*. pensieroso, sollecito, diligente, che ha la cura di... [illegible]

Φροῦδος - η - ον. svanito, sparito. 2. vano. [illegible]

Φρουρὰ (ἡ) guardia, custodia. 2. guernigione. 3. corpo di guardia. [illegible]

Φρουραρχέω - ῶ. *M. ήσω. Εἰμὶ* —

Φρουράρχης καὶ Φρούραρχος (ὁ, ἡ) comandante della guernigione. [illegible]

Φρουραρχία (ἡ) la carica del capo della guernigione. [illegible]

Φρουρέω - ῶ. *M. ήσω*. custodire, far la guardia, vegliare. [illegible]

Φρούρησις - εως (ἡ) custodia, guardia. [illegible]

Φρουρητός - ή - όν. custodito. [illegible]

Φρουρικός - ή - όν. concernente la guardia. [illegible]

Φρούριον (τὸ) fortezza, castello. [illegible]

Φρουρός (ὁ) custode, sentinella, guardiano. [illegible]

Φρύαγμα (τὸ) nitrito. 2. arroganza. [illegible]

Φρυαγμός (ὁ) = τ. *προηγ.*

Φρυάσσω καὶ (*εὐχρηστότ. μσ.*) *Φρυάσσομαι* (*ττομαι*). *M. άξω* - *ομαι*. nitrire. 2. insuperbirsi. [illegible]

Φρυγανίζομαι. *M. ίσομαι*. radunare de' frasconi. [illegible]

Φρυγάνιον (τὸ) *ὑποκρ.* τ. *Φρύγανον*.

Φρυγανισμός (ὁ) l' azione di radunare de' frasconi. [illegible]

Φρυγανιστὴρ καὶ

Φρυγανιστής - οῦ (ὁ) *καὶ Φρυγανίστρια* (ἡ) chi raccoglie de' frasconi. [illegible]

Φρυγανίτης - ου (ὁ) *καὶ*

Φρυγανοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile a' frasconi. [illegible]

Φρύγανον (τὸ) frasconi. [illegible]

Φρυγανώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Φρυγανοειδής*.

Φρύγετρον (τὸ) vaso che serve ad abbrustolire. [illegible]

Φρύγιλος (ὁ) fringuello, pincione (uccello). [illegible]

Φρύγιος - α - ον. (τὸ υ *βραχ.*) secco, arido. [illegible]

Φρυγμός (ὁ) frittura, l'azione d' abbru-

Digitized by Google

stolire. [illegible]

Φρύγω. Μ. φρύξω. abbrustolire, friggere. 2. ardere. [illegible]

Φρυκτὸς - ή - όν. abbrustolito, fritto. [illegible] (*οὐσ. πλθ.*) fiaccola. [illegible] 2. = Ψῆφος.

Φρυκτωρέω - ῶ. Μ. ήσω. avvisare, annunziare di lontano con delle fiaccole. [illegible]

Φρυκτωρία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ. 2. face. [illegible]

Φρυκτώριον (τὸ) torre da cui si dà qualche avviso con delle fiaccole. [illegible]

Φρυκτωρὸς (ὁ) colui che avvisa, annunzia qualche cosa con delle fiaccole. [illegible]

Φρύνη (ἡ) la femmina del rospo. [illegible]

Φρυνοειδής - έος (ὁ, ἡ) simile al rospo. [illegible]

Φρῦνος (ὁ καὶ ἡ) rospo, botta. [illegible]

Φρύττω Μ. φρύξω. *Ἀττ. ἀντὶ Φρύγω.*

Φῦ, ἐπιφών. oibò! [illegible]

Φύγαδε, ἐπίρ. in fuga. [illegible]

Φυγαδεία (ἡ) fugamento, esilio. [illegible]

Φυγαδεῖον (τὸ) rifugio. [illegible]

Φυγαδευτήριον (τὸ) = τ. προηγ.

Φυγαδευτικὸς - ή - όν. fugatore, esiliatore. [illegible]

Φυγαδεύω. Μ. εύσω. fugare, esiliare. [illegible]

Φυγαδικὸς - ή - όν. concernente gli esiliati. [illegible] — *ικῶς, ἐπίρ.*

Φυγανθρωπεύω. Μ. εύσω. fuggire gli uomini. [illegible]

Φυγανθρωπία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ. misantropia. [illegible]

Φυγὰς - άδος (ὁ, ἡ) fuggiasco. 2. esiliato, bandito. [illegible]

Φύγεργος (ὁ, ἡ) che fugge la fatica. [illegible]

Φυγὴ (ἡ) fuga. 2. esilio. [illegible]

Φυγοδικέω - ῶ. Μ. ήσω. fuggire il giudizio, non comparire al tribunale. [illegible]

Φυγοδικία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Φυγομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. fuggire la guerra. [illegible]

Φυγομάχος (ὁ, ἡ) chi fugge la guerra. [illegible]

Φυγοπόνος (ὁ, ἡ) che fugge la fatica. [illegible]

Φυὴ (ἡ) × ἀντὶ Φύσις.

Φύκη (ἡ) καὶ Φυκὴν - ῆνος καὶ Φύκης - ου (ὁ) καὶ

Φυκὶς - ίδος (ἡ) fice (sorta di pesce). [illegible]

Φῦκος - εος - ους (τὸ) alga, musco. 2. belletto, liscio. [illegible]

Φυκόω - ῶ. Μ. ώσω. imbellettare. [illegible]

Φυκώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al belletto. [illegible]

Φυλαδὸν, ἐπίρ. per tribù. [illegible]

Φυλάκειον (τὸ) corpo di guardia, guarnigione. [illegible]

Φυλακὴ (ἡ) guardia, custodia. 2. veglia, 3. guardia, guernigione, sentinella. 4. prigione, carcere. [illegible]

Φυλακικὸς - ή - όν. = Φυλακτικός.

Φυλακὶς - ίδος (ἡ) θηλ. τ. Φύλαξ.

Φυλακίτης - ου (ὁ) carceriere. [illegible]

Φυλακτὴρ (ὁ) × ἀντὶ Φύλαξ.

Φυλακτήριος - α - ον. che serve da custodire, preservativo. [illegible] (*οὐσ.*) *Φυλακτήριον (τὸ)* difese, vedetta, fortezza. 2. amuleto. [illegible]

Φυλάκτης - ου (ὁ) = Φύλαξ.

Φυλακτικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. conservativo, che può custodire. 2. attento, cauto. [illegible]

Φύλαξ - ακος (ὁ καὶ σπν. ἡ) guardiano, custode. [illegible]

Φυλάξιμος - η - ον. che si può custodire. [illegible]

Φύλαξις - εως (ἡ) custodia. [illegible]

Φυλαρχέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Φυλάρχης - ου (ὁ) capo d'una tribù, d'un

Digitized by Google

corpo di cavalleria. [illegible]

Φυλαρχία (ἡ) la carica del capo d'una tribù. [illegible]

Φύλαρχος (ὁ) = *Φυλάρχης*.

Φυλάσσω (ττω.) *M.* ἄξω. custodire, far la guardia, vegliare, difendere, proteggere. 2. osservare. [illegible] 2. [illegible] (μσ.) guardarsi, evitare (*Λατ.* caveo). [illegible]

Φυλέτης - ου (ὁ) ch' è della medesima tribù. [illegible]

Φυλετικὸς - ἡ - όν. appartenente alle tribù. [illegible]

Φυλή (ἡ) tribù. 2. razza, classe, ordine, rango. 3. corpo di cavalleria. [illegible]

Φυλία (ἡ) lentischio. [illegible]

Φυλίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Φυλή*.

Φυλλάκανθος (ὁ, ἡ) che ha le foglia spinose. [illegible]

Φυλλάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Φύλλον*.

Φυλλὰς-άδος (ἡ) mucchio di foglie, frondura. [illegible]

Φυλλιάω - ῶ. *M.* άσω. frondeggiare. [illegible]

Φύλλινος - η - ον. fatto di foglie. [illegible]

Φυλλῖτις - ιδος (ἡ) fillitide (erba). [illegible]

Φυλλοβολέω - ῶ. *M.* ήσω. spargere delle foglia. 2. perder le sue foglia. [illegible]

Φυλλοβολία (ἡ) spargimento di foglie. 2. caduta delle foglie. [illegible]

Φυλλοβόλος (ὁ, ἡ) che sparge delle foglie. 2. di cui cadono le foglie, sfrondato. [illegible]

Φυλλοκοπέω - ῶ. *M.* ήσω. tagliare le foglie. [illegible]

Φυλλολογέω - ῶ. *M.* ήσω. raccogliere delle foglie. [illegible]

Φύλλον (τὸ) foglia, fronde. [illegible]

Φυλλοῤῥοέω - ῶ. *M.* ήσω. perder le sue foglie. [illegible]

Φυλλοῤῥοια (ἡ) caduta delle foglie. [illegible]

Φυλλόῤῥοος (ὁ, ἡ) di cui cadono le foglie. [illegible]

Φυλλοστρὼς - ῶτος × ἀντὶ —

Φυλλόστρωτος (ὁ, ἡ) giuncato di foglie. [illegible]

Φυλλοτρὼξ - ῶγος (ὁ, ἡ) che rode le foglie. [illegible]

Φυλλοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. portare delle foglie. [illegible]

Φυλλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle foglie. [illegible]

Φυλλοφυέω - ῶ. *M.* ήσω. frondeggiare. [illegible]

Φυλλοχοέω, *Φυλλοχόος*. = *Φυλλοῤῥοέω*, *Φυλλοῤῥόος*.

Φυλλόω - ῶ. *M.* ώσω. coprire di foglie. [illegible]

Φυλλώδης - εος (ὁ, ἡ) fronzuto. [illegible]

Φῦλον (τὸ) tribù, razza, nazione. 2. sesso. 3. moltitudine. [illegible]

Φύμα καὶ *Φῦμα* (τὸ) tumore. [illegible]

Φυμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. προηγ.

Φυξάνωρ - ορος (ὁ, ἡ) che odia gli uomini, misantropo. [illegible]

Φύξιμος (ὁ, ἡ) = *Φεύξιμος*.

Φύξις - εως (ἡ) × ἀντὶ *Φεῦξις*.

Φύραμα (τὸ) pasta. [illegible]

Φύρασις - εως (ἡ) impastamento. [illegible]

Φυράτης - οῦ ἢ ου (ὁ) colui che impasta. [illegible]

Φυράω - ῶ. *M.* άσω. impastare. [illegible]

Φύρδην, ἐπίῤ. mescolatamente. [illegible]

Φυρμὸς (ὁ) mistione. [illegible]

Φύρσις - εως (ἡ) = *Φυρμός*.

Φυρτὸς - ἡ - όν. mescolato. [illegible]

Φύρω. *M.* φυρῶ. impastare. 2. mescolare. 3. imbrattare. [illegible]

Φῦσα - ης (ἡ) soffio, fiato. 2. fasto. [illegible]

Φυσαλὶς (λλὶς) - ίδος (ἡ) bolla. 2. piva. [illegible]

Φύσαλος (ὁ) rospo, botta. [illegible]

Φυσάω (ἰω) - ῶ. *M.* ήσω. soffiare, spirare. 2. gonfiare. 3. insuperbirsi, ringalluzzarsi. [illegible]

Digitized by Google

Φύσημα (τὸ) soffio. 2. orgoglio. 3. colofonia, ragia. շունչ. 2. հպարտութիւն. 3. ածխոյ խէժ. օլունֆ, նէֆիս. 2. գոռոզ. 3. չամ սագըզը:

Φυσημάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. προηγ.

Φύσησις-εως (ἡ) soffiamento. փչելը. իւֆիւրմէ:

Φυσητὴρ (ὁ) mantice, soffietto. 2. fisetere (sorta di balena.) (*Γαλλ.* souffleur). փուքս. 2. բաղենայի նման կէտ մը. քէօրիւք. 2. պալինայա պէնզէր պիր նէվի տափ պալըղը:

Φυσητήριον (τὸ) soffietto. փուքս. քէօրիւք:

Φυσητὸς-ή-όν. soffiato. փչած. իւֆիւրիւլմիւշ:

Φυσιάω-ῶ. M. άσω. soffiare spesso. 2. anelare. 3. gonfiare. յաճախ փչել. 2. հեւալ. 3. ուռեցընել. սըք իւֆիւրմէք. 2. սոլումաք. 3. շիշիրմէք:

Φυσίγναθος (ὁ, ἡ) che gonfia le sue guancie. այտերը ուռեցընող. եանաքլարընը շիշիրէն:

Φυσικὸς-ή-όν. naturale. 2. fisico. բնական. 2. բնաբան, փիլիսոփական. թապիի, զաթի, ճէպիլլի. 2. էհլի թըպ հէքիմի. *Φυσικὴ* (ἡ) (*ἐνν.* θεωρία) la fisica. բնաբանութիւն. իլմի հէքիմի:

Φυσικῶς, ἐπίῤ. naturalmente. բնապէս, բնականաբար, յախտաբարոյից. թապիաթէն, զաթէն:

Φυσιογνωμονέω-ῶ. M. ήσω. esser fisonomo. խառնուածքագէտ ըլլալ. էհլի իլմի գեաֆէ օլմաք:

Φυσιογνωμονία (ἡ) fisonomia. խառնուածքագիտութիւն. իլմի գեաֆէ:

Φυσιογνωμονικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. concernente la fisonomia. խառնուածքագիտութեան պատկանած. իլմի գեաֆէյէ տայիր:

Φυσιογνωμοσύνη (ἡ) = *Φυσιογνωμονία.*

Φυσιογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) fisonomo, fisonomista. խառնուածքագէտ. էհլի իլմի գեաֆէ:

Φυσιολογέω-ῶ. M. ήσω. trattare della natura, occuparsi allo studio della natura. բնութեան վրայ ճառել, բնախօսութեան պարապիլ. թապիաթ հագգընտա գէլամ էթմէք, իլմի հէքիմէթլէ մէշղուլ օլմաք:

Φυσιολογία (ἡ) trattato sulla natura, fisiologia. բնախօսութիւն, մարդակազմութիւն. իլմի հէքիմէթ, թապիաթ հագգընտա գէլամ, իլմի թիպպ, իլմի էնֆուս:

Φυσιολογικὸς-ή-όν. fisiologico. մարդակազմութեան պատկանած. իլմի թիպպի՝ էնֆուսա տայիր:

Φυσιολόγος (ὁ, ἡ) chi tratta della natura, esaminatore della natura. բնախօս, բնութեան քննիչ. թապիաթ հագգընտա գէլամ էտէն, զաթ թէֆթիշճիսի:

Φυσιόω-ῶ. M. ώσω. = *Φυσιάω.*

Φύσις-εως (ἡ) nascimento. 2. natura. 3. statura, figura, struttura. 4. carattere, genio. 5. sesso. 6. le parti naturali, pudende. ծնելութիւն, ծնունդ, ծագում. 2. բնութիւն. 3. մարմնոյ դիրք, կերպարան, կազմակերպութիւն. 4. բնաւորութիւն. 5. սեռ. 6. ծննդական անդամք. դօղուշ, դօղմա, մէվլիւտ. 2. թապիաթ, զաթ. 3. պօյ, ուֆֆիթ. 4. մէշրէպ. 5. ճինս. 6. ավրէթ եէրլէրի:

Φυσίωσις-εως (ἡ) superbia. հպարտութիւն. գուրուր, քիպիրլիլիք:

Φύσκη (ἡ) vescica. փամփուշտ, ամապուշտ. հավուզուգ:

Φυσώδης-εος (ὁ, ἡ) ventoso, flatuoso. փքոտ. եէլլի:

Φυταλιὰ (ἡ) orto, giardino. պարտէզ. պօսթան, պահչէ:

Φυτάλιμος καὶ

Φυτάλμιος-α ἡ ος-ον. fecondo. բեղմնաւոր. պէրէքէթլի, հասըլլը:

Φυτὰς-άδος (ἡ) marza, piantone. շառաւիղ. ֆիտան, նէհալ:

υτεία (ἡ) vegetazione. 2. marza di fresco pianta. անկականութիւն. 2. նոր տնկուած շառաւիղ. դիկմէ. 2. եէնի տիքիլմիշ նէհալ. 3. = *Φύτευσις.*

Φύτευμα (τὸ) tutto ciò ch' è piantato. տնկուած իրք. տիքիլմիշ նէսնէ:

Φυτεύσιμος (ὁ, ἡ) adatto alla piantazione. տնկելու յարմար. տիքմէյէ ուսլուն:

Φύτευσις-εως (ἡ) piantazione. տնկում. տիքմէ, տիքիլ, տօրա էքմէ:

Φυτευτήριον (τὸ) marza, piantone. շառաւիղ (տնկելու). ֆիտան, նէհալ, ֆիլիզ. 2. = *Φυτώριον.*

Φυτευτὴς-οῦ (ὁ) piantatore. տնկող. տիքիճի, տօրա էքիճի:

Φυτευτικὸς-ή-όν. proprio alla piantazione. տնկելու յարմար. տիքմէյէ՝ տօրա էքմէյէ ուսլուն:

Φυτευτὸς-ή-όν. piantato. տնկուած. տիքիլմիշ, տօրա օլունմուշ:

Φυτεύω. M. εύσω. piantare. 2. procreare. 3. macchinare. տնկել. 2. ծնանիլ. 3. նիւթել, մեքենայել. տիքմէք, տօրա էքմէք. 2. դօղուրմաք. 3. գուրմաք (գուրուր):

Φυτικὸς-ή-όν. vegetale. տնկական, բուսական. նէպաթի:

Φυτοκομέω-ῶ. M. ήσω. coltivare, aver cura delle piante. տունկերը նայիլ. ֆիտանլարը պագմաք՝ գայըրմաք:

Φυτοκόμος (ὁ, ἡ) giardiniere, ortolano. պարտիզպան, տնկարկ. պօսթանճը, պահճէվան:

Φυτὸν (τὸ) pianta. տունկ. ֆիտան, տօրա օլունմուշ նէսնէ:

Φυτοτρόφος (ὁ, ἡ) = *Φυτοκόμος.*

Φυτουργέω-ῶ. M. ήσω. = *Φυτοκομέω.*

Φυτούργημα (τὸ) καὶ

Φυτουργία (ἡ) coltivazione, cura delle piante. տունկերը նայիլը՝ հոգալը. ֆիտանլարը պագմա՝ գայըրմա:

Φυτουργικὸς-ή-όν. appartenente al giardiniere. պարտիզպանի պատկանած. պահճէվանա տայիր:

Φυτούργιον (τὸ) = *Φυτώριον.*

Φυτουργὸς (ὁ, ἡ) = *Φυτοκόμος.*

Φυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce delle piante. տունկ բուսցընող. ֆիտան հասըլ էտէն:

Φυτὼν-ῶνος (ὁ) luogo piantato. տնկուած տեղ. տիքիլմիշ եէր:

Φυτώρειον ἢ *Φυτώριον* (τὸ) semenzajo. (*Γαλλ.* pépinière.) սերմանեաց պարտէզ, տնկանոց. ֆիտանլըք:

Φύω. M. φύσω. produrre, generare. բուս-

Digitized by Google

[illegible] (μσ. ἤ πθ.) germogliare, spuntare, prodursi, nascere. 2. essere, esistere. [illegible]

Φύγω. *M.* *φύξω.* = *Φρύγω.*

Φώκη (ἡ) foca. [illegible]

Φῶκος (ὁ) = τ. προηγ.

Φωλεὰ ἤ *Φωλέα* (ἡ) = *Φωλεός.*

Φωλειὸς (ὁ) × ἀντὶ —

Φωλεὸς (ὁ) tana, nido. [illegible] ἴδε καὶ *Σπήλαιον.*

Φωλεύω. *M.* εύσω. intanarsi. [illegible]

Φωλεώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di caverna. [illegible]

Φωλίον (τὸ) ὑποκρ. *Φωλεός.*

Φωνασκέω - ῶ. (μσ.) - έομαι - οῦμαι. *M.* ήσω-ομαι. esercitare la sua voce, esercitarsi al canto. [illegible]

Φωνασκία (ἡ) esercizio della voce, del canto. [illegible]

Φωνασκὸς (ὁ) maestro di pronunzia, declamatore. [illegible]

Φωνέω - ῶ. *M.* ήσω. mandar fuori della voce, gridare, parlare ad alta voce, chiamare. [illegible]

Φωνὴ (ἡ) voce, suono, grido. 2. parola, discorso. 3. lingua, dialetto. [illegible]

Φωνήεις - εσσα - εν. vocale. [illegible]

Φώνημα (τὸ) voce. [illegible]

Φώνησις - εως (ἡ) gridamento ecc. [illegible]

Φωνητήριος - α ἤ ος - ον. vocale. [illegible]

Φωνητικὸς - ή - όν. = τ. προηγ.

Φωνίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Φωνή.*

Φὼρ - φωρὸς (ὁ) ladro (*Λατ.* fur). [illegible]

Φωρὰ - ᾶς (ἡ) furto. [illegible]

Φώρασις - εως (ἡ) il sorprendere il ladro sul fatto. [illegible]

Φωρατὴς - οῦ (ὁ) colui che sorprende il ladro. [illegible]

Φωράω - ῶ. *M.* άσω. sorprendere i ladri. [illegible]

Φῶς - φωτὸς (τὸ) luce, lume. 2. face, lanterna. 3. occhio. 4. finestra. 5. gioja, conforto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Φὼς - φωδὸς (ἡ) pustula, puliga. [illegible]

Φὼς - φωτὸς (ὁ) uomo. [illegible]

Φώσσων - ωνος (ὁ) = *Φώσων.*

Φωστὴρ (ὁ) luminare. [illegible]

Φωσφορέω - ῶ. *M.* ήσω. illuminare. [illegible]

Φωσφόρος (ὁ, ἡ) che apporta del lume, luminoso. [illegible] (οὐσ.) lucifero. [illegible]

Φώσων - ωνος (ὁ) canavaccio. [illegible]

Φωταγωγέω - ῶ. *M.* ήσω. guidar qualcuno tenendo in mano una fiaccola. 2. illuminare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Φωταγωγία (ἡ) illuminazione, illustrazione. [illegible]

Φωταγωγὸς (ὁ, ἡ) che apporta del lume, della luce. [illegible] (οὐσ. θηλ.) finestra. [illegible]

Φωταύγεια (ἡ) splendore. [illegible]

Φωταυγὴς - έος (ὁ, ἡ) risplendente. [illegible]

Φώταυγος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Φωταψία (ἡ) illuminazione. [illegible]

Φωτεινὸς - ἡ - όν. luminoso, lucido. [illegible]

Φωτίγγιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Φῶτιγξ.*

Φωτιγγιστὴς - οῦ (ὁ) suonatore di zufolo, di flauto. [illegible]

Φῶτιγξ - ιγγος (ἡ) flauto, zufolo, zampogna. [illegible]

Φωτίζω. *M.* ίσω. illuminare, illustrare. [illegible] (θεγ.) battezzare. [illegible]

Φώτισμα (τὸ) = *Φωτισμός.* 2. (θλγ.) battesimo. [illegible]

Φωτισμὸς (ὁ) illuminazione, illustrazione. [illegible]

Φωτιστικὸς - ή - ον. (καὶ ἐπίῤ.) - κῶς. illuminatore. [illegible]

Φωτοβολέω - ῶ. *M.* ήσω. risplendere. [illegible]

Φωτοβόλημα (τὸ) splendore. [illegible]

Φωτοβόλος (ὁ, ἡ) risplendente, brillante, [illegible]

Φωτοδότης - ου (ὁ) καὶ *Φωτοδότις* - ιδος

(ἡ) datore della luce. [illegible]

Φωτοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) luminoso. [illegible]

Φωτολαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) = Φωταυγής.

Φωτοφορέω - ῶ. M. ήσω. = Φωσφορέω.

Φωτοφόρος (ὁ, ἡ) = Φωσφόρος.

Φωτοχυσία (ἡ) abbondanza di lume. [illegible]

Φωτωνυμία (ἡ) derivazione d' un nome dalla parola Φῶς, Φῶς [illegible] Φῶς [illegible]

X.

Χ, χ, χῖ (τὸ) ἄκλ. Chi. La ventesima seconda lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (χ́) significa sei cento o sei centesimo, e coll' accento al dissotto (͵χ) sei cento mila. [illegible] (χ́) [illegible] (͵χ) [illegible] (χ́) [illegible] (͵χ) [illegible] (600,000).

Χάζομαι. M. χάσομαι. ritirarsi. 2. temere. 3. esitare. [illegible]

Χαίνω. M. χανοῦμαι. aprire la bocca. stare con bocca aperta (Λατ. hio ἢ hisco). 2. fendersi. 3. aspettare con attenzione, con ansia. [illegible]

Χαιρεκακέω - ῶ. M. ήσω. godere del male altrui. [illegible]

Χαιρεκακία (ἡ) gioja che si prova del male altrui. [illegible]

Χαιρέκακος (ὁ, ἡ) chi gode del male altrui. [illegible]

Χαιρετίζω. M. ίσω. salutare. [illegible]

Χαιρετισμὸς (ὁ) saluto. [illegible]

Χαίρω. M. χαρήσω καὶ χαρήσομαι. godere, gioire, rallegrarsi. 2. dilettarsi. 3. (μὲ μτχ.) esser solito. [illegible] (τὸ προστ.) Χαῖρε καὶ (πληθ.) Χαίρετε καὶ (τὸ ἀπαρ.) Χαίρειν. (ἐνν. λέγω σοι)! vi saluto, Dio ti salvi, addio (Λατ. ave ἢ avete, vale ἢ valete). [illegible]

Χαίτη (ἡ) crine del cavallo o del leone. 2. chioma. 3. fogliame. [illegible]

Χαιτήεις - εσσα - εν. che ha una lunga criniera. 2. capelluto. 3. fronzuto. [illegible]

Χαίτωμα (τὸ) = Χαίτη.

Χάλαζα - ης (ἡ) grandine. [illegible]

Χαλαζαῖος - α - ον. simile alla grandine. [illegible]

Χαλαζάω - ῶ. M. ήσω. grandinare. [illegible]

Χαλάζιον (τὸ) grandine, tumore delle palpebre. [illegible]

Χαλαζίτης - ου (ὁ) καὶ Χαλαζῖτις - ιδος (ἡ) simile alla grandine. [illegible]

Χαλαζοβολέω - ῶ. M. ήσω. gettare della grandine. [illegible]

Χαλαζοβόλος (ὁ, ἡ) chi getta della grandine. [illegible]

Χαλαζόβολος (ὁ, ἡ) colpito dalla grandine. [illegible]

Χαλαζώδης - εος (ὁ, ἡ) grandinoso. [illegible]

Χαλαίπους - οδος (ὁ, ἡ) zoppo. [illegible]

Χαλαρὸς - ὰ - όν. lasso, lento, flacido. [illegible]

Χαλαρότης (ἡ) lassezza, flacidità. [illegible]

Χαλαρῶς, ἐπίῤ. lassamente, lentamente. [illegible]

Χάλασις - εως (ἡ) καὶ Χαλασμὸς (ὁ) rilassamento. [illegible]

Χαλαστικὸς - ὴ - όν. rilassante. [illegible]

Χαλαστὸς - ὴ - όν. rilassato, rallentato. [illegible] (οὐσ.) Χαλαστὸν (τὸ) catena. [illegible]

Χαλάω - ῶ. M. άσω. rallentare, rilassare, ammollare, aprire, dilatare, calare. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] (ἔτι καὶ ἀμτβτ.)

Χαλβάνη (ἡ) galbano. [illegible]

Χαλεπαίνω. M. ανῶ. (*μσ.*) *Χαλεπαίνομαι.* sdegnarsi, irritarsi. [illegible]

Χαλεπὸς - ή - όν. atroce, feroce, difficile, penoso, intrattabile, cattivo. [illegible] — *λεπῶς, ἐπίῤ.*

Χαλεπότης (ἡ) fierezza, difficoltà ecc. [illegible]

Χαλίπτω. M. ίψω. danneggiare. [illegible]

Χαλικώδης - εος (ὁ, ἡ) ghiajoso. [illegible]

Χαλιναγωγέω - ῶ. M. ήσω. portare col freno. [illegible] (*μτφρ.*) raffrenare, reggere. [illegible]

Χαλινοποιὸς (ὁ) fabbricatore de' freni. [illegible]

Χαλινὸς (ὁ) freno, briglia. [illegible]

Χαλινουργὸς (ὁ) = *Χαλινοποιός.*

Χαλινοφάγος (ὁ, ἡ) che rode il freno. [illegible]

Χαλινόω - ῶ. M. ώσω. infrenare, imbrigliare. [illegible] (*μτφρ.*) raffrenare, domare. [illegible]

Χαλίνωσις - εως (ἡ) imbrigliatura. [illegible]

Χάλιξ - ικος (ὁ καὶ ἡ) ghiaja, rottami di pietre, pietruzze. [illegible]

Χάλις - ιος (ὁ) vino puro. [illegible]

Χαλιφρονέω - ῶ. M. ήσω. essere stupido, demente. [illegible]

Χαλιφροσύνη (ἡ) stupidità, demenza. [illegible]

Χαλίφρων - ονος (ὁ, ἡ) stupido, demente. [illegible]

Χαλκανθὲς - έος (τὸ) *καὶ Χαλκάνθη* (ἡ) *καὶ*

Χάλκανθον (τὸ) vitriuolo (*Λατ.* atramentum sutorium). [illegible]

Χαλκεία (ἡ) il mestiere del calderajo, del ramiere. [illegible]

Χαλκεῖον (τὸ) bottega del ramiere. 2. vaso di rame. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χάλκειος - α - ον. × *ἀντὶ* —

Χάλκεος - οῦς, έη - ῆ, εον - οῦν. di rame. 2. duro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χάλκευμα (τὸ) tutto ciò ch' è fatto di rame. [illegible]

Χαλκεὺς - έως (ὁ) calderajo, ramiere. 2. orata (*Γαλλ.* dorade). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χαλκευτήριον (τὸ) = *Χαλκεῖον* (1).

Χαλκευτὴς - οῦ (ὁ) = *Χαλκεύς.*

Χαλκευτικὸς - ή - όν. pertinente al ramiere. [illegible]

Χαλκεύω. M. εύσω. lavorare il rame. [illegible]

Χαλκεὼν - ῶνος (ὁ) = *Χαλκουργεῖον.*

Χαλκιδῖτις - ιδος (ἡ) cantoniera. (*Λατ.* quadrantaria). [illegible]

Χαλκίον (τὸ) vaso o moneta di rame. [illegible]

Χαλκὶς - ίδος (ἡ) cheppia, laccia (pesce). 2. cicigna. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χαλκίτης - ου (ὁ) *καὶ Χαλκῖτις - ιδος* (ἡ) simile al rame. [illegible]

Χαλκογένειος καὶ

Χαλκόγενυς - υος (ὁ, ἡ) che ha le mascelle, i denti di rame. [illegible]

Χαλκόδετος (ὁ, ἡ) attaccato con del rame. [illegible]

Χαλκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al rame. [illegible]

Χαλκοθώραξ - ακος καὶ

Χαλκοθώρηξ - ηκος (ὁ, ἡ) che porta una corazza di rame. [illegible]

Χαλκόκρας - ατος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ*

Χαλκόκρατος (ὁ, ἡ) mischiato di rame. [illegible]

Χαλκολογέω - ῶ. M. ήσω. ammucchiare della moneta. [illegible]

Χαλκολόγος (ὁ) banchiere. [illegible]

Χαλκόνωτος (ὁ, ἡ) che ha il dorso di rame. [illegible]

Χαλκόπλευρος (ὁ, ἡ) che ha i fianchi di rame. [illegible]

Χαλκόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi di rame. [illegible]

Χαλκόπυλος (ὁ, ἡ) che ha le porte di rame. [illegible]

Χαλκὸς (ὁ) rame. 2. ciò che s'è fatto di rame. 3. moneta di rame. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Digitized by Google

պաքըր · 2. պաքըրտան եափըլմըշ հէր պիր նէս- նէ · 3. պաքըր փարա :
Χαλκότευκτος (ὁ, ἡ) fatto di rame. պղնձէ շինուած · պաքըրտան եափըլմըշ :
Χαλκοτόρευτος καὶ Χαλκότορος (ὁ, ἡ) fatto di rame. պղնձէ շինուած · պաքըր- տան եափըլմըշ՝ իշլէնմիշ :
Χαλκοτυπεῖον (τὸ) = Χαλκουργεῖον.
Χαλκοτυπέω - ῶ. Μ. ήσω. = Χαλκουργέω.
Χαλκοτυπικὴ (ἡ) l'arte del ramiere. պղնձագործի արհեստը · պաքըրճըլըգ :
Χαλκοτύπιον (τὸ) = Χαλκοτυπεῖον.
Χαλκοτύπος (ὁ, ἡ) = Χαλκουργός.
Χαλκουργεῖον (τὸ) = Χαλκεῖον.
Χαλκουργέω - ῶ. Μ. ήσω. lavorare il rame. պղնձի գործել · պաքըր իշլէմէք :
Χαλκούργημα (τὸ) lavoro di rame. պղնձէ գործ · պաքըրտան եափըլմըշ նէսնէ, պաքըր իշի :
Χαλκουργία (ἡ) lavoro di rame. պղնձի գործելը · պաքըր իշլէմէք :
Χαλκουργικός - η - όν. concernente il ramiere. պղնձագործի պատկանած · պաքըրճըլարա տայիր : Χαλκουργικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) = Χαλκοτυπική.
Χαλκουργός (ὁ) ramiere. պղնձագործ · պաքըրճը :
Χαλκοῦς - ῆ - οῦν. κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Χάλκεος.
Χαλκόω - ῶ. Μ. ώσω. coprire di rame. պղնձով պատել · պաքըր գափլամագ :
Χαλκώδης - εος (ὁ, ἡ) di rame. պղնձէ · պաքըրտան :
Χάλκωμα (τὸ) = Χαλκούργημα, Χάλκευμα.
Χαλκωρυχεῖον (τὸ) miniera di rame. պղնձի հանք · պաքըր մատէնի :
Χαλκωρυχέω - ῶ. Μ. ήσω. scavare una miniera di rame. պղնձի հանք բրել · պաքըր մատէնի գազմագ :
Χαλκωρυχία (ἡ) καὶ Χαλκωρύχιον (τὸ) = Χαλκωρυχεῖον.
Χαλκωρύχος (ὁ, ἡ) colui che scava le miniere di rame. պղնձի հանք բրող · պաքըր մատէնի գազըճը :
Χάλυψ - υβος (ὁ) acciajo. պողպատ · չէ- լիք :
Χαμάθεν ἢ Χαμᾶθεν, ἐπίῤ. = Χαμόθεν.
Χαμαὶ, ἐπίῤ. a terra, per terra. գետնին, յերկիր · եէրտէ, եէրէ :
Χαμαιάκτη (ἡ) ebbio (pianta). տունկ մի է · խաղան փուրնէսի :
Χαμαιβάμων - ονος (ὁ, ἡ) che cammina d' abbasso. ցածէն քալող · ալչագտան եիւրիւյէն :
Χαμαιδάφνη (ἡ) laureola (pianta). ան- թեղատ (տունկ մը) · մազերէօն, պէյնէր (ֆէրան) :
Χαμαίδρυς - υος (ἡ) calamandrea (erba). ղարբօղ, խոտ մի է · +եծեպրեա, պելոամիռոլերը (պիր նէվի օթլում) :
Χαμαίζηλον (τὸ) viburno, brionia. բոշտակ, խոտ մի է · ֆաշէրա (պիր նէվի օթլում) :
Χαμαίζηλος (ὁ, ἡ) basso. ցած · ալչագ :
Χαμαικλινής - έος (ὁ, ἡ) prostrato, coricato per terra. գետնին փռուած՝ տարածուած՝ պառկած · եէրէ փաքանմըշ՝ եայըլմըշ՝ եաթմըշ :
Χαμαικοιτέω-ῶ. Μ. ήσω. dormire per terra. գետնի վրայ պառկիլ՝ քնանալ · թօփրագ իւզէրինտէ եաթմագ՝ ույումագ :
Χαμαικοίτης - ου (ὁ) chi dorme per terra. գետնի վրայ պառկող՝ քնացող · եէր՝ թօփրագ իւզէրինտէ եաթան՝ ույույան :
Χαμαικοιτία καὶ Χαμαίκοιτος. = Χαμευνία, Χαμεύνης.
Χαμαικυπάρισσος (ἡ) santolina. նոճիի ան- թեւի նման անթեւներ ունեցող տունկ մը · սէրվի եափրաղլարընա պէնզէր եափրաղլարը օլան պիր նէվի ֆիտան :
Χαμαιλέων - οντος (ὁ) camaleonte (animale). 2. camaleone, carlina (erba). գետնա- առիւծ · 2 · անթեւը փափախաձեւ տունկ մը է · բուքալէմուն (պիր նէվի հայվան) · 2 · գանթալըսի (պիր նէվի ֆիտան) :
Χαμαίμηλον (τὸ) camamilla. երիցուկ · փափաթիա, պապունէճ :
Χαμαιπέτεια (ἡ) = Ταπεινότης.
Χαμαιπετὴς - έος (ὁ, ἡ) caduto in terra. 2. basso, umile, vano. գետնին ինկած · 2 · ցած, փուճ · եէրէ տիւշմիւշ · 2 · ալ- չագ, ալչաղ, պօշ, թիւրսահաթ :
Χαμαιπετῶς, ἐπίῤ. bassamente. ցածէն, ցածը · ալչագտան, ալչագտա :
Χαμαιρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) basso. ցած · ալ- չագ · = Χαμαίζηλος.
Χαμαιρεπῶς, ἐπίῤ. bassamente, abbasso. ցածէն · ալչագտան :
Χαμαιτύπη (ἡ) puttana. բոզ, պոռնիկ · գահպէ, ֆահիշէ :
Χαμαιτυπὴς - έος (ὁ, ἡ) gettato per terra. գետնի վրայ նետուած · եէրէ աթըլմըշ :
Χαμαιτύπος (ὁ) bagascione. իգացեալ մա- նուկ · փուշթ :
Χαμερπὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ῶς. che serpeggia per terra. 2. abbietto. գետ- նի վրայ սողացող, գետնաքարշ · 2 · ընկեր- ցիկ, անարգ · թօփրագ իւզէրինտէ սիւրիւ- նէնլէր · 2 · ալչագ, հօր :
Χαμευνέω - ῶ. Μ. ήσω. coricarsi per terra. գետնի վրայ պառկիլ · թօփրագ իւզէ- րինտէ եաթմագ :
Χαμεύνη (ἡ) letto giuncato d' erba, strame. խոտէ անկողին, խշաի · օթլուգտան տէօշէք :
Χαμεύνης - ου (ὁ) che si corica per terra. գետնի վրայ պառկող · եէր իւզէրինտէ եաթան :
Χαμευνία (ἡ) il coricarsi per terra. գետնի վրայ պառկիլը · եէր իւզէրինտէ եաթմագ :
Χαμηλός-ή-όν. basso, vile. ցած, անարգ · ալչագ, հօր :
Χαμίτης - ου (ὁ) καὶ Χαμῖτις - ιδος (ἡ) basso. ցած · ալչագ :
Χαμόθεν, ἐπίῤ. d'abbasso, di giù. վարէն, գետնէն · ալչագտան, եէրտէն :
Χαμουλκός (ὁ) civea, traino. սահնակ, բարխիր · գըզագ :
Χανδάνω. Μ. χείσομαι. capire, contenere. պարունակել, բովանդակել · ալմագ, իճինէ ալմագ :
Χανδὸν, ἐπίῤ. colla bocca aperta. բաց բերնով · աղըզ աչըգ :
Χανδός - ή - όν. largo, ampio. բաց, լայն · աչըգ, էնլի :
Χάνη ἢ Χάννη (ἡ) καὶ
Χάννος (ὁ) lattola (pesce). ձուկ բերնով ձուկ մը · խան պալըղը (էքի ալթը լըք):

Digitized by Google

Χάος - εος - ους (τὸ) (ἀρχ. καὶ ※) = Χάσμα. 2. Caos, confusione in tutte le cose. [illegible]

Χαρὰ (ἡ) gioja, giubilo. [illegible]

Χάραγμα (τὸ) impronta, scultura. 2. denajo, moneta. [illegible]

Χαραγμὸς (ὁ) = Χάραξις. 2. = Χάραγμα.

Χαράδρα (ἡ) voragine, vortice, gorgo. 2. torrente. [illegible]

Χαρακίζω. Μ. ίσω. cingere d'una palizzata. [illegible]

Χαρακισμὸς (ὁ) palizzata. [illegible]

Χαρακόω-ῶ. Μ. ώσω. trincerare. [illegible]

Χαρακτὴρ (ὁ) = Χάραγμα. nota, segno, lineamento, carattere. [illegible]

Χαρακτηρίζω. Μ. ίσω. caratterizzare. [illegible]

Χαρακτήριον (τὸ) bulino. [illegible]

Χαρακτηριστικὸς - ἡ - όν. caratteristico. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Χαράκτης - ου (ὁ) scultore. [illegible]

Χαρακτὸς - ἡ - όν. scolpito. [illegible]

Χαράκωμα (τὸ) steccato, palancato. [illegible]

Χαράκωσις-εως (ἡ) trinceramento. [illegible]

Χάραξ - ακος (ὁ καὶ ἡ) palizzata, trincea, steccata. [illegible]

Χάραξις - εως (ἡ) intagliamento, lo scolpire. [illegible]

Χαράσσω. Μ. άξω. scolpire, improntare. coniare. [illegible]

Χαρίεις - εσσα - εν. grazioso, elegante, lieto. [illegible]

Χαριεντίζομαι. Μ. ίσομαι. parlare con garbo, graziosamente. [illegible]

Χαριέντισμα (τὸ) καὶ

Χαριεντισμὸς (ὁ) eleganza di parlare. [illegible]

Χαριεντότης (ἡ) urbanità, garbo, grazia. [illegible]

Χαριέντως, ἐπίῤ. garbatamente, graziosamente. [illegible]

Χαρίζομαι. Μ. ίσομαι. gratificare, compiacere, condiscendere. [illegible]

Χάριν, ἐπίῤ. per, in favore. (Λατ. gratia). [illegible]

Χάρις - ιτος (ἡ) grazia, garbo, eleganza, vaghezza. 2. favore, grazia, dono. 3. benefizio. 4 riconoscenza. [illegible]

Χάρισμα (τὸ) dono, presente, grazia. [illegible]

Χαριστήριος - α - ον. che si fa per riconoscenza. [illegible]

Χαριστικὸς - ἡ - όν. benefattore, generoso, obbligante. [illegible]

Χαριτία (ἡ) motteggio. [illegible]

Χαριτοβλέφαρος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi graziosi, belli. [illegible]

Χαριτόβρυτος (ὁ, ἡ) pieno di grazia, graziosissimo. [illegible]

Χαριτόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce piacevole, dolce. [illegible]

Χαριτόω - ῶ. Μ. ώσω. colmare di grazia. [illegible]

Χάρμα (τὸ) gioja, giubilo. [illegible]

Χάρμη (ἡ) guerra, zuffa. [illegible]

Χαρμονὴ (ἡ) giubilo, allegria. [illegible]

Χαρμονικὸς-ἡ-όν. giocondo, lieto. [illegible]

Χαρμοσύνη (ἡ) = Χαρμονή.

Χαρμόσυνος (ὁ, ἡ) piacevole, giocondo. [illegible]

Χαροποιέω - ῶ. Μ. ήσω. rallegrare. [illegible]

Χαροποιὸς (ὁ, ἡ) piacevole, che cagiona della gioja. [illegible]

Χαροπὸς - ἡ - όν. che ha l'aria gioconda, lieto, bello. [illegible]

Χάρτης - ου (ὁ) carta. [illegible] 2. (συνεκδχ.) = Τετράδιον.

Χαρτίδιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ

Χαρτίον (τὸ) ὑποκ. τ. Χάρτης.

Χαρτογράφος (ὁ, ἡ) copista. [illegible]

Digitized by Google

Χαρτοπράτης - ου (ὁ) καὶ
Χαρτοπώλης - ου (ὁ) venditore di carta. թուղթ ծախող. վաճառող տոմսոյ:

Χαρτὸς - ὴ - όν. degno di gioja, di giubilo. ուրախանալու արժանի. շատ ցնծալի է:

Χαρτοφυλάκιον (τὸ) portafoglio. 2. archivio. գրապանակ. 2. դիւան. ճշտարան. 2. տեֆթերխանէ:

Χαρτοφύλαξ - ακος (ὁ) archivista. դիւանապետ. հաֆըզըու քեաղըտ:

Χαρωπὸς καὶ **Χάρωψ - ωπος** (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Χαροπός.

Χάσκω (πρτ. Ἔχασκον καὶ πλέον οὔ.) = Χαίνω.

Χάσμα (τὸ) voragine, baratro. վիհ, վիրապ, անդունդք. կիրտապ, ճուքուր:

Χασμάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. sbadigliare. յօրանջել. էսնէմէք: ἴδε καὶ Χαίνω.

Χασματίας - ου (ὁ) καὶ
Χασματικὸς - ὴ - όν. che apre delle voragini. անդունդներ բացող. կիրտապլար ալան:

Χάσμη καὶ **Χάσμημα** (τὸ) sbadiglio. յօրանջ. էսնէյիշ:

Χάσμησις - εως (ἡ) sbadigliamento. յօրանջելը. էսնէմէքլիք:

Χασμωδέω - ῶ. M. ήσω. sbadigliare spesso. 2. far de' versi pieni d' iato. ստէպ յօրանջել. 2. երկձայնաւորներով լեցուն ոտանաւորներ շինել. ալէ ալէ էսնէմէք. 2. ատէմերէն էպտրեն պէյթ բնըր եբմէք:

Χασμώδης - εος (ὁ, ἡ) chi sbadiglia spesso. ստէպ յօրանջող. ալէ ալէ էսնէյէն:

Χασμωδία (ἡ) sbadiglio frequentato. 2. quel rompimento o quasi apertura, che succede nel parlare, quando concorrono più vocali, aprimento della bocca cagionata dagli iati. ստէպ յօրանջելը. 2. ետեւէ ետեւ հանդիպած ձայնաւորներէ բերնին բաց մնալը. ալէ ալէ էսնէմէ. 2. էնէօտէ էնէօտէյէ բառօր կէլէն սաւթիլէր հէօրունմէսինէ աղըզըն աչըգ գալմասը:

Χατεύω καὶ **Χατέω** (Χ. Μ.) καὶ
Χατίζω. M. ίσω. mancare, aver bisogno. 2. desiderare. պէտք ունենալ. 2. փափաքիլ. էքսիկ օլմագ. 2. արզուլէմէք:

Χαυλιόδους καὶ **Χαυλιόδων - οντος** (ὁ, ἡ) che ha i denti sporti in fuori. ակռաները բերնէն դուրս ցցուած. տիշլերի աղըզընտան տըշարը չըգմըշ:

Χαῦναξ - ακος (ὁ) pieno di se, orgoglioso. փքացեալ, հպարտ. գուրուրլույմուշ, մաղրուր:

Χαῦνος - η ἢ ος - ον. molle, lasso, languido, vano, futile, pieno di se. կակուղ, թոյլ, անզօր, փուճ, հպարտ. խամալաք, կեւշէք, գուվվէթսիզ, պօշ, ֆօդուլ:

Χαυνότης (ἡ) mollezza, lassezza ecc. կակղութիւն, թուլութիւն եւ այլն. խամալըգ, կեւշէքլիք եւ սայրը:

Χαυνόω - ῶ. M. ώσω. ammollare, rilassare, snervare. կակղեցընել, թուլցընել, վատուժցընել. խամալաշտըրմագ, կեւշէթմէք, գուվվէթսիզլէնտիրմէք:

Χαύνωμα (τὸ) terra molle. կակուղ հող. խամալագ թօփրագ:

Χαύνως, ἐπίῤ. mollemente, con lassezza. կակղութեամբ, թուլութեամբ. խամալըգլըգ՝ կեւշէքլիք իլէ:

Χαύνωσις - εως (ἡ) mollezza, lassezza. կակղութիւն, թուլութիւն. խամալաշըգլըգ, կեւշէքլիք:

Χαυνωτικὸς - η - όν. rilassante. թուլացընող. կեւշէթէն:

Χέδροπα (τὰ) καὶ **Χέδροποι** (οἱ) legumi. ընդեղէնք. պագլագ:

Χεδροπώδης - εος (ὁ, ἡ) simile a' legumi. ընդեղինաց նման. պագլագայա պէնզէր:

Χέζω. M. χεσοῦμαι. cacare. քաքել. սըչըմագ:

Χειὰ (ἡ) tana di serpe. օձի որջ. եըլան եուվասը:

Χειλάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Χεῖλος.

Χεῖλος - εος - ους (τὸ) labbro. 2. orlo, sponda, ripa. շրթունք. 2. եզր, ափն. դուդագ. 2. քէնար, քէյը:

Χειλὼν - ῶνος (ὁ) che ha le labbra grosse. մեծ՝ հաստ շրթունքներով. իրի՝ գալըն դուդագլը:

Χεῖμα (τὸ) = Χειμών.

Χειμαδεύω. M. εύσω. καὶ **Χειμαδίζω.** M. ίσω. = Χειμάζω.

Χειμάδιος (ὁ, ἡ) = Χειμερινός.

Χειμάζω. M. άσω. invernare. 2. far una invernata. 3. eccitare la tempesta. ձմերել, ձմեռը անցընել. 2. ձմեռ ընել. 3. մրրիկ հանել. գըշլամագ. 2. գըշ եթմէք. 3. ֆուրթունա չըգարմագ:

Χειμάῤῥοος - ους καὶ
Χείμαῤῥος (ὁ) torrent. ուղխ. սէլ:

Χειμαῤῥώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad una torrente. ուղխի նման. սէլէ պէնզէր:

Χειμὰς - άδος (ἡ) = Χειμερία.

Χειμασία (ἡ) l'invernare. ձմերելը. գըշլամա:

Χείμαστρον (τὸ) abito d' inverno. ձմեռուան հագուստ. գըշ ռուպասը:

Χειμερία (ἡ) invernata. ձմեռուան ժամանակ. գըշ վագթի:

Χειμερίζω. M. ίσω. invernare. ձմերել. գըշլամագ:

Χειμερινὸς - ὴ - όν. iberno, dell' inverno. ձմերային. գըշա մախսուս:

Χειμέριος - α ἢ ος - ον. = Χειμερινός.

Χειμέτλη (ἡ) = Χείμετλον.

Χειμετλιάω - ῶ. M. άσω. avere del pedignone. ձմռնուկ ունենալ. այագըլարընը սօգուգ ըսըրմագ:

Χείμετλον (τὸ) pedignone. ձմռնուկ. սօգուգ կէօզլէ, այագըլարընը սօգուգ ըսըրմասը:

Χειμοσπορέω - ῶ. M. ήσω. seminare d' inverno. ձմեռուան ատեն սերմանել. գըշ վագթի թօխում էքմէք:

Χειμὼν - ῶνος (ὁ) inverno. 2. tempesta. ձմեռ. 2. մրրիկ, փոթորիկ. գըշ. 2. ֆուրթունա:

Χεὶρ - χειρὸς (ἡ) mano. 2. potere. ձեռք. 2. իշխանութիւն, զօրութիւն. էլ, եէտ. 2. գուդրէթ:

Χειράγρα (ἡ) chiragra. ձեռնացաւութիւն, ձեռնացաւութիւն. չօլագլըգ, էլ աղրըսը:

Χειραγωγέω - ῶ. M. ήσω. guidare per mano. ձեռքէն բռնելով առաջնորդել. էլինտէն թութարագ գըլավուզլամագ:

Χειραγώγησις - εως καὶ

Χειραγωγία (ἡ) guidamento per mano. [illegible]

Χειραγωγός (ὁ, ἡ) colui che guida per mano. [illegible]

Χειράμαξα-ης (ἡ) carro a mano. [illegible]

Χειραπτάζω. M. άσω. toccare colla mano, maneggiare, palpare. [illegible]

Χειραψία (ἡ) maneggiamento. 2. lotta. [illegible] 2. [illegible]

Χειριδωτὸς - ἡ - όν. che ha le maniche. [illegible]

Χειρίζω. M. ίσω. operare colla propria mano, maneggiare. [illegible]

Χείριος - α - ον. = *Ὑποχείριος.*

Χειρὶς - ίδος (ἡ) manica, guanto. [illegible]

Χείρισμα (τὸ) = τῷ

Χειρισμὸς (ὁ) maneggiamento, amministrazione. 2. operazione chirurgica. [illegible] 2. [illegible]

Χειριστὴς - οῦ (ὁ) amministratore. [illegible]

Χείριστος - η - ον. ὑπερθ. τ. *Κακός.* pessimo. [illegible]

Χειρόβιος καὶ

Χειροβίωτος (ὁ, ἡ) che vive dal lavoro delle sue mani. [illegible]

Χειροβολέω-ῶ. M. ήσω. gettare colla mano. [illegible]

Χειρόβολον (τὸ) manata, mazzo. [illegible]

Χειρογάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) = *Χειροβίωτος.*

Χειρογραφέω - ῶ. M. ήσω. acrivere colla propria mano, col proprio pugno, firmare di propria mano. [illegible]

Χειρόγραφον (τὸ) chirografo, manoscritto. [illegible]

Χειρόδεικτος (ὁ, ἡ) additato, manifesto. [illegible]

Χειρόδετος (ὁ, ἡ) che ha le mani legate. [illegible] 2. = *Χειριδωτός.*

Χειροήθεια (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Χειροήθης - εος (ὁ, ἡ) trattabile, mansueto. [illegible]

Χειροθεσία (ἡ) imposizione delle mani. 2. uso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χειροθετέω-ῶ. M. ήσω. imporre le mani, maneggiare. [illegible]

Χειροθήκη (ἡ) = *Χειρίς.*

Χειροκοπέω - ῶ. M. ήσω. troncare la mano. [illegible]

Χειροκρατία (ἡ) tirannia. [illegible]

Χειροκτύπος (ὁ, ἡ) che fà strepito colle mani. [illegible]

Χειρολάβη καὶ

Χειρολαβὶς - ίδος (ἡ) manico. [illegible]

Χειρολογέω - ῶ. M. ήσω. raccogliere colle mani. [illegible]

Χειρόμακτρον (τὸ) asciugatojo. [illegible]

Χειρομαντεία (ἡ) chiromanzia. [illegible]

Χειρόμαντις - εως (ὁ, ἡ) chiromante. [illegible]

Χειρομαχέω - ῶ. M. ησω. combattere colle mani. 2. procurarsi il vitto colla propria mano. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χειρομαχία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Χειρομάχος (ὁ, ἡ) chi combatte colle mani. [illegible]

Χειρομύλη (ἡ) καὶ *Χειρόμυλον* (τὸ) καὶ

Χειρομύλων - ωνος (ὁ) molino a braccio. [illegible]

Χειρόνιβον καὶ *Χειρόνιπτρον* (τὸ) = *Χέρνιψ.*

Χειρονομέω-ῶ. M. ήσω. gesteggiare. [illegible]

Χειρονομία (ἡ) gesticulazione. [illegible]

Χειρονόμος (ὁ, ἡ) gesticulatore. [illegible]

Χειρόνως, ἐπίῤ. τ. *Χείρων.*

Χειροπέδη (ἡ) manette. [illegible]

Χειρόπεδον (τὸ) = τ. προηγ.

Χειρόπλαστος (ὁ, ἡ) fatto colle mani. [illegible]

Χειροπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) che empie la mano, grande. [illegible]

Χειροποιέω - ῶ καὶ (μσ.) - *έομαι - οῦμαι. M.* ήσω - ομαι. fare colla propria mano. [illegible]

Χειροποίητος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ήτως. fatto colle mani, artefatto. [illegible]

Χειροπόνητος (ὁ, ἡ) lavorato colle mani. [illegible]

Χειροπονία (ἡ) lavoro di mano. [illegible]

Χειρότερος - α - ον. × ἀντὶ *Χείρων.*

Χειρότευκτος (ὁ, ἡ) = *Χειροποίητος.*

Digitized by Google

Χειροτεχνέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* esser artefice, manifattore. արհեստական ըլլալ. էլէ՝ սընաաթքեար օլմագ։

Χειροτέχνημα (τὸ) manifattura. արհեստակերտութիւն, գործ. (եւ էլէ էշլէնէն) էշ, մանիֆաթթուրա։

Χειροτέχνης-ου (ὁ) artigiano, manifattore. արհեստաւոր, ձեռագործ. սընաաթքեար, էլճի։

Χειροτεχνία (ἡ) la professione, il mestiere dell'artigiano, del manifattore. արհեստաւորի պաշտօն. սընաաթքեարլըգ, էլճիլիք։

Χειροτεχνικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. concernente il manifattore. արհեստաւորի պատկանած. էլճիյէ՝ սընաաթքեարա մախսուս։

Χειρότεχνος (ὁ, ἡ) = *Χειροτέχνης.*

Χειροτονέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* dar il suo suffraggio, creare. 2. ordinare. իր քուէն տալ, կարգել. 2. ձեռնադրել. ֆաարաուընը վէրմէք, նասպ էթմէք. 2. փափաս էթմէք։

Χειροτονητὸς-ὴ-όν. creato, eletto. 2. ordinato. կարգեալ, ընտրեալ. 2. ձեռնադրեալ. նասպ օլմուշ, էյիաթլընմըշ. 2. փափազ օլմուշ։

Χειροτονία (ἡ) elezione. 2. ordinazione. ընտրութիւն. 2. ձեռնադրութիւն. ինթիխապ. 2. փափազ էթմէ՝ օլմա։

Χειρουργέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* lavorare colla mano. 2. far una operazione chirurgica. ձեռօք գործել. 2. վիրաբուժական գործողութիւն մը ընել. էլ իլէ իշլէմէք. 2. ճէրրահ իշլէրի էթմէք։

Χειρούργημα (τὸ) = *Χειροτέχνημα.*

Χειρουργία (ἡ) chirurgia. վիրաբուժութիւն. ճէրրահլըգ։

Χειρουργικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. chirurgico. վիրաբուժական. ճէրրահա մախսուս։

Χειρουργὸς (ὁ) chirurgo. վիրաբոյժ. ճէրրահ. 2. = *Χειροτέχνης.*

Χειρόω-ῶ καὶ (μσ.)-*όομαι-οῦμαι.* *Μ.* *ώσω-ομαι.* sottomettere, soggiogare. ձեռքին իշխանութեան տակը առնել, նուաճել. էլինին հիւքմիւնէ ալթընա ալմագ, զապթ էթմէք. 2. = *Χειρίζω.*

Χείρωμα (τὸ) tutto ciò che si fà, si commette colla mano. ձեռօք եղող գործուածք իրք. եւ էլէ օլան՝ էշլէնէն նէսնէ։

Χείρων-ονος (ὁ, ἡ) συγκρ. τ. *Κακός.* peggiore. չարագոյն, վատթարագոյն, պէթէր, դահա ֆէնա։

Χειρωνάκτης-ου καὶ Χειρῶναξ-ακτος (ὁ) = *Χειροτέχνης.*

Χειρωναξία (ἡ) = *Χειροτεχνία.*

Χείρωσις-εως (ἡ) soggiogamento. ձեռքին տակը առնելը, նուաճում. էլինին ալթընա ալմա, զապթ էթմէ, թէսխիր։

Χειρωτὸς-η-όν. soggiogato. նուաճեալ. զապթ օլմուշ, մաղլուպ։

Χελιδονιδεὺς-έως (ὁ) rondinino. ծիծառան ձագ. գըրլանգըճ եավրուսու։

Χελιδονίζω. *Μ.* *ίσω.* imitare la rondine. 2. ciarlare. ծիծառան նմանիլ. 2. շաղակրատել. գըրլանգըճ գուշուանա պէնզէթմէք. 2. լաֆազանլըգ էթմէք։

Χελιδόνιος-α ἢ ος-ον. della rondine. ծիծառան յատուկ. գըրլանգըճ գուշուանա մախսուս. (οὐσ. οὐδ.) celidonia. (Γαλλ. éclaire). ծիծառնախոտ. գըրլանգըճ օթու։

Χελιδὼν-όνος (ἡ) rondine (uccello). 2. rondola, rondine (pesce). ծիծառն. 2. ծիծառնաձուկ. գըրլանգըճ գուշու. 2. գըրլանգըճ պալըղը։

Χέλυδρος (ὁ) tartaruga acquatica. ջրի կրիայ. սու թոսպաղասը։

Χελύνη (ἡ) = *Χεῖλος.*

Χέλυον (τὸ) = *Χελώνιον.*

Χέλυς-υος (ἡ) = *Χελώνη.* 2. *Χελώνιον.* 3. lira. 4. petto. 3. քնար. 4. կուրծք. 3. պէրղաթ. 4. կէօքիւս։

Χελύσσω καὶ (μσ.) -*ύσσομαι.* *Μ.* *ύσομαι καὶ*

Χελύω. *Μ.* *ύσω.* spurgarsi. կուրծքէն հանել, խուխը մաքրել՝ դուրս հանել. կէօյիւսթէն էօքսիւրմէք, պալղամ՝ թիւքիւրմէք։

Χελωνάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Χελώνη.*

Χελώνειον (τὸ) il guscio della tartaruga. կրիայի խեցին՝ պատեանը. թոսպաղա գապուղու։

Χελώνη (ἡ) tartaruga. 2. palvesata, testudine (macchina). կրիայ. 2. կրիայի խեցիի ձեւով մեքենայ մը. թոսպաղա. 2. թոսպաղա գապուղուսունա պէնզէյէն պիր նէվ մաքինէ. 3. = *Χελώνειον.* 4. = *Χέλυς* (3).

Χελώνιον (τὸ) = *Χελώνειον.*

Χελωνὶς-ίδος (ἡ) lira. 2. scanno. քնար. 2. աթոռ. պէրղաթ. 2. իսքէմլէ։

Χελωνοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di tartaruga. կրիայի ձեւով. թոսպաղա պէնզէյէն։

Χελωνοφάγος (ὁ, ἡ) che si ciba di tartaruga. կրիայ կերող. թոսպաղա եէյէն։

Χερμάδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Χερμὰς-άδος (ἡ) pietra da lanciare colla mano. ձեռօք նետելու քար, ամբարձքար. եւ էլէ աթըլաճագ թաշ։

Χερνὴς-ῆτος (ὁ) = *Χειροβίωτος.*

Χερνίβιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Χέρνιβον (τὸ) bacile per lavarsi le mani, nappo. ձեռք լուալու կոնք. եւ լէյէն։

Χερνίπτομαι. *Μ.* *ίψομαι.* lavarsi le mani. ձեռուընին լուալ. էլլէրինի եըգամագ։

Χέρνιψ-ιβος (ἡ) lavamento delle mani. 2. acqua da lavarsi le mani. 3. cena, sacrificio. ձեռուընին լուալը. 2. ձեռք լուալու ջուր. 3. ընթրիք, զոհ. եւ էլ եըգամա. 2. եւ էլ եըգայաճագ սու. 3. աքշամ թաամը, գուրպան։

Χερόνιπτρον (τὸ) = *Χειρόνιπτρον.*

Χεῤῥονησιάζω. *Μ.* *άσω καὶ*

Χεῤῥονησίζω. *Μ.* *ίσω.* aver la figura di una penisola. ցամաքակղզիի ձեւ ունենալ. նիմ ճէզիրէ պէնզէմէք օլմագ։

Χεῤῥονήσιος-α-ον. simile ad una penisola. ցամաքակղզիի նման. նիմ ճէզիրէյէ պէնզէր։

Χεῤῥόνησος (ἡ) penisola. ցամաքակղզի. նիմ ճէզիրէ, պիր թարաֆը գարայա պիթիշիք ատա։

Χερσαῖος-α ἢ ος-ον. terrestre. ցամաքային. գարայա տայիր։

Digitized by Google

Χερσαία (ἡ) luogo incolto. [illegible]

Χερσεύω. M. εύσω. esser incolto. [illegible]

Χέρσινος - η - ον. = Χερσαῖος.

Χερσόβιος (ὁ, ἡ) che vive in terra. [illegible]

Χερσόθεν, ἐπίῤ. dalla terra ferma. [illegible]

Χερσόνησος κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Χεῤῥόνησος κτλ.

Χέρσος (ὁ, ἡ) secco, incolto, deserto. [illegible] (ὄθ. οὐσ.) terra ferma, continente. [illegible]

Χερσόω - ῶ. M. ώσω. lasciar incolto. [illegible]

Χερσώδης - εος (ὁ, ἡ) incolto. [illegible]

Χεσείω (Χ. M.) aver voglia di cacare. (Λατ. cacaturio). [illegible]

Χεῦμα (τὸ) onda, fiume. 2. libagione. [illegible] 2. [illegible] 2. = Σπονδεῖον.

Χέω. M. χεύσω. spandere, versare. 2. spargere, stendere. 3. liquefare. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (μσ. ἢ πθ.) scorrere. 2. liquefarsi. 3. abbracciare. 4. darsi, abbandonarsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Χελευτὸς - η - όν. trecciato come la rete. [illegible]

Χελεύω. M. εύσω. trecciare (una rete). [illegible]

Χηλὴ (ἡ) unghia degli animali. 2. zampe degli uccelli. 3. le forbici dell'astaco. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Χηλινὸς - ἡ - όν. = Χηλευτός.

Χήλιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Χηλὴ ἢ τοῦ

Χηλὸς (ἡ) cassa, baule. [illegible]

Χηλωτὸς - ἡ - όν. = Χηλευτός.

Χήμη (ἡ) = Χάσμη. 2. sorta d'ostrica. [illegible]

Χὴν - χηνὸς (ὁ καὶ ἡ) oca. [illegible]

Χηνιδεὺς - έως (ὁ) il piccolo dell'oca, papero. [illegible]

Χηνίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Χήν.

Χηνοβοσία (ἡ) = Χηνοβοσκία.

Χηνοβοσκεῖον (τὸ) luogo ove si nutriscono le oche. [illegible]

Χηνοβοσκία (ἡ) il nudrire delle oche. [illegible]

Χηνοβόσκιον (τὸ) = Χηνοβοσκεῖον.

Χηνοβοσκὸς (ὁ, ἡ) che nudrisce delle oche. [illegible]

Χηνοτροφεῖον (τὸ) = Χηνοβοσκεῖον.

Χηνοτρόφος (ὁ, ἡ) = Χηνοβοσκός.

Χηνυστράω - ῶ. M. ήσω. sbadigliare. [illegible]

Χηνύω. M. ύσω. gridare come l'oca. [illegible]

Χηνώδης - εος (ὁ, ἡ) dell'oca. [illegible]

Χήρα (ἡ) θηλ. τ. Χῆρος. vedova. [illegible]

Χηραμὶς - ίδος (ἡ) sorta di conchiglia. [illegible]

Χηραμὸς (ὁ) tana. [illegible]

Χηραμὺς - ύδος (ἡ) = Χηραμίς.

Χηρεία (ἡ) vedovanza. [illegible]

Χήρευσις - εως (ἡ) = τῷ προηγ.

Χηρεύω. M. εύσω. esser vedovo o vedova. 2. esser privo di... [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χῆρος - α - ον. vedovo o vedova. 2. privo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χηροσύνη (ἡ) = Χηρεία.

Χηρόω - ῶ. M. ώσω. render vedovo o vedova. 2. privare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χήρωσις - εως (ἡ) = Χηροσύνη. 2. privazione. [illegible]

Χητεία (ἡ) καὶ

Χῆτις - ιος ἢ εως (ἡ) καὶ

Χῆτος - εος - ους (τὸ) mancanza, indigenza. [illegible]

Χητοσύνη (ἡ) = τ. προηγ.

Χθαμαλὸς - ἡ - όν. = Χαμηλός.

Χθὶς, ἐπίῤ. ieri. [illegible]

Χθεσινὸς - η - όν. di ieri. [illegible]

Χθόνιος - α ἢ ος - ον. terrestre. 2. indigeno. 3. sotterraneo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Χθονόπλαστος (ὁ, ἡ) formato, creato di terra. [illegible]

Χθὼν - χθονὸς (ἡ) terra. 2. inferno. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χιάζω. M. άσω. metter in forma della lettera X. (Λατ. decusso). X [illegible] X [illegible]

Χιλεύω. M. εύσω. nutrire, saziare. [illegible]

Χιλιάγωνος (ὁ, ἡ) che ha mille angoli. [illegible]

Digitized by Google

Χιλιάκις, ἐπίῤ. mille volte. [illegible]

Χιλιαρχέω-ῶ. *M.* ήσω. aver il comando di mille soldati. [illegible]

Χιλιάρχης-ου (ὁ) = *Χιλίαρχος*.

Χιλιαρχία (ἡ) la carica del colonello. 2. colonella. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χιλίαρχος (ὁ) colonello. [illegible]

Χιλιάς-άδος (ἡ) migliajo. [illegible]

Χιλιαστὴς-οῦ (ὁ) (ἐκκλησ.) millenario (settario). [illegible]

Χιλιέτης-εος ἢ *έος* (ὁ, ἡ) di mille anni. [illegible]

Χιλιετία (ἡ) durata di mille anni. [illegible]

Χίλιοι-αι-α. (ἀριθμ.) 1000. mille. [illegible]

Χιλιόμβη (ἡ) sacrifizio di mille buoi. [illegible]

Χιλιοπλάσιος-α-ον καὶ

Χιλιοπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) mille volte moltiplicato. [illegible]

Χιλιόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha mille piedi. [illegible]

Χιλιοστὸς-ή-όν. millesimo. [illegible]

Χιλιοστὺς-ύος (ἡ) = *Χιλιάς*.

Χιλὸς (ὁ) cibo, nutritura. [illegible]

Χιλόω-ῶ. *M.* ώσω. nutrire. [illegible]

Χίμαιρα (ἡ) capra. 2. chimera. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χιμαιρὶς-ίδος (ἡ) = *Χίμαιρα*.

Χίμαρος (ὁ) becco. [illegible]

Χίμαρος (ὁ) = *Χειμαῤῥος*.

Χιόνεος-α-ον. bianco come la neve. [illegible]

Χιονίζω. *M.* ίσω. nevigare. [illegible]

Χιονικὸς-ή-όν καὶ

Χιόνινος-η-ον. = *Χιόνεος*.

Χιονοβλέφαρος (ὁ, ἡ) che ha le palpebre bianche come la neve. [illegible]

Χιονόβλητος (ὁ, ἡ) coperto di neve. [illegible]

Χιονοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile alla neve. [illegible]

Χιονόεις-εσσα-εν. = *Χιόνεος*.

Χιονόχροος-ους (ὁ, ἡ) καὶ

Χιονόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) bianco come la neve. [illegible]

Χιονόω-ῶ. *M.* ώσω. coprire di neve. 2. imbianchire come la neve. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χιονώδης-εος (ὁ, ἡ) nevoso. [illegible]

Χιτὼν-ῶνος (ὁ) tonaca. 2. veste. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χιτωνάριον } (τὸ) ὑποκρ. τ. *Χιτών*.
Χιτώνιον }

Χιτωνίσκος (ὁ) = *Χιτώνιον*.

Χιὼν-όνος (ἡ) neve. [illegible]

Χλαῖνα-ης (ἡ) palandrana, abito d'inverno. [illegible]

Χλαίνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Χλαῖνα*.

Χλαινόω-ῶ. *M.* ώσω. vestire d'una palandrana. [illegible]

Χλαμύδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Χλαμύς*.

Χλαμυδοποιὸς καὶ

Χλαμυδουργὸς (ὁ, ἡ) colui che fà delle casacche. [illegible]

Χλαμυδοφόρος (ὁ, ἡ) vestito d'una clamide. [illegible]

Χλαμυδόω-ῶ. *M.* ώσω. vestire d'una clamide. [illegible]

Χλαμὺς-ύδος (ἡ) clamide, casacca. [illegible]

Χλανὶς-ίδος (ἡ) mantello di tela finissima. [illegible]

Χλανισκάριον καὶ *Χλανισκίδιον* (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Χλανίσκον (τὸ) καὶ *Χλανίσκος* (ὁ) ὑποκρ. τ. *Χλανίς*.

Χλευάζω. *M.* άσω. deridere, motteggiare. [illegible]

Χλευασία (ἡ) καὶ

Χλεύασμα (τὸ) καὶ

Χλευασμὸς (ὁ) derisione, burla, motteggio. [illegible]

Χλευαστὴς-οῦ (ὁ) beffardo, motteggiatore. [illegible]

Χλεύη (ἡ) motteggio, derisione, beffa. [illegible]

Χλιαίνω. *M.* ανῶ. intiepidire. [illegible]

Χλιαρὸς-ά-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ῶς. tiepido. [illegible]

Χλιαρότης (ἡ) tiepidezza. [illegible]

Χλίασμα (τὸ) fomento. [illegible]

Χλιδαίνω. *M.* ανῶ. effeminare. [illegible]

Χλιδανὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ῶς. molle, effeminato. [illegible]

Χλιδάω-ῶ. *M.* ήσω. esser effeminato, vivere nelle delizie. [illegible]

Χλιδὴ (ἡ) lusso, delizie, mollezza. 2. ornamenti delicati. [illegible] 2. [illegible]

Digitized by Google

[illegible] 2. [illegible]

Χλῖδος ἢ *Χλίδος* (ὁ) erbaccie che si gettano fuori del campo. [illegible]

Χλιδὼν-ῶνος (ὁ) armilla. 2. collana. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χλιερὸς-ὰ-όν. = *Χλιαρός.*

Χλίω (*Χ. Μ.*) vivere nelle delizie. [illegible]

Χλόα-ας (ἡ) *Α.* ἀντὶ *Χλόη.*

Χλοάζω. *Μ.* ἄσω. verdeggiare. [illegible]

Χλοανθής-έος (ὁ, ἡ) = *Χλοερός.*

Χλόασμα (τὸ) verdura. [illegible]

Χλοερὸς-ὰ-όν. × καὶ ἀσυναιρ. ἀντὶ *Χλωρός.*

Χλόη (ὁ) verdura, verdume. 2. erbaggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χλοηρὸς-ὰ-όν. × ἀντὶ *Χλωρός.*

Χλοηφόρος (ὁ, ἡ) che produce della verdura. [illegible]

Χλόος-οῦς (ὁ) = *Χλοή.* 2. color verde. [illegible]

Χλούνης-ου (ὁ) che si corica sulla verdura. 2. selvaggio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (ὡς οὐσ.) cinghiale. [illegible]

Χλοώδης-εος (ὁ, ἡ) verdeggiante. [illegible]

Χλωράζω. *Μ.* ἄσω. = *Χλωροφαγέω.*

Χλωραίνω. *Μ.* ανῶ. render pallido. [illegible]

Χλωρεὺς-έως (ὁ) lucherino. 2. verdone. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χλωρίασις-εως (ἡ) pallore. [illegible]

Χλωριάω-ῶ. *Μ.* ἄσω. impallidire. [illegible]

Χλωρίζω. *Μ.* ίσω. esser di color pallido. [illegible]

Χλωρίων-ωνος (ὁ) rigogolo. (*Γαλλ.* loriot). ([illegible]) [illegible]

Χλωρὸς-ὰ-όν. verde. 2. fresco. 3. tenero. 4. pallido. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Χλωρότης (ἡ) verdura. 2 freschezza. 3. pallore. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Χλωροφαγέω-ῶ. *Μ.* ήσω. pascersi di verdura. [illegible]

Χναύω. *Μ.* χναύσω. trangugiare. [illegible]

Χνοάζω καὶ *Χνοάω-ῶ.* *Μ.* άσω. cominciar ad avere la lanuggine, impelare. [illegible]

Χνόη (ἡ) la buca della ruota per dove entra l'asse. [illegible]

Χνόος-οῦς (ὁ) lanuggine. 2. spuma. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χνοώδης-εος (ὁ, ἡ) lanuginoso. [illegible]

Χοάνη (ἡ) crogiuolo. [illegible]

Χοάνιον (τὸ) ὑποκ. τ. *Χόανον* (τὸ) καὶ *Χόανος* (ὁ) = *Χοάνη.*

Χοὴ (ἡ) libagione. [illegible]

Χοϊκὸς-ὴ-όν. di terra. [illegible]

Χοῖνιξ-ικος (ἡ) misura di due staji. [illegible]

Χοιραδώδης-εος (ὁ, ἡ) scrofoloso, pieno di scrofola. [illegible]

Χοιρὰς-άδος (ἡ) scoglio. 2. scrofola. [illegible] 2. ([illegible]) [illegible] 2. [illegible]

Χοίρειος-α-ον. porcino. [illegible]

Χοιρίδιον (τὸ) ὑποκ. τ. *Χοιρίον.*

Χοίρινος-η-ον. = *Χοίρειος.*

Χοιρίον (τὸ) ὑποκ. τ. *Χοῖρος.*

Χοιρίσκος (ὁ) ὑποκ. τ. *Χοῖρος.*

Χοιροβοσκὸς (ὁ) porcajo. [illegible]

Χοιροκομεῖον (τὸ) stalla da porci, porcile. [illegible]

Χοιροκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di porci. [illegible]

Χοιρομάνδριον (τὸ) = *Χοιροκομεῖον.*

Χοιροπίθηκος (ὁ) babbuino. [illegible]

Χοιροπώλης-ου (ὁ, ἡ) venditore di porci. [illegible]

Χοῖρος (ὁ) porco, majale. 2. conno, potta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χοιροσπίλεθος (ὁ) sterco di porco. [illegible]

Χοιροσφαγεῖον (τὸ) macello di porci. [illegible]

Χοιροσφάγος (ὁ, ἡ) macellajo di porci. [illegible]

Χοιροτροφεῖον (τὸ) = *Χοιροκομεῖον.*

Χολαγωγὸς (ὁ, ἡ) che fa cadere la bile. [illegible]

Χολαῖος-α-ον. bilioso. [illegible]

Χολὰς-άδος (ἡ) (κυρ. εἰς. το πλθ). gli intestini. [illegible]

Χολάω-ῶ. (*Χ. Μ.*) mettersi in collera, sdegnarsi. [illegible]

Χολέρα-ας (ἡ) colera morbus. [illegible]

Digitized by Google

[illegible]

Χολερικὸς - ή - όν. bilioso, collerico. [illegible]

Χολερώδης - εος (ὁ, ἡ) bilioso. [illegible]

Χολὴ (ἡ) bile, fiele. 2. collera, ira. [illegible]

Χοληγὸς (ὁ, ἡ) = *Χολαγωγός*.

Χοληµεσία (ἡ) vomito di bile. [illegible]

Χοληµετέω - ῶ. *M.* ήσω. vomitare della bile. [illegible]

Χολικὸς - ή - όν. = *Χολερικός*.

Χόλιξ - ικος (ἡ καὶ ὁ) (κυρ. εἰς τὸ πλ.) trippe. [illegible]

Χολοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) tinto di fiele. [illegible]

Χολοβάφινος - η - ον. καὶ *Χολόβαφος* (ὁ, ἡ) = *Χολοβαφής*.

Χολοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla bile. [illegible]

Χολοποιὸς (ὁ, ἡ) che cagiona della bile. [illegible]

Χόλος (ὁ) × ἀντὶ *Χολή*.

Χολόω - ῶ. *M.* ώσω. irritare, metter in collera. [illegible]

Χολώδης - εος (ὁ, ἡ) bilioso. 2. collerico, iracondo. [illegible]

Χόνδρινος - η - ον. καὶ

Χονδρίτης - ου (ὁ) (κυρ. ἄρτος.) (pane) fatto di segala. [illegible]

Χόνδρος (ὁ) spelta, segala. 2. cartilagine. [illegible]

Χονδρώδης - εος (ὁ, ἡ) cartilaginoso. [illegible]

Χόος - οὸς (ὁ) ἴδε *Χοῦς*.

Χοραύλης - ου (ὁ) chi dirige il coro a suono di flauto. [illegible]

Χορδάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Χορδή*.

Χορδεύω. *M.* εύσω. fare della salsiccia. [illegible]

Χορδὴ (ἡ) intestino, budello. 2. corda d' instrumento. [illegible]

Χορδολογέω - ῶ. *M.* ήσω. provare le corde d' un instrumento. [illegible]

Χορδοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. fare delle corde d' instrumento. [illegible]

Χορδοποιὸς (ὁ, ἡ) chi fà delle corde d'instrumento. [illegible]

Χορδοπώλης - ου (ὁ) venditore di corde d' instrumento. [illegible]

Χορδοτονία (ἡ) tensione delle corde d'un instrumento. [illegible]

Χορδοτόνος (ὁ, ἡ) che tende le corde d' un instrumento. [illegible] (ουσ.) *Χορδοτόνον* (τὸ) bischero, la chiave per montare le corde d' un instrumento. [illegible]

Χορδότονος (ὁ, ἡ) di cui le corde sono tese. [illegible]

Χορεία (ἡ) danza. [illegible]

Χορεῖον (τὸ) sala da ballo. [illegible]

Χορεῖος - α - ον. che concerne la danza. [illegible]

Χόρευµα (τὸ) salto, danza. [illegible]

Χορευσις - εως (ἡ) balleria, danza. [illegible]

Χορευτὴς - οῦ (ὁ) ballerino. [illegible]

Χορευτικὸς - ή - όν. concernente il ballo. [illegible]

Χορεύω. *M.* εύσω. danzare, ballare. [illegible]

Χορηγεῖον (τὸ) sala da ballo. 2. scuola. 3. armario. [illegible]

Χορηγέτης - ου (ὁ) = *Χορηγός*.

Χορηγέω - ῶ. *M.* ήσω. dirigere il ballo. 2. preparare di proprie spese un ballo. 3. donar largamente. 4. preparare. provvedere, procurare. [illegible]

Χορήγηµα (τὸ) fornito. [illegible]

Χορηγία (ἡ) direzione, preparazione del ballo. 2. liberalità. 3. preparazione, provvisione. [illegible]

Χορήγιον (τὸ) = *Χορηγεῖον*.

Χορηγὸς (ὁ) direttore del ballo, corista. 2. provveditore, colui che fornisce. [illegible]

Χορικὸς - ή - όν. appartenente al ballo. [illegible]

Digitized by Google

Χόριον (τὸ) corion, seconda. [illegible]

Χοροδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro di ballo, ballerino. [illegible]

Χοροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὑμενοειδής. Χιτὼν — uvea. [illegible]

Χορομανὴς-έος (ὁ, ἡ) appassionato per il ballo. [illegible]

Χοροποιὸς (ὁ, ἡ) = Χορηγός.

Χορὸς (ὁ) coro. 2. danza, ballo. 3. ballata. [illegible]

Χορτάζω. Μ. άσω. saziare, nudrire (d'erba). [illegible]

Χόρτασμα (τὸ) foraggio, vettovaglia di bestiame. [illegible]

Χορτασμὸς (ὁ) sazietà. [illegible]

Χορταστικὸς-ἡ-όν. saziévole. [illegible]

Χόρτινος-η-ον. d'erba. [illegible]

Χορτόβολον (τὸ) καὶ

Χορτοβολὼν-ῶνος (ὁ) fienile. [illegible]

Χορτολογέω-ῶ. Μ. ήσω. foraggiare, raccogliere dell' erba. [illegible]

Χορτολογία (ἡ) foraggiamento. [illegible]

Χορτολόγος (ὁ, ἡ) foraggiere. [illegible]

Χόρτος (ὁ) orto, giardino. 2. erba, pastura. [illegible]

Χορτοφόρος (ὁ, ἡ) che porta dell' erba. [illegible]

Χορτώδης-εος (ὁ, ἡ) erboso. [illegible]

Χορῳδέω-ῶ. Μ. ήσω. cantare nel coro. [illegible]

Χορῳδία (ἡ) ballata. [illegible]

Χοῦς-χοὸς (ὁ) terra. [illegible]

Χοῦς-χοὸς καὶ Ἀττ. χοῶς (ὁ) congio, misura di sei staji. [illegible]

Χραίνω. Μ. χρανῶ. avvicinare. 2. ungere. 3. imbrattare. [illegible]

Χραισμεῖν (ἀπαρ. τ. ἀορ. β. τ. ἀχρ. Χραισμεύω.) giovare. [illegible]

Χραίσμησις-εως (ἡ) utilità, soccorso. [illegible]

Χραντὸς-ἡ-όν. imbrattato. [illegible]

Χράομαι-ῶμαι. Μ. χρήσομαι. usare, servirsi. [illegible]

Χραύω. Μ. χραύσω. ✕ ἀντὶ Ψαύω.

Χράω-ῶ. Μ. χρήσω. dare in prestito, prestare. 2. render un oracolo, predire. [illegible]

Χρεία (ἡ) uso. 2. utilità. 3. soccorso. 4. bisogno, necessità. 5. sentenza, massima. 6. mestiere. 7. cria, spiegazione di qualche sentenza. [illegible]

Χρεῖος-α-ον. ✕ ἀντὶ Χρειώδης.

Χρειόω-ῶ. Μ. ώσω. giovare. [illegible]

Χρειώδης-εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ῶς. utile, necessario. [illegible]

Χρεμετίζω. Μ. ίσω. nitrire. [illegible]

Χρεμέτισμα (τὸ) καὶ

Χρεμετισμὸς (ὁ) nitrito. [illegible]

Χρεμίζω. Μ. ίσω. = Χρεμετίζω.

Χρέμμα (τὸ) sputacchio. [illegible]

Χρέμπτομαι. Μ. χρέμψομαι. spurgarsi, sputare. [illegible]

Χρέμψις-εως (ἡ) spurgo. [illegible]

Χρέος-εος-ους (τὸ) debito, dovere, obbligo. 2. morte. 3. bisogno. [illegible]

Χρεὼ-όος-οῦς (ἡ) ✕ ἀντὶ Χρεία.

Χρεωκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. fallire. [illegible]

Χρεωκοπία (ἡ) fallimento. [illegible]

Χρεωκόπος (ὁ, ἡ) fallito. [illegible]

Χρεωλυτέω. Μ. ήσω. pagare, liquidare i suoi debiti, sdebitarsi. [illegible]

Χρεὼν. (οὐδ. π. μτχ. τ. Χρή) ὡς ἐπὶ ἐνάρθ. obbligo, dovere. 2. morte, destino. [illegible]

Χρέως-χρέω (τὸ) Ἀττ. ἀντὶ Χρέος.

Χρεωστέω-ῶ. Μ. ήσω. dovere, esser debitore. [illegible]

Χρεώστης-ου (ὁ) debitore. [illegible]

Χρεωστικῶς, ἐπίῤ. debitamente, dovutamente. [illegible]

Χρεωφειλέτης-ου (ὁ) debitore. [illegible]

Χρεωφείλημα (τὸ) debito. [illegible]

Χρὴ (παρτ. Ἔχρῆν καὶ Χρῆν). bisogna,

Digitized by Google

fà d'uopo, è necessario, conviene. Հարկ է, պէտք է, կը վայլէ, պատշաճ է. [illegible]

Χρήζω (παρτ. Ἔχρηζον καὶ πλέον οὔ.) aver bisogno. 2. desiderare. [illegible] 2. [illegible]

Χρηΐζω. Μ. ίσω. × Ἰων. ἀντὶ Χρήζω.

Χρῆμα (τὸ) negozio, affare, cosa. 2. beni, possessioni, danaro, moneta. [illegible] 2. [illegible]

Χρηματίας-ου (ὁ) danaroso, ricco. [illegible]

Χρηματίζω. Μ. ίσω. trattar, maneggiare un affare. 2. nominarsi. 3. dar udienza. 4. (μσ.) abboccarsi. 5. guadagnare, radunare del danajo, arricchirsi. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] (πθ.) prender oracolo, ([illegible]) [illegible]

Χρηματικὸς - ή - όν. pecuniario. [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Χρημάτισις-εως (ἡ) καὶ

Χρηματισμὸς (ὁ) maneggio d'affari. 2. oracolo. 3. guadagno, lucro. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Χρηματιστήριον (τὸ) borsa ove si radunano i mercanti. 2. uditorio, sala d'udienza. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] 3. = Χρηστήριον.

Χρηματιστὴς-οῦ (ὁ) negoziante. [illegible] 2. = Χρηματίας.

Χρηματιστικὸς - ή - όν. che concerne il negoziante. 2. chi sa la maniera di guadagnare, perito nella negoziazione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χρηματοποιὸς (ὁ, ἡ) lucroso. [illegible]

Χρηματοφυλάκιον (τὸ) tesoro. [illegible]

Χρήμη (ἡ) × Ἰων. ἀντὶ Χρεία. 2. desiderio. [illegible]

Χρησιμεύω. Μ. εύσω. occorrere, esser utile, giovare. [illegible]

Χρήσιμος-η ἢ ος-ον. utile. [illegible] — ίμως, ἐπίῤ.

Χρῆσις-εως (ἡ) uso. 2. utilità. 3. testo. 4. oracolo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Χρησμηγορέω-ῶ. Μ. ήσω. = Χρησμῳδέω.

Χρησμηγόρος (ὁ, ἡ) = Χρησμολόγος.

Χρησμοδοτέω-ῶ. Μ. ήσω. render oracolo. [illegible]

Χρησμοδότημα (τὸ) oracolo. [illegible]

Χρησμοδότης-ου (ὁ) colui che rende oracoli. [illegible]

Χρησμολέσχης-ου (ὁ) = Χρησμολόγος.

Χρησμολογέω-ῶ. Μ. ήσω. render oracolo, predire. [illegible]

Χρησμολογία (ἡ) predizione. [illegible]

Χρησμολογικὸς-ή-όν. che concerne la divinazione. [illegible]

Χρησμολόγιον (τὸ) predizione, profezia. [illegible]

Χρησμολόγος (ὁ, ἡ) chi rende oracolo, profeta, indovino. [illegible]

Χρησμολύτης-ου (ὁ) interprete degli oracoli. [illegible]

Χρησμοποιὸς (ὁ, ἡ) chi mette in versi gli oracoli. [illegible]

Χρησμὸς (ὁ) oracolo, risposta divina. [illegible]

Χρησμοσύνη (ἡ) indigenza, penuria. 2. desiderio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χρησμοφόρος (ὁ, ἡ) interprete degli oracoli. [illegible]

Χρησμοφύλαξ-ακος (ὁ) chi conserva gli oracoli. [illegible]

Χρησμῳδέω-ῶ. Μ. ήσω. render oracoli. [illegible]

Χρησμῴδημα (τὸ) oracolo. [illegible]

Χρησμῳδικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. che concerne gli oracoli. [illegible]

Χρησμῳδὸς (ὁ, ἡ) chi rende oracoli, profeta. [illegible]

Χρηστηριάζω. Μ. άσω. = Χρησμοδοτῶ. (συνηθ. μσ.) consultar l'oracolo. [illegible]

Χρηστήριον (τὸ) luogo in cui si rendono gli oracoli, santuario. 2. oracolo. 3. vittima immolata per consultar l'ora-

Digitized by Google

colo. [illegible]

Χρηστήριος-α ἡ ος-ον. che concerne gli oracoli. [illegible]

Χρήστης-ου (ὁ) creditore. 2. profeta. [illegible]

Χρηστικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-κῶς. utile. 2. che sà maneggiare le cose. [illegible]

Χρηστοήθεια (ἡ) probità di costumi, onestà. [illegible]

Χρηστοήθης-εος (ὁ, ἡ) probo, onesto [illegible]

Χρηστοκαρπία (ἡ) buona qualità di frutti. [illegible]

Χρηστόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce buoni frutti. [illegible]

Χρηστολογέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare onestamente. [illegible]

Χρηστολογία (ἡ) discorso onesto, dolce. [illegible]

Χρηστολόγος (ὁ, ἡ) chi parla onestamente, dolcemente. [illegible]

Χρηστομάθεια (ἡ) studio di cose buone ed utili. [illegible] (*πλθ.*) raccolta di alcuni pezzi i più scelti degli autori. [illegible]

Χρηστομαθὴς-έος (ὁ, ἡ) che imparò o desidera d'imparare delle cose utili. [illegible]

Χρηστὸς-η-όν. usuale, utile. 2. buono, probo, onesto. 3. dolce, soave. 4. semplice, innocente. [illegible] — *ῶς, ἐπίῤ.*

Χρηστότης (ἡ) utilità, probità ecc. [illegible]

Χρηστουργία (ἡ) beneficenza. [illegible]

Χρηστοφιλία (ἡ) amore del buono o de' buoni. [illegible]

Χρηστόφιλος (ὁ, ἡ) amico de' buoni. [illegible]

Χρῖμα (τὸ) × ἀντὶ Χρίσμα.

Χρίμπτω. Μ. χρίμψω. avvicinare, abbattere, urtare. [illegible]

Χρίσις-εως (ἡ) unzione. [illegible]

Χρίσμα (τὸ) unguento. [illegible] 2. = τ. προηγ.

Χριστήριον (τὸ) = Χρίσμα. 2. vaso, alberello da unguento. [illegible]

Χρίστης-ου (ὁ) imbiancatore. [illegible]

Χριστιανικὸς-ἡ-όν. proprio a' Cristiani. [illegible]

Χριστιανὸς (ὁ) Cristiano. [illegible]

Χριστομάχος (ὁ, ἡ) nemico di Cristo. [illegible]

Χριστὸς-ἡ-όν. unto. [illegible] (*οὐσ.*) *Χριστός.* Cristo, Messia. [illegible]

Χρίω. Μ. χρίσω. ungere, unguentare. [illegible] = *Ἀλείφω.*

Χρόα (ἡ) superficie. 2. pelle. 3. colore. [illegible]

Χροιὰ καὶ Χροιὴ (ἡ) = Χρόα.

Χροΐζω. Μ. ίσω. καὶ

Χροιίζω. Μ. ίσω. colorare. [illegible]

Χρόμις-ιος (ὁ) ombrina (*Γαλλ.* maigre). [illegible]

Χρονία (ἡ) = Χρονιότης.

Χρονίζω καὶ (μσ.)-ίζομαι. Μ. ίσω-σμαι. durare lungo tempo, ritardare. [illegible]

Χρονικὸς-ἡ-όν. che appartiene al tempo o a' tempi. [illegible] *Χρονικὰ (ἐνν. βιβλία) καὶ Χρονικαὶ (ἐνν. βίβλοι ἢ ἱστορίαι.)* la cronica, annale. [illegible]

Χρονικῶς, ἐπίῤ. secondo l' ordine de' tempi. [illegible]

Χρόνιος-α ἡ ος-ον. che dura lungo tempo, diuturno. 2. tempestivo, opportuno. 3. lento, tardo. [illegible]

Χρονιότης (ἡ) diuturnità. 2. dilazione. [illegible]

Digitized by Google

պաղանք · [illegible] գելմէն · 2 · կէճիքմէ, բէքլէմէ:

Χρονισμός (ὁ) dilazione, ritardo. յապաղանք, ուշանալը · կէճիքմէ, բէքլէմէ:

Χρονιστὸς - ὴ - όν. tardo. ուշ · կէճ:

Χρονίως, *ἐπίῤ.* dopo lungo tempo. երկար ատենէ ետքը · հայլի վաքթիտէն սօնրա:

Χρονογραφία (ἡ) descrizione de' tempi. ժամանակագրութիւն · [illegible]:

Χρονογράφος (ὁ) cronista, annalista. տարեգիր, ժամանակագիր · [illegible]:

Χρονολογία (ἡ) cronologia. ժամանակաբանութիւն · [illegible]:

Χρονολογικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* cronologico. ժամանակաբանութեան · [illegible]:

Χρονολόγος (ὁ) cronologo. ժամանակաբան · [illegible]:

Χρόνος (ὁ) tempo, durata, spazio di tempo. 2. anno. 3. diuturnità, ritardo. ժամանակ, ատեն, տեւողութիւն · 2 · տարի · 3 · ժամանակի երկարութիւն, յապաղանք · վաքթ, զէման, մուտտէթ · 2 · եըլ, սենէ · 3 · [illegible], բէքլէմէ:

Χρονοτριβέω - ῶ. M. ήσω perder il tempo, ritardare, temporizzare. ատենը անցընել, ուշանալ · [illegible]:

Χρονουλκέω - ῶ. M. ήσω. differire. ուշացընել · [illegible]:

Χρυσαγωγὸς (ὁ, ἡ) che porta dell' oro. ոսկի կրող · ալթուն թաշըյան:

Χρυσαλὶς - ίδος (ἡ) crisalide, aurelia, ninfa. Հարսնեակ, բոժոժին մէջ գոցուած որդ · [illegible]:

Χρύσαμμος (ἡ) arena mischiata d' oro. ոսկիով խառն աւազ · ալթունլու գում:

Χρυσαμοιβὸς - οῦ (ὁ) banchiere. սեղանաւոր · սառրաֆ:

Χρυσανθέμιον καὶ

Χρυσάνθεμον (τὸ) calta, calendula (pianta.) ոսկեծաղիկ (տունկ մը) · ալթունճիչէ (պէր նէվ ֆիտան):

Χρυσανθὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha de' fiori d' oro. ոսկի ծաղիկ ունեցող · ալթուն չիչէքլի:

Χρύσασπις - ιδος (ὁ, ἡ) chi porta uno scudo d' oro. ոսկիէ վահան կրող · ալթուն գալգան թաշըյան:

Χρυσαυγὴς - έος (ὁ, ἡ) brillante come l' oro. ոսկիի պէս փայլող · ալթուն գիպի փարլայան:

Χρυσαυγίζω. M. ίσω. brillare come l' oro. ոսկիի պէս փայլիլ · ալթուն գիպի փարլամագ:

Χρυσεῖον (τὸ) miniera d' oro. ոսկիի հանք · ալթուն մաատէնի:

Χρυσένδετος (ὁ, ἡ) legato, attaccato con dell' oro. ոսկիով կապուած՝ կցած · ալթուն իլէ [illegible]:

Χρυσεόκαρπος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Χρυσόκαρπος.*

Χρυσεοκόμης - ου (ὁ) *κτλ.* × *ἀντὶ Χρυσοκόμης κτλ.*

Χρύσεος - οῦς, εη - ῆ, εον - οῦν. d' oro, aureo. ոսկեղէն · ալթունտան · (*οὐσ. ἀρσ.*) moneta d' oro. ոսկի դրամ · ալթուն [illegible]:

Χρυσεοφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) *κτλ.* × *ἀντὶ Χρυσοφεγγὴς κτλ.*

Χρυσεραστὴς - οῦ (ὁ) amante dell' oro, avaro. ոսկի սիրող, ագահ · ալթուն սէվէն, [illegible]:

Χρυσεργὸς (ὁ, ἡ) orefice. ոսկերիչ · քույումճու:

Χρυσήλατος (ὁ, ἡ) fatto d' oro massiccio. ձոյլ ոսկի, միապաղաղ ոսկիէ շինուած · [illegible] ալթունտան եափըլմըշ:

Χρυσήλεκτρον (τὸ) sorta d' ambra che ha il color d' oro. ոսկիի գոյն ունեցող սաթ · ալթուն [illegible]:

Χρυσήρης - εος (ὁ, ἡ) aureo, fatto d' oro. ոսկիէ շինուած · ալթունտան եափըլմըշ:

Χρυσίζω. M. ίσω. rassomigliare l' oro. ոսկիի նմանիլ · ալթունա պենզեմէք:

Χρυσίον (τὸ) oro. ոսկի · ալթուն:

Χρυσίτης - ου (ὁ) *καὶ Χρυσῖτις - ιδος* (ἡ) simile all' oro. ոսկիի նման · ալթունա [illegible] · (*οὐσ. ἐνν. λίθος*) paragone. փորձաքար · մըհէնք թաշը:

Χρυσοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) dorato. ոսկեզօծ · ալթուն [illegible]:

Χρυσόγαιος (*γειος*) *καὶ*

Χρυσόγεως (ὁ, ἡ) di cui la terra contiene dell' oro. ոսկիով հող ունեցող · ալթունլու թօփրաղը օլան:

Χρυσογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) chi prova l'oro. ոսկի փորձող · ալթուն [illegible]:

Χρυσόγονος (ὁ, ἡ) nato d' oro. ոսկիէ ծնած · [illegible]:

Χρυσογράμματος καὶ

Χρυσόγραμμος καὶ

Χρυσογραφὴς - έος (ὁ, ἡ) scritto con delle lettere d' oro. ոսկի գրերով գրուած · ալթուն եազըլար իլէ եազըլմըշ:

Χρυσοδακτύλιος (ὁ, ἡ) chi porta un anello d' oro. ոսկիէ մատանի կրող · ալթուն [illegible] թաշըյան:

Χρυσόδετος (ὁ, ἡ) legato con dell' oro. ոսկիով կապուած · ալթուն իլէ պաղլը:

Χρυσοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile all' oro. ոսկիի նման · ալթունա պենզէր:

Χρυσοεψητεῖον (τὸ) = *Χρυσοχοεῖον.*

Χρυσόζυγος (ὁ, ἡ) che porta un giogo d' oro. ոսկիէ լուծ կրող · ալթուն պօյունտուրուք թաշըյան:

Χρυσόζωνος (ὁ, ἡ) che porta una cintura d' oro. ոսկիէ գօտի կրող · ալթուն գուշագ թաշըյան:

Χρυσοθήρας - ου (ὁ) chi va alla ricerca dell'oro. ոսկի փնտռող · ալթուն արայան՝ [illegible]:

Χρυσόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli d' oro. ոսկի մազ ունեցող · ալթուն [illegible]:

Χρυσόθρονος (ὁ, ἡ) assiso sopra un trono d' oro. ոսկիէ աթոռի վրայ նստած · ալթուն [illegible]:

Χρυσοθώραξ - ακος (ὁ, ἡ) chi porta una corazza d' oro. ոսկիէ զրահ ունեցող · ալթուն [illegible] թաշըյան:

Χρυσόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frut-

Digitized by Google

ti dorati. [illegible]

Χρυσοκέρας-ατος καὶ

Χρυσόκερως-ω καὶ ωτος (ὁ, ἡ) che ha le corna d'oro. [illegible]

Χρυσοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa d'oro. [illegible]

Χρυσόκολλα-ης (ἡ) crisocolla, borrace. [illegible]

Χρυσοκόλλητος καὶ

Χρυσόκολλος (ὁ, ἡ) saldato d'oro. [illegible]

Χρυσοκομάω-ῶ. Μ. ήσω. avere la chioma di color d'oro. [illegible]

Χρυσοκόμη (ἡ) crisocomio (pianta). [illegible]

Χρυσοκόμης-ου (ὁ) καὶ

Χρυσόκομος (ὁ, ἡ) che ha la chioma d'oro, bionda. [illegible]

Χρυσολαβής-ίος (ὁ, ἡ) che ha l'impugnatura d'oro. [illegible]

Χρυσολαμπής-ίος (ὁ, ἡ) risplendente come l'oro. [illegible]

Χρυσόλιθος (ὁ) crisolito (pietra preziosa). [illegible]

Χρυσόλινον (τὸ) filo d'oro. [illegible]

Χρυσολογέω-ῶ. Μ. ήσω. radunare dell'oro. [illegible]

Χρυσολόγος (ὁ, ἡ) chi raduna dell'oro. [illegible] 2. = Χρυσοῤῥήμων.

Χρυσολύρης-ου (ὁ) che ha una lira d'oro. [illegible]

Χρυσόμαλλος (ὁ, ἡ) che ha la lana di color d'oro. [illegible]

Χρυσομανής-ίος (ὁ, ἡ) appassionato per l'oro. [illegible]

Χρυσόμορφος (ὁ, ἡ) che ha l'apparenza d'oro. [illegible]

Χρυσόνημον (τὸ) = Χρυσόλινον.

Χρυσοπέδιλος (ὁ, ἡ) che ha le scarpe d'oro. [illegible]

Χρυσοποίκιλος (ποικιλτος) (ὁ, ἡ) che ha le macchie d'oro. [illegible]

Χρυσοποιὸς (ὁ) = Χρυσουργός. 2. (νλγ.) chimico. [illegible]

Χρυσόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi d'oro. [illegible]

Χρυσόπρασος (ὁ) crisopazzo (pietra preziosa). [illegible]

Χρυσόπτερος καὶ

Χρυσοπτέρυγος (ὁ, ἡ) che ha le ale d'oro. [illegible]

Χρυσόροφος (ὁ, ἡ) che ha la soffitta d'oro. [illegible]

Χρυσοῤῥήμων-ονος (ὁ, ἡ) crisologo, che ha un linguaggio aureo. [illegible] Ἴδε καὶ Χρυσόστομος.

Χρυσορύκτης-ου (ὁ) scavatore d'una miniera d'oro. [illegible]

Χρυσὸς (ὁ) oro. 2. moneta d'oro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χρυσόστεγος (ὁ, ἡ) che ha il tetto d'oro. [illegible]

Χρυσοστέφανος (ὁ, ἡ) che porta una corona d'oro. [illegible]

Χρυσόστομος (ὁ, ἡ) crisostomo, che ha la bocca d'oro, crisologo, eloquentissimo. [illegible]

Χρυσοτέκτων-ονος (ὁ) orefice. [illegible]

Χρυσότευκτος (ὁ, ἡ) fabbricato d'oro. [illegible]

Χρυσότοξος (ὁ, ἡ) che porta un arco d'oro. [illegible]

Χρυσοτόρευτος (ὁ, ἡ) scolpito d'oro. [illegible]

Χρυσότυπος (ὁ, ἡ) = Χρυσήλατος.

Χρυσουργέω-ῶ. Μ. ήσω. lavorar d'oro. [illegible]

Χρυσουργὸς (ὁ) orefice. [illegible]

Χρυσοῦς-ῆ-οῦν. κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Χρύσεος.

Χρυσοῦφαντος καὶ

Χρυσοϋφὴς-ίος (ὁ, ἡ) tessuto d'oro. [illegible]

Χρυσοφανής-ίος (ὁ, ἡ) simile all'oro. [illegible]

Χρυσοφεγγὴς-ίος (ὁ, ἡ) risplendente come l'oro. [illegible]

Χρυσοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portare degli abiti adornati con dell'oro. [illegible]

Χρυσοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta degli abiti adornati con dell'oro. 2. che produce dell'oro. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χρύσοφρυς-υος (ὁ, ἡ) che ha le sopracciglia d'oro. [illegible] (ὀνσ.) orata. [illegible]

Χρυσοφύλαξ-ακος (ὁ) tesoriere. [illegible]

Digitized by Google

Χρυσοχαίτης - ου (ὁ) che ha il crine d'oro. ոսկի բաշ ունեցող. ալթըն եէլէլի:

Χρυσοχάλινος (ὁ, ἡ) che ha il freno d'oro. ոսկիէ սանձ ունեցող. ալթըն կէմլի:

Χρυσοχίτων - ονος (ὁ, ἡ) che porta una tonaca d'oro. ոսկիէ պատմուճան հագուած. ալթըն քաֆթան կէյմիշ:

Χρυσοχόας - ου (ὁ) = Χρυσοχόος.

Χρυσοχοεῖον (τὸ) bottega d'orefice. ոսկերչի կրպակ. քույումճու դիւքեանը:

Χρυσοχοέω - ῶ. M. ήσω. fonder dell'oro. ոսկի թափել. ալթըն դէօքմէք:

Χρυσοχοϊκὸς - ή - όν. concernente l'orefice. ոսկերչի պատկանեալ. քույումճիլըղա ծեն. **Χρυσοχοϊκὴ** (ἡ) (ἐνν. τέχνη). oreficeria. ոսկերչութիւն. քույումճիլըք:

Χρυσοχόος (ὁ) orefice. ոսկերիչ. քույումճի:

Χρυσόχροος (ὁ, ἡ) che ha il color d'oro. ոսկեգոյն. ալթըն րէնկլի:

Χρυσόω - ῶ. M. ώσω. indorare. ոսկեզօծ ընել. եալտըզլամագ:

Χρύσωμα (τὸ) oreria. ոսկեղէն անօթներ. ալթըն գապլար, ալթըն թագըմը:

Χρυσωνέω - ῶ. M ήσω. comprare dell'oro o con oro. ոսկի գնել կամ ոսկիով գնել. ալթըն սաթըն ալմագ եահօտ ալթըն իլէ սաթըն ալմագ:

Χρυσωρυχεῖον (τὸ) miniera d'oro. ոսկիի հանք. ալթըն մադէնի:

Χρυσωρυχέω - ῶ. M. ήσω. scavare la miniera d'oro. ոսկիի հանք փորել. ալթըն մադէնի գազմագ:

Χρυσωρύχιον (τὸ) = Χρυσωρυχεῖον.

Χρυσωρύχος (ὁ, ἡ) scavatore della miniera d'oro. ոսկիի հանք փորող. ալթըն մադէնի գազան:

Χρύσωσις - εως (ἡ) indoramento. ոսկեզօծութիւն. ալթըն եալտըզ:

Χρυσωτὴς - οῦ (ὁ) indoratore. ոսկւով օծող. եալտըզճը:

Χρυσωτὸς - ή - όν. indorato. ոսկեզօծ. եալտըզլը:

Χρώζω. M. χρώσω. toccare. 2. imbrattare. 3. colorare. դպչիլ. 2. աղտոտել, Ապականել, 3. ներկել. դօգունմագ. 2. պուլաշըգ կէօզմէք. 3. պօյամագ:

Χρῶμα (τὸ) colore. 2. croma (nella musica), croche. գոյն, ներկ. 2. կորճ (երաժշտութեան մէջ). րէնկ, պօյա. 2. էլիֆ մուսիքիդէ պիր նէվի ադդաֆ:

Χρωματίζω. M. ίσω. colorare. ներկել. պօյամագ:

Χρωματισμὸς (ὁ) colorazione. ներկելը. պօյամա, րէնկ վէրմէ:

Χρωματοποιΐα (ἡ) preparazione di colori. ներկ շինելը. պօյա եափմագ:

Χρωματοπώλης - ου (ὁ) venditore di colori. ներկ ծախող. պօյա սաթան:

Χρώννυμι. M. χρώσω. colorire, tingere. գունաւորել, ներկել. րէնկ վէրմէք, պօյամագ:

Χρὼς - χρωτὸς καὶ χροὸς (ὁ) superficie. 2. pelle. 3. colore. 4. corpo, carne. մակերեւոյթ. 2. մորթ. 3. գոյն, ներկ. 4. մարմին, միս. եիւզ, եիւզի. 2. դէրի. 3. րէնկ, պօյա. 4. թէն, էթ:

Χρῶσις - εως (ἡ) = Χρωματισμός.

Χρωστὴρ - ῆρος (ὁ) tintore. ներկիչ. պօյաճը:

Χρωστίζω. M. ίσω. = Χρώζω.

Χυδαΐζω. M. ίσω. esser privato, volgare, plebeo. ռամկական` սովորական ըլլալ. պայաղը խալգդան օլմագ:

Χυδαϊκῶς, ἐπίῤ. = Χυδαϊστί.

Χυδαῖος - α ἢ ος - ον. abbondante. 2. plebeo, triviale, volgare. առատ. 2. ռամկական, սովորական, հասարակական. պօլ. 2. պայաղը նէֆէրին մէնսուպ, ալչագ, պայաղը, ադի:

Χυδαιότης (ἡ) volgarità, viltà. ռամկականութիւն, անարգութիւն. պայաղըլըք, խօրլուգ:

Χυδαιόω - ῶ. M. ώσω. vilipendere. անարգել. խօրլամագ, էհէմմիյէթսիզ էթմէք:

Χυδαϊστί, ἐπίῤ. volgarmente, plebejamente. ռամկականի` սովորականի պէս. պայաղը գիբի աֆամ գօնուշ:

Χύδην, ἐπίῤ. abbondantemente, in copia, confusamente. առատութեամբ, յորդութեամբ, խառն ի խուռն. պօլլուգ իլէ, գարմագարըշըգ:

Χυλίζω. M. ίσω. estrarre il sugo. հիւթը հանել. եօղուրդան` սույունու չըգարմագ:

Χύλισμα (τὸ) sugo estratto. հանուած հիւթ. չըգան եօղ` սու:

Χυλισμὸς (ὁ) l'azione d'estrarre il sugo. հիւթ հանելը. եօղուրդան` սույունու չըգարմա:

Χυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) sugoso. հիւթաւոր. եօղլու:

Χυλὸς (ὁ) sugo. հիւթ. եօղ, սու:

Χυλόω - ῶ. M. ώσω. liquefare. 2. estrarre il sugo. հալեցընել. 2. հիւթը հանել` քամել. էրիթմէք. 2. եօղուրդան` սույունու չըգարմագ:

Χυλώδης - εος (ὁ, ἡ) sugoso. հիւթոտ. եօղլու, սուլու:

Χύλωσις - εως (ἡ) liquefazione. 2. estrazione del sugo. հալումն. 2. հիւթը քամելը. էրիթմէ. 2. սույունու չըգարմա:

Χῦμα (τὸ) = Χεῦμα. 2. moltitudine. շատութիւն. չօգլուգ:

Χυμεύω. M. εύσω. amalgamare. հրահալելի մետաղները սնդիկի հետ խառնել. պիր գաչ մադէնի ճիվա իլէ գարըշդըրմագ:

Χυμίζω. M. ίσω. condire. համեմել (կերակուրը). թաամլը եէմէքլէր ետմագ:

Χυμικὸς - ή - όν. concernente i succhi. հիւթոց պատկանեալ. եօղլար դայիր` մադէնէլէրէ. **Χυμικὴ** (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) la chimica. քիմիագործութիւն. իլմի քիմիա:

Χυμὸς (ὁ) sugo, umore. 2. sapore. հիւթ. 2. համ. եօղ, սու. 2. թատ, լէզզէթ:

Χυμόω - ῶ. M. ώσω. dare del sapore, render saporito. համադամեցընել. լէզզէթ վէրմէք:

Χυμώδης - εος (ὁ, ἡ) sugoso. շատ հիւթ ունեցող. եօղլու:

Χύσις - εως (ἡ) effusione, profusione. հոսումն, հեղումն, առատութիւն. աքմա, դէօքիւլմէ, սաչըլմա, պօլլուգ:

Χυτλάζω. M. άσω. = Χυτλόω.

Χύτλον (τὸ) mescolanza di olio e d'ac-

113 *

Digitized by Google

qua di cui s'ungevano nel bagno. 2. acqua da lavarsi. 2. fiume. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Χυτλόω-ῶ. M. ώσω. ungere d'olio mescolato coll' acqua. 2. bagnare, lavare, pulire. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χυτός-ή-όν. versato, fuso. 2. fusibile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χύτρα (ἡ) tegame, pentola. [illegible]

Χύτρειος-α-ον. = *Κεράμεος.*

Χυτρεύς-έως (ὁ) pentolajo. [illegible]

Χυτρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Χυτρίς.*

Χύτρινος-η-ον = *Χύτρειος.*

Χυτρὶς-ίδος (ἡ) = *Χύτρα.*

Χυτροπλάθος (ὁ) = *Χυτρεύς.*

Χυτροπόδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Χυτρόπους-οδος (ὁ) pentola con de' piedi. [illegible]

Χυτροπωλεῖον (τὸ) bottega di pentolajo. [illegible]

Χυτροπώλης-ου (ὁ) venditore di pentole. [illegible]

Χύτρος (ὁ) = *Χύτρα.*

Χωλαίνω. M. ανῶ. = *Χωλεύω.*

Χώλανσις-εως (ἡ) καὶ *Χωλασμα (τὸ)* καὶ *Χώλευμα (τὸ)* καὶ

Χωλεία (ἡ) zoppicamento. [illegible]

Χωλεύω. M. εύσω. zoppicare. [illegible]

Χωλοποιὸς (ὁ, ἡ) che rende zoppo. [illegible]

Χωλὸς-η-όν. zoppo. 2. storpiato. 3. difettoso, manco. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Χωλότης (ἡ) zoppicamento. [illegible]

Χωλόω-ῶ. M. ώσω. render zoppo, azzoppare. [illegible]

Χώλωμα (τὸ) = *Χώλασμα.*

Χώλωσις-εως (ἡ) il render zoppo. 2. storpiamento. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χῶμα (τὸ) terra, mucchio di terra, argine. [illegible]

Χωνεία (ἡ) fusione di metalli. [illegible]

Χωνεῖον (τὸ) crogiuolo. [illegible]

Χώνευμα (τὸ) getto. [illegible]

Χώνευσις-εως (ἡ) = *Χωνεία.*

Χωνευτήριον (τὸ) fonderia. [illegible]

Χωνευτὴς-οῦ (ὁ) fonditore. [illegible]

Χωνευτικὸς-ή-όν. concernente la fusione. [illegible]

Χωνευτὸς-ή-όν. fuso, conflatile. 2. fusibile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χωνεύω. M. εύσω. fondere, far getto. [illegible]

Χώνη (ἡ) fonderia. 2. crogiuolo. 3. pevera, imbuto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Χωνίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Χώνη.*

Χώννυμι. M. χώσω. ammucchiare della terra, far un cumulo di terra. 2. empir di terra. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χώομαι. M. χώσομαι. sdegnarsi. [illegible]

Χώρα-ας (ἡ) luogo. 2. paese, regione. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible] (ἐνίοτε.) campo. [illegible] Ἴδε καὶ *Χῶρος.*

Χωράφιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Χωρίον.* piccolo campo. [illegible]

Χωρεπίσκοπος (ὁ) inspettore d'un paese. [illegible] (ἐκκλησ.) vescovo subalterno, corepiscopo. [illegible]

Χωρέω-ῶ. M. ήσω. cedere, ritirarsi. 2. avanzare, progredire. 3. divulgarsi. 4. aver esito. 5. contenere, capire. 6. comprendere, intendere. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Χώρημα (τὸ) ricettacolo. [illegible]

Χωρητικὸς-ή-όν. capace, che può contenere. [illegible]

Χωρητὸς-ή-όν. comprensibile. [illegible]

Χωριάζω. M. άσω. vivere ne' campi. [illegible]

Χωρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Χωρίον.* = *Χωράφιον.*

Χωρίζω. M. ίσω. separare, dividere. 2. collocare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χωρίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Χῶρος* καὶ *Χώρα.* luogo. 2. campo, villa. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χωρὶς, ἐπίῤ. senza. (*Λατ.* absque). 2. separatamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Χώρισις-εως (ἡ) separazione. [illegible]

Χωρισμὸς (ὁ) = τ. προηγ.

Χωριστὴς-οῦ (ὁ) separatore, divisore. [illegible]

Χωριστὸς-ή-όν. diviso, seperato. 2. se-

Digitized by Google

parabile. բաժնելուած. 2. բաժնելեւլու. — այրըլմըշ. 2. այրըլաբիլիր:

Χωρίτης - ου (ὁ) villano. գեղացի · քէօյլիւ:

Χωριτικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) *- ικῶς.* rustico, villanesco. գեղջկական · քէօյլիւյէ յաքըշըր:

Χωροβάτης - ου (ὁ) livella. հարթաչափ · թէրազի, չիւլէ:

Χωρογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. descrivere un paese. երկիր մը ստորագրել · պիր մէմլէքէթի թէֆսիլէ՝ եազմագ:

Χωρογραφία (ἡ) descrizione d'un paese. երկրի մը ստորագրութիւն · պիր մէմլէքէթի թէֆսիլէ՝ եազըլը:

Χωρογραφικὸς - ὴ - όν. che concerne la descrizione d'un paese. երկրի մը ստորագրութեան պատկանած · պիր մէմլէքէթի թէֆսիլինէ տայիր:

Χωρογράφος (ὁ, ἡ) colui che descrive un paese. երկիր մը ստորագրող · պիր մէմլէքէթի թէֆսիլէ՝ եազան:

Χωροθεσία (ἡ) sito. դիրք, դրութիւն · մէվգի:

Χωρομετρέω - ῶ. Μ. ήσω. misurare una regione. երկիր մը չափել · պիր մէմլէքէթի էօլչմէք:

Χωρομετρία (ἡ) misurazione d'un paese. երկիր մը չափելը · պիր մէմլէքէթի էօլչմէսի:

Χωρονομέω - ῶ. Μ. ήσω. dividere un campo, un terreno. անդ մը՝ երկիր մը բաժնել · թարլա՝ չիֆթլիք պէօլմէք:

Χωρονομικὸς - ὴ - όν. che concerne la divisione d'un terreno, d'un campo. երկիր մը՝ անդ մը բաժնելու պատկանած · պիր եէր՝ թարլա պէօլմէյէ մախսուսդուր:

Χῶρος (ὁ) luogo. 2. campo, terreno. տեղ · 2. անդ, ագարակ · եէր · 2. թարլա, չիֆթլիք:

Χωροφύλαξ - ακος (ὁ) custode d'un campo, d'un terreno. անդի՝ ագարակի պահապան · թարլա՝ չիֆթլիք պէքչիսի:

Χῶσις - εως (ἡ) ammucchiamento di terra. հող կուտելը · թօփրագ եըղմաք · 2. = *Χῶμα.*

Χωστὸς - ὴ - όν. formato di terra ammucchiata. կուտած հողէ շինուած · եըղըլը թօփրագտան եափըլմըշ:

Χωστρὶς - ίδος (ἡ) (*χελώνη*). macchina di guerra, sotto la quale nascosti empiono le fosse. պատերազմական մեքենայ մը, որուն որ տակը պահւըտելով փոսերը կը լեցընեն · պիր նէվի ճէնկ մաքինէսի՝ ալթընտա կիզլէնիփ խանտաքլարը տօլտուրուրլար:

Χῶτι. Δ. × (*κατὰ συνλφ.*) *ἀντὶ Καὶ ὅτι.*

Ψ.

Ψ, ψ, ψῖ (τὸ) ἄκλ. Psi. Ventesima terza lettera dell'alfabeto Greco. Numericamente presa coll'accento di sopra (ψ') significa sette cento o sette centesimo, e coll'accento al di sotto (ͺψ) sette cento mila. Փոխ. Յունաց այբուբենից քսաներորդ երրորդ գիրն է. Համրանքի կողմանէ վրայի շեշտովը (ψ') կը նշանակէ եօթը հարիւր կամ եօթը հարիւրերորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (ͺψ) եօթը հարիւր հազար. Թրք. Եունանի հէրուֆի ճէմիյէ եիրմի իւչիւնճիւ հարֆը տըր: Ատատ թէրթիպինտէ իւզէրինտէ իւստիւն իլէ (ψ') եէտի եիւզ եա խօտ եէտի եիւզիւնճիւ, վէ ալթընտա օլունճա (ͺψ) եէտի եիւզ պին (700,000):

Ψαδαρὸς - ά - όν. = *Ψαθαρός.*

Ψαθάλλω. Μ. αλῶ. palpare leggiermente, carezzare. կամաց դպչիլ, դգուել, շոյել · եավաշճըգ իլէ տօգունմագ, սըվազլամագ, օքշամագ:

Ψαθαρὸς - ὰ - όν. = *Ψαφαρός.*

Ψαθυρόομαι - οῦμαι. Μ. ωθήσομαι. sminuzzarsi. փշրիլ · ուֆալմագ, տօղրանմագ:

Ψαθυρὸς - ὰ - όν. friabile. փխրուն փշրուող · չապուգ՝ ուֆալան՝ տօղրանան:

Ψαθυρότης (ἡ) friabilità. փխրականութիւն · չապուգ ուֆալմա՝ տօղրանմա:

Ψαίρω. Μ. ψαρῶ. fregare, logorare, toccar leggiermente. շփել, մաշել, կամաց դպչիլ · օվալամագ, աշընտըրմագ, եավաշճըգ իլէ տօգունմագ:

Ψαῖσμα (τὸ) = *Ψῆγμα.*

Ψαιστὸς - ὴ - όν. sminuzzato. փշրած · ուֆալմըշ, տօղրանմըշ:

Ψαίω. Μ. ψαίσω. fregare, asciugare. 2. sminuzzare. շփել, սրբել · 2. փշրել · օվալամագ, սիլմէք · 2. ուֆալթմագ, տօղրամագ:

Ψακάδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Ψακάς.*

Ψακάζω. Μ. άσω. piovigginare. ցօղել, բարակ անձրեւել · եաղմուր սէրփմէք:

Ψάκαλον (τὸ) καὶ *Ψάκαλος* (ὁ) pollo, il piccolo degli animali. ձագ, կորիւն · եավրու:

Ψακὰς - άδος (ἡ) acquarella, pioggia leggiera, guazza. ցօղ, թեթեւ՝ բարակ անձրեւ · սէրփինթի, ինճէ եաղմուր, չիյ:

Ψάλαγμα (τὸ) = *Ψηλάφημα.*

Ψαλακτὸς - ὴ - όν. = *Ψηλαφητός.*

Ψαλάσσω. Μ. άξω. toccare. 2. metter in movimento. դպչիլ, շօշափել · 2. շարժել · տօգունմագ, էլլէմէք · 2. թէփրէթմէք:

Ψαλίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Ψαλίς.*

Ψαλιδόστομος (ὁ, ἡ) che ha il becco armato di forbici. բերանը մկրատով · աղզը մագասլը:

Ψαλιδόω - ῶ. Μ. ώσω. fabbricare a volta. կամարաձեւ շինել · գուպպէլի եափմագ:

Ψαλίδωμα (τὸ) ciò che s'è fatto a volta. կամարաձեւ շինուած բան · գուպպէ շէկլինտէ եափըլան նէսնէ:

Ψαλιδωτὸς - ὴ - όν. fatto a volta. գմբեթաձեւ, կամարաձեւ · գուպպէլի, քէմէրլի:

Ψαλίζω. Μ. ίσω. tagliare colle forbici. մկրատով կտրել · մագաս իլէ քէսմէք:

Ψάλιον (τὸ) barbazzale. (*Γαλλ.* gourmette). կզակակապ, սանձին շղթան · գըրճէ, գէմին զինճիրի:

Ψαλὶς - ίδος (ἡ) forbici. 2. volta, cupola. մկրատ · 2. գմբէթ, կամար · մագաս · 2. գուպպէ, քէմէր:

Digitized by Google

Ψαλιστὸς - ή - όν. tagliato colle forbici. [illegible] 2. = Ψαλιδωτός.

Ψάλλω. M. αλῶ. suonare un instrumento musicale. 2. cantare, lodare. [illegible]

Ψάλμα (τὸ) inno cantato sulla cetra. [illegible] 2. = Ψαλμός.

Ψαλμὸς (ὁ) salmo. [illegible] 2. = Ψάλσις. 3. = Ψάλμα. elogio, inno. [illegible]

Ψάλσις - εως (ἡ) il sonare un instrumento musicale. [illegible]

Ψαλτὴρ (ὁ) × ἀντὶ Ψάλτης. 2. = τῷ

Ψαλτήριον (τὸ) salterio, arpa. 2. salterio, il libro de' salmi. [illegible]

Ψάλτης - ου (ὁ) sonatore d'arpa. 2. cantatore, salmista. [illegible]

Ψάλτιγξ - ιγγος (ἡ) = Ψαλτήριον.

Ψαλτικὸς - ή - όν. che concerne il cantatore. [illegible]

Ψαλτὸς - ή - όν. che si può sonare o cantare. [illegible]

Ψάλτρια (ἡ) θηλ. τ. Ψάλτης. sonatrice. [illegible]

Ψαλτῳδία (ἡ) salmodia, canto. [illegible]

Ψαμαθὶς - ίδος (ἡ) pesce che si nasconde sotto l'arena, rombo o passera. [illegible]

Ψάμαθος (ἡ) = Ψάμμος.

Ψαμαθώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ψαμμώδης.

Ψαμαθὼν - ῶνος (ὁ) luogo sabbioso. [illegible]

Ψαμμίζω. M. ίσω. coprire di sabbia. [illegible]

Ψάμμινος - η - ον. sabbioso. [illegible]

Ψαμμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile all'arena. [illegible]

Ψάμμος (ἡ) sabbia, arena. [illegible]

Ψαμμώδης - εος (ὁ, ἡ) sabbioso. [illegible]

Ψαμμωτὸς - ή - όν. mescolato o fatto d'arena. [illegible]

Ψὰρ-Ψαρὸς (ὁ) storno (uccello). [illegible]

Ψαρὸς - ά - όν. grigio. [illegible]

Ψαρός (ὁ) = Ψάρ.

Ψαῦσις - εως (ἡ) tatto, tocco. [illegible]

Ψαῦσμα (τὸ) = τ. προηγ.

Ψαυστὸς - ή - όν. toccato. 2. palpabile, toccabile. [illegible]

Ψαύω. M. ψαύσω. toccare, palpare, tastare. [illegible]

Ψαφαρία (ἡ) aridità. [illegible] ἴδε καὶ Ψαθυρότης.

Ψαφαρὸς - ά - όν. = Ψαθυρός. secco, duro, amaro, arido. [illegible]

Ψάω. M. ψήσω. rastiare, fregare, pulire, nettare. 2. sminuzzare. [illegible]

Ψέγιος - α - ον. = Ψογερός

Ψέγμα (τὸ) vituperio. [illegible]

Ψέγω. M. ψέξω. biasimare, vituperare, riprendere. [illegible]

Ψεδνὸς - ή - όν. calvo. [illegible]

Ψεδνότης (ἡ) calvezza. [illegible]

Ψεδνόω - ῶ. M. ώσω. render calvo. [illegible]

Ψεκάζω. M. άσω. = Ψακάζω.

Ψεκὰς - άδος (ἡ) = Ψακάς.

Ψέκτης - ου (ὁ) biasimatore. [illegible]

Ψεκτικὸς - ή - όν. solito a biasimare. [illegible] — κῶς, ἐπίῤ.

Ψεκτὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ῶς. biasimato. 2. biasimevole. [illegible]

Ψελλίζω (μσ.) - ίζομαι. M. ίσω - ομαι. balbettare. [illegible]

Ψέλλιον (τὸ) freno. 2. braccialetto. [illegible]

Ψέλλισμα (τὸ) καὶ

Ψελλισμὸς (ὁ) balbuzie. [illegible]

Ψελλὸς - ή - όν. balbo. [illegible]

Ψελλότης (ἡ) balbuzie. [illegible]

Ψευδαγγελὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ψευδάγγελος.

Ψευδαγγελία (ἡ) annunzio falso, novella falsa. [illegible]

Ψευδάγγελος (ὁ, ἡ) che annunzia delle falsità, novellista mentitore. [illegible]

Ψευδαγνοέω - ῶ. M. ήσω. finger di non sapere. [illegible]

Ψευδάδελφος (ὁ, ἡ) fratello falso. [illegible]

Digitized by Google

Ψευδαλαζὼν - όνος (ὁ, ἡ) millantatore. [illegible]

Ψευδαλέος - α - ον. καὶ

Ψευδάλιμος - η - ον. falso. [illegible]

Ψευδάνωρ - ορος (ὁ, ἡ) che si dà il nome d'uomo mentre non lo è, chi si finge uomo. [illegible]

Ψευδαπόστολος (ὁ) falso apostolo. [illegible]

Ψευδάργυρος (ὁ) zingo. [illegible]

Ψευδάριον (τὸ) ὑποκ. τ. *Ψεῦδος.*

Ψευδαυτόμολος (ὁ, ἡ) spione. [illegible]

Ψευδεγγραφὴ (ἡ) falsa inscrizione. [illegible]

Ψευδέγγραφος (ὁ, ἡ) falsamente inscritto. [illegible]

Ψευδεπιγραφέω - ῶ. Μ. ήσω. mettere un falso titolo, inscrivere un falso nome. [illegible]

Ψευδεπίγραφος (ὁ, ἡ) suppositizio. [illegible]

Ψευδεπίτροπος (ὁ) falso tutore. [illegible]

Ψευδηγορέω, Ψευδηγορία, Ψευδηγόρος, Ψευδηλογέω, Ψευδηλόγος. = *Ψευδολογέω* κτλ.

Ψευδὴς - έος (ὁ, ἡ) falso, mendace. [illegible]

Ψευδιερεὺς - έως (ὁ) falso sacerdote. [illegible]

Ψευδογλωσσέω (ττέω) *- ῶ. Μ. ήσω.* = *Ψευδολογέω.*

Ψευδογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. delineare falsamente, scrivere delle falsità. [illegible]

Ψευδογράφημα (τὸ) figura malamente delineata. [illegible]

Ψευδογραφία (ἡ) delineamento falso. [illegible]

Ψευδογράφος (ὁ, ἡ) colui che delinea falsamente. [illegible] 2. (ἰδιατ.) chi scrive delle falsità. [illegible]

Ψευδοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) che insegna delle falsità. [illegible]

Ψευδοδοξία (ἡ) falsa opinione. [illegible]

Ψευδόδοξος (ὁ, ἡ) che opina falsamente. [illegible]

Ψευδοέπεια (ἡ) = *Ψευδολογία.*

Ψευδοεπέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ψευδολογέω.*

Ψευδοεπὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Ψευδολόγος.*

Ψευδοϊερεὺς - έως (ὁ) = *Ψευδιερεύς.*

Ψευδοϊστορέω - ῶ. Μ. ήσω. raccontare delle falsità. [illegible]

Ψευδοκατηγορία (ἡ) calunnia. [illegible]

Ψευδοκατήγορος (ὁ, ἡ) calunniatore. [illegible]

Ψευδοκήρυξ - υκος (ὁ) falso banditore. [illegible]

Ψευδοκλητὴρ (ὁ) colui che cita de' falsi testimonj. [illegible]

Ψευδολατρεία (ἡ) culto di falsi Dei. [illegible]

Ψευδολογέω - ῶ. Μ. ήσω. mentire. [illegible]

Ψευδολογία (ἡ) menzogna. [illegible]

Ψευδολογιστὴς - οῦ (ὁ) bugiardo. [illegible]

Ψευδολόγος (ὁ, ἡ) menzognere, bugiardo. [illegible]

Ψεύδομαι, ἴδε Ψεύδω.

Ψευδόμαντις - εως (ὁ, ἡ) falso indovino. [illegible]

Ψευδομάρτυρ - υρος (ὁ, ἡ) falso testimonio. [illegible]

Ψευδομαρτυρέω - ῶ. Μ. ήσω. attestare della falsità, prestar falsa testimonianza. [illegible]

Ψευδομαρτύρημα (τὸ) καὶ

Ψευδομαρτυρία (ἡ) falsa testimonianza. [illegible]

Ψευδομάρτυς - υρος (ὁ, ἡ) = *Ψευδομάρτυρ.*

Ψευδομυθέω, Ψευδομυθία, Ψευδόμυθος. = *Ψευδολογέω* κτλ.

Ψευδοπαιδεία (ἡ) falsa dottrina, falsa erudizione. [illegible]

Ψευδοπάρθενος (ὁ, ἡ) vergine supposta. [illegible]

Ψευδοπάτωρ - ορος (ὁ) padre supposto, patrigno. [illegible]

Ψευδοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. inventare delle menzogne. [illegible]

Ψευδοποιΐα (ἡ) falsità. [illegible]

Ψευδόπτωμα (τὸ) caduta finta. [illegible]

Ψευδορκέω - ῶ. Μ. ήσω. spergiurare. [illegible]

Ψευδορκία (ἡ) spergiuro. [illegible]

Ψευδόρκιον (τὸ) = τ. προηγ.

Ψευδόρκιος καὶ

Ψεύδορκος (ὁ, ἡ) spergiuratore. [illegible]

Ψεῦδος - εος - ους (τὸ) menzogna, bugia. [illegible]

Ψευδόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo. [illegible]

Ψευδοστομέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ψευδολογέω.*

Digitized by Google

Ψευδόστομος (ὁ, ἡ) = Ψευδολόγος.
Ψευδοτάφιον (τὸ) = Κενοτάφιον.
Ψευδουργός (ὁ) prestigiatore. [illegible]
Ψεύδω. Μ. ψεύσω. ingannare. [illegible] (μσ.) mentire. [illegible]
Ψευδωμότης - ου (ὁ) = Ψευδόρκιος.
Ψευδώμοτος (ὁ, ἡ) confermato con spergiuro. [illegible]
Ψευδώνυμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ύμως. chi porta un nome falso, supposto. [illegible]
Ψευδῶς, ἐπίῤ. falsamente. [illegible]
Ψεῦσις - εως (ἡ) il mentire. [illegible]
Ψεῦσμα (τὸ) = Ψεῦδος.
Ψευστέω - ῶ. Μ. ήσω. mentire. [illegible]
Ψεύστης - ου (ὁ) bugiardo. [illegible]
Ψεύστρια (ὁ) θηλ. τ. Ψεύστης.
Ψεφηνός - ἡ - όν. oscuro. [illegible]
Ψέφος - εος - ους (τὸ) oscurità. [illegible]
Ψῆγμα (τὸ) rastiatura, limatura, polvere, briciola. [illegible]
Ψηκτὸς - ἡ - όν. rastiato, raschiato. [illegible]
Ψηκτὴρ (ὁ) καὶ.
Ψήκτρα - ας (ἡ) stregghia. [illegible]
Ψηλαφάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. cercare palpando, maneggiare. [illegible]
Ψηλάφημα (τὸ) cio che vien palpato. [illegible]
Ψηλάφησις - εως (ἡ) palpamento, maneggiamento. [illegible]
Ψηλαφητὸς - ἡ - όν. palpabile. [illegible]
Ψηλαφία (ἡ) = Ψηλάφησις.
Ψηλαφίζω. Μ. ίσω. = Ψηλαφάω.
Ψηλαφίνδα, ἐπίῤ (ὡς ὄνομα) mosca cieca (Γαλλ. colin - maillard). [illegible]
Ψηνός - ἡ - όν. = Ψεδνός.
Ψῆξις - εως (ἡ) stregghiatura. [illegible]
Ψὴρ - Ψηρὸς (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Ψάρ.
Ψῆσσα (ττα) - ης (ἡ) sogliola, passera. [illegible]
Ψηστὸς - η - όν. fregato, asciugato. [illegible]
Ψηφάω - ῶ. Μ. ήσω, = Ψηφίζω.
Ψηφηφορέω, Ψηφηφορία, Ψηφηφόρος μτγν. ἀντὶ Ψηφοφορέω κτλ.

Ψηφιδοφόρος (ὁ, ἡ) = Ψηφοφόρος.
Ψηφιδώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di suffragi. [illegible]
Ψηφίζω. Μ. ίσω. calcolare. [illegible] (συνήθ. μσ.) dar il suo suffragio, decidere, decretare. [illegible]
Ψηφίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ψῆφος. pietruzza. [illegible]
Ψηφὶς - ίδος (ὁ) = Ψῆφος.
Ψήφισμα (τὸ) decreto. [illegible]
Ψηφιστὴς - οῦ (ὁ) calcolatore. [illegible]
Ψηφόβολον (τὸ) bossolo. [illegible]
Ψηφοθετέω - ῶ. Μ. ήσω. far una opera musaica. [illegible]
Ψηφοθέτημα (τὸ) musaico. [illegible]
Ψηφοθέτης - ου (ὁ) chi lavora il musaico. [illegible]
Ψηφολογεῖον (τὸ) scacchiere, tavoliere. [illegible]
Ψηφολογέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ψηφοθετέω. 2. = Ψηφοπαικτέω.
Ψηφολόγημα (τὸ) = Ψηφοθέτημα.
Ψηφολόγος (ὁ, ἡ) = Ψηφοθέτης. 2. = Ψηφοπαίκτης.
Ψηφοπαικτέω - ῶ. Μ. ήσω. giuocare agli scacchi. 2. bubbolare, espilare. [illegible]
Ψηφοπαίκτης-ου (ὁ) giuocatore agli scacchi. 2. espilatore, prestigiatore. [illegible]
Ψηφοπαιξία (ἡ) il mestiere del prestigiatore. [illegible]
Ψηφοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore delle pietruzze, de' calcoli. [illegible]
Ψῆφος (ἡ) pietruzza, calcolo. 2. le dame. 3. suffragio, ballotta. 4. opinione, parere. 5. decreto. [illegible]
Ψηφοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. dar il suo suffragio, votare, ballottare. 2. creare, destillare per suo suffragio. [illegible]
Ψηφοφορία (ἡ) votazione, ballottazione. [illegible]
Ψηφοφόρος (ὁ, ἡ) chi da il suo suffragio,

Digitized by Google

votante. քուէ՝ վիճակ նետող՝ ալլւօղ. քուրա աթան՝ վերիճի։
Ψήφωσις - *εως* (*ἡ*) = *Ψηφολογία*.
Ψήχω. *M*. *ψήξω*. rastiare. 2. logorare. 3. carezzare. քերել. 2. մաշել. 3. շոյել. գաշըմագ. 2. աշընտըրմագ. 3. օքշամագ. 4. (*ἐπὶ ἵππου*). stregghiare. քերոցաւ քերել (ձին). թիմար էթմէք (աթը)։
Ψιάζω. *M*. *άσω*, × *ἀντὶ Σταλάζω*.
Ψιαθίδιον (*τὸ*) *ὑπκρ*. *τοῦ*
Ψιάθιον (*τὸ*) *ὑπκρ*. *τ*. *Ψίαθος*.
Ψίαθος (*ἡ*) stoja. փսիաթ. հասըր։
Ψιαθώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) simile alla stoja. փսիաթի նման. հասըրա պէնզեր։
Ψιάς - *άδος* (*ἡ*) × *ἀντὶ Ψεκάς*.
Ψιθύρα (*ἡ*) sorta di strumento musicale. տեսակ մը նուագարան. ալէթ նէվի չալկը։
Ψιθυρίζω. *M*. *ίσω*. susurrare, bisbigliare. հծծել, շշնջել. ֆըսըլտամագ, մըրըլտամագ։
Ψιθύρισμα (*τὸ*) *καὶ*
Ψιθυρισμός (*ὁ*) susurro, bisbiglio. հծծանք, շշնջիւն. ֆըսըլտը, ֆըսֆըս։
Ψιθυριστής - *οῦ* (*ὁ*) susurratore, bisbigliatore. հծծօղ, շշնջօղ. ֆըսըլտաճը, մըրըլտաճը։
Ψίθυρος (*ὁ*) bisbiglio, susurro. հծծանք, շշնջիւն. ֆըսըլտը, ֆըսֆըս. (*ἐπιθετ*.) = *Ψιθυριστής*.
Ψιλαγία (*ἡ*) il comando d'un corpo di soldati armati alla leggiera. թեթեւազէն զինուորներու գնդին գլուխ ըլլալը՝ իշխելը. խաֆիֆ սիլահլը ասքեր պէօլիւկիւնիւն պաշ օլմագ՝ գումանտարլըգ։
Ψιλαγός (*ὁ*) commandante d'un corpo di soldati armati alla leggiera. թեթեւազէն զինուորներու գնդին գլուխը՝ պետը. խաֆիֆ սիլահլը ասքերլեր պէօլիւկպաշըսըն պաշը՝ գումանտան։
Ψίλαξ - *ακος* (*ὁ*, *ἡ*) = *Ψιλός* (2).
Ψιλῆται (*οἱ*) veliti, soldati armati alla leggiera. թեթեւազէն զինուորք. խաֆիֆ սիլահլը ասքերլեր։
Ψιλίζω. *M*. *ίσω*. = *Ψιλόω*. (2).
Ψιλικός - *ή* - *όν*. concernente i veliti. թեթեւազէն զինուորներու պատկանած. խաֆիֆ սիլահլը ասքերլերէ մախսուս։
Ψιλογραφέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. scrivere con questo segno ('). այս (') նշանագրաւ գրել. բու (') նիշան իլէ եազմագ։
Ψιλόδορος (*ὁ*, *ἡ*) che ha la pelle liscia, pelata. որուն՝ մաշկած մորթ ունեցող. տէրիսի՝ թիւյսիւզ տերիլի օլան։
Ψιλοκορσέω - *ῶ*. *M*. *ήσω Εἰμὶ* —
Ψιλοκόρσης - *ου* (*ὁ*) calvo. կնտակ. քէլ։
Ψιλόκρανος (*ὁ*, *ἡ*) = *τ*. *προηγ*.
Ψιλός - *ή* - *όν*. nudo, pelato. 2. disarmato 3. privo. 4. tenue, leggiero. մերկ, մաշկած. 2. զէնք չունեցող. 3. զուրկ. 4. նուրբ, թեթեւ. չըղըլագ, թիւյսիւզ. 2. սիլահսըզ. 3. մահրում. 4. ինճէ, խաֆիֆ.
Ψιλοί (*οἱ*) = *Ψιλῆται*.
Ψιλοτάπης - *ητος* (*ὁ*) tappeto pelato. մազ չունեցող օթոց. թիւյսիւզ խալը։
Ψιλότης (*ἡ*) nudità, calvizie. մերկութիւն, կնտութիւն. չըղըլագլըգ, քէլլիք։
Ψιλόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. spelare, render calvo. 2. privare. մաշկել, կնտակ ընել. 2. զրկել. թիւյլէրինի չըգարմագ՝ քէլ էթմէք, դազ գըլմագ. 2. մահրում էթմէք. 3. = *Ψιλογραφέω*.
Ψίλωθρον (*τὸ*) vitalba, clematide, brionia. լօշտակ (տաւինկ). աք ասմա, եըլտըն գէուլէ (ֆիտան դըր)։
Ψίλωμα (*τὸ*) la parte pelata del corpo. մարմնոյ մաշկած կողմը. թենին թիւյսիւզ թարաֆը։
Ψιλῶς, *ἐπίῤ*. nudamente, leggiermente, semplicemente. մերկ, թեթեւաբար, առանց զարդարանքի. չըղըլագ, խաֆիֆճէ, պայաղըճա, սատէճէ։
Ψίλωσις - *εως* (*ἡ*) pelamento. մաշկելը. թիւյլէրի չըգարըլմասը։
Ψιμμύθιον (*τὸ*) = *Ψιμύθιον*.
Ψίμμυθος (*ὁ*) = *Ψιμύθιον*.
Ψιμμυθίζω. *M*. *ίσω*. = *Ψιμύθόω*.
Ψιμύθιον (*τὸ*) bianca, belletto. սնգոյր. պէյազլըգ, քիրէճ։
Ψιμυθιόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. imbellettare. երեսը սնգուրել. եիւզիւնէ պէյազլըգ սիւրմէք։
Ψιμυθισμός (*ὁ*) l'azione d'imbellettare. երեսը սնգուրելը. եիւզիւնէ պէյազլըգ սիւրմէսի։
Ψίμυθος (*ὁ*) = *Ψιμύθιον*.
Ψιμυθόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. = *Ψιμυθιόω*.
Ψίξ - *ψιχός* (*ἡ*) briciola. հացի փշրանք. էքմէք ուֆաղը՝ քըրընթըսը։
Ψιττάκη (*ἡ*) = *Ψιττακός*.
Ψιττάκιον (*τὸ*) = *Πιστάκιον*.
Ψιττακός (*ὁ*) pappagallo. թութակ. փափաղան, թութուգուշ։
Ψιχίον (*τὸ*) *ὑπκρ*. *τ*. *Ψίξ*.
Ψιχολογέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. raccogliere delle briciole. հացի փշրանք ժողովել. էքմէք ուֆաղը դէվշիրմէք։
Ψόα (*ἡ*) reni. երիկամունք. պէօպրէք։
Ψογερός - *ά* - *όν*. biasimatore. 2. riprensibile. պախարակիչ, անարգիչ. 2. պախարակելի, անարգանաց, յանդիմանութեան արժանի. խօրլայըճը. 2. այըպլանաճագ, ազարլանաճագ։
Ψόγος (*ὁ*) biasimo, rimprovero. նախատինք, յանդիմանութիւն, չէխ. այըպ, խօրլամա, ազար, ազարլամա։
Ψόλος (*ὁ*) fumo. 2. fuliggine. ծուխ. 2. մրամոխ. թիւթիւն. 2. գուրում։
Ψοφέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. strepitare, far del rumore. շառաչել. շամաթա՝ գոփարըր էթմէք։
Ψόφημα (*τὸ*) = *Ψόφος*.
Ψόφησις - *εως* (*ἡ*) il far del rumore. շառաչելը. շամաթա էթմէքլիք։
Ψοφητικός - *ή* - *όν*. strepitoso. շառաչող. շամաթալը։
Ψοφοδεής - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ*.) - *ῶς*. timido. վախկոտ. քօրքագ։
Ψόφος (*ὁ*) rumore, strepito, fracasso. շառաչիւն, շաչիւն. գոփարմա, շամաթա։
Ψοφώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) strepitoso. շառաչող. շամաթալը։
Ψύα (*ἡ*) = *Ψόα*.
Ψυγεῖον (*τὸ*) = *Ψυχεῖον*.
Ψύγμα (*τὸ*) tutto ciò che serve di rinfrescare. 2. medicamento refrigeratorio. 3. ventola. զովացընելու յարմար ինչ.

Digitized by Google

2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ψυγμὸς (ὁ) = Ψύξις.

Ψῦθος - εος - ους (τὸ) × ἀντὶ Ψεῦδος.

Ψυία (ἡ) = Ψόα.

Ψυκτὴρ (ὁ) rinfrescatojo. ([illegible]) [illegible]

Ψυκτηρία (ἡ) = Ψυκτήρ.

Ψυκτηρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ψυκτήρ.

Ψυκτήριος-α-ον. rinfrescante. [illegible] (οὐσ.) Ψυκτήριον (τὸ) = Ψυκτήρ. 2. (εἰς τὸ πληθ.) frascato, luoghi freschi, ombrosi. [illegible]

Ψυκτικὸς - ἡ - όν. = Ψυκτήριος.

Ψύλλα (ἡ) pulce. [illegible]

Ψύλλιον (τὸ) psilio, pulicario. [illegible]

Ψύλλος (ὁ) μτγν. ἀντὶ Ψύλλα.

Ψύξις - εως (ἡ) rinfrescamento, rinfresco. [illegible]

Ψυχαγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. attirarsi il cuore, dilettare, ricreare, consolare. [illegible]

Ψυχαγώγημα (τὸ) divertimento. [illegible]

Ψυχαγωγία (ἡ) ricreazione, consolazione. [illegible]

Ψυχαγωγικὸς - ἡ - όν. ricreativo. [illegible]

Ψυχαγώγιον (τὸ) luogo di ricreazione. 2. spiraglio. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ψυχαγωγὸς (ὁ, ἡ) che s'attira il cuore di... ricreativo, seducente. [illegible]

Ψυχάζω. Μ. άσω. rinfrescarsi. [illegible]

Ψυχαῖος - α - ον. che appartiene all' anima. [illegible]

Ψυχάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ψυχή.

Ψυχάω - ῶ. Μ. ήσω. = Ψύχω.

Ψυχεινὸς - ἡ - όν. = Ψυκτικός.

Ψυχεῖον (τὸ) rinfrescatojo. [illegible]

Ψυχέμπορος (ὁ) mercante di schiavi (Λατ. mango). [illegible]

Ψυχὴ (ἡ) respiro. 2. vita. 3. anima. 4. cuore. 5. persona, uomo [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Ψυχικὸς - ἡ - όν. animale, vitale. 2. spirituale. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ψυχινὸς - ἡ - όν. = Ψυχεινός.

Ψυχοβλαβὴς - έος (ὁ, ἡ) nocevole all' anima. [illegible]

Ψυχογονία (ἡ) origine delle anime. [illegible]

Ψυχοδοτὴρ (ὁ) datore della vita. [illegible]

Ψυχοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile all' anima. [illegible]

Ψυχόθεν, ἐπίῤῥ. dall' anima, di cuore. [illegible]

Ψυχομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere da disperato. [illegible]

Ψυχομαχία (ἡ) combattimento sostenuto fin' all' ultimo respiro. [illegible]

Ψυχοπομπὸς (ὁ, ἡ) conduttore delle anime. [illegible]

Ψυχοῤῥαγέω - ῶ. Μ. ήσω. esser nell' agonia, agonizzare. [illegible]

Ψυχοῤῥαγὴς - έος (ὁ, ἡ) agonizzante, moribondo. [illegible]

Ψυχοῤῥαγία (ἡ) agonia, rantolo della morte. [illegible]

Ψῦχος - εος - ους (τὸ) freddo, fresco, freschezza. [illegible]

Ψυχοσσόος (ὁ, ἡ) che salva le anime. [illegible]

Ψυχοτρόφος (ὁ, ἡ) che conserva la vita o il fresco. [illegible]

Ψυχοφθόρος (ὁ, ἡ) che corrompe l' anima, pernicioso all' anima. [illegible]

Ψυχόω - ῶ. Μ. ώσω. animare. [illegible]

Ψυχραίνω. Μ. ανῶ. rafreddare. [illegible]

Ψυχρασία (ἡ) raffreddamento. [illegible]

Ψυχρεύομαι. Μ. εύσομαι. parlare senza calore. [illegible]

Ψυχρία (ἡ) freddo. [illegible]

Ψυχρίζω. Μ. ίσω. = Ψυχραίνω.

Ψυχρολογέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare senza calore. [illegible]

Ψυχρολογία (ἡ) discorso insipido, senza calore. [illegible]

Ψυχρολόγος (ὁ, ἡ) chi discorre senza calore. [illegible]

Ψυχρολουσία (ἡ) bagno d'acqua fredda. [illegible]

Ψυχρολουτέω καὶ

Ψυχρολουτρέω - ῶ. Μ. ήσω lavarsi coll' acqua fredda, prender un bagno d'acqua fredda. [illegible]

Ψυχροποιητικὸς - ἡ - όν. καὶ

Ψυχροποιὸς (ὁ, ἡ) raffreddante. [illegible]

Digitized by Google

Ψυχροποτέω - ῶ. Μ. ήσω. bevere dei liquori freddi. [illegible]

Ψυχροῤῥημονέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ψυχρολογέω.

Ψυχρὸς - ὰ - όν. freddo, fresco. 2. senza calore, insipido, senza valore, senza vigore, frivolo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ψυχρότης (ή) freddezza ecc. [illegible]

Ψυχρόω - ῶ. Μ. ώσω. = Ψυχρίζω.

Ψύχω. Μ. ψύξω. rinfrescare, refrigerare, raffreddare. 2. disseccare. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ψύχωσις - εως (ή) refrigerazione, raffreddamento. [illegible]

Ψυχωφέλεια (ή) utilità dell'anima. [illegible]

Ψυχωφελὴς - έος (ὁ, ή) utile all' anima. [illegible]

Ψώα ή Ψῶα (ή) puzza. [illegible]

Ψωθίον (τὸ) briciolo. [illegible]

Ψωλή (ή) la ghianda ignudata. [illegible]

Ψωλὸς - ή - όν. cha ha la ghianda ignudata. 2. circonciso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ψώλων - ωνος (ὁ) = Πόσθων.

Ψωμίζω. Μ. ίσω. nutrire mettendo i bocconi nella bocca. [illegible]

Ψωμίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ψωμός.

Ψώμισμα (τὸ) = Ψωμός.

Ψωμοκόλαξ - ακος (ὁ) parassito. [illegible]

Ψωμοπωλεῖον (τὸ) = Ἀρτοπωλεῖον.

Ψωμὸς (ὁ) boccone di pane. [illegible]

Ψώρα (ή) rogna, scabbia. [illegible]

Ψωραλέος - α - ον. scabbioso. [illegible]

Ψωρίασις - εως (ή) scabbia. [illegible]

Ψωριάω - ῶ. Μ. άσω. avere la rogna. [illegible]

Ψωρὸς - ὰ ή ὸς - όν. scabbioso. [illegible]

Ψωροφθαλμία (ή) rogna delle palpebre. [illegible]

Ψωρώδης - εος (ὁ, ή) scabbioso. [illegible]

Ψώχω. Μ. ψώξω. sminuzzare. [illegible]

Ω.

Ω, ω. ὦ μέγα (τὸ) Omegha (grande O). La ventesima quarta e l'ultima lettera dell' alfabeto greco. Numericamente presa coll'accento al dissopra (ώ) significa otto cento o otto centesimo, e coll'accento al dissotto (ῳ) otto cento mila. [illegible] O) [illegible] (ώ) [illegible] (ῳ) [illegible] O) [illegible] (ώ) [illegible] (ῳ), [illegible] (800,000).

Ὦ, ἐπιφών. θαυμαστ. ή σχετλιαστ. O! [illegible]

Ὥ, ἐπίῤ. Δ. ἀντὶ Ὥς.

Ὦα. Ἀττ. ἀντὶ —

Ὤα - ας (ή) pelle pecorina. 2. collare d'abito. 3. orlo, frangia. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ὠάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὠόν.

Ὠγαθὲ, κατ' ἀποστρφ. ἀντὶ Ὦ ἀγαθέ.

Ὠγήν - ένος καὶ

Ὠγηνός-ου ή οῦ (ὁ) × *Ἰων. ἀντὶ Ὠκεανός.*

Ὠδάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὠδή.

Ὧδε, ἐπίῤ. = Οὕτως. così. [illegible]

Ὠδή (ή) ode, canto, canzone. [illegible]

Ὠδικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. melodioso. [illegible]

Ὠδίν, ἴδε Ὠδίς.

Ὠδίνω. Μ. ινῶ. aver i dolori di parto, esser nelle doglie del parto. 3. desiderare ansiosamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὠδὶς - ῖνος (ή) dolori di parto, doglie. 2. parto. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ὠδοποιὸς (ὁ) autore d' odi, di canti. [illegible]

Ὠδὸς (ὁ) cantatore. [illegible]

Ὤε, ἐπιφών. oimè! [illegible]

Ὠζω. Μ. ὤξω. esclamare per ammirazione o per dolore. [illegible]

Ὠή ή Ὠή, ἐπιφών. olà! [illegible]

Ὠθέω - ῶ. Μ. ήσω. spingere, cacciare. [illegible]

Digitized by Google

Ὤθησις - εως (ἡ) = Ὤθισις.
Ὠθίζω. Μ. ίσω. = Ὠθέω. (μσ.) disputare. 2. precipitarsi, lanciarsi. վիճաբանութիւն ընել. 2. նետուիլ. գահավիժել եւ-այլն. 2. արշաւել, յարձակիլ։
Ὤθισις - εως (ἡ) καὶ
Ὠθισμὸς (ὁ) spinta. 2. contesa, disputa. հրելը. 2. վիճաբանութիւն. կռիւ. 2 գահավիժել։
Ὦκα, ἐπίῤ. velocemente. շուտով, փութով. արագ, շուտ։
Ὠκαλέος - α - ον. veloce. արագ, շուտ. թեթեւ, շուտ։
Ὠκεάνειος - α - ον. dell' oceano. ովկիանոսի. մեծ ծովուն։
Ὠκεανίτης - ου (ὁ) καὶ Ὠκεανῖτις - ιδος (ἡ) = Ὠκεάνειος.
Ὠκεανὸς (ὁ) Oceano. ովկիանոս. մեծ ծովը։
Ὠκέως, ἐπίῤ. = Ὦκα.
Ὠκίμινος - η - ον. fatto d' ozzimo. ռեհանէ շինուած. ֆեսլեկենէն եղած։
Ὤκιμον (τὸ) bassilico, ozzimo. ռեհան, շահասպրամ. ֆեսլեկեն։
Ὠκιμώδης - εος (ὁ, ἡ) simile all' ozzimo. ռեհանի նման. ֆեսլեկենի նմանող։
Ὤκιστα. πλθ. οὐδ. τ. Ὤκιστος - η - ον. ὑπερθ. τ. Ὠκύς. (ὡς ἐπίῤ.) ὑπερθ. τ. Ὠκέως.
Ὠκύαλος (ὁ, ἡ) che traversa velocemente il mare. ծովը շուտով անցնող. որ ծովէն շուտ կ'անցնի։
Ὠκυβόλος (ὁ, ἡ) che lancia de' dardi veloci. արագ նետ նետող. որ արագ օք կը նետէ։
Ὠκυδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre velocemente. շուտով արագ վազել. շուտ շուտ վազել, արագ յառաջանալ։
Ὠκύδρομος (ὁ, ἡ) chi corre velocemente. շուտով արագ վազող. շուտ վազող, արագ։
Ὠκυεπής - έος (ὁ, ἡ) chi parla rapidamente. շուտ արագ խօսող. որ շուտ շուտ կը խօսի։
Ὠκύθοος (ὁ, ἡ) = Ὠκύδρομος.
Ὠκύμαχος (ὁ, ἡ) chi combatte con impeto. արագ կռուող պատերազմող. որ շուտ կը կռուի։
Ὠκύμολος (ὁ, ἡ) chi cammina velocemente. շուտով քալող. որ շուտ կը քալէ։
Ὠκύμορος (ὁ, ἡ) che muore o fa morire presto. շուտ մեռնող կամ մեռցնող. որ շուտ կը մեռնի կամ կը մեռցնէ։
Ὠκυπετής - έος (ὁ, ἡ) καὶ
Ὠκυπέτης - ου (ὁ) che vola rapidamente. արագ թռչող. որ շուտ կը թռչի։
Ὠκυποδέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ὠκυδρομέω.
Ὠκυπόδης - ου (ὁ) καὶ Ὠκύπους - οδος (ὁ, ἡ) = Ὠκύδρομος.
Ὠκύπτερος (ὁ, ἡ) = Ὠκυπετής.
Ὠκὺς - έος (εῖα - ύ) rapido, veloce. արագ, շուտ. թեթեւ, շուտ։
Ὠκύτης (ἡ) velocità. շուտութիւն, արագութիւն. թեթեւութիւն։
Ὠκυτόκειος (- κιος) (ὁ, ἡ) che accelera, facilita il parto. շուտ դիւրաւ ծնցնող. որ շուտ ծննդաբերել կու տայ։
Ὠκυτόκος (ὁ, ἡ) nato prestamente. շուտ ծնած. որ շուտ ծնած է. (παροξ.) chi partorisce prestamente, facilmente. շուտ դիւրաւ ծնանող. որ շուտ կը ծննդաբերէ։
Ὠλεκρανίζω. Μ. ίσω. spingere col cubito (Γαλλ. coudoyer). արմուկով հրել. արմուկ զարնել։
Ὠλέκρανον (τὸ) la punta del cubito. արմուկին ծայրը. արմուկին սուրը։
Ὠλένη (ἡ) braccio, cubito. բազուկ, թեւ, արմուկ. թեւ, արմուկ։
Ὠλένιος - α - ον. del braccio, del cubito. բազուկի թեւի արմուկի պատկանած. թեւի արմուկի վրայ։
Ὠλεσίκαρπος (ὁ, ἡ) nocevole a' frutti. պտուղը վնասակար. պտուղներուն վնասող։
Ὠλεσίοικος (ὁ, ἡ) distruggitore delle case. տուները աւրող կործանող. տունները կործանող։
Ὤλλυς. Δ. × ἀντὶ Ὁ ἄλλος.
Ὠμαδὶς καὶ
Ὠμαδὸν, ἐπίῤ. sulle spalle. ուսերուն վրայ. ուսերուն վրայ առած։
Ὠμαχθὴς - έος (ὁ, ἡ) che aggrava, preme le spalle. ուսերը կոխող ծանրացնող. ուսերուն վրայ ծանրացող։
Ὠμηστὴρ καὶ
Ὠμηστὴς - οῦ (ὁ) omofago, che si ciba di carne cruda. 2. feroce. հում միս կերող. 2. վայրագ. հում միս ուտող. 2. խիստ, կատաղի։
Ὠμιαῖος - α - ον. della spalla. ուսի պատկանած. ուսերուն։
Ὠμίας - ου (ὁ) che ha le spalle larghe. լայն ուսեր ունեցող. որ լայն ուսեր ունի։
Ὤμιον (τὸ) ὑποκ. τ. Ὦμος.
Ὠμοβόρος καὶ
Ὠμοβρὼς - ῶτος (ὁ, ἡ) che si ciba di carne cruda. հում միս կերող. հում միս ուտող։
Ὠμόβρωτος (ὁ, ἡ) mangiato crudo. հում կերուած. հում ուտուած։
Ὤμοι, ἐπιφών. oimè! վայ ինձ. վայ։
Ὠμοκοτύλη (ἡ) la congiuntura dell' omero. ուսոյ յօդը յօդուածը. ուսին յօդը։
Ὠμολογημένως, ἐπίῤ. d'accordo. միաբանութեամբ. միաբանելով։
Ὠμοπλάτη (ἡ) (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. πλθ.) le larghe ossa degli omeri. ուսոց լայն ոսկրները. ուսին տափակ ոսկրները, թիակ։
Ὠμὸς - ἡ - όν. crudo. 2. immaturo. 3. crudele. հում. 2. խակ. 3. վայրագ. անգութ. հում. 2. խակ. 3. խիստ, անգութ։
Ὦμος (ὁ) omero, spalla. ուս. ուսը։
Ὠμοσιτία (ἡ) = Ὠμοφαγία.
Ὠμόσιτος (ὁ, ἡ) = Ὠμοφάγος.
Ὠμότης (ἡ) crudità. 2. crudeltà. հումութիւն. 2. անգթութիւն, վայրագութիւն. հումութիւն. 2. խստութիւն, անգթութիւն։
Ὠμοτοκέω - ῶ. Μ. ήσω. partorire avanti del tempo, abortire. ժամանակէն առաջ ծնանիլ, վիժել. ժամանակէն առաջ ծննդաբերել, վիժեցնել։
Ὠμοτοκία (ἡ) parto prima del tempo,

Digitized by Google

aborto. ժամանակէ առաջ ծնանիլը, վիժելը · վագըթտան էվվէլ տօղուրմա, չօճուգ տիւշիւրմէ :

Ὠμοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce prima del tempo, che abortisce. ժամանակէ առաջ ծնանող, վիժող, տղայ անցընող · վագըթտան էվվէլ տօղուրան, չօճուգ տիւշիւրէն :

Ὠμότομος (ὁ, ἡ) tagliato immaturo. չհասած՝ խակ կտրըւած · օլմամըշ՝ եէթիշմէմիշքէն քէսիլմիշ :

Ὠμοτύραννος (ὁ, ἡ) tiranno crudele. անգութ բռնակալ · զուլըմ ճէպպար :

Ὠμοφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiare crudo. հում ուտել · չիյ եէմէք :

Ὠμοφαγία (ἡ) il cibarsi di crudo. հում ուտելը · չիյ եէմէք :

Ὠμόφάγος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che si ciba di crudo, omofago. հում ուտող · չիյ եէյէն · (προπαροξ.) mangiato crudo. հում կերուած · չիյ եէնմիշ :

Ὠμοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare sulle spalle. ուսերուն վրայ կրել · օմուզունտա թաշըմագ :

Ὠμόφόρος (ὁ, ἡ) che porta o che si porta sulle spalle. ուսերու վրայ կրող կամ կրուող · օմուզտա թաշըյան եախօտ թաշընըլան · (οὐσ.) Ὠμόφορον (τὸ) lo spallino del Vescovo. Եպիսկոպոսի եմիփորոն · Պիսգոպոսի օմուզլուղու :

Ὠμόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φρόνως. crudele, feroce. վայրագ, գազանական · զալըմ, եապանի :

Ὠμῶς, ἐπίῤ. crudamente. հում · չիյ :

Ὦν, Ἰων. καὶ Δ. ἀντὶ Οὖν. dunque. ուրեմն, անանկ էն է · էօյլէ իսէ, իմտի :

Ὥνεκα. Δ. × ἀντὶ Οὗ ἕνεκα.

Ὠνέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. comprare. գնել · սաթըն ալմագ :

Ὠνή (ἡ) compra. 2. prezzo. գնելը · 2 · գին · սաթըն ալմա · 2 · պէհա :

Ὤνημα (τὸ) ciò che vien comprato. գնուած իրք · սաթըն ալընան նէսնէ :

Ὤνησις - εως (ἡ) compra. գնելը · սաթըն ալմա :

Ὠνητής - οῦ (ὁ) compratore, avventore. գնող, վաճառորդ · սաթըն ալըճը, մուշթէրի :

Ὠνητὸς - ὴ - όν. comprato. 2. venale. գնուած · 2 · ծախելու · սաթըն ալընմըշ · 2 · սաթըլըգ :

Ὤνιος - α ἢ ος - ον. venale. ծախելու · սաթըլըգ · (οὐσ.) Ὤνια (τὰ) merci. վաճառք · մաթահ :

Ὦνος (ὁ) prezzo d' una merce. վաճառքի մը գին · պիր մաթահ պէհասը :

Ὠογενής - έος (ὁ, ἡ) nato d' uovo. հաւկիթէ ծնած · եումուրթատան տօղմուշ :

Ὠοειδής - έος (ὁ, ἡ) ovale. ձուաձեւ, հաւկթաձեւ · եումուրթա պիչիմինտէ, պէյզի :

Ὠὸν (τὸ) uovo. հաւկիթ · եումուրթա :

Ὠοσκύφιον (τὸ) tazza ovale. հաւկթաձեւ թաս · եումուրթա պիչիմինտէ թաս :

Ὠοτοκέω - ῶ. M. ήσω. fare le uove. հաւկիթ ածել · եումուրթա եաբմագ :

Ὠοτοκία (ἡ) il fare le uove. հաւկիթ ածելը · եումուրթա եաբմասը :

Ὠοτόκος (ὁ, ἡ) oviparo. հաւկիթ ածող · եումուրթա եաբան :

Ὠοφόρος (ὁ, ἡ) che porta dell' uovo. հաւկիթ բերող · եումուրթա գէթիրէն · ἴδε καὶ Ὠοτόκος.

Ὠπάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. vedere, guardare. տեսնել, նայիլ · գէօրմէք, պագմագ :

Ὠπή (ἡ) sguardo. նայուած · պագըշ :

Ὤρα - ας (ἡ) cura. հոգ, փոյթ · գայղը, իհթիմամ :

Ὥρα - ας (ἡ) tempo opportuno, tempo destinato. 2. stagione. 3. il fiore dell' età. 4. bellezza. 5. (μτγν.) ora. դիպաւոր ժամանակ ատեն, պատեհ · 2 · տարւոյ եղանակ · 3 · ծաղիկ տիոց, արբունք · 4 · գեղեցկութիւն · 5 · ժամ · վագըթ՝ մունասիպ վագիթ · 2 · մէվսիմ · 3 · կէնճ չաղ · 4 · կիւզէլլիք · 5 · սահաթ :

Ὡραΐζω. M. ίσω. ornare, abellire. զարդարել, գեղեցկացընել · տիւզէլթմէք, դօնաթմագ, կիւզէլլէշթիրմէք :

Ὡραιόμορφος (ὁ, ἡ) = Εὔμορφος.

Ὡραῖος - α - ον. tempestivo, opportuno. 2. bello, vezzoso. 3. maturo. պատեհ, դիպաւոր, ատենը եղող · 2 · գեղօր, սիրուն, ընտանի · 3 · հասուն · վագըթն, մունասիպ, կէօզէլ օլան · 2 · կիւզէլ · 3 · օլմուշ, եէթիշմիշ :

Ὡραιότης (ἡ) bellezza. 2. maturità. գեղեցկութիւն · 2 · հասունութիւն · կիւզէլլիք · 2 · եէթիշմիշլիք, օլկունլուգ :

Ὡραΐσμα (τὸ) ornamento. զարդ · տիւզէն, զինէթ · 2 · = τῷ

Ὡραϊσμὸς (ὁ) abbellimento. զարդարութիւն · տիւզէնմէ, սիւսլէնմէ :

Ὡραϊστὴς - οῦ (ὁ) ornatore. զարդարող · դօնաթան :

Ὡραίως, ἐπίῤ. opportunamente, a proposito. ի դէպ, յարմար ատեն · մունասիպ վագըթտա, ուայիտըն :

Ὡρακιάω - ῶ. M. άσω. = Ὠχριάω.

Ὠρεύω. M. εύσω. aver cura, prender cura. հոգալ · գայղըրմագ :

Ὥρη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ὥρα.

Ὡριαῖος - α - ον. che dura un' ora. ժամ մը տեւող · պիր սահաթ սիւրէն :

Ὡρικὸς - ὴ - όν. maturo. 2. bello. հասուն · 2 · գեղօր · եէթիշմիշ, օլմուշ · 2 · կիւզէլ : — ικῶς, ἐπίῤ.

Ὥριμος (ὁ, ἡ) maturo. հասուն, եղած · եէթիշմիշ, օլմուշ · ἴδε καὶ Ὥριος.

Ὡριμότης (ἡ) maturità. հասունութիւն · օլկունլուգ, եէթիշմիշլիք :

Ὥριος - α ἢ ος - ον. = Ὡραῖος.

Ὡρισμένως, ἐπίῤ. determinatamente. որոշակի · մուայյէն, թայինլի :

Ὠρίων - ωνος (ὁ) orione (costellazione). Հայկ համաստեղութիւնը · Եըլտըզ գումէնա :

Ὡρίως, ἐπίῤ. = Ὡραίως.

Ὡρογραφία (ἡ) = Χρονογραφία.

Ὡρογράφος (ὁ) = Χρονογράφος.

Ὡροθετέω - ῶ. M. ήσω. = Ὡροσκοπέω.

Ὡρολογέω - ῶ. M. ήσω. indicar le ore. ժամերը՝ ատենը ցուցընել · սահաթլէրի՝ վագթի կէօսթէրմէք :

Digitized by Google

Ὡρολογητής - οῦ (ὁ) che indica le ore. [illegible]

Ὡρολόγιον (τὸ) orologio. [illegible]

Ὡρολόγος (ὁ) = Ὡροσκόπος.

Ὡρονομεῖον (τὸ) = Ὡρονόμιον.

Ὡρονομέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ὡρολογέω.

Ὡρονόμιον (τὸ) = Ὡρολόγιον.

Ὡροσκοπεῖον (τὸ) instrumento astrologico per osservare l'ora della nascita di qualcheduno. [illegible] 2. = Ὡρολόγιον.

Ὡροσκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare l'ora della nascita di qualcuno. [illegible]

Ὡροσκόπησις - εως καὶ

Ὡροσκοπία (ἡ) osservazione dell'ora natale di qualcuno. [illegible]

Ὡροσκόπος (ὁ) osservatore dell'ora natale di qualcuno. [illegible] (ὅθ.) oroscopo. [illegible]

Ὠρυγή (ἡ) urlo, muggito. [illegible]

Ὤρυγμα (τὸ) καὶ

Ὠρυγμός (ὁ) = Ὠρυγή.

Ὤρυξ - υγγος (ὁ) zebro (animale). [illegible]

Ὠρυδὸν, ἐπίῤ. urlando. [illegible]

Ὠρύω καὶ Ὠρύομαι. Μ. ύσω - ομαι. urlare, ruggire. [illegible]

Ὤρυωμα (τὸ Γρφ. ἀντὶ Ὤρυγμα.

Ὡς. (μορ. ἐπιῤῥηματ. ἢ συνδεσμικ). come, siccome. 2. quanto. 3. incirca, quasi. 4. come! quanto! 5. poichè, giacchè. 6. che (Λατ. quod). 7. acciocchè, onde. 8. quasi, come se. 9. subito che. [illegible] 10. = Εἰς, Πρός, Ἐπί.

Ὥς, ἐπίῤ. ἀντὶ τ. Οὕτως.

Ὡσανεὶ, μόρ. come se. [illegible]

Ὡσαύτως, ἐπίῤ. egualmente, parimente. [illegible]

Ὡσεὶ, μόρ. come se. 2. incirca. [illegible]

Ὦσις - εως (ἡ) = Ὤθησις.

Ὡσιωμένως, ἐπίῤ. santamente. [illegible]

Ὡσμὸς (ὁ) = Ὦσις.

Ὥσπες, ἐπίῤ. siccome, come. [illegible]

Ὡσπερανεὶ, Ὡσπερεὶ, Ὡσπεὀσοῦν, ἀντὶ Ὥσπερ ἂν εἰ κτλ.

Ὡσταπολλὰ, ἀντὶ ὡς τὰ πολλά. per lo più. [illegible]

Ὥστε, σύνδ. che, acciocche, così che. 2. (ἐπίῤ.) come. [illegible]

Ὠστης - ου (ὁ) che rovescia in una sola spinta. [illegible]

Ὠστίζω. Μ. ίσω. scuotere. [illegible]

Ὠτακουστέω - ῶ. Μ. ήσω. ascoltare di nascosto, origliare. [illegible]

Ὠτακουστής - οῦ (ὁ) spia, colui che origlia. [illegible]

Ὠταλγέω - ῶ. Μ. ήσω. aver dolore d'orecchia. [illegible]

Ὠταλγία (ἡ) dolore d'orecchia. [illegible]

Ὠταλγιάω - ῶ. Μ. άσω. = Ὠταλγέω.

Ὠταλγικὸς - ἡ - όν. che cagiona *dolore d'orecchia*. 2. soggetto a' *dolori d'orecchia*. [illegible]

Ὠτάριον (τὸ) υποκρ. τ. Ὠτίον.

Ὠτειλή (ἡ) piaga. [illegible] 2. = Οὐλή.

Ὠτικὸς - ἡ - όν. appartenente alle orecchia. [illegible]

Ὠτίον (τὸ) orecchietta. [illegible]

Ὠτὶς - ίδος (ἡ) ottarda. 2. scanceria. [illegible]

Ὠτίτης - ου (ὁ) (δάκτυλος.) mignolo. [illegible]

Ὠτογλυφὶς - ίδος (ἡ) καὶ

Ὠτόγλυφον (τὸ) stuzzicorecchi. [illegible]

Ὠτοκοπέω - ῶ Μ. ήσω. importunare, tarre le orecchia a qualcuno. [illegible]

Ὠτοκωφέω - ῶ. Μ. ήσω. esser sordo. [illegible]

Ὠτὸς καὶ Ὠτοὸς (ὁ) allocco (uccello.) (Γαλλ. duc.) [illegible]

Ὠτότμητος (ὁ, ἡ) che ha le orecchia troncate. [illegible]

Ὠτώεις - εσσα - εν. che ha delle orecchia. [illegible]

Ὠφέλεια (ἡ) utilità, vantaggio. 2. soccorso. 3. bottino. [illegible]

Ὠφελέω - ῶ. Μ. ήσω. giovare, ajutare. [illegible]

Digitized by Google

խայրըն կէօրմէք. (πθ.) approfittarsi, օգտիլ, շահիլ. ֆայտէ կէօրմէք:

Ὠφέλημα (τὸ) vantaggio. utilità, profitto. օգուտ, շահ. ֆայտա, մէնֆէէթ:

Ὠφελήσιμος (ὁ, ἡ) = Ὠφέλιμος.

Ὠφέλησις - εως (ἡ) utilità. օգուտ. ֆայտէ:

Ὠφελία καὶ Ὠφελίη (ἡ) = Ὠφέλεια.

Ὠφέλιμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ίμως. utile, vantaggioso. օգտակար, շահաւէտ. ֆայտալը, մէնֆէէթլի:

Ὤφελον - ες - ε, ἀόρ. β. τ. Ὀφείλω. (εὐχρ. κυρ. ὡς ἐπιφών εὐκτ.) il ciel volesse. Աստուած ուզէ, երանի թէ. Ալլա՜հ վերէ-յին, քեշկի:

Ὠχραίνω. Μ. ανῶ. render pallido. գեղնեցընել. սարարթմագ:

Ὠχραλέος - α - ον. × ἀντὶ Ὠχρός.

Ὠχραντικὸς - ἡ - όν. che rende pallido. գեղնեցընօղ. սարարթան:

Ὠχράω - ῶ. Μ. ήσω. = Ὠχριάω.

Ὠχρίας - ου (ὁ) pallido. գեղին. սարը, ճերր:

Ὠχρίασις - εως (ἡ) pallidezza. գեղնութիւն. սարըլըգ:

Ὠχριάω - ῶ. Μ. άσω. impallidire. գեղըննալ. սարարմագ:

Ὠχροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) pallido. գեղին. սարը, ճերր:

Ὠχρόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi pallidi. գեղին աչուի. սարը կեօզլի:

Ὠχρὸς - ὰ - όν. pallido, giallo. գեղին. սարը, ճերր:

Ὦχρος (ὁ) cicerchia. տաղն. մերճիմէք. 2. = τῷ

Ὠχρότης (ἡ) pallidezza. գեղնութիւն. սարըլըգ:

Ὠχρόω - ῶ. Μ. ώσω. = Ὠχραίνω.

Ὤχρωμα (τὸ) pallore. գեղնութիւն. սարըլըգ:

Ὤψ - ὠπὸς (ἡ) × ἀντὶ Ὄψις.

Ὠώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὠοειδής.

Ὠῶν, γεν. πλθ. τ. Ὠόν.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ.

Ἀγάνωτος, (*διόρθου.*) non lustrato. [illegible]

Ἀγίζω, (*πρόσθες.*) 2. = *Θυσιάζω.*

Ἄγκλιμα, (*ἀφαίρεσον τὸ.*) 2. piloto. 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἄγω, (*πρόσθες*). 3. credere, stimare. [illegible]

Αἰγιβάτης, (*πρόσθες.*) che monta le capre.

Αἱρέτης - ου (*ὁ*) *καὶ Αἱρέτις - ιδος* (*ἡ*) elettore, che elegge. [illegible]

Ἀκρότομος, (*πρόσθες.*) 2. = *Ἀπότομος.*

Ἀκύμαντος (*ὁ, ἡ*) = *Ἀκύμων.*

Ἀμειδὴς καὶ Ἀμείδητος (*ὁ, ἡ*) chi non ride, triste. [illegible]

Ἀμφοτεράκις, (*πρόσθες.*) 2. = *Δίς.*

Ἀνὰ (*πρόθ.*) (*πρόσθες.*) sopra, sù. [illegible]

Ἀναιρέω, (*πρόσθες.*) 4. = *Φονεύω.*

Ἀναλύω, (*πρόσθες.*) 2. (*ἑλλ. ἢ ἀμτβτ.*) = *Ἐπιστρέφομαι.* 3. = *Ἀποθνήσκω.*

Ἀνάντης - εος (*ὁ, ἡ*) acclive. [illegible]

Ἀναξαίνω. *M.* *ξανῶ*- lacerare di nuovo. [illegible]

Ἀναποδίζω. *M.* *ίσω.* retrocedere. [illegible] · 2 · = *Κατεξετάζω.*

Ἀναπόδισις - εως (*ἡ*) *καὶ*

Ἀναποδισμὸς - οῦ (*ὁ*) retrocessione. 2. inquisizione. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἀναπόλαυστος (*ὁ, ἡ*) non goduto. 2. chi non ha goduto. [illegible] · 2 · [illegible] 2 · [illegible]

Ἀναφορὰ, (*πρόσθες εἰς τὸ.* 2.) [illegible]

Ἀνέκλειπτος (*ὁ, ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- είπτως*, *καὶ*

Ἀνεκλιπὴς - έος (*ὁ, ἡ*) = *Ἀνελλιπής.*

Ἀνέκπλυτος (*ὁ, ἡ*) indelebile. [illegible]

Ἀνιχνεύω. *M.* *εύσω.* tracciare. [illegible]

Ἀνόνητος (*ὁ, ἡ*) = *Ἀνωφελής.*

Ἀντὶ, (*πρόσθες.*) 2. contro (*Λατ.* adversus.) [illegible]

Ἀντίκλειθρον, (*πρόσθες.*) grimaldello.

Ἀντιλαμβάνομαι, (*πρόσθες εἰς τὸ* 3.) difendere. [illegible]

Ἀντίπλαστος (*ὁ, ἡ*) fatto, formato ad imitazione. [illegible]

Ἀντίπροικα, *ἐπίῤ.* (*διόρθου.*) a vilissimo prezzo, quasi per nulla. *κτλ.*

Ἀντοφθαλμέω - ῶ. *M.* *ήσω.* guardare in faccia. 2. osare, opporsi. [illegible] · 2 · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἀοιδὴ (*ἡ*) × *Ἰων. ἀντὶ Ὠδή.*

Ἀοίδιμος (*ὁ, ἡ*) = *Περίφημος.*

Ἀοίκητος καὶ

Ἄοικος (*ὁ, ἡ*) disabitato. [illegible]

Ἀπαύγασμα (*τὸ*) *καὶ*

Ἀπαυγασμὸς (*ὁ*) splendore, luce. [illegible]

Ἀπειβοπλάσιος - α ἢ ος - ον. καὶ

Ἀπειροπλασίων - ονος (*ὁ, ἡ*) moltiplicato all' infinito. [illegible]

Ἀπήμαντος (*ὁ, ἡ*) = *Ἀπήμων.*

Ἀπόπειρα - ας (*ἡ*) prova, tentativo. [illegible]

Ἀπορέω, (*πρόθες.*) 2. esser privo, mancare, aver bisogno. [illegible]

Ἆσθμα, (*πρόσθες.*) 2. vapore, soffio. [illegible]

Ἀτραπὸς (*ἡ*) sentiero, via. [illegible]

Βαθύγειος (*ὁ, ἡ*) che ha la terra feconda, fertile. [illegible]

Βά (*Βᾶ*) *ρις - ιδος ἢ ιος* (*ἡ*) battello, vascello. [illegible]

Βαρυπρεπὴς - έος (*ὁ, ἡ*) = *Μεγαλοπρεπής.*

Βραχυτελὴς - έος (*ὁ, ἡ*) che finisce presto, breve. [illegible]

Βρίθω, (*πρόσθες.*) 4. (*μτβτ.*) aggravare, deprimere. [illegible]

Γοῦν, *σύνδ.* almeno. 2. certamente. 3. dunque. [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible]

Δεξιοφύλαξ - ακος (*ὁ*) chi difende il destro corno dell' esercito. [illegible]

Δευσοποιὸς (*ὁ, ἡ*) tintore. [illegible]

Διάγνωσις - εως (*ἡ*) giudizio, esame. [illegible]

Διαδηλόω - ῶ. *M.* *ώσω.* manifestare, pa-

Digitized by Google

lesare intieramente. [illegible]

Διακατέχω. M. *καθέξω.* prendere, ritenere fortemente. [illegible]

Διαῤῥήγνυμι. M. *ῥήξω.* stracciare, fendere, rompere. [illegible]

Διαστασιάζω. M. *άσω.* cagionare dissensione, fazione. [illegible]

Διαστατός-η-όν. separato, dissidente. [illegible]

Διόνυχος (ὁ, ἡ) che ha due unghie. [illegible]

Δολιχόδειρος (ὁ, ἡ) che ha il collo lungo. [illegible]

Δυσδιάθετος (ὁ, ἡ) difficile a disporre. [illegible]

Δυσέκδοτος (ὁ, ἡ) difficile ad affittare o a maritare. [illegible]

Δυσημερία-ας (ἡ) disagio, infortunio. [illegible]

Δυσθήρατος (*ευτος*)-*ου* (ὁ, ἡ) difficile a prendersi nella caccia. [illegible]

Ἐγκόλπιος (ὁ, ἡ) che si trova nel seno. [illegible]

Ἔγκολπος (ὁ, ἡ) sinuoso. [illegible]

Ἐγχραύω. M. *αύσω.* και *Ἐγχράω.* M.... applicare, avvicinare con violenza, urtare. [illegible]

Εἰστελέω-ῶ. M. *έσω.* appartenere (a qualche classe, ordine.) [illegible]

Ἐκβολβίζω. M. *ίσω.* scorticciare. [illegible]

Ἐκδειμαίνω. M. *ανῶ.* και

Ἐκδειματόω-ῶ. M. *ώσω.* = *Ἐκφοβέω.*

Ἐκκαρπόομαι-οῦμαι. M. *ώσομαι.* raccogliere i frutti. 2. approfittarsi. [illegible] 2. [illegible]

Ἐκλάπτω. M. *λάψω.* leccare, assorbire tutto. [illegible]

Ἐκλικμάω-ῶ. M. *ήσω.* ventilare. [illegible] 2. = *Ἐξολοθρεύω.*

Ἐκσοβέω-ῶ. M. *ήσω.* cacciare fuori. [illegible]

Ἐκτρίβω. M. *ίψω.* fregare fortemente. [illegible] 2. = *Ἐξολοθρεύω.*

Ἐμμελέτημα (τὸ) esercizio. [illegible]

Ἐμπαιγμός (ὁ) ludibrio. [illegible]

Ἐναποψύχω. M. *ύξω.* = *Ἀποπατέω.* (2).

Ἐντηταμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) distesamente. [illegible]

Ἐξαμβλύνω. M. *υνῶ.* rintuzzare intieramente. [illegible]

Ἐξικνέομαι-οῦμαι. M. *ίξομαι.* arrivare, pervenire. 2. ottenere il suo scopo. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπάναγκες (τὸ) οὐδ. τ. (ἀχρ.) *Ἐπαναγκης.* necessario, inevitabile. [illegible]

Ἐπανάγω. M. *άξω.* portare o portarsi indietro, ritornare. [illegible]

Ἐπικήριος καὶ *Ἐπίκηρος* (ὁ, ἡ) sottoposto al fato, al destino, mortale, debole, passeggiero. [illegible]

Ἐπίμοχθος (ὁ, ἡ) = *Ἐπίπονος.*

Ἐπιστήθιος (ὁ, ἡ) che si trova sul petto. [illegible]

Ἐπιστυγνάζω. M. *άσω.* attristarsi. [illegible]

Ἐπισφαλής-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-*αλῶς·* instabile, incostante. [illegible]

Ἐπιτιμία (ἡ) = *Ἐπιτίμησις.* 2. = *Αἰδοῖον.*

Ἐπιφράσσω (ττω.) M. *άξω.* turare sopra. [illegible]

Ἐσμός (ὁ) copia, moltitudine. [illegible]

Εὐδρανής-έος (ὁ, ἡ) vivace, robusto. [illegible]

Εὐδράνεια (ἡ) vivacità, robustezza. [illegible]

Εὔθηλος (ὁ, ἡ) che ha le poppe belle. [illegible]

Εὐθύνη-ης (ἡ) apologia, disquisizione giudiciaria. [illegible]

Εὐόλισθος (ὁ, ἡ) assai lubrico. [illegible] (ὅθ.) = *Ἀσφαλής.*

Εὔοχος (ὁ, ἡ) che ritiene fortemente. [illegible]

Εὔπορος (ὁ, ἡ) fecondo, fertile. [illegible]

Εὔτηκτος (ὁ, ἡ) che si discioglie facilmente. [illegible]

Εὐτονία (ἡ) vigore, intensità. [illegible]

Εὔτονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-*τόνως.* vigoroso, intensivo. [illegible]

Digitized by Google

Εὔφθαρτος (ὁ, ἡ) facile a corromperai, a guastarsi. [illegible]

Ἐφύβριστος (ὁ, ἡ) infame, vilipeso. [illegible]

Ἔχθιστος (ὁ, ἡ) ὑπερθ. (ἀνμλ.) τ. Ἐχθρός.

Ἐχθίων-ονος (ὁ, ἡ) συγκ. (ἀνμλ.) τ. Ἐχθρός.

Θεότευκτος (ὁ, ἡ) fabbricato, fatto da Dio. [illegible]

Θροῦς, (πρόσθες). susurro, bisbiglio. [illegible]

Ἰλυόεις-εσσα-εν. καὶ

Ἰλυώδης-εος (ὁ, ἡ) limoso, fangoso. [illegible]

Κάκωσις, (πρόσθες). afflizione. [illegible]

Κάμνω, (πρόσθες.) 3. = Ἀποθνήσκω.

Καταβάσιος (ὁ, ἡ) = Καταβάτης.

Καταχρίω. M. ίσω. stuccare tutt' intiero. [illegible]

Κατηφής-έος (ὁ, ἡ) triste, mesto. [illegible]

Μικρογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) = Μικρόψυχος.

Μικρολογέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. minuzzare, esaminare le minuzie. [illegible]

Μικρολογία (ἡ) la proprietà di chi esamina scrupolosamente le minuzie. [illegible]

Μονοημέριος (ὁ, ἡ) d'un sol giorno. [illegible]

Νηκτός-ή-όν. notatore, che ha la proprietà di nuotare. [illegible]

Ὁμοθυμαδὸν, (πρόσθες.) parimente, insiememente. [illegible]

Παραπίπτω, (πρόσθες.) sbagliare, errare. [illegible]

Ποτιστήριον (τὸ) piccolo canale d'acqua. [illegible]

Σίαλον (τὸ) saliva. [illegible]

Συνεκτρίβω. M. ίψω. logorare, esterminare insieme. [illegible]

Σφονδύλη (ἡ) sorta d'insetto. [illegible]

Digitized by Google

ΤΑΣ ΛΕΞΕΙΣ	*ΔΙΟΡΘΟΥ.*
Αατος.	Ἄατος.
Αβαζος·	Ἄβαζος.
Ἀγελάξω.	Ἀγελάζω.
Ἀγέμιστος.	Ἀγενεαλόγητος.
Ἀγίρω.	Ἀγείρω.
Αγνος.	Ἄγνος.
Αγρειφνα.	Ἄγρειφνα.
Ἀγυρτοία.	Ἀγυρτεία.
Ἀδελφολτονία.	Ἀδελφοκτονία.
Ἅδης.	Ἅιδης.
Ἀεργυς.	Ἀεργής.
Ἀζηγής.	Ἀζυγής.
Ἄθελητος.	Ἄθελκτος.
Ἄθλος.	Ἆθλος.
Αθρηψία.	Ἀθρυψία.
Αἰαγέα - ας	Αἰγανέη - ης.
Αἰγδην.	Ἀΐγδην.
Αἴγίς.	Αἰγὶς.
Αἰθος.	Αἶθος.
Αἴμα.	Αἷμα.
Αἱμόδιψος (ὁ, ἡ) (δίψα) κυρ. ἀγγεῖον.	Αἱμόδιψος (ὁ, ἡ) (δίψος).
Αἱμόδοχὸς (ὁ, ἡ)	Αἱμοδόχος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἀγγεῖον.)
Αἵμος.	Αἱμὸς ἢ Αἷμος,
Αἱμύλος (ὁ, ἡ)	Αἱμύλος - η - ον.
Αἵρεσις.	Αἵρεσις.
Αιω.	Ἀΐω.
Ἀκση.	Ἀκσή.
Ακοσμος.	Ἄκοσμος.
Ακουσμα.	Ἄκουσμα.
Αλεία - ας (ἡ) (ἅλη) = Ἀλεεία.	Ἀλεία - ας (ἡ) = Ἁλεεία.
Ἅλλομαι. Μ. οῦμαι.	Ἅλλομαι. Μ. ἁλοῦμαι.
Ἅλων.	Ἅλων.
Ἀμέδυστος.	Ἀμέθυστος.
Αμπυξ.	Ἄμπυξ.
Ἅμφορεύς.	Ἀμφορεύς.
Ἀναβασμος - οῦ (ὁ) = Ἀναβαδμὸσ	— Ἀφαίρεσον.
Ἄν (κατ' ἀποκοπ. ἐπμ. φων.) ἀντὶ Ἀνὰ	Ἄν' κτλ.
Ἀν. Θορ. ἀντὶ Ἣν δηλ. τ. Ὅς.	Ἄν. Δ. ἀντὶ Ἣν. αἰτ. θηλ. τ. Ὅς.
Ανελκτος	Ἄνελκτος.
Ἀνεξεργαοτος	Ἀνεξέργαστος.
Ἀνομος.	Ἄνομος.
Ἄνους - ο	Ἄνους - ου.
Ἀντιπαθεία.	Ἀντιπάθεια.
Ἀντιπροικεὶ	Ἀντίπροικα.
Ἀποθήκη - ῆς.	Ἀποθήκη - ης.
Ἅποστολος	Ἀπόστολος.
Ἀπρόσιμος	Ἀπρόσιτος.
Ἄῤῥηζος	Ἄῤῥιζος.
Διαῤῥέω (ο) Μ. ρεύσομαι.	Διαῤῥέω. Μ. ῥεύσομαι.
Διαττω	Διάττω.
Ἐγείρω. Μ. ἐγερῶ	Ἐγείρω. Μ. ἐγερῶ.
Εκπαγλος	Ἔκπαγλος.
Ἐράσμιοσα	Ἐράσμιος - α.
Ευοσμος	Εὔοσμος.
Ημίονος	Ἡμίονος.
Ἱερακιδεὺς - ἑος	Ἱερακιδεὺς - έως.
Κατάτεχνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)	— — (καὶ ἐπίῤ.) - τέχνως.
Παρεγκελευσμαι.	Παρεγκελεύομαι.
Περικαταῤῥέω. Μ. ρεήσομαι.	— — Μ. ῥυήσομαι.
Περικλυσμος	Περικλυσμός.
Συνηκω	Συνήκω.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google